Mục lục

Chương 1: Sinh Tử Lượng Mù Mịt!
Chương 2: Vượt Giới Trùng Sinh!
Chương 3: Tập Hợp
Chương 4: Nhìn Trộm
Chương 5: Đêm Tối Bôn Tập!
Chương 6: Nhiếp Hồn
Chương 7: Dũng Liệt!
Chương 8: Không Quan Hệ Đúng Sai, Chỉ Có Sinh Tử!
Chương 9: Vượt Qua Thức Tăng Phúc
Chương 10: Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh
Chương 11: Đầu Độc
Chương 12: Thi Cứu
Chương 13: Đến
Chương 14: Dàn Xếp
Chương 15: Cặn Bã Cùng Sát Ý!
Chương 16: Bổ Sung!
Chương 17: Ám Toán
Chương 18: Tức Giận Theo Tâm Đầu Lên, Ác Hướng Gan Biên Sinh!
Chương 19: Thẩm Vấn
Chương 20: Gặp Được
Chương 21: Giải Cứu
Chương 22: Kẻ Giết Người, Không Gì Kiêng Kỵ!
Chương 23: Giết Người Như Cắt Cỏ
Chương 24: Lấy Mạng Đổi Mạng!
Chương 25: Tà Linh Ẩm Huyết Đao
Chương 26: ĐếN Nhà
Chương 27: Phản Ứng
Chương 28: Thanh Âm
Chương 29: Thất Hồn Lạc Phách
Chương 30: Lập Kế Hoạch
Chương 31: Đi Theo
Chương 32: Nhanh Như Điện Chớp
Chương 33: Nghịch Chuyển!
Chương 34: Đăng Tràng!
Chương 35: Kích Đấu!
Chương 36: Sụp Đổ
Chương 37: Thông Báo
Chương 38: Ăn Miếng Trả Miếng
Chương 39: Nguyên Do Cùng Suy Đoán
Chương 40: Con Đường
Chương 41: Nguy Cơ
Chương 42: Thù Cũ
Chương 43: Động Thủ
Chương 44: CưỡNg ÉP
Chương 45: Băng Lãnh Mỉm Cười
Chương 46: Mời

Chương 47: Chuẩn Bị
Chương 48: Xâm Nhập!
Chương 49: Tiếp Được Ta 1 Đao, Tha Cho Ngươi Khỏi Chết!
Chương 50: Bêu Đầu!
Chương 51: Đảo Ngược!
Chương 52: Rút Đao!
Chương 53: Dã Tâm
Chương 54: Cứu
Chương 55: Phát Hiện
Chương 56: Hoài Nghi
Chương 57: Chuyển Di
Chương 58: Tin Tức
Chương 59: Tiềm Nha Phục Trảo
Chương 60: Phát Tiết
Chương 61: Thẹn Quá Hoá Giận
Chương 62: Ngăn Cản
Chương 63: Rời Đi
Chương 64: Tiến Đến!
Chương 65: Mở Ra!
Chương 66: Tới Gần!
Chương 67: Tai Bay Vạ Gió
Chương 68: Muốn Ngươi Quỳ!
Chương 69: Ngươi Liền Quỳ!
Chương 70: Phân Cân Thác Cốt!
Chương 71: Xích Luyện Pháp Vương
Chương 72: Dự Định
Chương 73: Bất An
Chương 74: Ngụy Trang
Chương 75: Nguy Cơ Tới Gần!
Chương 76: Có Mặt!
Chương 77: Dạ Tập!
Chương 78: Thổ Khí Như Lôi!
Chương 79: Trước Nay Chưa Từng Có Kinh Khủng!
Chương 80: Chó Chết!
Chương 81: Trốn! Trốn! Trốn!
Chương 82: Trấn Áp!
Chương 83: Ngươi Nói Ai Đối Với Lực Lượng 1 Không Hay Biết
Chương 84: Quái Vật
Chương 85: Chết!
Chương 86: Đến Tiếp Sau
Chương 87: Hỏi Thăm
Chương 88: Ám Bộ Đặc Khiển Đội!
Chương 89: Ôn Nhu
Chương 90: Tiếp Cận!
Chương 91: Cảm Xúc Cảm Giác!
Chương 92: Bạo Tạc!
Chương 93: Chiến Thuật Vây Giết!
Chương 94: ĐáNh LéN!
Chương 95: Bạo Khởi!
Chương 96: Huyết Sắc Địa Ngục!

Chương 97: Lôi Đình!
Chương 98: Tâm Nguyện
Chương 99: Đón Lấy
Chương 100: Trò Chuyện
Chương 101: Tình Huống
Chương 102: Truy Binh!
Chương 103: Ra Khỏi Vỏ!
Chương 104: Uy Hiếp Càng Lớn Hơn!
Chương 105: Tiểu Nhân Vật!
Chương 106: Mai Phục!
Chương 107: Giao Phong!
Chương 108: Thừa Dịp Ngươi Bệnh!
Chương 108.1 : Tay Cụt!
Chương 109: Ngươi Cứu Hay Là Không Cứu
Chương 110: Lưu Ngươi Toàn Thây!
Chương 111: Vùi Lấp
Chương 112: Tin Tức
Chương 113: Nói Toạc
Chương 114: Mặt Nạ!
Chương 115: Gia Pháp!
Chương 116: Ác Ý!
Chương 117: Chấn Động!
Chương 118: Trấn Áp!
Chương 119: Coi Trời Bằng Vung!
Chương 120: Điều Tra
Chương 121: Bí Truyền Võ Đạo Bảng!
Chương 122: Kiến Thức
Chương 123: Tu Luyện
Chương 124: Tin Dữ
Chương 125: Chân Ngựa!
Chương 126: Biện Pháp
Chương 127: Chuẩn Bị
Chương 128: Mãnh Hổ Xuất Áp!
Chương 129: Người Sống Sót!
Chương 130: Từ Tâm Ta!
Chương 131: Đột Biến!
Chương 132: Huyết Thi!
Chương 133: Cực Kỳ Bi Thảm!
Chương 134: Đao Pháp, Không Phải Ngươi Như Thế Dùng!
Chương 135: Nghẹn Họng Nhìn Trân Trối!
Chương 136: Âm Vô Sinh!
Chương 137: Kiếm Nát!
Chương 138: Thất Bại!
Chương 139 + 1 Bại Đồ!
Chương 140: Khoác Da Người Ác Quỷ!
Chương 141: Đăng Tràng!
Chương 142 + 1 Đao Hạ Quỳ!
Chương 143: Như Bóng Với Hình, Truy Hồn Đoạt Phách!
Chương 144: Thiên Đao Vạn Quả!
Chương 145: Đại Giới!

Chương 146: Luyện Huyết Huyền Binh
Chương 147: Gian Khổ Con Đường
Chương 148: Tình Báo Con Đường
Chương 149: Thân Phận Vạch Trần!
Chương 150: Quang Vũ Trung Ương Đại Đế!
Chương 151: Không Phải Là Không Muốn, Mà Là Không Thể!
Chương 152: Tinh Uyên Bất Diệt Thể
Chương 153: Ai Cũng Không Được
Chương 154: Như Giòi Trong Xương!
Chương 155: Ăn Thịt Ngủ Da!
Chương 156 + 1 Vạn Xích Kim Diệp!
Chương 157: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Một)
Chương 158: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Hai)
Chương 159: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Ba)
Chương 160: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Bốn)
Chương 161: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Năm)
Chương 162: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Sáu)
Chương 163: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Bảy)
Chương 164: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Tám)
Chương 165: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Chín)
Chương 166: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười)
Chương 167: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười Một)
Chương 168: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười Hai)
Chương 169: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Cuối Cùng)
Chương 170: Thần Minh Cảm Ứng Pháp!
Chương 171: Giao Dịch Cùng Phát Hiện
Chương 172: Chuẩn Bị Cùng Rời Đi
Chương 173: Đầu Người Làm Chén Rượu!
Chương 174: Đế Lăng Cùng Tới Gần
Chương 175: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Một)
Chương 176: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Hai)
Chương 177: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Ba)
Chương 178: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Bốn)
Chương 179: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Năm)
Chương 180: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Cuối Cùng)
Chương 181: Không Dám Không Phục
Chương 182: Báo Cáo Cùng Giao Tiếp
Chương 183: Ngươi Quá Yếu
Chương 184: Truy Sát Mở Màn!
Chương 185: Bắt Đầu!
Chương 186: Bích Tiêu Yên Vân
Chương 187: Động Thủ!
Chương 188: Vây Quét! Vây Quét!
Chương 189: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Một)
Chương 190: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Hai)
Chương 191: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Ba)
Chương 192: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Bốn)
Chương 193: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Năm)
Chương 194: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Sáu)

Chương 195: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Bảy)
Chương 196: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Tám)
Chương 197: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Cuối Cùng)
Chương 198: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Một)
Chương 199: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Hai)
Chương 200: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Ba)
Chương 201: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Bốn)
Chương 202: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Năm)
Chương 203: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Sáu)
Chương 204: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Bảy)
Chương 205: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Tám)
Chương 206: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Chín)
Chương 207: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Cuối Cùng)
Chương 208: Thần Luân Cái Chết
Chương 209: Quét Sạch
Chương 210: Chiến Lợi Phẩm
Chương 211: Thiết Kế!
Chương 212: Tử Kỳ Của Hắn!
Chương 213: Chuẩn Bị Trở Về Về
Chương 214: Vạch Trần!
Chương 215: Chọn Ngày Không Bằng Đụng Ngày!
Chương 216: Khởi Hành!
Chương 217: Hết Thảy Đánh Nổ! (Một)
Chương 218: Hết Thảy Đánh Nổ! (Hai)
Chương 219: Hết Thảy Đánh Nổ! (Ba)
Chương 220: Hết Thảy Đánh Nổ! (Bốn)
Chương 221: Hết Thảy Đánh Nổ! (Năm)
Chương 222: Hết Thảy Đánh Nổ! (Cuối Cùng)
Chương 223 + 1 Cái Không Lưu
Chương 224: Gấp Gáp
Chương 225: Đánh Xong Rồi Nói!
Chương 226: Bất An
Chương 227: Chênh Lệch
Chương 228: So Chiêu!
Chương 229 + 1 Thành Lực!
Chương 230: Chế Tài
Chương 231: Chuẩn Bị Ám Sát!
Chương 232: Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật!
Chương 233: Gặp Mặt
Chương 234: Lại Trước 1 Bước!
Chương 235: Giết Chóc!
Chương 236: Trách Cứ!
Chương 237: Chân Tướng!
Chương 238: Quyết Nghị!
Chương 239: Quá Chậm!
Chương 240: Trở Về
Chương 241: Mặt Trời Mọc
Chương 242: Mãnh Long! (Một)
Chương 243: Mãnh Long! (Hai)
Chương 244: Mãnh Long! (Ba)

Chương 245: Mãnh Long! (Bốn)
Chương 246: Mãnh Long! (Cuối Cùng)
Chương 247: Trước Nay Chưa Từng Có Chiến Đấu!
Chương 248: Đao Đối Đao!
Chương 249: Kịch Liệt!
Chương 250: Rơi Xuống!
Chương 251: Tranh Chấp!
Chương 252: Hỏi Thăm
Chương 253: Tâm Tư
Chương 254: Xem Kỹ
Chương 255: Phong Bạo! (Thượng)
Chương 256: Phong Bạo! (Trung)
Chương 257: Phong Bạo! (Hạ)
Chương 258: Chấn Động!
Chương 259: Hắc Ngục Tôn Chủ!
Chương 260: Lại Thêm 1 Cây Đuốc!
Chương 261: Khiêu Chiến!
Chương 262: Không Chịu Nổi 1 Kích!
Chương 263: Truyền Thụ
Chương 264: Chất Vấn
Chương 265: Trù Bị
Chương 266: Đăng Tràng! (Một)
Chương 267: Đăng Tràng! (Hai)
Chương 268: Đăng Tràng! (Ba)
Chương 269: Đăng Tràng! (Bốn)
Chương 270: Đăng Tràng! (Năm)
Chương 271: Đăng Tràng! (Sáu)
Chương 272: Đăng Tràng! (Cuối Cùng)
Chương 273: Bá Liệt!
Chương 274: Kết Thúc
Chương 275: Mời
Chương 276: Lễ Vật
Chương 277: Thiên Ngoại Tinh Thần Kim
Chương 278: Ngộ
Chương 279: Bắc Hoang Chấn Động!
Chương 280: Âm Thầm Nhìn Trộm!
Chương 281: Gian Nan
Chương 282: Nguyên Do
Chương 283: Trực Tiếp Tới Cửa
Chương 284: Chuẩn Bị Cướp Cô Dâu!
Chương 285: Đoạt Tân Nương
Chương 286: Đoạt Tân Lang!
Chương 287: Tuyệt Không Nhân Nhượng!
Chương 288: Hoang Đường
Chương 289: Nhận Biết Chướng Ngại
Chương 290: Tới Gần!
Chương 291: Trực Diện!
Chương 292: Quân Cờ!
Chương 293: Xuất Quan!
Chương 294: Rút Kiếm!

Chương 295: Lưu Quang Tinh Vẫn Đao!
Chương 296: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Một)
Chương 297: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Hai)
Chương 298: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Ba)
Chương 299: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Bốn)
Chương 300: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Cuối Cùng)
Chương 301: Tuyệt Âm Thanh!
Chương 302: Trở Lại
Chương 303: Khoản Tiền Lớn
Chương 304: DiễN Võ Cơ Quan!
Chương 305: Đế Tâm Cỏ Cùng Hư Không Túi
Chương 306: Âm Ngục Minh Hải Tướng!
Chương 307: Long Hổ Hội Tụ!
Chương 308: Lưu Lại Cho Ta!
Chương 309: Bỏ Mạng Chạy Trốn!
Chương 310: Va Chạm!
Chương 311: Lui Lui Lui!
Chương 312: Đánh Nổ
Chương 313: Tái Khởi!
Chương 314: Bạo Khởi! Ám Sát!
Chương 315: Tuyệt Sát!
Chương 316: Chia Của
Chương 317: Hình Ngục Ty!
Chương 318: Chưởng Uy Hiếp!
Chương 319 + 1 Hướng Hóa Rồng! (Thượng)
Chương 320 + 1 Hướng Hóa Rồng! (Hạ)
Chương 321: Lực Lượng Thuế Biến
Chương 322: Gửi Thư!
Chương 323: Tiềm Long Tại Uyên! (Một)
Chương 324: Tiềm Long Tại Uyên! (Hai)
Chương 325: Tiềm Long Tại Uyên! (Ba)
Chương 326: Tiềm Long Tại Uyên! (Bốn)
Chương 327: Tiềm Long Tại Uyên! (Cuối Cùng)
Chương 328: Quá Yếu!
Chương 329: Cái Kia 1 Đạo Quang Huy!
Chương 330: Quyết Liệt
Chương 331: Chấn Động!
Chương 332: Giáng Lâm!
Chương 333: Tâm Linh Áp Bách
Chương 334: Gợn Sóng
Chương 335: Rèn Luyện
Chương 336: Nguyên Hành Y Di Vật
Chương 337: Siêu Phàm Uy Lực!
Chương 338: Khó Khăn
Chương 339: Phương Pháp Cùng Truyền Thụ
Chương 340: Chưởng Ấn!
Chương 341: Thần Từ Bỏ Di Tích
Chương 342: Diệt Tuyệt Tân Tinh!
Chương 343: Đáp Ứng Hắn!
Chương 344: Phụ Thần Đồ Đằng

Chương 345: Ôm Cây Đợi Thỏ
Chương 346: Đến
Chương 347 + 4 Hạng Chuẩn Bị
Chương 348: Thần La Võ Đô!
Chương 349: Quỷ Dị Biến Hóa
Chương 350: Quỷ Nham Cú Bão Cát
Chương 351: Va Chạm!
Chương 352: Xuất Đao!
Chương 353: Ngoài Ý Muốn Phát Hiện
Chương 354: Kiến Thức
Chương 355: Quen Thuộc
Chương 356: Tiến Vào!
Chương 357: Âm Mãng Hải Dương!
Chương 358: Là Nó!
Chương 359: Phá Vây! Phát Hiện!
Chương 360: Ẩn Dật Thiên Y! Hàn Long Cổ Độc!
Chương 361: Vụng Về Diễn Kỹ!
Chương 362: Mạo Hiểm Tập Sát!
Chương 363: Giằng Co!
Chương 364: Phản Sát!
Chương 365: Đảo Khách Thành Chủ!
Chương 366: Ngươi Chết Ta Sống!
Chương 367: Thúc Đẩy! Vượt Qua!
Chương 368: Trảm Long Một Đao!
Chương 369: Chết Không Toàn Thây!
Chương 370: Kéo Dài Hơi Tàn
Chương 371: Thủy Nguyệt Kính Ghi Chép
Chương 372: Niết Bàn Trọng Sinh!
Chương 373: Viện Trưởng
Chương 374: Lại Có Thể Thế Nào!
Chương 375: Đế Văn Kiện!
Chương 376: Tử Kỳ!
Chương 377: Mê Thần Nôn Thật Dịch!
Chương 378: Triệt Để Bại Lộ!
Chương 379: Ngụy Biến!
Chương 380: Kỳ Ngộ! Giết Chóc!
Chương 381: Điên Cuồng Tích Lũy!
Chương 382: Phong Bạo Bắt Đầu!
Chương 383: Sinh Tồn, Tử Vong
Chương 384: Chiến Thư!
Chương 385: Thiết Huyết Cờ Che TrờI!
Chương 386: Xuất Động!
Chương 387: Phá Vây Mà Ra!
Chương 388: Triều Dâng!
Chương 389: Di Lão Rời Núi!
Chương 390: Truy Cùng Trốn!
Chương 391: Đột Kích!
Chương 392: Nguy Cấp!
Chương 393: Thai Nghén Bên Trong Ác Ma!
Chương 394: Mệnh Treo 1 Tuyến!

Chương 395: Giáng Lâm!
Chương 396: Gợn Sóng!
Chương 397: Kế Hoạch Thúc Đẩy!
Chương 398: Nhạc Bình Sinh Chi Nộ!
Chương 399: Thần Uy Như Ngục!
Chương 400: Lăn Đến Một Bên Đi!
Chương 401: Xả Thân Xả Thân! (Thượng)
Chương 402: Xả Thân Xả Thân! (Hạ)
Chương 403: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Một)
Chương 404: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Hai)
Chương 405: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Ba)
Chương 406: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Bốn)
Chương 407: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Năm)
Chương 408: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Sáu)
Chương 409: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Bảy)
Chương 410: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Tám)
Chương 411: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Cuối Cùng)
Chương 412: Thù Cùng Buồn
Chương 413: Dũng Liệt!
Chương 414: Còn Có Ai
Chương 415: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Một)
Chương 416: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Hai)
Chương 417: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Ba)
Chương 418: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Bốn)
Chương 419: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Năm)
Chương 420: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Sáu)
Chương 421: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Cuối Cùng)
Chương 422: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Một)
Chương 423: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Hai)
Chương 424: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Ba)
Chương 425: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Bốn)
Chương 426: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Năm)
Chương 427: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Sáu)
Chương 428: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Bảy)
Chương 429: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Cuối Cùng)
Chương 430: Cho Ngươi Cơ Hội Này!
Chương 431: Ngăn Cản!
Chương 432: Luyện Thần! Giao Phong!
Chương 433: Các Loại Chính Là Ngươi
Chương 434: Đại Va Chạm!
Chương 435 + 1 Chén Rượu
Chương 436: Mắt Thấy Hắn Lâu Sập
Chương 437: Đối Thoại
Chương 438: Luyện Thần Bí Mật
Chương 439: Luyện Thần Phía Trên!
Chương 440: Tặng Cùng, Mạch Nước Ngầm
Chương 441: Gió Nổi!
Chương 442: Sóng To!
Chương 443: Các Ngươi, Không Cần Đợi Thêm Nữa!
Chương 444: Lực Lượng Bản Chất

Chương 445: Mạnh Nhất Con Đường
Chương 446: Thích Khách Chi Đạo!
Chương 447: Tru Thần Võ Trang!
Chương 448: Mồi!
Chương 449: Thiên Ma La!
Chương 450: Chí Tôn Võ Đạo!
Chương 451: Thế Gian Đều Là Địch!
Chương 452: Tề Tụ
Chương 453: Mánh Khóe!
Chương 454: Đại Thế Đã Mất
Chương 455: Kết Thúc
Chương 456: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Một)
Chương 457: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Hai)
Chương 458: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Ba)
Chương 459: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Bốn)
Chương 460: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Năm)
Chương 461: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Sáu)
Chương 462: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Bảy) Tăng Thêm!
Chương 463: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Cuối Cùng) Đệ 4 Càng!
Chương 464: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (1)
Chương 465: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Hai)
Chương 466: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Ba)
Chương 467: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Bốn)
Chương 468: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Năm)
Chương 469: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Cuối Cùng)
Chương 470: Hốt Hoảng Chạy Trốn!
Chương 471: Kinh Biến!
Chương 472: Sóng Mây Quỷ Quyệt!
Chương 473: Một Bước Lên Trời, Hoặc Là Vĩnh Viễn Rơi Xuống Vực Sâu!
Chương 474: Không Thể Làm Gì
Chương 475: Quang Ám
Chương 476: Muốn Ngươi Lựa Chọn!
Chương 477: Đại Thu Hoạch Cùng Diệt Tuyệt Kế Hoạch!
Chương 478: Đầu Người LàM Lễ
Chương 479: Mục Đích
Chương 480: Hận Cùng Thù!
Chương 481: Chặn Đường!
Chương 482: Chiếu Chặt Không Lầm
Chương 483: Vạn Cổ Băng Phong
Chương 484: Thân Ngoại Hóa Thân!
Chương 485: Tâm Ma Chi Chướng!
Chương 486: Bất Tử Chi Ma!
Chương 487: Thánh Tâm Chủng Ma Đại Pháp!
Chương 488: Đến Cùng Chờ Đợi
Chương 489: Vận Sức Chờ Phát Động! Phá Giải Kế Thừa!
Chương 490: Tu Luyện! Chặn Giết!
Chương 491 + 1 Bên Cạnh Ngược Lại Đồ Sát!
Chương 492: Hư Không Xuyên Giới!
Chương 493: Giận
Chương 494: Cho Chúng Ta Báo Thù!

Chương 495: Hung Phạm" !
Chương 496: Hoành Sinh Ba Chiết!
Chương 497: Nghiền Ép!
Chương 498: Thúc Đẩy!
Chương 499: Diệt Tuyệt, Diệt Tuyệt!
Chương 500: Đại Hủy Diệt!
Chương 501: Im Ắng Sóng To!
Chương 502 + 5 Ngục Giáng Lâm!
Chương 503: Giương Đông Kích Tây!
Chương 504: Thiên Kinh Địa Động!
Chương 505: Ma Đầu Sống Lại!
Chương 506: Giác Ngộ!
Chương 507: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Một)
Chương 508: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Hai)
Chương 509: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Ba)
Chương 510: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Bốn)
Chương 511: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Cuối Cùng)
Chương 512: Gió Nổi Mây Phun!
Chương 513: Địa Ngục Triều Dâng!
Chương 514: Giết Chóc Thời Khắc!
Chương 515: Đem Cải Biến Thiên Hạ Thế Cục 1 Chiến!
Chương 516: Đánh Vỡ Thần Quan!
Chương 517: Đại Mộng Ai Người Sớm Giác Ngộ
Chương 518: Bình Sinh Ta Tự Biết!
Chương 519: Mạnh Nhất Chi Địch!
Chương 520: Vô Địch Bắt Đầu
Chương 521: Vạn Tượng Kinh Khủng
Chương 522: Tàn Bạo
Chương 523: Cuồng Bạo Nghiền Ép
Chương 524: Con Đường Lựa Chọn
Chương 525: Bất An
Chương 526: Quỷ Dị Mộng
Chương 527: Linh Năng Bí Mật
Chương 528: Trở Về!
Chương 529: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Thượng)
Chương 530: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Trung)
Chương 531: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Hạ)
Chương 532: Vô Địch Tư Thái!
Chương 533: Tâm Thần Làm Đao!
Chương 534: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Một)
Chương 535: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Hai)
Chương 536: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Ba)
Chương 537: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Bốn)
Chương 538: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Năm)
Chương 539: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Sáu)
Chương 540: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Bảy)
Chương 541: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Tám)
Chương 542: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Chín)

Chương 543: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Cuối Cùng)
Chương 544: Bất Tử
Chương 545: Đùa Bỡn
Chương 546: Không Chết Cũng Phải Chết
Chương 547: Vãng Sinh Cực Lạc
Chương 548: Đồng Quy
Chương 549: Hồi Cuối
Chương 550: Ngớ Ngẩn
Chương 551: Ấp Ủ
Chương 552: Lượng Tử Nguyên Thần! Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh!
Chương 553: Giáng Lâm!
Chương 554: Lấy 1 Địch Quốc! (Một)
Chương 555: Lấy 1 Địch Quốc! (Hai)
Chương 556: Lấy 1 Địch Quốc! (Ba)
Chương 557: Lấy 1 Địch Quốc! (Bốn)
Chương 558: Lấy 1 Địch Quốc! (Năm)
Chương 559: Lấy 1 Địch Quốc! (Sáu)
Chương 560: Lấy 1 Địch Quốc! (Bảy)
Chương 561: Lấy 1 Địch Quốc! (Tám)
Chương 562: Lấy 1 Địch Quốc! (Chín)
Chương 563: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười)
Chương 564: Lấy 1 Địch Quốc (Mười Một)
Chương 565: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Hai)
Chương 566: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Ba)
Chương 567: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Bốn)
Chương 568: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Năm)
Chương 569: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Sáu)
Chương 570: Lấy 1 Địch Quốc! (Cuối Cùng)
Chương 571: Thần Hàng!
Chương 572: Phệ Thần!
Chương 573: Nuốt Mất!
Chương 574: Tình Thế Hỗn Loạn Bắt Đầu!
Chương 575: Kinh Thiên Biến Đổi Lớn!
Chương 576: Khung Vũ Tinh Không Thần Quốc!
Chương 577: Trở Lại!
Chương 578: Nguy Như Chồng Trứng!
Chương 579: Gấp Gáp!
Chương 580: Vực Sâu (Một)
Chương 581: Vực Sâu (Hai)
Chương 582: Vực Sâu (Ba)
Chương 583: Vực Sâu (Bốn)
Chương 584: Vực Sâu (Năm)
Chương 585: Vực Sâu (Cuối Cùng)
Chương 586: Huyết Lệ!
Chương 587: Hàng Thế!
Chương 588: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Một)
Chương 589: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Hai)
Chương 590: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Ba)
Chương 591: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Bốn)

Chương 592: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Năm)
Chương 593: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Sáu)
Chương 594: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Bảy)
Chương 595: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Tám)
Chương 596: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Chín)
Chương 597: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Mười)
Chương 598: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Cuối Cùng)
Chương 599: Tiến Đánh Tân Triều Thần Kinh!
Chương 600: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Một)
Chương 601: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Hai)
Chương 602: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Ba)
Chương 603: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Bốn)
Chương 604: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (5)
Chương 605: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Sáu)
Chương 606: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Bảy)
Chương 607: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Tám)
Chương 608: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Chín)
Chương 609: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười)
Chương 610: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Một)
Chương 611: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Hai)
Chương 612: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Ba)
Chương 613: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Bốn)
Chương 614: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Năm)
Chương 615: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Mười Sáu)
Chương 616: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Mười Bảy)
Chương 617: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Cuối Cùng)
Chương 618: Quân Vương Tử Xã Tắc!
Chương 619: Ta, Đang Chờ Ngươi!
Chương 620: Sau Cùng Nghiệm Chứng
Chương 621: Sóng Mây Quỷ Quyệt!
Chương 622: Thần Võ Chiến Tranh Cứ Điểm!
Chương 623: Sợ Không Phải Cái Kẻ Ngu
Chương 624: Ngươi Tuyển Cái Nào 1 Điều
Chương 625: Không Gian Bích Chướng
Chương 626: Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát!
Chương 627: Có Cái Gì Không Có Khả Năng
Chương 628: Vây Công!
Chương 629: Lượng Tử 2 Duy Đao!
Chương 630: Cường Hãn Sinh Mệnh Lực
Chương 631: Không Biết Sống Chết
Chương 632: Tuyệt Vọng!
Chương 633: Di Hồn Đoạt Phách!
Chương 634: Công Bố Thời Khắc
Chương 635: Thiên Diễn Suy Tính
Chương 636: Xâm Lấn Chư Thiên Vạn Giới!
Chương 637: Nhân Hoàng
Chương 638: Trước Khi Rời Đi
Chương 639: Dường Như Cố Nhân Đến
Chương 640: Xông Vào Tinh Không!
Chương 641: Vạn Giới Vạn Pháp!

Chương 642: Trở Ngại
Chương 643: Dạo Chơi Nhân Gian
Chương 644: Thay Mận Đổi Đào
Chương 645: Đầm Rồng Hang Hổ!
Chương 646: Gặp Mặt
Chương 647: Đột Phát!
Chương 648: Triệu Tập!
Chương 649: Muốn Hay Không Đánh Chết Hắn
Chương 650: Ám Tập
Chương 651: Hồng Hoang!
Chương 652: Tru, Lục, Hãm, Tuyệt!
Chương 653: Hồng Hoang Chi Mưu!
Chương 654: Liên Hợp Chống Lại!
Chương 655: Tốc Độ Thời Gian Trôi Qua
Chương 656: Tư Duy Tập Hợp Thể
Chương 657: Tiến Vào!
Chương 658: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Một)
Chương 659: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Hai)
Chương 660: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Ba)
Chương 661: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Bốn)
Chương 662: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Năm)
Chương 663: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Sáu)
Chương 664: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Bảy)
Chương 665: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Tám)
Chương 666: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Cuối Cùng)
Chương 667: Minh Giới Mở
Chương 668: Quyền Nghiêng Vạn Dặm!
Chương 669: Cướp Đoạt Chủ Thần!
Chương 670: Kháng Cự Xoá Bỏ!
Chương 671: Liên Hợp Chặn Giết!
Chương 672: Giáng Lâm!
Chương 673: Thằng Chó
Chương 674: Cường Giả Liền Muốn Nghịch Thiên
Chương 675: Các Ngươi Đã Tận Lực
Chương 676: Chung Cực Săn Giết!
Chương 677: Toàn Giới Bạo Động!
Chương 678: Treo Lên Đánh (Một)
Chương 679: Treo Lên Đánh (Hai)
Chương 680: Treo Lên Đánh (Ba)
Chương 681: Treo Lên Đánh (Bốn)
Chương 682: Treo Lên Đánh (Năm)
Chương 683: Treo Lên Đánh (Sáu)
Chương 684: Treo Lên Đánh (Cuối Cùng)
Chương 685: Không Gian Dị Biến
Chương 686: Phun Ra
Chương 687: Hợp Đạo Chi Nộ
Chương 688: Cường Thế
Chương 689: Hành Hung
Chương 690: Không Có Hảo Ý
Chương 691: Cái Kia 1 Cái Tay!

Chương 692: Mục Đích Thực Sự!
Chương 693: Tiến Về Trước Tổ Tinh!
Chương 694: Tái Tạo Hồn Thể!
Chương 695: Quân Quy Tàng Đạo Lữ
Chương 696: Tàng Kinh Tiên Các
Chương 697 + 33 Trọng Thiên!
Chương 698: Muốn Hắn Thân Bại Danh Liệt!
Chương 699: Trải Nghiệm Tuyệt Vọng
Chương 700: Ngươi Lừa Ta
Chương 701: Ảo Giác, Đây Là Ảo Giác!
Chương 702 + 33 Thiên, Thiên Ngoại Hữu Thiên!
Chương 703: Thành Tinh!
Chương 704: Từ Hôn, Lại Gặp Từ Hôn
Chương 705: Tiệt Hồ Tới
Chương 706: Ngoài Dự Liệu Phát Triển
Chương 707: Thái Thượng Vong Tình!
Chương 708: Lạt Thủ Tồi Hoa!
Chương 709: Thâu Thiên Hoán Nhật!
Chương 710: Vô Đề
Chương 711: Thân Hóa Ức Vạn Vô Cùng Tận!
Chương 712: Xích Dã Kim Tinh
Chương 713: Chen Chúc Mà Tới!
Chương 714: Giống Như Đã Từng Quen Biết
Chương 715: Quá Yếu!
Chương 716: Tất Sát, Dã Tâm!
Chương 717: Con Rối
Chương 718: Vượt Thời Không Giáng Lâm!
Chương 719: Xé Nát
Chương 720: Siêu Duy
Chương 721: Lấy Phụ Thân Chi Danh
Chương 722: Tái Tạo Cùng Xóa Đi
Chương 723: Kỷ Nguyên Đại Nạn!
Chương 724: Vạn Sự Sẵn Sàng
Chương 725: Phong Hồi Lộ Chuyển
Chương 726: Làm 1 Phiếu Lớn
Chương 727: Ta Đều Muốn
Chương 728: Thấp Kém
Chương 729: Ám Toán!
Chương 730: Loạn Xị Bát Nháo!
Chương 731: Đến Mà Không Trả Lễ Thì Không Hay
Chương 732: Chuẩn Bị Ở Sau
Chương 733: Cướp Đoạt Bắt Đầu
Chương 734: Lôi Trì Đấu Tiên
Chương 735: Tìm Đường Sống Trong Chỗ Chết!
Chương 736: Thế Gian Đệ 1 Tu Đạo Thiên Phú!
Chương 737: Bàn Tay Vàng
Chương 738: Trong Nháy Mắt Phản Sát
Chương 739: Truyền Kỳ Trình Diễn
Chương 740: Thành Toàn Ngươi!
Chương 741: Hương Hỏa Thành Thần Đạo!

Chương 742: Thánh Hoa Thượng Thần!
Chương 743: Chặt Bạo!
Chương 744: Ta Bãi Săn
Chương 745: Đại La Chúa Tể!
Chương 746: Chó Chết
Chương 747: Thật Cùng Nghỉ Ngơi!
Chương 748: Hư Không Tạo Vật!
Chương 749: Biết Rõ NúI Có Hổ, Khuynh Hướng Hổ Lên Núi!
Chương 750: Khởi Nguyên Chi Nhãn!
Chương 751: Tự Chui Đầu Vào Lưới!
Chương 752 + 1 Cái Đều Không Có!
Chương 753: Vũ Trụ Quy Khư!
Chương 754: Quỷ
Chương 755: Khởi Nguyên Thiên Khung, Hoàn Mỹ Thế Giới
Chương 756: Mục Đích Thực Sự!
Chương 757: Người Người Như Rồng!
Chương 758: Trước Nay Chưa Từng Có Biến Đổi!
Chương 759: Càn Khôn Đảo Ngược!
Chương 760: Cách Thiên Địa Vũ Trụ Chi Mệnh!
Chương 761: Cuối Cùng Chiến Trường!
Chương 762: Chung Quy Đến!
Chương 763: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy (Một)!
Chương 764: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Hai)
Chương 765: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Ba)
Chương 766: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Bốn)
Chương 767: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Năm)
Chương 768: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Đại Kết Cục)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 1: Sinh Tử Lượng Mù Mịt!

Đêm khuya.

Tí tách, tí tách, tí tách. . .

Trong phòng chăm sóc đặc biệt, Nhạc Bình Sinh yên tĩnh nằm ở trên giường bệnh, sắc mặt tái nhợt, lồng ngực hơi phập phồng.

Lượng người trẻ tuổi y tá nắm cùng điểm đi vào phòng bệnh, chai thuốc bên trong chất lỏng sắp sửa tích xong, Tần Lệ nhanh nhẹn nhổ xuống kim tiêm gỡ xuống xâu bình, đối với Tống Hiểu nói ra:

"Cho hắn lật cái thân đi, ta một người chỉ sợ không được."

Tê liệt đã hơn một năm đến nay, Nhạc Bình Sinh thân thể cũng gầy rất nhiều, đối với hai cái lực lượng không lớn nữ hài tử mà nói cũng không phải là khó khăn.

Tống Hiểu gật gật đầu, hai người ba chân bốn cẳng đem Nhạc Bình Sinh lật người đến về sau, vỗ nhè nhẹ đập vào phần lưng của hắn, bờ mông. Nơi này là vì khơi thông huyết dịch tuần hoàn, phòng ngừa người nằm lâu rồi sinh ra hoại tử.

Tống Hiểu thấy Nhạc Bình Sinh một bộ vô tri vô giác bộ dáng, nhịn không được thở dài nói ra:

"Tiểu Lệ, ngươi nói hắn nơi này tuổi còn trẻ, khả sống thế nào? Không động đậy năng động, nói không thể nói, cùng người

sống đời sống thực vật cơ hồ không có khác nhau rồi, ta muốn là hắn tình nguyện lựa chọn chết không đau, tránh khỏi khổ thân. Đáng tiếc hắn liền lời nói cũng không thể nói."

Tần Lệ tâm tình có chút trầm trọng gật đầu, nàng nhập hành không lâu, như cái này bệnh tình bệnh nghiêm trọng người thấy không phải rất nhiều, vẫn là cực phú đồng tình tâm sau đó.

Nàng có chút khổ sở nhìn một chút Nhạc Bình Sinh tuổi trẻ khuôn mặt, nói ra:

"Ta lo lắng hắn tỉnh lại về sau hội càng khổ sở đi. . . Trong nhà bởi vì hắn tê liệt cũng bị kéo suy sụp rồi, hắn bạn gái rõ ràng cùng đem hắn vỡ thành như vậy người cùng một chỗ, còn chuẩn bị kết hôn, ta muốn là hắn càng là chịu không được."

"Cái gì! Kết hôn? Cùng kia cái gây chuyện công tử ca?" Tống Hiểu giống như nghe được cái gì đại tin tức, trừng mắt con mắt, sau đó giận không kềm được mắng:

"! Đây là người sao! Nơi này nhiều lắm thối không biết xấu hổ mới có thể làm được loại sự tình này! ?"

Trên tay động tác không ngừng, Tần Lệ gật gật đầu nói tiếp:

"Nàng coi như có chút lương tâm rồi, Nhạc Bình Sinh có thể ở lại lên gian phòng này săn sóc đặc biệt phòng bệnh cũng là bởi vì nàng."

"Ai mà thèm cái gì săn sóc đặc biệt phòng bệnh, ai mẹ nó không có việc gì nghĩ ở nơi này!" Tống Hiểu tức giận bất bình mắng, nhịn không được liên tục thở dài.

Dù là Tống Hiểu nhập hành mấy năm này kiến thức rộng rãi, như Nhạc Bình Sinh như vậy cảnh ngộ thảm như vậy, như vậy đáng thương cũng thật sự là ít thấy.

Tống Hiểu vừa mới muốn nói chuyện, một người tuổi còn trẻ nam nhân không khách khí đẩy cửa tiến đến, mặt mang ngạo khí, đối với Tần Lệ cùng Tống Hiểu nói ra:

"Các ngươi đi ra ngoài trước. Ta có việc muốn nói."

Tống Hiểu nhìn trước mắt ngạo khí công tử ca, xoay người lật ra cái quá khinh bỉ, trong nội tâm tức giận mắng:

"Tiện nam nhân!"

Tần Lệ càng thêm không chào đón người này, trong lòng nghĩ cơ hồ tất cả đều biểu hiện trên mặt. Cố nén chán ghét, lôi kéo Tống Hiểu đi ra ngoài đi ra ngoài.

Lý Tu Danh hào không thèm để ý nơi này hai cái hắn trong suy nghĩ xã hội tầng dưới chót, tiểu nhân vật đối với cái nhìn của hắn. Trận này tai nạn xe cộ gia đình của hắn vận dụng chỗ có quan hệ, tài nguyên, đơn giản một cái bệnh tâm thần bệnh án, khiến cho hắn hoàn hảo không tổn hao gì xuất hiện ở tại đây. Hắn trạm ở trước giường bệnh nhìn xem Nhạc Bình Sinh, mặt mỉm cười.

Lý Tu Danh cúi người thay Nhạc Bình Sinh dịch tốt góc chăn, vỗ vỗ hắn vô tri vô giác khuôn mặt, phảng phất là ở làm thắng lợi tuyên ngôn, lầm bầm lầu bầu nói ra:

"Ta cùng Hiểu Uyển hai ngày nữa muốn kết hôn. Ta lo lắng nàng chứng kiến ngươi biết khó chịu, cho nên không để cho nàng đến."

"Ta theo trường cấp hai thời kì bắt đầu liền thích nàng. Khi đó trong nhà của ta điều kiện còn không tốt, người khác đều bài xích ta, chán ghét ta, chỉ có nàng không phải. Nàng trong lòng ta chính là một cái Thiên Sứ. Không ai có thể so ra mà vượt nàng."

"Cho nên, trong nhà điều kiện tốt về sau, ta phát điên một dạng tìm kiếm nàng, tìm nàng đã nhiều năm."

"Trời xanh không phụ lòng người, ta đã tìm được nàng."

Lý Tu Danh sắc mặt đột nhiên trở nên dữ tợn, vặn vẹo: "Thế nhưng mà! Bên cạnh của nàng rõ ràng nhiều hơn cái ngươi!"

"Ta nhịn không được, ta từng phút từng giây đều nhẫn nại không được, nàng cùng một người đàn ông khác cùng một chỗ!"

Hắn chậm rãi thấp thân, tới gần Nhạc Bình Sinh bên tai, khẽ nói ra:

"Không có sai, ta là cố ý."

"Mạng của ngươi rất lớn, ta không nghĩ tới ngươi như vậy đều có thể còn sống sót."

"Bất quá ngươi yên tâm, coi như là vì Hiểu Uyển, ta cũng sẽ nuôi ngươi cả đời! Ha ha ha ha!"

Lý Tu Danh liều lĩnh mà cười cười, như một đại hoạch toàn thắng Tướng Quân, cười không thể từ ức, cười toàn thân run rẩy. Sau đó đắc chí vừa lòng, nghênh ngang rời đi.

Trên giường bệnh, Nhạc Bình Sinh thân thể như trước như là điêu khắc một dạng bất động bất động.

Hắn mí mắt, lại hơi lay động.

Ý thức của hắn thẳng đến dường như bị nhốt ở một mảnh vô tận trong bóng tối, cô độc mà du đãng cùng. Hắn có thể tiếp thu ra ngoài giới tin tức, hắn có thể nghe được chỗ có người nói, lại như thế nào cũng không cách nào mở hai mắt ra.

Hắn có thể nghe được cha mẹ khóc rống lưu nước mắt;

Hắn có thể nghe được cùng nhau lớn lên Phát Tiểu thở dài cùng an ủi;

Hắn có thể nghe được yêu Tào Hiểu Uyển càng ngày càng ít xuất hiện nghẹn ngào nói nhỏ;

Hắn có thể nghe được Tần Lệ cùng Tống Hiểu hai cái tiểu hộ sĩ vì hắn bênh vực kẻ yếu;

Hắn có thể nghe được Lý Tu Danh hung hăng càn quấy, càn rỡ cười to.

Vì cái gì! Vì cái gì! Vì cái gì!

Tại sao phải phản bội ta!

Tại sao phải gả cho hắn!

Oán!

Tăng!

Hận!

Một mảnh hắc ám Tinh Thần thế giới trong, âm u mặt trái cảm xúc như biển gầm như vậy, sóng sau cao hơn sóng trước, điên cuồng dũng động lên, thét gào cùng, gầm thét, phảng phất muốn phá tan thân thể trói buộc, hủy diệt trên đời này tất cả!

Dường như phá tan nào đó giới hạn, cảm giác đến nào đó không thể tưởng tượng nổi tồn tại, không biến thành đen ngầm Tinh Thần thế giới bên trong, đột nhiên dấy lên một đám tinh hồng hỏa diễm, cho Nhạc Bình Sinh khôn cùng bóng tối Tinh Thần thế giới bên trong, mang đến thật sâu tà ác, hỗn loạn, tàn khốc ánh sáng!

"Rất thú vị tư tưởng. . ."

Một trương dữ tợn, cực lớn đến phô thiên cái địa khủng bố mặt quỷ, dường như giãy giụa nào đó trói buộc, xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh Tinh Thần thế giới!

Nơi này nhìn mặt quỷ che đậy Nhạc Bình Sinh Tinh Thần thế giới bên trong tất cả tầm mắt, sâm lãnh, ác độc hỏa diễm, chậm rãi thiêu đốt lên.

Tại đây nhìn mặt quỷ trước mặt, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy mình tựa như một hạt tro bụi như vậy nhỏ bé.

Đây là cái gì, ma quỷ, hay vẫn là mộng?

Sợ hãi, sợ hãi loại cảm tình này giống như đã không tồn tại, Nhạc Bình Sinh không mang chút nào cảm tình nâng mắt thấy nơi này nhìn khủng bố mặt quỷ.

Tà ác dựng thẳng đồng tử tản mát ra kỳ lạ hào quang, phóng ở Nhạc Bình Sinh trên người, vô biên vô hạn mặt quỷ lên, dần dần hiển lộ ra thập phần thú vị thần sắc.

Nó mở miệng lộ ra um tùm liêu răng, nhẹ giọng hỏi:

"Oán tăng hội, yêu biệt ly, đòi hỏi không được. . . Thật đáng buồn, đắm chìm ở thống khổ trong biển rộng kẻ đáng thương. Ngươi rất thú vị."

"Ta có một cái đồng dạng thú vị đề nghị, ngươi muốn nghe sao?"

Thanh âm quỷ dị mà to lớn, tự nam tự nữ, khôn cùng bóng tối đều sôi trào lên, dường như ở nhảy nhót, ở hoan hô.

Lời nói này âm thanh trực tiếp ở Nhạc Bình Sinh nội tâm chỗ sâu nhất vang lên, vô cùng tà ác, vô cùng rét lạnh, cũng vô cùng cô tịch.

Ma quỷ giao dịch sao?

Ma quỷ thì thế nào?

Ta còn có cái gì khả sợ hãi, khả mất đi?

Ý thức trong thế giới Nhạc Bình Sinh dường như sắp sửa chết chìm người, bắt được cuối cùng một cái rơm rạ, phát ra thê lương tự khóc cũng tự cười thanh âm:

"Nghĩ muốn cái gì?"

"Linh hồn sao? Chính nghĩa sao? Thiện lương sao?"

"Cầm đi đi, tất cả đều cầm đi đi! Chỉ cần có thể để cho ta báo thù, chỉ cần có thể để cho ta báo thù!"

Che khuất bầu trời mặt quỷ thì là phát ra không lưu tình chút nào trào phúng cười nhạo:

"Không không không. . . Kẻ đáng thương, ngươi rõ ràng lầm cái gì, ta cũng không phải là cái gì ma quỷ, ác ma, không muốn nắm loại này cấp thấp sinh vật cùng ta đánh đồng."

"Linh hồn của ngươi, chính nghĩa, thiện lương với ta mà nói không đáng một đồng, đề nghị của ta, sẽ chỉ làm ngươi mất đi một chút tự do, tựa như đi chơi một cái thú vị mạo hiểm trò chơi mà thôi."

Lúc này Nhạc Bình Sinh căn bản không thèm để ý, cuồng tiếu nói: "Tự do cũng tốt, trò chơi cũng tốt, muốn như thế nào cũng có thể! Báo thù, ta chỉ cần có thể tự thân báo thù!"

Rất lớn dữ tợn gương mặt trầm mặc dừng ở Nhạc Bình Sinh, sau đó ——

"Như vậy, như ngươi mong muốn."

"Thỏa thích hưởng thụ báo thù vui vẻ thời gian đi. . ."

Trong phòng bệnh, Nhạc Bình Sinh y nguyên cô độc nằm ở trên giường bệnh.

Mà ở sau một khắc, một cỗ khôn cùng sức mạnh to lớn tại

không biết chỗ đột nhiên hàng lâm, Nhạc Bình Sinh thân thể thời gian dần trôi qua theo trên giường bệnh hiện lên, nho nhỏ trong không gian tựa như nổi lên 12 cấp bão, tất cả vật lẫn lộn không tự chủ được trôi nổi, bay múa.

Phòng bệnh ngoài các thầy thuốc kể cả Tần Lệ cùng Tống Hiểu đều vô tri vô giác.

Một cỗ kỳ lạ mạch nước ngầm từng bước một chảy khắp Nhạc Bình Sinh toàn thân, nơi này cổ mạch nước ngầm mỗi tiến lên một phần, ý thức của hắn thì càng thanh tỉnh một phần, đồng thời đối với thân thể cảm giác khống chế liền nhiều một phần.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi mở mắt ra.

"Không phải là mộng. . ."

Phát ra tự thở dài, tự rên rỉ thanh âm, nhìn mình yếu ớt gầy hai tay, Nhạc Bình Sinh thể nghiệm lấy dường như tái thế làm người cảm giác. Bất quá hai ba cái thời gian hô hấp, hắn đối với thân thể khống chế khống chế cùng cảm giác đã toàn bộ khôi phục. Một cổ lực lượng thần bí bao khỏa dưới, Nhạc Bình Sinh sinh ra một loại cảm giác:

Hắn hiện tại, không gì làm không được.

Ngay sau đó, ở thần bí sức mạnh to lớn ảnh hưởng dưới, Nhạc Bình Sinh thật giống như trời sinh biết rõ nên làm như thế nào, xuyên thấu qua cỗ lực lượng này, bị tăng phúc phóng đại 10 vạn lần, trăm vạn lần tư duy ý thức đã như biển gầm như vậy, dùng Nhạc Bình Sinh chỗ bệnh viện làm trung tâm, hướng cả tòa thành thị lan tràn mở đi ra!

Suy nghĩ của hắn ý thức dường như có thể vô hạn phân liệt, cơ hồ bao trùm, quan sát cả tòa Thượng Hải thị, tìm kiếm lấy cho tánh mạng hắn trong lưu lại khắc sâu trí nhớ khí tức.

Ở cỗ lực lượng này ảnh hưởng dưới, Nhạc Bình Sinh trạng thái tỉnh táo mà lãnh khốc. Loại này tìm tòi trạng thái giằng co không đến một phút đồng hồ thời gian, Nhạc Bình Sinh lông mi đột nhiên khẽ động, lộ ra một cái lạnh như băng mỉm cười.

"Ở nơi này sao. . . Như vậy lập tức có thể gặp mặt."

Sau một khắc, lực lượng thần bí bao khỏa xuống Nhạc Bình Sinh, đã trái với vật lý quy luật, như siêu nhân một dạng, theo bệ cửa sổ gào thét lên đã bay đi ra ngoài, chỉ để lại trong phòng chăm sóc đặc biệt trên đất bừa bộn.

. . .

Sông Hoàng Phổ bên cạnh một chỗ xa hoa trong căn hộ, Tào Hiểu Uyển ngồi ở trên ghế sa lon có chút tâm thần có chút không tập trung. Lý Tu Danh bưng hai chén rượu đỏ, nhìn ra nàng cảm xúc hình như rất sa sút, ôn nhu an ủi:

"Làm sao vậy? Lập tức đều muốn gả cho ta rồi, chẳng lẽ lại còn nghĩ đổi ý?"

Tào Hiểu Uyển tiếp nhận rượu đỏ miễn cưỡng cười, lượng mắt ửng đỏ, thanh âm có chút nghẹn ngào:

"Ta chỉ là muốn nổi lên trong phòng bệnh hắn, Tu Danh, chúng ta như vậy có hay không rất xin lỗi hắn?"

Lý Tu Danh ôm bờ vai của nàng, trong mắt lóe ra không biết tên hào quang, nói khẽ:

"Ngươi không có đối với không nổi hắn, ngươi cũng có cuộc sống của mình muốn qua. Trận này ngoài ý muốn sai đều ở ta, nếu như không phải trận này ngoài ý muốn ta cũng sẽ không gặp lại ngươi. Ngươi yên tâm, hắn hội ở tốt nhất phòng bệnh, dùng tốt nhất dược. Cha mẹ của hắn ta cũng sẽ đúng giờ cho bọn hắn đuổi kịp tiền sinh hoạt. Bất kể cái gì cũng có ta đến thay ngươi gánh

chịu, ngươi liền thanh thản ổn định gả. . ."

"Ngươi gánh chịu sao! !"

Oanh!

Cao lớn cửa sổ sát đất đột nhiên nghiền nát, mảnh vỡ vẩy ra ra. Tào Hiểu Uyển phát ra chói tai tiếng thét chói tai, Lý Tu Danh quay đầu nhìn lại, đồng tử co rụt lại, hai con mắt mạnh mà lồi ra! Chứng kiến một cái tuyệt không có khả năng xuất hiện tại nơi đây thân ảnh!

"Ôi. . . . . Ôi "

Giống như nhìn thấy gì vô cùng khủng bố cảnh tượng, Lý Tu Danh như bị gắt gao tạp chủ yết hầu một dạng không phát ra được thanh âm nào.

Tào Hiểu Uyển cũng bị cả kinh ngây người, trơ mắt nhìn 23 lâu ngoài, Nhạc Bình Sinh mặc bệnh phục, như giẫm trên đất bằng giống như trạm tại trong hư không, sắc mặt tái nhợt, thần sắc đùa cợt.

Ở hai người bọn họ hoảng sợ trong ánh mắt, Nhạc Bình Sinh quỷ dị phi thường thân ảnh chậm rãi bay vào phòng khách, hắn thần sắc ôn hòa nhìn xem Tào Hiểu Uyển, khẽ cười nói: "Yên tâm đi Hiểu Uyển, ta không phải quỷ, ngươi xem, ta có cái bóng."

Lý Tu Danh, Tào Hiểu Uyển nhìn lại, dưới ánh đèn Nhạc Bình Sinh bóng dáng yên tĩnh dán tại trên đất, kinh hoảng cảm xúc hòa hoãn một ít, hai người liếc nhau, tâm loạn như ma, trước khi quỷ dị ly kỳ cảnh tượng hãy để cho hai người kia không biết nên mở miệng như thế nào.

Lý Tu Danh kiên trì tăng thêm dậy lá gan, liền chính hắn đều không có ý thức được, run nhè nhẹ mà hỏi: "Đã trễ thế như vậy, ngươi tới làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Nhạc Bình Sinh trên mặt như trước treo lạnh như băng mỉm cười, ngón tay nhẹ nhẹ một chút, lực lượng thần bí cảm giác đến tâm ý của hắn, Lý Tu Danh miệng, thân thể như bị một cỗ không hiểu lực lượng giam cầm ở, phát không ra một điểm thanh âm. Nơi này nhường hắn hoảng sợ không hiểu, liền thân thể run rẩy đều bị cỗ lực lượng này khống chế được.

"Lý Tu Danh, ta và ngươi không lời nào để nói."

Nhạc Bình Sinh đón lấy nhìn về phía cực độ bối rối Tào Hiểu Uyển, ngữ khí ôn hòa:

"Hiểu Uyển, ở ta thanh tỉnh trước khi, Lý Tu Danh chạy đến phòng bệnh đến chính miệng nói cho ta biết, trận kia tai nạn xe cộ hắn là cố ý chế tạo, mục đích là vì giết chết ta, thay thế ta ở bên cạnh ngươi, chuyện này, ngươi biết không?"

Tào Hiểu Uyển mạnh mà bịt miệng lại ba, sắc mặt trở nên không có một tia huyết sắc, không thể tin nhìn về phía Lý Tu Danh.

Nhìn xem Lý Tu Danh không làm bất luận cái gì giải thích, xanh mặt không nói một lời, Tào Hiểu Uyển hình như đã hiểu cái gì, trong lúc nhất thời ngây ra như phỗng. Một cỗ khó tả thống khổ hối hận bò chạy lên não, đại viên đại viên nước mắt theo trên mặt của nàng cuồn cuộn mà xuống.

"Lý Tu Danh, hắn chế tạo tai nạn xe cộ, làm hại ta tê liệt ở giường, ăn cơm đều cần nhờ mũi dạ dày quản rót thức ăn lỏng đồ ăn, đại tiểu tiện cũng không thể tự gánh vác, cha mẹ của ta, gia đình cũng tất cả đều suy sụp rồi. . ." Nhạc Bình Sinh như trước khẽ cười nói: "Một người như vậy, ta yêu bạn gái lại để cho gả cho hắn?"

Tào Hiểu Uyển lúc này đã khóc không thành tiếng, co quắp ngồi dưới đất: "Thực xin lỗi, thực xin lỗi. . ."

"Chứng kiến ngươi sau đó, ta cũng đã tha thứ ngươi, Hiểu Uyển."

Nhạc Bình Sinh khẽ cảm thán.

"Nhưng là, không có người có thể làm sai việc không trả giá thật nhiều."

Thoại âm rơi xuống, ở Lý Tu Danh cơ hồ muốn nghẹn ra nội thương sau đó, cửa sổ chỗ đột nhiên bay lên lượng đoàn hoạt động đích sự vật, chậm rãi bay vào phòng khách. Hắn tập trung nhìn vào, lại là một lớn một nhỏ hai cái vô cùng bẩn lang thang mèo, cái đuôi tạc lên, hình như một công một mái, con mắt loạn chuyển cùng.

Hắn muốn?

Tào Hiểu Uyển y nguyên ngồi dưới đất thút thít nỉ non, Lý Tu Danh đáy lòng bay lên lớn lao khủng hoảng, do thân đến tâm mãnh liệt run rẩy lên.

Nhạc Bình Sinh trên mặt lộ ra lạnh như băng mỉm cười.

"Mà bây giờ, chính là ngươi cùng Lý Tu Danh trả nợ ta mấy trăm cả ngày lẫn đêm thống khổ sau đó."

"Yên tâm đi, ta sẽ không giết chết các ngươi."

"Hiểu Uyển, ngươi cùng Lý Tu Danh ở chung được một năm Linh ba tháng, như vậy, giữ lại người ý thức biến thành một chỉ lang thang mèo là ta đối với ngươi trừng phạt, thời hạn đồng dạng là một năm Linh ba tháng, đương nhiên, vì giữ lại ngươi tôn nghiêm. . . Là chỉ mèo đực."

Không chờ nàng phản ứng, sau một khắc, một cỗ không biết lực lượng dưới sự thao túng, Tào Hiểu Uyển thân thể mềm té trên mặt đất, đại não tư duy hoạt động hoàn toàn đình chỉ, theo y học

góc độ mà nói giờ phút này Tào Hiểu Uyển đã biến thành người sống đời sống thực vật. Suy nghĩ của nàng ý thức, hoặc là nói linh hồn đã bị rút ra, rót vào hình thể lớn hơn kia chỉ mèo đực trong thân thể.

Mèo đực ở trên đất lăn lăn một vòng, Tào Hiểu Uyển hình như ý thức được chính mình rõ ràng biến thành mèo, người khác đứng lên Miêu Miêu kêu, giơ móng vuốt liên tục thở dài, giống như ở thỉnh cầu tha thứ.

Nhạc Bình Sinh sắc mặt không có chút nào biến hóa, tâm như sắt thép: "Một năm Linh ba tháng về sau, ý thức của ngươi cùng tư duy sẽ trở lại nguyên bản trong thân thể, đây là ta đưa cho ngươi ưu đãi. Cho nên, sống sót đi, không nên bị người giết chết."

Bên kia đem quỷ dị này khủng bố tất cả xem ở trong mắt Lý Tu Danh, như ở băng thiên tuyết địa bên trong bị người lại từ đầu đến chân rót một chậu nước đá, sâm lãnh hàn khí từ đầu đến chân lan tràn toàn thân của hắn, tuy nhiên không thể nói chuyện không thể động, nước mắt của hắn, nước mũi hay vẫn là ào ào chảy ra, đũng quần cũng ướt sũng một mảnh.

Hắn thật sự bị sợ đái.

Lý Tu Danh rất muốn cầu tha, quỳ xuống đất cũng tốt, dập đầu cũng tốt, coi như là nhường hắn thè lưỡi ra liếm Nhạc Bình Sinh lòng bàn chân hắn cũng sẽ không chút do dự lập tức đi làm, chỉ cần có thể nhường hắn đào thoát loại này khủng bố trừng phạt, nhường hắn làm cái gì cũng có thể.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh không có cho hắn cơ hội này.

"Ta đối với ngươi không có chuyện gì để nói. Ngươi không có những ưu đãi này."

"Tử vong, quá tiện nghi ngươi rồi."

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Lý Tu Danh, lộ ra ác ma giống như mỉm cười:

"Nơi này chỉ tiểu con mèo cái thân thể, sẽ là của ngươi Quy Túc."

"Trốn đi, dốc sức liều mạng trốn đi."

"Lý Tu Danh, mang theo ngươi phú gia công tử tư tưởng, đi trong đống rác tìm kiếm đồ ăn, đi bỏ qua những động dục kia mèo đực, đi tránh né những biến thái kia ngược đãi giả đi. Cái này là từ nay về sau, cuộc đời của ngươi."

"Ngươi không có cơ hội biến trở về người thân thể."

Nhạc Bình Sinh tâm ý khẽ động, hình như không gì làm không được lực lượng thần bí đã lĩnh hội ý đồ của hắn, đem Lý Tu Danh tư duy ý thức rút ra, rót vào gầy yếu con mèo cái thân thể, đồng thời đem con mèo cái không rõ động vật ý thức chuyển dời đến Lý Tu Danh nguyên bản thân thể.

Thân thể của hắn bây giờ nhìn đi lên tựa như một cái trúng gió người bệnh, ngồi phịch ở trên đất, tứ chi thỉnh thoảng co rúm cùng, đây là với tư cách động vật ý thức, trong thời gian ngắn vẫn không thể thích ứng người thân thể biểu hiện.

Con ruột người thân thể ở chỉ động vật linh hồn, Lý Tu Danh có tiền có thế cha mẹ, đồng dạng vì thế phải trả một cái giá cực đắt.

Mắt thấy cùng một công một mái hai cái mèo vây quanh chính mình nguyên bản thân thể Miêu Miêu thê thảm kêu, trạm tại nguyên chỗ, chuyện cũ từng màn cưỡi ngựa xem hoa giống như lẫn tránh, Nhạc Bình Sinh nhắm hai mắt lại, nước mắt thời gian dần qua chảy xuống.

"Đặc sắc biểu diễn!"

Quỷ dị to lớn thanh âm ở Nhạc Bình Sinh trong nội tâm đột nhiên vang lên. Đồng thời vờn quanh hắn quanh thân không gì làm không được to lớn cao ngạo lực lượng như thủy triều nhanh chóng mất đi, một cỗ rất lớn cảm giác mất mác phun lên Nhạc Bình Sinh trong lòng.

Đối với thân thể cảm giác độ nhanh chóng biến mất, thật giống như theo đám mây té rớt, hắn lại lần nữa biến trở về này cái tê liệt người bệnh.

Nói nhỏ âm thanh tiếp tục vang lên:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi diễn viên chính báo thù tiết mục máu chó ác tục, lại có thể cho ta xem mùi ngon, ta đối với ngươi có hơi có chút điểm chờ mong."

"Như vậy, bây giờ là ngươi thực hiện ước định lúc sau."

"Với tư cách đối với ngươi thưởng thức, ta sẽ ban thưởng ngươi một cái thú vị tiểu giúp đỡ."

"Không để cho ta thất vọng."

Nương theo lấy mặt quỷ nói nhỏ, cảnh tượng trước mắt cũng càng ngày càng mơ hồ.

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh ý thức lại lần nữa lâm vào khôn cùng bóng tối.

. . .

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 2: Vượt Giới Trùng Sinh!

Nhạc Bình Sinh ý thức như một con thuyền lá nhỏ, ở khôn cùng bóng tối vòng xoáy bên trong phiêu đãng cùng.

Tự hồ qua thật lâu thật lâu, lại như chỉ là trong chớp mắt, một điểm yếu ớt ánh sáng chậm rãi, thời gian dần qua phóng đại. Nhạc Bình Sinh ý thức càng ngày càng rõ ràng.

Mệt mỏi, thiếu lực. Trên thân thể các loại cảm thấy như thủy triều một dạng hướng Nhạc Bình Sinh vọt tới.

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra.

Đột nhiên ——

' giết chết Tần Vô Nhất! '

Một đạo máu chảy đầm đìa chữ to điên cuồng ở Nhạc Bình Sinh đồng tử trước lập loè, vặn vẹo lên, nhúc nhích, tràn ngập huyết tinh, tàn nhẫn, ác độc hương vị!

Sau đó một chút trở thành nhạt, thời gian dần qua biến mất.

Tần Vô Nhất là người nào?

Tại đây ở đâu?

Thân thể gầy nhỏ theo cứng rắn tấm ván gỗ trên giường chống đỡ nổi đến, Nhạc Bình Sinh hơi thở hào hển, mượn nhờ lờ mờ ánh

nến, chậm rãi đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Một cái rất đơn sơ gian phòng.

Không có đèn, không có điện, không có Nhạc Bình Sinh quen thuộc tất cả đồ điện. Cách hắn cách đó không xa, còn có vài nhìn tấm ván gỗ nằm trên giường vài thân ảnh, tự hồ vẫn còn ngủ say.

Trên vách tường, treo vài thanh cánh tay dài đoản, tối như mực bề ngoài giống như súng ống đồ vật. Ánh nến chỗ trên bàn gỗ, tán loạn nằm vài thanh trường đao.

Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, trong lòng tự hỏi.

Trên tường treo hắn cơ bản có thể xác định là súng ống, nhưng là để lộ ra phong cách cổ xưa hương vị, cùng hiện đại súng ống khác biệt rất lớn. Hắn mặc trên người quần áo và trang sức cũng là chưa bao giờ thấy qua kiểu dáng.

Nhạc Bình Sinh giơ hai tay lên, tá trợ lấy yếu ớt ánh nến phân biệt cùng, sau đó sờ sờ khuôn mặt của mình rốt cục xác nhận, nơi này cỗ thân thể tự hồ chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, hình thể dung mạo đi lên nói cũng cũng không phải mình nguyên đến thân thể.

Hí!

Lúc này thời điểm một cỗ phỏng cảm theo phải trên mu bàn tay truyền đến, Nhạc Bình Sinh một mắt nhìn đi, một cái nho nhỏ dữ tợn mặt quỷ, mặt xanh nanh vàng, con mắt đóng chặt, như hình xăm một dạng ở trên mu bàn tay chậm rãi hiển hiện.

Nơi này nhìn mặt quỷ cùng lúc trước Tinh Thần thế giới bên trong kia cái tồn tại cũng không giống nhau. Nhạc Bình Sinh vô ý thức nhớ tới mình ở mất đi ý thức lúc trước cái không biết tồn tại theo như lời nói:

"Với tư cách đối với ngươi khen thưởng, ta sẽ ban thưởng ngươi một cái thú vị tiểu giúp đỡ."

Liền là cái này sao?

Nhạc Bình Sinh chăm chú nhìn cái này nho nhỏ hình xăm, ngoại trừ ở mới xuất hiện sau đó truyền đến phỏng cảm, nó cũng không có biểu hiện ra cái gì khác kỳ lạ vị trí.

Ngay tại hắn nghĩ như vậy đồng thời, nơi này nhìn mặt quỷ đang nhắm mắt đột nhiên mở ra, tách ra một mảnh ác độc sáng rọi!

"Tự do, tự do hương vị. . . Ta chưa bao giờ. . . Như thế tới gần nó. . . Ha ha ha ha!"

Trên mu bàn tay mặt quỷ hình xăm rõ ràng giống người một dạng hé miệng, lộ ra tà ác cuồng tiếu biểu lộ, mà quỷ dị này thanh âm lại trực tiếp theo Nhạc Bình Sinh trong lòng vang lên!

Nhạc Bình Sinh da mặt hơi run run, nhưng mà trải qua báo thù kia một đoạn không thể tưởng tượng nổi kinh nghiệm, hắn tiếp nhận năng lực đã bị vô hạn cất cao, đủ để đem người bình thường dọa phá mật đích quỷ dị tình cảnh ở hắn tại đây chỉ là có chút ngạc nhiên mà thôi.

Nhạc Bình Sinh thử thăm dò trong lòng hỏi: "Ngươi là ai?"

Trên mu bàn tay, mặt quỷ dữ tợn sắc mặt lộ ra hung dữ biểu lộ, gắt gao nhìn vào Nhạc Bình Sinh, phát ra khàn giọng thanh âm:

"Tiểu côn trùng, ngươi cho rằng ngươi đang cùng ai nói lời nói?"

"Ta, cao quý Tà Linh, rõ ràng luân lạc tới bị cải tạo, giam cầm ở một cái cấp thấp sinh mệnh trong thân thể. . ."

Khàn giọng thanh âm từng bước hóa thành sóng to gió lớn, ở Nhạc Bình Sinh trong lòng ầm ầm rung động, trong máu bẩn đều bị nơi này cổ thanh âm chấn động, ảnh hưởng.

"Nho nhỏ loài bò sát, cũng dám đến chất vấn ta!"

Mặt quỷ biểu lộ càng ngày càng hung ác nổi giận, ngữ khí tràn ngập khôn cùng oán hận, nguyên gốc cái móng tay che lớn nhỏ hình xăm càng lúc càng lớn, trong giây lát mở ra miệng lớn dính máu, hướng về Nhạc Bình Sinh hung hăng táp tới.

"A! ! Đáng chết, đáng chết! ! Ta chỉ là cùng hắn chỉ đùa một chút mà thôi!"

Nhưng mà không đợi Nhạc Bình Sinh phản ứng, trên mu bàn tay Tà Linh mặt quỷ mạnh mà phát ra thảm thiết tru lên, toàn bộ gương mặt trở nên vặn vẹo vô cùng.

Mà Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

Tự hồ đã gặp phải rất lớn thống khổ, Nhạc Bình Sinh trong nội tâm truyền đến Tà Linh mặt quỷ hổn hển, hổn hển thở hổn hển, tràn ngập ác độc, không cam lòng thanh âm:

"Một ngày nào đó, một ngày nào đó. . ."

Sau một khắc, trên mu bàn tay hình xăm trở nên nóng hổi vô cùng, đồng thời Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt, xuyến xuyến ký tự chảy xuôi mà xuống:

' phụ trợ Linh Năng chuyển hóa khí bắt đầu! '

' tố chất thân thể số liệu hóa quan sát trong. . . '

' lực lượng ': 1.1

' thể chất ': 1.1

' nhanh nhẹn ': 1.2

' tinh thần ': 1.4

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 115

' còn thừa sinh mệnh đếm ngược giờ: 6 ngày 23 giờ 58 phút '

' đánh giá ': Giống như ngươi vậy đáng thương tiểu loài bò sát, không nghĩ qua là cũng sẽ bị người khác cho theo như chết.

Theo thanh tỉnh đến bây giờ chuyện đã xảy ra nhường Nhạc Bình Sinh có chút không kịp nhìn, hắn tự động xem nhẹ câu nói sau cùng, bắt đầu suy nghĩ lên mỗi hạng nhất nội dung hàm nghĩa.

Cái khác khá tốt, cái này sinh mệnh tính theo thời gian nhường Nhạc Bình Sinh có chút không rõ ràng cho lắm, hắn trong lòng hỏi dò: "Cái này đếm ngược giờ là có ý gì?"

Phụ trợ Tà Linh tự hồ không cách nào nữa cùng Nhạc Bình Sinh tâm linh trao đổi, trên mu bàn tay mặt quỷ lộ ra một cái trào phúng thần sắc, Nhạc Bình Sinh đồng tử lên lăng không hiện ra một dãy ký tự:

' ngu xuẩn cấp thấp sinh vật, ngươi chẳng lẽ không biết chữ? Đương nhiên là mặt chữ lên ý tứ! '

Nhạc Bình Sinh lông mày chăm chú nhăn lại: "Ý của ngươi là ta bảy ngày sau liền sẽ chết?"

Tà Linh hình xăm biểu lộ thập phần khó chịu, lại tựa hồ như thụ nào đó hạn chế không được không trả lời, màn sáng lên như trước lại lần nữa đổi mới:

' đối với cái thế giới này mà nói, ngươi chính là một cái cở lớn bệnh khuẩn, bị toàn bộ thế giới ý chí bài xích! Nếu như không phải vị kia lưu lại còn sót lại lực lượng bảo hộ, ý thức của ngươi

đã sớm tan thành mây khói rồi! Mà còn sót lại lực lượng tối đa chỉ có thể duy trì 7 ngày. '

Nhạc Bình Sinh không có phụ trợ Tà Linh trong tưởng tượng thất kinh, y nguyên tỉnh táo mà hỏi: "Vấn đề này có hay không cần nhờ ngươi mới có thể giải quyết?"

Trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm tự hồ không ngờ tới Nhạc Bình Sinh còn có thể trấn tĩnh như thế, miệng lúc mở lúc đóng, phụ đề lại lần nữa hiển hiện:

' ngươi coi như thông minh, đây chính là ta tồn tại ở trên người của ngươi nguyên nhân! '

' nhìn thấy mấy cái ngủ rồi người sao? '

' nhìn thấy trên bàn đao đến sao? '

' cầm lên, thông qua cây đao kia rót vào năng lực của ta, sau đó. . . '

Trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm lộ ra một cái không có hảo ý nụ cười, Nhạc Bình Sinh trước mắt phụ đề lập loè, lộ ra huyết tinh hấp dẫn sáng rọi:

' giết chết bọn hắn! Tự tay giết chết bọn hắn, ngươi có thể thông qua cây đao này, hấp thụ linh hồn của bọn hắn, nắm linh hồn chuyển hóa làm cường hóa bản thân đặc thù Linh Năng, đã có thể cường hóa bản thân, cũng có thể chống cự thế giới bài xích, kéo dài ngươi sinh mệnh đếm ngược giờ! Chỉ cần giết quá nhiều, ngươi có thể trở nên như thần một dạng vô cùng cường đại, không gì làm không được, hơn nữa vĩnh sinh bất tử. '

Nhạc Bình Sinh tâm kịch liệt chấn động lên!

' giết chết bọn hắn, giết chết bọn hắn đi. Ngươi chẳng lẽ nghĩ chỉ sống bảy ngày sao? Không muốn trở nên mạnh mẽ, trở nên

không gì làm không được sao? Một cái, hai cái, ba cái, bốn cái. . . Ngươi biết càng ngày càng mạnh. '

Tà Linh trên mặt lộ ra hướng dẫn từng bước thần sắc, miệng im ắng địa chấn cùng:

' không được bao lâu, ngươi sẽ trở thành thế giới chi vương! Ngươi còn do dự cái gì? '

"Hừ!" Vô số ý niệm hiện lên, Nhạc Bình Sinh trong lòng lạnh lùng giễu cợt nói:

"Ta sẽ không đi giết một cái cùng ta không có bất cứ quan hệ nào người xa lạ. Hơn nữa, nếu như năng lực của ngươi chân tướng như ngươi nói vậy cường đại không gì làm không được. . . Ngươi như thế nào sẽ bị bách sống nhờ ở ta như vậy người bình thường trên người?"

Giống như bị hung hăng chọt trúng chỗ đau, Tà Linh thần sắc rồi đột nhiên trở nên nổi giận mà dữ tợn. Nó tà ác dựng thẳng đồng tử ác độc nhìn vào Nhạc Bình Sinh, lộ ra một cái quỷ dị biểu lộ, làm ra một cái hình dáng của miệng khi phát âm.

Nhạc Bình Sinh có thể phân biệt ra nó muốn biểu đạt ý tứ:

Ngươi, hội,!

Sau đó nó quy về yên tĩnh, tự hồ hóa thành bình thường hình xăm.

Nhạc Bình Sinh trên mặt âm tình bất định, giương mắt nhìn hướng mặt khác năm trên giường lớn ngủ say thân ảnh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 3: Tập Hợp

Tình huống hiện tại nhường Nhạc Bình Sinh có loại con chuột kéo rùa, không chỗ ra tay cảm giác.

Hắn không biết mình thân thể là thân phận gì, ở làm chuyện gì, cũng hoàn toàn không rõ ràng lắm vị trí thế giới là một cái thế giới như thế nào.

Trên tường súng đạn, trên bàn vũ khí lạnh, phụ trợ Tà Linh, sinh mệnh bảy ngày đếm ngược giờ, tăng thêm Nhạc Bình Sinh căn bản không cách nào phản ứng Tà Linh chỗ nói thật hay giả.

Đem ta đưa lên ở cái thế giới này mục đích là cái gì?

Tần Vô Nhất là người nào, tại sao phải giết chết hắn?

Dùng kia cái tồn tại lực lượng mà nói, vì cái gì không chính mình động thủ?

Liên tiếp vấn đề nhảy ra, Nhạc Bình Sinh buông tha cho suy nghĩ, mặc dù nghĩ vỡ đầu đại, hắn hiện tại cũng phải không ra cái gì đáp án.

Hắn hơi nhắm mắt lại, bắt đầu nghỉ ngơi dưỡng sức. Bất kể kế tiếp hội chuyện gì phát sinh, bảo trì thể lực cùng cơ bản nhất tỉnh táo đều là chuyện trọng yếu nhất.

Không có bao lâu, Nhạc Bình Sinh lỗ tai khẽ động, một mảnh mất trật tự tiếng bước chân loáng thoáng truyền đến, sau đó chậm

rãi phóng đại.

Hắn đột nhiên đứng dậy, đem trên tường treo súng đạn gỡ xuống, theo trên bàn nắm lên một thanh dài đao, sau đó trở lại trên giường nằm xuống, trái tim kịch liệt nhúc nhích.

Sẽ là thứ gì người?

Sau đó phịch một tiếng, cửa phòng bị hung hăng đá văng, còn lại năm người cũng bị bừng tỉnh, Nhạc Bình Sinh chăm chú nắm chặt trường đao, một cái ngồi dậy, nhìn về phía người tới.

Trần Hổ nhìn quét một vòng, chứng kiến Nhạc Bình Sinh một bộ đề phòng bộ dáng, hào phóng trên mặt có một ít ngoài ý muốn, lộ ra thưởng thức thần sắc:

"Trần Bình, liền tiểu tử ngươi coi như cơ linh!"

Sau đó giật ra cuống họng hét lớn:

"Khẩn cấp tình huống, võ trang đầy đủ, lập tức tập hợp!"

"Đạn dược mang đủ! Có thể sẽ có một hồi trận đánh ác liệt!"

Vứt bỏ một câu như vậy về sau, Trần Hổ sắc mặt nặng nề, vội vàng rời khỏi.

Mặt khác năm người lập tức đứng lên, ba chân bốn cẳng mặc trang bị.

Trần Bình, đây liền là nơi này cỗ thân thể nguyên bản chủ nhân danh tự.

Nhạc Bình Sinh vừa quan sát cùng những người còn lại cử động, một bên cũng giả bộ như sửa sang lại bộ dạng, đồng thời kiểm tra trong tay mình kiểu dáng cũ kỹ súng ống.

Muốn đi đánh giặc?

Nhạc Bình Sinh trong nội tâm vừa mới hiện lên như vậy một cái ý niệm trong đầu, bên cạnh hắn một cái cao gầy thanh niên liếc mắt nhìn hắn, :

"Arpin, thất thần làm gì vậy, lắp đạn dược a!"

Sau đó, Lý Thiết đem một cái có chút thô kệch da trâu may trưởng túi nhét vào trong tay của hắn.

Trong lúc này liền là mỗi người phù hợp đạn dược?

Nhạc Bình Sinh không nói một lời, học theo, đem cái này như đai lưng vừa giống như tạp dề trưởng túi chăm chú hệ ở cái hông của mình, đi cùng Lý Thiết nhét vào lên đạn dược đến.

Cái này phong cách cổ xưa súng ống cấu tạo cũng tương đối đơn giản, cánh tay dài đoản, có chút thô kệch. Nhét vào bộ phận có điểm giống hiện đại súng lục ổ quay, có thể nhét vào sáu miếng đạn dược. Đạn dược hiện lên hình bầu dục.

Cẩn thận quan sát một cái những người khác động tác, Nhạc Bình Sinh vụng về giả trang tốt đạn dược, kiểm tra một chút, hỏa thương, trường đao, đạn dược đại, chính mình phân phối và những người khác giống như đúc, không có thiếu khuyết. Sau đó Nhạc Bình Sinh rơi ở phía sau, theo sau nơi này mấy người một đường chạy chậm.

Lý Thiết thả chậm bước chân cùng Nhạc Bình Sinh song song, có chút nghi ngờ đối với hắn nói ra: "Arpin, chúng ta trông coi biên giới cùng bắc hoang những dã man kia vũ phu bình an vô sự có một thời gian ngắn rồi, chẳng lẽ bọn hắn lại không biết sống chết chạy tới nghĩ nếm thử Tân Triều súng đạn là cái gì hương vị?"

Nhạc Bình Sinh phân tích cùng theo Lý Thiết trong miệng để lộ ra đến tin tức, biết rõ nói nhiều tất nói hớ, ngoài miệng nói ra: "Không biết là cái gì khẩn cấp tình huống, một hồi sẽ biết."

Trong đại não chuyển động Tân Triều, bắc hoang, vũ phu, súng đạn nơi này mấy cái từ ngữ, một đoàn người chỉ chốc lát liền đạt tới tập hợp điểm, một chỗ trống trải võ đài.

Đứng vững đội ngũ, tăng thêm đối mặt đội ngũ đứng đấy hai người, tổng cộng là ba mươi người. Đứng ở hàng sau Nhạc Bình Sinh âm thầm quan sát đến hoàn cảnh chung quanh, chung quanh cảnh tượng nhìn về phía trên có chút hoang vu, linh linh tinh tinh bụi cỏ, cùng với rất xa có thể chứng kiến kéo dài sơn mạch, cùng loại với Biên Hoang chỗ một cái đồn biên phòng.

Tống Khôn con mắt quét mắt trước mắt binh sĩ, thần sắc nghiêm túc, lớn tiếng nói:

"Nhận được giáo úy đại nhân tin tức truyền đến, hai cái bắc hoang đạo phỉ, ở Tân Triều cảnh nội làm xuống dưới một kiện đại án! Hiện tại đã tán loạn đến Tân Triều cùng bắc hoang giao giới vùng, rất có thể từ nơi này đột phá biên giới tuyến! Nơi này cổ đạo phỉ cùng hung cực ác, bên trên đại nhân đám xuống dưới liều mạng lệnh, một khi phát hiện, phải có bắt sống bọn hắn!"

"Nơi này hai cái vũ phu thân thể cường hoành, chỉ có không đánh trúng đầu cùng trái tim chỗ hiểm, bọn hắn nhất thời bán hội đều không chết được, cho nên các ngươi các ngươi nổ súng sau đó, tận lực nhắm trúng, đánh gãy tay chân của bọn hắn!"

"Hiện tại, hai người một tổ! Khoảng cách nửa dặm tuần tra xem xét! Phát hiện phỉ nhân hành tích lập tức nổ súng cảnh báo! Nhớ lấy không muốn tham công! Ta nói lại lần nữa xem, nhớ lấy không muốn tham công! Bắc hoang những võ giả này lực lượng cùng tốc độ là không tầm thường, một mình một hai chi súng đạn căn bản không thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp! Người sống mới có công lao! Không muốn chết liền cho ta một mực nhớ kỹ những lời này!"

"Hiện tại, tất cả nhân viên vào chỗ!"

"Vâng!"

Tất cả người ầm ầm đồng ý, không đợi Nhạc Bình Sinh hảo hảo tiêu hóa những tin tức này, Lý Thiết đã hưng phấn đập Nhạc Bình Sinh dùng sức giơ giơ quả đấm nắm đấm: "Arpin, chúng ta đi nhanh lên! Muốn là kia hai cái thằng xui xẻo vừa vặn tiến đụng vào hai chúng ta tuần tra phạm vi, như vậy chúng ta nói không chừng có thể ra đầu rồi!"

Lời còn chưa nói hết, cũng đã gấp khó dằn nổi lôi kéo Nhạc Bình Sinh hướng tuần tra điểm tiến đến.

Nhạc Bình Sinh một bên chạy động, trong đầu lại hiện ra trạm ở Tống Khôn thân bên cạnh Trần Hổ, kia phó muốn nói lại thôi lo lắng thần sắc đến.

Chuyện này, chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Trên giáo trường lúc này thời điểm nơi này còn lại Tống Khôn cùng Trần Hổ.

"Tống đội trưởng, " Trần Hổ nhịn không được hỏi: "Nơi này hai cái phỉ nhân rõ ràng có thể lại lần nữa hướng tim gan mà lại tới đây, bọn họ là cái gì tu vi trình độ? Làm xuống cái gì án kiện?"

Tống Khôn lắc đầu: "Bên trên cho tin tức thập phần có hạn, đối với hai người kia phạm vào chuyện gì dẫn ra đều không có dẫn ra. Đối với bọn họ võ đạo tu vi, truyền thừa lai lịch cũng là một chữ đều không có nói."

"Kia đây không phải mèo mù bắt chuột?" Trần Hổ tức giận nói: "Hình ngục tư những người này đến cùng là làm ăn cái gì không biết? Chẳng lẽ liền hai cái đạo phỉ lai lịch đều tra không được?"

Tống Khôn thở dài nói ra: "Hai người kia trên người rất có thể có bí mật gì, bên trên không muốn làm cho chúng ta bên dưới người biết rõ, tuyên dương đi ra ngoài. Không phải vậy cũng sẽ

không yêu cầu người sống. Dùng hình ngục tư năng lực, không chỉ nói thân phận lai lịch, liền là ngược dòng ba đời cũng có thể cho hắn lật cái úp sấp. Liền tính toán hai người này đến từ chính bắc hoang cũng một dạng."

"Ngươi yên tâm đi!" Tống Khôn thấy Trần Hổ một bộ lo lắng bộ dáng, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói ra: "Hai người kia có thể tán loạn đến nơi đây, không là vì võ đạo tu vi cao cỡ nào siêu, chỉ là như một cá chạch một dạng, đầy đủ điệu thấp, giảo hoạt mà thôi!"

"Huống chi, " Tống Khôn tiếp theo cười lạnh nói: "Ta và ngươi đều phân phối Thiên Công thần khí cục nghiên cứu phát minh nhiều quản súng lửa cùng thuỳ hỏa lôi. Chỉ có phát hiện nơi này lượng chú chuột hành tích, liền nhường bọn hắn biết rõ cái gì là thần uy, cái gì mới gọi không thể ngăn cản."

Ánh mắt của hắn xa xưa, nhìn về phía bắc hoang: "Nhường những thất bại này vũ phu đám biết rõ, bọn hắn dương dương tự đắc võ đạo đến cỡ nào yếu ớt!"

Sau đó, Tống Khôn cười rộ lên: "Đi thôi! Chúng ta cũng nên vào chỗ rồi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 4: Nhìn Trộm

Màn đêm buông xuống, ánh trăng như là mông lung cát trắng, bao trùm ở rậm rạp cánh đồng bát ngát.

Trình Chiêm Đường thân ảnh như một chỉ động tác tấn mãnh thạch sùng, toàn bộ người dính sát ở trên đất, quần áo rách rưới, trên mặt che kín phong trần, còn có che dấu không qua mệt mỏi thần sắc.

Mang theo sư đệ của mình lại lần nữa hướng như vậy hổ sói trong sào huyệt tiềm trốn tới, vài có lẽ đã đã tiêu hao hết tất cả tâm lực. Mấy ngày nay đến nay hắn cơ hồ đều chưa từng chợp mắt. Cứ việc hắn thể năng cường đại, cũng nhịn không được như vậy tiêu hao.

Trình Chiêm Đường không dám dựa vào là thân cận quá, hắn trốn ở cách tuần tra điểm hai dặm ngoài một chỗ lùm cây về sau, nheo mắt lại cẩn thận quan sát đến.

Sau một lúc lâu, đại khái xác định nhân số về sau, Trình Chiêm Đường như một chỉ linh hoạt báo lớn, nhanh chóng lui trở về.

Trở lại một chỗ khe núi sau lưng, chứng kiến Trình Chiêm Đường trở lại, khác một thanh niên người thần sắc khẩn trương, đầy cõi lòng hi vọng mà hỏi:

"Đại sư huynh, như thế nào đây?"

Trình Chiêm Đường lắc đầu, thở dài, ngưng tụ nói:

"Cùng địa phương khác một dạng, tại đây cũng bị bắt đầu phong tỏa rồi."

Bạch Minh Hiên ngồi ngay đó, sắc mặt tái nhợt như một người chết, tự hồ tự hồ không chịu nổi áp lực, sau nửa ngày, nghẹn ngào nói:

"Phụ thân chết rồi, sư thúc cũng đã chết, đều chết hết, thăm dò cả đời võ đạo, thậm chí mở ra thân thể cái thứ nhất thần giấu, lại bị bình thường một đám binh sĩ dùng thần hống pháo bắn chết. . . Hiện tại, chúng ta cũng sắp chết rồi. . ."

Trình Chiêm Đường thần sắc vô cùng nghiêm khắc, thấp giọng quát nói: "Minh Hiên! Sư phụ, sư thúc bọn hắn suốt đời tâm nguyện, liền là đoạt lại Tinh Thần Liệt Túc Tông chí cao truyền thừa! Vì nó, các trưởng bối coi như là trả giá sinh mệnh một cái giá lớn cũng cam tâm tình nguyện!"

Bạch Minh Hiên ngẩng đầu lên, ánh mắt vô cùng tuyệt vọng: "Chí cao truyền thừa thì thế nào? Lẫn mất qua thiên công thần khí cục các loại súng lửa, còn có thể địch nổi dù là nhất cỡ nhỏ thần hống pháo sao? Chúng ta liền không nên tới. . ."

Ba! Trình Chiêm Đường hung hăng cho Bạch Minh Hiên một bạt tai:

"Ngu xuẩn! Nếu như súng đạn như vậy vô kiên bất tồi, chúng ta Bắc Hoang võ đạo giới còn có thể tồn sống đến bây giờ sao! ?"

Sau đó hắn nắm chặt cùng Bạch Minh Hiên bả vai, nhìn vào ánh mắt của hắn nói ra:

"Mạng của chúng ta sớm đã không phải là mình rồi! Chúng ta cái này nhất mạch vận mệnh vận số, toàn bộ đều đặt ở ta và ngươi hai cái trên thân người! Hiện tại chúng ta khoảng cách thành công

chỉ có một bước ngắn! Chỉ có phá tan cái này đoạn tuyến phong tỏa, chúng ta liền là hổ quy thâm sơn, Long trở về biển cả!"

"Ngươi cùng ta, trên người mang theo chính là Tinh Thần Liệt Túc Tông từ trên xuống dưới hi vọng cuối cùng!"

Bạch Minh Hiên trầm mặc, sau đó thu liễm lên thất hồn lạc phách tâm tình, đánh lên tinh thần thấp giọng nói ra:

"Thực xin lỗi sư huynh, ta thất thố rồi."

Trình Chiêm Đường yên lòng, hào phóng trên mặt tràn đầy cương nghị: "Sư phụ đem ngươi phó thác cho ta, coi như là ta chết, cũng muốn cho ngươi hoàn hảo không tổn hao gì trở lại Bắc Hoang!"

Hắn nhìn về phía tuyến phong tỏa phương hướng chém đinh chặt sắt nói ra:

"Nghỉ ngơi một canh giờ, nghỉ ngơi dưỡng sức, bảo trì thể lực. Ở canh ba bọn hắn nhất thư giãn, mệt mỏi nhất sau đó đột phá!"

"Minh Hiên, nhớ kỹ! Đến lúc đó ta trước xông đi lên hấp dẫn binh lực của bọn hắn cùng hỏa lực, ngươi tùy thời theo một phương hướng khác đột phá! Vô luận ngươi nghe được cái gì, đều đừng nên dừng lại bước chân!"

"Năm dặm! Từ nơi này tính lên, chỉ có xông qua năm dặm khoảng cách, bọn hắn sẽ thấy cũng không làm gì được chúng ta! Dùng chúng ta thể năng, chỉ có không đến 100 tức! Qua cái này 100 tức, liền là thắng lợi!"

Bạch Minh Hiên hăng hái gật đầu: "Sư huynh, thế nhưng mà ngươi. . ."

"Yên tâm a!"

Trình Chiêm Đường nhìn về phía trạm canh gác điểm phương hướng cười lạnh nói:

"Dưới ban ngày ban mặt chính diện trùng kích đương nhiên không có một điểm phần thắng, mà tại loại này sắc đêm tập kích dưới tình huống, ta sẽ nói cho những Tân Triều này binh sĩ, trong tay bọn họ súng đạn, liền là một đống đồng nát sắt vụn! Không hề có tác dụng!"

. . .

Lý Thiết thần sắc phấn khởi mà khẩn trương, nắm chặt súng lửa, hai mắt như ưng, tập trung tinh thần quét mắt tình huống chung quanh.

Nhạc Bình Sinh lúc này vẫn đang có vô số hoài nghi trong đầu xoay quanh. Cái này cỗ thân thể cùng cái tên lính này tự hồ quan hệ muốn tốt, có lẽ có thể theo trên thân người này moi ra một ít tình báo.

Chính ở nghĩ như vậy đồng thời, Lý Thiết lại đột nhiên quay đầu hướng Nhạc Bình Sinh hỏi: "Arpin, ngươi làm sao vậy, theo tập hợp đến bây giờ giống như đều không nghe thấy ngươi làm sao nói?"

Nhạc Bình Sinh tâm thoáng cái nhắc tới, ngoài miệng lại nói: "Không có việc gì, ta liền là có chút khẩn trương."

Lý Thiết ha ha cười cười:

"Khẩn trương cái gì! Chúng ta trong tay nhẹ loại súng lửa lắp ráp lên phá huỷ đạn, xa nhất tầm bắn khoảng chừng một dặm phạm vi! Tầm sát thương cũng có 100 trượng! Trừ phi kia hai cái phỉ nhân có thể tàng hình sờ đến chúng ta mí mắt bên dưới, không phải vậy chỉ cần là lộ ra hành tích, liền cách chúng ta lập công không xa!"

Tầm sát thương 100 trượng, thì ra là 330 mét, xa nhất tầm bắn chẳng phải là có 500 mét? Đây cơ hồ đã muốn theo kịp hiện đại súng trường tầm sát thương rồi. Nhưng là hắn mò trên tay súng lửa trong quá trình, hoàn toàn nhìn không ra như vậy hình ảnh thô ráp súng đạn là sao có thể đạt tới xa như vậy tầm bắn.

Cái này là hoàn toàn bất đồng tại địa cầu súng ống thần bí sửa đổi phần súng đạn?

Nhạc Bình Sinh trong lòng khẽ động, hỏi tiếp: "Ngươi nói cái này hai cái Bắc Hoang võ giả có thể có bao nhiêu lợi hại?"

Lý Thiết bĩu môi: "Arpin, ta làm sao biết, chúng ta đồng là đồng thời nhập ngũ."

"Bất quá, ta trái lại nghe cái khác lão binh đã từng nói qua, " Lý Thiết lời nói xoay chuyển, thần thần bí bí nói: "Nghe nói nghĩ Tu võ đạo được trước trở thành ấm sắc thuốc, gia đình bình thường người căn bản luyện không ra cái gì trò đến, bọn hắn sao có thể hoa được rất tốt số tiền này? Cho nên có thể luyện ra điểm danh đường đến, đoán chừng đều là người nhà có tiền."

"A?" Nhạc Bình Sinh một bộ cảm thấy hứng thú bộ dạng hỏi: "Kia có thể luyện nổi danh đường người đâu? Có thể đỡ nổi chúng ta trong tay súng lửa sao?"

Lý Thiết khinh thường nói:

"Điều này sao có thể? Nếu như có thể ngăn cản được, bọn hắn cũng sẽ không bị Tân Triều đuổi tới Bắc Hoang đi."

"Cái kia lão binh trái lại đã từng nói qua, Bắc Hoang vũ phu trong hắn gặp qua cái người vũ lực thập phần cường đại, có thể trăm người địch, bình thường nhẹ loại súng lửa đối với không tạo được đại uy hiếp, không điều động vài môn thần hống pháo căn bản cầm lấy hắn không có biện pháp."

Lý Thiết đón lấy cười hắc hắc, nói ra:

"Bất quá ta trái lại cảm thấy hắn là uống say đang khoác lác, ngươi nghĩ a, trên trăm thanh súng đạn đồng thời nổ súng, đó là loại cái dạng gì cảnh tượng? Coi như là cái người sắt, đều bị đánh thành cái sàng, huống chi người huyết nhục thân thể đây?"

Người sắt đánh thành cái sàng? Kia cái thế giới này súng đạn uy lực phương diện so về địa cầu súng ống đều tương xứng, thậm chí còn muốn vượt khỏi?

Nhạc Bình Sinh trong lòng thầm suy nghĩ cùng, Lý Thiết ngáp một cái, tiếp tục nói: "Hơn nữa liền tính toán thật sự tồn tại như vậy võ giả lại có làm được cái gì? Bọn hắn tu luyện không biết bao nhiêu năm, hao tốn nhiều hoặc ít tiền tài, mà ở Tân Triều, chỉ cần mấy cái như ngươi cùng ta như vậy bình thường người huấn luyện lên mấy tháng, có thể cầm lấy súng đạn, đánh chết bọn hắn!"

Lý Thiết trả lời đồng thời vẫn đang bảo trì tính cảnh giác, con mắt qua lại quét mắt, trong miệng nói ra: "Không biết hai người kia chọn từ nơi nào vượt biên, Biên Hoang hơn một ngàn cái trạm canh gác điểm, không biết có thể hay không đến phiên chúng ta tại đây gặp may mắn."

Hơn một ngàn cái trạm canh gác điểm? Một cái trạm canh gác điểm tuần tra phạm vi bảy dặm phân bố tính ra, như vậy cái này Tân Triều cùng cái gọi là Bắc Hoang biên giới tuyến chẳng phải là liền có bảy nghìn dặm? Kia Tân Triều cùng Bắc Hoang bản đồ lại nên nhiều đến bao nhiêu?

Nhạc Bình Sinh trong nội tâm không ngừng mà phân tích suy nghĩ, cho tới bây giờ, hắn đối với cái thế giới này rốt cục đã có một cái đại khái nhận thức.

So về địa cầu càng thêm sáng ngời ánh trăng ôn hòa dễ dành lấy cánh đồng bát ngát, gió nhẹ từ từ, thời gian chút bất tri bất

giác đã vượt qua canh ba.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 5: Đêm Tối Bôn Tập!

Một ít mệt mỏi tập lên Nhạc Bình Sinh tâm đầu, hắn cưỡng ép đánh lên tinh thần, dò xét cùng xa xa cánh đồng bát ngát.

Lý Thiết tinh thần đầu như trước rất đủ, hắn chứng kiến Nhạc Bình Sinh cái này bức bộ dáng cười nhạo nói: "Arpin, ngươi cái này bộ dáng liền tính toán có công lao cũng bắt không được, kia hai cái phỉ nhân nói không chừng đều có thể theo ngươi mí mắt bên dưới lẻn qua đi!"

Nhạc Bình Sinh cười, biết rõ Lý Thiết không có gì là ác ý, hắn ở hàng lâm đến cái thế giới này trước kia dù sao chỉ là người bình thường, không có thụ qua cái gì chính quy huấn luyện, đương nhiên không cách nào thích ứng như vậy buồn tẻ gác tuần tra.

Vuốt ve có chút thô ráp súng lửa, Nhạc Bình Sinh vừa mới muốn mở miệng, liền chứng kiến Lý Thiết hai con mắt đột nhiên trừng lớn, cao giọng hô:

"Đó là cái gì!"

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn lại.

Dưới ánh trăng, giữa đồng trống, một thân ảnh như là kiện tráng báo săn, một cái bước chân có thể vượt qua mấy mét khoảng cách, sau lưng rõ ràng xoa lấy thật dài bụi mù, mang theo không ai bì nổi mãnh liệt khí thế, hướng về Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết phương hướng vọt tới!

Nếu như hai người bọn họ đã đến gần có thể chứng kiến, nghe được, mãnh lực chạy nhanh, khí kình bột dưới tóc, Trình Chiêm Đường hai chân bắp thịt thoáng cái kịch liệt bành trướng, nắm rộng thùng thình quần thoáng cái chống cố lấy muốn nứt, trong không khí đồng thời truyền ra kịch liệt tiếng rít!

Trình Chiêm Đường cả đầu đại xương sống cũng bị kình lực thúc dục, kịch liệt rung rung, liền như cùng một cái Tiềm Long muốn bay thẳng ông trời một dạng, cách quần áo, đều cho người dùng một loại bạo tạc thức rung động cảm. Mỗi một bước, dưới chân đều tạc ra nguyên một đám hố cạn, như là Súc Địa Thành Thốn như vậy, nhanh chóng hướng Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết tới gần!

Cái này là Bắc Hoang võ giả?

Hắn vận tốc tối thiểu có 20 m mỗi giây, so về trên địa cầu chạy nhanh Vương giả đều phải nhanh gấp đôi!

Nhạc Bình Sinh trái tim kịch liệt nhảy lên, trong tầm mắt đen kịt thân ảnh bá đạo tấn mãnh công kích cho hắn mang đến một tia khó tả áp lực, gần kề chỉ có một người, lại làm cho hắn cảm giác vô số kỵ binh cộng đồng khởi xướng công kích, khí thế lộng lẫy, muốn đem trước mắt ngăn cản tất cả đều cho nghiền nát!

Răng rắc!

Lý Thiết nhưng như cũ không có tim không có phổi, trong khoảng khắc lên đạn, hưng phấn cười to nói:

"Arpin, hai chúng ta đi đại vận!"

Sau đó ——

Phanh! Phanh!

Nhạc Bình Sinh chẳng quan tâm ý khác, cùng Lý Thiết cùng

một chỗ ngay ngắn hướng nổ súng. Trong chớp mắt, súng lửa gào thét đã vang vọng cánh đồng bát ngát!

"Ân?" Ở tuyến phong tỏa lên dò xét Tống Khôn đột nhiên quay người, nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, đối với Trần Hổ nhanh chóng nói ra:

"Lão hổ! Ngươi cùng cây cột ở tại chỗ này, phòng ngừa có người đục nước béo cò! Dương Lỗi, ngươi theo ta đi qua!"

"Vâng!"

Cơ hồ là đồng thời, ngoại trừ Trần Hổ cùng cây cột, còn lại 26 cái trạm canh gác điểm biên quân cùng một thời gian, hơ lửa súng gào thét nơi sinh ra mà chạy như điên mà đến!

Rầm rầm rầm!

Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết điên cuồng trút xuống lửa cháy lực, nhưng mà dưới ánh trăng ánh mắt chịu ảnh hưởng, khoảng cách qua xa, tăng thêm người tới hình cùng quỷ mị tốc độ, khiến cho súng lửa khó có thể trúng mục tiêu.

Trình Chiêm Đường thân bên cạnh cách đó không xa hoa lửa xung quanh bất ngờ tung tóe, đối với chưa từng có từ trước đến nay công kích thế đã tạo thành một điểm ảnh hưởng.

Thân ảnh của hắn linh hoạt như một chỉ viên hầu, thấp cùng thân thể, không ngừng biến hóa cùng chạy nước rút lộ tuyến, trong hốc mắt cảnh tượng vượt mức kéo càng gần, cự ly này hai cái bưng súng lửa binh sĩ lúc này đã chỉ còn hơn một dặm khoảng cách!

Nhạc Bình Sinh mồ hôi lạnh không tự chủ được toát ra, theo nơi này đạo thân ảnh khoảng cách càng ngày càng gần, trong lòng của hắn áp lực đã ở gia tăng mãnh liệt.

Coi như là gần đây tuần tra binh theo nghe được nổ súng thanh âm tính lên, bọn hắn chạy tới ít nhất cũng phải gần 50 giây thời gian!

50 giây. . . Nhạc Bình Sinh trong nội tâm bịt kín một ít điểm xấu bóng đen, y theo cái này võ giả tốc độ, rất có thể không cần 50 giây, có thể vọt tới hắn và Lý Thiết trước mặt!

Mà vọt tới hai người bọn họ trước mặt hậu quả. . . Nhạc Bình Sinh không cần nghĩ cũng có thể biết rõ, tuyệt đối sẽ không có cái gì kết cục tốt.

Nhạc Bình Sinh bình phục nôn nóng cảm xúc, trở nên tỉnh táo vô cùng, ánh mắt lợi hại, dự phán cùng cái bóng đen này tiến lên phương hướng, một lần một lần trút xuống cùng đạn dược, ngăn cản cùng bước tiến của hắn.

Nhạc Bình Sinh như là cơ giới như vậy, tái diễn lên đạn, xạ kích, nhét vào động tác, hoàn toàn đem sinh tử không để ý, trên thực tế hắn ngoại trừ không ngừng mà nổ súng xạ kích bên ngoài, không có biện pháp.

Ở vô hình tử vong dưới áp lực, Lý Thiết cùng Nhạc Bình Sinh hai người da mặt căng cứng, tinh thần vô cùng tập trung.

Phanh!

Trình Chiêm Đường kêu rên một tiếng, tựa là u linh di động tới thân ảnh lên đột nhiên bất ngờ tung tóe ra điểm một chút huyết hoa, không biết là Nhạc Bình Sinh hay vẫn là Lý Thiết xạ kích đánh trúng vào bờ vai của hắn, chỉ có điều thương thế tự hồ không nghiêm trọng lắm, căn bản không có ảnh hưởng đến Trình Chiêm Đường di chuyển.

Nhạc Bình Sinh Lý Thiết hai người căn bản không kịp cao hứng, mắt thấy cùng khoảng cách cùng nổ súng hai người không

đến một dặm khoảng cách, Trình Chiêm Đường ở cao tốc di chuyển trong hít sâu một hơi, hắn dưới chân dùng sức đạp một cái, toàn bộ đại địa tựa hồ cũng ở một cước này xuống dùng sức lay động, lập tức bụi mù tràn ngập, tuôn ra nguyên một đám hố cạn. Nếu như là ở hắn trước người người, thậm chí có thể cảm giác được dưới chân đã xảy ra một tia xóc nảy.

Trình Chiêm Đường thân thể hơi lóe lên. Nương theo lấy vừa sải bước ra, đã lướt ngang mấy trượng khoảng cách, đón lấy lại là một cước mãnh liệt đạp, nương theo lấy mặt đất nổ vang, thân thể lần nữa lóe lên, lại đi tới mấy trượng.

Thân thể của hắn phát ra đùng đùng liên tiếp nổ vang, toàn bộ ảnh hình người mũi tên, đột nhiên thoát ra!

"Lui về phía sau! Lui về phía sau!"

Mắt thấy cùng Trình Chiêm Đường tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, lập tức gần hơn một đại đoạn khoảng cách, cơ hồ cũng có thể xa xa cảm nhận được hắn lãnh khốc ánh mắt, Lý Thiết phát ra khàn giọng rống to thanh âm, Nhạc Bình Sinh sắc mặt tái nhợt cùng, liên tục triệt thoái phía sau.

Cái này là Bắc Hoang võ giả sao?

Quả thực liền là hình người quái vật!

Mà vào lúc đó, xa nơi binh lính cũng đều lục tục ngo ngoe chạy tới, tự hồ muốn hình thành vây kín.

Trình Chiêm Đường ánh mắt cương nghị mà lãnh khốc, nhìn trước mắt hốt hoảng lui lại Lý Thiết cùng Nhạc Bình Sinh, trong lòng yên lặng hiện lên một cái ý niệm trong đầu:

"Sư phụ, đồ đệ vô năng, không có cách nào báo thù cho ngươi, ta liền dùng những binh lính này tánh mạng, để tế điện ngươi vong hồn a!"

Sau một khắc, Trình Chiêm Đường lòng bàn chân rồi đột nhiên chảy ra điểm một chút mồ hôi, đem đế giày thấm ướt, toàn thân gân cốt ông ông hót động lên, thân hình lại lần nữa bạo lướt!

Đây là hắn đem khí kình cùng lực lượng cơ thể thôi phát đến cực hạn thể hiện.

Theo Trình Chiêm Đường lại lần nữa phát lực, hắn lập tức kéo dài qua hơn mười trượng khoảng cách, thoáng cái lướt đến Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết trước người không đến một trượng. Trình Chiêm Đường toàn bộ hình dáng tướng mạo ở hai người bọn họ trong mắt đã rõ ràng có thể thấy được!

Mắt thấy cùng Trình Chiêm Đường thân ảnh ở trong tầm mắt chậm rãi phóng đại, Nhạc Bình Sinh tự hồ có thể chứng kiến hắn trầm mặc kiên nghị khuôn mặt, dựng đứng mà lên tóc gáy, cùng tràn ngập um tùm sát cơ ánh mắt!

Sống chết trước mắt!

Không kịp lại lần nữa lên đạn nhắm trúng, Nhạc Bình Sinh hung hăng cắn răng, mạnh mà đem súng lửa đánh tới hướng Trình Chiêm Đường, sau đó lập tức rút ra bên hông trường đao, một đao đánh xuống!

Lý Thiết thì là điên cuồng hét lên một tiếng, giơ cánh tay lên dài ngắn súng lửa, gân xanh bạo trán, hướng về Trình Chiêm Đường vào đầu nện xuống!

"Múa rìu qua mắt thợ, châu chấu đá xe!"

Trình Chiêm Đường phát ra cười dài một tiếng, kích phát nào đó ngang ngược luyện công phu, làn da rồi đột nhiên phát ra màu xanh, tùy ý một đao một súng rơi vào trên người của hắn.

Phanh! Xùy!

Hai tiếng trầm đục, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy trường đao trong tay chém trúng dày đặc cao su lốp xe, gần kề nửa tấc, sẽ thấy khó khăn chém vào nửa điểm.

Bọn hắn đồng tử bỗng nhiên co rút lại, không chờ Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết lại lần nữa làm ra phản ứng, một đôi tay không, đã nhẹ nhàng ở hai người bọn họ trong mắt phóng đại, in lại riêng phần mình lồng ngực.

Phanh!

Xương ngực nghiền nát thanh âm đồng thời vang lên, tiên huyết phun, dường như bị cao tốc chạy ô tô chính diện chạm vào nhau, một cỗ không thể địch nổi tràn trề đại lực, đem Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết cùng một chỗ oanh phi!

"Toàn bộ giải tán! Toàn bộ giải tán!"

Bên ngoài hơn mười trượng, vừa mới vừa đuổi tới Tống Khôn nhìn thấy một màn này tròn mắt muốn nứt, khàn cả giọng rống to!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 6: Nhiếp Hồn

Khoảng cách Trình Chiêm Đường đứng thẳng vị trí 20 trượng vào khoảng, Tống Khôn giơ lên nhiều ống súng lửa, làm ra dự phán.

Phanh!

Một mảng lớn ánh lửa phun vãi ra!

Nếu như Nhạc Bình Sinh ở bên cạnh liền sẽ phát hiện, cái này thiên công thần khí cục nghiên cứu phát minh cái gọi là nhiều ống súng lửa cùng trên địa cầu giảm thanh thương có chút tương tự. Chỉ có điều uy lực càng lớn, phạm vi xa hơn.

Trình Chiêm Đường ở đánh bay Nhạc Bình Sinh cùng Lý Thiết hai người về sau không có dừng lại tại nguyên chỗ, cường hãn thể năng chống đỡ dưới, thân ảnh tấn mãnh lại lần nữa thoát ra, hiểm hiểm tránh được nhiều ống súng lửa phún dũng ra một mảnh ánh lửa.

Trình Chiêm Đường trong lòng mãnh kinh, loại này súng đạn đả kích tướng mạo đối với càng rộng, uy lực tự hồ càng lớn, đối với uy hiếp của hắn tính cũng thẳng tắp bay lên.

Rầm rầm rầm!

Nhưng mà ngay sau đó, Tống Khôn trong tay nhiều ống súng lửa liên tiếp phát ra gào thét!

Trình Chiêm Đường đột nhiên cắn răng, biết rõ đến sống chết trước mắt, gân cốt rung rung, kình lực vận chuyển tới cực hạn, thân ảnh liên tiếp lập loè.

Phốc!

Huyết hoa lại lần nữa vẩy ra, Tống Khôn xạ kích kỹ xảo tàn nhẫn xảo trá, xa không phải Nhạc Bình Sinh như vậy gà mờ có thể so sánh. Hiện lên khuếch tán hình dạng ánh lửa ở Trình Chiêm Đường cực lực né tránh dưới, hay vẫn là đánh trúng vào hắn non nửa cái bả vai, thật nhỏ mảnh vỡ khảm ở huyết nhục bên trong, máu chảy như rót.

Trình Chiêm Đường hai mắt huyết hồng, vài lần va chạm đều bị Tống Khôn hung hăng ép trở lại, mắt thấy cùng càng ngày càng nhiều là binh sĩ chạy đến chuẩn bị giơ súng xạ kích, thừa dịp Tống Khôn lui về phía sau nhét vào đạn dược làm miệng, Trình Chiêm Đường phát ra một tiếng nặng nề gào thét, toàn thân làn da trở nên xanh đen, toàn bộ người đều bành trướng, biến lớn một vòng!

Gầm lên giận dữ, dưới chân cuồng mãnh đạp mạnh, một đá, một mảng lớn cát đá hóa thành màn che mạnh mà dâng lên đến!

Trình Chiêm Đường mượn nhờ cát đá màn che che dấu, dường như Kim Cương Thần Viên một dạng, thân ảnh liên tiếp toán loạn, vậy mà phi vào ngưng tụ binh sĩ trước mặt!

"Súc sinh!"

Tống Khôn hốc mắt cơ hồ muốn nứt mở, Trình Chiêm Đường dường như hổ vào bầy dê, hai đấm bay tán loạn, mỗi một quyền đập nện ở binh sĩ trên người, tất nhiên phát ra cốt cách vỡ vụn tiếng vang, sau đó bị Trình Chiêm Đường quyền cước đánh trúng binh sĩ như một phá búp bê vải một dạng bị hung hăng đánh bay.

Cái này hai mươi mấy người binh sĩ giữa lẫn nhau khoảng

cách quá gần, Trình Chiêm Đường ở mấy cái điểm tuyến tầm đó liên tiếp vượt qua, Tống Khôn cái lúc này căn bản chính là đâm lao phải theo lao, nếu như nổ súng, nhiều ống súng lửa đả kích phạm vi tất nhiên sẽ ngộ thương, giết chết người một nhà. Mắt thấy cùng đối phương binh sĩ một cái tiếp một cái ngã xuống, Tống Khôn vài lần giơ lên súng đạn lại không có tìm được nổ súng cơ hội, cơ hồ muốn đem răng cho cắn!

Chỉ có điều mấy hơi thở công phu, hai mươi mấy người binh sĩ đã bị Trình Chiêm Đường đánh bay hơn phân nửa, hung mãnh quyền lực dưới, bị đánh trúng trên cơ bản xương ngực nghiền nát, đã khí tức đều không có. Chỉ có rải rác mấy người lính sắc mặt trắng bệch chạy trốn ra ngoài, ngưng tụ ở Tống Khôn bên cạnh.

Lúc này thời điểm, Trình Chiêm Đường nắm thật chặc hai cái binh sĩ cái cổ, hai cánh tay giơ lên, vật che chắn ở trước người của mình, phát ra hung ác tiếng cười to:

"Nổ súng a! Như thế nào ngừng?"

Lúc này Tống Khôn, thân bên cạnh chỉ còn lại có năm cái binh sĩ!

Trình Chiêm Đường trong tay hai cái binh sĩ vẫn còn phát ra thống khổ rên rỉ, hắn xuyên thấu qua giữa hai người khe hở nhìn về phía Tống Khôn, ánh mắt ngoan độc.

Tống Khôn trên trán gân xanh kịch liệt nhúc nhích. Sự tình diễn biến đến bây giờ dáng vẻ ấy là hắn căn bản không có nghĩ đến.

Nên làm cái gì bây giờ?

Trực tiếp nổ súng?

Tuyệt đối không được, trước bất luận có thể hay không thuận lợi cầm xuống, trên thực tế nếu như giờ phút này chỉ có hắn một

người, Tống Khôn nói không chừng phải làm như vậy, mà bây giờ bên cạnh của hắn vẫn đang có năm cái binh sĩ. Loại chuyện này truyền đi, hắn quân ngũ kiếp sống cũng sẽ chấm dứt, ai cũng không giúp được hắn. Liền tính toán lấy được cái này công lao, lại có làm được cái gì?

Ở huyết tinh mãnh liệt trong lúc giằng co, tràng diện chính là như vậy lâm vào trầm mặc.

Bất kể là người loại này Cao cấp động vật, hay vẫn là côn trùng loại này cấp thấp sinh vật, đều có được lấy giãy dụa bản năng cầu sinh.

Khoảng cách chiến đấu địa điểm gần trăm mét chỗ, Nhạc Bình Sinh trong tay vẫn đang nắm thật chặc trường đao, nằm ngã xuống đất, ý thức thời gian dần trôi qua mơ hồ, chỉ mơ hồ nghe được súng đạn tiếng rống giận dữ cùng quyền cước đập nện ở người trên thân thể truyền đến cốt cách nghiền nát thanh âm.

Hắn hiện tại xương ngực nghiền nát, gãy xương đâm vào nội tạng, trong cơ thể đã tạo thành xuất huyết nhiều, đã ở vào hấp hối giữa.

Sắp chết rồi sao?

Nhạc Bình Sinh mơ mơ hồ hồ hiển hiện lên ý nghĩ này.

Hắn không có chú ý tới, hoặc là nói căn bản không có biện pháp chú ý tới, trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm lại lần nữa hiện ra đến, thần sắc nổi giận:

' ngu xuẩn! Ngu xuẩn! Ngu xuẩn! '

Mơ hồ trong tầm mắt phụ đề rồi đột nhiên nhảy lên đi ra, ngay sau đó là liên tiếp lưu động mà xuống:

' tại sao phải chọn trúng ngươi ngu xuẩn như vậy sinh vật? '

' không lợi dụng Linh Năng chuyển hóa vĩ đại như vậy năng lực, chết cũng là đáng đời! '

' ta không thể chờ đợi được chứng kiến vị kia tồn tại kinh ngạc bộ dạng rồi! Ha ha ha! '

Nhạc Bình Sinh ý thức miễn cưỡng thanh tỉnh một ít, nương theo lấy rất lớn cảm giác đau đớn. Hắn hết sức mở to mắt, cách hắn 5 mét xa vị trí, Lý Thiết thất khiếu giữa dòng ra tiên huyết, nằm tại nơi đó, dưới thân thổ địa bị nhuộm thành một mảnh tinh hồng.

' ngươi còn do dự cái gì? Linh hồn của hắn lập tức muốn phiêu tán rồi! Nhanh lên đi qua! '

' giả nhân giả nghĩa cấp thấp sinh vật a, bước không qua kia nói khảm vậy sao? Không cần ngươi tự tay hấp thu, ngươi hoàn toàn có thể đem năng lực rót vào binh khí, dùng đao tiếp xúc đến hắn có thể! '

' không hấp thu chuyển hóa linh hồn của hắn, tu bổ thân thể của ngươi, chẳng lẽ chờ cùng hắn làm bạn, cùng hắn cùng một chỗ xuống Địa ngục sao? '

Phụ đề lại lần nữa đổi mới, tràn ngập cực độ lạnh như băng trào phúng hương vị.

Cái này cổ lạnh như băng như là tử vong một dạng, thoáng cái tràn ngập toàn thân.

Ý thức cũng dần dần ở mơ hồ.

Không thể. . . Cứ như vậy không hiểu thấu chết.

Xa xa nhìn qua Lý Thiết bất động bất động thân hình, Nhạc Bình Sinh ở thời khắc sinh tử làm ra bản năng phản ứng, hắn đột nhiên dùng răng cắn ở trường đao, nhẫn thụ lấy thủy triều nước

vọt khắp toàn thân rất lớn đau đớn, hai tay cùng hai chân đồng thời phát lực, trên mặt đất kéo chảy máu sắc dấu vết, chậm rãi hướng về Lý Thiết di động tới.

Đau nhức!

Đau nhức!

Đau nhức!

Ngắn ngủn 5 mét khoảng cách, dường như bị kéo dài vô số lần.

Ở Nhạc Bình Sinh trong cảm giác, hắn cảm giác ý thức của mình tùy thời hội ly thể mà đi, tốt như quá khứ vô cùng lâu đến thời gian, rốt cục kéo ra một đạo tinh hồng tiên huyết chi lộ, thời gian dần qua tới gần.

Nhạc Bình Sinh dừng ở Lý Thiết mặt mũi tràn đầy đều là tiên huyết dữ tợn khuôn mặt.

Sau đó, hắn phí sức, run rẩy giơ lên trường đao, va chạm vào Lý Thiết thân thể.

Sau một khắc ——

' Linh Năng chuyển hóa khí bắt đầu! '

' đã rót vào chất môi giới! '

' hấp thu! '

Trong tay đao thép tản mát ra mông mông vầng sáng, một cỗ ôn hòa cảm giác theo trong lòng bàn tay truyền đến.

"Nguyên đến, thật sự. . ."

"Vì tham sống sợ chết, ta cướp lấy một cái cùng ta không oán

không cừu người linh hồn."

"Ta, rốt cục vẫn phải vi phạm với chính mình theo như lời nói."

Nhạc Bình Sinh nhắm mắt lại.

Trên mu bàn tay mặt quỷ hình xăm thì là lộ ra mê say thần sắc:

' ngươi hay vẫn là không rõ sao? Chỉ cần có thể có được đầy đủ lực lượng cường đại, ngươi sinh mệnh tràn ngập tất cả thống khổ, bất lực, hèn mọn. . . Đều bị từng cái rửa sạch! '

' đã lâu hương vị. . . Tiểu tử, ngươi biết vô cùng cảm tạ ta, sau đó chậm rãi mê luyến lên loại cảm giác này, ha ha ha ha! '

Theo phụ đề hiển hiện, sau một khắc, một cỗ kỳ lạ lực lượng chảy khắp Nhạc Bình Sinh toàn thân.

Đau nhức!

Ngứa!

Tê tê!

Một cỗ khó tả tư vị lan khắp toàn thân, Nhạc Bình Sinh có thể rõ ràng cảm giác đến, hắn nghiền nát xương ngực cùng nội tạng ở chậm rãi trở lại vị trí cũ, tiếp tốt, lành lại, phảng phất có một cái vô cùng tinh vi đao giải phẫu ở lồng ngực của hắn bên trong thao tác. Đây hết thảy phát sinh thời gian thập phần ngắn ngủi, chỉ có điều mấy hơi thở công phu, ngực chịu đáng sợ bị thương đã hoàn toàn lành lại.

Nhạc Bình Sinh toàn thân lưu chuyển lên cỗ năng lượng này, thay đổi một cách vô tri vô giác thoải mái, cường hóa lấy sợi cơ nhục, truyền thần kinh phản xạ cùng với từng cái khí quan chờ tố chất thân thể. Về thân thể các hạng tố chất số liệu cũng đồng thời

phát sinh biến hóa:

' lực lượng ': 1.3

' thể chất ': 1.3

' nhanh nhẹn ': 1.4

' tinh thần ': 1.6

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 140

' còn thừa sinh mệnh đếm ngược thì: 7 trời 18 giờ 4 4 phân '

' đánh giá ': Giống như ngươi vậy đáng thương tiểu loài bò sát, hay vẫn là không nghĩ qua là cũng sẽ bị người khác cho theo như chết.

Tử vong đếm ngược thì kéo dài thời gian một ngày, các hạng tố chất thân thể cũng có rất nhỏ nổi lên.

Nhạc Bình Sinh như trước nằm trên mặt đất, nghiêng tai yên lặng nghe cùng chiến đấu động tĩnh, bên cạnh của hắn là Lý Thiết khí tức đều không có thân thể, báo thù hỏa diễm, trong lòng của hắn mãnh liệt thiêu đốt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 7: Dũng Liệt!

Nhạc Bình Sinh nghiêng tai lắng nghe cùng, khống chế được đầu cẩn thận từng li từng tí chuyển động, trên thực tế hắn bây giờ cách Tống Khôn, Trình Chiêm Đường một đám người chừng 30 trượng khoảng cách, ánh trăng tuy nhiên sáng ngời, vẫn đang khó có thể nhường người phát hiện.

Nhạc Bình Sinh thời gian dần qua theo Lý Thiết nhanh nắm trong tay rút ra súng lửa, yên tĩnh chờ đợi thời cơ. Hiện tại ở loại tình huống này hắn xuất hiện cũng không hề có tác dụng, không bằng ẩn núp cùng quan sát kế tiếp biến hóa.

Xa xa, Tống Khôn sắc mặt tái nhợt cùng mở miệng nói:

"Ngươi không muốn không biết sống chết! Bên trên yêu cầu bắt sống, nếu như còn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, ta đây chỉ có nắm ngươi đánh gục tại nơi đây!"

"Bắt sống ta?" Trình Chiêm Đường giống như đã nghe được thiên đại chê cười:

"Nếu như không có trong tay súng đạn, các ngươi lớn như vậy đầu binh coi như là hàng trăm hàng ngàn cũng không cần muốn chạm đến góc áo của ta."

Tống Khôn lạnh lùng nhìn chăm chú lên Trình Chiêm Đường, những Bắc Hoang này võ giả quả nhiên nguyên một đám thể năng cường hoành phi nhân, giơ hai cái đại người sống lâu như vậy,

một điểm không thấy được kiệt lực dấu hiệu.

Ở Tống Khôn lạnh như băng như đao dưới ánh mắt, Trình Chiêm Đường lại mở miệng nói: "Tuy nhiên các ngươi cùng ta là địch, ta cũng không khỏi không bội phục các ngươi. Ta thừa nhận, nếu như không phải trong đêm tập kích, chỉ sợ ta cũng phải chết ở các ngươi súng đạn xuống."

Tống Khôn cười lạnh: "Ngươi cho rằng ngươi còn chạy được sao?"

Trình Chiêm Đường hào không thèm để ý tiếp tục nói: "Không thể tưởng được, ngắn ngủn vài năm thời gian, Tân Triều súng đạn đã càng tiến một bước, phát triển đến loại trình độ này. Ta theo thiếu niên thời kì tu hành võ đạo đến nay hơn mười năm, lại bị mấy cái không có một điểm công phu trong người đầu to binh bức đến loại trình độ này. . ."

Tống Khôn nheo mắt lại, đột nhiên nở nụ cười.

Trình Chiêm Đường đánh giá Tống Khôn: "Như thế nào, mà ngay cả ngươi cũng hiểu được buồn cười vậy sao?"

Tống Khôn không lưu tình chút nào mỉa mai nói: "Lạc hậu hơn thời đại đại thế nhất định bị vô tình nghiền nát, các ngươi sớm nên có cái này giác ngộ!"

"A, vậy sao?" Trình Chiêm Đường dùng một loại đối đãi ếch ngồi đáy giếng ánh mắt nhìn xem Tống Khôn: "Giống như ta vậy võ giả, Bắc Hoang có ngàn ngàn vạn vạn! Ngươi sẽ không đã cho ta liền đại biểu Bắc Hoang võ đạo giới bình quân trình độ? Ở ta phía trên còn có hằng hà cao thủ chân chánh, Tân Triều muốn thống nhất Đại Hoang vĩnh viễn đều khó có khả năng!"

Tống Khôn trầm mặc, sau đó đem ánh mắt ném hướng phương xa, một lát, lộ ra một cái đều ở nắm giữ nụ cười:

"Ngươi là ở kéo dài thời gian đi?"

"Hấp dẫn chúng ta hỏa lực, chờ đợi ngươi khác một cái đồng lõa lợi dụng sơ hở tốt lướt qua tuyến phong tỏa?"

"Ngươi cho rằng ta hội không thể tưởng được? Ngươi nghĩ rằng chúng ta biên quân đều là một đám giá áo túi cơm?"

Trình Chiêm Đường mí mắt kinh hoàng, theo đáy lòng bay lên một cỗ dự cảm bất hảo.

Nhìn xem Trình Chiêm Đường tái nhợt cùng mặt, Tống Khôn khoái ý cười ha hả.

Ở thời điểm này, ngoài hai mươi trượng Nhạc Bình Sinh thừa dịp không người chú ý, đã chậm rãi sờ gần rất nhiều. Đồng thời hắn rất xa chứng kiến, ba tên lính mang lấy một thân ảnh xuất hiện, từng bước hướng tại đây tới gần.

Trình Chiêm Đường lỗ tai khẽ nhúc nhích, nghe được mơ hồ tiếng bước chân, hắn hơi điều chỉnh chính mình đối diện phương hướng, mượn nhờ ánh mắt xéo qua từ trước đến nay người nhìn lại, cái này xem xét, lập tức nhường hắn da đầu sắp vỡ, tròn mắt muốn nứt, phát ra một tiếng quát chói tai!

"Minh Hiên!"

Dưới ánh trăng, có thể loáng thoáng chứng kiến bị hai cái binh sĩ mang lấy Bạch Minh Hiên, cánh tay của hắn, chỗ đầu gối một mảnh huyết nhục mơ hồ, rõ ràng đã đã bị súng lửa cắt đứt rồi.

"Sư huynh!"

Bạch Minh Hiên máu me đầy mặt, cười thảm cùng kêu một tiếng.

Trình Chiêm Đường cố nén nổi giận sát cơ, quát: "Buông hắn

xuống! Ta nắm cái này hai cái binh hoàn hảo không tổn hao gì trả lại cho ngươi!"

Nghe được Trình Chiêm Đường những lời này, đã đến gần Trần Hổ thì là cười lạnh tiếp lời nói:

"Dưới đời này nào có dễ dàng như vậy sự tình? Giết ta nhiều như vậy huynh đệ, thù này, chỉ hữu dụng máu của ngươi mới có thể rửa sạch!"

Tống Khôn thì là thoải mái cười to: "Lão hổ, làm tốt lắm!" Sau đó chuyển hướng như trước giằng co lấy Trình Chiêm Đường:

"Ngươi đồng lõa ngay ở chỗ này đã không thể nhúc nhích, nhiều như vậy nắm súng lửa đối với ngươi, loại tình huống này ngươi còn nghĩ ngoan cố chống lại? Lập tức thúc thủ chịu trói! Ngươi cái này đồng lõa máu chảy được không ít, ngươi ở kéo dài tiếp xuống, hắn chỉ sợ muốn mất máu mà chết! Ta đã nói qua, bên trên muốn chính là người sống, nếu như ngươi còn chấp mê bất ngộ, ta liều mạng bị phạt, cũng phải đem ngươi đánh gục tại đây!"

"Lập tức thúc thủ chịu trói!" Binh lính còn lại lúc này cũng cùng kêu lên rống to!

Trình Chiêm Đường tâm thần đại loạn, trong lúc nhất thời trầm mặc không nói, bờ môi khẽ nhúc nhích, nhìn xem không có chút nào di chuyển năng lực Bạch Minh Hiên, ánh mắt bi thống.

"Sư huynh."

Lúc này thời điểm, bị một trái một phải mang lấy hai tay Bạch Minh Hiên đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt rạng rỡ tỏa sáng. Đau đớn nhường ánh mắt của hắn có chút vặn vẹo, mở miệng nói ra:

"Thực xin lỗi, là ta vô dụng, kéo làm liên luỵ ngươi."

"Phụ thân phó thác cho trách nhiệm của ta ta chỉ sợ gánh chịu

không được nữa, ta tùy ý bọn hắn dẫn ta tới tại đây, nhưng thật ra là muốn gặp ngươi một mặt."

"Sư huynh, ta quá mệt mỏi. Trách nhiệm cái gì, liền giao cho ngươi rồi. Để cho ta cuối cùng tùy hứng một hồi đi! Có kiếp sau, ta còn làm sư đệ của ngươi!"

Thoại âm rơi xuống, Bạch Minh Hiên cười ha hả, tiếng cười càng lúc càng lớn, chấn đắc bên cạnh Trần Hổ cùng hai gã biên quân màng tai đau đớn. Sau đó Bạch Minh Hiên thân thể chấn động mạnh một cái, ở trên mặt của hắn, tiên huyết như là uốn lượn con rắn nhỏ, theo thất khiếu trong chậm rãi chảy ra.

Hắn dĩ nhiên là lợi dụng âm thanh đánh chính là thủ đoạn, cắt nát tâm mạch của mình!

Xa xa quan sát đến Nhạc Bình Sinh cũng bị tên võ giả này quả quyết, cương liệt chỗ chấn động.

Tống Khôn, Trần Hổ, cùng còn lại bảy cái binh sĩ toàn bộ lăng ngay tại chỗ, hoàn toàn không ngờ tới cái này Bắc Hoang tội phạm truy nã như vậy cương liệt!

Trình Chiêm Đường như là trầm mặc điêu khắc, nhìn xem đây hết thảy phát sinh, từ đầu tới đuôi không có lên tiếng ngăn trở.

Trên thực tế hắn so với ai khác đều muốn rõ ràng, như tình thế như vậy hắn đã bất lực rồi.

Nếu như hắn thúc thủ chịu trói, có khả năng nhất hậu quả, liền là hai người đều bị trói lại về sau, bị hình ngục tư mang đi, ở âm u tử lao bên trong gặp đủ loại phi nhân tra tấn thủ đoạn, bị móc ra tất cả bí mật về sau lại bị lặng yên không một tiếng động xử tử.

Sau đó như chó chết một dạng, bị ném tới cái nào đó mùi hôi trong khe cống ngầm.

Sư phụ, sư môn trưởng bối bị tạc được thịt nát xương tan sau đó, Trình Chiêm Đường không có rơi lệ, mà lúc này, hắn thô ráp trên mặt, dòng nước mắt nóng cuồn cuộn mà xuống.

"Minh Hiên, trên đường hoàng tuyền, ngươi sẽ không cô đơn, sư huynh cái này đưa bọn hắn ra đi!"

Trình Chiêm Đường tự hồ lại lần nữa kích phát bí pháp nào đó, xanh đen sắc lại lần nữa tràn lan lên da của hắn, mạch máu như là du long một dạng cố lấy, toán loạn, phát ra tựa dã thú gào thét, chân bắp thịt mạnh mà cố lấy, toàn bộ ảnh hình người đạn pháo một dạng phóng tới Trần Hổ bọn họ!

Ở Trình Chiêm Đường trong tay bị bắt ở lượng tên lính, bị hắn như binh khí một dạng vung lên, hung hăng bổ về phía Trần Hổ!

Tốc độ của hắn, so về trước khi nhanh hơn, càng tấn mãnh, thẳng đến đến Trần Hổ bọn họ trước mặt, bọn hắn mới khó khăn lắm giơ lên súng lửa.

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm! Liên tiếp tiếng nổ vang, Tống Khôn, Trần Hổ cùng với binh lính còn lại ngay ngắn hướng nổ súng!

Huyết hoa bất ngờ tung tóe, Trình Chiêm Đường phần lưng lập tức huyết nhục mơ hồ, đồng thời nương theo lấy rất lớn trùng kích lực, mà chính diện phún dũng ba đạo hỏa quang thì là bị trong tay hắn binh sĩ ngăn lại.

Tại loại này toàn thân làn da lộ ra xanh đen sắc dưới tình huống, Trình Chiêm Đường thân thể cường độ đạt đến một loại không thể tưởng tượng nổi hoàn cảnh, thoạt nhìn nghiêm trọng vô cùng thương thế lại căn bản không có ảnh hưởng đến hành động của hắn năng lực.

Trình Chiêm Đường không quan tâm, mượn nhờ mảnh vỡ đập

nện ở sau lưng trùng kích lực, buông tay ra bên trong lượng tên lính, nhân thể hung hăng đụng vào Trần Hổ trong ngực.

Đùng đùng!

Trần Hổ chỉ cảm giác mình bị một tòa núi lớn cho đụng trong, toàn thân cốt cách phát ra đứt gãy thanh âm, toàn bộ ảnh hình người một mảnh lá khô tung bay đi ra ngoài.

Thân thể của hắn ngã rơi trên mặt đất, tóe lên một mảnh bụi mù.

Hắn đã chết.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 8: Không Quan Hệ Đúng Sai, Chỉ Có Sinh Tử!

Đây hết thảy phát sinh ở một trong nháy mắt, dùng thiết sơn kháo đánh gục Trần Hổ về sau, bên cạnh lượng tên lính thần sắc hoảng sợ, vừa định muốn chạy trốn, Trình Chiêm Đường một trái một phải, đôi bàn tay hóa thành vòng sắt, gắt gao giữ ở lượng cá nhân cái cổ.

Hắn như là bắt con gà con như vậy, một trảo đem một tên binh lính hung hăng đánh tới hướng Tống Khôn, đồng thời, dùng khác một tên binh lính vì vật che chắn, hướng về Tống Khôn một đoàn người phát ra dữ dằn công kích!

Lui!

Lui!

Lui!

Tống Khôn cùng năm tên lính đồng thời nhanh lùi lại, trên tay súng lửa điên cuồng gào thét, ánh lửa phun ra không ngừng, nòng súng đều trở nên nóng hổi, cơ hồ đều muốn bắt không được.

Nhưng mà ở bọn hắn ánh mắt tuyệt vọng trong, Trình Chiêm Đường không tránh không né, dùng một loại ngang ngược không nói đạo lý phương thức, như một đầu cự thú xông tới mà đến.

Ở thảm liệt như vậy dưới tuyệt cảnh, kích phát lên Tống Khôn trước nay chưa có hung tính, hắn lập tức vứt bỏ mất đã nóng hổi

nhiều ống súng lửa, móc ra mảnh vỡ hỏa lôi nhổ ngòi nổ, đột nhiên phát lực, ném hướng Trình Chiêm Đường.

Một cái tối như mực đồ vật hướng về phải qua đường, Trình Chiêm Đường trong nội tâm vừa mới bay lên rất lớn cảm giác nguy cơ, sau đó ——

Oanh!

Một tiếng ầm vang rung trời động địa nổ mạnh, giữa không trung nổ tung một đóa hừng hực thiêu đốt ánh lửa. Bình tĩnh không khí lập tức bị xé nứt ra, mạnh mẽ khí lưu cuồng bạo mà tịch quyển, một cỗ nóng bỏng gợn sóng, nương theo lấy kinh thiên động địa nổ mạnh, nổi lên bụi mù như là phô thiên cái địa bão cát như vậy, bay lên trời, nương theo lấy tinh hồng sắc hỏa diễm đẹp đẽ tách ra.

"Ha ha ha!"

Nhìn thấy bộ dạng này cảnh tượng, tất cả người ngay ngắn hướng thở phào nhẹ nhỏm, Tống Khôn một loại sống sót sau tai nạn cảm giác bay lên, nhịn không được cười như điên, hắn một cái túm lấy thân biên sĩ binh nhẹ loại súng lửa, đối với bạo tạc phương hướng rầm rầm rầm điên cuồng bắn, sắc mặt nhăn nhó cùng, trong miệng hét lớn:

"Đến a! Lại đến a! Ta nhìn ngươi có nhiều hung?"

Thân bên cạnh binh sĩ không có người khuyên ngăn, cái này hung nhân mang cho tử vong của bọn hắn áp lực thật sự là quá lớn, không riêng gì Tống Khôn, còn lại năm người cũng đều thể xác và tinh thần đều mệt.

Lúc này đây, bọn hắn Biên Hoang năm hai bảy trạm canh gác điểm có thể nói là tử thương thảm trọng, vẻn vẹn chỉ còn lại mèo to con mèo nhỏ hai ba con. Mà ngay cả thân là đội phó chính Trần

Hổ, cũng đã bị chết ở tại tội phạm truy nã trong tay.

Liền nhường hắn hảo hảo phát tiết xuống đi, lần này chết nhiều như vậy cùng áo, nghĩ tới đây, tất cả mọi người hốc mắt đỏ lên, tinh thần chán nản. Bọn hắn lẫn nhau tầm đó tuy nhiên ở chung thời gian không dài, cũng khó tránh khỏi thương cảm.

Đúng lúc này, bị Tống Khôn cướp đi súng lửa người lính kia con mắt bạo đột! Trong mắt hắn, chỉ thấy được Trình Chiêm Đường thân ảnh dường như sắt thép Tử Thần một dạng, sau lưng kéo lấy một đạo thật dài bụi mù, hai cánh tay cánh tay vật che chắn ở đầu, theo bạo tạc trong bụi mù, như mũi tên bắn ra!

Hắn nửa phiến thân thể đã đen kịt, mảnh vỡ hỏa lôi hỏa dược bạo tạc là nhất trọng tổn thương, mà uy lực càng tăng kinh khủng đối với thân thể tổn thương càng lớn thì còn lại là mảnh vỡ kích xạ. Trình Chiêm Đường cánh tay, đùi, lồng ngực đều xuất hiện thật sâu miệng vết thương, cơ hồ cũng có thể nhìn thấy um tùm bạch cốt. Cho dù là vội vàng tầm đó ở bạo tạc trước một khắc làm ra tránh né cùng vật che chắn, Trình Chiêm Đường hay vẫn là nhận lấy nếu như ở người bình thường trên người đủ để trí mạng thương thế.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ngửi được mùi vị của tử vong.

Hoảng sợ dưới, Tống Khôn cùng còn lại bốn tên lính lại lần nữa nổ súng!

Nhưng mà gần như thế khoảng cách, như thế tấn mãnh động tác dưới, chỉ có Tống Khôn trong tay nhẹ loại súng lửa đánh trúng vào Trình Chiêm Đường phần bụng, lại không có thể ngăn cản hắn nửa phần. Trong nháy mắt đã bị Trình Chiêm Đường vọt tới Tống Khôn trước mặt, một quyền đánh ra!

Theo một quyền này, trong không khí truyền ra liên tiếp kịch

liệt bạo hưởng, đây là không khí cưỡng ép bị hung mãnh vô cùng, thuần túy lực lượng cùng tốc độ hung hăng đè ép, gạt ra phát ra thanh âm. Thời gian tựa hồ bị bất động, Tống Khôn trong hốc mắt, chỉ một quyền đầu mang theo cuồng mãnh kình phong thời gian dần qua phóng đại. Hắn hốc mắt kinh hoàng, hai mắt đỏ bừng cùng dài miệng rộng, tự hồ muốn lớn tiếng điên cuồng hô.

Nhưng mà ——

Đùng!

Thế giới của hắn lâm vào một mảnh hắc ám.

Tống Khôn phía sau lưng mạnh mà lồi ra, lần này hung mãnh quyền lực sinh sinh đưa hắn theo chính diện, đem xương sống đánh gãy! Toàn bộ người giống như một cái phá búp bê vải, mạnh mà bay lên không, bay lên, té rớt.

Một quyền này qua đi, Trình Chiêm Đường tự hồ đã đến cực hạn, động tác cũng bỗng nhiên đem so với trước chậm lại

"A!"

Một tên binh lính rốt cuộc không chịu nổi khủng bố như vậy áp lực, điên cuồng kêu một tiếng quay đầu bỏ chạy!

Tự hồ đã dẫn phát phản ứng dây chuyền, còn lại bốn người trái tim kinh hoàng, đồng dạng lập tức quay người chạy thục mạng. Trong lòng bọn họ có một cái rất đơn giản suy nghĩ: Ta không cần chạy thật là nhanh, ta chỉ cần chạy so người khác nhanh có thể.

Nhưng mà Trình Chiêm Đường cũng không có ý định buông tha bất luận kẻ nào.

Hắn cưỡng ép nhắc tới một hơi, chân bỗng nhiên phát lực, mấy hơi thở tầm đó, cũng đã đuổi theo rơi vào cuối cùng binh sĩ,

một quyền khắc ở hậu tâm của hắn.

Căn bản không đi chú ý ở dưới một kích này binh sĩ chết sống, Trình Chiêm Đường thân hình liên tục toán loạn, một lát công phu, đã đem còn thừa bốn tên lính binh sĩ từng cái đánh gục.

Hắn tiết cuối cùng một hơi, thân thể có chút lay động. Xoay người đi lại tập tễnh, một bước lay động chậm rãi đi về hướng Bạch Minh Hiên thi thể. Bước chân xuống tiên huyết không ngừng rơi, cơ hồ tiếp nối thành một đầu tơ máu.

Trình Chiêm Đường đi lại gian nan đi đến Bạch Minh Hiên bên cạnh, thấp thân đi ở trong lòng ngực của hắn lục lọi ra một cuốn tập tranh ảnh tư liệu. Ánh mắt nhu hòa: "Minh Hiên, ủy khuất ngươi trước chôn cất tại nơi đây, đợi đến sư huynh trở lại tông môn dưỡng tốt thương về sau, sẽ tới tiếp ngươi về nhà. . ."

Trình Chiêm Đường cứ như vậy tay không, hai móng như ưng, ngạnh sanh sanh mà đào ra một bó nâng bùn đất, nửa khắc công phu, liền đào ra một cái hố cạn.

Hắn cúi hạ thân ôm lấy Bạch Minh Hiên, khẽ để vào hố cạn bên trong, vì hắn bỏ ra bùn đất.

Dưới ánh trăng, Nhạc Bình Sinh gầy thân ảnh, bỗng nhiên đứng lên!

Phanh!

Sau lưng truyền đến toàn tâm đau đớn, súng lửa rất lớn trùng kích lực khiến cho Trình Chiêm Đường một cái nhưỡng loạng choạng, kịch liệt ho khan, đại cổ đại cổ máu tươi từ miệng tuôn ra. Hắn miễn cưỡng quay đầu lại.

Trong lòng hắn không có chút nào ấn tượng Nhạc Bình Sinh, từng bước một, trong mắt hừng hực hỏa diễm thiêu đốt, nện bước lãnh khốc bước chân hướng hắn đi tới, bình tĩnh thanh âm đàm

thoại truyền vào Trình Chiêm Đường lỗ tai:

"Cái này nắm súng lửa, là ta chết đi chiến hữu."

"Một phát này, vì hắn mà đánh, không được không đánh."

"Các ngươi sư huynh đệ ở giữa tình nghĩa làm cho người kính nể. Cho ngươi chết ở súng đạn trong tay là ngươi thân là võ giả bi ai."

Nhạc Bình Sinh từng bước một đi tới, ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng.

Trong tay súng lửa bị hắn quẳng, trong tay trường đao, dưới ánh trăng phản xạ ra um tùm hàn quang.

"Ta không thông võ đạo, kế tiếp, ta sẽ dùng đao giết chết ngươi."

"Đây là cuối cùng một hồi quyết đấu. Không quan hệ đúng sai, không có có cừu oán, chỉ có sinh tử."

"Nếu như ngươi loại trạng thái này xuống còn có thể đem ta giết chết, như vậy, ta chết đi cũng xứng đáng."

Theo Nhạc Bình Sinh thanh âm đàm thoại, Trình Chiêm Đường ánh mắt cũng càng ngày càng sáng, hắn khục cùng máu lớn tiếng cười nói:

"Hảo hảo hảo! Không nghĩ tới, không nghĩ tới! Bắc Hoang cũng đã nhanh bị người quên đi võ đạo tinh thần lại có thể ở ngươi như vậy một cái không chút nào thu hút tiểu binh trên người chứng kiến, rất tốt, rất tốt! Ngươi tuy nhiên không thông võ đạo, nhưng ngươi trời sinh liền là cái võ giả! Ngươi nói đúng, không quan hệ đúng sai, không có có cừu oán, chỉ có sinh tử!"

"Võ đạo nó lúc ban đầu khởi nguyên, liền là sinh tồn!"

"Ngươi chuẩn bị cho tốt nhận lấy cái chết sao?"

Tiếng nói còn không có rơi xuống, Trình Chiêm Đường thân ảnh đã đột nhiên lướt đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 9: Vượt Qua Thức Tăng Phúc

Cứ việc nhận lấy vô cùng thương thế nghiêm trọng, Trình Chiêm Đường tốc độ hay là muốn so Nhạc Bình Sinh nhanh lên một chút. Trên lưng hắn cơ mãnh liệt chấn động, liền như cùng là cánh vỗ một dạng, cả người liền như là một đầu bầu trời thương ưng một dạng, hướng phía Nhạc Bình Sinh hung hăng đánh tới. Hắn lúc này tự hồ vô lực ở kích phát bí pháp, chỉ nương tựa theo tốc độ cùng kỹ xảo, hướng về Nhạc Bình Sinh công tới.

Nhạc Bình Sinh tại trầm mặc trong im lặng, khom người, cất bước, đón Trình Chiêm Đường một đao đánh xuống!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh đao thuật căn bản không tính là đao pháp, cũng không có chút nào kết cấu, chỉ là dựa vào dồi dào thể lực cùng chưa từng có từ trước đến nay khí thế. Mà Trình Chiêm Đường cũng không có lộ ra chút nào cười nhạo ý tứ, hắn mạnh mà một cái quay thân tránh đi một đao kia.

Đùng đùng!

Dữ dằn quyền ảnh lập tức trút xuống, nương theo lấy ẩn ẩn không khí tiếng rít, mang theo lực lượng cùng thuần túy sát ý đem Nhạc Bình Sinh lập tức bao phủ. Trình Chiêm Đường tuy nhiên thế công tấn mãnh được vẫn còn như mưa to gió lớn, lực sát thương cho dù không bằng trước khi, hiển nhiên là thể lực đã đến cực hạn.

Đối mặt Trình Chiêm Đường, Nhạc Bình Sinh chỉ là không

ngừng né tránh, tẩu vị, một mực bảo vệ chỗ hiểm vị trí, tránh đi đối phương mũi nhọn. Đương nhiên hắn cũng không có toàn bộ tránh ra, thỉnh thoảng còn có thể bị đối phương hai đấm đánh trúng một hai cái, phần lớn là dùng đao trong tay bức mở.

Không hề võ đạo trụ cột Nhạc Bình Sinh thoạt nhìn không hề chống đỡ sức mạnh, căn bản không cách nào hoàn thủ. Trầm trọng quyền lực nương theo lấy đau đớn cùng nặng nề rất nhỏ nứt xương âm thanh truyền đạt đến Nhạc Bình Sinh đại não, hắn tốt như không có cái gì cảm nhận được. Như mưa to đập nện trong, Nhạc Bình Sinh như một khối trầm mặc ngoan thạch, thừa nhận cùng toàn thân các nơi truyền đến như thủy triều đau đớn.

Một quyền ở giữa lồng ngực!

Cốt cách vỡ ra trầm đục âm thanh theo Nhạc Bình Sinh thân bên trên truyền ra, nương theo lấy kết thúc công việc một quyền, Trình Chiêm Đường bởi vì để thở, động tác hơi cứng lại. Vừa muốn biến hóa quyền pháp, ba một tiếng, cánh tay phải dường như bị vòng sắt chăm chú bóp chặt, trong lúc nhất thời rõ ràng không có giãy giụa mất.

Đây là trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh một phát bắt được Trình Chiêm Đường bởi vì để thở chưa kịp thu hồi cánh tay phải, thẳng tìm kiếm lấy cơ hội phản kích Nhạc Bình Sinh khóe môi nhếch lên đẫm máu, lộ ra một cái dữ tợn mỉm cười!

Trải qua lần thứ nhất rất nhỏ cường hóa, Nhạc Bình Sinh thân thể các hạng tố chất tăng cường có hạn, nhưng ở Trình Chiêm Đường vô cùng suy yếu hiện tại ngạnh sanh sanh kháng trụ hắn hằng hà quyền cước. Cái này là Nhạc Bình Sinh chờ đợi cơ hội, cũng là hắn từ vừa mới bắt đầu liền nghĩ kỹ phương pháp:

Dùng thương đổi thương, lấy mạng đổi mạng!

Sau đó -- ánh đao bùng lên!

Phốc!

Trình Chiêm Đường cái cổ vai tầm đó, đẫm máu phun tung toé.

Dưới ánh trăng, giờ khắc này, toàn thân đều là đẫm máu hai người đối mặt cùng.

Trình Chiêm Đường không nghĩ giống bên trong oán hận cùng không cam lòng, tự hồ sớm có đoán trước. Hắn lộ ra một cái tiêu tan, buông lỏng, còn có chứa một chút thưởng thức biểu lộ, một mảnh máu đen trên mặt tràn đầy bình tĩnh.

Trước mắt dần dần mơ hồ, ý thức từng bước tiêu tán trước, hắn nhắc tới cuối cùng một hơi mở miệng nói ra:

"Cuối cùng làm phiền các hạ, kính xin đem sư huynh của ta đệ hai người chôn tốt, đừng cho kẻ trộm vũ nhục thi thể của chúng ta. Ta trong ngực võ đạo Bí Điển các hạ nếu là có tâm, mời gởi bản sao một phần đưa cho Tinh Thần Liệt Túc Tông bỏ đi, cái này là thỉnh cầu của ta. . ."

Nhìn xem Trình Chiêm Đường, Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Đây là Trình Chiêm Đường ở lại đây thế gian câu nói sau cùng.

Theo Trình Chiêm Đường tử vong, Nhạc Bình Sinh trường đao trong tay trong lúc nhất thời trở nên nóng hổi. Một cỗ mãnh liệt sóng nhiệt xuyên thấu qua trường đao, hướng về Nhạc Bình Sinh tứ chi bách hài xuất phát, trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm hiện ra đến, trở nên đỏ tươi ướt át.

Xương ngực các mặt khác bị đập nện ra vết rạn vị trí toàn bộ lành lại, làn da mặt ngoài tất cả vết thương toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, một cỗ tràn ngập lực lượng cảm giác xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh tâm đầu.

Nhạc Bình Sinh toàn thân, mỗi một tế bào đều giống như khát

khao khô ráo bọt biển, điên cuồng hấp thu cỗ năng lượng này. Lúc này đây cường hóa biên độ cơ hồ là nhảy lên thức phát sinh, liền tố chất thân thể mà nói, lực lượng của hắn, tốc độ, sức chịu đựng, linh mẫn, mềm dẻo chờ cơ năng toàn bộ trên phạm vi lớn tăng trưởng.

"Ta ở trở nên mạnh mẽ. . ."

Trong tầm mắt, vô số số liệu lưu động cùng, giết chết Trình Chiêm Đường về sau, thân thể của hắn tố chất đã bày biện ra vượt qua thức tăng trưởng, trong suốt màn sáng nhảy lên đi ra:

' lực lượng ': 2.3

' thể chất ': 2.3

' nhanh nhẹn ': 2.4

' tinh thần ': 2.6

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 240

' còn thừa sinh mệnh đếm ngược thì: 14 trời 18 giờ 33 phân '

' đánh giá ': A.... . . Ngươi bây giờ, đã là cái đầu lớn loài bò sát rồi.

Bỏ qua Tà Linh trào phúng, Nhạc Bình Sinh cũng không rõ ràng lắm mỗi hạng nhất số liệu một đơn vị này đây cái gì làm làm tiêu chuẩn, coi như là không có số liệu hóa quan sát, Nhạc Bình Sinh cũng có thể cảm giác được rõ ràng thân thể của mình đã xảy ra cực biến hóa lớn.

Con mắt của hắn lực có thể nhìn càng thêm xa, càng thêm rõ ràng, cái này cỗ thân thể nguyên bản tự hồ có một chút cận thị, hiện tại chẳng những phục hồi như cũ, hơn nữa hiện tại càng có thể thích ứng sắc đêm, cũng nhìn càng thêm thêm xa. Lỗ tai của

hắn hơi động lên, nguyên bản mơ hồ côn trùng kêu vang hiện tại rơi vào tay trong tai càng thêm rõ ràng.

Cảm giác lực chỉ là một cái phương diện, thần kinh của hắn truyền tốc độ, thì ra là tốc độ phản ứng, theo thân thể tăng cường cũng đồng bộ đề cao. Chỉ tiếc Nhạc Bình Sinh khuyết thiếu trực quan khảo thí thủ đoạn, có lẽ chỉ có lại lần nữa thông qua chiến đấu, mới có thể trực quan phản ánh xuất thân thân thể cụ thể cường hóa đến đó một bước.

Bóp bóp nắm tay, phát ra rất nhỏ tiếng nổ vang. Nhạc Bình Sinh chỉ cảm giác mình quyền lực chỉ sợ đã vượt xa trên địa cầu cấp quan trọng quyền vương. Kết hợp lên đối với lực lượng tốc độ đơn giản cảm giác, Nhạc Bình Sinh suy đoán số liệu hóa đánh giá tiêu chuẩn có thể có khả năng này đây một cái khỏe mạnh trưởng thành nam tử bình quân trị số làm làm tiêu chuẩn. Nói cách khác, giờ phút này Nhạc Bình Sinh đã đạt đến khỏe mạnh người trưởng thành toàn diện tố chất thân thể gấp hai!

Cứ việc tăng cường cho tới bây giờ trình độ, nếu như cùng hoàn hảo không tổn hao gì trạng thái Trình Chiêm Đường lại đánh qua một hồi, Nhạc Bình Sinh không chút nghi ngờ, cuối cùng chết nhất định là chính mình.

Hắn tính ra dùng loại này đánh giá tiêu chuẩn, Trình Chiêm Đường tối thiểu nhất có 4 điểm đã ngoài lực lượng, thể chất, nhanh nhẹn, thì ra là khỏe mạnh thường nhân bốn lần đã ngoài tố chất thân thể. Gần kề điểm này là có thể nghiền áp Nhạc Bình Sinh, chớ đừng nói chi là tính cả võ đạo kinh nghiệm, kỹ xảo, bí pháp chờ có thể phóng đại chiến đấu lực sát thương không thể xem nhẹ nhân tố.

Một điểm nữa cũng chứng minh ra Linh Năng chuyển hóa cái này năng lực cũng sẽ căn cứ chuyển hóa mục tiêu cường đại trình độ, làm ra không đồng dạng như vậy phản hồi. Giết chết mục tiêu càng cường đại, cho phản hồi cường hóa biên độ cũng càng lớn.

Đồng thời, ở cái thế giới này còn thừa hoạt động thời gian cũng có thể càng lớn trình độ kéo dài.

Nhạc Bình Sinh không có từ Lý Thiết nơi đó giải thích đến võ giả trình độ phân chia, cho nên cũng không rõ ràng lắm Trình Chiêm Đường đến cùng ở vào một cái dạng gì trình độ võ đạo tu vi, những đều này cần nhờ chính hắn đi nghe rồi tự hiểu lấy.

Đây hết thảy, đều phát sinh ở ngắn ngủn trong vòng một ngày. Chịu trận này huyết sắc tẩy lễ, bất kể là thân thể, hay vẫn là tâm lý, Nhạc Bình Sinh đều hoàn thành thoát thai hoán cốt, hoàn toàn thích ứng cái thế giới này, xã hội hiện đại phần lớn quan niệm đến cái thế giới này chỉ sợ đều không dùng được.

Nhạc Bình Sinh cúi xuống thân theo Trình Chiêm Đường trong ngực lấy ra một cuốn cái gọi là bí tịch, cùng một trương nhiễm cùng đẫm máu địa đồ. Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua địa đồ, đại khái xác nhận Bắc Hoang phương vị sau thu vào trong ngực, hiện tại cũng không phải xem xét bí tịch sau đó.

Trải qua như vậy một hồi đại chiến, khoảng cách bảy dặm ngoài cái khác trạm canh gác điểm rất có thể rất phái người tới xem xét, ba mươi biên quân ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài toàn quân bị diệt, bất luận là từ điểm nào, hay vẫn là theo đáp ứng Trình Chiêm Đường sự tình cân nhắc, hắn đều không có ý định ở tại chỗ này.

Nhạc Bình Sinh không có làm nhiều dừng lại, mặt khác biên quân nên rất nhanh sẽ đuổi tới, lưu cho hắn thời gian đã rõ ràng không nhiều lắm.

Lý Thiết bọn họ thi thể sẽ có đến đây xem xét biên quân đến thu liễm, thời gian có hạn, cho nên Nhạc Bình Sinh nhanh chóng đem Trình Chiêm Đường, Bạch Minh Hiên hai người chôn, hắn ở mấy người lính trên người lấy ra một ít đạn dược cùng cùng loại thịt khô đồ ăn về sau, lưng khoá trường đao, lưng đeo súng lửa,

hướng về Bắc Hoang phương hướng, biến mất ở rậm rạp cánh đồng bát ngát.

Ước chừng qua không đến một phút đồng hồ thời gian, một nam một bắc, tổng cộng hai cái bảy người tiểu đội phân biệt chạy đến, chứng kiến trên đất phơi thây vô cùng khiếp sợ, sau đó tại đây như nổ tung nồi lâm vào ầm ĩ. Hỗn loạn chính giữa, không có người chú ý tới chết trận binh sĩ chính giữa, rõ ràng ít đi một cái.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 10: Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh

Khoảng cách tuyến phong tỏa kia cuộc chiến đấu đã qua nửa tháng.

Rậm rạp trong núi rừng, Nhạc Bình Sinh phải tay nắm lấy đao thép, cùng một đầu giống nhau con báo mãnh thú giằng co lấy.

Cái này đầu con báo toàn thân bắp thịt hiện lên đẹp đẽ hình giọt nước, hình thể sắp đại qua một cái con nghé.

Nó ánh mắt hung ác mà cẩn thận chăm chú nhìn Nhạc Bình Sinh, hình như ở phản ứng trước mắt Nhạc Bình Sinh thế lực, qua lại đi dạo, tản bộ, cái đuôi như roi thép một dạng khẽ quật cùng.

Nhạc Bình Sinh hiện tại quần áo tả tơi, hiển nhiên một bộ dã nhân bộ dáng. Trên thân lộ ra tháo vát bắp thịt hình dáng. Cái này phiến núi rừng rộng lớn bát ngát, cái này trong mười lăm ngày cứ việc không có lãng phí một chút thời gian không ngừng đi đường, vẫn không có đi ra cái này phiến rừng nhiệt đới. Ở ở trong đó các loại Nhạc Bình Sinh gọi không lên danh tự đến mãnh thú trải rộng, ở chém giết mấy chục rõ ràng hợp lý kỳ kỳ quái quái mãnh thú về sau, tăng thêm hắn gấp hai thường nhân thể năng, cả cá nhân khí chất cũng bưu hãn.

Đạt tới thường nhân gấp hai tố chất thân thể không phải 1 + 1 tương đương 2 đơn giản như vậy, lực lượng, tốc độ, sức chịu đựng, linh mẫn, mềm dẻo đến toàn diện gấp hai tăng lên tập trung thể hiện ở một người trên người, thể năng lên cơ hồ là gấp bao

nhiêu lần cường đại thể hiện. Mười lăm ngày thời gian, Nhạc Bình Sinh đã có thể đầy đủ phát huy ra đạt tới thường nhân nhân đôi thể năng sức chiến đấu.

Bá!

Cứ việc cảm thấy Nhạc Bình Sinh không dễ chọc, bụng đói kêu vang chi phối dưới, cái này đầu tự hổ tự báo mãnh thú rốt cục kìm nén không được, bổ nhào về phía trước mà đến!

Phong Lợi móng vuốt theo dày đặc tay không bên trong bắn ra đến, chừng ba phân tấc móng vuốt có thể nhẹ nhõm nắm con mồi cơ thể vỡ ra đến, móc ra nội tạng!

Cái này bổ nhào về phía trước ác phong từng cơn truyền đến, nhưng mà Nhạc Bình Sinh ở mấy ngày nay đến nay tận lực rèn luyện chính mình chém giết năng lực, đối phó cùng loại mãnh thú đã thuận buồm xuôi gió. Hắn hai đầu gối một khúc, toàn bộ người mạnh mà ngửa ra sau, biên độ lớn đến cơ hồ toàn bộ phía sau lưng dán tại mặt đất, trong tay đao thép chọc ra.

Phốc.

Chút xíu tầm đó hiện lên cái này hung ác bổ nhào về phía trước, đao thép theo mềm mại phần bụng trước sau như một mà vào, sau đó quán tính lực lượng dưới, cái này chỉ mãnh thú nửa người dưới cơ hồ bị tách thành hai nửa!

Sinh Mệnh lực ương ngạnh không có lập tức nhường cái này chỉ mãnh thú chết đi, hắn ruột chảy đầy đất, điên cuồng trên mặt đất run rẩy, phát ra điên cuồng mà thê thảm gào thét. Một lát sau, động tĩnh mới thời gian dần trôi qua nhỏ đi.

Nhạc Bình Sinh cất bước tiến lên, đao trong tay tản mát ra mông mông vầng sáng, Linh Năng chuyển đổi năng lực đã rót vào, một đao kết thúc cái này đầu mãnh thú tánh mạng.

Cảm nhận được một cỗ yếu ớt lực lượng rơi vào tay thân thể, Nhạc Bình Sinh hơi nhíu nhíu mày. Kể cả trước khi hắn liền thử qua giết chết mãnh thú về sau lại lợi dụng Tà Linh Linh Năng chuyển đổi năng lực, bất quá thu được hiệu quả xa xa không bằng một người bình thường. Ước chừng chỉ có người bình thường không đến một nửa hiệu quả. Ý niệm khẽ nhúc nhích, màn sáng đã lóe ra hiện tại:

' lực lượng ': 2.9

' thể chất ': 2.8

' nhanh nhẹn ': 2.8

' tinh thần ': 2.9

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 280

' còn thừa sinh mệnh đếm ngược thì: 10 ngày 21 giờ '

' đánh giá ': Còn cần nhiều lời sao? Đầu lớn loài bò sát?

Cái này bốn ngày đến nay không gián đoạn cùng mãnh thú độc trùng vật lộn, nhưng mà cường hóa biên độ gần kề tăng một ít. Phần lớn chuyển đổi mà đến Linh Năng đều bị Nhạc Bình Sinh dùng tại chống cự thế giới bài xích lên, cứ việc như vậy, đối với còn thừa hoạt động thời gian kéo dài cũng chỉ là như muối bỏ biển.

Bất quá tựa hồ là chịu Linh Năng chuyển hóa tác dụng quá trình ảnh hưởng, Nhạc Bình Sinh trong tay cây đao này cũng trở nên sắc bén vô cùng, vượt xa hiện đại kỹ thuật chế tạo ra vũ khí lạnh. Hắn đã từng thử qua, cỡ khoảng cái chén ăn cơm cây rừng rõ ràng có thể không hề trở ngại nhất trảm mà đoạn.

Phải biết rằng, cây đao này ở giết chết Trình Chiêm Đường sau đó là một thanh phổ thông không thể lại bình thường, thậm chí có

điểm làm ẩu quy định thức binh khí mà thôi.

Giơ tay lên nâng, nhìn xem nhắm chặc hai mắt Tà Linh hình xăm, Nhạc Bình Sinh trong nội tâm thử kêu gọi.

"Tà Linh, vì cái gì đối với dã thú Linh Năng chuyển hóa hiệu quả kém như vậy?"

Sau nửa ngày, Tà Linh con mắt lười biếng mở ra, phụ đề cũng đi cùng bay ra:

' mà ngay cả ta không thừa nhận cũng không được, nhân loại tuy nhiên là một loại tiến hóa trình độ phi thường thấp sinh vật, nhưng là linh hồn của bọn hắn lại phi thường có tiềm lực. Vô số sinh vật chủng loại bên trong, nhân loại linh hồn tiềm lực cũng là sắp xếp thượng đẳng. Về phần dã thú. . . Liền nguyên vẹn mình ý thức đều không có linh hồn, phản hồi Linh Năng đương nhiên rất thấp. '

Tà Linh trả lời cùng Nhạc Bình Sinh phỏng đoán không sai biệt lắm, ngoại trừ thân thể cường đại trình độ bên ngoài, mình ý thức cũng là một cái trọng yếu cân nhắc tiêu chuẩn.

Nhạc Bình Sinh hiện tại vị trí cái này phiến núi rừng, các loại độc trùng mãnh thú xuất hiện, trong rừng rậm phương hướng khó có thể phân biệt. Hắn căn cứ mặt trời lên mặt trời lặn phản ứng cùng thời gian, mỗi khi sáng sớm sau đó, hắn đều dụng cả tay chân, leo lên lên gần 20 m cao rất lớn cây rừng lên căn cứ mặt trời phân biệt phương hướng.

Nhạc Bình Sinh trong lòng y nguyên có gấp gáp cảm, chỉ còn 10 ngày đếm ngược thì như là treo ở đỉnh đầu lưỡi liềm tử vong, thời thời khắc khắc thúc giục hắn.

Mùi máu tươi dần dần phiêu tán, chỉ chốc lát sẽ có cái khác mãnh thú nghe thấy được mùi chạy tới. Cho nên trước đây Nhạc

Bình Sinh đơn giản thu thập một cái lập tức rời khỏi.

Tiếp tục đi nhanh một thời gian ngắn, Nhạc Bình Sinh tìm được một viên tản mát ra kỳ lạ hương vị rất lớn cây rừng, loại này cây rừng cùng trên địa cầu tất cả đã biết chủng loại đều bất đồng, cho nên Nhạc Bình Sinh hoàn toàn gọi không lên danh tự. Loại này cây rừng phát ra kỳ lạ hương vị lệnh tất cả độc trùng mãnh thú chán ghét, hiển nhiên là sinh vật bảo hộ từ thủ đoạn của ta. Mà tại loại này cây rừng lên nghỉ ngơi, mới tương đối an toàn.

Nhạc Bình Sinh như viên hầu xông lên, nghỉ ngơi bổ sung thể lực. Hắn lại lần nữa từ trong lòng móc ra Trình Chiêm Đường trước khi chết theo như lời võ đạo Bí Điển, từ đầu tới đuôi tinh tế nghiên cứu.

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh '

Cái này bộ võ đạo Bí Điển do ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ', ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ', ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' ba bộ phận tổ thành.

Trước mắt lên ngoại trừ ngủ đi đường, Nhạc Bình Sinh tất cả thời gian đều tốn hao tại cái này cuốn tập tranh ảnh tư liệu lên.

Các loại thân thể tư thế đồ hình hắn có thể miễn cưỡng xem hiểu, mà một bên chú giải đối với hắn loại này theo khác một cái khoa học thế giới tới xuyên qua khách mà nói thật sự là tối nghĩa khó hiểu. Cái này bên trong bao hàm võ đạo danh từ, lý niệm trên thực tế do thiển nhập sâu, nhường người không khó lý giải. Chỉ tiếc Nhạc Bình Sinh hoàn toàn là cái thường dân, không có chút nào võ đạo trụ cột, đã hiểu chắc chắn độ khó càng lớn.

Trải qua mấy ngày nay nếm thử cùng suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh đại khái đã hiểu, ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' tựa hồ là một môn suy nghĩ, quan tưởng, điều chỉnh hô hấp pháp môn. Căn cứ hô hấp pháp bên trong tự thuật, dựa theo tập tranh ảnh tư

liệu lên dẫn đạo cảm ứng phương pháp, hình như có thể câu thông người trong thân thể tên là mệnh khiếu đồ vật. Câu thông mệnh khiếu đối ứng bầu trời ngôi sao, hình thành chu thiên tuần hoàn, người, thiên địa, vũ trụ hợp thành nhất thể đồng bộ tần suất hô hấp, mọi lúc mọi giờ thu nạp trong hư không năng lượng cường hóa bản thân.

Người có thể đạt thành cùng thiên địa vũ trụ đồng bộ tần suất hô hấp tình trạng?

Dù là đã trải qua xuyên qua đến một loạt sự tình, Nhạc Bình Sinh đối với cái này bộ Bí Điển nói có chút hoài nghi.

Nếu như là đưa hắn đưa đến cái thế giới này không biết tồn tại như vậy nói Nhạc Bình Sinh còn sẽ tin tưởng, mà cái này không biết Trình Chiêm Đường từ nơi nào thu hồi đến võ đạo Bí Điển ở hắn xem ra rất giống ở là chém gió, dùng vô cùng khoa trương nói.

So sánh dưới ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' cùng ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' tác dụng đối với Nhạc Bình Sinh mà nói càng lớn.

Trong lúc này ghi chép các loại rèn luyện, phát lực phương thức chắc chắn có thể làm cho hắn lực sát thương rất nhanh tăng lên. Giống như là ngủ gật rớt cái gối, đúng là Nhạc Bình Sinh thiếu hụt. Chỉ có điều ở còn thừa hoạt động thời gian áp lực vô hình dưới, Nhạc Bình Sinh tạm thời còn không có cơ hội luyện tập.

Theo kiến thức Trình Chiêm Đường các loại khủng bố thần kỳ về sau, Nhạc Bình Sinh đối với cái thế giới này võ đạo tràn ngập dày đặc hứng thú cùng khát vọng.

Ở cái thế giới này, người thân thể hình như có vô hạn khả năng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 11: Đầu Độc

Lợi dụng cái này đoạn thời gian nghỉ ngơi, Nhạc Bình Sinh bắt đầu lại lần nữa nếm thử dựa theo ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' theo như lời phương thức minh tưởng, điều chỉnh hô hấp của mình, lồng ngực dùng một loại kỳ lạ tần suất phập phồng cùng.

Mười ngày đến nay lợi dụng tất cả thời gian nghỉ ngơi nếm thử tu luyện cái môn này hô hấp pháp, tự có lẽ đã nhận được một ít hiệu quả.

Nhạc Bình Sinh theo vừa bắt đầu tâm tư lộn xộn đến bây giờ rất nhanh nhập tĩnh minh tưởng, chắc chắn đại biểu cho hắn đã nhập môn. Ở loại trạng thái này xuống bất kể là trên tinh thần mệt mỏi hay vẫn là thể năng lên tiêu hao, đều có thể rất nhanh bổ sung trở lại.

Ước chừng qua một giờ thời gian, hoàn thành một chu thiên tuần hoàn, liên tiếp cùng mãnh thú chém giết hao tổn tinh thần cùng thể năng đã hoàn toàn bổ sung trở lại, Nhạc Bình Sinh mở mắt. Hắn không có quá nhiều thời gian có thể lãng phí, ở cái thế giới này đếm ngược thì từng bước giảm bớt điểm chữ, dường như ở thời thời khắc khắc tại sau lưng đuổi theo,

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' tiến độ: 0.1%

Căn cứ màn sáng lên biểu hiện tiến độ, tu luyện cái môn này hô hấp pháp hiển nhiên là cái vô cùng lâu đến quá trình. Cũng có

khả năng là tự mình tạm thời còn không có nắm giữ bí quyết.

Lúc này thời điểm, không có Nhạc Bình Sinh triệu hoán, Tà Linh đột nhiên ló đầu ra đến, lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc:

' vận khí của ngươi hình như rất không tồi, cái này pháp môn lý niệm thoạt nhìn không giống như là mặt hàng cấp thấp. '

"A?"

Nhạc Bình Sinh giật mình, hỏi: "Ngươi cũng hiểu cái thế giới này võ đạo sao?"

Tà Linh hình xăm sắc mặt hình như rất khinh thường:

' ta như thế nào hội hiểu cấp thấp sinh vật xiếc ảo thuật? Ta chỉ nói là cái này cái gọi là hô hấp pháp lý niệm không có như vậy không nhập lưu mà thôi! '

Cho tới nay cái này Tà Linh cùng mình trao đổi đều thập phần có hạn, bắt đầu Nhạc Bình Sinh cho rằng không có chính mình kêu gọi hắn cũng không thể tùy ý cùng mình đối thoại, hiện tại xem ra rõ ràng không phải như vậy. Có khả năng nhất hay vẫn là Tà Linh tự cao chính mình là cái gọi là cao cấp sinh vật, cho nên khinh thường tại cùng chính mình làm quá nhiều trao đổi.

Khó được Tà Linh chủ động cùng chính mình trao đổi, Nhạc Bình Sinh thừa cơ hỏi: "Nắm ngươi ta đưa đến cái thế giới này tồn tại, đến cùng thuộc về cái gì? Mục đích của hắn là cái gì? Ngươi cùng hắn là quan hệ như thế nào?"

Hình xăm lười biếng biểu lộ bỗng nhiên lãnh khốc xuống:

' không thể trả lời! '

Bốn chữ to chiếm hết màn sáng, không lưu tình chút nào nhảy ra ngoài.

Hình xăm lộ ra liêu răng, một bộ giễu cợt bộ dáng:

' tiểu tử, không cần uổng phí công phu, hiện tại ta đây tựa như một cái bị đã viết hạn chế trình tự, ngoại trừ Linh Năng chuyển hóa cùng số liệu hóa quan sát bên ngoài, không có tác dụng khác! Ngươi hỏi vấn đề chính là ta cũng không hiểu ra sao. Nói sau ngươi bây giờ so về thẳng loài bò sát mà nói đều không mạnh hơn bao nhiêu, đã biết lại dùng cái tác dụng gì? '

Nhạc Bình Sinh cũng không đem Tà Linh trào phúng để ở trong lòng, hỏi tiếp ra một vấn đề:

"Vị kia tồn tại mạnh cỡ bao nhiêu?"

' mạnh cỡ bao nhiêu? ' Tà Linh hình như nhớ lại không tốt sự tình, ngắn ngủi trầm mặc sau cười nhạo nói:

' ngươi chỉ cần biết rõ, ngươi nhỏ như vậy loài bò sát ở trước mặt hắn, hắn chỉ có nhìn ngươi một mắt, ngươi tựu chết rồi! '

"A?" Nhạc Bình Sinh trầm mặc xuống, không có đối với hình xăm những lời này có chút hoài nghi.

Tà Linh con ngươi đảo một vòng, treo không có hảo ý nụ cười:

' tiểu tử, chẳng lẽ ngươi muốn làm cái cái phản cốt tử? Không cam lòng làm một cái nho nhỏ quân cờ bị khống chế cùng giết tới giết lui? Muốn khống chế vận mệnh của mình? '

' kỳ thật ngươi chưa hẳn không thể! '

Hình xăm lên Tà Linh biểu lộ trở nên hưng phấn mà kích động:

' ngươi quên Linh Năng chuyển hóa vĩ đại như vậy năng lực sao? Chỉ có ngươi rút ra chuyển đổi linh hồn quá nhiều! Một thôn trang miệng người, lại đến một tòa thành thị, một quốc gia, một khối đại lục. . . Ở trên lý luận, ngươi có thể vô hạn tiến hóa, vô

hạn trở nên mạnh mẽ! '

Nó tiếp tục im ắng đầu độc cùng Nhạc Bình Sinh:

' đem ngươi đến tại đây cái kia tồn tại cường đại trở lại đồng chỉ sợ cũng có hạn, mà ngươi đã có được ta vĩ đại năng lực, tiềm lực của ngươi là vô hạn! Điều này đại biểu cái gì? Ngươi căn bản không cần tốn hao thời gian cùng tinh lực đi học tập những buồn cười này xiếc ảo thuật, chỉ cần có thể hạ quyết tâm, từ bỏ ngươi không có chút ý nghĩa nào mềm yếu cùng đạo đức, ngươi có thể vô hạn tiến hóa! Tánh mạng của ngươi cuối cùng cũng sẽ thoát khỏi cấp thấp, xuất phát đến rất cao cấp độ! '

Nhạc Bình Sinh không có một điểm ý động bộ dạng, bình tĩnh mà kiên quyết hồi đáp:

"Ngươi không cần nhiều lời rồi. Ta chỉ biết giết người đáng chết, lợi dụng những tội ác kia linh hồn. Mà sẽ không thành làm một cái mất đi nhân tính không từ thủ đoạn sát nhân cuồng."

Tà Linh có chút khó thở bại hoại:

' vì cái gì? Cũng bởi vì ngươi buồn cười bị đồng loại thêm tại trên người đạo đức, chính nghĩa sao? Ngươi tại sao phải tuân thủ như vậy không có chút ý nghĩa nào hành động chuẩn tắc? Chỉ có mềm yếu kẻ yếu mới có thể vô lực phản kháng, khuất tùng tại những quy tắc này, sau đó ở cường giả thuộc hạ làm một cái tùy thời đều bị ném vứt bỏ quân cờ! '

Nhạc Bình Sinh như trước từ chối cho ý kiến. Tâm ý khẽ động, Tà Linh đã không cách nào nữa đem suy nghĩ biểu hiện ra văn tự hiện ra ở trước mắt của hắn. Tà Linh mắt bộ hình xăm rất sống động bạo khiêu, mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh một bộ thờ ơ bộ dáng, rồi lại không thể làm gì.

Lộ ra một cái tức giận hắn không tranh biểu lộ, nó cũng không

lại lãng phí tinh lực, yên lặng tiếp xuống.

Tà Linh ở Nhạc Bình Sinh trong nội tâm không có nhấc lên bất luận cái gì gợn sóng. Ở từng bước thích ứng cái thế giới này về sau, hắn đối với như thế nào kéo dài sinh mệnh đếm ngược thì đã có suy nghĩ cùng kế hoạch.

Có người vị trí liền có tội ác, đem những tội ác này linh hồn biến thành chính mình chất dinh dưỡng, lại thích hợp bất quá rồi.

Bất quá hiện tại đối với hắn mà nói, là tối trọng yếu nhất hay vẫn là đi ra cánh rừng rậm này, đi đến mọi người ngưng tụ vị trí đi. Bất kể là nghe ngóng các loại tin tức, hệ thống học tập võ đạo, hay vẫn là kéo dài sinh mệnh đếm ngược thì cũng phải đi đến Bắc Hoang võ giả căn cứ mới được.

Hắn từ nơi này cây cây rừng lần trước đến mặt đất, tay cầm trường đao, tiếp tục hướng về Bắc Hoang phương hướng xuất phát.

"Ân?" Nhạc Bình Sinh lỗ tai khẽ động, rất xa truyền đến hô quát thanh âm. Nghe không giống mãnh thú, giống như là người phát ra thanh âm. Chỉ có điều khoảng cách thật sự quá xa, ý niệm một chuyển, Nhạc Bình Sinh mở ra đi nhanh, phản ứng cùng thanh âm truyền đến phương hướng chạy nhanh mà đi.

Vô số cành lá nhanh chóng xẹt qua, chạy nhanh ước chừng một dặm vào khoảng lộ trình, người hô quát thanh âm, mãnh thú tiếng gầm gừ càng lúc càng lớn. Nhạc Bình Sinh thả chậm bước chân, khoảng cách ước chừng mười trượng vào khoảng khoảng cách, lặng lẽ trốn ở mỗi thân cây cối về sau yên lặng quan sát đến.

Một cái thân hình to lớn trung niên nhân, một thanh trường đao vũ uy vũ sinh phong, cùng một chỉ hung mãnh viên hầu kịch liệt vật lộn cùng.

Cái này cái trung niên nam tử tựa hồ là cái thợ săn, ở hắn cách đó không xa, một cái đoạn cung nằm trên mặt đất. Mà cái này chỉ viên hầu Nhạc Bình Sinh tại đây phiến núi rừng nửa tháng đến nay cũng là lần đầu nhìn thấy. Một thân đoản mà rậm rạp lông tơ, bộ mặt đỏ tươi một mảnh dữ tợn giống như mặt quỷ, liêu răng ngoài lật, bắp thịt từng cục lóe ra cường hãn sáng bóng, tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Cái này chỉ mặt quỷ viên hầu chỉ số thông minh hình như thập phần cao, rõ ràng vung lên cùng một rễ cánh tay phẩm chất cây khô, không có kết cấu lại vũ kín không kẽ hở, đối kháng cùng trung niên nam nhân lại nhiều lần hung hiểm sát chiêu.

Không biết trận này kịch liệt chém giết đã giằng co bao lâu thời gian, trung niên nam nhân thể lực hình như thời gian dần trôi qua chống đỡ hết nổi, đã chậm rãi đã rơi vào hạ phong.

Cái này cái trung niên nam nhân bất kể ở thể năng lên hay vẫn là thế công chiêu pháp lên so về Trình Chiêm Đường đến kém đến đều muốn xa. Nếu như hắn không có gì là lật bàn đòn sát thủ, rất có thể bị cái này chỉ thể năng dồi dào mặt quỷ viên hầu giết chết ở chỗ này.

Đối với cùng chính tại cân nhắc thế nào rất nhanh tìm kiếm được võ giả điểm tụ tập, hơn nữa dung nhập đi vào Nhạc Bình Sinh mà nói, không thể nghi ngờ là ngủ gật thì đưa tới gối đầu.

Trước mắt trung niên nam nhân dường như biến thành đáng yêu chỉ đường đèn sáng, Nhạc Bình Sinh chính đang suy tư nên lúc nào ra tay giải vây, lại nên giải thích thế nào lai lịch của mình, tràng diện tình thế đã đột nhiên phát sinh biến hóa.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 12: Thi Cứu

Huyết quang lóe lên.

Cái này chỉ hình như có được trí tuệ mặt quỷ viên hầu không biết cùng người trung niên này có cái gì thâm cừu đại hận, vậy mà né tránh qua chỗ hiểm, ngạnh ăn hắn một đao, đồng thời trong tay côn gỗ đã hung hăng quét trúng trung niên nam nhân lồng ngực.

Răng rắc một tiếng, phát ra cốt cách liệt tiếng vang, rất lớn kình lực một cái nắm trung niên nhân như đập nện bóng chày một dạng đánh bay ra ngoài. Rơi trên mặt đất cũng không nhúc nhích, sinh tử không biết.

Mặt quỷ viên hầu cũng không có ý định chính là như vậy buông tha đã sinh tử không biết trung niên nam nhân, nó hồng hộc thở phì phò, nhấc chân đi về hướng trung niên nam nhân.

Nhạc Bình Sinh da mặt co rúm, hoàn toàn không nghĩ tới cái này chỉ mặt quỷ viên hầu rõ ràng cũng sẽ chơi dùng thương đổi thương xiếc. Lập tức từ phía sau lưng gỡ xuống súng lửa, nhắm trúng ——

Phanh!

Đưa lưng về phía Nhạc Bình Sinh mặt quỷ viên hầu đầu một cái nổ bung, sọ đều tung bay đi ra ngoài.

Tuy nhiên Nhạc Bình Sinh thương pháp rất nát, nhưng là gần

như vậy khoảng cách xuống trúng mục tiêu còn không có một điểm khó khăn. Hình như được nhờ sự giúp đỡ tố chất thân thể toàn diện tăng lên, cảm giác, thị giác, bắp thịt cân đối năng lực phối hợp cùng một chỗ, một phát này vô cùng tinh chuẩn đã trúng mục tiêu mặt quỷ viên hầu đầu lâu.

Mặt quỷ viên hầu như núi thịt một loại cường tráng thân thể phù phù một cái ngã xuống đất, Nhạc Bình Sinh đi tiến lên đây, rút ra trường đao chỉ hướng mặt quỷ viên hầu. Trên thân đao tản mát ra mờ mịt quang sương mù, sau một khắc, một cỗ rõ ràng không kém Linh Năng đã chảy khắp toàn thân.

' lực lượng ': 3.1

' thể chất ': 3. 0

' nhanh nhẹn ': 3. 0

' tinh thần ': 3.1

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 300

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 0.1%

' còn thừa thời gian đếm ngược thì: 12 ngày 21 giờ '

' đánh giá ': Loài bò sát, ngươi lại biến lớn một điểm

Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, cái này chỉ mặt quỷ viên hầu chắt lọc chuyển hóa Linh Năng so về Nhạc Bình Sinh nửa tháng này đến nay săn giết mãnh thú đều muốn nhiều, thể hiện ở tố chất thân thể tăng phúc lên đã nhường hắn toàn diện đột phá 3 điểm, gấp ba thường nhân thể chất!

Nhạc Bình Sinh có một ít cảm thán.

Cái thế giới này súng đạn uy lực thì không thể nghi ngờ, liền là so về hiện đại một ít súng ống mà nói, uy lực đều còn muốn lớn

hơn. Không biết như vậy cổ xưa toại phát hỏa khí đến cùng là làm như thế nào đến điểm này, cái này cái gọi là Tân Triều ở Nhạc Bình Sinh trong nội tâm mang lên sắc thái thần bí.

Có thể ở quân đội toàn diện phổ cập như vậy quy định thức súng lửa, như vậy cũng tất nhiên có được rất cao khuôn mẫu, càng lớn uy lực, càng phạm vi lớn chiến lược tính súng đạn. Ngàn vạn quân đội trên chiến trường, loại kia mưa bom bão đạn cảnh tượng Nhạc Bình Sinh có thể tưởng tượng ra đáng sợ uy lực, không biết Bắc Hoang những võ giả là này thế nào cùng Tân Triều địa vị ngang nhau.

Cái này chỉ mặt quỷ viên hầu nhìn về phía trên hung mãnh vô cùng, liền là Nhạc Bình Sinh chính mình cùng nó chống lại đều không hề nắm chắc, chẳng biết hươu chết về tay ai còn không nhất định, mặc dù là sau lưng đánh lén, như vậy một đầu mãnh thú hay vẫn là dễ dàng đã bị chết ở tại súng lửa xuống.

Nhạc Bình Sinh trong nội tâm cũng thập phần thanh tỉnh, ở võ đạo tu vi không có đến Trình Chiêm Đường loại kia trình độ dưới tình huống, hay vẫn là không muốn tùy tiện cùng súng đạn súng đạn chống lại cho thỏa đáng.

Hắn đi đến kia cái trung niên nam nhân trước mặt thấp thân xem xét cùng, phát hiện người này y nguyên còn có hô hấp. Nhạc Bình Sinh không có gì là y học tri thức, không biết người nam nhân này thương thế đến trình độ nào, tự nhiên cũng không có biện pháp thi cứu.

Nghĩ nghĩ, vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, Nhạc Bình Sinh vốn là đem mình trên thân rách mướp quần áo giật xuống, đem súng lửa bao vây lại, sau đó đem trung niên nam nhân nâng đến rời xa mặt quỷ viên hầu thi thể vị trí, ở trung niên nam nhân trên người tìm tìm ra được.

Cùng mình bất đồng, xem hắn một bộ thợ săn cách ăn mặc, có

lẽ trên người hội tùy thân mang theo loại thuốc nào.

Nhạc Bình Sinh gỡ xuống thợ săn bên hông da túi, đổ ra một đống vụn vụn vặt vặt đồ vật. Từ đó nhảy ra hai cái bọc giấy, Nhạc Bình Sinh cẩn thận mở ra một cái, khẽ hít hà, lập tức một cỗ hơi choáng váng cảm giác theo trong đại não truyền đến.

Đây là tựa hồ là thuốc mê.

Nhạc Bình Sinh may mắn chính mình cẩn thận, cái này một bao dược muốn là rắc khắp nơi đi chỉ sợ người này sẽ thấy cũng vẫn chưa tỉnh lại rồi.

Khác một bao thuốc bột mở ra lộ ra điểm một chút nhẹ nhàng khoan khoái mùi thuốc. Tuy nhiên không biết nên ngoài phục hay vẫn là uống thuốc, chưa từng có hơn do dự, thời gian lên cũng không khỏi lại do dự, Nhạc Bình Sinh ở trung niên nam nhân đẫm máu đầm đìa lồng ngực vải lên một ít, sau đó dùng theo da trong túi áo tìm được ấm nước hướng trong miệng hắn tưới một ít.

Nhạc Bình Sinh cũng là không thể làm gì, trung niên nam nhân không tỉnh táo lại, Nhạc Bình Sinh căn bản không có biện pháp mang theo hắn đi ra cái này phiến núi rừng. Phen này chỉ dựa vào vận khí thi đã cứu về sau, đành phải mặc cho số phận.

Nhạc Bình Sinh canh giữ ở bên cạnh của hắn cùng đợi, hai lỗ tai dựng thẳng lên yên tĩnh lắng nghe các loại động tĩnh, phòng ngừa cái khác mãnh thú đột nhiên tập kích.

Ước chừng đi qua một phút đồng hồ công phu, không biết là Nhạc Bình Sinh bôi thuốc nổi lên tác dụng, còn là người này thân thể của mình tố chất cường đại, nằm trên mặt đất trung niên nam nhân một cái ho khan, con mắt thời gian dần qua mở ra đến.

Ý thức được chính mình vẫn còn trong núi rừng, hắn đột nhiên khẽ động muốn ngồi dậy, sau đó ngực truyền đến kịch liệt đau đớn

nhường hắn sụp đổ rút một cái hơi lạnh, lập tức đã hiểu ngực của mình cốt chỉ sợ đều đã nứt ra.

"Thương thế của ngươi không nhẹ, xương ngực khả năng đã nứt ra." Nhạc Bình Sinh một cái đỡ lấy thân thể của hắn nói ra.

Chứng kiến Nhạc Bình Sinh tuổi hình như không lớn, trần trụi tháo vát trên thân, một bộ cùng dã nhân không sai biệt lắm bộ dáng, trung niên nam nhân sững sờ, sau đó cảm kích nói:

"Tiểu huynh đệ, là ngươi đã cứu ta? Ta gọi Lưu Nhạc Thành, ngươi xưng hô như thế nào?"

"Nhạc Bình Sinh."

Lưu Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, vô cùng cảm kích cùng may mắn, hoàn toàn không ngờ tới còn có thể nhặt về một đầu tánh mạng.

"Đại ân đại đức, không cho rằng báo, ta thân không đồ vật gia thân, về sau chỉ có tiểu huynh đệ cần, ta Lưu Nhạc Thành mặc cho phân công."

Nghe xong Lưu Nhạc Thành như vậy một phen nói sách một loại lời nói, Nhạc Bình Sinh trong nội tâm cứ việc cảm thấy cổ quái, hay vẫn là nói ra: "Tiện tay mà thôi, không cần cám ơn ta, ta cũng là vừa vặn đi qua."

Sau đó đoạt hỏi trước: "Ngươi là như thế nào bị thương?"

Lưu Nhạc Thành cảm thấy không hiểu ra sao, kỳ quái vô cùng: "Không phải ngươi đem ta theo mặt quỷ vượn thuộc hạ cứu ra đấy sao?"

"Mặt quỷ vượn?"

Nhạc Bình Sinh giả trang làm cái gì cũng không biết bộ dạng

nói ra: "Ta thấy đến ngươi sau đó, ngươi cũng đã không cảm giác nằm tại nơi đây rồi. Ta cũng không có nhìn thấy mặt quỷ vượn."

"Làm sao có thể? Này sẽ là ai?"

Nghe được Nhạc Bình Sinh, Lưu Nhạc Thành sững sờ ở tại chỗ, hoàn toàn ngây dại. Trong lúc nhất thời suy nghĩ lộn xộn.

Đến cùng là ai?

Ở nửa năm trước, Lưu Nhạc Thành lên núi săn bắn, cùng người khác hợp lực giết chết một chỉ mặt quỷ vượn, bán đi một cái không sai giá tiền. Kết quả không ngờ tới bị giết chết mặt quỷ vượn còn có một bầu bạn, thừa nhận dừng Lưu Nhạc Thành. Nửa năm qua thẳng canh giữ ở núi rừng bên ngoài chuyên môn chờ, nhường Lưu Nhạc Thành đụng phải không chỉ một lần, không nghĩ tới lúc này đây thiếu chút nữa đưa tại cái này đầu súc sinh trong tay.

Lưu Nhạc Thành tin tưởng, cái này đầu súc sinh là tuyệt đối không có khả năng liền khinh địch như vậy buông tha chính mình. Hắn quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh.

Tuổi không lớn lắm, hình như so nữ nhi của mình lớn hơn không được bao nhiêu, cái này bộ dáng hóa trang rõ ràng cũng không thể nào là cái gì phú quý đệ tử, võ đạo thế gia. Lưu Nhạc Thành cũng không cho rằng sẽ Nhạc Bình Sinh giết chết con quỷ kia mặt vượn.

Nhạc Bình Sinh đem ấm nước đưa cho Lưu Nhạc Thành, xuất phát từ các loại cân nhắc, hắn cũng không có ý định nói ra chân tướng. Bắc Hoang cùng Tân Triều theo hắn phía trước bắt được tin tức hiển nhiên là hai cái đối lập thế lực. Mà nếu như thừa nhận là chính mình giết chết mặt quỷ vượn, tất nhiên hội kéo ra súng đạn, cùng hắn đến từ Tân Triều biên quân thân phận, theo mà sinh ra một loạt phiền toái không cần thiết!

Ở hoàn toàn không biết Bắc Hoang dưới tình huống, xuất phát từ bản thân an toàn cân nhắc, những điều này đều là tuyệt đối không thể bộc lộ ra đến.

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh đã nghĩ kỹ quan với mình lai lịch lời nói.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 13: Đến

Xanh um tươi tốt trong núi rừng, Nhạc Bình Sinh nâng cùng Lưu Nhạc Thành từng bước một đi về phía trước cùng.

Lưu Nhạc Thành ngực thương thế so sánh nghiêm trọng, bình thường lưng đeo tư thế đoán chừng sẽ đem người sống sờ sờ đau chết. Nhạc Bình Sinh tìm đến một ít chạc cây, nhánh dây, làm một cái giản dị nâng ghế dựa.

Lưu Nhạc Thành chính là như vậy ngồi ở phía trên, cảm thấy cái này nâng cùng tuổi của mình người tuổi trẻ tuy nhiên không thích nói chuyện, lại cho người một loại không phù hợp tuổi trầm ổn cảm giác. Hắn ở Nhạc Bình Sinh trên lưng sắc có chút xấu hổ nói: "Bình sinh, thật sự là để cho ngươi chịu khổ."

"Không sao." Nhạc Bình Sinh bước chân vững vàng, không có chút nào phí sức bộ dạng.

Lưu Nhạc Thành trong nội tâm có một ít giật mình, chỉ cảm thấy thiếu niên này người lực lượng không khỏi cũng quá mức một ít.

Đối với Nhạc Bình Sinh hiện tại đạt tới gấp ba thường nhân tố chất thân thể cường độ mà nói, nâng cùng Lưu Nhạc Thành căn bản không tính là cố sức. Thường thường nâng được ước chừng một canh giờ, hắn mới có thể dừng lại hơi chút nghỉ ngơi một hồi.

Căn cứ Lưu Nhạc Thành theo như lời, bây giờ cách hắn chỗ

sinh hoạt bắc ta thành cũng không xa xôi, hắn sẽ chỉ ở núi rừng bên ngoài đi săn, như vậy chiến lợi phẩm cũng tương đối thuận tiện chở về. Chỉ có điều lúc này đây bị con quỷ kia mặt vượn đánh lén, kịch liệt truy đuổi, bởi vì này mới xâm nhập núi rừng một ít.

Thời gian Lưu Nhạc Thành hỏi Nhạc Bình Sinh lai lịch, Nhạc Bình Sinh chỉ nói là phụ thân của mình hướng tới thuần túy Nguyên Thủy sinh hoạt, ở lúc còn rất nhỏ liền mang theo mình ở cái này phiến thâm sơn sinh hoạt, theo hắn qua đời về sau, chính mình liền cơ hồ không có ra lại đi qua.

Đây là một cái sứt sẹo, không còn gì để nói, trăm ngàn chỗ hở nói. Nhưng là Nhạc Bình Sinh thật sự không thể làm gì, dùng hắn loại tình huống này mà nói, cái này chỉ sợ là nhất đáng tin cậy lý do.

Mà Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không nghĩ tới, Lưu Nhạc Thành nghe xong về sau rõ ràng có một ít nghiêm nghị bắt đầu kính nể:

"Phụ thân của ngươi nghĩ đến là một vị tu vi thâm hậu võ giả!"

Nhạc Bình Sinh sững sờ, không đợi hắn phản ứng, Lưu Nhạc Thành đã tiếp tục cảm thán nói nói:

"Tuổi trẻ đám võ giả tuổi trẻ khí thịnh, rất thích tàn nhẫn tranh đấu, tu hành võ đạo cũng chỉ truy cầu thuần túy lực sát thương. Mà chỉ có chính thức tu hành đến cao thâm tình trạng võ giả thậm chí võ đạo gia, mới có thể truy cầu người cùng thiên địa hài hòa thống nhất."

Võ đạo gia?

Yên lặng ghi nhớ cái này lạ lẫm danh từ, Nhạc Bình Sinh hỏi: "Lưu đại thúc, võ giả tu vi trình độ có cái gì bình phán tiêu chuẩn sao?"

Lưu Nhạc Thành có chút khó tin, hỏi: "Phụ thân của ngươi có

như vậy võ đạo lý niệm tu vi chỉ sợ không thấp, hắn không có nói cho ngươi biết?"

Hắn nào biết đâu rằng, Nhạc Bình Sinh cái này cái gọi là phụ thân hoàn toàn là hắn thêu dệt vô cớ đi ra.

Nhạc Bình Sinh theo hắn mà nói nói ra: "Phụ thân của ta chưa từng có đã dạy ta những này, hắn từng nói người nếu là có thể cả đời bình an, mới là lớn nhất phúc phận."

Lưu Nhạc Thành đồng ý vô cùng, tựa hồ đối với những lời này tràn đầy cảm thụ, thổn thức nói: "Phụ thân ngươi không truyền thụ ngươi võ đạo điểm ấy ta không dám gật bừa, sinh tại loạn thế sao có thể không có võ đạo kế thân? Nhiều khi ngươi không đi tìm phiền toái, phiền toái sẽ tìm đến ngươi."

"Có người vị trí liền có giang hồ, nếu như cả đời đứng ở thâm sơn cũng thì thôi, thế nhưng mà nếu là đi ra, tốt nhất hay vẫn là luyện luyện, tuy nhiên ngươi bây giờ tuổi có chút muộn, nhưng thân thể của ngươi nội tình rất tốt. Chỉ có chăm chỉ, một dạng có thể lấy được một ít thành tựu."

Xem cái này Lưu Nhạc Thành ăn nói, không hề giống cái bình thường thợ săn. Nhạc Bình Sinh một bộ chất phác chất phác bộ dáng hỏi: "Lưu đại thúc, ngươi trước kia là làm cái gì?"

Lưu Nhạc Thành trong lúc nhất thời có chút cảm hoài, như là khơi dậy một ít nhớ lại: "Ta từng tại võ đạo liên minh Huyền Vũ quân phục dịch, bởi vì thương xuất ngũ có vài năm rồi, thế đạo gian nan, ta lớn như vậy đầu binh ngoại trừ một thân giết người đích tay nghề bên ngoài cũng không có cái khác rồi, nữ nhi của ta cũng thời gian dần trôi qua đại rồi, không thể không có đồ cưới. . ."

Nhắc tới lên nữ nhi của mình, Lưu Nhạc Thành biến thành một người trung niên lão nam nhân, trong miệng nói liên miên cằn

nhẵn nói không ngừng.

Võ đạo liên minh? Huyền Vũ quân? Là Bắc Hoang tại đây chính trị thể chế cùng quân đội?

Nhạc Bình Sinh rất có kiên nhẫn nghe Lưu Nhạc Thành chuyện nhà, theo trong lời của hắn không ngừng tiếp thu phân tích cùng vụn vụn vặt vặt tin tức.

Lưu Nhạc Thành con gái ở một nhà võ quán làm y sư, cho võ quán người nấu chế dược thiện cùng với trị liệu một ít bị thương tiểu ốm đau.

Cái gọi là võ quán hình như liền là bình dân có thể hệ thống học tập võ đạo cách.

Liền Lưu Nhạc Thành chỗ bắc ta thành mà nói chia làm nội thành cùng ngoài thành, ngoài thành chủ yếu là một ít người nghèo cùng bình dân ở lại.

Tại đây loại câu được câu không đối thoại chính giữa, Nhạc Bình Sinh đã nâng cùng Lưu Nhạc Thành đi ra núi rừng hơn mười dặm. Cái lúc này sắc trời đã ám xuống dưới, rất xa có thể chứng kiến âm u sắc trời bao phủ xuống, rất lớn thành trì hình dáng.

"Chính là chỗ đó, nhanh đã tới rồi!"

Tìm được đường sống trong chỗ chết, còn có thể lại lần nữa về nhà nhìn thấy nữ nhi của mình, Lưu Nhạc Thành khó tránh khỏi có chút kích động.

Nhạc Bình Sinh giật mình, lại lần nữa nhanh hơn bước chân.

Theo càng ngày càng tới gần, cái này cái gọi là bắc ta thành ngoài thành cũng mở ra cái khăn che mặt. Đi vào đại khái 10m rất cao tường thành, thưa thớt kiến trúc từng bước biến thành dày đặc, bất quá tầng trệt cao nhất cũng không quá đáng hiện đại ba

bốn tầng lầu độ cao. Tiếng người cũng bắt đầu từng bước ầm ĩ, náo nhiệt lên.

Nhạc Bình Sinh đi ở trên đường lớn quan sát đến chung quanh phong thổ, đây hết thảy cảnh tượng rất giống hiện đại nửa phong kiến thời kì xã hội. Trên lưng hắn Lưu Nhạc Thành hình như sợ hãi có người nhận ra hắn, thẳng cúi đầu một bộ không có ý tứ gặp người bộ dáng.

Cho tới nay hắn đều là thợ săn bên trong hảo thủ, lần này nửa chết nửa sống, chật vật không chịu nổi nhường người cho nâng trở lại, nhường Lưu Nhạc Thành cảm thấy mặt đều bị mất hết.

"Đây không phải lão Lưu sao!"

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Lưu Nhạc Thành rất nghĩ giả bộ như không nghe thấy bộ dạng, một cái thấp tăng thêm hán tử lại tiến đến trước mặt đến cẩn thận phân biệt một cái, lôi cuống họng hô lớn: "Lão Lưu a! Ngươi làm sao vậy? Bị thương? Ngươi cũng có khi thất thủ nha?"

Lưu Nhạc Thành xấu hổ khoát khoát tay, Nhạc Bình Sinh chú ý tới theo cái này thấp tráng hán tử một hô, có mấy cái hình như biết Lưu Nhạc Thành người bu lại trêu ghẹo nói:

"Lão Lưu, ngươi đồng phải bảo trọng tốt thân thể a, ngươi còn không có hưởng thụ đến nữ nhi nữ tế hiếu kính....!"

"Đúng vậy a lão Lưu, cũng đừng như vậy liều, kết quả là còn không biết tiện nghi nhà ai Xú tiểu tử đây này!"

Sắc đêm quá mờ, những người này không có thấy rõ Lưu Nhạc Thành bị thụ đa trọng thương thế, chỉ cho là là tầm thường bị thương.

Cũng có người quan tâm hô: "Lão Lưu, con gái của ngươi đều sắp điên, ngươi nhanh đi về xem một chút đi!"

Lần này Lưu Nhạc Thành bất chấp mất mặt không mất mặt, vội vội vàng vàng nhường Nhạc Bình Sinh hướng về chính nhà mình đích phương hướng tiến đến.

Lưu Nhạc Thành nhà vào chỗ tại thành nam cũng không tính xa, đi qua từng dãy phòng ở, nương theo lấy vội vã tiếng bước chân, Nhạc Bình Sinh rất xa nhìn thấy một cái bạch y nữ tử trạm ở cửa nhà không ngừng nhìn quanh, hình như nhìn ra Nhạc Bình Sinh nâng cùng cái người, mặt mũi tràn đầy bối rối cùng lo lắng, vội vàng chạy ra đón chào.

"Cha! Ngươi làm sao vậy! Bị thương ở đâu?"

Lưu Nhạc Thành xấu hổ cười cười: "Tiểu Hi, không có chuyện gì đâu, bị một đầu súc sinh giẳng co một cái, không sao, không sao."

Lưu Hi thần sắc khẩn trương, thúc giục nói: "Trước tiến phòng đi, ta cho ngươi xem xem!"

Vào phòng, Nhạc Bình Sinh đem Lưu Nhạc Thành buông, coi chừng chuyển qua trên giường, sau đó ngồi qua một bên đánh giá.

Trong phòng cũng rất đơn sơ, vài món bình thường mộc chế đồ dùng trong nhà, trừ thứ đó ra sẽ không có mặt khác rồi, có thể nói được là nhà chỉ có bốn bức tường.

Lúc này thời điểm Lưu Hi theo bên trong phòng đi ra, không biết từ nơi nào đưa đến một đống lớn bình bình lọ lọ. Nhìn xem Lưu Nhạc Thành ngực, mặt mũi tràn đầy đau lòng, nước mắt đều nhanh muốn đến rơi xuống, oán giận nói: "Cha, trong nhà hiện tại không lo ăn không lo mặc, ngươi vì cái gì còn muốn đi ra ngoài như vậy dốc sức liều mạng? Ngươi bị thương có nhiều nghiêm trọng ngươi biết không?"

Lúc này thời điểm, Nhạc Bình Sinh mới mượn nhờ trong phòng

sáng ngời chúc quang thấy rõ Lưu Nhạc Thành con gái tướng mạo, khóe mắt mang nước mắt, da thịt trắng nõn, tướng mạo thập phần ôn nhu, thân hình cao gầy, ước chừng 20 tuổi.

Nhạc Bình Sinh nhịn không được nghi ngờ đánh giá Lưu Nhạc Thành một mắt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 14: Dàn Xếp

Cái này Lưu Nhạc Thành một bộ cao lớn thô kệch bộ dáng, không nghĩ tới có một cái đẹp con gái.

Nhạc Bình Sinh im lặng ngồi ở một bên nhìn xem Lưu Hi cho phụ thân nàng xử lý miệng vết thương, trong đầu một bên tự hỏi bước tiếp theo kế hoạch.

Muốn rất nhanh hiểu rõ tình huống nơi này cùng góp nhặt giải thích tin tức, lợi dụng sách vở cùng văn hiến chờ văn tự tư liệu không thể nghi ngờ là nhanh nhất phương tiện nhất cách. Chỉ là trước mắt Nhạc Bình Sinh còn không biết cái thế giới này tri thức lũng đoạn có hay không cũng cùng địa cầu cổ đại xã hội phong kiến một dạng, là chuyên thuộc về quyền quý giai cấp đặc quyền.

Nhìn quét một vòng xuống Nhạc Bình Sinh không có tìm được bất luận cái gì sách vở, cũng không bài trừ Lưu Nhạc Thành lớn như vậy quê mùa cũng không biết chữ. Còn muốn ở dàn xếp xuống về sau chính mình đi nghĩ biện pháp.

Hắn còn lại sinh mệnh hoạt động thời gian qua đêm nay cũng chỉ còn lại có 11 ngày. Kéo dài sinh mệnh đếm ngược thì, điểm này đối với Nhạc Bình Sinh mà nói mới thật sự là hạng nhất đại sự.

Tuyệt đại bộ phận người sống cùng cũng không biết cảm kích, mà Nhạc Bình Sinh không biết.

Sinh mệnh cho tới nay đều dùng trực quan, đáng thương mười

vị, cái địa vị điểm chữ đếm ngược cùng, mọi lúc mọi giờ không tại buộc chính mình tàn tinh kiệt lo, điều động thân thể cùng đại não mỗi một ít tiềm năng.

Tình huống như vậy Nhạc Bình Sinh có lý do hoài nghi là đem chính mình đưa đến nơi đây cái kia tồn tại tận lực an bài, ở mọi lúc mọi giờ bức bách xuống rất nhanh phát triển, không được phép người thở một cái.

Không tại bức bách trong bộc phát, ngay tại bức bách trong diệt vong.

Dung nhập tại đây thu thập tin tức, kéo dài sinh mệnh đếm ngược thì, học võ, cái này ba hạng phải có nhanh chóng đồng thời tiến hành, cùng người khác có rất nhiều thời gian đồng lãng phí không giống nhau, Nhạc Bình Sinh mỗi một phút mỗi một giây đều di đủ trân quý.

Về phần ' giết chết Tần Vô Nhất ' cái mục tiêu này thực hiện, trong thời gian ngắn là tuyệt đối không có khả năng hoàn thành.

Mặc dù không biết Tần Vô Nhất là người nào, nhưng là có thể làm cho Nhạc Bình Sinh trong mắt cường đại vô cùng tồn tại muốn giết chết nhân vật, bất kể là thân phận địa vị hay vẫn là thực lực bản thân đều là hắn hiện tại khó có thể tưởng tượng.

Chính mình cùng Tần Vô Nhất tầm đó chỉ sợ là con kiến cùng Cự Long khác nhau.

Ước chừng một phút đồng hồ công phu, Lưu Hi đã lên đã xong dược, xoa xoa trên trán rậm rạp mồ hôi, xoay người lại cảm kích đối với Nhạc Bình Sinh Nhạc Bình Sinh nói ra: "Tiểu ca, là ngươi đã cứu ta phụ thân sao?"

Nàng lúc này mới lưu ý đến Nhạc Bình Sinh không có mặc áo, lộ ra tháo vát trên thân, lộ ra hơi thần sắc khó xử.

Lưu Nhạc Thành vội vàng cướp lời nói: "Bình sinh tiểu tử này rất nhiệt tâm, trên đường chứng kiến ta bị thương di chuyển bất tiện, lúc này mới nắm ta cõng trở lại." Nói xong hướng phía Nhạc Bình Sinh lách vào chớp mắt con ngươi, tựa hồ là không muốn làm cho chính mình tai nạn xấu hổ tuôn ra đến.

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, Lưu Hi vừa cảm kích vô cùng nói nữa ngày cảm tạ, cuối cùng vẫn là Lưu Nhạc Thành hô to đã đói bụng, Lưu Hi lúc này mới bất đắc dĩ nhìn phụ thân một mắt, cho Nhạc Bình Sinh lấy ra một kiện Lưu Nhạc Thành cũ xiêm y về sau, đến phòng bếp cơm nóng đi.

Lưu Nhạc Thành nhìn xem con gái rời khỏi, ha ha cười cười: "Bình sinh, ta quần áo cũ không muốn ghét bỏ. Hiện tại ngươi nên không có chỗ có thể đi, ngay tại trong nhà của ta ở, tiểu Hi nàng không ở nơi này, vừa vặn gian phòng không cùng, ngươi trước dàn xếp xuống, hai ngày nữa ta cho ngươi tìm phần sinh kế!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, nói ra: "Lưu đại thúc, ta nghĩ rút thì gian đi võ quán nhìn xem."

Lưu Nhạc Thành cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, gật đầu nói nói:

"Vừa vặn tiểu Hi ngay tại Hợp Túng Đạo võ quán, danh tiếng ở thành nam vùng cũng rất không tồi, tiền biếu ta giúp ngươi ra, đến lúc đó ta nhường tiểu Hi mang ngươi đi xem, xem có thể hay không trực tiếp bái quán chủ vi sư. Ngươi bây giờ bắt đầu học tập mặc dù có điểm muộn, bất quá ta xem khí lực của ngươi rất lớn, có lẽ hoặc không nhỏ thành tựu!"

Xem Lưu Nhạc Thành nhà không giống sung túc bộ dạng, nhưng Nhạc Bình Sinh người không có đồng nào, thời gian với hắn mà nói quá mức gấp gáp, cho nên cũng không có cự tuyệt, chỉ nói là nói:

"Lưu đại thúc, cám ơn ngươi. Những số tiền này tính toán ta

mượn ngươi, ta sẽ rất nhanh trả lại ngươi."

Lưu Nhạc Thành ha ha cười cười, khoát khoát tay nói ra: "Cái gì có trả hay không hay sao? Ngươi tiểu tử này! Ngươi đã cứu mạng ta, lớn như vậy ân tại sao có thể là một chút tiền tài có thể cân nhắc hay sao? Ngươi cũng quá xem thường ngươi Lưu đại thúc! Nói như vậy về sau cũng không nên hơn nữa, ngươi liền thanh thản ổn định ở ở chỗ này của ta, chuyện này ta sẽ cùng tiểu Hi nói."

Cùng ngày trong đêm, ba người trong nhà nếm qua cơm tối, Lưu Nhạc Thành nói lên chuyện này, Lưu Hi không do dự đáp ứng, sau đó thu thập ra một gian phòng ốc, nhường Nhạc Bình Sinh ở lại. Bởi vì mỗi ngày đều muốn cho võ quán người chuẩn bị dược thiện, Lưu Hi đều là ở tại võ quán, cho nên trải tốt giường chiếu về sau vội vàng đuổi đến trở về.

Ở khu bình dân mọi người hình như không có quá nhiều giải trí hoạt động, đều ngủ được rất sớm, làm Nhạc Bình Sinh nằm trên giường thì, toàn bộ phiến khu kiến trúc cũng đã lâm vào một mảnh hắc ám trong, chỉ có mèo hoang chó hoang thanh âm kêu to.

Nhạc Bình Sinh không có ngủ.

Hắn hiện tại nghỉ ngơi phương thức đã biến thành toàn lực vận hành ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ', cái môn này thần kỳ hô hấp cách nào so với lên giấc ngủ khôi phục tinh lực hiệu quả mà nói, còn tốt hơn lên rất nhiều.

Chỉ có điều cho tới bây giờ, hắn còn không có cảm ứng được chú giải trong theo như lời mệnh khiếu. Không biết cái này cái gọi là mệnh khiếu là một loại che dấu thoái hóa khí quan hay vẫn là cùng loại trên địa cầu Trung y huyệt vị đồ vật.

Ở ban đêm vận hành cái môn này hô hấp pháp hiệu quả so về ban ngày muốn cường một ít, Nhạc Bình Sinh nương tựa theo siêu

nhân cảm giác, hình như loáng thoáng cảm giác được, theo chính mình hô hấp kỳ lạ tần suất, trong không khí có không biết tên hạt bị dẫn dắt, hấp thu tiến thân thân thể. Nhuận vật tế im ắng tẩm bổ cùng thân thể của mình.

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 0. 2%

Ký tự khẽ nhảy lên, hô hấp pháp tiến độ lại lần nữa đi tới một bước. Cùng đây đồng bộ chính là tố chất thân thể bốn hạng thuộc tính riêng phần mình tăng trưởng 0. 2.

Đến nơi này, Nhạc Bình Sinh không khỏi sinh ra một ít hoài nghi. Nếu như dựa theo trước mắt tiến độ tăng trưởng tốc độ bảo trì không thay đổi, như vậy tiến độ đạt tới 100% ít nhất cần 7000 ngày, thì ra là hai mươi năm thời gian!

Chẳng lẽ võ đạo khó như vậy dùng tu luyện? Là lúc đầu liền cần dài như vậy tu luyện chu kỳ, hay vẫn là nói mình thiếu mấy thứ gì đó?

Muốn giải đáp cái này nghi ngờ, liền phải nhanh một chút vào võ quán hệ thống học tập. Bù lại mình ở thưởng thức lên vấn đề.

. . .

Sáng sớm một giấc tỉnh lại, Lưu Nhạc Thành nỗ lực chèo chống cùng, lại không có phát hiện Nhạc Bình Sinh bóng dáng.

"Tiểu tử này, đi nơi nào." Có chút nghi ngờ, nhưng Lưu Nhạc Thành cũng không có suy nghĩ nhiều. Nhạc Bình Sinh trong mắt hắn chính là một cái lực lượng rất lớn, lại chất phác bất quá thiếu niên.

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh tự nhiên là ở đầu đường cửa ngõ tìm hiểu địa hình cùng tình báo. Lưu Nhạc Thành nhà vị trí, tựa hồ là khu bình dân cùng khu dân nghèo giao tiếp khu vực. Khu phố giăng khắp nơi, một bộ ngựa xe như nước cảnh tượng, tam giáo

cửu lưu người đều có.

Cái thế giới này thành thị quy hoạch tự nhiên không thể cùng địa cầu xã hội hiện đại so sánh với, bất quá như vậy tuy nhiên hỗn loạn, nhưng thực sự có lợi cho tìm hiểu tin tức cùng thu thập tin tức.

Nhạc Bình Sinh là cái lạ lẫm xuyên qua khách, lại người không có đồng nào, vừa lên đến liền hỏi lung tung này kia để người chú ý ngu xuẩn nhất phương thức. Ở đại khái quen thuộc địa hình về sau, Nhạc Bình Sinh thoạt nhìn như một cái không có việc gì nhàn tản nhân viên, ở trên đường cái chẳng có mục đích đi bộ cùng. Hắn hai lỗ tai lại không ngừng nghe đủ loại tin tức nho nhỏ, hai mắt không hoàn toàn mà nhìn quét trên đường phố các loại công trình kiến trúc, địa hình, buộc vòng quanh một bộ đơn giản địa đồ, cũng một mực mà trí nhớ trong đầu.

Công việc hạng này không phải một buổi sáng sớm có thể toàn bộ hoàn thành, không có chậm trễ quá lâu, Nhạc Bình Sinh đã chuẩn bị rời khỏi, trở lại Lưu Nhạc Thành nhà trong.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 15: Cặn Bã Cùng Sát Ý!

"Bình sinh!"

Nhạc Bình Sinh quay đầu đi, liền chứng kiến Lưu Hi thần sắc có chút phiền chán, có chút bối rối vội vàng chạy qua đến, nói ra: "Ngươi tại sao lại ở chỗ này? Cha ta hắn khá hơn chút nào không? Vừa vặn ta phải đi về nấu cơm, cùng một chỗ trở về đi."

Nhạc Bình Sinh chính cảm thấy kỳ quái, một cái áo mũ chỉnh tề, rõ ràng cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau người thanh niên, đi theo phía sau hai cái khí chất tháo vát người cũng đi cùng bu lại.

Lý Vân Thông trên mặt treo ôn hòa mỉm cười tiến lên hỏi: "Tiểu Hi, vị này chính là ai, ta như thế nào chưa từng có gặp qua?"

Cứ việc hắn che dấu rất tốt, Nhạc Bình Sinh vẫn có thể đủ cảm nhận được Lý Vân Thông trong ánh mắt để lộ ra đến cao cao tại thượng hương vị.

Lưu Hi bất đắc dĩ nói: "Lý công tử, cha ta vẫn còn chờ ta trở về nấu cơm, chúng ta đi về trước."

"Kia tốt, chúng ta đây lần sau lại tự." Hình như là người xa lạ ở nguyên nhân, Lý Vân Thông nhìn một bộ chất phác bộ dáng Nhạc Bình Sinh một mắt, cười, một đoàn người không có dây dưa nữa, quay người rời khỏi. Trên đường phố hình như có người nhận ra thân phận của bọn hắn, đều liên tục không ngừng liên tiếp né

tránh.

Lý Vân Thông đi cùng người hình như cùng hắn quan hệ rất không tồi, bên trái người nói ra:

"Thiếu gia, ngươi như thế nào. . . ?"

Lý Vân Thông ha ha cười cười: "Tiểu tiên muốn chậm hỏa nấu nướng, lúc này mới có hương vị, thoáng cái nguyên lành nuốt, cái này có ý gì?"

Đối với Lý Vân Thông mà nói, đầu hoài tống báo nữ nhân quá nhiều nhường hắn không thú vị vô cùng, chỉ có Lưu Hi nữ nhân như vậy hắn có thể nhắc tới chinh phục hứng thú đến. Hắn chơi đùa nữ nhân mặc dù nhiều, như Lưu Hi như vậy dung mạo cùng năng lực đồng dạng xuất chúng, thật đúng là không thấy nhiều.

Nhìn xem hai cái người không rõ ràng cho lắm bộ dạng Lý Vân Thông cũng không có ý định giải thích, chỉ là cười mắng: "Hai cái đại quê mùa!"

Từ Khánh cùng từ hoa hai huynh đệ xấu hổ liếc nhau, đón lấy nịnh nọt nói: "Kia có cần hay không chúng ta đi điều tra một cái tiểu tử kia?"

"Không cần!"

Lý Vân Thông chẳng thèm ngó tới lắc đầu: "Một cái không biết từ chỗ nào cái một góc bên trong bỗng xuất hiện dế nhũi, căn bản không có cái này cần thiết! Đi thôi, trở về! Ta có rất nhiều thời gian!"

Đợi đến ba người đi rồi về sau, Lưu Hi nhẹ nhàng thở ra, Nhạc Bình Sinh nhìn xem Lý Vân Thông bóng lưng, theo trên thân người này, hắn nghe thấy được một cỗ hương vị.

Một cỗ quen thuộc, cặn bã hương vị.

"Bình sinh, chúng ta trở về đi!"

Lưu Hi tâm tình hình như không tốt lắm, Nhạc Bình Sinh cùng nàng cũng không phải là rất quen thuộc, vì vậy hai người một đường trầm mặc về tới nhà trong.

Chứng kiến Nhạc Bình Sinh cùng nữ nhi của mình đồng thời trở về, Lưu Nhạc Thành không ngừng nghi ngờ dò xét, nhưng là như thế nào cũng nhìn không ra trung thực chất phác Nhạc Bình Sinh ở đánh nữ nhi của mình chú ý. Lưu Hi ở phòng bếp bận rộn cùng, lão nam nhân nghi thần nghi quỷ suy nghĩ nữa ngày, cảm thấy còn là tự mình suy nghĩ nhiều, nghĩ đến sau khi vào cửa con gái sắc mặt kỳ quái, hướng Nhạc Bình Sinh hỏi: "Tiểu Hi làm sao vậy?"

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, vẫn là đem vừa rồi chuyện đã xảy ra nói cho hắn.

Lưu Nhạc Thành lập tức sắc mặt tái nhợt, khí chất biến đổi, theo một cái nói đâu đâu lão nam nhân dường như lại lần nữa trở lại Thiết Huyết sa trường, tràn ngập hung ác hương vị.

Thoạt nhìn Lưu Nhạc Thành hình như biết rõ cái này Lý công tử một ít tình huống, bằng không cũng không sẽ lớn như vậy phản ứng.

Nhạc Bình Sinh hỏi dò: "Lưu đại thúc, làm sao vậy? Cái này Lý công tử là người nào?"

Lưu Nhạc Thành xanh mặt nói ra:

"Cái này Lý Vân Thông liền là cái mặt người dạ thú súc sinh! Ỷ vào trong nhà có chút ít gia tài, tai họa không biết bao nhiêu người nhà khuê nữ! Ưa thích dùng nhất một ít hạ lưu thủ đoạn đùa bỡn nữ nhân, sau đó vứt qua một bên. Cửa Nam lão Tống nhà cô nương liền là phớt lờ, gặp tên súc sinh này nói.

Lúc đầu lão Tống nhà nghĩ đến khuê nữ bị tai họa rồi, đâu còn có người đứng đắn nhà sẽ muốn? Thật sự không được cũng chỉ có thể gả đi. Ở đâu nghĩ đến cái này súc sinh ăn xong lau sạch hào không nhận nợ, nhường trong nhà nuôi dưỡng Vũ Sĩ nắm lão Tống đôi đánh ra môn đi, đang tại tất cả người xem náo nhiệt mặt, nhục mắng bọn hắn không mặt mũi không có da lừa bịp tống tiền tiền tài, nghĩ trèo cành cây cao!"

Lưu Nhạc Thành nổi gân xanh, tức giận đến cực hạn.

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh mà hỏi: "Về sau đây?"

"Về sau?" Lưu Nhạc Thành tức giận cười một tiếng, thanh âm có chút bi thương:

"Một nhà ba người, từ nay về sau không mặt mũi làm người, sau khi về đến nhà, uống thuốc, đều chết hết. Ba người, đều chết hết."

Trầm mặc một cái, Nhạc Bình Sinh hỏi tiếp: "Chẳng lẽ sẽ không có người quản sao?"

Lưu Nhạc Thành lắc đầu:

"Bình sinh, ngươi ở trong núi sâu sống lâu những tình đời này khả năng không hiểu. Nhân tình ấm lạnh, mỗi người đều yêu quý lông vũ, ngoại trừ thân nhân ai hội vì người khác ra cái này đầu? Chớ đừng nói chi là Lý Vân Thông trong nhà còn có chút thế lực. Bất kể lúc nào ở nơi nào, chỉ có người ngưng tụ vị trí liền tất nhiên hội có chuyện như vậy. Đây chính là ta từng cùng ngươi đã nói đàn ông tập võ nguyên nhân. Ngươi không tìm phiền toái, phiền toái sẽ tìm đến ngươi. Liền coi như ngươi không quyền không thế, nhưng ngươi còn có một cỗ ngọc thạch câu phần máu dũng, nhường người không dám tùy tiện khi nhục, gặp bất công, cũng có thể rút đao mà lên, máu tươi năm bước! Ngàn vạn không muốn như lão Tống một dạng, tay trói gà không chặt, căn bản

không có sức phản kháng, chỉ có thể bị người khi nhục đến chết."

Lúc này thời điểm Lưu Hi tiến đến trên bàn mang lên đồ ăn, Lưu Nhạc Thành ngừng câu chuyện, Nhạc Bình Sinh đứng dậy vịn Lưu Nhạc Thành xuống giường. Không biết Lưu Hi cho phụ thân nàng lên cái gì dược, hiệu quả phi thường tốt, hắn hiện tại đã miễn cưỡng có thể tùy ý di chuyển.

Trên bàn cơm hình như mỗi người đều có tâm sự, Lưu Nhạc Thành chủ động đánh vỡ trầm mặc, hỏi: "Tiểu Hi, tên súc sinh kia lại đây qua lại ngươi rồi?"

Lưu Hi ngẩng đầu lên miễn cưỡng cười cười: "Cha, làm sao ngươi biết, là bình sinh nói cho ngươi đi?"

Lưu Nhạc Thành buồn bực thanh âm nói: "Ta biết rõ, ngươi sợ ta lo lắng mới không chủ động cùng ta nói, nhưng là Lý Vân Thông tên súc sinh này là người nào? Ta lo lắng ngươi một cô nương nhà, nhường tên súc sinh kia cho hại!"

"Từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ ngụ ở võ quán, không muốn trở về rồi, trong nhà bên này có bình sinh chiếu cố ngươi liền không cần lo lắng rồi. Có võ quán Trần sư phó che chở, ta mới có thể yên tâm nhiều."

"Này làm sao có thể?" Lưu Hi ôn nhu trên mặt lộ ra lo lắng: "Cha, trên người của ngươi mỗi ngày dược nhất định phải đổi, không có có ta ở đây ai đến cấp ngươi thay thuốc? Hơn nữa ngươi yên tâm đi, Lý Vân Thông cũng biết ngươi là quân đội bên trong lui ra đến, hắn nên không dám xằng bậy."

Lưu Nhạc Thành thở dài, im lặng im lặng, hắn xác thực cũng không thể bởi vì này sao một cái mặt người dạ thú, liền nhường nữ nhi của mình vĩnh viễn dừng lại ở võ quán bên trong không đi ra.

Hai cha con đều không có chú ý tới, thẳng buồn bực đầu ăn cơm Nhạc Bình Sinh, trong mắt toát ra lạnh như băng mà vui sướng hương vị.

Ác độc như vậy linh hồn, dùng để cho rằng chất dinh dưỡng, lại phù hợp bất quá rồi.

Một bữa cơm ở trong trầm mặc chấm dứt, Lưu Hi thu thập xong về sau, Lưu Nhạc Thành lấy ra một ít tiền, nói với nàng nói: "Ngươi mang theo bình sinh đi võ quán đi, nhường Trần quán chủ nhiều chiếu cố chiếu cố hắn."

Lưu Hi tiếp nhận những số tiền này, không có nhiều lời, Nhạc Bình Sinh đánh một cái bắt chuyện về sau, hãy theo Lưu Hi cùng một chỗ rời khỏi.

Mắt thấy hai người rời khỏi bóng lưng, Lưu Nhạc Thành cau mày, lấy ra tẩu thuốc đến chậm rãi điểm lên, ở Lưu Hi trước mặt hắn cũng không dám ngông nghênh hút thuốc, cũng chỉ có ở con gái không tại sau đó, mới dám móc ra qua nắm nghiện.

Sương mù lượn lờ trong, Lưu Nhạc Thành ánh mắt thẳng lóe ra, không biết suy nghĩ cái gì.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 16: Bổ Sung!

Đường xá lên, đi cùng Lưu Hi, Nhạc Bình Sinh đột nhiên hỏi: "Tiểu Hi tỷ, cái kia Lý Vân Thông trong nhà là làm cái gì?"

Lưu Hi không nghĩ tới Nhạc Bình Sinh sẽ hỏi nàng vấn đề này, nhẹ giọng hỏi: "Bình sinh, ngươi hỏi cái này làm cái gì?"

Nhạc Bình Sinh một bộ chất phác thiếu niên bộ dáng hồi đáp: "Đã biết những ta này mới tốt làm chuẩn bị, luyện tốt rồi võ công, ta mới có thể bảo vệ ngươi cùng Lưu đại thúc, không cho các ngươi thụ khi dễ!"

Lưu Hi một cái sinh lòng cảm động, tuy nhiên ở chung thời gian phi thường ngắn ngủi, nhưng là theo biết rõ thiếu niên ở trước mắt người bôn ba hơn hai mươi bên trong nắm phụ thân của mình nâng khi trở về lên, nàng đã cảm thấy Nhạc Bình Sinh thiện lương mà chất phác, không có bị trần thế nhiễm tâm linh còn bảo lưu lấy đẹp nhất tốt phẩm chất. Hiện tại tại chính mình gặp nguy cơ, hắn mặc dù không có lực lượng quyền thế, hay vẫn là nghĩ đứng ra bảo vệ các nàng phụ nữ lưỡng.

Nàng dừng bước lại, xinh đẹp con ngươi nhìn xem Nhạc Bình Sinh: "Bình sinh, cám ơn ngươi, nhưng là sự tình này không phải ngươi bây giờ có thể giải quyết, ta chỉ hy vọng ngươi hảo hảo đi cùng Trần quán chủ luyện võ, đến lúc đó mới có thể bảo hộ chúng ta."

Chẳng lẽ là ta giả trang quá mức?

Nhạc Bình Sinh có chút bất đắc dĩ, còn không có buông tha cho, tiếp tục hỏi: "Tiểu Hi tỷ, ngươi nói cho ta nghe một chút đi đi, ta lực lượng rất lớn, có thể giúp được việc bề bộn!"

Lưu Hi không đành lòng tiếp tục đả kích Nhạc Bình Sinh một mảnh hảo tâm, nói ra: "Lý Vân Thông trong nhà nghe nói cùng trong thành chủ phủ người có chút quan hệ, làm chính là cây thuốc lá sinh ý, trong nhà còn nuôi dưỡng chút ít quân nhân, chuyên môn giữ nhà hộ viện."

Thì ra là bảo vệ? Nhạc Bình Sinh nhớ tới sáng sớm nhìn thấy Lý Vân Thông cùng sau lưng hai cái tùy tùng, hình như cũng liền so với người bình thường mạnh hơn một điểm bộ dạng, đổi thành tố chất thân thể chỉ sợ không cao hơn 2 điểm.

Bất quá đây chỉ là Nhạc Bình Sinh cảm giác của mình.

Nhạc Bình Sinh hỏi: "Những quân nhân này rất lợi hại phải không?"

Lưu Hi lắc đầu: "Ta không biết, bất quá nên xem như hảo thủ đi. Tối thiểu cũng có ngoại luyện nội tráng cấp độ, về phần có hay không đạt tới gân cốt tề minh tình trạng võ giả, ta cũng không biết."

Nhạc Bình Sinh lỗ tai mãnh liệt dựng thẳng, đây là hắn lần đầu nghe được về võ giả cảnh giới phân chia. Lưu Hi ngay tại võ quán làm Dược Sư, người khác khả năng không hiểu nhiều lắm, mà nàng lại rõ ràng bất quá.

Dọc theo con đường này, Lưu Hi không ngừng mà đáp trả Nhạc Bình Sinh về võ đạo tu vi lên vấn đề, bất quá nàng biết cũng đều là một ít so sánh vấn đề trụ cột.

Nhạc Bình Sinh rốt cục hiểu được võ giả tu luyện trình độ một bộ phận phân chia, bị gọi Trúc Cơ ba bước nói: Ngoại luyện nội

tráng, gân cốt tề minh, hổ báo lôi âm. Hợp Túng Đạo võ quán bên trong, tuyệt đại đa số người đều ở vào ngoại luyện nội tráng cấp độ, mà quán chủ Trần Hạc Tường nghe nói ở vào một bước cuối cùng, hổ báo lôi âm cấp độ.

Trình Chiêm Đường là thuộc về đâu một cấp độ? Nhạc Bình Sinh không tự chủ được hồi tưởng lại dưới đêm trăng kia cuộc chiến đấu, ở Trình Chiêm Đường phát lực xuống ngầm trộm nghe đến nổ vang thanh âm, tối thiểu cũng có thể là gân cốt tề minh, hoặc là hổ báo lôi âm cấp độ. Ở Nhạc Bình Sinh tiếp xúc rải rác có thể đếm được võ giả trong, Trình Chiêm Đường chắc chắn để lại cho hắn nhất ấn tượng khắc sâu.

Đi rồi ước chừng hai ba dặm lộ trình, Lưu Hi mang theo Nhạc Bình Sinh chạy tới võ quán cửa ra vào.

Hợp Túng Đạo võ quán bảng hiệu treo ở phía trên. Xuyên qua trong sân đất trống, đi vào một thứ đại khái 200 - 300 mét vuông tứ phía đều lái cửa sổ lớn phòng, đây liền là võ quán Luyện Võ Tràng. Chỉ là tất cả đồ vật đều tự có lẽ đã nhiễm lên một tầng cổ xưa, thậm chí Luyện Võ Tràng bàn đá xanh có mấy khối đã rạn nứt, lại không có được tu sữa.

Luyện võ người thoạt nhìn năm tuổi cũng không lớn, liên tiếp luyện nhiều khí thế ngất trời, một người tướng mạo nhìn về phía trên bình thường, thân hình thon dài trung niên nam tử người mặc màu nâu đen võ áo, chỉ điểm lấy một người tuổi còn trẻ bày ra quyền khung.

Nhưng từ nơi này danh bình thường nam tử trên người, Nhạc Bình Sinh lại cảm thấy bất đồng. Hắn tuy nhiên lỏng loẹt sập sập đứng đấy, lại có thể cho Nhạc Bình Sinh một loại tràn ngập lực lượng uy hiếp cảm.

Lúc này thời điểm trung niên nam tử cũng quay đầu chứng kiến Lưu Hi mang theo Nhạc Bình Sinh đi tới, khóe miệng của hắn

lộ ra ôn hòa mỉm cười, liền cho người như tắm gió xuân cảm giác, hình như mọi cử động cho người thập phần yên lặng cảm giác: "Tiểu Hi, cái này là bình sinh đi? Không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy liền dẫn hắn đã tới, đi theo ta."

Người này dĩ nhiên là là Hợp Túng Đạo võ quán quán chủ Trần Hạc Tường rồi.

Sau tấm bình phong mặt là nghỉ ngơi vị trí, Nhạc Bình Sinh biểu hiện tựa như một cái bình thường thanh niên một dạng, có chút câu nệ, có chút khẩn trương theo sát ở Trần Hạc Tường sau lưng. Trần Hạc Tường ngồi xuống về sau, Lưu Hi tranh thủ thời gian nắm bái sư tiền biếu đặt lên bàn, nói ra: "Trần quán chủ, bình sinh là cái rất chất phác hài tử, hắn rất ngưỡng mộ ngươi, vẫn muốn bái ngươi làm thầy, cầu ta thật lâu, cho nên ta mới dẫn hắn đến rồi."

Nhạc Bình Sinh ở một bên giả vờ giả vịt gật đầu.

Trần Hạc Tường cười, nói ra: "Tiểu Hi, ở chỗ này của ta học võ không cần nhiều như vậy. Trước không cần vội vã bái sư, nhường bình sinh tại nơi đây luyện lên một thời gian ngắn về sau, nếu như hắn chính thức muốn ăn chén cơm này, lại bái sư cũng không muộn."

Sau đó đem một bộ phận tiền đều trả lại cho Lưu Hi.

Lưu Hi cũng không có kiên trì, đem tiền nhận lấy. Nàng biết rõ Trần quán chủ làm người chính phái có chút cũ kỹ, mặc dù nói võ quán giao tiền có thể tiến đến học tập, nhưng là bái sư lại cùng bình thường đệ tử không giống nhau, truyền thừa là chân chính y bát. Ở không có quan sát khảo nghiệm qua Nhạc Bình Sinh phẩm tính trước khi, Trần Hạc Tường là tuyệt đối không có khả năng vừa thấy mặt đã thu Nhạc Bình Sinh làm đồ đệ.

"Chúng ta võ quán Đại Bộ đệ tử, lên buổi trưa đều có nhiệm vụ

muốn làm, cho nên võ quán chính thức bắt đầu truyền thụ võ công, là buổi chiều bắt đầu." Trần Hạc Tường ôn hòa nói: "Tiểu Hi, ngươi đi bề bộn ngươi đi, ta cùng bình sinh tạm thời."

Lưu Hi đi rồi về sau, Trần Hạc Tường nhìn về phía Nhạc Bình Sinh nhiều hứng thú mà hỏi thăm: "Ngươi vì cái gì muốn luyện võ?"

Cùng với ở kiếp trước xem qua trong phim ảnh một dạng, sư phụ khảo nghiệm truyền thụ võ công đối tượng tất nhiên sẽ hỏi vấn đề. Thật giống như võ hiệp trong chuyện xưa một dạng, Thiếu Lâm cao tăng sẽ không cho nghĩ muốn báo thù người dạy võ công, trái lại khích lệ đối phương bỏ xuống đồ đao. Như vậy khảo nghiệm Nhạc Bình Sinh ngay từ đầu nằm nghĩ tới.

Nhạc Bình Sinh không chút do dự, há miệng nói ra: "Ta muốn chạy nhanh hơn, nhảy xa hơn!"

Đây là cái gì lý do? Trần Hạc Tường sắc mặt cổ quái, còn cho tới bây giờ chưa từng nghe qua loại này trả lời. Hết lần này tới lần khác hắn còn tìm không ra bất luận cái gì bệnh đến. Hắn dở khóc dở cười nói: "Bình sinh, ngươi vì cái gì muốn chạy nhanh hơn, nhảy được xa hơn?"

Nhạc Bình Sinh một bộ chất phác chất phác bộ dáng hồi đáp: "Ta từ nhỏ ngay tại trong núi rừng sinh hoạt, chạy nhanh hơn những mãnh thú kia liền đuổi không kịp ta, nhảy được xa ta thoáng cái có thể nhảy đến trên cây, né tránh chúng nó rồi."

Trần Hạc Tường ha ha cười cười, cảm thấy thập phần thú vị: "Ngươi trái lại tính tình trung hậu."

Rồi sau đó hắn biểu lộ thu vào, nghiêm túc nói ra: "Luyện công thật là vất vả sự tình, ngươi muốn làm ăn ngon khổ chuẩn bị. Nếu như ăn không hết loại khổ này, liền sớm làm không muốn lãng phí thời gian!"

Nhạc Bình Sinh vẻ mặt chờ đợi nói: "Ngươi yên tâm đi Trần sư phó, ta rất có thể chịu được cực khổ."

"Kia tốt, đi theo ta, hiện tại người còn không nhiều lắm, ta trước dạy ngươi dọn xong ta Hợp Túng Đạo quyền khung!" Trần Hạc Tường đứng dậy, mang theo Nhạc Bình Sinh trở lại sân luyện công, bắt đầu đánh quyền.

Trần Hạc Tường sợ Nhạc Bình Sinh không nhớ được, động tác thả chậm rất nhiều, đồng thời đối với hắn nói ra:

"Bộ này Hợp Túng Đạo nhập môn quyền khung, bổn ý ở chỗ giãn ra gân cốt, lưu thông máu dẫn khí, cho ngươi có thể toàn diện hiểu rõ, khống chế thân thể của mình. Vạn trượng cao ốc bình mà lên, đây là trụ cột bên trong trụ cột, không chút nào có thể qua loa! Đồng thời phải tránh xuất hiện cương, tán, đoạn, lệch ra, phù như vậy bệnh!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng quắc đem Trần Hạc Tường mỗi một cái động tác, cùng trong miệng nói từng cái yếu điểm một mực nhớ kỹ, đối với hắn mà nói trụ cột thưởng thức tính vấn đề mới là trọng yếu nhất. Chỉ cần mình hoàn thành trụ cột thưởng thức bổ sung, có thể từ trung học tập đến khống chế gân cốt bắp thịt phương pháp, dùng chính mình đạt tới gấp ba thân thể tố chất, học xong ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' cùng ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ', lập tức có thể giải phóng sức chiến đấu!

Cái này cũng đại biểu cho, người nào đó tử kỳ, từng bước tới gần rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 17: Ám Toán

Trong mấy ngày này, võ quán bên trong người trẻ tuổi phát hiện một cái kỳ lạ cảnh tượng.

Một cái mới tới chất phác người thiếu niên thập phần hiếu học, không lớn nói chuyện tình yêu, nhưng là luyện lên võ đến như liều mạng như vậy, cơ hồ theo đến sớm muộn đều không có ngừng qua. Trần Hạc Tường giảng bài sau đó cũng nghe được nhất chăm chú, thậm chí đưa hắn nói mỗi một câu đều dùng giấy bút ghi xuống. Tuy nhiên bọn hắn người nào đều là theo như vậy giai đoạn tới, nhưng là đều không có Nhạc Bình Sinh điên cuồng như vậy mà thôi.

Nhạc Bình Sinh đối với tu luyện một đạo khái niệm cùng tâm đắc ở cực tốc bổ sung. Kinh nghiệm cùng tri thức chưa từng đã có, càng ngày càng phong phú.

Đồng thời bởi vì Trần Hạc Tường đối với từng học viên dạy bảo thời gian đều là có hạn, cho nên trong lúc này Nhạc Bình Sinh nắm gặp được chỗ có vấn đề đều tổng kết, tích lũy, lại nguyên một đám lấy ra hướng hắn thỉnh giáo.

Trần Hạc Tường bất kể là ngoài thành cùng nội thành đều là nổi tiếng xa gần nhân vật, hắn dạy thụ một chữ hợp túng quyền cũng cũng không phải nát đường cái hàng thông thường. Cái môn này quyền pháp nhập môn quyền khung hình như không có chỗ đặc biết gì. Cũng chỉ có mấy cái động tác đơn giản mà thôi. Dù sao

bộ này quyền khung không phải dùng để đối địch, là một bộ dùng để Cường Thân kiện thể, dùng để rèn luyện quyền pháp. Hắn khái niệm cùng ý nghĩa, có điểm giống là Nhạc Bình Sinh ở kiếp trước yô-ga, khỏe đẹp cân đối thao các loại đồ vật, mục đích là rèn luyện, hiểu rõ khống chế thân thể của mình, mà không phải đối địch.

Nhạc Bình Sinh tay chân chịu khó, người lại lễ phép, cùng ai quan hệ đều rất tốt. Mấy ngày nay đã theo thâm niên đệ tử nơi đó giải thích đến, nguyên vẹn võ đạo chia làm bốn bộ phận:

Dưỡng pháp, luyện pháp, đấu pháp, sát pháp!

Danh như ý nghĩa, theo mặt chữ lên là có thể đã hiểu.

Dưỡng pháp là căn bản, võ đạo con đường này nhất định phải dưỡng luyện kết hợp, chỉ dưỡng không luyện, chỉ có thể tinh khí sung túc, lại không thể toàn diện cường hóa đến thân thể chỗ rất nhỏ, cũng phát huy không xuất lực lượng; chỉ luyện không dưỡng, sẽ tiêu hao thân thể tiềm lực, tổn hại tổn thương thân thể căn bản, từ từ tích lũy, cuối cùng tựa như một cái không trung lâu các như vậy tùy thời đều sụp đổ.

Đấu pháp cùng sát pháp chủ yếu dùng cho tranh đấu cùng giết địch, bất kể là nhà ai võ quán, sát pháp đều là không thể tùy tiện truyền thụ cho. Hợp Túng Đạo võ quán gần trăm cái đệ tử, cũng chỉ có rải rác mấy cái nhất thâm niên trọng yếu nhất người đã nhận được truyền thụ.

Bất quá những không phải này Nhạc Bình Sinh để ý, Nhạc Bình Sinh theo Trình Chiêm Đường nơi đó có được ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh ' cũng đã toàn diện bao dung cái này bốn cái phương diện!

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' chủ dưỡng pháp, uẩn dưỡng tinh thần, cân đối hô hấp, cường hóa thân thể. Mà Hợp

Túng Đạo võ quán dưỡng pháp hình như không có có cái gì đặc biệt vị trí, chỉ là đơn giản minh tưởng cùng điều chỉnh hô hấp, chủ yếu dựa vào là hay vẫn là Lưu Hi mỗi ngày cho bọn hắn làm dược thiện một loại đồ vật, dùng tài liệu phần lớn đều là một ít mãnh thú thịt cùng cốt, phối hợp dược liệu, có thể đối với người huyết khí tinh lực có rất lớn bổ ích.

Mà ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' thì là dùng luyện pháp cùng đấu pháp làm chủ. Chủ yếu trình bày thân thể rèn luyện cùng các loại quyền pháp quyền thuật, phát lực kỹ xảo vận dụng, tổng cộng có bốn mươi chín thức tập tranh ảnh tư liệu, càng đi về phía sau càng cao sâu, Nhạc Bình Sinh tạm thời còn khó hơn dùng toàn diện đã hiểu.

' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' thì là thuần túy sát pháp. Chú ý xây dựng đặc biệt khí kình đường về, cân đối, thống nhất, bộc phát toàn thân lực lượng, tốc độ ánh sáng tầm đó đưa người vào chỗ chết!

Dùng trước mắt hắn mà nói, cần chỉ là rất nhanh bù lại trụ cột tu luyện thưởng thức. Ở đối với võ đạo tu luyện có chỗ khái niệm về sau, Nhạc Bình Sinh đã phát giác được, ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh ' có thể toàn diện, hệ thống, lập ý Cao Viễn đối với dưỡng luyện đánh giết bốn cái phương diện làm ra trình bày, chỉ sợ là một bộ phi thường Cao cấp tu luyện Bí Điển.

Chỉ là cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh hay vẫn là không rõ ràng lắm ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' trong theo như lời cái gọi là mệnh khiếu đến cùng là chuyện gì xảy ra. Ở bất kể là Trần Hạc Tường truyền thụ vẫn là cùng hắn học viên của hắn trao đổi trong quá trình, không có bất kỳ người từng nâng lên điểm này. Hắn cẩn thận không có nói ra, chuẩn bị nghĩ biện pháp khác.

Kết thúc một ngày tu luyện, học viên khác cũng đã đi trở về. Lưu Hi cũng chuẩn bị trở về đi cho Lưu Nhạc Thành nấu cơm.

Nhạc Bình Sinh lau mồ hôi, đang muốn cùng nàng cùng một chỗ trở về. Trần Hạc Tường đã đi tới, gọi lại Nhạc Bình Sinh, sắc mặt có một ít nghiêm túc nói:

"Bình sinh, luyện võ không phải một sớm một chiều sự tình, ta nhìn ngươi mấy ngày nay theo đến sớm muộn đều không có như thế nào nghỉ ngơi, như vậy luyện tiếp xuống thân thể sẽ vượt qua hạn định, không có người có thể ngắn ngủn vài ngày, mấy tháng luyện được thành tựu được, võ học một đạo chú ý chính là căng chặt có độ. Ngươi hiểu chưa?"

Nhạc Bình Sinh trong nội tâm cười, biết rõ chính mình biểu hiện có chút qua rồi. Hay vẫn là đáp ứng nói: "Ta hiểu được, Trần sư phó!"

Trần Hạc Tường lo lắng không phải không có có đạo lý, bất quá chỉ có Nhạc Bình Sinh chính hắn mới hiểu được tình huống của mình. Kể cả Trần Hạc Tường ở bên trong ai cũng không nghĩ tới, cái này mới tới tiểu sư đệ ở tố chất thân thể lên so về tuyệt đại bộ phận đệ tử đến đều muốn cường hoành. Hơn nữa mỗi lúc trời tối vận hành ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ', bất kể là trên thân thể hay vẫn là trên tinh thần mệt nhọc cũng có thể rất nhanh loại bỏ.

Cao như vậy cường độ tu luyện, còn xa xa không có đến Nhạc Bình Sinh cực hạn. Có thể ở tuyệt cảnh bên trong không chút nào nhụt chí, trái lại kích phát tiềm lực người, dù sao vạn trong không một. Đối với tuyệt đại đa số người đến nói, loại này tạm thời kích phát ra đến tiềm lực, thường thường có thể kiên trì một tuần hoàn hai tuần, một tháng hai tháng, cũng rất khó khăn thẳng kiên trì.

Nhưng Nhạc Bình Sinh bất đồng, hắn tỉnh táo, lý trí cùng điều khiển tự động lực, một nửa đến từ ly kỳ kinh nghiệm, một nửa đến từ giảm bớt sinh mệnh đếm ngược thì mọi lúc mọi giờ nhắc nhở. Loại này khắc đến thực chất bên trong tỉnh táo quyết đoán, nhường hắn đã vượt qua lần lượt cửa ải khó, cũng đã trở thành

hắn bản năng. Không có nhất thời huyết dũng dốc sức liều mạng cố gắng, cũng sẽ không ủ rũ buông tha cho hi vọng. Chỉ là dựa theo kế hoạch của mình cùng tiết tấu, làm từng bước mà đi làm.

Được hành lễ biệt quá Trần Hạc Tường về sau, Nhạc Bình Sinh cùng Lưu Hi đi ra võ quán cửa lớn. Ở trên đường đi, Lưu Hi nhìn về phía đã cái đầu cao hơn chính mình Nhạc Bình Sinh, vài lần muốn nói lại thôi.

Nhạc Bình Sinh rất nhanh phát giác đến Lưu Hi hình như có chuyện trọng yếu, hỏi:

"Tiểu Hi tỷ, làm sao vậy, ngươi có chuyện gì không?"

"Bình sinh, ngươi không muốn như vậy dốc sức liều mạng, tỷ tỷ không hy vọng chứng kiến ngươi dục tốc bất đạt, ngược lại bị thương thân thể căn bản."

Lưu Hi sóng mắt ôn hòa, ánh mắt như nước, mang theo một ít áy náy cùng lo lắng, những ngày này ở chung, nàng đã đem cái này chất phác thiếu niên đã coi như là đệ đệ của mình, chứng kiến Nhạc Bình Sinh mấy ngày nay theo đến sớm muộn đều như vậy dốc sức liều mạng luyện tập, tưởng rằng vì mình, ở cảm động ngoài trong nội tâm cũng băn khoăn.

Lưu Hi khí chất dung mạo cực đẹp, dùng Lý Vân Thông ác tích loang lỗ mà nói, đằng sau khẳng định còn có thể dùng chút ít thủ đoạn. Nhân tính ác, Nhạc Bình Sinh đã rất hiểu được. Bất kể theo trì hoãn tánh mạng của mình hay vẫn là theo người này tươi sống bức tử một nhà ba người việc ác mà nói, Nhạc Bình Sinh đều không có ý định nhường hắn còn sống.

Chỉ bất quá hắn còn cần chút thời gian đến hoạt động tra cùng chuẩn bị.

Nhạc Bình Sinh không có phản bác Lưu Hi, chỉ là nhẹ gật đầu.

Trong lòng nghĩ cùng chính mình vài ngày đến nay xác thực có chút để người chú ý, kế tiếp hay vẫn là thu liễm một ít cho thỏa đáng.

Về đến nhà, Lưu Nhạc Thành thương thế cũng ngày từng ngày chuyển biến tốt đẹp, lại tĩnh dưỡng một trận là có thể tiếp tục ra đã đi săn. Nếm qua cơm tối về sau, lo lắng Lý Vân Thông qua lại, Lưu Hi một nữ hài tử đi đường ban đêm cũng cũng không an toàn, trong khoảng thời gian này đến nay, đều là Nhạc Bình Sinh như một bảo vệ hộ tống Lưu Hi trở về võ quán về sau rồi trở về ngủ.

Dưới ánh trăng, cách Hợp Túng Đạo võ quán cách đó không xa, Lý Vân Thông mang theo Từ Khánh từ hoa hai huynh đệ mắt thấy Nhạc Bình Sinh nắm Lưu Hi đưa vào võ quán mới rời khỏi, sắc mặc nhìn không tốt:

"Hừ! Đây là tại như đề phòng cướp một dạng đề phòng ta sao?"

Hắn híp mắt, lóe ra nguy hiểm, tính toán hào quang.

Từ Khánh phát giác Lý Vân Thông sắc mặt, hung ác âm thanh nói: "Thiếu gia, có muốn hay không ta đi đánh gãy cái kia dế nhũi chân, nhường hắn ghi nhớ thật lâu, cho hắn biết không là chuyện gì đều là hắn tham ngộ hợp vào!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 18: Tức Giận Theo Tâm Đầu Lên, Ác Hướng Gan Biên Sinh!

Như vậy dế nhũi thứ đồ tầm thường, cũng dám tùy tùy tiện tiện đúc kết tiến đến, tưởng rằng ở chơi chính nghĩa trò chơi sao?

"Không!" Lý Vân Thông đã trầm mặc một cái, lộ ra một cái âm lãnh ác độc nụ cười, không còn là một bộ tao nhã bộ dạng, một cái kéo xuống tất cả ngụy trang: "Nếu là muốn làm, liền làm triệt để một điểm!"

Từ Khánh từ hoa hai huynh đệ ngay ngắn hướng sửng sốt một chút: "Thiếu gia ngươi là muốn nắm tiểu tử này. . . ?" Nói xong từ hoa làm ra một cái cắt yết hầu động tác đến.

Lườm hai người này một mắt, Lý Vân Thông chậm rãi nói:

"Lưu Nhạc Thành cái kia đại quê mùa không phải uy hiếp nói, ta muốn là dây dưa nữa nữ nhi của hắn, muốn đánh đoạn chân của ta sao? Đã nhưng cái này tiện nghi nhạc phụ như vậy không thức thời, vậy hãy để cho bọn hắn một già một trẻ cùng tiến lên đường. Có người làm bạn, hắn nên liền không sẽ cảm thấy tịch mịch đi?"

Trong đêm tối, Từ Khánh cùng từ hoa hai huynh đệ chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người theo đuôi xương cụt chảy khắp toàn thân, cho dù là hai người giúp đỡ Lý Vân Thông đã làm nhiều lần ác, cũng không ngờ tới hắn lại có thể biết ác như vậy độc, giết người cha đẻ, dâm vợ người khác nữ, nói lên giết người đến giống như

giết gà một dạng nhẹ nhàng thoải mái.

"Thiếu gia, cái kia Lưu Nhạc Thành nghe nói là liên minh quân lui ra đến, có thể hay không. . . ?"

"Ân?" Chứng kiến Từ Khánh từ hoa hai huynh đệ một bộ lo lắng bộ dáng, Lý Vân Thông hờ hững nói: "Các ngươi đang sợ cái gì?"

"Một cái tầng dưới chót nhất đầu to binh mà thôi, các ngươi còn tưởng rằng hắn có thể kết giao đến cái gì quyền quý, đại nhân vật? Nếu là thật có người nguyện ý vì hắn ra đầu, hắn làm sao có thể còn có thể ở tại làm sao lụi bại vị trí? Coi như là có như vậy một hai cái có chút thân phận người, cha ta cũng có thể nhẹ nhõm dọn dẹp. Hơn nữa, làm xong việc liền đi, các ngươi như thế nào lại bị phát hiện?"

"Biên Hoang như vậy hỗn loạn vị trí, bất kể là ngoài thành hay vẫn là nội thành, ngày nào đó không chết mấy người?" Lý Vân Thông hất lên tay áo, một bộ tràn đầy tự tin bộ dáng tiếp tục nói: "Hai người các ngươi đều là hảo thủ bên trong hảo thủ, còn sợ như vậy một cái xuất ngũ đầu to binh?"

"Huống chi, " hắn xùy cười một tiếng: "Liền đánh cho săn đều bị một đầu súc sinh cho làm thành trọng thương không xuống giường được phế vật, hai người các ngươi đồng loạt ra tay chẳng lẽ còn phá không được?"

Từ Khánh từ hoa hai người liếc nhau, cũng đều không nói gì nữa. Người thiếu gia này tuy nhiên tâm ngoan thủ lạt, nhưng là chỉ có sự tình làm được đẹp, chưa bao giờ tiếc rẻ các loại khen thưởng.

"Các ngươi nhớ kỹ, hành động bí mật chút ít, ta ghét nhất đúng là phiền toái!"

Từ Khánh từ hoa hai người thật sâu cúi đầu xuống: "Vâng!"

Lý Vân Thông thoả mãn gật đầu, về phần Nhạc Bình Sinh, hắn căn bản cũng không có nói thêm. Một cái vừa mới bắt đầu luyện võ dế nhũi, giết chết hắn tựa như giết chết con kiến đơn giản như vậy. Nếu như không là vì Lưu Hi nguyên nhân, như vậy người hắn xem cũng sẽ không nhiều liếc mắt nhìn.

Nhìn về phía Hợp Túng Đạo võ quán, hắn anh tuấn trên mặt lộ ra nhe răng cười nói:

"Lưu Hi, nắm ngươi nâng trong lòng bàn tay ngươi không muốn, ta đây chỉ có thể nắm ngươi ngã trên mặt đất hung hăng dầy xéo! Ta sụp đổ muốn nhìn, ai còn sẽ làm một cái không chỗ nương tựa nữ nhân ra đầu!"

. . .

Nhạc Bình Sinh về tới trong phòng cùng Lưu Nhạc Thành nói chuyện phiếm một ít võ quán bên trong việc vặt vãnh, ở Lưu Nhạc Thành nằm ngủ về sau, hắn nhảy ra giấu dưới giường đao, lại lần nữa hướng biên giới mang về đến súng đạn cũng dùng bao vải khỏa yên tĩnh nằm tại nơi đó, còn lại đạn dược cũng không có nhiều hoặc ít.

Cầm lấy trường đao, cất kỹ súng đạn, Nhạc Bình Sinh đã không có phát ra chút nào tiếng vang đi vào hậu viện nho nhỏ đất trống, luyện lên đao đến. Theo hắn vào võ quán đến nay, mỗi lúc trời tối hắn đều thừa dịp Lưu Nhạc Thành nằm ngủ về sau đến hậu viện đến luyện đao.

Hắn như một cái tinh vi cơ quan không có chút nào chậm trễ, bắt đầu chấp hành huấn luyện, khống chế hiện hữu lực lượng kế hoạch.

' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' tổng cộng có bốn mươi

chín thức, tiến hành theo chất lượng, theo thấp đến cao, nhất thức thủ sẵn nhất thức. Mỗi nhất thức đều muốn phối hợp một bộ đặc biệt tư thế, hô hấp cùng vận kình phương thức, chỉ có ba thứ kết hợp, đồng thời luyện tập, mới có thể phát huy lớn nhất hiệu quả.

Đi qua cái này bảy ngày đến nay nếm thử, Nhạc Bình Sinh phát hiện mình tối đa chỉ có thể tu luyện trước bảy thức, theo thức thứ tám bắt đầu, bất kể là hô hấp còn là dựa theo tập tranh ảnh tư liệu lên phương thức vận kình, đều có một cỗ phi thường trệ nhápcảm giác, bất kể là trên tinh thần hay vẫn là trên thân thể đều tạo thành rất lớn áp bách cùng gánh nặng, cưỡng ép luyện tiếp xuống nhất định sẽ đối với thân thể tạo thành nghiêm trọng tổn thương.

Nhạc Bình Sinh suy đoán đây liền là tục ngữ theo như lời cảnh giới vẫn chưa tới.

Ở hoàn thành ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' luyện tập về sau, hắn bắt đầu luyện tập, liền là ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' bên trong người thứ nhất sát pháp, hắn một bên làm từng bước bày ra ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' cái thứ nhất tư thế, vừa nghĩ khí huyết di động, vận hành lộ tuyến, sau đó dựa theo đặc thù vận động quỹ tích tẩm bổ cùng thôi động. Trong đó thân thể bên ngoài động tác, thì ra là tư thế, tức thì phát ra nổi một cái ắt không thể thiếu phụ trợ tác dụng.

Đây đối với thân thể tinh thần còn có chuyên chú lực đều có rất cao yêu cầu. Bởi vì tầng thấp võ giả là không cách nào xem thấy cơ thể của mình, huyết dịch, cho nên tất cả đều muốn thuần túy kháo Nhạc Bình Sinh cảm giác.

Về phần chuyên chú lực, Nhạc Bình Sinh cũng không thiếu hụt.

Người bình thường ở trong vòng một ngày, là không thể nào thời gian dài, thậm chí toàn bộ ngày tính tập trung chú ý của mình lực. Mà một cái bình thường võ giả ở trong vòng một ngày, cần

phải buông lỏng thời gian, thường thường so với hắn chuyên chú tại luyện võ thời gian còn muốn dài. Nhưng như Nhạc Bình Sinh như vậy người, nhưng có thể đem chính mình chuyên chú lực, hoặc là nói tinh thần tập trung tiếp tục thời gian, tăng lên tới một cái trước nay chưa có đáng sợ trình độ.

Hắn hiện tại thiếu thốn nhất chính là thời gian.

Ở tinh thần cùng thân thể đều điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất về sau, Nhạc Bình Sinh động.

Hắn phải tay nắm lấy trường đao, chậm rãi, thời gian dần qua huy động lên đến, tinh chuẩn khống chế được mỗi một tấc bắp thịt, cơ hồ không có phát ra chút nào thanh âm. Nếu như có người tại nơi đây liền sẽ phát hiện, bộ dạng này cảnh tượng thoạt nhìn liền vô cùng quỷ dị, giống như là một người ở thật sâu rót đầy thủy ngân ao bên trong vung đao, vừa giống như có nhìn không thấy bàn tay lớn ngăn cản, tràn đầy vô hình lực cản.

Một cỗ nóng bỏng khí cảm ở toàn thân toán loạn, kéo gân cốt phát ra hơi rung rung. Đối với tu luyện bên trong đủ loại thân thể biến hóa, Nhạc Bình Sinh đã hiểu rõ tại tâm, bất quá bởi vì cho tới nay võ giả tu vi trình độ, đều là căn cứ người toàn lực ra tay phát lực biểu hiện ra kiểm tra triệu chứng bệnh tật để phán đoán, Nhạc Bình Sinh tạm thời còn không rõ ràng lắm chính mình đến tột cùng đến một bước kia.

Ngắn ngủn vài ngày thời gian không ngủ không nghỉ điên cuồng khổ luyện, Nhạc Bình Sinh có thể cảm giác được thân thể ẩn chứa cường mà rời rạc lực lượng từng bước vặn thành một cỗ, số liệu mặt trên bảng các hạng tố chất bay lên biên độ tuy nhiên không lớn, nhưng chính thức động thủ cùng tu luyện trước căn bản không thể so sánh nổi.

Tựa như một cái hầu tử cầm súng đạn cùng một sĩ binh cầm súng đạn, cả hai ở giữa khác nhau.

' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' luyện pháp đối với thân thể phụ tải rất lớn, mặc dù là thức thứ nhất, dùng Nhạc Bình Sinh thể năng mà nói vẫn không thể liên tục không ngừng luyện tập, nhất định phải thích hợp nghỉ ngơi.

Không có nghỉ ngơi bao lâu, Nhạc Bình Sinh tiếp tục đứng dậy, bắt đầu luyện tập thức thứ hai, dùng hắn hiện tại tố chất thân thể, chỉ có thể luyện đến thức thứ hai sát pháp đã đến cực hạn. Sau đó lại lặp lại thức thứ nhất, chính là như vậy thẳng tuần hoàn đền đáp lại cùng.

Mãi cho đến thể năng hao hết, Nhạc Bình Sinh mới dừng lại đến, bàn ngồi dưới đất bày ra một cái kỳ lạ tư thế, phối hợp lên minh tưởng, đi vào đến một loại kỳ lạ trạng thái. Toàn bộ người giống như sắp dung nhập đến hắn đỉnh đầu kia phiến tinh không, tiêu hao thể năng cùng tinh thần nhanh chóng khôi phục.

Thời gian đi từ từ qua, ngay tại Nhạc Bình Sinh như vậy cảm giác độ linh mẫn vô cùng trạng thái dưới, một cái yếu ớt muỗi nột thanh âm đàm thoại đột nhiên bị hắn bắt đến:

"Ngươi đi. . . Lưu Nhạc Thành. . . Tiểu tử kia, tốc độ phải nhanh. . . Hỏa. . . Thiêu khô sạch "

Nhạc Bình Sinh đột nhiên mở hai mắt ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 19: Thẩm Vấn

Chân tường dưới, Từ Khánh che mặt, cẩn thận quan sát bốn phía, bảo đảm chung quanh không có vẫn chưa có ngủ người nhà.

Cứ việc Lý Vân Thông nói được rất nhẹ nhàng, nhưng là nếu như bị người phát hiện dấu vết để lại, đối với bọn hắn mà nói hay vẫn là một kiện vô cùng chuyện phiền phức. Đồng thời ở giết chết Lưu Nhạc Thành cùng Nhạc Bình Sinh về sau, bọn hắn còn muốn cam đoan trong phòng thi thể cuối cùng biến thành hai cỗ than cốc, triệt triệt để để biến thành một cái cọc không đầu bàn xử án.

Biên Hoang vùng này phủ thành chủ mặc dù là cái bài trí, bọn hắn hay là muốn phòng ngừa có đối đầu dụng tâm kín đáo, bắt được cái này sơ hở.

Lúc này từ hoa thân người cong lại quấn trở về dưới tường, ách cùng cuống họng nói ra: "Ta khắp nơi xem xét một lần, không có vấn đề, có thể động thủ!"

"Tốt! Đi!"

Từ Khánh đứng dậy, vừa mới ý định leo tường mà qua.

"Ân?" Từ Khánh không có nghe được đệ đệ có chỗ động tác, cảm thấy kỳ quái, nghiêng đầu sang chỗ khác lại phát hiện từ hoa quỳ một chân trên đất, như trước bảo trì bên cạnh dán tường vây tư thế. Một mảnh đen kịt tăng thêm hai người đều che mặt, thấy không rõ từ hoa biểu lộ.

"Lão Nhị, ngươi đang làm cái gì, không muốn lề mà lề mề!"

Không có được phản ứng.

Từ Khánh mang theo Hỏa Khí đến gần rồi, cái nhìn này nhìn sang, lập tức vong hồn đều bốc lên, cơ hồ muốn nhịn không được nghẹn ngào kêu to!

Đêm đen như mực sắc bên trong, hắn chỉ thấy từ hoa trên đầu đã phá vỡ một đầu dài dài lỗ hổng, óc hỗn hợp có đẫm máu chậm rãi chảy ra. Giống như bị vô cùng sắc bén lợi khí, xỏ xuyên qua cả cái đầu!

Cái này bức khủng bố quỷ dị cảnh tượng giật mình Từ Khánh liên tiếp lui về phía sau, toàn thân lạnh buốt, tứ chi phát run, sớm chiều ở chung huynh đệ dùng quỷ dị như vậy đáng sợ phương thức, không có bất cứ động tĩnh gì biến thành dáng vẻ ấy, nhường hắn lập tức sụp đổ, cơ hồ sắp điên mất!

Chuyện gì xảy ra!

Ta có hay không đang nằm mơ!

Có hay không có quỷ!

Mà ở sau một khắc, một đôi tuổi trẻ mà thon dài bàn tay, như là dùng sắt thép đúc kim loại mà thành, mạnh mà gắt gao bưng kín Từ Khánh miệng, đồng thời cái ót một cỗ đại lực truyền đến, căn bản phản ứng không kịp nữa, trước mắt của hắn lập tức một tối, bất tỉnh nhân sự.

Nhạc Bình Sinh vạch trần Từ Khánh mặt nạ bảo hộ, chứng kiến cái này gặp mặt một lần khuôn mặt, sắc mặt không có chút nào biến hóa.

Lý Vân Thông, ngươi liền như vậy vội vã muốn chết sao?

Trường đao trong tay còn tản ra mờ mịt quang sương mù, thụ Linh Năng chuyển hóa ảnh hưởng dưới, cây đao này sắc bén trình độ đã đến xuy mao đoản phát, nhuệ khí bức người tình trạng. Lúc trước dùng nó tựa như chọc đậu hủ một dạng, không có chút nào lực cản liên tiếp xuyên thấu đất đá vách tường cùng từ hoa đầu.

Từ hoa võ đạo tu vi xa xa so ra kém Trình Chiêm Đường, theo rút ra chuyển hóa đến Linh Năng lên cũng có thể thấy được đến.

Đi qua lúc này đây chuyển đổi hấp thu, giờ phút này hắn số liệu đã biến thành:

' lực lượng ': 3. 9

' thể chất ': 3.8

' nhanh nhẹn ': 3. 9

' tinh thần ': 3.8

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 385

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 0. 3%

' còn thừa thời gian đếm ngược thì: 10 ngày 22 giờ '

' đánh giá ': Đúng, liền là như thế này, thỏa thích mà giết đi!

Nhạc Bình Sinh giật xuống Từ Khánh áo ngoài, một tầng tầng bao trùm từ hoa huyết nhục mơ hồ đầu, phòng ngừa đẫm máu rơi đầy đất, sau đó như mang theo hai cái con gà con tử một dạng, biến mất ở mù mịt trong bóng đêm.

. . .

Một chỗ bỏ hoang xa xôi trong trạch viện, chậm rãi dấy lên ánh nến u ám.

Tại đây tựa hồ là một gian bỏ hoang nhà cửa, Từ Khánh bị trói tại một cây cột lên, dây thừng thật sâu lặc vào cơ thể của hắn bên trong, một điểm giãy dụa không gian đều không có lưu cho hắn.

Rầm rầm!

Lạnh buốt nước giếng hắt vẫy ở Từ Khánh trên thân, lạnh như băng lạnh lẻo thấu xương nhường ý thức của hắn đột nhiên tỉnh táo lại. Cái ót vẫn còn liên tục không ngừng truyền đến kịch liệt đau nhức, hắn miễn cưỡng mở mắt ra, ngắn ngủi thích ứng ánh sáng.

Một cái hắn căn bản tưởng tượng không đến người, mặt không biểu tình đánh giá hắn.

"Là ngươi! Là ngươi! Tại sao có thể là ngươi!"

Làm sao có thể! Tại sao có thể là cái này dế nhũi!

Từ Khánh ngoài miệng cùng trong nội tâm thoáng cái điên cuồng hét lên!

Cặp mắt của hắn trở nên đỏ bừng, khó có thể tin gắt gao nhìn vào Nhạc Bình Sinh. Đồng thời hắn chú ý tới, ở phòng một góc, hắn đáng thương đệ đệ trên đầu bao vây lấy y phục của mình, như đầu chó chết một dạng nằm tại nơi đó.

Toàn thân tóc gáy rễ rễ dựng thẳng lên, một cỗ thật sâu hàn ý bốc lên, khiếp sợ, sợ hãi, oán độc cảm xúc trong chớp mắt lan khắp Từ Khánh toàn thân.

"Ta hỏi, ngươi đáp, không chỉ nói dư thừa nói nhảm." Nhạc Bình Sinh hào không thèm để ý Từ Khánh phản ứng phối hợp nói: "Là Lý Vân Thông phái các ngươi tới hay sao?"

Từ Khánh thảm cười rộ lên, dường như đã tiếp nhận cái này không thể tưởng tượng nổi sự thật, hắn không có ôm có bất kỳ

ngây thơ tưởng tượng, ngữ khí vô cùng oán độc:

"Súc sinh, có loại liền cho gia gia của ngươi một thống khoái, ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi biết?"

Đối với Từ Khánh bại khuyển gào thét, Nhạc Bình Sinh lơ đễnh, nói ra: "Lý Vân Thông là chê ta vướng bận, muốn giết chết ta, hay vẫn là dứt khoát nắm ta cùng Lưu Hi phụ thân toàn bộ diệt trừ?"

Từ Khánh ha ha cười như điên: "Tiểu súc sinh, ngươi đắc ý cái gì? Ngươi cho rằng bắt được ta, ngươi liền là người thắng sao? Ngươi là ở tự tìm đường chết a! Đợi đến thiếu gia phát hiện hai chúng ta bị ngươi giết chết, không chỉ là ngươi! Thân nhân của ngươi, bằng hữu, tất cả cùng ngươi có quan hệ người! Kể cả chính ngươi, đều chết so với ta thảm gấp 10 lần, gấp trăm lần!"

Hắn cuồng loạn gầm thét, trên mặt ngũ quan vặn vẹo thành một đoàn.

Nhạc Bình Sinh có chút cảm khái nói:

"Cũng bởi vì ta cùng Lưu Hi phụ thân đề phòng hắn, không cho hắn tiếp cận Lưu Hi, hắn muốn ra tay độc ác?" Ở Từ Khánh trong mắt, Nhạc Bình Sinh ngữ khí ánh mắt yên tĩnh nhường người cảm thấy sợ hãi nói: "Như vậy, những năm gần đây này chết ở các ngươi trên tay người vô tội nên không ít đi?"

"Đúng thì thế nào! Hãy bớt sàm ngôn đi! Không muốn muốn từ lão tử trong miệng biết rõ cái gì, lão tử chỉ hận chính mình nhìn sai rồi, đưa tại trong tay ngươi, lão tử không lời nào để nói! Nhanh nhẹn cho thống khoái! Lão tử ở phía dưới chờ ngươi, ha ha ha ha!"

"Không lời nào để nói?"

"Xem ra ngươi vẫn không rõ tình cảnh của mình."

Nhạc Bình Sinh nhìn xem Từ Khánh vặn vẹo khuôn mặt cảm thán một cái nói ra:

"Đi vào cái thế giới này trước kia, ta còn theo chưa từng gặp qua thà chết chứ không chịu khuất phục người, chỉ là ở trên TV gặp qua. Bọn hắn trong đó rất nhiều người đều so các ngươi càng thêm không sợ chết, càng thêm điên cuồng, càng thêm bệnh tâm thần, bởi vì vì bọn họ có tín ngưỡng, hay hoặc là đi qua đặc biệt huấn luyện. Nhưng ngươi, rõ ràng không phải là người như thế. Không nghĩ tới, ta cũng có như vậy tự thân động thủ cơ hội."

"Tin tưởng ta, ngươi tuyệt đối không có ngươi tưởng tượng như vậy kiên cường."

Trong miệng nói xong Từ Khánh nghe không hiểu từ ngữ, Nhạc Bình Sinh chậm rãi rút ra trường đao.

Sự thật chứng minh, Từ Khánh hoàn toàn chính xác không có giống trong miệng hắn nói cứng như vậy khí.

Ở Nhạc Bình Sinh như cắt thịt nát một dạng từng điểm từng điểm cắt đứt Từ Khánh nửa bàn tay về sau, hắn thống khổ kêu rên, nước mắt tứ giàn giụa cùng cầu xin tha thứ, sau đó như triệt để một dạng hữu vấn tất đáp, cơ hồ hận không thể nắm Lý Vân Thông đồ lót cái dạng gì thức đều cho tuôn ra đến.

Nhạc Bình Sinh cũng biết, Từ Khánh từ hoa hai huynh đệ là Lý Vân Thông trong nhà thuê tay chân, hai người này kéo xuống mặt, lại giỏi về thúc ngựa, cho nên quanh năm đi theo Lý Vân Thông bên người.

Lý Vân Thông chính mình cả ngày ăn chơi đàng điếm, võ đạo tu vi quá bình thường, thì ra là ngoại luyện nội tráng trình độ, trái lại phụ thân của hắn cùng số tiền lớn thuê một cái tên là Triệu Phong số một tay chân, ở bắc ta thành so sánh nổi danh, đã đạt đến gân cốt tề minh tình trạng.

Nếu không phải Từ Khánh tâm lý tố chất quá kém, ngay từ đầu bị sợ bể mật, cũng sẽ không nháy mắt đã bị Nhạc Bình Sinh cho bắt.

Lý trạch bên trong, tính cả Từ Khánh từ hoa hai huynh đệ, tổng cộng có hơn ba mươi cái Võ Sư. Một nửa ở từng cái thuốc quán xem tràng tử, một nửa canh giữ ở trong nhà. Tuyệt đại bộ phận tuy nhiên ở vào ngoại luyện nội tráng bước đầu tiên, nhưng đều là gặp qua máu ngoan nhân, không giống võ quán bên trong đệ tử chỉ biết là vùi đầu khổ luyện, cùng người chính thức chém giết muốn kém một ít. Những người này cho Lý gia trong trong ngoài ngoài giải quyết không ít phiền toái. Bình thường nhiệm vụ chủ yếu là hộ tống chính nhà mình đích hàng hóa, thì ra là cây thuốc lá.

Cái này cái gọi là cây thuốc lá, không phải Lưu Nhạc Thành rút cái chủng loại kia thuốc lá rời, mà là cùng loại với Nhạc Bình Sinh kiếp trước nha phiến.

Hơn nữa, theo Từ Khánh trong miệng, Nhạc Bình Sinh còn chiếm được cùng phủ thành chủ có quan hệ, một cái khác tin tức.

Như Từ Khánh như vậy chó săn tuyệt đối không phải thấy chết không sờn người, không để ý đến hắn đau khổ cầu khẩn, Nhạc Bình Sinh một đao kết thúc Từ Khánh về sau, trong nội tâm đã có ý định.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 20: Gặp Được

Nội thành thành bắc. Bóng đêm càng sâu.

Lý trạch hậu viện giờ phút này ngừng lại một đội xe ngựa, trên vó ngựa, bánh xe lên đều bao hết một tầng dày đặc vải bông. Trong xe, rõ ràng là mấy cái chứa vật còn sống bao tải.

Ba cái khí chất bưu hãn hán tử tới tới lui lui vận chuyển cùng.

Trong bóng đêm, Lý Vân Thông trạm ở Lý Văn Bằng sau lưng, không có bất kỳ chiếu sáng ánh lửa, trong đêm hàn khí có chút nặng, hắn nắm thật chặt quần áo, chăm chú nhìn nhà mình hộ vệ từ trên xe ngựa cởi kế tiếp cái bao tải, khiêng vào hậu viện tầng hầm ngầm.

Bao tải bên trong thỉnh thoảng truyền đến giãy dụa cùng người miệng bị ngăn chặn phát ra tiếng hừ lạnh.

Lý Vân Thông nhìn xem Lý Vân bằng trong tay dài mảnh hình cái hộp, như một cái chưa thấy qua các mặt của xã hội thổ báo tử hỏi: "Cha, đây là cái gì binh khí, lại để cho một vạn vàng lá?"

"Đây chỉ là chế tạo phí tổn, còn không tính lên tài liệu phí tổn!"

Lý Văn Bằng vuốt vuốt mi tâm, một bộ mệt mỏi thần sắc, hình như không muốn đàm luận trong hộp binh khí sự tình, như là lầm bầm lầu bầu hoặc như là đối với Lý Vân Thông nói ra:

"Phủ thành chủ nhóm này hàng tại sao phải muốn vội vã như

vậy? Còn chưa tới thời gian ước định, cũng căn bản không có một điểm dấu hiệu, thời gian ngắn căn bản khó có thể gom góp."

Lý Vân Thông gật gật đầu, hỏi dò: "Phụ thân đại nhân, ngươi nói thành chủ này phủ bất luận dung mạo, muốn những xử nữ này có làm được cái gì? Ai khẩu vị lớn như vậy? Hơn nữa cũng quá không bắt bẻ đi!"

Lý Văn Bằng xoay đầu lại, trên mặt một bộ giống như cười mà không phải cười biểu lộ nói ra: "Vân Thông, ngươi cho rằng ai cũng với ngươi một dạng?"

Lý Vân Thông giả ngu tựa như cười cười, tại chính mình lão tử trước mặt không dám lỗ mãng, nhưng là trong lòng vẫn là hiếu kỳ vô cùng. Nói là vì sắc, hết lần này tới lần khác có nữ nhân tướng mạo lại hắn mạo xấu xí, thuộc về hắn xem cũng sẽ không nhiều liếc mắt nhìn cái chủng loại kia. Chẳng lẽ cũng bởi vì thị xử nữ? Lý Vân Thông sắc mặt cổ quái, cái này cũng quá. . . Không chú ý đi?

Hắn truy vấn: "Phụ thân, kia. . . Là làm cái gì dùng?"

Lý Văn Bằng nhìn thật sâu Lý Vân Thông một mắt nói ra: "Ta cũng không biết, nhưng là chúng ta Lý gia trên dưới, hay vẫn là ai cũng không phải biết rằng tốt nhất!"

Chuyện này, Lý gia bí mật làm gần có một năm thời gian, tính lên đến đưa đi vào "Hàng" đến bây giờ chỉ sợ đã vượt qua 100 cái. To như vậy một vị thành chủ phủ, chỉ thấy vào nhưng không thấy ra. Những người này đều đi nơi nào?

Lý Vân Thông trong nội tâm cả kinh, cảm thấy phụ thân ánh mắt dường như có thâm ý khác, trong lúc nhất thời không rét mà run, không dám xuống còn muốn.

Nhìn xem Triệu Phong cùng mặt khác hai cái tâm phúc bận rộn

cùng, Lý Văn Bằng hỏi:

"Vân Thông, Từ Khánh cùng Từ Hoa đây?"

Nghe được phụ thân hỏi, Lý Vân Thông trong nội tâm nhảy dựng. Ngoài miệng nói ra: "Ta an bài bọn hắn đi làm một chút việc."

"A?" Lý Văn Bằng lườm Lý Vân Thông một mắt, chậm rãi nói: "Xử lý chuyện gì?"

Lý Vân Thông trong lúc nhất thời có chút xấu hổ, không biết như thế nào trả lời. Phụ thân của hắn tuyệt đối không phải dựa vào chính mình dăm ba câu có thể hồ lộng người. Tuy nhiên phụ thân của hắn đối với rất cưng chiều, lại cũng không đại biểu thích hắn khắp nơi gây phiền toái bệnh.

Nhìn thấy Lý Vân Thông không đáp lời, Lý Văn Bằng cũng không hỏi nữa, chỉ là hào không khách khí nói:

"Nếu như ngươi có thể đem đặt ở trên người nữ nhân tâm tư xuất ra một nửa đến luyện võ, ngươi cũng sẽ không mới miễn cưỡng đạt tới ngoại luyện nội tráng tình trạng! Ngươi trong phòng cái kia thành bắc Tô gia nương tử, chính là ngươi cùng nàng thông đồng thành gian, sau đó trái lại hạ độc dược chết trượng phu của nàng đoạt tới, chuyện này ngươi cho rằng ta không biết sao!"

Lý Vân Thông trong nội tâm mạnh mà kinh hoàng, trên trán mồ hôi lạnh thoáng cái xuất hiện. Đêm đen như mực sắc bên trong nhìn không thấy cha mình sắc mặt. Chuyện này hắn tự cho là làm che giấu lại đẹp, trong nội tâm còn cảm thấy rất đắc ý, không nghĩ tới căn bản không có giấu diếm được cha mình con mắt.

Cái tên hỗn đản mật báo? Lý Vân Thông trong nội tâm chửi ầm lên, cũng không giải thích, cúi đầu xuống biểu hiện làm ra một bộ dịu dàng ngoan ngoãn bộ dáng.

Lý Văn Bằng nhìn cũng không nhìn con của mình một mắt, biết rõ hắn chỉ là làm ra bộ dạng này nhận sai bộ dạng, chưa chắc sẽ chính thức cải biến, nói tiếp:

"Ngươi chơi nữ nhân chuyện này, ta bỏ qua. Ngươi còn trẻ, loại này tâm tư nặng rất bình thường. Nhưng là —— "

Lý Văn Bằng xoay đầu lại, biểu lộ lãnh lệ đối với con của mình:

"Chúng ta bây giờ cho thành chủ đại nhân làm chuyện này rất trọng yếu! Tuyệt không thể đi rò một điểm tiếng gió! Không muốn bởi vì ngươi hát hoa ngắt cỏ những nát này việc, trêu chọc ra cái gì phiền toái đến cùng lên! Nếu như ra bất luận cái gì sai lầm, hậu quả tuyệt đối không phải là chúng ta Lý gia có thể gánh chịu đâu!"

"Ngươi, hiểu chưa?"

Toàn bộ sau lưng đã ướt đẫm, Lý Vân Thông cũng không ngốc. Cùng những có kia đầu ngốc nghếch cả ngày đã biết rõ rêu rao khắp nơi nhà giàu đệ tử không giống nhau, hắn biết rõ một việc nặng nhẹ. Hắn có thể như vậy không kiêng nể gì cả xung quanh đùa bỡn nữ nhân, bất kể xảy ra chuyện gì đều có người đến chùi đít, kháo đúng là cha của hắn Lý Văn Bằng tiền tài quyền thế.

Mà Lý Văn Bằng tiền tài quyền thế, rất lớn một bộ phận lại đến từ chính phủ thành chủ. Cây thuốc lá như vậy món lợi kếch sù nghề Lý gia có thể lo liệu thời gian dài như vậy, tích góp từng tí một xuống vô số gia tài, đều là dựa vào phủ thành chủ ủng hộ. Nếu như mất hết cái này chỗ dựa, liền tương đương với nắm Lý gia đánh vỡ vực sâu vạn trượng, vô số nhìn chằm chằm đối đầu đều nhào lên hung hăng cắn một cái.

Hắn thật sâu cúi đầu xuống, nói ra: "Đã hiểu."

Lý Văn Bằng gật gật đầu: "Cái kia Lưu Hi, không cần đi trêu

chọc! Phụ thân của nàng là từ liên minh Huyền Vũ quân lui ra đến, đừng xem hắn chỉ là một cái đầu to binh, ai cũng không biết hắn có hay không bò lên trên Cao vị chiến hữu, ta không muốn lại bị người nhìn chằm chằm vào, dẫn xuất phiền toái gì đến!"

Lý Vân Thông thần sắc xoắn xuýt, muốn nói lại thôi.

"Ân? Như thế nào?"

Chứng kiến Lý Vân Thông cái này bộ hình dáng, Lý Văn Bằng nghiêm khắc mà hỏi: "Ngươi nhường Từ Khánh cùng Từ Hoa liền là đi làm chuyện này?"

Do dự một chút, Lý Vân Thông gật gật đầu, chứng kiến Lý Văn Bằng một bộ muốn ăn thịt người biểu lộ tranh thủ thời gian nói ra:

"Phụ thân, ngươi yên tâm đi! Lưu Nhạc Thành trước trận đi săn bị thụ thương rất nặng, đến bây giờ vừa mới có thể xuống giường. Ta đã theo chân bọn họ đã thông báo rồi, sự tình xong xuôi một mồi lửa, cái gì cũng không biết lưu lại, chuyện này sau ta cũng sẽ không đi sẽ tìm Lưu Hi, tuyệt đối sẽ không bị người liên tưởng đến trên đầu của ta. Từ Khánh Từ Hoa hai huynh đệ làm việc cũng thẳng ổn thỏa sẽ không xảy ra vấn đề gì."

Lý Văn Bằng nhịn xuống nộ khí, liền tính toán lại hỗn đản cũng là con của mình. Người cũng đã phái đi ra rồi, đến nơi này một bước đã không thể làm gì. Hắn có chút mệt mỏi mà nói: "Ta mệt mỏi, ngươi ở nơi này hãy chờ xem, chằm chằm nhanh điểm, không muốn chủ quan!"

Lý Vân Thông gặp qua cửa ải này, nhẹ nhàng thở ra, đưa mắt nhìn phụ thân của mình rời khỏi. Nhớ tới vừa muốn chờ thêm một trận mới có thể hảo hảo mà đùa bỡn Lưu Hi, chỉ cảm thấy không thể làm gì. Nhớ lại Lưu Hi ôn nhu dung mạo cùng cao gầy tư thái, chỉ cảm thấy xuống thân một mảnh khô nóng.

"Đợi tí nữa nhất định phải dùng Tô gia nương tử cái kia tao nữ người hảo hảo chảy nước chảy nước hỏa!"

Bị ý dâm nhích nhích lên hỏa khí Lý Vân Thông gấp khó dằn nổi nhìn vào Triệu Phong bọn họ động tác, hận không thể hiện tại lập tức lập tức liền bay trở về trong phòng cùng cái kia tao nữ người đại chiến một phen.

Nhưng mà, mặc cho ai cũng không nghĩ tới, gần kề một tường cách, trong đình viện, hòn non bộ về sau, một bóng ma bên trong, Nhạc Bình Sinh như là một cái trầm mặc điêu khắc, vẫn không nhúc nhích, trong ánh mắt tràn đầy lạnh như băng cuồng bạo sát ý!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 21: Giải Cứu

Ở xử lý sạch Từ Khánh Từ Hoa hai huynh đệ thi thể về sau, Nhạc Bình Sinh đã quyết định sẽ không lại nhường Lý Vân Thông sống quá đêm nay, lặng lẽ ẩn vào nội thành lý trạch, không nghĩ tới lại vừa vặn bắt gặp chuyện này.

Lý Vân Thông phụ tử lượng nói chuyện với nhau bị hắn một chữ không rơi nghe xong vào trong, những cô gái này không biết Lý Văn Bằng từ nơi nào, dùng thủ đoạn gì làm ra, muốn đưa vào phủ thành chủ giao cho người nào đó. Tuy nhiên Nhạc Bình Sinh không biết nguyên nhân, nhưng nghe Lý Văn Bằng ngữ khí có thể nghe được, tuyệt đối không phải là cái gì chuyện tốt.

Lục tục ngo ngoe nắm tất cả chứa người bao tải chuyển di hết về sau, Triệu Phong đối với Lý Vân Thông trầm giọng nói: "Thiếu gia, bên này không có chuyện gì rồi, ta sẽ an bài Vương Khiêm cùng Lý Mục hai ngày này sẽ ngụ ở trong tầng hầm ngầm."

"Tốt! Triệu Phong, ngươi nhường bọn hắn hành động bí mật chút ít, cũng không nên động những nữ nhân kia thân thể. Nếu như bị phát hiện đứt tay đứt chân cũng đừng trách ta Lý gia không van xin hộ mặt!" Lý Vân Thông giả vờ giả vịt phân phó như vậy, sau đó vội vã hướng phòng của mình tiến đến.

Ngươi cho rằng cũng giống như ngươi một dạng, đầu nhỏ khống chế đầu to sao?

Triệu Phong nhìn chăm chú lên Lý Vân Thông thân ảnh, trong

lòng oán thầm, trong ánh mắt lộ vẻ khinh thường. Như hắn như vậy hoàn toàn dựa vào chính mình vũ lực chém giết đạt được tất cả người đến nói, Lý Vân Thông như vậy ăn chơi thiếu gia là hắn nhất chướng mắt. Nếu như ở ngay từ đầu liền có Lý gia như vậy tài phú ủng hộ, hắn sớm thì đến được hổ báo lôi âm tình trạng, trở thành một phương cao thủ.

Sau đó hắn thấp giọng hướng từ dưới đất thất phòng bên trong đi ra đến hai cái người hô: "Vương Khiêm, Lý Mục! Mấy ngày nay các ngươi trước hết ở tại trong tầng hầm ngầm, đến Từ Khánh cùng Từ Hoa hai huynh đệ trở lại rồi ở cùng các ngươi thay ca! Nhìn xem các nàng, đừng cho các nàng tự sát, số lượng lên muốn là thiếu khuyết bằng gia chỉ sợ sẽ không lưu tình mặt, các ngươi chằm chằm nhanh điểm!"

Vương Khiêm cùng Lý Mục liếc nhau, thấp giọng đồng ý. Sau đó Triệu Phong kéo lấy mỏi mệt thân hình xuyên qua hành lang, trở về phòng đi nghỉ ngơi.

Triệu Phong đi rồi, Vương Khiêm cùng Lý Mục xuống đến trong tầng hầm ngầm, hơn mười cái ánh nến nhảy lên thiêu đốt lên, đem u ám dưới mặt đất thạch thất chiếu sáng.

"Xui! Cái này mấy cái buổi tối không cần muốn ngủ rồi, chợt nghe những nữ nhân này gào khóc thảm thiết đi!" Vương Khiêm nhìn xem nhốt tại lan can bên trong hơn hai mươi cái tuổi bên ngoài không đồng nhất nữ nhân thấp giọng mắng.

Trong lúc này, lớn nhất cũng không quá đáng hơn hai mươi tuổi, tiểu một điểm chỉ có mười lăm mười sáu tuổi. .

Những nữ hài này đã theo bao tải bên trong phóng ra, giờ phút này trong ánh mắt đều mang theo sợ hãi, toàn thân run rẩy, núp ở nhất nơi hẻo lánh, thấp giọng nghẹn ngào nức nở.

"Đều cho lão tử an tĩnh chút! Nếu ai thanh âm lớn rồi, ồn ào

đến lão tử, lão tử lập tức đem nàng đẩy ra ngoài làm đi!" Lý Mục không kiên nhẫn quát to, u oán khóc ròng âm thanh truyền đến trong tai quả thực nhường hắn đầu đều muốn nổ.

Tất cả thanh âm đột nhiên cứng lại, những nữ hài này thân thể run rẩy càng thêm lợi hại.

"Mục tử, ngươi nhìn ngươi đem các nàng cho sợ tới mức!" Vương Khiêm cười lên ha hả, sau đó cười dâm nói nói: "Bất quá ngươi đừng nói, trong lúc này còn thật có mấy cái mặt hàng tốt!"

"Có mặt hàng tốt lại có làm được cái gì?" Lý Mục như sương đánh chính là quả cà đề không nổi bất luận cái gì lực đến: "Một cái cũng không thể làm, liền tính toán tất cả đều là tiên nữ cũng cùng hai chúng ta không có sao."

Vương Khiêm vừa mới muốn nói chuyện, cửa ra vào truyền đến tiếng đập cửa, cùng thanh âm trầm thấp: "Mở cửa, ta còn có việc muốn với các ngươi bàn giao."

Xem Lý Mục một bộ chẳng muốn nhúc nhích bộ dáng, Vương Khiêm thầm mắng một tiếng, đứng dậy đi cho Triệu Phong mở cửa.

Đi đến dốc đứng cửa ra vào bậc thang, Vương Khiêm buông môn cái chốt, mở cửa, trong miệng nói ra: "Triệu lão đại, lại có cái gì. . ."

Phốc!

"Ôi. . . Ôi. . ." Vương Khiêm thần sắc hoảng sợ, hai con mắt lồi ra đến, hai cái hai tay nổi gân xanh, vô lực mà huy động.

Ở môn bị mở ra trong chớp mắt, ánh đao lập loè, căn bản phản ứng không kịp nữa, một thanh dài đao đã theo cổ họng của hắn xỏ xuyên qua toàn bộ cái cổ!

Trường đao tản mát ra mông lung hào quang, Nhạc Bình Sinh che mặt khe hở, chỉ lộ ra không mang bất cứ tia cảm tình nào con mắt. Không có có thời gian xem xét Linh Năng chuyển đổi số liệu phản hồi, hắn một cái rút đao ra đến, huyết vụ xung quanh phun tung toé cùng, Vương Khiêm thi thể như rác rưởi một dạng lăn rơi xuống suy sụp.

"Ân?"

Trong tầng hầm ngầm, nghe được động tĩnh không đúng, Lý Mục mãnh liệt ngồi dậy!

Hắn một bả nhấc lên đặt lên bàn đao đến, lên tiếng quát lên: "Vương Khiêm! Vương Khiêm!"

Thanh âm ở trong tầng hầm ngầm quanh quẩn, nhưng không nghe thấy bất luận cái gì hồi quỹ, Lý Mục trái tim kịch liệt nhúc nhích, bày ra phòng ngự tư thế, toàn thân căng cứng. Trong lòng bàn tay mồ hôi tuôn ra, hắn gắt gao nhìn vào bậc thang con đường chuyển hướng kia một bóng ma, hai mắt trở nên đỏ bừng, thở hổn hển.

"Là ai!"

"Đến a!"

"Có gan cứ tới đây a!" Lý Mục dốc cạn cả đáy điên cuồng hét lên nói, nhốt tại lan can bên trong các cô gái không rõ ràng cho lắm, không biết chuyện gì xảy ra, ánh mắt có chút mờ mịt, lại có chút chờ mong.

Lạch cạch, lạch cạch.

Nương theo lấy tiếng bước chân, Nhạc Bình Sinh thân ảnh theo bậc thang góc bóng đen bên trong hiển hiện ra.

"Ngươi là ai!" Lý Mục thở hổn hển điên cuồng hét lên cùng,

Nhạc Bình Sinh ánh mắt căn bản không có đặt ở trên người hắn, nhìn quét một vòng, không nói một lời.

Phanh!

Sau một khắc, không chờ Lý Mục lại lần nữa mở miệng, một đạo sâm lãnh thấu xương ánh đao trong lúc đó sáng lên, đồng thời theo trước mắt Nhạc Bình Sinh chỗ vị trí truyền đến một tiếng nổ vang. Tại chỗ gạch xanh đất đá mặt lưu lại mạng nhện một loại vết rạn, Nhạc Bình Sinh mang theo lãnh khốc ánh đao đã như thiểm điện đánh úp lại!

Phốc.

Quá là nhanh, Lý Mục đao trong tay gần kề giơ lên một nửa, hình như muốn chuẩn bị hung hăng bổ ra, liền lăng ngay tại chỗ. Trên cổ của hắn xuất hiện một đầu tơ máu, sau đó lồng ngực phún dũng đẫm máu đem đầu của hắn toàn bộ tung bay!

"A!" Bị giam giữ nữ hài phát ra hoảng sợ tiếng thét chói tai, trong tầng hầm ngầm tràn ngập gay mũi vô cùng mùi máu tươi. Nhạc Bình Sinh thu hồi đao đến, quay đầu nhìn về phía những bị này giam giữ nữ hài, thanh âm bình thản mà hỏi:

"Các ngươi là người nào, tại sao phải bị nhốt ở nơi này?"

Các cô gái vô cùng sợ hãi, tốc tốc phát run nhìn xem Nhạc Bình Sinh. Trước mắt một màn này quá mức huyết tinh khủng bố, cơ hồ không người nào dám cùng Nhạc Bình Sinh trả lời. Trong đó có nữ hài một cái lá gan muốn lớn hơn một ít, hình như nhìn ra Nhạc Bình Sinh cùng những người này không phải cùng, tăng thêm lên lá gan đến, thanh âm có chút run rẩy nói: "Bọn hắn dùng cho kẻ có tiền nhà chế tác lý do lừa chúng ta, sau đó đem chúng ta buộc đến nơi đây, không biết muốn, van cầu ngươi, cứu cứu chúng ta. . ."

"Các ngươi đều là ở đâu người?"

"Côn Nha thành!"

"Ta là từ La Tùng thành bị lừa đến nơi đây!"

"Ta cũng là La Tùng thành!"

Thấy Nhạc Bình Sinh hình như rất dễ nói chuyện bộ dáng, còn lại nữ hài thời gian dần qua thả lỏng trong lòng, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận trả lời. Bắc ta thành bản địa vô cùng thiếu, phần lớn đều là theo cái khác khoảng cách bắc ta thành không xa thành thị bị lừa gạt tới.

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, theo những nữ hài này trên người cũng phải không ra cái gì càng có giá trị tin tức.

Đưa tay một đao đánh xuống, Hỏa Tinh văng khắp nơi, trên lan can xích sắt bỗng chốc bị chặt đứt. Ở đi qua nhiều lần như vậy Linh Năng chuyển hóa tác dụng ảnh hưởng dưới, cái này nắm bình thường đao thép đã sắc bén lợi đến chặt đứt những xích sắt này đều không uổng phí khí lực gì.

Nhìn thấy đóng cửa bị chém ra, tất cả nữ hài trên mặt đều lộ ra kinh hỉ, nhưng là ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, ai cũng không dám động.

"Ta hiện tại đi giết người, không muốn bị thương hoặc là đã chết, đợi đến tất cả người chú ý lực bị ta hấp dẫn đi qua về sau các ngươi sẽ rời đi." Nhạc Bình Sinh không để ý đến những này, xoay người rời đi, thanh âm rơi vào tay các nàng mỗi người trong tai:

"Sinh mệnh chỉ có một lần, nhớ kỹ cho ta."

Thân ảnh của hắn lại lần nữa biến mất vào trong bóng mờ, biến mất.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 22: Kẻ Giết Người, Không Gì Kiêng Kỵ!

Trong phòng ngủ, Lý Vân Thông vung mồ hôi như mưa rất nhanh đụng chạm lấy, sau đó hắn phát ra một tiếng nặng nề gầm nhẹ, trút xuống tất cả nộ khí về sau tinh bì lực tẫn nằm xuống, không ngừng thở hào hển.

Tô Hà lười biếng cùng dựa đi tới: "Vân Thông, ngươi làm sao vậy, hôm nay thật là lợi hại a!"

"Ha ha ha!" Lý Vân Thông cười ở Tô Hà trên người sờ soạng một cái, nói ra: "Ta có ngày nào không lợi hại? So về ngươi cái kia chồng đã chết đến như thế nào đây?"

"Đương nhiên là ngươi lợi hại á! Cái kia ma quỷ cho ngươi xách giày đều không xứng!" Tô Hà tràn ngập mị ý con ngươi một chuyển, cười nói: "Vân Thông, ngươi không phải là nắm ta đã coi như là những nữ nhân khác đi?"

"Làm sao có thể?" Lý Vân Thông cười dâm đãng nói: "Với ngươi cùng một chỗ sau đó trong lòng của ta chỉ có ngươi!"

"Thật vậy chăng?" Tô Hà ngón tay khẽ ở Lý Vân Thông trên lồng ngực vẽ vài vòng nói ra: "Ta nghe nói ngươi gần đây thẳng ở nghĩ biện pháp tới gần ngoài thành Hợp Túng Đạo võ quán cái kia Lưu Hi?"

"Đây là ngươi từ nơi nào nghe tới hay sao? Không thể nào." Lý Vân Thông đối với đối phó Tô Hà nữ nhân như vậy rất có tâm đắc,

căn bản sẽ không thừa nhận.

"Vậy sao?" Tô Hà để sát vào Lý Vân Thông lỗ tai thổi ra một cái nhiệt khí, khiêu khích đến: "Ngươi chẳng lẽ liền không muốn đem nàng thu được giường? Đến lúc đó, ta có thể cùng nàng cùng một chỗ trên giường hầu hạ ngươi. . ."

Vừa mới tiêu tiếp xuống tiêu tiếp xuống tâm hoả mạnh mà luồn lên, Lý Vân Thông một cái xoay người nắm Tô Hà ép dưới thân thể, Tô Hà phát ra từng tiếng dâm lại đãng cười mà quyến rũ.

Phanh!

Đột nhiên tầm đó, ngoài sảnh môn thoáng cái đã gặp phải không thể thừa nhận đại lực, thoáng cái chia năm xẻ bảy, mảnh vỡ tứ tán rơi xuống trên mặt đất.

"Ân?" Lý Vân Thông mạnh mà quay đầu, da đầu mạnh mà sắp vỡ, Tô Hà theo nhìn lại, cũng một cái phát ra một tiếng kêu sợ hãi!

Phòng ngủ che mảnh vải không có rồi, thẳng tắp nhìn sang, ngoài sảnh môn mở rộng ra, một cái che mặt gầy nam tử, cứ như vậy im lặng đứng ở nơi đó.

"Ngươi là ai! Ngươi là ai!" Hoàn toàn không ngờ tới rõ ràng có người có thể xông vào chính mình phòng ngủ, Lý Vân Thông lớn tiếng điên cuồng hét lên, muốn triệu hoán cách nơi này không tính xa Triệu Phong bọn họ. Mà trước mắt thần bí nhân căn bản không có trả lời ý tứ.

Sau một khắc!

Một đạo tàn nhẫn ánh đao gào thét bôn tẩu vẫn còn như lôi đình, hướng về hai người chém giết mà đến!

Cơ hồ đồng thời, Nhạc Bình Sinh sâm lãnh rét thấu xương thanh âm nương theo lấy ánh đao bùng lên, truyền vào Lý Vân

Thông lỗ tai:

"Ngươi! Tiếp cận không thành, thẹn quá hoá giận, sai sử thủ hạ, giết người cha đẻ, đáng chết!"

"Ngươi! Dâm vợ người khác nữ, vì thỏa mãn dâm - dục, hại người cả nhà, đáng chết!"

"Ngươi! Mua bán người sống, nắm người sống coi là heo chó, đáng chết!"

Liên tiếp ba cái chữ chết, chấn động trong phòng tro bụi tuôn rơi mà rơi, nương theo hung mãnh tàn nhẫn, chỉ là nhìn về phía trên liền cơ hồ muốn tan vỡ con mắt ánh đao, nhường Lý Vân Thông trong nội tâm sợ hãi, sợ hãi, kinh hoảng tới cực điểm!

Là ai! Là ai! Là ai! Hắn như thế nào biết cái gì cũng biết!

Sinh tử một cái chớp mắt! Quay mắt về phía cướp đi người tất cả tâm hồn ánh đao, Lý Vân Thông đại não vô tư không nghĩ, không biết, trên trán gân xanh bạo khiêu cùng, một phát bắt được đã sợ ngây người Tô Hà, chắn trước người của mình.

"Chỉ có ngăn trở một đao kia! Chỉ có ngăn trở một đao kia, thừa dịp hắn hồi khí, ta có thể nhảy ra cửa sổ! Cùng Triệu Phong tụ hợp! Sau đó ta có thể. . ."

Phốc.

Lý Vân Thông kịch liệt niệm muốn hoạt động toàn bộ đình chỉ.

Bất kể là Tô Hà, hay vẫn là Lý Vân Thông, trên người đột nhiên tuôn ra cùng ánh đao góc độ trùng hợp một đầu tơ máu, sau đó một phần hai nửa!

Phải nói là biến thành không biết bao nhiêu múi. Dưới thân giường ở một đao kia xuống sụp xuống, hai người hóa thành khối

lớn thịt nát, nội tạng theo lồng ngực Rầm rầm thoáng cái chảy ra, cùng chân cụt tay đứt, hỗn hợp lại với nhau.

Thẳng đến cái lúc này, Tô Hà tràn đầy máu đen trên mặt còn bảo trì bị Lý Vân Thông bắt lấy cản đao một sát na kia, khiếp sợ, không thể tin mà oán độc biểu lộ. Lý Vân Thông trên mặt cũng còn bảo trì tràn đầy muốn sống dục cắt dữ tợn. Ở Nhạc Bình Sinh một đao dưới, cái này đối với gian phu dâm - phụ hỗn hợp lại với nhau, tuy hai mà một.

Xa xa truyền đến tiếng bước chân, Nhạc Bình Sinh không do dự cùng dừng lại, phải cầm trong tay phát ra ánh sáng nhạt trường đao, đi ra Lý Vân Thông phòng.

Triệu Phong cái lúc này đã đuổi tới, chứng kiến Nhạc Bình Sinh bình tĩnh đi ra Lý Vân Thông phòng, chỉ cảm thấy tim đập đều chậm một nhịp!

"Ngươi đem thiếu gia làm gì rồi?"

Như vậy vừa hỏi kỳ thật căn bản là vẽ vời cho thêm chuyện ra, Triệu Phong sắc mặt tái nhợt, trong nội tâm rõ ràng vô cùng, người trước mắt một bộ nghênh ngang bộ dáng, Lý Vân Thông tuyệt đối sẽ không có bất kỳ may mắn thoát khỏi đạo lý. Cứ việc xem thường Lý Vân Thông, Triệu Phong cũng sẽ không bỏ mặc hành hung người như vậy nghênh ngang rời khỏi tại đây.

"Các ngươi chuẩn bị cho tốt! Đừng cho hắn chạy!" Không thấy người trước mắt trả lời, Triệu Phong một tiếng quát chói tai, đã vượt lên trước chạy đến mấy cái Võ Sư thoáng cái phân tán ra đến đem Nhạc Bình Sinh bao vây lại, phòng ngừa hắn chạy trốn. Nếu như liền nhường người này tại đây loại vòng vây xuống còn chạy trốn, không nói Lý Văn Bằng sẽ như thế nào nổi giận trừng trị bọn hắn, về sau bất kể đi đến đâu, bọn hắn cũng đều không mặt mũi ăn chén cơm này rồi.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh căn bản không có muốn chạy trốn. Hắn không có chút nào nói nhảm, chậm trễ thời gian càng nhiều biến số càng nhiều, ánh đao dựng đứng, đã vượt lên trước chém về phía Triệu Phong!

"Dám ở ta mí mắt bên dưới giết người còn như thế nghênh ngang, ngu xuẩn! Cuồng vọng!"

Triệu Phong nhe răng cười cùng nhắc tới cương kiếm, đột nhiên nghênh tiếp!

Bang!

Chính là như vậy tại đây một mảnh hắc ám trong, hai đạo quỷ mị thân ảnh xẹt qua, người bên cạnh liên tiếp tránh né.

Thanh thúy kim loại tiếng va chạm không ngừng vang lên, đó là đao và kiếm tiếng va đập, một mảnh đen kịt trong, đao cùng trường kiếm thỉnh thoảng mà ở giữa không trung kéo ra thật dài hoa lửa.

Ở hoa lửa chiếu rọi, là lưỡng trương vặn vẹo khuôn mặt. Một trương ngoan lệ mà có chút ngoài ý muốn, cùng với một trương gắn vào màu đen mặt nạ bảo hộ sau hai mắt sâm lãnh gương mặt. Ngắn ngủn năm cái hô hấp cũng chưa tới trong thời gian, kim loại hoa lửa ở một mảnh đen kịt trong đình viện, đã hợp thành liên tiếp dây dẫn quang học.

Hai đạo thân ảnh không ngừng mà lẫn nhau giao thoa, Triệu Phong trong tay um tùm văn cương kiếm giống như dữ tợn Độc Xà, đem đối diện Nhạc Bình Sinh cơ hồ bao phủ lại, không ngừng mà tiến hành thắt cổ.

Liền là cái này như là như nhảy múa ưu nhã dưới, ẩn núp cùng lại là kinh người sát ý.

Tại đây kịch liệt công thủ bên trong, Triệu Phong thỉnh thoảng

mà phát ra từng tiếng hô quát, trái lại hắn đối diện Nhạc Bình Sinh, lại thủy chung không nói một lời, như là một khối cứng rắn hàn băng một dạng, không có phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Trên thực tế, Triệu Phong lại càng đánh càng kinh hãi.

Ngắn ngủn hơn mười chiêu giao thủ, Triệu Phong đã rõ ràng nhận thức đến, đối phương vô luận ở lực lượng, tốc độ, hay vẫn là sức bật, linh mẫn, cũng cao hơn qua hắn một bậc. Đối phương duy nhất một khối ngắn bản liền là kỹ xảo, thì ra là chiêu số lên. Trước mắt người này tất cả thế công, chỉ là nương tựa theo thuần túy tốc độ lực lượng cùng sức bật, cũng không có quá nhiều biến hóa, cho nên Triệu Phong mới có thể dựa vào cùng các loại phồn phục chiêu pháp biến hóa chèo chống đến bây giờ.

Làm sao có thể, chẳng lẽ đối phương là tu hành đến hổ báo lôi âm tình trạng võ giả?

Nhưng là không chỉ nói là lôi âm, mà ngay cả gân cốt tề minh giai đoạn, võ giả toàn diện phát lực hội phát ra gân cốt hót động thanh âm, Triệu Phong đều không có nghe được!

Từ nơi nào toát ra như vậy cái quái thai? Triệu Phong cắn răng chèo chống cùng, lại như thế nào cũng nghĩ không thông.

"Dừng ở đây đi."

Ở hai người đối kháng làm miệng, Triệu Phong trong mắt thần bí nhân lại đột nhiên ngẩng đầu lên nói một câu như vậy.

Có ý tứ gì?

Dừng ở đây?

Ngươi có hay không làm rõ ràng tình huống?

Ngươi cho rằng ngươi đã thắng lợi nắm?

Triệu Phong giống như nhận lấy lớn lao vũ nhục, một loại khó có thể ngôn ngữ khuất nhục cảm được đưa lên, con mắt thoáng cái trở nên đỏ bừng, mạch máu cố lấy, gân cốt rung rung phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, trên tay mang theo hung lệ từng mảnh bóng kiếm, phát ra một tiếng hét to!

"Ngươi cho rằng ngươi là —— "

Hắn tiếng rống giận dữ im bặt mà dừng. Một mảnh dẫn dắt ánh trăng, vặn vẹo lên sắc đêm, hung ác, thô bạo, vô tình ánh đao, tan vỡ khôn cùng bóng tối, đem cả người của hắn bao phủ!

' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' thức thứ nhất: Tinh Túc Vô Gian Sát pháp!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 23: Giết Người Như Cắt Cỏ

Trước mắt bao người!

Triệu Phong đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ, toàn bộ người biến thành trải rộng miệng vết thương rách da túi, lồng ngực, cổ, tứ chi, đẫm máu không muốn sống phun đi ra. Hắn mở to con mắt gắt gao nhìn xem Nhạc Bình Sinh, hình như muốn nói cái gì, cuối cùng hay vẫn là chậm rãi mới ngã xuống đất, chết không nhắm mắt. Trong tay hắn bách luyện đao thép lưỡi đao lên, đã hiện đầy hằng hà lỗ hổng.

Đây là đao kiếm tấn công dưới, Nhạc Bình Sinh đao sắc bén độ toàn diện nghiền áp Triệu Phong bách luyện cương kiếm, theo mà tạo thành.

Vây xem như vậy vặn vẹo ánh sáng, đoạt người tâm phách vô tình một đao, giống như là có một thanh búa tạ, hung hăng đánh ở lục tục ngo ngoe chạy đến mười cái Võ Sư trong lòng!

Lý Văn Bằng cầm trong tay cùng hao hết tâm lực không từ thủ đoạn đòi hỏi lấy mà đến đao khí, mang theo mấy cái Võ Sư vừa mới vừa đuổi tới, liền chứng kiến như vậy nhường hắn hãi hùng khiếp vía một màn. Hắn mí mắt kinh hoàng cùng, cơ hồ muốn ép chẳng được trong nội tâm khiếp sợ.

Triệu Phong là người nào?

Cái khác người đối với lai lịch của hắn không hiểu nhiều lắm,

mà Lý Văn Bằng trong nội tâm lại rõ ràng bất quá rồi.

Triệu Phong đã từng là ngoài thành một cái không có danh tiếng gì tiểu bang phái tay chân, thắng đều không có tiếng tăm gì. Mà ở về sau cái này tiểu bang phái không biết nguyên nhân gì, cùng ngoài thành thứ hai đại bang phái nổi lên va chạm. Mà Triệu Phong ngay tại cùng ngày bạo trong đêm mưa, trực tiếp giết đến tận thứ hai đại bang phái đường khẩu, trước mắt bao người, một người một kiếm, liền giết kể cả Bang chủ, Phó bang chủ ở bên trong tổng cộng mười ba người! Chỉ là ở về sau không biết nguyên nhân gì hiệu lực tại phủ thành chủ, vì hiệp trợ Lý Văn Bằng thay phủ thành chủ làm việc, lúc này mới đi theo bên cạnh của hắn.

Mà như vậy loại một cái dám một mình xông hang hổ còn liền cắt 13 viên đầu người ngoan nhân, ở mí mắt của mình tử bên dưới sống sờ sờ biến thành một đầu thương tích đầy mình chó chết.

Lý Văn Bằng chỉ cảm thấy một cỗ lạnh như băng hàn khí thấu xương luồn lên đến. Mặc dù nói những năm gần đây này chính mình võ đạo tu vi không có chút nào lui bước, nhưng đồng dạng là gân cốt tề minh cảnh giới, coi như là hắn tự thân cùng Triệu Phong chém giết, thắng bại đều rất khó nói. Triệu Phong đã bị chết ở tại thần bí nhân này đao dưới, thay đổi chính mình lên sân khấu, chỉ sợ kết cục không tốt tới nơi nào.

"Toàn bộ đều lên! Cuốn lấy hắn! Như vậy sát chiêu hắn không có khả năng liên tục sử dụng, các ngươi chẳng lẽ ở nói cái gì võ đạo tinh thần! Nhiều người như vậy, mệt mỏi cũng muốn mệt chết hắn!"

Lý Văn Bằng một tiếng hét to!

Đúng vậy a, chúng ta nhiều như vậy thanh đao, hắn cũng không phải ba đầu sáu tay, chỉ có một người, chúng ta thay nhau đi lên cùng hắn triền đấu, mệt mỏi cũng mệt mỏi chết hắn!

Nghe được Lý Văn Bằng hét to thanh âm, còn lại các võ sĩ như là rốt cục hồi thần đây, chậm rãi bức tiến lên đây, ai cũng không dám động thủ trước.

Trên thực tế theo Triệu Phong bại vong đến bây giờ cũng không quá đáng mấy hơi thở công phu. ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' thức thứ nhất sát pháp ' Tinh Túc Vô Gian Sát pháp ' dùng Nhạc Bình Sinh ngắn như vậy tạm thời gian tu luyện mà nói, thi triển đi ra vẫn còn có chút miễn cưỡng, chỉ sợ liền chính thức uy lực một phần ba đều không có.

Nếu như không là vì thời gian tu luyện vô cùng ngắn ngủi, dùng Nhạc Bình Sinh toàn diện cao hơn Triệu Phong tố chất thân thể, lại tu luyện ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm Kinh ' cao như vậy đẳng cấp võ đạo Bí Điển, một cái đối mặt, Triệu Phong tựu chết rồi.

Từng đạo số liệu ở Nhạc Bình Sinh trong mắt chảy xuống, hắn số liệu đã biến thành:

' lực lượng ': 4. 2

' thể chất ': 4. 3

' nhanh nhẹn ': 4. 3

' tinh thần ': 4. 4

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 430

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 0. 3%

' còn thừa thời gian đếm ngược thì: 21 ngày 19 giờ '

' đánh giá ': Không tệ không tệ, thật sự là phong phú bữa ăn khuya a!

Toàn diện đột phá 4 điểm đại quan!

Tại đây ngắn ngủn mấy hơi thở tầm đó hắn đã lại lần nữa hồi khí, nhìn về phía sắc mặt hung ác, cẩn thận từng li từng tí vây tới 16 cái Võ Sư, Nhạc Bình Sinh thanh âm lại lần nữa ở tất cả người vang lên bên tai:

"Các ngươi! Vẽ đường cho hươu chạy, trợ Trụ vi ngược, nên giết!"

Không chờ cái này 16 cái Võ Sư phản ứng, Nhạc Bình Sinh mang theo um tùm ánh đao, đã đoạt trước một bước bước ra, hàn quang nhảy lên, chém thẳng vào mà xuống!

Lý Văn Bằng ánh mắt lạnh lùng âm hiểm nhìn Võ Sư đám hô quát cùng cùng thần bí nhân chém giết cùng. Khanh âm vang bang thanh âm không ngừng mà phát ra, đốm lửa nhỏ ở một mảnh đen kịt trong đình viện xung quanh vẩy ra.

Sự thật cũng đã chứng minh, thần bí nhân này cũng bất thiện tại lấy một địch nhiều, mà chính mình chọn lựa ra đến những Võ Sư này bên trong cũng cũng không có gì là giá áo túi cơm. Tuy nhiên ngắn ngủn mấy hơi thở công phu, chính mình Võ Sư bên này dần dần xuất hiện thương vong, nhưng vài thanh đao đồng thời hàn lóng lánh, công hắn tất cứu, thế cục vẫn còn nỗ lực chèo chống cùng. Lý Văn Bằng nheo mắt lại, gắt gao nhìn vào chiến trường theo thân pháp biến hóa đánh giết dần dần chuyển di cùng.

Ở vừa mới đuổi tới sau đó, hắn cũng đã phát hiện mình nhi tử phòng ngủ môn bị bạo lực phá vỡ. Mà theo Triệu Phong bại vong, thần bí nhân này mang cho hắn mãnh liệt cảm giác nguy cơ nhường hắn căn bản không có công phu đi để ý tới con mình chết sống. Con mình lại thích, lại cưng chiều hắn, không có còn có thể tái sinh, mà hắn mạng của mình, cũng chỉ có một đầu. Cho nên tại minh bạch con của mình rất có thể đã ngộ hại, trong chớp mắt buồn bã thảm thiết nổi giận qua đi, tỉnh táo cùng lý trí đã trở về Lý Văn Bằng đại não. Vô số ý niệm nhanh chóng chuyển động.

Lý Văn Bằng trong nội tâm tràn ngập tối tăm phiền muộn, trước mắt người này một cái xử lý không tốt, đối với Lý gia mà nói liền là đại họa lâm đầu, cửa nát nhà tan hậu quả.

Người này đến cùng là người nào? Mục đích của hắn vậy là cái gì?

Khởi điểm Lý Văn Bằng cho rằng là con của mình Lý Vân Thông không biết từ nơi nào trêu chọc phải người không nên trêu chọc, lúc này mới đưa tới họa sát thân. Nhưng mà Lý Vân Thông tử vong về sau, ở giết chết ngăn trở Triệu Phong về sau, người này cũng không có đào tẩu, cũng căn bản không có biểu hiện ra chút nào muốn chạy trốn ý định.

Điều này đại biểu cùng cái gì?

Hắn là hướng về phía toàn bộ Lý gia đến. Xem hắn làm việc thủ đoạn tàn nhẫn vô tình, thần bí nhân này từ vừa mới bắt đầu liền không có tính toán buông tha cái này trong nhà tất cả người.

Hoặc là nói là vì thay trong thành chủ phủ người làm việc, mới đã tao ngộ vạ lây?

Lý Văn Bằng ánh mắt sáng quắc nhìn vào Triệu Phong thi thể, nhanh nắm chặt lại trong tay cái này nắm hẹp dài đao khí, vây công Võ Sư thương vong càng ngày càng thảm trọng, hắn lại không có chút nào lo lắng, giống như tính trước kỹ càng.

Hắn chậm rãi rút ra đao trong tay.

Trên thực tế, vô luận là đang tại chém giết đã xuất hiện thương vong Võ Sư cũng tốt, hay là nghe đến động tĩnh sẽ chạy tới xem xét Thành Vệ quân cũng tốt, Lý Văn Bằng ở ngay từ đầu sẽ không có trông cậy! Hắn có thể theo hai bàn tay trắng ngoài thành tiểu tử nghèo, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng một đường chém giết, tiến nhập nội thành, hỗn cho tới bây giờ thân phận địa

vị, từng ấy năm tới nay như vậy duy nhất tin chắc không nghi ngờ sinh tồn nguyên tắc liền là:

Chỉ dựa vào chính mình!

Chỗ dựa sơn sẽ sụp đổ, dựa vào mỗi người sẽ chạy. Đây là Lý Văn Bằng ở vô số máu và lửa trong chiến đấu lấy được máu chảy đầm đìa giáo huấn. Hắn duy nhất có thể tin được, liền là đao trong tay mình.

Bá! Ở ngắn ngủi trong thời gian thích ứng lấy một địch nhiều phương thức chiến đấu, trảm kích va chạm trong, Nhạc Bình Sinh trong tay đao lại lần nữa dâng lên nhàn nhạt ánh sáng nhạt, tinh quang rơi ở trên đao, tựa hồ bị giam cầm không cách nào thoát ly, sau đó theo thân đao khẽ hót động, lại lần nữa bạo trán ra một mảnh thê lương ánh đao, hóa thành nguyên một đám hoàn hoàn đan xen sáng tỏ trăng lưỡi liềm.

Bang bang bang bang bang!

Tại đây phiến đại biểu cho tử vong trăng lưỡi liềm dưới, quả lớn vẻn vẹn tồn chín cái Võ Sư vòng vây phát ra liên tiếp việc binh đao giao kích hót động âm thanh. Sau một khắc, thành từng mảnh đoạn đao vẫn đang lóe ra hàn quang, thoáng cái quẳng!

Bảy người cổ họng phá vỡ miệng máu, huyết vụ phun, nắm trong tay cùng binh khí chỉ để lại một nửa lưỡi đao.

Trong tay bọn họ binh khí hết thảy bị chém đứt. Một trong nháy mắt kết thúc bảy cái tánh mạng con người, Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Lý Văn Bằng:

"Như vậy, đến phiên ngươi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 24: Lấy Mạng Đổi Mạng!

Trên thực tế ở cùng với khác Võ Sư kịch liệt chém giết đồng thời, Nhạc Bình Sinh ngay tại lưu ý Lý Văn Bằng cử động. Biểu hiện của hắn quá mức trấn định, tùy ý chính mình từng bước đem vây công giả giết chết lại thủy chung khí định thần nhàn, hình như có bí mật gì át chủ bài.

Sẽ cái gì át chủ bài?

Tại giao đấu trong, theo vị trí không ngừng chuyển di, ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài khả năng không có người chú ý tới Lý Văn Bằng cử động. Hắn nắm lấy một thanh hẹp dài, Nhạc Bình Sinh trong mắt xem ra cùng kiếp trước đường đao mười phần giống nhau binh khí, lén lút tới gần trên đất Võ Sư thi thể, sau đó một đao đâm.

Ở đâm trong chớp mắt, Nhạc Bình Sinh từng chứng kiến hắn lộ ra khát máu mà mê say biểu lộ.

Mà bây giờ, ở chỉ còn lại có hai người trong đình viện, giờ này khắc này, Lý Văn Bằng đã ngồi xổm ở Triệu Phong thi thể trước mặt. Ngẩng đầu lên lộ ra một cái huyết tinh, chờ mong nụ cười đối với Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Ta muốn cảm tạ ngươi. . . Nếu như không phải ngươi, ta chỉ sợ không có sử dụng cái này nắm Ẩm Huyết đao cơ hội."

Ngay tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhìn chăm chú, Lý Văn Bằng

trong tay Ẩm Huyết đao lập tức đâm vào Triệu Phong đã đình chỉ nhảy lên trái tim!

Cái này nắm kỳ lạ đao hình như là đã có được sinh mệnh một dạng, rất nhỏ nhúc nhích. Triệu Phong thi thể dần dần trở nên khô quắt, tựa hồ là bị cây đao này rút lấy tất cả huyết dịch, đạo đạo tơ máu theo trong tay hắn Ẩm Huyết đao trên thân đao uốn lượn mà lên, ở Nhạc Bình Sinh cảm giác trong, tản mát ra làm cho người buồn nôn huyết tinh vị đạo.

Nắm cây đao này Lý Văn Bằng lớn tiếng cười như điên, nguyên bản bình thường khí thế thoáng cái trở nên thô bạo, quỷ bí, lộng lẫy! Cả người của hắn cũng hình như nhận lấy cây đao này ảnh hưởng, trở nên tàn nhẫn mà dữ tợn. Nhếch miệng lên, nhìn từ trên xuống dưới Nhạc Bình Sinh, thời gian dần qua bước chân đi thong thả, Lý Văn Bằng lộ ra một cái máu chảy đầm đìa nụ cười:

"Ngươi, thử nghĩ chết như thế nào sao?"

Mắt thấy cùng đây hết thảy Nhạc Bình Sinh trong nội tâm bay lên một loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

' thú vị! Thú vị! Rất có thú vị! '

Nhạc Bình Sinh trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm lần nữa hiện lên đi ra, làm làm ra một bộ cuồng tiếu biểu lộ:

' ha ha ha ha, tiểu tử! Ngươi chưa phát hiện rất thú vị sao? Người này làm một chuyện, quả thực liền là một cái khác ngươi a! '

Nhạc Bình Sinh mặc kệ sẽ Tà Linh cười nhạo, một bên nhìn vào Lý Văn Bằng cử động, vừa nói: "Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ cây đao kia có được cùng ngươi một dạng năng lực?"

' không không không, linh hồn là cỡ nào cao quý? Như hắn thấp như vậy kém, ngây thơ ngu xuẩn, tràn ngập mùi máu tanh hôi

chuyển hóa phương thức làm sao có thể cùng ta Linh Năng chuyển hóa so sánh với? '

Hình xăm lên cho thấy cực độ khinh thường mà nói nói:

' ngươi thấy được sao? Bị ngươi giết chết kia cái cấp thấp sinh vật tất cả huyết dịch đều bị cây đao này hấp thu chuyển hóa thành huyết năng! Loại này chuyển đổi phương thức thật sự là quá thô bạo, thấp kém rồi, tràn đầy các loại tạp chất. Bất quá, cây đao này đối với ngươi mà nói trái lại rất hữu dụng chỗ. '

"Cái gì tác dụng?"

' chứa đựng Linh Năng đơn vị! Bất kể ngươi là tay không tấc sắt hay vẫn là dùng trong tay cây đao này đến tiến hành Linh Năng chuyển hóa, đều căn bản không thể đáng kể,thời gian dài chứa đựng Linh Năng, cho nên ở ngươi mỗi rút ra một cái linh hồn chuyển hóa làm Linh Năng về sau nhất định phải muốn lập tức hấp thu.

Nhưng là kia cái cấp thấp sinh vật cầm cây đao kia chất liệu cao cấp hơn nhiều, lợi dụng năng lực chuyển hóa làm Linh Năng sau đó có thể chứa đựng, ở lúc cần thiết sử dụng! '

' ngươi sẽ không phải cho rằng, lợi dụng ta vĩ đại Linh Năng chuyển đổi năng lực, chuyển đổi ra đến Linh Năng chỉ có cường hóa, chữa trị thân thể cùng chống cự thế giới bài xích, kéo dài tánh mạng của ngươi cái này hai tác dụng đi? '

Nhạc Bình Sinh cùng Tà Linh trao đổi tiến hành đến khâu cuối cùng. Mà trước mắt Lý Văn Bằng tràn đầy nhẹ nhàng thoải mái tâm tình, vung lên cùng trong tay Ẩm Huyết đao, tựa hồ là ở thích ứng lực lượng của mình. Chỉ là khẽ vung lên, chung quanh liền truyền đến không khí bị xé nứt ra tiếng rít. Lý Văn Bằng thoả mãn gật đầu, giờ phút này toàn thân tràn ngập nhàn nhã dạo chơi nhẹ nhàng thoải mái cảm:

"Dọa hỏng ngươi rồi sao?"

Lý Văn Bằng làm làm ra một bộ kinh ngạc biểu lộ đến, toàn thân tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng hắn giờ này khắc này như là mèo vờn chuột một dạng, trong ánh mắt toàn bộ đều là trêu tức:

"Ngươi vì cái gì không chạy trốn đây?"

"Linh Năng còn có tác dụng khác?" Không để ý đến Lý Văn Bằng, Nhạc Bình Sinh thoáng cái nhắc tới tất cả hứng thú đến, phải biết rằng, ngắn ngủn một tháng không đến thời gian, hắn theo xuyên qua mà đến một cái gầy yếu thiếu niên bình thường người, biến thành như bây giờ bỏ ở kiếp trước cơ hồ có thể gọi là siêu nhân, dựa vào là toàn bộ đều là cái gọi là Linh Năng chuyển hóa.

' cụ thể còn có tác dụng gì, cần nhờ chính ngươi đi mò, vĩ đại như ta, cũng không phải là ngươi thấp như vậy cấp sinh vật bảo mẫu! '

Tà Linh hình xăm treo không có hảo ý cuồng tiếu, sau đó thời gian dần qua biến mất không thấy gì nữa.

Không có được đáp lại. Không nói một lời Nhạc Bình Sinh bị Lý Văn Bằng đã hiểu vì sợ tới mức ngẩn người, hắn ha ha cười như điên:

"Ngươi có phải hay không rất sợ hãi? Có hay không chưa từng có gặp qua, cũng chưa từng có nghe nói qua loại chuyện này?"

Loại trạng thái này xuống Lý Văn Bằng hình như trở nên quỷ dị mà tố chất thần kinh, khuôn mặt vặn vẹo lên nói ra:

"Ngươi muốn là quỳ xuống cầu xin tha thứ, nói không chừng ta sẽ nhất thời mềm lòng buông tha ngươi?"

"Không không không, ngươi giết ta thương yêu nhất nhi tử, ta muốn đem thịt từng mảnh từng mảnh theo trên người của ngươi cắt bỏ, nhất định phải cắt đủ 3600 50 đao."

"Ngươi đang suy nghĩ gì? Ngươi đến cùng có hiểu hay không, hiện tại ta đây đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu?"

Đùng đùng!

Trong không khí truyền đến liên tiếp nổ vang thanh âm, dưới chân gạch xanh đất đá mặt bị mãnh nhiên giẫm liệt, kết thúc cùng Tà Linh trao đổi, Nhạc Bình Sinh căn bản không có chút nào nghe Lý Văn Bằng lại nói nhảm hứng thú, đã một đao chém tới!

Bang! Đốm lửa nhỏ văng khắp nơi.

Đao cùng đao tầm đó hung ác trảm kích, nương theo lấy vẩy ra đốm lửa nhỏ.

Đạp đạp đạp. Nhạc Bình Sinh liền lùi lại ba bước, nắm đao tay phải run nhè nhẹ cùng, cảm nhận được Lý Văn Bằng so về hiện tại tại chính mình còn muốn càng cuồng mãnh lực đạo, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Phải biết rằng, tại chính mình rút ra chuyển đổi nhiều người như vậy linh hồn chuyển đổi cường hóa về sau, tiếp cận 5 điểm tố chất thân thể, rõ ràng ở đoạt ra tay trước dưới tình huống bị một đao đánh lui!

Nhạc Bình Sinh nhíu mày: "Tà Linh, chuyện gì xảy ra, ngươi không phải nói cây đao kia năng lực rất thấp kém sao?"

' hừ! Cây đao kia là nắm người huyết khí toàn bộ rút ra, trực tiếp ngưng tụ bạo phát đi ra, với ngươi Linh Năng chuyển hóa, dùng để cường hóa thân thể của mình tương đối, căn bản cũng không phải là cùng một sự việc! Một cái là nắm đẫm máu tinh khí trực tiếp cho rằng nhiên liệu, một cái là nắm linh hồn chuyển hóa cho rằng chất dinh dưỡng, hai cái này như thế nào có thể đánh

đồng? '

Mà Lý Văn Bằng hoàn toàn không ngờ tới kiến thức đến mình bây giờ cái này một bộ từ lúc chào đời tới nay mạnh nhất đại thời khắc, Nhạc Bình Sinh còn dám đoạt xuất thủ trước, như là bị Lão Thử khiêu khích Mãnh Hổ, phát ra cực đoan nổi giận tiếng hô:

"Không đến chết sống đồ vật, cho ngươi kiến thức kiến thức, cái gì mới gọi là lực lượng!"

"Vô Tưởng Âm Sát!"

Thi triển ra thiên tân vạn khổ có được trân quý sát pháp, Lý Văn Bằng trong tay Ẩm Huyết đao trên thân đao huyết sắc mạch lạc rồi đột nhiên sáng lên, dường như mở ra Địa Ngục Chi Môn, ném ra một đạo âm trầm, khủng bố, thô bạo thật dài máu cầu vồng, nương theo lấy tấn mãnh bước chân, hung hăng trảm kích ở Nhạc Bình Sinh vừa mới giơ lên trên đao!

Loong coong!

Đoạn đao quẳng, Nhạc Bình Sinh trong tay đi qua Linh Năng chuyển hóa tác dụng trở nên thổi tóc tóc đứt trường đao, rõ ràng bị Lý Văn Bằng nhất trảm mà đoạn! Rét lạnh tận xương đao gió thổi qua, ở không có tiếp xúc đến Nhạc Bình Sinh dưới tình huống, bả vai đến xương sườn xiêm y bị cắt ra một đạo thật dài lỗ hổng.

"Ha ha ha ha! Ta sụp đổ muốn nhìn, ngươi còn lấy cái gì cùng ta đấu!"

Lý Văn Bằng càn rỡ cười ha hả, lại lần nữa nhấc lên tàn nhẫn máu cầu vồng, kéo dài qua cả hai ở giữa khoảng cách, mang trên mặt hung ác khoái ý, nắm chắc thắng lợi trong tay thần sắc, thẳng tắp đâm hướng Nhạc Bình Sinh lồng ngực.

Nhưng mà ở Lý Văn Bằng trong mắt xem ra, Nhạc Bình Sinh ánh mắt rễ bản không có có thay đổi gì, bên trong không có chút

nào buông tha cho, tuyệt vọng đến chờ cảm xúc, tỉnh táo đến làm cho người tức lộn ruột.

Quay mắt về phía cái này tàn khốc tà ác máu cầu vồng, hắn rõ ràng mặt không biểu tình, không tránh không né, giơ tay lên bên trong đoản đao, gân cốt chấn động, lại lần nữa nhấc lên một đạo vặn vẹo ánh trăng cùng sắc đêm thê lương ánh đao!

' Tinh Túc Vô Gian Sát pháp '!

Phốc!

Cơ hồ là một cái nháy mắt thời gian, ở Lý Văn Bằng trong thời gian ngắn như vậy căn bản không cách nào khống chế sát chiêu độ lệch dưới tình huống, đã ở hắn không thể tin trong ánh mắt, hai đạo đồng dạng ngoan lệ vô tình ánh đao, chính là như vậy giao thoa mà qua, hung hăng xuyên vào thân thể của đối phương!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 25: Tà Linh Ẩm Huyết Đao

Vì cái gì?

Hắn không sợ chết sao?

Liền vì cùng ta đồng quy vu tận?

Tất cả liều lĩnh biểu lộ cứng lại trên mặt, Lý Văn Bằng không thể tin cúi đầu nhìn nhìn xuyên vào lồng ngực đoạn đao.

Nhạc Bình Sinh cánh tay phát lực, hung hăng xoắn một phát!

Lý Văn Bằng sắc mặt mạch máu bạo lên, nhìn về phía trên dữ tợn mà khủng bố:

"Ngươi. . . Không sai so với ta hung ác, ta ở phía dưới chờ ngươi. . . !"

Lý Văn Bằng chỉ để lại một câu như vậy oán hận không cam lòng, đại cổ đại cổ máu tươi từ ngực, trong mồm tuôn ra, trong ánh mắt tất cả sắc thái toàn bộ rút đi, sau đó gục đầu xuống đến, không còn nữa một giọt khí tức.

Xùy! Nhạc Bình Sinh dường như thân thể không phải là mình, đẩy ra Lý Văn Bằng bất động bất động thi thể, nắm xỏ xuyên qua ngực bụng Ẩm Huyết đao rút ra. Quỷ dị chính là, theo hẹp dài thân đao rút ra, vậy mà nhưng không có một giọt tiên huyết rơi đi ra.

Sắc mặt của hắn yếu ớt giống như người chết. Liền tại ngắn

như vậy ngắn thì một hai cái thời gian hô hấp, hắn toàn thân huyết dịch đã bị cái này nắm Yêu Đao rút lấy tiếp cận một phần ba. Nếu như không phải ở đánh chết vây công Võ Sư về sau, đã tối thiểu đột phá 5 điểm đại quan các hạng thể năng chèo chống, chỉ sợ thật sự muốn như Lý Văn Bằng chỗ nói như vậy cùng tiến lên đường rồi.

' tiểu tử, lại đến như vậy dã man một bộ, trân quý Linh Năng không phải như vậy dùng! Ngươi như vậy hoàn toàn là ở phung phí của trời! '

Tà Linh khinh bỉ phụ đề lưu động, Nhạc Bình Sinh cảm thụ được đoạn đao truyền đến liên tục không ngừng lưu động Linh Năng, như là ngâm suối nước nóng thư thái như vậy. Không để ý đến Tà Linh khinh bỉ, ở giữa ngực và bụng miệng vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ lành lại về sau, trên mặt của hắn cũng khôi phục huyết sắc.

Lý Văn Bằng, Lý Vân Thông phụ tử ác thủ, tăng thêm Triệu Phong cùng với Từ Khánh Từ Hoa đến Võ Sư tổng cộng hai mươi ba người, toàn bộ đã bị chết ở tại Nhạc Bình Sinh đao xuống. Giờ này khắc này thân thể của hắn số liệu đã biến thành:

' lực lượng ': 6. 3

' thể chất ': 6. 4

' nhanh nhẹn ': 6. 4

' tinh thần ': 6.5

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 640

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 0. 3%

' còn thừa thời gian đếm ngược thì: 58 ngày 19 giờ '

' đánh giá ': Một hồi phong phú bữa tiệc lớn, không bằng lại thêm một điểm phòng ăn sau tiểu món điểm tâm ngọt?

Sáu lần thường nhân tố chất thân thể!

Đến tận đây, chăm chú ở Nhạc Bình Sinh sau lưng đuổi theo tử vong đếm ngược thì rốt cục để lại rộng thùng thình giữ lại. Đồng thời ở cảm thụ đột phá 6 điểm tố chất thân thể thuộc tính về sau, Nhạc Bình Sinh cảm giác mình cùng Trình Chiêm Đường thân thể cường độ đã thập phần tiếp cận, thậm chí có khả năng vượt qua.

Làm nhưng cái này tiếp cận cũng không bao hàm võ đạo kỹ xảo phương diện.

Vứt bỏ cái này nắm theo Bắc Hoang đi theo tới đoạn đao, Nhạc Bình Sinh nhặt lên mất rơi trên mặt đất Ẩm Huyết đao.

"Ẩm Huyết đao sao? Không bằng gọi là Tà Linh Ẩm Huyết đao đi."

Tà Linh lập tức tỏ vẻ ra là bất mãn:

' ai cho phép ngươi sử dụng vĩ đại Tà Linh danh tự, đến mệnh danh tại như vậy thấp kém trên binh khí? '

Bỏ qua Tà Linh khó thở bại hoại nhảy ra phụ đề, Nhạc Bình Sinh mang theo bao vây lại Tà Linh Ẩm Huyết đao, như chỉ con báo một dạng lướt qua đầu tường, rất nhanh biến mất ở một phiến trong bóng tối.

Ở lý trạch trong đình viện động tĩnh biến mất một phút đồng hồ thời gian về sau, có mấy cái gan lớn chút ít người hầu mới cẩn thận từng li từng tí theo dưới giường leo ra, xuyên thấu qua khe cửa thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó lặng lẽ quan sát.

Ý thức được hành hung người chính thức sau khi rời đi, bọn hắn nguyên một đám đi từ từ ra khỏi phòng, sau đó có người

chứng kiến trong đình viện nằm hơn mười cỗ thi thể, đang nhìn đến kể cả Triệu Phong ở bên trong, phần lớn thi thể như là bị cái gì yêu ma quỷ quái hút khô sạch toàn thân huyết dịch, tử trạng dữ tợn khủng bố, những người hầu này cả đám đều phát ra gào khóc thảm thiết một dạng kêu sợ hãi.

. . .

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Bình Sinh cùng bình thường một dạng sớm đi vào Hợp Túng Đạo võ quán, cái lúc này võ quán bên trong đệ tử cũng không nhiều, cũng không có đánh quyền luyện công, mà là tụ ở quán chủ Trần Hạc Tường chung quanh, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận thảo luận cùng.

"Trần sư phó, ngươi nghe nói không, nội thành mở thuốc quán cái kia Lý gia, tối hôm qua bị người diệt môn rồi!"

"Liền đúng a! Diệt tốt! Không biết bao nhiêu người vỗ tay khen hay đây này!"

"Cái này kêu là làm nhiều bất nghĩa tất từ đánh chết, Lý gia phụ tử kia làm cũng gọi là nhân sự vậy? Ta là võ công quá thấp, nếu như ta cũng có Yêu Đao lợi hại như vậy, ta cũng muốn vì dân trừ hại, thay trời hành đạo!"

Yêu Đao?

Nhạc Bình Sinh trong lòng khẽ động, để sát vào một bộ cái gì cũng đều không hiểu bộ dạng hỏi:

"Sư huynh, Yêu Đao là ai à?"

Ở Hợp Túng Đạo võ quán đã tính toán thâm niên học viên Hà Hùng thoáng cái mở ra máy hát, vỗ vỗ Nhạc Bình Sinh bả vai kích động nói: "Bình sinh, cũng liền ngươi còn không biết, chuyện này toàn bộ bắc ta thành đã đều truyền điên rồi!"

"Ngày hôm qua trong đêm khuya, cái này Yêu Đao liền giết kể cả Lý Văn Bằng, Lý Vân Thông ở bên trong tổng cộng hai mươi hai người! , a đúng rồi, còn có một nghe nói là cái kia không biết liêm sỉ thành bắc Tô gia nương tử, đao quang kiếm ảnh, trận kia mặt, thật sự là đại khoái nhân tâm a!"

Xem Hà Hùng cái này bức kích động bộ dạng, người không biết còn tưởng rằng hắn ngay tại hiện trường. Lúc này đã có người cười vang nói: "Hà Hùng, xem ngươi nói, thật giống như ngươi tận mắt nhìn đến một dạng!"

Hà Hùng cười hắc hắc, cũng không lấy người tranh luận, đối với Trần Hạc Tường hỏi: "Trần sư phó, cái này Yêu Đao lợi hại như vậy, hắn võ đạo trình độ đến một bước kia?"

Trần Hạc Tường cười cười, so về những học viên này đến hắn đối với chuyện này biết đến muốn rõ ràng hơn một điểm, Lý gia huyết án trong phần lớn bị giết chết người tử trạng thê thảm vô cùng, bất kể ai nhìn thấy đều dọa kêu to một tiếng.

Hiện tại phủ thành chủ đã phát ra thông cáo, đối với làm xuống cái này huyết án thần bí nhân đặt tên là yêu đao, khắp nơi đều ở truy bắt. Hơn nữa thông cáo bên trong gọn gàng dứt khoát chỉ rõ cái này Yêu Đao cực độ nguy hiểm, rất có thể là tu luyện cái gì tàn nhẫn tà đạo công pháp.

Hắn mở miệng nói:

"Cái này Yêu Đao võ đạo tu vi còn ở vào trúc thân thể cơ giai đoạn, cũng có thể còn không có tu luyện tới hổ báo lôi âm. Chúng ta Biên Hoang vùng tài nguyên có hạn, võ đạo phát triển cằn cỗi, có thể luyện đến hổ báo lôi âm một bước này tuyệt đại bộ phận đều là có danh tiếng nhân vật.

Yêu Đao người này, ta cho tới bây giờ đều không có nghe nói qua. Cho nên hắn nên là ở gân cốt tề minh giai đoạn giao thân xác

chịu đựng thật lâu võ giả, hơn nữa rất có thể là ngẫu nhiên muốn lấy được, tu luyện cái gì học cấp tốc tà đạo võ học, lấy người đối địch lực sát thương lớn hết sức, cho nên coi như là Lý Văn Bằng cùng cái kia Triệu Phong đều là gân cốt tề minh giai đoạn, hay vẫn là đã bị chết ở tại trong tay của hắn."

Tà đạo công pháp lợi hại như vậy? Các học viên hai mặt nhìn nhau, có chút không thể tin.

Trần Hạc Tường chứng kiến bọn hắn cái này bức bộ dáng ở đâu còn có thể không biết bọn hắn suy nghĩ cái gì, vừa cười vừa nói:

"Tà đạo công pháp phần lớn đều là lợi dụng một ít bàng môn tả đạo thủ đoạn đến phóng đại lực sát thương mà thôi. Đều có được đủ loại tai hoạ ngầm, cũng sẽ tổn hại tổn thương thân thể căn bản, căn bản không được bao lâu, thân thể sẽ sụp đổ mất, người sẽ chết.

Không giống chính thống phương thức tu luyện, chịu đựng gân cốt, tiến hành theo chất lượng, cuối cùng nhường sinh mệnh xuất phát đến một cái khác cấp độ. Nói như vậy các ngươi khả năng không hiểu, trực quan mà giảng liền là bất kể là người tuổi thọ hay vẫn là thực lực, đều cùng hiện tại không thể so sánh nổi, đây cũng chính là ta thẳng đang theo đuổi cấp độ."

Cho tới nay Trần Hạc Tường đều rất ít giảng thuật quá nhiều võ đạo lên cụ thể phân chia, sợ đúng là các học viên thật cao theo đuổi xa, dục tốc bất đạt. Trụ cột không vững chắc, lại cao lầu các đều sụp xuống.

Hắn đứng dậy vỗ vỗ tay nói ra: "Tốt rồi, thời gian không còn sớm, bắt đầu bài học đi!"

Nhạc Bình Sinh đi cùng hắn học viên của hắn giải tán lập tức. Trần Hạc Tường suy đoán hoàn toàn là có lý có cứ, nhưng mà bất

đắc dĩ chính là gặp Nhạc Bình Sinh như vậy quái thai. Thực lực của hắn hoàn toàn không thể dùng Trần Hạc Tường thâm căn cố đế võ đạo tư duy đến cân nhắc, hắn ly kỳ cảnh ngộ cũng là Trần Hạc Tường hoàn toàn tưởng tượng không đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 26: ĐếN Nhà

Đến lúc nghỉ trưa tại, Nhạc Bình Sinh đi vào phòng bếp, giúp Lưu Hi bưng lên một bát tô dược thiện. Cái này là võ quán mỗi ngày giữa trưa đều cung cấp cho đệ tử dùng để bổ dưỡng thân thể. Nghèo văn giàu võ những lời này bỏ ở cái thế giới này đồng dạng áp dụng.

Ở Hợp Túng Đạo học võ tốn hao trên thực tế không thấp, muốn luyện được điểm danh đường đến càng là muốn không biết tốn hao nhiều hoặc ít. Cái này chủ yếu tiền tài tốn hao, ngay tại ở tẩm bổ, bổ sung, tăng cường thân thể khí huyết các loại dược liệu cùng loại thịt thức ăn lên. Tuy nhiên Hợp Túng Đạo võ quán mỗi ngày giữa trưa đều cung cấp như vậy một chén hổ cốt dưỡng thân thang, nhưng đối với thật chính là muốn luyện được thành tựu đệ tử mà nói, là xa xa không đủ.

Chính thức khốn cùng người, liền cơm đều ăn không đủ no, khí lực không đủ, hình thân thể khô gầy, muốn học tập võ đạo là thập phần khó khăn.

Lý gia bị diệt môn tin tức truyền khắp toàn thành, Lưu Hi cũng cũng biết rồi. Tuy nhiên nàng thiên tính thiện lương, dưới đáy lòng chỗ sâu nhất, hay vẫn là thở dài một hơi. Nhạc Bình Sinh đi theo phía sau của nàng, chỉ cảm thấy bước tiến của nàng đều nhẹ nhàng không ít.

Ừng ực ừng ực, đưa trong tay một chén hổ cốt dưỡng thân

thang rót vào trong bụng, cảm thụ một cỗ ấm áp cảm giác thăng lên, Nhạc Bình Sinh thở ra một hơi.

Lưu Hi mỉm cười nhìn hắn uống xong, lại đưa cho hắn một chén nói ra "Bình sinh, ngươi mỗi ngày luyện võ khổ cực như vậy, ta cái này chén cũng cho ngươi."

Một bên Hà Hùng khoa trương kêu lên: "Tiểu Hi tỷ, ngươi cũng quá bất công đi ～ "

Lưu Hi mắt trắng không còn chút máu: "Ta một đứa con gái nhà có hay không võ công tại trên thân thể, hay vẫn là cho bình sinh hô so sánh tốt."

Nhạc Bình Sinh cũng không nói chuyện, như tiểu tử ngốc một dạng tiếp tới đây một chút tử lại rót vào bụng. Lưu Hi như xem chính mình ngốc đệ đệ ôn nhu như vậy nhìn xem hắn, con mắt như là cong cong trăng lưỡi liềm.

"Có ai không?"

Lúc này thời điểm, một cái nhát gan thanh âm truyền đến, mười cái đệ tử ngẩng đầu trông đi qua, một cái bộ dáng thanh lệ, dáng người cao gầy nữ hài tử trạm ở cửa ra vào, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem các nàng. Chứng kiến như vậy cái đẹp cô nương, Hà Hùng thoáng cái con mắt lóe sáng, đến rồi lực, tiến ra đón, hưng phấn nói:

"Cô nương, ngươi là muốn học võ sao? Vậy ngươi đồng đến đối với vị trí rồi, chúng ta quán chủ Trần sư phó thế nhưng mà đức cao vọng trọng, nổi tiếng xa gần. . ."

Còn lại tất cả nam đệ tử toàn bộ đều hai mắt tỏa ánh sáng, chờ mong nhìn qua. Trên thực tế, cứ việc đến võ quán học võ nam nữ không mức độ, truyền thụ đều là giống như đúc đồ vật, Hợp Túng Đạo võ quán nữ đệ tử hay vẫn là thập phần thưa thớt. Mà những

này nữ đệ tử bên trong dung mạo cùng Lưu Hi so với lại thiên soa địa viễn, càng thêm đề không nổi hứng thú đến.

Lưu Hi dung mạo cực đẹp, là cơ hồ tất cả nam các học viên trong suy nghĩ Nữ Thần, nhưng bởi vì chênh lệch quá lớn, nhưng không ai có lá gan truy cầu. Hà Hùng cũng là như thế này, ở Lưu Hi cặp kia dường như rất biết nói chuyện con ngươi dưới, tất cả lồi lên dũng khí đều thoáng cái giải tỏa. Lần này tử đến rồi cái đẹp trình độ không kém đến đâu đi cô nương muốn học võ, mọi người bỗng chốc bị điều động lên tất cả chờ mong.

"Ta. . . Không phải đến học võ, ta là tới tìm việc làm, các ngươi tại đây cần chế tác sao? Ta cái gì đều có thể làm."

Hà Hùng sửng sốt một chút, sau đó hưng phấn trình độ không giảm, cao hứng hô: "Trần sư phó, có người nghĩ đến chúng ta tại đây chế tác!"

Trần Hạc Tường từ bên trong trong tĩnh thất đi tới, hỏi: "Hà Hùng, chuyện gì xảy ra?"

Hà Hùng dăm ba câu nói với hắn rồi, Trần Hạc Tường xoay đầu lại hỏi: "Ngươi tên là gì? Người ở nơi nào sĩ? Biết chút cái gì?"

Cô bé này trên mặt có chút ít bẩn, hay vẫn là che dấu không được thanh thuần tú lệ dung mạo, được qua một cái lễ về sau nhu thuận mà có chút vội vàng nói:

"Ta gọi Tiêu Lam, là Côn Nha thành nhân sĩ, bị Lý phủ một cái tên là Triệu lão đại người cho trói đến bắc ta thành, ta không muốn về nhà, van cầu ngài thu lưu ta tại đây bên trong chế tác đi, giặt quần áo nấu cơm may ta đều, ta không cần nhiều thiếu tiền, có thể làm cho ta ăn cơm no là được rồi. . ."

"Lý phủ Triệu lão đại?" Trần Hạc Tường sững sờ, đối với trói người chuyện này không biết chút nào, hỏi: "Bị diệt môn cái kia Lý

phủ? Nói rõ ràng chuyện gì xảy ra? Vì cái gì buộc ngươi?"

Còn lại đệ tử bị khơi dậy Bát Quái chi tâm, phần phật thoáng cái vây quanh, Trần Hạc Tường làm người từ trước đến nay ôn hòa, cũng không bày quán chủ kiêu ngạo, cũng không khu đuổi bọn hắn.

Nhạc Bình Sinh ở đám người sau nheo mắt lại đến, hình như đã có một ít ấn tượng. Cô bé này hình như liền là trong địa lao đánh bạo, cái thứ nhất trả lời chính mình vấn đề người. Không ngờ tới nàng không nghĩ biện pháp về nhà, ngược lại muốn ở lại bắc ta thành.

Nhìn thấy mười mấy người toàn bộ vây quanh, Tiêu Lam có chút sợ hãi, nhưng vẫn là ngữ khí bất loạn nói:

"Ta cùng mười cái những thành thị khác bị trói nữ hài ở đêm qua đến bắc ta thành, chúng ta vừa mới bị cái này Triệu lão đại cùng dưới tay hắn người nhốt vào trong địa lao không có bao lâu, liền có một mình vào đây giết chết thủ vệ, hắn hỏi chúng ta tại đây bên trong nguyên nhân về sau, nắm xiềng xích dùng đao chém ra về sau, rời đi rồi, nói là muốn đi giết người."

Các học viên thoáng cái xôn xao, đây mới thực sự là kinh nghiệm bản thân giả a!

Bọn hắn chẳng quan tâm Trần Hạc Tường ở bên cạnh, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mà hỏi:

"Tiểu Lam, cái kia người liền là Yêu Đao đi? Hắn rõ ràng giúp các ngươi? Hắn dài bộ dáng gì nữa ngươi gặp được sao?"

"Đúng vậy a Tiểu Lam, Yêu Đao đến cùng là nam hay là nữ? Người này hình như không có hư hỏng như vậy a."

"Yêu Đao chẳng lẽ không phải một bộ mặt xanh nanh vàng, hung ác vô cùng bộ dạng?"

Nhạc Bình Sinh trầm mặc im ắng nhìn xem có chút chân tay luống cuống Tiêu Lam, lúc này Trần Hạc Tường khoát tay chặn lại, có chút nghiêm khắc nói: "Tiểu Lam sự tình, các ngươi ai cũng không muốn ra bên ngoài nói! Cái này là vì bảo hộ nàng! Nếu như có người nắm chuyện này bị để lộ đi ra ngoài, từ nay về sau không cần bước vào ta võ quán cửa lớn! Lưu Hi, Tiêu Lam, cùng ta vào đi!"

Dứt lời, Lưu Hi đi đến trước kéo Tiêu Lam tay đến, nhìn thấy ôn nhu như vậy mỹ mạo tỷ tỷ lôi kéo tay của mình, Tiêu Lam trong nội tâm yên ổn rất nhiều, cẩn thận từng li từng tí đi theo Trần Hạc Tường sau lưng, đi vào tĩnh thất.

Tĩnh thất ngoài, Hà Hùng bọn họ căn bản chẳng quan tâm điệu bộ khóa, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận thảo luận:

"Không nghĩ tới a! Sự thật dĩ nhiên là cái dạng này!"

"Không thể tưởng được Yêu Đao căn bản không có bố cáo đã nói như vậy tà ác tàn nhẫn, nếu như hắn thật sự là như thế này người, liền thuận tay nắm những tiểu cô nương này toàn giết, dùng để luyện tà công!"

"Hay vẫn là cái kia Lý phủ, từ trên xuống dưới đều ương ngạnh không được, làm ác liền Yêu Đao đều nhìn không được rồi, lúc này mới làm thịt những cặn bã này!"

Không thể không nói, Hợp Túng Đạo võ quán cái này tuổi trẻ các học viên ngoại trừ sức tưởng tượng phong phú bên ngoài, còn cực giàu tinh thần trọng nghĩa. Nhạc Bình Sinh cười, trong nội tâm cũng không lo lắng Tiêu Lam một cái bình thường tiểu cô nương có thể nhìn thấu thân phận của hắn. Chỉ bất quá đối với nàng xuất hiện tại đây bên trong thập phần ngoài ý muốn mà thôi.

Chỉ chốc lát, Trần Hạc Tường cùng Lưu Hi đã mang theo Tiêu Lam đi ra, hắn đối với mười cái đệ tử phóng tới chờ mong ánh mắt

nói ra: "Từ nay về sau, Tiểu Lam sẽ tại đây kiện võ quán chế tác, đồng thời cũng sẽ tập võ, các ngươi phải nhớ được giúp đỡ cho nhau."

Ba ba ba, Hà Hùng mang theo đầu, mười mấy người thoáng cái hưng phấn lại vui vẻ cố lấy chưởng đến. Không nghĩ tới chịu nóng như vậy liệt hoan nghênh, Tiêu Lam trên mặt tiểu say rượu cùng hành lễ.

Đám này Xú tiểu tử, thấy đẹp cô nương liền đi không đặng đường. Trần Hạc Tường bất đắc dĩ lắc đầu, cùng người trẻ tuổi cùng một chỗ sống một thời gian lâu tâm tính cũng tuổi trẻ. Hắn đối với Lưu Hi nói ra: "Tiểu Hi, ngươi mang Tiểu Lam tiếp xuống thay đổi võ quán xiêm y đi."

"Đi làm bài học! Đến lúc đó các ngươi khảo hạch qua không được là muốn ăn bản tử sao?"

Trông mong nhìn qua các học viên cổ co rụt lại, toàn bộ giải tán lập tức.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 27: Phản Ứng

Phủ thành chủ một chỗ mật thất.

Thiết Thủ cúi đầu, yên tĩnh cùng đợi.

Màu đen màn che đằng sau truyền đến vài tiếng ho nhẹ, sau đó khàn khàn thanh âm vang lên:

"Thế nào, điều tra ra sao?"

"Đại nhân, mấy ngày nay chúng ta thăm viếng qua bắc ta thành chung quanh tất cả thành thị, nhưng là cũng không có được cùng cái này Yêu Đao có quan hệ bất cứ tin tức gì. Hơn nữa ta cũng vụng trộm điều tra nghe ngóng, góp nhặt các nơi tin tức nho nhỏ, Biên Hoang vùng ngoại trừ Lý phủ bên ngoài, trước mắt còn không có bất kỳ người chết bị tháo nước tiên huyết nhân mạng án kiện. Cái này Yêu Đao tựa như trống rỗng xuất hiện, lại hư không tiêu thất một dạng, không có lưu lại một điểm dấu vết để lại!"

Một phen qua đi, màn che sau là đại đoạn trầm mặc, loại này trầm ngưng hào khí dưới, Thiết Thủ mồ hôi lạnh thời gian dần qua xông ra.

"Thiết Thủ, ngươi để cho ta rất thất vọng."

Khàn khàn thanh âm vang lên, Thiết Thủ thật sâu cúi đầu, không dám giải thích. Nhưng là ở mấy ngày nay hắn đã phát động ra hết thảy mọi người tay xung quanh tìm hiểu, phản hồi về đến

tin tức, bất kể là Biên Hoang hay vẫn là trong vực Trung Châu, căn bản cũng không có như vậy nhân vật số má. Muốn dưới loại tình huống này tìm được Yêu Đao, chắc chắn cùng với mò kim đáy biển một dạng khó khăn.

Thiết Thủ cho tới nay cũng đang tự hỏi, nhưng là đủ loại con đường nghe ngóng qua về sau, liền cùng hoàn toàn không có xuất hiện qua người này một dạng. Chỉ có một chút lưu manh vô lại, khắp nơi giả mạo Yêu Đao, rất là lãng phí hắn một ít thời gian tinh lực, chân chính có giá trị manh mối lại một cái đều không có.

Màn che sau người chậm rãi lại lần nữa mở miệng:

"Dấu vết để lại, Yêu Đao đã nói cho chúng ta biết rồi. Ngươi chẳng lẽ không có lưu ý sao?"

Thiết Thủ sững sờ, hình như nghĩ đến cái gì, hồi đáp: "Đại nhân ngươi nói là. . . Những chạy trốn kia nữ nhân? Nhưng là ta cũng hỏi qua mấy cái, các nàng chứng kiến Yêu Đao che mặt, căn bản không biết hắn dài bộ dáng gì nữa, hơn nữa thanh âm cũng tận lực cải biến, không biết tuổi của hắn. Trừ hắn ra hình thể bên ngoài căn bản không có muốn lấy được bất luận cái gì có giá trị tin tức."

"Thiết Thủ, nhiều năm như vậy an nhàn sinh hoạt đã mài tiêu diệt ngươi cơ cảnh." Màn che sau người một cái một cái khẽ đánh cùng mặt bàn: "Ngươi sẽ không có hảo hảo suy nghĩ qua, cái này Lý phủ diệt môn án, Yêu Đao đi trước làm việc là cái gì không?"

"Hắn đi trước cứu được những trong địa lao kia nữ nhân!" Thiết Thủ mắt sáng rực lên: "Đại nhân ngươi nói là. . ."

Màn che sau người cười: "Ngươi cảm thấy sẽ là dạng gì người, mới có thể đi trước cứu những râu ria này nữ nhân, nhưng không có giúp các nàng đến giúp chắc? Hơn nữa ở muốn lấy được ta Ẩm Huyết đao về sau còn như vậy bảo trì bình thản, không đi sử

dụng?"

"Người này rất có thể tuổi trẻ không lớn! Còn toàn thân tràn đầy tinh thần trọng nghĩa, hơn nữa hắn rất có thể ở này tòa bắc ta thành!" Thiết Thủ con mắt càng ngày càng sáng, thoáng cái thốt ra, trong nội tâm mang theo thật sâu bội phục cùng kính sợ.

Màn che sau người thoả mãn gật đầu nói ra: "Đã nhưng cái này toàn thân tỏa ra ngu đần chính nghĩa ăn trộm nhát gan như vậy, không dám dùng đao của ta, vậy ngươi liền sáng tạo cơ hội cho hắn đi. Ta một lần nữa cho hắn một cái làm chúa cứu thế cơ hội."

"Nhớ kỹ, nhân thủ không nhất định phải nhiều hoặc ít, nhưng là thanh thế nhất định phải đại! Vì để tránh cho cái khác người nhảy ra tự nhiên đâm ngang, ta cho phép ngươi vận dụng súng đạn. Nhưng là cái này độ, chính ngươi nắm chắc đi."

"Thuộc hạ đã hiểu!" Thiết Thủ đứng dậy, được hành lễ, vội vàng mà rời đi.

Nhìn xem Thiết Thủ vội vàng đi xa bóng lưng, màn che sau lại độ truyền đến kịch liệt ho khan thanh âm.

"Thời gian, không nhiều lắm rồi. . ."

. . .

Mấy ngày nay trong thời gian, Hợp Túng Đạo võ quán bên trong náo nhiệt phi thường.

Võ quán bên trong mỗi ngày sống cũng không nhiều nhiều, tăng thêm Tiêu Lam tay chân chịu khó, ở làm xong công về sau nàng cũng không có thiếu luyện võ thời gian. Cái lúc này Hà Hùng cùng mấy cái da mặt rất dày đệ tử sẽ thay nhau đụng lên đến, nhiệt tâm chỉ đạo Tiêu Lam như thế nào điều chỉnh hô hấp, như thế nào bày quyền khung. Lại đang Trần Hạc Tường lúc đi ra lập tức giải tán lập tức. Ở Nhạc Bình Sinh vài ngày trong quan sát, cái

này Tiêu Lam đối với Yêu Đao thân phận không biết chút nào, tìm được Hợp Túng Đạo võ quán tới cũng hoàn toàn là trùng hợp, sau đó hắn cũng liền không lại chú ý.

Nhạc Bình Sinh vẫn đang ở trong khắp ngõ ngách luyện cùng quyền. Tuy nhiên hiện tại sinh mệnh đếm ngược thì đã có đem thời gian gần hai tháng, nhưng là Nhạc Bình Sinh hay vẫn là không có chút nào buông lỏng.

Ở mấy ngày hôm trước chém giết bên trong, trên người hắn một cái trước mắt mà nói trí mạng vấn đề bại lộ đi ra: Ở lực lượng phương diện không thua đối thủ của mình trước mặt, chiêu pháp cùng thực chiến năng lực tương đối giật gấu vá vai.

Liền là Nhạc Bình Sinh trong lòng của mình cũng hết sức rõ ràng, bất kể là Triệu Phong cũng tốt hay vẫn là Lý Văn Bằng cũng tốt, hắn chỗ dựa vào đều là thuần túy lực lượng, đẳng cấp cao võ học Bí Điển, hấp thu Linh Năng thì biến thái thân thể chữa trị năng lực. Mà cái này ba điểm nếu như bị đối thủ chỗ hiểu rõ, tận lực nhằm vào, chết tất nhiên là tự mình.

Tuy nhiên đi qua lúc này đây huyết tinh chém giết, Nhạc Bình Sinh đối với ' Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức ' các loại chiêu pháp cùng với phát lực phương thức nắm giữ đều đi tới một bước dài. Nhưng mà đối với hắn mà nói hay vẫn là không đủ.

Chính mình toàn diện vượt qua 6 điểm tố chất thân thể hoàn toàn có khả năng đã đạt đến trúc thân thể cơ bước thứ ba: Hổ báo lôi âm trình độ. Nhưng mà ở chánh diện trong chiến đấu, lại khả năng cũng không phải giai đoạn này võ giả đối thủ.

Dùng Nhạc Bình Sinh hiện tại võ đạo tu vi trình độ, hoàn toàn không cách nào toàn diện cân đối điều động trong thân thể ẩn chứa mỗi một phần lực lượng. Mỗi một lần đối địch đều là dựa vào cao hơn thân thể của đối phương tố chất thô bạo nghiền áp, có rất nhiều không tất yếu lực lượng đều lãng phí.

Nhạc Bình Sinh gần đây rất có cảm giác nguy cơ, từng bước một chỉ hướng tử vong sinh mệnh đếm ngược thì, ở điểm này không có chính thức biện pháp giải quyết trước khi, hắn đều được như một chỉ cổ trùng, dốc sức liều mạng chém giết. Địch nhân của hắn sẽ càng ngày càng lớn mạnh.

Cho nên Nhạc Bình Sinh căn bản khó có thể làm từng bước, tiến hành theo chất lượng tiến hành chính thống võ đạo tu luyện. Thử nghĩ nếu như có một cái xuất hiện địch nhân, tu vi, kỹ xảo, thân thể cường độ toàn diện vượt khỏi, nghiền áp chính mình sau đó, vừa rồi không có kịp thời hấp thu Linh Năng hắn cũng chỉ có thể ngồi chờ chết.

Cái này là trong đoạn thời gian này, Nhạc Bình Sinh cần gấp giải quyết vấn đề.

Nhạc Bình Sinh tiếp xúc võ đạo thời gian thật sự quá ngắn, không thể hợp lý chính xác việc tốt dùng mỗi một phần lực lượng cũng là chuyện rất bình thường. Mà muốn giải quyết vấn đề này, ngoại trừ điên cuồng tu luyện bên ngoài, liền là không ngừng cùng người chém giết. Chỉ có ở máu và lửa rèn luyện trong, hắn có thể đủ nhanh chóng tăng lên nắm giữ.

Trên thực tế Nhạc Bình Sinh theo một người bình thường đến có thể nhẹ nhõm giết chết gân cốt tề minh giai đoạn võ giả, chỉ dùng đoản ngắn không đến một tháng thời gian. Mà một cái gân cốt tề minh giai đoạn võ giả luyện đến trình độ như vậy muốn xem mỗi người thiên phú bất đồng, ở mấy năm đến hơn mười năm tầm đó. Chớ đừng nói chi là hổ báo lôi thang âm đoạn võ giả.

Trần Hạc Tường hơn ba mươi tuổi không đến bốn mươi, mới tu luyện tới hổ báo lôi âm một bước này, hơn nữa còn không có tu luyện xong đầy. Ở mỗi ngày ắt không thể thiếu dược thiện phụ trợ dưới, phối hợp với quyền khung, dùng dây thanh, kéo gân cốt phát ra nặng nề như lôi tiếng động, cải thiện cốt tủy một lần nữa tạo máu, ở hoàn toàn hoàn thành tẩy tủy thay máu quá trình về sau,

mới tính toán làm xong đầy.

Như vậy ngày qua ngày hết sức công phu, Trần Hạc Tường trọn vẹn giằng co bảy năm.

Từ nơi này cũng có thể thấy được võ đạo quá trình tu luyện là cỡ nào dài cùng gian nan rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 28: Thanh Âm

Chính khi tất cả người ở sân luyện võ huy sái mồ hôi sau đó, một nam một nữ hai người thanh niên đã đi vào sân luyện công.

"Đại sư huynh, Đại sư tỷ!"

Hà Hùng cùng hắn học viên của hắn như vậy ngẩng đầu nhìn lên, phát ra một tiếng hưng phấn hô to. Hình như hoàn toàn không ngờ tới, lộ ra ngoài ý muốn mà kinh hỉ. Lúc này thời điểm ngoại trừ Nhạc Bình Sinh cùng Tiêu Lam như vậy nhân vật mới, giống như đều nhận ra đi vào võ quán một nam một nữ thân phận, phần phật thoáng cái một đám người vây quanh đi lên:

"Các ngươi tại sao trở về rồi!"

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn sang, một nam một nữ này mặc trên người tinh xảo hoa quý võ áo, bất kể là nam nữ đều cho người một cỗ khí khái hào hùng bức người, tràn ngập bừng bừng sinh cơ cảm giác.

Hợp Túng Đạo võ quán Đại sư huynh cùng Đại sư tỷ?

Hai người kia Nhạc Bình Sinh nghe người ta nhắc tới qua, tựa hồ là Trần Hạc Tường một tay mang đi ra chính thức truyền thừa y bát đồ đệ, học thành về sau không muốn dừng lại ở cằn cỗi Biên Hoang, đi Trung Vực. Xem cái này bức bộ dáng rất có một loại áo gấm về nhà cảm giác. Nhạc Bình Sinh tự nhiên biểu hiện sẽ không quá dị loại, hắn cũng đã đến gần, yên tĩnh đánh giá một nam một

nữ này.

Nam tướng mạo tuấn lãng, mắt tinh mày kiếm, một bộ vẻ mặt hưng phấn bộ dạng, nữ lông mày sắc nhọn, một đôi óng ánh con ngươi tràn ngập bừng bừng khí khái hào hùng. Nhạc Bình Sinh chú ý tới, hai người bọn họ mặc trên người võ áo tựa hồ là thống nhất quy định thức, trên ngực thêu lên Túng Tâm Lưu võ đạo tràng chữ.

Túng Tâm Lưu võ đạo tràng, cái này cái gọi là võ đạo tràng cùng võ quán có cái gì bất đồng?

"Hà Hùng, Tề Khánh, Hồ Dương. . . Các ngươi đều ở. Còn có rất nhiều khuôn mặt mới."

Ở Nhạc Bình Sinh trong quan sát, cái chiếu Bắc Thần treo như tắm gió xuân mỉm cười, đảo qua nguyên một đám hưng phấn gương mặt nói ra:

"Sư phó đây? Mấy năm này hắn có khỏe không?"

"Sư huynh sư tỷ, có các ngươi ở bên ngoài như vậy cho Trần sư phó không chịu thua kém, hắn không biết thật tốt đây này! Ta đi gọi hắn!" Hà Hùng nhanh như chớp hướng tĩnh thất chạy tới, còn lại đệ tử thoáng cái tạc mở nồi một dạng, nhịn không được tăng vọt rất hiếu kỳ cảm, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận hỏi tới:

"Sư huynh, Trung Vực có hay không đi đầy đường đều là lợi hại võ giả a, ta nghe nói bọn hắn còn có cái gì cái gì bảng."

"Sư tỷ, Túng Tâm Lưu võ đạo tràng có bao nhiêu người a, mỗi người đều rất lợi hại phải không?"

"Sư huynh, ta nghe nói Trung Vực một tòa thành trì thiếu nói đều có trên trăm vạn người, kia tường thành được dài bao nhiêu a."

"Sư tỷ, có hay không mang về đến sư muội a, vài năm không

thấy ngươi nhiều hấp dẫn rồi!"

Cái chiếu Bắc Thần cùng lục có cho nhìn nhau bất đắc dĩ cười cười, hai người bọn họ đã cùng những võ quán này đệ tử căn bản không còn là một cái thế giới người rồi.

Cái lúc này Trần Hạc Tường đi ra tĩnh thất, trạm ở cửa ra vào, rất xa nhìn thấy chính mình tự tay mang đi ra đồ đệ, thần sắc kích động, trong lúc nhất thời cảm khái ngàn vạn.

"Sư phụ! Chúng ta tới vấn an ngươi rồi!" Thấy được Trần Hạc Tường, cái chiếu Bắc Thần cùng lục có cho thoáng cái thu liễm trên mặt lễ phép mà xa cách mỉm cười, thần sắc kích động, ba bước cũng làm hai bước bước nhanh đến gần rồi, đối với Trần Hạc Tường thật sâu thi lễ.

"Hảo hảo hảo!" Trần Hạc Tường gần đây mây trôi nước chảy, giờ này khắc này cũng có chút khống chế không nổi kích động cảm xúc, thân thủ của hắn bồi dưỡng được cái chiếu Bắc Thần cùng lục có cho ở Trung Vực như vậy võ đạo cường thịnh, có thể nói là cao thủ khắp nơi trên đất phồn hoa địa vực đều xông ra một ít danh khí đến, còn bị lừng lẫy nổi danh Túng Tâm Lưu võ đạo tràng thu làm đệ tử hạch tâm, nhường hắn cũng thập phần kiêu ngạo.

Hắn đi đến trước nâng dậy cái này hai từng đã là đệ tử, vừa cười vừa nói: "Các ngươi trước khi gởi thư nói trở lại xem ta, ta còn tưởng rằng muốn thật lâu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp mặt."

Dứt lời, hắn đối với Tiêu Lam nói ra: "Tiểu Lam, ngươi đi gọi tiểu Hi, đến trên thị trường nhiều mua chút ít đồ ăn, làm một bữa phong phú, chúng ta cho sư huynh của các ngươi sư tỷ hảo hảo tiếp Phong tẩy trần."

Nghe được Trần Hạc Tường như vậy chỗ, mấy cái đệ tử thoáng cái hoan hô. Ở học viên tiếng hoan hô bên trong, cái chiếu

Bắc Thần ngẩng đầu lên, ánh mắt có chút do dự mà hỏi:

"Sư phụ, tiểu Hi. . . Nàng có khỏe không?"

Lục có cho ở vừa cười nói ra: "Tịch sư huynh, vấn đề này ngươi hỏi nhầm người."

Trần Hạc Tường cũng là ha ha cười cười, hình như biết rõ cái chiếu Bắc Thần suy nghĩ cái gì, nói ra: "Bắc Thần, có cho nói đúng, tiểu Hi qua được không, ngươi phải hỏi qua chính cô ta mới biết được!"

Không để ý tới cái chiếu Bắc Thần xấu hổ, Trần Hạc Tường sau đó lại đối với Nhạc Bình Sinh nói ra: "Bình sinh, muốn mua đồ vật khả năng rất nhiều, ngươi cùng tiểu Hi cùng Tiểu Lam cùng đi, giúp các nàng cầm lấy vài thứ. Bắc Thần, có cho, đến tĩnh thất chúng ta hảo hảo tạm thời."

Ở đi phòng bếp trên đường, Tiêu Lam líu ríu như con chim nhỏ, đối với Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Bình sinh, ngươi nói cái kia tịch sư huynh cùng tiểu Hi tỷ là quan hệ như thế nào à?"

"Bình sinh, cái này tịch sư huynh có hay không rất ái mộ tiểu Hi tỷ, nhưng là bị vô tình cự tuyệt?"

"Bình sinh, bình sinh, ngươi cùng tiểu Hi tỷ quan hệ không thật là tốt ấy ư, ngươi tại sao không nói chuyện à?"

Nhạc Bình Sinh: ". . ."

Không để ý đến Tiểu Lam phong phú sức tưởng tượng, gặp được Lưu Hi, Tiêu Lam đã chạy đi lên lôi kéo tay của nàng, đùa vừa cười vừa nói: "Tiểu Hi tỷ, cái chiếu Bắc Thần sư huynh cùng lục có cho sư tỷ trở lại rồi, Trần sư phó để cho chúng ta làm một bữa phong phú, cho bọn hắn tiếp Phong tẩy trần, bình sinh đến

cho chúng ta làm ô-sin."

Lưu Hi xoa xoa tay, sắc mặt không có mảy may biến hóa nói ra: "Tốt, kia chúng ta bây giờ hãy đi đi."

Hình như phát giác Lưu Hi có chút không đúng, Tiêu Lam một đường cẩn thận từng li từng tí không có hỏi lung tung này kia, trò chuyện một ít chuyện nhà sự tình, không có chút nào nhắc tới cái chiếu Bắc Thần người này.

Đi tới thị trường, nhất bên ngoài đồ ăn quán, Hà Lỵ chứng kiến xa xa tới Lưu Hi một đoàn người hưng phấn vung lên lên cánh tay đến, hô: "Tiểu Hi tỷ!"

"Hà Lỵ!" Lưu Hi cười đến gần đả khởi mời đến: "Vừa lúc ở ngươi tại đây nhiều mua chút ít đồ ăn mang về."

Hà Lỵ chứng kiến Lưu Hi bọn hắn hết sức hưng phấn, hỏi: "Tiểu Hi tỷ, đều là rất mới lạ, ngươi tùy ý tuyển đi! Ca ca ta ở Trần sư phó nơi đó như thế nào đây? Hắn có hay không lười biếng? Hắn thường xuyên trở về nói Trần sư phó thường xuyên khích lệ hắn, có phải thật vậy hay không à?"

"Tiểu Lỵ chính là nó Hà Hùng muội muội, không nghĩ tới Hà Hùng trở về nhà hay vẫn là như vậy yêu khoác lác!" Nghe được Hà Lỵ nói như vậy, Tiêu Lam buồn cười, che miệng lặng lẽ ở Nhạc Bình Sinh bên tai nói ra.

Lưu Hi cười cũng không có ở Hà Lỵ trước mặt vạch trần Hà Hùng nói dối, một bên tuyển đồ ăn, biến đổi nói chuyện phiếm. Tuyển hết về sau đưa qua tiền nói ra: "Tiểu Lỵ, chúng ta còn muốn đi mua chút ít thịt, xuống trở về lại trò chuyện nha."

Hà Lỵ nhanh nhẹn giả trang tốt rồi, vui vẻ cười nói: "Ân! Tiểu Hi tỷ đi thong thả nha."

Biệt quá Hà Lỵ về sau, Nhạc Bình Sinh tiến lên nhắc tới một

bọc lớn tử hắn gọi không lên danh tự đến đồ ăn, đi cùng Lưu Hi các nàng hướng trong chợ đi. Nhạc Bình Sinh đánh giá cái này chiếm diện tích đại khái không đến 2000 mét vuông thị trường, rao hàng đại đa số đều là một ít dược liệu, da thú, cùng một ít kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Đang tại hắn nghĩ như vậy đồng thời, lỗ tai của hắn hơi động một chút, loáng thoáng nghe được tiếng động lớn xôn xao. Ầm ĩ thanh âm truyền tới.

"Ân?" Lưu Hi cùng Tiêu Lam còn vô tri vô giác, Nhạc Bình Sinh đột nhiên quay đầu từ trước đến nay thì phương hướng nhìn lại.

Rầm rầm rầm bang bang!

Liên tiếp nổ vang âm thanh ở bầu trời trong quanh quẩn không ngớt, loại này thanh âm Nhạc Bình Sinh thật sự lại quen thuộc bất quá.

—— súng đạn tiếng gầm gừ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 29: Thất Hồn Lạc Phách

Trong chợ mọi người đều mờ mịt ngẩng đầu lên, hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, sau đó dồn dập tiếng vó ngựa, tiếng kêu sợ hãi, tiếng gọi ầm ĩ càng lúc càng lớn.

Nhạc Bình Sinh tựa hồ cũng có thể cảm nhận được dưới chân địa mặt rất nhỏ chấn động, đúng lúc này, một đại đội trưởng đội kỵ mã, cưỡi con ngựa cao to, một tay giơ súng lửa, không hề mục tiêu đối với bầu trời bắn, cái tay còn lại lên đập cùng dây thừng, trong miệng không ngừng tru lên, hô quát, không có xông vào thị trường, mà là thoáng cái theo thị trường cửa ra vào nhanh chóng đi qua.

Những là người nào này? Bắc Hoang dùng võ lập minh, những người này tại sao có thể có súng đạn? Bọn hắn súng đạn là từ đâu đến hay sao?

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ đồng thời, Lưu Hi cùng Tiêu Lam đột nhiên phát ra một tiếng kêu sợ hãi!

Chỉ thấy một cái gặp mặt đạo phỉ trong tay dây thừng hất lên, rõ ràng một cái bọc tại thị trường gần nhất Hà Lỵ trên người!

Cái này gặp mặt đạo phỉ trên cánh tay nổi gân xanh, Hà Lỵ còn chưa kịp phát ra một tiếng kêu sợ hãi, toàn bộ người liền thoáng cái bay lên trời, bị kéo đến trên lưng ngựa, lóe lên rồi biến mất.

Theo từng cơn tiếng vó ngựa từng bước nhỏ đi, Hà Lỵ tiếng la

khóc cũng thoáng cái biến mất.

"Tiểu Lỵ! Tiểu Lỵ!"

Toàn bộ thị trường theo cái này một đội mã phỉ đi qua trở nên hỗn loạn không chịu nổi, tất cả mọi người vội vội vàng vàng hướng trong chợ trốn đi, khắp nơi đều là một mảnh bừa bộn. Trong đám người Lưu Hi cùng Tiêu Lam thần sắc yếu ớt, thoáng cái hoang mang lo sợ. Vừa định muốn tiến lên nhìn xem Hà Lỵ bị mang đi nơi nào, bị Nhạc Bình Sinh kéo lại.

"Không muốn đi ra ngoài! Chờ thêm một hồi! Phương hướng của bọn hắn là nội thành phương hướng, nơi đó phòng vệ bọn hắn như vậy không đến ba mươi người tuyệt đối không có khả năng chính diện tiến lên, bọn hắn còn có thể trở lại!"

Nhạc Bình Sinh ngữ khí tỉnh táo vô cùng, nhường hai nữ nhân này núp ở phía sau mặt, sau đó toàn bộ ảnh hình người một cái con báo một dạng, ba bước hai bước xông vào Hà Lỵ nguyên bản chỗ đồ ăn quán, che dấu, đem lỗ tai dán tại trên đất lắng nghe cùng.

Lưu Hi cùng Tiêu Lam thoáng cái mở to hai mắt nhìn có chút khó tin, cái lúc này hai người bọn họ mới vừa vặn kịp phản ứng, Nhạc Bình Sinh ngoài dự đoán mọi người tỉnh táo ứng đối, cùng bình thường trầm mặc ít nói bộ dáng so sánh với quả thực là tưởng như hai người. Nhất là Lưu Hi, cái này gần đây không quá nói chuyện tình yêu ngốc đệ đệ ở hiện tại xem ra có một ít lạ lẫm.

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không biết Lưu Hi cùng Tiêu Lam tâm lý hoạt động, cái này một chỗ thị trường trong khoảng cách thành cũng không xa. Không có bao lâu, dán chạm mặt đất trong lỗ tai, cực kỳ rất nhỏ chấn động âm thanh lại lần nữa truyền đến, phóng đại, nương theo lấy từng tiếng súng lửa tiếng nổ vang.

Sau đó, xuyên thấu qua cản bản tại khe hở, Nhạc Bình Sinh

chứng kiến cái này một đám đạo phỉ đã xuất hiện ở góc đường, móng ngựa vung vẩy, điên cuồng hướng về ngoài thành cửa ra vào chạy tới. Bọn hắn người nào trên lưng ngựa, đều có một cái hoặc là hai nữ nhân đang khóc hô giãy dụa.

"Một, bảy, 13. . . 18 cái."

Nhạc Bình Sinh như một khối cứng rắn hàn băng, yên lặng đếm lấy đạo phỉ nhân số.

Nhạc Bình Sinh cũng không có động thủ, ở 18 nắm súng đạn hỏa lực bao trùm dưới, hắn động thủ không có chút nào nắm chắc, dùng Trình Chiêm Đường như vậy cùng chính mình không kém bao nhiêu tố chất thân thể, cùng mạnh hơn chính mình quyền thuật trình độ, đều chỉ dám ở sắc đêm yểm hộ xuống phá vòng vây, hắn hiện tại không hề chuẩn bị xông đi lên cũng sẽ chỉ là nuốt hận tại chỗ.

Bất quá thoạt nhìn những đạo phỉ này trong tay súng lửa kiểu dáng cũ kỹ, hơn nữa chỉ có cánh tay dài ngắn, hình như uy lực cùng tầm bắn đều xa không bằng Nhạc Bình Sinh theo biên quân mang về đến kia một cái.

Ở móng ngựa chấn động âm thanh hoàn toàn biến mất về sau, Nhạc Bình Sinh đứng dậy, tìm được Lưu Hi cùng Tiêu Lam:

"Nên không có việc gì rồi!"

"Làm sao bây giờ? Tiểu Lỵ nàng làm sao bây giờ?"

Lưu Hi cùng Tiêu Lam trên mặt yếu ớt vô cùng, chăm chú nắm chặt hai tay, trơ mắt chứng kiến Hà Hùng muội muội chính là như vậy bị một đám hung đồ bắt đi, khó có thể tưởng tượng nàng sẽ phải chịu cái dạng gì đối đãi, hai người nước mắt đều nhanh muốn đến rơi xuống.

"Chúng ta về trước võ quán, nói cho Trần sư phó."

Nhạc Bình Sinh ngữ khí trầm tĩnh, đại não cấp tốc vận chuyển cùng.

Cái này nhóm người hình như bắt toàn bộ đều là nữ nhân, cùng Lý Văn Bằng làm một chuyện phải chăng có chỗ liên quan? Hay vẫn là nói chỉ là một đám hào không quan hệ hung đồ?

. . .

Hợp Túng Đạo võ quán bên trong, Tịch Bắc Thần vẻ mặt hưng phấn, giảng thuật Trung Vực các loại phong thổ, lục có cho treo rụt rè mỉm cười, thỉnh thoảng bổ sung hai câu. Hai mươi mấy người đệ tử một bộ thằng nhà quê thần sắc nghe bọn hắn nói xong, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra giật mình, hâm mộ biểu lộ đến.

Trần Hạc Tường cười nhìn xem võ quán các học viên một bộ tập trung tinh thần bộ dáng nghe, những tiểu tử này thằng rất hướng tới rộng lớn thế giới, nhường bọn hắn hảo hảo mà nghe một chút cũng tốt, miễn cho biến thành ếch ngồi đáy giếng.

Tách tách đát.

Nghe được tiếng bước chân dồn dập, theo Tịch Bắc Thần phương hướng chính dễ dàng chứng kiến Lưu Hi bọn hắn tiến đến, con mắt sáng ngời, đang muốn trả lời. Trần Hạc Tường xoay đầu lại cười nói:

"Tiểu Hi, ba người các ngươi người trở lại rồi."

Đang nhìn đến ba người hai tay trống trơn, hắn hơi sững sờ.

"Trần sư phó, không tốt rồi!" Lưu Hi chẳng quan tâm chuyện này, dồn dập nói: "Chúng ta đang tại trong chợ mua thức ăn, không biết từ nơi nào lao tới một đám người cưỡi ngựa phỉ nhân, đi qua thị trường sau đó, bọn hắn, bọn hắn. . ."

"Bọn hắn làm gì rồi?"

Lưu Hi do dự nhìn Hà Hùng một mắt:

"Bọn hắn nắm Hà Lỵ cho bắt đi rồi!"

Hết thảy mọi người toàn bộ sững sờ, tràng diện thoáng cái lâm vào trầm mặc.

Hà Hùng càng là cả người ngây ra như phỗng, đứng ở tại chỗ, đều không có kịp phản ứng.

"Chuyện gì xảy ra? Tiểu Hi, ngươi cụ thể nói nói." Tịch Bắc Thần thoáng cái đứng dậy. Lưu Hi nhìn hắn một cái, ngữ nhanh chóng chậm dần, tổ chức một cái ngôn ngữ, nắm đi qua tinh tế nói một lần.

"Ngươi nói là đám người này toàn bộ đều mang theo súng đạn?" Trần Hạc Tường, Tịch Bắc Thần, lục có cho sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, toàn bộ đứng dậy, lộ ra nhưng tin tức này đem bọn họ chấn đắc không nhẹ. Tiêu Lam đồng tình nhìn thoáng qua Hà Hùng, đám người này lai lịch thần bí, cũng tuyệt đối không phải người tốt lành gì, bị bắt đi những nữ nhân này, tất cả người cơ hồ có thể tưởng tượng đến sẽ gặp thụ như thế nào thê thảm đối đãi. Hà Hùng muội muội cũng chỉ sợ dữ nhiều lành ít.

"A!"

Cái lúc này, Hà Hùng như là rốt cục kịp phản ứng, suy nghĩ cẩn thận cái gì. Hắn toàn thân run rẩy, như một đầu gần chết dã thú một dạng phát ra áp lực mà thê thảm vô cùng tru lên, ánh mắt của hắn trở nên huyết hồng, sắc mặt dữ tợn một mảnh, chăm chú nắm bắt nắm đấm, móng tay thật sâu đâm vào lòng bàn tay, tiên huyết theo khe hở một giọt một giọt hạ xuống.

Đột nhiên tầm đó, hắn đột nhiên quỳ xuống, dùng đầu hung hăng đụng chạm lấy gạch xanh đất đá mặt.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh

Tất cả người vẫn còn sững sờ, hắn liên tiếp dập đầu mười cái khấu đầu, gạch xanh đất đá mặt liệt ra rậm rạp vết rạn, hắn ngẩng đầu lên, tiên huyết hỗn hòa cùng nước mắt, nhìn về phía trên nhường tất cả người hãi hùng khiếp vía, hắn máu chảy đầy mặt, tê tâm liệt phế điên cuồng gào thét nói:

"Trần sư phó, van cầu ngươi, van cầu ngươi, cứu cứu muội muội ta, cứu cứu nàng! Bị những súc sinh này mang đi, nàng không có kết cục tốt a! Đồng ta là phế vật, ta là phế vật a!"

"Muội muội ta mỗi ngày tân tân khổ khổ ở thị trường bán đồ ăn, phụ cấp gia dụng, liền một kiện quần áo mới đều không bỏ được mặc, cũng chỉ mặc ta quần áo cũ a!"

"Nàng đi sớm về tối, không biết ngày đêm nhiệm vụ tạo điều kiện ta học võ, nhưng ca ca của hắn là cái phế vật, cả ngày bất dụng tâm luyện công, hiện tại nàng gặp không may khó khăn, ta lại cứu không được nàng, cứu không được nàng a! Van cầu ngươi, Trần sư phó, van cầu ngươi. . ."

Bi thống mãnh liệt, nói năng lộn xộn thanh âm rơi vào tay người nào trong tai, dứt lời, Hà Hùng lại cắn răng đối với Tịch Bắc Thần cùng lục có cho một cái một cái hung hăng dập đầu ngẩng đầu lên:

"Sư huynh, sư tỷ! Van cầu các ngươi, van cầu các ngươi, ta là rác rưởi phế vật, nhưng các ngươi đều là có người có bản lĩnh, ta không sợ chết, ta sợ chính là ta chết đi còn cứu không được nàng, đòi hỏi các ngươi, cứu cứu muội muội ta! Cứu cứu nàng!"

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Một cái một cái, trùng điệp tiếng đánh cũng hung hăng đánh khắp nơi trận tất cả nhân tâm lên, Lưu Hi cùng Tiêu Lam chứng kiến Hà Hùng như là sắp bị điên rồi dập đầu cùng đầu một màn này, một cái bịt miệng lại ba, nước mắt lập tức chảy xuống.

"Hà Hùng! Ngươi đang làm cái gì!"

"Sư đệ, ngươi!"

Trần Hạc Tường cùng Tịch Bắc Thần kịp phản ứng, đồng thời quát, một cái kéo Hà Hùng. Tịch Bắc Thần đối với Lưu Hi nói ra: "Tiểu Hi ngươi đi cho Hà Hùng cầm lấy thuốc trị thương!"

Bị kéo lên Hà Hùng như là vứt bỏ tất cả hồn phách, ánh mắt ngốc trệ, miệng hơi rung động không biết đang nói cái gì.

Đám người về sau, Nhạc Bình Sinh như trước như là sẽ không nói chuyện điêu khắc, lạnh lùng nhìn xem một màn này.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 30: Lập Kế Hoạch

Nhìn xem Lưu Hi thay Hà Hùng băng bó kỹ miệng vết thương, Tịch Bắc Thần hỏi:

"Tiểu Hi, cái này nhóm trong tay người cầm súng đạn là một bộ cái gì hình dạng?"

Lưu Hi lắc đầu, nàng cùng Tiêu Lam rời đi lại xa, chỉ nghe được súng lửa tiếng vang, đám này đạo tặc ở thị trường cửa ra vào lóe lên mà qua, nàng căn bản không có nhìn rõ ràng.

Ở Tịch Bắc Thần có chút thất vọng sau đó, Nhạc Bình Sinh đột nhiên ngẩng đầu lên:

"Trong tay bọn họ súng đạn ước chừng chỉ có ta cánh tay dài ngắn, mỗi xạ kích một lần muốn giật về lồng ngực."

"A?"

Nghe được Nhạc Bình Sinh nói như vậy, Tịch Bắc Thần tâm tư rất nhanh chuyển động, cùng phần lớn bình thường võ giả trừ phi cùng Tân Triều tác chiến mới có thể kiến thức đến súng đạn bất đồng, Tịch Bắc Thần thân là Túng Tâm Lưu võ đạo tràng đệ tử hạch tâm, kiến thức tự nhiên muốn rộng lớn nhiều.

Hơn nữa cùng Biên Hoang bên này như thế cằn cỗi bất đồng, Trung Vực cũng có số rất ít súng đạn lưu thông, tuyệt đại bộ phận đều là chút ít thân phận địa vị rất cao quyền quý nhân vật, vì

chính mình một ít không hề vũ lực thân bằng hảo hữu dùng phòng ngừa vạn nhất chuẩn bị.

Bắc Hoang lưu thông số rất ít súng đạn đều là Bắc Hoang một ít công tượng chính mình vụng trộm phỏng chế, võ đạo liên minh đối với võ giả mồi lửa khí ỷ lại gần đây căm thù đến tận xương tuỷ, rất sợ võ đạo truyền thừa theo rễ lên nát mất, cho tới nay đối với Tân Triều súng đạn phỏng chế lưu thông nghiêm khắc đả kích. Ở vấn đề này lên, trong liên minh bộ bất kể là cách tân phái hay vẫn là thủ cựu phái đều đã đạt thành nhất trí.

Mà kỹ thuật công tượng lên rất lớn chênh lệch, khiến cho những phỏng chế này súng đạn ở uy lực, tầm bắn cùng tính an toàn lên, cùng Tịch Bắc Thần chính thức nhìn thấy một ít phú quý người nhà cất chứa Tân Triều súng đạn so sánh với, cả hai thiên soa địa viễn.

Nghe được Nhạc Bình Sinh miêu tả, hắn cũng rõ ràng những đạo phỉ này chỉ sợ là không biết từ nơi nào làm đến những thấp kém này súng đạn, mới như vậy không kiêng nể gì cả, bọn hắn võ đạo tu vi chỉ sợ cũng sẽ không cao đến đâu đi.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, Tịch Bắc Thần trong nội tâm đã có lập kế hoạch. Hắn đối với Trần Hạc Tường nói ra: "Sư phụ, chuyện này liền do ta cùng Lục sư muội đến xử lý đi."

Trần Hạc Tường vẫn còn đang suy tư những đạo phỉ này lai lịch, nghe được Tịch Bắc Thần nói như vậy, lắc đầu nói ra:

"Bắc Thần, những đạo phỉ này tính lên đến tổng cộng có 18 cán súng lửa, các ngươi tu vi còn thiển, ta đến xử lý đi, Hà Lỵ ra sao hùng muội muội, hắn ở chỗ này của ta học võ, ta liền sẽ không bỏ qua."

Hà Hùng nghe được câu này phục hồi tinh thần lại, lại lần nữa quỳ xuống, toàn thân run rẩy nức nở nói: "Trần sư phó, cám ơn!

Cám ơn. . ."

Trần Hạc Tường một cái nắm Hà Hùng nâng dậy:

"Hà Hùng, không muốn quỳ đến quỳ đi, ta tại đây không thịnh hành cái này một bộ, Hà Lỵ cũng là ta nhìn lớn lên, ta như thế nào sẽ nhìn xem nàng thụ cái này khó khăn."

Lúc này thời điểm, lục Hữu Dung tiến lên một bước gắt giọng: "Sư phụ! Ngươi cho rằng ta cùng tịch sư huynh còn lúc trước cái kia con nhóc cùng mao đầu tiểu tử a."

Nói xong, nàng cùng Tịch Bắc Thần nhìn nhau cười cười, ngay ngắn hướng tiến lên một bước, bày ra một cái hợp túng quyền quyền khung, trong chớp mắt, nặng nề như lôi tiếng động theo hai người thân thể các nơi truyền tới!

"A!"

"Hổ báo lôi âm!"

"Lại là hổ báo lôi âm!"

Trần Hạc Tường khiếp sợ tại chỗ. Không chỉ là hắn, kể cả ở đây tất cả đệ tử đều ngay ngắn hướng phát ra một tiếng thét kinh hãi!

Trần Hạc Tường ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng nổi, cũng có được vô cùng vui mừng, đã trầm mặc sau nửa ngày mới lên tiếng:

"Hảo hảo hảo. . . Các ngươi rất tốt, không, là thật tốt quá!"

"Sư phụ, " Tịch Bắc Thần hết sức tự tin, như nắm giữ tất cả giống như mở miệng nói ra: "Chúng ta là ngươi tự tay mang đi ra đệ tử, một đám không nhập lưu đạo phỉ, cầm một ít thấp kém súng đạn mà thôi, căn bản không cần làm phiền ngươi xuất mã. Ta

cùng Lục sư muội liền đầy đủ. Chỉ phải tìm được bọn hắn, ta cùng Lục sư muội có thể hoàn hảo không tổn hao gì nắm Hà Lỵ mang về đến!"

Nghe được Tịch Bắc Thần cái này cái chiếu lời nói, Hà Hùng trong ánh mắt tràn đầy hi vọng sáng rọi, kích động không biết nên thế nào tự xử.

Trần Hạc Tường vui mừng mà đồng ý gật đầu, hắn hai thân truyền đệ tử vậy mà đã đạt đến hổ báo lôi âm trình độ, không kém cỏi chút nào cùng phồn hoa Trung Vực những cái gọi là kia võ đạo thiên tài, nhường nội tâm của hắn cũng cùng có quang vinh yên, kiêu ngạo vô cùng.

Không đến 30 tuổi hổ báo lôi âm đại biểu cho cái gì? Đã từng đã ở Trung Vực lưu lạc qua Trần Hạc Tường lại rõ ràng bất quá rồi. Điều này đại biểu cùng ở bốn mươi tuổi trước khi, Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung vô cùng có khả năng sẽ đánh vỡ thân thể cực hạn, mở ra trong thân thể cái thứ nhất thần giấu, hoàn thành sinh mệnh cấp độ cái thứ nhất vượt qua!

Một bước này vượt qua, liền cùng bình thường võ giả từ nay về sau bất đồng, khoảng chừng thể năng lên so với, liền là dòng suối cùng sông lớn, con kiến cùng voi tầm đó, rất lớn không thể vượt qua khác nhau. Mà bước ra một bước này võ giả, đều có được một cái cộng đồng danh hào:

Võ đạo gia!

Đây cũng là Trần Hạc Tường cho tới nay siêng năng truy cầu. Không thể tưởng được chính mình tự tay dạy bảo ra đệ tử vậy mà đi tại trước mặt của mình. Tuy nhiên Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung thoạt nhìn bất quá là đi vào đến hổ báo lôi âm cảnh giới không lâu, ở tẩy tủy thay máu tiến độ lên giờ mới bắt đầu, xa còn lâu mới có thể cùng hắn so sánh với, nhưng là hai người bọn họ thắng ở tuổi trẻ, còn có vô hạn khả năng.

Dùng Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung đạt tới hổ báo lôi âm tu vi xuất mã, Trần Hạc Tường hoàn toàn có thể yên tâm lại.

"Việc cấp bách, là muốn làm rõ ràng những đạo tặc này ở nơi nào cư trú! Hà Hùng! Tề Khánh! Trương Văn. . . Lý Nhất Phàm!"

Trần Hạc Tường thoáng cái đứng dậy, điểm liên tiếp mấy cái danh tự:

"Các ngươi, tốc độ phải nhanh, lập tức đi thị trường bên đường, mãi cho đến ngoài cửa thành nghe ngóng, làm rõ ràng những đạo tặc này phương hướng ly khai!"

Dứt lời, hắn lại đối với Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung nói ra: "Bắc Thần, Hữu Dung, ta hiện tại đi bái phỏng một ít bằng hữu cũ, có lẽ bọn hắn nơi đó sẽ có tin tức gì không, dùng không được bao lâu, các ngươi hiện tại ở chỗ này chờ ta."

Ở Trần Hạc Tường bọn họ ra võ đạo tràng về sau, Tịch Bắc Thần đến gần Lưu Hi nhìn xem nàng nói ra:

"Tiểu Hi, khá tốt ngươi không có chuyện gì, không nghĩ tới bây giờ Biên Hoang đạo phỉ đã càn rỡ đến trình độ này!"

"Chúng ta không có chuyện gì." Lưu Hi cũng không ngẩng đầu lên, lắc đầu khẽ nói ra:

"Tịch sư huynh, không có ý tứ, việc phát đột nhiên, chúng ta lập tức sẽ trở lại nói cho Trần sư phó tin tức này, hôm nay khả năng không có biện pháp cho ngươi cùng Lục sư tỷ bày tiếp Phong yến rồi."

"Tiếp Phong không tiếp Phong với ta mà nói đều không sao cả, " Tịch Bắc Thần ha ha cười cười: "Tiểu Hi, chỉ cần có thể nhìn thấy ta và ngươi liền là cao hứng, ngươi có biết hay không, những năm gần đây này. . ."

"Tịch sư huynh, mời ngươi tự trọng!" Lưu Hi ngữ khí như cũ là thật yên lặng, nói xong câu này sau đó cũng không để ý tới ngây ngẩn cả người Tịch Bắc Thần, kéo Tiêu Lam tay, hướng phòng bếp đi đến.

"Tiểu Hi!" Tịch Bắc Thần một cái lắc mình, ngăn tại Lưu Hi trước người, ngữ khí kích động:

"Đã nhiều năm như vậy ngươi vẫn còn trách ta? Thế nhưng mà nếu như ta không ly khai tại đây, ta lại làm sao có thể lấy được như hôm nay thành tựu như vậy? Nếu như ta thẳng ở chỗ này cái cằn cỗi vị trí, gặp Hà Hùng chuyện như vậy, ta cũng chỉ có thể cho người khác một cái một cái dập đầu, đau khổ cầu khẩn, cầu người khác đại phát thiện tâm! Mà không phải mình tự tay đi giải quyết! Ngươi có hiểu hay không?"

"Im ngay!" Lưu Hi quay đầu lại đi xem xem Hà Hùng, ngữ khí lạnh như băng nói:

"Cái này liền là lời trong lòng của ngươi sao?"

Ý thức được mình ở dưới sự kích động không lựa lời nói, Tịch Bắc Thần nhìn xem Lưu Hi, lại nhìn xem Hà Hùng:

"Tiểu Hi, Hà Hùng, thực xin lỗi, ta chỉ là. . ."

Hà Hùng sắc mặt tái nhợt, cười thảm một tiếng, thấp giọng nói:

"Sư huynh, ngươi tại sao phải nói xin lỗi? Ngươi nói tuy nhiên không dễ nghe, nhưng không có sai."

Lưu Hi không muốn lại cùng Tịch Bắc Thần trả lời, không nói một lời lôi kéo Tiêu Lam vượt qua hắn, đi phòng bếp.

Lục Hữu Dung nhìn xem Tịch Bắc Thần cô đơn trạm tại nguyên chỗ, không khỏi lắc đầu trong nội tâm cảm khái: Cái này

tịch sư huynh tuy nhiên ở võ đạo vươn lên cảnh nhanh chóng, bất quá đầu óc thật đúng là thấp a.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 31: Đi Theo

Trong phòng bếp, Lưu Hi cùng Tiêu Lam bận rộn cùng, tuy nhiên tiếp Phong yến là làm không được, nhưng một bữa thức ăn đơn giản trong phòng bếp tài liệu cũng đủ rồi.

Tiêu Lam con ngươi hiếu kỳ vô cùng thỉnh thoảng lặng lẽ hướng Lưu Hi trên người nhắm vào một mắt, nàng dáng vẻ ấy cuối cùng dẫn tới Lưu Hi nhịn không được cười lên một tiếng:

"Tiểu Lam, ngươi muốn hỏi cái gì cứ hỏi đi, ta cũng sẽ không ăn ngươi."

Nhìn thấy Lưu Hi hình như cũng không ngại, Tiêu Lam vui cười cùng cùng nhau đi lên cẩn thận từng li từng tí hỏi:

"Tiểu Hi tỷ, cái kia tịch sư huynh. . . Hắn vì cái gì đối với ngươi nói những lời kia à?"

Hai nữ hài tại nói chuyện phiếm tự nhiên vây quanh nam nữ tại sự tình, Tiêu Lam những ngày này cũng chịu mệt nhọc, tâm tư đơn giản, tăng thêm võ quán phần lớn người cũng biết chuyện này, Lưu Hi cũng không có che lấp cái gì nói ra:

"Ta cùng tịch sư huynh là ở một đầu trên đường lớn lên, tính toán lên là thanh mai trúc mã đi."

Tiêu Lam con ngươi đảo qua, có chút lòng đầy căm phẫn mà hỏi:

"Tiểu Hi tỷ, hắn có hay không về sau lại coi trọng những nữ nhân khác? Nắm ngươi quên được không còn một mảnh? Chính mình chạy đến Trung Vực đi khoái hoạt, khắp nơi ăn chơi đàng điếm, về sau lại ý thức được toàn bộ đều là hư tình giả ý? Trở về gặp đến ngươi lại mới đột nhiên cảm thấy áy náy muốn mời đòi hỏi ngươi tha thứ?"

Phốc. Lưu Hi nghe Tiêu Lam nói sách một dạng biên ra một cái câu chuyện đến nhịn không được cười ra tiếng: "Tiểu Lam, về sau ngươi thiếu xem một ít loạn thất bát tao chí quái truyện kỳ."

Tiêu Lam có chút không có ý tứ hỏi: "Kia tịch sư huynh là làm cái gì mới chọc giận ngươi không vui?"

Lưu Hi cười cười: "Ta khi đó còn nhỏ, hắn muốn đi ra ngoài lưu lạc, ta nhường hắn ở tại chỗ này, không phải ly khai. Thế giới bên ngoài cỡ nào hiểm ác a, như Trung Vực như vậy phồn hoa vị trí, tùy thời đều có được người ăn người sự tình phát sinh. Tịch sư huynh lúc ấy đáp ứng ta. Mà ở sáng sớm hôm sau sau đó, Trần sư phó lại nói cho ta biết nói, hắn và Lục sư muội hai người cùng một chỗ rời khỏi."

Lưu Hi bất đắc dĩ nói: "Kỳ thật cái này cũng không có gì, đã nhiều năm như vậy ta cũng đã không để trong lòng rồi, cho tới bây giờ cũng không có cái gì không vui, cho tới nay là tịch sư huynh trong lòng mình cảm thấy có chút gây khó dễ đi."

Tiêu Lam nghe xong thất vọng, nàng còn tưởng rằng Lưu Hi cùng Tịch Bắc Thần giữa hai người có cái gì kinh thiên địa quỷ thần khiếp cảm tình câu chuyện đâu rồi, kết quả hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Không đúng.

Tiêu Lam trong nội tâm một chuyển, xem tiểu Hi tỷ thần sắc tự hồ chỉ có như vậy, nhưng nhìn tịch sư huynh thần thái hình như

không có đơn giản như vậy?

Nhưng trong lúc này giống như lại không có gì là Bát Quái tốt đào móc rồi, trong đầu một cái nhảy ra Nhạc Bình Sinh ở trên thị trường thì kia Phó lãnh khốc thần sắc đến, Tiêu Lam thoáng cái lại tinh thần tỉnh táo, hỏi: "Tiểu Hi tỷ, Bình Sinh hắn hôm nay ở trên thị trường sau đó giống như cùng bình thường rất không giống nhau?"

Theo Tiêu Lam như vậy nhắc tới lên, Lưu Hi lập tức hồi tưởng lại Nhạc Bình Sinh hôm nay ở thị trường tưởng như hai người biểu hiện, đồng dạng rất là nghi ngờ.

Thằng ngốc này đệ đệ cho tới nay không quá nói chuyện tình yêu, ngoại trừ luyện võ cùng chiếu cố vẫn chưa hoàn toàn tốt lưu loát phụ thân bên ngoài cũng không có những bằng hữu khác, Lưu Hi vẫn cho là là vì thời gian dài ở trong núi rừng một người sinh hoạt tạo thành, ở thị trường thì chính mình cùng Tiêu Lam đều luống cuống thần, mà Nhạc Bình Sinh quyết đoán phản ứng cùng phản ứng hiện tại hồi tưởng lại nhường người giật mình.

"Tiểu Hi tỷ, ngươi nói Bình Sinh có thể hay không trên thực tế là một cái tuyệt thế cao thủ, so Trần quán chủ còn muốn lợi hại hơn cái chủng loại kia, mới từ trong núi sâu đi ra, đến chúng ta võ quán đến thể nghiệm sinh hoạt đến rồi?"

"Tiểu Lam! Về sau không cho phép lại nhìn những chí quái truyện kỳ kia!"

"Nha. . ."

. . .

Ở không có người chú ý tĩnh thất, Nhạc Bình Sinh vẫn đang ở làm từng bước đả chiêu quyền, dùng ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' bên trong quyền khung rèn luyện mỗi một tấc gân cốt

bắp thịt, quen thuộc cùng mỗi một chủng phát lực phương thức, từng phút từng giây thời gian đều không muốn lãng phí.

Mỗi một ngày giành giật từng giây, nhường hắn quyền thuật trình độ vững vàng tiến bộ cùng.

Từ chuyện này hắn cảm giác ra một ít âm mưu hương vị.

Quá lộ liễu rồi. Bọn này đạo phỉ không có lựa chọn thừa dịp sắc đêm lén lút, cũng không có xung quanh cướp bóc tiền tài, ngược lại hung hăng càn quấy vô cùng tạo ra rất lớn thanh thế đến, giống như liền vì để cho người khác biết rõ tựa như.

Tuy nhiên bắc ta thành phủ thành chủ thì ra là chấp pháp cơ cấu cho tới nay hình cùng bài trí, nhưng xuất hiện như vậy ác tính thời gian cũng có thể lập tức điều động quân đội đả kích. Nhưng mà phủ thành chủ phương diện phản ứng thật sự là lôi sấm to mưa nhỏ. Đây cũng chính là bất kể Hà Hùng hay vẫn là Trần Hạc Tường đều chưa từng có trông cậy qua phủ thành chủ nguyên nhân.

"Thăm dò được tin tức."

Ngay tại Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung tĩnh tọa chờ đợi sau đó, Trần Hạc Tường mang theo Hà Hùng đến đi ra ngoài nghe ngóng tin tức đệ tử phong trần mệt mỏi tiến đến, rất nhanh nói ra:

"Căn cứ lão Triệu cùng lão Hoàng cung cấp manh mối, bọn này đạo phỉ hiện tại rất có thể ngay tại Tây Bắc phương hướng hai mươi dặm một cái hoang phế trạm dịch bên trong."

"Tốt!" Đã sớm điều chỉnh tới cảm xúc Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung thoáng cái đứng dậy: "Ta đi lấy những phỉ nhân này đầu, mang về Hà Lỵ đến!"

"Bắc Thần, những người này có súng đạn, các ngươi hiện tại đi, sắc trời vừa vặn đêm đen đến, tận lực đem tất cả bị bắt người

cứu trở về đến."

Trần Hạc Tường nhìn xem cái này hai người đệ tử nói ra:

"Bất quá các ngươi phải nhớ kỹ, một khi các ngươi cảm thấy chuyện không thể làm, dùng an toàn của mình làm trọng, lui về đến, chúng ta lại bàn bạc kỹ hơn."

"Sư phụ, ngươi yên tâm a!"

Tịch Bắc Thần trên mặt lộ ra lãnh khốc mà khinh thường thần sắc:

"Một đám ỷ vào súng đạn lợi, hoàn toàn ruồng bỏ võ đạo tinh thần hạ lưu, ta cùng Lục sư muội giải quyết bọn hắn tựa như giết gà đơn giản như vậy!"

Lục Hữu Dung cũng là cười nói: "Sư phụ, chúng ta thế nhưng mà ngươi dạy nên, nếu là chủ động yêu cầu xuất thủ, liền tuyệt đối sẽ không có tổn hại thanh danh của ngươi."

Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung trong nội tâm tràn ngập tuyệt đối tự tin. Biên Hoang vùng này võ đạo phát triển thực sự quá cằn cỗi, hai người bọn họ thân là Trung Vực có phần có danh tiếng mới một đời thanh niên cao thủ, làm sao có thể đối phó như vậy một đám rác rưởi còn muốn sợ đầu sợ đuôi? Đã biết bọn này cặn bã chỗ ẩn thân, đằng sau liền là dễ như trở bàn tay sự tình.

Trần Hạc Tường gật gật đầu, chứng kiến hai tên đồ đệ của mình một bộ đã tính trước hình dạng cũng không nói thêm lời. Hai hổ báo lôi âm võ đạo tràng đệ tử hạch tâm xuất mã, hắn xác thực không có gì là thật lo lắng cho.

Chứng kiến một bên Hà Hùng khẩn trương kích động hình dạng, Tịch Bắc Thần nói ra: "Hà Hùng, ngươi cũng đừng có đi cùng đi."

Hà Hùng lăng tại nguyên chỗ, thấp giọng nói: "Thế nhưng mà sư huynh. . ."

Tịch Bắc Thần không cho phản bác khoát tay chặn lại: "Súng đạn không có mắt, ta cùng Lục sư muội khó có thể chiếu cố ngươi chu toàn, chúng ta sẽ đem Hà Lỵ hoàn hảo không tổn hao gì mang về đến! Sư đệ, ngươi yên tâm đi, "

Hà Hùng nhu chiếp một cái, không nói gì thêm. Hiện tại, Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung đi tới trong sân, xoay người cỡi lúc đến con ngựa cao to, hắn trên ngựa trên cao nhìn xuống lớn tiếng cười nói:

"Sư phụ, chúng ta đi đi trở về, Hà Hùng, ôn hảo tửu, đến lúc đó dùng đầu người làm chén rượu, vì muội muội của ngươi an ủi, lúc này mới thống khoái!"

Đi cùng đi ra đệ tử đều bị cái này tịch sư huynh hăng hái, xem đạo phỉ vì không có gì thần thái chỗ thuyết phục, cảm nhiễm. Mắt thấy móng ngựa bay lên dưới, hai người kia bóng lưng xa dần dần.

Bọn hắn quay đầu kích động bàn về, ai cũng không có phát hiện, Nhạc Bình Sinh đã không thấy bóng dáng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 32: Nhanh Như Điện Chớp

Thành ngoài hơn hai mươi bên trong trạm dịch thành lập, đã từng là một loại đảm nhiệm thành chủ vỗ đầu một cái kết quả.

Nhưng mà Bắc Ngô thành mà chỗ Biên Hoang, các loại tài nguyên thái quá mức cằn cỗi, nếu như không phải dựa vào cùng Tân Triều giao giới cái này một mảnh rộng lớn bát ngát núi rừng, Bắc Ngô thành phần lớn cư dân cũng khó khăn dùng sống được.

Trạm dịch ngoài, đông nam tây bắc bốn phương tám hướng có tất cả hai người ánh mắt sáng quắc giám thị lấy cánh đồng bát ngát lên động tĩnh. Lúc này trạm dịch tường ngoài đã gần đến sụp đổ một nửa, ở bên trong an gia dã thú cũng đều bị lột da lấy máu, gác ở trên đống lửa.

Như vậy một đám khí chất hung ác bưu hãn đạo phỉ giờ phút này làm thành một vòng ngồi ở đống lửa trước mặt, một bên nướng thịt, một bên lớn tiếng tiếng động lớn xôn xao cùng. Ánh mắt của bọn hắn để lộ ra dâm tà đến, thỉnh thoảng liếc về phía trong góc lạnh run các nữ nhân.

Hà Lỵ thật sâu dúi đầu vào đầu gối, nước mắt nắm quần áo ướt nhẹp, chỉ cảm thấy làm một hồi đáng sợ ác mộng.

Ca ca sẽ đến cứu ta sao? Thế nhưng mà tại đây nhiều người như vậy, hắn đã tới cũng sẽ chết nha.

Nàng toàn thân rét run, khống chế không nổi tay chân phát

run. Xuyên thấu qua sụp xuống một nửa vách tường, ánh trăng đã bao phủ xuống, mông lung, tựa như nàng hoàn toàn không biết vận mệnh.

Đi đến bên trong một gian tương đối hoàn hảo trong phòng, Thiết Thủ có chút đứng ngồi không yên nhìn xem đối diện rất nhỏ ho khan trung niên nam tử, nói ra:

"Đại nhân, xin ngài trở về đi, hoàn cảnh nơi này thật sự là ác liệt, ngài sao có thể giống chúng ta những da dày thịt béo này đại quê mùa một dạng thủ tại chỗ này đây?"

Lịch Tranh khẽ ho khan hai cái khoát tay áo, nói ra:

"Không sao, ta phải ở chỗ này tự thân đến Yêu Đao đến."

"Đại nhân, " Thiết Thủ sắc mặt do dự một chút, hay vẫn là nói ra: "Nếu như Yêu Đao hắn sợ, biết rõ chúng ta có súng đạn không dám tới. . . ?"

Lịch Tranh cười, hình như hào không thèm để ý: "Bất kể hắn tới hay không, những nữ nhân này không đều bắt đã đến rồi sao? Qua hôm nay, nếu như Yêu Đao còn chưa, sẽ đem đã đi qua nhân sự nữ nhân cho bên dưới người phân một phần đi. Nhưng là bên trong nguyên âm không mất nữ nhân nếu ai động, ta muốn hắn mạng. Ngươi đi ra ngoài đi."

Nhìn xem Thiết Thủ đi ra bóng lưng, Lịch Tranh lại lần nữa kịch liệt ho khan, hắn gắt gao che miệng lại, đè lại thanh âm.

"Nếu như không phải Lý Văn Bằng cái kia đồ ngu, ta cũng sẽ không bị buộc đến dùng loại phương pháp này câu Yêu Đao đi ra. . ."

Mà qua buổi tối hôm nay, bất kể Yêu Đao tới hay không, hắn đều rốt cuộc đợi không được rồi, chỉ có bắt buộc mạo hiểm.

Thiết Thủ đi tới, thuộc hạ đạo phỉ lập tức ân cần cho hắn đưa lên một khối nướng vàng óng ánh, xì xì bốc lên dầu chân sau, đụng lên đến hắc hắc cười dâm nói:

"Thiết lão đại, ngươi nói chúng ta những huynh đệ này lúc nào có thể. . . ?" Nói xong không có hảo ý liếc về phía trong góc chộp tới các nữ nhân.

"Chu lão tam, ngươi cái thằng ranh con trong đầu có hay không chỉ chứa trong đũng quần điểm ấy việc?" Thiết Thủ không chút khách khí ngang ngược hắn một mắt, nói tiếp: "Qua đêm nay, nếu như đại nhân đến người không có tới, các ngươi có thể buông lỏng một chút."

Nghe xong phải chờ tới qua đêm nay, vây tới tội phạm toàn bộ đều ỉu xìu xuống dưới, Chu lão tam trong miệng lầm bầm nói: "Cái này đêm dài dài đằng đẵng, con lừa mặt trước mặt câu được cái cà rốt, thật là có bị thụ."

Thiết Thủ nghe được cười ha ha, sau đó lãnh lệ nói: "Đại nhân quy củ các ngươi đều là hiểu được, sự tình làm tốt, nữ nhân tiền giấy, nên có đều có, một cái cũng không thiếu được các ngươi. Nhưng nếu ai tê liệt chủ quan ném đi mạng nhỏ, những vật này liền do cái khác người đến thay ngươi hưởng thụ lấy! Không chỉ nói ta không có cho các ngươi dẫn ra cái này tỉnh!"

"Nâng lên tinh thần, ăn no rồi liền cút cho ta đi bên ngoài chằm chằm tốt rồi! Vừa có động tĩnh, bất kể là cái gì, lập tức cho ta dùng súng lửa hảo hảo mời đến hắn!"

"Hiểu chưa?"

"Vâng!"

Mấy cái đạo phỉ đứng lên, ngay ngắn hướng rống to!

Bắc Ngô thành ngoài, là một mảnh hoang vu cánh đồng bát

ngát.

Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung dưới háng mã là Trung Vực cực kỳ nổi danh Phi Vân mã, giá trị thiên kim, danh khí rất lớn. Loại này nghe nói là có được một ít Hoang Cổ dị chủng huyết mạch bảo mã, thể năng cường hãn vô cùng, Nhật Hành Thiên Lý hoàn toàn không nói chơi.

Sắc trời đã ám xuống dưới, hai người phóng ngựa chạy như điên cùng, sau lưng kéo ra hai đạo thật dài bụi mù.

"Sư huynh, cứ việc bọn này hạ lưu tu vi không cao, bất quá chúng ta hay vẫn là dùng trí cho thỏa đáng." Xóc nảy trên lưng ngựa, lục Hữu Dung đối với Tịch Bắc Thần cao giọng nói.

"Lục sư muội, ngươi yên tâm đi, đám người kia dù sao cầm súng đạn, ta như thế nào sẽ rậm rạp đụng đụng xông đi vào? Ta đồng không muốn nhường bọn này rác rưởi làm ô uế ta võ bào, theo hai dặm bên ngoài chúng ta lặng lẽ chạm vào đi!" Tịch Bắc Thần cất tiếng cười to: "Sư muội, ở Trung Vực, như vậy khoái ý ân cừu cơ hội thế nhưng mà rất ít thấy! Đây cũng là xác minh ta và ngươi sở học cơ hội thật tốt, vừa vặn ngươi cùng ta so sánh một cái, ai đánh chết đạo phỉ thêm nữa!"

Lục Hữu Dung nghe được Tịch Bắc Thần nói như vậy yên lòng, cũng tự tin vừa cười vừa nói: "Sư huynh, vậy ngươi có thể cẩn thận rồi! Không cần không nghĩ qua là bị tiểu muội cho siêu tới!"

"Ha ha ha, tốt, ta nếu bị thua, cam tâm tình nguyện bị phạt!"

Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung tâm tình nhẹ nhõm vô cùng, ai cũng không có quá mức để ở trong lòng, hình như là đi ra ngoài dạo chơi ngoại thành một dạng.

Nhưng mà, hai người bọn họ ai có hay không chú ý tới, ở phía sau bọn họ xa bảy tám dặm vị trí, một thân ảnh che mặt, chỉ lộ ra

một đôi hàn quang thiểm thiểm con mắt, ở cánh đồng bát ngát xuống chỉ dựa vào cùng hai chân, cực tốc chạy như điên cùng.

Người này mỗi một bước đạp dưới, đều nổ lên một mảnh cát đá vẩy ra, mặt đất chỉ để lại liên tiếp dấu chân hình dạng hố cạn, chung quanh cảnh tượng cực tốc xẹt qua, phía sau của hắn, đồng dạng xoa lấy một đầu rất lớn bụi mù!

Vì vậy sau đó Lưu Nhạc Thành đang ở nhà bên trong, sở hữu Nhạc Bình Sinh chưa có trở về đi nhận lại đao, chính là như vậy tay không tấc sắt, đi theo Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung hai người lưu lại dấu vết đằng sau, một đường chạy như điên.

Hắn dùng ' Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo ' bên trong phát lực pháp môn, mỗi một bước, đều vượt qua ra chừng hơn mười thước khoảng cách, toàn bộ ảnh hình người là cao tốc chạy ô tô, một đường nhanh như điện chớp, toàn thân gân cốt không ngừng phát ra cùng rung động lắc lư nổ vang thanh âm. Nếu như không phải là vì tận lực khống chế khoảng cách, hắn hoàn toàn có thể đủ phát sau mà đến trước, đuổi theo Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung hai người.

Bất kể là sự tình này từ trong ra ngoài lộ ra âm mưu hương vị, vẫn là vì thu lấy linh hồn, kéo dài tánh mạng của mình đếm ngược thì điểm ấy cân nhắc, Nhạc Bình Sinh đều sẽ không bỏ mặc bỏ qua.

Phóng ngựa chạy như điên Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung dần dần thả chậm tốc độ. Cái lúc này khoảng cách Trần Hạc Tường theo như lời bỏ hoang trạm dịch đã không xa.

Lặc lặc trong tay dây cương, lượng mã thần tuấn Phi Vân mã thời gian dần trôi qua dừng bước, xa xa mà chứng kiến bỏ hoang trạm dịch mơ hồ hình dáng, Tịch Bắc Thần xoay người xuống ngựa, đối với lục Hữu Dung nói ra: "Lục sư muội! Liền từ nơi này đi, lại tới gần bị bọn hắn phát hiện ngược lại không tốt."

Lục Hữu Dung xuống ngựa về sau không có nhiều lời, song tay vừa lộn, trên tay đã mang lên một cái toàn thân đen kịt bao tay, xương ngón tay lên lồi ra gai nhọn, tản mát ra lạnh như băng khí tức đến, nàng khí khái hào hùng bừng bừng xinh đẹp trên dung nhan lộ ra một cái chờ mong nụ cười:

"Sư huynh, ngươi chuẩn bị xong chưa?"

Tịch Bắc Thần lưỡi đao một dạng ánh mắt ném hướng bỏ hoang trạm dịch phương hướng, đồng dạng lộ ra một cái lãnh khốc nụ cười:

"Sư muội, thua cũng không nên khóc nhè!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 33: Nghịch Chuyển!

Ma Hạo có chút chán đến chết loay hoay lấy trong tay súng lửa. Tại chính thức sử dụng lên như vậy hung khí về sau, hắn nhịn không được đối với ở ngoài ngàn dặm Tân Triều sinh ra thật lớn kính sợ.

Hắn đã nhớ không rõ có bao nhiêu võ đạo tu vi xa cao hơn hắn võ giả chết trong tay hắn súng lửa xuống dưới.

Cùng những có tiền kia có tài nguyên người bất đồng, ở võ đạo lên không có gì là thiên phú Ma Hạo vài năm thời gian chăm học khổ luyện, đều không có bước vào ngoại luyện nội tráng cánh cửa. Duy nhất phát ra nổi tác dụng cũng không quá đáng là nhường thân thể của hắn cường tráng một ít, thân thủ càng thêm linh mẫn kiện tráng mà thôi, loại trình độ này chống lại những ngắn ngủn kia vài năm đi vào đến ngoại luyện nội tráng thậm chí là gân cốt tề minh cảnh giới võ giả mà nói, không hề có tác dụng.

Đối với hắn trải qua đề cử cùng khảo nghiệm, gia nhập Thiết Thủ đội ngũ về sau triệt triệt để để cải biến.

Chấp hành mấy lần trong nhiệm vụ, đã từng những cao cao tại thượng kia đám võ giả ở hắn và đồng lõa hỏa lực xuống như là lạnh run cừu non, hoảng sợ la lên khắp nơi chạy thục mạng, lại không thể thoát khỏi bị đánh thành cái sàng vận mệnh.

Võ đạo có làm được cái gì? Tốc độ mau nữa còn có thể nhanh đến quá hỏa đạn?

Gió lạnh quét tới, Ma Hạo khinh thường khẽ nhăn một cái cái mũi, ngẩng đầu nhìn quét.

"Ân?"

Ma Hạo dùng sức mở trừng hai mắt, dưới ánh trăng, xa vài chục trượng vị trí một đạo mơ hồ bóng đen tựa như U Linh một dạng, mấy cái lập loè, cũng đã phiêu đi qua. Trong lòng của hắn run lên, giật ra cuống họng rống to:

"Có người tới!"

Nương theo lấy tiếng hô, liền là Ma Hạo trong tay súng lửa tiếng nổ vang.

Trong chớp mắt, tất cả đạo phỉ mạnh mà đánh một cái giật mình, tru lên hướng Ma Hạo cái phương hướng này chạy tới.

Phát súng đầu tiên nổ súng về sau, Ma Hạo toàn bộ người lập tức rút vào sau lưng rách nát tường vây, đây là phòng ngừa tập kích người đeo trên người kình nỏ các loại viễn trình vũ khí, hắn gần đây rất quý trọng tánh mạng của mình, có thể cùng đồng lõa tất cả nổ súng, hỏa lực áp chế tương lai tội phạm người đánh chết, hắn liền sẽ không chính mình ra cái này đầu.

Răng rắc! Lên đạn về sau, Ma Hạo nửa thân thể lại lần nữa thò ra, muốn nhắm trúng.

Cả người hắn lại là sững sờ.

Người đâu?

Như thế nào biến mất?

Phía trước ta nhìn hoa mắt?

Lúc này thời điểm, còn lại mười cái đạo phỉ cũng đã chạy tới, ngay ngắn hướng giơ lên súng đạn đến, muốn nhắm trúng nổ súng,

ở trống trải yên tĩnh hoang dã phía trên, lại không có phát hiện chút nào bóng người.

"Ma Hạo! Con mẹ nó ngươi mò mẫm hô cái gì! Người đâu?"

"Làm bà mẹ ngươi, ngươi đùa nghịch gia gia của ngươi đám chơi?"

"Tiểu tử ngươi có hay không lâu không bị ăn đòn?"

Những người này không có một cái nào tốt tính khí đích nhân vật, còn tưởng rằng Ma Hạo ngạc nhiên, lung tung bỏ súng rỗng, thoáng cái đều tức giận chửi ầm lên.

Ma Hạo trên trán mồ hôi lạnh xuất hiện, vừa rồi tuyệt đối không thể nào là hắn nhìn lầm, thế nhưng mà người đâu?

Thiết Thủ đang nghe động tĩnh sau đã chạy tới, trong đám người đi ra, nhìn về phía Ma Hạo hỏi:

"Ma Hạo! Chuyện gì xảy ra?"

Tiếng chửi bậy không dứt bên tai, Ma Hạo xoa xoa mồ hôi lạnh, xấu hổ nói: "Các vị huynh đệ, vừa rồi tuyệt đối không phải ta nhìn lầm, khẳng định có người —— "

Oanh!

Ma Hạo lời còn chưa nói hết, hắn thân ở một mảnh kia tàn phá vách tường như là đã gặp phải không thể địch nổi cự lực, ầm ầm sụp đổ, vô số gạch đá mảnh vỡ ở quán tính dưới tác dụng như là bay vụt lợi tiễn, phô thiên cái địa hướng về cái này một đám đạo tặc bao phủ mà xuống!

Căn bản phản ứng không kịp nữa, Ma Hạo liền bị dìm ngập tại đây một mảnh gạch đá dưới, toàn thân biến thành cái sàng, hằng hà trong vết thương chảy ra tiên huyết, mềm ngã xuống.

"A! A! A!"

Khoảng cách gần dưới, Thiết Thủ cũng không có tránh thoát cái này bỗng nhiên tập kích, hắn mắt trái bị cát đá mảnh vỡ đánh mù, máu chảy đầy mặt, phát ra tê tâm liệt phế tru lên, trong tay vung lên lửa cháy súng bắn loạn xạ cùng, còn lại đạo phỉ đều bị thụ nặng nhẹ không đồng nhất thương thế, phát ra gào khóc thảm thiết tiếng kêu thảm thiết.

Ông ông ông.

Một mảnh trong bụi mù! Một cái oai hùng phi thường nam tử đạp trên lãnh khốc bước chân, toàn thân gân cốt phát ra trầm đục thanh âm, tấn mãnh nhảy ra, trong miệng cười to nói:

"Sư muội, ngươi hôm nay nhất định phải thua!"

Răng rắc!

Bỏ qua Thiết Thủ giống như Chó Điên hình dạng, ở một mảnh trong hỗn loạn, Tịch Bắc Thần bắt lấy khe hở, quyền như Thiểm Điện, một cái đánh nát Thiết Thủ cổ họng.

"Ôi. . . Ôi!"

Thiết Thủ gắt gao trừng lớn hai mắt, đã nát bấy trong cổ họng phát ra ý nghĩa không rõ thanh âm, hùng tráng thân hình ầm ầm sụp đổ. Như vậy một cái gân cốt tề minh võ giả, chính là như vậy uất ức đã bị chết ở tại Tịch Bắc Thần thủ hạ, thẳng đến trước khi chết, thậm chí liền bộ dáng của địch nhân đều không có chứng kiến.

Đánh chết Thiết Thủ về sau, lại lần nữa một vượt qua hạn định. Tịch Bắc Thần như là mãnh liệt hổ vào bầy dê, trong không khí, hắn mỗi một quyền mỗi một cước đều mang theo kịch liệt tiếng rít, nương theo lấy không ngừng truyền đến đứt gân gãy xương tiếng kêu thảm thiết. Bay múa bụi mù theo hắn quyền cước

tầm đó kình phong lồi đãng, toàn bộ đều bị thổi tan ra.

Như vậy cuồng mãnh lực lượng dưới, bị sát trong liền là cái đứt gân gãy xương kết cục.

Bá!

Lục Hữu Dung thân ảnh theo bên cạnh hắn vượt qua, trong chớp mắt đuổi theo còn thừa sau này tránh né, ý đồ tìm công sự che chắn xạ kích đạo phỉ, thanh âm truyền ra:

"Vậy cũng không nhất định!"

Đột nhiên tập kích dưới, ở gần như vậy khoảng cách dưới, bọn này đạo phỉ phản kháng mềm yếu mà vô lực. Súng lửa tiếng nổ vang thưa thớt vang lên, nhưng căn bản không thể đối với Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung hai người tạo thành uy hiếp, hai người thân ảnh hình cùng quỷ mị, xung quanh phiêu động lên, một mảnh trong hỗn loạn liên tục không ngừng phát ra hoặc nặng nề hoặc thanh thúy đập nện âm thanh.

Theo khởi xướng tập kích đến đánh chết tất cả đạo phỉ chấm dứt chiến đấu, chỉ qua không đến nửa khắc đồng hồ thời gian.

Răng rắc! Đem cuối cùng một cái đạo phỉ cổ sinh sinh ảo đoạn, Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung dừng lại động tác, nhìn nhau cười cười. Tịch Bắc Thần nói ra: "Sư muội, động tác của ngươi có thể chậm một điểm."

Lục Hữu Dung bất đắc dĩ nói: "Sư huynh, ngươi quá gian trá rồi, đã nói đồng loạt ra tay."

Dưới ánh trăng, đầy đất trong thi thể, hai người đối với một tay tạo thành cảnh tượng có mắt không tròng, chuyện trò vui vẻ.

"Tốt rồi sư muội, không nên tức giận, " Tịch Bắc Thần cười đi về hướng trạm dịch trong phòng: "Sư phụ bọn hắn đồng vẫn chờ

chúng ta đây, không thể chậm trễ quá lâu."

Hai người một trước một sau đi vào lụi bại trạm dịch đại sảnh, đống lửa vẫn còn thiêu đốt lên, đã nhìn thấy áp súc trong góc trong góc tốc tốc phát run một đám nữ nhân hoàn hảo không tổn hao gì trốn tại nơi đó.

Lục Hữu Dung tiến lên một bước vừa cười vừa nói: "Các ngươi an toàn, gì —— "

Két.. ——

Tịch Bắc Thần cùng lục Hữu Dung đột nhiên quay đầu lại!

Đại sảnh đi đến bên trong một cái coi như hoàn hảo cửa gian phòng bị mở ra. Một cái quần áo hoa quý, sắc mặt tái nhợt trung niên nam tử lỏng loẹt sập sập đứng ở nơi đó, thỉnh thoảng ho khan cùng.

Hai người thoáng yên lòng, Tịch Bắc Thần đi đến trước vài bước, nhìn từ trên xuống dưới cái này cái trung niên nam tử nói: "Ngươi cũng là bị bọn hắn chộp tới hay sao? Bất quá ngươi bây giờ có thể yên tâm, các ngươi đã an toàn."

"Ngươi chính là cái chính nghĩa ăn trộm?"

Lịch Tranh ngẩng đầu lên, lộ ra một cái quái dị dị mỉm cười, ngay tại lúc đó, trong góc Hà Lỵ phát ra một tiếng thét lên:

"Coi chừng! Hắn là ——!"

Oanh!

Liên tiếp Lôi Đình một loại nổ vang âm thanh đã quanh quẩn tại đây tại tan hoang đại sảnh.

Trong nháy mắt! Lịch Tranh vượt qua mấy trượng khoảng cách, nguyên bản có vẻ bệnh thân hình như là một tòa núi lớn xuất

hiện ở Tịch Bắc Thần trước mặt, năm ngón tay niết quyền, một quyền đưa ra! Dường như trong thân thể cư ngụ vô số tiểu nhân, vô số cổ rất nhỏ lực lượng hội tụ đến cùng một chỗ, theo gân cốt bắp thịt ngay ngắn hướng đánh ra!

Thẳng đến lúc này, tất cả người mới nghe được Lịch Tranh câu nói sau cùng âm.

Quá là nhanh!

Cuồng mãnh kình phong lồi đãng, quét ở trên mặt. Tịch Bắc Thần phát ra im ắng gào thét, mỗi một tấc gân cốt, mỗi một chỗ bắp thịt điên cuồng chấn động lên, thân thể trong một cuồng mãnh dưới áp lực phát ra im ắng thê lương tiếng rít!

"Ta chẳng lẽ. . . Như thế yếu ớt?"

Tịch Bắc Thần lập tức bị nổi lên tất cả hung tính!

Mắt thấy không cách nào né tránh, ánh mắt trở nên hung hãn vô cùng, hắn trên cánh tay bắp thịt thoáng cái kịch liệt bành trướng, nắm rộng thùng thình võ bào thoáng cái chống cố lấy muốn nứt, như thổi phồng một loại cố lấy, hai tay đan chéo, ngạnh sanh sanh hướng phía trước đánh tới!

Lúc này thời điểm, Lịch Tranh quyền, đã nhẹ nhàng khắc ở hắn khó khăn lắm giơ lên chống đỡ đánh tới trên hai tay.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 34: Đăng Tràng!

Răng rắc!

Bị Lịch Tranh một quyền ở giữa cánh tay phải phát ra thanh thúy nứt xương thanh âm, đồng thời Tịch Bắc Thần toàn thân cao thấp các nơi gân cốt cũng giống như bị lôi điện oanh một cái. Trong thân thể huyết dịch đều chịu cự đại mà chấn động, huyết khí bốc lên, ngũ tạng lục phủ đều cơ hồ muốn nhổ ra.

Lịch Tranh một chiêu này ' Nghịch Huyết Thốn Lôi ', lợi hại nhất mà liền là một cỗ hung mãnh chấn kình. Bất kể đối thủ như thế nào chống đỡ, ở đâu trúng chiêu, lực lượng đều từ một cái tiếp xúc điểm truyền bá ra ngoài. Một chỗ thụ lực, chấn động toàn thân!

Mà cũng ngay tại trước mắt Tịch Bắc Thần chịu quyền lực kịch liệt xông tới chấn động đồng thời, Lịch Tranh khác một bên, càng thêm sắc bén thế công đã theo nhau mà đến.

"Muốn chết!"

Ở Lịch Tranh lập tức bạo lên xuống kịp phản ứng Lục Hữu Dung đã hóa thành cấp tốc vạch phá đại thính không khí huyễn ảnh, mang theo chói tai tiếng gió như là minh thuyền khí địch, Lục Hữu Dung hai đấm một trước một sau, toàn bộ người giống như tấn công thỏ rừng thương ưng, dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế, điên cuồng đánh tới.

Tốc độ của nàng thật sự quá nhanh, cho dù là trong góc bị trói các cô gái thị giác lên bắt cũng có chút theo không kịp, các nàng chỉ thấy một đạo mơ hồ nhân hình thân ảnh, chói tai tiếng gió biểu lên, hai cái dữ tợn bao tay tại đây một đạo quỹ tích lên hàn quang chớp động, đã đi tới Lịch Tranh bên cạnh thân.

"Các ngươi, quá non rồi!"

Ba!

Lịch Tranh đánh trúng Tịch Bắc Thần nắm tay phải còn không có thu hồi, biến quyền vì bắt, một cái hung hăng chế trụ Tịch Bắc Thần khuỷu tay, lúc này Tịch Bắc Thần vẫn đang bởi vì huyết khí rung chuyển phản ứng không kịp nữa, cả cá nhân thân thể bỗng chốc bị khẽ động, sinh sinh vọt tới như Lịch Tranh đánh úp lại Lục Hữu Dung!

Lục Hữu Dung không kịp mở miệng la lên, chỉ có thể ngạnh sanh sanh ngừng gấp hướng về thân hình, kêu rên một tiếng, trên mặt ửng hồng một mảnh, khí kình ở ngũ tạng lục phủ mãnh liệt xông tới, lần này đã bị thụ nội thương rất nhỏ.

"Ngây thơ!"

Lãnh khốc mà mỉa mai tiếng cười nhạo truyền vào Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung lỗ tai, ở hai người này đều bởi vì trong thân thể bẩn chấn động, tạm thời dừng lại cái này một cái chớp mắt, trong mắt bọn hắn, một bàn tay hình như che khuất bầu trời, đột nhiên đặt tại trên mặt của bọn hắn!

Rầm rầm rầm rầm rầm rầm!

Cái bàn bay tán loạn, gạch đá vỡ vụn thanh âm không dứt bên tai, Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung toàn bộ người, cứ như vậy bị Lịch Tranh án lấy đầu, ở lờ mờ đại sảnh một đường kéo được!

Ầm ầm! Phá vỡ vách tường, hai người thân thể trên mặt đất

chảy ra hai đạo kéo làm được quỹ tích đến, thẳng đến chạy ra khỏi ngoài phòng!

Vô cùng nhục nhã!

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung chỉ cảm thấy sau đầu, sau lưng không ngừng truyền đến đau đớn kịch liệt, hai mắt huyết hồng, huyết dịch thoáng cái phun lên đầu đến. Hai người bọn họ là thân phận gì? Trung Vực đỉnh tiêm võ đạo tràng đệ tử hạch tâm, danh truyền bốn phương mới một đời thanh niên cao thủ, lại bị như vậy một cái tiến đến không rõ người đè lại mặt, như là kéo lấy hai cái chó chết một dạng bị một đường kéo được, khôn cùng sỉ nhục, nổi giận, sát cơ lập tức bộc phát!

"Cút ngay!" Nương theo lấy một tiếng tràn ngập lệ khí hét lớn, kéo hành chi trong, Lục Hữu Dung hai chân mãnh lực đạp một cái, nửa người dưới lập tức bay lên trời, bắp chân câu dẫn ra, nương theo lấy gào thét kình phong, hướng về Lịch Tranh đầu hung hăng đánh xuống.

Chiêu này ' Đảo Thích Tinh Đấu ' tàn nhẫn xảo trá, đá vào người yếu ớt đầu lên, dùng Lục Hữu Dung thể năng, đủ để đem Lịch Tranh đầu sống sờ sờ đá bất ngờ.

"Phẫn nộ cùng sát ý nếu là có dùng, kia còn tập võ làm cái gì?"

Lịch Tranh phát ra nhẹ giọng cười nhạo, thả đặt tại hai người trên mặt hai tay, nắm chỉ thành quyền, ngón giữa đốt ngón tay lồi ra, từ dưới mà lên tấn mãnh như lôi, một quyền ở giữa Lục Hữu Dung đảo thích mà xuống gan bàn chân!

"A!"

Một cỗ rét thấu xương đau đớn theo chân phải truyền đến, Lục Hữu Dung phát ra một tiếng thê lương đau nhức gọi, lúc đầu bay lên trời toàn bộ người rơi xuống trên mặt đất. Đùi phải mềm mại

vô lực, không ngừng run rẩy cùng, đã không cách nào nhúc nhích.

"Sư muội!" Tịch Bắc Thần hốc mắt muốn nứt, phát ra một tiếng quát lên điên cuồng, khom người, cất bước, tới lui đã phế bỏ cánh tay phải, tay trái năm ngón tay thành chộp, hung hăng hướng về Lịch Tranh chộp tới.

Lịch Tranh thân hình liên tiếp chớp động, né tránh đồng thời thỉnh thoảng rời ra từng cái sắc bén hung ác trảo ảnh.

Tịch Bắc Thần lúc này sát tâm hừng hực, căn bản chẳng quan tâm cái gì kết cấu, chiêu thức, chỉ bằng cùng chính mình đạt tới hổ báo lôi âm cường hoành thân thể, dốc sức liều mạng phát huy tốc độ của mình ưu thế, tay trảo cơ hồ hóa thành một đạo ảo ảnh, kình khí cổ đãng dưới, một chỉ ưng trảo cứng như kim cương, cùng Lịch Tranh song chưởng cứng đối cứng liên tục giao kích.

Đón lấy vừa rồi bổ nhào về phía trước xu thế, Tịch Bắc Thần chiếm được trên nước, mười ngón đầu ngón tay lần nữa vết máu loang lỗ, ở Lịch Tranh trên tay lưu lại đạo đạo vết máu.

Xoẹt!

Tịch Bắc Thần móng trái vừa mới vạch phá Lịch Tranh ngực cẩm bào, đang muốn nhân thể hung hăng móc ra trái tim của hắn, Lịch Tranh lại lộ ra một cái nồng đậm trào phúng ý tứ hàm xúc nụ cười.

Không biết Lịch Tranh vận dụng cái gì kỳ lạ bí pháp, Tịch Bắc Thần sắc bén trảo hình ảnh là bắt trúng một khối trắng nõn vô cùng dầu trơn, vậy mà chỉ ở Lịch Tranh lồng ngực lưu lại năm đạo vết máu, bị hắn bắt trúng chẳng qua là đối thủ cố ý bán một sơ hở.

"Gục xuống cho ta!"

Răng rắc!

Cốt cách vỡ vụn giúp theo đau đớn kịch liệt, bị Lịch Tranh một chưởng kích ở dưới xương sườn, Tịch Bắc Thần phía bên phải xương sườn toàn bộ đứt gãy, chịu cái này cổ đại lực toàn bộ người bay tứ tung đi ra ngoài. Giãy dụa vài cái, lại không có biện pháp đứng dậy.

Cái này trận đánh nhau chỉ có điều vài cái thời gian hô hấp, Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung cái này hai thiên chi kiêu tử liền cơ hồ đánh mất tất cả sức chiến đấu. Lịch Tranh lão đạo, tàn nhẫn, cường hoành hiển lộ phát huy vô cùng tinh tế!

Lịch Tranh ôm hai tay, bỏ qua ngực đầm đìa tiên huyết, khẽ dựa vào ở sau lưng coi như hoàn hảo phòng trên vách tường, như là nhìn xem hai cái đợi làm thịt heo dê, mỉm cười mở miệng hỏi: "Như vậy, chính nghĩa ăn trộm, đao của ta đây?"

"Ngươi là ai, ngươi là ai!" Vẫn đang ở trên đất bò không nổi thân Lục Hữu Dung tóc tán loạn, oán hận ngẩng đầu, ngữ khí thê lương mà hỏi.

Nếu như không phải Lịch Tranh xuất kỳ bất ý, đánh đòn phủ đầu, đoạt trước một bước đem Tịch Bắc Thần cơ hồ nửa phế, lại dùng Tịch Bắc Thần vì khiên thịt, chặn Lục Hữu Dung tuyệt sát một kích, cái này trận đánh nhau kết quả tuyệt đối không phải như bây giờ. Mà võ giả sinh tử chém giết liền là như thế này, cũng không hoàn toàn ở chỗ võ đạo tu vi, có lẽ là một cái tiên cơ, có lẽ là một sơ hở, tốt hình thức cũng sẽ đầy bàn đều thua, sinh tử, chỉ ở trong nháy mắt.

Nhưng vẫn không khỏi được Lục Hữu Dung không oán hận.

"Ta là ai?" Lịch Tranh đầu dựa vào ở sau lưng trên tường làm làm ra một bộ suy nghĩ hình dạng, khẽ ho khan hai tiếng, nhìn về phía Tịch Bắc Thần ngữ khí tràn ngập trêu tức: "Ngươi cùng ngươi mê người tiểu giúp đỡ trộm đi đồ đạc của ta, nàng lại vẫn hỏi ta là ai?"

"Bắc Ngô thành ta chưa từng có nghe nói qua có các ngươi còn trẻ như vậy cao thủ. Xem các ngươi cái này bộ hình dáng, tựa hồ là cái nào đó tông phái hoặc là võ đạo tràng đệ tử? Tuổi còn trẻ có thể bước vào hổ báo lôi âm cảnh giới, tu vi thành thục về sau, hành tẩu thiên hạ, chủ trì chính nghĩa, cứu vớt người khác tại trong nước lửa? Thật là khiến người kính nể a."

Hắn phát ra thật sâu cảm khái:

"Mà chính nghĩa trò chơi là muốn trả giá thật nhiều."

"Vì để tránh cho trước khi chết thiếu thụ một ít tội, các ngươi hay vẫn là thống thống khoái khoái dứt lời."

Lịch Tranh trên cao nhìn xuống nhìn xem Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung, trong lời nói lại để lộ ra không rét mà run hương vị: Bất kể như thế nào, đều phải chết.

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung chưa từng có khoảng cách gần như vậy cảm nhận được mùi vị của tử vong, cái này không hiểu thấu xuất hiện hung nhân nói xong quái dị, nhường hai đầu người da run lên mà không thể nói lý.

Tịch Bắc Thần cái trán gân xanh kinh hoàng, rống lớn nói: "Ngươi cái tên điên! Ngươi đến cùng đang nói cái gì! Ngươi có biết hay không —— "

Đúng lúc này.

Rầm rầm.

Một chỉ sắt thép đào tạo giống như cánh tay thoáng cái phá tan Lịch Tranh sau lưng vách tường, đột ngột đưa ra ngoài. Thời gian giống như trong chớp mắt bị đọng lại dừng một dạng, dưới ánh trăng, cái cánh tay này lẳng lặng yên, nhẹ nhàng mà, đặt tại Lịch Tranh trên mặt.

Nhạc Bình Sinh thanh âm ở Lịch Tranh vang lên bên tai:

"Ngươi, đang tìm ta?"

Oanh!

Trong chớp mắt, gạch đá vẩy ra. Ở Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung rung động, hoảng sợ trong ánh mắt, cái này chỉ phá ra vách tường cánh tay mang ra đáng sợ quái lực dưới, bị đè lại mặt Lịch Tranh như một cái búp bê vải, căn bản không kịp giãy dụa, ngạnh sanh sanh bị kéo cùng, lôi cuốn cùng, lôi kéo cùng, kéo phá cả mặt vách tường!

Kiêu ngạo hung hăng càn quấy, không ai bì nổi Lịch Tranh, toàn bộ ảnh hình người là bị thật sâu bóng tối chỗ thôn phệ, nguyên bản hắn dựa vào hoàn hảo mặt tường, chỉ lưu lại một tối như mực đại động.

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung ngốc trệ trong ánh mắt, cả tòa trạm dịch, như là một cái ăn người, trầm mặc im ắng quái thú, lẳng lặng yên nằm sấp tại nơi đó.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 35: Kích Đấu!

U ám trong phòng, ở trải qua đầu mãnh liệt đánh vỡ vách tường bị áp đảo về sau, giờ này khắc này nghênh hướng Lịch Tranh, là Nhạc Bình Sinh gập lên, hung mãnh đánh tới đầu gối!

"A a a a a!"

Bị như vậy một chỉ cứng như sắt thép bàn tay ngạnh sanh sanh án lấy phá vỡ vách tường, cảm nhận được Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung đồng dạng nhục nhã Lịch Tranh, phát ra giống như dã thú gào thét! Hắn không còn có trước khi mèo vờn chuột một loại ưu nhã thong dong, tóc tán loạn, trong ánh mắt hiện đầy tơ máu, đầm đặc sát cơ cơ hồ muốn ngưng tụ thành thực chất.

Cảm nhận được cái ót cuồng mãnh kình phong đánh úp lại, biết rõ lần này nếu như bị đỉnh trong, tối thiểu cũng là một cái si ngốc ngơ ngác kết cục, sống chết trước mắt cái này lập tức, Lịch Tranh lại lần nữa phát huy ra cao tuyệt võ học kỹ nghệ, tay phải lập tức kê lót ở sau ót, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài, đồng thời tay trái năm ngón tay thành chộp, không quan tâm hung hăng hướng phía sau cắm tới!

Nhạc Bình Sinh không tránh không né, dùng hắn cao tới thường nhân sáu lần tố chất thân thể, tăng thêm trong khoảng thời gian này đến nay vượt mọi khó khăn gian khổ rèn luyện, thân thể của hắn cường độ đã đến một cái không thể tưởng tượng tình trạng. Lịch Tranh cái này trong lúc vội vã phản kích chỉ ở trên vai

của hắn lưu lại đạo đạo vết máu, liền không có biện pháp tái tiến một bước. Cùng lúc đó ——

Bành!

Tấn mãnh lên gối cách Lịch Tranh tay phải hung hăng đụng vào đầu của hắn, có bàn tay phải tầng này phòng hộ giảm xóc, Lịch Tranh tránh khỏi đầu nở hoa kết cục, nhưng mà cuồng mãnh vô cùng kình lực hay vẫn là trực tiếp nhường tay phải cả bàn tay nứt xương, ngay tiếp theo chống đối ở cái ót phía trên, truyền đến một cỗ đủ để khiến người bình thường ngất đi kịch liệt đau nhức!

Cứ việc thủy triều một loại rất lớn đau đớn cơ hồ muốn đem hắn bao phủ, cơ hồ muốn cho hắn lâm vào choáng váng. Đánh lén người này bất kể là tốc độ hay vẫn là trên lực lượng hoàn toàn đều không dưới bản thân mình, giờ này khắc này, hắn căn bản không có thoát khỏi nguy hiểm, căn bản chẳng quan tâm đau nhức gọi, cũng căn bản không dám ngất đi.

Lịch Tranh tay trái trên mặt đất mãnh liệt khẽ chống, cột sống không thể tưởng tượng nổi run run, đột nhiên cong lên, hai chân mượn nhờ cỗ lực lượng này hung hăng đạp một cái!

Bang bang hai tiếng trầm đục, Nhạc Bình Sinh hai tay đan chéo, ngăn trở cái này hai cái mãnh lực một đạp, Lịch Tranh mượn nhờ cái này cổ phản tác dụng lực rốt cục thoát khỏi Nhạc Bình Sinh.

"Rất tốt! Ngươi rất tốt!" Nhẫn thụ lấy cái ót như thủy triều từng đợt từng đợt vọt tới đau đớn cùng choáng váng, Lịch Tranh hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn vào Nhạc Bình Sinh, diện mục vặn vẹo mà dữ tợn, ánh mắt tàn nhẫn, hung ác, bạo ngược:

"Đại khái ngươi cho rằng đánh lén, đã đoạt tiên cơ có thể còn hơn ta rồi, ân?"

"Đánh lén tạp chủng, nhường ta cho ngươi biết, ngươi võ đạo, không đáng giá nhắc tới!"

Lời còn chưa dứt, Lịch Tranh hẹp dài tròng mắt hơi híp, tinh quang bắn ra cùng hung thái lộ ra, đột nhiên cất bước, hai chân liên tục đạp ở gạch xanh thạch trên mặt đất, toàn bộ nhân hóa làm một đạo bóng đen chụp một cái đi lên, trên người cẩm bào trong không khí cấp tốc lật qua lật lại, phát ra liên tiếp kịch liệt rút kích tiếng vang. Hai cái nắm đấm một trước một sau thẳng tắp đã tập trung vào Nhạc Bình Sinh cổ họng, không lớn trong không gian trong thoáng chốc không khí kịch liệt dũng động.

Lịch Tranh thân hình vừa mới động trong chớp mắt, Nhạc Bình Sinh toàn thân khớp xương phát ra nhỏ vụn pháo nổ vang thanh âm, dưới chân cũng là một cái phát lực, thân ảnh như là lợi tiễn, dùng so Lịch Tranh càng tốc độ nhanh một chưởng bổ tới.

Cho đến lúc này Lịch Tranh trong miệng "Không đáng giá nhắc tới" mấy chữ mới hết toàn bộ nói ra,

Nhạc Bình Sinh hai tay phân biệt một cái bên cạnh lật, 10 rễ đầu ngón tay trên không trung rung rung không chắc, khóa hướng Lịch Tranh mãnh kích tới hai tay cổ tay, mười ngón bao phủ phạm vi chính chính bao trùm ở lấy cổ tay Mệnh Môn chỗ.

Lịch Tranh thân hình tạm dừng, mười ngón mở rộng, trong giây lát tiêu quyền vì chưởng, phân biệt cắt về phía Nhạc Bình Sinh hai tay miệng hổ, cả bàn tay lộ ra một loại sâu sắc màu đỏ như máu trạch, hình như trên cánh tay huyết dịch toàn bộ tràn vào hai tay chính giữa.

Lúc này hai người dưới chân bước chân không ngừng, vây quanh đối phương xoay tròn, kình phong gào thét, nhỏ vụn bụi mù bị cuồng mãnh khí kình xoáy lên, trên tay lẫn nhau biến chiêu hủy đi chiêu, cuối cùng từng quyền tương giao.

Bành!

Hai người hai tay tương giao, đột nhiên phát ra như đập nện da sử dụng trầm đục. Chấn đắc phòng trên tường cửa sổ đều ông ông tác hưởng, hình như lập tức liền muốn phá vỡ đi ra.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

U ám trạm dịch trong đại sảnh, thật giống như có hai hung mãnh cự thú ở va đập vào, liên tiếp không ngừng truyền đến vách tường đụng sập thanh âm, gạch đá, mảnh gỗ vụn, bụi mù xung quanh vẩy ra. Bị bắt tới các nữ nhân sớm đã thét chói tai vang lên chạy ra ngoài.

Hai người kịch liệt đối kháng dưới, trạm dịch như là yếu ớt không chịu nổi món đồ chơi, vách tường mảng lớn mảng lớn sụp đổ.

Ầm ầm trầm đục âm thanh không ngừng truyền đến, ngoài phòng Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung da mặt run run, hãi hùng khiếp vía nhìn xem cả tòa trạm dịch hình như đang không ngừng đung đưa, phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ, từng cổ từng cổ bụi mù theo nóc nhà phá trong động phóng lên trời.

Giống như là có mấy chục cái thân thể khoẻ mạnh công nhân, cùng một chỗ vung lên cùng búa lớn muốn đem cả tòa trạm dịch cho dỡ xuống một dạng.

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung trầm mặc liếc nhau, trong nội tâm đồng thời nghĩ đến:

"Thật sự là. . . Hai quái vật a."

Nhạc Bình Sinh Lịch Tranh hai người lại lần nữa tương giao một chiêu về sau, riêng phần mình nhanh chóng lui về phía sau, dưới chân khẽ hoạt động cùng, hai mắt chăm chú nhìn đối thủ.

Nhạc Bình Sinh trên mặt bất động thanh sắc, trên tay bắp thịt lại mắt thường khó phân biệt khẽ run rẩy, trên người trải rộng vết thương, nhiều chỗ rất nhỏ nứt xương; một bên Lịch Tranh càng là không chịu nổi, giao thoa trước người chậm rãi huy động song chưởng mặt sau lên tiên huyết đầm đìa, da thịt xoay tròn, thậm chí có lượng đạo vết thương sâu đủ thấy xương, thập phần thê thảm hình dạng. Toàn thân nhiều chỗ xương cốt phát ra không chịu nổi thừa nhận rên rỉ, thể lực cơ hồ sắp đến cực hạn.

Cái này thì không khí trung ẩn ẩn tràn ngập ra một loại hương dính ngọt mùi tanh, là do Lịch Tranh miệng vết thương chảy ra tiên huyết phát tán, cái này huyết dịch không chỉ có hương vị hương ngai ngái dính, hơn nữa màu sắc bày biện ra một loại dị thường đỏ tươi, cùng người bình thường huyết dịch khác hẳn bất đồng.

Đây là Lịch Tranh hao phí đem gần mười năm thời gian khổ luyện, mỗi ngày đều dùng độc môn dược vật ngao luyện nhiệt độ cao dược thủy tẩy luyện, ngâm hai tay, luyện liền Huyết thủ ấn bí pháp, đáng tiếc hắn không có đem cái môn này bí pháp luyện đến nhất tinh thâm tình trạng, nếu không uy lực liền sẽ không gần kề giới hạn trong tay không bộc phát ra cương nhu giao thoa vật lý kình đạo, đương nhiên Nhạc Bình Sinh chỗ bị thương cũng liền không chỉ là nứt xương rồi.

Lịch Tranh ho ra tiên huyết, hốc mắt kịch liệt nhúc nhích.

Tuy nhiên thân thể của hắn tố chất còn so ra kém Nhạc Bình Sinh, nhưng là đánh nhau kinh nghiệm lại vượt khỏi Nhạc Bình Sinh rất nhiều, thế nhưng mà ở Lịch Tranh trong mắt, cái này che mặt thần bí nhân quả thực chính là một cái rất không nói đạo lý hung thú!

Thần bí nhân võ đạo kinh nghiệm ở hắn xem ra còn rất non nớt, thậm chí đều không bằng bị chính mình phế bỏ Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người, có thể chém giết hết lần này tới lần

khác như là một cái không có cảm giác đau, không sợ sinh tử, lãnh khốc tinh vi cơ quan nhân ngẫu, căn bản không nhìn bỏ chỗ hiểm ngoại trừ phòng hộ, hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng, đồng quy vu tận hung mãnh đấu pháp!

Tiếp tục như vậy, chết trước nhất định là chính mình.

Trước nay chưa có cảm giác nguy cơ phun lên Lịch Tranh tâm đầu.

"Đợi một chút!" Thấy Nhạc Bình Sinh hình như nếu độ công tới, Lịch Tranh nhịn không được đoạt mở miệng trước nói ra: "Ngươi có biết hay không ta là ai? Ngươi có biết hay không sau lưng ta đứng đấy những người nào? Ngươi có biết hay không nếu như phá hủy. . ."

"Ta biết rõ ngươi là người nào."

Lịch Tranh lập tức sửng sốt, Nhạc Bình Sinh không để ý đến hắn giờ phút này ngoài mạnh trong yếu uy hiếp, gạch đá mặt đất liệt tiếng vang trong, thân ảnh bạo lướt, đã trầm mặc im ắng một quyền bổ tới!

Lãnh khốc thanh âm rót vào Lịch Tranh đáy lòng:

"Một người chết!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 36: Sụp Đổ

Trạm dịch ngoài phòng, bị bắt tới các nữ nhân thân thể run nhè nhẹ cùng trốn ở tường vây đằng sau, có một không cần lá gan khá lớn thỉnh thoảng cẩn thận từng li từng tí thò ra thân thể hướng u ám trong đại sảnh đánh giá. Tại đây khoảng cách Bắc Ngô thành thiếu nói cũng có hai mươi dặm lộ trình, cái này phiến cánh đồng bát ngát lên, ban đêm có không ít mãnh thú xuất hiện, các nàng không người nào dám cứ như vậy lỗ mãng chạy về đi.

"Nhất định phải đánh chết cái kia bại hoại, ngàn vạn không muốn thua nữa!"

Không chỉ là Hà Lỵ, cơ hồ mặt khác tất cả nữ hài đều như vậy cầu nguyện cùng. Hà Lỵ có chút lo lắng nhìn về phía cách các nàng cách đó không xa, nằm trên mặt đất Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người, nàng tuy nhiên thừa nhận không ra hai người kia, nhưng cũng biết một nam một nữ này tựa hồ là chuyên môn tới cứu các nàng. Chỉ bất quá bây giờ tình huống không rõ lang, Hà Lỵ cũng không dám mạo mạo nhiên chạy tới.

Đùng đùng. Nghe u ám trong phòng y nguyên thỉnh thoảng truyền tới tiếng va đập, Lục Hữu Dung miễn cưỡng chống đỡ nổi thân thể, nàng cả đầu đùi phải đã hoàn toàn đã mất đi tri giác, ở Lịch Tranh một chiêu kia độc ác xảo trá kình lực dưới, nàng bây giờ cơ hồ cảm giác không thấy đùi phải tồn tại.

Lục Hữu Dung nhìn về phía bên kia Tịch Bắc Thần: "Sư huynh,

ngươi như thế nào đây?"

Tịch Bắc Thần cứ như vậy bốn ngã chỏng vó nằm trên mặt đất, cười thảm nói: "Sư muội, chúng ta lần này là bại. Không thể tưởng được, ở Biên Hoang như vậy vị trí, hội xuất hiện như vậy hai cái không có danh tiếng gì cao thủ."

Hắn giờ phút này phía bên phải xương sườn toàn bộ đứt gãy, thậm chí đâm vào nội tạng, khẽ khẽ động đạn, sẽ có như thủy triều kịch liệt đau đớn nước vọt khắp toàn thân. Nếu như không phải dựa vào tu luyện tới hổ báo lôi âm cảnh giới cường hoành tố chất thân thể chèo chống, đổi lại người bình thường chịu như vậy thương thế nghiêm trọng, đã sớm chết rồi.

Tịch Bắc Thần không ngờ tới chính là, hắn có thể chống đỡ dưới đến, hoàn toàn là vì Lịch Tranh vì tạm thời lưu hắn mạng, hỏi ra có chút vấn đề, mới có thể còn sống sót.

"Hai chúng ta có thể là một đầu đụng vào hắn cho người khác chuẩn bị bẫy rập rồi!"

Tịch Bắc Thần đến lúc này ở đâu còn nhìn không ra. Ngữ khí có chút không cam lòng, kia chỉ giống xuyên qua đậu hủ một dạng, phá tan vách tường cánh tay chủ nhân, mới là Lịch Tranh thật chính người muốn tìm.

"Cái này Lịch Tranh, rất có thể tẩy tủy thay máu một bước này đã hoàn thành ba đến năm thành!" Nói xong, Lục Hữu Dung tâm trong lặng lẽ bổ thêm câu: Không phải vậy cũng sẽ không đem hai chúng ta đánh chính là thảm như vậy.

"Đáng hận, đáng hận!" Tịch Bắc Thần ngoài miệng không nói gì, lại trong lòng cuồng hô, đồng thời yên lặng nảy sinh ác độc: Nếu như có cơ hội trở về, nhất định phải gấp bội khổ luyện, gấp 10 lần, gấp trăm lần trả thù hôm nay chịu sỉ nhục!

Bản dùng vì hai người bọn họ xuất mã, mười cái nho nhỏ mã phỉ căn bản chính là dễ như trở bàn tay sự tình, lại không ngờ tới đâm vào Lịch Tranh như vậy hung trong tay người. Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung thân là võ đạo tràng đệ tử hạch tâm, lúc nào thụ qua loại khuất nhục này, bị người đánh cho như chó một dạng?

Lần này thất bại, đối với tâm cao khí ngạo Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung mà nói là quá mức đả kích.

"Là chúng ta chủ quan rồi!" Lục Hữu Dung cắn răng, đối với Tịch Bắc Thần nói ra: "Sư huynh, ngươi chưa phát hiện đem chúng ta đả thương người này, hắn chiêu pháp giống như đã từng quen biết sao?"

Tuy nhiên Lịch Tranh làm có chút che dấu, nhưng là Lục Hữu Dung hay vẫn là đã nhận ra hắn tận lực che lấp, hơn nữa cùng trong đầu một loại thế lực chống lại.

"Xích Huyết Giáo?"

Tịch Bắc Thần nghe được Lục Hữu Dung nói như vậy, nhớ lại cùng Lịch Tranh chiêu pháp, lập tức nhớ tới cái này tên xấu chiêu cùng võ đạo môn phái.

Lục Hữu Dung trầm mặc gật đầu, nhưng là hai người bọn họ ai cũng không dám xác định.

Sau việc này, ầm ầm tiếng động một cái đình chỉ.

Phân ra thắng bại đến rồi? Trạm dịch ngoài phòng tất cả người, ngay ngắn hướng đem ánh mắt ném bắn xuyên qua, trong nội tâm khẩn trương vạn phần. Trận này chiến đấu kịch liệt vẫn luôn là ở u ám trạm dịch trong đại sảnh tiến hành, ai cũng không rõ ràng lắm tình huống đến cùng là dạng gì.

Ở mông lung dưới ánh trăng, ở Tịch Bắc Thần, Lục Hữu Dung

cùng Hà Lỵ những bị bắt tới nữ hài dưới ánh mắt, trạm dịch cửa lớn cửa ra vào bị ánh trăng chiếu xạ đến bộ phận, một chỉ tiên huyết đầm đìa bàn tay, chậm rãi đưa ra ngoài!

Là ai? Ai thắng?

Đang mang sinh tử, tất cả vây xem cùng người, ngừng thở, chăm chú nhìn cái bàn tay kia chế trụ mặt đất, chậm rãi kéo khởi hành thân thể hướng phía trước hoạt động cùng.

Một trương máu chảy đầy mặt gương mặt, chậm rãi lướt qua bóng tối, sau đó là bả vai, thân hình, chân.

Đây là Lịch Tranh.

Ánh trăng ôn hòa như nước chiếu vào Lịch Tranh trên mặt, hắn lưu luyến hơi ngẩng đầu, xem hướng lên bầu trời ánh trăng, đã nhìn không ra nguyên bản diện mạo trên mặt lộ ra một cái mê luyến thần sắc.

"Không nghĩ tới. . ."

Nhưng mà không đợi chăm chú nhìn Tịch Bắc Thần, Hà Lỵ bọn họ làm ra bất kỳ phản ứng nào đến.

Ba!

Một chỉ yếu ớt bàn tay xuyên qua qua bóng tối, như vòng sắt một dạng, một cái móc tại Lịch Tranh cổ chân phía trên!

Đại lực truyền đến, liền hét thảm một tiếng đều không có phát ra, Lịch Tranh toàn bộ người thoáng cái lại lần nữa bị lôi vào u ám đại sảnh, biến mất ở khôn cùng trong bóng tối.

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung chỉ cảm thấy tim đập bỗng nhiên chậm một nhịp.

Răng rắc!

Thanh thúy nứt xương dây thanh cùng nhường tất cả người không rét mà run cảm giác, ở người nào vang lên bên tai. Tịch Bắc Thần không biết có phải hay không là ảo giác của mình, kinh hồn táng đảm đồng thời, ở hắn trong tầm mắt, u ám đại sảnh hình như có mông mông ánh sáng nhạt sáng lên, lóe lên rồi biến mất.

Đạp, đạp, đạp.

Tiếng bước chân truyền ra, Nhạc Bình Sinh gầy thân ảnh từng bước một đi ra, xuyên qua bóng tối, xuất hiện dưới ánh trăng bao phủ xuống. Trên tay hắn dẫn theo, là Lịch Tranh đã không có mảy may khí tức thân thể. Lúc này Lịch Tranh, đầu lâu như cành liễu một dạng đung đưa, rõ ràng đã bị bẻ gảy cổ. Toàn thân cơ hồ tìm không ra đến một khối hoàn hảo không tổn hao gì xương cốt, toàn bộ người mềm nhũn rủ xuống ở Nhạc Bình Sinh trên tay.

Ầm ầm!

Lúc này, bỏ hoang trạm dịch hình như ở giờ này khắc này rốt cục chèo chống đến cực hạn, lung la lung lay, cả tòa kiến trúc ầm ầm sụp đổ!

Gạch đá khắp nơi vẩy ra, phô thiên cái địa bụi mù thoáng cái phóng lên trời! Tịch Bắc Thần Lục Hữu Dung rung động im lặng nhìn xem đầy trời bụi mù, chẳng quan tâm cũng không có khí lực trốn tránh. Bị đoạt đến đám nữ hài tử thét chói tai vang lên cúi xuống thân đến trốn ở tường vây về sau.

Dưới ánh trăng, đầy trời trong bụi mù, Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, kinh hồn táng đảm nhìn xem trạm ở trước mặt hai người không xa thần bí nhân, thẳng đến lúc này, bọn hắn mới hoàn toàn thấy rõ, cái này che mặt, nhìn không ra tuổi thần bí nhân khí tức no đủ, ngoại trừ quần áo tổn hại bên ngoài, không có dù là mảy may bị thương vị trí!

Trốn ở góc tường xuống các cô gái khả năng không hiểu, Tịch

Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung như thế nào hội không rõ? Điều này đại biểu trước mắt thần bí nhân ở võ đạo tu vi lên hoàn toàn vượt qua, nghiền áp bị giết chết Lịch Tranh. Mà Lịch Tranh là người nào? Hổ báo lôi âm một bước cuối cùng, tẩy tủy thay máu quá trình hoàn thành tối thiểu có năm thành cao thủ, như vậy một cái hung nhân, rõ ràng không có ở trước mắt thần bí nhân trên người lưu lại bất luận cái gì vết thương!

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung nhanh muốn điên rồi, muốn lông tóc ít bị tổn thương đánh chết tẩy tủy thay máu năm thành cao thủ, dù là thần bí nhân này đồng dạng là hổ báo lôi âm cảnh giới, tẩy tủy thay máu quá trình hoàn thành chín thành chín đều khó có khả năng phát sinh! Loại tình huống này duy nhất có thể nói rõ đúng là: Trước mắt thần bí nhân là một cái phá vỡ lực quan, xuyên suốt thân thể cái thứ nhất thần tàng chính thức đại cao thủ, một gã chân chân chính chính võ đạo gia!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 37: Thông Báo

Nhạc Bình Sinh cũng không biết Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người đối với tu vi suy đoán xuất hiện chênh lệch, sinh ra một cái xinh đẹp hiểu lầm. Trên thực tế liền tính toán hắn đã biết cũng sẽ không tận lực đối với hai người kia giải thích cái gì.

Bởi vì hắn đến sau đó cũng không có mang theo Tà Linh Ẩm Huyết đao, cho nên Linh Năng không cách nào tồn trữ, chỉ có thể lập tức sử dụng tránh cho lãng phí. Sau việc này Linh Năng đã ở tứ chi bách hài tán loạn, Lịch Tranh trước khi tạo thành nghiêm trọng thương thế sớm đã chữa trị, Nhạc Bình Sinh lúc đầu cũng đã cường hãn đến phi nhân tố chất thân thể lại lần nữa nhảy vào!

Mà ánh trăng chiếu rọi xuống, Linh Năng ở toàn thân di động đồng thời, Nhạc Bình Sinh vô ý thức vận hành lên ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ', trong chớp mắt, một loại kỳ lạ biến hóa đã xảy ra.

Hắn hình như cảm ứng được trong thân thể giống như tồn tại vô số lốm đốm hoặc là nói là lỗ đen, như là đã có sinh mệnh một dạng, lập tức mở ra miệng rộng, đem tán loạn thoải mái cùng toàn thân Linh Năng thôn phệ. Quá trình này nhanh chóng vô cùng, thẳng đến Linh Năng bị cắn nuốt không còn, trên thân thể xuống ẩn ẩn truyền đến một loại thập phần đói khát, cảm giác mất mác.

Chuyện gì xảy ra?

Nhạc Bình Sinh khẽ nhíu mày, một đạo màn sáng toát ra xuất

hiện ở trong tầm mắt:

' lực lượng ': 7.8

' thể chất ': 7.7

' nhanh nhẹn ': 7.7

' tinh thần ': 7.8

' trụ cột sức chiến đấu ước định ': 770

' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ ': 1.9%

' còn thừa thời gian đếm ngược thì: 65 ngày 14 giờ '

' đánh giá ': Loài bò sát cái đầu càng lúc càng lớn rồi. . .

Tố chất thân thể tốc độ tăng theo Nhạc Bình Sinh thân thể càng ngày càng mạnh, cung cấp tốc độ tăng bắt đầu từng bước hạ thấp. Bỏ ' Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp ' tiến độ đẩy mạnh đối với thân thể cường hóa, dùng Lịch Tranh hoàn toàn không thua Trình Chiêm Đường võ đạo tu vi mà nói, cung cấp tốc độ tăng vẫn chưa tới Nhạc Bình Sinh lần đầu cường hóa một nửa.

Mà Nhạc Bình Sinh còn ngoài ý muốn phát hiện, hô hấp pháp tiến độ ở trải qua vừa rồi loại kia kỳ lạ cảm giác về sau, theo 0. 4% đột nhiên lên đã tăng tới 1.9%.

Cái này là Tà Linh theo như lời Linh Năng tác dụng khác? Có thể nhanh hơn đẩy mạnh võ nói tu luyện công pháp tiến độ? Nếu quả thật là như thế này, như vậy phát hiện này đối với Nhạc Bình Sinh đến bảo hoàn toàn là cái kinh hỉ.

Tại cái khác mắt người trong Nhạc Bình Sinh tại nguyên chỗ hình như sửng sốt vài cái thời gian hô hấp, Lục Hữu Dung cùng Tịch Bắc Thần liếc nhau, nhìn về phía che mặt Nhạc Bình Sinh có chút kính sợ mở miệng nói:

"Không biết tiền bối cao tính đại danh, chúng ta ứng nên xưng hô như thế nào ngài?"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt quay lại đến Lục Hữu Dung trên người, nghĩ nghĩ nói ra:

"Ta sao? Các ngươi không cần biết rõ, tựa như ta không biết tên của các ngươi một dạng. Chúng ta chắc có lẽ không lại có cơ hội gặp mặt."

Qua chuyện này về sau, Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung sẽ trở lại Trung Vực, cùng hắn cũng xác thực trên cơ bản không có cơ hội gặp lại. Tuy nhiên Nhạc Bình Sinh cũng không có ý định thẳng đều như vậy dấu đầu lộ đuôi sử dụng lực lượng, nhưng tại chính thức quang minh chính đại công bố trước, còn cần một cái cơ hội thích hợp.

Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai mặt nhìn nhau, trong nội tâm có một ít không cam lòng, lại có một ít bất đắc dĩ. Một cái chính thức võ đạo gia, danh chấn một phương, bất kể là đi tới chỗ nào đều được người kính ngưỡng. Hai người bọn họ tuy nhiên coi như là có chút danh khí mới một đời thanh niên cao thủ, nhưng là cả hai tương đối căn bản chính là bầu trời cùng dưới mặt đất khác biệt. Thần bí nhân không cáo tri tục danh của hắn, hai người bọn họ không có chút nào biện pháp.

Không để ý đến Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung xấu hổ, sau đó Nhạc Bình Sinh đối với trốn ở tường vây sau các cô gái hô:

"Các ngươi tới đi, giúp hai người bọn họ xử lý một cái thương thế."

Tường vây sau các cô gái do dự một chút, ở lại tại nguyên chỗ không dám đi qua, hay vẫn là Hà Lỵ nhìn ra Nhạc Bình Sinh hình như không là người xấu, đánh bạo chạy tới, cẩn thận từng li từng tí tiếp cận Lục Hữu Dung, ngồi xổm người xuống đến nhưng lại

không biết nên làm như thế nào.

Lục Hữu Dung miễn cưỡng ngẩng đầu cười cười, nói ra: "Không cần, loại này ngoại lực tạo thành gân cốt bầm tím cùng nứt xương muốn nội ngoại kiêm phục, mới có thể chậm rãi dưỡng tốt, bây giờ là không có biện pháp gì. Ngươi đi xem sư huynh của ta đi, thương thế của hắn muốn càng nghiêm trọng một ít."

Tịch Bắc Thần thì là lắc đầu, sau việc này hắn đã phục qua một ít có chút ít còn hơn không đan dược, dùng thể năng của hắn chèo chống, tạm thời còn chưa chết. Hắn nhìn về phía Hà Lỵ hỏi: "Hà Lỵ là vị nào? Gọi nàng tới, chúng ta là Hà Hùng sư huynh cùng sư tỷ."

Hà Lỵ sững sờ, kinh hỉ mà nói: "Chính là ta! Các ngươi là Hợp Túng Đạo võ quán sư huynh sư tỷ? Cám ơn các ngươi! Cám ơn các ngươi. . ." Tựa hồ là nghe Hà Hùng nói về, Hà Lỵ thoáng cái cảm kích vô cùng, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Tịch Bắc Thần vốn là một cái hết sức tự phụ người, sau việc này lại trên mặt phát sốt, cảm giác không ngẩng đầu được lên. Bản đến chính mình cùng sư muội là tới cứu người, không nghĩ tới lại bị người cứu, còn muốn lên xuất hành trước đối với võ quán chỗ có người nói, những cộng lại này đối với tâm cao khí ngạo Tịch Bắc Thần không thể không nói là một cái cực đại châm chọc.

Hắn rủ xuống tầm mắt, buồn bực thanh âm nói: "Không cần cám ơn ta đám, ngươi hay vẫn là cám ơn vị tiền bối này đi."

Nhạc Bình Sinh lúc này không có ý định lại đợi ở chỗ này, nhìn quét một vòng chung quanh tứ tán đạo phỉ thi thể, đối với Hà Lỵ nói ra: "Cánh đồng bát ngát lên sẽ có dã thú xuất hiện, ngươi khiến người khác nằm trên đất súng đạn nhặt, ở tại chỗ này, trong chốc lát sẽ có người tới tìm các ngươi."

Dứt lời, căn bản không các mặt khác người lại phản ứng, Nhạc

Bình Sinh cả cá nhân thân ảnh cũng đã như U Linh một dạng, hướng đen kịt một mảnh mù mịt giữa đồng trống thổi đi, chỉ chốc lát liền không thấy bóng dáng.

"Sẽ có người tới tìm chúng ta?" Lục Hữu Dung sững sờ, nhìn xem thần bí nhân sáp nhập vào một phiến trong bóng tối: "Hắn là có ý gì?"

"Có lẽ hắn trở về giúp chúng ta thông báo sư phụ bọn hắn?" Tịch Bắc Thần dùng một loại không xác định ngữ khí nói ra: "Sư muội, ngươi cảm thấy thần bí nhân này hội là thân phận gì? Hắn vì cái gì không cảm dĩ chân diện mục bày ra người?"

Tịch Bắc Thần vẫn cảm thấy rất kỳ quái, Biên Hoang như vậy võ đạo cằn cỗi vị trí, vậy mà sẽ có một gã võ đạo gia xuất hiện tại đây bên trong, đã đầy đủ kỳ quái. Hơn nữa nếu là nói không có cơ hội gặp lại rồi, như vậy thì tại sao không dám lộ ra chính thức diện mục đến đây? Chẳng lẽ là chúng ta chỗ người quen biết? Các loại vấn đề trong lòng hắn liên tiếp không ngừng xông ra.

"Không rõ ràng lắm, " Lục Hữu Dung lắc đầu: "Trong phòng quá đen, vị tiền bối này cùng cái kia cẩm bào người chiến đấu cơ bản đều ở bên trong, ta căn bản không có nhìn rõ ràng qua hắn đều dùng chút ít cái chiêu gì thức, cũng liền không có cách nào phản ứng lai lịch của hắn."

"Bất quá. . ." Lục Hữu Dung cẩn thận nghĩ nghĩ, hướng Tịch Bắc Thần nói ra: "Ngươi có hay không cảm thấy cái này thần bí tiền bối hình như rất tuổi trẻ?"

"Rất tuổi trẻ?" Tịch Bắc Thần sững sờ, thập phần hoài nghi nói: "Vậy ít bao nhiêu? Có thể tu thành võ đạo gia nhất thiên tài nhất nhân vật hình như cũng có chừng ba mươi tuổi đi? Thần bí nhân này liền tính toán lại thiên tài, chẳng lẽ còn không đến 30 tuổi?"

"Không biết, " Lục Hữu Dung thở dài: "Đây chỉ là cảm giác của

ta mà thôi."

. . .

Hợp Túng Đạo võ quán bên trong, phần lớn người đều đang đợi.

Trần Hạc Tường an tọa ở trên mặt ghế bất động, Hà Hùng thì là như một cái kiến bò trên chảo nóng, trên trán thẳng tỏa ra hãn, đi tới đi lui cùng.

Vèo!

Một cái bao cùng vải rách phiến tiểu hài tử lớn nhỏ cỡ nắm tay Thạch đầu phi bắn vào, lăn xuống ở Hà Hùng bọn họ trước mặt.

"Ân?"

Không chờ mọi người phản ứng, Trần Hạc Tường thoáng cái đứng dậy nhặt lên Thạch đầu, cởi bỏ bao vây lấy tấm vải, lại phát hiện bên trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết một hàng chữ:

Toàn diệt đạo tặc, người đã giải cứu, nhưng bị thương quá nặng, nhanh chóng phái xe ngựa cùng y sư đến trạm dịch! —— Lôi Phong

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 38: Ăn Miếng Trả Miếng

Trạm dịch sụp xuống phế tích trước, Trần Hạc Tường quét mắt chung quanh trên đất thi thể.

Ở Hà Hùng cùng Hà Lỵ ôm đầu khóc rống cùng với khác nữ nhân một hồi gà bay chó chạy qua đi, Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung đã bị đồng hành đến võ quán các học viên cẩn thận từng li từng tí chuyển lên xe ngựa.

Lục Hữu Dung khá tốt, cảm giác sâu sắc xấu hổ Tịch Bắc Thần dứt khoát giả bộ như hôn mê bất tỉnh. Dù sao hai người tràn đầy tự tin khoe khoang khoác lác, cùng hiện tại bọn hắn dáng vẻ ấy tạo thành rất lớn tương phản rất khó đối với những người khác giải thích.

Trần Hạc Tường trầm mặc không nói, cúi đầu xuống cẩn thận chu đáo cùng Lịch Tranh thi thể, mí mắt run run, trong nội tâm xoáy lên một mảnh sóng to gió lớn. Chính mình hai người đệ tử rời khỏi tại đây rất nhiều năm không rõ ràng lắm người này thân phận tình hữu khả nguyên, mà Trần Hạc Tường với tư cách Bắc Ngô thành giàu người có danh vọng, lại rõ ràng bất quá rồi.

Bắc Ngô thành, phủ thành chủ, Phủ chủ, Lịch Tranh!

Tuy nhiên Bắc Ngô thành phủ thành chủ đều bị nội thành thế lực khắp nơi chê cười vì bài trí, cái này chỉ là bởi vì Lịch Tranh ở điều nhiệm đến Bắc Ngô thành về sau, cực nhỏ lộ diện, đối với nội thành các loại hạng mục công việc cũng rất ít nhúng tay. Như Biên

Hoang như vậy cẳn cỗi vị trí, bị cắt cử điều nhiệm tới tuyệt đại bộ phận đều là ở võ đạo liên minh chính trị đấu tranh bên trong người thất bại.

Tất cả ở các loại nguyên nhân dưới, Bắc Ngô thành thế lực khắp nơi đối với cái này vị thành chủ cũng không để vào mắt.

Trần Hạc Tường cũng là ở Lịch Tranh đến Bắc Ngô thành ngày thứ nhất, chịu mời, ở tiếp Phong bữa tiệc gặp qua người này, cho nên lờ mờ có một chút ấn tượng. Ở trong bữa tiệc cơ hồ không có nói chuyện với nhau qua vài câu. Mà lần nữa gặp mặt sau đó, cái này ru rú trong nhà Bắc Ngô thành thành chủ lại trở thành thi thể.

Lịch Tranh tại sao phải xuất hiện tại đây bên trong?

Phủ thành chủ hộ vệ đây?

Là ai giết hắn đi? Tại sao phải giết hắn đi?

Gió lạnh xào xạc, Trần Hạc Tường sắc mặt âm tình bất định, trong lòng hiện đầy mây đen.

"Trần sư phó! Chúng ta đã tốt rồi!"

Nghe được Tiêu Lam tiếng gọi ầm ĩ, Trần Hạc Tường sắc mặt nặng nề, quay người đi về hướng xe ngựa.

. . .

Thanh thành giúp là Bắc Ngô thành bốn đại bang phái một trong, lo liệu cùng thành bắc cái này một mảnh phần lớn sòng bạc, thanh lâu cùng một bộ phận dược liệu sinh ý. Đương nhiên, phí bảo hộ cũng là bọn hắn hạng nhất trọng yếu doanh thu.

Dưới mặt đất Diễn Võ Trường, một cái mắt phải mang theo đen kịt bịt mắt thanh niên trần trụi tháo vát trên thân, lưu chuyển lên sắt thép một dạng màu sắc, quyền cước bay tán loạn.

Một tiếng ầm vang, như là như lôi đình động tĩnh ra hiện tại xuống phòng huấn luyện bên trong, giống như là lăng không đánh một cái lôi một dạng. Đó là Tả Chí Thành dùng nắm đấm xé rách không khí chỗ sinh ra thanh âm, mà theo hắn kế tiếp động tác, mỗi một quyền, mỗi một cước đều gợi ra kình phong cổ đãng, thậm chí đụng vào phòng huấn luyện trên vách tường, phát ra Rầm rầm động tĩnh. Cả người hắn thân ảnh giống như là Lôi Đình nổ, bất kể lực lượng hay vẫn là tốc độ đều tràn ngập tính dễ nổ.

Phòng huấn luyện bên trong, lại là liên tiếp đùng đùng thanh âm, Tả Chí Thành mỗi một bước đạp ở gạch xanh lên, đều phát ra một tiếng to tiếng hổ gầm, toàn bộ vắng vẻ phòng huấn luyện càng là dường như vì vậy mà chấn động lên, trên đất gạch xanh tựa hồ cũng muốn khó có thể thừa nhận vỡ vụn, nổ bắn ra rồi.

Kế tiếp, chấn động nhân tâm tiếng hổ gầm không dứt bên tai, trong không khí thỉnh thoảng truyền đến bang bang nổ thanh âm, đó là Tả Chí Thành song tay từng chiêu từng thức đánh ra, cuốn động không khí chính là thanh âm. Hắn đang luyện tập đấu pháp đồng thời, tinh tế cảm thụ được cường hoành lực lượng.

Một loại đám võ giả luyện võ chú ý động tĩnh kết hợp, công thủ đều chuẩn bị. Mà Tả Chí Thành bất đồng, hắn không cần phòng thủ, hắn cho là hắn chiến đấu, liền là tiến công! Tiến công! Lại tiến công! Dùng tinh chuẩn như châm, tấn mãnh như lôi tiến công đánh bại, tiêu diệt địch nhân.

Ba ba ba!

"Tốt, tốt, tốt!" Vỗ tay thanh âm truyền đến, ở một bên ngồi Tả Nghị đứng dậy, ánh mắt vui mừng nói: "Chí Thành, ngươi Hổ Ma Ngưng Huyết kinh đã hoàn toàn đã luyện thành, ngươi bây giờ, hoàn toàn có thể còn hơn một cái mới vào hổ báo lôi âm võ giả. Ta nghĩ dùng không được bao lâu, ngươi có thể vượt qua ta rồi. . ."

' Hổ Ma Ngưng Huyết kinh ' là Tả Nghị đã dùng hết vô số thủ

đoạn, mới lấy được một môn bí truyền võ đạo dưới bảng số một số hai Đoán Thể pháp môn. Cơ hồ là mỗi qua mấy ngày, muốn dùng một bộ nguyên vẹn hổ cốt, dùng để luyện chế uống thuốc dưỡng thân canh cùng ngoại dụng tẩy thân thang.

Đáng sợ như vậy tiêu hao thay đổi bình thường phú quý người nhà cũng căn bản chèo chống không nổi, thanh thành giúp vì sưu tập hổ cốt tài liệu cũng cơ hồ khiến núi rừng bên ngoài tất cả hổ loại mãnh thú tuyệt tích. Nếu như không là vì cái môn này pháp môn không cách nào cảm ứng rèn luyện đến bất luận cái gì mệnh khiếu, leo lên bí truyền võ đạo bảng là ván đã đóng thuyền sự tình. Mặc dù như thế, cái này Đoán Thể pháp môn hay vẫn là có được thật lớn danh khí, đặt ở Trung Vực từng cái võ đạo tràng cũng là thập phần thượng đẳng võ học.

Tả Chí Thành tiếp nhận Tả Nghị đưa tới khăn mặt, một bên lau mồ hôi, một bên bình tĩnh nói: "Cha, nếu như không phải ngươi tốn hao khổng lồ như vậy một cái giá lớn, nghĩ hết chỗ có biện pháp, vì ta được đến cái này bản ' Hổ Ma Ngưng Huyết kinh ', ta cũng căn bản không có cơ hội lấy được thành tựu hiện tại."

Tả Nghị ha ha cười cười: "Chí Thành, một người thành Long hay vẫn là thành trùng, đều xem chính là mình! Ngươi những năm gần đây này không biết ngày đêm, cũng không gián đoạn cũng theo không nghỉ ngơi, ta toàn bộ đều nhìn ở trong mắt, thành công không thuộc về ngươi, kia còn có thể thuộc về ai?"

Trong mắt của hắn lộ vẻ cảm khái, hắn so với ai khác đều muốn rõ ràng, con của mình những năm này đã trải qua cái gì. Ở một con mắt bị đánh mù về sau cả ngày chán chường, đến biết hổ thẹn sau dũng điên cuồng dốc sức liều mạng. Trong đó khoảng cách vẫn chưa tới ba ngày thời gian.

Tả Nghị rõ ràng nhớ được, theo Tả Chí Thành ngày kia đi ra gian phòng của mình về sau, mỗi ngày giấc ngủ thời gian chỉ sợ vẫn chưa tới lượng ba canh giờ. Ngày qua ngày, hết ngày dài lại

đêm thâu tu luyện, không biết chảy máu nhiêu, chảy nhiều hoặc ít hãn. Nhường hắn cái này gặp qua muôn hình muôn vẻ người người từng trải đều cảm thấy kinh hãi.

Cừu hận, xác thực là nhường người tiến lên thật lớn động lực. Nhưng là nếu như có thể lựa chọn, Tả Nghị tình nguyện nhường Tả Chí Thành con mắt hoàn hảo, mà không phải ở cừu hận điều khiển mới võ đạo đột nhiên tăng mạnh.

"Cha, ngày mai cùng đi với ta một chỗ."

Mặc áo, Tả Chí Thành nhìn về phía phụ thân của mình, khẽ cười cười:

"Ngày mai, ta muốn đi giết người."

Dứt lời, không chờ Tả Nghị phản ứng, Tả Chí Thành chỉ chỉ chính mình mang theo bịt mắt mắt phải:

"Hắn trở lại rồi."

Dưới mặt đất trong thạch thất hào khí bỗng nhiên lạnh xuống, Tả Nghị hào phóng bá đạo khuôn mặt ở trong chớp mắt kinh ngạc về sau, sát cơ lộ ra!

Tả Nghị tự nhiên biết rõ Tả Chí Thành trong miệng cái này cái gọi là hắn là ai.

"Trở lại rồi, trở lại rồi. . ." Tả Nghị thanh âm như là vạn năm hàn băng bên trong truyền tới, mang theo nùng được tiêu không mở sát ý: "Trở về tới tốt lắm, trở về tới tốt lắm. . ."

Hắn nhìn về phía con của mình hỏi: "Chí Thành, ngươi ý định làm như thế nào? Cần ta làm những thứ gì cho ngươi?"

"Cha, ngươi cái gì đều không làm." Tả Chí Thành nhẹ khẽ vuốt vuốt chính mình mắt phải lên bịt mắt, lộ ra một cái máu chảy đầm

đìa nụ cười: "Ta duy nhất muốn làm, liền là ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 39: Nguyên Do Cùng Suy Đoán

Đã đến đêm khuya, Lưu Nhạc Thành lại vẫn chưa có ngủ, một mình ngồi ở cửa ra vào hút thuốc. Qua nhiều như vậy ngày, bộ ngực hắn nứt xương vài có lẽ đã toàn tốt rồi, nếu như không phải Lưu Hi kiên trì, hắn đã sớm nâng cùng cung lên núi lâm đi.

Lưu Hi bởi vì Hà Lỵ bị trói sự tình thẳng dừng lại ở võ quán chưa có trở về nấu cơm, nàng đang cùng Trần Hạc Tường cùng một chỗ ra khỏi thành tiếp người sau đó sai người cho hắn truyền cái lời nhắn, tránh cho hắn lo lắng.

Nheo mắt lại, xa xa mà chứng kiến Nhạc Bình Sinh thân ảnh đi tới, Lưu Nhạc Thành vội vàng cầm xuống tẩu thuốc, đứng dậy hỏi:

"Như thế nào đây? Bình Sinh, người cứu về rồi sao?"

Nhạc Bình Sinh nao nao, không nghĩ tới Lưu Nhạc Thành còn không có ngủ, hơn nữa cũng biết chuyện này. Bất quá chuyện này động tĩnh huyên náo lớn như vậy, có thể là Lưu Hi truyền lời nhắn, hồi đáp:

"Lưu đại thúc, đều cứu về rồi, một cái đều không ít."

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi..." Lưu Nhạc Thành do dự một chút, hay là hỏi nói: "Không có người nào nhà cô nương bị tai họa đi?"

Đây chẳng lẽ là tất cả làm người của phụ thân bệnh chung?

Nhạc Bình Sinh cười cười: "Không có, Trần sư phó bọn hắn đi vô cùng kịp thời, tất cả mọi người hoàn hảo không tổn hao gì."

Đương nhiên, cái này hoàn hảo không tổn hao gì trong đám người muốn bỏ Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người bọn họ.

Lưu Nhạc Thành nghe xong không khỏi ha ha nở nụ cười, điều này hiển nhiên là cái không thể tốt hơn tin tức. Tuy nhiên cùng những bị bắt này đi đám nữ hài tử không thân chẳng quen, nhưng Lưu Nhạc Thành hay vẫn là không thể gặp loại chuyện này.

Hắn ngồi xuống, cau mày chậm rãi nói: "Thế đạo càng ngày càng rối loạn, Bắc Ngô thành nghèo như vậy vị trí, đạo phỉ cũng chầm chậm nhiều lên rồi."

Nhạc Bình Sinh ngồi ở bên cạnh hắn, hỏi: "Lưu đại thúc, bọn hắn cầm trên tay cái kia binh khí là cái gì, ta như thế nào chưa từng có gặp qua?" Theo như hắn vừa bắt đầu đối với lai lịch lời nói, tự nhiên là chưa từng gặp qua súng đạn.

Lưu Nhạc Thành sắc mặt trở nên thật không tốt xem, tựa hồ là khơi dậy hắn nhớ lại, sương mù lượn lờ trong chậm rãi nói ra:

"Đó là súng đạn!"

Quay mắt về phía Nhạc Bình Sinh hiếu kỳ ánh mắt, Lưu Nhạc Thành thoáng cái đến rồi đàm tính nói ra:

"Súng đạn lai lịch, muốn theo mấy trăm năm trước võ đạo nhất hưng thịnh Đại Hoang Thần triều nói lên. Lúc kia, không có cái mới hướng, cũng không có cái gọi là võ đạo liên minh, dưới đời này bền chắc như thép, miệng người chỉ sợ đều đạt đến hai mươi vạn vạn!"

Hai mươi vạn vạn, đó không phải là hai tỷ? Một cái có được mấy chục ức miệng người chính trị thể chế? Nhạc Bình Sinh giật

mình, tiếp tục nghe Lưu Nhạc Thành đàm cái thế giới này lịch sử.

"Thời đại kia trăm hoa đua nở, vô số võ đạo lý niệm, lưu phái thay nhau quật khởi, đua tiếng, sửa cũ thành mới, võ đạo phát triển càng ngày càng lợi hại, nhưng là đồng dạng mang đến vấn đề chính là tài nguyên càng ngày càng ít. Ngươi ngẫm lại, một cái võ giả theo tu luyện bắt đầu muốn luyện được một ít thành tựu muốn hao phí nhiều hoặc ít dược liệu, mãnh thú thức ăn? Ngay lúc đó Đại Hoang Thần triều, nói như thế nào cũng có được một vạn vạn người tu luyện võ đạo."

1 ức người tu luyện võ đạo, xác thực là một cái khổng lồ vô cùng điểm chữ. Phải biết rằng võ giả đối với các loại quý hiếm dược liệu, thức ăn nhu cầu là vừa tính nhu cầu, mỗi ngày đều phải tẩm bổ thân thể, phối hợp luyện pháp luyện công. Khổng lồ như vậy số đếm, mỗi ngày sở muốn tiêu hao dược liệu thức ăn đều là một cái thiên văn số tự. Đối với cái này một điểm, Nhạc Bình Sinh không khó tưởng tượng.

Lưu Nhạc Thành tiếp tục mở miệng nói ra: "Đây chỉ là một cái trong đó phương diện, căn bản nhất, trí mạng nhất vấn đề ngay tại ở, người bình thường cùng cùng võ giả tại rất lớn, không thể điều hòa mâu thuẫn!"

Nhạc Bình Sinh đã biết rõ Lưu Nhạc Thành tiếp được bên trong nói cho đúng là cái gì, cũng không khó suy đoán.

"Toàn bộ Đại Hoang Thần triều từ trên xuống dưới tất cả cơ cấu, trong biên chế biên ngoài quan lại gần ngàn vạn người, không thông võ đạo người vậy mà chỉ có không đến một vạn người. Hơn nữa tu luyện võ đạo người ngươi cũng biết, phần lớn thích dùng lực ép người, chiếm tuyệt đại đa số người hoặc là bởi vì không có thiên phú, hoặc là bởi vì khốn cùng không có tiền, hoặc là bởi vì mặt khác đủ loại nguyên nhân không có tu hành võ đạo, cái này bộ phận người liền chiếm được nhiều hoặc ít? Cùng võ giả tại tỉ lệ ít nhất đều có 10:1."

"Huống hồ võ giả bởi vì chịu đựng thân thể, mở rộng tiềm lực, khoảng chừng tuổi thọ lên muốn cao hơn người bình thường một đoạn, chớ đừng nói chi là mặt khác rồi. Bị như vậy cực nhỏ một nhóm người vĩnh viễn ép lên đỉnh đầu, dù là chỉ là không thông võ đạo người bình thường cũng tuyệt đối sẽ không vĩnh viễn như vậy chịu được tiếp xuống. Chính thức tầng dưới chót nhất, vĩnh viễn chỉ là không có tu hành võ đạo người bình thường. Nhìn không tới bất cứ hy vọng nào."

"Rốt cục có một ngày phát sinh biến hóa. Đại Hoang Thần triều một cái xuống dốc thế gia cái là đệ tử, tựa hồ là bởi vì không thể tu hành võ đạo, ta cũng không biết hắn là như thế nào chơi đùa đi ra, súng đạn như vậy đản sinh ra."

Lưu Nhạc Thành ngữ khí cảm khái vô hạn nói: "Ta đoán chừng tiểu tử kia mình cũng không ngờ tới chính mình thả ra là thế nào một cái đáng sợ quái thú. Theo súng đạn xuất hiện bắt đầu tính lên, chỉ đã trải qua một trăm năm thời gian, vẫn chưa tới võ đạo phát triển một số 0 đầu, liền tịch quyển toàn bộ thiên hạ, nắm dùng võ lập hướng Đại Hoang Thần triều trùng kích tách rời thất linh bát toái, thủ vững võ đạo mọi người lui cư đến Bắc Hoang, còn sót lại thế gia, tông phái, các lộ quân phiệt, cùng mới phát võ đạo tràng, liên hợp lại hợp thành võ đạo liên minh, nỗ lực cùng dùng súng đạn lập hướng Tân Triều chống lại cùng."

Nhạc Bình Sinh sờ lên cằm, xem ra chỉ cần là tồn tại người loại sinh vật này thế giới, như vậy lịch sử sẽ kinh người tương tự.

"Súng đạn là như thế nào chế tạo ra đến ta đây cũng không biết, nhưng là uy lực thật sự là quá mức khủng bố." Lưu Nhạc Thành trong mắt hiện lên một ít nhớ lại: "Ta trước kia đi lính liên minh quân từng theo Tân Triều biên quân va chạm qua mấy lần, cho tới bây giờ đều là chúng ta đại bại thiếu thua, đối diện rõ ràng liền là một ít mềm cánh tay mềm chân kẻ bất lực, nhưng là trong tay bọn họ súng đạn một lần bắn một lượt, chúng ta lấy cái gì

cũng đỡ không nổi, võ công luyện nhiều lại tốt cũng căn bản ngăn không được. Chưa từng có còn hơn dù là một lần."

"A? Vậy tại sao Bắc Hoang còn có thể... ?"

Nhìn xem Lưu Nhạc Thành, Nhạc Bình Sinh cho tới nay đối với vấn đề này không hiểu nhiều lắm, nếu là súng đạn đại quân có tính áp đảo rất lớn ưu thế, như vậy vì cái gì Bắc Hoang còn có thể tồn tại võ đạo liên minh như vậy quái vật khổng lồ?

Lưu Nhạc Thành không có trả lời, ngược lại dùng một loại cao thâm ngữ khí hỏi:

"Ngươi tin tưởng, có võ giả chỉ bằng mượn lực lượng của mình có thể bay trên trời sao? Có võ giả có thể dựa vào lực lượng của mình dời lên Đại Sơn, cắt đứt dòng sông sao? Có võ giả có thể thiên quân vạn mã bên trong, súng đạn triều dâng xuống thẳng đến địch quân thủ lĩnh đầu người sao?"

Nói cách khác Bắc Hoang võ giả trong tồn tại có thể di sơn đảo hải, thập phần cao đoan vũ lực, Tân Triều không dám cường đến?

Nhạc Bình Sinh gọn gàng dứt khoát nhẹ gật đầu. Tuy nhiên đến cái thế giới này đến nay chưa từng có gặp qua, nhưng hắn từng có phương diện này suy đoán, cho nên lập tức liền đã tiếp nhận loại khả năng này tính.

Lưu Nhạc Thành lập tức có chút im lặng, hình như không có nghĩ đến cái này tiểu tử hoàn toàn không theo như sáo lộ ra bài, một điểm kiến thức rộng lớn cảm giác thành tựu đều không để cho hắn. Phiền muộn nói:

"Loại này võ giả ta cũng chẳng qua là nghe nói, chưa từng có gặp qua, nhưng là quân đội bên trong đều là như vậy bí truyền. Ta nghĩ cũng thế, nếu như không phải tồn tại như vậy quả thực phi nhân võ giả, Bắc Hoang cũng sớm đã bị Tân Triều cho thống nhất

rồi."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, dựa theo phân tích của hắn, Tân Triều cũng nhất định có sẵn đại uy lực, phạm vi lớn chiến lược tính đả kích súng đạn, bất quá rõ ràng ở tính cơ động lên cùng Bắc Hoang cao đoan vũ lực căn bản không có cách nào so sánh với. Làm vì một người địa cầu hắn rất rõ ràng, ở một hồi bộ phận trong chiến tranh nếu như xuất hiện như siêu nhân như vậy sinh mạng thể, hội đối với chiến tranh mang đến như thế nào cải biến.

Hiểu được cái này một bộ phận tư liệu về sau, Nhạc Bình Sinh đã có thể xác định, Bắc Hoang súng đạn lưu thông, ở sau lưng nhất định có Tân Triều bóng dáng.

Ngàn dặm con đê bị hủy bởi tổ kiến, cục diện giằng co không dưới hiện tại, theo địch nhân bên trong mở ra lỗ hổng không thể nghi ngờ là một cái không thể tốt hơn biện pháp. Tân Triều chuyển vận một ít đổi mới đào thải xuống súng đạn cho Bắc Hoang các loại không ổn định thế lực, tăng lên Bắc Hoang bên trong mâu thuẫn va chạm, từng điểm từng điểm cải biến cục diện.

Loại thủ pháp này, Nhạc Bình Sinh làm làm một cái kẻ xuyên việt, lại quen thuộc bất quá rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 40: Con Đường

Chương 40: Con đường

"Hiện tại Bắc Hoang lưu thông số rất ít súng đạn ngoại trừ lại lần nữa hướng chảy qua đến, đều là Bắc Hoang một chút công tượng chính mình vụng trộm phỏng chế. Bất quá cũng may Võ Đạo Liên Minh đối với võ giả đối lửa khí ỷ lại luôn luôn căm thù đến tận xương tuỷ, rất sợ võ đạo truyền thừa từ rễ bên trên mục nát, tất cả cho tới nay đối tân triều súng đạn phỏng chế lưu thông nghiêm khắc đả kích. Chỉ cần tại ngoài sáng bên trên bị bắt được, chính là rất nặng tội ác."

"Đáng tiếc chúng ta Bắc Ngô Thành phủ thành chủ chính là cái bài trí, căn bản cũng không quản sự, bằng không loại chuyện này chỗ nào còn cần đến Trần sư phó xuất mã ai!"

Lưu Nhạc Thành thật sâu thở dài một hơi, tựa hồ là đối phủ thành chủ không làm hiển thị không cam lòng.

Hai người tại cửa ra vào lại hàn huyên chút võ quán bên trong chuyện khác.

"Bình sinh, ta đi ngủ, ngươi cũng sớm đi ngủ đi!"

Bối rối từ từ đánh tới, Lưu Nhạc Thành tại kết thúc cuộc nói chuyện về sau, vỗ vỗ Nhạc Bình Sinh bả vai, đứng dậy trở về phòng đi ngủ. Đi theo trở về phòng về sau, Nhạc Bình Sinh nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, một mình hồi tưởng đến trước đó cuộc

chiến đấu kia đủ loại được mất.

Lịch Tranh mặc kệ là tố chất thân thể vẫn là võ đạo quyền thuật phương diện tài nghệ, đều cùng Trình Chiêm Đường tương xứng. Nhưng là loạn quyền đả chết lão sư phó, tại thân thể của mình tố chất toàn diện vượt qua tình huống dưới, tăng thêm bỏ qua đau đớn, không sợ sinh tử, lấy thương đổi thương đấu pháp dưới, cuối cùng Lịch Tranh vẫn phải chết.

Này chủ yếu hay là bởi vì võ đạo tu luyện căn cơ quá nhỏ bé, không phải Nhạc Bình Sinh cũng không có thụ ngược đãi khuynh hướng, như thế nào lại luôn luôn lấy loại này thô bạo phương thức đến đối địch.

Nói đến từ đầu tới đuôi, Nhạc Bình Sinh cũng không biết Lịch Tranh sai sử Lý Văn Bằng lừa gạt bắt cóc tới này chút nữ hài cụ thể làm những gì, nhưng là hắn cũng không có tinh lực đi đem chuyện này cẩn thận đào móc. Cùng cái khác chính phái nhân sĩ khác biệt, Nhạc Bình Sinh chỉ cần biết làm chuyện này người đáng chết, đối với hắn mà nói như vậy đủ rồi.

Trong đầu hồi tưởng đến 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 đủ loại yếu lĩnh, tại Lưu Nhạc Thành đều đều tiếng hít thở truyền đến về sau, Nhạc Bình Sinh lặng lẽ từ ván giường hạ lấy ra Tà Linh uống huyết đao, có lặng yên không tiếng động đi tới hậu viện.

Thanh này Tà Linh uống huyết đao từ khi đoạt đến về sau còn chưa hề sử dụng qua, thân đao hẹp dài, hàn khí âm u ở dưới ánh trăng phun trào. Trọng lượng không nhẹ, ước chừng có tối thiểu mười kí lô trọng lượng, đổi người bình thường cầm ở trong tay, chỉ sợ không đùa hai chiêu ngược lại sẽ đả thương chính mình.

Nhạc Bình Sinh điều ra bảng đến:

【 lực lượng 】: 7.8

【 thể chất 】: 7.7

【 nhanh nhẹn 】: 7.7

【 tinh thần 】: 7.8

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 7 70

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 1.9%

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 65 thiên 13 giờ 】

【 đánh giá 】: Bò sát cái đầu càng lúc càng lớn. . .

Lần này bảng biến hóa tại dưới tình huống lúc đó Nhạc Bình Sinh chưa kịp tinh tế suy nghĩ, thẳng đến hiện tại mới nhàn rỗi xuống tới gọt giũa phân tích.

Tiếp cận tám lần tố chất thân thể, đã là đủ đạt tới hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả cường độ thân thể. Đồng thời Nhạc Bình Sinh thông qua liên tiếp chiến đấu phát hiện, cảnh giới này võ giả theo cảnh giới rảo bước tiến lên, chủ yếu tăng cường phương hướng vẻn vẹn lực lượng, tốc độ, cùng thể chất, không hề giống chính mình trải qua linh năng cường hóa lực lượng, tốc độ, sức chịu đựng, linh mẫn cùng mềm dẻo cùng cơ năng, cùng nội bộ khí quan cùng thần kinh phản xạ vân vân vân vân cơ hồ là toàn diện tăng cường.

Tỉ như nói là thị lực, ngoại trừ nhìn càng thêm xa bên ngoài, liền xem như trong đêm tối vật thể hành động, hắn cũng có thể nhanh chóng bắt được; lại tỉ như thính lực, làm Nhạc Bình Sinh đem lực chú ý toàn bộ tập trung thời điểm, phương viên trăm mét tất cả thanh âm rất nhỏ, cũng đều có thể bắt giữ đạt được.

Dựa theo Tà Linh thuyết pháp, Nhạc Bình Sinh thậm chí có lý do hoài nghi, cứ như vậy một đường tiến hóa xuống dưới, liền xem như không tu hành võ đạo, hắn cũng có thể biến thành một

cái đúng nghĩa siêu nhân.

Nhưng mà mặc kệ là đưa chính mình tới này cái thế giới cái kia tồn tại cố ý thiết kế, vẫn là một loại nào đó không biết quy tắc vốn chính là như thế, treo ở đỉnh đầu đếm ngược chi kiếm đều căn bản không cho phép hắn thoải mái nhàn nhã chậm rãi tu luyện, chậm rãi mạnh lên.

Trừ cái đó ra,

Theo 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 tu luyện, Nhạc Bình Sinh phát hiện một cái có ý tứ tình huống, chính là tại bảng biểu hiện bên trên vẻn vẹn chỉ có 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt hô hấp pháp 】 cái này một hạng, mà 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 cùng 【 thuấn ngục rơi xuống tinh đao thức 】 cái này hai hạng nhưng không có cho thấy tiến độ.

"Tà Linh, đây là nguyên nhân gì" giật mình, Nhạc Bình Sinh kêu gọi lên Tà Linh.

【 còn có thể là nguyên nhân gì 】

Trên mu bàn tay Tà Linh hình xăm nổi lên, uể oải mở mắt ra khinh bỉ nói:

【 ngoại trừ cái này đồ bỏ hô hấp pháp, mặt khác cái kia hai môn cao cấp gánh xiếc đều không phải là ngươi bây giờ có thể tu luyện, ngươi học được chẳng qua là gần nhất mặt ngoài, nông cạn nhất một chút kỹ xảo phát lực mà thôi, nếu như không phải là bởi vì linh năng không ngừng từng cường hóa thân thể của ngươi, liền ngay cả những cái này cơ bản nhất ngươi cũng luyện tập không được. Bản tôn cũng không phải vạn năng bảo mẫu, làm sao cho ngươi phỏng đoán tiến độ 】

"A" Nhạc Bình Sinh cũng không nghĩ tới là nguyên nhân này, tiếp tục hỏi: "Vậy cái này sức chiến đấu trị số đại biểu cái gì "

【 cái gì đều không có nghĩa là! 】 Tà Linh đùa ác giống như cười lên ha hả: 【 cái này sức chiến đấu đánh giá là ta hữu nghị đưa tặng ngươi , chờ đến ngươi không còn là cái bò sát về sau, ngươi liền sẽ biết nhóm này số lượng cuối cùng có tác dụng gì! 】

Tại Tà Linh yên tĩnh lại về sau, Nhạc Bình Sinh rơi vào trầm tư.

Quá xa xôi sự tình tạm thời không đi nghĩ, lân cận tới nói, hắn đã từng đáp ứng Trình Chiêm Đường đem 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 đưa về tông phái của hắn. Tại Trung Vực, Tinh Thần Liệt Túc Tông tựa hồ cũng là một cái tương đối có danh tiếng tông phái.

Biên Hoang nơi này, hắn cũng sẽ không đợi đến quá lâu, ra ngoài đủ loại nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh đều cần đến mặc kệ là tài nguyên vẫn là tin tức đều càng thêm phong phú Trung Vực đi đi một chuyến. Cho tới bây giờ, mặc kệ là nói bóng nói gió vẫn là trực tiếp hỏi, bốn phía thu thập tư liệu, hắn đều không có tìm được bất luận cái gì có quan hệ Tần Vô một người này bất luận cái gì tư liệu.

Dứt bỏ trong đầu các loại suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh tại vận chuyển 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt hô hấp pháp 】 đồng thời , dựa theo 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 đồ phổ bên trong bày ra quyền giá.

Cứ việc dựa theo Tà Linh thuyết pháp nếu như không phải linh năng đưa đến tác dụng, chính mình ngay cả đồ phổ bên trên một chiêu một thức đều luyện tập không được, nhưng là tại Nhạc Bình Sinh trong khoảng thời gian này hoàn toàn không biết gì cả luyện tập dưới, đối với hắn chân chính đem toàn thân cao thấp lực lượng tập hợp thành một luồng, tại đối địch bên trong phóng xuất ra, vẫn là làm ra mười phần tác dụng cực lớn.

Cùng thế giới này chính thống võ giả khác biệt, Nhạc Bình

Sinh trên lý luận nếu có đủ nhiều linh hồn chuyển hóa hấp thu, hắn có thể tại trong thời gian ngắn nhất biến thành trên thế giới này tố chất thân thể mạnh nhất, sinh mệnh cấp độ đẳng cấp cao nhất sinh vật. Chỉ bất quá lấy Nhạc Bình Sinh nội tâm tới nói, tuyệt sẽ không tiếp nhận trở thành nô lệ của lực lượng, vì cường đại mà mẫn diệt nhân tính mà thôi.

Liền xem như dạng này, Nhạc Bình Sinh tốc độ tu luyện cũng là chính thống võ giả mấy chục hơn trăm lần. Hắn duy nhất nhược điểm cho tới nay đều là lực lượng phát huy, cũng chính là võ học kỹ xảo, tại cực kỳ có hạn thời gian bên trong căn bản theo không kịp lực lượng tăng trưởng tốc độ.

Cái này cũng cơ hồ chú định tại tương lai một quãng thời gian không ngắn bên trong, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ muốn thô bạo dùng lực ép người con đường lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 41: Nguy Cơ

Chương 41: Nguy cơ

Sáng sớm, Hợp Tung Đạo võ quán liền náo nhiệt phi thường.

Được cứu trở về nữ hài đại bộ phận gia đình đều mười phần thuần phác, riêng phần mình đón về mình nữ nhi về sau vui đến phát khóc, đối Hợp Tung Đạo võ quán từ trên xuống dưới người đều tràn đầy cảm kích. Tại sáng sớm một đám người liền mang theo các loại lễ vật —— chủ yếu là rau quả nguyên liệu nấu ăn một loại đồ vật, đến nhà bái tạ, nối liền không dứt, trong phòng bếp Lưu Hi để ở chỗ này các loại láng giềng lĩnh cư đưa tới lễ vật liền chất thành một tòa núi nhỏ.

Tình huống như vậy một mực tiếp tục đến buổi chiều mới yên tĩnh xuống.

"Trần sư phó, cám ơn! Cám ơn! Nếu không phải ngươi, chúng ta cái này toàn gia thật không biết nên làm sao bây giờ, tiểu Lỵ nàng còn biết sẽ gặp cái gì khó. . ."

"Không sao, bất quá gần nhất không thế nào thái bình, về sau vẫn là phải cẩn thận một chút."

Trần Hạc Tường ngữ khí ôn hòa, đem cuối cùng một nhà đến đây cảm tạ người ta đưa đến cổng, mắt thấy cái này một nhà ba người dần dần đi xa, mới trở lại sân luyện công.

Hôm nay Hà Hùng cùng thường ngày so sánh cũng lên biến hóa rất lớn, tựa hồ là nhận lấy chuyện này kích thích, cả người trở nên có chút trầm mặc ít nói không nói, luyện lên võ công đến so với dĩ vãng cũng muốn khắc khổ rất nhiều.

Trần Hạc Tường thở dài, nhưng cũng không có thuyết phục cái gì, chỉ là hướng hậu viện Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung dưỡng thương phòng ngủ đi đến.

Vừa đẩy cửa ra, Tiêu Lam chính thận trọng bưng lên chén thuốc, chuẩn bị cho Tịch Bắc Thần mớm thuốc, nhìn thấy Tiêu Lam cử động Tịch Bắc Thần khóe mắt nhảy lên, trầm thấp nói:

"Tiểu Lam cô nương, ta uống thuốc khí lực vẫn phải có, đặt ở chỗ đó đi, ta tự mình tới là được rồi."

Tiêu Lam trong lòng cười thầm, cái này Tịch sư huynh thật sự là quá sĩ diện, lúc này còn đến chết vẫn sĩ diện. Trước đó tiểu Hi tỷ tới bôi thuốc thời điểm chính là phát hiện hắn ngượng nghịu mặt mũi một mực vờ ngủ, mới khiến cho chính mình tới.

"Tốt a Tịch sư huynh, ngươi để ở chỗ này, ngươi phải nhớ kỹ uống, lạnh coi như không xong."

Nàng biết Trần Hạc Tường tựa hồ có lời muốn cùng Tịch Bắc Thần nói, cũng không nhiều lưu, đứng dậy cùng Trần Hạc Tường bắt chuyện qua, liền đi ra khỏi phòng khép cửa lại.

Tiêu Lam sau khi đi, Trần Hạc Tường tại trước giường ngồi xuống, nhìn xem Tịch Bắc Thần ngửa cổ một cái, đem thuốc uống xong, ngữ khí của hắn cùng uống thuốc đồng dạng khổ:

"Sư phụ, lần này ta cùng sư muội thật là làm cho các ngươi chế giễu."

Trần Hạc Tường cau mày, sắc mặt nghiêm túc nói ra:

"Bắc Thần, nói cái gì mê sảng trên đời này không ai có thể vĩnh viễn bất bại, tài nghệ không bằng người, khắc khổ tu luyện lấy lại danh dự đối với ngươi mà nói căn bản không đáng kể. Ngươi còn trẻ như vậy, tiềm lực vô tận, có vô hạn khả năng, trước mắt một chút ngăn trở có thể đáng là gì "

Tịch Bắc Thần cười khổ nói ra: "Cái này tràng tử chỉ sợ vĩnh viễn cũng không tìm về được."

"Ân" Trần Hạc Tường mày nhíu lại ra một cái chữ Xuyên đến, hỏi: "Đến cùng chuyện gì xảy ra các ngươi đến cùng gặp ai là ai đem các ngươi đánh thành dạng này "

Tối hôm qua thời gian đã quá muộn, mà lại bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, xử lý các loại linh linh toái toái sự tình, tăng thêm Lưu Hi cùng Tiêu Lam vẫn bận lục lấy cho Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung xử lý thương thế, Trần Hạc Tường một mực chưa kịp hướng hai người bọn họ hỏi thăm tình huống.

Mặc dù là cái sỉ nhục, nhưng ở Trần Hạc Tường trước mặt cũng không có cái gì tốt che giấu, Tịch Bắc Thần thấp giọng đem tối hôm qua tình huống một năm một mười nói cho Trần Hạc Tường.

Nghe xong Tịch Bắc Thần, Trần Hạc Tường lại sững sờ ngay tại chỗ, trong lòng đã khơi dậy một mảnh kinh đào hải lãng!

Ở sau lưng sai sử bọn này đạo phỉ cướp người lại chính là Lịch Tranh!

Thiết hạ cái bẫy này vì dẫn người nào đó hiện thân, đem Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung đánh thành bộ dáng này cũng là Lịch Tranh!

Cuối cùng bị xuất hiện thần bí võ đạo nhà giết chết, cái kia toàn thân trên dưới tìm không ra một khối hoàn hảo xương cốt

cẩm bào nam tử trung niên vẫn là Lịch Tranh!

Một cỗ sâm sâm hàn khí từ đáy lòng bỗng nhiên luồn lên, Trần Hạc Tường lập tức sinh ra một loại âm mưu thật lớn bao phủ cảm giác đè nén.

Lịch Tranh đến cùng là ai tuyệt đối không phải bên ngoài Võ Đạo Liên Minh ủy nhiệm Biên Hoang thành nhỏ thành chủ đơn giản như vậy.

Hắn tại sao muốn bắt những cô bé này cùng Tiêu Lam một lần kia bị bắt lại có cái gì liên hệ vẻn vẹn nhân khẩu buôn bán vẫn là có khác công dụng

Trần Hạc Tường lúc tuổi còn trẻ cũng từng ở Trung Vực xông xáo qua,

Hiển thị rõ ràng có một ít tiếng xấu rõ ràng bàng môn tà đạo dùng một chút máu tanh thủ đoạn nhanh chóng tăng cao tu vi sự tình.

Lịch Tranh trong miệng đao lại là chuyện gì xảy ra cái kia thần bí võ đạo nhà vì sao lại xuất hiện ở đây cho võ quán truyền lại tin tức cái kia Lôi Phong là ai hắn có phải hay không chính là Yêu Đao

Cái này đến cái khác nghi vấn trong đầu xoay quanh, mà những vấn đề này đáp án, theo Lịch Tranh bại vong cũng khó có thể lại giải khai.

Trần Hạc Tường thở ra một hơi, thần sắc ngưng trọng đối Tịch Bắc Thần nói ra:

"Bắc Thần, chuyện này không thể coi thường, cái kia bị thần bí võ đạo nhà giết chết người chính là Bắc Ngô Thành thành chủ, chuyện này, về sau đừng nhắc lại lên. Để lộ tin tức, mặc kệ là ta võ quán vẫn là ngươi cùng có cho, cũng có thể gặp được phiền toái rất lớn. Nhớ kỹ, chuyện này mặc kệ là cùng ai, đều tuyệt đối

không nên nhấc lên!"

So với Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người, Trần Hạc Tường kinh nghiệm không thể nghi ngờ càng thêm phong phú, từ Lịch Tranh tử vong trong chuyện này, lập tức liền ngửi được mười phần nguy hiểm hương vị. Chuyện này một cái xử lý không tốt, sợ rằng sẽ mang đến phiền phức rất lớn.

Bắc Ngô Thành thành chủ

Tịch Bắc Thần cũng mãnh kinh, hắn cũng đồng dạng không ngốc, liên hệ đến Lịch Tranh thân phận, lại thêm tại giao đấu là đối với Lịch Tranh võ học lai lịch suy đoán, tại trong chớp mắt liền đối Lịch Tranh mục đích của bọn hắn có một cái mơ hồ suy đoán. Hắn thẳng tắp nhìn nói với Trần Hạc Tường:

"Sư phụ, cái này Lịch Tranh tại cùng chúng ta thời điểm đối địch, ta cùng có cho đối với hắn võ học lai lịch cũng có một chút suy đoán."

"A là cái nào một tông phái, vẫn là võ đạo trường "

Tịch Bắc Thần lắc đầu nói ra: "Xích Huyết Giáo! Mặc dù không có niềm tin tuyệt đối xác định, nhưng là cái này Lịch Tranh cùng chúng ta động thủ thời điểm, hắn nhất quyền nhất cước ở giữa mùi máu tươi cơ hồ đều có thể ngửi được."

Giữa hai người bầu không khí chợt trầm mặc xuống, Trần Hạc Tường không nói gì, lại chỉ cảm thấy mí mắt cuồng loạn.

Xích Huyết Giáo trên thực tế là một môn phái, nhưng lại có một cái mười phần diệt tuyệt nhân tính giáo nghĩa, môn phái này từ trên xuống dưới đều tin tưởng có thể từ người huyết dịch bên trong hấp thu lực lượng.

Trên thực tế, cũng quả thật làm cho bọn hắn nghiên cứu ra được một chút huyết tinh tàn nhẫn phương pháp, có thể từ thỏa

mãn một chút điều kiện đặc biệt người huyết dịch trung chuyển hóa hấp thu, tăng cường tu vi của mình.

Môn phái này bí mật hiển thị phong quang một trận, tại bọn hắn loại này tỏa ánh sáng người sống máu tươi cực kỳ tàn ác bí pháp bạo lộ ra về sau, bị không thể nhịn được nữa mấy cái tông phái võ đạo trường liên hợp tiêu diệt.

Dạng này một con số ngàn người đại phái, mặc dù tại bỏ ra cái giá khổng lồ về sau hủy diệt, nhưng là đồng dạng chạy đi không ít cá lọt lưới, thời gian dần qua bắt đầu có tro tàn lại cháy xu thế.

Nếu như Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung suy đoán không có sai, Lịch Tranh thật cùng Xích Huyết Giáo có chỗ liên quan hoặc là dứt khoát chính là Xích Huyết Giáo thành viên, như vậy lần này liền không chỉ là phiền phức đơn giản như vậy, rất có thể sẽ diễn biến thành tai hoạ ngập đầu!

Một loại nguy cơ rất lớn cảm giác xông lên đầu, Trần Hạc Tường lập tức đứng dậy, hắn đối Tịch Bắc Thần nói ra:

"Bắc Thần, ngươi hảo hảo dưỡng thương, chuyện này để ta tới xử lý, chữa khỏi vết thương không trở ngại hành động về sau, ngươi cùng có cho lập tức trở về đến tung tâm lưu võ đạo trường đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 42: Thù Cũ

Chương 42: Thù cũ

Thăm hỏi qua Lục Hữu Dung đồng thời bàn giao một phen về sau, Trần Hạc Tường xuyên qua hậu viện đi vào sân luyện công.

Nhìn thấy Trần Hạc Tường đi vào sân luyện công, nơi hẻo lánh bên trong Nhạc Bình Sinh lập tức đem 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 quyền thức chuyển biến làm hợp tung quyền cơ sở quyền giá, từ tại võ quán luyện công đến nay, hắn đều sẽ thừa dịp không có người chú ý thời điểm vụng trộm luyện tập.

Trải qua như thế một lần đột phát sự kiện, các học viên tựa hồ cũng đầy đủ ý thức được, tại phiền phức thân trên thời điểm có được một thân thật bản lãnh quan trọng đến cỡ nào, bọn hắn cảm giác nguy cơ cùng tính tích cực bị điều động. Hô hô uống một chút thanh âm bên tai không dứt, sân luyện võ một bộ khí thế ngất trời cảnh tượng.

"Tạm thời dừng lại! Ta có lời cùng các ngươi nói."

Trần Hạc Tường sắc mặt nặng nề, mở miệng đem hai mươi mấy cái học viên tụ tập chung một chỗ. Tất cả mọi người có chút không nghĩ ra bu lại.

Trần Hạc Tường nghĩ nghĩ, sắc mặt mười phần nghiêm túc:

"Liên quan tới chuyện ngày hôm qua chi tiết, bao quát liên

quan tới các ngươi sư huynh sư tỷ sự tình, các ngươi không muốn cùng bất luận kẻ nào nhấc lên, bọn này đạo phỉ rất có thể còn có đồng bọn, nếu như tin tức để lộ ra ngoài, nhất định biết cho võ quán đưa tới trả thù, vì võ quán cũng vì chính mình, các ngươi nhất định phải thận trọng từ lời nói đến việc làm! Tốt nhất cái gì cũng không cần ra bên ngoài giảng, rõ chưa "

"Minh bạch, Trần sư phó!"

"Yên tâm đi, Trần sư phó, chúng ta tuyệt đối sẽ không khắp nơi nói loạn!"

Bọn này học viên mặc kệ có hay không ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, đều mồm năm miệng mười trả lời,

Trần Hạc Tường gật gật đầu: "Tiếp tục bài tập đi! Hà Hùng, ngươi và bình sinh lưu lại."

Nhạc Bình Sinh giật mình, thật thà nhìn về phía Trần Hạc Tường.

Lại học viên khác hoàn toàn tán đi về sau, Trần Hạc Tường đối Hà Hùng cùng Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Hà Hùng, ngươi và bình sinh, lập tức đi ngày hôm qua chút nữ hài vào nhà, đem ta lời mới vừa nói chuyển đạt cho bọn hắn, để bọn hắn không nên đến chỗ tuyên dương, tính mệnh du quan, không muốn trong lòng còn có may mắn! Nếu như không nhớ ra được có người nào nhà, liền hỏi một chút muội muội của ngươi. Hiện tại liền đi, tốc độ phải nhanh."

"Tốt, chúng ta bây giờ phải." Hà Hùng nhìn về phía Nhạc Bình Sinh: "Bình sinh, chúng ta đi thôi!"

Trần Hạc Tường nhìn xem Hà Hùng cùng Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất tại cửa ra vào, khẽ thở một hơi. Sự tình đến trình độ này, hắn cũng chỉ có thể nói là hết sức nỗ lực thôi. Dù sao bí mật

khó giữ nếu nhiều người biết, muốn tin tức một tơ một hào đều không đi rò rỉ ra đi mười phần khó khăn, hắn cũng căn bản không có trông cậy vào.

Theo sự tình phát triển, đơn giản là binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn thôi. Lập tức, hắn cũng không suy nghĩ thêm nữa những cái này chú định nghĩ không ra kết quả tới vấn đề, còn quấn sân luyện công, chỉ đạo lên học viên võ công.

Lúc này Lưu Hi cũng đã làm xong, mang theo Tiêu Lam, đi vào sân luyện công. Trần Hạc Tường thấy, đi tới hỏi:

"Tiểu Hi thế nào, Bắc Thần cùng có cho tổn thương đại khái cần nuôi bao lâu "

"Lấy Tịch sư huynh hai người bọn họ thể chất, không ảnh hưởng hành động nửa tháng khoảng chừng là được rồi."

"Tốt!" Trần Hạc Tường gật gật đầu: "Không muốn đau lòng tiền cùng dược liệu, hiệu quả gì tốt liền dùng cái gì!"

"Trần quán chủ, ngươi yên tâm đi." Lưu Hi hơi sẳn giọng: "Chẳng lẽ tại trong lòng ngươi ta chính là cái tham tiền sao "

Trần Hạc Tường cười ha ha một tiếng, Tiêu Lam ở bên cạnh lấm la lấm lét quét mắt nửa ngày, hỏi: "Trần sư phó, bình sinh hắn ở đâu tại sao lại không thấy "

"Ta làm hắn cùng Hà Hùng đi làm một số chuyện. Thế nào Tiểu Lam, "

Tâm tình buông lỏng, Trần Hạc Tường khó được mở lên Tiêu Lam trò đùa:

"Bình sinh cứ như vậy một hồi không tại, ngươi cứ như vậy tưởng niệm hắn "

Lưu Hi ở một bên cũng cười lên, cố ý nói ra:

"Nói đến Tiểu Lam và bình sinh cũng rất thích hợp, một cái cơ linh, một cái giản dị. Bình sinh xem xét chính là loại kia rất nghe thê tử nói người, Tiểu Lam ngươi nếu không suy nghĩ một chút "

Tiêu Lam lập tức nháo cái đỏ chót mặt: "Bình sinh ngu ngu ngốc ngốc, ai sẽ thích hắn a. Ta phải thích, cũng là thích giống Tịch sư huynh như thế lại đẹp trai võ công lại cao, còn có thể trợ giúp người khác người."

Nghe được Tiêu Lam nói như vậy,

Trần Hạc Tường cùng Lưu Hi đều khống chế không nổi cười ra tiếng.

Đạp, đạp, đạp!

"Ân "

Trần Hạc Tường, bao quát tất cả học viên cùng nhau hướng sân luyện công cổng nhìn lại, trong tầm mắt, chỉ thấy được một đôi quý khí võ giày đạp tiến đến.

Sau đó, một cái hình dáng tướng mạo thô hào mà uy nghiêm nam tử trung niên, người mặc thêu lên mãnh hổ hạ sơn đồ lộng lẫy võ hắn, mang theo ô ương ương một đại bang người đi đến.

Những người này từng cái thân thể khoẻ mạnh, khí chất hung hãn, đầu vai đều hoa văn màu xanh hoa văn, không có hảo ý đánh giá chung quanh.

"Tả Nghị!"

Thanh Thành giúp bang chủ tới nơi này làm gì dâng lên dự cảm không tốt, Trần Hạc Tường sắc mặt biến hóa, nghênh đón tiếp lấy:

"Tả bang chủ, đã lâu không gặp." Trần Hạc Tường chắp tay, quét mắt Tả Nghị sau lưng một đám bang chúng, gọn gàng dứt khoát mà hỏi: "Ta Hợp Tung Đạo võ quán địa phương đơn sơ, chiêu đãi không được nhiều người như vậy, không biết Tả bang chủ có gì muốn làm "

"Không sao, không cần làm phiền trần quán chủ."

Cùng Trần Hạc Tường khí chất bình thản khác biệt, Tả Nghị giữa lông mày mang theo một tia bá khí, khoát tay áo nói ra: "Ta theo giúp ta những huynh đệ này đứng đấy liền tốt!"

Các học viên lúc này đều vây ở Trần Hạc Tường sau lưng, ánh mắt cảnh giác nhìn chằm chằm trước mắt cái này một bang hung thần ác sát bang phái tay chân. Trần Hạc Tường nhíu mày, hồi tưởng lại mấy năm trước sự tình.

Tả Nghị nhi tử Tả Chí Thành cũng từng ở hắn võ quán tập võ, đồng thời thiên phú rất tốt, hoàn toàn không thua Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người. Chỉ bất quá Tả Chí Thành trong tính cách theo Tả Nghị, có chút bá đạo. Cùng Tịch Bắc Thần hai người cũng không vừa ý, cho tới nay tranh chấp không ngừng, cũng khó nói ai đúng ai sai.

Thẳng đến có một ngày Trần Hạc Tường ra ngoài làm việc thời điểm, hai người mâu thuẫn rốt cục bạo phát, ngay tại sân luyện võ, hai người kia không ai nhường ai, động thủ, lại thời gian dần trôi qua đánh ra chân hỏa đến biến thành lấy mệnh tương bác. Cuối cùng Tịch Bắc Thần liều mạng thụ thương thế mà một chút đem Tả Chí Thành mắt phải đâm mù!

Ra chuyện này về sau, Tịch Bắc Thần chỉ để lại một phong thư, liền đi không từ giã. Cũng làm cho Trần Hạc Tường không thể nào trách cứ, thở dài không thôi.

Tả Nghị đánh giá sân luyện công cùng các học viên, tựa hồ có

chút cảm hoài tiếp tục nói ra: "Trần quán chủ, mặc dù ngươi cùng đều tại thành bắc vùng này, nhưng là mấy năm qua này chúng ta tựa hồ không còn có đã gặp mặt, thật là khiến người thổn thức a."

Lưu Hi lôi kéo Tiêu Lam tay, lo lắng nhìn xem giữa sân, hồi tưởng lại cái này cái cọc năm xưa thù cũ.

Trần Hạc Tường cũng nhìn ra Tả Nghị mang theo đám người này tức giận thế rào rạt, tuyệt đối không phải đến ôn chuyện, ánh mắt hờ hững nói ra:

"Tả bang chủ, lấy ngươi cùng ta thân phận cũng không cần chơi những cái này tiên lễ hậu binh bả hí, nói trắng ra đi."

"Ha ha ha, trần quán chủ, ta còn tưởng rằng nhàn nhã dưỡng lão sinh hoạt đem ngươi huyết khí mài hết, nhìn không phải chuyện như vậy."

Cười ha ha một tiếng, Tả Nghị mang theo không nói rõ được cũng không tả rõ được băng lãnh ý vị nói ra:

"Bất quá lần này, nhân vật chính của tuồng vui này cũng không phải ngươi cùng ta hai cái lão gia hỏa!"

Lời còn chưa dứt, Tả Nghị bước chân khẽ động, đã bị mở vị trí.

Đạp!

Trần Hạc Tường mí mắt hơi nhảy, một cái mắt phải mang theo bịt mắt thanh niên mang theo khí tức nguy hiểm, từ trong đám người đi ra.

Tả Chí Thành mặt không biểu tình, còn sót lại mắt trái tràn đầy không kịp chờ đợi lãnh khốc sát cơ nhìn nói với Trần Hạc Tường:

"Trần quán chủ, Tịch Bắc Thần đâu ta biết hắn trở về."

Tả Chí Thành ngữ khí bình tĩnh mà chậm rãi, tràn ngập không rét mà run hương vị:

"Làm hắn ra chịu chết đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 43: Động Thủ

Chương 43: Động thủ

Lại là Tả Chí Thành.

Trần Hạc Tường ánh mắt trở nên phức tạp. Mặc dù năm đó hắn bức bách tại Tả Nghị khẩn cầu nhận lấy Tả Chí Thành tại chính mình võ quán bên trong học tập, nhưng cũng chỉ là phổ phổ thông thông học viên mà thôi, tăng thêm cũng không thích hắn bá đạo tính cách, giữa hai người không có cái gì rất sâu tình nghĩa.

Tại bị Tịch Bắc Thần đánh mù mắt phải về sau, Tả Nghị đến nhà thảo nhân, Tịch Bắc Thần cũng đã không từ mà biệt. Ngay lúc đó Trần Hạc Tường ra ngoài quản giáo không nghiêm áy náy, tiếp nhận cái này cái cọc ân oán. Tại chỗ cứng rắn chịu Tả Nghị ba chưởng, máu vẩy tại chỗ, bị trọng thương, cũng bởi vậy rơi xuống ám thương, làm trễ nải tự thân cảnh giới.

Hôm qua Tịch Bắc Thần mới trở về, hôm nay Tả thị phụ tử liền leo lên cửa. Điều này nói rõ cái gì

Vốn cho rằng trận này ân oán cứ như vậy bóc tới, lại không nghĩ rằng nguyên lai Tả Nghị, Tả Chí Thành phụ tử qua như thế mấy năm cũng chưa từng có lãng quên qua, chỉ sợ thời thời khắc khắc đều tại lưu ý lấy Tịch Bắc Thần chỗ. Cho tới hôm nay thăm dò được Tịch Bắc Thần trở về tin tức lập tức liền bạo phát.

"Trần quán chủ, Tịch Bắc Thần ở nơi nào làm hắn ra đi, ta

không phải nghe nói hắn tại Trung Vực hiển thị kiếm ra một phen bộ dáng đến a" Tả Chí Thành không để ý đến Trần Hạc Tường trong lúc nhất thời im lặng, trên mặt vẫn như cũ treo kích động, nguy hiểm mỉm cười.

"Bắc Thần hắn không ở nơi này." Do dự một chút, Trần Hạc Tường cuối cùng vẫn nói láo.

Hiện tại Tịch Bắc Thần bản thân bị trọng thương, đừng nói động thủ, chính là xoay người đều rất khó khăn, đem hắn kêu lên, chỉ sợ muốn bị đánh chết tươi ở chỗ này.

"Không ở nơi này" Tả Chí Thành lập tức cười lên ha hả, thanh âm tại khoảng không sân luyện công bên trong quanh quẩn:

"Trần quán chủ, không nên vũ nhục trí thông minh của ta, vì cái gì không dám gọi hắn ra chẳng lẽ ngươi sợ hãi ta đem Tịch Bắc Thần đánh chết tươi ở trước mặt ngươi danh mãn bản thành Hợp Tung Đạo võ quán quán chủ cứ như vậy lớn một chút lá gan "

Hắn thời khắc này tiếng cười to tràn ngập vô cùng khoái ý, những năm gần đây ứ đọng chi khí tựa hồ muốn phun một cái mà ra. Phía sau hắn một bang Thanh Thành giúp tay chân cũng đi theo cười vang.

Hợp Tung Đạo võ quán tất cả học viên sắc mặt xanh xám, lòng đầy căm phẫn quát mắng:

"Ngươi nói cái gì!"

"Còn không có đánh qua, ngươi càn rỡ cái gì!"

"Nếu không phải Tịch sư huynh bị thương, đâu còn cho phép đến ngươi ở chỗ này giương oai!"

Bạch!

Tả Chí Thành lãnh khốc mà mừng rỡ ánh mắt hung hăng đính tại cái cuối cùng gọi đủ khánh trên thân, đủ khánh lập tức trở nên sắc mặt tái nhợt.

"A Tịch Bắc Thần thụ thương "

"Tả Chí Thành! Mấy năm trước ân oán, ta đã thay hắn hoàn lại qua! Các ngươi chẳng lẽ muốn lôi chuyện cũ sao!"

Trần Hạc Tường đột nhiên tiến về phía trước một bước, tại chỗ vậy mà vô thanh vô tức ấn ra một cái dấu chân, một cỗ hùng hồn khí thế hướng về Tả Chí Thành cả đám ép đi, trên thân võ hắn góc áo không có chút nào gió lại chính mình phồng lên, hiển nhiên hắn đã nổi giận.

Tả Nghị sau lưng Tả Chí Thành chắp hai tay sau lưng cười lạnh, không chút nào đem Trần Hạc Tường nổi giận khí thế để vào mắt, bất quá giờ này khắc này nơi đây là con trai mình sân khấu, hắn tạm thời không có ý định nhúng tay.

"Đã hoàn lại qua "

"Ha ha ha ha ha ha..."

Tả Chí Thành nâng lên bụng đến phát ra hết sức vui mừng cười to, chấn người màng nhĩ đau nhức, hắn xoa xoa khóe mắt, tựa hồ cười ra nước mắt dáng vẻ.

Bạch!

Trốn ở đám người phía sau Tiêu Lam phát ra một tiếng kêu sợ hãi!

Chỉ gặp Tả Chí Thành đột nhiên kéo che kín mắt phải bịt mắt, chỉ lộ ra một cái đen như mực kinh khủng lỗ thủng, đã không có con mắt!

Đồng thời sắc mặt của hắn trở nên cực độ dữ tợn:

"Ngươi hoàn lại lấy cái gì đến hoàn lại "

"Trần Hạc Tường, có thể hoàn lại ta mấy năm nay đến hết ngày dài lại đêm thâu thống khổ, chỉ có Tịch Bắc Thần mệnh!"

"Ngươi, hiểu chưa!"

Sự tình đến một bước này, Trần Hạc Tường ngược lại bình tĩnh trở lại, ngữ khí hờ hững:

"Tả Nghị, Tả Chí Thành, ngươi ta ở giữa cũng không cần nhiều lời nữa, nói cho cùng, không phải là muốn làm qua một trận có cái gì, liền hướng ta tới đi!"

"Trần Hạc Tường,

Làm Tịch Bắc Thần ra là có thể giải quyết sự tình, ngươi nhất định phải can thiệp vào "

Tả Nghị lúc này mở miệng, hắn mang theo từng tia từng tia hung ác ý cười nói ra:

"Ta nhiều huynh đệ như vậy, ngươi muốn ngươi những cái này nhà ấm đóa hoa đồng dạng các học viên cũng tham dự vào, bị đánh gãy tay gãy chân sao "

"Gãy tay gãy chân "

Trần Hạc Tường ánh mắt bắn ra tại Tả Nghị trên mặt:

"Tả Nghị, đại khái là ngươi uy hiếp người uy hiếp đã quen, quên đi ta là người như thế nào các ngươi bang phái hoàn toàn chính xác thực người đông thế mạnh, nhưng cái này cái cọc ân oán chỉ là ngươi ta ở giữa sự tình, ngươi nếu là gây họa tới học viên của ta, ngươi đoán xem ta sẽ làm thứ gì "

"Tốt, tốt, tốt, " Tả Nghị không những không giận mà còn cười: "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có còn hay không là năm đó cái kia Biên Hoang giận quyền "

Một đạo hờ hững, một đạo hung ác ánh mắt nhìn nhau, không chút nào nhường cho.

Tả Chí Thành giờ phút này đã cực không kiên nhẫn, còn sót lại chỉ có một con mắt bên trong lộ hung quang:

"Nói nhảm, nhiều lắm!"

"Trần Hạc Tường, ngươi không giao người ta liền đánh tới ngươi giao!"

Ầm!

Tả Chí Thành nguyên bản đợi gạch xanh đất đá mặt trong nháy mắt nứt ra, trong mắt của hắn tinh quang bắn ra, đột nhiên cất bước, hai chân liên tục đạp ở mặt đất xi măng bên trên địa, cả người hóa thành một đạo hổ hình nhào tới, trên người võ hắn trong không khí mãnh liệt lật qua lật lại, phát ra liên tiếp kịch liệt rút kích tiếng vang. Hai tay bấm tay thành trảo, gân xanh kéo căng trở đi một trước một sau khóa chặt Trần Hạc Tường cổ họng!

Rống!

Tất cả mọi người trong lỗ tai, phảng phất nghe được một tiếng ác hổ rít gào!

Tả Chí Thành cấp tốc vạch phá sân luyện công không khí thân ảnh, mang theo chói tai phong thanh thật giống như cấp tốc lái qua ô tô, hắn hai trảo một trước một sau, cả người giống như tấn công thỏ rừng diều hâu, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai lao thẳng tới đối diện Trần Hạc Tường.

Hung ác như vậy uy thế, làm Trần Hạc Tường sau lưng học

viên kinh hồn táng đảm, liên tiếp lui về phía sau!

Trần Hạc Tường từ Tả Nghị bọn người mới vừa vào đến ngay tại thời khắc đề phòng, mặc dù như thế đối mặt với Tả Chí Thành một thức này hổ trảo móc tim cũng cảm thấy kinh hãi.

Ba!

Thanh âm thanh thúy trong cùng một lúc vang lên, Trần Hạc Tường kinh nghiệm võ đạo thêm phong phú trong điện quang hỏa thạch, hắn song chưởng tung bay, xen kẽ, hung hăng giữ lại Tả Chí Thành hai cổ tay, trong lúc nhất thời làm hắn không thể động đậy.

"Ngươi, còn phải lại luyện thêm mấy năm!"

Không đợi Tả Chí Thành hạ bàn lại lần nữa phát động thế công, một cỗ cự lực bỗng nhiên vọt tới, Tả Chí Thành hai cánh tay cánh tay bị kéo theo lấy ở trước ngực trùng điệp, sau đó ——

Bạch bạch bạch!

Như bị một con khổng lồ cự thú va vào một phát, Tả Chí Thành thân thể liên tiếp lui về phía sau, chỉ bất quá vừa đối mặt, hắn liền bị Trần Hạc Tường một chiêu đánh lui.

Đây là Trần Hạc Tường hạ thủ lưu tình kết quả.

Nhưng mà Trần Hạc Tường tâm tình tuyệt không giống mặt ngoài như thế bình tĩnh, hắn núp ở trong tay áo hai tay giờ phút này run nhè nhẹ, hắn phát hiện một cái làm hắn khiếp sợ sự tình:

Tả Chí Thành, đồng dạng đạt đến hổ báo lôi âm cảnh giới!

Coi như Tịch Bắc Thần không có nhận thương thế nghiêm trọng như vậy hoàn hảo không chút tổn hại, dựa vào Tả Chí Thành bày ra thực lực, giữa hai người giao đấu kết quả cũng rất khó nói.

Thế giới này biến hóa quá nhanh. Chẳng lẽ ta già thật rồi nhìn

xem Tả Chí Thành lui lại thân ảnh, Trần Hạc Tường không khỏi đối với mình phát ra nghi vấn như vậy.

Lúc này, đứng chắp tay Tả Nghị tiến lên một bước, đỡ Tả Chí Thành, vỗ vỗ bờ vai của hắn. Sau đó quay đầu nhìn về phía Trần Hạc Tường:

"Trần Hạc Tường, khi dễ tiểu bối có gì tài ba ta và ngươi đến dựng giúp đỡ đi!"

hoan nghênh rộng rãi thư hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại người sử dụng mời đến đọc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 44: CưỡNg ÉP

Chương 44: Cưỡng ép

"Như thế mấy năm trôi qua, Tả mỗ người đến lãnh giáo một chút, trần quán chủ tẩy tủy thay máu đã đến mấy phần!"

Lốp bốp!

Lời còn chưa dứt, liên tiếp nổ vang âm thanh đang luyện công trên trận vang lên, thật giống như trống rỗng sét đánh, nương theo lấy không khí kịch liệt tiếng rít, Tả Nghị trong nháy mắt hóa thành liên tiếp huyễn ảnh, đã hướng về Trần Hạc Tường một quyền vào đầu bổ tới!

Ác phong trận trận, kinh động tâm hồn.

Cơ hồ tất cả mọi người tại Tả Nghị thân thể khẽ động về sau, đều cảm giác được một quyền này của hắn mang theo kình phong quét ở trên mặt. Mặc kệ là Tả Chí Thành cùng Thanh Thành giúp một tay tay chân vẫn là võ quán một đám học viên, hết thảy liên tục lui lại!

"Rất tốt!"

Trần Hạc Tường tại cái này kình phong gào thét một khắc, khom người, cất bước! Một cước đạp vỡ dưới chân gạch đá, xương sống giống như một con rồng lớn muốn phóng lên tận trời, một cái cương mãnh đấm thẳng đã vượt lên trước nghênh tiếp Tả

Nghị cái này mãnh ác một quyền.

Ầm!

Trầm muộn giống như trống to tiếng đánh tại tất cả mọi người vang lên bên tai, không khí chấn động không ngớt, tro bụi bốn phía bão tố bay, không đợi những người còn lại làm ra phản ứng gì đến, Tả Nghị thân thể đột nhiên uốn éo, giống như là cự mãng rút kích, toàn bộ cánh tay trái vung vẩy, mang theo áo bào bay phất phới, quất hướng Trần Hạc Tường cổ họng.

Trần Hạc Tường sắc mặt như là bình tĩnh mặt hồ không có kích thích một tia gợn sóng, đồng thời đột nhiên vung ra một chưởng, đập tới Tả Nghị rút kích mà đến trên cánh tay, đột nhiên lại biến thành trảo, cứng ngắc lấy bóp, sinh sinh cầm nã.

Vừa mới bị tóm ở một cái chớp mắt, Tả Nghị cánh tay đột nhiên một khuất, kéo theo nửa người trên hướng về Trần Hạc Tường trong ngực hung mãnh đánh tới! Ác phong trận trận, lần này nếu là đụng thực, lập tức liền là xương ngực vỡ vụn hạ tràng!

Bạch!

Trần Hạc Tường thân thể quỷ dị lấp lóe, thân hình đột nhiên ở giữa biến hóa, vây quanh Tả Nghị bên người, móng vuốt tề xuất, hô hấp ở giữa công liền một hơi hơn mười tay, đem Tả Nghị khiến cho liên tục trốn tránh.

Trần Hạc Tường cùng Tả Nghị thân ảnh ở trong sân tấn mãnh chớp động lên. Gạch xanh đất đá mặt vỡ vụn thanh âm thật giống như pháo liên tiếp nổ vang âm thanh đồng dạng bên tai không dứt, hung mãnh kình phong lấy hai người kịch đấu thân ảnh làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng thổi tan lái đi.

Cơ hồ tất cả mọi người thở mạnh cũng không dám, nhìn không chuyển mắt, kinh hồn táng đảm nhìn xem hai cái này cường hoành

không phải người võ giả kịch đấu. Như thiểm điện di động tới thân ảnh để bọn hắn hoa mắt, đáp ứng không xuể.

Tả Chí Thành lúc này lại có chút nheo mắt lại đến, đưa mắt nhìn sang võ quán các học viên trên mặt, từng cái liếc nhìn đi qua.

"Ân "

"Lưu Hi!"

Tả Chí Thành lúc này mới chú ý tới tại học viên sau lưng thần sắc khẩn trương lo lắng Lưu Hi, thần sắc đột nhiên trở nên kinh hỉ, phát ra cười to một tiếng, đạp chân xuống, cả người giống con giương cánh chim bằng, thả người nhảy ra!

"Lớn mật!"

Cùng Tả Nghị kịch đấu trong Trần Hạc Tường khóe mắt liếc qua chú ý tới Tả Chí Thành lướt về phía võ quán học viên phương hướng, phát ra một tiếng gầm thét!

Nhìn thấy Tả Chí Thành tựa hồ muốn đối võ quán học viên xuất thủ, hắn trong nháy mắt sát tâm hừng hực, không còn lưu thủ, mạch máu giống du long đồng dạng tại trên hai tay luồn lên, đột nhiên phồng lớn lên một vòng, năm ngón tay kết xuất một cái kì lạ ấn pháp, hướng về Tả Nghị hung hăng đập tới!

Hắn cái này thức 【 vòng quanh núi ấn 】, uy lực cương mãnh, liền xem như một cái nặng nề bàn đá tại một thức này ấn pháp hạ cũng muốn chia năm xẻ bảy!

"Trần quán chủ, vội vã đi cái nào lưu tại cái này đi!"

Tả Nghị cười ha ha một tiếng, dưới chân mãnh lực giẫm mạnh, toàn bộ mu bàn chân vậy mà lâm vào gạch đá bên trong! Lấy xà cạp eo, lấy đai lưng vai, lấy cầu vai cánh tay, từ dưới lên trên, lấy 【 hổ ma Ngưng Huyết trải qua 】 bên trong 【 mãnh hổ

ra áp 】 một thức này trong nháy mắt cân đối hội tụ toàn thân gân cốt cơ bắp lực lượng phát lực pháp môn, một quyền lôi cuốn lấy khuấy động kình phong nghênh tiếp Trần Hạc Tường một thức này ấn pháp!

Cho đến lúc này, võ quán các học viên mới đối Tả Chí Thành thương ưng bác thỏ tấn mãnh bổ nhào về phía trước kịp phản ứng, nhao nhao gầm lên, huy quyền mà lên!

"Con kiến đồng dạng đồ vật, cũng học người khác anh hùng cứu mỹ nhân "

Tả Chí Thành ngữ khí hờ hững, không thèm để ý chút nào , mặc cho những học viên này quyền cước rơi trên người mình.

Phanh phanh phanh!

Đối với võ quán các học viên ngăn cản,

Tả Chí Thành chỉ là lấy thân thể đột nhiên va chạm, ngăn cản tại trước mặt học viên toàn bộ cũng giống như bị một đầu cự thú đụng trúng, bị đụng trúng bộ phận cơ hồ đã mất đi tri giác, kêu thảm ném đi ra ngoài!

Đủ khánh, Trương Văn, lý một buồm. . . Bọn hắn từng cái tựa như là ngăn cản tại ô tô trước mặt hòn đá nhỏ, nhận tràn trề cự lực, một cái tiếp một cái bắn ra ngoài!

Giờ phút này Trần Hạc Tường một lần phát động lần nổi giận xung đột, vẫn như cũ bị Tả Nghị không chính diện đối kháng lấy du đấu phương thức cuốn lấy.

Bị Tả Chí Thành ngang ngược cự lực tráng bay ra ngoài các học viên trong lúc nhất thời toàn thân kịch liệt đau nhức, kêu thảm không ngừng, đồng thời đầu váng mắt hoa, căn bản không đứng dậy nổi.

Mà võ quán bên này còn sót lại mấy cái học viên nhìn xem Tả Chí Thành cái này hung mãnh va chạm, đụng bay mười cái mấy học viên về sau, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh ứa ra, kinh hồn táng đảm, trong lúc nhất thời nhưng không dám lên trước, cứ như vậy sững sờ ngay tại chỗ.

Lưu Hi buông ra Tiêu Lam tay liên tiếp lui về phía sau, thẳng đến thối lui đến chân tường. Nhìn xem sát khí bức người, không ai bì nổi Tả Chí Thành từng bước một đi đến trước mặt, nàng mặc dù sắc mặt trắng bệch vô cùng, lại dũng cảm nhìn thẳng Tả Chí Thành diện mục dữ tợn khuôn mặt.

"Tiểu Hi tỷ!"

Tiêu Lam dọa đến toàn thân phát run, phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

Ác khách phía trước, dạng này nguy cấp, hung hiểm tình huống dưới, Lưu Hi lại đột nhiên sinh ra một cái hốt hoảng cảm giác:

Nếu như bình sinh ở chỗ này, mặc kệ như thế nào, hắn đều sẽ bảo hộ ta a

"Lưu Hi, đã lâu không gặp!"

Đã đi tới trước mặt Tả Chí Thành phát ra một tiếng cuồng tiếu, cũng không có thêm lời thừa thãi, cầm một cái chế trụ Lưu Hi bả vai, mấy cái thả người, liền đã mang theo Lưu Hi về tới Thanh Thành giúp đỡ chúng bên này.

"Tiểu Hi!"

Trần Hạc Tường khí tức lăn lộn khuấy động, sát ý cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, mà Tả Nghị nhìn thấy Tả Chí Thành trở về chính mình phương này về sau, cười ha ha lấy lập tức thoát khỏi cùng Trần Hạc Tường giao thủ.

Trần Hạc Tường đứng tại chỗ bất động, ánh mắt lôi cuốn lấy sát cơ đã đem Tả Chí Thành gắt gao khóa chặt, ngữ khí như nôn vụn băng:

"Tả Nghị, ngươi tốt xấu có một phen cơ nghiệp, xem như một thành hào cường, thế mà dùng thủ đoạn hạ cấp như vậy cưỡng ép một cái không có võ công trong người nữ hài tử da mặt của ngươi ở đâu "

Không đợi Tả Nghị trả lời, Tả Chí Thành đã đi hướng trước cười lạnh nói ra:

"Trần quán chủ, oan có đầu, nợ có chủ! Loại này trẻ con đều hiểu được đạo lý chẳng lẽ còn cần ta đến nói cho ngươi ngươi không gọi Tịch Bắc Thần ra, vậy ta liền dùng ta phương pháp làm hắn ra!"

"Trần quán chủ, Lưu Hi là Tịch Bắc Thần thanh mai trúc mã, chuyện này ta còn là biết đến. Ta muốn ngươi chuyển cáo hắn ____ "

"Ba ngày! Ta mặc kệ hắn bị cái gì dạng tổn thương, ta sẽ chỉ chờ hắn ba ngày! Nếu như ba ngày sau hắn còn không có. . ." Tả Chí Thành trên mặt lộ ra âm tàn tiếu dung đến, nhìn về phía Tả Nghị: "Phụ thân, ngươi gần nhất không phải là muốn tục huyền a ta nhìn Lưu Hi liền rất là không tệ."

Oanh! Tả Chí Thành ác độc nói giống như là lôi đình tại võ quán một phương này đám người trong đầu nổ vang.

Tả Nghị nghe được con của mình không khỏi sững sờ, nhìn một chút Lưu Hi khuôn mặt cùng tư thái không khỏi nheo mắt lại ha ha cười nói:

"Tiểu tử ngươi, thế mà cho lão tử an bài lên chung thân đại sự tới, bất quá, ta có thể cố mà làm tiếp nhận, ha ha ha ha!"

Lưu Hi sắc mặt tái nhợt như tuyết, toàn thân rung động, cực lực khống chế chính mình, con ngươi chỗ sâu còn duy trì cơ bản nhất tỉnh táo.

"Súc sinh! Ngươi nói cái gì "

Trần Hạc Tường ánh mắt lạnh lẽo như đao, nhìn thấy bị ngăn tại Tả Nghị phụ tử sau lưng Lưu Hi, cường tự nhẫn nại hạ mãnh liệt sát cơ.

"Thế nào, trần quán chủ, ngươi chẳng lẽ cảm giác phụ thân của ta làm một phương hào cường, vẫn xứng không lên cái này một gia đình bình dân nữ nhi sao vẫn là nói ngươi ghét bỏ phụ thân của ta tuổi tác có chút lớn "

Tả Chí Thành trên mặt mang khoái ý mỉm cười:

"Nếu như ngươi đối ta phụ thân không hài lòng lắm, như vậy ta đến cưới nàng làm tiểu thiếp cũng là có thể."

Lúc này, Trần Hạc Tường ngược lại giống một tòa băng sơn đồng dạng tỉnh táo lại, hắn nhìn thật sâu một chút Tả Chí Thành, nói ra:

"Tả Chí Thành, ngươi hôm nay đi không ngoài căn phòng này, ngươi, tin hay không "

Tả Chí Thành không quan trọng nở nụ cười:

"Trần quán chủ, ngươi đại khái đang nằm mơ vẻn vẹn phụ thân của ta tu vi liền cùng ngươi tương xứng, lại thêm ta cùng Thanh Thành giúp nhiều như vậy bang chúng, ngươi dựa vào cái gì có thể để cho ta đi không ngoài căn phòng này "

"Lấy răng trả răng, lấy mắt trả mắt, vốn chính là thiên kinh địa nghĩa."

Tả Chí Thành sắc mặt lập tức hung ác dữ tợn:

"Mà lại, chỉ cần Tịch Bắc Thần hắn ra nhận lấy cái chết, cho dù là ta bị hắn đánh chết, đều cam tâm tình nguyện, nhưng là! Ngươi! Chặn ngang một tay! Đủ kiểu ngăn cản! Nếu như Tịch Bắc Thần làm rùa đen rút đầu, chính là ngươi! Hại Lưu Hi một đời!"

Tả Chí Thành băng lãnh tận xương lời nói, như dao hung hăng khắc vào Trần Hạc Tường đáy lòng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 45: Băng Lãnh Mỉm Cười

Chương 45: Băng lãnh mỉm cười

"Tốt."

Tả Chí Thành nhẹ nhàng như thường sửa sang lại cổ áo, thu liễm phách lối bá đạo bộ dáng, ôn hòa nói ra:

"Trần quán chủ, quấy rầy, Lưu Hi chúng ta liền mang đi, tại ta Thanh Thành bang làm khách trong khoảng thời gian này, nàng chính là chúng ta quý khách, sự tình gì cũng sẽ không có."

"Nhưng là, nếu như Tịch Bắc Thần trong vòng ba ngày không có tới, "

Tả Chí Thành bẻ bẻ cổ, phát ra đôm đốp tiếng vang:

"Như vậy ta cũng chỉ có thể mời ngươi cùng học viên của ngươi nhóm uống phụ thân ta rượu mừng."

Tả Chí Thành nói xong, không tiếp tục để ý võ quán mọi người đã phẫn nộ tới cực điểm biểu lộ, cười lớn cưỡng ép lấy toàn thân run rẩy Lưu Hi, hướng về đại môn đi đến. Lưu Hi trong lòng sợ hãi tới cực điểm, vẫn còn duy trì trấn định, không có phát ra bất kỳ thanh âm. Nàng tin tưởng, lấy Trần Hạc Tường làm người nhất định biết cứu chính mình.

Sau lưng Tả Chí Thành, một bang tay chân ánh mắt hung ác mà cẩn thận, thận trọng nhìn chằm chằm Trần Hạc Tường, phòng

ngừa hắn đột nhiên bạo khởi, đồng thời chậm rãi lui về phía sau.

Tả Nghị không có chút nào để ý quay đầu, hắn ánh mắt giống như cười mà không phải cười nhìn chằm chằm Trần Hạc Tường, tựa hồ tại chờ đợi hắn động thủ đồng dạng.

Trần Hạc Tường như là một tòa im lặng núi lửa, đứng ở nơi đó, đối Tả Nghị trào phúng giống như tiếu dung làm như không thấy, mắt thấy Tả Nghị cả đám thân ảnh chậm rãi biến mất.

Hắn không có động thủ.

Thanh Thành bang người đông thế mạnh, lúc này Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung cũng căn bản không có chút nào sức chiến đấu, võ quán các học viên không nói thực lực, khoảng chừng nhân số bên trên liền rơi xuống hạ phong. Tả Nghị hắn có thể ngăn trở, nhưng là Tả Chí Thành đâu dựa vào ai để ngăn cản

Ngoại trừ dạy bảo ra Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai cái này đệ tử ưu tú đến, Trần Hạc Tường môn hạ cũng không có cái khác có thể một mình đảm đương một phía hảo thủ.

Tả Chí Thành cũng đồng dạng đạt đến hổ báo lôi âm tình trạng, chính mình lại bị cuốn lấy, một mình hắn chân chính hạ lên ngoan thủ, liền có thể giết sạch ở đây những học viên này. Một khi triệt để vạch mặt ở chỗ này chém giết, chỉ sợ tuyệt đại bộ phận học viên đều sẽ mệnh tang tại chỗ.

Chớ đừng nói chi là còn thừa cái kia một bang tay chân, bản thân làm chính là liếm máu trên lưỡi đao nghề nghiệp, võ quán những cái này cơ hồ không có cùng người chân chính chiến đấu qua học viên, lại ở đâu là bọn hắn đối thủ

Cho nên, hắn nhẫn nại xuống tới, tâm tư nhanh chóng chuyển động.

"Trần sư phó!"

"Tiểu Hi tỷ!"

"Làm sao bây giờ, Trần sư phó, tiểu Hi tỷ muốn bị bọn hắn mang đi!"

Tiêu Lam trong giọng nói mang theo tiếng khóc, còn lại học viên ngơ ngác đứng ở nơi đó, sợ hãi, áy náy, phẫn nộ đủ loại tư vị cũng toàn bộ xông lên đầu.

Quá bất lực, quá bất lực. Bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Tả Chí Thành cùng Tả Nghị tùy tiện mà không ai bì nổi, nghênh ngang mang đi Lưu Hi, nhưng không có chút nào biện pháp.

"Chuyện này, các ngươi đừng cho các ngươi Tịch sư huynh biết!"

Trần Hạc Tường phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt giống như có hỏa diễm đang thiêu đốt, chém đinh chặt sắt nói ra:

"Ta hiện tại liền đi mời người đến trợ quyền, trong hôm nay, nhất định biết đem tiểu Hi cho mang về!"

Hắn nhìn về phía Tiêu Lam: "Đây là ta Trần Hạc Tường đối với các ngươi hứa hẹn!"

Nói xong, cũng không đợi đắm chìm trong thống khổ tự trách trong đám người phản ứng, đã bước nhanh chân, đi ra võ quán.

Tiêu Lam nước mắt rưng rưng, cứ như vậy nhìn chăm chú lên Trần Hạc Tường biến mất đang luyện công trận cổng.

"Ta hận a!"

"Vì cái gì, tiểu Hi tỷ ôn nhu như vậy thiện lương, tại sao muốn gặp những cái này "

"Vì cái gì những cái này ác nhân như thế Vô Pháp Vô Thiên "

Đủ khánh ngồi xổm xuống hung hăng một quyền nện xuống đất, trên nắm tay da tróc thịt bong, ôm đầu vô cùng thống khổ.

"A a a!"

Trương Văn ở một bên quát lên điên cuồng lấy liều mạng đập nện lấy cọc gỗ, tựa hồ muốn đem tất cả phẫn nộ, bất lực, khiếp đảm toàn bộ phát tiết phóng xuất ra, lý một buồm các cái khác học viên đồi phế ngồi ngay đó, im lặng không nói.

Dạng này bầu không khí ngột ngạt cũng không lâu lắm, lúc này, Hà Hùng cùng Nhạc Bình Sinh đã thông báo xong hôm qua tất cả bị trói nữ hài gia đình, về tới võ quán.

Chuyện gì xảy ra

Vừa mới đi vào sân luyện công, Nhạc Bình Sinh liền phát hiện bầu không khí mười phần không thích hợp. Hắn nhíu mày, quét mắt đám người.

Không ai đang luyện công.

Tiêu Lam tựa ở góc tường vùi đầu vào đầu gối, thân thể run nhè nhẹ, nức nở. Còn lại một bang học viên giống như là bị rút đi tất cả tinh khí thần, hai mắt vô thần ngồi liệt ở nơi đó.

Ý thức được không đúng, Hà Hùng đi lên trước đỡ lấy ngồi liệt trên mặt đất lý một buồm bả vai, hỏi: "Tiểu Lý, thế nào các ngươi đây là tại hát cái nào một màn "

"Hà Hùng sư huynh, tiểu Hi tỷ bị người bắt đi!"

"Cái gì!"

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, Hà Hùng da đầu sắp vỡ, gắt gao bắt lấy lý một buồm đầu vai, lập tức phát ra một tiếng quát chói tai:

"Là ai bắt đi! Trần sư phó hắn ở đâu!"

Lý một buồm ngẩng đầu lên, ngữ tốc chậm chạp trầm thấp đem Tả Chí Thành đến nhà muốn muốn cùng Tịch Bắc Thần tử đấu sự tình nói một lần.

Nhạc Bình Sinh ở một bên lẳng lặng nghe. Hà Hùng lạnh cả người, ngây người ngay tại chỗ:

"Ngươi nói là, Tả Chí Thành hắn vậy mà có thể cùng Trần sư phó đối chiêu chỉ rơi xuống hạ phong mà không có thụ thương "

Đối với Tả Chí Thành cùng Tịch Bắc Thần ở giữa ân oán hắn tự nhiên là rõ ràng. Trận kia năm xưa thù cũ không phải lấy Trần sư phó cứng rắn tuân theo Tả Nghị ba chưởng mà thu tràng a

Xem ra Tả Chí Thành cho tới nay đều đối với chuyện này canh cánh trong lòng. Nhưng là không nghĩ tới, tại mù một con mắt về sau Tả Chí Thành vậy mà đột nhiên tăng mạnh, đến có thể cùng trần quán chủ so chiêu một bước này. Vậy hắn không phải rất có thể cũng tu luyện đến hổ báo lôi âm tình trạng

Lý một buồm gật gật đầu, tiếp tục thấp giọng nói ra: "Trần sư phó đi mời người trợ quyền, hắn đáp ứng chúng ta hôm nay liền sẽ đem tiểu Hi tỷ cấp cứu trở về, mà lại để chúng ta đừng cho Tịch sư huynh biết chuyện này."

Hà Hùng trong lúc nhất thời tâm loạn như ma, chỉ cảm thấy trong khoảng thời gian này đến nay võ quán thật sự là thời buổi rối loạn. Đạo phỉ cướp người sự tình còn không có hoàn toàn đi qua, lại ra như thế một việc sự tình.

Hắn hiện tại tựa hồ so với dĩ vãng đến muốn thành thục rất nhiều, vỗ vỗ lý một buồm bả vai, đứng dậy đối đắm chìm trong thống khổ bất lực trong các học viên lớn tiếng nói ra:

"Đừng lại như thế một bộ ủ rũ dạng! Nhìn các ngươi bộ dáng

này giống kiểu gì! Trần sư phó người nào mọi người trải qua thời gian lâu như vậy hẳn là đều rất rõ ràng, nói ra cho tới bây giờ đều là nói là làm!

Hắn tại cái này Bắc Ngô Thành từ trước đến nay đều rất có uy vọng, các ngươi ngẫm lại, có bao nhiêu võ quán quán chủ đều là bạn tốt của hắn tiểu Hi tỷ tuyệt đối sẽ không có chuyện gì! Chúng ta coi như không tin được chính mình, chẳng lẽ còn không tin được Trần sư phó sao!"

Hà Hùng vẫn là làm ra một chút hiệu quả, trên đất các học viên im lặng suy tư một lát, cũng đều nhao nhao đứng lên, hít một hơi thật sâu, tự nhủ: "Hà Hùng sư huynh nói đúng, không tin được chính mình, chẳng lẽ còn không tin được Trần sư phó sao "

Lần này tất cả mọi người giống như là tìm về mất đi hồn, hồi phục lòng dạ, riêng phần mình đều không nói một lời, trở lại luyện công vị trí bên trên nhất quyền nhất cước quơ múa, phát tiết tất cả ứ đọng chi khí.

Nhạc Bình Sinh đi đến còn tại nơi hẻo lánh bên trong Tiêu Lam bên người, hắn còn có một số chi tiết vấn đề không rõ ràng, ngồi xổm xuống nhẹ nhàng hỏi: "Tiểu Lam, không muốn thương tâm. Ta hỏi ngươi, Tả Chí Thành bọn hắn là những người nào "

Tiêu Lam ngẩng đầu lên hai mắt đẫm lệ mông lung, đứt quãng nói ra: "Ta nghe tiểu Hi tỷ nói, cái này Tả Chí Thành là thành bắc lớn nhất hung ác nhất hắc bang bang chủ nhi tử, dưới tay tay chân rất nhiều, thế lực rất lớn. . ."

Lời còn chưa nói hết, nàng oa một tiếng nhào vào Nhạc Bình Sinh trong ngực, nức nở nói:

"Bình sinh, làm sao bây giờ làm sao bây giờ trần quán chủ hắn chỉ có một người, cái kia Thanh Thành bang người thật nhiều, cả đám đều thật hung, hắn có thể hay không thụ thương có thể hay

không. . . "

Tiêu Lam dù sao tuổi còn chưa lớn, không có trải qua loại tràng diện này. Nhạc Bình Sinh sắc mặt không có bất kỳ biến hóa nào, vỗ nhè nhẹ lấy bờ vai của nàng:

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ngươi yên tâm, hôm nay tiểu Hi tỷ liền hoàn hảo không chút tổn hại có thể trở về. . ."

Thanh Thành bang a

Nhẹ nhàng an ủi đầu vai Tiêu Lam, Nhạc Bình Sinh lộ ra một cái băng lãnh mỉm cười.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 46: Mời

Chương 46: Mời

Trải qua nhiều năm như vậy phát triển, Thanh Thành bang đã là ngoại thành có thể đếm được trên đầu ngón tay một đại bang hội, bên ngoài bang chúng gần ngàn, hạch tâm bang chúng có tiếp cận hai trăm người, chỉ cần là kiếm tiền nghề đều muốn đi tham gia một chân, cơ hồ đem cầm thành bắc một vùng tất cả kiếm tiền nghề nghiệp.

Tại Tả Nghị cùng Tả Chí Thành trở về trên đường đi, tất cả mọi người nhìn thấy cái này một đại bang cánh tay bên trên hoa văn Thanh Hoa hung thần ác sát đều rối rít tránh né, bởi vậy đó có thể thấy được Thanh Thành bang uy thế.

Xuyên qua diễn võ trường, về tới Thanh Thành bang đường khẩu tụ nghĩa sảnh.

Tả Nghị tại da hổ trên ghế ngồi ngồi xuống, nhìn xem con của mình một mình uống trà, trong lúc nhất thời bùi ngùi mãi thôi. Tại Hợp Tung Đạo Võ Quán đối mặt Trần Hạc Tường thời điểm, Tả Chí Thành mặc kệ là ăn nói vẫn là thủ đoạn, đều làm hắn mười phần hài lòng.

Lúc này Lưu Hi đã bị Tả Chí Thành hai người thị nữ mang đến hắn lòng đất phòng luyện công, đây cũng là vì phòng ngừa Hợp Tung Đạo Võ Quán người chó cùng rứt giậu, vụng trộm ẩn vào tới cứu người.

Tả Nghị mỉm cười nhìn nói với Tả Chí Thành:

"Chí thành, Tịch Bắc Thần rất có thể liền tránh trong Hợp Tung Đạo Võ Quán, cũng có thể là thật bị thương rất nặng, Trần Hạc Tường lúc này mới quyết chống không dám để cho hắn ra mặt. Bất quá chúng ta bên này rõ ràng có ưu thế áp đảo, ngươi vì cái gì ngược lại muốn đem cái này cái gì Lưu Hi cho mang về "

"Cha, Tịch Bắc Thần liền tránh trong Hợp Tung Đạo Võ Quán ta đương nhiên biết." Tả Chí Thành buông xuống chén trà, cười lạnh nói ra: "Nhưng là, cứ như vậy thật đơn giản đem hắn bắt tới đánh chết, ngươi không cảm thấy thực sự lợi cho hắn quá rồi a "

"A" Tả Nghị hứng thú, chống đỡ cánh tay phải hỏi: "Này làm sao nói "

"Cái này Lưu Hi ta tại Hợp Tung Đạo Võ Quán thời điểm cũng biết, Tịch Bắc Thần hiển thị thích nàng, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được, làm hắn trơ mắt nhìn xem chính mình thanh mai trúc mã trở thành cừu nhân tiểu thiếp, càng có ý tứ một điểm a "

"Đối với ta mà nói, vẻn vẹn đem hắn đánh chết là không đủ, ta muốn đem hắn từ tinh thần đến nhục thể, đều đặt ở dưới chân hung hăng chà đạp! Ta muốn để hắn thống khổ, hối hận, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn đây hết thảy phát sinh mà bất lực!"

Tả Chí Thành mang theo khắc cốt minh tâm cừu hận, cũng tràn đầy ác độc hương vị.

"Chí thành, ngươi rất có ý nghĩ!" Tả Nghị cười lên ha hả: "Đây mới là con của ta, lượng tiểu phi quân tử, vô độc bất trượng phu. Liền để cừu nhân của ngươi tại thống khổ hối hận trong địa ngục một mình kêu rên đi!"

Sau khi cười xong, Tả Nghị mới bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Chí thành, cái này Lưu Hi, vẫn là chính ngươi giữ lại hưởng dụng đi,

tướng mạo của nàng cũng hoàn toàn xứng đáng với ngươi. Cái trò chơi này ta cũng không tham dự vào."

"Đã phụ thân không nguyện ý, vậy liền ta đến tốt."

Tả Chí Thành từ chối cho ý kiến, lúc đầu hắn nói làm Tả Nghị cưới Lưu Hi làm thiếp cũng bất quá là vì nhục nhã Tịch Bắc Thần mà thôi. Đổi thành hắn hiệu quả cũng không kém là bao nhiêu. Hắn đối đứng hầu tại trái phải hạ nhân phân phó nói:

"Các ngươi lập tức chuẩn bị một chút, giăng đèn kết hoa, nghiêm túc bố trí bố trí, hảo hảo đối ngoại tuyên dương một phen, ta muốn cưới thiếp sự tình! Trước tiên đem thiếp mời viết ra, cho Hợp Tung Đạo Võ Quán tất cả mọi người đưa qua!"

Hai cái hạ nhân đi ra cửa đi về sau.

"Bất quá, cha." Tả Chí Thành ngẩng đầu lên hướng về Tả Nghị nói ra:

"Trần Hạc Tường sẽ không cứ như vậy từ bỏ ý đồ, ta nhìn hắn cũng sẽ không cứ như vậy thành thành thật thật đợi đến ba ngày về sau, hắn bên ngoài thành cũng có rất sâu nhân mạch, rất có thể sẽ mời người trợ quyền, chuyện này. . ."

"Ngươi có thể nghĩ tới chỗ này rất tốt! Nói rõ con của ta không phải cái không có đầu óc ngu xuẩn!"

Tả Nghị khoát tay áo, bá khí nói ra:

"Chẳng lẽ liền hắn Trần Hạc Tường giao du rộng lớn, ta Tả mỗ chính là cái người cô đơn sao điểm này ta đã sớm cân nhắc đến! Ngươi Tống thúc thúc cùng Tề thúc thúc lập tức tới ngay, sẽ ở ta chỗ này ở lại hai ngày. Ngươi đem tâm bỏ vào trong bụng liền tốt!"

Chỉ chốc lát sau, đóng tại đường khẩu mấy chục cái hạch tâm bang chúng đều phải ve sầu tin tức này, không khỏi hai mặt nhìn

nhau.

"Chậc chậc, chúng ta cái thiếu gia này thật đúng là đủ hung ác, cùng bang chủ, đối với địch nhân tuyệt không mập mờ a. . ."

"Cưới cừu nhân thích nữ nhân ngẫm lại liền kích thích a! Không hổ là Tả bang chủ loại.

"

Những người này nghị luận, đồng thời cũng bận rộn lên bố trí sự tình. Thanh Thành bang đóng giữ mỗi người cũng giống như bánh răng đồng dạng nhanh chóng chuyển động.

. . .

Tĩnh tâm quán trà.

Nơi này cho tới nay đều là Trần Hạc Tường cùng cái khác một chút cùng chung chí hướng võ quán quán chủ nhóm tán phiếm, giao lưu tâm đắc địa phương. Một chỗ trong gian phòng trang nhã, Trần Hạc Tường cùng còn lại năm cái võ quán quán chủ đàm thoại.

Trần Hạc Tường nhẹ nhàng đem chén trà để lên bàn, nhìn về phía cái này năm cái quán chủ bình hòa nói ra:

"Sự tình chính là như vậy. Ta cũng liền không còn vòng vo tam quốc tử nói chuyện, ta mời các vị tới mục đích, chính là hi vọng các vị có thể giúp ta một chút sức lực."

Đối diện năm cái trung niên nam tử đại bộ phận mặt lộ vẻ khó xử, trầm ngâm không nói, trong lúc nhất thời bầu không khí mười phần im lặng.

Trần Hạc Tường ở trong lòng thở dài. Vẫn là lưu lại một chút chỗ trống, mở miệng nói ra:

"Ta cũng biết các vị trong quán tình huống đều có khác biệt, Thanh Thành bang thế lực không nhỏ, về sau rất có thể sẽ mang đến chút tai hoạ ngầm, cho nên không có miễn cưỡng các vị ý tứ."

Hắn cân nhắc một chút tiếp tục nói ra:

"Có thể không thấy máu, cũng không cần thấy máu. Không cần hạ nặng tay, Thanh Thành bang người đông thế mạnh, ta chỉ hi vọng các vị có thể giúp ta ngăn trở còn lại tay chân, bang chúng, Tả Nghị cùng Tả Chí Thành để ta tới tự mình đối phó."

Nghe được Trần Hạc Tường nói như vậy, ở đây mấy người nhìn nhau, nhẹ gật đầu.

Cuối cùng Đoạn Nguyệt võ quán quán chủ Ma Tân Hạo đầu tiên hạ quyết tâm, phá vỡ im lặng mở miệng nói ra: "Nếu là như vậy, ta nguyện ý bồi Trần quán chủ đi một lần!"

Thừa Phong võ quán quán chủ Lộ Nhất Minh tiếp lời đầu nói ra: "Trần quán chủ đừng nên trách, chuyện này một cái không tốt liền sẽ tạo thành rất lớn xung đột, cho nên ta mới lo lắng nhiều một hồi, ta cũng cùng ngươi đi một chuyến!"

"Chúng ta vốn là cùng chung chí hướng, càng hẳn là cùng nhau trông coi, Trần quán chủ môn hạ ra chuyện như vậy, ta nếu là không lên tiếng, sau này mình nếu là tại gặp được khó khăn, lại có ai tới giúp ta đâu ta cùng các vị cùng đi!" Đây là Tàng Không võ quán quán chủ Hoàng Vinh.

"Ta cũng không nhiều lời, chuyện như vậy ta tự nhiên là muốn xen vào, không phải học võ thụ võ là vì cái gì ta cùng các ngươi cùng đi!" Đây là Hoành Luyện võ quán quán chủ Triệu Sùng Lỗi.

Ngắn ngủi im lặng về sau, Trần Hạc Tường cùng còn lại bốn người cùng nhau nhìn về phía Vân Đào võ quán quán chủ Tôn Vân Đào.

Trên mặt của hắn lúc xanh lúc trắng, cuối cùng vẫn đứng dậy, thật sâu cúi đầu chắp tay nói ra: "Xin lỗi, Trần quán chủ, xin lỗi, các vị! Ta. . ."

"Không sao." Trần Hạc Tường mười phần bình tĩnh, chắp tay nói ra: "Ta biết chư vị đều có các khó xử, có thể đến đi gặp ta liền đã mười phần cảm kích, tôn quán chủ không cần cảm thấy không có ý tứ."

"Cảm tạ Trần quán chủ thông cảm, ta. . . Ai!" Tôn Vân Đào trên mặt âm tình bất định, cuối cùng vẫn thở dài một hơi rời đi.

Còn lại bốn vị quán chủ nhìn xem hắn rời đi thân ảnh, mơ hồ có chút khinh bỉ, chuyện này, xem như đem Tôn Vân Đào triệt để bài xuất cái vòng này.

Trần Hạc Tường không có giữ lại, trên thực tế hắn từ vừa mới bắt đầu biết, để bọn hắn những cái này võ quán quán chủ cứ như vậy cùng thành bắc đệ nhất đại bang tiệc tùng bên trên thực sự ép buộc, cho nên mời đều là quan hệ cá nhân vô cùng tốt các quán quán chủ, nhưng vẫn là khó tránh khỏi xuất hiện tình huống như vậy.

Cũng may còn có bốn vị này đồng dạng tu luyện tới hổ báo lôi âm trình độ hảo hữu tương trợ, hắn cũng có thể an tâm. Không suy nghĩ thêm nữa chuyện này, Trần Hạc Tường giơ lên chén trà:

"Lần này các vị hết sức giúp đỡ, ta Trần Hạc Tường sẽ ghi nhớ trong lòng, về sau có chuyện gì, ta cũng sẽ cùng các vị, tuyệt đối sẽ không chối từ!"

Còn lại bốn người đồng dạng giơ lên chén trà, uống một hơi cạn sạch, sau đó cùng một chỗ đứng dậy.

"Bất quá nhiều chậm trễ các vị thời gian, chúng ta đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 47: Chuẩn Bị

Chương 47: Chuẩn bị

Nhạc Bình Sinh giờ khắc này ở phố lớn ngõ nhỏ thám thính lấy các loại tin tức ngầm. Bao quát Thanh Thành bang thế lực, nhân thủ, đường khẩu sở tại địa các loại tin tức. Những tin tức này cũng căn bản không tính là bí mật, thành bắc vùng này làm ăn thương hộ liền không có không biết.

Thanh Thành bang các loại tình huống cũng coi là những người này trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện, cho nên không có cái gì kiêng kỵ địa phương, Nhạc Bình Sinh không uổng phí khí lực gì liền đã đạt được hắn tin tức muốn biết.

Dòng người nhốn nháo rộn ràng bên trong, Nhạc Bình Sinh đang muốn chuẩn bị rời đi, khóe mắt liếc qua lại phát hiện một cái thú vị vật. Hắn đi tới:

"Lão bản, cái mặt nạ này bao nhiêu tiền "

"Ha ha, tiểu ca rất có ánh mắt, không quý, 10 tiền một cái, hoa văn tùy ý tuyển."

Nhạc Bình Sinh cũng không cò kè mặc cả, cầm lấy một cái màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ, từ miệng túi lấy ra mười cái tiền. Những tiền này vẫn là Lưu Hi thường xuyên cố gắng nhét cho hắn tiền xài vặt, cho tới nay Nhạc Bình Sinh cũng không có cái gì sẽ dùng đến tiền địa phương, cho nên góp nhặt xuống dưới.

Mang theo cái mặt nạ này, Nhạc Bình Sinh về đến nhà.

Trong nhà không người, Lưu Nhạc Thành ngực tổn thương đã hoàn toàn khép lại, hắn không có nghe từ Lưu Hi, tại sáng sớm đã lén lút xuất phát đi sơn lâm đi săn.

Trực tiếp trở lại phòng của mình, lật ra ván giường, Tà Linh uống huyết đao một mình nằm ở nơi đó. Nhạc Bình Sinh thay đổi mặc trên người Hợp Tung Đạo Võ Quán quần áo luyện công, thay đổi một thân không chút nào để người chú ý áo vải váy, lại đem đao từng tầng từng tầng bao vây lại, giấu trong lòng mặt nạ, đi ra cửa đi.

Đón chân trời hoàng hôn là ráng đỏ, Nhạc Bình Sinh thân ảnh không chút nào để người chú ý, biến mất tại đầu đường cuối ngõ.

Kim hồng sắc ánh nắng chiếu vào Thanh Thành bang đường khẩu đại viện tường cao bên trên, giống như là vì nó bao phủ lên một tầng trong suốt kim sa.

Trần Hạc Tường một nhóm năm người giờ phút này đã đứng ở cửa chính, sắc mặt hắn băng lãnh nhìn xem mặt tiền bên trên treo lên đèn lồng đỏ cùng màu đỏ chót thiếp giấy: "Thật sự là thật can đảm!"

Lúc này, giữ cửa hai cái tiểu lâu la tựa hồ là nhận ra Trần Hạc Tường đến, đã hoảng hoảng trương trương chạy đi vào thông báo.

Hoàng Vinh nhìn về phía Trần Hạc Tường, hỏi: "Trần quán chủ, ngươi định làm gì "

Trần Hạc Tường trầm mặc một chút: "Tiên lễ hậu binh! Nếu như Tả Nghị không thức thời, nhất định phải khư khư cố chấp, vậy liền làm phiền các vị giúp ta ngăn chặn người còn lại."

Hoàng Vinh bọn người gật gật đầu. Trần Hạc Tường đã đi đầu một bước, bước vào đại môn!

Tiền đình là một mảnh rộng lớn đất trống, hoặc là nói là diễn võ trường, mấy chục cái thân thể khoẻ mạnh Thanh Thành bang thành viên toàn bộ đều đứng tại chính giữa, nhìn chằm chằm nhìn chăm chú lên Trần Hạc Tường bọn người đi tới thân ảnh.

"Người nào dám đến Thanh Thành bang giương oai "

"Thật là có không sợ chết, hắc hắc. . ."

"Ta còn tưởng rằng có bao nhiêu người, như thế chút người cũng dám tới cửa "

Phần lớn tay chân ôm cánh tay, ánh mắt trêu tức trào phúng. Bốn cái đầu lĩnh đồng dạng nhân vật vượt qua đám người đi ra, trong đó một cái ghim màu đỏ khăn trùm đầu cao tráng đại hán khinh miệt đối dừng bước lại Trần Hạc Tường bọn người nói ra:

"Trần quán chủ, liền mang theo như thế chút người đến ta Thanh Thành bang, ngươi thật đúng là can đảm lắm."

Trần Hạc Tường không có chút nào nói nhảm ý tứ, nhìn cũng không nhìn cái này tiểu lâu la một chút, trực tiếp nói ra: "Tả Nghị đâu làm hắn ra!"

Này tấm im ắng miệt thị diễn xuất làm cái này gọi là Miêu nghị tiểu đầu lĩnh tức giận phi thường, nhưng ở Tả Nghị không nói gì tình huống dưới không dám tùy tiện động thủ, đang muốn mở miệng mắng bên trên hai câu, phía sau hắn đã truyền đến Tả Nghị tiếng cười to:

"Trần quán chủ, làm sao, nhi tử ta tiệc cưới còn chưa có bắt đầu, ngươi làm sao lại tới "

Tả Nghị đứng tại tụ nghĩa sảnh cổng, đi theo phía sau hai cái khí chất oai hùng nam tử trung niên, huyệt Thái Dương có chút nâng lên, hiển nhiên cũng là võ đạo cao thủ, hướng về giằng co địa phương cất bước đi tới. Thanh Thành bang các bang chúng đều

nhao nhao tránh ra con đường, thị uy đồng dạng trạm sau lưng Tả Nghị.

"Tả bang chủ, nói nhảm liền không cần nhiều lời, ngươi ở trên buổi trưa, nghênh ngang mang đi ta võ quán bên trong người,

Ta là tới mang nàng trở về." Trần Hạc Tường ánh mắt đóng đinh ở Tả Nghị trên mặt hỏi: "Tả Chí Thành người đâu còn có Lưu Hi, nàng ở nơi nào "

"Trần quán chủ, ngươi cho rằng tìm tới mấy người trợ giúp, liền có thể ở trước mặt ta diễu võ giương oai" Tả Nghị không có trả lời Trần Hạc Tường vấn đề ngược lại cười lạnh nói: "Đoạn Nguyệt võ quán tê dại quán chủ, Thừa Phong võ quán đường quán chủ, Tàng Không võ quán hoàng quán chủ, Hoành Luyện võ quán Triệu quán chủ."

Tả Nghị từng cái từng cái điểm ra Trần Hạc Tường mời đến trợ quyền hảo hữu danh hào, nheo mắt lại chậm rãi nói ra: "Các ngươi mấy vị cùng ta từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, lần này ngược lại muốn cùng ta Thanh Thành bang là địch a "

"Tả bang chủ." Lộ Nhất Minh lúc này mở miệng nói ra: "Chúng ta võ quán cùng các ngươi bang phái từ trước đến nay cùng ngươi nói, nước giếng không phạm nước sông, nhưng là ngươi vọt tới Trần quán chủ võ quán bên trong bắt người, cái này quá mức!"

Triệu Sùng Lỗi tiếp lời đầu nói ra: "Tả bang chủ, chúng ta lần này tới, chỉ là đem người hoàn hảo không chút tổn hại mang về, xem ở chúng ta mấy nhà võ quán trên mặt mũi, chuyện này cứ tính như vậy, thế nào "

"Hừ! Mặt mũi của các ngươi" Tả Nghị lộ ra bá đạo hung ác thần sắc đến: "Vậy ta nhi tử mặt mũi ai đến cho các ngươi có mấy người không nên ở chỗ này lãng phí miệng lưỡi, bằng vào thực lực

nói chuyện! Đánh thắng được ta, không cần ngươi nói ta cũng sẽ giao người, đánh không lại ta, các ngươi vẫn là từ chỗ nào vừa đi vừa về đi đâu đi!"

"Tốt! Tả Nghị, nhớ kỹ lời của ngươi nói!"

Trần Hạc Tường giờ phút này biết không cách nào lành, không còn nói nhảm, toàn thân gân cốt rung động, đã đi đầu một bước, hướng về Tả Nghị một chưởng bổ tới!

"Đã sớm nên dạng này!"

Tả Nghị cười lạnh đồng dạng khí kình bừng bừng phấn chấn khiến cho áo bào phồng lên, chính diện va chạm!

"Lớn mật!"

"Móa nó, lên!"

"Cạo chết bọn hắn!"

Theo Trần Hạc Tường động tác, Tả Nghị sau lưng đám tay chân rối rít chửi rủa, hướng về Trần Hạc Tường sau lưng bốn người vây công mà đi!

Ầm!

Theo Trần Hạc Tường cùng Tả Nghị hai người giao thủ, không khí chấn động, trên diễn võ trường cũng lâm vào hỗn loạn tưng bừng.

Tả Nghị không biết từ nơi nào mời đi theo Tề Hà cùng Tống Duy Đắc hai người, thế mà đồng dạng là hổ báo lôi âm cảnh giới võ đạo cao thủ, từ Trần Hạc Tường bên này Lộ Nhất Minh cùng Hoàng Vinh hai người nghênh tiếp.

Tề Hà cùng Tống Duy Đắc chợt giao thủ một cái, cũng cảm giác ra Lộ Nhất Minh cùng Hoàng Vinh hai người ý tại triền đấu,

không có đả sinh đả tử ý tứ. Hai người cũng vui vẻ đến tại đây. Mặc kệ là Trần Hạc Tường trợ quyền hảo hữu, vẫn là Tả Nghị mời tới giúp đỡ, giữa hai bên giao thủ đều là thăm dò tính, ai cũng không có lấy ra áp đáy hòm công phu.

Mặt khác Triệu Sùng Lỗi cùng Ma Tân Hạo hai người, thì riêng phần mình lâm vào mấy chục cái tay chân vây công!

Mà Triệu Sùng Lỗi Ma Tân Hạo bên này lại muốn tương đối phí sức một chút, hai người bọn họ cũng không muốn đem Thanh Thành bang đắc tội quá ác, tao ngộ nhiều như vậy tay chân vây công cũng không dám hạ nặng tay.

Tương phản những cái này tay chân ngược lại là hung ác phi thường, quyền cước tất cả đều hướng về hai người yếu hại chào hỏi mà đi. Coi như bị Triệu Sùng Lỗi cùng Ma Tân Hạo hai người quyền cước gào thét lên đánh bay ra ngoài, đứng lên chậm lại một hồi, lại lại lần nữa tru lên gia nhập vây công, trong lúc nhất thời để cho hai người biệt khuất dị thường.

Dù sao, chuyện này nhân vật chính là Tả Nghị cùng Trần Hạc Tường hai người, hai người bọn họ phân ra thắng bại đến mới là mấu chốt, người còn lại thắng bại thắng thua ngược lại cũng không trọng yếu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 48: Xâm Nhập!

Chương 48: Xâm nhập!

Tại Trần Hạc Tường bọn người vừa tới Thanh Thành bang cứ điểm ngoài tường thời điểm, Nhạc Bình Sinh liền đã phát hiện bọn hắn. Không có quá nhiều chú ý giữa bọn hắn kích thích xung đột, hắn lập tức cải biến nguyên bản chính diện xung kích kế hoạch, dự định muốn trước đi cứu ra Lưu Hi.

Tà Linh uống huyết đao bao quanh tấm vải đã bị giải khai. Vây quanh tường sau, Nhạc Bình Sinh mang lên trên màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ, ba bước hai bước bước lên tường vây, lưu lại dấu chân thật sâu, nhảy vào trong viện.

Thanh Thành bang cứ điểm không nhỏ, chiếm diện tích đại khái gần có một vạn mét vuông. Hậu viện nơi này phần lớn đều là không cao hơn hai tầng phòng xá.

Gâu gâu gâu!

Vang dội chó sủa liên miên bất tuyệt vang lên,

Lúc này cũng không phải là tất cả thành viên đều đi ra ngoài nghênh địch, còn có hai cái tay chân canh giữ ở nơi này.

Trong phòng, tuần lập nghe được liên tiếp chó sủa, hỏa khí ứa ra: "Móa nó, súc sinh này kêu to cái gì!"

Từ cái khác bang chúng ra ngoài nghênh địch bắt đầu, nuôi

dưỡng cái này mấy đầu mãnh khuyển tiếng kêu đều không có gắng gượng qua.

Vương Thất đem chân vểnh lên trên bàn, uể oải nói ra: "Lão Chu, đi ra xem một chút chẳng phải xong nha."

Tuần lập xì một tiếng khinh miệt, mắng: "Lão Thất, ngươi mẹ nó liền sẽ sai sử lão tử, ngươi tại sao không đi những người khác đi ra ngoài vớt công lao cầu, chỉ chúng ta hai cái thằng xui xẻo lưu lại trông coi, thật sự là trong số mệnh phạm Thái Tuế, ngươi là không có gặp Trịnh thế trạch tiểu tử kia cười trên nỗi đau của người khác tiện dạng!"

Nghe tuần lập phàn nàn, Vương Thất vẫn như cũ là một bộ hữu khí vô lực bộ dáng nói ra: "Lão Chu, ngươi có phải hay không ngốc. Đi ra ngoài đả sinh đả tử có cái gì tốt, lưu tại nơi này thêm dễ chịu. Được rồi, ta còn là đi ra xem một chút đi."

Vương Thất vành mắt đen, đứng dậy , vừa ngáp vừa đánh mở cửa: "Cũng không biết bên ngoài đánh xong —— "

Phốc phốc!

Cơ hồ nhỏ không thể nghe được thanh âm lóe lên một cái rồi biến mất. Tuần lập hững hờ quay đầu sang, lại lông tơ lập tức dựng thẳng lên, lập tức bị hù vãi cả linh hồn!

Một đoạn hẹp dài thân đao, không có nhiễm chút nào máu tươi, từ Vương Thất sau lưng chính giữa đưa ra ngoài!

Tuần lập bá đứng dậy, một bả nhấc lên treo trên tường khảm đao, keng một tiếng rút đao ra, chỉ cảm thấy cái này liên tiếp động tác là chính mình cả đời này tốc độ nhanh nhất. Hắn mồ hôi lạnh cuồng bốc lên, sau lưng đã ướt đẫm. Nhìn xem Vương Thất cùng sau lưng xuất hiện lưỡi đao đứng thẳng bất động, liên tiếp lui về phía sau, ngoài miệng điên cuồng gào thét nói:

"Ai! Là ai!"

Phù phù.

Vương Thất thân ảnh thẳng tắp ngã xuống, giết chết hắn người lộ ra thân hình.

Ánh nắng chiều dưới, một người mặc áo vải áo, mang theo một cái màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ nam nhân không có động tác khác, một mình đứng ở nơi đó.

Quỷ dị khuôn mặt tươi cười trên mặt nạ nguyên bản có chút buồn cười đường cong bây giờ nhìn lại tà ác mà âm trầm, tuần lập tay chân băng lãnh, hàn khí thẳng vọt, tâm tình sợ hãi ở trong lòng vô hạn phóng đại!

Tuần lập rất muốn la to, nhưng là trong lòng của hắn rõ ràng hậu viện cùng tiền đình gần nửa bên trong khoảng cách, ngoại trừ chính mình cùng Vương Thất bên ngoài, những người khác phía trước đình cùng tìm tới cửa Hợp Tung Đạo Võ Quán bọn người giao đấu, hắn liền xem như ở chỗ này la to cũng căn bản không chỗ hữu dụng.

"Tả Chí Thành ở nơi nào "

Nhạc Bình Sinh thanh âm khàn khàn tại tuần lập vang lên bên tai,

Là tìm đến Thiếu bang chủ là Hợp Tung Đạo Võ Quán người

Tuần lập cố tự trấn định, người mang mặt nạ này mang tới vô hình tử vong sợ hãi chiếm thượng phong, âm thanh run rẩy lấy quát:

"Sân luyện công! Hắn đi lòng đất sân luyện công!"

Tuần lập căn bản không có mảy may thà chết chứ không chịu

khuất phục ý tứ, lập tức liền nói lời nói thật. Chính mình thế đơn lực cô, chỉ có một người. Vương Thất thi thể giờ phút này liền nằm ở trước mặt của hắn, không có cái gì so đẫm máu thi thể càng có sức thuyết phục.

Vấn đề này so với mạng của mình tới nói căn bản không đáng giá nhắc tới. Giữa hai cái này ai nhẹ ai nặng, căn bản chính là không cần cân nhắc vấn đề.

Thuần trắng quỷ dị khuôn mặt tươi cười trên mặt nạ hạ giật giật, tựa hồ là nhẹ gật đầu:

"Như vậy, ngươi dẫn ta đi đi."

Tuần lập vừa định muốn nói chuyện, cũng không kịp động tác, trong tầm mắt một tay nắm đã chậm rãi phóng đại,

Giống như che khuất bầu trời, che cản hắn tất cả ánh mắt!

. . .

Cùng chung quanh triền đấu một đám người khác biệt, Tả Nghị cùng Trần Hạc Tường ở giữa chiến đấu đã tiến vào mức độ kịch liệt.

Tại quyền cước lôi ra liên tiếp huyễn ảnh bên trong, Tả Nghị vẫn như cũ trung khí mười phần giễu cợt nói:

"Trần quán chủ, ngươi đã già! Có phải hay không mấy năm trước thương tổn tới bây giờ còn chưa có tốt "

Quyền phong gào thét ở giữa, gặp Trần Hạc Tường không nói một lời, Tả Nghị đang kịch liệt công thủ ở giữa cười lớn nói ra:

"Trần quán chủ, Tịch Bắc Thần là đồ đệ của ngươi còn chưa tính, nữ nhân này cùng ngươi có cái gì thâm hậu quan hệ, ngươi vì cái gì lại muốn thay nàng ra mặt đâu chẳng lẽ nói nàng là ngươi

con gái tư sinh, vẫn là tiểu tình nhân của ngươi "

Trần Hạc Tường giống như là một tòa cứng rắn bàn thạch, không để ý đến Tả Nghị tận lực chọc giận.

Trên thực tế nếu như không phải mấy năm trước vì Tịch Bắc Thần đón lấy cái này cái cọc ân oán thụ cực nặng tổn thương, cảnh giới của hắn xa xa không chỉ tẩy tủy thay máu năm thành tình trạng này, bởi vì thụ ám thương nguyên nhân liên lụy võ đạo tiến cảnh, ngược lại trong lúc nhất thời bắt không được Tả Nghị.

Tả Nghị tu vi võ đạo theo hắn xem ra cùng hắn tương xứng, đồng dạng là tẩy tủy thay máu năm thành tình trạng, không biết tu luyện cái gì bá đạo công phu, nhục thân cực đoan cường hoành, đơn giản không giống như là cảnh giới này võ giả có thể tu luyện ra được.

Trần Hạc Tường vậy mà ẩn ẩn cảm giác ra một loại Tả Nghị đã ngưng tụ huyết khí ảo giác.

Ngưng tụ huyết khí, chính là phá vỡ lực quan, quán thông Tinh Nguyên Thần giấu võ đạo nhà tiêu chí!

Tả Nghị hiển nhiên không có khả năng đạt đến một bước này, nếu như hắn đã đột phá đến võ đạo nhà, như vậy trận này căn bản cũng không cần đánh. Rất có thể vẫn là Tả Nghị tu hành đẳng cấp gì tương đối cao võ đạo công pháp, mở ra lối riêng, mới khiến cho hắn sinh ra dạng này ảo giác.

Tràng diện hiện tại đã rơi vào giằng co giai đoạn, Hoàng Vinh cùng Lộ Nhất Minh bên kia song phương xuất thủ đều khống chế, đơn giản giống như là hai đôi tri giao hảo hữu đang luận bàn dáng vẻ.

Một bên khác Triệu Sùng Lỗi cùng Ma Tân Hạo càng là lâm vào một đợt lại một đợt bị vây công thủy triều. Lúc đầu lấy hai người

kia hổ báo lôi âm tu vi võ đạo liều mạng tuân theo chút tổn thương, đem vây công những cái này bang chúng toàn bộ đánh chết đều không đáng kể, nhưng mà bọn hắn mặc dù đi theo chính mình đến trợ quyền, vẫn như cũ không nguyện ý đem Tả Nghị làm mất lòng, không có dưới người nặng tay. Mặc dù tràng diện nhìn qua hai người vũ dũng phi thường, trên thực tế trong lòng vô cùng biệt khuất.

Trần Hạc Tường cũng không có chút nào ý trách cứ, xuất phát trước hắn liền cùng bốn cái võ quán quán chủ nói như vậy qua, cũng có chỗ đoán trước. Trận chiến đấu này trọng yếu nhất, vẫn là phải nhìn chính mình cùng Tả Nghị kết quả sau cùng!

Tất cả mọi người đang chờ đợi chính mình cùng Tả Nghị phân ra thắng bại.

Quyết định thật nhanh!

Trần Hạc Tường không còn kéo dài, thu quyền hồi khí, khí kình lưu chuyển, dọn thân khoe khoang tài giỏi, ầm vang mà ra! Quanh thân gân cốt phát ra "Phanh, phanh" tiếng vang. Dưới trời chiều, trên quảng trường tro bụi bị một chiêu này kình phong kéo theo lấy cuốn lên, giống như tạo thành một cái cỡ nhỏ vòi rồng!

Sát pháp 【 Nhất Mệnh Hợp Tung Quyền 】!

Cái này gọi sát pháp coi trọng chính là lực cùng khí hợp, khí và thần hợp lại, tinh khí thần độ cao cân đối thống nhất, trong nháy mắt bộc phát tiềm lực cường lực sát chiêu!

"Tốt!"

Tả Nghị ngắn ngủi nói một câu như vậy, to tiếng hổ gầm bỗng nhiên trên quảng trường vang lên, hắn toàn thân khí kình bừng bừng phấn chấn, đem bay múa bụi mù hết thảy gạt ra, tạo thành phương viên ba tấc khu vực chân không!

Hắn giống như một đầu xuống núi thú trung chi vương, hung ác đánh tới, nghênh tiếp Trần Hạc Tường một thức này sát pháp!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 49: Tiếp Được Ta 1 Đao, Tha Cho Ngươi Khỏi Chết!

Chương 49: Tiếp được ta 1 đao, tha cho ngươi khỏi chết!

Lưu Hi an tĩnh ngồi tại sáng tỏ sân luyện công bên cạnh trên ghế ngồi, tú khí nắm tay chắt chẽ nắm chặt, một mình chờ đợi. Mặc dù sân luyện công không khí không tính lưu thông, nàng y nguyên cảm giác được thật sâu rét lạnh. Căn này rộng lớn gian phòng ngược lại đè nén nàng hít thở không thông.

Lưu Hi trong tay nắm chặt một bao thuốc bột, loại này rơi tại trên thân người chỉ chốc lát liền sẽ lên đỏ chẩn thuốc bột là nàng toàn thân trên dưới duy nhất có thể lấy dùng để phòng thân đồ vật.

Võ quán đám người còn tốt chứ

Bình sinh hắn biết chuyện này sao hắn sẽ nói cho phụ thân sao

Trần quán chủ hắn lúc nào sẽ đến đem nàng mang về

Nàng nắm chặt thuốc bột bao keo kiệt gấp, lộ ra nhàn nhạt gân xanh. Nàng đã làm tốt chuẩn bị, nếu có người dám vũ nhục nàng, nàng tình nguyện cắn lưỡi tự vận, cũng sẽ không để những cái này bọn ác nhân đạt được, làm phụ thân của nàng các bằng hữu hổ thẹn.

Loảng xoảng!

Sân luyện công đại môn bị mở ra, hoàng hôn ánh mặt trời

chiếu vào.

Lưu Hi lập tức khẩn trương đứng dậy, nhìn thấy mang theo bịt mắt Tả Chí Thành đi đến.

Tả Chí Thành giống như làm Lưu Hi cái này người này không tồn tại, không chút nào để ý, đứng ở giữa sân, vậy mà chậm rãi bắt đầu đấm quyền. Theo hắn nhất quyền nhất cước, Lưu Hi đều có thể cảm nhận được quyền phong rất nhỏ quét trên mặt.

Cứ như vậy hai người đều không nói một lời, một cái khẩn trương nhìn xem, một cái tâm vô bàng vụ luyện võ.

Loại này quỷ dị tình huống không có duy trì quá dài thời gian. Tả Chí Thành thu hồi quyền giá, phun ra một ngụm trọc khí. Hắn cũng không nhìn hướng Lưu Hi phương hướng, tựa như là lầm bầm lầu bầu nói ra:

"Ngươi không cần khẩn trương, ta tạm thời sẽ không đối ngươi làm cái gì."

Lưu Hi thân thể căng cứng, không có chút nào buông lỏng, nhìn xem Tả Chí Thành nhẹ giọng nói ra:

"Đàn ông các ngươi ở giữa tranh đấu, tại sao muốn liên luỵ ta một cái không biết võ công nhược nữ tử "

"Muốn trách ngươi thì trách Tịch Bắc Thần hoặc là Trần Hạc Tường đi." Tả Chí Thành sắc mặt hờ hững nói ra: "Ta chỉ là đòi lại người khác thiếu ta đồ vật mà thôi."

"Ngươi đòi lại người khác thiếu ngươi đồ vật cho nên liền muốn cưỡng ép, hi sinh ta năm đó con mắt của ngươi thụ thương, ngươi cũng quên là ai trước cho ngươi chữa trị sao" Lưu Hi có chút bất đắc dĩ, cũng có chút châm chọc nói.

Bạch!

Tả Chí Thành ánh mắt băng lãnh quét tới, mắt phải thống khổ mãi mãi cũng là hắn không muốn bị người khác nhấc lên vết sẹo.

"Quân tử báo thù, mười năm không muộn. Ta không phải quân tử, cho nên chờ đợi mấy năm này, đã đến cực hạn của ta! Chỉ cần là có thể để cho Tịch Bắc Thần chuyện đau khổ, mặc kệ là cái gì ta sẽ làm tất cả!"

Thanh âm lãnh khốc tại vắng vẻ phòng luyện công bên trong quanh quẩn, Tả Chí Thành trong nháy mắt cất bước đến Lưu Hi trước mặt, bắt lại nàng nắm chặt nắm đấm.

Lưu Hi chỉ cảm thấy như bị một con sắt đồng dạng đại thủ nắm lấy, móng tay đều đâm thủng gói thuốc, thuốc bột tất cả giải tán một chút ra, đính vào trong lòng bàn tay.

"Trong này, là cái gì" Tả Chí Thành ngữ khí nguy hiểm, sau đó nắm lấy Lưu Hi nhẹ tay hơi lắc một cái.

Ba.

Một cái nho nhỏ tổn hại gói thuốc trong nháy mắt rơi trên mặt đất.

Hắn buông tay ra, cười nhạo nói: "Đây chính là ngươi bảo vệ mình thủ đoạn "

Lưu Hi sắc mặt y nguyên tuyết trắng, nhiễm thuốc bột trong lòng bàn tay đỏ bừng, từng cái chấm đỏ nổi lên, lại hận hận nhìn thẳng Tả Chí Thành.

Tả Chí Thành một cước đạp ở gói thuốc bên trên, xoay người cảm khái nói:

"Lưu Hi, ngươi biết không, kỳ thật mấy năm trước, hoặc là nói đang phát sinh chuyện kia trước đó, ta giống như Tịch Bắc Thần, đều rất thích ngươi. Thế nhưng là từ một ngày kia trở đi, hết thảy

cũng không giống nhau."

"Ngươi có biết hay không, ta chịu đựng biết bao nhiêu thống khổ ngươi có biết hay không, ta trải qua hoặc nhiều hoặc ít không ngủ không nghỉ cả ngày lẫn đêm ngươi có biết hay không, ta đến cỡ nào nghĩ gặp lại Tịch Bắc Thần" Tả Chí Thành mặc dù đang mỉm cười, ngữ khí lại băng lãnh để cho người ta toàn thân phát lạnh.

"Ngươi nói, những cái này ta làm như thế nào đi hảo hảo báo đáp Tịch Bắc Thần đâu" Tả Chí Thành bệnh trạng cười như điên: "Đó chính là đem hắn tốt đẹp nhất, trân quý nhất đồ vật hủy diệt cho hắn nhìn a!"

"Ha ha ha ha..." Tả Chí Thành hết sức vui mừng,

Phình bụng cười to, tựa hồ cũng cười ra nước mắt:

"Lưu Hi, ngươi có biết hay không, một ngày này, ta chờ bao lâu, ngươi nói Tịch Bắc Thần hắn có dám hay không xuất hiện hắn có dám hay không..."

Loảng xoảng!

Cả phòng đều chấn động mạnh một cái, buồng luyện công cửa đột nhiên bị oanh mở, một cỗ không thể địch nổi tràn trề cự lực trực tiếp làm cánh cửa sắt này giống lá cây đồng dạng bay ngang ra ngoài, vậy mà gắng gượng khắc vào vách tường!

Cái này cần sức mạnh khủng bố cỡ nào

Tro bụi rì rào rơi xuống, tiếng nổ lớn chấn động không ngớt, bị kinh động Tả Chí Thành quay đầu thấy cảnh này, nhịp tim đều bỗng nhiên chậm một nhịp, khóe mắt kịch liệt nhảy lên, lòng cảnh giác nổi lên. Bất quá trong chớp mắt, hắn đã lách mình đến Lưu Hi đằng sau, giữ lại bờ vai của nàng, nhìn về phía cổng.

Đạp, đạp, đạp.

Một cái thân hình gầy gò, mang theo màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ thân ảnh chậm rãi từ trong bóng tối đi ra. Thần bí nhân này trên tay còn cầm một cái Thanh Thành bang tráng hán. Núi thịt thân thể trong tay hắn giống như cái đồ chơi, người mang mặt nạ này không nói một lời, giống du lịch ngắm cảnh đồng dạng không có việc gì quét mắt chung quanh một vòng hoàn cảnh.

Sau đó răng rắc một tiếng.

Bị người đeo mặt nạ chẳng khác nào gà con nắm ở trong tay cái này tráng hán đầu gãy ra một cái quỷ dị góc độ, vô thanh vô tức cứ như vậy bị người đeo mặt nạ vặn gãy cổ.

Tiện tay đem cỗ thi thể này ném một bên, màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ đã nhìn về phía Tả Chí Thành. Một cỗ vô hình áp lực cứ như vậy không có chút nào lý do trĩu nặng đặt ở Tả Chí Thành trong lòng.

Người này là ai

Bên ngoài xảy ra chuyện gì

Lúc đầu ngây thơ buồn cười, trên đường cái khắp nơi có thể thấy được khuôn mặt tươi cười mặt nạ giờ này khắc này tại ánh nến chiếu chiếu dưới, lại tràn ngập tà ác quỷ dị hương vị.

"Ngươi là ai Tịch Bắc Thần tìm đến giúp đỡ hắn ở đâu, thật chẳng lẽ bị thương nặng không xuống giường được "

Tả Chí Thành trên dưới quét mắt người thần bí, ngoài miệng chế nhạo lấy, một cái tay khác chưởng lại một lần giữ lại Lưu Hi tuyết trắng thon dài cái cổ, cười gằn nói:

"Giấu đầu lộ đuôi thằng hề, ngươi là câm điếc không biết nói chuyện làm sao, Tịch Bắc Thần phái một mình ngươi tới cứu tiểu

tình nhân của hắn chính mình cũng không dám đến "

Đối mặt với Tả Chí Thành càn rỡ thanh âm đàm thoại, Nhạc Bình Sinh chỉ nói một câu:

"Buông ra."

"Ha ha ha! Ngươi đang nói cái gì" ánh nến chiếu ứng dưới, Tả Chí Thành treo bệnh trạng mỉm cười, mười phần đắc ý: "Ngươi nhìn này tấm tràng cảnh cỡ nào thú vị a! Anh hùng ra sân cứu vớt mỹ nhân, mỹ nhân lại bị ác nhân cưỡng ép, ngươi suy nghĩ thật kỹ, diễn nghĩa bên trong đều là viết như thế nào "

"Ta ngẫm lại, nếu như ngươi trước quỳ xuống nói không chừng ta sẽ cân nhắc buông ra mỹ nhân "

"Không được, không được không được... Điều kiện như vậy quá đơn giản một điểm ý tứ đều không có, dạng này, ngươi đánh trước đoạn chính mình một cái chân hoặc là lộng mù chính mình một con mắt "

"Đúng a! Lộng mù một con mắt! Cái chủ ý này quá tuyệt vời!"

Tả Chí Thành hưng phấn nước miếng vẩy ra, trên trán gân xanh nhảy dựng lên, kích động tới cực điểm:

"Ngươi nhìn, ta có phải hay không rất công bằng ta như vậy người xấu có phải hay không rất ít gặp chỉ cần ngươi lộng mù ánh mắt của mình ta liền buông ra mỹ nhân này, hảo hảo cùng ngươi cái này anh hùng công bằng quyết đấu, ngươi thấy thế nào "

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không nói một lời, Tả Chí Thành thần sắc bỗng nhiên lạnh xuống đến:

"Thế nào, anh hùng cứu mỹ nhân ngay cả một chút như vậy điểm hi sinh cũng không nguyện ý làm vậy ngươi sính cái gì có thể chạy về nhà đi ăn..."

Keng!

Tiếng kim loại réo vang, chấn động không ngớt. Sân luyện công bên cạnh ánh nến mãnh liệt lay động!

Trả lời Tả Chí Thành, là một mảnh giống trào lên liệt hỏa lôi đình, dữ dằn tới cực điểm, hung ác tới cực điểm, cũng vô tình tới cực điểm tàn khốc đao quang!

Nhạc Bình Sinh thanh âm đang luyện công giữa sân tiếng vọng:

"Tiếp được ta một đao, tha cho ngươi khỏi chết!"

hoan nghênh rộng rãi thư hữu quang lâm đọc, mới nhất, nhanh nhất, nóng bỏng nhất tác phẩm đang viết đều ở ! Điện thoại người sử dụng mời đến đọc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 50: Bêu Đầu!

Chương 50: Bêu đầu!

Nhạc Bình Sinh làm sao có thể để ý Tả Chí Thành uy hiếp

Theo kiếp trước chuyện cũ đủ loại đi xa, nội tâm của hắn chỗ sâu vô câu vô thúc, Vô Pháp Vô Thiên bản tính đã sớm giải phóng!

Đạo này ngang ngược tuyệt luân đao quang đột nhiên sáng lên đồng thời, thời gian giống như đọng lại.

Tả Chí Thành con ngươi phóng đại, trơ mắt nhìn đạo này đao quang như là thủy ngân trút xuống, gào thét bôn tẩu mà đến, sau một khắc, liền sẽ đem hắn cùng trong tay hắn Lưu Hi tính cả lấy cùng một chỗ, một đao chém thành hai khúc!

Cực đoan rét lạnh cảm xúc chảy khắp toàn thân, bóng ma tử vong giống vạn trượng đại sơn đặt ở trong lòng, cái này trăm ngàn phần có một cái hô hấp thời gian bên trong, Tả Chí Thành trong lòng tuôn ra một loại hoang đường tuyệt luân cảm xúc:

Vì cái gì ! Con tin rõ ràng trên tay ta!

Hắn không phải muốn cứu người sao hắn làm sao dám động thủ

Tên điên, tên điên a! Hắn làm sao dám, hắn làm sao dám !

Mà bị cưỡng ép lấy Lưu Hi chỉ cảm thấy đầy mắt đều là nhảy

lên đao quang, căn bản không có kịp phản ứng. Nàng thậm chí sinh ra một loại cảm giác kỳ quái: Quang mang này... Có một loại kinh tâm động phách mỹ cảm.

Nghìn cân treo sợi tóc!

"A a a a a a..."

Lông tơ đứng đấy mà lên, Tả Chí Thành nội tâm phát ra im ắng gào thét, cũng không còn cách nào tiếp nhận cái này kinh khủng tử vong uy hiếp. Hắn vặn vẹo lên khuôn mặt, đem Lưu Hi hướng về tử vong đao quang bôn tẩu mà đến phương hướng bỗng nhiên đẩy, đồng thời mượn nhờ cỗ này phản tác dụng lực, hướng về bên người xa hơn trượng giá vũ khí vượt qua mà đi!

Giá vũ khí bên trên rực rỡ muôn màu, đều là tinh thiết chế tạo tốt nhất binh khí.

Cái này quỷ dị người đeo mặt nạ đao thuật theo Tả Chí Thành lăng lệ, ngoan độc, vô tình đến cực hạn, vì giết chết chính mình thậm chí căn bản không thèm để ý một cái người không liên quan chết sống, nếu như chính mình vẫn là tay không tấc sắt, tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Gió đang bên tai gào thét, đứng ở giá vũ khí bên trên tinh thiết trọng côn trong mắt hắn từ từ phóng đại, lưu chuyển kim loại màu sắc cơ hồ đã có thể thấy rõ ràng, Tả Chí Thành trên mặt lộ ra mừng rỡ cùng tuyệt địa chạy trốn vui sướng.

Một bên khác, thân bất do kỷ Lưu Hi đã bị đẩy hướng Nhạc Bình Sinh bắn ra đao quang!

Nhạc Bình Sinh sắc mặt nhưng không có xuất hiện bất kỳ biến hóa.

Đôm đốp!

Dưới chân của hắn cùng cánh tay đồng thời phát ra một tiếng nổ vang, giống như là cùng thanh âm ứng hòa, giữa không trung đao quang đột nhiên sắp vỡ, trong nháy mắt bị lệch ra một cái quỷ dị góc độ, quỹ tích phát sinh biến hóa, hung hiểm sát qua Lưu Hi tái nhợt như tuyết gương mặt, lấy càng thêm tấn mãnh tốc độ hướng về Tả Chí Thành chém giết mà đi!

Lúc này Lưu Hi mới vừa vặn kịp phản ứng, nhịp tim đều giống như đình chỉ, lạnh lẽo Blade từ khuôn mặt trước lướt qua, chỉ cảm thấy từng đợt đâm nhói.

Đây là Nhạc Bình Sinh mới học được vận dụng không lâu, 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 trong trong nháy mắt cải biến ra chiêu quỹ tích phát lực phương thức.

Tới gần! Càng gần!

Giá vũ khí đã gần ngay trước mắt, Tả Chí Thành cánh tay phải liều mạng duỗi ra, gân xanh nâng lên, năm ngón tay hướng tinh thiết trọng côn hung hăng chộp tới.

Ba!

Tả Chí Thành một cái tay giữ tại tinh thiết trọng côn phía trên, hắn giống như thở phào nhẹ nhõm bộ dáng, lấy đai lưng thân, lấy thân mang cánh tay, trong cơ thể mênh mông lực lượng phun trào. Đồng thời khóe miệng chậm rãi kéo ra, câu lên:

"Giấu đầu lộ đuôi đồ vật, tiếp —— "

Giống như là hư thất sinh điện, buồng luyện công bỗng nhiên sáng lên! Tả Chí Thành thanh âm cũng im bặt mà dừng, vẫn như cũ duy trì thân thể chuẩn bị rút ra tinh thiết trọng côn đến phản kích tư thế, cứ như vậy đứng thẳng bất động lấy bất động.

Tính cả, lôi cuốn lấy lôi đình đồng dạng đao quang, Nhạc Bình Sinh đã thân ảnh phát sau mà đến trước, từ Tả Chí Thành bên

người chợt lóe lên!

Keng một tiếng, Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ. Theo Lưu Hi, Tả Chí Thành biểu lộ giống như bị đọng lại ở, vẫn là bộ kia muốn tiến hành phản kích khoái ý bộ dáng.

Kết thúc rồi à thắng lợi sao

Lưu Hi khẩn trương nhìn xem thân ảnh của hai người, thật chặt nắm chặt hai tay.

Lạch cạch, lạch cạch, từng bước một. Nhạc Bình Sinh bước chân bình tĩnh, quay người đi hướng Lưu Hi. Mà tại trải qua Tả Chí Thành đứng thẳng bất động thân thể lúc, hắn đột nhiên giơ cánh tay lên, một tay lấy Tả Chí Thành đầu người nhấc lên!

Tại Lưu Hi không đè nén được tiếng kinh hô bên trong,

Tả Chí Thành không đầu thi thể đứng ở tại chỗ, trên cổ huyết vụ phóng lên tận trời!

Lưu Hi có chút kinh hồn táng đảm nhìn xem Nhạc Bình Sinh, thuần trắng màu lót mặt nạ, quỷ dị khuôn mặt tươi cười hoa văn, phối hợp thêm phía sau hắn thi thể không đầu cùng trùng thiên huyết vụ, cái này một bộ Cửu U trong Địa ngục đi ra ma vương hình tượng, là đủ đem người nhát gan tươi sống hù chết.

Người này là ai võ công của hắn quá lợi hại, chẳng lẽ chính là bị truy nã cái kia Yêu Đao

Lưu Hi yên lặng nghĩ đến, liền xem như nàng không thông võ đạo, trong lòng cũng hết sức rõ ràng có thể một chiêu giết chết có thể cùng Trần Hạc Tường đối bính Tả Chí Thành, trước mắt người mang mặt nạ này chỉ sợ so với Trần Hạc Tường còn muốn lợi hại hơn.

Lưu Hi thân thể khẩn trương kéo căng lên. Cái này mang theo

quỷ dị mặt nạ người thần bí mặc dù cứu mình, nhưng là thủ đoạn hung ác tàn khốc, rất khó nói là tốt là xấu, chính mình còn không biết sẽ phải gánh chịu như thế nào đối đãi

Mang theo mặt nạ Nhạc Bình Sinh tựa hồ nhìn ra Lưu Hi sợ hãi, thanh âm khàn khàn lại bình hòa nói ra:

"Không cần sợ hãi, bọn hắn là cừu nhân của ta, cứu ngươi là thuận tay sự tình. Bên ngoài đều là Thanh Thành bang người, ngươi phải ở lại chỗ này vẫn là ta mang ngươi ra ngoài "

Cứu Lưu Hi chỉ là hắn mục đích một trong, trừ ác vụ tận, Nhạc Bình Sinh không có hứng thú cùng Tả Nghị chơi thám tử báo thù trò chơi. Từ hắn bước vào nơi này một khắc kia trở đi, Thanh Thành bang liền không có tồn tại cần thiết.

Nghe được người đeo mặt nạ nói như vậy, Lưu Hi trong lòng có chút thở dài một hơi. Thanh âm này tựa hồ không phải một người nguyên bản thanh âm, giống như là cố ý giả vờ. Nhưng là liên tiếp tâm linh cùng đánh vào thị giác làm Lưu Hi không có công phu đi tinh tế suy nghĩ.

Nàng e ngại liếc một cái Nhạc Bình Sinh trên tay Tả Chí Thành đầu người cũng không dám lại nhìn. Nghĩ nghĩ, hít sâu một hơi hồi đáp: "Nếu như có thể, mời ngươi mang ta ra ngoài đi!"

Cùng lưu tại Thanh Thành bang nơi này gặp không cũng biết vận mệnh, Lưu Hi tình nguyện lựa chọn trước người cái này đáng sợ quái nhân.

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Đi theo ta đằng sau."

Dứt lời, cũng mặc kệ Lưu Hi, cứ như vậy dẫn theo Tả Chí Thành đầu người đi ra ngoài.

Gặp cái này đáng sợ người đeo mặt nạ không có cưỡng ép khống chế chính mình ý tứ, Lưu Hi triệt để yên lòng, một đường

chạy chậm theo thật sát người đeo mặt nạ sau lưng.

Chân trời ánh nắng trở nên chanh hồng, đem bao phủ tất cả vật thể đều nhuộm thành màu đỏ cam. Leo lên bậc thang đi vào mặt đất, Lưu Hi ngắn ngủi thích ứng tia sáng, nàng thận trọng khắp nơi nhìn quanh, mơ hồ tựa hồ nghe đến hô hô uống một chút tiếng ồn ào.

"Tại bọn hắn tiền đình có một đám người tìm đến Thanh Thành bang phiền phức, có lẽ đám người này là tới cứu ngươi "

Nghe được người đeo mặt nạ hỏi như vậy, Lưu Hi lập tức trở nên mười phần kinh hỉ: "Là Trần sư phó, nhất định là Trần sư phó bọn hắn!"

Sau đó nàng lại trở nên vô cùng khẩn trương, lo lắng nói ra: "Thanh Thành bang tay chân nhiều như vậy, lại hung ác, lại người đông thế mạnh, Trần sư phó bọn hắn nhất định biết thua thiệt!"

Lưu Hi lo lắng về lo lắng, cũng không dám mạo mạo nhiên tiến lên. Nàng rất thông minh, trong lòng rất rõ ràng, chính mình như thế mạo mạo nhiên đi ra ngoài ngược lại sẽ cho thế cục mang đến không tưởng tượng nổi biến hóa. Loại biến hóa này rất có thể không phải chuyện gì tốt.

Nhạc Bình Sinh liếc nhìn một vòng, ánh mắt dừng lại, nói ra: "Ta đưa ngươi đi một cái an toàn vị trí, ngươi chờ liền tốt."

Bạch!

Không đợi Lưu Hi phản ứng, Nhạc Bình Sinh ôm Lưu Hi eo, cả người giống con đại điểu, bỗng nhiên vọt tới, liền leo lên một chỗ đầu tường.

Lưu Hi phát ra một tiếng kinh hô, dọa đến vội vàng ôm Nhạc Bình Sinh cổ, sau đó nhớ tới tay mình tâm nhiễm thuốc bột không có thanh thủy tẩy không sạch sẽ, sẽ nhiễm đến người mang mặt nạ

này trên thân, ôm người thần bí cổ tay phải vội vàng lại nắm thành quyền đầu.

Hắn sẽ không phát hiện a

Lưu Hi trong lòng thấp thỏm muốn. Ngay tại lúc đó, cuồng phong ở bên tai gào thét, ôm mặt nạ của mình người tựa như là một cái bén nhạy viên hầu, dưới chân phát lực, tại từng mảnh nhỏ kiến trúc bên trên bay vọt.

Gào thét bay vọt cảm giác đình chỉ, Lưu Hi lúc này mới lấy lại tinh thần, người đeo mặt nạ vậy mà đã mang theo nàng bay vọt đến Gundam mấy trượng Thanh Thành bang tụ nghĩa sảnh nóc nhà. Đơn giản liền cùng chim chóc, gió đêm chầm chậm thổi lất phất, cảnh sắc chung quanh thu hết vào mắt, Lưu Hi cảm thấy mười phần không thể tưởng tượng nổi.

Nhạc Bình Sinh đem Lưu Hi buông xuống, bọn hắn thân ở chính là mái hiên mặt khác, tạm thời không có người sẽ phát hiện. Lúc này tiếng đánh nhau đã rõ ràng có thể nghe, Lưu Hi vỗ ngực một cái thở nhẹ hai cái, thận trọng tới gần mái hiên mái hiên nhìn xuống đi.

"Đợi ở chỗ này, đừng lộn xộn."

Chỉ để lại một câu nói như vậy, Lưu Hi phát hiện Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã từ một bên khác nhảy xuống.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 51: Đảo Ngược!

Chương 51: Đảo ngược!

Tiền đình diễn võ trường thế cục kịch liệt tới cực điểm.

Cuồng mãnh kình phong kích động, trung ương diễn võ trường cơ hồ là một mảnh cát bay đá chạy, tại hai người một chiêu không ai nhường ai đối bính dưới, đại địa đều giống như đang lắc lư. Ở đây không ai có thể tiếp cận.

Thậm chí còn lại ngay tại đánh nhau chết sống lấy người toàn bộ đều ngừng tay đến, cùng nhau lui lại, nhìn không chuyển mắt chăm chú nhìn giữa sân Tả Nghị cùng Trần Hạc Tường kịch liệt gào thét thân ảnh.

"Mẹ của ta, bang chủ võ công cũng quá kinh khủng."

"Ai nói không phải a, bất quá ta nhìn cái kia Trần Hạc Tường cũng không phải cái đèn đã cạn dầu."

"Mẹ nó, ta lúc nào có thể luyện đến loại tình trạng này, uy phong như vậy liền tốt!"

Thanh Thành bang đám tay chân nghị luận ầm ĩ, dùng ánh mắt nhìn quái vật nhìn xem trong sân hai người. Những cái này tay chân bên trong, có một nửa đều chẳng qua là người bình thường, có can đảm chém giết, võ đạo lại không đáng nhắc lên.

Thanh Thành bang chỉ có bốn cái đầu lĩnh, cũng chính là

đường chủ, có gân cốt cùng vang lên tu vi. Đây cũng là trước đó tạo thành Ma Tân Hạo cùng Triệu Sùng Lỗi hai người biệt khuất chiến đấu nguyên nhân chủ yếu.

Tề Hà cùng Tống Duy Đắc liếc nhau, trong lòng âm thầm gật đầu. Tả Nghị mặc dù thân là Thanh Thành bang bang chủ, cả ngày lục đục với nhau, ra lệnh, nhưng là võ đạo tiến cảnh lại một chút cũng không có vứt xuống.

Tại hai người bọn họ xem ra, cái này Tả bang chủ tu hành võ đạo đã không có mảy may dĩ vãng dã lộ cái bóng, trong lúc xuất thủ trở nên đường hoàng mà bá đạo. Nghe đồn nói hắn từ Trung Vực lấy được một bộ đẳng cấp cao công pháp tu hành, chuyện này xem ra là thật.

Tống Duy Đắc thấp giọng mở miệng hỏi: "Đủ quán chủ, ngươi xem ai sẽ thắng "

Tề Hà trầm ngâm một chút, ánh mắt vẫn như cũ chăm chú nhìn chằm chằm hai cái giống tiền sử Mãnh Thú đồng dạng hung mãnh va đập vào hai người, có chút không hiểu mở miệng nói ra:

"Trần Hạc Tường năm đó danh xưng Biên Hoang giận quyền, tại Trung Vực đều có một chút danh khí, bất quá ta nhìn hắn trong lúc xuất thủ tựa hồ có một ít hậu lực không đủ đây là có chuyện gì "

Tống Duy Đắc gật gật đầu: "Trần Hạc Tường năm đó ẩn ẩn có Bắc Ngô Thành quyền thứ nhất danh hào, ta nguyên lai tưởng rằng hắn cho tới bây giờ tẩy tủy thay máu tiến độ đã viên mãn, lại không nghĩ rằng cùng Tả bang chủ năm thành tẩy tủy thay máu tương xứng."

Tề Hà tiếp lời đầu nói ra: "Trần Hạc Tường võ học kỹ nghệ rõ ràng chiếm thượng phong, bất quá Tả bang chủ một chiêu một thức cũng hiển thị cương mãnh bá đạo, ta nhìn hai người tiếp tục

liều mạng như vậy đấu nữa, làm không tốt sẽ rơi cái lưỡng bại câu thương kết quả."

Một bên khác, Hoàng Vinh, Triệu Sùng Lỗi, Ma Tân Hạo, Lộ Nhất Minh bốn người cũng sắc mặt nghiêm túc, tụ ở cùng nhau.

"Có một ít phiền phức." Hoàng Vinh nheo mắt lại: "Trần quán chủ năm đó cứng rắn tuân theo Tả Nghị ba quyền, tâm mạch bị hao tổn lưu lại ám thương khó mà trị tận gốc, mà Tả Nghị võ đạo tiến cảnh quá mức cấp tốc.

Mấy năm trước ta gặp được hắn thời điểm hắn còn chỉ bất quá tu luyện Tam lưu võ đạo công pháp, miễn miễn cưỡng cưỡng bước vào hổ báo lôi âm cảnh giới, mấy năm không thấy thế mà đã đến có thể cùng Trần quán chủ chính diện liều mạng, thế lực ngang nhau tình trạng, không thể tưởng tượng nổi!"

Hắn âm thầm thở dài, bất quá loại này kẻ đến sau cư bên trên sự tình, mỗi ngày đều đang phát sinh, thấy cũng nhiều cũng liền quen thuộc.

"Đáng tiếc! Nếu như không phải Trần quán chủ chịu ám thương làm trễ nải cảnh giới võ đạo, hắn khả năng đã sớm bước ra một bước kia, chỗ nào sẽ còn phát sinh sự tình hôm nay "

Còn lại ba người cũng ở trong lòng riêng phần mình than thở. Trần Hạc Tường võ học thiên phú bọn hắn làm hảo hữu chí giao lại biết rõ rành rành. Điển hình có tài nhưng thành đạt muộn, từ đạt tới hổ báo lôi âm giai đoạn về sau rèn luyện thân thể, tẩy tủy thay máu tiến độ ngược lại càng nhanh hơn. Chỉ bất quá tính tình quá mức cương trực, vì mình đồ đệ xông ra tai họa tống táng võ đạo của mình tiềm lực cùng tiền đồ.

Lúc này.

Tả Nghị bàn tay cấp tốc biến hóa, chụp về phía Trần Hạc

Tường ngực. Cánh tay của hắn làm long xà uốn lượn, thần long kiến thủ bất kiến vĩ. Chưởng lại tấn mãnh như sấm, giữa trời vỗ ở giữa, khí bạo ngột ngạt, ngược lại phát ra ác hổ gào thét truyền vào mỗi người trong lỗ tai!

Bàn tay bôn lôi, điểm rơi chính là Trần Hạc Tường lồng ngực, bất quá Trần Hạc Tường mặt không biểu tình, thân thể bất động, gân cốt chấn động, lồng ngực vậy mà bỗng nhiên sụp đổ một tấc. Cả người giống như đất dẻo cao su,

Xương cốt từ sắt thép biến thành lò xo, trong gang tấc né tránh qua cái vỗ này kích.

Ba!

Trần Hạc Tường vừa mới hiểm hiểm né qua dạng này bôn lôi một chưởng, nhìn thấy một chưởng thất bại Tả Nghị lần nữa tiến về phía trước một bước, mặt đất răng rắc một tiếng, cứng rắn gạch xanh nổ thành rất nhiều khối.

Diễn võ trường mặt đất dùng gạch xanh thạch đều rất dày, phi thường cứng rắn, nhưng là Tả Nghị khẽ động, chân như lớn cày, mặt đất gạch chẳng những vỡ tan, còn lớn hơn phiến mảng lớn bị lật lên.

Hắn trung bình tấn khai cung, tựa hồ xạ điêu, quyền như tiễn, đột nhiên toác ra, một quyền này mới là hắn chân chính sát chiêu! Một quyền này giống như trường thương đồng dạng chọc ra, không khí phát ra kịch liệt bạo hưởng, không dám thở mạnh đám người mơ hồ trông thấy theo một quyền này, Tả Nghị trên cánh tay vậy mà mang theo một đạo khí màu trắng sóng.

Đây là kinh khủng bực nào kình lực

"Uống!"

Dạng này hung ác một chiêu, khơi dậy Trần Hạc Tường trước

nay chưa từng có phản ứng, hắn không lùi phản gần, vậy mà lấy kê trong lửa đồng dạng thiếp thân dựa vào!

Tả Nghị một tiếng nhe răng cười!

Toàn bộ cánh tay đảo ngược, lấy cầu vai cánh tay, trường thương giống như quyền thức bỗng nhiên biến hóa thành sừng chùy, khuỷu tay hướng về Trần Hạc Tường đánh tới!

Ác phong gào thét, Trần Hạc Tường sắc mặt không thay đổi, thân hình tại một phần mười cái hô hấp ở giữa biến hóa, cơ bắp có chút bành trướng kéo căng trở đi thế mà lấy vai cánh tay cứng rắn tuân theo. Đồng thời hữu quyền như kinh lôi giữa trời nổ vang, phồng lên lấy kình phong phóng tới Tả Nghị lồng ngực.

Ầm! Ầm!

Liên tiếp hai tiếng trọng hưởng, hai đạo quấn quýt lấy nhau thân ảnh phi tốc tách rời.

Mặc kệ là Tề Hà Tống Duy Đắc một phương này, vẫn là Hoàng Vinh bọn người một phương đều vô cùng khẩn trương.

Trần Hạc Tường yết hầu phun lên một cỗ nghịch huyết, lại bị hắn đè nén xuống, vai trái đầu vai có chút run rẩy, đã đã mất đi tất cả tri giác. Đây là Trần Hạc Tường có chút thấp người, lấy cứng rắn nhất đầu vai ngăn cản kết quả. nếu như thoáng hướng xuống một hai phần, hắn ngay ngắn xương cánh tay lớn đều sẽ bị đánh gãy!

Bất quá giờ này khắc này Tả Nghị cũng tuyệt đối không dễ chịu. Chính mình là bởi vì không nguyện ý lại kéo dài, một mực đánh nhau chết sống tiêu hao thể lực, cho nên mới lấy thương đổi thương, nắm lấy cơ hội lấy tấn mãnh một quyền giải quyết dứt khoát, kết thúc trận này tranh chấp!

Trần Hạc Tường vừa rồi giết địch một ngàn tự tổn tám trăm

một quyền không chỉ là mặt ngoài nhìn qua như vậy Jane đáp, mà là quyền kình chấn động, xuyên thấu Tả Nghị cứng cỏi da trâu đồng dạng làn da, chấn động nội tạng của hắn, từ đó làm hắn mất đi sức chiến đấu.

Đương nhiên, hắn trả giá đắt cũng không nhẹ. Tối thiểu nhất chiến đấu kế tiếp bên trong, bởi vì cánh tay trái mất đi tri giác, hắn một thân thực lực nhiều nhất còn lại năm thành.

"Thế nào, Tả bang chủ, tiếp tục đánh xuống ta nhìn không cần thiết đi, ngươi có phải hay không cũng nên thực hiện lời của ngươi nói "

Tả Nghị thua Tề Hà cùng Tống Duy Đắc hai người nhíu mày.

Tả Nghị chậm rãi ngẩng đầu, cùng Trần Hạc Tường ánh mắt không ai nhường ai nhìn nhau, khác biệt chính là một đạo hung ác như hổ, một đạo cứng cỏi như sơn nhạc.

"Ha ha ha ha ha!"

Nhìn thấy Trần Hạc Tường vân đạm phong khinh biểu lộ, Tả Nghị chậm rãi nhô lên thân thể, thần sắc trêu tức mà cổ quái, phát ra chấn thiên tiếng cười to. Hắn từ từ dừng lại tiếng cười, lấy một loại mười phần thú vị giọng điệu nói ra:

"Trần quán chủ, ngươi từ đâu tới tự tin là cái gì, cho ngươi đánh thắng ảo giác của ta "

Xoẹt!

Tả Nghị một thanh xé rách lên tới áo, lộ ra điêu luyện vô cùng thân trên, phía trên nhưng không có một tơ một hào vết thương, mãnh liệt Hổ Văn đường trải rộng toàn thân. Cả người hắn giống nhân hình cự thú, tản mát ra tản mát ra một cỗ vô cùng hung ác hung hãn khí diễm!

Trần Hạc Tường con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 52: Rút Đao!

Chương 52: Rút đao!

Võ học không có cao thấp, người có cao thấp.

Mặc kệ là Tả Nghị 【 Hổ Ma Phác Sát 】 vẫn là Trần Hạc Tường 【 Nhất Mệnh Hợp Tung Quyền 】, đều là cực kỳ lợi hại sát pháp. Nhưng mà Trần Hạc Tường vẫn như cũ tính sai.

Trên thực tế, Tả Nghị xác thực thụ thương. Trần Hạc Tường Nhất Mệnh Hợp Tung Quyền ở đâu là dễ dàng như vậy tiếp nhận nhưng là tại Tả Nghị trải qua mỗi ngày lấy mãnh hổ tâm huyết, tăng thêm đủ loại dược liệu nấu luyện tẩy thân canh tẩy luyện dưới, hắn ngũ tạng lục phủ cường độ vượt xa khỏi phổ thông hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả.

Trần Hạc Tường thất bại địa phương ở chỗ, hắn cũng không rõ ràng Tả Nghị tu tập 【 Hổ Ma Ngưng Huyết Kinh 】 đặc điểm. Môn này luyện thể mạnh mẽ pháp nội ngoại kiêm tu, ngoại trừ có thể đem thân thể rèn luyện đến mình đồng da sắt tình trạng, đối với ngũ tạng lục phủ tẩm bổ cường hóa cũng là cái khác phổ thông công pháp gấp đôi trở lên.

Trận này xung đột dù sao còn không có tăng lên đến ngươi chết ta sống trình độ, cho nên Trần Hạc Tường cũng không có sử xuất toàn lực. Tại hắn nghĩ đến là đủ chấn động ngũ tạng, làm Tả Nghị mất đi sức chiến đấu lực quyền, nhưng lại xa xa không có thu được vốn có hiệu quả. Nhưng nếu như là toàn lực một quyền, Tả

Nghị chỉ sợ đã mệnh tang hoàng tuyền.

Trong điện quang hỏa thạch, Trần Hạc Tường liền đại khái hiểu phán đoán của mình xuất hiện sai lầm, sắc mặt lập tức xanh xám.

Hoàng Vinh, Lộ Nhất Minh, Triệu Sùng Lỗi, Ma Tân Hạo bọn bốn người thầm nghĩ trong lòng một tiếng không tốt, thân thể kéo căng lên.

Thế cục đã biến được đối bọn hắn một phương cực kỳ bất lợi. Bốn người đồng dạng nhìn ra, Trần Hạc Tường cánh tay bị thương thế một thân thực lực giảm đi nhiều. Trái lại Tả Nghị, khí thế lừng lẫy, căn bản không giống trọng thương gượng chống dáng vẻ.

Ta tiêu kia trướng phía dưới, kết quả xấu nhất xuất hiện.

Trần Hạc Tường chân mày nhíu chặt, tâm tư cực tốc chuyển động, lại nghĩ không ra có cái gì biện pháp giải quyết. Lưu Hi còn chờ đợi hắn tới cứu, Trần Hạc Tường tuyệt đối sẽ không nhìn xem Lưu Hi rơi vào hố lửa hủy cả đời.

Liều mạng, Trần Hạc Tường không sợ hãi chút nào, nhưng là coi như mình cùng Tả Nghị đồng quy vu tận, chết ở chỗ này, Lưu Hi nhưng cũng còn tại Tả Chí Thành trong tay, bao quát Tịch Bắc Thần cùng mình võ quán bên trong học viên, đều có thể sẽ phải gánh chịu càng đáng sợ vận mệnh.

Tả Nghị tựa hồ đối với Trần Hạc Tường một phương người phản ứng mười phần hài lòng, nhe răng cười một tiếng đối Trần Hạc Tường năm người nói ra:

"Ta Thanh Thành bang không phải muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương. Đã các vị có gan tới nháo sự, vậy liền lưu lại ít đồ lại đi thôi!"

Một tiếng ầm vang, Tả Nghị dưới chân mặt đất phát ra nộ

hống, cả người hắn hóa thành muốn nhắm người mà ăn ác hổ, mang theo hung mãnh ác phong, hướng về Trần Hạc Tường năm người đánh tới!

Hắn lại là muốn lấy một địch năm.

Tại bức lui Trần Hạc Tường về sau, khí thế của hắn liền đã đạt đến đỉnh phong, Trần Hạc Tường cánh tay trái không thể vận dụng, một thân thực lực nhiều nhất chỉ còn lại năm thành. Còn lại bốn cái võ quán quán chủ thể lực cũng tiêu hao không ít. Tăng thêm năm người này lo trước lo sau, không dám đem hết toàn lực, Tả Nghị có đầy đủ tự tin, quét ngang ở đây năm người!

Thừa dịp địch nhân lòng dạ sa sút thời điểm đuổi đánh tới cùng, mọi việc đều thuận lợi! Đây là Tả Nghị những năm này chém giết tổng kết ra kinh nghiệm.

Lúc này.

Nhạc Bình Sinh đã chậm rãi đi ra tụ nghĩa sảnh, cứ như vậy đứng tại cổng.

Tất cả mọi người chuyên chú vào chính giữa chiến đấu kịch liệt, vậy mà không ai chú ý tới sau lưng xa hai mươi trượng địa phương, xuất hiện một cái thần bí quái khách. Đứng xa xa nhìn diễn võ trường chính giữa kịch đấu, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, cánh tay trái đột nhiên ném đi.

Hô!

Một cái đen như mực sự vật mang theo tiếng gió rít gào, vượt qua Thanh Thành bang đỉnh đầu của mọi người, hướng về giữa sân. Mà ở thời điểm này, Trần Hạc Tường phương năm người đã vô tâm giao thủ, vừa mới bị Tả Nghị hung mãnh bổ nhào về phía trước bức lui.

"Ân" đang muốn đắc thế không tha người lại lần nữa tấn công

Tả Nghị lỗ tai khẽ động.

Đông đông đông.

Từ đám người hậu phương bay tới kỳ dị sự vật lăn trên mặt đất động một khoảng cách, đứng tại Tả Nghị cách đó không xa.

Tất cả mọi người không khỏi sững sờ.

Thứ gì

Bá bá bá.

Tả Nghị, Trần Hạc Tường, Hoàng Vinh một đám năm người, Tống Duy Đắc Tề Hà cùng sau lưng mấy chục cái Thanh Thành bang bang chúng, cùng nhau chuyển động cổ, đem ánh mắt bắn ra tại rơi vào trong sân sự vật trên thân.

Kia là một cái đầu người.

Ánh nắng chiều dưới, Tả Nghị nhi tử, Thanh Thành bang Thiếu bang chủ, ngang ngược càn rỡ cưỡng ép người, Tả Chí Thành đẫm máu đầu người, cứ như vậy một mình nằm tại tràn đầy tro bụi diễn võ trường chính giữa, bại lộ tại trước mắt bao người.

Hốc mắt của hắn trợn lên, miệng há hốc, biểu lộ vô cùng quỷ dị. Khuôn mặt này như dao khắc vào trái tim tất cả mọi người lên!

Tất cả mọi người như bị sét đánh trúng, tròng mắt trừng lớn, không thể tin nhìn xem cái này hai mắt nhắm nghiền đầu người.

"Chí thành, con ta. . ."

Trái tim giống như là bị một cái đại thủ hung hăng nắm lấy, toàn thân huyết dịch xông thẳng đại não, Tả Nghị đại não trong nháy mắt trống rỗng!

Mà tại Tả Chí Thành đầu người vừa mới rời khỏi tay thời điểm, tại Nhạc Bình Sinh trong tay, Tà Linh uống huyết đao phát ra một trận rất nhỏ vù vù, theo tinh khí thần cùng hấp thu chuyển hóa từ Tả Chí Thành linh năng dần dần ngưng tụ, cây đao này càng ngày càng nặng, bám vào trên đao linh năng càng thêm sáng lên, vỏ đao đều không che giấu được, tựa hồ tại trong thân đao lưu động không ngớt.

Trong đầu của hắn một mảnh không minh, tựa hồ chung quanh hô quát gọi tốt tiếng chém giết dần dần cách hắn đi xa, trong mắt hắn những cái kia chuyển động cổ, nhìn về phía Tả Chí Thành đầu người người động tác cũng càng ngày càng chậm.

Giờ này khắc này! Ở trong mắt Nhạc Bình Sinh chỉ có Tả Nghị một người, tựa như quanh mình thế giới đột nhiên biến mất, chỉ còn lại một đầu thẳng tắp con đường, con đường này cuối cùng, chính là địch nhân!

Lưng của hắn trong nháy mắt cong thành một cây cung, nếu có người tại Nhạc Bình Sinh bên người, có thể rõ ràng nghe được hắn cong cõng, khom lưng, thể nội cơ bắp kéo vang, xương cốt cong Khúc Phát ra lạch cạch lạch cạch tiếng vang, tại cái này tiếng vang bên trong, lực lượng khổng lồ tích súc, muốn bộc phát thả ra ngoài.

Keng!

Tà Linh uống huyết đao bắn ra sáng như tuyết mà tàn khốc đao quang!

Khom lưng, bộc phát, rút đao! Bắn vọt! Bay lượn!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh dữ dằn một đao bắn ra, quanh thân khí lưu giống như lên một trận cương phong, kịch liệt đánh nổ, so Tả Nghị

toàn lực bộc phát lực lượng, càng thêm to lớn! Càng mãnh liệt hơn!

Tận đến giờ phút này, đối mặt với giữa sân xuất hiện Tả Chí Thành đầu người, tất cả mọi người mới phản ứng được.

Chấn kinh, chấn kinh, vẫn là chấn kinh!

Ngoại trừ Tả Nghị, còn lại tất cả mọi người thậm chí đều chưa kịp dâng lên khác cảm xúc, bá một chút quay đầu hướng về phương hướng sau lưng nhìn lại!

Là ai! Là ai thế mà có thể tại Thanh Thành bang trong đại bản doanh giết chết Tả Chí Thành!

Mặc kệ Trần Hạc Tường bọn người vẫn là Thanh Thành bang phương này nhân mã đồng thời dâng lên một cái ý niệm như vậy, một trương màu trắng quỷ dị khuôn mặt tươi cười lóe lên một cái rồi biến mất, hốc mắt của bọn họ bên trong Nhạc Bình Sinh giống như biến thành một vòng khói xanh, một tia sáng.

Nhạc Bình Sinh cất bước bay lượn, quần áo trên người dán thật chặt tại trên thân, bị cấp tốc chảy qua không khí kịch liệt rút đấm. Quanh thân bắn liên thanh giống như vang động, mặt đất gạch xanh mảnh vỡ bị một chút chấn động mà lên, phô thiên cái địa đá vụn hướng về Nhạc Bình Sinh xẹt qua không gian hai bên bay vụt.

Tại tầm mắt mọi người bên trong, tại mặt nạ quái nhân bộ pháp ở giữa, toàn bộ diễn võ trường đều tựa hồ trầm xuống phía dưới, cái này cái nhìn này, làm mặc kệ là võ đạo cao thâm như Tả Nghị Trần Hạc Tường, vẫn là cái gì cũng đều không hiểu tiểu lâu la đều có một loại cảm giác:

Coi như bên người có thiên quân vạn mã, đối mặt với cái này một người một đao, vẫn như cũ là lẻ loi trơ trọi một người, trần

trụi không mảnh vải, cái gì phòng ngự đều không có.

Thật đáng sợ, quá hung ác, quá vô tình.

Một hơi vẫn là hai hơi

Không ai có thể phản ứng, đoán được. Võng mạc bên trong hình thành hình tượng vừa mới phản hồi đến đại não không lâu, cũng chính là một cái chớp mắt trong nháy mắt.

Vừa mới quay người nhìn về phía cái này giết chết con trai mình cái gì cừu nhân Tả Nghị, mới từ trong đầu to lớn trống không cùng cảm giác hôn mê giải thoát ra, tuyệt vọng, bi thống, hủy diệt hết thảy cảm xúc vừa mới dâng lên, ác độc cừu hận hỏa diễm còn tại trong mắt thiêu đốt, thậm chí còn không có ở trên mặt biểu hiện ra ngoài.

Nương theo lấy chấn thiên tiếng rít, thần bí nhân này thân ảnh đã vượt qua hai mươi trượng khoảng cách, cưỡng ép lấy kinh lôi đồng dạng dữ dằn đao quang chợt lóe lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 53: Dã Tâm

Chương 53: Dã tâm

Cát bay đá chạy, cuồng mãnh khí lưu quét tại trên mặt của mỗi một người, cơ hồ đều muốn mắt mở không ra. Lại lần nữa hồi thần thời điểm, mặt nạ quái khách thân ảnh đã đứng tại giữa sân.

Xảy ra chuyện gì

Thân là bốn đường đường chủ một trong Lý Uy lộ hung quang, đang muốn cao giọng quát lên điên cuồng, vượt lên trước biểu trung tâm, lại phát hiện tình huống vô cùng quỷ dị.

Thanh Thành bang bang chủ Tả Nghị cứ như vậy sững sờ đứng tại chỗ, ở phía sau hắn, liền đứng đấy giết chết hắn con ruột thần bí hung thủ, hắn nhưng không có làm ra phản ứng chút nào.

Ngay sau đó, tất cả mọi người thấy được suốt đời khó quên một màn.

Thanh Thành bang bang chủ Tả Nghị, bao quát Tả Nghị trước mặt, phàm là đạo này dữ dằn đao quang bắn ra mà tới quỹ tích bên trên người, giữa cổ họng một đạo tơ máu bỗng nhiên xuất hiện.

Phốc phốc!

Huyết vụ phóng lên tận trời, mười một cái đầu đều cao cao tung bay!

Sau đó trên mặt đất lộc cộc lộc cộc nhấp nhô.

Huyết vụ đầy trời rơi vãi, tại tịch dương dư huy chiếu chiếu dưới, có một loại tàn khốc mỹ lệ.

Đầu này thẳng tắp quỹ tích bên trên, bao quát Tả Nghị ở bên trong mười một người thi thể không đầu chậm rãi ngã quỵ, khoang cổ bên trong dâng trào máu tươi đem mặt đất nhiễm đến một mảnh tinh hồng, trên diễn võ trường tràn ngập cái này mùi máu tanh tưởi.

Nắm trong tay tất cả cục diện, không ai bì nổi, một lòng vì Tả Chí Thành báo thù Tả Nghị, lặng yên không tiếng động chết tại nơi này, thậm chí tại trước khi chết đều không có phát ra một tiếng la lên.

"A! A! A!"

Thanh Thành bang tới gần bị bêu đầu người mấy cái bang chúng phát ra quỷ khóc sói gào đồng dạng kêu thảm, bị hù ngồi ngay đó, thần sắc hoảng sợ liên tục đạp chân hướng về sau tránh đi, trên mặt cũng tung tóe đầy máu tươi.

Trên diễn võ trường hoàn toàn yên tĩnh, cơ hồ châm rơi trên mặt đất thanh âm đều có thể nghe thấy.

"Là ai, hắn là ai!"

Tất cả mọi người ở trong lòng cuồng hống, nhưng không có một người nói chuyện. Còn lại hơn năm mươi cái bang chúng bao quát Trần Hạc Tường bọn người, đều trợn tròn tròng mắt, giống đang nằm mơ, lại giống gặp quỷ, bị cái mặt nạ này quái khách lãnh khốc một đao tạo thành một màn xung kích chậm thẫn thờ.

Bị giết chết thế nhưng là Tả Nghị, Thanh Thành bang bang chủ! Vừa mới hung mãnh đánh lui Trần Hạc Tường năm người võ đạo cao thủ, mà không phải cái gì a miêu a cẩu!

Trần Hạc Tường sau khi khiếp sợ, một cái suy đoán nổi lên trong lòng.

Người này, có phải hay không chính là cái kia đem Lý phủ cơ hồ diệt môn Yêu Đao hắn cùng Thanh Thành bang có cái gì thù hận

Trần Hạc Tường hoàn toàn không có đem Yêu Đao xuất hiện, hướng về là vì trợ giúp bên mình phương hướng suy nghĩ. Mặc kệ mặt nạ quái khách bởi vì nguyên nhân gì giết chết Tả Nghị, đối với mình tới nói đều là chuyện tốt. Chỉ là không biết cái này Yêu Đao đến tiếp sau sẽ làm thứ gì

Tất cả mọi người kinh hồn táng đảm, thận trọng nhìn xem mặt nạ quái khách thân ảnh. Tại bọn hắn nhìn chăm chú, Nhạc Bình Sinh thân hình có chút lay động, tựa hồ có chút đi lại gian nan, chậm rãi hướng phía cửa đi tới.

"Ân "

Kinh hồn táng đảm sau khi, hoảng sợ tâm tình hơi bình phục lại đường chủ một trong Lý Uy nhưng trong lòng mạnh mẽ động một cái!

Thoạt đầu hắn coi là cái mặt nạ này quái khách là Trần Hạc Tường một phương người, bất quá chú ý tới bọn hắn đồng dạng chấn kinh lui lại biểu lộ, Lý Uy liền xác nhận hai phe này lẫn nhau không biết.

Mà lại, cái mặt nạ này quái khách. . . Tựa hồ dùng ra một chiêu này về sau hao hết tất cả khí lực

Gắt gao nhìn chằm chằm mặt nạ quái khách đi lại tập tễnh di động tới, ý nghĩ này vừa mới dâng lên, một cỗ kích động, hưng phấn, lại có chút tâm tình sợ hãi dâng lên. Cỗ này cảm xúc làm thân thể của hắn đều có chút khống chế không nổi run rẩy lên.

"Nếu như giết chết hắn, nếu như giết chết hắn! Ta có phải hay

không liền có thể mượn nhờ thay bang chủ báo thù uy vọng, nhất cử trở thành Thanh Thành bang long đầu "

Mặt nạ quái khách đi lại chậm rãi hướng ngoài cửa lớn bước đi, tuân theo trước đó lôi đình một đao uy hiếp, tất cả mọi người câm như hến, không biết nên nói cái gì cho phải. Mà ý nghĩ này vừa mới từ Lý Uy trong lòng dâng lên, liền rốt cuộc vung đi không được.

"Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn! Liều mạng! Cầu phú quý trong nguy hiểm!" Lý Uy sắc mặt hung ác! Tiến lên một bước quát lớn:

"Dừng lại! Ngươi giết ta Thanh Thành bang bang chủ,

Chẳng lẽ coi chúng ta là làm không khí, đi thẳng một mạch sao!" Hắn mặc dù sắc mặt hung ác trong lòng lại tại thấp thỏm.

"A "

Nhạc Bình Sinh chậm rãi quay đầu nhẹ giọng hỏi:

"Vậy ngươi muốn như thế nào "

Thành công! Hắn quả nhiên hao hết tất cả khí lực! Lý Uy trong lòng cuồng hỉ, trước đó hắn hét lớn đây bất quá là thăm dò, mà cái mặt nạ này quái khách có thể một đao ở giữa giết chết thực lực hùng hậu Tả Nghị, nhưng không có trực tiếp đối với mình rút đao khiêu chiến, hiển nhiên là đã không có lực lượng!

Chính mình một phương này còn có nhiều người như vậy, hắn khí lực hao hết, chồng chất cũng có thể đè chết hắn!

Lý Uy không có trả lời, ngược lại xoay người lại đối Thanh Thành bang đám người hét lớn: "Các vị huynh đệ, Tả bang chủ đãi chúng ta không tệ! Cái này cẩu tặc dưới ban ngày ban mặt giết chết bang chủ, nếu như liền để hắn phách lối như vậy đi ra đại

môn, chúng ta Thanh Thành bang còn thế nào tại thành bắc lẫn vào! "

Lúc này, còn lại bang chúng rất nhiều người cũng nhìn ra mặt nạ quái khách trạng thái tựa hồ không đúng, tâm tình sợ hãi chậm rãi bắt đầu làm nhạt.

"Đáng chết, làm Lý Uy cái này tạp toái đoạt trước!"

Còn lại ba cái đường chủ liếc nhau, đều từ đối phương ánh mắt bên trong nhìn thấy đồng dạng ý đồ đến, đều có chút kích động. Tả Nghị Tả Chí Thành phụ tử vừa chết, đây quả thực là bánh từ trên trời rớt xuống một cơ hội to lớn. Mặc kệ là bốn người bọn họ ai giết chết cái mặt nạ này quái khách, trở thành Thanh Thành bang bang chủ mới cơ hồ chính là chuyện chắc như đinh đóng cột!

Cầm binh khí. Ba người liếc nhau, hướng bên sân tới gần.

Lý Uy một thanh giơ lên nắm đấm, cuồng hống nói:

"Ở đây huynh đệ, chỉ cần chém trúng tên hung thủ này, ta liền đem vị trí của ta tặng cho hắn, làm hắn tới làm phân đường đường chủ! Nếu ai có thể giết chết hắn thay Tả bang chủ báo thù, ta liền đề cử hắn làm bang chủ!"

Mặc dù cái mặt nạ này quái khách đã nỏ mạnh hết đà dáng vẻ, Lý Uy cũng không tính chính mình đi làm chim đầu đàn, đánh lấy cầu phú quý trong nguy hiểm chủ ý kẻ liều mạng không nên quá nhiều, mình cần gì đi mạo hiểm như vậy

Có thể làm bang chủ chém trúng làm đường chủ

Quả nhiên, theo Lý Uy một tiếng này cuồng hống, còn lại bang chúng thần sắc trở nên vô cùng kích động mà hung ác, dục vọng cùng tham lam xông thẳng đại não, đã bất động thần sắc đem mặt nạ quái khách vây lại!

Tề Hà cùng Tống Duy Đắc liếc nhau, lắc đầu. Bọn hắn cùng Tả Nghị ở giữa chỉ bất quá có một ít ân tình bên trên vãng lai, giao tình không tệ nhưng cũng không tính là quá mệnh.

Hai người bọn họ lại tới đây trợ quyền cũng là tuân theo Tả Nghị mời, đồng thời trước đó nói xong ngăn cản ngăn chặn Trần Hạc Tường một phương này mà thôi, cùng Hoàng Vinh Lộ Nhất Minh hai người giao thủ thời điểm phát hiện đối phương cũng chỉ là triền đấu kéo dài, càng thêm mừng rỡ tại đây.

Người đều là, không phải là vì chính mình bản thân lợi ích, lại thế nào khả năng cùng người đả sinh đả tử

Theo Tả Nghị bỏ mình, chuyện này cũng coi như chấm dứt, hai người cũng không tính tại liên lụy đến Thanh Thành bang nội bộ sự vụ ở trong đi. Huống chi, đối mặt chính là một cái một đao phía dưới cùng một chỗ ngay cả giết mười một người hung tàn đao khách.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn. Tề Hà cùng Tống Duy Đắc lặng yên không tiếng động hướng phía sau thối lui, xa xa thoát ly muốn phát sinh kịch đấu địa phương.

Lý Uy khóe mắt liếc qua cũng chú ý tới một màn này, nhưng không có bất kỳ biểu hiện gì. Hai người kia thuộc về ngoại nhân, đương nhiên không trông cậy được vào, dựa vào là, vẫn là những cái này bị quyền thế địa vị cho kích thích đến tầng dưới chót tay chân.

Bọn hắn ý nghĩ cũng rất đơn giản: Ngươi ngay cả đi đường khí lực cũng không có, chúng ta nhiều người như vậy chẳng lẽ còn không đánh chết ngươi vạn nhất cái kia giết chết hắn người chính là ta đâu đó chính là cá vượt Long Môn một khi bay thì tới tận trời!

Nhìn thấy thế cục phát sinh biến hóa, Trần Hạc Tường bọn người lui về phía sau mấy trượng. Mặc dù mặt nạ quái khách gián

tiếp giúp đại ân của bọn họ, lần này vũng nước đục bọn hắn cũng sẽ không tham gia đi vào. Bằng không chẳng phải là cùng mặt nạ quái khách thành đồng mưu

Lúc này, mặt khác ba cái đường chủ đã mang theo mấy người len lén sờ đến bên sân, ôm trở về một nắm lớn binh khí. Ba người bọn họ nghĩ cơ hồ giống như Lý Uy, trước hết để cho đám này tầng dưới chót tay chân đi dò xét tiêu hao mặt nạ quái khách thể lực, tại tối hậu quan đầu, lại đến trận cướp đoạt bánh gatô!

"Tiếp được!"

Hàn quang lóng lánh, từng thanh từng thanh khảm đao, búa bén, côn bổng bị ném vây quanh mặt nạ quái khách tay chân, tiếp được binh khí về sau, không hẹn mà cùng phát ra hưng phấn tru lên!

Khuôn mặt tươi cười dưới mặt nạ, Nhạc Bình Sinh ánh mắt thương hại nhìn xem bọn hắn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 54: Cứu

Chương 54: Cứu

Nhạc Bình Sinh không nói một lời nhìn xem Thanh Thành bang đám tay chân tiếp nhận binh khí, nhưng không có cái gì động tác.

Đang hấp thu từ Tả Chí Thành linh năng gia trì dưới, một thức này 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 bạo phát ra trước nay chưa từng có lực sát thương.

Đừng nói là Tả Nghị, chính là chính Nhạc Bình Sinh đối mặt cái này thiêu đốt một hổ báo lôi âm võ giả cung cấp linh năng một đao phía dưới, cũng sẽ mất mạng.

Toàn lực ấp ủ, tích súc, phóng thích một thức này sát pháp xác thực đại lượng tiêu hao Nhạc Bình Sinh thể lực, nhưng lại xa xa không có đến đi đường đều không có khí lực trình độ. Này tấm đi lại tập tễnh bộ dáng, càng nhiều là hắn cố ý biểu hiện ra.

Người sống hơn nửa không biết cảm kích, đã những người ở trước mắt không chút nào trân quý, Nhạc Bình Sinh không có khuyên người hướng thiện nghĩa vụ, đương nhiên sẽ không lưu tình.

Hắn dẫn theo đao, cứ như vậy lỏng loẹt đổ đổ đứng đấy giữa sân, tựa hồ toàn thân đều là sơ hở.

Cũng không phải là tất cả mọi người không sợ hãi, trước đó bị

tung tóe mặt mũi tràn đầy đều là máu tươi mấy cái bang chúng liền bị sợ vỡ mật, chết sống không dám lên trước. Thô sơ giản lược đảo qua đi, một vòng vây quanh đại khái hơn ba mươi người, hai tay nắm chặt binh khí, thỉnh thoảng khẩn trương liếc mắt nhìn nhau, tựa hồ đang chờ đợi có người ra lệnh.

Rốt cục, một cái trên mặt có một đầu mặt sẹo hán tử mặt đen tựa hồ bị Lý Uy trước đó kích thích đến, rốt cuộc kìm nén không được, vượt lên trước nhào tới!

Trong mắt của hắn kích động vẻ hưng phấn lóe ra, tựa hồ đã có thể nhìn thấy chính mình hô phong hoán vũ, trở thành người trên người một khắc này.

"Lên a! Lão tử là muốn làm đường chủ người a!"

"Gan nhỏ chết đói, gan lớn chết no, làm!"

"Đjt con mẹ mày, làm lão tử tới trước!"

Tại hán tử mặt đen thoát ra ngoài về sau, nhìn thấy có người ra mặt, vây quanh đám tay chân thần sắc toàn bộ tranh nhau chen lấn, hưng phấn tru lên dâng lên! Bốn cái phân đường đường chủ: Lý Uy, Dương Vệ Đông, uông siêu, Đường lão tứ cũng tại phía ngoài đoàn người vây giả trang ra một bộ đánh nghi binh dáng vẻ.

Nhạc Bình Sinh dùng nhìn đồ đần đồng dạng ánh mắt nhìn về phía giơ binh khí, ngao ngao kêu xông tới đám tay chân:

"Tự tìm đường chết."

Coong!

So với bọn hắn động tác càng nhanh, là Nhạc Bình Sinh lạnh lẽo đao quang!

Tịch dương thời gian, màu đỏ cam ánh nắng giống như bị một

đao kia hút đi tất cả nhiệt độ, một cỗ hơi lạnh thấu xương từ rời khỏi gần xa mười trượng Trần Hạc Tường Tề Hà bọn người trong lòng dâng lên.

Bọn hắn bảy người khoảng cách xa như vậy đều dâng lên loại cảm giác này, huống chi là những cái này bị tham lam cùng dục vọng choáng váng đầu óc tay chân

Mỗi một cái giương nanh múa vuốt xông tới trên mặt người đều mang vặn vẹo thần sắc, nhưng mà bọn hắn không có cơ hội hối hận.

Keng keng keng keng keng!

Binh khí đứt gãy thanh âm bên tai không dứt, mặc kệ những cái này bang chúng trên tay cầm lấy chính là khảm đao vẫn là búa, đều hoàn toàn bị mặt nạ quái khách mang theo tà ý đao quang chặt đứt.

Đạo này đao quang giống du long đồng dạng linh động du tẩu, vẽ ra một đạo tàn khốc vô cùng quỹ tích. Đạo này quỹ tích trải qua Thanh Thành bang tay chân lập tức hai mắt trợn lên, dùng tay gắt gao bưng kín cổ họng của mình, vẫn không ngăn cản được máu tươi không muốn mạng từ yết hầu phun ra ra.

Hắn không phải kiệt lực sao! Hắn là cố ý giả vờ

Lý Uy, Dương Vệ Đông, uông siêu, Đường lão tứ bốn người mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, so với dưới tay tay chân, thân là gân cốt cùng vang lên cảnh giới võ giả, đến lúc này tự nhiên có thể nhìn ra, mặt nạ quái khách kiệt lực bộ dáng căn bản chính là giả vờ.

Rời xa chiến trường mặc kệ Tề Hà Tống Duy Đắc một phương, vẫn là Trần Hạc Tường Hoàng Vinh một phương này, đều lẫn nhau ở giữa liếc nhau một cái, trong lòng yên lặng hít một hơi lãnh khí.

Cố ý giả trang ra một bộ kiệt lực dáng vẻ, dẫn dụ Thanh

Thành bang người xuất thủ, tùy ý tàn sát. Cái mặt nạ này quái khách thủ đoạn, quá mức tàn nhẫn vô tình, tuyệt đối không thể trêu chọc đắc tội!

Bắc Ngô Thành đến cùng lúc nào từ nơi nào đụng tới như thế cái hung nhân

Làm cắm rễ ở chỗ này mười năm gần đây địa đầu xà, bọn hắn những người này cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua có nhân vật như vậy, đơn giản giống như là trống rỗng xuất hiện.

Mà ở thời điểm này, Lý Uy có thể nói đến hắn từ lúc chào đời tới nay thời khắc nguy hiểm nhất.

Cái mặt nạ này quái khách, mặc dù giờ phút này đao thuật còn lâu mới có được giết chết Tả Nghị một đao kia rung chuyển lòng người, giết lên những cái này ỷ vào thân thể khoẻ mạnh tay chân đến lại cùng cắt cỏ đồng dạng dễ dàng.

Mặt nạ quái khách nhấc lên đao quang cùng lôi đình đồng dạng tấn mãnh, không đến năm cái hô hấp thời gian, vây công hơn ba mươi người đều không có tới cùng chạy trốn, liền đã biến thành một bộ không có khí tức thi thể.

Một chỗ thi thể bên trong, trong đó liền đã bao quát mặt khác ba cái phân đường đường chủ. Dương Vệ Đông, uông siêu, Đường lão tứ trên mặt đã mất đi tất cả huyết sắc, giữa cổ họng còn tại cốt cốt tuôn ra lấy máu tươi. Dù là thân là gân cốt cùng vang lên võ giả, hạ tràng cũng cùng những cái này tầng dưới chót tay chân không có gì khác nhau.

Không có tham dự vây công không đến hai mươi cái bang chúng quỷ khóc sói gào lấy chạy trốn, Lý Uy rất muốn thừa dịp hỗn loạn cũng chạy trốn, nhưng lại có thể cảm ứng được một cỗ sát khí lạnh như băng gắt gao khóa chặt chính mình. Lý Uy đáy lòng ẩn ẩn có một loại cảm giác, nếu như vừa rồi quay người chạy

trốn, lập tức liền là chết!

Ta tại sao muốn thò đầu ra

Hối hận giống như rắn độc gặm nuốt lấy trong lòng, một cỗ đại nạn lâm đầu tử vong âm ảnh bao phủ toàn thân.

Ba!

Lý Uy hai đầu gối quỳ xuống đất, trên mặt nước mắt tứ chảy ngang, sinh tử loại này đại khủng bố trước mặt, quyền lợi, tôn nghiêm đều là không có ý nghĩa đồ vật. Hắn hung hăng đập lấy đầu, tử vong uy hiếp làm thanh âm của hắn cũng bắt đầu run rẩy, la lớn:

"Cao nhân, cao nhân, buông tha ta, Tả Nghị hắn là chết chưa hết tội, ta trong lúc nhất thời váng đầu mới biết. . ."

Bạch!

Nhạc Bình Sinh giống như căn bản không có nghe được hắn, đao quang vạch phá không khí, Lý Uy đầu người liền cao cao ném đi ra ngoài.

"Quỳ xuống đất cầu xin tha thứ nếu là có dùng, cái kia còn tập võ làm cái gì "

Máu tươi phun tung toé. Đến tận đây, Thanh Thành bang bang chủ cùng một đám hạch tâm cốt cán toàn bộ chặt đầu. Ngoại trừ tại từng cái sản nghiệp đóng quân chưa có trở về một bộ phận tay chân, cái này thành bắc đệ nhất đại bang chính thức hủy diệt.

Không có chút dừng lại, Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn xa xa Trần Hạc Tường bọn người, dẫn theo Tà Linh uống huyết đao, đi ra đại môn đi.

Thẳng đến cái mặt nạ này quái khách thân ảnh biến mất tại

bên ngoài cửa chính, Trần Hạc Tường Tề Hà bọn người mới trùng điệp nhẹ nhàng thở ra. Vượt ngang hai mươi trượng khoảng cách, một đao chém xuống hổ báo lôi âm tẩy tủy thay máu năm thành cao thủ Tả Nghị đầu người, mặt nạ quái khách hung uy quá thịnh, cho bọn hắn áp lực quá lớn.

Ai cũng không biết cái kia đạo lãnh khốc đao quang có thể hay không không có chút nào lý do chém về phía phía bên mình.

Không để ý tới Tề Hà Tống Duy Đắc, cùng một chỗ thi thể, Trần Hạc Tường đang muốn cùng Hoàng Vinh bọn người xông vào trong tụ nghĩa sảnh tìm người, tụ nghĩa sảnh trên nóc nhà xuất hiện một thân ảnh hưng phấn hướng bọn họ vẫy tay.

"Ân tiểu Hi "

Làm sao lại xuất hiện ở nơi đó Trần Hạc Tường mãnh liệt lấy làm kinh hãi, chỉ cảm thấy cả ngày hôm nay khắp nơi là kinh hỉ cùng kinh hãi, đơn giản cùng diễn nghĩa đồng dạng đặc sắc.

Chạy tới về sau, Trần Hạc Tường cánh tay trái thụ thương nghiêm trọng không thể sử dụng, vẫn là Hoàng Vinh mượn nhờ Lộ Nhất Minh cùng Triệu Sùng Lỗi một khung lực lượng, leo lên nóc nhà đem Lưu Hi kéo xuống theo.

"Trần sư phó!" Bị Trần Hạc Tường một cái tay đỡ lấy Lưu Hi thanh âm nghẹn ngào, nhìn về phía hắn một cái khác không cách nào động đậy cánh tay hỏi: "Cánh tay của ngươi có nặng lắm không "

"Không sao không sao, ngươi không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt!"

Mặc dù có nghi vấn đầy bụng, lại không để ý tới hỏi thăm, Trần Hạc Tường đối bốn quán quán chủ nói ra:

"Nơi này không phải nói chuyện địa phương, hôm nay bốn vị

khẳng khái tương trợ, thực sự vô cùng cảm kích, chúng ta về trước võ quán!"

Bốn người từ chối cho ý kiến, bọn hắn đối với Lưu Hi tại sao lại xuất hiện ở tụ nghĩa sảnh nóc nhà cũng kỳ quái vô cùng, tăng thêm liên quan tới mặt nạ quái khách một loạt sự tình, bọn hắn cũng cần tìm một chỗ hảo hảo trao đổi một chút.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 55: Phát Hiện

Chương 55: Phát hiện

Nhạc Bình Sinh bảy lần quặt tám lần rẽ, xuyên qua từng đầu hẻm nhỏ, cuối cùng đi vào một chỗ vứt bỏ trạch viện. Thay đổi áo vải áo, lại đem Tà Linh uống huyết đao bao vây lại về sau, Nhạc Bình Sinh lập tức trở về Lưu Nhạc Thành trong nhà, đem hết thảy sắp xếp cẩn thận, cấp tốc chạy về võ quán.

Thẳng đến hắn bước vào sân luyện công cửa về sau, Tiêu Lam mới hấp tấp chạy tới trách cứ:

"Bình Sinh, ngươi chạy tới chỗ nào rồi tìm ngươi khắp nơi tìm không thấy!"

"A, ta đi đi ra bên ngoài nghe ngóng tin tức đi, nói không chừng có thể giúp đỡ Trần sư phó một tay, bất quá không có thăm dò được tin tức hữu dụng gì, ta liền trở lại."

Tiêu Lam nghe cũng không có hoài nghi, vội vàng đem Nhạc Bình Sinh kéo đến một bên thấp giọng nói ra:

"Làm sao bây giờ ta vừa rồi cho Tịch sư huynh đưa, Tịch sư huynh hỏi ta tiểu Hi tỷ đi đâu, ta không có trả lời đi lên, kém chút lộ tẩy, hắn hiện tại nghi thần nghi quỷ, vậy phải làm sao bây giờ Trần sư phó thời điểm ra đi nói qua ngàn vạn không thể để cho hắn biết đến."

"Không có chuyện gì." Nhạc Bình Sinh cười cười: "Có lẽ Trần sư phó đã giải quyết chuyện này, người ngay tại trên đường lập tức liền về võ quán cũng khó nói a."

Tiêu Lam sắc mặt nặng nề, hiển nhiên chỉ bất quá đem Nhạc Bình Sinh xem như an ủi, tự mình nói ra: "Tịch sư huynh nhưng ngàn vạn không thể biết, nếu là hắn biết, lấy tính tình của hắn còn không biết xảy ra những chuyện gì đâu."

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, Tiêu Lam vừa dứt lời dưới, lại vừa vặn trông thấy Tịch Bắc Thần xử lấy một cây gậy gỗ đi từ từ ra. Nhìn thấy Tịch Bắc Thần ra, đủ khánh Hà Hùng cùng một đám học viên dừng động tác lại, hai mặt nhìn nhau, một mảnh im lặng.

"Nguy rồi!" Tiêu Lam biến sắc, vội vội vàng vàng chạy tới đỡ lấy Tịch Bắc Thần oán giận nói:

"Tịch sư huynh, ngươi làm cái gì vậy, thương thế của ngươi nặng như vậy, căn bản không thể xuống giường!"

"Không sao, Tiểu Lam" Tịch Bắc Thần khoát tay áo: "Ta là võ giả, thể chất so với người bình thường tới nói còn mạnh hơn nhiều, xuống giường đi vòng một chút vẫn là không có vấn đề gì."

Lập tức hắn nhìn quanh bốn phía một cái, nhìn thấy một bang các học viên đều cùng cọc gỗ đồng dạng đứng ở tại chỗ không rên một tiếng, trong lòng cảm thấy kỳ quái, hướng về Tiêu Lam hỏi:

"Tiểu Lam, ngươi tiểu Hi tỷ đi nơi nào phòng bếp cũng không có, hôm nay ngoại trừ sáng sớm, một ngày đều không có nhìn thấy nàng. Còn có Trần sư phó đâu "

Tiêu Lam trong lòng nhảy một cái, miễn cưỡng cười nói: "Tịch sư huynh, ta không phải mới vừa nói với ngươi sao, Trần sư phó mang theo tiểu Hi tỷ làm việc, chỉ chốc lát liền trở lại."

"A" nhìn thấy học viên khác này tấm biểu hiện khác thường,

Tịch Bắc Thần lên hoài nghi, hỏi: "Làm chuyện gì đi "

"Xử lý. . . Mua thuốc đi!" Tiêu Lam vội vàng đổi giọng.

Tịch Bắc Thần chăm chú nhìn Tiêu Lam càng ngày càng mất tự nhiên biểu lộ, đột nhiên nhìn về phía Hà Hùng hỏi: "Hà Hùng, ngươi nói cho ta, Trần sư phó cùng tiểu Hi đi nơi nào "

Không có trả lời.

Gặp Hà Hùng im lặng không nói, Tịch Bắc Thần mày nhăn lại, càng thêm xác định có việc phát sinh. Ánh mắt từng cái quét vào cúi đầu các học viên trên mặt, âm thanh lạnh lùng nói:

"Hà Hùng, ta ngươi không có nghe sao "

Hà Hùng khó xử nhìn những người khác một chút, do dự nói: "Tịch sư huynh, thật không có. . ."

Lúc này Nhạc Bình Sinh đột nhiên mở miệng nói ra: "Tịch sư huynh, ngươi biết Tả Chí Thành sao "

"Cái gì! Hắn đến rồi! " Tịch Bắc Thần sắc mặt cuồng biến, trở nên mười phần dọa người.

"Bình Sinh!" Hà Hùng cùng Tiêu Lam vội vàng hô to, Tịch Bắc Thần vung tay lên, sắc mặt xanh xám nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Bình Sinh, chuyện này đến cùng chuyện gì xảy ra, bọn hắn giấu diếm ta, ngươi tới nói!"

Nhạc Bình Sinh quay đầu hướng những người khác cười cười nói ra: "Các ngươi yên tâm đi, ta tin tưởng Trần sư phó lợi hại như vậy, mời được người trợ quyền, trước khi trời tối khẳng định liền đem tiểu Hi tỷ mang về."

Tiêu Lam Hà Hùng cùng đủ khánh bọn hắn không khỏi bất đắc dĩ: Tiểu tử ngốc này làm sao nhìn qua so Trần sư phó bản thân hắn

còn muốn có tự tin

Sau đó, Nhạc Bình Sinh liền đem sự tình đại khái nói một lần. Đương nhiên Tả Chí Thành một chút phách lối hắn cũng không có nói.

Răng rắc!

Tịch Bắc Thần đứng ở tại chỗ,

Trong tay quải trượng một mặt bị hắn sinh sinh bóp nát! Hắn sắc mặt đỏ bừng, đây là huyết khí lập tức vọt tới đầu đưa đến, đồng thời thần sắc kinh khủng, nghiến răng nghiến lợi:

"Trái! Chí! Thành! Ta thật hối hận không có làm thịt ngươi!"

Khắc cốt hận ý phát ra, lúc đầu Tịch Bắc Thần đối với chuyện năm đó còn có một số áy náy, lại không nghĩ rằng chính mình vừa về đến liền bị trọng thương, mà trùng hợp như vậy Tả Chí Thành lại vừa vặn đánh tới cửa!

Tả Chí Thành biết rõ chính mình ngay tại võ quán bên trong, hắn bắt đi Lưu Hi, không phải là vì câu chính mình ra, muốn hung hăng nhục nhã chính mình, chà đạp chính mình tôn nghiêm

Tịch Bắc Thần thô trọng thở hào hển, thấu xương đau đớn từ sườn trái truyền đến. Tiêu Lam ở một bên gấp đến độ trên trán ứa ra mồ hôi, sợ Tịch Bắc Thần một cái xúc động trực tiếp tìm tới cửa.

"Tịch sư huynh, ta nghĩ ngươi không cần lo lắng quá mức, " Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói ra: "Phía trước ta đi trên đường nghe ngóng tin tức, Trần sư phó mời đến mấy cái rất lợi hại giúp đỡ, tựa như là cái khác võ quán quán chủ, ta nghĩ tính cả Trần sư phó chính mình, Thanh Thành bang không phải là đối thủ của bọn họ."

Nghe được Nhạc Bình Sinh nói như vậy, Tịch Bắc Thần khí tức

bình phục lại, im lặng không nói. Cái khác các học viên ngược lại là quét qua vẻ u sầu, trở nên tràn đầy hi vọng.

Trên thực tế, thời khắc này Tịch Bắc Thần cũng không có biện pháp. Hắn hiện tại xuống giường đi lại đều muốn dựa vào quải trượng, tùy tiện một cái biết chút quyền cước tráng hán hiện tại cũng có thể đánh bại hắn, hắn lại có thể dựa vào cái gì đi báo thù Tịch Bắc Thần chỉ có thể chờ đợi.

"Tịch sư huynh, ngươi đi về nghỉ ngơi trước đi, động khí đối thương thế không tốt. Chúng ta ở chỗ này chờ tin tức liền tốt."

Hà Hùng lúc này mở miệng nói ra.

Tịch Bắc Thần lắc đầu: "Không cần nghỉ ngơi, ta muốn ở chỗ này chờ lấy bọn hắn trở về!"

Lúc này, sắc trời đã tối xuống, giống như là tại phối hợp Nhạc Bình Sinh nói lời, Tịch Bắc Thần tiếng nói vừa hết còn không có bao lâu, liên tiếp ồn ào bước chân thân đã từ cổng truyền đến.

"Tiểu Hi tỷ!"

"Tiểu Hi!"

"Trần sư phó!"

Trần Hạc Tường cùng Hoàng Vinh bọn người phong trần mệt mỏi, mang theo Lưu Hi đi vào sân luyện công, Tiêu Lam Tịch Bắc Thần bọn người vui mừng quá đỗi, không khỏi kích động lên tiếng, một đại bang người hoan thiên hỉ địa nghênh đón tiếp lấy.

Tiêu Lam một thanh nhào vào Lưu Hi trong ngực nức nở nói: "Làm ta sợ muốn chết, tiểu Hi tỷ ngươi nhưng làm ta sợ muốn chết. . ."

Tịch Bắc Thần cũng kích động có chút không biết làm sao,

miễn cưỡng thi lễ một cái nói ra: "Cám ơn sư phụ, cám ơn các vị sư bá xuất thủ tương trợ."

Lộ Nhất Minh cười ha ha một tiếng: "Chỗ nào cần phải khách khí như vậy cổng không phải nói chuyện địa phương, chúng ta đi vào đi, Trần sư phó bị thương không nhẹ, Lưu Hi ngươi tranh thủ thời gian giúp hắn nhìn xem."

Trần Hạc Tường tuân theo Tả Nghị một khuỷu tay, đầu vai nứt xương, một cánh tay tới lui. Nghe được Lộ Nhất Minh nói như vậy, các học viên thần sắc khẩn trương, vội vàng đem Trần Hạc Tường bọn người đón vào.

Các học viên vây quanh Trần Hạc Tường bọn người, hướng về sân luyện công sau phòng tiếp khách bước đi.

"A Bình Sinh, ngươi trên cổ chuyện gì xảy ra a, làm sao lên một mảnh chấm đỏ" Tiêu Lam đi theo Nhạc Bình Sinh phía sau cái mông, nhìn thấy trên cổ hắn một mảnh màu đỏ ấn ký, mắt sắc nhắc nhở: "Đây là lên chứng phát ban đợi lát nữa ta lau cho ngươi chút thuốc đi."

"A có đúng không" Nhạc Bình Sinh sờ lên cổ, trước đó hắn ngược lại là không có cảm giác được: "Không cần đi, đoán chừng một hồi chính hắn liền tốt."

Hắn thể chất cường đại, điểm ấy bệnh vặt căn bản không cần đến dùng thuốc, qua không được nhất thời bán hội chính mình liền sẽ tiêu xuống dưới.

"Bình Sinh, không muốn ngại phiền phức, xoa cái thuốc chậm trễ không được ngươi bao nhiêu thời gian, cứ như vậy trong một giây lát không luyện công lại thế nào nha."

Tiêu Lam nhăn nhăn đẹp mắt cái mũi, theo Lưu Hi Trần Hạc Tường đám người trở về tâm tình cũng trở nên dễ dàng hơn, nhẹ

nhàng đập một cái Nhạc Bình Sinh bả vai.

Hai người cãi nhau ầm ĩ, mà tại hai người bọn họ trước người đi tới Lưu Hi, nghe được hai người đối thoại giống như là bị sét đánh trúng, lập tức sững sờ ngay tại chỗ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 56: Hoài Nghi

Chương 56: Hoài nghi

Đến phòng tiếp khách, Trần Hạc Tường bọn người sau khi ngồi xuống đối các học viên khoát khoát tay nói ra: "Tiểu Hi ở chỗ này là được rồi, các ngươi đã trễ thế như vậy, ở chỗ này ăn cơm xong về sau liền trở về đi."

"Các vị quán chủ, hôm nay có thương tích trong người, mà lại chuyện này vừa mới qua đi, chúng ta liền không xuất đầu lộ diện, ta gọi học sinh của ta đi gần nhất quán rượu gọi chút thịt rượu trở về, qua hai ngày lại chính thức mở tiệc chiêu đãi các vị."

Dứt lời liền hô qua Tiêu Lam phân phó một phen, cứ việc các học viên đầy mình hiếu kì, muốn biết cứu người quá trình, vẫn là bất đắc dĩ bị chạy ra.

"Đi thôi, Bình Sinh, đi với ta quán rượu." Tiêu Lam từ phòng bếp lấy ra hai cái thật to hộp cơm, kéo Nhạc Bình Sinh cánh tay liền một đường chạy chậm ra ngoài.

Hà Hùng tại sau lưng trêu ghẹo cao giọng hô: "Tiêu Lam, nhiều như vậy sư huynh ở đây, ngươi làm sao lại mang theo Bình Sinh đi "

"Các ngươi Thái La lắm điều á!" Ở đằng xa gọi âm thanh truyền đến, một đám học viên đều cười to.

Phong mãn lâu bên trong giờ phút này tiếng người huyên náo, điểm qua đồ ăn về sau, Tiêu Lam buồn bực ngán ngẩm cùng Nhạc Bình Sinh ngồi tại nơi hẻo lánh trên một cái bàn, hai tay chống đỡ mặt nói ra: "Thật hiếu kỳ a, Trần sư phó bọn hắn cứu tiểu Hi tỷ thời điểm đến cùng là một bộ dạng gì cảnh tượng "

"Có phải hay không giống diễn nghĩa bên trong cao thủ cái thế, lấy một địch trăm đem cái kia phách lối Tả Chí Thành cùng hắn già không biết xấu hổ cha đánh cho hoa rơi nước chảy "

Tiêu Lam giờ phút này hai mắt giống như tỏa ra ánh sao, xuất thần tại đầu óc phác hoạ lấy các loại tràng diện.

Gặp Tiêu Lam nói thú vị, Nhạc Bình Sinh cười thuận miệng nói ra:

"Ta nhìn khả năng bọn hắn những người kia vừa thấy được Trần sư phó bọn hắn nhiều như vậy cao thủ, đánh nhau cảm thấy ăn thiệt thòi, chủ động thả tiểu Hi tỷ đi."

"Làm sao có thể á!" Tiêu Lam gõ gõ Nhạc Bình Sinh đầu nói ra: "Bình Sinh, ngươi thật rất đần a, ngươi nhìn Tả Chí Thành bộ kia ai cũng thiếu hắn một vạn tiền khổ đại cừu thâm dáng vẻ, hắn có thể nhẹ nhàng như vậy giao ra người sao khẳng định là Trần sư phó bọn hắn hung hăng đem Tả Chí Thành cùng cha hắn giáo huấn một trận, lúc này mới đàng hoàng giao ra người đến."

Nhạc Bình Sinh cười cười, thực tế kết quả cần phải so Tiêu Lam đoán muốn huyết tinh vô số lần.

Gặp Nhạc Bình Sinh một bộ xem thường bộ dáng, Tiêu Lam trừng lớn con ngươi:

"Bình Sinh, ngươi muốn bao nhiêu đọc đọc sách, đọc sách khiến người sáng suốt, Trần sư phó nơi đó có rất nhiều tàng thư, ta có thể giúp ngươi mượn tới. Ngươi một mực ngốc như vậy hồ

hồ, về sau nơi nào sẽ có người gả cho ngươi a."

Trần Hạc Tường tàng thư này cũng xem như một cái phương hướng, có lẽ có thể từ đó thu hoạch một chút tin tức tư liệu.

Tiêu Lam ngừng một hồi, lại hình như nhớ ra cái gì đó, hỏi: "Đúng rồi Bình Sinh, ngươi tại sao lại muốn tới Trần sư phó nơi này học võ a."

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ nói ra: "Đương nhiên là vì trừng ác dương thiện a."

"Không phải đâu, cũ kỹ như vậy ngươi lý do này làm sao cùng diễn nghĩa bên trong nhân vật chính đồng dạng a."

"Ngươi nhìn người xấu nhiều như vậy, không biết võ công, hoặc là luyện không dậy nổi người có võ công luôn luôn bị khi phụ, lúc này chúng ta nên ra trợ giúp người khác a."

"Ngươi nói cũng đúng, tựa như lần trước gì lỵ cùng lần này tiểu Hi tỷ, nghĩ an an ổn ổn sinh hoạt luôn luôn có người xấu chạy đến quấy rối."

"Tất cả a, học tốt được võ công, bảo vệ tốt bằng hữu của mình, dạng này là được rồi."

"Bình Sinh không nhìn ra, mặc dù ngươi lý do có một chút điểm ngây thơ, nhưng là vẫn rất có đạo lý a."

...

"Tiểu Hi, tiểu Hi!"

Ngồi ở một bên Lưu Hi mãnh kinh, ngẩng đầu nhìn thấy Tịch Bắc Thần ân cần nhìn xem nàng nói ra: "Ngươi thế nào Trần sư phó hỏi lại ngươi nói đâu."

"Tiểu Hi, ngươi có phải hay không quá mệt mỏi" Trần Hạc

Tường cũng hỏi.

"Không có chuyện gì, Trần sư phó, ngươi vừa rồi hỏi cái gì" Lưu Hi vuốt vuốt bên tai tóc, vừa rồi trong nội tâm nàng một mực đang nghĩ lấy Tiêu Lam cùng Nhạc Bình Sinh đối thoại. Chỉ bất quá nàng cũng không có tới được đến cẩn thận nhìn xem Nhạc Bình Sinh trên cổ đến cùng là dạng gì vết tích, nghĩ đến những chuyện này, mới có hơi không quan tâm.

"Người đeo mặt nạ kia có hay không lộ ra động cơ của hắn "

Động cơ a Lưu Hi nghĩ nghĩ,

Tựa hồ nghe người đeo mặt nạ nói qua: "Ta nhớ được người này đã từng nói một câu 'Ta cùng bọn hắn có thù có thù', liền không có khác . Bất quá, ta ngược lại thật ra chú ý tới một chi tiết."

"A "

Lộ Nhất Minh mở miệng hỏi: "Ngươi biết thân phận của hắn vẫn là "

Lưu Hi lắc đầu: "Mặc dù hắn mang theo mặt nạ, nhưng là hắn mang theo ta bên trên nóc nhà thời điểm, ta khoảng cách gần quan sát qua tay của hắn, nhìn rất trẻ trung, cho ta cảm giác giống như là một cái không đến ba mươi tuổi tay của người."

Hoàng Vinh trầm ngâm một chút, nói ra: "Cái này ngược lại là một điểm. Bất quá võ học bên trong chuyên tu chưởng công, bàn tay bảo dưỡng rất tốt pháp môn cũng không phải không có, chỉ bằng vào điểm này còn rất khó đối với hắn tuổi tác kết luận."

"Tiểu Hi, người này cùng Tả Chí Thành chiến đấu ngươi có phải hay không cũng ở tại chỗ "

"Ta tại."

"Hắn dùng chiêu pháp ngươi có thể hay không miêu tả ra "

Lưu Hi hồi tưởng lại Tả Chí Thành không đầu thi thể cùng trùng thiên huyết vụ, có chút tim đập nhanh mà nói: "Hắn giết chết Tả Chí Thành chỉ dùng một đao, một đao kia... Khiến người ta cảm thấy nhìn rất đẹp."

Chỉ dùng một đao, nhìn rất đẹp

Trần Hạc Tường bọn người hai mặt nhìn nhau, chỉ tiếc Lưu Hi không thông võ đạo, tăng thêm thần bí nhân này chỉ dùng một đao, bằng không có lẽ có thể đánh giá ra người này theo hầu.

Tịch Bắc Thần giờ này khắc này cũng hiển thị cảm khái, Tả Chí Thành một lòng muốn báo thù, thậm chí bỉ ổi đến cưỡng ép Lưu Hi đến áp chế chính mình, lại không nghĩ rằng ngay cả mình mặt đều không có nhìn thấy, liền bị một cái người thần bí một đao chặt đầu.

Đây thật là không phải không báo, thời điểm chưa tới.

Nếu như không phải thần bí nhân này xuất hiện, chặn ngang một gạch , dựa theo Trần Hạc Tường trước đó miêu tả tình huống, kết quả sau cùng sợ rằng sẽ là mặt khác một phen bộ dáng.

Ma Tân Hạo biệt lấy lông mày, mở miệng nói ra:

"Các vị, có một cái tình huống không biết các ngươi có nghĩ tới không. Dựa theo Lưu Hi nghe được thuyết pháp, cái này thần bí đao khách cùng Thanh Thành bang có thù, lại vì cái gì vừa lúc ở chúng ta đến nhà thời điểm nổi lên đây là trùng hợp, vẫn là nguyên nhân gì "

Trần Hạc Tường trầm ngâm. Xác thực giống Ma Tân Hạo nói, trong lòng của hắn cũng một mực có nghi vấn như vậy. Hắn tuyệt đối không tin đây là trùng hợp. Vừa lúc ở chính mình một phương này năm người chính diện hấp dẫn chú ý của mọi người về sau,

thần bí đao khách chui vào hậu phương. Một đao giết chết Tả Chí Thành. Nếu như nói đây không phải cố ý thiết kế, Trần Hạc Tường cái thứ nhất không tin.

Nhưng là vì cái gì thần bí đao khách có thể biết mình một phương này động tĩnh từ Tả Chí Thành Tả Nghị phụ tử cưỡng ép Lưu Hi, đến chính mình hẹn gặp năm vị quán chủ, đều là liên tiếp phát sinh, không có đối ngoại tuyên dương.

Chẳng lẽ là Tả Chí Thành bọn hắn đi ra võ quán thời điểm vừa lúc bị thần bí đao khách đụng gặp, một mực chờ đợi chờ cơ hội

Tựa hồ cũng chỉ có lời giải thích này.

Lưu Hi nhìn xem đám người nói chuyện, nhưng thật giống như thần du vật ngoại, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Tiêu Lam cùng Nhạc Bình Sinh đối thoại thỉnh thoảng tại nàng trong đầu lượn vòng lấy.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 57: Chuyển Di

Chương 57: Chuyển di

Đàm luận một phen, đám người đối với mặt nạ đao khách thân phận vẫn là ngắm hoa trong màn sương, không có chút nào đầu mối.

Lúc này Tiêu Lam cùng Nhạc Bình Sinh cũng đã dẫn theo hai cái thật to hộp cơm trở về, dọn xong đồ ăn về sau mời bọn họ an vị. Bởi vì Lục Hữu Dung thương thế hành động bất tiện, Tiêu Lam chuyên môn cho nàng đưa qua.

Sự tình kết, trên bàn cơm trên mặt mỗi người đều treo nụ cười nhẹ nhõm, các học viên một bàn này càng là liên tiếp chạy tới cho Hoàng Vinh Lộ Nhất Minh bốn người mời rượu.

Nhạc Bình Sinh cửa đầu nằm sấp cơm, Tiêu Lam ở một bên cho hắn gắp thức ăn, các học viên nháy mắt ra hiệu ồn ào.

Lưu Hi vẫn có một ít không quan tâm, ánh mắt rời rạc không ngừng quay đầu nhìn quanh, tựa hồ trên người Nhạc Bình Sinh tìm kiếm lấy cái gì giống như.

Tịch Bắc Thần trong lúc lơ đãng phát hiện, không khỏi nhíu nhíu mày.

Tại võ quán bên trong ăn xong cơm tối, tại Tịch Bắc Thần cùng chúng học viên cảm tạ âm thanh bên trong, Hoàng Vinh Lộ Nhất

Minh bọn bốn người cũng riêng phần mình cáo từ. Đưa ra cửa về sau, các học viên cũng đều nhao nhao về nhà, Nhạc Bình Sinh cũng đang muốn lúc trở về, lại bị Lưu Hi một thanh cho giữ chặt:

"Bình Sinh, Tiểu Lam nói ngươi sinh chứng phát ban, mau cho ta xem một chút."

"Không cần gấp gáp, qua một đêm chính nó liền có thể tốt đi."

Lưu Hi cái nào nghe lọt, không nói lời gì đem Nhạc Bình Sinh kéo qua đặt tại trên ghế, cẩn thận quan sát Nhạc Bình Sinh trên cổ đỏ lên ấn ký.

"Không sai, chính là cái này vị trí."

Lưu Hi trong lòng hơi hồi hộp một chút, rõ ràng nhớ kỹ, mặt nạ đao khách mang theo chính mình bên trên nóc nhà thời điểm, chính mình không cẩn thận dùng lây dính đỏ tê dại phấn tay đụng phải chính là cái này địa phương.

Vết tích vị trí xứng đáng, hình thể cũng đúng bên trên, chẳng lẽ Nhạc Bình Sinh chính là cái mặt nạ kia đao khách

Cái này sao có thể

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh một bộ không rõ ràng cho lắm dáng vẻ, cái này to gan suy đoán đem chính Lưu Hi đều dọa cho nhảy một cái.

"Không, giống như không đúng."

Lưu Hi vừa cẩn thận nhìn một lần, Nhạc Bình Sinh cổ phía bên phải một mảnh nhỏ đỏ bừng, nhưng không có lên điểm đỏ. Mà đỏ tê dại phấn lên điểm đỏ thường thường sẽ kéo dài một đến hai ngày, sẽ không như thế mau liền tiêu đi xuống.

Lưu Hi chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, nhìn xem Nhạc Bình Sinh

giống bé ngoan đồng dạng không nhúc nhích ngồi ở chỗ đó không khỏi nở nụ cười:

Cũng đúng, chính mình cái này ngốc đệ đệ làm sao có thể là cái kia lãnh khốc mặt nạ đao khách chính mình quả nhiên là quá nghi thần nghi quỷ. Chính mình rõ ràng rất ít nhìn những cái kia diễn nghĩa chí quái tiểu thuyết, làm sao cùng Tiểu Lam đồng dạng suy nghĩ miên man.

Lúc này, Tịch Bắc Thần đi tới cười nói: "Tiểu Hi, ngươi đây là đang làm cái gì "

"Tịch sư huynh, " Lưu Hi cẩn thận tại Nhạc Bình Sinh trên cổ bôi trét lấy dược cao hồi đáp: "Bình Sinh trên cổ hắn là bị con muỗi đốt, ta cho hắn bên trên chút thuốc."

Tựa hồ nhìn ra Tịch Bắc Thần có lời muốn nói, Nhạc Bình Sinh ở trên hảo dược về sau không đợi Lưu Hi nói chuyện, liền chạy như một làn khói ra ngoài.

Một lần quay đầu lại phát hiện người chạy mất, Lưu Hi có chút bất đắc dĩ: "Tiểu tử ngốc này."

Tịch Bắc Thần ở một bên cười: "Tiểu Hi, ngươi đối hắn có phải hay không có chút quá tốt rồi "

Lưu Hi tiếu dung chậm rãi thu lại, nhìn xem Tịch Bắc Thần: "Ngươi là có ý gì "

Tịch Bắc Thần mất tự nhiên cười cười: "Bình Sinh niên kỷ dù sao không nhỏ, hắn lại không thật sự là đệ đệ ngươi. . ."

Lưu Hi thẳng tắp nhìn xem Tịch Bắc Thần, ánh mắt càng lạnh hơn một phần: "Tịch sư huynh, chẳng lẽ ta đối Bình Sinh tốt, đem Bình Sinh xem như đệ đệ còn muốn trải qua ngươi cho phép "

"Được rồi, không nói cái này." Tịch Bắc Thần gặp Lưu Hi phản

ứng kịch liệt, không dám lại nói, tiến lên một bước thấp giọng nói ra: "Có lỗi với tiểu Hi, chuyện lần này Tả Chí Thành vốn là hướng về phía ta tới, lại không nghĩ rằng liên lụy ngươi."

"Nếu như không phải ta bị thương, nói cái gì ta cũng muốn tự mình đi gỡ xuống Tả Chí Thành đầu người đến cấp ngươi xuất khí. Bất quá đáng tiếc bị cái mặt nạ kia quái khách cho đoạt trước. Ngươi sẽ không trách ta chứ "

Lưu Hi săn bên tai rủ xuống sợi tóc, dọn dẹp bình thuốc thuận miệng nói ra: "Tịch sư huynh tại sao muốn xin lỗi làm xuống chuyện này là Tả Chí Thành cũng không phải ngươi, không cần phải nói thật xin lỗi."

Tịch Bắc Thần vội vàng nói: "Thế nhưng là là bởi vì ta cùng hắn. . ."

"Tốt, " Lưu Hi trực tiếp đánh gãy Tịch Bắc Thần nói ra: "Tịch sư huynh, ngươi hẳn là nằm ở trên giường an tâm dưỡng thương, mà không phải đứng ở chỗ này cùng ta nói những cái này, ngươi cần chính là tĩnh dưỡng, ngươi cùng có cho không phải còn có chuyện mang theo a "

Nhìn xem Lưu Hi bóng lưng, Tịch Bắc Thần chán nản đứng ở tại chỗ.

. . .

Nhạc Bình Sinh đi trên đường, trong tay dẫn theo cho Lưu Nhạc Thành mang đồ ăn, con mắt có chút nheo lại.

Lưu Hi hoài nghi.

Hắn vốn là dự định từng bước từng bước triển lộ quyền cước bên trên công phu, nhưng là Yêu Đao cái thân phận này Nhạc Bình Sinh còn không có ý định bạo lộ ra. Mặc kệ là tại Bắc Ngô Thành vẫn là qua một đoạn thời gian về sau tiến về Trung Vực, bí mật

Yêu Đao thân phận có thể tại hắn làm việc bên trên mang đến rất nhiều tiện lợi.

Không nghĩ tới cái thân phận này còn không có dùng tới mấy lần, Lưu Hi liền bắt đầu hoài nghi.

Là nơi nào xảy ra vấn đề

Nhạc Bình Sinh sờ lên phần gáy, cái này một khối nhỏ màu đỏ ấn ký không biết là lúc nào xuất hiện, hắn cũng hoàn toàn không có bất kỳ cái gì cảm giác. Tựa hồ Lưu Hi cũng là bởi vì cái này lên hoài nghi.

Trên thực tế bởi vì Nhạc Bình Sinh thể chất cường đại, cho nên một đoạn thời gian đi qua chỉ để lại một khối màu đỏ vết tích, đồng thời nhanh chóng biến mất. Nếu như tại Tiêu Lam nói chuyện lúc kia Lưu Hi đến xem xét, cũng không phải là tình huống hiện tại.

Đi ra một đầu hẻm nhỏ, xa xa nhìn thấy Lưu Nhạc Thành đã ngồi tại cửa ra vào hút thuốc.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh dẫn theo hộp cơm trở về, Lưu Nhạc Thành đứng lên, đi săn thế nhưng là cường độ cao việc tốn thể lực động, hắn đã sớm đói ngực dán đến lưng, không khỏi phàn nàn nói:

"Bình Sinh, tiểu Hi đang làm cái gì a, tại sao không có trở về nấu cơm, thế nhưng là đem nàng lão tử cho chết đói."

Lưu Hi bị bắt đi chuyện này Lưu Nhạc Thành cũng không hiểu biết, đồng thời tại hắn không biết chút nào tình trạng hạ liền đã được giải quyết.

Nhạc Bình Sinh cười cười: "Lưu đại thúc, hôm nay Trần quán chủ mời khách, cho nên làm trễ nải chút thời gian."

Nghe Nhạc Bình Sinh nói như vậy, Lưu Nhạc Thành hai mắt sáng lên mở ra hộp cơm, ăn như hổ đói. Hai người đông một câu tây một câu trò chuyện. Lưu Nhạc Thành đã ăn xong về sau, lau miệng, ngậm lấy điếu thuốc túi, chắp tay sau lưng đi ra ngoài tản bộ đi.

Tại Lưu Nhạc Thành đi ra ngoài về sau, Nhạc Bình Sinh thu thập bàn ăn, đem chính mình trong phòng dưới giường mặt nạ, Tà Linh uống huyết đao cùng hoả súng lấy ra ngoài.

Đã Lưu Hi lên hoài nghi, như vậy những vật này liền tuyệt đối không thích hợp lại trốn ở chỗ này.

Gói kỹ những vật này, Nhạc Bình Sinh đã lặng yên im ắng đi ra ngoài. Cách nơi này không tính quá xa xa có một chỗ phế trạch, trong khoảng thời gian này Nhạc Bình Sinh liền đã tìm hiểu qua, tựa hồ là một tòa chết qua người tòa nhà, cho dù là tên ăn mày đều chưa từng đi vào. Dạng này một chỗ địa phương đối Nhạc Bình Sinh tới nói ngược lại là mười phần phù hợp.

Mặc kệ là giấu kín binh khí vẫn là ở chỗ này luyện công cũng sẽ không có người quấy rầy.

Âm thầm vào cái viện này, mượn nhờ ánh sáng yếu ớt cùng đã sớm bị linh năng cải tạo qua con mắt, Nhạc Bình Sinh quét mắt hoàn cảnh chung quanh, hết sức hài lòng. Cho tới nay chỉ có thể lén lút thừa dịp Lưu Nhạc Thành nằm ngủ về sau mới có thể đến hậu viện tu luyện, dù sao không tiện, không giống ở chỗ này có thể không cố kỵ gì.

Sau đó, một đạo trong suốt màn sáng tại con ngươi trước hiện ra.

【 lực lượng 】: 8. 2

【 thể chất 】: 8. 1

【 nhanh nhẹn 】: 8. 2

【 tinh thần 】: 8. 3

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 820

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 2.1%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】 35 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 10 8 ngày 9 giờ 】

【 đánh giá 】: Không tệ, rất tốt! Thật sự là phong phú một bữa

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 58: Tin Tức

Chương 58: Tin tức

Nguyên bản Nhạc Bình Sinh thân thể các hạng tố chất còn duy trì giết chết Lịch Tranh về sau số liệu, đang thiêu đốt Tả Chí Thành cung cấp linh năng bộc phát ra lôi đình một đao đồng thời nhận cường hóa, số liệu đã đột phá tám hơi lớn quan.

Lần này trừ bỏ giết chết Tả Nghị thiêu đốt năm cái linh năng dự trữ đơn vị bên ngoài, tất cả linh năng đều lấy Tà Linh uống huyết đao vì chất môi giới, bị chứa đựng.

Giờ phút này Tà Linh uống huyết đao trên thân đao, tựa hồ có từng tầng từng tầng thủy quang mờ mịt dũng động, ánh sáng nhạt đem đen kịt một màu phòng đều chiếu sáng lên một chút.

Bảng bên trên thêm ra tới linh năng dự trữ đơn vị làm Nhạc Bình Sinh đối với Tà Linh linh năng chuyển đổi có một cái càng trực quan nhận biết. Linh năng số lượng cùng rút ra đối tượng linh hồn cường độ, cũng chính là tinh khí thần tổng hợp cường độ có quan hệ.

Giống như là Tả Nghị, tại một đao bêu đầu về sau, tối thiểu cho Nhạc Bình Sinh cung cấp bảy đơn vị khoảng chừng linh năng, mà ở phía sau giết chết bốn cái tiểu đầu lĩnh bộ dáng người, mỗi người ước chừng chỉ cung cấp ba đơn vị linh năng.

Mà phổ thông tay chân đại đa số đều chỉ cung cấp một đơn vị.

Trước mắt dự trữ ba mươi lăm đơn vị linh năng, ngoại trừ lưu lại một bộ phận dùng để khẩn cấp, Nhạc Bình Sinh dự định nếm thử một việc.

Trước mắt mà nói hắn tự thân nhược điểm cùng ưu thế đồng dạng rõ ràng, chính là võ đạo tiến độ tu luyện không cách nào đuổi theo nhanh chóng tăng trưởng lực lượng. Mặc kệ là 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 vẫn là 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 tựa hồ cũng không phải là trước mắt hắn giai đoạn có thể luyện tập, nghiêm khắc nói đến cái này hai môn cao đẳng võ học tiến độ hắn chỉ sợ ngay cả nhập môn cũng không bằng.

Một khi gặp thân thể lực lượng cùng hắn tương xứng thậm chí cao hơn ra chính thống võ giả, hắn cũng chỉ có thể đủ liều mệnh.

Hồi tưởng một chút 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cùng 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】, hai cái này tu luyện lẫn nhau liên quan, trong đó chỗ mấu chốt nhất: Câu thông tỉnh lại, mở ra mệnh khiếu, điểm này Nhạc Bình Sinh nhưng không có chút nào đầu mối.

Cái gọi là mệnh khiếu, đến cùng là cái gì chẳng lẽ chính là trên Địa Cầu Trung y huyệt đạo, chỉ bất quá ở cái thế giới này đổi một cái xưng hô

Trần Hạc Tường tại thông thường giáo sư bên trong cho tới bây giờ đều không nhắc tới qua, ra ngoài cẩn thận, Nhạc Bình Sinh cũng chưa từng có chủ động hỏi qua. Mặc dù hắn miễn cưỡng chải vuốt ra từng cái tu luyện khâu, nhưng mà cái gọi là mệnh khiếu hắn nhưng không cảm giác được môn đạo.

Dứt bỏ tâm tư tạp niệm, Nhạc Bình Sinh ngồi xếp bằng xuống, nhẹ nắm lấy uống huyết đao, vận chuyển lên 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】.

Trên thân đao ánh sáng nhạt sáng lên, một mảnh trong yên

lặng, hắc ám tựa hồ đã có được sinh mạng, tại phối hợp lấy Nhạc Bình Sinh chậm rãi hô hấp lấy.

Linh năng dựa theo minh tưởng hô hấp quỹ tích du tẩu phập phồng, liên tục không ngừng từ thân đao lưu chuyển ra.

Nhạc Bình Sinh đối hết thảy động tĩnh mắt điếc tai ngơ, Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp cao tốc vận chuyển.

Quanh người hắn không gian tựa hồ có chút vặn vẹo, trong cơ thể của hắn xuất hiện mấy chục cái nhỏ bé tựa hồ lỗ đen đồng dạng cảm giác, chậm rãi chuyển động, hút vào không gian xung quanh rời rạc năng lượng, ánh nến u ám giống như nhận dẫn dắt, bắn ra ở trên người hắn.

Hô.

Hút.

Nhạc Bình Sinh lồng ngực lấy một loại kì lạ, không bàn mà hợp thiên địa một loại nào đó quy luật phập phồng, quanh thân nào đó một số tiết điểm, phảng phất xuất hiện lờ mờ quang đoàn, hóa thành mây rối quay cuồng lên. Huyết khí cuồng mãnh trào lên, thân thể giống như xuất hiện mấy cái nhỏ bé lỗ đen, chậm rãi chấn động, tham lam phun ra nuốt vào lấy các loại không biết tên hạt năng lượng.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 2.3%. . . 2.4%. . . 2.5%. . .

. . .

Cùng Lý phủ diệt môn án, Thanh Thành bang hủy diệt đồng dạng khơi dậy sóng to gió lớn. Liên tiếp mấy ngày, Bắc Ngô Thành đầu đường cuối ngõ khắp nơi đều đang bàn luận chuyện này.

Ngoại thành bang phái thế lực san sát, cơ hồ đại bộ phận đều

cùng một thời gian tuyên bố đối với chuyện này phụ trách. Trong lúc nhất thời truyền vì đàm tiếu. Trần Hạc Tường bọn hắn ngược lại không có người đến qua hỏi.

Đồng thời vì tranh đoạt địa bàn, đầu đường cuối ngõ thường xuyên đều có thể nhìn thấy hai đám nhân mã ẩu đả. Tựa như ngửi được máu tanh mùi vị cá mập, toàn bộ đều dâng lên, muốn tại cục thịt béo này bên trên xé rách khối tiếp theo.

Mới thành chủ còn chưa tới đảm nhiệm, so với dĩ vãng, ngoại thành biến hỗn loạn không chịu nổi.

Hà Hùng mới vừa đến võ quán, lại phát hiện Tiêu Lam cùng Nhạc Bình Sinh hai người ngồi cùng một chỗ, mà ngày bình thường cực kỳ khắc khổ dụng công Nhạc Bình Sinh nhưng không có như dĩ vãng đồng dạng đang luyện công. Mà là bưng lấy một quyển sách, say sưa ngon lành nhìn xem.

Hà Hùng cảm thấy kỳ quái, xẹt tới hỏi: "Tiểu Lam, Bình Sinh, các ngươi nhìn cái gì đâu "

Tiêu Lam cũng không quay đầu lại vượt lên trước hồi đáp: "Đây là ta giúp Bình Sinh từ Trần quán chủ nơi đó mượn tới sách!"

Hà Hùng nhếch miệng, Trần sư phó đối với hắn những cái kia Thư Bảo bối ghê gớm, rất ít để bọn hắn đụng. Bất quá bọn hắn cũng cho tới bây giờ không có gì hứng thú nhìn chính là.

"Đọc sách có cái gì dùng, lại không thể luyện võ công giỏi."

Tiêu Lam quay đầu, con ngươi trừng một cái, đang muốn phản kích, Hà Hùng đã vội vàng đi ra đi làm công khóa. Bàn về cãi nhau, mười cái Hà Hùng cũng không phải một cái Tiểu Lam đối thủ.

"Kẻ ngu này!" Tiêu Lam nhìn xem Nhạc Bình Sinh tập trung tinh thần bộ dáng cũng không đành lòng quấy rầy, bất đắc dĩ trở lại phòng bếp đi cho Lưu Hi hỗ trợ, chỉ lưu Nhạc Bình Sinh một

người ở chỗ này.

Nhạc Bình Sinh giờ phút này cảm thấy bất ngờ mà kinh hỉ, Tiêu Lam từ Trần Hạc Tường nơi đó quấy rầy đòi hỏi mượn tới quyển sách này, hoặc là nói là báo chí hoàn toàn chính xác có chút vượt quá dự liệu của hắn.

"Hàm ngư phiên thân —— nghịch cảnh bên trong quật khởi võ đạo nhà! Lâm Hạo Nhiên nghịch tập con đường!"

"Nát thuyền cũng có ba cân đinh —— ký lạc bại thế gia Thác Bạt thị lại lên bí truyền võ đạo bảng con đường!"

"Long hổ phong vân tụ, một môn tam anh hào! Một đoạn rung động đến tâm can võ đạo truyền kỳ!"

Nếu như trước kia thế đưa ra so sánh, Nhạc Bình Sinh trong tay quyển sách này chính là giải trí tạp chí, vẫn là bản tập san. Phía trên nhiều như rừng đều là chút không biết thật giả nhân vật truyền kỳ cùng tin đồn thất thiệt tin tức ngầm.

Căn cứ Tiêu Lam nói, bản này 【 võ đạo kỷ sự 】 chính là Trung Vực in ấn lưu truyền, hơn nữa còn mỗi tháng ra một san, hội tụ các nơi cùng loại:

Gã sai vặt chịu nhục tập Vũ Nghịch tập, xoay người làm chủ nhân; tuân theo cừu nhân truy sát, bị buộc tuyệt cảnh nhảy núi, vui lấy được tuyệt thế bí tịch; ven đường thịt nướng, mời lão giả thần bí cùng hưởng, nhận lấy tuyệt thế thần công dạng này Nhạc Bình Sinh kiếp trước Tam lưu võ hiệp kiều đoạn.

Nhìn mặc kệ ở nơi nào người đều tràn ngập các loại mỹ hảo huyễn tưởng. Nhạc Bình Sinh tinh tế lật xem. Mặc dù trên sách đại bộ phận đều là loạn thất bát tao tin tức ngầm, bất quá ném đi mấy nhân vật truyện ký hư giả khoa trương thành phần, còn có thể thu hoạch được không ít tin tức.

"Mơ mộng hão huyền Tinh Thần Liệt Túc Tông đại tông chủ công bố kỳ tông cửa từng có chí cao truyền thừa, có thể mở ra nhân thể ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu!"

Tinh Thần Liệt Túc Tông mệnh khiếu Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngưng tụ.

Từng chữ từng chữ yên lặng tiếp tục đọc, cái này bên cạnh tin tức chỉ chiếm nơi hẻo lánh bên trong một khối nho nhỏ vị trí, không có chút đáng chú ý nào. Đọc hiểu xuống tới, sáng tác tin tức này người thông thiên lấy một loại trào phúng tới cực điểm giọng điệu, tự thuật Tinh Thần Liệt Túc Tông đang tìm kiếm tông môn của mình chí cao truyền thừa sự tình, đồng thời nguyện ý vì cung cấp hữu hiệu tin tức người bỏ ra trọng kim cảm tạ chuyện này.

Đồng thời trào phúng trọng điểm đều ở chỗ Tinh Thần Liệt Túc Tông công bố có thể mở ra nhân thể ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu phía trên.

Độ dài rất nhỏ, liên quan tới mệnh khiếu sự tình cũng một bút liền mang qua, cũng không có kỹ càng tự thuật.

Khép sách lại, thở ra một hơi, Nhạc Bình Sinh đi đến bên sân, bắt đầu hôm nay bài tập.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 59: Tiềm Nha Phục Trảo

Chương 59: Tiềm nha phục trảo

Nhạc Bình Sinh khó được vượt qua một đoạn nhẹ nhõm thời gian.

Tại sinh mệnh còn thừa đếm ngược đạt đến hơn một trăm ngày về sau, hắn có thể thoáng buông lỏng một hơi. Trong thời gian ngắn không cần đả sinh đả tử, tiếp tục làm từng bước chấp hành võ đạo tu hành kế hoạch.

Từ Trần Hạc Tường trong tĩnh thất đi tới, nhìn qua 【 Võ Đạo Ký Sự 】, hướng Trần Hạc Tường hỏi thăm qua về sau, Nhạc Bình Sinh rốt cục đại khái minh bạch cái gọi là mệnh khiếu đến cùng là cái gì. Đang chuẩn bị bắt đầu hôm nay công khóa thời điểm, mu bàn tay của hắn truyền đến nóng rực cảm giác.

【 ngươi tại sao phải học tập những cái này nhàm chán gánh xiếc 】

Yên lặng thật lâu Tà Linh buồn bực ngán ngẩm ló đầu ra đến, tựa hồ mười phần không nghĩ ra, toét miệng một bộ chế giễu bộ dáng:

【 dựa theo các ngươi loại này cấp thấp sinh vật thuyết pháp chính là, rõ ràng trông coi tòa mỏ vàng, vì cái gì hết lần này tới lần khác phải chạy đến trên đường đi xin cơm 】

Quan tưởng lấy khí huyết du tẩu lộ tuyến, Nhạc Bình Sinh thận trọng khống chế động tác của mình sẽ không mang theo động tĩnh lớn, chậm rãi đánh lấy quyền, trong lòng hồi đáp:

"Trông coi mỏ vàng có lẽ không biết có một ngày liền sẽ biến mất, mà muốn tới cơm cuối cùng sẽ ăn vào trong bụng của ta, cho thân thể cung cấp năng lượng. Vấn đề đơn giản như vậy cũng cần hỏi a "

【 ha ha ha ha, tiểu tử, ngươi lo lắng những cái này đều biến thành không trung lâu các không, sẽ không, ngươi chỉ cần nghe theo đề nghị của ta, vứt bỏ ngươi mềm yếu nhàm chán đạo đức cùng tinh thần trọng nghĩa, giải khai bộ trên người mình không cần thiết gông xiềng, thoát khỏi khôi lỗi vận mệnh không phải là không được.

Giống ngươi ngày hôm qua dạng, không cũng rất tốt thời gian ngắn như vậy đến nay năng lực của ta đã mang cho ngươi tới biến hóa nghiêng trời lệch đất, cái này còn chưa thể nói rõ vấn đề a ngươi suy nghĩ một chút, tòa thành thị này mấy chục vạn nhân khẩu có thể làm cho ngươi tiến hóa đến đâu một bước

Giống ngươi bây giờ chậm như vậy thôn thôn tự mình tu luyện cùng kén ăn, đừng bảo là thoát khỏi đề tuyến con rối vận mệnh, chính là nhiệm vụ kia ngươi cũng không cách nào hoàn thành! 】

Nhạc Bình Sinh chậm rãi thôi động thân thể động tác, trên mặt chưa từng xuất hiện bất kỳ biến hóa nào, nói ra:

"Ta rất hiếu kì, ngươi đến cùng là thế nào một loại tồn tại, ngươi có hay không đồng loại , dựa theo lý luận của ngươi, chẳng lẽ nói đồng loại của ngươi toàn bộ đều trở thành ngươi tiến hóa chất dinh dưỡng a "

Tà Linh không có hảo ý đảo tròn mắt:

【 tiểu tử, ngươi đang bẫy ta chỉ bất quá ngươi dạng này bò sát đồng dạng cấp thấp sinh vật làm sao minh bạch sinh mệnh bản chất, tiến hóa chân lý

Tình yêu hận tình cừu chính nghĩa đạo đức pháp luật quy tắc ngươi có biết hay không những cái này nhàm chán rác rưởi tại trải qua thời gian tẩy lễ, sinh mệnh cấp độ nhảy vào về sau là cỡ nào buồn cười

Cái gọi là quy tắc chẳng qua là ngươi cường đại đồng loại vắt hết óc chế tạo ra khống chế giống như ngươi yếu kẻ yếu công cụ, đối với cường giả chân chính tới nói, nhìn xem nhỏ yếu quân cờ nhóm tại chính mình chế định quy tắc trong bàn cờ đâm đến đầu rơi máu chảy, chẳng qua là rất thú vị tiêu khiển. 】

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng, tại tương đối rời xa tranh đấu về sau tâm tình của hắn cũng dễ dàng hơn:

"Tà Linh, ngươi ý nghĩ rất thú vị. Bất quá đừng đối ta tẩy não."

Sau một khắc, Tà Linh hình xăm miệng động lên, lại phát hiện không cách nào lại đem tâm niệm chuyển hóa thành phụ đề hiện ra, nó hung tợn trừng mắt Nhạc Bình Sinh, trở nên yên lặng.

Bỏ qua Tà Linh ngôn luận, Nhạc Bình Sinh suy tư lên từ Trần Hạc Tường nơi đó biết được liên quan tới mệnh khiếu tin tức.

Nhân thể có ngoại trừ tinh khí thần tam đại thần tàng bên ngoài, còn có ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu, không bàn mà hợp chu thiên số lượng. Mệnh khiếu các ti kỳ có thể, công năng có đủ loại nhỏ bé khác biệt. Mệnh khiếu mà nói, chính là chỉ võ giả chân chính giải phóng xuất thân thể tiềm lực về sau, câu thông, quán thông, liên thông, cho đến ngưng thần nhập khiếu, cái này bốn cái giai đoạn, cuối cùng lấy võ đạo chân ý quan tưởng ngưng tụ thân thần, nhập chủ mệnh khiếu, sinh ra đủ loại năng lực khó tin.

Trần Hạc Tường giảng thuật đại khái cùng 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 trong nội dung tương xứng hợp.

Lúc trước Đại Hoang Thần Triêu thời đại, võ đạo phát triển đến cực hạn , bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì thế lực thăm dò ra Luyện Khiếu quyết khiếu, đều cần ngay đầu tiên hướng thần triều dâng lên, dùng cái này đổi lấy phong thưởng, nếu có giấu diếm, liền sẽ xem cùng phản nghịch. Đại Hoang Thần Triêu thiết lập quy mô lớn nhất thân thể các vị khiếu nghiên cứu chỗ,

Đoạn thời gian đó huyết tinh hắc ám, vô số tu luyện võ đạo người đều câm như hến, không dám sinh sự.

Bất luận cái gì tội ác đều sẽ sẽ nghiêm trị từ xử phạt nặng, tử tù, tội phạm đều trở thành người này thể các vị khiếu nghiên cứu chỗ thí nghiệm hàng mẫu, tất cả đi vào nơi này võ đạo cao thủ không còn có ra qua.

Cái này rất giống là Nhạc Bình Sinh kiếp trước chuột bạch, bị người cắt miếng nghiên cứu.

Tân triều quật khởi về sau, tính cả các tông phái, quân phiệt, võ đạo trường, thế gia cùng công phá cái này làm thiên hạ vô số cao thủ tránh như tránh rắn rết địa phương, phát hiện như núi từng chồng bạch cốt, oán khí trùng thiên. Mà tất cả thành quả nghiên cứu lọt vào tranh đoạt, toàn bộ tản mạn khắp nơi bên ngoài.

Đây chính là Trần Hạc Tường chỗ cáo tri mệnh khiếu phát triển quá trình, về phần nơi phát ra đã sớm bao phủ tại trong dòng sông lịch sử, ngay cả ghi chép đều không có.

Trải qua nhất đại một đời võ giả trí tuệ va chạm, sửa cũ thành mới, hiện tại mệnh khiếu phát triển đã sớm đưa ra rất có thể nhân thể không chỉ ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu quan điểm.

Bất quá mệnh khiếu hiện tại cụ thể nghiên cứu khai phát đến hoặc nhiều hoặc ít cái không có ai biết. Tuyệt đại bộ phận Luyện Khiếu pháp môn đều nắm giữ tại từng cái thế lực lớn trong tay, cũng sẽ không ngoại truyện.

Đồng thời Trần Hạc Tường cũng gọn gàng dứt khoát khuyên bảo Nhạc Bình Sinh không muốn mơ tưởng xa vời, mệnh khiếu tu luyện chỉ có sơ bộ giải phóng nhân thể tiềm năng võ đạo nhà mới có thể tu luyện. Nói cho Nhạc Bình Sinh những cái này, vẫn là Trần Hạc Tường nhìn hắn giản dị ổn trọng tính cách, giống Hà Hùng như thế tâm tính nhảy thoát trước thời gian biết ngược lại không tốt.

Đồng thời coi như biết tất cả khiếu huyệt vị trí cụ thể, nhưng cũng chưa chắc có thể chân chính lĩnh hội mỗi một cái khiếu huyệt cụ thể công năng, đặc tính, hỗ trợ lẫn nhau cùng ngưng luyện quyết khiếu, chỉ vì những cái này không chỉ có quan hệ đến cá nhân thực tiễn thể ngộ, mà lại có thật nhiều cũng không công khai giữ bí mật nội dung.

Mỗi một phe thế lực lớn đều có chính mình giữ kín không nói ra một bộ Luyện Khiếu bí quyết, có thể để cho người ta tại ngưng luyện tương quan khiếu huyệt là thiếu đi rất nhiều đường quanh co, tiết kiệm rất nhiều tài nguyên. Phàm là dính đến mệnh khiếu câu thông khai thác võ đạo, gọi chung là bí truyền võ đạo. Thường thường một môn bí truyền võ đạo, liền đại biểu cho thế lực nào đó tiêu chí.

Hồi tưởng lại 【 Võ Đạo Ký Sự 】 cái kia một tin tức cùng 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】, chỉ có Nhạc Bình Sinh biết chỉ sợ Tinh Thần Liệt Túc Tông đại tông chủ cũng không phải là tại lòe người.

Tinh Thần Liệt Túc Tông hắn khẳng định sẽ đi, chỉ bất quá tuyệt đối không phải hiện tại. Được từ Trình Chiêm Đường 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 mang đến cho hắn mặt khác

một đầu từng bước mạnh lên con đường. Hoàn toàn dựa vào linh năng tuyệt đối không phải một cái lựa chọn tốt.

Đã từng đáp ứng Trình Chiêm Đường sự tình, Nhạc Bình Sinh sẽ đi hoàn thành. Tần Vô một tin tức đến bây giờ còn không có đầu mối, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng hai chuyện đồng thời tiến hành.

Mà chưởng khống, tăng cường hiện hữu lực lượng, là hết thảy kế hoạch căn bản.

Đây cũng chính là Nhạc Bình Sinh lựa chọn tại Biên Hoang nơi này dừng lại thêm một đoạn thời gian nguyên nhân. Nơi này các phương diện phát triển đều tương đối muốn cằn cỗi một chút, chân chính võ đạo cao thủ cũng không phải nhiều như vậy. Cứ như vậy Nhạc Bình Sinh hành động là nguy hiểm hệ số cũng muốn không lớn lắm.

Đổi Trung Vực dạng này tương đối phồn hoa địa phương, các loại thế lực rắc rối khó gỡ, các loại cao thủ nhiều như mây. Cho dù là chấp pháp cơ cấu năng lực chỉ sợ xa xa cao hơn Biên Hoang chỗ như vậy.

Cái này rất giống kiếp trước thành phố lớn cùng tiểu thành thị khác nhau, một cái thạc sĩ hoặc là tiến sĩ tại tiểu thành thị giống như một cái bảo bối, đổi được thành phố lớn không nói nhìn lắm thành quen, cũng xa xa không có trọng yếu như vậy cùng hiếm thấy.

Cân nhắc nguy hiểm không biết, Nhạc Bình Sinh lựa chọn tiềm nha phục trảo, ở chỗ này yên lặng súc tích lực lượng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 60: Phát Tiết

Chương 60: Phát tiết

Nhạc Bình Sinh không chút nào làm người khác chú ý một người yên lặng luyện tập, sân luyện võ Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung tại lần lượt chỉ điểm lấy các học viên võ công.

Tại trải qua cái này mười ngày qua tu dưỡng, tăng thêm hai người hổ báo lôi âm cảnh giới cường đại thể chất, bọn hắn chịu thương thế đã tốt bảy tám phần. Tại có thể xuống giường đi lại về sau, cũng bắt đầu chỉ đạo các học viên. Lấy hai người bọn họ tu vi tầm mắt chỉ đạo những học viên này ngược lại là đầy đủ.

Tịch Bắc Thần chắp tay sau lưng, chậm rãi bước chân đi thong thả đi đến Nhạc Bình Sinh trước mặt, quan sát đến Nhạc Bình Sinh quyền cước tư thế, cau mày nói ra:

"Ngươi đây là có chuyện gì, luyện được lộn xộn cái gì đồ vật "

Nhạc Bình Sinh dừng lại động tác, :

"Thế nào Tịch sư huynh, chỗ đó có vấn đề "

"Chỗ đó có vấn đề hữu khí vô lực! Trần sư phó dạy hợp tung khẩn thiết đỡ ngươi là thế nào đánh ra như thế một bộ cảm giác mềm nhũn tới "

Tịch Bắc Thần thanh âm không khỏi đề cao, chung quanh học viên nhịn không được quay đầu nhìn lại.

Nhạc Bình Sinh không có chút nào hỏa khí nói ra: "A, biết Tịch sư huynh."

Tịch Bắc Thần đứng tại chỗ không có đi mở, trầm mặt nhìn xem Nhạc Bình Sinh lại đánh một lần quyền.

Sau đó, hắn giống như đè nén không được nộ khí nói ra:

"Lời ta nói ngươi không có nghe được vì cái gì vẫn là cái dạng này hoa này quyền thêu chân luyện ra có thể làm cái gì ngươi cùng ta tới!"

Lần này, ngay cả Lục Hữu Dung cũng nhịn không được quay đầu nhìn về phía bên này, bao quát một bên học viên đều đối Tịch Bắc Thần không khỏi nổi giận không nghĩ ra.

Nhạc Bình Sinh lại đại khái có thể đoán được.

Lấy Tịch Bắc Thần dạng này thấp EQ cũng không khó đoán được, đoán chừng là Lưu Hi đối với hắn có một ít thân cận làm Tịch Bắc Thần trong lòng cảm thấy không thoải mái, cho nên nhìn thấy Nhạc Bình Sinh luyện quyền không đạt tiêu chuẩn vừa vặn phát tác ra.

Nhạc Bình Sinh đánh hợp tung quyền quyền giá xác thực giống Tịch Bắc Thần nói tới nhìn mềm nhũn không có khí lực, bất quá nguyên nhân tự nhiên là bởi vì hắn thời khắc này thể năng cường đại, chân chính buông tay buông chân thanh thế quá mức kinh người. Cho nên mới chậm rãi thôi động tư thế, đồng dạng có thể đạt thành rèn luyện lực khống chế lượng không tiết ra ngoài mục đích.

Chỉ bất quá Tịch Bắc Thần tuyệt đối nhìn không ra chính là.

Nhạc Bình Sinh cũng không có chút nào tranh luận ý tứ, đi theo Tịch Bắc Thần đi đến giữa sân.

Tịch Bắc Thần đồng thời đem còn lại ba mươi mấy cái học viên gom lại giữa sân, nghiêm khắc nói ra:

"Luyện võ công là vì cái gì mặc kệ là bị người bắt nạt phản kháng, bảo hộ thân bằng hảo hữu, vẫn là thu hoạch được danh lợi, bản chất nhất một điểm chính là cùng người tranh đấu! Nếu như luyện ra được võ công là một bộ chủ nghĩa hình thức, trông thì ngon mà không dùng được, bị người lập tức liền đánh bại, vậy liền tốt nhất đừng lãng phí thời gian này. Dù là về nhà trồng trọt hoặc là đi làm mua bán đều so ở chỗ này lãng phí thời gian mạnh mẽ!

Hiện tại ta đem các ngươi tập hợp một chỗ mục đích đúng là muốn rèn luyện các ngươi năng lực thực chiến! Không có trải qua thực chiến, ngươi liền căn bản không có cách nào biết khuyết điểm cùng không đủ. Trần sư phó đối với các ngươi quá mức ôn hòa, bằng vào ta cùng các ngươi Lục sư tỷ chỗ tung tâm lưu võ đạo trường tới nói, đủ loại luận võ tranh đấu không ngừng, không biểu hiện ra đến tiềm lực của ngươi cùng thực lực, ai sẽ đem ngươi để vào mắt

Hiện tại, mỗi người các ngươi lần lượt đến ta trước mặt đến, ta sẽ cho các ngươi nhận chiêu, để các ngươi có thể rõ ràng nhận biết mình cái chỗ kia không đủ! Nhớ kỹ, toàn lực buông tay buông chân, để cho ta nhìn xem các ngươi nhiều năm như vậy tới tu luyện thành quả!"

Các học viên hai mặt nhìn nhau, liền ngay cả Lục Hữu Dung cũng tại buồn bực, không biết Tịch Bắc Thần làm sao đột nhiên tới một màn như thế.

Nàng cùng Tịch Bắc Thần bất quá là thương thế không có hoàn toàn dưỡng tốt, một mực không có việc gì thực sự nhàm chán, mới thuận tiện chỉ điểm lên các học viên võ công đến, phải biết hai người bọn họ hiện tại có thể tính không được Hợp Tung Đạo Võ Quán người.

Bất quá Tịch Bắc Thần mặc dù đi như thế mấy năm, đại bộ phận học viên vẫn nhớ hắn uy nghiêm, cũng không có người phản bác.

"Hà Hùng! Ngươi tới trước!"

Hà Hùng cổ co rụt lại, kiên trì đi đến giữa sân nói ra: "Tịch sư huynh, ngươi nhưng phải điểm nhẹ..."

Tịch Bắc Thần cười ha ha một tiếng: "Hiện tại đau đớn,

Về sau đổ máu cơ hội mới có thể càng nhỏ hơn!"

Hà Hùng thấy hoa mắt, Tịch Bắc Thần quyền đã đến trước mặt.

Trong lúc vội vàng giơ lên hai tay chống đỡ, Hà Hùng liên tiếp lui về phía sau, vuốt vuốt cánh tay nhe răng trợn mắt, cứ việc Tịch Bắc Thần căn bản không có xuất ra thực lực đến, vẫn là để Hà Hùng khó mà ngăn cản, bất quá ngược lại khơi dậy Hà Hùng lòng háo thắng. Sắc mặt của hắn trầm xuống, đối với chung quanh học viên thanh âm mắt điếc tai ngơ, vượt lên trước phản công mà lên.

"Tiểu Hi tỷ tiểu Hi tỷ!"

Lưu Hi ngay tại xử lý dược liệu, nhìn thấy đi múc nước Tiêu Lam hấp tấp xông vào phòng bếp hưng phấn hô: "Tịch sư huynh đang chỉ điểm các sư huynh thực chiến, chúng ta qua xem một chút đi!"

Lưu Hi bất đắc dĩ nói: "Tiểu Lam, chúng ta nơi này vốn chính là võ quán, cũng không phải quán rượu, thực chiến không phải rất bình thường a, làm gì ngạc nhiên như vậy."

Tiêu Lam vung lấy Lưu Hi cánh tay nháy mắt năn nỉ nói: "Tiểu Hi tỷ, tốt nhất đẹp nhất tiểu Hi tỷ, chúng ta đi xem một chút nha, chậm trễ không được bao lâu."

"Không đi, muốn đi chính ngươi đi."

Tiêu Lam cười hắc hắc, ngượng ngùng nói: "Tiểu Hi tỷ, ngươi liền bồi ta đi nha, nếu như bị bọn hắn phát hiện ta một người đang lười biếng, vậy không tốt lắm a."

Lưu Hi nhịn không được cười lên một tiếng: "Tiểu Lam, liền ngươi quỷ tinh quỷ tinh, kéo lên ta cùng một chỗ lười biếng liền có thể pháp không trách chúng a "

Nàng đem trên tay dược liệu để ở một bên, xoa xoa tay nói ra: "Liền nhìn một hồi, thời gian lâu dài bọn hắn không có cơm ăn nhưng là muốn cùng Trần sư phó cáo chúng ta trạng."

Tiêu Lam vui vẻ tại Lưu Hi sắc mặt xoạch hôn một cái, lôi kéo Lưu Hi hoan thiên hỉ địa đi ra ngoài.

"Bình Sinh, tới phiên ngươi."

Mấy cái học viên cũ sợ hãi xấu mặt, vội vàng đem Nhạc Bình Sinh đẩy ra.

"Bình Sinh, cố lên a, đừng thua quá nhanh a!"

Vừa vặn thấy cảnh này Tiêu Lam hưng phấn xa xa quát lên.

Nhìn thấy Tiêu Lam cùng Lưu Hi tới, Tịch Bắc Thần sắc mặt không có chút rung động nào, không biết suy nghĩ cái gì.

Đã thua trận mấy cái học viên thở phào một cái, còn tốt không có tại Lưu Hi cùng Tiêu Lam trước mặt hai người xấu mặt. Phải biết tại trước mặt nữ nhân xấu mặt, là mỗi cái nam nhân đều cực lực tránh khỏi sự tình.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh lại có chút khó khăn. Hắn nghĩ cùng những người khác cũng không giống nhau:

Thế nào mới có thể thích hợp triển lộ một điểm lực lượng lại

có thể phòng ngừa làm Tịch Bắc Thần thụ thương

Đừng bảo là Tịch Bắc Thần lúc này tổn thương còn không có tốt, chính là trạng thái hoàn hảo, muốn thắng qua hắn cũng là không uổng phí khí lực gì sự tình.

Nhưng mà chẳng kịp chờ Nhạc Bình Sinh tiếp tục cân nhắc đi, Tịch Bắc Thần thân ảnh khẽ động, quyền của hắn đã khắc ở trên ngực hắn.

Ầm!

Trong mắt mọi người, Nhạc Bình Sinh căn bản không kịp phản ứng, đã bị một quyền này xung kích liên tiếp lui về phía sau.

"Ân "

Tịch Bắc Thần nhíu mày, đối mặt Nhạc Bình Sinh hắn vận dụng lực lượng so với cho học viên khác nhận chiêu là phải lớn hơn một chút. Cỗ này xảo kình lúc đầu đủ để khiến Nhạc Bình Sinh ngã sấp trên mặt đất, không nghĩ tới lại vẻn vẹn làm hắn lui về phía sau mấy bước.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 61: Thẹn Quá Hoá Giận

Chương 61: Thẹn quá hoá giận

"A, Tịch sư huynh làm sao một tiếng chào hỏi đều không đánh liền động thủ a."

Lưu Hi nhẹ nhàng nhíu mày, Tiêu Lam có chút khẩn trương nhìn quanh.

Tịch Bắc Thần EQ kém thông minh lại không thấp.

Kỳ thật ngẫm nghĩ lại chính Tịch Bắc Thần cũng cảm thấy Nhạc Bình Sinh cùng Lưu Hi ở giữa tuyệt đối không có cái gì, tiểu tử này nhìn ngu đần lại quê mùa, niên kỷ lại không lớn, làm sao có thể là chính mình uy hiếp chẳng qua là chính hắn trong lòng có chút không thoải mái mà thôi.

Đối mặt Nhạc Bình Sinh lúc, hắn khiến cho kình lực so với cho học viên khác nhận chiêu là kình lực phải lớn hơn như vậy mấy phần, bất quá nhiều nhất sẽ chỉ làm tiểu tử này nho nhỏ ra cái xấu. Chỉ có thể coi là một loại phát tiết thôi.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh ngừng lại lui lại, Tịch Bắc Thần lắc đầu đầu nói ra:

"Phản ứng của ngươi quá chậm, chẳng lẽ ngươi cho rằng tất cả địch nhân đều sẽ chờ ngươi dọn xong tư thế, lên tiếng kêu gọi về sau lại động thủ sao "

Chung quanh học viên thụ giáo giống như gật gật đầu, mà Nhạc Bình Sinh lại đột nhiên ngẩng đầu lên:

"Tịch sư huynh, thương thế của ngươi không có tốt, khí lực của ta rất lớn, ngươi phải cẩn thận."

Nghe được hắn nói như vậy, tất cả mọi người sững sờ.

Muốn Tịch Bắc Thần cẩn thận

Tiểu tử ngốc này đang nói cái gì

Lục Hữu Dung không khỏi lắc đầu cười cười, Hà Hùng đủ khánh cùng học viên lập tức hai mặt nhìn nhau, không biết Nhạc Bình Sinh phát cái gì thần kinh nói ra lời như vậy.

Mặc kệ là Tịch Bắc Thần hay là bọn hắn, hoặc là bên ngoài sân Lưu Hi cùng Tiêu Lam, đều dâng lên buồn cười cảm giác. Chỉ cho là là Nhạc Bình Sinh người thiếu niên sĩ diện, mới thả ra dạng này không biết trời cao đất rộng.

Hà Hùng một bang học viên đều cười thầm, Tịch Bắc Thần là ai đây chính là phồn hoa Trung Vực đỉnh tiêm võ đạo trường hạch tâm đệ tử, coi như thương thế của hắn còn không có hoàn toàn tốt, cho một cái mới vào võ quán mới hơn một tháng thời gian tiểu tử nhận chiêu chẳng lẽ còn có thể thương tổn được

Đừng nói là một cái, chính là đồng thời cho mười cái Nhạc Bình Sinh nhận chiêu, chỉ sợ cũng không thể đem Tịch Bắc Thần đánh lui một bước.

Tịch Bắc Thần cười ha ha một tiếng, lúc này Lưu Hi bọn hắn cũng đang nhìn, hắn cũng không nguyện ý quá phận, nói ra:

"Tốt! Ngươi buông tay công tới, có thể bức lui ta, ta mới cao hứng, chứng minh ngươi trên võ đạo có tiềm lực!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu. Đối với Tịch Bắc Thần thấp EQ tranh giành tình nhân hắn không thèm để ý chút nào, chỉ bất quá có thể mượn cơ hội này thích hợp triển lộ lực lượng, cũng là hắn cần có.

Sau một khắc, quyền phong gào thét, hai người đã khẩn thiết tương giao. Phịch một tiếng, đánh trống trầm đục âm thanh tại trái tim của mỗi người vang lên.

"Ân chuyện gì xảy ra tiểu tử này khí lực làm sao như thế lớn "

Lần này chính thức va chạm làm Tịch Bắc Thần giật nảy mình, cảm nhận được Nhạc Bình Sinh quyền cước ở giữa truyền đến đại lực, Tịch Bắc Thần trên mặt bất động thanh sắc, đáy lòng lại mãnh liệt lấy làm kinh hãi.

Chỉ từ lực lượng trình độ tới nói, đây tuyệt đối không phải một cái vừa mới tiến hành võ đạo tu hành thái điểu có thể có được. Đừng nói là vừa mới tiến đi tu luyện thái điểu, chính là đã luyện đến gân cốt cùng vang lên cảnh giới võ giả đều không nhất định có thể đạt tới.

Chẳng lẽ tiểu tử này là trời sinh thần lực làm sao cho tới bây giờ không có nghe Trần sư phó nhắc qua

Thế đại lực trầm tiếng va đập bên tai không dứt, Tịch Bắc Thần cùng Nhạc Bình Sinh hai người động tác càng lúc càng nhanh, ngươi tới ta đi, tại các học viên vây trong vòng nổ vang âm thanh liên tiếp không ngừng.

Lục Hữu Dung Lưu Hi cùng Hà Hùng bọn người, nhìn xem Nhạc Bình Sinh tại Tịch Bắc Thần công kích đến, không ngừng né tránh, đón đỡ, nhưng thủy chung không có bị đánh bại, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh hai mắt cũng càng phát ra kinh dị.

Nhạc Bình Sinh cho tới bây giờ đến võ quán trở đi cho tới bây

giờ đều là một người yên lặng khổ luyện, ai cũng không biết hắn tiến độ tu luyện. Nhưng cũng căn bản không có người quan tâm điểm này. Một cái luyện võ một tháng người mới, ai lại sẽ cho rằng có thể có cái gì thành tựu

Nhưng giờ phút này, bọn hắn trước mắt thân hình không ngừng lấp lóe biến đổi hai người, cơ hồ khiến bọn hắn kinh điệu cái cằm.

"Ông trời của ta, tiểu Hi tỷ, Bình Sinh làm sao lợi hại như vậy!" Tiêu Lam ngơ ngác nhìn qua Nhạc Bình Sinh cùng Tịch Bắc Thần giao thủ, lập tức hưng phấn nhảy dựng lên, đong đưa Lưu Hi cánh tay.

Lưu Hi cũng hoàn toàn không nghĩ tới, sững sờ nhìn xem giữa sân.

Mà từ từ,

Tịch Bắc Thần cùng Nhạc Bình Sinh giao thủ trở nên càng ngày càng kịch liệt. Tịch Bắc Thần sắc mặt càng ngày càng khó coi, sử dụng chiêu pháp càng ngày càng lăng lệ.

Mà đối diện Nhạc Bình Sinh tựa như là một cái lò xo, gây áp lực càng lớn, bắn ngược cũng càng lớn.

Không riêng gì khí lực, tại tốc độ phản ứng cùng tốc độ xuất thủ bên trên, Nhạc Bình Sinh cũng làm cho Tịch Bắc Thần cảm thấy thật sâu chấn kinh. Hắn cũng sớm đã lấy ra năm thành trở lên tu vi, ứng đối Nhạc Bình Sinh đồng dạng càng ngày càng tấn mãnh nặng nề quyền cước.

Hắn mới bao nhiêu lớn về sau còn phải

Nương theo lấy Tịch Bắc Thần thất thần, Nhạc Bình Sinh đã tại một quyền bức lui hắn về sau, cất bước nhảy lên, vào đầu một quyền đánh xuống!

"Uống!"

Tịch Bắc Thần trong miệng trong tiếng hít thở, toàn thân khớp xương rung động, hơi xuống thế tấn, hai tay khoanh giống Thập tự hình, nghiêng gác ở đầu phía trước, hướng Nhạc Bình Sinh đánh xuống tới nắm đấm đỉnh đi, đồng thời trên cánh tay cơ bắp xoắn xuýt bành trướng, nếu như gỡ ra ống tay áo của hắn, có thể phát hiện Tịch Bắc Thần hai con cánh tay đều hiển lộ ra một loại khí huyết phồng lên màu đỏ.

Ầm!

Tịch Bắc Thần lập tức trán một trận chấn động, có một loại bị vạn cân cự chùy đập trúng choáng váng cảm giác, hai con trên cánh tay truyền đến từng trận đau nhức, khớp xương phát ra kẽo kẹt kít kỳ quái tiếng vang.

May mắn Tịch Bắc Thần hiện tại bày ra cái tư thế này vẫn rất có coi trọng, Nhạc Bình Sinh cực kỳ cường hãn vật lý lực lượng bị Tịch Bắc Thần xương cốt cơ bắp tầng tầng truyền lại, tại toàn thân khớp xương liên tiếp phong minh rất nhỏ bạo hưởng bên trong một đường bị truyền đến lòng bàn chân, đánh vào mặt đất, thế là gạch đá lát thành trên mặt đất lập tức lấy Tịch Bắc Thần hai chân điểm rơi làm trung tâm liệt ra mấy đạo tinh tế giống mạng nhện khe hở.

Quá ngoài ý muốn, đây quả thực tựa như ven đường tên ăn mày lắc mình biến hoá, thành phú ông đồng dạng không thể tưởng tượng nổi. Hoàn toàn không có nghĩ tới Lục Hữu Dung cùng chung quanh học viên như là gặp ma, con mắt trợn tròn, miệng thật to mở ra.

Có phải hay không dùng khí lực quá lớn rồi

Chú ý tới điểm này Nhạc Bình Sinh nhướng mày. Biểu hiện quá mức ngược lại cũng không tốt, lập tức động tác cố ý dừng lại.

Lúc này Tịch Bắc Thần thừa dịp đối thủ dừng lại lỗ hổng, gót chân nhấc lên một chút, chống chọi Nhạc Bình Sinh công kích hai cánh tay một cái phát lực, dưới chân như là giẫm lên bóng loáng mặt băng, đều đều hướng về sau trượt ra ngoài.

Một cỗ bị lường gạt nổi giận bò lên trên Tịch Bắc Thần trong lòng.

"Rất tốt, rất tốt! Nguyên lai ngươi là mang nghệ nhập môn "

Tịch Bắc Thần sắc mặt tái xanh, ngữ khí băng lãnh, ánh mắt như đao chăm chú vào Nhạc Bình Sinh trên thân, giận quá thành cười nói:

"Khó trách như thế có tự tin muốn xuất kì bất ý một tiếng hót lên làm kinh người

Ngươi rất vô tri, bởi vì ngươi căn bản không biết giữa chúng ta có bao nhiêu chênh lệch.

Lưu Hi nàng nhìn qua cùng ngươi có chút thân cận, chỉ là tại thương hại ngươi tình cảnh thôi. Cùng tiếp qua mấy năm, nàng tự nhiên sẽ minh bạch các ngươi căn bản không phải người của một thế giới. Làm sư huynh, ta có nghĩa vụ để ngươi minh bạch, ngươi ý nghĩ là cỡ nào ngây thơ buồn cười!"

Ầm!

Mặt đất hơi chấn động một chút, vốn là đối Nhạc Bình Sinh có chút bất mãn Tịch Bắc Thần thẹn quá hoá giận, cỗ không được xương sườn thương thế không có hoàn toàn khép lại, khí kình bừng bừng phấn chấn, bổ nhào mà lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 62: Ngăn Cản

Chương 62: Ngăn cản

Nghe được Tịch Bắc Thần, Lục Hữu Dung bất đắc dĩ lắc đầu, cái này Tịch sư huynh quan hệ đến nữ nhân thời điểm EQ, thật sự là không biết nên để cho người ta nói cái gì cho phải. Đổi lại nàng là Lưu Hi, nghe được hắn nói lời như vậy cũng tuyệt đối sẽ không đối với hắn có gì tốt giác quan.

Chung quanh học viên thì là hai mặt nhìn nhau, không dám nghị luận, len lén hướng về Lưu Hi vị trí nhìn lại.

"Tịch sư huynh làm sao nói như vậy quá ghê tởm!"

Tiêu Lam an ủi giống như cầm thật chặt Lưu Hi tay, mà Lưu Hi khắp khuôn mặt là phẫn nộ, cùng thật sâu thất vọng. Cảm thấy cùng Tịch Bắc Thần cũng không thể nói gì hơn nữa.

Tịch Bắc Thần giờ này khắc này đã quyết định muốn cho Nhạc Bình Sinh một cái khắc sâu mà dạy dỗ khó quên, tại trước mắt trạng thái thân thể dưới, hắn lực lượng tốc độ phản ứng đã tăng lên tới cực hạn, cơ bắp lấy một loại kì lạ tần suất run run, công hướng Nhạc Bình Sinh.

【 tu di lay núi cảm giác 】, là Tịch Bắc Thần được từ tung tâm lưu võ đạo trường truyền thụ, mặc dù không thuộc về bí truyền võ đạo phạm trù, vẫn là một môn thanh danh lan xa võ học.

Đây là một môn có thể đồng thời ngự sử gân cốt cơ bắp cùng thể nội khí kình cường đại quyền pháp bí thuật, cũng không có cái gì chiêu thức coi trọng, nó tinh yếu chính là một loại đặc biệt vận kình Ngự Khí phương pháp, có thể hình thành khí kình cùng nhiều lần chấn động khiến cho trên nắm tay cơ bắp xương cốt sinh ra rung động, thôi phát ra có thể công kích vật chất nội bộ Đa Trọng Kình đạo!

Cùng cách sơn đả ngưu cùng loại, lại cao cấp hơn, cảnh giới tối cao nên có thể thôi phát ra liên tiếp chín mươi chín tầng kích cỡ tần suất không giống nhau lực chấn động, cửu cửu số lượng liền có cực lớn rất nhiều ý tứ ở bên trong, đây chính là 'Tu di' hai chữ từ đâu tới, danh xưng là nếu như có thể luyện đến cực điểm, liền xem như một ngọn núi cũng có thể từ nội bộ đánh nát!

Đương nhiên, Tịch Bắc Thần xa xa không có đạt tới loại trình độ kia.

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh căn bản không thèm để ý Tịch Bắc Thần thẹn quá hoá giận. Trên thực tế tại mặc kệ là lực lượng vẫn là phương diện tốc độ hắn đều thu liễm rất nhiều. Đây là cân nhắc đến Tịch Bắc Thần thương thế, lưu lại một chút thể diện.

Tại Tịch Bắc Thần một quyền này công tới đồng thời, lấy hắn hiện tại cường đại không phải người hành động thị giác bắt giữ, Tịch Bắc Thần tiến lên quỹ tích bên trên, nhỏ xíu tro bụi bị một cỗ vô hình rung động gạt ra, có thể rõ ràng cảm giác được Tịch Bắc Thần một thức này quyền thuật hung mãnh.

Nhạc Bình Sinh một ngụm trọc khí phun ra, thừa dịp Tịch Bắc Thần lần nữa duỗi ra không linh hoạt lắm tay phải công kích thời điểm, gắng gượng dừng thân hình bộ pháp, hai chân khom bước phát lực, mặt đất vô thanh vô tức bị giẫm ra hai cái thật sâu chân hình lõm, lực lượng cường đại từ cước bộ tuôn ra, lực phát ra rễ,

đề cập tại sống lưng, thúc tại vai, đạt đến quyền. Xương cốt da thịt một nháy mắt trở thành lực lượng truyền thâu cường đại đòn bẩy, từng tầng từng tầng đem Nhạc Bình Sinh lực lượng toàn thân hoàn toàn điệp gia bạo phát đi ra.

【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 phát lực pháp môn: Cửu Tinh Liên Châu!

Đã thấy tại phát quyền trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh hai chân cơ bắp lập tức có chút bành trướng, nguyên bản rộng rãi quần dài như là bị tràn vào lượng lớn hơi nén, kịch liệt bành trướng, chống đỡ áo muốn nứt. Cơ bắp tựa như một đầu bị hoảng sợ mãng xà, mãnh liệt ủng hộ hay phản đối bên trên luồn lên.

Toàn bộ lớn xương sống cũng bị kình lực thôi động, hơi cong bay vọt, liền như là một đầu Tiềm Long muốn xông thẳng lên Thiên Nhất, phần lưng quần áo vải vóc "Rầm rầm" sôi trào, như là cuồng phong thổi qua, cách quần áo, đều có thể cảm giác đưa ra bên trong cơ bắp loại kia bạo tạc tính chất lực lượng.

Kình lực liên tiếp bên trên vọt, lấy toàn thân lực lượng, kéo theo hữu quyền đột nhiên đánh ra, toàn thân từ chân, đầu gối, chân, eo, vai, tới tay, lực lượng từng đoạn từng đoạn đi lên, cái gọi là "Liên tiếp quán xuyến" .

Lực lượng đạt đến tay phải một nháy mắt, nắm đấm bộc phát tốc độ đã như là ra khỏi nòng như đạn pháo, không khí bị khuấy động phát ra liên tục nổ đùng.

Nhạc Bình Sinh lực lượng toàn thân đều được gấp thêm đến cùng một chỗ. Hữu quyền hỗn hợp có phồng lên kình khí, nhấc lên cuồng phong, mang theo tăng lên, tăng lên lần nữa tăng lên chấn động tần số cao, như cùng ở tại trong nước ghé qua, kích thích tầng tầng không khí gợn sóng, hung hăng đánh tới hướng Tịch Bắc Thần hữu quyền.

Nhạc Bình Sinh một quyền nghiêng đánh về phía bên trên, Tịch Bắc Thần một quyền lao xuống hướng phía dưới, hai nắm đấm hung hăng đụng vào nhau, như là hai viên lưu tinh trên không trung hung hăng va chạm, tựa hồ trong nháy mắt đó ngay cả không khí chung quanh đều ngưng kết dừng lại.

Ầm ầm!

Tựa như là trống rỗng sét đánh, ngay sau đó một vòng một vòng màu xám áp súc bành trướng về sau cấp tốc truyền ra tới khí kình, lấy hai người song quyền giao kích chỗ làm trung tâm, vô thanh vô tức bốn phía nhộn nhạo lên, võ hắn ống tay áo tại những cái này màu xám gợn sóng sau khi trải qua như là bay tán loạn hồ điệp từng mảnh xé rách phiêu vỡ đi ra.

Bạch bạch bạch!

Tại một thức này mãnh ác va chạm dưới, hai người liên tiếp lui về phía sau đồng thời, dưới chân gạch xanh cũng liên tiếp vỡ ra.

Làm sao có thể

Vạn chúng nhìn trừng trừng, tại dạng này kinh người thanh thế phía dưới, Nhạc Bình Sinh tựa hồ có chút rơi vào hạ phong, thêm lui lại mấy bước, nhưng không có bất kì người nào có chế giễu ý tứ.

Một cái niên kỷ không đến hai mươi tuổi, vừa mới tiến võ quán một tháng người trẻ tuổi liền có thể cùng đã đạt tới hổ báo lôi âm trình độ Tịch Bắc Thần đánh cơ hồ ngang tay vậy ta luyện như thế mấy năm võ chẳng phải là đều học được chó trong bụng đi

Cái này nghi vấn to lớn xoay quanh tại các học viên não hải.

Không riêng Lục Hữu Dung, chính là vây xem học viên đều có

thể nhìn ra, Nhạc Bình Sinh chiêu thức cũng không có cái gì lạ thường địa phương, bất quá là tất cả mọi người sẽ hợp tung quyền mà thôi.

Nhưng là vẻn vẹn thuần túy lực lượng, phản ứng cùng tốc độ, liền đã làm đám người không kịp nhìn, chấn động vô cùng.

Cái này sao có thể là một cái không đến hai mươi tuổi người trẻ tuổi có thể đạt tới

Không có tương đối liền không có tham khảo, lúc này các học viên đều lấy một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, mặc kệ là Lục Hữu Dung hay là vây xem học viên chỉ cảm thấy võ đạo của mình thường thức đều bị hung hăng phá vỡ!

"Dừng tay!"

Tịch Bắc Thần đang muốn lại lần nữa dậm chân đoạt công, liền thấy Lưu Hi giống một đầu nổi giận mẫu sư, vượt qua đám người, ngăn tại Nhạc Bình Sinh trước mặt, che lại hắn, lạnh lùng nhìn về phía Tịch Bắc Thần:

"Tịch Bắc Thần, ngươi muốn làm cái gì ngươi bộ dáng này đang chỉ điểm ngươi có phải hay không còn muốn đánh chết Bình Sinh "

"Ta đánh chết hắn "

Nghe được Lưu Hi nói như vậy, Tịch Bắc Thần từ về võ quán đến nay gặp tất cả ngăn trở cùng bất mãn bạo phát ra, không những không giận mà còn cười nói:

"Đến cùng là ai đánh chết ai "

Tịch Bắc Thần lạnh lùng nhìn về phía Nhạc Bình Sinh: "Ngươi tại sao muốn bái nhập võ quán ngươi đến cùng có mục đích gì "

Đám người nghe được câu này cùng nhau giật mình, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh. Bầu không khí bỗng nhiên khẩn trương lên. Tịch Bắc Thần câu nói này một chút để bọn hắn cũng đều cảm giác hết sức kỳ quái.

"Tịch sư huynh, ta không biết ngươi đang nói cái gì." Nhạc Bình Sinh chỉ là lắc đầu: "Ta không phải đã nói rồi sao khí lực của ta rất lớn."

"Đủ rồi! Tịch sư huynh, mời ngươi thu hồi không hiểu thấu suy đoán."

Lưu Hi giống như là nhẫn nại tới cực điểm, nhìn chằm chằm vào Tịch Bắc Thần:

"Bình Sinh là ai ta rất rõ ràng, hắn đã sớm nói cho ta biết hắn khí lực chuyện rất lớn. Phụ thân của ta thụ thương chính là hắn từ mấy chục dặm bên ngoài cõng trở về. Chẳng qua là không có bị ngươi đánh bại mà thôi, chuyện này liền để ngươi rất khó tiếp nhận a Tịch sư huynh, ta thật rất thất vọng."

Dứt lời, nàng không tiếp tục để ý Tịch Bắc Thần, một cái tay lôi kéo Nhạc Bình Sinh thẳng tắp hướng về hậu viện phòng bếp đi đến.

Trời sinh thần lực

Đám người nghe được Lưu Hi nói như vậy, bỏ đi hoài nghi tâm tư, chỉ bất quá y nguyên cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Đừng nói là bọn hắn, chỉ sợ là Trần sư phó đều cũng không biết Nhạc Bình Sinh trời sinh thần lực chuyện này.

Vì cái gì!

Ta đã làm sai điều gì

Nhìn xem Lưu Hi lôi kéo Nhạc Bình Sinh cùng Tiêu Lam rời đi,

Tịch Bắc Thần huyết dịch xông thẳng đại não, rất muốn đối Lưu Hi bóng lưng hô to. Lại chỉ có thể cứ như vậy chán nản đứng ở tại chỗ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 63: Rời Đi

Chương 63: Rời đi

Lôi kéo Nhạc Bình Sinh đến phòng bếp, Lưu Hi kiểm tra lấy hắn toàn thân trên dưới, nhẹ giọng hỏi: "Thế nào Bình Sinh có hay không chỗ nào thụ thương "

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới Tịch Bắc Thần thế mà lại tại Nhạc Bình Sinh trên thân cho hả giận. Như thế thời gian mấy năm đi qua, nàng đã căn bản xem không hiểu Tịch Bắc Thần người này. Từ hắn lại lần nữa trở lại nơi này thời điểm, cơ hồ đã hoàn toàn không có trước kia khiêm tốn hữu lễ dáng vẻ, trở nên trương dương mà tự phụ.

Cái này khiến nàng cảm giác được vô cùng lạ lẫm.

Nhạc Bình Sinh là phụ thân nàng ân nhân cứu mạng, nếu là bởi vì nàng nguyên nhân nhận không hiểu thấu tổn thương, nàng đều không có cách nào tha thứ chính mình.

Nhạc Bình Sinh cười cười nói ra: "Không sao tiểu Hi tỷ, Tịch sư huynh bất quá là luận bàn mà thôi, ta không có thụ thương."

Lấy hắn hiện tại kinh khủng thể chất tới nói, Tịch Bắc Thần công kích xác thực đã có chút không đau không ngứa. Trải qua chuyện này, có thể hợp lý làm thực lực của hắn nổi lên mặt nước. Mặc dù hắn triển lộ ra bất quá là một góc của băng sơn mà thôi.

Nhìn Nhạc Bình Sinh dáng vẻ không giống giả mạo, Lưu Hi yên lòng nhẹ gật đầu. Tiêu Lam ở một bên dùng sùng bái vô cùng ngữ khí nói ra:

"Bình Sinh, nghĩ không ra a, ngươi thế mà lợi hại như vậy, Hà Hùng bọn hắn học được như thế mấy năm cũng không sánh bằng ngươi a."

Tiêu Lam vốn cho rằng Nhạc Bình Sinh ngây ngốc ngốc ngốc, bình thường cũng giống cái muộn hồ lô không thích nói chuyện, luyện lên võ công đến tiến cảnh chẳng ra sao cả, không nghĩ tới chỉ riêng trên thực lực tới nói thế mà luận võ quán cái khác học viên đều mạnh hơn.

"thật không" Nhạc Bình Sinh gãi gãi đầu: "Kỳ thật võ học của ta chẳng ra sao cả, so với các vị các sư huynh tới nói còn kém xa lắm, chỉ bất quá ta một người tại trong núi rừng lúc sinh sống muốn đối mặt rất nhiều Mãnh Thú. Nếu như ta tốc độ chậm một chút, khí lực nhỏ một chút sớm đã bị bọn chúng ăn hết."

Điểm này Nhạc Bình Sinh cũng không tính là lừa gạt. Hồi tưởng lại hơn một tháng trước sơn lâm giãy dụa cầu sinh, hắn không khỏi có một ít cảm khái.

Sơn lâm Mãnh Thú

Tiêu Lam đối Nhạc Bình Sinh lai lịch không phải hiểu rất rõ, nghe được hắn nói như vậy lập tức hứng thú, ba lạp ba lạp hỏi thăm không ngừng. Nhạc Bình Sinh liền chọn chính mình tại sơn lâm cái kia đoạn kinh nghiệm cuộc sống nói.

Lưu Hi ở một bên mỉm cười nghe, đối với Nhạc Bình Sinh cuộc sống trước kia kinh lịch nàng cũng chưa từng có nghe chính hắn nhắc qua. Hai người bọn họ chưa từng có đi vào qua rộng lớn sơn lâm, trong lúc nhất thời ngược lại là nghe say sưa ngon lành.

...

Trần Hạc Tường mới từ bên ngoài trở về, liền phát giác được sân luyện võ bầu không khí có chút cổ quái. Còn chưa kịp hỏi thăm, Tịch Bắc Thần nhìn thấy hắn đã đi tới:

"Sư phụ, ta cùng có cho dự định ngày mai liền rời đi."

"Vội vã như vậy" Trần Hạc Tường có chút kỳ quái: "Thế nhưng là thương thế của các ngươi hẳn là còn không có tốt đi."

"Không sao, chúng ta đã tu dưỡng không sai biệt lắm." Tịch Bắc Thần lắc đầu: "Võ đạo trường nhiệm vụ chúng ta đã làm trễ nải thật lâu, không thể kéo dài nữa."

Tịch Bắc Thần tại tỉnh táo lại về sau, dự định rời đi.

Hắn cũng không có tính toán lại tìm Nhạc Bình Sinh phiền phức, niềm kiêu ngạo của hắn cùng ranh giới cuối cùng cũng không cho phép hắn lại chết da lại mặt dây dưa tiếp. Dừng lại thêm nữa xuống dưới cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa. Cùng võ quán những học viên này khác biệt, hai người bọn họ không thuộc về nơi này.

Hắn cùng Lục Hữu Dung hai người bản thân liền có nhiệm vụ mang theo, tăng thêm cho tới nay Lục Hữu Dung thúc giục, làm trễ nải quá nhiều thời gian. Hắn không phải không phân rõ nặng nhẹ người, đương nhiên sẽ không vì tư tình kéo dài thêm.

Tại hắn trở về trong thời gian nửa tháng này phát sinh liên tiếp sự tình, đối với hắn mà nói lại đều không phải chuyện gì tốt. Đầu tiên là bị Lịch Tranh một chưởng đánh cho trọng thương, sau là bị Tả Chí Thành xốc đi chính Lưu Hi lại bởi vì trọng thương bất lực.

Càng càng làm cho trong lòng của hắn có một vướng mắc chính là, một cái không chút nào thu hút lại cùng Lưu Hi quan hệ

thân cận, vừa mới tiến võ quán hơn một tháng tiểu tử, đã có thể cùng mình so chiêu, mà thời gian ngắn chính mình lại không cách nào cầm xuống.

Tại tỉnh táo lại tinh tế suy nghĩ về sau, hắn tin tưởng Nhạc Bình Sinh trời sinh thần lực thuyết pháp, võ giả tu vi cảnh giới thường thường đều là dựa vào xuất thủ là biểu hiện ra kiểm tra triệu chứng bệnh tật phán đoán,

Nhạc Bình Sinh quyền cước ở giữa vẻn vẹn thuần túy lực lượng tốc độ cùng phản ứng, nhưng không có hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả động thủ là xương cốt ở giữa phát ra tiếng sấm rền.

Điểm này là căn bản không làm được giả. Giật mình đồng thời hắn lại mơ hồ có một ít ghen ghét. Chính mình từ trước đến nay đều bị người mang theo các loại thiên tài, kiệt xuất xưng hào, nhưng so với Nhạc Bình Sinh tới nói nhưng lại muốn kém một chút.

Mặc dù mình liền xem như tổn thương không có tốt đều chiếm cứ thượng phong, nhưng là Nhạc Bình Sinh mới bao nhiêu lớn chưa đầy hai mươi tuổi mà thôi. Trời sinh thần lực, lấy Nhạc Bình Sinh tố chất thân thể tới nói mình quả thật xa xa không kịp.

Bất quá cũng may võ học quyền thuật bên trên Nhạc Bình Sinh có thể nói là trăm ngàn chỗ hở, bằng vào bất quá là thân thể cường hãn tố chất mà thôi, điểm này chính mình lại xa xa vượt ra khỏi hắn, xem như một chút an ủi.

Tố chất thân thể có thể bằng vào công pháp, dược thiện các loại chậm rãi rèn luyện, mà võ học lại nhất định phải dựa vào ngộ tính. Cái này cùng võ học không có cao thấp mà người có cao thấp là một cái đạo lý.

Trần Hạc Tường tự nhiên không biết Tịch Bắc Thần trong đầu lại nghĩ thứ gì, có chút đáng tiếc nói ra:

"Bắc Ngô Thành biết võ qua mấy ngày liền muốn cử hành, ta vốn còn muốn để các ngươi nhìn xem."

Biết võ mỗi năm một lần, thuộc về trọng yếu hơn ngày lễ khánh điển. Từ Đông Nam Tây Bắc bốn cái địa giới võ quán thay phiên liên hợp tổ chức. Thường thường là một năm ở trong cả tòa thành trì náo nhiệt nhất thời điểm. Chủ yếu nội dung kỳ thật chính là liên quan tới võ công các loại biểu diễn, hấp dẫn ánh mắt mà thôi

Tịch Bắc Thần miễn cưỡng cười cười nói ra: "Sư phụ, cái này thì không cần."

Trần Hạc Tường còn tưởng rằng Tịch Bắc Thần hiện tại đã chướng mắt dạng này địa phương nhỏ biết võ, trầm ngâm một chút.

Cho tới nay Xích Huyết Giáo âm ảnh vẫn tại xoay quanh, hắn một mực tại cẩn thận đề phòng. Cái thế lực này có thù tất báo, phàm là trong giáo người không có một cái nào là thiện nam tín nữ, Lịch Tranh tử vong chuyện này tuyệt đối sẽ không cứ như vậy thật đơn giản đi qua.

Lịch Tranh bắt đi những cái kia nữ hài không biết là cá nhân hắn hành vi vẫn là thay Xích Huyết Giáo làm việc, nếu như là cái sau, như thế nửa tháng trôi qua, có lẽ Xích Huyết Giáo người đã ẩn núp tiến đến âm thầm điều tra.

Chuyện này nhiều người nhiều miệng, khó tránh khỏi sẽ không đem ánh mắt dẫn tới Hợp Tung Đạo Võ Quán trên thân, đến lúc đó tất nhiên sẽ nghênh đón Xích Huyết Giáo huyết tinh trả thù. Cho nên Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung hai người dừng lại thêm một ngày, liền nhiều một phần không thể dự báo nguy hiểm.

Mặc dù cho tới bây giờ vẫn không có bất cứ động tĩnh gì, hắn nhưng không có chút nào buông lỏng, gật gật đầu nói ra:

"Nếu như đối thân thể ảnh hưởng không lớn, dạng này cũng tốt, sớm một chút đi làm việc chuyện của các ngươi đi. Các ngươi ngẫu nhiên có thể trở về nhìn xem là được rồi. Ngày mai liền đi "

"Ừm, ngày mai liền đi."

Lúc này Lục Hữu Dung cũng đã đi tới, hỏi: "Sư huynh, ngươi tại cùng sư phụ trò chuyện cái gì "

Tịch Bắc Thần trên mặt bất động thanh sắc hồi đáp: "Ta tại cùng sư phụ nói chúng ta sáng sớm ngày mai khởi hành sự tình."

Lục Hữu Dung sững sờ, tại sự tình vừa rồi phát sinh qua về sau, Tịch Bắc Thần cũng không có cùng nàng nói qua rời đi sự tình. Vốn cho rằng còn muốn kéo dài mấy ngày, nhưng không có nghĩ đến Tịch Bắc Thần giống khai khiếu đồng dạng trở nên dứt khoát lưu loát.

Đây là tuyệt vọng rồi người sư huynh này a, sớm nên như thế.

Lục Hữu Dung trong lòng cười cười.

Trần Hạc Tường nhìn xem hai cái chính mình một tay mang ra đệ tử, trong lòng bùi ngùi mãi thôi. Hai người bọn họ còn trẻ như vậy, chú định sẽ có vô cùng đặc sắc tương lai.

Không giống chính mình, không biết sinh thời có cơ hội hay không bước ra một bước kia.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 64: Tiến Đến!

Chương 64: Tiến đến!

Dưới trời chiều, mênh mông vùng bỏ hoang, không có chút nào người ở.

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm.

Giống như là sấm sét giữa trời quang thanh âm, liên tiếp vang động kịch liệt âm thanh tại vùng bỏ hoang trên không vang vọng.

Hai thân ảnh chỉ bằng hai chân tại không có người ở vùng bỏ hoang bên trên một đường lao vụt lên, bọn hắn mỗi một bước đạp xuống, đều sẽ nổ lên một mảnh cát đá vẩy ra, mặt đất chỉ để lại liên tiếp dấu chân hình dạng hố cạn.

Chung quanh cảnh tượng cực tốc lướt qua, hai người sau lưng, kéo lên một đầu to lớn bụi mù!

"Lý Tầm Ý! Ta làm ngươi lão nương! Lão tử là gian ngươi lão mẫu vẫn là gian lão bà của ngươi, một mực đi theo lão tử sau lưng ăn phân "

Phía trước chính là một cái thô hào đại hán, tà hỏa tiêu thăng, lúc này nhịn không được nghiêng đầu lại hung ác cuồng hống nói. Thanh âm của hắn ngưng tụ thành tuyến, thế mà ngay cả bởi vì cao tốc vận động mang theo mãnh liệt cuồng phong đều khó mà thổi tan.

Sau lưng hắn Lý Tầm Ý thần sắc giống như là một tòa pho tượng, không có lên bất kỳ biến hóa nào, thanh âm băng lãnh:

"Xích Huyết Giáo dư nghiệt ta gặp một cái giết một cái! Vương Tông Siêu! Ngươi làm ra huyết án, ta muốn ngươi dùng mệnh đến trả!"

Vương Tông Siêu ha ha cuồng tiếu: "Lý Tầm Ý, ta không phải liền là làm mấy cái tiểu nương môn, dùng điểm máu của bọn hắn ngươi cho rằng lão tử sợ ngươi ngươi dây dưa ta lâu như vậy, không phải cùng dạng không thể đem ta như thế nào các ngươi Chân Võ Đạo những cái này châu chấu thật là khiến người ta chán ghét, về sau lão tử nhìn thấy một cái giẫm chết một cái!"

"Kỳ Phong thành Tống chưởng quỹ một nhà bảy mạng người, Hồ viên ngoại một nhà trên dưới hai mươi ba mạng người, Thanh Ngọc lâu lão bản từ trên xuống dưới ba mươi ba mạng người, bọn hắn oan hồn thời thời khắc khắc đều đang nhắc nhở ta, nhất định phải đem ngươi thiên đao vạn quả!"

Lý Tầm Ý sát cơ nồng đậm tới cực điểm, trong đầu những người này thê thảm tử trạng không ngừng xoay quanh.

"Ha ha ha! Hảo hảo địa học cái gì không tốt, càng muốn học người khác hành hiệp trượng nghĩa tiểu tử, ngươi dứt sữa không có "

Vương Tông Siêu không lưu tình chút nào trào phúng. Hắn trên miệng mặc dù nói như vậy, trong lòng lại càng phát ra lo lắng.

Chính mình thân là Xích Y Sứ nhận mệnh lệnh, yêu cầu hạn định ngày bên trong cùng còn lại mấy cái tại Biên Hoang phạm vi hoạt động Xích Y Sứ tụ hợp. Nhưng mà không biết Chân Võ Đạo cái này gần nhất thanh danh vang dội Lý Tầm Ý là thế nào phát hiện chính mình, hoàn toàn giống con chó điên đồng dạng theo đuổi không bỏ. Hai người ngựa đều tại luân phiên giao thủ hạ

đánh ngã, làm hại hắn lúc này chỉ có thể dựa vào hai chân đi đường.

Lúc đầu ngày mai nên đến Bắc Ngô thành tụ hợp, kết quả hắn hiện tại còn như cái tên ăn mày đồng dạng tại vùng bỏ hoang bên trên phi nước đại. Liền xem như hắn không ngủ không nghỉ đi đường, cũng còn muốn không ít thời gian.

Nhớ tới Xích Huyết Giáo quá thời gian trừng phạt, Vương Tông Siêu trong lòng không khỏi co quắp một chút. Kia là lấy hắn Vô Pháp Vô Thiên phát rồ đều cảm thấy sợ hãi trừng phạt.

Lại nhiều lần giao thủ đều là thế lực ngang nhau, người này cũng không thể làm gì được người kia. Lý Tầm Ý danh khí Vương Tông Siêu cũng đã được nghe nói, cho tới nay đều đến xem thường, những năm này chết ở trong tay hắn cao thủ thanh niên nhiều đến chính hắn đều đếm không hết.

Nhưng là cái này Lý Tầm Ý, không biết là thông qua phương thức gì nhận ra tìm được hắn, ra tay đánh nhau. Đồng thời tuổi còn trẻ, thế mà có thể cùng chính mình thế lực ngang nhau, đoạn đường này đến nay đánh nhau chết sống không ngớt, thể lực cường hãn đến cùng chính mình tương xứng, thật sự là vượt quá dự liệu của hắn.

Hết lần này tới lần khác cái này tinh thần trọng nghĩa bạo rạp tên điên theo đuổi không bỏ. Vương Tông Siêu không thể làm gì, hắn sợ nhất chính là gặp được loại này tên điên. Yêu nhất xen vào việc của người khác, chỉ bằng lấy một bầu nhiệt huyết cùng trong lòng cái gọi là chính nghĩa, căn bản không thèm để ý chính mình được mất.

Trong lòng của hắn không giờ khắc nào không tại chửi mẹ, chỉ cảm thấy chính mình gặp vận đen tám đời.

Đáng chết Lý Tầm Ý, đáng chết Lịch Tranh!

So với Lý Tầm Ý, hắn càng thêm thống hận Lịch Tranh tên xuẩn tài này. Nếu như không phải là bởi vì hắn không hiểu thấu bị người giết chết, bọn hắn những người này cũng sẽ không bị phái đến nơi này thu thập cục diện rối rắm. Tên xuẩn tài này lấy hắn tẩy tủy thay máu năm thành tu vi cũng sẽ ở Biên Hoang dạng này thâm sơn cùng cốc bị người giết chết, quả thực là vô năng tốt.

"Đáng hận! Lão tử nếu không có nhiệm vụ mang theo, nơi nào sẽ cùng tiểu tử này dây dưa thời gian dài như vậy! Nhìn ngươi còn có thể càn rỡ bao lâu!" Vương Tông Siêu trong lòng quyết tâm,

Tốc độ càng thêm nhanh mấy phần.

Đã cầm sau lưng Lý Tầm Ý không thể làm gì, chỉ có chờ đến tụ hợp địa điểm tập hợp những người còn lại đồng loạt ra tay.

Ngoại trừ bốn cái cùng mình tu vi không sai biệt lắm Xích Y Sứ, còn có một cái điều tới tọa trấn toàn cục Xích Luyện Pháp Vương, dễ dàng đem cái này tiểu tử trấn áp. Đến lúc đó khô tiểu tử này toàn thân máu, hảo hảo phát tiết một chút mối hận trong lòng.

Mà Vương Tông Siêu sau lưng vài chục trượng bên ngoài, Lý Tầm Ý trong mắt tràn đầy kiên định mà mãnh liệt sát cơ.

. . .

Một chỗ trong tầng hầm ngầm, ánh nến thiêu đốt lên, tỏa ra năm người thân ảnh.

Cầm đầu Ứng Tông Đạo chỗ sâu trong con ngươi một mảnh tinh hồng, không riêng gì con mắt, lông mày của hắn cũng hơi để lộ ra máu tươi màu sắc. Chắp tay sau lưng mở miệng hỏi:

"Các ngươi hỏi thăm tin tức, thế nào "

Xích Y Sứ một trong Phương Minh đứng dậy nói ra: "Chúng ta

sơ bộ tìm hiểu ra, Lịch Tranh chết cùng Lý Văn Bằng cái chết ở giữa rất có liên quan, rất có thể đều cùng Bắc Ngô thành hiện tại lưu truyền cái kia Yêu Đao có quan hệ."

Một cái hình dáng tướng mạo yêu diễm nữ tử tại tiếng nói vừa hết về sau đứng ra tiếp lời đầu:

"Ta chỗ này còn thăm dò được, nửa tháng trước Yêu Đao đã từng xuất hiện. Hắn một màn này hiện trên cơ bản liền trực tiếp hủy diệt thành bắc một cái bang phái lớn nhất. Liền ngay cả bang chủ đều tại đối mặt phía dưới bị chặt đầu.

Căn cứ thêm hạng chứng cớ suy đoán, bị giết chết Thanh Thành bang bang chủ Tả Nghị cùng con của hắn, đều là đạt đến hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả."

"A" Ứng Tông Đạo huyết hồng sắc lông mày giật giật: "Như vậy, Lịch Tranh đúc đao hắn là ngay tại cái này con chuột nhỏ trong tay "

Tần Tuyết Y nhẹ gật đầu:

"Cái này Yêu Đao rất hiển nhiên là không biết nguyên nhân gì giết chết Lý Văn Bằng về sau đạt được còn chưa kịp giao cho Lịch Tranh đao, đồng thời phát hiện công dụng của nó. Nhưng là Lịch Tranh thi thể chúng ta còn không có tìm tới, hắn đến cùng có phải hay không chết tại Yêu Đao trong tay, còn rất khó nói."

Ánh nến dưới, hào quang màu đỏ ngòm tại Ứng Tông Đạo con ngươi thượng lưu chuyển, hắn chậm rãi mở miệng nói:

"Lịch Tranh mặc kệ chết ở trong tay ai, đều là vị thứ hai. Ta muốn các ngươi trong vòng ba ngày, tìm ra Yêu Đao cái này chính nghĩa con chuột nhỏ manh mối. Dạng này thâm sơn cùng cốc, bản tọa một ngày đều không nghĩ ở lâu, các ngươi, rõ chưa "

"Rõ!"

Phương Minh, Tần Tuyết Y, Phạm Chinh, Tôn Hải Triều cùng nhau khom người đồng ý nói.

Ứng Tông Đạo quay đầu, ánh mắt giống như cười mà không phải cười hỏi:

"Vương Tông Siêu đâu người ở nơi đó chẳng lẽ hắn không có đọc qua giáo huấn điều lệ "

Tại hắn phía dưới bốn người nghe được giáo huấn điều lệ bốn chữ, thân thể đã run một cái, Phạm Chinh cùng Vương Tông Siêu quan hệ coi như không tệ, thận trọng mở miệng nói ra:

"Pháp Vương đại nhân, Vương Tông Siêu hắn còn không có lá gan lớn như vậy cố ý vi phạm giáo huấn, có lẽ là có người khám phá thân phận của hắn, cho nên bị chậm trễ "

Ứng Tông Đạo mỉm cười một chút, tay áo dài vung lên:

"Các ngươi, đi xuống đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 65: Mở Ra!

Chương 65: Mở ra!

Tại đêm khuya yên tĩnh không người thời điểm, Nhạc Bình Sinh thân ảnh chẳng khác nào u linh, lặng lẽ lặn xuống làm bí mật cứ điểm phế trạch.

Toà này tòa nhà lòng đất đồ ăn hầm đã bị hắn đơn giản thu thập một chút, làm hắn sân luyện công. Cũng tránh khỏi lúc luyện công vang động truyền đi, dẫn tới phiền toái không cần thiết

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tồn tại làm Nhạc Bình Sinh cơ hồ có thể không ngủ không nghỉ. Tại vận chuyển hô hấp pháp đồng thời, tinh thần cùng trên nhục thể mệt nhọc có thể có được cực lớn khôi phục.

So với võ giả bình thường đến, hắn thời gian tu luyện không thể nghi ngờ phải nhiều hơn rất nhiều.

Hắn giống một cái tinh vi cơ quan không có chút nào chậm trễ, bắt đầu chấp hành huấn luyện, chưởng khống hiện hữu lực lượng kế hoạch.

Hắn ban đầu luyện tập, chính là rèn luyện thân thể khí huyết vận chuyển, hắn một bên làm từng bước bày ra 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thần Thần Đạo 】 quyền giá, vừa nghĩ khí huyết du tẩu, vận chuyển lộ tuyến, sau đó dựa theo đặc thù vận động quỹ tích tẩm bổ cùng thôi động.

Đây đối với thân thể tinh thần còn có chuyên chú lực đều có rất cao yêu cầu. Bởi vì cấp bậc thấp võ giả là không cách nào trông thấy cơ thể của mình, huyết dịch, cho nên hết thảy đều muốn thuần túy dựa vào Nhạc Bình Sinh cảm giác.

Một tiếng ầm vang, như là như lôi đình vang động xuất hiện dưới đất trong phòng huấn luyện, giống như là trống rỗng đánh một cái sấm rền đồng dạng.

Kia là Nhạc Bình Sinh lấy nắm đấm xé rách không khí sinh ra thanh âm, mà theo hắn động tác kế tiếp, mỗi một quyền, mỗi một chân đều gây nên kình phong phồng lên, thậm chí đụng vào phòng huấn luyện trên vách tường, phát ra lốp bốp nổ vang. Cả người hắn thân ảnh giống như lôi đình nổ tung, mặc kệ lực lượng vẫn là tốc độ đều tràn ngập tính dễ nổ.

Nhạc Bình Sinh, đầu của hắn tựa hồ hoàn toàn không phát hiện được mệt nhọc cùng thống khổ loại chuyện này, hắn thật giống như một đài không biết mệt mỏi cơ quan, mỗi ngày đều tại ép khô chính mình mỗi một phần thể lực, tiêu hao chính mình trong tế bào mỗi một tia sức sống.

Mỗi một lần đem tất cả thể lực trút xuống sạch sẽ, đều là một trận toàn bộ thân thể chiến tranh. Nhạc Bình Sinh mỗi một khối cơ bắp, mỗi một cái khí quan, mỗi một cây lông tóc đều sẽ nói cho hắn biết hắn là dừng lại, cần nghỉ ngơi, mà hắn muốn làm lại là đứng vững đầy đầu thống khổ cùng mệt nhọc, sau đó chống đỡ xuống dưới, thẳng đến đột phá cực hạn.

Trong phòng huấn luyện, lại là liên tiếp ầm ầm ầm ầm ầm oanh thanh âm, chỉ gặp Nhạc Bình Sinh mỗi một bước đạp ở gạch xanh bên trên, đều sẽ phát ra một tiếng vang thật lớn, toàn bộ vắng vẻ phòng huấn luyện càng là vì vậy mà chấn động, trên đất gạch xanh tựa hồ cũng muốn khó có thể chịu đựng vỡ vụn, nổ bắn ra.

Một mảnh bụi đất tung bay về sau, toàn bộ tràng diện nhìn qua tựa như là một đầu lực lớn vô cùng quái vật tại tứ ngược đồng dạng. Cũng may cái này đồ ăn hầm thâm nhập dưới đất, tiếng động mới sẽ không dẫn tới chú ý.

Nhạc Bình Sinh đem tay phải bảo trì cổ tay chặt tạo hình, trong lúc đó bỗng nhiên hướng lên vung lên.

Phịch một tiếng!

Nhạc Bình Sinh tay phải xẹt qua địa phương phát ra một trận tiếng rít, một trận giống như kiếm khí giống như gió phóng lên tận trời.

Bất quá cũng liền giống như một trận gió đồng dạng hướng về vách tường thổi đi, ra bắt đầu có chút tiếng vang, cũng không có tạo thành cái gì phá hư.

Nhạc Bình Sinh nhìn một chút bàn tay của mình, lần nữa một kế cổ tay chặt hướng về hoạch hướng bốn phía. Không khí khuấy động, giống như kiếm khí lại hình như đao khí đồng dạng hướng về chung quanh bắn ra bốn phía mà đi.

Bất quá ngoại trừ tiếng rít rất dọa người bên ngoài, cũng không có uy lực gì.

Sau đó, trong không khí thỉnh thoảng truyền đến phanh phanh tiếng nổ tung, kia là Nhạc Bình Sinh hai tay vẫy một cái một thức đánh ra, cuốn lên không khí thanh âm.

Bình thường đám võ giả luyện võ coi trọng động tĩnh kết hợp, công thủ đều có. Mà Nhạc Bình Sinh khác biệt, hắn cơ hồ không cần phòng thủ.

Trên một điểm này, 【 thuấn ngục Lôi Đình đao thức 】 võ đạo lý niệm cùng Nhạc Bình Sinh mười phần thích hợp. Đồng dạng là từ bỏ tất cả phòng thủ, hội tụ tất cả có thể lợi dụng lực lượng,

truy cầu nhất kích tất sát!

Toàn thân cao thấp võ đạo ý chí tập trung ở Nhạc Bình Sinh hữu quyền thượng, hạ một khắc như thiểm điện vung ra. Không vung một quyền, lực lượng khổng lồ nhiễu loạn không khí, hình thành quyền phong lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang mà đi.

Nơi hẻo lánh sáng tỏ ánh nến cũng kịch liệt lay động, theo quyền phong hướng về Nhạc Bình Sinh bốn phía phương hướng ngã xuống,

Sau đó lại hồi quy nguyên vị, nhưng là quyền kế tiếp quyền phong lại sẽ lần nữa để bọn chúng hướng về bên ngoài ép đi, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Thật giống như một hít một thở, Nhạc Bình Sinh nhất quyền nhất cước, kéo theo ánh nến đều đang hô hấp đồng dạng.

Tạm thời kết thúc tu luyện, trong suốt màn sáng lần nữa từ Nhạc Bình Sinh trong mắt nhảy ra.

【 lực lượng 】: 8. 8

【 thể chất 】: 8. 7

【 nhanh nhẹn 】: 8. 8

【 tinh thần 】: 8. 9

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 8 80

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 9. 9%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】 15 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 92 thiên 18 giờ 】

【 đánh giá 】: Nhàm chán gánh xiếc, bò sát, ngươi đây là tại lãng phí thời gian!

Bỏ qua phía dưới cùng Tà Linh trăm phương ngàn kế trào phúng, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn xuống, đem tà linh uống huyết đao nằm ngang ở trên gối.

Tại hao hết 20 phần linh năng đơn vị về sau, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ bị thôi động đến 9. 9%, chỉ bất quá đến tiếp sau đoạn thời gian này đến nay , mặc cho hắn làm sao vận chuyển, hô hấp pháp tiến độ không còn có chút nào tiến bộ.

Cơ hồ đã tiến vào một cái bình cảnh, một cái cửa ải.

Nhạc Bình Sinh đối hết thảy động tĩnh mắt điếc tai ngơ, trên gối Tà Linh uống huyết đao ánh sáng nhạt sáng lên, linh năng bắt đầu phun trào, Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp cao tốc vận chuyển.

Vẻn vẹn lưu lại năm phần linh năng đơn vị, còn lại tất cả linh năng đều bị điều động, hiệp trợ, thôi động lên 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 vận chuyển. Mượn nhờ lần này xung kích, Nhạc Bình Sinh muốn nhìn một chút vượt qua cái này cửa ải về sau sẽ xuất hiện biến hóa như thế nào.

Ngay sau đó, quanh người hắn không gian tựa hồ có chút vặn vẹo, trong cơ thể của hắn xuất hiện mấy chục cái nhỏ bé tựa hồ lỗ đen đồng dạng cảm giác, chậm rãi chuyển động, hút vào không gian xung quanh rời rạc năng lượng, ánh nến u ám giống như nhận dẫn dắt, bắn ra ở trên người hắn.

Hô.

Hút.

Linh năng như đồng du như rắn, du tẩu biến Nhạc Bình Sinh

toàn thân. Làm hắn đối với thời gian cơ hồ không có khái niệm, hoàn toàn không biết bao lâu trôi qua. Trong khoảng thời gian này Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp nhận cái này một cỗ linh năng thôi động, lấy một loại tốc độ khủng khiếp vận chuyển.

Mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh ý thức tối tăm, vẫn như cũ đắm chìm trong một loại không thể nói nói kỳ diệu trạng thái bên trong.

Phân bố các vị trí cơ thể mệnh khiếu phát ra ấm áp quang mang, quy luật nhảy lên, rời rạc hạt năng lượng làm dịu. Cứ như vậy tại âm trầm tầng hầm bên trong, Nhạc Bình Sinh thân thể từng bước một, hướng về không biết chỗ phát triển.

Sau một khắc, đại biểu cho tiến độ số lượng nhẹ nhàng nhảy một cái.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ —— 10%!

Đột! Đột! Đột!

Thân thể nơi nào đó truyền đến liên tiếp trầm đục, tựa hồ được mở ra một loại nào đó gông xiềng, Nhạc Bình Sinh trong thân thể từng cái lỗ đen xuất hiện.

Cái thứ nhất... Cái thứ bảy... Thứ mười lăm cái... Thứ ba mươi mốt cái...

Ông!

Nhạc Bình Sinh thứ ba mươi sáu cái mệnh khiếu mở ra, tính cả còn lại ba mươi lăm mệnh khiếu, cùng nhau chấn động, tạo thành một cái thần bí tuần hoàn. Phảng phất là mở ra sâu trong thân thể một tòa thần tàng đại môn, đại giang đại hà tiềm năng bừng lên, một cỗ trời long đất lở biến hóa trong khoảnh khắc từ trong thân thể phát động!

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong ánh mắt phảng phất có tinh thần lưu chuyển:

"Cái này, chính là ta lực lượng bây giờ..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 66: Tới Gần!

Chương 66: Tới gần!

Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp, cái này tuyệt thế kỳ dị pháp môn, có thể câu thông mở ra nhân thể mệnh khiếu, lấy các nơi mệnh khiếu kéo theo thân thể cùng tinh thần, lấy một loại kì lạ tần suất hô hấp, giống như là đã có được sinh mạng đồng dạng.

Ba mươi sáu cái mệnh khiếu mở ra, cũng đại biểu cho Nhạc Bình Sinh tu hành 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 chính thức đạt đến tiểu chu thiên tuần hoàn cảnh giới tiểu thành.

Nếu là có phương nào thế lực người biết được, sợ rằng sẽ liều lĩnh đem Nhạc Bình Sinh bắt lại hảo hảo nghiên cứu. Phải biết, mỗi một chỗ mệnh khiếu mở ra đều muốn trải qua bí truyền Vũ đạo trưởng lâu rèn luyện, giống Nhạc Bình Sinh dạng này duy nhất một lần liên tục mở ra ba mươi sáu cái mệnh khiếu tình huống, không biết làm chấn kinh rơi hoặc nhiều hoặc ít võ giả ánh mắt.

Mặc dù vẻn vẹn ở vào câu thông mệnh khiếu giai đoạn, mà một bước này, thường thường mới là đem từ xưa đến nay vô số trí tuệ cao tuyệt những người tu luyện chặn lại lạch trời.

Đây là tuyệt thế căn cơ.

Nhạc Bình Sinh đi ra tầng hầm, giờ phút này đã nắng sớm mờ mờ, ban đêm đã qua. Về đến trong nhà, Lưu Nhạc Thành vẫn còn ngủ say, Nhạc Bình Sinh rửa mặt một phen, liền đi võ quán.

Tại đưa tiễn Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung về sau, võ quán đám người thương cảm không có tiếp tục bao lâu, liền đã bị bị võ hội lập tức tổ chức tin tức cho tách ra.

Theo Nhạc Bình Sinh, thế giới này xa xa không có kiếp trước như thế tràn ngập đủ loại cảm ân đái đức tiết khánh, chỉ có cái này võ hội địa vị cơ hồ cùng kiếp trước tết xuân không sai biệt lắm, là Biên Hoang dạng này cằn cỗi địa phương quanh năm suốt tháng phồn hoa nhất náo nhiệt thời điểm.

Lúc này võ quán linh linh tinh tinh có mấy cái học viên, Hà Hùng cũng ở bên trong. Hai ngày trước Nhạc Bình Sinh triển lộ ra thực lực đối với những người này kích thích không nhỏ, càng thêm chăm học khổ luyện.

Từ khi Nhạc Bình Sinh triển lộ ra một bộ phận thực lực về sau, các học viên đối với hắn thái độ lên biến hóa rất lớn. Ai cũng sẽ không lại coi hắn là làm một cái bình thường bình thường thiếu niên. Có thể cùng Tịch Bắc Thần giao thủ hồi lâu tạo thành lớn như vậy thanh thế, trong lòng bọn họ rõ ràng võ đạo Nhạc Bình Sinh đã xa xa đi tại trước mặt bọn họ.

Bất quá phần lớn người tâm tính thuần phác, chỉ là có chút hâm mộ và không thể tưởng tượng nổi, ngược lại là không có quá nhiều cái khác cảm xúc.

"Bình Sinh, lần này có ngươi ở đây, chúng ta võ quán tại võ hội bên trên khẳng định sẽ đại xuất danh tiếng!" Tề Khánh đi tới hâm mộ nói.

Nhạc Bình Sinh cười cười, hắn biết đại khái tựa hồ tại võ hội khai mạc thời điểm, sẽ có cùng loại từng cái võ quán các đệ tử giao đấu giao lưu khâu, bất quá vẫn là để bày tỏ diễn tính chất chiếm đa số.

Bộ phận này cũng là Bắc Ngô thành dân chúng thích nhất vây

xem bộ phận. Mà trên lôi đài người mặc kệ trong lòng như thế nào nghĩ, mặt ngoài làm sao cũng phải cùng hòa khí khí giao thủ, hiển thị có ngươi tốt ta thật lớn nhà tốt ý tứ.

Nếu như tại dạng này trước mắt bao người một phương võ quán đệ tử đem một phương khác võ quán đệ tử đánh không còn hình dáng, vậy còn gọi người ta võ quán quán chủ làm sao mở cửa thu người

Hữu hảo giao lưu, biểu diễn một phen đây cơ hồ đã là tất cả võ quán quán chủ ở giữa quy củ bất thành văn. Cũng từng có không quan tâm muốn đại xuất danh tiếng võ quán, kết quả võ hội về sau lại bị cái khác võ quán liên hợp lại chèn ép bài xích, khiến cho võ quán cơ hồ không tiếp tục mở được.

Bất quá liền xem như cái này biểu diễn cơ hội đều là rất khó được, một cái tại toàn thành cơ hội lộ mặt. Từ khi Tịch Bắc Thần bọn hắn sau khi đi mấy năm này, Hợp Tung Đạo Võ Quán cơ hồ không có một lần bị tuyển giống biểu diễn khách quý, cái này tự nhiên là bởi vì Hà Hùng võ học của bọn hắn kỹ nghệ không thể nhận phát ra từ như, đều không đạt được có thể lên đài biểu diễn trình độ.

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không dự định lên đài ra cái này danh tiếng. Cái gì võ giả vinh quang với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào. Tại rốt cục sơ bộ mở ra mệnh khiếu về sau, Nhạc Bình Sinh cũng định mau chóng tiến về Trung Vực.

Biên Hoang chỗ như vậy dù sao cũng là quá mức cằn cỗi. Thời gian dài như vậy đến nay thăm dò, hắn phát hiện nơi này cũng không có bất kỳ cái gì thám thính tình báo cơ cấu. Giống một cái phong bế vây thành, liền ngay cả tin tức liên quan tới Trung Vực cũng không nhiều. Chỉ dựa vào một mình hắn tìm kiếm, không biết lúc nào mới có thể thám thính đến liên quan tới Tần Vô một manh mối.

Trải qua cái này hơn một tháng đến nay, Nhạc Bình Sinh đã hoàn toàn dung nhập thế giới này, lực lượng tích lũy cũng đến trình độ nhất định.

Sinh mệnh đếm ngược đi từ từ động, đi hướng Trung Vực chuyện này đã có thể đưa vào danh sách quan trọng.

Ngay tại nghĩ như vậy đồng thời, Trần Hạc Tường đã từ trong tĩnh thất đi ra.

Hắn cùng Tả Nghị đánh nhau chết sống mà bị thương cánh tay đã hoàn hảo, cầm trong tay mấy phong hồi thiếp đối Hà Hùng bọn người nói ra:

"Hà Hùng, Tề Khánh, Bình Sinh, Lý Nhất Phàm, đây là cho mấy cái quán chủ hồi thiếp, các ngươi đi một chuyến, cho bọn hắn đưa qua."

Nhạc Bình Sinh nghe vậy đi qua, tiếp nhận một phong thiếp mời. Đây là cho tới gần bên cạnh thành Hoành Luyện võ quán quán chủ hồi thiếp. Lập tức bốn người nhẹ gật đầu, đi ra cửa đi.

Trần Hạc Tường nhìn xem bốn người bóng lưng biến mất, trong lòng vẫn đang suy nghĩ chuyện khác.

Cái này bốn cái quán chủ chủ yếu là đến hỏi thăm cho mới tới Bắc Ngô thành thành chủ tổ chức tiếp phong yến sự tình. Cái này thành chủ không có chút nào trương dương, đã vô thanh vô tức đến Bắc Ngô thành, bọn hắn những cái này tất cả lớn nhỏ võ quán cùng thế lực khắp nơi cũng là vừa mới nhận được tin tức.

Trần Hạc Tường trong lòng nhưng lại có mơ hồ bất an.

Tiền nhiệm Bắc Ngô thành thành chủ Lịch Tranh, có thể là Xích Huyết Giáo dư nghiệt, đồng thời bắt cóc nhân khẩu, không biết chuẩn bị làm những gì hoạt động. Mà tại hắn về sau cái này kế nhiệm thần bí thành chủ lại sẽ là người nào

Có thể hay không vẫn là Xích Huyết Giáo người

Lịch Tranh hiển nhiên là một cái tương đối nhân vật trọng yếu, như thế lặng yên không tiếng động chết ở chỗ này. Xích Huyết Giáo tuyệt đối sẽ không xem như chưa từng xảy ra. Lấy Xích Huyết Giáo nhất quán đến nay huyết tinh tác phong, tất nhiên sẽ điều tra cùng hung hăng trả thù.

Mà ở thời điểm này, tân nhiệm thành chủ lại thần thần bí bí đến nơi này, không khỏi Trần Hạc Tường không nghi ngờ. Mặc kệ mới tới thành chủ có phải hay không Xích Huyết Giáo dư nghiệt, Trần Hạc Tường trong lòng đã làm tốt đề phòng. Tình huống cụ thể chờ đến tiếp phong yến ngày đó, có lẽ có thể quan sát ra một chút dấu vết để lại.

Lập tức Trần Hạc Tường không nghĩ thêm những vấn đề này, ngẩng đầu lại nhìn thấy một cái tên là Hạ Phi học viên một bộ chưa tỉnh hồn bộ dáng đi vào sân luyện công.

"Thế nào Hạ Phi, vội vàng hấp tấp." Trần Hạc Tường khó được mở lên trò đùa: "Có phải hay không là ngươi vào nhà tiểu tức phụ ở phía sau đuổi ngươi "

Cái này Hạ Phi tuổi quá trẻ cũng đã là làm cha người, vợ của hắn từ trước đến nay bất mãn hắn không làm việc đàng hoàng trầm mê ở luyện võ. Hai người thường xuyên ầm ĩ khiến cho các bạn hàng xóm gà bay chó chạy. Võ quán người đều biết, còn thường xuyên dùng chuyện này tới lấy cười hắn.

Bất quá Hạ Phi bản nhân ý chí ngược lại là mười phần kiên định, luyện võ chưa từng gián đoạn. Đây cũng chính là Trần Hạc Tường tương đối thưởng thức hắn địa phương.

"Không phải a Trần sư phó!" Hạ Phi chưa tỉnh hồn vỗ ngực một cái, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi ngữ khí nói:

"Không biết từ nơi nào đến hai cái lạ lẫm võ giả, lợi hại không tưởng nổi, bây giờ đang ở ngoại thành bên cạnh phụ cận đánh túi bụi, tràng diện kia đơn giản. . . Ta cũng không biết phải hình dung như thế nào, bên đường phòng ở đều bị hai người kia đánh bại sập mấy tòa, rất nhiều người đều bị đã ngộ thương, nếu không phải thị lực ta tốt, cái kia một nửa tử gạch xanh không phải đem ta đầu mở ra hoa không thể. . ."

"Có loại sự tình này "

Nghe được tin tức này Trần Hạc Tường, bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 67: Tai Bay Vạ Gió

Đệ 67 tai bay vạ gió!

Trên đường đầu người toán loạn, bởi vì võ hội tới gần, hiện tại trên đường phố so với dĩ vãng liền đã náo nhiệt hơn một phần.

Nhạc Bình Sinh lúc này đã đến Hoành Luyện võ quán cổng, gõ cửa một cái. Cũng không lâu lắm liền nghe đến vội vã tiếng bước chân truyền đến.

Kẹt kẹt.

Một cái dung mạo tú lệ thiếu nữ nhô đầu ra, thủy tinh đồng dạng con ngươi nhìn từ trên xuống dưới Nhạc Bình Sinh, hỏi: "Ngươi là đến học võ "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, khách khí nói ra: "Ta là Hợp Tung Đạo Võ Quán Trần Hạc Tường sư phụ phái tới, đến cho Triệu Sùng Lỗi Triệu quán chủ đưa tin."

"Đưa tin" cô bé này nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, nhìn hắn là không có một người nhiều lời. Sau đó mở cửa, dẫn Nhạc Bình Sinh đi vào sân luyện công.

Nhạc Bình Sinh đánh giá hoàn cảnh chung quanh. Căn này sân luyện công so với Hợp Tung Đạo Võ Quán muốn nhỏ hơn một chút, giữa sân người luyện võ ước chừng có hơn hai mươi cái. Chỉ là sở hữu tất cả đều đã nhiễm lên một tầng cổ xưa, thậm chí luyện

võ tràng bàn đá xanh hữu hảo mấy khối đã nứt ra, nhưng không có được chữa trị.

Ngay tại hô quát rèn luyện Hoành Luyện võ quán các học viên chỉ hướng Nhạc Bình Sinh phương hướng nhìn thoáng qua về sau liền không tại chú ý, chuyên tâm luyện công.

"Ngươi chờ một chút, ta đi gọi ta cha." Mang Nhạc Bình Sinh tiến đến thiếu nữ kia tự mình nói một câu, cũng không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, đã xuyên qua sân luyện công cửa sau.

Nguyên lai là Triệu Sùng Lỗi nữ nhi. Nhạc Bình Sinh đối cái này Triệu Sùng Lỗi vẫn có một ít ấn tượng, thân thể của hắn trải qua linh năng tẩm bổ cường hóa, liền ngay cả trí nhớ phía trên đều có bước tiến dài, gần như sắp muốn đạt tới đã gặp qua là không quên được tình trạng. Cái này Triệu Sùng Lỗi hắn mặc dù chỉ có gặp mặt một lần, nhưng vẫn là có thể rõ ràng nhớ kỹ bộ dáng của hắn.

Lấy Nhạc Bình Sinh nhãn lực nhìn ra, những học viên này tư thế cùng Hợp Tung Đạo Võ Quán giáo sư mười phần khác biệt. Không phải chỉ cụ thể tư thế, mà là tựa hồ từ bỏ đại bộ phận đối cơ sở rèn luyện, khuynh hướng chú trọng tại đánh người, thực dụng phương diện.

"Các ngươi chờ một lát, cha ta hắn lập tức liền ra." Chỉ chốc lát Triệu Tuyết Kỳ liền trở lại, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh quan sát đến các học viên luyện võ, có chút đắc ý nói ra: "Thế nào chúng ta Hoành Luyện võ quán võ học có phải hay không rất không giống

Chúng ta học viên mới vừa lên đến luyện được liền không giống, không có trạm trung bình tấn, tự cao tự đại lão thổ đồ vật. Huấn luyện ngươi thể chất, cường điệu thể lực, không có nhiều như vậy chủ nghĩa hình thức. Sau đó lại là đánh nhau là làm sao xuất thủ, làm sao ra quyền ra chân. Tại chúng ta nơi này luyện ba tháng, liền có thể đánh thắng được phổ thông võ quán luyện ba

năm."

Nàng hiển nhiên đối với nhà mình võ quán mười phần tự hào, như cái hài tử giống như khoe khoang.

Một bên Nhạc Bình Sinh cười cười không nói gì. Hiển nhiên hoành luyện quán khi biết người bình thường khuyết thiếu đại lượng dược thiện, tẩy thân canh phụ trợ tình huống dưới, mở ra lối riêng, suy nghĩ ra một bộ cùng loại hiện đại vật lộn, tán đả, thông qua trực tiếp huấn luyện thể lực của con người khí lực, sau đó trực tiếp học tập đấu pháp ứng dụng huấn luyện chi pháp.

Những cái này lệch hiện đại hoá phương pháp, đối với không thể mỗi ngày đều có thể uống thuốc thiện tiến bộ, tẩy tắm thuốc chịu thân người bình thường tới nói, hiển nhiên càng thêm phù hợp. So với nhiều đời truyền thừa võ đạo, bọn hắn khả năng càng thêm trực tiếp, hữu hiệu.

Dạng này không gần như chỉ ở cùng người luận võ vật lộn bên trên có thể chiếm được ưu thế, tại chi tiêu bên trên cũng có thể tiết kiệm rất lớn một bút. Dù sao đại bộ phận đến võ quán học viên cũng rất khó luyện được một chút thành tựu được, loại này vật lộn kỹ xảo ngược lại trực quan hữu hiệu, càng bị người hoan nghênh.

Bất quá loại phương thức này chỉ có thể tại giai đoạn trước tu vi thấp thời điểm, mới có thể chiếm được một chút tiện nghi.

Tại Nhạc Bình Sinh trong mắt, những vật này căn bản không có chút ý nghĩa nào. Bất quá hắn cũng sẽ không trực tiếp quét cô gái này mặt mũi, phụ họa nói: "Nhìn tựa hồ rất lợi hại."

"Không riêng gì nhìn lợi hại, chân chính thực chiến lợi hại hơn, ngươi học võ đã học bao lâu có muốn hay không ta tìm một cái theo ngươi học thời gian đồng dạng dài ngắn học viên cùng ngươi dựng giúp đỡ "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu đang muốn nói chuyện, Triệu Sùng Lỗi thanh âm đã truyền tới: "Tuyết Kỳ, không muốn không lễ phép như vậy. Một cái nữ hài tử gia, làm sao như thế thích chém chém giết giết."

Nhạc Bình Sinh đứng dậy,

Nhìn thấy Triệu Sùng Lỗi đã đi tới, hiển nhiên hắn cũng nghe đến nữ nhi của mình nói lời.

Triệu Sùng Lỗi đối Nhạc Bình Sinh gật đầu cười cười: "Tiểu huynh đệ, ngươi bỏ qua cho. Nữ nhi của ta luôn luôn dạng này, cảm thấy cha của nàng ta lợi hại nhất. Trên thực tế ta giáo những vật này so với Trần sư phó đến phải kém đến xa."

Triệu Tuyết Kỳ làm một cái mặt quỷ, thật vất vả tới cá biệt võ quán học viên, còn muốn làm hắn cùng nhà mình võ quán bên này học viên so một lần. Cảm thấy mười phần không có ý nghĩa nàng đi tới một bên bày ra tu luyện khí cụ.

"Triệu quán chủ khách khí." Nhạc Bình Sinh từ trong ngực móc ra thiếp mời đến, đưa cho Triệu Sùng Lỗi: "Thiếp mời ở chỗ này, ta liền không nhiều quấy rầy."

Triệu Sùng Lỗi nhận lấy: "Tốt, tiểu huynh đệ, vất vả ngươi đi một chuyến."

Cái này học viên Triệu Sùng Lỗi không có chút nào ấn tượng, tựa hồ là cái người mới. Hắn cũng sẽ không có lưu người ăn cơm dự định.

Nhạc Bình Sinh vừa mới quay người.

Ông!

Một nháy mắt tất cả mọi người cảm giác được phòng nhẹ nhàng chấn động.

Chuyện gì xảy ra

Tất cả mọi người dừng động tác lại, không rõ ràng cho lắm, Nhạc Bình Sinh lại dừng bước lại, cẩn thận lắng nghe, lỗ tai hơi nhúc nhích:

"Có cái gì đến đây."

Có cái gì tới

Triệu Sùng Lỗi sững sờ, không biết cái này Hợp Tung Đạo Võ Quán học viên đang nói cái gì.

Sau đó ——

Ầm ầm!

Triệu Tuyết Kỳ phát ra một tiếng kêu sợ hãi!

Ánh mắt của mọi người cùng nhau quay lại, chỉ thấy được một cái hùng tráng ác hán giống một đầu nhân hình quái thú, vậy mà trực tiếp phá vỡ thật dày gạch đá vách tường, vọt vào!

Lốp bốp!

Bụi mù vẩy ra bên trong, cái này ác hán thân thể mang theo hung mãnh kình phong, tốc độ nhanh đến mức cực hạn. Dưới chân của hắn mỗi một bước tất nhiên sẽ gạch bước ra lít nha lít nhít vết rạn đến, trong lúc nhất thời liệt tiếng vang không ngừng truyền ra, đồng thời thân thể của hắn không tránh không né hướng về trước mặt mấy trượng xa một cái khác bức tường vách tường phóng đi, tựa hồ muốn cả tòa sân luyện công đục xuyên!

Từ nơi này ác hán đánh vỡ vách tường xông tới bất quá là thời gian một cái nháy mắt, ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài cơ hồ không có người kịp phản ứng. Tại cái này ác hán hung mãnh va chạm tiến lên quỹ tích bên trên, hai cái Hoành Luyện võ quán học

viên trừng to mắt, sắc mặt vừa mới biến hóa, còn đến không kịp lớn tiếng la lên cùng ngăn cản.

Phanh phanh!

Hai tiếng trầm muộn tiếng nổ lớn truyền đến, ác hán treo chẳng hề để ý ác ý tiếu dung, căn bản không có né tránh né tránh ý tứ, hung mãnh va chạm phía dưới, giống thổi bay hai mảnh lá khô, đem hai cái này Hoành Luyện võ quán học viên hung hăng đụng bay!

Lạch cạch.

Hai cái này học viên xa xa ném đi, rơi vào trên mặt đất, không còn có một tơ một hào tiếng vang phát ra.

"Wong! Tông! Siêu!" Cắn răng nghiến lợi thanh âm nương theo lấy một cái tuổi trẻ thân ảnh theo sát phía sau từ Vương Tông Siêu xô ra bên trong cái hang lớn chạy tiến đến, mắt thấy đến một màn này Lý Tầm Ý sát cơ giống giang hà đồng dạng trào lên không ngớt!

Nhưng mà ngay sau đó ầm ầm một tiếng, gạch đá vẩy ra, Vương Tông Siêu thân ảnh đã phá vỡ đối diện vách tường, biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại phách lối ác độc thanh âm đàm thoại:

"Lý Tầm Ý, ngươi cái phế vật, lúc này mới chết mất hai cái ngươi thì không chịu nổi lại đuổi tiếp dạng này con kiến lão tử sẽ còn giẫm chết càng nhiều! Cùng lên đến a! Ha ha ha ha ha!"

Mang theo sát khí lạnh như băng, Lý Tầm Ý đã không nói một lời từ phá vỡ lỗ lớn đuổi theo.

"Súc sinh! Súc sinh!"

Gặp tai bay vạ gió Hoành Luyện võ quán quán chủ Triệu Sùng

Lỗi râu tóc đều dựng thẳng, ngang ngược cảm xúc bỗng nhiên dâng lên. Hắn không quan tâm, thân hình bạo cướp, theo sát phía sau đuổi theo!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 68: Muốn Ngươi Quỳ!

Chương 68: Muốn ngươi quỳ!

"Lỗi tử! Tiểu Cát!"

Tại Triệu Sùng Lỗi nổi giận đuổi theo về sau, Hoành Luyện võ quán học viên lập tức vọt tới bị không rõ lai lịch ác hán hung hăng đụng bay trước người hai người, chuẩn bị cứu chữa.

Mà tại hai người lật người đến về sau, tất cả mọi người trong lòng mát lạnh, một cỗ thật sâu bi thống dâng lên.

Nhạc Bình Sinh nhìn thoáng qua, hai người kia toàn thân mềm mại bất lực, hiển nhiên là đã bị đụng gãy xương cốt toàn thân, chỉ sợ nội tạng đều đã chia năm xẻ bảy. Không có chút nào khí tức, chỉ để lại dưới thân một vũng lớn máu tươi.

Triệu Tuyết Kỳ ngồi ngay đó, thấp giọng khóc thút thít. Nàng làm sao cũng nghĩ không thông vì sao lại trên trời rơi xuống dạng này tai vạ bất ngờ.

Thút thít tru lên thanh âm liên tiếp, tại hỗn loạn tưng bừng bên trong, ai cũng không có chú ý tới Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất ngay tại chỗ.

Kịch liệt phong thanh ở bên tai gào thét, cảnh sắc chung quanh cực tốc lướt qua, Triệu Sùng Lỗi giờ phút này hai mắt đỏ như máu, sát tâm hừng hực, thật chặt xuyết sau lưng Lý Tầm Ý.

Bị hung hăng đụng bay hai cái học viên lấy hắn kinh nghiệm võ đạo không khó đoán được, tại như thế hung mãnh va chạm phía dưới, căn bản là dữ nhiều lành ít! Dám dạng này không coi ai ra gì vọt tới Hoành Luyện võ quán hành hung, Triệu Sùng Lỗi mặc kệ cái kia ác hán là ai có cái gì thân phận lại có nguyên nhân gì, hắn duy nhất muốn làm, chính là ——

Giết chết hắn!

Mãnh liệt sát cơ kích thích dưới, Triệu Sùng Lỗi tốc độ được đề thăng đến cực hạn, nhưng vẫn là so ra kém phía trước hai người tốc độ, khoảng cách càng ngày càng xa.

Thời khắc này Vương Tông Siêu tại không chút kiêng kỵ phi nước đại phía dưới, còn quay đầu nhìn một cái, cười như điên nói:

"Lại tới một cái không sợ chết, còn muốn học người ta báo thù công phu luyện đến nhà không có "

Ba người thân ảnh nương theo lấy kịch liệt tiếng rít, trên đường phố cuốn lên khuấy động kình phong, cơ hồ đem người qua đường thổi đến mắt mở không ra. Cầm đầu Vương Tông Siêu tựa như là một cái hoành hành không sợ hung thú, căn bản không quan tâm ngăn cản tại trước mặt mình là các loại quầy hàng vẫn là vách tường vẫn là người sống sờ sờ, hắn hết thảy giống như không có trông thấy, ỷ vào hung thú đồng dạng thân thể, cuồng bạo ép qua!

"A! A! A!"

Trên đường phố người bình thường thất kinh, liều mạng né tránh, mà tại hai bên quầy hàng bên trên tiểu thương, càng là dọa đến trực tiếp chui được quầy hàng dưới đáy, hi vọng có thể tránh thoát một kiếp.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba cái có nam có nữ, không kịp tránh né người bình thường bị Vương Tông Siêu bão táp thân ảnh hung hăng đụng trúng, liền hô một tiếng kêu thảm đều không có phát ra tới, tựa như một cái vải rách búp bê đồng dạng nương theo lấy tiếng xương nứt cùng máu tươi rơi vãi, bay ngang ra ngoài!

Đợi đến đợi đến rơi vào trên đất thời điểm, đã khí tức hoàn toàn không có, giống một cái rách rưới rách da túi, bọn hắn toàn thân trên dưới đã tìm không ra một chỗ hoàn hảo xương cốt.

Sau lưng Lý Tầm Ý muốn rách cả mí mắt!

"Dừng lại cho ta!"

Lúc này, Vương Tông Siêu nghiêng phía trước một thanh niên nam tử trong lúc đó chui ra, song quyền đồng thời, hung hăng đảo hướng Vương Tông Siêu hoành hành bá đạo thân ảnh! Hiển nhiên là một võ giả nhìn không được, trượng nghĩa xuất thủ muốn đem Vô Pháp Vô Thiên Vương Tông Siêu cho chặn lại.

"Con kiến đồng dạng đồ vật, cũng dám đến học người khác thấy việc nghĩa hăng hái làm có biết hay không chữ "chết" viết như thế nào "

Vương Tông Siêu trên mặt mang khốc liệt tiếu dung, căn bản không tránh không né, vẫn duy trì thẳng tiến không lùi công kích tư thái , mặc cho người thanh niên này hai tay đảo tại lồng ngực của mình.

Răng rắc!

Rợn người xương cốt đứt gãy thanh âm vang lên, người thanh niên này chỉ cảm thấy chính mình yếu ớt giống như hài nhi, đánh vào một tòa núi cao bên trên, không thể ngăn cản tràn trề lực phản chấn làm hai cánh tay của hắn trong khoảnh khắc cùng nhau bẻ gãy! Thậm chí sâm sâm mảnh xương đều xông ra.

Mà người thanh niên này thậm chí đều chưa kịp kêu đau đớn, một đôi che khuất bầu trời đại thủ đã mang theo trận trận ác phong, hung hăng che xuống!

Phốc!

Đầu của hắn lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Ở chung quanh bách tính dưới mí mắt, cái này trượng nghĩa xuất thủ thanh niên đầu lại bị Vương Tông Siêu một chưởng sinh sinh đập vào trong lồng ngực!

Như thế hung ác, tàn khốc, vô tình.

Mà bởi vì lần này trì hoãn, không khí bạo chấn, Lý Tầm Ý thân ảnh đã cấp tốc đánh tới, càng ngày càng tiếp cận. Mang theo căn bản là không có cách ức chế sôi trào sát cơ, lời nói lạnh như băng âm thanh cơ hồ là từ trong hàm răng truyền ra:

"Ngươi! Nên! Chết!"

"A...!"

Kêu sợ hãi tiếng khóc truyền ra, Vương Tông Siêu tựa hồ không có cảm giác được Lý Tầm Ý sát ý, đại thủ chụp tới, tự nhiên từ bên cạnh quầy hàng lòng đất cầm ra một cái nho nhỏ nữ hài đến! Hắn lập tức xoay người lại, một cái tay xách ngược lấy tiểu nữ hài thân thể nho nhỏ, đối mặt với Lý Tầm Ý.

Cái này nho nhỏ cô nương không ngừng thút thít giãy dụa lấy, nhưng không có chút nào tác dụng.

Hô! Lý Tầm Ý thân hình lập tức gắng gượng ngừng lại, hốc mắt muốn nứt, không nói một lời gắt gao nhìn chằm chằm Vương Tông Siêu:

"Buông ra!"

Vương Tông Siêu trên mặt vẫn như cũ là một bộ tà ác tiếu dung, Lý Tầm Ý càng là phẫn nộ bất lực hắn càng là vui vẻ, dạng này mới có thể hảo hảo ra một ngụm trong lòng ác khí.

Lúc này, bên cạnh quầy hàng kế tiếp tóc trắng phơ, run run rẩy rẩy thân ảnh chui ra, mặc dù đã sợ hãi tới cực điểm, lão giả này vẫn là đi ra, thật sâu thở dài, trên mặt một mảnh cầu xin chi sắc, nước mắt tuôn đầy mặt nói:

"Đại nhân, đại nhân! Cháu gái của ta còn nhỏ a! Đây là ta duy nhất tôn nữ a, van cầu ngươi thả qua nàng đi, buông tha nàng đi. . ."

Phanh phanh phanh.

Không đợi Vương Tông Siêu nói chuyện, lão giả này lập tức quỳ xuống, không ngừng dập đầu:

"Đại nhân, chúng ta chính là một ít nhân vật, ngươi coi như chúng ta không tồn tại, nhưng là cháu gái của ta còn nhỏ, van cầu ngươi tha nàng đi, van cầu ngươi, tiểu lão nhân dập đầu cho ngươi. . ."

Lão giả này trên khuôn mặt chất đầy nếp nhăn giờ phút này đã hiện đầy máu tươi, nước mắt cùng máu tươi hỗn hợp ở cùng nhau. Dạng này một cái tóc trắng xoá lão giả cho mình dập đầu, Vương Tông Siêu ngược lại cười ha ha:

"Lão đầu, ngươi mẹ nó đang trù yểu lão tử, ngươi cho ta dập đầu ta phải gãy hoặc nhiều hoặc ít thọ cút qua một bên, lão tử hiện tại bận rộn như vậy, lại phiền ta hiện tại liền bóp chết tôn nữ của ngươi!"

Vương Tông Siêu quay đầu nhìn về phía sắc mặt tái xanh Lý Tầm Ý, buông thả cười to nói:

"Lý Tầm Ý cái tên vương bát đản ngươi, thế nào ngươi không

phải muốn thay trời hành đạo a đến bắt lão tử a ngươi ngẩn người làm cái gì ha ha ha ha ha!"

Càn rỡ chói tai tiếng cười to giống như là châm đồng dạng hung hăng đâm vào Lý Tầm Ý trong lòng. Tóc trắng xoá lão giả nước mắt tuôn đầy mặt, còn tại không ngừng dập đầu, trong lòng của hắn tựa hồ có một cỗ khí muốn xông ra lồng ngực.

Vì cái gì! Vì cái gì ác nhân có thể phách lối như vậy

Vì cái gì vì cái gì tay không tấc sắt người bình thường phải gặp loại khổ này khó

Vương Tông Siêu xa xa nhìn thấy Triệu Sùng Lỗi thân ảnh đang hướng về bên này chạy đến, ngưng cười âm thanh, hắn nhấc nhấc trong tay tiểu nữ hài, bởi vì xách ngược nguyên nhân nữ hài trên khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh đỏ bừng, sau đó đột nhiên trương cánh tay, đem trong tay tiểu nữ hài hung hăng ném đi ra ngoài!

"Lý Tầm Ý! Lão tử chính là thiện lương như vậy! Chuyên môn cho ngươi làm anh hùng cơ hội, đi thôi! Vượng Tài! Ha ha ha ha ha!"

Nữ hài thân ảnh nho nhỏ ở giữa không trung giãy dụa thút thít, Lý Tầm Ý không để ý tới Vương Tông Siêu, thân ảnh trong nháy mắt hướng về tiểu nữ hài muốn rơi xuống đất phương hướng lao đi.

Vương Tông Siêu cuồng tiếu, hướng về một phương khác chân phát phi nước đại!

Lúc này, một thân ảnh đã xuyên qua góc, xuất hiện tại Vương Tông Siêu phải qua trên đường.

"Ừm nơi nào đến không biết sống chết tiểu quỷ "

Vương Tông Siêu tốc độ không thay đổi chút nào, tựa hồ đã tiên đoán được, tại chính mình kinh khủng va chạm dưới, tiểu tử này máu tươi rơi vãi bộ dáng, trên mặt dâng lên nhe răng cười!

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu, thật sâu nhìn về phía Vương Tông Siêu.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh dưới thân phương viên một trượng mặt đất tại hắn một cước phía dưới bỗng nhiên sụp đổ, cương khí kịch liệt bạo chấn, một cỗ mãnh liệt màu trắng khí lãng nương theo lấy nương theo lấy lôi đình nổ tung đồng dạng thân ảnh, phát ra chói tai rít lên!

Phảng phất trời đất sụp đổ, phảng phất thiên không ngược lại nghiêng. Nương theo một quyền này, còn có Nhạc Bình Sinh lãnh khốc thanh âm đàm thoại:

"Quỳ xuống!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 69: Ngươi Liền Quỳ!

Chương 69: Ngươi liền quỳ!

Nhạc Bình Sinh cất bước ở giữa, cả con đường đều tựa hồ trầm xuống mấy tấc, quanh thân trong lúc nhất thời như là vô số lôi đình đồng thời nổ tung, mặt đất đại lượng gạch đá mảnh vỡ bị một chút chấn động phóng lên tận trời, phô thiên cái địa hướng về bốn phía vẩy ra, đều như ám khí, đánh ra phá không gào thét! Có thể thấy được ẩn chứa trong đó lực lượng chi lớn!

Đây là người nào!

Một quyền này, nếu như không chặn được, nhất định biết chết!

Mắt thấy đến khủng bố như vậy thanh thế, dạng này hung ác vô cùng một quyền Vương Tông Siêu, trái tim tựa hồ bị một cái đại thủ hung hăng nắm lấy! Trước mắt hắn không gian đều tựa hồ tối sầm lại, nguyên bản phách lối bất thường không còn sót lại chút gì, một loại trước nay chưa từng có cảm giác khủng bố tràn ngập trong lòng!

"Hây a!"

Vương Tông Siêu trong miệng phát ra Dã Thú sắp chết tiếng gào thét, toàn thân khớp xương rung động, giống như là phi ngựa đồng dạng xoay người khom người, hai tay khoanh giống Thập tự hình, nghiêng gác ở đầu phía trước, hướng Nhạc Bình Sinh đánh

xuống tới nắm đấm bày ra phòng ngự tư thái.

Cánh tay của hắn bên trên cơ bắp xoắn xuýt bành trướng, nếu như gỡ ra Vương Tông Siêu ống tay áo, có thể phát hiện Vương Tông Siêu hai con cánh tay đều hiển lộ ra một loại khí huyết phồng lên màu đỏ.

Sau đó ——

Bành!

Vương Tông Siêu lập tức toàn thân trên dưới kịch liệt run rẩy lên, trán một trận chấn động, có một loại bị vạn cân cự chùy đập trúng choáng váng cảm giác, hai con trên cánh tay truyền đến như thủy triều xông tới kịch liệt đau nhức.

Hai cánh tay của hắn phảng phất đã không còn là chính mình.

Khớp xương phát ra "Kẽo kẹt kít" kỳ quái tiếng vang. Cực kỳ cường hãn lực lượng thông qua Vương Tông Siêu xương cốt cơ bắp tầng tầng truyền lại, tại toàn thân khớp xương liên tiếp phong minh rất nhỏ bạo hưởng bên trong một đường bị truyền đến lòng bàn chân, đánh vào mặt đất.

Gạch đá lát thành mặt đường bên trên lập tức lấy Vương Tông Siêu hai chân điểm rơi làm trung tâm liệt ra vô số tinh tế giống mạng nhện khe hở, đế giày hơn phân nửa chui vào cũng không tính kiên cố gạch đá bên trong đi. Vương Tông Siêu toàn thân cơ bắp cũng rất giống bị vô số rễ kim nhọn đồng thời hung hăng đâm trúng, một loại khó mà hình dung đau nhức, ngứa, tê dại lan khắp toàn thân!

Một cỗ mắt trần có thể thấy cuồng bạo khí lưu từ Nhạc Bình Sinh cùng Vương Tông Siêu giao kích địa điểm phồng lên không ngớt, tựa như là thổi lên 12 cấp bão, chung quanh tạp vật hết thảy bị thổi thất linh bát lạc!

"A!"

Vương Tông Siêu lại lần nữa phát ra không giống tiếng người tru lên, diện mục dữ tợn, không dám có chút thư giãn, đại lượng mồ hôi tuôn ra, hai tay vẫn như cũ gắt gao chống đỡ lấy Nhạc Bình Sinh ép xuống nắm đấm.

Trong lòng của hắn vô cùng rõ ràng, giờ này khắc này phàm là hắn có một chút chống đỡ không nổi, lập tức liền là trước kia bị hắn giết chết người thanh niên kia kết quả giống nhau, đầu đều sẽ bị sống sờ sờ đập trước lồng ngực!

Toàn thân gân cốt cơ bắp phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, tại dạng này như là Thái Sơn áp đỉnh tràn trề vĩ lực phía dưới, Vương Tông Siêu hai chân căn bản khống chế không nổi từng chút từng chút uốn lượn.

Đôm đốp!

Thân thể hùng tráng đột nhiên quỳ xuống.

Vương Tông Siêu hai mắt đỏ như máu, gân xanh nổi lên, giống như là ứng nghiệm Nhạc Bình Sinh lời nói, cả người cũng không còn cách nào tiếp nhận khủng bố như vậy lực lượng, tại giữ vững được không đủ hai cái hô hấp công phu, bị Nhạc Bình Sinh một quyền sinh sinh đánh quỳ rạp xuống đất!

Hai đầu gối của hắn hung hăng đụng vào trên mặt đất, nay đã vết rạn dày đặc gạch đá mặt đất trực tiếp trở nên vỡ nát.

Mà ở thời điểm này, đã đem tiểu nữ hài cứu, cùng Triệu Sùng Lỗi đồng thời chạy tới Lý Tầm Ý nhìn thấy màn này, tròng mắt cùng nhau lồi ra!

Trong lòng bọn họ chấn kinh có thể dùng kinh đào hải lãng để hình dung. Cơ hồ cũng giống như Vương Tông Siêu khiếp sợ tại nội tâm cuồng hống: Người nào! Trước mắt rốt cuộc là ai!

Vương Tông Siêu là thân phận gì, Lý Tầm Ý lại biết rõ rành rành. Phải biết Vương Tông Siêu thân là xú danh chiêu lấy Xích Huyết Giáo Xích Y Sứ, tu vi võ đạo cao thâm không nói, trên tay nhân mạng vô số. Chính Lý Tầm Ý cũng là Chân Võ Đạo thanh danh lan xa cao thủ thanh niên, nhưng thủy chung cầm Vương Tông Siêu không thể làm gì.

Mà như vậy dạng một cái hung nhân, lại ngay tại Lý Tầm Ý cùng Triệu Sùng Lỗi trước mặt bị tươi sống đánh tới quỳ xuống!

Huống chi, làm xuống chuyện này là nhìn một cái bình thường, không chút nào lạ thường người trẻ tuổi

Nhất là Triệu Sùng Lỗi,

Đơn giản cho là mình đang nằm mơ. Cái này Trần Hạc Tường đưa cho chính mình đưa tin phổ phổ thông thông người trẻ tuổi, Hợp Tung Đạo Võ Quán từ trước tới nay chưa từng gặp qua lạ lẫm học viên, vậy mà triển lộ ra trấn áp hết thảy thực lực kinh khủng!

Đây quả thực tựa như là một người trải qua một tên ăn mày, vừa quay đầu lại tên ăn mày lại lắc mình biến hoá trở thành cao cao tại thượng hoàng đế.

Trong lúc nhất thời hai người lại có điểm không biết làm sao đứng ở tại chỗ.

Mà Vương Tông Siêu căn bản không có thời gian đi cảm thụ bị Nhạc Bình Sinh một quyền đánh quỳ xuống xấu hổ giận dữ cùng sỉ nhục, y nguyên thời thời khắc khắc tới gần tử vong uy hiếp làm hắn không thể không lấy mệnh tương bính!

Phốc!

Vương Tông Siêu lồng ngực phồng lên, mượn nhờ bị Nhạc Bình Sinh một quyền chấn thương nội tạng, giữa cổ họng một cỗ huyết tiễn bắn ra!

Bạch! Nhạc Bình Sinh thân hình như là huyễn ảnh, liên tiếp lấp lóe, tránh thoát này quỷ dị một kích. Mà thoát khỏi Nhạc Bình Sinh áp chế Vương Tông Siêu thừa cơ hội này đứng dậy liên tiếp lui về phía sau.

Chặn! Ta chặn!

Một loại trở về từ cõi chết cảm giác dâng lên, tận đến giờ phút này, Vương Tông Siêu trên mặt lộ ra vô cùng mừng như điên thần sắc, mặc dù giờ phút này hắn toàn thân trên dưới bị cỗ này sức mạnh đáng sợ chấn động đến gần như sắp muốn tan ra thành từng mảnh, cơ hồ không có một chỗ không đau đớn khó nhịn, nhưng là hắn dù sao cũng là chặn.

Đáng sợ như vậy một quyền mặc kệ là tâm linh hay là thân thể, đều cho Vương Tông Siêu mang đến đáng sợ tử vong áp lực, bỗng nhiên thoát khỏi tử vong uy hiếp, hắn không khỏi tâm tình có chút buông lỏng.

Vương Tông Siêu vừa mới đứng dậy còn không có thối lui bao xa, Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, cũng không ngẩng đầu lên, tiếng nói bên trong cũng dần dần mang lên một cỗ dị dạng khàn khàn:

"Ngươi, tại cao hứng cái gì "

Ầm ầm!

Một tiếng nổ vang, Nhạc Bình Sinh cả người bước dài ra, nguyên bản liền bị áp súc hạ xuống mặt đất lần nữa ấn ra một con dấu chân thật sâu, băng liệt mở trên mặt đất một vòng đá vụn bị cường đại phản chấn lực lượng bắn lên đánh bay, lại lần nữa tuôn ra một vòng bụi mù.

Gần như cao nửa thước không trung, một đạo kéo dài thân ảnh mơ hồ chớp nhoáng mà qua.

Ở sau lưng kịch liệt nổ vang âm thanh bên trong, Nhạc Bình Sinh vừa sải bước qua cơ hồ mấy trượng khoảng cách, gần như ngang phát lực, cả người thân ảnh kề sát mặt đất trượt bắn vọt, hư ảo thân ảnh trong nháy mắt đi vào Vương Tông Siêu trước người, hai tay kéo một phát một phần, liền lập tức xâm nhập Vương Tông Siêu trong ngực!

Trực tiếp làm giết chết người này, thật sự là lợi cho hắn quá rồi.

Tận đến giờ phút này, tại Vương Tông Siêu trong lỗ tai, Nhạc Bình Sinh tiếng nói mới vừa vặn rơi xuống.

Thân hình của hai người chênh lệch rõ ràng, trầm mặc không nói một lời Nhạc Bình Sinh hai mắt hiện ra lãnh khốc hào quang, vai, khuỷu tay, quyền, chưởng, chỉ, thối, đầu gối, chân, thậm chí cứng rắn đầu, tất cả đều trong nháy mắt hóa thành giết người tàn nhẫn hung khí!

Điểm, trảo, đụng, đỉnh, nện, oanh, xoay, chụp, khóa, một trận mưa to gió lớn giống như liên kích!

Lốp bốp!

Vô số chấn động điệp gia kình lực không lưu tình chút nào từ Vương Tông Siêu thân thể từng cái bộ vị đánh vào hắn thể nội, tại còn chưa kịp phản ứng trước đó liền đã cuồng thổ lấy máu tươi liên tiếp lui về phía sau! Bị Nhạc Bình Sinh một đường oanh kích lấy thiếp thân ngay cả đánh, giống như là cái đề tuyến con rối đồng dạng thân bất do kỷ!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh công kích còn chưa kết thúc.

Mang theo bay nhào mà đến cường đại thế xông, Nhạc Bình Sinh liên tiếp đem đối phương đánh lui mấy bước, ngay sau đó Nhạc Bình Sinh hai tay hóa thành hung tàn song trảo, mang theo

gần như thê lương phong thanh, huyễn hóa ra vô số tàn ảnh dày đặc Vương Tông Siêu toàn thân. Tại tứ chi chỗ khớp nối, tại toàn bộ nhân thể tứ chi 126 khối xương, lớn đến cẳng tay, xương đùi, nhỏ đến ngón tay, ngón chân khớp nối xương, toàn bộ lấy hung ác thủ pháp bóp uốn éo!

Hô!

Nhạc Bình Sinh chớp động không nghỉ, người bình thường căn bản khó mà nhìn thấy thân hình, đột nhiên ngừng lại.

Lúc này Vương Tông Siêu hai mắt vô thần, sắc mặt trắng bệch, toàn thân mồ hôi đầm đìa. Nguyên bản trương cuồng bá đạo đã không còn tồn tại, cái cằm của hắn đã bị Nhạc Bình Sinh như sét đánh đả kích dỡ xuống, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng ở Vương Tông Siêu trước người, hai tay thon dài mười ngón tay mười phần thư giãn nhẹ nhàng đặt ở đối phương hai bên trên bờ vai, lóng lánh lãnh khốc sát cơ hai mắt có chút nhìn xuống, an tĩnh nhìn xem đã là mặt không còn chút máu Vương Tông Siêu.

Sợ hãi trước đó chưa từng có làm Vương Tông Siêu cả người khống chế không nổi run rẩy lên!

Sau đó tại hoảng sợ cùng khó có thể tin trong ánh mắt, Nhạc Bình Sinh hai tay chăm chú nắm bả vai xương cốt, cánh tay phát lực, nhẹ nhàng như vậy lắc một cái!

Lốp bốp!

Tại một trận bắn liên thanh giống như giòn vang bên trong, Vương Tông Siêu khớp xương toàn thân toàn bộ quỷ dị vặn vẹo sai chỗ, xương cốt giao hội địa phương làn da toát ra từng khối dị dạng nhô lên, cả người như là một bãi giống như bùn nhão cứ như vậy lại lần nữa quỳ rạp xuống đất.

"Ôi ôi... Ôi ôi..."

Mà lúc này giờ phút này, Vương Tông Siêu xương cằm đều bị dỡ xuống miệng bên trong chỉ có thể phát ra ý nghĩa không rõ thống khổ thanh âm. Ngoại trừ đầu bên ngoài, hiện tại Vương Tông Siêu liền cùng trước đó bị hắn giết chết những người kia, toàn thân trên dưới rốt cuộc tìm không ra một khối hoàn hảo không chút tổn hại xương cốt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 70: Phân Cân Thác Cốt!

Chương 70: Phân cân thác cốt!

Nguyên bản mười phần náo nhiệt đường đi, lúc này yên tĩnh im ắng.

Mắt thấy đây hết thảy mọi người xung quanh thở mạnh cũng không dám, thận trọng quan sát đến quỳ rạp xuống đất bất động ác hán cùng bên cạnh cái kia đứng thẳng tuổi trẻ thân ảnh.

Quá lợi hại, quá lợi hại. Bắc Ngô thành lúc nào ra một cái lợi hại như vậy tuổi trẻ võ giả

"Làm tốt!"

"Loại người này đáng chết a!"

"Không muốn buông tha hắn, đánh chết hắn!"

Ầm ầm tiếng khen cùng tiếng vỗ tay như thủy triều từng đợt từng đợt vọt tới. Đối với Vương Tông Siêu trắng trợn như vậy, xem nhân mạng vì cỏ rác ác độc hành tích, cho dù là lại phổ thông, lại phụng không liên quan đến mình một người, đều hận không thể đem hắn tháo thành tám khối.

Nhạc Bình Sinh đối với chung quanh vỗ tay các loại gọi tốt cũng không có cái gì phản ứng. Hắn một cái nhấc lên cơ hồ biến thành một cái da túi Vương Tông Siêu, một bên hướng về Lý Tầm Ý bên này đi tới. Vương Tông Siêu núi thịt thân thể ở trong tay của

hắn thật giống như một cái đại hào đồ chơi.

"Hậu sinh khả uý, hậu sinh khả uý a..."

Triệu Sùng Lỗi cảm thấy vừa rồi đều có thể nói là chính mình cả đời ở trong giật mình nhất thời khắc, nhìn xem Nhạc Bình Sinh hướng về bên này đi tới, miệng bên trong lẩm bẩm nói.

Phù phù.

Một tay lấy Vương Tông Siêu ném vào Lý Tầm Ý trước mặt, Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Lý Tầm Ý:

"Hắn là ai ngươi vì cái gì truy hắn "

Một bên Triệu Sùng Lỗi mí mắt hơi nhảy, nhìn thấy Vương Tông Siêu thê thảm bộ dáng, chính là lấy lúc trước hắn mãnh liệt sát ý xem ra đều có chút hãi hùng khiếp vía.

Này chỗ nào coi như cá nhân

Vương Tông Siêu các nơi khớp xương toàn bộ đều sai chỗ, không nhìn thấy một chỗ hoàn hảo địa phương. Đá lởm chởm xương cốt nhô lên làn da, cả người trở nên hình thù kỳ quái. Cho dù ai nhìn thấy hắn hiện tại cái dạng này đều sẽ cảm giác đến vô cùng kinh khủng.

Người này cường đại hung ác không thể nghi ngờ, Triệu Sùng Lỗi trong cơn giận dữ truy đuổi thời điểm đã sớm cân nhắc qua, lấy thực lực của mình chưa hẳn có thể bắt được cái này hung nhân, chỉ bất quá vì cho võ quán học viên cũng là cho mình một cái công đạo, không thể không vì đó.

Nhìn cái này hung đồ hiện tại tiếp nhận thống khổ, không thể nghi ngờ làm hắn mười phần hả giận.

Vương Tông Siêu giờ phút này không cách nào động đậy, toàn

thân trên dưới nhưng không có một chỗ không đau đớn. Loại này đau đớn còn kèm theo ngứa, nha, xốp giòn cùng cảm thụ, tựa như là có vô số sâu kiến tại từng chút từng chút gặm nuốt thịt của hắn, loại này vô biên thống khổ liền như là mỗi giờ mỗi khắc đều tại tiếp nhận thế gian thảm thiết nhất cực hình!

Trong tai không ngừng truyền đến Vương Tông Siêu trong cổ họng phát ra không đè nén được ngột ngạt tiếng gào thét, nhìn xem hắn thê thảm bộ dáng Lý Tầm Ý không khỏi trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Cái này vô cùng khó giải quyết, ác độc hung nhân rốt cục cũng không còn cách nào giống ác.

Lý Tầm Ý nhìn về phía so với chính mình còn muốn trẻ trung hơn rất nhiều Nhạc Bình Sinh, suy nghĩ một chút hạ giọng nói ra:

"Ta là Chân Võ Đạo Lý Tầm Ý, người này gọi là Vương Tông Siêu, là Xích Huyết Giáo mười một cái Xích Y Sứ bên trong bài danh thứ ba hung đồ. Ta cũng là ngẫu nhiên phát hiện người này hành tích, một đường truy tung đến nơi này. May mắn có ngươi xuất thủ, không phải chỉ sợ sẽ còn tạo thành phiền toái càng lớn."

Xích Huyết Giáo Xích Y Sứ

Ở một bên nghe được Xích Huyết Giáo ba chữ Triệu Sùng Lỗi sắc mặt hơi đổi một chút. Hắn cũng coi là lão giang hồ, kiến thức bên trên tự nhiên uyên bác một chút. Xích Huyết Giáo thúi như vậy tên chiêu lấy giáo phái hắn đồng dạng biết không ít.

Nhạc Bình Sinh thì là nheo mắt lại, lấy trước mắt hắn siêu nhân cảm giác, cái này Vương Tông Siêu khí tức trên thân cùng Lịch Tranh mười phần tiếp cận, đều có một cỗ hỗn hợp có dược liệu hương vị kỳ dị mùi máu tươi.

Tại hoang nguyên dịch trạm đánh giết Lịch Tranh về sau, Nhạc Bình Sinh không có giống chính hắn nói như vậy đối với Lịch Tranh lai lịch cùng sau lưng thế lực thờ ơ. Các loại nói bóng nói

gió nghe ngóng hạ hắn cũng thu được không ít tin tức. Từ lúc ấy Trần Hạc Tường trên mặt cảm giác cấp bách cùng đằng sau hạ phong khẩu lệnh để phán đoán, cái này Xích Huyết Giáo tựa hồ là một cái rất khó đối phó tổ chức.

Hắn sở dĩ không có lập tức rời đi Biên Hoang nơi này, chính là đang chờ đợi Xích Huyết Giáo đến tiếp sau động tác. Cứ đi thẳng như thế võ quán nói không chừng gặp được phiền toái rất lớn.

"Nơi này không phải nói chuyện địa phương,

" Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, nhìn về phía Triệu Sùng Lỗi mở miệng nói: "Triệu quán chủ, chúng ta có thể hay không đến ngươi võ quán tạm lưu một hồi người này xuất hiện tại Bắc Ngô thành, khả năng cùng Hợp Tung Đạo Võ Quán có chút quan hệ. Ta cùng vị này cần thẩm vấn hắn một ít chuyện."

"Đây là việc nhỏ, " Triệu Sùng Lỗi trầm ngâm một chút, lập tức liền đáp ứng xuống: "Vậy chúng ta bây giờ liền đi đi thôi!"

Nếu như là bình thường bày ra chuyện như vậy, Triệu Sùng Lỗi tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy cho mình bày ra phiền phức, Xích Huyết Giáo nhất quán tác phong chính là có thù tất báo, hắn hiện tại cách làm không khác dẫn lửa thiêu thân.

Muốn trách thì trách Vương Tông Siêu cuồng vọng cùng không kiêng nể gì cả, xông phá Triệu Sùng Lỗi Hoành Luyện võ quán còn trọng thương thậm chí là giết chết học viên của hắn. Bất kỳ một cái nào võ giả cũng sẽ không thiếu khuyết huyết tính, chỉ là xem ở đối mặt thế sự thời điểm lựa chọn thuận theo bản tâm vẫn là làm trái bản tâm.

Bá một cái nhấc lên Vương Tông Siêu thân thể, một nhóm ba người không còn lưu lại, tại một mảnh ồn ào tiếng khen bên trong rời đi.

Trở lại Hoành Luyện võ quán, vẫn như cũ tràn ngập kiềm chế mà bi thống bầu không khí, một cái y sư bộ dáng người một bên lắc đầu than thở, một bên dọn dẹp cái hòm thuốc. Đại đa số học viên hốc mắt ửng đỏ, vẫn như cũ vây quanh ở nằm dưới đất hai người bên cạnh.

"Triệu quán chủ, thật xin lỗi, hai người bọn họ thương thế thực sự quá nặng, xương cốt toàn bộ đứt gãy, nội tạng xuất huyết nhiều. Khi ta tới bọn hắn liền đã đi, thần tiên đều cứu không được. Ta bất lực."

Người y sư này chắp tay, cũng không nói thêm gì nữa, lắc đầu rời đi.

Triệu Tuyết Kỳ quay đầu nhìn đạo phụ thân của mình, phun một chút khóc ra thành tiếng:

"Cha! Lỗi tử tiểu Cát hai người bọn họ không cứu lại được tới, không cứu lại được tới..."

Triệu Sùng Lỗi nghe vậy sắc mặt ảm đạm, trong lòng sớm có đoán trước. Hai cái này học viên đi theo chính mình học võ cũng có một đoạn thời gian, lại gặp tuân theo dạng này tai bay vạ gió mất mạng. Chỉ có thể nói là tạo hóa trêu ngươi.

Cũng may hung thủ đạt được trừng trị, miễn cưỡng cũng coi là đối hai người có bàn giao.

"Là hắn! Trong tay của người kia! Là hắn giết chết Lỗi tử cùng tiểu Cát!" Một cái sắc mặt đen nhánh học viên lập tức chú ý tới Nhạc Bình Sinh trên tay dẫn theo một tòa núi thịt, thần tình kích động rống giận.

Người kia chính là hung thủ

Lúc này, hai mắt đẫm lệ mông lung Triệu Tuyết Kỳ mới đem ánh mắt chuyển hướng Triệu Sùng Lỗi sau lưng Nhạc Bình Sinh,

phát ra rít lên một tiếng:

"Là hắn, chính là hắn!"

Còn lại học viên gần như đồng thời xác nhận Vương Tông Siêu thân phận, nổi giận vô cùng, nhao nhao vọt lên qua. Tựa hồ muốn tất cả phẫn nộ cùng bi thương trút xuống.

"Dừng tay! Lui về cho ta!"

Triệu Sùng Lỗi quát to một tiếng, chấn động đến các học viên màng nhĩ đau nhức, sững sờ ngay tại chỗ, có chút không biết làm sao. Triệu Sùng Lỗi thật sâu nhìn về phía nằm trên mặt đất hai mắt nhắm nghiền hai cái học viên, nói với bọn hắn:

"Hành hung người là vị này Hợp Tung Đạo Võ Quán tiểu huynh đệ giúp chúng ta bắt trở lại, hắn đã thay Tiểu Lỗi cùng tiểu Cát báo qua thù. Hiện tại hảo hảo đem bọn hắn hai thu thập một chút, Tuyết Kỳ, ngươi cùng ruộng căn nguyên bọn hắn đi Tiểu Lỗi cùng tiểu Cát vào nhà thông tri người nhà của bọn hắn."

Triệu Sùng Lỗi xoay người đối Nhạc Bình Sinh Lý Tầm Ý nói ra: "Hai vị, tĩnh thất chính ở đằng kia, các ngươi trực tiếp đi vào là được rồi. Ta sẽ để cho bọn hắn đừng đi quấy rầy các ngươi."

Hiển nhiên, Triệu Sùng Lỗi cũng không tính tham dự chuyện này.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 71: Xích Luyện Pháp Vương

Chương 71: Xích Luyện Pháp Vương

Cái này đưa tin phổ phổ thông thông người trẻ tuổi bắt lấy

Không riêng Triệu Tuyết Kỳ, tính cả cái khác tất cả học viên đầu lập tức có chút quá tải. Mà Triệu Sùng Lỗi cũng không có giải thích ý tứ, bọn hắn cứ như vậy sững sờ nhìn xem Nhạc Bình Sinh dẫn theo Vương Tông Siêu thân thể cùng Lý Tầm Ý tiến vào đơn độc tĩnh thất.

Nhạc Bình Sinh đem Vương Tông Siêu ném xuống đất, tay phải tại hắn trên cằm lướt qua.

Rắc một tiếng, Vương Tông Siêu cái cằm vừa mới bị tiếp hảo, liền phát ra kinh thiên động địa thảm liệt tru lên. Bên ngoài còn không có rời đi Hoành Luyện võ quán học viên lập tức giật nảy mình, không biết bên trong xảy ra chuyện gì, từng cái hai mặt nhìn nhau.

"A! A! Giết ta! Giết ta! Lý Tầm Ý! Ngươi không phải rất hận lão tử sao! Giết ta à!"

Mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu trụ hay không trụ xuất hiện, mặt đất đều bị Vương Tông Siêu mồ hôi máu tươi thẩm thấu, hiển nhiên như là thân ở mười tám tầng Địa Ngục tuân theo hình đồng dạng khổ sở làm hắn dạng này hung nhân đều khó mà tiếp nhận.

"Ta có thể thỏa mãn ngươi nguyện vọng này." Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nhìn hướng Vương Tông Siêu: "Chỉ cần trả lời xong vấn đề của ta."

"Hắc hắc, hắc hắc. . ."

Vương Tông Siêu khuôn mặt cực độ vặn vẹo:

"Ngươi rất tốt, rất có một chút thực lực, tuổi quá trẻ ngay cả ta đều không phải là đối thủ của ngươi, ngươi là ai còn trẻ như vậy liền có lợi hại như vậy tu vi võ đạo, ta tại Biên Hoang hoạt động mấy năm nghe đều chưa nghe nói qua. Bất quá. . ."

Trong mắt của hắn lộ hung quang, phát ra ác độc ý cười.

"Ngươi có biết hay không ngươi liền phải chết mà lại nhất định chết so với ta thê thảm hơn vô số lần liền ngay cả ngươi thân bằng hảo hữu đều sẽ bởi vì ngươi nhất thời khí phách mà chết chỉ riêng "

Nhạc Bình Sinh biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, một thanh cầm lên Vương Tông Siêu, giống như cầm một cái đồ chơi đồng dạng nhẹ nhàng lắc một cái.

"A! A! A!"

Khàn cả giọng kêu thảm truyền tới, làm Vương Tông Siêu cuống họng đều cơ hồ muốn vỡ tan.

Tiện tay đem Vương Tông Siêu ném xuống đất, Nhạc Bình Sinh hờ hững nói:

"Ngươi đại khái còn không có làm rõ ràng điểm khác lạ lấy thể chất của ngươi thời gian ngắn còn sẽ không chết mất, ngươi cứ như vậy thích nhấm nháp thống khổ tư vị "

Ở một bên Lý Tầm Ý da mặt run lên, Nhạc Bình Sinh loại này

coi thường thần thái làm hắn căn bản là không có cách cùng hắn hình dạng cùng tuổi tác liên hệ tới, hiển nhiên giống một cái so Vương Tông Siêu càng hung ác ngoan nhân.

"Được. . . Tốt, ngươi điên rồi, ngươi hỏi, ta nói. . ." Vương Tông Siêu kịch liệt thở phì phò, cười thảm một chút, tựa hồ đã nhận mệnh, chỉ muốn phải nhanh chóng thoát ly loại này mỗi giờ mỗi khắc không truyền đến thống khổ.

Lý Tầm Ý lúc này mở miệng hỏi: "Ngươi vì cái gì nhất định phải tới Bắc Ngô thành "

"Hắc hắc. . ." Vương Tông Siêu phát ra tiếng cười quái dị:

"Lý Tầm Ý, thực lực của ngươi so với ta đến tương xứng, ngươi cho rằng lão tử trước đó chỉ lo đi đường không nguyện ý cùng ngươi giao thủ là sợ ngươi

Chúng ta Xích Y Sứ bên trong có một thằng ngu, phái đến nơi này đến nhiệm vụ không có hoàn thành nhưng lại không biết bị người nào giết chết. Ta tới, chính là nhận được mệnh lệnh điều tra chuyện này."

"A" Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt đem Vương Tông Siêu nhận được mệnh lệnh cùng Lịch Tranh chết liên hệ tới, nói:

"Chỉ một mình ngươi "

Vương Tông Siêu nghe được Nhạc Bình Sinh tra hỏi lộ ra một cái cuồng tiếu biểu lộ, tựa hồ khiên động thương thế, rên khẽ một tiếng, cười gằn nói:

"Ngươi cho rằng ta vì sao lại nói ngươi lại so với ta chết còn muốn thảm Xích Y Sứ tại chúng ta trong giáo cũng là trọng yếu hơn nhân vật, cũng không phải cái gì a miêu a cẩu, bị giết chết Xích Y Sứ so với ta đến cũng không kém bao nhiêu, điều tra hắn nguyên nhân cái chết làm sao có thể chỉ có ta một người tới "

Lý Tầm Ý sắc mặt mười phần không dễ nhìn, lập tức truy vấn:

"Các ngươi còn có bao nhiêu người đều là tu vi gì "

"Ba cái. . . Bốn cái, vẫn là năm cái" Vương Tông Siêu khắp khuôn mặt là thật sâu ác ý, tùy tiện nói: "Tăng thêm ta có chừng năm người về phần tu vi võ đạo nha. . ."

Ngay sau đó Vương Tông Siêu cười to lên: "Có thể trở thành Xích Y Sứ, đương nhiên đều là cùng ta không sai biệt lắm tu vi! Bọn hắn cũng sớm đã đến nơi này, hôm nay chúng ta tại trước mặt mọi người làm ra động tĩnh lớn như vậy, ta đồng liêu lập tức liền sẽ biết!"

Hắn không có hảo ý đánh giá Nhạc Bình Sinh cùng Lý Tầm Ý, lại lần nữa ném ra ngoài một cái quả bom nặng ký, âm hiểm cười nói: "Các ngươi có nghe nói hay không qua Xích Luyện Pháp Vương "

Xích Luyện Pháp Vương!

Lý Tầm Ý trong lòng đột nhiên giật mình, nghiêm nghị quát: "Ngươi đang lừa ta Xích Luyện Pháp Vương làm sao có thể tự mình đến Biên Hoang nơi này đến "

"Hừ! Ta có lừa các ngươi tất yếu" Vương Tông Siêu tựa hồ rất hài lòng Lý Tầm Ý phản ứng: "Hắn vì sao lại đến ta làm sao biết hắn cũng không phải tiểu đệ của ta! Xích Huyết Giáo từng cái thành viên ở giữa tin tức hành động phong tỏa nghiêm mật, liền ngay cả chết mất Xích Y Sứ ở chỗ này làm cái gì ta cũng không biết, huống chi là Xích Luyện Pháp Vương "

Lý Tầm Ý hít sâu một hơi, tựa hồ mười phần chấn kinh. Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không rõ ràng cho lắm bộ dáng, sắc mặt hắn xanh xám nhanh chóng giải thích nói:

"Xích Luyện Pháp Vương là Xích Huyết Giáo đứng hàng giáo

tông phía dưới tứ đại Pháp Vương một trong, ngoại trừ cầm đầu Thần Luân Pháp Vương là thực sự uy tín lâu năm võ đạo nhà bên ngoài, hiện tại ba cái Pháp Vương đều là tại Xích Huyết Giáo bị vây quét một lần qua đi tân tấn.

Cái này Xích Luyện Pháp Vương mặc dù là xếp hạng cuối cùng một cái, liên quan tới hắn sự tình ta biết cũng không nhiều. Nhưng cũng thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối là cao thủ chân chính. Mà lại có khả năng cũng là đã phá vỡ lực quan võ đạo nhà."

Nghe Lý Tầm Ý, Nhạc Bình Sinh biểu lộ không có biến hóa, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì. Mà Vương Tông Siêu nhìn thấy Lý Tầm Ý bộ dáng khiếp sợ khoái ý vô cùng, nằm trên mặt đất cười như điên nói:

"Trốn đi, lập tức trốn đi, hai người các ngươi là cỡ nào tuổi trẻ a, tiền đồ là cỡ nào rộng rãi a, hiện tại không trốn các ngươi liền rốt cuộc không có bất kỳ cái gì cơ hội. Bất quá liền xem như các ngươi muốn chạy trốn đoán chừng cũng chạy không được bao xa! Ha ha ha ha ha!"

Vương Tông Siêu giờ này khắc này tựa hồ đã có thể tiên đoán được Lý Tầm Ý cùng Nhạc Bình Sinh thê thảm vô cùng hạ tràng, càn rỡ cười ha hả.

Nhạc Bình Sinh tựa hồ không có chịu ảnh hưởng, ngữ khí bình tĩnh hỏi:

"Chết ở chỗ này Xích Y Sứ, có phải hay không gọi là Lịch Tranh "

"Làm sao ngươi biết!"

Vương Tông Siêu ngưng cười âm thanh, tròng mắt trừng lớn, giống như là như là thấy quỷ, nửa ngày mới nói ra:

"Nguyên lai là ngươi là, là. . . Nguyên lai không phải Lịch

Tranh xuẩn, mặc chúng ta Xích Y Sứ bên trong cái nào gặp ngươi cũng chỉ có gặp hạn phần, cái này lại sao có thể trách hắn thì ra là thế. . ."

Nhạc Bình Sinh cũng không có biện bạch ý tứ, trong mắt hắn Vương Tông Siêu đã là cái người chết, lại thêm lập tức liền muốn rời khỏi Biên Hoang, cho nên cũng không thèm để ý chuyện này tiết lộ ra ngoài.

"Tốt, một vấn đề cuối cùng."

Nhạc Bình Sinh tiến lên một bước, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem Vương Tông Siêu hỏi:

"Xích Luyện Pháp Vương bọn hắn, bây giờ ở nơi nào "

Vương Tông Siêu sững sờ, hỏi:

"Ngươi hỏi cái này để làm gì "

Ánh mắt của hắn sau đó một khắc trừng lớn, cực độ bất khả tư nghị cảm xúc dâng lên, lớn tiếng giễu cợt, cơ hồ muốn không thở nổi nói:

"Ha ha ha, thật sự là cuồng vọng a, tiểu tử, ngươi có biết hay không Pháp Vương cái chức vị này đại biểu cho cái gì ngươi chẳng lẽ còn muốn đánh tới cửa đi ta có nghe lầm hay không ngươi cứ như vậy vội vã muốn chết "

Gặp Nhạc Bình Sinh sắc mặt hờ hững Vương Tông Siêu không hiểu trong lòng nhảy một cái, sợ hãi Nhạc Bình Sinh lại đến vừa rồi cái kia một tay, vội vàng nói:

"Ta không biết! Mà lại căn bản không cần ngươi đi tìm bọn họ, chậm nhất ngày mai, ngươi liền sẽ rõ ràng cái gì mới gọi là chân chính kinh khủng! Đến lúc đó ngươi muốn cầu tha đều không có cơ. . ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu không có tiếp tục nghe tiếp hứng thú:

"Như vậy, hiện tại thỏa mãn trước ngươi nguyện vọng."

Hắn tiến lên một bước, che lại Lý Tầm Ý ánh mắt, răng rắc một tiếng trong nháy mắt vặn gãy Vương Tông Siêu cổ.

Đưa lưng về phía Lý Tầm Ý, tại thân thể của mình che chắn dưới, linh năng ánh sáng nhạt lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 72: Dự Định

Chương 72: Dự định

Lý Tầm Ý cũng không có chú ý tới những cái này, hắn còn vẫn như cũ đắm chìm trong Xích Luyện Pháp Vương ngay tại Bắc Ngô thành tin tức này ở trong.

Mặc dù hắn tại Trung Vực cũng thuộc về danh truyền bốn phía cao thủ thanh niên, nhưng là đối đầu Xích Luyện Pháp Vương có thể nói không có bất kỳ cái gì nắm chắc. Một cái Vương Tông Siêu giống như này khó chơi, huống chi là không biết so với Vương Tông Siêu lợi hại hơn bao nhiêu Xích Luyện Pháp Vương

Lại thêm Xích Luyện Pháp Vương cũng không phải là một thân một mình, nếu như chỉ có Xích Luyện Pháp Vương một người, hắn còn có thể tìm cơ hội ám sát, buông tay đánh cược một lần. Dựa theo Vương Tông Siêu nói, Xích Luyện Pháp Vương thủ hạ còn tụ tập tối thiểu bốn cái tu vi võ đạo cùng Vương Tông Siêu không kém là bao nhiêu Xích Y Sứ. Dưới tình huống như vậy có thể nói căn bản không có một tơ một hào cơ hội.

Làm sao bây giờ

Một cỗ thật sâu cảm giác nguy cơ phun lên Lý Tầm Ý trong lòng. Hắn càng nghĩ cũng không tìm tới bất luận cái gì biện pháp giải quyết. Mặc dù Lý Tầm Ý ghét ác như cừu, trong mắt vò không được bất kỳ hạt cát, nhưng lại không phải một cái chỉ có một lời chính khí không có đầu óc ngu xuẩn. Loại này rõ ràng hữu tử vô

sinh cục diện hắn tuyệt đối sẽ không đâm đầu vào đi.

Liên hợp Bắc Ngô thành thế lực khắp nơi hợp lực vây quét

Lý Tầm Ý đối với biện pháp này chỗ không ôm nhiều hi vọng. Hắn biết rõ liền xem như có quan hệ Xích Huyết Giáo, giống như vậy cũng không có quan hệ với bản thân lợi ích sự tình, mặc kệ cái gì thế lực cũng sẽ không tuỳ tiện đứng ở một cái tiếng xấu chiêu lấy thế lực mặt đối lập, huống chi Vương Tông Siêu đã bị Nhạc Bình Sinh giết chết, bây giờ căn bản nói mà không có bằng chứng.

Huống chi hắn cùng Bắc Ngô thành thế lực khắp nơi không liên hệ chút nào, bọn hắn dựa vào cái gì nghe theo vẻn vẹn bằng vào Chân Võ Đạo danh hào mà không có thực tế lợi ích cũng là không đủ.

Lý Tầm Ý nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, có chút băn khoăn nói ra:

"Nhạc huynh đệ, thực sự thật xin lỗi, đem ngươi lôi vào cái này vòng xoáy. Bất quá chuyện này ta sẽ một người gánh chịu, ta hiện tại đem Vương Tông Siêu dán tại trên cửa thành, sau đó lập tức rời đi. Hấp dẫn tất cả chú ý, cam đoan sẽ không liên lụy đến ngươi."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, hắn ở trong lòng sớm có lập kế hoạch. Tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 đạt tới tiểu thành giai đoạn về sau, bị mở ra ba mươi sáu cái mệnh khiếu mỗi giờ mỗi khắc không còn hấp thu phun ra nuốt vào lấy trong hư không rời rạc năng lượng, tăng cường lấy lực lượng của hắn.

Chính là chính hắn cũng không biết thực lực của mình đến một bước nào.

Xích Luyện Pháp Vương cùng bốn cái Xích Y Sứ mặc dù thực

lực cường đại, vẫn còn xa xa không có đến làm hắn không đánh mà chạy tình trạng. Chuyện này không giải quyết, cũng sẽ cho Hợp Tung Đạo Võ Quán mang đến khó có thể tưởng tượng hậu quả.

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm một chút, nói ra:

"Sự tình còn chưa tới loại tình trạng này. Chết mất cái kia Lịch Tranh đã từng sai sử thủ hạ bắt cóc chúng ta võ quán học viên thân hữu, mà lại hắn chết cùng ta Hợp Tung Đạo Võ Quán cũng có liên quan rất lớn.

Bọn hắn lần này điều tra không khó điều tra đến chúng ta võ quán trên đầu. Võ quán Trần quán chủ một mực tại đề phòng Xích Huyết Giáo. Trong chuyện này mặt, Hợp Tung Đạo Võ Quán là không tránh khỏi."

"Vị này Trần quán chủ uy vọng thế nào có thể hay không lợi dụng tầm ảnh hưởng của hắn khởi xướng một lần thế lực khác liên hợp "

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Chuyện này rất có khả thi, Xích Huyết Giáo người mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng còn xa xa không có đến đối kháng mấy cái thế lực tình trạng."

Nhạc Bình Sinh ngoài miệng nói như vậy, trong lòng lại không phải nghĩ như vậy. Chuyện này hắn hoàn toàn không có mượn nhờ tay người khác dự định, sở dĩ nói như vậy bất quá là lý do mà thôi.

"Tốt!" Lý Tầm Ý gật gật đầu, chém đinh chặt sắt nói ra: "Thêm một người thêm một phần lực lượng, Xích Luyện Pháp Vương không dám nói, cầm xuống một cái Xích Y Sứ ta còn là vấn đề không lớn. Ta lưu lại, giúp các ngươi!"

Nhạc Bình Sinh sững sờ, không nghĩ tới Lý Tầm Ý đột nhiên tới một màn như thế.

Người này, thật đúng là tinh thần trọng nghĩa bạo rạp a.

Nhạc Bình Sinh ở trong lòng cảm thán. Bản ý của hắn chính là làm Lý Tầm Ý mau sớm rời đi, hắn thì sẽ dùng phương thức của mình đến giải quyết vấn đề. Không nghĩ tới đạt được như thế ngoài dự liệu trả lời.

Ở cái thế giới này, hắn vẫn là đầu hẹn gặp lại đến dạng này một lời chính khí chính nghĩa thanh niên, thực sự có chút hiếm có. Bất quá người cũng sẽ không giống Lý Tầm Ý dạng này không vì tên không vì lợi,

Chỉ vì trong lòng mình chính nghĩa, đối Vương Tông Siêu dạng này hung đồ theo đuổi không bỏ. Trên một điểm này mặt Nhạc Bình Sinh cùng hắn có khác biệt cực lớn.

Một cái vì tín ngưỡng, một cái vì sinh tồn.

"Tốt, đi thôi!"

Nhạc Bình Sinh không có cự tuyệt Lý Tầm Ý. Trên thực tế hắn cũng nhìn ra, Lý Tầm Ý dạng này người nhận định sự tình cải biến quá tốn sức, Nhạc Bình Sinh không có ý định lãng phí nước bọt, lấy tu vi của hắn lưu lại xác thực cũng có thể đưa đến tác dụng không nhỏ.

"Chờ một chút!" Lý Tầm Ý một bả nhấc lên Vương Tông Siêu , vừa đi bên cạnh nói ra: "Ta vẫn còn muốn đem hắn treo lên đi, dạng này Xích Huyết Giáo sẽ không tìm nhà này võ quán phiền phức."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, hai người đi ra tĩnh thất, biết Triệu Sùng Lỗi không nguyện ý quá nhiều tham dự chuyện này, lên tiếng chào hỏi về sau liền rời đi.

Triệu Sùng Lỗi do dự một chút, im lặng nhìn xem hai người bóng lưng biến mất, không biết suy nghĩ cái gì.

...

Phủ thành chủ.

Mới đến đảm nhiệm thành chủ Tề Tông thân giờ phút này ngồi tại hạ thủ, nhìn về phía chủ tọa bên trên Ứng Tông Đạo mở miệng nói:

"Pháp Vương đại nhân, đêm mai Bắc Ngô thành từng cái thế lực liền muốn tổ chức tiếp phong yến, đến lúc đó có thể muốn làm phiền đại nhân xuất thủ chấn chấn động đám này nông thôn thổ miết."

Ứng Tông Đạo tay trái nhẹ nhàng đập mặt bàn, hững hờ nói ra:

"Không sao, chuyện này có ta. Dạng này xó xỉnh thâm sơn cùng cốc, không ai có thể lật được nổi bọt nước. Ai dám nhảy ra, ta sẽ đích thân cho hắn biết hắn là làm sao cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế đạo lý."

Hắn nhìn về phía Tề Tông thân:

"Ta đối Lịch Tranh tên phế vật này năng lực làm việc rất bất mãn, tại dạng này một cái thâm sơn cùng cốc làm lên sự tình đến trả chân tay co cóng, đối toàn bộ Bắc Ngô thành chưởng khống đồng đẳng với số không. Kết quả bị không biết phương nào thế lực cho nhổ tận gốc.

Ta không hi vọng ngươi đi hắn đường xưa. Ta chuyên môn đi như thế một chuyến ngoại trừ tra rõ ràng là ai như thế gan to bằng trời dám phá hỏng ta sự tình bên ngoài, chính là đến cấp ngươi trải đường, ngươi đừng để ta thất vọng."

Tề Tông thân thật sâu cúi đầu cung kính nói: "Mời Pháp Vương đại nhân yên tâm, ta sẽ mau chóng chấp hành kế hoạch, thu thập tốt vật ngươi cần, sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Ứng Tông Đạo mỉm cười, nói: "Tốt nhất là dạng này."

"Bất quá Pháp Vương đại nhân, " Tề Tông thân do dự một chút vẫn là nói ra: "Ngày mai thời điểm còn làm phiền phiền ngươi hơi cải tiến một chút, nơi này mặc dù là thâm sơn cùng cốc, ta còn là lo lắng..."

"Yên tâm đi!" Ứng Tông Đạo khoát tay chặn lại: "Ta không phải ngoan cố không thay đổi người, thay hình đổi dạng một chút tính không được cái gì."

Tề Tông thân nhẹ nhàng thở ra, trước đó hắn còn một mực lo lắng vị đại nhân này quá ngạo khí, không muốn nghe từ đề nghị của hắn, hiện tại tốt xấu yên tâm. Hắn đang muốn mở miệng lại nói, một trận vội vàng tiếng bước chân đã truyền đến.

"Pháp Vương đại nhân!"

Hàn Vĩnh Thành bước nhanh đến, sắc mặt khó coi. Nhìn thấy Tề Tông thân ở một bên lại nhịn được không nói gì.

"Ừ" Ứng Tông Đạo cũng không ngẩng đầu lên, huyết sắc lông mày bốc lên, giơ lên chén trà bình tĩnh nói ra: "Sự tình gì Tề Tông thân không phải ngoại nhân, có điều gì cứ nói đi."

"Vương Tông Siêu chết!"

Bạch!

Ứng Tông Đạo động tác lập tức dừng lại, ánh mắt của hắn trong nháy mắt đóng ở Hàn Vĩnh Thành trên thân, chỗ sâu trong con ngươi lưu chuyển lên tinh hồng, tàn khốc, ngang ngược hào quang!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 73: Bất An

Chương 73: Bất an

Hợp Tung Đạo võ quán, Trần Hạc Tường tĩnh thất ở trong.

Trần Hạc Tường im lặng cái này không nói một lời, đại não cực tốc chuyển động.

Cái này gọi là Lý Tầm Ý thanh niên tới cửa bái phỏng, không thể nghi ngờ mang đến một cái xấu nhất tin tức. Có Nhạc Bình Sinh ở một bên làm chứng, cho nên hắn đối với Lý Tầm Ý không có bất kỳ hoài nghi gì. Tin tức này cũng đại biểu cho trong lòng của hắn dự cảm vẫn là ứng nghiệm.

Lý Tầm Ý cùng Nhạc Bình Sinh đem Xích Luyện Pháp Vương sự tình kỹ càng nói một bên, một chút chi tiết phía trên Nhạc Bình Sinh cùng Lý Tầm Ý đã thông báo, đơn giản sơ lược, cho nên không có nói tới, phòng ngừa dư thừa phiền phức. Chủ yếu là làm Trần Hạc Tường rõ ràng giải Xích Huyết Giáo đám người này ngựa là vì điều tra Lịch Tranh nguyên nhân cái chết.

"Trần quán chủ, sự tình chính là như vậy."

Lý Tầm Ý bình tĩnh nhìn hướng Trần Hạc Tường:

"Xích Huyết Giáo người, nhân tính mẫn diệt, việc ác bất tận, trong lòng của bọn hắn căn bản không có đạo đức, pháp luật loại vật này. Trần quán chủ vẫn là sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng."

Lúc này Trần Hạc Tường thật chặt nhíu mày.

Hắn không có suy nghĩ Lý Tầm Ý là thế nào biết Lịch Tranh chết cùng Hợp Tung Đạo võ quán có liên quan, chỉ cho là là Xích Huyết Giáo đã điều tra đến một chút mặt mày, Lý Tầm Ý từ Vương Tông Siêu miệng bên trong thẩm vấn ra.

Tại Lịch Tranh tử vong trong chuyện này, Hợp Tung Đạo võ quán cơ hồ không cách nào cãi lại. Trần Hạc Tường rõ ràng Lịch Tranh tử vong cùng Tịch Bắc Thần cùng Lục Hữu Dung không liên hệ chút nào. Nhưng là lấy Xích Huyết Giáo nhất quán đến nay tác phong, lại thế nào có thể sẽ tin tưởng

Hết lần này tới lần khác chính mình phương này không có bất kỳ cái gì có thể chứng minh cùng Lịch Tranh chết không quan hệ chứng cứ. Dù sao Lịch Tranh sai sử bắt cóc những cô bé này, là từ hắn tự tay cứu trở về, hết thảy mọi người nhà còn đã từng tới cửa đến bái tạ, căn bản là không gạt được.

Trần Hạc Tường chưa từng có hối hận qua cứu ra những cô bé này đến, chỉ bất quá hắn sau lưng còn có đông đảo võ quán học viên. Bọn hắn không có lý do gánh chịu Xích Huyết Giáo huyết tinh trả thù. Mà lấy Xích Huyết Giáo có thù tất báo, rất có thể sẽ tác động đến vô tội.

Đồng thời một đạo khác mây đen bò lên trên trong lòng:

Về mặt thời gian phán đoán, cái này tân nhiệm thành chủ đến nhận chức còn không có hai ngày, vừa vặn cùng Xích Huyết Giáo nhân mã xuất hiện thời gian mười phần tiếp cận, là trùng hợp vẫn là đại biểu cái này Tân Thành chủ cũng là Xích Huyết Giáo người

Nếu như là dạng này, như vậy đêm mai Bắc Ngô thành các phương có mặt mũi thế lực liên hợp lại tổ chức tiếp phong yến, rất có thể diễn biến thành một trận Hồng Môn Yến. Ai cũng không biết Xích Huyết Giáo sử dụng dạng gì thủ đoạn đem khống thành

chủ bổ nhiệm. Coi như Biên Hoang vùng này luôn luôn không bị người coi trọng, Xích Huyết Giáo vô khổng bất nhập cũng là một kiện để cho người ta suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ sự tình.

"Tiểu huynh đệ, Trần mỗ người ở chỗ này cám ơn qua. Tin tức này với ta mà nói hết sức trọng yếu."

Trần Hạc Tường hít sâu một hơi, đối với mình suy đoán cũng không có giấu diếm, nói ra:

"Đêm mai thời điểm tại phong mãn lâu, Bắc Ngô thành các phương đầu đầu não não muốn cho mới đến đảm nhiệm thành chủ tổ chức một trận tiếp phong yến, ta hoài nghi cái này Tân Thành chủ cũng là Xích Huyết Giáo người, dù sao, về thời gian quá trùng hợp. Mà lại nguyên bản thành chủ Lịch Tranh chính là Xích Huyết Giáo người, cái này Tân Thành chủ cũng là Xích Huyết Giáo người, không phải là không được sự tình."

"Xích Huyết Giáo tại Biên Hoang đã đến như thế càn rỡ tình trạng "

Lý Tầm Ý lấy làm kinh hãi, chuyện này Nhạc Bình Sinh ngược lại là không có cùng hắn nói qua. Nhưng là vô luận như thế nào cũng nói rõ Xích Huyết Giáo không chỉ có tro tàn lại cháy, lực ảnh hưởng còn tại từ từ mở rộng.

Đây đối với hắn tới nói, là tuyệt đối không thể chịu được sự tình.

Không đợi Lý Tầm Ý mở miệng, Trần Hạc Tường tiếp tục nói ra:

"Ta tại Bắc Ngô thành các phương coi như cho ta một chút chút tình mọn. Huống chi chính Xích Huyết Giáo bản sự chính là qua phố chuột, người người kêu đánh. Chuyện này vào ngày mai tiệc tối bên trên ta sẽ liên hệ các phương, mau chóng đã định một

vòng toàn biện pháp."

Tiếp lấy Trần Hạc Tường nhìn về phía Nhạc Bình Sinh: "Bình Sinh, ngươi bây giờ đi thông tri Lưu Hi bọn hắn, võ quán ta phải nhốt cửa mấy ngày. Để bọn hắn qua hôm nay tạm thời đừng lại tới nơi này. Bất kể là ai, đều không cho phép lưu tại nơi này!

Để bọn hắn chờ ta thông tri, Tiêu Lam trước hết để cho nàng đi Lưu Hi vào nhà ở tạm mấy ngày.

Nhớ kỹ bất kể là ai hỏi tới nguyên nhân, ngươi cũng đừng bảo là. Cùng trận này phong ba đi qua, ta sẽ thông báo tiếp các ngươi."

Hắn là sợ hãi những học viên này tại hắn nơi này luyện võ, mục tiêu quá đại hội bị liên lụy. Lấy Xích Huyết Giáo thủ đoạn, rất khó nói sẽ làm những chuyện gì, hắn dạng này bất quá là phòng hoạn tại mà nhưng mà đã.

Lý Tầm Ý đứng dậy, quả quyết nói ra: "Trần quán chủ, chuyện này ta sẽ lưu lại. Thêm một người thêm một phần lực lượng. Ta cũng tuyệt đối sẽ không để mặc cho Xích Huyết Giáo người ở chỗ này phách lối tứ ngược."

Trần Hạc Tường có chút ngoài ý muốn, phải biết võ giả đụng phải Xích Huyết Giáo dạng này tổ chức đều là chỉ sợ trốn không thoát, mặc dù người trẻ tuổi này võ đạo tựa hồ không yếu, tăng thêm thế lực lớn xuất thân, bất quá nơi này dù sao rời xa Chân Võ Đạo, hắn lại là lẻ loi một mình. Loại tình huống này còn có thể có dạng này đảm phách tâm tính, làm hắn mười phần thưởng thức.

Trần Hạc Tường nhẹ gật đầu:

"Chúng ta xác thực cũng cần ngươi dạng này tuổi trẻ cao thủ, ta liền không giả ý từ chối. Dạng này, ngươi trước hết ở tạm tại ta chỗ này, ta hiện tại đi trước thông tri mấy vị hảo hữu , chờ đến ngày mai trên yến hội ta liên lạc qua thế lực khác về sau, mới

quyết định."

"Tốt, Trần quán chủ, vậy ta liền quấy rầy."

Lý Tầm Ý không có cự tuyệt, nhẹ gật đầu. Đã vị này Trần quán chủ định đem học viên tính tạm thời phân phát, như vậy hắn ở chỗ này cũng sẽ không có cái gì tác động đến vô tội lo lắng.

Cùng Vương Tông Siêu chó cùng rứt giậu khác biệt, tại chính mình có phòng bị về sau, Xích Huyết Giáo nhân mã tuyệt không dám dưới ban ngày ban mặt gióng trống khua chiêng đánh tới cửa. Đêm mai liền có thể liên hợp bên trên một chút thế lực, tăng thêm Xích Huyết Giáo cần các loại điều tra giảm xóc, thời gian ngắn như vậy còn tìm không thấy nơi này.

Sắc trời dần tối, Trần Hạc Tường trong lòng tràn ngập cảm giác cấp bách, không tiếp tục nhiều lời liền đi ra cửa liên hệ bạn bè đi.

Nhạc Bình Sinh lúc này triệu tập tất cả tại võ quán bên trong người, đem Trần Hạc Tường nói lời một công bố, gây nên sóng to gió lớn.

"Vì cái gì a, làm sao đột nhiên phải nhốt cửa a."

"Đúng a, Trần sư phó người đâu "

"Bình Sinh, ngươi không phải đang trêu chọc mọi người chơi a êm đẹp tại sao muốn đóng cửa."

Lưu Hi cùng Tiêu Lam cũng kỳ quái vô cùng, nhìn xem Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh không có giải thích quá nhiều: "Quyết định này Trần sư phó là vừa vặn hạ, không biết là có cái gì chuyện quan trọng. Chờ thêm mấy ngày Trần sư phó sẽ lại xuống thông báo. Hắn nói qua đến lúc đó sẽ hướng các ngươi giải thích nguyên

nhân."

Nghe được Nhạc Bình Sinh nói như vậy, các học viên cứ việc đầy mình đều là nghi vấn, vẫn là ai đi đường nấy.

"Ai nha, " Tiêu Lam mãi lúc sau mới biết nhớ tới cái gì, khẽ kêu một tiếng: "Vậy ta nên làm cái gì a ta không có chỗ có thể đi. . ."

Nhạc Bình Sinh nói ra: "Trần sư phó nói để ngươi tới trước tiểu Hi tỷ vào nhà tài trợ mấy ngày, thời gian sẽ không quá lâu. Mấy ngày nay ta sẽ đợi tại võ quán không quay về, ngươi trước hết ngủ giường của ta đi."

Tiêu Lam trắng nõn trên mặt hơi say rượu: "Ai muốn ngủ giường của ngươi nha."

"Bình Sinh, " Lưu Hi sắc mặt có chút khẩn trương, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh. Hỏi:

"Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra ngươi có phải hay không có chuyện gì giấu diếm ta "

Trần Hạc Tường đột nhiên hạ quyết định như vậy nhất định là võ quán gặp phiền toái rất lớn, từ nghe được cái này thông tri bắt đầu trong lòng của nàng một mực có chút bất an. Mà cảm giác của nàng từ trước đến nay đều rất nhạy cảm.

"Yên tâm."

Nhạc Bình Sinh cười cười:

"Mặc dù có một chút điểm phiền phức, nhưng chuyện này rất nhanh liền có thể giải quyết."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 74: Ngụy Trang

Chương 74: Ngụy trang

Sáng sớm, ở cửa thành trên đất trống, lại lạ thường dòng người phun trào.

Một đạo cường tráng thân ảnh đã không có chút nào khí tức, thành tư thế quỳ bị trói tại một cái cọc gỗ phía trên. Trên mặt cọc gỗ máu me đầm đìa viết vài cái chữ to:

Xích Huyết Giáo dư nghiệt, trừng phạt đúng tội!

Cái này người chết không biết là ai đặt ở nơi này, từ hôm qua buổi chiều đến bây giờ không người nào dám đi đem người cởi xuống. Bắc Ngô thành cư dân vây tại một chỗ, nhìn về phía cái kia quỳ rạp xuống đất thân ảnh nghị luận ầm ĩ.

"Má ơi, là ai làm cứ như vậy để ở chỗ này đơn giản muốn dọa chết người!"

"Ngươi còn không biết a từ hôm qua bắt đầu cái này người chết liền quỳ gối nơi này, thành vệ đội làm ăn gì, làm sao cũng không quản chút nào."

"Thành vệ đội ai gọi những cái này lạn sự a, một cái hai cái đều cùng chăn dê, trong khoảng thời gian này ngươi cái nào thời điểm nhìn thấy qua "

Lúc này cũng có người nhận ra quỳ người chết thân phận, hô

lớn:

"Đây không phải ngày hôm qua cái trên đường hành hung, còn kém chút đem Lý lão đầu tôn nữ cho ngã chết tên súc sinh kia sao !"

"Nguyên lai là tên súc sinh kia ta liền nói như thế lớn khổ người ta có chút nhìn quen mắt đâu! Đây thật là lão thiên có mắt a!"

"Làm tốt, làm tốt a! Là ai ra tay thật sự là làm một kiện đại hảo sự a! Loại này súc sinh nên dạng này để cho người ta để tiếng xấu muôn đời! Phi! Đáng đời!"

Càng ngày càng nhiều người nhận ra Vương Tông Siêu thân phận, hung hăng một ngụm nước miếng nôn trên mặt đất . Còn Xích Huyết Giáo là cái gì cơ hồ liền không có người biết. Bất quá lấy những người này mộc mạc tâm tính nghĩ đến, có thể để loại này danh tự thế lực có thể là vật gì tốt

Chung quanh gọi tốt tiếng mắng chửi bên tai không dứt, trốn ở đám người về sau Phương Minh, Tần Tuyết Y, Phạm Chinh, Tôn Hải Triều bốn người sắc mặt cực độ khó coi. Bọn hắn đi trở về, lại nhìn thấy xe ngựa màn cửa bị nhấc lên, Ứng Tông Đạo con mắt có chút nheo lại.

"Thật sự là thật to gan a..."

Không biết Ứng Tông Đạo là nói giết chết Vương Tông Siêu người hay là đang nói chung quanh bầy tiện dân này, bốn người không nói gì.

"Bao lâu "

Ứng Tông Đạo sắc mặt lộ ra ôn tồn lễ độ tiếu dung, khiến người ta cảm thấy không đến mảy may sát ý nói ra:

"Ta dài bao nhiêu thời gian đều chưa bao giờ gặp như thế gan to bằng trời người "

Phương Minh, Tần Tuyết Y, Phạm Chinh, Tôn Hải Triều bốn người thân thể có chút đã run một cái, cảm giác quanh thân nhiệt độ đều không khỏi thấp xuống mấy phần. Vị này Xích Luyện Pháp Vương càng là biểu hiện ra dạng này tâm bình khí hòa như mộc xuân phong, này tấm mặt nạ dưới đáy càng là ẩn giấu khó có thể tưởng tượng điên cuồng cùng ngang ngược.

Làm đi theo Ứng Tông Đạo thời gian không ngắn bốn người trong lòng lại biết rõ rành rành.

"Vương Tông Siêu dùng qua ta ban cho hắn âm minh Ngưng Huyết đan, tối thiểu tẩy tủy thay máu cũng hoàn thành năm phần, tại cái này thâm sơn cùng cốc, võ đạo trình độ thấp như vậy hạ địa phương, ai có thể giết chết hắn "

Ứng Tông Đạo giống như là nói một mình, ẩn ẩn lộ ra tinh hồng sắc con ngươi nhìn về phía đứng đấy bốn người, nhẹ giọng hỏi: "Các ngươi nghe được tin tức gì "

"Pháp Vương đại nhân, "

Tần Tuyết Y đồng dạng tinh hồng như máu đôi môi động lên:

"Phạm Chinh trước đó suy đoán không có sai, so sánh các nơi nghe được tin tức, Vương Tông Siêu rất có thể là bị không biết cái nào vệ đạo sĩ khám phá thân phận, lại không làm gì được đối phương, mới bị một đường truy sát đến nơi này. Mà lại có cực lớn khả năng cũng không hề rời đi nơi này "

"A "

Ứng Tông Đạo cũng không ngẩng đầu lên, chậm rãi nói ra:

"Trên thực tế bản tọa cũng không quan tâm các ngươi có hay

không tra được đầu mối gì."

"Một ngày!"

Ứng Tông Đạo ánh mắt hờ hững, nhìn xem bốn thủ hạ lãnh khốc nói ra:

"Các ngươi chỉ có cả ngày hôm nay thời gian! Ta mặc kệ cái gì truy sát cái gì vệ đạo sĩ, các ngươi đã lãng phí ta quá nhiều thời gian. Vào hôm nay ban đêm ta dự tiệc sau khi trở về, liền muốn nhìn thấy hung thủ đầu người, nếu như không có, liền dùng trong các ngươi một cái đến sung làm đi!"

Bạch!

Màn cửa trong nháy mắt bị kéo lên, ngựa hơi tê một tiếng mở ra móng.

Bánh xe bắt đầu chuyển động

Đứng tại chỗ, nhìn chăm chú lên Ứng Tông Đạo xe ngựa dần dần từng bước đi đến, bốn người sắc mặt cực độ khó coi.

"Làm sao bây giờ từ hiện tại đến Pháp Vương đại nhân dự tiệc kết thúc nhiều nhất chỉ còn lại sáu canh giờ, thời gian ngắn như vậy làm sao có thể đem hung thủ cho bắt tới "

Tôn Hải Triều nhìn về phía Tần Tuyết Y.

Bọn hắn cái này một nhóm người bên trong, là thuộc Tần Tuyết Y tu vi võ đạo cùng đầu não thủ đoạn lợi hại nhất, chính là yêu nhất nổi điên Vương Tông Siêu đều rất chịu phục Tần Tuyết Y nữ nhân này.

"Chưa hẳn không có khả năng!"

Tần Tuyết Y hít sâu một hơi:

"Xem ra chúng ta những người này luân phiên thất bại đã bị Pháp Vương đại nhân mất hết thể diện, kiên nhẫn đến cực hạn. Chuyện này nói đến, chỉ cần hung thủ không hề rời đi, liền có rất lớn cơ hội."

"Liền sợ tên hung thủ này biết sự hiện hữu của chúng ta, cảm thấy không phải là đối thủ liền đã rời đi!" Phương Minh quét mắt bốn phía, lắc đầu nói.

"Ta cho rằng tên hung thủ này khả năng chạy trốn tính nhiều nhất chỉ có ba thành." Tần Tuyết Y thể hiện ra một loại trí tuệ vững vàng thần sắc, ánh mắt chuyển hướng Vương Tông Siêu quỳ thi thể:

"Cái này vệ đạo sĩ rất thú vị a, người đã chết làm muốn để hắn quỳ gối nơi này, đây là tại hướng chúng ta thị uy vẫn là đang phát tiết phẫn nộ của mình mà một người như vậy chỉ sợ sẽ không biết sự hiện hữu của chúng ta cứ như vậy xám xịt chạy trốn."

Phạm Chinh nhìn xem người đến người đi, thấp giọng nói ra: "Mặc kệ người này có hay không chạy trốn, chúng ta lập tức chia ra điều tra đi, chẳng lẽ các ngươi muốn đem đầu của mình phóng tới đại nhân trên mặt bàn đi "

"Đi!"

Bốn người tứ tán lẫn vào trong dòng người.

Giờ phút này Tần Tuyết Y trong lòng đã có phương hướng. Nàng một đường hỏi thăm, tìm kiếm lấy nàng lưu tâm nhớ kỹ cái gọi là Lý lão đầu cùng cháu gái của hắn. Người nơi này đại đa số nghe đều là chút truyền ngôn, tìm tới Lý lão đầu, nói không chừng chính là một cái đột phá khẩu.

Tần Tuyết Y hình dáng tướng mạo diễm lệ, hỏi thăm tin tức cũng cung cấp không ít tiện lợi, hao tốn gần hai canh giờ, nàng

liền đã tìm được hôm qua Thiên Vương tông siêu bị chặn lại đầu kia đường đi.

Quét mắt chung quanh cảnh tượng, hai bên đường bán hàng rong tiếng rao hàng bên tai không dứt, nếu như không phải trên mặt đất nhìn thấy mà giật mình vết rạn, cho dù ai cũng nhìn không ra tới đây đã từng phát sinh qua một trận cực kỳ kịch liệt chém giết.

Tần Tuyết Y ánh mắt như ngừng lại đếm ngược cái thứ ba bán hàng rong, một cái trên trán quấn lấy băng gạc lão hán.

Chẳng lẽ là hắn

Nàng thân hình chậm rãi, đi tới.

"Cô nương, ngươi yếu điểm cái gì" Lý lão hán chỉ cảm thấy cái này đi tới nữ tử đẹp đến mức không tưởng nổi, không dám nhìn nhiều, ân cần hỏi: "Những cái này đồ ăn đều là tươi mới, tuyệt đối ăn ngon."

Lúc này quầy hàng bên cạnh một cái nho nhỏ đầu xuất hiện một nửa, thận trọng nhìn xem Tần Tuyết Y.

"Thật đáng yêu!"

Tần Tuyết Y cười cười vươn tay tựa hồ muốn sờ sờ tiểu nữ hài đầu. Lý lão hán tôn nữ tựa hồ có chút sợ hãi, đầu co rụt lại, né trở về. Tần Tuyết Y con ngươi chỗ sâu hiện lên một tia lệ khí, tại thường ngày loại này hài đồng máu tươi là nàng thích nhất đồ uống, bất quá bây giờ chỉ có thể nhịn xuống.

Nàng ngẩng đầu lên cười nói:

"Lão trượng, ta không phải tới mua đồ, ta là tới tìm ân nhân, nghe ngóng ngươi nghe ngóng tin tức."

Trương lão hán cảm thấy kỳ quái, nói ra: "Ân nhân cái gì ân nhân "

Tần Tuyết Y làm ra một bộ cảm kích vô cùng thần sắc:

"Trượng phu của ta hôm qua trên đường kém chút bị một cái hung ác đại hán đụng chết, hắn nói nếu không có người cứu được hắn, khả năng ngay cả mệnh đều ném đi. Hắn bây giờ đang ở vào nhà dưỡng thương, muốn cho ta tìm tới vị này ân nhân, hảo hảo cảm tạ hắn một phen. Ngươi có biết hay không vị này ân nhân bây giờ ở nơi nào "

Nghe nữ tử trước mắt nói như vậy, Lý lão hán đột nhiên kích động lên.

"Trượng phu ngươi cũng là thụ vị anh hùng kia đại ân" Lý lão hán kích động đến có chút nói năng lộn xộn: "Người tốt, người tốt nha! Nếu như không phải hắn cháu gái của ta liền gặp..."

Tần Tuyết Y không có hứng thú nghe lão đầu này líu lo không ngừng, gọn gàng dứt khoát mà hỏi: "Lão trượng, ngươi có biết hay không người khác bây giờ ở nơi nào ta muốn đi tự mình bái tạ."

Lý lão hán sửng sốt một chút, nột nột nói: "Vị này anh hùng cũng là gương mặt lạ, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua, bất quá ta xem bọn hắn tựa như là cùng Hoành Luyện võ quán Triệu quán chủ cùng nhau, ngươi có thể đi hỏi một chút Triệu quán chủ, có lẽ hắn biết "

Hoành Luyện võ quán Triệu quán chủ

"Hoành Luyện võ quán đi như thế nào "

Lý lão đầu nói một chút đại khái phương hướng, nhận được tin tức Tần Tuyết Y gật gật đầu, trực tiếp quay người rời đi. Thời gian cấp bách, nàng không tiếp tục cùng lão đầu này lôi kéo ý tứ, chỉ để lại Lý lão hán tại nguyên chỗ thở dài:

"Bộ dáng ngược lại là đẹp vô cùng, chính là tính tình chẳng ra sao cả, một điểm không biết lễ phép. Nhưng tuyệt đối không nên đem ân nhân đắc tội."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 75: Nguy Cơ Tới Gần!

Chương 75: Nguy cơ tới gần!

Hoành Luyện võ quán.

Sân luyện võ không khí ngột ngạt, mỗi cái học viên đều kéo căng lấy khuôn mặt, tựa hồ trong lòng nhẫn nhịn một hơi.

Triệu Tuyết Kỳ hốc mắt sưng đỏ, tựa hồ khóc cả một cái buổi tối bộ dáng. Hai cái chết đi học viên thi thể đã bị người nhà của bọn hắn bi thống nhận trở về. Nàng luôn luôn thích khi dễ Lỗi tử tiểu Cát hai người kia, hiện tại hai người không có, khó tránh khỏi thương tâm.

Đăng đăng. Tiếng đập cửa truyền đến, Triệu Tuyết Kỳ đứng dậy đi ra sân luyện công.

Kẹt kẹt.

Triệu Tuyết Kỳ mở cửa sững sờ, tựa hồ không nghĩ tới là một cái dung mạo diễm lệ nữ tử, buồn bực nói: "Vị tỷ tỷ này, ngươi có chuyện gì "

"Xin hỏi Triệu quán chủ có đây không" nữ nhân này trước mắt một bộ đoan trang thần thái: "Ta là tới tìm Triệu quán chủ."

Lấy Tần Tuyết Y cường đại thể năng hầu như không cần nghỉ ngơi, không đến nửa canh giờ công phu, một đường hỏi thăm nàng liền đã tìm được Hoành Luyện võ quán.

"Ngươi tìm ta cha" nghe được như thế một cái mỹ mạo nữ nhân tìm cha của mình, Triệu Tuyết Kỳ lập tức cảnh giác lên: "Ngươi tìm hắn làm cái gì "

Nữ nhân này là từ đâu tới từ trước tới nay chưa từng gặp qua, chẳng lẽ là lão cha ở bên ngoài vụng trộm tìm tình nhân cũ Triệu Tuyết Kỳ nhìn xem Tần Tuyết Y diễm lệ dung mạo có chút không thích.

Tần Tuyết Y cười cười: "Trước tiên có thể để cho ta đi vào sao ta muốn hướng Triệu quán chủ nghe ngóng một tin tức."

"Cha ta không tại!"

Triệu Tuyết Kỳ dứt khoát trả lời, đang chuẩn bị đóng cửa lại, Tần Tuyết Y trong mắt cơ hồ là không thể phát giác hiện lên một đạo hung quang, một tay nắm đặt tại trên cửa.

Nếu như không phải là vì không phức tạp, Tần Tuyết Y thích nhất cách làm là đem trước mắt cái này không biết trời cao đất rộng nữ hài trói lại, từng đao từng đao, nhẹ nhàng, chậm rãi vạch phá nàng kiều nộn khuôn mặt, sau đó làm nàng tận mắt soi gương nhìn xem chính mình da thịt bên ngoài lật tôn vinh.

Hướng này có thể làm cho Tần Tuyết Y cảm nhận được nhân sinh lớn nhất niềm vui thú.

Bất quá vì mau sớm tìm tới manh mối, nàng vẫn là ôn nhu nhu khí nói ra:

"Muội muội, trượng phu của ta hôm qua trên đường kém chút bị một cái ác hán giết chết, một người tốt cứu được hắn. Ta là vì tạ ơn mới tìm được nơi này tới."

Nghe được Tần Tuyết Y nói như vậy, Triệu Tuyết Kỳ sững sờ, nhớ tới Lỗi tử cùng tiểu Cát hai người nhưng không có vận khí tốt như vậy, hốc mắt ửng đỏ tránh ra thân thể:

"Cha ta thật không tại, không biết hắn lúc nào trở về. Nếu không ngươi tiến đến chờ hắn một hồi đi."

Thật không tại

Mặc dù như thế, Tần Tuyết Y vẫn là đi theo Triệu Tuyết Kỳ đi vào. Xuyên qua sân luyện công, Tần Tuyết Y treo ngoạn vị ý cười quan sát một chút chung quanh học viên luyện tập, trong lòng nghĩ đến:

"Quả nhiên là nông thôn dế nhũi, loại này thứ mất mặt xấu hổ cũng có thể lấy ra mở võ quán a "

Nàng ngồi xuống, Triệu Tuyết Kỳ bưng chén trà đến để lên bàn có chút thương cảm hỏi: "Tỷ tỷ, các ngươi hôm qua cũng gặp phải cái kia ác nhân a "

Tần Tuyết Y làm ra một bộ lòng vẫn còn sợ hãi bộ dáng vỗ ngực một cái: "Đúng vậy a, nếu không phải vị kia ân nhân nhắc nhở, trượng phu của ta chỉ sợ cũng liền không có."

Triệu Tuyết Kỳ ngẩng đầu lên, liền nghĩ tới Lỗi tử cùng tiểu Cát hai người tao ngộ, miễn cưỡng cười nói: "Tỷ tỷ, ngươi là nhìn thấy cha ta cùng bắt lấy hung đồ hai người đi cùng một chỗ mới cho là bọn họ tại chúng ta nơi này đi."

Hai người bọn hắn chuyện gì xảy ra

Tần Tuyết Y trong lòng hơi động, lúc đầu nghĩ chậm rãi moi ra nói đến, không nghĩ tới tiểu cô nương này chính mình nhấc lên. Hồi đáp:

"Ừm, trượng phu của ta làm người từ trước đến nay là tích thủy chi ân dũng tuyền tương báo, hắn bị thương còn không thể xuống đất, chuyên môn để cho ta tới tìm kiếm ân nhân, tốt đến nhà nói lời cảm tạ."

Tiếp lấy lại hỏi: "Hôm qua đến cùng là chuyện gì xảy ra làm sao đột nhiên xuất hiện cái đáng sợ như vậy hung nhân "

Triệu Tuyết Kỳ biết có hạn, đối với mình phụ thân nói tới chính là cái kia Hợp Tung Đạo võ quán học viên bắt lấy hung thủ căn bản khó có thể tin, không biết mình phụ thân vì sao lại nói như vậy. Nàng chỉ đem hôm qua hai người phá vỡ võ quán truy đuổi sự tình đơn giản nói một lần.

"Tỷ tỷ,

Ngươi đến chúng ta nơi này đến cũng vô dụng." Triệu Tuyết Kỳ lắc đầu tiếp lấy nói ra: "Bọn hắn không phải Hoành Luyện võ quán người, trong đó một cái là Hợp Tung Đạo võ quán học viên, một vị khác từ trước tới nay chưa từng gặp qua, nhìn quần áo nhìn cách ăn mặc cũng không quá giống là người nơi này."

"A" Tần Tuyết Y lập tức truy vấn: "Ngươi biết tục danh của hắn sao hiện tại đi nơi nào "

Cái gì hợp tung đạo học viên dạng này con kiến nhỏ nàng không thèm để ý, Tần Tuyết Y chỉ quan tâm truy đuổi Vương Tông Siêu thân phận của người kia.

"Tựa như là gọi..." Triệu Tuyết Kỳ hồi tưởng lại ngày hôm qua cái ác hán tại trong tĩnh thất tiếng gào thét, đã từng hô lên qua người thanh niên kia danh tự, nói: "Lý tìm một... Vẫn là Lý Tầm Ý "

Lý Tầm Ý! Nguyên lai là hắn!

Tần Tuyết Y lập tức lộ ra hưng phấn tiếu dung, lộ ra răng trắng như tuyết.

Nàng tự nhiên nghe nói qua Lý Tầm Ý danh tự. Người này võ đạo thiên phú cực cao không nói, còn lấy thay trời hành đạo làm nhiệm vụ của mình, thích nhất trừng trị ác đồ, xen vào việc của người khác. Nếu như không phải hắn xuất thân Chân Võ Đạo dạng

này tổ chức lớn, sớm đã bị tháo thành tám khối ném đến rãnh nước bẩn bên trong đi.

Liền xem như dạng này hắn cũng trêu chọc xuống tới không biết bao nhiêu cừu gia, Tần Tuyết Y biết rất nhiều quân nhân nhấc lên Lý Tầm Ý danh tự đều hận nghiến răng.

Bất quá nếu là trêu chọc phải Pháp Vương đại nhân, Lý Tầm Ý lại thế nào anh hùng, cũng sẽ biến thành một đầu chó chết.

Tần Tuyết Y mỉm cười.

"Muội muội, vậy ngươi có biết hay không hắn đi chỗ nào "

"Hẳn là đi theo cái kia Hợp Tung Đạo võ quán học viên đi nhà bọn hắn võ quán đi." Triệu Tuyết Kỳ nghĩ nghĩ, lấy một loại không xác định ngữ khí nói ra: "Ta xem bọn hắn hai người là cùng rời đi."

Hợp Tung Đạo võ quán

Tần Tuyết Y nhếch miệng lên một cái tiếu dung:

Tìm được!

"Vậy ta sẽ không quấy rầy!"

Tần Tuyết Y lập tức đứng dậy đi ra ngoài, lười nhác lại cùng Triệu Tuyết Kỳ nói nhảm, chỉ để lại nàng một người không rõ ràng cho lắm sững sờ tại nguyên chỗ.

...

"Tuyết áo, " Tôn Hải Triều nhíu mày, xa xa đánh giá Hợp Tung Đạo võ quán: "Nhà này võ quán vì cái gì vào hôm nay đóng cửa từ chối tiếp khách, cửa đều không mở "

Tần Tuyết Y vẫn không trả lời, một bên Phương Minh sắc mặt tràn đầy âm lãnh mỉm cười:

"Chúng ta tựa hồ là một công nhiều việc a, trước đó ta cùng Phạm Chinh điều tra ra được, Lịch Tranh đã từng sai sử qua trói người hành động, về sau hắn chết, mà người đều là bị nhà này võ quán quán chủ cứu ra "

"Ừ" Tần Tuyết Y ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Phương Minh: "Trọng yếu như vậy một đầu tin tức ngươi vì cái không có hướng Pháp Vương đại nhân báo cáo "

"Tần Tuyết Y, ngươi không muốn tự cho là thông minh." Phương Minh mỉm cười một tiếng nói ra: "Pháp Vương đại nhân muốn là rõ ràng tiền căn hậu quả, ta báo cáo dạng này không đầu không đuôi điều tra kết quả, có thể có cái gì tốt quả ăn "

Tần Tuyết Y hờ hững quét mắt nhìn hắn một cái, Phạm Chinh thì là không để ý đến những cái này, cười lạnh nói ra:

"Đây không phải là vừa vặn nhất cử lưỡng tiện chúng ta đi vào đem người ở bên trong từng cái bắt lấy, ba mươi sáu dạng thủ đoạn lần lượt mời bọn họ nhấm nháp một lần, chẳng phải biết tất cả mọi chuyện "

"Hiện tại không được!"

Tần Tuyết Y ánh mắt sâm nhiên:

"Ban ngày ban mặt, động tĩnh quá lớn! Coi như nơi này là Biên Hoang cũng không được! Huống chi buổi tối tiếp phong yến việc quan hệ Pháp Vương kế hoạch của đại nhân, dạng này xông đi vào chính là trắng trợn cho Pháp Vương đại nhân tìm phiền toái, các ngươi chẳng lẽ muốn chết a "

Tần Tuyết Y kiểu nói này, Phạm Chinh lập tức im lặng. Bốn người bọn họ như thế nào đi nữa Vô Pháp Vô Thiên, đối Ứng Tông Đạo vẫn là có sợ hãi thật sâu.

Tần Tuyết Y xoay người lại nhìn về phía Hợp Tung Đạo võ

quán, xinh đẹp mang trên mặt tàn khốc mỉm cười:

"Ban đêm! Cùng đêm nay tiệc tối bắt đầu về sau, chúng ta liền đi cùng vị này chính nghĩa sứ giả nói chuyện tâm tình đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 76: Có Mặt!

Chương 76: Có mặt!

Võ hội trước đó, tân nhiệm thành chủ tiếp phong yến biến thành Bắc Ngô thành hạng nhất đại sự.

Tại sắc trời thời gian dần trôi qua tối xuống về sau, mấy chục đỡ xe ngựa hội tụ tại phong mãn lâu cổng, chắn phải là chật như nêm cối. Ngựa kéo xe thớt từng cái nhìn qua thần tuấn phi thường, hiển nhiên có không tầm thường huyết thống.

Xe ngựa toa xe tạo hình tinh tế quý khí, nhiều như rừng tụ tập cùng một chỗ, cũng có một chút Nhạc Bình Sinh kiếp trước xe sang trọng tụ tập tư thế.

Từng cái hoặc hung thần ác sát, hoặc là quý khí bức người khuôn mặt đi vào phong mãn lâu, lẫn nhau ở giữa chào hỏi. Mặc kệ các phương tại ngày xưa có như thế nào xung đột, tại thời gian này địa điểm này, người người đều vẻ mặt tươi cười cao đàm khoát luận, phảng phất dĩ vãng nghỉ lễ căn bản không tồn tại đồng dạng.

Dù sao đối với thế giới này người tới nói, thành chủ tiếp phong yến thì tương đương với một lần Bắc Ngô thành thượng lưu thế lực tụ hội. Ngày xưa ma sát việc nhỏ, quan sát người mới này thành chủ cổ tay cùng thái độ chuyện lớn.

Việc này liên quan tất cả mọi người lợi ích.

Cả tòa phong mãn lâu đã bị bao hết xuống tới, không tiếp nhận gì tán khách. Trận này yến hội chính là còn sót lại tam đại bang phái, cùng cơ hồ lũng đoạn nguyên liệu nấu ăn, dược liệu, quặng sắt, mùi thuốc lá các loại làm ăn ba đại thương nhân dắt đầu.

Nói là thương nhân, trên thực tế từng cái đều có vũ lực mang theo, mà lại cũng không tính yếu. Lòng bàn tay của bọn họ như trên dạng nuôi dưỡng một nhóm lớn Võ sư. Tại Biên Hoang chỗ như vậy, không có cường đại vũ lực mang theo, lớn hơn nữa cơ nghiệp cũng chính là không trung lâu các mà thôi, lúc nào cũng có thể bị người khác cho cướp đi.

Trần Hạc Tường cùng một nhóm võ quán quán chủ, một nhóm ước chừng mười mấy người, bước vào phong mãn lâu. Bắc Ngô thành tất cả lớn nhỏ võ quán mấy chục nhà, cũng không phải là ai cũng có tư cách có thể tham gia trận này tiếp phong yến. Bất quá võ quán một phương này thế lực mặc dù lỏng lẻo nhưng cũng không nhỏ. Danh khí cùng uy vọng ẩn ẩn lấy Trần Hạc Tường cầm đầu võ quán quán chủ đương nhiên là nhất định phải mời.

"Trần quán chủ!"

Tại đại đường tiếp khách chủ sự phương một trong, cầm giữ nguyên liệu nấu ăn thu mua buôn bán Từ Bang thành cười ha ha lấy nghênh đón đi lên:

"Triệu quán chủ, Tề quán chủ, Hoàng quán chủ. . . Đã lâu không gặp."

Từ Bang thành một cái không rơi, lần lượt điểm ra đến, chắp tay:

"Trần quán chủ, ta muốn ở chỗ này tiếp khách, liền không bồi các vị tiến vào. Xin không nên phiền lòng, một hồi khai tiệc ta hảo hảo cùng các vị uống một chén. Tiểu Tống, ngươi đem thay thế ta đem các vị quán chủ đưa vào đi."

Sau lưng một người trẻ tuổi đi tới, Từ Bang thành tiếp lấy nói ra: "Chiếu cố không chu toàn địa phương mời các vị rộng lòng tha thứ rộng lòng tha thứ."

"Từ lão bản ngươi quá khách khí. Chúng ta những cái này quân nhân không có quá nhiều coi trọng."

Trần Hạc Tường một phương đám người khách khí đáp lễ về sau, đi theo cái này Tiểu Tống, hướng về phòng khách riêng đi đến.

Lần này tiếp phong yến tham dự nhân số quá nhiều, đại đường căn bản dung không được nhiều như vậy tịch. Phong mãn lâu đem phòng khách riêng bố trí một chút, làm yến hội sân bãi. Lục tục người càng ngày càng nhiều.

Một nhóm mười mấy người trên bàn an vị về sau, Hoàng Vinh hạ giọng hỏi hướng Trần Hạc Tường:

"Trần quán chủ, chuyện này không thể coi thường, ngươi định làm gì "

"Ta cần cẩn thận quan sát một chút." Trần Hạc Tường đặt chén trà xuống, lộ ra một cái nụ cười nhẹ nhõm: "Chuyện này nhìn so ta tưởng tượng muốn dễ dàng rất nhiều."

Nếu như xác định cái này thành chủ cũng là Xích Huyết Giáo người, chuyện này một khi bị xuyên phá. Như vậy Trần Hạc Tường có thể tưởng tượng đến Bắc Ngô thành các phương nhân mã sẽ làm ra như thế nào phản ứng.

Cẩn thận hồi tưởng một chút Lịch Tranh điệu thấp cùng thâm cư không ra ngoài, chỉ sợ sẽ là sợ hãi thân phận của mình bạo lộ ra mới có thể làm như vậy. Dù sao Xích Huyết Giáo bởi vì công pháp nguyên nhân nhận ra lần rất cao, động thủ khó mà ngụy trang.

Lịch Tranh rất thông minh để mặc cho từng cái thế lực mặc kệ, Bắc Ngô thành bản thổ thế lực cũng vui vẻ đến ở đây, lúc này mới

đạt thành nước sông không phạm nước giếng tế nhị cân bằng.

Không có vô số ánh mắt tụ tập tại trên người mình, Lịch Tranh mới tốt bí mật làm chút việc không thể lộ ra ngoài. Liền xem như lộ ra một chút mánh khóe, cũng không người nào nguyện ý đi truy cứu. Dù sao dạng này một cái so như bài trí thành chủ, mới là bản thổ thế lực cần có.

Lần này tiếp phong yến trên thực tế cũng là lấy cái này tam đại bang phái, cùng tam đại thương nhân làm đại biểu một lần dò xét. Bọn hắn muốn thăm dò rõ ràng cái này tân nhiệm thành chủ Tề Tông thân tâm tính. Nếu như còn có thể đuổi theo đảm nhiệm thành chủ Lịch Tranh, vậy liền không thể tốt hơn.

Dù sao mấy năm này đến nay, rất nhiều nhà đều nếm đến phủ thành chủ so như bài trí sau ngon ngọt, từ kiệm thành sang dễ dàng, từ sang thành kiệm khó. Mặc kệ là phương nào, trong nội tâm đều đã treo lên liên hợp lại tước bỏ tân nhiệm thành chủ chủ ý.

Có điểm này làm cơ sở, muốn giải khai lần này Xích Luyện Pháp Vương tình thế nguy hiểm cũng liền dễ dàng rất nhiều.

Xích Luyện Pháp Vương lợi hại hơn nữa, hắn cũng chỉ có một người. Bắc Ngô thành bản thổ thế lực liên hợp lại nhân thủ nhiều như vậy, cái này cái gọi là Xích Luyện Pháp Vương lại thế nào hung hãn, cũng muốn rơi vào cái thịt nát xương tan hạ tràng. Về điểm này mặt, hắn cùng Lý Tầm Ý cách nhìn khác biệt.

Dù sao Xích Huyết Giáo đã không phải là lấy trước kia cái cường thịnh tà giáo. Lại bị tiêu diệt qua một lần về sau ngoại trừ Thần Luân Pháp Vương, còn lại ba cái Pháp Vương rất có thể là người lùn bên trong nhổ lớn cái, đẩy ra cho đủ số.

Trần Hạc Tường trong lòng rõ ràng, các loại manh mối hội tụ vào một chỗ, cái này tân nhiệm thành chủ có rất lớn khả năng

chính là Xích Huyết Giáo người. Bất quá có câu nói gọi là ván đã đóng thuyền, trước đó đủ loại chi tiết đều là đóng ở trên bảng cái đinh, hắn còn cần tiến hành sau cùng xác nhận.

Mà lại Tân Thành chủ đối với các phe thái độ cũng là rất trọng yếu nhân tố. Nếu như sau cùng một viên cái đinh cũng đinh đi vào, như vậy yến hội qua đi, Trần Hạc Tường sẽ mau chóng liên hệ các phương, triển khai vây quét.

"Các vị, chuyện này can hệ trọng đại, không riêng gì tiêu diệt tà giáo. Nếu như là làm thành, đối với chúng ta võ quán một phương này thanh danh cũng có rất lớn chỗ tốt."

Đang ngồi hơn mười vị võ quán quán chủ gật gật đầu. Trong lòng lại có chút xem thường. Dù sao nghe hắn nói tới Xích Huyết Giáo một phương này chỉ có chút ít mấy người, Trần Hạc Tường như thế thận trọng đối đãi thực sự có chút chuyện bé xé ra to.

Ngay vào lúc này, người người nhốn nháo, trên cơ bản đã là không còn chỗ ngồi. Cổng một trận ồn ào, sau đó truyền đến một tiếng cao giọng hô to:

"Bắc Ngô thành Tề Tông thân Tề thành chủ đã đến, cho mời ____ "

Soạt lập tức, người đang ngồi toàn bộ đứng lên, đồng loạt quay đầu nhìn về phía cổng.

Một cái cẩm bào nam tử trung niên, mặt trắng không râu, treo nụ cười ấm áp, tại một đại bang người chen chúc hạ đi đến. Một mảng lớn vấn an âm thanh lập tức thủy triều đồng dạng tuôn đi qua, Tề Tông thân một bên mỉm cười, một bên chắp tay thăm hỏi.

Ở phía sau hắn, Ứng Tông Đạo trải qua một phen trang phục, hững hờ theo ở phía sau. Lông mày của hắn không biết trải qua thủ đoạn gì tạm thời trở nên đen nhánh, trên mặt mang thú vị ý

cười, giống như là nhìn một đám hầu tử gánh xiếc, nhìn xem chung quanh chen tới đám người.

"Ân đây là người nào "

Trần Hạc Tường ánh mắt như ngừng lại Ứng Tông Đạo trên thân.

Một cỗ không có chút nào lý do, bất an mãnh liệt, phun lên trong lòng của hắn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 77: Dạ Tập!

Chương 77: Dạ tập!

Ánh trăng rơi vãi, phá lệ sáng tỏ, cả tòa thành trì đều phảng phất lồng lên một tầng ngân sa.

Hợp Tung Đạo võ quán sân luyện võ trống rỗng.

Bởi vì Lưu Hi không có ở đây duyên cớ, Trần Hạc Tường sau khi đi, Nhạc Bình Sinh chỉ có thể tự mình động thủ đơn giản làm một trận cơm tối. Cũng may trong phòng bếp còn có một số còn lại nguyên liệu nấu ăn, bận rộn một phen về sau, Nhạc Bình Sinh cùng Lý Tầm Ý hai người ngồi tại trước bàn vừa ăn cơm một bên nói chuyện với nhau.

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh phong quyển tàn vân đem thức ăn quét vào trong bụng, Lý Tầm Ý muốn nói lại thôi, rốt cục không nhịn được hỏi:

"Nhạc huynh, ngươi tu vi võ đạo có thể nói là ta tại thế hệ thanh niên bên trong, cuộc đời ít thấy, không biết lão sư của ngươi là vị nào "

"Lão sư của ta" Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên: "Trần quán chủ ngươi không phải thấy qua a "

Trần quán chủ làm sao có thể

Lý Tầm Ý coi là Nhạc Bình Sinh không nguyện ý đàm luận

chuyện này, không tiếp tục hỏi nhiều. Nhưng là trong lòng của hắn vô cùng rõ ràng, lấy Trần Hạc Tường tu vi võ đạo là tuyệt đối không có khả năng điều giáo ra dạng này một cái tuổi trẻ mà cường hãn đệ tử.

Đừng nói là Biên Hoang chỗ như vậy, chính là Trung Vực các đại đỉnh tiêm thế gia tông phái, thậm chí là Trung Châu võ đạo thánh địa, đều rất khó nói có hay không còn trẻ như vậy lợi hại như vậy đệ tử.

Trung Vực lợi hại võ giả như mây, có đầy đủ thêm ví dụ chứng minh, tại không có từng ăn Hoang Cổ linh dược dạng này thiên tài địa bảo tình huống dưới, vẻn vẹn nương tựa theo cá nhân khổ tu là không thể nào còn trẻ như vậy liền có được mạnh như vậy lực lượng.

Tại Lý Tầm Ý nhìn, Nhạc Bình Sinh tuổi tác còn muốn so với mình nhỏ hơn không ít, nhưng là chân chính giao thủ với nhau chính mình rõ ràng không phải là đối thủ. Điểm này từ cùng Vương Tông Siêu cuộc chiến đấu kia liền rất có thể nói rõ vấn đề.

Lấy cái kia một trận chiến đấu Nhạc Bình Sinh biểu hiện ra lực lượng, hắn tối thiểu cũng là đạt tới hổ báo lôi âm cảnh giới, tẩy tủy thay máu tiến độ đạt đến bảy thành trở lên võ giả. Sẽ liên lạc lại đến tuổi của hắn, coi như lấy Lý Tầm Ý kiến thức rộng rãi, đều không thể không chấn kinh.

Nhạc Bình Sinh vừa vặn nhớ tới hắn một mực tìm kiếm tin tức, thuận miệng hỏi: "Ngươi biết Tinh Thần Liệt Túc Tông a ở chỗ nào "

"Biết một chút." Lý Tầm Ý mặc dù cảm thấy kỳ quái, vẫn là hồi đáp: "Cái này tông môn theo chính bọn hắn tuyên dương hiển thị phong quang qua một hồi, bất quá vậy cũng là Bắc Hoang võ đạo giới còn không có tạo dựng lên thời điểm sự tình. Bất quá lấy hiện tại tới nói đại khái miễn cưỡng có thể cũng coi là một cái Nhị lưu

tông phái đi. Tựa như là bởi vì hạch tâm võ đạo truyền thừa mất đi nguyên nhân."

Tựa như là tới đàm tính, Lý Tầm Ý nhiều lời hai câu:

"Bất quá nói đến tông phái này quả thật có chút không tầm thường, chính bọn hắn tuyên dương đã từng phong quang cũng hẳn là thật. Mặc dù bọn hắn hiện tại giống như di chuyển đến Trung Vực bên ngoài vòng, tương đối dải đất trung tâm có chênh lệch chút ít xa.

Bất quá dù sao trải qua Đại Hoang Thần Triêu phá diệt cùng tân triều quật khởi, mặc dù suy yếu đi thế mà còn ngoan cường tồn tại, đây chính là một kiện chuyện rất khó khăn tình. Phải biết hiện tại đại đa số thế gia cũng tốt, tông phái cũng tốt, đều không có dài như vậy lịch sử. Nhạc huynh, ngươi hỏi cái này làm cái gì "

"Nhận ủy thác của người, ta phải đi tông phái này đi một chuyến." Nhạc Bình Sinh không có giải thích quá nhiều, đơn giản nói.

"A" Lý Tầm Ý có chút ngoài ý muốn nói ra: "Nhạc huynh, đi qua tông phái này về sau đâu là muốn trở về còn lưu tại Trung Vực xông xáo một phen "

"Khả năng một đoạn thời gian rất dài cũng sẽ không trở về." Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ: "Vừa vặn ta muốn lưu ở Trung Vực hảo hảo mở mang kiến thức một chút."

Lý Tầm Ý tán đồng gật gật đầu: "Nhạc huynh, lấy tiềm lực của ngươi, nơi này ao nước thật sự là quá nhỏ quá nhỏ bé, không có ngươi thi triển quyền cước chỗ trống. Chỉ có đến Trung Vực như thế gió nổi mây phun địa phương, mới là ngươi ta còn trẻ như vậy quân nhân sân khấu."

Hắn chân thành nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Chúng ta Chân Võ Đạo chỉ còn thiếu Nhạc huynh dạng này tiềm lực vô hạn võ giả, chúng ta Chân Võ Đạo là tán tu tụ tập tông phái, mặc dù treo một cái tông phái tên tuổi, trên thực tế bất quá là một tổ chức mà thôi. Mà lại nội bộ tổ chức không có quá nhiều quy củ, cũng sẽ không hạn chế tự do của ngươi. Nếu như ngươi có hứng thú, ta có thể vì ngươi dẫn tiến.

"

Chân Võ Đạo

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, nhưng vẫn là gọn gàng dứt khoát mà hỏi:

"Ta cần bỏ ra cái gì ta có thể được cái gì "

Trên thế giới không có vô duyên vô cớ tình yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận, được cái gì liền muốn bỏ ra cái gì, lấy Nhạc Bình Sinh kinh lịch tới nói, đây chính là tuyệt đối chân lý.

Lý Tầm Ý đối Nhạc Bình Sinh ngay thẳng vấn đề không có chút nào để ý, giải thích nói:

"Nói như vậy, nhất định phải hình dung, có thể nói Chân Võ Đạo chính là một cái tiêu cục, công hội. Chúng ta có kênh đặc thù xác nhận đến đủ loại nhiệm vụ. Tỉ như truy sát các loại giang dương đại đạo, võ đạo bại hoại dạng này trừng trị tội ác nhiệm vụ. Thu lấy thù lao đồng thời cũng có thể tăng lên cấp bậc.

Mà lại ngươi có thể yên tâm, khi nam phách nữ, thương thiên hại lí nhiệm vụ tuyệt đối sẽ không xuất hiện. Trừ cái đó ra, ngươi có thể thông qua hướng tổ chức cống hiến các loại thiên tài địa bảo cũng tốt, công pháp cũng tốt, chỉ cần là vật có giá trị, liền có thể đồng giá đổi lấy một chút ngươi muốn tin tức hoặc là đồ vật. Thậm chí các loại đỉnh tiêm dược sư nấu luyện trân quý đan dược đều có."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, mặc dù Lý Tầm Ý đại khái nói mấy điểm khác biệt kỹ càng, nhưng là nghe xuống tới cái này Chân Võ Đạo giống như là một cái hai đạo con buôn, chỉ bất quá có đầy đủ uy tín, có thể làm cho gia nhập tán tu đám võ giả đầy đủ tín nhiệm.

Dạng này tổ chức tựa như là Nhạc Bình Sinh kiếp trước ngân hàng, một khi xuất hiện tín nhiệm nguy cơ, sụp đổ chính là thời gian một cái nháy mắt. Nói rõ tổ chức này sáng lập người vẫn là mười phần có bản lĩnh.

Cái gì thiên tài địa bảo cùng võ đạo công pháp, có lẽ là cái khác tán tu võ giả chạy theo như vịt đồ vật, bất quá đối với hắn cơ bản không hề có tác dụng. Cho nên điểm này, Nhạc Bình Sinh căn bản không để trong lòng.

Linh năng chuyển hóa năng lực tồn tại làm hắn đối cái gọi là dược thiện, tẩy thân canh nhu cầu hạ xuống thấp nhất, mà lại thu hoạch được đường tắt cùng hiệu quả bên trên cũng muốn mạnh mẽ rất nhiều. Tội ác linh hồn chỗ nào cũng sẽ không thiếu khuyết, có điểm này với hắn mà nói như vậy đủ rồi.

Duy nhất làm hắn xem trọng chính là Chân Võ Đạo tin tức con đường. Đây mới là hắn chân chính vô cùng cần thiết đồ vật.

"Chuyện này ta sẽ cân nhắc." Nhạc Bình Sinh không có lập tức đáp ứng, cái này Chân Võ Đạo chỉ là hắn biết tin tức con đường một trong, hỏi: "Nếu như ta quyết định gia nhập, hẳn là đi nơi nào tìm ngươi "

"Không cần tới tìm ta." Lý Tầm Ý để chén xuống đũa, từ bên hông lấy ra một khối nho nhỏ ngọc bài, nói ra:

"Đây là nhất định cấp bậc thành viên mới có đề cử bài, đã ghi lại ở Chân Võ Đạo nội bộ trong hồ sơ, cầm cái này đi Trung Vực Vân Châu phong hoa thành Chân Võ Đạo tổng bộ liền có thể, đến

lúc đó sẽ có người cùng ta xác nhận.

Xác nhận qua đi ngươi chính là Chân Võ Đạo thành viên chính thức. Nếu như ngươi cải biến chủ ý, không nghĩ gia nhập, có cơ hội trả lại cho ta chính là."

Nhạc Bình Sinh không có cự tuyệt, nhận lấy cái ngọc bài này.

Cơm nước xong xuôi thu thập qua bát đũa về sau, Lý Tầm Ý đi sân luyện công minh tưởng luyện công. Nhạc Bình Sinh thì là trở về phòng ngồi khoanh chân ở trên giường, bền lòng vững dạ vận chuyển lên 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】.

Bóng đêm dần dần sâu.

Hợp Tung Đạo võ quán bên ngoài năm thân ảnh giống như quỷ mị, đứng ở cổng.

"Tôn Hải Triều, chúng ta đi bắt Lý Tầm Ý, ngươi đi đem võ quán những người khác khống chế lại."

Tần Tuyết Y âm lãnh mà mềm mại đáng yêu thanh âm trong gió phiêu tán:

"Hiện tại, cùng đi cùng vị kia chính nghĩa sứ giả chào hỏi đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 78: Thổ Khí Như Lôi!

Chương 78: Thổ khí như lôi!

Trong tĩnh thất, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, ba mươi sáu cái đạt thành tiểu chu thiên tuần hoàn mệnh khiếu chậm rãi chấn động.

Tại hắn rõ ràng cảm giác bên trong, trong không khí có mặt khắp nơi một loại nào đó không hiểu hạt năng lượng bị dẫn dắt, thu nạp, sau đó lại lần bị phun ra nuốt vào ra, từng chút từng chút tẩm bổ cường hóa lấy toàn thân.

Đã mở ra ba mươi sáu cái mệnh khiếu tại cảm giác ở trong liền phảng phất từng cái nho nhỏ lỗ đen, bóng tối vô tận bên trong, ẩn giấu lực lượng kinh người.

Mà lại từ khi đạt thành tiểu chu thiên tuần hoàn về sau, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 phát sinh một cái biến hóa rất lớn, tựa hồ ba mươi sáu cái mệnh khiếu sinh ra một loại nào đó thần bí cộng hưởng, cho dù là Nhạc Bình Sinh không có vận chuyển hô hấp pháp, tại cái này kì lạ tuần hoàn tác dụng dưới thế mà tự chủ thôi động lên 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】.

Ý vị này, Nhạc Bình Sinh lực lượng không giờ khắc nào không tại mạnh lên. Mặc dù tăng trưởng biên độ cực kỳ nhỏ, nhưng là thắng ở cơ hồ sẽ không đoạn tuyệt tiếp tục tính lên.

Tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 lợi dụng linh năng tác dụng xung kích đến tiểu thành tình trạng về sau, 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 phía trên chân chính thần bí võ đạo, Nhạc Bình Sinh rốt cục có thể tiến hành bước đầu học tập.

Bí truyền võ đạo: 【 Băng Thần Tinh Trùng 】

Môn này võ đạo tại giai đoạn sơ cấp có thể câu thông kết nối đã bị đả thông: Hơi u, cùng chuyển, huyết tráng, cùng chấn, thông trạch, Tuyền Cơ. . . Mười tám cái mệnh khiếu, lấy cùng tần suất cộng hưởng, cổ động nhân thể ngũ tạng lục phủ cộng đồng phát lực, cân đối phối hợp toàn thân cơ thể, lấy âm thanh đánh phương thức phát động công kích, thậm chí có thể không nhìn thẳng nhân thể phòng ngự, trực tiếp trùng kích suy tư của người ý thức!

Môn này võ đạo tiến thêm một bước trung cấp giai đoạn, chính là đem câu thông liên tiếp cộng hưởng mệnh khiếu số lượng khuếch trương tăng gấp đôi, đạt tới ba mươi sáu số lượng. Bất quá đối với Nhạc Bình Sinh tới nói là lúc sau sự tình.

Đây là trước mắt Nhạc Bình Sinh có thể học tập hai môn võ đạo đấu pháp một trong. Cũng là độ khó tương đối khá thấp, hắn trong thời gian ngắn như vậy học được một hạng thủ đoạn.

Xích Huyết Giáo hành tung khó mà xác định, không cách nào chủ động xuất kích. Tại bọn hắn tiến đến trước đó Nhạc Bình Sinh nắm chặt tu hành lấy các loại tăng cường sức chiến đấu thủ đoạn.

Ân Nhạc Bình Sinh lỗ tai nhẹ nhàng khẽ động.

Tiếng bước chân rất nhỏ truyền tới từ xa xa, lấy hắn hiện tại cường đại cảm biết, cứ tới người cơ hồ là không có phát ra cái gì tiếng vang, cơ hồ vẫn là lập tức liền bị hắn bắt được.

Ầm!

Đột nhiên, toàn bộ tĩnh thất cửa bị mãnh liệt xông mở, chính xác tới nói, như trong gió một mảnh lá cây bay ra ngoài, bị một cỗ đại lực sinh sinh đánh bay!

"A nơi này lại có chỉ con chuột nhỏ. . ."

Âm trầm thanh âm truyền đến.

Sau đó dưới ánh trăng, một đạo âm ảnh dọc theo tiến đến, một thân ảnh không kiêng nể gì cả, không có chút nào che lấp hành tích ý tứ, đi vào phòng. Đồng thời trên mặt của hắn còn có một số ngoài ý muốn, lấy một loại nhìn về phía muốn đồ tể gà chó đồng dạng ánh mắt quét về phía Nhạc Bình Sinh.

Tôn Hải Triều ánh mắt tàn nhẫn đánh giá Nhạc Bình Sinh, cảm thấy có chút kỳ quái. Từ Hợp Tung Đạo võ quán hậu viện hàng này sắp xếp phòng ốc đi tìm đến, thế mà chỉ có trước mắt tiểu tử này một người. Nhìn qua cũng là võ quán học viên. Bất quá học viên khác đều đã bị phân phát, làm sao tiểu tử này vẫn còn lưu tại nơi này

Sớm biết chỉ có một người này, Tần Tuyết Y cần gì phải lớn đề tiểu làm chuyên môn để cho mình người tới bắt.

Tôn Hải Triều lập tức cảm thấy có một ít nhàm chán, vốn cho rằng có thể chơi một chút thú vị trò chơi mèo vờn chuột, kết quả tiểu tử này một bộ yếu đuối dáng vẻ, cái này còn thế nào tìm thú vui

Hắn không dùng được dạng gì thủ đoạn đều phải gấp bội cẩn thận, bằng không không cẩn thận liền đem trước mắt tiểu tử này cho đùa chơi chết.

Mặc dù Nhạc Bình Sinh một bộ im lặng dáng vẻ, Tôn Hải Triều nhưng không có suy nghĩ nhiều, trêu tức mà hỏi:

"Đáng thương tiểu tử, những người khác đâu chẳng lẽ toà này

võ quán bên trong liền ngươi cùng Lý Tầm Ý hai người "

Quả nhiên là Xích Huyết Giáo.

Bất quá người này tựa hồ không phải cái gọi là Xích Luyện Pháp Vương, cũng không biết Xích Luyện Pháp Vương có phải hay không cũng tới.

Cơ hồ là trong nháy mắt liền đã xác định thân phận của người đến,

Nhạc Bình Sinh không nói gì, bên tai bảo trì độ cao cảm giác đồng thời, lại lần nữa truyền đến khác động tĩnh.

Kia là Lý Tầm Ý vị trí truyền tới động tĩnh. Tựa hồ Xích Huyết Giáo người chia binh hai đường, ngoại trừ trước mắt người này, mặt khác đã đi tìm đang luyện công trên trận Lý Tầm Ý.

Xích Huyết Giáo đám người hành tung không biết, từ Vương Tông Siêu miệng bên trong cũng không hỏi ra. Nhạc Bình Sinh sở dĩ yêu cầu lưu tại võ quán bên trong, chính là tại ôm cây đợi thỏ.

Mà bây giờ, con thỏ tới cửa.

Bị sợ choáng váng a

Gặp Nhạc Bình Sinh nhìn xem hắn không rên một tiếng, Tôn Hải Triều đương nhiên cho rằng như vậy. Lông mày của hắn bốc lên cười khinh bỉ cười, tiếp tục nói:

"Tiểu tử, ngươi sợ choáng váng a, ngoại trừ Lý Tầm Ý bên ngoài có phải hay không chỉ một mình ngươi "

Vẫn không có đạt được trả lời, trong mắt tiểu tử này im lặng im ắng, một bộ bị dọa sợ đến bộ dáng. Tôn Hải Triều nhe răng cười một tiếng lười nhác lại nói nhảm.

Tiểu tử này đã sợ choáng váng, liền để đau đớn đến làm hắn

thanh tỉnh, lấy hắn thường dùng thủ pháp, chính là chọn trước đoạn tiểu tử này gân tay gân chân lại nói!

"Xích Luyện Pháp Vương có tới không "

Nhạc Bình Sinh đột nhiên mở miệng, thanh âm truyền đến Tôn Hải Triều trong lỗ tai, làm cả người hắn đều sửng sốt một chút, lập tức, hắn một mặt không thể tưởng tượng nổi mỉa mai cùng ác độc:

"Thứ không biết chết sống, xó xỉnh bên trong dế nhũi biết một chút tin tức mà thôi, cũng dám ở trước mặt ta khoe khoang "

Ông!

Tôn Hải Triều một bước phóng ra, đạp vỡ gạch mặt, đồng thời cánh tay huy động, vỏ kiếm chấn động, một đạo thê lương kiếm quang, bôn tẩu như Lôi Cức, nương theo lấy tiếng rít, trong chớp mắt ám sát đến Nhạc Bình Sinh khoanh chân ngồi ngay ngắn địa phương!

Âm tàn xảo trá, kiếm quang như là rắn độc tinh chuẩn cắn về phía Nhạc Bình Sinh hai tay hai chân.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên.

Soạt một chút, thân thể của hắn đột nhiên lui về phía sau! Phần lưng đã dựa vào vách tường, trong ánh mắt lưu chuyển lên lãnh khốc hào quang, thần sắc không thay đổi chút nào, tựa như là sớm đã có chuẩn bị, lồng ngực đột nhiên nâng lên, sau đó ——

"Rống!"

Kiếm đến thời điểm, hắn mười tám cái mệnh khiếu cùng nhau chấn động, ngực bụng phồng lên, đột nhiên một hơi phun ra! Thẳng tắp một đầu bạch tuyến giữa trời nổ tung, phát ra ầm ầm thanh âm, ở trong mắt Tôn Hải Triều, tựa như là từ trong mồm

phun ra một tia chớp đồng dạng!

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại kinh khủng thể năng, cái này trong bụng một hơi, trải qua thể nóng chi bốc hơi đột nhiên phun ra, bạch khí như sấm, đập nện tại người bình thường trên thân trọn vẹn có thể sống sinh sinh đem người đánh chết.

Ầm!

Đầu này bạch tuyến nhanh chóng như sấm, so với Tôn Hải Triều kiếm quang càng thêm cấp tốc! Càng mãnh liệt hơn! Giữa trời một chút đụng vào kiếm quang bên trên nổ tung, đồng thời một cỗ mãnh liệt cuồng phong không có chút nào lý do từ bốn phương tám hướng phồng lên, cả tòa phòng đều không chịu nổi tiếp nhận đồng dạng kịch liệt đung đưa.

Bạch bạch bạch!

Kiếm quang bị tạc liên tục rung động, bá đạo kình lực truyền đến, Tôn Hải Triều liên tiếp lui về phía sau, cơ hồ ngay cả trên tay kiếm khí đều muốn cầm không được, chỉ cảm thấy choáng đầu ù tai, mắt nổi đom đóm!

Tôn Hải Triều sắc mặt cuồng biến, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, tựa như là bị người từ đầu đến chân rót một chậu nước đá, chỉ cảm thấy toàn thân cực độ băng lãnh. Hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Nhạc Bình Sinh chấn kinh cuồng hống nói:

"Ngươi! Ngươi! Làm sao có thể ngươi đến cùng là ai!"

Thổ khí như lôi! Thổ khí như lôi! Đây tuyệt đối không phải trúc cơ ba bước giai đoạn võ giả có thể có thủ đoạn! Chỉ có cùng Pháp Vương đại nhân đồng dạng đánh vỡ nhân thể lực quan, mở ra Tinh Nguyên Thần giấu võ đạo nhà mới có thể làm đến!

Làm sao có thể! Làm sao có thể!

Thời khắc này Tôn Hải Triều lông tơ đứng đấy, đều ở trong lòng bàn tay cảm giác đã không còn sót lại chút gì. Loại tình thế này phát triển không chút nào tuân theo chính mình chưởng khống sự tình là hắn cho tới nay thống hận nhất, giờ này khắc này vẫn không khỏi hắn không nhấm nháp loại tư vị này, cực độ khiếp sợ cảm xúc làm hắn cơ hồ điên cuồng, ngũ quan hết thảy đều bóp méo!

Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng thẳng lên, quanh thân xương cốt phát ra nhỏ vụn tiếng nổ vang, giống như là một đầu từ trong ngủ mê hồi tỉnh lại quái thú. Đối với Tôn Hải Triều nghi vấn tựa hồ không có chút nào trả lời ý tứ.

Một cỗ đứng tại núi lửa sơn khẩu, mãnh liệt nham tương tại núi lửa ngọn núi bên trong phun trào đại nạn lâm đầu cảm giác, từ Tôn Hải Triều đáy lòng dâng lên.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt hờ hững nhìn về phía hoảng sợ không hiểu, ngây người tại nguyên chỗ Tôn Hải Triều:

"Ngươi không chuẩn bị trốn a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 79: Trước Nay Chưa Từng Có Kinh Khủng!

Chương 79: Trước nay chưa từng có kinh khủng!

PS: Cảm tạ mặt to đế, đẹp trai đến bị người đánh, 12 35 ài, mọt sách quỹ tích nhóm bằng hữu khen thưởng ủng hộ, còn có ngăn cản này một ít bằng hữu mỗi ngày bền lòng vững dạ bỏ phiếu ủng hộ. Đây đều là đối ta cổ vũ. Đặc biệt là mặt to đế bằng hữu, mười phần cảm tạ ủng hộ, một chương này ta liền không chia tách.

Thời khắc này Lý Tầm Ý, lâm vào nguy cơ trước đó chưa từng có ở trong.

Tần Tuyết Y một nhóm ba người thành phẩm hình chữ đem hắn vây quanh tại ở giữa. Riêng phần mình treo bắt rùa trong hũ giống như lãnh khốc tiếu dung, có nhiều thú vị đánh giá Lý Tầm Ý.

Phù phù, phù phù, phù phù.

Kia là ba cái mạnh mẽ đanh thép, mà phi thường chậm rãi tiếng tim đập. Thường nhân căn bản không có khả năng nghe được, nhưng là lấy Lý Tầm Ý ngũ quan nhạy cảm, liền thanh thanh sở sở nghe được trong đó tiếng vang.

Đây cũng là võ giả nhục thân cực kỳ cường đại, trái tim như là một cái mạnh mẽ áp lực bơm đồng dạng nhảy lên kịch liệt phát ra thanh âm. Cái này cũng nói Minh Vương tông siêu cũng không có lừa gạt bọn hắn, còn lại Xích Y Sứ đích đích xác xác là cùng hắn tu

vi võ đạo một cảnh giới võ giả.

Cái này mạnh mẽ đanh thép tiếng tim đập ngay tiếp theo Lý Tầm Ý một trái tim cũng thời gian dần trôi qua chìm xuống dưới.

Ba người, còn ít hai cái, Xích Luyện Pháp Vương đâu vì cái gì không có tới

Hoàn toàn không có dự liệu được Xích Huyết Giáo người lại nhanh như vậy tìm tới cửa, thế cục bây giờ có thể nói gây bất lợi cho hắn tới cực điểm. Một cái Vương Tông Siêu cùng hắn đều tương xứng khó mà cầm xuống, cùng huống chi là ba người

Lý Tầm Ý híp mắt lại, đại não cực tốc chuyển động.

Tần Tuyết Y đồng dạng tuyệt không sốt ruột động thủ, một cái hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả ghép thành mệnh tới là mười phần kinh khủng, khó đảm bảo Lý Tầm Ý có thể hay không trước khi chết kéo lên một người đệm lưng, trên một điểm này lấy Phạm Chinh cùng Phương Minh hai người âm hiểm xảo trá nhất định cùng với nàng nghĩ đến cùng đi.

Cùng Tôn Hải Triều bên kia kết thúc, bốn người lấy thế lôi đình vạn quân cộng đồng xuất thủ, mới tính bảo hiểm. Dù sao Tôn Hải Triều bên kia chẳng mấy chốc sẽ chấm dứt, chính mình một phương này ba cái vây quanh dưới, Lý Tầm Ý muốn chạy trốn cũng là si tâm vọng tưởng.

Nàng dù bận vẫn ung dung vuốt vuốt bên tai sợi tóc, kiều diễm ướt át đôi môi nhẹ nhàng động lên:

"Lý Tầm Ý, có phải hay không thật bất ngờ tại ngươi giết chết Vương Tông Siêu thời điểm, có hay không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày như vậy "

Ánh trăng từ sân luyện công trên nóc nhà phá vỡ ba cái lỗ lớn vãi xuống đến, đây là bị Tần Tuyết Y ba người lấy bạo lực xông

phá tạo thành. Ánh trăng chiếu vào Lý Tầm Ý gương mặt bên trên, sắc mặt của hắn xanh xám, hỏi: "Các ngươi không phải có năm người a còn có một cái Xích Y Sứ đâu Xích Luyện Pháp Vương đâu "

Phương Minh mỉm cười, thanh âm giống như là rắn độc tê minh đồng dạng cho người ta trơn nhẵn mà âm lãnh cảm giác:

"Ngươi còn có rảnh rỗi quan tâm Pháp Vương đại nhân nếu như Pháp Vương đại nhân ở chỗ này, ngươi cũng đã là cái người chết, ngươi biết không "

"A" Lý Tầm Ý thân thể kéo căng trở đi có chút thở dài một hơi: "Xích Luyện Pháp Vương không có tới cái kia một cái khác Xích Y Sứ đâu "

"Một cái khác" Phạm Chinh khắp khuôn mặt là không có hảo ý tiếu dung, chậm ung dung nói ra: "Lý Tầm Ý, ngươi cứ nói đi đương nhiên là đi xem một chút có hay không trốn tránh cái khác con chuột nhỏ."

"Tôn Hải Triều gia hỏa này cũng không giống như ba người chúng ta người dạng này ôn hòa hữu lễ, hậu viện có bằng hữu của ngươi a "

Phương Minh tiếp lời, một mặt tiếc hận cảm thán nói:

"Hắn ưa thích dùng nhất kiếm đánh gãy gân tay của người khác gân chân, bằng hữu của ngươi không có sao chứ "

"Hắc hắc, Phương Minh, ngươi có phải hay không nhớ lầm, Tôn Hải Triều tên kia không phải thích nhất trước cắt mất người đầu lưỡi, lại đem người khác da cho lột bỏ đến a "

Phương Minh cùng Phạm Chinh từng câu từng chữ, lời nói ở giữa huyết tinh mà tàn nhẫn, dùng loại phương thức này đả kích lấy Lý Tầm Ý tâm thần. Đối với bọn hắn những người này tới nói,

đây chẳng qua là chuyện thường ngày đồng dạng thủ đoạn mà thôi.

Lý Tầm Ý lửa giận trong lòng thiêu đốt, trên mặt lại băng lãnh đến cực điểm, Nhạc Bình Sinh tu vi võ đạo mặc dù cao hơn hắn, nhưng là hành tẩu thiên hạ kinh nghiệm lại không nhất định nhiều.

Nếu như là đang đối mặt địch, hai người kia trong miệng nói tới Tôn Hải Triều khẳng định không phải Nhạc Bình Sinh đối thủ, nhưng mà lấy đám người này vô sỉ mà tàn nhẫn thủ đoạn,

Lý Tầm Ý thập phần lo lắng Tôn Hải Triều thừa dịp Nhạc Bình Sinh ngủ về sau vụng trộm ám toán.

"Tốt." Tần Tuyết Y lúc này mở miệng nói ra: "Lý Tầm Ý, tình huống hiện tại ngươi cũng nhìn thấy, kỳ thật Pháp Vương đại nhân mười phần thưởng thức ngươi, lấy tuổi của ngươi cùng tu vi võ đạo tới nói tiềm lực vô tận, ngươi sẽ không muốn cứ như vậy chết ở chỗ này a

Pháp Vương đại nhân đã thông báo, nếu như ngươi nguyện ý gia nhập chúng ta Xích Huyết Giáo, đồng thời thúc thủ chịu trói, giết chết Vương Tông Siêu sự tình Pháp Vương đại nhân hoàn toàn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, điều kiện này mười phần ưu hậu, ngươi cảm thấy thế nào "

Bạch! Lý Tầm Ý ánh mắt băng lãnh, mang theo thật sâu sát cơ đóng ở Tần Tuyết Y xinh đẹp gương mặt bên trên:

"Ngươi đại khái cho là ta Lý Tầm Ý cùng các ngươi mấy tên cặn bã này đồng dạng vô sỉ mà không có nhân tính vì tham sống sợ chết cái gì đều có thể vứt bỏ ta Lý Tầm Ý liền xem như sống không quá đêm nay, cũng muốn ngươi chết!"

Ầm ầm!

Quát to một tiếng về sau. Lý Tầm Ý hơi nhún chân đạp một cái, mặt đất tựa hồ cũng tại một cước này hạ dùng sức lắc lư, thân ở mấy trượng có hơn Tần Tuyết Y, thậm chí có thể cảm giác được dưới chân phát sinh một tia xóc nảy.

Tiếp lấy một cỗ kinh khủng sát ý nương theo lấy mãnh liệt quyền phong từ trên trời giáng xuống, cái này sát ý nồng đậm giống như thực chất, Tần Tuyết Y thậm chí có thể cảm giác được đồng quy vu tận, ngọc đá cùng vỡ quyết tuyệt khí thế. Một cỗ mãnh liệt hàn ý, cơ hồ khiến sau lưng nàng lông tơ từng chiếc dựng thẳng lên.

"Thật can đảm!"

"Muốn chết!"

Phương Minh cùng Phạm Chinh hai cái tựa hồ không nghĩ tới tại dạng này dưới cục diện Lý Tầm Ý thế mà còn dám vượt lên trước động thủ, lập tức nổi giận vô cùng vừa người nhào tới!

Tần Tuyết Y động tác cũng phi thường tấn mãnh, chỉ gặp nàng chắp tay trước ngực, hai tay kết xuất một cái kì lạ mà tràn ngập huyết tinh vị đạo ấn Pháp Chính muốn nghênh đón. Nhưng thủ quyết ấn vào một nửa thời điểm, liền bị chính Tần Tuyết Y gắng gượng ngừng lại.

Bởi vì liền ở trước mặt nàng, Lý Tầm Ý thân thể có chút lóe lên. Toàn bộ động tác nhìn qua đơn giản tựa như là Súc Địa Thành Thốn, ngay cả vượt mấy bước về sau, đã lướt ngang đến hắn bên người Phương Minh trước mặt.

Giương đông kích tây!

Cảm nhận được quyền phong kịch liệt gào thét, Phương Minh không chút hoang mang, ngược lại âm tàn cười một tiếng, đột nhiên khom người cúi đầu!

Vèo một tiếng, hàn quang bạo phát!

Âm phong bỗng nhiên lướt qua, Lý Tầm Ý nhìn thấy Phương Minh đột nhiên cúi đầu thời điểm trong lòng đã cảm thấy không tốt, xương sống lưng phát ra lạch cạch lạch cạch tiếng vang, nghìn cân treo sợi tóc ngửa ra sau xoay người, tránh thoát Phương Minh gáy cổ áo nổ bắn ra tới ám khí.

Ngay sau đó, sau lưng hắn, nương theo lấy liên tiếp lốp bốp khớp xương nổ vang âm thanh, một cỗ đập vào mặt ác phong đã tập đi qua, Tần Tuyết Y quát chói tai âm thanh đồng thời chấn động đến sân luyện công bên cạnh cửa sổ đều đang run rẩy:

"Chết!"

Lý Tầm Ý nhe răng cười một tiếng! Lại lần nữa kích thích một cỗ ngọc thạch câu phần lệ khí, thế mà không tránh không né, cũng không làm bất kỳ phòng ngự, một trảo hung ác hướng về Tần Tuyết Y trái tim móc đi!

Thời khắc này Lý Tầm Ý tựa hồ hoàn toàn không thèm để ý sinh tử của mình, mà một bên Phương Minh cùng Phạm Chinh con ngươi đảo một vòng, không biết ra ngoài nguyên nhân gì động tác thế mà hơi dừng lại.

"Tên điên!"

Tần Tuyết Y phát ra rít lên một tiếng, hai tay đảo ngược, đổi công làm thủ.

Ầm!

Một cỗ mắt trần có thể thấy gợn sóng từ hai người giao kích địa phương truyền tới, đồng thời hai người võ hắn ống tay áo bị nhao nhao xoắn nát, trên không trung bay múa không ngớt.

Bạch! Tần Tuyết Y liên tiếp lui về phía sau, cùng Phương Minh

Phạm Chinh hai cái cá nhân lại lần nữa tạo thành vây kín, mà Lý Tầm Ý tại huyết khí kịch liệt chấn động bên trong không có đang tiến hành phá vây, suy nghĩ cực tốc chuyển động, tìm kiếm lấy phá cục biện pháp. Hiện tại với hắn mà nói cơ hồ là cửu tử nhất sinh cục diện, nếu như không nghĩ biện pháp tìm ra một đường sinh cơ kia, nhất định biết chết ở chỗ này.

Tần Tuyết Y, Phương Minh, Phạm Chinh ba người nhìn chòng chọc vào Lý Tầm Ý, ai cũng không nói gì. Ba người trong lòng riêng phần mình đều đánh lấy tính toán nhỏ nhặt, đối mặt Lý Tầm Ý lấy mệnh tương bác ngược lại bó tay bó chân.

"Chờ Tôn Hải Triều tới, chỉ có chờ Tôn Hải Triều tới mới có thể đánh vỡ cục diện, đến lúc đó ta muốn bóp nát tiểu tử này mỗi một cây xương cốt, uống cho hết hắn mỗi một giọt máu!"

Tần Tuyết Y thần sắc cực độ dữ tợn:

"Lý Tầm Ý, ngươi rất có loại! Không biết một lát nữa ta bắt được ngươi thời điểm ngươi còn có thể hay không cứng như vậy khí "

Phương Minh hắc hắc âm tiếu: "Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, tiểu tử, Chân Võ Đạo người chẳng lẽ cũng giống như ngươi một. . ."

Ầm ầm!

Xa xa truyền tới một tiếng vang động kịch liệt đánh gãy Phương Minh, Tần Tuyết Y cùng ba người cùng nhau nhíu mày.

Đáng chết, Tôn Hải Triều cái tên điên này đến cùng đang chơi cái gì, vì cái gì còn không tranh thủ thời gian tới! Đối với trước đó hợp kích gặp khó, lấy ba địch một đô kém chút náo ra thụ thương trò cười kiểu này đến, Tần Tuyết Y trong lòng cực độ không cam lòng.

Liền lúc này.

Phịch một tiếng truyền đến, sân luyện võ thông hướng hậu viện cửa gỗ bị bỗng nhiên phá tan. Tần Tuyết Y, Phương Minh, Phạm Chinh, bao quát Lý Tầm Ý đều đồng loạt quay đầu đi.

Một bóng người lảo đảo nghiêng ngã tựa vào cổng, suy yếu vịn khung cửa, lồng ngực giống như ống bễ đồng dạng kịch liệt thở hào hển, tựa hồ vẻn vẹn đứng vững liền đã đã hao hết hắn tất cả khí lực. miệng tựa hồ là giật giật:

"Trốn. . . Trốn!"

Bóng người này phát ra thanh âm hữu khí vô lực, đứt quãng, truyền đến trong lỗ tai của mỗi người.

Thanh âm này là Tôn Hải Triều chuyện gì xảy ra hắn đang làm cái gì Tần Tuyết Y, Phương Minh, Phạm Chinh ba người lập tức sững sờ, căn bản không làm rõ ràng được rốt cuộc xảy ra tình huống gì. Tần Tuyết Y cau mày lạnh lùng nói ra:

"Tôn Hải Triều, ngươi nổi điên làm gì còn không tranh thủ thời gian. . ."

Dưới ánh trăng, Tôn Hải Triều phảng phất hồi quang phản chiếu đột nhiên ngẩng đầu! Trên mặt của hắn máu chảy đầy mặt, giống như là từng đầu uốn lượn tiểu xà, bò đầy khuôn mặt của hắn, cho thấy một loại cực độ đáng sợ thần sắc, hốc mắt của hắn cơ hồ đều muốn vỡ ra, phát ra Dã Thú sắp chết khàn cả giọng tiếng rống thảm:

"Trốn a! Mau trốn! Không trốn. . . Đều sẽ chết!"

Hắn hướng về phía trước đưa tay phải ra, tựa hồ muốn tóm lấy thứ gì, trên khung cửa chỉ để lại bị máu tươi nhuộm dần chưởng hình huyết ấn.

Ngay sau đó, tại tất cả mọi người còn không có kịp phản ứng thời điểm, trên mặt hắn đột nhiên trở nên hoảng sợ muôn dạng, phảng phất Tôn Hải Triều đằng sau bóng đêm vô tận ở trong ẩn núp đáng sợ quái thú tại lôi kéo hắn đồng dạng, cả người vô lực tru lên giãy dụa lấy.

"Trốn! Tuyết Y, lập tức trốn. . ."

Bá một tiếng! Tôn Hải Triều giống một cái không có chút nào sức chống cự mềm yếu cừu non, bị một cái tồn tại bí ẩn kéo vào thật sâu trong hắc ám, biến mất tại mấy người giữa tầm mắt.

Bóng đêm tĩnh mịch như nước.

Vô biên hàn ý bao phủ toàn thân, một cỗ trước nay chưa từng có kinh khủng, bò lên trên Tần Tuyết Y, Phương Minh, Phạm Chinh ba người trong lòng!

Đến tận đây, chân chính kinh khủng mới đúng lúc đăng tràng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 80: Chó Chết!

Chương 80: Chó chết!

Bạch!

Hãi hùng khiếp vía ba người lúc này đã kịp phản ứng, rốt cuộc không để ý tới Lý Tầm Ý. Thân ảnh liên tiếp toán loạn, tụ tập ở cùng nhau, như lâm đại địch đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm phía sau cửa im lặng hắc ám.

Ngay tại toàn bộ sân luyện công bên trong bầu không khí cơ hồ ngưng kết thành băng thời điểm, cửa nhỏ sau thật sâu trong bóng tối bộc phát ra kịch liệt vang vọng!

Oanh long long long long!

Cả tòa sân luyện công đều kịch liệt đung đưa, lúc này! Một đạo kinh khủng thân ảnh sau lưng kéo lấy mãnh liệt nóng rực cuồn cuộn khí lãng, trong chớp mắt xông ra!

Không khí bị cao tốc ma sát phát ra chói tai âm bạo cùng mùi khét, đạo nhân ảnh này bước qua địa phương gạch đá mảng lớn mảng lớn đằng không mà lên, tại quỹ tích hai bên vậy mà dâng lên gạch đá mảnh vỡ tạo thành màn che! Tung hoành cuồng phong gào thét bỗng nhiên quét, quét về phía bốn phương tám hướng, đem Xích Huyết Giáo ba người áo bào phồng lên bay phất phới.

Phía sau cửa cùng Tần Tuyết Y một đoàn người cách mười

trượng trở lại khoảng cách, thân ảnh này hai cái bước xa liền lẻn đến, có thể thấy được tốc độ của hắn chi mãnh liệt! Nhanh chóng! Ba người trong mắt, Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt chỉ bất quá trong nháy mắt liền đã đến trước mắt! Trực tiếp một quyền từ trên trời hướng phía dưới che đậy, ầm ầm thanh âm nổ đùng, tại ba người bọn họ bên tai kinh lôi nổ vang!

Nhạc Bình Sinh một màn này tay, phô thiên cái địa kình phong đồng thời bao phủ ba người. Hắn cũng không phải là hướng một người xuất thủ, mà là trực tiếp công kích tụ tập cùng một chỗ Tần Tuyết Y, Phương Minh, Phạm Chinh ba người!

Bỗng nhiên ở giữa, trận địa sẵn sàng đón quân địch, hãi hùng khiếp vía ba cái Xích Y Sứ chỉ cảm thấy giống như là có chuôi búa tạ, đồng thời hung hăng đánh ở trong lòng.

Không thể tránh!

Một quyền này mang theo cuồng phong, mãnh liệt tại mỗi người bên tai gào thét. Mắt thấy dạng này kinh tâm động phách thanh thế, ba người căn bản không kịp chấn kinh, cũng không kịp suy nghĩ thân phận của người đến, tử vong uy hiếp đã gần ngay trước mắt. Đồng thời ba người bọn họ trong lòng rõ ràng, trong bọn họ bất cứ người nào đều tuyệt không có khả năng tránh thoát.

Ai trốn tránh, ai liền chết!

"Liều mạng!"

Đứng mũi chịu sào Phương Minh sắc mặt quyết tâm, hung tính tuôn ra. Trong bụng tuôn ra một tiếng to lớn tiếng sấm âm thanh, cánh tay của hắn giống như là thổi phồng nâng lên, thô to không ít, mơ hồ phảng phất có thể nhìn thấy máu tươi màu sắc không khô chuyển. Sau đó đưa cánh tay đột nhiên giơ lên, nội tâm im ắng gầm thét, gắng gượng chống đỡ hướng về phía Nhạc Bình Sinh một quyền này.

Ầm!

Nhạc Bình Sinh một quyền cùng hung cực ác, bạo áp xuống tới! Phương Minh hai đầu bành trướng cánh tay tựa như là khí cầu bị đâm thủng, máu tươi cuồng phún! To lớn xương cốt tiếng nổ tung vang lên, giống như là liên tiếp nổ vang pháo. Phương Minh thân thể bị đè ép, toàn thân xương cốt toàn bộ vỡ vụn, trong máu thất khiếu bên trong phun ra.

Tại dạng này bá liệt, vô tình một quyền nghiền ép dưới, hắn đoạn tuyệt tất cả sinh cơ.

Nhạc Bình Sinh tiện tay lại khẽ đảo ném đi, Phương Minh lớn như vậy thân thể, giống như lông ngỗng đồng dạng phiêu khởi, bay đụng phải mấy trượng bên ngoài sân luyện công trên vách tường.

Trong nháy mắt! Phương Minh bị đánh nát, quăng lên, tử vong.

Nhạc Bình Sinh hiện tại vũ lực bực nào cương mãnh lực lượng bực nào to lớn tại cùng Vương Tông Siêu đối chiến bên trong, hắn căn bản không có xuất ra toàn bộ thực lực. Cái vỗ này đánh xuống đến, mang theo niễn áp chi lực liền xem như một chiếc xe hơi đều sẽ bị ép thành đĩa sắt, chứ đừng nói là một cái sống sờ sờ huyết nhục chi khu.

Tại vừa mới một khắc, Phương Minh hung tính kích thích, đem khí thế của mình bốc lên đến đỉnh điểm, ý chí chiến đấu, sức mạnh tâm thần cũng ở trong nháy mắt này đạt được thăng hoa, cho nên tại Nhạc Bình Sinh hai cái bước xa vọt tới thời điểm, thế mà gắng gượng giơ cánh tay lên, đón đỡ đến Nhạc Bình Sinh nắm đấm.

Phản ứng như vậy, cũng không chậm, không nhanh nhẹn. Nhưng là, cả hai thực lực chênh lệch quá lớn.

Kém như vậy cách, cũng không phải là khí thế bên trên quyết tâm liền có thể bù đắp được lên. Nếu như quyết tâm đấu khí liền có thể siêu việt trên thực lực chênh lệch cực lớn, cái kia tập luyện võ đạo thì có ích lợi gì

Ầm!

Phương Minh vải rách búp bê giống như trên thi thể còn mang theo cuồng mãnh kình lực, trên tường lập tức bị oanh kích ra một cái động lớn, gạch đá không ngừng rớt xuống.

Tại Phương Minh bị đả kích đến toàn thân xương cốt vỡ tan vỡ nát,

Máu tươi phun ra, thân thể quăng lên đến đụng vào hơn mười mét có hơn trên vách tường thời điểm. Lý Tầm Ý con mắt không khỏi trừng lớn, cơ hồ lâm vào ngốc trệ bên trong, cái này liên tiếp sự tình chỉ ở trong nháy mắt liền sinh.

Ngay tại Phương Minh một chút tử vong thời điểm, bên cạnh hắn Tần Tuyết Y cùng Phạm Chinh không để ý tới phản ứng, quán tính hạ hung ác thế công đã đến Nhạc Bình Sinh trước mắt!

Mặc kệ là Tần Tuyết Y hay là Phạm Chinh, tại dạng này sống chết trước mắt, toàn bộ đều từ bỏ trong lòng tính toán, toàn tâm toàn ý liên thủ liều mạng.

Phạm Chinh trên chân trái giương cung, khuất thân về sau, mãnh liệt bắn lên, trên thân một trận đạn dọn. Cả người giống như là bị cường cung tên bắn ra mũi tên, nổ bắn ra mà đến. Trên người võ hắn phồng lên, phát ra vô số liệt gấm giống như thanh âm.

Hô! Con dao của hắn xẹt qua một đạo tinh hồng sắc quỹ tích, mang theo phá không chói tai nổ đùng gào thét, lật chặt lên đến!

Một thức này 【 huyết thủ đao 】 đả kích, cũng không phải là

cứng rắn chặt, mà là tựa như là một thanh đẫm máu cưa bằng kim loại, sinh sinh muốn đem ngăn ở trước mặt mình hết thảy sự vật đều cưa thành hai nửa.

Nhạc Bình Sinh nhãn quan lục lộ, tai nghe bát phương. Toàn thân cao thấp, ngay cả bàn chân đều giống như là mọc mắt, tất cả không khí lưu động đều rõ ràng tại hắn trên da phản ứng ra.

Hắn rõ ràng cảm giác ra đối phương chiêu này 【 huyết thủ đao 】 lợi hại, một khi chém tới trên thân thể, chính là lấy hắn hiện tại cường độ thân thể, da cùng huyết nhục, gân cốt đều muốn bị kéo đoạn.

Thế là, tại chiêu này đao kéo dài bên trên bả vai hắn thời điểm, bờ vai của hắn đột nhiên trầm xuống phía dưới. Vậy mà tựa như là đại thương đầu thương rẽ ngoặt một cái. Vừa lúc né tránh qua cổ tay chặt. Ngay sau đó, hắn chìm xuống bả vai phát ra trầm muộn tiếng oanh minh. Đột nhiên lao nhanh thẳng lên!

Răng rắc!

Nhạc Bình Sinh toàn bộ bả vai đạn đi lên thời điểm, bả vai xương cốt đột nhiên bên ngoài chống được, mang theo lạnh thấu xương chấn kình, một chút liền đả kích tại Phạm Chinh trên cánh tay.

Man ngưu đỉnh tiêm! Một thức này cơ hồ tất cả Hợp Tung Đạo võ quán học viên đều biết hàng thông thường chiêu thức trong khoảnh khắc đánh ra!

"A! A!"

Một trận cốt nhục bạo liệt thanh âm vang lên, nương theo lấy Phạm Chinh kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, hắn toàn bộ cánh tay bị Nhạc Bình Sinh lần này phản kích đánh thành vỡ nát!

Cùng võ giả có thể cầm chắc lấy thân thể mỗi một cái nhỏ bé

bộ vị, liền xem như trái tim nhảy lên, huyết dịch tốc độ chảy đều có thể tùy ý khống chế. Nhạc Bình Sinh mặc dù còn không có đạt tới khống chế tốc độ máu chảy tình trạng, nhưng là đối gân cốt bắp thịt khống chế, đã có thể làm cho hắn làm ra dạng này không thể tưởng tượng phản kích!

Bởi vì đối thân thể nhỏ bé chưởng khống đến cảnh giới nhất định, có thể lấy hợp lý nhất phương thức ra sức phát lực, cơ năng của thân thể cũng cường đại đến người bình thường theo không kịp trình độ, cái này một vai vãi ra, dùng hết cảm giác, lấy Nhạc Bình Sinh lực lượng chi cự, đủ để đem một mặt tường vách tường oanh sập!

Không kịp sợ hãi!

Không kịp hối hận!

Không kịp cầu xin tha thứ!

Phạm Chinh cánh tay bị Nhạc Bình Sinh một vai đánh nát về sau, trên mặt lập tức hiển lộ ra cực độ vặn vẹo thần sắc, nhưng sau đó thế mà ngừng lại tiếng kêu thảm thiết hung hăng cắn răng một cái, tay kia xoay chuyển, từ dưới xương sườn xuyên qua, hung hăng đâm vào Nhạc Bình Sinh bên hông!

Phạm Chinh nhẫn nại cùng hung tàn không phải bàn cãi. Bị đánh nát toàn bộ cánh tay, không để ý chút nào, ngược lại phấn đấu quên mình lại lần nữa hung ác phản công, một thức này liệt tâm trảo mãnh liệt rít lên, đều có thể trực tiếp giống bóp đậu hũ đồng dạng bóp nát cứng rắn nham thạch, chớ nói chi là xuyên thủng huyết nhục chi khu.

Nhưng là hắn mới vừa vặn xuất động liệt tâm bắt thời điểm, Nhạc Bình Sinh vai vung về sau, toàn bộ cánh tay thả lỏng triển lãm, cũng chỉ thành đao! Lấy so với hắn càng thêm tấn mãnh tốc độ, trong nháy mắt vạch phá không khí!

Một chưởng này vung qua, bỗng nhiên giống như là tạo thành một đạo đao khí, mãnh liệt rít lên bên trong, Phạm Chinh căn bản không có chút nào tránh né năng lực, bị Nhạc Bình Sinh chưởng rễ biên giới sát qua!

Phốc.

Phạm Chinh cổ giống như là bị lợi khí chém trúng, máu tươi một chút liền phun ra ngoài! Giống như suối phun, trọn vẹn phun ra xa mấy mét trên mặt đất, nhìn thấy mà giật mình.

Tưởng tượng một người, đang giận máu bừng bừng phấn chấn, toàn thân huyết dịch sôi trào thời điểm, đột nhiên bỗng chốc bị người xóa đoạn mất cổ, này sẽ là dạng gì cảnh tượng thê thảm

Phạm Chinh bị cái này một vòng, khí lực toàn thân giống như theo máu tươi cuồng phún ra ngoài, triệt để tả khí, ngã xoạch xuống.

Tại cái này cái thứ hai hô hấp ở giữa, Xích Huyết Giáo Xích Y Sứ xếp hạng thứ bảy Phạm Chinh, liền bị Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt đánh nát cánh tay, dùng cổ tay chặt cắt đứt cổ, chết đến mức không thể chết thêm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 81: Trốn! Trốn! Trốn!

Chương 81: Trốn! Trốn! Trốn!

Không có một câu dư thừa nói nhảm, Nhạc Bình Sinh như thiểm điện đánh giết hai người về sau, thân thể liên tiếp lóe lên, đã tránh thoát một bên khác Tần Tuyết Y một kích toàn lực, trở lại chính là một cái roi quyền, mang theo mãnh liệt rít lên lấy cuồn cuộn khí lãng, thẳng tắp bổ về phía đối phương đầu lâu!

Nhạc Bình Sinh một thức này roi quyền, bình thường, nhưng là lấy hắn kinh khủng thể năng đánh ra đến, liền cho thấy cực đoan dữ dằn! Tăng thêm cánh tay vận kình ở giữa, gân xanh nâng lên, đúng như cùng dữ tợn roi sắt hung ác nện xuống đến!

"Đáng chết! Đáng chết! Vì cái gì ở chỗ này sẽ xuất hiện khủng bố như vậy người!"

Nội tâm phát ra sợ hãi tới cực điểm thét lên, Tần Tuyết Y giờ phút này trên mặt không có chút nào huyết sắc, chật vật không chịu nổi. Nàng không còn có trước đó ưu nhã thong dong. Phương Minh, Phạm Chinh ở trước mắt cái này nam nhân động thủ hai cái hô hấp ở giữa toàn bộ tử vong, cơ hồ đem nàng bị hù trong lòng run sợ, hồn bất phụ thể!

Phương Minh cùng Phạm Chinh tại tu vi võ đạo bên trên cùng chính mình không kém bao nhiêu, lại tại nam nhân này đối mặt phía dưới liền bị đánh chết, đây là kinh khủng cỡ nào

Mà trước mắt một quyền này nhìn thanh thế liền tuyệt đối không thể đón đỡ, nàng cả người sợ hãi đến cực hạn, không khỏi dưới chân phát lực liên tục nhượng bộ!

Đối với sợ hãi tử vong gặm nuốt lấy nội tâm của nàng, hiện tại Tần Tuyết Y đầu óc trống rỗng, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

Trốn! Trốn được càng xa càng tốt!

Mà liền tại nàng cái này vừa lui làm đồng thời, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình cùng bước chui lên, cường hoành thân thể cực tốc hạ mãnh liệt đè ép không khí, cánh tay đơn roi đánh thẳng đi qua, một thức giản dị lại tấn mãnh đấm thẳng nhanh đến mức mắt thường căn bản là không có cách phát giác, đã mãnh liệt đánh vào lồng ngực của nàng.

Răng rắc!

Cho dù là tại thời khắc cuối cùng giơ lên hai tay muốn ngăn trở một quyền này, Tần Tuyết Y hai tay xương cốt vẫn là cùng nhau mà đứt! Ngay tiếp theo Tần Tuyết Y ngực lập tức sụp đổ xuống một khối lớn, tựa như là lún, cả người của nàng trong nháy mắt bị đánh trúng cách mặt đất bay lên, thẳng tắp rơi vào sân luyện công cửa chính, sau đó liền không có âm thanh.

Rung động! Quá rung động!

Thẳng đến đã trần ai lạc địa lúc này, Lý Tầm Ý mới tốt giống như lấy lại tinh thần.

Trận này kịch liệt chém giết hung mãnh tới cực điểm, cũng nhanh chóng tới cực điểm. Từ Nhạc Bình Sinh xuất thủ đến bây giờ tính lên, cũng mới không đến năm cái hô hấp. Mấy cái nháy mắt, ba cái luôn luôn tác phong phách lối tàn nhẫn Xích Huyết Giáo Xích Y Sứ liền biến thành ba đầu chó chết.

"Nhạc huynh, ngươi..."

Lý Tầm Ý há to miệng, cũng không biết nên nói gì. Hắn biết Nhạc Bình Sinh võ đạo cường đại, vượt qua hắn rất nhiều, nhưng lại xa xa không nghĩ tới đã cường đại đến tình trạng này. Này chỗ nào vẫn là một người Trúc Cơ ba bước võ giả có thể làm được sự tình

Khả năng duy nhất, chính là người tuổi trẻ trước mắt, đã là một mở ra nhân thể cái thứ nhất thần tàng, chân chính võ đạo nhà!

Thế nhưng là hắn mới bao nhiêu lớn nhìn dáng vẻ của hắn chỉ bất quá mới vừa vặn thành niên bộ dáng. Lý Tầm Ý không khỏi ở trong lòng cảm thán.

Nhạc Bình Sinh đối Lý Tầm Ý nhẹ gật đầu ra hiệu, sau đó quay đầu nhìn về phía nằm trên mặt đất tựa hồ là khí tức hoàn toàn không có Tần Tuyết Y thi thể, không lưu tình chút nào cười khẩy nói:

"Ngươi giả chết thủ đoạn, cấp quá thấp!"

Không chết

Nghe được Nhạc Bình Sinh, Lý Tầm Ý cực kỳ ngoài ý muốn quay đầu, cảnh giác nhìn về phía Tần Tuyết Y ngã xuống địa phương.

Lấy Nhạc Bình Sinh trước mắt cảm giác bén nhạy, mặc dù Tần Tuyết Y thân thể các hạng cơ năng bị hạ thấp cực điểm, vẫn là không có giấu diếm được lỗ tai của hắn. Đối với vừa rồi một kích kia, Nhạc Bình Sinh ở một mức độ rất lớn lưu thủ. Dưới khống chế của hắn, lấy Tần Tuyết Y hổ báo lôi âm võ giả cường độ thân thể, sẽ không cứ như vậy tuỳ tiện chết mất.

Sở dĩ lưu Tần Tuyết Y một mạng dĩ nhiên không phải bởi vì

thương hương tiếc ngọc. Loại này nhàm chán cảm xúc tại Nhạc Bình Sinh trên thân hầu như không tồn tại, Tần Tuyết Y có thể kéo dài hơi tàn, tự nhiên là vì thông qua nàng tìm tới Xích Luyện Pháp Vương!

Bạch! Bị Nhạc Bình Sinh mở miệng điểm phá, nằm sát xuống đất Tần Tuyết Y thần sắc hoảng sợ, rốt cuộc ngụy trang không đi xuống. Nàng điều động toàn thân tất cả khí lực bỗng nhiên một cái xoay người, chân phát phi nước đại!

Đau đớn kịch liệt như thủy triều đánh thẳng vào đầu óc của nàng,

Hai tay bẻ gãy, xương ngực vỡ vụn cực đoan thống khổ cơ hồ khiến nàng điên cuồng. Chỉ có một cỗ mãnh liệt tới cực điểm cầu sinh ý chí chống đỡ lấy nàng, nhẫn thụ lấy dạng này nỗi đau đớn người thường không chịu nổi liều mạng phi nước đại, trong nháy mắt xông ra căn này cho nàng nhân sinh mang đến to lớn kinh khủng võ quán!

Lý Tầm Ý vừa định động tác, Nhạc Bình Sinh tay đã đặt tại hắn trên bờ vai, đem hắn một mực cố định ngay tại chỗ. Hắn có chút không rõ ràng cho lắm, vội vàng hỏi:

"Nhạc huynh, vì cái gì không truy dạng này thả hổ về rừng, nhất định hậu hoạn vô tận a!"

"Nàng chạy không được." Nhạc Bình Sinh cười cười, buông tay ra: "Chuyện này để cho ta tới làm đi."

Thân ảnh của hắn vọt tới, lướt ra ngoài võ quán, đã theo Tần Tuyết Y lưu lại máu tươi mùi đuổi theo.

Bóng đêm đen kịt bên trong, Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm xuyết sau lưng Tần Tuyết Y. Quay đầu phát hiện hắn Tần Tuyết Y càng thêm sợ hãi, mất lượng lớn máu làm sắc mặt của

nàng bạch giống như người chết, đem hết toàn lực ép xuất thân thể mỗi một phần tiềm lực, tại đầu đường cuối ngõ mãnh lực chạy nhanh.

Tại Nhạc Bình Sinh đi bộ nhàn nhã truy đuổi bên trong, Tà Linh hình xăm có chút nóng lên, giống như phát hiện mười phần chuyện thú vị ló đầu ra đến:

【 chậc chậc chậc, tiểu tử, cái này giống cái lấy các ngươi loại này cấp thấp sinh vật thẩm mỹ đến xem, tựa hồ là rất đẹp a ngươi thật đúng là vô tình a. 】

Không nghĩ tới Tà Linh sẽ ở cái này ngăn miệng ra hiện, đồng thời nói ra những lời này tới Nhạc Bình Sinh đồng dạng cảm thấy mười phần thú vị:

"Tà Linh, ngươi làm sao đối phó địch nhân, chẳng lẽ còn phải căn cứ dung mạo của đối phương đến quyết định a "

【 hắc hắc, 】 Tà Linh không có hảo ý cười cười: 【 ta nói chính là các ngươi loại này cấp thấp sinh vật tập tính, cùng ta có quan hệ gì 】

Nhạc Bình Sinh không trả lời thẳng, ngược lại hỏi:

"Nói đến, ngươi có giới tính a là nam hay là nữ hoặc là nói các ngươi cái này một chủng tộc căn bản không tồn tại giới tính loại thuyết pháp này "

Nhạc Bình Sinh không lưu tình chút nào chế giễu làm Tà Linh lập tức trở nên tức giận phi thường:

【 đáng chết! Ngu xuẩn cấp thấp sinh vật, đừng dùng các ngươi thấp như vậy kém sinh lý cấu tạo để cân nhắc ta như vậy tồn tại! 】

Nhạc Bình Sinh cười ha ha, không còn cùng Tà Linh nói nhảm,

cưỡng chế tính để nó trở nên yên lặng. Cứ việc Tà Linh vô cùng nổi giận, con mắt cuồng chuyển, nhưng căn bản không thể làm gì.

"Lăn đi! Toàn bộ lăn đi!"

Trên đường, còn có số rất ít người đi đường nghe được cái này thê lương tiếng la, cuống quít né tránh. Tần Tuyết Y giống một con trọng thương ngã gục mẫu báo, một bên phi nước đại, một bên điên cuồng thét chói tai vang lên.

Nàng bây giờ sợi tóc tán loạn, trên mặt che kín máu tươi, nhìn thê thảm vô cùng. Ngực máu thịt be bét, nửa người trên y phục cơ hồ toàn bộ bị máu tươi nhiễm đỏ. Hai cánh tay cánh tay vô lực rủ xuống đi lại. Cực lớn ảnh hưởng tới hành động của nàng.

Gió đêm tại nàng bên tai gào thét mà qua, hai bên đường cảnh sắc cấp tốc lướt qua, hóa thành từng mảnh từng mảnh xám đen giao nhau thủy triều từ bên người của nàng chảy qua. Tầm mắt của nàng dần dần trở nên đến mơ hồ, lại nhìn chòng chọc vào con đường phía trước cất bước phi nước đại. Một cỗ kiên định tín niệm một mực chống đỡ lấy nàng:

"Pháp Vương đại nhân, chỉ cần đi Pháp Vương đại nhân nơi đó, hắn nhất định có thể cứu ta, nhất định có thể giết chết người kia! Nhất định có thể cho chúng ta báo thù!"

Trên đường ngẫu nhiên người đi đường không rõ ràng cho lắm, chỉ thấy được một cái mang theo mùi huyết tinh yểu điệu thân ảnh nhanh chóng hiện lên. Tại nàng trải qua địa phương, trong không khí sót lại máu tươi cùng son phấn hỗn hợp lại cùng nhau kỳ dị hương vị.

Mặt trăng bị mây đen che lấp, gió đêm chầm chậm thổi lất phất, chính là nguyệt hắc phong cao giết người đêm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 82: Trấn Áp!

Chương 82: Trấn áp!

Phong mãn lâu yến hội trong đại sảnh, giờ phút này đèn đuốc sáng trưng, tất cả thế lực lớn nhỏ nhân chi ở giữa ăn uống linh đình, náo nhiệt tới cực điểm.

Náo nhiệt như vậy tình huống dưới, Trần Hạc Tường bưng chén rượu, thỉnh thoảng quan sát đến Ứng Tông Đạo. Trong mắt cái này mang đến cho hắn cảm giác bất an cảm giác nam nhân nhẹ nhàng lung lay chén rượu, ánh mắt khinh bỉ quét mắt chung quanh ồn ào lấy đầu đầu não não nhóm.

Ngay tại Trần Hạc Tường yên lặng quan sát ngay miệng, Ứng Tông Đạo đột nhiên xoay đầu lại, hai đạo ánh mắt đụng vào nhau.

"Xem ra, nơi này vẫn có một ít giống điểm bộ dáng nhân vật nha. . ." Ứng Tông Đạo nghĩ như vậy đồng thời, mỉm cười, giơ ly rượu lên hướng Trần Hạc Tường ra hiệu một chút.

Trần Hạc Tường khóe mắt nhảy lên, bất an trong lòng, càng thêm nồng đậm mấy phần.

"Trần quán chủ, " Thừa Phong võ quán quán chủ Lộ Nhất Minh thấp giọng hỏi: "Thế nào ngươi cảm thấy bọn hắn. . . "

"Nhìn không ra!" Trần Hạc Tường sắc mặt nặng nề lắc đầu, hồi đáp: "Nhưng là đi theo thành chủ bên người người kia rất không

đúng, các ngươi không muốn trực tiếp nhìn hắn, vừa rồi ta nhìn nhiều mấy lần, người này lập tức liền phát hiện."

Mấy cái võ quán quán chủ nhịn được lập tức quay đầu đi xem xúc động, Hoàng Vinh hỏi: "Người này có vấn đề gì "

Trần Hạc Tường không nói gì. Loại cảm giác này thuần túy là trực giác của mình, liền ngay cả chính hắn cũng không biết loại cảm giác này từ đâu mà đến, không có bất kỳ chứng cớ nào nói ra cũng chỉ sẽ cho người trò cười thôi.

Đúng lúc này, thành đông bang phái lớn nhất Bạch Hà bang phó bang chủ Trịnh Nam Hoa cười ha ha lấy đối chủ tọa bên trên Tề Tông Thân nói ra:

"Tề thành chủ, ngươi mới tới chợt đến, có chút tình huống khả năng còn không rõ lắm, không biết có cái gì địa phương cần chúng ta những người này phối hợp "

Trò vui đến rồi!

Tràng diện bên trên bỗng nhiên an tĩnh lại, mấy cái thế lực lớn thủ lĩnh đều ánh mắt sáng rực nhìn về phía Tề Tông Thân , chờ đợi lấy câu trả lời của hắn. Trịnh Nam Hoa nói tự nhiên là lời khách khí, trên thực tế bất quá là thăm dò mà thôi.

Bất quá cũng có người đối Trịnh Nam Hoa có chút xem thường: Đại lão thô chính là đại lão thô, chỉ biết là chém chém giết giết, một điểm kiên nhẫn đều không có, không biết cái gì gọi là súng bắn chim đầu đàn a

Ánh mắt mọi người giờ phút này đã tụ tập tại Tề Tông Thân trên thân, hắn phảng phất giống như chưa phát giác mỉm cười, đặt chén rượu xuống nói ra: "Nói đến, ta đích xác có một ít sự tình muốn nói cho các vị."

"Cứ việc nói đi!" Trịnh Nam Hoa vỗ ngực một cái ha ha cười

nói: "Có cái gì chúng ta đều sẽ tận lực phối hợp!"

"Cái kia muốn sớm cám ơn các vị."

Tề Tông Thân gật gật đầu, liếc nhìn một vòng đám người nói ra:

"Bắc Ngô thành hiện hữu thành vệ đội trưởng thức giải tán, ta muốn đích thân một lần nữa tại toàn thành tuyển chọn chiêu mộ."

Tề Tông Thân tiếng nói rơi xuống, tràng diện bên trên lập tức yên tĩnh im ắng.

Trịnh Nam Hoa tiếu dung ngưng kết trên mặt.

Thành vệ đội từ trước đến nay là từ Bắc Ngô thành từng cái thế lực theo tỉ lệ ra người trù tính chung xây dựng, cách làm này từ xưa đến nay, mặc kệ là ra ngoài toàn thành an toàn cân nhắc vẫn là lợi ích của nhà mình, đều đạt thành một loại vi diệu cân bằng. Mà cái này tân nhiệm thành chủ đến như vậy một tay, trực tiếp một lần nữa thành lập thành viên tổ chức, muốn chưởng khống toàn thành ý đồ đã rõ ràng rành.

Hắn đến cùng có cái gì ỷ vào

Mặc kệ thế lực lớn nhỏ làm sao cũng không nghĩ tới, cái này thành chủ như thế không kiêng nể gì cả, gót chân đều không có đứng vững liền trực tiếp nhấc bàn. Thật làm cho cái này thành chủ làm như vậy, không nói trước bị phân phát nhân sinh kế bên trên vấn đề, chính là từng cái thế lực tự thân lợi ích cùng an toàn đều tồn tại vấn đề thật lớn.

Không có người chọn đem tài sản của mình tính mệnh ký thác vào trên người người khác, huống chi bọn hắn sớm thành thói quen trước đó phương thức cũng nếm đến ngon ngọt. Tề Tông Thân cử động tương đương tại trực tiếp rễ bên trên cắt đứt bọn hắn khống chế Bắc Ngô thành xúc tu.

Bọn họ đây sao có thể nhẫn

Trịnh Nam Hoa sắc mặt trầm xuống, đang muốn nói chuyện, ngồi bên cạnh bang chủ Mạnh Kỳ Độ vỗ vỗ mu bàn tay của hắn, trầm ngâm nói ra: "Tề thành chủ, Bắc Ngô thành từ trước đến nay không có cái quy củ này."

"Đúng vậy a! Chúng ta Bắc Ngô thành từ trước đến nay đều là chính mình tổ kiến thành vệ đội.

"

"Tề thành chủ, ngươi yêu cầu này ta cảm thấy khác biệt phù hợp."

"Tề thành chủ, hiện tại thành vệ đội mặc kệ là tố chất vẫn là vũ khí phân phối bên trên đều làm được rất tốt, ngươi một lần nữa chiêu mộ huấn luyện, hao người tốn của, hà tất phải như vậy "

Thế lực lớn nhỏ lập tức không cam lòng đồng thời ồn ào, tại Tề Tông Thân dự định động đến bọn hắn bánh gatô về sau, không còn có trước đó khách khí cùng tôn kính.

Một đám xuẩn tài! Sắp chết đến nơi còn không biết!

Tề Tông Thân treo mỉm cười giễu cợt, đối với những người này ồn ào không tiếp tục để ý, hắn có chút cung kính quay đầu nhìn về phía Ứng Tông Đạo.

Ứng Tông Đạo chậm rãi đứng dậy, trên mặt tàn khốc mỉm cười, cái này nhàm chán yến hội đã đem sự kiên nhẫn của hắn làm hao mòn hầu như không còn, căn bản không nghĩ lại cùng trong mắt của hắn những cái này dế nhũi lãng phí thời gian:

"Xem ra lâu dài tại dạng này thâm sơn cùng cốc bên trong xưng vương xưng bá, để các ngươi đã quên hết tất cả "

Đối mặt dạng này ầm ĩ khắp chốn ồn ào, Ứng Tông Đạo nói chuyện, thanh âm của hắn bắt đầu rất nhạt, rất thanh, giống như là từng cơn gió nhẹ thổi qua. Nhưng là, tại mấy chữ về sau, giống như tiếng sấm cuồn cuộn, ầm ầm vang vọng toàn bộ yến hội sảnh!

"Không biết sống chết. . . Lãng phí thời gian của ta!"

Ứng Tông Đạo thanh âm vang dội vô cùng, thanh âm cuồn cuộn như lôi đình, vậy mà che đậy ở ở đây gần trăm người thanh âm, trong lúc nhất thời, tựa hồ toàn bộ thiên địa, chỉ còn sót Ứng Tông Đạo thanh âm!

Nghe thấy Ứng Tông Đạo dạng này che đậy hết thảy thanh âm, tất cả mọi người màng nhĩ giống như là có hai thanh mộc chùy hung hăng nện gõ, không khỏi bưng kín lỗ tai.

Tiếng ồn ào im bặt mà dừng.

Tràng diện quy về yên tĩnh, Trần Hạc Tường sắc mặt mấy lần, bất an mãnh liệt giờ phút này đã biến thành hiện thực. Dạng này cuồn cuộn như sấm thanh âm nếu như không phải dựa vào âm thanh đánh thủ đoạn phát ra tới, mà là dựa vào trước mắt người này thuần túy thể năng, như vậy người này tu vi võ đạo đã đến viễn siêu mọi người tại đây tình trạng!

Lúc này, giữa sân bị hung hăng trấn trụ đám người tựa hồ hồi phục thần trí, không đợi những người khác mở miệng trước, Trịnh Nam Hoa gân xanh nổi lên, bỗng nhiên vỗ bàn đứng dậy, hét lớn:

"Chúng ta ở chỗ này nói chuyện, ngươi là thứ gì, cũng dám đại hống đại khiếu, tại dạng này trường hợp lung tung giương oai "

Ân

Ứng Tông Đạo trên mặt tàn khốc mỉm cười không thay đổi, ánh mắt tàn nhẫn, cũng không có nhìn thấy hắn làm sao động tác, phá không tiếng rít đã tại mỗi người vang lên bên tai.

Phù một tiếng, máu tươi phun tung toé! Tuyết trắng khăn trải bàn cùng thức ăn bên trên, đều bắn lên một chút điểm máu tươi!

Trịnh Nam Hoa đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ bất động, đám người trong nháy mắt quay đầu nhìn sang, chỉ thấy được một cái tiểu xảo chén rượu cứ như vậy thật sâu đính vào Trịnh Nam Hoa trên lồng ngực! Máu tươi vẩy ra mà ra, chén rượu còn phản xạ kim loại màu sắc, cho thấy cực đoan huyết tinh.

Sau đó Trịnh Nam Hoa hai mắt trợn lên, một mặt không thể tin, thân hình cao lớn thẳng tắp ngã xuống.

"Lão Trịnh!"

Ở đây gần trăm người một mảnh xôn xao! Trịnh Nam Hoa bên người Mạnh Kỳ Độ sắc mặt tái xanh, vội vàng vươn tay ra. Lần này, cục diện tựa như là trong chảo dầu rót vào thanh thủy, yến hội sảnh lập tức sôi trào lên.

Gan to bằng trời! Đơn giản gan to bằng trời! Không ai có thể tưởng tượng ra được, thành chủ phương này tùy tùng lại dám một lời không hợp liền động thủ giết người!

Bạch! Đỡ Trịnh Nam Hoa Mạnh Kỳ Độ lộ hung quang, quay đầu nhìn về phía Tề Tông Thân cười lạnh nói:

"Rất tốt! Tề thành chủ, cái này cao thủ chính là của ngươi lực lượng chỗ bất quá thế mà lớn gan như vậy làm bậy không đem chúng ta bản thổ thế lực để vào mắt, giống heo chó đồng dạng muốn giết cứ giết, ngươi nghĩ rằng chúng ta là bùn nặn "

"Không tệ!" Thành tây Độc Nha bang bang chủ Doãn Thu Dương đi lên trước, đứng tại Mạnh Kỳ Độ bên cạnh ánh mắt băng lãnh nhìn về phía tựa hồ hững hờ Ứng Tông Đạo: "Giết người thì đền mạng, người này coi trời bằng vung, nhất định phải chết!"

Thành nam Mặc bang bang chủ Phùng Thần cũng không có lùi

về sau, đồng dạng tiến lên quát lên:

"Tề thành chủ, coi như ngươi là thành chủ, cũng nhất định phải cho chúng ta một cái công đạo! Hôm nay cũng không cần nghĩ đến dung túng người này, ngươi khó xử, liền từ chúng ta tới thay ngươi động thủ!"

Còn lại hai đại bang phái bang chủ, vừa vặn mượn cơ hội phát tác.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 83: Ngươi Nói Ai Đối Với Lực Lượng 1 Không Hay Biết

Chương 83: Ngươi nói ai đối với lực lượng 1 không hay biết

Thời khắc này Tề Tông sắc mặt trắng bệch, da mặt co rúm, đồng dạng bị Ứng Tông Đạo một lời không hợp liền động thủ thủ đoạn tàn khốc dọa cho phát sợ. Hắn cũng căn bản không nghĩ tới Ứng Tông Đạo thủ đoạn kịch liệt như vậy, nói giết người, liền giết người! Kết quả dẫn tới những đám người này tình xúc động, làm hắn căn bản không biết nên kết thúc như thế nào.

Đáng chết, cái tên điên này! Ngươi chẳng lẽ còn có thể đem tất cả mọi người giết sạch a! Tề Tông Thân nội tâm chửi ầm lên, mặt ngoài thì là xin giúp đỡ giống như nhìn về phía Ứng Tông Đạo. Hắn tự nhiên không biết Ứng Tông Đạo lưu thủ rất nhiều, chén rượu khảm vào Trịnh Nam Hoa ngực một màn này nhìn huyết tinh vô cùng, trên thực tế chẳng qua là trọng thương mà thôi.

Chỉ bất quá lấy Ứng Tông Đạo làm người căn bản khinh thường tại cùng những người ở trước mắt giải thích.

"Muốn ta chết "

Ứng Tông Đạo lông mày bốc lên, giống như cười mà không phải cười quét mắt ba người:

"Gà đất chó sành đồng dạng đồ vật, cũng dám trước mặt ta dõng dạc "

Một tiếng ầm vang! Tất cả mọi người cảm thấy mặt đất chấn động, Ứng Tông Đạo tiếng nói còn chưa rơi xuống, thân ảnh đã biến mất ngay tại chỗ. Hắn trải qua đạo này ngắn ngủi thẳng tắp bên trên, cái bàn tựa như đậu hũ đồng dạng bị băng vỡ nát, một cỗ hung mãnh kình phong bỗng nhiên đem hai bên cái bàn đều suýt nữa thổi lật!

Cơ hồ là biến mất đồng thời, mang theo cơ hồ muốn đánh vỡ màng nhĩ của người ta đồng dạng kịch liệt âm bạo, Ứng Tông Đạo đã xuất hiện ở đứng ra ba người trước mặt!

Phịch một tiếng! Ở trong Phùng Thần còn chưa kịp bày ra phòng thủ tư thế, cánh tay của hắn mới vừa vặn giơ lên một nửa, một cỗ không thể ngăn cản tràn trề đại lực liền từ ngực truyền đến, cả người hắn máu tươi rơi vãi lấy bay ngang ra ngoài! Đụng đổ, đập vụn mấy trượng cái bàn, không rõ sống chết.

Làm sao nhanh như vậy!

Hắn làm sao dám

Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ mí mắt tại quyền phong thổi lất phất hạ hung hăng nhảy lên, trái tim kịch liệt nhảy lên. Ngắn như vậy khoảng cách phía dưới, ba người ai cũng không nghĩ tới Ứng Tông Đạo lại dám vượt lên trước động thủ, kết quả cảnh giới cùng thực lực không thua hai người Phùng Thần liền đã đánh mất tất cả sức chiến đấu!

Nhưng là chuyện này đến trình độ này tuyệt đối không cách nào lành, hai người bọn họ thân là nhất bang chi chủ, làm sao có thể liền để mặc cho Ứng Tông Đạo tại trước mặt bọn hắn diễu võ giương oai thân là hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, tại dạng này nguy cơ tình huống dưới, bọn hắn lập tức liền triển lộ ra no bụng trải qua rèn luyện võ đạo kỹ nghệ!

Hai người vậy mà cùng nhau từ bỏ phòng thủ, tại Ứng Tông

Đạo hung hăng hung mãnh một chiêu đánh bay Phùng Thần ngắn ngủi dừng lại ngay miệng, một trái một phải phản công mà lên! Hai người một quyền một trảo trong nháy mắt xé rách không khí, xé vải thanh âm đồng thời tại đã xa xa thối lui trong lòng mọi người bên trên vang lên, hiển nhiên Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ đã lấy ra toàn lực!

Ứng Tông Đạo mỉm cười:

"Không biết tự lượng sức mình!"

Mặc kệ là Ứng Tông Đạo nụ cười trên mặt hay là hắn trong miệng, đều hiện ra một loại cực độ trào phúng, rơi vào Doãn Thu Dương cùng Mạnh Kỳ Độ hai người con mắt cùng trong lỗ tai, càng thêm để bọn hắn nổi giận phi thường!

Mà ở sau một khắc, Ứng Tông Đạo hai cánh tay bỗng nhiên mở ra, dùng cánh tay gắng gượng hướng hai người công tới một quyền một trên vuốt đập tới.

Dùng huyết nhục chi khu cánh tay, hung hăng đánh tới hướng Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ hai người điều động lực lượng toàn thân phát động phản công!

Ứng Tông Đạo cái này một đập bổ, cương kình đánh nổ. Toàn bộ quần áo tay áo giống như sung khí bóng da nâng lên. Thô to kinh người, ong ong kêu vang, rung động dữ dội, tựa hồ là một đầu bị trấn áp dưới chân núi giao long. Không cam lòng trói buộc, muốn phá không bay lên ra ngoài!

Răng rắc!

Rợn người tiếng xương nứt vang lên, Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ hai người lăng lệ thế công liền phảng phất đập nện đến một khối trải qua thiên chuy bách luyện thép tinh phía trên, hung mãnh phản chấn bên trong lập tức liền làm hai người cánh tay cùng

nhau bẻ gãy!

Ngay sau đó tại hai người còn đến không kịp phát ra kêu đau đớn thời điểm, Ứng Tông Đạo bàn tay đã riêng phần mình đặt tại hai người trên lồng ngực, gắng gượng đem bọn hắn tại giữa cổ họng ấp ủ muốn phát ra tiếng kêu thảm thiết ấn trở về!

Phốc!

Máu tươi rơi vãi bên trong, Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ cùng Phùng Thần đạt được kết quả giống nhau, hai cái thân thể cường tráng giống như là bị gió thu quét lá vàng đồng dạng vô lực tung bay ra ngoài,

Ngã xuống đất trên mặt không rõ sống chết.

"Bang chủ!"

"Doãn bang chủ!"

Mấy cái bang phái thành viên lập tức chấn kinh hét lớn, vọt tới hai người ngã xuống địa phương. Ứng Tông Đạo thì là mỉm cười, nhìn cũng không nhìn bị chính mình đánh bay hai người, thanh âm không lớn lại rõ ràng truyền vào mỗi người lỗ tai:

"Các ngươi yên tâm đi, mặc kệ là cái thứ nhất vô lễ gia hỏa vẫn là ba người này, ta đều không có giết chết bọn hắn. Bất quá nói đến vì không giết chết bọn hắn ta đã rất tận lực."

Còn lại tất cả thế lực lớn nhỏ đầu lĩnh thủ lĩnh hít vào một ngụm khí lạnh, tay chân lạnh buốt nhìn về phía Ứng Tông Đạo.

Vì không giết chết bọn hắn mà dốc hết toàn lực

Đây rốt cuộc là người nào

Doãn Thu Dương, Mạnh Kỳ Độ, Phùng Thần ba người này, có thể nói là thuộc về ở đây tân khách bên trong, vũ lực đứng đầu

nhất mấy người! Chủ trì nắm giữ một cái hơn nghìn người đại bang phái thủ lĩnh, làm sao có thể là kẻ yếu mà như vậy dạng vũ lực cường hoành ba người, cơ hồ tại đối mặt phía dưới liền bị cái này thành chủ mang vào đáng sợ nam nhân trấn áp!

Ứng Tông Đạo quay người đi trở về đến chủ tọa bên trên Tề Tông Thân thần sắc, quay người quét mắt ở đây đầu đầu não não, chậm rãi nói ra:

"Đại khái các ngươi coi là bằng vào một chút như vậy đáng thương tu vi võ đạo, liền có thể muốn làm gì thì làm các ngươi dạng này không có ý nghĩa lực lượng, ở trước mặt ta không đáng giá nhắc tới."

Ứng Tông Đạo giống như là trào phúng, lại giống là đang cảm thán, khinh miệt nói ra:

"Các ngươi thật rất đáng thương, tại dạng này địa phương nhỏ ngồi vào xem thiên, trên thực tế lại đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả, mấy người kia chính là tốt nhất. . ."

"Đại nhân. . . Cứu. . . Ta!"

Ân

Một tiếng thê lương tiếng thét chói tai xa xa truyền đến, ngắt lời hắn. Ứng Tông Đạo sững sờ, quay đầu hướng mười trượng trở lại bên ngoài cổng nhìn lại.

Sau đó bịch một tiếng, một bóng người lảo đảo nghiêng ngã ngã sấp xuống tại cửa ra vào. Mọi người cùng xoát xoát quay đầu, ánh mắt ngưng kết trên mặt đất mười phần thê thảm thân ảnh phía trên.

Đây là một nữ nhân.

Tần Tuyết Y toàn thân máu me đầm đìa, xa xa dùng cả tay

chân, hướng về trong đại sảnh Ứng Tông Đạo phương hướng bò đi. Nàng mỗi một cái động tác đều hao hết tất cả khí lực, ném ra một đạo tràn đầy máu tươi quỹ tích,

Người này là ai tại cùng ai nói chuyện bởi vì khoảng cách khá xa, tăng thêm người này bò trên mặt đất nguyên nhân, trong lúc nhất thời tất cả mọi người ở đây, bao quát Ứng Tông Đạo đều có chút không rõ ràng cho lắm, không làm rõ ràng được cái bộ dáng này thê thảm người thân phận.

Bỗng nhiên! Trên mặt đất gian nan bò Tần Tuyết Y ngẩng đầu lên, mặt mũi tràn đầy máu tươi tăng thêm vô cùng hoảng sợ thần sắc thật giống như dữ tợn ác quỷ, nàng gắt gao duỗi ra một con đã bẻ gãy cánh tay, tựa hồ tại thỉnh cầu Ứng Tông Đạo cứu vớt, ánh mắt bên trong tràn đầy cực độ khát vọng. Phát ra thê lương tiếng rên rỉ:

"Đại nhân, cứu ta. . . Cứu ta!"

Rốt cục nhận ra Tần Tuyết Y thân phận, Ứng Tông Đạo nội tâm kịch liệt chấn động mãnh liệt, không thể tin!

Làm sao có thể! Là ai làm! Nơi này ai có loại bản lãnh này, có thể đem dưới tay hắn bốn tên hổ báo lôi âm cảnh giới Xích Y Sứ đánh thành bộ dáng này !

Đúng lúc này. Tại Ứng Tông Đạo vừa mới dâng lên chấn kinh mà không thể tưởng tượng nổi cảm xúc, Tần Tuyết Y thê lương thanh âm còn không có hoàn toàn rơi xuống ngay miệng, một con phổ phổ thông thông giày một chút khắc sâu vào chăm chú nhìn cái này kỳ quái nữ nhân tầm mắt mọi người ở trong.

Răng rắc một tiếng! Cái này giày trong nháy mắt giẫm tại Tần Tuyết Y bên hông, hung hăng đem cột sống của nàng đạp nát!

Tất cả mọi người mí mắt cuồng loạn, một cái niên kỷ nhẹ

nhàng, phổ phổ thông thông thân ảnh vượt qua Tần Tuyết Y thi thể bước vào nội sảnh, đồng thời phát ra âm thanh:

"Xích Luyện Pháp Vương "

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía xa xa chính đối Ứng Tông Đạo, còn không đợi Ứng Tông Đạo cùng tất cả những người khác làm ra phản ứng đến, sau đó ——

Một tiếng ầm vang! Thiên băng địa liệt!

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không có chờ Ứng Tông Đạo trả lời ý tứ! Dưới chân của hắn hung hăng đạp mạnh, quanh thân phương viên ba trượng mặt đất tại kinh khủng cự lực hạ đột nhiên sụp đổ! Tại cường hoành không phải người thể năng duy trì dưới, Nhạc Bình Sinh thân thể hung hăng đè ép gạt ra không khí, mang theo kịch liệt bạo tạc cuồn cuộn khí lưu, trong nháy mắt vượt qua vài chục trượng khoảng cách, tại không khí bị xé rách ra bén nhọn gào thét dưới, hướng về Ứng Tông Đạo vào đầu một quyền đánh xuống!

Cả tòa phong mãn lâu đều giống như không chịu nổi tiếp nhận, đung đưa. Tại Nhạc Bình Sinh trải qua mà hình thành phồng lên cuồng phong bên trong, không có chụp đèn bảo hộ ánh nến bỗng nhiên dập tắt, tại chụp đèn trong ánh nến tính cả lấy toàn bộ đèn đỡ kịch liệt lay động! Cái bàn, bộ đồ ăn, nến hết thảy đang cuộn trào mãnh liệt khí lưu hạ lăn lộn bay tán loạn ra ngoài!

Nay đã thối lui đến hai bên đám người cuồng phong gào thét ở trong da mặt run mạnh, ngay cả lời đều nói không nên lời, liên tục lui lại, cơ hồ bị cuồng phong đè ép dán vào trên tường!

Tại dạng này kinh thiên động địa động tĩnh bên trong, thời gian giống như bị đọng lại ở tình huống dưới, Nhạc Bình Sinh nửa câu nói sau nhưng không có bị cuồng phong thổi tan mảy may, vô cùng rõ ràng tại Ứng Tông Đạo vang lên bên tai:

"Ngươi nói ai đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 84: Quái Vật

Chương 84: Quái vật

Tại dạng này bá liệt một quyền đến trước mắt thời điểm, Ứng Tông Đạo lông tơ một chút dựng thẳng lên, trong lòng nổi lên cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có, không lo được lo lắng nữa tiền căn hậu quả, trước mắt dần dần phóng đại nắm đấm cùng trong tai kịch liệt tiếng gió gào thét đều đang nhắc nhở hắn:

Cái này không biết từ nơi nào xuất hiện gia hỏa, là hắn từ trước tới nay gặp phải, mạnh nhất đối thủ!

Oanh!

Hai người giao kích trung tâm, không khí cũng giống như mặt nước, bỗng nhiên khuấy động ra một vòng lại một vòng sóng gợn trong suốt, không gian đều tựa hồ có chút vặn vẹo, chấn động, có thể thấy được Nhạc Bình Sinh một quyền này lực lượng mãnh liệt!

Nương theo lấy tiếng nổ lớn, Ứng Tông Đạo thân ảnh bỗng nhiên bay ngược ra ngoài! Tại trong mắt tất cả mọi người lóe lên một cái rồi biến mất, không thấy bóng dáng.

Không kịp trốn tránh, hóa quyền vì chưởng, trong khoảnh khắc chống đỡ mà lên Ứng Tông Đạo, cả người bị một cỗ núi lửa phun trào cự lực hung hăng đánh bay!

Ứng Tông Đạo thân thể bay rớt ra ngoài đồng thời, cực tốc va

chạm sau lưng hắn căn bản không có kịp phản ứng Tề Tông Thân trên thân, cái này tân nhiệm Bắc Ngô thành thành chủ ngay cả một tia tiếng vang đều không có phát ra tới, liền ngay tiếp theo xương cốt bạo hưởng thanh âm, ném đi ra ngoài!

Dạng này hung mãnh va chạm dưới, Tề Tông Thân trước khi rơi xuống đất liền đã trở thành một người chết.

Ầm! Cả tòa đại sảnh lay động âm thanh bên trong, Ứng Tông Đạo thân thể giống đập vụn đậu hũ đồng dạng không trở ngại chút nào phá vỡ vách tường, không thấy bóng dáng.

Trước mắt bao người, Nhạc Bình Sinh một quyền này lại là trực tiếp đem hắn đánh bay hơn mười trượng khoảng cách.

Mọi người ở đây ngay cả thở mạnh cũng không dám, thành chủ tử vong đều không có ai đi chú ý, toàn bộ như là thấy quỷ nhìn chằm chằm giữa sân Ma Thần tuổi trẻ thân ảnh.

Ứng Tông Đạo là cỡ nào hung mãnh ba cái vũ lực cao cường bang phái thủ lĩnh đều tại vừa đối mặt phía dưới bị đánh thành trọng thương, bò đều không đứng dậy được! Chính là như vậy một cái hung nhân tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy, lại bị dạng này một cái không rõ lai lịch, phổ phổ thông thông người trẻ tuổi một quyền đánh bay.

Nhất là Trần Hạc Tường, sắc mặt của hắn vô cùng đặc sắc, cơ hồ cho là mình bị hoa mắt, mà bên cạnh hắn Triệu Sùng Lỗi lại đã từng được chứng kiến Nhạc Bình Sinh một bộ phận vũ lực, tại rung động sau khi lẩm bẩm nói ra:

"Trần quán chủ, ngươi cái này học sinh không được, khó lường..."

Còn lại võ quán quán chủ vẫn tại rung động cảm xúc bên trong, mà Trần Hạc Tường cảm thấy đời này ăn kinh cộng lại cũng

không sánh nổi giờ này khắc này nội tâm của hắn chấn kinh.

Làm sao có thể vì cái gì chính mình cho tới bây giờ cũng không biết hắn mới bao nhiêu lớn niên kỷ Nhạc Bình Sinh đến cùng lai lịch ra sao

Nhạc Bình Sinh không để ý đến những cái này, mày nhăn lại xa xa nhìn về phía bị Ứng Tông Đạo đánh vỡ lỗ lớn. Ngay tại vừa rồi hai người giao kích trước một khắc, hắn có thể rõ ràng cảm giác được chính mình một quyền này lực đạo bị Ứng Tông Đạo song chưởng bày ra tư thế sớm dẫn bạo, xa xa không có thu được hắn trong dự đoán hiệu quả.

Tựa như là đạn pháo tại trong số mệnh mục tiêu trước đó phát sinh bạo tạc, nhìn Ứng Tông Đạo thân thể trong nháy mắt bị đánh bay, trên thực tế hắn rất có thể căn bản không có nhận cái gì thương thế nghiêm trọng. Rất hiển nhiên là Ứng Tông Đạo cao siêu kinh nghiệm võ đạo cùng kỹ nghệ phát huy ra tác dụng.

Nhạc Bình Sinh do ngoài ý muốn qua đi cũng không thèm để ý. Đối với hắn mà nói, từ hắn giáng lâm phương thế giới này tính lên, chưa từng có một trận chiến đấu là dựa vào lấy chiêu thức kỹ xảo lấy được thắng lợi. Hắn am hiểu, chính là dùng thuần túy lực lượng hung hăng ép qua địch nhân!

Yến hội sảnh yên tĩnh duy trì không đến bao lâu liền bị đánh vỡ.

Soạt một tiếng!

Một bóng người từ gạch đá phế tích bên trong đứng thẳng lên! Còn lại đám người lập tức quay đầu nhìn lại. Xa xa chỉ thấy được Ứng Tông Đạo toàn thân bụi đất, quần áo rách tung toé, ánh mắt nhưng thật giống như phát sáng, cho thấy cực độ bạo ngược, tàn nhẫn sắc thái!

Lông mày của hắn không biết ra ngoài nguyên nhân gì, thế mà lại lần nữa biến thành huyết hồng, phối hợp hắn giờ phút này tản ra ngang ngược, không ai bì nổi khí tức, làm cho người ta cảm thấy một loại cực độ tà ác, yêu dị cảm giác.

"Rất tốt, rất tốt... Bao lâu chính ta đều nhớ không rõ bao lâu không có nhận qua đả thương, như thế trong vài năm, ngươi vẫn là đầu một cái để cho ta thụ thương đổ máu người..."

Ứng Tông Đạo thanh âm đàm thoại giống như gió lạnh thổi qua,

Đứng xem trên thân mọi người lông tơ toàn bộ dựng thẳng lên, tựa hồ muốn có cái gì chuyện kinh khủng phát sinh. Hắn chậm rãi từng bước một hướng về Nhạc Bình Sinh đi tới, tàn nhẫn mỉm cười nói ra:

"Ngươi muốn chết như thế nào ân nói ra đi, ta có thể đầy..."

"Nói nhảm thêm!"

Một tiếng ầm vang!

Không khí kịch liệt tiếng nổ trực tiếp đánh gãy Ứng Tông Đạo, Nhạc Bình Sinh mặt mũi lãnh khốc, căn bản không có nghe Ứng Tông Đạo nói nhảm hứng thú, tại mặt đất không ngừng rung động ở trong đã bạo cướp mà đến, đồng thời bàn tay cũng chỉ thành đao, chém bổ xuống đầu!

"Không biết sống chết!"

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cái này một ác phong gào thét, bắt chước từ Phạm Chinh 【 huyết thủ đao 】 thẳng đến trán thời điểm, Ứng Tông Đạo cảm nhận được Nhạc Bình Sinh im ắng miệt thị, nổi giận lên tiếng, cánh tay cơ bắp kéo căng trở đi hóa thành nhắm người mà phệ ác mãng, hung mãnh quăng tới!

Hai người cánh tay đụng nhau, đầu tiên là phịch một tiếng cơ bắp vật lộn, sau đó liên tục va chạm ba, bốn lần, lại ra giống như sắt thép đụng nhau thanh âm. Bởi vì tại va chạm ở giữa, Nhạc Bình Sinh trên cánh tay một đầu cơ bắp một trống, giống như thanh thép. mà Ứng Tông Đạo cũng giống như thế!

Cái này mấy chiêu biến hóa, đều hết sức đơn giản. Nhưng là người ở bên ngoài xem ra, thanh thế thật sự là quá lớn!

Vô luận là Nhạc Bình Sinh hay là Ứng Tông Đạo tùy ý một tay ra, thân thể mang theo kình phong bạo hưởng, khí lưu xoay tròn, cánh tay đập, người ở chỗ này đều có thể rõ ràng thấy được xé rách không khí vết tích.

Cái này cũng chưa tính, chân của hai người dưới, to lớn lót gạch xanh thành mặt đất từng khối từng khối băng liệt, tại bước chân chuyển đổi ở giữa, phi đẳng, tứ phía lưu tinh bay loạn, đi loạn!

Phù phù phù phù!

Mấy khối lớn chừng quả đấm gạch đá khối vụn bay vụt bên trong nện vào bên sân cách gần đó trên thân thể người, lập tức liền không nói tiếng nào xụi xuống trên mặt đất, cả người là máu bị nện hôn mê bất tỉnh. Có chút cơ trí người lập tức đem cái bàn di chuyển, dựng đứng mà lên, che chắn lấy đám người.

Lúc này, toàn bộ yến hội sảnh người đều vọt tới gần nhất đi, dán chặt lấy chân tường. Không còn có người nguyện ý tới gần quan sát hai cái quái vật giao thủ.

Hai người cánh tay luân phiên va chạm, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ở giữa một tay khẽ chống, lập tức toàn bộ cánh tay sung huyết, từng cái từng cái lớn gân đánh nổ ở giữa, trên tay trên lòng bàn tay cơ bắp đột nhiên một chút phồng lên, đồng thời xanh đen hiện động lên rực rỡ đại thủ đột nhiên bóp quyền, khí lưu nhấp

nhô, bạo nhưng đè xuống!

Chính là Trần Hạc Tường chiêu bài 【 một hợp tung quyền 】! Nhạc Bình Sinh tại mấy hiệp sau khi giao thủ, giống như là đang tôi luyện võ đạo của mình kỹ nghệ, thi triển ra một chiêu này đả kích!

Ứng Tông Đạo huyết sắc lông mày mãnh liệt giương, ánh mắt một chút trở nên thiểm điện đồng dạng tinh sáng, chói mắt. Trong con mắt càng là rõ ràng ấn ra Nhạc Bình Sinh bàn tay bộ dáng, trên mặt lộ ra một cái nụ cười chế nhạo:

"Chiêu thức của ngươi, quá kém!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 85: Chết!

Chương 85: Chết!

Ồn ào...

Trong cổ họng phun ra một câu nói như vậy đến, Ứng Tông Đạo thân thể bên trong thế mà phát ra đại giang đại hà đang dâng trào thanh âm, đồng thời một cỗ cuồn cuộn sóng nhiệt nương theo lấy hắn huyết khí sôi trào, lấy thân thể của hắn làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng thổi đi.

Tại tất cả mọi người cảm giác bên trong, Ứng Tông Đạo cả người thật giống như hóa thành một cái lò lửa, tản mát ra kinh người nhiệt lượng.

Thế lực lớn đầu đầu não não con mắt trừng lớn: Huyết khí hoả lò! Đây là huyết khí hoả lò! Trước mắt cái này nam nhân, lại là một cái đánh vỡ lực quan, siêu việt nhân thể cực hạn, mở ra Tinh Nguyên Thần giấu võ đạo nhà!

Khó trách ba cái bang phái bang chủ đối mặt liền bị trọng thương. Kiến thức rộng rãi Trần Hạc Tường bọn người khiếp sợ đồng thời, nghi hoặc cũng đã nhận được giải đáp.

Mà Ứng Tông Đạo tại đơn quyền bãi xuống, lắc lư ở giữa, không khí vậy mà chẳng khác nào thuỷ triều mãnh liệt mà đến, phát ra kịch liệt gào thét, hắn lập tức bàn tay biến ảo, một chưởng đẩy ra, đến nửa đường. Đột nhiên biến chưởng thành quyền, năm

ngón tay chăm chú bóp, mang theo khí lưu bạo phá giống như phong thanh nổ vang về sau, ra ô ô ô ô tựa như quỷ khóc thần hào thanh âm.

Một chưởng này đẩy thẳng, nửa đường nắm tay lại đến xông, luân phiên biến hóa, đều hiện ra Ứng Tông Đạo viễn siêu Nhạc Bình Sinh võ đạo kỹ nghệ! Bí mật mang theo quỷ khóc thần hào thanh âm cương phong một quyền, xông thẳng trên đỉnh, không nhìn thẳng tất cả chướng ngại, đón đỡ Nhạc Bình Sinh một quyền này.

Tiếp xúc, hai người thân thể đồng thời chấn động, quần áo bị khí lưu chống lên, phát ra xé vải đồng dạng tiếng vang.

"Thú vị, quá thú vị, sư phụ của ngươi là ai dạy cho ngươi dạng này khoa chân múa tay "

Ứng Tông Đạo đột nhiên lần nữa cười dài một tiếng, lại hướng Nhạc Bình Sinh xuất thủ. Tận đến giờ phút này, hắn vẫn không có quên kích động đối thủ phẫn nộ, đả kích đối thủ tâm linh.

Lần này xuất thủ, Ứng Tông Đạo tốc độ, lực lượng trọn vẹn so vừa rồi phải nhanh ra một nửa! Giờ này khắc này, không ai có thể hình dung được đi ra quyền cước của hắn ở giữa uy lực lớn bao nhiêu, thân thể lắc lư ở giữa, ngay cả khí lưu đều tựa hồ ngưng tụ, không có phát ra một điểm phong thanh. Mà đối mặt Ứng Tông Đạo đả kích Nhạc Bình Sinh, toàn thân quần áo nhưng thật giống như bị gió lớn quét qua, mãnh liệt về sau tung bay.

Thẳng đến người thị giác nhìn thấy Nhạc Bình Sinh quần áo mãnh liệt tung bay cùng trong sân không khí kịch liệt chấn động gợn sóng về sau, trong lỗ tai mới truyền đến gấp rút tới cực điểm rít lên, còn có luân phiên không bạo.

Người người thấy được cỗ này gợn sóng, đều có một loại cảm giác, giống như là chính mình không khí chung quanh biến thành

nước. Trước đó hai người giao thủ ở giữa, không khí cũng gợn sóng ẩn ẩn, tựa như gợn sóng tán. Nhưng là cái kia gợn sóng hình gợn sóng, chỉ là một cái thoáng mà qua, xa xa không có hiện tại thị giác bên trên cảm giác mãnh liệt như vậy xung kích!

Mà đối mặt Ứng Tông Đạo đột nhiên công kích, Nhạc Bình Sinh lần này cũng không tránh, cũng không né tránh, chân trước khẽ chống, chỉ di động nửa bước, chỉ nửa bước chưởng đều khắc sâu vào mặt đất! Một quyền theo eo, một quyền treo ngược, như cự phủ khai sơn đồng dạng chém thẳng vào xuống tới!

Một chiêu này, quá đơn giản. Đơn giản chính là người không có võ công đều bắt chước được đi ra. Nhưng chính là cái này vô cùng đơn giản một chiêu, Nhạc Bình Sinh thi triển ra, nhưng bây giờ là làm cho người rất không thể tưởng tượng. Hắn tại một quyền đánh xuống ở giữa, thể nội ba mươi sáu cái mệnh khiếu cực tốc chấn động , liên đới lấy không khí quanh thân đều sôi trào bắt đầu vặn vẹo!

Cùng lúc đó, một bổ phía dưới, chấn động không khí gợn sóng, gợn sóng lớn hơn rất nhiều. Vô luận là cách xa nhau xa bao nhiêu người, đều cảm thấy chính mình tựa như là ở vào trong sợ hãi tột cùng, không thể tự thoát ra được. Hai đại cao thủ ở giữa giao thủ, làm bốn phía người quan sát đều sinh ra một loại không khí là nước ảo giác. Đây là bực nào lực quyền chấn động!

Ầm ầm!

Hai người vật lộn thanh âm, lập tức truyền khắp toàn trường. Nhạc Bình Sinh Mãng Long bay lên một quyền, chính giữa Ứng Tông Đạo cánh tay.

Ứng Tông Đạo thân thể lay động một cái, xương sống như là Đại Long run run, trên người tán phát ra cuồn cuộn sóng nhiệt càng thêm nóng rực mấy phần, sau đó tay của hai người cánh tay giống như dính tại cùng một chỗ, hai cỗ cự lực va chạm, phun

trào.

Tại lẫn nhau đấu sức bên trong, Nhạc Bình Sinh bị chậm rãi bức lui. Ứng Tông Đạo ngẩng đầu, chăm chú nhìn Nhạc Bình Sinh khuôn mặt trẻ tuổi, cười gằn từng chữ từng chữ phun ra:

"Ngươi,

Trả, chênh lệch,, xa!"

Hắn mỗi nói ra một chữ, lông mày liền có một giọt máu đỏ tươi trượt xuống, nói cho hết lời về sau, lông mày của hắn thật giống như mái hiên giọt nước, tích táp rơi xuống đất.

Hiển nhiên, Ứng Tông Đạo ngay tại vận chuyển toàn thân khí huyết, bốc hơi khí huyết phái tràn ra.

"A có đúng không "

Nhạc Bình Sinh không có cùng Ứng Tông Đạo tranh cãi ý tứ, ngẩng đầu lên lộ ra một cái băng lãnh mỉm cười!

Tại trong thân thể của hắn chậm rãi chấn động ba mươi sáu cái mệnh khiếu một trận, sau đó kịch liệt chấn động! Lồng ngực bỗng nhiên giống thổi phồng đồng dạng phồng lên, thật giống như trong cơ thể của hắn ẩn giấu kinh khủng quái thú, phun ra nuốt vào lấy lượng lớn không khí. Ứng Tông Đạo biểu lộ đột nhiên trì trệ, một cỗ đại nạn lâm đầu cảm giác dâng lên! Sau đó ——

Rống!

Một đạo mắt trần có thể thấy khí sét từ Nhạc Bình Sinh mở ra trong miệng bắn ra!

Bí truyền võ đạo: 【 Băng Thần Tinh Trùng 】!

Ông! Không khí, đại sảnh, mặt đất các loại hết thảy hữu hình vô hình, toàn bộ chấn động kịch liệt. Bên tường bên trên đứng đấy

mọi người sắc mặt trắng bệch, gắt gao bưng kín lỗ tai, chỉ cảm thấy đầu của mình giống như là bị một thanh búa tạ hung hăng đánh, thậm chí có mấy cái thể chất hư nhược người trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"A! A! A!"

Ứng Tông Đạo phát ra kinh thiên động địa thảm liệt tru lên. Tại một phần mười cái trong nháy mắt! Khoảng cách gần như thế dưới, Ứng Tông Đạo miễn cưỡng nghiêng đầu tránh khỏi đạo này ngưng tụ thành tuyến lôi đình, tránh khỏi đầu lâu bạo liệt hạ tràng, nhưng là kinh khủng sóng âm vẫn tại bên tai của hắn bộc phát! Cỗ này sóng âm mang theo một loại kì lạ tính chất, không đơn thuần là thuần túy âm bạo, còn mang theo sụp đổ tinh thần quỷ dị đặc tính!

Thời khắc này Ứng Tông Đạo đại não giống như là bị đâm vào một thanh đao nhọn, đồng thời hung hăng quấy, cơ hồ muốn để tinh thần hắn rối loạn, biến thành tên điên!

Nhạc Bình Sinh không có chút nào dừng lại! Lần nữa tiến lên nửa bước, thân thể hung hăng áp bách không khí, cuồn cuộn khí lưu khuấy động, lại là kinh thiên động địa một quyền bổ xuống!

Sống chết trước mắt, thống khổ cực độ bên trong cảm nhận được ác phong đánh tới, Ứng Tông Đạo cũng không tránh, cũng không tránh, thần sắc dữ tợn giơ cánh tay lên chọi cứng, cứng rắn chống đỡ! Đồng thời huyết sắc lông mày vậy mà lăn xuống đến huyết dịch, đồng thời càng ngày càng nhiều, toàn bộ trong sân, trong nháy mắt liền tràn ngập một cỗ mùi máu tanh.

Mỗi lăn xuống một giọt máu, tựa hồ Ứng Tông Đạo tinh thần liền tràn đầy một phần, lực lượng cũng tăng cường một phần.

Ầm! Ứng Tông Đạo đau đầu muốn nứt bên trong, gắng gượng tiếp được một kích này, bất động không dao. Mặt đất mãnh liệt

chấn động, đại cổ đại cổ bụi mù đều phóng lên tận trời, sau đó lại lần nữa bị bạo tạc quyền phong quét hướng bốn phương tám hướng!

Liên tiếp ở giữa, Nhạc Bình Sinh lại là một tay theo bụng, một tay lại ra quyền! Bước chân tiến lên, trên mặt đất bị thật sâu ấn ra liên tiếp dấu chân. Nhạc Bình Sinh ra quyền ở giữa, thủy chung là vô cùng đơn giản, tư thế ngay cả người bình thường đều làm được, nhưng là tại liên tiếp đả kích bên trong, càng lúc càng nhanh, càng ngày càng hung mãnh, càng ngày càng bá đạo!

Tại liên tiếp số quyền đều bị Ứng Tông Đạo đón đỡ ở về sau, Nhạc Bình Sinh khí tức đột nhiên trở nên lừng lẫy, hạo đãng, dữ dằn.

Giờ này khắc này, tại dạng này trong lúc giao thủ, Ứng Tông Đạo đã là hoàn toàn từ bỏ hoa xảo động tác, hoặc là nói bị Nhạc Bình Sinh ép buộc từ bỏ phức tạp chiêu thức, Nhạc Bình Sinh ra quyền, Ứng Tông Đạo tiếp!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh ra quyền không khí tiếng nổ tung liên tiếp không ngừng, chấn động tất cả mọi người ong ong ù tai, hai người dưới chân mặt đất gạch xanh thạch đã bị giẫm thành bột mì bụi mù. toàn bộ sân bãi mảng lớn mảng lớn gạch bị lật lên, khắp nơi đều là mấp mô, giống như bị hai đầu cự thú tứ ngược qua đồng dạng.

Thứ ba mươi lăm quyền... Thứ ba mươi sáu quyền!

Bóng người chớp động! Không khí xé rách! Quyền phong bạo tạc!

Cơ bắp như thép kết nối đả kích trong đụng chạm, bỗng nhiên ở giữa, bóng người vừa thu lại.

Nhạc Bình Sinh cùng Ứng Tông Đạo đồng thời đình chỉ giao thủ, cũng đình chỉ động tác. Hai người động tác còn duy trì Nhạc Bình Sinh một quyền bổ ra sơn nhạc, Ứng Tông Đạo hai tay lật nắm tư thế. Hai người đều không nhúc nhích, thật giống như pho tượng đồng dạng.

Kết quả như thế nào đám người ngừng thở, Trần Hạc Tường cùng cái khác mọi người giống nhau, thần sắc khẩn trương, chăm chú nhìn thân ảnh của hai người.

Nhạc Bình Sinh nắm tay vừa thu lại, nhìn cũng không nhìn Ứng Tông Đạo, xoay người rời đi.

Đồng thời ở trên người hắn sương trắng mồ hôi khí nồng đậm mà bốc lên lên, giống như một cái sôi trào hoả lò. Tại Nhạc Bình Sinh lúc đi qua, người người đều cảm thấy một cỗ sóng nhiệt, đây là hắn thể năng kịch liệt tiêu hao xuất tới nhiệt lượng.

Chuyện gì xảy ra trơ mắt nhìn Nhạc Bình Sinh bước ra đại môn, biến mất không thấy gì nữa, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau.

Trần Hạc Tường vượt qua đám người ra, đi tới Ứng Tông Đạo trước mặt, im lặng không nói đánh giá đến hắn. Sau đó đám người thận trọng đi ra phía trước, hô hấp cùng nhau trì trệ.

Thời khắc này Ứng Tông Đạo hai mắt trợn lên, ánh mắt bên trong tràn đầy không thể tin, thần sắc vặn vẹo lên, không có chút nào khí tức.

Hắn trong thất khiếu máu tươi uốn lượn mà xuống, bộ da toàn thân biến thành màu tím, tựa hồ toàn thân mạch máu hết thảy bạo liệt, máu tươi không có phun ra ra mà là trầm tích tại dưới làn da.

Hắn chết.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 86: Đến Tiếp Sau

Chương 86: Đến tiếp sau

Ứng Tông Đạo chết rồi, chết tại hắn chỗ khinh bỉ thâm sơn cùng cốc, chết tại trong mắt hắn xó xỉnh dế nhũi trong tay.

Hắn còn chưa kịp liều mạng, thậm chí không có lấy ra bản thân áp đáy hòm tuyệt chiêu, cứ như vậy hai mắt trợn lên, chết không nhắm mắt biến thành một cỗ thi thể.

Một cái võ đạo nhà thế mà chết tại Biên Hoang dạng này vắng vẻ địa phương nhỏ, chú định sẽ dẫn phát chấn động. Huống chi cho tân nhiệm thành chủ tiếp phong yến bên trên, tân nhiệm thành chủ chỉ sợ cái mông mới vừa vặn ngồi ấm chỗ, liền chết oan chết uổng, đây cũng là làm ở đây thế lực đứng ngồi không yên một việc.

Làm cái gì tiền nhiệm thành chủ chết mới hơn một tháng, tân nhiệm thành chủ liền tại bọn hắn dưới mí mắt lại trở thành tử thi, chính là bọn hắn những người này trong lòng đều có chút lo sợ bất an, không biết nên kết cuộc như thế nào.

Mặc dù Võ Đạo Liên Minh lực khống chế tại Biên Hoang rất yếu, nhưng cũng không có nghĩa là bọn hắn những cái này thế lực lớn nhỏ có thể muốn làm gì thì làm, một khi Võ Đạo Liên Minh nhận định liên tục hai cái cắt cử thành chủ chết đều cùng bọn hắn có quan hệ, vậy liền đại biểu cho đại phiền toái muốn tới. Bọn hắn không nhất định có thể tiếp nhận loại hậu quả này.

Lấy Võ Đạo Liên Minh thực lực, thanh tẩy Biên Hoang dạng này một tòa thành nhỏ một chút thế lực, căn bản sẽ không phí quá lớn khí lực. Cái này một miệng Hắc oa chụp tại tất cả mọi người trên đầu, có khổ khó nói. Cái này liên tiếp phát sinh sự tình làm cho tất cả mọi người đáp ứng không xuể, quá mức ly kỳ.

Cả đám nhìn xem Ứng Tông Đạo đứng thẳng bất động thi thể, lại nhìn xem ném đi đến góc tường Tề Tông Thân thi thể, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Trần Hạc Tường nhìn chằm chằm Ứng Tông Đạo huyết hồng sắc lông mày, mở miệng nói:

"Nếu như ta không có đoán sai, người này hẳn là Xích Huyết Giáo Xích Luyện Pháp Vương."

Xích Huyết Giáo Xích Luyện Pháp Vương

Trần Hạc Tường thanh âm không lớn, nhưng ở hoàn toàn yên tĩnh bên trong vẫn là vô cùng rõ ràng truyền đến trong lỗ tai của mỗi người, mỗi người sắc mặt đều phát sinh biến hóa, đã dẫn phát một mảnh xôn xao!

"Trần sư phó, làm sao ngươi biết "

"Trần quán chủ, can hệ trọng đại, ngươi có thể hay không xác định "

"Bất quá nói đến, Xích Luyện Pháp Vương sự tình ta cũng có một chút nghe thấy, người này đặc thù cùng nghe đồn rất tiếp cận."

Người đứng phía sau nhóm nghị luận ầm ĩ, Từ Bang thành đi lên phía trước sắc mặt ngưng trọng ngắm nghía Ứng Tông Đạo thi thể, lớn tiếng nói ra:

"Trần sư phó phán đoán không có sai, ta từng tại Trung Vực

nhìn thấy qua Xích Luyện Pháp Vương lệnh truy nã, lông mày như máu, dung mạo cũng mười phần phù hợp, hẳn là không sai được!"

Trước đó Ứng Tông Đạo tại khuôn mặt bên trên làm một chút ngụy trang, Từ Bang thành căn bản không có hướng phía trên này nghĩ, giờ phút này Ứng Tông Đạo ngụy trang toàn bộ bong ra từng màng, tăng thêm Trần Hạc Tường nhắc nhở, lập tức liền xác định được.

Sau đó, Từ Bang thành hỏi: "Trần quán chủ, đánh chết Xích Luyện Pháp Vương vị kia cao thủ trẻ tuổi là ai ta nhìn ngươi tựa hồ nhận biết "

Trần Hạc Tường sắc mặt trở nên vô cùng đặc sắc, hết sức khó xử không biết nên nói thế nào. Triệu Sùng Lỗi ở một bên nhìn Trần Hạc Tường bộ này muốn nói lại thôi bộ dáng cảm thấy có chút kỳ quái.

Chẳng lẽ Trần sư phó cũng không rõ ràng hắn cái này học sinh thực lực Triệu Sùng Lỗi không có nghĩ lại, thay thế Trần Hạc Tường hồi đáp: "Vừa rồi vị kia, là Trần quán chủ học sinh. Hợp Tung Đạo võ quán học viên."

Trần Hạc Tường học sinh

Mọi người cùng đủ sững sờ, Từ Bang thành sắc mặt cổ quái, có chút không khách khí nói: "Triệu quán chủ, chuyện này rất trọng yếu, ngươi không muốn nói đùa."

Triệu Sùng Lỗi bất đắc dĩ khoát khoát tay: "Từ lão bản, ta làm sao có thể trước mặt nhiều người như vậy ăn nói lung tung, nói hươu nói vượn không tin ngươi có thể hỏi lại Trần quán chủ."

Trần Hạc Tường giờ phút này cũng bất đắc dĩ đáp lại nói: "Triệu quán chủ nói không có sai, cái kia đích thật là ta võ quán học viên."

Trần Hạc Tường chưa hề nói Nhạc Bình Sinh là học sinh của mình, chỉ bằng vừa rồi hắn giết chết Ứng Tông Đạo triển lộ ra thủ đoạn, ở đâu là mình có thể dạy ra

Nghe được Trần Hạc Tường nói như vậy, ngoại trừ Triệu Sùng Lỗi, người ở chỗ này đều sững sờ, nhìn Triệu Sùng Lỗi cùng Trần Hạc Tường biểu lộ không giống giả mạo về sau, hít một hơi lãnh khí, bầu không khí lập tức ngược lại trở nên trầm mặc.

Cơ hồ phần lớn quân nhân đều ở trong lòng hoài nghi mình: Ta nhiều năm như vậy tập võ,

Đều luyện đến chó trong bụng đi a

Nhạc Bình Sinh nhìn qua tuổi trẻ tuyệt đối chưa đầy hai mươi tuổi, đây là dạng này một cái nhìn không chút nào lạ thường người trẻ tuổi, tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy đem đánh vỡ lực quan võ đạo nhà Xích Luyện Pháp Vương tươi sống đánh chết, đây là cỡ nào yêu nghiệt so với hắn, xác thực nhiều năm như vậy tu hành đều tu đến chó trong bụng đi.

Một cái khác đại thương nhân hồ Vệ Đông gật gật đầu, nếu như là bình thường có người cho hắn miêu tả chuyện như vậy, hắn cảm thấy sẽ cười trừ. Mà bây giờ sự thật đang ở trước mắt phát sinh, cũng không khỏi đến bọn hắn không tiếp thụ. Hồ Vệ Đông đi đến Tần Tuyết Y thi thể trước mặt, quay đầu nhìn nói với Trần Hạc Tường:

"Trần quán chủ, nếu như ta không có phán đoán sai lầm, nữ nhân này cũng hẳn là Xích Huyết Giáo người a "

"Không sai, " Trần Hạc Tường gật gật đầu: "Có một vị Chân Võ Đạo cao thủ cho ta cung cấp qua tin tức, nữ nhân này hẳn là Xích Luyện Pháp Vương tọa hạ Xích Y Sứ."

Tần Tuyết Y thi thể xương sống bị Nhạc Bình Sinh đạp đoạn,

lộ ra dị dạng mà kinh khủng, hồ Vệ Đông trong lòng cảm thấy buồn nôn không muốn lại nhìn, đi về tới lầm bầm lầu bầu nói ra: "Vì cái gì Tề thành chủ sẽ mang theo Xích Luyện Pháp Vương có mặt đâu "

Tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, im lặng không nói.

Thành chủ là từ liên minh ủy nhiệm sai khiến, hơn nữa nhìn Tề Tông Thân dáng vẻ, căn bản không giống như là bị cưỡng ép. Từ hắn trong bữa tiệc ngẫu nhiên lộ ra thần thái phán đoán, giống như là đối Xích Luyện Pháp Vương nghe lời răm rắp.

Điều này đại biểu cái gì đám người trong lúc nhất thời không còn dám tiếp tục nghĩ.

Chuyện này cũng tuyệt đối không thể xuống chút nữa truy cứu, nếu không rất có thể sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu. Mấy cái đầu đầu não não nhìn nhau một chút, căn bản không cần nhiều lời, trên cơ bản liền đã đạt thành ăn ý nào đó.

Từ Bang thành trầm ngâm một chút, mở miệng nói ra: "Trần quán chủ, sự nghiêm trọng của chuyện này không cần nhiều lời, ta có một cái ý nghĩ."

Hồ Vệ Đông tiến lên một bước, một bộ trầm thống vô cùng dáng vẻ, hướng về đám người mở miệng nói:

"Xích Huyết Giáo Xích Luyện Pháp Vương, cả gan làm loạn! Lại dám tại thành chủ tiếp phong yến bên trên tiến hành ám sát! Mặc dù chúng ta hết sức nỗ lực, tiêu diệt Xích Huyết Giáo dư nghiệt, nhưng là Tề thành chủ vẫn là tao ngộ bất hạnh, thật sự là cho rằng vì tiếc!"

Lão hồ ly này!

Đám người hai mặt nhìn nhau, lập tức liền lĩnh hội hồ Vệ Đông ý đồ. Tề Tông Thân tử vong mười phần phiền phức, mà lại

thân phận của hắn nếu như bị xuyên phá , liên đới lấy Xích Huyết Giáo tiềm phục tại Võ Đạo Liên Minh xúc tu bạo lộ ra, ai cũng không biết bọn hắn sẽ phải gánh chịu đến như thế nào trả thù, huống chi bọn hắn không ai có trực tiếp chứng cứ chứng minh Tề Tông Thân chính là Xích Huyết Giáo người, chọc ra sẽ chỉ tốn công mà không có kết quả.

Giữa hai cái hại thì lấy cái nhẹ hơn. Ngược lại là đem Tề Tông Thân tử vong chuyện này đẩy lên Xích Luyện Pháp Vương trên thân, lại nói đám người hợp lực tiêu diệt Xích Huyết Giáo dư nghiệt loại phương thức này, nguy hại nhỏ nhất. Một phương diện, có chứng cớ xác thực bọn hắn không sợ điều tra, một phương diện khác hấp dẫn Võ Đạo Liên Minh chú ý, ngoại trừ sẽ có ngợi khen bên ngoài, cũng ngăn cản sạch Xích Huyết Giáo lần nữa đưa tay ngả vào nơi này.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 87: Hỏi Thăm

Chương 87: Hỏi thăm

Đáp lấy gió đêm, Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm tại trên đường đi tới.

Xích Luyện Pháp Vương người này, đúng là chính mình cho đến trước mắt nhìn thấy, mặc kệ là tại tu vi võ đạo phương diện vẫn là kinh nghiệm phương diện kỹ xảo, đều có thể nói là mạnh nhất địch nhân. Của hắn thắng lợi nhìn như không có cái gì mạo hiểm, bạo lực nghiền ép mà qua, trên thực tế căn bản chính là trên mũi đao nhảy múa.

Xích Luyện Pháp Vương mặc kệ là tại thực lực vẫn là kinh nghiệm bên trên đều vượt xa khỏi hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả. Nhạc Bình Sinh ngoại trừ trên lực lượng so với hắn cao hơn một bậc bên ngoài, còn lại các mặt có thể nói tất cả đều rơi vào hạ phong. Nhất là chiêu pháp biến hóa phía trên, Xích Luyện Pháp Vương cơ hồ đã đến trình độ đăng phong tạo cực.

Vẻn vẹn tu luyện tới mười tám cái mệnh khiếu cộng hưởng bí truyền võ đạo: 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 bị Nhạc Bình Sinh cưỡng ép điều động ba mươi sáu cái mệnh khiếu hợp lực chấn động kích phát, mới là giải quyết dứt khoát nhân tố quyết định. Liền ngay cả chính Nhạc Bình Sinh cũng hoàn toàn không nghĩ tới môn này võ đạo trung cấp giai đoạn sẽ có chuẩn bị uy lực lớn như vậy.

Chỉ tiếc hắn thời gian tu luyện thật sự là quá ngắn.

Lúc trước cưỡng ép điều động ba mươi sáu cái mệnh khiếu phát động【 Băng Thần Tinh Trùng 】, làm hắn bộ phận mệnh khiếu tựa hồ cũng bị tổn thương. Khép kín lâm vào yên lặng, đồng thời còn không ngừng truyền đến kim châm đồng dạng rất nhỏ đau đớn, cũng vô pháp lại tự chủ vận chuyển【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】.

Cũng may rút ra chuyển hóa từ Ứng Tông Đạo đại lượng linh năng tác dụng dưới, ngủ đông mệnh khiếu từ từ đạt được chữa trị, ngay tại từng cái từng cái mở ra.

Nếu có khác võ đạo nhà biết chuyện này, nhất định biết chấn kinh Nhạc Bình Sinh cả gan làm loạn.

Mệnh khiếu làm cùng nhân thể tam đại thần tàng ngang nhau có được vô tận tiềm năng cùng huyền bí tồn tại, mặc kệ là cái nào giai đoạn võ giả tu luyện đều muốn cẩn thận từng li từng tí, một khi đi sai bước nhầm đối mệnh khiếu tạo thành tổn thương, kết quả chính là tai nạn tính.

Từng cái mệnh khiếu công dụng đều không giống nhau, làm nhân thể cực kì tinh vi tiết điểm cấu thành, nhận được tổn thương về sau công năng tính thiếu thốn, từ đó làm chỉnh cửa bí truyền võ đạo hết hiệu lực đánh mất uy lực, hơn nữa còn mười phần khó khôi phục.

Ngoại trừ dùng các loại trân quý Hoang Cổ thảo dược mới có cơ hội tu bổ bên ngoài, còn muốn tiêu hao thời gian dài, thời gian này thường thường cho nên năm làm đơn vị. Giống Nhạc Bình Sinh mạnh như vậy đi thi triển không có tu luyện đến nơi đến chốn bí truyền võ đạo, tất nhiên sẽ tổn thương mệnh khiếu, thậm chí chậm trễ võ đạo tiến cảnh. Cơ hồ không có người sẽ làm như vậy.

Mà Nhạc Bình Sinh không hiểu những cái này, liền xem như

hắn hiểu rõ, linh năng tồn tại cũng có thể làm hắn tại nguy cơ thời khắc làm lật bàn thủ đoạn đến dùng.

Gió đêm thổi lên hắn áo bào, trong con mắt một màn ánh sáng tung người ra:

【 lực lượng 】: 13

【 thể chất 】: 12

【 nhanh nhẹn 】: 12

【 tinh thần 】: 13

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 12 50

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 11.2%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: Không

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 153 thiên 9 giờ 】

【 đánh giá 】: Chậc chậc chậc. . . Chúc mừng ngươi, tiểu tử, ngươi đã miễn cưỡng thoát ly bò sát hàng ngũ.

Tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ đạt đến tiểu thành, tạo thành ba mươi sáu cái mệnh khiếu câu thông vận chuyển tiểu chu thiên tuần hoàn về sau, Nhạc Bình Sinh các hạng số liệu liền đã toàn diện đột phá 10 điểm đại quan.

Đồng thời tựa như là đột phá bình cảnh, tại số liệu ước định đột phá vị trí về sau Nhạc Bình Sinh tiến vào một loại khác thiên địa. Cá nhân hắn phán đoán tiêu chuẩn, lại lấy cỡ nào thiếu cái khỏe mạnh nam tử trưởng thành tố chất tăng theo cấp số cộng loại phương thức này đến đánh giá đã không thích hợp nữa.

Mà lại tại đột phá 10 điểm số này giá trị về sau, mỗi một điểm tăng lên đều càng thêm khó khăn, càng thêm chậm chạp, cũng

tương tự đại biểu cho mỗi một điểm số giá trị đại biểu cường độ cũng trên phạm vi lớn tăng lên. Không tốt địa phương ở chỗ giống Xích Y Sứ cái này cấp bậc võ giả chuyển hóa ra linh năng, đối với Nhạc Bình Sinh tác dụng đã chuyển tiếp đột ngột, càng nhiều hơn chính là bị hắn dùng tại gia tăng sinh mệnh đếm ngược phía trên.

Ngược lại là Ứng Tông Đạo cung cấp linh năng làm hắn các hạng số liệu tăng lên chừng hai giờ.

Ngẫu nhiên có tiếng chó sủa truyền đến,

Nhạc Bình Sinh tại về võ quán trên đường lại tại suy nghĩ.

Trên thực tế hắn đối với mình thời khắc này tình trạng cơ thể có mặt khác một chút ý nghĩ. Tại linh năng tác dụng dưới, hắn tựa hồ không có cái gọi là bình cảnh cửa ải, chỉ cần một đường không ngừng lợi dụng linh năng cường hóa liền có thể vững bước siêu việt cái này đến cái khác võ đạo cao thủ.

Nhưng là Xích Luyện Pháp Vương đâu

Hắn cũng không có linh năng đến vô hạn cường hóa thân thể, lại đồng dạng có gần như không phải người thực lực cường đại. Đây chính là Trần Hạc Tường đã từng nói đánh vỡ lực quan, mở ra Tinh Nguyên Thần giấu võ đạo nhà

Cái gọi là đánh vỡ lực quan, mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu lại đến cùng là có ý gì

Nếu như tại trước mắt cường độ thân thể trên cơ sở lại mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu, như vậy chính mình số liệu cùng thực lực lại sẽ đạt tới mức độ như thế nào

Nhạc Bình Sinh trong mắt các loại hào quang loé lên, linh năng cường hóa có thể nói là cho hắn thân thể nhanh chóng đặt xuống cơ sở vững chắc. Võ giả tầm thường cần làm từng bước rèn luyện thân thể, tôi luyện gân cốt, lại tiến hành tẩy tủy thay máu. Mà đối

với hắn tới nói, những cái này trình tự hoàn toàn có thể tiết kiệm hơi.

Hắn đối với tại dạng này trên cơ sở, mở ra nhân thể cái thứ nhất thần tàng tràn đầy chờ mong.

Ngay tại một đường trầm tư đồng thời, Nhạc Bình Sinh đã về tới võ quán.

"Nhạc huynh! Thế nào "

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên, nhìn thấy Lý Tầm Ý vội vội vàng vàng đón. Sân luyện công đã bị hắn đơn giản thu thập một chút, ba cái Xích Y Sứ thi thể không biết bị hắn lấy tới đi nơi nào.

"Sự tình đã giải quyết. Ta đuổi theo cái kia Xích Y Sứ đến thành chủ tiếp phong yến bên trên, nàng vừa vặn vì mạng sống xác nhận Xích Luyện Pháp Vương."

"Cái gì Xích Luyện Pháp Vương ngay tại Bắc Ngô thành thành chủ bữa tiệc" Lý Tầm Ý chấn một cái, lập tức hỏi tới: "Về sau thế nào trên yến hội nhiều như vậy thế lực đều tại, Xích Luyện Pháp Vương có hay không đào thoát "

"Yên tâm đi." Nhạc Bình Sinh không có giải thích quá nhiều, chỉ là nói ra: "Xích Luyện Pháp Vương không có chạy mất, hắn đã chết."

"Chết tốt, chết tốt. . ." Lý Tầm Ý thở dài một hơi, có chút lo lắng hỏi: "Trần quán chủ không sao chứ nhân viên thương vong thế nào "

"Trần sư phó không có chuyện gì, hiện trường cũng không có tạo thành quá lớn thương vong." Nhạc Bình Sinh một bên trả lời, một bên dời lên bên tường gạch đá mảnh vỡ, nói đến đây là hắn tạo thành.

"Đúng rồi."

Lúc này Nhạc Bình Sinh nhớ tới lấy Lý Tầm Ý Trung Vực thế lực lớn xuất thân, kiến thức bên trên hẳn là so nơi này phần lớn người đều muốn uyên bác. Sau đó đem liên quan tới võ đạo nhà cấp độ này một vài vấn đề , liên đới lấy Ứng Tông Đạo động thủ là một chút đặc thù nói ra, hướng Lý Tầm Ý thỉnh giáo.

Lý Tầm Ý suy tư một chút, nói ra:

"Nghe ngươi miêu tả, Xích Luyện Pháp Vương tựa hồ cùng ta đã thấy chân chính võ đạo nhà phải kém một chút. Tại hoàn thành mình đồng da sắt cốt thép ngọc thịt sương tủy, từng bước nhục thân tẩy luyện qua đi, ngoại trừ mở ra hạ đan Điền Thành liền huyết khí hoả lò bên ngoài, liền xem như vừa mới tấn thăng mới vị võ đạo nhà, đang toàn lực xuất thủ thời điểm cũng hẳn là ngưng tụ huyết khí, có huyết khí hiện hình loại này đặc thù. Ngươi xác định tại ngươi tập trung tinh thần quan sát dưới, chưa từng xuất hiện loại này đặc thù "

Loại này phẩm chất riêng dựa theo Lý Tầm Ý nói, hẳn là chỉ có toàn lực tập trung tinh thần quan sát dưới, mới có thể phát hiện cùng loại với nhân thể mặt ngoài phát ra huyết sắc hỏa diễm một loại cảm giác. Đương nhiên cũng không phải là chỉ chân chính hỏa diễm, mà là chỉ có dựa vào cảm giác mới có thể "Nhìn thấy" một loại đặc thù.

Nhạc Bình Sinh cẩn thận hồi tưởng một chút, lắc đầu.

Lý Tầm Ý có chút hiểu rõ gật đầu, lúc đầu hắn còn đối Nhạc Bình Sinh nói tới hiện trường vây quét chưa từng xuất hiện quá lớn thương vong còn cảm thấy kỳ quái, bất quá cứ như vậy hắn ngược lại hiểu được, nói ra:

"Xích Huyết Giáo làm người người kêu đánh tà giáo, trong đó có đủ loại tà ác tăng lên thực lực phương pháp, ta từng nghe nói

qua bọn hắn có một loại gọi là 【 Âm Minh Huyết Vương Thân 】 thủ đoạn. Xích Luyện Pháp Vương nên là dựa vào loại thủ đoạn này cưỡng ép tăng lên.

Ngoại trừ Thần Luân Pháp Vương bên ngoài, đến tiếp sau xuất hiện ba cái Pháp Vương cũng đều là dùng loại phương thức này cưỡng ép nhấc lên. So với chân chính dựa vào khổ tu bước ra một bước này tới võ giả, ngay cả huyết khí đều không thể hiện hình bọn hắn, còn hơi kém hơn một chút."

Theo Lý Tầm Ý giảng thuật, Nhạc Bình Sinh cũng rốt cục thực sự hiểu rõ đến liên quan tới đúc cơ ba bước về sau, một chút cực ít bên ngoài lưu truyền võ đạo bí mật.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 88: Ám Bộ Đặc Khiển Đội!

Chương 88: Ám Bộ đặc khiển đội!

Một chỗ âm u trong phòng, duy nhất một con ánh nến có chút nhảy lên, trên vách tường dán đầy trang giấy. Mà chiếm bức lớn nhất, lại là một người chân dung.

Một cái khí chất hung hãn nam nhân, đứng tại trước vách tường không nói một lời, híp mắt tự hỏi.

"Đội trưởng!"

Tiếng bước chân truyền đến, mấy từng cái nhìn phổ phổ thông thông hán tử đi đến, trong đó một người cầm đầu đến gần mở miệng nói:

"Lại có tình huống!"

"A" suy nghĩ bị đánh gãy, Tiêu Phá Lỗ xoay người lại hỏi: "Là Trần Bình hắn làm cái gì "

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi!"

Ám Bộ đặc khiển đội phó đội trưởng Đằng Thanh Sơn trong mắt còn mang theo không có biến mất đi xuống chấn kinh, nhanh chóng nói ra:

"Ngay tại vừa rồi, ta, mười ba cùng mười bốn tại Hợp Tung Đạo võ quán theo dõi thời điểm, có bốn cái sát thủ đồng dạng nhân

vật ẩn vào Trần Bình hắn ẩn giấu võ quán bên trong, xem bộ dáng là cùng ngày đó trên đường phố bị Trần Bình giết chết người có quan hệ. Ngay sau đó phát sinh động tĩnh rất lớn, cũng không biết cụ thể xảy ra chuyện gì, cuối cùng chúng ta chỉ thấy một nữ nhân trốn thoát."

Đằng Thanh Sơn cầm lấy một cái chén nước lộc cộc lộc cộc rót xuống dưới, lau lau miệng tiếp tục nói ra:

"Mặt khác ba cái hắn là chết rồi. Nhưng là cái này cũng chưa hết, Trần Bình đuổi theo ra đi về sau, chúng ta cũng lập tức đuổi theo, còn kém chút mất dấu. Nếu không phải cái kia chạy trốn nữ nhân vết máu chỉ dẫn, thật đúng là không biết rõ hai người kia đi nơi nào. Cuối cùng, chúng ta theo tới trong một nhà tửu lâu mặt, tận mắt nhìn đến Trần Bình đem một cái mười phần cường hoành hung hãn đỉnh cấp võ đạo cao thủ cho tươi sống đánh chết!

Hai người kia, đều là quái vật! Trong bọn họ bất cứ người nào, đừng nói là nơi này man phu, liền xem như chúng ta tân triều phổ thông súng đạn quân đội phối trí, tại chiến đấu trên đường phố bên trong muốn đem dạng này đẳng cấp võ đạo cao thủ tiêu diệt, tối thiểu muốn xuất động năm mươi người trở lên mới có thể làm được!"

Tiêu Phá Lỗ ánh mắt như đao, đóng ở trên tường tấm kia trên bức họa, thật chặt nhíu mày. Đằng Thanh Sơn mang tới tin tức này quả thật làm cho hắn cực độ ngoài ý muốn, hỏi:

"Giữa bọn hắn có cái gì ân oán "

"Không biết!" Đằng Thanh Sơn lắc đầu: "Thời gian quá ngắn, chúng ta còn không có điều tra ra được cái gì. Chủ yếu là chúng ta làm trễ nải thời gian quá dài, Trần Bình ẩn tàng lại rất tốt. Tại chúng ta tìm tới nơi này trước đó, ai cũng không biết hắn còn làm qua cái gì.

Bất quá căn cứ linh linh toái toái tình báo, ngày đó trên đường phố bị Trần Bình đánh chết võ đạo cao thủ, cùng đêm nay ẩn núp ám sát cùng tại trong phòng yến hội bị Trần Bình đánh chết cái kia đỉnh tiêm cao thủ là cùng một tổ chức thượng hạ cấp, đều bị người nơi này gọi Xích Huyết Giáo dư nghiệt! Đây cũng là một loại nào đó tà giáo danh tự."

"Nghĩ không ra, thật sự là nghĩ không ra!"

Đằng Thanh Sơn đến lúc này giờ phút này y nguyên không thể tưởng tượng nổi cảm thán nói:

"Trần Bình đến cùng từ Trình Chiêm Đường trên thân đạt được thứ gì làm sao lại trong khoảng thời gian ngắn từ một cái ném đến trong đám người mặt đều tìm không ra tới phổ thông quân sĩ, lắc mình biến hoá thành một cái khủng bố như vậy võ đạo cao thủ cái này căn bản liền vi phạm với võ đạo tu hành lẽ thường."

Bọn hắn thân là tân triều Ám Bộ đặc khiển đội tinh anh thành viên, đồng dạng muốn tiến hành võ đạo tu hành huấn luyện. Cho nên đối đúc cơ giai đoạn võ đạo tu hành cũng không lạ lẫm.

Tân triều từ trên xuống dưới không hề giống biểu hiện ra như thế đối Bắc Hoang võ đạo phát triển chẳng thèm ngó tới, trên thực tế cho tới nay đều trong bóng tối bồi dưỡng có thể năng cường đại, có thể sẽ lấy súng đạn tác chiến làm chủ phương thức chiến đấu dung hợp trước võ đạo trong kiểu mới bộ đội tinh anh.

Ám Bộ đặc khiển đội chính là cái này kế hoạch sản phẩm.

Đồng thời mới hướng dạng này lớn thể lượng, bọn hắn chỗ chấp hành võ đạo tu luyện đều là gần nhất trực quan, nhanh chóng nhất, gần nhất hệ thống một loại kia. Đồng thời từ Bắc Hoang thu thập các loại cường hóa thân thể phương thuốc tại thể năng phương diện cũng cho bọn hắn cực lớn ủng hộ. Bất quá loại phương thức này không cách nào tại toàn quân mở rộng, chính là

vẻn vẹn một cái Ám Bộ đặc khiển đội, mỗi ngày tiêu hao tài nguyên đều không phải là một cái con số nhỏ.

Dạng này tốn hao đại lực khí đem võ đạo dung hợp trước súng đạn làm chủ phương thức tác chiến, hoàn toàn chính xác hiệu quả rõ rệt.

Làm đã từng mấy lần chui vào Võ Đạo Liên Minh chấp hành nhiệm vụ bí mật bộ đội đặc thù,

Đội trưởng Tiêu Phá Lỗ cùng Đằng Thanh Sơn đều là hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, hai mươi tám cái đội viên toàn bộ đạt tới gân cốt cùng vang lên tình trạng.

Tại phân phối súng đạn về sau, đám người này có thể ở chính diện xung kích ở trong đánh tan trăm người trở lên tân triều phổ thông quân đội.

Tiêu Phá Lỗ đại não cực tốc chuyển động, Đằng Thanh Sơn hồi báo chuyện này, hắn đồng dạng trăm mối vẫn không có cách giải, hắn quay đầu nhìn về phía trong phòng tối các đội viên:

"Hắn từ Trình Chiêm Đường nơi đó cụ thể đạt được cái gì, không phải chúng ta có thể đoán. Chúng ta chủ yếu nhiệm vụ, chính là thu hồi hắn cướp đi đồ vật. Chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta hành động cơ hội chẳng mấy chốc sẽ tới."

Nghe được Tiêu Phá Lỗ nói như vậy, Đằng Thanh Sơn có chút không rõ ràng cho lắm, hỏi: "Đội trưởng, ngươi vì cái gì nói như vậy "

Tiêu Phá Lỗ cười ha ha một tiếng: "Núi xanh, ngươi chừng nào thì trở nên hồ đồ như vậy! Từ chúng ta tìm tới nơi này, tìm tới Trần Bình bắt đầu điều tra theo dõi đến nay, hắn lúc nào cao điệu như vậy qua ta đoán chừng hắn hẳn là chuẩn bị rời đi địa phương này, bằng không tuyệt đối không có khả năng như thế không kiêng

nể gì cả.

Mà lại ngươi suy nghĩ một chút, nếu như ngươi trong thời gian thật ngắn mặt có lợi hại như vậy tu vi võ đạo, ngươi sẽ còn cam nguyện đợi tại dạng này một cái lụi bại địa phương nhỏ a huống chi, hắn vẫn là một người trẻ tuổi. Người trẻ tuổi sẽ hướng tới cái gì, tiền, quyền, danh khí, mỹ nhân! Một mực uốn tại nơi này không hãy cùng cẩm y dạ hành đồng dạng

Cho nên ta nói lần này đột nhiên bạo phát đi ra về sau, hắn khẳng định phải rời đi. Chỉ có hắn rời đi tòa thành này, trên đường chúng ta mới tốt động thủ. Đây cũng chính là ta cho tới nay để các ngươi mười hai canh giờ không gián đoạn thay phiên theo dõi nguyên nhân."

Đằng Thanh Sơn sắc mặt lại hết sức ngưng trọng, nói ra:

"Đội trưởng, cái này Trần Bình chỉ sợ rất khó đối phó. Hắn tại yến hội sảnh giết chết cái kia tà giáo đầu lĩnh thời điểm ta ngay tại hiện trường, bọn hắn lực lượng cơ hồ đã vượt ra khỏi người phạm trù, chính là một quyền đánh tới đều có thể treo lên gió lớn, phát ra âm bạo thanh đến, cái này cần nhanh cỡ nào tốc độ, sức mạnh lớn đến cỡ nào ba chúng ta mười người chỉ sợ trên võ đạo không ai là đối thủ của hắn."

Tiêu Phá Lỗ mỉm cười một tiếng: "Núi xanh, ta nhìn ngươi ở chỗ này đợi đến lâu đã nhập gia tùy tục, quên chúng ta đến từ tại chỗ nào. Ta vì cái gì không trong thành động thủ bỏ qua một bên thế lực khác ngư long hỗn tạp không nói, tại đầu đường cuối ngõ phức tạp như vậy địa hình bên trong cực lớn hạn chế súng đạn uy lực cùng ưu thế, căn bản không ngăn cản nổi giống Trần Bình trình độ này võ giả, hắn hoàn toàn có thể mượn nhờ các loại chướng ngại ung dung thoát đi."

"Nhưng là! Chúng ta là ai Ám Bộ đặc khiển đội, tinh anh trong tinh anh!"

Tiêu Phá Lỗ ánh mắt lóe ra lãnh khốc hào quang:

"Mà Trần Bình lại yêu nghiệt, cũng là huyết nhục chi khu! Chỉ cần là bị súng đạn đánh trúng nhất định biết thụ thương, sẽ đổ máu!

Ta và ngươi hai người đều trang bị cao cách phá huỷ súng, mỗi người trên thân đều trang bị liên phát hoả súng, mảnh vỡ hỏa lôi!

Đối với chúng ta tới nói, khoảng cách, chính là sinh mệnh! Tại bên trong toà thành này, chúng ta muốn truy nã hắn mười phần khó khăn. Nhưng là chỉ cần ra tòa thành trì này, đến đồng bằng, vùng bỏ hoang bên trên, đừng nói là chỉ có Trần Bình một người, chính là lại đến mấy cái đẳng cấp này võ đạo cao thủ, cũng muốn biến thành chúng ta trên thớt thịt cá!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 89: Ôn Nhu

Chương 89: Ôn nhu

"Bình Sinh! Bên này!"

Biển người phun trào bên trong, Tiêu Lam hưng phấn lôi kéo Nhạc Bình Sinh tại từng cái quầy hàng trước đó vừa đi vừa về đảo quanh, trên đường phố chiêng trống vang trời, thỉnh thoảng pháo nổ vang thanh âm truyền vào đến trong lỗ tai.

Hôm nay đã là võ hội ngày cuối cùng, qua hôm nay, Nhạc Bình Sinh liền định rời đi Bắc Ngô thành, tiến về Trung Vực. Lý Tầm Ý tiễn hắn bằng chứng vẫn còn, hắn dự định mượn trước trợ Chân Võ Đạo tình báo con đường, thử một lần có thể hay không nghe ngóng đến cùng Tần Vô vừa có quan tin tức.

Về phần Tinh Thần Liệt Túc Tông, hắn dự định trì hoãn một đoạn thời gian lại đi.

Hợp Tung Đạo võ quán tại Ứng Tông Đạo sau khi chết ngày thứ hai liền đem các học viên triệu tập trở về. Lý Tầm Ý tại đêm đó cùng Nhạc Bình Sinh trò chuyện qua đi, sáng sớm hôm sau liền rời đi Biên Hoang. Lúc đầu hắn hi vọng có thể cùng Nhạc Bình Sinh cùng một chỗ đồng hành, bất quá Nhạc Bình Sinh trên người có rất nhiều bí mật, lại thêm hắn từ trước đến nay thích một người độc lai độc vãng, cuối cùng Lý Tầm Ý vẫn là một thân một mình lên đường.

Mấy ngày nay thời gian bên trong, Nhạc Bình Sinh lại lục tục tiêu diệt một chút tiếng xấu rõ ràng lưu manh ác ôn, đồng thời góp nhặt một chút tài phú, giấu ở Lưu Nhạc Thành vào nhà, có thể để bọn hắn cha con cả đời sinh hoạt đều áo cơm không lo. Tại chính mình rời đi về sau làm trong khoảng thời gian này đến nay Lưu Nhạc Thành trợ giúp chính mình dung nhập nơi này đáp tạ.

Lại lần nữa hướng biên cảnh mang về hoả súng, cùng còn thừa không nhiều đạn dược, đối hiện giai đoạn hắn tới nói cũng không có tác dụng gì, cho nên lưu lại.

Liên quan tới chính mình muốn rời đi sự tình hắn đã nói cho Trần Hạc Tường, lúc ấy Trần Hạc Tường không nói thêm gì, chỉ là thở dài nói ra: "Ngươi không thuộc về nơi này. Nhớ kỹ có thời gian trở lại thăm một chút."

Lưu Hi tại hai người sau lưng mỉm cười nhìn, trong lòng khẽ thở dài một cái. Loại tâm tình này rất khó miêu tả, đối với Lưu Hi tới nói tựa như là chiếu cố thật lâu đệ đệ, đột nhiên muốn rời khỏi nàng đi thế giới bên ngoài xông xáo, có chút thất lạc cùng không bỏ.

Võ quán bên trong phát sinh bốn tên Xích Y Sứ đến đây ám sát chuyện này, mọi người toàn bộ đều biết. Mặt khác có một chuyện Lưu Hi nhưng không có đối bất luận cái gì giảng.

Đó chính là cái gọi là Yêu Đao, chính là Nhạc Bình Sinh chuyện này. Nguyên bản nàng cho là nàng ban đầu suy đoán là chính mình suy nghĩ lung tung, nhưng là liên hệ Nhạc Bình Sinh tu vi võ đạo cùng đến tiếp sau một hệ liệt phát sinh sự tình, nàng biết chỉ có Nhạc Bình Sinh sẽ ở ngày đó chính mình gần nhất cô lập bất lực thời điểm lập tức liền đến cứu vớt chính mình.

Cứ việc chưa từng có ai từng thấy Nhạc Bình Sinh sử dụng qua đao pháp, nhưng là lấy Lưu Hi trực giác của nữ nhân, tăng thêm cùng ngày Nhạc Bình Sinh phần gáy lên đỏ chẩn, nàng đã hoàn

toàn có thể xác định.

Lưu Hi trải qua một cái quầy hàng trước mặt, đột nhiên dừng bước, quay đầu nhìn lại.

Gỗ trên kệ, bày đầy nhiều loại mặt nạ.

Lão bản nhìn thấy lập tức ân cần hô: "Cô nương, nhiều loại đều có, nhìn trúng cái nào trực tiếp nói với ta."

Lưu Hi khóe miệng lộ ra mỉm cười, duỗi ra mộc mạc nhu đề, từng cái chọn lựa. Chính lôi kéo Nhạc Bình Sinh giống không có đầu con ruồi đồng dạng khắp nơi loạn chuyển Tiêu Lam quay đầu, lập tức lại dắt lấy Nhạc Bình Sinh gạt mở dòng người, tiến đến Lưu Hi bên người:

"Tiểu Hi tỷ, cái này cái gì, nhìn rất đẹp a!"

Tiêu Lam bá cầm lấy một cái mặt nạ màu trắng đến là tại Nhạc Bình Sinh trên mặt, ha ha cười không ngừng. Lưu Hi nhìn, tiếu dung càng thêm rực rỡ. Nàng cuối cùng cầm lấy một cái cùng ngày đó trong trí nhớ giống nhau như đúc mặt nạ, chính mình mang lên, đối Nhạc Bình Sinh cùng tiểu Lan hai người nói ra:

"Cái này thế nào "

"Cái này tốt, cái này tốt ai!"

Nhận ra a

Tiêu Lam cúi đầu xuống từng cái tìm kiếm từ bản thân thích màu sắc đến, Nhạc Bình Sinh lại chỉ là cười cười không nói gì. Trong lòng rõ ràng Lưu Hi có thể là căn cứ manh mối gì suy đoán ra một vài thứ. Bất quá hắn ngày mai liền sẽ rời đi, sau này rất có thể sẽ không lại trở lại nơi này, những người ở nơi này có lẽ sẽ không còn có cơ hội gặp mặt.

"Tiểu Hi tỷ, Tiểu Lam, các ngươi thích ta đưa các ngươi."

Nhạc Bình Sinh quay đầu hỏi thăm qua chủ quán giá cả về sau, đưa qua tiền.

"Oa, Bình Sinh, đây chính là ngươi lần thứ nhất đưa chúng ta đồ vật nha.

" Tiêu Lam cao hứng bừng bừng đem mặt nạ đeo lên, vây quanh Nhạc Bình Sinh chuyển lên một vòng đến, yểu điệu dáng người tràn đầy thanh xuân khí tức.

Nàng cùng Lưu Hi hai người một cái thanh xuân tịnh lệ, một cái ôn nhu như nước, hiển thị hấp dẫn người chung quanh ánh mắt

"Tốt Tiểu Lam, " Lưu Hi nhịn không được cười ra tiếng, con mắt giống như cong cong nguyệt nha: "Ngươi dạng này sẽ đụng vào người khác, trời chiều rồi, chúng ta cần phải trở về. Bình Sinh còn muốn thu thập hành lý đâu."

Đang cùng Nhạc Bình Sinh cãi nhau ầm ĩ Tiêu Lam một chút dừng lại động tác, thất lạc lấy xuống mặt nạ. Hốc mắt đều giống như đỏ lên một điểm, lẩm bẩm nói:

"Nơi này tốt bao nhiêu, Bình Sinh ngươi chạy đến Trung Vực đi làm cái gì nha."

"Được rồi, " Lưu Hi tiến lên giữ chặt Tiêu Lam tay: "Bình Sinh khẳng định sẽ trở lại gặp chúng ta, ngươi nói hình như hắn sẽ không trở về đồng dạng."

Tiêu Lam nhếch miệng, gật gật đầu, sau đó dưới trời chiều, Lưu Hi một tay lôi kéo Tiêu Lam, một tay lôi kéo Nhạc Bình Sinh, ba người biến mất tại trong dòng người.

Lưu Nhạc Thành đi săn lập tức liền muốn trở về. Lưu Hi thừa

dịp trong khoảng thời gian này mang theo Nhạc Bình Sinh đi mua không ít đồ ăn, về đến nhà làm tốt về sau bày tràn đầy một bàn.

Lưu Nhạc Thành cũng đã biết được Nhạc Bình Sinh muốn rời đi tin tức, tại hắn sau khi trở về ba người ngồi vây quanh tại trên bàn cơm, có chút cảm thán nói ra:

"Cái này khiến ta nhớ tới ngươi vừa tới nơi này thời điểm, ngày đó ba người chúng ta người cũng là dạng này ngồi cùng một chỗ ăn bữa cơm thứ nhất. Bình Sinh, đến Trung Vực ngươi vạn sự đều muốn chú ý cẩn thận, người ở đó tâm càng thêm phức tạp, các loại tranh danh trục lợi người và sự việc tình là chúng ta những người này khó có thể tưởng tượng.

So với Biên Hoang nơi này, Trung Vực tất cả thế lực lớn nhỏ càng thêm rắc rối phức tạp. Một mình ngươi vô thân vô cố, vạn sự đều muốn cẩn thận, nếu như cảm thấy nơi đó không tốt, không nên cảm thấy không có ý tứ, chúng ta tùy thời đều hoan nghênh ngươi trở về."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu.

Lưu Hi cho Lưu Nhạc Thành cùng Nhạc Bình Sinh gắp thức ăn, tiếp lấy nói ra: "Cha ta nói rất đúng, Bình Sinh, chúng ta không biết ngươi vì cái gì nhất định phải đi Trung Vực, nhưng là ngươi vạn sự cẩn thận một chút, lui một bước trời cao biển rộng, tận lực phòng ngừa cùng người khác tranh đấu, bình an mới là trọng yếu nhất, biết sao một hồi ta giúp ngươi thu thập y phục, ta xem một chút có hay không sứt chỉ địa phương."

Từ đến thế giới này đến nay, xiêm y của hắn ngoại trừ võ quán phát quần áo luyện công, mặt khác mấy bộ đều là Lưu Hi tự tay cho hắn làm. Nhạc Bình Sinh ở trong mắt người khác có lẽ là một cái vũ lực cao siêu thiên tài, tại Lưu Hi trong mắt lại vĩnh viễn là cái kia ở trần lặn lội đường xa đem cha mình cõng trở về thiếu niên thôi.

Tại hai người từng câu từng chữ dặn dò bên trong đã ăn xong bữa cơm này, Lưu Nhạc Thành chắp tay sau lưng đi ra cửa, trong phòng ánh nến chậm rãi thiêu đốt lên. Giúp Nhạc Bình Sinh thu thập qua bao khỏa về sau, Lưu Hi một bên nói với hắn lấy lời nói, một bên một châm một tuyến cẩn thận cho hắn may vá y phục.

Dưới ánh đèn lờ mờ, Lưu Hi trên thân thật giống như tản ra kì lạ quang mang, hiển hiện phá lệ ôn nhu, mỹ lệ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 90: Tiếp Cận!

Chương 90: Tiếp cận!

Tại sáng sớm tuyệt đại bộ phận người còn tại ngủ say bên trong, Nhạc Bình Sinh không có thông tri bất luận kẻ nào, liền đã đã bước lên tiến về Trung Vực con đường.

Vó ngựa trận trận, nhanh chóng tại trên đường chạy nhanh, tóe lên từng nắm từng nắm bụi đất. Cái này thớt Trần Hạc Tường đưa cho hắn ngựa mặc dù không tính là cái gì thần câu, nhưng là thể lực cường kiện, tại Biên Hoang chỗ như vậy cũng coi là hiếm có ngựa tốt.

Giờ phút này đã là giữa trưa, ngày biến mất tại mây đen về sau. Từ xuất phát đến bây giờ đại khái khoảng ba canh giờ, một người một ngựa giờ phút này đã rời xa Bắc Ngô thành mấy trăm dặm, vờn quanh chung quanh tất cả đều là mênh mông vô bờ cát đá vùng bỏ hoang, cũng không nhìn thấy mảy may thành trì hình dáng.

Nhạc Bình Sinh kéo cương dừng lại động tác, liên tục kịch liệt chạy đối mã thể lực tiêu hao quá lớn, hắn tung người xuống ngựa, từ hai bên hầu bao lấy ra nước đến cho ngựa cho ăn một chút.

Lật ra địa đồ, căn cứ con ngựa này cước lực đại khái phán đoán, tại chạng vạng tối thời điểm hắn liền có thể đuổi tới làm trung chuyển nghỉ ngơi thành trì. Mà tới được tòa thành trì này nghỉ ngơi một đêm về sau, còn cần ước chừng sáu canh giờ thời

gian mới có thể đuổi tới Lý Tầm Ý nói tới Chân Võ Đạo tổng bộ phong hoa thành.

Tại dọc theo con đường này Nhạc Bình Sinh cảm thấy mười phần mới lạ, đồng thời lấy thể năng của hắn tới nói thật không có cảm thấy vất vả cùng buồn tẻ. Cái này ba canh giờ Nhạc Bình Sinh quan sát xuống tới , vừa hoang bao quát nhân khẩu các loại phát triển phía trên, toàn diện cằn cỗi lạc hậu không phải là không có nguyên nhân.

Ngoại trừ cùng tân triều đường biên giới cái kia một vùng có một mảng lớn mênh mông sơn lâm làm tài nguyên chuyển vận bên ngoài, còn lại có thể nói là một nghèo hai trắng, không có cái gì. Đoạn đường này mấy trăm dặm phóng nhãn nhìn xuống đến, khí hậu khô ráo, nước tài nguyên khuyết thiếu không nói , liên đới lấy thổ địa hoang mạc hóa cũng rất nghiêm trọng.

Này cũng rất giống hắn kiếp trước lớn Tây Bắc các địa khu.

Biên giới tuyến mênh mông trong núi rừng cũng không có cái gì độc nhất vô nhị trân quý tài nguyên, còn cần đồng thời cung cấp nuôi dưỡng Bắc Ngô thành mấy cái thành trì. Lại thêm Bắc Hoang võ đạo thế giới giao thông phương thức lạc hậu, vẫn như cũ ở vào súc vật kéo làm chủ giai đoạn, căn bản không có cấu thành tương đối tiện lợi giao thông mạng lưới. Đều là cằn cỗi căn nguyên.

Một mực đến Trần Hạc Tường, Tịch Bắc Thần bọn người giảng thuật không ít Trung Vực cảnh tượng phồn hoa, Nhạc Bình Sinh nghe xuống tới cũng mười phần chờ mong, rất muốn mở mang kiến thức một chút tại loại này cơ hồ đại bộ phận tự thân cá nhân võ lực quyết định thượng tầng thống trị xã hội, đến cùng là một bộ dạng gì cảnh tượng.

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, màu xám trắng tầng mây trĩu nặng áp xuống tới, không khí đều có chút ngột ngạt, tựa hồ sẽ có một trận mưa rào tầm tã.

Nơi này trước không đến thôn, sau không đến cửa hàng, phóng tầm mắt nhìn tới toàn bộ đều là trụi lủi sa mạc. Nếu như không nhanh chóng tìm tới chỉnh đốn địa phương, liền mang ý nghĩa bọn hắn một người một ngựa chẳng mấy chốc sẽ xối thành ướt sũng.

Nghỉ ngơi một khắc đồng hồ, Nhạc Bình Sinh đã lại lần nữa lên đường, giơ lên roi ngựa, gấp rút đi đường.

...

Hơn ngoài mười dặm, một nhóm gần ba mươi người đội kỵ mã xa xa dán tại đằng sau.

Cầm đầu Tiêu Phá Lỗ ánh mắt như đao, khốc liệt hung hãn khí chất giống như chiến trường sát thần. Hắn tại lưng ngựa kịch liệt xóc nảy lần trước quá mức, đến rống to:

"Cái địa phương quỷ quái này lập tức sẽ trời mưa, chú ý dùng giấy dầu bao khỏa tốt các ngươi hoả súng cùng đạn dược! Nếu ai một hồi tịt ngòi, lão tử đá hắn cái mông! Đem người mang về về sau, lão tử xin các ngươi đến tinh phẩm lâu làm một lần thần tiên!"

Thanh âm ngưng tụ thành tuyến, truyền đến mỗi cái kỵ sĩ trong lỗ tai.

Sau lưng một đám khí chất điêu luyện kỵ sĩ phát ra cười vang, trên mặt mang mập mờ tiếu dung, cùng nhau hét lớn: "Rõ!"

Lạc hậu Tiêu Phá Lỗ nửa cái thân vị Đằng Thanh Sơn cũng bị trận này tiếng cười lây, tâm tình dễ dàng không ít. Trên thực tế từ khi ngày đó tận mắt chứng kiến qua Nhạc Bình Sinh cái kia một thân thực lực khủng bố cùng lực phá hoại về sau, hắn đối với lần này đuổi bắt liền mười phần khẩn trương, giống như là lên dây cót đồng dạng một khắc cũng không dám buông lỏng.

Tại Biên Hoang Trình Chiêm Đường xông phá tuyến phong tỏa trận kia chiến dịch ngày thứ hai, Ám Bộ mới nhận được lùng bắt

Trần Bình nhiệm vụ. Các loại hình phạt giám thị cơ cấu toàn lực vận chuyển phía dưới hiệu suất cực kỳ khủng bố, cấp tốc. Tại cùng ngày cầm tới chân dung về sau, hai chi đại đội một phương hướng tân triều cảnh nội tìm kiếm, mà Tiêu Phá Lỗ một phương này thì là chui vào Bắc Hoang tìm kiếm.

Một nhóm ba mươi người mang theo viễn siêu phổ thông quân đội phân phối cấp cao súng đạn, trải qua ròng rã một tháng ẩn núp, lẫn vào, loại bỏ, mới cuối cùng xác định Nhạc Bình Sinh chính là Trần Bình.

Theo Đằng Thanh Sơn, chưa từng thấy tận mắt Trần Bình cùng Ứng Tông Đạo chém giết người, căn bản là không có cách trải nghiệm loại kia không phải người cường hoành cùng kinh khủng. Trúng tuyển đến Ám Bộ đặc khiển đội đến nay, bọn hắn chấp hành quá lớn kích cỡ tiểu nhân nhiệm vụ, nhưng xưa nay không có chân chính tại Bắc Hoang địch quân địa giới cùng một cái hư hư thực thực đạt đến võ đạo nhà cấp độ võ giả đối địch qua.

Bất quá, bên tai tất cả mọi người la lên cười to thanh âm đã bị hắn điều chỉnh tới, Đằng Thanh Sơn thô hào trên mặt một mảnh cương nghị:

Võ đạo nhà a như vậy nhìn xem ngươi có thể hay không tránh thoát ta cùng đội trưởng hai thanh cao cách phá huỷ súng đánh lén đi!

"Đội trưởng!"

Ngay tại Đằng Thanh Sơn nghĩ như vậy đồng thời, phía sau hắn một cái trong đó kỵ sĩ cười ha ha, đối phía trước nhất Tiêu Phá Lỗ quát:

"Đạn dược cũng không có mắt, chúng ta nếu là không cẩn thận đem tiểu tử kia cho bể đầu làm sao bây giờ "

"Đúng vậy a đội trưởng! Ra chuyện như vậy cũng không thể lại chúng ta a!"

"Đội trưởng! Nếu không, chúng ta liền làm nửa lần thần tiên tính toán "

Tiêu Phá Lỗ cũng không quay đầu lại, quát: "Lão tử hôm qua mới an bài kế hoạch tác chiến đều cho chó ăn sao! Nếu ai đem cái này tiểu tử đánh chết, lão tử đem hắn hoả súng đâm vào hắn bên trong! Ai không tin ai thử một chút!"

Còn lại Ám Bộ đặc khiển đội các thành viên lại lần nữa phát ra một tiếng cười vang, tựa hồ ngoại trừ Đằng Thanh Sơn bên ngoài ai cũng không cho rằng đây là một kiện có rất lớn nguy hiểm nhiệm vụ.

Cho dù là bọn hắn đồng dạng nhận qua cường độ cao võ đạo huấn luyện, bọn hắn càng ỷ lại, vẫn là trong tay súng đạn, cùng đoàn đội tác chiến phương thức, mà cho tới nay sự thật cũng xác nhận loại phương thức này mọi việc đều thuận lợi.

Mà sau lưng Ám Bộ đội viên đều không thể chú ý tới, giống một con mũi tên mũi nhọn đồng dạng làm đầu lĩnh Tiêu Phá Lỗ, trên mặt thần sắc hỗn tạp hưng phấn, nghiêm túc, ngưng trọng các loại đủ loại cảm xúc.

Tại chiến lược bên trên xem thường địch nhân, trên phương diện chiến thuật muốn coi trọng địch nhân. Tiêu Phá Lỗ trên thực tế cũng không có giống hắn biểu hiện ra như thế đối Trần Bình mười phần khinh thị.

Trần Bình tại đi vào Bắc Hoang trong thời gian ngắn như vậy phát sinh dạng này biến hóa nghiêng trời lệch đất, chuyện này đã đã để lộ ra vô cùng quỷ dị. Dưới tình huống như vậy, Tiêu Phá Lỗ làm trong tinh anh tinh anh, làm sao có thể không coi trọng Đằng Thanh Sơn phản ứng trở về tình báo

Hắn rõ ràng căn cứ Đằng Thanh Sơn phản hồi về tới tin tức phân tích, thời khắc này Trần Bình trên võ đạo đã vô hạn tiếp cận thậm chí có khả năng đã đạt đến võ đạo nhà trình độ.

Đang tiếp thụ đặc huấn thời điểm, Ám Bộ đặc khiển đội toàn thể thành viên đều tiến hành qua cùng đẳng cấp cao võ giả, cũng chính là võ đạo nhà cấp bậc thực chiến huấn luyện. Bất quá những cái kia võ đạo nhà đều là hình ngục ty đám kia chó dại cung cấp, cái này từng cái võ đạo nhà đã bị tra tấn không còn hình dáng.

Mặc dù những võ đạo này nhà nghỉ ngơi một chút thời gian về sau lại cùng Ám Bộ đặc khiển đội tiến hành thực chiến, nhưng là vẫn như cũ thể năng suy bại, huyết khí suy yếu, còn chưa đạt tới nguyên bản đỉnh phong, tại trên thực lực căn bản không có được đại biểu tính.

Đương nhiên, bọn hắn sau cùng hạ tràng đều là cùng một loại: Huyết nhục chi khu bị sống sờ sờ đánh thành khối vụn. Chỉ có tại có địa hình phức tạp địa phương, những võ đạo này nhà mới có thể phát huy ra uy lực đến, đối Ám Bộ đội viên tạo thành thương vong.

Cho nên Tiêu Phá Lỗ tại tối hôm qua tại chế định ứng đối các loại hoàn cảnh đủ loại tác chiến phương án. Cẩn thận về cẩn thận, Tiêu Phá Lỗ chỉ là đối với mình đội viên phụ trách, không nguyện ý xuất hiện thương vong mà thôi. Nhưng là đối với đem Trần Bình tập nã sự tình, hắn đã đã tính trước, đều ở trong lòng bàn tay.

Cuồng phong gào thét, trên lưng ngựa Tiêu Phá Lỗ áo bào bay phất phới, đồng thời lộ ra khốc liệt tiếu dung:

"Trần Bình, liền để ta đến xem, ngươi đến cùng có cái gì bí mật!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 91: Cảm Xúc Cảm Giác!

Chương 91: Cảm xúc cảm giác!

Liên tục lao vụt hơn mười dặm, không khí càng thêm ngột ngạt ẩm ướt, điểm điểm hơi nước đang gào thét trong tiếng gió đập vào mặt. Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, lấy thị lực của hắn đã xa xa có thể nhìn thấy một mảnh đổ nát thê lương, ngay tại phía trước không đủ năm dặm.

Lúc này điểm điểm giọt mưa đã rơi xuống. Nhạc Bình Sinh nhanh như điện chớp, chỉ chốc lát sau liền đã đuổi tới mảnh này tựa hồ vứt bỏ ủng thành đồng dạng đổ nát thê lương bên trong.

Nơi này tựa hồ đã từng là một cái trấn nhỏ, không biết tại bao lâu trước kia liền không người cư ngụ. Cơ hồ tuyệt đại bộ phận thấp bé phòng ốc đều đã phong hoá, sụp đổ, trong tầm mắt chỉ có mảnh này phế tích dải đất trung tâm còn có lẻ loi trơ trọi một gian tàn phá phòng ốc đứng lặng.

Không để ý tới dò xét cẩn thận chung quanh, Nhạc Bình Sinh lập tức ruổi ngựa chạy vội đi qua.

"Ngươi là ai!"

Ân

Vừa mới tung người xuống ngựa, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn lại, trong chớp mắt xuất hiện hai cái thân mang nhẹ nhàng áo

giáp tinh tráng hán tử, cảnh giác đứng ở căn này phòng lớn cửa hai bên, thân thể giống cung đồng dạng kéo căng trở đi lạnh lùng nhìn xem hắn.

Hai người kia mắt lộ ra tinh mang, khớp xương thô to, hiển nhiên cũng là lâu dài chìm đắm võ đạo hảo thủ. Mà lại hai người kia trên người có một cỗ kinh nghiệm sa trường thảm liệt sát khí, hiển nhiên cùng bình thường người luyện võ có trên căn bản khác biệt. Tay phải của bọn hắn cùng nhau khoác lên bên hông chuôi đao phía trên, tựa hồ Nhạc Bình Sinh một cái trả lời không tốt lập tức liền muốn rút đao khiêu chiến.

Nhạc Bình Sinh không thèm để ý chút nào hai người động tác, bình tĩnh nhìn bọn hắn, chỉ chỉ trên trời:

"Muốn hạ mưa to, ta đến tránh mưa."

Hai cái đại hán chăm chú nhìn Nhạc Bình Sinh, không chút khách khí nói ra:

"Người ở đây đầy, ngươi đi nơi khác đi!"

"Không có địa phương khác, " Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ là một bộ người vật vô hại bộ dáng, thành thành thật thật nói ra: "Bên này phế tích chỉ có căn phòng này còn có thể tránh một chút."

Hai cái này hán tử không nhúc nhích chút nào, đúng lúc mở miệng, chỉ nghe được trong phòng truyền tới một thanh âm thanh thúy dễ nghe:

"Để hắn vào đi."

Nghe được trong phòng truyền tới thanh âm, lại nhìn Nhạc Bình Sinh một bộ tuổi còn trẻ mà phổ phổ thông thông bộ dáng, cổng hai cái này hán tử cuối cùng vẫn không nói gì thêm, tránh ra thân thể. Nhưng là ánh mắt của bọn hắn vẫn như cũ đi theo sát nút Nhạc Bình Sinh, một cái tay cũng từ đầu đến cuối khoác lên

bên hông trên chuôi đao, không có chút nào buông lỏng.

Bên ngoài không để cho ngựa chỗ tránh mưa, Nhạc Bình Sinh dắt ngựa bước vào đại môn, vừa mới đi vào phòng ốc một nháy mắt, cũng cảm giác được mười mấy đạo cảnh giác mà ánh mắt lạnh như băng, đồng loạt bắn ra đến hắn trên thân.

Phóng nhãn nhìn sang, trong phòng không gian rộng lớn. Bên trong đống lửa thiêu đốt lên, mười hai cái hộ vệ đồng dạng nhân vật chúng tinh phủng nguyệt đồng dạng hộ vệ tại một cái hình dung cao quý nữ nhân khoảng chừng.

Cái này mười hai cái hộ vệ đều thân mang thống nhất chế thức giáp nhẹ, không biết là lai lịch ra sao. Mà bị bọn hắn hộ vệ lấy nữ nhân kia khí chất linh hoạt kỳ ảo, dung mạo thanh lệ, giống như là có một loại không dính khói lửa trần gian tiên khí.

"Một, hai. . . Mười ba người. Nơi này vì sao lại xuất hiện nhiều người như vậy "

Những hộ vệ này giống như là tại cảnh giác phòng bị người nào, Nhạc Bình Sinh đại khái nhìn lướt qua về sau không còn nhìn nhiều. Vẻn vẹn cảm thấy kỳ quái, cũng không có hỏi thăm ý tứ, hắn đang muốn hướng về trong góc đi đến thời điểm, một cái thanh u dễ nghe thanh âm vang lên:

"Vị bằng hữu này, ngươi từ đâu tới đây "

"Bắc Ngô thành."

Nghe được tiếng hỏi, Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại trả lời đồng thời, vừa vặn đối đầu tra hỏi chủ nhân cái kia một đôi thanh u, không linh con ngươi.

Ân

Ánh mắt đụng chạm, trong nháy mắt! Lấy Nhạc Bình Sinh cực

kỳ nhạy cảm tâm thần cảm giác bên trong, nữ nhân này trong mắt tản mát ra quỷ dị gợn sóng, cơ hồ tại vô thanh vô tức ở giữa tựa hồ đem toàn thân của mình quét hình mà qua, một loại không có chút nào lý do, tựa hồ có bộ phận bí mật trực tiếp bại lộ tại nữ nhân này trong mắt cảm xúc lập tức xông lên đầu, thật giống như ý nghĩ của mình trực tiếp không có chút nào che chắn bị nữ nhân này biết được, hiểu rõ!

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, bất động thanh sắc quay đầu,

Dắt ngựa đi đến nơi hẻo lánh, đơn giản thu thập một chút về sau xếp bằng ngồi dưới đất, lâm vào yên lặng.

"Tiểu thư, thế nào người này có hay không nói dối "

Toà này phòng ốc cũng đủ lớn. Nhạc Bình Sinh rời xa bọn hắn mấy trượng bên ngoài, Phương Nam Tịch bên cạnh Tần Hổ có chút tới gần, đè thấp tiếng nói, phát ra thanh âm rất nhỏ.

Phương Nam Tịch khẽ lắc đầu, nhẹ nhàng mở miệng, nhàn nhạt linh hoạt kỳ ảo tiếng nói truyền tới: "Người này cùng phương hàn không quan hệ, đối với chúng ta không có chút nào địch ý, hắn là đích thật là đi ngang qua mà thôi."

Còn lại mười hai cái hộ vệ có chút nhẹ nhàng thở ra, vị tiểu thư này đã nói như vậy, như vậy thì nhất định sẽ không ra sai.

Rầm rầm. . . Mưa to mưa như trút nước mà tới. Ngoài phòng tiếng ồn ào lớn lên, nương theo lấy cuồn cuộn tiếng sấm rền, to như hạt đậu hạt mưa bị một mạch khuynh đảo mà xuống, lọt vào tai tất cả đều là ồn ào tiếng gió, tiếng mưa cùng tiếng sấm.

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh nhìn tựa hồ vô tri vô giác, nhưng trên thực tế cũng không phải là giống hắn biểu hiện ra như thế bình tĩnh.

"Tà Linh, vừa rồi ngươi cảm thấy a "

Nhạc Bình Sinh ở trong lòng kêu gọi lên Tà Linh. Sau một khắc Tà Linh hình xăm đột nhiên nóng lên, hiện ra, tròng mắt lại lộc cộc loạn chuyển lấy gắt gao nhìn chằm chằm về phía Phương Nam Tịch phương hướng, đồng thời phụ đề cuồn cuộn rơi xuống:

【 đương nhiên đã nhìn ra! Tiểu tử, ngươi dạng này vừa từ đại hào bò sát tiến hóa thành lão chuột cấp thấp sinh vật đều có thể cảm giác được, vĩ đại như ta làm sao có thể không phản ứng chút nào 】

Bỏ qua Tà Linh lệ cũ nói móc, Nhạc Bình Sinh lạnh lùng hỏi: "Mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra nàng đối ta làm cái gì thôi miên vẫn là mị hoặc "

【 chậc chậc chậc, loại này khỉ làm xiếc trò xiếc sao có thể cùng cái kia giống cái vừa rồi làm sự tình đánh đồng 】

Tà Linh treo cảm thấy thú vị tà ác tiếu dung nói ra:

【 vừa rồi ngươi có phải hay không cảm giác suy nghĩ của ngươi giống như bị người quét nhìn một lần 】

Tư duy bị quét hình

Nghe Tà Linh kiểu nói này, Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, hồi tưởng lại vừa rồi cảm xúc. Loại kia tựa hồ không có chút nào phòng bị liền bị người lấy ra tư tưởng kì lạ cảm giác. Hắn có một cái suy đoán, trong lòng hỏi:

"Đích thật là có như thế một loại cảm giác. Đây là cái gì chẳng lẽ là Độc Tâm Thuật "

Kết hợp vừa rồi một nháy mắt cảm giác cùng kiếp trước nhìn qua rất nhiều phim đều đã từng xuất hiện loại năng lực này, hắn làm ra suy đoán như vậy.

【 ngu xuẩn! Tư duy tạo thành là cỡ nào vĩ đại cùng phức tạp cao đẳng trong cuộc sống đều cơ hồ không tồn tại cái gọi là Độc Tâm Thuật, huống chi là cái kia còn không bằng ngươi sinh mệnh cấp độ cao giống cái 】

Thật vất vả nắm lấy cơ hội Tà Linh đại lực trào phúng, ngay sau đó nói ra:

【 bất quá tại nghĩa rộng đã nói, cái kia giống cái xác thực có một chút xíu Độc Tâm Thuật năng lực. 】

"Đến cùng có ý tứ gì "

Xâu đủ Nhạc Bình Sinh khẩu vị, Tà Linh có một loại đại hoạch toàn thắng khoái cảm, đắc ý nói:

【 đơn giản tới nói, lấy suy nghĩ của ngươi đến lý giải, chính là cái kia giống cái có thể thông qua ánh mắt tiếp xúc, lấy ra, đọc đến, phân tích ngươi đơn giản nhất cái kia bộ phận sóng điện não, sau đó thu hoạch cơ sở nhất tin tức.

Loại năng lực này hạn chế rất lớn, tựa hồ nhất định phải thông qua ánh mắt tiếp xúc mới có thể phát động. Mà lại tại sóng điện não thu hoạch bên trên cũng chỉ có thể đủ tiếp xúc phân tích tầng ngoài cùng, đơn giản nhất cái kia một bộ phận. Muốn phân tích chân chính phức tạp tư duy, đừng nói là cái này giống cái, chính là đã từng vĩ đại như ta, đều không thể làm được! 】

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không nghĩ tới ở chỗ này gặp được có dạng này kì lạ quỷ dị năng lực nữ nhân. Mà lại lấy cảm giác của hắn xem ra, nữ nhân này khí huyết cũng không thập phần cường đại.

Như vậy loại năng lực này thuộc về cái gì thiên phú, đặc dị công năng, vẫn là từ bí truyền võ đạo tu luyện ra được

Như thế tự hỏi đồng thời, Nhạc Bình Sinh lại lần nữa hỏi:

"Tầng ngoài cùng, đơn giản nhất cái kia một bộ phận cụ thể chỉ là cái gì "

【 tiểu tử, cùng ngươi câu thông thật rất mệt mỏi a. . . 】 Tà Linh uể oải khẽ đảo mắt, hững hờ hỏi ngược lại: 【 liền lấy các ngươi dạng này sinh vật cấp thấp tới nói, tại tư duy bên trên gần nhất bên ngoài cùng cơ sở biểu hiện là cái gì 】

Nhạc Bình Sinh lông mày giơ lên: "Cảm xúc "

【 không sai! Là cảm xúc! Nói cách khác, trước mắt ngươi cái này giống cái có thể trực tiếp xuyên thấu qua ánh mắt tiếp xúc, phân tích đối phương sóng điện não, cảm ứng ra đến đối phương cơ bản nhất cảm xúc! Cơ bản nhất cảm xúc ngươi che giấu cho dù tốt, tại cùng nàng đối mặt hạ cũng không chỗ che thân, căn bản không hề có tác dụng.

Sợ hãi, chán ghét, ác ý, sát cơ, cừu hận, thậm chí là những cái này đủ loại nhàm chán ngây thơ cảm xúc tư tưởng, hết thảy đều có thể bị cái kia giống cái cho đoán được! 】

Tà Linh mở cái miệng rộng, phát ra im ắng cười to:

【 mặc dù là cơ sở nhất cảm ứng, bất quá cũng đã là mười phần hữu dụng năng lực. Ngươi suy nghĩ một chút, nếu như khác phát tình giống đực cùng cái kia giống cái nhìn nhau, nàng lập tức liền có thể cảm giác được hắn muốn cùng chính mình giao phối, đây là cỡ nào thú vị ha ha ha ha ha ha ha! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 92: Bạo Tạc!

Chương 92: Bạo tạc!

Tiếng sấm ầm ầm vang lên, đạo đạo lôi đình phá vỡ ngoài phòng chân trời. Hạt mưa từ trên trời giáng xuống, hai mươi mấy cái Ám Bộ đội viên cũng có thể cảm giác được loại kia đất rung núi chuyển khí thế, có thể thấy được trận này mưa to chi lớn.

Phảng phất Thiên Hà ngược lại nghiêng, giọt mưa xâu chuỗi thành tuyến, giữa thiên địa mênh mông một mảnh, vượt qua ngoài mười trượng cảnh tượng toàn bộ đều mơ hồ không rõ. Giọt mưa lớn như hạt đậu rơi xuống đập nện tại trên lều phát ra lốp bốp tiếng vang.

Thổ hoàng sắc lều vải cùng đại địa nhan sắc hòa thành một thể, tựa như là ngụy trang đồng dạng. Đừng nói là dạng này mắt không thấy xa thời tiết, chính là ban ngày ban mặt không tỉ mỉ tìm kiếm, đều rất khó phát giác

Tiêu Phá Lỗ móc ra một cái dài nhỏ kính viễn vọng đến, đứng tại lâm thời chống lên tới giản dị lều vải dưới đáy, hướng về phế tích trung tâm đứng lặng cái kia tòa nhà phòng nhìn lại.

Một đường truy tung tới nơi này, Tiêu Phá Lỗ không có vội vã động thủ.

Bọn hắn cầm Thiên Công Thần khí cục mới nhất nghiên cứu hoả súng mặc dù không sợ ngày mưa dầm khí, nhưng là vẫn như

cũ sẽ tạo thành không nhỏ ảnh hưởng. Lại thêm nước mưa cực kỳ ảnh hưởng ánh mắt, Tiêu Phá Lỗ không hi vọng xuất hiện bất kỳ thất bại trong gang tấc tình huống, cho nên dừng lại tại cái này phế tích biên giới chỗ đợi mưa tạnh. Mà lại vừa vặn vùng ven chỗ có rất nhiều thiên nhiên công sự che chắn, cho bọn hắn sau đó tác chiến mang đến cực lớn tiện lợi.

"Đội trưởng!"

Đằng Thanh Sơn đi tới, nhìn thấy Tiêu Phá Lỗ trong tay dài nhỏ đồng chất kính viễn vọng, cười nói:

"Đừng nói, Thiên Công Thần khí cục đám khốn kiếp kia mặc dù từng cái mũi vểnh lên trời, so với chúng ta tới còn muốn hoành, nhưng là nghiên cứu ra đồ vật thật đúng là lợi hại không được."

Tiêu Phá Lỗ duy trì quan sát tư thế không nhúc nhích, ngoài miệng nói ra: "Đám người này hàng năm muốn ăn rơi một nửa quân phí dự toán, nếu như không đạt được những cái này hiệu quả, hướng lên trên các vị chỉ sợ sớm đã đem bọn hắn từng cái cho lột da."

Hắn đem kính viễn vọng đưa cho một cái khác đội viên, đối Đằng Thanh Sơn cười nói ra:

"Thanh Sơn, địa hình nơi này đối với chúng ta cực kỳ có lợi. Ta mắt liếc một cái, từ chúng ta nơi này đến cái kia tòa nhà phòng ước chừng có một trăm trượng đến một trăm năm mươi trượng khoảng chừng khoảng cách, khoảng cách này hoàn toàn ở chúng ta cao cách phá huỷ súng tầm sát thương phía dưới. Xem ra bọn nhóc con này nói thật là có đạo lý, chúng ta duy nhất phải lo lắng chính là cao cách phá huỷ súng uy lực quá lớn, không cẩn thận đem Trần Bình đánh chết, cái này ngược lại thành phiền phức."

Cao cách phá huỷ súng tầm sát thương khoảng chừng hai trăm trượng, mà lại uy lực cực lớn, một thương đánh vào trên thân thể

người, nhẹ nhất đều sẽ đánh ra tới một cái thành người lớn chừng quả đấm lỗ máu. Tiêu Phá Lỗ nhiều năm như vậy quân lữ kiếp sống, từ trước tới nay chưa từng gặp qua tại gò đất mang, bên ngoài trăm trượng có thể có võ giả trốn qua hai thanh cao cách phá huỷ súng ám sát.

Lại thêm thấy được làm như vậy chiến hoàn cảnh, ngữ khí của hắn cực kỳ nhẹ nhõm. Thiên thời địa lợi nhân hoà, đủ loại có lợi nhân tố bọn hắn cơ hồ đều chiếm cứ, tại Tiêu Phá Lỗ xem ra căn bản cũng không có thất bại đạo lý.

Đằng Thanh Sơn thì là cười ha ha một tiếng:

"Đội trưởng, ngươi đã quên, lấy Trần Bình bày tỏ hiển hiện ra thể năng, chỉ cần chúng ta không tận lực đánh nổ đầu của hắn, không dễ dàng như vậy sẽ chết mất. Ta đối đãi sẽ trả là muốn cùng bọn hắn tại căn dặn một lần, không muốn cái nào hỗn trướng tiểu tử vào xem lấy thống khoái, một thương đánh nổ hắn đầu, vậy chúng ta hai người trở về liền khó mà bàn giao."

"Đánh chết liền đánh chết, so với mệnh của hắn tới nói, đương nhiên là đám tiểu tử này mệnh quan trọng hơn, ta nhưng là muốn hoàn chỉnh không hao tổn đem các ngươi cho mang về."

Tiếng mưa rơi dần dần giảm nhỏ, nghe được câu này Đằng Thanh Sơn trong lòng có chút kích động, mà Tiêu Phá Lỗ thì là cười cười, xoay người lại quét mắt từng cái đội viên trên mặt như sắt thép ánh mắt kiên nghị, nghiêm nghị quát:

"Mưa sắp ngừng, số hai tác chiến phương án! Tất cả nhân viên chiến đấu chuẩn bị! Phá phiến hỏa lôi đầu xạ chuẩn bị!"

. . .

Mưa to tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, lúc này tiếng mưa rơi đã càng ngày càng nhỏ.

Phương Nam Tịch bên kia một đám người thỉnh thoảng thấp giọng trò chuyện với nhau, không có người chú ý nữa Nhạc Bình Sinh.

Tà Linh đã trở nên yên lặng, liên quan tới Phương Nam Tịch năng lực đặc thù Nhạc Bình Sinh xác thực cảm thấy hết sức kỳ lạ mà quỷ dị,

Mà lại loại năng lực này tại các mặt đều có cực kỳ cường đại tác dụng.

Tưởng tượng một chút, mặc kệ người nào tại cái kia trước mặt nữ nhân, cũng mặc kệ là ái mộ, trung thành, vẫn là địch ý các loại cảm xúc, đều có thể nói là không chỗ che thân. Những hộ vệ này lấy thủ hạ của nàng, ai có dị tâm khoảnh khắc liền có thể cảm giác. Mà lại tại nhân sinh của nàng ở trong cơ hồ có thể cảm giác, tránh đi tuyệt đại đa số người vì cái gì uy hiếp, đây là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi

Tiếng mưa gió tại ngoài phòng gào thét. Nhạc Bình Sinh không tiếp tục để ý chuyện này, những người này dù sao cùng hắn không hề quan hệ. Hắn giờ phút này trong đầu lại tại quy hoạch lấy đến tiếp sau tu luyện kế hoạch.

Dựa theo Lý Tầm Ý nói, chính thống tiến giai võ đạo nhà cấp độ tu hành tiến độ nên là:

Tại toàn thân đều đạt thành tẩy tủy thay máu về sau, lấy hô hấp pháp mỗi ngày tiến hành ba mươi sáu cái chu thiên tuần hoàn điều động huyết khí, súc dưỡng tinh thần, ngày qua ngày. Mỗi ngày lặp lại cái này trình tự không thể gián đoạn, thẳng đến một trăm ngày về sau tinh khí tràn đầy, lại lấy khí máu xung kích dưới rốn ba tấc dưới đan điền, xông phá cửa ải, mở ra nhân thể thần tàng.

Nếu như xung kích thất bại, thì sẽ đối với thân thể nội bộ tạo

thành xung kích chấn động, cần điều dưỡng một đoạn thời gian về sau, mới có thể lại lần nữa tiến hành phá quan. Mà lại trước đó một trăm ngày mài nước công phu cũng đều phí công nhọc sức, nhất định phải làm lại từ đầu.

Cái này trình tự cũng được xưng giống trăm ngày trúc cơ.

Mà ở 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 ghi chép bên trong, mượn nhờ ba mươi sáu cái mệnh khiếu lực lượng quá trình này thì là rút ngắn thật nhiều, chỉ cần không kém chút nào hoàn thành ba mươi sáu ngày uẩn dưỡng, liền có thể tiến hành một lần xung kích.

Đồng thời loại này xông quan pháp môn tựa hồ còn có thể mượn nhờ chu thiên tinh lực, xác suất thành công phía trên so với phổ thông pháp môn cũng muốn cao hơn rất nhiều.

Bất luận cái gì sinh mệnh muốn khai phát tiềm năng, đánh vỡ cực hạn, nhất định là gồ ghề nhấp nhô, thiên tân vạn khổ. Linh năng tồn tại giống như là một đầu đường tắt. Hoặc nhiều hoặc ít võ giả hết ngày dài lại đêm thâu, năm này qua năm khác khổ tu bị Nhạc Bình Sinh tại ngắn ngủi không đến gần hai tháng liền siêu việt. Nhưng là tại cái này cửa ải trước mặt, Nhạc Bình Sinh cũng không tính lợi dụng linh năng đến gia tốc trăm ngày trúc cơ quá trình này.

Hắn chưa từng thử qua linh năng có thể hay không đối với hắn xông phá lực quan, mở ra thần tàng đưa đến trợ giúp, nhưng là nếu như hắn muốn thoát khỏi cả một đời khôi lỗi vận mệnh, nhất định phải đi ra một đầu độc thuộc về mình tiến hóa con đường.

Không người nào nguyện ý tại một cái mưu kế bên trong như chó cùng người khác giết tới giết lui.

Mà Nhạc Bình Sinh hiện tại mỗi ngày tái diễn, chính là trăm ngày trúc cơ chuyện này. Hắn khí huyết không biết có phải hay

không là bởi vì linh năng tác dụng cho nên không hiện tại bên ngoài, cùng còn lại võ giả có chút khác biệt.

Trải qua linh năng tẩm bổ cường hóa, hắn khí huyết hùng hồn tựa như quái thú. Nhưng ở đánh vỡ lực quan, ngưng tụ huyết khí hoả lò trên đường còn rất dài một đoạn đường muốn đi.

Theo võ đạo kiến thức cùng kinh nghiệm tăng trưởng, Nhạc Bình Sinh cũng minh bạch mặc kệ là 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 vẫn là 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 đều là tại xông phá lực quan, tiến giai võ đạo nhà về sau mới có thể chân chính phát huy ra uy lực tới võ đạo bí điển. Hắn tại thực lực thấp giai đoạn liền bắt đầu tu luyện tổn thương thân thể không nói, còn làm nhiều công ít.

Tại đến Chân Võ Đạo về sau, ngoại trừ mượn nhờ tin tức của bọn hắn con đường thám thính cùng Tần Vô vừa có quan tin tức bên ngoài, Nhạc Bình Sinh còn dự định thu thập một chút tương đối cao cấp võ đạo tu hành tư liệu, hảo hảo bù lại một chút tự thân thường thức khuyết thiếu.

Lúc này, tiếng mưa rơi đã hoàn toàn ngừng lại, Nhạc Bình Sinh đứng dậy, dắt ngựa chuẩn bị lại lần nữa lên đường. Phương Nam Tịch bên kia mười mấy hộ vệ cũng toàn bộ đứng lên tựa hồ chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này.

Đông, đông, đông.

Tựa hồ có đồ vật gì rơi vào trên nóc nhà, ở đây hết thảy mọi người, bao quát Nhạc Bình Sinh cũng hơi sững sờ, vừa mới ngẩng đầu lên, sau đó ——

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn, trên nóc nhà trong nháy mắt xông ra

một cỗ nóng bỏng gợn sóng! Nương theo lấy kinh thiên động địa tiếng vang, cuồn cuộn khói đặc như là phô thiên cái địa bão cát, đằng không mà lên, nương theo lấy đám người đỉnh đầu tinh hồng sắc hỏa diễm yêu diễm nở rộ, vô số nhỏ vụn sắt thép mảnh vỡ cực tốc kích xạ mà xuống!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 93: Chiến Thuật Vây Giết!

Chương 93: Chiến thuật vây giết!

Ánh lửa ngút trời! Khói lửa tràn ngập!

"Né tránh!"

Tương đối nơi hẻo lánh bên trong Nhạc Bình Sinh, đám này người lai lịch không rõ càng tiếp cận bạo tạc địa phương. Phương Nam Tịch một phương này người phản ứng không thể bảo là không không vui. Tần Hổ đang phát ra một tiếng hét lên đồng thời, từng thanh từng thanh Phương Nam Tịch lôi kéo, cấp tốc hướng về sau bổ nhào! Còn lại hơn mười tên hộ vệ cũng thân ảnh toán loạn, xa xa bổ nhào vào trên mặt đất.

Phốc!

Cuồn cuộn sóng nhiệt cùng cả tòa phòng rung động dữ dội bên trong, cách gần nhất hai tên hộ vệ còn đến không kịp trốn tránh, trên thân trong nháy mắt bị nhỏ vụn mảnh vỡ xuyên thấu, tuôn ra từng đoá từng đoá huyết hoa!

Hí hí hii hi .... hi. ——!

Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch một phương ngựa bỗng nhiên bị kinh sợ, trong nháy mắt tránh thoát trói buộc hoảng sợ va đập vào gạt ra ngoài cửa, nếu như không phải mấy cái này hộ vệ thân thủ mạnh mẽ, sợ rằng sẽ bị sống sờ sờ giẫm chết mấy

cái.

Đồng thời toà này vốn là phong hoá không chịu nổi phòng nóc phòng tại kịch liệt chấn động phía dưới, bắt đầu mảng lớn mảng lớn giáng xuống, mấy hơi thở ở giữa liền chỉ còn lại tứ phía cao thấp nhấp nhô vách tường, mà ngựa của bọn hắn đã không biết chạy đi nơi nào.

Lấy Nhạc Bình Sinh cực độ phản ứng bén nhạy, cơ hồ là tại bạo tạc đồng thời, hắn trong nháy mắt lấy xuống trên lưng ngựa Tà Linh uống huyết đao cùng bao khỏa, thân ảnh trong nháy mắt liền đã lẻn đến góc tây nam thông minh bệ đá về sau.

Nắm chặt uống huyết đao, núp ở trong góc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt cực độ tỉnh táo, tâm tư cấp tốc chuyển động.

Hắn không có tùy tiện đánh vỡ vách tường lao ra. Tình huống bên ngoài không rõ, mục đích của địch nhân, số lượng toàn bộ không biết, như thế không đầu không đuôi lao ra sẽ chỉ đem chính mình rơi vào gần nhất bất lợi tình trạng.

Trận này không hiểu thấu đột nhiên tập kích, lớn nhất khả năng vẫn là tiến công một phe là hướng về phía cái kia có quỷ dị tư duy phân biệt năng lực nữ nhân mà đến.

Mà lại cỗ thế lực này cực kỳ không tầm thường. Này tấm trong nháy mắt bạo tạc cảnh tượng cực kỳ giống kiếp trước lựu đạn bạo tạc, cho dù là ở cái thế giới này Nhạc Bình Sinh cũng từng gặp qua, không chút nào cảm thấy chấn kinh cùng lạ lẫm.

Đó chính là sớm tại hắn vừa mới giáng lâm phương thế giới này thời điểm liền đã được chứng kiến, tân triều biên quân vây giết Trình Chiêm Đường lúc, Tống khôn ném mạnh mảnh vỡ hỏa lôi!

Loại vật này, Nhạc Bình Sinh không cần nghĩ cũng biết, đặt ở

tân triều phạm vi thế lực của mình tới nói, đều là nhận nghiêm ngặt khống chế tiêu hao tính quân bị, tuyệt đối không phải tùy tiện liền có thể làm được, huống chi xuất hiện tại Bắc Hoang Biên Hoang địa giới

Trong này nguyên nhân, chỉ sợ chỉ có nữ nhân kia mới có thể biết được.

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không nghĩ tới, đám người này mục tiêu thế mà lại là chính mình.

Ánh mắt của hắn chuyển tới, bạo tạc qua đi, nữ nhân kia một phương thương vong không tính nghiêm trọng, tựa hồ chỉ có có một tên hộ vệ bởi vì không kịp trốn tránh, bị hỏa lôi bạo liệt là kích xạ mảnh vỡ xuyên thấu nội tạng mà tử vong, còn lại đều là khác biệt trình độ vết thương nhẹ, lấy võ giả thiên chuy bách luyện tố chất thân thể mà nói cũng không ảnh hưởng hành động.

Cái này từng cái hộ vệ tại yểm hộ nữ nhân kia đồng thời, thời gian cực ngắn bên trong đã đứng lên một khối lớn vỡ vụn phiến đá nghiêng chèo chống tại góc tường, tạo thành một cái đơn sơ công sự che chắn, trốn ở phía sau.

Mà lúc này giờ phút này nơi hẻo lánh bên trong, Phương Nam Tịch đã hoàn toàn lấy lại tinh thần, không có vân đạm phong khinh thần thái. Tại Tần Hổ hùng tráng bóng lưng che chắn dưới, tròng mắt của nàng bên trong tất cả đều là cực độ chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi.

"Làm sao có thể, làm sao có thể "

Tần Hổ lúc này cũng gân xanh nổi lên, miệng bên trong lẩm bẩm nói ra:

"Phương Hàn người làm sao khả năng nhanh như vậy tìm tới nơi này đến mà lại đây là cái gì hỏa lôi bọn hắn tại sao có thể có

loại vật này, vì cái gì giao phong như thế mấy lần chúng ta cho tới bây giờ không có gặp bọn hắn dùng qua "

Phương Nam Tịch thì là trấn định lại, thanh lãnh trong con ngươi các loại suy nghĩ hiện lên, nhưng căn bản không tìm ra được một hợp lý giải thích.

Làm Phương Hàn cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, nàng đối với mình đệ đệ nắm giữ trong tay thế lực không nói nhất thanh nhị sở, nhưng giống như là súng đạn loại này tại Bắc Hoang khó gặp binh khí, nếu như Phương Hàn lấy được, nàng tuyệt không có khả năng một điểm phong thanh đều không có nghe được. Huống chi nếu như trong tay hắn đầu có như thế một cỗ sắc bén lực lượng,

Vì cái gì sớm không lấy ra

Cũng có khả năng chính là Phương Hàn trong khoảng thời gian này mới không biết từ cái gì đường tắt lấy được một bộ phận phỏng chế hỏa lôi. Nhưng là Phương Hàn muốn bắt lấy chính là còn sống chính mình, một bộ tử thi đối với hắn không hề có tác dụng. Làm sao có thể trực tiếp phát động loại này không khác biệt đả kích

Chẳng lẽ là hướng về phía người kia tới

Phương Nam Tịch nhịn không được quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh phương hướng. Nhưng là người thiếu niên này tuổi còn trẻ lại bình thường, nhìn tu vi võ đạo rất thấp kém bộ dáng, bọn này kẻ tập kích lại vì cái gì hướng về phía hắn đến

Phương Nam Tịch một phương này hộ vệ tối đa cũng chính là nghe nói hoặc là được chứng kiến súng đạn mà thôi, nhưng lại chưa từng có kinh lịch, đối mặt qua, nội tâm đều bị loại uy lực này chấn không nhẹ.

Có loại vật này tồn tại, đừng nói là võ giả, chính là cái tiểu hài

tử ném qua đến, nếu như bọn hắn không tránh khỏi nói đều phải chết!

Hô!

Mọi người ở đây không dám vọng động đồng thời, Nhạc Bình Sinh lỗ tai khẽ động, lại lần nữa nghe được có chuyện gì vật vạch phá không khí, lại lần nữa lăn xuống đến ngoài tường chỗ không xa.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Liên tiếp không ngừng bạo tạc tiếng oanh minh chấn tất cả mọi người đầu váng mắt hoa! Mãnh liệt ngọn lửa tùy ý tại ngoài tường khuếch tán, vách tường cũng vô pháp tiếp nhận loại này bạo tạc lực lượng, bị tạc đến gạch đá vẩy ra, giờ phút này ngoại trừ góc tường vách tường coi như vững chắc bên ngoài, còn lại mặt tường đã tuyệt đại bộ phận sụp đổ.

Trong nháy mắt, bọn hắn tránh mưa phòng lớn đã không còn tồn tại, chỉ còn lại một mảnh đổ nát thê lương.

Tiếng nổ ngừng. Nhạc Bình Sinh tại công sự che chắn về sau nheo mắt lại đến, lấy thị lực của hắn có thể thấy rõ ràng mười mấy thân ảnh bưng thon dài hoả súng, làm thành hình quạt thời gian dần trôi qua tiến tới gần.

Một trăm trượng. . . Cửu thập trượng. . . Tám mươi trượng. . .

Đồng thời một phương khác Phương Nam Tịch mấy người cũng đã thấy đám người này động tác, Phương Nam Tịch đã đẩy ngã trước đó phỏng đoán. Đám người này quần áo, khí chất, động tác, đủ loại phương diện tới nói tuyệt đối không thể nào là người

của Phương gia!

Không đợi Phương Nam Tịch nói chuyện, Tần Hổ hóp lưng lại như mèo, hướng phía trước thoát ra, dựa lưng vào một đoạn một nửa vách tường về sau bộ ngực phồng lên, thanh âm chấn thiên cuồng hống nói:

"Các ngươi đến cùng là ai tại sao muốn công kích. . ."

Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh!

Tiếng nói còn chưa rơi xuống! Tần Hổ dựa lưng vào vách tường lập tức bị oanh kích gạch đá vẩy ra! Tại Tần Hổ phát ra tiếng một nháy mắt, hai mươi cái Ám Bộ đặc khiển đội thành viên căn bản không có trả lời ý tứ, lập tức cùng nhau nhắm chuẩn khai hỏa!

Mà Nhạc Bình Sinh chú ý tới, bọn này cầm trong tay hoả súng người một cái cá thể cách cường tráng, khí chất điêu luyện, hiển nhiên đều là tiến hành qua võ đạo tu luyện, nếu không sẽ không có loại khí chất này.

Mà lại tất cả mọi người động tác đều nhịp, phản ứng cấp tốc. Cơ hồ trong khoảnh khắc liền đánh giá ra Tần Hổ phát ra âm thanh vị trí cụ thể. Bọn hắn mặc kệ tại nhanh nhẹn, cảm giác, hay là thân thể tính cân đối bên trên, đều cho thấy một loại trong tinh anh tinh anh đặc thù!

"Tản ra! Tìm yểm hộ!"

Cũng chính là trong một nháy mắt, Tần Hổ cảm giác được một cỗ nguy hiểm cực lớn, hét lớn một tiếng đồng thời cả người giống một con con báo đồng dạng lẻn ra ngoài, nguyên bản sau lưng tường thật dầy vách tường thế mà bị hoả súng tinh mịn không ngừng xạ kích trực tiếp đánh nát!

Nếu như vừa rồi hắn né tránh chậm, liền sẽ rơi vào cùng cái

kia mặt tường kết quả giống nhau, bị đánh chia năm xẻ bảy!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 94: ĐáNh LéN!

Chương 94: Đánh lén!

Nhạc Bình Sinh giờ phút này phảng phất một cái im lặng im ắng pho tượng, biến mất tại bệ đá đằng sau.

Từ về khoảng cách để phán đoán, nhóm người này khoảng cách đánh nổ địa điểm ước chừng không đến một trăm trượng, cũng chính là hai trăm mét không đến ba trăm mét khoảng cách. Mà lại có thể đánh mặt tường chia năm xẻ bảy, hiển nhiên khoảng cách này là tại tầm sát thương bên trong.

Nhóm người này trong tay hoả súng tầm bắn so với hắn đã từng sử dụng cái kia thanh càng xa một chút. Mà đây cơ hồ cùng Nhạc Bình Sinh kiếp trước hiện đại assault rifle tương xứng.

Có lẽ tại tầm bắn cùng tinh vi trình độ bên trên so ra kém, nhưng là tại uy lực phía trên thậm chí càng vượt qua.

Nhạc Bình Sinh không biết vì cái gì thế giới này súng đạn tại công nghệ cùng tinh vi trình độ bên trên xa xa kém kiếp trước của hắn súng ống, lại có thể tại tầm bắn cùng uy lực bên trên tương xứng.

Bất quá đã võ giả đều có thể thông qua tu luyện đánh vỡ nhân thể cực hạn biến thành không phải người tồn tại, thế giới này súng đạn chỉ sợ đồng dạng không thể lấy bình thường tư duy đi thi lượng. Hiển nhiên tân triều súng đạn chế tạo tồn tại hắn không

cách nào giải thích huyền bí.

Nhưng là giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh lại có một loại hưng phấn khó tả.

Sinh mệnh tiến hóa, võ đạo tu luyện, để hắn có cùng nhóm này chỉnh thể tố chất xa xa mạnh hơn hiện đại bộ đội đặc chủng khách không mời mà đến phân cao thấp dục vọng mãnh liệt.

Võ đạo cùng người chế tạo ra công cụ chiến tranh, ai ưu ai kém lấy hắn hiện tại cường đại thể năng, có thể hay không ở chính diện xung kích phía dưới, không bị thương chút nào đánh tan cái này một đội tinh nhuệ

Nhưng là hắn sinh sinh nhịn được.

Một loại trên bầu trời có diều hâu xoay quanh tuần sát cảm giác nguy hiểm nhắc nhở Nhạc Bình Sinh, tựa hồ tại nơi nào đó ẩn giấu không biết cực lớn uy hiếp. Hắn đem tà linh uống huyết đao giắt vào hông, một mình nhìn chăm chú nhóm người này từng chút từng chút cẩn thận tới gần.

Một bên khác, Tần Hổ thân ảnh đã tại phế tích bên trong từng cái thiên nhiên công sự che chắn che chắn hạ liên tiếp chớp động, về tới Phương Nam Tịch bên người. Còn lại mười cái giáp nhẹ hộ vệ đã tại trái phải hai bên tốp năm tốp ba phân tán ra đến, vẫn như cũ đem Phương Nam Tịch chúng tinh phủng nguyệt giống như hộ vệ lấy. Nhưng mà sắc mặt của mọi người đều cực độ ngưng trọng.

Tần Hổ hít sâu một hơi, nói với Phương Nam Tịch:

"Tiểu thư, nhóm người này tiến đến không rõ, nghiêm chỉnh huấn luyện, là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, tuyệt đối không thể nào là Phương Hàn phái tới, Phương gia từ trên xuống dưới, mặc kệ là chi hệ vẫn là dòng chính, cũng không có năng lực bồi dưỡng được

dạng này một chi kinh khủng đội ngũ."

Phương Nam Tịch sắc mặt tái nhợt, nhưng không có mất đi phân tấc, thanh âm thanh lãnh mở miệng nói: "Nhóm người này đến cùng muốn làm cái gì "

"Tiểu thư, nhóm người này căn bản không nói bất kỳ đạo lý, đàm phán con đường này đi không thông. Mặc kệ nhóm người này là hướng về phía cái gì tới, vì kế hoạch hôm nay chỉ có cứng rắn giết ra ngoài! Ngựa của chúng ta sợ quá chạy mất , chẳng khác gì là bị vây quanh tại nơi này, hiện tại chỉ có thể là ngươi chết ta sống!"

Dứt lời, Tần Hổ hướng còn lại mười cái hộ vệ trầm thấp quát:

"Không thể dạng này ngồi chờ chết! Sau đó phân tán ra đến, không muốn ngạnh xông! Nghe ta khẩu lệnh , chờ bọn hắn tiếp cận lấy công sự che chắn làm yểm hộ, quanh co bọc đánh! Để nhóm này người biết, bị võ giả cận thân sau hạ tràng!"

"Rõ!"

Những hộ vệ này từng cái đều là gân cốt cùng vang lên cảnh giới hảo thủ, làm thế gia ở trong tinh nhuệ, hoặc nhiều hoặc ít đều đã từng được chứng kiến súng đạn loại vật này, chỉ bất quá đám bọn hắn vẫn là đầu về cùng súng đạn tiến hành quyết đấu.

Mặc dù bị ngay từ đầu bạo tạc cùng ánh lửa lớn tiếng doạ người, nhưng là giờ này khắc này có phòng ngự cùng chuẩn bị về sau, giáp nhẹ hộ vệ từng cái trên mặt đều lộ ra kích động, không uý kị tí nào thần sắc.

Mà Tần Hổ xoay người lại cơ bắp kéo căng trở đi song trảo như gió, trong thời gian cực ngắn thế mà móc ra một cái hố đất, hắn đối Phương Nam Tịch nói ra: "Tiểu thư, hỏa lôi không có mắt, rất có thể ngộ thương đến ngươi. Trước hết ủy khuất ngươi trốn ở

bên trong , chờ đến chúng ta giải quyết cái này một nhóm người ngươi trở ra!"

Phương Nam Tịch quay đầu nhìn một vòng chung quanh hộ vệ, không có làm ra tiểu nữ nhi tư thái, hít sâu một hơi: "Các ngươi nhất định đều muốn còn sống! Các ngươi chết, ta cũng chết!" Dứt lời nàng liền nằm xuống tại hố đất ở trong.

"Uống!"

Không có thời gian nhiều lời nói nhảm, Tần Hổ hóp lưng lại như mèo,

Khẽ quát một tiếng, dời lên một khối nặng nề phiến đá, thận trọng trùm lên phía trên, chỉ để lại một chút xíu khe hở.

Ám Bộ đặc khiển đội phó đội trưởng Đằng Thanh Sơn ở xếp thành một hàng đội viên chính giữa. Cao cách phá huỷ súng hắn giao cho một cái khác tay bắn tỉa, đồng thời lưu lại bốn tên đội viên hộ vệ tại hai tên tay bắn tỉa khoảng chừng.

Hai mươi người từng bước từng bước đi tới, Đằng Thanh Sơn trong mắt hàn quang trận trận. Lúc trước hắn hoàn toàn không nghĩ tới Trần Bình tránh mưa trong phòng thế mà còn có người tồn tại, bất quá mặc kệ những người này là thân phận gì tại bọn hắn mà nói đều râu ria.

Ngoại trừ Trần Bình bên ngoài, ở đây mặc kệ a miêu a cẩu, đều nhất định muốn chết!

Tại sau lưng hai tên tay bắn tỉa yểm hộ dưới, tất cả Ám Bộ đội viên sắc mặt lãnh khốc, bưng giơ liên phát hoả súng, cầm nhanh chân hướng về vừa rồi xạ kích phương hướng quét ngang mà đến!

Đối phương không có vũ khí tầm xa, đối với bọn hắn tới nói cơ hồ không cần tìm kiếm công sự che chắn, hoàn toàn có thể tự do xạ kích.

Năm mươi trượng. . . Bốn mươi trượng. . . . . Ba mươi trượng. . .

Đến khoảng cách này, Đằng Thanh Sơn giơ tay, làm ra một thủ thế. Mọi người cùng đủ dừng bước lại. Một nửa đội viên lập tức đều nhịp, từ bên hông móc ra mảnh vỡ hỏa lôi, vung cánh tay ném mạnh!

Hô!

Trọn vẹn mười cái lớn chừng quả đấm sự vật đã hướng về sụp đổ thành một vùng phế tích khu vực bay đi!

"Động thủ!"

Vừa rồi hỏa lôi uy lực nổ tung còn rõ mồn một trước mắt, mắt thấy đến một màn này Tần Hổ làm sao không biết đây là vật gì. Hắn hốc mắt muốn nứt, phát ra một tiếng hét lên, trong nháy mắt còn lại mười cái mạnh mẽ như là báo săn thân ảnh nghiêng nghiêng vọt ra ngoài!

Thân ảnh của bọn hắn giống như lò xo, đang nháy tiến vào một chỗ công sự che chắn về sau căn bản không ngừng lại, lập tức liền lại lần nữa thoát ra, thấp lấy thân thể, không ngừng biến đổi bắn vọt lộ tuyến!

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Cùng lúc đó, nương theo lấy bạo tạc tiếng oanh minh, cùng mười một người ảnh thoát ra, căn bản không cần Đằng Thanh Sơn hạ lệnh, tất cả Ám Bộ đội viên trong tay liên phát hoả súng đã cùng nhau gào lên, một nháy mắt, hoả súng gào thét đã vang vọng cái này một mảnh hoang tàn vắng vẻ vùng bỏ hoang!

Tần Hổ giờ phút này khí huyết bừng bừng phấn chấn, thân là hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, tại hắn khởi xướng toàn lực tình trạng dưới, một cái bước chân liền có thể vượt qua hơn mấy

trượng khoảng cách, chỉ có dựa vào tới gần mới có thể nhìn thấy, nghe được, mãnh lực chạy, khí kình bừng bừng phấn chấn phía dưới, Tần Hổ hai chân cơ bắp lập tức kịch liệt bành trướng, đem rộng rãi quần lập tức chống nâng lên, mang theo hung mãnh như hổ thảm liệt khí thế, hướng về Ám Bộ thành viên vị trí vọt tới!

Nương theo lấy trong không khí truyền ra kịch liệt tiếng rít, bóng người điên cuồng chớp động!

Tần Hổ phần lưng lớn xương sống cũng bị kình lực thôi động, rung động kịch liệt, liền như là một đầu Tiềm Long muốn xông thẳng lên Thiên Nhất dạng, cách quần áo, đều làm cho người ta cảm thấy một loại bạo tạc thức cảm giác chấn động. Mỗi một bước, đều nước bùn vẩy ra, sụp đổ ra từng cái hố cạn.

Giống như là súc địa thành thốn, thời khắc này Tần Hổ phi tốc hướng Đằng Thanh Sơn tới gần!

Hắn tựa hồ cảm giác ra cầm đầu Đằng Thanh Sơn chính là những người này đầu lĩnh, muốn thực hành chém đầu!

Đằng Thanh Sơn trên mặt lộ ra một cái nụ cười tàn khốc, ngược lại là toàn tâm toàn ý, hướng về chuột đồng dạng tán loạn còn lại giáp nhẹ hộ vệ nhắm chuẩn xạ kích. Vậy mà giống như là đối cái này tấn mãnh công kích cường hoành võ đạo cao thủ làm như không thấy, không chút nào để ý!

Không chỉ là Đằng Thanh Sơn, còn lại cầm trong tay hoả súng thành viên cũng đều giống như từ bỏ đối phó Tần Hổ, liền ngay cả Tần Hổ giờ phút này nhận ngăn cản cũng thật to giảm nhỏ!

Mà tại dạng này thời gian cực ngắn bên trong, cái này hai mươi người thân ảnh đã gần ngay trước mắt, Tần Hổ thần sắc mừng rỡ, động tác càng thêm nhanh tới cực điểm!

Bang lang!

Thép tinh trường đao ra khỏi vỏ! Hàn quang bạo phát! Tại cuối cùng này năm trượng khoảng cách, Tần Hổ thân ảnh từ gần nhất một cái thấp bé chân tường đằng sau lập tức chui ra! Blade xé rách không khí, bóng người chớp động, cánh tay của hắn gân xanh bạo phun, từ trên cao đi xuống hướng về Đằng Thanh Sơn chém bổ xuống đầu!

"Trảm Thủ Thành công! Nguy cơ lần này, vượt qua!"

Không hổ là Tần lão đại! Còn lại mấy cái tại chật vật né tránh ở trong chú ý đến một màn này giáp nhẹ hộ vệ, nhao nhao lộ ra vẻ mặt kích động, chăm chú nắm nắm đấm. Chỉ cần bị Tần Hổ cận thân, những cái này sẽ chỉ dựa vào súng đạn chi lợi gia hỏa lập tức liền sẽ giống lúa đồng dạng bị thu gặt đi sinh mệnh!

Mà ở Tần Hổ tàn khốc Blade bao phủ xuống Đằng Thanh Sơn, vẫn như cũ giống như vô tri vô giác, không thèm để ý chút nào. Ngay tiếp theo hắn bên người tất cả Ám Bộ đội viên đều đối Tần Hổ xông tới thân ảnh chẳng quan tâm.

Ở xa mấy chục trượng bên ngoài! Ống nhắm sau Tiêu Phá Lỗ nhếch miệng lên một vòng dữ tợn mỉm cười!

Ầm!

Liên tiếp hai tiếng không giống với quá khứ nặng nề tiếng vang, giữa không trung, Tần Hổ vừa mới nhảy ra thân thể chấn động mạnh một cái, tựa như là ở giữa không trung bị một con bàn tay vô hình hung hăng vỗ trúng, tại huyết hoa bốn phía phun tung toé bên trong, bỗng nhiên phương hướng ngược ném đi!

Phù phù.

Tần Hổ thân thể rơi vào trên mặt đất tóe lên một mảnh nước bùn, lồng ngực của hắn phá vỡ một cái đẫm máu lỗ lớn, con mắt trợn tròn, chết không nhắm mắt.

Nơi xa Tiêu Phá Lỗ lạnh lùng gương mặt bên trên không có lên bất kỳ gợn sóng, giống như làm một kiện lại bình thường bất quá sự tình. Nội tâm lại im ắng cười lạnh:

"Hữu dũng vô mưu, chết không có gì đáng tiếc!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 95: Bạo Khởi!

Chương 95: Bạo khởi!

Bá một chút, Nhạc Bình Sinh ánh mắt như dao lập tức bắn ra hướng phương xa hai nơi ánh lửa phun ra địa phương!

Đây là cái gì khoảng cách xa như vậy, tinh như vậy chuẩn đả kích

Lúc này mây đen đã toàn bộ tan hết, trời xanh không mây, ánh nắng vãi xuống. Lấy Nhạc Bình Sinh hơn người thị lực, tại cẩn thận quan sát bên trong lập tức liền bắt được hai điểm quang mang lấp lánh!

Kia là súng ngắm ống nhắm phản quang.

Thế giới này tân triều thế mà đồng dạng nghiên cứu ra loại này cự ly xa ẩn nấp đả kích cường đại sát khí. Chỉ bất quá từ hai người ẩn núp về khoảng cách phán đoán, tựa hồ tại về khoảng cách xa xa thua kém tại hiện đại Địa Cầu. Không biết đây có phải hay không là tân triều đánh lén súng đạn cực hạn hữu hiệu đả kích khoảng cách.

Lúc này Nhạc Bình Sinh rốt cục xác định chính mình ẩn ẩn cảm giác được cực lớn uy hiếp nguyên nhân. Hắn tất cả bất an đầu nguồn đều là đến từ đánh lén súng đạn nhắm chuẩn phía dưới.

"Tần đại ca!"

"Lão đại!"

Mấy cái chú ý tới một màn này giáp nhẹ hộ vệ phát ra một tiếng bi phẫn rống to, tựa hồ cùng Tần Hổ quan hệ không ít, thân hình lập tức lướt ầm ầm ra, đồng thời trường đao ra khỏi vỏ, điên cuồng phóng tới lấy Đằng Thanh Sơn cầm đầu một đám đặc khiển đội thành viên!

"Ngây thơ! Ngu xuẩn!"

Đằng Thanh Sơn trong mắt lóe lên khinh miệt thần sắc, ba người này tự kiềm chế thân thủ mạnh mẽ, coi là cận thân liền có thể giống đồ tể cừu non đồng dạng đối phó bọn hắn, nhưng là ở đây thành viên cái nào không phải chịu qua càng thêm tàn khốc, hệ thống võ đạo huấn luyện phổ phổ thông thông binh sĩ có lẽ căn bản kích không trúng những cái này thân hình phiêu hốt người, nhưng loại tình huống này ở trong tối bộ thành viên trên thân căn bản không tồn tại!

Cơ hồ ngay tại cái này ba tên giáp nhẹ hộ vệ không quan tâm vọt mạnh mà đến thời điểm, phanh phanh phanh phanh phanh liên tiếp tiếng nổ vang cực kỳ dày đặc vang lên, ba người này trên thân lập tức liền tuôn ra đếm không hết huyết hoa, hoàn toàn biến thành một cái huyết nhân, mới ngã xuống đất.

Ám Bộ đội viên trong tay loại này liên phát hoả súng đạn dược, đầu đạn nội bộ còn có chì tâm tồn tại, tại trong số mệnh nhân thể thời điểm sẽ phát sinh khuếch trương, vỡ tan, cấp tốc phóng thích năng lượng mở rộng thương tích lối ra, làm đầu đạn có cùng loại bạo tạc gửi tới tổn thương hiệu quả, từ đó tạo thành hai lần phá hư!

Đây là đặc biệt nhằm vào tại Bắc Hoang võ giả cường hoành thân thể cùng sinh mệnh lực mà nghiên cứu phát minh chế tác.

Cho dù là mở ra nhân thể cái thứ nhất thần tàng võ đạo nhà

cấp bậc võ giả, ở bên trong bẩn bị thương sau cũng sẽ cực lớn ảnh hưởng hành động. Huống chi là bị loại này đạn dược đánh thành cái sàng ba tên giáp nhẹ hộ vệ

Mà phía sau Tiêu Phá Lỗ cùng một tên khác tay bắn tỉa, thì là hết sức chăm chú bắt giữ lấy tại các loại công sự che chắn đằng sau liên tiếp chớp động còn lại bảy cái giáp nhẹ hộ vệ thân ảnh, sau đó ——

Ầm! Ầm!

Liên tiếp bình ổn hữu lực tiếng nổ vang truyền ra, tại đồng thời bị nhắm chuẩn hai tên giáp nhẹ kỵ sĩ không có chút nào báo hiệu, ngay cả lên tiếng đều không có thốt một tiếng, trên thân trong nháy mắt phá xuất một cái lỗ máu, mới ngã xuống đất. Giờ phút này chỉ còn lại có năm người.

Phanh phanh phanh phanh phanh ầm!

Súng đạn gào thét như cùng chết vong chuông tang, tại những cái này toán loạn lấy giáp nhẹ hộ vệ vang lên bên tai.

Quá bất lực, quá bất lực.

Bọn hắn mấy lần xung kích đều bị hung hăng bức lui, nếu như không phải phản ứng linh mẫn, còn lại năm người đều sớm đã chết sạch. Tận đến giờ phút này còn lại năm người mới hiểu được, lấy những người này giao thế xạ kích, tiến thối có theo, tinh vi giống như bánh răng cắn vào đồng dạng tàn khốc giảo sát dưới, chính mình mấy người này mới là chân chính dê đợi làm thịt.

Làm bọn hắn cảm thấy bi ai là, cho đến chết nháy mắt kia, bọn hắn ngay cả vạt áo của địch nhân đều không có sờ đến.

Ầm! Ầm!

Tiêu Phá Lỗ mặt không biểu tình, tái diễn nhét vào, động tác

tác xạ. Hắn lần lượt nhắm chuẩn giống như là tử vong chi nhãn, mỗi một lần xạ kích tất nhiên sẽ mang đi một đầu sinh mệnh, tuyệt không có chạy không thương thời điểm.

Đối với những cái này tạp ngư hắn không có bất kỳ cái gì thương hại, hắn duy nhất chỗ chú ý chính là, Trần Bình đến cùng sẽ còn co đầu rút cổ tới khi nào!

Tại phế tích che giấu hạ Phương Nam Tịch cắn chặt môi dưới, nhưng không có phát ra một điểm thanh âm. Các loại kêu thảm, la lên, cùng hoả súng gào thét đan vào một chỗ, lấy nàng trấn định cũng bất an tới cực điểm.

Tâm tình tuyệt vọng càng phát ra dày đặc, tràn ngập trong lòng.

Phanh phanh phanh!

"A!"

Cái cuối cùng bị hoả súng trong số mệnh bả vai giáp nhẹ hộ vệ hét thảm một tiếng, toán loạn thân hình giống như là bị đánh trúng chim sẻ, mới ngã xuống đất, không có âm thanh. Máu tươi từ dưới thân thể của hắn chảy ra, nhiễm đến vũng bùn mặt đất một mảnh tinh hồng.

Từ đó, đám này không biết lai lịch giáp nhẹ hộ vệ bị toàn bộ tiêu diệt!

Trong không khí tràn ngập nồng đậm mùi khói thuốc súng đạo, Đằng Thanh Sơn nheo mắt lại vừa đi vừa về quét mắt ba mươi trượng bên ngoài phế tích. Bị đánh chết nhóm này người mặc giáp nhẹ người bất quá là món ăn khai vị mà thôi, bọn hắn hành động mục tiêu chủ yếu nhưng thủy chung chưa từng xuất hiện.

Một mực trốn đi đang quan sát a thật sự là cẩn thận a.

Đằng Thanh Sơn thô trọng lông mày bốc lên, làm ra thủ thế đình chỉ tiến lên. Trần Bình cùng những cái này không biết lượng sức võ giả khác biệt, bọn hắn tuyệt đối không thể dựa vào quá gần. Lấy ngày đó Đằng Thanh Sơn thấy biết đến Trần Bình tốc độ cùng lực lượng bạo phát xuống, không thể nghi ngờ cực kỳ nguy hiểm.

Liền xem như nơi xa có Tiêu Phá Lỗ cao cách phá huỷ súng yểm hộ, hắn cũng không muốn lấy chính mình cùng đội viên sinh mệnh mạo hiểm.

"Những cái này thằng xui xẻo đều tuân theo ngươi liên lụy toàn bộ chết sạch, ngươi còn muốn trốn đến lúc nào!"

Đằng Thanh Sơn ngực bụng chấn động, miệng bên trong phát ra chấn thiên tiếng rống to:

"Lập tức thúc thủ chịu trói! —— Trần Bình!"

Trần Bình!

Đằng Thanh Sơn tiếng rống to xa xa truyền đến Nhạc Bình Sinh trong lỗ tai, thật giống như một đạo thiểm điện đem hắn trong lòng tất cả nghi hoặc toàn bộ chiếu sáng! Hắn trong nháy mắt liền nhớ lại tại nửa tháng trước kia vừa mới giáng lâm phương thế giới này là từng dùng danh tự!

"Thì ra là thế, thì ra là thế... Những người này căn bản chính là tới tìm ta, cùng nữ nhân kia cùng nàng hộ vệ không quan hệ, bọn hắn đều là nhận lấy ta liên lụy..."

Nhạc Bình Sinh thở ra một hơi. Lúc trước hắn vốn cho rằng lấy đám kia giáp nhẹ hộ vệ chú ý cẩn thận thần thái tựa hồ có người ở phía sau đuổi theo, cho nên mới cho rằng kẻ tập kích là hướng về phía nữ nhân kia mà đến, hắn vạn lần không ngờ mục tiêu của đối phương lại là chính mình.

Thẳng đến Đằng Thanh Sơn mở miệng hô lên cái tên này, Nhạc Bình Sinh mới rốt cục rõ ràng chính mình tại ngay từ đầu phán đoán liền xuất hiện sai lầm.

Mà nhóm này kẻ tập kích thân phận căn bản không cần hỏi thăm, tất nhiên là tân triều phát giác tử vong binh sĩ thiếu một cái, lại tại Trình Chiêm Đường cùng Bạch Minh hiên trên thân không có phát hiện tìm kiếm đồ vật, mới phái ra bọn này tinh anh một đường lùng bắt!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt từ đằng xa tử vong giáp nhẹ hộ vệ trên thân từng cái liếc nhìn đi qua, trong mắt có nói không rõ lạnh lẽo thần thái.

Lúc này Đằng Thanh Sơn chỉ huy dưới, mười chín cái Ám Bộ đội viên ở giữa khoảng thời gian kéo dài, cực độ cẩn thận lại lần nữa bước chân

"Trần Bình! Những người này hạ tràng ngươi đã thấy! Đừng lại làm vô vị chống cự cùng chó cùng rứt giậu!"

Đạp, đạp, đạp.

Hai mươi lăm trượng... Hai mươi trượng... Tất cả mọi người ngừng thở, toàn thân căng cứng, tinh thần cao độ tập trung quan sát đến , bất kỳ cái gì một cái nhỏ bé động tĩnh đều sẽ lập tức bị bọn hắn phát giác.

Tại từng chút từng chút tiến lên bên trong, nhìn chòng chọc vào đổ sụp phòng ốc phế tích, Đằng Thanh Sơn lại lần nữa giật ra cuống họng nghiêm nghị quát to:

"Đừng lại chơi chơi trốn tìm bả hí! Ngươi còn muốn..."

Ầm ầm!

Nhưng mà không có chờ Đằng Thanh Sơn nói xong, phế tích

bên trong phát ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang!

Nhạc Bình Sinh xoay người, khom người, toàn thân gân cốt cơ bắp phát ra dây cung rung động đồng dạng tiếng vang, toàn thân huyết khí cuồng dã sôi trào lên, một chưởng hướng về trước đó ẩn núp bệ đá tật đẩy mà ra!

Tại cỗ này không thể địch nổi kinh khủng cự lực tác dụng dưới, toà này bệ đá giống như một cái đồ chơi đồng dạng bay ra ngoài! Đồng thời Nhạc Bình Sinh phát lực phía dưới, dưới chân nước mưa, bùn đất, cát đá phóng lên tận trời! Trong nháy mắt tạo thành một đạo khoảng chừng cao mấy mét màn che!

Tại Đằng Thanh Sơn cùng mười chín cái Ám Bộ đặc khiển đội đội viên trong mắt, bị phế khư che giấu trong khu vực, một tòa gần một trượng vuông, tối thiểu có nặng hai, ba tấn lượng cổ xưa tổn hại bệ đá, trong nháy mắt phá vỡ bay lên nước bùn màn che, mang theo nghiền ép hết thảy kinh khủng âm ảnh, gào thét lên bay lên đi qua!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 96: Huyết Sắc Địa Ngục!

Chương 96: Huyết sắc Địa Ngục!

"Tránh ra!"

Mắt thấy đến một màn này, Đằng Thanh Sơn mí mắt cuồng loạn, phát ra quát chói tai. Mà còn lại mười chín cái Ám Bộ đội viên toàn bộ tê cả da đầu, lập tức né tránh ra toà này thạch đài to lớn muốn rơi đập địa phương.

Đồng thời, ở kính ngắm sau Tiêu Phá Lỗ cũng bắt được một màn này, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Lúc trước hắn một mực tại lắng lại tĩnh khí, mỗi giờ mỗi khắc cũng không dám buông lỏng một điểm, tìm kiếm lấy Trần Bình tung tích. Trần Bình bạo phát đi ra động tĩnh sau hắn trong nháy mắt liền điều chỉnh vị trí, trong tầm mắt làm thế nào cũng tìm không thấy Trần Bình thân ảnh.

Mà từ phế tích bên trong bay ra tới toà này bệ đá một trượng vuông, tối thiểu nhất cũng có một tấn trở lên trọng lượng, mang theo phong thanh đồng thời nếu là nện xuống đến, coi như Ám Bộ đội viên cũng có võ công mang theo, đều muốn bị ép thành bọt thịt!

Bất quá cũng may Đằng Thanh Sơn bọn người cảnh giác đủ mạnh, tại toà này nặng nề bệ đá bay lên một nháy mắt liền phát giác, phản ứng. Lấy bọn hắn thân thủ nhanh nhẹn là đủ tại nó rơi

đập trước đó tránh đi.

Cho dù là khoảng cách gần trăm trượng khoảng cách, ống nhắm sau Tiêu Phá Lỗ đồng dạng cảm giác hãi hùng khiếp vía, xem như cảm nhận được đêm đó Đằng Thanh Sơn cảm thụ. Một người lại có thể vẻn vẹn nương tựa theo lực lượng của thân thể, đem nặng nề như vậy bệ đá gắng gượng ném đi ra, cái này cần sức mạnh khủng bố cỡ nào

Tiêu Phá Lỗ rốt cục xác định, bọn hắn lần này chỗ đối phó địch nhân, cùng đã từng bắt giữ tới cao vị võ giả những cái kia thực chiến, căn bản không thể so sánh nổi. Nếu như không phải lúc trước liền chế định kỹ càng ứng đối các loại tình huống tác chiến phương án, đồng thời trận địa sẵn sàng đón quân địch không có chút nào phớt lờ, lại thêm thiên thời cùng địa lợi, như vậy lần này lùng bắt rất có thể tại không công mà lui đồng thời, nhân viên bên trên sẽ còn tử thương thảm trọng.

Phương xa, tại Đằng Thanh Sơn cùng bên người mấy cái đội viên phi tốc lui lại đồng thời, trong tay bọn họ liên phát hoả súng cùng nhau phun ra ra ánh lửa, tại liên tiếp bắn liên thanh giống như tiếng vang bên trong, xen lẫn thành một mảnh đại biểu cho tử vong lưới hỏa lực!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Toà này bệ đá còn tại không trung gào thét bay lên trong quá trình, mặt ngoài lập tức nhận đạn dược bạo tạc oanh kích, xuất hiện mấp mô vết tích.

Một nháy mắt, phát giác, phản ứng, bay ngược, nhắm chuẩn, xạ kích một mạch mà thành! Đồng thời một nửa khác nhân viên chiến đấu không có chút nào buông lỏng, ánh mắt sắc bén quan sát đến bốn phương tám hướng, phòng ngừa mục tiêu bạo khởi đột kích hoặc là chạy trốn. Bởi vậy Ám Bộ đặc khiển đội chiến đấu tố chất có thể thấy được lốm đốm!

Ầm ầm!

Toà này bệ đá hung hăng rơi đập tại mặt đất, vũng bùn mặt đất lập tức bùn nhão bạo tung tóe. Đã lui lại rời xa mấy trượng Ám Bộ đội viên trong tai truyền đến nổ thật to âm thanh, đồng thời đều có thể cảm giác được dưới lòng bàn chân đại địa đều run rẩy, lắc lư.

Kịch liệt như vậy chấn động , liên đới lấy tất cả Ám Bộ thành viên tâm cũng chấn chấn động.

Rung động bên trong, Đằng Thanh Sơn sắc mặt trong nháy mắt khôi phục tỉnh táo điều chỉnh xong, giơ tay lên:

"Tăng cường cảnh giới! Tiếp tục thúc đẩy!"

Thành hai đầu lằn ngang giao thoa gạt ra đám người tiếp tục cất bước, ánh mắt sắc bén vô cùng đồng thời vểnh tai, bắt giữ lấy dấu vết để lại.

"Ngươi là có ý gì thị uy a coi là dạng này liền có thể đem chúng ta dọa lùi Trần Bình, ngươi quá ngây thơ rồi!"

Đằng Thanh Sơn dẫn đầu đội viên từng bước một tiến lên đồng thời, mặt trầm như nước phát ra tiếng hét lớn:

"Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại! Tự tìm đường chết!"

Giữa đường bệ đá một mình nằm ở nơi đó, Ám Bộ thành viên từng cái sắc mặt căng thẳng chuẩn bị lách qua tiếp tục hướng phía trước thúc đẩy, không dám chút nào phớt lờ. Người này lực lượng kinh khủng bọn hắn đã tận mắt chứng kiến đến. Chỉ cần là bị người này đánh lên một quyền, chỗ nào còn sẽ có mệnh tại

Bọn hắn tạo thành giao thoa lằn ngang một phân thành hai, thận trọng từ bệ đá hai bên chuẩn bị lách qua. Mà liền tại một tả một hữu thành viên vừa mới trải qua bệ đá hai bên thời điểm ——

Ầm ầm!

Lấy bệ đá làm trung tâm mặt đất bỗng nhiên sụp đổ! Đại địa lay động, bệ đá hai bên Ám Bộ thành viên dưới chân mặt đất chấn động kịch liệt!

Đằng Thanh Sơn lông tơ bỗng nhiên dựng thẳng lên, ánh mắt bị lệch, nghiêm nghị hét lớn: "Tiểu —— "

Bang lang!

Tiếng rống to của hắn bị dìm ngập tại một đạo kim thiết réo vang thanh âm bên trong,

Thanh âm này bỗng nhiên tại mỗi người bên tai vang lên, đồng thời một đạo lấp lánh chói mắt lôi đình quang mang, thế mà từ bọn hắn bên cạnh bệ đá về sau trào lên tiết ra!

Nguyên lai Nhạc Bình Sinh thân thể một mực biến mất tại bệ đá về sau! Ở trong tối bộ đặc khiển đội người vừa mới phải đi qua bệ đá thời điểm, bỗng nhiên đột nhiên gây khó khăn! Cả người hắn như là băng lãnh im lặng Tử thần, từ cái hông của hắn, cánh tay nhấc lên một mảnh khốc liệt, vô tình, bỏng mắt đao quang chi hải dương!

Dưới ban ngày ban mặt! Tựa hồ vô cùng vô tận ánh nắng đều bị đạo này hung ác lôi đình dẫn dắt, hội tụ đến cùng một chỗ, hóa thành một mảnh dũng động tràn ngập um tùm sát cơ đao quang hải dương, tại cơ hồ muốn cắt đứt người con mắt đao quang bùng lên phía dưới, thật giống như trên mặt đất đột nhiên thăng lên một cái cỡ nhỏ mặt trời! Phương viên mười trượng đều tựa hồ hóa thành khăng khít địa ngục!

【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】: Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp!

Liền ngay cả ở xa bên ngoài trăm trượng ở kính ngắm sau Tiêu

Phá Lỗ cùng một cái khác Ám Bộ tay bắn tỉa, lập tức cảm giác giữa tầm mắt đều là chói mắt tới cực điểm ánh sáng, tất cả cảnh tượng cũng không còn tồn tại, chỉ còn lại một mảnh biển ánh sáng!

Hai người bọn họ lập tức liền con mắt nhói nhói, trong mắt thậm chí chảy ra nước mắt.

Không khí phát ra quỷ khóc sói gào đồng dạng bén nhọn tiếng gào, Nhạc Bình Sinh thân ảnh phảng phất chân chân chính chính hóa thành một tia chớp! Mà lôi đình tốc độ có bao nhanh

Đằng Thanh Sơn, bao quát tất cả đặc khiển đội thành viên, lập tức liền biết.

Thời gian giống như bị đình chỉ lại.

Một phần ba cái hô hấp ở giữa! Đằng Thanh Sơn trên mặt đều là mắt thử muốn nứt biểu lộ, miệng đại trương lấy nổi gân xanh, tựa hồ muốn thay đổi góc độ, bưng châm lửa súng xạ kích! Mà đạo này tấn mãnh tới cực điểm lôi đình đã từ lấy Đằng Thanh Sơn cầm đầu bên trái mười tên Ám Bộ đặc khiển đội thành viên trước người cực tốc lướt qua!

Lại tại một phần ba cái hô hấp ở giữa! Phía bên phải từng cái đặc khiển đội thành viên da mặt run mạnh, duy trì chấn kinh tới cực điểm biểu lộ, thân thể tựa hồ muốn chuyển hướng bên này! Mà Nhạc Bình Sinh hóa thành lôi đình thế đi đã hết, giữa trời kịch liệt bạo tạc, thế mà gắng gượng thành một trăm tám mươi độ chuyển hướng, phương hướng ngược hướng về phía bên phải mười tên Ám Bộ đặc khiển đội thành viên bắn ra mà đi!

Cuối cùng một phần ba cái hô hấp ở giữa! Phía bên phải mười tên đặc khiển đội thành viên vừa mới bị lệch họng súng, vẻn vẹn chỉ có một nửa góc độ! Lúc này Nhạc Bình Sinh giống như tia sáng, giống như lôi đình thân ảnh đã vượt qua trọn vẹn mười trượng khoảng cách, từ xếp thành một hàng phía bên phải mười người

trước người bạo phát mà qua!

Mà giờ khắc này ngoài trăm trượng, Tiêu Phá Lỗ bên cạnh hai cái quan sát viên giống như đội viên vội vàng hỏi:

"Đội trưởng! Con mắt của ngươi thế nào "

"Hai người các ngươi không cần phải để ý đến ta! Các ngươi cùng hai mươi hai, hai mươi Tam Lập khắc đã đi tiếp viện Đằng Thanh Sơn!"

Vừa rồi cái kia đạo bỗng nhiên bộc phát ánh sáng để Tiêu Phá Lỗ con mắt nhận cực lớn kích thích. Hắn quyết định thật nhanh hạ đạt chỉ lệnh đồng thời, mãnh lực nháy bên phải con mắt, ý đồ mau sớm khôi phục lại. Mà động tác này để sắc mặt của hắn lộ ra cực độ dữ tợn.

Nội tâm của hắn đồng thời im ắng cuồng hống:

"Đáng chết! Đáng chết! Hắn làm sao có thể trốn ở vật kia đằng sau! Hắn là thế nào làm được!"

Đằng Thanh Sơn bọn hắn nguy hiểm!

Tiêu Phá Lỗ miễn cưỡng mở mắt, chính mình còn như vậy, một cái khác phụ trách ám sát đội viên hiển nhiên so với mình còn không bằng, căn bản không trông cậy được vào.

Bên cạnh hai cái đội viên vừa mới đứng dậy rời đi, Tiêu Phá Lỗ lập tức ráng chống đỡ lấy đem mắt phải đối mặt ống nhắm, đồng thời ánh mắt dời về phía vừa rồi quang mang bộc phát địa phương.

Tầm mắt bên trong, đã không có bất luận cái gì ánh sáng tồn tại, mà Đằng Thanh Sơn một nhóm người cũng không nhúc nhích, duy trì bưng châm lửa súng tư thế thẳng tắp đứng tại giữa sân.

Chuyện gì xảy ra xảy ra chuyện gì Trần Bình ẩn giấu đi nơi nào Đằng Thanh Sơn bọn hắn đến cùng đang làm gì!

Tiêu Phá Lỗ da mặt run mạnh, chỉ cảm thấy trong tầm mắt hai mươi cái Ám Bộ đặc khiển đội thành viên giống như cả đám đều biến thành sẽ không động đậy con rối, quỷ dị tới cực điểm!

Tiêu Phá Lỗ ngực bụng phồng lên, đang chuẩn bị phát ra tiếng hét lớn thời điểm, động tác bỗng nhiên dừng lại.

Hắn ở kính ngắm về sau thấy được suốt đời khó quên một màn.

Sau cơn mưa gió nhẹ chầm chậm thổi qua, tựa hồ có một con ôn nhu bàn tay nhẹ nhàng phất qua. Khoảng cách Tiêu Phá Lỗ trăm trượng xa địa phương, lấy Đằng Thanh Sơn cầm đầu hai mươi cái Ám Bộ đặc khiển đội thành viên, tốt đẹp đầu lâu không có chút nào báo hiệu, đột nhiên cùng thân thể tách rời!

Phù phù.

Hai mươi người đầu lăn xuống trên mặt đất.

Bọn hắn thân thể không đầu đứng ở tại chỗ duy trì nguyên bản tư thế, trong cổ nóng hổi máu tươi giống suối phun đồng dạng cốt cốt mà tuôn ra.

Giờ này khắc này, khắc sâu vào ống nhắm sau Tiêu Phá Lỗ trong con mắt, là một mảnh sống sờ sờ huyết sắc Địa Ngục!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 97: Lôi Đình!

Chương 97: Lôi đình!

Tràng diện đột nhiên lâm vào quỷ dị yên tĩnh bên trong, ngay cả không khí đều tựa hồ trầm mặc.

Phương Nam Tịch hoàn toàn nghe không được bất kỳ một cái nào một đường trung thành tuyệt đối bảo hộ lấy bọn hộ vệ thanh âm. Tại một vùng tăm tối bên trong, chỉ có chính mình kịch liệt tiếng tim đập.

Vừa rồi chấn động là chuyện gì xảy ra vì cái gì thanh âm gì đều nghe không được

Ghé vào vũng bùn ở trong Phương Nam Tịch tại tuyệt vọng ở trong đột nhiên dâng lên một cái ý niệm như vậy. Giờ phút này hình tượng của nàng cùng thiên chi kiêu nữ không chút nào dính dáng, trên thân khắp nơi đều là nước bùn, y phục bị thẩm thấu, lộ ra chật vật không chịu nổi.

Những hộ vệ này cơ hồ đại bộ phận đều là từ nhỏ nhìn xem nàng lớn lên. Tại đoạn đường này đem hết toàn lực chiến đấu qua đến đều chưa từng xuất hiện quá lớn thương vong, lại tại nơi này nhận không hiểu thấu tập kích mà tử thương thảm trọng.

Phương Nam Tịch đốt ngón tay bị nắm trắng bệch, nàng mặc dù tuổi không lớn lắm lại không giống nữ nhân bình thường như thế mềm yếu thút thít. Tại tuyệt vọng ở trong ánh mắt lại lạ

thường quyết tuyệt.

"Chỉ tiếc ta không thể báo thù cho các ngươi. . ."

Phương Nam Tịch không phải yếu đuối nhược nữ tử, nàng tuổi còn trẻ trên thực tế đã là gân cốt cùng vang lên cảnh giới võ giả. Chỉ bất quá một vị tu luyện kinh nghiệm thực chiến cũng rất ít. Tần Hổ tại cái này hộ tống trên đường đi chưa từng có để nàng tự mình động thủ một lần.

Nhưng là coi như nàng thân kinh bách chiến thì có ích lợi gì đám này kẻ tập kích súng đạn mặc kệ là tầm bắn, uy lực, vẫn là chiến đấu tố chất đều hết sức kinh người, nàng căn bản không nhìn thấy bất luận cái gì hi vọng chạy thoát, lại càng không cần phải nói báo thù.

Hộ vệ của nàng nhóm nếu như toàn bộ hủy diệt, như vậy nàng cũng tuyệt đối sẽ không tham sống sợ chết đi đối mặt không biết vận mệnh bi thảm. Cùng gặp lăng nhục, nàng tình nguyện lựa chọn ngọc thạch câu phần.

"A! A!"

Mà sau đó chịu cái này toàn bộ khu phế tích trên không, một tiếng tựa dã thú tru lên không ngừng quanh quẩn.

Bên ngoài trăm trượng, Tiêu Phá Lỗ giờ phút này chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch xông thẳng não đỉnh, da đầu đều muốn nổ tung! Tại ngắn ngủi trống không qua đi, khuôn mặt của hắn cực độ vặn vẹo, phát ra không giống tiếng người gào thét:

"Súc sinh! Súc sinh! Cút ra đây! Cút ra đây nhận lấy cái chết a!"

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Một mình nằm tại con đường bên trong trên bệ đá mảnh vỡ bay tán loạn, nổ ra từng cái hố nhỏ, nhưng như cũ không nhúc nhích tí nào.

"Khụ, khụ."

Giờ phút này thân ảnh đã tránh trở về bệ đá về sau Nhạc Bình Sinh ho nhẹ hai tiếng.

Lúc trước hắn một chưởng tật đẩy mà ra, đem bệ đá đánh bay đồng thời, thân thể liền đột nhiên co rụt lại phụ đến bệ đá về sau, như là một con lớn con báo, hoàn toàn khiến người ta cảm thấy không đến bất luận cái gì động tĩnh, giống như là một chút biến mất.

Này mới khiến mặc kệ là Đằng Thanh Sơn hay là hậu phương ống nhắm sau nhìn chằm chằm Tiêu Phá Lỗ bọn người không có chút nào phát giác.

Sau đó trong nháy mắt bạo khởi, bỏ qua tổn thương cưỡng ép kích phát hoàn toàn không có luyện thành 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 cái thứ nhất sát pháp.

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 là hiệp đồng từ 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 mở ra cấu thành tiểu chu thiên tuần hoàn ba mươi sáu cái mệnh khiếu cộng đồng điệu bộ, lại từ huyết khí hoả lò cân đối kéo theo huyết khí, gân cốt, cơ bắp, bộc phát tuyệt đối cực tốc cường hoành sát pháp, yêu cầu thấp nhất, cũng là muốn đang đánh phá lực quan mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu về sau mới có thể chân chính thi triển.

Đối mặt Triệu Phong thời điểm, hắn đã từng sử dụng qua một lần. Chỉ bất quá lúc kia Nhạc Bình Sinh mới luyện tập không có mấy ngày thời gian, lợi dụng thi triển vẻn vẹn dễ hiểu nhất phát

lực phương thức mà thôi. Căn bản không gọi được là chân chính trên ý nghĩa sát pháp.

Nhạc Bình Sinh thể năng, thực lực mặc dù theo chính hắn đoán chừng, cùng phổ thông võ đạo nhà đều tương xứng. Nhưng hắn dù sao còn chưa mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu, hình thành huyết khí hoả lò. Mạnh như vậy đi thi triển kết quả chính là mệnh khiếu cùng khí huyết tạo dựng kịch liệt tuần hoàn, lập tức liền đối trong cơ thể tạo thành tổn thương cực lớn.

Mà trên thực tế 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 bên trong ghi lại tất cả đao thuật sát pháp, ngoại trừ lâu dài luyện tập bên ngoài đều muốn phối hợp 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 tu luyện, chỉ có dạng này chân chính thi triển thời điểm mới sẽ không tổn thương tự thân căn bản.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh bất chấp hậu quả toàn lực thi triển một thức này sát pháp,

Vẫn là bạo phát đi ra uy lực khủng bố. Tại trong một nhịp hít thở, trên một đường thẳng hai mươi người đầu trong khoảnh khắc liền bị chém xuống!

Đồng dạng tại chiêu thức thi triển qua về sau, Nhạc Bình Sinh thể nội bị 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 kích phát khí huyết du tẩu tuần hoàn xung kích ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ bắp khắp nơi đều là nhỏ xíu tổn thương, hắn hiện tại toàn thân trên dưới, đau đớn giống như thủy triều dâng lên.

Chỉ bất quá hắn giống như hoàn toàn cảm giác không thấy những cái này đau đớn, Tà Linh uống huyết đao nằm ngang ở trên gối rung động nhè nhẹ, mãnh liệt linh năng trong thân thể cọ rửa, trong cơ thể các loại nhỏ xíu tổn thương tại linh năng bổ dưỡng hạ từ từ chữa trị.

Cái này hai mươi người cung cấp linh năng hội tụ vào một

chỗ, giống như là du long đồng dạng lưu thoán toàn thân.

Nhưng mà đến tận đây nguy cơ chưa giải trừ.

Đằng sau bệ đá chấn động nhè nhẹ, đây là nơi xa hai tên tay bắn tỉa oanh kích. Trong tay bọn họ cự ly xa đả kích súng đạn tại tinh chuẩn trình độ bên trên so hiện đại súng ngắm không chút thua kém bên ngoài, uy lực bên trên càng phải cao hơn một bậc, toà này bệ đá tựa hồ cũng chèo chống không được bao lâu, liền sẽ đang kéo dài không ngừng oanh kích hạ bị đánh nát!

"Chết a! Chết cho ta a!"

Phanh phanh!

Một bên khác tay bắn tỉa cũng đang liều mạng khuynh tả hỏa lực, thời khắc này Tiêu Phá Lỗ hai mắt đỏ bừng, máy móc giống như tái diễn xạ kích, nhét vào động tác, không có chút nào dừng lại điên cuồng bắn.

Hai mươi tên tinh anh, thậm chí phó đội trưởng Đằng Thanh Sơn, đây đều là đi theo thủ hạ của hắn chiến đấu nhiều năm đồng bạn. Bao nhiêu lần vào sinh ra tử nhiệm vụ bọn hắn đều hữu kinh vô hiểm hoàn thành, lại vẫn cứ tại chiếm hết ưu thế trong trận chiến đấu này mệnh tang hoàng tuyền, thậm chí ngay cả toàn thây đều không có để lại! Vô biên cừu hận cùng hung ác tại Tiêu Phá Lỗ trong lòng mãnh liệt thiêu đốt!

Hắn hiện tại trong đầu căn bản không tồn tại cái gọi là nhiệm vụ, duy nhất còn lại một cái ý niệm trong đầu chính là ——

Vì bọn họ báo thù!

Phanh phanh!

Phanh phanh!

Chỉ dừng lại thời gian mấy hơi thở, tại gấp rút mà hung ác tiếng oanh kích bên trong, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở mắt!

Một tiếng ầm vang bạo hưởng! Tại đại địa bị chấn động, hắn lại lần nữa hóa thành quỷ dị lôi đình, bắn ra! Trong tay hắn Tà Linh uống huyết đao phát ra vui sướng giống như réo vang thanh âm, khẽ chấn động, thuấn sát Đằng Thanh Sơn cùng hai mươi người về sau mãnh liệt linh năng tại trong khoảnh khắc bốc cháy lên!

Cái thứ nhất hô hấp ở giữa!

Vô tình đao quang tại Dương Quan hạ phản xạ ra giao nhau tung hoành quỹ tích, Nhạc Bình Sinh thân ảnh liền phảng phất chân chính biến thành một đạo huyễn ảnh, trong nháy mắt vạch phá không khí, hướng về Tiêu Phá Lỗ phương hướng liên tiếp lấp lóe!

Nhạc Bình Sinh giờ phút này sát tâm hừng hực, cũng căn bản không có buông tha bất cứ người nào dự định. Tại linh năng kịch liệt thiêu đốt cùng gia trì dưới, 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 lại bị hắn giống như là dùng để công kích, điên cuồng liên tục thi triển!

Cái thứ hai hô hấp ở giữa!

Ầm ầm! Ầm ầm!

Mặt đất điên cuồng chấn động, thời khắc này Nhạc Bình Sinh chính là một đạo thiểm điện!

Hắn thân ảnh loé lên một cái liền có thể trọn vẹn vượt qua ra hai mươi trượng khoảng cách, liền như là súc địa thành thốn đồng dạng. Ở xa bên ngoài trăm trượng Tiêu Phá Lỗ sắc mặt hoàn toàn thay đổi! Hắn ở trong lòng lập tức liền đoán chừng ra, chỉ cần không đến năm cái hô hấp, Nhạc Bình Sinh liền có thể đến bọn

hắn chỗ ẩn núp đánh lén địa điểm!

Cái thứ ba hô hấp ở giữa!

Phanh phanh!

Phanh phanh!

"Chết a!"

Tiêu Phá Lỗ muốn rách cả mí mắt, điên cuồng gào thét lớn. Nhưng mà, tại Nhạc Bình Sinh hóa thành khói xanh cùng tia sáng tuyệt đối cực tốc dưới, căn bản là bắt giữ không đến. Đừng nói là nhắm chuẩn, thậm chí liền tại Nhạc Bình Sinh tiến lên trên đường xạ kích ngăn cản cũng không kịp!

Quá nhanh, quá nhanh.

Cái thứ tư hô hấp ở giữa!

Nhạc Bình Sinh Lôi Đình đao quang trong nháy mắt đến vừa mới khởi hành đến đây trợ giúp bốn cái Ám Bộ thành viên trên thân, thật giống như bốn người này biến thành giống như tấm gương, Nhạc Bình Sinh hóa thành thiểm điện tại bốn người ở giữa trong nháy mắt chiết xạ! Sau đó trong nháy mắt biến mất!

Trên mặt bọn họ còn duy trì cảnh giác, bi thống, cừu hận biểu lộ, đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Võng mạc trong cảnh tượng vừa mới phản hồi đến đại não, Tiêu Phá Lỗ lâm vào trống rỗng. Trên mặt của hắn không có chút nào huyết sắc, tái nhợt giống như là cái người chết. Tại dạng này tấn mãnh tuyệt luân kinh khủng đao quang sắp giáng lâm thời điểm, hắn bi ai phát hiện, chính mình căn bản ngăn cản không được.

Cái thứ năm hô hấp ở giữa!

Đại địa sụp đổ! Không khí bạo tạc! Cương phong gào thét! Nhạc Bình Sinh đã mang theo một bộ trời đất sụp đổ hủy diệt khí thế, tại mặt đất sụp đổ bay lên bùn nhão màn che bên trong, tại không khí bị vô song lực lượng cùng tốc độ hung hăng chèn ép tiếng nổ bên trong, tại cuồng mãnh cương phong một mảnh tiếng quỷ khóc sói tru bên trong, trong nháy mắt giáng lâm!

"A!"

Đáng sợ thanh thế phía dưới, cừu hận cùng phẫn nộ tựa hồ đã trở nên không có ý nghĩa. Lúc này Tiêu Phá Lỗ nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt tựa như lệ quỷ, từ bỏ cao cách phá huỷ súng, từ dựng lên giản dị trên bàn đứng dậy! Đồng thời tay phải gân xanh bạo trán , ấn tại bên hông chuôi đao phía trên!

Vì cái gì! Vì cái gì hắn sẽ có khổng lồ như vậy biến hóa Trần Bình đến cùng có cái gì bí mật

Tử vong bao phủ xuống, Tiêu Phá Lỗ ngược lại dâng lên như thế một cái cùng sinh tử không quan hệ suy nghĩ.

Phốc phốc.

Hình tượng giống như là dừng lại, đao quang bùng lên bên trong, giữa cả thiên địa vì đó sáng lên!

Một bên khác tay bắn tỉa ngay tiếp theo cao cách phá huỷ súng một phân thành hai, mà Tiêu Phá Lỗ trong tay trường đao vừa mới rút ra một nửa, một cơn gió lớn quét, rút đấm hắn áo bào, trước mắt hào quang loé lên.

Mà xem như bọn hắn hành động lần này mục tiêu Trần Bình, Tiêu Phá Lỗ thậm chí ngay cả mặt của hắn đều không nhìn thấy, chỉ cảm thấy thân thể tựa hồ có chỗ nào có chút đau xót, tất cả khí lực trong khoảnh khắc rời khỏi thân thể.

Đến cùng là bí mật gì

. . . Thật muốn biết a.

Một cái bình tĩnh suy nghĩ hiện lên, Tiêu Phá Lỗ thế giới lâm vào một vùng tăm tối.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 98: Tâm Nguyện

Chương 98: Tâm nguyện

Giờ phút này linh năng đã thiêu đốt hầu như không còn, đồng dạng tại linh năng gia trì dưới, Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp bạo phát đi ra trước nay chưa từng có tốc độ kinh khủng cùng sát thương. Gần ba trăm mét khoảng cách Nhạc Bình Sinh tại 6 giây không đến thời điểm đến, lấy nhân thể tới nói đây là cỡ nào tốc độ kinh người

Tận đến giờ phút này, bốn tên đứng thẳng bất động lấy Ám Bộ đội viên cùng Tiêu Phá Lỗ đầu người mới cuồn cuộn mà rơi.

Từ đó, tổng cộng hai mươi sáu tên Ám Bộ đặc khiển đội thành viên toàn bộ chặt đầu.

Tay mang theo Tà Linh Ẩm Huyết Đao đứng ở tại chỗ, Nhạc Bình Sinh lồng ngực cực tốc phập phồng.

Nhạc Bình Sinh nghĩ không ra tân triều hiệu suất như thế cấp tốc, chi bộ đội này truy tung năng lực mạnh như vậy. Thế mà có thể tại ngắn ngủi nửa tháng thời gian bên trong từ mênh mông Biên Hoang cấp tốc tinh chuẩn khóa chặt chính mình.

Bất quá cái này cũng cùng chính Nhạc Bình Sinh chủ quan có quan hệ. Trình Chiêm Đường đột kích đêm đó tình huống khẩn cấp, căn bản không phải do hắn làm ra cái gì hoàn thiện bố trí.

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, ngồi xổm người xuống cầm lấy cao cách phá huỷ súng tinh tế đánh giá.

Trường thương gọi thêm ống nhắm, chiều dài chừng một mét, toàn thân đen nhánh, lưu chuyển lên băng lãnh màu sắc, còn mười phần nặng nề. Chỉ bất quá tạo hình cổ phác, hoàn toàn không biết đại súng ống như thế máy móc cảm giác.

Cái này hai thanh súng ngắm bộ dáng hoả súng tại trận chiến đấu này ở trong đối hắn uy hiếp không thể nghi ngờ là lớn nhất. Cự ly xa, tính bí mật, tinh chuẩn đả kích, tại không có đồng dạng công kích từ xa thủ đoạn dưới, giữa song phương căn bản chính là một trận không chút nào đối xứng chiến đấu. Nếu như là tại khoảng không dải đất bình nguyên chính diện, khoảng cách gần tao ngộ, không có những cái này thấp bé chướng ngại làm giảm xóc, Nhạc Bình Sinh cảm thấy mình chỉ sợ đều rất khó đào thoát.

Bất quá lấy nhóm người này hỏa lực hung mãnh trình độ, không có người võ giả nào sẽ lựa chọn ngu xuẩn chính diện chém giết. Xa xa thấy được chỉ sợ lập tức quay đầu liền chạy. Nói trắng ra là nếu như không có rắc rối địa hình phức tạp yểm hộ, cho dù là trải qua mười mấy năm khổ tu đánh vỡ lực quan võ đạo nhà, đụng phải nhóm người này đều sẽ bị đánh thành cái sàng.

Tân triều ở cái thế giới này ở vào bá chủ địa vị, quét ngang vạn dặm quả nhiên không phải là không có nguyên nhân.

Nhạc Bình Sinh giờ phút này tâm tình âm thầm tỉnh táo, hắn còn xa xa không có đến bỏ qua các loại hoả súng đả kích tình trạng. Mặc dù hắn xương cốt mật độ, cơ bắp cường độ các loại tố chất thân thể gần như không phải người, vẫn không có đến chính diện ngạnh kháng cùng loại súng ngắm dạng này lớn uy lực súng đạn trình độ.

Dựa theo hắn đã từng gặp qua liên phát hoả súng, bạo Liệt Hỏa súng, cao cách phá huỷ hoả súng, mảnh vỡ hỏa lôi các loại suy

tính, như vậy tân triều tất nhiên tồn tại cùng loại đại pháo, bom các loại chiến lược tính phạm vi lớn tính sát thương súng đạn.

Đến cùng Bắc Hoang có như thế nào vũ lực, mới có thể ngăn cản được đủ loại súng đạn nghiền ép, an cư một góc

Mắt thấy đến thế giới này súng đạn uy lực cường đại, Nhạc Bình Sinh ngược lại đối với Bắc Hoang đẳng cấp cao võ giả sinh ra càng lớn hứng thú.

Không hề nghi ngờ, Bắc Hoang thành lập là dùng võ đạo tinh thần làm hạch tâm, đồng thời cấm tiệt các loại súng đạn lưu thông truyền bá. Mà theo Nhạc Bình Sinh Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh võ giả đối mặt tân triều ưu thế lớn nhất chính là cá thể cường hoành cùng trình độ lớn nhất tính cơ động.

Đến mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu, đánh vỡ nhân thể cực hạn sau võ đạo nhà cảnh giới này, tại khoảng cách gần trong nháy mắt bạo phát đi ra tốc độ cùng lực lượng là cực kỳ khủng bố. Nhân vật như vậy nếu như ẩn núp, ẩn dấu vào đi chém đầu ám sát, ngoại trừ đồng dạng cảnh giới võ giả bên ngoài người bình thường làm sao có thể ngăn cản

Tưởng tượng một chút lấy Võ Đạo Liên Minh như thế lớn thể lượng, sai phái ra hàng trăm hàng ngàn võ đạo cao thủ vấn đề cũng không lớn. Dạng này một cỗ lực lượng chui vào tân triều đối từng cái nhân vật trọng yếu tiến hành chém đầu, lại nghiêm mật phòng vệ, tại khoảng cách gần cùng địa hình phức tạp bên trong, tất nhiên là máu phun ra năm bước hạ tràng.

Như vậy tân triều đối mặt Bắc Hoang những võ giả này vì sao còn có thể duy trì ưu thế áp đảo, thậm chí là xua đuổi đến đại hoang phần lưng địa khu

Đủ loại suy nghĩ hiện lên, Nhạc Bình Sinh đình chỉ suy nghĩ, những chuyện này cùng hắn cũng không có cái gì quan hệ. Còn có

càng nhiều chuyện hơn chờ lấy hắn đi làm.

Đứng tại trên đài cao ngắm nhìn bốn phía, Nhạc Bình Sinh lập tức liền phát hiện hơn hai mươi con ngựa bị buộc tại một mảnh tường thấp về sau, đây chính là những cái này tân triều bộ đội truy đuổi mà đến cưỡi ngựa.

Nhảy xuống đài cao, Nhạc Bình Sinh trở lại bộc phát chiến đấu địa điểm, thấp thân từng cái xem xét lên bị liên lụy mà tử vong hộ vệ thi thể, nhìn xem có hay không người sống sót. Những người này có thể nói là nhận lấy dính líu tới của mình, mới gặp tai bay vạ gió.

Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, nhẹ nhàng điều tra. Từng cái giáp nhẹ hộ vệ dưới thân máu đỏ tươi cùng nước bùn hỗn hợp lại cùng nhau, cho thấy một loại cực đoan thảm liệt. Lần lượt đã kiểm tra đi, thẳng đến người thứ năm thời điểm, Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động.

Người này gần phân nửa bả vai đều đã bị đánh nát, thân trên máu thịt be bét, nhưng là tựa hồ vẫn tồn tại hô hấp.

Tựa như là cảm giác được có người ngay tại bên người, Đoạn Hằng gượng chống lấy chật vật mở hai mắt ra, nhìn thấy chỉ có Nhạc Bình Sinh một người, cổ họng của hắn nhấp nhô: "Ngươi. . ."

"Không nên nói chuyện nhiều!" Nhạc Bình Sinh cầm từ Tiêu Phá Lỗ trên thân lục lọi ra tới tựa hồ là cầm máu thuốc bột vẩy vào Đoạn Hằng đầu vai, một bên nhanh chóng nói ra: "Những người kia bị ta giết chết, hiện tại đã an toàn."

"Nguyên lai. . . Bọn hắn là tìm ngươi" Đoạn Hằng phát ra như khóc như cười thanh âm, đứt quãng nói ra: "Không cần uổng phí sức lực, sống không được nha. . ."

Đột nhiên hắn giống như là hồi quang phản chiếu đồng dạng

kích động nói ra: "Tiểu thư! Tiểu thư có bị thương hay không có phải hay không an toàn "

Nữ nhân kia a Nhạc Bình Sinh còn không có dò xét xong, có chút lắc đầu: "Ta không nhìn thấy nàng, nàng ở nơi nào ta có thể mang nàng tới."

"Ở bên kia, phòng. . . Phòng phía dưới."

Đoạn Hằng miễn cưỡng chuyển động cổ tay, chỉ chỉ phương hướng. Nhạc Bình Sinh lập tức đứng dậy, mấy cái thả người vượt qua, đến sụp đổ phòng lớn trước đó. Hắn kiềm chế lên tâm thần, tinh thần cao độ tập trung, lỗ tai lập tức bắt được một cái cực kỳ nhỏ tiếng tim đập.

Hắn tới gần Phương Nam Tịch ẩn thân cái kia mảnh phế tích buông ra thanh âm: "Hiện tại an toàn! Ra đi, hộ vệ của ngươi ở bên kia, hắn muốn gặp ngươi."

"Là ngươi "

Vừa mới nghe được tiếng bước chân, tâm tình cực độ khẩn trương Phương Nam Tịch xuyên thấu qua một chút xíu khe hở thấy được Nhạc Bình Sinh, nhận ra hắn chính là vào nhà tránh mưa thiếu niên kia, kích động tại phiến đá phía dưới hỏi: "Người khác ở nơi nào "

"Trước ra rồi nói sau." Nhạc Bình Sinh không có nhiều lời, một tay xốc lên đắp lên cái hố phía trên phiến đá.

Phương Nam Tịch nhảy lên mà ra, thân thể căng cứng duy trì cảnh giác nhìn xem Nhạc Bình Sinh, đồng thời lại nhịn không được nhìn xung quanh bốn phía.

Trong không khí tràn ngập nồng đậm huyết tinh vị đạo, Phương Nam Tịch tay chân lạnh buốt, sắc mặt càng thêm trợn nhìn mấy phần.

"Đi theo ta."

Nhạc Bình Sinh không có giải thích cái gì, xoay người rời đi. Phương Nam Tịch nắm thật chặt nắm tay trong đoản đao, đi theo.

Phế tích bên trong, thỉnh thoảng có thể thấy được nàng hộ vệ từng cái không có khí tức thi thể, trên mặt nàng không có bất kỳ cái gì biểu lộ, chỉ có hốc mắt ửng đỏ.

"Tiểu. . . . . Tiểu thư." Nhìn thấy Phương Nam Tịch thân ảnh chạy tới, nằm dưới đất Đoạn Hằng toét ra miệng: "Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt. . ."

"Đoạn thúc! Ngươi thế nào" tại cực độ đè nén bên trong, Phương Nam Tịch lập tức đến gần ngồi xổm xuống, nước mắt lăn xuống mà xuống, tại bẩn thỉu sắc mặt vạch ra hai đạo quỹ tích. Giờ phút này nàng cũng có thể nhìn ra Đoạn Hằng bị thương thế cực độ nghiêm trọng, nơi này trước không đến phía sau thôn không đến cửa hàng, căn bản không có cách nào thi cứu.

Hiện tại hắn chẳng qua là hồi quang phản chiếu thôi.

"Tiểu thư, lão Đoàn ta nhìn thấy ngươi an toàn cũng yên lòng. . ."

"Chuyện này nguyên nhân bắt nguồn từ ta." Nhạc Bình Sinh lẳng lặng nhìn hai người, đột nhiên hướng Đoạn Hằng mở miệng hỏi: "Các ngươi đều là thụ dính líu tới của ta, nhưng là ta trước đó không biết chút nào, cũng không phải là cố ý đem nhóm người này dẫn tới."

"Đây thật là chết sống có số. . ." Đoạn Hằng ánh mắt vô hồn, lẩm bẩm nói. Việc đã đến nước này, oán hận, trách cứ đã không hề có tác dụng. Mà Phương Nam Tịch vẫn như cũ thân thể có chút co rút lấy.

"Ngươi có cái gì tâm nguyện chưa dứt" Đoạn Hằng rõ ràng

chèo chống không mất bao nhiêu thời gian, Nhạc Bình Sinh ngồi xổm xuống nhẹ giọng nói ra: "Ta có thể thay ngươi hoàn thành, đây là ta duy nhất có thể làm đền bù."

Rõ ràng chính mình một phương này tất cả mọi người là nhận lấy liên luỵ, Phương Nam Tịch cơ hồ ức chế không nổi bi thống cùng phẫn nộ, trong con ngươi đều là lãnh quang quét về phía Nhạc Bình Sinh, cuồng loạn nói ra:

"Ngươi cho rằng ngươi là ai "

Mà Đoạn Hằng nghe được Nhạc Bình Sinh, trong mắt của hắn tựa hồ trong nháy mắt có hi vọng quang mang sáng lên, lập tức mặt mũi tràn đầy chờ mong. Hắn miễn cưỡng nâng lên một cái tay ngăn lại Phương Nam Tịch, đứt quãng nói ra: "Có thể. . . Giết chết những người này, ngươi hắn là võ đạo nhà tốt, quá tốt rồi. . ."

Đoạn Hằng căn bản không có hoài nghi, mặc dù trước mắt hắn người tuổi trẻ không tưởng nổi, nhưng là bọn này kẻ tập kích thi thể chính là chứng minh tốt nhất, môi hắn khẽ nhúc nhích lấy:

"Hi vọng các hạ, xem chúng ta cái này mười mấy cái mạng phân thượng, không cầu ngươi làm nhiều cái gì, chỉ mời ngươi, bảo hộ tiểu thư của chúng ta, để nàng. . . Bình an trở lại Phương phủ!"

Nhìn xem Đoạn Hằng trong mắt chờ mong hào quang, Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhẹ gật đầu.

Đoạn Hằng nhấc lên cuối cùng một hơi, mặt hướng Phương Nam Tịch mỉm cười nói:

"Tiểu thư, ta đi tìm lão Tần, lão Đoàn ta, chỉ có thể đem ngươi đến nơi này nha. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 99: Đón Lấy

Chương 99: Đón lấy

Ta không giết Bá Nhân, Bá Nhân bởi vì ta mà chết.

Cứ việc kết quả như vậy cũng không phải là Nhạc Bình Sinh dự tính ban đầu, hắn đối Ám Bộ đặc khiển đội đột kích không biết chút nào. Nhưng những người này dù sao cũng là nhận lấy dính líu tới của mình. Vẻn vẹn trên tinh thần áy náy vu sự vô bổ. Đã những cái này trung thành tuyệt đối hộ vệ hi vọng nhà mình tiểu thư bình an, như vậy hắn sẽ thay thế bọn hắn hoàn thành.

Đây là đối với bọn hắn chỗ hi sinh tính mệnh, không có ý nghĩa đền bù.

Nhạc Bình Sinh lẳng lặng nhìn hai người dưới đất.

Khóc ròng âm thanh chỉ kéo dài một hồi, Phương Nam Tịch liền đã đứng dậy. Tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt phía dưới, nàng giống như là một cái tượng gỗ, không nói một lời đi đến đã tử vong hộ vệ trước mặt, không thèm để ý chút nào đầy người vết máu, một thanh cõng lên cỗ thi thể này đến, lại từng bước từng bước đi về tới, đem thi thể cùng Đoạn Hằng bày tại cùng một chỗ.

Phương Nam Tịch mảnh mai thân thể tựa hồ có không dùng hết khí lực, nàng không có một tơ một hào dừng lại, tới tới lui lui vận chuyển.

Mưa to qua đi sáng sủa ánh nắng chiếu rọi xuống, Tần Hổ, Đoạn Hằng mười hai tên hán tử thi thể xếp thành một hàng, bình tĩnh nằm trên mặt đất. Ánh nắng hắt vẫy tại bọn hắn từng cái dãi dầu sương gió trên mặt, hiện ra một loại cùng cảnh vật chung quanh mười phần mâu thuẫn bình thản.

Phương Nam Tịch nhìn cũng không có nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, tại vận chuyển xong tất cả bọn hộ vệ thi thể về sau, cứ như vậy quỳ gối máu tươi nhuộm thành tinh hồng vũng bùn trên mặt đất, duỗi ra nhỏ bé yếu đuối hai tay, một chút một chút đào lên bùn đất.

Nhạc Bình Sinh đứng ở một bên không có động tác.

Hắn biết Phương Nam Tịch giờ phút này đối với mình chỉ sợ có không ít oán khí, sẽ không cho phép tự mình ra tay trợ giúp, cứ như vậy an tĩnh nhìn người này nữ nhân toàn thân đều là nước bùn đào ra từng nắm từng nắm bùn đất.

Phương Nam Tịch có phân biệt người khác đại khái cảm xúc kì lạ năng lực, như vậy đi theo bên người nàng chắc hẳn chính là trung thành nhất sáng người. Xem bọn hắn trước đó cảnh giác phòng bị cùng Đoạn Hằng lời nói, tựa hồ Phương Nam Tịch muốn về đến địa phương nào, mà tại đoạn đường này bên trên tràn đầy nguy cơ. Nàng cùng nàng hộ vệ ở giữa tựa hồ có rất sâu tình nghĩa.

Phương Nam Tịch giờ phút này cơ hồ biến thành một cái tượng đất. Ngón tay của nàng từ từ tổn hại, đổ máu, mà nàng giống như không có cái gì cảm giác được, máy móc tái diễn đào móc động tác. Không đến nửa canh giờ công phu, Phương Nam Tịch đã đào ra một cái hai trượng vuông hố cạn.

Nàng từng cái từng cái đem bọn hộ vệ thi thể nhẹ nhàng để vào hố cạn về sau, tung xuống từng nắm từng nắm ẩm ướt bùn đất, không đến bao lâu liền đem mười hai người vùi lấp.

Nàng thân ảnh cô độc cứ như vậy đứng ở tại chỗ, giống một cái băng lãnh pho tượng.

Phương Nam Tịch đột nhiên xoay người lại, ánh mắt lạnh như băng bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên mặt.

Ánh mắt đối mặt, một loại cạn tầng tư duy bị phân tích đọc đến cảm xúc lại lần nữa phun lên Nhạc Bình Sinh trong lòng. Hắn không có né tránh, ánh mắt bình hòa cùng Phương Nam Tịch nhìn nhau.

Phương Nam Tịch thanh lãnh sắc mặt có chút hòa hoãn mấy phần. Tại vừa rồi một chút nhìn nhau phía dưới, nàng đã phát động 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】. Tại cạn tầng cảm xúc cảm giác bên trong, nàng có thể cảm giác được Nhạc Bình Sinh trước đó không có làm bộ.

Tại Phương Nam Tịch cảm giác bên trong, Nhạc Bình Sinh đại não bộ phận tản ra bình hòa thanh quang, không có cái khác nhan sắc. Loại này tinh khiết bình hòa nhan sắc liền đại biểu cho người này hoàn toàn không có đối nàng sinh ra bất luận cái gì mặt trái cảm xúc, đồng dạng cũng không có chút nào uy hiếp.

Trước đó trong phòng thời điểm Phương Nam Tịch chỗ phân tích cảm giác ra nhan sắc cũng là dạng này bình thản mà không có tạp sắc. Nếu như trước mắt người này có lừa gạt cái khác không có hảo ý ý tưởng, tại Phương Nam Tịch não hải cảm giác bên trong, nhan sắc cũng sẽ xuất hiện tương ứng biến hóa. Mặt ngoài ngụy trang cho dù tốt, tư duy cảm xúc cũng tuyệt đối không làm được nghỉ ngơi.

Mà lần này mãnh liệt tập kích liền như là Đoạn Hằng nói tới, tạo hóa trêu ngươi.

Lúc này Nhạc Bình Sinh đã mở miệng nói:

"Phương gia ở vào cái nào một châu, cái nào một thành "

Phương Nam Tịch vẫn như cũ là không nói một lời, cứ việc trước mắt người này xác thực đối lần này tập kích không biết chút nào, nhưng là trong lòng oán khí để nàng vẫn như cũ không cách nào hoàn toàn tha thứ trước mắt người này, đáy lòng còn mang theo thật sâu bài xích.

Tựa hồ nhìn ra Phương Nam Tịch đối với mình bài xích,

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt quét nàng một chút:

"Ta đối bọn hắn có thua thiệt, đối ngươi không có. Đừng cho máu của bọn hắn chảy vô ích. Mà ta đã thay thế bọn hắn tiếp nhận chuyện này, coi như bị người đánh chết trên đường cũng sẽ không có bất kỳ lời oán giận."

Phương Nam Tịch lạnh như băng nhìn xem Nhạc Bình Sinh trầm mặc.

Nàng cũng không phải là không rành thế sự nhà giàu tiểu thư. Trên thực tế tại Phương phủ như thế thế gia hoàn cảnh bên trong nếu như không có tâm cơ cổ tay, sớm đã bị người ăn xương cốt đều không thừa, huống chi là chính mình dạng này thứ nữ

Nếu như không phải Phương Nam Tịch ngẫu nhiên có một lần vụng trộm đọc duyệt kinh thư, bị ác nô phát hiện len lén báo cáo, nàng tại bị kiểm tra phòng trước đem kinh thư ném vào chậu than thiêu hủy, ngược lại từ kinh thư ở trong đạt được bản này 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】, lấy thế gia thứ nữ thân phận địa vị, nàng chỉ sợ sớm liền bị xem như lôi kéo người tâm thủ đoạn không biết gả cho người nào.

Khi lấy được 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 về sau, tuổi không lớn lắm nàng mượn nhờ nhạy cảm nhìn mặt mà nói chuyện bắt đầu một đường thẳng lên, tại toàn bộ trong Phương phủ từng

chút từng chút từ từ nắm giữ không nhỏ quyền nói chuyện, địa vị, đãi ngộ cũng gấp chuyển thẳng lên, thậm chí còn tại bên cạnh mình lôi kéo, tụ tập Tần thúc bọn hắn đám này võ công cao thủ.

Nhưng mà không nghĩ tới địa vị mình đột nhiên tăng lên tựa hồ là uy hiếp đến con vợ cả thứ tử Phương Hàn, lại hoặc là hắn phát hiện trên người mình bí mật, khả năng cái sau khả năng càng lớn hơn một chút. Từ nay về sau ẩn núp, điều tra, ám sát, các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp. Tại Phương Nam Tịch cảnh giác tiếp theo mỗi lần bị hóa giải về sau, thậm chí chuyên môn chế tạo ra Phương Nam Tịch không thể không rời đi Phương phủ một cái cơ hội đến, tại trên đường đi tiến hành phục kích!

Sớm có dự liệu Phương Nam Tịch mang tới chính mình hạch tâm nhất nhân mã, không nghĩ tới đang đuổi giết bên trong không có tổn thương hoặc nhiều hoặc ít, ngược lại bởi vì tai bay vạ gió toàn quân bị diệt tại nơi này.

Chính mình ngầm mặc dù chăm học khổ luyện, đạt đến gân cốt cùng vang lên cảnh giới võ đạo, đối mặt dạng này nguy cơ cũng đây là hạt cát trong sa mạc mà thôi. Đoạn đường này quá khứ có gần nghìn dặm xa, trên đường đi không biết cần trải qua hoặc nhiều hoặc ít mai phục, đánh lén, ám sát. Nếu như vẻn vẹn chỉ dựa vào chính mình điểm ấy thấp tu vi võ đạo, là tuyệt đối không thể nào an toàn trở lại Phương phủ.

Phương Hàn điều động rất nhiều nhân thủ, chính mình thế đơn lực cô, tuyệt đối không tồn tại may mắn thoát khỏi đạo lý. Mà bây giờ nàng duy nhất có thể dựa vào chính là trước mắt cái này nam nhân trẻ tuổi. Người này tối thiểu thực lực cao siêu, đồng thời tại nội tâm không có bất kỳ cái gì ác ý.

Trừ phi mai danh ẩn tích cũng không tiếp tục về Phương phủ, nếu không nam nhân ở trước mắt tựa hồ là chính mình lựa chọn duy nhất.

Phương Nam Tịch thật sâu một một hơi, bình phục lại tâm tình, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, cuối cùng chỉ phun ra một chữ đến:

"Tốt!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, cứ như vậy chính mình Chân Võ Đạo chi hành không thể không trì hoãn, bất quá hắn là sẽ không chậm trễ thời gian quá dài. Hắn xoay người vừa đi vừa nói ra: "Nhóm người này ngựa vẫn còn, trước tìm gần nhất thành trì, chỉnh đốn một chút."

Hai người bọn họ giờ phút này đều là đầy người vũng bùn, nhất là Phương Nam Tịch, hiển nhiên một cái bùn khỉ.

Phương Nam Tịch khẽ gật đầu một cái, không để ý đến đầy người vũng bùn, xoay người lại, mắt đỏ vành mắt thật sâu nhìn về phía nàng tự tay đắp lên mồ.

"Tần thúc, các ngươi nghỉ ngơi đi, các ngươi mỗi người người nhà ta đều sẽ chiếu cố thật tốt."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 100: Trò Chuyện

Chương 100: Trò chuyện

Sắc trời đã tối.

Bắc Ngô thành một chỗ tòa nhà trong hầm ngầm.

"Cái này địa phương khỉ gió nào thực sự không thú vị, thật không biết những cái này vũ phu nhóm là thế nào ở cái địa phương này sinh hoạt!"

Một cái hán tử buồn bực ngán ngẩm loay hoay trong tay hoả súng, vừa mắng mắng liệt liệt nói.

Ngồi đối diện hắn một cái mắt tam giác thanh niên cười hắc hắc: "Mười chín, tiểu tử ngươi đừng cho là ta không biết, hôm qua chạng vạng tối ngươi lén lút đi nơi nào "

Ở trong tối bộ bên trong, đội viên ở giữa luôn luôn lấy số hiệu lẫn nhau xưng hô. Được xưng mười chín mặt vàng hán tử tròng mắt trừng một cái, tức miệng mắng to: "Hai mươi tám cái tên vương bát đản ngươi, đương nhiên là đi nghe ngóng tình báo đi, ngươi cho rằng ta đi làm cái gì!"

"Hắc hắc, nghe ngóng tình báo" hai mươi tám mang theo một bộ tâm lĩnh thần hội biểu lộ cười quỷ nói: "Ngươi thăm dò được cái nào Diêu tỷ (kỹ viện) trên giường đi đi, tiểu tử ngươi còn mạnh miệng, có tin ta hay không báo cáo nhanh cho đội trưởng, để hắn

lột da của ngươi ra "

Vừa rồi nói năng hùng hồn đầy lý lẽ mười chín một chút rụt cổ một cái, lực lượng không đủ nói ra: "Diêu tỷ (kỹ viện) tin tức ngầm mới thêm nha, đạo lý này ngươi làm sao không hiểu. . ."

Bọn hắn hai người kia tranh cãi miệng, một bên khác một cái khí chất điêu luyện hán tử rõ ràng tâm thần có chút không tập trung, tới tới lui lui rục rịch.

Ngồi một cái hán tử rốt cục không nhịn được nói ra: "Mười tám! Không muốn tại trước mắt ta lung lay, ngươi không choáng con mẹ nó chứ cũng muốn ngất đi!"

"Không thích hợp, không thích hợp!"

Rục rịch hán tử dừng bước lại sắc mặt khó coi nói ra: "Các ngươi chẳng lẽ liền không cảm thấy kỳ quái sao ròng rã một cái ban ngày qua đi, đội trưởng bọn hắn làm sao vẫn chưa về rốt cuộc xảy ra sự tình gì "

Những người này là Tiêu Phá Lỗ chuyên môn lưu lại làm trông coi cứ điểm đồng thời để phòng vạn nhất kịp thời hướng tân triều truyền lại tình báo bốn người. Đây cũng là Ám Bộ đặc khiển đội chấp hành nhiệm vụ lệ cũ. Nếu như xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn tin tức cũng có thể kịp thời hướng tân triều phản hồi.

Chỉ bất quá đám bọn hắn không ai từng nghĩ tới nhiệm vụ lần này có thể sẽ có cần cơ động cái này khẩn cấp dự án thời điểm.

Nhưng là làm sao có thể căn bản không có lý do a. Lấy đội trưởng bọn hắn chiến đấu tố dưỡng cùng các loại sắc bén súng đạn phân phối , vừa hoang chỗ như vậy ai có thể đối bọn hắn tạo thành uy hiếp

Mười tám đại não cực tốc chuyển động, nhưng lại không biết sẽ là chỗ đó có vấn đề.

Không nói những cái khác, vẻn vẹn hai thanh cao cách phá huỷ súng tồn tại, chính là võ đạo nhà cấp bậc chân chính cao thủ xuất hiện, cũng sẽ để hắn chết rất khó coi. Lại càng không cần phải nói toàn viên đều trang bị mảnh vỡ hỏa lôi cùng liên phát hoả súng.

Trang bị như vậy phối trí, tiêu diệt hàng trăm hàng ngàn a Bắc Hoang biên quân đều có thể làm được, huống chi một cái người cô đơn Trần Bình

Tại mười tám nghĩ đến, binh hoang chỗ như vậy, tuyệt đối không thể cùng bọn hắn Ám Bộ đặc khiển đội trưởng mặt tác chiến lực lượng tồn tại. Trừ phi Bắc Hoang xuất động đại cổ quân đội, tại nhân số bên trên chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, lấy chiến thuật biển người mới có thể tiêu diệt.

Nhưng là loại tình huống này phát sinh khả năng thực sự quá thấp. Lấy đội trưởng bọn hắn ngụy trang ẩn núp các loại thủ đoạn cùng chiến đấu tố dưỡng, gần như không có khả năng bị người nhìn thấu, cũng tuyệt đối sẽ không tại bại lộ về sau cùng Bắc Hoang quân chính quy tiến hành giao chiến.

Về phần nhân vật mục tiêu Trần Bình, đánh số là mười tám Ám Bộ thành viên căn bản không có hướng phía trên này muốn.

Người còn lại nghe được mười tám nói như vậy hơi kinh ngạc, bất quá đối với ba người bọn họ tới nói, Tiêu Phá Lỗ tự thân xuất mã, bọn hắn ai cũng sẽ không cảm thấy xảy ra vấn đề gì.

Số hiệu hai mươi bảy thanh niên trầm ngâm một chút, có chút không xác định nói ra:

"Có phải hay không là Trần Bình một đường chạy trốn, đội trưởng bọn hắn lùng bắt tốn nhiều một chút công phu có lẽ bọn hắn hiện tại ngay tại trên đường trở về."

Một bên khác mắt tam giác mở miệng nói giúp vào: "Đúng vậy

a, mười tám. Ngươi cho đội trưởng thao phần này nhàn tâm, hắn trở về nếu là biết còn không phải thu thập ngươi "

Mặc dù bọn hắn hai người nói như vậy, trong lòng vẫn là có mơ hồ bất an. Mười tám thở dài:

"Chỉ hi vọng như thế đi. Nhưng là nếu như hôm nay còn không có tin tức, chúng ta nhất định phải đem cái này tin tức truyền về tổng đội đi!"

. . .

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch một đường không nói chuyện,

Đã tới một chỗ tiểu thành trấn bên trong.

Tòa thành này trấn ở vào tiến về U Châu trọng thạch thành lộ tuyến bên trên, còn không tính là tiến vào Bắc Hoang Trung Vực khu vực.

Cái này thành trấn mặc dù nhỏ, nhưng là ngũ tạng đều đủ, mặc dù sắc trời đã tối, nhưng là đèn đuốc sáng trưng, dòng người cuồn cuộn. Ồn ào, gào to âm thanh trận trận, một bộ náo nhiệt phồn hoa cảnh tượng.

Không giống Bắc Ngô thành, sắc trời tối sầm lại trên đường phố dòng người liền giảm bớt thật nhiều. Ở chỗ này cơ hồ khắp nơi có thể thấy được eo đeo đao kiếm hoặc là tay không mà khí chất điêu luyện quân nhân.

Hai người dắt ngựa thớt tìm kiếm lấy ở trọ quán rượu, Nhạc Bình Sinh xuất tiền cho Phương Nam Tịch mua một bộ mới tinh quần áo. Trên người nàng bùn bẩn lúc này đã hong khô, nhìn một bộ đầy bụi đất dáng vẻ.

Hiện tại Phương Nam Tịch chỉ có từ cao gầy yểu điệu hình

dáng đó có thể thấy được là nữ nhân.

Nữ nhân vốn là thích sạch sẽ, huống chi là giống Phương Nam Tịch thế gia như vậy chi nữ hai người vừa mới tại hỏi thăm qua sau tìm được một nhà có thể ở cửa hàng quán rượu, nàng liền đã không dẫn nổi xông lên lầu đi.

Nhạc Bình Sinh đem dây cương đưa cho quán rượu mã phu, cũng đi vào. Ước chừng một canh giờ về sau, rửa mặt sửa soạn xong hết hai người đã tại lầu hai một bên khác gian phòng ở trong gặp mặt.

Trên bàn dọn lên mấy bàn thức ăn, ngồi xuống về sau Nhạc Bình Sinh đã phong quyển tàn vân đồng dạng càn quét.

"Nói đại khái tình huống đi, có người nào đang đuổi bắt ngươi nhóm "

Phương Nam Tịch tựa hồ không có cái gì khẩu vị, ngồi xuống nhìn xem Nhạc Bình Sinh vắng ngắt nói ra:

"Trọng thạch toa thuốc phủ ngươi nghe nói qua sao "

Nhạc Bình Sinh một cái xuyên qua khách nơi đó khả năng biết cái gì Phương phủ hắn tại ăn như hổ đói ở trong nói ra:

"Ta vẫn luôn đợi tại địa phương nhỏ, cũng không có đi ra, cũng chưa nghe nói qua Phương phủ. Các ngươi Phương phủ rất lợi hại a "

Địa phương nhỏ tới còn trẻ như vậy, lại có thể lấy lực lượng một người giết chết đám kia hỏa lực hung mãnh đội ngũ, làm sao có thể là từ nhỏ địa phương tới Phương Nam Tịch hồ nghi cũng nhịn không được phải tiếp tục phát động 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 đến điều tra một chút Nhạc Bình Sinh cảm xúc phải chăng có biến hóa, dùng cái này làm phải chăng lừa gạt nàng căn cứ.

Bất quá nàng vẫn là nhịn được. Đối với có quan hệ với tình huống của mình nàng không có nhiều lời:

"Lợi hại hay không muốn nhìn cùng ai tương đối. Bất quá tại trọng thạch thành ở trong Phương phủ tự nhiên là vô cùng có thế lực. Ngươi có thể đơn giản hiểu thành tại Phương phủ ở trong có người hi vọng bắt được ta, đạt thành một loại mục đích. Truy kích lấy ta người là Phương phủ con vợ cả thứ tử Phương Hàn trong tay nắm giữ một chút lực lượng."

"Nhân số có bao nhiêu đều có chút thực lực gì "

Nhạc Bình Sinh tiếp tục hỏi, đối với Phương Nam Tịch vào nhà một chút lẫn nhau đấu đá chuyện xấu xa hắn không có bất kỳ cái gì hứng thú, chỉ quan tâm có thể sẽ đối mặt nguy hiểm. Đồng thời cũng thông qua Phương Nam Tịch có thể biết được Trung Vực một chút đại khái tình huống. Hắn mặc dù tại linh năng tẩm bổ cải tạo hạ thực lực tăng lên nhanh chóng, nhưng còn xa xa không có đến bỏ qua trên đời này tất cả võ giả tình trạng, hiểu rõ những người truy kích này thực lực mười phần trọng yếu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 101: Tình Huống

Chương 101: Tình huống

"Đoạn thúc trước khi đi nói là sự thật "

Phương Nam Tịch không có trả lời Nhạc Bình Sinh vấn đề này, ngược lại chăm chú nhìn hắn hỏi:

"Ngươi đã phá vỡ lực quan, trở thành một võ đạo gia "

Tại cảm xúc điều chỉnh xong về sau, vấn đề này một mực tại Phương Nam Tịch trong đầu xoay quanh.

Mỗi một cái đánh vỡ lực quan, mở ra Tinh Nguyên Thần giấu võ giả đều là danh chấn bốn phía cao thủ. Phương phủ có thể trường thịnh không suy, cũng là bởi vì trăm năm thời gian, trong phủ đẳng cấp này cao thủ từ đầu đến cuối không có xuất hiện qua đứt gãy. Mặc kệ là thế gia, tông phái, vẫn là võ đạo trường nhóm thế lực, võ đạo gia cấp bậc cao thủ đều là chân chính trụ cột, trấn áp một phương cao thủ.

Phương Nam Tịch quá rõ ràng một cái võ đạo gia đại biểu cho cái gì. Chính là bởi vì dạng này, trước mắt Nhạc Bình Sinh niên kỷ mới khiến cho nàng cảm thấy cực độ không thể tưởng tượng nổi. Chỉ bất quá nàng đối với Đoạn Hằng tại thời khắc hấp hối thuyết pháp mười phần hoài nghi.

"Không có đến một bước kia, bất quá hẳn là rất nhanh."

Nhạc Bình Sinh gọn gàng dứt khoát trả lời, mặc dù tại trên thực lực khả năng đã mười phần tiếp cận, nhưng là thật sự là hắn cũng không có đánh vỡ lực quan, ba mươi sáu ngày phá quan tích súc vừa mới tiến đi hai ngày mà thôi, hắn thuận miệng nói ra:

"Bởi vì một chút nguyên nhân đặc biệt, tố chất thân thể của ta so với bình thường võ giả mạnh hơn một chút."

Cũng nhanh bị Nhạc Bình Sinh cuồng vọng như vậy kinh ngạc một chút, Phương Nam Tịch lập tức có chút bất đắc dĩ. Người này kỳ kỳ quái quái, nói chuyện bừa bãi, hắn đến cùng có biết hay không cái gì gọi là võ đạo gia

Nhưng là đám kia kẻ tập kích toàn bộ hủy diệt lại thế nào giải thích hắn là dùng phương thức gì giết chết những người kia

Trong đầu hiện lên cái kia mảnh phế tích nhân gian Địa Ngục đồng dạng huyết tinh tràng cảnh, Phương Nam Tịch đem lời muốn nói nuốt trở vào, nói ra:

"Đặc thù nguyên nhân là Hoang Cổ dược thảo a "

"Ân" Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên.

Phương Nam Tịch nhìn hắn bộ biểu tình này chỉ cho là chính mình lập tức liền nói trúng, tự mình nói ra:

"Ngươi không cần che che lấp lấp, lấy tuổi của ngươi tu vi võ đạo có thể đến tới loại tầng thứ này, chỉ có Hoang Cổ dược thảo cái này một loại giải thích."

Cái gọi là Hoang Cổ dược thảo Nhạc Bình Sinh biết đại khái một chút. Những tin tức này vẫn là từ Tiêu Lam từng cho hắn mượn tới 【 Võ Đạo Ký Sự 】 bên trên xem ra. Tựa hồ cũng là có không thể tưởng tượng nổi hiệu quả thiên tài địa bảo, công hiệu cũng có được đủ loại khác biệt, cực kỳ trân quý. Tại Hoang Cổ Di bên trong mới có sản xuất.

Không biết cái này Hoang Cổ dược thảo cùng linh năng hiệu quả so ra ai mạnh hơn một chút

Một cái ý niệm trong đầu hiện lên, Nhạc Bình Sinh không nhắc lại chuyện này, lại lần nữa hỏi:

"Các ngươi Phương phủ thực lực tình huống cụ thể như thế nào, Phương Hàn có thể phái ra những người nào đến đều là thứ gì cấp độ "

Nghe được Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, Phương Nam Tịch thời khắc này nội tâm là cực kỳ mâu thuẫn. Một phương diện bởi vì trước mắt người này dính líu hộ vệ của mình, một phương diện khác mình bây giờ lại không thể không dựa vào hắn. Nàng lông mày hơi nhíu nói ra:

"Phương phủ tại toàn thành mở mấy nhà võ quán, súc dưỡng Võ sư, tư binh số lượng mấy trăm, chỉ là hổ báo lôi âm cảnh giới đều có sáu người, chớ đừng nói chi là Phương phủ nhà mình quân nhân. Liền ngay cả Phương Hàn cũng không biết đi cái gì đại vận bước vào hổ báo lôi âm, phụ thân của ta càng là đã đột phá nhân thể cực hạn võ đạo gia."

Nhạc Bình Sinh không nói gì, như thế tương đối xuống tới, Trung Vực mặc kệ là tại kinh tế bên trên, nhân khẩu bên trên, vẫn là võ giả mật độ cùng cường độ phân bố bên trên đều hất ra Biên Hoang một mảng lớn.

Một cái thế gia môn phiệt bên trong thế mà liền có nhiều cao thủ như vậy, có thể thấy được Trung Vực võ đạo chi phồn thịnh. Huống chi Phương phủ vị trí trọng thạch thành vẫn còn Trung Vực khu vực biên giới. Đánh cái so sánh tới nói, U Châu trọng thạch thành vị trí thật giống như Nhạc Bình Sinh kiếp trước thành thị cấp một bên ngoài vòng địa khu, không tính là gần nhất phồn thịnh địa khu.

Phương Nam Tịch sắc mặt phức tạp nhìn xem Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Trưởng tử phương khải tinh thiên phú hơn người lại một lòng hướng võ, lâu dài không trong phủ. Phương Hàn cơ hồ chính là đời tiếp theo gia chủ, lấy thân phận địa vị của hắn có thể điều động toàn bộ Phương phủ phần lớn thế lực. Tăng thêm hắn luôn luôn bá đạo thủ đoạn, không đạt tới mục đích là sẽ không bỏ qua. Dọc theo con đường này nguy hiểm trùng điệp."

Nàng tại Phương phủ sờ soạng lần mò nhiều năm như vậy, hiểu rất rõ cái này đệ đệ cùng cha khác mẹ. Từ nhỏ đã tính cách cực đoan mà bá đạo, hết lần này tới lần khác tại võ đạo thiên phú bên trên mười phần ưu tú.

Phương Nam Tịch mãi mãi cũng nhớ kỹ từ nhỏ đến lớn Phương Hàn nhìn về phía mình coi thường mà miệt thị ánh mắt, giữa hai bên không có chút nào thân tình có thể nói. Nếu không Phương Hàn cũng sẽ không ở phát hiện Phương Nam Tịch bí mật về sau tâm ngoan thủ lạt lập tức liền muốn cướp đoạt tới.

"Tốt, nghỉ ngơi trước đi, sáng sớm ngày mai tiếp tục đi đường."

Biết được muốn tin tức, Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu không nói gì nữa. Hai người đứng dậy trở về phòng của mình.

Ngồi khoanh chân ở trên giường, Nhạc Bình Sinh lại lần nữa bắt đầu tiến hành phá quan tích súc thúc đẩy.

Trước đó Nhạc Bình Sinh vốn định mang lên Tiêu Phá Lỗ cái kia thanh đánh lén súng đạn, bất đắc dĩ là mục tiêu thực sự quá lớn, căn bản không có biện pháp thích đáng ẩn tàng. Tại Trung Vực chỗ như vậy nếu như bị người phát hiện tư tàng súng đạn đều sẽ bị trị trọng tội, chớ nói chi là nghênh ngang mang theo bên người.

Mặc dù một chút phỏng chế tân triều súng đạn ngầm lưu thông, nhưng là không ai dám tại ngoài sáng bên trên khiêu chiến lệnh cấm này. Một chút phú thương, quyền quý hoặc là trân tàng, hoặc là tùy thân mang theo. Nhưng giống như là cao cách phá huỷ súng dạng này cỡ nhỏ nặng súng đạn trừ phi Nhạc Bình Sinh tháo dỡ thành từng cái linh kiện, bằng không không cách nào tùy thân mang theo.

Hết lần này tới lần khác Tiêu Phá Lỗ sử dụng cao cách phá huỷ súng không hề giống kiếp trước quân giới từ các loại tinh vi linh kiện lắp ráp mà thành, đại bộ phận đều là bịt kín lên bền chắc như thép. Nhạc Bình Sinh nghiên cứu thời gian không ngắn, từ đầu đến cuối sờ không được phương pháp, cuối cùng vẫn từ bỏ.

Mà trên thực tế mặc kệ là đao thuật cũng tốt, súng đạn cũng tốt, ở trong mắt Nhạc Bình Sinh đều thuộc về công cụ. Chỉ có sinh mệnh cấp độ nhảy vào, cái này đến cái khác nhân thể cực hạn đánh vỡ mới là hắn chân chính theo đuổi đồ vật.

Sát thương, hủy diệt, phá hư đủ loại chỉ là thủ đoạn mà không phải mục đích.

Hắn hiện tại cảm thấy hứng thú nhất chính là Phương phủ gia chủ đương thời, tên này trấn một phương đại cao thủ. Nhạc Bình Sinh rất muốn biết đúng nghĩa võ đạo gia đến cùng là một loại gì tồn tại, mà cùng hắn lực lượng bây giờ so sánh, giữa hai bên ai mạnh ai yếu, lại có bao nhiêu chênh lệch

Cùng Ứng Tông Đạo chiến đấu giữa hai người có thể nói là khó phân cao thấp, Ứng Tông Đạo kinh nghiệm võ đạo cùng chiêu pháp biến hóa hoàn toàn vượt trên Nhạc Bình Sinh, mà Nhạc Bình Sinh thắng ở lực lượng cùng bí truyền võ đạo cao hơn một bậc.

Mà chính là Ứng Tông Đạo cường hoành như vậy thực lực, theo Lý Tầm Ý nói tới là dựa vào ngoại lực cưỡng ép tăng lên, đi đường tắt, tính không được đúng nghĩa võ đạo gia. Như vậy

Phương Nam Tịch phụ thân thì thế nào

Chỉ bất quá đáng tiếc là Phương Nam Tịch nói tới, thân là nhất gia chi chủ mới nói minh trong khoảng thời gian này cũng không trong phủ. Nếu không Phương Hàn cũng sẽ không như vậy coi trời bằng vung, dám mạo hiểm dạng này lớn bộc trực đối nàng tỷ tỷ này ra tay.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 mệnh khiếu tạo dựng tiểu chu thiên tuần hoàn mỗi giờ mỗi khắc cũng giống như từng cái lỗ đen, thu nạp thôn phệ lấy quanh thân rời rạc năng lượng, toàn diện tư dưỡng thân thể.

Ba mươi sáu mệnh khiếu tại Nhạc Bình Sinh thể nội chậm rãi chấn động xoay tròn lấy. Từ phía ngoài phòng nhìn lại trên bầu trời tinh quang tựa hồ cũng phát sinh vặn vẹo, bị lệch hướng về phía Nhạc Bình Sinh chỗ gian phòng.

Ồn ào. . .

Thể nội khí huyết tuần hoàn trào lên.

Nhạc Bình Sinh có thể cảm giác rõ rệt ra, chính mình mỗi một phút mỗi một giây đều tại từng chút từng chút tăng lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 102: Truy Binh!

Chương 102: Truy binh!

Sáng sớm mang theo nồng đậm hàn khí cùng hạt sương, trên đường phố cơ hồ không có người. Trên trời tí tách tí tách hạ lên mưa nhỏ.

Sáng sớm, Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch liền đã rửa mặt hoàn tất. Tại giao trả tiền về sau từ hậu viện dẫn ra riêng phần mình ngựa.

Ám Bộ đặc khiển đội những cái này ngựa bình thường, tại cước lực bên trên vẫn còn so sánh không lên Trần Hạc Tường đưa cho Nhạc Bình Sinh cái kia một thớt. Dựa theo cước lực đoán chừng, tính cả nghỉ ngơi dừng lại thời gian, vào ngày mai trước khi trời tối đại khái có thể đuổi tới trọng thạch thành.

"Dọc theo con đường này đến bây giờ một mực chưa từng xuất hiện truy binh, những người này nhất định biết chịu đi trọng thạch thành phải qua trên đường chặn đường, bảo trì cảnh giác."

Phủ thêm áo tơi, Phương Nam Tịch lãnh đạm nhắc nhở một câu. Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu. Bổ sung đầy đủ nước cùng lương khô về sau, hai người lẫn nhau không có nhiều lời, lên ngựa kéo dây cương đã chạy ra thành trấn.

Nhạc Bình Sinh lạc hậu nửa cái thân vị, nhìn về phía bên trái đằng trước Phương Nam Tịch thanh lãnh thân ảnh. Tại lần lượt

dồn dập vung roi ở trong có thể cảm giác được rõ ràng nàng lo lắng cùng sợ hãi.

Đều nói huynh đệ nghê tường, mà tỷ đệ tương tàn loại này tiết mục cũng không thấy nhiều.

Từ Phương Nam Tịch ngữ khí thần thái xem ra nàng cái này Phương gia thứ nữ tựa hồ bởi vì kỳ mẫu xuất thân duyên cớ, tại Phương phủ ở trong tình cảnh mười phần gian nan. Tần Hổ bọn người hẳn là nàng tại khám phá lòng người loại năng lực này phụ trợ tiếp theo điểm một điểm kinh doanh ra lực lượng. Chỉ bất quá rất đáng tiếc bởi vì chính mình liên luỵ mà hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Mặc dù Phương Nam Tịch tại nguyên nhân gây ra bên trên nói không tỉ mỉ, nhưng là Nhạc Bình Sinh suy đoán rất có thể cùng nàng có thể khám phá lòng người quỷ dị năng lực có chỗ liên quan. Phương Nam Tịch đạt được cái gọi là Biên Hoang xuất hiện chế tạo Luyện Huyết Huyền Binh vật liệu tin tức này, từ đầu tới đuôi chính là một cái nhằm vào âm mưu của nàng. Phương Hàn lợi dụng nhiều phía tin tức truyền lại để tình báo nhà cung cấp chính mình cũng tin là thật, từ đó lừa gạt được Phương Nam Tịch.

Chính là vì thu thập loại này chế tạo Luyện Huyết Huyền Binh đặc thù vật liệu, tại phụ thân nàng thọ yến bên trên làm hạ lễ, Phương Nam Tịch mới rơi vào đến cái bẫy này.

Luyện Huyết Huyền Binh Nhạc Bình Sinh cũng có nghe nói, tựa hồ là ngưng tụ huyết khí hoả lò võ đạo gia cấp bậc cường giả mới có thể trình độ lớn nhất bên trên lợi dụng kì lạ binh khí. Nhưng cụ thể có dạng gì chỗ kỳ lạ hắn lại không hiểu rõ lắm.

Nước mưa vẩy ra, lưng ngựa kịch liệt xóc nảy bên trên, Phương Nam Tịch không nói một lời. Thuật cưỡi ngựa của nàng so với Nhạc Bình Sinh đến muốn tinh xảo rất nhiều, liên tục thời gian dài đi đường không có chút nào cảm giác được mỏi mệt.

Nàng một đêm đều không có ngủ. Một mặt là bởi vì Tần Hổ cùng hộ vệ bất hạnh, một phương diện khác nàng cả đêm đều đang tự hỏi tình cảnh của mình. Đệ đệ của nàng Phương Hàn luôn luôn bá đạo mà không từ thủ đoạn, nhưng là Phương Nam Tịch vẫn không nghĩ tới hắn thế mà thật sẽ không để ý chút nào cùng phụ thân mới nói minh, bên ngoài xuống tay với nàng.

Tại lần thứ nhất gặp được vây công thời điểm, nàng liền minh bạch nàng đạt được tin tức căn bản chính là một cái bẫy. Mục đích đúng là vì lừa gạt mình rời đi Phương phủ, vừa vặn mới nói minh lại không trong phủ, cái này đối phương hàn lai nói quả thực là một cái không thể tốt hơn cơ hội.

Chỉ tiếc tự mình phát hiện quá muộn.

Bây giờ bên cạnh mình khổ tâm kinh doanh nhiều năm hạch tâm lực lượng toàn bộ hủy diệt, bên người ngay cả một cái người có thể tin được tay đều không có. Tại cùng đệ đệ Phương Hàn trong tranh đấu có thể nói là toàn bộ đã rơi vào tuyệt đối hạ phong.

"Ta lấy được mỗi một dạng đồ vật đều là chính mình đem hết toàn lực tranh thủ tới, coi là dạng này liền có thể để cho ta khuất phục a "

Song hành trong khi chạy trốn, cảnh sắc chung quanh cấp tốc xẹt qua, Phương Nam Tịch sắc mặt băng lãnh, trong lòng thoáng qua vô số ý nghĩ.

Long long long ——

Đột nhiên ở giữa, phía trước đột nhiên có lộn xộn vô tự vó ngựa lao nhanh thanh âm từ xa mà đến gần, từ từ phóng đại.

Mặt đất vũng bùn đột nhiên có chút chấn động, liền tại vũng bùn bên trong tiểu thạch đầu đều chấn. Nơi xa như sấm thanh âm

bắt đầu cực xa. Thoáng qua ở giữa liền đinh tai nhức óc, khiến người ta cảm thấy giống như phía trước đánh tới thiên quân vạn mã.

Ân

Trên lưng ngựa Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch bỗng nhiên đưa mắt nhìn về phía trước.

Trong chốc lát! Hai người trông về phía xa ánh mắt dưới, hơn hai mươi kỵ sĩ mang theo lừng lẫy bá đạo khí thế xuất hiện ở xa xa trong mưa, cấp tốc tiếp cận!

Dày đặc nước mưa.

Bị cái này hơn hai mươi cưỡi vọt mạnh bên trong. Kéo ra khỏi một đầu thật dài đường hành lang, khiến cho những người này tựa như là trực tiếp phá vỡ, xé rách màn mưa.

"Cẩn thận!"

Hí hí hii hi .... hi. ——

Phương Nam Tịch sắc mặt lạnh lẽo, kéo lại dây cương, hai người ngựa phát ra tê minh thanh, lập tức giảm tốc, móng trước đột nhiên cao cao giơ lên, ngừng lại, thừa dịp cái này quay người Phương Nam Tịch nhìn về phía bọn này dần dần tới gần khách không mời mà đến.

"Đi!" Phương Nam Tịch dần dần thấy rõ người tới, biến sắc, lập tức liền muốn quay đầu ngựa lại

"Không cần!"

Cùng Phương Nam Tịch khác biệt, Nhạc Bình Sinh từ điển ở trong không có không đánh mà chạy cái từ này. Hắn lù lù bất động, cánh tay mở ra, một thanh đè xuống Phương Nam Tịch liền

muốn giơ roi tay, giống một tòa pho tượng, nói ra:

"Vì sao phải trốn trốn có thể chạy trốn tới chỗ nào "

Phương Nam Tịch sững sờ, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bộ dáng này cũng trấn định lại, chăm chú nắm chặt dây cương, dừng lại tại nguyên chỗ.

Vó ngựa tại mặt đất chấn động , liên đới lấy Phương Nam Tịch một trái tim cũng có chút chấn động. Đúng như là cùng Nhạc Bình Sinh nói, tránh né, chạy trốn là không làm nên chuyện gì, cũng may bên người nàng người này vũ lực cường hoành, cho nàng một chút lòng tin.

"Ngừng!"

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch hai người không tránh không né, dừng lại tại nguyên chỗ, phi tốc tiếp cận bên trong, cầm đầu kỵ sĩ phát ra hét lớn một tiếng. Xa xa bọn này kỵ sĩ liền bắt đầu dần dần giảm tốc.

"Hí hí hii hi .... hi. ——!"

Tại tuấn mã tê minh bên trong, cái này hai mươi tên kỵ sĩ cuối cùng đứng tại Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch phía trước xa hơn mười trượng địa phương. Nhìn hành lệnh cấm chỉ, khí chất điêu luyện. Bọn hắn dưới hông tuấn mã ngẩng đầu lên đánh lấy phát ra tiếng phì phì trong mũi, trong lỗ mũi phun ra từng đạo nhàn nhạt bạch khí.

Bọn này kỵ sĩ xếp thành một hàng, ngăn cản tại con đường trung ương, trên mặt của mỗi người đều mang nửa khối mặt nạ, che lại mặt mày, từng cái khớp xương thô to, ánh mắt ở trong tinh mang lộ ra, lạnh lùng cùng Phương Nam Tịch xa xa giằng co.

Đây chính là Phương Hàn phái ra truy binh a

Nhạc Bình Sinh quét mắt những cái này hư hư thực thực truy binh nhân vật, mưa phùn rơi xuống đất âm thanh bên trong, cầm đầu kỵ sĩ thanh âm tại mưa bụi hơi nước ở trong truyền tới:

"Phương tiểu thư, vì cái gì bên cạnh ngươi chỉ có một người Tần Hổ bọn hắn người đâu chẳng lẽ bọn hắn tham sống sợ chết bỏ xuống ngươi chạy trốn "

Nghe được thanh âm này, Phương Nam Tịch ánh mắt băng lãnh mà ẩn chứa lửa giận:

"Tưởng Hạo Thiên ngươi cuối cùng mở miệng. Ngươi làm gì giấu đầu lộ đuôi, coi là có thể giấu diếm ai "

Cầm đầu một thủ lĩnh nhân vật mở miệng, thanh âm khàn khàn:

"Phương tiểu thư, khám phá không nói toạc. Chúng ta những người này cũng là thân bất do kỷ, ngươi lại vì cái gì muốn nói ra đến đâu "

"Thân bất do kỷ "

Tinh tế màn mưa bên trong, Phương Nam Tịch ánh mắt xa xa đóng ở Tưởng Hạo Thiên trên mặt:

"Lương tâm của ngươi bị chó ăn ngươi đã quên hơn mười năm trước ngươi vẫn là cái đầu đường này ăn mày tiểu ăn mày, mẹ ta thu lưu ngươi tiến vào Phương phủ chế tác, ngươi mới có cơ hội ăn cơm no tiếp xúc võ đạo, lại từng bước một hỗn đến bây giờ trình độ.

Mà ngươi đây biến thành Phương Hàn dưới tay một con chó sau lại tới đối phó ta, ngươi chính là báo đáp như vậy nàng "

Phương Nam Tịch băng lãnh thanh âm trong không khí quanh quẩn. Tưởng Hạo Thiên trầm mặc lại, dưới mặt nạ thấy không rõ

sắc mặt của hắn.

Thật lâu, hắn lần nữa mở miệng nói:

"Tiểu thư, nếu như ta chân chính hạ quyết tâm, ngươi cũng sớm đã đã mất đi tự do bị Nhị công tử nhốt lại, làm sao lại có thể xuất hiện ở đây

Ngươi cho rằng bằng Tần Hổ bọn hắn liền có thể lại nhiều lần hữu kinh vô hiểm đào thoát ta đuổi bắt ở trong đó là nguyên nhân gì chẳng lẽ ngươi liền không có cẩn thận ngẫm lại "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 103: Ra Khỏi Vỏ!

Chương 103: Ra khỏi vỏ!

Phương Nam Tịch trong lòng khẽ giật mình, lập tức trở về nhớ lại trước đó mấy lần tại bao vây chặn đánh phía dưới chạy trốn tình huống.

Suy nghĩ kỹ một chút, Tưởng Hạo Thiên thân là Phương Hàn dưới tay tướng tài đắc lực, đã tiến vào tẩy tủy thay máu tình trạng, so với Tần Hổ đến cũng cao hơn ra một đoạn, đồng thời dưới tay hắn những kỵ sĩ này từng cái đồng dạng đều là gân cốt cùng vang lên giai đoạn hảo thủ, lại thêm nhân số ưu thế, nếu như không phải cố ý nhường, nhóm người mình là không thể nào lại nhiều lần cơ hồ không có bỏ ra thương vong gì liền chạy thoát.

Phương Nam Tịch ngẩng đầu lên, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phát động. Ánh mắt tiếp xúc phía dưới, sắc mặt của nàng trở nên bằng phẳng, bất quá vẫn như cũ châm chọc nói: "Chẳng lẽ ngươi dám chống lại Phương Hàn mệnh lệnh để cho ta bình yên về thành "

"Nhị công tử cùng ta có ơn tri ngộ." Tưởng Hạo Thiên tự nhiên không biết đang ánh mắt tiếp xúc hạ ý nghĩ của mình bị người phân tích một lần, hắn lắc đầu: "Ta cũng sẽ không vi phạm mệnh lệnh của hắn thả ngươi về thành."

"A" Phương Nam Tịch cười lạnh: "Tưởng Hạo Thiên, ngươi đến cùng muốn thế nào không muốn lải nhải bên trong dông dài, muốn

động thủ liền thử một lần đi."

Tưởng Hạo Thiên ánh mắt phức tạp, thật sâu nhìn về phía Phương Nam Tịch:

"Rời đi đi, tiểu thư. Rời đi đi!"

"Ngươi có ý tứ gì "

Phương Nam Tịch mày nhăn lại, Tưởng Hạo Thiên thì là tiếp tục nói ra:

"Rời đi Phương phủ, rời đi U Châu, đừng lại trở về. Ta không biết Tần Hổ bọn hắn xảy ra chuyện gì, nhưng là bây giờ tình huống ngươi chẳng lẽ không rõ ràng sao chuyện không thể làm. Tiểu thư, ngươi là đấu không lại Nhị công tử. Ta không biết Nhị công tử muốn từ trên người ngươi được cái gì, nhưng là ta không nguyện ý nhìn thấy ngươi có bất kỳ kết quả bi thảm."

Theo Tưởng Hạo Thiên, đã Phương Hàn quyết định đối với hắn tỷ tỷ này động thủ, liền đã hoàn toàn đã suy nghĩ kỹ tiền căn hậu quả. Người thiếu chủ này hắn theo bên người mấy năm này hắn thật sự là hiểu rất rõ, đã quyết định làm một chuyện nào đó, tất nhiên là một vòng chụp vòng này, sẽ không cho đối thủ bất luận cái gì cơ hội thở dốc.

Phương Nam Tịch hiện tại chẳng khác nào là người cô đơn, trong tay không có bất kỳ cái gì thẻ đánh bạc, nếu như không ly biệt quê hương lưu lạc thiên nhai, khó thoát trở thành Phương Hàn tù nhân vận mệnh.

Hắn cũng không biết vì cái gì Phương Hàn muốn lặng yên không tiếng động bắt hắn lại cái này người thân tỷ tỷ, nhưng là hắn không muốn suy nghĩ tượng Phương Nam Tịch tại bị móc ra tất cả bí mật về sau hạ tràng.

"Cao chạy xa bay, mai danh ẩn tích, đây chính là ngươi cho ta

đề nghị "

Đủ loại quá khứ đánh lên Phương Nam Tịch trong lòng phương, nàng cơ hồ cười ra nước mắt:

"Bởi vì Phương Hàn bá đạo cùng không từ thủ đoạn, ta làm tỷ tỷ của nàng không thể không mai danh ẩn tích lưu lạc thiên nhai, có nhà nhưng không thể trở về các ngươi liền không sợ phụ thân trở về từng cái từng cái bóp nát xương cốt của các ngươi sao "

"Tiểu thư, ngươi vẫn không rõ. Vô dụng, vô dụng."

Tưởng Hạo Thiên tầm mắt cúi thấp xuống nói ra:

"Nhị công tử thiên phú kinh người như vậy, hắn thậm chí có khả năng tại ba mươi tuổi trước đó bước vào võ đạo gia cấp độ, là nhất định tiếp nhận gia chủ vị trí nhân vật, chuyện này coi như lão gia biết, lại thế nào khả năng trách móc nặng nề hắn nhiều nhất bất quá là phạt giam lại thôi.

Ngược lại là tiểu thư ngươi, coi như xông phá trở ngại trùng trùng về tới Phương phủ vạch trần Nhị công tử, lại có thể như thế nào đây ngươi thử tưởng tượng Nhị công tử tại bị phạt qua đi lại sẽ làm sao đối phó ngươi đến lúc đó tỷ đệ ở giữa một điểm tình cảm cũng sẽ không có, ngươi bây giờ chính là một cái người cô đơn, làm sao có thể đấu qua được hắn cho nên ta mới nói vẫn là rời đi Phương phủ tốt."

"Về phần phần này chịu tội, ta sẽ tự mình đam hạ đến, tiểu thư, mời rời đi đi!"

Nghe Tưởng Hạo Thiên liên tiếp, Phương Nam Tịch ánh mắt băng lãnh, thật chặt nắm quyền, móng tay cơ hồ muốn đâm vào lòng bàn tay. Nửa ngày từng chữ từng chữ phun ra:

"Nếu như ta nhất định phải trở về đâu "

Tưởng Hạo Thiên thật sâu thở dài một cái: "Tiểu thư, hảo ý của ta ngươi vì cái gì liền không. . ."

Hắn vẫn chưa nói xong, Nhạc Bình Sinh thanh âm đã vang dội tại song phương trước người đất trống quanh quẩn, đánh gãy hắn:

"Ôn chuyện sự tình, liền đến nơi này đi!"

Tại mở miệng đồng thời hắn đã tung người xuống ngựa,

Cầm trong tay Tà Linh Ẩm Huyết Đao cứ như vậy hướng về Tưởng Hạo Thiên một phương nhân mã bước đi.

Ân người này muốn làm cái gì

Bên người hai mươi tên kỵ sĩ cùng nhau sững sờ, Tưởng Hạo Thiên nhìn thấy Nhạc Bình Sinh động tác, lông mày nhíu lại, không thể nín được cười:

"Tiểu thư, ngươi xem một chút ngươi bây giờ, bên người cứ như vậy một cái đáng thương một người, hắn muốn làm gì hắn có thể làm cái gì "

Nghé con mới đẻ không sợ cọp a phía sau hắn hai mươi tên kỵ sĩ rối loạn tưng bừng, toàn bộ phát ra nhẹ nhàng cười nhạo âm thanh, ánh mắt băng lãnh hờ hững đánh giá chậm rãi đi tới Nhạc Bình Sinh, không che giấu chút nào trong mắt trêu tức.

Hắn là muốn. . .

Phương Nam Tịch do dự một chút không có lên tiếng ngăn cản Nhạc Bình Sinh động tác, đứng ở lập tức không nói một lời, mộc mạc tay nhỏ chăm chú nắm lấy dây cương, khẩn trương nhìn xem Nhạc Bình Sinh bóng lưng.

Tưởng Hạo Thiên trên ngựa có chút không biết nên khóc hay cười nhìn xem Nhạc Bình Sinh từng bước từng bước đi tới, giống

như thương hại, giống như cảm thán nói ra:

"Người trẻ tuổi, ngươi muốn làm cái gì nhiệt huyết xông lên đầu sao nghe theo khuyến cáo của ta tranh thủ thời gian mang theo tiểu thư đi thôi, không muốn sai lầm, ngươi cho rằng dựa vào một bầu nhiệt huyết cùng một cây đao là được rồi. . ."

Bang lang!

Nhạc Bình Sinh không tiếp tục cùng người trước mắt nói nhảm! Âm u sắc trời dưới, từ cái hông của hắn, một vòng dữ dằn đao quang trái với lẽ thường phản xạ ra bỏng mắt quang huy, khắc sâu vào mỗi người con ngươi! Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại mao mao tế vũ ở trong hóa thành hư ảo, túc hạ hung hăng đạp mạnh, chấn động mặt đất, mang theo cái này xóa đao quang trào lên gào thét giống như lôi đình, tại hư không chợt sáng bên trong gào thét bắn ra mà đến!

Mông mông mưa phùn âm thanh bên trong, trường đao ra khỏi vỏ réo vang âm thanh áp đảo hết thảy. Thẳng đến cái này hung ác tới cực điểm đao quang từ con ngươi truyền lại đến đại não về sau, Tưởng Hạo Thiên cùng sau lưng một đám kỵ sĩ bên tai mới truyền đến không khí không chịu nổi gánh nặng tiếng nổ.

Tại Nhạc Bình Sinh đi qua quỹ tích ở trong mưa phùn cơ hồ đều không thể rơi xuống, màn mưa tại kịch liệt cương phong quét phía dưới, vậy mà không có rơi xuống đất, mà là hướng lên bầu trời bay lên, tạo thành một đạo thật dài như là hành lang khu vực chân không!

Mau!

Mau!

Mau!

Tưởng Hạo Thiên vừa mới lông tơ dựng đứng mà lên, cảm

giác nguy cơ đại tác thời điểm, đạo này đao quang liền đã đến trước mắt, hắn không kịp phát ra rống to, tại về thời gian cũng căn bản không cho phép hắn làm ra bất kỳ phản ứng nào! Hắn còn như vậy, sau lưng kỵ sĩ càng thêm không chịu nổi. Ngay tại sau một khắc

Xuy xuy xuy xuy xuy !

Đao quang phía dưới! Xếp thành một hàng hai mươi cưỡi ngựa thớt chân trước hết thảy bị một trảm mà đứt! Máu tươi trong nháy mắt phun tung toé, huyết tinh chi khí đập vào mặt, phương viên trong vòng mấy trượng hoàn toàn hóa thành máu tươi đầm lầy, hai mươi con ngựa tại bi thảm tê minh ở trong cùng nhau hướng phía trước ngã quỵ!

"Hí hí hii hi .... hi. "

Dưới thân ngựa phát ra rên rỉ, Tưởng Hạo Thiên còn tại sắc mặt hoàn toàn thay đổi bên trong, lập tức liền cảm giác dưới thân không còn, liền muốn té ngã trên đất! Hắn hoàn toàn không để ý tới người còn lại, xương sống Đại Long trong nháy mắt run run, cánh tay đặt tại trên lưng ngựa, thân thể mượn lực nhảy lên, tránh khỏi rơi vận mệnh. Hắn mà sau lưng kỵ sĩ có mấy cái thân thủ nhanh nhẹn tránh thoát, còn lại hết thảy đều mới ngã xuống đất, bị giãy dụa vặn vẹo ngựa áp đảo dưới thân thể!

"A! A!"

Đạp đạp!

Tưởng Hạo Thiên tại sau lưng kỵ sĩ tiếng kêu thảm thiết ở trong rơi xuống đất trong nháy mắt, sắc mặt xanh xám, gân xanh bạo phun tay phải đã cấp tốc tránh lên bên hông, đồng thời trong lòng phẫng phất kinh đào hải lãng:

Đây là người nào! Trên đời tại sao có thể có khủng bố như vậy

đao thuật!

Ông!

Tiếp theo trong nháy mắt, Tưởng Hạo Thiên thân thể lập tức cứng đờ. Đầu óc của hắn quy về trống không.

Kim thiết thanh minh thanh âm trong nháy mắt ngay tại bên tai không đủ ba tấc vang lên, một đạo thấu xương tới cực điểm um tùm hàn mang đã gác ở trên bờ vai hắn, để cả người hắn rùng mình, tay chân lạnh buốt.

Tưởng Hạo Thiên chật vật, từng chút từng chút quay đầu đi.

Bên người, đao phong về sau, mông mông mưa bụi ở trong. Nhạc Bình Sinh thân ảnh ở trên cao nhìn xuống, trong mắt không có bất kỳ cái gì cảm xúc, bình tĩnh nhìn hắn:

"Ngươi vừa rồi, nói cái gì "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 104: Uy Hiếp Càng Lớn Hơn!

Chương 104: Uy hiếp càng lớn hơn!

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, nếu như không phải Tưởng Hạo Thiên trước đó lời nói, hắn hiện tại chính là một người chết.

Trong không khí hơi nước tràn ngập, nồng đậm mùi huyết tinh thật lâu không cách nào tán đi. Tràng diện bên trên chỉ có ngựa tiếng rên rỉ liên tiếp liên tiếp không ngừng.

Thương thương thương !

Lúc này Tưởng Hạo Thiên sau lưng hai mươi tên kỵ sĩ đã toàn bộ từ dưới ngựa bò dậy, bá một thanh rút đao ra, như lâm đại địch đồng dạng gắt gao nhìn trước mắt Nhạc Bình Sinh thân ảnh đơn bạc, bọn hắn trên trán mồ hôi lạnh cùng nước mưa hỗn hợp có hướng xuống nhỏ xuống, yết hầu giống như là bị gắt gao bóp chặt đồng dạng nói không ra lời.

Cái này từng cái Võ sư dù cho người đông thế mạnh, binh giáp hoàn mỹ, tại thời khắc này cũng rất giống phía bên mình mới là thế đơn lực cô một phương, đối mặt vừa rồi một đao kia thời điểm thật giống như trên thân không mảnh vải, cái gì phòng hộ đều không có.

Bọn hắn toàn bộ không nhúc nhích, ánh mắt trực câu câu nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, hai mươi cái kỵ sĩ hầu kết ừng ực ừng ực vang. Miệng lớn nước miếng nuốt xuống đi, tay cầm đao run

rẩy không ngừng.

Vừa rồi người này một đao có bao nhanh không có người có cái rõ ràng phán đoán, thật giống như mới qua thời gian một cái nháy mắt, tọa hạ ngựa hết thảy bị chém đứt đùi ngựa. Nếu như mục tiêu của người này là đầu lâu của bọn hắn đâu

Mưa nhỏ tí tách tí tách rơi xuống, nghĩ tới chỗ này, Tưởng Hạo Thiên cùng tất cả Phương phủ kỵ sĩ toàn thân rét run, không rét mà run. Bạch hồng quán nhật, máu phun ra năm bước. Nói chính là bọn hắn hiện tại gặp phải tình huống. Cái này hai mươi cái kỵ sĩ liếc mắt nhìn nhau, nhưng không có một người động tác.

Trong lòng của bọn hắn không hiểu có một loại nguy cơ rất lớn cảm giác: Nếu ai dám động thủ, ai liền sẽ chết!

Nửa quỳ tại vũng bùn trong Tưởng Hạo Thiên không nhúc nhích tí nào, thanh âm khô khốc vô cùng:

"Các hạ hảo đao pháp, hảo đao pháp, ta Tưởng Hạo Thiên, không thể không phục!"

Nhạc Bình Sinh không nói gì, hắn cũng không có cái gì dễ nói. Một bên khác Phương Nam Tịch giờ phút này rung động trong lòng:

Lợi hại, lợi hại! Nguyên lai người này là một cái lợi hại như thế đao đạo cao thủ a

Hơn mười trượng bên ngoài, Phương Nam Tịch khiên động dây cương, đè xuống trong lòng cùng Tưởng Hạo Thiên đồng dạng chấn kinh, ruổi ngựa đi tới. Trong đầu vừa rồi đao quang quỹ tích trong đầu vung đi không được.

Phương Nam Tịch đến gần, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem Tưởng Hạo Thiên mở miệng nói ra:

"Tưởng Hạo Thiên, ngươi còn có lời gì nói ngươi cho rằng ngươi mang theo những này nhân mã liền có thể ngăn cản ta "

Tưởng Hạo Thiên ánh mắt đắng chát, cũng không dám vọng động. Lấy sau lưng người trẻ tuổi này kinh khủng đao thuật , bất kỳ cái gì một điểm vọng động cũng có thể sẽ cho hắn mang đến đầu một nơi thân một nẻo hậu quả, chậm rãi ngẩng đầu nói ra:

"Tiểu thư, tài nghệ không bằng người, ta không lời nào để nói."

Phương Nam Tịch nhìn chằm chằm Tưởng Hạo Thiên, cuối cùng chậm rãi nói ra: "Ác nô lấn chủ, ngươi nói ta nên xử trí như thế nào ngươi "

"Ác nô lấn chủ" nghe được từ ngữ này, Tưởng Hạo Thiên giống như là nhận lấy vũ nhục cực lớn, giận dữ giận dữ hét:

"Tiểu thư, ngươi cho rằng dựa vào cái này một vị cao thủ liền có thể lật bàn sao ta ngăn cản ngươi trở lại Phương phủ là vì tốt cho ngươi, ta dụng tâm lương khổ ngươi vì cái gì liền không rõ Nhị công tử trong tay nắm giữ lực lượng ngươi bản thân nhìn thấy chẳng qua là chỉ lân phiến trảo mà thôi! Ngươi có biết hay không ta Tưởng Hạo Thiên không muốn vi phạm bản tâm, đón lấy chuyện này chính là vì để ngươi không đến mức rơi vào cái thê thảm hạ tràng

Nhị công tử phái ta đến chẳng qua là muốn trắc nghiệm ta có hay không trung thành với hắn, lấy Nhị công tử giọt nước không lọt tâm tính lại thế nào khả năng biết rõ mẫu thân ngươi cùng ta có ân, mà hoàn toàn tin tưởng ta, không điều động người khác tay chúng ta chẳng qua là đánh trước trận mà thôi, chân chính nhân vật lợi hại còn tại đằng sau!

Coi như bên cạnh ngươi vị cao thủ này có thể giết chết ta, mang ngươi thoát khỏi vòng vây, đối mặt bọn hắn đến tiếp sau vây công, cũng muốn rơi vào cái lạc bại bỏ mình hạ tràng!

Ta Tưởng Hạo Thiên chính là ghi khắc mẫu thân ngươi ân tình, mới trăm phương ngàn kế từ Nhị công tử nơi đó tiếp xuống cái này cái cọc nhiệm vụ! Ta Tưởng Hạo Thiên không phải vong ân phụ nghĩa, không biết liêm sỉ Bạch Nhãn Lang!"

Tưởng Hạo Thiên tiếng rống giận dữ tại màn mưa bên trong quanh quẩn, Phương Nam Tịch biểu lộ không có biến hóa. Tại 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phía dưới, bất luận người nào ý tưởng chân thật đều không chỗ che thân,

Nàng tự nhiên có thể đoán được Tưởng Hạo Thiên nói tới đều là thật, sở dĩ nói như vậy, chính là vì từ trong miệng của hắn moi ra chút tình báo mà thôi.

"Ta Phương Nam Tịch không phải mặc người khi nhục người. Phương Hàn cho là ta là trên thớt thịt cá, liền muốn làm tốt cá chết lưới rách chuẩn bị."

Phương Nam Tịch nhàn nhạt nhìn xem hắn. Nàng làm sao có thể bởi vì Tưởng Hạo Thiên liền vứt bỏ hết thảy, làm một cái chó nhà có tang nàng thanh lãnh thanh âm truyền đến Tưởng Hạo Thiên trong lỗ tai:

"Ta không giết ngươi, ngươi tự giải quyết cho tốt đi."

Keng!

Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ. Xoay người rời đi. Cũng không để ý tới sau lưng Tưởng Hạo Thiên cùng một đám như lâm đại địch võ sĩ, tựa hồ không chút nào lo lắng Tưởng Hạo Thiên bạo khởi phản kích, tự mình trở mình lên ngựa.

Hai mươi cái kỵ sĩ nắm chặt trường đao hai mặt nhìn nhau, ai cũng không dám động thủ.

"Chờ một chút!"

Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch hai người đúng lúc giục ngựa rời đi, liền thấy Tưởng Hạo Thiên từ vũng bùn trên mặt đất đứng dậy, sắc mặt phức tạp nhìn về phía bọn hắn:

"Theo ta được biết, Nhị công tử dưới tay có hai cái vũ lực thập phần cường đại cao thủ đang vì hắn làm sự tình. Chân chính đại sự đều là từ hai người kia hoàn thành, từ ta phải biết chuyện này đến nay, phàm là Nhị công tử phân phó sự tình, liền không có hai người kia làm không được, các ngươi phải cẩn thận."

"A" Phương Nam Tịch tú khí lông mày khẽ động, hỏi: "Hai người kia là ai "

Tưởng Hạo Thiên do dự một chút, cuối cùng vẫn nói ra: "Là Tà Vương song tinh."

"Tà Vương song tinh" Phương Nam Tịch trong lòng bỗng nhiên nhảy một cái, lập tức truy vấn: "Làm sao có thể! Tà Vương song tinh thành danh đã lâu, làm sao có thể thay Phương Hàn làm việc "

"Sự thật chính là như thế, đây chính là ta vì cái gì trăm phương ngàn kế ngăn cản ngươi, muốn để ngươi từ bỏ về Phương phủ nguyên nhân." Tưởng Hạo Thiên đờ đẫn nói: "Có hai người tại, ngươi cơ hồ không có chút nào cơ hội."

Tưởng Hạo Thiên đi trở về đến đội ngũ của mình bên trong, hướng về Nhạc Bình Sinh chắp tay:

"Ta võ đạo tính không được cái gì, hai người kia thì là hoàn toàn khác biệt, tiểu thư ngươi mới hảo hảo suy tính một chút, sớm giống dự định đi. Đừng lại làm thiêu thân lao đầu vào lửa sự tình."

Phương Nam Tịch hít sâu một hơi, sắc mặt trầm ngưng, không nói gì nữa, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Chúng ta đi!"

Vó ngựa như bay, mưa bụi ở trong thân ảnh của hai người từ từ đi xa, Tưởng Hạo Thiên quay đầu nhìn thẳng cái này hơn hai mươi người kỵ sĩ:

"Ta biết chuyện này Nhị công tử tất nhiên sẽ biết, ta sẽ đích thân hướng hắn thỉnh tội!"

Có hai cái kỵ sĩ cúi đầu xuống không để lại dấu vết nhìn nhau một chút.

...

"Tà Vương song tinh là ai" hai người tại ngựa lao vùn vụt bên trong, Nhạc Bình Sinh nhìn thấy Phương Nam Tịch sắc mặt cực độ khó coi, mở miệng hỏi.

"Nếu như Tưởng Hạo Thiên nói tới là thật, như vậy phiền phức của chúng ta liền lớn!"

Phương Nam Tịch nhanh chóng mở miệng nói ra:

"Tà Vương song tinh là U Châu vùng này vô cùng có danh khí hai tên tán tu võ giả, không có ai biết hai người kia truyền thừa lai lịch. Bọn hắn đã từng làm xuống qua một kiện chuyện rất lớn. Chính là tại Xích Tiêu quân chưởng khống trong phạm vi thế lực ám sát qua một phó quân chủ!

Mặc dù không có thành công, nhưng là bọn hắn ám sát thế mà khiến cho cái này đạt tới võ đạo gia cảnh giới Xích Tiêu phó quân chủ bị thương không nhẹ, mà Tà Vương song tinh hai huynh đệ thì là toàn thân trở ra, chấn kinh toàn bộ U Châu!

Ai cũng không biết bọn hắn là thế nào làm được, đây cũng chính là hai người bọn họ danh hiệu tồn tại."

Trong mắt nàng y nguyên có cực độ không thể tưởng tượng nổi, tiếp tục nói ra:

"Hai người kia nghe nói khoảng cách võ đạo gia cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước, tựa hồ là bởi vì tu hành công pháp có chút thiếu hụt, mới khiến cho trăm ngày trúc cơ xông quan thất bại. Cao thủ như vậy làm sao có thể thay Phương Hàn làm việc hắn đến cùng cho hai cái này hung nhân cho phép điều kiện gì "

Nguy cơ rất lớn cảm giác đặt ở Phương Nam Tịch trong lòng. Bên người nàng Nhạc Bình Sinh mặc dù đao thuật kinh người, đối đầu Tà Vương song tinh một người trong đó tình huống dưới có lẽ còn có thể quần nhau. Nhưng là Tà Vương song tinh uy danh truyền bá, chính là hai người sắc bén hợp kích chi thuật. Theo Phương Nam Tịch, tại lấy một địch hai tình huống dưới, Nhạc Bình Sinh cơ hồ không có chút nào phần thắng.

Trăm ngày trúc cơ xông quan thất bại võ giả a

Nhạc Bình Sinh trong lòng suy nghĩ. Cùng Phương Nam Tịch nguy cơ cấp bách cảm thụ khác biệt, tại tiếng gió rít gào bên trong, trong mắt của hắn lại tràn đầy thật sâu chờ mong.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 105: Tiểu Nhân Vật!

Chương 105: Tiểu nhân vật!

U Châu, Trọng Thạch thành.

Phương phủ làm Trọng Thạch thành thế gia môn phiệt, chiếm diện tích mấy ngàn mét vuông, khí tượng khoáng đạt, mạ vàng đồng ngói, rường cột chạm trổ, Xích Trụ nhô lên, các loại kiến trúc đấu củng giao thoa, trên trăm cái người hầu nghênh đón lặp đi lặp lại, một phái tráng lệ, thịnh vượng tới cực điểm cảnh tượng.

Một cái quần áo lộng lẫy thanh niên nam tử, mày kiếm mắt sáng, khuôn mặt anh tuấn, ngay tại trong lương đình cùng đối diện một mỹ mạo nữ tử đánh cờ.

Hai người này thân ở đình nghỉ mát, mái cong đấu củng, cùng cảnh sắc chung quanh liền thành một khối. Giả sơn trùng trùng điệp điệp, cho người cảm giác, tựa như là tại thật trên núi du lãm, sinh động như thật.

"Phương Hàn biểu ca, " nữ tử kia mở miệng, thanh âm êm tai: "Ta nghe nói Nam tịch tiểu thư đạt được Biên Hoang có Luyện Huyết Huyền Binh tài liệu tin tức, đã mang theo hộ vệ xuất phát muốn vào tay tay cho đại bá chúc thọ, chuyện này ngươi nghe nói a "

"Như Huyên biểu muội, ngươi chừng nào thì đối nàng chú ý tới tới "

Phương Hàn mang trên mặt như mộc xuân phong tiếu dung, một bộ trọc thế giai công tử bộ dáng nói ra:

"Ta vị tỷ tỷ này dạng này hiếu thuận mà hữu tâm, ta cũng là mười phần kính nể. Dù sao nàng một cái thế gia tiểu thư cùng một đám thô bỉ hộ vệ trưởng đồ bôn ba, viễn phó Biên Hoang, không phải người bình thường có thể làm được."

Nghe được Phương Hàn ngữ khí nhàn nhạt, mang theo mỉa mai, Mục Như Huyên không khỏi hé miệng mà cười: "Biểu ca, ngươi truyền đi cũng không tốt nghe. Ngươi nói Nam tịch tiểu thư nàng có thể đắc thủ a "

"Ai biết được" Phương Hàn trên mặt giống như cười mà không phải cười, nhẹ nhàng rơi xuống một tử nói ra: "Ta vị tỷ tỷ này nhọc lòng, nên sẽ là trời không phụ người có lòng đi."

"Nhị công tử!"

Đang lúc hai người từng câu từng chữ trò chuyện với nhau thời điểm, một cái võ sĩ vội vã đi tới, xa xa kêu nhỏ một tiếng.

Mục Như Huyên bất đắc dĩ phàn nàn: "Biểu ca ngươi thật là bận bịu, đánh cờ còn muốn xử lý nhiều chuyện như vậy."

Phương Hàn áy náy đối Mục Như Huyên cười cười: "Biểu muội, chờ một lát ta một hồi, ta rất nhanh liền.

Phương Hàn đi ra đình nghỉ mát, nhìn về phía mình tâm phúc Hoành Nghị, hỏi: "Sự tình gì "

Hoành Nghị lập tức xông tới, hạ giọng báo cáo:

"Công tử, dự liệu của ngươi không có sai, đoạn đường này Tưởng Hạo Thiên xác thực không quả quyết, căn bản không có ra tay độc ác. Tiểu thư bên kia không biết xảy ra chuyện gì, Tần Hổ bọn hắn một nhóm mười hai người toàn bộ không thấy bóng dáng,

mà là xuất hiện một cái rất trẻ trung võ giả hộ vệ hắn. Cái này mới xuất hiện hộ vệ cũng là một cái rất lợi hại đao pháp cao thủ, vừa đối mặt hạ liền khống chế được Tưởng Hạo Thiên."

"Vừa đối mặt liền khống chế được Tưởng Hạo Thiên" Phương Hàn lông mày giương lên, cảm thấy mười phần thú vị: "Tuổi trẻ đao pháp cao thủ như thế có chút ý tứ."

Hoành Nghị tiếp tục nói ra: "Cái này tuổi trẻ đao khách cùng U Châu bất kỳ một cái nào có danh tiếng dùng đao cao thủ thanh niên đều không khớp, hẳn không phải là U Châu địa giới bên trên nhân vật, rất có thể là tiểu thư tại trở về trên đường đi chiêu mộ."

"Tưởng Hạo Thiên đây là diễn trò làm nguyên bộ, ngay cả mình da mặt cũng không cần a loại tiểu nhân vật này đến từ chỗ nào ta căn bản không quan tâm."

Phương Hàn phất tay áo mỉm cười nói:

"Bất quá Tần Hổ những người này biến mất ta ngược lại thật ra cảm thấy rất thú vị. Bọn hắn những người kia không phải luôn luôn đối ta tỷ tỷ này trung thành tuyệt đối a làm sao tại nửa đường bên trên từ bỏ tỷ tỷ của ta, bắt đầu tham sống sợ chết đi lên "

Cái gì cao thủ trẻ tuổi, cái gì một chiêu chế địch, tại Phương Hàn trong lòng bất quá là Tưởng Hạo Thiên giả vờ giả vịt, ý đồ kiếm cớ giấu diếm được hắn trò xiếc thôi. Hắn ngược lại đối Tần Hổ bọn người biến mất không còn tăm tích sự tình cực cảm thấy hứng thú.

"Vấn đề này ta cũng trăm mối vẫn không có cách giải." Hoành Nghị một bộ khó có thể lý giải được dáng vẻ: "Hai lần trước chặn đường Tưởng Hạo Thiên đều chỉ là tại làm bộ dáng, Tần Hổ một phương cũng cơ hồ chưa từng xuất hiện thương vong gì, mà tại Nam Dương trấn lần thứ ba chặn đường, Tần Hổ bọn hắn bọn người liền đã không thấy bóng dáng, đến cùng xảy ra chuyện gì "

"Chuyện này không cần lại mảnh cứu." Phương Hàn chậm rãi nói ra: "Tà Vương song tinh hai người bọn họ đã khởi hành , chờ ta thân ái tỷ tỷ rơi xuống trong tay ta thời điểm hỏi lại nàng tốt.

"

"Rõ!" Hoành Nghị khẽ khom người, do dự nói: "Nhị công tử, cái kia. . . Tưởng Hạo Thiên hắn là xử trí như thế nào "

"Hắn không phải ngay tại trên đường trở về a" Phương Hàn ánh mắt hờ hững, nói ra: "Lấy lá gan của hắn còn chưa tới dám trực tiếp phản bội chạy trốn tình trạng. Chờ hắn trở lại hẵng nói đi."

"Công tử, Phủ chủ đại nhân gần đây liền muốn trở về, Tưởng Hạo Thiên từ trước đến nay là hắn tương đối quan tâm một cái, ta lo lắng. . ."

"Ngươi tại xin tha cho hắn "

Phương Hàn giống như cười mà không phải cười ánh mắt đóng đinh ở Hoành Nghị trên mặt:

"Hai người các ngươi đều là không cha không mẹ một thân một mình tiến vào bên ta phủ, ngươi cùng hắn quan hệ cá nhân mười phần không tệ đi. Ngươi có phải hay không cho là ta không biết "

"Không dám lừa gạt Nhị công tử!"

Phương Hàn thanh âm đàm thoại mây trôi nước chảy, lại làm cho Hoành Nghị mồ hôi lạnh chảy ròng ròng. Hắn quá rõ ràng trước mắt vị nhị thiếu gia này tâm tính cùng thủ đoạn. Hắn sợ hãi cúi đầu xuống nói ra:

"Thuộc hạ không dám có tư tâm, đều là từ Nhị thiếu gia bên này góc độ cân nhắc, xác thực Phủ chủ hắn. . ."

"Tốt, "

Phương Hàn tựa hồ rất hài lòng Hoành Nghị phản ứng, nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái nói ra:

"Ta cũng không vấn tội ý tứ. Giữa các ngươi quan hệ cá nhân ta sẽ không can thiệp. Tưởng Hạo Thiên dù sao cũng là một cái hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, cứ như vậy giết quá mức đáng tiếc, phụ thân hắn cũng sẽ răn dạy ta. Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Nếu như dưới tay người toàn bộ đều học hắn, ở trước mặt một bộ đằng sau một bộ, ta còn thế nào làm sự tình "

Nhìn thấy Hoành Nghị một bộ nơm nớp lo sợ bộ dáng, Phương Hàn không thể nín được cười:

"Bất quá tại phái Tưởng Hạo Thiên ra ngoài chấp hành nhiệm vụ này thời điểm ta liền sớm có đoán trước. Ta đã thất vọng, lại thưởng thức. Hoành Nghị, ngươi biết là vì cái gì sao "

Hoành Nghị nghĩ nghĩ, hồi đáp: "Nhị thiếu gia nói là Tưởng Hạo Thiên người này nhớ tình cũ, không phải một cái vong ân phụ nghĩa Bạch Nhãn Lang "

Phương Hàn tán thưởng gật gật đầu, nhẹ nhàng phất tay áo, vân đạm phong khinh thanh âm đàm thoại lại hiển lộ ra không thể nghi ngờ bá đạo:

"Chính là bởi vì điểm này, ta mới lưu hắn một cái mạng! Bằng không mà nói lá mặt lá trái, làm hỏng đại sự của ta, chuyện này làm sao có thể cứ như vậy thật đơn giản đi qua liền xem như phụ thân ngăn cản, ta cũng nhất định biết lấy mạng của hắn!"

"Nhị công tử nhân nghĩa!" Hoành Nghị thật sâu cúi đầu xuống nói ra: "Ta nghĩ Tưởng Hạo Thiên nhất định biết phát ra từ nội tâm cảm kích Nhị công tử, "

"Tốt, ngươi đi xuống đi!" Nghe Hoành Nghị lấy lòng, Phương

Hàn từ chối cho ý kiến khoát tay chặn lại. Quay người đi trở về đình nghỉ mát.

"Thế nào biểu ca" Mục Như Huyên ánh mắt như sóng nước, ngẩng đầu lên mỉm cười nhìn về phía Phương Hàn: "Xảy ra chuyện gì a "

"Nào có cái gì sự tình "

Phương Hàn ngồi xuống, nhẹ nhàng cảm thán nói:

"Một đầu không nghe lời chó cùng một cái không biết từ nơi nào đụng tới tiểu nhân vật mà thôi."

Mục Như Huyên ánh mắt hơi sáng, rơi xuống một tử nói ra: "Biểu ca ngươi cũng phải cẩn thận, tiểu nhân vật nhóm thường thường có thể làm ra cử động kinh người, bọn hắn nếu là chó cùng rứt giậu thế nhưng là sẽ tới chỗ cắn loạn đâu."

Phương Hàn cười ha ha một tiếng: "Như Huyên biểu muội, ai bảo đưa cho ngươi những cái này "

Mục Như Huyên hé miệng cười một tiếng: "Biểu ca ngươi không cần quản những cái này, tiểu nhân vật nhóm không có một cái nào là kẻ ngu, bọn hắn có lúc thiếu chính là như vậy một cái kỳ ngộ mà thôi, Tưởng Hạo Thiên không phải liền là ví dụ tốt nhất a

Ta nghe nói hắn tại nhập phủ trước đó bất quá là bên đường một tên ăn mày nhỏ, nếu như không phải Nhị bá mẫu hảo tâm, hắn sao có thể có cơ hội tiếp xúc võ đạo chính là mượn cơ hội này hắn mới có thể xông thẳng mà lên, thành bá phụ xem trọng bồi dưỡng tướng tài."

"Tiểu nhân vật liền nên có tiểu nhân vật tư thái."

Phương Hàn thì là lắc đầu, nhẹ nhàng cười một tiếng:

"Đáng tiếc bọn hắn thường thường cũng đều không hiểu đến đạo lý này. Đều nói làm người lưu một tuyến ngày sau dễ nói chuyện, đáng tiếc bên ta phủ không có cái này truyền thống, ta liền phải đem người bức đến tuyệt lộ, không lưu chỗ trống. Chó cùng rứt giậu, ta ngược lại muốn xem xem làm sao cái nóng nảy phá vỡ luật "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 106: Mai Phục!

Chương 106: Mai phục!

Mưa dầm liên miên đã liên tục rơi xuống hai ngày, không có chút nào ngừng ý tứ.

Tiếng vó ngựa trận trận, Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch phóng ngựa một đường lao vụt trước khi đến Trọng Thạch thành con đường phía trên. Thật dày mây đen bao phủ, rộng lượng trên quan đạo một mảnh vũng bùn, vó ngựa bay lên phía dưới văng tứ phía. Lúc này là xuân hạ giao tế, phương viên mấy trăm dặm rừng cây càng phát ra rậm rạp, cỏ tranh như kiếm, hao bồng đầy đất.

Dạng này trong núi gập ghềnh con đường, vốn là không dễ dàng phi ngựa. Nhưng là Phương Nam Tịch cậy vào tinh xảo kỵ thuật, lại là đi được vô cùng nhẹ nhõm.

Hai con ngựa chân bụng vó ngựa đều trùm lên vải bông xà cạp, khiến cho bụi gai treo sẽ không treo tổn thương đùi ngựa.

Mà lại vải bông buộc trên đùi mặt còn bôi lên hùng hoàng, cây kim ngân cùng dược liệu chế biến chất lỏng, dọc đường xà hạt con kiến cùng độc trùng không nhưng cái khó lấy cắn thủng, mà lại ngửi được cái kia mùi liền sẽ bay mau tránh né đi.

Làm xuống cái này một hệ liệt chuẩn bị, tự nhiên là Phương Nam Tịch.

Hai người lúc đầu nếu như toàn lực đi đường có thể tại hôm qua trước khi trời tối đến Trọng Thạch thành, chỉ bất quá Tà Vương song tinh tồn tại giống như là một đạo mây đen trĩu nặng đặt ở Phương Nam Tịch trong lòng, dù cho đã tận mắt bên cạnh Nhạc Bình Sinh cao siêu đao thuật, Phương Nam Tịch vẫn là cực kỳ khẩn trương, không cách nào trầm tĩnh lại.

Chỉ bất quá Phương phủ, nàng nhất định phải về.

Bắc Hoang thành trì cùng Nhạc Bình Sinh kiếp trước cổ đại thành trì, tại ban đêm thời điểm đều sẽ đóng cửa thành, ban đêm chui vào tự nhiên không làm được.

Hai người bọn họ tại mấy trăm dặm mặt khác một chỗ thành trấn dừng lại nghỉ dưỡng sức một đêm, đồng thời hai người thay hình đổi dạng, trang phục một phen. Phương Nam Tịch hiện tại một bộ nam nhân cách ăn mặc, để cho người ta khó mà nhận ra là một cái dung mạo thanh lệ thế gia môn phiệt tiểu thư.

Cao tốc chạy mang theo gió lớn thổi lên áo bào, Nhạc Bình Sinh thì là híp mắt lại. Hiện tại hắn cùng Phương Nam Tịch tựa như ôm cây đợi thỏ trong con thỏ, Phương Hàn nhân mã chỉ cần tại Trọng Thạch thành phải qua trên đường chờ đợi là được rồi.

Mà lấy Phương Nam Tịch bọn hắn lại nhiều lần đều bị truy kích đến tình huống tới nói, Phương Hàn một phương nhãn tuyến đông đảo, xác thực vô khổng bất nhập, căn bản khó mà đào thoát đuổi bắt. Theo Nhạc Bình Sinh, mặc dù Phương Nam Tịch thay hình đổi dạng đã làm một ít ngụy trang, chỉ sợ vẫn là không gạt được những người này.

Cảnh sắc chung quanh cực tốc từ hai bên lướt qua, Nhạc Bình Sinh trong lòng lại dâng lên cảm khái. Tại không đến hai tháng trước đó, hắn vẫn là một cái phổ phổ thông thông đào vong quân sĩ, đảo mắt đã qua đã thân phụ không phải người vũ lực, mặc kệ là tâm tính bên trên hay là thân thể bên trên đều phát sinh biến hóa

nghiêng trời lệch đất.

Phương Nam Tịch chuyện này kết về sau, hắn liền lập tức tiến về Vân Châu phong hoa thành Chân Võ Đạo tổng bộ. Cũng may cái này hai đại châu lẫn nhau giáp giới, khoảng cách không tính quá mức xa xôi, ước chừng khoảng cách ba, bốn ngàn dặm. Nếu có một nhóm tốt nhất ngựa tốt, đại khái năm sáu ngày thời gian liền có thể đến.

Giờ phút này hắn đã có thể tính là tiến vào Trung Vực phạm vi bên trong, bọn hắn trước đó dừng lại cải tiến tòa thành trì kia đã hiển lộ ra hoàn toàn khác với Biên Hoang cằn cỗi khu vực hùng vĩ khí tượng.

Tại Bắc Ngô thành, kiến trúc cao nhất cũng bất quá Nhạc Bình Sinh kiếp trước ba bốn tầng lầu cao như vậy mà thôi. Mà tới được Trung Vực phạm vi thành trấn, các loại lầu các đài tạ, cao đường nhà cao cửa rộng tầng tầng lớp lớp, cũng không biết lấy nơi này kỹ thuật kiến trúc là thế nào làm được.

Nhạc Bình Sinh chưa từng thấy qua Bắc Hoang hoàn chỉnh địa đồ. Bất quá Trung Vực mười Cửu Châu, lấy suy đoán của hắn vẻn vẹn là toàn bộ Bắc Hoang diện tích liền muốn vượt qua kiếp trước toàn bộ Châu Á diện tích. Bất quá Bắc Hoang ngược lại là cùng kiếp trước quốc gia phương tây đồng dạng hoang vắng, phần lớn đều là nghèo nàn, không thích hợp người ở lại khu vực.

Mười vạn vạn nhân khẩu, đoán chừng đại bộ phận đều tụ tập tại giống như vậy khí hậu, tài nguyên tương đối phong phú khu vực. Đây cũng chính là Trung Vực phồn thịnh, làm cho người hướng tới nguyên nhân. Chỉ sợ đây chính là bởi vì Bắc Hoang phần lớn thổ địa nghèo nàn, không có giá trị quá lớn, tân triều mới không có liều lĩnh phát động chiến tranh. Nếu như Bắc Hoang phần lớn thổ địa phì nhiêu lại tài nguyên phong phú lời nói, kết quả là rất khó nói.

"Phía trước hẳn là thanh phong sườn núi. Cái này thanh phong sườn núi có năm mươi dặm, tứ phía đều là rừng cây, thâm sơn rừng rậm, phải cẩn thận một điểm, bất quá hạ thanh phong sườn núi, còn có năm trăm dặm liền đến Trọng Thạch thành."

Chạy vội bên trong,

Phương Nam Tịch mở miệng hướng Nhạc Bình Sinh giải thích đồng thời, phía trước quan đạo thời gian dần trôi qua không có, biến hóa thành đường nhỏ, đồng thời cũng xuất hiện một mảng lớn đen nghịt không thấy giới hạn rừng cây, một đầu cũng không rộng rãi đường đất, thẳng tắp luồn vào trong rừng cây.

Tình huống như vậy, hai người đều giảm tốc dừng lại.

Đây là Phương Nam Tịch không có đi nối thẳng Trọng Thạch thành đại đạo, ngược lại là chọn lựa một đầu luẩn quẩn đường xa, đồng thời bởi vì địa hình phức tạp có rất ít người từ nơi này đi đường nhỏ.

Phương Nam Tịch nhìn một chút trước mắt đen nghịt một chút nhìn không thấy bờ rừng cây, còn có rừng cây kéo lên đi vào đường nhỏ, đột nhiên nhảy xuống ngựa.

"Ừ" Nhạc Bình Sinh cũng đưa mắt trông về phía xa, trên ngựa quan sát, cười hạ:

"Cái này thanh phong sườn núi, núi cao rừng rậm, bên trong âm trầm, bất quá đây chỉ có đầu này đạo thông hướng Trọng Thạch thành, con đường này có thể tránh đi Phương Hàn nhãn tuyến a ta nhìn trong này không có cái gì cường đạo giặc cướp đi."

Nhạc Bình Sinh một mặt nói, một mặt thầm nghĩ lên kiếp trước các loại truyền hình điện ảnh bên trong, giống như vậy rừng cây, núi đồi, đường nhỏ, đều là Lương Sơn hảo hán dạng này cường đạo giặc cướp ẩn hiện.

"Con đường này Tần thúc dẫn ta đi qua một lần, coi như ẩn nấp, Phương Hàn nhãn tuyến hẳn là bố không đến nơi này. Về phần các lộ thổ phỉ, sơn trại ta cũng biết một chút, mà con đường này hành thương người cơ hồ rất ít từ nơi này qua. Lại thêm Võ Đạo Liên Minh nghiêm khắc đả kích, các loại đạo phỉ tại Trung Vực nam bộ vùng này là cực ít xuất hiện, đại đa số đều tụ tập tại bắc bộ một vùng."

Phương Nam Tịch cũng không phải là mảnh mai thế gia tiểu thư chỉ biết là cầm kỳ thư họa, đối với cái này tin tức nàng đều hiểu rõ tại tâm.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hai người hai ngựa, dắt dây thừng nhảy lên, liền lên thanh phong sườn núi, tiến vào trong rừng cây. Bởi vì địa hình phức tạp trở ngại, tốc độ của hai người cũng giảm bớt rất nhiều.

Nhạc Bình Sinh ngồi trên lưng ngựa, chạy trước thanh phong sườn núi, một đường đi hơn mười dặm, hai bên rừng càng ngày càng rậm rạp, mặc dù là giữa ban ngày, nhưng là bởi vì ngày mưa dầm khí nguyên nhân, lại thêm bị hai bên đường đại thụ che trời lá cây ngăn trở tia sáng, có thể nói là âm u khắp chốn.

Tiến vào loại hoàn cảnh này, tinh thần của hắn toàn bộ điều động lắng nghe bốn phía động tĩnh. Bất quá đều là tinh tế hạt mưa nhỏ xuống trên lá cây tiếng va đập, ồn ào một mảnh.

"Trên đường đi cũng không có xảy ra chuyện gì." Phương Nam Tịch nhìn chung quanh đồng thời, thở dài một hơi.

Ân

Nhạc Bình Sinh mí mắt đột nhiên nhảy một cái.

Ngay tại Phương Nam Tịch vừa dứt lời, một cỗ huyết tinh, tàn khốc, lừng lẫy sát cơ bỗng nhiên bao phủ hai người toàn thân.

Phương Nam Tịch lông tơ lập tức dựng thẳng lên, thật giống như một đầu âm lãnh rắn độc leo lên trong lòng!

GRÀO!

Nhạc Bình Sinh bên người rừng cây bên trong, bỗng nhiên bộc phát ra một đạo sắc bén tới cực điểm khí tức, một đạo u ám, quỷ dị huyết sắc phong mang, du tẩu phiêu hốt, trong nháy mắt chém đến Nhạc Bình Sinh trước mắt!

Mặt khác một bên! Nương theo lấy một cỗ ác phong đánh tới, từ Phương Nam Tịch bên tay trái, một đạo hắc ảnh đồng dạng mang theo âm trầm đáng sợ khí tức, cơ hồ là tại thanh âm truyền ra đồng thời, liền đạt tới Phương Nam Tịch bên người!

Cái bóng đen này cánh tay mở rộng, năm ngón tay mở ra, xé rách không khí, giống như che khuất bầu trời, một thanh hướng về Phương Nam Tịch chộp tới!

Tại cấp tốc cuồng phong bên trong, một đạo sâu kín thanh âm khàn khàn bay vào hai người trong lỗ tai:

"Phương tiểu thư, vội vã đi nơi nào "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 107: Giao Phong!

Chương 107: Giao phong!

Keng! Hoả tinh bạo tung tóe!

Tùy thời duy trì cảnh giác Nhạc Bình Sinh tốc độ cũng không chậm, khoảnh khắc trước đó bên hông đao quang bạo khởi trảm tại đối diện đột kích phong mang phía trên!

Cái này bỗng nhiên đột kích hai người tựa hồ có cao siêu che giấu khí tức kỹ xảo, lấy Nhạc Bình Sinh viễn siêu thường nhân cao siêu cảm giác, thẳng đến bạo khởi một khắc này, hắn mới phát giác ra được.

Tiếng kim thiết chạm nhau vang lên một khắc này, Nhạc Bình Sinh tại trong chớp mắt thấy rõ, đột kích người cầm trong tay một thanh tạo hình quỷ dị loan đao, trên thân đao che kín quỷ dị hoa văn, yêu dị phi thường.

"Hí hí hii hi .... hi. !"

Đại lực phía dưới, Nhạc Bình Sinh thân thể vững như bàn thạch, tọa hạ ngựa lại bỗng nhiên chấn kinh, điên cuồng gia tốc vọt lên phía trước ra ngoài!

Động vật tâm tư so với người đơn thuần, cho nên một chút cảm giác nguy hiểm so với người muốn linh mẫn gấp trăm lần, tỉ như trên mặt đất chấn, sóng thần cùng tai nạn tiến đến trước đó,

đều có thể sớm cảm giác được, chớ nói chi là người ra địch ý.

Người tập kích này một đao phía dưới, mang theo thâm trầm nhất ác ý, Nhạc Bình Sinh tọa hạ con ngựa lập tức liền không nhận khống chế của hắn, chạy hết tốc lực ra ngoài.

"Ân "

Nước bùn vẩy ra, lực phản chấn phía dưới một cước rơi xuống đất, quay đầu nhìn về phía bỗng nhiên vọt ra ngoài Nhạc Bình Sinh, tập kích người trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn. Tựa hồ đối với chính mình một đao phía dưới tấc công không xây cảm thấy có chút khó tin.

Cùng lúc đó, Phương Nam Tịch bên kia liền hô một tiếng kêu sợ hãi cũng không kịp phát ra, liền bị một đạo khác bóng người một thanh cầm nã! Một con sắt thép rèn đúc bàn tay bắt lấy đầu vai của nàng, một cỗ quỷ dị khí kình đâm vào Phương Nam Tịch toàn thân, để nàng lăng không không thể động đậy!

Chỉ có Phương Nam Tịch tọa hạ ngựa giống như là không phát giác gì, vẫn như cũ tự mình đi theo tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh về sau chạy hết tốc lực ra ngoài. Đầu này đường nhỏ cành lá rậm rạp, một người hai ngựa cơ hồ chớp mắt liền khó tìm tung tích.

Quả nhiên, liền ngay cả người này cũng không đáng tin cậy a

Lúc này, toàn thân căn bản là không có cách động đậy Phương Nam Tịch đã thấy Nhạc Bình Sinh phóng ngựa đi xa thân ảnh, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Trên thực tế nàng bản thân lựa chọn đi đầu này người khác biết rất ít tiểu đạo chính là ôm lòng chờ may mắn tình, nhưng là mắt thấy Nhạc Bình Sinh vậy mà không chút nào phản kháng liền chạy đi, thậm chí không hề quay lại đầu đến xem chính mình một chút, đáy lòng của nàng vẫn là dâng lên thật sâu tuyệt vọng.

Giờ phút này một cỗ quỷ dị khí kình tại nàng quanh thân lưu thoán, truyền đến cực độ đau đớn không nói, cũng căn bản không cách nào khống chế thân thể của mình. Đối với nàng tới nói, so với trên thân thể thống khổ tra tấn, loại này bị toàn thế giới chỗ vứt bỏ cảm thụ muốn thống khổ hơn gấp một vạn lần!

"Lão nhị, ngươi đang làm cái gì "

Bắt được Phương Nam Tịch đạo nhân ảnh kia tựa hồ đồng dạng không nghĩ tới đồng bạn thế mà lại thất thủ, phát ra không thể tưởng tượng nổi cười nhạo âm thanh:

"Ngươi đây là nghĩ đập mất hai chúng ta người chiêu bài "

Thất thủ võ giả dáng người trung đẳng, mang trên mặt một đạo thật dài mặt sẹo, ánh mắt lộ ra hung thú giống như tàn nhẫn quang mang, híp mắt lại, cười lạnh nói:

"Tiểu tử này rất tà môn, cũng đủ cơ linh. Bất quá hắn chạy không được!"

Cùng Nhạc Bình Sinh giao thủ một chiêu cái thân ảnh kia xoay tay phải lại, chuôi này quỷ dị loan đao biến mất không thấy gì nữa, không biết đi nơi nào, đồng thời dưới chân mặt đất chấn động, tuôn ra một cái hố cạn, bóng người đã biến mất ngay tại chỗ, chỉ để lại nhẹ nhàng một câu trong không khí quanh quẩn:

"Lập tức quay lại, ta đi đem tiểu tử kia đầu người mang tới, miễn cho Phương Hàn nói chúng ta xuất công không xuất lực!"

Phương Nam Tịch cực kỳ tuyệt vọng bên trong, gắt gao nhìn chằm chằm bắt nàng người gương mặt, miệng bên trong khó nhọc nói: "Tà Vương song tinh ngươi là lão đại Kiều Sơn cái kia là đệ đệ ngươi Kiều Mộc "

"Phương tiểu thư thế mà biết chúng ta liền huynh đệ tục danh "

Kiều Sơn một bộ màu đồng cổ gương mặt, một đôi như chuông đồng con mắt, có một chút ngoài ý muốn. Hắn rõ ràng là một bộ lưng hùm vai gấu, sát khí bức người bộ dáng, lại làm ra một cái buồn cười nho nhã lễ độ tư thái đến:

"Đây đều là trên đường các bằng hữu nâng đỡ, cái này khiến hai huynh đệ chúng ta thực sự không thắng sợ hãi a."

Phương Nam Tịch cười thảm một tiếng, không để ý đến Kiều Sơn làm bộ làm tịch: "Phương Hàn rốt cuộc xảy ra cái dạng gì giá đất mã,

Các ngươi mới thay hắn làm việc "

"Phương tiểu thư nghe ngóng cái này làm cái gì" Kiều Sơn ánh mắt chuyển qua Phương Nam Tịch không có chút huyết sắc nào thanh lệ trên mặt, giống như cười mà không phải cười nhìn xem nàng: "Nam tịch tiểu thư muốn xúi giục huynh đệ chúng ta hai người, mở ra cao hơn bảng giá "

Đang lúc Phương Nam Tịch dấy lên hi vọng chuẩn bị muốn mở miệng thời điểm, Kiều Sơn đã vô tình cười khẩy nói: "Nam tịch tiểu thư, không muốn lãng phí miệng lưỡi, bằng ngươi là ra không dậy nổi cái giá tiền này!"

"Bất quá nói đến Nam tịch tiểu thư, hộ vệ của ngươi nhóm cả đám đều mười phần thú vị a, ta được đến tin tức nói đầu tiên là ngươi từ Phương phủ mang ra hộ vệ tập thể biến mất, hiện tại ngươi cái này không biết từ nơi nào chiêu mộ tiểu tử lại bỏ xuống ngươi chạy trốn, hai huynh đệ chúng ta còn tưởng rằng hắn là nhân vật lợi hại gì đâu, ánh mắt của ngươi thật sự là quá kém! Ha ha ha ha ha!"

Tại Kiều Sơn trong tiếng cười điên dại, Phương Nam Tịch mặt không có chút máu, hung hăng cắn răng.

. . .

Chạy vội bên trong, trên lưng ngựa, Nhạc Bình Sinh khuôn mặt trấn tĩnh. Trong điện quang hỏa thạch hắn đã suy nghĩ kỹ càng hết thảy.

Hắn tự nhiên không phải là muốn chạy trốn, chỉ bất quá thuận thế mà làm, phòng ngừa tao ngộ hai người vây công. Từ trong lúc xuất thủ có thể thấy được hai người này võ đạo mười phần cao minh, cùng Tưởng Hạo Thiên một đoàn người hoàn toàn không thể so sánh nổi. Phương Nam Tịch đã rơi vào địch thủ, hắn dừng lại tại nguyên chỗ hai người này giao thủ khắp nơi đều là bó tay chân, rời đi là vì tìm kiếm phá cục cơ hội.

Cũng may trở lại quan sát bên trong, địch nhân đúng như là hắn suy nghĩ, chỉ có một người truy kích tới. Sau lưng Kiều Mộc toàn lực chạy phía dưới so với ngựa tốc độ càng phải nhanh, giữa hai người khoảng cách nhanh chóng rút ngắn.

Nếu như là đơn thuần giao thủ quyết đấu, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không sợ cùng Tà Vương song tinh hai người vây công, chỉ bất quá đám bọn hắn hai người lớn tiếng doạ người, nắm bắt thời cơ thực sự quá tốt, Phương Nam Tịch trong nháy mắt bị khống chế. Hiện tại hắn cờ kém một chiêu, giải cứu ra Phương Nam Tịch mới là hàng đầu mục đích.

"Xuy!"

Thẳng đến chạy ra ngoài hơn một dặm xa, xác định không có một cái khác kẻ tập kích đi theo, sau lưng Kiều Mộc thân ảnh như là huyễn ảnh cấp tốc tới gần thời điểm, Nhạc Bình Sinh kéo mạnh dây cương, quay đầu ngựa lại, thúc vào bụng ngựa, ngự ngựa đón nhận đạo này quỷ mị giống như thân ảnh.

"A lá gan không nhỏ!"

Kiều Mộc bạo cướp ở trong chú ý tới Nhạc Bình Sinh động tác, hoàn toàn không nghĩ tới cái này thừa cơ chạy trốn tiểu tử thế mà còn dám quay người phản kích, âm tàn trên mặt cười khinh bỉ, cực tốc chạy vội ở trong cánh tay co rụt lại, một vòng âm trầm quang mang trong nháy mắt xuất hiện ở trên tay!

Coong!

Một bên khác, đao quang từ vỏ đao ở trong trút xuống, Nhạc Bình Sinh ngự ngựa đánh thẳng tới, trăm bước khoảng cách, nhảy lên đoạt ra! Phát ra một tiếng xuyên kim liệt thạch thét dài, một chiêu không có chút nào coi trọng Lực Phách Hoa Sơn, đao quang bổ xuống. Thẳng đến Kiều Mộc!

Quả nhiên vừa rồi chẳng qua là trùng hợp mà thôi a

Kiều Mộc đột nhiên một tiếng quát lớn, bốn phía khí lưu tuân theo thanh âm của hắn chấn động. Thưa thớt hạt mưa đều cải biến phương hướng, hắn vậy mà không lùi mà tiến tới. Một bước hông tới. Đón Nhạc Bình Sinh Địa Đao ánh sáng, trên tay loan đao vung lên, thân đao lôi ra liên tiếp thoáng qua liền mất yếu ớt tàn ảnh, trực kích Nhạc Bình Sinh ngực!

Kiều Mộc là trăm ngày xông quan giai đoạn đại cao thủ, mà lại kinh nghiệm võ đạo ở xa Nhạc Bình Sinh phía trên. Mặc dù Nhạc Bình Sinh mượn xung kích chi thế, lại có ở trên cao nhìn xuống ưu thế, nhưng là hắn nhưng trong nháy mắt liền nhìn thấy Nhạc Bình Sinh sơ hở chỗ, loại này bổ ngang chém dọc thô kệch chiêu pháp để trong lòng của hắn không khỏi cười lạnh không thôi.

Kiều Mộc tu tập sát pháp 【 Vô Ảnh Tuyệt 】, đi là cực điểm tốc độ, cực điểm tinh xảo biến hóa con đường. Hắn hoàn toàn không có ngươi tới ta đi, từng chiêu một thử ý tứ, tựa hồ đối với vừa rồi thất thủ hết sức bất mãn, vừa mới đối mặt liền thi triển ra nhất kích tất sát thủ đoạn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 108: Thừa Dịp Ngươi Bệnh!

Chương 108: Thừa dịp ngươi bệnh!

Không khí rít lên bên trong, một vòng u ám um tùm u mang tựa hồ so thanh âm còn nhanh hơn, đã xuất hiện đến Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn! Kiều Sơn thân thể nhẹ nhàng động tác, thật giống như quỷ mị đồng dạng vô ảnh vô hình, trong nháy mắt đã lẻn đến Nhạc Bình Sinh trước người!

Đây là bực nào võ đạo

Cùng Ứng Tông Đạo cuộc chiến đấu kia hoàn toàn khác biệt, trận này đao thuật ở giữa giao phong, so với lúc ấy tay không tấc sắt quyền quyền đến thịt chiến đấu càng thêm hiểm ác. Một cái sơ sẩy, chính là đầu một nơi thân một nẻo hạ tràng!

Mà Nhạc Bình Sinh tại đột nhiên, thu động tác, trên tay Địa Đao nhất chuyển, đao quang giữa trời sắp vỡ! Lại là một đạo thủy ngân giống như đao quang cắt chém mà ra!

Tà Linh Ẩm Huyết Đao trong tất cả linh năng dự trữ tại cùng Ám Bộ đặc khiển đội trong chiến đấu đã thiêu đốt hầu như không còn, trước mắt Kiều Mộc đao thuật đi là tinh xảo quỷ dị con đường, cùng Nhạc Bình Sinh đại lớn đập hoàn toàn khác biệt.

Chuôi này loan đao xu thế tấn mãnh quỷ dị tới cực điểm, thẳng đến Nhạc Bình Sinh cổ họng. Mặc dù tại thanh thế bên trên có thể nói là ảm đạm không ánh sáng, lặng yên không một tiếng

động, nhưng là tính sát thương bên trên đồng dạng hung ác vô cùng.

Đối mặt dạng này một chiêu thức quỷ dị hung ác võ giả tới nói, để mà tổn thương đổi tổn thương đấu pháp chiến đấu cực kỳ nguy hiểm, một cái sơ sẩy thân thể liền có thể thiếu một bộ phận.

Mà Nhạc Bình Sinh cũng chưa từng có thử qua tại đầu lâu của mình bị chém rụng về sau có hay không còn có thể đón về.

Bang lang! Hoả tinh bạo tạc!

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh đao quang nhấc lên, một đầu hung ác giao long tựa hồ từ dưới chân đề lên, quấn quanh quanh thân. Trong chớp nhoáng này biến chiêu. Vung đao chi thuần thục, tựa như là trải qua muôn vàn phỏng đoán, ấp ủ tới cực điểm, bỗng nhiên phát ra địa. So vừa rồi một đao kia, càng thêm hung mãnh!

Nhạc Bình Sinh một đao kia thi triển mà ra, thanh thế kinh người. Kiều Mộc cho dù là một đao cắt Đoạn Nhạc Bình Sinh cổ, chính mình cũng sẽ bị Ẩm Huyết Đao loạn đao phân thây, tuyệt đối tìm không thấy một khối hoàn chỉnh thịt ngon.

Liền xem như một cái võ đạo gia ở đây, đứng đấy bất động, tay không tấc sắt, đón đỡ Nhạc Bình Sinh một đao kia, hạ tràng cũng tuyệt đối thê thảm. Lấy chính mình trở thành một đoàn thịt nát đại giới, đổi lấy đồng quy vu tận hạ tràng, coi như Kiều Mộc như thế nào hung ác, cũng là không chịu.

"Cái này còn giống điểm bộ dáng!"

Trái lại Kiều Mộc, mặt không đổi sắc cười ha ha một tiếng, đối mặt Nhạc Bình Sinh cái này một chợt biến chiêu, thế mà còn là không tránh không né, tay phải ngay tiếp theo loan đao không hề có đạo lý hất lên, đánh tới Nhạc Bình Sinh đao phong! Tứ chi của

hắn hóa thành nhuyễn tiên đồng dạng tồn tại, thân thể đột nhiên vặn vẹo, đồng thời tay trái nhanh như thiểm điện, hướng về Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn một chỉ điểm ra!

Không sai, Kiều Mộc thân thể giờ phút này tựa như rắn, phát sinh cực độ bất khả tư nghị vặn vẹo, toàn thân xương cốt giống như biến mất, chỉ còn lại mềm dẻo cơ bắp, cả người chân chính hóa thành hung ác mãng xà, quấn quanh mà lên!

Bí truyền võ đạo: 【 Xà Cốt Cầu Long 】!

Kiều Mộc tu hành môn này bí truyền võ đạo, có thể câu thông mở ra đoán cốt, khúc ngọc, mực nguyên, Tuyền Cơ, thất xuất, cùng chuyển, huyết tráng, phản nghiêm, ti hồn cùng chín đại mệnh khiếu, đang luyện thành về sau, quanh thân xương cốt tại phát động môn võ học này thời điểm liền sẽ hóa thành nhuyễn ngọc đồng dạng tồn tại, cực đoan mềm dẻo, có thể làm ra đủ loại trái với lẽ thường động tác.

Đồng thời da của hắn mặt ngoài lấy khí cảm giác hình thành như là vảy rắn đồng dạng đặc biệt phòng hộ, có thể làm cho lợi khí phách trảm tổn thương trên phạm vi lớn giảm xuống.

Giờ phút này Kiều Mộc làn da hiện ra một loại đen nhánh màu mực, hắn một đôi mắt lại có vẻ có chút âm trầm u ám, con ngươi bỗng nhiên co vào, thế mà hóa thành tà khí dạt dào dựng thẳng đồng!

Mang theo trào phúng thần sắc dựng thẳng đồng đôi mắt, khiến cho khí chất của hắn có mười phần quỷ dị, để cho người ta nhìn không thấu, giống như quỷ quái, giống như yêu ma, căn bản không giống một nhân loại.

Kiều Mộc một cái tay, nhanh như thiểm điện! Đã nhanh đụng chạm đến Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn, chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, là có thể đem người xương sườn tính cả nội tạng

chấn vỡ, liền xem như Nhạc Bình Sinh thể chất vượt xa khỏi thường nhân, tại dạng này một chút khoảng cách gần thiếp thân đập nện hạ cũng sẽ lập tức trọng thương!

Nhạc Bình Sinh căn bản không có dự liệu được Kiều Mộc tập sát sẽ phát sinh biến hóa như thế.

Suy nghĩ một chút một người thân thể bỗng nhiên trở nên giống rắn đồng dạng vặn vẹo quấn quanh, đây là cỡ nào không thể tưởng tượng

Nhưng mà,

Khiếp sợ cảm xúc tại trong mắt chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh động tác nhưng không có bất kỳ dừng lại:

"Chính là đang chờ ngươi đến!"

Nhạc Bình Sinh chính là đang chờ đợi Kiều Mộc thiếp thân đến gần cơ hội! Đao trong tay của hắn phong cùng Kiều Mộc tạo hình quỷ dị loan đao giao kích ngay miệng, tại Kiều Mộc roi giống như cánh tay như đồng du rồng chạy tới trước đó, trong cơ thể của hắn mười tám cái mệnh khiếu điên cuồng chấn động, tựa như là nuốt vào lượng lớn không khí, lồng ngực bỗng nhiên nâng lên, tại Kiều Mộc trái tim trùng điệp nhảy một cái ở trong ——

Rống!

Hư không lóe lên! Một đạo bạch khí ngưng tụ thành tuyến, cuồn cuộn như sấm, trong nháy mắt từ Nhạc Bình Sinh trong miệng bắn ra!

Tại mười tám cái mệnh khiếu tuần hoàn cộng hưởng kích phát phía dưới, đạo này bạch tuyến nhanh như đạn! Một tiếng ầm vang! Đạo này khí chi lôi đình tại Kiều Mộc sắc mặt cuồng biến lại bất lực trốn tránh bên trong, tại bộ ngực hắn giữa trời kịch liệt bạo tạc! Kinh thiên động địa kinh khủng sóng âm trong nháy mắt

bộc phát!

Bí truyền võ đạo: 【 Băng Thần Tinh Trùng 】!

Ông!

Cùng lúc đó, phương viên mười trượng bên trong rơi xuống giọt mưa bị mãnh liệt chấn động sóng âm tiếp tục không ngừng chấn vỡ, phân giải, tạo thành một cỗ nồng đậm sương trắng! Theo khí sét nổ tung cùng cuồn cuộn sóng âm bộc phát, hai bên đường cành lá hết thảy bị cỗ này đột khởi cuồng phong hung hăng áp đảo, quét thất linh bát lạc!

"A! A! Đây là. . . !"

Kiều Mộc lập tức liền phát ra kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết!

Kiều Mộc tựa như là một cái bị đánh trúng bảy tấc rắn độc, đột nhiên rơi xuống ngã xuống đất, tại đại não cùng lồng ngực truyền đến cực độ giữa sự thống khổ, mãng xà đồng dạng thân thể vặn vẹo thành một đoàn!

Đạo này khí sét đụng vào bộ ngực hắn đột nhiên nổ tung, xương ngực vỡ ra đồng thời, một cỗ hung mãnh chấn kình lấy ngực làm trung tâm truyền khắp Kiều Mộc toàn thân! Lấy Nhạc Bình Sinh trước mắt thể năng kích phát môn này võ đạo cơ hồ đạt đến yếu hóa bản tân triều mảnh vỡ hỏa lôi hiệu quả!

Ngoại trừ vật lý bên trên đả kích bên ngoài, chân chính để Kiều Mộc khó mà ngăn cản là kịch liệt tinh thần chấn động! Kiều Mộc hắn tu tập 【 Xà Cốt Cầu Long 】 là rèn luyện thân thể võ đạo, đối với lợi khí phách trảm có thể phòng ngự, bị lệch, lại không cách nào chống cự Nhạc Bình Sinh khoảng cách gần như vậy hạ thổ khí như lôi vật chất cùng trên tinh thần song trọng đả kích!

Tại Bắc Ngô thành thời điểm, Xích Luyện Pháp Vương có thể nói chính là chết tại Nhạc Bình Sinh một chiêu này phía dưới. Vẻn vẹn lấy cảnh giới võ đạo đi lên nói, Kiều Mộc tu vi so với Ứng Tông Đạo đến còn phải kém hơn một chút, lại thế nào khả năng ngăn cản

Đối mặt với Kiều Mộc giãy dụa gào thét, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khốc liệt, thân đao chấn động, đao thức bị lệch, ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, một bổ mà xuống!

Một đao kia vung ra, thiên địa tựa hồ biến sắc.

Tại cùng Ám Bộ đặc khiển đội cái kia một trận mạo hiểm chém giết bên trong, lợi dụng linh năng thiêu đốt liên tục thi triển【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】về sau, khiến cho Nhạc Bình Sinh hiện tại sử dụng môn này sát pháp thời điểm, độ thuần thục cùng uy lực đều có tương đương tăng lên.

Nhạc Bình Sinh giống như là một cái mang theo băng lãnh tử vong chi thần, trong nháy mắt giáng lâm đến nhân gian, phá hủy hết thảy.

Hàn quang dập dờn bên trong, chiếu rọi ra Nhạc Bình Sinh dưới chân Kiều Mộc chấn kinh, vặn vẹo, thống khổ khuôn mặt.

Phốc! Một đao chém giết!

Một cánh tay liên tiếp loan đao trong tay tung bay, huyết vũ phiêu tán rơi rụng.

Kiều Mộc cánh tay , liên đới lấy nửa cái bả vai, bị Ẩm Huyết Đao cắt đậu hũ đồng dạng vẩy đoạn, tại trong mưa cao cao ném đi. Mùi máu tươi xông vào mũi!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 108.1 : Tay Cụt!

Chương 108: Tay cụt!

Không khí rít lên bên trong, một vòng u ám um tùm u mang tựa hồ so thanh âm còn nhanh hơn, đã xuất hiện đến Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn! Kiều Sơn thân thể nhẹ nhàng động tác, thật giống như quỷ mị đồng dạng vô ảnh vô hình, trong nháy mắt đã lẻn đến Nhạc Bình Sinh trước người!

Đây là bực nào võ đạo

Cùng Ứng Tông Đạo cuộc chiến đấu kia hoàn toàn khác biệt, trận này đao thuật ở giữa giao phong, so với lúc ấy tay không tấc sắt quyền quyền đến thịt chiến đấu càng thêm hiểm ác. Một cái sơ sẩy, chính là đầu một nơi thân một nẻo hạ tràng!

Mà Nhạc Bình Sinh tại đột nhiên, thu động tác, trên tay Địa Đao nhất chuyển, đao quang giữa trời sắp vỡ! Lại là một đạo thủy ngân giống như đao quang cắt chém mà ra!

Tà Linh Ẩm Huyết Đao trong tất cả linh năng dự trữ tại cùng Ám Bộ đặc khiển đội trong chiến đấu đã thiêu đốt hầu như không còn, trước mắt Kiều Mộc đao thuật đi là tinh xảo quỷ dị con đường, cùng Nhạc Bình Sinh đại lớn đập hoàn toàn khác biệt.

Chuôi này loan đao xu thế tấn mãnh quỷ dị tới cực điểm, thẳng đến Nhạc Bình Sinh cổ họng. Mặc dù tại thanh thế bên trên có thể nói là ảm đạm không ánh sáng, lặng yên không một tiếng

động, nhưng là tính sát thương bên trên đồng dạng hung ác vô cùng.

Đối mặt dạng này một chiêu thức quỷ dị hung ác võ giả tới nói, để mà tổn thương đổi tổn thương đấu pháp chiến đấu cực kỳ nguy hiểm, một cái sơ sẩy thân thể liền có thể thiếu một bộ phận.

Mà Nhạc Bình Sinh cũng chưa từng có thử qua tại đầu lâu của mình bị chém rụng về sau có hay không còn có thể đón về.

Bang lang! Hoả tinh bạo tạc!

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh đao quang nhấc lên, một đầu hung ác giao long tựa hồ từ dưới chân đề lên, quấn quanh quanh thân. Trong chớp nhoáng này biến chiêu. Vung đao chi thuần thục, tựa như là trải qua muôn vàn phỏng đoán, ấp ủ tới cực điểm, bỗng nhiên phát ra địa. So vừa rồi một đao kia, càng thêm hung mãnh!

Nhạc Bình Sinh một đao kia thi triển mà ra, thanh thế kinh người. Kiều Mộc cho dù là một đao cắt Đoạn Nhạc Bình Sinh cổ, chính mình cũng sẽ bị Ẩm Huyết Đao loạn đao phân thây, tuyệt đối tìm không thấy một khối hoàn chỉnh thịt ngon.

Liền xem như một cái võ đạo gia ở đây, đứng đấy bất động, tay không tấc sắt, đón đỡ Nhạc Bình Sinh một đao kia, hạ tràng cũng tuyệt đối thê thảm. Lấy chính mình trở thành một đoàn thịt nát đại giới, đổi lấy đồng quy vu tận hạ tràng, coi như Kiều Mộc như thế nào hung ác, cũng là không chịu.

"Cái này còn giống điểm bộ dáng!"

Trái lại Kiều Mộc, mặt không đổi sắc cười ha ha một tiếng, đối mặt Nhạc Bình Sinh cái này một chợt biến chiêu, thế mà còn là không tránh không né, tay phải ngay tiếp theo loan đao không hề có đạo lý hất lên, đánh tới Nhạc Bình Sinh đao phong! Tứ chi của

hắn hóa thành nhuyễn tiên đồng dạng tồn tại, thân thể đột nhiên vặn vẹo, đồng thời tay trái nhanh như thiểm điện, hướng về Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn một chỉ điểm ra!

Không sai, Kiều Mộc thân thể giờ phút này tựa như rắn, phát sinh cực độ bất khả tư nghị vặn vẹo, toàn thân xương cốt giống như biến mất, chỉ còn lại mềm dẻo cơ bắp, cả người chân chính hóa thành hung ác mãng xà, quấn quanh mà lên!

Bí truyền võ đạo: 【 Xà Cốt Cầu Long 】!

Kiều Mộc tu hành môn này bí truyền võ đạo, có thể câu thông mở ra đoán cốt, khúc ngọc, mặc nguyên, tuyền cơ, thất xuất, cùng chuyển, huyết tráng, phản nghiêm, ti hồn cùng chín đại mệnh khiếu, đang luyện thành về sau, quanh thân xương cốt tại phát động môn võ học này thời điểm liền sẽ hóa thành nhuyễn ngọc đồng dạng tồn tại, cực đoan mềm dẻo, có thể làm ra đủ loại trái với lẽ thường động tác.

Đồng thời da của hắn mặt ngoài lấy khí cảm giác hình thành như là vảy rắn đồng dạng đặc biệt phòng hộ, có thể làm cho lợi khí phách trảm tổn thương trên phạm vi lớn giảm xuống.

Giờ phút này Kiều Mộc làn da hiện ra một loại đen nhánh màu mực, hắn một đôi mắt lại có vẻ có chút âm trầm u ám, con ngươi bỗng nhiên co vào, thế mà hóa thành tà khí dạt dào dựng thẳng đồng!

Mang theo trào phúng thần sắc dựng thẳng đồng đôi mắt, khiến cho khí chất của hắn có mười phần quỷ dị, để cho người ta nhìn không thấu, giống như quỷ quái, giống như yêu ma, căn bản không giống một nhân loại.

Kiều Mộc một cái tay, nhanh như thiểm điện! Đã nhanh đụng chạm đến Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn, chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, là có thể đem người xương sườn tính cả nội tạng

chấn vỡ, liền xem như Nhạc Bình Sinh thể chất vượt xa khỏi thường nhân, tại dạng này một chút khoảng cách gần thiếp thân đập nện hạ cũng sẽ lập tức trọng thương!

Nhạc Bình Sinh căn bản không có dự liệu được Kiều Mộc tập sát sẽ phát sinh biến hóa như thế.

Suy nghĩ một chút một người thân thể bỗng nhiên trở nên giống rắn đồng dạng vặn vẹo quấn quanh, đây là cỡ nào không thể tưởng tượng

Nhưng mà,

Khiếp sợ cảm xúc tại trong mắt chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh động tác nhưng không có bất kỳ dừng lại:

"Chính là đang chờ ngươi đến!"

Nhạc Bình Sinh chính là đang chờ đợi Kiều Mộc thiếp thân đến gần cơ hội! Đao trong tay của hắn phong cùng Kiều Mộc tạo hình quỷ dị loan đao giao kích ngay miệng, tại Kiều Mộc roi giống như cánh tay như đồng du rồng chạy tới trước đó, trong cơ thể của hắn mười tám cái mệnh khiếu điên cuồng chấn động, tựa như là nuốt vào lượng lớn không khí, lồng ngực bỗng nhiên nâng lên, tại Kiều Mộc trái tim trùng điệp nhảy một cái ở trong ——

Rống!

Hư không lóe lên! Một đạo bạch khí ngưng tụ thành tuyến, cuồn cuộn như sấm, trong nháy mắt từ Nhạc Bình Sinh trong miệng bắn ra!

Tại mười tám cái mệnh khiếu tuần hoàn cộng hưởng kích phát phía dưới, đạo này bạch tuyến nhanh như đạn! Một tiếng ầm vang! Đạo này khí chi lôi đình tại Kiều Mộc sắc mặt cuồng biến lại bất lực trốn tránh bên trong, tại bộ ngực hắn giữa trời kịch liệt bạo tạc! Kinh thiên động địa kinh khủng sóng âm trong nháy mắt

bộc phát!

Bí truyền võ đạo: 【 Băng Thần Tinh Trùng 】!

Ông!

Cùng lúc đó, phương viên mười trượng bên trong rơi xuống giọt mưa bị mãnh liệt chấn động sóng âm tiếp tục không ngừng chấn vỡ, phân giải, tạo thành một cỗ nồng đậm sương trắng! Theo khí sét nổ tung cùng cuồn cuộn sóng âm bộc phát, hai bên đường cành lá hết thảy bị cỗ này đột khởi cuồng phong hung hăng áp đảo, quét thất linh bát lạc!

"A! A! Đây là. . . !"

Kiều Mộc lập tức liền phát ra kinh thiên động địa tiếng kêu thảm thiết!

Kiều Mộc tựa như là một cái bị đánh trúng bảy tấc rắn độc, đột nhiên rơi xuống ngã xuống đất, tại đại não cùng lồng ngực truyền đến cực độ giữa sự thống khổ, mãng xà đồng dạng thân thể vặn vẹo thành một đoàn!

Đạo này khí sét đụng vào bộ ngực hắn đột nhiên nổ tung, xương ngực vỡ ra đồng thời, một cỗ hung mãnh chấn kình lấy ngực làm trung tâm truyền khắp Kiều Mộc toàn thân! Lấy Nhạc Bình Sinh trước mắt thể năng kích phát môn này võ đạo cơ hồ đạt đến yếu hóa bản tân triều mảnh vỡ hỏa lôi hiệu quả!

Ngoại trừ vật lý bên trên đả kích bên ngoài, chân chính để Kiều Mộc khó mà ngăn cản là kịch liệt tinh thần chấn động! Kiều Mộc hắn tu tập 【 Xà Cốt Cầu Long 】 là rèn luyện thân thể võ đạo, đối với lợi khí phách trảm có thể phòng ngự, bị lệch, lại không cách nào chống cự Nhạc Bình Sinh khoảng cách gần như vậy hạ thổ khí như lôi vật chất cùng trên tinh thần song trọng đả kích!

Tại Bắc Ngô thành thời điểm, Xích Luyện Pháp Vương có thể nói chính là chết tại Nhạc Bình Sinh một chiêu này phía dưới. Vẻn vẹn lấy cảnh giới võ đạo đi lên nói, Kiều Mộc tu vi so với Ứng Tông Đạo đến còn phải kém hơn một chút, lại thế nào khả năng ngăn cản

Đối mặt với Kiều Mộc giãy dụa gào thét, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khốc liệt, thân đao chấn động, đao thức bị lệch, ngồi ngay ngắn ở trên lưng ngựa, một bổ mà xuống!

Một đao kia vung ra, thiên địa tựa hồ biến sắc.

Tại cùng Ám Bộ đặc khiển đội cái kia một trận mạo hiểm chém giết bên trong, lợi dụng linh năng thiêu đốt liên tục thi triển【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】về sau, khiến cho Nhạc Bình Sinh hiện tại sử dụng môn này sát pháp thời điểm, độ thuần thục cùng uy lực đều có tương đương tăng lên.

Nhạc Bình Sinh giống như là một cái mang theo băng lãnh tử vong chi thần, trong nháy mắt giáng lâm đến nhân gian, phá hủy hết thảy.

Hàn quang dập dờn bên trong, chiếu rọi ra Nhạc Bình Sinh dưới chân Kiều Mộc chấn kinh, vặn vẹo, thống khổ khuôn mặt.

Phốc! Một đao chém giết!

Một cánh tay liên tiếp loan đao trong tay tung bay, huyết vũ phiêu tán rơi rụng.

Kiều Mộc cánh tay , liên đới lấy nửa cái bả vai, bị Ẩm Huyết Đao cắt đậu hũ đồng dạng vẩy đoạn, tại trong mưa cao cao ném đi. Mùi máu tươi xông vào mũi!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 109: Ngươi Cứu Hay Là Không Cứu

Chương 109: Ngươi cứu hay là không cứu

Thổ khí như lôi! Làm sao có thể!

Bỗng nhiên bị chém đứt một tay, đau đớn kịch liệt cùng huyết dịch từ vết thương dâng trào cảm giác ngược lại để Kiều Mộc đầu não tỉnh táo thêm một chút.

Tà Linh Ẩm Huyết Đao đao phong phía trên, một điểm Huyết Ngân, từ trên thân đao rãnh máu chảy xuôi xuống dưới, nhỏ xuống tới mặt đất, đao vẫn như cũ là trơn bóng như mới, càng thêm lấp lánh, không có nhiễm phải một điểm Huyết Ngân.

Nhạc Bình Sinh nhíu mày.

Lúc đầu một đao kia thẳng đến Kiều Mộc yết hầu mà đi, nhưng mà Kiều Mộc tựa hồ là đang đầu đau muốn nứt ở trong cảm thấy đại nạn lâm đầu, trong chớp mắt ráng chống đỡ lấy vặn vẹo thân thể, cả người giống như là lò xo đồng dạng cùng dán vũng bùn mặt đất vọt ra ngoài.

Một đao kia bị Kiều Mộc thân thể mặt ngoài hình thành đặc biệt khí kình phòng hộ ngăn lại cản bị lệch, cuối cùng chỉ chém rụng hắn toàn bộ cánh tay phải. Lấy Tà Linh Ẩm Huyết Đao tại trải qua thời gian dài linh năng uẩn dưỡng sắc bén trình độ tới nói, đây là mười phần không thể tưởng tượng nổi.

"Chủ quan! Chủ quan! Người này, nhất định phải cùng đại ca hợp lực mới có thể giết chết hắn a!"

Miễn cưỡng thoát ra mười bước xa khoảng cách, vô biên hối hận dâng lên trái tim, bóng ma tử vong bao phủ, trong đầu một mảnh thống khổ cùng hỗn độn Kiều Mộc cắn chặt hàm răng, tuyệt không dám buông lỏng. Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, lúc đầu ra sức đánh chó rơi xuống nước, trong nháy mắt biến thành so với hắn còn hung ác, so với hắn còn ác hung nhân!

Giờ phút này, hắn vì hắn chủ quan cùng cuồng vọng bỏ ra trả giá nặng nề.

"Chạy trở về! Nếu không nhất định biết chết a!"

Kiều Mộc động tác không ngừng, trong lòng điên cuồng gào thét, tại đầu vai của hắn máu tươi không muốn mạng hắt vẫy ra, cơ hồ đều có thể từ khía cạnh nhìn thấy sâm sâm gãy xương. Hắn thể lực theo máu tươi dâng trào càng thêm giảm xuống, lại thêm ngực cùng trên tinh thần gặp trọng thương cùng sau lưng Nhạc Bình Sinh hùng hổ dọa người, có thể nói là mạng sống như treo trên sợi tóc.

Cũng may hắn tu tập bí truyền võ đạo đối với bộ phận cơ thịt lực khống chế hết sức kinh người, đầu vai cơ bắp co lên, khống chế huyết dịch xói mòn. Sẽ không giống người bình thường như thế nhận thương tổn như vậy liền lập tức tử vong.

Một đao qua đi, Nhạc Bình Sinh cũng không có chút dừng lại, cũng không có chút nào kinh ngạc vì cái gì Kiều Mộc lợi hại như vậy, hắn chấn động thân đao, hai chân khẽ kẹp, ngựa thế nhất chuyển, soạt một chút nhảy vọt mà lên, dưới hông ngựa trực tiếp nhảy qua mười bước khoảng cách, từ không trung hung hăng hướng Kiều Mộc đè ép xuống!

Lâm không bạo ép! Một hai ngàn cân thân ngựa thể, tăng thêm

nhảy vọt va chạm lực lượng, Kiều Mộc 【 Xà Cốt Cầu Long 】 đối dạng này va chạm đả kích đều không có hiệu quả gì.

Nhạc Bình Sinh thi triển một chiêu này, chính là thừa dịp Kiều Mộc trọng thương khó mà tránh né, khí tức không ăn khớp đứng không, một chút đoạt giết!

Ác phong trận trận, thời khắc này Kiều Mộc căn bản không dám quay đầu làm bất kỳ ngăn cản cùng dừng lại, Nhạc Bình Sinh không có lưu cho hắn mảy may cơ hội thở dốc, liên tiếp sát chiêu ép Kiều Mộc như là chó nhà có tang đồng dạng mệt mỏi!

Kiều Mộc duy nhất có thể làm, chính là trốn!

Thế là, hắn chỉ có lại lóe lên! Toàn bộ thân hình du động, một đạo uốn lượn quỹ tích trong nháy mắt xuất hiện ở mặt đất, bất quá lần này vết tích ở giữa khoảng cách, chỉ có không đến mười bước khoảng cách, hiện ra Kiều Mộc liên hoàn thi triển, khí lực có chỗ suy kiệt.

Oanh!

Dưới hông ngựa hung hăng rơi trên mặt đất, giống như đạn pháo, đem nện đến chấn động không thôi, nước bùn như sóng triều dâng lên, mười bước bên trong, không nhìn thấy bất cứ người nào.

Trong chớp mắt, mãng xà du động đồng dạng quỹ tích sinh trưởng hướng về phía mười bước có hơn, bọt nước đồng thời hạ xuống xong, Kiều Mộc thân thể, cũng xuất hiện ở mười bước có hơn, hoàn toàn né tránh qua đao thế, ai cũng không biết, hắn tại thiên la địa võng đao thế trước mặt, là thế nào thoát thân đi ra.

Nhạc Bình Sinh ngồi ngựa vừa rơi xuống đất, cầm đao thân thể đột nhiên vọt tới, xuyên thấu qua đầy trời bắn tung tóe lên nước bùn, dùng suy nghĩ xa xa khóa chặt Kiều Mộc, lần nữa một

đao, lấy lôi quang bắn ra tốc độ, tấn mãnh tuyệt luân chém giết tới!

Xuống ngựa chém giết!

Vừa mới mấy chiêu biến hóa, Nhạc Bình Sinh bức lui Kiều Mộc, lấy ngựa va chạm, khiến cho Kiều Mộc liều mạng né tránh, sau đó trong nháy mắt xuống ngựa chém giết, chính là đang tiêu hao Kiều Mộc thể lực! Mà chính mình tích súc ở lực lượng, chiếm hết tiên cơ.

Hiện tại xuống ngựa chém giết là một kích cuối cùng!

Ầm ầm! Bắn tung tóe lên nước bùn còn chưa rơi xuống,

Tại Nhạc Bình Sinh dưới chân phát lực phía dưới, vũng bùn mặt đất lại lần nữa nhấc lên sóng thần cuồn cuộn dòng lũ màn che! Đây là uy thế cỡ nào

Sau một khắc! Nhạc Bình Sinh thân ảnh đánh vỡ màn che, vội xông mà ra, đao quang bao lại Kiều Mộc!

Phốc một tiếng! Lại là một cánh tay ném đi!

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết lại lần nữa tại rừng rậm ở trong quanh quẩn, Kiều Mộc may mắn tại cái này vạn phần nguy cấp trước mắt, kích phát tất cả tiềm lực. Ngay tại chỗ bỗng nhiên lăn mình một cái, mang theo mảng lớn vũng bùn, sau đó rắn trườn đồng dạng luồn lên, mới lấy bỏ ra một cánh tay đại giới đào thoát tính mệnh.

Lúc này Kiều Mộc, hoảng sợ muôn dạng, nước bùn cùng tự thân máu tươi hỗn hợp lại cùng nhau, hiển nhiên một cái lệ quỷ. Hắn nơi nào còn có trước đó bộ kia nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng

Tại hắn tao ngộ từ lúc chào đời tới nay lớn nhất sợ hãi cùng giữa sự thống khổ, đang dần dần khôi phục một chút trong đầu, giờ phút này chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

Trốn! Trốn! Trốn!

Nhạc Bình Sinh nhưng thật giống như không chút nào lo lắng, ánh mắt như đao, nhìn chăm chú lên Kiều Mộc bỏ mạng chạy trốn, dẫn theo Tà Linh Ẩm Huyết Đao không nhanh không chậm đi theo sau.

...

"Ừm lão nhị lại tại chơi cái gì trò mới "

Kiều Sơn lỗ tai giật giật. Phương xa loáng thoáng, liên tiếp không ngừng truyền ra động tĩnh, đem Phương Nam Tịch bó tốt đặt ở trên lưng ngựa, hắn nụ cười quỷ quyệt lấy nói ra:

"Phương tiểu thư, thật xin lỗi, ta cái này đệ đệ tính tình to lớn vô cùng, xem ra ngươi vị kia chạy trốn tiểu hộ vệ tao ương. Bất quá ta đệ đệ làm như vậy cũng là tại giúp ngươi hả giận, ngươi hẳn là sẽ không trách cứ hắn a "

Mà trên lưng ngựa Phương Nam Tịch tuyệt vọng tâm tình lại đột nhiên khẽ động: Chẳng lẽ...

Nhạc Bình Sinh đao thuật nàng tự nhiên là biết đến, mặc dù nàng không cho rằng hắn có thể địch nổi Tà Vương song tinh hai người hợp kích, nhưng là đuổi theo ra đi Kiều Mộc là lẻ loi một mình!

Hắn tại bị tập kích một nháy mắt liền đã suy nghĩ kỹ bày ra địch lấy yếu, đang tìm kiếm cơ hội

Phương Nam Tịch tâm tình bỗng nhiên kích động.

Tựa hồ là đã nhìn ra Phương Nam Tịch trong mắt dấy lên hi vọng, Kiều Sơn cười nhạo một tiếng, nói ra:

"Phương tiểu thư, đừng vọng tưởng, ngươi suy nghĩ cái gì ta rất rõ ràng. Về sau thiếu nhìn chút diễn nghĩa Bình thư, cái này đối ngươi có..."

"... Cứu..."

Phiêu hốt thanh âm truyền vào Kiều Sơn trong lỗ tai, sắc mặt hắn khẽ động, bá một chút quay đầu đi.

Âm u sắc trời dưới, một cái tàn khuyết không đầy đủ, đã mất đi hai đầu cánh tay thân ảnh xa xa xuất hiện đang ánh mắt có khả năng đạt tới đến cuối cùng, lảo đảo nghiêng ngã hướng về bên này chạy tới. Thân ảnh này toàn thân vũng bùn cùng máu tươi, chỉ bất quá bởi vì sắc trời quá mức âm u, căn bản nhìn không ra hình dạng.

Chỉ có thể nhìn thấy ở phía sau hắn một cái khác âm ảnh, giống như là như giòi trong xương đi sát đằng sau phía sau.

Phương Nam Tịch giờ phút này cũng tại trên lưng ngựa liều mạng giãy dụa, đồng dạng khẩn trương quay đầu nhìn lại.

"Phương tiểu thư, ngươi tên hộ vệ này vẫn là có có chút tài năng nha, cho tới bây giờ thế mà còn có thể sống được "

Kiều Sơn đối Phương Nam Tịch chế giễu xong, sau đó bất đắc dĩ hướng về bóng người chạy tới phương hướng quát lớn:

"Lão nhị, không muốn lãng phí thời gian, hiện tại cũng không phải chơi thời điểm!"

Mà bất quá thời gian mấy hơi, mấy chục trượng bên ngoài, theo bóng người này tiếp cận, một cái hư nhược thanh âm cũng truyền tới từ xa xa:

"Đại ca... Mau cứu..."

Chuyện gì xảy ra! Đây là Kiều Mộc thanh âm!

Kiều Sơn giống như là bị sét cho bổ trúng, da đầu bỗng nhiên sắp vỡ, bỗng nhiên vọt lên phía trước đi hai bước, gắt gao nhìn chằm chằm về phía người tới thân ảnh.

Dáng người trung đẳng, đầy người vũng bùn, dơ bẩn không chịu nổi, hai đầu cánh tay toàn bộ không thấy. Vẻn vẹn từ thân hình cùng áo bào kiểu dáng xem ra lại vô cùng quen thuộc.

Làm sao có thể kia là lại là lão nhị Kiều Mộc! Cực độ chấn kinh, run sợ phía dưới, tại xác nhận một nháy mắt, Kiều Sơn thậm chí sững sờ ngay tại chỗ.

Đồng thời ở phía sau hắn, trước đó chạy trốn cái kia tuổi trẻ hộ vệ thế mà hoàn hảo không chút tổn hại, không nhanh không chậm cùng sau lưng Kiều Mộc, trường đao trong tay tại nước bùn ở trong lôi ra một đạo lãnh khốc quỹ tích.

Còn không đợi Kiều Sơn phản ứng, đã xa xa thấy được hắn Nhạc Bình Sinh lộ ra một phần tàn khốc ý cười!

Xoay người, khom người, Nhạc Bình Sinh vừa sải bước ra, đao quang bắn ra! Không khí phát ra quỷ khóc sói gào đồng dạng tiếng rít, cả người hắn động tác không nhanh cũng không chậm, tựa hồ chính là đang chờ đợi cái gì, hướng về mười trượng bên ngoài Kiều Mộc đầu lâu chém giết mà đi!

Đao quang trút xuống, tiếng gió rít gào, Nhạc Bình Sinh thanh âm lạnh lùng truyền tới:

"Ta ngược lại muốn xem xem, huynh đệ của ngươi, ngươi cứu hay là không cứu "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 110: Lưu Ngươi Toàn Thây!

Chương 110: Lưu ngươi toàn thây!

"Súc sinh!"

Kiều Sơn huyết dịch xông thẳng đại não, hốc mắt muốn nứt, hai mắt đỏ như máu, con mắt cơ hồ muốn nhỏ ra huyết, phát ra một tiếng cắn răng nghiến lợi quát chói tai.

Bang lang một tiếng! Bên hông hắn đoản đao trong vỏ đao hàn quang nổ bắn ra!

Không để ý tới sau lưng Phương Nam Tịch, dưới chân hắn vũng bùn mặt đất đột nhiên nổ tung, mang theo sâm sâm hàn mang, cả người liền như là đạn pháo phát xạ đồng dạng bạo cướp mà đến!

Tại trong điện quang hỏa thạch, Kiều Sơn liền nghĩ minh bạch hết thảy. Người này trước đó ở đâu là muốn chạy trốn chẳng qua là vì cố ý để bọn hắn hai người buông lỏng cảnh giác thôi. Lúc đầu hai người thờ phụng chính là sư tử vồ thỏ, cũng dùng toàn lực. Nhưng mà người này không đánh mà chạy để bọn hắn lơ là bất cẩn, kết quả ngược lại hại Kiều Mộc.

Người này, không phải là không thể tại chỗ giết chết Kiều Mộc, mà là vì xua đuổi hắn tới nơi này, khiến cho chính chính mình đi cứu viện, mà không cách nào lấy Phương Nam Tịch đến uy hiếp. Thế nhưng là coi như biết rõ là như thế này, thế nhưng là

hắn xuất sinh nhập tử nhiều năm thân đệ đệ lại có thể nào không cứu

Cực tốc di động bên trong, đồng thời một cỗ thật sâu hàn ý phun lên Kiều Sơn trong lòng:

Người này, so với bọn hắn càng hung ác, càng vô tình, càng coi trời bằng vung!

Chỉ cần không đến hai hơi! Không đến hai hơi liền có thể đuổi tại người kia một đao trước đó cứu người ra!

Những ý niệm này bất quá là ở trong chớp mắt, như lộ như điện, ảo ảnh trong mơ. Kiều Sơn suy nghĩ hiện lên, trước mắt Kiều Mộc tái nhợt hư nhược khuôn mặt cũng càng thêm rõ ràng, để tâm hắn gấp như lửa đốt.

Lảo đảo bên trong, tựa hồ không có phát giác được đằng sau nguy hiểm, Kiều Mộc mắt thấy đến Kiều Sơn vội xông mà đến, trên mặt lộ ra một kiếp sau quãng đời còn lại giống như nhẹ nhõm tiếu dung:

"Đại ca. . . Mau. . ."

Nhưng mà, phía sau hắn, không nhanh không chậm một đao chém giết mà đến Nhạc Bình Sinh tại cất bước ở trong đột nhiên bộc phát!

Ông!

Ngay tại Kiều Mộc tiếng nói còn chưa rơi xuống một khắc này, vũng bùn mặt đất bỗng nhiên sụp đổ, đồng thời từng đạo nước bùn hỗn hợp màn che dưới cỗ cự lực này phóng lên tận trời! Một mảnh hỗn độn bên trong, hủy diệt đao quang bạo tạc mà ra!

Kinh khủng hơn chính là, trên thân đao xuất tới không phải bức nhân hàn khí, mà là một loại nóng bỏng, tựa hồ sắt thép bị

thiêu đốt khí tức!

Cái này Nhạc Bình Sinh vận lực chăm chú thân đao, đao đi long xà, kịch liệt chấn động, lại ma sát không khí mà khiến cho thiên chuy bách luyện thân đao kịch liệt thiêu đốt! Sinh ra một loại không khí bị liệt diễm đốt cháy khí tức!

Đây là nhanh cỡ nào tốc độ cỡ nào mãnh liệt lực lượng chăm chú

Kiều Sơn nhịp tim bỗng nhiên chậm một nhịp.

Ánh mắt của hắn nhìn rất rõ ràng, Nhạc Bình Sinh một đao chém giết, cũng không phải là một đường thẳng, mà là không ngừng rục rịch trong không khí bị thân đao chấn động xé rách không khí, xuất hiện rất nhiều vặn vẹo, làm cho người ánh mắt nắm lấy không đến vị trí chính xác. Mà lại thân hình của đối phương cũng đang vặn vẹo trong không khí tựa hồ phiêu miểu, khiến người ta cảm thấy tầm mắt của mình tựa hồ ra ảo giác.

Nhưng mà, quá nhanh, quá nhanh.

Cho dù là tại cấp tốc di động bên trong, Kiều Sơn một trái tim phảng phất đột nhiên đắm chìm đến băng dương bên trong, hàn khí thấu xương lưu thoán toàn thân, chỉ cảm thấy chính mình muốn mất đi cái gì sinh mệnh ở trong thứ trọng yếu nhất.

Mà Kiều Sơn lảo đảo nghiêng ngã thân ảnh vẫn như cũ không phát giác gì, một bên chạy một bên phát ra cảnh cáo: "Đại ca, nhỏ hơn. . ."

Lời còn chưa nói hết, huyết quang lấp lóe! Cái này xóa hủy diệt đao quang khoảnh khắc mà tới, phốc một tiếng! Ngay tại Kiều Sơn trước mắt tươi sống chém rụng hắn đệ đệ Kiều Mộc đầu lâu!

Kiều Mộc đầu lâu cao cao giơ lên, mang theo liên tiếp huyết hoa. Nét mặt của hắn lại lạ thường mang theo một chút xíu bình

tĩnh, tường hòa, tựa hồ căn bản không có nghĩ đến có người có thể tại đại ca của hắn trước mặt giết hắn.

Chỉ còn lại một cái!

Trên lưng ngựa, Phương Nam Tịch trong lòng bịch bịch nhảy lên kịch liệt, con mắt trừng lớn, nháy mắt cũng không nháy mắt, khẩn trương nhìn chằm chằm phương xa chiến đấu.

Một đao chém đầu, Nhạc Bình Sinh biểu lộ không có bất kỳ cái gì biến hóa, đồng thời một đao kia thế đi không giảm, mang theo kinh người phong lôi chi thanh, không hề dừng lại tiếp tục chém tới Kiều Sơn!

"Súc sinh a ——!"

Trơ mắt nhìn thấy đệ đệ của mình trên mặt mang tin cậy, thần sắc mong đợi,

Sau một khắc đầu lâu lại tại một đao phía dưới ném đi. Kiều Sơn khóe mắt nứt ra, tại gió lớn ào ạt bữa sau là lưu lại huyết lệ đến, phát ra tê tâm liệt phế thảm liệt tru lên!

"Ta muốn ngươi chết a!"

Kiều Sơn giống như điên dại, đối mặt với Nhạc Bình Sinh dạng này tấn mãnh kinh người một đao, căn bản không tránh không né, hoàn toàn không để ý tự thân an nguy, như là muốn cùng trước mắt cừu nhân đồng quy vu tận, một đao thẳng tắp đâm tới!

Hắn toàn thân trên dưới tản mát ra cuồn cuộn tràn ngập huyết tinh vị đạo sóng nhiệt, thật giống như trong khoảnh khắc trong thân thể huyết dịch toàn bộ bắt đầu thiêu đốt, mang theo ngọc thạch câu phần, hủy diệt hết thảy khí thế, tốc độ bỗng nhiên bạo tăng! Cơ hồ trong chớp mắt liền nhào tới Nhạc Bình Sinh trước mặt!

【 Ám Huyết Nhiên Thiêu Đại Pháp 】, môn bí pháp này không thuộc về bí truyền võ đạo cũng không thuộc về sát pháp. Tác dụng chính là trong khoảnh khắc lấy thiêu đốt tự thân huyết dịch làm đại giá, bộc phát ra tự thân gần nửa lực lượng kinh khủng, chỉ bất quá thi triển một lần tối thiểu sẽ thiêu đốt nhân thể một phần tư huyết dịch, qua đi liền sẽ nguyên khí đại thương. Liền xem như lấy Kiều Sơn xông quan giai đoạn tu vi cũng chỉ có thể đủ thi triển một lần thôi.

Không phải chân chính sống chết trước mắt, loại này áp đáy hòm giết địch một ngàn tự tổn tám trăm bí pháp hắn là tuyệt sẽ không sử dụng.

Kiều Mộc tử vong tựa hồ để Kiều Sơn đánh mất tất cả lý trí, không quan tâm vô luận trả cái giá lớn đến đâu, đều muốn đem trước mắt hung thủ giết chết, tế điện Kiều Mộc vong linh!

Khí tức nóng bỏng đập vào mặt đánh tới, đến dạng này trước mắt, Nhạc Bình Sinh có thể rõ ràng ngửi được trong không khí bừng bừng mùi máu tanh. Kiều Sơn thời khắc này tốc độ hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của hắn, thậm chí cũng không kịp phản ứng. Lấy so với hắn toàn lực bạo phát xuống còn nhanh hơn một phần trong nháy mắt bật ra đao thế của hắn, đến trước mắt!

Phốc phốc. Nhạc Bình Sinh đao thế thất bại đồng thời, Kiều Sơn trong tay đen nhánh đoản đao trong nháy mắt xuyên vào hắn trái tim! Mà ở phương xa, thời thời khắc khắc chăm chú nhìn Phương Nam Tịch chỉ mơ mơ hồ hồ nhìn thấy, hai đạo nhân ảnh bỗng nhiên đụng vào nhau, sau đó đứng im bất động.

Kiều Sơn sắc mặt cực độ vặn vẹo dữ tợn, giống như ác quỷ, mu bàn tay nổi gân xanh, thân đao lại lần nữa hung hăng xoắn một phát!

"Chết! Chết! Chết! Ta muốn ngươi chết a!"

Nhạc Bình Sinh thân ảnh ngừng lại một chút, cánh tay vung rơi, chậm rãi cúi thấp đầu xuống.

Lần này, trái tim của hắn cũng bị xoắn nát.

Kiều Sơn không nhúc nhích, sôi trào khí tức chậm rãi bình ổn lại. Cứ như vậy một hồi, trên mặt của hắn đã không có chút nào huyết sắc, giống như người chết đồng dạng.

Mà trước mắt cừu nhân tử vong không để cho hắn cảm thấy chút nào khuây khoả, chỉ cảm thấy cả người tựa hồ trống rỗng. Mất lượng lớn máu để hắn cảm giác đầu váng mắt hoa, lung lay sắp đổ. Đứng thẳng tại chỗ bất động, hắn mặt tái nhợt bên trên lẩm bẩm nói ra:

"Đệ đệ, nhìn thấy không đại ca thay ngươi báo thù. . ."

Ba!

Sau một khắc! Một con như thép đại thủ gắt gao bắt lấy hắn còn chưa kịp rút đao ra cánh tay, để hắn không thể động đậy chút nào!

"Thật là khiến người cảm động tình huynh đệ!"

Vốn nên chết không thể chết lại Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ngẩng đầu lên! Nhìn xem kinh hãi muốn tuyệt Kiều Sơn, trên mặt của hắn lộ ra một cái dữ tợn mỉm cười:

"Vì thế, ta lưu ngươi toàn thây!"

Coong!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu đồng thời, tay phải Tà Linh Ẩm Huyết Đao đao quang nhảy một cái, đột nhiên giống như du long bay lên, vậy mà theo Kiều Sơn thân thể trung tuyến thẳng kéo xuống!

Cái này kéo một phát đao, chiêu thức như mở ngực mổ bụng, hung mãnh vô cùng. Nhưng ý cảnh nhưng thật giống như là một đầu Thiên Hà từ trên trời nghiêng về xuống tới, thao thao bất tuyệt, xen lẫn ầm ầm tiếng sấm, để cho người ngay cả ngăn cản suy nghĩ đều không có!

Thiên Hà ngược lại nghiêng, trào lên cuồn cuộn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 111: Vùi Lấp

Chương 111: Vùi lấp

Vì cái gì! Vì cái gì! Ta rõ ràng... !

Đao quang chiếu rọi phía dưới, Kiều Sơn giống như nhìn thấy cái gì đáng sợ nhất sự vật. Tại cuộc đời của hắn bên trong, chưa hề trải qua loại này quỷ dị tới cực điểm sự tình, một cái trái tim bị xỏ xuyên, chết không thể chết lại người, thế mà còn có thể phản kích!

Mà giờ khắc này Kiều Sơn, lại không thoát khỏi được, cũng căn bản không kịp thoát khỏi Nhạc Bình Sinh khấu chặt đại thủ, trong chớp mắt hắn đầy mắt đều là gai mắt tới cực điểm hàn quang!

Xùy!

Gào thét đao thanh im bặt mà dừng.

Vô số mưa nhỏ bên trong, Kiều Sơn đứng thẳng bất động, thân thể chính giữa từ đầu đến chân, một đầu tơ máu xuất hiện.

"Thật xin lỗi a... Đệ đệ..."

Câu nói này tại cổ họng của hắn bên trong xoay một vòng, sau đó, Kiều Sơn thân thể hùng tráng đẩy kim sơn đổ ngọc trụ thẳng tắp ngã xuống, tóe lên một mảng lớn nước bùn.

Như vậy, Tà Vương song tinh hai huynh đệ toàn bộ tử vong.

Bỗng nhiên một thanh rút ra đâm vào ngực đen nhánh đoản đao, Nhạc Bình Sinh có chút thở hào hển. Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao run nhẹ, mãnh liệt linh năng trong thân thể cọ rửa, bao vây lấy vỡ vụn trái tim, nhanh chóng khép lại.

Theo sinh mệnh cấp độ từng bước nhảy vào cùng thân thể không ngừng cường hóa, khép lại thân thể thương thế tiêu hao linh năng cũng càng ngày càng nhiều. Tà Vương song tinh hai người chỉ nói tới sức mạnh tu vi so với Ứng Tông Đạo đều muốn kém một chút, nhưng là kinh nghiệm võ đạo không kém chút nào, đang chém giết bên trên càng phải hung ác.

Nếu như không phải tại vừa mở bày ra địch lấy yếu, dẫn tới Kiều Mộc lẻ loi một mình truy kích, kết quả còn rất khó nói.

Một màn ánh sáng từ Nhạc Bình Sinh trong mắt nhảy ra ngoài:

【 lực lượng 】: 15

【 thể chất 】: 16

【 nhanh nhẹn 】: 15

【 tinh thần 】: 16

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 15 50

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 12.3%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 10 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 18 8 ngày 4 giờ 】

【 đánh giá 】: Quá thô bạo... Thật sự là quá lãng phí

Vẻn vẹn là tu bổ thân thể thương tích, chuyển hóa từ Tà Vương song tinh linh năng liền tổn hao một nửa. Còn lại mười cái đơn vị, Nhạc Bình Sinh dự định tạm thời lưu giữ lại chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Liền trước mắt mà nói, Nhạc Bình Sinh đã lục lọi ra tới linh năng tác dụng phạm vi mười phần rộng lớn. Vẻn vẹn tác dụng tại, cơ hồ có thể nói là vạn năng. Cường hóa thân thể, tu bổ thân thể tổn thương, làm chất dinh dưỡng thúc đẩy công pháp tiến độ tu luyện, cùng xem như nhiên liệu thi triển bộc phát ra võ đạo sát pháp uy lực lớn hơn.

Không biết có thể hay không tác dụng cho người khác

Một cái ý niệm trong đầu hiện lên, Nhạc Bình Sinh thu hồi đao. Hướng về Phương Nam Tịch đi đến.

Thắng, thắng! Hắn thế mà giết chết Tà Vương song tinh!

Tại trên lưng ngựa không có cách nào động đậy Phương Nam Tịch, tuyệt cảnh phùng sinh mừng rỡ vô cùng đồng thời, trong lòng cũng dâng lên thật sâu rung động.

Tà Vương song tinh là ai tung hoành một phương uy tín lâu năm cường giả. Chính là đối đầu võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, hai người bọn họ huynh đệ cũng không sợ chút nào, hai người hợp kích phía dưới, ai thắng ai thua cũng muốn đánh qua mới biết được.

Xích Tiêu quân đối hai người hạ Gundam vạn kim treo thưởng, nhưng là hai người vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại sống đến lúc này, Kiều Sơn cùng Kiều Mộc tu vi võ đạo có thể thấy được lốm đốm.

Mà như vậy dạng hung danh lan xa một đôi hung nhân, toàn bộ đưa tại Nhạc Bình Sinh trong tay.

Nhạc Bình Sinh đến gần, từ trên lưng ngựa đem Phương Nam Tịch cứu lại, bang lang một tiếng, một đao chặt đứt buộc nàng xích sắt. Lấy Ẩm Huyết Đao trước mắt trình độ sắc bén, căn bản không uổng phí khí lực gì.

Phương Nam Tịch chuyển động cổ tay cổ chân, linh hoạt lấy tứ chi trầm tích huyết khí, hít sâu một hơi nhìn xem Nhạc Bình Sinh, có chút cảm kích, có chút khó chịu nói ra:

"Cám ơn ngươi, nếu như không phải ngươi, ta chỉ sợ cũng..."

Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, bình hòa nói ra: "Không cần nói lời cảm tạ, ta đã từng nói thay hộ vệ của ngươi đón lấy chuyện này, tự nhiên muốn hoàn thành."

"Tốt a." Phương Nam Tịch gật gật đầu ngắm nhìn bốn phía,

Không nghĩ chậm trễ nữa xuống dưới, nói ra: "Vậy chúng ta liền tiếp tục đi đường đi, đằng sau hắn là sẽ không lại có truy binh."

"Chờ một chút." Nhạc Bình Sinh quay người đi hướng Tà Vương song tinh thi thể, miệng bên trong nói ra: "Nơi này Dã Thú ẩn hiện , chờ ta chôn bọn hắn."

Phương Nam Tịch sửng sốt một chút, nhìn xem Nhạc Bình Sinh đi xa mới tranh thủ thời gian đi theo, nghi ngờ hỏi:

"Hai người kia đều không phải là người tốt lành gì, ngươi vì cái gì... "

"Người chết đèn tắt." Nhạc Bình Sinh trong mắt tựa hồ tại nhớ lại cái gì, tự mình xoay người nhấc lên hai người thi thể nói ra: "Bọn hắn đã huynh đệ tình thâm, như vậy thì táng cùng một chỗ đi."

Ở trên người hắn có cái gì cố sự

Phương Nam Tịch im lặng nhìn xem Nhạc Bình Sinh tại rừng rậm bên cạnh tam quyền lưỡng cước oanh ra một cái hố sâu, trong nội tâm yên lặng nghĩ đến.

"Tốt." Vùi lấp xong hai người, Nhạc Bình Sinh đi ra rừng rậm: "Đi thôi, còn có không đến khoảng cách năm trăm dặm, lúc chiều hẳn là liền có thể chạy tới."

...

Phương phủ.

Giờ phút này Tưởng Hạo Thiên đứng tại phòng chính giữa, yên lặng chờ đợi. Ở trong lòng vẫn đang suy nghĩ Phương Nam Tịch chuyện của bọn hắn, vì bọn họ lau một vệt mồ hôi.

Tà Vương song tinh hai người cho tới bây giờ vẫn chưa về, không biết bọn hắn có nghe hay không từ khuyến cáo của mình, không muốn trở lại Phương phủ

Hắn khẽ thở dài một hơi.

Bất quá bây giờ hắn là Nê Bồ Tát qua sông tự thân khó đảm bảo. Đối với việc này mặt hắn có thể nói là đã tận lực.

Ngay tại hắn nghĩ như vậy đồng thời, một thân ảnh đã long hành hổ bộ, nhìn cũng không nhìn Tưởng Hạo Thiên một chút, đi vào phòng.

"Nhị công tử."

Tưởng Hạo Thiên cung kính kêu.

Phương Hàn đại mã kim đao tại trên ghế bạch đàn ngồi xuống, mí mắt nhấc cũng không nhấc, bưng lên bên cạnh bàn chén trà hít một hơi. Tưởng Hạo Thiên hít sâu một hơi, lại lần nữa nói ra: "Tưởng Hạo Thiên hành sự bất lực, hướng Nhị công tử thỉnh tội!"

Hắn nửa quỳ dưới đất, thật sâu cúi đầu.

"Hành sự bất lực "

Phương Hàn lắc đầu, một tiếng cười nhạo:

"Tưởng Hạo Thiên, đến cùng là hành sự bất lực vẫn là căn bản không có đem lời ta nói nghe vào lá mặt lá trái, ngươi rất tốt!"

"Ta không dám giải thích , mặc cho Nhị công tử trừng phạt. "

Tưởng Hạo Thiên tầm mắt buông xuống, không có chút nào giảo biện ý tứ. Phương Hàn tâm tư cổ tay hắn quá rõ ràng cực kỳ. Muốn dưới mí mắt của hắn lừa dối quá quan, căn bản chính là chuyện không thể nào. Hắn điểm ấy tiểu tâm tư tại Phương Hàn trước mặt căn bản không chỗ che thân, cưỡng ép giảo biện sẽ chỉ rơi vào cái càng thêm thê thảm hạ tràng.

Ngược lại là dạng này thống khoái thừa nhận, tiếp nhận trừng phạt có lẽ sẽ muốn tốt một điểm.

"A ngươi ngược lại là biết điều." Phương Hàn cười cười, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, giống như là đang tự hỏi: "Ngươi nói một chút ta làm như thế nào trừng trị ngươi đây nếu như ta dưới tay người đều học theo, ta về sau còn thế nào chấp chưởng toàn bộ Phương phủ "

Tưởng Hạo Thiên da mặt run lên, vẫn như cũ thấp giọng trả lời: "Mặc kệ Nhị công tử như thế nào trừng phạt, ta cũng sẽ không có lời oán giận."

"Ta nghe nói ngươi khuyến cáo tỷ tỷ của ta đừng lại về Phương phủ "

Phương Hàn đem chén trà đặt ở mặt bàn, không có tiếp tục trước chủ đề, cảm thán nói:

"Kết quả thế nào nàng có nghe được hay không "

Tưởng Hạo Thiên mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, không dám trả lời.

Phương Hàn quét mắt nhìn hắn một cái cười nói: "Tỷ tỷ của ta, ta hiểu rất rõ nàng, nàng căn bản sẽ không nghe. Nếu không nàng cũng không còn là nàng. Ta nghĩ ngay hôm nay, Tà Vương song tinh hai người là có thể đem nàng mang về a "

Hắn tiếp tục tự nhủ: "Ngươi nói ta tỷ tỷ này, thiên phú, luôn luôn bình thường, làm sao đột nhiên ngay tại mười sáu tuổi năm đó giống như là biến thành người khác đồng dạng ta cơ hồ đều muốn cho là nàng trong thân thể đổi một cái linh hồn, ta thật đúng là rất là hiếu kỳ đây này."

Nhìn xem Tưởng Hạo Thiên mồ hôi lạnh lâm ly không dám đáp lại bộ dáng, Phương Hàn mỉm cười: "Trừng phạt phương thức ta còn không có nghĩ kỹ, ngươi đi trước hầm băng đợi đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 112: Tin Tức

Chương 112: Tin tức

Nặng nề thiên không chậm rãi minh lãng, nặng nề tầng mây tán đi, trong không khí mang theo tươi mát hương vị, chỉ còn lại đường bên cạnh uyển uốn lượn diên nước đọng đang thong thả chảy xuôi, gió nhẹ thổi qua, trong không khí khí ẩm cũng cùng một chỗ đập vào mặt.

Nơi xa một tòa hùng thành hình dáng đã mơ hồ có thể thấy được, tại Nhạc Bình Sinh cùng Phương Nam Tịch hai người lao vụt con đường bên trên, các loại người đi đường cùng từng đội từng đội xe ngựa cũng giống là thưa thớt dòng suối đồng dạng hướng về Trọng Thạch thành hội tụ.

Đánh giá chạy vội ở trong xẹt qua một chi lại một chi đội xe, Nhạc Bình Sinh hướng Phương Nam Tịch hỏi: "Những người này đều là hành thương "

"Đây đều là các Đại Thương đi trở về đội xe."

Giờ phút này Phương Nam Tịch tâm tình cũng như là thời tiết đồng dạng dễ dàng hơn, ngữ khí nhẹ nhàng giải thích nói:

"Bắc Hoang chân chính trân quý tài nguyên, đại bộ phận đều là từ Hoang Cổ di địa bên trong sản xuất, lại từ Trung Châu cái này hạch tâm yếu địa chuyển vận hướng còn lại các châu, dựa vào là chính là những cái này thương hội đội xe."

"Trân quý tài nguyên chỉ là cái gì" trên lưng ngựa Nhạc Bình Sinh tò mò hỏi. Liên quan tới Hoang Cổ di địa hắn chỉ biết là như thế cái danh từ mà thôi, vẫn là từ 【 Võ Đạo Ký Sự 】 bên trên xem ra, cụ thể có cái gì chỗ thần kỳ lại không rõ ràng.

Tại Biên Hoang hắn chỗ tiếp thu các loại tin tức thực sự là có hạn, đối với một chút mọi người đều biết đồ vật hắn khả năng đều không rõ ràng cho lắm, cũng may hiện tại bên người vừa vặn có Phương Nam Tịch dạng này một cái thấy qua việc đời nhân vật.

Gia hỏa này thật sự chính là từ rừng sâu núi thẳm bên trong xuất hiện sao

Phương Nam Tịch có chút bất đắc dĩ, coi như Nhạc Bình Sinh là cái cả một đời không đi đi ra thâm sơn dế nhũi, kiên nhẫn giải thích nói:

"Rất nhiều, các loại các loại, không chỗ nào mà không bao lấy. Cơ hồ tất cả đã biết thiên tài địa bảo, rèn đúc vật liệu, thượng cổ di tích, Hoang Cổ Di Chủng các loại đều có thể tại Hoang Cổ di địa bên trong tìm tới.

Giống như là loại tài liệu này, mười phần thưa thớt, thường thường đều bị từng cái đỉnh tiêm thế lực lớn chỗ lũng đoạn, liền xem như Phương phủ tiền tài quyền thế, cũng cơ hồ không có cơ hội có thể thu tập được. Ta sở dĩ đi Biên Hoang, chính là bị tin tức giả chỗ lừa gạt, coi là nơi đó có người xuất thủ rèn đúc Luyện Huyết Huyền Binh tài liệu chính, mới chạy tới."

Phương phủ tiền tài quyền thế đều rất khó thu tập được

Nhạc Bình Sinh đối cái này Luyện Huyết Huyền Binh sinh ra hứng thú nồng hậu: "Luyện Huyết Huyền Binh rất lợi hại a có tác dụng gì "

"Cái này cũng coi là chỉ ở võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ phạm

vi bên trong lưu truyền binh khí mà thôi. Người bình thường khả năng cả một đời đều chưa từng gặp qua. Liền xem như ta, loại này thần kỳ binh khí cũng chỉ được chứng kiến một lần. Đây là bởi vì ta phụ thân giao hữu rộng lớn nguyên nhân."

Phương Nam Tịch cười cười, vén lên bên tai sợi tóc:

"Ta từng nghe hắn nói qua, loại binh khí này võ giả bình thường cầm ở trong tay chẳng qua là sắc bén một chút binh khí thôi, nhưng đã đến võ đạo gia cấp bậc võ giả trong tay liền không giống. Bọn hắn lấy huyết khí uẩn dưỡng Huyền Binh, rèn luyện cùng tâm ý của mình tương thông, sử dụng thời điểm thật giống như mình tay cùng chân đồng dạng như cánh tay sai sử."

Tựa hồ nhìn ra Nhạc Bình Sinh ham học hỏi khát vọng, Phương Nam Tịch tiếp tục nói ra:

"Bất quá uẩn dưỡng Huyền Binh chỉ là vì ngày sau đặt nền móng mà thôi, cũng không phải là mục đích cuối cùng nhất. Tất cả võ đạo gia theo đuổi, là tại Luyện Huyết Huyền Binh trải qua tích lũy tháng ngày lâu dài uẩn dưỡng, cùng võ giả tự thân tâm ý tương thông về sau, có thể đối xông phá khí đóng đến phụ trợ tác dụng. Tiến giai võ đạo kế tiếp giai đoạn thời điểm, liền có thể đem uẩn dưỡng Huyền Binh hoá khí, thu vào thân thể, đồng thời thu phát như ý."

Đem thực thể vũ khí hoá khí, thu vào trong thân thể, đồng thời thu phát như ý cái này không rồi cùng trong tiểu thuyết Kiếm Tiên miệng phun Kiếm Hoàn là một cái ý tứ

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, không khỏi nghĩ đến. Hắn phát hiện theo hắn biết đến kiến thức võ đạo càng ngày càng nhiều, thế giới này cũng càng ngày càng thú vị.

Đánh vỡ khí quan, chính là võ đạo kế tiếp giai đoạn bất quá mình bây giờ ngay cả lực quan cũng còn không có đánh vỡ, còn xa

xa không phải quan tâm chuyện này thời điểm.

Phương Nam Tịch nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, dùng một loại hâm mộ ngữ khí nói ra:

"Nói đến ngươi khoảng cách võ đạo gia cảnh giới hẳn là rất gần đi. Ngươi cũng có thể thử nghiệm thu thập rèn đúc Luyện Huyết Huyền Binh vật liệu. Ta nhìn ngươi bộ dáng tựa hồ so với ta đệ đệ niên kỷ còn muốn nhỏ,

Có lẽ có sinh chi niên ngươi có cơ hội khởi xướng võ đạo kế tiếp giai đoạn xung kích."

"A" Nhạc Bình Sinh thuận miệng hỏi: "Chính là như lời ngươi nói đánh vỡ khí quan võ giả đạt tới giai đoạn này võ giả có rất nhiều a "

Tựa hồ Nhạc Bình Sinh hỏi một cái cực kỳ ngây thơ vấn đề, Phương Nam Tịch nhịn xuống muốn chế giễu dục vọng, lại lần nữa giải thích nói:

"Cái này sao có thể Khí Tông dạng này cấp bậc võ giả đã có thể nói là thoát ly người phạm trù, liền ngay cả ta cho tới bây giờ đều chưa từng có được chứng kiến. Bọn hắn trên cơ bản đều là các đại tông phái, võ đạo trường, quân phiệt chi chủ, hô phong hoán vũ mà lại hùng bá một phương, là chân chính đại nhân vật. Dạng này tông sư cấp đại cao thủ làm sao lại thêm

Vì cái gì Võ Đạo Liên Minh có thể tại tân triều súng đạn dòng lũ phía dưới sừng sững không ngã cũng là bởi vì có bọn hắn ngăn cản."

Ngăn cản tân triều súng đạn dòng lũ

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại. Hắn dù sao cũng là một xuyên qua khách, nếu như nói chút cái khác lập lờ nước đôi hi hữu danh từ hắn còn khó có thể lý giải, nhưng là Phương Nam Tịch câu

nói sau cùng, lập tức liền để trong lòng của hắn đối Khí Tông cấp bậc cao thủ thực lực làm ra đoán chừng.

Trên thực tế tân triều chỗ nghiên cứu súng đạn, tại uy lực cùng tầm bắn trên thực tế cơ hồ so với hắn kiếp trước không kém là bao nhiêu. Mà tân triều nhân khẩu so với Bắc Hoang thêm ra gấp hai ba lần còn không chỉ, như thế lớn thể lượng, chỉ cần súng đạn nghiên cứu phát minh chế tạo có thể theo kịp, hoàn toàn có thể lôi ra to lớn cơ số quân đội.

Mà dựa vào cá nhân vũ lực có thể ngăn cản, chấn nhiếp dạng này có thể nói là phô thiên cái địa, thiên băng địa liệt súng đạn triều dâng, kia là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi

"Dạng này võ giả nhân số có chừng hoặc nhiều hoặc ít "

Phương Nam Tịch lắc đầu:

"Cái này sợ rằng không ai biết. Nhưng là ngươi nghĩ cũng có thể biết. Bắc Hoang ức vạn chúng, tập luyện võ đạo người không đủ một phần mười, bên ngoài luyện nội tráng, gân cốt cùng vang lên, hổ báo lôi âm thẳng đến trăm ngày xông quan, thành tựu võ đạo gia, cái này cái này đến cái khác cánh cửa sẽ ngăn cản đều ít người cho dù là hổ báo lôi âm giai đoạn võ giả đều là ngàn dặm chọn một, chớ đừng nói chi là võ đạo gia cùng tầng thứ cao hơn Khí Tông."

Phương Nam Tịch đưa ánh mắt từ trên thân Nhạc Bình Sinh dời, ngữ khí có chút cô đơn:

"Ngươi phải biết, cũng không phải là tất cả mọi người giống như ngươi, có được xuất chúng thiên phú và hơn người vận khí. Tuyệt đại bộ phận người tập luyện quyền cước đều chỉ là vì đem chính mình bán một cái giá tốt thôi. Nếu như không phải là bởi vì tân triều áp bách cùng Võ Đạo Liên Minh bị ép buộc đại lực cải cách, chân chính đạp vào luyện võ con đường người so với hiện tại

không biết sẽ ít hơn bao nhiêu."

"Cải cách cái gì cải cách" lại nghe được cảm thấy hứng thú địa phương, Nhạc Bình Sinh lại hỏi.

"Võ học chi đạo từ trước đến nay đều là của mình mình quý, dạy hết cho đệ tử thầy chết đói. Coi trọng chính là tôn sư trọng đạo, tuyệt sẽ không riêng mình trao nhận, hướng ra phía ngoài lưu truyền. Trong liên minh, lấy các đại đỉnh tiêm võ đạo trường cùng quân phiệt cầm đầu cách tân phái thì cùng tông phái dạng này thủ cựu thế lực khác biệt, bọn chúng hàng năm trực tiếp tại từng cái châu phủ thiết lập khảo hạch điểm, hữu giáo vô loại, khảo hạch quá quan đều có thể nhập môn."

Cái này chẳng lẽ chính là cái này thế giới thi đại học

Cảm giác mười phần thú vị, Nhạc Bình Sinh không thể nín được cười cười.

Phương Nam Tịch kỳ quái nhìn hắn một cái, nói tiếp:

"Lúc đầu thế gia, tông phái thế lực từ trước đến nay cao cao tại thượng, mắt cao hơn đầu, khinh thường tại con em bình dân, nhưng là võ đạo trường cùng các lộ quân phiệt nhóm tới như thế một tay thật giống như rút củi dưới đáy nồi, tại bọn hắn bồi dưỡng hạ liên tiếp không ngừng hiện lên không ít kinh người hàn môn thiên tài, thế lực cùng quyền nói chuyện càng lúc càng lớn.

Cứ như vậy lấy tông phái cùng các đại thế gia cầm đầu thủ cựu phái cũng đều ngồi không yên, chỉ có thể nắm lỗ mũi bắt chước cách tân phái cách chơi, không phải cứ thế mãi xuống dưới, chỉ sợ bọn họ nhân tài dần dần tàn lụi, truyền thừa cũng sẽ càng ngày càng suy yếu, một khi phát sinh cái gì rung chuyển liền có khả năng tiêu diệt tại dòng sông lịch sử ở trong."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 113: Nói Toạc

Chương 113: Nói toạc

Phương Nam Tịch ăn nói kiến thức hoàn toàn không phải phổ phổ thông thông thế gia tiểu thư có thể so sánh, dạng này thời cuộc đại thế nàng đều có phân tích của mình kiến giải, cái này cũng cùng với nàng trong phủ tình cảnh có quan hệ.

Từ nàng nơi này phân tích giảng thuật, Nhạc Bình Sinh xem như đối Võ Đạo Liên Minh loại này dị dạng chính trị thể chế có hiểu biết.

Để hắn cảm thấy mười phần có ý tứ chính là, Võ Đạo Liên Minh chỗ áp dụng lại là cùng hắn kiếp trước cái nào đó quốc gia mười phần tương cận quyết nghị chế độ, thật giống như trên dưới hai cái nghị viện, một phe là lấy thế gia cùng tông phái cầm đầu thủ cựu phái, một phương khác thì là võ đạo trường cùng quân chủ cầm đầu cách tân phái.

Những người này cầm giữ, điều tiết khống chế lấy toàn bộ Bắc Hoang địa khu phát triển cùng đi hướng, có thể nói là đứng tại kim tự tháp đỉnh đại nhân vật.

Nhưng là quyết định cả hai tại liên minh ở trong chiếm đoạt ghế cùng quyền nói chuyện, thì là một loại dựa vào đấu võ quyết đấu phương thức, được xưng long hổ phong vân Võ Đạo đại hội. Từ trận này năm năm một giới, bao trùm toàn bộ Bắc Hoang mười Cửu Châu thịnh thế đại hội, đến quyết định tổng cộng một trăm

linh tám cái quyết nghị ghế xếp hạng điều chỉnh.

Đương nhiên, đó cũng không phải nói những đại nhân vật này muốn đích thân hạ tràng, mà là hắn sở thuộc thế lực đồn công an bồi dưỡng thế hệ thanh niên thiên tài, cùng hàng ngàn hàng vạn tuổi trẻ võ đạo thiên tài cộng đồng tranh đấu đại hội thứ tự, cũng lấy cái này làm căn cứ.

Mỗi khi lúc này, liền sẽ có vô số nhân vật kiệt xuất hiện ra đến, sóng sau đè sóng trước. Mà một số người mới tàn lụi, kế tục không còn chút sức lực nào thế lực liền sẽ bị bị loại, rời đi liên minh quyết nghị sân khấu.

Những vật này Phương Nam Tịch cũng biết không sâu, nói chỉ là cái đại khái.

Theo Nhạc Bình Sinh cái này kỳ quái chế độ chế định người, nhất định cấp tốc tại tân triều áp lực, không thể không như thế. Vì chính là không hi vọng các phe Võ Đạo Thế Lực của mình mình quý. Mà lấy loại này mở ra thức cạnh tranh cùng bồi dưỡng, mới có thể hiện ra càng nhiều võ đạo nhân tài, liên miên không ngừng cùng tân triều chống lại.

Đương nhiên, những cái này cũng chỉ là chính Nhạc Bình Sinh suy đoán mà thôi.

Cùng tân triều khác biệt, tại Bắc Hoang nơi này cá nhân vũ lực cơ bản liền đại biểu cho thân phận địa vị cùng quyền thế. Một cái tu vi võ đạo trình độ thấp người muốn thân cư cao vị ở chỗ này cơ hồ chính là chuyện không thể nào.

"Chuyện này xong về sau ngươi định đi nơi đâu "

Đang lúc Nhạc Bình Sinh vẫn còn đang suy tư thời điểm, Phương Nam Tịch đột nhiên hỏi.

"Ta muốn đi một chuyến Vân Châu." Nhạc Bình Sinh đột nhiên

nhớ ra cái gì đó, thuận miệng hỏi: "Ngươi nghe nói qua một cái tên là Tần Vô Nhất rất nổi danh người a "

"Tần Vô Nhất đây là người nào" Phương Nam Tịch lắc đầu: "Chưa nghe nói qua."

Nghe Phương Nam Tịch nói như vậy, Nhạc Bình Sinh nhíu mày.

Vẻn vẹn một cái tên, không có bất kỳ cái gì còn lại tin tức, muốn tìm được một người thực sự quá mức khó khăn. Dù sao thế giới này nhưng không có cái gì internet, hộ tịch ghi vào các loại thẩm tra phương thức. Hắn hiện tại duy nhất có thể nghĩ tới biện pháp chính là lợi dụng thế lực lớn tình báo con đường, nhìn xem có thể hay không nghe ngóng đến dấu vết để lại.

Theo lý mà nói không có bất kỳ cái gì nhắc nhở, Tần Vô Nhất người này tên nên là mười phần có danh tiếng, không khó tìm kiếm. Nhưng là trên thực tế cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh nhiều mặt nghe ngóng hạ vẫn không có bất kỳ manh mối.

Đây rốt cuộc sẽ là như thế nào một nhân vật

"Ngươi nghe ngóng người này làm cái gì" Phương Nam Tịch hứng thú, truy vấn: "Ngươi đi Vân Châu lại làm cái gì "

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không ăn ngay nói thật, tăng thêm liền nghĩ tới Phương Nam Tịch kì lạ năng lực, hắn thuận miệng nói ra: "Bởi vì một chút nguyên nhân đặc biệt, ta cần tìm tới hắn . Còn Vân Châu, là đi tìm một vị Chân Võ Đạo bằng hữu."

"Chân Võ Đạo "

Trên lưng ngựa Phương Nam Tịch có chút kinh dị, lập tức thoải mái nói:

"Chân Võ Đạo cũng coi là mười phần nổi danh Võ Đạo Thế

Lực, giống như bọn hắn môn chủ đang chuẩn bị tham dự quyết nghị ghế tranh đấu, lấy tình huống của ngươi, nếu như đến bên kia, nhất định biết được coi trọng."

Nhạc Bình Sinh cười cười không có trả lời. Hắn sở dĩ đi Chân Võ Đạo tự nhiên không phải là vì đầu nhập. Chỉ bất quá nguyên nhân không cần thiết nói cho Phương Nam Tịch thôi.

Lúc này,

Theo một đường chạy vội, trước mắt hùng thành đã có thể thấy rõ ràng.

Giương mắt nhìn lên, phương xa Trọng Thạch thành tại cao hơn mười trượng tường thành vây quanh dưới, như là một đầu ngủ say cự long như thế phủ phục ở nơi đó. Ngựa xe như nước hội tụ dòng lũ từ bốn phương tám hướng từ cửa thành to lớn tràn vào tuôn ra, tiếng người huyên náo, nhìn qua to lớn phi thường, phồn hoa tới cực điểm.

"Ngoại trừ đại đạo bên ngoài, nội thành đều là không cho phép phóng ngựa phi nước đại, đến nội thành chúng ta liền phải xuống ngựa. Mà lại thành trì ở trong có cấm đao lệnh, không cho phép đao khí kiếm khí cùng tùy ý ra khỏi vỏ. Mặc dù đầu này pháp quy chấp hành không nghiêm, nhưng ngươi là gương mặt lạ, vẫn là chú ý điểm này cho thỏa đáng."

Phương Nam Tịch kéo cương hãm lại tốc độ, đối Nhạc Bình Sinh nhắc nhở.

Cấm đao lệnh

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, cũng hãm lại tốc độ, dưới hông vó ngựa khẽ vẫy, trước mắt tối sầm lại, hai người đã tiến vào cửa thành to lớn ở trong. Sau đó trước mắt lại sáng lên, nội thành phong mạo cũng hiện ra ở Nhạc Bình Sinh trước mắt.

Đường phố rộng rãi hai bên là trà lâu, quán rượu, hiệu cầm đồ, tác phường. Hai bên đường phố trên đất trống còn có không ít mở ra ô lớn tiểu thương phiến. Đường đi hướng đông Tây hai bên kéo dài, một mực kéo dài đến ngoài thành so sánh yên tĩnh vùng ngoại thành, thế nhưng là trên đường vẫn là người đi đường không ngừng.

Có gồng gánh đi đường, có giá xe bò đưa hàng, có vội vàng con lừa kéo xe hàng. Lấy cao lớn thành lâu làm trung tâm, hai bên nhà cửa san sát nối tiếp nhau, có trà phường, tửu quán, chân cửa hàng, hàng thịt, miếu thờ các loại, vô cùng náo nhiệt.

Phải biết, đây vẫn chỉ là thành trì khu vực biên giới mà thôi. Đến thành thị dải đất trung tâm, lại là một bộ như thế nào cảnh tượng phồn hoa

Nhạc Bình Sinh tại trên lưng ngựa tấm tắc lấy làm kỳ lạ, bất quá lấy hắn hiện tại nhãn lực, tự nhiên có thể thấy được, lo liệu lấy những cái này nghề người cơ hồ đều là võ đạo thấp người bình thường mà thôi.

Đi vào Trọng Thạch thành về sau, Phương Nam Tịch rốt cục chân chính buông lỏng xuống, nàng không nói một lời, không biết suy nghĩ cái gì.

Ước chừng nửa canh giờ con ngựa chạy chậm về sau, Nhạc Bình Sinh xa xa có thể nhìn thấy một tòa khí tượng mười phần to lớn khoáng đạt kiến trúc, nhà đơn đứng ở phía trước. Vẻn vẹn liếc mắt nhìn qua, lại có Nhạc Bình Sinh kiếp trước hoàng cung mấy phần khí tượng.

Cái này còn chẳng qua là một chỗ thế gia trạch viện mà thôi.

"Toà kia chính là Phương phủ."

Lúc này, Phương Nam Tịch thở ra một hơi đến, chăm chú nhìn

phía trước nói ra:

"Phương Hàn chỉ sợ còn không biết Tà Vương song tinh hai huynh đệ tử vong tin tức, hồi phủ về sau trước dàn xếp lại, ngươi cũng không vội tại nhất thời, ta nghĩ kỹ tốt cảm tạ ngươi một phen."

"Cảm tạ" Nhạc Bình Sinh lắc đầu: "Cái này thì không cần."

Nói đồng thời hắn đã kéo cương dừng lại ngựa đến, một mình nhìn về phía Phương Nam Tịch:

"Ta liền đem ngươi đến nơi này đi."

Phương Nam Tịch cũng ngừng ngựa, sững sờ tại nguyên chỗ, tại Nhạc Bình Sinh nói ra câu nói này đồng thời không biết mình là cảm giác gì.

"Ta không có ý tứ gì khác. Chỉ là nghĩ cảm tạ ngươi một phen." Im lặng nửa ngày, Phương Nam Tịch cũng không có tại giữ lại, nhẹ giọng nói ra: "Đã dạng này, như vậy chúc ngươi thuận buồm xuôi gió."

"Phương tiểu thư, ngươi cũng giống vậy."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, quay đầu ngựa lại, ngừng lại một chút, quay đầu nhìn chằm chằm nàng một chút nói ra:

"Ngươi loại năng lực kia vẫn là không nên tùy tiện đối người sử dụng cho thỏa đáng, nhìn trộm người khác tư tưởng năng lực, một cái cảm giác mười phần nhạy cảm người là có thể phát giác ra được."

Ông!

Phương Nam Tịch hai cái tai đóa ở giữa ông ông tác hưởng, cả người thân thể cứng đờ, Nhạc Bình Sinh trong lòng của nàng lập

tức nhấc lên kinh đào hải lãng!

Hắn biết! Hắn biết! Hắn làm sao lại biết

Đáy lòng cất giấu bí mật lớn nhất bị người một ngụm nói toạc, Phương Nam Tịch tựa như là bị sét đánh trúng, như là một cái pho tượng ngây người ngay tại chỗ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 114: Mặt Nạ!

Chương 114: Mặt nạ!

Hắn đến cùng là thế nào biết đến

Phương Nam Tịch đè xuống khiếp sợ trong lòng, mắt thấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ từ đi xa, cảm xúc chập trùng.

Thông qua tu tập 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】, Phương Nam Tịch có thể cảm giác người khác cảm xúc cùng địch ý, cái này cho tới nay là giấu ở nàng sâu trong đáy lòng bí mật lớn nhất. Nàng làm thế gia môn phiệt bên trong một cái xuất thân không tốt mà bị người xa lánh thứ nữ, có thể ngăn cản không biết bao nhiêu minh thương ám tiễn, lấy được thân phận bây giờ địa vị, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 không thể bỏ qua công lao.

Liền xem như Phương Hàn, cũng chỉ là mười phần hoài nghi mình thu được cái gì thiên đại kỳ ngộ, lại cũng không biết kỹ càng.

Phương Nam Tịch vốn cho rằng bí mật này muốn đi theo chính mình cả đời, có lẽ cho đến chết một khắc này mới có thể lưu truyền ra đi, nàng tuyệt đối không ngờ rằng sẽ bị ở chung chưa được mấy ngày Nhạc Bình Sinh một câu nói toạc ra.

Chẳng lẽ hắn nói là sự thật một ít người có thể cảm ứng ra tới này loại năng lực

Phương Nam Tịch đáy lòng dâng lên thật sâu cảnh giác, từ

nàng thu hoạch được môn này thần kỳ bí truyền võ đạo, thiên tân vạn khổ tập luyện không ngừng, mở ra thần minh khiếu về sau về sau mới xuất hiện loại này năng lực đặc thù về sau, đối người khác sử dụng cho tới nay đều không người phát giác. Nhưng là Nhạc Bình Sinh trong lòng của nàng gõ cảnh báo.

Bao quát đệ đệ của nàng Phương Hàn cử động đối với nàng mà nói chính là một cái cảnh cáo.

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 về sau tuyệt đối không thể giống như trước kia như thế không chút kiêng kỵ sử dụng. Nhạc Bình Sinh đã có thể phát giác, cũng đại biểu cho những người khác cũng có khả năng phát giác.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất tại nơi xa, Phương Nam Tịch hít sâu một hơi, xoay người lại ruổi ngựa đi hướng Phương phủ đại môn.

"Ừ" cổng hai cái võ sĩ nhìn thấy Phương Nam Tịch ruổi ngựa thẳng tắp tới, lập tức đi lên trước: "Ngươi là cái... Tiểu, tiểu thư "

Trong đó một người vũ sư lời nói một nửa, tập trung nhìn vào cảm thấy người cưỡi ngựa hết sức quen thuộc, mặc dù Phương Nam Tịch một bộ nam giả nữ trang cách ăn mặc, hắn xích lại gần vẫn là nhận ra được, lắp bắp nói: "Tiểu thư, ngươi làm sao... "

"Chuyện này, các ngươi không cần nhiều nói."

Phương Nam Tịch đương nhiên sẽ không hướng bọn hắn giải thích, tung người xuống ngựa, đem dây cương ném cho trong đó một cái võ sĩ, hướng trong phủ đi đến:

"Đi thông Tri Xuân hoa các nàng, chuẩn bị cho ta tắm thuốc."

"Rõ!"

Cái này hai tên võ sĩ liếc nhau một cái, không thấy được Tần

Hổ bọn người, lại thêm Phương Nam Tịch một bộ biến trang cách ăn mặc, kỳ quái tới cực điểm. Hai người không tiếp tục nói nhiều, một cái dẫn ngựa, một cái vội vã đi thông tri Phương Nam Tịch thị nữ.

...

Nhạc Bình Sinh cũng không có lập tức rời đi Trọng Thạch thành.

Hắn cứ như vậy dắt ngựa trên đường phố đi từ từ.

Trọng Thạch thành không thẹn với Trung Vực phồn hoa, trên đường phố muôn hình muôn vẻ người chen vai thích cánh, tại phong mạo bên trên cùng vùng biên hoang cũng có sự bất đồng rất lớn. Trên đường đi hắn gặp được không ít khí chất điêu luyện quân nhân.

Nhìn toà này Trọng Thạch thành khí tượng, nhân khẩu nói ít cũng có trăm vạn trở lên. Nhưng là Nhạc Bình Sinh nhìn như vậy xuống tới, không có vũ lực trong người người bình thường tại tỉ lệ phía trên ngược lại là chiếm đại đa số.

Những người này thường thường lo liệu lấy vất vả mà đê tiện ngành nghề, tại Trung Vực chỗ như vậy nhất là rõ ràng. Ở chỗ này, võ giả thì tương đương với quý tộc, đặc quyền giai cấp. Mà người bình thường cơ hồ không có quyền nói chuyện.

【 chậc chậc chậc, nhiều như vậy... 】

Mu bàn tay có chút nóng lên, Nhạc Bình Sinh trong mắt màn sáng đột nhiên tung người ra, Tà Linh hình xăm giống như không chịu nổi tịch mịch đồng dạng làm ra một bộ tham lam biểu lộ đến:

【 uy, tiểu tử, nhìn thấy nhiều như vậy chất dinh dưỡng ở trước mặt ngươi đi lại, ngươi liền không có ý tưởng gì 】

Nhạc Bình Sinh biểu lộ không thay đổi, ở trong lòng nói ra: "Tà Linh, ngươi còn không hết hi vọng a nếu như là để cho ta đại sát tứ phương, như vậy liền không cần phải nói."

Tà Linh thì là một mặt không có hảo ý biểu lộ: 【 tiểu tử, ngươi còn như thế thảnh thơi ngươi chẳng lẽ không có phát hiện một việc a 】

"A" Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, hỏi: "Là cái gì "

【 ngươi chẳng lẽ không có phát hiện... So với ngươi chuyển hóa linh năng cường độ,

Sinh mệnh của ngươi đếm ngược kéo dài biên độ càng ngày càng ít a 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, màn sáng biến hóa:

【 lực lượng 】: 15

【 thể chất 】: 16

【 nhanh nhẹn 】: 15

【 tinh thần 】: 16

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 15 50

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 12. 4%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 10 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 17 7 ngày 23 giờ 】

So với đánh giết Tà Vương song tinh hai huynh đệ trước đó đếm ngược, hai người hết thảy cung cấp đại khái hơn hai mươi ngày sinh mệnh kéo dài.

"Đây là có chuyện gì Tà Vương song tinh hai người linh hồn cường độ làm sao có thể mới kéo dài hơn hai mươi ngày "

Tà Vương song tinh hai huynh đệ tu vi võ đạo cùng Nhạc Bình Sinh tương xứng, cũng chính là về mặt sức mạnh so Nhạc Bình Sinh yếu hơn một đường thôi. Trải qua Tà Linh nhắc nhở Nhạc Bình Sinh mới lưu ý đến, dạng này hai cường giả thế mà chỉ đem hắn đếm ngược kéo dài hơn hai mươi ngày mà thôi.

Mặc dù không có cẩn thận tính toán qua, nhưng là Nhạc Bình Sinh có một cái đại khái ấn tượng. Lúc trước một hổ báo lôi âm trình độ võ giả liền có thể cung cấp loại trình độ này đếm ngược kéo dài.

【 cái này còn phải hỏi 】

Tựa hồ nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không may, Tà Linh mười phần cao hứng bừng bừng, mặt mày hớn hở dữ tợn hình xăm lộ ra buồn cười dị thường:

【 ngăn cản thế giới này đối một con kiến bài xích cùng ngăn cản một cái sinh vật cao cấp hiển nhiên kém đến rất xa, đương nhiên sinh vật cao cấp không phải chỉ ngươi, ta chỉ là đánh cái so sánh. Theo ngươi tu luyện thế giới này gánh xiếc, tiến hóa trình độ càng ngày càng cao, ta có thể cho ngươi cung cấp che chở thời gian cũng càng lúc càng ngắn. 】

Tà Linh sinh động như thật tiếp tục nói ra:

【 một khi đoạn tuyệt linh năng về sau, đoán xem ngươi sẽ như thế nào 】

【 ngươi liền sẽ bộp một tiếng! Bị thế giới này đè ép thành một đoàn cặn bã, ngươi minh bạch cặn bã là cái gì a ha ha ha ha ha! 】

Không để ý đến Tà Linh cười trên nỗi đau của người khác,

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh như trước nói ra:

"Ngươi nói là linh năng với cái thế giới này chống cự tác dụng sẽ theo thực lực của ta tăng lên hiệu quả càng ngày càng thấp a "

【 đương nhiên! 】 Tà Linh một bộ đắc ý bộ dáng: 【 tiểu tử, ngươi nghĩ rằng chúng ta là đến ngắm cảnh a còn không lập... 】

"Tốt ta đã biết." Còn không có đợi Tà Linh phụ đề biểu hiện xong, Nhạc Bình Sinh đã không thèm để ý chút nào trực tiếp đánh gãy, cưỡng ép để Tà Linh trở nên yên lặng.

"Đúng rồi." Nhạc Bình Sinh tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lại đem Tà Linh tỉnh lại: "Trong đao của ta chứa đựng linh năng có thể hay không tác dụng tại những người khác "

Cảm giác được chính mình như chó triệu chi tức đến vung chi liền đi Tà Linh, biệt khuất, nổi giận dị thường, khóe mắt bạo khiêu, lại tựa hồ như nhận cái gì hạn chế đồng dạng không thể không thử lấy răng hồi đáp:

【 ngu xuẩn cấp thấp sinh vật, đương nhiên có thể! Ngươi có phải hay không muốn hỏi ta vì cái gì không có nói cho ngươi hắc hắc, ngươi lại không... 】

Nó vẫn chưa nói xong, Nhạc Bình Sinh lập lại chiêu cũ, lại lần nữa để nó trầm mặc xuống.

Tà Linh tại Nhạc Bình Sinh trong lòng cũng không có nhấc lên cái gì gợn sóng. Đếm ngược kéo dài biên độ giảm bớt sự tình quả thật làm cho hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không có xáo trộn kế hoạch của hắn.

Hắn thấy, nếu quả như thật dựa theo Tà Linh đề nghị đi làm, cũng chỉ là một loại khác trên ý nghĩa cái xác không hồn mà thôi. Vì lực lượng lạc lối tâm linh, cũng chỉ bất quá là nô lệ của lực lượng mà thôi.

Một cái nô lệ của lực lượng là vĩnh viễn không có khả năng thoát khỏi khôi lỗi vận mệnh.

Nhạc Bình Sinh đem dây cương đưa cho cổng mã phu, đi vào một nhà tửu lâu. Chủ quán an bài tốt gian phòng về sau hắn đóng cửa lại đi trở về trước giường, giải khai bọc đồ của mình.

Một bộ màu trắng khuôn mặt tươi cười mặt nạ, chính diện hướng lên trên một mình nằm tại trên quần áo.

Nhạc Bình Sinh một cái tay cầm lấy này tấm mặt nạ:

"Còn thiếu một chút..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 115: Gia Pháp!

Chương 115: Gia pháp!

Phương phủ, sau nhà một chỗ mấy chục trượng hình vuông luyện võ trường.

Luyện võ trường bên trong, một cái ước chừng hai mươi tuổi, người mặc thuần nhất sắc tuyết trắng trang phục, khuôn mặt như vẽ nữ tử khai cung, bắn tên, thu thế, liên tục ba mũi tên, đem cung kéo thành trăng tròn, khí định thần nhàn.

Băng! Băng! Băng!

Ba tiếng dây cung vang rền, xé rách không khí, tiễn giống như lưu tinh, trực tiếp trúng đích ngoài trăm bước mục tiêu hồng tâm.

Đồng thời, mũi tên sắt càng là bắn thủng mục tiêu hồng tâm, từ một đầu khác lộ ra. Hiện ra bắn tên người lực lượng cường đại cùng hiệp đồng như một cơ bắp năng lực khống chế.

"Như Huyên, muốn kéo ra chuôi này truy tinh cong lên mã muốn một trăm cân đi lên lực lượng, ngươi có thể làm được không chệch một tên, thiện xạ, loại này tiễn pháp, liền xem như trong quân đội những huấn luyện viên kia đều không nhất định có dạng này bản sự. Xem ra ngươi trong khoảng thời gian này đến nay hiển thị khắc khổ dụng công."

Phương Hàn đứng tại bên cạnh của nàng, áo gấm, mắt như

tinh thần, tán thưởng nói.

Mục Như Huyên thè lưỡi: "Biểu ca ngươi cũng không cần trò cười ta, ta còn kém xa đâu."

Phương Hàn lời nói xoay chuyển, cười nói: "Bất quá ngươi một cái nữ hài tử, cả ngày chém chém giết giết, thế nhưng là có chút chướng tai gai mắt."

Mục Như Huyên miệng cong lên, nàng chưa kịp nói chuyện, phía sau hai người một đám người hầu vờn quanh phía dưới, tại trên ghế bạch đàn ngồi một cái quý khí người phụ nữ mở miệng nói:

"Hàn Nhi, ngươi câu nói này làm mẹ muốn phản bác ngươi, hiện tại khác biệt dĩ vãng, ta lúc còn trẻ nếu có Huyên Huyên điều kiện như vậy, không chừng tại U Châu địa giới hiện tại sẽ thiếu một cái Phương phủ chủ mẫu, thêm một cái hành tẩu thiên hạ nữ hiệp."

Cái này mỹ mạo người phụ nữ chính là Phương phủ chủ mẫu, Phương Hàn sinh thân mẫu thân. Nàng hơn bốn mươi tuổi niên kỷ, không biết dùng cái gì dưỡng nhan thủ đoạn, nhìn thật giống như không đủ ba mươi thiếu phụ đồng dạng. Chỉ bất quá giữa lông mày cái kia từng sợi sát khí phá hủy phần này mỹ cảm.

Mục Như Huyên hì hì cười một tiếng, chạy đến Phương phu nhân bên người:

"Nghe được sao biểu ca, bá mẫu đều nói như vậy. Mà lại ta nghe nói liên minh có thật nhiều quyết nghị trên bàn tiệc ngồi không đều là nữ nhân a các nàng đều là chấp chưởng toàn bộ Bắc Hoang, cao quý không tả nổi đại nhân vật. Ngươi vừa rồi ngữ khí cũng thật giống những sách kia viện lão đầu tử."

Phương Hàn bất đắc dĩ nói: "Mẫu thân đại nhân, ta chỉ là cùng

biểu muội nói đùa, trêu chọc nàng mà thôi, không phải thật sự nghĩ như vậy."

"Ngươi đương nhiên không dám, coi như phụ thân ngươi cũng không dám." Phương phu nhân nắm Mục Như Huyên tay: "Phụ thân ngươi mấy ngày nữa liền muốn trở về, ngươi làm sự tình luôn luôn chu đáo chặt chẽ, hắn thọ yến ngươi muốn làm thật xinh đẹp, toàn bộ Trọng Thạch thành từ trên xuống dưới đều đang nhìn, đừng ra cái gì đường rẽ."

"Yên tâm đi mẫu thân." Phương Hàn cười cười: "Từ ta làm chuyện này, sẽ không ra một điểm vấn đề."

"Vậy là tốt rồi." Phương phu nhân giống như là nhớ ra cái gì đó: "Tỷ tỷ ngươi không phải là đi Biên Hoang vì ngươi phụ thân chuẩn bị một phần kinh hỉ đi a nàng lúc nào trở về "

"Tỷ tỷ nàng luôn luôn đặc lập độc hành, ta cũng không phải là hết sức rõ ràng."

"Chủ mẫu! Nhị công tử! Mục tiểu thư!"

Phương Hàn tiếng nói còn chưa rơi xuống, Hoành Nghị đã vội vã đi tới luyện võ trường, xa xa kêu.

Phương phu nhân nhíu mày đến xem hướng hắn: "Sự tình gì "

Hoành Nghị đi vào đến gập cả lưng, cung kính hồi phục đến:

"Nam tịch tiểu thư trở về!"

Nghe được câu này, Phương Hàn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, con mắt bắn ra nguy hiểm quang mang, liền ngay cả không khí chung quanh đều giống như bỗng nhiên thấp xuống một chút. Bất quá chỉ duy trì một cái chớp mắt, hắn liền khôi phục ấm lương khiêm cung khí chất, trong lòng suy nghĩ chuyển động:

Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra Tà Vương song tinh hai huynh đệ là làm ăn gì

Trong nháy mắt sau khi hết khiếp sợ, Phương Hàn cực kỳ không thể tưởng tượng nổi. Hắn bày ra đại lượng nhãn tuyến tùy thời cho Tà Vương song tinh hai huynh đệ truyền lại Phương Nam Tịch động tĩnh, căn bản sẽ không tồn tại tìm không thấy người vấn đề.

Lấy Tà Vương song tinh năng lực đối phó Phương Nam Tịch, tại Phương Hàn xem ra đã là giết gà dùng đao mổ trâu, mười phần nhỏ nói thành to. Hắn vạn lần không ngờ hai người kia xuất mã cũng có thất thủ thời điểm.

Vậy cái này đến cùng là chuyện gì xảy ra

Mà Phương phu nhân giống như không có cái gì cảm giác được, chậm rãi nói ra: "Nam tịch đã trở về sao rời phủ thời gian dài như vậy mới trở về, vì cái gì không đến nơi này thỉnh an "

"Phương tiểu thư trở về phòng đi chỉnh lý dung nhan, hẳn là rất nhanh liền tới."

Phương Hàn nheo mắt lại đến không biết suy nghĩ cái gì, Phương phu nhân thì là khẽ gật đầu:

"Ngươi đi xuống đi , chờ nàng thu thập xong mang nàng tới."

"Nam tịch tỷ trở về nha." Hoành Nghị lui ra về sau, Mục Như Huyên một bộ ngây thơ bộ dáng nói ra: "Ta nghe nói nàng đi cho đại bá thu thập Luyện Huyết Huyền Binh tài liệu chính, không biết thành công không có "

Phương phu nhân không có trả lời, nhìn thoáng qua Phương Hàn nói ra: "Luyện Huyết Huyền Binh vật liệu nơi nào có tốt như vậy thu thập. Bất quá mặc kệ nàng chuyến này có hay không kết quả, đều là có lòng."

Lúc này, Phương Hàn trên mặt mang ý nghĩa không rõ tiếu dung, đối phương phu nhân nói ra:

"Mẫu thân đại nhân, có một chuyện ta còn chưa kịp nói cho ngươi. Còn cần ngươi quyết đoán."

"Sự tình gì "

"Trong phủ Tưởng Hạo Thiên ăn cây táo rào cây sung, ở bên ngoài chửi bới tỷ tỷ danh dự, bị ta biết, đã đem hắn bắt giữ tại hầm băng, vừa vặn tỷ tỷ trở về, liền để nàng tự mình xử lý chuyện này, ngươi thấy thế nào "

"A" Phương phu nhân sắc mặt bỗng nhiên băng lãnh xuống tới: "Tưởng Hạo Thiên hắn không phải Mộng Vân nhìn hắn đáng thương, mềm lòng để hắn vào phủ bên trong sao ở bên ngoài loạn tước đầu lưỡi, hắn thật to gan!"

"Ngươi đi đem hắn mang tới, " Phương phu nhân mặt mày hàm sát, cũng không tỉ mỉ hỏi thăm, nói ra: "Bên ta phủ tân tân khổ khổ bồi dưỡng hắn thành tài, không phải để hắn ở bên ngoài cắn loạn , chờ Nam tịch tới, để nàng tự mình chấp hành gia pháp, để nàng xuất khí!"

Băng lãnh sát khí uy thế bức người, đứng tại Phương phu nhân đằng sau mấy cái thị nữ thân thể cũng hơi run rẩy. Có thể lâu dài đứng hầu tại Phương phu nhân khoảng chừng, các nàng mỗi một cái đều là nhân tinh. Đối dạng này đột nhiên xuất hiện một màn lập tức liền cảm giác được không đúng.

Nơi nào có không tỉ mỉ hỏi thăm, không khiến người ta biện bạch, trực tiếp chấp hành gia pháp huống chi Tưởng Hạo Thiên vẫn là trong phủ Võ sư đầu lĩnh một trong, là hoàn toàn Phương phủ nhà mình bồi dưỡng ra được, là chân chính người một nhà.

Tưởng Hạo Thiên trong phủ làm người luôn luôn hiền lành,

cùng hạ nhân quan hệ cũng không tệ. Những cái này thị nữ nghe được Phương phu nhân trong lúc nhất thời đều có một ít không đành lòng.

Cái gọi là gia pháp cũng không phải hời hợt trách cứ một phen liền có thể đi qua. Nhằm vào trong phủ võ sĩ gia pháp từ trước đến nay tàn khốc, đều là dùng cức roi làm hình phạt công cụ, loại này từ cức mộc thuộc da chế thành trên roi mặt xoa phẩm chất riêng dược thủy, một roi phía dưới tuỳ tiện xé rách hạ da thịt đồng thời, càng có thể khiến người ta cảm giác càng thêm nhạy cảm, phóng đại đau đớn.

Thậm chí đã từng có bị chấp hành gia pháp Võ sư không có chèo chống bao lâu thời gian, tươi sống đau chết ví dụ.

Đây chính là cho người khác làm trâu làm ngựa, ngay cả sinh tử đều nắm giữ trong tay người khác, quyền sinh sát trong tay.

Một cỗ thỏ tử hồ bi cảm thụ từ chung quanh hạ nhân trong lòng dâng lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 116: Ác Ý!

Chương 116: Ác ý!

Tắm rửa thay quần áo về sau, thời khắc này Phương Nam Tịch ngồi ở trước gương, nhìn xem mình trong gương suy nghĩ xuất thần. Phía sau của nàng một dung mạo tú lệ thị nữ đang vì nàng chải phát.

"Tiểu thư, Tần đại thúc bọn hắn đâu tại sao không có nhìn thấy bọn hắn trở về" Xuân Hoa thận trọng hỏi.

Từ khi tiểu thư chuyến này xa nhà trở về, cả người liền trở nên rất kỳ quái, giống như tâm tình vô cùng sa sút, đến bây giờ đều không nhìn thấy nàng cười qua. Mà lại tiểu thư lúc ra cửa mang theo bọn hộ vệ nàng một cái đều không nhìn thấy, trong lòng mười phần hiếu kì.

"Bọn hắn. . . Đi chỗ rất xa, không biết lúc nào mới có thể trở về." Phương Nam Tịch lẩm bẩm nói.

Đây là ý gì tiểu thư sự tình làm thành a

Xuân Hoa cảm thấy hết sức kỳ quái, nhìn Phương Nam Tịch bộ dáng này cũng không dám hỏi nhiều nữa.

"Phụ thân hắn trở lại chưa "

"Còn không có, bất quá ta nghe thu ý các nàng nói lão gia giống như sẽ cùng đại thiếu gia đồng thời trở về."

"Gần nhất trong phủ có chuyện gì a "

Xuân Hoa động tác trên tay không ngừng, nghiêng đầu suy nghĩ một chút nói ra: "Lớn nhất sự tình vẫn là Nhị thiếu gia cho lão gia chuẩn bị thọ yến sự tình, khác cũng liền không có gì. Nói đến trong phủ từ trên xuống dưới người đều mau bận bịu choáng."

Phương Nam Tịch nhẹ gật đầu.

Đương đương đương.

Tiếng đập cửa vang lên đồng thời, một cái thị nữ thanh âm cũng truyền vào:

"Tiểu thư, phu nhân cùng Nhị công tử ở phía sau đường chờ ngươi đi qua, ta cho ngài nói một tiếng, cũng đừng làm cho phu nhân sốt ruột chờ."

Phương Nam Tịch nở nụ cười gằn, trả lời: "Đã nhanh thu thập xong, ta lập tức liền đi qua."

Cổng tiếng bước chân cách xa về sau, Phương Nam Tịch nghiến răng nghiến lợi:

"Đôi này vô sỉ mẹ con, vừa vặn xem ta trò cười a !"

Xuân Hoa biểu lộ một chút trở nên khẩn trương cực độ, hư thanh nói: "Tiểu thư, nói nhỏ chút, loại lời này nhưng tuyệt đối không nên bị người nghe đi."

Phương Nam Tịch tâm tình bình phục lại, ánh mắt nhu hòa nhìn về phía mình thị nữ, hiện tại bên cạnh nàng có thể hoàn toàn tin cậy cũng chỉ có lấy một người.

Nói khẽ: "Xuân Hoa, từ hôm nay trở đi hai chúng ta tỷ muội lại muốn vượt qua một đoạn gian nan thời gian."

"Thế nào tiểu thư ngươi từ sau khi trở về vẫn không đúng lắm,

chuyện gì xảy ra" Xuân Hoa không hiểu hỏi.

Phương Nam Tịch lắc đầu, đứng dậy: "Ta sau khi trở về tại nói với ngươi, chúng ta đi trước chủ mẫu nơi đó đi, tránh khỏi lại có người lấy bất kính đến công kích chúng ta."

Hai người một trước một sau, đi ra cửa đi, xuyên qua mấy cái đình viện. Lấy Phương phủ rộng lớn, hai người đi ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian, hậu đường cổng vòm dần dần xuất hiện ở trước mắt.

Theo từ từ tiếp cận, Xuân Hoa thấp giọng lo lắng nói ra: "Tiểu thư, ngươi đợi chút nữa cần phải chịu đựng một chút, mặc kệ chủ mẫu nói cái gì, tuyệt đối không nên cùng với nàng mạnh miệng."

Phương Nam Tịch không khỏi bật cười: "Yên tâm đi Xuân Hoa, ta sẽ không giống vừa rồi như thế."

Xuân Hoa yên lòng, hai chủ tớ người đã đi hậu đường.

Nhưng mà vừa mới đi vào hậu đường, Phương Nam Tịch cả người không khỏi sững sờ. Hậu đường chính giữa, một cái hình chữ thập giá gỗ đứng ở chính giữa, một người nam tử cúi thấp đầu bị gắt gao trói buộc ở phía trên.

Phương Nam Tịch tâm bỗng nhiên nhảy một cái.

Cái này chật vật không chịu nổi người chính là Tưởng Hạo Thiên.

Đồng thời toàn bộ rộng lớn hậu đường hai bên cơ hồ đứng đầy người, hạ nhân, quản sự, trông nhà hộ viện Võ sư, đại bộ phận đều tụ tập tại nơi này. Thô sơ giản lược quét xuống đến, toàn bộ Phương phủ cơ hồ tất cả mọi người đến đông đủ.

Tất cả mọi người im lặng im ắng, đồng loạt đưa ánh mắt quay lại.

Phương Hàn mẹ con đây là ý gì

Phương Nam Tịch đè xuống trong lòng kinh nghi, bước chân không có dừng lại, đi đến Phương phu nhân trước mặt làm một cái vạn phúc lễ, nhẹ giọng nói ra:

"Hướng mẫu thân thỉnh an, trước đó Nam tịch không có lập tức tới là bởi vì lặn lội đường xa, toàn thân bụi đất, cho nên mới rửa mặt một phen về sau mới đến thỉnh an, mời mẫu thân không muốn trách cứ."

Sau đó tại Phương phu nhân gật đầu ra hiệu qua đi,

Phương Nam Tịch lại hướng Phương Hàn cùng Mục Như Huyên các thi lễ: "Đệ đệ, muội muội."

Phương Hàn cười ha ha một tiếng: "Tỷ tỷ, đều là người trong nhà, làm gì khách khí như vậy mẫu thân nàng sẽ không ngại."

Sẽ không để ý

Phương Nam Tịch trong lòng âm thầm cười lạnh, từ nàng tuổi nhỏ bắt đầu, cái này Phương phu nhân liền thông qua loại thủ đoạn này đưa nàng cùng nàng mẹ đẻ không biết sửa trị qua bao nhiêu lần, nàng làm sao lại tin tưởng Phương Hàn chuyện ma quỷ

Bất quá trên mặt của nàng biểu lộ không có bất kỳ cái gì biến hóa.

Lúc này Phương phu nhân hướng Phương Hàn nói ra: "Nếu là ngươi phát hiện chuyện này, liền từ ngươi đến nói cho tỷ tỷ ngươi đi."

Ngay tại Phương Nam Tịch trong lòng dâng lên cảnh giác thời điểm, Phương Hàn treo dối trá mỉm cười hướng nàng gật đầu ra hiệu, đứng dậy.

Hắn liếc nhìn chung quanh một vòng hạ nhân, Võ sư, lớn tiếng nói ra: "Phương phủ Võ sư Tưởng Hạo Thiên, ăn cây táo rào cây sung, ở bên ngoài tùy ý chửi bới tỷ tỷ của ta danh dự, bị ta bắt lấy, hôm nay! Liền muốn đối với hắn chấp hành gia pháp!"

Phương Nam Tịch sắc mặt đột biến, bên cạnh Võ sư cùng người hầu lập tức phát ra ong ong ong tiếng nghị luận. Hoành Nghị như là một cái tượng gỗ đồng dạng đứng tại giữa đám người, không dám ngẩng đầu nhìn về phía Tưởng Hạo Thiên.

Hắn thân là Tưởng Hạo Thiên hảo hữu, tự mình đem hắn giam giữ tại trong hầm băng, lại tự mình đem hắn cố định tại hình trên kệ. Nhưng mà hắn giống như Tưởng Hạo Thiên, không cách nào làm ra bất kỳ phản kháng.

Tưởng Hạo Thiên bờ môi khô nứt, da trên người cùng sắc mặt đều xanh biếc, biểu hiện tại trong hầm băng bị đống thương.

Phương Hàn từng bước từng bước đi đến Tưởng Hạo Thiên trước mặt, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem hắn, lạnh lùng nói ra: "Tưởng Hạo Thiên, ngươi nói với ta có cái gì muốn biện bạch nếu như ngươi cảm thấy ta chỗ nào oan uổng ngươi, ngươi có thể nói ra."

Tưởng Hạo Thiên cật lực ngẩng đầu, hư nhược nói: "Nhị công tử không có oan uổng ta, ta cam nguyện tiếp nhận gia pháp."

"Rất tốt!" Phương Hàn cười ha ha một tiếng, xoay người lại nhìn về phía Phương Nam Tịch: "Tỷ tỷ, cái này Tưởng Hạo Thiên, gan to bằng trời, ở bên ngoài tùy ý nói bừa, chửi bới danh dự của ngươi. Hiện tại hắn mình đã thú nhận bộc trực, mẫu thân đại nhân ý tứ là, cái nhà này pháp liền từ ngươi đến chấp hành!"

Tiếng nói vừa hết, Phương Nam Tịch trong nháy mắt liền hiểu Phương Hàn mẹ con ác độc dụng ý.

Ngươi cho rằng vậy liền coi là đào thoát thắng qua ta một ván sao lúc này mới vừa mới bắt đầu.

Từ Phương Hàn giống như cười mà không phải cười ánh mắt bên trong, Phương Nam Tịch đọc hiểu hắn ý tứ. Phương Hàn chính là muốn dùng loại này ti tiện thủ đoạn, hung hăng đả kích tâm linh của nàng.

Trận mưa kia màn bên trong Tưởng Hạo Thiên tiếng rống giận dữ lời nói còn văng vẳng bên tai. Phương Nam Tịch im lặng không nói, nhìn về phía Tưởng Hạo Thiên, trong lòng nổi lên thật sâu bi ai. Đã là vì hắn, cũng là vì chính mình.

Phương Nam Tịch thở hào hển, hai tay nắm quyền, móng tay đâm vào lòng bàn tay. Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, ở trong mắt nàng Phương Hàn, trên mặt mỉa mai, tản ra đen như mực quang mang, đại biểu cho cực độ thâm trầm ác ý!

Phương Hàn ở trong lòng im ắng cười lạnh:

"Thân ái tỷ tỷ, ngươi cho rằng lần này vận khí tốt, thiên tân vạn khổ từ ta phái trong tay người lui về đến coi như xong a không, xa xa không có. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 117: Chấn Động!

Chương 117: Chấn động!

"Nam Tịch, hiện tại cũng không phải mềm lòng thời điểm "

Phương phu nhân hờ hững mở miệng, lời nói truyền đến mọi người tại đây trong lỗ tai, không có chút nào nhiệt độ:

"Năm đó nếu như không phải Mộng Vân thương hại hắn, Tưởng Hạo Thiên nơi nào sẽ có hôm nay mặc kệ Tưởng Hạo Thiên võ đạo tu luyện đến trình độ gì, đều dựa vào bên ta phủ bồi dưỡng. Nhưng hắn bây giờ lại dám can đảm phỉ báng tung tin đồn nhảm, chửi bới chủ tử, vậy liền không thể tha cho hắn. Nhất định phải hung hăng trừng phạt, răn đe!"

Phương phu nhân tiếng nói rơi xuống, thị nữ của nàng thu ý đã bưng một cái khay đi tới Phương Nam Tịch trước mặt.

Khay phía trên, một đầu đen nhánh, toàn thân móc câu bụi gai roi giống một đầu dữ tợn rắn độc, muốn nhắm người mà ăn, chiếm cứ ở phía trên.

Ở đây gần trăm người cũng không dám thở mạnh, ánh mắt cùng nhau nhìn về phía Phương Nam Tịch.

Một trận đè nén im lặng bên trong, Phương Nam Tịch đột nhiên đứng dậy, cánh tay gân xanh hiện lên, một bả nhấc lên trên khay roi, đi đến Tưởng Hạo Thiên trước người xa một trượng địa

phương nhìn chăm chú lên hắn. Nàng cắn răng hỏi:

"Tưởng Hạo Thiên, ngươi liền không có cái gì muốn nói "

Tưởng Hạo Thiên chậm rãi ngẩng đầu lên, cười thảm nói:

"Tiểu thư, ta biết ngươi trạch tâm nhân hậu, bất quá chuyện này là ta gieo gió gặt bão, mời ngươi động thủ đi."

Nhìn chăm chú lên Phương Nam Tịch, mặc dù quần áo tả tơi, sắc mặt đều bị đông cứng đến phát xanh, Tưởng Hạo Thiên trong lòng vẫn là có một ít vui mừng. Phương Hàn thế nào chỉ hươu bảo ngựa mưu hại hắn cũng không đáng kể, chỉ cần Phương Nam Tịch bình an vô sự, hắn không coi là thẹn với mẫu thân của nàng ân tình.

Hắn biết từ được đưa tới nơi này, Phương Hàn mở miệng hỏi nói bắt đầu, cái này một hệ liệt cũng là vì mượn đề tài để nói chuyện của mình, đả kích Phương Nam Tịch mà thôi. Chỉ tiếc hắn cùng cái khác trong phủ chiêu mộ Võ sư khác biệt, hắn tất cả mọi thứ ở hiện tại, thân phận, địa vị, thậm chí cảnh giới võ đạo, đều là Phương phủ cho, căn bản không phải do hắn giải thích phản bác.

Coi như hắn cãi lại vạch trần Phương Hàn, hạ tràng nhất định biết là khó có thể tưởng tượng thê thảm, nhất định biết so tiếp nhận một lần gia pháp càng phải thê thảm gấp trăm lần.

Sâu kiến còn ham sống, Phương Hàn cũng chính là đoán chắc hắn điểm này, mới như vậy không kiêng nể gì cả.

Phương Nam Tịch ánh mắt phức tạp nhìn chằm chằm Tưởng Hạo Thiên, sắc mặt âm tình bất định. Chính Tưởng Hạo Thiên cũng không dám cãi lại phản kháng, nàng lại nơi nào có nói đỡ cho hắn cơ hội

Phương Nam Tịch cắn răng một cái, cánh tay bỗng nhiên vung lên, trường tiên gào thét, xé rách không khí, bỗng nhiên một chút

quất vào Tưởng Hạo Thiên trên thân.

Ba!

Bóng roi hiện lên về sau, Tưởng Hạo Thiên trên lồng ngực, trong nháy mắt liền bị cức roi bên trên móc câu xé rách xuống tới một khối lớn da thịt, trở nên máu thịt be bét!

Tưởng Hạo Thiên kêu lên một tiếng đau đớn, trên trán gân xanh nổi lên, gắt gao cắn răng không để cho mình phát ra kêu đau đớn, đồng thời trên trán to như hạt đậu mồ hôi lạnh thẳng tắp hướng xuống nhỏ xuống.

Này tấm máu tanh cảnh tượng lập tức liền để chung quanh hạ nhân cùng Võ sư trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh, liền lần này, Tưởng Hạo Thiên liền biến thành bộ dáng này, lại nhiều mấy cái nữa, nơi nào còn có mệnh tại

Phần lớn trong lòng người có chút sợ hãi đồng thời đều sắc mặt không đành lòng, trong phủ đóng giữ bốn cái hổ báo lôi âm cảnh giới Võ sư đầu lĩnh âm thầm lắc đầu, trong lòng nổi lên đến khó tả tư vị: Cái này không phải cái gì trừng trị đây là muốn Tưởng Hạo Thiên mệnh a.

"Tỷ tỷ, vì cái gì dừng tay" nhìn thấy Phương Nam Tịch một roi về sau ngừng tay đến, Phương Hàn mỉm cười thúc giục nói: "Cứ như vậy một chút sao có thể đưa đến trừng trị tác dụng "

Phương phu nhân tại sau lưng cũng nhíu mày: "Nam Tịch, ngươi học võ lâu như vậy đến nay, chỉ có ngần ấy khí lực a "

Nàng hờ hững nhìn xem trong sân Phương Nam Tịch, trên thực tế Phương Hàn bí mật làm sự tình nàng trên cơ bản đều nhất thanh nhị sở. Nàng cũng mười phần hiếu kì, Phương Nam Tịch trên thân đến cùng có cái gì bí mật, mới khiến cho chính mình nhiều năm như vậy trăm phương ngàn kế nằm vùng cái đinh một

cái không rơi bị rút lên, căn bản không có ngoại lệ.

Phải biết Phương Nam Tịch mẫu thân thời điểm chết nàng mới bất quá mười mấy tuổi lớn mà thôi. Cái này nho nhỏ thứ nữ thế mà có thể lại nhiều lần thoát khỏi nàng chưởng khống, đây là mười phần không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Lúc này, Tưởng Hạo Thiên miễn cưỡng ngẩng đầu: "Nam Tịch tiểu thư, ta có thể chịu đựng được,

Xin động thủ đi."

Chung quanh Võ sư cùng bọn người hầu đều không dám nói chuyện, Phương Nam Tịch trong lòng tựa hồ có một hơi tại kịch liệt va đập vào. Nàng nắm thật chặt roi đứng tại giữa sân, lần nữa cảm nhận được tuổi nhỏ là loại kia bị toàn bộ thế giới chỗ áp bách, xa lánh cảm thụ.

Nàng biết rất rõ ràng là Phương Hàn không để ý huyết mạch chi tình xuống tay với nàng; nhưng không có bất kỳ chứng cứ.

Nàng biết rất rõ ràng là Phương Hàn cắt cử Tưởng Hạo Thiên truy bắt chính mình, kết quả Phương Hàn ngược lại chỉ hươu bảo ngựa, ác ý mưu hại.

Nàng biết rất rõ ràng cái gì chửi bới, nói xấu đều là Phương Hàn chuyện ma quỷ, nhưng không có bất kỳ tác dụng gì.

Tại Phương phủ trương này lưới lớn bên trong, nàng cũng chỉ bất quá là một con liều mạng giãy dụa muốn chứng minh chính mình, nắm giữ chính mình vận mệnh bươm bướm thôi.

Nhưng là, nếu như hắn ở chỗ này liền tốt a

Tại hoặc trào phúng, hoặc lời nói lạnh như băng âm thanh bên trong, Phương Nam Tịch hoảng hốt muốn.

Phương Hàn có chút lắc đầu, cười nói ra: "Tỷ tỷ, ngươi có phải hay không tàu xe mệt mỏi quá mệt mỏi đã dạng này ta đến thay ngươi làm thay đi."

Từ Phương Hàn động thủ, Tưởng Hạo Thiên chỉ sợ tuyệt đối sẽ không có lưu mệnh tại. Phương Nam Tịch sắc mặt xiết chặt, đang muốn nói chuyện ——

Ầm ầm.

Xa xa không biết từ cái kia phương hướng truyền đến chấn động thanh âm, tất cả mọi người ở đây cùng nhau sững sờ.

Nghe được cái này động tĩnh, Phương phu nhân lông mày giương lên, quay đầu hỏi hướng bên cạnh thị nữ:

"Gần nhất trong phủ có chỗ nào đang động công a ta làm sao không biết "

Thu ý một mặt mê hoặc: "Hồi phu nhân, trong khoảng thời gian này chưa từng khởi công."

Ầm ầm.

"Chuyện gì xảy ra!"

Chấn động âm thanh lại lần nữa truyền đến, mà lại nhưng từ thanh âm mạnh yếu để phán đoán thật giống như ngay tại từ từ tiếp cận, Phương phu nhân sắc mặt biến hóa, mặt mày hàm sát, lập tức từ trên ghế bạch đàn đứng dậy.

Phương Hàn lệ khí tại trong mắt phun trào, tạm thời không để ý tới Phương Nam Tịch, quay đầu lạnh lùng quát:

"Hoành Nghị! Ngươi lập tức mang lên người đi ra xem một chút, đến cùng. . ."

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Liên tiếp kinh thiên động địa tiếng nổ vang trực tiếp ngắt lời hắn, tất cả mọi người bá một chút quay đầu nhìn về phía cổng vòm chỗ: Đây rốt cuộc là thanh âm gì

Võ sư cùng bọn hạ nhân hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ lại còn có người nháo sự nơi này chính là Phương phủ, ai sẽ có lá gan lớn như vậy

Mọi người ở đây không rõ ràng cho lắm thời điểm, ầm ầm một tiếng!

Tại trước mắt bao người, cổng vòm chỗ chỉnh bức tường vách tường tựa hồ bị một đầu không biết, to lớn dã man quái thú cho chính diện đụng trúng, đồng thời tại cỗ này không biết lực lượng khổng lồ phía dưới, chân tường lập tức cùng nhau đứt gãy, thế mà toàn bộ bay ngang ra!

Hơn nửa đoạn mặt tường giữa không trung ở trong lập tức chia năm xẻ bảy, phô thiên cái địa giáng xuống.

Tất cả mọi người ngay tại nhìn chung quanh Phương phu nhân, cùng đang chuẩn bị dẫn người ra ngoài xem xét Phương Hàn con ngươi chợt co rụt lại, cứng ở tại chỗ! Tới gần cổng một số người tại mấy người nhát gan thị nữ trong tiếng kêu sợ hãi lộn nhào liều mạng né tránh!

Oanh!

Mang theo tiếng gió gào thét, khối lớn khối lớn gạch đá nặng nề rơi đập tại mặt đất, đem cứng rắn gạch xanh đất đá mặt đập chia năm xẻ bảy, đồng thời phô thiên cái địa bụi mù cuồn cuộn hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra đến, tất cả mọi người lập tức cảm nhận được dưới chân mặt đất kịch liệt xóc nảy.

"Ai là Phương Hàn "

Tràn ngập bụi mù bên trong, một cái thân ảnh đơn bạc bước ra

một bước. Quét mắt mọi người ở đây, khuôn mặt tươi cười dưới mặt nạ, Nhạc Bình Sinh thanh âm tại tất cả mọi người bên tai quanh quẩn:

"Cút ra đây nhận lấy cái chết."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 118: Trấn Áp!

Chương 118: Trấn áp!

Cái tên điên này là ai hắn có biết hay không Nhị công tử là ai hắn đến cùng có biết hay không chính mình đang nói cái gì

Thanh âm đàm thoại truyền đến trong lỗ tai, hoang đường chi cực cảm thụ cơ hồ khiến tất cả mọi người ngây ngẩn cả người. Mặc kệ là Phương Hàn, Phương phu nhân, Phương Nam Tịch vẫn là một đám Võ sư nhóm thậm chí đều chưa kịp phản ứng, vẻ mặt bất khả tư nghị cơ hồ tại trên mặt của mỗi một người hiển hiện.

Cái này kẻ xông vào mang theo một nửa mặt nạ, ngoại trừ lộ ra cái mũi trở xuống bộ phận, căn bản thấy không rõ lắm dài là cái dạng gì. Phổ phổ thông thông áo vải váy, bằng vào mượn thanh âm cùng trên mặt lộ ra bộ phận phán đoán, tựa hồ tuổi tác cũng không lớn.

Chỉ có Phương Nam Tịch ở trong lòng bỗng nhiên nhảy một cái: Thanh âm này, hình thể cùng ngữ khí. . .

Là hắn hắn tới hắn không phải đi sao trở về nơi này làm cái gì

Lúc này, trong phủ mười mấy tên Võ sư đã kịp phản ứng, trong chớp mắt thân hình đập ra, bốn phương tám hướng đem Nhạc Bình Sinh bao vây lại. Bốn tên hổ báo lôi âm cảnh giới Võ sư đầu lĩnh thành một loạt ngăn tại Nhạc Bình Sinh phía trước, toàn thân um tùm sát khí nhìn chằm chằm hắn.

Một cái không biết từ nơi nào xuất hiện bọn chuột nhắt vậy mà thừa dịp bọn hắn những người này tụ tập ở chỗ này thời điểm tiến quân thần tốc, còn tới chủ mẫu trước mặt phát ngôn bừa bãi, cái này khiến mấy người bọn hắn phụ trách hộ vệ Phương phủ an toàn đầu lĩnh mặt để nơi nào

Cũng không trách bọn hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi cùng khó xử. Từ Phương phủ lập phủ đến nay, chỗ nào xuất hiện qua loại tình huống này. Từng cái thế lực ở giữa lại thế nào đấu đá đấu sức, chưa từng có nghe nói qua loại này bị cô đơn đơn nhất cá nhân xông vào tình huống.

Chuyện này nếu là truyền ra ngoài, Phương phủ lập tức liền muốn da mặt mất hết, trở thành toàn bộ Trọng Thạch thành buồn cười lớn nhất , liên đới lấy bọn hắn cũng không ngẩng đầu được lên!

Huống chi cơ hồ toàn bộ thành thị đều biết Phương phủ ngay tại trắng trợn xử lý Phủ chủ Phương Đạo Minh thọ yến, tại cái này ngay miệng bên trên ra như thế một việc sự tình, để bọn hắn nổi giận tới cực điểm.

"Ha ha ha ha!" Phương Hàn tại lấy lại tinh thần về sau không nhịn được phá lên cười: "Thú vị, thú vị, quá thú vị!"

Hắn ngưng cười âm thanh, lắc đầu cười nhạo nói:

"Ngươi là ai phái tới Hạ Hầu gia vẫn là Bắc Hùng Vũ đạo trường không nên a, hai nhà bọn họ làm sao lại phái ra như ngươi loại này ngu xuẩn tới làm loại chuyện này ngươi đại khái muốn bắt chước một số người nhờ vào đó thành danh nhưng là ngươi có biết hay không ngươi liền phải chết, trên trời dưới đất, không ai có thể cứu được ngươi "

Phương Hàn cho thấy thượng vân nhạt gió nhẹ, trên thực tế trong lòng tức giận dị thường. Cái này không biết nơi nào xuất

hiện ngu xuẩn xuất hiện không thể nghi ngờ là đối với hắn uy nghiêm một lần khiêu khích, nhất là tuyển tại thời gian này tiết điểm bên trên phát tác, để trong lòng của hắn hung ác sát ý đã bốc lên tới cực điểm.

"Dễ dàng giết chết thật sự là lợi cho hắn quá rồi! Cùng Tà Vương song tinh hai người trở về, nhất định phải từ thân đến tâm, dùng tàn khốc nhất thủ đoạn, để những cái kia khiêu khích thế lực biết cái gì gọi là sợ hãi!"

"Tốt!"

Phương phu nhân sắc mặt tái xanh, lại lần nữa ngồi xuống, lồng ngực phập phồng, tựa hồ phẫn nộ tới cực điểm:

"Gan to bằng trời, đơn giản gan to bằng trời! Không cần nói nhiều nhiều lời, ta chẳng cần biết hắn là ai, chém đứt hai tay hai chân hắn, làm thành nhân côn! Mang cho ta tới! Ta ngược lại muốn xem xem là nhà ai như thế không có mắt dám trêu chọc bên ta phủ "

Bang lang!

Phương phu nhân tiếng nói rơi xuống, trường đao ra khỏi vỏ thanh âm trong cùng một lúc vang lên, bốn cái Võ sư đầu lĩnh cùng nhau quát to một tiếng, tựa hồ có vô cùng ăn ý, bốn người bốn thanh đao trong nháy mắt vạch phá không khí, mang theo tiếng rít chém về phía Nhạc Bình Sinh hai tay hai chân!

Bốn người này tốc độ cực kỳ tấn mãnh, tại vừa mới động tác trong nháy mắt liền mang theo gào thét kình phong, hướng về bốn phương tám hướng phồng lên.

Sâm sâm hàn quang mang theo lãnh khốc sát cơ, bốn tên Võ sư đầu lĩnh trong mắt không có chút nào thương hại, gần như trong nháy mắt đã đến Nhạc Bình Sinh trước người, sau một khắc liền sẽ

đem hắn tay chân chặt xuống!

Người thanh niên kia chính là Phương Hàn a

Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, ánh mắt không có bất kỳ cái gì biến hóa. Không tránh không né, thật giống như lão tăng nhập định, thẳng đến bốn đạo đao quang đến trước mắt về sau ——

Rống!

Một đạo mắt trần có thể thấy khí Lôi Thuấn ở giữa từ trong miệng hắn bắn ra! Đạo này bạch tuyến ma sát không khí,

Để nhiệt độ chung quanh đều chợt tăng lên, đồng thời lấy tấn mãnh tuyệt luân tốc độ phát sau mà đến trước, tại đã nhào tới trước mặt bốn tên Võ sư đầu lĩnh ở giữa, giữa trời kịch liệt bạo tạc!

Ông!

Trời long đất nở đồng dạng kinh khủng sóng âm trong nháy mắt bộc phát! Mãnh liệt cuồng phong lấy bạo tạc làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng đánh tới. Cỗ này chợt vang lên cuồng phong tựa như là mười tám cấp bão, phát ra quỷ khóc sói gào đồng dạng gào thét!

"A!"

Thân ở trung tâm vụ nổ bốn tên Võ sư lập tức kêu thảm một tiếng máu chảy đầy mặt rơi xuống ngã xuống đất! Đồng thời mỗi người thân thể cũng giống như con tôm đồng dạng co quắp tại cùng một chỗ, kịch liệt run rẩy, ôm thật chặt ở đầu trên mặt đất giãy dụa cuồn cuộn lấy, đồng thời phát ra tê tâm liệt phế thê thảm gầm rú.

"A! A! A!"

Cơ hồ cùng cái này bốn tên Võ sư ngã xuống đất đồng thời, trên trận hết thảy mọi người mặc kệ nam nữ, sắc mặt hoàn toàn thay đổi, phát ra tiếng kêu sợ hãi, gắt gao che lỗ tai, cho dù là dạng này cũng hiệu quả quá mức bé nhỏ. Bọn hắn tựa như là làm đầu bị nhân chùy đánh, mắt nổi đom đóm, một chút người yếu hạ nhân thậm chí đứng không vững, té ngã trên đất.

Mà bao quanh Nhạc Bình Sinh mười mấy tên Võ sư đồng dạng nhận sóng âm kịch liệt xung kích, đầu váng mắt hoa, sắc mặt trắng bệch, bị mãnh liệt cuồng phong chèn ép da mặt run mạnh, cường tráng điêu luyện thân thể liên tục lui lại, căn bản tiến lên không được!

Như thế thanh thế!

Trói buộc cố định Tưởng Hạo Thiên giá gỗ tại kình phong trùng kích vào nện vào trên mặt đất, để hắn cũng thoát ra thân. Mà giờ khắc này nhưng không có bất cứ người nào chú ý hắn.

Ngoài mười trượng Phương Hàn mẹ con bọn người nhận xung kích tương đối yếu ớt, tại thấp cản tới về sau hai mắt lồi ra, sắc mặt thật giống như như là thấy quỷ:

Thổ khí như lôi! Võ đạo gia! Hắn là ai, hắn là ai!

Chấn kinh! Sợ hãi! Bối rối! Cái này một đôi mẹ con sắc mặt cùng nhau bóp méo, trái tim như là bị một cái đại thủ hung hăng nắm lấy, chỉ cảm thấy tựa hồ muốn có cái gì chuyện cực kỳ kinh khủng giáng lâm đến trên đầu của mình.

Nhất là Phương Hàn, hắn hoàn toàn không nghĩ tới lúc đầu một khắc trước trong lòng hắn còn giống trò cười đồng dạng nhân vật, lại tại sau một khắc triển lộ ra hùng bá một phương thực lực kinh khủng!

Một võ đạo gia bóp chết chính mình, chỉ sợ không cần tốn

nhiều sức.

Đạo này 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 phía dưới, tất cả vây công sụp đổ, đại bộ phận Võ sư đều đánh mất sức chiến đấu, hữu lực tái chiến cũng tay chân lạnh buốt căn bản không dám lên trước.

Nhạc Bình Sinh giương mắt nhìn hướng Phương Hàn, từng bước từng bước hướng về hơn mười trượng bên ngoài Phương Hàn đi đến.

Hắn đi tới!

Phương Hàn hô hấp đột nhiên cứng lại, tâm loạn như ma. Hắn không phải đầy mình bao cỏ hoàn khố, nhưng là hắn chết sống không rõ, đến cùng là từ đâu đắc tội một võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ

Đáng tiếc Phương Đạo Minh không trong phủ, mà Tà Vương song tinh hai huynh đệ đến bây giờ còn chưa có trở về. Nếu không làm sao lại rơi xuống to như vậy một cái Phương phủ, lại không người có thể ngăn cản loại cục diện này

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 119: Coi Trời Bằng Vung!

Chương 119: Coi trời bằng vung!

Nhạc Bình Sinh thi triển 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 là một môn khai phát lợi dụng mệnh khiếu bí truyền võ đạo, mà không phải thổ khí như lôi loại này chỉ cần là đánh vỡ lực quan võ đạo gia liền có thể làm được hàng thông thường thủ đoạn.

Cả hai tại uy lực tương đối thật sự là thiên soa địa viễn. Lợi dụng trọn vẹn mười tám cái mệnh khiếu hiệp đồng cộng hưởng điệu bộ, đồng thời có vật lý cùng tinh thần song trọng đả kích bí truyền võ đạo, xa xa không phải phổ phổ thông thông vận khí thủ đoạn có thể so sánh.

Mà trước mắt môn này võ đạo nhược điểm duy nhất chính là tác dụng phạm vi có hạn, vượt qua phương viên mười trượng về sau căn bản là chưa nói tới lực sát thương gì. Cái này cũng cùng Nhạc Bình Sinh trước mắt tu hành tiến độ có quan hệ.

Đây hết thảy, trái tim kịch liệt cuồng loạn lấy Phương Hàn tự nhiên không biết.

Nhạc Bình Sinh dáng người thuộc về loại kia không thấp cũng không cao lắm loại hình. Toàn thân cơ bắp lại không giống trong phủ Võ sư cao như vậy gồ cao trở đi giống từng khối sắt thép.

Nhưng là rơi xuống Phương Hàn trong mắt, Nhạc Bình Sinh từng bước một đi tới hình tượng, lại là hoàn toàn khác biệt.

Trong mắt hắn, Nhạc Bình Sinh trên cổ, trên tay làn da mượt mà, không có vết sẹo, trong trắng lộ hồng, lại mang một ít có chút hắc thanh.

Bất quá Phương Hàn lại là biết, đối phương trong da ẩn tàng xanh đen, tuyệt đối không phải mãnh liệt ánh nắng chiếu xạ thành hắc. Mà là da thịt nội bộ cường đại gân lạc, luyện được cường tráng thô to cứng cỏi đến cực hạn, khiến cho gân lạc xanh đen như sắt nhan sắc có chút hiển lộ ra.

Nhạc Bình Sinh toàn thân cơ bắp, gân lạc mạch máu, xương cốt mật độ vô cùng lớn, mặc dù không có cường hãn nâng lên cơ bắp, nhưng rơi xuống cao thủ chân chính trong mắt, lại so loại kia cường tráng cơ bắp núi thức võ giả càng có cảm giác áp bách.

Đây là linh năng phối hợp võ đạo tu luyện chỗ đạt thành hiệu quả tốt nhất.

Nhạc Bình Sinh dạng này thật yên lặng từng bước một đi tới, Phương Hàn bao quát Phương phu nhân cũng cảm giác được một trận cực kỳ mãnh liệt áp bách, đối phương mang đến cho hắn một cảm giác chỉ có tám chữ, đó chính là, vô câu vô thúc, coi trời bằng vung!

Có thể cho Phương Hàn dạng này cảm giác áp bách, đó cũng không phải Nhạc Bình Sinh trên người có trong truyền thuyết "Vương bá chi khí" . Mà là Phương Hàn từ ánh mắt của hắn, khí chất ở trong cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp cùng áp bách, hắn nhìn qua ánh mắt không giống như là đang nhìn người sống, mà là giống đang nhìn chăm chú một cỗ thi thể đồng dạng.

Phương Hàn thậm chí có một loại cảm giác, liền xem như phụ thân của hắn bản nhân liền đứng ở chỗ này, cũng tuyệt đối không cách nào làm đối phương bộ pháp có bất kỳ chần chờ!

"Các hạ đến cùng là ai! Bên ta lạnh tự hỏi không có khả năng

đắc tội các hạ nhân vật như vậy, trong này khẳng định có chỗ hiểu lầm!"

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm đi tới, Phương Hàn hoàn toàn không có bộ kia ngụy trang phiên phiên giai công tử bộ dáng, hãi hùng khiếp vía nghiêm nghị hét lớn:

"Các hạ có nhu cầu gì thỉnh giảng! Ta có cái gì đắc tội địa phương thỉnh giảng, bên ta phủ nhất định có thể cho các hạ một cái hài lòng trả lời chắc chắn! Các hạ cũng không nên bởi vì bị người che đậy..."

"Các hạ!"

Nhạc Bình Sinh tiếng bước chân nhè nhẹ giống như là tử vong chuông tang gõ vang, Phương phu nhân giờ phút này cũng không còn trước đó ung dung hoa quý bộ dáng, đột nhiên đứng dậy sắc mặt hung tợn nói:

"Nhà ta Phủ chủ Phương Đạo Minh, đã sớm bước vào võ đạo gia cảnh giới. Mặc kệ tiểu nhi có cái gì chỗ đắc tội ngươi, có thể ngồi xuống đến, mặc kệ là chịu nhận lỗi vẫn là cái khác cái gì đền bù, bên ta phủ thượng hạ đều có thể thỏa mãn ngươi!"

Mặc kệ là Phương Hàn vẫn là Phương phu nhân, bọn hắn căn bản là không có nghĩ đến chạy trốn. Trên thực tế lấy hai người bọn họ tu vi, căn bản là không bay ra khỏi một võ đạo gia cấp bậc võ giả lòng bàn tay.

Mà lại người này thi triển thổ khí như lôi, cùng phụ thân của hắn có khả năng phát ra không thể so sánh nổi. Liền xem như Phương Đạo Minh dùng dạng này thủ đoạn cũng chỉ bất quá có thể đối đơn thể tạo thành sát thương phá hư, nơi nào sẽ giống trước mắt cái này thần bí cao thủ khủng bố, rống to âm thanh phía dưới sóng âm bộc phát, bốn cái hổ báo lôi âm Võ sư trong nháy mắt đánh mất sức chiến đấu

Một bên Phương Nam Tịch mở to hai mắt nhìn, rung động trong lòng. Luôn luôn quyền sinh sát trong tay, không ai bì nổi Phương Hàn mẹ con giờ phút này thật giống như chó nhà có tang đồng dạng tại Nhạc Bình Sinh tiếng bước chân hạ run lẩy bẩy.

Đây chính là lực lượng! Nghiền ép hết thảy lực lượng! Âm mưu gì, cái gì tính toán,

Cái gì áp bách, tại thuần túy lực lượng nghiền ép phía dưới đều là không có ý nghĩa bụi bặm!

Đạp, đạp, đạp.

Nhưng mà , mặc cho Phương Hàn mẹ con như thế nào khàn cả giọng phát ra tiếng, Nhạc Bình Sinh bước chân lại một khắc đều chưa từng đình chỉ.

Trước mắt đạo này đi tới thân ảnh không nói một lời, Phương Hàn mẹ con hai người tê cả da đầu, tại nhân sinh của bọn hắn ở trong chưa từng thể nghiệm qua loại này sinh tử nắm giữ tại người khác trong tay cảm thụ

"Các hạ vì cái gì không nói lời nào ta hạ thấp tư thái hảo ngôn hảo ngữ, ngươi cho rằng ta Phương phủ chính là trên thớt thịt cá mặc cho ngươi xâm lược "

Lần này một chút tiếng bước chân giống như đạp ở Phương Hàn trong lòng, hắn nghiêm nghị gầm thét lên:

"Các hạ không muốn sai lầm, phụ thân của ta Phương Đạo Minh đồng dạng cũng là võ đạo gia, giao du rộng lớn, ta huynh trưởng phương khải tinh càng là..."

"Phương Đạo Minh không biết dạy con, ta đến thay hắn quản giáo!"

Một tiếng ầm vang! Cương khí bạo chấn!

Nhạc Bình Sinh thanh âm như là kinh lôi tại tất cả mọi người bên tai nổ vang, hắn nơi nào sẽ để ý Phương Hàn có cái gì bối cảnh cùng ỷ vào

Đồng thời, tất cả mọi người trong tai truyền đến sắc nhọn tới cực điểm âm bạo thanh, trực tiếp che giấu Phương Hàn ngoài mạnh trong yếu gầm rú. Nhạc Bình Sinh đạp chân xuống, lát thành tốt nhất gạch xanh mặt đất tại nát bấy đồng thời bỗng nhiên sụp đổ, đếm không hết lít nha lít nhít vết rạn trong nháy mắt hiện đầy phương viên hơn mười trượng mặt đất, một mực kéo dài đến Phương Hàn dưới chân! Đồng thời vô số đá vụn bị kình lực chấn động, phóng lên tận trời!

Đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào

Mỗi người đều cảm giác được dưới chân mặt đất xóc nảy, chấn động, áo bào bị mãnh liệt kình phong hung hăng rút kích dính sát vào trên thân, đồng thời mãnh liệt kình phong quét dưới, thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, chỉ để lại phương viên ba trượng hố sâu cùng một đạo cuồn cuộn màu trắng khí lãng , liên tiếp Phương Hàn vị trí!

Di động cao tốc ma sát không khí truyền đến một loại không khí bị ngọn lửa đốt cháy kì lạ hương vị, khí lãng khu vực biên giới thậm chí ngay tiếp theo thị giác đều phát sinh vặn vẹo! Cho người ta một loại không gian đều phát sinh vặn vẹo ảo giác.

Trong nháy mắt! Phương Hàn vẫn chưa nói xong bị cuồng phong chảy ngược trước miệng bên trong, cả người đều hô hấp khó khăn đồng thời, trước mắt hắn không gian bỗng nhiên tối sầm lại, một nửa quỷ dị mặt nạ liền đã đến trước mắt!

Tại dạng này không gian đều tựa hồ bị đọng lại ở thời điểm, một tay nắm lấy một loại cực kỳ mâu thuẫn, nhu hòa tư thái , ấn tại hắn trước ngực.

Lốp bốp!

Xương cốt vỡ vụn thanh âm vang lên, Phương Hàn toàn thân cao thấp xương cốt trong nháy mắt sụp đổ, tinh hồng máu tươi đột nhiên phun tung toé, tính cả lấy thân thể của hắn giữa không trung ở trong lôi ra liên tiếp huyết hoa, tung bay ra ngoài. .

Trong nháy mắt, Phương phủ Nhị công tử Phương Hàn bị Nhạc Bình Sinh cái này nhẹ nhàng một chưởng đánh nát, tử vong, ném đi!

Võ đạo thiên phú hơn người, bị khen ngợi có khả năng sẽ tại ba mươi tuổi trước bước vào võ đạo gia cảnh giới Phương Hàn, trên thân thể thậm chí cả cái gì phản kích tư thái cũng không kịp làm ra, liền đã đoạn tuyệt tất cả khí tức.

Mà cho đến chết một khắc này, hắn cũng không biết cái này trong nháy mắt giết chết hắn người, chính là trong miệng hắn, chưa bao giờ chú ý qua tên tiểu nhân kia vật

"Con ta a ——!"

Tại Phương Hàn đứng phía sau đứng thẳng đám người lâm vào đờ đẫn thời khắc, Phương phu nhân phát ra một tiếng thê lương, không giống tiếng người kêu thảm.

Nàng giờ phút này bị Nhạc Bình Sinh mang theo mà đến gió lớn ào ạt tóc tán loạn, tăng thêm thống khổ vặn vẹo gương mặt thật giống như một cái lệ quỷ, đánh mất tất cả lý trí, thế mà không quan tâm xông về phía trước, co lại móng vuốt, hướng về Nhạc Bình Sinh điên cuồng chộp tới!

"Súc sinh! Súc sinh a!"

Ân

Nhạc Bình Sinh nghiêng đầu nhìn tới. Phương phu nhân chỉ

bất quá biết một chút nông cạn nhất võ đạo, động tác của nàng theo Nhạc Bình Sinh chậm tới cực điểm, sau đó ——

Rống!

Một đạo ánh sáng trắng lại lần nữa từ trong miệng hắn bắn ra mà ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 120: Điều Tra

Chương 120: Điều tra

Ông!

Tại Phương phu nhân người đứng phía sau bầy vẻ mặt sợ hãi bên trong, đạo này ánh sáng trắng giữa không trung bỗng nhiên nổ tung, không khí chấn động mãnh liệt! Phương phu nhân thậm chí không kịp rên lên một tiếng, cả người liền bị bộc phát cuồn cuộn khí lãng hất bay ra ngoài, trên mặt đất lộn hai vòng, sau đó không nhúc nhích, không rõ sống chết.

Phương Hàn tử vong cùng Phương phu nhân bị khí lãng tung bay, cái này liên tiếp sự tình cơ hồ trong nháy mắt liền phát sinh.

Thiếu gia bị giết chết! Phu nhân cũng bị giết chết!

"A!"

Một nháy mắt phản ứng lại, sợ hãi, kinh hoảng để tuyệt đại bộ phận thị nữ cùng hạ nhân phát ra hoảng sợ tiếng thét chói tai, sợ lan đến gần chính mình, tranh nhau chen lấn liều mạng tuần tự ôm đầu chạy trốn!

Phương Nam Tịch ánh mắt rung động nhìn xem đây hết thảy phát sinh, tại Phương Hàn cùng Phương phu nhân ném đi sau khi đi ra ngoài trong mắt lóe lên một tia khoái ý, sau đó lại có một chút không đành lòng.

Phương Nam Tịch, ngươi đã quên sao ngươi quên mẫu thân nàng là thế nào chết sao ngươi quên ngươi lúc nhỏ gặp tất cả vũ nhục cùng ức hiếp sao

Những ý niệm này hiện lên, Phương Nam Tịch há to miệng, cuối cùng vẫn không có phát ra tiếng. Đang lúc nàng cảm xúc chập trùng thời điểm, Nhạc Bình Sinh đã xoay người lại quét nàng một chút.

Cứ việc Nhạc Bình Sinh từ đầu đến giờ cơ hồ không có làm sao nói, Phương Nam Tịch vẫn là vô cùng xác định thân phận của hắn. Đồng thời từ Nhạc Bình Sinh bắn ra tới ánh mắt bên trong, Phương Nam Tịch đọc hiểu hắn ý tứ:

Từ đây không ai nợ ai!

Một bên khác, bốn tên hổ báo lôi âm cảnh giới Võ sư đầu lĩnh vẫn như cũ nằm trên mặt đất bên trên co quắp, còn lại Võ sư nhóm dán thật chặt tường mà đứng, từng ngụm từng ngụm nước miếng nuốt mà xuống, yết hầu nhấp nhô, ngay cả chính bọn hắn đều không có ý thức được, toàn thân run nhè nhẹ.

Quá nhanh, tại bọn hắn từ tinh thần xung kích ở trong lấy lại tinh thần thời điểm, tràng diện liền đã phát sinh đáng sợ như vậy biến hóa. Những võ sư này giờ phút này nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt thật giống như đang nhìn tiền sử mãnh thú, chỉ cảm thấy tại trước mặt người này chính mình liền như là như trẻ con yếu ớt.

Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ!

Tất cả còn có thể bảo trì trấn định hòa thanh tỉnh Võ sư giờ phút này đều tâm loạn như ma, hỗn hợp có sợ hãi bối rối. Tức là sợ hãi thần bí nhân này giết người diệt khẩu, cũng sợ hãi Phương Đạo Minh trở lại trong phủ về sau phát cuồng giận chó đánh mèo cùng bọn hắn.

Bọn hắn liền cùng đã chết mất Phương Hàn đồng dạng tuyệt đối không ngờ rằng, tại cho Phương Đạo Minh tổ chức thọ yến trước đó thế mà lại xảy ra chuyện như vậy!

Cũng may bọn hắn cái thứ nhất lo lắng đều là dư thừa, Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn người chung quanh một chút, sau một khắc giữa sân lại lần nữa nổi lên cuồng phong, tại tiếng gió rít gào ở trong Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã hóa thành thoáng qua liền mất huyễn ảnh, biến mất tại giữa sân.

"Đi. . . Đi "

Hoành Nghị cùng còn lại Võ sư mở to hai mắt nhìn, trái tim nhảy lên kịch liệt lấy lập tức vọt tới Phương Hàn mẹ con cùng trên mặt đất co giật bốn tên Võ sư đầu lĩnh chỗ xem xét.

Hỗn loạn bên trong, Phương Nam Tịch đầu tiên là đem Tưởng Hạo Thiên đỡ dậy, Tưởng Hạo Thiên quay đầu nhìn về phía nàng hư nhược mà cười cười:

"Cám ơn tiểu thư, bất quá ta cũng không quan trọng, ngươi vẫn là đi nhìn xem phu nhân nàng thế nào đi."

Bên kia Hoành Nghị thận trọng đi đến Phương Hàn trước người, hít vào một ngụm khí lạnh.

Thời khắc này Phương Hàn hai mắt trợn lên, trên mặt còn duy trì vẻ mặt sợ hãi, hoa phục cẩm bào đều bị máu tươi thẩm thấu, đã là chết không thể chết lại.

"Hồng quản sự! Mau tới! Phu nhân nàng còn có khí! Nàng còn chưa có chết!"

Mà lúc này một bên khác đi thăm dò nhìn Phương phu nhân Võ sư hét lớn, Phương Nam Tịch cùng Hoành Nghị đi nhanh lên đi qua, Phương phu nhân cứ như vậy sắc mặt trắng bệch nằm trên mặt đất. Hai người ngồi xổm xuống đưa tay tìm được Phương phu

nhân chóp mũi, cảm nhận được dây tóc khí tức, Phương Nam Tịch quay đầu nghiêm nghị nói:

"Trong phủ y sư đâu lập tức đi đem bọn hắn gọi qua!"

Nghe được Hoành Nghị thanh âm, một chút chưa kịp chạy trốn xa hạ nhân kinh hồn táng đảm chạy tới.

"Không muốn di chuyển chủ mẫu!"

Nhìn thấy hai người thị nữ tựa hồ muốn đem Phương phu nhân đỡ dậy, Phương Nam Tịch ánh mắt phức tạp:

"Chờ y sư tới rồi quyết định!"

. . .

Phòng khách bên trong,

Phương Nam Tịch đối diện, một cái thân mặc lân giáp nam tử trung niên lấy một loại chấn kinh không thể tưởng tượng nổi giọng điệu mở miệng nói ra:

"Phương tiểu thư, ngươi nói là người này mang theo mặt nạ, tay không tấc sắt xông vào, vừa hô phía dưới đẩy lui tất cả Võ sư, lại một chưởng đánh chết Phương Hàn công tử "

Phương Nam Tịch nhẹ gật đầu, nàng đương nhiên sẽ không nói ra Nhạc Bình Sinh thân phận. Trên thực tế đến cho đến trước mắt nàng đều cũng không biết Nhạc Bình Sinh tính danh. Cứ việc Phương Hàn mẹ con hạ tràng thê thảm, nhưng Nhạc Bình Sinh dù sao cũng là vì nàng làm ra những chuyện này.

Coi như không nói ân đức, Nhạc Bình Sinh thân phận bạo lộ ra đối nàng không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, ngược lại sẽ đưa nàng lâm vào cực kỳ bất lợi tình trạng. Dù sao Nhạc Bình Sinh cùng Phương Hàn không oán không cừu, lại là một đường hộ tống chính mình

trở về, điều tra ra được Nhạc Bình Sinh thân phận về sau cho dù ai đều sẽ cho rằng là chính nàng chỉ điểm.

Trương Văn ưng lập tức rơi vào trầm tư. Thân là Trọng Thạch thành thành bắc địa khu thống vệ, tại tiếp vào tin tức về sau hắn liền lập tức chạy tới, không có nghĩ tới là thì ra là như vậy khó giải quyết một vụ án. Sau khi hết khiếp sợ nhưng lại không thể không kiên trì điều tra.

Phương phủ tại Trọng Thạch thành cũng không phải cái gì vô danh thế lực nhỏ, Phủ chủ Phương Đạo Minh trước kia chính là danh chấn một phương đại cao thủ, cắm rễ tại Trọng Thạch thành phát triển đã lâu, là có thể cùng thành chủ đại nhân chuyện trò vui vẻ nhân vật.

Tại Trương Văn ưng nhiệm kỳ bên trong cũng chưa từng có nghe nói qua có người nào hoặc thế lực, có can đảm gióng trống khua chiêng đối dạng này thực lực hùng hậu thế gia môn phiệt trực tiếp đánh đến tận cửa, thậm chí là dưới ban ngày ban mặt giết chết đương gia chủ mẫu cùng Nhị công tử!

Khó làm! Quá khó làm!

Thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn. Trương Văn ưng đáy lòng thật sâu thở dài, nghe Phương Nam Tịch giảng thuật, hắn làm sao không biết cái này nghênh ngang giết người về sau, nghênh ngang rời đi hung thủ cũng là một hàng thật giá thật võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ

Làm không tốt, tên hung thủ này so với Phủ chủ Phương Đạo Minh tu vi võ đạo còn cao hơn!

Rống to phía dưới, bốn cái cùng mình không kém nhiều lắm hổ báo lôi âm cảnh giới Võ sư ngay cả đứng đều đứng không dậy nổi, cái này cần là thực lực kinh khủng bậc nào chỉ sợ một cái vẻn vẹn mở ra huyết khí hoả lò mới vị võ đạo gia đều không thể làm được,

chỉ có máu như tương thủy ngân trung vị võ đạo gia mới có thể làm được!

Mà chuyện này, căn bản cũng không phải là chính mình một cái nho nhỏ phiến khu đầu lĩnh có khả năng nhúng tay, chỉ có tổng lĩnh đại nhân mới có thể xử lý chuyện này.

Trương Văn ưng lại hô qua mấy cái ở đây Võ sư, hỏi thăm mấy vấn đề, đạt được cũng là cùng Phương Nam Tịch không kém bao nhiêu đáp án.

"Phương tiểu thư, xin nén bi thương." Trương Văn ưng đứng dậy khuyên lơn: "Chuyện này, ta sẽ hướng lên báo cáo, xin các ngươi chờ đợi tin tức , chờ Phương phủ chủ trở về chúng ta nhất định biết cho hắn một cái trả lời chắc chắn!"

Phương Nam Tịch thật thà gật gật đầu, Trương Văn ưng vung tay lên, mặt buồn rười rượi mang theo mười cái vệ binh rời đi.

Phương Nam Tịch đứng dậy đi trở về phòng ngủ bên trong, Phương phu nhân thần sắc thật thà tựa ở đầu giường, hai người thị nữ thận trọng cho nàng mớm thuốc.

"Ta tới đi. Các ngươi xuống dưới, ta một người cùng chủ mẫu đợi một hồi."

Từ thị nữ trong tay tiếp nhận chén thuốc , chờ các nàng đi ra ngoài về sau, Phương Nam Tịch động tác nhu hòa cho Phương phu nhân đút thuốc:

"Mẫu thân đại nhân, xin yên tâm, mặc dù ngươi được động kinh, cả một đời đều sẽ dạng này si ngốc ngơ ngác, ngơ ngơ ngác ngác, ta cũng sẽ tận tâm chiếu cố ngươi. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 121: Bí Truyền Võ Đạo Bảng!

Chương 121: Bí truyền võ đạo bảng!

Từ Trọng Thạch thành rời đi về sau, Nhạc Bình Sinh trải qua liên tục mấy ngày chạy vội, Vân Châu phong hoa thành đã gần ngay trước mắt.

Từ tiến vào Vân Châu địa giới bắt đầu, Nhạc Bình Sinh liền phát giác Vân Châu địa giới nhân văn phong mạo cùng U Châu cũng có chút khác biệt. Liền như là hắn kiếp trước phương Nam phương Bắc khác nhau, Vân Châu thành trì biên giới địa giới hắn một đường chạy đến phóng nhãn đều là rộng lớn bát ngát đồng ruộng, còn có thưa thớt bóng người tại đồng ruộng lao động.

Mà lại đang giận sau bên trên so với khô ráo U Châu khu vực so sánh muốn ẩm ướt rất nhiều. Tại ven đường thấy công trình kiến trúc cũng là mặt khác một loại phong cách, lộ ra càng thêm cổ phác, nặng nề.

Vẻn vẹn liền nhau hai châu nhân văn phong mạo bên trên liền có khổng lồ như vậy biến hóa, Nhạc Bình Sinh không thể không cảm thán thế giới này rộng lớn.

Trên thực tế cùng Bắc Hoang so sánh, hắn đối với tân triều thể chế bao quát phát triển tiến trình có càng lớn hiếu kì. Dù sao lấy trước mắt hắn thấy thế giới này tương đối lạc hậu sức sản xuất trình độ mà nói, có thể nghiên cứu phát minh chế tạo ra dạng này lớn uy lực vũ khí nóng tân triều, trên một điểm này thật sự là mâu

thuẫn tới cực điểm.

Không biết tân triều xã hội tiến trình phát triển đến cái nào giai đoạn hơi nước điện lực

Bất quá từ hắn vừa mới giáng lâm phương thế giới này bên cạnh trạm canh gác hoàn cảnh công trình phán đoán, tựa hồ cũng không có những thứ này dấu vết để lại, đương nhiên cũng không thể bài trừ bên cạnh trạm canh gác bởi vì biên giới vị trí địa lý nguyên nhân không có đủ những điều kiện này.

Mà lại lấy thế giới này đủ loại thần kỳ tới nói, Nhạc Bình Sinh dĩ vãng thường thức kinh nghiệm không nhất định có tác dụng.

Đến cửa thành một dặm chỗ liền đã thiết trí không được tuấn mã bảng thông báo, Nhạc Bình Sinh tung người xuống ngựa, theo dòng người hướng về cửa thành dũng mãnh lao tới.

Trước mắt cửa thành đồng dạng to lớn, hùng tráng. Pha tạp mặt tường kinh lịch thời gian cọ rửa, tựa hồ cũng thế sự xoay vần, nhìn một cái liền có một loại nặng nề lịch sử cảm giác. Đương nhiên cái này cũng cùng Nhạc Bình Sinh xuyên qua khách thân phận có quan hệ, từ bên cạnh hắn trải qua hành thương xe ngựa đều không cảm thấy kinh ngạc từ cửa thành lái vào lái ra.

Nhạc Bình Sinh tùy ý hướng bên đường bán hàng rong hỏi thăm Chân Võ Đạo tổng bộ địa chỉ đến, cái này Võ Đạo Thế Lực tại phong hoa thành tựa hồ danh khí rất lớn, tại cám ơn chủ quán về sau, Nhạc Bình Sinh hướng về thành nam phương hướng bước đi.

"Tháng này【 Vân Châu võ đạo ghi chép tổng hợp 】! Mười tiền một phần ~!"

"Tháng này【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】, hai mươi tiền một phần ~!"

Tốp năm tốp ba hài đồng bên đường rao hàng thanh âm truyền

đến, Nhạc Bình Sinh nhìn lại, trong dòng người, mấy cái hài đồng ôm một bó lớn sổ, một đường bên đường rao hàng. Thỉnh thoảng có mấy cái quân nhân trang phục người đi qua từ những hài đồng này trong tay tiếp nhận một bản thật mỏng sổ.

Đây là báo chí

Nhớ tới đã từng nhìn qua Võ Đạo Ký Sự, Nhạc Bình Sinh cũng dẫn ngựa đi hướng tiến đến, một đứa bé nhìn thấy lập tức liền hướng hắn hô:

"Ngươi nghĩ dương danh lập vạn sao ngươi nghĩ công thành danh toại sao đại nhân, mua một bản đi, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng a ~!"

Nhạc Bình Sinh đến gần cười cười: "Chỉ có ngươi nói hai loại sao bao quát hai loại mỗi dạng đều cho ta một phần."

Cái này khuôn mặt nhỏ bẩn thỉu hài đồng nhếch miệng cười một tiếng: "Đại nhân, chỉ có hai loại, Ây!"

Nhạc Bình Sinh móc ra tiền đếm, đưa cho hắn, tiếp nhận cái này hai quyển thật mỏng sổ, một đường hành tẩu, một đường lật nhìn.

【 Vân Châu võ đạo ghi chép tổng hợp 】 đơn giản lật ra hai lần, nếu như đánh cái so sánh, thì tương đương với Nhạc Bình Sinh kiếp trước địa phương bên trên báo chí. Cùng hắn đã từng nhìn qua 【 Võ Đạo Ký Sự 】 loại này giải trí tính chất sách báo khác biệt, 【 Vân Châu võ đạo ghi chép tổng hợp 】 bên trong đều là thời gian thực tính, tại Vân Châu cảnh nội phát sinh từng cái Võ Đạo Thế Lực tất cả mọi chuyện lớn nhỏ.

Tỉ như nơi nào đó thành trấn tao ngộ đạo phỉ cướp sạch, cùng chấp pháp bộ ban bố lệnh truy nã cùng kếch xù treo thưởng; tỉ như một cái tên là Long Không Sơn đỉnh cấp Võ Đạo Thế Lực, mỗi năm

một lần mở rộng sơn môn chiêu thu đệ tử, trọn vẹn chiếm một cái trang bìa; lại tỉ như Vân Châu nào đó Võ Đạo Liên Minh nghị viện trưởng lão dòng dõi tại phòng đấu giá vung tiền như rác, tốn hao lượng lớn tiền tài vì thu được bạn gái cười một tiếng , chờ một chút nhiều như rừng không phải trường hợp cá biệt.

Đây cũng là dị giới phú nhị đại. Nhìn đến đây, Nhạc Bình Sinh không khỏi bật cười, cảm thấy mười phần mới lạ thú vị.

Sau đó trong lòng của hắn đột nhiên xuất hiện một cái ý nghĩ:

Có lẽ tại U Châu 【 võ đạo ghi chép tổng hợp 】 bên trên chính mình cũng đã leo lên đầu đề điểm này ngược lại là mười phần có khả năng. Dù sao theo Phương Nam Tịch nói, Phương phủ tại toàn bộ Trọng Thạch thành đều tính được là hào môn thế gia. Bị người đánh tới cửa còn giết chết Phủ chủ chi tử, này làm sao dạng cũng coi như được là kình bạo tin tức.

Nhạc Bình Sinh trong tay quyển sổ này, nửa bộ phận trước là thời gian thực tính mà lại công khai tin tức, bộ phận sau chính là một số võ giả dương danh lập vạn, danh truyền bốn phía tin tức. Tỉ như nào đó nào đó cao thủ thanh niên một lời không hợp, chọn phản nào đó nào đó tiền bối danh túc các loại dạng này giẫm người thượng vị một đêm thành danh sự tình, thông qua phần này 【 Vân Châu võ đạo ghi chép tổng hợp 】 trắng trợn tuyên dương.

Nhạc Bình Sinh tiếp lấy lật ra 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】. Phần này sách báo thì là tương đương với chính thức cơ quan ngôn luận, cái này phía trên ghi chép đều là chân chính đại sự.

Nhạc Bình Sinh từng câu từng chữ nhìn xem, chỉ bất quá nhìn xem đến, đối với hắn mà nói cũng không có cái gì quá có giá trị tin tức. Ngoại trừ một chút liên minh động tĩnh cùng trống rỗng khẩu hiệu bên ngoài, phần lớn độ dài đều là đường biên giới cùng tân triều một chút xung đột nhỏ loại hình tin tức. Cũng coi là để hắn

đối Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tăng tiến một chút hiểu rõ.

Nhạc Bình Sinh cũng không có tìm kiếm được bất luận cái gì liên quan tới Tần Vô Nhất tin tức.

Lật đến mấy tờ cuối cùng, Nhạc Bình Sinh vẫn không khỏi khẽ giật mình.

【 bí truyền Tinh Túc bảng 】: Hai mươi tám tinh túc bí truyền võ đạo: Tháng này không biến động!

【 bí truyền Thiên Cương bảng 】: Ba mươi sáu Thiên Cương bí truyền võ đạo:

U Châu, Xích Tiêu quân quân chủ Hồng Thiên Đô, sở tu 【 Xích Tiêu Phần Nguyên Chân Cương 】 trèo lên bảng! Đứng hàng Thiên Cương bảng thứ ba mươi lăm, thông truyền thiên hạ!

【 bí truyền Long Hổ bảng 】: Bảy mươi hai môn Long Hổ bí truyền võ đạo:

Thanh Châu, Thần Tiêu Đạo chân truyền đệ tử kim Nam Hoa, sở tu 【 Lôi Cức Tẩu Ảnh 】 xếp hạng tăng lên! Đứng hàng Long Hổ bảng thứ 43, thông truyền thiên hạ!

Xích Huyết Giáo dư nghiệt, giáo tông tọa hạ đệ nhất nhân Thần Luân Pháp Vương, sở tu 【 minh vòng bất tử thân 】 xếp hạng tăng lên! Đứng hàng Long Hổ bảng thứ mười tám, thông truyền thiên hạ!

Đây là cái gì cái này nhìn giống như là Bách Hiểu Sanh binh khí phổ

Nhạc Bình Sinh ngoài ý muốn đồng thời cũng sinh ra hứng thú thật lớn, lập tức đối cái bài danh này liền sinh ra liên tưởng. Bảng danh sách này tựa hồ nhằm vào bí truyền võ đạo làm ra xếp hạng. Chỉ bất quá cũng vẻn vẹn xếp hạng mà thôi, cũng không có kỹ

càng miêu tả.

Bất quá hiển nhiên, mỗi một cửa bí truyền võ đạo cụ thể công hiệu tác dụng, không phải đang đối mặt địch ai cũng sẽ không biết. Bảng danh sách này tập hợp không biết là lấy cái gì làm căn cứ điều chỉnh xếp hạng.

Lấy Nhạc Bình Sinh có hạn kinh nghiệm võ đạo cũng biết, tựa hồ một môn bí truyền võ đạo đủ khả năng câu thông mở ra mệnh khiếu càng nhiều, môn này võ đạo càng phát ra hi hữu trân quý, uy lực bên trên cũng sẽ càng thêm cường đại.

Nhân thể ba trăm sáu mươi cái mệnh khiếu, đại bộ phận đều ở vào ẩn núp ngủ đông trạng thái. Bí truyền võ đạo tồn tại chính là lợi dụng không giống nhau tu luyện thủ đoạn tỉnh lại, cô đọng những cái này mệnh khiếu, từ đó hỗ trợ lẫn nhau phát huy ra không phải tầm thường lực lượng.

Điểm này bất luận là Nhạc Bình Sinh 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 hay là hắn đã từng thấy qua Kiều Mộc 【 Xà Cốt Cầu Long 】 đều là như thế.

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 còn tốt, mà Kiều Mộc thi triển 【 Xà Cốt Cầu Long 】 lại có thể đem người hình thái hóa thành mãng xà, đồng thời bên ngoài thân lực phòng ngự tăng lên trên diện rộng, đây cũng không phải là bình thường võ học có thể làm được.

Tại phần này trên bảng danh sách mặt, Nhạc Bình Sinh còn chứng kiến hai cái tên quen thuộc, một cái là Phương Nam Tịch đã từng đề cập Xích Tiêu quân quân chủ, một cái khác thì là cùng hắn trải qua dây dưa Xích Huyết Giáo dư nghiệt, giáo tông tọa hạ đệ nhất nhân, Thần Luân Pháp Vương!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 122: Kiến Thức

Chương 122: Kiến thức

Môn này xếp hạng Nhạc Bình Sinh tinh tế suy nghĩ xuống tới, lập tức liền cảm nhận được mùi khác. Nó cũng không phải là hoàn toàn lấy một môn bí truyền võ đạo đủ khả năng tỉnh lại cô đọng mệnh khiếu số lượng là căn cứ, mà là đồng thời kết hợp thực tế chiến tích tiến hành xếp hạng.

Cái này mang ý nghĩa bảng danh sách này phía trên một khi có người trèo lên bảng, hoặc là xếp hạng tăng lên, ở một mức độ rất lớn liền mang ý nghĩa có một bên chết vong.

Nhạc Bình Sinh chú ý cũng không phải là những cái này, mà là phần này bảng danh sách mục đích là cái gì

Phải biết ngoại trừ thành danh đã lâu danh túc, phần lớn võ giả huyết khí phương cương, chịu không nổi nhục, một lời không hợp máu phun ra năm bước tình huống nhiều vô số kể, coi trọng chính là thù lao không cách đêm, nội tâm một hơi lưu loát.

Mà lại từ trước đến nay văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị. Phần này bảng danh sách càng thêm là cực lớn kích thích loại tâm tính này.

Suy nghĩ một chút phần này 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】, mặt hướng cơ hồ toàn bộ Bắc Hoang mười vạn vạn nhân khẩu, loại này quyền uy, loại ảnh hưởng này tính đến lớn bao

nhiêu năm này qua năm khác sẽ chế tạo hoặc nhiều hoặc ít một đêm thiên hạ thành danh, thiên hạ người nào không biết quân ví dụ, lại sẽ kích thích hoặc nhiều hoặc ít võ giả điên cuồng khổ luyện, khiêu chiến danh túc, nhờ vào đó thành danh

Lâu tại thâm sơn không người biết, một lần đúng phương pháp thiên hạ kinh. Nói chính là loại tình huống này.

Đây vẫn chỉ là một cái trong đó điểm đáng ngờ.

Võ đạo một đường, phân loại, có nuôi pháp, luyện pháp rèn luyện thân thể, vận chuyển huyết khí, luyện tinh hóa khí các loại, lại có đấu pháp, sát pháp làm thủ đoạn đối địch, các loại cường hoành võ học tầng tầng lớp lớp, vì cái gì liên minh hết lần này tới lần khác chỉ đem có thể tỉnh lại cô đọng mệnh khiếu bí truyền võ đạo làm ra bảng danh sách đến thông truyền thiên hạ, liên minh làm như thế ý đồ là cái gì

Chỉ bất quá theo Nhạc Bình Sinh, phần này xếp hạng không thể nghi ngờ là chế tạo xã hội rung chuyển, không ổn định đầu nguồn.

Lúc đầu dùng võ phạm cấm chính là chấp chính giả kiêng kỵ húy sự tình, mà phần này liên minh chính thức phát biểu 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 ngược lại càng thêm kích thích điểm này.

Bắc Hoang người quyết định, một trăm linh tám cái nghị viện trưởng lão, có thể từ vô số người cạnh tranh ở trong leo đến cao như vậy vị trí, không thể nào là món chay chiếm chức vị mà không làm việc hạng người. Cái này mang ý nghĩa phần này bảng danh sách ở trong có Nhạc Bình Sinh không hiểu rõ thâm ý.

Ước chừng chưa tới một canh giờ, đi xuyên qua mấy cái thật dài đường phố rộng rãi, Nhạc Bình Sinh phía trước một tòa tường vây bao quanh khu kiến trúc đã rõ ràng có thể thấy được, đồng

thời có tốp năm tốp ba quân nhân từ cửa chính đi vào đi ra.

Xa xa cổng, một tòa cao lớn trên tấm bia đá sách ba cái thiếp vàng chữ lớn:

Chân Võ Đạo!

Nhạc Bình Sinh dẫn ngựa đi qua, thẳng đến đi vào cao lớn cửa chính vậy mà đều không ai lên tiếng ngăn cản, tiến đại môn chính là một mảnh quảng trường trống trải,

Không biết tên vật liệu đá trải tạo mặt đất, phản xạ ra ôn nhuận quang mang, thẳng tắp đại đạo cuối cùng, một tòa đại sảnh tọa lạc. Gỗ đàn hương điêu khắc thành mái cong bên trên không biết tên dị thú giương cánh muốn bay, hiện ra một loại cổ phác mà nặng nề hùng vĩ khí tượng.

Toà này đại sảnh về sau, mạ vàng đồng ngói, cung điện đình các, Kim Long bàn trụ, sừng sững sừng sững. Nhìn thấy trước mắt cảnh tượng để Nhạc Bình Sinh tấm tắc lấy làm kỳ lạ, chỉ sợ hắn kiếp trước cổ đại hoàng cung cũng chính là trình độ này.

Ở giữa đại đạo hai bên, khoảng chừng một cái thao trường kích cỡ quảng trường, có một hai trăm số lượng người tại hô hô uống một chút luyện võ.

Người chung quanh nhìn cũng không nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, tựa hồ không cảm thấy kinh ngạc.

Nhạc Bình Sinh đem ngựa cái chốt tại tường vây một góc chuồng ngựa về sau, đi hướng trước mắt toà này đại sảnh.

Ông ——!

Vừa mới đi vào toà này đại sảnh, nhân sinh sôi trào, các loại thanh âm huyên náo chen vào lỗ tai, Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua, bên trong toà đại sảnh này chật ních muôn hình muôn vẻ quân

nhân, thô sơ giản lược tính được cũng có hai trăm số lượng, mà lại từng cái khớp xương thô to, khí chất điêu luyện, huyệt Thái Dương có chút nâng lên, tựa hồ cũng là hảo thủ.

Bọn hắn có chen tại mấy cái quầy hàng giống như địa phương trước tai đỏ bột tử thô tranh luận cái gì, có tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ cao đàm khoát luận. Còn lại thì là toàn bộ đều chen tại tường cao phía trên dán thiếp một trương to lớn bố cáo phía dưới.

"Cái này nhìn giống như là nghề ngân hàng vụ đại sảnh."

Nhạc Bình Sinh tâm tuân theo xúc động, không thể nín được cười cười, cũng chen tới gần nhìn về phía tường cao bên trên dán thiếp bố cáo.

【 vây quét chinh tập lệnh: Cuồng sa đạo phỉ hung hăng ngang ngược, thu thập gân cốt cùng vang lên cảnh giới trở lên đẳng cấp võ giả tham dự vây quét, thù lao vì giữ gốc tiền thù lao + chiến lợi phẩm chia, xác nhận nhiệm vụ điểm tích lũy đẳng cấp không hạn! 】

【 Xích Huyết Giáo dư nghiệt lùng bắt làm: Phàm xác nhận Xích Huyết Giáo chúng thân phận, bất luận chết sống, bắt được người theo thực lực đẳng cấp nhưng nhận lấy tiền thù lao; cung cấp chân thực hữu hiệu tin tức người , ấn trong tin tức cho cung cấp tiền thù lao! Thần Tiêu Đạo, Bắc vũ quân, Tâm Kiếm trai, Thanh Long võ đạo trường liên hợp tuyên bố! Nhiệm vụ không hạn chế! 】

【 ngân hồ lệnh truy sát: Đạo tặc ngân hồ, cả gan làm loạn, bất luận chết sống, bắt được người tiền thưởng ba vạn! Cung cấp hữu hiệu tin tức người, xem nội dung tình báo tiền thù lao không giống nhau, Thính Vũ Lâu lâu chủ tuyên bố! 】

"Chậc chậc, cuồng sa đạo phỉ lần trước nhiệm vụ này không

phải thất bại sao giống như đám này đạo phỉ không biết từ nơi nào làm tới một nhóm rất lợi hại súng đạn, lần trước Chân Võ Đạo tham gia nhiệm vụ này, coi là có thể đục nước béo cò kiếm tiện nghi người đều chết hơn phân nửa, ai còn dám đi "

"Đúng vậy a, cho là chúng ta đều ngốc ta nghe trở về người nói, cuồng sa đạo phỉ dùng súng đạn cũng không phải Bắc Hoang bên này công tượng phỏng chế nhà chòi đồ chơi, phô thiên cái địa mưa đạn đánh tới ngay cả một cái nào đó võ đạo gia đều bị tại chỗ đánh chết! Cái này Xích Huyết Giáo lùng bắt làm không phải cũng, trong giáo tiểu nhân vật đều không khác mấy chết sạch sành sanh, lẩn trốn cái nào không phải cao thủ trong cao thủ

Các ngươi còn không biết đi, Thần Luân Pháp Vương tại 【 bí truyền Long Hổ bảng 】 xếp hạng sở dĩ tăng lên, chính là nguyên bản trên bảng xếp hạng mười tám tu luyện 【 lớn Chước Dương quang mang quyền 】 Hạ Hầu thế gia Đại công tử, hảo chết không chết đụng phải hắn, kết quả ngay cả một bộ toàn thây đều không có để lại."

"Cái gì thì ra là thế, thì ra là thế, ta nói Thần Luân Pháp Vương xếp hạng vì sao lại đột nhiên tăng lên nhiều như vậy, lần này thực lực của hắn giấu không được! Hạ Hầu thế gia còn không phải nổi điên "

"Nhìn tới nhìn lui cũng liền cái kia Trung Châu hộ tống nhiệm vụ còn có chút ý tứ, bất quá lòng người khó lường, cộng vào Trung Châu đường xá xa xôi, rất có thể làm pháo hôi a."

"Ai nói không phải đâu, càng ngày càng khó lăn lộn a."

Nhạc Bình Sinh sờ lên cằm, nghe chung quanh quân nhân nghị luận ầm ĩ. Đúng như là cùng hắn trước đó phán đoán, Chân Võ Đạo càng giống là một cái tán tu võ giả công hội, làm bình đài tự thân sàng chọn ra các loại nhiệm vụ mà đi sau bố, đồng thời rút ra nhất định tỉ lệ phí tổn, duy trì thông thường vận chuyển.

Trong này tất cả lớn nhỏ nhiệm vụ cơ hồ có thể nói là hàm cái từng cái phương diện, bất quá tin tức thám thính loại nhiệm vụ ngược lại là chiếm đại đa số.

Những nhiệm vụ này Nhạc Bình Sinh cũng chính là nhìn cái mới lạ, cùng hắn mục tiêu của chuyến này cũng không có liên quan quá nhiều. Hắn quay đầu ở trong đám người tìm kiếm lấy, thấy được mấy cái quản sự bộ dáng nhân vật, đi tới.

"Nhiệm vụ trưng cầu ý kiến đi cái kia..." Một cái trung niên quản sự cũng không ngẩng đầu lên, đang chuẩn bị đem người tới đuổi đi, liền thấy Nhạc Bình Sinh đưa tay đưa ra tới một cái ngọc bài.

"Nội bộ tiến cử bài" trung niên quản sự sững sờ một chút, ngẩng đầu lên nói ra: "Ngươi là... "

"Đây là Lý Tầm Ý cho ta, ta tới tìm hắn, hắn ở đâu ngươi biết không "

Tên này trung niên quản sự lập tức nhiệt tình, vẻ mặt tươi cười nói ra:

"Lý tổng lĩnh hắn mấy ngày trước đây mới vừa vặn tiếp nhiệm vụ đi văn chương rỗng tuếch thành, hắn đã sớm cùng chúng ta đã thông báo, có một cái tuổi trẻ võ giả cầm tiến cử bài tới tìm hắn muốn an bài tốt, dạng này, ngươi trước ở lại, nghỉ ngơi một chút, hai ngày này Lý tổng lĩnh hắn hẳn là liền trở lại."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Tốt, vậy ta liền chờ hắn trở về đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 123: Tu Luyện

Chương 123: Tu luyện

Nhạc Bình Sinh đi theo người trung niên này quản sự xuyên qua một mảng lớn cao ngất kiến trúc, đến hậu phương một loạt lại một loạt độc lập tiểu viện trước.

Quản sự dừng ở một cái tiểu viện tử trước mặt, đi tới cửa đem cái nhà này trên cửa treo tấm bảng gỗ đảo lộn tới, quay đầu nói ra:

"Nơi này là chúng ta Chân Võ Đạo hạch tâm thành viên chỗ ở, ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt đi, có nhu cầu gì tùy thời tìm ta. Cùng Lý tổng lĩnh trở về ta sẽ lập tức thông tri hắn. Cái này bảng hiệu xoay chuyển tới mỗi ngày sẽ có hạ nhân đúng hạn đưa bữa ăn tới, bất quá chỉ là phổ thông cơm canh. Nếu như cần tốt nhất bổ dưỡng dược thiện phải đi đồ ăn đường."

"Tốt, làm phiền."

"Nếu như không có chuyện gì khác vẫn là không muốn tại mảnh này khu cư trú tùy ý đi lại."

Trước khi đi cái này quản sự nghĩ nghĩ, hảo tâm nhắc nhở:

"Nơi này muôn hình muôn vẻ người đều có, có người thực lực cao không nói, còn có chút dở hơi, cũng không tốt nói chuyện, ngươi mới đến còn chưa quen thuộc, miễn cho gây phiền toái."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, quản sự rời đi về sau hắn đẩy ra

viện lạc cửa nhỏ đi vào.

Cái viện này vô cùng đơn giản, tinh tế dò xét coi như có chút tinh xảo, phòng ốc không tính lớn, một gian phòng khách và hai gian phòng ngủ, trong phòng bài trí cũng đều tương đối đơn giản.

Nhạc Bình Sinh tự nhiên không thèm để ý những cái này, cất kỹ tùy thân bao khỏa về sau, hắn cũng đã bắt đầu hôm nay chu thiên tuần hoàn tích súc.

Hôm nay là ngày thứ chín.

Trong đêm giờ Tý, bốn phía yên tĩnh một mảnh thời điểm, Nhạc Bình Sinh đứng tại viện tử của mình ở giữa, ngẩng đầu nhìn trên trời thưa thớt tinh đấu, nhìn thật sâu vài lần, sau đó nhắm mắt lại, vận hành 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 bên trong phương pháp tu hành.

Chu thiên tuần hoàn tích súc, muốn lựa chọn tại nửa đêm giờ Tý, cũng chính là trong đêm mười một giờ đến trời vừa rạng sáng ở giữa, chu thiên tinh lực thịnh vượng nhất thời điểm, trong đoạn thời gian này mặt vận chuyển đại chu thiên tuần hoàn. Đồng thời phải phối hợp đặc biệt tư thế cùng quan tưởng thủ đoạn mới có thể đưa đến tốt nhất hiệu quả. Còn muốn bảo trì ý thức chỗ sâu nhất vẻ thanh tỉnh, nếu không hiệu quả liền thật to chiết khấu.

Trong đó quan tưởng thủ đoạn còn ẩn chứa cất giấu phong hiểm, nếu như một võ giả sống an nhàn sung sướng, ý chí yếu kém, không có uẩn dưỡng tinh thần mạo mạo nhiên tiến hành ba mươi sáu chu thiên tuần hoàn, tại lần thứ nhất nếm thử thời điểm ý thức liền có khả năng gặp chu thiên tinh lực ma luyện, từ đó trọng thương, trở nên si ngốc ngơ ngác.

Chi tiết này tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 ở trong cũng không có miêu tả, Nhạc Bình Sinh cũng là tại tu luyện sau mới biết được. Bất quá đối với hắn mà nói ý chí yêu cầu

điểm ấy cũng không tính cái gì.

Dùng như sắt thép ý chí để hình dung hiện tại Nhạc Bình Sinh có thể nói không chút nào quá phận.

Trên mặt đất phủ lên đơn giản cái đệm, Nhạc Bình Sinh xếp bằng ở phía trên, lại ngước đầu nhìn lên thiên không, yên lặng nhìn chăm chú lên, qua không đến nửa khắc đồng hồ công phu, hắn tựa như là đem trên trời tinh không phân bố toàn bộ ghi tạc trong óc, tạo thành một trương phức tạp tinh đồ, sau đó lại nhắm mắt lại.

Nhạc Bình Sinh ngồi một khắc đồng hồ thời gian, quan tưởng, thời gian dần trôi qua liền tiến vào trạng thái.

Đem đầy trời tinh không tồn nghĩ tại trong đầu, nhắm mắt lại về sau, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, lồng ngực lấy một loại kì lạ có chút chập trùng, ba mươi sáu cái mệnh khiếu tựa hồ cảm ứng được cái gì, khẽ chấn động, càng thêm sinh động hẳn lên.

Trong chớp mắt, Nhạc Bình Sinh ý thức bên trong, đầy trời tinh thần quang huy đều giống như còn sống sinh linh, phát hiện hắn tồn tại, tung tăng lấy bắn ra xuống dưới, quán đỉnh mà vào, từng tấc từng tấc tiến vào trong đầu của hắn.

Quan tưởng thiên tinh quang huy quán đỉnh, cho Nhạc Bình Sinh một loại đặt mình vào hoàn vũ Ngân Hà ở trong cảm giác, bát ngát, vô ngần, vô hạn, mà chính hắn là như thế nhỏ bé, ngay cả một hạt bụi cũng không bằng.

Tại ý thức trong tưởng tượng, trên trời tất cả tinh thần chưa từng so xa xôi hư không bên trong lấp lóe, phóng xuống vô tận dài tia sáng, toàn bộ rơi xuống trên đỉnh đầu chính mình, từng tấc từng tấc chui vào.

Giả tưởng tinh quang vừa vào não, mới đạt màng da, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên cũng cảm giác được toàn thân thanh lương, giống như tắm rửa tại trong gió mát, toàn thân trong lỗ chân lông đều hô hấp lấy thanh khí, cả người phiêu phiêu dục tiên, vô cùng thư sướng.

Dạng này thư sướng cảm giác,

Nhạc Bình Sinh cả người đều một loại phiêu hốt cảm giác, thật giống như muốn hóa thành tiên nhân, đáp lấy gió đêm phía trên cửu thiên đồng dạng. Loại này từ ý thức phương diện phát ra kì lạ tín hiệu, liền xem như võ đạo ý chí kiên định võ đạo gia đều khó mà ngăn cản dụ hoặc.

Liền ngay cả Nhạc Bình Sinh một nháy mắt đều sinh ra một loại muốn sa vào đi vào cảm giác.

Bất quá dạng này quá trình Nhạc Bình Sinh đã sớm lịch nhiều lần, biết quan tưởng thiên tinh quang huy nhập não, sẽ sinh ra rất nhiều huyễn tượng, tinh hà chiếu rọi, phiêu phiêu dục tiên, sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

Oanh!

Quan tưởng tinh quang tựa hồ cùng mình ý thức kết hợp với nhau, Nhạc Bình Sinh cũng cảm giác được trên trời hư không bên trong, tối tăm truyền đến không thể kháng cự đại lực, muốn đem ý thức của mình kéo ra bên ngoài cơ thể, hướng trời cao lướt tới. Loại cảm giác này giống như là trải qua thiên tân vạn khổ, khắc phục chín chín tám mươi mốt nạn cầu đạo người, rốt cục vượt qua cửa ải cuối cùng, muốn phi thăng lên trời.

Ngay tại cái này khẩn yếu quan đầu.

Ông!

Tại trong thân thể của hắn, ba mươi sáu cái mệnh khiếu phát

ra vui sướng giống như réo vang, một loại kì lạ cảm giác thỏa mãn từ toàn thân truyền đến, muốn rời khỏi thân thể phi thăng lên trời, dung hợp trước đầy trời tinh quang ý thức cũng trong nháy mắt trấn định lại.

Thiên địa vẫn như cũ là thiên địa, viện lạc vẫn là cái nhà này. Cũng không có tinh hà chiếu rọi, tinh quang nhập thể, hết thảy đều là hư ảo.

Đến tận đây, ngày thứ chín chu thiên tuần hoàn đạt thành.

Nhạc Bình Sinh đứng dậy, giãn ra gân cốt, ngay tại tiểu viện ở trong chậm rãi bày lên 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 ở trong tư thế. Rõ ràng là ở trong viện trên đất trống, Nhạc Bình Sinh nhất quyền nhất cước thong thả tới cực điểm, ngay cả một tia phong thanh đều không có phát ra tới, thật giống như một người tại biển sâu đáy biển, tuân theo nước biển đè ép đồng thời đang đánh quyền đồng dạng.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cùng 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 hai loại pháp môn hỗ trợ lẫn nhau, cái trước câu thông, tỉnh lại mệnh khiếu tạo dựng đặc thù tuần hoàn, cái sau thì là khai phát, cô đọng từng cái mệnh khiếu, từ đó tổ kiến thành đủ loại khác biệt bí truyền võ đạo.

Cho tới nay Nhạc Bình Sinh thời gian đều mười phần gấp gáp, hết lần này tới lần khác mệnh khiếu cần mười phần tinh tế chậm rãi tu luyện, không thể một lần là xong. Ngoại trừ 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 môn này độ khó tương đối hơi thấp bí truyền võ đạo bên ngoài, 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 phía trên đến tiếp sau bí truyền võ đạo hắn không có chút nào tạo thành.

Đương nhiên, cái này cũng cùng trước mắt hắn mệnh khiếu tỉnh lại số lượng có quan hệ.

Lúc đầu mặc kệ là 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp

pháp 】 vẫn là 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 môn này bí truyền võ đạo, đều là võ giả tại mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu, đạt đến võ đạo gia cấp bậc huyết khí, thể năng về sau, mới có thể tạo dựng tu hành.

Muốn tại không có mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu làm động năng nâng lên tình huống dưới, mệnh khiếu tu luyện muôn vàn khó khăn, thường thường là làm nhiều công ít. Đồng thời không có võ đạo gia như thế đối thân thể, huyết dịch cẩn thận nhập vi nắm trình độ, tổn thương mệnh khiếu phong hiểm cũng thẳng tắp tăng lên.

Mà Nhạc Bình Sinh có thể nói thuần túy là dựa vào thần kỳ tới cực điểm linh năng đi một cái to lớn đường tắt. Chỉ sợ cũng ngay cả Tinh Thần Liệt Túc Tông công pháp sáng lập người, bao quát trên đời này tất cả võ giả đều vạn vạn không nghĩ tới, trên thế giới này vẫn tồn tại Nhạc Bình Sinh loại này quái thai, tại đệ nhất thần tàng chưa mở ra thời điểm liền tỉnh lại ba mươi sáu cái mệnh khiếu.

Cái này tại trên căn bản, liền trái với võ đạo lẽ thường.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 124: Tin Dữ

Chương 124: Tin dữ

U Châu Trọng Thạch thành, tại mười mấy tên khí chất bưu hãn vô cùng giáp sĩ hộ tống phía dưới, một đội lộng lẫy xe ngựa lái vào cửa thành ở trong.

Toa xe bên trong, một cái tinh xảo lư hương tản mát ra lượn lờ khói nhẹ, một cái diện mục uy nghiêm nam tử trung niên tại dưỡng thần ở trong mở hai mắt ra:

"Khải tinh, cái này mang thai thần hương liệu hiệu quả mười phần không tệ, đối với võ giả an thần tĩnh khí, nhanh chóng tiến vào minh tưởng trạng thái rất có tác dụng."

Bàn một bên khác, một cái khí khái anh hùng hừng hực, khí chất phi phàm thanh niên vừa cười vừa nói, "Phụ thân đại nhân nếu như thích, ta để người hầu chuẩn bị thêm một điểm đưa đến trong phủ."

Phương Đạo Minh nhẹ gật đầu: "Mẫu thân ngươi nàng luôn luôn rất thích những vật này, chỉ cần là có thể dưỡng sinh dưỡng nhan, nàng luôn luôn thích ghê gớm. Đến lúc đó cho ngươi muội muội phía bên kia cũng đưa lên một chút."

"Ta tránh khỏi, ta nghe nói Nam Tịch nàng hiện tại cùng ta rời nhà là biến hóa to lớn vô cùng còn tập luyện lên võ đạo "

"Có lẽ là bởi vì mẫu thân của nàng qua đời nguyên nhân."

Nghe được Phương Khải Tinh hỏi như vậy, Phương Đạo Minh nhẹ nhàng cảm thán:

"Từ ngươi Vân Mộng di nương gả trước Phương phủ đến nay, ta đối với các nàng hai mẹ con kỳ thật có chút thua thiệt, nàng đã đối võ đạo cảm thấy hứng thú, ta đương nhiên sẽ không ngăn cản."

Phương Khải Tinh gật gật đầu: "Cái kia nhị đệ hắn thế nào trước đó vài ngày ta tiếp vào vào nhà gửi thư, mẫu thân ở trong thư nói nhị đệ đã bước vào hổ báo lôi âm tu vi cảnh giới "

"Kỳ thật ta cũng có chút ngoài ý muốn."

Nhấc lên Phương Hàn, Phương Đạo Minh tựa hồ hết sức vui mừng, mỉm cười nói:

"Ngươi cái này đệ đệ trên thiên phú so ngươi cũng không kém nơi nào, chính là tính tình thực sự quá nhảy thoát, lại có chút bá đạo, thích gây chuyện thị phi, nhận ngoại giới quấy nhiễu quá nhiều luôn luôn tĩnh không nổi tâm. Không giống ngươi một lòng hướng võ. Hắn có thể tại cái tuổi này đạt tới một bước này ta cũng không nghĩ tới."

"Phụ thân, tính cách bá đạo không nhất định là chuyện xấu."

Phương Khải Tinh chậm rãi mà đàm đạo:

"Võ đạo một đường coi trọng chính là tiến bộ dũng mãnh, nhị đệ tính cách kỳ thật đối với hắn võ đạo tiến cảnh cũng có một chút chỗ tốt, chỉ cần lại tôi luyện tôi luyện, hiểu được lấy như giày mỏng Băng Tâm, đi tiến bộ dũng mãnh sự tình, thành tựu của hắn tại về sau rất có thể sẽ siêu việt ta."

"Ha ha ha, khải tinh, ngươi ngược lại là bảo vệ ngươi cái này đệ đệ, thủ túc tình thâm, nói đỡ cho hắn. Lời này chính Hàn Nhi

nghe đoán chừng đều sẽ đỏ mặt."

Phương Đạo Minh không khỏi cười ha hả:

"Khải tinh, ngươi cùng hắn hoàn toàn khác biệt, ngươi là trời sinh tập võ vật liệu, đúng nghĩa thiên tài, liền ngay cả phụ thân ngươi ta, tại ngươi cái tuổi này thời điểm thành tựu không đủ ngươi một phần mười. Hắn muốn vượt qua ngươi võ đạo thành tựu chỉ sợ đời này đều không thể nào! Nói đến, ngươi phó quân chủ tấn thăng sự tình thế nào ta nghe nói Phá Nguyệt Quân chủ cố ý tranh cử lần tiếp theo nghị viện trưởng lão "

"Phụ thân đại nhân, loại này đỉnh cấp đại nhân vật sự tình ta làm sao biết" Phương Khải Tinh bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Quân chủ đại nhân hắn luôn luôn thần long kiến thủ bất kiến vĩ, cũng chưa bao giờ để lộ ra loại này ý đồ."

"Bất quá, ta ngược lại thật ra cũng từng nghe nói một chút tin tức ngầm, phụ thân ngươi nghe một chút liền tốt, không làm được số."

Phương Khải Tinh trầm ngâm một chút:

"Lần trước tranh cử, Phá Nguyệt Quân cờ kém một nước, chỗ bồi dưỡng tên thanh niên kia cao thủ dừng bước tại trăm tên bên ngoài, bốn năm qua đi hiện tại hắn vượt ra khỏi ba mươi tuổi Cốt Linh hạn chế. Quân chủ đại nhân cũng một mực không có tìm kiếm đến người tốt tuyển. Lần này trong quân phó quân chủ tuyển chọn, ta suy đoán hoàn toàn chính xác rất có thể là vì chọn lựa bồi dưỡng hạ tên đại diện người."

"A "

Nghe Phương Khải Tinh, lấy Phương Đạo Minh trầm ổn cay độc, trên mặt cũng nhịn không được dâng lên không đè nén được vẻ kích động:

"Khải tinh, vậy ngươi chẳng phải là có rất lớn cơ hội ngươi năm nay mới hai mươi tám tuổi liền đã mở ra Tinh Nguyên Thần ẩn giấu, coi như một năm sau long hổ phong vân Võ Đạo đại hội tổ chức, ngươi cũng bất quá mới hai mươi chín mà thôi, hoàn toàn phù hợp yêu cầu.

Phàm là ngươi tiến vào trăm tên, Phá Nguyệt Quân chủ nhập chủ Trung Châu nghị viện, chẳng phải mang ý nghĩa tại hắn rời đi về sau Phá Nguyệt Quân chủ tướng từ ngươi tới đảm nhiệm "

"Đúng là dạng này."

Phương Khải Tinh trên mặt thần hái bay lên,

Bất quá vẫn là cười nói:

"Bất quá thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc. Phá Nguyệt Quân thế lực so với những cái kia đỉnh tiêm quân phiệt, tông phái, thế gia, võ đạo trường đến còn phải kém rất nhiều, tại tài nguyên cung cấp bên trên càng là không thể giống nhau mà nói, cùng toàn bộ Bắc Hoang đếm không hết thanh niên thiên tài, tinh anh cạnh tranh, xung kích trăm người đứng đầu không phải một chuyện dễ dàng."

"Khải tinh, không cần tự coi nhẹ mình."

Phương Đạo Minh tâm tình đã bình phục lại, trong ánh mắt mang theo khó tả vui mừng cùng tự tin:

"Những cái này đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực bồi dưỡng ra được thiên tài võ giả hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, nhưng là bọn hắn tối đa cũng liền có thể chiếm cứ một trăm linh tám cái danh ngạch ở trong một nửa mà thôi. So với còn lại thế lực này bồi dưỡng ra được nhân tài, con của ta, sẽ không thua bất luận kẻ nào!"

Cái này cũng không khỏi Phương Đạo Minh không kích động.

Phương phủ nhìn ở trong tay của hắn thịnh vượng phát đạt, nhưng cũng vẻn vẹn một thành chỗ mà thôi, phóng tới toàn bộ U Châu tới nói, nho nhỏ một cái Phương phủ lại tính không được cái gì, chỉ sợ nhiều nhất phân loại đến Tam lưu thế gia ở trong đi.

Chính Phương Đạo Minh tuổi gần năm mươi, vẫn tại huyết khí hoả lò mới vị võ đạo gia giai đoạn bên trong, không có đi ra khỏi bước kế tiếp. Mà con của hắn tại chưa đầy 30 tuổi đã cùng hắn ngang hàng tu vi, là thiên tài trong thiên tài. Thậm chí có rất lớn cơ hội thông qua Phá Nguyệt Quân, đi đến càng rộng lớn hơn sân khấu. Nho nhỏ một cái Trọng Thạch thành ngược lại không đáng giá nhắc tới.

Loại thiên phú này thành tựu là cỡ nào kinh người

Như thế xem ra, Phương phủ ngược lại muốn dựa vào Phương Khải Tinh, mới có thể từng bước từng bước đi ra Trọng Thạch thành, mở rộng lực ảnh hưởng, càng thêm phồn thịnh.

"Lão gia, đại thiếu gia, chúng ta đến!"

Thanh âm của quản gia truyền vào đến, xe ngựa chậm rãi ngừng lại, bất tri bất giác một đoàn người liền đã đã tới Phương phủ.

Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh lần lượt đi xuống xe ngựa, Phương Đạo Minh đập sợ Phương Khải Tinh bả vai có chút cảm thán: "Khải tinh, ngươi đã có bảy tám năm chưa có trở về nhà a "

Phương Khải Tinh cũng có một chút cảm hoài, ngắm nhìn cửa son cao trụ nói ra: "Hồi phụ thân, đã trọn vẹn bảy năm lẻ sáu tháng."

Phương Đạo Minh cười ha ha nói: "Đi! Mẫu thân ngươi nhìn thấy ngươi không biết sẽ cao hứng đến bộ dáng gì!"

Dứt lời hắn có cảm giác có chút không đúng, cau mày hỏi một đường tùy hành quản gia Phương Thanh:

"Chuyện gì xảy ra, vào thành thời điểm không có nói trước phái khoái mã vào phủ bên trong thông tri a vì cái gì không có người nghênh đón "

Phương Thanh sợ hãi nói ra: "Lão gia, ta phái người đến trong phủ thông tri, không biết. . ."

"Phụ thân, không sao." Phương Khải Tinh ở một bên ôn hòa nói ra: "Có lẽ mẫu thân bọn hắn ngay tại chuẩn bị, chúng ta vẫn là trước trực tiếp đi vào đi."

Phương Đạo Minh gật gật đầu, đi đầu vừa bước một bước vào trong môn. Hai cha con một trước một sau, còn không có đi vào đại đường, liền thấy Phương Nam Tịch mang theo một đoàn hạ nhân, cả đám đều thân mang áo đen đón.

Ân cầm đầu là Nam Tịch

Thấy rõ cầm đầu người, Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh sắc mặt đột nhiên biến đổi, tiến lên nghiêm nghị quát:

"Vì cái gì bộ này cách ăn mặc trong phủ xảy ra chuyện gì đệ đệ ngươi cùng mẹ ngươi đâu "

Phương Nam Tịch mang theo bọn này hạ nhân, đến gần, rầm rầm quỳ xuống thành một mảnh. Một cỗ nặng nề, bi thống cảm xúc tràn ngập ra.

Phương Nam Tịch cũng không ngẩng đầu lên, thanh âm cực độ nghẹn ngào:

"Phụ thân, đệ đệ hắn, hắn bị người đánh chết! Mẫu thân đại nhân nàng cũng bị trọng thương, đến bây giờ đều nằm trên giường không dậy nổi. . ."

Cái gì!

Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh phụ tử như bị sét đánh, huyết dịch trong nháy mắt xông thẳng đại não!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 125: Chân Ngựa!

Chương 125: Chân ngựa!

Linh đường bên trong, Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh im lặng không nói ngắm nghía hắc đàn mộc quan tài ở trong Phương Hàn, tại trải qua nhập liệm sư xử lý về sau, mấy ngày nay thời gian trôi qua, Phương Hàn thi thể không có chút nào hủ hóa dấu hiệu, trên mặt biểu lộ cũng lộ ra bình tĩnh mà tường hòa.

Trưởng tử Phương Khải Tinh trước kia truy cầu võ đạo, bảy tám năm chưa từng trở về, chỉ là thường xuyên thu được hắn gửi về nhà thư tín, Phương Đạo Minh tại Phương Hàn trên thân trút xuống vô số tâm huyết khát vọng hắn thành tài, hi vọng hắn có thể một mình đảm đương một phía về sau chấp chưởng Phương phủ.

Phương Đạo Minh tuyệt đối không ngờ rằng, hắn chuyến này xa nhà, sẽ diễn biến thành một trận người đầu bạc tiễn người đầu xanh.

Phương Đạo Minh duỗi ra run nhè nhẹ tay phải, cái tay này bên trên đã từng lấy ra rất nhiều võ đạo cao thủ tính mệnh, nhưng bây giờ hắn lại không cách nào khống chế run run, khẽ vuốt tại Phương Hàn trên mặt.

Không khí đều giống như bị đọng lại ở đồng dạng. Chung quanh hạ nhân Võ sư nhóm một cử động cũng không dám, trên trán mồ hôi lạnh nhỏ giọt xuống, chỉ cảm thấy trước mắt hai nam nhân bóng lưng bên trong nổi lên vô biên cuồng nộ cùng bạo

ngược.

Thật giống như núi lửa muốn dâng trào, bộc phát đại nạn lâm đầu cảm giác tại trong lòng của mỗi người dâng lên.

"Con ta. . ."

"Con ta ——! !"

Một tiếng ầm vang! Phảng phất đại địa băng liệt, dung nham bộc phát, mặt đất gạch xanh từng khúc rạn nứt, to lớn giống mạng nhện vết rạn giống rắn trườn điên cuồng khuếch trương, từ Phương Đạo Minh trên thân, một cỗ bạo ngược tới cực điểm huyết khí xông thẳng tới chân trời.

Ông! Kinh khủng tiếng gào chấn động phòng ốc, trên xà ngang vô số tro bụi rì rào mà rơi. Hết thảy mọi người sắc mặt trắng bệch, chăm chú che hai lỗ tai, kinh hãi nhìn qua bụi mù lượn lờ trong tuyệt vọng mà bá liệt thân ảnh.

Uy thế như thế.

Phương Nam Tịch trong lúc nhất thời hãi hùng khiếp vía, chỉ cảm thấy khó mà hô hấp, chỉ có Phương Khải Tinh thần sắc bi thống, đứng ở tại chỗ tựa hồ cũng không nhận được ảnh hưởng.

"Là ai! Là ai! Là ai!" Phương Khải Tinh cũng cơ hồ phát cuồng, thần sắc dữ tợn gầm thét lên.

Tất cả Võ sư, hạ nhân hoảng sợ muôn dạng, sắc mặt trắng bệch liên tiếp lui về phía sau, từng cái quỳ một chân trên đất không dám nói lời nào.

Nhưng mà chẳng kịp chờ còn lại đám người làm ra phản ứng, kinh khủng thanh thế từ từ bình ổn lại.

Trong khoảnh khắc thu liễm tất cả cảm xúc, Phương Đạo Minh

thần sắc hờ hững, bình tĩnh hỏi:

"Nam Tịch, mẫu thân ngươi nàng hiện tại thế nào "

Loại an tĩnh này tới cực điểm ngữ khí để quỳ bọn hạ nhân toàn thân lại đã run một cái, Phương Nam Tịch nức nở nói:

"Mẫu thân đại nhân trên thân thể không có cái gì tổn thương, chính là. . ."

"Chính là cái gì "

"Kim y sư nói nàng, khả năng bị kích thích, được động kinh."

"Tốt, tốt. . ." Phương Đạo Minh vẫn như cũ là loại kia bình tĩnh tới cực điểm bộ dáng: "Khải tinh, ngươi cùng ngươi muội muội đi xem một chút mẫu thân ngươi, những người khác toàn bộ tất cả lui ra, ta muốn một người đợi một hồi."

"Đúng." Phương Khải Tinh chát chát âm thanh trả lời, đi đầu một bước rời đi linh đường, Phương Nam Tịch cùng còn lại Võ sư cùng đám người cúi đầu theo sát phía sau đi ra ngoài.

Tĩnh mịch trong linh đường, Phương Khải Tinh một mình đứng đấy, ngang ngược khí tức hết thảy không thấy, thân hình đột nhiên còng xuống xuống tới, rõ ràng chính vào tráng niên, lại có vẻ vẻ già nua lộ ra.

Hắn dùng chỉ có tự mình một người có thể nghe thấy thanh âm thì thào nói:

"Lão nhị a, nếu như ngươi sớm một chút hiểu chuyện, sớm một chút học võ tốt bao nhiêu a."

"Lão nhị, ngươi nói ngươi khi còn bé vì cái gì cứ như vậy nghịch ngợm không nghe lời đâu "

"Lão nhị, cha sẽ không để cho một mình ngươi như thế cô đơn

đi Hoàng Tuyền Lộ."

"Lão nhị. . ."

Phương Đạo Minh hai mắt nhắm lại, hai hàng trọc lệ chậm rãi chảy xuống.

. . .

Thăm viếng qua si ngốc ngơ ngác Phương phu nhân về sau, Phương Khải Tinh đi ra phòng ngủ. Hắn hiện tại đồng dạng đã Thanh định ra đến, giống một tòa pho tượng đồng dạng ngồi ở đại sảnh trong ghế không nhúc nhích tí nào, không nói một lời.

Phương Nam Tịch thấp thỏm trong lòng, chuyện này tiền căn hậu quả nàng đều biết đến rõ ràng, nhưng là Phương Hàn mẹ con một cái cấp tốc hại mẫu thân của nàng cừu nhân,

Một cái cấp tốc hại chính nàng cừu nhân, nàng cùng giữa hai người này không có một tơ một hào tình nghĩa, có chỉ là đại thù đến báo mở mày mở mặt, hết lần này tới lần khác nàng không dám biểu lộ ra chút điểm dấu hiệu, còn muốn ngụy trang làm ra một bộ bi thống thần sắc.

Bất quá hai người kia hạ tràng đều không phải là bản ý của nàng, mấy ngày nay nàng có thể nói là tại mâu thuẫn cùng xoắn xuýt ở trong vượt qua.

Trước mắt người đại ca này đối với nàng mà nói luôn luôn lạ lẫm, Phương Nam Tịch chỉ nhớ rõ tại bảy, tám năm trước nàng vừa mới thành niên thời điểm Phương Khải Tinh liền đã rời nhà mà đi, tựa hồ là gia nhập vào Vân Châu nổi danh quân phiệt Phá Nguyệt Quân chủ dưới trướng, thời gian lâu như vậy đến đều không gặp hắn trở lại qua.

Hô!

Phong thanh vọt tới, Phương Nam Tịch quay đầu nhìn lại, phụ thân của nàng Phương Đạo Minh đã long hành hổ bộ đi vào phòng khách, thần sắc hắn lạnh lùng, đờ đẫn mở miệng hướng Phương Nam Tịch hỏi:

"Nam Tịch, chuyện này, tiền căn hậu quả, mỗi chữ mỗi câu , bất kỳ cái gì một chi tiết, đều không cần có chút bỏ sót!"

Phương Nam Tịch trong lòng căng thẳng, đối với tại Phương phủ phát sinh sự tình, người chứng kiến đông đảo, nàng cũng vô pháp có bất kỳ giấu diếm. Lập tức liền thấp giọng giảng thuật.

Đương nhiên, liên quan tới Nhạc Bình Sinh một đường hộ tống sự tình nàng không có đề cập, đã là không muốn, cũng là không dám.

Phương Nam Tịch tiếng nói rơi xuống về sau, đại sảnh ở trong một đôi phụ tử rơi vào trầm mặc.

"Rống to âm thanh phía dưới, bốn cái hổ báo lôi âm Võ sư rơi xuống ngã xuống đất, bất lực phản kháng "

Mỗi chữ mỗi câu tựa như là từ hàm răng ở trong gạt ra, Phương Đạo Minh thần sắc lại lần nữa trở nên bạo ngược:

"Mẹ của ngươi cũng là bởi vì thụ một tiếng rống to mới trở nên si ngốc ngơ ngác "

Đồng thời, hắn ý nghĩ chuyển động.

Thổ khí như lôi có uy lực lớn như vậy, này lại là ai cùng hắn có cừu hận, mâu thuẫn, xung đột lợi ích người bên trong, ai lại có loại thực lực này

Người luyện võ, huyết khí phương cương, thật hung đấu hung ác, vì suy nghĩ thông suốt, lấy thẳng báo oán, coi trọng báo thù không cách đêm. Một lời không hợp rút đao khiêu chiến sự tình

quả thực là không thể bình thường hơn được, ai còn không có mấy cái cừu nhân

Huống chi, chính mình tại lúc còn trẻ cũng hoàn toàn chính xác hiển thị làm một chút hoang đường sự tình.

Phương Đạo Minh trong đầu chuyển động cái này đến cái khác người khuôn mặt.

Nhưng là thổ khí như lôi loại thủ đoạn này làm sao có thể có hiệu quả như vậy đừng nói là hắn, chính là bước kế tiếp máu như tương thủy ngân, thậm chí tiến thêm một bước huyết khí như rồng thượng vị võ đạo gia xuất ra, cũng tuyệt không có khả năng có dạng này đả kích tinh thần quỷ dị hiệu quả!

Thành bắc thống vệ Trương Văn Ưng, hắn chỉ đạt tới xông quan giai đoạn võ giả mà thôi, đối với võ đạo gia cảnh giới cũng không hiểu rõ, cho nên suy đoán không chính xác. Mà chính Phương Đạo Minh thì là lại biết rõ rành rành.

Võ đạo gia cấp bậc cao thủ, tại động thủ là toàn thân huyết khí hoả lò sôi trào, oanh minh, từ cái khác người chứng kiến miêu tả đi lên phán đoán, tên hung thủ này cũng không có võ đạo gia động thủ là đặc thù.

"Phụ thân!" Phương Khải Tinh ánh mắt lạnh lẽo, chém đinh chặt sắt nói ra: "Người này sử dụng, tuyệt đối không phải cái gì thổ khí như lôi thủ đoạn. Bí truyền võ đạo! Chỉ có bí truyền võ đạo mới có thể có hiệu quả như vậy!"

Hắn mạnh mẽ đứng dậy đến, vô biên hận ý giống như là biển gầm trào lên sôi trào, nghiêm nghị nói:

"Chuyện này, tuyệt không thể trông cậy vào thành vệ đám người này, tên hung thủ này giấu đầu lộ đuôi, môn này võ đạo đặc tính, chính là hắn lộ ra ngoài chân ngựa! Đây chính là manh mối

cùng căn cứ! Ta lập tức phát động Phá Nguyệt Quân tất cả thế lực, bắt tới tên súc sinh này!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 126: Biện Pháp

Chương 226: Biện pháp

Nhạc Bình Sinh khó được vượt qua hai ngày thanh nhàn thời gian, tại thông lệ vận hành xong chu thiên đại tuần hoàn tích súc về sau, hắn đi ra viện tử đi xuyên qua từng mảnh từng mảnh đại bộ phận không biết công dụng kiến trúc, đi vào Chân Võ Đạo nhiệm vụ đại sảnh.

Bên trong toà đại sảnh này vẫn như cũ phóng tầm mắt nhìn tới đều là đen nghịt đầu người, tựa hồ từ sáng sớm đến tối đều tiếng người huyên náo.

Hoàng quản sự ngẩng đầu một cái, xa xa nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bước vào cửa, lập tức thả ra trong tay sự tình liền nghênh đón tiếp lấy, áy náy nói ra:

"Xin lỗi, thật xin lỗi, ta chỗ này thật sự là nhiều chuyện, chiếu cố không chu toàn xin ngài đảm đương. Chỗ ở ở còn quen thuộc a "

"Không sao." Nhạc Bình Sinh nhìn quanh một vòng hỏi: "Lý Tầm Ý hắn đại khái lúc nào trở về "

"Lý tổng lĩnh cũng là nhận nhiệm vụ mới đi Không Văn thành."

Hoàng quản sự trầm ngâm một chút, có chút không xác định nói ra:

"Theo thời gian suy tính hắn hôm qua nên trở về, nhưng là khả

năng không biết là duyên cớ gì làm trễ nải, ta nghĩ hôm nay có lẽ sẽ trở về "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, nhìn về phía trên mặt tường treo cao lấy nhiệm vụ bố cáo tấm, dò hỏi: "Ta nhìn những nhiệm vụ này phạm vi bao trùm tựa hồ rất lớn người nào có tư cách tại Chân Võ Đạo tuyên bố nhiệm vụ "

Nghe được Nhạc Bình Sinh hỏi vấn đề này, Hoàng quản sự kỳ quái nhìn hắn một cái, vẫn kiên nhẫn giải thích nói:

"Chúng ta Chân Võ Đạo, chủ yếu phạm vi hoạt động là tại Vân Châu một châu chỗ, giống ngươi thấy vượt qua Vân Châu phạm vi nhiệm vụ, nguyện ý đi đón võ nhân rất ít, đại bộ phận thù lao không hấp dẫn người đều treo ở nơi đó không người hỏi thăm.

Muốn tại Chân Võ Đạo tuyên bố nhiệm vụ , bình thường tới nói tuyên bố người phải có tiền đặt cọc bên ngoài, còn muốn trải qua Chân Võ Đạo bốn môn chấp sự giao nhau xét duyệt, nhiều hơn phân nửa chấp sự đồng ý liền sẽ tại bố cáo bên trên treo lên."

Nhạc Bình Sinh lập tức truy vấn: "A nói như vậy bất luận kẻ nào chỉ cần có tiền đặt cọc, đều có thể tuyên bố nhiệm vụ tỉ như nói ta muốn tìm một người, chỉ cần giao nổi đầy đủ thù lao, ta cũng có thể ở phía trên tuyên bố nhiệm vụ "

"Ngươi muốn tìm người "

Hoàng quản sự sững sờ một chút, thấp giọng nhắc nhở:

"Ngoại trừ giống nhiệm vụ bố cáo bên trên cái loại người này người kêu đánh chuột chạy qua đường bên ngoài, loại tin tức này tình báo mua bán nhiệm vụ bình thường đều là ngầm có một cái khác bí ẩn con đường tiến hành, người biết cũng không nhiều, rất nhiều lái buôn, hai đạo con buôn sẽ xác nhận nhiệm vụ như vậy, tại bỏ ra tới mặt cũng không tiện nghi.

Ngươi muốn tìm chính là người nào nếu như là như là mọi người đều biết giang dương đại đạo dạng này người, ngược lại là có thể trực tiếp từ chủ con đường giúp ngươi treo lên đi, nhưng là ngoại trừ ta không có quyền hạn."

"Người mà ta đang tìm kiếm, nổi danh chữ bên ngoài không có khác bất luận cái gì manh mối." Nhạc Bình Sinh có chút bất đắc dĩ: "Ta hi vọng có thể đạt được liên quan tới người này tên tất cả tin tức cùng tình báo."

"Chỉ có một cái tên, còn lại tin tức một mực không có" Hoàng quản sự mãnh liệt lấy làm kinh hãi, giống nhìn đồ đần đồng dạng nhìn về phía Nhạc Bình Sinh: "Ngươi xác định "

Hoàng quản sự giờ phút này là chân chính kinh trụ, hắn tại Chân Võ Đạo mấy năm qua này muôn hình muôn vẻ người đều gặp qua, chưa từng thấy qua có ai đề cập qua giống Nhạc Bình Sinh dạng này không hợp thói thường nhiệm vụ nhu cầu, chỉ dựa vào một cái tên người, không có tuổi tác, dung mạo, hình thể các loại manh mối muốn tại mênh mông Bắc Hoang tìm ra người này.

Phải biết Bắc Hoang nhân khẩu tại không biết bao nhiêu năm trước điều tra một lần kia liền có mười vạn vạn số lượng, muốn dựa vào một cái tên người tại mênh mông biển người ở trong tìm kiếm, đã không phải là dùng mò kim đáy biển đủ khả năng hình dung. Tại Hoàng quản sự xem ra Nhạc Bình Sinh đơn giản chính là ý nghĩ hão huyền.

Thế này sao lại là mò kim đáy biển cái này rõ ràng là biển cả vớt nước a. Lý tổng lĩnh làm sao tiến cử như thế một cái kỳ kỳ quái quái người Hoàng quản sự trong lòng oán thầm.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, giải thích nói:

"Ta cũng không trông cậy vào có thể dựa vào một cái tên liền có thể tìm ra người này đến, muốn nói manh mối ngược lại là có

một cái, chính là người này nên là rất nổi danh, hoặc là thực lực cường đại, hoặc là rất có quyền thế, không phải hạng người vô danh. Mà lại cũng không giới hạn trong Bắc Hoang khu vực, chỉ cần là cùng cái tên này có liên quan nhân vật đều ai đến cũng không có cự tuyệt.

"

"Thanh danh hiển hách nhân vật, không chỉ là Bắc Hoang" ra ngoài chức nghiệp tố dưỡng, Hoàng quản sự cũng không hỏi Nhạc Bình Sinh muốn tìm người danh tự, không khỏi cảm thán: "Như vậy coi như có hi vọng."

Sau đó, Hoàng quản sự uyển chuyển nói ra: "Đây chính là một cái đại công trình. Chỉ sợ cần tốn hao số lượng cực kỳ to lớn tiền tài. Mà lại hiện tại ngươi cũng tạm thời không có quyền hạn tiếp xúc cái này con đường tin tức."

"Còn cần quyền hạn" Nhạc Bình Sinh truy vấn: "Vậy như thế nào mới có thể có quyền hạn "

"Cái này con đường là Chân Võ Đạo cùng thế lực khác chung xây, tương đương với người trung gian, không phải là cái gì người đều có thể tiếp xúc cái này con đường." Hoàng quản sự nghĩ nghĩ: "Chân Võ Đạo công nhận thành viên chính thức tốn hao nhiệm vụ của mình điểm tích lũy ngược lại là có thể thông qua cái này con đường sưu tập muốn tin tức. Chỉ cần có 500 nhiệm vụ điểm tích lũy liền có thể sử dụng cái này con đường."

Thành viên chính thức nhiệm vụ điểm tích lũy

Hai ngày này Nhạc Bình Sinh thỉnh thoảng liền đến nhiệm vụ đại sảnh đi dạo, cũng là biết trong tay hắn tiến cử bài chỉ có Chân Võ Đạo hạch tâm thành viên mới có được, đồng thời có thể trực tiếp tiến cử khác võ nhân tại thông qua một lần khảo hạch về sau trở thành Chân Võ Đạo thành viên chính thức, không cần thông

qua từng bước từng bước làm nhiệm vụ tích lũy điểm tích lũy, lãng phí thời gian dài đến tấn thăng.

Nhiệm vụ điểm tích lũy liền càng thêm đơn giản, hoàn thành nhiệm vụ, xem nhiệm vụ độ khó chuyển đổi điểm tích lũy. Hắn lướt qua nhiệm vụ bố cáo, từng cái nhiệm vụ điểm tích lũy không giống nhau, nhưng là tại sơ đẳng giai đoạn nhiệm vụ vụn vặt không nói, có thể cung cấp điểm tích lũy cũng có thể nói ít đến thương cảm.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh căn bản không có thời gian này có thể lãng phí. Chỉ sợ cùng trên thế giới này tất cả mọi người khác biệt, tính mạng của hắn hoàn toàn có thể dùng giành giật từng giây để hình dung.

Hắn không có khả năng đối với việc này mặt tiêu tốn rất nhiều thời gian.

Hoàng quản sự nhìn thấy Nhạc Bình Sinh nhíu mày, trầm ngâm nói: "Kỳ thật nói đến, vấn đề này đối với ngươi mà nói cũng tương đối tốt giải quyết."

"Nói thế nào "

"Ngươi bây giờ đã có Lý tổng lĩnh đưa cho ngươi tiến cử bài, chỉ cần thông qua một lần khảo hạch về sau, ngươi tại tốn hao cái giá đáng kể xin đừng hạch tâm thành viên thay ngươi ra phần này điểm tích lũy, loại phương pháp này cũng là có thể sử dụng đầu này con đường."

"Làm như vậy sẽ không xảy ra vấn đề a "

Hoàng quản sự cười cười: "Lúc đầu chuyện này là không thể tùy tiện ra bên ngoài nói, bất quá ngươi là Lý tổng lĩnh tiến cử người, Chân Võ Đạo các cao tầng kỳ thật đối loại chuyện này luôn luôn mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần không trắng trợn

ra bên ngoài tuyên dương, sẽ không có người truy cứu."

"Cái kia tốt." Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, khách khí nói ra: "Cảm tạ Hoàng quản sự giải hoặc."

Mặc dù hắn không muốn đem thời gian cùng tinh lực lãng phí ở loại này không có chút ý nghĩa nào sự tình phía trên, nhưng trước mắt nhìn cũng không có cái khác biện pháp tốt hơn.

Hoàng quản sự cũng khách khí hoàn lễ. Trên thực tế hắn một mặt là xem ở Lý Tầm Ý luôn luôn làm người bên trên, một mặt khác là trước mắt Nhạc Bình Sinh tuổi còn trẻ, liền nhận Lý Tầm Ý tiến cử, cho người ta một bộ tuổi trẻ tài cao cảm giác, giao hảo với hắn thôi.

Những tin tức này đối thành viên chính thức tới nói không tính là bí mật gì, nói thêm mấy câu công phu tính không được cái gì.

Lúc này, một cái tương đối muốn trẻ tuổi một chút quản sự, vội vã đi tới, bám vào Hoàng quản sự bên tai nói nhỏ vài câu.

Hoàng quản sự sắc mặt lập tức biến đổi, ngẩng đầu lên, sắc mặt khó coi, đối Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Túc hạ, Lý tổng lĩnh trở về, bất quá hắn không có cách nào tới gặp ngươi, chỉ sợ cho ngươi vấn an hắn."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 127: Chuẩn Bị

Chương 127: Chuẩn bị

Nhạc Bình Sinh nhìn thấy Lý Tầm Ý thời điểm, trong cả căn phòng tràn ngập nồng đậm thảo dược hương vị. Trên ngực Lý Tầm Ý khỏa đầy băng vải, điểm điểm huyết sắc thẩm thấu ra, hiển nhiên là bị thương không nhẹ.

Hoàng quản sự mang theo Nhạc Bình Sinh đi tới về sau, Lý Tầm Ý lần theo tiếng bước chân quay đầu, ánh mắt sáng lên, tái nhợt không có huyết sắc trên mặt có chút kích động, giãy dụa lấy tựa hồ muốn ngồi xuống, đồng thời cười nói:

"Ha ha! Nhạc huynh đệ, ngươi quả nhiên đến rồi!"

Theo Lý Tầm Ý, cái này tại Biên Hoang kết bạn tuổi trẻ võ giả, ngoại trừ võ đạo cao thâm bên ngoài, hoàn toàn cùng chính mình là một loại người, đồng dạng ghét ác như cừu, lấy đả kích đủ loại tội ác làm nhiệm vụ của mình. Là đồng loại của mình.

Đương nhiên, hắn cũng không rõ ràng chính mình đối Nhạc Bình Sinh nhận biết, tới một mức độ nào đó sinh ra nhất định sai lầm.

Nhạc Bình Sinh đi lên trước nhẹ nhàng đặt tại trên đầu vai của hắn, ngăn lại động tác của hắn, hỏi: "Ngươi đây là có chuyện gì "

Còn không có đợi Lý Tầm Ý trả lời, ở một bên dọn dẹp cái hòm

thuốc hai tên y sư mở miệng dặn dò:

"Lý tổng lĩnh, ngươi trúng loại này thi độc mười phần bá đạo, mặc dù tuyệt đại bộ phận đã từ bên trong thân thể ngươi trừ bỏ, nhưng là tại gần một tháng ở trong ngươi vẫn là an tâm tĩnh dưỡng , ấn là uống thuốc cho thỏa đáng. Không nên cùng bất luận kẻ nào động thủ, nếu không dư độc bài trừ không sạch sẽ, có khả năng sẽ đối với ngươi võ đạo căn cơ tạo thành rất khó vãn hồi tổn thương."

Thi độc

Từ ngữ này truyền vào Nhạc Bình Sinh lỗ tai, để trong lòng của hắn hơi động một chút.

Lý Tầm Ý cảm kích đối cái này hai tên y sư nói lời cảm tạ, sau đó từ Hoàng quản sự đem bọn hắn mang theo ra ngoài, chỉ còn lại Nhạc Bình Sinh cùng Lý Tầm Ý hai người.

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh lần nữa hỏi thăm, Lý Tầm Ý đã cười khổ nói ra: "Nhạc huynh đệ, lần này để ngươi chế giễu."

"Y sư nói ngươi trúng thi độc đây là cái gì "

"Cái này muốn từ ta tiếp nhiệm vụ này nói lên."

Lý Tầm Ý tựa hồ lòng còn sợ hãi, nói ra:

"Nhiệm vụ này là Không Văn thành xung quanh, Hoành Phong sơn mạch phụ cận mấy cái tiểu gia tộc tại Chân Võ Đạo liên hợp ban bố, bọn hắn lên núi đi săn thợ săn tấp nập mất tích, mấy người bọn hắn trong gia tộc phái đi ra một đội hảo thủ đi tìm, kết quả cũng tại dãy núi bên ngoài biến mất không còn tăm tích, mới tìm được Chân Võ Đạo, hi vọng tra ra ở trong đó nguyên nhân.

Chỉ là điều tra tin tức, liền từ ta một thân một mình đón lấy. Đến Hoành Phong sơn mạch biên giới gần nhất một cái thôn trấn

tìm hiểu tin tức ta mới biết được, một tháng này đến nay không riêng gì mấy cái kia gia tộc, rất nhiều lên núi hái thuốc dược nông cũng không hiểu thấu mất tích, khiến cho toàn bộ thị trấn thần hồn nát thần tính, không dám vào núi. Sau đó ta liền một thân một mình tiến vào trong núi rừng tìm kiếm, trọn vẹn hai ngày thời gian, rốt cuộc tìm được nguyên nhân."

"Lại là tẩu thi! Hơn nữa còn không chỉ một!"

Lý Tầm Ý nghiến răng nghiến lợi, phẫn hận tới cực điểm:

"Ta bị ba cái tẩu thi vây công, còn có hai cái ẩn núp đi lặng yên không tiếng động đột nhiên bạo khởi, ta bất ngờ không đề phòng bị bọn hắn móng vuốt phá vỡ bên ngoài thân, đánh giết cái này năm cái tẩu thi về sau, trên người của ta mang theo dược vật đối loại này thi độc hiệu quả quá mức bé nhỏ, không thể không chạy về. Nếu như không phải đã đến tẩy tủy thay máu cấp bậc võ giả, chỉ sợ không chống được mấy ngày nay liền sẽ chết bất đắc kỳ tử."

Tẩu thi cương thi Resident Evil

Trong đầu chuyển qua mấy cái không thể làm chung suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh hỏi: "Cái này tẩu thi là cái gì "

Lý Tầm Ý sắc mặt tái xanh trả lời:

"Cái gọi là tẩu thi chính là dược nhân, độc nhân! Là bị người lấy thủ đoạn đặc thù luyện chế ra tới. Loại vật này đã không thể xưng là người, tại trải qua thủ đoạn đặc biệt cùng dược thủy ngâm về sau, cảm giác không thấy bất kỳ đau đớn, không sợ sinh tử, cũng đánh mất ý thức của mình, hoàn toàn chính là một bộ chỉ biết là nghe lệnh của người khác cái xác không hồn!

Thân thể của bọn hắn trải qua luyện chế xử lý về sau, bên ngoài thân lực phòng ngự cũng cực lớn biên độ tăng lên, một đôi độc trảo một khi cào nát người làn da, độc tố liền sẽ lập tức theo

lấy huyết dịch chảy khắp toàn thân, hết sức lợi hại.

Những cái này kỳ thật đối võ đạo cao thủ tới nói tính không được cái gì,

Mấu chốt là bọn chúng không biết đau đớn lại hung hãn không sợ chết, trừ phi chém đứt đầu của bọn nó, nếu không liền xem như bị chém rụng hai tay hai chân, đâm xuyên qua trái tim, bọn chúng cũng có thể vô tri vô giác phản kích! Ta chính là không có kinh nghiệm, ăn cái này thua thiệt.

Loại vật này, tại hai thêm trăm năm trước, Đại Hoang Thần Triêu bị lật đổ thời điểm liền đã sớm tuyệt tích, nghĩ không ra lại xuất hiện! Không biết Hoành Phong sơn mạch bên trong còn ẩn giấu bí mật gì. Chuyện này ta đã báo cáo cho cao tầng, nâng cao nhiệm vụ đẳng cấp, tin tưởng rất nhanh liền có thể triệt để tra rõ ràng chuyện này."

"Đúng rồi." Lý Tầm Ý từ xúc động phẫn nộ cảm xúc ở trong bình phục xuống tới, áy náy nói với Nhạc Bình Sinh: "Ngươi đã đến nơi này, là nguyện ý gia nhập Chân Võ Đạo sao "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, thẳng thắn nói ra: "Ta chủ yếu là muốn lợi dụng Chân Võ Đạo tình báo con đường thu thập một người tin tức, Hoàng quản sự đã cùng ta nói qua, chỉ cần ta thông qua khảo hạch trở thành thành viên chính thức, tái xuất nhiệm vụ điểm tích lũy là được rồi."

"Ta hiểu." Lý Tầm Ý cũng không thèm để ý điểm này, nói ra: "Điểm tích lũy hiện tại với ta mà nói không có tác dụng quá lớn, cái này một khối ta có thể giúp ngươi ra, chính là khảo hạch cái này một khối, bất quá đối với ngươi tới nói cũng không có vấn đề."

Như vậy không thể tốt hơn. Nhạc Bình Sinh không có cự tuyệt Lý Tầm Ý hảo ý. Đối với hiện tại hắn tới nói có thể tiết kiệm, liền thêm tiết kiệm một chút không tất yếu lãng phí thời gian.

Hô!

Cửa phòng đột nhiên mở ra, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn lại, một cái khí chất lãnh diễm, thân mang xích kim sắc võ hắn cao gầy nữ tử đi đến, sau lưng còn đi theo hai cái võ nhân.

Nữ tử này dung nhan mỹ lệ, khuôn mặt như vẽ, động tác lưu loát, tự ý một phần oai hùng chi khí, cũng không để ý tới Nhạc Bình Sinh, đi đến trước mặt thẳng tắp đối Lý Tầm Ý cau mày nói ra:

"Tầm Ý, thương thế của ngươi ta nghe y sư giảng, ngươi là làm sao vậy "

Nhìn thấy nữ tử này, Lý Tầm Ý thần sắc có chút xấu hổ, thấp giọng nói ra: "Tỷ tỷ, lần này là ta sơ ý chủ quan, lần sau sẽ không."

Lý Thuần Y nhẹ gật đầu: "Ngươi an tâm dưỡng thương, chuyện này phụ thân đã giao cho ta xử lý."

"Ngươi" Lý Tầm Ý có chút vội vàng: "Những cái này tẩu thi số lượng không biết còn có bao nhiêu, một mình ngươi. . ."

"Ân" hắn lời còn chưa nói hết, Lý Thuần Y đã mặt không thay đổi nói ra: "Đệ đệ của ta, ngươi đang hoài nghi năng lực của ta "

Lý Tầm Ý cổ co rụt lại, tựa hồ có chút e ngại hắn tỷ tỷ này, lúng túng nói ra: "Không phải, ta chỉ là lo lắng. . ."

"Yên tâm đi." Lý Thuần Y ngữ khí trở nên bằng phẳng: "Sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực, đạo lý này ta làm sao lại không rõ ta sẽ dẫn bên trên bốn cái hạch tâm thành viên, lại thêm Tiêu Kiếm Dương, đi xem một chút người nào làm ra những cái này mưu mẹo nham hiểm. "

Tiêu Kiếm Dương thêm bốn cái hạch tâm thành viên

Lý Tầm Ý lập tức liền yên lòng, sau đó ánh mắt hắn sáng lên, đối Lý Thuần Y nói ra:

"Tỷ tỷ, vị bằng hữu kia của ta, từ ta tiến cử, đang chuẩn bị gia nhập Chân Võ Đạo, còn không có trải qua khảo hạch, vừa vặn hắn cùng các ngươi cùng đi, làm khảo hạch thế nào "

Nghe Lý Tầm Ý, Lý Thuần Y có chút quay đầu sang.

Cái này so Lý Tầm Ý còn muốn nhỏ người trẻ tuổi bình thường, nhìn không ra có cái gì lạ thường địa phương.

Nhìn thấy Lý Thuần Y lông mày lập tức nhăn lại, Lý Tầm Ý tranh thủ thời gian nói ra:

"Ngươi yên tâm đi, vị bằng hữu kia của ta tại trên thực lực còn muốn vượt qua ta không ít, hoàn toàn có thể so sánh với hạch tâm thành viên thực lực, tuyệt đối sẽ không liên lụy các ngươi."

Lý Thuần Y quét Nhạc Bình Sinh một chút, không nói một lời, xoay người rời đi.

Lý Tầm Ý sững sờ, đang chuẩn bị mở miệng, tại Lý Thuần Y đi ra khỏi cửa thời điểm, một câu đã phao phao tiến đến:

"Chuẩn bị kỹ càng, một canh giờ về sau ở đại sảnh chờ chúng ta."

Lý Tầm Ý bất đắc dĩ cười cười, xoay đầu lại hướng Nhạc Bình Sinh áy náy nói:

"Thật xin lỗi, tỷ tỷ của ta luôn luôn chính là loại tính cách này, nàng cùng Tiêu Kiếm Dương thực lực đã đến xông quan giai đoạn, là Chân Võ Đạo chiêu bài cùng trụ cột. Ta căn bản vô pháp so sánh. Phái hai người bọn họ đại cao thủ xuất mã, nhìn cao tầng đối với chuyện này mười phần coi trọng. Ngươi cùng bọn hắn cùng lúc xuất phát, không có bất cứ vấn đề gì."

"Tốt, đã dạng này, ngươi an tâm nghỉ ngơi, ta cũng đi chuẩn bị một chút."

Nhạc Bình Sinh đứng dậy, cứ như vậy không cần lãng phí thời gian chờ sau Chân Võ Đạo khảo hạch an bài, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 128: Mãnh Hổ Xuất Áp!

Chương 128: Mãnh hổ xuất áp!

Giờ phút này, Chân Võ Đạo nhiệm vụ cửa đại sảnh một nhóm mấy người đã chuẩn bị đợi, cổng ra vào trải qua Võ sư đều cẩn thận từng li từng tí lách qua mấy người, không dám tùy ý tới gần.

Lý Thuần Y góc áo phiêu động, khí tức mịt mờ, chắp tay sau lưng đứng ở nơi đó, để lộ ra một loại không cùng hồng trần nhiễm, di thế mà độc lập khí chất.

Nhìn chăm chú lên bên ngoài hơn mười trượng, Nhạc Bình Sinh tại chuồng ngựa động tác, tại bên người nàng một cái thân hình thon dài, cao lớn, xem xét đi lên sẽ bất phàm thanh niên tuấn mỹ nghi ngờ hỏi:

"Thuần Y, ngươi vì sao lại mang lên như thế một cái không rõ lai lịch ngoại nhân "

Lý Thuần Y xoay đầu lại, trong con ngươi để lộ ra lãnh quang: "Tiêu Kiếm Dương, ngươi gọi ta cái gì xưng hô thế này cũng là ngươi có thể sử dụng "

Nghe được Lý Thuần Y không chút khách khí lời nói, một bên ba cái Chân Võ Đạo hổ báo lôi âm cảnh giới hạch tâm thành viên cúi đầu xuống không khỏi cười thầm: Đem bọn hắn vị này tổng lĩnh xem như là cô gái tầm thường đến trêu chọc, vị này Tiếu tổng lĩnh làm sao luôn luôn không nhớ lâu

Chân Võ Đạo bốn môn, Chu Huyền Thanh Bạch. Lý Thuần Y Lý Tầm Ý tỷ đệ vì Thanh Môn chính phó tổng lĩnh, Tiêu Kiếm Dương thì là Huyền Môn chính tổng lĩnh, trừ phi chuyện trọng đại vật , bình thường đều từ bọn hắn xử lý. Là Chân Võ Đạo chân chính chiêu bài, trụ cột vững vàng.

Chừng hai mươi niên kỷ đạt đến xông quan cảnh giới, chỉ nửa bước đã bước vào võ đạo gia cánh cửa, lại dựa vào Chân Võ Đạo bối cảnh như vậy, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người tại toàn bộ Vân Châu có thể nói là thanh danh hiển hách, là vô số tuổi trẻ võ giả ước mơ mục tiêu.

"Tốt, tốt, tốt." Tiêu Kiếm Dương lông mày run lên, bất đắc dĩ làm ra đầu hàng trạng: "Tổng lĩnh đại nhân, có thể hay không vì ta giải đáp nghi hoặc "

"Đúng vậy a. Lý tổng lĩnh."

Một cái thân hình có chút mập mạp, cồng kềnh hạch tâm thành viên liếc qua Nhạc Bình Sinh:

"Không nói lai lịch, ta nhìn tiểu tử này niên kỷ tối đa mới bất quá mười bảy mười tám tuổi ta coi như hắn là tuyệt thế thiên tài cũng mới miễn miễn cưỡng cưỡng vừa bước vào hổ báo lôi âm cánh cửa a tẩu thi thi độc hết sức lợi hại, còn chưa đạt tới tẩy tủy thay máu tình trạng căn bản không ngăn cản được.

Loại nhiệm vụ này đối với chúng ta tới nói là chuyện thường ngày, với hắn mà nói mười phần nguy hiểm, hắn không muốn sống nữa a, thế mà không chút nghĩ ngợi liền cùng lên đến chịu chết vẫn là cho là chúng ta là hắn bảo mẫu "

Lý Thuần Y ánh mắt bất động, nói ra: "Đây là Tầm Ý tiến cử, hắn nói cho ta nói người trẻ tuổi này rất có tiềm lực, võ đạo so với chính hắn còn mạnh hơn ra một chút, vừa vặn đi theo chuyến này nhiệm vụ làm khảo hạch. Ta ngược lại muốn xem xem hắn không

làm việc đàng hoàng mấy năm này, ánh mắt phía trên có hay không tiến bộ."

So Lý Tầm Ý còn mạnh hơn ra một chút, thế nhưng là hắn rõ ràng nhìn qua so Lý Tầm Ý còn nhỏ hơn tới mấy tuổi

Vừa rồi chất vấn Triệu Bằng, cùng hai gã khác hạch tâm thành viên hồ nghi xa xa đánh giá Nhạc Bình Sinh, làm sao cũng nhìn không ra tới này cái phổ phổ thông thông người trẻ tuổi có cái gì lạ thường địa phương. Phải biết liền xem như ba người bọn hắn ở trong bất kỳ một cái nào cũng không dám nói có thể mười phần chắc chín thắng qua Lý Tầm Ý, cái này không phải liền là đang nói một người dáng mạo tầm thường này tiểu tử so với ba người bọn họ còn muốn lợi hại hơn

Ba người này nhìn nhau một chút, trong lòng cực độ hoài nghi, bất quá bức bách tại Lý Thuần Y nhất quán uy vọng, vẫn là không có lên tiếng.

Tiêu Kiếm Dương cười khổ nói: "Lý tổng lĩnh, ngươi lấy nữ tử chi thân lấy được vô số nam nhân đều không có võ đạo thành tựu, là chân chính thiên tài, Tầm Ý hắn mặc dù không bằng ngươi, nhưng là tại cùng tuổi võ giả ở trong đã là hết sức ưu tú, ngươi không nên lấy tiêu chuẩn của ngươi tới yêu cầu Tầm Ý."

"Ta làm sự tình, không phải những người khác có thể xen vào."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đã dẫn ngựa đi tới, Lý Thuần Y đi lên trước trở mình lên ngựa:

"Bớt nói nhiều lời, lập tức lên đường!"

Tiêu Kiếm Dương nhún vai, hắn đã bị Lý Thuần Y dạng này đả kích đã quen, hoàn toàn sẽ không cảm giác được sinh khí cùng phẫn nộ, hắn uể oải hô:

"Triệu Bằng! Tống Vân! Đông Dã! Nhạc Bình Sinh! Chúng ta

đuổi theo tổng lĩnh đại nhân!"

Một chuyến này năm cái thần sắc nhẹ nhõm, thật giống như du lịch ngắm cảnh, phóng ngựa mà đi.

Năm người này tựa hồ tự kiềm chế thân phận, Nhạc Bình Sinh cũng không có cùng bất luận kẻ nào trò chuyện, theo ở phía sau.

. . .

Hoành Phong sơn mạch, ở vào Vân Châu chi Nam, có liên miên chập trùng dãy núi không hết, xanh um tươi tốt cây rừng vô số. Tự nhiên quý hiếm có nhiều, các loại dị thú thảo dược phổ biến.

Dãy núi này chân chính có danh tự trước đó, luôn luôn được xưng Thập Vạn Đại Sơn. Mười vạn số lượng cũng bất quá hư chỉ, phóng tầm mắt nhìn tới vô tận dãy núi, làm sao dừng mười vạn bất quá cụ thể số lượng, chỉ sợ không có người nào có thể biết.

Đối Nhạc Bình Sinh tới nói trùng hợp chính là, Hoành Phong sơn mạch vừa vặn cùng U Châu giáp giới, ở vào giao giới hoang vu khu vực. Tại Chân Võ Đạo cả đám trong mắt, Hoành Phong sơn mạch bất quá là hiểm địa, bất quá là Man Hoang. Nếu như không phải là bởi vì nhiệm vụ này, căn bản liền không nguyện ý đặt chân một bước.

Một trận gấp rút tạp nhạp tiếng vó ngựa đánh vỡ phương thiên địa này bình tĩnh, từ xa mà đến gần, tại Hoàng Thổ trên đường quanh quẩn.

Một nhóm sáu người, năm người phía trước, dưới hông tuấn mã thật dài lông bờm xõa, chạy, bốn cái móng giống không chạm đất giống như. Nhạc Bình Sinh lại một thân một mình xa xa rơi ở phía sau.

Cái này tự nhiên không phải là bởi vì Nhạc Bình Sinh cố ý hành động, mà là hắn tọa hạ con ngựa này là từ U Châu đi theo

chính mình một nhóm kia, bình thường. Tiền phương năm người tọa hạ ngựa thể lực cường kiện, mỗi khối cơ bắp đều cho thấy lực lượng, lộ ra thần tuấn phi thường, giữa hai bên căn bản vô pháp so sánh.

Chạy vội bên trong, Triệu Bằng quay đầu nhìn một cái xa xa rơi vào hậu phương Nhạc Bình Sinh, nhếch miệng, nói:

"Lý tổng lĩnh, tiểu tử này làm cái gì hai ngày này trên đường đi chúng ta đã thả chậm lần chờ hắn bao nhiêu hồi hắn là chuyên môn đến kéo chúng ta chân sau a "

Tiêu Kiếm Dương tại ngựa bị xóc nảy ở trong quay đầu cười to nói:

"Triệu Bằng, ngươi cái tên này cùng người ta có thù a ngựa của hắn không bằng chúng ta mà thôi, muốn hay không để hắn cùng ngươi cùng cưỡi một thớt ta nhìn ngươi ngựa so với chúng ta đều tốt hơn, chở ngươi nặng như vậy mập mạp đều không chút nào lạc hậu, lại thêm một người cũng là có thể nha."

Tống Vân cùng Đông Dã hai người ra liên tiếp cười vang, Triệu Bằng ngoài cười nhưng trong không cười nói ra: "Tiếu tổng lĩnh, muốn trước công việc, trước phải lợi khí. Tiểu tử này chính mình không làm tốt chuẩn bị, có thể trách được ai "

Ngay cả một thớt tốt một chút phương tiện giao thông đều không có a

Vì cái gì Lý Thuần Y quay đầu quét xa xa rơi vào phía sau Nhạc Bình Sinh một chút, trong lòng đối với hắn khảo hạch đánh giá còn chưa có bắt đầu, liền đã thẳng tắp hạ xuống.

"Lập tức liền muốn đến mục tiêu địa điểm, nếu như không có cái gì hơn người địa phương, liền để hắn từ đâu tới về đi đâu đi."

Lý Thuần Y bình bình đạm đạm nói một câu như vậy, xoay

đầu lại không tiếp tục để ý, trong lòng đối Lý Tầm Ý dạng này qua loa tiến cử cũng có chút thất vọng.

Nghe được Lý Thuần Y nói như vậy, Triệu Bằng cười hắc hắc, cũng không nói thêm gì nữa.

Ân

Tại tiếp tục chạy vội một đoạn thời gian về sau, Lý Thuần Y bỗng nhiên ngẩng đầu lên đưa mắt nhìn lại. Dưới ban ngày ban mặt, lấm ta lấm tấm ánh lửa nương theo lấy khói đặc ở phương xa chập chờn.

Tiêu Kiếm Dương cao giọng quát: "Đó không phải là sự tình cái trấn nhỏ kia chuyện gì xảy ra!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 129: Người Sống Sót!

Chương 129: Người sống sót!

Một đoàn người ra roi thúc ngựa, không lại chờ đợi Nhạc Bình Sinh, gia tốc chạy tới. Lúc này chính là mặt trời lên cao, ánh nắng biến vẩy thiên địa. Nơi xa cây rừng kéo dài bát ngát, mà theo đám người tiếp cận, trong mắt của bọn hắn lại chỉ còn lại một mảnh tường đổ, tàn hỏa dư củi.

Nơi này lúc đầu làm khoảng cách Hoành Phong sơn mạch gần nhất thị trấn nhỏ, nhân khẩu không nhiều cũng có hơn trăm hộ. Nói là tiểu trấn, kỳ thật so với một cái thôn xóm đến cũng lớn hơn không được bao nhiêu. Lý Tầm Ý cũng từng tới đây nghe qua tin tức,... lướt qua nhân khẩu mất tích sự kiện không nói, nguyên bản cũng là xem như an cư lạc nghiệp.

Đi đầu một nhóm năm người tuyệt đối không ngờ rằng, xuất hiện tại xuất hiện tại trước mặt bọn hắn, lại là một vùng phế tích, nhân gian tuyệt vực!

"Xuy ——!"

Đám người ghìm ngựa, khiếp sợ nhìn qua trước mắt phế tích, đứng tại vị trí này vẫn như cũ có thể cảm thấy sóng nhiệt vọt tới. Ánh lửa tại dưới ánh mặt trời dần dần nhạt đi, đây là thiêu đốt lấy hết lương trụ tài củi, ngay tại rút đi sau cùng nhiệt độ.

"Chuyện xảy ra không đến bao lâu!"

Từ tường đổ bên trên tình hình suy đoán, chuyện xảy ra làm sao cũng không cao hơn ba canh giờ, Lý Thuần Y ánh mắt lạnh lùng, có phán đoán về sau, sau đó lại quét một vòng. Phát hiện một kiện chuyện kỳ quái.

"Thi thể đâu "

Dạng này một vùng phế tích bên trong, tại quan sát của nàng phía dưới, hết lần này tới lần khác một cỗ thi thể đều không có, đây là có chuyện gì

Năm người kinh nghi bất định đánh giá một trận, sau đó tung người xuống ngựa, đang chuẩn bị đi vào bên trong phế tích xem xét, sau lưng tiếng vó ngựa trận trận, Nhạc Bình Sinh cũng đã đuổi tới.

Triệu Bằng liếc qua Nhạc Bình Sinh, nhẹ nhàng hừ một tiếng biểu thị bất mãn, giễu cợt nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi tới chậm, nơi này không để cho ngươi cơ hội phát huy."

Lý Thuần Y lông mày dựng thẳng lên: "Đừng bảo là nói nhảm, lập tức tìm kiếm nhìn xem có hay không người sống sót! Làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra!"

Nhạc Bình Sinh tự nhiên cũng sẽ không cùng Triệu Bằng lãng phí miệng lưỡi, cũng không nhiều lời, một nhóm sáu người đã phân tán ra đến, tiến vào tro tàn phế tích ở trong.

Cái trấn này hoàn toàn chính xác không lớn, sáu người chia ra tìm kiếm, không đến một khắc đồng hồ thời gian liền đã toàn bộ loại bỏ một lần. Phế tích trung tâm, Lý Thuần Y đứng chắp tay, Tống Vân, Triệu Bằng, Đông Dã ba người lục tục trở về, toàn bộ lắc đầu.

"Đây rốt cuộc là người nào làm có mục đích gì bắt những người bình thường này có tác dụng gì "

Tiêu Kiếm Dương lông mày vặn, trăm mối vẫn không có cách giải.

Mà đổi thành một bên, Nhạc Bình Sinh chậm rãi rục rịch, tại trải qua một chỗ phế tích thời điểm lỗ tai khẽ nhúc nhích, lấy hắn viễn siêu thường nhân cảm giác, tại hoàn toàn yên tĩnh ở trong trong nháy mắt bắt được một cái rất nhỏ nhịp tim.

"Ai trốn ở bên trong nơi này xảy ra chuyện gì" Nhạc Bình Sinh quay đầu quát: "Bên ngoài an toàn, ngươi có thể ra!"

Có người còn sống

Xa xa nghe được Nhạc Bình Sinh quát hỏi, Lý Thuần Y cùng năm người lập tức chạy về đằng này.

Thật lâu, một cái mang theo một chút sợ hãi cùng thanh âm run rẩy từ phế tích dưới đáy truyền đến:

". . . Các ngươi là ai "

Lý Thuần Y tiến lên một bước: "Ta là Chân Võ Đạo Lý Thuần Y, nơi này xảy ra chuyện gì bên ngoài bây giờ chúng ta có thể cam đoan an toàn của ngươi, ngươi ra đi!"

Không biết là bởi vì nghe được thanh âm một nữ nhân, hay là bởi vì Chân Võ Đạo tên tuổi, phế tích người phía dưới thoáng an tâm. Chỉ chốc lát, một mảnh tiếng động bên trong, một cái thân hình chắc nịch, toàn thân bụi đất thanh niên chui ra.

Hắn mới vừa ra tới, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đoàn người này, trong ánh mắt tràn đầy kinh hỉ. Ba chân bốn cẳng, đi vào trước mặt của bọn hắn, còn không đợi Lý Thuần Y mở miệng hỏi thăm liền "Phanh" một chút quỳ rạp xuống đất, hô lớn: "Mời các vị đại nhân cứu mạng, cầu xin đại nhân cứu mạng a!"

Tiêu Kiếm Dương lập tức hỏi: "Đến cùng chuyện gì xảy ra xảy

ra chuyện gì "

Người thanh niên này ngẩng đầu lên, một mặt sợ hãi nói ra:

"Buổi sáng thời điểm đột nhiên có một đoàn quái nhân vọt vào thị trấn, cũng không thấy bọn hắn nói chuyện, gặp người liền bắt. Lúc ấy ta trong phòng nhìn thấy những người này tựa như được chứng mất hồn, bị chém bị thương một điểm phản ứng đều không có,

Căn bản không e ngại đau đớn, hết lần này tới lần khác khí lực lớn không tưởng nổi, ngoại trừ một số nhỏ người chạy đi bên ngoài, tuyệt đại bộ phận đều bị những cái này quái nhân bắt đi!"

Bị thương không phản ứng chút nào, không sợ đau đớn cái này không phải liền là bọn hắn chuyến này nhiệm vụ mục tiêu

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại đến, tiếp tục nghe tiếp.

Người thanh niên này tiếp lấy nghẹn ngào nói ra: "Nếu như không phải ta nhìn thấy không tốt, thật sự là quá sợ hãi, lập tức trốn vào trong hầm ngầm, chỉ sợ cũng chạy không khỏi đi, nhưng là thê tử của ta tại thị trấn Biên Hoà người nói chuyện phiếm, nàng nhất định bị bắt đi! Van cầu các vị đại nhân, mau cứu nàng a!"

Người thanh niên này đúng lúc dập đầu, Lý Thuần Y cau mày ngăn lại hắn, hỏi: "Ngươi tên là gì, ngươi biết những cái này quái nhân số lượng có bao nhiêu, từ đâu tới đây a "

Vương Dược ngẩng đầu lên phảng phất thấy được hi vọng, nhìn một chút cái này đẹp đến mức không tưởng nổi nữ nhân, trả lời:

"Ta gọi Vương Dược, những cái này quái nhân rất nhiều, tối thiểu cũng có trên trăm. Phía trước ít ngày thời điểm ta liền nghe trong trấn người nói, có người tại ngoài dãy núi vây Hắc Vân sườn

núi nhìn thấy qua hai lần."

Hắc Vân sườn núi a

Lý Thuần Y mặt không biểu tình, nhìn chằm chằm Vương Dược hỏi: "Hắc Vân sườn núi ở nơi nào ngươi mang theo chúng ta đi qua, bằng không mà nói kéo dài thêm thê tử của ngươi hạ tràng chỉ sợ khó mà nói."

Vương Dược không có chút nào do dự, trả lời như đinh đóng cột: "Ta mang các ngươi đi qua!"

Nhạc Bình Sinh thật sâu quét người thanh niên này một chút.

"Được." Lý Thuần Y nhẹ gật đầu, nhìn về phía Tiêu Kiếm Dương: "Ngươi thấy thế nào "

"Vậy còn chờ gì" Tiêu Kiếm Dương không quan trọng buông buông tay: "Vậy chúng ta liền thừa cơ hội này đi làm một làm chúa cứu thế ta không kịp chờ đợi muốn kiến thức một chút, ai như thế gan to bằng trời tại Trung Vực phạm vi bên trong làm ra loại chuyện này, không chừng vớt ra một con cá lớn "

Chân Võ Đạo sai phái ra hai người bọn họ xông quan giai đoạn cao thủ xuất mã điều tra, đã nói rõ đối tẩu thi xuất hiện coi trọng. Dù sao loại vật này là mấy trăm năm trước Đại Hoang Thần Triêu phát minh. Đại Hoang Thần Triêu tại hủy diệt về sau, không ít vương công quý tộc lẩn trốn ra. Ngoại trừ phần lớn nội tình, bảo tàng bị tân triều cùng Bắc Hoang từng cái Võ Đạo Thế Lực chia cắt về sau, tại toàn bộ đại lục bản đồ bên trong còn có cái này đếm không hết bí mật cứ điểm, căn cứ, mưu toan phục triều.

Qua nhiều năm như vậy mặc dù cơ hồ đã bị trừ bỏ sạch sẽ, còn luôn có chút cá lọt lưới.

Đây cũng chính là Chân Võ Đạo mục đích thực sự chỗ, nếu không không có dính đến ích lợi của mình, Chân Võ Đạo không

phải cơ quan từ thiện, cũng sẽ không như vậy gióng trống khua chiêng phái ra những cao thủ này điều tra. Mà nếu như khám phá cái gì tiền triều di tích hoặc là tương quan sự vật, mặc kệ từ cái kia phương diện tới nói, đều là chung thân thụ dụng lợi ích khổng lồ.

Trong điện quang hỏa thạch suy nghĩ minh bạch đây hết thảy Triệu Bằng, Tống Vân, Đông Dã ba người liếc nhau một cái, đáy lòng không khỏi ẩn ẩn kích động.

"Chúng ta đi!"

Lý Thuần Y ra lệnh một tiếng về sau, một đoàn người không có thêm lời thừa thãi, Triệu Bằng một cái nhấc lên Vương Dược, một đoàn người trở mình lên ngựa, gào thét chạy vội.

Trên lưng ngựa, Nhạc Bình Sinh ánh mắt dừng lại tại Vương Dược trên thân, tâm tư chuyển động.

Người này nói lời rất có vấn đề. Như thế một cái thôn trấn hơn trăm hộ người ta, làm sao có thể chỉ một mình hắn may mắn đào thoát

Bất quá không biết Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương bọn hắn năm người là không có phát giác, vẫn là tự kiềm chế vũ lực cao cường căn bản không quan trọng, đối Vương Dược đều không có cái gì hoài nghi. Bất quá nhìn cái sau khả năng lớn hơn một chút, dù sao mục tiêu của bọn họ chuyến này chính là những cái này tẩu thi.

Tiếng vó ngựa trận trận, bất quá một khắc đồng hồ, xanh um tươi tốt rừng rậm đã gần ngay trước mắt.

Cái này một mảnh sơn lâm liên miên chập trùng, một chút đều trông không đến đầu, từ biên giới chỗ ở giữa rừng cây khe hở nhìn lại, so sánh sắc trời tới nói âm u khắp chốn.

"Xuy ——— "

Đám người ghìm ngựa, Tiêu Kiếm Dương ngồi ngay ngắn lập tức, đánh giá cái này một mảnh sơn lâm: "Chính là từ nơi này đi vào "

Vương Dược miễn cưỡng trấn định lấy nói ra: "Từ bên này tiến vào sơn lâm, thẳng tắp đi về phía nam đi, ước chừng không đến mười dặm công phu liền có thể nhìn thấy Hắc Vân sườn núi."

Lý Thuần Y từ trên ngựa nhảy xuống tới, lướt qua trước mắt mênh mông vô bờ mênh mông sơn lâm, xoay đầu lại:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi lưu tại nơi này, xem trọng ngựa, tùy thời chuẩn bị tiếp ứng chúng ta!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 130: Từ Tâm Ta!

Chương 130: Từ tâm ta!

Mảnh này mênh mông sơn lâm hiển nhiên không thể phóng ngựa đi vào, khoảng cách gần nhất thị trấn cũng trở nên thành một vùng phế tích, cần phải có một người lưu thủ tại sơn lâm bên ngoài.

Cơ hồ không cần bất kỳ cân nhắc, Lý Thuần Y liền tuyển định Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh vẫn không nói gì, Triệu Bằng hắc hắc cười quái dị nói:

"Tiểu huynh đệ, ngươi cần phải nhìn kỹ, chuyện này cũng là rất trọng yếu. Không phải vạn nhất có cái gì mãnh thú lao ra đem ngựa sợ chạy, một hồi chúng ta trở về, nhưng phải dựa vào một đôi chân đi tới trở về."

"Tốt, không muốn chậm trễ thời gian, nhanh đi mau trở về!"

Lý Thuần Y cũng không đợi Nhạc Bình Sinh đáp lại, đã đi đầu hướng bước vào rừng rậm ở trong. Tiêu Kiếm Dương nhìn sang Lý Thuần Y yểu điệu bóng lưng, bất đắc dĩ lắc đầu, hét lên: "Tổng lĩnh đại nhân , chờ ta một chút nhóm những cái này tiểu đệ a ~!"

Tống Vân bọn người từ trên lưng ngựa gỡ xuống binh khí, tăng thêm Vương Dược hết thảy năm người, không để ý đến Nhạc

Bình Sinh, lập tức đi theo, chỉ để lại từng cái bóng lưng.

【 chậc chậc chậc. 】

Tà Linh lúc này không chịu cô đơn ló đầu ra đến, hình xăm rất sống động hắc hắc cười quái dị:

【 uy, tiểu tử, mấy cái này ngớ ngẩn ngu xuẩn phách lối như vậy, ngươi vì cái gì không đem bọn hắn toàn bộ xử lý biến thành chất dinh dưỡng ngươi từ lúc nào bắt đầu trở nên như thế mềm yếu rồi 】

"Mềm yếu" nghe được Tà Linh thú vị như vậy thuyết pháp, Nhạc Bình Sinh cười một tiếng, đáp lại nói: "Cùng mềm yếu không quan hệ, người nào đáng chết, người nào không đáng chết, chính ta có phán đoán."

【 cái gì phán đoán 】 Tà Linh khinh thường trợn trắng mắt: 【 đạo đức cùng pháp luật loại này bầy trong tộc vì bảo hộ kẻ yếu phát minh ra tới buồn cười đồ chơi 】

"Đạo đức cùng pháp luật không." Nhạc Bình Sinh giơ tay lên điểm một cái lồng ngực của mình: "Nơi này."

"Tà Linh, thiện ác nếu không có báo, càn khôn tất có tư. Câu nói này ngươi hiểu được là có ý gì a luyện võ luyện tâm. Tâm hướng tới, gặp chuyện bất bình, đều muốn dưới cơn nóng giận máu phun ra năm bước, muốn ngươi chết ngươi liền chết, tâm ý lưu loát mới có thể. Nếu như không thể tùy tâm sở dục, ngược lại đi làm vi phạm tâm ý sự tình, trở thành nô lệ của lực lượng, như vậy truy cầu lực lượng làm gì "

Đây cũng chính là Nhạc Bình Sinh rõ ràng có linh năng chuyển đổi quỷ dị như vậy năng lực mang theo, lại muốn kiên trì tập luyện võ đạo một nguyên nhân.

Nghe được Nhạc Bình Sinh câu nói sau cùng, Tà Linh bỗng

nhiên trầm mặc lại. Tại yên lặng trước đó chỉ để lại một câu:

【 vô câu vô thúc, tùy tâm sở dục... Ai không muốn nhưng là lại có mấy người có thể làm được. . . . . 】

Không tiếp tục để ý tới Tà Linh, Nhạc Bình Sinh nhìn qua những cái này Chân Võ Đạo thành viên từ từ đi xa bóng lưng không khỏi bật cười:

"Resident Evil thú vị như vậy sự tình, không đi gặp biết một chút tại sao có thể "

...

Hắc Vân sườn núi là dãy núi rừng rậm ở giữa một mảnh nâng lên địa hình, nơi này cùng cái khác cánh rừng khác biệt, không có gan loại phong phú cây, Kiều Mộc cây bụi phức tạp, mà là độc hữu một loại cự mộc, thưa thớt đứng thẳng lấy.

Những cái này cây cối nhìn qua cao lớn tráng kiện, toàn bộ ruộng dốc thô sơ giản lược đảo qua đi nói ít có mấy trăm gốc, nhưng là bởi vì thưa thớt phân bố, hết lần này tới lần khác làm cho người ta cảm thấy hoang vu sườn đất cảm giác.

Trên tán cây mặt, có đen nhánh nhỏ vụn tiểu Hoa nở rộ, gần thoạt nhìn cũng chỉ là phồn hoa như gấm, nhưng Lý Thuần Y một đoàn người xa xa nhìn sang, lại hình như từng mảnh từng mảnh nặng nề mây đen bao phủ.

Vẻn vẹn những cái này nhỏ vụn đen nhánh tiểu Hoa, còn không thể đến cái này mây đen xưng hô. Không biết địa khí nguyên nhân, vẫn là những cái này đặc thù cự mộc nguyên nhân, sắc trời sắc xen lẫn phủ lên thành mảng lớn chì sắc ráng mây, bao phủ tại trên sườn núi, không nói ra được âm trầm mông lung.

Lý Thuần Y hành tẩu tại cái này mây đen ráng mây bên trong, nói khẽ:

"Nơi này chính là Hắc Vân sườn núi cái tên này thật là mười phần chuẩn xác."

"Đúng vậy a, Thuần Y... A không, Lý tổng lĩnh, "

Tiêu Kiếm Dương nhìn xung quanh bốn phía, cười nói ra:

"Nơi này hoàn cảnh có chút kỳ dị, nếu như không phải điều tra tẩu thi, chúng ta ở chỗ này uống rượu tán phiếm cũng là mười phần phù hợp."

Lý Thuần Y hờ hững quét mắt nhìn hắn một cái. Cùng bọn hắn hai người nhẹ nhõm khác biệt,

Triệu Bằng, Tống Vân, Đông Dã ba người thì là thân thể cùng thần kinh căng thẳng, mười phần cảnh giác, tùy thời phòng bị khả năng xuất hiện tập kích.

Dù sao ba người bọn họ nhưng xa xa không có Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương xông quan giai đoạn thực lực cường đại làm ỷ vào. Coi như bọn hắn chuyến này nhằm vào thi độc chuẩn bị dược vật mười phần hoàn mỹ đầy đủ, nhưng là nhiễm phải thi độc cũng là chuyện rất phiền phức.

"Nghênh thu! Nghênh thu!"

Đến nơi đây, Vương Dược vội vã không nhịn nổi, nơi nào có tâm tình thưởng thức cái gì phong cảnh, huống chi đối với hắn dạng này người bình thường tới nói, như thế nào đi nữa phong cảnh. Cũng không sánh được vợ con nhiệt kháng đầu tới trọng yếu.

Nghênh thu —— nghênh thu ——

Lý Thuần Y ánh mắt ngưng tụ, mảnh này ruộng dốc rõ ràng khắp nơi đều là cây cối ngăn cản, hết lần này tới lần khác Vương Dược la lên giống như là tại trống trải trong sơn cốc đồng dạng không ngừng quanh quẩn, quỷ dị tới cực điểm.

"Lý tổng lĩnh, " Tiêu Kiếm Dương tới gần, hạ giọng, ngưng tụ thành tuyến bay vào Lý Thuần Y lỗ tai: "Cái này Vương Dược đoán chừng có chỗ giấu diếm."

"Ta làm sao có thể không biết" Lý Thuần Y cười lạnh: "Nhưng là vậy thì thế nào "

Lý Thuần Y rõ ràng là nữ tử, thanh âm đàm thoại bên trong giống như kim thiết giao kích, phong mang tất lộ: "Chúng ta vốn là đến điều tra tẩu thi, âm mưu quỷ kế là kẻ yếu mới trêu đùa trò xiếc, mặc kệ có cái gì đang chờ chúng ta, nghiền nát chính là. "

"Nói cũng đúng!" Tiêu Kiếm Dương cười ha ha một tiếng: "Liền xem như một cái võ đạo gia đang chờ chúng ta, ai thắng ai thua cũng muốn đánh qua mới biết được."

Trước Phương Triệu bằng mấy người ở giữa khoảng cách không tính quá xa, còn tại tinh tế tìm kiếm có thể sẽ có manh mối.

"Lý tổng lĩnh, Tiếu tổng lĩnh, các ngươi nhìn bên kia!"

Tống Vân tựa hồ phát hiện cái gì, hô to một tiếng đồng thời, cánh tay một chỉ.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương theo Tống Vân chỉ phương hướng, lập tức liền nhìn thấy một mảnh rõ ràng tạp nhạp chà đạp vết tích, theo hướng phía trước phương hướng từ từ hội tụ.

Mảnh này chà đạp vết tích rõ ràng không phải mấy người có thể tạo thành.

Chính là chỗ này!

Mấy người thân hình chớp động, Đông Dã động tác đồng thời một còn đem nhấc lên Vương Dược, lập tức hướng về cái này một mảnh lộn xộn chà đạp vết tích hội tụ chỉ hướng phương hướng lao đi,

Từng sợi âm trầm sương mù bên trong, từng cái thân ảnh tốc độ mạnh mẽ giống như báo săn, tại tiền phương của bọn hắn, một gốc kình thiên cự mộc từ từ tại Yên Hà ở trong hiển hiện.

Lúc đầu dạng này đại thụ, tại cái này Hắc Vân sườn núi bên trong có nhiều, cũng không có cái gì đặc thù, khác biệt duy nhất chính là vô số chà đạp vết tích hội tụ đến nơi này liền biến mất không thấy gì nữa.

"Là hốc cây!"

Trong chốc lát, tới gần một nhóm sáu người liền biết vấn đề chỗ.

Cái này gốc thấy thế nào làm sao dị thường đại thụ thân cây lên. Bỗng nhiên lỗ lớn mở rộng ra, phảng phất một con cự hùng sào huyệt cửa vào. Mượn nhờ một chút tia sáng có thể nhìn thấy, một đầu dốc đứng bậc thang uốn lượn lấy kéo dài tiến vào vô biên trong hắc ám. Rất rõ ràng, cây đại thụ này chính là một cái cửa vào. hạ đoán chừng đã bị móc rỗng, chính là một cái tầng hầm một loại tồn tại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 131: Đột Biến!

Chương 131: Đột biến!

Ngóng nhìn tự định giá một lát, Lý Thuần Y chém đinh chặt sắt nói ra:

"Chúng ta xuống dưới!"

Vương Dược âm thanh run rẩy lấy: "Ta. . . Ta cũng không cần đi theo đi xuống a "

Lý Thuần Y quay đầu trên mặt mỉa mai: "Thế nào, thê tử của ngươi đang ở trước mắt, ngươi không muốn cứu nàng a chúng ta hoàn toàn có thể cam đoan an toàn của ngươi."

Vương Dược run rẩy đang chuẩn bị nói chuyện, Tiêu Kiếm Dương ha ha cười nói:

"Tiểu tử, đi thôi! Ngươi nghĩ rằng chúng ta là ai có chúng ta ở đây, chỉ là một chút cái xác không hồn đáng là gì bọn hắn chỉ là khí lực lớn một điểm không sợ đau đớn mà thôi, nếu như không phải trên thân chảy xuôi thi độc, chúng ta tùy tiện một người giết chết một cái tẩu thi so bóp chết một con kiến cũng phiền phức không có bao nhiêu! Dạng này ngươi còn sợ cái gì "

Ba!

Một tay nắm khoác lên Vương Dược đầu vai, Tống Vân cùng Đông Dã ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm hắn, Triệu Bằng âm

lãnh thanh âm tại Vương Dược vang lên bên tai: "Ngươi có phải hay không cho là chúng ta đều là đồ đần hảo hảo suy nghĩ một chút, có cái gì quên nói cho chúng ta biết "

"Không có, không có a!" Trên bờ vai bên trên truyền đến không cách nào ngăn cản đại lực, Vương Dược sợ hãi giãy dụa hét lớn: "Các vị đại nhân, ta không có lừa các ngươi a! Thê tử của ta thật bị những cái này quái nhân cho bắt đi, ta không có lừa các ngươi a!"

Lý Thuần Y ngữ khí nhàn nhạt:

"Đã không có gạt chúng ta, vậy hãy theo chúng ta cùng một chỗ đi xuống đi."

Sau đó nàng cũng không đợi những người còn lại phản ứng, đã làm gương cho binh sĩ, đi xuống đầu này dốc đứng bậc thang. Tiêu Kiếm Dương, Triệu Bằng bọn người theo sát phía sau, mang theo Vương Dược nối đuôi nhau mà vào.

Gió nhẹ chầm chậm, mảnh này ruộng dốc lại lần nữa khôi phục yên tĩnh.

Tại bọn hắn một nhóm sáu người rơi xuống địa cung chừng nửa canh giờ, một bóng người lại lần nữa xuất hiện ở hốc cây trước đó.

Đây là Nhạc Bình Sinh đã cầm trong tay Tà Linh Ẩm Huyết Đao một đường truy tung đến nơi này.

Hắn ngẩng đầu quan sát một chút cái này đen như mực lỗ thủng về sau, cất bước tiến vào bên trong.

. . .

Giờ phút này Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương một đoàn người người đã ở tại một đầu đường hành lang bên trong, bên trong dũng đạo tĩnh mịch thông hướng một mảnh không biết hắc

ám. Còn lại đường hành lang hai đầu thì toàn bộ chui vào hắc ám bên trong, không biết thông hướng nào.

Bọn hắn trải qua đường hành lang tổn hại tựa hồ mười phần nghiêm trọng, khắp nơi đều là vỡ tan vách tường còn có đột xuất rễ cây, dây leo.

Ngoại trừ Vương Dược bên ngoài, Chân Võ Đạo đám người mỗi người đầu vai đều buộc chặt lấy một cái tản ra mông mông ánh sáng sự vật, tia sáng mặc dù nhu hòa, lại có thể chiếu sáng lấy chung quanh xa một trượng phạm vi.

Đây là bọn hắn những võ giả này xuất hành chấp hành nhiệm vụ đều sẽ thiết yếu dạ minh thạch.

Trong thông đạo yên tĩnh một mảnh, ngoại trừ rất nhỏ tiếng bước chân bên ngoài, cũng chỉ có thể đủ nghe được chính bọn hắn rất nhỏ nhịp tim.

Vương Dược dù sao chỉ là không thông võ đạo người bình thường, hắn giờ phút này cơ bắp cứng ngắc, thân thể run nhè nhẹ, yết hầu không ngừng nhấp nhô, theo sát lấy Lý Thuần Y bọn người, hiển nhiên sợ hãi tới cực điểm.

"Đề cao cảnh giác."

Quỷ dị hoàn cảnh tựa hồ không có chút nào đối Lý Thuần Y tạo thành ảnh hưởng gì, thanh âm của nàng vẫn như cũ thanh lãnh:

"Ta cũng không muốn có ảnh hình người đệ đệ ta như thế, một cái hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả bị chỉ là tẩu thi làm thành chật vật không chịu nổi dáng vẻ."

"Hắc hắc, Lý tổng lĩnh, Tiếu tổng lĩnh. Hai người các ngươi yên tâm đi."

Tia sáng dìu dịu bên trong, Triệu Bằng thấp giọng cười nói:

"Ba người chúng ta người cũng sẽ không giống bên ngoài tiểu tử kia như thế, kéo ngươi cùng Tiếu tổng lĩnh chân sau."

Lý Thuần Y thờ ơ, Tiêu Kiếm Dương thì không khỏi bật cười, giống như là nhớ ra cái gì đó, hỏi: "Lý tổng lĩnh, ngươi dạng này trực tiếp đem người ở lại bên ngoài trông coi ngựa, coi như cái gì khảo hạch "

"Không cần nói nhiều nói nhảm." Lý Thuần Y bình thản trả lời: "Ngươi nghĩ rằng chúng ta là ngắm cảnh du lịch tới a những cái này tẩu thi còn không biết là ai làm ra, bây giờ còn chưa đến nói chuyện trời đất thời điểm."

Tống Vân, Đông Dã bọn người cười thầm, Tiêu Kiếm Dương lại bị mất mặt, sờ lên cái mũi. Bất quá hắn tính cách bại hoại, cũng lơ đễnh. Trong lòng run sợ Vương Dược nhìn thấy người đi đường này tựa hồ không có chút nào đem đám kia quái nhân để ở trong mắt,

Tâm tình khẩn trương cũng thoáng buông lỏng xuống.

Ngay tại lúc lúc này, đột biến mọc lan tràn!

Ông!

Mặt đất chấn động cảm giác không hề có điềm báo trước từ mỗi người dưới chân xuyên đến, gạch bỗng nhiên sụp đổ, tất cả mọi người dưới chân không còn, liền muốn rơi xuống trước lòng bàn chân đột nhiên xuất hiện đen như mực cái hố bên trong!

Ai cũng không có cảm giác được dưới chân mặt đất thế mà lại xuất hiện dạng này cơ quan biến hóa. Không riêng gì dưới chân bọn hắn mặt đất, toàn bộ thông đạo gạch ở giữa khu vực đều toàn bộ sụp đổ!

Chân Võ Đạo đoàn người này, đều là cao thủ ở trong cao thủ, phản ứng cũng không chậm, mang theo hình rơi xuống trong nháy mắt quát lên một tiếng lớn, cánh tay đột nhiên đánh ra bên cạnh mặt đất, thân hình bốc lên, liền muốn nhảy lên một cái.

Nhưng mà ngoại trừ Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người động tác nhanh như thiểm điện, trong khoảnh khắc liền thoát khỏi nguy hiểm bên ngoài, Tống Vân, Đông Dã, Triệu Bằng ba cái thân hình dâng lên một nháy mắt bỗng nhiên dừng lại, tựa hồ có kinh khủng cự lực dưới thân thể lôi kéo, chỉ phát ra gầm lên giận dữ, trong nháy mắt liền biến mất tại đột nhiên xuất hiện mấy cái đen như mực địa động bên trong!

Đồng thời, Vương Dược thân ảnh cũng biến mất không thấy gì nữa, không biết đi nơi nào.

Như thế nào chuyện

Tiêu Kiếm Dương nổi giận, đứng tại thông đạo biên giới một động tác liền nhảy lên đến Triệu Bằng bọn người biến mất địa phương hướng xuống nhìn lại, mượn nhờ dạ minh thạch tia sáng Tiêu Kiếm Dương cũng phát giác nói là lỗ thủng, trên thực tế là cơ hồ thẳng tắp dựng đứng, dốc đứng tới cực điểm bậc thang. hàng này mấy cái lỗ thủng cách xa nhau xa một trượng.

Ầm ầm.

Dưới chân mặt đất có chút chấn động, lại lần nữa truyền đến cơ quan khởi động thanh âm. Sau đó Tiêu Kiếm Dương liền nghe đến, vô biên trong hắc ám loáng thoáng truyền đến Triệu Bằng đám ba người hô quát thanh âm, tựa hồ đang tiến hành chiến đấu kịch liệt.

Tiêu Kiếm Dương hơi yên lòng. Lý Thuần Y nhìn chăm chú đột ngột xuất hiện mấy cái đen nhánh lỗ thủng, lắng nghe nhỏ xíu tiếng đánh nhau, âm thanh lạnh lùng nói:

"Mấy cái này lỗ thủng thông hướng địa phương có khác nhau, không phải tại cùng một nơi! Nói một cách khác, Triệu Bằng, Tống Vân, Đông Dã ba người bọn họ là bị cố ý chia cắt ra."

"Đây là muốn chia tán lực lượng của chúng ta" Tiêu Kiếm Dương lập tức liền nghĩ rõ ràng nguyên nhân: "Khó trách chúng ta từ vừa mới bắt đầu một cái tẩu thi đều không có phát hiện, đều mai phục tại phía dưới "

"Ở chỗ này chờ ta!"

Tiêu Kiếm Dương nhướng mày, Lý Thuần Y đứng dậy, bỗng nhiên hướng về thông đạo chỗ sâu vọt tới.

Không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, Lý Thuần Y đã sắc mặt lạnh lùng về tới nơi này: "Thông đạo phía trước là tử lộ, không có bất kỳ cái gì lối vào! Nhìn những cửa động này chính là chân chính cửa vào, tất cả bí mật đều hẳn là ở phía dưới."

"Hai người chúng ta từ cùng một cái cửa vào xuống dưới!" Tiêu Kiếm Dương lập tức quyết đoán: "Thuần Y, chủ mưu là ai còn không rõ ràng lắm, nhưng là hắn tựa hồ thực lực không đủ mới dùng loại phương thức này đối phó người tới. Lý do an toàn, hai người chúng ta không thể tách ra, miễn cho bị hắn tiêu diệt từng bộ phận!"

Lý Thuần Y tự nhiên phân rõ nặng nhẹ, nàng nhẹ gật đầu, tay phải một vòng, bên hông một đạo sâm sâm hàn mang như là Linh Xà Du động, một thanh phong duệ chi khí bốn phía nhuyễn kiếm đã xuất hiện ở trong tay, đi đầu một bước nhảy vào trong địa đạo.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 132: Huyết Thi!

Chương 132: Huyết thi!

Đầu này dốc đứng bậc thang mười phần dài, tại Lý Thuần Y đoán chừng ở trong đi ước chừng có hơn mười trượng khoảng cách, mới rốt cục nhìn thấy nghiêng xuống phương lỗ thủng ánh sáng yếu ớt thấu ra.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người lắng lại tĩnh khí, hai chân vừa mới tiếp xúc mặt đất, mượn nhờ đầu vai dạ minh thạch nhu hòa tia sáng liền thấy rõ ràng, trước mắt là một cái rộng rãi thạch thất.

Thạch thất trên vách tường thế mà đồng dạng khảm dạ minh thạch, tản ra quang mang, cũng không phải là hai người tưởng tượng ở trong một mảnh đen kịt.

Mà tại bọn hắn đối diện, ba đầu rộng lớn thông đạo kéo dài đi vào, không biết thông hướng nào.

"Chuyện gì xảy ra Triệu Bằng đâu" Tiêu Kiếm Dương đánh giá bốn phía, đồng thời lắng nghe đến truyền tới rất nhỏ tiếng đánh nhau, nheo mắt lại nói ra: "Làm sao không ở nơi này ta nhớ rõ ràng Triệu Bằng chính là từ nơi này cửa vào rơi vào tới!"

"Rất rõ ràng."

Lý Thuần Y nhẹ nhàng run run hàn thủy nhuyễn kiếm, thân

kiếm phát ra réo rắt réo vang âm thanh:

"Trước mắt cái này thạch thất đồng dạng có cơ quan biến hóa, nhìn ngược lại càng giống là một cái mê cung. Nghe thanh âm tăng thêm dày như vậy vách đá cách âm hiệu quả, Triệu Bằng bọn hắn cách chúng ta rất có thể không xa."

"Ngươi có tính toán gì "

"Không cần để ý Triệu Bằng bọn hắn!" Lý Thuần Y ngữ khí chém đinh chặt sắt: "Nghe bọn hắn ba người thanh âm, trung khí mười phần, cũng không có cầu cứu, chỉ cần cẩn thận một điểm, những cái này tẩu thi căn bản đối bọn hắn không tạo được cái uy hiếp gì! Trọng yếu là đi ra mảnh này cơ quan thạch thất, bắt tới đều tại phía sau màn con kia chuột!"

Đúng là như thế. Tiêu Kiếm Dương nhẹ gật đầu. Cái này nhỏ xíu tiếng đánh nhau bốn phía quanh quẩn, khó mà phán đoán phương vị, tại mảnh này cơ quan trong thạch thất muốn trong thời gian ngắn tìm tới Triệu Bằng, Đông Dã, Tống Vân ba người, mười phần khó khăn.

Mà lại Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người cũng mười phần lo lắng, thời gian chậm trễ lâu, cái này trốn ở phía sau màn chuột thấy tình thế không ổn chuồn mất, đó chính là một cái to lớn chê cười.

Dù sao hai người bọn họ mang theo ba cái cao thủ xuất mã điều tra, lại ngay cả kẻ chủ mưu phía sau mặt đều không có nhìn thấy lời nói, là tuyệt đối không thể chịu đựng được.

"Đi đâu một đầu "

"Đi đâu một đầu đều như thế!"

Tiếng nói vừa hết, Lý Thuần Y đã thẳng tắp hướng về ở giữa đầu kia thông đạo đi đến.

Một đường Vô Ngôn đồng thời, tinh thần của hai người tập trung cao độ, chuẩn bị ứng đối lấy các loại đột phát tình huống.

Mờ tối thông đạo một đường hướng về phía trước, không biết đi có bao xa, chỉ cảm thấy khoảng cách Triệu Bằng đám ba người tiếng đánh nhau cũng càng ngày càng xa. Đồng thời từ thông đạo phía trước truyền đến một cỗ ngọt ngào dính mùi dược thảo nói.

Ân đây là cái gì

Thế nào nghe thấy tới loại vị đạo này, hai người còn tưởng rằng là cái gì thuốc mê độc dược một loại đồ vật, lập tức ngừng thở, lại phát hiện tựa hồ đối với thân thể không hề ảnh hưởng, vẻn vẹn một loại đặc biệt hương vị mà thôi.

Ngay sau đó, tiếng bước chân dồn dập quanh quẩn không ngớt, chỉ chốc lát, ước chừng mười cái thần sắc đờ đẫn, động tác lại nhanh nhẹn giống viên hầu đồng dạng bóng người từ tiền phương mấy trượng một cái chỗ rẽ đột nhiên nhào ra!

"Ta tới đi!"

Tiêu Kiếm Dương trấn định tự nhiên, mấy người này ảnh động tác tại thường nhân xem ra mười phần tấn mãnh, rơi trong mắt hắn thì là sơ hở trăm chỗ. Hắn khinh thường cười lạnh một tiếng:

"Cùng những vật này chiến đấu thật sự là vũ nhục ta võ đạo!"

"Coong!"

Tại Tiêu Kiếm Dương bên hông, một thanh huyết luyện văn cương kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, tại tiếng rít ở trong ngang ngược xé rách không khí, bóng người tính cả trong tay lòe lòe hàn quang lập tức chỉnh thể đều hóa thành một đạo thiểm điện, hư không lóe lên, từ Lý Thuần Y bên người bạo cướp mà qua!

Thậm chí tại hắn ra khỏi vỏ một nháy mắt, toàn bộ thông đạo

đều sáng mấy phần.

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy!

Trong khoảnh khắc, Lý Thuần Y liền bắt được rất nhỏ đâm tới âm thanh, Tiêu Kiếm Dương thân ảnh phát sau mà đến trước, như u linh từ bổ nhào mà đến tẩu thi bên cạnh lướt qua, dừng lại tại phía sau của bọn nó.

Tiền phương cái này hết thảy mười tên tẩu thi thân ảnh dừng lại, đứng thẳng bất động. Sau đó Tiêu Kiếm Dương thân ảnh chớp động đồng thời mang theo kình phong đột nhiên quét, đem cái này sáu tên tẩu thi phá ngã xuống đất!

Mười tên tẩu thi nằm trên mặt đất không nhúc nhích,

Thân thể của bọn chúng đều hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ có trên trán một đạo ngắn mà mảnh huyết tuyến xuất hiện, hiển nhiên tại cái này trong chớp mắt bị mũi kiếm đâm vào đại não, từ đó tử vong.

Lý Thuần Y có chút ngoài ý muốn, nhìn lướt qua Tiêu Kiếm Dương nói: "Tiêu Kiếm Dương, ta ngược lại thật ra không nghĩ tới, ngươi mỗi ngày uống rượu làm vui, võ đạo thật không có như vậy không còn gì khác, ta còn tưởng rằng sớm đã bị tửu sắc cho móc rỗng."

Tiêu Kiếm Dương vừa mới tiêu sái thu kiếm vào vỏ, nghe được Lý Thuần Y nói như vậy xấu hổ vô cùng, cười khan nói: "Thuần Y, ngươi nhìn lời này của ngươi nói, hai chúng ta cảnh giới võ đạo thế nhưng là tương xứng. Mà lại ta đây không phải là vì xã giao a, trong lòng ta thế nhưng là chỉ có ngươi một..."

"Ân "

Lý Thuần Y ánh mắt lạnh lẽo quét tới, Tiêu Kiếm Dương rụt cổ một cái cười ha hả."Chúng ta đi nhanh lên đi, chậm trễ thời gian

lâu dài, nhưng chớ đem Triệu Bằng bọn hắn dọa cho lấy!"

Ầm ầm ——

Tiêu Kiếm Dương tiếng nói vừa mới rơi xuống, phía trước đem thông đạo một chia làm hai mặt tường khẽ chấn động, một đạo cửa đá bỗng nhiên dâng lên, bốn đạo đạo tấn mãnh tới cực điểm thân ảnh từ bên trong trong hắc ám lại lần nữa bỗng nhiên đập ra!

Cái này bốn đạo thân ảnh hai trước hai về sau, mang theo tanh hôi ác phong, phát ra quỷ dị tiếng quái khiếu, tại phương diện tốc độ so với vừa rồi tẩu thi tối thiểu nhanh hơn mấy lần!

Đang ảm đạm đi tia sáng chiếu ứng dưới, cái này bốn cái tẩu thi lại cùng lúc trước hoàn toàn khác biệt, ánh mắt đột xuất, toàn thân trên dưới đỏ trắng giao nhau, nùng huyết rơi xuống, đều là dây dưa phơi bày cơ bắp, nhìn qua giống như bị người sống sờ sờ lột da đồng dạng!

"Đây là cái quỷ gì đồ chơi" Tiêu Kiếm Dương căm ghét thanh âm vang lên, hiển nhiên cũng là bị đột nhiên xuất hiện tẩu thi dáng vẻ buồn nôn không nhẹ.

Sau đó ông một tiếng! Kiếm trong tay hắn chỉ riêng lại lần nữa bùng lên!

Không khí bị đạo kiếm quang này lôi ra một đạo chân không quỹ tích, phát ra ông ông chấn động thanh âm, đã nhìn thấy một điểm kiếm quang, giống như dây tóc thiểm điện trong bóng đêm bay đi xuyên qua! Thẳng tắp đâm về cầm đầu lấy hai cỗ máu thịt be bét tẩu thi đầu lâu!

"Ôi... Ôi..."

Tại cực tốc di động bên trong, cái này hai cỗ huyết thi yết hầu ở trong phát ra kì lạ, làm cho người lông tơ đứng đấy tiếng vang, một cái mắt thấy tránh không khỏi tia chớp này giống như kiếm

quang, thế mà bỗng nhiên gia tốc vọt tới, lấy lồng ngực nghênh tiếp Tiêu Kiếm Dương một kiếm này; một cái khác thì là hai trảo một trước một sau, hướng về Tiêu Kiếm Dương trên mặt hung ác chộp tới!

Hai cái này huyết thi tựa hồ có chút trí tuệ, cố ý tránh tránh ra đầu lâu nhược điểm, lấy thân thể của mình làm ngăn cản, đồng thời phối hợp đánh giết!

"Có chút ý tứ!"

Tiêu Kiếm Dương cười ha ha!

Bỗng nhiên! Đạo kiếm quang này hư không chấn động, tính cả lấy không khí, tia sáng đều giống như thủy triều đồng dạng tản mát ra một vòng lại một vòng gợn sóng đến, thế mà không có chút nào lý do quấy gió bắt đầu thổi âm thanh, tựa như là ao nước hoa sen thời gian dần trôi qua nở rộ, mũi kiếm chỗ mãnh liệt run run, từng đoá từng đoá kiếm liên hư không chợt hiện!

Xuy xuy!

Trống rỗng xuất hiện hai đóa kiếm liên phía dưới, hai cái này vượt lên trước tấn công mà đến huyết thi, đầu lâu giống như biến thành tổ ong vò vẽ thủng trăm ngàn lỗ, tanh hôi máu tươi văng khắp nơi, lập tức ngã xuống đất không dậy nổi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 133: Cực Kỳ Bi Thảm!

Chương 133: Cực kỳ bi thảm!

Tiêu Kiếm Dương một chiêu này 【 Thanh Liên Cương Chấn 】 mặc dù không thuộc về khai phát cô đọng mệnh khiếu bí truyền võ đạo, nhưng cũng là Chân Võ Đạo bên trong một môn mười phần có danh tiếng sát pháp. Lấy hắn trăm ngày trúc cơ, xông quan giai đoạn tu vi võ đạo xuất ra, trong nháy mắt liền đánh chết hai cái này máu thịt be bét quái vật.

Hai cái này bộ dáng dữ tợn, toàn thân máu thịt be bét huyết thi, rõ ràng xa xa mạnh hơn tại phổ phổ thông thông tẩu thi. Cho dù là dạng này, tại Tiêu Kiếm Dương đối mặt phía dưới, trong nháy mắt liền bị trong tay hắn huyết luyện văn cương kiếm đâm xuyên qua đầu, không có khí tức.

"GRÀO!"

Lạc hậu một chút hai tên tẩu thi nhìn thấy bộ này tình cảnh, không đợi Tiêu Kiếm Dương lại lần nữa động tác, quỷ kêu một tiếng, gắng gượng ngừng lại thân hình, quay người từ trước đến nay là phương hướng điên cuồng chạy trốn!

"Hai cái này tẩu thi lực lượng cùng tốc độ rất không bình thường!"

Chiến đấu trong khoảnh khắc kết thúc, Lý Thuần Y đi tới, ánh mắt nhìn chăm chú chạy trốn tẩu thi:

"Nếu như chỉ là phổ phổ thông thông hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, chính diện đối đầu, đều nhất định biết chết tại hai cái này quái vật trong tay."

Từ vừa rồi hai cái này huyết thi đập ra tới thời điểm, Lý Thuần Y đáy lòng liền làm ra một cái phán đoán. Trên thực tế chân chính liều mạng tranh đấu, nếu như đổi lại là phổ thông không có đạt tới tẩy tủy thay máu trình độ võ giả, đối đầu hai cái này lực lượng tốc độ như thế tấn mãnh, lại không sợ chết quái vật vây công, căn bản cũng không có may mắn thoát khỏi chỗ trống.

Mà căn cứ Chân Võ Đạo một chút nội bộ tư liệu cho thấy, loại này càng thêm hung mãnh huyết thi, rất dùng có thể là dùng sống sờ sờ võ giả chỗ đại lượng chế tạo ra. Vẻn vẹn căn cứ biểu hiện ra thực lực để phán đoán, tối thiểu cũng là từ gân cốt cùng vang lên giai đoạn trở lên võ giả, mới có thể có được lực lượng như vậy cùng tốc độ.

Nhắc tới chút tẩu thi duy nhất nhược điểm, chỉ sợ sẽ là bởi vì bị ngâm dược vật tổn thương đại não, trên cơ bản đã đánh mất bản thân ý thức, chỉ còn lại thuần túy bản năng.

Tiêu Kiếm Dương sắc mặt ngưng trọng, lúc này hắn cũng không có tâm tình lại cắm khoa pha trò:

"Nói như vậy, Triệu Bằng bọn hắn cũng sẽ gặp được loại vật này "

"Không cần lo lắng. Loại này huyết thi tại trên thực lực cùng phổ thông tẩu thi khác biệt dạng này lớn, luyện chế muốn tốn hao tinh lực tất nhiên xa xa vượt qua phổ thông tẩu thi, về số lượng mặt sẽ không dùng bao nhiêu.

Mà lại Triệu Bằng, Tống Vân, Đông Dã ba người bọn họ đều là Chân Võ Đạo lão nhân, cũng là tẩy tủy thay máu hoàn thành bốn, năm phần mười cao thủ, trên thân còn mang theo loại trừ thi độc

dược hoàn, bọn hắn so đây càng nguy hiểm chiến trận đều trải qua, không cần chúng ta tới quan tâm."

Lý Thuần Y ngữ khí nhàn nhạt, tựa hồ cũng không lo lắng mặt khác ba cái Chân Võ Đạo hạch tâm thành viên tình cảnh:

"Dù sao, ba người bọn họ cũng sẽ không giống đệ đệ ta như thế lơ là bất cẩn."

Cái này hai cỗ huyết thi rõ ràng là dùng bồi dưỡng thủ đoạn cũng khác biệt, cùng vẻn vẹn so với người bình thường mạnh mẽ một chút tẩu thi so ra, hao phí tài nguyên hiển nhiên sẽ càng nhiều. Bất quá nhìn dạng này huyết thi số lượng rất ít, lấy Triệu Bằng bọn hắn thực lực cũng hoàn toàn có thể ứng phó.

Tiêu Kiếm Dương nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về dâng lên không có lùi về sau cửa đá: "Hai cái này tẩu thi sẽ trốn hướng địa phương nào "

"Đi xem một chút chẳng phải sẽ biết a" Lý Thuần Y cười lạnh không chỉ:

"Giấu đầu lộ đuôi đồ vật, đây là tại hướng chúng ta khiêu khích muốn xưng một xưng hai người chúng ta cân lượng ta ngược lại muốn xem xem ngươi còn có mấy cỗ tẩu thi!"

Lý Thuần Y tiếp tục nói ra: "Liền cái này tam bản phủ, chúng ta liền không cần cố kỵ nhiều như vậy! Đuổi theo, tăng thêm tốc độ, tốc chiến tốc thắng!"

Sau đó, hai người lập tức lên đường, không có đi hai bên đường rẽ, mà là trực tiếp từ còn thừa hai tên huyết thi đào tẩu cửa đá đi vào, một đường chạy vội.

Cái thông đạo này không có bất kỳ cái gì chuyển hướng, thẳng tắp thông hướng phía trước. Phong thanh bên tai bên cạnh gào thét, trên đường này không biết là nguyên nhân gì, thế mà không

còn xuất hiện bất kỳ chặn đường, tựa hồ cửa đá về sau thông đạo chính là chân chính thông hướng khu vực trung tâm lộ tuyến.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương tốc độ cao nhất một đường chạy không đến bao lâu, ước chừng chạy vội ra ngoài một dặm công phu, tại trước mắt của bọn hắn một cái tản ra mông lung tia sáng hình vuông lối ra, đã xuất hiện.

Phía trước đây chính là toà này địa cung hạch tâm, phía sau màn chuột chỗ núp

Tiêu Kiếm Dương cười ha ha một tiếng: "Thuần Y, đoạn đường này thật yên lặng, nhìn chúng ta bị xem thường a!"

Lý Thuần Y mặt không biểu tình, không có trả lời, chỉ là dưới chân tăng nhanh tốc độ.

Đạp!

Vừa mới bước vào một tòa tương đối rộng lớn đại sảnh, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, đồng thời quát lên: "Nhát gan chuột. . ."

Sau một khắc, thân thể của bọn hắn lại bỗng nhiên cứng đờ.

Tại trong mắt của hai người, chiếu ra một bộ cực kỳ bi thảm cảnh tượng.

Âm lãnh cùng huyết sắc bên trong, một cái toàn thân áo bào màu đỏ ngòm. Ngay cả tóc cùng làn da đều giống như là từ máu tươi ngưng liền thanh niên nam tử, chính dựa vào một bộ trắng hếu bạch cốt trên ghế ngồi, khoan thai tự đắc uống rượu.

Ở trước mặt của hắn, một cái hình người lăng không treo.

Sở dĩ nói là nhân hình, quả thật là bởi vì đây cũng không phải là một người, mà là một trương da người!

Tên này huyết y thanh niên, một tay cầm chén rượu, một tay cầm bút, tại da người phía trên tinh tế phác hoạ lấy cái gì.

Trương này da người tại khi còn sống hẳn là một cái niên kỷ không lớn nữ nhân. Bởi vì cực độ thống khổ mà mặt mũi vặn vẹo bên trên, trên trán y nguyên miễn cưỡng có thể nhìn ra thanh tú dung mạo.

Nàng toàn thân trên dưới không đến tấc lũ, cũng không có rõ ràng vết thương, chỉ là lên đỉnh đầu mái tóc che giấu địa phương, máu me đầm đìa mà xuống, phảng phất mở ra một cái suối máu đồng dạng.

Tại khoảng cách trương này khô quắt đi xuống da người chỗ không xa, một cái máu thịt be bét hình người, đang chậm rãi ngọ nguậy. Không có làn da bảo hộ cơ thể, trực tiếp tại thô ráp trên mặt đất ma sát, từ trong miệng nàng phát ra, toàn bộ đều là từng tia từng sợi thống khổ cùng rên rỉ.

Yếu ớt, tuyệt vọng, làm cho người kinh hãi run rẩy, tê cả da đầu!

Vô biên hàn ý lập tức bao phủ Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương toàn thân, như là cả người đặt mình vào hầm băng, hàn khí từ đáy lòng bay lên, lưu thoán đến toàn thân, khiến cho tay chân toàn bộ băng lãnh.

Vẻn vẹn nhìn cảnh tượng như vậy, lấy Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương kiến thức rộng rãi, cơ hồ liền có thể trở lại như cũ ra tình huống thật.

Trước mắt cái này huyết y thanh niên. Tại cái kia nữ nhân trẻ tuổi trên đỉnh đầu mở một cái vết nứt. Lại từ "Vết nứt" bên trong rót vào thủy ngân một loại đồ vật, đem người gắt gao cố định, khiến nàng thống khổ giãy dụa, toàn bộ huyết nhục chính mình giãy dụa lấy da người bên trong đụng tới!

Đủ loại này thống khổ, vẻn vẹn tưởng tượng, cũng làm người ta không rét mà run. Cho dù là lấy Lý Thuần Y lạnh lùng, Tiêu Kiếm Dương bất cần đời, cũng không khỏi đến sinh lòng vô biên hàn ý, sát khí bốn phía!

Cái này nữ nhân rất đáng thương, rơi xuống dạng này kết cục bi thảm chỉ sợ đã có thời gian không ngắn, điểm ấy trên mặt đất nhuộm đầy máu me đầm đìa vết tích, đây là một cái không có làn da, huyết nhục trần trụi bên ngoài người, thống khổ trên mặt đất càng không ngừng ngọ nguậy, cuồn cuộn lấy, tạo thành kết quả!

Ầm ầm! Đằng sau cửa vào vách đá đột nhiên rơi xuống quan bế, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương chấn kinh ở trong vậy mà chưa kịp phản ứng. Tên này uống rượu nam tử mỉm cười xoay đầu lại:

"Hai vị đại nhân, từ đâu tới đây không biết có gì muốn làm "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 134: Đao Pháp, Không Phải Ngươi Như Thế Dùng!

Chương 134: Đao pháp, không phải ngươi như thế dùng!

Giờ phút này Triệu Bằng toàn thân mồ hôi lạnh lâm ly, cũng tao ngộ nguy cơ rất lớn.

Ở trước mặt của hắn, năm cái máu thịt be bét hình người quái vật nhìn chòng chọc vào hắn, chậm rãi tiếp cận. Trong cổ họng còn phát ra "Ôi, ôi" tiếng vang, làm hắn tê cả da đầu.

Càng làm hắn hơn cực độ nôn nóng chính là, chân trái của hắn trên cổ chân, tại lâm vào địa đạo thời điểm bị một cái tẩu thi cho cào nát, thi độc nhập thể. Mặc dù hắn lập tức liền ăn vào đeo trên người lấy đặc biệt nhằm vào thi độc giải dược, nhưng là nhè nhẹ dư độc hoặc nhiều hoặc ít vẫn là ảnh hưởng đến thân thể trạng thái.

Loại này thi độc trước khi tới liền đã lặp đi lặp lại bị cường điệu qua, một khi theo huyết dịch tiến vào thể nội, chính là phiền phức rất lớn, cũng chỉ có tẩy tủy thay máu giai đoạn võ giả dựa vào khí huyết vận chuyển tuần hoàn, có thể thêm ngăn cản một trận.

Coi như hắn đã sớm ăn vào loại trừ thi độc dược hoàn, vẫn là để thi độc ảnh hưởng đến thần kinh của mình phản ứng, trước mắt ánh mắt đều trở nên mơ hồ một điểm, thể hiện tại động tác phía trên cũng không còn hoàn hảo trạng thái là bén nhạy.

Không riêng gì hắn nơi này, Triệu Bằng tại vừa rồi xa xa cũng nghe đến Tống Vân cùng Đông Dã hoặc kêu sợ hãi hoặc gào thét. Mà phổ phổ thông thông tẩu thi hiển nhiên sẽ không để cho bọn hắn có phản ứng lớn như vậy, càng có khả năng chính là đã rơi vào cũng giống như mình hoàn cảnh.

"Đáng chết! Đáng chết a! Đây là quái vật gì!"

Triệu Bằng ở trong lòng rống giận. Lúc trước trong chớp mắt bị túm nhập nơi này về sau, hai ba mươi cái tẩu thi không sợ chết lập tức liền từ bốn phương tám hướng trong thông đạo đánh tới, Triệu Bằng một đường vừa đánh vừa lui, thật vất vả mới đưa hai ba mươi cái tẩu thi cho giết sạch, không nghĩ tới lại giết ra đến như vậy mấy cái quái vật.

Nếu không phải hắn cơ cảnh, một đường du đấu, không cho mấy cái này quái vật vây quanh hợp kích cơ hội, nếu không cũng vô pháp tại bảo đảm chính mình không bị thương tình huống dưới kiên trì đến bây giờ.

Mấy cái này máu thịt be bét quái vật con ngươi trong vắt hoàng, giống như là rắn con ngươi đồng dạng âm lãnh vô tình, không có chút nào nhân tính. Mà lại lúc trước ngắn ngủi giao thủ bên trong, Triệu Bằng lập tức liền phát giác mấy cái này quái vật cùng trước đó tẩu thi hoàn toàn không thể so sánh nổi.

"Loại lực lượng này, loại tốc độ này, cái này nhất định là từ hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả chế tác thành tẩu thi a!"

Triệu Bằng đáy lòng gào thét, sắc mặt tái xanh, mồ hôi lạnh từng viên lớn từ trên trán trượt xuống, trong tay nắm thật chặt vòng vàng đại đao.

Những quái vật này hung hãn không sợ chết, toàn thân là độc, chẳng qua là tốc độ cùng lực lượng phía trên tấn mãnh kinh người, nhưng là so sánh chính Triệu Bằng lại không tính là gì. Một người

một người lên Triệu Bằng căn bản không sợ, nhưng là năm cái cùng nhau tiến lên, vừa rồi còn kém một điểm muốn hắn mệnh!

Cũng không biết Lý tổng lĩnh cùng Tiếu tổng lĩnh đi nơi nào, vì cái gì không có tới tìm kiếm chúng ta

Triệu Bằng trên mặt thịt mỡ run run, trong lòng tuyệt đối không ngờ rằng, vốn là một cái đơn giản nhẹ nhõm điều tra nhiệm vụ, trong nháy mắt liền phát sinh biến hóa như thế. Một cái không tốt, hắn cái này một thân thịt mỡ, liền muốn viết di chúc ở đây rồi.

Nghĩ đến chính mình có khả năng cũng bị chế tác thành như thế một bộ người không ra người, quỷ không quỷ dáng vẻ, Triệu Bằng mắt nhỏ bên trong, sợ hãi tới cực điểm.

Cục diện giằng co không có duy trì bao lâu, đối diện năm cái quái vật kiên nhẫn tựa hồ đã đến cực hạn, ôi ôi quái khiếu, đột nhiên tấn công tới!

Ác phong trận trận, còn mang theo làm cho người đầu váng mắt hoa mùi hôi thối.

Nhìn thấy cái này năm cái huyết thi động tác, Triệu Bằng đột nhiên phát ra quát to một tiếng! Hắn toàn thân gân cốt chấn động, chân trái hướng về phía trước một bước, đem mặt đất giẫm ra tới một cái hố cạn, đao quang bạo khởi, phát sau mà đến trước, cắt đứt không khí, hướng về đi đầu một huyết thi đầu lâu chém ngang mà đi!

Đạo này chém ngang, coi như năm cái huyết thi thế xông cao thấp nhấp nhô, cũng có thể hết thảy một phân thành hai.

Nhưng mà đối mặt Triệu Bằng cái này bộc phát một đao, vây nhào mà lên huyết thi nhao nhao quái khiếu, hoặc tránh ra, hoặc tránh né đầu lâu yếu hại, chỉ có cầm đầu tên kia huyết thi gào thét một tiếng, thế mà một bả nhấc lên bên cạnh một cái né tránh

không kịp, hình thể nhỏ bé huyết thi, hung hăng vọt tới Triệu Bằng bạo khởi một đao!

Vòng vàng đại đao trong nháy mắt chặt đứt đụng tới cỡ nhỏ huyết thi, sau đó đao phong thế đi đã hết, trảm tại cầm đầu huyết thi đầu vai, lại cảm giác mười phần không lưu loát,

Chỉ chui vào một nửa thân đao, nhưng không có đem cái này huyết thi chém thành hai khúc!

Không được!

Triệu Bằng mí mắt đập mạnh, lại không kịp biến chiêu, cũng không dám bằng vào chính mình một đôi tay không tấc sắt cùng quái vật trước mắt đánh nhau chết sống, thân thể mập mạp đúng lúc bay ngược lúc, một con dữ tợn móng vuốt gào thét mà đến, mang theo thê lương phong thanh, hung hăng đánh vào lồng ngực của hắn!

"A!"

Triệu Bằng chỉ phát ra một tiếng hét thảm, ngay tại cự lực phía dưới ném đi ra ngoài, hung hăng đâm vào trên vách tường, chấn động đến tro bụi rì rào mà rơi. Trên ngực hắn một mảnh máu thịt be bét, năm đạo vết thương sâu tới xương từ trên xuống dưới xuất hiện tại trên ngực hắn. Nếu như không phải thời điểm then chốt thối lui nhỏ bé khoảng cách, trái tim của hắn đều sẽ bị cái này một thanh cho móc ra!

Mặc dù như thế, Triệu Bằng hiện tại bộ dáng cũng thê thảm vô cùng, năm đạo dữ tợn trên vết thương rỉ ra huyết dịch nhận thi độc ăn mòn, thoáng qua ở giữa liền biến thành màu xanh biếc.

Một loại suy yếu cảm giác vô lực lập tức nước vọt khắp toàn thân , liên đới lấy Triệu Bằng sắc mặt cũng bạch giống như người chết đồng dạng.

"Phải chết sao thế nhưng là lão tử còn không có sống đủ a."

Triệu Bằng giãy dụa lấy dùng trong tay đại đao chống đỡ lấy thân thể, kịch liệt ho khan miễn cưỡng đứng dậy, nhìn về phía chậm rãi tới gần bốn tên huyết thi, khống chế không nổi run nhè nhẹ.

Hắn một thanh nâng tay lên trúng đại đao, cười ha ha: "Các ngươi những cái này không người không quỷ quái vật, lão tử liền là chết, cũng muốn lôi kéo các ngươi cùng một chỗ đệm lưng!"

"Ăn gia gia ngươi một đao! Ha ha ha!"

Triệu Bằng tựa như hồi quang phản chiếu, khí tức trở nên bá đạo mà dũng liệt, xương sống chắp lên, khí huyết phun trào, liền muốn phát động ngọc đá cùng vỡ một kích!

Ngay lúc này.

Bang lang!

Trong nháy mắt! Cả tòa thạch thất vô số sâm sâm hàn quang thủy triều phun trào, tại một đạo kim thiết réo vang thanh âm vang lên đồng thời, trong thạch thất giống như xuất hiện một vòng nhật nguyệt, trời sáng choang! Cùng lúc đó, không khí kịch liệt bạo tạc tiếng vang bắn liên thanh giống như vang lên, một cỗ không biết từ nơi nào tới, mãnh liệt cương phong bỗng nhiên quét tại hắn trên mặt!

Đột nhiên xuất hiện chói mắt hàn quang để Triệu Bằng sững sờ ngay tại chỗ, ánh mắt của hắn giờ phút này cơ hồ thấy không rõ lắm bất kỳ vật gì. Lấp lóe trào lên đao quang ở giữa hải dương, hắn chỉ thấy một cái cái bóng mơ hồ đã không hề có điềm báo trước, đột nhiên xuất hiện ở hắn cùng bốn cái huyết thi ở giữa!

Mà phun trào lấp lóe hàn quang xuất hiện căn bản không có bao lâu, liền chớp mắt tức thì.

Bên tường, khôi phục thị giác Triệu Bằng, há to miệng, đờ đẫn đứng ở tại chỗ.

Đồng thời, tại hắn ánh mắt đờ đẫn bên trong, cơ hồ đem hắn bức bách cơ hồ muốn đồng quy vu tận bốn tên huyết thi, đầu lâu đột nhiên cuồn cuộn mà rơi, thân thể mới ngã xuống đất!

Keng một tiếng, hàn quang vào vỏ.

Trước mặt Triệu Bằng, Nhạc Bình Sinh xoay người lại, bình thản quét mắt nhìn hắn một cái:

"Ngươi cũng dùng đao bất quá đao pháp, không phải ngươi như thế dùng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 135: Nghẹn Họng Nhìn Trân Trối!

Chương 135: Nghẹn họng nhìn trân trối!

"Ngươi! Là ngươi! Ngươi làm sao. . . !"

Triệu Bằng tròng mắt mãnh liệt lồi ra, miệng đại trương, một bộ nghẹn họng nhìn trân trối bộ dáng, liền như là gặp quỷ. Lúc này hắn còn duy trì bộ kia muốn anh dũng hy sinh tư thái, phối hợp trên mặt hắn tròng mắt đều muốn rơi ra ngoài bộ dáng lộ ra mười phần buồn cười buồn cười.

Hắn hiện tại trong lòng hoàn toàn có thể dùng kinh đào hải lãng để hình dung. Triệu Bằng làm sao có muốn hay không đến, tại mạng hắn treo một tuyến thời điểm lại là cái này hắn một đường có chút không vừa mắt tuổi trẻ võ giả cứu được hắn, còn cần chính là loại này trong mắt hắn kinh người tới cực điểm lôi đình đao thuật!

"Loại đao pháp này. . . Thanh thế như vậy! Nếu là hắn muốn xử lý ta đều không cần chiêu thứ hai a!"

Triệu Bằng trái tim nhảy lên kịch liệt, trong lòng không khỏi dâng lên một cái ý niệm như vậy.

Mấy cái này đem hắn bức bách chật vật không chịu nổi quái vật, từng cái phản ứng nhanh nhẹn, động tác tấn mãnh, vì cái gì một cái kia huyết thi càng là hung tàn giảo quyệt. Liền xem như dạng này, trong nháy mắt, ở trước mắt Nhạc Bình Sinh một đao ở

giữa, không phản ứng chút nào, hết thảy thụ!

Đừng nói những cái này đánh mất chính mình ý chí cái xác không hồn, liền ngay cả mình đều ở trước mắt lóe lên về sau liền hết thảy đều kết thúc.

Trước mắt người trẻ tuổi này, ở đâu là hắn cho nên vì cái gì đi cửa sau mới gia nhập Chân Võ Đạo liền từ vừa rồi một đao kia tới nói, liền xem như Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương tu vi võ đạo cũng bất quá như thế!

Thay lời khác tới nói, trước mắt cái này nhìn bất quá mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, rất có thể cũng là một cái đạt đến xông quan giai đoạn cao thủ.

Ngẫm lại mình đã qua tuổi ba mươi mới lảo đảo nghiêng ngã tu luyện tới tẩy tủy thay máu năm thành tình trạng, nhìn nhìn lại Nhạc Bình Sinh tuổi trẻ khuôn mặt cũng đã là không kém gì xông quan giai đoạn cao thủ, khoảng cách võ đạo gia cái này hắn tha thiết ước mơ cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước.

Hiện tại Triệu Bằng, chỉ cảm thấy chính mình tất cả võ đạo thường thức đều bị lật đổ.

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không biết Triệu Bằng giờ phút này trong lòng các loại ý nghĩ kịch liệt va chạm, liền xem như biết cũng sẽ không để ý tới, trực tiếp hỏi:

"Vì cái gì nơi này chỉ một mình ngươi, các ngươi hai vị tổng lĩnh đâu còn có những người khác đi nơi nào "

Thanh âm bên tai đóa bên cạnh vang lên, Triệu Bằng cuối cùng từ chấn kinh ở trong phản ứng lại, yết hầu nhấp nhô, thận trọng nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, tựa như sợ hắn một đao chặt tới, hết sức khó xử cùng nhăn nhó trả lời:

"Nhạc. . . Nhạc huynh đệ, ngươi cũng là từ phía trên lỗ thủng

xuống tới a toà này địa cung vách đá đều sẽ di động, hắn là cơ quan tác dụng. Mấy người chúng ta toàn bộ đều phân tán, hiện tại cũng không biết bọn hắn người ở nơi nào."

Hồi tưởng lại trước đó chính mình mấy chuyến âm dương quái khí khiêu khích, Triệu Bằng hiện tại da mặt ửng đỏ, chỉ cảm thấy xấu hổ giận dữ muốn chết, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, làm dịu hắn hiện tại xấu hổ.

Đồng thời trong lòng của hắn lại có chút lo lắng bất an, còn trẻ như vậy, võ đạo dạng này cao, đến cùng là lai lịch gì, vì sao lại gia nhập Chân Võ Đạo còn tốt chính mình trước đó chỉ là có chút miệng tiện, không có đem người đắc tội quá ác, bằng không Nhạc Bình Sinh chính là tại cái này trong thạch thất một đao chặt hắn, hắn đều không có chỗ để khóc.

"Cơ quan" Nhạc Bình Sinh dò xét chung quanh vách đá, hỏi: "Cái kia gọi Vương Dược người sống sót đâu sống hay chết "

Vừa nhắc tới người này, Triệu Bằng liền có chút nghiến răng nghiến lợi: "Ta nhìn chính là cái này tiểu vương bát đản vụng trộm xúc cơ quan, nếu không sẽ không như thế đột nhiên, để chúng ta một điểm động tĩnh đều không nhắc tới trước cảm giác được!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, cúi người đến tai kề sát đất mặt, tinh tế lắng nghe. Lấy hắn không phải người cường đại cảm biết, rất khó có cái gì động tĩnh có thể trốn qua đi.

Chỉ bất quá một lát thời gian, hắn lập tức liền cảm giác được thanh âm rất nhỏ, phân biệt từ hai vị trí truyền đến.

"Thế nào" Triệu Bằng lúc này đã lại lần nữa ăn vào mấy khỏa loại trừ thi độc đan dược, đang hơi đầu váng mắt hoa ở trong dùng trong tay vòng vàng đại đao ráng chống đỡ lấy thân thể, khẩn trương hướng về Nhạc Bình Sinh hỏi.

"Chỉ có hai nơi truyền đến thanh âm." Nhạc Bình Sinh đứng dậy, ngữ khí nhàn nhạt: "Có lẽ các ngươi hai vị tổng lĩnh đã xông ra mảnh này mê cung, tìm được khu vực trung tâm "

"Như thế rất có thể." Triệu Bằng có chút hổ thẹn nói ra: "Nhạc huynh đệ, ta lão Triệu rất cảm tạ ngươi xuất thủ tương trợ, mới chạy trốn một mạng. Ta trước đó có chút đắc tội địa phương, nếu như ta còn có mạng sống ra ngoài nhất định hướng ngươi bồi tội."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến: "Ngươi còn có thể đi động a "

Triệu Bằng ráng chống đỡ lấy nói ra: "Không có vấn đề! Chính là lại có cái gì tẩu thi lao ra ta khả năng không giúp đỡ được cái gì."

Nhạc Bình Sinh căn bản không quan trọng Triệu Bằng có thể hay không xuất thủ, nói ra: "Tốt, chúng ta đi, tìm được trước mảnh này trong mê cung có ngoài hai người rồi nói sau."

Triệu Bằng sững sờ, quay đầu lướt qua bốn phương tám hướng vách đá cùng thông đạo, thấp giọng nói ra: "Nhạc huynh đệ, tha thứ ta nói thẳng, mảnh này mê cung cơ quan trùng điệp, thậm chí có vách đá sẽ còn di động, chúng ta chỉ sợ rất khó. . ."

"Nơi nào có phiền toái như vậy!"

Một tiếng ầm vang! Cương phong bạo tạc!

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, khom người, dậm chân, đem dưới chân phương viên ba trượng đổ bê tông nện vững chắc mặt đất dẫm đến sụp đổ xuống trọn vẹn một thước! Mặt đất kịch liệt lắc lư bên trong, hắn toàn thân huyết khí cuồng dã sôi trào lên, một chưởng tật đẩy mà ra!

Không khí bị thuần túy lực lượng đè ép ra kịch liệt tiếng nổ vang, nương theo lấy Nhạc Bình Sinh một chưởng này, đột khởi

cuồng phong càn quét hướng bốn phương tám hướng, đụng vào trên vách đá ra lốp bốp tiếng vang, ở phía sau hắn kéo lấy một đầu ngắn ngủi thuần bạch sắc cuồn cuộn khí lãng, cả người thật giống như một cái đạn pháo, đánh vào phía trước trên thạch bích!

Nhạc Bình Sinh căn bản cũng không có dự định giống như là khỉ làm xiếc đồng dạng tại mảnh này trong mê cung lãng phí thời gian! Lý niệm của hắn luôn luôn chính là thẳng tới thẳng lui, có cái gì trở ngại với hắn mà nói phương thức xử lý thật sự là lại cực kỳ đơn giản ——

Chính là bổ ra nó!

Ầm ầm!

Thuần túy tới cực điểm lực lượng mãnh liệt chấn động, tại Nhạc Bình Sinh vô song cự lực oanh kích dưới, cái này chắn vách đá ra ngột ngạt như sấm trầm đục âm thanh, ngay cả trong nháy mắt đều không có ngăn cản chịu đựng, không có bất kỳ cái gì đình trệ ầm vang sụp đổ! Đồng thời cái này cả tòa không biết chiếm diện tích bao lớn diện tích mê cung đều giống như cả đung đưa, khắp nơi đều quanh quẩn không chịu nổi gánh nặng tiếng oanh minh!

Đá vụn vẩy ra, vô số bụi mù chấn động, tung bay, tràn ngập.

Trần ai lạc địa, chỉ có Triệu Bằng cùng choáng váng, ngơ ngác nhìn khoảng chừng gần dày ba thước vách đá, bị Nhạc Bình Sinh một chưởng sinh sinh kích sập, lộ ra hậu phương thông đạo.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, Nhạc Bình Sinh miệng thảo luận không cần phiền toái như vậy rốt cuộc là ý gì. Hắn căn bản không có một đầu một cái thông đạo tìm tòi bài trừ dự định, mà là trực tiếp bạo lực ngang ngược đem trên đường ngăn cản chướng ngại hết thảy oanh sập!

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Triệu Bằng, đi đầu vừa bước một bước vào trong thông đạo.

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh bóng lưng sắp biến mất tại trong hắc ám, Triệu Bằng mới tốt giống như kịp phản ứng, hãi hùng khiếp vía đồng thời, vẻ mặt cầu xin tranh thủ thời gian đi theo, trong lòng hò hét:

"Quái vật, quái vật! Ta mẹ nó thấy được một cái chân chính quái vật a!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 136: Âm Vô Sinh!

Chương 136: Âm Vô Sinh!

Âm lãnh lòng đất đại điện bên trong, thanh niên áo bào đỏ ngàu đằng sau từng đạo huyết sắc màn sân khấu phiêu động, bay phất phới, mà tiếng hỏi thăm của hắn tựa như gió nhẹ lướt qua, tại Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương đáy lòng của hai người mang theo nhè nhẹ hàn ý.

Xuyên thấu qua mờ tối tia sáng loáng thoáng có thể nhìn thấy, Âm Vô Sinh sau lưng một mảng lớn màn che về sau, treo liên tiếp âm ảnh. Hai người bọn họ hầu như không cần suy nghĩ, liền biết ở trong đó có thể sẽ là cái gì.

Một màn này cực kỳ bi thảm cảnh tượng giống một thanh búa tạ đánh tại Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương trong lòng, liền xem như hai người kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng kìm nén không được đáy lòng sôi trào sát cơ, giống như muốn ngưng tụ thành thực chất đồng dạng khóa chặt Âm Vô Sinh.

Lý Thuần Y áo bào không gió mà bay, soạt rung động, gân cốt căng cứng phát ra réo vang thanh âm, hiển nhiên vận sức chờ phát động.

Giọng nói của nàng băng lãnh tới cực điểm, như nôn vụn băng: "Những chuyện này đều là ngươi làm rời cái này gần nhất cái thôn kia trấn người cũng tất cả đều bị ngươi cho bắt đi còn có thứ gì người mai phục để bọn hắn cùng nhau ra đi!"

Thanh niên áo bào đỏ ngàu thần sắc hơi kinh ngạc, hỏi: "Vị đại nhân này, như lời ngươi nói chính là sự tình gì ta một mực đợi ở cung điện dưới lòng đất bên trong xưa nay không từng ra ngoài, cũng không có bố trí người nào mai phục. Ngược lại là hai vị là ai vì sao lại xông vào của ta Địa cung đến "

"Ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ tin tưởng chuyện ma quỷ của ngươi "

Tiêu Kiếm Dương tiến lên một bước, gắt gao nhìn chằm chằm tên này thanh niên: "Ngươi rốt cuộc là ai luyện chế tẩu thi là Đại Hoang Thần Triêu Hình Thiên điện bí mật, ngươi vì cái gì biết nơi này là không phải Đại Hoang Thần Triêu còn sót lại bí mật cứ điểm, ngươi có phải hay không Đại Hoang Thần Triêu dư nghiệt "

"Hai vị đại nhân, oan uổng a!" Thanh niên áo bào đỏ ngàu ngữ khí tựa hồ mười phần ủy khuất, một bộ sợ hãi dáng vẻ: "Ngươi nhìn ta thế đơn lực cô dáng vẻ, làm sao lại là Đại Hoang Thần Triêu dư nghiệt chuyện này cùng ta không có chút nào quan. . ."

"Vô Sinh đại nhân!"

Xa xa truyền đến một đạo tiếng hô hoán đánh gãy thanh niên áo bào đỏ ngàu, một cái thấp tráng thân ảnh từ trong một góc khác vọt ra, sợ hãi bức thiết la lên: "Vô Sinh đại nhân, ta dựa theo yêu cầu của ngươi làm, cũng mang theo người đến, van cầu ngươi, van cầu ngươi thả qua thê tử a!"

Người thanh niên này rõ ràng là trước đó biến mất không còn tăm tích Vương Dược.

"Là hắn!"

Nghe được Vương Dược tiếng hô hoán, Tiêu Kiếm Dương cùng Tiêu Kiếm Dương biến sắc, đúng lúc mở miệng nói chuyện, thở dài một tiếng đã truyền vào lỗ tai của bọn hắn:

"Thật sự là không thú vị a. . ."

Âm Vô Sinh quay đầu sang nhìn về phía Vương Dược, nhẹ nhàng mỉm cười cảm thán:

"Vương Dược, ngươi vì cái gì như thế không có ánh mắt chẳng lẽ không nhìn thấy ta tại cùng hai vị này thú vị khách nhân chơi đùa a "

"Thật xin lỗi! Đại nhân, thật xin lỗi!"

Vương Dược dáng vẻ hoảng hốt sợ hãi tới cực điểm, phịch một tiếng quỳ xuống đất, không ngừng dập đầu:

"Đại nhân, van cầu ngươi, yêu cầu của ngươi ta làm được! Van cầu ngươi thả ta thê tử ra đi, thả nàng ra đi, nàng còn mang sáu tháng mang thai a!"

"Đương nhiên, ta thế nhưng là rất có tín dụng a."

Âm Vô Sinh chậm rãi từ bạch cốt trên ghế ngồi đứng thẳng lên, một cỗ lại một cỗ trầm muộn tiếng oanh minh từ trong thân thể của hắn khuếch tán, quanh quẩn, tại hắn áo bào mặt ngoài, tựa hồ bốc cháy lên một tầng thật mỏng huyết sắc hỏa diễm, tại âm u đại sảnh bên trong, thật giống như từ Địa Ngục Chi Môn đi ra ma quái, khí tức cả người trở nên hung ác, tàn nhẫn, ngang ngược!

Âm Vô Sinh bên ngoài thân chỗ hiển hiện huyết sắc hỏa diễm, cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là tại mở ra tinh nguyên thần tàng về sau, khí huyết hùng hậu, ngưng tụ tới cực điểm tạo thành chỉ có từ ý thức bên trên mới có thể cảm giác được huyết khí hiện hình biến hóa.

Nói một cách khác, cũng nói là Âm Vô Sinh trên thân tầng này thiêu đốt toát ra hơi mỏng huyết viêm cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là huyết khí cường thịnh tới cực điểm cho người

ta giác quan bên trên tạo thành ảo giác.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương sắc mặt đột nhiên xanh xám! Mặc kệ là phiêu động chập chờn huyết viêm, vẫn là huyết khí hoả lò sôi trào phát ra sấm rền đồng dạng tiếng oanh minh, toàn bộ đều biểu lộ, trước mắt thanh niên áo bào đỏ ngàu Âm Vô Sinh, rõ ràng là một hàng thật giá thật,

Đánh vỡ lực quan, mở ra tinh nguyên thần tàng võ đạo gia!

Hắn mỉm cười nhìn về phía Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương: "Bất quá trước lúc này, ta còn muốn hảo hảo chiêu đãi một chút hai vị này khách nhân không mời mà tới a."

"Tốt, tốt, tốt."

Lý Thuần Y liên tục nói ba chữ tốt, tựa hồ bởi vì Âm Vô Sinh diễn xuất giận tới cực điểm:

"Ngươi đại khái coi là, tu luyện đến võ đạo gia cảnh giới liền có thể muốn làm gì thì làm, đùa bỡn lòng người, không đem trong thiên hạ võ giả để vào mắt ta cũng phải cùng bằng hữu của ta đến hảo hảo lãnh giáo một chút!"

"Không tệ!" Tiêu Kiếm Dương lạnh như băng phun ra một câu: "Võ đạo gia, ta Tiêu Kiếm Dương thấy không ít, nhưng là giống ngươi cuồng vọng như vậy ngược lại là từ trước tới nay chưa từng gặp qua!"

"Chân Võ Đạo Tiêu Kiếm Dương "

Âm Vô Sinh làm ra một bộ trầm tư bộ dáng đến, nhìn về phía Lý Thuần Y mỉm cười nói:

"Vậy ngươi chính là Chân Võ Đạo Lý Thuần Y khoảng cách võ đạo gia cảnh giới cách xa một bước, sẽ tham gia lần tiếp theo Phong Vân Long Hổ đại hội cao thủ thanh niên hai vị đại danh

đỉnh đỉnh, như sấm bên tai a."

Lý Thuần Y mặt không biểu tình: "Ngươi là ai ta vốn cho rằng ngươi là Xích Huyết Giáo dư nghiệt, nhưng là còn lại ba cái Pháp Vương bên trong từng cái bên người đều là cao thủ vờn quanh, sẽ không giống ngươi dạng này người cô đơn. Nhìn ngươi giấu đầu lộ đuôi diễn xuất, có dám hay không xưng tên ra "

"Tại hạ không có tiếng tăm gì, đương nhiên không so được hai vị." Âm Vô Sinh vẫn như cũ là một bộ hững hờ bộ dáng: "Gọi ta Âm Vô Sinh liền tốt."

Âm Vô Sinh

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương tại cảnh giác ở trong dâng lên thật sâu nghi hoặc, hai người bọn họ kiến thức uyên bác, đối Vân Châu địa giới bên trên tuyệt đại bộ phận có danh tiếng võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ tin tức đều biết một chút, nhưng là cái tên này hai người bọn họ nhưng xưa nay đều chưa nghe nói qua.

Người này đến cùng là từ đâu xuất hiện thật chẳng lẽ giống người này nói, một mực đợi ở cung điện dưới lòng đất, rất ít can thiệp ngoại giới

"Bất quá. . ."

Ngay sau đó, Âm Vô Sinh câu chuyện nhất chuyển, ha ha cười nói:

"Hai vị làm gì thêm này hỏi một chút dù sao các ngươi lập tức liền muốn biến thành người chết, biết tên của ta thì có ý nghĩa gì chứ "

"Muốn chết!"

"Cuồng vọng!"

Oanh một tiếng! Không khí bị thân hình của hai người hung hăng đánh vỡ, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương không còn nói nhảm, thân ảnh bạo cướp, tấn công mà lên!

Cái này hai tên Chân Võ Đạo trụ cột vững vàng, từ tuổi nhỏ lên tập võ, thiên phú hơn người, quang hoàn vô số, hơn hai mươi năm tuổi nhẹ nhàng liền tu luyện tới trăm ngày trúc cơ xông quan giai đoạn, cách võ đạo gia chỉ kém lâm môn một cước, không biết thắng được bao nhiêu khen ngợi.

Bọn hắn bậc cha chú từng cái đều là võ đạo gia cấp bậc cao thủ, tại võ đạo có thành tựu về sau liền thường xuyên cho hai người nhận chiêu, tại khác võ giả bình thường trong mắt mở ra nhân thể cái thứ nhất thần tàng võ đạo gia có lẽ cao không thể chạm, nhưng đối với Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương tới nói lại nhìn lắm thành quen!

Bọn hắn khoảng cách võ đạo gia cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước, lại thêm liên thủ hợp kích, như thế nào lại e ngại cùng Âm Vô Sinh giao thủ

Trong khoảnh khắc, liên tục hai đạo dị thường mãnh liệt khí kình bạo liệt thanh âm ở đại sảnh ở trong vang lên!

Kinh phong gào thét, bắn liên thanh giống như nổ động, đây là hai người đang toàn lực xuất thủ phía dưới, khí kình kịch liệt bạo tạc vang động!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 137: Kiếm Nát!

Chương 137: Kiếm nát!

Tiêu Kiếm Dương thân ảnh đi đầu vọt ra, chân của hắn hướng mặt đất rẽ ngang! Giẫm nứt một mảng lớn mặt đất, cả người giống như du long giống như mãnh hổ, lại như cùng đại giang đại hà xung kích, quyền phong phồng lên, cương kình mãnh liệt, từ trên xuống dưới che đậy, thẳng đến Âm Vô Sinh đỉnh đầu oanh kích xuống!

Hắn am hiểu chính là quyền pháp! Lúc trước sở dĩ lấy kiếm đối địch, chẳng qua là bởi vì không nguyện ý nhiễm phải thi độc thôi.

"Thật sự là không nói cấp bậc lễ nghĩa a."

Đối mặt mãnh liệt như vậy một quyền, Âm Vô Sinh mỉm cười, cũng không đón đỡ, giống một đầu bỗng nhiên bị hoảng sợ hung thú, thân như quỷ mị, hướng về sau nhanh chóng thối lui!

Xoẹt!

Lúc này, một âm thanh như tiếng xé vải xuất hiện ở Âm Vô Sinh phía trước không đến ba thước! Đây là Lý Thuần Y kiếm quang phát sau mà đến trước, thân ảnh trong nháy mắt siêu việt Tiêu Kiếm Dương, xé rách trong không khí thẳng tắp đâm tới đến Âm Vô Sinh trước mặt!

Di động cao tốc mang theo cuồng phong rút kích phía dưới, Lý Thuần Y võ hắn đôm đốp rung động. Nàng tuyệt mỹ trên mặt không có một tơ một hào cảm xúc, chỉ có hai nơi con ngươi tại lờ mờ ở trong chớp động lên xuống tới điểm đóng băng lãnh quang, cả người giống như một tòa băng sơn, mang theo kinh lôi đồng dạng thê lương kiếm quang, hung hăng đánh tới!

Ánh mắt của nàng tựa hồ có một loại lực lượng vô danh, để cho người ta xem xét về sau, không nhịn được muốn trốn tránh, huyết dịch nhiệt độ đều đang giảm xuống.

Mà tay nàng cầm sáng như tuyết băng suối hàn ngọc nhuyễn kiếm, trên thân kiếm có dòng nước đường vân, lưỡi kiếm sắc bén cho người ta một loại cảm giác: Đó chính là không cần đi chạm đến, con mắt nhìn một chút đều sẽ cảm giác được nhói nhói!

Đây là bực nào sắc bén

Nàng mũi kiếm nhẹ nhàng đưa tới, kiếm quang chấn động du tẩu, thật giống như cá bơi ở trong nước ghé qua! Đâm thẳng đến Âm Vô Sinh trước mặt, chỉnh đạo du long đồng dạng kiếm quang mới đột nhiên chấn động, kiếm quang trong nháy mắt phân hoá, rít lên, đếm không hết kiếm quang đồng thời bao phủ lại Âm Vô Sinh trái tim, yết hầu, thậm chí cái trán!

Lý Thuần Y một kiếm này kỹ xảo, đem tin tức đều hoàn mỹ phối hợp ở cùng nhau, phối hợp thêm chính mình tích súc, sôi trào nộ khí, sát ý, kiên quyết, cùng thể năng hoàn toàn bộc phát, một kiếm này, có thể xưng nàng bước vào võ đạo đến nay, mạnh nhất một kiếm!

"Không tệ! Rất không tệ!"

Âm Vô Sinh tâm thần bên trên cũng cảm thấy chấn động, bất quá hắn đối mặt dạng này hung mãnh, sắc bén, sát ý bén nhọn đoạt người tâm phách một kiếm cũng không tiếp tục lui, mà là

trong lúc đột nhiên, nắm tay hướng trước ngực của mình đè ép, dùng cánh tay gắng gượng hướng trên kiếm phong đập tới!

Dùng huyết nhục chi khu cánh tay, cứng rắn nện kiếm phong mang!

Âm Vô Sinh cái này một đập bổ, cương kình đánh nổ. Toàn bộ quần áo tay áo đột nhiên phồng lên mà lên, giống như là mãng rồng đồng dạng đằng bay tới!

Lý Thuần Y cũng không ngờ rằng Âm Vô Sinh lại dám dùng cánh tay gắng gượng nện kiếm của hắn, trong ánh mắt trong nháy mắt lại hiện lên một tia lãnh quang. Kiếm quang trái với lẽ thường nhất chuyển, réo vang không ngớt, đột nhiên chọc lên! Lấy kiếm thân phong mang nhắm ngay Âm Vô Sinh cánh tay ở giữa khớp nối cắt đi qua! Đồng thời kiếm quang vặn vẹo, đâm tới hướng cổ họng của hắn!

Nàng có lòng tin tuyệt đối, tại quỷ này mị đồng dạng biến hóa bên trong, liền xem như võ đạo gia không thể tay không tiếp! Nàng thuần túy, nồng đậm tới cực điểm võ đạo ý chí đã quán chú tại kiếm quang bên trên, chuôi này băng suối hàn ngọc nhuyễn kiếm giờ phút này đã biến thành Lý Thuần Y con mắt, có thể thấy rõ ràng Âm Vô Sinh làn da, cơ bắp da, xương cốt kết nối, đối phương coi như thủ pháp lại tinh xảo, huyết khí khổng lồ hơn nữa, cũng không thể ngăn cản được nàng cái này lôi đình một kiếm.

Sau một khắc, Âm Vô Sinh cánh tay liền sẽ bay ra ngoài, đồng thời yết hầu cũng sẽ bị đâm xuyên.

Phốc!

Âm Vô Sinh đập xuống cánh tay này bị nàng quỷ mị một kiếm chặt đứt! Toàn bộ tay áo cũng bị xoắn thành mảnh vỡ, đầy trời bay tán loạn, giống như Huyết Hồ Điệp. Nhưng lạ thường chính là, ngoại trừ đầy trời ống tay áo mảnh vỡ bên ngoài nhưng không có

nửa điểm vết máu, cũng không có tay cụt bay lên cảnh tượng!

"Cái gì!"

Một kiếm đi không, kiếm thế ngược lại bị ngăn trở!

Lý Thuần Y mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái, nàng thông qua trên thân kiếm truyền đến cảm giác, biết rõ, vừa mới chính mình cái này vẩy lên trong nháy mắt, Âm Vô Sinh cánh tay đột nhiên tại trong tay áo không thấy, ống tay áo ngược lại giống mãng xà đồng dạng quấn quanh ở trên thân kiếm.

Âm Vô Sinh tay áo lực lượng là như thế to lớn,

Tại huyết khí tác dụng dưới, mềm mại ống tay áo đều biến thành một đầu thô to dây sắt, trong nháy mắt quấn chặt lấy thân kiếm.

Mặc dù liền xem như chân chính dây sắt quấn chặt lấy Lý Thuần Y kiếm, nàng vẫn như cũ có thể chấn động phía dưới, đem dây sắt xoắn thành bột phấn, nhưng là nàng bị Âm Vô Sinh cái này xoắn một phát, một ngăn, thẳng tiến không lùi nhuệ khí chợt hạ xuống!

Một trống làm khí, lại mà suy, ba mà kiệt.

Âm Vô Sinh vừa mới thủ pháp xảo diệu tới được đỉnh phong, đã đem mở ra tinh nguyên thần tàng, võ đạo gia phong phạm hoàn toàn hiện ra ra. Đối mặt Lý Thuần Y một kiếm, hắn chẳng những không tránh cũng không tránh, ngược lại lấy tay cánh tay bạo ép chặn đường ngăn cản, tại đối phương vẩy kiếm trảm cánh tay thời điểm, đột nhiên co lại cánh tay đồng thời, dùng tay áo xoắn lấy kiếm của đối phương, phá đối phương sắc bén đến đỉnh phong rét lạnh nhuệ khí!

Bạch!

Mà liền tại Lý Thuần Y kiếm thế như thế một trận trong nháy mắt, Âm Vô Sinh cánh tay phải giống như là một đầu mãng rồng, đã trống rỗng chui ra, trong khoảnh khắc lại lần nữa đặt ở trên thân kiếm!

Tại hai tay của hắn phía trên, thình lình mang theo một đôi tản ra kim loại quang mang găng tay, tựa hồ là từ không biết tên kim loại rèn thành tia, từ đó biên chế mà thành. Một tia huyết sắc đường vân tại cực nhỏ sợi tơ bên trên du tẩu, kim hồng hỗn hợp, cho dù là nắm băng suối hàn ngọc nhuyễn kiếm thần binh như vậy lợi khí, đều không có chút nào ảnh hưởng, cũng không có chút nào tổn thương!

Có thể thấy được bộ này găng tay thần bí, quỷ dị.

Âm Vô Sinh chiêu này ép dán tại trên thân kiếm, Lý Thuần Y lập tức cảm thấy thân kiếm trầm xuống, giống như đặt lên trăm ngàn cân trọng lượng, làm sao thôi động nó, đều giống như là kiến càng lay cây đồng dạng. Càng quan trọng hơn là, nàng tựa hồ cảm giác được Âm Vô Sinh này tấm kì lạ bao tay giống như là nam châm, gắt gao là hút vào thân kiếm, chẳng những là bên trên nhấc, liền xem như hướng bên cạnh, hướng phía dưới đều khó mà rút mất!

"Thanh kiếm này có chút ý tứ, cho ta mượn chơi đùa đi!"

Âm Vô Sinh cười ha ha một tiếng, móng vuốt đã trong nháy mắt tham trảo đi qua, một thanh bóp hướng Lý Thuần Y cầm kiếm cổ tay! Cái này ôm đồm thực, lấy Âm Vô Sinh bày ra lực lượng, Lý Thuần Y toàn bộ bàn tay, tính cả lấy chuôi kiếm đều sẽ bị bóp nát!

"Trá!"

Đối mặt với cái này một hung ác giơ vuốt, Lý Thuần Y trong miệng đột nhiên tuôn ra kinh thiên rống to, khí huyết điên cuồng gào thét, đã dùng hết lực lượng toàn thân, đột nhiên thanh kiếm

hướng lên vừa nhấc!

Cái này vừa nhấc dưới thân kiếm, trên người nàng võ hắn đều bành trướng một chút, tựa hồ khí huyết phún trương tới cực điểm, cả người khí tức bừng bừng phấn chấn, lạnh lùng tới cực điểm!

Cái này một cái chớp mắt! Âm Vô Sinh chỉ cảm thấy dưới cánh tay đè ép kiếm ong ong kêu vang, rung động dữ dội, tựa hồ là một đầu bị trấn áp dưới chân núi giao long. Không cam lòng trói buộc, muốn phá không bay lên ra ngoài!

Không khí trong nháy mắt nổ đùng! Âm Vô Sinh đương nhiên không có khả năng để Lý Thuần Y cứ như vậy dễ dàng rút kiếm ra ngoài, hắn mang theo tơ vàng găng tay ngón tay trong nháy mắt giữ lại kiếm ngạc, toàn bộ trên cánh tay cơ bắp như là mãng rồng hợp lực, theo ngón tay bắt động, hung hăng xoắn một phát!

Băng! Băng! Băng!

Trong nháy mắt! Âm Vô Sinh cái này xoắn một phát, Lý Thuần Y trong tay băng suối hàn ngọc nhuyễn kiếm giống như chân chính biến thành khối băng, vỡ thành bảy tám đoạn, rơi trên mặt đất.

Âm Vô Sinh lộ ra trêu tức mỉm cười đến, nói khẽ: "Ai nha nha, thật sự là xin lỗi. . . . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 138: Thất Bại!

Chương 138: Thất bại!

Âm Vô Sinh cánh tay này một dựng, nhất chuyển, xoắn một phát. Gắng gượng dùng huyết nhục chi khu cánh tay, dựa vào trên tay chỗ là tơ vàng găng tay xoắn nát nàng trong tay thiên chuy bách luyện thần binh lợi khí!

Lần này biến hóa, Lý Thuần Y sắc mặt đột biến! Làm sao cũng không nghĩ tới, nàng bộc phát tất cả tiềm lực đỉnh phong một kiếm, chẳng những không có làm bị thương Âm Vô Sinh, ngược lại bị hắn một thanh chấn vỡ!

"Hắn bộ kia thủ sáo, là Luyện Huyết Huyền Binh!"

Băng tuyền hàn ngọc nhuyễn kiếm là nàng phí hết rất lớn đại lực khí mới cầu mua tới thần binh, luôn luôn không gì không phá. Mà Âm Vô Sinh mang găng tay lại có thể một phát bắt được lưỡi kiếm đồng thời lông tóc không tổn hao gì, thậm chí đánh gãy, chỉ có có thể là Luyện Huyết Huyền Binh!

Lý Thuần Y lợi hại nhất chính là cây kiếm này, mà Âm Vô Sinh sở dĩ một trảo ở giữa chấn vỡ thân kiếm, cũng chính là phòng bị phản sát nàng thời điểm, nàng sẽ không để ý tính mạng của mình, dùng kiếm gắng gượng gai chính mình, ngọc thạch câu phần.

Bởi vậy cũng có thể gặp, Âm Vô Sinh tâm tư độc ác, cẩn thận!

Hai tên võ giả quyết đấu, trên thực lực chênh lệch không phải mười phần to lớn, thường thường tại mình bị giết trong nháy mắt, có thể đem kiếm trong tay đồng thời đâm vào địch nhân tâm tạng, dạng này ví dụ nhiều lắm.

Trêu tức tiếng nói còn chưa rơi xuống, Âm Vô Sinh đột nhiên thò người ra, bóp nát Lý Thuần Y nhuyễn kiếm tư thế bỗng nhiên biến đổi, tiến tới trên cánh tay gân xanh, mạch máu giống như là du long đồng dạng luồn lên, cổ động, bỗng nhiên một khúc, đánh nổ không khí, đánh về phía Lý Thuần Y ngực, một mạch mà thành!

Mặc dù là lấy cánh tay làm thương, nhưng là Âm Vô Sinh chiêu này sử ra, so với một cái dùng thương võ đạo cao thủ càng thêm hung mãnh!

Lý Thuần Y mí mắt đập mạnh, đối với Âm Vô Sinh trong lời nói đả kích mắt điếc tai ngơ, trên thực tế cũng không có bất kỳ cái gì dư lực làm ra đáp lại. Đối mặt cái này đánh nổ không khí hung ác một kích cũng đã không kịp né tránh, Lý Thuần Y tại mí mắt hơi nhảy, trong nháy mắt liền từ bỏ chuôi kiếm, cánh tay nâng lên, ngăn tại trên lồng ngực của mình.

Ầm!

Nhưng mà vu sự vô bổ, bài sơn đảo hải đồng dạng kinh người cự lực trực tiếp nổ tung cánh tay của nàng, hung hăng đụng vào ngực của nàng xương phía trên!

Kinh khủng kình lực trong nháy mắt bạo tạc, Lý Thuần Y rên lên một tiếng thê thảm, tại xương ngực tiếng vỡ vụn bên trong, ném đi!

"Súc sinh!"

Tiếp theo trong nháy mắt! Âm Vô Sinh vừa mới một khuỷu tay đem Lý Thuần Y đánh bay, Tiêu Kiếm Dương sắt thép quyền cánh

tay, đã đến trước mắt, che đậy xuống dưới!

Không khí mãnh liệt gào thét, Tiêu Kiếm Dương một thức này toái tâm quyền ấn sát pháp, không khí bị hung hăng quấy, mãnh liệt kình phong thổi đến Âm Vô Sinh áo bào đều phần phật kêu vang.

Trong lòng của hắn sát tâm hừng hực, đối với Lý Thuần Y đối mặt phía dưới bại trận đồng dạng cực độ chấn kinh.

"Ác khách lâm môn, ta sao có thể không hảo hảo chiêu đãi "

Âm Vô Sinh cười ha ha, thanh âm chấn động cả tòa đại sảnh, đột nhiên! Cước bộ của hắn trượt đi, thân ảnh lấp lóe, đã lui về sau một trượng, tránh né rơi mất Tiêu Kiếm Dương hung ác một quyền.

Mới vừa cùng Lý Thuần Y giao thủ, nhuyễn kiếm đâm tới! Cánh tay đập chém! Phất tay áo quấn kiếm! Chấn vỡ thân kiếm! Một khuỷu tay oanh kích! Bất quá là thời gian một cái nháy mắt, nhanh đến mức thiểm điện đồng dạng.

Thậm chí tại đã xa xa tránh thoát Vương Dược trong mắt, Lý Thuần Y một kiếm đâm tới, kiếm liền nát. Sau đó thân thể bay lên, phát ra xương cốt tiếng vỡ vụn, căn bản thấy không rõ lắm đã sinh cái gì.

Lý Thuần Y cách Âm Vô Sinh gần nhất, mà lại phát sau mà đến trước, tại tốc độ cùng về khoảng cách đều chiếm ưu thế. Tự nhiên là trước hết nhất tranh thủ không đến một hơi thời gian vượt lên trước cùng Âm Vô Sinh giao thủ.

Nhưng là người ở chỗ này, không ai từng nghĩ tới, ngay tại cái này một hơi không đến thời gian, Lý Thuần Y trong nháy mắt tựa như một cái vải rách búp bê đồng dạng bị đánh bay! Nhanh đến mức không có cách nào để cho người ta tưởng tượng.

Mà Âm Vô Sinh giờ phút này đối mặt Tiêu Kiếm Dương thanh thế kinh người một quyền cái này vừa lui, kỳ thật cũng là vì tạm thời tránh mũi nhọn.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người liên thủ một kích, thật sự là quá hung mãnh, hai người tu vi võ đạo vốn là khoảng cách võ đạo gia cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước, lại dựa vào binh khí chi lợi, Âm Vô Sinh lấy một chuỗi dài thủ pháp lấy hạt dẻ trong lò lửa, đánh bay vượt lên trước tới Lý Thuần Y, lại có cũng không có nắm chắc lại một mạch mà thành ngăn cản Tiêu Kiếm Dương thanh thế hiển hách một quyền.

Tại Tiêu Kiếm Dương toái tâm quyền ấn sát pháp tới người thời điểm, hắn vừa vặn lui lại, tránh khỏi.

Đối với Lý Thuần Y trong nháy mắt ném đi, không rõ sống chết, Tiêu Kiếm Dương trong nháy mắt nổi giận qua đi, khí tức lập tức liền bình phục lại, vắng lặng bất động. Hết lần này tới lần khác trong ánh mắt thần thái hung ác, khốc liệt!

"Súc sinh! Chết!"

Toái tâm quyền ấn sát pháp một kích không trúng. Tiêu Kiếm Dương không ngừng lại chút nào, quát to một tiếng, toàn thân đột nhiên vừa gầy, giống như cao lớn rất nhiều, cả người thân thể tựa như là lăng không phù phiếm, cương phong bạo tạc ở trong bỗng nhiên đạp mạnh, một quyền đuổi sát, lập tức đoạt công, không cho Âm Vô Sinh bất luận cái gì cơ hội thở dốc!

Trong lúc nhất thời, dưới chân mặt đất đều không chịu nổi hắn tuôn ra gào thét khí kình, băng liệt, sụp đổ.

Lần này, kình phong so vừa rồi toái tâm quyền ấn sát pháp càng mãnh liệt hơn.

Hắn một màn này tay, tựa hồ là trong thiên hạ, chỉ còn lại một

việc, đó chính là giết chết Âm Vô Sinh!

Âm Vô Sinh đối mặt người thanh niên này một đôi tay không tấc sắt công kích, lui bước về sau ổn định lại, nhìn cũng không nhìn bóp quyền ấn, bỗng nhiên mãnh liệt huyết viêm đốt Thiêu Đương bên trong cổ tay chuyển một cái, bàn tay giống như hóa thành một tòa huyết sắc núi cao, không khí tuôn ra oanh minh trận trận, một chưởng tật đẩy, lấy cứng chọi cứng!

Ầm!

Một quyền liều mạng phía dưới, Tiêu Kiếm Dương chỉ cảm thấy Âm Vô Sinh quyền kình bên trong ẩn chứa to lớn lực trùng kích, va chạm mà đến, toàn thân hắn xương cốt trong nháy mắt hoa lạp lạp lạp kêu vang, tựa hồ muốn tan ra thành từng mảnh! Đồng thời, hắn trong lỗ tai cũng ông ông ông ông ông, giống như mười cái đồng la ở bên tai đánh, đây là khí huyết chấn động hỗn loạn sinh ra hiện tượng.

Hô!

Tiêu Kiếm Dương cảm giác được biến hóa như thế, biết không tốt, đột nhiên lui lại một bước, toàn thân gân cốt cơ bắp tiếng sấm rền vang, phồng lên khí tức hết sức muốn bình phục, nhưng lại từ đầu đến cuối khống chế không nổi thể nội tán loạn địa khí máu, trái tim không bịch bịch đập mạnh.

Tại thời khắc này, hắn biết mình về mặt sức mạnh còn hơi kém hơn trước mắt Âm Vô Sinh không chỉ một bậc, tại Âm Vô Sinh to lớn phá hủy tính lực lượng trước mặt, hắn cũng cảm nhận được trĩu nặng tử vong uy hiếp.

Bất quá Âm Vô Sinh tại một quyền chấn động đến hắn khí huyết cuồn cuộn, kình lực vận lên không được thời điểm, nhưng không có biện pháp tiến thêm một bước đi giết hắn.

Bởi vì giờ khắc này, bên trái của hắn eo cùng lúc, bỗng nhiên truyền đến tiếng sấm to lớn! Một đôi trắng nõn nắm đấm một trước một sau, thình lình xuất hiện ở ba sườn của hắn!

Cái này hai đạo quyền ấn chủ nhân chính là Lý Thuần Y! Nàng giờ phút này cắn chặt hàm răng, nhỏ xuống huyết dịch cùng mồ hôi hỗn hợp, tại di động cao tốc hạ mang theo mãnh liệt gió lớn ở trong thoáng qua liền mất. Lồng ngực của nàng máu me đầm đìa, thương thế nghiêm trọng, nhưng lại ỷ vào xông quan giai đoạn cường hoành thể năng, cưỡng ép khống chế cơ bắp xương cốt khép kín, ẩn núp mà tới, một quyền đoạt giết!

Lý Thuần Y quyền pháp cùng dáng người hoàn toàn không ngang nhau, thân hình của nàng mảnh mai, mà lại bản thân bị trọng thương, nhưng là quyền pháp lại cương liệt vô cùng. Dưới mắt cái này xuất liên tục hai quyền, khẩn thiết đều cương phong đánh nổ, đấm ra một quyền, nhẹ nhàng im ắng, tại sắp in lên thân thể đối phương một khắc mới đột nhiên bạo động, ong ong kêu vang, như tiếng sấm thiểm điện, quấy đại sảnh ở trong cuồng phong gào thét!

Nàng quyền trực tiếp rung động đến Âm Vô Sinh phần eo, quyền phong giống như hóa thành thực chất, mở không có chân chính đánh trúng, liền đã kéo tới Âm Vô Sinh phần eo áo bào đều vỡ ra đến!

Nhưng là, ngay tại nàng kình lực bộc phát sát na, Âm Vô Sinh chân hướng mặt đất hung hăng giẫm mạnh! Mặt đất ầm ầm lay động, bùn đất hỗn hợp có đá vụn trong nháy mắt toàn bộ chấn động mà lên!

Âm Vô Sinh liền mượn cái này chấn động lực lượng, lại khiến cho Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương dưới chân lay động một cái, đồng thời thân thể của mình như lưu tinh vạch phá không khí, phóng tới phía trước đến không có thở ra hơi Tiêu Kiếm Dương ngực!

Âm Vô Sinh thân thể lao nhanh bên trong, như đạn pháo oanh kích, hung tợn va chạm, cương phong điên cuồng bạo tạc ở trong, phương viên mười trượng mặt đất lay động kịch liệt, chấn động! Liền lần này, uy thế tuyệt luân!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 139 + 1 Bại Đồ!

Chương 139: 1 bại đồ!

"Uống!"

Tiêu Kiếm Dương quát to một tiếng, lập tức liền cảm thấy cực độ nguy hiểm, hắn tại Âm Vô Sinh tấn công tới trong nháy mắt đã biết không thể chính diện ngăn cản, lập tức hướng bên cạnh chớp nhoáng, xương sống run run, vặn người cất bước!

Nhưng là, hắn nhưng không có ngờ tới, Âm Vô Sinh tại vọt mạnh bên cạnh hắn thời điểm, đột nhiên duỗi ra một trảo, một trảo này tựa như là xem thấu hắn tránh né ý đồ cùng phương hướng, phương vị mười phần chuẩn bị, chỉ một cái chộp trúng bờ vai của hắn, đem hắn cả người thân thể mang theo, cùng nhau kéo đâm đến hướng về phía trước vọt mạnh mà đi.

Ầm!

Âm Vô Sinh cái này va chạm rồi, đem Tiêu Kiếm Dương giống một cái con rối đồng dạng lôi kéo đến bay lên, tại răng rắc răng rắc tiếng xương nứt bên trong, hai người trọn vẹn lướt ra ngoài xa hơn mười thước, giống như là dùng Tiêu Kiếm Dương thân thể đến cày, bùn đất, đá vụn vẩy ra! Nện vững chắc mặt đất bị cày ra một đạo dài đến mấy trượng thật sâu quỹ tích, mới ngừng lại được!

Lốp bốp tiếng xương nứt, là Âm Vô Sinh đem Tiêu Kiếm

Dương một đầu bả vai bóp nát truyền ra thanh âm, Tiêu Kiếm Dương tại dừng lại về sau, hung hăng cắn răng, nhịn xuống bả vai xương cốt đau đớn, một cái tay khác cánh tay tỉnh táo hướng Âm Vô Sinh phần bụng xông thẳng, một kích phía dưới, đột nhiên biến hóa, rời khỏi Âm Vô Sinh tim.

Toái tâm quyền ấn sát pháp!

Tiêu Kiếm Dương không hổ là một chân bước vào võ đạo gia ngưỡng cửa nhân vật, tại hình thức bất lợi, chính mình một đầu bả vai bị bóp nát dưới tình thế xấu, đột nhiên, còn sử xuất dạng này một tay, nghĩ chuyển bại thành thắng!

Nếu như hắn đối mặt chính là một cái kinh nghiệm bất lão cay người, như vậy hắn lần này rất có thể sẽ thành công. Nhưng là, hắn đối mặt chính là Âm Vô Sinh cái này ngoan độc, xảo trá võ đạo gia, ý đồ lại rơi rỗng.

Răng rắc! Tay của hắn vừa mới đánh tới Âm Vô Sinh trái tim miệng, lại đột nhiên bị một cái tay ngăn cản được! Cách một tầng tơ vàng găng tay bảo hộ, Tiêu Kiếm Dương cũng cảm giác một quyền này đụng vào một toà núi sắt phía trên, ẩn ẩn đau nhức.

Âm Vô Sinh bàn tay nằm ngang ở ngực, lòng bàn tay hướng ra ngoài, năm ngón tay mở ra. Tại Tiêu Kiếm Dương một quyền bị ngăn cản cản thời điểm, năm ngón tay xiết chặt! Hướng vào phía trong một trảo, đã nắm hắn cổ tay.

Bị lần này nắm, Tiêu Kiếm Dương đột nhiên một chút hai mắt trợn lên, hai con mắt bên trong hung quang bùng lên!

Đột nhiên ở giữa, người thanh niên này cao thủ trên người kình lực cuồng dã sôi trào, hiển nhiên là đem chính mình cuối cùng một tia lực lượng cũng thúc giục, trên mặt hắn làn da bởi vì sung huyết quá độ, trở nên như lau chu sa, trên thân cũng xuất hồi quang phản chiếu bá đạo dữ dằn khí tức!

"Ân "

Ngay tại Tiêu Kiếm Dương cái này nhất bạo phát trong nháy mắt, Âm Vô Sinh trong lòng nhảy một cái, trong lỗ mũi ra hừ lạnh một tiếng. Thân thể đột nhiên vừa lui, nhẹ buông tay, ngược lại kéo ra khoảng cách của hai người!

Tiêu Kiếm Dương đây là một kích cuối cùng bạo phát, đâu chịu để Âm Vô Sinh tránh đi tiến lên một bước mãnh liệt bước bước vào, hai tay mãnh liệt quấn về Âm Vô Sinh. Lúc này, Tiêu Kiếm Dương đã không có nửa điểm phong độ. Thật giống như chợ búa người nhàn rỗi, hung hăng quấn ôm đối thủ!

Tiêu Kiếm Dương cuối cùng này một kích bộc phát, hoàn toàn là tìm đường sống trong chỗ chết, muốn đem Âm Vô Sinh cuốn lấy, để cho tùy theo mà đến Lý Thuần Y nhất cử đánh giết Âm Vô Sinh.

Trong lòng của hắn rõ ràng, lấy Âm Vô Sinh trước đó triển lộ ra kinh người võ đạo, không dạng này liều mạng không có phần thắng chút nào!

Một cái nổ lên, một cái bay ngược. Một cái lập tức liên tục quấn ôm, nhanh như điện chớp!

Đúng lúc này, tính toán ra Lý Thuần Y muốn đến thời gian, Âm Vô Sinh trong ánh mắt hiện lên một tia hàn quang. Bước chân nghiêng nghiêng có chút một sai. Vừa vặn đạp ở đối phương bước chân khe hở chỗ, để Tiêu Kiếm Dương một quấn thất bại, từ đuôi đến đầu, đột xuất một quyền!

"Liền để các ngươi kiến thức một chút một chút võ đạo gia lực lượng chân chính đi."

Tiêu Kiếm Dương trong lỗ tai chỉ nghe được một câu nói như vậy, trên đầu liền truyền đến đau đớn kịch liệt, tại thiên quân vừa hết sức, đầu của hắn có chút ngửa về sau một cái, tránh thoát đầu

nát bấy hạ tràng.

Băng!

Một chưởng rơi xuống, đập nện tại trên lồng ngực.

Tiêu Kiếm Dương mặc dù tránh thoát đầu. Nhưng lại không tránh khỏi đánh ra. Bị Âm Vô Sinh chính chính phương phương một quyền che đậy, đánh vào trên lồng ngực!

Chịu một quyền này, hắn lớn như vậy một cái thân thể, giống như lông hồng phiêu khởi, bay đến năm sáu mét có hơn địa phương nện ở trên mặt đất. Một đường bay lên trên không trung thời điểm, trong miệng hắn truyền đến máu tươi cuồng phún thanh âm, còn có xương cốt tan ra thành từng mảnh, vỡ tan, thậm chí còn có băng băng giống dây cung đứt gãy thanh âm.

Âm Vô Sinh một chưởng này oanh kích, kinh khủng kình lực điệp gia chấn động, là đem hắn trong thân thể ẩn chứa huyết dịch đều chấn ra, đồng thời hắn bộ phận căng thẳng cơ bắp, cũng bị đánh gãy!

"Quát!"

Sau lưng truy kích mà đến Lý Thuần Y phát ra một tiếng rít! Nàng trong điện quang hỏa thạch nhìn rõ ràng, Tiêu Kiếm Dương lần này gặp trọng thương so với vừa rồi chính mình chịu càng phải nghiêm trọng gấp mười, chỉ sợ là cửu tử nhất sinh!

Trong chốc lát, chỉ thấy một cái xích kim sắc cái bóng như quỷ mị lắc lư, người gần thành một đầu tuyến, đều tựa hồ lắc ra tàn ảnh.

"Không thể lại trì hoãn! Không thèm đếm xỉa! Không phải hôm nay sẽ chết ở chỗ này!"

Trong đầu suy nghĩ lóe lên, Lý Thuần Y tâm hợp nhất, lập tức

chiếm đất nhào tới. Năm ngón tay thành trảo, khí lưu từ giữa ngón tay chảy qua, phát ra rít lên. Cả người trên không trung lướt đi đạo đạo tàn ảnh, lúc lên lúc xuống, tật bắt Âm Vô Sinh lồng ngực cùng bụng dưới.

Lý Thuần Y lần này, là đoán ra Âm Vô Sinh kịch liệt dậm chân, sau đó bỗng nhiên dừng lại, khẳng định sẽ toàn thân khí huyết cuồn cuộn, tay chân nha, chính mình mãnh liệt liên kích, đối phương tất nhiên ngăn cản không nổi.

Hô! Một chút cướp được Âm Vô Sinh trước mặt, nhanh như thiểm điện, phải bắt dưới.

Giờ khắc này. Lý Thuần Y liền tựa như một con xoay quanh hùng ưng, lăng không nhào chụp vào con mồi của mình.

Nhưng mà, Lý Thuần Y vừa mới vồ xuống, đột nhiên cảm thấy dưới chân lại lần nữa chấn động, mặt đất chập trùng, thật giống như đột nhiên phát sinh địa chấn!

Âm Vô Sinh trong nháy mắt dậm chân, thấp người! Hắn một quyền chạy xéo mà lên, thẳng tắp oanh kích, bốn phía kình phong sắp vỡ, thổi đến Lý Thuần Y thân thể quần áo soạt phần phật sau tuôn.

Ầm ầm.

Đất bằng kinh lôi, gió tiếng sấm động!

Lý Thuần Y tim đập loạn!

"Người này võ đạo cao cường, chiêu thức ngoan lệ, tuyệt đối là sơ vị võ đạo gia bên trong đỉnh tiêm!"

Nhìn thấy tình cảnh như vậy lập tức biết, coi như mình một chút có thể bắt bên trong Âm Vô Sinh thân thể, cũng tất nhiên muốn bị cái này một pháo oanh đến thân thể, toàn thân gân cốt

đứt đoạn, chết oan chết uổng.

Lúc này, Âm Vô Sinh một cái pháo quyền cảm giác. Lại lần nữa hiển lộ ra hắn thực lực chân chính.

Cảm giác được thân thể đối phương chung quanh kình phong nổ động, Lý Thuần Y liền biết. Cái này một phổ phổ thông thông một cái đấm thẳng, lấy chính mình thân bị trọng thương, tuyệt đối bất lực ngăn cản.

Âm Vô Sinh một quyền này, khí lưu bạo tạc phồng lên, liền xem như chân chính thiết nhân cũng phải bị đánh liệt, huống chi là huyết nhục chi khu.

"Một quyền này tuyệt không thể đón đỡ!" Suy nghĩ tại Lý Thuần Y trong lòng chợt lóe lên, nàng cũng tới không vội suy nghĩ nhiều, biến trảo vì chưởng, ra bên ngoài một phần, khí lưu lập tức hướng sóng nước luôn luôn dập dờn, liền phải đem Âm Vô Sinh một quyền cho đẩy ra.

Nhưng mà ——

Rống!

Một đạo nồng đậm, nóng rực bạch khí bỗng nhiên từ Âm Vô Sinh miệng bên trong phun ra mà ra, nổ tại Lý Thuần Y song chưởng bên trên!

Mãnh liệt khí kình bộc phát, đạo này bạch khí giống như búa tạ đồng dạng trong nháy mắt liền đem Lý Thuần Y gào thét mà đến song chưởng đẩy ra, sau đó Âm Vô Sinh biến quyền vì chưởng, trong nháy mắt đã đến Lý Thuần Y vốn là thương thế nghiêm trọng ngực, nhẹ nhàng điểm một cái.

Ầm!

Lý Thuần Y cả người nhất thời liền bị đập nện xa xa ném đi,

ngã trên đất sau lộn hai vòng, không nhúc nhích. :

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 140: Khoác Da Người Ác Quỷ!

Chương 140: Khoác da người ác quỷ!

Vương Dược trong góc trừng to mắt, kinh hồn táng đảm chăm chú nhìn một màn này, kinh hoảng bên trong thân thể khống chế không nổi run rẩy.

Quá nhanh, quá nhanh.

Mấy hơi thở ở giữa, hết thảy đều kết thúc.

Trong đại sảnh, Âm Vô Sinh đứng ở tại chỗ, lồng ngực chập trùng, có chút thở hào hển. Bốc hơi sóng nhiệt từ thân thể của hắn phát ra, đây là thể năng kịch liệt tiêu hao phát tán ra nhiệt lượng, khiến cho trên người hắn huyết hồng sắc võ hắn đều có chút ướt át.

Cùng Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người bỏ mạng chém giết không thể bảo là không hung hiểm tới cực điểm. Hai người kia bất luận là kinh nghiệm võ đạo vẫn là tu vi thể năng, đều là tại cái tuổi này võ giả ở trong đỉnh tiêm, cùng Âm Vô Sinh chênh lệch không có lớn đến khó mà vượt qua tình trạng.

Đây cũng là Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương có can đảm động thủ nguyên nhân chỗ.

Âm Vô Sinh đối mặt bọn hắn hai người hợp kích, trong điện quang hỏa thạch giao thủ, các loại hiểm tượng hoàn sinh, một cái

sơ sẩy liền có thể gãy tại tay của hai người bên trong. Chính là Âm Vô Sinh lấy võ đạo nhà cảnh giới đều cảm giác được mười phần phí sức.

Nếu như không phải dựa vào bắt đầu bên trên Huyền Kim văn huyết thủ bộ, đối mặt phía dưới phế bỏ đối với hắn uy hiếp lớn nhất Lý Thuần Y băng suối lạnh Ngọc Kiếm, chiếm trước thượng phong, mà là dựa vào tay không tấc sắt cùng hai cái này cao thủ đối địch, trận này chém giết kết quả còn rất khó nói.

Nhưng là, người thắng chính là người thắng.

Âm Vô Sinh sửa sang lại một chút áo bào, đứng tại chỗ nhìn về phía mấy trượng bên ngoài trên mặt đất hai cái không nhúc nhích thân ảnh, mỉm cười nói ra:

"Hai vị, các ngươi tốt xấu cũng là Vân Châu địa giới lừng lẫy nổi danh cao thủ thanh niên, ở trước mặt ta giả chết xem như chuyện gì xảy ra chẳng lẽ các ngươi cho là ta Âm Vô Sinh ngu xuẩn như vậy, không biết các ngươi là tại ngụy trang, muốn lật bàn "

"Không có... Không chết dạng này cũng còn còn sống "

Vương Dược trong góc trong bóng tối mở to hai mắt nhìn.

Trên mặt đất, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương thân ảnh vẫn như cũ là nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

"Không muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta."

Âm Vô Sinh đứng chắp tay, mặt không thay đổi nhìn bọn hắn chằm chằm hai người, chậm rãi nói ra:

"Các ngươi nghĩ đến đám các ngươi hiện tại vì cái gì còn có thể sống được đây là ta cố ý lưu thủ. Nếu như còn như thế minh ngoan bất linh, ta liền để các ngươi chân chính biến thành người

chết!"

Yên tĩnh không tiêng động bên trong, Tiêu Kiếm Dương hơi động một chút, miễn cưỡng nâng lên nửa người trên, khàn khàn tiếng nói vang lên:

"Nghĩ không ra... Tốt... Ngươi tại sao muốn lưu thủ "

Một bên khác, Lý Thuần Y một cánh tay từng chút từng chút chống đỡ lấy thân thể, cắn răng nghiến lợi thanh âm theo sát phía sau: "Ngươi đến cùng... Có ý đồ gì "

Bị Âm Vô Sinh một câu nói toạc ra, Tiêu Kiếm Dương cùng Lý Thuần Y hai người đều cưỡng ép chèo chống thân thể, từng chút từng chút ngồi dậy. Hai người bọn họ thể năng cùng cường độ thân thể đều đã đến không phải người trình độ, liền xem như nhận lấy nghiêm trọng như vậy thương thế còn có thể miễn cưỡng động tác.

Mà mặc kệ Tiêu Kiếm Dương vẫn là Lý Thuần Y, nhận được trọng thương về sau biết đại thế đã mất, đang đối mặt địch không còn có bất kỳ cơ hội nào. Chỉ có được ăn cả ngã về không, bình tức tĩnh khí, giả bộ như đã tử vong, âm thầm súc tích lực lượng, chuẩn bị tìm cơ hội , chờ Âm Vô Sinh tới gần trong nháy mắt nổ lên ám sát.

Chỉ có dạng này, mới có cơ hội giết chết cái này hung mãnh, tàn khốc, cường hoành đại địch!

Nhưng mà bọn hắn may mắn bị Âm Vô Sinh không lưu tình chút nào thiêu phá.

Âm Vô Sinh vẫn như cũ là một bộ tại Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người xem ra ghê tởm tới cực điểm biểu lộ, mỉm cười nói:

"Hai vị thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy Chân Võ Đạo trụ cột

vững vàng, ta làm sao dám giết chết hai vị đâu "

Câu nói này tiếng nói vừa mới rơi xuống, một tiếng ầm vang, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người truy tung tiến đến cửa đá bỗng nhiên dâng lên, một thân ảnh đi đến.

Như thế tập trung nhìn vào, lại là ba cái bọn hắn trước đó đã từng tao ngộ qua huyết thi, trên tay còn cầm một cái gầy còm thân ảnh.

Theo ba cái huyết thi tiếp cận, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người mí mắt bỗng nhiên nhảy một cái, cầm đầu huyết thi trong tay dẫn theo, rõ ràng là cùng bọn hắn hai người đồng hành Đông Dã!

Thời khắc này Đông Dã giống một đầu giống như chó chết, bị cầm đầu một huyết thi đề cập trong tay, cánh tay vô lực rủ xuống, lâm ly máu tươi nhỏ xuống trên mặt đất, phát ra tí tách thanh âm.

Ầm!

Bụi đất vẩy ra, cái này ba tên tàn khuyết không đầy đủ tẩu thi đến gần, một tay lấy Đông Dã thân thể ném vào Âm Vô Sinh cùng Lý Thuần Y Tiêu Kiếm Dương hai người ở giữa, sau đó đi qua một bên, thật thà đứng thẳng bất động, giống như là một cái máu thịt be bét con rối đồng dạng.

"Thế nào ta những bảo bối này rất nghe lời a "

Âm Vô Sinh đánh giá trên mặt đất Đông Dã thân thể, không khỏi bật cười nói:

"Hai vị, thủ hạ của các ngươi thực lực rất không tệ nha, năm cái dùng hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, thiên tân vạn khổ bồi dưỡng ra tới huyết thi, không biết đau đớn lại không sợ chết vây công phía dưới, đều bị hắn giết chết hai cái, thật là khiến lòng người sinh ra sự kính trọng a."

Miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể, từng ngụm từng ngụm thở hào hển Tiêu Kiếm Dương trên trán gân xanh nổi lên, giận dữ hét:

"Âm Vô Sinh! Tu hành đến một bước này, ngươi làm gì cố làm ra vẻ ngươi đến cùng muốn làm cái gì, vạch ra nói tới đi!"

Lý Thuần Y miệng bên trong ho ra máu tươi, cũng nói ra: "Âm Vô Sinh, hai người chúng ta đưa tại nơi này, cũng biết không có khả năng may mắn thoát khỏi, nhưng là ngươi cuồng vọng không được bao lâu, ngươi có biết hay không, ta Chân Võ Đạo vô số cao thủ, hai người chúng ta cho dù chết ở chỗ này, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ tìm tới ngươi "

"Hai vị, cần gì phải gấp gáp phát hỏa" Âm Vô Sinh không thèm để ý chút nào hai người uy hiếp, chậm ung dung nói ra: "Các ngươi vẫn là theo giúp ta cùng nhau chờ đi xuống đi."

Chờ đợi chờ cái gì chờ hắn dưới tay những cái này tẩu thi đem còn lại Triệu Bằng cùng Tống Vân hai người cũng mang tới hắn đến cùng muốn làm cái gì

Tử vong mây đen phía dưới, mãnh liệt cùng không còn đâu trong đầu xoay quanh, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người chỉ cảm thấy Âm Vô Sinh cử động cực độ quỷ dị.

Âm Vô Sinh không có giải đáp hai người nghi ngờ ý tứ, đi từ từ về bạch cốt trên ghế ngồi, bưng chén rượu lên, khoan thai tự đắc uống lên rượu.

Mà giờ khắc này, nhìn thấy hết thảy bình tĩnh lại, Vương Dược cố nén sợ hãi, từ xó xỉnh bên trong đi ra, toàn thân run rẩy đi đến Âm Vô Sinh phía trước, phù phù một chút quỳ rạp xuống đất:

Run giọng nói: "Đại... Đại nhân, van cầu ngươi, thê tử của ta nàng... Nàng..."

"Đúng a, ta suýt nữa quên mất..." Âm Vô Sinh cười một tiếng,

để ly rượu trong tay xuống, phủi tay nói: "Thôi được, ta liền để thê tử của ngươi cùng ngươi gặp mặt một lần đi!"

Ba! Ba!

Hai tiếng thanh thúy tiếng vỗ tay vang lên về sau, bạch cốt chỗ ngồi về sau một mảng lớn huyết sắc màn che cuồn cuộn, ào ào tiếng động bên trong, một cái thần sắc cứng ngắc, phần bụng nâng lên nữ tính thân ảnh từ màn sân khấu về sau đi ra.

"Ngươi, ngươi..."

Vương Dược thân thể kịch liệt run rẩy lên!

Trước mắt cỗ này thân ảnh quen thuộc diện mạo, đúng là hắn thê tử.

Nhưng mà, thê tử của hắn hiện tại một đôi mắt lạnh lùng mà đờ đẫn, không có chút nào tình cảm, toàn thân làn da trắng bệch, giống như là hủ hóa, nước mủ chảy ròng mà xuống.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương nhìn hết sức rõ ràng, Vương Dược thê tử, giờ phút này đã được luyện chế thành một cái tẩu thi, đánh mất tất cả ý thức, biến thành một bộ cái xác không hồn.

Theo hai người bọn họ biết, tẩu thi loại biến hóa này căn bản là không cách nào cứu chữa.

"A! A! A!"

Trong khoảnh khắc, Vương Dược hốc mắt muốn nứt, hai mắt đỏ như máu, cơ hồ muốn chảy xuống máu tươi đến, thần sắc cùng lệ quỷ đều không hề khác gì nhau. Cực kỳ tuyệt vọng bên trong, hắn phát ra một tiếng tê tâm liệt phế gào thét, cực kỳ bi thương ở trong giống như là như bị điên hướng về Âm Vô Sinh đánh tới! :

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 141: Đăng Tràng!

Chương 141: Đăng tràng!

"Ân "

Nhìn thấy trong mắt hắn con kiến đồng dạng nhân vật lại dám hướng về hắn giương nanh múa vuốt, Âm Vô Sinh phát ra một tiếng hừ nhẹ. .

Giống như nghe được tín hiệu gì, tên kia nữ tính tẩu thi đột nhiên tấn công mà lên, nhỏ bé thân thể hung hăng va vào Vương Dược trong ngực, đem hắn đụng ngã trên mặt đất, liều mạng cắn xé!

"Nghênh thu ! Nghênh thu a!"

Cùng cỗ này tẩu thi lăn lộn thành một đoàn Vương Dược vô lực ngăn cản, phát ra một tiếng lại một tiếng thê thảm tới cực điểm rên rỉ, chính là Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người ở một bên đều sinh lòng không đành lòng.

Loại kia tê tâm liệt phế tuyệt vọng tru lên, cho dù là ý chí sắt đá người, cũng sẽ sinh lòng trắc ẩn.

"Kỳ thật ta còn có chút ngoài ý muốn đâu."

Âm Vô Sinh nhìn xem trong sân một màn này, tựa hồ cảm thấy mười phần thú vị, cười lớn nói ra:

"Ta cũng không nghĩ tới, thê tử của ngươi rõ ràng mang mang thai, thế mà còn có thể gắng gượng qua dược thủy ngâm cùng ta thủ pháp luyện chế, thành công biến thành tẩu thi, thật là khiến ta mở rộng tầm mắt a!"

Một bên giãy dụa lấy Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương trong lòng lại lần nữa luồn lên một cỗ khó nói lên lời ác hàn!

Giờ phút này trong mắt bọn họ, Âm Vô Sinh căn bản cũng không phải là nhân loại, mà là cả người bên trên hất lên da người ác quỷ, tàn nhẫn, ác độc, phát rồ!

Làm sao bây giờ! Làm sao bây giờ!

Hai người bọn họ ý niệm trong lòng cực tốc chuyển động, nhưng căn bản không tìm ra được mảy may phá cục biện pháp. Sâu kiến còn sống tạm bợ, huống chi là Lý Thuần Y Tiêu Kiếm Dương còn trẻ như vậy có triển vọng võ đạo cao thủ

Mà trước mắt Âm Vô Sinh âm tàn độc ác, diệt tuyệt nhân tính, tuyệt đối không thể lại đối bọn hắn đằng sau Chân Võ Đạo có chút cố kỵ.

Thật chẳng lẽ muốn cứ như vậy lặng yên không tiếng động chết ở chỗ này

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người tại tuyệt vọng ở trong liếc nhau một cái.

Ngay tại lúc lúc này.

Đạp, đạp, đạp.

Từng đợt tiếng bước chân từ đối diện đại sảnh trong thông đạo truyền đến, Âm Vô Sinh xoay đầu lại nhìn về phía Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương, cười nói:

"Nhìn, bảo bối của ta nhóm trở về, vở kịch lập tức liền muốn mở. . ."

Đạp!

Hắn khẽ nói âm thanh im bặt mà dừng.

"Đúng là trò vui lớn liền muốn bắt đầu!"

Nhạc Bình Sinh thân ảnh, hành tẩu như gió, một bước bước vào toà này phát sinh vô số tội ác cùng bi thảm đại sảnh, ngắm nhìn bốn phía, sau đó nhìn về phía Âm Vô Sinh, thanh âm quanh quẩn:

"Ngươi chính là chủ sử sau màn "

Giờ phút này, sau lưng Nhạc Bình Sinh, Triệu Bằng cùng Tống Vân hai người cũng lẫn nhau đỡ lấy đi ra âm ảnh. Khi tìm thấy Tống Vân về sau, bọn hắn một đường truy tung một chỗ khác động tĩnh, tìm được nơi này.

Quét mắt tình huống chung quanh, Triệu Bằng cùng Tống Vân tròng mắt một lồi, lập tức liền phát ra một tiếng kêu sợ hãi:

"Lý tổng lĩnh!"

"Tiếu tổng lĩnh!"

Hai người bọn họ da mặt lay động, trong lòng hoàn toàn có thể dùng kinh đào hải lãng để hình dung. Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, thân là Chân Võ Đạo thật hai đại cửa tổng lĩnh, hai mươi mấy tuổi tu luyện tới trăm ngày trúc cơ xông quan giai đoạn cao thủ, danh chấn phong hoa thành Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người giờ phút này bộ dáng thê thảm vô cùng, giống như chó chết nằm ở trên mặt đất!

Triệu Bằng cùng Tống Vân hai người tại trong chớp mắt cơ hồ

cho là mình con mắt xảy ra vấn đề.

Không thể không tiếp nhận hiện thực này, hãi hùng khiếp vía hai người nhìn về phía trong đại sảnh, ngồi ngay ngắn bất động thanh niên áo bào đỏ ngàu, toàn thân lông tơ dựng đứng mà lên.

Võ đạo gia, võ đạo gia! Chỉ có võ đạo gia mới có thể tại chính mình không bị thương chút nào tình huống dưới đánh tan Lý tổng lĩnh cùng Tiếu tổng lĩnh!

Đại sự không ổn! Đại sự không ổn!

Triệu Bằng cùng Tống Vân trong lòng hơi hồi hộp một chút, lập tức liền sinh ra đào tẩu xúc động. Dù sao lấy Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương dạng này xông quan giai đoạn cao thủ đều thất bại thảm hại, hai người bọn họ lại có thể đưa đến cái tác dụng gì

Mà cơ hồ tại Nhạc Bình Sinh một nhóm ba người đi vào đại sảnh cùng một thời gian, Âm Vô Sinh lãnh khốc vô tình ánh mắt liền rơi vào đột nhiên xuất hiện ba người trên thân, Triệu Bằng cùng Tống Vân hai người dù cho khoảng cách Âm Vô Sinh gần có mười trượng kịch liệt, vẫn là lập tức cảm giác được một tòa máu me đầm đìa núi cao bỗng nhiên đặt ở trong lòng!

Hai người bọn họ vốn là bị thương không nhẹ, tại tia mắt kia bữa sau là đều có một ít đứng không vững, muốn ngã sấp xuống xúc động! Mặc dù trong lòng cực độ sợ hãi, khẩn trương, muốn quay người mà chạy, hết lần này tới lần khác dưới lòng bàn chân giống như mọc rễ đồng dạng căn bản di động không được mảy may.

Là Tống Vân, Triệu Bằng, còn có Nhạc Bình Sinh! Chuyện gì xảy ra, hắn không phải lưu thủ ở bên ngoài a làm sao lại xuất hiện ở đây

Đối Nhạc Bình Sinh xuất hiện nơi này nghi hoặc chỉ duy trì

một cái chớp mắt, Lý Thuần Y không có quá nhiều để ý tới, lập tức giãy dụa lấy hô lớn:

"Mau trốn! Người này là võ đạo gia, các ngươi không phải là đối thủ! Lập tức trở về Chân Võ Đạo báo tin!"

Nhạc Bình Sinh giống như là không có nghe được, ánh mắt ngưng tụ tại Âm Vô Sinh trước người bộ kia da người, cùng ở một bên giãy dụa lấy ngăn cản tẩu thi xoay đánh cắn xé Vương Dược, trong tay Tà Linh Ẩm Huyết Đao linh năng trong khoảnh khắc bắt đầu phun trào, thiêu đốt.

Ngay tại lúc đó, Tiêu Kiếm Dương lập tức liền lĩnh hội Lý Thuần Y ý đồ, hai người kia cùng một thời gian miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể đứng dậy, nhẫn thụ lấy như thủy triều đau đớn kịch liệt, lảo đảo nghiêng ngã ngăn tại Âm Vô Sinh cùng Nhạc Bình Sinh ba người ở giữa.

Tiêu Kiếm Dương bỗng nhiên quay đầu, khàn cả giọng gào thét:

"Các ngươi mau cút a! Nhớ kỹ nhất định phải cho lão tử báo thù a! Mau. . ."

Nhưng mà, tại ánh mắt của hắn bên trong, một tiếng ầm vang, nặng nề vách đá giáng xuống, vẩy ra lên một mảnh bụi đất, lập tức đem thông đạo ngăn cản cực kỳ chặt chẽ!

Thanh âm này, thật giống như nặng nề cửa đá không phải tại rơi trên mặt đất, mà là rơi đập tại hai người trong lòng, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người giống như tiết khí lực cả người, mềm mềm mới ngã xuống đất.

Một cỗ nồng đậm tuyệt vọng cảm xúc lan tràn ra.

"Trốn các ngươi muốn chạy trốn đi đâu vậy chứ "

Âm Vô Sinh nhìn cũng không nhìn Nhạc Bình Sinh bọn người, nhìn lướt qua Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương, không khỏi bật cười:

"Nghĩ không ra thủ hạ các ngươi ba người vậy mà có thể địch nổi ta những bảo bối này vây công bất quá dạng này cũng không cần gấp. Hai vị tổng lĩnh đại nhân, hai người các ngươi không phải vẫn muốn biết ta muốn làm cái gì a "

Âm Vô Sinh giống như là nhịn không được mãnh liệt ý cười, phình bụng cười to nói: "Bởi vì ta còn thiếu hướng các ngươi dạng này cao thủ chân chính vật liệu a! Hai cái xông quan giai đoạn cao thủ làm thành tẩu thi, suy nghĩ một chút ta đều hưng phấn tới cực điểm a!"

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người, tính cả lấy Triệu Bằng cùng Tống Vân, thân thể tại Âm Vô Sinh cuồng tiếu bên trong, lạnh cả người, như là đặt mình vào hầm băng!

Hắn ngưng cười, ánh mắt hờ hững quét về phía Nhạc Bình Sinh: "Vừa rồi câu kia không biết trời cao đất rộng, càn rỡ nói là ngươi nói rất tốt, vì biểu đạt ta đối với ngươi tán thưởng, ta quyết. . ."

Bang lang!

Tà Linh Ẩm Huyết Đao ra khỏi vỏ.

Một đao kia, uy thế tại không thấy không nghe ngóng bên trong, đột nhiên bộc phát.

Một tiếng ầm vang! Đất rung núi chuyển!

Căn bản không có mảy may dư thừa nói nhảm! Trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh dữ dằn một đao bắn ra! Quanh thân khí lưu lập tức liền phát ra không chịu nổi tiếp nhận chấn thiên gào thét, cương khí kịch liệt đánh nổ!

Một cước phía dưới, lấy phát lực điểm làm trung tâm, nện vững chắc đổ bê tông mặt đất không trở ngại chút nào sụp đổ, mảng lớn mảng lớn bùn đất, phiến đá giống như là gợn sóng đồng dạng bốc lên, hướng về bốn phương tám hướng phun trào! Thật giống như có đếm không hết địa long cùng nhau xoay người, muốn đem toàn bộ đại sảnh mặt đất cho nhấc lên đồng dạng!

Nhạc Bình Sinh cả người trong nháy mắt hóa thành lôi đình, phóng xạ ra chói mắt tới cực điểm ánh sáng, trong nháy mắt nổ tung, bắn ra,

Lạnh lẽo thấu xương hàn mang bốn phương tám hướng trào lên, dập dờn, đem mờ tối đại sảnh hết thảy chiếu sáng!

Nhất là, một đao kia ẩn chứa trong đó kinh khủng sát ý, tại cái này hở ra gấm giống như đánh nổ bên trong, triệt để xuất ra, liền như là Cửu U Địa Ngục ở trong vô số oan hồn gào thét! Liền xem như Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương trước đó ý chí cùng so sánh đều là con kiến cùng voi khác nhau! Nhìn xem hắn băng lãnh vô tình ánh mắt, cho người cảm giác chính là đột nhiên thân thể một cái bên trong huyết dịch đều bị đông cứng.

Chung quanh thấu xương gió lạnh đột khởi, hướng về chung quanh phá đi! Kia là hắn bộc phát ra khủng bố như vậy một đao mang theo cương phong, bỗng nhiên tung hoành khuấy động, thổi đến chung quanh một mảnh cát bay đá chạy, thanh âm như quỷ khóc, đoạt người tâm phách!

Tại dạng này mãnh liệt tới cực điểm cương phong quét dưới, ngăn cản tại Âm Vô Sinh trước mặt Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương thân thể hai người, cũng giống như một cái người rơm, vô lực bị cỗ này cuồng phong thổi đến trực tiếp lộn ra ngoài!

Tại tất cả mọi người trong nhận thức, kim thiết réo vang âm thanh, đất rung núi chuyển âm thanh, cương phong tiếng gầm gừ, trong cùng một lúc phát sinh! Dưới chân bọn hắn mặt đất đều tựa

hồ bỗng nhiên trầm xuống phía dưới, cả tòa địa cung đều chấn động, lay động, tựa hồ muốn đổ sụp!

Kinh khủng thanh thế dưới, Âm Vô Sinh tất cả biểu lộ lập tức ngưng kết trên mặt.

Nhạc Bình Sinh thanh âm băng lãnh mà mờ mịt, ở cung điện dưới lòng đất trong đại sảnh vừa đi vừa về khuấy động:

"Ngươi có biết hay không, ngươi lập tức liền phải chết "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 142 + 1 Đao Hạ Quỳ!

Chương 142: 1 đao hạ quỳ!

Nhạc Bình Sinh một đao kia chém giết, cũng không phải là một đường thẳng, mà là tựa như tia chớp không ngừng rục rịch.

Không khí tại vô song lực lượng cùng tốc độ xuống vô lực chấn động, vặn vẹo, kêu rên. Tính cả lấy Nhạc Bình Sinh thân hình cũng đang vặn vẹo trong không khí tựa hồ phiêu miểu, vẻn vẹn liếc mắt nhìn qua, đều cảm giác con mắt muốn bị cắt đứt!

Càng làm cho người ta tâm kinh đảm hàn chính là, một đao kia, đao đi long xà, kịch liệt chấn động, hung ác xé rách không khí, trên thân đao xuất tới không còn là hàn khí âm u, mà là một loại không khí cùng kim thiết kịch liệt thiêu đốt khí tức nóng bỏng!

Đây là Nhạc Bình Sinh toàn lực, cực tốc phía dưới, thiên chuy bách luyện thân đao cùng không khí ma sát từ đó kịch liệt thiêu đốt, sinh ra một loại không khí bị liệt diễm đốt cháy khí tức.

Một mảnh lờ mờ bên trong, giống như trống rỗng xuất hiện một viên sao chổi, bóp méo tất cả mọi người thị giác, cuồn cuộn khí lãng chính là hắn chỗ kéo lấy cái đuôi, mang theo nghiền nát hết thảy vô tình, quyết tuyệt, chiếu sáng toàn bộ địa cung.

Sao chổi va mặt trăng, bạch hồng quán nhật!

Không có chút nào lý do, mặc kệ là bị một đao kia chấn nhiếp

tâm thần Âm Vô Sinh, vẫn là bị thổi bay ra ngoài, biểu lộ ngưng kết, đờ đẫn Lý Thuần Y Tiêu Kiếm Dương, hoặc là bởi vì địa chấn đồng dạng lay động, ngơ ngác ngã ngồi tại nguyên chỗ Triệu Bằng Tống Vân bọn người, đáy lòng toàn bộ dâng lên một cái ý niệm như vậy.

Từ cửa thông đạo đến Âm Vô Sinh vị trí, khoảng chừng xa hơn mười trượng khoảng cách, mà ở kinh phong gào thét ở trong Nhạc Bình Sinh tốc độ cùng thanh âm đồng dạng mau! Âm Vô Sinh hai lỗ tai vừa mới tiếp thu được kinh thiên động địa bạo tạc, kêu khóc âm thanh, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã đè nát không khí, đến trước mắt!

Cuồng mãnh, kịch liệt cương phong hung hăng rút đánh vào Âm Vô Sinh trên mặt, khiến cho da mặt điên cuồng run run, mái tóc dài màu đỏ ngòm cũng bỗng nhiên hướng về sau giơ lên!

Âm Vô Sinh đối mặt với một đao kia thậm chí cũng không kịp đứng dậy! Đất rung núi chuyển kinh khủng thanh thế chấn nhiếp tâm linh của hắn, cái này đất bằng kinh lôi một đao thực sự quá nhanh, liền xem như lấy hắn võ đạo gia cảnh giới tu vi cũng không kịp phản ứng, đây là bực nào đao thuật

Chờ hắn lấy lại tinh thần, thấy rõ ràng động tác, Nhạc Bình Sinh mũi đao đã đến chính mình mi tâm ba thước khoảng cách, trong lỗ tai chỉ còn lại một mảnh kim thiết hạo đãng thanh âm, tựa như là ngàn vạn cái đao kiếm đồng thời bị gió thổi động!

Khí tức nóng bỏng đập vào mặt đánh tới, đến dạng này trước mắt:

"Đây là người nào! Một đao kia, một đao kia, so với Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người vây kín tập sát còn kinh khủng hơn gấp mười a!"

Cái này rung động, chấn kinh tới cực điểm suy nghĩ bất quá là

ở trong chớp mắt, ảo ảnh trong mơ hiện lên. Tại Nhạc Bình Sinh bọn người tìm tới nơi này tới thời điểm, bình thường, tuổi còn trẻ, Âm Vô Sinh vốn cho rằng là cái không biết trời cao đất rộng tùy tùng, tiểu lâu lâu, hắn căn bản không có nghĩ đến, trong nháy mắt liền từ một cái trong mắt của hắn tiện tay có thể lấy bóp chết con kiến, biến thành một cái hung ác sát thần!

Một đao này chém giết, so với Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương vây giết, càng phải hung hiểm gấp mười, một cái sơ hở, ứng đối không tốt, sẽ chết dưới một đao này, tuyệt không may mắn thoát khỏi!

"Quát!"

Âm Vô Sinh trong lòng kinh run rẩy, khuôn mặt co rúm bên trong, phát ra một tiếng yêu ma giống như to lớn gào thét!

Ngay tại thân đao mắt thấy muốn bổ tới Âm Vô Sinh trên trán thời điểm, hắn không tránh né, cũng không lui lại, vậy mà trực tiếp là giơ lên hai tay của mình, chắp tay trước ngực, hướng trán của mình phía trên mãnh liệt vỗ!

Tay không đoạt dao sắc!

Tranh ——!

Một tiếng bạo hưởng, Âm Vô Sinh chấp tay hành lễ, hung hăng nắm tại Tà Linh Ẩm Huyết Đao trên thân đao!

Trong nháy mắt! So với vừa rồi càng phải mãnh liệt gấp mười cương phong hướng về bốn phương tám hướng tung hoành gào thét, Nhạc Bình Sinh một đao kia mang theo cự lực phía dưới, Âm Vô Sinh dưới thân bạch cốt chỗ ngồi trong nháy mắt liền biến thành mảnh vụn, bột phấn, bay lên đầy trời!

Cho dù là Âm Vô Sinh đem hết toàn lực, hai tay một thanh ghép lại ở cái này đoạt mệnh một đao, bài sơn đảo hải kinh khủng

cự lực vẫn là từ đao chưởng tiếp xúc ở giữa trong nháy mắt bộc phát, Âm Vô Sinh hừ đều không có hừ một tiếng, hai đầu gối khống chế không nổi uốn lượn, đột nhiên đụng vào trên mặt đất, trực tiếp từ đại mã kim đao ngồi trên ghế ngồi, biến thành một bộ quỳ rạp xuống đất tư thái!

Âm Vô Sinh hai tay tính cả toàn bộ thân hình kịch liệt run rẩy, hai đầu gối thật sâu chui vào mặt đất ba tấc, vô số vết rạn từ điểm dùng lực hướng về bốn phía cấp tốc lan tràn, cả người hắn, lại là bị Nhạc Bình Sinh một đao kia đánh cho quỳ rạp xuống đất!

Âm Vô Sinh không hổ là đang lúc trở tay trấn áp Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, cho dù là đối mặt cái này Nhạc Bình Sinh khủng bố như vậy, dữ dằn tới cực điểm một chiêu này, trong điện quang hỏa thạch một thanh nắm, trong khoảnh khắc tránh khỏi đầu thân phân gia hạ tràng.

Nhưng là dù là dạng này, hắn cũng đã là dùng hết toàn lực, bạo phát toàn thân trên dưới, từ đầu đến chân, thậm chí ngón chân, sợi tóc, tất cả lực lượng! Chỉ cảm thấy là tại bằng vào lực lượng một người, giơ lên một ngọn núi!

Cương phong khuấy động dưới, Âm Vô Sinh thần sắc cực độ dữ tợn, giơ lên hai tay gân xanh nâng lên, hai tay gắt gao nắm đao phong bộ vị, nhè nhẹ hoả tinh vẩy ra ra.

Ân đây là vật gì

Cái này bộc phát một đao thế mà tấc công không xây, Nhạc Bình Sinh lông mày giương lên. Trong nháy mắt liền thấy rõ ràng Âm Vô Sinh trên tay mang theo lấy Huyền Kim văn huyết thủ bộ.

Tà Linh Ẩm Huyết Đao là bực nào sắc bén vốn là thổi tóc tóc đứt, không gì không phá không nói, trải qua hơn lần, thời gian dài linh năng tẩm bổ, so với cái gọi là thần binh lợi khí đến còn phải

sắc bén không biết bao nhiêu!

Chính là một khối thép tấm, tại vừa rồi một đao phía dưới cũng sẽ biến thành hai nửa, mà Âm Vô Sinh trên tay phát ra kì lạ kim loại quang mang bao tay lại có thể ngăn cản được Nhạc Bình Sinh khủng bố như vậy một đao chém giết, có thể nói là không thể tưởng tượng nổi tới cực điểm!

Dù cho Âm Vô Sinh thân là võ đạo gia, nhưng là nếu như không có bộ này kỳ dị găng tay, hắn hiện tại tất nhiên sẽ tại một đao kia hạ biến thành người chết!

Đấu sức, giằng co bên trong, Âm Vô Sinh chậm rãi ngẩng đầu lên, toàn thân huyết viêm chập chờn, bởi vì quỳ rạp xuống Nhạc Bình Sinh trước mặt mãnh liệt đến cực điểm sỉ nhục cùng nổi giận bốc lên, lộ ra một cái tràn ngập dữ tợn ác ý tiếu dung:

"Ngươi nói, ngươi nghĩ, chết như thế nào ân "

Lần này toàn lực giao thủ, Âm Vô Sinh liền đã đoán được, trước mắt Nhạc Bình Sinh cũng không có đạt tới võ đạo gia tu vi cảnh giới, rất có thể là phục dụng cái gì bí dược, hay là kích phát một loại nào đó trong nháy mắt tăng lên lực lượng, không cách nào lâu dài chèo chống mật pháp.

Bằng không mà nói hắn lại thế nào khả năng tại một cái xông quan giai đoạn võ giả một đao dưới, chống đỡ hết nổi quỳ rạp xuống đất

Tại nhân sinh của hắn ở trong chưa từng từng chịu đựng loại này sỉ nhục mà loại này sỉ nhục, chỉ có dùng trước mắt Nhạc Bình Sinh toàn thân máu tươi mới có thể rửa sạch!

Giờ phút này, Âm Vô Sinh trong thân thể, huyết khí hoả lò điên cuồng chấn động, phát ra ù ù tiếng oanh minh, cái trán, khuôn mặt, trên cánh tay mạch máu giống như là từng đầu tiểu xà đồng

dạng toán loạn, hiển nhiên là hắn đã đem huyết khí vận chuyển tới cực điểm

"Cẩn thận!" Bị gió lớn ào ạt trước nơi hẻo lánh bên trong Lý Thuần Y lập tức thét lên, nhắc nhở: "Găng tay của hắn là Luyện Huyết Huyền Binh!"

Luyện Huyết Huyền Binh thế mà thần kỳ như vậy có thể tay không mạnh mẽ bắt Tà Linh Ẩm Huyết Đao sắc bén

Nghe được Lý Thuần Y nhắc nhở, Nhạc Bình Sinh mặt không đổi sắc, cổ tay theo đâm thế khoảng chừng bắt đầu xoay tròn! Đem tất cả suy nghĩ quên sạch sành sanh, mặc kệ thần binh lợi khí gì, hắn đều muốn trước mắt Âm Vô Sinh chết!

Ông!

Thân đao tại Âm Vô Sinh trên tay thế mà mãnh liệt chấn động, cực tốc, cao tần chấn động bên trong, lờ mờ trong đại sảnh tia sáng chiết xạ, vặn vẹo, giống như bị dẫn dắt hội tụ đến một đao kia phía trên!

Trong nháy mắt, Âm Vô Sinh cũng cảm giác bị chính mình song chưởng hợp lực cầm chắc lấy thân đao biến thành nhảy một cái sống sờ sờ giao long, không cam lòng trói buộc, muốn lật tung hết thảy áp bách, một khi bay thì tới tận trời!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 143: Như Bóng Với Hình, Truy Hồn Đoạt Phách!

Chương 143: Như bóng với hình, truy hồn đoạt phách!

Đối mặt dạng này đao thế biến hóa, Âm Vô Sinh tay bỗng nhiên vừa thu lại! Né tránh Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao chấn động!

Ngay tại Âm Vô Sinh tay vừa thu lại đồng thời, Nhạc Bình Sinh rung động đao thức đi theo lại biến đổi, hóa thành một tia sáng, theo Âm Vô Sinh thân thể chính giữa thẳng kéo xuống!

Một đao kia, mở ngực mổ bụng, hung hiểm phi thường. Nương theo lấy đâm vào tầm mắt hẹp dài hàn quang cùng ầm ầm tiếng sấm, Âm Vô Sinh lập tức liền biết một chiêu này lực lượng, lấy hắn thời khắc này tư thế khó mà ngăn cản.

Thế là bước chân hắn đột nhiên một bước! Thân thể giống như súc địa thành thốn, thuấn di giống như dời ra một thước khoảng cách! Khó khăn lắm tránh né rơi mất lần này oanh minh trảm kích.

Nhưng là, ngay tại chân hắn khẽ động thời điểm, Nhạc Bình Sinh lại tựa hồ như là ý chí hoàn toàn dung nhập trận này liều mạng tranh đấu bên trong, cảm giác nhạy cảm đến một loại cực kỳ tế nhị nhỏ xíu tình trạng, khí lưu một chút xíu biến hóa đều chạy không khỏi lỗ tai của hắn. Âm Vô Sinh cơ bắp kéo căng lên thời điểm, hắn lập tức liền cảm giác được, một cái cất bước thẳng tắp va chạm tới! Đồng thời, hắn bổ xuống đao bỗng nhiên vừa thu lại,

thanh âm lập tức đình chỉ, thật giống như hạ lạc đao quang cũng đọng lại!

Rút dao chém nước nước càng chảy!

Tình cảnh như vậy, kia là tốc độ đột phá một cái cực hạn về sau mới có thể sinh ra cảnh tượng!

Dừng lại ở đao quang, theo bước chân cùng vọt, Tà Linh Ẩm Huyết Đao đột nhiên lại nhất bạo, từ cực tĩnh đến cực động, nổ tung lên, từng cái từng cái đao quang như long xà tán loạn, chụp vào Âm Vô Sinh!

Đao của hắn âm thanh vẫn như cũ như sấm bạo. Đao quang như phích lịch long xà loạn vũ, nhưng là đao ý nhưng thật giống như tại một con to lớn đao khắc, tại tùy ý điểm xuyết lấy chu thiên tinh thần vận chuyển bức hoạ!

Đao như tinh không, tinh không như vẽ!

"Đáng chết a, người này tuổi còn trẻ, tại sao có thể có lợi hại như vậy đao thuật!"

Trái tim trùng điệp nhảy một cái, cảm nhận được theo sát mà đến kinh khủng đao thế, đao ý, Âm Vô Sinh ánh mắt bỗng nhiên ngưng kết thành băng!

"Trá!"

Trong điện quang hỏa thạch! Âm Vô Sinh trợn mắt tròn xoe, trong miệng phát ra một tiếng kinh thiên động địa rống to!

Rống to phát thanh ra đồng thời, một đầu bạch tuyến từ trong miệng của hắn mãnh liệt bắn mà ra! Làm cho người màng nhĩ như bị búa tạ đánh tiếng vang, vang vọng toàn bộ địa cung, đem Nhạc Bình Sinh lôi đình đánh nổ đao thanh toàn bộ chấn động đến vỡ nát!

Đầu này bạch tuyến trực tiếp đánh trúng vào Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao, trong nháy mắt bạo tạc, đánh cho Ẩm Huyết Đao run rẩy không ngớt, vang dội keng keng, tựa như sắt thép va chạm!

Bạo tạc đồng thời, kinh khủng kình lực hung hăng xung kích tại Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên, mắt trần có thể thấy gợn sóng tầng tầng khuếch tán, một chút nhìn qua, Nhạc Bình Sinh giống như là một cái đứng sừng sững ở kinh đào hải lãng bên trong ngoan thạch, sừng sững bất động.

Tinh không bao phủ đại địa đao thế đình chỉ lại.

Nếu như nói Nhạc Bình Sinh Địa Đao pháp tại huy sái lấy hoàn toàn lạnh lẽo yên tĩnh tinh không, như vậy Âm Vô Sinh một tiếng này rống to, chính là yêu ma gào thét, giáng lâm nhân gian, trực tiếp xé rách mảnh này vô ngần tinh không, đem hết thảy băng lãnh cùng tĩnh mịch toàn bộ tàn nhẫn chà đạp thành mảnh vỡ!

Cuồng mãnh kình lực chấn động xung kích, Nhạc Bình Sinh đao thế bị Âm Vô Sinh cái này thổ khí như lôi thủ đoạn một ngăn, xuất hiện dừng lại.

Một trận này thời gian rất ngắn, ngay cả nửa cái thời gian hô hấp cũng chưa tới, Âm Vô Sinh cả đời nhe răng cười! Hắn lập tức liền nắm được Nhạc Bình Sinh cái này vừa vỡ phun, trong nháy mắt năm ngón tay mở ra, bỗng nhiên đánh giết!

Trước đó bởi vì tuân theo Nhạc Bình Sinh một đao chấn nhiếp, tiên cơ mất hết liên tục bị ép lui, lần này đứng không chỉ cần có thể chiếm trước đến thượng phong, thế cục trong khoảnh khắc liền có thể đảo ngược!

Thật giống như trước đó Lý Thuần Y một kiếm kia ám sát về sau, nhất cổ tác khí lại mà suy ba mà kiệt, ở trong mắt Âm Vô Sinh Nhạc Bình Sinh dựa vào cũng là một cỗ thẳng tiến không lùi nhuệ

khí, từ trên thực lực tới nói, đem hắn làm cho vô cùng chật vật, thậm chí quỳ rạp xuống đất Nhạc Bình Sinh, tại tu vi võ đạo phía trên xa xa không so được chính mình, nhiều nhất cũng chính là trăm ngày trúc cơ xông quan giai đoạn, không biết dùng cái gì thủ đoạn bộc phát ra khủng bố như vậy một đao, chính mình có Luyện Huyết Huyền Binh nơi tay, phá hắn nhuệ khí, chiếm trước thượng phong, tất cả thế cục liền đều ở trong lòng bàn tay!

Lôi cuốn lấy cương phong, Âm Vô Sinh đáy lòng âm thầm cười lạnh:

"Coi là dùng cái gì dược vật, bí pháp bộc phát, liền có thể làm chúa cứu thế sao ngu xuẩn!"

Nhưng mà, ngay lúc này! Đối mặt Âm Vô Sinh cái này hung ác nhào bắt, Nhạc Bình Sinh đồng dạng đáp lại nhe răng cười!

"Thật là khéo! Chiêu này ta cũng biết!"

Tiếu dung cùng thanh âm rơi ở trong mắt Âm Vô Sinh, trong tai, hắn nhảy lên kịch liệt trái tim ngừng lại một chút, lập tức liền dâng lên cảm giác không ổn.

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh trong tay trên thân đao, còn lại linh năng điên cuồng lưu thoán, thiêu đốt, hắn ngực bụng nâng lên, ba mươi sáu cái mệnh khiếu cùng nhau xoay tròn, chấn động, miệng bỗng nhiên mở ra ——

Rống!

Một tia chớp thiểm điện từ trong miệng hắn bắn ra!

Âm Vô Sinh biểu lộ cuồng biến! Đang giận sét ánh sáng nhạt chiếu rọi phía dưới tựa như là như là thấy quỷ:

"Làm sao có thể! Hắn rõ ràng không có đến võ đạo gia cảnh giới, làm sao cũng sẽ thổ khí như lôi "

Đạo này lôi đình nhanh đến mức cực hạn, trong điện quang hỏa thạch, một cái ý niệm trong đầu hiện lên, Âm Vô Sinh không tránh không né, cũng không kịp né tránh, lại thả lỏng trong lòng, tấn công mà đến động tác không có bất kỳ cái gì biến hóa, hướng về bắn ra tới lôi đình đột nhiên một trảo!

Trước mắt cái này xa lạ tuổi trẻ võ nhân đơn giản quỷ dị tới cực điểm, không chỉ có thể bộc phát ra viễn siêu thực lực bản thân kinh thiên một đao, còn có thể kích phát ra võ đạo gia mới có thủ đoạn: Thổ khí như lôi! Hết lần này tới lần khác hắn khí huyết bừng bừng phấn chấn là đủ loại kiểm tra triệu chứng bệnh tật cho thấy, tuyệt đối không có đạt tới võ đạo gia cảnh giới!

Ông! Đạo này lôi đình cùng Âm Vô Sinh móng vuốt tiếp xúc sát na trong nháy mắt bạo tạc! Cuồn cuộn bén nhọn sóng âm trong nháy mắt bộc phát!

"Đáng chết! Đây không phải!"

Nhận sóng âm kịch liệt xung kích, Âm Vô Sinh lập tức liền cảm giác được không đúng, rên lên một tiếng, bỗng nhiên liên tiếp lui về phía sau. Một trảo này phía dưới, Âm Vô Sinh dựa vào Luyện Huyết Huyền Binh chi lợi, gắng gượng vồ nát khí chi lôi đình, lại tuyệt đối không ngờ rằng đang giận lôi bạo nổ trong nháy mắt, một cỗ mãnh liệt tới cực điểm, bén nhọn tới cực điểm sóng âm hung hăng xung kích hướng đầu óc của hắn!

Mặc dù phát ra tiếng rống thảm, nhưng là Âm Vô Sinh bước chân tấn mãnh, có thứ tự, không có chút nào loạn chương pháp, đang lùi lại đồng thời, ánh mắt hung ác ngưng tụ thành thực chất, ý thức không có tán loạn.

"Còn tưởng rằng là cái gì sát chiêu, ngươi là tại múa rìu qua mắt thợ a!"

Thân hình liền lùi lại bên trong, trong nháy mắt, Âm Vô Sinh

liền đã bình phục xuống tới.

Rất hiển nhiên, Âm Vô Sinh thân là võ đạo gia cảnh giới đại cao thủ, võ đạo ý chí độ cường hoành cùng võ giả bình thường có cách biệt một trời, mặc dù có vũ lực cùng tinh thần đả kích song trọng hiệu quả, nhưng là khí kình bạo tạc đả kích bị Âm Vô Sinh mang Luyện Huyết Huyền Binh găng tay một trảo mà bạo, mà tinh thần xung kích hắn thì là dựa vào cường hoành võ đạo ý chí gắng gượng ngăn cản, không có bị thương nặng!

Đương nhiên, tuân theo Nhạc Bình Sinh cái này một bí truyền võ đạo oanh kích, tinh thần của hắn cùng huyết khí vẫn là nhận lấy chấn động, nhận lấy tổn thương.

Nhưng mà! Nhạc Bình Sinh theo sát Âm Vô Sinh nhanh chóng thối lui động tác, hướng phía trước đạp mạnh, ngực bụng lại lần nữa phồng lên ——

Rống!

Lại là một tia chớp bắn ra!

Âm Vô Sinh sắc mặt lại lần nữa cuồng biến! Bắn ra tới cực tốc lôi đình trong nháy mắt liền mãnh liệt bắn mà tới, tại hắn không có chút nào chống đỡ bên trong, lại lần nữa giữa trời kịch liệt bạo tạc!

Ông!

"Ngươi! A!"

Vốn là thụ hơi sáng tạo không có khôi phục tinh thần, ý chí, lại lần nữa bị Nhạc Bình Sinh kịch liệt đả kích, lần này hiển nhiên để Âm Vô Sinh tinh thần tổn thương càng thêm tổn thương, không riêng khí tức hỗn loạn, tính cả lấy hắn liên tiếp lui về phía sau bộ pháp cũng rối loạn!

Đau khổ kịch liệt bên trong, Âm Vô Sinh đáy lòng dâng lên đại nạn lâm đầu cảm giác.

Thổ khí như lôi loại thủ đoạn này, là dựa vào nội tạng, phế phủ lực lượng, hơi nén, phồng lên kích phát, chính là võ đạo gia cũng không thể liên tục kích phát, nếu không liền sẽ phá hư tổn thương nội tạng.

Âm Vô Sinh bay ngược bên trong, trong lòng điên cuồng gào thét:

"Không có khả năng, không có khả năng a! Liền ngay cả ta đều làm không được a!"

Nhưng mà —— vẫn không có kết thúc!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khốc liệt, linh năng trong thân thể cọ rửa, ba mươi sáu cái mệnh khiếu lại lần nữa chấn động, thân ảnh thoát ra, giống như là như giòi trong xương theo sát điên cuồng gào thét tránh né Âm Vô Sinh ——

Rống!

Bước ra một bước!

Rống!

Lại lần nữa cất bước!

Rống!

Như bóng với hình! Truy hồn đoạt phách!

Bất luận Âm Vô Sinh làm sao kinh hoảng ở trong né tránh, chạy trốn, Nhạc Bình Sinh cũng giống như một cái như giòi trong xương, gắt gao xuyết tại sau lưng! Liên tiếp tam đạo khí chi lôi đình khe hở mười phần ngắn ngủi, liên tiếp bắn ra! Hư không lóe lên, trong nháy mắt chiếu sáng mờ tối địa cung, tại Âm Vô Sinh cái

trán, ngực bạo tạc!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 144: Thiên Đao Vạn Quả!

Chương 144: Thiên đao vạn quả!

Ông! Ông! Ông!

Liên tiếp tam đạo Băng Thần Tinh Trùng bạo tạc oanh kích, kinh khủng cương phong bỗng nhiên tung hoành phồng lên, Âm Vô Sinh chỉ phát ra một tiếng hét thảm, liền vô lực bị cuồn cuộn khí lưu hất bay ra ngoài!

Máu tươi ở giữa không trung phun ra, vẩy ra, có một loại dị dạng tàn khốc mỹ lệ.

Phù phù! Âm Vô Sinh lớn như vậy thân thể té ngã trên mặt đất, co quắp liều mạng giãy dụa.

Hắn giờ phút này thật giống như biến thành một người điên, toàn thân run rẩy, miễn cưỡng từ dưới đất bò dậy, hai tay điên cuồng vung vẩy, giống như là sợ hãi Nhạc Bình Sinh tập sát, đồng thời trên mặt vặn vẹo tới cực điểm, phát ra kinh thiên động địa thảm liệt tru lên.

Cái này liên tiếp năm lần Băng Thần Tinh Trùng tinh thần đả kích, lại thêm linh năng thiêu đốt gia trì, giống như là có một thanh nung đỏ bàn ủi, hung hăng đâm vào Âm Vô Sinh đại não, vô biên vô tận đau đớn đem hắn tất cả ý thức bao phủ, chỉ còn lại trên thân thể cảm ứng thống khổ bản năng.

Trận này hung ác vô cùng chém giết tại thời gian cực ngắn bên trong giống như là ánh lửa bạo tạc, trong khoảnh khắc tựa hồ đại cục đã định.

Mặc kệ là Lý Thuần Y hay là Tiêu Kiếm Dương, hay là Triệu Bằng, Tống Vân, bốn người tại hoàn toàn yên tĩnh bên trong, thở mạnh cũng không dám, trơ mắt nhìn đây hết thảy phát sinh, trong lòng nhấc lên ngập trời sóng lớn.

Quá lợi hại! Quá lợi hại!

Làm cùng Âm Vô Sinh chính diện giết được Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người, làm sao lại không biết Âm Vô Sinh võ đạo thực lực là kinh khủng cỡ nào

Nhất là lại thêm trong tay hắn Luyện Huyết Huyền Binh, phổ thông võ đạo gia cấp bậc cường giả đều không phải là đối thủ của hắn, mà như vậy dạng một cái hung nhân, lại tại cùng Nhạc Bình Sinh liên tiếp hung hiểm tới cực điểm kịch đấu ở trong không có chút nào xinh đẹp cứng đối cứng đánh bại

Nhạc Bình Sinh rốt cuộc là ai còn trẻ như vậy, võ đạo lại dạng này không hợp với lẽ thường hung mãnh

Rung động bên trong, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương võ đạo thường thức cũng bị đẩy ngã. Bọn hắn cùng Âm Vô Sinh phán đoán, từ toàn lực động thủ là kiểm tra triệu chứng bệnh tật xem ra, Nhạc Bình Sinh cũng không có đạt tới mở ra tinh nguyên thần tàng tình trạng, nhiều nhất liền cùng bọn hắn hai người, là xông quan cảnh giới, theo cách võ đạo gia đồng dạng chênh lệch cái này lâm môn một cước.

Nhưng là chính là cái này lâm môn một cước, trong đó khác biệt liền vô cùng lớn. Nếu như không thiên phú của hai người bọn họ siêu nhân, võ đạo căn cơ mười phần thâm hậu, lại thêm liên thủ vây giết, cũng sẽ không mạo mạo nhiên cùng Âm Vô Sinh giao

thủ.

"Cái này Nhạc Bình Sinh, so với cái kia chân chính đỉnh tiêm thế lực chỗ bồi dưỡng thiên chi kiêu tử, càng khủng bố hơn!"

Một ý nghĩ như vậy, tại hai người chấn kinh bên trong, không ngừng tại trong đầu quanh quẩn.

Hiện tại tràng diện bên trên, ngoại trừ Nhạc Bình Sinh cùng không ở lung tung quơ hai tay Âm Vô Sinh bên ngoài, không có đứng vững người. Mặc kệ là ba cái đem Đông Dã mang tới huyết thi, vẫn là Vương Dược cùng hắn được luyện chế thành tẩu thi thê tử, đều bị kinh thiên động địa kịch đấu tác động đến, lăn xuống đến một bên.

Mà những cái này huyết thi, tẩu thi tinh thần ý thức cực độ yếu kém, tại Băng Thần Tinh Trùng xung kích phía dưới, bị đánh tan tất cả còn sót lại bản năng ý chí, nằm ở bùn đất ở trong cũng không nhúc nhích.

Nhạc Bình Sinh thật sâu phun ra một ngụm trọc khí, ánh mắt như đao, Tà Linh Ẩm Huyết Đao phát ra chấn động thanh minh, chậm rãi đi hướng ở trong sân giống như là một cái con ruồi không đầu đồng dạng gào thét, đi loạn Âm Vô Sinh.

Trên thực tế, Âm Vô Sinh đích thật là trước mắt hắn đến nay tao ngộ mạnh nhất đối thủ, liền ngay cả Xích Luyện Pháp Vương Ứng Tông Đạo đều muốn yếu đi hắn một bậc.

Nhất là hắn bộ kia Luyện Huyết Huyền Binh cấp bậc bao tay, mạnh mẽ bắt lưỡi đao, liền ngay cả Tà Linh Ẩm Huyết Đao sắc bén đều có thể ngăn cản. Có thể nói ngoại trừ tại thuần túy lực lượng phía trên Nhạc Bình Sinh cùng Âm Vô Sinh tương xứng bên ngoài, còn lại đủ loại đều không chiếm chút nào ưu thế.

Đến giờ phút này, hắn trong thân đao chứa đựng tất cả linh

năng đã thiêu đốt hầu như không còn. Đây là được từ cùng Tà Vương song tinh hai cái này xông quan giai đoạn cao thủ chuyển hóa ra linh năng, cùng đoạn đường này tìm kiếm được nơi này đến chém giết mười mấy tên tẩu thi cung cấp.

Bất quá những cái này tẩu thi chỉ còn sót lại một tia bản năng, cung cấp linh năng chỉ sợ vẫn chưa tới một người bình thường một nửa.

Tại cái này tất cả chứa đựng linh năng thiêu đốt dưới, Nhạc Bình Sinh Băng Thần Tinh Trùng mới có thể bất quá tổn thương liên tiếp kích phát!

"A! A! Giết ngươi! Giết chết ngươi!"

Theo Nhạc Bình Sinh chậm rãi tiếp cận, Âm Vô Sinh tại tinh thần rối loạn cùng thống khổ cực độ ở trong tựa hồ là cảm ứng được cái gì, giống như là dã thú phát cuồng hướng về bốn phương tám hướng hung hăng nhào nắm lấy.

Hiện tại Âm Vô Sinh đã chân chính

biến thành một người điên, thậm chí tại hỗn loạn cùng giữa sự thống khổ, ngay cả Nhạc Bình Sinh đi tới phương vị đều phân biệt không ra.

"Kết thúc, thắng!"

Nhìn thấy Âm Vô Sinh bộ dáng này, Chân Võ Đạo bốn người phun ra một ngụm một tiếng như trút được gánh nặng khí. Trái tim của mỗi người đều dâng lên một loại sống sót sau tai nạn cảm giác. Dù sao nếu như không phải Nhạc Bình Sinh, bọn hắn một nhóm năm người hạ tràng không ngoài dự tính, sẽ trở thành những cái này huyết thi bên trong một viên!

Nhìn xem điên Âm Vô Sinh, Nhạc Bình Sinh trên mặt không có cái gì biểu lộ:

"Đã như thế thích ngươi bảo bối, vậy liền đi cùng bọn hắn làm bạn đi."

Coong!

Tại tinh thần của bọn hắn nông rộng xuống tới thời điểm, Nhạc Bình Sinh thanh âm ở cung điện dưới lòng đất quanh quẩn đồng thời, trong tay đao quang bạo khởi!

Lần này, Nhạc Bình Sinh chỗ nhấc lên vô số sâm sâm đao quang, giống đại giang đại hà đồng dạng trào lên, dập dờn, tại mờ tối đại sảnh bên trong, Lý Thuần Y Tiêu Kiếm Dương Tống Vân Triệu Bằng bọn người trước mắt giống như thăng lên một cái vi hình mặt trời, trong mắt đều là điên cuồng lấp lóe hàn quang, ngoại trừ yếu ớt bóng người bên ngoài cái gì đều không nhìn thấy!

Cái này một mảnh lăn tăn đao quang hải dương cấp tốc trào lên, khuếch trương, trong nháy mắt đem không phát giác gì Âm Vô Sinh bao phủ!

"A! A! A! A!"

Đao quang ở giữa hải dương, nương theo lấy Âm Vô Sinh tê tâm liệt phế tiếng gào thét, tựa hồ là đang chịu đựng thế gian tàn khốc nhất hình phạt!

Vô số huyết ảnh bay tán loạn, cho dù là lạnh lẽo tới cực điểm hàn quang, đều không che giấu được nồng đậm mùi huyết tinh từ Âm Vô Sinh chỗ đứng lập vị trí tung bay ra.

"Hắn, hắn đang làm cái gì "

Âm Vô Sinh thảm liệt tới cực điểm rống lên một tiếng truyền vào trong lỗ tai, Lý Thuần Y, Tiêu Kiếm Dương, Triệu Bằng, Tống Vân bọn người trong lòng có chút nhảy một cái, liều mạng chớp mắt, miễn cưỡng thích ứng cường quang, lại chỉ mơ hồ nhìn thấy, ở đại sảnh trung ương, hàn quang dập dờn bên trong đao ảnh bay

tán loạn!

Lạch cạch một tiếng.

Điểm điểm huyết ảnh theo đao quang bay tán loạn, rơi vào khoảng cách tương đối hơi gần Tiêu Kiếm Dương trên mặt, hắn sững sờ một chút, vung tay, tập trung nhìn vào.

Kia là từng mảnh từng mảnh lớn chừng ngón cái, cắt chém liên miên huyết nhục!

Tiêu Kiếm Dương lập tức lông tơ từng chiếc dựng đứng, đáy lòng dâng lên cực độ sợ hãi cảm giác.

Mà vừa lúc này, Nhạc Bình Sinh nhấc lên đao quang bỗng nhiên vừa thu lại, giống như thủy triều tiêu tán, tất cả mọi người thị giác cũng theo đó khôi phục, ngưng tụ ánh mắt khẩn trương nhìn về phía giữa sân.

Mờ tối trong đại sảnh, một cái huyết sắc khô lâu đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ. Đầu của hắn, thân trên, tứ chi, lại xem xét không đến một chỗ da thịt, ngoại trừ một đôi mang theo Luyện Huyết Huyền Binh bàn tay hoàn hảo không chút tổn hại bên ngoài, trần trụi bên ngoài thình lình toàn bộ đều là bạch cốt âm u!

Đao quang phía dưới, thiên đao vạn quả!

Ánh mắt mọi người lập tức liền đọng lại, một loại kinh khủng, thân ở Vô Gian Địa Ngục rét lạnh cảm thụ, từ đáy lòng dâng lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 145: Đại Giới!

Chương 145: Đại giới!

"Ôi ôi "

Chỉ còn lại một bộ đẫm máu khung xương Âm Vô Sinh trong cổ họng phát ra ý nghĩa không rõ tiếng vang, có thể thấy rõ ràng nội tạng các khí quan kịch liệt ngọ nguậy. Mà võ đạo gia cấp bậc cường hoành sinh mệnh lực chống đỡ dưới, hắn không có lập tức tử vong.

Phảng phất hồi quang phản chiếu, Âm Vô Sinh máu thịt be bét trên mặt lộ ra một cái kì lạ biểu lộ:

"Hảo đao pháp "

Ầm!

Tại Chân Võ Đạo một nhóm bốn người hãi hùng khiếp vía ánh mắt bên trong, này tấm đẫm máu khung xương một chút mới ngã xuống đất, văng lên một mảnh bụi đất.

Giờ phút này Âm Vô Sinh bộ dáng, liền cùng chính hắn luyện chế huyết thi cơ hồ giống nhau như đúc, một đoàn huyết nhục mơ hồ.

Chuyển vần, báo ứng xác đáng!

Keng một tiếng, thu đao vào vỏ.

Hết thảy đều kết thúc về sau, Nhạc Bình Sinh quay đầu hướng về Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hỏi thăm: "Hai người các ngươi thế nào "

"Lợi hại lợi hại!" Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương nhìn nhau cười khổ, không biết trong lòng là tư vị gì. Tiêu Kiếm Dương miễn cưỡng cười cười, hồi đáp: "Tạm thời còn chưa chết, bất quá chờ bên trên một hồi liền không nói được rồi."

Nhạc Bình Sinh tiếng hỏi phát ra tới về sau, Triệu Bằng cùng Tống Vân hai người cũng rất giống mới phản ứng được, hai cái này cá mè một lứa khập khễnh đi ra phía trước, một cái đi giúp Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người, một cái đi đến Đông Dã trước mặt đi, muốn đem hắn lật người.

Triệu Bằng giờ phút này đến gần Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người, lập tức có chút hít một hơi lãnh khí, Lý Thuần Y nhìn xương ngực vỡ vụn, lồng ngực một mảnh đẫm máu, cùng nàng so sánh, Tiêu Kiếm Dương thương thế càng phải thảm liệt rất nhiều, không riêng gì lồng ngực vỡ vụn, một nửa xương vai cũng bị bóp nát, thương thế có thể nói nghiêm trọng đến cực điểm.

Lấy tu vi của bọn hắn, thể năng, cường độ thân thể tới nói, đều thành như thế một bộ hình dáng thê thảm, là bị bực nào lực lượng khổng lồ đả kích

Dạng này nhìn thấy mà giật mình trọng thương, nếu như không phải xông quan giai đoạn thể năng chèo chống, đổi lại Triệu Bằng dạng này võ giả, chỉ sợ đều sẽ chết ngay lập tức tại chỗ.

"Không cần phải để ý đến ta." Lý Thuần Y thương thế tương đối muốn nhẹ một chút, lại là nữ tử chi thân, nhìn lướt qua Triệu Bằng: "Ta tự mình tới liền có thể, ngươi đi giúp Tiêu Kiếm Dương là được rồi."

Cũng may hai người kia thân là Chân Võ Đạo hai môn tổng

lĩnh, đeo trên người lấy không ít trân quý mà có kỳ hiệu đan dược, có thể cấp tốc hữu hiệu khống chế lại thương thế, sẽ không xuất hiện chuyển biến xấu.

Một bên khác Tống Vân lật ra Đông Dã thân thể về sau, thăm dò hơi thở của hắn, phát hiện hắn mặc dù bởi vì thi độc lan tràn mà lộ ra sắc mặt tái xanh, nhưng là còn có hô hấp. Đây cũng là bởi vì Âm Vô Sinh mặc kệ luyện chế tẩu thi vẫn là huyết thi, đều nhất định muốn người sống làm vật liệu, cho nên Đông Dã mới không có bị giết chết.

Những người này ngồi trên mặt đất, xử lý từ bản thân thương thế.

Lúc này, bên sân một bóng người ngồi dậy, phát hiện trước nhất Tống Vân thấy rõ ràng bóng người này, hừ lạnh một tiếng. Cảm ứng được động tĩnh, còn lại tất cả mọi người bá một chút đem ánh mắt bắn ra đi qua.

Kia là Vương Dược.

"Khụ khụ khụ, khụ khụ "

Vương Dược kịch liệt ho khan ngồi dậy, cũng không để ý tới còn lại đám người, nhìn xung quanh chung quanh, giống như phát hiện cái gì, run rẩy duỗi ra hai tay, từng chút từng chút bò hướng cách hắn cách đó không xa, tên kia cũng không nhúc nhích nữ tính tẩu thi vị trí.

Đám người ánh mắt lạnh lùng ngưng tụ tại Vương Dược trên thân, từ một loại nào đó trình độ đi lên nói, mấy người bọn hắn rơi xuống hiện tại như thế một bộ chật vật không chịu nổi hoàn cảnh, ngoại trừ chính mình tự kiềm chế vũ lực, tâm cao khí ngạo bên ngoài, cùng Vương Dược tận lực giấu diếm có rất lớn quan hệ.

Nếu như Vương Dược sớm cáo tri bọn hắn, trong cung điện

dưới lòng đất ngoại trừ số lượng đông đảo tẩu thi bên ngoài, còn có dạng này cùng hổ báo lôi âm võ giả tương xứng huyết thi, cùng Âm Vô Sinh dạng này quỷ bí, cường hoành võ giả, đám người bọn họ chỉ sợ sẽ không cứ như vậy tổn thương thảm trọng.

Ngay tại lúc đó, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người cũng minh bạch, Vương Dược chính là Âm Vô Sinh đặt ở đặt ở phía ngoài mồi nhử, rất có thể Âm Vô Sinh đã ý thức được nơi này không an toàn nữa, dự định lại lợi dụng thôn trấn phá diệt, hấp dẫn một chút võ nhân luyện chế thành tẩu thi làm cuối cùng một phiếu về sau, vứt bỏ cái này cứ điểm.

Chỉ là Âm Vô Sinh chính hắn chỉ sợ cũng không nghĩ tới, điều tới cái này mấy con cá bên trong, còn ẩn giấu Nhạc Bình Sinh dạng này hoàn toàn không thể dùng lẽ thường phán đoán quái thai.

Ánh mắt mọi người bên trong, Vương Dược rốt cục tiếp cận vợ hắn thi thể, không e dè bế lên, miệng bên trong phát ra thống khổ, kiềm chế đến cực

Điểm tiếng rên rỉ.

Giờ phút này Vương Dược gương mặt bên trên hiển lộ ra ẩn ẩn xanh đậm nhan sắc, đây là tại trước đó trốn tránh vợ hắn hóa thành tẩu thi xoay đánh cùng cắn xé, bị thi độc nhiễm tạo thành.

Chỉ sợ, liền ngay cả chính hắn đều không sống nổi bao lâu.

Chân Võ Đạo một đoàn người trong mắt lóe lên nhè nhẹ không đành lòng, lại nghĩ tới Vương Dược giấu diếm cùng lừa gạt, sau đó xoay đầu lại không còn quan tâm.

Vương Dược đè nén tiếng rên rỉ thời gian dần trôi qua sa sút, sau đó hắn tựa như là nhớ ra cái gì đó, nhẹ nhàng buông xuống vợ hắn thân thể,

Hắn hai đầu gối quỳ xuống đất, bò lổm ngổm hướng Nhạc

Bình Sinh phương hướng không ngừng dập đầu, đồng thời kêu khóc nói: "Đại nhân, van cầu ngươi, mau cứu thê tử của ta, nàng còn mang sáu tháng mang thai a! Van cầu các ngươi mau cứu nàng a!"

Hắn bỗng nhiên bị lệch phương hướng, hướng về còn lại mấy người hung hăng đập ngẩng đầu lên:

"Các vị đại nhân, thật xin lỗi, ta đáng chết! Là ta lừa gạt các ngươi, thế nhưng là, thế nhưng là thê tử của ta nàng không biết chút nào, là vô tội, ta chết không có gì đáng tiếc, van cầu các vị đại nhân, mau cứu nàng a!"

Đám người không nói gì, liếc nhau một cái, im ắng lắc đầu.

Lý Thuần Y tựa hồ là lòng có không đành lòng, một chút nhìn về phía Vương Dược thê tử vị trí, nhẹ nhàng thở dài một tiếng:

"Vương Dược, được luyện chế thành tẩu thi người, đầu não đã bị đặc chế dược thủy phá hư, đã không thể xem như người, nếu không vì cái gì chúng ta sẽ gọi là tẩu thi dưới gầm trời này đừng nói là mấy người chúng ta, chính là nghị viện bên trong cao cao tại thượng những trưởng lão kia, Tôn giả, cũng không có cách nào, ngươi vẫn là để thê tử của ngươi nhập thổ vi an tốt."

Một câu nói kia tiếng nói vừa hết, Vương Dược toàn thân trên dưới kịch liệt run rẩy lên, giống như là linh hồn ly thể, không dám nhận tuân theo loại này hiện thực, ngơ ngác quỳ rạp xuống nơi đó, miệng bên trong thì thào nói:

"Làm sao có thể vì cái gì nghênh thu con của ta "

Nhạc Bình Sinh quét Vương Dược một chút, từng bước từng bước đi ra phía trước:

"Lưu tại thế giới này, đối với ngươi mà nói chính là vô biên bể khổ, ngươi đi đi."

Bạch!

Đao quang chợt lóe lên, lấy Nhạc Bình Sinh đao pháp, cơ hồ không để cho Vương Dược cảm nhận được bất kỳ thống khổ, trong nháy mắt liền đâm mặc vào trái tim của hắn!

Xa xa thấy cảnh này Chân Võ Đạo bốn người mãnh kinh!

Hắn làm cái gì vậy cái này Vương Dược chính là người bình thường, hạ tràng cũng đầy đủ thê thảm, đối bọn hắn cũng không có bất kỳ cái gì uy hiếp a!

Tống Vân cùng Triệu Bằng hai người lập tức nheo mắt, hai mặt nhìn nhau.

Mà Lý Thuần Y lông mày dựng lên, đang muốn nói chuyện, một bên khác, Tiêu Kiếm Dương tại sắc mặt biến hóa bên trong, nhịn không được cười khổ hỏi: "Nhạc huynh đệ, chỗ này Vương Dược là người bình thường, đối với chúng ta cũng không có cái gì uy hiếp. Mặc dù hắn trúng thi độc, nhưng là trúng độc thời gian không dài, chúng ta nơi này cũng có đan dược, ngươi vì cái gì "

"Không có người có thể làm chuyện bậy không trả giá đắt."

Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, xoay người lại, ngữ khí bình tĩnh:

"Tại hắn vì mình thê tử mà giấu diếm lừa gạt, không quan trọng tính mạng của người khác thời điểm, nên có thể nghĩ đến kết quả của mình."

Tiêu Kiếm Dương miệng hơi há ra, lại nói không ngoài phản bác.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 146: Luyện Huyết Huyền Binh

Chương 146: Luyện Huyết Huyền Binh

Địa cung trong đại sảnh yên tĩnh im ắng, Chân Võ Đạo một đoàn người trong lúc nhất thời nhìn nhau không nói gì.

Nhạc Bình Sinh thì là đi đến đã nát bấy bạch cốt chỗ ngồi về sau, đánh giá tại huyết sắc màn che bị kịch đấu là cương phong xé rách về sau, hiển lộ ra một loạt lại một loạt thùng gỗ.

Những cái này thùng gỗ thô sơ giản lược nhìn qua có chừng mấy chục cái, đỉnh chóp mở một cái nho nhỏ lỗ đen, rất có thể chính là Âm Vô Sinh dùng để luyện chế tẩu thi đồ vật.

Quả nhiên, tại Nhạc Bình Sinh một cước đá ngã lăn một cái thùng gỗ về sau, một cái không hề hay biết thân ảnh từ bên trong lăn xuống ra, toàn thân dịch nhờn, làn da bị ngâm trắng bệch sưng vù, gay mũi mùi nước thuốc đạo phát ra.

Lý Thuần Y chống đỡ lấy thân thể, cũng chậm rãi đi tới, lạnh lùng nói ra: "Cái này Âm Vô Sinh, không biết là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt vẫn là một lần tình cờ đạt được Đại Hoang Thần Triều bộ phận truyền thừa, bất quá nhìn cái sau khả năng muốn lớn hơn một chút."

Đại Hoang Thần Triều

Từ ngữ này Nhạc Bình Sinh không tính lạ lẫm, mặc kệ là Lưu

Nhạc Thành hay là Lý Tầm Ý, đều đã từng đề cập tới cái này bị tân triều cùng võ đạo giới liên hợp lật đổ thần bí triều đại.

Cái này triều đại võ giả là tuyệt đối kẻ thống trị, cao cao tại thượng, cầm giữ không thông võ đạo người bình thường sinh tử, quyền sinh sát trong tay, cơ hồ không có nói cung cấp người bình thường bất luận cái gì tiến tới không gian, tuyệt đối trung ương tập quyền. Đồng thời trắng trợn bắt tán tu cùng tông phái nhân sĩ, dùng để làm nhân thể mệnh khiếu nghiên cứu, ở trong đó mâu thuẫn ấp ủ mấy trăm năm, ở cái thế giới này đặc thù súng đạn xuất thế sau lập tức liền bạo phát.

Cái này nhất bạo phát, chính là trời long đất nở, sơn hà lật úp, toàn bộ Đại Hoang Thần Triều cũng liền trong khoảnh khắc biến mất tại dòng sông lịch sử ở trong.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, Lý Thuần Y suy đoán cũng rất có đạo lý, chết mất Âm Vô Sinh người cô đơn, hoàn toàn chính xác rất không có khả năng là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt, giống như là gặp may, ngẫu nhiên đạt được một chút truyền thừa loại hình đồ vật.

Đại sảnh này tựa hồ chính là toàn bộ địa cung trung tâm, Nhạc Bình Sinh tìm khắp cả toàn bộ đại sảnh, đều không có cái gì bí pháp tư liệu, hay là cơ quan mật thất một loại đồ vật.

Thời gian ngắn đứng thẳng tựa hồ liền tiêu hao Lý Thuần Y tất cả thể lực, nàng lại ngồi xuống đến, hướng về khắp nơi đánh giá Nhạc Bình Sinh thở dài nói:

"Không cần tìm, mặc kệ cái gì Đại Hoang Thần Triều còn sót lại bí pháp tư liệu, lấy Âm Vô Sinh dạng này người mà nói, khẳng định đã ghi tạc trong đầu của mình về sau tiêu hủy, không có khả năng giống diễn nghĩa bên trong như thế mang theo ở trên người hoặc là giấu đi."

Chưa đầy đủ chính mình trong đầu một ít huyễn tưởng, Nhạc Bình Sinh lắc đầu, đi đến Âm Vô Sinh thi thể ra, cúi xuống thân tới lấy rơi xuống trên tay hắn mang theo Huyền Kim văn huyết thủ bộ.

Trong lúc nhất thời, tất cả chú ý tới hắn động tác người ánh mắt nóng rực lên.

"Đây chính là Luyện Huyết Huyền Binh "

Nhạc Bình Sinh đánh giá trong tay sự vật. Này tấm Huyền Kim văn huyết thủ bộ tản mát ra kim loại cảm nhận, nhìn tựa hồ là dùng không biết tên kim loại rèn luyện thành tia, bện mà thành. Nhưng là Nhạc Bình Sinh cầm ở trong tay ước lượng một chút, hết lần này tới lần khác cảm giác nhẹ như lông hồng, một điểm trọng lượng đều không có.

Tiêu Kiếm Dương dùng một loại thần sắc hâm mộ nhìn xem Nhạc Bình Sinh trong tay Huyền Kim văn huyết thủ bộ, đáp lại nói:

"Không sai, là Luyện Huyết Huyền Binh, nếu không cũng không có khả năng ôm đồm nát Thuần Y nàng băng suối lạnh Ngọc Kiếm."

Nhạc Bình Sinh thử nghiệm đem bộ này găng tay mang theo đi lên, lập tức cũng cảm giác được phần tay bị Huyền Kim văn huyết thủ bộ bao trùm đến địa phương truyền đến một loại mờ mịt dòng nước xâm nhuận cảm giác.

Nhìn vật này càng thích hợp bất thiện binh khí, am hiểu sát người vật lộn võ giả.

Lý Thuần Y ánh mắt đồng dạng có chút hâm mộ. Luyện Huyết Huyền Binh loại vật này sản xuất mười phần thưa thớt, cho dù là Hoang Cổ di địa bên trong đủ loại thiên tài địa bảo tầng tầng lớp lớp, nhưng là có thể đối với võ giả huyết khí sinh ra phản ứng từ đó phù hợp tài liệu luyện chế đều mười phần có hạn.

Giống Luyện Huyết Huyền Binh loại vật này, cũng không phải là mỗi một cái võ đạo gia đều có thể có, ngoại trừ vật liệu sản xuất số lượng mười phần thưa thớt, giá trị liên thành bên ngoài, quan trọng hơn đúng vậy phần lớn tài liệu luyện chế đều bị đỉnh tiêm tông phái, thế gia, võ đạo trường, quân phiệt cùng Võ Đạo Thế Lực cầm giữ, lũng đoạn, trên thị trường lưu thông cực ít, đều bị nội bộ tiêu hóa, thuộc về có tiền mà không mua được tình huống.

Liền ngay cả Lý Thuần Y phụ thân, Thanh Môn phiệt chủ, cũng hao tốn mấy năm công phu mới cầu được một thanh Luyện Huyết Huyền Binh.

Cứ việc hâm mộ, tâm động, nàng cũng hiểu được cái này Luyện Huyết Huyền Binh cùng bọn hắn mấy người không quan hệ, mở miệng nói ra:

"Chân Võ Đạo quy củ chính là ngoại trừ khách hàng yêu cầu mục tiêu bên ngoài, còn lại chiến lợi phẩm đều từ chính mình phân phối xử lý, nếu như không phải ngươi chúng ta những người này đoán chừng đều muốn đưa tại Âm Vô Sinh trong tay, nếu là ngươi một người một mình giết chết hắn, này tấm Luyện Huyết Huyền Binh nên thuộc về ngươi."

Trong nội tâm nàng hết sức rõ ràng, nếu không phải Nhạc Bình Sinh đột nhiên xuất hiện, bỏ mạng chém giết, chính mình đoàn người này hạ tràng liền cùng những cái kia huyết thi, biến thành không người không quỷ quái vật.

Tiêu Kiếm Dương cùng Tống Vân Triệu Bằng đám ba người cũng cưỡng ép dời đi chính mình ánh mắt hâm mộ, đối Lý Thuần Y lời nói không có bất kỳ cái gì dị nghị.

Luyện Huyết Huyền Binh dạng này giá trị liên thành đồ vật, rơi vào cùng bọn hắn không kém nhiều võ giả trong tay, có lẽ đám người bọn họ ở giữa khả năng xuất hiện ý khác, sinh ra nội chiến tình huống như vậy, nhưng là rơi vào lông tóc không thương chính

diện đánh giết Âm Vô Sinh Nhạc Bình Sinh trong tay, trong lòng bọn họ một điểm ý niệm khác trong đầu đều không sinh ra.

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, trực tiếp thu vào trong ngực.

Tương đối tay không đối địch, hắn am hiểu hơn tại đao thuật, này tấm Huyền Kim văn huyết thủ bộ đối với hắn ý nghĩa không phải rất lớn. Tà Linh Ẩm Huyết Đao có thể cùng cái này Luyện Huyết Huyền Binh đối bính mà không thương tổn mảy may, không thể so với nó chênh lệch. Đồng thời tại linh năng tẩm bổ cường hóa phía dưới, Tà Linh Ẩm Huyết Đao sẽ càng ngày càng sắc bén, cường đại.

Vừa vặn một chuyến này qua đi, hắn liền có thể mượn dùng Chân Võ Đạo tình báo con đường đến tìm kiếm Tần Vô Nhất tin tức tư liệu, đến lúc đó còn cần số lượng to lớn một bút tốn hao, lấy này tấm Luyện Huyết Huyền Binh đến thay thế hắn thiếu hụt lượng lớn tiền tài ngược lại là đúng mức.

Đi vào thế giới này đến nay gần hai tháng, Nhạc Bình Sinh ngay tại từng bước từng bước tiếp cận mục tiêu. Bất quá hắn kế hoạch hết thảy, còn phải đợi trở lại Chân Võ Đạo cùng tình báo con đường tiếp xúc sau này hãy nói.

Bất quá muốn trước nghĩ biện pháp đem mấy người này mang đi ra ngoài.

Tình huống hiện tại là Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương còn có Triệu Bằng, ba người bọn họ thương thế mười phần nghiêm trọng, mặc dù không biết bọn hắn dùng cái gì thuốc mê khống chế lại thương thế sẽ không chuyển biến xấu, nhưng muốn đứng lên hành động tự nhiên liền vạn vạn không được.

Mà Đông Dã vẫn còn đang hôn mê bên trong, Tống Vân xem như bị thương nhẹ nhất một cái kia.

Nhạc Bình Sinh quét một vòng liền biết, đừng nói để bọn hắn leo lên ra miệng cái kia dốc đứng thông đạo, chính là thêm đứng thẳng một hồi bọn hắn đều không chịu đựng nổi, nói ra:

"Trên người của các ngươi có hay không địa đồ kề bên này ngoại trừ đã bị hủy thôn trấn bên ngoài, khoảng cách cái nào thành trì gần nhất ta nhìn bộ dáng của các ngươi, căn bản không có cách nào ngồi ngựa, ta đi trước tìm hai chiếc xe ngựa tới, đến gần nhất trong thành trì đi hảo hảo xử lý một chút đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 147: Gian Khổ Con Đường

Chương 147: Gian khổ con đường

Bọn hắn hiện tại như thế một bộ chật vật không chịu nổi, đứng không vững bộ dáng, lại thêm thương thế không thể kéo dài, cũng chỉ có biện pháp này.

"Địa đồ ta chỗ này có."

Triệu Bằng móc ra một quyển không biết là dùng cái gì động vật da chế thành địa đồ, hiến vật quý giống như cắn răng đưa tới.

"Được." Nhạc Bình Sinh lật ra, đại khái lướt qua, gật gật đầu hỏi: "Các ngươi trên người có không có tiền đủ mua xe ngựa tiền."

Nhìn xem đám người ánh mắt cổ quái, Nhạc Bình Sinh thành thật nói ra: "Trên người của ta không có tiền."

Không có tiền

Mỗi người cũng nhịn không được lật ra một cái liếc mắt, trong lòng oán thầm, không có tiền ngươi từ đâu tới lợi hại như vậy võ đạo thực lực

Nghèo văn phú võ tại Bắc Hoang võ đạo giới cơ hồ chính là một đạo thiết luật. Mặc cho ngươi thiên tài đi nữa, yêu nghiệt nhân vật, tu hành có mạnh mẽ hơn nữa công pháp, không có các loại trân quý tắm thuốc, dược thiện chèo chống, nấu luyện thân thể, bổ dưỡng khí huyết, tại tu vi cảnh giới cùng trên thực lực chỉ

sợ đều rất khó hơn được một cái thiên tư người.

Đừng nói là vô cùng trọng yếu trúc cơ ba bước dạng này cơ sở võ đạo giai đoạn. Chính là tại thành tựu võ đạo gia về sau, các loại có thể càng trên diện rộng hơn lần rèn luyện thân thể, lớn mạnh khí huyết thiên tài địa bảo cũng là bọn hắn chăm chỉ không ngừng truy cầu.

Mà hết thảy này, không có to lớn tài lực ủng hộ, vạn vạn làm không được. Thậm chí rất nhiều hi hữu trân quý dược thiện, đan dược một loại đồ vật, dựa vào thuần túy tiền tài đều mua không được.

Tại Lý Thuần Y mấy người bọn hắn xem ra, Nhạc Bình Sinh tuổi còn trẻ liền có được khủng bố như vậy thực lực, coi như hắn thiên phú tài tình hơn người, tiêu hao các loại tài nguyên cũng nhất định là một cái tương đối con số kinh người.

Tiêu Kiếm Dương im lặng bên trong, từ bên hông lấy ra một tấm lá vàng tử đưa tới, hắn loại thân phận này, đeo trên người lấy chính là loại này vàng lá, thuê xe ngựa trọn vẹn đủ.

Nhạc Bình Sinh nhận lấy, trên thực tế từ hắn đến thế giới này đến nay rất ít khi dùng đến tiền cơ hội. Tối đa cũng chính là từ giết chết một chút ác nhân trong nhà thuận tay lấy đi dùng riêng, ngoại trừ tại hắn rời đi Bắc Ngô Thành thời điểm cho Lưu Nhạc Thành cha con lưu lại một bút mệnh giá số lượng không nhỏ tiền tài bên ngoài, trên người hắn tiền không dư thừa bao nhiêu.

Tiêu Kiếm Dương móc ra cái này vàng lá ước chừng nửa tấc độ dày, nhè nhẹ đường vân sinh động như thật, thật giống như chân chính lá cây, mười phần tinh xảo.

Bình thường người ta dùng tiểu ngạch tiền là Võ Đạo Liên Minh phát hành võ tiền, dùng thế giới này kim loại hiếm áp chế hình tròn tiền, mặt giá trị cùng lớn nhỏ không giống nhau.

Mà đổi thành bên ngoài một loại lưu thông lớn ngạch tiền thì là dùng Xích Kim áp chế vàng lá , bình thường là tại thương nghiệp mậu dịch cùng thế gia hào môn bên trong lưu thông, một viên Xích Kim lá đầy đủ chèo chống một cái nhà năm người ròng rã một năm thư thư phục phục dư dả sinh hoạt.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Tốt, ta trước mang các ngươi ra ngoài đi."

Nắng nóng như lửa, hai chiếc xe ngựa trên con đường lớn một trước một sau lao vụt lên, tiếng vó ngựa dồn dập bên trong, điểm điểm bụi đất tại toa xe về sau bay lên.

Nhạc Bình Sinh từ Triệu Bằng nơi đó cầm địa đồ, lại đại đại phương phương yêu cầu vài miếng vàng lá làm mua sắm xe ngựa phí tổn. Lại đem Chân Võ Đạo mấy người một cái tay đề cập một cái, hai cái hai cái mang ra địa cung.

Mà tại sơn lâm biên giới, Chân Võ Đạo năm người ngựa nghiêm chỉnh huấn luyện, tựa hồ mười phần có linh tính, ngoại trừ chính Nhạc Bình Sinh con ngựa kia bên ngoài, đều bồi hồi tại sơn lâm bên ngoài không hề rời đi. Để Triệu Bằng cũng không khỏi đánh bạo mở lên Nhạc Bình Sinh trò đùa.

Nhạc Bình Sinh không có lãng phí thời gian, lại một thân một mình chạy tới cách bọn họ sở tại địa ước chừng có cách xa hai, ba trăm dặm một cái trấn nhỏ, hao tốn gần hai canh giờ mới từ dịch trạm mang về hai tên xa phu cùng hai chiếc xe ngựa.

Chật vật tựa ở trong xe về sau, Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai người không có nghe từ Nhạc Bình Sinh đề nghị đi gần nhất thành trấn trị liệu chỉnh đốn, mà là để tùy hành tới xa phu trực tiếp đem xe ngựa chạy tới phong hoa thành. Tựa hồ là có cái gì lo lắng.

Chỉ bất quá đám bọn hắn hai người không có nói rõ, Nhạc Bình Sinh cũng không có hỏi nhiều, với hắn mà nói có thể không chậm trễ thời gian trực tiếp về Chân Võ Đạo hiển nhiên càng tốt hơn.

Tùy hành hai cái này xa phu nhìn trung thực chất phác, cho dù là đoàn người này máu me đầm đìa bộ dáng cũng không có nhiều lời một chữ, hiển nhiên trải qua không ít chuyện như vậy.

Giờ phút này trên lưng ngựa,

Tại xe ngựa phía trước chạy Nhạc Bình Sinh, trong mắt một màn ánh sáng lấp lóe ra:

【 lực lượng 】: 17

【 thể chất 】: 16

【 nhanh nhẹn 】: 16

【 tinh thần 】: 17

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 1 65 0

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ 】: 15. 3%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 30 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 18 4 ngày 4 giờ 】

【 đánh giá 】: Quá chậm, quá chậm. Ngươi đại hào bò sát đáng thương sinh mệnh lúc nào là cái đầu

Nhạc Bình Sinh nguyên bản chứa đựng linh năng đã tại cùng Âm Vô Sinh chém giết ở trong thiêu đốt hầu như không còn, mà cái này còn lại ba mươi chứa đựng đơn vị thuần túy là từ Âm Vô Sinh một người chuyển hóa cung cấp.

Trước đó tại đánh giết Tà Vương song tinh hai huynh đệ thời điểm, hai người cộng lại cung cấp linh năng cũng mới hai mươi cái đơn vị khoảng chừng, mà Âm Vô Sinh một người liền cung cấp ba mươi đơn vị linh năng, chỉ từ cung cấp linh năng về số lượng tới nói, không thể bảo là không mạnh mẽ.

Bởi vậy cũng đã chứng minh linh hồn cường độ cùng tu vi võ đạo thực lực cũng là hỗ trợ lẫn nhau.

Bởi vì đoạn thời gian gần nhất chuyển hóa tới linh năng đều bị chứa đựng lên duyên cớ, Nhạc Bình Sinh các hạng tố chất thân thể chưa từng xuất hiện tăng lên trên diện rộng, rất nhỏ tăng lên cũng là dựa vào 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tự phục vụ tuần hoàn vận chuyển, ba mươi sáu cái mệnh khiếu không giờ khắc nào không tại chậm rãi chấn động, thu nạp quanh người hắn không gian bên trong các loại rời rạc không biết tên hạt năng lượng, phun ra nuốt vào ở trong trả lại lấy tự thân.

Sau đó sự tình đối với Nhạc Bình Sinh tới nói liền mười phần sáng tỏ, lợi dụng tình báo con đường xem trước một chút có hay không Tần Vô Nhất cái tên này tin tức tương quan tư liệu, nếu như không có liền trực tiếp tuyên bố làm nhiệm vụ, một cái thế lực lớn mạng lưới tình báo so với chính mình dạng này, giống như là con ruồi không đầu đồng dạng đi loạn hiệu suất không biết cao hơn ra bao nhiêu.

Mà lại, đem chính mình đưa đến thế giới này tới cái kia không thể tưởng tượng nổi tồn tại đều muốn giết chết nhân vật, nhất định là đồng dạng thần bí mà cường đại.

Đồng thời bởi vì sinh mệnh đếm ngược tương đối muốn sung túc, ba mươi sáu ngày xông quan tuần hoàn tích súc theo còn kém hai mươi lăm ngày, hắn dự định trong đoạn thời gian này an an ổn ổn tu luyện 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 còn lại bí truyền võ đạo, cùng 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 còn lại đao thuật sát pháp. Trọng yếu nhất chính là, hắn còn muốn lợi

dụng trong khoảng thời gian này đến thử một chút xung kích võ đạo gia cảnh giới.

Không có võ đạo gia cảnh giới cơ sở, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 bên trên, phần lớn bí truyền võ đạo cùng đao thuật sát pháp hắn đều không thể tập luyện.

Cũng không biết lấy trước mắt hắn hùng hậu không phải người thân thể và khí huyết cường độ, tại mở ra tinh nguyên thần tàng, đánh vỡ nhân thể cái thứ nhất cực hạn về sau sẽ đạt tới loại trình độ gì.

Nhạc Bình Sinh đáy lòng mơ hồ cảm giác, muốn giết chết Tần Vô Nhất cái này chưa từng gặp mặt nhân vật thần bí, nhất định là một đầu khó có thể tưởng tượng gian khổ con đường.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 148: Tình Báo Con Đường

Chương 148: Tình báo con đường

Trải qua hai ngày đi vội đi đường, phong hoa thành hùng tráng tường thành đã gần ngay trước mắt.

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng hai chiếc xe ngựa, phóng ngựa gia tốc, ra roi thúc ngựa, đi đầu một bước chạy về Chân Võ Đạo,

Bước vào đại sảnh về sau, liếc mắt liền thấy được giữa đám người Hoàng quản sự. Đối Nhạc Bình Sinh tới nói, ngoại trừ Lý Tầm Ý bên ngoài, hắn tại Chân Võ Đạo duy nhất tương đối quen thuộc cũng chính là tên này quản sự.

Hoàng quản sự chợt nhìn đến Nhạc Bình Sinh chính cảm thấy kỳ quái, Nhạc Bình Sinh đã đem hắn kéo sang một bên, giản lược đem Lý Thuần Y chuyện của bọn hắn cách nói.

Đợi đến nghe được Nhạc Bình Sinh nói Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương bản thân bị trọng thương lúc, Hoàng quản sự lập tức tròng mắt trừng một cái, mãnh liệt lấy làm kinh hãi.

Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương hai cái, một cái là Thanh Môn phiệt chủ chi nữ, một cái là Huyền Môn phiệt chủ chi tử, thân phận quý giá, tự thân võ đạo thế lực tại cái tuổi này vũ giả bên trong cũng là đỉnh tiêm, cho tới nay mặc kệ ra nhiệm vụ gì đều mọi việc đều thuận lợi, dạng gì điểm khác lạ mới có thể để hai

người kia bản thân bị trọng thương

Đây chính là không phải một chuyện nhỏ, không biết có thể hay không ảnh hưởng đến võ đạo tiến cảnh, cũng không biết hai người bọn họ đến cùng gặp cái gì

Hoàng quản sự nghe xong về sau các loại suy nghĩ xuất hiện, mây đen đầy mặt, không để ý tới lại cùng Nhạc Bình Sinh nói cái gì, lập tức vội vội vàng vàng đi chính Chân Võ Đạo y quán đi thông tri y sư làm chuẩn bị cứu chữa.

Nhạc Bình Sinh cũng không tiếp tục đi theo đi lên, hắn không thông y đạo, chuyện còn lại cũng không phải là hắn khả năng giúp đỡ được bận rộn.

Mặc dù bức thiết muốn lập tức tiếp xúc Chân Võ Đạo bí ẩn tình báo con đường, bất quá hắn biết Hoàng quản sự bởi vì hắn mang tới tin tức này còn bận rộn hơn một trận, cũng không nhất thời vội vã.

Nhạc Bình Sinh xuyên qua từng mảnh nhỏ kiến trúc, đi vào Lý Tầm Ý lầu các ở trong. Ngoại trừ thăm hắn một chút trước đó chịu thương thế bên ngoài, thuận tiện đem tỷ tỷ của hắn tin tức cũng cáo tri cho hắn.

Xảo chính là, vừa mới đến gần, Nhạc Bình Sinh liền thấy tiểu viện bên trong, Lý Tầm Ý ngay tại chậm rãi đánh lấy quyền, điểm điểm mồ hôi thấm ra, giống như là bị một trận mưa cho xối qua đồng dạng.

"Thương thế của ngươi thế nào "

Nhạc Bình Sinh mở miệng hỏi, nghe được thanh âm Lý Tầm Ý lệch ra đầu, thấy là Nhạc Bình Sinh, hắn ngừng lại động tác, vội vàng đem hắn nghênh tiến vào viện tử, có chút nóng cắt mà hỏi.

"Nhạc huynh đệ, các ngươi đã trở về chuyện này điều tra thế

nào, đến cùng là tình huống như thế nào "

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm một chút, nói ngắn gọn:

"Chuyện này, nhìn tựa hồ là một cái may mắn võ nhân đạt được Đại Hoang Thần Triều bộ phận truyền thừa bí pháp, bốn phía bắt người bình thường cùng võ nhân đến luyện chế tẩu thi, nhưng là ý đồ của hắn lại không rõ ràng, chúng ta tại hiện trường cũng không có tìm được đầu mối gì "

"Được Đại Hoang Thần Triều không trọn vẹn bí điển" ngay tại lau mồ hôi ở trong Lý Tầm Ý kinh ngạc một chút: "Các ngươi bắt ở hắn có hay không tiêu hủy loại vật này "

"Hắn đã chết." Nhạc Bình Sinh đi theo Lý Tầm Ý ở một bên chiếc ghế thượng tọa xuống tới, tiếp tục nói ra: "Chúng ta từ trên người hắn không có tìm được bất kỳ bí điển cùng truyền thừa, đoán chừng hắn tại nhớ kỹ về sau chính mình liền tiêu hủy. Ta nghĩ Chân Võ Đạo hẳn là sẽ còn tiếp tục đi điều tra một lần đi."

"Không có liền tốt. . ." Lý Tầm Ý thở phào nhẹ nhõm: "Loại vật này nếu là lưu tại trên đời, không biết sẽ có bao nhiêu kẻ dã tâm dùng để khuấy gió nổi mưa, lại sẽ hại hoặc nhiều hoặc ít người tính mệnh!"

Chính nghĩa thanh niên Lý Tầm Ý tinh thần trọng nghĩa bạo rạp.

Nhìn thấy Lý Tầm Ý lòng căm phẫn bộ dáng, Nhạc Bình Sinh đáy lòng không khỏi cười cười, nhưng là cũng tán thành hắn.

Một cái Âm Vô Sinh, người cô đơn, liền không tiếc hủy diệt một cái thôn trấn, lại coi đây là mồi đến dẫn dụ những võ giả khác nhập lưới, nếu là đổi cùng loại Xích Huyết Giáo dạng này tà đạo thế lực, chỉ sợ thật sẽ nhấc lên cực lớn tai nạn.

"Đúng rồi, " Lý Tầm Ý có chút kỳ quái hỏi: "Tỷ tỷ của ta bọn

hắn đâu làm sao đến bây giờ không nhìn thấy "

"Mấy người bọn hắn toàn bộ bị trọng thương, ta trước một bước trở về thông tri y sư chuẩn bị sẵn sàng. Bọn hắn hẳn là không sai biệt lắm muốn tới."

"Cái gì toàn bộ bản thân bị trọng thương" Lý Tầm Ý cùng Hoàng quản sự đồng dạng mãnh liệt lấy làm kinh hãi: "Ngươi xác định tất cả mọi người bao quát tỷ tỷ của ta "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Đúng, tỷ tỷ ngươi bị thương tương đối nghiêm trọng, bất quá tính mệnh không ngại, hoàng gọi. . ."

Nhạc Bình Sinh lời còn chưa nói hết, Lý Tầm Ý liền bỗng nhiên đứng lên, chuẩn bị ra ngoài, còn không có đi tới cửa lập tức lại dừng lại, đi trở về.

Nhạc Bình Sinh chính cảm thấy kỳ quái, Lý Tầm Ý đã thần sắc có chút lúng túng nói ra:

"Đã tính mệnh không ngại, ta còn là các loại lại đi qua thăm hỏi đi. Ta tỷ tỷ này thuở nhỏ thật mạnh, xưa nay không giống khác nữ tử như thế nũng nịu, ta nếu là cứ như vậy đi qua nhìn đến nàng dáng vẻ chật vật, nói không chừng sẽ bị nàng trực tiếp đuổi ra ngoài."

Sau đó, Lý Tầm Ý tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong nháy mắt liền kịp phản ứng, ngữ khí không thể tưởng tượng nổi mà hỏi:

"Các ngươi gặp người nào tỷ tỷ của ta cùng Tiêu Kiếm Dương là xông quan giai đoạn cao thủ, lại thêm hai người liên thủ, ngoại trừ võ đạo gia cấp bậc cao thủ ai có thể tổn thương được bọn hắn chẳng lẽ ngươi nói người kia là võ đạo gia ! Còn có ngươi vì cái gì. . . "

Mặc dù là câu nghi vấn, nhưng là Lý Tầm Ý biết mình hỏi đều

là nói nhảm, người cô đơn còn có thể trọng thương Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương dạng này xông quan giai đoạn cao thủ, chỉ có có thể là võ đạo gia.

"Cái chỗ kia là trong núi rừng một cái địa cung, ta lúc đầu bị tỷ tỷ ngươi lưu tại sơn lâm bên ngoài trông coi ngựa."

Nhạc Bình Sinh ngữ khí bình thản:

"Nhưng là ta rất muốn mở mang kiến thức một chút tẩu thi, liền đi theo qua. Chờ ta tìm tới tỷ tỷ ngươi bọn hắn thời điểm liền đã bị đánh thành trọng thương . Còn kẻ đầu têu, ta đã giết."

Nhạc Bình Sinh ngữ khí mây trôi nước chảy, lại đem Lý Tầm Ý chấn động đến không nhẹ.

Lực lượng một người, giết chết võ đạo gia cấp bậc cường giả, hơn nữa nhìn đi lên không có tuân theo tổn thương chút nào

Lý Tầm Ý lập tức liền liên tưởng đến hắn tại Bắc Ngô Thành Xích Luyện Pháp Vương sự kiện kia, lúc ấy Nhạc Bình Sinh cũng là chỉ nói Xích Luyện Pháp Vương chết rồi, Lý Tầm Ý còn tưởng rằng là Bắc Ngô Thành các thế lực lớn nhìn ra Xích Luyện Pháp Vương thân phận, vây công hợp lực giết chết, nhưng là suy nghĩ một chút ba cái Xích Y Sứ gọn gàng chết đi, Xích Luyện Pháp Vương chết là không phải cũng là Nhạc Bình Sinh gây nên

Như vậy, hắn tu vi võ đạo đến cao thâm đến mức độ như thế nào

Vô số suy nghĩ hiện lên, Lý Tầm Ý thở ra một hơi đến, cười khổ nói ra:

"Nhạc huynh, ngươi giấu diếm thật là sâu a. . ."

Nhạc Bình Sinh cười cười:

"Ta không nghĩ khoe khoang vũ lực, sự tình là làm, không phải là nói, ngươi không hỏi, ta cần gì phải nói sao "

"Tốt a!" Lý Thuần Y ánh mắt phức tạp, đứng dậy:

"Đã nhiệm vụ tình huống là như thế này, lần này khảo hạch liền không có vấn đề gì, ta dẫn ngươi đi làm một chút nhập ngăn đi, thông qua khảo hạch vào hồ sơ về sau, ngươi liền có tư cách tìm đọc Chân Võ Đạo một chút tình báo đương án."

Nghe Lý Tầm Ý nói như vậy, Nhạc Bình Sinh cũng đứng dậy.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 149: Thân Phận Vạch Trần!

Chương 149: Thân phận vạch trần!

Có Lý Tầm Ý cùng đi, cái gọi là nhập ngăn mười phần nhanh chóng, hao tốn không đến một khắc đồng hồ thời gian liền đã hoàn thành. . Xem ở Lý Tầm Ý trên mặt mũi, trước mắt xử lý Nhạc Bình Sinh hồ sơ chấp sự không có quá mức so đo liền thả đi.

Đương nhiên, đây là tại Lý Tầm Ý bảo đảm tình huống dưới, đi đường tắt. Những cái này chấp sự tại chậm một chút một điểm sẽ còn đi xác nhận Lý Thuần Y cùng Tiêu Kiếm Dương một nhóm năm người ý kiến, nếu như lừa gạt tình huống phát sinh, chính Lý Tầm Ý cũng sẽ nhận liên luỵ, thì tương đương với liên đới chế độ.

Từ Chấp Sự đường ra về sau, Lý Tầm Ý mang theo Nhạc Bình Sinh hướng về Chân Võ Đạo cái này một đoàn kiến trúc chỗ sâu đi đến, nói ra: "Chân Võ Đạo tận cùng bên trong nhất có một tòa Kim Ngọc lâu, chính là tiếp thu thành viên chính thức các loại tình báo nhu cầu địa phương."

"A vậy cái này chẳng phải là một điểm bí ẩn tính đều không có "

Nhạc Bình Sinh nhướng nhướng lông mi, hắn vốn cho rằng sẽ giống hắn kiếp trước những cái kia đặc vụ tổ chức như thế trà trộn tại trong phố xá, giấu mười phần sâu, để cho người ta khó mà phát giác, không nghĩ tới thế mà ngay tại Chân Võ Đạo bản bộ bên trong, cái này coi như bí ẩn gì con đường

Lý Tầm Ý xoay đầu lại hướng Nhạc Bình Sinh giải thích nói:

"Kim Ngọc lâu chỉ là tình báo tiếp thu điểm một trong, tại toàn bộ Bắc Hoang từng cái châu đều có phân bố. Không có bất kỳ người nào dám gan to bằng trời đánh lên Kim Ngọc lâu. Mà tình báo thu thập cùng truyền lại mới thật sự là địa phương bí ẩn, mà lại mười phần cấp tốc, nhu cầu của ngươi tại cùng ngày liền về rời đi nhà này Kim Ngọc lâu, điểm này ngươi hoàn toàn có thể yên tâm. Thậm chí ngươi chỉ cần giao nổi đại giới, lông gà vỏ tỏi việc nhỏ cũng có thể cho ngươi điều tra nhất thanh nhị sở."

Quả nhiên kinh nghiệm chủ nghĩa cũng không áp dụng. Nghe được Lý Tầm Ý giải thích Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

"Một hồi Kim Ngọc lâu bên trong sẽ có chuyên gia tiếp đãi, ngươi theo bọn hắn nói đi làm liền tốt." Lý Tầm Ý tiếp tục nói ra: "Bất quá nói đến, ngươi cho tới bây giờ không có nói qua ngươi muốn tìm rốt cuộc là ai "

Đối mặt Lý Tầm Ý, Nhạc Bình Sinh ngược lại là không có che lấp: "Tần Vô Nhất, cái tên này ngươi đã từng nghe nói chưa "

Tần Vô Nhất

Lý Tầm Ý có chút nhíu mày đến, nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn lắc đầu: "Nghe danh tự, người này tựa hồ rất không bình thường mà lại tựa hồ là một cái nam nhân danh tự. Ngươi tìm hắn làm cái gì "

Điểm ấy Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không nói cho Lý Tầm Ý, chỉ là nói ra: "Người này đối ta rất trọng yếu, ta nhất định phải tìm tới hắn."

Lý Tầm Ý nhẹ gật đầu, cũng không có hỏi tới, hắn tự nhiên biết mỗi người đều có bí mật của mình. Mặc dù hắn thấy cùng Nhạc Bình Sinh giao tình không tệ, trên một điểm này hắn lại sẽ

không truy đến cùng.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ hỏi:

"Nếu như nói, ta chỉ biết là một cái tên, cũng chỉ có một cái tên, còn lại bất kỳ bao quát hình dạng, hình thể, tuổi tác loại này tin tức cũng không biết, phàm là cùng cái tên này có liên quan tin tức đều muốn, bao quát tân triều cùng Bắc Hoang, cần bao nhiêu tốn hao "

Nhạc Bình Sinh tiếng nói vừa hết, Lý Tầm Ý bước chân cũng không khỏi ngừng, há to mồm nhìn xem hắn:

"Toàn bộ Bắc Hoang cùng tân triều phạm vi ngươi ngoại trừ một cái tên cái gì cũng không biết "

Lý Tầm Ý biểu lộ như là thấy quỷ cực độ không thể tưởng tượng nổi, nhịn không được lại hỏi một lần:

"Ngươi muốn mượn tình báo này con đường tìm kiếm tất cả cùng cái này gọi Tần Vô Nhất người có liên quan tin tức "

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, Lý Tầm Ý lập tức im lặng, tiếp tục cất bước đồng thời than thở nói ra:

"Như vậy, đừng nói là ngươi một cái người cô đơn, liền một cái thế lực đều chống đỡ không nổi mức tiêu hao này. Nếu như vẻn vẹn mua sắm tình báo còn tốt, nhưng là ngươi hết lần này tới lần khác nổi danh chữ bên ngoài tin tức gì cũng không biết, cái tên này tựa hồ tương đối thưa thớt, nhưng trên đời này vẫn là có trùng họ trùng tên, lại hoặc là hắn đổi tên đổi họ cũng không nhất định. Chỉ có thể mò kim đáy biển, hao phí rất lớn không nói, tại về phần thời gian cũng không biết muốn chờ đợi bao lâu, có lẽ một hai tháng, có lẽ mười năm tám năm, cái này đều nói không chính xác."

Trên thực tế Lý Tầm Ý ở trong lòng, đã nhận định Nhạc Bình

Sinh lần này nhất định vô công mà trở về.

Đối với dạng này khả năng, Nhạc Bình Sinh trong lòng đã sớm nắm chắc, nói ra: "Những cái này đều không cần gấp, nhưng là liên quan tới cái tên này tin tức ta là nhất định phải tìm kiếm được."

Sau đó, hắn từ trong lồng ngực móc ra bộ kia Huyền Kim văn huyết thủ bộ, hỏi: "Nếu như ta đem cái này bán đi, có đủ hay không "

"Đây là cái gì" Lý Tầm Ý không rõ ràng cho lắm từ Nhạc Bình Sinh trong tay nhận lấy Huyền Kim văn huyết thủ bộ, con mắt đột nhiên trừng một cái: "Luyện Huyết Huyền Binh đây là Luyện Huyết Huyền Binh "

Lý Tầm Ý lập tức cảm thấy khả năng hôm nay chính là hắn cả đời ở trong chấn kinh số lần nhiều nhất một ngày. Hắn vạn lần không ngờ, Nhạc Bình Sinh tùy tiện từ trong lồng ngực móc ra đồ vật sẽ là một bộ Luyện Huyết Huyền Binh, hơn nữa còn là găng tay loại này càng thêm hi hữu Kỳ Môn binh khí!

Loại này kỳ môn Luyện Huyết Huyền Binh, so với phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh còn muốn càng thưa thớt, trân quý một chút, giá trị cũng muốn cao hơn.

"Ngươi muốn đem này tấm Luyện Huyết Huyền Binh bán đi" Lý Tầm Ý kích động tay đều có chút phát run: "Ngươi có biết hay không đây rốt cuộc là thứ gì "

"Ta đương nhiên biết." Nhạc Bình Sinh cười cười: "Nhưng là ta cũng không cần nó, bán đi, đầy đủ dùng để thanh toán ta muốn ban bố mò kim đáy biển nhiệm vụ a "

Lý Tầm Ý thở hắt ra, lưu luyến không rời đem Huyền Kim văn huyết thủ bộ trả lại cho Nhạc Bình Sinh, mày nhăn lại giống như là đang tự hỏi: "Nhìn ngươi tuyên bố ra tin tức tiếp tục thời gian,

có lẽ đủ, có lẽ không đủ, cái này đều nói không chính xác."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Ngươi có thể hay không giúp ta liên hệ với mấy cái thích hợp người bán trong âm thầm liên hệ liền tốt, không cần gióng trống khua chiêng, ta sẽ thanh toán một thành thành giao ngạch làm thù lao."

Lý Tầm Ý lập tức lắc đầu: "Giúp ngươi liên hệ người mua không có vấn đề, nhưng là thù lao cũng không cần, dù sao tỷ tỷ của ta đám người bọn họ đều là ngươi cứu được, ngươi có cần trợ giúp địa phương về tình về lý đều hẳn là hết sức giúp đỡ. Dạng này, hai ngày này ta liền cùng phụ thân của ta thương lượng một chút, nhìn xem có cái gì thích hợp người mua, giúp ngươi liên lạc một chút. Luyện Huyết Huyền Binh vật như vậy, thế nhưng là cơ hồ mỗi cái võ đạo gia đánh vỡ đầu cũng muốn cướp đồ vật, thỏa đàm lập tức liền có thể xuất thủ."

Nhìn Nhạc Bình Sinh đúng lúc mở miệng nói chuyện, Lý Tầm Ý lập tức nói ra: "Ngươi đừng nói nữa, nếu như nhất định phải thanh toán thù lao ngươi liền khác tìm hắn người đi!"

Nghe Lý Tầm Ý nói như vậy, Nhạc Bình Sinh không tiếp tục kiên trì, mà lại theo nói chuyện, Lý Tầm Ý nói tới Kim Ngọc lâu cũng đến.

"Đi vào về sau, nói cái gì cũng không cần nói, để ngươi làm cái gì ngươi thì làm cái đó."

Lý Tầm Ý hướng Nhạc Bình Sinh nhắc nhở xong về sau, cất bước đi vào cổ kính nhà này lầu các, đi vào trong liền thấy một râu ria hoa râm lão giả đang nằm tại một bộ kì lạ trên ghế mây, khoan thai tự đắc uống trà.

Lão giả này con mắt thoáng nhìn, đưa tay ra, từ Lý Tầm Ý trong tay tiếp nhận một viên ngọc bài, lau lau, lại ném cho hắn, nói ra: "Tiểu Lý tử, quy củ ngươi cũng hiểu, đi thôi."

Soạt một tiếng, lão giả này sau lưng một đạo cửa nhỏ thế mà chính mình mở ra.

Lý Tầm Ý da mặt khẽ nhăn một cái, hướng Nhạc Bình Sinh sử một chút ánh mắt.

Nhạc Bình Sinh lĩnh hội ý đồ của hắn, một thân một mình vượt qua uống trà lão giả, đi vào cửa nhỏ về sau.

Mới vừa vào đến, trước mắt chính là một đầu lờ mờ lối đi hẹp. Còn không đợi Nhạc Bình Sinh dò xét cẩn thận, sau lưng cửa nhỏ liền đột nhiên quan bế, trong thông đạo lập tức đen kịt một màu.

Sau đó một thanh âm không ngừng quanh quẩn:

"Đi lên phía trước."

Thanh âm này khàn khàn phiêu miểu, không biết từ nơi nào truyền tới.

Cố lộng huyền hư

Nhạc Bình Sinh nghe, trong lòng cười lạnh, vẫn là dựa theo thanh âm nói tới mở rộng bước chân.

Cũng không biết đi bao xa khoảng cách, giống như cái thông đạo này kéo dài vô tận, mới rốt cục thấy được một chút xíu ánh sáng nhạt tại đưa tay không thấy được năm ngón trong hắc ám sáng lên, đồng thời, một cái cực nhỏ cửa sổ tại cuối trên vách tường bị chiếu sáng, một cái nho nhỏ khay bên trong nằm một trương giấy trắng cùng một cây bút.

Phiêu miểu thanh âm lại lần nữa vang lên: "Vì để tránh cho xuất hiện bất kỳ sai lầm, đem ngươi nhu cầu viết xuống tới đi."

Nhạc Bình Sinh không có nhiều lời, cầm lấy giấy bút, viết xuống nhu cầu đặt ở cửa sổ phía trên.

Khay trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa, nửa ngày, tựa hồ nhìn qua Nhạc Bình Sinh viết nhu cầu, trong bóng tối thanh âm nói ra:

"Ngươi xác định, muốn tìm cùng Tần Vô Nhất ba chữ này tương quan tất cả tin tức a "

"Xác định. "

"Tốt, rời đi nơi này đi, không nên hỏi nhiều, nếu như trả lời thông qua, sẽ có người thông tri ngươi."

Trả lời có ý tứ gì vậy liền coi là xong

Nhạc Bình Sinh nhíu nhíu mày, vẫn là quay người rời đi.

Tại hắn cất bước thời điểm, sau lưng trong hắc ám, cái thanh âm kia giống như là nhớ ra cái gì đó mười phần chuyện thú vị, cười nhạo nói:

"Hiện tại người, lá gan dạng này lớn, lại dám lấy cái tên này, ngay cả cái tên này đều không tị hiềm sao "

Ân

Nhạc Bình Sinh bước chân lập tức dừng lại, đột nhiên xoay đầu lại, hỏi: "Những lời này là có ý tứ gì "

Trong hắc ám thanh âm tiếp tục mỉm cười nói:

"Cũng thế, hiện tại Bắc Hoang nơi nào có mấy người biết, năm trăm năm trước, tân triều khai triều đại đế, danh tự liền gọi là Tần Vô Nhất đâu... "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 150: Quang Vũ Trung Ương Đại Đế!

Chương 150: Quang Vũ Trung Ương đại đế!

Tần Vô Nhất, năm trăm năm trước, tân triều khai triều đại đế!

Trong hắc ám, cái này khàn khàn phiêu miểu tiếng nói biến thành một đạo kinh lôi, tại Nhạc Bình Sinh trong đầu đột nhiên nổ vang.

"Năm trăm năm trước, năm trăm năm trước. . ."

Nhạc Bình Sinh sững sờ ngay tại chỗ, không khỏi lẩm bẩm thì thầm.

Tại võ giả tôi luyện gân cốt, nện vững chắc căn cơ, mở ra tự thân tinh nguyên thần tàng đột phá người đầu tiên thể cực hạn thành tựu võ đạo gia thời điểm, trong cơ thể tiềm lực giải phóng, sinh mệnh nguyên khí trên phạm vi lớn tăng trưởng , liên đới lấy tự thân tuổi thọ cũng vượt xa người bình thường, điểm này Nhạc Bình Sinh là biết đến.

Nhưng là liền xem như cái này cấp bậc võ giả, tuổi thọ cũng chỉ bất quá là người bình thường ba đến bốn lần khoảng chừng, trường thọ nhất cũng vô pháp vượt qua ba trăm năm tuổi thọ hạn chế, nếu như không có lần nữa đánh vỡ kế tiếp cực hạn, cả người liền sẽ theo thời gian trôi qua, huyết khí từ từ suy bại, khô kiệt, sinh mệnh cũng liền đi đến cuối con đường.

Nhạc Bình Sinh ngữ khí không lưu loát: "Tân triều khai triều đại đế cũng là võ đạo cao thủ hắn hiện tại còn sống "

"Làm sao có thể!"

Cái này thanh âm khàn khàn tựa hồ cảm thấy Nhạc Bình Sinh đề một cái mười phần ngu xuẩn vấn đề, lấy một loại chế giễu giọng điệu nói ra:

"Tân triều vị này Quang Vũ Trung Ương đại đế mặc dù có Quang Vũ chi danh, nhưng hắn chỉ là một người bình thường mà thôi! Cũng sớm đã bụi về với bụi, đất về với đất!"

Sau đó hắn lại có chút cảm khái nói ra: "Cho dù là lấy một người bình thường chi thân, lật úp sơn hà, đẩy ngã Đại Hoang Thần Triều, lại có thể thế nào trăm năm về sau không phải cùng dạng trở thành thổi phồng Hoàng Thổ. . ."

Người bình thường đã chết

Nhạc Bình Sinh thân thể chấn động, tuyệt đối không ngờ rằng.

Trước một khắc, hắn vốn cho rằng cái này Tần Vô Nhất chính là mình giáng lâm phương thế giới này nhiệm vụ mục tiêu, nhưng là trong nháy mắt thanh âm thần bí lại nói cho hắn biết, vị này tân triều người khai sáng đã chết!

Nhạc Bình Sinh lập tức truy vấn: "Chết rồi. . . Vị này Quang Vũ Trung Ương đại đế là thế nào chết "

"Ha ha, người trẻ tuổi, ngươi cho rằng Kim Ngọc lâu là làm việc thiện sao ta vừa rồi chỉ là biểu lộ cảm xúc mà thôi, không muốn không biết đủ!"

Trong hắc ám thanh âm tựa hồ chú ý tới Nhạc Bình Sinh còn không có rời đi, lại lần nữa vang lên:

"Người trẻ tuổi, lập tức rời đi, ta đã nói qua, trở về chờ đợi trả lời đi!"

"Chờ một chút!" Nhạc Bình Sinh lập tức đi trở về cửa sổ, vội vàng nói ra: "Ta muốn sửa đổi tình báo nhu cầu, thêm một cái nữa!"

"A "

Nho nhỏ cửa sổ về sau khẽ hừ một tiếng: "Ngươi cho rằng đây là tại chơi đùa "

Thanh âm mặc dù bất mãn, cửa sổ phía trên lại lần xuất hiện một cái khay, đồng thời nói ra: "Đừng lại chậm trễ thời gian của ta."

Nhạc Bình Sinh nắm lấy giấy bút, xoát xoát xoát lại tăng thêm một hàng chữ, thả lại khay phía trên.

Khay biến mất tại cửa sổ về sau một lát, trong bóng tối thanh âm lại lần nữa nghi hoặc hỏi:

"Tân triều khai triều đại đế cuộc đời tất cả tư liệu, nguyên nhân tử vong cùng bất luận phạm vi, cùng Tần Vô Nhất người này tên có liên quan tất cả tin tức lần này xác định không sửa lại a "

Ngữ khí của hắn quỷ dị, nhìn ra được tựa hồ đối với Nhạc Bình Sinh nhiệm vụ yêu cầu kỳ quái tới cực điểm, bất quá ra ngoài chức nghiệp tố dưỡng nguyên nhân không có hỏi thăm.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Trước mắt nhìn, tân triều Quang Vũ Trung Ương đại đế thân phận không thể nghi ngờ mười phần phù hợp nhiệm vụ của hắn mục tiêu, mặc dù thanh âm này đối Quang Vũ đại đế tử vong mười phần chắc chắn, Nhạc Bình Sinh lại sẽ không buông tha một tơ một hào khả năng.

Trong lòng của hắn vô số suy nghĩ hiện lên:

Đại Hoang Thần Triều làm võ giả thống trị, chúa tể thế giới một cái quái vật khổng lồ, Quang Vũ Trung Ương đại đế có thể lật đổ nó, làm sao lại là một người bình thường

Võ đạo gia cấp bậc cường giả, gang tấc ở giữa, người tận địch quốc, chớ đừng nói chi là võ đạo cái thứ hai cảnh giới Khí Tông. Đại Hoang Thần Triều tuyệt đối không có khả năng khuyết thiếu võ đạo cao thủ, tùy tiện điều động một đội tử sĩ, cao thủ liền có thể tiến hành ám sát, phá hư.

Mà lại làm thế lực đối nghịch, dạng này hành động cường độ tất nhiên là chưa từng có cường đại, một người bình thường cho dù là tại cao thủ bảo hộ phía dưới cũng không phải là tuyệt đối an toàn, tất nhiên sẽ có cẩn thận mấy cũng có sơ sót thời điểm.

Đã dạng này, Đại Hoang Thần Triều như thế nào lại bị Quang Vũ Trung Ương đại đế sáng lập tân triều chỗ lật đổ

Điểm này trên Logic căn bản là giảng không thông. Trong bóng tối thanh âm này chủ nhân không thể nào là cái kẻ ngu, sẽ không nghĩ không ra điểm này.

Nhưng vì cái gì hắn lại như thế chắc chắn Quang Vũ Trung Ương đại đế chính là không thông võ đạo người bình thường

Cái này đến cái khác nghi vấn liên tiếp vọt ra, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lấp loé không yên.

"Được. Rời đi đi! Trả lời thông qua về sau, hai ngày này sẽ có người thông tri ngươi!"

Nhạc Bình Sinh cũng không hỏi thêm nữa, thần sắc ngưng trọng lấy quay người đi ra thông đạo.

. . .

Đồng hành bên trong, Lý Tầm Ý chú ý tới Nhạc Bình Sinh sắc mặt không đúng, hỏi: "Nhạc huynh, thế nào, có thuận lợi hay không "

"Coi như thuận lợi."

Bị đánh loạn suy nghĩ Nhạc Bình Sinh gật đầu, hắn thậm chí không biết mình là đi như thế nào ra đầu kia thông đạo thật dài, hướng Lý Tầm Ý hỏi: "Tân triều lập triều đại đế ngươi có biết hay không tên gọi là gì "

"Tân triều lập triều đại đế" Lý Tầm Ý lập tức nhíu mày đến, suy tư một lát: "Phụ thân của ta tựa hồ đề cập qua. . . Tựa như là, Quang Vũ Trung Ương đại đế "

"Ta là chỉ hắn tên thật."

Lý Tầm Ý đầu đều dao thành trống lúc lắc: "Đều mấy trăm năm đi qua, cái này đồ cổ đồng dạng nhân vật, nơi nào sẽ có người biết có thể có dạng này xưng hào lưu truyền tới nay, đã rất có thể chứng minh vị này tân triều đại đế phong công vĩ nghiệp."

Sau đó hắn giống như là ý thức được cái gì đồng dạng trừng mắt: "Ngươi nói vị này Quang Vũ Trung Ương đại đế tên thật gọi là Tần Vô Nhất "

Lý Tầm Ý không khỏi cười lên: "Ngươi tìm người này thế mà cùng tân triều khai triều đại đế trùng tên như thế có ý tứ."

Nhạc Bình Sinh nhưng không có giải thích quá nhiều, sở dĩ hỏi thăm một chút Lý Tầm Ý, chỉ là nghiệm chứng một chút Kim Ngọc lâu bên trong cái thanh âm kia lời nói thôi.

Nhìn, Quang Vũ Trung Ương đại đế cái chức vị này theo tân triều sáng lập người phong công vĩ nghiệp lưu truyền xuống tới, mà Tần Vô Nhất ba chữ có thể là ra ngoài tị huý ngược lại cực ít có người biết.

Trải qua các loại không thể tưởng tượng nổi chuyện Nhạc Bình Sinh, cơ hồ có nhiều hơn một nửa nắm chắc, cái này Quang Vũ Trung Ương đại đế Tần Vô Nhất chính là giáng lâm phương thế giới này nhiệm vụ mục tiêu. Bất quá đối với những khả năng khác tính hắn cũng không liệu sẽ quyết, sẽ tiếp tục tìm kiếm.

Nhạc Bình Sinh hỏi lại: "Cái này Kim Ngọc lâu nói tới chờ đợi trả lời lại là cái gì ý tứ "

Lý Tầm Ý giải thích nói:

"Kim Ngọc lâu cũng không phải là dạng gì tình báo đều cung cấp. Bằng vào chúng ta cấp độ cùng cấp bậc, mỗi một cái tìm kiếm đều là phải đi qua xét duyệt, ước định đối Kim Ngọc lâu tự thân nguy hại hệ số, không có vấn đề gì về sau, Kim Ngọc lâu liền sẽ phái người thông tri ngươi . Bình thường tới nói đều là đi cái đi ngang qua sân khấu, ngươi an tâm chờ thêm một hai ngày liền có kết quả."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Hai người đi đến chỗ ngã ba về sau riêng phần mình phân biệt, Lý Tầm Ý là nhìn thời gian không sai biệt lắm, đi thăm viếng Lý Thuần Y, mà Nhạc Bình Sinh thì trở lại tiểu viện của mình bên trong sửa sang lại suy nghĩ của mình.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 151: Không Phải Là Không Muốn, Mà Là Không Thể!

Chương 151: Không phải là không muốn, mà là không thể!

Bố trí đơn giản trong phòng, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 vận chuyển, ba mươi sáu mệnh khiếu cộng hưởng tuần hoàn đồng thời, tự hỏi kế hoạch sau này.

Mặc dù không có hoàn toàn xác nhận, Quang Vũ Trung Ương đại đế thân phận vẫn là giống một tòa núi lớn, trĩu nặng đặt ở trong lòng của hắn, một loại so trước đó càng phải mãnh liệt, khó nói lên lời cảm giác cấp bách ép sát.

Nhạc Bình Sinh đem tất cả chú ý đều đặt ở cái này bỗng nhiên biết được Quang Vũ Trung Ương đại đế trên thân. Đây cũng là phù hợp nhất hắn nhiệm vụ mục tiêu phương hướng.

Nếu như hắn tìm kiếm Tần Vô Nhất, chính là tân triều vị này Quang Vũ Trung Ương đại đế, lại nên làm như vậy

Có thể lật đổ võ giả chúa tể, võ đạo phát triển đến cực hạn Đại Hoang Thần Triều, đồng thời sáng lập tân triều, mở ra nhất đại thịnh thế, bức bách trong thiên hạ tất cả Võ Đạo Thế Lực ôm thành đoàn ở chếch một góc, còn liên tục bại lui, một nhân vật như vậy, là kinh khủng cỡ nào

Trước mắt Nhạc Bình Sinh cùng một nhân vật như vậy so sánh, hoàn toàn chính là sâu kiến cùng thần long khác nhau.

Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh mười Cửu Châu, nhân khẩu mười vạn vạn, đã từng hiện lên tất cả quang mang vạn trượng võ đạo cường giả, tu vi lại cao hơn tuyệt, cũng bất quá là tại Quang Vũ Trung Ương đại đế sáng lập tân triều âm ảnh hạ kéo dài hơi tàn thôi.

Toàn bộ Võ Đạo Liên Minh đối mặt tân triều đều không có biện pháp, Nhạc Bình Sinh vũ lực lại như thế nào tu luyện, tăng lên, chẳng lẽ còn có thể so sánh qua được toàn bộ Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tất cả cao thủ

Càng quan trọng hơn là, Tần Vô Nhất nếu như là theo hắn suy nghĩ không có tử vong, người lại sẽ ở chỗ nào như thế nào mới có thể tìm tới hắn hắn lại có thể hay không phát giác có người đang tìm kiếm hắn

Dạng này một cái đứng tại thế giới đỉnh nhân vật tuyệt thế, dễ dàng liền có thể đè chết chính mình, thậm chí có khả năng đều không cần tự mình động thủ.

Một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh cảm thấy mình tiếp xúc Kim Ngọc lâu dạng này tình báo con đường vẫn có một ít qua loa. Hẳn là tại thực lực là đủ tự vệ thời điểm lại làm những chuyện này. Mặc dù Kim Ngọc lâu tôn chỉ chính là tuyệt đối sẽ không tiết lộ hộ khách tin tức, nhưng là Nhạc Bình Sinh cho tới bây giờ cũng sẽ không đem hi vọng hoàn toàn ký thác vào trên người người khác.

Cũng may trước mắt vẻn vẹn trả lời giai đoạn mà thôi, Quang Vũ Trung Ương đại đế xuất hiện cho hắn gõ một cái cảnh báo, để hắn lại lần nữa dâng lên cảnh giác. Tại thực lực không có đạt tới trình độ nhất định trước đó, không thể gióng trống khua chiêng khắp nơi sưu tập Tần Vô Nhất tư liệu.

Nhưng là chuyển đổi mạch suy nghĩ, hắn có thể trực tiếp mua sắm Kim Ngọc lâu hiện hữu liên quan tới Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời tư liệu, dù sao lấy Kim Ngọc lâu người kia thuyết

pháp, Tần Vô Nhất đã tử vong, như vậy một chút cuộc đời kinh lịch tư liệu hiển nhiên không tính là cái gì quá mức trân quý bí mật.

Cứ như vậy tính nguy hiểm liền có thể không đáng kể.

Mà theo tình huống càng ngày càng rõ ràng, trong lòng của hắn, đã mơ hồ xuất hiện một cái kế hoạch.

Một cái thiên mã hành không, Vô Pháp Vô Thiên kế hoạch.

【 chậc chậc chậc 】

Tà Linh lời nói đột nhiên bật đi ra, hình xăm có chút nóng lên, biểu lộ không an phận mà nói:

【 chúc mừng ngươi, tiểu tử, tại tốn hao trọn vẹn hơn hai tháng thời gian về sau ngươi rốt cuộc tìm được chút dấu vết, đối mặt loại tình huống này, tiếp xuống ngươi muốn làm thế nào 】

Nhạc Bình Sinh giật mình, hỏi: "Câu nói này có ý tứ gì ngươi từ vừa mới bắt đầu liền biết Tần Vô Nhất thân phận "

【 làm sao có thể! 】 Tà Linh hình xăm uể oải chuyển động đầu của mình: 【 ta cũng xưa nay chưa từng tới bao giờ thế giới này, làm sao lại biết bất quá ngươi phiền phức lớn! 】

"Ngươi muốn nói cái gì" Nhạc Bình Sinh biểu lộ bất động, ở trong lòng nói đến: "Ngươi là có đề nghị gì bất quá không có dinh dưỡng cũng không cần nhiều lời, ngươi biết ta chỉ là cái gì."

【 hắc hắc. Tiểu tử, ta có thể cảm giác được, ngươi bây giờ rất khẩn trương! 】

Tà Linh hình xăm cũng không thèm để ý, nhếch nhếch miệng:

【 không cần ta nhiều lời, ngươi cũng hẳn là minh bạch có thể tiến vào vị kia ánh mắt, còn chuyên môn phái người đối phó

người, sinh mệnh cấp độ phía trên tuyệt đối không phải ngươi có thể so sánh được. Mà lại ngươi như thế lẻ loi trơ trọi một cái người cô đơn, lại thêm không dám đại lượng thu thập linh năng, chính mình cho mình mặc lên gông xiềng, ngươi đến hoa bao lâu mới có thể hoàn thành nhiệm vụ ta thật sự là thay ngươi gấp a. 】

Nhạc Bình Sinh cười cười: "Tà Linh, ngươi là lúc nào có đồng tình loại này phẩm chất "

Tà Linh không để ý đến Nhạc Bình Sinh bóng tối phúng,

Màn sáng tiếp tục đổi mới:

【 bất quá nói đến, cái này Tần Vô Nhất thật đúng là không tầm thường a, các ngươi dạng này sinh vật cấp thấp bên trong, vì sao lại tiến hóa ra dạng này một cái cao đẳng sinh mệnh 】

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng: "Cao đẳng sinh mệnh cao cấp đến mức nào, chẳng lẽ cái này Tần Vô Nhất đã thoát ly người phạm trù, thành tiên "

Hiển nhiên Nhạc Bình Sinh ý nghĩa không rõ tiếu dung nâng lên Tà Linh lửa giận, nó lập tức một mặt cười lạnh:

【 người, tiên tiểu tử, ngươi có biết hay không chính ngươi chính là một cái ếch ngồi đáy giếng vô tận tinh không, Chư Thiên Vạn Giới, vô hạn sinh mạng thể chủng loại cùng tinh thần đồng dạng đếm mãi không hết.

Có sinh mạng thể từ giáng sinh một khắc này liền trời sinh cường đại, đứng tại sinh mệnh cấp độ kim tự tháp đỉnh, mà có mặc dù cấp độ thấp lại nhỏ yếu, nhưng lại có được thập phần cường đại tiến hóa tiềm lực, tỉ như nhân loại các ngươi. Còn lại chính là thuần túy cặn bã, pháo hôi.

Nhìn thấy ngươi như thế một bộ ngu không ai bằng bộ dáng ta thật sự là không đành lòng, để cho ta phát phát thiện tâm nói cho

ngươi đi, ngươi muốn tìm kiếm Tần Vô Nhất, rất có thể là cái này cao cấp vị diện sinh mệnh cấp độ tối cao, thực lực cường đại nhất sinh mạng thể, ngươi bây giờ cùng hắn đụng tới chính là trứng gà đụng vào sơn nhạc, rõ chưa 】

Nhạc Bình Sinh lập tức trầm mặc lại, tự động loại bỏ Tà Linh trào phúng. Nó lần này không nói không có dinh dưỡng nói nhảm, ngược lại để lộ ra một chút hắn chưa bao giờ nghe tin tức.

Đồng thời, Tà Linh phán đoán cùng trong lòng của hắn suy đoán cơ hồ không có cái gì sai lầm.

Nói cách khác, hắn muốn đối phó nhân vật, rất có thể chính là cái này vị diện bên trên cường đại nhất sinh mạng thể.

Thừa cơ hội này, Nhạc Bình Sinh lại lần nữa hỏi ra đáy lòng một cái nghi vấn: "Ta vì sao lại được tuyển chọn cái kia tồn tại vì cái gì không tự mình động thủ làm chuyện này hắn có mục đích gì "

【 cái này còn phải hỏi sao ngươi chẳng lẽ coi là thật giống vị kia nói tới, phái ngươi đến nơi đây giết chết cái này gọi Tần Vô Nhất nhân vật, chỉ là một trận mạo hiểm trò chơi 】

Tà Linh không biết nghĩ tới điều gì, tựa hồ mười phần không cam lòng:

【 ngươi có thể gặp được vị kia, ngoại trừ trùng hợp bên ngoài còn có một nguyên nhân, ở trên thân thể ngươi thỏa mãn ở một phương diện khác điều kiện. Đương nhiên, những cái này cũng đều chỉ là phán đoán của ta mà thôi. Sinh mệnh cấp độ tiến hóa càng cao cấp hơn, càng lý trí, làm sao lại chơi loại này không có chút ý nghĩa nào trò chơi, có thể để cho cái kia cất ở đây a làm chỉ có lợi ích. 】

【 ta mặc dù không biết hắn vì cái gì để mắt tới cái này gọi là

Tần Vô Nhất người, lại có cái mục đích gì nhưng là, ta biết hắn không tự mình động thủ, nhất định là ở cái thế giới này bị nhiều thua thiệt! 】

【 cho nên nói, hắn không phải là không muốn 】

Tà Linh lời nói mang theo sự châm chọc, khoái ý nói ra:

【 mà là không thể! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 152: Tinh Uyên Bất Diệt Thể

Chương 152: Tinh uyên bất diệt thể

Vừa mới giáng lâm thế giới này thời điểm, Tà Linh phản ứng liền rất kịch liệt. Tựa hồ đồng dạng cũng là bị bức hiếp hoặc là nói bị khống chế, không thể không nhập thân vào trên người mình.

Nhạc Bình Sinh chú ý tới Tà Linh biểu lộ, trong lòng hồi tưởng lại chuyện lúc trước, hỏi: "Vậy còn ngươi theo ngươi thuyết pháp ngươi là cao đẳng sinh mệnh, còn có được linh năng chuyển hóa dạng này năng lực khó tin, cũng sẽ bị cái kia tồn tại khống chế a "

【 ngươi đang bẫy ta 】

Tà Linh lạnh lùng nói:

【 nói cho ngươi thì thế nào ta bộ tộc này mặc dù trời sinh cường đại, nhưng là tại về số lượng lại thưa thớt tới cực điểm. Chư Thiên Vạn Giới tất cả hữu tình chúng sinh đều sợ hãi, căm ghét chúng ta, bởi vì trước mặt chúng ta, bọn hắn lực lượng coi như xa xa vượt qua chúng ta, tại trên bản chất cũng bất quá là ta nhất tộc chất dinh dưỡng thôi.

Mà ta, thì là bị vị kia bắt, mới mất đi tự do, cải tạo thành linh năng chuyển hóa, song hướng lưu thông công cụ. Linh năng đẳng cấp cao như vậy năng lượng, là hoặc nhiều hoặc ít cao đẳng sinh mệnh chỗ siêng năng để cầu mà cầu còn không được, liền cùng các ngươi ăn cơm uống nước vì thân thể bổ sung năng lượng là một

cái đạo lý, mâu thuẫn nó người thật sự là ngu không ai bằng!

Ta nhập thân vào ngươi như thế một cái toàn thân tản ra cổ hủ hương vị sinh vật cấp thấp trên thân, thật sự là tạo hóa trêu ngươi! 】

Tà Linh đối với Nhạc Bình Sinh không muốn nghe từ mình, cấp tốc đại lượng thu thập linh năng một mực oán niệm rất sâu. Liên quan tới bị bắt cải tạo sự tình, nó tựa hồ không nguyện ý nhiều lời, đơn giản mang qua.

【 tiểu tử, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì. 】 Tà Linh Nhãn hạt châu nhất chuyển, tiếp lấy cạc cạc cười quái dị, khinh miệt nói: 【 nhưng là ngươi không muốn si tâm vọng tưởng! 】

【 mặc kệ ta còn là ngươi, đều là hai cái bị thao túng kẻ đáng thương thôi, ngươi không nguyện ý dựa theo ta nói phương pháp đến làm việc, cũng chỉ có thể núp ở thế giới này nơi hẻo lánh , chờ tuổi thọ của ngươi đến điểm cuối cùng thời điểm lại khóc khóc kêu rên đi! 】

Nói xong, Tà Linh cũng không đợi Nhạc Bình Sinh đáp lại, liền tự mình trở nên yên lặng.

"Phương pháp của ngươi a "

Nhạc Bình Sinh lầm bầm lầu bầu nói ra:

"Có lẽ ta đã có những biện pháp khác..."

Hiện tại Tần Vô Nhất thân phận đã có chút đầu mối, mà 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 bên trong, xung kích võ đạo gia cảnh giới đại chu thiên tuần hoàn tại tiến độ bên trên Nhạc Bình Sinh đã hoàn thành một nửa.

Việc cấp bách chính là nếm thử mở ra cái thứ nhất tinh nguyên thần tàng, đột phá đến võ đạo gia cảnh giới. Trong khoảng

thời gian này Nhạc Bình Sinh dự định không còn đi ra ngoài, mà là bế quan tu luyện, thẳng đến ba mươi sáu ngày tích súc viên mãn hoàn thành, tiến hành một lần vượt qua ải nếm thử về sau, lại tiến hành bước kế tiếp kế hoạch.

Bất luận khi nào chỗ nào, thực lực bản thân mới là hắn duy nhất dựa vào.

Mà xông quan một bước này, đối với võ giả bình thường tới nói là khó mà vượt qua lạch trời, nhưng là Nhạc Bình Sinh có linh năng làm vượt qua ải phụ trợ, tỷ lệ thành công muốn xa xa cao hơn thế giới này võ giả bình thường nhóm.

Trước đó hắn tại giết chết Âm Vô Sinh về sau không có đem linh năng dùng để cường hóa tự thân mà là chứa đựng xuống tới, chính là làm quyết định này.

Trong phòng, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, ba mươi sáu cái mệnh khiếu xoay chầm chậm, chấn động. Trong phòng tia sáng tựa hồ bị một loại không hiểu lực kéo lượng vặn vẹo, bị lệch hướng Nhạc Bình Sinh thân thể.

Tia sáng tính cả lấy không biết tên các loại rời rạc hạt năng lượng nhanh chóng bị thu nạp vào mệnh khiếu, mệnh khiếu đang chấn động ở trong thật giống như từng cái từng cái cối xay đồng dạng đem nghiền nát, phân giải, thu nạp, cường hóa lấy mỗi một cái tế bào.

Theo thời gian thúc đẩy, Nhạc Bình Sinh liền có một loại nhỏ xíu đặc thù cảm giác, hoặc là cảm giác được lực lớn vô cùng. Hoặc là cảm giác được thân thể phiêu miểu, hoặc là cảm giác đến bắp thịt cả người có chút chướng bụng cảm giác.

Tại một đoạn thời gian tuần hoàn tích súc sau khi hoàn thành, Nhạc Bình Sinh đứng lên giãn ra một thoáng gân cốt, lại lần nữa lật ra cất giấu trong người lấy 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm

kinh 】.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 đối thân thể năng lực cường hóa mặc dù không so được linh năng hiệu quả rõ rệt, nhưng là thắng ở liên tục không ngừng, mà lại trước mắt hắn tu tập cái pháp môn này tiến độ chỉ có 15%, vừa mới ở vào nhập môn giai đoạn mà thôi.

Căn cứ Nhạc Bình Sinh phán đoán, môn này hô hấp pháp nếu như tu hành đến cao thâm giai đoạn, có lẽ sẽ sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Theo kinh nghiệm võ đạo dần dần tăng trưởng,

Trải qua thời gian dài như vậy tìm tòi cùng suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh cũng đại khái minh bạch 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 đến cùng là một môn như thế nào võ đạo bí điển.

Đánh cái so sánh tới nói, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 chính là rèn đúc cao lầu vật liệu, nền tảng, câu thông, mở ra mệnh khiếu, rèn luyện tăng cường nhân thể tinh khí thần Tam Tạng; mà 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 thì là kiến tạo cao lầu phương thức, phương pháp. Lấy mệnh khiếu tạo dựng ra đặc biệt tuần hoàn hệ thống, lợi dụng mệnh khiếu đủ loại nhỏ bé khác biệt công dụng va chạm, kích phát ra trước nay chưa từng có kì lạ năng lực.

Hai cái này hỗ trợ lẫn nhau, thiếu cái nào bộ phận đều sẽ giảm bớt đi nhiều.

Đồng thời, 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 bên trong ghi lại võ đạo gia cấp bậc có khả năng tu hành bí truyền võ đạo 【 tinh uyên bất diệt thể 】, cũng sẽ tại xông quan sau khi thành công tiến hành tu luyện.

【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 bên trong, hết thảy

ghi chép 【 Băng Thần Tinh Trùng 】, 【 tinh uyên bất diệt thể 】, 【 vẩn lạc tinh kiếp diệt Trụ Quang 】, 【 quần tinh triều bái quân lâm thuật 】 cái này bốn môn bí truyền võ đạo.

Mỗi một cái lớn cảnh giới võ đạo đều có một môn đối ứng bí truyền võ đạo có thể tu luyện, 【 tinh uyên bất diệt thể 】 về sau bí truyền võ đạo dính đến tầng thứ cao hơn, cảnh giới võ đạo không đủ, đừng nói là tu luyện, chính là nhìn đều khó mà xem hiểu.

Sợ rằng phải chờ tới Nhạc Bình Sinh đột phá Khí Tông, thậm chí đạt đến cao hơn luyện thần giai đoạn mới có thể tập luyện.

Mà môn này 【 tinh uyên bất diệt thể 】 võ đạo nguyên lý, chính là lấy đặc biệt tích súc xông quan thủ đoạn hình thành tinh thần hoả lò làm căn cơ, lại lấy 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 giai đoạn sơ cấp mở ra ba mươi sáu cái mệnh khiếu làm phụ, sinh ra một loại không thể tưởng tượng nổi thân thể biến hóa.

Mặc kệ là lực lượng, tốc độ, phản ứng, hay là cường độ thân thể, năng lực kháng đòn, đều đem sinh ra đề cao lớn. Cùng linh năng sinh ra cường hóa hiệu quả mười phần cùng loại.

Nhạc Bình Sinh chỉ từ mặt chữ bên trên hiểu rõ ra ý tứ này, cụ thể môn này bí truyền võ đạo có cái gì thần kỳ hiệu quả còn muốn tại tu luyện về sau mới biết được.

Mà lại hắn mơ hồ cảm giác, cái này mấy môn bí truyền võ đạo ở giữa tựa hồ có liên hệ kỳ diệu, chỉ là bởi vì trước mắt hắn tu vi võ đạo thấp, nhìn không ra cụ thể có liên quan gì.

Mà 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 bên trong, thì chỉ ghi chép 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】, 【 nhật nguyệt sáng tắt Bạt Đao Thuật 】, 【 hư không liệt tháng không trọn vẹn 】 cái này ba khẩu đao thuật sát pháp. Đồng dạng đối ứng mỗi một cái

võ đạo đại cảnh giới. Chỉ bất quá ngoại trừ 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 đối ứng võ đạo gia cảnh giới, chỉ là đơn thuần liên quan đến gân cốt và kình khí phối hợp phát lực phương thức, Nhạc Bình Sinh mượn linh năng hiệu quả đặc biệt miễn cưỡng vượt cấp tu luyện bên ngoài, phía sau hai môn sát pháp hoàn toàn không phải hắn hiện tại có thể xem hiểu tu luyện.

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 về sau hai môn đao thuật sát pháp, Nhạc Bình Sinh nhìn xem đến, coi như đột phá đến võ đạo gia cảnh giới đều còn thiếu rất nhiều, chỉ có tối thiểu đạt đến Khí Tông giai đoạn, mới có thể tu luyện.

"Tà Linh gần nhất ngay từ đầu phán đoán không có sai, Tinh Thần Liệt Túc Tông bộ này truyền thừa Thánh Điển, đặt ở toàn bộ Bắc Hoang tới nói khả năng đều là ở vào mười phần cao đẳng danh sách ở trong. Không biết bản này Thánh Điển đằng sau ghi lại mấy môn bí truyền võ đạo cùng trên bảng danh sách cùng so sánh thế nào "

Trong lòng nổi lên một cái ý niệm như vậy, Nhạc Bình Sinh không khỏi nhớ tới lúc trước hắn nhìn qua 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】.

Đăng đăng.

Đúng lúc này, tiếng đập cửa vang lên, Lý Tầm Ý thanh âm cũng đi theo vang lên:

"Nhạc huynh, là ta. Phụ thân của ta biết ngươi đã cứu ta tỷ tỷ bọn hắn, muốn gặp ngươi một lần, ở trước mặt cảm tạ, ngươi bây giờ thuận tiện hay không"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 153: Ai Cũng Không Được

Chương 153: Ai cũng không được

Lý Tầm Ý có phụ thân là Chân Võ Đạo Thanh Môn môn chủ, điểm này, Nhạc Bình Sinh là thông qua Triệu Bằng bọn hắn tại về phong hoa thành trên đường nói chuyện phiếm là biết đến. (.)

Cái này Thanh Môn môn chủ tự nhiên cũng là một võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, mà lại tại mười mấy năm trước liền bước vào cái này một cảnh giới, hiện tại thật lâu không cùng người động thủ, cũng có rất ít người biết hắn cụ thể đến dạng gì cảnh giới.

Theo Nhạc Bình Sinh, vị này Thanh Môn môn chủ tìm tới chính mình, chỉ sợ không chỉ là nói lời cảm tạ đơn giản như vậy, còn cùng trên tay mình Luyện Huyết Huyền Binh có quan hệ.

Bất quá chuyện này bị hắn biết cũng tại Nhạc Bình Sinh trong dự liệu.

Lúc ấy địa cung bên trong tình huống, trừ phi hắn ra tay độc ác đem Lý Thuần Y một nhóm người giết sạch, mới sẽ không có người biết Luyện Huyết Huyền Binh sự tình. Bất quá Nhạc Bình Sinh lúc đầu cũng không có nghĩ đến giữ bí mật, nếu không cũng sẽ không ủy thác Lý Tầm Ý trợ giúp liên hệ đáng tin người mua.

Với hắn mà nói, chỉ cần đem tin tức khống chế tại cực nhỏ trong phạm vi liền có thể tiếp nhận.

Lập tức, Nhạc Bình Sinh theo lấy Lý Tầm Ý tiến về phụ thân hắn chỗ Thanh Môn đường khẩu.

Không thể không nói, Chân Võ Đạo tổng bộ chiếm diện tích phạm vi to lớn vô cùng, so với Nhạc Bình Sinh kiếp trước một tòa sân trường đại học còn muốn lớn hơn rất nhiều. Từ chỗ ở của hắn đi đến Thanh Môn đường khẩu, nói ít cũng muốn một khắc đồng hồ.

"Nhạc huynh, ta cùng phụ thân ta vừa rồi đã thăm hỏi qua tỷ tỷ của ta, nàng cũng cùng chúng ta nói rõ chi tiết ngươi sự tình, còn tốt ngươi cùng theo đi, thật sự là vạn hạnh trong bất hạnh, bằng không ta cơ hồ không cách nào tưởng tượng tỷ tỷ của ta sẽ như thế nào."

Lý Tầm Ý vừa đi, một bên xoay đầu lại có chút cảm kích nói ra:

"Còn có một chuyện, ngươi muốn xuất thủ Luyện Huyết Huyền Binh sự tình ta đã cùng phụ thân của ta nói qua. Nói đến hổ thẹn, bởi vì thực lực của ta cùng địa vị duyên cớ quyền nói chuyện có hạn, võ đạo gia cấp bậc cao thủ liên hệ số lần cũng không nhiều.

Lý do an toàn, chuyện này vẫn là để phụ thân của ta từ đó giật dây, chọn lựa mấy cái tương đối phù hợp, có tín dụng người mua tương đối tốt. Mà lại có phụ thân ta ở một bên bảo đảm, có thể phòng ngừa ra cái gì đột phát điểm khác lạ, ngươi cũng có thể yên tâm giao dịch."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, chỉ là nhẹ gật đầu.

Lý Tầm Ý người này tính cách cương trực chính phái, nhưng là phụ thân của hắn liền chưa hẳn. Nhạc Bình Sinh từ trước đến nay đều là lấy lớn nhất ác ý đến phỏng đoán người khác, sẽ không hoàn toàn tin tưởng bất luận kẻ nào.

Bất quá bên hông Tà Linh Ẩm Huyết Đao trong đao còn chứa đựng ba mươi đơn vị linh năng, đầy đủ hắn ứng đối bất kỳ đột phát điểm khác lạ. Bất quá chỉ cần Lý Tầm Ý phụ thân không phải một cái không có đầu óc ngu xuẩn, liền tuyệt đối sẽ không động cái gì lệch ra đầu óc.

Vào lức đêm tối, hai bên đường đèn đuốc sáng trưng, phía trước Thanh Môn đường khẩu dần dần hiển hiện. Thẳng đến Nhạc Bình Sinh đến gần, mới nhìn đến chính hồng sơn son đại môn đỉnh treo lấy hắc tơ vàng gỗ trinh nam tấm biển, phía trên rồng bay phượng múa đề lấy hai cái chữ to:

"Thanh Môn" !

"Đi thôi, phụ thân của ta trong thư phòng chờ ngươi." Lý Tầm Ý đi đầu vừa bước một bước vào cánh cửa, Nhạc Bình Sinh theo sát phía sau, xuyên qua đại sảnh, vòng qua bình phong, đạp vào thang lầu đến một chỗ lầu các.

Một chỗ sơn son cửa nhỏ khép, Nhạc Bình Sinh đi theo Lý Tầm Ý đẩy cửa đi vào, liền thấy một thân hình cao lớn, màu đồng cổ làn da, thân mang áo mãng bào màu đen râu ngắn nam tử trung niên, từ sau cái bàn đứng lên đón.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh, Lý Kình Thương tựa hồ bởi vì hắn tuổi trẻ có chút ngoài ý muốn, cánh tay duỗi ra, một bên nói ra:

"Các hạ, nghe danh không bằng gặp mặt, ngươi đã cứu ta nữ nhi, ta đúng lúc ở trước mặt cảm kích ngươi. Mời ngồi, trước hết mời ngồi!"

Vị này Thanh Môn chủ chưởng người mười phần khách khí, một điểm không có nhất môn chi chủ khí thế, chỉ có thô hào mặt mày ở trong ẩn ẩn để lộ ra tới một tia uy nghiêm, nói rõ cái này thân người chỗ cao vị, nuôi thành không giận tự uy khí chất.

Mà Lý Kình Thương nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bản nhân vẫn còn có chút giật mình. Mặc dù hắn đã nghe mình nữ nhi kỹ càng miêu tả qua, hắn vẫn là không có nghĩ đến có thể chính diện chém giết ở trong không bị thương chút nào giết chết một cái võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ nhân vật, thế mà so với hắn tưởng tượng còn muốn tuổi trẻ!

"Hắn chỉ sợ so với Tầm Ý đến còn phải nhỏ hơn bốn năm tuổi, hắn là thế nào tu luyện chẳng lẽ hắn là những cái kia đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực bồi dưỡng ra được bí mật vương bài nhưng là vì cái gì lại có thể như vậy không hề cố kỵ quang minh chính đại bộc lộ ra thực lực đến không nghĩ ra,

Không nghĩ ra a. . ."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh ngồi xuống, Lý Kình Thương trong lòng thoáng qua như thế cái suy nghĩ, có chút áy náy nói ra:

"Xin không nên phiền lòng, lúc đầu ta là hắn là tự mình đi bái phỏng, nhưng là bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, nữ nhi của ta nàng lại luôn luôn thật mạnh, ta làm cha chiếu cố cảm thụ của nàng, phòng ngừa làm cho chuyện này mọi người đều biết, cho nên mới mời ngươi tới ta chỗ này."

Lý Kình Thương cảm thán nói ra: "Nói đến ta nữ nhi này, từ nhỏ đã đi theo bên cạnh ta tập võ, tu luyện so với ta cái này làm cha còn muốn khắc khổ, mỗi ngày trời chưa sáng liền rời giường đánh quyền, như thế gần hai mươi năm trôi qua chưa từng có gián đoạn qua. Nhưng là nàng cũng hoàn toàn chính xác mười phần ưu tú, liền ngay cả ta tại nàng cái tuổi này đều xa xa không đuổi kịp nàng. . ."

"Xin lỗi, các hạ, là ta kéo xa."

Lý Kình Thương giống như là ý thức được cái gì, cười ha ha một tiếng, sau đó đứng dậy, hướng về Nhạc Bình Sinh thi lễ một

cái, sắc mặt trịnh trọng nói ra:

"Lời khách sáo, vô dụng nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, ta Lý Kình Thương cảm kích ngươi xuất hiện, đã cứu ta nữ nhi. Mấy ngày nữa , chờ nữ nhi của ta thương thế tốt một chút về sau, chúng ta hội yến mời các hạ, đồng thời nếu như ngươi có chuyện gì cần ta xuất lực, cứ việc nói ra, tuyệt đối sẽ không chối từ!"

"Cứu người cũng là ta tiện tay mà làm." Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, gọn gàng dứt khoát nói ra: "Môn chủ, nói đến, ta đích xác có một chuyện cần ngươi trợ giúp."

"A" Lý Kình Thương nhìn thoáng qua ngồi ở một bên Lý Tầm Ý, dò hỏi: "Là Tầm Ý cho ta nói, ngươi muốn xuất thủ Luyện Huyết Huyền Binh chuyện này "

"Không sai. Vân Châu nơi này, ta nhân sinh không quen." Nhạc Bình Sinh từ trong lồng ngực móc ra Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo, trực tiếp đưa cho Lý Kình Thương: "Cái này, ta muốn ra tay."

Nhạc Bình Sinh đem Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo đưa tới thời điểm, Lý Kình Thương cả người sững sờ.

Hắn cũng không nghĩ tới Nhạc Bình Sinh thế mà lại giống một cái không có chút nào kinh nghiệm giang hồ tiểu tử ngốc, đem trọng yếu như vậy, quý giá đồ vật trực tiếp đưa tới trước mặt hắn.

Đối với võ giả tới nói, binh khí chính là hắn đầu thứ hai sinh mệnh, làm sao có thể tuỳ tiện để một cái bèo nước gặp nhau người đến đụng chạm huống chi còn là Luyện Huyết Huyền Binh dạng này có thể để cho võ đạo gia đoạt bể đầu binh khí.

"Cái này tuổi trẻ võ giả, không phải ngu xuẩn, mà là có chỗ ỷ vào, không có sợ hãi. Hắn làm như thế ý tứ chính là: Ở trước mặt của hắn, ai cũng cướp đoạt không được, liền ngay cả ta cũng không được!"

Trong lòng thoáng qua một cái ý niệm như vậy, liên hệ lên Lý Thuần Y miêu tả, Lý Kình Thương lập tức liền hiểu.

Hắn chậm rãi từ Nhạc Bình Sinh trong tay tiếp nhận này tấm găng tay, cúi đầu xuống cẩn thận xem xét.

"Đây là. . . Huyết văn tơ vàng đáng tiếc a, đã bị huyết khí xâm nhiễm, uẩn dưỡng qua. . ."

Nửa ngày, Lý Kình Thương đem Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo đưa trả cho Nhạc Bình Sinh, nói ra:

"Bị chủ nhân ban đầu huyết khí xâm nhiễm uẩn dưỡng qua về sau, đời tiếp theo người sử dụng muốn tiếp tục bồi dưỡng Luyện Huyết Huyền Binh, liền muốn tốn hao không ít công phu đến tẩy luyện một lần.

Bất quá, loại này Kỳ Môn binh khí giá trị bản thân liền so phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh cao hơn một chút, mặc dù đã bị huyết khí xâm nhiễm uẩn dưỡng qua thời gian không ngắn, nhưng là tại giá trị phía trên, nên có thể cùng phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh giá trị ngang hàng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 154: Như Giòi Trong Xương!

Chương 154: Như giòi trong xương!

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo về sau, Lý Tầm Ý cười ha ha một tiếng, nói ra:

"Luyện Huyết Huyền Binh không cần phải nói ngươi cũng biết có bao nhiêu khó được, luôn luôn bị đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực lũng đoạn, lưu thông số lượng rất ít, là đông đảo võ đạo gia đều sẽ đoạt bể đầu đồ vật. Muốn xuất thủ thật sự là quá đơn giản, ngươi khả năng duy nhất phải lo lắng chính là biết được tin tức tới cửa cầu mua quá nhiều người, đem ngươi cánh cửa đều sẽ đạp nát."

Trong lòng của hắn cũng không khỏi đến cảm khái, phụ thân của mình tựa hồ hoàn toàn không có bởi vì Nhạc Bình Sinh niên kỷ mà khinh thị hắn, mà là đem hắn bày tại cùng mình địa vị tương đương bên trên tiến hành đối thoại.

Đây cũng là bởi vì thực lực nguyên nhân, dù sao Nhạc Bình Sinh làm sự tình đích thật là quá mức không thể tưởng tượng nổi. Phụ thân của mình đã đạt đến võ đạo gia giai đoạn thứ hai: Huyết như tương hống (máu như thủy ngân), cho dù là dạng này, muốn chính diện chém giết ở trong không bị thương chút nào giết chết một có được Luyện Huyết Huyền Binh võ đạo gia cũng mười phần khó khăn, thật không biết Nhạc Bình Sinh là thế nào làm được.

"Không sai, ta ủy thác Lý môn chủ nguyên nhân chính là không nguyện ý phiền toái như vậy."

Nhạc Bình Sinh tiếp lời đầu:

"Cho nên ta hi vọng chính là có thể đem tin tức khống chế tại một cái trong phạm vi nhỏ, chọn lựa hơn mấy cửa chủ cảm thấy đáng tin người mua, hoàn thành giao dịch."

"Khống chế tin tức điểm này ngươi yên tâm "

Lý Kình Thương tựa hồ đã sớm làm qua cái gì chuẩn bị đồng dạng nói ra:

"Ta đã cùng Tiêu Kiếm Dương cùng Triệu Bằng Tống Vân bọn hắn chào hỏi, bọn hắn cũng đều là Chân Võ Đạo lão nhân, sẽ không tới chỗ truyền bá . Còn chọn lựa mấy cái thích hợp người mua "

Hắn trầm ngâm một chút, tiếp tục nói ra:

"Không nói gạt ngươi, ta đúng là nhận biết như thế mấy cái tương đối muốn đáng tin một chút võ đạo gia, ngay tại bốn phía sưu tập vật liệu muốn rèn đúc chính mình Luyện Huyết Huyền Binh. Bất quá ta đến phái người tới một chuyến thông tri bọn hắn, đến một lần một lần có thể muốn bỏ ra tới mấy ngày thời gian. Ngươi đã suy nghĩ kỹ càng "

Nhạc Bình Sinh không có chút do dự nào: "Không cần suy tính, Lý môn chủ, liền làm phiền ngươi liên hệ những người này đi."

Liền trước mắt mà nói, mua sắm Quang Vũ Trung Ương đại đế bí ẩn tư liệu còn không biết sẽ tiêu phí bao nhiêu Xích Kim lá, mà lại trừ ra điểm này bên ngoài, Nhạc Bình Sinh còn có một cái khác kế hoạch đồng dạng phải hao phí lượng lớn tiền tài.

Một cái Luyện Huyết Huyền Binh chỉ sợ còn thiếu rất nhiều. Liền xem như lại nhiều mười cái, trăm cái, cũng không biết có thể hay không chống đỡ lấy kế hoạch của hắn.

Sự tình nói xong, Nhạc Bình Sinh đứng dậy nói ra: "Đã dạng này, liền làm phiền Lý môn chủ. Ta cáo từ trước. Nếu như tìm ta, đi chỗ ở liền có thể, ta trong khoảng thời gian này sẽ không ra đi."

"Đây chỉ là việc nhỏ mà thôi, ngươi làm gì nói lời cảm tạ" Lý Kình Thương đồng dạng đứng dậy, nói ra: "Nói đến, ngươi đã cứu ta nữ nhi, ta nhưng không có giúp đỡ cái gì đại ân, thật sự là băn khoăn."

Lẫn nhau hàn huyên hai câu về sau, Lý Tầm Ý hai cha con cùng nhau đem Nhạc Bình Sinh đưa đến ngoài cửa.

Nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh bóng lưng, Lý Kình Thương nhàn nhạt hỏi:

"Tầm Ý, vị bằng hữu kia của ngươi, đến cùng là lai lịch gì "

Lý Tầm Ý không khỏi cười khổ nói: "Phụ thân, nói đến ngươi khả năng đều không tin, ta là tại Biên Hoang Bắc Ngô Thành nhận biết Nhạc Bình Sinh, lúc ấy ta một đường truy kích lấy Xích Huyết Giáo một cái Xích Y Sứ, liên lụy không ít vô tội. Nhạc Bình Sinh đột nhiên xuất hiện, tam quyền lưỡng cước liền đem cái này Xích Y Sứ đánh chết, ta cùng hắn cũng bởi vậy kết bạn."

"Biên Hoang Bắc Ngô Thành hắn vì cái gì ở nơi đó "

Lý Tầm Ý sắc mặt cổ quái: "Ta biết hắn thời điểm, hắn tại một nhà không đến một trăm người võ quán bên trong làm học viên."

Dù là Lý Kình Thương thường thấy sóng to gió lớn, nghe được Lý Tầm Ý câu nói này, cả người cũng không khỏi đến sững sờ

Tống Vân ở cung điện dưới lòng đất bên trong nhận thương thế nhẹ nhất, không giống còn lại mấy người đều khó mà xuống giường.

Tại y quán bên trong thực sự quá nhàm chán, thế là trên người

hắn bọc lấy băng vải, lắc lắc ung dung đi tới Chân Võ Đạo nhiệm vụ đại sảnh.

Đến cái này lúc chạng vạng tối, tại ban ngày rộn rộn ràng ràng nhiệm vụ đại sảnh nhìn qua vắng lạnh không ít.

"Ơ! Đây không phải lão Tống! Ngươi khôi phục nhưng rất nhanh a!"

Thanh nhàn xuống tới Hoàng quản sự chú ý tới Tống Vân cái này một bộ trang phục, xa xa hét lên:

"Ngươi lão tiểu tử không sao đến,

Bên này, nói cho ta một chút chuyện gì xảy ra "

"Lão Hoàng, ngươi mẹ hắn suốt ngày chính là lo chuyện bao đồng, nhìn ta xui xẻo như vậy ngươi liền vui vẻ "

Tống Vân hùng hùng hổ hổ hướng về Hoàng quản sự đi tới, Hoàng quản sự cười tủm tỉm thấp giọng nói:

"Ngươi đừng nói, ngươi vì cái gì biến thành bộ dáng này ta thế nhưng là không có chút nào quan tâm, ta duy nhất hiếu kì chính là hai vị kia làm sao ngược lại so với các ngươi tổn thương còn nặng hơn "

"Ha ha." Tống Vân liếc mắt liếc Hoàng quản sự một chút: "Lão Hoàng, nhìn không ra a, ngươi nồng như vậy lông mày mắt to gia hỏa cũng như thế bát quái "

Hai người này quan hệ cá nhân tựa hồ mười phần không tệ, nói tới nói lui cũng không có cái gì cố kỵ.

Hoàng quản sự nhìn chung quanh, đem Tống Vân kéo đến một bên không ai địa phương, tức giận nói ra: "Được, thiếu thừa nước đục thả câu, nhanh."

Tống Vân thở dài: "Nói đến, lúc này điều tra nhiệm vụ đoán chừng là ta thứ hai thất bại nhiệm vụ, đệ nhất thất bại vẫn là lần trước tại núi vàng vịnh cái kia một vùng, bị mấy cái "

Hoàng quản sự không vui nói: "Lão Tống, ai muốn nghe ngươi kéo những cái kia ngày nào, tranh thủ thời gian, không muốn nói nhảm!"

Bị Hoàng quản sự như thế sặc một cái, Tống Vân hầm hừ nói ra: "Lão Hoàng, ngươi cũng là Chân Võ Đạo lão nhân, chuyện gì xảy ra ngươi còn không đoán ra được a ngoại trừ võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, ai còn có thể để cho chúng ta đám người này thành bộ dáng như vậy "

"Võ đạo gia "

Hoàng quản sự hít một hơi hơi lạnh, tiếp theo nhướng mày: "Vậy liền kì quái, các ngươi tổn thương nặng như vậy, là thế nào chạy trốn còn có Lý tổng lĩnh tiến cử vị kia người mới vì cái gì không có việc gì "

Hoàng quản sự hỏi lên như vậy, Tống Vân hừ một tiếng nói ra: "Trốn chúng ta làm sao lại trốn đâu đương nhiên là đem cái kia võ đạo gia cho làm chết, bằng không nơi nào còn có mệnh tại "

"Các ngươi vây công, giết chết một vị võ đạo gia dạng này các ngươi chịu thương nặng như vậy ngược lại là nói thông." Hoàng quản sự gật gật đầu, hắn cũng hiểu võ đạo, bất quá là đàm binh trên giấy mà thôi, tối đa cũng chính là gân cốt cùng vang lên cảnh giới.

Hoàng quản sự nói tiếp đi: "Ngươi còn chưa nói cái kia người mới là chuyện gì xảy ra chẳng lẽ hắn sớm chạy trốn "

Lần này, Tống Vân ấp úng nửa ngày, mới im lặng nói: "Cái kia võ đạo gia chính là hắn cho làm chết."

Hoàng quản sự lập tức khinh bỉ nói: "Lão Tống, ngươi mẹ nó có thể hay không nói đàng hoàng sự tình, không muốn cho ta biên cố sự "

Tống Vân lúc này hừ lạnh một tiếng:

"Lão Hoàng, mặt ta da từ bỏ, biên dạng này cố sự nói cho ngươi đi, lúc đầu chúng ta đều không mang lấy Nhạc Bình Sinh đi vào, đem hắn lưu tại bên ngoài. Kết quả về sau chúng ta những người này đều bị đánh tàn phế, ngay cả đứng cũng thành vấn đề, Nhạc Bình Sinh không biết từ nơi nào chạy ra, mấy đao liền đem cái kia võ đạo gia chặt, việc này ngươi nếu là không tin, đến hỏi Lý tổng lĩnh hay là Tiếu tổng lĩnh đi!"

Mấy đao liền đem một cái võ đạo gia chặt

Hoàng quản sự nhất thời ngẩn ra đồng dạng ngây người tại nguyên chỗ.

Tống Vân có điểm tâm phiền khí nóng nảy, cũng không để ý tới choáng váng Hoàng quản sự, lắc lắc ung dung hướng về đại môn đi đến, đồng thời nghiêng đầu nhìn thoáng qua nhiệm vụ bố cáo tấm.

Ân

Tống Vân đột nhiên dừng bước.

【 cầu mua, biểu hiện đặc thù cùng loại võ đạo gia thổ khí như lôi thủ đoạn bí truyền võ đạo hoặc là tin tức tương quan! Hiệu quả là có thể kích phát sóng âm đối người tinh thần tạo thành đả kích, cung cấp tu hành cùng loại bí truyền võ đạo võ giả tin tức cũng có thể! Thù lao xem tin tức xứng đôi trình độ: 500 đến 1000 Xích Kim lá! 】

Tống Vân ánh mắt dời xuống động:

【 tuyên bố người —— U Châu, Phá Nguyệt Quân! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 155: Ăn Thịt Ngủ Da!

Chương 155: Ăn thịt ngủ da!

"Ở cung điện dưới lòng đất bên trong Nhạc Bình Sinh sở dụng thủ đoạn, không rồi cùng cái này bố cáo muốn tìm bí truyền võ đạo cơ hồ giống nhau như đúc !"

Nhìn kỹ một chút phía sau thù lao kim ngạch, Tống Vân tâm tình bỗng nhiên kích động. Cảm giác giống như là trên trời rơi xuống đến cái đĩa bánh, trong lúc nhất thời hô hấp đều thô trọng không ít.

Năm trăm đến một ngàn Xích Kim lá! Chính mình mệt mỏi chết việc cực một hai năm, không ngủ không nghỉ chấp hành nhiệm vụ đều không nhất định có thể tích lũy ra nhiều như vậy tiền!

Nhưng là kích động đồng thời, Tống Vân trong lòng lại mơ hồ cảm giác không đúng:

"Phá Nguyệt Quân cầu mua loại này bí truyền võ đạo làm cái gì mà lại thế lực của bọn hắn phạm vi từ trước đến nay là tại U Châu vùng này, vì sao lại chạy đến Vân Châu đến bí truyền võ đạo loại vật này, ngoại trừ nát đường cái, cùng tạo dựng mệnh khiếu tuần hoàn số lượng rất ít cấp thấp mặt hàng bên ngoài, cái nào một môn không thể so với Luyện Huyết Huyền Binh đều trân quý hơn "

Nghĩ như vậy đồng thời, Tống Vân lại đi nhanh lên trở lại Hoàng quản sự bên người, vội vàng mà nói:

"Lão Hoàng, cái kia Phá Nguyệt Quân ban bố nhiệm vụ là chuyện gì xảy ra Phá Nguyệt Quân thế lực so với Chân Võ Đạo đến đều tiểu không đến đi đâu, lại là U Châu địa đầu xà, chạy thế nào đến Vân Châu đến tuyên bố như thế một cái không hiểu thấu nhiệm vụ "

Hoàng quản sự lúc này mới từ vừa rồi chấn kinh ở trong kịp phản ứng, cũng không để ý đến Tống Vân nói lời, trực câu câu nhìn chằm chằm hắn nói ra: "Lão Tống, ngươi không có gạt ta mới vừa nói đều là thật "

"Lão Hoàng, ngươi mẹ nó đừng quản những thứ này!" Tống Vân nhìn thấy Hoàng quản sự bộ dáng này hận không thể cho hắn một bạt tai, không dằn nổi nói ra: "Phá Nguyệt Quân nhiệm vụ kia ta có tin tức! Ngươi tranh thủ thời gian nói cho ta nghe một chút đi nhiệm vụ này là chuyện gì xảy ra "

Hoàng quản sự nhìn Tống Vân như thế một bộ không dằn nổi bộ dáng, đem tất cả nghi vấn đè xuống, nhìn thoáng qua nhiệm vụ bố cáo, nói ra:

"Nhiệm vụ này là các ngươi sau khi rời khỏi đây không có hai ngày liền treo lên tới, không riêng gì Chân Võ Đạo cái này một chỗ, theo ta được biết có không ít mở ra tính Võ Đạo Thế Lực bên trong đều treo lên tới nhiệm vụ này.

Nghe nói là Phá Nguyệt Quân quân chủ tại trù bị lần tiếp theo Long Hổ Phong Vân võ đạo đại hội, muốn tham tuyển nghị viện trưởng lão ghế, cho nên cho dưới đáy bồi dưỡng người đại diện thêm sưu tập một chút chiến thắng thủ đoạn.

Bất quá vì cái gì hết lần này tới lần khác chọn trúng kỳ quái như thế một môn bí truyền võ đạo, còn lớn như thế trương cờ trống, đích thật là để cho người ta khó hiểu. Lão Tống, ngươi nghe nói qua môn này bí truyền võ đạo nó có cái gì đặc biệt địa phương, để Phá Nguyệt Quân đều siêng năng để cầu "

Tống Vân tiếp theo khẩn trương hỏi: "Nhiệm vụ này có người hay không hoàn thành "

Hoàng quản sự kỳ quái nhìn Tống Vân một chút:

"Lão Tống, ngươi lão tiểu tử cũng không có làm bị thương con mắt a, làm sao ánh mắt không tốt không thấy được dưới đáy ghi chú a, chỉ cần cung cấp tin tức cùng người khác không có lặp lại, nhiệm vụ này là không có hạn chế. Hai ngày này tựa như là có mấy người cung cấp tin tức, bất quá ngươi chỉ cần cùng người khác cung cấp không giống liền không có vấn đề."

Nghe Hoàng quản sự kiểu nói này, Tống Vân nỗi lòng lo lắng rơi xuống. Nhạc Bình Sinh cùng bọn hắn cùng một chỗ lúc thi hành nhiệm vụ tựa hồ mới vừa vặn đi vào Chân Võ Đạo không có hai ngày, Chân Võ Đạo bên trong biết hắn biết cái này cửa bí truyền võ đạo người đoán chừng không có, Triệu Bằng bọn hắn còn bị bệnh liệt giường, hắn cơ hội vẫn là rất lớn.

"Chỉ là cung cấp ai sẽ môn này bí truyền võ đạo tin tức mà thôi, không có gì ghê gớm lắm đi. Nhạc Bình Sinh là quang minh chính đại sử dụng, lúc ấy cũng không có để cho chúng ta bảo thủ bí mật a."

Tống Vân nghĩ nghĩ, cảm thấy không có gì ghê gớm lắm, ngược lại đắm chìm trong bị đĩa bánh đập trúng trong vui sướng đi: Năm trăm đến một ngàn Xích Kim lá, cho dù là chỉ có năm trăm, cũng đầy đủ bù đắp được hắn một hai năm vất vả!

"Ha ha ha! Lão Hoàng, phong thủy luân chuyển, nên lão tử đi cái này đại vận a!" Tống Vân thả lỏng trong lòng, vui vô cùng ha ha cười nói: "Nhiệm vụ này, ta tiếp!"

U Châu, Phương phủ.

Mười mấy ngày nay công phu, Phương phủ bị Phương gia Đại

công tử tùy hành một đội Phá Nguyệt Quân phong tỏa cực kỳ chặt chẽ, liên quan tới Phương Hàn tử vong cùng chủ mẫu điên sự tình không có chút nào hướng ra phía ngoài lưu truyền.

Trọng Thạch thành các phương cảm thấy mười phần khả nghi, nghĩ trăm phương ngàn kế tìm hiểu tin tức. Chỉ biết là Phương phủ tại mười ngày qua trước phát sinh động tĩnh rất lớn, cụ thể xảy ra chuyện gì lại một chút cũng không có tìm hiểu ra.

Vì thế, Phương Đạo Minh phụ tử tự tay cắt lấy bốn năm cái chịu đựng không được dụ hoặc, muốn hướng ra phía ngoài truyền lại trong Phương phủ tình hạ nhân cùng Võ sư đầu người.

Lúc này, trong tĩnh thất, Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh phụ tử ngồi ngay ngắn bất động, thân thể kéo căng trở đi khí tức lạnh lùng, nghe Phương Khải Tinh phụ tá hồi báo tình huống:

"Hết hạn đến hôm nay, chúng ta lấy U Châu làm trung tâm, phân biệt tại giáp giới Vân Châu, Thanh Châu, cái này ba châu phạm vi, thông qua bộ phận tương đối cao hiệu, mở ra Võ Đạo Thế Lực bên trong tuyên bố đi ra nhiệm vụ.

Tập hợp về sau, tiếp nhận tin tức hết thảy ba trăm bảy mươi năm điều, bài trừ vô hiệu tin tức ba trăm năm mươi mốt điều, còn thừa hai mươi bốn điều đã toàn bộ nghiệm chứng hoàn tất, từ thanh âm, hình thể, bí truyền võ đạo đặc thù mấy cái phương diện, không có phù hợp trình độ vượt qua năm thành mục tiêu.

Tiếp qua hai ngày thời gian, đám tiếp theo tin tức liền sẽ tập hợp trở về, về số lượng mặt so với lần thứ nhất hẳn là muốn ít một chút, tương đối muốn thuận tiện huynh đệ của chúng ta đi nghiệm chứng."

"Tốt, tốt, tốt." Phương Đạo Minh mặc dù cả người đều muốn bị cừu hận cho tràn ngập, nhưng không có đánh mất lý trí, bởi vì thất vọng mà trầm mặc một hồi, tiếp tục nói ra:

"Trần Thống lĩnh, ta đại biểu Phương phủ từ trên xuống dưới biểu thị cảm tạ, trong thời gian ngắn như vậy mặt một chút xíu tìm tòi loại bỏ, Phá Nguyệt Quân tố chất cùng hiệu suất quả nhiên là không tầm thường!"

Con của hắn Phương Khải Tinh chấp chưởng lấy Phá Nguyệt Quân tinh anh Tứ doanh bên trong một doanh, trước mắt tên này giáp sĩ chính là gió doanh phó thống lĩnh.

Phương Khải Tinh chỗ chấp chưởng gió doanh, nếu là gọi tinh anh doanh, trong này liền không tồn tại không thông võ đạo người bình thường, tối thiểu nhất cũng muốn đạt đến bên ngoài luyện nội tráng giai đoạn mới có tư cách bị chọn lựa tiến vào.

Trần Khánh Chi chắp tay, nói ra:

"Phương phủ chủ không cần phải khách khí, Phương Thống lĩnh là chúng ta gió doanh năm trăm huynh đệ thống lĩnh, chuyện nhà của hắn chính là nhà của chúng ta sự tình, chúng ta ra chút khí lực cũng là chuyện đương nhiên. Phương Thống lĩnh, thuộc hạ cáo từ trước."

Phương Khải Tinh nhẹ gật đầu: "Thay ta cho các vị huynh đệ nói một tiếng vất vả."

Trần Khánh Chi đi ra ngoài về sau, cái này một đội phụ tử lập tức trầm mặc lại.

Cho dù là phát động Phá Nguyệt Quân tinh anh, gần đây nửa tháng đến nay, vẫn là không có thu hoạch.

Nửa ngày, Phương Đạo Minh thanh âm khàn khàn, nhắm mắt lại chán nản nói ra:

"Khải Tinh, mượn nhờ Phá Nguyệt Quân thế lực đến thay Phương phủ tìm kiếm cừu nhân, chuyện này không thể lâu dài, thời gian ngắn còn không sao, một lúc sau rất có thể sẽ dẫn phát

Phá Nguyệt Quân chủ bất mãn. Ngươi bây giờ đang đứng ở thời kỳ mấu chốt, không thể ra một tơ một hào sai lầm, đám tiếp theo tin tức tập hợp tới về sau, cũng không cần lại để cho toàn bộ gió doanh huy động nhân lực.

Chuyện này, liền để ta tự mình tới làm đi! Cuối cùng cả đời, mặc kệ phải tốn bao nhiêu năm thời gian, ta đều sẽ một mực tìm xuống dưới, đưa cho ngươi đệ đệ cùng mẫu thân báo thù!"

"Phụ thân, này làm sao có thể ta sao có thể nhìn xem ngươi dạng này một người tân tân khổ khổ đi mò kim đáy biển "

Phương Khải Tinh lập tức sắc mặt dữ tợn, mặt mũi tràn đầy vẻ oán độc, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Không cần nói nữa phụ thân. Cái này tạp toái giết chết đệ đệ của ta, lại để cho mẫu thân của ta si ngốc ngơ ngác, ta hận không thể lột da hắn, uống máu của hắn! Làm sao có thể cứ như vậy tuỳ tiện từ bỏ ta chính là liên lụy ta tiền đồ không muốn, cũng phải đem hắn bắt tới, nghiền xương thành tro!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 156 + 1 Vạn Xích Kim Diệp!

Chương 156: 1 vạn Xích Kim Diệp!

Từ đi qua Kim Ngọc lâu về sau, hai ngày thời gian trôi qua, Nhạc Bình Sinh cũng đang chờ đợi bên trong nghênh đón trả lời kết quả. .

Tại chạng vạng tối hạ nhân đưa tới hộp cơm bên trong, hắn phát hiện một viên lớn chừng bàn tay điêu khắc tinh tế tấm bảng gỗ. Nhạc Bình Sinh thông qua trước đó Lý Tầm Ý, biết cái này chính là Kim Ngọc lâu trả lời kết quả đã ra ý tứ.

Lúc này, tại phong quyển tàn vân đồng dạng ăn xong cơm tối về sau, hắn một thân một mình lại lần nữa đi tới Kim Ngọc lâu.

Bước vào đại môn, xuyên qua phòng trước, Nhạc Bình Sinh liền thấy lần trước tên lão giả kia vẫn là bộ kia khoan thai tự đắc bộ dáng nằm tại trên ghế nằm.

Mà lần này, Nhạc Bình Sinh tại cẩn thận lưu ý phía dưới, lập tức liền cảm giác được cái này lôi thôi lếch thếch lão giả địa phương khác nhau.

Lão giả này uể oải mở to mắt, giống như là vĩnh viễn ngủ không đủ, hừ một tiếng:

"Tiểu tử, lập tức đều muốn đóng cửa, lúc này tới làm cái gì "

Nhạc Bình Sinh hiện tại cảm giác được một loại không thể

tưởng tượng nổi tình trạng, phương viên trong phạm vi một trượng, hắn thậm chí có thể thông qua thính giác cảm ứng được người bên cạnh trong thân thể nhịp tim cùng huyết dịch lưu động tình huống. Lập tức liền cảm giác được, trước mắt lão giả này nhìn một bộ yếu đuối, người vật vô hại dáng vẻ, nhưng là trái tim nhảy lên mạnh mẽ đanh thép, mà lại Nhạc Bình Sinh còn có thể cảm giác được, huyết dịch tại lão giả này thể nội cho người ta một loại giang hà trào lên đồng dạng thao thao bất tuyệt cảm giác, mười phần tấn mãnh.

Đủ loại này đặc thù, đều đại biểu lão giả trước mắt một bộ gần đất xa trời bề ngoài dưới, cất giấu lực lượng kinh khủng.

Thay lời khác tới nói, lão giả này là một vị đã đạt đến võ đạo gia tu vi đại cao thủ.

Lão giả này tự nhiên không biết Nhạc Bình Sinh tới gần về sau vẻn vẹn nương tựa theo siêu nhân cảm giác đem hắn nội tình mò được bảy tám phần, không kiên nhẫn vươn tay ra:

"Lấy ra!"

Nhạc Bình Sinh biết hắn chỉ là cái gì, đem có được cái kia điêu khắc tinh xảo tấm bảng gỗ đưa tới. Lão giả tại tiếp nhận về sau, ngón tay đánh bóng một chút, cũng không biết hắn là như thế nào phân biệt, liền đem tấm bảng gỗ ném trở về Nhạc Bình Sinh trong ngực, đồng thời nói:

"Tiểu tử, lưu tốt vật này, nó cùng nhu cầu của ngươi tin tức là khóa lại, nhận bài không nhận người!"

Lập tức một thanh âm vang lên động, sau lưng lão giả cái kia cửa nhỏ lại lần nữa mở ra. Hắn cũng không để ý tới Nhạc Bình Sinh, tự mình nhắm mắt lại, tại trên ghế mây nhẹ nhàng lay động.

Nhận bài không nhận người a

Nhạc Bình Sinh thu hồi tấm bảng gỗ, vòng qua lão giả, đi vào cửa nhỏ về sau.

Theo sau lưng cửa nhỏ ầm ầm đóng cửa, Nhạc Bình Sinh tại đen nhánh mà hẹp dài trong thông đạo một đường hành tẩu.

Mười trượng... Năm mươi trượng... Một trăm trượng...

Dựa theo chính Nhạc Bình Sinh đoán chừng, bảy lần quặt tám lần rẽ ước chừng đi khoảng chừng chừng một dặm mới lại lần nữa thấy được cuối cùng cái kia một chút xíu ánh sáng nhạt.

Trên vách tường nho nhỏ cửa sổ phía trên, vẫn như cũ bày biện một cái nho nhỏ khay. Nhạc Bình Sinh đi lên trước, không cần nhắc nhỏ, lại lần nữa đem tấm bảng gỗ đặt ở khay phía trên.

Một cái thanh âm phiêu hốt vang lên: "Là ngươi a, người trẻ tuổi."

Tựa hồ thanh âm này chủ nhân đối Nhạc Bình Sinh ấn tượng rất sâu sắc, cũng không biết một vùng tăm tối ở trong hắn là như thế nào nhận ra tới. Tiếp lấy nói ra:

"Ngươi trả lời kết quả ra."

Thanh âm dừng lại một chút:

"Bắc Hoang tân triều tất cả phạm vi bên trong, tìm kiếm toàn diện Tần Vô Nhất cái tên này có liên quan tất cả tin tức, chúng ta lựa chọn... Cự tuyệt!"

Cự tuyệt

Trong hắc ám, Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại. Mặc dù chính hắn ra ngoài cảnh giác đã bỏ đi quyết định này, nhưng là đối với trả lời kết quả vẫn còn có chút ngoài ý muốn, hắn trầm giọng hỏi:

"Đây là nguyên nhân gì "

Cái thanh âm kia bật cười nói:

"Người trẻ tuổi, ngươi đối với cái này một cái nhiệm vụ muốn hao phí nhân lực, vật lực cùng thời gian đến cùng có hay không khái niệm Kim Ngọc lâu cũng không phải không gì làm không được, toàn bộ Bắc Hoang khu vực đều đã vượt ra khỏi năng lực của chúng ta phạm vi, chứ đừng nói là tân triều dạng này võ đạo cấm khu, nhiều năm như vậy cơ hồ không có cái gì Võ Đạo Thế Lực có thể thấm vào.

Ngươi sở cầu, nổi danh chữ bên ngoài không có bất kỳ cái gì hữu hiệu tin tức. Đối với chúng ta mà nói, cái này mò kim đáy biển nhiệm vụ liền xem như có thể khởi động, nó đại giới quá cao, Kim Ngọc lâu mỗi ngày phải xử lý các loại tin tức nhu cầu đều là lượng lớn, không có khả năng đem phần lớn nhân lực vật lực lãng phí ở dạng này không biết sẽ tiêu phí bao nhiêu thời gian, mà lại làm nhiều công ít trong nhiệm vụ.

Mà lại, khổng lồ như vậy dự án muốn trả ra đại giới đừng nói là ngươi, chính là Chân Võ Đạo dạng này Võ Đạo Thế Lực đều trả không nổi! Ngươi, rõ chưa "

Nhạc Bình Sinh truy vấn: "Cái kia mặt khác một hạng đâu Kim Ngọc lâu bên trong có hay không Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời tư liệu "

"Liên quan tới mua sắm Kim Ngọc lâu hiện có Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời tất cả tư liệu cái này một hạng..."

Trong bóng tối thanh âm không nhanh không chậm nói ra:

"Trả lời thông qua!"

Nhạc Bình Sinh tâm tình buông lỏng, hỏi: "Giá trị hoặc nhiều hoặc ít "

Cái thanh âm kia không có trực tiếp trả lời, mà là nói rõ nói:

"Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời tư liệu thu nhận sử dụng tại Kim Ngọc lâu xây thương khung anh hùng ghi chép bên trong, chúng ta bình phán tư liệu giá trị, là tổng hợp thân phận địa vị, niên đại, lưu truyền trình độ, cùng thu hoạch độ khó làm phán đoán căn cứ.

Từ mấy cái này phương diện tổng hợp bình phán, Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời tư liệu giá cả: Một vạn Xích Kim Diệp!"

Một vạn Xích Kim Diệp!

Cái giá tiền này mặc dù cao, nhưng cũng không có vượt qua Luyện Huyết Huyền Binh dự đoán giá trị.

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ hiện lên.

"Người trẻ tuổi, không nên cảm thấy quý."

Trong bóng tối thanh âm tựa hồ biết Nhạc Bình Sinh suy nghĩ cái gì, nói ra:

"Vị này Quang Vũ Trung Ương đại đế, Tinh Hỏa Liêu Nguyên, lại lấy thế sét đánh lôi đình đẩy ngã Đại Hoang Thần Triều, thậm chí đem cao cao tại thượng tông phái cùng bách thánh thế gia chạy tới Bắc Hoang dạng này thâm sơn cùng cốc.

Hắn cuộc đời, đừng nói là hiện tại người, chính là năm đó tham dự trận chiến cuối cùng, còn kéo dài đến nay cổ lão tông phái, thế gia đều không có mấy cái biết, có thể nói thần bí tới cực điểm.

Năm đó trận chiến kia, vô số đại cao thủ chết thì chết, thương thì thương. Năm trăm năm thời gian trôi qua, chính là võ đạo cường giả tuổi thọ đều không thể tiếp tục được nữa, huống chi là Quang Vũ Trung Ương đại đế dạng này thần long kiến thủ bất kiến vĩ nhân vật cuộc đời tư liệu nếu như không phải Kim Ngọc lâu đã

từng khai quật một chỗ di tích, thương khung anh hùng ghi chép bên trong liền sẽ thiếu một vị đỉnh thiên lập địa đế vương cuộc đời...

Người trẻ tuổi, như vậy, ngươi còn cảm thấy đắt đỏ a "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lấp lóe, không do dự nói: "Không có vấn đề, làm sao giao dịch "

"Người trẻ tuổi, giao dịch trước đó ta có một ít sự tình phải nhắc nhở ngươi."

Trong bóng tối thanh âm nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống mấy phần:

"Kim Ngọc lâu tất cả bán ra tin tức, nghiêm cấm trắng trợn lưu truyền, bán trao tay. Cái quy củ này bất thành văn, nhưng là Kim Ngọc lâu thành lập hơn ba trăm năm đến nay, có can đảm khiêu chiến cái này quy củ người, mặc kệ là ở chân trời góc biển, đều bỏ ra hắn tưởng tượng không đến đại giới, ngươi ghi nhớ điểm này!"

Điểm này tự nhiên đối Nhạc Bình Sinh không quan trọng, hắn nhẹ gật đầu.

Cái thanh âm kia hài lòng mà nói: "Như vậy, không có vấn đề gì. Giao dịch thời gian ngươi có thể tự chủ lựa chọn."

"Tốt!" Nhạc Bình Sinh chém đinh chặt sắt: "Vậy liền nửa tháng sau!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 157: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Một)

Chương 157: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (một)

Liên tiếp hơn mười ngày đi qua, Thanh Môn đường khẩu lầu các phía trên.

Lý Tầm Ý nhìn về phía chủ tọa bên trên Lý Kình Thương, nói ra: "Phụ thân, tính toán thời gian, cái kia ba vị tại hai ngày này nên đến đi "

Lý Kình Thương cười một tiếng, cảm thán nói:

"Tầm Ý, bằng hữu của ngươi không có chút nào sốt ruột, ngươi ngược lại là rất thay bằng hữu của ngươi quan tâm chuyện này. Nói đến, nếu như không phải vì tỷ tỷ ngươi trù bị Luyện Huyết Huyền Binh vật liệu, bộ kia Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo ta ngược lại thật ra rất muốn mua xuống tới, vì ngươi đột phá võ đạo gia làm chuẩn bị. Sở dĩ không có nói chuyện này, cũng là bởi vì cũng không đủ tài chính có thể bắt được, ngươi chớ có trách ta bất công."

"Phụ thân, ngươi đây là nói gì vậy."

Lý Tầm Ý nghiêm mặt nói:

"Tỷ tỷ thiên phú vốn là so ta muốn tốt rất nhiều, ta tẩy tủy

hoán huyết cho tới bây giờ cũng mới chừng năm thành, đến xông quan giai Đoàn thiếu gia nói còn muốn thời gian mấy năm, huống chi sớm chuẩn bị tốt Luyện Huyết Huyền Binh chỉ là cực thiểu số, phụ thân ngươi không phải cũng là tại đột phá võ đạo gia cảnh giới về sau mới chuẩn bị đầy đủ hết a cho nên ta cũng không sốt ruột , chờ đến cảnh giới đến lại nói cũng không muộn."

"Tầm Ý, ngươi không muốn tự coi nhẹ mình."

Lý Kình Thương cười ha ha một tiếng, nhìn xem con của mình nói ra:

"Võ đạo một đường, thành tựu cũng không hoàn toàn là ai tu luyện mau quyết định. Cái gọi là có tài nhưng thành đạt muộn chính là cái này ý tứ. Cứng quá dễ gãy, ngươi xem một chút toàn bộ Bắc Hoang, những cái kia tham gia Long Hổ Phong Vân võ đạo đại hội thiên chi kiêu tử nhóm, từng cái hăng hái @ dài @ gió @ văn @ học, ww≥w. cfw≥x. n et, hàng ngàn hàng vạn người đi cạnh tranh cái kia một trăm linh tám cái xếp hạng, mười vạn vạn người toàn bộ chú ý, quấy thiên hạ phong vân. Thành công giết ra khỏi trùng vây những cái kia, hoàn toàn chính xác danh chấn thiên hạ, công thành danh toại.

Nhưng là không được chọn những cái kia đâu ngươi làm sao từng nghe nói tới nữa tin tức của bọn hắn đại bộ phận đều tại thất bại ở trong đả diệt cái kia cỗ tiến bộ dũng mãnh ý chí, không gượng dậy nổi. Những người này có thể tại ba mươi tuổi trước đó tu thành võ đạo gia cảnh giới, đồng dạng là thiên chi kiêu tử. Nhưng mà tạo hóa trêu ngươi, lại là hoàn toàn khác biệt một phen vận mệnh.

Nhưng là trong mắt của ta, trọng yếu nhất chính là bọn hắn tại Hoang Cổ linh dược đổ vào sau khi, tự thân tiến cảnh tu vi hoàn toàn xứng đôi không lên võ đạo của mình ý chí, võ đạo một đường, tính mệnh song tu, không phải ai tốc độ tu luyện nhanh, ai bí truyền võ đạo, sát pháp uy lực lớn liền đại biểu toàn bộ, đây là

ta mấy năm nay tiềm tu lĩnh ngộ đạo lý.

Trong mắt ta, thiên phú của ngươi cũng không so tỷ tỷ của ngươi chênh lệch, bởi vì trong lòng ngươi cái kia một cỗ chính khí, cùng kiên trì, đây là tuyệt đại bộ phận võ nhân đều không cụ bị, hậu tích bạc phát, có tài nhưng thành đạt muộn, ngươi sẽ không thể so với bất cứ người nào chênh lệch, chính là cùng ngươi vị bằng hữu nào so sánh cũng giống vậy! Ta nói nhiều như vậy cũng là nói cho ngươi, võ đạo ý chí tu luyện, mới quyết định ngươi võ đạo thành tựu hạn mức cao nhất."

Lý Tầm Ý trong lòng cảm động, miệng khẽ nhúc nhích, nhưng không có nói ra lời.

Cho tới nay tỷ tỷ của hắn thành tựu tựa như là một tòa núi lớn đặt ở trên người hắn, mặc kệ là đến từ cùng mình phụ thân vẫn là ngoại nhân ánh mắt, để hắn tuyệt không dám buông lỏng. Nhưng là trên thực tế kết quả cũng không lấy ý chí của hắn vì chuyển di, hắn mặc dù muốn hết sức đuổi theo tỷ tỷ của mình, nhưng là trước mắt nhìn tựa hồ ngược lại chênh lệch càng lúc càng lớn. Lại không nghĩ rằng có thể đến Lý Kình Thương đến đánh giá như vậy.

Nhìn ra Lý Tầm Ý thần tình kích động, muốn nói điều gì, Lý Kình Thương khoát tay chặn lại, cười nói:

"Tốt Tầm Ý, cha con chúng ta cũng không cần làm dạng này tiểu nữ nhi thái, ta mời ba vị này võ đạo gia ngoại trừ trong đó một cái cùng ta quan hệ cá nhân tương đối tốt bên ngoài, còn lại hai cái lui tới không tính quá nhiều, bất quá phong bình coi như không tệ, ngươi đến lúc đó sớm chuẩn bị một chút, không muốn chậm trễ."

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh ý chí không minh, lại lần nữa lâm vào không thể nói nói trạng thái ở trong.

Thanh Môn môn chủ Lý Kình Thương trước đó phái người đến

thông tri qua, hắn chỗ liên hệ ba vị này võ đạo gia ngay tại kiếm tài chính, tính cả vừa đi vừa về cùng thông báo thời gian thế nào cũng muốn hơn mười ngày công phu.

Đây cũng là lúc ấy hắn đem cùng Kim Ngọc lâu giao dịch định tại nửa tháng sau nguyên nhân.

Hôm nay, chính là 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 phá quan tuần hoàn: Ngày thứ ba mươi sáu!

Nhạc Bình Sinh toàn thân nóng hổi, trùng trùng điệp điệp khí huyết từ toàn thân các nơi tuôn ra, tại toàn thân ở trong trào lên gào thét, cái loại cảm giác này tựa như là sóng thần, không thể ngăn cản.

Nhạc Bình Sinh khí tức lập tức nước lên thì thuyền lên, tăng lên điên cuồng. Khổng lồ khí huyết sôi trào mãnh liệt, tại Nhạc Bình Sinh thể nội không ngừng áp súc, đem hắn đẩy hướng điểm giới hạn kia.

Trong cả căn phòng lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm, kình phong phồng lên, tại không lớn trong không gian tuần hoàn gào thét, phát ra ô ô ô quỷ khóc đồng dạng thanh âm. Cái này thuần túy là từ Nhạc Bình Sinh khí huyết cuồng dã khuấy động đưa tới.

Trải qua đến từ Lịch Tranh, Vương Tông Siêu, Xích Huyết Giáo không biết tên bốn tên Xích Y Sứ, Xích Luyện Pháp Vương Ứng Tông Đạo, tân triều truy kích bộ đội, Tà Vương song tinh hai huynh đệ, võ đạo gia Âm Vô Sinh cùng đông đảo võ nhân linh năng cường hóa, Nhạc Bình Sinh tố chất thân thể, lực lượng, khí huyết cũng sớm đã vượt qua phổ thông trúc cơ ba bước cảnh giới võ giả cực hạn!

Giờ phút này, ngày thứ ba mươi sáu tích súc tuần hoàn đã viên mãn hoàn thành, Tà Linh Ẩm Huyết Đao nằm ngang ở trên gối, linh năng vận sức chờ phát động.

Lúc này, chính là Nhạc Bình Sinh điều động toàn thân khí huyết, xông phá lực quan, ngưng tụ tinh thần hoả lò, thành tựu võ đạo gia mấu chốt thời khắc!

Oanh!

Làm Nhạc Bình Sinh thể nội khí huyết vận chuyển ngưng luyện đến một cái cực hạn lúc, liền như là nước hóa thành băng, tất cả khí huyết đột nhiên sụp đổ, hướng vào phía trong co vào. Chỉ là điện quang thạch hỏa thời gian, tựa hồ là khí huyết vận chuyển tuần hoàn tới cực điểm, đột nhiên khuấy động khí huyết bên trong, điểm điểm tinh quang hiển hiện. Từng hạt đếm mãi không hết, như là trên chín tầng trời, vô tận Ngân Hà ở trong một khỏa lại một khỏa tinh thần!

Đệ nhất hạt, thứ hai hạt, thứ ba hạt... Một trăm hạt, một ngàn hạt, một vạn hạt...

Loại biến hóa này hoàn toàn vượt ra khỏi tư duy cực hạn, cơ hồ trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh giống như là giang hà gào thét đồng dạng trào lên khí huyết bên trong, xuất hiện vô số nhỏ bé tinh thần. Những cái này nho nhỏ tinh thần giống như là có sinh mệnh, vừa mới thành hình, lập tức lưu tinh bắn ra hướng Nhạc Bình Sinh dưới rốn ba tấc, một chỗ vị trí chỗ thần bí.

Nhân thể Tam Tạng: Tinh, khí, thần. Nơi này, chính là dưới đan điền, cũng chính là tinh nguyên thần tàng chỗ cất giấu địa phương.

Nhạc Bình Sinh trong lòng thậm chí ẩn ẩn có loại cảm giác, tựa hồ đụng chạm đến một đạo vô hình vô tướng quang mang bình chướng. Chỉ cần đột phá tầng này thật mỏng bình chướng, lập tức đột phá đến tầng thứ cao hơn, tiếp xúc đến một cái khác cảnh giới kỳ diệu!

Ầm ầm

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh trong thân thể đường hoàng hạo đãng khí huyết, lôi cuốn lấy điểm điểm tinh quang, thật giống như chân chính hóa thành một đầu Ngân Hà, lấy một loại khí thế một đi không trở lại hung hăng xung kích hướng đạo này bình chướng!

Ồn ào!

Nhưng mà cầm đầu mãnh liệt đầu sóng tựa như là đánh vào cự nham phía trên, hết thảy vỡ vụn. Đạo này bình chướng nhìn tựa hồ yếu ớt dễ nát, nhưng lại có khó có thể tưởng tượng cứng cỏi.

Đây là bởi vì Nhạc Bình Sinh khí huyết, thân thể cường độ tuân theo linh năng cường hóa, võ đạo căn cơ thâm hậu tới cực điểm nguyên nhân.

"Đây chính là cái gọi là lực quan a quá kiên cố, lực lượng còn chưa đủ!"

Ông!

Trong khoảnh khắc, Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao tại Nhạc Bình Sinh trên gối ông ông chấn động, mênh mông linh năng bỗng nhiên xông vào thể nội!

Vừa đối mặt thời gian, Nhạc Bình Sinh trong cơ thể nhận cỗ này lực lượng khổng lồ gia trì, tái khởi biến hóa!

Trong nháy mắt, lít nha lít nhít tinh thần hạt tròn tự động sắp xếp, tựa hồ là tạo dựng thành một bộ ý nghĩa không rõ danh sách, hướng vào phía trong co vào, ngưng tụ tới cực điểm, lóe ra tinh thần quang huy, mang theo không thể ngăn cản chi thế, đụng vào Nhạc Bình Sinh dưới đan điền!

Oanh!

Phảng phất tinh thần bạo tạc, lại phảng phất khai thiên tích

địa, Nhạc Bình Sinh trong thân thể một loại nào đó bình chướng, cửa ải, trở ngại, bỗng nhiên vỡ vụn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 158: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Hai)

Chương 158: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (hai)

Lực quan đánh vỡ, tinh nguyên thần tàng mở ra!

Ào ào ào ào ào ào hoa

Linh năng khuấy động, huyết khí gào thét, oanh minh trận trận bên trong, một cái ánh sáng nhạt lấp lóe, tựa hồ từ vô số tinh quang ngưng tụ huyết khí hoả lò xuất hiện tại hạ đan điền vị trí, cùng lúc đó một cỗ khó có thể tưởng tượng, trời long đất lở tiềm năng, cũng giống là phá vỡ gông xiềng, từ lúc mở tinh nguyên thần tàng ở trong giải phóng ra ngoài!

Lấy tinh thần hoả lò làm trung tâm, ba mươi sáu cái mệnh khiếu như là tinh thần vờn quanh, bảo vệ tại Nhạc Bình Sinh tinh nguyên thần tàng bên trong không giống với những người khác huyết khí hoả lò chung quanh.

Nhạc Bình Sinh cái này đặc biệt tinh quang hoả lò như là có sự sống, có chút chấn động. Bên trong giống như ẩn chứa vô tận không gian, đại giang đại hà đồng dạng khí huyết tràn vào đồng thời, tại cảm giác bên trong, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất huyết khí tại tinh thần hoả lò tác dụng dưới dâng lên mà ra, lưu thoán toàn thân.

Một cỗ hung hăng liệt diễm tại hắn bên ngoài thân thiêu đốt cảm giác dâng lên. Nếu có người tại trong phòng này, hơi dụng tâm cảm giác, liền có thể "Nhìn thấy" Nhạc Bình Sinh trên thân thoát ra một cỗ lửa nóng hừng hực, ở sau lưng của hắn mãnh liệt toát ra.

Đây chính là huyết khí hiện hình. Cũng đại biểu cho Nhạc Bình Sinh giờ phút này đã là một hàng thật giá thật võ đạo gia.

"Còn chưa kết thúc!"

Từng đạo đến từ 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 bên trong kinh văn tại Nhạc Bình Sinh trong lòng chảy xuôi mà qua, khí tức của hắn trùng trùng điệp điệp, cả người khí chất tựa như ở lại trên cửu thiên tinh thần thần linh, khí tức phiêu miểu vô ngần, hạ + dài + gió + văn + học, ww≡w. c≥fwx. ne♀t một khắc

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tuần hoàn phát động!

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 tuần hoàn phát động!

Hô.

Hút.

Nhạc Bình Sinh lồng ngực lấy một loại kì lạ, không bàn mà hợp thiên địa một loại nào đó quy luật phập phồng. Ba mươi sáu cái mệnh khiếu cực tốc chấn động, trong nháy mắt hóa thành ba mươi sáu cái lỗ đen, huyết khí bỗng nhiên hóa thành mây rối quay cuồng lên, lấy một loại huyền diệu như là vì sao trên trời di động quỹ tích, vận chuyển lại.

Một võ đạo gia cấp bậc cao thủ cung cấp linh năng, không thể không nói đối xông phá lực quan bình chướng hoàn toàn chính xác làm ra trọng đại tác dụng. Mà tới được hiện tại, linh năng tác dụng

vẫn không có kết thúc!

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 17%18%19% 20%!

Ông

Bảng bên trên số liệu vượt qua một cái quan khẩu đồng thời, Nhạc Bình Sinh trong cơ thể, ba mươi sáu cái ngôi sao hiển hiện, lại lần nữa cảm giác ra ba mươi sáu cái mệnh khiếu vị trí, đồng thời tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 dẫn dắt tác dụng dưới, chợt mở ra!

Cơ hồ không dừng lại chút nào, mới mở này khải ba mươi sáu cái mệnh khiếu đồng dạng hóa thành lỗ đen, sát nhập đến nguyên bản ba mươi sáu cái mệnh khiếu tuần hoàn bên trong, tạo dựng thành một bộ càng lớn vận chuyển tuần hoàn!

Nhạc Bình Sinh trong thân thể, bảy mươi hai cái nhỏ bé lỗ đen xoay chầm chậm, tham lam hướng ngoại giới trong hư không hấp thu các loại không biết tên hạt năng lượng, tuần hoàn tác dụng dưới, Nhạc Bình Sinh quanh thân tia sáng đều phát sinh vặn vẹo, không cách nào đào thoát dẫn dắt lực lượng, bị lỗ đen đồng dạng mệnh khiếu hấp thu. Nhìn giống như là không gian đều bị bóp méo đồng dạng.

Tại Nhạc Bình Sinh cảm giác bên trong, từ ngoại giới hấp thu năng lượng cường hóa tự thân trình độ, liền như là là từ một cây ống nước, đột nhiên biến thành mở ra toàn bộ vòi nước, hiệu suất cao không chỉ gấp mười lần!

Linh năng tác dụng từ từ suy yếu, qua không được bao lâu liền sẽ hoàn toàn dung nhập huyết khí, mệnh khiếu ở trong. Nhạc Bình Sinh không dừng lại chút nào, bắt lấy linh năng tác dụng không có hoàn toàn biến mất cơ hội, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 mệnh khiếu tuần hoàn tạo dựng, tại huyết khí của hắn dẫn dắt dưới, từ

không tới có, phi tốc tăng trưởng.

Mượn nhờ tinh nguyên thần tàng mở ra tiềm lực bộc phát, tinh thần hoả lò ngưng tụ huyết khí cọ rửa, cùng còn sót lại linh năng tác dụng, nhất cổ tác khí phía dưới, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 giai đoạn sơ cấp liên thông ba mươi sáu cái mệnh khiếu, phức tạp tuần hoàn lộ tuyến nhanh chóng tạo dựng, tốc độ nhanh đến một cái không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Đồng thời, đến võ đạo gia cảnh giới về sau, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 tiến độ cũng hiện ra:

3%5%7%9% 10%!

Tại đạt thành 10% tiến độ về sau, Nhạc Bình Sinh thể nội 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 liên thông quang uyên, huyết tráng, thần hoa, địa cực, cùng sách, mẫn cảm giác, sơn vương, hợp túc cùng ba mươi sáu cái mệnh khiếu, sơ bộ tạo dựng hoàn thành tuyến đường bỗng nhiên phóng xạ ra biển sao quang huy!

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Tại trong con mắt hắn, phảng phất có mặt trời lên mặt trăng lặn, tinh thần lưu chuyển. Làm cho người ta cảm thấy một loại lơ lửng không cố định, muốn dung nhập đầy trời tinh không ở trong cảm giác.

Giờ phút này, hậu tích bạc phát phía dưới, mặc kệ là bỗng nhiên bạo phát đi ra tiềm năng vẫn là góp nhặt linh năng, tất cả tích súc đều đang trùng kích cùng tu luyện về sau tiêu hao hầu như không còn, xung kích cùng tu luyện cũng coi là rơi xuống hồi cuối.

"Hô!"

Một ngụm nồng đậm tới cực điểm nóng rực bạch khí từ Nhạc Bình Sinh trong miệng phun ra ra, trong cả căn phòng thật giống như lên sương mù, khắp nơi đều là nóng hổi hơi nước.

Nhạc Bình Sinh đứng dậy thư triển gân cốt, nhẹ nhàng bóp quyền, lốp bốp xương cốt tiếng nổ vang liền không ngừng vang lên. Đồng thời, trong mắt của hắn một màn ánh sáng nhảy ra đến:

【 lực lượng 】: 28

【 thể chất 】: 28

【 nhanh nhẹn 】: 27

【 tinh thần 】: 27

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 2 750

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 10%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 còn thừa thời gian đếm ngược: 9 9 ngày 3 giờ 】

Theo Tà Linh chính mình thuyết pháp, bị cải tạo qua đi nó, có đem các hạng tố chất thân thể thậm chí đại khái công pháp tiến độ, lấy số liệu hóa hình thức trực quan biểu hiện ra năng lực. Dựa theo nó chỗ thu thập 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 bên trong đại khái cân nhắc tiêu chuẩn, nguyên bản không cách nào đo đạc đoán chừng bí truyền võ đạo tiến độ cũng có một cái đại khái số liệu biểu hiện.

Lần này tăng lên, là tính dễ nổ, vượt qua thức tăng lên, mỗi vượt qua một con số giai cấp, một điểm số liệu tăng lên trình độ khó khăn cùng đại biểu lực lượng, cùng cái trước cấp bậc so sánh, chênh lệch trình độ lấy bội số mà tính, căn bản không có biện pháp

tương đối.

Giống như là đồng dạng một đơn vị linh năng, đột phá trước Nhạc Bình Sinh có thể khiến cho thân thể trên số liệu thăng 1 điểm, mà tại đột phá sau Nhạc Bình Sinh, chỉ có thể để tố chất thân thể tăng lên 0.5 điểm, hoặc là thấp hơn.

Dạng này trên phạm vi lớn nhảy vào, liền ngay cả chính Nhạc Bình Sinh cũng không có cách nào đoán được thực lực của mình đạt tới mức độ như thế nào.

【 thật đáng mừng, thật đáng mừng a tiểu tử! 】

Tà Linh bỗng nhiên hiện lên ra, cạc cạc cười quái dị nói:

【 tiểu tử, ngươi xem một chút ngươi, chỉ có không đến một trăm ngày tốt sống a! Ngươi đã không nguyện ý thống thống khoái khoái đại sát tứ phương, thực lực của ngươi càng cao, linh năng chuyển hóa có thể trợ giúp ngươi chống cự bài xích hiệu quả liền càng thấp, ngươi có thể sống thời gian liền càng ngắn a! 】

Nhưng mà, để Tà Linh thất vọng là, Nhạc Bình Sinh trên mặt cũng không có lộ ra cái gì kinh hoảng biểu lộ, mà là bình tĩnh nói ra:

"Tà Linh, không cần ngươi nhắc nhở, chuyện này ngươi không phải cũng sớm đã cùng ta đã nói rồi a "

【 ân 】

Tà Linh mặt mũi tràn đầy ngoài ý muốn:

【 tiểu tử, ngươi có chú ý hay không xem ta số liệu ước định chín mươi chín ngày! Ngươi chỉ còn chín mươi chín ngày thời gian, trọn vẹn thiếu đi một phần ba! Đồng dạng ngươi lại hấp thu linh năng chống cự hiệu quả cũng sẽ giảm bớt đi nhiều! Ngươi cái này không biết thiên 】

Tà Linh giương nanh múa vuốt phụ đề còn không có hiển hiện xong, liền bị Nhạc Bình Sinh cưỡng ép đè xuống.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 159: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Ba)

Chương 159: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (ba)

Thủy Thượng Nhân Gian là phong hoa thành một chỗ tương đối có đặc sắc quán rượu, tọa lạc tại thành nam một chỗ hồ nhân tạo trung ương.

Cái này một tòa chiếm diện tích rộng lớn cao lầu bên trong, ăn uống linh đình, tiếng người huyên náo, náo nhiệt tới cực điểm. Vãng lai tân khách không phú thì quý, là phong hoa trong thành tất cả quyền quý gần nhất yêu quý địa phương, tại toàn bộ Vân Châu đều có chút danh tiếng.

Thời khắc này Tống Vân, cả người có chút lo sợ bất an ngồi tại một chỗ trong rạp, giống như là đang đợi cái gì. Liền ngay cả một bên xinh đẹp thị nữ đều không có tâm tình đánh giá.

Tại hắn cung cấp tin tức lại chờ đợi mấy ngày, thành công lấy được cái kia năm trăm miếng Xích Kim Diệp về sau, Tống Vân vui vô cùng, hận không thể dạng này bánh từ trên trời rớt xuống tiện nghi mua bán lại nhiều đến mấy lần. Lại không nghĩ rằng không có qua mấy ngày, một bang làm việc mười phần có quân đội tác phong võ nhân lại lần nữa tìm tới hắn, lại hứa hắn năm trăm miếng Xích Kim Diệp, nói có người muốn tại Thủy Thượng Nhân Gian cái này phòng khách gặp hắn.

Tống Vân mặc dù cảm thấy quỷ dị, nhưng là cái này từng mai từng mai Xích Kim Diệp tử là thực sự, không có bất kỳ cái gì hư giả. Mà lại đám người này mười phần khách khí, không có chút nào bức hiếp ý tứ.

Huống chi gặp mặt nơi này đại danh đỉnh đỉnh, người lui tới không phú thì quý, mười phần an toàn. Chính hắn cũng là Chân Võ Đạo thành viên chính thức, tại xuất hành trước còn cùng Hoàng quản sự chuyên môn dặn dò một tiếng, để ý.

Kim lắc lư Xích Kim Diệp dụ hoặc dưới, Tống Vân cơ hồ không có quá nhiều do dự liền đến nơi này đến phó ước.

Tống Ngọc bưng lên bạch ngọc chén rượu, nhẹ nhàng lay động bạch ngọc rượu trong chén cạn hoa hồng sắc dịch nước, một luồng nói không chính xác là thuần hương, mùi trái cây, vẫn là mùi thơm ngát áp súc mà thành kì lạ hương khí, phác đến mũi, thấm người phế phủ.

Khẽ nhấp một cái, Tống Vân lập tức cảm thấy răng gò má lưu phương, ngay cả đánh nấc, ngáp đều vận vị dư hương.

"Cái đồ chơi này là cái gì "

Một chén rượu vào trong bụng, Tống Vân chép miệng tắc lưỡi đầu, cảm giác được rượu dịch vào cổ họng, một cỗ có chút nhiệt lưu bắt đầu ở toàn thân lưu thoán, cả người sảng khoái phiêu phiêu dục tiên.

"Đây con mẹ nó chính là dùng cái gì nhưỡng "

Nghe được Tống Vân thô bỉ ngôn từ, một bên xinh đẹp thị nữ tựa hồ nhịn không được ý cười, mím môi một cái, thanh âm thanh thúy nói ra:

"Đại nhân, đây là dùng thiên vũ phiêu hương cánh hoa, phối hợp các loại trăm năm trở lên trân quý dược liệu ủ chế hoa tiên

tửu, đối đại nhân tu luyện cũng có một chút chỗ tốt đâu."

Vẫn rất có lai lịch.

Tống Vân trong nội tâm hừ một tiếng, tiếp tục hỏi: "Cái này một bình muốn bao nhiêu tiền "

"Hồi đại nhân, năm mai Xích Kim Diệp."

Tống Ngọc bưng chén rượu tay có chút lắc một cái, không để lại dấu vết đặt lên bàn, trong lòng thầm mắng:

"Mẹ nó, đám người này thực sẽ hưởng thụ, nhìn lão tử bình thường vẫn là quá bạc đãi chính mình!"

Nghĩ đến bản thân tẩy tủy luyện huyết năm thành tu vi, không lớn không nhỏ cũng là một cao thủ, ngày bình thường qua thời gian cùng nơi này đủ loại so sánh đơn giản tựa như tên ăn mày đồng dạng.

Bất quá nơi này tiêu phí, cho dù là Tống Vân phát một phen phát tài, cũng không có cách nào mỗi ngày tới đây tiêu sái.

Chờ đợi người còn không có đến, Tống Vân ngăn lại thị nữ tiến lên muốn giúp hắn rót rượu động tác, tự mình lại lần nữa thêm lên một chén rượu, trong lòng các loại suy nghĩ chuyển động:

"Đám người này đến cùng muốn làm cái gì tin tức ta đã cung cấp, vì cái gì còn tới tìm ta "

Tống Vân làm sao cũng nghĩ không thông. Nhìn tình huống này, hiển nhiên không hề giống chính bọn hắn nói tới, là vì cầu lấy dạng này một môn đặc thù bí truyền võ đạo, ngược lại càng giống là đang tìm kiếm biết cái này cửa bí truyền võ đạo người!

"Chẳng lẽ những người này chính là đang tìm Nhạc Bình Sinh vẫn là cái gì khác nguyên nhân những người này hẳn là Phá

Nguyệt quân người, chẳng lẽ Nhạc Bình Sinh trêu chọc qua bọn hắn "

Các loại suy nghĩ tại Tống Vân trong lòng hiện lên, lúc này, cửa bao sương đột nhiên mở ra.

Một cái oai hùng thanh niên nam tử, cùng một cái khí chất uy nghiêm mà lạnh lùng trung niên tử đi đến. Nhìn chính là sống an nhàn sung sướng, thân phận tôn quý nhân vật.

Theo sát tại hai người kia sau lưng, là một mỹ mạo tuổi trẻ nữ tử cùng một thị vệ bộ dáng, dẫn theo hòm gỗ người.

Chính là Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh, Phương Nam Tịch cùng Hoành Nghị bốn người.

Tống Vân căng thẳng trong lòng, đúng lúc đứng dậy, Phương Đạo Minh một tay hư ép, nói ra: "Vị bằng hữu này, không cần phải khách khí, mời ngồi."

Sau đó quay đầu đối một bên đứng hầu lấy thị nữ nói ra: "Ngươi đi ra ngoài trước đi, chúng ta có chuyện cần."

Đối diện bốn người an vị về sau, Tống Vân đánh giá Phương Đạo Minh, trong những người này, thoạt nhìn như là lấy tên này nam tử trung niên cầm đầu, hắn gọn gàng dứt khoát mà hỏi:

"Các hạ, không biết ngươi tới tìm ta cụ thể có chuyện gì nên cung cấp tin tức ta đều đã cung cấp qua."

Phương Đạo Minh không có trả lời, Phương Khải Tinh kêu một tiếng: "Hoành Nghị."

Phịch một tiếng, Hoành Nghị lúc này cầm trong tay dẫn theo hòm gỗ đặt ở trên mặt bàn, đem cái nắp mở ra.

"Cái này. . . Đây là "

Tống Vân con mắt bỗng nhiên trừng một cái.

Mở rương ra, kim quang quý khí đập vào mặt, lại là từng mai từng mai sắp xếp lát thành tốt Xích Kim Diệp, nhìn qua tối thiểu có hơn ngàn số lượng.

Nhìn thấy Tống Vân nghi hoặc bên trong để lộ ra tới nồng đậm khát vọng thần sắc, Phương Đạo Minh mặt không biểu tình, hờ hững nói ra:

"Vị bằng hữu này, liên quan tới ngươi cho chúng ta cung cấp tin tức, chúng ta còn có rất nhiều vấn đề cần hỏi thăm, hi vọng ngươi có thể nói rõ sự thật. Nếu như có thể để cho ta hài lòng, không riêng trước đó đáp ứng ngươi năm trăm miếng Xích Kim Diệp, cái này hết thảy một ngàn miếng Xích Kim Diệp, ta cùng giải quyết dạng dâng lên."

Tống Vân hầu kết nhấp nhô, đại cổ đại cổ nước bọt nuốt mà xuống, tay chân cũng hơi run rẩy lên.

Tính cả trước đó năm trăm miếng, lại thêm những cái này, chẳng phải là hết thảy hai ngàn miếng Xích Kim Diệp cái này đem gần có thể bù đắp được hắn mười năm không ăn không uống, tân tân khổ khổ làm nhiệm vụ mới có thể kiếm được tiền!

"Về phần Nhạc Bình Sinh mặc kệ nó! Ta chính là nói chút sự thật mà thôi a!"

Tại Tống Vân đối diện, Phương Nam Tịch thấp thỏm trong lòng, chăm chú nhìn chằm chằm hắn.

"Hắn cung cấp tin tức là thật người kia ngay tại Chân Võ Đạo ta nên làm cái gì "

Tâm tình của nàng cực kỳ mâu thuẫn.

Một mặt là nàng kinh lịch mất con thống khổ, khát vọng báo

thù cha ruột, một mặt là vì trợ giúp nàng nhất lao vĩnh dật giải quyết khốn cảnh Nhạc Bình Sinh, thời khắc này nàng hoàn toàn lâm vào tình cảnh lưỡng nan, không biết nên như thế nào cho phải.

Tống Vân hít sâu một hơi, đè xuống kích động trong lòng, đem tất cả lo lắng toàn bộ chạy tới sau đầu, trong mắt chỉ còn lại kim quang lấp lánh Xích Kim Diệp, lập tức nói ra: "Xin các hạ hỏi đi, ta nhất định biết gì nói nấy!"

"Tốt!" Phương Khải Tinh gắt gao nhìn chằm chằm Tống Vân, hỏi: "Ngươi là ở nơi nào nhìn thấy cái này gọi là Nhạc Bình Sinh người sử dụng chiêu này tiền căn hậu quả, không muốn bỏ sót!"

Tống Vân mặc dù đối với những người này thần sắc cảm thấy kỳ quái, nhưng không có bất luận cái gì chần chờ nhanh chóng nói ra: "Cái này Nhạc Bình Sinh, là ước chừng nửa tháng trước đi vào Chân Võ Đạo..."

Tại ròng rã một rương Xích Kim Diệp dụ hoặc dưới, Tống Vân không có chút nào do dự, triệt để, đem Nhạc Bình Sinh đến Chân Võ Đạo đến nay, hắn biết một loạt sự tình không rõ chi tiết nói ra.

Bất quá đang giảng giải cùng Âm Vô Sinh trận kia chém giết bên trong, hắn nhưng không có ăn ngay nói thật, tại trong miệng hắn ngược lại biến thành Âm Vô Sinh bị đoàn người mình vây công bản thân bị trọng thương về sau, Nhạc Bình Sinh mới trùng hợp đuổi tới, lợi dụng môn kia bí truyền võ đạo đánh chết hắn.

Rất hiển nhiên, Tống Vân là cảm thấy trong cung điện dưới lòng đất phát sinh sự tình không thế nào hào quang, không muốn bị đối diện những người này khinh thị, mới đem sự thật hơi cải biến, tô son trát phấn một chút.

Nửa tháng trước xuất hiện tại Chân Võ Đạo tính cả thời gian đi đường, như vậy vừa vặn có thể cùng người đeo mặt nạ xuất

hiện tại Phương phủ thời gian đối với lên!

Lắng nghe đồng thời, thỉnh thoảng hỏi thăm đôi câu Phương gia phụ tử, trong mắt hừng hực báo thù hỏa diễm tại mãnh liệt thiêu đốt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 160: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Bốn)

Chương 160: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (bốn)

Trong rạp, người còn lại đều đã ra ngoài, chỉ để lại Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh hai cha con.

Trên mặt bàn, bày biện một bộ dựa theo Tống Vân nói tới miêu tả ra một bức họa.

Trong cả căn phòng nhiệt độ tựa hồ đã hạ xuống điểm đóng băng, đây là tuân theo hai người nồng đậm, thuần túy, biển sâu oán hận cùng sát ý ảnh hưởng.

Phương Đạo Minh cảm xúc chập trùng bên trong, ngữ khí khàn khàn, không lưu loát:

"Khải Tinh, để ngươi thủ hạ không cần lại bốn phía tìm tòi, cái này Nhạc Bình Sinh, chính là hung thủ."

Tại tiếp vào Trần Khánh Chi tập hợp mà đến phù hợp trình độ đạt tới bảy thành đầu này tin tức, Phương Đạo Minh phụ tử lập tức liền mang theo Phương Nam Tịch cùng Hoành Nghị hai cái hiện trường người chứng kiến, ngựa không ngừng vó chạy tới, tìm được Tống Vân.

Trải qua Tống Vân không rõ chi tiết một hệ liệt miêu tả, từ

thời gian, thân cao, hình thể, bí truyền võ đạo đặc thù, hai người bọn họ đã cơ bản khóa chặt Nhạc Bình Sinh.

"Đáng hận! Đáng hận!" Phương Khải Tinh phát ra thấp giọng gào thét: "Coi là trốn vào Chân Võ Đạo bên trong, liền không ai phát hiện, bắt hắn không có cách nào a "

"Khải Tinh, chuyện này cần hảo hảo kế hoạch."

Phương Đạo Minh mặc dù một mặt không kịp chờ đợi báo thù tàn nhẫn chi sắc, vẫn là dằn xuống đến bình tĩnh nói ra:

"Vân Châu không thể so với U Châu, ngươi mặc dù là Phá Nguyệt quân thống lĩnh, nhưng là thuộc về kẻ ngoại lai. Chân Võ Đạo tại Vân Châu thế lực không nhỏ, không thể so với Phá Nguyệt quân chênh lệch, hai cha con chúng ta muốn báo thù không thể liên lụy đến Phá Nguyệt quân trên thân, nếu không chính là tại cho Phá Nguyệt quân chủ gây phiền toái. Tên súc sinh này nhiều nhất chẳng qua là xông quan giai đoạn võ giả, như là đã khóa chặt hắn, lại liên lụy tiền trình của ngươi liền không đáng.

Hắn mặc dù ẩn thân tại Chân Võ Đạo trong tổng bộ, nhưng là không có khả năng cả một đời co đầu rút cổ ở bên trong không ra. Chỉ cần hắn ra khỏi thành, thậm chí là ra Chân Võ Đạo tổng bộ, chính là hắn hoàn lại tất cả đại giới thời khắc!"

"Phụ thân, nơi nào có phiền toái như vậy chuyện này, căn bản không cần nhẫn nại!"

Phương Khải Tinh sắc mặt băng lãnh, chém đinh chặt sắt nói ra:

"Ta lại xuất phát trước liền đã ra lệnh, chọn lựa ra phong doanh tinh nhuệ bên trong tinh nhuệ, đều là đội trưởng, ngay cả chính một cấp cao thủ, hổ báo lôi âm thậm chí đạt tới tẩy tủy hoán huyết cảnh giới hết thảy mười người, còn có mang theo Liên Châu

Thần Tí Nỗ cung nỏ đội!

Bọn hắn đêm nay liền có thể đến phong hoa thành, cứ như vậy mục tiêu lớn lớn thu nhỏ, chỉ cần sớm hòa phong Hoa Thành thành chủ chào hỏi, sẽ không cho quân chủ đại nhân mang đến phiền toái gì, chủ yếu là nhìn Chân Võ Đạo thái độ.

Phụ thân ngươi khả năng không hiểu rõ, ta đã nghe ngóng, Chân Võ Đạo dạng này tán tu tổ chức, trừ phi là bởi vì chấp hành nhiệm vụ mà liên lụy ra, nếu không sẽ không để ý tới dưới đáy thành viên ân oán cá nhân.

Chân Võ Đạo tổng bộ là mở ra tính. Chúng ta ngày mai trực tiếp phân tán nhân viên, từng lượt đi vào, xác định vị trí về sau lập tức bắt sống hắn! Mang lên Tống Vân, nếu như gặp phải ngăn cản, liền để Tống Vân ở trước mặt chỉ chứng cái kia tạp toái! Người này lòng tham không đáy, tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.

Giết người thì đền mạng, thiên kinh địa nghĩa. Đạo lý này, đi tới chỗ nào đi đều không ai có thể phản bác! Đủ loại chứng cứ vô cùng xác thực, ta cũng không tin, cái này Thanh Môn môn chủ sẽ che chở một cái tội ác chồng chất, vẫn là vừa mới gia nhập Chân Võ Đạo người ta muốn để hắn chắp cánh khó thoát!"

Phương Khải Tinh tiếng nói vừa hết thật lâu, Phương Đạo Minh chậm rãi mở miệng, ánh mắt vui mừng:

"Khải Tinh, ngươi nói đúng, ta đích xác là quá chân tay co cóng. Đệ đệ ngươi cùng mẫu thân ngươi chuyện xảy ra để cho ta võ đạo ý chí đều hứng chịu tới đả kích. Hiện tại, là thời điểm vứt bỏ hết thảy lo lắng, dùng cừu nhân máu tươi đến rửa sạch cừu hận "

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh, đang cùng Lý Tầm Ý trên quảng trường tản bộ, đồng thời chuyện phiếm.

"Nhạc huynh, buổi sáng ngày mai đến cùng mặt ngươi nói ba vị võ đạo gia, là phụ thân ta từ nhân mạch bên trong tỉ mỉ chọn lựa ra, cũng đều là tương đối đáng tin, phong bình không tệ võ đạo đại cao thủ. Mà lại sở thuộc Võ Đạo Thế Lực cũng đều không tính quá lớn. Mà lại đến lúc đó phụ thân của ta ở một bên thay ngươi áp trận, sẽ không ra cái gì hiện trận thế đè người, ép mua ép bán sự tình."

Ba vị này võ đạo gia đã tới phong hoa thành, chỉ bất quá sắc trời đã tối, thế là ước định ngày thứ hai sáng sớm gặp lại nói chuyện. Lý Tầm Ý cũng là chuyên môn hướng Nhạc Bình Sinh thông báo.

"Thay ta cám ơn Lý môn chủ."

Nhạc Bình Sinh ngược lại không để ý cái này, tại không có đột phá cảnh giới trước hắn đều không sợ hãi, lại càng không cần phải nói hiện tại, ngay cả chính hắn cũng không biết trong thân thể cất giấu lực lượng đến loại trình độ gì.

Hắn thuận miệng hỏi: "Ba vị này võ đạo gia đều là lai lịch ra sao "

"Ta biết không coi là quá, bất quá đều là Vân Châu địa giới bên trên nổi danh nhân vật. Theo thứ tự là Hách Liên thế gia một vị trưởng lão, cùng Huyền Cơ võ đạo trường một vị tu giả, còn lại vị này chính là ta phụ thân hảo hữu, là Trấn Ngục tông hành tẩu."

Trấn Ngục tông

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, nhớ tới chính mình đã từng đáp ứng Trình Chiêm Đường sự tình, ngược lại hỏi: "Nói đến, Tinh Thần Liệt Túc Tông tình huống hiện tại thế nào "

"Tinh Thần Liệt Túc Tông là ngươi lão trước sớm hỏi qua ta cái kia "

Lý Tầm Ý sờ sờ cái cằm, cẩn thận nghĩ nghĩ:

"Thời gian đại thế, không lấy người ý chí vì chuyển di. Rơi lông Phượng Hoàng không bằng gà a."

Lý Tầm Ý cảm thán một câu, sau đó nói:

"Tại Đại Hoang Thần Triều thời kì bọn hắn đã từng là trên đời này nhất đẳng tông phái, nếu như phóng tới hiện tại Bắc Hoang, so với bất kỳ một cái nào đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực đều cường đại hơn. Nhưng là bọn hắn hiện tại đã sớm lụi bại không chịu nổi. Hết lần này tới lần khác tông chủ của bọn hắn lại tuyên bố trên đời này bí truyền võ đạo đều là mặt hàng cấp thấp, tại bọn hắn bị mất chí cao trong truyền thừa, bí truyền võ đạo có thể tu luyện tới ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu. Chuyện này không biết làm sao lưu truyền ra ngoài, để tông phái này biến thành trò cười."

Lý Tầm Ý nhớ tới điểm này tựa hồ cảm thấy mười phần thú vị, cười nói ra:

"Ngươi cũng biết, có được các loại không thể tưởng tượng năng lực bí truyền võ đạo so với võ giả tu hành công pháp cũng còn muốn trân quý, nhưng là theo ta nghe nói qua một chút truyền ngôn, tựa hồ cũng liền ghi lại ở【 bí truyền Tinh Tú Bảng 】bên trên, những cái kia cường đại, thần bí bí truyền võ đạo, có khả năng có thể mở ra tu luyện nhân thể vượt qua trăm đếm được mệnh khiếu, nhưng cũng không có giống tông phái này tuyên dương khoa trương như vậy. Ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu cái này không phải liền là nhân thể tất cả mệnh khiếu số lượng "

Nhạc Bình Sinh bất động thanh sắc, khả năng chỉ có hắn biết Tinh Thần Liệt Túc Tông nói tới cũng không phải là trò cười.

"Mặt trời lặn phía tây a, "

Lý Tầm Ý tiếp tục cảm khái một chút:

"Cái này toàn bộ tông phái hiện tại từ trên xuống dưới cộng lại có hay không ba trăm người đều rất khó nói. Ta trước đó còn chứng kiến qua một tin tức, tựa như là trong tông phái ba cái võ đạo gia cấp bậc cao tầng mang theo một bộ phận người mất tích, không biết có phải hay không là cải đầu phái khác đi. Ngươi muốn đi đến tông phái này "

"Ân, nhận ủy thác của người, cần phải đi một chuyến." Nhạc Bình Sinh gật gật đầu hỏi: "Tông phái này bây giờ ở nơi nào "

"Hẳn là tại U Châu khu vực biên giới, ta cũng nhớ kỹ không rõ lắm. Quay đầu ta hỏi một chút phụ thân ta, đến lúc đó sẽ nói cho ngươi biết."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu. Nơi này hắn đã từng đáp ứng muốn đem bí tịch mang đến, tại Chân Võ Đạo chuyện bên này chấm dứt về sau Nhạc Bình Sinh liền định rút sạch đi một chuyến.

Trời sinh đã tối, hai người chuyện phiếm một trận phân biệt mở về sau, Nhạc Bình Sinh một đường đi trở về chỗ ở của mình.

Ân

Mặc dù sắc trời âm u, nhưng là vừa mới đi vào viện tử, hắn liền chú ý tới cửa phòng trên mặt đất, nằm một cái không biết tên sự vật.

Nhạc Bình Sinh đi lên trước, nhặt lên, lại phát giác tựa hồ là một trương nữ nhân sở dụng khăn tay.

Lật qua, này tấm mang theo mùi hương khăn tay phía trên, còn viết một chữ:

Trốn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 161: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Năm)

Chương 161: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (năm)

Lúc sáng sớm , dựa theo thời gian ước định, Nhạc Bình Sinh đã đi tới Thanh Môn đường khẩu đại sảnh.

Trong đại sảnh, quản sự, hạ nhân loại hình tất cả đều không thấy, chỉ có Lý Kình Thương phụ tử tại cùng ba tên khí chất quần áo đồng dạng phi phàm nam tử trung niên trò chuyện với nhau. Cái này ba tên nam tử sau lưng, còn có mấy cái cả nam lẫn nữ đứng ở sau lưng bọn họ đứng hầu, hẳn là người hầu hoặc là vãn bối một loại nhân vật.

Chú ý tới Nhạc Bình Sinh đi đến, Lý Kình Thương ha ha cười nói: "Các vị, các ngươi đang chờ chính chủ đến rồi!"

Nương theo lấy Lý Kình Thương tiếng cười to, ba tên nam tử trung niên xoay đầu lại, tính cả lấy bọn hắn người đứng phía sau mấy đạo ánh mắt liền đồng loạt bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Cái nhìn này nhìn qua lại làm cho hết thảy mọi người giật mình không nhỏ.

"Còn trẻ như vậy hắn là từ đâu được đến Luyện Huyết Huyền Binh "

Hách Liên thế gia Hách Liên Nộ, Huyền Cơ võ đạo trường Giang Ly, cùng Trấn Ngục tông Văn Khải Ca nhìn nhau một chút, không khỏi dâng lên kinh nghi cảm xúc.

Bọn hắn tại tiếp vào Lý Kình Thương mật tín lúc, trong thư cũng không có nói rõ chi tiết muốn xuất thủ Luyện Huyết Huyền Binh người tình huống cụ thể. Bọn hắn liên tưởng qua các loại khả năng, làm thế nào cũng không nghĩ tới Lý Kình Thương miệng bên trong nói tới người bán, thì ra là như vậy một cái nhìn qua phổ phổ thông thông người trẻ tuổi.

Nhất là phía sau bọn họ đứng vững bọn vãn bối, nhìn xem niên kỷ nhìn qua so với mình còn muốn nhỏ Nhạc Bình Sinh đại mã kim đao ngồi tại nhà mình trưởng bối đối diện, lập tức có chút khó chịu, có chút không giữ được bình tĩnh khẽ hừ một tiếng.

Chỉ bất quá nhà mình trưởng bối đều không nói gì, cái này bốn cái cả nam lẫn nữ dù cho là trong lòng xem thường, cũng không dám tùy ý lỗ mãng.

Nhìn ra cái này ba cái võ đạo cao thủ nghi hoặc, Lý Kình Thương nhưng cũng không có giải thích quá nhiều, tại Nhạc Bình Sinh ngồi xuống về sau đối ba người nói ra:

"Ba vị, trong thư ta đã nói qua, ta cũng là nhận vị này các hạ ủy thác mới liên hệ các ngươi, còn lại, liền từ chính các ngươi nói đi!"

Vị này các hạ

Nghe được Lý Kình Thương tựa hồ mơ hồ đem trước mắt người trẻ tuổi này đặt tới cùng mình cùng một vị trí xưng hô thế này, ba tên võ đạo gia lông mày lập tức giương lên, trong lòng cảm thấy ngoài ý muốn.

Người này là lai lịch gì

Trước mắt Nhạc Bình Sinh mặc kệ từ chỗ nào phương diện tới nói đều tựa hồ không có cái gì xuất chúng địa phương, cùng trong đầu bất kỳ một cái nào thế lực lớn thiên chi kiêu tử đều không khớp hào.

Các loại ý nghĩ chợt lóe lên, Hách Liên thế gia Hách Liên Nộ thật sâu nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, đi đầu mở miệng:

"Vị này vị này các hạ." Hắn trầm ngâm một chút: "Chúng ta võ đạo bên trong người làm việc thống thống khoái khoái, liền không làm dây dưa dài dòng bộ kia. Hôm nay cuộc giao dịch này, ngươi muốn làm sao tiến hành "

Nhạc Bình Sinh từ trong ngực móc ra Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo, tùy ý thả ở bên tay phải của hắn một cái khay phía trên, bình tĩnh nói ra: "Vật này giá trị cũng không cần ta nhiều lời. Giao dịch phương thức cũng rất đơn giản, người trả giá cao được."

Tại Nhạc Bình Sinh móc ra Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo một nháy mắt, mọi ánh mắt đều tụ tập tại phía trên của nó. Liên tục Nhạc Bình Sinh nói tới người trả giá cao được đều bị không để ý đến.

Đây chính là giá trị liên thành Luyện Huyết Huyền Binh

Khát vọng, hâm mộ, ghen ghét, tham lam

Mang theo các loại cảm xúc ánh mắt tụ tập tại cái này một bộ bao tay phía trên.

Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca ba người ánh mắt lấp lóe. Mặc dù Lý Kình Thương trong thư đại khái có chỗ miêu tả, nhưng là dạng này can hệ trọng đại đồ vật, vẫn là phải chính mình tự mình nghiệm nhìn qua mới có thể yên tâm.

Lập tức, Văn Khải Ca liền nói ra:

"Can hệ trọng đại, ba người chúng ta người cần kiểm tra thực hư một chút , có thể hay không "

"Đương nhiên có thể!"

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, đặt vào Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo khay trong nháy mắt bay ra, không nhúc nhích tí nào rơi vào Văn Khải Ca bên cạnh trên bàn gỗ đàn.

"Lá gan của người này thật đúng là rất lớn a, vẫn là nói hắn có cái gì ỷ vào "

Đằng sau đứng vững hai nam hai nữ nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cứ như vậy hời hợt đem thứ quý giá như thế giao cho gặp mặt một lần võ đạo cường giả trong tay, mí mắt lập tức nhảy một cái.

Bình tĩnh mà xem xét, đổi lại là chính bọn hắn, tuyệt đối không dám như vậy đại đại liệt liệt cùng đánh vỡ lực quan, mở ra tinh nguyên thần tàng võ đạo gia tiến hành giao dịch. Huống chi, tại trước mắt của hắn có chân đủ ba tên!

Đây là tu vi, thực lực, sinh mệnh cấp độ bên trên toàn diện chênh lệch, thật giống như cừu non không thể cùng hùng sư làm giao dịch là một cái đạo lý.

Lúc này, liền ngay cả Nhạc Bình Sinh trên mặt ý nghĩa không rõ tiếu dung tại cái này bốn cái trẻ tuổi nam nữ trong mắt đều trở nên cao thâm khó lường.

Mà giờ khắc này Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca ba người lại không để ý tới cân nhắc những cái này, lúc này đứng dậy tinh tế tra xét.

Cái này cũng không khỏi ba người không kích động. Ba người này tại các loại sở thuộc Võ Đạo Thế Lực bên trong không tính là đỉnh tiêm, mặc dù bước vào võ đạo gia cảnh giới nhiều năm rồi, nhưng là Luyện Huyết Huyền Binh vật liệu dạng này bởi vì các đại

đỉnh tiêm thế lực lũng đoạn mà cực kỳ khẩn trương tài nguyên vẫn luôn không có thu thập đủ. Chính là một dạng tài liệu cũng có thể làm cho bọn hắn chạy theo như vịt, chứ đừng nói là một bộ hoàn hoàn chỉnh chỉnh, vẫn là Kỳ Môn binh khí Luyện Huyết Huyền Binh.

Luyện Huyết Huyền Binh có thể tăng lên võ đạo gia thực lực chỉ là trong đó một cái phương diện, càng quan trọng hơn là Luyện Huyết Huyền Binh tại trải qua lâu dài huyết khí uẩn dưỡng, tâm ý tương thông về sau, đánh nhau phá khí quan, đột phá đến Khí Tông cảnh giới có mười phần trọng đại tác dụng.

Đây mới là vô số võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ đối Luyện Huyết Huyền Binh siêng năng để cầu chân chính nguyên nhân.

Truy cầu nhân thể cực hạn đột phá cùng sinh mệnh cấp độ nhảy vào, mới là Bắc Hoang võ đạo giới chủ lưu lý niệm.

"Đây là huyết văn tơ vàng "

"Không riêng huyết văn tơ vàng, nhìn qua còn hỗn hợp vân hoa lãnh thiết "

"Tốt tốt tốt, mặc dù bị huyết khí lây dính, nhưng là thời gian không phải dài lắm, tẩy luyện muốn tốn hao công phu cũng không nhiều, rất tốt, rất tốt."

Lý Kình Thương cùng Lý Tầm Ý nhìn xem ba tên võ đạo gia không dằn nổi kiểm tra thực hư, thỉnh thoảng trò chuyện hai câu.

Lý Tầm Ý hạ giọng, ngưng tụ thành tuyến: "Phụ thân, theo ý ngươi đến, này tấm Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo giá trị bao nhiêu "

Lý Kình Thương nói khẽ: "Luyện Huyết Huyền Binh từ trước đến nay có tiền mà không mua được, nhưng cũng không phải không có có thể tham khảo. Phong hoa thành lòng đất chợ đen

cũng từng có mấy lần xuất hiện qua Luyện Huyết Huyền Binh, cuối cùng thành giao giá cả mười phần cao, đạt đến sáu vạn, bảy vạn Xích Kim Diệp. Bất quá kia là lấy đấu giá đấu giá hình thức, tham dự quá nhiều người, cái giá tiền này còn có chút hư cao. Chúng ta nhỏ như vậy phạm vi giao dịch, hẳn là không đạt được loại kia giá cả."

"Cái kia" Lý Tầm Ý nghĩ nghĩ: "Vậy lần này giá cả cuối cùng hẳn là tại chừng năm vạn "

Lý Kình Thương gật gật đầu: "Cũng không bài trừ ba vị này bên trong có quyết tâm rất lớn, có lẽ sẽ vượt qua cái giá tiền này."

Cái này một đôi phụ tử thấp giọng trò chuyện bên trong, đối diện ba người kiểm tra thực hư hoàn tất, riêng phần mình có chút gật đầu. Sau đó đem Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo thả lại khay, dùng xảo kình lui trở về Nhạc Bình Sinh bên tay phải trên bàn.

Ba người riêng phần mình an vị, Giang Ly ngồi thân thể hơi nghiêng về phía trước, chăm chú nhìn Nhạc Bình Sinh nói ra: "Ngươi nói người trả giá cao được có ý tứ là "

"Rất đơn giản." Nhạc Bình Sinh nhìn về phía ba người: "Ba vị riêng phần mình viết xuống chính mình có thể ra giá cao nhất mã cho ta, ai giá tối cao, liền có thể thành giao."

Phương pháp như vậy ngược lại là rất không tệ.

Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca cùng nhìn nhau lấy nhẹ gật đầu. Bọn hắn trước đó chỉ lo lắng sẽ xuất hiện không ngừng lẫn nhau kêu giá, dẫn đến vượt xa khỏi năng lực chịu đựng bất lợi cục diện, mặc dù bọn hắn đối Luyện Huyết Huyền Binh khát vọng phi thường, nhưng là cũng không nguyện ý bị người xem như oan đại đầu. Cứ như vậy ngược lại là không có vấn đề này.

"Tốt, cái này phương thức rất tốt, cái kia "

Hô! Một cỗ kình phong không có chút nào lý do phòng ngoài mà qua, ô ô ô gào thét.

"Các vị giao dịch có lẽ không cần bỏ ra phí như thế lớn đại giới!"

Một thanh âm ẩn chứa hung ác, oán độc, khoái ý hương vị, truyền vào đường khẩu đại sảnh.

Người ở chỗ này không khỏi sững sờ, mà Nhạc Bình Sinh giật mình, mí mắt nâng lên, nhìn về phía cổng.

Đạp đạp đạp.

Tiếng gió rít gào bên trong, hai người cầm đầu, đi theo phía sau một đám người, đột nhiên bước vào đại sảnh, Phương Đạo Minh cuồng bạo sát cơ gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh, cười gằn nói:

"Có lẽ các vị có thể lấy không một bộ Luyện Huyết Huyền Binh cũng khó nói "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 162: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Sáu)

Chương 162: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (sáu)

Băng lãnh, cuồng bạo, mãnh liệt!

Đáng sợ sát cơ từ Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh trên người của hai người tiêu tán ra, tràn ngập toàn bộ đại sảnh, khiến cho giữa sân yên tĩnh đáng sợ.

Hai người ánh mắt bên trong, sát ý tựa hồ muốn ngưng tụ thành thực chất, bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Không riêng gì sâm sâm sát cơ, tại nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cái này cừu nhân không đội trời chung, Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh toàn thân mênh mông huyết khí đều tựa hồ khống chế không nổi, giống như là thoát cương giống như ngựa hoang trong thân thể trào lên sôi trào, huyết khí hoả lò oanh minh, như là sấm rền đồng dạng ù ù thanh âm từ thân thể hai người bên trong truyền tới, đồng thời còn hỗn hợp có huyết khí như là đại giang đại hà cọ rửa thanh âm!

Trên người của hai người, tựa hồ phối hợp thời khắc này khoái ý cùng bức thiết, một tầng mãnh liệt thiêu đốt huyết viêm điên cuồng toát ra, tại hai người bọn họ trên thân giương nanh múa vuốt, giống như là mừng rỡ, tung tăng, reo hò.

Đối mặt phía dưới, Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh thậm chí ngay cả huyết khí đều không cầm nổi muốn xông ra bên ngoài cơ thể, đây là cỡ nào khắc cốt minh tâm cừu hận

Ở đây Lý Kình Thương Lý Tầm Ý phụ tử còn chưa kịp quát hỏi, nhìn thấy một màn này trong lòng bỗng nhiên một trận.

Võ đạo gia! Lại là hai tên võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ!

Cái này đột nhiên không hiểu thấu xông tới người, thế mà cùng bọn hắn đang ngồi, đồng dạng là mở ra tinh nguyên thần tàng võ đạo cường giả.

Mà giờ khắc này, đứng ở cừu nhân trước mặt, đại thù sắp đến báo Phương Đạo Minh, lập tức cảm giác chính mình một hơi tại trong lồng ngực khuấy động, cơ hồ muốn dâng lên mà ra! Hắn huyết dịch cả người đều giống như đột nhiên nhận lấy cái gì kích thích, xuất hiện biến hóa kinh người, từ trào lên đại giang đại hà tại thời khắc này cô đọng đến cực hạn, hướng về tương thủy ngân hình thái biến hóa!

Hắn lại là tại đứng ở cừu nhân trước mặt giờ khắc này, trong lòng ứ đọng cái kia một cỗ khí giãn ra ra, khiến cho hắn thật lâu chưa từng tăng lên qua tu vi đột nhiên phá vỡ bình cảnh.

Huyết như tương hống! Trước mắt người này, lại là tại tất cả mọi người kinh nghi ánh mắt vờn quanh dưới, tại chỗ đột phá!

Lý Kình Thương thậm chí đều không để ý tới phát ra tiếng, chấn kinh tại chỗ.

Điểm này biến hóa, ngoại trừ đồng dạng thân là huyết như tương hống cảnh giới Lý Kình Thương đã nhận ra bên ngoài, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca ba người đều là huyết khí hiện hình cảnh giới sơ vị võ đạo gia, không có trải qua sau cảnh giới đột phá, cho nên không phát giác gì.

"Ha ha ha ha ha ha!"

Phương Đạo Minh hăng hái, đại thù sắp đến báo, âm thanh chấn mây xanh cười như điên, hướng về Nhạc Bình Sinh dữ tợn nói:

"Ngươi tên súc sinh này, có phải là không có nghĩ đến ngươi cho rằng mang cái mặt nạ che che lấp lấp, giả thần giả quỷ liền không có người có thể tìm được ngươi sao!"

Tại hai người bọn họ sau lưng, ngoại trừ Phương Nam Tịch, Hoành Nghị, cùng sợ hãi rụt rè trốn ở đám người về sau Tống Vân bên ngoài, còn có một đội đứng thật chỉnh tề vệ sĩ. Ánh mắt giống như là cương đao đồng dạng đâm tới tại Nhạc Bình Sinh trên thân. Những vệ sĩ này ánh mắt bễ nghễ, băng lãnh yên tĩnh, nhìn qua hành lệnh cấm chỉ, thực lực cường hãn, đều là trải qua máu và lửa tẩy lễ cường giả!

Cùng Triệu Bằng Tống Vân dạng này tán tu võ giả là một bộ hoàn toàn khác biệt khí chất, khí thế.

Mười người này vượt đao mà đứng, hô hấp kéo dài, sát khí ngưng tụ, giống từng cái băng lãnh Tử thần, một chút nhìn sang liền cho người ta cảm giác trên tay của bọn hắn không biết lây dính hoặc nhiều hoặc ít cái nhân mạng.

Liền ngay cả ba vị võ đạo gia sau lưng bốn cái trẻ tuổi nam nữ cũng nhìn ra được, trong đó có mấy người ánh mắt chăm chú vào trên thân thể mình bộ vị nào, cái kia bộ vị thật giống như một thanh sắc bén cương đao đang đến gần, để cho người ta lông tơ đứng đấy!

Dùng ánh mắt dừng lại tại trên thân thể người, khiến người cực không thoải mái, tạo thành đao phong tới người đồng dạng cảm giác, cái này ánh mắt tụ tập được tinh thần sát khí nên là cường đại cỡ nào

Cái này mười tên võ giả, chính là phong doanh ở trong mười vị đầu lĩnh cấp bậc cao thủ! Là Phá Nguyệt quân phong lâm hỏa sơn tứ đại doanh ở trong tinh nhuệ trong tinh nhuệ, nhất là am hiểu hợp kích chi thuật. Bọn hắn không biết tiêu diệt bao nhiêu đạo phỉ, kinh lịch bao nhiêu nam chinh bắc chiến, các loại thế lực xung đột, mới có thể nuôi ra dạng này khí thế.

Chú ý tới hai cái này không biết tên võ đạo gia sau lưng cái này đội vệ sĩ, Lý Tầm Ý mí mắt cũng trùng điệp nhảy một cái, trong lòng thậm chí có một loại cảm giác, bị cái này mười tên võ giả cho bao vây, lấy hắn tẩy tủy hoán huyết năm thành thực lực, đi bất quá mười chiêu thì sẽ bị chém giết!

Hắn còn chú ý tới, Thanh Môn hạch tâm thành viên Tống Vân, không biết vì cái gì cũng đi theo đám người này sau lưng, giống như sợ bị người phát hiện, cũng không ngẩng đầu lên trốn ở những vệ sĩ này đằng sau.

Kinh ngạc, không thể tưởng tượng nổi, tức giận!

"Thật to gan!"

Mà trong nháy mắt sau khi hết khiếp sợ Lý Kình Thương, đột nhiên đứng thẳng mà lên, võ hắn không gió mà bay, huyết khí bừng bừng phấn chấn, khí tức phồng lên không ngớt, hiển nhiên nổi giận phi thường, thanh âm của hắn tại cả tòa đại sảnh chấn động:

"Các ngươi là ai ! Có phải hay không đã uống nhầm thuốc, bị hóa điên mới dám tới đây làm càn coi là mang theo mấy cái tiểu miêu tiểu cẩu, liền dám đến Thanh Môn đường khẩu giương oai, ân "

Lý Kình Thương quát chói tai âm thanh giống như kinh lôi, trên bàn trưng bày chén trà cũng hơi chấn động.

Cái này cũng không khỏi Lý Kình Thương không tức giận. Hôm nay bởi vì giao dịch Luyện Huyết Huyền Binh nguyên nhân, hắn chuyên môn rút đi đường khẩu đóng giữ một chút Chân Võ Đạo thành viên. Mà lại Chân Võ Đạo tổng bộ quảng trường bộ phận từ trước đến nay đều là mở ra thức, cũng sẽ không quá hạn chế người ra vào. Hắn nhưng không có nghĩ đến cái này một nhóm người thế mà gan to bằng trời đến loại trình độ này, dưới ban ngày ban mặt liền dám thừa dịp cái này đứng không xông đến đường khẩu bên trong.

Nơi này là Chân Võ Đạo tổng bộ! Thanh Huyền Chu bạch bốn môn đường khẩu chỗ!

Càng thêm mấu chốt chính là, ở đây không riêng chính hắn, còn có ngàn dặm xa xôi mời mà đến ba vị võ đạo gia! Cái này khiến ba người bọn họ ý kiến gì hắn cái này Thanh Môn môn chủ

Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh bọn người càn rỡ xâm nhập, có thể nói là để hắn mất hết thể diện.

Đồng thời, Lý Kình Thương trong lòng cũng không thể tưởng tượng nổi tới cực điểm. Thanh Huyền Chu bạch bốn môn đường khẩu phân tán tại bốn góc, thành viên chính thức, hạch tâm thành viên căn cứ, các loại cao thủ vừa nắm một bó to, bốn môn môn chủ càng mỗi cái đều là võ đạo gia cấp bậc cường giả, những người trước mắt này làm sao dám cứ như vậy leo lên cửa tìm phiền toái

Động thủ, kinh động toàn bộ Chân Võ Đạo, dù là cầm đầu Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh đồng dạng là võ đạo gia, cũng muốn chịu không nổi!

Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca ba người nhíu mày đến, chuyện này từ đầu đến chân lộ ra quỷ dị, nhìn hai cái này võ đạo gia dáng vẻ, giống như là cùng đối diện cái này bán ra Luyện Huyết Huyền Binh người trẻ tuổi có cừu hận bất cộng đái thiên, là

hướng về phía hắn mà đến.

Mà lại ba người bọn họ liếc mắt liền nhìn ra đến, Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh phía sau hai người những vệ sĩ này, từng cái sát khí bức người, hoàn toàn là trong quân đội tinh anh mới có khí chất.

Những người này xông tới cửa, đến cùng sẽ là chuyện gì

Ba người bất động thanh sắc, không có chút nào nhúng tay ý tứ, ngồi trên ghế lẳng lặng quan sát khởi sự thái phát triển.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 163: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Bảy)

Chương 163: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (bảy)

Đám người một bên, Phương Nam Tịch nắm thật chặt quyền, ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn về phía vẫn như cũ không phát giác gì đồng dạng ngồi trên ghế Nhạc Bình Sinh, ngoài ý muốn đồng thời, ánh mắt mười phần cháy bỏng:

Chuyện gì xảy ra ta không phải để Xuân Hoa đến hắn chỗ ở lưu lại đồ vật, vì cái gì hắn không có đào tẩu còn lưu tại Chân Võ Đạo hắn chẳng lẽ không sợ chết a vẫn là nói trong lúc này xảy ra vấn đề gì

Tại ngày hôm qua thời điểm, Phương Nam Tịch liền nghĩ trăm phương ngàn kế để cho mình thị nữ Xuân Hoa tìm tới Tống Vân cung cấp Nhạc Bình Sinh địa chỉ, lặng lẽ cho hắn báo tin.

Giờ này khắc này, tình huống như vậy, nàng một trái tim thật sâu chìm xuống dưới.

Đối mặt Lý Kình Thương nổi giận, Phương Khải Tinh vừa chắp tay thi lễ một cái, ánh mắt lại nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh, nói ra:

"Lý môn chủ, chúng ta vô ý mạo phạm. Hoành Nghị!"

Tại hắn kêu một tiếng về sau, Hoành Nghị dẫn theo hai cái hòm gỗ đi lên trước thả trước mặt Phương Khải Tinh, đột nhiên mở ra.

Tất cả mọi người liếc nhìn lại, đầy mắt đều là kim quang lấp lánh, trong rương trang lại là một viên lại một viên sắp xếp chỉnh chỉnh tề tề Xích Kim Diệp.

Ân nhóm người này rốt cuộc là ý gì

Lý Kình Thương không khỏi sững sờ. Còn không đợi hắn nói chuyện, Hoành Nghị đã đem cái rương khép lại, có chút khom người, đi từ từ đi qua, đem hai cái này đổ đầy Xích Kim Diệp đặt ở Lý Kình Thương trước mặt.

"Lý môn chủ, chuyện này là chúng ta làm kém."

Phương Đạo Minh sắc mặt thành khẩn, ủi △↗ dài △↗ gió △↗ văn △↗ học, w≈ww. cf wx. n↑et tay hành lễ, nói ra:

"Chúng ta vô ý đắc tội Chân Võ Đạo, cũng vô ý đắc tội Lý môn chủ. Cái này năm ngàn miếng Xích Kim Diệp, chính là chúng ta đối Lý môn chủ nhận lỗi, còn xin ngươi nhận lấy."

Năm ngàn Xích Kim Diệp, vẻn vẹn làm nhận lỗi, cái số này không thể bảo là không nặng nề.

Lần này, Lý Kình Thương càng thấy quỷ dị, hắn mặc dù đồng dạng đã nhận ra cái này hai tên võ đạo gia tựa hồ là hướng về phía Nhạc Bình Sinh mà đến, nhưng là nếu như là ở bên ngoài, cho dù là Chân Võ Đạo cổng, hắn cũng sẽ không nhúng tay, nhưng là hiện tại là tại Thanh Môn đường khẩu, hắn mới là chủ nhân, không phải do ngoại nhân giương oai!

Lý Kình Thương khí tức bình phục lại, hờ hững nói: "Các ngươi lai lịch ra sao đến cùng có ý tứ gì đừng lại đi vòng vèo!"

Phương Khải Tinh cũng không còn nhẫn nại, tựa hồ kìm nén không được sôi trào sát ý, cười gằn nói ra: "Lý môn chủ, ngươi có biết hay không cái này gọi là Nhạc Bình Sinh người, từng làm qua sự tình gì "

Nhạc Bình Sinh giờ phút này tầm mắt cúi thấp xuống, giống như lão tăng nhập định, đối với mấy cái này sự tình chẳng quan tâm.

"Nếu như không phải cừu hận bất cộng đái thiên, chúng ta làm việc làm sao lại kịch liệt như thế tốt gọi các vị biết, ta Phương Khải Tinh cùng ta phụ thân Phương Đạo Minh, không phải Vân Châu địa giới bên trên người, mà là đến từ U Châu, Trọng Thạch thành, Phương phủ!"

Xoẹt!

Phương Khải Tinh một thanh triệt hạ trên người võ hắn, lộ ra màu đen nhánh tang phục, ánh mắt đinh hướng Nhạc Bình Sinh, từng chữ từng chữ như nôn vụn băng đồng dạng:

"Cái này không bằng heo chó đồ vật, táng tận thiên lương, tại Phương phủ, làm xuống huyết án! Lúc ấy trong phủ trống rỗng, Phương phủ Nhị công tử, cũng chính là đệ đệ của ta, tại trước mắt bao người bị hắn giết chết! Phương phủ nữ chủ nhân, cũng chính là mẫu thân của ta, bị hắn một môn kì lạ bí truyền võ đạo phá hủy đại não, biến si ngốc ngơ ngác!"

Hắn một mặt dữ tợn nhìn về phía Lý Kình Thương, ngữ khí yếu ớt:

"Lý môn chủ, ngươi nói, dạng này huyết hải thâm cừu, chúng ta có nên hay không báo "

Đệ đệ bị giết, mẫu thân si ngốc!

Phương Khải Tinh một phen nói ra, hết thảy mọi người hô hấp

một trận.

Cái này đích xác là huyết hải thâm cừu.

Người tập võ, coi trọng chính là tâm ý lưu loát, suy nghĩ thông suốt, một lời không hợp máu phun ra năm bước sự tình đều nhiều vô số kể, giống Phương Khải Tinh nói tới dạng này thâm cừu đại hận, bất kể là ai đều không có bất cứ lý do nào ngăn cản!

Lý Kình Thương lập tức im lặng không nói. Tràng diện bên trên, yên tĩnh ngay cả châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy thanh âm.

"Chờ một chút!" Lý Tầm Ý bỗng nhiên tiến lên một bước: "Ta không tin! Các ngươi có cái gì chứng cứ chứng minh chính là hắn làm hắn lại vì cái gì làm như vậy "

Tại sự cảm nhận của hắn bên trong, Nhạc Bình Sinh hiển nhiên không thể lại vô duyên vô cớ làm ra chuyện như vậy.

"Nguyên nhân người này chúng ta cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua, chỉ có chính hắn trong lòng rõ ràng . Còn chứng cứ, bên ta phủ thượng trên dưới lên tới trăm người tận mắt chính mắt trông thấy đến thân cao hình thể cùng hắn không khác nhau chút nào, về thời gian, hắn đi vào Chân Võ Đạo thời gian đúng lúc là bên ta phủ phát sinh thảm án sau ngày thứ năm, cũng là từ Trọng Thạch thành đuổi tới phong hoa thành đại khái phải hao phí thời gian! ! Lại thêm cái kia cửa đặc thù bí truyền võ đạo điểm này, quý phương người có thể chứng minh, Tống Vân!"

Tống Vân lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng đi ra, bất quá cũng may kiến thức Phương Đạo Minh hai cha con võ đạo gia thực lực về sau, hắn mới tại Xích Kim Diệp dụ hoặc hạ chiến thắng sợ hãi, cắn răng một cái đáp ứng xác nhận Nhạc Bình Sinh. Hắn thấy, Phương Đạo Minh phụ tử mặc kệ là thực lực vẫn là thế lực, Nhạc Bình Sinh đều không có may mắn thoát khỏi hạ tràng.

Tống Vân cũng không đợi Lý Tầm Ý hỏi thăm, liền thấp giọng đem từng tại trong lúc chấp hành nhiệm vụ, bản thân nhìn thấy Nhạc Bình Sinh sử dụng bí truyền võ đạo đặc thù cho đại khái nói một lần.

Lý Tầm Ý lập tức đứng chết trân tại chỗ.

"Thế nào" Phương Khải Tinh tại Tống Vân tiếng nói vừa hết về sau tiếp lấy cười lạnh nói: "Theo ta được biết, quý phương còn có mấy vị cũng tại hiện trường đi, có cần hay không để cho bọn họ tới giằng co một phen "

"Bị hắn đánh chết, là nhi tử ta. Bị hắn đánh bị điên, là thê tử của ta."

Ngay sau đó, Phương Đạo Minh thanh âm giống như là từ Cửu U trong Địa ngục vang lên:

"Lý môn chủ. Ta thân là Phương phủ Phủ chủ, lúc đầu chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, nhưng là tên tiểu súc sinh này đã núp ở ngươi nơi này, liền có cần phải cùng ngươi giải thích một phen. Ta biết đại khái, hắn không biết từ nơi nào làm ra một bộ Luyện Huyết Huyền Binh muốn cùng các ngươi giao dịch. Hiện tại không cần. Người chúng ta sẽ mang đi, bộ này Luyện Huyết Huyền Binh các vị có thể tự hành xử trí. Các vị hắn không có ý kiến gì đi."

Tự hành xử trí

Nghe được Phương Đạo Minh câu nói này, Lý Kình Thương sắc mặt khẽ biến, ngồi tại Nhạc Bình Sinh đối diện ba tên võ đạo gia trong lòng hơi động. Ánh mắt lấp lóe bên trong, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Trước mắt tình huống, cái này Nhạc Bình Sinh cũng không có lên tiếng cãi lại, tựa hồ ngầm thừa nhận bộ dáng, như vậy hai vị

này võ đạo gia trong miệng thâm cừu đại hận hẳn là xác thực. Bất kể thế nào nhìn, người trẻ tuổi này đều không có may mắn thoát khỏi đạo lý, như vậy

Phương Đạo Minh phụ tử dụng ý cũng ngay tại nơi này, từ vừa tiến đến bắt đầu, tiên binh hậu lễ, vừa đấm vừa xoa, liên tiêu đái đả trình độ lớn nhất bên trên để người ở chỗ này không có nhúng tay lấy cớ!

Tiếc nuối, thương hại, đáng tiếc, lo lắng

Đủ loại ý vị không rõ ánh mắt, cùng nhau tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Lý Kình Thương nhìn về phía Phương Đạo Minh phụ tử, trầm giọng nói: "Ta mặc kệ các ngươi có cái gì thâm cừu đại hận, nhưng là giờ này khắc này, ở chỗ này, ta tuyệt không cho phép "

Mà vừa lúc này, một mực không nói một lời Nhạc Bình Sinh mí mắt nâng lên, mở miệng:

"Phương Hàn chết trong tay ta, chết chưa hết tội."

"Các ngươi tới tìm ta báo thù, cũng là thiên kinh địa nghĩa."

"Đã dạng này, ai bị đánh chết đều hẳn không có lời oán giận."

Hắn vừa nói chuyện, một bên không nhanh không chậm đem bộ kia Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo đeo tại trên tay, chậm rãi đứng dậy:

"Nơi này không tiện lắm, vậy liền theo ta ra ngoài đi."

"Súc sinh, ngươi thừa nhận" Phương Đạo Minh cười gằn hỏi. : "Như vậy, ngươi chuẩn bị xong "

"Đi bên ngoài" Phương Khải Tinh tiếp lấy hung ác nói: "Chó đồng dạng đồ vật, ngươi còn tưởng rằng có thể "

Ầm ầm!

Kinh thiên động địa tiếng nổ vang áp đảo Phương Khải Tinh.

Nhạc Bình Sinh đạp chân xuống, trong nháy mắt! Phương viên mười trượng mặt đất đột nhiên vỡ tan, sụp đổ, bốc lên! Đây là toàn bộ đại sảnh, phương viên trăm thước, kiên cố gạch xanh đất đá, nhận khó có thể tưởng tượng lực lượng khổng lồ áp bách, chìm xuống dưới!

Tất cả mọi người dưới chân giống như là phát sinh động đất, mặt đất lắc lư, mặc kệ là Phương Đạo Minh một phương vẫn là Lý Kình Thương một phương này tất cả mọi người lập tức thân hình lay động, đứng không vững!

Không khí đột nhiên bạo tạc bên trong, mãnh liệt cương phong trong nháy mắt tại toàn bộ Thanh Môn đường khẩu đại sảnh khuấy động, đại cổ đại cổ bụi mù vừa mới dâng lên liền bị hung hăng quét hướng bốn phương tám hướng. Cương phong lôi cuốn dưới, bụi mù ở trong nhỏ bé hạt tròn giống như ám khí đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng bay vụt!

Trong điện quang hỏa thạch!

Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh phụ tử trong lòng báo động theo tiếng nổ lớn vừa mới thăng lên thời khắc, trước mắt ánh mắt, lập tức trở tối.

Một con phảng phất che khuất bầu trời đại thủ, nhấc lên phô thiên cái địa kêu khóc lấy cuồng phong, tức thời đặt tại hai người bọn họ trên mặt!

Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh phụ tử liền hô một tiếng gào thét cùng tiếng gầm gừ đều chưa kịp phát ra, cũng không kịp làm ra bất kỳ ngăn cản, liền bị một cỗ không thể ngăn cản tràn trề cự lực lôi cuốn, một đường kề sát đất kéo đi, trong nháy mắt liền

bị kéo ra ngoài phòng khách!

Làm đại sảnh ở trong mặt đất chấn động mãnh liệt, cuồn cuộn và khí lưu bạo tạc xung kích phát sinh sau một khắc, người ở chỗ này kịp phản ứng thời điểm, Nhạc Bình Sinh một tay một cái, kéo lấy Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh, ba người đã biến mất tại trong đại sảnh.

Chỉ có một đạo tựa hồ tại hừng hực thiêu đốt lên thuần bạch sắc khí lãng kéo dài đến bên ngoài, thật lâu không có tiêu tán.

Mặt đất rung động dữ dội dừng lại, mà ở đây người dưới chân, toàn bộ đại sảnh mặt đất toàn bộ chìm xuống dưới, đã vỡ vụn, sụp đổ không còn hình dáng.

Trong bọn họ ngoại trừ bốn tên võ đạo gia cấp bậc cường giả bên ngoài, người còn lại đại bộ phận đều toàn thân bụi đất, ngã trái ngã phải ngã ngồi tại cái này Nhạc Bình Sinh một cước bước ra tới, gần ba thước sâu hố to ở trong.

Cảnh tượng trước mắt khắc sâu vào tầm mắt, Lý Kình Thương, Lý Tầm Ý, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca cùng Phương Nam Tịch đám người ánh mắt lập tức ngốc trệ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 164: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Tám)

Chương 164: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (tám)

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh kéo lấy Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh hai người biến mất sau một khắc, từ bên ngoài trong đình viện, một tiếng vang thật lớn lại lần nữa truyền vào đại sảnh ở trong tất cả mọi người lỗ tai.

Thời khắc này trên mặt đất, một trái một phải, xuất hiện hai đạo bị Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh hai người thân thể chỗ thật sâu cày ra tới quỹ tích.

"Phương đại nhân!"

Trong nháy mắt kịp phản ứng về sau, Phá Nguyệt quân phong doanh tùy hành mà đến mười tên sát khí bức người tinh anh vệ sĩ, cảm giác được cực lớn nhục nhã, khí huyết bừng bừng phấn chấn, cùng nhau phát ra quát to một tiếng, tất cả mọi người động tác đều nhịp, trong cùng một lúc bỗng nhiên xông ra đại sảnh.

Tại bọn hắn đám người bảo vệ dưới, nhà mình thống lĩnh giống như là chó đồng dạng bị người kéo ra ngoài, đây là lớn cỡ nào sỉ nhục tại bọn hắn tung hoành giết chóc máu và lửa kiếp sống bên trong, cho tới bây giờ đều là bị người sợ hãi, kính úy phía kia,

cho tới bây giờ đều là những người khác tại dưới đao của bọn hắn run lẩy bẩy, cũng chưa từng có từng chịu đựng giống như vậy vô cùng nhục nhã!

Tại tại mười cái nhân ảnh hung mãnh như hổ tấn công đi ra thời điểm, Lý Kình Thương, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca đang khiếp sợ bên trong, không kịp ngẫm nghĩ nữa, theo sát phía sau đuổi theo.

Đường khẩu ngoài phòng khách, chính là rộng lớn đình viện. Lý Kình Thương từ trước đến nay không yêu phô trương, cho nên toàn bộ tiền đình trống rỗng, không có cái gì giả sơn đình nghỉ mát một loại trang trí đồ vật.

Lý Kình Thương bọn người vừa mới bước ra một bước đại sảnh, liền xa xa nhìn thấy Nhạc Bình Sinh hai tay rủ xuống, thật yên lặng đứng tại đình viện trung ương. Mười tên khí huyết bừng bừng phấn chấn, sát khí bốn phía vệ sĩ, tay phải ấn đao, ánh mắt sắc bén như ưng, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh bóng lưng.

Mà Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh cái này hai tên võ đạo gia thân ảnh cũng không còn giữa sân, đã không biết đi nơi nào.

Chuyện gì xảy ra hai người kia đâu

Mọi người ở đây sắc mặt vô cùng đặc sắc, lại cẩn thận hơi đánh giá, liền thấy xa mười trượng địa phương, cổng vọng tộc tường vây giống như là nhận cự thú va chạm, đã sụp đổ mảng lớn.

Đây là Nhạc Bình Sinh một tay một cái kéo lấy Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh, đem bọn hắn hai cái này võ đạo gia giống như là vải rách búp bê đồng dạng hung hăng ném ra ngoài, đụng vào tường vây phía trên tạo thành.

Ngay tại Chân Võ Đạo đám người vô số suy nghĩ chuyển động

thời điểm, ngay sau đó, đình viện bên trong tái khởi biến hóa!

Lý Kình Thương đám người trước mắt, thành một đầu tinh chuẩn lẳn ngang sắp xếp khóa chặt Nhạc Bình Sinh mười tên vệ sĩ, trên thân tàn khốc băng lãnh sát khí, sát ý, sôi trào, ngưng tụ, tích súc đến đỉnh điểm! Chung quanh bọn họ không gian đều nhận cỗ này núi thây biển máu ở trong chém giết ra thảm liệt khí thế ảnh hưởng, mơ hồ phát sinh vặn vẹo!

Đằng sau còn lại đám người còn có thể cảm giác được, trước mắt cái này mười tên vệ sĩ toàn thân gân cốt, cơ bắp phát ra lạch cạch lạch cạch thanh âm, tựa hồ toàn thân tất cả lực lượng cũng theo thân thể căng cứng, ấp ủ tích súc tới cực điểm, sau một khắc

Keng keng keng keng keng!

Sâm sâm hàn quang trút xuống, dập dờn.

Mười người này đồng dạng không có dư thừa nói nhảm, mười ngụm biển sâu thép ròng trường đao, lấp lóe lạnh lẽo tĩnh mịch hàn quang, bị đồng thời rút ra, mười người rút đao động tác, từ gần nhất nhìn nghiêng đi qua, thật giống như chỉ có một người rút đao, nhìn không ra bất kỳ khác biệt!

Một tiếng ầm vang!

Mười người, xoay người khom lưng! Khí huyết bộc phát! Rút đao ra khỏi vỏ! Bóng người bạo cướp!

Tại mười người này tích súc tới cực điểm, đồng thời phát lực phía dưới, dưới chân gạch vỡ tan, lật lên, mãnh liệt khí lưu bạo tạc, khuấy động, nhào về phía bốn phương tám hướng!

Cái thứ nhất hô hấp ở giữa! Phá Nguyệt quân mười tên đỉnh tiêm tinh nhuệ, rút đao bạo cướp!

Cái thứ hai hô hấp ở giữa! Không khí bạo chấn, rít lên, tấn

mãnh tuyệt luân đao quang hư không lóe lên, cắt đứt không khí, vẻn vẹn nhìn qua tựa hồ cũng sẽ để cho con mắt thụ thương, đổ máu!

Cái thứ ba hô hấp ở giữa! Đao quang lướt qua năm trượng khoảng cách, xen lẫn thành một mảnh đao võng, từ trên xuống dưới, đem Nhạc Bình Sinh toàn thân bao trùm, vào đầu bao phủ xuống!

Cửa đại sảnh trong mắt mọi người, cho dù là đối mặt với cái này mười tên vệ sĩ bóng lưng, đều cảm giác được toàn thân lông tơ dựng đứng, cho dù là bốn tên võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, trong lòng đều có một loại khó mà ngăn cản cảm giác, càng khó có thể hơn tưởng tượng thân là dữ dằn đao võng mục tiêu Nhạc Bình Sinh, gặp là như thế nào to lớn áp bách

Sát khí! Sát ý! Hô hấp! Trong chớp nhoáng này động tác, mười người tinh chuẩn nhất trí tới cực điểm, hết thảy mọi người từ phía sau lưng nhìn sang, thật giống như kỳ thật chỉ có một người rút đao, đồng thời xuất hiện chín cái phân loại hai bên huyễn ảnh đồng dạng.

Lý Tầm Ý con ngươi đột nhiên co rụt lại, tại lúc trước hắn cảm giác không có chút nào sai lầm, trước mắt cái này mười tên tấn công mà ra võ giả bạo phát đi ra dạng này thanh thế, đích đích xác xác tại hợp kích phía dưới, đối mặt liền có thể đem hắn chém giết!

Thậm chí là phụ thân của hắn Lý Kình Thương, tại dạng này võ đạo ý chí, khí huyết vận chuyển tích súc đến đỉnh điểm, bạo phát đi ra tuyệt sát một kích, đều muốn tạm thời tránh mũi nhọn, không có cách nào ngăn cản!

Mà vào lúc này! Đình viện bên cạnh tường vây phía trên, bốn phương tám hướng trong nháy mắt đồng thời xuất hiện hai mươi đạo bóng người! Trong tay bọn họ cung nỏ giống như sự vật bắc tại tường vây phía trên, nhảy nhảy nhảy dây cung giảo động, từng

tia ánh mắt như ưng, gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh!

Những người này chính là Phương Khải Tinh mang đến Phá Nguyệt quân cung nỏ đội. Phương Khải Tinh vì cam đoan vạn vô nhất thất, an bài những người này ẩn núp trốn, một khi nghe được động tĩnh liền lập tức tiến hành trợ giúp!

Mà bọn hắn dùng, đều là Liên Châu Thần Tí Nỗ! Loại này cường nỗ, là có thể trong nháy mắt bắn ra ba phát mũi tên, ba mươi bước bên trong có thể bắn thủng ba tấc cương giáp kinh khủng chiến tranh binh khí! Dạng này ở trên cao nhìn xuống vây bắn phía dưới, mặc kệ người nào đều muốn bị bắn thành con nhím!

Coi như Nhạc Bình Sinh sau đó một khắc từ mười tên Phá Nguyệt quân đỉnh tiêm tinh nhuệ đao hạ chạy trốn ra ngoài, cũng khó có thể lần nữa hiện lên hai mươi danh cung nỏ đội dày đặc như mưa bắn chụm!

Đao binh! Cường nỗ! Mặc kệ bên nào đều là sắc bén tới cực điểm nhằm vào thủ đoạn, có thể thấy được Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh phụ tử, đối trận này báo thù hành động nhất định phải được quyết tâm!

Nhạc Bình Sinh mặc dù đưa lưng về phía hợp thành một trương tử vong chi võng Phá Nguyệt quân tinh nhuệ, nhưng là sau lưng của hắn giống như như mọc ra mắt, từ khí lưu rất nhỏ lưu động bên trong nắm giữ tất cả động tĩnh.

Trong con mắt hắn, tinh thần vận chuyển, sáng tối sinh diệt, tựa như tiềm ẩn một mảnh tinh không. Tại đột phá võ đạo gia cảnh giới, vượt qua sinh mệnh cấp độ về sau, Nhạc Bình Sinh lực lượng đã đến một cái ngay cả chính hắn đều khó mà tưởng tượng cảnh giới.

"Chuẩn bị rất đầy đủ."

Một câu ý nghĩa không rõ lời nói từ Nhạc Bình Sinh vị trí nhẹ nhàng truyền ra, ngay cả kinh khủng đao võng bao phủ xuống đều không thể cắt đứt, thổi tan.

Cùng lúc đó tại trên thân thể hắn, ba mươi sáu đạo Tinh Thần Chi Quang đột nhiên sáng lên. Lửa nóng hừng hực thiêu đốt lên huyết khí chi viêm thấu thể mà ra, điểm điểm tinh thần ánh sáng nhạt tại huyết viêm ở trong vận chuyển, phiêu đãng, một chút nhìn qua, Nhạc Bình Sinh giống như biến thành tinh quang thần linh, khí chất thần bí, hạo đãng, vĩ đại!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh quay người! Dậm chân! Quanh thân khí lưu giống như lên một trận cương phong, kịch liệt đánh nổ, thậm chí so vừa rồi tại đại sảnh ở trong chỗ bạo phát đi ra lực lượng càng thêm to lớn! Càng mãnh liệt hơn!

Không khí ở trước mặt của hắn cơ hồ hóa thành thực chất đồng dạng bị hung hăng xé rách, phát ra kinh thiên động địa tiếng gầm gừ. Tất cả mọi người cảm giác phía dưới, Nhạc Bình Sinh một bước ở giữa, toàn bộ đình viện đều lại lần nữa trầm xuống phía dưới! Ngay cả tường vây phía trên hai mươi danh cung nỏ binh đều tại tường vây rung động dữ dội ở trong không cách nào nhắm chuẩn!

Trên mặt đất, một mảng lớn trọn vẹn một trượng hình vuông phiến đá, hỗn hợp có lòng đất bùn đất, tại Nhạc Bình Sinh một cước này phía dưới đột nhiên vỡ tan, bay lên! Mang theo một mảng lớn âm ảnh, mang theo trầm muộn phong thanh, hướng về chém giết mà đến mười tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ, va chạm mà đi!

Cái này một mảng lớn hỗn hợp có bùn đất phiến đá, một trượng vuông, lại tại Nhạc Bình Sinh hời hợt một cước phía dưới lật lên, bay lên, va chạm, đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào

Nhưng mà vây kín chém giết mà đến mười tên Phá Nguyệt quân vệ sĩ không có công phu đi cảm thụ khiếp sợ cảm xúc, bọn hắn như là băng lãnh Tử thần, sắc mặt đông kết, không tránh cũng không tránh, đao quang bị lệch, thẳng trảm mà lên!

Xùy!

Cái này một mảng lớn phiến đá giống như là đậu hũ đồng dạng bị bọn hắn mở ra! Đá vụn cùng bùn đất bốn phía bay tán loạn!

Nhưng mà cơ hồ tại phiến đá bị chém vỡ đồng thời, đao võng, đao thế tuân theo lần này ngăn cản có chút dừng lại thời điểm, hai bàn tay, một trước một sau, không có chút nào yên hỏa khí tức, hời hợt duỗi vào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 165: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Chín)

Chương 165: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (chín)

Nhạc Bình Sinh bàn tay xuất hiện tại trương này vô tình, dữ dằn, tàn khốc đao quang chi võng bên trong lúc, thời gian giống như đọng lại.

Cuồng phong đập vào mặt, tại cái bàn tay này hóa thành khói xanh, nhu hòa phủ tại đao phong phía trên trong điện quang hỏa thạch, cái này mười tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ trên mặt lập tức xuất hiện kinh hãi muốn tuyệt biểu lộ, thật giống như nhìn thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình đồng dạng.

Tranh tranh tranh!

Lưỡi đao đứt gãy bay tán loạn!

Thật giống như gió nhẹ lướt qua, không cách nào hình dung Nhạc Bình Sinh động tác trên tay! Phá Nguyệt quân tinh nhuệ trong tay thiên chuy bách luyện biển sâu thép ròng trường đao phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, trong chớp mắt cùng nhau bị Nhạc Bình Sinh hai tay bẻ gãy!

Dạng này sắc bén kiên cố vô cùng đao binh, tại mặc vào Luyện Huyết Huyền Binh Nhạc Bình Sinh lực lượng kinh khủng phía dưới, không trở ngại chút nào bẻ gãy. Mà lại tại quán chú nồng

đậm sát khí, sát ý đao phong cao tốc trảm kích bên trong, gắng gượng dùng tay bẻ gãy!

Đây là cỡ nào không thể tưởng tượng sự tình

Loại này không thể tưởng tượng nổi cảnh tượng, để nơi xa chăm chú nhìn đám người mí mắt hung hăng nhảy một cái!

Tử vong đao võng! Mười chuôi cương đao! Mười mảnh đoạn nhận!

Mười tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ bổ nhào qua động tác cùng trên mặt kinh hãi muốn tuyệt biểu lộ, giống như tại Nhạc Bình Sinh hai tay duỗi ra ở giữa giảm bớt đồng dạng. Mà trong tay bọn họ đoạn nhận còn chưa kịp đánh xuống, Nhạc Bình Sinh hai bàn tay lại thiểm điện, khắc ở đi đầu hai tên quân sĩ trên lồng ngực!

Lốp bốp!

Ngay cả tiếng kêu thảm thiết đều không có phát ra, máu tươi văng khắp nơi, nội tạng vỡ tan, xương cốt tiếng nổ vang bên trong, cầm đầu hai tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ liền trực tiếp thân thể ném đi!

Hai cái này thân thể cường tráng, gân cốt cường hãn, ý chí như sắt thép hổ báo lôi âm cảnh giới trong quân võ giả, đối mặt phía dưới, bị Nhạc Bình Sinh một chưởng đánh nát xương cốt, đánh vỡ nội tạng, chết rồi.

"A!"

Còn lại tám tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ, phát ra một tiếng chấn thiên tru lên, cùng nhau vứt bỏ trên tay đao gãy, khí huyết tuôn ra ở trong gân cốt réo vang, năm ngón tay bóp quyền, khớp xương bạo hưởng, mang theo mãnh liệt khí kình vội xông mà ra!

Tám đạo không khí bị đánh nổ tiếng vang trong cùng một lúc vang lên! Cùng chung mối thù phía dưới, còn thừa tám tên bị bắt đoạn binh khí Phá Nguyệt quân tinh nhuệ khí thế không giảm ngược lại tăng! Tính cả lấy một thân thực lực đều siêu trình độ phát huy ra!

Lần này, chính là Nhạc Bình Sinh song chưởng duỗi ra, sẽ vì thủ hai tên quân sĩ đánh chết còn không có thu hồi thời khắc.

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Thời khắc mấu chốt, Nhạc Bình Sinh tránh ra đầu lâu yếu hại , mặc cho cái này tám tên quân sĩ tìm đường sống trong chỗ chết, đánh nổ không khí một quyền rơi vào trên thân thể! Tiếng nổ vang, khí kình tiếng nổ tung trong khoảnh khắc tại Nhạc Bình Sinh trên thân vang lên, cương phong đột khởi đồng thời, loáng thoáng gợn sóng trong nháy mắt từ tám cái nắm đấm đập nện đến phương hướng bên ngoài khuếch tán, không khí giống như biến thành mặt nước, nhộn nhạo lên một vòng lại một vòng gợn sóng, kình phong trong nháy mắt phồng lên!

Đây là bị bực nào cuồng mãnh lực lượng đả kích

Biến hóa như thế, để cửa đại sảnh trong lòng mọi người đủ loại nhảy một cái. Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca, thậm chí là huyết như tương hống cảnh giới Lý Kình Thương, đều nhìn ra, cái này tám tên tử sĩ phấn đấu quên mình một quyền hợp kích hạ thanh thế mãnh liệt, cho dù là đổi lại mình cứng rắn tuân theo lần này, đều sẽ không hề nghi ngờ bản thân bị trọng thương thậm chí mất mạng!

Cái kia Nhạc Bình Sinh gặp đả kích như vậy, hắn sẽ như thế nào

Nhưng mà! Tám quyền cùng nhau oanh kích dưới, tám tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ trên mặt, nhưng không có mảy may mừng

rỡ, khoái ý thần sắc! Mặc kệ là xương cốt vỡ tan, vẫn là nội tạng vỡ vụn thanh âm bọn hắn hết thảy đều không có nghe được!

Một quyền này, không giống như là đánh vào người thân thể phía trên, giống như là bọn hắn cái này hung ác một quyền, là hướng về trên trời tinh không, lòng đất vực sâu vung vẩy mà ra, không có thu được bất cứ hiệu quả nào!

Mà lại một cỗ kì lạ khí kình hấp thụ dưới, quả đấm của bọn hắn giống như bị dính chặt, trong lúc nhất thời vậy mà khó mà thu hồi.

Gặp cuồng mãnh lực quyền oanh kích Nhạc Bình Sinh, đối mặt với gần trong gang tấc tám cái khác biệt khuôn mặt, thanh âm bình thản truyền ra:

"Ta nắm chắc, các ngươi lên đường đi."

Sở dĩ cứng rắn tuân theo tám người này cuồng mãnh một quyền, cũng không phải là hắn bất lực ngăn cản!

Một mặt là chủ động đụng vào tám người này vây quanh, để tường vây phía trên hai mươi tên người bắn nỏ trong lòng có kiêng kị, không thể lập tức xạ kích.

Một mặt khác là hắn 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 y nguyên bước đầu tu thành, võ đạo gia năng lực phá hoại quá cường đại, hắn không cách nào xác định giai đoạn sơ cấp 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 có thể hay không tiếp nhận cao như vậy cường độ đả kích. Mà trước mắt những cái này hổ báo lôi âm cảnh giới quân sĩ đúng là hắn tuyệt hảo đối tượng thí nghiệm!

Nhạc Bình Sinh mở miệng đồng thời, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 ba mươi sáu cái ngôi sao mệnh khiếu cực tốc xoay tròn, chấn động! Nhạc Bình Sinh tinh thần huyết khí cuồng mãnh chấn động, huyết khí hoả lò rung động ầm ầm. Lấy tám cái nắm đấm

cùng Nhạc Bình Sinh thân thể tiếp xúc điểm làm cầu nối, một cỗ mãnh liệt mãnh liệt chấn kình vội xông mà ra!

"A!"

Trong khoảnh khắc! Tám tên quân sĩ còn không có thu hồi cánh tay bị một cỗ quỷ dị, mãnh liệt khí kình đả kích, giống như là một khối thép tấm cao tốc đánh tới, gân cốt, cơ bắp, đứt thành từng khúc, phát ra chấn thiên gầm rú!

Loại này đau đớn, là gân cốt, cơ bắp bị sống sờ sờ xoắn nát kịch liệt đau đớn, cho dù là ý chí của bọn hắn như là sắt thép, cũng không khỏi đến gào thét gào lên.

"Chuyện gì xảy ra! Xảy ra chuyện gì!"

Xa xa khẩn trương quan sát lấy đám người tuyệt đối không ngờ rằng xuất hiện biến hóa như thế, trong lòng của mỗi người đều điên cuồng hét lên!

Ngay sau đó! Tại cái này tám tên quân sĩ gào lên đau đớn đúng lúc vội vàng thối lui ngay miệng! Nhạc Bình Sinh hai tay hóa thành khói xanh, ngay cả cái bóng đều thấy không rõ lắm, hai tay nhẹ nhàng đẩy ra, thật giống như biến thành một cái có được tám đầu cánh tay Ma Thần, ở bên cạnh hắn khí lưu đánh nổ, kịch liệt gào thét! Không khí bị thuần túy lực lượng nén, chen bể, gào thét gió lớn hướng về bốn phương tám hướng tung hoành càn quét!

Phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp tám âm thanh bạo hưởng! Ánh mắt của mọi người đều cơ hồ nhìn không đến, Nhạc Bình Sinh song chưởng trong nháy mắt liền đã đập nện ra tám lần, tám tên Phá Nguyệt quân tinh nhuệ, lập tức liền bị đánh bay, trong miệng phun ra máu tươi, vỡ vụn nội tạng, mùi máu tanh phiêu tán, tràn ngập toàn bộ đình viện!

Vẻn vẹn tẩy tủy hoán huyết cường độ thân thể, xa xa không đủ để tiếp nhận Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này lực lượng kinh khủng đả kích, tại ném đi trong quá trình, trong mắt bọn họ tất cả lãnh khốc, kiên quyết, cường hãn thần thái liền toàn bộ dập tắt.

Từ mười tên Phá Nguyệt quân quân sĩ rút đao đánh giết, tạo thành đao võng, đến Nhạc Bình Sinh bẻ gãy lưỡi đao tiếp nhận tám quyền oanh kích, lại đến tất cả quân sĩ người bù nhìn ném đi, tổng cộng cộng lại cũng liền không đến năm cái hô hấp công phu.

Không đến năm cái hô hấp ở giữa, cái này mười tên lãnh khốc, kiên quyết, cường hãn võ giả toàn bộ bỏ mình!

Thậm chí nếu như không phải là vì trắc nghiệm một chút 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 hiệu quả thực tế, thời gian này sẽ còn ít hơn một cái hô hấp. Mà ra ngoài Phá Nguyệt quân tinh nhuệ tích súc vây giết hao phí công phu, Nhạc Bình Sinh chân chính xuất thủ thời gian, chỉ có một cái hô hấp mà thôi.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy, mãnh liệt vũ lực, huyết khí, tràn ngập toàn bộ đình viện trên không.

Một loại rung động cảm xúc từ trái tim tất cả mọi người bên trong thăng lên.

Bọn hắn bất kể là ai từ cái này mười tên cao thủ lúc bộc phát thanh thế cũng có thể thấy được đến, cái này mười tên không biết lai lịch quân sĩ, cả đám đều thân kinh bách chiến, tàn nhẫn quả quyết, mặc kệ là nắm bắt thời cơ vẫn là võ đạo ý chí đều là trúc cơ ba bước cảnh giới võ giả đỉnh điểm!

Thậm chí là đối mặt bọn hắn mười người đồng thời bộc phát, phối hợp xảo diệu tinh chuẩn đến đỉnh phong vây giết chi thuật, ở đây bốn cái võ đạo gia đều không có chút nào nắm chắc có thể giống Nhạc Bình Sinh dạng này không nhận mảy may tổn thương nhẹ nhõm ứng đối xuống tới. Nhất định phải tạm thời tránh mũi

nhọn, lại tìm cơ hội, mới có cơ hội phá cục!

Lấy mười người này đội hình như vậy, sắc bén hung ác quyết tới cực điểm hợp kích đao thuật, phổ thông võ đạo gia một cái sơ sẩy đều sẽ bị chém giết tại chỗ.

Nhưng là, đối mặt Nhạc Bình Sinh bọn hắn, toàn quân bị diệt tại nơi này.

Thẳng đến lúc này, cũng là tường vây phía trên hai mươi danh cung nỏ binh sắc mặt hoàn toàn thay đổi ở trong vừa mới ổn định thân hình, đúng lúc nhắm chuẩn, bóp cò súng thời khắc

Ầm ầm!

Phương viên mười trượng đại địa bắt đầu chấn động, tường vây phía trên cung nỏ binh lại lần nữa lay động!

Trong nháy mắt! Hai đạo bá đạo, không ai bì nổi, giống như trong địa ngục leo ra ác ma đồng dạng to lớn thân ảnh, đã lại lần nữa hung hăng va sụp tường vây, mang theo gào rít giận dữ lấy kinh phong, bạo tạc khuấy động cuồn cuộn khí lãng, cùng không thể ngăn cản tất sát quyết tâm, trên mặt đất động núi dao bên trong, vọt tới Nhạc Bình Sinh trước mặt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 166: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười)

Chương 166: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (mười)

Cái này hai đạo Cự Ma đồng dạng thân ảnh, mang theo trời long đất nở thanh thế va sụp vách tường vội xông mà ra thời điểm, cửa đại sảnh tất cả mọi người hô hấp lập tức dừng lại.

"Cái này! Đây là cái gì võ đạo "

Trong mắt của bọn hắn, Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh hai cha con thời khắc này thân hình đại biến!

Tiếp cận chín thước thân cao, cả người đầy cơ bắp, giống như là từng đầu mãng rồng đồng dạng quấn quanh ở trên thân, nổi lên xanh đen rực rỡ, một chút nhìn qua liền ẩn chứa bạo tạc tính chất lực lượng.

Hai người bọn họ thân trên võ hắn bị chống lên muốn nứt, cho dù là xa xa nhìn thấy, dạng này Cự Ma đồng dạng hình thể khổng lồ liền cho người ta khó nói lên lời cảm giác áp bách, Nhạc Bình Sinh người bình thường thân cao tại hai người bọn họ trước mặt thật giống như tiểu hài tử đồng dạng!

Thậm chí, cái này hai cha con thời khắc này một cánh tay đều muốn so Nhạc Bình Sinh đùi còn lớn hơn.

Không phải hình dung, mà là hai người kia đúng nghĩa biến thành cự nhân.

Bí truyền võ đạo: 【 Nộ Huyết Bá Thể 】!

Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh chỗ kích phát môn này bí truyền võ đạo cùng Nhạc Bình Sinh 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cùng loại, đều là nhục thân hoành luyện công phu. Chỉ bất quá 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 là phối hợp 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 đối nhục thân tiến hành tiếp tục, vĩnh cửu cải tạo bí truyền võ đạo, mà Phương Đạo Minh phụ tử 【 Nộ Huyết Bá Thể 】 là trong nháy mắt kích phát huyết khí, làm nhục thân sinh ra biến hóa, huyết khí quán chú, thổi phồng bành trướng, tăng lên trên diện rộng lực lượng cùng nhục thể cường độ tính dễ nổ bí truyền võ đạo!

Võ đạo gia cấp bậc cường giả, cốt tủy tuân theo lôi âm lớn mạnh, cốt tủy tạo máu, huyết dịch thời thời khắc khắc mới mẻ vô cùng. Từ tinh nguyên thần tàng giải phóng ra ngoài tiềm lực tăng lên nhân thể lực lượng cơ thể hạn mức cao nhất, lại lấy huyết khí hoả lò làm động lực nguồn suối, thậm chí cả tất cả cơ bắp, khí quan, thậm chí máu tươi, đều rèn luyện đến cảnh giới khó mà tin nổi.

Võ đạo gia cấp bậc nhục thân bên trên cường hoành, vốn là viễn siêu người bình thường tưởng tượng, lại phối hợp thêm Phương phủ bí truyền 【 Nộ Huyết Bá Thể 】, sẽ cường hoành đến mức độ như thế nào

Giờ phút này, hai người trên mặt sỉ nhục, nổi giận, vẻ oán độc hỗn hợp, dữ tợn một mảnh, lúc trước một cái không quan sát bị trước mắt cái này cừu nhân không đội trời chung, giống như là chó đồng dạng lôi ra, hung hăng ném bay, để Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh ngũ hồ tứ hải đều khó mà lấp đầy mãnh liệt sát ý toàn bộ bộc phát!

Thề phải tất sát Nhạc Bình Sinh đồng thời, mặc kệ là Phương Đạo Minh hay là Phương Khải Tinh đang trùng kích mà ra giờ khắc này, khiếp sợ trong lòng, cũng đơn giản có thể dùng kinh đào hải lãng để hình dung.

Hai người bọn họ tại đánh vỡ vách tường trong nháy mắt, liền thấy tám tên quân sĩ tám quyền hung hăng oanh kích, rơi vào Nhạc Bình Sinh trên thân, sau đó tám đầu thân ảnh vô lực ném đi. Bọn hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, Nhạc Bình Sinh cũng không có sử dụng cái gì võ đạo, sát pháp, mà là lấy thuần túy tốc độ, lực lượng, nhanh nhẹn, đến phá hủy hết thảy.

Nhạc Bình Sinh ở đâu là bọn hắn cho nên vì cái gì xông quan giai đoạn võ giả, loại thực lực này, rõ ràng là hàng thật giá thật võ đạo gia!

Bọn hắn chưa từng có nhìn thấy qua bằng vào thuần túy thân thể động tác, liền có thể phát huy ra cường đại như vậy lực lượng người! Mà lại cái kia tám tên tinh nhuệ lực quyền chấn động cũng là thực sự đánh vào trên người hắn, không có bất kỳ cái gì áo giáp, phòng hộ lực lượng ngăn cản, là dùng thuần túy huyết nhục chi khu ngạnh kháng.

Trong nháy mắt nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bộc phát ra tốc độ, lực lượng, ngạnh kháng tám tên tẩy tủy hoán huyết cảnh trong quân cao thủ toàn lực oanh kích kinh người thủ đoạn, Phương Khải Tinh liền minh bạch, chính mình mặc dù riêng có danh thiên tài, nhưng là một đối một đối đầu Nhạc Bình Sinh cũng tuyệt đối bại nhiều thắng ít.

Phương Đạo Minh khả năng không rõ ràng, hắn thân là Phá Nguyệt quân phong doanh thống lĩnh lại quá là rõ ràng, mười tên tùy hành mà đến cao thủ là Phá Nguyệt quân chủ tân tân khổ khổ bồi dưỡng được đến tinh nhuệ trong tinh nhuệ, chiêu này cường hãn dữ dằn đao võng vây giết chi thuật, chính là vì giảo sát chiến tranh ở trong khả năng gặp phải võ đạo gia cấp bậc cao thủ!

Mà mai phục vây kín những cái này cung nỏ binh cầm Liên Châu Thần Tí Nỗ mặc dù cường hãn, nhưng là nếu là không có người có thể kiềm chế, để Nhạc Bình Sinh dựa vào tốc độ lách vào trong đại sảnh, cũng sẽ không có đất dụng võ.

Mà lại nơi này dù sao cũng là Chân Võ Đạo tổng bộ, phát sinh động tĩnh lớn như vậy, chỉ chốc lát tất cả Chân Võ Đạo cao thủ đều sẽ đuổi tới, rất có thể để lần này báo thù hành động thất bại trong gang tấc!

Loại tình huống này, bọn hắn sao có thể cho phép Nhạc Bình Sinh đào thoát nhất định phải tốc chiến tốc thắng, bộc phát lôi đình thủ đoạn để cừu nhân này máu tươi tại chỗ!

Vì thế, mặc kệ trả cái giá lớn đến đâu hai người đều sẽ không tiếc!

Phương gia phụ tử hai người trợn mắt kim cương giống như con mắt, giống như biến thành hai vòng mặt trời nhỏ, mãnh liệt lấp lóe, cho dù là không có nhìn thẳng, đều để nhìn thấy một số người con mắt có loại bị kim châm kích một chút cảm giác.

Trong nháy mắt, mặt đất giống như là đậu hũ đồng dạng bị hai người không ai bì nổi công kích cày ra một đạo thật sâu vết tích, mặt đất lay động, chấn động bên trong, Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh trong nháy mắt đã đến Nhạc Bình Sinh trước mặt!

Hai người một trái một phải, quạt hương bồ giống như đại thủ phía trên gân xanh toán loạn, khí lưu bị hung hăng vồ nát, phát ra ô ô ô quỷ khóc sói gào thanh âm, hướng về Nhạc Bình Sinh đỉnh đầu một chưởng chụp hình!

Tất cả cừu hận, oán độc hội tụ thành quát to một tiếng:

"Chết!"

Một chưởng này chụp hình thanh thế hung ác tới cực điểm, sóng lớn bài không mãnh kích, khí bạo, âm bạo thanh trong cùng một lúc vang lên, thật giống như không khí là giống như tấm gương, bị cái này hai chưởng chụp hình, đánh nát!

Nhưng là, Nhạc Bình Sinh sắc mặt không có bất kỳ cái gì biến hóa, không sợ chút nào, mà lại không chút nào nhượng bộ! Vậy mà gánh lấy cái này bài sơn đảo hải thế công đối cứng mà lên!

Nhạc Bình Sinh huyết khí chấn động, trên người áo bào lập tức giống như là bị vô số roi rút kích đồng dạng đôm đốp rung động, trong mắt tinh quang bộc phát, đối mặt Phương Đạo Minh Phương Khải Tinh phụ tử bài sơn đảo hải một kích, không chút nào trốn tránh, cũng không lùi bước. Dưới chân hung hăng giẫm đập mạnh mặt đất! Song quyền như rồng, kinh phong gào thét bên trong, đối cứng xông thẳng!

Nhạc Bình Sinh cái này một băng đạp mạnh xông lên, tay chân đồng thời phát lực, cả hai về thời gian không có một chút khoảng cách! Đồng thời uy lực to lớn, đơn giản như đất bằng đột nhiên lôi đình nổ tung! Nhất là hắn phát lực đạp mạnh phía dưới, nay đã vỡ vụn không chịu nổi mặt đất lại lần nữa đột nhiên chìm xuống! Giống như phải lập tức sụp đổ đồng dạng!

Nhạc Bình Sinh song quyền thăng long, nghênh kích hướng Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh phụ tử quạt hương bồ giống như đại thủ phía trên, nhìn qua giống như là hài nhi cùng người trưởng thành bàn tay tương đối, cho thấy một loại cực kỳ mâu thuẫn buồn cười cảm giác.

Mà ở va chạm trong nháy mắt, mặc kệ là cùng Nhạc Bình Sinh giao thủ Phương gia phụ tử, vẫn là chăm chú nhìn đám người, không có bất kì người nào cảm thấy buồn cười.

Quyền chưởng tương giao.

Ầm ầm!

Lần này, đất rung núi chuyển!

Kinh khủng gợn sóng cùng nổ thật to âm thanh đột nhiên khuếch tán! Sóng xung kích đưa tới cuồng phong kêu khóc lấy rút đánh về phía bốn phương tám hướng!

Ba người dưới chân, vốn là bị Nhạc Bình Sinh dẫm đến sụp đổ xuống mặt đất, tựa hồ không chịu nổi ba người này cuồng mãnh huyết khí khuấy động, lại lần nữa đột nhiên chìm xuống! Cái này trầm xuống, phương viên ba trượng mặt đất trọn vẹn chìm xuống ba thước, đá vụn bay vụt, địa long lăn lộn!

Ba người trên thân tất cả cơ bắp đồng thời chấn động, quanh thân không khí bị đánh đến nỗi ngay cả châu pháo giống như nổ vang, rộng lớn đình viện bên trong giống như trời đất sụp đổ! Cho dù là mọi người vây xem ở xa mấy trượng xa cửa đại sảnh đều cảm giác được đầu váng mắt hoa. Bên tai kình phong xé rách thanh âm gào thét mà qua, làm cho người cảm giác giống như thân thể tùy thời đều muốn bị nổ phá thành mảnh nhỏ đồng dạng!

Mà huyết khí chấn động đồng thời, ba cá thể bên trong huyết khí hoả lò nhận kịch liệt xung kích, tính cả thân thể đều xuất hiện một nháy mắt mất khống chế.

Nhưng mà! Nhạc Bình Sinh lại trong khoảnh khắc khôi phục lại! Giống không bị đến ảnh hưởng gì, năm ngón tay thư giãn, quấn quanh mà lên, trong nháy mắt cài lên hai người cổ tay

Rống!

Một đạo huyết sắc lôi đình từ trong miệng của hắn bắn ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 167: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười Một)

Chương 167: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (mười một)

Nhạc Bình Sinh lồng ngực mãnh liệt phun ra nuốt vào, trải qua mệnh khiếu chấn động, điệu bộ, nồng đậm ngưng tụ tới cực điểm khí lưu áp súc thành tuyến, giống như một đạo màu đỏ lôi đình từ trong cổ họng phun ra!

Phương Đạo Minh, Phương Khải Tinh hai người chỉ nhìn thấy hắn hầu kết nhấp nhô, cũng cảm giác được cực kỳ nguy hiểm, thanh âm mới vừa vặn lọt vào tai, trước mặt bọn hắn không khí liền đột nhiên bạo tạc!

Ông!

To lớn khí lãng tung hoành khuấy động, cùng cuồn cuộn sóng âm bộc phát thanh âm vang vọng thành một mảnh! Đạo này sắc nhọn tới cực điểm âm rít gào phồng lên hướng bốn phương tám hướng, không gian lại lần nữa biến thành mặt nước, phát sinh vặn vẹo, đãng xuất một vòng lại một vòng gợn sóng!

Đây là uy thế cỡ nào

Nhạc Bình Sinh lấy trước mắt hắn hùng hậu, mãnh liệt, như là giang hà sóng lớn huyết khí thể năng, cái này phun một cái khí mở lời, phun ra khí lưu, tại hai người bọn họ ở giữa nổ tung, cùng

chân chính hơi nén bom cơ hồ không có gì khác biệt!

Một nháy mắt, vây xem Chân Võ Đạo đám người, trên tường rào cung nỏ binh, cùng nhau bưng kín lỗ tai! Lý Kình Thương nhạy cảm làn da lỗ chân lông lại rõ ràng cảm giác được, Nhạc Bình Sinh một tiếng này rống to, tựa hồ đem không khí chung quanh đều mang đến cùng một chỗ cộng hưởng, sau đó nhấc lên triều dâng!

Tất cả mọi người có một loại uông dương đại hải bão tố bên trong lắc lư thuyền nhỏ cảm giác, tùy thời đều muốn lật thuyền đắm chìm.

"A!"

Cái này một cái chớp mắt, Phương Đạo Minh cùng Phương Khải Tinh hai người phát ra một tiếng bao hàm đau đớn rống to, khí lãng cùng sóng âm trùng kích vào liên tiếp lui về phía sau.

Nhưng mà! Phương Khải Tinh còn tại nhanh chóng thối lui thời điểm, Phương Đạo Minh đồng dạng bị khí lãng, sóng âm xung kích, vẻn vẹn thối lui ra khỏi ba bước, dưới chân khắp nơi trên đất bừa bộn mặt đất liên tiếp giẫm ra đến ba cái hố sâu, khổng lồ, bá đạo, như là quỷ thần thân hình liền ngưng, giống như là chảy xiết dòng nước xiết ở trong bàn thạch, không nhúc nhích tí nào, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một cái nhe răng cười!

"Ngươi cho rằng, ngươi một chiêu này ta không có phòng bị sao!"

Bọn hắn tại bước vào đại sảnh trước đó liền ăn vào vững chắc uẩn dưỡng tinh thần vô niệm An Thần Đan, trong lỗ tai, càng là nhét mực lỗ mộc nhét, lại thêm võ đạo gia cấp bậc cường hãn tinh thần ý chí, Phương Đạo Minh vậy mà chỉ lui về sau ba bước, liền đem Nhạc Bình Sinh 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 miễn cưỡng chống đỡ lấy, cơ hồ không có nhận bất luận cái gì trên tinh thần tổn thương.

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 một thức này bí truyền võ đạo, tại giai đoạn sơ cấp bản thân liền là lấy thanh âm truyền lại cộng hưởng vì chất môi giới, từ đó đạt tới phá hư tinh thần hiệu quả, Phương Đạo Minh bọn người hiển nhiên là đã sớm nghiên cứu qua điểm này, vì vạn vô nhất thất, chuyên môn làm dạng này chuẩn bị!

Trên thực tế, lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại tu vi võ đạo, một thức này 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 đánh ra đến so với dĩ vãng càng phải cường hoành. Mà ở Phương Đạo Minh các loại nhằm vào thủ đoạn phía dưới, hiệu quả quá mức bé nhỏ.

Đồng thời cũng có thể nhìn ra, đồng dạng là làm chuẩn bị, Phương Khải Tinh tu vi cùng võ đạo ý chí còn hơi kém hơn Phương Đạo Minh không ít, điểm này từ trong miệng hắn gào lên đau đớn cùng bị tức lôi bạo phát sát liên tiếp lui về phía sau liền có thể đoán được.

Phương Đạo Minh không để ý tới lui lại Phương Khải Tinh, lập tức thừa dịp Nhạc Bình Sinh kích phát bí truyền võ đạo ngắn ngủi hồi khí ngay miệng, chiếm trước tiên cơ! Hắn giờ phút này sát tâm hừng hực, hai tay hướng về phía trước đột nhiên nén, huyết khí phồng lên lượn vòng, một chút liền đem cuồng bạo khí lưu đẩy tán!

Hắn lần này đẩy thẳng, hung mãnh vô cùng! Cánh tay cơ bắp đạn run lẩy bẩy đãng, tuôn ra liên tiếp ầm ầm sấm rền cương âm, mà lại nhanh như thiểm điện! Cuồn cuộn sóng âm còn đang vang vọng khuếch tán, khí lưu bạo tạc còn tại oanh minh, liền bị hai tay của hắn đánh thành vỡ nát!

Một chút đem sóng lớn đánh ra khí lãng, sóng âm xé nát, Phương Đạo Minh vậy mà không lùi mà tiến tới, hung hăng phá tan không khí bình chướng, hai tay mở ra, hai ngày tráng kiện như là mãng rồng đồng dạng cánh tay hướng về Nhạc Bình Sinh ôm hết lộn xộn mà đi!

Không có bất kỳ người nào hoài nghi, lấy Phương Đạo Minh cái này một bộ cương thiết cự nhân bộ dáng, lần này bắt thực, cho dù là một cái võ đạo gia, đều muốn bị tươi sống xoắn nát toàn thân xương cốt, nội tạng!

Mà nhìn thấy này tấm tình cảnh, Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động.

Từ tập luyện 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 một môn bí truyền võ đạo đến nay, từ trước đến nay đều là hắn giải quyết dứt khoát thủ đoạn, vẫn là lần đầu gặp được dạng này cơ hồ không công mà lui tình huống. Không khỏi hắn không ngoài ý muốn.

Không bị điện giật nổi giận thạch ở giữa Nhạc Bình Sinh liền minh bạch, Phương Đạo Minh tất nhiên làm cái gì phòng bị thủ đoạn, mới có thể để hắn cái này mọi việc đều thuận lợi một chiêu tấc công chưa lập.

Phương Đạo Minh cái này hợp lại ôm giảo sát, quấy lên ác phong đập vào mặt, tính cả lấy hắn nóng rực hừng hực huyết khí, trong điện quang hỏa thạch đánh tới, Phương Đạo Minh hai đầu tráng kiện dữ tợn cánh tay, giờ phút này chính là hai tia chớp, lẻn đến Nhạc Bình Sinh trước người!

"Cho nhi tử ta đền mạng a!"

Tiếng gió rít gào ở giữa, Nhạc Bình Sinh một mình đứng thẳng, mặt không biểu tình, hai tay rủ xuống, trong con mắt ấn ra Phương Đạo Minh đánh giết mà đến thân ảnh, một câu giống như là lầm bầm lầu bầu:

"Không biết ngươi có thể tiếp ta mấy quyền đừng chết."

Ân hắn đang nói cái gì hắn cho là hắn là ai

Thanh âm đàm thoại truyền vào Phương Đạo Minh trong lỗ tai, tấn công bên trong, trong điện quang hỏa thạch, cho dù là muốn

giết chi cho thống khoái thù khấu, trong lòng của hắn cũng lập tức dâng lên một cỗ hoang đường, không thể tưởng tượng nổi, không biết nên khóc hay cười cảm giác.

Mà xuống một khắc, ba mươi sáu cái mệnh khiếu tuần hoàn cấp tốc vận chuyển, tinh thần hoả lò ầm ầm chấn động, thôi động toàn thân, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên đưa tay, giờ này khắc này, hắn không giữ lại chút nào, chân chân chính chính xuất ra đột phá võ đạo gia cấp bậc về sau, phách tuyệt cùng giai thực lực kinh khủng!

Hắn lại là không khai không đỡ, cũng chỉ một chút vô cùng đơn giản, từ trên cao đi xuống, vào đầu một quyền, hướng về Phương Đạo Minh đỉnh đầu đập chém xuống tới!

Một quyền này đánh xuống, như rơi Lôi Phích lịch, cho người ta một loại sấm chớp mưa bão thời tiết bên trong, lôi đình đột nhiên buông xuống, kích liệt đại địa tấn mãnh tuyệt luân.

Ầm ầm!

Phương Đạo Minh ngay tại cái này ôm một cái giảo sát trong nháy mắt, đột nhiên cảm giác đối diện một tiếng vang thật lớn, chấn động đến thân thể của hắn cốt tủy đều nhói nhói, tựa như là trước mặt mình, một đạo hủy diệt lôi đình rơi xuống!

Lần này biến hóa, để Phương Đạo Minh trong lòng giật mình!

Nguyên bản hắn coi là, Nhạc Bình Sinh trước đó sử xuất tính dễ nổ âm thanh đánh công kích, tất nhiên sẽ có một cái ngắn ngủi hồi khí cùng dừng lại.

Cùng loại thổ khí như lôi âm thanh tay chân đoạn, chính Phương Đạo Minh cũng đã biết, chỉ là không có Nhạc Bình Sinh dạng này đả kích tinh thần quỷ dị đặc hiệu mà thôi.

Người bình thường đem hết toàn lực hét lớn một tiếng qua đi,

cũng sẽ phập phồng không yên, mắt nổi đom đóm. Tại cao thủ đối chiến bên trong, phối hợp thêm âm thanh tay chân đoạn, mặc dù có thể gia tăng uy lực, lay tâm thần người, chấn động không khí, nhưng đối phổi, hầu, cơ bắp, thể lực đều tiêu hao rất lớn, bình thường đều là làm làm ra bất ngờ kì binh đến dùng thủ đoạn

Mà mặc kệ là cái gì bí truyền võ đạo vẫn là sát chiêu, giống cùng loại trước mắt Nhạc Bình Sinh phát ra, dạng này tính dễ nổ lấy thanh âm đả kích tinh thần tuyệt chiêu, tại kích phát qua đi thân thể đều tất nhiên sẽ bởi vì mệnh khiếu phụ tải vận chuyển, có cực kì ngắn ngủi dừng lại cùng khôi phục.

Chính là thừa dịp cái này đứng không, Phương Đạo Minh mới có thể một chút đoạt giết.

Hắn nhưng không có nghĩ đến, Nhạc Bình Sinh thân thể như thế trái với lẽ thường!

"Huyết khí của hắn thế mà đã vững chắc đến loại trình độ này tên súc sinh này đến cùng là thế nào tu luyện "

Khiếp sợ cảm xúc chợt lóe lên, mắt thấy đến kịch liệt như vậy thanh thế, Phương Đạo Minh biết rõ, chính mình tại bắt được Nhạc Bình Sinh trước đó khẳng định liền sẽ bị đánh nát đầu sọ, nơi nào còn dám chần chờ mãng rồng cánh tay lập tức liền bay lên, từ ôm vào nhấc, lấy bá vương nâng đỉnh, nắm nâng giang sơn chi thế gắng gượng đón nhận Nhạc Bình Sinh lôi đình đánh rớt một quyền!

Oanh!

Nhưng mà! Tiếp nhận cái này một đột nhiên oanh kích, Phương Đạo Minh con mắt đột nhiên một lồi! Chân trái bỗng nhiên uốn lượn, chân phải bỗng nhiên vừa lui. Cũng cảm giác giống như Nhạc Bình Sinh đập chém một quyền, biến thành một tòa núi cao vạn trượng đập xuống đồng dạng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 168: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Mười Hai)

Chương 168: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (mười hai)

Phương Đạo Minh cả người thân thể, theo dưới chân phương viên ba trượng tất cả mặt đất đột nhiên chìm xuống! Mảng lớn mảng lớn bùn đất, phiến đá giống như là bị đạn pháo oanh tạc đồng dạng hướng về bốn phía bay vụt! Tính cả lấy Phương Đạo Minh toàn thân khí huyết đều kém chút bị đánh tan, gân cốt, huyết khí, thậm chí là cốt tủy đều không chịu nổi gánh nặng rung động kịch liệt!

"Lực lượng của hắn! Lực lượng của hắn vì sao lại so ta còn mạnh hơn! Ta vừa mới đột phá huyết như tương hống cảnh giới a!"

Lực lượng kinh khủng áp bách dưới, Phương Đạo Minh gân xanh nổi lên, cắn chặt hàm răng, gân cốt, huyết khí, lông tóc, mỗi một chỗ đều đang run rẩy, trong lòng phát ra không thể tin rống to!

Nhạc Bình Sinh trong con mắt tinh thần vờn quanh, huyết khí dữ dằn, huyết khí hoả lò ù ù oanh minh, trên người huyết khí chi viêm như là lửa nóng hừng hực điên cuồng toát ra. Nhìn xem hai chân uốn lượn Phương Đạo Minh ánh mắt lại bình tĩnh, phun ra một chữ:

"Hai!"

Tiếng nói vang lên đồng thời! Nhạc Bình Sinh theo Phương Đạo Minh một cước lui lại, lại lần nữa tiến lên trước một bước, đất sóng lăn lộn bên trong, hung mãnh vô song, dáng như quỷ thần! Cánh tay trái năm ngón tay chăm chú bóp, mang theo khí lưu bạo phá giống như phong thanh nổ vang về sau, ra ô ô ô ô tựa như quỷ khóc sói gào thanh âm, nện như điên mà tới!

Cái này hai lần oanh kích ở giữa không có chút nào khe hở, Nhạc Bình Sinh cánh tay phải vừa mới như thiểm điện biến mất, cánh tay trái liền đã đánh xuống!

Oanh!

Phương Đạo Minh gắt gao cắn răng, thân thể kịch liệt lay động! Vốn là tại vô song lực quyền oanh kích đặt chân ngọn nguồn tuôn ra hố sâu, một mảng lớn đất sóng lại lần nữa cao cao khuấy động, bay lên, ‐ dài ‐ gió ‐ văn ‐ học, ww≡w. cfw↓x. n★et che lại tầm mắt mọi người! Lúc đầu Phương Đạo Minh hình thể khổng lồ còn cao hơn Nhạc Bình Sinh ra nửa người, giờ phút này lại lâm vào hố sâu, biến thành Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, nâng quyền đập chém!

"A!"

Nhạc Bình Sinh liên tiếp nện như điên tốc độ nhanh hơn cả chớp giật! Mang theo cuồng mãnh cương phong hung hăng rút đánh vào Phương Đạo Minh trên mặt, da mặt run run ở trong hắn không suy nghĩ gì, trong lòng phát ra im ắng gào thét!

Bởi vì hắn trong cả đời, chưa từng có chật vật như vậy qua.

Mà lại khiến cho hắn chật vật như vậy, bất quá là một cái nhìn so với bị hắn giết chết con thứ tuổi tác còn muốn nhỏ người trẻ tuổi, là hắn cừu nhân không đội trời chung!

Ầm ầm!

Như là Trường Giang sóng lớn, trước sóng gió diệt, sau sóng lại sinh, Nhạc Bình Sinh thu hồi cánh tay bí mật mang theo quỷ khóc thần hào thanh âm cương phong, lại lần nữa một quyền, không nhìn thẳng tất cả chướng ngại đập chém mà xuống! Nhanh đến cực điểm, cũng mãnh liệt tới cực điểm!

Một quyền này bổ xuống, vô tình ý chí, phun ra thanh âm đàm thoại cùng bắn nổ cương phong hỗn hợp, bạo phát ra trước nay chưa từng có kinh khủng cự lực, vĩ lực, ầm ầm cương khí lôi âm xông thẳng tới chân trời, tựa hồ muốn mây trên trời tầng đều cho hết thảy đẩy ra đồng dạng!

"Phụ thân!"

Một bên khác! Khôi phục như cũ Phương Khải Tinh nhìn thấy Phương Đạo Minh cơ hồ đánh mất sức hoàn thủ, chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, hốc mắt băng liệt, hai mắt đỏ như máu, phát ra chấn thiên thảm liệt tru lên, hướng về Nhạc Bình Sinh tật nhào mà đến!

Nhưng mà thời gian đã tới đã không kịp.

Tường vây phía trên hai mươi danh cung nỏ binh nhìn thấy một màn này cũng không dám bắn ra có thể xuyên thủng kim thạch mũi tên. Nhạc Bình Sinh cùng Phương Đạo Minh hai người kịch liệt giao chiến, cương phong khuấy động, trong tay bọn họ Liên Châu Thần Tí Nỗ khoảng cách gần có thể tuỳ tiện bắn thủng cương giáp, giữa sân cái kia hung mãnh bóng người cũng nhất định ngăn cản không nổi. Nhưng là bóng người giao thoa bên trong, khoảng cách gần như thế dưới, mũi tên tuân theo cương phong ảnh hưởng không thể bảo đảm độ chính xác, Phương Đạo Minh cũng nhất định biết bị bắn thành cái sàng.

Giờ này khắc này Phương Đạo Minh không có chút nào biện

pháp, cũng chờ không kịp Phương Khải Tinh cứu viện! Hung mãnh cương phong kêu khóc, nổ tại trên mặt hắn, để hắn cảm thấy hô hấp khó khăn, lỗ tai nhất thời mất thông, con mắt nhất thời mù.

Tại dạng này cương mãnh quyền kình phía dưới, cái gì lấy nhu thắng cương đều là chuyện tiếu lâm. Luân phiên sấm chớp đập nện bên trong, hắn duy nhất có thể làm, chính là đón đỡ!

Mà Nhạc Bình Sinh cuối cùng một quyền này, quyền như tinh không, thần bí, hạo đãng, vĩ ngạn.

Hắn vô tình thanh âm lại lần nữa vang lên:

"Ba!"

Một quyền đánh rớt!

Thời gian giống như một nháy mắt tạm dừng ở.

Oanh!

Trong nháy mắt! Phương Đạo Minh kích phát 【 Nộ Huyết Bá Thể 】, núi thịt thân thể cao lớn, giống như là một cái bị đâm thủng bóng da, vô số máu tươi hỗn hợp có điểm điểm huyết khí phun ra ngoài, giữa không trung trong nháy mắt giống như là rơi ra huyết vũ đồng dạng!

Phương Đạo Minh cả người cũng khô quắt xuống dưới, Nhạc Bình Sinh một quyền này, lấy vừa chế cương, lấy bạo chế bạo, một tay lấy Phương Đạo Minh cả người, từ đầu đến chân, đánh ra tiến vào mặt đất!

Đất rung núi chuyển bên trong, vô số bụi bặm ngập trời mà lên, nhiễm phải Phương Đạo Minh phô thiên cái địa phun tung toé huyết vụ, lại bị cuồn cuộn bạo tạc khí lưu lôi cuốn lấy hướng về chung quanh tung hoành khuấy động!

Loáng thoáng bụi mù bên trong, chấn kinh ở trong Lý Kình Thương, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca bọn người liền thấy, một cái từ cạn đến sâu, phương viên chừng gần mười trượng hình mũi khoan hố sâu, hiện ra.

Tại Nhạc Bình Sinh cuối cùng vô song một quyền oanh kích phía dưới, xuất hiện một cái cự đại hình mũi khoan hố sâu bên trong, Phương Đạo Minh bị Nhạc Bình Sinh dữ dằn ba quyền đập nện giống như là một cái cái đinh đồng dạng thật sâu đinh vào lòng đất. Chỉ xuất hiện một cái đầu cùng gần phân nửa bả vai, hơi thở mong manh, ý thức hỗn độn, giống như là không có tri giác.

Nhìn qua, Phương Đạo Minh cả người giống như bị vùi vào lòng đất đồng dạng.

Phốc!

Khí kình khuấy động dưới, Phương Đạo Minh không phát giác gì một miệng lớn máu tươi phun ra, từng khỏa cái răng hỗn hợp có máu tươi cũng bị phun ra. Đây là Phương Đạo Minh cắn chặt hàm răng đồng thời, nhận Nhạc Bình Sinh kinh khủng, dữ dằn ba quyền oanh kích, rụng xuống.

Tại tiếp Nhạc Bình Sinh ba quyền về sau, hắn không riêng xương cốt vỡ vụn, nội tạng tổn hại, huyết khí tiết lộ, liền ngay cả trong miệng răng đều tại Nhạc Bình Sinh ba quyền phía dưới đánh rơi xuống, rơi sạch.

"Súc sinh a!"

Nhạc Bình Sinh sau lưng, Phương Khải Tinh tê tâm liệt phế tru lên nương theo lấy thân ảnh đã đến! Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chính là tại hắn gặp tinh thần chấn động, choáng đầu mắt dây cung hai cái hô hấp ở giữa, phụ thân của mình Phương Đạo Minh liền bị Nhạc Bình Sinh đập vào lòng đất, không rõ sống chết!

Thống khổ! Hối hận! Oán hận! Đủ loại hủy diệt cảm xúc cùng sôi trào ngang ngược huyết khí đồng thời không giữ lại chút nào bộc phát, huyết khí hoả lò cực tốc chấn động, đem cuồng mãnh tới cực điểm huyết khí chuyển vận đến toàn thân của hắn!

Không khí bị hắn tấn mãnh tuyệt luân thân ảnh hung hăng đè ép, đánh vỡ, cương khí mãnh liệt luân phiên bạo tạc, một đạo tản ra không khí bị thiêu đốt mùi khét lẹt nương theo lấy một đạo mãnh liệt thuần bạch sắc khí lãng, trong nháy mắt liên tiếp đến Nhạc Bình Sinh trước mặt, một trảo nhô ra!

Cái này bổ nhào về phía trước kích, Phương Khải Tinh hoàn toàn từ bỏ tự thân an nguy, chính là nhục thân vỡ vụn, linh hồn vĩnh rơi xuống Vô Gian Địa Ngục, hắn cũng phải làm cho người trước mắt chết!

Nhưng mà, đối mặt Phương Khải Tinh thẳng tiến không lùi thảm liệt một kích, Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét qua, quay thân! Dậm chân! Hời hợt, kinh thiên động địa, từ trên xuống dưới, vô tình che đậy!

Ầm ầm!

Phương Khải Tinh rốt cục cảm nhận được lực lượng.

Ánh mắt của hắn thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh hữu quyền từ trên xuống dưới đả kích xuống đến, càng làm hắn hơn tại vô biên nổi giận, cừu hận bên trong, cảm giác được kinh khủng là, trong nháy mắt, không có cương phong bạo tạc, không có kinh phong gào rít giận dữ, Nhạc Bình Sinh một quyền này tựa hồ là đem hắn chung quanh thân thể không khí toàn bộ đè ép nổ tung ra ngoài , làm cho chung quanh hắn giống như tạo thành chân không!

Cái này hóa thành tia sáng, quỹ tích khó tìm một quyền bên trong, tựa hồ là bên trong ẩn chứa giữa thiên địa sức mạnh đáng sợ nhất.

Phương Khải Tinh phổi không khí cũng tựa hồ cảm thấy đại lượng xói mòn, thân thể có một loại cảm giác hít thở không thông.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, cùng là sơ vị võ đạo gia, Nhạc Bình Sinh một quyền, lại có thể đập nện ra hiệu quả như vậy.

"Ta làm sao có thể như thế yếu ớt !"

Phương Khải Tinh ngược lại trong nháy mắt bị kích thích tất cả hung tính!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 169: Gang Tấc Ở Giữa, Một Người Địch Cả Quốc Gia! (Cuối Cùng)

Chương 169: Gang tấc ở giữa, một người địch cả quốc gia! (cuối cùng)

GRÀO!

Phương Khải Tinh song trảo một trước một sau, hung hăng vỡ ra Nhạc Bình Sinh một quyền che đậy xuống tới đánh ra khu vực chân không, một trảo chụp vào rơi đập mà xuống nắm đấm, một trảo chụp vào Nhạc Bình Sinh cổ họng!

Phương Khải Tinh giờ phút này toàn thân huyết khí đều hội tụ tại song trảo phía trên, nồng đậm tới cực điểm phát sinh kì lạ biến hóa, tư tư thiêu đốt, giống như là có ăn mòn đặc tính, muốn đem không gian hỏa táng đồng dạng!

Mạnh mẽ khí lưu từ hắn khe hở ở trong chảy xuôi mà qua, gân xanh tại tay hắn trên lưng cổ động du thoán, gân cốt cơ bắp chấn động cao tần, ma sát không khí, tựa như là đốt lên tấn công mà đến đầu này quỹ tích, huyết tinh hừng hực chi khí đập vào mặt!

Sát pháp 【 Nhiên Linh Hủ Thực Trảo 】!

Phương Khải Tinh giờ phút này liều mạng một cánh tay không muốn, cũng phải đem Nhạc Bình Sinh yết hầu cho móc cầm ra đến!

Nhưng mà, thế gian sự tình, cũng không lấy ý chí của hắn vì

chuyển di.

Nhạc Bình Sinh nửa đường khuỷu tay quét ngang! Quyền cánh tay dập! Ầm ầm sấm chớp mưa bão thanh âm nổ đùng!

Răng rắc!

Cái này xông lên ép, trong nháy mắt liền đụng nát Phương Khải Tinh một trước một sau tham trảo mà đến hai tay! Sau đó không dừng lại chút nào , liên đới lấy Phương Khải Tinh vỡ vụn hai tay bạo đặt ở trên ngực hắn!

Lốp bốp!

Lấy Nhạc Bình Sinh quyền cánh tay hoành ép, cùng Phương Khải Tinh lồng ngực vì tiếp xúc điểm, trời long đất lở kinh khủng cự lực trong nháy mắt bộc phát! Phương Khải Tinh hừ đều không có hừ một tiếng, nửa người trên xương cốt, nội tạng toàn bộ vỡ vụn, trực tiếp bị đánh bạo! Tàn phá thân thể lấy đồng dạng tấn mãnh tốc độ hung hăng bay rớt ra ngoài!

Mà hắn chỗ bay rớt ra ngoài phương hướng, chính là bên phải trên tường rào mười tên cung nỏ binh phục kích phương hướng.

Trong nháy mắt, hai mươi danh cung nỏ binh trên mặt của mỗi người đều kinh hãi muốn tuyệt! Cái này một hơi không đến thời gian bên trong, bọn hắn ngay cả cụ thể chuyện gì xảy ra đều không có thấy rõ.

Trong mắt bọn họ nhìn lại, Phương Khải Tinh chỉ bất quá tại Phương Đạo Minh bị đập trước mặt đất đồng thời, đánh giết đến Nhạc Bình Sinh trước mặt, sau đó cùng một thời gian máu tươi phun tung toé, đạn pháo đồng dạng bay ngược ra ngoài!

Trong lúc này liên tiếp biến hóa nhanh như thiểm điện, cơ hồ giống như là trong cùng một lúc phát sinh đồng dạng.

Hai tên khí diễm ngập trời võ đạo gia, mấy hơi thở không rõ sống chết.

Hai bên tường vây phía trên cung nỏ binh hãi hùng khiếp vía ở trong lập tức phát ra kinh hãi cuồng hống:

"Bắn!"

Cơ hồ tại tràn ngập sa trường thảm liệt chi khí tiếng rống to phát ra đồng thời

Ầm ầm! Phương Khải Tinh thân thể như là đạn pháo, đánh vào phía bên phải tường vây chính giữa, sôi trào mãnh liệt chấn kình bộc phát, đem trọn phiến tường vây va sụp! Đá vụn, bụi bặm ngập trời mà lên! Núp ở phía trên mười cái cung nỏ binh nhao nhao nộ hống, ngã xuống!

Một quyền đem Phương Khải Tinh đánh giống như là như đạn pháo bay ra, Nhạc Bình Sinh động tác không dừng lại chút nào! Thân ảnh trong nháy mắt hóa thành khói xanh, quỷ mị, trôi hướng tương phản phương hướng bên ngoài mười tên cung nỏ binh!

Sưu sưu sưu sưu sưu sưu! Bên trái, liên tiếp không khí rít lên cùng dây cung chấn động thanh âm vang lên, một tia không lọt truyền vào Nhạc Bình Sinh lỗ tai.

Hắn nguyên bản chỗ đứng đứng thẳng địa phương mấy chục cái mũi tên thật sâu không xuống đất mặt, xuất hiện mấy chục cái nhỏ bé lỗ thủng, Liên Châu Thần Tí Nỗ uy lực to lớn, vậy mà khiến cho tên bắn ra mũi tên ngay ngắn chui vào trong đất. Khủng bố như vậy xuyên thủng lực, sơ bộ tu thành 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 đều khó mà ngăn cản.

Mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh thân ảnh giống như súc địa thành thốn, nhanh đến mức khó mà tin nổi, trái với lẽ thường, trên mặt đất lỗ thủng xuất hiện đồng thời, xuất hiện ở bên trái mười

tên cung nỏ binh dưới tường!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh một chưởng tật đẩy, khí lưu kịch liệt bạo chấn, lực chấn động trong nháy mắt khuếch tán! Tiếng nổ vang bên trong, chỉnh chắn tường vây từ gốc rễ đứt gãy, chia năm xẻ bảy, đá vụn bụi mù khắp nơi phất phới, bay tán loạn. Trên tường mười cái cung nỏ binh cũng từng cái giống hạ sủi cảo đồng dạng nhao nhao ngã xuống khỏi.

Bạch!

Giữa không trung, một đội trưởng, đầu lĩnh bộ dáng cung nỏ binh còn chưa rơi xuống, liền bị Nhạc Bình Sinh một phát bắt được!

"Đội trưởng!"

Ngay tại Nhạc Bình Sinh một chút đem cái này cung nỏ binh đội trưởng hoành nhấc lên thời điểm, một động tác phản ứng cực kỳ linh mẫn, bình ổn rơi xuống đất binh sĩ tiếng rống giận dữ vang lên!

Nhạc Bình Sinh đảo mắt quét tới, tên này cung nỏ binh Liên Châu Thần Tí Nỗ trong nháy mắt nâng lên nhắm ngay hắn! Sưu sưu sưu! Rít lên bạo hưởng!

Ầm!

Nhạc Bình Sinh tại đối phương bóp cò trước đó, thân thể đã có chút cung dưới, tay đem dẫn theo binh sĩ hung hăng hướng mặt đất nhấn một cái! Tên lính này không có một chút năng lực phản kháng, toàn bộ đầu lâu bị thật sâu ấn vào trong đất, ra trầm muộn tiếng nổ vang!

Nhạc Bình Sinh mượn cái này nhấn một cái lực lượng, tránh

thoát liên tiếp ba phát thiểm điện liên xạ, thân thể so tên bắn ra mũi tên nhanh hơn! Trong nháy mắt đã đến tên lính này trước mặt.

Cuồng phong đập vào mặt, bóng đen bao phủ.

Răng rắc một tiếng! Thép tinh chế tạo Liên Châu Thần Tí Nỗ bị Nhạc Bình Sinh bóp chặt lấy!

Nhạc Bình Sinh ngón tay một điểm.

Ầm!

Tên lính này đầu lâu đột nhiên ngửa ra sau! Xương sọ vỡ vụn, cả người thẳng tắp bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất, chết không thể chết lại.

Nhạc Bình Sinh một chút ngay cả giết hai người, cũng không dừng lại, trực tiếp lại là vừa sải bước ra, đi tới vừa mới đứng dậy gần nhất một sĩ binh trước mặt, đúng ngay vào mặt chính là một quyền! Cái tên lính này đồng dạng không kịp đón đỡ, mắt tối sầm lại, bị một quyền chính giữa cái trán, đầu lâu trong nháy mắt nổ tung!

Chờ hắn thân thể còn không có ngã xuống. Nhạc Bình Sinh thân ảnh liền đã giống khói nhẹ, rời đi.

Nhạc Bình Sinh thân hình lơ lửng không cố định. Giống như là xông vào một đám cừu non bên trong mãnh hổ, ngã xuống đất, hỗn loạn ở trong bọn này cung nỏ binh hoàn toàn không có một chút năng lực phản kháng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Nhạc Bình Sinh bước chân đi nhanh, ngay cả đạp phương viên năm trượng chỗ, liên chiến sáu nơi, không đến ba hơi bên trong, sáu cái cỗ điêu luyện cung nỏ đội thi thể binh lính ầm vang ném đi, đều là một quyền mất mạng, toàn thân xương cốt vỡ nát, nội tạng

vỡ tan.

Hai mươi người phong doanh cung nỏ đội trong nháy mắt chết một nửa!

Còn lại khoảng cách xa nhất một cung nỏ binh sợ hãi tới cực điểm, lộn nhào, hướng về phía bên phải tường vây chỗ đồng bào chạy tới.

Hô!

Nhạc Bình Sinh bước chân phóng ra, mang theo bão táp phong thanh, một cái bước xa liền đã lẻn đến, ôm đồm tại trên đầu hắn!

"A!"

Bị Phương Khải Tinh va sụp phía bên phải tường vây, cái thứ mười cung nỏ binh vừa mới bị Nhạc Bình Sinh một chưởng vỗ chết thời điểm, phía bên phải hơn mười trượng bên ngoài mười tên cung nỏ binh đã đứng thẳng tập trung vào cùng một chỗ, giương mắt mắt thử muốn nứt.

Tại trước mắt của bọn hắn, đã nhìn thấy sau cùng tên kia cung nỏ binh bị một cái đại thủ bắt lấy đầu, máu chảy đầy mặt, nhìn qua vô cùng kinh khủng.

Bọn hắn sớm chiều chung đụng đồng bào trước khi chết kịch liệt kêu thảm, thanh âm thê thảm tựa như là bị tà ma lôi vào Địa Ngục Thâm Uyên bên trong.

Dù là bọn này cung nỏ binh kinh nghiệm chiến đấu phong phú, ý chí vững như sắt thép, nhưng đối mặt tình cảnh như vậy, vẫn như cũ là toàn thân lạnh!

Không chút do dự, dừng lại! Tim đập loạn bên trong, trong tay bọn họ Liên Châu Thần Tí Nỗ cùng nhau phát ra gào thét!

Sưu sưu sưu sưu sưu sưu!

Trong nháy mắt, còn sót lại mười người lui lại đồng thời nâng lên liên nỗ hướng Nhạc Bình Sinh xạ kích!

Nhưng mà

Rống!

Cơ hồ không phân tuần tự! Một đạo màu đỏ lôi đình từ Nhạc Bình Sinh trong miệng bắn ra, phá toái hư không, tại dây cung chấn động tiếng vang lên cùng một thời gian nổ tại trên trời!

Ầm ầm! Tựa như là lôi đình bạo tạc, phần lớn mũi tên đều bị bị lệch, bắn bay, chấn vỡ!

Cùng lúc đó! Nhạc Bình Sinh thân ảnh hung hăng phá tan mãnh liệt khuấy động bụi mù, khí lãng, âm bạo, trong nháy mắt vượt qua vài chục trượng khoảng cách, đến mười tên rải rác mà đứng cung nỏ binh đội ngũ trước, xé mở không khí, năm ngón tay chụp hình!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp xương cốt tiếng vỡ vụn liên tiếp vang lên, những cái này cung nỏ binh đại bộ phận đều là bên ngoài luyện nội tráng cảnh giới mà thôi, không có ý nghĩa lực lượng trước mặt Nhạc Bình Sinh căn bản không đáng giá nhắc tới. Không đến hai cái hô hấp công phu, liền toàn bộ cho đầy trời bay tán loạn tay ảnh một kích mà chết!

Răng rắc!

Nhạc Bình Sinh nhô ra một trảo, bắt lấy cái cuối cùng biểu lộ, thân thể đều đã cứng đờ cung nỏ đội binh sĩ, ngón tay khinh động, bóp nát cổ của hắn.

Bắt lấy tên lính này cổ vung tay lên, tên lính này giống như người bù nhìn đồng dạng bay ra ngoài, ngã trên đất, tóe lên điểm điểm bùn đất, hoàn toàn không có âm thanh.

Đến tận đây, hai mươi tên Phá Nguyệt quân phong doanh cung nỏ đội tinh anh, không ngoài dự tính, không một sống sót.

Những cái này cung nỏ binh từng cái cũng là giết người như ngóe, hoàn thành qua nhiều lần nhiệm vụ nhân vật hung ác, lại bị Nhạc Bình Sinh hai ba cái hô hấp ở giữa, giết đến sạch sẽ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 170: Thần Minh Cảm Ứng Pháp!

Chương 170: Thần Minh Cảm Ứng Pháp!

Hai tên võ đạo gia! Mười tên sở trường về vây giết chi thuật hổ báo lôi âm võ giả, hai mươi tên mang theo thần tí liên tiếp nỏ cung nỏ binh, tổng cộng ba mươi hai người!

Dạng này có thể ở chính diện xung kích ở trong đánh tan hàng trăm hàng ngàn quân đội chính quy đội hình, hao tổn tại Nhạc Bình Sinh thủ hạ.

Giờ phút này đã hết thảy đều kết thúc, mùi máu tanh nồng nặc đạo tràn ngập phương viên vài chục trượng không gian, một mảnh hỗn độn trên mặt đất khối lớn khối lớn màu đỏ sậm xâm nhiễm, không khí đều giống như bị nhuộm thành huyết sắc.

Lý Kình Thương, Lý Tầm Ý phụ tử, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca ba tên võ đạo gia, bốn tên nam nữ trẻ tuổi, cùng Phương Nam Tịch, Hoành Nghị , chờ nhân trái tim đều giống như muốn từ trong lồng ngực nhảy ra, rung động lấy nhìn xem giữa sân đứng yên lấy thân ảnh.

Đáng sợ! Thật đáng sợ!

Phương Đạo Minh lâm tràng mới đột phá huyết như tương hống cảnh giới, Phương Khải Tinh đồng dạng là bước vào võ đạo gia cảnh giới đại cao thủ, lại thêm tùy hành mà đến ba mươi tên trong quân đội tuyệt đối tinh nhuệ, cường đại như vậy đội hình,

dễ dàng liền có thể giết chết một cái võ đạo gia. Lý Kình Thương tự nghĩ chính là mình đối mặt bên trên tình huống như vậy cũng tuyệt đối không có cách nào may mắn thoát khỏi.

Nhưng mà dạng này có thể ở chính diện ở trong đánh tan thành trên ngàn trăm quân trận kinh khủng đội hình giống như là gà đất chó sành đồng dạng bị Nhạc Bình Sinh phá hủy.

Mà từ huyết khí lúc bộc phát kiểm tra triệu chứng bệnh tật xem ra, Nhạc Bình Sinh rõ ràng chỉ là một cái huyết khí hiện hình cảnh giới sơ vị võ đạo gia mà thôi.

"Phụ thân!"

Thẳng đến thời gian cực ngắn bên trong, một hệ liệt kinh thiên động địa chém giết hết thảy đều kết thúc thời khắc, Phương Nam Tịch sắc mặt trắng bệch, phát ra một tiếng kêu sợ hãi, từ trong đám người vọt tới chùy hình trong hố sâu, không rõ sống chết Phương Đạo Minh trước mặt.

Cửa đại sảnh đám người hơi sững sờ, ánh mắt rơi vào Phương Nam Tịch trên thân, nhưng không có một người tiến lên phát ra tiếng.

Phương Nam Tịch quỳ trước mặt Phương Đạo Minh, một tiếng một tiếng bi thiết.

Trong mắt nàng, giờ phút này chỉ lộ ra đầu lâu cùng gần phân nửa bả vai Phương Đạo Minh chính là một cái huyết nhân, đầu lâu vô lực rủ xuống, trong mắt, trong tai, lỗ mũi, trong miệng toàn bộ chảy ra máu tươi đến, chung quanh bùn đất toàn bộ bị nhuộm thành màu đỏ sậm. Phổi giống như là rách rưới ống bễ, phát ra hô hô thanh âm.

Phương Đạo Minh tu vi võ đạo hoàn toàn chính xác càng thêm thâm hậu, tại lâm tràng đột phá huyết như tương hống cảnh giới,

sinh mệnh nguyên khí, cường độ thân thể cường hoành không thể tưởng tượng nổi, mặc dù tại Nhạc Bình Sinh ba quyền phía dưới toàn thân rách tung toé, nhưng là còn có một hơi, không có lập tức tử vong.

Cộc cộc cộc.

Túc sát yên tĩnh một mảnh bên trong, Phương Nam Tịch trước mặt, Nhạc Bình Sinh tiếng bước chân vang lên, hướng về đã ngất đi Phương Đạo Minh đi đến.

Tiếng bước chân nhè nhẹ giống như là kinh lôi đồng dạng tại Phương Nam Tịch trong lòng nổ vang, nàng tựa hồ ý thức được muốn phát sinh cái gì, bỗng nhiên đứng người lên giang hai cánh tay, dùng thân thể ngăn trở Phương Đạo Minh,, mặt hướng Nhạc Bình Sinh run rẩy hô lớn:

"Không muốn!"

Phương Đạo Minh mặc dù say mê võ đạo đối nàng quan tâm không nhiều, nhưng là máu mủ tình thâm, nàng không thể trơ mắt nhìn cha ruột của mình bị Nhạc Bình Sinh giết chết.

"Tránh ra."

Nhìn thấy Phương Nam Tịch hai tay mở ra, kinh hoảng ngăn cản tại chính mình phải qua trên đường, Nhạc Bình Sinh bước chân dừng lại, bình thản phun ra một câu.

"Hắn đã không có bất kỳ năng lực phản kháng!" Đối mặt Nhạc Bình Sinh, Phương Nam Tịch trong mắt lệ quang chớp động, phát ra hoảng loạn, khẩn thiết thét lên: "Van cầu ngươi, buông tha phụ thân ta đi, hắn hiện tại đối ngươi không có uy hiếp!"

"Buông tha hắn ngươi vì cái gì nói ra dạng này vô tri "

Nhạc Bình Sinh hờ hững nói:

"Ta tại ngay từ đầu cũng đã nói, ai bị ai đánh chết đều hẳn không có lời oán giận. Buông tha hắn tu dưỡng tốt về sau lại ngóc đầu trở lại, cho ta chế tạo phiền phức loại này trò chơi nhàm chán ta không có hứng thú."

"Thế nhưng là "

Bạch!

Nhạc Bình Sinh sâm sâm ánh mắt bắn ra tại Phương Nam Tịch trên mặt:

"Ngươi cũng muốn chết a "

Phương Nam Tịch thân thể bỗng nhiên cứng đờ, Nhạc Bình Sinh cái nhìn này không có tình cảm ánh mắt quét tới, trong nội tâm nàng nổi lên cảm giác: Nếu như nàng tiếp tục ngăn cản tại trước mặt, thật sẽ chết!

Nàng cắn răng một cái, vội vàng mà nói:

"Đợi một chút! Ta có thể cùng ngươi làm một cái giao dịch!"

Nhạc Bình Sinh giống như làm như không nghe thấy, vẫn như cũ là đi từ từ đi qua

"Là liên quan tới ta bí mật lớn nhất!"

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh chẳng quan tâm tiếp tục cất bước, Phương Nam Tịch phát ra hoảng loạn thét lên, thanh âm ngưng tụ thành tuyến, giống như là sợ hãi bị ngoài mười trượng cửa đại sảnh người nghe được, bay vào Nhạc Bình Sinh trong lỗ tai:

"Là liên quan tới ta có thể nhìn ra người khác cảm xúc tư tưởng năng lực bí mật!"

Ân

Nhạc Bình Sinh bước chân lập tức ngừng lại, trong đầu các loại suy nghĩ hiện lên, không biết suy nghĩ cái gì. Tại ban đầu Tà Linh nhắc nhở dưới, hắn từng cảm ứng thấy Phương Nam Tịch loại năng lực này. Loại năng lực này tại một số phương diện hoàn toàn chính xác có không gì so sánh nổi hiệu quả, hắn vốn cho rằng là thân thể của nàng xuất hiện biến dị, mới có loại năng lực này, bây giờ nhìn lại tựa hồ có khác nguyên nhân.

Nửa ngày, hắn nói ra: "Nói nghe một chút."

Phương Nam Tịch hít sâu một hơi, nhanh chóng nói ra:

"Ta sở dĩ có thể có được khám phá người khác cảm xúc năng lực, là bởi vì ta đã từng đạt được một môn thần bí đặc thù bí truyền võ đạo, gọi là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】. Môn này bí truyền võ đạo tại trải qua tu luyện mở ra mi tâm thần minh khiếu về sau, liền có được loại năng lực này."

Một bên nhanh chóng nói lời nói, Phương Nam Tịch một bên từ trong lồng ngực móc ra một tờ kinh văn, tay có chút lắc một cái trôi hướng Nhạc Bình Sinh.

Chính là cái này

Hai ngón tay nhẹ nhàng kẹp lấy lấy một tờ không biết là dùng cái gì chất liệu viết kinh văn, Nhạc Bình Sinh lúc này triển khai nhìn lại.

Phương Nam Tịch tại Nhạc Bình Sinh cẩn thận xem xét kinh văn đồng thời nói ra:

"Ta lúc đầu chỉ là trong Phương phủ tuân theo chủ mẫu xa lánh thứ nữ, nhưng là may mắn đạt được môn bí pháp này. Sơ bộ tu thành về sau, ta liền có thể thông qua ánh mắt tiếp xúc nhìn thấy người khác đối ta cảm xúc tư tưởng, mặc kệ là ác ý, lừa gạt, e ngại vân vân vân vân đều có thể thông qua quang sắc phân biệt

ra.

Ta chính là tại tu thành môn bí pháp này về sau, nhìn mặt mà nói chuyện, phán đoán lòng người, mới từng bước một tại phảng phất bên trong có quyền nói chuyện, không đến mức thật sớm chủ mẫu sử dụng thủ đoạn đuổi ra khỏi nhà. Năng lực này công dụng không cần ta nói ngươi cũng hẳn là có thể nghĩ đến, chỉ cần tu thành, về sau cơ hồ không ai có thể trước mặt ngươi ngụy trang, giấu diếm."

Lợi dụng nàng cái này bí mật lớn nhất hấp dẫn Nhạc Bình Sinh, lại trực tiếp đem đồ vật giao cho Nhạc Bình Sinh trên tay, liên tiếp động tác Phương Nam Tịch không có chút nào chần chờ.

Nàng khẩn trương nhìn xem Nhạc Bình Sinh, thận trọng nói ra: "Thế nào vật này phải chăng có thể để ngươi buông tha phụ thân của ta "

Nhạc Bình Sinh không có trả lời, tại mảnh đọc phần này kinh văn đồng thời, trong đầu lại tại suy nghĩ trước đó một cái mơ mơ hồ hồ, kế hoạch khổng lồ.

Mà nhìn xem đến, phần này gọi là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 bí truyền võ đạo không thể nghi ngờ có thể tại hắn trong kế hoạch này phát huy ra to lớn công dụng.

"Được."

Nửa ngày, suy nghĩ kỹ càng Nhạc Bình Sinh phun ra một chữ đến, đem một trang này kinh văn thu vào trong ngực. Có phần này 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】, hắn cái này cực lớn đến cực điểm kế hoạch mới có thực hành khả thi. Ánh mắt quét về phía ngất đi Phương Đạo Minh, nói ra:

"Dẫn hắn đi thôi."

Nói xong, hắn cũng không để ý tới Phương Nam Tịch, quay

người đi hướng đại sảnh.

【 ha ha ha! Tiểu tử, ngươi bây giờ rất không tệ! 】

Cửa đại sảnh Chân Võ Đạo mọi người thấy Nhạc Bình Sinh đi tới, không rõ ràng cho lắm, không biết Phương Nam Tịch cùng hắn ở giữa xảy ra chuyện gì thời điểm, Tà Linh không dằn nổi nhảy ra ngoài, không có hảo ý hỏi:

【 ngươi cố ý buông tha cái này Phương Đạo Minh cũng là không có lòng tốt đúng hay không cừu hận chính là tốt nhất mồi câu, cái này sinh vật cấp thấp hai đứa con trai đều bị ngươi làm thịt, cừu hận như vậy, hắn làm sao có thể cảm tạ ngươi thả qua hắn mà là càng muốn hơn nổi điên đồng dạng trả thù, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ. Sẽ chỉ ý nghĩ nghĩ cách tìm càng nhiều lợi hại hơn người đến giết ngươi, ngươi đây là đánh lấy ôm cây đợi thỏ chủ ý 】

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Tà Linh ồn ào, hướng về Lý Kình Thương bọn người đi tới, nói ra:

"Lý môn chủ, xin lỗi, Luyện Huyết Huyền Binh giao dịch hoàn thành về sau, ta sẽ thanh toán một thành làm phá hư ngươi đường khẩu bồi thường. "

Hắn lại quay người quét về phía Hách Liên Nộ, giáng lâm, Văn Khải Ca ba người: "Các vị, giao dịch có thể tiếp tục. Chúng ta đi vào đi."

Hắn đi đầu một bước đi vào đại sảnh, đám người đứng ngẩn ngơ một lát, hai mặt nhìn nhau, kìm nén đầy mình, cũng đi theo trở về.

Một đoàn người nối đuôi nhau mà vào, Lý Kình Thương mang theo đám người hướng về hậu đường đi đến thời điểm, Lý Tầm Ý rơi vào cuối cùng, lỗ tai khẽ động, nghe được một cái động tĩnh,

quay đầu sang.

"Cứu "

Một người cả người là máu ảnh nằm ở đại sảnh nơi hẻo lánh bên trong.

Kia là Tống Vân.

Hắn giờ phút này hóa thành một cái huyết nhân, nửa người xương cốt vỡ vụn, dưới thân một mảnh tinh hồng sắc không ngừng lan tràn, xem ra đã là không sống nổi.

Nguyên lai tại mặt đất chấn động, sụp đổ thời điểm, hỗn loạn ở trong tất cả mọi người không có chú ý tới, Nhạc Bình Sinh cưỡng ép lấy Phương Đạo Minh phụ tử kéo đi ra đi thời điểm, tính cả lấy hung hăng đụng trúng Tống Vân nửa người, để hắn biến thành bộ dáng này.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 171: Giao Dịch Cùng Phát Hiện

Chương 171: Giao dịch cùng phát hiện

Lý Kình Thương cùng Lý Tầm Ý hai người tại dẫn mấy người đi vào hậu đường hơi nhỏ trong phòng khách về sau, cũng không đoái hoài tới cùng Nhạc Bình Sinh trò chuyện, đè xuống khiếp sợ trong lòng cùng nghi vấn, đành vội vàng xử lý cảnh tượng trước mắt trong đình viện cục diện rối rắm.

Lúc này rất nhiều nghe được động tĩnh Chân Võ Đạo còn lại tam môn đông đảo thành viên đã nhao nhao chạy tới, ứng đối ra sao bọn hắn mới là nhức đầu sự tình.

Tại hai người bọn họ vội vàng rời đi về sau, trong phòng khách Nhạc Bình Sinh đối diện, Hách Liên Nộ, Giang Ly, Văn Khải Ca có chút đứng ngồi không yên. Phía sau bọn họ bốn cái tùy hành mà đến nam nữ trẻ tuổi càng là tê cả da đầu, không dám dùng ánh mắt nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh.

Đây cũng là tự nhiên pháp tắc, tựa như là cừu non tại đối mặt sư tử thời điểm đồng dạng cũng sẽ nơm nớp lo sợ.

Đây là một cái chân chân chính chính tuyệt thế hung nhân.

Trước đó phát sinh cái kia một trận kinh thiên chém giết thanh thế kinh khủng tới cực điểm, đừng nói là bốn người bọn họ, chính là ngồi xuống ba cái võ đạo gia đều mí mắt hơi nhảy, tâm thần có chút không tập trung.

Võ đạo gia cấp bậc cao thủ, cho dù là mới vào cảnh giới này, đều có thể lấy một địch trăm, chính diện đánh tan một chi trăm người trở lên nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội chính quy. Nhìn Phương Đạo Minh phụ tử một nhóm cường đại như vậy đội hình, thậm chí có thể ở chính diện bên trong phá tan hàng trăm hàng ngàn quân chính quy, quân trận bên trong trực tiếp chém đầu đều không đáng kể, không thể bảo là không mạnh mẽ.

Nhưng là bọn hắn trước mắt cái mới nhìn qua này phổ phổ thông thông người trẻ tuổi, lại càng khủng bố hơn đem đám người này cơ hồ là giết sạch sành sanh, đơn giản lật đổ bọn hắn tập luyện võ đạo vài chục năm nay tất cả võ đạo thường thức. Cùng Nhạc Bình Sinh so sánh, bọn hắn thấy qua cái gì võ đạo thiên tài đơn giản chính là một chuyện cười.

Nhìn dáng vẻ của hắn, hắn chỉ sợ còn chưa tròn 20 tuổi hắn rốt cuộc là ai

Các loại rung động suy nghĩ chuyển động bên trong, Giang Ly hít sâu một hơi, hỏi dò:

"Các hạ vũ lực thật sự là kinh thiên động địa, ta cũng mặc cảm, không biết các hạ sư tòng phương nào có thể dạy bảo ra ngươi dạng này võ giả, các hạ lão sư chắc hẳn cũng là một vị kinh thiên động địa cường giả "

Hách Liên Nộ cùng Văn Khải Ca giật mình, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh chờ đợi hắn đáp lại.

"Ta chỉ bất quá chính mình tùy tiện luyện một chút."

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Giang Ly thăm dò, lấy xuống trên tay Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo, gọn gàng dứt khoát nói ra:

"Ta cũng không chậm trễ ba vị thời gian, các vị đem có thể ra giá cao nhất viết xuống, mau chóng tiến hành giao dịch đi."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh một câu mang qua, không có lộ ra chính mình lai lịch ý tứ, cái này ba cái võ đạo gia nhìn nhau, không thể làm gì, cũng không dám hỏi nhiều nữa, lập tức gật gật đầu, để sau lưng vãn bối mang tới giấy bút, viết xuống mấy chữ.

Hai nam một nữ thận trọng đem trang giấy rất cung kính đưa tới, Nhạc Bình Sinh nhận lấy xem xét, nhẹ gật đầu:

"Tốt, như vậy có thể xác định."

Giờ phút này phía ngoài đình viện bên trong, Lý Tầm Ý đang chỉ huy một chút thành viên vòng ngoài xử lý thi thể đầy đất, Phương Nam Tịch cùng Hoành Nghị hai người đã nhiễm máu tươi đầy tay lâm ly, đem Phương Đạo Minh đào lên, lại đem Phương Khải Tinh thi thể tìm được.

Gánh vác lấy hai người kia đi ra ngoài thời điểm, Hoành Nghị trong lòng dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

Phương phủ, xong!

Tại bọn hắn đi ra ngoài thời điểm, một đám người ánh mắt chấn kinh, hấp tấp từ đã đổ sụp tường vây bước tiến đến.

Một cái hạch tâm thành viên lúc này quát lên: "Dừng lại! Các ngươi là ai "

Phương Nam Tịch cùng Hoành Nghị thân ảnh dừng lại. Lý Kình Thương đi tới, thật sâu xem ra Phương Nam Tịch một chút, nói ra:

"Cùng bọn hắn không có quan hệ, để bọn hắn đi thôi."

Trong đám người này, cầm đầu ba cái trung niên nam tử cau mày chăm chú nhìn Phương Nam Tịch Hoành Nghị đi ra ngoài bóng lưng, lại xoay đầu lại đánh giá một vòng, tại Lý Kình Thương đi tới thời điểm, trong đó một cái trầm giọng hỏi:

"Lý môn chủ, đây là có chuyện gì đây đều là người nào, dám đến Chân Võ Đạo giương oai ngươi thả đi lại là người nào "

Ba người này chính là Chu môn, Huyền môn, Bạch môn tam môn môn chủ, mà tra hỏi cái kia chính là Tiêu Kiếm Dương phụ thân, Tiêu Hùng.

Lý Kình Thương thở ra một hơi đến: "Những người này là U Châu Trọng Thạch thành Phương phủ người, là đến trả thù."

Trả thù

Ba người sắc mặt khẽ động, Huyền môn môn chủ Lâm Phong lập tức hỏi: "Tìm cái gì thù phong hoa thành cùng Trọng Thạch thành cách cách xa vạn dặm, bắn đại bác cũng không tới, làm sao trở về ta Chân Võ Đạo trả thù "

Lập tức, Lý Kình Thương liền đem khoảng đó từ đầu đến cuối tinh tế nói một lần.

Nghe tới Nhạc Bình Sinh một thân một mình tại chỗ trọng thương đánh giết hai tên võ đạo gia cùng ba mươi tên tinh nhuệ quân sĩ thời điểm, ba cái môn chủ thân thể cứng đờ, lấy một loại ánh mắt không thể tin nhìn về phía Lý Kình Thương hỏi:

"Lý môn chủ, ngươi xác định một cái mới gia nhập thành viên chính thức, một người tại chỗ giết những người đó "

"Các vị, ta biết các ngươi khó có thể tin."

Lý Kình Thương thật sâu thở dài một hơi nói ra:

"Nhưng là đây là đích đích xác xác vừa rồi phát sinh sự tình, con của ta cũng thấy tận mắt, ta như thế nào lại biên mê sảng lừa gạt các ngươi đừng nói là các ngươi ba vị, chính là ta hiện tại vẫn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi."

Ba tên môn chủ từng cái mí mắt hơi nhảy, truy vấn: "Vừa gia nhập cái kia thành viên chính thức là lai lịch gì mạnh mẽ như vậy võ đạo gia vì sao lại chạy tới gia nhập ta Chân Võ Đạo, làm một cái thành viên chính thức "

Võ đạo gia cấp bậc võ giả, đều là danh truyền một phương cường giả, thân phận như vậy, địa vị, quyền thế, làm sao lại giống khổ cáp cáp tán tu, chạy đến Chân Võ Đạo đến vì tiền bán mạng

Thật giống như một người đặt vào thành chủ vị trí không làm, hết lần này tới lần khác phải chạy đến một cái trong thôn đi làm thôn trưởng, căn bản không hợp với lẽ thường.

Lý Kình Thương trầm ngâm một chút, nói ra:

"Các vị, thân phận của người này vẫn là không nên truy cứu. Chúng ta vẫn là đừng có bất kỳ liên lụy cho thỏa đáng, chuyện này ta sẽ giải quyết.

Ta xem những người này, hành lệnh cấm chỉ, toàn thân sát khí, không phải võ giả bình thường, giống như là trong quân đội tác phong. Ta lo lắng bọn hắn rất có thể lệ thuộc vào U Châu cái nào đại quân phiệt, chuyện này ta sẽ nghĩ biện pháp xử lý thích đáng, nếu không chỉ sợ sẽ có phiền toái không nhỏ."

Quân đội tác phong lệ thuộc vào một cái nào đó quân phiệt

Ba cái môn chủ lại lần nữa giật mình, liếc nhau, lập tức đi hướng đã chồng chất vào thi thể chỗ.

Chu môn môn chủ Lưu ngang mới từ dưới đất nhặt lên Phá Nguyệt quân cung nỏ binh mang theo tới liên nỗ, ánh mắt không khỏi ngưng tụ:

"Đây là Liên Châu Thần Tí Nỗ "

Bạch môn môn chủ đoạn thiên từ trong tay của hắn nhận lấy,

nhìn kỹ hai mắt, trầm giọng nói: "Cái này đích xác là Liên Châu Thần Tí Nỗ, Lý môn chủ, ngươi nói không sai, thân phận của những người này lai lịch không hề tầm thường, hoàn toàn chính xác phải thận trọng xử lý!"

Liên Châu Thần Tí Nỗ loại vật này lực sát thương to lớn, hai mươi bước bên trong mặc thấu ba tấc cương giáp đều không đáng kể, ở cự ly gần cùng tân triều cao đẳng súng đạn uy lực tương xứng, là có thể đối võ đạo gia cấp bậc cường giả sinh ra mãnh liệt uy hiếp chiến tranh binh khí.

Mà lại giá thành đắt đỏ, sản xuất số lượng cũng rất có hạn, là các lộ quân phiệt khống chế cực kỳ nghiêm ngặt, gần như lũng đoạn đồ vật.

Mà ba người bọn họ số lượng lớn như vậy xuống tới ở đây tối thiểu có mười mấy thanh dạng này sắc bén đồ vật.

Bọn hắn rốt cuộc là ai mỗi người lông mày đều thật chặt nhăn lại, trong lòng mơ hồ có chút bất an.

Căn cứ Lý Kình Thương nói, đám người này chỉ nói là Trọng Thạch thành Phương phủ báo thù mà đến, thế nhưng là một cái không lớn không nhỏ thế gia chỗ nào có thể có loại vật này

Huyền môn môn chủ Lâm Phong ánh mắt nhất động, đi đến một cỗ thi thể trước đó cúi xuống thân, từ cái hông của hắn lấy ra một sự vật.

Kia là một tấm lệnh bài, trên viết hai cái chữ to:

Phá Nguyệt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 172: Chuẩn Bị Cùng Rời Đi

Chương 172: Chuẩn bị cùng rời đi

Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo cuối cùng giao dịch cho Văn Khải Ca, giá cả cũng đạt tới tám vạn Xích Kim Diệp giá cao, vượt xa khỏi Lý Kình Thương đoán chừng. Không biết là Văn Khải Ca mười phần bức thiết nhất định phải được, vẫn là tại mắt thấy Nhạc Bình Sinh mang lên này tấm Luyện Huyết Huyền Binh sau trọng thương đánh chết hai tên võ đạo gia sau mới ra được dạng này giá cả.

Văn Khải Ca tại chỗ giao phó cho Nhạc Bình Sinh tám cái hiện ra tử kim chi sắc, tản mát ra nhàn nhạt, trong suốt quang huy quang huy, nhìn mười phần thần bí, bất phàm không biết tên vật liệu làm thành phù bài.

Căn cứ Lý Tầm Ý giải thích, vật này chính là liên minh thương hội cái này Cự Vô Phách phát hành chứa đựng phù bài, dạng này một trương liền có thể tại từng cái liên minh thương hội phân bộ hối đoái ra một vạn miếng Xích Kim Diệp. Dù sao khổng lồ như vậy số lượng, không có người sẽ tùy thân mang theo ở trên người.

Cái này tử kim phù bài cùng liên minh thương hội ở giữa thật giống như Nhạc Bình Sinh kiếp trước sổ tiết kiệm cùng ngân hàng đồng dạng. Chỉ bất quá cái này tử kim phù bài là không ký danh , bất kỳ người nào cầm cái này phù bài đều có thể đi hối đoái.

Tại tài chính đúng chỗ về sau, Nhạc Bình Sinh lập tức liền

thông tri Kim Ngọc lâu vào ngày mai tiến hành giao dịch. Hắn giờ phút này đã trở lại chỗ ở của mình bên trong, lật xem lên từ Phương Nam Tịch nơi đó có được Thần Minh Cảm Ứng Pháp.

Đại khái đọc hiểu một lần, đây là một môn tu luyện tới cao thâm giai đoạn cuối cùng có thể câu thông mở ra ba mươi ba cái mệnh khiếu bí truyền võ đạo, mà cùng hắn tu tập 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thần Đạo 】 bên trong bí truyền võ đạo có chỗ khác biệt chính là, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 lại là lấy mi tâm thần minh mệnh khiếu làm hạch tâm, đang từng bước mở rộng, mở ra còn lại bốn mươi tám cái mệnh khiếu.

Nhìn kinh văn bên trên miêu tả, tại tu tập thành giai đoạn sơ cấp, mở ra chín cái mệnh khiếu thời điểm, liền có thể đem đối phương cảm xúc phản ứng lấy quang sắc tình thế quan sát ra. Theo mở ra mệnh khiếu số lượng càng nhiều, có thể phân chia cảm xúc phản ứng quang sắc phân chia cũng liền càng mảnh.

Nhạc Bình Sinh võ học kiến thức mặc dù không nhiều, nhưng cũng có thể mơ hồ phát giác ra được, một thiên này Thần Minh Cảm Ứng Pháp tựa hồ là nào đó bộ võ đạo Thánh Điển tàn thiên.

Bất quá điểm này đối Nhạc Bình Sinh tới nói không quan trọng, hắn duy nhất xem trọng cũng chính là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cảm giác phán đoán cảm xúc phản ứng công hiệu.

Kinh văn ở trong lòng chảy xuôi mà qua, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 vừa ý chí quan tưởng và khí huyết hô hấp vận hành lộ tuyến nhưng tại tâm, Nhạc Bình Sinh bắt đầu nếm thử tu luyện.

Cùng Phương Nam Tịch tốn hao mấy năm mới sơ bộ tu thành khác biệt, trên lý luận Nhạc Bình Sinh chỉ cần có đầy đủ linh năng, có thể tại thời gian cực ngắn bên trong tu hành đến giai đoạn cao nhất.

Bất quá lúc trước hắn vì khảo thí 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】

cùng đột phá đến võ đạo gia cảnh giới thực lực, tay không đối địch giết chết Phương Khải Tinh bọn người, linh năng không có Tà Linh Ẩm Huyết Đao tiến hành tồn trữ, tại chỗ liền đã biến thành thân thể chất dinh dưỡng.

Muốn gia tốc thúc đẩy 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 tu hành, còn phải đợi đợi lần tiếp theo linh năng tiến hành thôi động.

【 lực lượng 】: 29

【 thể chất 】: 29

【 nhanh nhẹn 】: 28

【 tinh thần 】: 28

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 2850

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 10%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 14 4 ngày 19 giờ 】

Một võ đạo gia, mười tên hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, hai mươi danh cung nỏ binh, những cái này toàn bộ cộng lại bất quá để Nhạc Bình Sinh hiện tại thân thể trên số liệu tăng một điểm mà thôi, liền ngay cả sinh mệnh đếm ngược bình quân tính được, lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại cường độ thân thể mỗi người cung cấp kéo dài thời gian vẫn chưa tới hai ngày.

Mà tình huống như vậy sẽ theo thực lực của hắn tăng lên trở

nên càng phát nghiêm trọng

Lý Tầm Ý chậm rãi đi dạo, tản bộ, tại Nhạc Bình Sinh chỗ ở bên ngoài, thần sắc do dự.

Lý Kình Thương cùng còn lại ba vị môn chủ tại xác nhận đột kích đám người này thân phận về sau, lập tức liền cảm giác được không ổn. Lại liên tưởng đến đám này quân sĩ lúc ấy phát ra tiếng hò hét, chết mất Phương Khải Tinh tựa hồ là Phá Nguyệt quân nào đó một vị thống lĩnh.

Phá Nguyệt quân tại U Châu thế lực cùng Chân Võ Đạo thể lượng tương xứng, bọn hắn biết, Phá Nguyệt quân phong lâm hỏa sơn Tứ doanh thống lĩnh tối thiểu đều là võ đạo gia cấp bậc cường giả.

Mà lại các lộ quân phiệt cùng bình thường Võ Đạo Thế Lực còn có điều khác nhau, bọn hắn chiến trường trùng sát, công phạt thủ đoạn so với Chân Võ Đạo dạng này tán tu tổ chức mà nói, căn bản cũng không tại một cái cấp độ lên.

Phá Nguyệt quân quân chủ tô thần không càng là tại mười mấy năm trước cũng đã là đạt tới huyết khí lang yên đỉnh tiêm võ đạo gia, chiến công hiển hách. Ai cũng không biết như thế mười mấy năm trôi qua, tu vi của hắn đạt đến mức độ như thế nào.

Dựa theo xấu nhất tình huống đoán chừng, tô thần không vô cùng có khả năng đã bước vào võ đạo đệ nhị cảnh, đã mở ra tông khí thần tàng, thành tựu Khí Đạo Tông Sư.

Chân Võ Đạo mặc dù sẽ không e ngại Phá Nguyệt quân, nhưng là làm sao cũng sẽ không vì một cái cơ hồ không có cái gì quan hệ tân tấn thành viên liền cùng Phá Nguyệt quân lên xung đột, mặc kệ từ chỗ nào phương diện tới nói, đôi này Chân Võ Đạo tới nói đồng đẳng với tai bay vạ gió.

Đối với việc này mặt, Lý Kình Thương không thể không buông xuống Nhạc Bình Sinh cứu được nữ nhi của hắn cảm kích, dù sao Chân Võ Đạo cũng không phải là một mình hắn tài sản riêng, ngoại trừ ba cái môn chủ bên ngoài, còn có đã uỷ quyền đem tất cả sự vật đều giao phó cho bọn hắn bốn người xử lý Chân Võ Đạo chủ nhân chân chính, đều là thuộc về Chân Võ Đạo người quyết định.

Mà Lý Tầm Ý chuyến này tới, cũng là bởi vì cùng Nhạc Bình Sinh quan hệ, nhận bốn cửa chủ ủy thác, tới khuyên nói Nhạc Bình Sinh rời đi.

Mà lại giờ khắc này ở sự cảm nhận của hắn ở trong còn có một cây gai, chính là liên quan tới Nhạc Bình Sinh không rõ nguyên do leo lên Phương phủ, làm ra huyết án.

Từ tại Bắc Ngô Thành Nhạc Bình Sinh nửa đường chặn đường Vương Tông Siêu, trượng nghĩa xuất thủ bắt đầu, hắn liền coi Nhạc Bình Sinh là làm cùng mình lý niệm giống nhau một loại người. Cũng là gặp chuyện bất bình máu phun ra năm bước, kiên trì là huyết tính mà không mất đi chính khí võ đạo.

Nhưng là Phương Đạo Minh phụ tử đến nhà đi lên một phen để hắn mười phần chấn kinh. Hết lần này tới lần khác Nhạc Bình Sinh còn không có bất kỳ phủ nhận, để trong lòng của hắn có một loại khó tả thất vọng.

Kẹt kẹt.

Đang lúc Lý Tầm Ý sắc mặt âm tình bất định, ở bên ngoài vừa đi vừa về bước chân đi thong thả thời điểm, Nhạc Bình Sinh đã đứng tại cửa phòng, nhìn về phía bên ngoài viện Lý Tầm Ý:

"Tìm ta có việc trước tiến đến đi."

Hắn trong phòng thời điểm liền cảm ứng được có người không ngừng mà ở bên ngoài bồi hồi.

Lý Tầm Ý sắc mặt lập tức có chút xấu hổ, đi vào Nhạc Bình Sinh chỗ ở, không biết nói cái gì, miễn cưỡng nói:

"Nhạc huynh, ngươi võ đạo càng ngày càng cường đại, ta tập võ nhiều năm như vậy chưa từng thấy qua giống như ngươi kỳ tài ngút trời."

Nhạc Bình Sinh cười cười, nhìn về phía muốn nói lại thôi Lý Tầm Ý nói ra:

"Ngươi là có lời gì muốn hỏi ta "

Lý Tầm Ý nghe xong, dứt khoát nói thẳng hỏi: "Nhạc huynh, liên quan tới vừa rồi nhóm người kia đến trả thù sự tình, ngươi vì sao lại tại Phương phủ làm xuống cái này huyết án "

Nghe được Lý Tầm Ý ngữ khí có chút kích động, Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói ra:

"Ngươi cùng ta tại một số phương diện là một loại người, tựa như ngươi sẽ không bởi vì người khác phủ nhận, khinh miệt, khinh thường liền vứt bỏ trong lòng chỗ kiên thủ võ đạo đồng dạng. Phương Đạo Minh không biết dạy con, ta giết chết người, lấy chết có đạo. Mà Phương gia phụ tử tới cửa trả thù đồng dạng chuyện đương nhiên, đã dạng này, ai bị ai đánh chết đều hẳn không có lời oán giận. Đạo lý này ngươi cũng hẳn là minh bạch."

Lý Tầm Ý có thể nói là Nhạc Bình Sinh ở cái thế giới này một cái duy nhất miễn cưỡng có thể được xưng tụng là bằng hữu người, cho nên hắn chẳng lẽ giải thích một phen.

Nghe được Nhạc Bình Sinh kiểu nói này, Lý Tầm Ý trầm mặc xuống không biết suy nghĩ cái gì, trong lòng lại thở dài một hơi. Không tiếp tục truy vấn cụ thể chi tiết. Phát ra từ đáy lòng tới nói, hắn vẫn là càng muốn tin tưởng Nhạc Bình Sinh một chút.

Nhạc Bình Sinh lại lần nữa nói ra: "Còn có một chuyện mời

ngươi phụ thân không cần phải lo lắng, ta sẽ không lại lưu tại Chân Võ Đạo, ngày mai ta liền sẽ trước khi đi hướng Tinh Thần Liệt Túc Tông."

Lý Tầm Ý sững sờ, không nghĩ tới không đợi chính mình nói ra Nhạc Bình Sinh liền đã chủ động nhắc tới, có chút hổ thẹn nói ra: "Nhạc huynh, ngươi "

Nhạc Bình Sinh lơ đễnh, bản thân hắn liền sẽ không ở chỗ này lâu dài ở lại, hắn tiếp tục nói:

"Còn có, nếu như đến tiếp sau có người nào tìm tới lời nói, không cần thay ta giấu diếm hành tung."

Câu này kỳ quái lời nói, để Lý Tầm Ý không khỏi sững sờ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 173: Đầu Người Làm Chén Rượu!

Chương 173: Đầu người làm chén rượu!

U Châu tây bắc biên thùy, dưới ánh trăng, là lít nha lít nhít , liên tiếp thành một mảnh quân doanh.

Cái này một mảnh liên miên trong quân doanh, một chỗ trong đại trướng không gian rộng lớn, ba tên uy vũ phi thường, khí chất nặng nề như núi nam tử, đứng tại một bộ bị Phá Nguyệt quân quân kỳ bao khỏa tốt thi thể trước mặt, một cỗ nồng đậm túc sát chi khí tại đại trướng ở trong quanh quẩn.

Chấn kinh, nghi hoặc, khoái ý đủ loại cảm xúc từ bọn hắn im lặng trong ánh mắt hiện lên.

Ba người này, chính là Lâm, Hỏa, Sơn tinh anh doanh thống lĩnh.

Hô!

Đang lúc ba người bọn họ không nói một lời, giống như đang đợi cái gì thời điểm, một cơn gió lớn hung hăng thổi ra đại trướng chắn gió.

Một cái khí tức hạo đãng, bá liệt nam tử, chân đạp Xích Kim ủng chiến, thân mang ám kim sắc sáng rực áo giáp, tinh hồng sắc áo choàng sau lưng hắn phồng lên, bay phất phới, một bước đạp tiến đến.

Động tác của hắn rõ ràng không nhanh cũng không chậm, nhưng là không có chút nào lý do, từ hắn bước vào đại trướng bắt đầu, một cơn gió lớn ngay tại tất cả mọi người bên tai bắt đầu xoay quanh, gào thét, phát ra ô thanh âm ô ô.

"Quân chủ đại nhân, ngài trở về."

Nhìn thấy cái này danh khí thế phô thiên cái địa, uy nghiêm tới cực điểm nam tử, bên cạnh thi thể ba tên nam tử cùng nhau thật sâu cúi đầu xuống.

Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên không để ý đến dưới tay hắn cái này ba tên tinh anh doanh thống lĩnh, trực tiếp đi đến che kín Phá Nguyệt quân quân kỳ thi thể trước mặt, dùng tay vén lên.

Phương Khải Tinh trắng bệch mặt lộ ra.

Thân Hoành Thiên trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, nhẹ nhàng tướng quân cờ che đậy tốt, tự mình đi trở về đến da hổ trên ghế ngồi, đại mã kim đao ngồi xuống, tầm mắt buông xuống, nhẹ nhàng hỏi:

"Là ai "

Không có phẫn nộ, không có sát ý, cái này có như vậy nhẹ nhàng bâng quơ hai chữ, trong đại trướng giống như không hiểu đã phủ lên một trận trong ngày mùa đông lạnh thấu xương hàn phong, cạo xương giống như cương đao gào thét lên, nhiệt độ chợt hạ xuống.

Nếu như một người bình thường giờ phút này đứng tại cái này trong đại trướng, cũng cảm giác được huyết dịch đều bị đông cứng, hô hấp không khoái.

Lôi Đào, Hồng Quang Ngự, Đồ Viễn thân thể có chút lắc một cái, cho dù bọn họ đều đã là sớm đã bước vào võ đạo gia cảnh giới

đại cao thủ, đối mặt với bọn hắn vị này uy nghiêm sâu nặng, như là vực sâu biển cả quân chủ đại nhân, vẫn như cũ giống như là một chi lúc nào cũng có thể sẽ lật qua thuyền nhỏ, không thể không tùy thời đều nơm nớp lo sợ.

Phương Khải Tinh là Phá Nguyệt quân chủ hai năm này đến nay đại lực vun trồng người, không riêng gì đem hắn đề bạt đến tinh anh doanh thống lĩnh địa vị, các loại trân quý dược thiện, tẩy thân canh cùng võ đạo tâm đắc từ trước đến nay không tiếc rẻ tại ban thưởng , mặc hắn nhóm ba người ai cũng biết, lần tiếp theo long hổ phong vân đại hội, Phá Nguyệt quân chủ cơ hồ là đã ép chú tại Phương Khải Tinh trên thân.

Nhưng mà ký thác Phá Nguyệt quân chủ nhập chủ Trung Châu nghị viện hi vọng Phương Khải Tinh, đã biến thành một cỗ thi thể, chết không thể chết lại, nằm ở trước mặt của bọn hắn.

Khó có thể tưởng tượng, Phá Nguyệt quân chủ sẽ là bực nào tức giận.

Ba người liếc nhau một cái, Lôi Đào đứng ra khom người nói ra:

"Đại nhân, chuyện này, tiền căn hậu quả chúng ta đã cơ bản rõ ràng. Phương Khải Tinh về nhà thăm viếng, cùng phụ thân hắn còn tại trên đường thời điểm, trong nhà bị một người chạy đến tận cửa đến, đệ đệ của hắn bị đánh chết, mẫu thân si ngốc. Hắn điều trong doanh bộ phận tinh nhuệ, điều tra ra người hành hung trốn ở Chân Võ Đạo bên trong, cùng phụ thân của hắn Phương Đạo Minh tính cả lấy mười tên tinh nhuệ đao thủ, hai mươi tên Thần Xạ đội, tìm được người hành hung."

Nói đến đây, Lôi Đào đều tựa hồ có chút không thể tưởng tượng nổi, dừng một đoạn, nói ra:

"Cuối cùng, ngoại trừ Phương Khải Tinh phụ thân Phương Đạo

Minh bị đánh nửa chết nửa sống, không biết nguyên nhân gì may mắn chạy trốn một mạng bên ngoài, tất cả tướng sĩ toàn bộ bị người này giết chết."

"A" Thân Hoành Thiên ánh mắt vẫn như cũ là thật yên lặng, không biết suy nghĩ cái gì, nửa ngày, hắn mới không mặn không nhạt, ngược lại nhẹ giọng hỏi:

"Trọng thương Phương Đạo Minh, giết chết Phương Khải Tinh cùng ta nhiều như vậy tinh nhuệ, người này là huyết khí như rồng thượng vị võ đạo gia Hồng Quang Ngự, mặt ngươi đối đội hình như vậy có thể làm được hay không dạng này "

Hồng Quang Ngự là Phá Nguyệt quân ở trong tư lịch già nhất thống lĩnh, theo hắn nam chinh bắc chiến, cũng là so ra mà nói võ đạo thực lực thâm hậu nhất một cái kia, cũng là tu luyện đến huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia.

Tại bên cạnh hắn Lôi Đào cùng Đồ Viễn hai người mới khó khăn lắm thành tựu huyết như tương hống, so với Hồng Quang Ngự đến đều muốn kém rất nhiều.

Hồng Quang Ngự tiến lên một bước, hình dung tiều tụy, không biết tu hành công pháp gì, làn da mặt ngoài nhìn kỹ đi lên hiện đầy vỏ cây đồng dạng đường vân, tính cả lấy cả người khí chất cũng hoàn toàn tĩnh mịch, giống như là một đoạn cây gỗ khô dạng.

Thanh âm hắn giống như là thép Thiết Ma xoa đồng dạng chói tai, hồi đáp:

"Hồi đại nhân, có Thần Xạ đội tồn tại, còn muốn căn cứ tác chiến hoàn cảnh, tổng hợp tới nói, muốn làm được điểm này, ta nắm chắc tại sáu đến khoảng bảy phần mười."

Sáu đến bảy thành!

Lôi Đào cùng Đồ Viễn mí mắt hơi nhảy. Hai người bọn họ âm

thầm đoán chừng, nếu là chính mình một thân một mình gặp phải dạng này đội hình vây giết, có thể chạy trốn tỉ lệ cũng mới bất quá bảy thành mà thôi, mà Hồng Quang Ngự thế mà tự nhận là có sáu bảy thành nắm chắc có thể trái lại đem người giết sạch sẽ!

"Rất tốt!" Thân Hoành Thiên ánh mắt sâu xa, chậm rãi nhẹ gật đầu: "Ta biết ngươi khiêm tốn. Chuyện này, tiền căn hậu quả các ngươi đã xác định a "

Lôi Đào cung kính trả lời: "Hồi đại nhân, đây là tại chỗ Phương Khải Tinh muội muội cùng một trong phủ quản sự tự mình kinh lịch. Sẽ không tồn tại vấn đề."

"Trong này, Chân Võ Đạo đóng vai cái gì nhân vật "

Tại Lôi Đào bên cạnh, Đồ Viễn đứng dậy nói ra: "Quân chủ đại nhân, chuyện này, Chân Võ Đạo chuyên môn phái người tới, đem tử trận binh sĩ thi thể đều đưa trở về, nói là bọn hắn cũng là bị dính líu mà thôi, không có quan hệ gì với bọn họ, còn đưa tới một phong Thanh Môn môn chủ tự tay viết thư, muốn ngài cần phải thân khải."

Đồ Viễn hai tay rất cung kính cầm một phong thư, đúng lúc đi lên trước, lại chỉ gặp Thân Hoành Thiên nhẹ tay hơi vừa nhấc, giống như là có một bàn tay vô hình phất qua, phong thư nhẹ nhàng tự động rơi xuống Thân Hoành Thiên trong tay.

Cảm giác hư không khí mạch, luyện tinh hóa khí, có thể cương khí ngoại phóng, thao túng khí quyển, đây rõ ràng Khí Đạo Tông Sư!

Tại ba tên thống lĩnh kính sợ, hâm mộ, hướng tới trong ánh mắt, Thân Hoành Thiên hai mắt quét xong Lý Kình Thương trong thư ngôn từ khẩn thiết nội dung, ánh mắt có chút ba động.

"Nhạc Bình Sinh giết ta người, xấu đại sự của ta, rất tốt "

Cũng không thấy hắn động tác như thế nào, phong thư này ở trong tay của hắn bỗng nhiên từng chút từng chút biến thành vỡ nát, tung bay ra ngoài, ánh mắt giống như là cao cao tại thượng thần linh, ở trên cao nhìn xuống liếc nhìn phía dưới ba người:

"Sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực, chuyện này, ta muốn các ngươi ba người liên hợp lại xử lý. Lấy Hồng Quang Ngự làm chủ đạo, không rõ ràng địa phương liền đi Chân Võ Đạo tra! Điều động bao nhiêu người, ta sẽ giúp các ngươi đả hảo chiêu hô, đem người này đầu người, cho ta đề cập trở về, làm thành chén rượu!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 174: Đế Lăng Cùng Tới Gần

Chương 174: Đế lăng cùng tới gần

Núi non trùng điệp ở giữa hẹp dài tiểu đạo bên trong, Nhạc Bình Sinh giục ngựa lao nhanh.

Hắn tọa hạ cái này thớt ngân tông mật vảy ngựa là tại trước khi đi Lý Kình Thương cố ý đưa cho hắn, xem như đối với hắn cứu mình nữ nhi cảm kích.

Con ngựa này theo hắn nói là phàm ngựa cùng Hoang Cổ dị chủng hỗn huyết hậu đại, cái cổ xuất sinh có tinh mịn vảy màu bạc, thần tuấn phi thường, vó ngựa như bay, ngày đi nghìn dặm không đáng kể.

Tại từ Kim Ngọc lâu ở trong thành công lấy được Quang Vũ Trung Ương đại đế cuộc đời bí văn tư liệu về sau, Nhạc Bình Sinh không có dừng lại lâu, cùng Lý Tầm Ý cáo biệt về sau liền lập tức rời đi Chân Võ Đạo , ấn lấy từ chỗ của hắn có được tiêu chú Tinh Thần Liệt Túc Tông đại khái phương vị địa đồ, liên tục đuổi đến bảy tám ngày lộ trình, nói ít đã rời xa phong hoa thành bốn, năm ngàn dặm, khoảng cách Tinh Thần Liệt Túc Tông càng ngày càng gần.

Lý Tầm Ý tại tiễn đưa là đối với hắn nhắc nhở qua về sau, Nhạc Bình Sinh cũng đã biết bị hắn đánh chết Phương Khải Tinh là U Châu một đường quân phiệt thống lĩnh, đến tiếp sau tất nhiên sẽ đứng trước các loại trả thù cùng truy sát.

Bất quá hắn làm một độc hành hiệp, hoàn toàn lơ đễnh, mặc kệ ai đến báo thù, đều muốn làm tốt bị hắn đánh chết biến thành chất dinh dưỡng chuẩn bị.

Lưng ngựa xóc nảy bên trong, có được Tần Vô Nhất các loại tư liệu từ trong lòng của hắn hiện lên.

Đúng như là cùng Kim Ngọc lâu trong hắc ám cái thanh âm kia nói, tại phần này bí văn trong tư liệu cũng mơ hồ cho thấy Quang Vũ Trung Ương đại đế cũng không có tu thành cái gì cao thâm võ đạo, hắn tại vị thời gian cũng bất quá hơn hai mươi năm mà thôi.

Từ phần tài liệu này bên trong, thế giới này trước mấy trăm năm lịch sử, bao quát một chút bí ẩn cũng hướng Nhạc Bình Sinh mở ra một góc.

Đại Hoang Thần Triều hủy diệt cũng không vẻn vẹn là võ giả cùng người bình thường đối lập, còn tại ở hắn trung ương tập quyền, bảo trì tự thân tuyệt đối thống trị đồng thời, đối thế gia chèn ép, cùng đối toàn bộ võ đạo giới không để lại dư lực tiêu diệt lên.

Ngay lúc đó toàn bộ Đại Hoang Thần Triều có thể nói bản thân nó chính là trên đời này lớn nhất tông phái, đồng thời sưu tập thiên hạ tất cả bí tịch võ đạo, đốt tịch cấm võ, cấm chỉ bất luận kẻ nào tự mình tập võ, một khi bị phát giác, tra được liền muốn hạ ngục. Ý đồ sáng lập một cái duy trì không người có thể phản kháng đại trị chi thế.

Đại Hoang Thần Triều Hình Thiên điện sáng lập thần triều đại quân viễn chinh uy áp đương thời, nam chinh bắc chiến, không biết tiêu diệt hoặc nhiều hoặc ít tông phái, bắt được bao nhiêu võ đạo cao thủ, mà mấy cái này cao thủ toàn bộ bị vùi đầu vào Đại Hoang Thần Triều thiết lập thân thể mệnh khiếu nghiên cứu chỗ, bị người giải phẫu, muốn nhìn ra nhân thể mệnh khiếu bí ẩn.

Võ đạo giới cơ hồ tất cả mọi người thần hồn nát thần tính, hoặc là trốn ở rừng sâu núi thẳm bên trong, hoặc là tránh xa hải ngoại, không có phương nào Võ Đạo Thế Lực có thể chỉ lo thân mình. Dạng này cao áp kéo dài không đến thời gian hai mươi năm, cực kì hiếu chiến phía dưới, tiếng oán than dậy đất, nội bộ lục đục,

Dưới tình huống như vậy, Tần Vô Nhất suất lĩnh quân cách mạng cầm vũ khí nổi dậy, nhấc lên phô thiên cái địa súng đạn triều dâng, cùng không biết là là ai nghiên cứu ra uy lực kinh thiên động địa siêu phàm súng đạn, liên hợp thiên hạ bị bức bách tới cực điểm các lộ Võ Đạo Thế Lực, một đường quét sạch, thế như chẻ tre.

Đại Hoang Thần Triều võ đạo đại quân viễn chinh liên tiếp tan tác, các loại bất ngờ làm phản, quy hàng sự tình tầng tầng lớp lớp. Bất quá thời gian ba, bốn năm liền trở trời rồi.

Lấy Tần Vô Nhất quân cách mạng là chủ lực, tông phái võ đạo giới các phương chủ yếu bảo hộ các lộ đại quân tướng lĩnh cùng chấp hành chém đầu nhiệm vụ ám sát, quét ngang mười vạn dặm, cuối cùng tại Đại Hoang Thần Triều thần kinh tiến hành cuối cùng thiên hoảng sợ động tuyệt thế một trận chiến.

Một trận chiến này bên trong, võ đạo giới cao thủ có thể nói là chết cái bảy tám phần, rất nhiều đỉnh tiêm đại tông phái tại trận chiến cuối cùng bên trong, cao thủ cơ hồ tử quang, không đến bao lâu liền tiêu diệt tại dòng sông lịch sử ở trong.

Thẳng đến hết thảy đều kết thúc, Tần Vô Nhất thành lập tân triều, lấy pháp lập triều, niên hiệu Quang Vũ Trung Ương đại đế.

Tại Nhạc Bình Sinh nhìn, cái này lấy pháp lập triều ngược lại là có chút giống hắn kiếp trước quân chủ lập hiến chế độ. So sánh thế giới này tương đối lạc hậu sức sản xuất xem ra, loại này chế độ cũng là xem như tương đối tiên tiến.

Tân triều thành lập về sau, cho phép võ đạo giới tại cảnh nội khai tông lập phái, nghỉ ngơi lấy lại sức. Dạng này thời kỳ trăng mật vượt qua nhiều nhất hai trăm năm thời gian, võ đạo giới trải qua đoạn thời gian này nghỉ ngơi lấy lại sức, khôi phục không ít nguyên khí về sau, chiến tranh lại lần nữa bạo phát.

Về phần chiến tranh bộc phát nguyên nhân, lấy phần tài liệu này góc độ xem ra tựa hồ dùng một câu liền có thể tình hình chung: Giết được thỏ, mổ chó săn.

Bất quá Nhạc Bình Sinh trong lòng rất rõ ràng, phần tài liệu này rõ ràng là theo võ đạo giới góc độ đến phân tích, không có được khách quan tính.

Mặt sau này sự tình liền cùng Tần Vô Nhất không có cái gì liên quan, hắn chỉ ở vị hai mươi sáu năm, liền thọ chung đi ngủ, táng nhập đế lăng ở trong.

Mà đế lăng vị trí, ngay tại tân triều Trung Ương đế đô!

Có thể nói tất cả cuộc đời bí văn sàng chọn xuống tới, đối với Nhạc Bình Sinh tới nói có giá trị nhất chính là một đầu cuối cùng.

Hắn có một loại dục vọng mãnh liệt, muốn đi vào đến cái này cái gọi là đế lăng bên trong đi, đi xem một cái, đến cùng có hay không Tần Vô Nhất thi thể!

Chỉ có chính mắt thấy đế lăng bên trong Quang Vũ Trung Ương đại đế thi thể, hắn mới có thể giải khai nghi hoặc.

Nhạc Bình Sinh cũng rốt cuộc biết ngay lúc đó tân triều là thế nào phòng bị võ đạo cường giả tiến hành ám sát.

Tại lúc ấy quân cách mạng ở trong nghiên tạo ra tới một loại gọi là Ẩn Huyết thần thạch đồ vật, vật này một khi có huyết khí, sinh mệnh nguyên khí cực đoan mãnh liệt, vượt ra khỏi một loại nào đó giới hạn sinh mạng thể tới gần phương viên mười trượng

bên trong, liền sẽ sinh ra biến hóa, phóng xạ ra quang mang.

Chính là dựa vào vật này, mới khiến cho Đại Hoang Thần Triều cắt cử võ đạo cường giả chém đầu ám sát kế hoạch cơ hồ toàn bộ thất bại, cũng làm cho hiện tại Võ Đạo Liên Minh cơ hồ không cách nào chui vào, thẩm thấu đến tân triều cảnh nội.

Đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói, tân triều vẫn là một cái căn bản là không có cách rung chuyển quái vật khổng lồ, hắn hiện tại mặc dù đột phá đến võ đạo gia cảnh giới, thực lực mạnh mẽ không phải người, nhưng cũng không có tự đại đến có thể tại chiến trận trùng sát ở trong ngăn cản phô thiên cái địa súng đạn triều dâng.

Mà lại phần tài liệu này bên trong miêu tả, tại năm trăm năm trước thời điểm liền đã có hủy thiên diệt địa siêu phàm súng đạn xuất hiện tại chiến trường, trải qua như thế mấy trăm năm phát triển, hiện tại lại sẽ tới cái dạng gì tình trạng

Muốn chứng thực Quang Vũ Trung Ương đại đế cùng hắn tìm kiếm Tần Vô Nhất đến cùng phải hay không cùng là một người, Nhạc Bình Sinh đường phải đi còn rất dài.

Giờ phút này sáng sớm đã qua, mặt trời lên cao, là thời tiết nóng bức nhất thời điểm.

Nhạc Bình Sinh giương mắt nhìn nhìn, thoáng xa xa sơn phong từ từ tiếp cận, từ hắn nơi này miễn cưỡng có thể nhìn thấy tại toà này không cao ngọn núi bên trên, tựa hồ có nhân lực tu kiến kiến trúc tọa lạc trong đó.

Căn cứ địa đồ bên trên đánh dấu cùng một đường nghe ngóng xuống tới, trước mắt này tòa đỉnh núi tựa hồ chính là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông môn chỗ.

Nói đến cùng thế gia, võ đạo trường cùng Võ Đạo Thế Lực

khác biệt, giới tông phái còn coi trọng chính là nhập thế xuất thế, con người cùng tự nhiên hài hòa thống nhất, động thiên phúc địa cổ lão một bộ, cơ hồ không có cái nào tông môn biết lái thiết lập tại thành trì ở trong.

Tinh Thần Liệt Túc Tông mặc dù đã luân lạc tới chính thức môn nhân không đủ ba trăm người Tam lưu Võ Đạo Thế Lực, nhưng là cái này cổ lão truyền thống vẫn như cũ còn kiên thủ.

Theo từ từ tiếp cận, Nhạc Bình Sinh trong đầu cũng trở về nhớ tới chính mình tại đến phương thế giới này về sau chính miệng đáp ứng cái thứ nhất hứa hẹn. Cái này tông môn rơi xuống hiện tại tình trạng, cùng hắn hạch tâm truyền thừa mất đi cũng có rất lớn quan hệ.

Thậm chí có thể nói nếu như không phải Trình Chiêm Đường xuất hiện, để hắn đối Bắc Hoang võ đạo sinh ra cực kỳ lòng hiếu kỳ mãnh liệt đồng thời thoát ly biên quân, hắn hiện tại có lẽ còn tại đường biên giới đau khổ giãy dụa.

Các loại suy nghĩ hiện lên, đến chân núi, Nhạc Bình Sinh xuống ngựa, theo một đầu trải tốt gạch xanh đường vào bên trong bước đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 175: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Một)

Chương 175: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (một)

Ánh nắng nóng bức, côn trùng kêu vang chim kêu thanh âm liên tiếp, rả rích không dứt.

"Cái này chim trời nóng nực người chết, có thể nào nhanh như vậy lại đến phiên ta đang trực."

Tiêu Lâm buồn bực ngán ngẩm đóng tại sơn môn một bên, hắn lau mồ hôi, thấp giọng chửi mắng một câu, sau đó nghiêng mắt thấy hướng một bên khác ngay tại nhắm mắt ngồi xuống Diệp Phàm, tựa hồ đối với tên này đồng môn rất không vừa mắt, hừ một tiếng:

"Diệp Phàm, Chấp Sự trưởng lão là an bài chúng ta ở chỗ này phiên trực, không phải để ngươi du dương tự tại ở chỗ này ngồi xuống tu luyện."

Cái này gọi Diệp Phàm thanh niên nhìn qua bất quá chừng hai mươi, diện mục thanh tú, giống như là không có nghe được Tiêu Lâm đồng dạng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

Nhìn thấy Diệp Phàm đối với mình không phản ứng chút nào, Tiêu Lâm có chút không cam lòng, nhãn châu xoay động, cười lạnh châm chọc nói:

"Diệp Phàm a, không phải làm đồng môn nói ngươi, ta biết

ngươi bởi vì bị ngươi cái kia đồ bỏ vị hôn thê từ hôn cảm giác nhận lấy khuất nhục, mới nghĩ tức giận phấn đấu, kỳ vọng một ngày kia trả thù trở về, mở mày mở mặt.

Thế nhưng là làm người cũng phải có tự mình hiểu lấy, ngươi nói một chút ngươi thiên phú nát nhừ, luyện nhiều năm như vậy cũng chính là cân cốt tề minh tình trạng, lại thêm chúng ta tông môn hiện tại bộ dáng như vậy, ngươi lại đắc tội Thượng trường lão, mặc dù dựa vào vận khí trở về từ cõi chết mấy lần, nhưng là chỉ bằng đại tông chủ hắn lại có thể che chở ngươi đến khi nào đâu ngươi cả một đời đều không có hi vọng xoay người, sao phải khổ vậy chứ "

Diệp Phàm hai mắt bỗng nhiên mở ra, lạnh lùng nói:

"Hạ trùng không thể lấy ngữ băng. Tiêu Lâm, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo đạo lý ngươi chẳng lẽ không hiểu a Thượng trường lão chỉ là cung phụng mà thôi, đối với ta Tinh Thần Liệt Túc Tông nói cho cùng bất quá là cái ngoại nhân! Ngươi cho rằng hắn liền có thể một tay che trời sao cùng lão tông chủ bọn hắn trở về, ta nhìn hắn kết thúc như thế nào! Ta Diệp Phàm thiên phú mặc dù chênh lệch, nhưng tuyệt đối sẽ không giống như ngươi cam chịu, trầm luân đến cùng!"

Con vịt chết mạnh miệng!

Tiêu Lâm lông mày giơ lên, cũng không tức giận, cười hắc hắc đang muốn nói chuyện, khóe mắt liếc qua khẽ động.

Cách đó không xa, một cái tuổi trẻ nam tử, nắm một thớt một chút nhìn sang liền mười phần thần tuấn ngân tông ngựa một bên bốn phía dò xét, một bên hướng về bọn hắn đi tới.

Đây là người nào chẳng lẽ là đến bái sơn môn

Tiêu Lâm trên mặt nghi hoặc, đứng dậy nghênh đón tiếp lấy,

cất giọng hỏi:

"Ngươi là ai đến ta Tinh Thần Liệt Túc Tông có gì muốn làm "

Đặt câu hỏi đồng thời, Tiêu Lâm cũng tới hạ đánh giá người tới, trước mắt hắn Nhạc Bình Sinh nhìn qua mười phần tuổi trẻ, mà lại bình thường, nhưng là trong tay nắm ngựa ngược lại là rất quý báu bất phàm.

Đây chẳng lẽ là cái nào phú gia công tử váng đầu chạy tới nơi này bái sơn môn Tiêu Lâm trong lòng oán thầm, một bên khác Diệp Phàm cũng đình chỉ ngồi xuống minh tưởng, đón.

Nhạc Bình Sinh nhìn một chút hai cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông đệ tử: "Tông chủ của các ngươi có hay không tại ta nhận ủy thác của người, muốn gặp hắn một mặt."

Muốn gặp tông chủ

Diệp Phàm cùng Tiêu Lâm khẽ giật mình. Mặc dù nói Tinh Thần Liệt Túc Tông mặt trời lặn phía tây, càng là tại mấy tháng trước nguyên tông chủ và hai cái trưởng lão không biết tung tích cơ hồ không người giáo sư võ đạo về sau lại trôi mất một nhóm tử đệ, nhưng là như thế nào đi nữa cũng là một cái có được sơn môn tông phái, muốn gặp tông chủ dạng này cao tầng cũng muốn hạ tốt thiếp mời về sau lại đến, nơi nào có giống như vậy đi lên trực tiếp muốn gặp tông chủ

Cái này nếu là trở về thông báo còn không phải bị hung ác phê một trận

Tiêu Lâm trong lòng hừ một tiếng, đang muốn nói chuyện, Diệp Phàm truy vấn: "Các hạ là tuân theo người nào ủy thác "

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, tiếp tục nói ra:

"Trình Chiêm Đường ủy thác."

Trình Chiêm Đường

Diệp Phàm cùng Tiêu Lâm trong lòng mãnh liệt lấy làm kinh hãi, hơn ba tháng trước biến mất ngoại trừ nguyên tông chủ và hai tên trưởng lão bên ngoài, còn đã bao hàm mấy cái chân truyền đệ tử, trong đó liền bao hàm Trình Chiêm Đường!

Cái này Trình Chiêm Đường, cũng chính là hai người bọn họ truyền công sư huynh, cũng chỉ điểm qua bọn hắn võ đạo.

Lần này Tiêu Lâm không dám thất lễ, không để ý tới tiếp tục hỏi thăm, hướng về Diệp Phàm nói ra: "Diệp Phàm, ngươi ở chỗ này bồi vị này chờ đợi một chút, ta trở về thông báo!"

Dứt lời liền vội vội vàng vàng chạy lên núi.

Nhìn xem Tiêu Lâm vội vội vàng vàng leo lên một đường kéo dài thềm đá, Nhạc Bình Sinh đánh giá đến Tinh Thần Liệt Túc Tông sơn môn.

Diệp Phàm thì là vội vàng tiếp tục truy vấn nói: "Vị này vị này các hạ, không biết Trình sư huynh bọn hắn bây giờ ở nơi nào "

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua Diệp Phàm: "Chuyện này vẫn là chờ các ngươi tông chủ tự mình nói cho các ngươi biết đi."

Ánh mắt của hắn lệch ra, liền chú ý tới một bên dựng lều cỏ bên trong, ngừng lại một cỗ mười phần lộng lẫy xe ngựa.

Diệp Phàm tại các loại suy nghĩ chuyển động bên trong, chú ý tới Nhạc Bình Sinh ánh mắt, nói ra:

"Vừa vặn hôm nay cũng có một vị đại nhân vật tới bái phỏng đại tông chủ, bộ này xe ngựa chính là bọn hắn."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu

Giờ phút này, trong nghị sự đại sảnh, Tinh Thần Liệt Túc Tông

đại tông chủ Chung Thành cùng hai tên tông môn bên trong thạc quả cận tồn cung phụng trưởng lão Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh, đang cùng một phong thần như ngọc, tuấn lãng phi phàm thanh niên trò chuyện với nhau.

Ở tên này thanh niên sau lưng, đứng hầu lấy một cái to như cột điện cự hán, cùng một cái dung mạo xinh đẹp thị nữ.

Đối mặt tên này thanh niên thời điểm, ba vị này võ đạo gia cấp bậc cao thủ rất rõ ràng có chút câu nệ, tựa hồ tại đối mặt cái gì khó lường đại nhân vật đồng dạng.

Phòng nghị sự bầu không khí ngưng trọng, cung phụng trưởng lão Thượng Thần Tây trầm ngâm nửa ngày, mở miệng hỏi:

"Triệu công tử, tha thứ ta nói thẳng, tiêu diệt Thần Luân Pháp Vương chuyện này, ngươi đã có liên minh điều lệnh, chúng ta tự nhiên sẽ không cự tuyệt xuất lực. Chỉ là không biết vì cái gì ngươi chọn chúng ta Tinh Thần Liệt Túc Tông chúng ta đợi người cũng không e dè, từ khi chúng ta nguyên nhiệm tông chủ mang bộ phận cao thủ biến mất về sau, trong tông tình huống ngày càng sa sút, chúng ta có thể cung cấp viện trợ thực sự là có hạn a."

Trên ghế bạch đàn, tên kia gọi là Triệu công tử thanh niên mỉm cười:

"Thượng trường lão, Thần Luân Pháp Vương mang theo còn lại hai cái Pháp Vương trốn đông trốn tây, nhưng là ta đã nắm giữ xác thực tin tức. Các ngươi phải làm chỉ là xuất động hai vị võ đạo gia cấp bậc cao thủ từ bên cạnh hiệp trợ, về phần chân chính uy hiếp, Thần Luân Pháp Vương cái này uy tín lâu năm cường giả, sẽ từ ta cùng một vị khác tự mình xuất thủ đối phó, các ngươi không cần phải lo lắng."

Hắn tiếp tục hời hợt nói ra: "Chuyện này với các ngươi tới nói cũng là một cái cơ hội khó được, chỉ cần sự tình thuận lợi, các

ngươi làm xuất lực một phương, tất nhiên cũng sẽ nhận liên minh các loại ngợi khen.

Các ngươi có thể tưởng tượng một chút, dọn sạch dư nghiệt, tru sát Thần Luân Pháp Vương đại sự như vậy, 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 sẽ như thế nào tuyên truyền

Hoặc nhiều hoặc ít người đều sẽ thấy Tinh Thần Liệt Túc Tông làm xuống công tích vĩ đại đến lúc đó các ngươi tuỳ tiện liền có thể quét qua xu hướng suy tàn, được cả danh và lợi, tài nguyên, đệ tử đều sẽ liên tục không ngừng, phục hưng đều có thể."

Câu nói này vừa ra, Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh liếc mắt nhìn nhau, không khỏi trong lòng đại động.

Mà tông chủ Chung Thành một mực có chút chất phác không chen vào lọt lời nói, thừa dịp lúc này thận trọng nói:

"Triệu, Triệu công tử, thế nhưng là theo ta được biết Thần Luân Pháp Vương thực lực cực kỳ kinh người, cũng là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, dựa vào chúng ta những người này coi như vây công phía dưới thắng qua hắn, cũng rất khó đem hắn đánh giết tại chỗ, lại càng không cần phải nói còn có mặt khác ám long Pháp Vương, quỷ liên Pháp Vương cũng đều là tại các phương truy sát sống sót đến bây giờ cường giả, ta lo lắng "

"Tông chủ, Triệu công tử trước đó liền đã nói qua."

Một bên cung phụng trưởng lão Thượng Thần Tây trong mắt lóe lên một tia khinh thường, bị rất tốt che giấu, nói ra:

"Không nói Triệu công tử bản thân liền là Long Không Sơn thủ tịch Đại sư huynh, thực lực vượt xa khỏi ngươi ta, mà lại lần này là cùng mặt khác hai nhà thực lực liên hợp vây quét, Thần Luân Pháp Vương còn chưa tới phiên chúng ta tới đối phó, nói như vậy ngươi rõ chưa "

Chung Thành bị như thế lấp kín, chê cười nói: "Thần Luân Pháp Vương không khỏi chúng ta tới đối phó lời nói, dạng này ngược lại là không có vấn đề gì."

Nhìn, người tông chủ này giống như là bị hai cái này ngoại môn trưởng lão cho giá không

Triệu công tử ánh mắt từ hai người trên mặt lướt qua, suy nghĩ chợt lóe lên, lập tức không tiếp tục để ý. Đối với dạng này tiểu môn tiểu phái tới nói, chỉ cần có thể hiệp trợ hắn làm thành món này đại sự liền tốt, cái khác đều râu ria.

Chuyện này một khi không dựa vào tông môn lực lượng làm thành, hắn thanh thế liền sẽ đạt đến đỉnh điểm, địa vị vững như bàn thạch, cái này quan khẩu bên trên, còn lại chân truyền tử đệ liền sẽ không có hào khiêu chiến địa vị hắn cơ hội.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 176: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Hai)

Chương 176: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (hai)

Lúc này, Triệu công tử liền đứng dậy, cả người nhìn qua phảng phất một tôn hoàn mỹ không một tì vết pho tượng, nói ra:

"Đã dạng này, chuyện này liền có thể định ra đến, cứ dựa theo ta trước đó nói tới, quý phái ra hai tên võ đạo gia cấp bậc cao thủ, tăng thêm ta đã liên hệ tốt còn lại hai nhà, đang chọn lựa thời cơ thích hợp về sau, ta sẽ phái người đến thông tri các vị."

Thượng Thần Tây Vi Đức Minh cùng Chung Thành cũng liền vội vàng đứng dậy. Chắp tay nói: "Nhận được Triệu công tử nhìn lên ta Tinh Thần Liệt Túc Tông, chúng ta liền chờ sau Triệu công tử thông tri."

Hàn huyên bên trong, ba người vừa mới đem hắn đưa đến cổng, liền gặp được một cái chấp sự vội vã leo lên bậc thang, chạy tới, kêu lớn:

"Tông chủ đại nhân! Nguyên tông chủ bọn hắn có tin tức!"

"Cái gì!"

Giống như là sấm sét giữa trời quang, Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh, Chung Thành ba người thân thể chấn động mạnh một cái, cực độ chấn kinh, chỉ bất quá cái trước hai người là chột dạ, mà Chung Thành thì là vui sướng, đồng thời quát: "Tin tức gì "

Ân

Triệu công tử chú ý tới ba người này sắc mặt biến hóa, nói ra: "Nhìn ba vị có chuyện rất trọng yếu phải xử lý đã như vậy, liền đưa đến nơi này đi."

Thời khắc này tông chủ Chung Thành cùng hai tên trưởng lão còn tại chấn kinh kích động bên trong, liên tục không ngừng nói ra: "Triệu công tử, là tại xin lỗi, là tại xin lỗi, ta để các đệ tử vì cho vị dẫn đường."

"Không sao. Lúc đến đường ta nhận ra, chính chúng ta đi liền có thể "

Triệu công tử vẫn như cũ là một bộ ngọc thụ lâm phong công tử văn nhã bộ dáng, hướng ba người ra hiệu qua đi, mang theo một nam một nữ hai tên người hầu hướng về dưới núi đi đến.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra tông chủ hắn hiện tại chỗ nào lúc nào trở về "

Tại Triệu công tử một đoàn người bóng lưng dần dần từng bước đi đến về sau, Chung Thành không kịp chờ đợi tiến lên một bước, mặt mũi tràn đầy vẻ kỳ vọng truy vấn.

Mà Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh híp mắt lại, lóe ra nguy hiểm quang mang, không biết suy nghĩ cái gì.

"Không, không phải." Cái này chấp sự truyền khẩu khí, thận trọng nhìn về phía Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh sắc mặt nói ra: "Là một cái thanh niên xa lạ tự xưng thụ Trình Chiêm Đường ủy thác, muốn gặp tông chủ ngươi một mặt. Còn lại cũng không nói gì."

"Trình Chiêm Đường đó không phải là ta sư huynh thủ đồ vậy còn chờ gì!" Chung Thành trừng mắt, giận dữ hét: "Còn không lập tức mời hắn tới!"

Gã chấp sự này bị Chung Thành mắng máu chó phun đầy đầu, liên tục không ngừng lau mồ hôi quay người rời đi.

"Chờ một chút!" Chung Thành lập tức gọi hắn lại, phân phó nói: "Đem tông môn bên trong tất cả đệ tử cũng đều gọi tới, để bọn hắn tại phòng nghị sự bên ngoài chờ sau!"

Nghe được Chung Thành yêu cầu này, gã chấp sự này sắc mặt cổ quái, vụng trộm nhìn thoáng qua bên cạnh hai tên trưởng lão, quay người rời đi.

Từ khi nguyên tông chủ dẫn đầu hai gã khác trưởng lão cùng một bộ phận hạch tâm tử đệ tiến về tân triều hơn một tháng chưa về thời điểm, các loại nói tông chủ đám người đã chết tin tức ngầm xôn xao, Chung Thành mặc dù tính cách mềm yếu chất phác, trong lòng nhưng cũng rõ ràng tin tức này tất nhiên là hai cái này càng ngày càng không an phận trưởng lão tung ra ngoài.

Chung Thành sắc mặt mười phần vui sướng, xoay người lại cười to nói: "Ha ha ha, hai vị trưởng lão, theo ta cùng nhau chờ đợi người này mang tới tin tức đi!"

Dứt lời, cũng không để ý tới hai người bọn họ, giống như là mở mày mở mặt đồng dạng bước nhanh chân đi trở về phòng nghị sự.

Mắt thấy Chung Thành bóng lưng, Thượng Thần Tây âm lãnh thanh âm bay vào Vi Đức Minh lỗ tai: "Vi trưởng lão, chuyện này ngươi thấy thế nào "

Tinh Thần Liệt Túc Tông nguyên tông chủ mặc dù giấu diếm cung phụng Thượng Thần Tây, nhưng là Vi Đức Minh thân là nội bộ trưởng lão, đã sớm biết nguyên tông chủ mang theo hai tên trưởng lão cùng mấy cái đáng tin hạch tâm đệ tử, ý đồ lặng lẽ chui vào tân triều, đi tìm về Tinh Thần Liệt Túc Tông thất lạc chí cao truyền thừa.

Theo thời gian suy tính, nếu như thành công sớm tại hai tháng trước nên trở về, nhưng là thời gian lâu như vậy không có chút nào tin tức, hai người bọn họ cơ bản đã nhận định bọn hắn đã toàn bộ hao tổn tại tân triều cảnh nội. Lại không nghĩ rằng lại đột nhiên đụng tới như thế một tin tức.

"Không cần nhìn!" Vi Đức Minh cười lạnh một tiếng: "Tại sao là nói Trình Chiêm Đường sai người mang về tin tức mà không phải nói tông chủ ta cũng phải nghe một chút đến cùng là tin tức gì!"

Thông hướng chân núi trên thềm đá, Triệu công tử đi theo phía sau vậy cái kia tên to như cột điện trầm mặc ít nói đại hán đột nhiên mở miệng nói:

"Triệu công tử, ta có chút không rõ, cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông danh tự ngược lại là uy phong cực kỳ, nhưng là như rơi tây sơn, suy bại không chịu nổi, ta như thế một đường nhìn qua chỉ sợ chính thức môn nhân đệ tử ngay cả ba trăm người đều không có, nói lên cao thủ, mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, người tông chủ kia Chung Thành mềm yếu chất phác, ta lo lắng hắn căn bản không thể làm tốt công tử sự tình."

"Đúng vậy a, công tử."

Đại hán bên cạnh một cái kiều tiếu thị nữ thanh âm thanh thúy, cũng nói ra:

"Ngươi nhìn cái kia Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ bộ kia khúm núm nhuyễn chân tôm bộ dáng, đơn giản đều sắp bị cái kia cung phụng cưỡi trên đầu đi ị, mà lại một cái khác trưởng lão còn cùng hắn cùng một giuộc, ta thật nghĩ không thông, tính tình như vậy người đến cùng là thế nào tu luyện tới võ đạo gia cảnh giới "

"Thanh Tuyết, như vậy từ trong miệng của ngươi nói ra thế nhưng là thực sự bất nhã." Triệu công tử không khỏi bật cười nói: "Ta coi là như vậy chỉ có Thiết Sơn mới có thể nói được."

Hắn chắp hai tay sau lưng, du dương tự tại tại phía trước đi tới, một Biên Vân nhạt gió hơi nói ra: "Trên đời này tập võ người nhiều không kể xiết giống Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ như thế tính cách kỳ hoa mà thực lực không kém võ giả ta gặp qua không ít, không có cái gì kỳ quái.

Về phần Thiết Sơn như lời ngươi nói, Xích Huyết Giáo dư nghiệt mặc dù trốn đông trốn tây, nhưng là nhãn tuyến lại không ít, mà lại giống như là Nhị lưu nhất lưu Võ Đạo Thế Lực cũng không nhất định sẽ ăn liên minh điều lệnh một bộ này, lá mặt lá trái từ trước đến nay là bọn hắn sở trường trò hay.

Đối ta nói tới lợi ích cùng chỗ tốt cũng không nhất định để vào mắt, còn có để lộ tin tức phong hiểm. Dù cho nể tình ta phái ra cao thủ, xuất công không xuất lực cũng là uổng công.

Mà giống như là Tinh Thần Liệt Túc Tông cùng ta liên lạc qua còn lại hai nhà Võ Đạo Thế Lực đều có một cái đặc thù, đều có chấn hưng, đông sơn tái khởi bức thiết dục vọng, căn này sự tình làm thành chỗ tốt hoàn toàn gãi trúng bọn hắn chỗ ngứa, không sợ bọn họ không xuất lực.

Tiêu diệt ba tên võ đạo gia mà thôi, chuyện này chỉ cần chú ý cẩn thận, tề tâm hợp lực phía dưới có thể không có chút nào tổn thương làm thành. Đối với ta mà nói, bọn hắn tác dụng duy nhất chính là thay ta ngăn chặn còn lại hai cái, về phần Thần Luân Pháp Vương, sẽ từ ta tự mình lấy xuống đầu hắn!"

Thanh Tuyết có chút lo lắng hỏi: "Công tử, cái kia Thần Luân Pháp Vương tu luyện 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】 đã đứng hàng Long Hổ bảng thứ mười tám, mà lại một đoạn thời gian trước còn giết chết Hạ Hầu thế gia người thừa kế, đến lúc đó có thể bị nguy hiểm hay không a "

Còn không có đợi Triệu công tử nói chuyện, một bên Thiết Sơn không vui nói ra:

"Hạ Hầu thế gia người thừa kế cũng xứng cùng công tử so sánh công tử tu luyện bí truyền võ đạo 【 Diệt Linh Độc Long Huyết Khí 】 là Long Không Sơn thập đại đỉnh cấp chân truyền một trong, không biết so với cái kia cẩu thí đồ bỏ 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】 mạnh đến mức nào, khoác lác gọi bất tử thân thật chẳng lẽ bất tử a, ngươi hẳn là thay cái kia Thần Luân Pháp Vương lo lắng mới đúng."

"Hừ! Chết Thiết Sơn, tức chết ta rồi!"

Triệu công tử cười ha ha, đối với mình hai cái người hầu ầm ĩ cãi nhau cũng lơ đễnh.

Cứ như vậy một nhóm ba người bỏ vào chân núi chỗ.

Sơn môn khẩu, Nhạc Bình Sinh đã sớm chú ý tới cái này đi xuống chủ tớ một đoàn người, bất quá nhìn cách ăn mặc cũng không phải là Tinh Thần Liệt Túc Tông người, chú ý một chút liền tiếp tục chờ đợi.

Triệu công tử đi ra sơn môn, trải qua Nhạc Bình Sinh thời điểm chú ý tới bên cạnh hắn ngân tông lân giáp ngựa, không khỏi tán thưởng một câu:

"Ngựa tốt!"

Đồng thời mỉm cười đối Nhạc Bình Sinh gật đầu ra hiệu một chút, sau đó Thiết Sơn buông xuống bàn đạp kéo cửa ra màn, Triệu công tử cùng thị nữ của hắn leo lên ngựa mình xe, một đoàn người nghênh ngang rời đi.

Diệp Phàm lấy một loại khát vọng, thần sắc hâm mộ nhìn qua đi xa xe ngựa, một bên lẩm bẩm tựa hồ hướng Nhạc Bình Sinh giải thích, lại tựa hồ lầm bầm lầu bầu nói ra:

"Vị này chính là tới cửa tới bái phỏng đại nhân vật, Long Không Sơn thủ tịch Đại sư huynh, không ai không biết không

người không hay, người trong thiên hạ xưng Độc Long hoành không Triệu đại công tử."

Long Không Sơn

Nhạc Bình Sinh giật mình, từ hắn đã từng nhìn qua 【 Võ Đạo Liên Minh ký sự tổng hợp 】 phía trên, hắn biết tông phái này đứng hàng giới tông phái thập đại đỉnh tiêm tông môn, chính thức môn nhân đệ tử mấy vạn, sơn môn chiếm cứ bảy tòa danh sơn đại xuyên, tông môn chiếm một diện tích hơn mười dặm, là làm chi không thẹn Cự Vô Phách cấp bậc Võ Đạo Thế Lực.

Bất quá bọn hắn phạm vi thế lực ở xa vạn dặm xa Thanh Châu, nhìn người này diễn xuất giống như là một cái thân phận địa vị rất cao nhân vật, vì sao lại tới bái phỏng Tinh Thần Liệt Túc Tông dạng này một cái lụi bại Tam lưu tông môn

"Các hạ!"

Tại Nhạc Bình Sinh trong đầu chuyển không quan hệ chút nào suy nghĩ thời điểm, xa xa truyền đến một tiếng hô quát, hắn xoay đầu lại, Tiêu Lâm cùng một quản sự thở hồng hộc một bên chạy xuống thềm đá, một bên cao giọng hô:

"Chúng ta tông chủ cho mời!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 177: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Ba)

Chương 177: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (ba)

Nhạc Bình Sinh tại đem ngân tông ngựa buộc tại sơn môn bên cạnh chuồng ngựa bên trong về sau, đi theo Diệp Phàm, Tiêu Lâm cùng gã chấp sự này sau lưng, một đường từng bước mà lên.

Đầu này thềm đá chừng mấy chục trượng chi trưởng, leo lên cuối cùng một cấp thềm đá về sau tầm mắt khoáng đạt, hiện ra một mảnh không biết tên vật liệu đá lát thành quảng trường.

Trên quảng trường giờ phút này đã tụ tập trên trăm tên võ nhân, ánh mắt đồng loạt nhìn chằm chằm tới. Tại đám người này sau lưng, là một tòa cao chừng năm trượng, coi như to lớn mang tính tiêu chí kiến trúc.

Gã chấp sự này xoay đầu lại làm ra chỉ dẫn nói: "Các hạ, tông chủ bọn hắn ngay tại trong nghị sự đại sảnh chờ, mời!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, mặc dù đối với mấy cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân tụ tập trên quảng trường có chút kỳ quái, nhưng cũng không có hỏi thăm ý tứ, tự mình xuyên qua quảng trường đất trống, bước vào đại sảnh.

"Chính là ngươi nói tuân theo Trình Chiêm Đường ủy thác, muốn gặp ta "

Chung Thành đột nhiên đứng dậy, bước nhanh đi tới, mặc dù

chợt vừa thấy được Nhạc Bình Sinh tuổi quá trẻ hình dáng tướng mạo có chút giật mình, lại không để ý tới những cái này, vội vàng hỏi: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra hắn người ở nơi nào "

"Chung Tông chủ." Còn không đợi Nhạc Bình Sinh đáp lại, trên ghế ngồi, Vi Đức Minh chậm rãi nói ra: "Người này ngay ở chỗ này, ngươi cần gì phải sốt ruột một điểm cấp bậc lễ nghĩa đều không có, không phải làm trò cười cho người khác "

Chung Thành da mặt hung hăng run rẩy một chút, vẫn là dằn xuống đến cấp bách tâm tình, tay vừa nhấc, nói ra: "Là ta thất lễ, trước hết mời ngồi!"

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua chủ tọa dưới tay Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người, trong lòng cảm thấy có chút kỳ quái, ngồi xuống, nhìn về phía đi trở về chủ tọa bên trên Chung Thành không có trả lời lúc trước hắn vấn đề, ngược lại hỏi:

"Chung Tông chủ, Trình Chiêm Đường tại Tinh Thần Liệt Túc Tông là thân phận gì "

Chung Thành sững sờ, còn không đợi hắn trả lời, Thượng Thần Tây ngoài cười nhưng trong không cười nói ra:

"Trình Chiêm Đường chẳng qua là bản tông một hạch tâm đệ tử thôi, không biết ngươi vì cái gì có câu hỏi này còn có, tại sao là Trình Chiêm Đường ủy thác ngươi mang về tin tức bên cạnh hắn chẳng lẽ không có những người khác "

Ba người toàn bộ nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh gương mặt, khách quan Trình Chiêm Đường mà nói, nguyên tông chủ và hai vị trưởng lão tin tức mới là bọn hắn cấp thiết muốn phải biết.

"Trình Chiêm Đường đã chết."

Nhạc Bình Sinh gọn gàng dứt khoát nói ra:

"Tại ta gặp được hắn thời điểm bên cạnh hắn cũng không có người còn lại."

Chuyện này tình huống thật hắn đương nhiên sẽ không nói cho những người này, tiền căn hậu quả hắn cũng chỉ bất quá là kiến thức nửa vời. Chỉ cần đem 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 đưa về đến cái này tông môn, hắn liền xem như hoàn thành hứa hẹn.

Chết! Bên người không có người còn lại!

Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người ánh mắt trao đổi, Chung Thành thì là ngơ ngác một chút, ngữ khí kịch liệt mà hỏi:

"Làm sao có thể nguyên tông chủ mang theo hai vị trưởng lão, còn có tám cái hạch tâm đệ tử, có thể nào khả năng chỉ có Trình Chiêm Đường một người "

Chung Thành câu nói này cơ hồ muốn khống chế không nổi tâm tình của mình, thanh âm xa xa truyền ra đại sảnh. Giờ phút này trên quảng trường, đông đảo môn nhân đều tụ tập ở đại sảnh cổng, vểnh tai lắng nghe người bên trong nói chuyện.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, đối Trình Chiêm Đường bọn người xuất hiện tại tân triều biên cảnh tiền căn hậu quả có một cái suy đoán. Hắn trên miệng thì là thuận miệng nói ra:

"Những cái này ta cũng không rõ ràng, ta là tại Biên Hoang trong núi rừng phát hiện hắn phát hiện hắn thời điểm hắn đã thoi thóp, không có hai ngày liền đã chết rồi."

Đã chết như vậy gọi người này đến chẳng lẽ là giúp hắn bàn giao di ngôn

Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người ánh mắt lộ ra vui mừng, trong nội tâm cũng hiển thị thở dài một hơi, trên mặt

thì là làm bộ tiếc hận nói: "Nói như vậy, tông chủ bọn hắn vậy"

Trong khoảng thời gian này đến nay bởi vì nguyên tông chủ và hai cái trưởng lão thật lâu không về, hai người bọn họ các loại cử động tầng tầng lớp lớp, ngay cả nguyên tông chủ chỉ định đại tông chủ Chung Thành cũng bị hai người bọn họ sống sờ sờ tước bỏ, thành một cái bài trí. Nếu như những người này lại lần nữa trở về, bọn hắn cũng sẽ có phiền toái không nhỏ.

Trên thực tế cho tới bây giờ, Chung Thành, Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh ba người đều lòng dạ biết rõ nguyên tông chủ đám người này đến cùng là gãy tại trong tay ai, chỉ bất quá không có người đâm thủng mà thôi.

Chung Thành là giấu diếm bọn hắn cụ thể đi hướng, chấn nhiếp hai cái này càng ngày càng không an phận cung phụng cùng trưởng lão, mà Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh thì là nghĩ minh bạch giả hồ đồ, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Hiện tại Nhạc Bình Sinh mang tới tin tức này trên cơ bản đã phán định những người này tử vong.

Đại tông chủ Chung Thành giống như là quả cầu da xì hơi, đờ đẫn bất động: "Trình Chiêm Đường có lời gì để ngươi mang cho ta thỉnh giảng đi."

Nhạc Bình Sinh nói ra: "Quý tông truyền thừa Thánh Điển đã tìm được."

Ông!

Câu nói này trong nháy mắt tại Chung Thành, Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh đám người trong lòng nhấc lên kinh đào hải lãng, chấn kinh tại chỗ!

Cơ hồ cùng một thời gian, ba người liền bá một chút đứng dậy, nghiêm nghị quát hỏi:

"【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】! Ở nơi nào! "

Bất kể là ai, cũng không nghĩ tới, Nhạc Bình Sinh cái này mới mở miệng lại nói lên như thế một cái trọng đại bí mật.

Giờ phút này lấy Chung Thành chất phác tính cách đều cơ hồ điên cuồng hơn, hắn thân là sinh trưởng ở địa phương tại Tinh Thần Liệt Túc Tông người, trong lòng lại quá là rõ ràng môn này truyền thừa Thánh Điển đối với mình tông môn ý nghĩa.

Vi Đức Minh trong mắt đồng dạng toát ra cuồng hỉ, thần sắc tham lam, hắn thân là tông môn trưởng lão tự nhiên biết, Tinh Thần Liệt Túc Tông cửa lạc bại căn bản nguyên nhân chính là truyền thừa Thánh Điển mất đi. Một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh trong tông môn, hạch tâm truyền thừa là quan trọng nhất, cũng là một cái tông môn có thể hay không cường đại căn bản đầu nguồn.

Võ đạo tu hành hoàn chỉnh tạo thành: Nuôi pháp, luyện pháp, đấu pháp, sát pháp, Tinh Thần Liệt Túc Tông đã không trọn vẹn hơn phân nửa, hiện hữu một chút công pháp bí tịch đều là một chút chắp vá lung tung tới bất nhập lưu mặt hàng.

Mà cung phụng Thượng Thần Tây là tán tu võ giả, dã lộ xuất thân, nhiều năm như vậy tại Tinh Thần Liệt Túc Tông mưa dầm thấm đất, cũng biết bị mất bộ này võ đạo Thánh Điển tựa hồ mười phần khó lường.

Hiện tại hai người chợt vừa nghe đến Nhạc Bình Sinh nói tới 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 tin tức, sao có thể không kích động

Ba người bỗng nhiên quát chói tai trong đại sảnh quanh quẩn, để ở bên ngoài nghe được đông đảo môn nhân tử đệ mỗi một cái trên mặt đều lộ ra không thể tưởng tượng nổi vẻ kích động.

Nhạc Bình Sinh không biết đang suy nghĩ gì, nói khẽ: "Bây giờ

đang ở trên người của ta."

Hô!

Chung Thành, Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh sắc mặt đều kích động bóp méo, thở hổn hển, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh.

Chung Thành ngữ khí chật vật nói ra: "Chính là Trình Chiêm Đường ủy thác ngươi đến trả lại truyền thừa Thánh Điển "

"Không sai." Nhạc Bình Sinh bình hòa nói ra: "Đã ngươi hiện tại chính là tông chủ, vậy ta liền trả lại cho ngươi a."

"Đợi một chút! Tiểu tử, ngươi nói bản tông truyền thừa Thánh Điển liền ở trên thân thể ngươi" Vi Đức Minh ánh mắt bỗng nhiên trở nên hung ác phi thường, âm lãnh nói ra: "Nói như vậy, ngươi cũng nhìn thậm chí bắt đầu tu tập "

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười quét mắt nhìn hắn một cái: "Đích thật là dạng này, không biết có gì chỉ giáo "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 178: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Bốn)

Chương 178: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (bốn)

Chung Thành sắc mặt cũng không khỏi đến biến đổi. Cuồng hỉ phía dưới, hắn không để ý đến một điểm, chính là người này đã mang theo Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa Thánh Điển đến nơi này, lại thế nào khả năng không có nhìn qua

"Ngươi thật to gan!" Trong chớp mắt, Thượng Thần Tây áo bào cổ động, gầm thét lên: "Tinh Thần Liệt Túc Tông kiếp diệt tâm kinh là bản tông bí mật bất truyền, ngươi một ngoại nhân cũng dám lật xem tu tập "

"Tông chủ! Truyền thừa Thánh Điển, không cho sơ thất!" Hắn bỗng nhiên quay đầu nghiêm nghị nói: "Người này đã nhìn chúng ta trấn tông Thánh Điển, tuyệt đối không thể để cho hắn đi ra sơn môn!"

"Thượng trường lão nói không sai!"

Vi Đức Minh tràn ngập sát cơ ánh mắt gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh:

"Một ngoại nhân vậy mà không biết sống chết nhìn trộm ta Tinh Thần Liệt Túc Tông võ đạo Thánh Điển, nhất định phải đem hắn bắt lại, nghiêm hình tra tấn, cẩn thận ép hỏi, xem hắn đến cùng còn có hay không tiết lộ bí mật!"

Hai người bọn họ dự định rất đơn giản, trước mắt Nhạc Bình Sinh đã cũng nhìn qua, tu tập qua truyền thừa Thánh Điển, chỉ cần rơi vào trong tay của bọn hắn, liền không sợ móc không ra.

Cơ hồ không cần bất kỳ giao lưu, Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người đều ăn ý đồng thời nổi lên!

"Thế nhưng là cái này. . . Cái này tại lý không hợp!"

Nhạc Bình Sinh biểu hiện trên mặt không có gì thay đổi, Chung Thành thì là sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng cắn răng nói:

"Hai vị trưởng lão, mặc kệ như thế nào, dù sao cũng là người này ý nghĩ nghĩ cách đem bí tịch đưa tới, chúng ta nếu là làm như thế, cùng những cái kia tà môn ma đạo lại có cái gì phân biệt "

"Cái này cùng tà môn ma đạo có quan hệ gì "

Thượng Thần Tây cười lạnh nói:

"Tông chủ đại nhân, hiện tại cũng không phải ngươi coi trọng lòng dạ đàn bà thời điểm, truyền thừa Thánh Điển dạng này việc quan hệ một cái tông phái mệnh mạch đồ vật há lại cho tiết ra ngoài ngươi tại sao không hỏi một chút phía ngoài môn nhân các đệ tử, bọn hắn sao lại cho phép chính mình kinh lịch vô số khảo hạch, thiên tân vạn khổ mới có thể có đến truyền thụ cho võ đạo công pháp tiết ra ngoài, mọi người đều biết tông chủ đại nhân đã yêu quý lông vũ, vậy thì do ta Thượng Thần Tây tới làm cái này ác nhân đi!"

Phía ngoài môn nhân không nghĩ tới trong đại sảnh lại đột nhiên xuất hiện biến hóa như thế, giờ phút này đều vây ở đại sảnh cổng, kích động sau khi cũng ồ lên.

"Tông chủ đại nhân! Đệ tử có lời nói!"

Chung Thành sắc mặt âm tình bất định thời điểm, một thanh

âm từ đại sảnh cổng truyền đến, lại là đệ tử của hắn Diệp Phàm đứng tại cổng, bước nhanh đi đến. Hành lễ đồng thời, cao giọng quát to:

"Sư phụ, cái này một vị hết lòng tuân thủ hứa hẹn, không chối từ thiên tân vạn khổ vì ta tông môn đưa về võ đạo Thánh Điển, chúng ta thân là chính đạo tông môn, sao có thể làm Bạch Nhãn Lang, không phân tốt xấu bị cắn ngược lại một cái !"

Đồng thời, Diệp Phàm quay đầu hướng về Thượng Thần Tây, ngữ khí kịch liệt, quát lên:

"Thượng Thần Tây, ngươi chẳng qua là một cái cung phụng, rõ ràng là một ngoại nhân, trong tông môn trọng đại sự vật lúc nào vòng đến ngươi đến nhúng tay Tinh Thần Liệt Túc Tông tông luật, cung phụng người hưởng bổng lộc, cũng không cho phép nhúng tay tông môn nội bộ sự vụ, noi theo đến nay, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng

Đưa tay dài như vậy, ngươi đến cùng đang đánh lấy ý định gì tông chủ đại nhân, chuyện này về tình về lý đều nói không thông, chúng ta có thể đem vị này hấp thu trước tông môn, hoàn toàn không cần thiết lấy oán trả ơn!"

Cổng đen nghịt đám người lập tức chấn kinh, lặng ngắt như tờ, cho dù ai cũng không có không nghĩ tới Diệp Phàm dạng này gan to bằng trời, thế mà tại phòng nghị sự, tất cả môn nhân trước mặt trực tiếp chỉ trích tông môn cung phụng!

Cơ hồ tất cả mọi người trong lòng đều rõ ràng, đại tông chủ làm người mềm yếu chất phác, thủ đoạn bên trên căn bản không so được hai cái liên hợp lại trưởng lão cùng cung phụng, cơ hồ đều thành một cái bài trí, điểm này tất cả mọi người có thể nhìn ra được, đã không phải là bí mật gì.

Điểm này, từ Diệp Phàm thân là tông chủ đệ tử, tại đắc tội

Thượng Thần Tây về sau, đều bị trực tiếp tiến đến đóng giữ sơn môn không có cách nào phản kháng, liền có thể thấy đốm.

Chung Thành mồ hôi lạnh trên trán lập tức toát ra, trong lòng kêu khổ.

Hắn tên đồ đệ này như thế chạy đến một trận pha trộn, gần như sắp muốn đem hắn cùng Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây ở giữa tầng cuối cùng tấm màn che cho giật xuống, vạch mặt.

Nhưng hết lần này tới lần khác hiện tại Tinh Thần Liệt Túc Tông căn bản chịu không được dạng này giày vò.

Ba!

Thượng Thần Tây bên tay phải cái bàn bị hắn một chưởng vỗ nát!

"Diệp Phàm" hắn trong nháy mắt nổi giận,

Râu tóc đều dựng, gầm thét lên: "Thật là lớn gan chó, ngươi là ai, nơi này cũng có ngươi nói chuyện địa phương ngươi cho rằng ngươi là tông chủ đệ tử liền có thể mắt không trưởng bối, mắt không có tôn ti "

Vi Đức Minh hờ hững quét Diệp Phàm một chút, chậm rãi nói ra: "Tông chủ, ngươi cái này đệ tử rất không biết cấp bậc lễ nghĩa a, tại trưởng lão trước mặt gào thét kể một ít không biết mùi vị Thượng trường lão, ngươi cũng không cần sinh khí, cái này chó đồng dạng đồ vật ta đến thay ngươi giáo huấn a!"

Oanh một tiếng bạo hưởng, hắn năm ngón tay thư giãn, tấn mãnh như sấm, quanh thân liên tiếp bắn liên thanh giống như vang động, tại huyết khí kịch liệt tiếng oanh minh bên trong hướng về Diệp Phàm một chưởng vỗ kích!

Trưởng lão Vi Đức Minh thế mà tại chỗ động thủ!

"Ngươi!"

Chung Thành sắc mặt hoàn toàn thay đổi, hét to lên tiếng, không nghĩ tới Vi Đức Minh như thế hung tàn, vậy mà ở ngay trước mặt hắn liền muốn phế bỏ Diệp Phàm!

Mà Vi Đức Minh thân là võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, thực lực mạnh mẽ, một chưởng này đập tới, tấn mãnh như sấm, Diệp Phàm giống như bị dại ra, căn bản không kịp phản ứng, mắt thấy cái này muốn đứt gân gãy xương, bị đánh thành tàn phế.

Hô!

Trong điện quang hỏa thạch, biểu lộ đọng lại Diệp Phàm, trong khoảnh khắc cảm giác được một cái đại thủ bỗng nhiên bắt lấy hắn cổ áo, sau đó trời đất quay cuồng, ném đi sau một lúc ném xuống đất.

Chính là Nhạc Bình Sinh tại đại khái rõ ràng Tinh Thần Liệt Túc Tông là thế nào tình huống về sau, cứu được hắn một mạng.

Động tác của hắn nhanh đến cực điểm, tại Vi Đức Minh một chưởng này đến trước đó, phát sau mà đến trước, bắt lấy Diệp Phàm cổ áo, liền đem Diệp Phàm vung ra cổng, tránh khỏi hắn vận rủi.

Ân

"Thế mà còn có tâm tình đi cứu người khác. . . Ngươi là ăn hùng tâm báo tử đảm" Vi Đức Minh thân hình nửa đường liền ngưng, trên mặt cực kỳ ngoài ý muốn, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, trên mặt vô cùng tham lam: "Tốc độ nhanh như vậy. . . Đây cũng là ngươi từ bản tông võ đạo Thánh Điển đi học tới "

Lúc này, ngã xuống đất một cái đứng dậy Diệp Phàm sắc mặt tái nhợt, ánh mắt bên trong còn có sợ hãi thật sâu. Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, hai cái này rắn chuột một ổ trưởng lão lại

dám ngay trước tông chủ đối mặt hắn động thủ!

Đây đã là vạch mặt.

Chung Thành giận dữ hét: "Vi Đức Minh! Ngươi muốn làm cái gì! Ngươi thế mà đối ta đồ đệ động thủ! "

Mà Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người lại nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, không một người để ý tới hắn. Trong lòng bọn họ tin tưởng, Chung Thành tuyệt đối sẽ không cùng bọn hắn chủ động vạch mặt.

Thượng Thần Tây bỗng nhiên tiến lên một bước, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh cười gằn nói:

"Không biết sống chết! Vừa học chút cao đẳng võ học cũng không biết trời cao đất rộng, tại trước mặt chúng ta khoe khoang, ngươi cứ như vậy vội vã muốn chết a ngươi làm đây là địa phương nào, ngươi muốn làm cái gì ân "

"Muốn làm cái gì "

Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng:

"Ta chỉ là muốn. . ."

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, bóng người hóa thành sấm chớp!

Nhạc Bình Sinh thời khắc này lực lượng là cỡ nào lớn cất bước phía dưới, mảng lớn mặt đất nổ tung, bốc lên, đồng thời có mặt khắp nơi không khí bị thân thể của hắn hung hăng va chạm, đè nát, cương phong tung hoành càn quét!

Như là lũ quét cuốn tới lực lượng kinh khủng phía dưới, Nhạc Bình Sinh thân ảnh cứ như vậy xuất hiện ở Vi Đức Minh trước

mắt, cũng không có ra quyền, đơn thuần lấy thân thể làm binh khí, trong nháy mắt va chạm!

Hai trượng khoảng cách tại Nhạc Bình Sinh tu vi võ đạo trước mặt không đáng giá nhắc tới, chớp mắt liền đến! Phô thiên cái địa gào thét cương phong, hung hăng chảy ngược trước Vi Đức Minh miệng bên trong, đồng thời giống hóa thành thực chất đồng dạng hung hăng trên mặt của hắn rút kích! Một mảng lớn âm ảnh trong khoảnh khắc đem hắn cả người bao phủ!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cất bước mà ra, thuần túy nương tựa theo thân thể hung hăng va chạm một nháy mắt, tất cả mọi người trong lòng cảnh báo bỗng nhiên gõ vang thời điểm ——

Đôm đốp!

Tiếng nổ vang trong nháy mắt vang lên, Vi Đức Minh kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng một tiếng, trong nháy mắt như là bị một tòa núi lớn đụng trúng, thế mà giống như là một cái lăn hồ lô, bị va chạm trên mặt đất liên tiếp lăn lộn, lăn ra mấy trượng khoảng cách, hung hăng đụng vào nặng nề trên tường đá!

Tính cả mặt đất đều bị thân thể của hắn cày ra một đạo quỹ tích đến, có thể thấy được hắn bị lực lượng chi mãnh liệt, chi liệt!

Máu tươi phun tung toé, xương cốt vỡ vụn bạo hưởng đồng thời, Nhạc Bình Sinh nửa câu nói sau mới bắt đầu nhẹ nhàng tại toàn bộ đại sảnh quanh quẩn:

". . . Đánh chết hai người các ngươi mà thôi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 179: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Năm)

Chương 179: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (năm)

Tại như thế cùng với ngắn ngủi trong nháy mắt, thời gian giống như bị đọng lại ở.

Không có bất kỳ cái gì ngôn ngữ, có thể hình dung giờ phút này Thượng Thần Tây cùng Chung Thành thời khắc này chấn kinh.

Nhìn thấy này tấm tình cảnh, Chung Thành, Thượng Thần Tây hai người bọn họ đều tròng mắt bỗng nhiên một lồi, đầu óc trống rỗng, cơ hồ không làm được phản ứng chút nào.

Thượng Thần Tây chẳng khác nào gặp ma, gân xanh nổi lên, trong nháy mắt phát ra cuồng hống:

"Ngươi. . ."

Mà nhưng đụng bay Vi Đức Minh Nhạc Bình Sinh cũng không để ý nhiều như vậy, không có cho hắn hoàn chỉnh nói ra một câu nói cơ hội!

Động tác của hắn không có chút dừng lại! Thân ảnh trái với lẽ thường giống sấm chớp đồng dạng giữa trời sắp vỡ, bị lệch chiết xạ, đồng thời nhe răng cười một tiếng, đem to như vậy một bàn tay hướng về phía trước duỗi ra, chiếu vào Thượng Thần Tây mặt chính là ôm đồm tới!

Cái này năm ngón tay vồ lấy, hung mãnh vô song, tay ảnh còn

chưa tới, cương khí lại lần nữa phát ra bạo liệt thanh âm, giống như cuồng phong cuốn lên tuyết lớn, lạnh lẽo thấu xương thật sâu hàn ý đem Thượng Thần Tây toàn thân đều bao phủ lại!

Nhạc Bình Sinh đã động thủ, liền không có chần chờ dừng lại. Mà lại tại thực lực đột phá đến võ đạo gia cấp bậc về sau, thuần túy lực lượng cơ thể đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn tu tập đao thuật lực sát thương.

Nhạc Bình Sinh duy nhất phải lo lắng chính là, tay không tấc sắt phía dưới không cẩn thận đánh chết hai người kia, không cách nào chứa đựng linh năng.

"Hắn rốt cuộc là ai!"

Đối mặt cái này đối mặt hung ác một trảo, Thượng Thần Tây trong lòng lập tức hãi hùng khiếp vía! Cái này cũng trách không được hắn, Nhạc Bình Sinh cho người ta nhìn qua tuổi còn trẻ, có ai có thể nghĩ đến chợt vừa động thủ, thế mà cũng sẽ là một võ đạo gia hơn nữa còn hung mãnh như vậy, đối mặt phía dưới Vi Đức Minh cũng không kịp phản ứng, cả người liền lộn ra ngoài!

Cái này liên tiếp phát sinh sự tình giống như giống như nằm mơ, đầu tiên là tông môn trưởng lão Vi Đức Minh bị va chạm mà bay, lại là chính mình đụng phải lực lượng kinh khủng áp bách đả kích, trước một khắc vẫn là người vật vô hại tùy ý bọn hắn nắm phổ thông người trẻ tuổi, trong nháy mắt biến thành một cái như thế hung bạo ngoan nhân!

Trong nháy mắt! Hắn hết thảy ý khác đều không để ý tới, quát lên một tiếng lớn, dưới chân ngay cả đạp, trên mặt đất cùng một thời gian lật lên ba khu vỡ vụn phiến đá, thân ảnh cũng liền tục lấp lóe ba lần, tránh đi Nhạc Bình Sinh hung ác một trảo!

Sau đó cả người hắn giống như co lại thành một đoàn, lâm không hiện lên, trái với lẽ thường kề sát đất lướt gấp, huyết khí

chấn động, nhấc tay chính là phích lịch một quyền, lấy Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn!

Lần này nắm đấm kình phong như chùy, vô thanh vô tức, hiện ra hắn cùng là võ đạo gia công lực.

"Ừ"

Lần này đến phiên Nhạc Bình Sinh ngoài ý muốn, cái này Thượng Thần Tây đánh tới quỷ dị thân pháp rất có môn đạo, ba cái cái bóng cơ hồ không phân tuần tự đồng thời xuất hiện về sau, hắn cái này chiếu mặt một trảo liền thất bại, mà Thượng Thần Tây động tác càng là bén nhạy không phải người, trong nháy mắt cả người tựa như con báo đồng dạng co lại thành một đoàn, phản công ba sườn của hắn!

Đôm đốp!

Nhạc Bình Sinh phản ứng, động tác lại càng phải mau! Hắn năm ngón tay nắm chặt, biến trảo vì quyền, bóp nát không khí, trên cánh tay gân xanh, mạch máu giống như là du long đồng dạng luồn lên, cổ động, bỗng nhiên một khúc, từ đầu đến chân, nhấc lên một mảnh quỷ khóc sói gào cương phong, đột nhiên che đậy!

Lần này đập thật, lấy Nhạc Bình Sinh lực lượng bây giờ, Thượng Thần Tây nhất định đầu lâu hai mang theo nửa mảnh thân thể đều muốn bị đánh nổ, không có may mắn thoát khỏi.

Ầm ầm!

Tại Nhạc Bình Sinh biến chiêu đồng thời, cương khí lôi âm bạo hưởng, hung mãnh như vậy thanh thế manh mối, Thượng Thần Tây trong lòng cảnh báo đại tác, không dám đón đỡ!

Hắn mặc dù là tán tu xuất thân, lập tức liền minh bạch trước mắt người này, nếu như không đánh bạc mệnh đến lại đối không thể có thể có chút còn sống cơ hội!

Bạch!

Tại thanh âm vang lên trước, trên mặt đất lại lần nữa đồng thời xuất hiện ba cái dấu chân thật sâu, đây là Thượng Thần Tây lại lần nữa phát động thân pháp, trong nháy mắt thay đổi, bay ngược tạo thành.

Thân pháp của hắn hoàn toàn chính xác quỷ dị phi thường, so với có thể tại trong chảo dầu lăn lộn chuột còn muốn không biết linh mẫn hoặc nhiều hoặc ít, Nhạc Bình Sinh cái này tấn mãnh tới cực điểm một quyền bạo ép lập tức thất bại!

Oanh! Oanh! Oanh!

Hai người động thủ như lôi đình, trong nháy mắt liền đem trong đại sảnh khu vực quấy đến một mảnh nát nhừ. Giống như chiến trường nổi trống, trời trong phích lịch, hạn sét nổ vang, mặt đất bị bước ra rất nhiều mấp mô,

Giống như là thiên thạch rơi đập, người chung quanh toàn bộ đều vọt đến chỗ rất xa, bởi vì hai người kia đánh nhau thật sự là quá hung hãn.

Chung Thành thì là đang kinh hãi sau khi liên tục lui lại, hai mắt trợn lên, không biết nên làm sao bây giờ tốt.

Như thế hung hiểm kịch liệt chém giết, mặc kệ là Nhạc Bình Sinh hay là Thượng Thần Tây, không có người sẽ nghe hắn dừng tay.

Nhưng là dùng vũ lực tách ra hai người, Chung Thành tự nhận là không có năng lực này.

Vô luận là Nhạc Bình Sinh hay là Thượng Thần Tây, nhìn xem cái này trước mắt đánh nhau tình thế, nhất quyền nhất cước, nện một phát một khuỷu tay, coi như hắn là võ đạo gia cấp bậc cao thủ, cũng vạn vạn không chen vào lọt tay.

Hô! Hô! Hô!

Cương phong bão táp, phong thanh đại tác, Thượng Thần Tây thân ảnh hóa thành vô số quỷ ảnh quay chung quanh Nhạc Bình Sinh lấp lóe, bay tán loạn! Mỗi khi Nhạc Bình Sinh muốn nắm đấm tới người thời điểm, thân ảnh của hắn lấp lóe tốc độ nhanh chóng tựa như là biết trước, liền đã liên tục né tránh.

"Ngươi tránh cái gì "

Lúc này, Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, mở miệng trong nháy mắt, khí lưu phát ra chấn thiên bạo hưởng, quanh thân nhất chuyển, một chưởng tật đẩy!

Thượng Thần Tây mặc dù ỷ vào Quỷ ảnh tử đồng dạng thân pháp khắp nơi tung bay, nhưng là Nhạc Bình Sinh lực lượng cùng tốc độ cũng đồng dạng hung mãnh! Tại cực đoan thời gian thích ứng, thăm dò về sau, lập tức liền nắm lấy cơ hội, ép buộc Thượng Thần Tây cùng hắn liều mạng!

Ầm!

Trong điện quang hỏa thạch, Thượng Thần Tây thân thể chậm một tia, hai tay chống đỡ phía dưới, bị Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng mau chóng đuổi một bổ đẩy lui!

Cổ họng của hắn bên trong lập tức tuôn ra một cỗ mùi máu tươi, trong lòng cũng kinh đào hải lãng đồng dạng nộ hống: "Đáng chết! Đáng chết a! Hắn vì cái gì mạnh như vậy!"

Hắn thời khắc này cảm xúc chỉ sợ trừ bỏ bị đâm đến lăn lộn đi ra Vi Đức Minh bên ngoài, không ai có thể lý giải.

Vẻn vẹn đối bính như thế hai ba chiêu, hắn toàn thân huyết khí đều muốn được đánh xơ xác, huyết khí hoả lò phát ra ong ong ong thanh âm , liên đới lấy gân cốt, cơ bắp, nội tạng đều ẩn ẩn làm đau, mùi máu tanh dâng lên, đây là đã bị nội thương biểu

hiện.

Phải biết võ đạo gia cấp bậc cao thủ thân thể cường hoành, mình đồng da sắt cốt thép ngọc thịt sương tủy, sinh mệnh lực ngoan cường không thể tưởng tượng nổi. Tới hiện tại thụ thương mới thôi, hắn cùng Nhạc Bình Sinh cũng mới giao thủ bất quá hai ba chiêu mà thôi.

Có thể để cho hắn hai ba chiêu đối bính phía dưới chấn động huyết khí, chấn thương nội tạng, đây là hung mãnh cỡ nào lực lượng

Đây là hắn đã dựa vào thân pháp cực lực tránh né hạ kết quả.

Nhưng mà bất luận hắn như thế nào đi nữa kinh hãi, Nhạc Bình Sinh vô tình bàn tay lại lần nữa hướng hắn chộp tới!

Rầm rầm rầm!

Hai người kia mỗi một quyền một cước, đều sẽ khiến cho mặt đất chấn đạp, giống như địa lôi bạo tạc đồng dạng. Cái này làm cho xa xa đứng ngoài quan sát rất nhiều người kinh tâm động phách. Mỗi một cái Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân đệ tử đều chân chính hãi hùng khiếp vía!

Tất cả mọi người ở đây đều nhìn rõ ràng, hai người kia một chiêu một thức, cùng thân pháp dời tránh, đều hiểu cái này cần lớn cỡ nào thể năng cùng lực lượng!

Oanh!

Lại là một quyền! Cuồng mãnh hạo đãng lực quyền, huyết khí chấn động bên trong, máu tươi không khỏi từ Thượng Thần Tây trong miệng tràn ra, con mắt cũng biến thành huyết hồng, giống như máu tươi muốn nhỏ giọt xuống đồng dạng!

Ngay tại Thượng Thần Tây tại cái này một hơi ở giữa Nhạc

Bình Sinh thẳng tới thẳng lui đập chém chụp hình phía dưới, không chịu nổi ngăn cản liên tiếp lui về phía sau thời điểm ——

Soạt!

Nhạc Bình Sinh cùng Thượng Thần Tây hai người trong khi giao chiến, một bên khác, Vi Đức Minh đột nhiên đứng dậy, hung hăng phun ra một ngụm máu tươi, hắn giờ phút này máu chảy đầy mặt, xương ngực, nội tạng tại Nhạc Bình Sinh lũ quét cuốn tới va chạm phía dưới đều đã vỡ tan, thụ trọng thương!

Nhưng là võ đạo gia cấp bậc ương ngạnh tới cực điểm sinh mệnh lực, cùng không biết sử dụng thủ đoạn gì dưới, hắn hành động tựa hồ không có nhận ảnh hưởng quá lớn.

Xuy xuy!

Trên người hắn máu tươi nhỏ giọt xuống, rơi trên mặt đất, vậy mà giống nham tương đồng dạng ẩn chứa vô tận nhiệt lực, nóng gạch vang lên xèo xèo!

Ánh mắt của hắn tàn nhẫn, bạo ngược, tựa như lệ quỷ, nhìn chăm chú về phía giữa sân hai người chém giết thân ảnh, trong khoảnh khắc liền thấy rõ tình huống hiện tại.

"Thượng Thần Tây, muốn thua!"

Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người công thủ đồng minh, cũng đều hiểu rõ, hai người tám lạng nửa cân, tu vi võ đạo bên trên chênh lệch cũng không lớn. Liền ngay cả hắn đều tại Nhạc Bình Sinh bạo khởi phía dưới bị thiệt lớn, Thượng Thần Tây một người cũng nhất định ứng phó không được cái này hung nhân!

Từ hắn đứng dậy trông thấy trận này một cái hô hấp ở giữa giao thủ. Trong lòng tại mãnh liệt hoảng sợ đồng thời, cũng nghĩ đến biện pháp. Lấy ánh mắt của hắn, tự nhiên nhìn ra được, cái này không biết từ nơi nào xuất hiện Nhạc Bình Sinh, đơn giản so

với hắn giao thủ qua tất cả võ đạo gia còn muốn hung mãnh cường hãn!

Cho dù là hắn chuẩn bị kỹ càng đối mặt, Vi Đức Minh cũng không biết mình liệu có thể tiếp được đối phương mười chiêu.

Nhưng là, cái hông của hắn có kiếm!

Keng!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh đúng lúc lấy tay một thanh nắm đẩy lui Thượng Thần Tây thời điểm, bên trái một điểm kiếm quang, giống như dây tóc thiểm điện trong bóng đêm ghé qua, bay vụt tới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 180: Cường Long Cứng Rắn Ép Địa Đầu Xà! (Cuối Cùng)

Chương 180: Cường long cứng rắn ép địa đầu xà! (cuối cùng)

"Quát!"

Cùng lúc đó, bị đẩy lui một bước Thượng Thần Tây rống to một tiếng, mỗi một tấc gân cốt cơ bắp đều chấn động mạnh mẽ, không né nữa, trong nháy mắt bộc phát! Liên hợp Vi Đức Minh lặng yên ám sát, sắt thép quyền cánh tay đánh ra âm bạo, hung ác vội xông!

Nhạc Bình Sinh trước mặt, bỗng nhiên truyền đến to lớn khí bạo âm thanh!

Không khí mãnh liệt gào thét, Thượng Thần Tây xả thân một kích, tại thời khắc này đột nhiên bạo động, cương liệt vô cùng, quấy đại sảnh ở trong cuồng phong gào thét, mãnh liệt kình phong thổi đến Nhạc Bình Sinh áo bào đều phần phật kêu vang!

Cương phong đánh nổ, lôi minh thiểm điện! Hắn đập nện ra quyền phong giống như hóa thành thực chất, mở không có chân chính đánh trúng, liền đã kéo tới Nhạc Bình Sinh áo bào dính sát vào trên thân, có thể thấy được Thượng Thần Tây thời khắc này lực lượng chi mãnh liệt, chi liệt!

Cùng lúc đó! Một âm thanh như tiếng xé vải xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh bên trái không đến ba thước! Đây là Vi Đức Minh kiếm

quang cấp tốc mà tới, thân ảnh trong nháy mắt đến, xé rách trong không khí thẳng tắp đâm tới mà tới!

Vi Đức Minh nghiến răng nghiến lợi, phối hợp thêm chính mình dữ dằn ý chí, sát khí, tăng thêm huyết khí hoàn toàn bộc phát, một kiếm này, đồng dạng là ngọc thạch câu phần, tìm đường sống trong chỗ chết một kiếm!

Hai người liên hợp, bộc phát ra liều mạng, tất sát nhất kích!

Thảm liệt như vậy, kiên quyết, ngang ngược sát ý cùng khí thế một đi không trở lại, để xa xa thối lui Chung Thành đều bị dại ra.

Hai tên võ đạo gia liên thủ liều mạng, tuyệt sát một kích, đổi lại là hắn là vô luận như thế nào cũng không tránh khỏi. Hắn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, thân ở trong cuộc chiến tâm Nhạc Bình Sinh nhận chính là như thế nào thể xác tinh thần áp bách.

Nhưng mà, tại Vi Đức Minh vừa mới đứng dậy một khắc này, Nhạc Bình Sinh liền đã thông qua khí lưu lưu động cùng rất nhỏ tiếng vang liền cảm ứng được.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh đối bên người Vi Đức Minh tuyệt sát một kiếm không chút nào để ý, chân hướng mặt đất hung hăng giẫm mạnh!

Mặt đất sụp đổ đồng thời, chấn động, lay động! Bùn đất hỗn hợp có đá vụn trong nháy mắt toàn bộ chấn động mà lên!

Mượn cái này chấn động lực lượng, hắn bạo phát đi ra khó có thể tưởng tượng tốc độ, thân thể như lưu tinh vạch phá không khí, phóng tới phía trước lao thẳng tới mà đến Thượng Thần Tây, giơ vuốt một trảo!

Nhạc Bình Sinh thân thể lao nhanh bên trong, như đạn pháo

oanh kích, hung tợn va chạm, cương phong điên cuồng bạo tạc ở trong, phương viên mười trượng mặt đất lay động kịch liệt, chấn động, uy thế tuyệt luân!

Thượng Thần Tây tất cả hung ác biểu lộ ngưng kết trên mặt.

Cái này như thiểm điện một trảo nhanh đến cực điểm, hắn đột nhiên bộc phát cùng tốc độ như vậy so sánh dưới, thật giống như biến thành động tác chậm đồng dạng căn bản là không có cách so sánh cùng nhau.

Ba!

Không chỉ là nét mặt của hắn, liền ngay cả thời gian đều giống như đồng dạng đọng lại, một con che khuất bầu trời đại thủ trong nháy mắt phát sau mà đến trước, sát qua quyền của hắn cánh tay , ấn tại hắn trên ót.

Ầm!

Nhạc Bình Sinh một chút chộp trúng Thượng Thần Tây đầu, lấy cuồng mãnh vô song lực lượng, kéo theo Thượng Thần Tây lao nhanh thân hình bỗng nhiên phương hướng ngược ngẩng, từng thanh từng thanh đầu của hắn hung hăng ấn vào vỡ vụn không chịu nổi mặt đất, máu me tung tóe ở trong phát ra một tiếng trầm muộn bạo hưởng!

Thượng Thần Tây tứ chi cùng nửa người dưới vô lực quăng lên cùng tiếng nổ vang truyền ra đồng thời, đầu lâu đã thật sâu chui vào mặt đất!

"A a a a a!"

Đầu váng mắt hoa, máu chảy đầy mặt phía dưới, giống như là một cái con rối đồng dạng bị Nhạc Bình Sinh bàn tay gắt gao chế trụ Thượng Thần Tây, đã ý thức được xảy ra chuyện gì, cùng Nhạc Bình Sinh năm ngón tay tiếp xúc sắc mặt cực độ dữ tợn, trong lòng

phát ra sỉ nhục mà vô lực cuồng hống!

Nhưng mà cái này một phần mười cái hô hấp ở giữa, thân thể của hắn bên trên động tác căn bản là theo không kịp trong điện quang hỏa thạch tâm lý phản ứng, lại càng không cần phải nói làm ra phản kích.

Giờ phút này Vi Đức Minh kiếm quang khoảng cách Nhạc Bình Sinh không đến hai thước! Lại kiếm quang tiến đến trước, Nhạc Bình Sinh thân hình trong nháy mắt bạo cướp! Giống như là dùng Thượng Thần Tây đầu đến cày, một đường kề sát đất kéo đi!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Liên tiếp bắn liên thanh chết vang động, Nhạc Bình Sinh đoạn đường này kéo đi, đem Thượng Thần Tây giống một cái vải rách búp bê đồng dạng tùy ý trêu đùa, tại răng rắc răng rắc tiếng xương nứt bên trong, hai người trọn vẹn lướt ra ngoài xa hai, ba trượng, bùn đất, đá vụn vẩy ra bên trong, vỡ vụn mặt đất bị cày ra một đầu thật sâu quỹ tích!

Một màn này để tất cả đứng xem người lông tơ đứng đấy,

Toàn thân phát lạnh, kinh hồn táng đảm!

Mặc kệ là phổ phổ thông thông môn nhân đệ tử, vẫn là Chung Thành cái này tông môn đại tông chủ, đều không có ngoại lệ.

Tưởng tượng một chút, dùng người không có bất kỳ cái gì phòng hộ, huyết nhục chi khu đầu, đến đem đổ bê tông nện vững chắc mặt đất cày ra dài như vậy một đạo thật sâu quỹ tích, đây là bực nào vô tình, cuồng mãnh, hung tàn

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh án lấy Thượng Thần Tây bạo lướt đi đi về sau, Vi Đức Minh kiếm mới đâm tới đến Nhạc Bình Sinh trước đó vị trí, một kiếm thất bại!

Nhưng mà kinh hãi phía dưới, hắn căn bản không dám có chút dừng lại, phong thanh rít lên bên trong, kiếm quang lắc một cái, lại lần nữa nổ bắn ra, đuổi sát đã án lấy Thượng Thần Tây bạo lướt đi đi Nhạc Bình Sinh bóng lưng!

Ầm ầm!

Thanh âm chấn động cả tòa đại sảnh, đột nhiên! Nhạc Bình Sinh đằng sau thật giống như trương con mắt, bước chân trượt đi, thân ảnh lấp lóe, đã buông lỏng ra nắm lấy Thượng Thần Tây đầu tay phải, tránh né rơi mất Vi Đức Minh hung ác một kiếm.

Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người liên thủ một kích, đích thật là hung mãnh phi thường, nắm bắt thời cơ vừa đúng. Chỉ tiếc gặp Nhạc Bình Sinh dạng này hoàn toàn không cách nào dùng lẽ thường cân nhắc quái vật.

Đối với Thượng Thần Tây cơ hồ nửa người đều lâm vào đá vụn, bùn đất bên trong, không rõ sống chết, Vi Đức Minh trong đầu không suy nghĩ gì.

Trĩu nặng tử vong uy hiếp đang ở trước mắt, hắn một kiếm không trúng, không ngừng lại chút nào, trong ánh mắt thần thái hung ác, khốc liệt, quát to một tiếng!

Cương phong bạo tạc ở trong Vi Đức Minh bỗng nhiên đạp mạnh, khí lưu cuốn lên, cả người thân thể giống lông ngỗng trong gió phiêu đãng, bỗng nhiên rẽ ngang, lật lên một mảng lớn đất đá, một kiếm đuổi sát, lập tức đoạt công, không cho Nhạc Bình Sinh bất luận cái gì cơ hội thở dốc!

Trong lúc nhất thời, dưới chân mặt đất đều không chịu nổi hắn tuôn ra gào thét khí kình, băng liệt, sụp đổ.

Hắn một màn này tay, trái tim bịch bịch cuồng loạn, huyết khí hoả lò điên cuồng chấn động, trong mắt tất cả cảnh tượng đã toàn

bộ biến mất, chỉ còn lại có Nhạc Bình Sinh!

Đối mặt Vi Đức Minh như giòi trong xương cắn chặt mà đến một kiếm, Nhạc Bình Sinh trên mặt cơ hồ không có bất kỳ biến hóa nào, trong nháy mắt quay thân, mệnh khiếu cực tốc chấn động bên trong ——

Rống!

Hư không lóe lên, đỏ sét bắn ra!

Đạo này đỏ sét cùng chân chính sấm chớp không hề khác gì nhau, quang mang sáng lên đồng thời, tại Vi Đức Minh cuồng giật mình ánh mắt bên trong, giữa trời đụng vào kiếm quang phía trên, trong nháy mắt bạo tạc!

Ông!

Cương khí bạo tạc cùng sóng âm xung kích mang theo trống rỗng đột khởi cuồng phong phồng lên bốn phương tám hướng! Thân ở trung tâm Vi Đức Minh lập tức phát ra một tiếng kinh thiên động địa kêu thảm, tại lốp bốp xương cốt nứt vang âm thanh bên trong, ném đi ra ngoài!

Hắn vốn là tại ngay từ đầu Nhạc Bình Sinh va chạm phía dưới bị thương không nhẹ, có hay không giống Phương Đạo Minh phụ tử như thế chuẩn bị chu toàn, chỗ nào có thể ngăn cản Nhạc Bình Sinh 【 Băng Thần Tinh Trùng 】

Đến tận đây, Tinh Thần Liệt Túc Tông hai vị trưởng lão, tại đại tông chủ Chung Thành dưới mí mắt, tại tất cả Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân đệ tử trước mặt, đánh cho như chó co quắp tại địa, không rõ sống chết!

Tất cả mọi người thở mạnh cũng không dám, trong lúc nhất thời đều chưa tỉnh hồn lại, chỉ có thể ngơ ngác nhìn giữa sân cái kia tuổi trẻ không thể tưởng tượng nổi thân ảnh.

Cái này liên tiếp sự tình tại thời gian cực ngắn bên trong phát sinh, hoa mắt phía dưới, tuyệt đại bộ phận người thậm chí không rõ ràng xảy ra chuyện gì.

Tại tất cả mọi người trong mắt, Thượng Thần Tây thân ảnh lấp lóe mấy lần về sau liền bị Nhạc Bình Sinh một thanh ấn vào lòng đất, mà Vi Đức Minh một kiếm đâm trúng một đạo màu đỏ quang mang về sau, liền phát sinh kinh thiên động địa bạo tạc, sau đó thân thể bay lên, phát ra xương cốt tiếng vỡ vụn, căn bản thấy không rõ lắm cụ thể xảy ra chuyện gì.

Hoàn toàn yên tĩnh ở trong ——

Bang lang!

Nhạc Bình Sinh bên hông đao quang trong nháy mắt bạo phát, tại phòng nghị sự chớp liên tục lướt gấp, mỗi người chăm chú nhìn người con mắt đều nhói nhói vô cùng!

Tại một hai cái hô hấp qua đi, bọn hắn con mắt cuồng nháy, hô hấp bỗng nhiên cứng lại! Liền thấy lúc đầu không rõ sống chết hai vị trưởng lão, giờ phút này đầu lâu cùng thân thể đã phân gia. Đại cổ đại cổ máu tươi điên cuồng từ bị cắt đứt khoang cổ bên trong phun tung toé ra, một vũng lớn tinh hồng chi sắc không ngừng mà khuếch tán lan tràn.

Hai tên võ đạo gia, ở trước mặt bọn họ bị sống sờ sờ chém đầu!

Tại Chung Thành, tất cả môn nhân tử đệ toàn thân phát run, sợ hãi, ánh mắt kinh hãi bên trong, Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, không để ý đến thối lui đến bên tường đi Chung Thành, từng bước từng bước đi hướng phòng nghị sự làm Trung Tông chủ chủ tọa, đồng thời thanh âm quanh quẩn:

"Vốn phải là đem truyền thừa Thánh Điển trả lại cho các

ngươi, hiện tại, ta thay đổi chủ ý."

Hắn từng bước một leo lên cấp ba bậc thang, tại tông chủ trên bảo tọa chậm rãi ngồi xuống, trong mắt tinh thần tiêu tan, như đại dương mênh mông kinh khủng huyết khí tuôn ra bên ngoài thân, hóa thành phô thiên cái địa hừng hực huyết viêm, trong thân thể huyết khí hoả lò oanh minh, khí tức mịt mờ, như ở chung ở tại tinh thần phía trên thần linh, ở trên cao nhìn xuống hờ hững quét mắt nơm nớp lo sợ đám người:

"Người tông chủ này, để ta tới làm!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 181: Không Dám Không Phục

Chương 181: Không dám không phục

Hắn muốn làm tông chủ

Yên tĩnh, yên tĩnh như chết.

Ba tầng trong ba tầng ngoài đem phòng nghị sự cổng vây chật như nêm cối hai ba trăm cửa người đệ tử lặng ngắt như tờ, miệng đại trương, ngơ ngác nhìn về phía xa xa trên bậc thang, đại mã kim đao ngồi Nhạc Bình Sinh, trong đầu cơ hồ là một mảnh trống không.

Diệp Phàm giờ này khắc này cũng ngây người như phỗng nhìn xem tông chủ chỗ ngồi ngồi Nhạc Bình Sinh, trong lòng thật sâu rung động:

"Người này như thế tuổi trẻ, vì cái gì thực lực lại như thế kinh khủng hắn rốt cuộc là ai, làm sao làm được !"

Lấy hắn chứng kiến hết thảy, dạng này để cho người ta kinh bạo ánh mắt sự tình, đừng nói là gặp, nghe đều chưa nghe nói qua!

"Chẳng lẽ, đây chính là bản tông truyền thừa Thánh Điển uy lực "

Mà trong đại sảnh, mắt thấy hai tên võ đạo gia cấp bậc trưởng lão, tại mí mắt của mình tử dưới đáy bị tươi sống đánh nổ, chém

đầu Chung Thành, lại là mặt khác một phen cảm thụ.

Cho dù hắn đồng dạng cũng là võ đạo gia cấp bậc võ giả, đối mặt với ngồi ngay ngắn ở tông chủ bảo tọa bên trên Nhạc Bình Sinh, cảm nhận được bắn phá tới không có chút nào nhiệt độ ánh mắt, hắn một tơ một hào ý niệm phản kháng đều thăng không nổi.

Lấy hắn tu vi võ đạo cùng kiến thức, hắn chỗ nào có thể nhìn không ra Nhạc Bình Sinh là kinh khủng cỡ nào

Đáng thương hai cái này ngày bình thường ngang ngược càn rỡ, không chút nào đem chính mình cái này đại tông chủ để ở trong mắt trưởng lão, một khắc trước còn tưởng rằng chính mình nắm giữ hết thảy, quyền sinh sát trong tay, mấy hơi thở ở giữa liền bị cái này nhìn phổ phổ thông thông người trẻ tuổi đánh thành chó chết, còn bị chém rụng đầu lâu.

Chung Thành thân là nguyên tông chủ Bạch Minh xa sư đệ, tính cách luôn luôn trầm ổn mà trung thực, chính là bởi vì điểm này, Bạch Minh xa trước khi chuẩn bị đi liền chỉ định hắn tạm thi hành tông chủ quyền lực. Nhưng mà theo thời gian trôi qua, ý thức được Bạch Minh xa bọn người rất có thể đã bỏ mình Vi Đức Minh càng ngày càng không an phận, hắn cùng lưu thủ cung phụng Thượng Thần Tây không biết đạt thành cái gì trao đổi ích lợi, rắn chuột một ổ, bắt đầu tấp nập tước bỏ Chung Thành quyền hành.

Chung Thành bản thân liền tính cách tương đối nguội, tăng thêm làm người chất phác, không hiểu nhân tình thế sự, cũng không sở trường quyền bệnh, các loại thủ đoạn hoàn toàn không cách nào cùng Vi Đức Minh so sánh. Ngắn ngủi hai tháng không đến thời gian hắn liền cơ hồ đã thành một cái khôi lỗi, bị Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người loay hoay, không có một điểm biện pháp nào.

Sở dĩ còn nể mặt nhau, chính là bởi vì hắn cho rằng chỉ cần giữ vững sơn môn không mất, chỉ cần chờ Bạch Minh xa cùng hai

cái trưởng lão trở về, hết thảy phong ba sóng lớn đều sẽ lật tay ở giữa lắng lại.

Nhưng mà từ Nhạc Bình Sinh mang về tin tức nhìn, sư huynh của hắn, Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ Bạch Minh xa, đã vĩnh viễn lưu tại tân triều, không có cách nào trở lại nữa.

Nhạc Bình Sinh tại trong đầu của hắn không ngừng mà xoay quanh, từ lúc mới bắt đầu phẫn nộ, kinh hoảng, đến tỉnh táo lại lấy một góc độ khác suy nghĩ về sau, Chung Thành trong lòng ngược lại thăng lên một loại kỳ dị buông lỏng cảm giác.

"Tựa hồ... Từ người này tới làm Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ, cũng là rất không tệ, tối thiểu so chính ta mạnh mẽ "

Cái này ý niệm kỳ quái vừa mọc lên đến liền rốt cuộc vung đi không được.

Mà ngắn ngủi im lặng bên trong, Nhạc Bình Sinh cầm Tà Linh Ẩm Huyết Đao, mãnh liệt tinh khiết linh năng hội tụ, cọ rửa, từ tứ chi bách hài của hắn thẳng tắp xung kích hướng mi tâm của hắn!

Nơi đó, chính là giữa lông mày thần minh khiếu vị trí.

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 mệnh khiếu tuần hoàn, tại trước mắt bao người, vận chuyển, phát động!

Cùng tất cả võ giả cần đi qua mấy năm thậm chí mười mấy năm không ngừng quan tưởng, vận chuyển khí huyết tới tu luyện mở ra mệnh khiếu khác biệt, liền trước mắt linh năng thể hiện ra công hiệu, chỉ cần tu vi điều kiện tiên quyết thỏa mãn đồng thời linh năng đầy đủ, hắn có thể trong nháy mắt mở ra, tạo dựng ra mệnh khiếu tuần hoàn!

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 lấy thần minh khiếu làm hạch tâm, tạo thành mệnh khiếu tuần hoàn số lượng chỉ có chín cái, linh năng cọ rửa phía dưới, Nhạc Bình Sinh trong đầu đột nhiên xuất

hiện chín điểm ánh sáng nhạt.

Lấy thần minh khiếu làm hạch tâm, còn lại tám điểm ánh sáng nhạt như là vệ tinh đồng dạng bảo vệ ở chung quanh.

Thời gian chỉ bất quá đi qua mấy hơi thở công phu, Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân còn đắm chìm trong rung động cùng trong kinh hoảng, trên ghế ngồi, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Trong mắt của hắn thế giới lập tức phát sinh biến hóa.

Bản thân linh năng tác dụng chính là đối với sinh mạng thể tiến hành toàn phương vị cường hóa, vô luận là thể năng, phản ứng, cảm giác, tinh thần, tiềm lực vân vân vân vân đều là đồng bộ tăng trưởng, mà tại sơ bộ tu thành 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 về sau, Nhạc Bình Sinh vốn là bén nhạy không thể tưởng tượng nổi cảm giác lại lần nữa tăng lên một cái cấp độ.

Thậm chí giờ này khắc này sững sờ tại bên tường, cách hắn mấy trượng xa Chung Thành, không cần ánh mắt tiếp xúc, tại tập trung dưới tinh thần, Nhạc Bình Sinh đều có thể rõ ràng bắt được Chung Thành trái tim mạnh mẽ đanh thép, bịch bịch nhảy lên, cùng huyết khí tại trong cơ thể của hắn vận chuyển, thân thể khẩn trương kéo căng lên.

Đây đã là một loại cùng với không thể tưởng tượng cảm giác thủ đoạn.

Hô!

Ngay lúc này, Chung Thành cắn răng một cái, đi ra phía trước, ngẩng đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Các hạ, ngươi lời nói mới rồi..."

Nhạc Bình Sinh có chút cúi đầu, ánh mắt quét về phía Chung

Thành, Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới ánh mắt tiếp xúc, Nhạc Bình Sinh thị giác bên trong, Chung Thành ánh mắt ở trong tản mát ra màu da cam quang sắc.

Điều này đại biểu lên trước mắt Chung Thành đối với hắn có e ngại, đề phòng.

"Chính là ta nói tới ý tứ."

Nhạc Bình Sinh quay đầu, ánh mắt lần lượt quét về phía cửa đại sảnh chỗ đen nghịt đám người, ánh mắt rảo qua chỗ tất cả mọi người cúi đầu xuống không dám cùng hắn đối mặt, thanh âm phiêu đãng:

"Có ai phản đối "

Chung Thành sắc mặt thay đổi mấy lần, nhưng không có nói ra một câu.

Đông đảo môn nhân đệ tử hai mặt nhìn nhau, hai cái võ đạo gia mới vừa vặn bị đánh chết, ai còn dám đứng ra phản đối

Đối với bọn hắn tới nói, ai làm tông chủ đều không có gì khác biệt.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói ra:

"Ta cho các ngươi tất cả mọi người một cái cơ hội, không nguyện ý phục tùng ta, hiện tại có thể thoát ly sơn môn."

"Mà lựa chọn lưu lại, Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa Thánh Điển 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 từ hôm nay trở đi, Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân đệ tử, trải qua khảo hạch cùng bình giám qua đi, đều có cơ hội thu hoạch được truyền thụ."

Câu nói này vừa ra, tất cả không dám thở mạnh môn nhân đệ

tử đều mừng rỡ, giống Tinh Thần Liệt Túc Tông dạng này phá Lạc Tông cửa, đã không có cường hoành hậu trường dựa vào, có cái gì đem ra được công pháp bí tịch, môn nhân lực ngưng tụ đều cơ hồ đã hạ xuống điểm thấp nhất.

Mà nhân vật thần bí này chẳng những mang về Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa Thánh Điển, còn ở trước mặt bọn họ triển lộ ra kinh thiên động địa tu vi võ đạo, liên tiếp đánh nổ hai cái võ đạo gia, không người không phục, cũng không ai dám không phục.

Trong đám người, mấy cái chết mất trưởng lão tử trung sắc mặt trắng bệch, bất động thanh sắc lặng lẽ lui lại.

Đối mặt dạng này một cái hung nhân, ai dám lòng mang may mắn vạn nhất cái nào đệ tử vụng trộm mật báo, bọn hắn những người này chỗ nào còn sẽ có mệnh tại

Nghĩ đến hai cái trưởng lão chết không toàn thây dáng vẻ, lui lại đồng thời, mấy cái này hiển thị đã làm một ít nối giáo cho giặc chuyện đệ tử chấp sự, không khỏi rùng mình một cái.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 182: Báo Cáo Cùng Giao Tiếp

Chương 182: Báo cáo cùng giao tiếp

Ban đêm, trăng sáng sao thưa.

Môn nhân đệ tử cũng sớm đã tán đi, tốp năm tốp ba tại chỗ ở đàm luận ban ngày phát sinh sự tình.

Diệp Phàm cũng ở trong đó, chỉ bất quá hắn thần sắc phiêu hốt, không biết suy nghĩ cái gì.

Một cái nhìn qua chừng hai mươi đệ tử trẻ tuổi hạ giọng nói ra: "Các ngươi nói, đại tông chủ hắn sẽ cứ như vậy thành thành thật thật để một cái người hoàn toàn xa lạ đến chấp chưởng tông môn sao hắn chẳng lẽ liền cam tâm "

Một người đệ tử lập tức khinh thường nói tiếp:

"Thế nhưng là hắn lại có thể có biện pháp nào không nói trước hai vị võ đạo gia cấp bậc trưởng lão ở trước mặt của hắn bị đánh chết, mấu chốt là vị này mới tông chủ trên thân còn có Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa Thánh Điển, tông môn bên trong từ trên xuống dưới chỉ có hắn tu tập, chúng ta tông vốn là còn Bạch Tông chủ bọn hắn đè ép, ngươi nhìn từ bọn hắn mất tích ba tháng qua, nhân tâm bất ổn, lại thêm hai cái trưởng lão gây sóng gió, hoặc nhiều hoặc ít người đều ly khai Sơn môn, khác mưu đường ra

Muốn ta nói chúng ta tông hiện tại nhân tài tàn lụi, lụi bại

không còn hình dáng, có thể lấy một địch hai, còn không bị thương chút nào đánh chết hai cái võ đạo gia, dạng này một cái đại cao thủ làm chúng ta tông chủ dư xài. Ta ngược lại thật ra cảm thấy hiện tại tông chủ thực lực mạnh mẽ như vậy, so với Chung trưởng lão trước đó như vậy nửa chết nửa sống treo tốt hơn nhiều lắm."

"Cái này đích thật là, bất quá ta càng hiếu kỳ vị tông chủ này niên kỷ đến cùng lớn bao nhiêu chỉ xem bộ dáng chỉ sợ so ta còn muốn nhỏ, chẳng lẽ trên thực tế hắn là một cái lão đầu tử, tu hành cái gì kì lạ công pháp mới tạo thành bộ dáng này "

"Không cần quản vị tông chủ này niên kỷ, ta cảm thấy hiện tại là một cái chẳng lẽ cơ hội, trước đó Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người dùng người không khách quan, chèn ép chúng ta những cái này bản tông dòng chính không ngẩng đầu được lên, hiện tại vị tông chủ này chính là mới đến, không rõ ràng tình huống, phải dùng người thời điểm, chỉ cần biểu hiện tốt một chút, đây đối với chúng ta tới nói chính là cơ hội a."

"Cơ hội không cơ hội còn phải xem vị này mới tông chủ tính cách, cổ tay."

Một người đệ tử có chút kích động nói ra:

"Ta ngược lại thật ra đang nghĩ, tông chủ nói trải qua khảo hạch bình giám đệ tử đều có thể học tập truyền thừa Thánh Điển điểm này, đến cùng là thật là giả bất quá chúng ta đến bây giờ cũng không biết cái này truyền thừa Thánh Điển bên trong đến cùng có thứ gì nội dung, có phải hay không tông chủ hắn chính là tu tập về sau thực lực mới mạnh mẽ như vậy mới tông chủ hắn sẽ không nuốt lời a "

Ban ngày phát sinh biến cố cho tới bây giờ còn khiến cái này môn nhân các đệ tử nỗi lòng khó bình, mồm năm miệng mười nghị luận.

Diệp Phàm nhìn đồng hồ, không có tham dự vào, mà là yên lặng đi ra ngoài.

...

Tông chủ trong lầu các, Nhạc Bình Sinh một mình lắng nghe Chung Thành hướng hắn báo cáo Tinh Thần Liệt Túc Tông tình huống hiện tại.

Trước mặt hắn trên mặt bàn đặt vào thật dày một chồng các loại tông môn tư liệu, khế đất, bằng chứng một loại đồ vật.

Tại đi một phần nhỏ môn nhân về sau, hiện tại tông môn bên trong còn lại chân truyền đệ tử ba tên, đệ tử chính thức một trăm ba mươi chín tên, khảo hạch kỳ đệ tử tăng thêm tạp dịch bọn người 157 người.

"Tông chủ đại nhân."

Chung Thành ngồi tại hạ thủ, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, thần sắc phức tạp giải thích nói:

"Những cái này chính là bản tông hiện hữu sản nghiệp, có chút bởi vì kinh doanh bất thiện, nhập không đủ xuất, đã bàn ra ngoài, hiện tại tông môn bên trong thu nhập chiếm đầu to chính là ngoài năm dặm thanh anh thạch khoáng mạch, còn có khác một chút vụn vặt lẻ tẻ đẻ non nghiệp, bất quá số lượng cũng không nhiều, cho tông môn sáng tạo doanh thu cũng rất thấp."

"Rất tốt, " Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, một bên lật qua lại những tài liệu này, một bên ánh mắt bắn thẳng đến Chung Thành: "Ngươi xác định, không có bỏ sót a "

Chợt vừa cùng Nhạc Bình Sinh ánh mắt tiếp xúc, Chung Thành chỉ cảm thấy người tông chủ này ánh mắt mười phần quỷ dị, giống như là thẳng tắp đâm vào đáy lòng của hắn, đọc hiểu trong lòng của hắn suy nghĩ, dạng gì suy nghĩ đều không chỗ che thân.

Thân thể của hắn hơi nghiêng về phía trước, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, khẩn trương nói ra:

"Hồi tông chủ, hoàn toàn chính xác chỉ có như thế một chút, bất quá mặt khác hai vị trưởng lão bí mật có hay không làm trò gì, hay là bắt đầu từ số không ta cũng không phải là rất rõ ràng."

Nhạc Bình Sinh gật đầu một cái, từ trong mắt quang sắc phán đoán, Chung Thành hoàn toàn chính xác không có nói sai.

Thậm chí Nhạc Bình Sinh vốn cho là Chung Thành tại bị hắn trực tiếp từ nhiệm vị trí Tông chủ sẽ có phẫn nộ, cừu hận các loại cảm xúc cũng đều chưa từng xuất hiện, nhìn Chung Thành bộ dáng bây giờ, cũng có chút như trút được gánh nặng hương vị.

Nhạc Bình Sinh ý vị thâm trường nhìn xem hắn, giống như cười mà không phải cười mà hỏi:

"Chung trưởng lão, đối với ta như thế một cái khách không mời mà đến tranh đoạt tông chủ của ngươi chi vị, ngươi lập tức liền chắp tay nhường cho, chẳng lẽ liền không có một điểm ý khác ngươi liền không lo lắng tông môn sẽ bị ta phá đổ "

Trên người ngươi liền cất truyền thừa Thánh Điển, hai cái võ đạo gia liên lên tay đều bị ngươi giết đi, ta lo lắng, phản đối hữu dụng không

Chung Thành xấu hổ cười một tiếng, trong lòng oán thầm, nghĩ nghĩ, vẫn là nghiêm mặt nói ra:

"Tông chủ đại nhân, ta Chung Thành dưới tình huống như vậy cũng không chơi ở trước mặt một bộ mặt sau một bộ bả hí. Ta đã nghĩ rõ ràng, lấy ngươi vũ lực, mặc kệ đi đến phương nào thế lực cũng sẽ là đại nhân vật, thượng khách, được người kính ngưỡng. Nhưng là đến Tinh Thần Liệt Túc Tông như thế một cái hai, ba trăm người lụi bại Tam lưu tông môn làm tông chủ, cũng chỉ là

nghe vào phong quang mà thôi.

Đệ tử của ta Diệp Phàm nói cũng có đạo lý, ngươi đã mang về truyền thừa Thánh Điển, đồng thời cũng tu tập, như vậy tính giống Tinh Thần Liệt Túc Tông người cũng nói qua được. Tăng thêm thân ngươi phụ mạnh mẽ như vậy tu vi võ đạo, ngươi đã muốn làm tông chủ, ta tự nhiên sẽ thối vị nhượng chức."

Thần sắc hắn cô đơn nói ra:

"Không sợ tông chủ ngươi chê cười, ta vốn chỉ là trong tông truyền công trưởng lão mà thôi, cũng là bởi vì thân là nguyên sư đệ của tông chủ, hắn tại trước khi đi mới chỉ định ta đại Hành Tông chủ chức vụ. Quyền mưu cổ tay cũng không phải là ta am hiểu, cái này đồ bỏ tông chủ nếu không phải là bởi vì nguyên tông chủ sai khiến, ta mới không muốn làm. Nếu không Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây trong khoảng thời gian này đến nay ngang ngược càn rỡ, gây sóng gió, ta đã sớm cùng vạch mặt.

Hiện tại trong tông, chỉ là hai, ba trăm người, ngoại trừ trưởng lão tu vi võ đạo coi như đem ra được bên ngoài, còn lại môn nhân đệ tử cơ hồ không có một cái nào sáng chói, hết lần này tới lần khác hai cái tông môn trưởng lão tâm thuật bất chính, muốn đoạt quyền, lại đâm vào ngươi trong tay. Tính cả tất cả đệ tử chính thức, từ trên xuống dưới nhân số cộng lại chỉ sợ vẫn còn so sánh không được một chút võ quán nhiều người, ta lại có cái gì không bỏ được đâu

Bất quá ta vẫn là hi vọng tông chủ ngươi có thể dẫn đầu chúng ta những người này phát triển lớn mạnh, có thể khôi phục vinh quang của ngày xưa, cái này tính toán là lại lần nữa hướng lập triều đến nay lịch đại tông chủ tâm nguyện."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến. Tinh Thần Liệt Túc Tông phát triển lớn mạnh tự nhiên cũng là tại kế hoạch của hắn bên trong, bất quá không phải là vì cái gì lịch đại tông chủ tâm nguyện,

mà là có thể tốt hơn thay Nhạc Bình Sinh đi làm một ít chuyện mà thôi.

"Tốt, vậy ngươi liền đi về trước đi. Những tài liệu này ta sẽ đối với chiếu."

Chung Thành thi lễ một cái, đi ra ngoài.

Hắn đi ra ngoài còn không có bao lâu, rất nhỏ tiếng bước chân tại Nhạc Bình Sinh vang lên bên tai.

Tiếng đập cửa vang lên qua đi, một tiếng cọt kẹt, lại là Diệp Phàm thần sắc cung kính, đi đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 183: Ngươi Quá Yếu

Chương 183: Ngươi quá yếu

"Ngươi gọi Diệp Phàm "

Nhạc Bình Sinh không có ngẩng đầu, vẫn như cũ ngồi tại bàn đằng sau liếc nhìn Tinh Thần Liệt Túc Tông bao quát môn quy ở bên trong đủ loại tư liệu:

"Nói một câu, ngươi đối tông môn hiện tại phát triển có ý kiến gì không "

Đây là. . . Khảo nghiệm

Diệp Phàm trong lòng hơi động, lo nghĩ, nói ra:

"Tông môn tình huống hiện tại chắc hẳn ngài đã có chút hiểu rõ, ta liền thẳng thắn. Tông môn muốn phát triển đơn giản là thanh danh, tài nguyên, nhân tài cái này ba điểm bắt đầu. Thanh danh tạm thời không nói, đối với hiện tại tông môn mà nói, tài nguyên, hoặc là nói là các hạng tiền tài bên trên doanh thu mới là hạng nhất đại sự, muốn có người tất nhiên muốn trước có tiền, nếu không môn nhân đệ tử mỗi ngày dược liệu, bổ khí nguyên liệu nấu ăn các loại chi tiêu đều thanh toán không dậy nổi.

Trước mắt tông môn bên trong duy nhất một hạng khá lớn sản nghiệp chính là ngoài năm dặm thanh anh thạch khoáng mạch, chỗ này thu nhập có thể nói là chống đỡ tông môn bên trong đại bộ

phận chi tiêu, cho nên nghĩ biện pháp bắt đầu mở rộng sản nghiệp cùng doanh thu, mới là việc cấp bách."

Nhạc Bình Sinh đối với những cái này tự nhiên là nhất khiếu bất thông, bất quá hắn ngược lại là không nghĩ tới thế giới này cái gọi là tông phái, không riêng gì chỉ biết là chém chém giết giết, sẽ còn kinh doanh các hạng sản nghiệp.

Hắn lướt qua Diệp Phàm, thanh quang tiêu tán, hiển nhiên là phát ra từ phế phủ, không có cái gì hư giả, lại lần nữa hỏi:

"Giới tông phái vận chuyển hình thức đều là một cái bộ dáng sao "

"Đúng vậy, tông chủ."

Diệp Phàm mặc dù cảm thấy vị này mới tông chủ hỏi vấn đề mười phần không có trình độ, vẫn là tận tâm tận lực giải thích nói:

"Nghèo văn phú võ, tu luyện võ đạo nhất định phải đủ loại dược liệu chèo chống, không có tiền là vạn vạn không được, không riêng gì chúng ta Tinh Thần Liệt Túc Tông, trên đời này tất cả võ đạo thế lực đều là giống nhau, nhất định phải có liên tục không ngừng tiền thu, mới có thể duy trì môn nhân đệ tử tu luyện cần thiết. Chỉ là chúng ta tông môn hai, ba trăm người, mỗi ngày phải hao phí các loại dược liệu, mãnh thú nguyên liệu nấu ăn liền có bao nhiêu lại càng không cần phải nói những cái kia hàng ngàn hàng vạn người đại tông đại phái, mỗi ngày tài nguyên tiêu hao chính là một cái cực kỳ to lớn số lượng, nếu như không có đại lượng tài nguyên chảy vào, căn bản là khó mà duy trì.

Tỉ như nói đỉnh cấp tông môn Tâm Kiếm trai đúc binh thủ đoạn liền nổi tiếng thiên hạ, tùy tiện một thanh kiếm khí đều cần hàng ngàn hàng vạn Xích Kim Diệp, hơn nữa còn cung không đủ cầu. Lại tỉ như nói thiên vận tông luyện dược thủ đoạn có một phong cách riêng, đạt được không ít Đại Hoang Thần Triều dược

vương điện phương thuốc cổ, người người tranh đoạt, vạn kim mà không thể được, đồng dạng cũng là bạo lợi.

Những này là tương đối đặc thù, đổi lại không có cái gì thủ đoạn đặc thù võ đạo thế lực, đơn giản chính là kinh thương, hay là bí mật làm một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng nghề nghiệp, đủ loại, làm cái gì đều có."

Diệp Phàm nghĩ nghĩ, bồi thêm một câu: "Có còn mở đấu võ trường, để võ giả khỉ làm xiếc kết cục giống nhau chém giết, thu lấy vé vào cửa, bắt đầu phiên giao dịch hấp kim, thậm chí là mở thanh lâu kỹ viện đều có."

A

Phen này nghe xuống tới, Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động, chống lên cái cằm, ánh mắt xa xăm, rơi vào trầm tư.

Hắn thân là xuyên qua khách, trong đầu tự nhiên có rất nhiều sáng tạo thu nhập phương pháp thủ đoạn, chỉ bất quá, hắn cũng không có cái kia thời gian cùng tinh lực ở cái thế giới này chơi đại phú ông trò chơi.

Thực lực tăng lên, sinh mệnh cấp độ không ngừng tiến hóa, những cái này, mới là theo đuổi của hắn.

Diệp Phàm thao thao bất tuyệt một đại thông đồng thời, chú ý đến Nhạc Bình Sinh sắc mặt, lại phát hiện nhìn không ra bất kỳ cảm xúc, ngay sau đó liền nghe đến Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Nói một câu, theo ý của ngươi tông môn bên trong có người nào có thể dùng tu vi võ đạo không quan trọng, ta muốn có thể người làm việc."

Vị tông chủ này muốn làm gì

Kích động đồng thời, nghi hoặc từ trong lòng chợt lóe lên, Diệp

Phàm rất cung kính nói ra:

"Tông chủ là muốn đáng tin, có thể làm việc nhân thủ ta đại khái cũng biết một chút, bất quá bọn hắn am hiểu phương diện không giống, không biết tông chủ đại nhân muốn bọn hắn làm cái gì "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đảo qua, không có trả lời Diệp Phàm, mà là nhẹ giọng hỏi:

"Diệp Phàm, ngươi rất tốt. Ta hỏi qua sư phụ của ngươi Chung Thành, ngươi là đắc tội cái kia gọi là Thượng Thần Tây trưởng lão, bị hắn đùa nghịch thủ đoạn phái đi đóng giữ sơn môn dưới tình huống như vậy, ngươi còn có gan lượng đứng ra chống đối hắn, bênh vực lẽ phải. Điểm này, chính là ta coi trọng ngươi nguyên nhân."

Diệp Phàm thật sâu cúi đầu xuống: "Để tông chủ đại nhân chê cười. Thượng Thần Tây bọn hắn tại Tinh Thần Liệt Túc Tông gây sóng gió, đã sớm khiến cho môn nhân các đệ tử tiếng oán than dậy đất, đáng tiếc đệ tử tu vi thấp, cũng chỉ có thể đủ tại ngôn từ phía trên làm một chút công phu."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, chậm rãi hỏi:

"Ta việc cần phải làm, hết sức trọng yếu, cũng mười phần gian nan, đồng thời còn có khả năng đứng trước cực đại nguy hiểm, ta cần một cái đáng tin người tới làm chuyện này, ngươi có cái gì đề cử "

Tiếng nói vừa hết, một nháy mắt Diệp Phàm trong đầu lóe lên vô số suy nghĩ.

Vị tông chủ này thực lực kinh người vô cùng, không bị thương chút nào đánh giết hai tên võ đạo gia cấp bậc đại cao thủ, hắn thấy rất có thể là đã đạt đến huyết khí như rồng cảnh giới thượng

vị võ đạo gia, liền ngay cả hắn đều cho rằng trọng yếu, gian nan, có cực lớn nguy hiểm, sẽ là chuyện gì

Hắn không biết Nhạc Bình Sinh muốn làm gì, nhưng là đối với giống hắn dạng này, thiên phú lại, không có chút nào bối cảnh, nhưng trong lòng kìm nén một hơi, muốn tự tay đoạt lại chính mình mất đi đồ vật người mà nói, muốn bất kỳ cơ hội nào đều muốn dựa vào chính mình liều mạng đi tranh, liều mạng đi đoạt!

Trong điện quang hỏa thạch nghĩ thông suốt hết thảy, Diệp Phàm bỗng nhiên quỳ một chân trên đất, hai tay ôm quyền, lớn tiếng nói ra:

"Tông chủ đại nhân đã đối tu vi võ đạo không có quá đại yếu cầu, ta Diệp Phàm mặc dù võ đạo thấp, nhưng cũng sẽ đem hết toàn lực, đi thay đại nhân làm tốt chuyện này!"

"Rất tốt."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, nhìn thẳng Diệp Phàm trong mắt hào quang:

"Hoàn toàn chính xác giống chính ngươi nói, thực lực của ngươi, quá yếu!"

Hô!

Nhạc Bình Sinh tiếng nói vừa mới vang lên đồng thời, Diệp Phàm trước mắt lập tức một hoa, một cỗ vật cứng tiếp xúc lạnh buốt cảm xúc từ trên trán truyền đến.

Diệp Phàm trong lòng mãnh kinh, liền thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh đã đứng ở trước mặt hắn, tay cầm thân đao, chỉ hướng đầu của hắn, một cây đao chuôi đao chống đỡ tại hắn trên trán.

Hắn muốn làm gì

Một cỗ không hiểu khủng hoảng từ trong nội tâm dâng lên, Diệp Phàm cố nén sợ hãi cũng không lui lại, mà là ngẩng đầu nhìn thẳng chuôi đao về sau, Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, không có bất kỳ cái gì biểu lộ gương mặt.

Sau một khắc ——

Ông!

Chống đỡ tại Diệp Phàm cái trán chuôi đao nhẹ nhàng chấn động, một cỗ mãnh liệt linh năng bỗng nhiên ở giữa từ trong thân đao trào lên mà ra, lưu thoán trước tứ chi bách hài của hắn!

Diệp Phàm con mắt lập tức bạo đột! Trong khoảnh khắc, hắn liền cảm ứng được một cỗ quỷ dị, thần bí, khí lưu cường đại trong nháy mắt khuếch tán toàn thân! Hắn có thể vô cùng cảm giác được rõ ràng, cỗ này năng lượng thần bí cọ rửa phía dưới, hắn gân cốt, cơ bắp, nội tạng giống như là trong sa mạc khát khô cây cối, tham lam hấp thu dinh dưỡng, toàn thân trên dưới xương cốt đều lốp bốp rung động!

Mỗi một tấc gân cốt, mỗi một tấc cơ bắp, mỗi một tấc làn da, Diệp Phàm đều cảm giác được giống như là từ ngủ say ở trong đã tỉnh lại, như là cây gỗ khô bị Cam Lâm đổ vào, toả sáng tất cả sinh cơ, tính cả lấy trong thân thể khí huyết cấp tốc lớn mạnh, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Mạnh lên, mạnh lên, không ngừng mà mạnh lên!

Diệp Phàm cả người giống như là pho tượng đồng dạng ngây người bất động, hắn chưa bao giờ có cảm thụ như vậy. Dạng này để cho người ta trầm mê, hãm sâu, không cách nào tự kềm chế.

Hô.

Đột nhiên, chống đỡ tại Diệp Phàm trên trán chuôi đao buông lỏng, cả người hắn còn tại rung động ở trong không kịp phản ứng,

Nhạc Bình Sinh đã ngồi trở lại đến trên ghế ngồi, mỉm cười đánh giá hắn:

"Hiện tại, ngươi không có yếu như vậy!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 184: Truy Sát Mở Màn!

Chương 184: Truy sát mở màn!

Diệp Phàm ngơ ngác đứng ở Nhạc Bình Sinh bàn trước đó, không thể tin nhìn chăm chú lên chính mình giơ lên hai tay, nhẹ nhàng nhéo nhéo quyền, so với trước đó muốn cường hoành gấp đôi trở lên khí huyết, lực lượng tại toàn thân ở trong dũng động.

Mà lại càng thêm kỳ diệu là, trải qua cái kia cỗ không biết tên lực lượng rửa sạch về sau, tinh thần của hắn, ý chí đồng dạng sung mãn, sung túc, giống như là hiện tại đột nhiên cất cao một đoạn tu vi võ đạo là nương tựa theo tự mình tu luyện ra đồng dạng.

Hổ báo lôi âm!

Diệp Phàm giờ phút này giống như là nằm mơ, nhưng lại vô cùng hoàn toàn chính xác tin, lực lượng như vậy và khí huyết cường độ, chính mình đích đích xác xác là vượt qua đạo này cánh cửa, đã là hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả.

Diệp Phàm trong lòng đơn giản điên cuồng hơn.

Hắn mặc kệ là thiên phú vẫn là bối cảnh đều rất bình thường, Chung Thành thu hắn làm đệ tử mấy năm này đến nay hắn cũng chỉ bất quá miễn miễn cưỡng cưỡng đạt đến cân cốt tề minh cảnh giới mà thôi.

Bàn về khắc khổ cố gắng, hắn tại tất cả Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân trong hàng đệ tử đều xếp tại hàng đầu, làm sao thiên phú và tài nguyên cung cấp hạn chế, hắn thế nào đều không thể giống những thiên tài kia đệ tử như thế, đột phá bình cảnh cùng ăn cơm uống nước đồng dạng đơn giản, chỉ có thể yên lặng cúi đầu xuống, một bước một cái dấu chân, ngày qua ngày cắn răng khổ luyện.

Mà tại thời khắc này, hắn tất cả kinh nghiệm võ đạo thường thức đều bị đánh vỡ.

Chấn kinh, cuồng hỉ, không thể tưởng tượng nổi phía dưới, Diệp Phàm đáy lòng dâng lên thật sâu lòng kính sợ, cúi đầu xuống rống to:

"Nhưng phàm là tông chủ phân phó, Diệp Phàm xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Ta không cần ngươi xông pha khói lửa."

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói ra:

"Ta chỉ cần ngươi lựa chọn, bồi dưỡng được người tới tay, vì ta thành lập một cái hiệu suất cao, tinh chuẩn mạng lưới tình báo. Đây chính là ta muốn ngươi đi làm sự tình."

Ngàn vàng mua xương ngựa.

Trên thực tế, đem Diệp Phàm tăng lên tới hổ báo lôi âm cảnh giới võ đạo, Nhạc Bình Sinh chỗ tốn hao linh năng bất quá mới năm đơn vị mà thôi. Mà tại chém giết Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người về sau, chuyển đổi mà đến linh năng chừng sáu mươi đơn vị.

Nhạc Bình Sinh sở dĩ lựa chọn Diệp Phàm, ngoại trừ hắn không sợ cường quyền tại chỗ đứng ra chỉ trích trưởng lão bên ngoài, còn có hắn không có cái gì bối cảnh, mà lại tu vi võ đạo

thấp, dễ dàng cho khống chế, tại chính mình cấp cho ân huệ về sau tất nhiên khăng khăng một mực.

Chính Nhạc Bình Sinh không có thời gian cùng tinh lực tới làm chuyện này, như vậy lựa chọn duy nhất chính là chọn lựa ra một người thay mặt, để hắn đi làm.

Thành lập một cái hiệu suất cao mạng lưới tình báo

Diệp Phàm kích động sau khi trong nội tâm có chút lấy làm kinh hãi, dạng này cơ cấu muốn tạo dựng lên không phải chuyện một sớm một chiều, mà lại Tinh Thần Liệt Túc Tông hiện tại doanh thu tình huống, cung cấp môn nhân đệ tử tu luyện cần thiết đều mười phần khẩn trương, căn bản không đủ để chèo chống kế sách như thế.

Bất quá vị này mới tông chủ đã mở miệng, hẳn là có chuẩn bị.

"Tông chủ đại nhân." Diệp Phàm trầm ngâm một chút, tìm từ nói: "Không biết ngài nói tình báo này mạng lưới cần bao trùm bao lớn phạm vi "

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng: "Nếu như ta nói cần bao trùm toàn bộ Bắc Hoang cùng tân triều phạm vi thế lực đâu "

Diệp Phàm trong lòng chấn động mạnh một cái, chỉ cảm thấy người tông chủ này lời nói đơn giản ý nghĩ hão huyền, để hắn khó có thể lý giải được.

Hắn miễn cưỡng cười một tiếng, nói ra: "Tông chủ đại nhân nói đùa, ngài nói đúng là bao trùm toàn bộ Bắc Hoang, mặc dù khó khăn, nhưng không ngừng cố gắng một ngày nào đó có thể làm được, nhưng là tân triều. . ."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, từ trong ngực móc ra một viên tử kim phù bài, ném cho hắn:

"Bất kể như thế nào, trước bắt đầu đi làm đi. Đây là ngươi đệ nhất bút tài chính khởi động."

Đây là. . . Liên minh thương hội tử kim phù bài! Không ký danh có thể rút ra một vạn miếng Xích Kim Diệp bằng chứng!

Diệp Phàm tiếp được phù bài thấy rõ ràng về sau, con mắt lập tức trừng một cái, nhận lấy kinh hãi. Hắn mặc dù nghe nói qua loại vật này, nhưng là chỗ nào có thể nghĩ đến một ngày kia xuất hiện trong tay của mình

Hắn nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, lắp ba lắp bắp hỏi nói ra: "Tông, tông chủ đại nhân, ngài. . . Ngài vì cái gì tin tưởng ta như vậy "

"Ta tin tưởng bất luận kẻ nào."

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía hắn mỉm cười nói:

"Cô phụ ta tín nhiệm người đều chết rồi."

. . .

Thanh Châu địa giới, chân núi biên giới, một nơi hiếm vết người rừng hoa đào.

Bốn con ngựa cao to lôi kéo xe ngựa đứng tại bên ngoài, một cái phong thần như ngọc thanh niên đi xuống, đánh giá cái này một mảnh lóa mắt biển hoa, gõ nhịp tán thán nói:

"Một nơi tuyệt vời chốn đào nguyên, Đoan Mộc Tu gia hỏa này thật đúng là tìm một nơi tốt!"

Cái này một mảnh biển hoa nhan sắc thay đổi dần, phấn hồng, đỏ thẫm, tím nhạt, hội tụ vào một chỗ đích thật là đẹp không sao tả xiết.

"Công tử, "

Thanh Tuyết nhảy xuống xe ngựa, tựa hồ là bởi vì lặn lội đường xa, sắc mặt phát khổ, không khỏi nói ra:

"Chúng ta khi xuất phát vì cái gì tuyển như thế hai rách rưới xe ngựa, nếu là công tử cưỡi chính ngươi mặc ngọc long giá, chúng ta một ngày chẳng phải có thể đạt tới sao "

Một bên Thiết Sơn phủi nàng một chút, nói ra:

"Thanh Tuyết, công tử quyết định tự nhiên là có đạo lý, ngươi nơi nào sẽ hiểu mặc ngọc long giá dạng này mang tính tiêu chí đồ vật vừa xuất hiện, trên đời này ai còn không biết là Triệu công tử rời núi cứ như vậy tông môn bên trong một ít người còn không phải cho công tử lặng lẽ chơi ngáng chân, đến lúc đó làm thế nào sự tình "

Thanh Tuyết thè lưỡi, Triệu công tử nhưng không có để ý tới những cái này, phân phó nói:

"Vị bằng hữu kia của ta không thích quá nhiều người đi chỗ ở của hắn, các ngươi ở chỗ này chờ ta."

Dứt lời, hắn liền đã bước vào cái này một mảnh biển hoa, hương khí đập vào mặt, một đường ghé qua.

Triệu công tử không nhanh không chậm ở trong rừng đi tới, tới gần về sau, hắn liền thấy trong rừng hoa đào, những cái này hoa đào có cánh hoa toàn bộ triển khai. Một tia màu đỏ nhụy hoa, gánh lấy vàng nhạt nhọn. Có vẫn là nụ hoa, nhìn no bụng trướng đến lập tức sẽ vỡ tan, một trận gió thổi tới, biển hoa khuấy động, hoa mắt thần mê.

Dựa theo trong trí nhớ phương vị đại khái đi một khắc đồng hồ, cây rừng thời gian dần qua thưa thớt, phía trước cũng xuất hiện một chỗ khoáng đạt khu vực.

Một chỗ hàng rào gỗ làm thành nho nhỏ viện lạc, một gian cỏ

tranh nhà gỗ, cùng một cái ngồi một mình ở gỗ tròn trước bàn tự rót tự uống thân ảnh, xuất hiện ở Triệu công tử giữa tầm mắt.

Hắn lập tức cười ha ha, bước nhanh đi tới:

"Đoan Mộc Tu, ngươi cái tên này còn nói ta ngợp trong vàng son, cùng xa cực dục, tiêu ma võ đạo ý chí, ta nhìn ngươi cái tên này không có so ta kém đến đi đâu mà!"

Đoan Mộc Tu mặt như bạch ngọc, thân thể tư thế ngồi bất động, cũng không ngẩng đầu lên, chỉ là nhàn nhạt nói ra:

"Triệu đại công tử, rượu của ta là đào hoa tửu, chén là gỗ đào chén, sao dám cùng ngươi so sánh "

Triệu công tử không chút khách khí tại Đoan Mộc Tu đối diện ngồi xuống, nắm qua bầu rượu cũng cho chính mình rót một chén, một bên nói ra:

"Ta gửi thư ngươi hẳn là cũng nhận được, nhân thủ ta đã tổ chức tốt, thế nào đại sự này liền cùng ta cùng đi lộ cái mặt a "

Đoan Mộc Tu lãnh đạm nhìn về phía Triệu đại công tử:

"Theo ta được biết, Thần Luân Pháp Vương sở tu 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】 là huyết khí võ đạo a ngươi 【 Diệt Linh Độc Long Huyết Khí 】 rõ ràng toàn phương vị khắc chế hắn, thu thập hắn không tốn thời gian bao nhiêu, tối đa cũng chính là bọn hắn người đông thế mạnh phiền toái một chút, ngươi cũng liên hệ một chút giúp đỡ, còn cần tới tìm ta cùng ngươi cùng một chỗ vây công "

"Này làm sao tính vây công "

Triệu công tử ngửi ngửi đào hoa tửu hương khí, không khỏi cười một tiếng:

"Thần Luân Pháp Vương dù sao cũng là huyết khí như rồng

cảnh giới đại cao thủ, ta mặc dù ép hắn một bậc, hắn nhưng cũng sẽ không đứng ở nơi đó tùy ý ta cầm nã, ta càng hi vọng có ngươi tại một bên lược trận, đến lúc đó có thể bắt sống. Nếu như có thể ép hỏi ra đến Xích Huyết Giáo giáo tông hành tung, vậy đối với tông môn tới nói chính là một cái công lớn."

"Bắt sống hắn" Đoan Mộc Tu nhẹ gật đầu: "Dạng này cùng cảnh giới võ giả giao thủ bắt sống sự tình đối với người khác mà nói rất không có khả năng, nhưng là ngươi có 【 Diệt Linh Độc Long Huyết Khí 】 mang theo, ngược lại là hoàn toàn chính xác có khả năng."

"Lúc đầu chuyện này, Xích Huyết Giáo chưa từng trêu chọc qua ta, ta là không có ý định tham dự, bất quá tĩnh cực tư động, ngươi đã đều tới cửa, ta cũng tham gia một tay đi."

Nói, hắn đứng dậy, đi hướng nhà gỗ: "Như vậy ta liền cùng ngươi đi một chuyến đi, hi vọng chuyến này đừng quá mức không thú vị."

Triệu công tử có chút lung lay chén rượu, nhìn chăm chú lên Đoan Mộc Tu bóng lưng cười không nói.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 185: Bắt Đầu!

Chương 185: Bắt đầu!

Từ Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ thay đổi đến nay, trên tông môn trên dưới phát xuống sinh cực đại biến hóa.

Đầu tiên là nguyên bản mười cái chấp sự, quản sự đại bộ phận bị bỏ cũ thay mới, đổi lại một chút có năng lực mà thất bại đệ tử. Đồng thời tông môn bên trong hoàn thành dựng lên đội chấp pháp cùng giám sát đội, cái trước xử lý tông môn nội bộ các loại tranh chấp sự vụ, cái sau kiểm tra môn nhân đệ tử phạm quy cử động, tình huống đặc biệt có thể trực tiếp hướng tông chủ báo cáo.

Ngoài ra, các loại nhân tài, không luận võ đạo tu vi, phàm là có thành thạo một nghề, tự nhận có thể đối tông môn phát triển đưa đến trợ lý, đều có thể tự tiến cử về sau, đạt được tông chủ tiếp kiến.

Mấy chục người lúc này chen làm một đoàn, tại Diệp Phàm an bài xuống mới lần lượt tiếp nhận Nhạc Bình Sinh đơn độc tiếp kiến.

Trên thực tế cũng là tiếp nhận Nhạc Bình Sinh 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 đơn độc kiểm tra.

Mà Diệp Phàm xem ra đã cảm thấy cực độ bất khả tư nghị, vị này tân nhiệm tông chủ biết người năng lực tinh chuẩn đến làm cho người giận sôi tình trạng. Mặc kệ tiến cử người nào, tại tuân

theo tông chủ tiếp kiến kiểm tra thời điểm, ở trước mặt của hắn cơ hồ giấu không được ý nghĩ trong lòng, tựa như là tông chủ có thể khám phá lòng người, một chút xíu giấu diếm lừa gạt liền bị tại chỗ điểm phá, khiến cái này gặp mặt tông chủ người dọa đến hồn bất phụ thể.

Dù sao vị tông chủ này thế nhưng là một lời không hợp phía dưới tại chỗ đánh chết hai tên võ đạo gia cường giả ngoan nhân.

Loại này tin tức ngầm lưu truyền để Nhạc Bình Sinh trong lòng bọn họ hình tượng càng thêm thần bí mà cường đại, cũng càng thêm kính sợ.

Mặc dù tông môn bên trong nhân số không có bao nhiêu, nhưng là Nhạc Bình Sinh hay là dựa theo kiếp trước một chút quản lý kinh nghiệm, kết hợp Tinh Thần Liệt Túc Tông tông môn chế độ làm một chút tiểu nhân biến động, dựng ra một cái giản dị khung xương.

Cụ thể sự vụ hắn đương nhiên sẽ không đi tự thân đi làm, đều giao cho Diệp Phàm, cùng một cái khác nhận rất nhiều người tiến cử, gọi là Lâm Thành chân truyền đệ tử đi làm.

Tự nhiên, Lâm Thành cũng đơn độc tiếp nhận Nhạc Bình Sinh 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 kiểm tra. Tại môn này bí truyền võ đạo phía dưới, cơ hồ không có người nào có thể trước mặt Nhạc Bình Sinh tiến hành giấu diếm, lừa gạt. Cho nên hắn chỉ cần chưởng khống tốt người chủ trì, liền có thể trình độ lớn nhất bên trên tiết kiệm tâm lực.

Giờ phút này, Chung Thành cái trán đầy mồ hôi, hấp tấp đi vào phòng nghị sự, tại cửa ra vào xa xa đối tông tòa phía trên Nhạc Bình Sinh kêu lớn:

"Tông chủ, Chung Thành cầu kiến!"

Nhạc Bình Sinh chậm rãi mở mắt, trong con mắt tinh quang lóe lên một cái rồi biến mất, gật đầu ra hiệu, thanh âm quanh quẩn:

"Sự tình gì "

Chung Thành bước nhanh đến, sầu mi khổ kiểm nói ra: "Tông chủ, Long Không Sơn Triệu công tử người mang tin tức đến, ta kêu hắn tại giữa sườn núi chờ, tông chủ ngươi có muốn hay không gặp một lần hắn "

"A "

Nhạc Bình Sinh bình thản hỏi:

"Cái này Triệu công tử là ai hắn phái người mang tin tức đến Tinh Thần Liệt Túc Tông làm cái gì "

Chung Thành lau mồ hôi:

"Vị này Triệu công tử là giới tông phái đỉnh tiêm thế lực một trong Long Không Sơn thủ tịch Đại sư huynh, không có gì bất ngờ xảy ra tại Long Không Sơn sơn chủ Vũ Tiên khách trăm năm về sau sẽ tiếp nhận sơn chủ một vị. Long Không Sơn dạng này trong giới tông phái Cự Vô Phách, chỉ là chính thức môn nhân đệ tử liền lên vạn, lại thêm ngoại môn đệ tử, tạp dịch một loại, toàn bộ sơn môn tử đệ chỉ sợ không dưới năm vạn số lượng.

Vị này Triệu công tử chính là môn nhân trong hàng đệ tử người nổi bật, là làm chi không thẹn thiên chi kiêu tử. Thanh danh của hắn địa vị so một chút nhị tam lưu võ đạo thế lực thủ lĩnh cũng còn cao hơn một chút . Còn hắn phái người mang tin tức tới nguyên nhân —— "

Đón lấy, hắn vụng trộm lưu ý một chút Nhạc Bình Sinh sắc mặt, phát hiện không có cái gì ba động, có chút lúng túng tiếp tục nói ra:

"Nên là phái người đến thông tri chúng ta cùng hắn tụ hợp, cộng đồng vây quét Xích Huyết Giáo dư nghiệt, Thần Luân Pháp Vương, quỷ liên Pháp Vương, ám long Pháp Vương ba người."

"Vây quét Xích Huyết Giáo dư nghiệt "

Nhạc Bình Sinh lông mày hơi động một chút, các loại suy nghĩ hiện lên.

Có thể nói cái này Xích Huyết Giáo chính là hắn tại mới vào Bắc Hoang là dây dưa nhiều nhất một cái võ đạo thế lực, tứ đại Pháp Vương một trong Xích Luyện Pháp Vương chính là chết ở trong tay của hắn. Kết quả cho tới bây giờ, hắn lại lần nữa nghe được cái tên này.

Bất quá Xích Luyện Pháp Vương mặc dù võ đạo cường hoành, Nhạc Bình Sinh cũng ý thức được hắn lúc đó không tính là hàng thật giá thật võ đạo gia, căn cơ phù phiếm, tựa như là dựa vào lấy cái gì ngoại lực thủ đoạn cưỡng ép tăng lên đi lên đồng dạng.

Không biết cái này ba cái Pháp Vương thực lực như thế nào

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía phía dưới Chung Thành hỏi: "Chuyện này là lúc nào đáp ứng "

"Đây là tông chủ ngươi đến sơn môn trước khi đến mới phát sinh sự tình. Cũng không biết vị này Triệu công tử là thế nào nắm giữ Thần Luân Pháp Vương đám người hành tung, lúc ấy vị này tự thân lên cửa du thuyết, trên thân lại có liên minh điều lệnh, ta cùng Thượng Thần Tây, Vi Đức Minh cân nhắc đến tính nguy hiểm cũng không tính lớn, đối tông môn lợi ích mà nói cũng rất có chỗ tốt, liền không có cự tuyệt,, đáp ứng xuất động hai tên võ đạo gia cấp bậc cao thủ hiệp trợ, nhưng là bây giờ "

Chung Thành có chút thấp thỏm đồng thời, trong nội tâm cũng không khỏi cảm giác khó khăn.

Nguyên bản hắn thân là đại tông chủ, chuyện như vậy tự nhiên do Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh hai người xuất mã, hiện tại ngược lại tốt, hai nhân tuyển một cái không rơi bị Nhạc Bình Sinh cho đánh chết, hiện tại nếu như dựa theo ước định ra người hiệp trợ, chỉ có hắn cùng vị này mới tông chủ tự thân lên trận.

Hết lần này tới lần khác vị tông chủ này tính cách khó mà gọt giũa, ai cũng không biết hắn đến cùng ý kiến gì chuyện này. Từ đáy lòng tới nói, Chung Thành chính mình cũng không muốn chạy đi ra bên ngoài cùng ngang cấp cao thủ chém chém giết giết.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hỏi:

"Cái này còn lại ba cái Pháp Vương thực lực thế nào cái này cái gì Triệu công tử đều đã làm những gì chuẩn bị "

Chung Thành nhìn ra Nhạc Bình Sinh tựa hồ cũng không phản đối chuyện này, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, trầm ngâm một chút nói ra:

"Nói đến, Xích Huyết Giáo tứ đại Pháp Vương: Thần vòng, ám long, quỷ liên, Xích Luyện, trong này Xích Luyện Pháp Vương tựa hồ là chết tại Biên Hoang, cho nên hiện tại chỉ còn lại ba cái. Mà ngoại trừ Thần Luân Pháp Vương là Xích Huyết Giáo uy tín lâu năm cường giả, thực lực mạnh mẽ bên ngoài, mặt khác ba cái Pháp Vương đều là tại Xích Huyết Giáo hủy diệt về sau một lần nữa tấn thăng, thực lực hẳn là còn thuộc về sơ vị võ đạo gia, tương đối muốn tốt đối phó một chút.

Bất quá Thần Luân Pháp Vương người này, là chân chính tại hai ba nhà đỉnh tiêm võ đạo thế lực liên hợp vây quét hạ còn chạy thoát nhân vật, phía trước một đoạn thời gian còn đánh chết Hạ Hầu thế gia người thừa kế, hung ác phi thường, khó có thể đối phó. Trong mắt của ta hắn nên là huyết khí như rồng thượng vị võ đạo gia. Bất quá dựa theo Triệu công tử thuyết pháp, Thần Luân

Pháp Vương từ hắn tự mình đối phó, chúng ta chỉ là hiệp trợ hắn đối phó mặt khác hai cái Pháp Vương cùng thủ hạ một đám lâu la mà thôi."

"A nhìn Xích Huyết Giáo dư nghiệt nhân số không ít "

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến nói:

"Ngươi để người mang tin tức vào đi."

Chung Thành gặp Nhạc Bình Sinh tốt như vậy nói chuyện, hoan thiên hỉ địa lui ra ngoài, qua không đến một khắc đồng hồ thời gian, một cái giống như cột điện đại hán có chút kỳ quái đi theo Chung Thành sau lưng bước vào phòng nghị sự, chú ý tới tông chủ phía trên Nhạc Bình Sinh, cả người nhất thời liền ngây ngẩn cả người.

Đây không phải ngày đó tại sơn môn nhìn thấy người kia

Hắn cẩn thận phân biệt một chút tông tòa phía trên Nhạc Bình Sinh, mặc dù đổi áo bào, nhưng vẫn là xác nhận không sai. Bởi vì mấy ngày trước đây tại hạ núi thời điểm mới thấy qua Nhạc Bình Sinh một chút, trong lòng còn có ấn tượng.

Thế nhưng là làm sao không quá hai ngày, người này ngược lại tại tông tòa phía trên đang ngồi đây là tình huống như thế nào

Thế giới biến hóa quá nhanh, Thiết Sơn cảm thấy mình căn bản theo không kịp biến hóa.

Thiết Sơn giống như là choáng váng đồng dạng hướng về Chung Thành hỏi: "Chung Tông chủ, đây là có chuyện gì vị này là "

Nghe được như thế một tiếng Chung Tông chủ, Chung Thành trong lòng âm thầm kêu khổ, nhãn châu xoay động, làm bộ giải thích nói:

"Vị này là bản tông du lịch thiên hạ Thái Thượng trưởng lão, hiện tại ta đã từ nhiệm vị trí Tông chủ, mọi chuyện cần thiết đều từ vị này tân nhiệm tông chủ làm chủ."

Nói đổi tông chủ liền đổi tông chủ, cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông là đang nói đùa a mà lại cái kia hai cái trưởng lão đi nơi nào

Thiết Sơn hồ nghi vụng trộm nhìn Chung Thành một chút, không giống như là bị bức hiếp dáng vẻ, trong lòng khó hiểu tới cực điểm, dứt khoát cũng mặc kệ nhiều như vậy, xa xa hướng về Nhạc Bình Sinh thi lễ một cái, cao giọng nói:

"Tông chủ đại nhân, công tử nhà ta đã liên hệ tốt cao thủ của các phe, hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng, hai ngày về sau, tại Yên Vân thành chờ các vị đại giá quang lâm!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 186: Bích Tiêu Yên Vân

Chương 186: Bích Tiêu Yên Vân

Vân Châu phong hoa thành, một chỗ cao môn đại hộ viện lạc ở trong.

Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người giống như là im lặng pho tượng, ngồi ở phòng khách ở trong. Ở trước mặt bọn họ, một giáp sĩ hướng bọn hắn cấp tốc hồi báo cái gì.

Nửa ngày, Hồng Quang Ngự vung tay lên, ở tên này giáp sĩ lui xuống đi về sau, chậm rãi mở miệng nói ra:

"Hai vị, các ngươi đối với chuyện này có ý kiến gì không "

Đồ Viễn ngữ khí lãnh khốc, nói tiếp:

"Cái này Nhạc Bình Sinh vậy mà giết Tinh Thần Liệt Túc Tông hai cái trưởng lão, còn tranh đoạt vị trí Tông chủ mặc dù là một cái Tam lưu võ đạo thế lực, nhưng cái này tông môn bên trong môn nhân đệ tử tất cả đều là phế vật a thế mà để một ngoại nhân làm một tông chi chủ vẫn là nói cái này Nhạc Bình Sinh bản thân liền là Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân "

Lôi Đào nhìn lướt qua, thuận miệng nói: "Đồ Thống lĩnh, ngươi chẳng lẽ không có lưu ý a người này cũng không phải là Tinh Thần Liệt Túc Tông người, chúng ta người trăm phương ngàn kế tìm hiểu ra, trả lại tin tức bên trên đã nói rõ, hắn tựa hồ là tới cửa đi

đưa mất đi võ đạo thánh điển mới phát sinh đằng sau một loạt sự tình."

"Một cái lụi bại bất nhập lưu tông phái, tận hướng trên mặt mình thiếp vàng, nói chuyện gì cẩu thí võ đạo thánh điển!"

Đồ Viễn cười lạnh, nhìn về phía Hồng Quang Ngự:

"Hồng Thống lĩnh, tại chúng ta khởi hành trước đó, quân chủ đại nhân lời đã rất rõ ràng. Mặc kệ hắn là thân phận gì, chúng ta đều muốn mang về đầu của hắn. Đã quân chủ đại nhân phân phó lấy ngươi làm chủ đạo, như vậy ngươi nói một chút bước kế tiếp nên như thế nào "

Bị Đồ Viễn như thế không chút khách khí một phen khiến cho tâm hỏa nổi lên Lôi Đào một mặt khinh miệt, nói:

"Đồ Thống lĩnh, ngươi cho rằng đây là tại chúng ta Phá Nguyệt quân quân doanh muốn đánh giết ai liền đánh giết ai cái này Nhạc Bình Sinh bây giờ không phải là một cái người cô đơn, mà là một tông chi chủ, Tinh Thần Liệt Túc Tông mặc dù lụi bại, dù sao cũng là tại Thanh Châu cảnh nội, ngươi cho rằng cùng chúng ta ngày thường tiêu diệt đạo phỉ là một chuyện "

"Một cái hai, ba trăm người tông phái "

Đồ Viễn cười gằn nói:

"Ngay cả ta một cái hỏa doanh nhân số cũng không sánh bằng, liền xem như coi bọn họ là làm đạo phỉ tiêu diệt thì phải làm thế nào đây giới tông phái những cái này ngớ ngẩn từng cái lại ưu thích trốn ở rừng sâu núi thẳm bên trong chơi thần bí, giả cao thâm, chỉ cần hành động bí mật một chút, thần không biết quỷ không hay, ai có thể biết là chúng ta làm

Liền xem như biết, ta cũng không tin, có ai sẽ vì một cái bất nhập lưu tông môn ra mặt, đến ta Phá Nguyệt quân nổi lên Lôi

Thống lĩnh, ngươi phải hiểu rõ, chuyện này là vì quân chủ đại nhân làm, mượn đường điều lệnh những cái này tự nhiên sẽ có đại nhân cho chúng ta đến giải quyết, ngươi nếu là mềm lòng cầm không nổi đao đến, ta khuyên ngươi vẫn là sớm làm rút quân về doanh đi huấn luyện những tân binh kia viên đi! Thế giới bên ngoài nguy hiểm như vậy, ngươi chạy đến làm cái gì "

Ầm!

Lôi Đào trong nháy mắt nổi giận, một chút đem bên tay phải cái bàn đập đến nhão nhoẹt, nghiêm nghị nói:

"Hữu dũng vô mưu! Đồ Viễn, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi, đầy đầu chỉ biết là chém chém giết giết quân chủ đại nhân ngay tại trù bị tham tuyển nghị viện trưởng lão sự tình ngươi chẳng lẽ không biết tại cái này quan khẩu bên trên một khi có cái gì sơ xuất, như thế lớn sai lầm ngươi có thể gánh chịu lên a!"

"A" Đồ Viễn vẫn như cũ là một bộ cười lạnh bộ dáng: "Lôi Thống lĩnh, vậy ngươi nói chúng ta nên làm cái gì, xám xịt trở về nói cho quân chủ đại nhân chuyện này chúng ta bất lực "

"Tốt."

Hồng Quang Ngự ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái cái bàn, đánh gãy hai người cãi lộn, bình tĩnh nói ra:

"Lôi Thống lĩnh nói không có vấn đề, tiêu diệt một cái bất nhập lưu tông phái thường ngày không tính là gì, nhưng là quân chủ đại nhân hiện tại đang đứng ở chuẩn bị tham tuyển ngay miệng, đã mục tiêu của chúng ta từ một cái người cô đơn biến thành một cái giới tông phái võ đạo thế lực, nhất định phải cẩn thận, không thể tùy ý xử trí. Chuyện này ta sẽ hồi báo cho quân chủ đại nhân, hết thảy nghe hắn an bài, chúng ta chỉ cần nghe theo chỉ thị là được rồi."

Tiếng nói vừa hết, nhìn thấy Lôi Đào trào phúng ánh mắt, Đồ Viễn lông mày nhướn lên, còn dự định nói cái gì, cuối cùng vẫn nuốt trở vào

Trải qua hai ngày thời gian chạy vội, Nhạc Bình Sinh mang theo Chung Thành, một nhóm hai người không có mang tùy tùng, liền đã đã tới khoảng cách Tinh Thần Liệt Túc Tông hơn một ngàn dặm xa Thanh Châu Yên Vân thành.

Tại Thiết Sơn chỗ thông báo một chỗ gọi là Thừa Phong quán lầu ba phòng khách quý bên trong,

Chờ đợi đồng thời, Nhạc Bình Sinh đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn thấy ước chừng một dặm xa không ngừng bay lên không bóng đen, tựa hồ là một loại nào đó hình thể khổng lồ sinh vật, kỳ quái hỏi:

"Đó là cái gì "

Chung Thành vừa quay đầu, trong nội tâm không khỏi cười thầm, bất quá trong khoảng thời gian này đến nay hắn đã thành thói quen vị tông chủ này rất nhiều thường thức bên trên khuyết thiếu, chỉ coi hắn là làm luyện võ thành si một loại nhân vật, giải thích nói:

"Tông chủ, kia là Bích Tiêu Yên Vân thú, là từ liên minh từ Hoang Cổ di địa bên trong bắt trở về Hoang Cổ Di Chủng, nhân công bồi dưỡng ra tới mang người phi hành thú, cái này Yên Vân thành danh khí hơn nửa cũng đều là nhờ vào Bích Tiêu Yên Vân thú."

Mang người phi hành thú

Nhạc Bình Sinh lần này cảm thấy mười phần thú vị, truy vấn: "Cụ thể là chuyện gì xảy ra "

Chung Thành trong lòng liếc mắt, bất quá vẫn là thành thành

thật thật nói ra:

"Loại này Bích Tiêu Yên Vân thú cũng không phải là duy nhất trải qua thuần hóa có thể mang người chở vật phi hành Hoang Cổ Di Chủng, liền ta biết còn có Côn Ngô chùa kim quang không Ảnh Thú, Hoàng Phủ thế gia bốn cánh Thiên Hạc, Côn Bằng võ đạo trường Ngân Vũ xám bằng đây đều là cá biệt đỉnh tiêm thế lực lớn mới có thể có được, bồi dưỡng Hoang Cổ Di Chủng, thuần hóa bồi dưỡng phương pháp là tuyệt đối bí mật bất truyền, có thể nói sánh vai cùng bí truyền võ đạo còn muốn trân quý.

Loại này phi hành dị thú một ngày mấy ngàn dặm dễ dàng, mà lại đều trải qua vô số lần huấn luyện cùng khảo thí, cơ hồ sẽ không ra vấn đề gì, mười phần an toàn. Nhà này Thừa Phong quán chủ yếu mặt hướng chính là các phương quyền quý, võ giả bình thường căn bản là không trả nổi, coi như một cái võ đạo gia thân gia, mặc kệ cưỡi một lần vẫn là dùng đến truyền lại tin tức, đều sẽ để hắn đau lòng không được."

Chung Thành nhìn về phía một dặm địa chi bên ngoài bay lên không, biến mất ở chân trời bóng đen hâm mộ cảm thán nói:

"Nhà này Thừa Phong quán, trên thực tế chính là cao cấp dịch trạm ý tứ, cũng là liên minh chính thức mở, ngoại trừ còn có bộ phận thế lực cũng tại làm loại này sinh ý. Liền xem như dạng này vẫn như cũ cung không đủ cầu, một ngày thu đấu vàng a."

Cao tốc, hiệu suất cao, liền có thể mang người lại có thể chở vật, cái này không tương đương tại thế giới khác bản máy bay không vận

Nhạc Bình Sinh sờ lên cằm, không nghĩ tới Bắc Hoang võ đạo giới mở ra lối riêng, làm ra đến như vậy một vật.

Chung Thành tại thao thao bất tuyệt đồng thời chú ý đạo Nhạc Bình Sinh sắc mặt, trong lòng hơi hồi hộp một chút, vội vàng nói:

"Tông chủ, dạng này một đầu phi hành dị thú giá trị bản thân cùng với đắt đỏ, mặc kệ nhà ai đều tuyệt sẽ không bán ra. Liền ngay cả mỗi một đầu chết mất phi hành thú thi thể đều nhất định muốn thu về, hoả táng, tránh cho bị người phát giác ra huyết mạch bồi dưỡng bí mật. Cái này cũng không phải bản tông có thể nhúng chàm a."

Nhạc Bình Sinh tiếc nuối nhẹ gật đầu: "Ta đã biết."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 187: Động Thủ!

Chương 187: Động thủ!

Nhạc Bình Sinh ngoài miệng mặc dù nói như vậy, mắt thấy phương xa một đầu một đầu dị thú thăng lên không trung, nhưng trong lòng tại chuyển động một chút ý niệm khác trong đầu. Nhiên văn tiểu thuyết `

Không biết tân triều có phải hay không đồng dạng có tương tự không trung lực lượng

Dựa theo Chung Thành nói, những cái này phi hành dị thú đều dựa vào nhân công thuần dưỡng bồi dưỡng, mới hướng như thế lớn thể lượng, từ trên xuống dưới khổng lồ thực lực, muốn làm đến điểm này có lẽ không phải việc khó. Phối hợp thêm bạo tạc loại súng đạn ném mạnh đả kích, không phải liền là đồng đẳng với máy bay ném bom

Ngay tại nghĩ như vậy thời điểm, ngoài cửa một thanh âm vang lên:

"Hai vị quý khách, Triệu công tử xin các ngươi đến lên không trận, hiện tại hắn là ở chỗ này chờ đợi hai vị."

Chung Thành đứng dậy, đi tới cửa mở cửa, một cái người phục vụ bộ dáng người khom người nói ra:

"Mời hai vị quý khách đi theo ta."

Lên không trận

Chung Thành quay đầu nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, hai người lúc này liền đi theo người thị giả này sau lưng, đi xuống lâu đi, xuyên qua một đầu hành lang dài dằng dặc, phương hướng chính là Nhạc Bình Sinh trước đó nhìn thấy dị thú lên không gò đất mang.

Vừa mới đi ra hành lang, Nhạc Bình Sinh liền xa xa nhìn thấy, bốn đầu khổng lồ Thanh giáp dị thú nằm trên đất, từ đầu tới đuôi, chiều cao gần có ba trượng, dưới xương sườn một đôi cánh thịt thu nạp, diện mục mặc dù xấu xí, nhưng là vàng óng trong con mắt đều là ôn thuần chi sắc.

Mà tại cái này bốn đầu dị thú trước người, một nhóm sáu người tụ tập cùng một chỗ, ánh mắt chuyển hướng đi tới Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành hai người.

Cái này Triệu công tử đem bọn hắn địa điểm hội hợp an bài ở chỗ này, ý tứ có lẽ chính là cần phải mượn phi hành thú đi đến một nơi nào đó.

Bất quá chỉ là không biết là bởi vì cần giữ bí mật, hay là bởi vì mục tiêu vị trí bằng vào ngựa khó mà đạt tới nguyên nhân, cái này không được biết rồi.

"Chung. . . . . Chung trưởng lão, không biết quý tông vị tông chủ này, xưng hô như thế nào "

Triệu công tử nghênh tới, ánh mắt nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, trong mắt vẻ kinh dị chợt lóe lên.

Thiết Sơn tại sau khi trở về hướng hắn báo cáo Tinh Thần Liệt Túc Tông tại bọn hắn sau khi đi thay đổi tông chủ tình huống này, để hắn cũng có một chút ngoài ý muốn. Bất quá chỉ cần người đến là võ đạo gia cấp bậc cao thủ, khác việc nhỏ không đáng kể hắn

cũng liền không thèm để ý.

Chung Thành ho nhẹ một tiếng, vẫn như cũ xuất ra bộ kia lí do thoái thác, lời ít mà ý nhiều nói ra:

"Triệu công tử, vị này là ta tông bên ngoài du lịch Thái Thượng trưởng lão, họ Nhạc."

Triệu công tử ánh mắt chớp động, không chút nào đề cập sự tình khác, chắp tay nói: "Nhạc Tông chủ, hạnh ngộ, nghĩ đến chuyện này ngươi cũng đã rõ ràng, ta liền không lại lắm lời. Ta hướng hai vị giới thiệu một chút. . ."

"Triệu công tử, giới thiệu thì không cần. Chung Thành, người này là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ "

Một cái báo mắt cẩm bào nam tử một bước đạp ra, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh cười lạnh nói:

"Bạch Minh Viễn trước khi mất tích không phải để ngươi làm đại tông chủ a tại sao lại thay người còn có Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh làm sao không đến người này không phải ngươi từ nơi nào tìm đến kẻ chết thay đi, vẫn là vừa vặn mượn cơ hội này đục nước béo cò "

"Thành Huyền! "

Chung Thành lúc này mới chú ý tới người nói chuyện thân phận, sắc mặt đột nhiên lạnh, nói ra:

"Không phải oan gia không gặp gỡ, ngươi Thành gia thế mà cũng nhận Triệu công tử mời. Bất quá lời này của ngươi là có ý gì "

Thành Huyền bên người một cái mặt trắng không râu nam tử trung niên cười đắc ý, hướng về Triệu công tử nói ra:

"Triệu công tử, ngươi cũng không nên bị cái này Chung Thành lừa gạt. Cái gì cái gọi là Thái Thượng trưởng lão, ta Thành gia cùng Tinh Thần Liệt Túc Tông vãng lai qua nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua có nhân vật như vậy. Triệu công tử ngươi vẫn là hảo hảo nghiệm minh một chút, không nên bị một chút hạng giá áo túi cơm cho lừa gạt, làm hư đại sự của ngươi!"

Chung Thành lập tức có chút yên lặng, mặt đỏ tía tai tiếp không lên nói.

Ân đây là Tinh Thần Liệt Túc Tông đối đầu

Nhạc Bình Sinh lập tức đem ánh mắt chuyển qua hai người gương mặt lên.

Lần này, Đoan Mộc Tu cùng hai gã khác võ đạo gia nhíu mày, ôm lồng ngực, có nhiều thú vị nhìn chăm chú lên một màn này.

Cơ hồ không cần suy nghĩ cũng có thể thấy được đến, Triệu công tử mời tới Thành gia cùng Tinh Thần Liệt Túc Tông tựa hồ không nhỏ nghỉ lễ, cho nên tại vừa thấy mặt phía dưới phát hiện không đúng,

Liền làm khó dễ.

Triệu công tử nhướng mày, mặc dù nói hắn không tin Chung Thành dám tùy tiện tìm người đến lừa gạt chính mình, bất quá Nhạc Bình Sinh nhìn quá tuổi trẻ, đổi dung mạo, có thuật trú nhan công pháp cực kỳ hi hữu khó được, Tinh Thần Liệt Túc Tông dạng này tiểu tông tiểu phái có người sẽ tỉ lệ quá nhỏ, Chung Thành thuyết pháp lại trăm ngàn chỗ hở, để trong lòng của hắn không khỏi lên hoài nghi.

Tại Thành Trùng tiếng nói vừa hết đồng thời, ánh mắt của hắn chuyển hướng Nhạc Bình Sinh, đúng lúc mở miệng thời điểm,

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Thành Trùng Thành Huyền hai người, nhẹ gật đầu:

"Các ngươi nói rất có lý, hoàn toàn chính xác cần nghiệm chứng một chút."

Ầm ầm!

Không khí chợt bạo tạc, mặt đất lay động bên trong, trong chớp mắt! Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, năm ngón tay thư giãn, nghiền nát không khí, hướng về Thành Huyền, Thành Trùng hai tên võ đạo gia trên mặt chộp tới!

Cương khí bạo tạc cùng mặt đất lay động làm cho tất cả mọi người đều đột nhiên giật mình, nằm ở cách đó không xa bốn đầu Bích Hà khỏi Vân Thú cũng tựa hồ là nhận lấy kinh hãi, bỗng nhiên trốn về sau vọt.

Nhạc Bình Sinh lại là ngay ở đây mặt của mọi người, ngang nhiên động thủ.

"Thật can đảm!"

Thành Huyền, Thành Trùng sắc mặt hai người cực độ bất khả tư nghị, người ở chỗ này đều là tuân theo Triệu công tử mời mà đến, bọn hắn tuyệt đối không ngờ rằng người này một lời không hợp liền dám tại chỗ hướng hai người bọn họ đồng thời xuất thủ, mà lại không có chút nào cố kỵ, đơn giản chính là Vô Pháp Vô Thiên!

Một cỗ nổi giận cảm xúc dâng lên đồng thời, hai người quát chói tai một tiếng, huyết khí bạo động, trong khoảnh khắc làm ra phản ứng, một người nghênh tiếp Nhạc Bình Sinh quấy lên ác phong đại thủ, một người lách mình, công kích trực tiếp Nhạc Bình Sinh ngực!

Ầm!

Nhạc Bình Sinh cùng Thành Trùng quyền chưởng tương giao, trong không khí một vòng một vòng gợn sóng nhộn nhạo lên, Thành Trùng bản thân liền là vội vàng phía dưới chống đỡ, huyết khí chấn động mãnh liệt ở trong chỉ cảm thấy chính mình một quyền bị một con không thể lay động bàn tay gắt gao chế trụ, sau đó trong điện quang hỏa thạch, cả người mỗi một cỗ cự lực kéo theo, không bị khống chế hung hăng đụng hướng về sau phát mà tới Thành Huyền!

"Dừng tay!"

Một tiếng ầm vang, Triệu công tử dưới chân hung hăng giẫm mạnh, mặt đất chấn động mãnh liệt, Nhạc Bình Sinh thuận thế buông ra khấu chặt tay phải, đụng vào nhau Thành Trùng, Thành Huyền hai người đặng đặng đặng liên tiếp lui về phía sau, giẫm ra tới một cái cái hố sâu.

Ngừng lại thân hình về sau, hai người cùng nhau bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt cực độ hung ác, nhìn chằm chặp Nhạc Bình Sinh.

"Rất tốt. . . Rất tốt, Chung Thành, đây là các ngươi Tinh Thần Liệt Túc Tông từ nơi nào tìm đến giúp đỡ không thể không nói so với lá gan của ngươi tới này cá nhân phải lớn nhiều lắm!"

"Ta Triệu mỗ người mặt mũi ba vị không nguyện ý cho a "

Tại Thành Trùng Thành Huyền đúng lúc lại lần nữa động thủ thời điểm, Triệu công tử ngữ khí um tùm, đứng ở ba người ở giữa:

"Chẳng lẽ ta mời các vị tới là ở trước mặt ta trình diễn toàn vũ hành sao "

Chung Thành giờ phút này trạm sau lưng Nhạc Bình Sinh, mồ hôi lạnh cuồng bốc lên, trong lòng chỉ cảm thấy vị tông chủ này đơn giản hung mãnh không tưởng nổi.

Đầu tiên là một lời không hợp đánh chết hai cái tông môn trưởng lão, lại là một lời không hợp liền cùng Thành gia hai cái này trưởng lão động thủ, trong lòng của hắn thậm chí cảm thấy đến, nếu như không phải tiêu diệt Xích Huyết Giáo dư nghiệt sự tình phía trước cùng Triệu công tử ngăn cản, Thành Trùng Thành Huyền hai người kia cũng sẽ bị vị tông chủ này đánh chết tại chỗ, tuyệt đối không có ngoại lệ.

Thành Trùng Thành Huyền hít sâu một hơi: "Đã Triệu công tử nói chuyện, chúng ta liền tha cho hắn một lần!"

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, không có lên tiếng.

Vừa rồi hắn xuất thủ, chỉ bất quá sử một phần mười lực lượng mà thôi, chính là sợ hãi không cẩn thận đem hai người kia đánh chết, để lần này hành động ngâm nước nóng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 188: Vây Quét! Vây Quét!

Chương 188: Vây quét! Vây quét!

Chung Thành lập tức cảm thấy có chút mở mày mở mặt, cười ha ha nói:

"Thành Trùng, Thành Huyền, chúng ta tông chủ chỉ là nhìn các ngươi hoài nghi thực lực của hắn, cho nên nho nhỏ cùng các ngươi mở cái trò đùa, cái này các ngươi một chút dù sao cũng nên bỏ đi nghi ngờ a "

Thành Trùng, Thành Huyền trong lòng hai người tức giận phi thường, nếu không phải không nghĩ tới người này như thế ngang ngược vô lý, trong khoảnh khắc động thủ, hai người bọn họ như thế nào lại nho nhỏ ăn thiệt ngầm

Hết lần này tới lần khác Triệu công tử ngăn cản, bọn hắn nếu là lại không chú ý hết thảy động thủ, không thể nghi ngờ chính là không đem Triệu công tử để vào mắt, đem người làm mất lòng.

Cái này tràng tử sớm muộn muốn tìm trở về.

Thành Trùng, Thành Huyền hai người trong mắt để lộ ra nguy hiểm quang mang, trong lòng cười lạnh không thôi.

Đoan Mộc Tu mặt không thay đổi quét Nhạc Bình Sinh một chút, lấy nhãn lực của hắn tự nhiên có thể nhìn ra, Nhạc Bình Sinh biểu hiện ra thực lực cùng Thành gia hai cái này trưởng lão không

kém là bao nhiêu, cái này vừa động thủ là tùy tính mà vì, chiếm được tiên cơ, mới khiến cho Thành gia hai cái võ đạo gia ăn một điểm nhỏ thua thiệt, thật lấy một địch hai đánh nhau, ba năm chiêu liền muốn thiệt thòi lớn.

Mặc dù dạng này sơ vị võ đạo gia ở giữa đánh nhau theo Đoan Mộc Tu không đáng giá nhắc tới, bất quá hắn trong lòng mười phần phản cảm Nhạc Bình Sinh loại này đầu cơ trục lợi hành vi.

Một bên khác được mời mà đến Liệt Quyền môn hai tên trưởng lão cấp bậc cao thủ thì là xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, có nhiều thú vị đánh giá vừa mới động thủ ba người, trong lòng có chút tiếc nuối.

Rất rõ ràng, nhìn bộ dáng bây giờ là đánh không đi lên.

"Tốt, các vị."

Gặp tình thế lắng lại, Triệu công tử ngữ khí cũng hoà hoãn lại: "Những cái này Bích Tiêu Yên Vân thú ta đã để Thừa Phong quán chuẩn bị kỹ càng, chúng ta một nhóm tám người, hai người cùng cưỡi một đầu. Cụ thể sự nghị chờ đến mục đích về sau ta lại hướng các vị nói tỉ mỉ."

Đang khi nói chuyện, Thiết Sơn mang theo bốn tên Thừa Phong quán người hầu, trong ngực ôm mấy cái túi đi tới, móc ra từng cái từng cái không biết tên sự vật phân phát đến ở đây tay của người bên trong.

Nhạc Bình Sinh cũng nhận lấy, lại phát hiện là một cái không biết dùng cái gì vật liệu chế tác đai lưng một loại đồ vật. Hắn hơi dùng sức kéo giật một chút, nhưng không có chút nào hư hao, có thể thấy được loại này không biết tên tài liệu cứng cỏi.

Triệu công tử tựa hồ nhìn ra không ít người đều không có sử dụng qua, giải thích nói:

"Mặc dù Thừa Phong quán vận doanh nhiều năm như vậy cơ hồ chưa từng sinh ra ngoài ý muốn bao nhiêu, bất quá vẫn là chuẩn bị vạn toàn, bỏ đi các vị lo lắng. Loại này lông vũ rơi dù tại các vị gặp được rơi xuống thời điểm nguy hiểm có thể mở ra, bắn ra tới lông vũ rơi dù có thể bảo hộ an toàn."

Vật này cũng chính là dù nhảy, mặc kệ dạng gì thế giới, trí tuệ con người hoàn toàn chính xác đều là không thể đánh giá thấp.

Nhạc Bình Sinh đem cái này lông vũ rơi dù chụp tại bên hông, trong lòng không khỏi cảm khái.

Lên không trận mấy cái người hầu đem trốn đến góc tường đi bốn đầu Bích Tiêu Yên Vân thú dắt trở về, Triệu công tử đi đầu đi đến cầm đầu cái kia một đầu, cưỡi trên cõng yên, lại đem mấy cái dây thừng khe gắn cố định lại, lại hướng đám người nói ra:

"Các vị không cần lo lắng điều khiển sự tình, còn lại ba đầu đã hạ đạt qua đi theo chỉ lệnh, tại lên không qua đi bọn chúng sẽ tự động đi theo tại ta tọa hạ cái này một đầu đằng sau."

Tự động đi theo

Nhạc Bình Sinh cảm thấy thú vị đồng thời, cùng Chung Thành một trước một sau, nhảy lên trước mặt đầu này Bích Tiêu Yên Vân thú cõng yên, buộc lại tạp chụp.

"GRÀO!"

Triệu công tử vừa đi vừa về liếc nhìn, nhìn thấy tất cả mọi người đã vào chỗ, phát ra hét dài một tiếng.

Hắn cùng Đoan Mộc Tu tọa hạ Bích Tiêu Yên Vân thú giống như là tiếp thu được cái gì chỉ lệnh, dưới xương sườn khoảng chừng hợp đồng dài hạn ba trượng cánh thịt trong nháy mắt mở ra, đột nhiên đánh ra phía dưới cuồn cuộn khí lãng khuấy động, trong khoảnh khắc liền mang theo trên lưng Triệu công tử cùng

Đoan Mộc Tu phóng lên tận trời!

Cơ hồ tại Triệu công tử tọa hạ phi hành thú lên không đồng thời, Nhạc Bình Sinh lập tức thấy hoa mắt, thân thể cũng trong nháy mắt cảm nhận được mãnh liệt mất trọng lượng cảm giác, tiếng gió rít gào bên trong, trong nháy mắt hắn tọa hạ Bích Tiêu Yên Vân thú liền cũng đã thăng lên không trung, đi theo cầm đầu cái kia một đầu về sau.

Cuồng phong phồng lên, mãnh liệt rút đánh vào Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành áo bào phía trên bay phất phới. Đầu này Bích Tiêu Yên Vân thú phần cổ quạt hương bồ giống như cái cổ vảy mở ra, ngăn cản chậm lại bộ phận khí lưu, phong thanh bỗng nhiên giảm nhỏ.

Gần hai ngàn trượng trên không trung, Nhạc Bình Sinh nhìn xuống phía dưới núi non sông ngòi, thành trì hẻm núi, có một phen khác cảm giác chấn động tuân theo. Dạng này thể nghiệm còn chưa bao giờ có, cùng hắn kiếp trước cưỡi máy bay tình huống hoàn toàn khác biệt.

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía không trung một bên song hành lấy Thành gia hai tên võ đạo gia, thanh âm ngưng tụ không tiêu tan, truyền vào Chung Thành trong tai: "Vừa rồi hai người kia, cùng bản tông có cái gì ân oán "

Chung Thành bị gió lớn ào ạt da mặt run run, cao giọng nói:

"Cái này Thành gia căn cơ tại Thanh Châu sâu xa thành, khoảng cách bản tông ước chừng khoảng cách mấy trăm dặm, cũng là một cái danh môn vọng tộc. Sớm tại ta sư huynh tại vị thời điểm, Tinh Thần Liệt Túc Tông tiến vào sâu xa thành mở rộng sản nghiệp, cùng cái này Thành gia lên xung đột, năm này tháng nọ phía dưới mâu thuẫn càng lúc càng lớn, chúng ta cùng Thành gia đều tổn thất một ít nhân thủ, mặc dù không có đến chết thù trình độ, nhưng là bất luận là phương nào có cơ hội hạ độc thủ vẫn là

sẽ không để lại dư lực đi làm."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Chung Thành tiếp lấy thận trọng hỏi: "Tông chủ, vừa rồi nếu như không phải Triệu công tử ngăn trở, ngươi có phải hay không thật muốn đem Thành gia hai vị võ đạo gia cho đánh chết "

Nhạc Bình Sinh không khỏi bật cười: "Chung trưởng lão, ở trong mắt ngươi, ta cứ như vậy thị sát "

Chung Thành cười khan một tiếng, không khỏi thở dài một hơi nói ra: "Vị này Triệu công tử thần thần bí bí, đến lúc này còn không nguyện ý nói cho chúng ta biết cụ thể phương vị, ta thật sự là hiếu kì Xích Huyết Giáo ba cái Pháp Vương đến cùng trốn ở chỗ nào "

Cầm đầu Bích Tiêu Yên Vân thú bên trên, Triệu công tử sau lưng Đoan Mộc Tu nheo mắt lại đến, nói ra:

"Triệu công tử, hiện tại ngươi có thể nói cho ta mục tiêu chỗ a tính cả chính ngươi, chúng ta một nhóm hết thảy tám tên võ đạo gia, đối phó Xích Huyết Giáo ba cái Pháp Vương có phải hay không quá nhỏ nói thành to "

Triệu công tử cũng không quay đầu lại, cười dài nói:

"Đoan Mộc huynh, ngươi ta lý niệm khác biệt. Ta từ trước đến nay tính trước làm sau, coi trọng nhất kích tất sát, tuyệt không tiếp nhận một tơ một hào thất bại. Ta không trông cậy vào mang tới mấy cái này cấp thấp võ đạo gia có thể làm cái gì, chỉ cần kéo lại còn lại hai cái Pháp Vương cùng một đám lâu la , chờ ta đánh giết Thần Luân Pháp Vương về sau rảnh tay, lại tự mình giải quyết còn lại hai người. Cái này ba cái Pháp Vương đầu, ta muốn lấy hết!"

"Về phần bọn hắn ba người chỗ núp "

Triệu công tử quét mắt chân trời:

"Ngay tại núi băng sông tuyết ở dưới chân núi. Bởi vì năm nay tuyết trộm làm loạn, núi băng sông tuyết một vùng xuất hiện không ít nạn dân. Bọn hắn ngụy trang thành Phi Tuyết Lâu môn nhân đệ tử, tại bốn phía thu nạp lưu dân, cụ thể dùng để làm cái gì, chắc hẳn không cần ta đến nhiều lời đi."

"Ngay tại núi băng sông tuyết "

Đoan Mộc Tu có chút ngoài ý muốn, ngữ khí um tùm:

"Quả nhiên là dưới đĩa đèn thì tối. Phi Tuyết Lâu chỉ sợ suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra Xích Huyết Giáo dư nghiệt ngay tại dưới mí mắt hắn gây sóng gió a ngươi sở dĩ đối với chuyện này như thế tận tâm tận lực mưu đồ, còn muốn lấy để Phi Tuyết Lâu hung hăng ném một lần mặt a "

Triệu công tử mỉm cười:

"Người hiểu ta, Đoan Mộc huynh."

Phong hoa thành, tại trải qua hai ngày chờ đợi về sau, Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người rốt cuộc đã đợi được Phá Nguyệt quân chủ hồi âm.

Phong thư này kiện từ một giáp sĩ không ngủ không nghỉ, chạy chết hai thớt ngựa tốt, đưa đến ba người trước mắt.

Hồng Quang Ngự vừa mới mở ra phong thư này, phần phật một tiếng, giấy viết thư trong nháy mắt bốc cháy lên, hừng hực liệt diễm bên trong, từng dãy ký tự lóe ra các loại quang huy, tung người ra:

"Từ Xà Bàn cốc mượn đường, điều tứ đại tinh anh doanh giáp sĩ các trăm tên, tiêu diệt Tinh Thần Liệt Túc Tông!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 189: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Một)

Chương 189: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (một)

Hàn phong phần phật, giống như là đao đồng dạng thổi mạnh, tuyết lông ngỗng bay múa, mênh mông vô bờ ngân bạch chi sắc.

Thời tiết như vậy dưới, không khí cũng giống như đọng lại, cơ hồ muốn đem linh hồn của con người đều đông kết.

Núi băng sông tuyết bên ngoài dải đất bình nguyên, tám thân ảnh giống như không có chút nào cảm nhận được cực độ khí trời rét lạnh, tụ tập tại một chỗ gò núi về sau, đánh giá nơi xa chỗ dựa mà đứng sơn trang.

Người bình thường tại dạng này thời tiết phía dưới nhất định phải thân khỏa dày đặc, thông khí da lông, lại tại trần trụi làn da mặt ngoài xoa dầu cao, mới có thể miễn cưỡng chống cự dạng này trời đông giá rét, mà tám người này cũng chỉ là thân mang đơn bạc võ hắn, đối lạnh thấu xương thấu xương gió lạnh không phát giác gì.

Võ đạo gia sinh mệnh bản chất so với võ giả bình thường đến đã có biến hóa long trời lở đất, nắm khí huyết, tinh tế nhập vi, sinh mệnh nguyên khí nồng đậm. Huyết khí vận chuyển đồng thời, một cỗ cỗ sóng nhiệt từ thân thể của bọn hắn bên trong phát ra, đầy trời tuyết lớn còn chưa xuống tại trên người của bọn hắn, liền đã bị bốc hơi, hòa tan.

Tại đối với người bình thường có cực lớn uy hiếp rét lạnh thời tiết bên trong, đối bọn hắn nhưng không có chút nào ảnh hưởng.

Chính là Nhạc Bình Sinh một nhóm tám người.

Triệu công tử thanh âm nhẹ nhàng truyền đến:

"Cái này sơn trang trang chủ chính là Thần Luân Pháp Vương tọa hạ một Xích Y Sứ, bên trong liền có ta trong lúc vô tình bày ra một nhãn tuyến. Căn cứ tình báo, ba tên Pháp Vương muốn ở chỗ này lưu lại nửa tháng khoảng chừng, cho tới bây giờ đều tại trong sơn trang còn chưa từng rời đi, về phần trong sơn trang lực lượng thủ vệ cụ thể số lượng không rõ ràng, ước chừng không đến trăm người. Đây chính là chúng ta muốn gặp phải đối thủ."

Nhạc Bình Sinh thời khắc này thị lực cơ hồ so tất cả mọi người muốn cường, tại xa xa nhìn ra xa dưới, bên chân núi duyên sơn trang thưa thớt đốt sáng lên mấy điểm đèn đuốc, không nhìn thấy bên ngoài có người đóng giữ, cũng vô pháp phán đoán Xích Huyết Giáo nhân số.

"Triệu công tử, " Liệt Quyền môn Diệp Đức Liệt tại đồng dạng quan sát sau một lát trầm ngâm nói: "Đã Xích Huyết Giáo dư nghiệt đang ở trước mắt, không biết bên trong có bao nhiêu người tay, ngươi lại như thế nào dự định "

"Dự định không cần dự định."

Trước Phương Triệu công tử đứng chắp tay còn chưa mở lời, một bên im lặng một mực chưa từng mở miệng Đoan Mộc Tu hờ hững nói:

"Chúng ta tám tên võ đạo gia vây công phía dưới, cái gì đều là gà đất chó sành, hủy đi cái này sơn trang cũng chỉ muốn một lát mà thôi, các vị chẳng lẽ còn e ngại những cái kia lính tôm tướng cua "

Bị cái này không nhẹ không nặng sặc một cái, Diệp Đức Liệt lông mày dựng lên, lại cố nén không có phát tác. Hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, cái này không gọi nổi tên, Triệu công tử cũng không có giới thiệu nhân vật cũng là một cái khó lường cao thủ, từ Triệu công tử đều đối với hắn lấy lễ để tiếp đón, mơ hồ cùng những người khác không giống như trên cũng có thể thấy được.

Mà lại một nhóm tám người, Ám Long Pháp Vương, Quỷ Liên Pháp Vương có bọn hắn sáu người đối phó, cường đại nhất Thần Luân Pháp Vương từ Triệu công tử cùng người thanh niên này đối phó, từ điểm này cũng liền có thể thấy được lốm đốm.

Rồng không cùng rắn giao, người này nhìn qua cũng rất trẻ trung, rất có thể cũng là xuất thân từ phương nào đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực, chỉ bất quá trên đời này cao thủ như sang sông chi khanh, người này không có tự báo danh hào, hắn trong lúc nhất thời cũng khó có thể đoán ra thân phận của hắn.

Đầy trời tuyết bay bên trong, Triệu công tử tay áo bồng bềnh, mỉm cười xoay người lại: "Các vị, chúng ta tám tên võ đạo gia, cường đại như vậy đội hình, mặc kệ là cái gì Pháp Vương đều muốn bị chúng ta nghiền nát, vọt thẳng đi qua chính là, chư vị nghĩ sao "

"Triệu công tử, lời mặc dù nói như vậy, bất quá cần thiết an bài vẫn là đơn giản làm một chút đi."

Thành Huyền cười lạnh nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Vạn nhất có người xuất công không xuất lực, đục nước béo cò, thả chạy cái nào nhân vật trọng yếu, hỏng đại sự đến lúc đó thế nhưng là rất khó nói đến xong."

Một bên Đoan Mộc Tu đối với những người này bè lũ xu nịnh sinh lòng phiền chán, lạnh giọng nói ra:

"Đã như vậy, hai vị Thành gia trưởng lão phụ trách đối phó Quỷ Liên Pháp Vương, hai vị Liệt Quyền môn trưởng lão phụ trách Ám Long Pháp Vương, về phần Tinh Thần Liệt Túc Tông hai vị, các ngươi liền phụ trách ngăn cản hai người này chạy trốn, còn có vấn đề a "

Thành Huyền giống như là lật về tới một ván, không khỏi cười ha ha, hiển nhiên là đối lại trước sự tình canh cánh trong lòng.

Thành Trùng cũng đi theo cười nói:

"Hai vị, các ngươi ở một bên cần phải lưu ý một điểm, vạn nhất thương tổn tới các ngươi vậy liền thật to không đẹp."

Nhạc Bình Sinh từ trước đến nay không cùng người làm vô vị tranh chấp, mà một bên Chung Thành thoạt đầu chính là giận dữ, lập tức vừa chuyển động ý nghĩ, cảm thấy cứ như vậy tựa hồ cũng không tệ, cùng người chém giết cũng không phải là hắn am hiểu, mà lại vị này trong lòng hắn nhìn như bình thản, trên thực tế hung mãnh tông chủ đều không nói gì thêm, thế là hắn hừ lạnh một tiếng không có phản bác.

"Đã như vậy, các vị theo ta khởi hành!"

Phong thanh ô ô ô gào thét, Triệu công tử thanh âm quanh quẩn, hắn cùng Đoan Mộc Tu hai người đồng thời bước chân một bước, cả người giống như dung nhập trong gió tuyết, trong nháy mắt liền phiêu nhiên vô tung, chỉ để lại chấm sao lẻ loi nhàn nhạt dấu chân.

Lập tức, Nhạc Bình Sinh cùng còn lại năm người cũng riêng phần mình biến mất ngay tại chỗ

Dừng gió sơn trang, trong đại sảnh cửa sổ đóng chặt, trong lò lửa lửa than sáng lên tinh hồng hào quang, khắc ở ba tấm im lặng giống như pho tượng gương mặt bên trên, hiện ra một loại quỷ dị

mà kinh khủng cảm giác.

Một cái khuôn mặt phía trên hiện đầy đen nhánh quỷ dị đường vân nam tử nhẹ giọng nói ra:

"Thánh giáo hành động hiện tại bước đi liên tục khó khăn, nơi này chuẩn bị cũng đã bảy tám phần. Thần Luân đại nhân, không biết Giáo Tông đại nhân mới nhất chỉ lệnh có hay không hạ đạt "

"Quỷ Liên, không nên nóng lòng."

Chủ tọa phía trên, một cái hình dáng tướng mạo ngay ngắn, nhìn qua phổ phổ thông thông nam tử chậm rãi mở hai mắt ra, bình tĩnh nói ra:

"Giáo Tông đại nhân mặt khác có chuyện quan trọng tại làm. Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư, Hoàng Cực tông La Minh Đạo, Đông Môn thế gia Đông Môn Chiến, những người này nhãn tuyến trải rộng, đại nhân làm lên sự tình đến khó tránh khỏi chân tay co cóng, cho nên mới cố tình bày nghi trận, để chúng ta đi vào Phi Tuyết lâu dưới mí mắt tới làm chuyện này."

Một cái khác khí tức nặng nề, hùng tráng như núi thanh âm nam tử trầm thấp, mở miệng nói ra:

"Nói đến, năm đó nhận lấy Vương Đan Tâm đích thật là Giáo Tông đại nhân đi một bước tốt cờ. Đảm nhiệm Phi Tuyết lâu suy nghĩ nát óc, đều tưởng tượng không đến chúng ta ngay tại dưới mí mắt hắn a "

Quỷ Liên Pháp Vương phát ra một tiếng nụ cười quỷ quyệt: "Ám Long, ngươi đã quên, còn có một phương nhân mã là biết đến."

"Ngươi nói là cái kia cái gọi là Triệu công tử" Ám Long thanh âm vẫn như cũ trầm thấp: "Những cái này cái gọi là đại tông đại phái thiên chi kiêu tử từng cái mắt cao hơn đầu, ngu không ai

bằng, nói đến liên tiếp đợi ba ngày, bọn hắn lúc nào mới đến "

Ầm ầm.

Lúc này, một tiếng vách tường sụp đổ thanh âm xuyên thấu qua cửa sổ, truyền vào ba người trong tai.

Hô!

Thần Luân Pháp Vương đứng dậy, bình thường không có gì lạ sắc mặt giống như là đột nhiên từ một cái tĩnh mịch tượng nặn biến thành một cái người sống sờ sờ, trong mắt hai đạo thần vòng chi quang chậm rãi chuyển động, trong chớp mắt, toàn bộ âm u trong đại sảnh bạo ngược, âm trầm, tà ác khí tức hạo đãng.

Hắn nhẹ giọng nói ra:

"Chư vị, để chúng ta cho vị này Triệu công tử đưa lên một kinh hỉ đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 190: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Hai)

Chương 190: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (hai)

Nhạc Bình Sinh từ tường vây Triệu công tử nhẹ nhàng một chưởng đánh ra to lớn lỗ hổng bên trong vừa sải bước ra, đánh giá bốn phía.

Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu bóng lưng đứng tại giữa sân, không biết suy nghĩ cái gì.

Chỗ này sơn trang cũng không lớn, chiếm một diện tích mấy chục trượng, âm trầm thời tiết dưới, toàn bộ sơn trang giống như là không tồn tại người sống, hoàn toàn tĩnh mịch.

Cho dù là Triệu công tử một chưởng nổ sụp vách tường, từng cái kiến trúc ở trong cũng không có bất kỳ cái gì phản ứng.

"Triệu công tử, đây là có chuyện gì "

Thành Huyền giờ phút này cũng không có tâm tư khác, híp mắt lại quét mắt từng tòa kiến trúc:

"Vì cái gì cái này sơn trang không có chút nào phòng bị "

Thành Huyền cũng là nói còn lại lòng của mọi người bên trong nghi vấn, trong lúc nhất thời đều đem ánh mắt bắn ra tại Triệu công tử trên thân.

"Các vị, ta đã cùng các ngươi nói qua."

Triệu công tử hời hợt nói ra:

"Thần Luân Pháp Vương những người này, không thể nghi ngờ là ở chỗ này làm cái gì việc không thể lộ ra ngoài, không biết trốn ở chỗ nào, mà chúng ta cũng không phải là đến điều tra tình báo, mà là vây quét. Bọn hắn đã không nguyện ý ra, như vậy chúng ta liền buộc hắn ra!"

Tiếng nói vừa hết, một tiếng ầm vang!

Triệu công tử thân hình nhấc lên một mảnh kịch Gale âm thanh rít lên, giống như long ngâm hổ khiếu, kéo lấy một đạo thật dài màu trắng khí lãng, trong nháy mắt đụng vào đám người bên người một tòa lầu các bên trên, liên tiếp hai quyền như thiểm điện đánh ra!

Ầm ầm

Nhà này lầu các tường thân, trụ cột phía trên vết rạn trong nháy mắt khuếch tán, lay động một cái, từ gốc rễ bỗng nhiên đứt gãy, dưới nóc nhà chìm, vô số bụi mù, đá vụn vẩy ra, phóng lên tận trời!

Triệu công tử hung mãnh vô song kinh khủng kình lực chấn động, khuếch tán phía dưới, nhà này lầu các đổ sụp.

Phế tích trước đó, hắn ngừng tay đến, mỉm cười: "Nhìn, nơi này không có."

Huyết khí như rồng! Thượng vị võ đạo gia! Khó trách hắn không đem Thần Luân Pháp Vương để vào mắt!

Mắt thấy một màn này, chân chính xác nhận Triệu công tử tu vi võ đạo, Thành Trùng Thành Huyền, cùng Liệt Quyền môn Diệp Đức Liệt, lá khôn, cùng Chung Thành trong lòng ba người chấn động, lòng kính sợ không khỏi dâng lên.

Đỉnh tiêm võ đạo thế lực hoàn toàn chính xác không phải bọn hắn dạng này Tam lưu tông môn thế gia có khả năng so sánh, vẻn vẹn cái này một vị Triệu công tử, đều đã so với bọn hắn ở đây tất cả lão giang hồ đều mạnh hơn. Đây vẫn chỉ là một vị thủ tịch Đại sư huynh mà thôi, tông môn bên trong cao tầng lại có như thế nào lực lượng

... lướt qua vị này Triệu công tử đằng sau đỉnh tiêm võ đạo thế lực chèo chống không nói, hắn thành danh không đến mười năm, tuổi tác cũng mới chừng ba mươi tuổi, liền tu luyện tới trình độ như thế, hoàn toàn chính xác để cho người ta khả kính, đáng sợ.

Trái lại Thành Trùng Thành Huyền mấy người này cơ hồ tuổi tác đều tại chừng bốn mươi tuổi, trong này chênh lệch căn bản không thể đạo lý mà tính toán.

Chung Thành ánh mắt khẽ động, nhìn một chút không có chút nào biểu lộ Nhạc Bình Sinh, trong nội tâm không khỏi thăng lên một cái ý niệm trong đầu:

Không biết vị tông chủ này cùng cái này Triệu công tử so sánh, ai mạnh ai yếu

Đoan Mộc Tu ngữ khí nhàn nhạt: "Triệu công tử, ngươi chừng nào thì trở nên thô bạo như vậy đây thật là để cho ta mở rộng tầm mắt."

"Đoan Mộc huynh, lúc này liền không để ý tới phong độ không phong độ!"

Triệu công tử cười ha ha một tiếng, không còn nói nhảm: "Chư vị, chúng ta chia ra hành động. Không cần đặt mình vào nguy hiểm, đem cái này toàn bộ sơn trang phá hủy, nhìn cái này ba cái chuột núp ở ở đâu!"

Hắn đang động thân trước đó quay đầu:

"Cái này sơn trang không lớn, lưng tựa núi cao, chung quanh cũng đều là trống trải cánh đồng tuyết, chư vị hơi lưu ý, cái này ba cái Pháp Vương liền không khả năng tại chúng ta dưới mí mắt lặng yên không tiếng động đào tẩu. Mặc kệ phương nào gặp phải ba tên Pháp Vương, người còn lại trong khoảnh khắc liền có thể đuổi tới trợ giúp. Chẳng qua nếu như vị kia gặp phải Thần Luân Pháp Vương, các vị phải lập tức cảnh báo, các ngươi không phải là đối thủ của hắn."

Dứt lời, Triệu công tử thân ảnh như thiểm điện bắn ra, xung kích hướng mặt khác một tòa lầu các, chỉ nghe được ầm ầm bạo hưởng thanh âm đại tác, một tòa này lầu các cũng gặp phải kết quả giống nhau, phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ sụp đổ xuống tới.

Cái này đích xác là bạo lực nhất nghiền ép.

Đám người liếc nhau một cái, bọn hắn mặc dù không có Triệu công tử thượng vị võ đạo gia tu vi, nhưng là tay không hủy đi một tòa phòng ốc cũng chính là trong chớp mắt sự tình.

Lập tức, những người còn lại riêng phần mình hóa thành thiểm điện hướng về bốn phương tám hướng bay đi.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Cương khí gào thét, đại địa chấn động, phòng ốc sụp đổ thanh âm bên tai không dứt, tám tên võ đạo gia trong thân thể như là ẩn giấu một đầu cự thú, từng tòa phòng ốc kiến trúc tại bọn hắn va chạm phía dưới không chịu nổi gánh nặng rên rỉ run rẩy, sau đó vô lực sụp đổ.

Nhạc Bình Sinh một quyền đánh gãy một tòa phòng ốc thừa trọng tường, lại là một chưởng vỗ kích, tam quyền lưỡng cước phía dưới đem nhà này phòng ốc hủy đi thất linh bát lạc, đây là hắn một đường hủy đi thứ ba tòa nhà phòng ốc, thẳng đến lúc này,

nhưng như cũ không có bất kỳ cái gì một cái Xích Huyết Giáo giáo chúng tại phòng ốc ở trong.

Đây là có chuyện gì Xích Huyết Giáo người núp ở chỗ nào vẫn là nói địa đạo địa cung một loại đồ vật

Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, quay đầu liếc nhìn, như thế trong phiến khắc, ngoại trừ sơn trang sau cùng một tòa phương phương chính chính kiến trúc đứng sừng sững lấy bên ngoài, còn lại phòng ốc lầu các giờ phút này đều đã hóa thành một vùng phế tích.

Nhạc Bình Sinh ngừng tay, thân ảnh mấy cái chớp động, đã đi tới nhà này kiến trúc trước đó. Bên tai Triệu công tử thanh âm vang lên:

"Lấy cát thép nham kiến tạo nhìn, đây chính là bọn họ chỗ ẩn thân "

Một bên khác, Đoan Mộc Tu ôm ngực mà đứng, lạnh lùng nói: "Triệu công tử, nhãn tuyến của ngươi cũng quá kém cỏi, nếu như trong này vẫn là tìm không thấy người, vậy chúng ta nhiều như vậy người huyên náo trò cười nhưng lớn lắm!"

"Đoan Mộc huynh, ngươi cần gì phải gấp gáp "

Triệu công tử quay đầu cười nói:

"Ba tên Pháp Vương ngay tại nhà này trong sơn trang, điểm này ta xác nhận không sai, mà lại từ tất cả lực lượng thủ vệ biến mất, không biết ẩn núp ở đâu điểm này cũng có thể thấy được. Có lẽ nhóm người này trốn ở lòng đất "

"Vào xem chẳng phải sẽ biết a "

Đoan Mộc Tu lạnh lùng tiếng nói vừa hết, đi đầu vừa bước một bước vào đại sảnh. Lúc này còn lại đám người cũng tất cả đều

chạy tới, theo sát phía sau, đi vào.

Trong đại sảnh, lờ mờ vô cùng, một chậu lửa than còn không có dập tắt, chậm rãi tản ra đỏ rực ánh sáng nhạt.

Triệu công tử ánh mắt ngưng tụ, trong nháy mắt xuất hiện tại cái này bồn lửa than trước đó, dùng tay tìm tòi, nói ra: "Tại chúng ta tiến đến trước đó nhà này đại sảnh còn có người!"

Nhạc Bình Sinh giật mình, cảm giác vị này Triệu công tử tình báo tựa hồ xảy ra vấn đề. Không riêng gì hắn, người còn lại đều cảm giác được cho đến trước mắt tình huống có chút không đúng, bất quá đều từ trận chiến vũ lực cường hoành, người đông thế mạnh, mới không có quá nhiều lo lắng.

Dù sao ròng rã tám tên võ đạo gia, đích thật là không cần quá mức cố kỵ.

"Tông chủ." Chung Thành đi đến Nhạc Bình Sinh bên người, thấp giọng nói ra: "Tình huống không đúng."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhẹ gật đầu, từ đi vào căn này đại sảnh bắt đầu, hắn liền có một loại rất cảm giác không thoải mái, nhưng là loại cảm giác này từ đâu mà đến lại không hiểu rõ lắm.

Đang lúc đám người bốn phía kiểm tra thực hư lấy bốn phía thời điểm, một cái thanh âm sâu kín phiêu miểu vô tung, tại mọi người vang lên bên tai.

Nhạc Bình Sinh lập tức nằm sấp xuống tới, lỗ tai kề sát mặt đất. Hắn các hạng cảm giác so với người ở chỗ này đều muốn linh mẫn, hắn trong nháy mắt liền ý thức được đạo thanh âm này là từ dưới đất không biết dùng cái gì thủ đoạn khuếch tán đến đại sảnh ở trong.

Ân

Triệu công tử bá một chút ngẩng đầu lên, cười lạnh nói: "Là vị nào Pháp Vương ở trước mặt ta cần gì phải giả thần giả quỷ đâu các ngươi chạy trốn trốn không thoát, tránh cũng không tránh được bao lâu, thống thống khoái khoái ra nhận lãnh cái chết đi."

Nói chuyện đồng thời, Triệu công tử hết sức chăm chú, tinh thần cao độ tập trung, bắt giữ lấy thanh âm khả năng truyền ra phương vị.

Đại sảnh này bên trong trống rỗng, ngoại trừ mấy cái cái ghế cùng chậu than bên ngoài không có cái gì, không biết người nói chuyện trốn ở chỗ nào.

"Triệu công tử, đã ngươi muốn thấy chúng ta, chúng ta làm sao dám không tuân lời "

Mà lúc này đây, nằm sấp dưới đất mặt lắng nghe thanh âm Nhạc Bình Sinh biến sắc, thân thể rắn trườn bỗng nhiên nhảy lên ra, một bả nhấc lên Chung Thành, hung hăng đánh vỡ vách tường, liền xông ra ngoài!

"Rời đi cái này!"

Tại hắn đánh vỡ vách tường vọt mạnh mà ra thời điểm, tất cả mọi người ở đây sững sờ, không khỏi báo động đại tác, sau một khắc

Ầm ầm!

Thiên băng địa liệt, một cỗ phô thiên cái địa, đốt cháy hết thảy kinh khủng ánh lửa chiếu vào tầm mắt của bọn hắn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 191: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Ba)

Chương 191: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (ba)

Chấn thiên động địa tiếng vang bên trong, cả tòa đại sảnh nổ tung một đóa cháy hừng hực hồng vân. Bình tĩnh không khí trong nháy mắt bị xé nứt ra, mạnh mẽ khí lưu cuồng bạo quét sạch toàn bộ thiên địa!

Phương viên gần trăm trượng mặt đất chấn động mãnh liệt, tuyết đọng đều bị chấn động mà lên, lại bị cuồn cuộn sóng nhiệt thiêu đốt, phương viên gần trăm trượng trong khoảnh khắc hiện đầy nồng đậm hơi nước, mây mù lượn lờ.

Dù cho Nhạc Bình Sinh giờ phút này đánh vỡ vách tường, đã lướt đi đi mấy trượng xa, đều có thể cảm giác được đằng sau nóng hổi hơi nóng hầm hập hung hăng thôi động, đồng thời một mảnh quỷ khóc sói gào thanh âm đại tác!

Nếu như là một cái võ đạo thấp người ở chỗ này, chỉ là khí lãng xung kích cùng thiêu đốt cũng có thể muốn hắn tính mệnh.

"Ầm ầm!"

Trong tay Nhạc Bình Sinh dẫn Chung Thành rời xa trung tâm vụ nổ hơn mười trượng thời điểm, tiếng nổ lớn lại lần nữa vang lên, một cỗ nóng bỏng gợn sóng càn quét hướng bốn phương tám hướng, nương theo lấy kinh thiên động địa tiếng vang, cuồn cuộn khói đặc như là phô thiên cái địa bão cát, đằng không mà lên,

nương theo lấy tinh hồng sắc hỏa diễm yêu diễm nở rộ!

Mãnh liệt tiếng nổ bên tai không dứt, liên miên vách tường, nóc nhà liên tiếp không ngừng mà đổ sụp, vỡ vụn đất đá như là mưa sao băng bay vụt, thậm chí đánh ra phá không rít lên, có thể thấy được uy lực nổ tung chi mãnh liệt, chi liệt!

Thiên không lung lay sắp đổ. Ánh lửa xông phá màn trời!

Đầy trời tuyết bay bên trong, ngay ngắn rộng lớn cả tòa kiến trúc giờ phút này đã biến thành một vùng phế tích, không còn tồn tại, nguyên bản vị trí xuất hiện một cái phương viên mười trượng hình mũi khoan hố sâu, ℉ dài ℉ gió ℉ văn ℉ học, ww◠w. c★fwx. ne⊕t đây là kinh thiên động địa bạo tạc ở trong xung kích mà thành.

Theo Nhạc Bình Sinh, loại uy lực này so với hắn kiếp trước bạo tạc uy lực đều muốn mãnh liệt, thanh thế đều muốn kinh người.

Chung Thành đờ đẫn đứng ở hai mươi trượng bên ngoài, nhìn xem cái này một cái hố to, huyết dịch muốn bị đông cứng, một cỗ vô biên hàn ý quét sạch toàn thân, ngữ khí của hắn cực độ không lưu loát:

"Loại uy lực này tông chủ, Triệu công tử bọn hắn đều đã chết "

Long long long

Trầm muộn tiếng oanh minh tại thiên không quanh quẩn, Nhạc Bình Sinh không có công phu trả lời, mà là ngẩng đầu nhìn về phía sơn trang dựa lưng vào mấy trăm trượng núi tuyết.

Trên sườn núi, một đạo màu trắng dòng lũ hỗn hợp có bùn đất, cát đá, lấy một loại bài sơn đảo hải khí thế đánh tới, giống như là diệt thế triều dâng đồng dạng trào lên mà xuống, phát ra kinh thiên động địa chấn động, oanh minh!

Cái này một cỗ không thể ngăn cản dòng lũ, đồng thời lôi cuốn lấy khối lớn khối lớn cự thạch, hết thảy trước mặt vô luận là cái gì đều muốn bị nghiền nát! Cả vùng cũng bắt đầu có chút chấn động.

Đây là trước đó sơn trang bạo tạc tạo thành kinh thiên động địa thanh thế, khiến cho sơn trang đằng sau núi cao tuyết lở.

"Lập tức rời đi!"

Nhạc Bình Sinh lưu lại một câu nói như vậy, bóng người trong nháy mắt hướng sơn trang bên ngoài bạo vút đi, chỉ để lại Chung Thành một người há to miệng, giống như là choáng váng đồng dạng nhìn xem dạng này diệt thế thiên địa uy lực.

Lấy Nhạc Bình Sinh bây giờ tại võ đạo gia cảnh giới bên trong đều xem như tuyệt vô cận hữu cường hoành thể năng cũng không e ngại trận này tuyết lở, bất quá hắn cũng sẽ không khoe khoang lấy nhục thân đi cứng rắn chống đỡ.

Sau một khắc, Chung Thành lập tức vãi cả linh hồn, quát to một tiếng, theo sát Nhạc Bình Sinh bóng lưng hướng ra phía ngoài đoạt mệnh phi nước đại!

Long long long

Tiếng oanh minh giống như là đòi mạng đồng dạng tại bên tai vang lên, đạo này dòng lũ tốc độ nhìn như chậm chạp, về thời gian lại nhanh đến cực điểm, cơ hồ tại hai người rời đi sau không đến bao lâu, nguyên bản chỗ đứng lập địa phương liền bị mãnh liệt tuyết lở triều dâng bao phủ lại.

Nhạc Bình Sinh liên tiếp bước ra ra gần một dặm mới ngừng lại được, sau lưng hắn, Chung Thành đầu đầy mồ hôi đuổi tới, quay đầu nhìn về phía sơn trang phương hướng, trái tim bất tranh khí bịch bịch cuồng loạn không thôi.

Tại dạng này thiên địa vĩ lực phía dưới, Chung Thành lần đầu

cảm thấy chính mình cực độ nhỏ bé. Nếu như bị khủng bố như vậy dòng lũ cuốn vào, chỉ sợ chính mình không chết cũng sẽ bị thương nặng.

Giờ phút này phô thiên cái địa tuyết lở dòng lũ đã chậm rãi ngừng lại, hoàn toàn che mất toàn bộ sơn trang, mà Triệu công tử đám người bọn họ đã là không rõ sống chết.

Lạnh thấu xương hàn phong quét dưới, Chung Thành không khỏi rùng mình một cái, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt giống như là kính sợ thần linh:

"Tông chủ đại nhân, ngươi biết trước, đã sớm biết trong sơn trang có cạm bẫy "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhìn chăm chú lên nơi xa cái kia một mảnh bị tuyết lở che giấu,

Hóa thành đất bằng sơn trang, nói ra: "Ta nếu là sớm biết, ta liền sẽ không cũng đi theo vào."

Chung Thành hít sâu một hơi, không để ý tới lại đi suy nghĩ Nhạc Bình Sinh vì cái gì có thể sớm phát giác sự tình, hỏi:

"Tông chủ, hiện tại chỉ còn lại hai người chúng ta, phải làm gì có hay không muốn đi qua nhìn một chút Triệu công tử đám người bọn họ có hay không còn sống sót "

Còn có một câu hắn chưa hề nói đạt được miệng, chính là như vậy Triệu công tử một đoàn người có khả năng toàn quân bị diệt tình huống dưới, bọn họ có phải hay không hẳn là nắm chặt thời gian đi đường

Dù sao lấy hai người bọn họ, là tuyệt đối không thể nào địch nổi Thần Luân Pháp Vương, Quỷ Liên Pháp Vương, Ám Long Pháp Vương ba tên cường giả.

"Triệu công tử bọn hắn đương nhiên không có chết." Nhạc Bình Sinh ngữ khí nhàn nhạt: "Hắn cùng cái kia gọi là Đoan Mộc người sẽ không có sự tình gì, bất quá những người khác còn có hay không mệnh tại liền không cách nào xác định."

Hắn tại bắt được dưới nền đất có hỏa tin thiêu đốt thanh âm về sau lập tức liền phát ra cảnh cáo, thời gian mặc dù ngắn ngủi, nhưng là cũng đầy đủ mấy người này cảnh giác làm ra phản ứng.

Lấy Triệu công tử cùng Đoan Mộc hai người viễn siêu tại còn lại năm người tu vi võ đạo, tại có chỗ phòng bị về sau dạng này bạo tạc nhiều nhất để hai người tuân theo bị thương mà thôi. Mặc dù trận này bạo tạc thiên hoảng sợ động, so với Nhạc Bình Sinh kiếp trước C4 bạo tạc uy lực còn lớn hơn. Nhưng là võ đạo gia cấp bậc cường giả, thân thể trải qua thiên chuy bách luyện đồng dạng cường hoành, còn lại năm người nên không đến mức mất mạng.

"Chúng ta tạm thời án binh bất động, nhìn xem tình thế phát triển."

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không vô não tiến lên xem xét, Triệu công tử cùng cái kia Đoan Mộc theo suy đoán của hắn cũng không có đánh mất sức chiến đấu, nhưng không có chút nào động tĩnh, hắn mặc dù đột phá đến võ đạo gia cảnh giới sau thực lực có biến hóa long trời lở đất, nhưng là địch quân thực lực không rõ tình huống dưới hắn đương nhiên sẽ không mạo mạo nhiên lâm vào bị ba tên cường giả vây công tình cảnh.

Nhạc Bình Sinh hỏi: "Thần Luân Pháp Vương dùng chính là cái gì cạm bẫy có phải hay không cũng gọi là bom "

Bom đây là vật gì

Chung Thành sửng sốt một chút, sau đó cắn răng nghiến lợi nói ra:

"Tông chủ, Thần Luân Pháp Vương làm loại này mai phục, tám chín phần mười cùng tân triều có cực lớn liên quan, ta mặc dù không có tham gia qua liên minh cùng tân triều chiến tranh, thế nhưng là ta hoặc nhiều hoặc ít cũng biết, loại uy lực này cùng ánh lửa rất như là tân triều trong quân chiến tranh súng đạn, lực sát thương to lớn, võ đạo gia tốt không kịp đề phòng phía dưới đều khó mà ngăn cản, ta không nghĩ ra, Xích Huyết Giáo chẳng lẽ đầu nhập vào tân triều "

Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động: "Chiến tranh súng đạn, còn có thứ gì chủng loại "

Chung Thành nhanh chóng nói ra:

"Không có trải qua chiến tranh võ giả căn bản không có biện pháp tưởng tượng tân triều siêu phàm súng đạn khủng bố cỡ nào, đối với chúng ta dạng này võ đạo gia tới nói, trong tay bọn họ hỏa xông cũng rất khó kích bên trong loại này cấp bậc cường giả, nhưng là hoả súng chỉ là tân triều trong quân phổ thông quân đội nắm giữ gần nhất thông thường, đê đẳng nhất súng đạn mà thôi!

Ta biết có hạn, chỉ biết là tân triều trong quân còn có một loại gọi là oanh Thor rống pháo siêu phàm súng đạn, xa nhất có thể đả kích vài dặm, thậm chí là bên ngoài mấy chục dặm mục tiêu! Bạo tạc phạm vi tối thiểu đều có mười trượng!

Vài dặm hơn mười dặm đả kích phạm vi, đây là khái niệm gì tại đồng bằng gò đất mang, chúng ta Võ Đạo Liên Minh quân đội thậm chí ngay cả tân triều cái bóng cũng còn không có nhìn thấy, liền sẽ bị đánh cái nhão nhoẹt!

Mà cái này vẻn vẹn vẫn là ta biết, chỉ sợ chỉ có trên chiến trường những quân sĩ kia mới có thể nói rõ ràng, tân triều đến cùng còn có bao nhiêu không thể tưởng tượng nổi siêu phàm súng đạn."

Siêu viễn cự ly, phạm vi lớn bao trùm thức đả kích.

Nhạc Bình Sinh các loại suy nghĩ dâng lên.

Thế giới này hiển nhiên không có phát triển cái gọi là khoa học. Mà tân triều súng đạn có thể làm được điểm này bởi vậy có thể thấy được, tân triều cấp cao súng đạn, tuyệt đối không phải hắn trước kia cho là lợi dụng thuốc nổ động năng làm chủ, mà là như là võ giả tu luyện, là có đủ loại không thể tưởng tượng nổi cường hãn uy lực siêu phàm súng đạn!

Ở dưới chân núi, một trượng cao cường tuyết đọng hỗn hợp có cát đá đem sơn trang hoàn toàn bao trùm, tạo thành một mảnh góc độ nhẹ nhàng tuyết đồi.

Triệu công tử cả người bị vùi lấp tại tuyết đọng bên trong, lắng lại tĩnh khí, thu liễm tất cả huyết khí vận chuyển, giống như một người chết đồng dạng cũng không nhúc nhích.

Chỉ có trong mắt tức giận cùng sát cơ, giống như là hừng hực liệt diễm, mãnh liệt thiêu đốt!

"Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Thế mà dám can đảm cùng tân triều cấu kết!"

Cho tới bây giờ, hắn chỗ nào còn có thể không rõ chính mình hoàn toàn là một chân bước vào Thần Luân Pháp Vương cạm bẫy

Chỉ bất quá, mặc kệ là hắn hay là còn lại võ đạo gia, toàn bộ đều tự kiềm chế vũ lực cùng người đông thế mạnh, tự tin dạng gì cục diện đều có thể nghiền nát, tuyệt đối không ngờ rằng Thần Luân Pháp Vương một đoàn người thế mà ở đại sảnh phía dưới chôn xuống oanh lôi bạo!

Triệu công tử thân là đỉnh tiêm võ đạo thế lực thủ tịch đệ tử, chứng kiến hết thảy tự nhiên muốn so những người khác uyên bác hơn nhiều. Loại này oanh lôi bạo đều là tân triều chôn thiết lập tại

tuyến phong tỏa chiến tranh súng đạn, không nghĩ tới thế mà xuất hiện ở Thần Luân Pháp Vương trong tay!

Sát cơ sôi trào, giờ khắc này, Triệu công tử đã quyết định quyết tâm phải giết, vô luận trả cái giá lớn đến đâu, đều muốn bắt giữ Thần Luân Pháp Vương!

Cảm giác của hắn tăng lên tới đỉnh điểm, hoàn toàn từ bỏ cái gì đám người vây kín dự định, toàn tâm toàn lực bắt giữ lấy tất cả động tĩnh.

Nhưng mà

Xuy xuy!

Tuyết đọng tầng tầng lớp lớp trong bao, tựa hồ có cái gì vật thể tại di động cao tốc, ngay tại tiếp cận.

Một cái thanh âm trầm thấp đồng thời truyền tới:

"Triệu công tử mời lên đường!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 192: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Bốn)

Chương 192: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (bốn)

Ầm!

Một tiếng bạo hưởng quanh quẩn, Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành ánh mắt khẽ động, liền thấy chân núi chồng chất ra sườn dốc phủ tuyết bên trong trong nháy mắt tuôn ra từng đầu tuyết trụ, xông thẳng tới chân trời!

Trận này tuyết lở tạo thành sườn dốc phủ tuyết có phương viên chừng một dặm, cơ hồ không phân tuần tự còn có hai nơi, tuyết đọng cùng cát đá hỗn hợp màn che tại bạo hưởng ở trong đồng thời bay lên không, đầy trời phiêu tán tuyết sương mù phản xạ mặt trời quang huy, để cái này một mảnh sườn dốc phủ tuyết trở nên mông lung, không thể gặp vật.

Cái này nhất định là Triệu công tử một đoàn người cùng Thần Luân Pháp Vương bọn hắn giao thủ.

Nhạc Bình Sinh suy đoán không có sai, tại mình làm ra cảnh cáo về sau, Triệu công tử một đoàn người tựa hồ cũng đem thương vong hạ xuống thấp nhất. Trong bọn họ không có một cái nào người ngu, trong cùng một lúc lựa chọn tiềm phục tại tầng tuyết ở trong tùy thời bạo khởi.

"Chúng ta đi qua!"

Nhạc Bình Sinh nói xong, không đợi Chung Thành phản ứng, bóng người đã hóa thành khói xanh, chảy ra hướng chiến trường

Thời khắc này Diệp Đức Liệt giận phát như điên, song quyền quấy Anime thiên tung bay tuyết sương mù, đánh ra từng đạo khí lãng, cùng một mặt mũi tràn đầy đều là đen nhánh mà quỷ dị đường vân nam tử chém giết.

Trên người hắn ngân tơ tằm võ hắn một mảnh cháy đen, rách tung toé, nhìn qua giống như tên ăn mày đồng dạng.

Không riêng gì áo bào, ở trên người hắn cũng có vài chỗ máu thịt be bét, tản mát ra mùi khét. Đây là bị khoảng cách gần hạ bị nhiệt độ cao thiêu đốt cùng bạo tạc xung kích từ đó hình thành.

Cho dù là tại Nhạc Bình Sinh phát ra cảnh cáo trong nháy mắt làm ra⌐ dài⌐ gió⌐ văn⌐ học, ww↖w. c fwx. n⊕et phản ứng đến, dạng này hung mãnh kịch liệt bạo tạc vẫn là để hắn thụ một chút tổn thương.

Bất quá thương thế như vậy tại thường nhân nhìn tựa hồ thảm liệt, thậm chí sẽ mất đi năng lực hành động, đối Diệp Đức Liệt dạng này võ đạo gia cấp bậc cường giả lại không tính là gì.

Ngược lại bởi vì gặp tính toán nổi giận, Diệp Đức Liệt 【 Toái Tâm Bá Liệt Quyền 】 phát huy ra một trăm hai mươi điểm uy lực, hung ác cương phong bạo tạc, quấy bên trong, chiêu chiêu đều phát ra liên tiếp khí bạo, đoạt người tâm phách, làm cho Quỷ Liên Pháp Vương chống đỡ hết nổi liên tiếp lui về phía sau, không dám đón đỡ!

"Cái gì cẩu thí Pháp Vương, chỉ một điểm này thực lực tu vi cũng dám gọi cái danh hiệu này Triệu công tử tìm nhiều như vậy võ đạo gia đích thật là có chút nhỏ nói thành to, ngươi là Quỷ Liên đi, các ngươi Thần Luân Pháp Vương có phải hay không cũng như thế nước như thế chút bản lãnh cũng dám khắp nơi gây sóng gió "

Diệp Đức Liệt cười ha ha, nhìn thấy Quỷ Liên Pháp Vương trái truất phải chi, kiệt lực chèo chống bộ dáng khoái ý vô cùng, chỉ cảm thấy trong lòng một ngụm ngột ngạt toàn bộ biểu đạt ra , liên đới lấy nhất quyền nhất cước đều càng phải mãnh liệt không ít, cương phong xung kích bên trong, quanh thân tuyết đọng hết thảy nổ tung, bị cuồng phong phồng lên hướng bốn phương tám hướng!

Mà Quỷ Liên Pháp Vương tựa hồ bề bộn nhiều việc ứng đối Diệp Đức Liệt hung ác vô song quyền pháp vô tâm trả lời, một mực không nói một lời.

Ầm ầm.

Bao trùm cao một trượng tầng tuyết đã sớm bị oanh kích ra phương viên mấy trượng trống trải khu vực, từ không trung hướng phía dưới nhìn xuống, bằng phẳng sườn dốc phủ tuyết bên trên xuất hiện mấy cái cái hố, còn tại không ngừng mà mở rộng.

Ầm!

"Chết!"

Kịch chiến bên trong, Quỷ Liên Pháp Vương bên người tầng tuyết đột nhiên nổ tung, quát to một tiếng nương theo lấy khuấy động mà lên tuyết lãng, Diệp Khôn thân ảnh trong nháy mắt bùng lên mà ra, giẫm đạp mặt đất nhao nhao vỡ vụn, một trảo thẳng đến Quỷ Liên Pháp Vương cổ họng!

Đây là Diệp Khôn bắt được Diệp Đức Liệt tiếng hò hét, lặng yên ẩn núp mà tới, bạo khởi đoạt giết!

"Tốt!"

Diệp Đức Liệt nhe răng cười một tiếng, áo bào bỗng nhiên phồng lên mà lên, phối hợp với Diệp Khôn cái này nhất bạo bắt, huyết khí bành trướng, cương phong rít lên, tấn công mạnh Quỷ Liên Pháp Vương ngực vị trí trái tim!

Đánh giết chết sống, hai người bọn họ cũng sẽ không coi trọng cái gì công bằng, muốn chính là Quỷ Liên Pháp Vương chết!

"Quát!"

Mắt thấy tránh cũng không thể tránh, tựa hồ cảm nhận được nguy cơ sinh tử, Quỷ Liên Pháp Vương trên mặt đen nhánh đường vân giống như là sống lại, hào quang lưu chuyển, trong miệng một tia trắng phá không bắn ra, vọt tới Diệp Khôn hung ác một trảo, đồng thời cánh tay lao nhanh quét ngang, cứng rắn chống đỡ Diệp Đức Liệt một quyền!

"Thổ khí như lôi, loại thủ đoạn này cũng dám lấy ra khoe khoang! "

Ầm! Ầm!

Liên tiếp hai tiếng bạo hưởng cùng một thời gian vang lên, đạo này phá không mà ra bạch tuyến bị Diệp Khôn một trảo bóp nát! Mà Quỷ Liên Pháp Vương tại Diệp Đức Liệt dạng này hung ác một quyền oanh kích phía dưới một tiếng hét thảm,

Bị đánh bay ngược ra ngoài, hung hăng va vào trong đống tuyết!

Cái này vừa va chạm phía dưới, trong nháy mắt tuyết lãng khuấy động, vô số tuyết sương mù đằng không mà lên, hiện đầy cái này một mảng lớn không gian.

Diệp Khôn cười ha ha: "Liệt trưởng lão, cái này đồ bỏ Quỷ Liên Pháp Vương chính là mặt hàng này "

Mà Diệp Đức Liệt nhìn chằm chằm mông lung phía trước không có trả lời, sắc mặt lại đột nhiên biến đổi:

"Không tốt, hắn muốn chạy trốn!"

Nói chuyện đồng thời, Diệp Đức Liệt cả người đã như là rời dây cung lợi kiếm, xông qua hơn mười trượng khoảng cách hung hăng đụng vào tầng tuyết bên trong, truy kích mà đi.

"Nhát gan bọn chuột nhắt!"

Diệp Khôn cười một tiếng, theo sát phía sau đuổi theo

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm.

Một chỗ khác, một tầng lại một tầng tuyết lãng cùng thủy triều đồng dạng không ngừng bốc lên khuấy động, lại bị tung hoành kình phong mãnh liệt quét, bốn phía phiêu tán.

Giờ phút này Thành Trùng, Thành Huyền hai người đồng dạng quần áo rách rưới, sắc mặt lại hung ác lãnh khốc, đối diện một cao lớn nam tử triển khai vây công!

Trên người bọn họ áo bào nhiễm lấy điểm điểm vết máu, đồng dạng là lúc trước kịch liệt bạo tạc ở trong bị thương.

Ngay tại gặp vây công nam tử này thân cao gần chín thước, bắp thịt cuồn cuộn, giống như là tráng kiện rễ cây chiếm cứ ở trên người, hai đầu cánh tay vung vẩy giọt nước không lọt, một chiêu một thức ngăn cản Thành Trùng, Thành Huyền hai người thế đại lực trầm hung mãnh công kích, mỗi một cái tiếp xúc đều phát ra tựa như trống trận đánh trầm đục âm thanh.

Chính là Ám Long Pháp Vương.

Mà đang vây công bên trong, Thành Trùng Thành Huyền hai người tự nhiên nhìn ra được, tên này cự hán thân thể khác thường tại thường nhân, cũng không phải là phát động bí pháp gì hay là bí truyền võ đạo, mà là trời sinh liền có mạnh mẽ như vậy thể phách!

Giống như thủy triều liên tiếp oanh kích bên trong, Ám Long Pháp Vương giống như thao thiên cự lãng ở trong một tòa im lặng

im ắng đá ngầm, yên lặng thừa nhận một cỗ lại một cỗ cự lực xung kích, liên tiếp lui về phía sau đồng thời, thỉnh thoảng lại phát ra kêu đau một tiếng.

Thành Huyền cười lạnh nói: "Thật sự là chịu đánh! Ám Long Pháp Vương như thế lớn danh khí lại là một cái không biết nói chuyện đống cát "

Từ giao thủ đến bây giờ , mặc cho hai người bọn họ như thế nào châm chọc khiêu khích, đả kích tâm linh, Ám Long Pháp Vương đều giống như làm như không nghe thấy, không có làm ra bất kỳ đáp lại.

Mà lại mặc cho thế công của bọn hắn như thế nào mãnh liệt, tên này Pháp Vương đều tại nỗ lực chèo chống, khoảng cách tan tác chống đỡ hết nổi từ đầu đến cuối kém như thế một tuyến khoảng cách.

Cái này Ám Long Pháp Vương, tu luyện nhất định là võ đạo gia bên trong khó dây dưa nhất phòng ngự tính hoành luyện công pháp, đối với quyền cước khí kình đả kích có viễn siêu võ giả bình thường lực phòng ngự.

Mặc dù để hắn liên tục bại lui, nhưng là đánh lâu không xong Thành Trùng Thành Huyền hai người khó tránh khỏi có chút tâm phiền khí nóng nảy.

Thành Trùng đang kịch liệt giao thủ ở trong cũng đồng dạng cười lạnh nói ra:

"Ám Long, hình thức so với người mạnh, tình huống hiện tại ngươi còn quyết chống làm cái gì các ngươi có phải hay không coi là xếp đặt chút mai phục, đùa nghịch một ít thủ đoạn là có thể đem chúng ta một mẻ hốt gọn "

Kịch liệt giao thủ bên trong, Ám Long Pháp Vương cuối cùng

mở miệng, thanh âm hắn khàn khàn, không nhanh không chậm nói ra:

"Chúng ta thực sự không nghĩ tới, đại lượng oanh lôi nổ chôn thiết hạ, các vị thế mà chỉ là thụ điểm vết thương nhẹ, không biết các ngươi là thế nào phát hiện "

Nghĩ đến là Nhạc Bình Sinh đối bọn hắn làm ra cảnh cáo, còn mang theo Chung Thành một mình đi đường, Thành Huyền sắc mặt có chút không dễ nhìn, lạnh lùng nói ra:

"Ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi biết Ám Long, vẫn là quan tâm nhiều hơn quan tâm chính mình đi, ngươi còn có thể chèo chống bao lâu nếu như ta không có đoán sai, ngươi là tu luyện cái gì hoành luyện pháp môn a phương pháp này đều có nhất định cực hạn chịu đựng , chờ đến ngươi bị chúng ta đánh vỡ công thời điểm, lại cầu xin tha thứ có thể đã muộn!"

Nước ấm nấu ếch xanh. Thành Trùng Thành Huyền hai người không phải là không có tính dễ nổ, giải quyết dứt khoát võ đạo thủ đoạn, mà là Ám Long Pháp Vương dù sao giống như bọn họ là mở ra tinh nguyên thần tàng võ đạo gia, khó đảm bảo sẽ ngọc thạch câu phần, kéo lên một người đệm lưng.

Đừng nói là đồng quy vu tận, cho dù là thân thụ thương tích, hai người cũng là vạn vạn không chịu. Chỉ có giống như bây giờ từng chút từng chút làm hao mòn hắn thể lực, mới là vạn vô nhất thất cách làm.

Đúng lúc này

Oanh!

Ba người bên người tầng tuyết trong nháy mắt nổ tung, một thân ảnh bay vụt ra, dừng lại tại Ám Long Pháp Vương bên người. Trên mặt hắn đen nhánh đường vân lưu chuyển, một mặt trêu tức,

ác độc thần sắc.

Chính là Quỷ Liên Pháp Vương.

Tại Thành Trùng Thành Huyền trong lòng đột nhiên giật mình đồng thời, phịch một tiếng!

Ám Long Pháp Vương trên cánh tay cơ bắp bỗng nhiên một trống nhất bạo, chấn Thành Trùng Thành Huyền hai người mãnh liệt lui một bước, để hắn thừa cơ hội này từ vây công ở trong thoát ly ra, lẻn đến Quỷ Liên Pháp Vương bên người.

Cơ hồ không phân tuần tự, liên tiếp hai tiếng bạo hưởng, Diệp Đức Liệt cùng Diệp Khôn thân ảnh cũng từ đầy trời tuyết trong sương mù lao nhanh mà ra, dừng thân hình về sau, bọn hắn chú ý tới Quỷ Liên Pháp Vương bên người cự hán, cùng Thành Trùng Thành Huyền hai người, không khỏi ngạc nhiên cười to nói:

"Ám Long Pháp Vương tốt tốt tốt, cũng không cần chúng ta lại tìm kiếm khắp nơi, để các ngươi hai cái Pháp Vương chết cùng một chỗ, cũng coi là ứng đồng bào chi nghĩa!"

Thành Trùng Thành Huyền hai người thoạt đầu nhìn thấy Quỷ Liên xuất hiện trong lòng giật mình, tại nhìn thấy Diệp Đức Liệt cùng Diệp Khôn hai người là trong lòng thì chỉ còn lại hỉ, đồng dạng cười to nói:

"Hai vị, chúng ta cũng phải cẩn thận chút, đừng cho hai người kia chạy ra ngoài, nếu không coi như làm trò hề cho thiên hạ!"

Bốn người đứng thẳng bốn phía, tại cao cao chồng chất tầng tuyết hố to ở trong đem cái này hai tên Pháp Vương vây lại, giống như là bắt rùa trong hũ, chăm chú nhìn hai tên Pháp Vương, trên mặt cười lạnh không thôi.

Bốn người vây kín bên trong, Ám Long Pháp Vương tầm mắt buông xuống, nói khẽ: "Còn nữa không "

Quỷ Liên Pháp Vương nụ cười quỷ quyệt một tiếng: "Không có!"

Sau một khắc! Hai người quanh thân không gian cùng nhau chấn động, hừng hực huyết viêm thấu thể mà ra, lôi kéo, nhảy lên, không còn là hỏa diễm hình thái, mà là tại hai người đằng sau hóa thành một cái cự đại, bộ dáng khác nhau dữ tợn mặt quỷ, phát ra im ắng nhe răng cười!

Cùng lúc đó! Hai người kia thân thể giống như là bao trùm lên một tầng chất sừng, lại giống là lân phiến, móng tay trong khoảnh khắc dọc theo người ra ngoài, hóa thành lưỡi dao, một đôi mắt toàn bộ biến thành đen nhánh, rốt cuộc không nhìn thấy một tia tròng trắng mắt!

Loại này quỷ dị đáng sợ bộ dáng, gần như không thể xưng là người.

Bọn hắn đen nhánh con mắt hờ hững quét mắt bốn người, cười gằn nói:

"Có phải hay không giờ đến phiên chúng ta "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 193: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Năm)

Chương 193: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (năm)

Thời khắc này Quỷ Liên, Ám Long hai tên Pháp Vương hình dáng tướng mạo phát sinh biến hóa cực lớn.

Bọn hắn hơi lộ bên ngoài trên da, mạch máu giống như là hóa thành hình xăm, toàn bộ nổi lên, có thể thấy rõ ràng, khuỷu tay phải, đầu gối, đốt ngón tay này địa phương toàn bộ nhô lên, giống như là xương cốt kéo dài đến làn da bên ngoài, dữ tợn dị thường.

Không riêng gì đằng sau huyết khí mặt quỷ, da của bọn hắn cũng cùng thường nhân khác biệt, hiện ra màu chàm sắc, tăng thêm đen nhánh không có tròng trắng mắt con mắt, tà ác, quỷ dị tới cực điểm.

Cảm nhận được Quỷ Liên Pháp Vương cùng Ám Long Pháp Vương hai người khốc liệt vô tình, không có chút nào nhiệt độ ánh mắt, Diệp Đức Liệt, Diệp Khôn, Thành Trùng, Thành Huyền, bốn người hô hấp đột nhiên cứng lại.

Đầy trời hàn phong cùng tuyết sương mù bao phủ xuống, bốn người bọn họ tâm cũng đột nhiên chìm xuống.

Có thể trở nên không giống nhân loại, đây rốt cuộc là bí pháp gì

Còn lại ba người chỉ là đối hai cái Pháp Vương phen này quỷ

dị biến hóa hãi hùng khiếp vía thời điểm, Diệp Đức Liệt nghiến răng nghiến lợi, từng chữ từng chữ giống như là từ hàm răng ở trong đụng tới, nói ra:

"Thần, ma, võ, đạo! "

Diệp Khôn, Thành Trùng, Thành Huyền ba người nghe được Diệp Đức Liệt cắn răng nghiến lợi thanh âm không khỏi sững sờ, lại không rõ hắn nói tới Thần Ma võ đạo rốt cuộc là ý gì.

Ân

Lần này, Quỷ Liên cùng Ám Long hai người lập tức có chút ngoài ý muốn, cũng không vội ở động thủ, có nhiều thú vị đánh giá Diệp Đức Liệt, cười nói:

"Nghĩ không đến ngươi coi như có chút kiến thức, thế mà biết chúng ta sử dụng võ học "

"Phản bội toàn bộ Võ Đạo Liên Minh, các ngươi thật to gan!"

Diệp Đức Liệt giận tím mặt, chợt quát lên:

"Hảo hảo người không làm, thế mà đi làm tân triều phàm nhân chó săn các ngươi đây là tại cùng khắp thiên hạ võ giả đối nghịch, là lột da thực thảo tội lớn ngập trời! Gan to bằng trời! Gan to bằng trời!"

Loại này Thần Ma võ đạo, là tân triều một cái nào đó bộ môn khai phát ra kì lạ phương pháp, nguyên lý cụ thể không rõ, có thể tiêu trừ trong cơ thể con người bài dị phản ứng, dung hợp một chút đặc thù huyết mạch, không cần năm này tháng nọ chăm học khổ luyện cùng các loại bổ sung khí huyết dược liệu, liền có thể để một cái tư chất thường thường người phát huy ra võ giả lực lượng.

Trong đó huyết mạch chất lượng là loại thủ đoạn này trọng

điểm, càng là cao đẳng, cường hãn huyết mạch, càng là có thể phát huy ra lực lượng mạnh mẽ. Nhưng là cụ thể có như thế nào tác dụng phụ cùng nguy hại, ngoại trừ tập luyện người cùng phát minh loại phương pháp này người bên ngoài, chỉ sợ không có ai biết.

Mà huyết mạch lai lịch, chính là Hoang Cổ di địa.

Bắc Hoang không có ai biết tân triều là như thế nào làm được. Chính Diệp Đức Liệt đối loại phương pháp cũng là kiến thức nửa vời.

Nhưng là theo hắn biết, vô luận dạng gì bí truyền võ đạo, tối đa cũng chính là có thể nên đổi hình thể, cơ bắp bành trướng, hoặc là xương cốt thu nhỏ, cũng không có khả năng đem người biến thành một bộ yêu ma dáng vẻ.

Chỉ có hỗn tạp không biết tên huyết mạch Thần Ma võ đạo, mới có thể tạo thành biến hóa như thế.

Toàn bộ Võ Đạo Liên Minh đem tin tức này phong tỏa mười phần nghiêm mật, ngoại trừ cao tầng bên ngoài, liền ngay cả một chút nhị tam lưu võ đạo thế lực đại đa số cũng không biết chút nào. Liền xem như biết đến cũng không dám có chút ngoại truyện, nếu như bị Võ Đạo Liên Minh truy cứu đến trên đầu, chính là di tông diệt phái hạ tràng.

Mà lần này tiêu diệt hành động, tại trước mắt hắn sống sờ sờ xuất hiện môn này quỷ dị võ đạo.

Hai tên võ đạo gia cấp bậc cường giả, tiếp nhận Thần Ma võ đạo cải tạo, sẽ có dạng gì thực lực

Liên tưởng đến trước đó mặt quỷ lúc trước vây công hạ chống đỡ hết nổi ngụy trang, Diệp Đức Liệt trong lòng dâng lên một cỗ thật sâu hàn ý:

Hai người kia, là có đầy đủ tự tin, có thể đánh giết chính mình đoàn người này, yếu thế chẳng qua là chế tạo ra động tĩnh đem bọn hắn hết thảy mọi người hấp dẫn đến cùng một chỗ thôi.

"Cùng người chết có cái gì tốt nói "

Quỷ Liên Pháp Vương quét mắt đám người, nhe răng cười một tiếng:

"Ta nhịn không được, các ngươi, đi chết đi."

Ầm ầm!

Ám Long Pháp Vương, Quỷ Liên Pháp Vương bỗng nhiên phát lực phía dưới, lập tức mặt đất không ngừng lay động! Phương viên mấy trượng mặt đất trong chớp mắt chìm xuống, đồng thời phạm vi bên trong thật dày chồng chất tầng tuyết lại đột nhiên hóa thành một đạo một đạo to lớn màn che, bay lên không, thẳng tắp xông lên không trung!

Thân ảnh của hai người phân biệt mãnh liệt bắn hai cái phương hướng!

Liên tiếp lốp bốp khí bạo âm thanh bên trong,

Nhấc lên một mảnh phô thiên cái địa tuyết đọng, cát đá bay múa, mà Quỷ Liên Pháp Vương mau trái với lẽ thường, mau không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt đã đến Diệp Đức Liệt trước mắt!

Hắn hình dạng đáng sợ trên mặt mang tràn ngập ác ý, trêu tức tiếu dung, hướng về Diệp Đức Liệt diều hâu bắt gà con đồng dạng ôm đồm hạ!

Một trảo này phía dưới, cực đoan sắc nhọn tiếng nổ vang nhói nhói màng nhĩ, có thể thấy được thanh thế mãnh liệt.

Từ hai cái Pháp Vương thân thể phát sinh không thể tưởng tượng nổi biến hóa bắt đầu, Diệp Đức Liệt tính cảnh giác liền tăng lên tới đỉnh điểm, cho dù là dạng này, đối mặt Quỷ Liên Pháp Vương như thiểm điện nhanh đến cực điểm một trảo hắn cũng không kịp phản ứng!

Xoẹt một tiếng! Máu tươi bão tố bay!

"A!"

Diệp Đức Liệt đang nháy thân đồng thời, phát ra một tiếng gào lên đau đớn. Cứ việc trong lòng cảnh báo đại tác, phản ứng của hắn so với Quỷ Liên Pháp Vương động tác tới nói vẫn là phải chậm nửa sợ, mặc dù né tránh cổ họng yếu hại địa phương, nhưng là cánh tay phải của hắn lại bị một trảo mà bên trong!

Trong chớp mắt Quỷ Liên Pháp Vương dài ba tấc lợi trảo không trở ngại chút nào đâm vào đến hắn toàn bộ trong cánh tay phải, móc ra năm đầu thật sâu vết thương, nhìn qua rách tung toé, huyết tinh vô cùng. Mà Diệp Đức Liệt cánh tay lớn gân đang bị nắm bên trong một nháy mắt cũng bị Quỷ Liên Pháp Vương lợi trảo cắt đứt!

Tay phải của hắn phế đi.

Diệp Đức Liệt một thân võ đạo thực lực, một hơn nửa đều tại quyền pháp phía trên, lần này cánh tay bị phế, có thể nói một thân thực lực chỉ còn lại có ba thành. Mà lại nếu như không phải phản ứng được nhanh, một trảo này phía dưới hắn toàn bộ cẳng tay đều sẽ bị Quỷ Liên Pháp Vương một trảo này phía dưới gắng gượng kéo đứt, móc ra.

Quỷ Liên Pháp Vương đang thi triển Thần Ma võ đạo qua đi, trên thực lực xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, đối mặt phía dưới, liền phế bỏ thực lực thâm hậu Diệp Đức Liệt!

Diệp Đức Liệt thậm chí ngay cả dựa vào thành danh sát pháp bí kỹ cũng không kịp thi triển, trong khoảnh khắc liền đánh mất phần lớn sức chiến đấu!

Như thế tàn nhẫn, hung ác, vô tình!

"Tạp toái!"

Một bên khác! Diệp Khôn phát ra một tiếng bạo hống, trong nháy mắt dậm chân, thấp người! Hắn một quyền chạy xéo mà lên, thẳng tắp oanh kích, bốn phía kình phong sắp vỡ, thổi đến Quỷ Liên Pháp Vương thân thể quần áo soạt phần phật sau tuôn.

Diệp Khôn hốc mắt muốn nứt, trong lòng cảm giác nguy cơ lên tới đỉnh điểm, giờ phút này đã là phát động Liệt Quyền môn bí truyền võ đạo.

Mệnh khiếu chấn động bên trong, hắn giờ phút này đập nện mà ra song quyền hội tụ toàn thân phần lớn khí huyết, khiến cho hóa thành so sắt thép còn cứng rắn tồn tại, cho dù là tay không cứng rắn trảo lưỡi đao sắc bén, cũng sẽ không tổn thương mảy may!

Ầm ầm.

Đất bằng kinh lôi! Gió tiếng sấm động! Diệp Khôn trong nháy mắt đánh giết mà tới!

Lần này đoạt giết, làm cho Quỷ Liên Pháp Vương từ bỏ lại lần nữa truy sát, bẻ gãy Diệp Đức Liệt cổ họng dự định , mặc cho hắn kinh hoảng bên trong chạy trốn ra ngoài, trảo thế bị lệch, thẳng tắp nhô ra, lấy cứng chọi cứng, muốn bóp nát Diệp Khôn bạo xông một quyền!

Keng!

Đột nhiên tiếp xúc phía dưới, Quỷ Liên Pháp Vương lại cảm

giác một trảo này chộp vào một khối thiên chuy bách luyện sắt thép phía trên! Hắn bắn ra móng tay vẻn vẹn đâm vào Diệp Khôn một tấc không đến khoảng cách, liền không còn cách nào tiến thêm!

Ân

Lần này để Quỷ Liên có chút kinh dị, lấy hắn hiện tại sôi trào lượng lớn huyết khí cùng lực lượng cuồng mãnh dưới, đừng nói là huyết nhục chi khu nắm đấm, chính là một khối chân chính sắt thép đều sẽ bị hắn bắt nhão nhoẹt, mà Diệp Khôn nắm đấm thế mà so với sắt thép còn cứng rắn hơn!

Đây là cái gì võ đạo

Trong điện quang hỏa thạch suy nghĩ hiện lên, bất quá Quỷ Liên Pháp Vương nhưng lại không thể không đình chỉ suy tư.

Bởi vì giờ khắc này, bụng của hắn, bỗng nhiên truyền đến tiếng sấm to lớn! Diệp Khôn một cái khác nắm đấm, mang theo bạo chấn cương phong, thình lình xuất hiện ở phía dưới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 194: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Sáu)

Chương 194: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (sáu)

Hô!

Lỗ tai bắt được kịch liệt phong thanh, Quỷ Liên Pháp Vương nụ cười quỷ quyệt một tiếng, từ bỏ giao thủ, bước chân trượt đi, chợt một tiếng cuốn lên đầy trời phong tuyết, giống như là súc địa thành thốn, bóng người xuất hiện ở ngoài một trượng.

Diệp Đức Liệt đào thoát tính mệnh, khóe mắt cuồng loạn, cắn chặt hàm răng lách mình xuất hiện ở Diệp Khôn bên người, cánh tay phải vô lực rủ xuống, máu me đầm đìa.

Mà Diệp Khôn cũng gắt gao nhìn chằm chằm Quỷ Liên Pháp Vương không nhúc nhích, không tiếp tục truy kích.

Trên thực tế lấy Quỷ Liên Pháp Vương giờ phút này bày ra tốc độ lực lượng, hắn một thân một mình chỉ sợ căn bản không phải đối thủ.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, cái này Quỷ Liên Pháp Vương sở dĩ lui tránh, ngoại trừ tạm thời tránh mũi nhọn bên ngoài, cũng không phải là sợ chính mình, mà là muốn chơi kiếm hắn cùng Diệp Đức Liệt hai người, ra vừa ra trước đó bị hai người bọn họ liên thủ truy sát khí thôi.

Tại hắn khởi hành bạo cướp mà ra đồng thời, Diệp Đức Liệt

cánh tay liền bị trọng thương, căn bản không kịp cứu viện. Hiện tại Diệp Đức Liệt thực lực đại giảm, tình huống như vậy, hắn chỗ nào còn không ý thức được thời khắc này nguy cơ

Một khi bốn người bọn họ ở trong có bất kỳ một người hao tổn tại nơi này, phá vỡ cục diện giằng co, đối mặt với thể hiện ra kinh người như thế thực lực hai tên Pháp Vương, chỉ sợ trong khoảnh khắc liền muốn toàn quân bị diệt!

Cái này cái gọi là Thần Ma võ đạo, rốt cuộc là thứ gì!

Mãnh liệt chấn kinh cùng nghi hoặc tại Diệp Khôn trong lòng xoay quanh. Hắn cùng Diệp Đức Liệt mặc dù đồng xuất Liệt Quyền môn, cái này bí ẩn lại không hiểu rõ lắm.

Hai cái này sơ vị võ đạo gia cảnh giới Pháp Vương bản thân thực lực coi như mạnh hơn, cảnh giới hạn chế phía dưới cũng so với bọn hắn mấy người mạnh có hạn. Mà tại kích phát cái này cái gọi là Thần Ma võ đạo về sau, thế mà thực lực phát sinh biến hóa về chất, đơn giản chính là không thể tưởng tượng nổi!

Mà giờ khắc này Diệp Đức Liệt thì tại trong lòng nộ hống:

"Đáng chết, đáng chết! Tinh Thần Liệt Túc Tông hai người kia ở nơi nào! Vì cái gì không ra!"

Nếu có hai người kia tại chỗ, sáu người vây công hai người, hiện tại hình thức không nói nghịch chuyển, tối thiểu sẽ không thay đổi thành như bây giờ bị cừu địch tùy ý đùa bỡn.

Mặc kệ là Diệp Khôn vẫn là Diệp Đức Liệt, hai người bọn họ đều không nghĩ lấy chạy trốn. Dạng này dải đất bình nguyên, đối mặt tốc độ lực lượng viễn siêu bọn hắn hai cái Pháp Vương, chạy trốn hướng địch nhân lộ ra phía sau lưng, không thể nghi ngờ là ngu xuẩn nhất lựa chọn!

Phía trước một mảng lớn tuyết sương mù bên trong, bóng

người liên tiếp chớp động, ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng bên tai không dứt, kia là Ám Long Pháp Vương cùng Thành gia hai vị cao thủ giao thủ tạo thành động tĩnh.

Ngắn ngủi giằng co bên trong, Quỷ Liên Pháp Vương giống như là đối giao thủ đã mất đi hào hứng, chỉ là lấy một loại ánh mắt hài hước đánh giá hai người bọn họ.

Diệp Khôn nhìn chòng chọc vào như là mèo vờn chuột Quỷ Liên Pháp Vương, che chắn tại sắc mặt tái nhợt như tuyết Diệp Đức Liệt trước mặt, hỏi:

"Liệt trưởng lão! Ngươi thế nào! "

Diệp Đức Liệt cắn răng, tiến lên một bước: "Ta không sao, vẫn là "

"A!"

Kịch liệt tiếng kêu thảm thiết vang lên đánh gãy Diệp Đức Liệt trả lời, quanh quẩn tại cái này cả không, đồng thời cũng trùng điệp đánh tại Diệp Khôn Diệp Đức Liệt trong lòng.

Đây là Thành Huyền thanh âm.

Mà lại cùng lúc đó, nhào về phía Thành Trùng Thành Huyền hai người Ám Long Pháp Vương chỗ, cũng đình chỉ tất cả động tĩnh. Sườn dốc phủ tuyết bên trong, yên tĩnh đáng sợ.

Chuyện gì xảy ra! Bọn hắn!

Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người trái tim trùng điệp nhảy một cái, sắc mặt hoàn toàn thay đổi bên trong, chật vật quay đầu đi.

Đạp. Đạp. Đạp.

Hơn mười trượng bên ngoài, Ám Long Pháp Vương hùng tráng

thân ảnh tại đầy trời tuyết sương mù ở trong hiển hiện. Cánh tay tráng kiện ở trong một tay một cái, mang theo hai cái đứt quãng phát ra rất nhỏ rên rỉ bóng người, từng bước một, đi từ từ đi qua.

Trong tay hắn, là Thành Trùng Thành Huyền hai người.

Thời khắc này Thành Trùng, Thành Huyền, cánh tay mềm nhũn bất lực rủ xuống, nhìn qua toàn thân xương cốt đều không có bóp gãy, một cỗ máu tươi theo Ám Long Pháp Vương bước chân nhỏ giọt xuống, hình thành hai đầu đỏ tươi ướt át chói mắt quỹ tích.

Chỉ có không ngừng gào lên đau đớn cùng rên rỉ, mới có thể chứng minh hai người còn lại một hơi.

Chỉ bất quá mấy hơi thở công phu, hai người bọn họ thế mà liền bị Ám Long Pháp Vương đánh thành chó chết!

Diệp Đức Liệt cùng Diệp Khôn hai người lập tức bị dại ra,

Sắc mặt tái nhợt giống như người chết, cơ hồ đều muốn hô hấp không khoái, hai người bọn họ vô luận như thế nào cũng không hề tưởng tượng đến, cùng là võ đạo gia cảnh giới, Thành Huyền Thành Trùng hai người bại nhanh như vậy!

Không thể tin! Không cách nào tưởng tượng!

Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người toàn thân rét run, vô biên hàn ý đem bọn hắn bao phủ, huyết dịch tựa hồ cũng bị đông cứng ở.

"Ha ha ha! Chính là loại vẻ mặt này! Ta muốn thấy đến chính là loại vẻ mặt này a!"

Quỷ Liên Pháp Vương nhảy ngồi tại cao cao tầng tuyết bên trong trên một tảng đá lớn, cười như điên nói:

"Ám Long, ngươi cái tên này tu luyện võ đạo thật đúng là chiếm tiện nghi, so với ngươi đến ta nhưng vất vả nhiều a! Hai người bọn họ làm sao toàn thân mềm nhũn có phải hay không là ngươi đem bọn hắn xương cốt toàn thân đều cho bóp nát ngươi thật đúng là lòng dạ hẹp hòi a."

"Quỷ Liên, đừng lại chơi."

Ám Long Pháp Vương ánh mắt không có chút nào ba động, bình tĩnh nói ra:

"Nhanh giải quyết hai người kia, lấy ra trong lòng của bọn hắn máu tới đi."

"Ám Long, hai người kia ghép thành mệnh đến để cho ta thụ thương chảy máu làm sao bây giờ mà lại tên kia nắm đấm mười phần cứng rắn, ta rất hiếu kì đến cùng là thân thể của ngươi cứng rắn vẫn là người kia quyền đầu cứng "

Quỷ Liên Pháp Vương cười quỷ nói:

"Là ngươi tới đi, dù sao ngươi da dày thịt béo cái gì còn không sợ, vừa vặn để cho ta nhìn một chút người này võ đạo có cái gì tên "

Ba!

Đúng lúc này! Trong đống tuyết, một đôi sắt thép đổ bê tông cánh tay phá vỡ tuyết đọng, một trái một phải gắt gao giữ lại Quỷ Liên Pháp Vương ngồi tại trên đá lớn rủ xuống cổ chân!

"Thụ thương đổ máu "

Nhạc Bình Sinh quanh thân cơ bắp đạn dọn, thân ảnh hung mãnh nổ tung tầng tầng lớp lớp tuyết đọng hiện ra!

Tại cánh tay hắn bên trên, mạch máu giống như du long toán

loạn, vô song cự lực phun trào, một tay lấy kinh hãi muốn tuyệt muốn phản kích Quỷ Liên Pháp Vương xem như binh khí đồng dạng đột nhiên vung lên! Hung hăng đập đánh tới hướng Ám Long Pháp Vương!

"Ngươi!"

Cuồng giật mình bên trong, Quỷ Liên Pháp Vương thân thể bỗng nhiên mất đi khống chế, căn bản là không có cách phản kháng, nhấc lên một mảnh cương phong kêu khóc cùng rít lên, mãnh liệt đụng vào Ám Long Pháp Vương trên thân! Bài sơn đảo hải cự lực trong nháy mắt bộc phát!

Khoảng cách gần như thế, lấy Quỷ Liên Pháp Vương thân thể làm binh khí như thế mãnh liệt nện như điên phía dưới, Ám Long Pháp Vương tại sắc mặt hoàn toàn thay đổi ở trong chỉ rên khẽ một tiếng, cả người giống như là đạn pháo bị hung hăng đập nện đi ra, ầm vang bay ngược hơn mười trượng, bao phủ tại đầy trời phất phới tuyết đọng ở trong!

Mà Quỷ Liên Pháp Vương tuân theo lần này hung hoành va chạm, máu tươi bưu bay, huyết khí chấn động, cả người trở nên thất điên bát đảo, tại Nhạc Bình Sinh trong tay giống như là một cái vải rách búp bê đồng dạng không có chút nào năng lực phản kháng.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh so với bọn hắn đến càng giống là Ma Thần, quái vật! Hắn toàn thân huyết khí bạo động, trong mắt tinh quang sáng tắt, không để ý đến bị đánh bay ra ngoài Ám Long Pháp Vương, lại lần nữa thuận thế, một tay lấy Quỷ Liên Pháp Vương hung hăng đập chém trên mặt đất! Khiến cho phương viên ba trượng mặt đất đột nhiên bạo liệt, sụp đổ!

Trời long đất lở cự lực phía dưới, một vòng lớn mắt trần có

thể thấy gợn sóng điên cuồng khuếch tán, vô số tuyết đọng, cát đất, đá vụn đang trùng kích phía dưới bị chấn động phóng lên tận trời!

Cái vỗ này nện, Quỷ Liên Pháp Vương cả người cảm giác giống như là thân thể không có tri giác, bên tai vô số kinh lôi nổ vang, chấn động đến đầu ông ông tác hưởng, giống như là một cái rách rưới con rối!

"Ngươi không riêng sẽ thụ thương đổ máu!"

Đạp!

Nhạc Bình Sinh một cước hung hăng đạp ở Quỷ Liên Pháp Vương trên đùi phải, đồng thời hai tay gắt gao bóp chặt chân trái của hắn, cánh tay đột nhiên thư giãn, phát ra một tiếng nhe răng cười:

"Ngươi sẽ còn chết không toàn thây!"

Xoẹt!

Nhạc Bình Sinh giẫm kéo hai chân mãnh liệt xé ra phía dưới, Quỷ Liên Pháp Vương trong nháy mắt này huyết khí rung mạnh, đầu váng mắt hoa mà bất lực phản kháng bên trong, thậm chí không kịp rên lên một tiếng, cả người từ phần hông đột nhiên xé rách, tách rời!

Huyết quang bùng lên bên trong, hắn rõ ràng là bị Nhạc Bình Sinh sống sờ sờ xé rách thành hai mảnh!

Máu tươi vẩy ra, Hồng, bạch, hỗn hợp có nội tạng rơi vãi đầy đất, nồng đậm huyết tinh vị đạo tại tuyết trong sương mù lan tràn, nhận tiêu tán ra huyết khí nhiễm, có mặt khắp nơi tuyết thủ đô sương mù biến thành màu hồng.

Ba!

Nhạc Bình Sinh tiện tay ném đi, Quỷ Liên Pháp Vương máu thịt be bét nửa mảnh thân thể vạch ra một đường vòng cung, đã rơi vào trong đống tuyết, tóe lên một chùm bông tuyết.

Tại Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người ánh mắt đờ đẫn bên trong, bọn hắn vị trí cái này một cái tuyết hố, lập tức hóa thành một bọn người ở giữa địa ngục.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 195: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Bảy)

Chương 195: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (bảy)

Ầm! Ám Long Pháp Vương bị va chạm đi ra địa phương, một mảng lớn tuyết lãng đột nhiên nổ tung, thân ảnh của hắn tại hơn mười trượng bên ngoài đầy trời tuyết sương mù ở trong hiện ra.

Ám Long Pháp Vương gắt gao nhìn chằm chằm trên mặt đất, Quỷ Liên Pháp Vương thân thể tàn khuyết, trái tim hung hăng nhảy một cái, một mặt cực độ bất khả tư nghị thần sắc, phát ra một tiếng chấn thiên gào thét, lao nhanh mà ra!

Chỉ bất quá hắn cái này giẫm đạp mặt đất chấn động mãnh liệt công kích cũng không phải là phóng tới Nhạc Bình Sinh, mà là phương hướng ngược!

Khi nhìn đến Quỷ Liên Pháp Vương hạ tràng về sau, trong điện quang hỏa thạch, Ám Long tại nổi giận qua đi tâm linh tỉnh táo làm cực điểm, biết cái này bỗng nhiên xuất hiện võ giả là một cái mười phần khó giải quyết đại địch.

Thi triển Thần Ma võ đạo về sau, lực lượng cường đại cỡ nào, thân thể có bao nhiêu cứng cỏi, những cái này chính hắn lại biết rõ rành rành.

Mà như vậy dạng, Quỷ Liên thế mà đang bị nắm ở hai chân về sau trong chớp mắt liền bị xé rách thành hai mảnh, có thể thấy được người tới hung mãnh!

Trong này cố nhiên có Quỷ Liên chính mình lơ là bất cẩn bị người ta tóm lấy sơ hở nguyên nhân, mà thực lực của người này cường hoành đồng dạng không thể coi thường.

Mà lại ở một bên còn có Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người cũng không có đánh mất sức chiến đấu , mặc cho Ám Long Pháp Vương trong lòng như thế nào tự tin, đối mặt dạng này ba người vây công hạ cũng không có cái gì nắm chắc.

Cho nên, hắn làm chính là tạm thời tránh mũi nhọn, tìm cơ hội!

Bạo xông đồng thời hắn cũng ở trong lòng nộ hống:

"Quỷ Liên cái này ngu ngốc! Ngu xuẩn!"

Tại hắn xem ra, ngoại trừ cái này đột nhiên xuất hiện người thực lực cường hãn, ẩn núp bạo khởi bên ngoài, càng quan trọng hơn là Quỷ Liên tự cho là hết thảy đều ở trong lòng bàn tay, phớt lờ, thế mà ngồi tại trên tảng đá không môn mở ra, bị người bắt lại sơ hở, từ đó tại liên tiếp oanh kích ở trong bất lực phản kháng, thẳng đến bỏ mình!

Ân

Mà Nhạc Bình Sinh không để ý đến Diệp Khôn Diệp Đức Liệt, tại hơn mười trượng bên ngoài động tĩnh phát sinh đồng thời xoay đầu lại, ánh mắt liếc nhìn Ám Long Pháp Vương thân thể va chạm, tại tầng tuyết bên trong đánh ra một đầu thông đạo thật dài, cười lạnh nói:

"Chạy cái gì "

Ầm ầm!

Bước chân hắn một bước, trên mặt đất động núi dao bên trong bóng người trong nháy mắt biến mất, chỉ có một đầu thật dài khí

lãng, đột nhiên cuốn lên trên đất cát đá, tuyết đọng, tạo thành một đầu lâm không trôi nổi tuyết bay, cát đá tạo thành hàng dài.

Hắn trải qua địa phương, tuyết đọng bị cương phong cuốn lên, giống như là thủy triều đồng dạng từ hai bên khuấy động mà lên, tứ tán bạo tung tóe, tạo thành từng đạo tuyết chi màn che.

Diệp Đức Liệt cùng Diệp Khôn ngây người như phỗng đứng ở tại chỗ, đại não trong lúc nhất thời đều chưa kịp phản ứng.

Giống như là quái vật, bày ra không phải tầm thường thực lực Quỷ Liên Pháp Vương, tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy bị thuần túy mà nguyên thủy bạo lực sống sờ sờ xé rách thành hai mảnh.

Mà làm xuống chuyện này, thình lình chính là phát hiện trước nhất không đúng, chạy trốn đi ra Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ.

Cho dù là đứng tại chiến cuộc bên trong, trong chớp nhoáng này đầu óc của bọn hắn đều biến thành trống không.

Bằng vào thuần túy xé rách, đem một thi triển ra Thần Ma võ đạo võ đạo gia sống sờ sờ xé rách thành hai mảnh, đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào

Diệp Đức Liệt Diệp Khôn hai người căn bản là không có cách tưởng tượng, cái này cùng là Tam lưu thậm chí bất nhập lưu tông môn tông chủ, thế mà cho thấy hung mãnh như vậy lực lượng cuồng bạo.

Tại thời khắc này thế cục đảo ngược, trở về từ cõi chết vui sướng bọn hắn cũng không kịp trải nghiệm, lâm vào chấn kinh ở trong.

Lúc này, phịch một tiếng, Chung Thành cũng căn cứ thanh âm truyền tới phương vị, theo Nhạc Bình Sinh phương hướng, phá tan hai ba người cao tuyết đọng, nhảy ra.

Nhìn thấy giữa sân Diệp Đức Liệt toàn thân máu me đầm đìa cùng Thành Trùng Thành Huyền hai người không nhúc nhích nằm rạp trên mặt đất, mắt của hắn da bỗng nhiên nhảy một cái, ngay cả cười trên nỗi đau của người khác đều không để ý tới, đánh giá đến bốn phía.

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên ngưng tụ, chú ý tới Quỷ Liên Pháp Vương còn sót lại nửa mảnh máu hồ xoẹt xẹt thân thể, sửng sốt một chút, sau đó trong lòng bạo mồ hôi.

Hầu như không cần quá nhiều cân nhắc, Chung Thành đều có thể biết chuyện này tám chín phần mười liền hắn cái kia hung bạo tông chủ làm ra.

Hơn nữa nhìn đến Diệp Đức Liệt Diệp Khôn Thành Trùng Thành Huyền bốn người này này tấm thê thảm bộ dáng, Chung Thành không khó suy đoán ra đến tại Nhạc Bình Sinh đến trước đó hiện trường đều phát sinh thứ gì.

Tất nhiên là bốn người này gặp phải thực lực viễn siêu bọn hắn võ đạo cường giả, mới biến thành như thế một bộ thê thảm bộ dáng.

Có thể đem cái này bốn cái võ đạo gia bức thành bộ dáng này, đến cùng sẽ là người nào chẳng lẽ là Thần Luân Pháp Vương cái kia Triệu công tử cùng cái kia Đoan Mộc lại tại địa phương nào

Hắn hầu kết bỗng nhúc nhích qua một cái, nhìn về phía Diệp Đức Liệt, Diệp Khôn hai người, hỏi:

"Hai vị, chuyện gì xảy ra người này là cái nào Pháp Vương còn có chúng ta tông chủ đâu "

Diệp Đức Liệt khàn giọng nói: "Chết mất cái này chính là Quỷ Liên Pháp Vương, quý tông chủ tại đánh giết hắn về sau đuổi theo Ám Long Pháp Vương. Chúng ta lúc đầu không phải hai cái này

Pháp Vương đối thủ, còn tốt quý tông chủ kịp thời đuổi tới."

Quỷ Liên Pháp Vương, Ám Long Pháp Vương

Chung Thành mãnh kinh, lập tức nói: "Làm sao có thể căn cứ tình báo hai cái này Pháp Vương chỉ là huyết khí hiện hình cảnh giới sơ vị võ đạo gia, làm sao có thể ngăn cản bốn cái võ đạo gia vây công "

Gió lạnh bên trong, Diệp Đức Liệt trầm mặc một chút, nói ra: "Vị này Chung trưởng lão, không biết ngươi có nghe nói hay không qua Thần Ma võ đạo "

"Thần Ma võ đạo "

Chung Thành sững sờ, vẫn là lần đầu nghe được cái này xa lạ từ ngữ, hỏi:

"Đây là vật gì một loại nào đó bí truyền võ đạo "

Diệp Đức Liệt chậm rãi ngồi xuống, một bên móc ra đai lưng ở giữa mang theo dược vật vẩy vào phá thành mảnh nhỏ cánh tay phải bên trên, một bên giải thích nói:

"Chuyện này các vị biết liền tốt, tuyệt đối không nên tùy ý ngoại truyện. Đây là một loại lợi dụng đặc thù huyết mạch, thời gian cực ngắn bên trong để người bình thường phát huy ra không kém hơn võ giả lực lượng quỷ dị võ đạo. Từ tân triều cái nào đó cơ cấu tại hơn trăm năm trước bày ra, cụ thể phương pháp Bắc Hoang sợ rằng không ai biết."

"Huyết mạch cái gì huyết mạch "

Diệp Khôn truy vấn:

"Ngươi nói là Quỷ Liên cùng Ám Long hai cái này Pháp Vương chính là tu tập cái này cái gì Thần Ma võ đạo, thực lực mới viễn

siêu suy đoán của chúng ta "

Diệp Đức Liệt gật gật đầu thở dài:

"Đương nhiên là cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch. Loại này võ đạo bản thân là nhằm vào không thông võ đạo người bình thường, tại thời gian cực ngắn bên trong liền có thể để bọn hắn trở nên đao thương bất nhập, lực lớn vô cùng. Mà hai cái võ đạo gia cấp bậc võ giả đang tiến hành huyết mạch cải tạo về sau, tăng lên biên độ càng khủng bố hơn.

Bất quá theo ta suy đoán môn này võ đạo còn rất không hoàn thiện, tất nhiên có trùng điệp hạn chế cùng tệ nạn, nếu không tân triều đã sớm toàn dân đều võ, mà không phải cực ít nghe nói nhìn thấy tu tập Thần Ma võ đạo cao thủ.

Mà lại cái chuông này võ đạo nguyên lý cũng không khó suy đoán, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng từng cái đều có lực lượng mạnh mẽ, trong huyết mạch của bọn họ đồng dạng ẩn chứa loại lực lượng này, mà tân triều không biết là giải quyết như thế nào nhân thể bài dị phản ứng, tiến hành huyết mạch trồng trọt. Quỷ Liên Pháp Vương cùng Ám Long Pháp Vương hai người trên thân thế mà xuất hiện loại này tân triều bí mật khai phát ra võ đạo, chỉ sợ cái này Xích Huyết Giáo đã cùng tân triều cấu kết, không biết tại chuẩn bị những chuyện gì."

Nghe Diệp Đức Liệt như thế một phen tự thuật, Chung Thành hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 196: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Tám)

Chương 196: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (tám)

Một cỗ khuấy động tuyết lãng bên trong, hai cái bóng người một trước một sau nhanh như điện chớp, mau tựa như tia chớp, va chạm lên tầng tầng tuyết lãng.

"Phải nghĩ biện pháp đem những này người dẫn ra, thần nhân nơi đó đã tiếp nhận không nhỏ áp lực, trước tìm cơ hội giết chết yếu nhất một cái kia lại nói!"

Ám Long Pháp Vương biểu lộ như sắt thép cứng rắn mà lạnh lùng, ngay sau đó ánh mắt của hắn khẽ động, tại các loại suy nghĩ chuyển động ở trong lại có chút ngoài ý muốn quay đầu lại.

Ân chỉ có một người

Tại phát giác được chỉ có Nhạc Bình Sinh một người mau chóng đuổi mà tới, Ám Long Pháp Vương đột nhiên thân hình liền ngưng.

Hắn xoay người lại, thần sắc băng lãnh, xa xa nói ra: "Chỉ có một mình ngươi xem ra ngươi rất từ. . ."

Ầm ầm!

Đuổi sát ở trong Nhạc Bình Sinh nơi nào sẽ dừng lại nghe hắn nói nhảm

Cấp tốc bay lượn bên trong, dưới chân của hắn hung hăng giẫm mạnh, cuồn cuộn khí lưu bạo tạc, thôi thúc dưới, đảo mắt vượt qua gần mười mét khoảng cách, nhấc tay liền hướng Ám Long Pháp Vương trán chém thẳng vào mà xuống!

Ầm ầm, trầm muộn cương khí lôi âm réo vang. Nhạc Bình Sinh cái này một bạo xông, khí lưu cuốn lên chung quanh cát đá bông tuyết, hình thành một đầu to lớn hơn cát tuyết chi long, lấy không ai bì nổi bá liệt chi thế giáng lâm!

"Tốt!"

Mắt thấy Nhạc Bình Sinh vào đầu một quyền nhưng căn bản không để ý tới mình, Ám Long Pháp Vương thẹn quá hoá giận, trong miệng ngắn ngủi phun ra một chữ như vậy. Quanh thân cơ bắp cổ động, trong khoảnh khắc yêu ma giống như thân hình lại lần nữa cất cao!

Tại thời khắc này cánh tay hắn bên trên cơ bắp xoắn xuýt bành trướng chấn động, giống từng đầu sống lại chiếm cứ, quấn quanh mãng xà, rộng rãi võ hắn đều chống lên muốn nứt, không ngừng mà chập trùng.

Hắn tu luyện 【 Ám Cương Cốt Thân 】, bản thân liền là chuyên chú vào nhục thân hoành luyện bí truyền võ đạo, tại tu thành về sau, gân cốt cơ bắp, thậm chí là nội tạng cường độ so với chân chính sắt thép đến đều không kém là bao nhiêu, lại thêm Thần Ma võ đạo cải tạo, thân thể của hắn cường độ đã đạt đến một cái không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Chính là dựa vào điểm này, hắn mới có thể lấy cứng chọi cứng, bỏ qua Thành Huyền Thành Trùng hai người vây công đập nện, trong chớp mắt phế bỏ hai người kia.

Đối mặt với Nhạc Bình Sinh, hắn lại lần nữa lập lại chiêu cũ, muốn để cái này đột nhiên xuất hiện cao thủ minh bạch, cái gì mới

gọi là vững như thành đồng, không gì phá nổi!

"Ngươi cho rằng, ta là Quỷ Liên tên ngu xuẩn kia sao!"

Trong nháy mắt! Ám Long Pháp Vương tráng kiện tới cực điểm hai tay giao nhau, thân hình đồng dạng bạo cướp, cương phong rít lên bên trong hung hăng vọt tới Nhạc Bình Sinh bạo xông mà tới nắm đấm!

Ầm!

Quyền cánh tay giao tiếp ở giữa, giống như là lại lần nữa phát sinh kinh thiên động địa nổ lớn! Phương viên hơn mười trượng đại địa đột nhiên trầm xuống! Đếm không hết đá vụn hỗn hợp có tản mát đống tuyết đột nhiên chấn động, xông thẳng không trung, lại bị tung hoành càn quét cương phong cắt chém phá thành mảnh nhỏ!

Ám Long Pháp Vương con mắt đột nhiên một lồi! Trán một trận chấn động, như là bị vô số đầu cự thú giẫm đạp mà qua choáng váng cảm giác, trong miệng một cỗ nồng đậm mùi máu tươi muốn phun ra ra!

Quanh người hắn xương cốt lốp bốp liên tiếp bạo hưởng, hai con trên cánh tay truyền đến từng trận đau nhức, khớp xương phát ra "Kẽo kẹt kít" kỳ quái tiếng vang.

Bài sơn đảo hải đồng dạng thuần túy lực lượng, theo Ám Long Pháp Vương xương cốt cơ bắp tầng tầng chấn động, tại toàn thân khớp xương liên tiếp gấp rút bạo hưởng bên trong, trên mặt đất lập tức lấy dưới chân của hắn làm trung tâm nứt toác ra một đạo lại một đạo thô to, dày đặc vết rạn, còn tại không ngừng mà khuếch tán!

"Vì cái gì! Hắn rõ ràng chỉ là huyết khí hiện hình cảnh giới sơ vị võ đạo gia, vì cái gì lực lượng sẽ mạnh như vậy! ! !"

Trong điện quang hỏa thạch, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không lộ vẻ gì khuôn mặt, Ám Long Pháp Vương màu chàm sắc khuôn mặt giờ phút này biến thành màu đỏ tím chi sắc, trong lòng phát ra chấn thiên gào thét.

Nhạc Bình Sinh như thế một quyền vừa mới đánh rớt, Ám Long Pháp Vương liền rõ ràng chính mình mười phần sai.

Khổng lồ như vậy, hạo đãng lực lượng, đối mặt phía dưới liền để huyết khí của mình chấn động mãnh liệt, sắt thép cứng cỏi gân cốt, nội tạng nhận tổn thương, căn bản không phải hắn đủ khả năng tiếp nhận!

Nếu như không phải 【 Ám Cương Cốt Thân 】 dạng này hoành luyện chi thân, chỉ sợ hắn trong nháy mắt liền sẽ bị đánh bạo!

Oanh!

Cương khí lại lần nữa bạo tạc! Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì dừng lại, một đầu gối co lại, thuận thế thẳng tắp va chạm Ám Long Pháp Vương ngực!

Ám Long Pháp Vương tại mãnh liệt nguy cơ sinh tử ở trong cảnh báo đại tác, cắn chặt hàm răng! Giờ khắc này chân hắn cùng nhấc lên một chút, chống chọi Nhạc Bình Sinh công kích hai tay một cái phát lực, dưới chân như là giẫm lên bóng loáng mặt băng, đều đều hướng về sau trượt ra ngoài, vừa vặn tránh đi Nhạc Bình Sinh mang theo mạnh mẽ Gale âm thanh từ dưới mà lên trực kích mà đến một cái lên gối!

Nhạc Bình Sinh cái này một cái hung mãnh lên gối mang theo mãnh liệt khí lưu, xung kích tại Ám Long Pháp Vương trên thân, để thân hình của hắn tựa hồ lần nữa không để lại dấu vết hướng về sau phao phao một đoạn.

Nhìn thấy Ám Long Pháp Vương thân thể khổng lồ lại trái với lẽ thường linh mẫn, Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, không chút nào dừng lại, song chưởng mở ra, trên cánh tay từng cây nổ lên gân xanh như là như rắn búng ra không ngớt. Hung mãnh chụp vào Ám Long Pháp Vương thân thể hai bên!

"Đáng chết a!"

Ám Long Pháp Vương tránh cũng không thể tránh, biệt khuất vô cùng, lập tức gào thét một tiếng co lại song trảo, huyết khí phồng lên, mười ngón đột nhiên phun ra dài ba tấc màu xanh nhạt lợi mang!

Hai cái lợi trảo mang theo thanh quang vạch phá không khí, bén nhọn thanh mang chấn động, phát ra xuy xuy phá không nhẹ vang lên, hung hăng đâm vào Nhạc Bình Sinh dò tới hai tay!

Xoẹt xẹt ——!

Ám Long Pháp Vương mười ngón thanh mang hung hăng xẹt qua Nhạc Bình Sinh Nhạc Bình Sinh khuỷu tay, một trận lưỡi dao phá tại đồ sắt bên trên có thể phát ra, rợn người chói tai tạp âm âm thanh bên trong, không có chút nào vết máu, da thịt, chỉ có từng tia từng tia nhỏ xíu hỏa hoa tại đầu ngón tay vẩy ra mà ra!

"Chuyện gì xảy ra!"

Trong dự tính sự tình không có phát sinh, Ám Long Pháp Vương trong lòng cuồng giật mình đã lấn át trên ngón tay truyền đến đau từng cơn! Tuyệt đối không ngờ rằng sẽ là loại kết quả này!

Cảm thấy khuấy động kình phong hướng chính mình trán che đậy mà đến, hắn không kịp ngẫm nghĩ nữa, toàn thân như là trong nháy mắt bị người rút mất chèo chống xương cốt, cả người lập tức mềm nhũn xuống dưới, mượn trên tay phản chấn lực lượng, thấp

người liền hướng Nhạc Bình Sinh dưới xương sườn lỗ hổng trượt ra ngoài!

Lấy khổng lồ như vậy thân thể, lại làm ra loại này quỷ mị trái với lẽ thường động tác, hoàn toàn chính xác không thể tưởng tượng nổi, tại thị giác bên trên cũng mâu thuẫn tới cực điểm.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt không có chút nào ba động, dưới chân nhất chuyển, mặt đất lập tức không chịu nổi gánh nặng lại lần nữa vỡ tan, chìm xuống bên trong, nguyên bản bắt trống không hai tay nhân thể đem nắm! Gân cốt cơ bắp đạn dọn, chấn động, khí lưu cuồn cuộn bạo tạc bên trong bỗng nhiên hướng sau lưng chùy đi!

Long long long ——!

Vừa mới lóe lên mà ra, đạo này tiếng vang to lớn liền phảng phất trực tiếp rót vào Ám Long Pháp Vương tâm thần bên trong, tựa hồ có vô số cái trống lớn đột nhiên tại sau lưng gõ vang, để hắn đột nhiên giật mình!

Hắn phía sau lưng lông tơ toàn bộ nổ trở đi tại hắn cảm giác bên trong, như là có một đầu viễn cổ hung thú từ phía sau mình đánh giết mà đến, mà nổi trống giống như trầm đục chính là đầu này cự thú trái tim tại dùng lực nhảy lên!

Nhạc Bình Sinh nện hướng sau lưng, đuổi sát Ám Long Pháp Vương song chùy trong nháy mắt đánh tan không khí, phát ra một tiếng vang nhỏ, trừ cái đó ra, lại vô thanh vô tức.

Bởi vì một thức này phiết thân chùy tốc độ đã tại cái nào đó nhanh nhất trong nháy mắt đột phá bức tường âm thanh, phương viên trong vòng một trượng không gian bị hắn hung mãnh thuần túy lực lượng đánh nổ, biến thành chân không!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 197: Thiên Đường Có Lối Ngươi Không Đi! (Cuối Cùng)

Chương 197: Thiên Đường có lối ngươi không đi! (cuối cùng)

Một chùy này vô thanh vô tức, nhìn cũng không có cái gì kinh thiên động địa thanh thế, nhưng là Ám Long Pháp Vương lại lập tức liền cảm thấy bóng ma tử vong.

Mà Nhạc Bình Sinh trên tay làn da càng là bày biện ra một loại ngân bạch màu sắc, cấp tốc nện hướng sau lưng hai tay chùy, tại vạch phá không khí một phần trăm cái hô hấp ở giữa, liền như là một viên mạnh mẽ đanh thép khiêu động to lớn trái tim, ẩn ẩn cho người ta một loại lúc lớn lúc nhỏ, sống lại đồng dạng kỳ quái cảm thụ.

Ám Long Pháp Vương cảm giác bên trong, con kia đánh úp về phía phía sau mình cự thú, chính là giờ phút này Nhạc Bình Sinh đã hóa thành ngân sắc lưu tinh, mang theo yên tĩnh sát ý phiết thân một chùy!

Không thể trốn tránh! Cũng không kịp trốn tránh!

Ám Long Pháp Vương cuồng hống một tiếng, vốn cũng không có thể gánh nặng gân cốt cơ bắp keng keng rung động, đem thân thể hướng về phía trước thế xông cưỡng ép đảo ngược, nửa người trên vặn như là bánh quai chèo, quay đầu chính là hai trảo ác long nhô ra, hung mãnh chụp vào chính mình cảm giác chỗ nguy hiểm nhất!

Đầu ngón tay hắn thanh mang tăng vọt, màu sắc nồng đậm như là Thúy Trúc, lại hiện ra một loại cực kỳ hung tàn bạo ngược hương vị.

Đồng thời hắn ở trong lòng cuồng khiếu:

"Chết cho ta a! !"

Lấy hắn tu luyện 【 Ám Cương Cốt Thân 】, phối hợp thêm Thần Ma võ đạo huyết mạch cải tạo, thực lực như vậy chính là đối mặt huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, nếu như đối phương không có chuyên môn khắc chế hoành luyện võ đạo thủ đoạn, đều có thể đánh cái ngươi tới ta đi, khó bỏ khó phân.

Mà tại cùng Nhạc Bình Sinh ngắn ngủi trong lúc giao thủ, hắn lại phát hiện đối phương so với hắn lực lượng càng cuồng mãnh, thân thể càng kiên cố! Hắn luôn luôn am hiểu cứng đối cứng, bạo lực ép qua thủ đoạn trở nên không hề có tác dụng.

Hắn cũng rốt cục có thể cảm nhận được gặp được dạng này một hoành luyện chi thân cường giả đến cùng có bao nhiêu đáng sợ.

Tại cái này Nhạc Bình Sinh một cái phiết thân chùy oanh kích sau lưng, Ám Long Pháp Vương Pháp Vương xoay người một cái song trảo nghênh tiếp, ngắn ngủi đến một lần vừa đi chỗ thời gian hao phí điện quang hỏa thạch, nhanh đến cực điểm, ngay cả nửa cái thời gian hô hấp cũng chưa tới, đổi người bên ngoài thậm chí chỉ có thể nhìn thấy hai đoàn riêng phần mình hiện ra ngân sắc cùng màu xanh cái bóng mơ hồ, va chạm ở cùng nhau!

Phịch một tiếng tiếng vang! Đinh tai nhức óc, quanh quẩn không ngớt!

Hai người hai tay giao kích chỗ, trong nháy mắt tuôn ra cường đại khí lãng, bốn phương tám hướng bành trướng, phồng lên, xung

kích! Đánh cho mặt đất đều không chịu nổi, đang kích động mà lên về sau hung hăng thổi bay!

Hung mãnh khí kình quét ngang, phương viên vài chục trượng bên trong, không nhìn thấy một tơ một hào bông tuyết, hết thảy đều bị kình phong càn quét thổi lất phất ra ngoài!

Thậm chí một người bình thường đứng được tới gần, đều sẽ bị dạng này cuồng mãnh dư ba làm vỡ nát trong thân thể nội tạng.

Mà chịu một chùy này Ám Long Pháp Vương phát ra một tiếng kinh thiên động địa rú thảm, như là bị cổ đại công thành cự chùy đánh trúng, toàn bộ cánh tay xương cốt một trận lốp bốp loạn hưởng, thân thể trong không khí vạch ra một đạo tàn ảnh, nhanh chóng hướng về sau ném đi đến hơn mười trượng có hơn địa phương, hung hăng nện ở trên mặt đất!

Một đường bay lên trên không trung thời điểm, trong miệng hắn liền truyền đến máu tươi cuồng phún thanh âm, còn có xương cốt tan ra thành từng mảnh, vỡ tan, thậm chí còn có băng băng giống dây cung đứt gãy thanh âm.

Hai tay của hắn đã vỡ vụn không còn hình dáng, giữa không trung liên tiếp huyết vụ bên trong, điểm điểm nội tạng mảnh vỡ cũng theo lực lượng kinh khủng chấn động, đè ép, bị Ám Long Pháp Vương phun ra ra.

Nhạc Bình Sinh hai tay hợp lực một chùy này oanh kích, kinh khủng kình lực điệp gia chấn động, đem hắn trong thân thể ẩn chứa huyết dịch đều chấn ra, đồng thời toàn thân hắn sắt thép căng thẳng cơ bắp, cũng toàn bộ bị chấn đoạn!

Rầm rầm!

Cho dù là rơi đập trên mặt đất, lực lượng kinh khủng dưới, Ám Long Pháp Vương rách nát không chịu nổi thân thể vẫn như cũ

phá sát mặt đất, bùn đất, đá vụn, tuyết đọng bị hung hăng lật lên, trên mặt đất lập tức xuất hiện một đầu thật dài quỹ tích!

Bởi vậy cũng có thể gặp Ám Long Pháp Vương Pháp Vương gặp oanh kích lực lượng chi mãnh liệt, chi liệt.

Phịch một tiếng trầm đục! Ám Long Pháp Vương Pháp Vương cấp tốc hướng về sau ném đi thân ảnh tại trượt bay ra hơn mười mét về sau, hung hăng đâm vào cao cao tầng tuyết bên trong, bộc phát ra một đại cổ xông thẳng tới chân trời tuyết trụ, rốt cục ngừng lại lui thế.

Bị nhuộm đỏ một mảnh tuyết sương mù bên trong, Ám Long Pháp Vương Pháp Vương giống như là một cái bị hủy đi đến thất linh bát lạc đại hào đồ chơi, nằm rạp trên mặt đất cũng không nhúc nhích.

Hắn giờ phút này toàn thân xương cốt đứt gãy, nội tạng vỡ vụn, ngay cả động cũng không cách nào nhúc nhích.

Đạp đạp đạp!

Nhạc Bình Sinh bước chân không ngừng, mấy cái cất bước lách mình, một bả nhấc lên Ám Long Pháp Vương yết hầu đem hắn cả người nhấc lên, nhìn chăm chú hắn đen nhánh không có tròng trắng mắt con mắt hỏi:

"Ngoại trừ Thần Luân Pháp Vương, các ngươi còn lại thủ hạ đều trốn ở chỗ nào "

Bị Nhạc Bình Sinh một phát bắt được cái cổ tại chỗ nhấc lên, Ám Long Pháp Vương đầu này cự hán phổi giống như là rách nát ống bễ đồng dạng phát ra hô hô thanh âm.

Đây là nội tạng của hắn trên cơ bản đều bị chấn động đến chia năm xẻ bảy tạo thành.

Nhưng là võ đạo gia cấp bậc sinh mệnh nguyên khí nội tình ở nơi đó, hắn còn tại kéo dài hơi tàn.

Ám Long Pháp Vương miễn cưỡng mở cặp mắt ra, nhìn xem Nhạc Bình Sinh, tĩnh mịch trong ánh mắt hiếm thấy để lộ ra sợ hãi thần thái.

Hắn từ trước đến nay cho nên cường hoành tới cực điểm thể phách, hoành hành không sợ, giết người vô số. Nhưng là bây giờ lại đụng phải một cái mặc kệ là lực lượng vẫn là thể phách đều để hắn không cách nào phản kháng nhân vật.

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, có thể đánh gãy sắt thép nắm đấm, nhẹ nhàng vung vẩy một chút liền có thể xé rách hổ báo trảo pháp, đánh trên người Nhạc Bình Sinh đều không chút nào tổn thương.

Nếu như Nhạc Bình Sinh cho nên linh hoạt thân pháp, sắc bén đao binh đến cùng hắn quyết đấu, liền xem như thua, hắn cũng sẽ không giống như bây giờ tuyệt vọng. Mà hắn hoàn toàn là bị cùng một cái võ đạo đường đi võ giả, sống sờ sờ nghiền ép.

Đồng dạng cảnh giới, lực lượng như vậy, dạng này thể phách, đem hắn võ đạo ý chí hết thảy đánh tan.

"Ngươi cho rằng. . . Ta sẽ nói cho ngươi biết ngươi cho rằng các ngươi liền thắng lợi. . . "

Ám Long Pháp Vương ho ra một đại cổ hỗn hợp có nội tạng mảnh vỡ máu tươi, đứt quãng cười gằn nói:

"Hưởng thụ sau cùng thời gian đi, Thần Luân Pháp Vương đại nhân hắn sẽ. . ."

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, lười nhác lại nghe nói nhảm, bắt lấy Ám Long Pháp Vương cái cổ tay trực tiếp hướng phía dưới hung hăng nhấn một cái!

Ầm ầm!

Vỡ vụn thất linh bát lạc mặt đất, tại Nhạc Bình Sinh mãnh lực nhấn một cái phía dưới lại lần nữa vỡ tan, chìm xuống! Loạn thạch mãnh liệt bắn, bay tán loạn! Ầm ầm thanh âm Trung Nguyên thình lình xuất hiện một cái hố cực lớn!

Ám Long Pháp Vương cứ như vậy bị ấn vào trong hầm, toàn thân máu thịt be bét, cái cổ bẻ gãy, đầu lâu nứt ra, thậm chí không kịp rên lên một tiếng, trực tiếp khí tuyệt sinh vong.

Hắn bị Nhạc Bình Sinh lần này đè chết tại mặt đất trong hầm, thật giống như một cái bị giẫm nổ cà chua, đỏ tươi văng khắp nơi, nhưng lại mơ hồ một mảnh.

Từ khía cạnh cũng phản ứng ra Ám Long Pháp Vương thể phách đích thật là cường đại, đầu lâu vẻn vẹn nứt ra, nhưng không có sụp đổ. Mà nếu là cao thủ bình thường, bị Nhạc Bình Sinh như thế nhấn một cái, đã sớm thành một đống thịt nát.

Nhạc Bình Sinh xoay người lại, dò xét hướng một bên khác nơi xa, tuyết trụ không ngừng phóng lên tận trời tựa hồ phát sinh mãnh liệt địa phương chiến đấu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 198: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Một)

Chương 198: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (một)

Nửa khắc đồng hồ trước đó.

Triệu công tử thân ở tầng tuyết đã sớm tại chợt hơi tìm tòi tính lúc giao thủ, bị tức kình bạo mở, lộ ra phương viên chừng mười trượng trống trải khu vực. Ở trước mặt của hắn, một cái quần áo bình thường võ hắn, không cao không thấp, dung mạo ngay ngắn nam tử bình tĩnh đứng vững.

Triệu công tử nhìn từ trên xuống dưới hắn cười lạnh nói:

"Thế nhân đều truyền Thần Luân Pháp Vương mặt xanh nanh vàng, khuôn mặt đáng ghét, thích nhất nâng ly máu người. Bất quá ta nhìn tựa hồ truyền ngôn cùng sự thật cũng không tương xứng "

Tại vừa rồi chợt giao thủ một cái hạ hắn có thể đoán được, đột kích người mặc dù không bằng chính mình, nhưng tối thiểu cũng là cùng một cấp bậc cao thủ.

Huyết khí như rồng cảnh giới, ngoại trừ Thần Luân Pháp Vương bên ngoài, không còn ai khác.

"Triệu công tử, trên thế giới này người ngu nhiều như vậy, ngươi dạng này thiên chi kiêu tử chẳng lẽ cũng cùng những cái kia phàm phu tục tử đồng dạng a "

Thần Luân Pháp Vương giống như là lão tăng nhập định,

không hề bận tâm, bình hòa nói ra:

"Ta Xích Huyết Giáo khi nào đắc tội Triệu công tử, cần làm to chuyện, chuyên môn liên hợp như thế mấy vị cao thủ đến tìm chúng ta gây phiền phức chẳng lẽ là vì thay trời hành đạo "

Hai người kia tựa như là có cộng đồng ăn ý, không biết ra ngoài nguyên nhân gì ai cũng không có động thủ trước.

"Thần Luân, loại này không có chút ý nghĩa nào lí do thoái thác cũng không cần lấy ra."

Triệu công tử hời hợt nói ra:

"Ta làm chuyện này, không phải là bởi vì cái gì thay trời hành đạo, cũng không phải vì dân trừ hại, liền xem như các ngươi đồ nguyên một tòa thành trì, chỉ cần không có ảnh hưởng đến ta, ta cũng sẽ không để ý tới. Sở dĩ tìm tới, vẻn vẹn bởi vì các ngươi ba người đầu đối ta hữu dụng chỗ thôi."

Thần Luân Pháp Vương trong mắt ba động một chút, ánh mắt thưởng thức, tán thán nói:

"Triệu công tử, ta vốn cho rằng ngươi sẽ nói bên trên một phen cứu vớt thương sinh, tiêu diệt tà ma ngoại đạo loại hình đại nghĩa lẫm nhiên nói. Liền nghe ngươi vừa rồi nói, ngươi liền xa xa vượt ra khỏi những cái kia chính đạo tông môn bên trong miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, món chay chiếm chức vị mà không làm việc hạng người, có kiêu hùng phong thái! Ta thấy qua vô số tuổi trẻ thiên tài, bọn hắn cũng không sánh bằng cho ngươi!"

Triệu công tử mỉm cười một tiếng:

"Thần Luân, các ngươi Xích Huyết Giáo giáo nghĩa công pháp đi mặc dù không phải đường ngay, cũng coi là sinh mệnh cấp độ nhảy vào mở ra lối riêng, có một chút như vậy giá trị tham khảo.

Tu luyện tới chúng ta cảnh giới này, ngoại trừ đại dũng khí, đại nghị lực, đại vận khí bên ngoài, còn muốn có một viên duy ta chi tâm. Người không vì mình trời tru đất diệt, chết sống của người khác cùng ta có liên can gì mỗi ngày vì người khác sinh tử vận mệnh quan tâm bôn ba, cái kia còn tập cái gì võ

Bất quá ta ngược lại là có chút hiếu kỳ, oanh lôi bạo loại vật này tại sao lại xuất hiện ở trong tay của các ngươi, số lượng còn không ít "

Thần Luân Pháp Vương tầm mắt buông xuống, bình tĩnh nói ra: "Chuyện này, cũng không phải là Triệu công tử có thể biết."

"A" Triệu công tử giống như cười mà không phải cười, trong mắt có không hiểu thần thái, nói ra: "Ta ngược lại thật ra cho rằng, ta lập tức liền sẽ biết."

Oanh!

Hai người đang khi nói chuyện, một cỗ tuyết lãng đột nhiên nổ tung, Đoan Mộc Tu thân hình hiện ra, trạm sau lưng Thần Luân Pháp Vương, cùng Triệu công tử hai người tạo thành giáp công chi thế, ánh mắt lạnh lùng, quét mắt Thần Luân Pháp Vương:

"Ừm ta còn tưởng rằng là cái gì ba đầu sáu tay nhân vật."

Đồng thời, hắn nghiêng tai lắng nghe một chút động tĩnh nơi xa, nói ra:

"Xem ra mặt khác hai cái cũng hiện thân, Triệu công tử, ngươi còn đang chờ cái gì "

Triệu công tử cười ha ha một tiếng: "Đoan Mộc huynh, chính là đang chờ ngươi đến vì ta lược trận a!"

Tiếng nói vang lên đồng thời ——

Ầm ầm!

Cương khí bạo chấn bên trong, Triệu công tử một bước hướng về phía trước phóng ra!

Tựa như trời nắng chớp giật nổ, dưới chân hắn giẫm mạnh, mặt đất mãnh liệt lay động, tóe lên vô số đất đá cặn bã, thân hình trong nháy mắt giống như quỷ mị biến mất!

Mãnh liệt trong tiếng thét gào, Triệu công tử bóp quyền vì ấn, trên cánh tay gân xanh như mãng xà quay quanh, quấy lên hung mãnh khuấy động khí lưu, căn bản không cần cái chiêu số gì, một phần năm cái hô hấp ở giữa thời gian bên trong vượt qua mấy chục trượng khoảng cách, liền hướng về Thần Luân Pháp Vương vào đầu đột nhiên che đậy!

Ầm ầm. Lần này, như là lôi đình đánh rớt, kích liệt đại địa.

Tại hắn quyền ấn phía dưới không khí tựa hồ một nháy mắt đều muốn bị áp súc thành bánh. Hoành không mà tới quyền ấn phía trên, huyết khí phồng lên, tách ra tĩnh mịch hào quang màu xám, ngược lại phát ra tê lạp rồi như là lợi khí phá không tiếng vang, đâm người màng nhĩ.

Đối mặt với Triệu công tử bạo khởi một chiêu, Thần Luân Pháp Vương thân thể tại thời khắc này không còn là bình thường không chút nào thu hút bộ dáng, mà là nhìn qua biến thành một cái biển máu, hạo đãng lại tà ác, mãnh liệt lại tàn khốc!

"Đốt!"

Trong miệng của hắn phát ra một cái ý nghĩa không rõ âm tiết, đồng dạng một kích quyền ấn đánh ra!

Cuồn cuộn chân ngôn như là sấm rền từ Thần Luân Pháp Vương trong lồng ngực cuồn cuộn mà ra, cơ hồ là toàn bộ thân thể đều đang phát ra như hổ báo cùng vang lên đồng dạng chấn động

lôi âm, sóng âm chấn động, càn quét bốn phương tám hướng, cho dù là hơn mười trượng trượng xa trên mặt đất, tuyết đọng, đá vụn đều theo sóng âm khuếch tán không ngừng chấn động, nhún nhảy!

Ở một bên Đoan Mộc Tu sắc mặt cũng hơi biến đổi, khoảng cách xa như vậy dưới, hắn đều cảm nhận được một cỗ khó tả ý chí áp bách, tựa hồ trong đầu xuất hiện hỏa diễm bốc lên, muốn đốt cháy đến người tâm bên trong đồng dạng!

Theo Thần Luân Pháp Vương một cái quyền ấn đánh ra, quanh thân mấy chục trượng trong không gian lập tức vang lên gió lớn tiếng thét, như là trăm ngàn điều phong long nộ hống! Trên thân huyết khí đột nhiên phóng xạ ra tinh hồng sắc hào quang, như là không bờ huyết hải! Huyết hải giữa hư không, có vô số ngọn lửa màu đỏ sậm như là từng đoá từng đoá tội ác vũng bùn ở trong nở rộ hoa sen, nhảy vọt thiêu đốt!

Triệu công tử cảm ứng được Thần Luân Pháp Vương trên thân quỷ dị thật lớn thanh thế, liền minh bạch hắn đã vận dụng toàn lực.

"Quát!"

Giờ khắc này, Triệu công tử cũng từ bỏ chầm chậm mưu toan dự định, giữa không trung biến chiêu! Quát to một tiếng bên trong, trên người hắn bỗng nhiên bừng bừng nhảy lên lên gần trượng cao màu xám cương diễm, cương diễm tiếng thét như là long ngâm, tràn ngập tĩnh mịch sát khí phô thiên cái địa!

Hắn năm ngón tay thư giãn, cấp tốc khí lưu từ giữa ngón tay chảy qua, màu xám cương viêm ngưng tụ áp súc tới cực điểm, trên tay hắn tạo thành long trảo hình dạng!

【 bí truyền võ đạo 】: Diệt linh Độc Long pháp thân!

Có thể nói Triệu công tử sở dĩ không đem Thần Luân Pháp

Vương để vào mắt, tự tin tuỳ tiện liền có thể thu thập được, liền đến bắt nguồn từ môn này bí truyền võ đạo.

Môn này bí truyền võ đạo áo nghĩa, ngay tại ở tu thành môn này bí truyền võ đạo về sau hình thành diệt linh Độc Long cương viêm, có thể chân chính hóa thành trên thực chất thủ đoạn công kích, nhiễm, đốt cháy đối thủ huyết khí!

Càng trọng yếu hơn chính là, tu thành môn này võ đạo là chịu đựng bách thảo bách độc nấu luyện, tung bay huyết viêm còn có mãnh liệt độc tố, một khi nhiễm phải đối phương huyết khí, ngoại trừ huyết khí hỗn tạp, vận chuyển trì trệ, thực lực giảm xuống bên ngoài, đối ngũ tạng lục phủ cũng sẽ tạo thành tổn thương.

Nói cách khác, bị Triệu công tử huyết khí nhiễm địch nhân, nếu như không có nghiền ép tính ưu thế mà là thế lực ngang nhau, theo lúc giao thủ ở giữa kéo dài, thân thể sẽ càng phát suy yếu, cùng trúng độc đồng dạng.

Mà chính Triệu công tử bản thân phục thị hơn trăm thảo, lại sẽ không nhận bất kỳ ảnh hưởng.

Giờ khắc này, đại địa chìm xuống lay động, ầm ầm phong lôi kích đãng, tuyết lãng cuồn cuộn bốc lên, hai người cái này một bạo khởi va chạm, thanh thế kinh người!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 199: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Hai)

Chương 199: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (hai)

Ầm ầm!

Hai cái này huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia ở giữa mãnh liệt va chạm, tại chỗ liền bạo phát đi ra kinh thiên động địa bạo tạc, cuồn cuộn khí lưu khuấy động bên trong, mặt đất vỡ vụn không chịu nổi phiến đá hết thảy tung bay, sau đó tại hung mãnh cương phong va chạm hạ trở nên chia năm xẻ bảy, hướng về bốn phương tám hướng bay vụt, đánh ra phá không rít lên!

Ở một bên lược trận Đoan Mộc Tu tại dạng này thanh thế hạ đều không để lại dấu vết bay ngược mấy bước.

Giao thủ trung tâm, khí kình sóng xung kích đem tại chỗ gẩy ra tới một cái phương viên mười trượng hố to, Triệu công tử cùng Thần Luân Pháp Vương cách xa nhau mấy trượng khoảng cách đứng thẳng.

Triệu công tử tay áo bồng bềnh, phần phật bay múa, một bộ không mang theo mảy may yên hỏa khí tức phong thái khí độ, sừng sững mà đứng.

Giờ phút này Thần Luân Pháp Vương quanh thân một mảnh loáng thoáng huyết hải bên trong, từng sợi màu xám tĩnh mịch khí tức như ẩn như hiện, chậm rãi lan tràn.

Thần Luân Pháp Vương ngẩng đầu lên, không hề bận tâm nói ra:

"Chắc hẳn đây chính là Triệu công tử dựa vào thành danh Diệt Linh Độc Long cương khí a tiêu diệt huyết khí, xâm nhập phế phủ, có mạnh mẽ hơn nữa thân thể phòng ngự cũng vô pháp ngăn cản, nếu như không thể mau sớm tĩnh tu loại trừ, sẽ chỉ từ từ suy yếu. . ."

"Ừm Thần Luân, ngươi dạng này trấn định cũng làm cho ta có chút ngạc nhiên."

Triệu công tử tự nhiên mừng rỡ cùng Thần Luân Pháp Vương kéo dài thời gian, để Độc Long huyết khí xâm nhiễm càng xâm nhập thêm, hắn cười nói:

"Bất quá ta rất hiếu kì, ngươi đến cùng là từ đâu tới tự tin ngươi Luyện Huyết Huyền Binh tại cùng Hạ Hầu thế gia người thừa kế lúc giao thủ đã hư hao, mà ngươi tu tập Minh Luân Bất Tử Thân ta cũng có một chút điểm hiểu rõ, tựa hồ là có thể nhanh chóng khép lại trên thân thể tổn thương, mới có cái này bất tử thân xưng hô. Nhưng cái này vẻn vẹn xưng hô mà thôi, chẳng lẽ còn có thể thật bất tử "

"Triệu công tử, cái địa phương quỷ quái này trời đông giá rét, ngươi có thể hay không tốc chiến tốc thắng "

Thần Luân Pháp Vương vẫn không trả lời, ở một bên ôm ngực mà đứng Đoan Mộc Tu đã không nhịn được nói ra:

"Ngươi vì cái gì không sử dụng ngươi Luyện Huyết Huyền Binh, chẳng lẽ ngươi cùng người kia còn cùng chung chí hướng nếu như ngươi cảm thấy khó xử ta coi như làm hộ."

"Đoan Mộc huynh, ngươi thật đúng là vội vàng xao động."

Triệu công tử thở dài một hơi:

"Nếu là cần ngươi động thủ ta chẳng phải là mất hết thể diện "

Triệu công tử đang nói chuyện, hiển lộ ra bên hông một thanh hình dạng cổ phác liền vỏ trường kiếm, trên chuôi kiếm có một chuỗi nhỏ vụn ngũ sắc thạch sợi dây chuyền, phản xạ mông lung năm màu ánh sáng nhạt, trên vỏ kiếm tràn đầy trừu tượng mây Long Phong hổ chi tượng, ảm đạm có chút hư hại đường vân chiếu rọi tại Thần Luân Pháp Vương trong con mắt, lập tức một cỗ cổ lão nặng nề khí tức ung dung đập vào mặt.

"Kiếm tên 'Vạn Lý Nhất Hàn', Thần Luân, mượn ngươi đầu người dùng một lát!"

Coong!

Theo Triệu công tử vừa sải bước ra, một tiếng như là long ngâm hổ khiếu trường kiếm ra khỏi vỏ âm thanh bên trong, một đạo du long đồng dạng màu xanh trắng trường hồng tách ra không có gì sánh kịp tia sáng chói mắt trong nháy mắt phá không tập đến!

Giao long xuất uyên! Hổ khiếu thâm sơn! Réo rắt sục sôi réo vang âm thanh quanh quẩn, sâm sâm kiếm quang trong nháy mắt vượt qua gần mười bước khoảng cách, mũi kiếm những nơi đi qua, lăng lệ vô cùng kiếm khí đem trong không khí đều cắt chém ra trận trận nhộn nhạo gợn sóng, đâm về phía Thần Luân Pháp Vương trước ngực!

Hô!

Thần Luân Pháp Vương phản ứng sao mà linh mẫn, không chút nào vì một kiếm này kinh người khí thế ảnh hưởng, tại kiếm quang vừa mới ra khỏi vỏ thời điểm, làm ra dự phán, nhẹ nhàng một cái di hình hoán vị liền né tránh cái này vô cùng lăng lệ một kiếm.

Bành trướng cương liệt kiếm thế bên trong, Triệu công tử một

kiếm không trúng, sắc mặt không thay đổi chút nào, thuận thế một cái nghiêng bổ, thân kiếm chấn động, trên mũi kiếm phun ra mấy thước dài sáng ngời kiếm mang, tại yên tĩnh trong im lặng cắt chém ra một đầu khu vực chân không, lăng lệ tới cực điểm!

Võ đạo gia cảnh giới kiếm khí, đao khí phá không phát ra, trên thực tế là lấy vũ khí trong nháy mắt bộc phát lực lượng cùng tốc độ tại lưỡi kiếm, lưỡi đao chỗ cấp tốc hơi nén, hình thành phá không tập ra khí mang.

Mặc dù loại này khí mang mặc dù có thể phá không tập ra mấy trượng xa, tốc độ cũng là nhanh chóng, nhưng là uy lực kỳ thật cũng không cường đại, tại uy lực đi tới trong khoảng cách nhiều nhất chỉ có thể phá vỡ một chút khác biệt cứng rắn sự vật, tỷ như nhân thể nhục thân loại hình. Giống như là thiết giáp loại hình , bình thường phá không tập ra kiếm khí liền không cách nào phá mở,

Mà lại chỉ có Luyện Huyết Huyền Binh mới có thể tiếp nhận huyết khí quán chú, bổ ra từng đạo kiếm khí, đao khí. Phổ phổ thông thông binh khí khó có thể chịu đựng võ đạo gia cấp bậc huyết khí quán chú cùng cự lực phách trảm, chỉ sợ còn không có chém trúng địch nhân liền tự mình trước vỡ vụn.

Mà Triệu công tử kiếm quang đâm tới, cũng không có tận lực sử dụng loại kỹ xảo này, là bởi vì thuần túy tốc độ, lực lượng, phá vỡ không khí bình chướng, tự nhiên hình thành kiếm mang!

Triệu công tử lúc này thân theo kiếm thế, kiếm đi du long, tựa hồ thân thể đều hóa vào kiếm thế ở trong.

Chiến cuộc bên trong, một đoàn màu xanh trắng trường hồng giống như du long tại tuyết hố phía trên xoay quanh lượn lờ, khuấy động lên kiếm khí kình phong đem cát bay đá chạy quấy thành đầy trời bột phấn, đem Thần Luân Pháp Vương toàn bộ thân hình tất cả đều bao phủ trong đó!

Tất cả kiếm thế liền thành một mạch, như là Thiên Hà trút xuống liên miên bất tuyệt, thanh thế khí thế càng lúc càng lớn, càng lúc càng thịnh! Mấy trượng phương viên không gian bên trong, toàn bộ đều là màu xanh trắng kiếm quang thoáng hiện, quấy lên bừng bừng bụi mù mảnh vụn xông thẳng đến mấy trượng không trung, hình thành một đầu màu tuyết trắng vòi rồng khí trụ!

Bổ, trảm, đâm, chọn, xóa, vô số kiếm quang lấp lóe, băng lãnh yên tĩnh sát ý quán chú, một kiếm mau giống như một kiếm! Quấy lên vùng không gian này cuồng phong mãnh liệt nộ hống, một mảnh quỷ khóc sói gào!

【 Đoạn Không Phi Vũ Thập Tam Kiếm 】, môn này sát pháp kiếm thế to lớn quang minh, có khó có thể dùng ngăn cản huy hoàng bá đạo chi khí, lấy đường đường chính chính chi sư đánh tan hết thảy trở ngại!

Cao minh nhất chỗ chính là lấy khí thế kiếm thế đè người, một khi đối thủ tâm thần bị đoạt, chỉ cần lựa chọn tránh né kiếm thứ nhất, kiếm thế tích lũy phía dưới, càng ngày càng cường thịnh; tuần hoàn tích lũy , chờ đến tất sát thứ mười ba kiếm thời điểm, tích lũy kiếm thế, huyết khí đơn giản cường thịnh đến tột đỉnh!

Dù cho cái này mười ba trong kiếm ở giữa bị đánh gãy, nhưng là tích lũy lên kiếm thế khẳng định đã vượt xa khỏi kiếm thứ nhất là uy lực, là một môn mười phần lăng lệ, cực kỳ cao minh đỉnh cấp sát pháp!

Thần Luân Pháp Vương thân hình phiêu hốt chớp động, giống như là kiếm quang triều dâng ở trong một chiếc thuyền con, tùy thời đều có nguy cơ bị lật úp.

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Màu xanh trắng du lịch Long Kiếm chỉ riêng bên trong bỗng nhiên truyền ra Thần Luân Pháp Vương tán thưởng thanh âm, liên

tiếp trốn tránh tám kiếm, mắt thấy tránh cũng không thể tránh, hắn lại đột nhiên không né nữa, ngực thẳng tắp va chạm hướng kiếm quang!

Thổi phù một tiếng, chỉnh đạo kiếm quang trong nháy mắt xuyên vào hắn ngực!

Cái gì!

Không thể tưởng tượng phía dưới, Triệu công tử sắc mặt đột biến!

Trong tay hắn Vạn Lý Nhất Hàn là bực nào sắc bén quán chú huyết khí là bực nào cường hoành chính là một Khí Đạo Tông Sư tùy ý hắn một kiếm đâm trúng ngực, dù cho không có trong số mệnh trái tim, khoảng cách gần như thế hạ thân kiếm chấn động, cự lực khuếch tán, trái tim đều muốn bị chấn vỡ!

Mặc cho một võ giả thể phách như thế nào cường đại, trái tim nát cũng tuyệt không có còn sống đạo lý!

Mà dạng này Thần Luân Pháp Vương chủ động chịu chết quỷ dị tình huống xuất hiện, để kiếm thế của hắn trong nháy mắt ngừng lại một chút.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 200: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Ba)

Chương 200: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (ba)

Leng keng!

Phảng phất vô số thanh đao binh đồng thời giao kích, như là đảo lộn phỉ thúy lưu ly, rơi xuống dạ minh bảo châu!

Thần Luân Pháp Vương nhưng thật giống như đâm trúng không phải thân thể của hắn, hữu quyền phía trên huyết quang lấp lánh, nhẹ nhàng một quyền đánh ra, quanh thân nhỏ bé cơ bắp màng da búng ra không khí, phát ra tiếng long ngâm hổ khiếu, trong khoảnh khắc đập vào không ngừng rung động kiếm tích phía trên!

Nhìn như nhẹ nhàng một quyền lại tại tiếp xúc trong nháy mắt bộc phát ra trời long đất lở vô song cự lực, lập tức liền đem đạo này kiếm khí phần sau thân đãng hướng về phía một bên, trong nháy mắt liền phá Triệu công tử trào lên cuồn cuộn kiếm thế!

Lập tức Thần Luân Pháp Vương tay trái như là linh xảo chim bay, đồng thời đạt tới Triệu công tử trường kiếm trong tay mặt khác kiếm tích chỗ, trong nháy mắt nắm đến bị một quyền xáo trộn rơi trường kiếm tuân theo lực điểm tựa, sau đó nhẹ nhàng một cái trong nháy mắt!

Ông!

Tiếng long ngâm bên trong, Triệu công tử chỉ cảm thấy hổ khẩu chấn động mãnh liệt, toàn thân huyết khí giống như là mở cống vỡ đê, theo kiếm khí cấp tốc xói mòn!

Đồng thời, trong tay hắn lấy tính mệnh tương hòa Vạn Lý Nhất Hàn trong nháy mắt như là linh xà rung động không thôi, lập tức thoát ly Thần Luân Pháp Vương thân thể, cũng thoát ly Triệu công tử chưởng khống, thẳng tắp chui lên mấy trượng không trung ở trong!

Kiếm trong tay hắn, lại là bị Thần Luân Pháp Vương quỷ dị liên tiếp đả kích, đánh rời khỏi tay.

"Không được!"

Ở một bên Đoan Mộc Tu tại Thần Luân Pháp Vương chủ động đem lồng ngực đón lấy Triệu công tử hung mãnh vô song kiếm quang lúc, mí mắt liền hung hăng nhảy một cái, lại nghĩ mãi mà không rõ nguyên nhân trong đó.

Phải biết hai người bọn họ cùng là huyết khí như rồng thượng vị võ đạo gia, động thủ thế như lôi đình, đất rung núi chuyển, cơ hồ sẽ không tồn tại cái gì lấy thương đổi thương loại này cấp thấp võ giả giao thủ mới có thể phát sinh tình huống.

Đến bọn hắn cái này cấp bậc, mỗi một chiêu mỗi một thức uy lực đều to đến không thể tưởng tượng nổi, giống như là Thần Luân Pháp Vương cứng rắn tuân theo Triệu công tử một kiếm này, đều từ thân kiếm xuyên qua địa phương vì phát lực điểm, chấn động toàn thân, ngũ tạng lục phủ tất nhiên vỡ vụn!

Cường giả chân chính giao phong đều là trong khoảnh khắc định ra sinh tử, Đoan Mộc Tu làm thế nào không nghĩ ra, Thần Luân Pháp Vương có lý do gì tự tuyệt ở đây, liền xem như đánh bay Triệu công tử Luyện Huyết Huyền Binh lại có thể thế nào

Ngay lúc này, Triệu công tử tại sắc mặt đột biến ở trong không có tiếp tục công sát, mà là bước chân trượt đi, bỗng nhiên thối lui ra khỏi mấy trượng, nhìn chằm chằm Thần Luân Pháp Vương.

Sở dĩ không thừa thắng xông lên, chính là phòng bị Thần Luân Pháp Vương trong nháy mắt ngọc thạch câu phần, bộc phát liều mạng thủ đoạn.

Mà tại vừa rồi 【 Đoạn Không Phi Vũ Thập Tam Kiếm 】 kiếm thứ chín phía dưới, uy lực mặc dù không có đạt tới thứ mười ba kiếm đỉnh phong, nhưng cũng là tuỳ tiện liền có thể đồng tâm liệt thạch một kiếm, tại xuyên vào Thần Luân Pháp Vương thân thể trong nháy mắt, Triệu công tử có thể tuỳ tiện cảm giác được kiếm mang khuếch tán, giảo sát phía dưới, Thần Luân Pháp Vương trong cơ thể tạng khí vỡ vụn bảy tám phần.

Lại thêm Độc Long huyết khí xâm nhiễm, Thần Luân Pháp Vương chính là cá trong chậu, chính là có huyết khí như rồng tu vi võ đạo đều vu sự vô bổ, chỉ có thể kéo dài hơi tàn, chèo chống không được bao lâu.

Hắn duy nhất nghi ngờ, chính là tại kiếm khí đâm vào Thần Luân Pháp Vương ngực một nháy mắt, từ trong cơ thể của hắn truyền tới quỷ dị vô cùng một cỗ hấp lực, để huyết khí của hắn trôi mất không ít.

Thôn phệ huyết khí, quỷ dị như vậy hiện tượng, quả thực là chưa từng nghe thấy.

Chẳng lẽ là hắn còn tu tập cái gì khác bí truyền võ đạo

Từ Triệu công tử sưu tập liên quan tới Thần Luân Pháp Vương trong tình báo cũng chưa từng có đề cập qua điểm này, chỉ có liên quan tới Thần Luân Pháp Vương tu tập 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】 đôi câu vài lời, vẻn vẹn để lộ ra đây là một môn có cường đại năng lực khôi phục bí truyền võ đạo.

Mà Triệu công tử xuất thân đỉnh tiêm võ đạo thế lực trong lòng cũng rất rõ ràng, mặc kệ là dạng gì năng lực khôi phục, trong thời gian ngắn như vậy muốn tu bổ vỡ vụn ngũ tạng lục phủ, đều là người si nói mộng.

Như bây giờ tình huống, bất luận như thế nào, trong mắt của hắn Thần Luân Pháp Vương đã là vô lực hồi thiên.

Triệu công tử đứng chắp tay, cười lạnh đánh giá giữa sân Thần Luân Pháp Vương áo bào phía trên máu tươi xâm nhiễm thân ảnh, chậm rãi nói ra:

"Thần Luân, sâu kiến còn sống tạm bợ, ngươi đây là hát cái nào một màn vẫn là nói ngươi tu luyện【 Minh Luân Bất Tử Thân 】ngay cả ngũ tạng đều nứt thương thế đều có thể chữa trị "

Giờ phút này Thần Luân Pháp Vương quanh thân phiêu đãng huyết hải bên trong, đếm không hết sương mù xám xịt phun trào, giống như là từng đầu ruột bông rách phất phới, đây là tại kịch liệt giao thủ bên trong, Triệu công tử Diệt Linh Độc Long cương viêm theo hắn huyết khí kịch liệt vận chuyển, nhanh chóng khuếch tán từ đó tạo thành.

Ngay tiếp theo sắc mặt của hắn cũng tái nhợt giống như người chết đồng dạng.

Mà đổi thành bên ngoài một góc lần, Đoan Mộc Tu nhíu mày, trong lòng lại mơ hồ có chút bất an. Nhưng thủy chung nghĩ mãi mà không rõ Thần Luân Pháp Vương còn có thể có cái gì lật bàn thủ đoạn.

"Triệu công tử, từng cái võ đạo thế lực thế hệ thanh niên bên trong, ngươi thật sự là hoàn toàn xứng đáng đứng đầu nhất đám người kia. Nghĩ đến ngươi cái này giúp đỡ cũng là như thế."

Thần Luân Pháp Vương ho nhẹ một tiếng, máu tươi điểm điểm

tràn ra, dù cho trong cơ thể thất linh bát toái, lại bình tĩnh giống như không có cái gì phát sinh, chậm rãi nói ra:

"Đã như vậy, để hai vị đánh giá một chút, ta chân chính thủ đoạn đi."

"A" Triệu công tử không khỏi bật cười, có chút hăng hái đánh giá Thần Luân Pháp Vương: "Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa, ngươi còn có thể làm cái gì "

"Tốt gọi hai vị biết, làm quỷ minh bạch."

Giờ khắc này, Thần Luân Pháp Vương triển lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, nhẹ giọng nói ra:

"Ta tu tập không phải cái gì 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】, ta đưa nó gọi —— 【 Huyết Hải Bạch Cốt Thân 】!"

Ồn ào. . . Ồn ào. . .

Tiếng nói vừa hết trong khoảnh khắc, trong không khí, bỗng nhiên không có chút nào lý do truyền tới thủy triều phun trào, xung kích thanh âm, một cỗ nồng đậm huyết tinh vị đạo đột nhiên khuếch tán, mà tại Thần Luân Pháp Vương đằng sau, mênh mông huyết hải khuấy động bốc lên, cái loại cảm giác này, thật giống như không còn là huyễn tượng, mà là thực sự máu Hải Vô Nhai!

Phiến này huyết hải giống như vượt qua vô tận hư không giáng lâm, lại giống là từ trong thân thể trào lên mà ra, thế mà trong nháy mắt tại Thần Luân Pháp Vương trên thân lưu động, khuếch tán, đem hắn cả người thân thể chặt chẽ bao vây lại, biến thành một bộ dòng máu ngưng tụ mà thành nhân hình bộ dáng!

Huyết quang phiêu diêu bên trong, đạo này huyết sắc nhân ảnh cũng không có bất kỳ cái gì diện mạo, cũng nhìn không ra đến chút nào biểu lộ, chỉ có hai mắt vị trí chảy ra hai đạo hẹp dài, đen nhánh khe hở, một đạo tĩnh mịch ánh mắt bắn ra ra.

Triệu công tử, Đoan Mộc Tu hai người con ngươi cùng nhau co rụt lại!

Tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy, một cái sống sờ sờ huyết nhục chi khu biến thành một đoàn nhân hình huyết ảnh!

Biến hóa như thế, liền như là Thần Luân Pháp Vương thân thể chân chính là từ huyết hải ở trong huyết thủy ngưng tụ mà thành, dáng như yêu ma, đã không thể gọi là người.

Đây là thứ quỷ gì!

Cho dù là Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu hai người kiến thức rộng rãi, nhìn thấy một màn này trong nội tâm cũng như sóng lớn sóng biển đồng dạng nhận rung động dữ dội.

Đả thông tinh nguyên thần tàng cảnh giới này, võ đạo gia tất cả tu luyện đều là uẩn dưỡng huyết khí, tẩm bổ tạng phủ, lớn mạnh thể phách, tích súc tích súc lại tích súc, thẳng đến đạt đến tinh khí lang yên đỉnh tiêm giai đoạn về sau, xông phá khí chi thần tàng, luyện tinh hóa khí, thành tựu Tiên Thiên nhất khí thời điểm, hoá khí Huyền Binh, mới có thể sinh ra đủ loại thần dị thủ đoạn.

Mà Thần Luân Pháp Vương giờ phút này trên thân thể quỷ dị biến hóa thì là cực độ trái với lẽ thường, gần như không có khả năng tại võ đạo gia cảnh giới này phát sinh!

Nhưng mà Thần Luân Pháp Vương đương nhiên sẽ không để ý tới hai người khiếp sợ trong lòng, nhe răng cười bên trong tĩnh mịch ánh mắt có chút quét qua ——

"Hai vị, mời lên đường!"

Sưu!

Rất nhỏ tiếng xé gió bên trong, không có cái gì kinh thiên động địa động tĩnh, Thần Luân Pháp Vương giờ phút này chính là một

đạo huyết sắc khói nhẹ, trong chớp mắt đột ngột xuất hiện ở Triệu công tử trước mặt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 201: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Bốn)

Chương 201: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (bốn)

Ồn ào ——

Trong chớp mắt, Triệu công tử trong mắt đều là phô thiên cái địa cuồn cuộn huyết sắc dòng lũ, giống nhau Hoàng Hà vỡ đê, tứ hải sóng triều, tràn đầy thế không thể đỡ ý chí.

Huyết hải vô nhai, bạch cốt giống thuyền.

Đây là Thần Luân Pháp Vương hóa thành huyết ảnh đột ngột xuất hiện trước mặt Triệu công tử lúc, sóng máu khuấy động, cánh tay hóa thành cuồn cuộn huyết sắc dòng lũ, vào đầu bạo ép mà xuống!

Sớm tại Thần Luân Pháp Vương thân thể phát sinh quỷ dị biến hóa thời điểm, Triệu công tử lòng cảnh giác liền tăng lên tới đỉnh điểm, đối với hình như quỷ mị huyết ảnh có chỗ chuẩn bị.

Hai tay của hắn riêng phần mình bóp thành một cái cổ quái quyền ấn, tụ tập như là trái tim, toàn thân đại lượng huyết dịch ào ào chảy chảy xuống, vọt vào hai nắm đấm ở trong. Phịch một tiếng như là trái tim lên đọ sức tiếng vang bên trong, Triệu công tử song quyền bỗng nhiên tăng lớn gần như gấp đôi, toàn bộ trở nên đỏ thắm như muốn nhỏ máu đồng dạng!

Ầm ầm tiếng rung khuếch tán, Triệu công tử hai chân đột

nhiên bước ra, toàn bộ mặt đất đều đang chấn động.

Hắn một cước này xuống dưới, mặt đất giống như là đậu hũ đồng dạng bị giẫm nát bấy, mà mu bàn chân trực tiếp chui vào dưới đáy, cả người tại thời khắc này khí thế giống như núi non trùng điệp, dù là dạng gì huyết hải sóng máu đều khó mà rung chuyển.

Theo Triệu công tử hai chân này cắm rễ, cương liệt song quyền lập tức một trương co rụt lại, như là hô hấp, bả vai khẽ động, khuỷu tay đè ép, màu xám huyết khí bay lên, thẳng tắp oanh kích mà đến cuồn cuộn sóng máu, muốn đem hết thảy yêu ma quỷ quái quét sạch sành sanh!

Oanh! Oanh! Oanh!

Triệu công tử cái này một cái 【 Hoàng Thiên Phá Nhạc Ấn 】 oanh kích, không khí đột nhiên phát ra một tiếng nổ đùng, trực tiếp lấn át gió thổi quần áo ba ba tiếng vang, lực quyền bộc phát bên trong, trống rỗng truyền ra lôi minh đồng dạng trầm đục, như là có vô số trống trận gióng lên, thảm liệt sát phạt chi khí bốn phía!

Đánh hụt như nổi trống, đây là bực nào nhục thân lực lượng.

Ầm!

Cương khí bỗng nhiên bạo tạc, mắt trần có thể thấy gợn sóng mãnh liệt khuếch tán!

Nhưng mà giờ khắc này giao kích phía dưới, Triệu công tử tất cả tự tin không còn sót lại chút gì!

"Làm sao có thể!"

Trong chớp nhoáng này, hắn chỉ cảm thấy huyết hải là chân chính huyết hải, mà chính mình hùng núi lại yếu ớt không chịu

nổi! Kinh lôi nổ vang bên trong, thân ảnh của hắn phảng phất chấn động mãnh liệt trăm ngàn lần, sau đó không chịu nổi tiếp nhận đột nhiên bay ngược! Trong miệng máu tươi cuồng phún!

Trên bầu trời phun ra ra huyết vụ lại quỷ dị không có rơi xuống đất, mà là bị một cỗ lực lượng vô hình dẫn dắt, toàn bộ dung nhập Thần Luân Pháp Vương thân hóa huyết ảnh ở trong!

"Đáng chết!"

Trong điện quang hỏa thạch phát sinh sự tình để Đoan Mộc Tu sắc mặt mãnh liệt biến, không để ý tới đi suy nghĩ xảy ra chuyện gì, quát to một tiếng! Phần phật to lớn trong tiếng gió, bạo khởi phía dưới, dưới chân hắn vỡ vụn mặt đất toàn bộ biến thành bột phấn, bóng người hướng Thần Luân Pháp Vương thiểm điện kích xạ!

Thần Luân Pháp Vương nhe răng cười một tiếng, không chút nào để ý tới bạo cướp mà đến Đoan Mộc Tu, huyết ảnh tung bay ở trong phát sau mà đến trước, thế mà đuổi kịp Triệu công tử bay ngược mà ra còn chưa kịp rơi xuống đất thân thể, ô ô ô tiếng quỷ khóc sói tru bên trong, huyết quang bùng lên, móng vuốt hung hăng nhô ra!

"Lăn đi!"

Cùng lúc đó! Đoan Mộc Tu hóa thành thiểm điện bóng người đồng dạng truy đến, trong tay quyền kiếm mang theo phá không thê lương rít lên, hướng về giơ vuốt mà ra Thần Luân Pháp Vương đằng sau oanh kích!

Trong tay hắn quyền kiếm đồng dạng là Luyện Huyết Huyền Binh, mang theo mấy thước dài thanh mang, không khí đều bị xé nứt ra, mang theo phong thanh ác ác, như tiềm ẩn vực sâu ác long, đánh giết mà tới!

Lần này, hắn chính là vây Nguỵ cứu Triệu, muốn ép Thần Luân Pháp Vương lui lại, đem tựa hồ trọng thương Triệu công tử cứu lại.

Nhưng mà! Thần Luân Pháp Vương đối Đoan Mộc Tu lôi đình nhất kích không chút nào để ý, nhe răng cười âm thanh bên trong bàn tay giơ vuốt, từ Triệu công tử ngực nén! Toàn bộ móng vuốt trong nháy mắt xuyên thấu mà qua! Tính cả lấy Triệu công tử cả người thân thể cũng giống như cái vải rách búp bê đồng dạng đập mạnh trên mặt đất, phương viên ba trượng thổ địa đột nhiên bị oanh kích chìm xuống dưới!

Cùng lúc đó, Đoan Mộc Tu quyền kiếm cũng không trở ngại chút nào một kiếm đâm xuyên Thần Luân Pháp Vương hóa thành huyết ảnh!

"Có chút. . . Đau nhức a. . ."

Thần Luân Pháp Vương cười gằn quay đầu! Ở trong tay của hắn, thình lình nắm lấy một viên trái tim máu dầm dề!

Triệu công tử giờ phút này hai mắt trợn lên, khí tức hoàn toàn không có, ngực phá vỡ một cái động lớn, trái tim sống sờ sờ bị Thần Luân Pháp Vương móc ra, chết không thể chết lại.

Đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực thủ tịch Đại sư huynh, Triệu công tử, lại là thậm chí không kịp rên lên một tiếng, liền bị Thần Luân Pháp Vương tươi sống móc ra trái tim.

Nhìn thấy một màn này, cuồng giật mình bên trong, Đoan Mộc Tu đầu óc trống rỗng, không thể tin!

Đồng thời cảm giác được chính mình toàn thân huyết khí ngo ngoe muốn động, một cỗ sức hấp dẫn mãnh liệt lượng truyền đến, giống như toàn thân huyết khí đều muốn từ Thần Luân Pháp Vương bị hắn đánh xuyên qua địa phương phun ra ngoài, trong

nháy mắt này liền thân thể đều tựa hồ đã mất đi khống chế!

"Quát!"

Nguy cơ sinh tử dưới, Đoan Mộc Tu tim đập loạn, huyết khí tuôn ra, bạo phát đi ra một tiếng kinh thiên động địa rống to, cuồn cuộn sóng âm chấn động, đầu gối phải co lại, cương khí bạo chấn bên trong, mang theo to lớn lôi âm cùng từng tia từng tia lấp lóe điện quang đánh phía Thần Luân Pháp Vương hạ thân!

"Quá yếu!"

Thần Luân Pháp Vương ánh mắt nanh ác, hời hợt nhấc chân một khúc bắn ra, giống như là một mảnh thủy triều đồng dạng bỗng nhiên đập ra, lập tức đem Đoan Mộc Tu bạo tập mà đến một thức bá liệt oanh kích khóa tại cong gối, đồng thời dưới xương sườn cánh tay trái với lẽ thường trong nháy mắt mang theo một mảng lớn huyết hải bốc lên, hướng phía dưới tập ra, như là giao long vào nước, mặc dù thế đi mãnh ác, lại không mang theo một mảnh bọt nước.

Răng rắc!

Thần Luân Pháp Vương im ắng một kích trong nháy mắt đem Đoan Mộc Tu xương bánh chè hoàn toàn đánh thành vỡ nát!

Xương bánh chè bị đánh nát, Đoan Mộc Tu trong miệng lập tức rên khẽ một tiếng, động tác lập tức vì đó dừng một chút. Thần Luân Pháp Vương cuồng tiếu một tiếng, không chút nào dừng lại, lại lần nữa năm ngón tay giơ vuốt, lập tức tại Đoan Mộc Tu bên trái trên bờ vai vạch một cái mà qua, lập tức lấy lại mấy khối máu me đầm đìa huyết nhục đến, trực tiếp lộ ra bên trong trắng hếu đầu vai xương quai xanh.

Lần này Đoan Mộc Tu đau đến cũng nhịn không được nữa, miệng bên trong hét thảm một tiếng, nguyên bản đã bị đánh nát

xương bánh chè trên đùi lực đạo lập tức buông lỏng, Thần Luân Pháp Vương xoắn lấy Đoan Mộc Tu đùi phải lập tức một cái phát lực, như là cự mãng quấn thân, trực tiếp liền đem xương bắp chân xoắn thành vài đoạn, trong đó gân bắp thịt gân mạch tất cả đều đứt thành từng khúc, xem như hoàn toàn phế bỏ.

Phốc phốc!

Liên hoàn đả kích xuống, Thần Luân Pháp Vương huyết trảo huyết quang lại lóe lên! Không trở ngại chút nào phá vỡ Đoan Mộc Tu dưới bụng, toàn bộ móng vuốt thật sâu không có vào bụng của hắn, tại trong cơ thể của hắn, một thanh thẳng tắp chộp trúng xương sống Đại Long!

Răng rắc một tiếng!

"A "

Lại lần nữa một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, phần bụng máu tươi cuồng phún ở trong cùng cực độ đau đớn bên trong, Đoan Mộc Tu xương sống bị Thần Luân Pháp Vương một trảo này, sinh sinh vặn gãy.

Như thế hung ác, tàn khốc.

Đoan Mộc Tu hai mắt trợn lên, toàn thân khí lực rời khỏi thân thể, không thể tin nhìn chòng chọc vào Thần Luân Pháp Vương hóa thành thân ảnh màu đỏ ngòm.

Giờ khắc này, hắn toàn thân huyết khí rốt cuộc khống chế không nổi, như là mở cống như vỡ đê, một chút không lọt điên cuồng tràn vào Thần Luân Pháp Vương cánh tay bên trong.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 202: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Năm)

Chương 202: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (năm)

Bịch!

Đoan Mộc Tu thân thể bị Thần Luân Pháp Vương giống như là ném rác rưởi đồng dạng ném xuống đất, hắn hiện tại trong thân thể huyết dịch huyết khí trôi mất gần một nửa, mà huyết khí như rồng cảnh giới chống đỡ dưới, hắn còn chưa chết.

Phần bụng bị Thần Luân Pháp Vương móc ra bên trong cái hang lớn, nội tạng đều chậm rãi chảy ra.

Xương sống lưng đứt gãy, toàn thân đều không nghe sai sử Đoan Mộc Tu ánh mắt hoảng sợ, run rẩy nhìn xem Thần Luân Pháp Vương, giống như là đang nhìn về thời gian kinh khủng nhất sự tình, quát ầm lên:

"Làm sao có thể! Làm sao có thể! Ngươi không phải Thần Luân Pháp Vương!"

Hắn võ đạo ý chí tại thời khắc này đều muốn điên cuồng.

Hắn thân là sau khi chọn lọc Bách Thánh thế gia người thừa kế, giống như Triệu công tử là làm thế thế hệ thanh niên ở trong đứng đầu nhất thiên tài võ giả, tu hành đứng đầu nhất bí truyền võ đạo, ăn đều là Hoang Cổ linh dược nấu luyện chén thuốc, thiên phú, công phu, cảnh ngộ đều là võ giả bình thường cả một đời

nghĩ cũng không dám nghĩ đồ vật.

Chưa đầy ba mươi tuổi, tu luyện tới huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, dạng này thiên phú như vậy tài tình, cho dù là cùng cảnh giới hạ thế hệ trước võ giả tuyệt đại bộ phận đều không phải là bọn hắn đối thủ!

Thậm chí là cùng huyết khí trọn vẹn, hình thành huyết khí lang yên đỉnh tiêm võ đạo gia giao thủ, ai thắng ai thua đều muốn đánh mới biết được.

Chính là như vậy thiên tài giữa bầu trời mới hai người, lại trong khoảnh khắc bị Thần Luân Pháp Vương đánh thành chó chết.

Mà Đoan Mộc Tu căn bản là không thể tin được, một cái chuột chạy qua đường đồng dạng Xích Huyết Giáo dư nghiệt, trước một khắc còn tại Triệu công tử tấn công mạnh hạ chật vật không chịu nổi Thần Luân Pháp Vương, trong nháy mắt liền thi triển đi ra quỷ dị biến hóa, bày ra nghiền ép tính thực lực kinh khủng, thậm chí Triệu công tử một nháy mắt bị móc tim mà chết, mà chính mình cũng trong chớp mắt bị bẻ gãy xương sống Đại Long, đánh mất tất cả năng lực phản kháng.

Hồi tưởng lại tại Luyện Huyết Huyền Binh đâm trúng Thần Luân Pháp Vương trong thân thể lúc, cái kia cỗ quỷ dị hấp lực cùng huyết khí bạo động không bị khống chế, Đoan Mộc Tu cuồng hống nói:

"Ngươi đến cùng là ai!"

"Vị này Đoan Mộc công tử."

Thần Luân Pháp Vương giờ phút này nắm chắc thắng lợi trong tay, dòng máu hóa thành thân ảnh phiêu diêu dập dờn, trong ánh mắt lộ ra trêu tức thần thái, đánh giá trên mặt đất không cách nào động đậy Đoan Mộc Tu mỉm cười nói:

"Ta tự nhiên không thể giả được, chính là các ngươi muốn tìm Xích Huyết Giáo Thần Luân Pháp Vương."

"Không có khả năng! Không có khả năng!"

Đoan Mộc Tu giận phát như điên, khiếp sợ không gì sánh nổi nghi hoặc thậm chí áp đảo nội tâm đối với sợ hãi tử vong, rống to nói:

"Thần Luân Pháp Vương thực lực ta rõ ràng! Hai tháng trước hắn mới cùng Hạ Hầu thế gia người thừa kế tao ngộ, mặc dù giết chết Hạ Hầu Côn, nhưng là cũng đánh thành lưỡng bại câu thương, ngay cả Luyện Huyết Huyền Binh đều bị đánh xấu, lại không có khả năng có như ngươi loại này thực lực!"

"Sĩ biệt tam nhật phải lau mắt mà nhìn, Đoan Mộc công tử ngay cả điểm này cũng đều không hiểu a "

Thần Luân Pháp Vương dù bận vẫn ung dung cười nói:

"Bất quá xem ở ngươi sẽ vì Thánh giáo hiến thân phân thượng, ta liền phát phát thiện tâm nói cho ngươi, ngươi có nghe nói hay không qua Thần Ma võ đạo "

Thần Ma võ đạo!

Đoan Mộc Tu trong đầu phảng phất có lôi đình xẹt qua, một nháy mắt chấn kinh nghi hoặc toàn bộ đạt được giải đáp.

Thân là đỉnh tiêm võ đạo thế gia người thừa kế, hắn tự nhiên minh bạch Thần Ma võ đạo là cái gì.

Hắn gắt gao cắn răng, mỗi chữ mỗi câu nói ra:

"Thì ra là thế. . . Như Lai như thế. . . Ta còn tưởng rằng oanh lôi bạo chẳng qua là ngẫu nhiên, nguyên lai các ngươi Xích Huyết Giáo thế mà thật đầu nhập vào tân triều ta nhìn ngươi bây giờ

biến hóa, tu luyện căn bản không phải cái gì 【 Minh Luân Bất Tử Thân 】! Ngươi thế mà lừa người trong cả thiên hạ!"

"Thú vị a, thú vị! Chết cũng muốn làm quỷ minh bạch, Đoan Mộc công tử cũng là hảo khí phách!"

Thần Luân Pháp Vương hóa thành huyết ảnh nhận lấy bổ sung, bỗng nhiên biến càng thêm ngưng thực, phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn:

"Biết vì cái gì không có ai biết ta chân chính tu tập võ đạo a "

Hắn nhìn về phía giống như chó chết nằm dưới chân hắn Đoan Mộc Tu, từng thanh từng thanh trong tay phải Triệu công tử trái tim nhét vào miệng bên trong, ăn nhiều ăn liên tục bên trong cười như điên nói:

"Đó là bởi vì người biết đều đã chết a!"

Hắn cuồng tiếu không ngừng, chấn thiên tiếng cười ở trong đều là càn rỡ cùng trào phúng.

Trông thấy Thần Luân Pháp Vương nuốt sống Triệu công tử trái tim một màn này, Đoan Mộc Tu ánh mắt đờ đẫn, cả người linh hồn đều tựa hồ bị đông cứng ở, vô biên ý lạnh âm u lan khắp toàn thân.

Ầm ầm.

Ngay tại Thần Luân Pháp Vương ngửa mặt lên trời cuồng tiếu thời điểm, đột nhiên trong tai nghe được một tiếng sắt thép tiếng oanh minh, thanh âm như là trời long đất nở, lại như cùng muôn ngựa im tiếng.

Ân chẳng lẽ lại tuyết lở

Thần Luân Pháp Vương một trận, ngừng lại cuồng tiếu, ngẩng

đầu lên, lại phát hiện cũng không phải là tuyết lở, mà là tại nơi xa, tuyết lãng như là sóng cả không ngừng chập trùng, một đợt lại một đợt lấy một loại che khuất bầu trời khí thế, cuồn cuộn khuấy động mà đến!

Đây là ai Quỷ Liên hai người bọn họ

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong lúc nhất thời, thiên không tính cả đại địa đều đang không ngừng lay động, mặt đất sụp đổ bên trong từng đạo đất sóng bốc lên, như là có vô số địa long tại thời khắc này cùng nhau xoay người!

Thiên không tiếng oanh minh trận trận, phảng phất có ngàn vạn điều phong long nộ hống!

Đầy trời phong tuyết cuốn lên, đất rung núi chuyển bên trong, một đầu đường kính mấy trượng phong tuyết chi long xé mở hạo đãng tuyết lãng, gào thét mà ra! Cương phong cắt chém xung kích phía dưới, trên mặt đất bị gẩy ra một đạo thật sâu thông đạo!

Đạo này to lớn phong tuyết chi long đầu rồng bộ vị, rõ ràng là một đạo điện quang lôi đình kích xạ người tới ảnh.

Không phải Quỷ Liên cùng Ám Long!

Khủng bố như vậy thanh thế, Thần Luân Pháp Vương trong lòng trong nháy mắt rung mạnh, tại cái này trong điện quang hỏa thạch lại không rõ đột kích người thân phận.

Cơ hồ ngay tại Thần Luân Pháp Vương ánh mắt chạm đến đồng thời! Phong long, địa long, Tuyết Long chấn thiên tiếng gầm gừ bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh mang theo cuồn cuộn phong lôi, vỡ nát hết thảy trở ngại, lấy lôi đình vạn quân, thiên băng địa liệt chi thế, liền đã đến hắn trước mặt!

Tranh tranh tranh tranh tranh! Liên tiếp thép dây cung kịch liệt chấn động bạo tạc tựa như vang lên âm thanh bên trong, Nhạc Bình Sinh mặt ngoài thân thể đại lượng cơ bắp không ngừng hở ra, nhảy lên, tại cái này hơi phồng lên xẹp xuống bên trong, không ngừng mà nổ ra từng đoàn từng đoàn mắt trần có thể thấy màu trắng khí lãng vòng xoáy, toàn thân hắn trên dưới làn da tất cả đều lần theo một loại đặc biệt quy luật, tại lấy một loại nhỏ bé biên độ không ngừng mà chấn động.

Không ngừng chấn động làn da tại nổ ra bao quanh màu trắng khí lãng đồng thời, quấy đến không khí quanh thân không ngừng mà phát ra sóng nước tựa như gợn sóng gợn sóng, thẳng tắp phóng xạ ra mấy trượng xa, gần như long ngâm hổ khiếu đồng dạng không khí tiếng nổ đùng đoàng cuồn cuộn không dứt!

Sấm sét giữa trời quang! Lôi đình bạo chấn! Trời đất sụp đổ! Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt mệnh khiếu kết nối, chấn động, năm ngón tay bóp quyền, một quyền đánh ra!

Không ai có thể hình dung ra một quyền thanh thế, liền ngay cả trong không khí cực kỳ cơ bản tạo thành hạt đều bị đè ép, băng diệt, che khuất bầu trời, phô thiên cái địa quyền ảnh, trong khoảnh khắc che lại Thần Luân Pháp Vương tất cả ánh mắt!

Khủng bố như vậy thanh thế dưới, thời gian đều giống như đọng lại.

Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt trong nháy mắt xuất hiện ở trước mắt, Thần Luân Pháp Vương ánh mắt khiếp sợ vừa mới hiển hiện, thật Chính Sơn băng sóng thần lực lượng, trong khoảnh khắc từ trên người hắn bạo phát.

Oanh!

Thần Luân Pháp Vương cả người thân thể trong nháy mắt nổ tung!

Nhạc Bình Sinh một quyền này phía dưới, Thần Luân Pháp Vương như là một cái bị đánh phát nổ thủy cầu, đột nhiên giải thể! Tạo thành thân thể của hắn máu Thủy Mạn Thiên bạo tung tóe, điểm điểm dòng máu giống mũi tên đồng dạng bốn phương tám hướng bay vụt!

Đột nhiên nổ tung nồng đậm huyết sắc bên trong, một bộ cơ hồ không có cái gì huyết nhục bạch cốt âm u, bị Nhạc Bình Sinh một quyền này gắng gượng từ huyết hải bao trùm bao khỏa bên trong phát nổ ra, lóe lên một cái rồi biến mất, không thấy bóng dáng, không biết bay rớt ra ngoài bao xa.

Huyết vụ đầy trời phiêu tán, Nhạc Bình Sinh một quyền này, rõ ràng là trực tiếp đem Thần Luân Pháp Vương cả người đánh nổ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 203: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Sáu)

Chương 203: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (sáu)

Đợi đến thấy rõ ràng xảy ra chuyện gì cùng người vừa tới khuôn mặt về sau, Đoan Mộc Tu ánh mắt tại thời khắc này bị dại ra.

Hắn tự nhiên có thể nhận ra được, cái này một quyền đem Thần Luân Pháp Vương đánh nổ bóng người, thình lình chính là tại lên không quán tại chỗ cùng Thành Trùng Thành Huyền hai người động thủ Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ.

Mà từ lúc ấy động thủ là hắn bên ngoài thân hiển hiện đặc thù phán đoán, hắn tựa hồ chỉ là một cái huyết khí hiện hình cảnh giới sơ vị võ đạo gia mà thôi.

Làm sao có thể! Làm sao có thể! Một cái sơ vị võ đạo gia làm sao có thể đánh nổ một cái thượng vị võ đạo gia!

Đoan Mộc Tu chỉ cảm thấy hiện tại chính là mình nhân sinh ở trong kinh hãi nhất thời khắc. Mà lại từ vừa rồi một quyền kinh thiên động địa thanh thế phán đoán, cái này cũng tuyệt đối không thể nào là sơ vị võ đạo gia có thể có thực lực!

So với Thần Luân Pháp Vương thuấn sát Triệu công tử, càng lớn chấn kinh cùng nghi hoặc tràn ngập não hải, để ánh mắt của hắn căn bản là không có cách từ Nhạc Bình Sinh trên thân dời.

Đến cùng chuyện gì xảy ra đến cùng chuyện gì xảy ra! hai người kia một cái so một cái đồ biến thái, để hắn đơn giản bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Thần Luân Pháp Vương tu luyện Thần Ma võ đạo, tiến hành huyết mạch cải tạo, điểm này còn dễ nói, mà Nhạc Bình Sinh biểu hiện lại làm cho hắn đơn giản không cách nào tin!

Hắn đến cùng là tu vi gì cảnh giới!

Nhạc Bình Sinh đứng thẳng tại chỗ, áo bào bay phất phới, không để ý đến nằm sát xuống đất Đoan Mộc Tu.

Tại tay không tấc sắt hấp thu Quỷ Liên Pháp Vương, Ám Long Pháp Vương linh năng, dọc đường cường hóa về sau, giờ phút này trên người hắn vô số sợi cơ nhục trở nên càng gia tăng hơn gửi tới, thời gian dần qua hướng về một loại càng tăng mạnh hơn mềm dai, cao cấp hơn tính chất tiến hóa, tinh tế vặn thành một cỗ tơ thép đồng dạng tồn tại.

Những cái kia tinh tế mà tràn đầy bạo tạc tính chất lực lượng cơ bắp da thịt, như là từng đầu tiềm phục tại mặt ngoài thân thể, muốn lao nhanh mà du lịch rồng, không ngừng chập trùng xương sống lớn xương, chính là quần long đứng đầu, càng là muốn phá vỡ da của hắn, bay thẳng tới bầu trời đồng dạng.

Lấy Nhạc Bình Sinh huyết khí hoả lò làm trung tâm, trên người mấy chục cái mệnh khiếu vì liên tiếp điểm, vô số ngón út phẩm chất hắc dây nhỏ tại dưới làn da mặt như như rắn băn khoăn du động, hắc tuyến những nơi đi qua, cơ bắp như là rung động thép tuyến đồng dạng bật lên không ngớt, lực lượng vô hình cứ thế làm trung tâm hướng Nhạc Bình Sinh thể nội khuếch tán phóng xạ lái đi, rót vào cốt tủy.

Tại một trận như là kim loại va chạm ma sát tiếng vang qua đi, Nhạc Bình Sinh tùy ý vặn động khớp nối, toàn thân xương cốt tùy

theo kịch liệt rung động, va chạm, ngay sau đó lại là một trận khớp nối va chạm tiếng vang, cho người ta một loại châu tròn ngọc sáng, như là lớn Tiểu Trân châu rơi vào khay ngọc đồng dạng cảm giác.

Tại Đoan Mộc Tu trong ánh mắt, Nhạc Bình Sinh thân thể bỗng nhiên tuôn ra một trận có quy luật khớp nối nổ vang âm thanh, đứng ở cái kia thân hình trong thoáng chốc cho người ta một loại lúc lớn lúc nhỏ không chân thực cảm thụ, thật giống như hắn toàn bộ thân thể, tất cả làn da lông tóc đều đang tiến hành hô hấp đồng dạng.

Đây là Nhạc Bình Sinh quanh thân cơ bắp từng tia từng tia bành trướng, sau đó lại như giống như trên tốt tơ thép bị dần dần vặn chặt, dần dần nắm chặt áp súc, tựa hồ có một loại cường hãn lực lượng bá đạo tại trong cơ thể ẩn núp nổi lên.

Gân cốt cơ bắp biến hóa đồng thời, Nhạc Bình Sinh trần trụi bên ngoài làn da cũng theo đó bành trướng nắm chặt, nhan sắc dần dần chuyển biến làm một loại lóe tinh quang bạch ngân chi sắc, hai tay dang ra thả lỏng ở giữa gân cốt nổi bật, nổi gân xanh, tại bạch ngân chi sắc thấp thoáng hạ thể hiện ra một loại phát huy vô cùng tinh tế tuyệt đối bạo lực lực lượng vẻ đẹp.

Đây là ngoại trừ dùng để cường hóa cơ bản tố chất thân thể bên ngoài, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 tiến độ cũng tại linh năng tác dụng dưới đồng thời vận chuyển, đẩy vào một đoạn.

Quỷ Liên cùng Ám Long hai người, so với giống Phương Đạo Minh dạng này phổ thông huyết như tương hống trung vị võ đạo gia còn phải mạnh hơn một chút, hết thảy cung cấp tám mươi cái linh năng đơn vị.

Cỗ này mãnh liệt cuồng bạo linh năng tại chỗ liền bị Nhạc Bình Sinh dùng cho cường hóa thân thể, để thực lực của hắn lại lần nữa nhảy vào một đoạn. Giờ phút này thân thể của hắn số liệu

cũng trở nên thành:

【 lực lượng 】: 33

【 thể chất 】: 3 2

【 nhanh nhẹn 】: 33

【 tinh thần 】: 3 2

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 325 0

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 20%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 50 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 170 thiên 19 giờ 】

Linh năng tác dụng dưới, thực lực của hắn cơ hồ không cách nào dùng bình thường võ đạo thường thức để phán đoán. Mặc dù hắn nhìn qua chỉ là huyết khí hiện hình sơ vị võ đạo gia, trên thực tế bàn về sinh mệnh nguyên khí, cường độ thân thể, cùng huyết khí hùng hậu trình độ, đã sớm xa xa vượt qua cảnh giới này võ giả.

Mà lại huyết khí của hắn tuân theo linh năng cao như vậy cùng năng lượng tẩm bổ, thật giống như nham tương đồng dạng áp súc cô đọng tới cực điểm. Võ đạo gia cảnh giới trọng yếu nhất huyết khí súc tích bên trên, hắn mặc kệ là tại chất lượng bên trên vẫn là về số lượng đều viễn siêu đồng cấp!

Bình thường căn cứ cảnh giới võ đạo cùng động thủ là kiểm tra triệu chứng bệnh tật phán đoán thực lực phương pháp đặt ở

trên người hắn căn bản không thích hợp.

Nhạc Bình Sinh đứng ở tại chỗ tuôn ra hố to bên trong, ánh mắt nhưng như cũ chăm chú nhìn bộ bạch cốt kia đánh bay ra ngoài phương hướng, biểu lộ ngưng trọng.

Cứ việc nhìn qua Thần Luân Pháp Vương tựa hồ là bị một chút đánh nổ, nhưng là hắn cũng không có rút ra chuyển hóa đến bất kỳ linh năng.

Nói một cách khác chính là Thần Luân Pháp Vương cũng chưa chết.

Soạt!

Xa vài chục trượng địa phương, một câu máu thịt be bét bộ xương tại đầy trời phong tuyết ở trong hiện ra, một tiếng như là từ Cửu U trong địa ngục truyền tới tiếng thở dài tại đầy trời tuyết bay bên trong quanh quẩn:

"Đau nhức, đau nhức, đau nhức... Loại này đau đớn... Ta còn là lần thứ nhất kinh lịch a..."

Đạp, đạp, đạp.

Tiếng thở dài vang lên đồng thời, nhẹ nhàng tiếng bước chân lại hướng kinh lôi đồng dạng tại Đoan Mộc Tu trong lòng nổ tung!

Cái này một bộ máu thịt be bét bộ xương đi lại ở giữa, phát ra rợn người sắt thép ma sát âm thanh, đồng thời đằng sau huyết hải bốc lên, lại lần nữa máu triều mãnh liệt, từ từ từ trong cơ thể của hắn tuôn ra.

Đồng thời hắn chỗ đi qua trên đường, điểm điểm huyết sắc còn chưa khô cạn huyết sắc giống như là nhận lấy cái gì dẫn dắt, trong nháy mắt trôi nổi mà lên, hướng về thân thể của hắn bay đi, điểm điểm gợn sóng khuếch tán bên trong, lại lần nữa dung nhập

Thần Luân Pháp Vương bên ngoài thân trong cơn sóng máu!

Đoan Mộc Tu trong lòng cuồng giật mình, liều lĩnh hét lớn: "Cẩn thận! Hắn là bất tử chi thân!"

Ân bất tử chi thân

Nhạc Bình Sinh mặc dù biết Thần Luân Pháp Vương không có tử vong, nhưng cũng không nghĩ tới thân thể của hắn như thế quỷ dị.

Trước mắt Thần Luân Pháp Vương cho hắn loại cảm giác này, tựa như hắn kiếp trước trong điện ảnh thể lỏng người máy, vô luận gặp dạng gì tổn thương, đều không thể nhận trí mạng tổn thương, trong khoảnh khắc đều có thể khôi phục.

Thần Luân Pháp Vương cùng nhau đi tới, bị Nhạc Bình Sinh một quyền đánh nổ vẩy ra huyết thủy, tuyệt đại bộ phận đều lại lần nữa dung hợp tiến vào thân thể của hắn bên trong, hắn huyết quang nhộn nhạo trên mặt lộ ra một cái kinh khủng tiếu dung:

"Ngươi có thể giết chết Quỷ Liên, nên cũng là một vị có danh tiếng cao thủ."

Thần Luân Pháp Vương thanh âm khàn khàn, mang theo khó tả vui sướng, nói:

"Xưng tên ra đi, thân là cường giả, ngươi có tư cách để cho ta biết ngươi..."

"Nói nhảm thêm!"

Nhạc Bình Sinh nguyên bản cúi thấp xuống tầm mắt bỗng nhiên bỗng nhiên vừa mở! Tại cái này mịt mờ sắc trời bên trong như là đột nhiên đánh cái sáng ngời phích lịch, sáng rõ Đoan Mộc Tu chỉ cảm thấy trước mắt bỗng nhiên một trận ánh sáng trắng hiện lên, tưởng rằng trong lòng sinh ra ảo giác!

Đồng thời! Đại địa lắc lư, vô số phong long điên cuồng gào thét! Nhạc Bình Sinh không có chút nào nói nhảm, thân hình như là một viên màu bạc sao chổi xẹt qua chân trời, sau lưng lôi ra hơn mười trượng dài cuồn cuộn khí lãng, hướng về Thần Luân Pháp Vương hoành kích mà tới!

Một tuyến tinh quang, đem phương viên hơn mười trượng đại địa một phân thành hai, kinh tâm động phách!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 204: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Bảy)

Chương 204: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (bảy)

"Thật can đảm! ! !"

Thần Luân Pháp Vương một tiếng gầm thét, âm thanh chấn toàn trường, chấn động đến giữa không trung không khí lắc lư, bụi mù không ngừng sôi trào.

Cái này bỗng nhiên đột kích người thực lực cực kỳ cổ quái, mặc dù nhìn qua bất quá là huyết khí hiện hình sơ vị võ đạo gia, hết lần này tới lần khác lực lượng, huyết khí hùng hậu không tưởng nổi. Trước đó bỗng nhiên bạo khởi một kích có thể phá vỡ 【 Huyết Hải Bạch Cốt Thân 】 bên ngoài cường đại nhất huyết hải phòng ngự, thực lực có thể thấy được lốm đốm.

Hắn tu tập 【 Huyết Hải Bạch Cốt Thân 】 có thể thu nạp võ giả huyết khí biến hoá để cho bản thân sử dụng, cho nên đối huyết khí cảm giác phương diện này cảm giác so với còn lại võ giả càng phải linh mẫn, hắn có thể rõ ràng cảm giác được, trước mắt Nhạc Bình Sinh toàn thân huyết khí như là uông dương đại hải hùng hồn, hạo đãng!

Loại này huyết khí tích súc, thậm chí đều đã vượt ra khỏi chính hắn.

Nhưng mà đối mặt loại tình huống này Thần Luân Pháp Vương lại nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn có đầy đủ tự tin, vô luận Nhạc Bình Sinh thuần túy lực lượng là cỡ nào lớn, huyết khí thâm hậu đến cái dạng gì trình độ, đều sẽ chết ở trong tay của hắn!

Hét to âm thanh bên trong, ngân sắc sao chổi chỗ xẹt qua giữa không trung, trên người Thần Luân Pháp Vương, tinh hồng sắc huyết viêm đột nhiên như là bom nổ, hỏa diễm co rụt lại vừa tăng ở giữa, trực tiếp bành trướng đến cao hai trượng dưới, trong đó một đạo khô cạn khung xương mông lung có thể thấy được.

Cách xa hai, ba trượng khoảng cách, cương phong kịch liệt bạo chấn, huyết viêm bên trong Thần Luân Pháp Vương ngay ngực một chưởng ấn về phía đột kích sao chổi!

Một chưởng này khí thế nặng nề như núi, nhưng lại lộ ra hết sức nhẹ nhàng mau lẹ, nặng nề như là một chưởng này không còn là vẻn vẹn tay không đánh ra, mà là gọi Ngũ Nhạc dãy núi, đè xuống đầu, bắt núi cầm nhạc, thế không thể đỡ; nhẹ nhàng như là gió thổi tơ liễu, cực nhanh, tung tích khó tìm.

Giờ khắc này, ở một bên Đoan Mộc Tu lượng hô hấp đều cảm thấy trong không khí một trận áp bách thít chặt, như là trạng thái khí không khí biến thành như thủy ngân đục ngầu ngưng trệ, khó mà hô hấp, cho dù là khoảng cách mấy trượng xa khoảng cách, hắn đều cảm ứng được một cỗ trùng trùng điệp điệp, gần như càn quét càn khôn ý cảnh khí thế đè xuống đầu, như là trên trời rơi xuống dòng lũ, khí thế làm người ta không thể đương đầu, không thể làm trái!

Huyết hải cuồn cuộn bên trong, cỗ này cô đọng đến cực điểm võ đạo ý chí bà con cô cậu đạt biểu đạt ra một cỗ vô cùng bá đạo, vô cùng tàn nhẫn, vô cùng cường thế!

Giờ khắc này, Đoan Mộc Tu tựa hồ thấy được cái kia đạo yêu ma thân ảnh, đứng sừng sững ở không bờ huyết hải bên trong, bạch cốt chồng chất, oan hồn kêu to, mà sinh mệnh của mình tất

cả người này trong lòng bàn tay!

Ầm ầm! Nhạc Bình Sinh hóa thành sao chổi cùng Thần Luân Pháp Vương huyết hải giữa trời va chạm!

Trong nháy mắt, một đoàn mơ mơ hồ hồ to lớn cây nấm trạng khối không khí phóng lên tận trời! Xông thẳng đến gần trăm trượng trong cao không, thẳng qua mấy cái chớp mắt thời gian, mới có nổ thật to tiếng vang nương theo lấy kinh người khí lãng bão táp mà đến, nhấc lên trên đất bùn đất, đá vụn, bốn phương tám hướng bay vụt, đánh ra phá không rít lên!

Phảng phất phát sinh động đất cấp mười, mặt đất mãnh liệt lay động. Hai đạo dòng lũ hung hăng chạm vào nhau bên trong, cương diễm khí cảm giác bốn phía chảy ra, phương viên mấy chục trượng bên trong đều là một mảnh cương diễm lưu quang. Ngoài mấy trượng, trên đất Đoan Mộc Tu kêu lên một tiếng đau đớn, liền bị bỗng nhiên đột kích cuồn cuộn khí lãng hất bay ra ngoài.

Vốn là vỡ vụn sụp đổ mặt đất lại lần nữa bị bị hung hăng tung bay một tầng, trực tiếp bị xông ra một chỗ bảy tám trượng phương viên hố to, sâu đạt hơn một trượng. Cương phong không ngừng nghỉ chút nào, hướng về bốn phía phóng xạ, khuếch tán, phát ra kinh thiên động địa gào thét, lại lần nữa dẫn phát xa xa tuyết đọng hóa thành cuồn cuộn tuyết sóng triều động!

Đầy trời trong tro bụi, Thần Luân Pháp Vương huyết hải chi thân lại lần nữa nổ tung, máu thịt be bét khung xương như là vải rách túi thẳng tắp quẳng bay ra ngoài hơn mười trượng xa.

Mà Nhạc Bình Sinh thân ảnh đang kinh thiên bạo tạc ở trong lại chỉ là hơi lung lay nhoáng một cái, ngay cả nửa bước đều không có di động.

Đây là cái gì hấp tinh

Hắn cau mày, nhìn chằm chằm nơi xa lại lần nữa chậm rãi bò dậy Thần Luân Pháp Vương, các loại suy nghĩ điện quang hỏa thạch chớp động.

Tại cùng Thần Luân Pháp Vương tiếp xúc trong nháy mắt hắn cũng cảm giác được một cỗ quỷ dị vô cùng lực hấp dẫn, để trong thân thể huyết khí đều ngo ngoe muốn động, huyết khí đều xuất hiện một chút xói mòn. Bất quá hắn huyết khí đã áp súc ngưng tụ tới cực điểm, giống nham tương, nhận ảnh hưởng còn không tính lớn.

Chỉ là cái kia một loại huyết dịch tựa hồ muốn tuôn ra, dung hợp trước Thần Luân Pháp Vương quanh thân huyết hải cái chủng loại kia cảm giác để hắn lòng cảnh giác nổi lên. Mặc dù hắn đang đuổi đến thời điểm Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu liền biến thành bộ này thảm trạng, nhưng là rất rõ ràng chính là hai người ở trên đây ăn cực lớn thua thiệt, mới tại lấy một địch hai phía dưới vẫn như cũ tan tác.

Nhạc Bình Sinh cái này liên tiếp hai kích. Toàn lực bạo phát xuống lực lượng là bực nào to lớn thuần túy lực lượng phía trên hoàn toàn có thể nghiền ép lên Thần Luân Pháp Vương.

Nhưng là Thần Luân Pháp Vương vẫn như cũ giống như là một một người không có chuyện gì đồng dạng đứng lên đến, nhìn qua không có nhận bất luận cái gì thương thế nghiêm trọng.

Tựa hồ đem hắn quanh thân bao khỏa huyết hải chính là một đạo bình chướng, đem bộ phận lực lượng đều chịu đựng được, mà bên trong bản thể, cỗ kia máu thịt be bét khung xương lực phòng ngự lại đồng dạng kinh người, Nhạc Bình Sinh trời long đất lở cự lực tại phá vỡ huyết hải bình chướng về sau, lực lượng bị hấp thu, phân giải, không đủ để lại đối Thần Luân Pháp Vương bản thể tạo thành chân chính tổn thương.

Thần Luân Pháp Vương tại đứng dậy về sau, huyết viêm phiêu

diêu ở trong lại lần nữa có dòng máu nhanh chóng tuôn ra, bọc lại toàn thân của hắn, đồng thời bay đầy trời tung tóe huyết vụ lại lần nữa như là có sự sống, bay vụt tiến vào hắn huyết quang nhộn nhạo bên ngoài thân, tóe lên điểm điểm gợn sóng.

"Người ngu xuẩn a, tại sao muốn lặp lại vô dụng công đâu "

Thần Luân Pháp Vương nhe răng cười một tiếng:

"Để ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là chân chính tuyệt vọng đi!"

Hô!

Đạo này huyết quang nhộn nhạo thân thể một bước phóng ra, mang theo phong thanh bão táp, bất quá không phải hướng Nhạc Bình Sinh, mà là trong nháy mắt nhào tới sớm đã chết thấu Triệu công tử bên người, một tay lấy hắn rách tung toé thân thể một bả nhấc lên!

Trên người hắn mãnh liệt huyết quang trong nháy mắt giống như thủy triều tuôn ra, đem Triệu công tử thi thể toàn bộ bao trùm!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, không biết ra ngoài nguyên nhân gì không có chút nào động tác, đứng tại chỗ nhìn xem Thần Luân Pháp Vương cử động, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Ầm! Lúc này bên ngoài hơn mười trượng, Chung Thành một nhóm người nổ tung cao cao chồng chất tầng tuyết, vọt ra, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đứng thẳng bất động bối cảnh, kêu lớn:

"Tông chủ, ngươi ở chỗ này, Triệu Công..."

Hắn cao giọng thét lên âm thanh tại quét đến Thần Luân Pháp Vương cùng trong tay hắn bóng người về sau, giống như là bị

người gắt gao bóp lấy cổ, im bặt mà dừng.

Đây là người nào xảy ra chuyện gì!

Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt ba người đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Trong nháy mắt, bao trùm tại Triệu công tử trên thân thể huyết quang giống như thủy triều tiêu tán, Thần Luân Pháp Vương phát ra một tiếng thở dài thỏa mãn, hắn tiện tay đem Triệu công tử tái nhợt mà khô quắt thi thể ném xuống đất, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh nói khẽ:

"Ngươi rất tự tin. Mặc dù vị này Triệu công tử đã chết, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít đối ta làm ra một điểm bổ sung khôi phục tác dụng... Ngươi bây giờ chuẩn bị xong chưa "

Hắn lạnh lùng vô tình, như là mèo hí chuột ánh mắt bắn phá tại đột nhiên xuất hiện Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt trên thân:

"Không tệ, có thể từ Quỷ Liên Ám Long bọn hắn..."

Bang lang!

Một tiếng hạo đãng tiếng sắt thép va chạm réo vang không ngớt, Phi Tuyết Liên Thiên bên trong, một vòng vô tình đao quang như thủy ngân trút xuống, dập dờn ra một mảng lớn sâm sâm đao quang hải dương, khắp nơi đều là nước gợn sóng nhộn nhạo hàn quang!

Trong khoảnh khắc! Một đầu to lớn hung ác phong tuyết chi long, xé rách có mặt khắp nơi không khí, tại tiếng rít thê lương ở trong trong nháy mắt vượt qua hơn hai mươi trượng khoảng cách, hướng về Thần Luân Pháp Vương chém bổ xuống đầu!

Thẳng đến lúc này, Nhạc Bình Sinh nhe răng cười âm thanh

mới tại trong gió tuyết quanh quẩn:

"Ngươi có biết hay không cây đao này "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 205: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Tám)

Chương 205: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (tám)

Một mảnh sáng như tuyết ánh đao màu trắng lập tức trải tản ra đến, như là thủy triều hướng về Thần Luân Pháp Vương cuồn cuộn đánh tới!

Tính cả Nhạc Bình Sinh tiếng nói truyền vào Thần Luân Pháp Vương trong tai, để tâm linh của hắn không khỏi ba động một chút, trong lúc nhất thời lại không rõ hắn trong lời nói ý tứ, nhưng mà đao phong chi long đang ở trước mắt, lại không kịp ngẫm nghĩ nữa.

"Bạo bạo bạo! ! !"

Theo Thần Luân Pháp Vương đưa tay kết ấn, trong miệng liên tiếp mấy tiếng hét to, từ hắn huyết quang dập dờn, như là thể lỏng trên thân thể, từng đoàn lớn chừng to bằng đầu người tinh hồng sắc hỏa diễm trống rỗng tách ra, bay vụt hướng như nước thủy triều cuồn cuộn đao quang phía trước, ầm vang nổ tung lên!

Loại này võ đạo thủ đoạn chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, để Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt há to miệng, ngây người tại nguyên chỗ.

"Chẳng lẽ người này là Khí Đạo Tông Sư !"

Một cái đáng sợ suy nghĩ trong đầu không ngừng xoay quanh,

hãi hùng khiếp vía phía dưới, ba người này cơ hồ đều muốn lập tức chạy trốn.

Võ đạo gia cấp bậc cường giả, lấy tự thân thể phách, huyết khí làm căn cơ, quyền cước binh khí chính là bọn hắn duy nhất thủ đoạn công kích.

Mà trước mắt cái này cái này huyết quang dập dờn, tựa hồ chính là Thần Luân Pháp Vương bóng người, lại có thể từ thân thể huyết ảnh ở trong tách ra hừng hực huyết viêm, bắn ra, nổ tại trên trời, đây rõ ràng là Khí Đạo Tông Sư mới có thể có được thủ đoạn!

Mấy cái võ đạo gia vây quét một Khí Đạo Tông Sư

Chung Thành mồ hôi lạnh cuồng bốc lên, chỉ cảm thấy lần này vây quét hành động, đơn giản chính là hắn nhân sinh ở trong làm ra sai lầm lớn nhất quyết định.

Ầm ầm!

Nổ ra tinh hồng sắc hỏa diễm liên thành một mảng lớn, như là một đạo hiện ra huyết quang màn sân khấu, màn sân khấu bên trên tạo nên tầng tầng gợn sóng, mang theo một loại tơ lụa đồng dạng bóng loáng rực rỡ, trực tiếp đem cái kia Nhạc Bình Sinh đạo này lôi đình bắn ra đao quang rắn rắn chắc chắc bao vào.

Thần Luân Pháp Vương kết ấn chỗ đánh ra huyết viêm bạo tạc, bề ngoài nhìn qua như là huyết hải ngọn nguồn chỗ sâu nước biển, mang theo một loại chất lỏng cảm giác, tính chất phảng phất chân chính như nước chảy, vô khổng bất nhập.

Nhưng là trên thực tế cũng không có chân chính hỏa diễm đốt cháy năng lực, mà là hắn lợi dụng bí truyền võ đạo cùng Thần Ma võ đạo kết hợp sinh ra năng lực đặc thù, từ xa bạo tạc từ đó khiên động đối phương huyết khí, để huyết khí mất khống chế, sinh ra đến sơ hở.

Huyết thủy này đồng dạng hỏa diễm bị chính Thần Luân Pháp Vương xưng là Huyết Minh chân hỏa.

Mắt thấy huyết viêm bạo tạc, hắn cười lạnh một tiếng liền chuẩn bị tấn công mà lên, chiếm trước tiên cơ!

Xoẹt xẹt á!

Tiếng vang chói tai, tiếng như xé vải!

Cái kia một đạo nước biển giống như bao trùm Nhạc Bình Sinh Huyết Minh chân hỏa đột nhiên hướng ra phía ngoài một trận phồng lên, lập tức mấy chục trên trăm đạo lấp lánh chói mắt đao quang, gần như đồng thời phá vỡ chân hỏa chi màn, bốn phía chảy ra lấy đem trong không khí xé rách khoe khoang tài giỏi duệ tiếng thét, Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt hiển hiện, Lôi Đình đao quang bạo phát!

Thần Luân Pháp Vương trong tưởng tượng mãnh liệt thủy triều đồng dạng đao quang tình thế bị ngăn cản tình huống cũng không có phát sinh!

"Uống!"

Thần Luân Pháp Vương trong cổ họng vô ý thức phát ra một tiếng kinh hô, trước người ba thước lại lần nữa đột nhiên nổ ra từng mảnh từng mảnh tinh hồng sắc hỏa diễm, trọn vẹn bảy tám phiến bắn nổ hỏa diễm liên tiếp xếp thành một loạt, một đường chính đối rào rạt đánh tới mảng lớn đao quang đánh tới!

Hiển nhiên, hắn 【 Huyết Khí Bạo Chấn 】 thủ đoạn, đối đầu Nhạc Bình Sinh dạng này thân thể huyết khí ngưng như nham tương quái vật tới nói, hiệu quả quá mức bé nhỏ!

Suy nghĩ một nháy mắt hiện lên, Thần Luân Pháp Vương dưới chân trượt đi, cả người ngược lại tránh, né tránh!

Xoẹt xẹt!

Bôn tập đao quang dễ dàng xé mở ngăn cản Huyết Khí Bạo Chấn, tốc độ chỉ là như vậy thoáng hơi chậm lại, khó khăn lắm để Thần Luân Pháp Vương né tránh tới.

Nhạc Bình Sinh cầm đao tay phải, cổ tay chấn động mãnh liệt! Đao quang lại lần nữa sắp vỡ!

Ông!

Mười mấy đạo thước dài hình trăng lưỡi liềm đao quang mang theo từng đạo hơi nước trắng mịt mờ đuôi ánh sáng, cơ hồ sát Thần Luân Pháp Vương bên ngoài thân chảy ra ra ngoài, khó khăn lắm đến sân bãi vùng ven chỗ lúc này mới tiêu tán.

Màu trắng bệch đao quang phạm vi công kích gần như xa mười trượng, viễn siêu võ giả đao quang kiếm khí, cái kia xé rách không khí bén nhọn tiếng gào dán bên tai vang lên, cơ hồ muốn đâm rách Thần Luân Pháp Vương màng nhĩ.

Mà hư ảo đao quang bên trong, Ẩm Huyết Đao thân đao bỗng nhiên chém trúng Thần Luân Pháp Vương huyết hải chi thân bên ngoài thân biên giới!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh vô số bay tán loạn đao quang quẹt vào Thần Luân Pháp Vương một nháy mắt! Tà Linh Ẩm Huyết Đao phát ra từng đợt ngột ngạt như là trái tim lên đọ sức khiêu động tiếng vang! Tại trong nháy mắt Thần Luân Pháp Vương bị quẹt vào địa phương,

Máu chảy thế mà theo thân đao đại lượng xói mòn!

Cứ như vậy chém trúng Thần Luân Pháp Vương thân thể biên giới trong điện quang hỏa thạch, Tà Linh Ẩm Huyết Đao trên thân đao, liền có từng đầu huyết sắc mạch lạc uốn lượn mà lên, hiện đầy toàn bộ thân đao!

"A! A! Đây là!"

Thần Luân Pháp Vương trong nháy mắt kinh hãi muốn tuyệt, minh bạch Nhạc Bình Sinh binh khí trong tay đến cùng là cái gì!

"Đáng chết! Đáng chết a! Trong tay hắn vì sao lại có Thánh giáo tế tự đao! Chẳng lẽ Xích Luyện chính là chết ở trong tay của hắn! "

Thân hình cuồng thiểm nhanh chóng thối lui bên trong, thẳng đến lúc này, hắn mới rốt cục minh bạch Nhạc Bình Sinh lời nói mới rồi rốt cuộc là ý gì.

Rất hiển nhiên, Xích Luyện Pháp Vương nhất định là chết tại trước mắt trong tay người này, thanh này tế tự đao mới đã rơi vào trong tay của hắn.

Chế tạo Ẩm Huyết Đao chính là Xích Luyện Pháp Vương điều động Lịch Tranh đến Biên Hoang đi làm hạng nhất đại sự. Kết quả vô luận là Xích Luyện Pháp Vương bản thân vẫn là dưới tay mấy cái Xích Y Sứ tất cả đều hao tổn tại Biên Hoang, hắn hiện tại cơ hồ hoàn toàn có thể nhận định, bọn hắn bọn người không phải chết tại liên minh vây quét dưới, mà là chết tại trong tay của người này.

Một đao không trúng, Nhạc Bình Sinh lông mày giương lên, cổ tay rung lên, quỹ tích bị lệch, đao quang đuổi sát!

Hắn tại ngay từ đầu liền biết thanh này Tà Đao bản thân liền có khát máu tăng phúc quỷ dị công hiệu, lúc ấy hắn bị cây đao này xuyên ngực mà qua, bất quá là thời gian một cái nháy mắt huyết dịch cả người liền cơ hồ trôi mất một phần tư, để hắn ấn tượng mười phần khắc sâu.

Bất quá bởi vì có linh năng tồn tại, cây đao này cái này công dụng với hắn mà nói như là gân gà, chưa từng có lợi dụng qua, cơ

hồ đều nhanh muốn bị hắn quên lãng, mà tại nhìn thấy Thần Luân Pháp Vương huyết hải chi thân đủ loại quỷ dị biểu hiện lúc, hắn lập tức liền hồi tưởng Ẩm Huyết Đao năng lực.

Ẩm Huyết Đao tại hắn đạt được thời điểm, miễn cưỡng có thể tính là thần binh lợi khí, mà tại trải qua nhiều lần như vậy linh năng tẩm bổ về sau, thân đao chất liệu đồng dạng phát sinh biến hóa long trời lở đất, sắc bén tới cực điểm, so với một thanh Luyện Huyết Huyền Binh đến đều không kém cỏi chút nào.

Toàn thân đều quấn tại một đoàn sáng ngời ánh đao màu trắng bên trong Nhạc Bình Sinh không nói một lời, cước đạp thất tinh, cả người gấp như lưu tinh, bước chân chuyển đổi ở giữa, bốc lên lên mảng lớn mảng lớn mặt đất, trong tay dài ba thước đao lắc một cái thời gian nhoáng một cái, tam đạo tản ra mịt mờ White Light đao mang ở giữa không trung riêng phần mình xẹt qua một ngã rẽ khúc đường vòng cung, phát ra yên tĩnh im ắng rít lên, bùng lên mà đi!

Cái này tam đạo đao quang cùng Nhạc Bình Sinh lúc trước phát ra đao quang có có chỗ khác biệt, toàn bộ cơ hồ chính là một đạo mịt mờ màu trắng quang mang, trên không trung như là sao băng xẹt qua.

Mau!

Mau!

Mau!

Gấp như tinh hỏa, vô thanh vô tức!

Thần Luân Pháp Vương còn không có chậm một hơi, khóe mắt quét nhìn liền liếc về một màn kia cấp tốc chảy ra mà đến um tùm đao quang, tâm niệm vừa động ở giữa, máu dưới thân nằm, hắn cơ hồ cả người cơ hồ gãy đôi, tay phải đột nhiên từ dưới xương sườn

hướng về phía trước nhô ra, năm ngón tay cong thành trảo trạng hung hăng đối không khí chụp tới!

Năm đạo lôi ra mấy thước dài tạo thành từng dải tinh hồng sắc hỏa diễm trống rỗng xuất hiện, như là giữa không trung bị Thần Ma một trảo kéo ra năm đạo lăng lệ vết trảo, năm đạo vết trảo đồng dạng tinh hồng sắc hỏa diễm quang mang như là linh hoạt năm ngón tay, vừa lúc đem cái kia tam đạo đao quang một thanh vét được, lập tức một thanh hung hăng bóp tắt!

Xùy!

Vụn vặt đao khí hỏa diễm bốn phía vỡ nát, bao phủ một mảng lớn không gian.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 206: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Chín)

Chương 206: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (chín)

Tranh tranh tranh!

Kim thiết rung động âm thanh bên trong, Nhạc Bình Sinh đao quang lại lóe lên, thân hình chập trùng ở giữa nhất thời khí thế như hồng, ầm ầm đại địa chấn động âm thanh bên trong, mảng lớn mảng lớn thổ địa kịch liệt bốc lên, một bước liền vượt qua đếm rõ số lượng trượng khoảng cách, theo sát mà tới!

Nhạc Bình Sinh trong tay thân đao chấn động ở giữa, không khí bị hung hăng áp súc, rít lên bên trong, lại là mấy đạo ngưng tụ như thật rét lạnh đao quang lăng không vượt qua trượng xa khoảng cách, thế như chẻ tre đẩy ra trùng điệp không khí cách trở, chiếu vào Thần Luân Pháp Vương trán nghiêng nghiêng đánh xuống!

Đao khí tung hoành đồng thời, thân ảnh của hắn như là như giòi trong xương, đuổi sát Thần Luân Pháp Vương.

Chỉ một thoáng, một cỗ ngựa đạp liên doanh, phá trận tấn công sa trường sát phạt chi thế, hướng về Thần Luân Pháp Vương xông thẳng mà đến, kích thích đầu hắn trên da một trận run rẩy!

Mà bây giờ Thần Luân Pháp Vương biết Nhạc Bình Sinh đao trong tay khí, là khắc chế hắn Thánh giáo tế tự đao, nơi nào còn dám để hắn cận thân

Thần Luân Pháp Vương lúc này đã thở phào được một hơi, hai đầu lông mày vô cùng lo lắng, thân hình thấp nằm như là một con phủ phục hung thú, tràn đầy khó tả lực bộc phát, mắt thấy đao quang bổ tới, lập tức hai tay mười ngón co ngón tay bắn liền, khỏa khỏa bất quá lớn chừng quả đấm tinh hồng sắc hỏa diễm đạn trống rỗng xuất hiện tại mười cái đầu ngón tay phía trước, trong chớp mắt liên tục bắn ra.

Ầm ầm!

Mấy chục khỏa tinh hồng sắc huyết viêm vừa chạm vào đụng phải cái kia sâm sâm đao khí lập tức nổ bể ra đến, khuấy động sóng nhiệt từ trong ra ngoài bộc phát, nhấc lên cuồn cuộn dậy sóng, lập tức liền đem đao khí vỡ nát.

Ông!

Nhưng vào lúc này, đã bị trước mắt bạo tạc ánh lửa đao khí hấp dẫn tuyệt đại bộ phận lực chú ý Thần Luân Pháp Vương nheo mắt, khóe mắt liếc qua bỗng nhiên liếc về một vòng màu trắng bệch đao quang, chính vô thanh vô tức hướng về cổ của mình chỗ xóa đến, tựa hồ ngay tại một giây sau, đầu của mình liền sẽ cao cao bay lên.

"Uống! ! !"

Trong cổ họng đột nhiên ra quát to một tiếng, Thần Luân Pháp Vương song chưởng hung hăng hợp kích!

Từ đầu đến chân, quanh người hắn trong vòng ba thước bỗng nhiên huyết quang đại tác, huyết hải phiêu diêu bên trong, trống rỗng luồn lên dày ba thước Huyết Minh chân hỏa, như là một con ma quái, đem Thần Luân Pháp Vương cả người bao trùm ở trong đó, đồng thời bổ nhào mà ra!

Một cỗ hướng vào phía trong lượn vòng mạnh mẽ Gale hỏa,

đồng thời ô ô ô quỷ khóc sói gào thanh âm chấn động không ngớt.

Một chiêu này hiển nhiên cùng Thần Luân Pháp Vương trước đó bắn ra hỏa diễm khác biệt, bừng bừng dữ dằn huyết viêm bên trong, một cỗ âm trầm khí tức kinh khủng hiển hiện, thậm chí để Nhạc Bình Sinh cảm nhận được mãnh liệt ăn mòn khí tức, tựa như là như thủy triều lưu toan đập vào mặt đồng dạng!

Mắt thấy biến hóa như thế, Nhạc Bình Sinh cả người giống như vạn năm hàn băng, tỉnh táo tới cực điểm, quanh thân khí lưu mãnh liệt nhất bạo, thân hình đảo ngược, đao thức chếch đi, không có đón đỡ.

Nhưng mà dù cho kịp thời thân pháp biến ảo, bổ nhào mà đến huyết viêm Phong Hỏa thế mà giống như là đã có sinh mệnh, vẫn là dọc theo một đoạn nhiễm tại Ẩm Huyết Đao trên thân đao!

Phần phật!

Một lớn bồng máu đỏ tươi viêm theo bị Nhạc Bình Sinh trên tay trường đao cấp tốc lan tràn mà lên, ở giữa không trung lôi kéo ra một đạo hẹp dài màu đỏ trường hồng!

Còn không có tiếp xúc đến hỏa diễm, ống tay áo bên trên một đoạn quần áo liền hoàn toàn biến mất không thấy Nhạc Bình Sinh tay phải phát lực chấn động, đem trên thân đao cái kia một cỗ nước chảy đồng dạng bám vào trên đó Huyết Minh chân hỏa đánh xơ xác, quăng bay đi ra ngoài, mà cỗ này dính vào trên đất Huyết Minh chân hỏa như là siêu cường lưu toan, trong chớp mắt liền đem mặt đất thiêu đốt ra khắp nơi pha tạp cái hố nhỏ.

Nhạc Bình Sinh cái chủng loại kia cảm giác cũng không có sai, Thần Luân Pháp Vương một chiêu này huyết viêm Phong Hỏa hoàn toàn chính xác quỷ dị không hiểu, trước đó Huyết Khí Bạo Chấn cùng so sánh hoàn toàn chính là tiểu đả tiểu nháo, nhìn bộ dáng này, cỗ này huyết viêm rõ ràng là có được so lưu toan còn mạnh

hơn ăn mòn đặc tính.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cấp tốc bay ngược đồng thời, Thần Luân Pháp Vương quanh thân huyết sắc trong biển lửa bỗng nhiên huyết sắc ngọn lửa bắn ra bốn phía, từng đạo ngón út phẩm chất huyết tuyến hướng về Nhạc Bình Sinh rút lui thân ảnh bắn ra!

Rốt cục chiếm được tiên cơ Thần Luân Pháp Vương diện mục tàn khốc, chợt quát lên:

"Chết!"

Tơ máu mãnh liệt bắn mà ra trải qua địa phương, thật giống như không gian đều bị hỏa táng, tư tư thanh âm bên tai không dứt, từng cái từng cái tơ máu cùng đạn đồng dạng nhanh, hướng về Nhạc Bình Sinh bắn chụm mà tới!

Keng!

Trong nháy mắt! Nhạc Bình Sinh cánh tay nhất chuyển,

Chấn động thân đao, một trận như rồng giống như hổ tranh minh thanh bên trong, mảng lớn mảng lớn bông tuyết giống như đao quang, trong lúc nhất thời tràn ngập phương viên mấy trượng không gian!

Từng mảnh từng mảnh bông tuyết chừng lớn chừng bàn tay, cứ như vậy bồng bềnh ung dung vòng quanh Nhạc Bình Sinh bốn phía lượn vòng, như là có một trận gió lốc đem cái này đầy trời phong tuyết quấy.

Đó cũng không phải chân chính bông tuyết, mà là thân đao cao tần chấn động, vung vẩy, tốc độ đạt đến một cái cực hạn từ đó sinh ra cảnh tượng!

Xuy xuy!

Mãnh liệt bắn mà tới từng cái từng cái tơ máu một đầu đâm vào đao này chỉ riêng tạo thành trong gió tuyết, chỉ đi tới không đến vài thước liền bị từng mảnh từng mảnh lượn vòng lấy bông tuyết đao quang từng tầng từng tầng bong ra từng màng, biến thành bốn phía tán loạn nhỏ bé ánh lửa!

"Bạo cho ta a!"

Mắt thấy đến sát chiêu lại lần nữa hiệu quả quá mức bé nhỏ, Thần Luân Pháp Vương phải thành quyền, đối ngoài mấy trượng từng bước một vượt gần Nhạc Bình Sinh hư không hung hăng bóp, phát ra rít lên một tiếng!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Còn lại tơ máu từng đạo tại vừa mới chạm đến đao quang biên giới là liền nhao nhao vỡ ra! Cuốn lên từng đợt nóng bỏng lưu diễm gió lốc, đem tuyết rơi giống như đao quang từ bên ngoài lên từng tầng từng tầng oanh sát bong ra từng màng, chấn động đến ánh đao nội bộ Nhạc Bình Sinh thân hình run rẩy kịch liệt!

Trong lúc nhất thời, kịch liệt bạo tạc trùng kích vào, đại địa lắc lư không ngớt, vô số bùn cát hỗn hợp có đại cổ đại cổ bụi bặm ngập trời mà lên, đem phương viên hơn mười trượng phạm vi toàn bộ bao phủ!

"Cái này!"

Ở một bên quan chiến nháy mắt một cái không nháy mắt Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt ba người, mắt thấy đến như thế mãnh ác dày đặc huyết tuyến bạo tạc, một trái tim trong nháy mắt nâng lên cổ họng!

Thần Luân Pháp Vương cuồng tiếu không chỉ:

"Ngươi so phía trước hai cái ngu xuẩn lợi hại hơn nhiều! Thế nhưng là đây là không đủ a!"

Tiếng nói vang lên đồng thời, hắn không có một tơ một hào buông lỏng, cưỡng đề huyết khí, từng đạo huyết tuyến lại lần nữa từ hắn bên ngoài thân mãnh liệt bắn mà ra, ám sát hướng đầy trời trong bụi mù Nhạc Bình Sinh chỗ phương vị!

"Hừ!"

Cười lạnh một tiếng nương theo lấy bang bang kim loại vang lên âm thanh, từ đầy trời phong tuyết trong ánh đao truyền ra, thật giống như hoàn bội giao kích, âm điệu muốn nhổ càng cao, đầy trời bay xuống tuyết rơi đao quang bỗng nhiên một trận, như là toàn bộ thiên địa bỗng nhiên quỷ dị dừng lại đồng dạng.

Ầm ầm!

Địa chấn bên trong, đầy trời đình trệ bông tuyết ở trong! Chói mắt đến cực điểm lôi đình quang mang mang theo lốp bốp kịch liệt đao minh âm thanh mãnh liệt bắn mà ra!

Trong nháy mắt! Lưu quang tại xuất hiện một khắc này liền đâm phá trùng điệp phong tuyết cùng bụi mù trở ngại, ở giữa không trung lưu tinh vạch ra một đạo tế nhị độ cong, cơ hồ trong chớp mắt liền tới đến Thần Luân Pháp Vương trước người!

Một đao kia, như là chân trời vạch phá bầu trời đêm tia nắng đầu tiên, chỉ một thoáng liền cướp đi giữa thiên địa tất cả ánh sáng màu.

Mà Nhạc Bình Sinh đằng sau còn sót lại phong tuyết đao quang, đã hoàn toàn trở thành cái này một vòng lưu quang bối cảnh vật làm nền.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 207: Địa Ngục Không Cửa Lại Tiến Tới! (Cuối Cùng)

Chương 207: Địa Ngục không cửa lại tiến tới! (cuối cùng)

Hắn đến cùng là ai!

Cương phong đập vào mặt một khắc này, khó tả sỉ nhục cùng nổi giận từ Thần Luân Pháp Vương đáy lòng bay lên, liền ngay cả Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu hai cái này thiên chi kiêu tử, đều tại hắn【 Huyết Hải Bạch Cốt Thân 】quỷ dị đặc tính phía dưới gãy kích trầm sa, mà đối mặt Nhạc Bình Sinh cái này liên tiếp kịch liệt chém giết bên trong, hắn cơ hồ có thể nói là thủ đoạn ra hết, nhưng như cũ không thể làm sao trước mắt người này!

"Chết! Chết! Chết! Ngươi vì cái gì còn không chết! !"

Bây giờ trong lúc nguy cấp này, tại một phần mười giây thời gian cũng chưa tới bên trong, Thần Luân Pháp Vương phát ra một tiếng chấn thiên dữ tợn gào thét, hai tay giơ cao, một đạo nhân eo thô mảnh to lớn huyết sắc cột sáng từ trước ngực của hắn nổ bắn ra mà ra!

Như đồng đạo thô to huyết sắc cột sáng, thẳng tắp đón nhận cái kia đạo sáng chói vô cùng lưu quang, hỏa trụ tốc độ mặc dù không vui, nhưng lại hoàn toàn ngăn cản lại cái kia đạo rực rỡ như lưu tinh đao quang thế đi.

Theo sát tại đao quang về sau Nhạc Bình Sinh thân hình thoắt một cái, cơ hồ khó khăn lắm sát cái kia lớn thô to hỏa trụ quay

thân nhảy ra, lập tức bông tuyết đầy trời đao quang bay lả tả bay xuống, đem Thần Luân Pháp Vương toàn bộ thân hình tất cả đều bao phủ trong đó!

Đương đương đương đương đương!

Một nháy mắt, bay tán loạn đao ảnh toàn bộ trảm tại Thần Luân Pháp Vương giống như huyết dịch tạo thành trên thân thể, nhẹ nhõm phá vỡ Thần Luân Pháp Vương huyết hải chi thân phòng hộ, trảm tại tầng tầng huyết ảnh ở trong cái kia một bộ khung xương!

"A! A! A!"

Thần Luân Pháp Vương rống to âm thanh bên trong, trong chớp nhoáng này, Nhạc Bình Sinh không biết bộc phát ra hoặc nhiều hoặc ít đạo ánh đao, giống như là trảm tại thiên chuy bách luyện sắt thép phía trên, đang không ngừng bị Tà Linh Ẩm Huyết Đao thu nạp, rút lại huyết hải chi thân bên trong tuôn ra một vòng một vòng ánh lửa bạo tạc!

Mà Thần Luân Pháp Vương chỉ có thể khàn cả giọng rống giận, một mặt bay ngược, một mặt giống như điên cuồng, không có chút nào chương pháp loạn đả, nắm,bắt loạn!

Rung động phía dưới, Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt cũng đã nhìn ra mánh khóe, Thần Luân Pháp Vương tựa hồ tại bị Nhạc Bình Sinh đao phong chém qua đồng thời, cả người giống như là có đồ vật gì bị rút đi, càng ngày càng suy yếu, cho nên mới chương pháp đại loạn.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh tựa hồ chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, ba người có chút thở dài một hơi, lạnh lẽo gió rét thổi tới, lấy ba người này thể phách thế mà cảm thấy nhè nhẹ rét

lạnh, có thể thấy được Thần Luân Pháp Vương cho bọn hắn áp lực lớn đến bao nhiêu.

"A! A! Ta sẽ không chết!"

Thời khắc này Thần Luân Pháp Vương giống như điên cuồng, huyết hải chi thân tại như thế mấy cái trong nháy mắt chỉ còn lại thật mỏng một tầng, bám vào tại máu thịt be bét khung xương phía trên, điểm điểm quang huy tiêu tán, nhìn qua khung xương toàn thân giống như là dùng Huyết Toản chế tạo đồng dạng.

Trái lại Nhạc Bình Sinh, một đao mau giống như một đao, vô số hàn quang dập dờn, đao ảnh bay tán loạn, trên người Thần Luân Pháp Vương mỗi một chỗ yếu hại chém xuống!

Bị rút đi huyết hải chi thân tựa hồ chính là Thần Luân Pháp Vương lực lượng nguồn suối, hắn giờ khắc này ở gào thét ở trong phản kích thật sự là không có ý nghĩa, căn bản là không có cách phản kháng Nhạc Bình Sinh thiên đao vạn quả chém giết!

Nhạc Bình Sinh tại nhấc lên một mảnh phô thiên cái địa đao quang ở trong cũng cảm giác được một chút không thể tưởng tượng nổi.

Trong tay hắn Tà Linh Ẩm Huyết Đao là bực nào sắc bén

Mặc dù dễ dàng liền phá vỡ rút lấy Thần Luân Pháp Vương huyết hải chi thân phòng hộ, trảm kích tại Huyết Toản khung xương phía trên thời điểm, lại giống như là đứng ở thiên chuy bách luyện thần binh lợi khí phía trên, hỏa hoa bạo tung tóe, tiếng nổ đùng đoàng trận trận, lại chỉ để lại đến từng đạo không sâu không cạn vết tích.

Như thế hai ba cái hô hấp thời gian bên trong, Thần Luân Pháp Vương tối thiểu tiếp nhận chính mình mấy chục trên trăm đao hung mãnh trảm kích, nhưng không có bất luận cái gì trọng

thương tử vong dấu hiệu.

"Ta sẽ không chết! Ta còn có cơ hội! Ta nhất định có thể thắng!"

Bạo phát bay tán loạn đao quang bên trong, Thần Luân Pháp Vương hai mắt đỏ như máu, vậy mà hoàn toàn từ bỏ ngăn cản cùng phản kích , mặc cho Nhạc Bình Sinh từng đao chém xuống ở trên người hắn, bạo hống một tiếng, quay người liền hướng về nơi xa đã không có chút nào sức chống cự, kéo dài hơi tàn lấy Đoan Mộc Tu bổ nhào mà đi!

Rất hiển nhiên, hắn đây là rút ra Đoan Mộc Tu huyết khí, hồi phục tự thân, đến lúc đó bất luận là đánh là trốn, đều nắm giữ chủ động.

Nhạc Bình Sinh làm sao có thể không nghĩ tới điểm này hắn trong nháy mắt liền hiểu Thần Luân Pháp Vương ý đồ!

Bước chân hắn một bước,

Đao quang đuổi sát đồng thời, lồng ngực giống như là phun ra nuốt vào tiến vào lượng lớn không khí, phồng lên mà lên, ba mươi sáu cái mệnh khiếu kết nối cộng hưởng, sau một khắc

Rống!

Một tia chớp từ Nhạc Bình Sinh trong miệng bắn ra, giống như là lưu tinh xẹt qua chân trời, phá toái hư không, đem thiên địa một phân thành hai, tại bạo nhào mà ra Thần Luân Pháp Vương cái ót nổ tại trên trời!

Ông!

Tại Nhạc Bình Sinh hiện tại khủng bố như thế thể phách kích phát phía dưới, 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 bộc phát ra trước nay chưa từng có uy lực, toàn bộ thiên địa đều cuồng dã chấn động

một cái, sau đó mắt trần có thể thấy cuồn cuộn gợn sóng hung mãnh khuếch tán, phương viên hơn mười trượng đá vụn, cát đất tại cuồn cuộn sóng âm xung kích phía dưới lập tức chấn động mà lên!

"A!"

Một mực bỗng nhiên nhận lấy mãnh liệt xung kích, Thần Luân Pháp Vương gào lên đau đớn một tiếng, tại kịch liệt tiếng nổ ở trong trực tiếp bị hất bay ra ngoài!

Mà tại thân hình hắn vừa mới ném đi một khắc này! Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong nháy mắt đuổi sát mà tới, đồng thời xuất hiện ở bên người của hắn! Mà Thần Luân Pháp Vương giờ phút này còn đắm chìm trong võ đạo ý chí nhận xung kích bên trong, không phát giác gì!

"Ta để ngươi đi sao "

Tiếng cười lạnh bên trong, Nhạc Bình Sinh hai tay cầm đao, cánh tay giơ lên, phía trên từng cái từng cái lớn gân bạo chấn, khí lưu cuồn cuộn, hiển nhiên là bạo phát đi ra tất cả lực lượng, mãnh liệt đâm mà xuống!

Phốc phốc!

Nhạc Bình Sinh cái này một toàn lực bộc phát trong nháy mắt liền đâm xuyên Thần Luân Pháp Vương không thể phá vỡ thân thể, thân đao toàn bộ không có vào, đem hắn cả người trực tiếp găm trên mặt đất!

"Nghiệt chướng! Nghiệt chướng! A!"

Kịch liệt tiếng kêu thảm thiết phát ra, tựa hồ là bản thể nhận trọng thương cực độ đau đớn, để Thần Luân Pháp Vương giống như điên cuồng phát ra gào thét, sinh mệnh lực của hắn ương ngạnh tới cực điểm, hai tay một thanh hướng về trên lồng ngực Tà

Linh Ẩm Huyết Đao chộp tới, muốn đem thanh này con dao đòi mạng một thanh rút ra!

Đạp!

Một con giày mang theo kịch liệt phong lôi chi thanh, hung ác chà đạp tại Thần Luân Pháp Vương trên lồng ngực, đem hắn hai đầu cánh tay hung hăng chấn khai!

Nhạc Bình Sinh một cước này giẫm đạp, phương viên mười trượng đại địa đột nhiên trầm xuống, cuồn cuộn đất sóng tại cự lực phía dưới bỗng nhiên bốc lên, giống như là hải triều không ngừng chập trùng, ầm ầm như là đất rung núi chuyển!

Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, cười gằn nói:

"Pháp Vương loại vật này, ngươi là ta đánh chết cái thứ tư!"

Rống!

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, từ trong miệng của hắn lại lần nữa lôi đình bắn ra, thẳng tắp nổ tại Thần Luân Pháp Vương trên thể diện!

Nhận khoảng cách gần như vậy, như thế mãnh liệt oanh kích, cùng thời thời khắc khắc trên lồng ngực truyền đến rút ra lực lượng, Thần Luân Pháp Vương lại lần nữa phát ra kinh thiên động địa kêu thảm!

"A! A "

Rống!

Nhưng mà! Tiếng hô của hắn vẻn vẹn phát ra một nửa, lại lần nữa bị kịch liệt tiếng nổ bao phủ!

Đây là Nhạc Bình Sinh lại lần nữa một đạo 【 Băng Thần Tinh Trùng 】, trên mặt của hắn nổ tung.

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh, hung mãnh tới cực điểm! Một cước giẫm đạp tại Thần Luân Pháp Vương trên lồng ngực đồng thời, một đạo một đạo lôi đình liên tiếp từ trong miệng của hắn bắn ra, tại Thần Luân Pháp Vương trên mặt trực tiếp bạo tạc!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Liên tiếp lôi đình đánh rớt khắp mặt đất, mặt đất kịch liệt lay động! Sóng âm cuồn cuộn khuấy động! Cương phong hung mãnh gào thét!

Nơi xa, Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt ba người giống như là choáng váng, đờ đẫn nhìn xem cái này kinh tâm động phách một màn.

Trước mắt Nhạc Bình Sinh, so với Thần Luân Pháp Vương đến, không thể nghi ngờ càng hung ác, càng tàn bạo, càng vô tình!

Lạnh thấu xương hàn phong bên trong, một cỗ khó tả hàn ý từ ba người trong lòng dâng lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 208: Thần Luân Cái Chết

Chương 208: Thần Luân cái chết

Giờ phút này Thần Luân Pháp Vương tiếng kêu thảm thiết đã hoàn toàn bao phủ tại ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng ở trong.

Tại Chung Thành cùng ba người trong mắt, Nhạc Bình Sinh cùng Thần Luân Pháp Vương giao chiến địa phương đã thật sâu chìm vào lòng đất, cơ hồ không nhìn thấy thân ảnh của hai người, chỉ thấy từng đạo phong long tại cái này hố to trên không gào thét bồi hồi.

Kịch liệt đại địa chấn động nương theo cương phong gào thét, kéo dài có mấy cái hô hấp công phu, hô một tiếng, kinh thiên động địa thanh thế đã chậm rãi chậm lại, chỉ có dư chấn khuếch tán.

Kết thúc

Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt ba người liếc nhau một cái, thận trọng hướng về giao chiến chỗ to lớn cái hố đi đến.

Thẳng đến đến gần, phương viên hơn mười trượng hình mũi khoan hố sâu bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh dần dần hiển hiện.

Ba người tập trung nhìn vào, tại Nhạc Bình Sinh dưới chân Thần Luân Pháp Vương đã không có một tơ một hào khí tức, thân thể của hắn giống như là một bộ khô bại thây khô, xương sọ phía

trên vết rạn dày đặc, từng tầng từng tầng khô ráo dạng bông vật kề sát tại xương cốt phía trên, không có một tơ một hào huyết nhục.

Thời khắc này Thần Luân Pháp Vương, bị Tà Linh Ẩm Huyết Đao đâm vào bản thể, hấp thu tất cả huyết dịch, biến thành một bộ đúng nghĩa thây khô, chết không thể chết lại!

Ông!

Làm không khí cùng đại địa sau cùng chấn động âm thanh cũng đình chỉ về sau, đầy trời phiêu diêu phong tuyết bên trong, một đạo loan nguyệt giống như trượng dài hình cung đao quang lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức tất cả bông tuyết toàn bộ thu liễm vô tung.

Nhạc Bình Sinh một thanh rút ra Thần Luân Pháp Vương ngực Tà Linh Ẩm Huyết Đao, thu đao vào vỏ.

Cùng lúc đó tại Chung Thành ba người trong mắt, một cỗ tuyết lớn ép thân, đao kiếm trở vào bao, tuyết căng dây cung đao không cam lòng vị bốn phía tràn ngập ra, bọn hắn đều có thể rõ ràng cảm giác được, Nhạc Bình Sinh trường đao tranh tranh vang lên bên trong, tựa hồ cũng mang theo một cỗ không muốn trở vào bao khát máu hương vị.

Phong tuyết liên trưởng đêm, đao quang bay như tuyết.

Một cỗ thật sâu lòng kính sợ không hẹn mà cùng từ ba người đáy lòng dâng lên.

Vốn cho rằng Nhạc Bình Sinh am hiểu là quyền cước bên trên công phu, Chung Thành bây giờ mới biết vị tông chủ này bên hông trường đao cũng không phải là bài trí, mà là có bá đạo như vậy vô tình đao thuật.

"Tông chủ đại nhân, "

Chung Thành đứng tại hố sâu biên giới, hướng về Thần Luân Pháp Vương vẻ bề ngoài dữ tợn, không giống thân người thi thể nhìn mấy lần, hướng về Nhạc Bình Sinh thận trọng hỏi:

"Cái này Thần Luân Pháp Vương thủ đoạn như thế quỷ dị, hắn đến cùng là tu vi gì, chẳng lẽ là một cái phá vỡ khí quan Khí Đạo Tông Sư "

Nghe được Chung Thành hỏi như vậy trở đi Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người cũng lập tức vễnh tai lắng nghe.

Ba người bọn họ mặc dù tới chậm, nhưng là cũng có thể nhìn ra được, tất nhiên là Nhạc Bình Sinh đang truy kích đánh chết Ám Long Pháp Vương qua đi chạy tới nơi này, mà vừa vặn Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu hai người toàn bộ bị Thần Luân Pháp Vương đánh không chết cũng tàn phế, lúc này mới có đến tiếp sau sự tình.

Có thể lấy một địch nhị tướng hai cái đỉnh tiêm Võ Đạo Thế Lực xuất thân, huyết khí như rồng thượng vị võ đạo gia cảnh giới thiên chi kiêu tử đánh thành bộ dáng này, Thần Luân Pháp Vương thực lực lại là kinh khủng cỡ nào

Thần Luân Pháp Vương biến hóa thành huyết hải chi thân hình thái ba người toàn bộ đều nhìn rõ ràng, rõ ràng. Huyết viêm ly thể, tơ máu mãnh liệt bắn, đơn giản nghe đều chưa nghe nói qua, căn bản cũng không phải là võ đạo gia có thể có được thủ đoạn.

"Hắn trên bản chất vẫn là võ đạo gia cảnh giới."

Nhạc Bình Sinh vừa sải bước ra hố sâu, nhìn về phía Diệp Đức Liệt thuận miệng nói ra:

"Bất quá ngươi không phải đã nói Thần Ma võ đạo loại vật này a Thần Luân Pháp Vương thủ đoạn quỷ dị như vậy, có lẽ cùng cái này có quan hệ. Thần Ma võ đạo rốt cuộc là thứ gì "

Nhạc Bình Sinh tại tầng tuyết ẩn núp thời điểm chỉ nghe được

Diệp Đức Liệt đôi câu vài lời, cũng không rõ ràng Thần Ma võ đạo đến cùng chỉ là cái gì.

Lập tức, Diệp Đức Liệt liền nhanh chóng giải thích nói:

"Nói trắng ra là, Thần Ma võ đạo chính là lợi dụng đẳng cấp cao Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch, đến cải tạo nhân thể huyết mạch, làm cho dung hợp, phát huy ra lực lượng mạnh hơn. Loại phương pháp này, chỉ có tân triều mới có."

Chỉ có tân triều mới có

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, tân triều trong lòng hắn càng ngày càng thần bí.

Lập tức, hắn tạm thời không để ý tới đi hỏi kỹ Thần Ma võ đạo sự tình, đối ba người nói ra:

"Ta đi tìm những cái này Pháp Vương thủ hạ chỗ ẩn thân, các ngươi đi xem một chút cái kia Đoan Mộc đi, không biết hắn có phải hay không chết rồi."

Tiếng nói còn không có rơi xuống, hắn đã quay người hóa thành khói nhẹ tung bay, hướng về trong trí nhớ phát sinh bạo tạc địa phương bay đi.

Chung Thành vừa định theo sát lấy Nhạc Bình Sinh mà đi, lo nghĩ Xích Huyết Giáo quỷ dị như vậy thủ đoạn, cổ co rụt lại vẫn là lưu lại.

Lúc này, hắn cùng Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người liền đi xem xét Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu hai người.

Bọn hắn một nhóm tám người, ngoại trừ bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong bốn người coi như hoàn hảo bên ngoài, mặt khác bốn người không chết cũng tàn phế.

Đi tới Triệu công tử thi thể trước mặt, ba người không khỏi mí mắt hung hăng lắc một cái, im lặng không nói.

Triệu công tử trên thi thể, lồng ngực phá vỡ một cái động lớn, bên trong trái tim đã không cánh mà bay. Mà lại cỗ thi thể này trắng bệch vô cùng, dưới thân một điểm huyết dịch đều không có chảy ra.

Liên tưởng đến Thần Luân Pháp Vương những cái kia quỷ dị thủ đoạn, ba người bọn họ không khó tưởng tượng Triệu công tử trong thân thể huyết dịch đi nơi nào.

"Ai! Nghĩ vị này Triệu công tử cũng là một vị thiên chi kiêu tử, người bên trong anh kiệt, không ai không biết, không người không hay. Tu vi so với chúng ta loại này thế hệ trước còn phải cao hơn rất nhiều, "

Diệp Đức Liệt thật sâu thở dài một hơi, ngữ khí tiêu điều:

"Hết lần này tới lần khác cứ như vậy vô thanh vô tức chết tại dạng này băng thiên tuyết địa, cái này thật đúng là tạo hóa trêu ngươi. Hắn chết tin tức không biết sẽ dẫn phát bao lớn chấn động."

Chung Thành liếc mắt nhìn hắn, hừ một tiếng nói:

"Vị này Triệu công tử mặc dù trên tình báo xuất hiện to lớn sai lầm, vẫn làm một kiện đúng sự tình. Nếu không phải chúng ta tông chủ cũng tại được mời liệt kê, chúng ta chỗ nào còn có thể đứng ở chỗ này cảm thán lấy Xích Huyết Giáo tác phong, chỉ sợ ngay cả toàn thây đều không nhất định có thể lưu lại đi."

Chung Thành thời khắc này trong lòng cũng mười phần may mắn, nếu không phải đi theo tại vị này tông chủ bên người, lấy tu vi của mình thực lực, đoán chừng hạ tràng đáng lo.

"Chung trưởng lão nói đúng lắm." Diệp Đức Liệt mười phần

khách khí nói ra: "Hôm nay đều là may mắn mà có quý tông tông chủ."

Diệp Khôn cũng chắp tay nói: "Nếu như không phải quý tông Nhạc Tông chủ, chúng ta chỉ sợ cũng muốn toàn quân bị diệt ở chỗ này, chúng ta Liệt Quyền môn không phải vong ân phụ nghĩa Bạch Nhãn Lang , chờ đến chuyện này hiểu rõ, chúng ta tự nhiên sẽ đến nhà bái tạ."

"Ha ha ha, hai vị không cần như thế!"

Chung Thành hăng hái, cáo mượn oai hùm cười ha ha:

"Đối với chúng ta tông chủ tới nói, đây đều là tiện tay mà thôi mà thôi a!"

Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người không còn gì để nói, trong lòng oán thầm, vẫn là khách khí nói ra:

"Chung trưởng lão, chúng ta vẫn là xung quanh tìm kiếm một chút vị kia bị Triệu công tử gọi làm Đoan Mộc người đi, ta nhìn cái này một vị địa vị cũng không, hẳn là Đoan Mộc thế gia tài tuấn."

Đây là tại vừa rồi liên tiếp cương phong bạo tạc bên trong, Đoan Mộc Tu thân thể đã sớm không biết bị cương phong quét đi nơi nào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 209: Quét Sạch

Chương 209: Quét sạch

Làm Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt ba người ở bên ngoài tìm kiếm không biết ném đi đi nơi nào Đoan Mộc Tu lúc, Nhạc Bình Sinh trải qua một khắc đồng hồ không ngừng mà bồi hồi, tìm kiếm, đã tại oanh lôi bạo bạo tạc sinh địa phương hiện một đầu hẹp dài, dùng sắt thép đổ bê tông đen nhánh địa đạo.

Đây là lấy hắn giờ phút này linh mẫn phi phàm cảm giác, cảm ứng được khí lưu lưu động một tia dị thường, từ đó hiện.

Nhìn chỗ này sơn trang dưới đáy, đồng dạng cái này có cùng loại địa cung tồn tại. Rất

Hiển nhiên, Thần Luân Pháp Vương bọn người biết mình một phương này vây quét mà đến, đều là võ đạo gia cấp bậc cao thủ, bình thường lâu la phái ra cũng chỉ bất quá chịu chết mà thôi, mà bọn thủ hạ chết sạch bọn hắn liền sẽ chân chính biến thành quang can tư lệnh, rất nhiều chuyện đều không có cách nào đi làm, lúc này mới tự thân lên trận.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh cánh tay vung lên, quyền phong sắp vỡ, một quyền oanh mở bao trùm ở phía trên vỡ vụn phiến đá về sau, lúc này đi xuống đầu này dốc đứng bậc thang đi vào một vùng tăm tối ở trong.

Đạp. Đạp. Đạp.

Đầu này thật dài thềm đá không biết là cái gì vật liệu đá chế tạo, không ngừng mà ra hồi âm.

Ước chừng đi xuống cao hơn mười trượng đứng thẳng bậc thang, Nhạc Bình Sinh liền thấy một cái cửa đồng lớn xuất hiện, ánh nến u ám tại cửa hai bên có chút toát ra.

Làm Nhạc Bình Sinh bậc thang còn không có đi đến thời điểm, hoa một tiếng, thanh đồng trên cửa mở ra một đạo nho nhỏ cửa sổ, lộ ra non nửa trương mặt người:

"Pháp Vương đại nhân "

Đồng thời một thanh âm ngạc nhiên cũng hô:

"Là vị nào Pháp Vương đại nhân chuyện bên ngoài phải chăng chấm dứt, cần chúng ta đi..."

Bá một tiếng!

Mở ra cửa sổ gọi hàng trông coi tại vui sướng ở trong lập tức mắt tối sầm lại, rõ ràng nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đột ngột xuất hiện khuôn mặt, trong nháy mắt tròng mắt trừng lớn, kinh hãi muốn tuyệt, lui lại ở trong liền muốn ra kêu to!

Xoẹt!

Một con như sắt thép cánh tay trong nháy mắt giống phá vỡ đậu hũ đồng dạng trực tiếp xuyên qua thanh đồng cửa, bắt lại cổ của hắn!

Răng rắc một tiếng! Nhạc Bình Sinh bóp lấy cổ của hắn ngón tay hơi động một chút, liền bóp nát cổ họng của hắn.

"Địch tập! Địch tập!"

Nhìn thấy một màn này, một tên khác trông coi chỗ nào vẫn không rõ là chuyện gì xảy ra da đầu sắp vỡ ở trong ra đồng dạng kinh hãi muốn tuyệt rống lên một tiếng, lộn nhào hướng về đằng sau chạy tới.

"Ta đến tiễn ngươi nhóm đi gặp hắn."

Kẹt kẹt!

Nhạc Bình Sinh đang khi nói chuyện, một cánh tay khác cũng trong nháy mắt quán xuyên thanh đồng cánh cửa, cánh tay cơ bắp nổi lên xanh đen chi sắc, từng cái từng cái bạo chấn, lập tức liền đem cái này chắn thanh đồng cửa vỡ ra đến!

Cùng một thời gian, đại lượng bóng người nghe được động tĩnh, nhao nhao đều từ địa lao cái này đến cái khác trong phòng vọt ra, hai mắt đỏ như máu, ra giống như dã thú gầm rú, không sợ chết vọt lên!

Bang lang!

Nhạc Bình Sinh tay phải một vòng, mờ tối tầng hầm bên trong, yếu ớt ánh nến tia sáng lập tức bị bóp méo, dẫn dắt, trái với lẽ thường hội tụ tại Nhạc Bình Sinh bên hông đổ xuống mà ra đao quang phía trên, tỏa ra mỗi một cái Xích Huyết Giáo giáo chúng khuôn mặt dữ tợn.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Những võ đạo này thấp Xích Huyết Giáo giáo chúng chỗ nào có thể ngăn cản dạng này dữ dằn như là lôi đình đao quang

Cơ hồ tại bị đao quang xẹt qua đồng thời, mỗi người liền thẳng tắp ngã nhào xuống đất, đầu cũng trực tiếp ngã xuống ra ngoài, đại cổ đại cổ máu tươi từ cái cổ mặt cắt phun ra ngoài!

Cơ hồ tại ngắn ngủi trong nháy mắt, trước đây phó kế tục

nhào lên hơn hai mươi tên Xích Huyết Giáo giáo chúng liền bị cắt mất đầu.

Thẳng đến từng khỏa đầu lâu lộc cộc lộc cộc lăn ra ngoài thật xa, trên mặt của bọn hắn còn duy trì một loại cực đoan quỷ dị cuồng nhiệt biểu lộ.

Nhạc Bình Sinh bước chân không có chút dừng lại, tại hắn thời khắc này Linh giác dưới, mảnh này phong bế không gian ở trong cơ hồ không có cái gì có thể giấu giếm được lỗ tai của hắn, bước chân một bước ở giữa, hắn hiện lên cái này đến cái khác thạch thất, phàm là có Xích Huyết Giáo giáo đồ, tại ánh đao lướt qua về sau hết thảy biến thành không đầu thi thể.

Hai mươi chín... Bốn mươi tám... Bảy mươi hai... Tám mươi sáu...

Liên tiếp từ mảnh này thạch thất lối vào giết tới cuối cùng, chém tám mươi sáu tên Xích Huyết Giáo giáo chúng, Nhạc Bình Sinh động tác mới ngừng lại được, quay đầu nhìn về cái này một mảnh không gian dưới đất chỗ sâu nhất một đạo đại môn.

Hắn có thể cảm ứng được, đạo này đại môn về sau, đồng dạng có một đạo đè nén kịch liệt tiếng tim đập. Cũng là mảnh đất này hạ không gian bên trong, trừ hắn bên ngoài cái cuối cùng người sống.

"Hây a!"

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh đến gần, theo quát to một tiếng, một đạo tấn mãnh vô cùng thân ảnh thẳng tắp phá vỡ chất gỗ đại môn, mang theo một cỗ sôi trào mùi máu tươi, điên cuồng nhào ra!

Chỉ bất quá, hắn đập ra đi phương hướng là Nhạc Bình Sinh bên người, tựa hồ muốn trốn bán sống bán chết, mà không phải liều mạng.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, trước mắt người này quần áo lộng lẫy, nhìn cách ăn mặc liền biết tựa hồ thân phận địa vị không thấp, cùng đoạn đường này tới bị hắn giết chết tiểu lâu la hoàn toàn khác biệt.

Trên tay hắn đao gắng gượng dừng một chút, lên bắt sống suy nghĩ, không có một chút đem chém giết, mà là bước chân một bước, một tay nhô ra!

Đạo thân ảnh này động tác mặc dù tấn mãnh, nhưng là tại Nhạc Bình Sinh không nói đạo lý lực lượng cùng lần trước mặt hoàn toàn chính là trò trẻ con, trong nháy mắt Nhạc Bình Sinh tay trái liền không mang theo chút nào yên hỏa khí tức, nhẹ nhàng rơi vào đạo nhân ảnh này trên đầu vai!

Ầm ầm!

Nam tử này đầu vai giống như là tiếp nhận khó có thể tưởng tượng cự lực, bỗng nhiên vỡ vụn, đồng thời giống như là có một tòa núi cao vạn trượng đặt ở trên người hắn, kêu lên một tiếng đau đớn, cả người đột nhiên hạ xuống, tại đầu rạp xuống đất ở trong nện như điên tại trên mặt đất!

Nhạc Bình Sinh lần này nhẹ nhàng oanh kích đối với bóng người này tới nói căn bản khó có thể chịu đựng, kịch liệt đau nhức đánh tới, một mảnh xương cốt lốp bốp nổ vang đồng thời, Nhạc Bình Sinh tay ảnh bay tán loạn, bước nhỏ đến, lại lần nữa điểm vào tứ chi của hắn khớp nối phía trên!

Răng rắc!

Liên tiếp bốn tiếng thanh thúy tiếng xương nứt cùng một thời gian nhớ tới, đây là Nhạc Bình Sinh đem người này tứ chi kết nối xương cốt, đánh thành vỡ nát, không còn có biện pháp chạy trốn.

"A! A! A!"

Kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng dưới mảnh đất này không gian ở trong quanh quẩn, trên mặt đất nằm sấp lấy người thống khổ tới cực điểm, toàn thân kịch liệt co quắp.

"Không phải vờ vịt nữa."

Nhạc Bình Sinh trên mặt không có cái gì biểu lộ, hắn vẻn vẹn từ trái tim nhảy lên cùng huyết dịch lưu động bên trên liền có thể cảm giác được người này này tấm tê tâm liệt phế bộ dáng tối thiểu có một nửa đều là giả vờ, bình tĩnh hỏi:

"Ngươi tại Xích Huyết Giáo là thân phận gì "

Bị Nhạc Bình Sinh một câu chọc thủng, trên mặt đất gào thảm bóng người thanh âm ngừng lại, đột nhiên ngẩng đầu lên, cắn chặt hàm răng, thanh âm đàm thoại như là từ trong hàm răng đụng tới đồng dạng:

"Tại hạ Vương Đan Tâm, là cái này sơn trang trang chủ. Nếu là các hạ đạt tới nơi này, từ trước đến nay ba vị Pháp Vương đại nhân đã gặp bất trắc "

"Ngươi làm gì biết rõ còn cố hỏi "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt liếc nhìn:

"Vì để tránh cho trước khi chết chịu khổ, ngươi vẫn là trả lời ta mấy vấn đề đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 210: Chiến Lợi Phẩm

Chương 210: Chiến lợi phẩm

Vương Đan Tâm lồng ngực chập trùng, kịch liệt thở phì phò, ngẩng đầu lên, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh khuôn mặt trẻ tuổi, cắn răng nói ra:

"Ta biết chính ta may mắn thoát khỏi không được, ngươi cũng không có nói dối nói lừa gạt ta, bất quá tốt xấu gọi ta làm quỷ minh bạch, ba vị Pháp Vương thực lực cường hãn, nhất là Thần Luân đại nhân, thực lực đã đến khó mà phỏng đoán tình trạng, bọn hắn đến cùng là thế nào chết "

"Ngươi ngược lại là cũng lưu manh."

Nhạc Bình Sinh thu hồi đao đến, nói ra:

"Về phần bọn hắn ba người, đương nhiên là bị ta đánh chết."

Bị một người này đánh chết

Vương Đan Tâm hô hấp bỗng nhiên cứng lại, cuồng hống nói:

"Không có khả năng! À không!"

Răng rắc!

Nhạc Bình Sinh nơi nào sẽ cùng hắn ở chỗ này biện luận trong tay vỏ đao như chớp giật điểm tại trên ngực hắn, để Vương Đan

Tâm phát ra từng tiếng giống như dã thú gào lên đau đớn.

"Quá phí lời, đừng lại lãng phí thời gian của ta."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt liếc nhìn tại Vương Đan Tâm trên mặt, hờ hững hỏi:

"Thần Luân Pháp Vương nhóm người này, tụ tập ở chỗ này, đến cùng là đang làm gì "

"Hắc hắc hắc, các hạ hoàn toàn chính xác thực lực kinh người "

Vương Đan Tâm cố nén kịch liệt đau nhức nhếch miệng cười nói:

"Về phần chúng ta ở chỗ này làm cái gì, các hạ tự mình đi nhìn xem chẳng phải sẽ biết "

Ân

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, quay đầu, nhìn về phía Vương Đan Tâm lao ra cái gian phòng kia đen nhánh mật thất, một cỗ nồng đậm, để cho người ta như muốn làm ọe huyết tinh vị đạo còn tại không ngừng từ vỡ tan trong cửa lớn truyền tới, chỉ bất quá tia sáng lờ mờ, thấy không rõ lắm bên trong đến cùng là cái gì.

Hắn một cái cất bước, vọt đến cổng, rốt cục thấy rõ ràng cảnh tượng bên trong.

Trên đỉnh, từng cây móc sắt xiềng xích rủ xuống đến, mà móc sắt phía trên, mười mấy máu thịt be bét bóng người bị đâm xuyên thân thể, rủ xuống giữa không trung, trên người có vô số vết đao, tựa hồ bởi vì là bị dạng này treo thời gian không ngắn, trong thân thể huyết dịch đã bị khô.

Ở giữa không trung treo từng bóng người dưới thân, là một

phương phương viên mấy trượng huyết trì.

Huyết trì bên trong, máu đỏ tươi sắc phảng phất hỗn hợp vô số tội ác cùng oán hận có chút chập trùng, bốc lên, thình lình toàn bộ đều là không biết thả hoặc nhiều hoặc ít một nhân tài hội tụ mà thành.

Chỉ như vậy một cái phương viên to khoảng mười trượng gian phòng, giống như là huyết trì Địa Ngục.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt tại như vậy một nháy mắt ba động một chút.

Hắn chậm rãi xoay người lại, ánh mắt bắn phá tại Vương Đan Tâm trên thân, ngữ khí vẫn như cũ là bình tĩnh vô cùng:

"Các ngươi mục đích làm như vậy là cái gì "

Cảm nhận được đạo này không tình cảm chút nào ánh mắt, Vương Đan Tâm không khỏi rùng mình một cái, lập tức nói ra:

"Chuyện này ta không rõ ràng, không phải lừa gạt ngươi! Mà là Xích Huyết Giáo tại bị tiêu diệt qua một lần về sau, tầng dưới chót giáo chúng đại bộ phận đều là mới thu nạp, mà ta một mực là một bước ám kỳ, chân chính giáo vụ biết đến rất ít, nhận được chỉ lệnh là cái gì thì làm cái đó, chỉ biết là tựa hồ giáo tông trực tiếp hạ lệnh, trù bị cái nào đó nghi thức. Có thể nói ngoại trừ giáo tông cùng Pháp Vương dạng này cấp bậc bên ngoài, không có ai biết cái này nghi thức đến cùng là dùng tới làm cái gì!"

Nhạc Bình Sinh trong mắt quang mang lưu chuyển, mà tại Thần Minh Cảm Ứng Pháp dò xét phía dưới, Vương Đan Tâm nói lời không có làm bộ, đích thật là không biết.

Cái này cái gọi là nghi thức, cùng Thần Luân Pháp Vương trong miệng nói tới tế tự đao đến cùng có dạng gì liên quan

Đã được xưng tế tự đao, lại có hay không chỉ có cái này một thanh

Vương Đan Tâm đã không biết phương diện này tin tức, Nhạc Bình Sinh đổi một vấn đề:

"Trước đó các ngươi mai phục tại lòng đất bạo tạc đồ vật, là tân triều súng đạn các ngươi từ đâu tới "

Vương Đan Tâm cười thảm một tiếng, biết mình không cách nào may mắn thoát khỏi, vì khỏi bị tra tấn, một lòng muốn chết, không có cái gì giấu diếm ý tứ, thở phì phò nói ra:

"Đây là hai tháng trước đó ba vị Pháp Vương đến sơn trang là tùy thân mang tới một cái rương oanh lôi bạo, bất quá bọn hắn cụ thể đến cùng là cùng tân triều đạt thành giao dịch gì vẫn là từ đường dây khác được đến, không phải ta có khả năng biết."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Loại vật này toàn bộ các ngươi đều mai phục dùng hết sao "

"Đương nhiên không có!"

Vương Đan Tâm cười hắc hắc,

Nói ra:

"Ta vừa rồi sở dĩ muốn xông tới, cũng không phải là ta muốn chạy trốn, mà là muốn đi đến chứa đựng trong phòng mặt dẫn bạo những cái này oanh lôi bạo, cùng ngươi đồng quy vu tận thôi!"

Nhạc Bình Sinh nghe từ chối cho ý kiến. Ý nghĩ rất tốt, nhưng là tại hắn hiện tại trước mặt, Vương Đan Tâm căn bản chơi không ngoài một tơ một hào hoa văn đến, chạy không thoát lòng bàn tay của hắn.

"Những vật này giấu ở nơi nào mang ta tới."

"Tại cửa ra vào."

Nhạc Bình Sinh một cái nhấc lên toàn thân xương cốt cơ hồ vỡ vụn Vương Đan Tâm, tại hắn kêu đau đớn âm thanh bên trong hướng về cửa thông đạo đi đến.

Ầm ầm.

Chấn động ở trong tới gần cửa đồng lớn chỗ một cái thạch thất cửa mở ra, Nhạc Bình Sinh tiện tay đem Vương Đan Tâm ném xuống đất đi vào.

Xốc lên Vương Đan Tâm chỉ một cái kia hòm gỗ, từng cái lớn chừng bàn tay đen nhánh mâm tròn một mình nằm ở bên trong, thô sơ giản lược xem xét ước chừng có mười mấy.

Chợt nhìn đi lên, ngược lại là có chút giống hắn kiếp trước địa lôi.

Nhạc Bình Sinh biến thận trọng cầm lấy một cái mâm tròn đánh giá, một bên thuận miệng hỏi:

"Những cái này oanh lôi bạo các ngươi vì cái gì không có một lần toàn bộ mai phục "

"Đây là Thần Luân đại nhân yêu cầu."

Vương Đan Tâm có chút châm chọc nói ra:

"Hắn lo lắng toàn bộ mai phục uy lực quá lớn, đem các ngươi những người này nổ hài cốt không còn, hắn nhưng là không thể gặp cao thủ huyết dịch bị lãng phí hết."

Trên thực tế Thần Luân Pháp Vương chuẩn bị cũng không tính là sai lầm, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh không phải người Linh giác lập tức làm ra nhắc nhở, Triệu công tử bọn hắn đoàn người này tại bạo tạc là cũng không phải là vẻn vẹn nhận vết

thương nhẹ đơn giản như vậy.

Chẳng qua nếu như hắn duy nhất một lần đem tất cả oanh lôi bạo toàn bộ mai phục xuống tới, dẫn phát bạo tạc, lần này vây quét có lẽ sẽ là mặt khác một phen tình cảnh.

Dù sao nếu như ngay từ đầu Triệu công tử bọn người trực tiếp bị tạc chết, Nhạc Bình Sinh liền muốn một người đối mặt ba cái Pháp Vương vây công, hươu chết vào tay ai còn khó nói.

Nhạc Bình Sinh "Những vật này là dùng như thế nào trực tiếp ném ra "

Vương Đan Tâm đờ đẫn hồi đáp:

"Những cái này oanh lôi bạo là bị cải tạo qua, bằng không cũng sẽ không từ Pháp Vương bọn hắn tùy thân mang theo trở về. Hoặc là nhận lấy kịch liệt va chạm, hoặc là chính là lợi dụng hỏa tin mới có thể dẫn bạo."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hắn đối cái này oanh lôi bạo ngược lại là có chút hứng thú, dự định đem những chiến lợi phẩm này mang đi.

Hắn một tay nhấc lên hòm gỗ, đi qua Vương Đan Tâm thời điểm, xùy một tiếng vang nhỏ, đao quang lóe lên một cái rồi biến mất, Vương Đan Tâm xương sọ tầm thường lăn xuống.

Nhạc Bình Sinh từng bước một đi lên hẹp dài thông đạo, đến trên mặt đất, xoay người lại, từ hòm gỗ chuông lấy ra một cái lớn chừng bàn tay đen nhánh sắt bàn, cổ tay có chút lắc một cái.

Sưu!

Cái này sắt bàn trong nháy mắt bay vụt tiến vào thông hướng không gian dưới đất đen nhánh thông đạo, sau đó

Ầm ầm!

Một cỗ ánh lửa cùng bụi mù từ nhỏ tiểu nhân lỗ hổng bên trong phun ra, một nháy mắt ầm ầm đất rung núi chuyển.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 211: Thiết Kế!

Chương 211: Thiết kế!

Làm Nhạc Bình Sinh lại lần nữa nhìn thấy bị Chung Thành ba người bọn họ tìm kiếm ra Đoan Mộc Tu lúc, cái này đỉnh tiêm thế gia thiên chi kiêu tử đã kéo dài hơi tàn, chỉ còn lại một hơi.

Bởi vì xương sống bị bóp gãy nguyên nhân, Đoan Mộc Tu nửa người dưới đã không có chút nào tri giác. Thêm một cái nữa chân xương đùi vỡ nát cùng phần bụng bị Thần Luân Pháp Vương một trảo móc ra máu me lỗ lớn, nhìn thê thảm vô cùng.

Mà như vậy dạng thảm liệt thương thế, Đoan Mộc Tu thậm chí còn không có đánh mất ý thức, bằng vào yếu ớt tiếng hô hoán để Chung Thành ba người bọn họ tìm được hắn.

Chung Thành ba người bọn họ đối với cái này cũng đều là mí mắt cuồng loạn, trong nội tâm chấn kinh huyết khí như rồng cảnh giới võ giả sinh mệnh lực ương ngạnh.

Đồng thời bọn hắn cũng cảm thán, vị này đỉnh cấp thế gia xuất thân thiên tử kiêu tử, tuổi già trên cơ bản có thể nói là đã hủy.

Xương sống Đại Long có thể nói là nhân thể trụ cột, trung khu thần kinh, vô số nhỏ bé thần kinh từ nơi này quán thông toàn thân. Võ giả bình thường nhận xương sống bẻ gãy thương thế như vậy, lập tức liền là mệnh tang tại chỗ kết quả.

Mà chính Đoan Mộc Tu bản thân mặc dù dựa vào ngoan cường sinh mệnh lực treo một hơi, nhưng là có thể nói nếu như không có cái gì kỳ tích phát sinh, hắn võ đạo chi lộ trên cơ bản liền kết thúc tại huyết khí như rồng cảnh giới.

Mà võ đạo một đường không tiến tắc thối, theo tuổi tác biến chất và khí huyết xói mòn, cảnh giới của hắn thậm chí sẽ từ từ rút lui.

Chung Thành trong nội tâm mặc dù cảm thấy đáng tiếc, nhưng cũng minh bạch đây không phải chính mình có thể quan tâm sự tình. Dưới gầm trời này kỳ văn dị sự nhiều đi, Đoan Mộc Tu xuất thân Bách Thánh thế gia kéo dài ngàn năm, nội tình thâm hậu, có có thể để cho hắn hoàn hảo như lúc ban đầu phương pháp cũng khó nói.

"Vị này... Nhạc Tông chủ."

Đoan Mộc Tu nằm trên mặt đất, tựa hồ cảm ứng được Nhạc Bình Sinh tiếng bước chân, miễn cưỡng mở mắt ra, lộ ra một cái nụ cười khó coi:

"Cảm tạ ngươi trượng nghĩa xuất thủ, nếu không, ta một cái mạng cũng liền khoác lên nơi này."

Nhạc Bình Sinh nhìn hắn như thế một bộ thê thảm bộ dáng, nhẹ gật đầu, không nói gì.

Đoan Mộc Tu cũng không thèm để ý Nhạc Bình Sinh phản ứng, hắn quay đầu nhìn về phía Chung Thành, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt, thanh âm khàn khàn mà hỏi thăm:

"Ba vị, không biết Triệu công tử di thể ở nơi nào "

Chuyện này bách chiết ngàn về, thậm chí chính mình cũng thụ cực nặng tổn thương, suýt nữa chết trong tay Thần Luân Pháp Vương, nhưng là so với bị móc tim đào phổi mà chết Triệu công tử

đến, tốt xấu xem như nhặt về một cái mạng.

Hắn thở phì phò tiếp lấy hướng đám người giải thích nói:

"Triệu công tử thân là đỉnh tiêm tông môn thủ tịch Đại sư huynh, bỏ mình đại sự như vậy tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn, hắn tông môn bên trong cao tầng nhất định phải đón về di thể, sẽ không bỏ mặc mặc kệ. Chúng ta tốt nhất vẫn là đem hắn thi thể cũng mang lên cho thỏa đáng."

Chung Thành nghe xong Đoan Mộc Tu câu nói này, lập tức cảm thấy có chút đau đầu.

Những cái này đại tông đại phái tác phong làm việc từ trước đến nay bá đạo, mà một chuyến này mặc dù nói là Triệu công tử dẫn đầu, nhưng là hết lần này tới lần khác lại chết tại Thần Luân Pháp Vương trong tay, mà Thần Luân Pháp Vương lại chết tại chính mình tông chủ trong tay, ra như thế một việc nhiều chuyện hoặc nhiều hoặc ít thiếu cũng là phiền phức.

Nhạc Bình Sinh hỏi: "Bích Tiêu Yên Vân thú ngươi có thể hay không điều khiển "

Nơi này khoảng cách Yên Vân thành không biết bao nhiêu ngàn dặm, tại Đoan Mộc Tu trọng thương tình huống dưới, không có những cái này phi hành dị thú thay đi bộ, bọn hắn người đi đường này chỉ là đi đường liền có thể phải hao phí bên trên mười ngày nửa tháng thời gian.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, hắn chỉ quan tâm điểm này.

"Ta có thể điều khiển."

Đoan Mộc Tu đứt quãng nói ra:

"Ta cùng Triệu công tử trên thân đều có lĩnh thú làm trạm canh gác, chỉ cần trở lại chúng ta hạ xuống địa phương thổi lên, tại phụ

cận xoay quanh bọn chúng liền có thể cảm ứng được đặc biệt tần suất sóng âm gấp trở về."

"Được."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu:

"Chúng ta về trước đi."

Diệp Khôn chủ động đi qua đem Triệu công tử thi thể đơn giản xử lý một chút, đeo lên, mà Diệp Đức Liệt cánh tay tàn phế không tiện, Chung Thành thì là chớp chớp mắt, vội vàng đi qua đem Đoan Mộc Tu đeo lên.

...

Tinh Thần Liệt Túc Tông thanh anh thạch khoáng mạch hướng ra phía ngoài hơn mười dặm một chỗ rừng đá biên giới, ít ai lui tới.

Gần trăm cái giản dị lều vải dựng tại cái này một mảnh cao thấp rừng đá bên trong, màu nâu xanh nhan sắc cùng rừng đá hòa thành một thể, từ không trung quan sát xuống dưới đều khó mà phân chia.

Trung tâm một chỗ đại trướng bên trong, Đồ Viễn ẩn ẩn ẩn chứa một tia vội vàng xao động thanh âm vang lên:

"Hồng Thống lĩnh, ngươi đến cùng có tính toán gì trước khi đi quân chủ đại nhân mệnh lệnh rõ ràng. Tinh Thần Liệt Túc Tông như thế một cái nho nhỏ sơn phong, chúng ta trực tiếp tấn công xong đến chính là, đêm dài thêm mộng, ở chỗ này đóng quân thời gian càng dài chẳng phải là phiền phức càng nhiều "

"Thật là quý nhân nhiều chuyện quên a... Lôi Thống lĩnh."

Lôi Đào ngồi trên ghế liếc mắt nhìn hắn, ngoài cười nhưng

trong không cười nói ra:

"Chúng ta trinh sát truyền lại tin tức thời điểm ngươi rõ ràng cũng ở tại chỗ, cái này Nhạc Bình Sinh cùng tông môn còn sót lại một võ đạo gia ra xa nhà ngươi chẳng lẽ không biết chính chủ cũng còn chưa có trở về, ngươi gấp cái gì "

Hồng Quang Ngự cũng chậm rãi mở miệng nói ra:

"Đồ Thống lĩnh, ta minh bạch ngươi ý nghĩ. Bất quá không cần sốt ruột. Quân chủ đại nhân mệnh lệnh ta đương nhiên sẽ không vi phạm. Chuyện này trọng điểm là Nhạc Bình Sinh người này, mà không phải Tinh Thần Liệt Túc Tông.

Tông phái này sơn môn ngay ở chỗ này chạy không được, chỉ có như thế mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, thời cơ đã đến một mồi lửa đốt đi chính là. Ngược lại là Nhạc Bình Sinh người này thực lực cường đại, so ta không kém bao nhiêu. nếu như đánh cỏ động rắn, để hắn chạy sẽ lãng phí nữa rất nhiều công phu không nói, quân chủ đại nhân cũng sẽ trách cứ chúng ta làm việc bất lợi."

"A "

Đồ Viễn bỏ qua Lôi Đào bất âm bất dương thanh âm đàm thoại, hướng về Hồng Quang Ngự hỏi:

"Hồng Thống lĩnh, không biết cùng cái này Nhạc Bình Sinh trở về ngươi định làm gì nói đến muốn tiêu diệt như thế một cái Tam lưu tông phái dễ như trở bàn tay, nhưng là muốn vây giết cái này Nhạc Bình Sinh, lấy hắn giết chết Phương Khải Tinh cái kia một trận chiến đấu xem ra, không phải dễ dàng như vậy.

Thậm chí chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất, cái này Nhạc Bình Sinh giống như ngươi cũng là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia. Nếu như là chính diện chiến trường trùng sát còn dễ nói, mà lấy Tinh Thần Liệt Túc Tông phức tạp sơn môn

địa hình tới nói, muốn làm trận vây khốn đánh giết hắn, nắm chắc cũng không lớn a."

Hồng Quang Ngự cười lạnh: "Ai nói muốn trong Tinh Thần Liệt Túc Tông vây giết hắn "

Đồ Viễn cùng Lôi Đào đồng thời sững sờ, hỏi: "Kia là "

Hồng Quang Ngự thần sắc không hề bận tâm, trí tuệ vững vàng, chậm rãi nói ra:

"Các ngươi đều không để ý đến một điểm, cái này Nhạc Bình Sinh vị trí Tông chủ, là gắng gượng giành được. Vài ngày như vậy thời gian, tại tông môn bên trong môn nhân đệ tử bên trong chỉ sợ căn bản không có chút nào uy tín có thể nói, ai sẽ thật tâm thật ý phục tùng một cái kẻ ngoại lai chỉ cần nho nhỏ thiết kế một chút, đem hắn dẫn ra giết chết chính là, chỗ nào cần phải tiến đánh sơn môn phiền toái như vậy "

Hồng Quang Ngự cười nhẹ một tiếng: "Về phần nhân tuyển, ta đã có, hôm nay liền sẽ xác nhận xuống tới, các ngươi chờ một chút liền tốt."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 212: Tử Kỳ Của Hắn!

Chương 212: Tử kỳ của hắn!

Một vòng đỏ thắm như máu tà dương thời gian dần qua rơi xuống, hỏa hồng đám mây cũng thời gian dần trôi qua biến mất nhan sắc.

Diệp Phàm hành tẩu tại bậc thang ở giữa, bước chân nhẹ nhàng, trải qua môn nhân đệ tử đại bộ phận đều rối rít hành lễ, hắn ở trong lòng cảm khái đồng thời, cũng đồng dạng đáp lại mỉm cười.

Cũng có một phần nhỏ đệ tử tại Diệp Phàm trải qua về sau sắc mặt không cam lòng, dùng thanh âm cực nhỏ mắng:

"Chó săn, đi cái gì vận khí cứt chó, một cái phế vật làm sao trở nên lợi hại như vậy, chẳng lẽ mới tông chủ đem truyền thừa thánh điển truyền cho hắn "

"Ngươi đang nói cái gì mê sảng, công pháp bí điển cũng không phải cái gì thần đan diệu dược, làm sao có thể vài ngày như vậy thời gian để hắn vừa sải bước đến hổ báo lôi âm tình trạng, thậm chí cũng bắt đầu tẩy tủy hoán huyết "

"Kia là chuyện gì xảy ra chẳng lẽ nói là tông chủ hắn cho hắn phục cái gì Hoang Cổ linh dược nhưng là cái này Diệp Phàm có tài đức gì, tông chủ như thế nào lại cho hắn phục dụng quỷ dị a quỷ dị!"

Loại nghi vấn này không phải một người, mà là cơ hồ tất cả biết, hiểu rõ Diệp Phàm tông môn đệ tử trong nội tâm nghi vấn.

Trong khoảng thời gian này đến nay, mặc dù tông chủ đem rất nhiều sự vụ giao phó cho Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người, nhưng là Lâm Thành thân là tư thâm chân truyền đệ tử, thực lực, uy vọng các loại không cần phải nói, bọn hắn những người này trên cơ bản đều là chịu phục.

Nhưng là Diệp Phàm người này, lúc trước đại bộ phận thời điểm đều là làm trò cười xuất hiện, kết quả lắc mình biến hoá ngược lại thành tông chủ tâm phúc, quyền lực không nhỏ, cứ như vậy để không ít người trong lòng tức giận bất bình.

Lúc trước, sở dĩ đem Diệp Phàm ở trong trò cười, nguyên nhân trong đó chủ yếu cũng không biết là ai truyền bá ra, Diệp Phàm đã từng bị một cái tựa hồ hết sức ưu tú chỉ phúc vi hôn thê tử từ hôn kinh lịch. Một mực bị người trào phúng vì cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

Chính là như vậy một cái tông môn trò cười, ngược lại lập tức quật khởi, cưỡi tại phần lớn người trên đầu, tự nhiên dẫn tới rất nhiều người chưa tròn.

Điểm này, tại Diệp Phàm chấp hành một chút tông môn sự vụ thời điểm, bộ phận này môn nhân đệ tử tự nhiên mà vậy liền trực tiếp thể hiện ra ngoài, tại chỗ liền cho Diệp Phàm khó xử.

Nhưng mà khiến cho mọi người chấn kinh ánh mắt chính là, Diệp Phàm cũng không có giống bọn hắn trong tưởng tượng cùng tông chủ, trưởng lão tố giác, mà là trực tiếp triển lộ ra hổ báo lôi âm, tẩy tủy hoán huyết cảnh giới võ đạo thực lực, tại chỗ lực áp không phục môn nhân đệ tử, dễ dàng liền lắng lại rối loạn.

Mà từ chuyện này về sau, Diệp Phàm tu vi võ đạo trái ngược lẽ thường tăng lên, cũng đã trở thành cơ hồ tất cả môn nhân đệ tử

trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện cùng nghi hoặc.

Dù sao cơ hồ tất cả mọi người biết Diệp Phàm cũng là từ nhỏ tập võ, nhập tông từng ấy năm tới nay như vậy thực lực tu vi cũng bất quá là cân cốt tề minh cảnh giới. Mà tại vị này mới tông chủ đến về sau, Diệp Phàm võ đạo tiến cảnh thế mà bỗng nhiên một chút tiến triển cực nhanh, đem rất nhiều người đều hung hăng bỏ lại đằng sau, làm cho người cơ hồ tất cả môn nhân tử đệ đều kinh điệu cái cằm.

Sắc trời thời gian dần trôi qua âm u xuống tới, màn đêm buông xuống.

Diệp Phàm bước chân nhẹ nhàng, trong nháy mắt liền trở về chính mình độc lập lầu các ở trong.

Nhà này lầu các vốn là Thượng Thần Tây, hiện tại Diệp Phàm lại trở thành chủ nhân.

Nhưng mà, tại Diệp Phàm vừa mới đẩy cửa tiến đến xoay người đóng cửa thời điểm, sau lưng của hắn lông tơ trong lúc đó từng chiếc dựng đứng, một cỗ khó mà nói kinh khủng sát cơ trong nháy mắt khóa chặt hắn.

Không thể mở miệng kêu to! Không thể chạy mất dép!

Diệp Phàm thân thể cứng ngắc bên trong, trong lòng không có chút nào lý do dâng lên như thế một loại cảm thụ.

Hắn vô cùng hoàn toàn chính xác tin, hai loại phản ứng, mặc kệ là cái kia một loại, tại thân thể của hắn truyền lại tín hiệu chuẩn bị làm ra động tác trước đó liền nhất định biết chết!

Cỗ này võ đạo ý chí tĩnh mịch như là uyên ngục, cũng không có chút nào nhiệt độ, bao trùm tại Diệp Phàm trên thân. Trĩu nặng tử vong uy hiếp để hắn cưỡng ép nhịn xuống kêu to, chạy trốn xúc động.

Này lại là ai, thân phận gì muốn làm cái gì

Diệp Phàm một nháy mắt vô số suy nghĩ hiện lên, cuối cùng thanh âm không lưu loát, khàn khàn, chậm rãi nói ra:

"Các hạ đến cùng là ai vì sao lại xông vào bản tông, còn cùng vãn bối mở như thế một trò đùa "

"Ngươi chính là Diệp Phàm "

Hồng Quang Ngự giống như cười mà không phải cười thanh âm nhẹ nhàng vang lên:

"Nghe nói các ngươi mới tông chủ mười phần tín nhiệm ngươi, đem trong tông rất nhiều sự vụ trực tiếp giao cho ngươi xử lý ta ngược lại thật ra rất kỳ quái, hắn vì sao lại lựa chọn ngươi mà lại thực lực của ngươi tựa hồ tăng lên hết sức nhanh chóng, đây cũng là nguyên nhân gì "

Là hướng về phía tông chủ tới!

Hồng Quang Ngự như thế mấy câu cách nói, Diệp Phàm trong nháy mắt liền hiểu ý đồ của hắn.

Chính mình chỉ là cái tiểu nhân vật mà thôi, mà nhân vật sau lưng cỗ này như là cao núi võ đạo ý chí, so với hắn đã từng cảm thụ qua cung phụng Thượng Thần Tây còn không biết cao hơn hoặc nhiều hoặc ít, tối thiểu nhất cũng là một cái võ đạo gia cấp bậc cường giả.

Vô số suy nghĩ hiện lên, Diệp Phàm mặc dù không biết người này muốn làm gì, cũng hiểu được cục diện bây giờ cửu tử nhất sinh.

Hắn chậm rãi xoay người lại, nhìn về phía Hồng Quang Ngự, bình tĩnh nói ra:

"Tông chủ lựa chọn ta, là bởi vì ta đã từng trực tiếp đứng ra thay hắn nói chuyện qua mà thôi. Vị này các hạ chắc hẳn đã hỏi thăm dò xét qua . Còn tu vi điểm này, ta bản thân liền tích súc thật lâu, đúng lúc là chỉ kém lâm môn một cước mà thôi. Tông chủ ban cho đan dược, lúc này mới thuận lợi đột phá."

"A "

Hồng Quang Ngự hờ hững ánh mắt tựa hồ giống như là muốn thẳng tắp đâm vào Diệp Phàm trong đầu, nhàn nhạt nói ra:

"Nếu như ngươi không có nói láo, tim đập của ngươi, vì cái gì nhanh như vậy "

"Vị này các hạ nói đùa."

Diệp Phàm mí mắt đập mạnh một chút, vẫn như cũ duy trì trấn định nói ra:

"Dê rừng đối mặt mãnh hổ làm sao có thể lấy tâm bình tĩnh đối đãi "

"Ngươi rất có can đảm."

Hồng Quang Ngự nhìn chằm chằm Diệp Phàm gương mặt thật lâu, ở người phía sau phía sau lưng đều bị mồ hôi lạnh thấm thấu lúc, chậm rãi nói ra:

"Ta hỏi ngươi, ngươi có muốn hay không làm cái này tông môn tông chủ "

Diệp Phàm sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, bị thần bí nhân này những lời này kinh hãi thân thể chấn động, thấp giọng hấp tấp nói:

"Vị đại nhân này, không biết ngươi là ai ngươi câu nói này lại là cái gì ý tứ "

Nghe được Diệp Phàm hỏi như vậy, Hồng Quang Ngự hài lòng nhẹ gật đầu: "Ngươi không tệ, tuổi trẻ, có dã tâm, cũng có nhãn lực, khiếm khuyết chính là như vậy một chút xíu thực lực."

"Về phần ta vì cái gì nói như vậy, tự nhiên là bởi vì... Các ngươi tân nhiệm không có mấy ngày vị tông chủ này, liền phải chết!"

Liền phải chết đến cùng có ý tứ gì cái này rốt cuộc là ai

Diệp Phàm sắc mặt căng cứng, không có chút nào buông lỏng, trong lòng lại cảm thấy quỷ dị tới cực điểm.

Đã nhìn ra Diệp Phàm nghi hoặc không hiểu, Hồng Quang Ngự nhẹ giọng cảm thán:

"Các ngươi vị tông chủ này, gan to bằng trời, giết chết ta Phá Nguyệt quân một vị thống lĩnh, trốn ở nơi này làm sơn đại vương. Chúng ta đã tìm được nơi này, đó chính là hắn tử kỳ đến rồi.

Các ngươi tông chủ đã không tại sơn môn bên trong, như vậy mặc dù tiêu diệt như thế một cái hai, ba trăm người tông phái dễ dàng trở bàn tay, chúng ta cũng không nguyện ý lạm sát kẻ vô tội, đồ sinh sát nghiệt, khiến cho sinh linh đồ thán, thây ngang khắp đồng. Ngươi, hiểu ý của ta không "

Phá Nguyệt quân!

Vừa nghe đến cái danh hiệu này, Diệp Phàm lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, sắc mặt trắng bệch, đối Hồng Quang Ngự đằng sau lời nói không có chút nào hoài nghi.

Phá Nguyệt quân dạng này quân phiệt hắn tự nhiên biết một chút, Tinh Thần Liệt Túc Tông dạng này Tam lưu tông môn tới so ra chính là con kiến cùng voi khác nhau, căn bản không có cái gì tương đối tính.

Dạng này Võ Đạo Thế Lực, chỉ cần phái ra một doanh tinh nhuệ, phối hợp thêm chiến tranh binh khí, liền có thể đem Tinh Thần Liệt Túc Tông giết đến sạch sẽ.

Diệp Phàm toàn thân rét run, sắc mặt tái nhợt ở trong ngẩng đầu lên, ngữ khí chật vật nói ra:

"Vị đại nhân này, ngươi muốn để cho ta làm cái gì "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 213: Chuẩn Bị Trở Về Về

Chương 213: Chuẩn bị trở về về

"Không cần ngươi đến ám sát, đối với ngươi mà nói là một chuyện rất đơn giản."

Hồng Quang Ngự ngữ khí nghiền ngẫm, đánh giá Diệp Phàm:

"Chờ cái này Nhạc Bình Sinh về tông về sau, chúng ta chỉ cần ngươi ý nghĩ nghĩ cách đem hắn dẫn tới một chỗ chính là. Theo ta được biết các ngươi tại vài dặm địa chi ngoài có một cái thanh anh thạch khoáng mạch đúng không "

Diệp Phàm ánh mắt chớp động, trong nội tâm không biết lại nghĩ thứ gì, nói ra:

"Vị đại nhân này, không biết quý quân phái hoặc nhiều hoặc ít người đến tha thứ ta nói thẳng, vị này mới tông chủ cũng không phải là dễ đối phó như vậy."

"Ngươi rất lo lắng chúng ta giết không chết hắn, ngược lại mang cho ngươi đến họa sát thân "

Hồng Quang Ngự không khỏi cười một tiếng:

"Lo lắng của ngươi, rất dư thừa! Ba chúng ta Đại thống lĩnh tề xuất, tăng thêm chọn lựa bốn trăm tên tinh anh binh sĩ, bao gồm một trăm danh cung nỏ thủ, ba trăm danh đao thuẫn giáp sĩ! Nếu như không phải lo lắng cái này Nhạc Bình Sinh đánh cỏ động rắn,

không đánh mà chạy, ngươi cho rằng ngươi còn có thể có cùng ta đối thoại cơ hội "

Diệp Phàm sắc mặt hơi đổi một chút, trái tim trùng điệp nhảy một cái.

Phá Nguyệt quân thế nào đều có thể cũng coi là nhị lưu võ đạo thế lực, loại này trong quân đội tinh nhuệ, không có một cái nào không phải từ trong núi thây biển máu mặt sờ soạng lần mò ra, lại thêm cung nỏ đội từ xa phối hợp, Tinh Thần Liệt Túc Tông từ trên xuống dưới không đến ba trăm cái quân lính tản mạn đích thật là không có chút nào phần thắng, chỉ sợ chân chính giống lên chiến đến, một thời ba khắc liền sẽ bị hết thảy tiêu diệt.

Mà ba vị này thống lĩnh, nghĩ đến cũng nhất định là võ đạo gia cấp bậc nhân vật. Mà lại bọn hắn biết rõ Nhạc Bình Sinh đã từng đánh chết hai cái võ đạo gia cấp bậc trưởng lão, y nguyên chuẩn bị vây giết, như vậy ba vị này thống lĩnh không phải người ngu, trên thực lực cũng tất nhiên không phải sơ vị võ đạo gia đơn giản như vậy.

"Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi là người thông minh, đạo lý này căn bản không cần ta nhiều lời."

Hồng Quang Ngự nhìn lướt qua sắc mặt tái xanh Diệp Phàm, tiếp tục nói ra:

"Mà lại cái này Nhạc Bình Sinh căn bản chính là ngoại nhân, là gắng gượng vũ lực cướp đoạt được vị trí Tông chủ, chẳng lẽ cái này tông môn từ trên xuống dưới trong nội tâm đều không có lời oán giận "

"Đại nhân không nên hiểu lầm."

Diệp Phàm vội vàng hướng bàn tròn về sau Hồng Quang Ngự nói ra:

"Cũng không phải là ta đối với hắn tử trung, mà là hắn tại đoạt đến vị trí Tông chủ lúc, dù sao tại chỗ đánh chết hai vị võ đạo gia cảnh giới tông môn trưởng lão, ta chỉ là lo lắng vạn nhất không thể đem hắn đẩy vào chỗ chết, để hắn chạy ra thăng thiên, ta chỉ sợ sẽ là hắn đầu tiên trả thù mục tiêu, lúc này mới do dự một chút."

Hồng Quang Ngự cười ha ha một tiếng:

"Diệp Phàm, ngươi nghĩ rằng chúng ta Phá Nguyệt quân là cái gì đạo phỉ giặc cỏ, như thế không được việc thực lực của hắn ta đã điều tra rõ ràng. Chỉ cần ngươi dựa theo ta nói, nghĩ cái lý do đem Nhạc Bình Sinh dẫn tới cái chỗ kia, ngươi liền có thể chuẩn bị an an tâm tâm làm tông chủ của ngươi!"

Diệp Phàm do dự một chút, thấp giọng nói: "Chúng ta còn có một vị trưởng lão, hắn. . ."

"Ngươi lo lắng vị trí Tông chủ bị cái này trưởng lão hái được quả đào "

Hồng Quang Ngự trong mắt lóe lên một tia khinh miệt, bất quá rất tốt che giấu, hời hợt nói ra:

"Bản thân hắn liền bị cướp đoạt đi vị trí Tông chủ, còn có mặt mũi ngồi vị trí này có chúng ta ủng hộ, điểm này căn bản không tính là phiền phức."

Diệp Phàm lập tức vui mừng quá đỗi, kích động nói ra:

"Vị đại nhân này, đã như vậy, ta sẽ dựa theo yêu cầu của ngươi làm việc. Chờ hắn sau khi trở về, ta sẽ tìm cái lý do để hắn tự mình đến khoáng mạch thị sát, đến lúc đó ta sẽ sớm một ngày cho đại nhân truyền lại tin tức!"

"Rất tốt."

Hồng Quang Ngự hài lòng nhẹ gật đầu, đứng dậy, ở trên cao nhìn xuống nhìn xem Diệp Phàm khuôn mặt trẻ tuổi:

"Ta sẽ an bài một người tại bên cạnh ngươi, có tin tức gì ngươi trực tiếp để hắn truyền lại liền tốt."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, gió nhẹ quét, Diệp Phàm thấy hoa mắt, Hồng Quang Ngự đã không thấy bóng dáng.

Diệp Phàm chậm rãi ngồi ở bên bàn, sắc mặt biến đổi, không nói một lời.

Nửa ngày, hắn nhìn về phía đại đại môn, trong lòng cười lạnh:

"Phá Nguyệt quân "

. . .

Lúc này, Nhạc Bình Sinh một nhóm năm người trải qua mấy canh giờ phi hành, đã tới Yên Vân thành.

Một nhà xa gần nghe tiếng nhằm vào võ giả thánh thủ y quán bên ngoài, Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành đứng ở đình viện ở trong.

Lúc đầu đến Yên Vân thành về sau, nên là muốn tiếp tục đi đường. Nhưng là Đoan Mộc Tu đã mạng sống như treo trên sợi tóc, gần như sắp muốn chống đỡ không nổi, Chung Thành bọn người vẫn là nhiệt tâm vô cùng trong thành nghe ngóng qua đi, đem người đưa đến nhà này y quán.

Loại này y quán cũng là đặc biệt nhằm vào võ giả các loại thương thế tiến hành trị liệu y quán, dùng đều là quý báu dược liệu. Tiền xem bệnh động một tí hàng trăm hàng ngàn —— đơn vị là Xích Kim Diệp.

Người bình thường trừ phi tài lực mười phần hùng hậu, căn

bản chống đỡ không nổi, cơ bản cũng sẽ không tới nơi này.

Mà dạng này mặt hướng võ giả y quán, trên cơ bản từng cái thành trì đều tồn tại.

"Ai, tông chủ, lần này chúng ta chỗ tốt gì đều không có mò được."

Chung Thành ở một bên liên tục thở dài nói:

"Chuyện này đoán chừng sẽ lặng yên không tiếng động bị che giấu, Triệu công tử nói những cái kia cũng đều trôi theo dòng nước."

"A "

Nhạc Bình Sinh đang đánh giá nhà này y quán lui tới đám người, nghe được Chung Thành nói như vậy quay đầu hỏi:

"Ngươi vì cái gì nói như vậy "

"Tông chủ, Triệu công tử cùng vị này Đoan Mộc Tu thân phận cũng không bình thường."

Chung Thành đè thấp giọng tiến tới nói ra:

"Ngươi thử tưởng tượng, loại này đỉnh tiêm võ đạo thế lực bên trong thế hệ thanh niên đại biểu tính nhân vật, thanh danh hiển hách, có thể nói là nửa cái chiêu bài, kết quả như thế một chuyến hành động hạ tràng thê thảm như vậy, hai nhà này đỉnh tiêm võ đạo thế lực có thể nói là mất hết thể diện, da mặt toàn bộ đều vứt sạch, chỗ nào sẽ còn trắng trợn tuyên dương loại chuyện này khẳng định sẽ lợi dụng bọn hắn tự thân ảnh hưởng đem loại chuyện này áp xuống tới, lần này chúng ta xem như một chuyến tay không."

Nhạc Bình Sinh không quan trọng nhẹ gật đầu, bản thân hắn

cũng không thèm để ý Triệu công tử nói tới những vật kia, chuyến này vây quét chuyến đi, thực lực của hắn lại lần nữa tăng lên một bậc thang, so với điểm này đến, Triệu công tử lời hứa lại không tính cái gì.

Hắn tiếp lấy nói ra: "Người như là đã đưa đến, chúng ta liền về tông đi."

"Tông chủ, này làm sao có thể "

Chung Thành lập tức có chút mắt trợn tròn, gấp vội vàng nói:

"Ngươi là Đoan Mộc Tu ân nhân cứu mạng, mà Đoan Mộc gia nhưng rất khó lường, thân là sau khi chọn lọc Bách Thánh thế gia một trong, nội tình thâm hậu, cùng dạng này đỉnh cấp thế gia nhờ vả chút quan hệ, đối chúng ta tông môn phát triển chỗ tốt quá lớn, tùy tiện giúp đỡ giúp đỡ, liền có thể làm cho cả tông môn thực lực thăng lên một bậc thang a!"

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười nhìn xem Chung Thành:

"Ta nói ngươi vì cái gì nhiệt tâm như vậy đề cập Đoan Mộc Tu chạy chạy Tây, còn phái người đi thông tri, nguyên lai là đánh cái chủ ý này "

Chung Thành cười khan một tiếng: "Tông chủ, cái này dù sao đối tông môn có lợi thật lớn, thân phận của ngươi cao quý, chuyện như vậy liền từ ta đến làm thay đi. Ta trước hết không trở về tông môn "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Đã dạng này, ngươi trước hết lưu tại nơi này đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 214: Vạch Trần!

Chương 214: Vạch trần!

Nhạc Bình Sinh không có lựa chọn cưỡi ngựa, mà là lại lần nữa thông qua Thừa Phong quán, lựa chọn một đầu Bích Tiêu Yên Vân thú tiến hành đi đường.

Nếu như dựa vào mã lực chuyến này mấy ngàn dặm, tối thiểu cũng muốn tốn hao mấy ngày. Mà tại có như thế mau lẹ giao thông phương thức phía dưới, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không nguyện ý đem thời gian lãng phí ở đi đường lên.

Bất quá Thừa Phong quán thu phí tiêu chuẩn xác thực rất cao, bất luận là một chiều vẫn là song trình, thu lệ phí tiêu chuẩn đều là giống nhau.

Cao vạn trượng không, Bích Tiêu Yên Vân thú trên cổ lông vũ triển khai, ngăn mãnh liệt khí lưu, Nhạc Bình Sinh quét mắt phía dưới núi non sông ngòi, đồng thời trong mắt một màn ánh sáng nhảy chuyển ra:

【 lực lượng 】: 33

【 thể chất 】: 3 2

【 nhanh nhẹn 】: 33

【 tinh thần 】: 3 2

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 325 0

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 20%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 150 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 9 ngày 5 giờ 】

Thần Luân Pháp Vương đích thật là thực lực mạnh mẽ, vẻn vẹn một mình hắn, liền cung cấp một trăm cái linh năng đơn vị. Cái này tích lũy được một trăm năm mươi cái linh năng đơn vị Nhạc Bình Sinh dự định tạm thời tồn tại , chờ về đến đến tông môn rồi quyết định như thế nào lợi dụng.

Linh năng có tẩm bổ cô đọng mệnh khiếu, thúc đẩy bí truyền võ đạo tu luyện tác dụng, nhưng mà phân chia như thế nào cũng làm cho Nhạc Bình Sinh có một chút khó khăn.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 không thể nghi ngờ là hắn võ đạo căn cơ, lợi dụng mệnh khiếu đến tạo dựng chu thiên tinh thần tuần hoàn, không giờ khắc nào không tại cường hóa thân thể, uẩn dưỡng tinh thần, chậm rãi nhưng lại toàn diện tăng lên thực lực.

Mệnh khiếu mở ra số lượng cũng sẽ theo hô hấp pháp tiến độ thúc đẩy mà từng bước một tăng lên. Lấy trước mắt hai mươi phần trăm tiến độ, mở ra bảy mươi hai cái mệnh khiếu đến suy đoán, tại cuối cùng môn này hô hấp pháp tiến độ đạt tới trọn vẹn thời điểm, đích thật là có thể mở ra ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu.

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 tiến độ tại đạt thành 30% tiến độ về sau, đã có thể hiệp đồng ba mươi sáu cái mệnh khiếu cộng đồng điệu bộ, xem như đạt thành trung đẳng giai đoạn, uy lực so với dĩ vãng tới nói cũng mạnh mẽ rất nhiều.

Duy nhất để Nhạc Bình Sinh cảm thấy tiếc nuối chính là môn này bí truyền võ đạo nhược điểm cũng tương đối rõ ràng, dễ dàng nhận người khác nhằm vào, Phương Đạo Minh phụ tử ngay lúc đó chuẩn bị chính là một cái ví dụ rất tốt.

Bất quá vẫn như cũ xem như một môn hết sức ưu tú, kì binh đột xuất võ đạo thủ đoạn.

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 môn này bí truyền võ đạo không thể nghi ngờ là để hắn biến thân trở thành nhân hình bạo long căn bản nguyên nhân, không phải người thể phách, thuần túy lực lượng hiện tại đã trở thành Nhạc Bình Sinh đứng mũi chịu sào đối với địch phương thức, đơn giản, bạo lực, trực tiếp.

Hắn cho tới bây giờ cũng còn không có cơ hội kiểm nghiệm một chút hắn thân thể cường độ đã đến loại trình độ gì, tại trở lại tông môn về sau hắn cũng chuẩn bị tiến hành một chút khảo thí.

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 làm Nhạc Bình Sinh giáng lâm phương thế giới này trước hết nhất tập luyện sát chiêu, tiến độ cũng là tất cả thủ đoạn bên trong cao nhất. Chỉ bất quá sát pháp chỉ là kích phát đặc biệt huyết khí tuần hoàn lộ tuyến, cũng không dính đến nhân thể huyền bí tu luyện, tại tu luyện tỉ trọng bên trên tự nhiên so bí truyền võ đạo muốn thấp hơn một cái cấp độ.

Cái này bốn môn võ đạo thủ đoạn tiến độ thúc đẩy, lại thêm thuần túy tố chất thân thể tăng lên, một trăm năm mươi cái linh năng đơn vị nhìn rất nhiều, nhưng trên thực tế lại giật gấu vá vai.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trong đầu các loại suy nghĩ chuyển động bên trong, nơi xa Tinh Thần Liệt Túc Tông này tòa đỉnh núi

đã mơ hồ có thể thấy được.

Trải qua hai ba canh giờ phi hành, Tinh Thần Liệt Túc Tông đến.

. . .

Diệp Phàm giờ khắc này ở Chấp Sự đường lầu các ở trong liếc nhìn mấy cửa bên trong đệ tử hồ sơ.

Liên quan tới tông chủ trước đó yêu cầu tổ kiến tổ chức tình báo sự tình hắn một mực tại trù bị bên trong, chỉ bất quá trước mắt thời gian còn thiếu, một phương diện uy tín của hắn còn không có hoàn toàn dựng đứng, một mặt là cụ thể nhân tuyển hắn cũng cần thời gian đến khảo sát.

Ánh mắt của hắn nhất chuyển, nhìn lướt qua cổng một tôi tớ ăn mặc đen gầy nam tử, trong nội tâm cười lạnh:

"Đây là không yên lòng đến giám thị ta a "

Người này dĩ nhiên chính là Phá Nguyệt quân chuyên môn phái tới làm truyền lại tin tức người mang tin tức, đồng thời cũng có được giám thị ý tứ.

Đang lúc hắn tiếp tục cúi đầu suy nghĩ thời điểm, một chấp sự vội vội vàng vàng leo lên thang lầu, thật xa liền hô:

"Diệp sư huynh, tông chủ trở về! Hắn muốn ngươi bây giờ đi phòng nghị sự gặp hắn!"

Ân

Diệp Phàm đột nhiên đứng dậy, đi ra khỏi cửa, hỏi: "Tông chủ đã trở về "

Tên này quản sự thở phì phò nói ra: "Tông chủ là trực tiếp ngồi phi hành thú trở về, ngươi nhanh đi gặp hắn đi."

Diệp Phàm sắc mặt không có gì thay đổi, đối tên này quản sự nói ra: "Ta lập tức liền đi qua, ngươi đi đi."

Làm tên này quản sự xuống lầu về sau, Diệp Phàm đằng sau, tên kia Phá Nguyệt quân người mang tin tức thanh âm trầm thấp vang lên:

"Mau chóng làm thỏa đáng, Hồng đại nhân bọn hắn còn đang chờ sau tin tức của ngươi."

Diệp Phàm mặt không biểu tình, đưa lưng về phía tên này Phá Nguyệt quân người mang tin tức nói ra:

"Yên tâm, trong lòng ta nắm chắc, ngươi liền lưu tại nơi này đi."

Nói, hắn từng bước một đi xuống lâu đi.

Phòng nghị sự cách hắn chỗ nhà này lầu các cũng bất quá hơn trăm trượng khoảng cách, không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, Diệp Phàm liền đã bước vào đại sảnh, nhìn thấy tông tòa phía trên, cái kia vị diện mắt cũng giống như mình nam tử trẻ tuổi.

Diệp Phàm bước nhanh tiến lên hai bước, quỳ một chân trên đất, cao giọng nói: "Bái kiến tông chủ!"

"Đứng lên, ta đã sớm nói, không muốn ở trước mặt ta quỳ đến quỳ đi."

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua Diệp Phàm, Thần Minh Cảm Ứng Pháp dưới, ánh mắt lại hơi động một chút, trong mắt ý nghĩa không rõ, bình tĩnh hỏi:

"Ta vốn là nghĩ hỏi trước một chút ngươi tông môn bên trong hai ngày này tình huống, nhưng nhìn đi lên ngươi tựa hồ có lời muốn nói "

Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, hắn trong nháy mắt liền cảm ứng được Diệp Phàm ánh mắt ở trong khẩn trương, lo lắng, cùng như là gặp cái uy hiếp gì đồng dạng ẩn ẩn sợ hãi ngũ thải ban lan quang sắc, cho nên mới có câu hỏi này.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt liếc nhìn dưới, Diệp Phàm chỉ cảm thấy trong nội tâm tất cả suy nghĩ đều không chỗ che thân, cho dù là ngay từ đầu liền quyết định đem Phá Nguyệt quân thiết lập ván cục vây giết sự tình nói cho vị tông chủ này, loại này cảm xúc vẫn là để trong lòng của hắn mồ hôi lạnh ứa ra.

Vị tông chủ này thật chẳng lẽ có thể xem thấu trong lòng người ý nghĩ

Sở dĩ không có lựa chọn khuất phục tại Phá Nguyệt quân, ngoại trừ Diệp Phàm thụ Nhạc Bình Sinh các vị Dorn huệ cùng coi trọng bên ngoài, vị tông chủ này dạng này có thể nhìn thấu lòng người ánh mắt cũng làm cho hắn căn bản thăng không dậy nổi mảy may giấu diếm, ý niệm lừa gạt.

Suy nghĩ hiện lên, Diệp Phàm ngẩng đầu lên, sắc mặt nghiêm túc, hạ giọng, ngưng tụ thành tuyến, nói ra:

"Tông chủ, đại sự không ổn, Phá Nguyệt quân ba cái thống lĩnh, mang theo một trăm danh cung nỏ thủ, ba trăm danh đao thuẫn thủ, tổng cộng bốn trăm cái tinh nhuệ giáp sĩ, đã đến tông môn phụ cận!"

"A mang theo nhiều người như vậy tới giết ta "

Nghe được tin tức này, Nhạc Bình Sinh lông mày giương lên, không có chút nào khẩn trương cùng lo lắng, ngược lại lộ ra một cái ý vị không rõ tiếu dung đến:

"Bọn hắn người ở nơi nào ngươi lại là làm sao mà biết được "

Phá Nguyệt quân là lai lịch gì, tại hắn rời đi Chân Võ Đạo thời

điểm Lý Tầm Ý đã sớm hướng hắn nhắc nhở qua.

Chi này quân phiệt thế lực cùng Chân Võ Đạo tương xứng, phong lâm hỏa sơn tứ đại tinh anh doanh thống lĩnh cũng đều là võ đạo gia cấp bậc cường giả. Mà bọn hắn quân chủ, có thể là đã trở thành Khí Đạo Tông Sư tuyệt đối cường giả.

Bị hắn đánh chết Phương Khải Tinh tại chi quân đội này ở trong thân là Tứ Thống lĩnh một trong, Phá Nguyệt quân tự nhiên cũng không có khả năng đối Phương Khải Tinh chết làm như không thấy.

Tin tức này cũng coi là tại trong dự liệu của hắn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 215: Chọn Ngày Không Bằng Đụng Ngày!

Chương 215: Chọn ngày không bằng đụng ngày!

Vị tông chủ này, đến cùng là có dạng gì ỷ vào nếu không làm sao lại như thế bình tĩnh

Chú ý tới Nhạc Bình Sinh biểu lộ, Diệp Phàm trong lòng giật mình đồng thời cũng khó hiểu tới cực điểm.

Rất hiển nhiên, Phá Nguyệt quân một phương này, bất luận là nhân số vẫn là so sánh thực lực đều có ưu thế tuyệt đối, Tinh Thần Liệt Túc Tông một phương này căn bản không có khả năng so sánh.

Mà lại để tông môn cái này hai, ba trăm người, vì vừa mới lên làm tông chủ không lâu Nhạc Bình Sinh đi cùng hổ lang chi sư chém giết, nghĩ như thế nào cũng là chuyện không thể nào.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh nghe được tin tức này căn bản không có một tơ một hào khẩn trương cùng giật mình, ngược lại có một ít chờ đợi dáng vẻ, Diệp Phàm mặc dù nghĩ mãi mà không rõ, vẫn là tiếp tục nói ra:

"Không dám lừa gạt tông chủ. Những người này hẳn là lo lắng không cách nào lưu lại tông chủ, lúc này mới tìm tới ta tới, muốn cho ta tìm lý do đưa ngươi lừa gạt đến chúng ta thanh anh thạch khoáng mạch chỗ thị sát, bọn hắn người hẳn là sớm liền sẽ ở nơi đó mai phục."

Nhạc Bình Sinh đánh bóng lấy cái cằm, giống như là nhớ ra cái gì đó, giống như cười mà không phải cười nhìn về phía phía dưới Diệp Phàm:

"Ngươi vì sao lại lựa chọn nói cho ta xu lợi tránh hại là thiên tính của con người, dù sao tình huống như vậy, khả năng phần lớn người đều chọn đầu nhập vào Phá Nguyệt quân , ấn yêu cầu của bọn hắn làm việc. Ngươi lựa chọn nói cho ta, chẳng lẽ là cảm thấy như thế một chi tinh anh quân đội, sẽ không phải ta một người đối thủ "

Diệp Phàm trầm mặc một chút, mở miệng nói:

"Tông chủ tại ta có ân."

Ở đại sảnh một mảnh im lặng bên trong, Diệp Phàm do dự một chút, cuối cùng vẫn khuyên nhủ:

"Tông chủ, bọn hắn đoàn người này đội hình cường đại, ta nhìn ngươi vẫn là..."

"Ngươi muốn cho ta lẩn trốn "

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng:

"Ngươi có hay không nghĩ tới, nếu như Phá Nguyệt quân biết ngươi đem tin tức tiết lộ cho ta, để cho ta ung dung trốn, Tinh Thần Liệt Túc Tông sẽ như thế nào ngươi lại sẽ là dạng gì hạ tràng "

"Ta tự nhiên biết."

Diệp Phàm ngẩng đầu lên:

"Đến lúc đó, có lẽ Tinh Thần Liệt Túc Tông không còn tồn tại, mà ta cũng sẽ một đường đào vong, có lẽ không trốn thoát được, nửa đường liền chết tại loạn tiễn đao binh phía dưới."

"Nhưng là ta cũng biết, bảo hổ lột da đồng dạng sẽ không có kết quả tử tế! Phá Nguyệt quân vượt cảnh tác chiến, đưa tay dài như vậy, hắn như thế nào lại lưu lại ta cái này tay cầm mà lại, nếu như không có tông chủ, có lẽ tại vài ngày trước ta liền bị Vi Đức Minh một chưởng đánh thành tàn phế, vĩnh thế thoát thân không được, ta đương nhiên minh bạch phải làm thế nào lựa chọn."

Trên thực tế, liền ngay cả Diệp Phàm chính mình cũng không rõ ràng, đến cùng là Nhạc Bình Sinh đối với hắn ân huệ chiếm thượng phong, vẫn là đối với Nhạc Bình Sinh có thể nhìn thấu tâm linh ánh mắt sợ hãi chiếm thượng phong, mới khiến cho hắn làm ra quyết định như vậy.

"Diệp Phàm, ngươi rất không tệ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, không có mảnh cứu, chậm rãi nói ra:

"Rất nhiều người đều là tại vô tri cùng may mắn ở trong làm xuống một chút lựa chọn cùng quyết định, nhưng lại không biết cái này trên thực tế là tại thay vận mệnh của hắn làm ra lựa chọn. Ngươi so đại đa số người đều muốn thông minh. Liên quan tới Phá Nguyệt quân cái này ba cái thống lĩnh, ngươi cũng biết chút ít cái gì "

Diệp Phàm nghĩ nghĩ, nhanh chóng nói ra:

"Tại hai ngày trước ta đã từng thấy qua bọn hắn một cái trong đó thống lĩnh, bất quá hắn cũng không có cáo tri ta thân phận của hắn, ta cũng vẻn vẹn bằng vào trực giác đoán được.

Chỉ là người này, cho ta cảm giác chính là hắn so với tông môn bên trong Thượng Thần Tây cùng Vi Đức Minh cộng lại còn mạnh hơn! Bất quá cụ thể là cái nào cấp độ võ đạo gia ta liền không hiểu rõ lắm. Đằng sau ta lại nghĩ trăm phương ngàn kế từ Phá Nguyệt quân phái tới giám thị ta một giáp sĩ nơi đó thám thính một chút

liên quan tới Phá Nguyệt quân tình báo."

Diệp Phàm sắc mặt có chút khó coi nói ra:

"Lần này Phá Nguyệt quân vây quét hành động là từ Phá Nguyệt quân chủ trực tiếp hạ lệnh, phái tới cái này ba cái thống lĩnh tối thiểu đều là sơ vị võ đạo gia trở lên nhân vật, tên kia giáp sĩ cũng khinh thường giấu diếm đồng dạng trực tiếp nói cho ta biết.

Đại thống lĩnh Hồng Quang Ngự nghe nói là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, mà đổi thành bên ngoài hai cái thống lĩnh Lôi Đào, Đồ Viễn, đều là huyết như tương hống cảnh giới trung vị võ đạo gia! Mà lại một trăm danh cung nỏ thủ sở dụng toàn bộ đều là Liên Châu Thần Tí Nỗ, là tại năm mươi bước bên trong xuyên thủng kim thạch kinh khủng chiến tranh binh khí, ba trăm danh đao thuẫn thủ cũng từng cái người khoác trọng giáp, dũng mãnh thiện chiến!"

Ba tên võ đạo gia, một trăm cái người bắn nỏ, ba trăm cái đao thuẫn thủ.

Nghe Diệp Phàm giảng thuật, Nhạc Bình Sinh trong nội tâm suy nghĩ chuyển động. Rất hiển nhiên đội hình như vậy bên trong, uy hiếp lớn nhất ngoại trừ cầm đầu ba cái thống lĩnh bên ngoài, là thuộc cái này một trăm thanh Liên Châu Thần Tí Nỗ đối hắn uy hiếp lớn nhất.

Tại Chân Võ Đạo tổng bộ một trận chiến bên trong, hắn đã từng gặp qua loại này chiến tranh binh khí uy lực, đích thật là uy lực cực lớn, giai đoạn sơ cấp 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cũng vô pháp ngăn cản. Dày đặc bắn chụm hạ nếu như hắn không có né tránh cũng sẽ biến thành cái sàng.

Chỉ bất quá lúc này không giống ngày xưa, hắn hiện tại thể phách cùng thực lực cùng tại Chân Võ Đạo là so sánh đã lại lần

nữa thăng lên một bậc thang.

Đương nhiên, nếu như cái này ba cái võ đạo gia cấp bậc thống lĩnh cùng một trăm thanh Liên Châu Thần Tí Nỗ phối hợp lại, đích thật là có thể cho hắn tạo thành phiền phức rất lớn, thậm chí gãy kích trầm sa cũng khó nói.

【 tiệc a, tiệc! 】

Đang lúc Nhạc Bình Sinh suy nghĩ thời điểm, Tà Linh phụ đề từ Nhạc Bình Sinh tầm mắt ở trong nhảy ra ngoài, từng cái chấn động, vặn vẹo lên, tựa hồ để lộ ra nó tâm tình kích động:

【 tiểu tử, đây chính là ngươi đến phương thế giới này đến nay gặp phải lớn nhất trận trượng! 】

"Ngươi liền không sợ ta bị bọn hắn vây công mà chết "

Nhạc Bình Sinh cười ở trong lòng nói:

"Nếu như ta bị người giết chết, ngươi sẽ như thế nào "

【 ngu xuẩn tiểu tử! Ngươi đang nói cái gì lời nói ngu xuẩn, ngươi cho rằng lấy tình huống của ngươi còn có thể an an ổn ổn, ung dung thảnh thơi tu luyện tăng thực lực lên những cái này sinh vật cấp thấp phối hợp lại đúng là phiền phức, nhưng phiền phức không phải dùng để tránh né, mà là dùng để tiêu diệt!

Hai người các ngươi người ở giữa không có chất chênh lệch, chỉ là lượng chênh lệch mà thôi, ngần ấy nho nhỏ nguy hiểm cũng không dám đối diện mà lên, sao có thể trở thành cường giả

Ngươi nhất định vĩnh viễn đi tại giết cùng bị giết trên đường, sinh mệnh của ngươi căn bản cũng không có bất kỳ bình tĩnh an ổn có thể nói, mà lại ngươi từ trước đến nay không phải cũng là làm như thế a 】

Tà Linh lưu loát nói một tràng, tiếp lấy hắc hắc cười quái dị nói:

【 mặc dù ngươi so với ta thiết tưởng tiến độ muốn chậm một chút, nhưng ngươi cuối cùng là đi lên đầu này con đường.. . Còn ngươi chết ta sẽ như thế nào, điểm này ngay cả chính ta cũng không biết, ngươi gọi cái này làm cái gì ngược lại là trước mắt cơ hội này tuyệt không thể bỏ lỡ! Giết giết giết giết giết! Giết sạch bọn hắn, giết sạch hắn... 】

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Tà Linh đại thiên đại thiên nói nhảm, cưỡng ép đem hắn đè xuống.

"Tốt."

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Diệp Phàm nói ra:

"Ngươi có biết hay không, Phá Nguyệt quân ở nơi nào hạ trại "

Diệp Phàm ngẩn người, hỏi: "Tông chủ, ngươi là muốn... "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt hờ hững, cười lạnh nói: "Chọn ngày không bằng đụng ngày, đã bọn hắn nghĩ như vậy gặp ta, ta lại thế nào để cho bọn hắn thất vọng "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 216: Khởi Hành!

Chương 216: Khởi hành!

Nhạc Bình Sinh quyết định này không thể nghi ngờ là cực độ vượt quá Diệp Phàm đoán trước, đầu óc của hắn giống như là không có quay lại, tròng mắt trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi mà hỏi:

"Tông, tông chủ đại nhân, ý của ngươi là, đánh đòn phủ đầu, vượt lên trước đánh đến tận cửa đi !"

Nhìn thấy Diệp Phàm vẻ giật mình, Nhạc Bình Sinh cũng lơ đễnh, bình hòa nói:

"Ngươi cảm thấy ta là tại lấy trứng chọi đá "

Diệp Phàm há to miệng, hoàn toàn bị cả kinh ngây dại. Tại sự cảm nhận của hắn ở trong tưởng tượng qua Nhạc Bình Sinh các loại khả năng ứng đối phương thức, duy chỉ có không nghĩ tới qua cái này một loại!

Đây chính là ba vị võ đạo gia, một trăm tên sắc bén tới cực điểm Liên Châu Thần Tí Nỗ người bắn nỏ, ba trăm danh đao thuẫn thủ!

Hắn căn bản là không có cách tưởng tượng, Nhạc Bình Sinh có thể bằng vào cái gì mới có thể đủ đi chủ động đối mặt cường đại như vậy đội hình

Triệu tập môn nhân đệ tử cộng đồng tác chiến điểm này đầu tiên liền bị Diệp Phàm chính mình bác bỏ.

Liền xem như bọn hắn khiếp sợ Nhạc Bình Sinh vũ lực miễn cưỡng tụ tập, nhưng chỉ cần vừa đến trên chiến trường, chỉ sợ trong khoảnh khắc liền sẽ biến thành năm bè bảy mảng, quân lính tan rã, căn bản không ngăn cản được Phá Nguyệt quân một thời ba khắc.

Điểm này hắn có thể nghĩ đến, vị tông chủ này sẽ không nghĩ không ra, cũng không có khả năng làm ra ngu xuẩn như vậy quyết định.

Chẳng lẽ vị tông chủ này thật muốn một người đối mặt Phá Nguyệt quân

Diệp Phàm đầu óc trống rỗng, làm sao cũng nghĩ không thông, Nhạc Bình Sinh tại sao lại làm ra rõ ràng như vậy là con đường chết lựa chọn

Nhạc Bình Sinh nhưng không có để ý tới Diệp Phàm ngốc trệ cùng không thể tưởng tượng nổi, hắn đứng dậy, một tay nhấc lên từ Xích Huyết Giáo thu được mà đến chứa oanh lôi nổ hòm gỗ, nói ra:

"Không cần nhiều lời. Người khác ở nơi nào hiện tại mang ta tới."

Diệp Phàm giống như là rốt cục phản ứng lại, miệng giật giật, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh sắc mặt cũng không dám nói thêm cái gì, tâm loạn như ma ở trong liền mang theo Nhạc Bình Sinh hướng về chính mình sở tại lầu các bước đi.

Trên đường đi, đông đảo môn nhân đệ tử gặp được Diệp Phàm sau lưng Nhạc Bình Sinh, nhao nhao dừng bước, cung hạ thân đến hành lễ. Nhạc Bình Sinh quét mắt những cái này môn nhân đệ tử,

tùy ý gật đầu.

Thẳng đến chung quanh cơ hồ không có người nào thời điểm, Diệp Phàm thực sự nhịn không được, thấp giọng hỏi: "Tông chủ đại nhân, chẳng lẽ ngươi thật dự định muốn một người đi... "

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, chỉ là nói ra: "Xem trước một chút cái kia cái đinh nói thế nào đi."

Diệp Phàm mí mắt giựt một cái, nhưng lại không biết nên nói cái gì, đành phải kiên trì tại phía trước dẫn đường.

Không đến nửa khắc đồng hồ, Diệp Phàm liền đã dẫn Nhạc Bình Sinh đạt tới hắn chỗ ở cái kia tòa nhà lầu các.

Kẹt kẹt.

Đẩy ra màu son đại môn, Diệp Phàm thần sắc cố tự trấn định, mang theo Nhạc Bình Sinh từng bước từng bước đi đến thang lầu.

Đạp. Đạp. Đạp.

Ân có hai người

Cửa thư phòng đứng hầu tên kia mặt đen Phá Nguyệt quân quân sĩ nghe được hai người tiếng bước chân, nhướng mày, bất động thanh sắc đem tay phải ấn tại bên hông, thân thể căng cứng.

Theo tiếng bước chân từ từ tiếp cận, hắn khóe mắt quét nhìn cũng rốt cục thấy được Diệp Phàm sau lưng Nhạc Bình Sinh.

Chuyện gì xảy ra !

Nội tâm chấn động mãnh liệt phía dưới, tâm hắn đạo không tốt, vừa định một thanh rút đao ra, trước mắt liền bỗng nhiên một hoa, lập tức quanh thân từng cái khớp nối tại liên tiếp lốp bốp tiếng nổ vang bên trong đột nhiên đau xót, cả người giống như là xương cốt toàn thân đều bị rút mất, mềm mềm mới ngã xuống đất.

"A! A! A!"

Cực độ đau đớn bên trong, tên này mặt đen quân sĩ gắt gao nhìn chằm chằm Diệp Phàm, phát ra không thể tin tiếng rống to, tức là bởi vì thân thể bị thống khổ, cũng là bởi vì không nghĩ tới Diệp Phàm thế mà tự tìm đường chết, làm ra hướng Nhạc Bình Sinh mật báo loại này không thể tưởng tượng nổi lựa chọn!

"Không biết sống chết! Không biết sống chết! Diệp Phàm! Ngươi đây là tại tự tìm đường chết! Không riêng ngươi muốn chết! Các ngươi Tinh Thần Liệt Túc Tông từ trên xuống dưới đều sẽ chó gà không tha!"

Hán tử này khàn cả giọng tiếng gầm gừ đồng dạng khơi dậy Diệp Phàm trong lòng lệ khí, hắn nhìn chằm chằm tên này quân sĩ gương mặt, trong lòng cười lạnh không thôi.

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không để ý tới bại khuyển gào thét, nhìn xem tê liệt ngã xuống trên mặt đất hán tử mặt đen, hắn thật yên lặng nói ra:

"Hiệu suất của các ngươi không tệ, nhanh như vậy liền có thể tìm tới cửa, hoàn toàn chính xác để cho ta ngoài ý muốn."

"Ngươi chính là quân chủ đại nhân hạ lệnh nhất định phải mang về đầu cái kia Nhạc Bình Sinh "

Hán tử mặt đen bởi vì đau đớn kịch liệt trên trán gân xanh nổi lên, gắt gao cắn răng cười gằn nói:

"Lá gan của ngươi rất lớn, Diệp Phàm hắn là đem mọi chuyện cần thiết đều báo cho ngươi đi ngươi thế mà không phải lập tức chạy trốn, mà là tới tìm ta, ngươi đây là tại hướng chúng ta Phá Nguyệt quân khiêu khích "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười nói: "Dư thừa nói nhảm dừng ở đây. Các ngươi Phá Nguyệt quân, hiện tại trú đóng ở chỗ nào "

Hán tử mặt đen nhe răng cười im bặt mà dừng, ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo: "Ngươi có ý tứ gì "

"Các ngươi ba vị thống lĩnh không phải muốn tìm ta a "

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng cảm thán:

"Đã như vậy, ta chủ động đưa đi lên cửa, không phải tỉnh phiền phức "

"Ngươi là bị hóa điên ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng chuyện ma quỷ của ngươi "

Nằm dưới đất hán tử mặt đen nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh tuổi trẻ khuôn mặt, trùng điệp thở phì phò, hận hận nói ra:

"Ngươi đến cùng đang đánh lấy ý định gì "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu: "Các ngươi vì cái gì tổng thích nói nhiều như vậy nói nhảm "

Bạch!

Hắn một bả nhấc lên hán tử mặt đen cái cổ, đem hắn cả người giống như là xách người bù nhìn cầm lên, cánh tay nhẹ nhàng lắc một cái.

"A! A! A!"

Khớp xương ma sát chấn động bên trong, một cỗ khó tả đau nhức, ngứa, nha, như là bị vô số sâu kiến gặm nuốt cảm xúc lan khắp toàn thân. Dù là hán tử này ý chí như là sắt thép, Nhạc Bình Sinh phân cân thác cốt sắc bén thủ pháp vẫn là cho hắn toàn thân cao thấp tạo thành thống khổ khó tả, để hắn nhịn không được gào thét.

Nhạc Bình Sinh nhìn chằm chằm hắn bởi vì cực độ thống khổ mà lộ ra mười phần dữ tợn đen nhánh trên mặt, cười lạnh nói ra:

"Thế nào, các ngươi không phải đang tìm ta a biết ta muốn đánh đến tận cửa đi ngươi ngược lại không dám nói cái gọi là Phá Nguyệt quân chính là như thế một đám thứ hèn nhát "

"Đáng chết! Ngươi nói cái gì!"

Cho dù là bị Nhạc Bình Sinh gắt gao bóp lấy cái cổ, hán tử mặt đen vẫn là trong nháy mắt nổi giận, hai mắt đỏ như máu gầm rú nói:

"Nói cho ngươi thì thế nào bãi đá vụn! Ba vị Thống lĩnh đại nhân liền trú đóng ở bãi đá vụn! Ta ngược lại muốn xem xem ngươi có dám đi hay không tìm bọn hắn, đến lúc đó sẽ chết như thế nào!"

Hắn thấy, Nhạc Bình Sinh không thể nghi ngờ là dự định lén lút chui vào doanh địa, phát động đánh lén. Mà ở ba vị thống lĩnh trấn áp xuống, hắn liền sẽ biết ý nghĩ của hắn là cỡ nào ý nghĩ hão huyền!

Bãi đá vụn

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Diệp Phàm, Diệp Phàm vội vàng nói: "Bãi đá vụn khoảng cách tông môn cũng không xa! Ước chừng cũng liền trong vòng hơn mười dặm lộ trình, loạn thạch từ sinh, tại một chỗ coi như bí ẩn đất lõm bên trong, không dễ dàng bị phát hiện!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, tên này hán tử mặt đen có lẽ ra ngoài tuyệt đối tự tin, nói cũng đúng thật không có làm bộ.

Hán tử mặt đen một mặt giễu cợt, nói: "Nhạc Bình Sinh, ta cũng phải..."

Răng rắc!

Lời còn chưa nói hết, Nhạc Bình Sinh ngón tay hơi động một chút, bóp gãy tên này quân sĩ cổ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 217: Hết Thảy Đánh Nổ! (Một)

Chương 217: Hết thảy đánh nổ! (một)

Bãi đá vụn. Phá Nguyệt quân quân doanh.

Khoảng cách doanh địa bốn phương tám hướng, cách mỗi trăm trượng đều có một trạm gác ngầm ẩn núp, đài quan sát có động tĩnh, cũng sẽ xử lý một chút trong lúc vô tình xông đến nơi này tới thợ săn hoặc là lữ nhân, phòng ngừa bại lộ.

Trương này ám võng tầng tầng lớp lớp, một mực kéo dài đến bên ngoài một dặm.

Trong doanh trướng chủ trong trướng, Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người trò chuyện với nhau.

"Hồng Thống lĩnh."

Lôi Đào trầm ngâm một chút, nhìn về phía chủ tọa bên trên Hồng Quang Ngự hỏi:

"Từ chúng ta đóng quân đến nơi đây đã bốn ngày công phu, cho tới bây giờ còn không có đạt được Nhạc Bình Sinh trở về tin tức, chúng ta chẳng lẽ muốn tiếp tục chờ đợi như vậy "

Đồ Viễn cũng nhẹ gật đầu, khó được phụ họa lên Lôi Đào, tiếp lấy nói ra:

"Thời gian dài như vậy không có tin tức, chúng ta ở chỗ này

dừng lại thời gian càng lâu, bại lộ tỉ lệ càng lớn, nếu như nếu để cho Thanh Châu đốc thống phát giác, bắt được cái chuôi, sợ rằng sẽ cho quân chủ đại nhân mang đến phiền toái rất lớn."

"Hai vị quá lo lắng."

Hồng Quang Ngự nhẹ nhàng đem chén trà đặt lên bàn, nhàn nhạt nói ra:

"Quân chủ đại nhân làm sự tình vô cùng chu toàn, hắn đã hạ đạt mệnh lệnh như vậy, tất cả khớp nối tất nhiên đã đều bị đả thông, loại tình huống này hắn sẽ không cân nhắc không đến, chúng ta chỉ cần an an tâm tâm chờ đợi, lấy được cái này Nhạc Bình Sinh đầu người trở về phục mệnh liền tốt."

"Đã dạng này, chúng ta liền không nói nhiều cái gì."

Lôi Đào tiếp tục nói:

"Bất quá nói đến, cái này Nhạc Bình Sinh thật chẳng lẽ giống như ngươi là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia vì cái gì dạng này một hào nhân vật, chúng ta nghe đều chưa nghe nói qua, giống như là đột nhiên xuất hiện đồng dạng "

"Nói đến hoàn toàn chính xác rất kỳ quái."

Đồ Viễn ngón trỏ nhẹ nhàng đập lan can, lái chậm chậm miệng nói ra:

"Thượng vị võ đạo gia dạng này cường giả, bất luận đi tới chỗ nào đều hẳn là tiêu điểm, thanh danh hiển hách mà lại mọi người đều biết, hết lần này tới lần khác cái này Nhạc Bình Sinh giống như là từ rừng sâu núi thẳm bên trong xuất hiện, ngoại trừ Chân Võ Đạo cung cấp một chút xíu tin tức bên ngoài, mạng lưới tình báo của chúng ta lạc ở trong thế mà không có bất kỳ cái gì cùng người kia có liên quan tình báo tin tức, quả thực là không thể tưởng tượng nổi!"

Võ đạo gia cấp bậc cường giả tu luyện niên hạn tối thiểu cho nên mười năm làm đơn vị, mà lại võ đạo một đường hầu như không tồn tại cái gì một người khổ luyện mấy chục năm, thành tựu cao thủ tuyệt thế sự tình tồn tại. Mỗi một cái danh chấn bốn phía cường giả cơ hồ đều là giẫm lên từng đống thi cốt, kinh lịch máu và lửa chém giết, mới từng bước từng bước công thành danh toại, đi đến chỗ cao.

Không có giao lưu cùng tôi luyện, đóng cửa làm xe là không thể nào tạo ra được đến cường giả chân chính. Cho dù là các loại võ đạo thế lực bên trong, những cái kia bất thế ra cường giả tuyệt thế cũng không phải không người nào biết, hoặc nhiều hoặc ít đều có đôi câu vài lời ở bên ngoài lưu truyền.

Mà quỷ dị chính là, cái này Nhạc Bình Sinh có thể lấy một địch hai đánh chết tại chỗ hai tên võ đạo gia thực lực để phán đoán, hắn tối thiểu cũng sẽ là huyết như tương hống cảnh giới trung vị võ đạo gia, thậm chí là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia cũng khó nói.

Chính là như vậy một nhân vật, vậy mà bừa bãi vô danh, tại bọn hắn truy tung trước đó không có bất kỳ cái gì sự tích lưu truyền, cũng tìm kiếm không đến bất luận cái gì tài liệu tương quan, đích thật là một kiện chuyện cực kì khó mà tin nổi.

Hồng Quang Ngự hờ hững nói:

"Những cái này râu ria sự tình trước không đi thảo luận, có thể lấy một địch hai đánh chết hai cái sơ cấp võ đạo gia, một ít công lực thâm hậu trung vị võ đạo gia cũng có thể làm được, vẫn là phải nhìn đối thủ là có phải có trình độ. Bất quá loại này Tam lưu thế lực võ đạo gia... Không cần ta nhiều lời hai vị cũng biết là cái gì trình độ. Lấy một địch hai loại chuyện này hai vị cũng không khó làm được.

Sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực. Quân chủ đại nhân sở hạ đạt

mệnh lệnh này không cho sơ thất, chúng ta liền xem như cái này Nhạc Bình Sinh là một huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, trận địa sẵn sàng đón quân địch, ra sức bảo vệ không ra bất kỳ ngoài ý muốn liền tốt."

Lôi Đào cùng Đồ Viễn hai người đều âm thầm nhẹ gật đầu, vị này Hồng Thống lĩnh có thể trở thành quân chủ đại nhân tâm phúc hoàn toàn chính xác không phải là không có nguyên nhân. Chính là tại dạng này chiếm hết ưu thế tình huống dưới, hắn còn đối với địch nhân không có một tơ một hào xem nhẹ.

"Hồng Thống lĩnh cái kia Diệp Phàm có thể tin cậy được hay không hắn có thể hay không..."

"Vụng trộm hướng Nhạc Bình Sinh mật báo không, sẽ không."

Hồng Quang Ngự tự tin cười một tiếng:

"Từ nơi này người trong ánh mắt, ta thấy được mười phần dã tâm. Hắn không phải một cái cam nguyện khuất tại tại dưới người nhân vật. Một cái cơ hội như vậy đưa đến trước mắt của hắn, lại thêm chúng ta đội hình như vậy, thực lực như vậy, chỉ cần hắn không phải một thằng ngu ngớ ngẩn, tự nhiên biết hắn là lựa chọn thế nào. Mà lại ta đã an bài người cách mỗi hai canh giờ truyền lại bồ câu đưa tin, một khi có biến cố gì..."

Ầm ầm!

Đại địa, lều vải, tính cả không khí trong chớp mắt bắt đầu mãnh liệt chấn động, tính cả lấy Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người làm lấy thân thể cũng không ngừng đung đưa!

Trong lúc nhất thời, vô số tiếng hò hét, tiếng kêu thảm thiết hỗn hợp có bạo tạc dư âm, trong cùng một lúc xa xa truyền vào chủ trong trướng.

"Chuyện gì xảy ra!"

Tại ba người sắc mặt cuồng biến bên trong, Đồ Viễn đột nhiên đứng dậy cuồng hống, sau một khắc ——

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tiếng nổ kinh thiên động địa lại lần nữa vang lên! Giống như là địa chấn, mặt đất mãnh liệt lay động so với một khắc trước càng phải mãnh liệt gấp mười!

Bạch!

Ba tên thống lĩnh thân ảnh cơ hồ trong cùng một lúc liền hung hăng xông phá lều trại, đi tới doanh địa bên ngoài!

Nhưng mà chiếu vào trong mắt bọn họ, là phô thiên cái địa, nồng đậm bụi mù.

Mặt đất còn tại không ngừng lay động, mà ba người giữa tầm mắt tràn đầy bốc lên khuếch tán to lớn ánh lửa, đồng thời vô số bụi mù hỗn hợp cuồn cuộn khói đặc đem cái này toàn bộ rừng đá toàn bộ bao phủ, mười bước bên ngoài, cơ hồ không cách nào thấy rõ bất kỳ cái gì sự vật.

Bụi mù cuồn cuộn bên trong, chỉ có từng đạo giáp sĩ bóng người không ngừng mà chớp động bôn tẩu, đồng thời phát ra kinh hoàng kêu to:

"Địch tập! Địch tập!"

"Ba vị đại nhân! Đây là tân triều súng đạn! !"

"Rời khỏi bụi mù phạm vi! Rời khỏi bụi mù phạm vi!"

Những cái này Phá Nguyệt quân tinh nhuệ đích thật là danh phù kỳ thực, bỗng nhiên nhận lấy kịch liệt như vậy bạo tạc đả kích, tại thời gian cực ngắn bên trong liền làm ra phản ứng, tại tiếng hò hét ở trong đại bộ phận đều hướng về ngoài bãi đá vọt

mạnh mà đi.

"Là ai! Nơi này làm sao lại xuất hiện tân triều súng đạn! "

Mà Hồng Quang Ngự tại bước vào khói đặc bên trong, nội tâm chấn động mãnh liệt đồng thời, hốc mắt đều muốn vỡ ra!

Mảnh này rừng đá diện tích không lớn, vì thu nhỏ mục tiêu tránh cho bị phát hiện, bốn trăm người quân doanh có thể nói chen lấn tràn đầy, mười phần dày đặc.

Dạng này dày đặc trình độ, liên tiếp kịch liệt bạo tạc lập tức liền cho bọn hắn mang tới tổn thất thật lớn.

Hồng Quang Ngự đập vào mắt chỗ, ngoại trừ bốn phía bắn bay đá vụn bên ngoài, khắp nơi đều là chân cụt tay đứt! Cứ như vậy thô sơ giản lược đoán chừng, cái này không hiểu bạo tạc tối thiểu tạo thành trăm người trở lên thương vong!

Không biết tên súng đạn bạo tạc là tầng thứ nhất tổn thương, mà nương theo lấy kịch liệt bạo tạc, vô số đá vụn bị bắn bay giống như là ám khí đồng dạng bốn phương tám hướng bay vụt thì là tạo thành càng lớn hai lần tổn thương!

Những tổn thất này quân sĩ không phải cái gì phổ phổ thông thông tạp binh, từng cái đều là thân kinh bách chiến, kinh lịch vô số máu và lửa khảo nghiệm tinh anh! Đều là theo Phá Nguyệt quân không biết trải qua bao nhiêu lần nam chinh bắc chiến dũng giả, lại ngay cả địch nhân mặt đều không có nhìn thấy liền xuất hiện như thế lớn thương vong!

Hai tên giáp sĩ máu chảy đầy mặt vọt mạnh đến Hồng Quang Ngự đám người trước mặt, hét lớn:

"Thống lĩnh đại nhân, có người mang theo đại lượng tân triều súng đạn tiềm nhập quân doanh! Tiến hành đánh lén oanh tạc! Trước mắt số lượng thương vong không rõ!"

Hồng Quang Ngự không để ý tới hỏi nhiều, quát lên: "Lập tức thoát ly sương mù phạm vi, thu nạp tất cả quân sĩ!"

Đang khi nói chuyện, hắn một bả nhấc lên hai cái này thụ thương quân sĩ, hướng ra phía ngoài lao đi.

Lôi Đào cùng Đồ Viễn hai người cơ hồ muốn cắn nát Cương Nha, tình huống hiện tại không rõ, đồng thời không biết có thể hay không lại lần nữa nhận công kích như vậy, không dám dừng lại, theo sát sau lưng Hồng Quang Ngự, hướng về bên ngoài bạo vút đi.

"Là ai! Là ai! Là ai!"

Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người tại nổi giận đồng thời, trong lòng nổi lên khiếp sợ không gì sánh nổi! Làm thế nào cũng nghĩ không thông tại Bắc Hoang cảnh nội, vì sao lại xuất hiện dạng này phạm vi lớn lớn uy lực tân triều súng đạn, lại sẽ là người nào coi bọn họ là làm mục tiêu!

Mà lại bọn hắn tại quân doanh một dặm phạm vi ở trong đều bày ra trạm gác ngầm, vì cái gì không có bất kỳ cái gì cảnh báo

Vô số nghi vấn tại ba người trong đầu cùng một thời gian xoay quanh.

Nhưng mà sau một khắc, bụi mù cuồn cuộn bên trong, lướt gấp ba người trong lỗ tai đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, phảng phất là có lôi đình bên tai đóa bên cạnh nổ tung, trực tiếp rót vào tâm thần ở trong!

Đạo thanh âm này, hoặc là nói là sóng âm chấn động, như là tiếng chuông vàng kẻng lớn, tại cái này một mảnh chân núi ở trong xa xa truyền bá ra. Nhận sóng âm chấn động, bụi mù cuồn cuộn lăn lộn càng gấp gáp hơn, giống như là sống tới quái vật.

Sóng âm cuồn cuộn đánh tới, chính là ngoài trăm trượng bụi

cây cành lá đều xung kích liên tục run run.

Mà tạo thành đây hết thảy, chỉ là một cái nam nhân giọng hời hợt:

"Các ngươi, muốn đi nơi nào "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 218: Hết Thảy Đánh Nổ! (Hai)

Chương 218: Hết thảy đánh nổ! (hai)

Quân doanh ở trong bạo tạc tự nhiên là Nhạc Bình Sinh làm.

Đang thẩm vấn hỏi ra Phá Nguyệt quân đóng quân địa phương về sau, hắn không có một tơ một hào chậm trễ, mang theo từ Thần Luân Pháp Vương nơi đó thu được mà đến oanh lôi bạo, trong vòng hơn mười dặm khoảng cách dưới chân hắn nửa khắc đồng hồ đều không dùng đến liền đã đuổi tới.

Tại thời gian cực ngắn bên trong thanh trừ ngoại vi trạm gác ngầm về sau, hắn liền lặng yên không tiếng động ẩn núp âm thầm vào quân doanh bên trong, đã dẫn phát oanh lôi bạo.

Sở dĩ dẫn phát oanh lôi bạo, chủ yếu đối phó chính là một trăm tên Liên Châu Thần Tí Nỗ người bắn nỏ, cái này uy hiếp một trừ, sự tình phía sau liền sẽ thuận tiện rất nhiều.

Nhạc Bình Sinh Linh giác đã nhạy cảm đến một loại không phải người tình trạng, tại dạng này cực độ hỗn loạn tình huống dưới, hắn tại mấy hơi thở ở giữa liền trong nháy mắt khóa chặt Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn một đoàn người!

Ầm ầm!

Giờ khắc này, tựa như trời nắng chớp giật nổ! Bụi mù lượn lờ bên trong, Nhạc Bình Sinh dưới chân giẫm mạnh, phương viên

mười trượng đất đá không trở ngại chút nào trong nháy mắt vỡ tan, chìm xuống! Trên mặt đất, nắm đấm thậm chí là đầu lâu kích cỡ đá vụn hết thảy tại hắn một cước giẫm đạp, chấn động phía dưới bật lên mà lên!

Tại vừa mới phát ra tiếng cùng một thời gian! Nhạc Bình Sinh thân hình liền trong nháy mắt giống như quỷ mị biến mất, mãnh liệt cương phong trong nháy mắt đem hắn quanh thân đầy trời bụi mù càn quét không còn, hết thảy cuốn lên, tạo thành một đầu màu xám phong long!

Thanh âm này là. . . !

Khó mà gặp vật cuồn cuộn bụi mù bị mãnh liệt quyền phong càn quét không còn, mà Nhạc Bình Sinh thanh âm để mấy người lướt gấp thân thể không khỏi một trận.

Rơi vào sau cùng Lôi Đào bị Nhạc Bình Sinh lần này chấn địa trong lòng giật mình, trong tai tiếng sấm ẩn ẩn, nhịp tim đều giống như chậm một nhịp.

Một phần mười cái hô hấp ở giữa! Mãnh liệt tiếng gió rít gào âm thanh bên trong, Nhạc Bình Sinh vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, hiện ra màu trắng bạc trạch trên cánh tay bên trên gân xanh như mãng xà quay quanh, sắt thép chi quyền trong nháy mắt xuất hiện tại Lôi Đào trên đỉnh đầu! Căn bản là vô dụng cái chiêu số gì, vào đầu đột nhiên nện xuống!

Dưới nắm tay phương không khí một nháy mắt đều bị thuần túy lực lượng đè ép, băng diệt, tạo thành một đầu gần như chân không khu vực!

Thời gian tại thời khắc này đều giống như không có ý nghĩa, bị đọng lại ở.

"Ngươi. . ."

Vừa mới quay đầu Lôi Đào kinh hãi muốn tuyệt, nửa câu âm sinh sinh kẹt tại trong cổ, thần sắc như là gặp ma, lại chỗ nào phản ứng qua được đến

Nhạc Bình Sinh hiện tại thuần túy thân thể tốc độ chỉ sợ tại mỗi cái hô hấp hai mươi trượng trên đây, bạo phát xuống, hai ba mươi trượng khoảng cách nhoáng một cái liền qua! Hắn phát ra tiếng cùng động tác trong cùng một lúc phát sinh, tại Lôi Đào đầu vừa mới bị lệch tới thời điểm, tinh không chi quyền liền đã đến hắn trước mắt!

Mà mấy trượng phía trước, Hồng Quang Ngự đồng dạng là sắc mặt đại biến, trong tay hắn cái kia hai tên quân sĩ càng là ngu ngơ ở.

Giống như là bọn hắn dạng này cấp thấp võ giả lại sao có thể theo kịp Nhạc Bình Sinh tốc độ, có thể nhìn thấy Nhạc Bình Sinh thân hình biến thành huyễn ảnh liền đã không tệ, cái chuông này võ đạo thực lực sai biệt, là ngay cả cái bóng đều sờ không tới chênh lệch.

Trong nháy mắt đó! Lôi Đào trong nội tâm phát ra im ắng cuồng hống, thần sắc chỉ một thoáng trở nên hết sức dữ tợn, con ngươi co lại nhanh chóng, tròng mắt tựa hồ cũng sắp phát nổ ra!

Trên cánh tay hắn, tinh mịn thanh bạch lôi quang lấp lánh, lại là hai tay đột nhiên một cái giao nhau, tại trong điện quang hỏa thạch ngăn ở hướng trên đỉnh đầu!

Trong chớp nhoáng này chấn kinh cuồng giật mình phía dưới, hắn ngược lại giống như là kích phát tất cả tiềm lực, trong nháy mắt kịp phản ứng.

Nhưng mà ——

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn!

Lôi Đào đỉnh đầu sọ não trong nháy mắt sụp đổ! Máu đỏ tươi, bộ óc trắng thoáng chốc bốn phía vẩy ra!

Hắn toàn bộ xương sọ trực tiếp bị một quyền đánh nát, sọ não cơ hồ đều muốn bị Nhạc Bình Sinh đánh vào trong lồng ngực đi, ngực càng là thổi phồng bỗng nhiên phồng lên như cầu, phốc phốc hai tiếng! Liền có ba, bốn cây màu trắng xương sườn trực tiếp đâm ra ngực, máu tươi cuồng phún!

Tình hình như vậy, sao gọi một cái hung tàn cao minh

Trong nháy mắt đánh chết! Huyết như tương hống cảnh giới, thân là trung vị võ đạo gia Phá Nguyệt quân thống lĩnh Lôi Đào, bị Nhạc Bình Sinh một quyền đánh chết, trực tiếp đều chết hết!

Tại giao kích một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh cánh tay bên trong tràn ngập tinh thần huyết khí giống như hóa thành thuốc nổ, bỗng nhiên bộc phát ra, chỉ nện một phát liền trực tiếp đem đối phương toàn thân lực đạo đánh xơ xác, thân đỡ cùng huyết khí toàn bộ phá tan; một phần năm cái hô hấp không đến thời gian bên trong lần nữa bạo phát thứ hai nện, cái này nện một phát liền trực tiếp đem Lôi Đào cánh tay liên quan sọ não tất cả đều oanh bạo, đánh tới trong lồng ngực đi!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, hai nện tại thực lực chênh lệch điểm người xem ra cùng nện một phát không khác, còn lại cự lực tại Lôi Đào ngực bên trong bộc phát, bên trong nội tạng trực tiếp liền bị quấy rách tung toé.

Đồ Viễn cùng cầm đầu Hồng Quang Ngự quay đầu sang lúc, chiếu vào bọn hắn tầm mắt chính là một màn này.

Trái tim của bọn hắn như là bị một cái đại thủ, hung hăng nắm lấy.

Thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh khuôn mặt, bọn hắn cũng trong nháy mắt minh bạch, tập kích quân doanh cùng bạo khởi đánh chết Lôi Đào, chính là mục tiêu của bọn họ chuyến này, Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ Nhạc Bình Sinh!

Mà Nhạc Bình Sinh không có một tơ một hào dừng lại cùng chần chờ, hắn mang theo đỏ trắng vết bẩn đại thủ trong nháy mắt vượt qua không đến nửa trượng không gian, năm ngón tay lại lần nữa chăm chú bóp, mang theo khí lưu bạo phá giống như phong thanh nổ vang về sau, ra ô ô ô ô tựa như quỷ khóc thần hào thanh âm, thuận thế đánh về phía Đồ Viễn đầu lâu đỉnh đầu!

"Đáng chết tạp chủng! !"

Trong nháy mắt kịp phản ứng Hồng Quang Ngự bộc phát một tiếng kinh thiên động địa rống to, mãnh liệt huyết khí bưu bay, một tay lấy trong tay hai tên quân sĩ một thanh vứt ra ngoài, cả người như là Thần Ma, ánh mắt cực độ hung ác, quay người điên cuồng hướng Nhạc Bình Sinh bay nhào mà đến!

Một thống lĩnh dưới mí mắt của hắn bị giết chết, vô biên sỉ nhục cùng nổi giận tại ánh mắt của hắn ở trong mãnh liệt thiêu đốt!

Mà giờ khắc này, tại cương phong rút kích bên trong, đối mặt Nhạc Bình Sinh mãnh ác một quyền, Đồ Viễn trong đại não không có nổi giận, không có sát ý, ngược lại cơ hồ là một mảnh trống không cùng sâm sâm hàn ý.

Lôi Đào người này võ đạo thực lực, Đồ Viễn rất rõ ràng. Thực lực hơn người, huyết như tương hống cảnh giới cùng hắn tương xứng, người này cũng không thể làm gì được người kia. Cũng cực kì tự phụ.

Nhưng là, chính là người như vậy, lại ngay cả đón đỡ không được Nhạc Bình Sinh một quyền. Một chút cả người liền bị đánh

bạo, cái kia Nhạc Bình Sinh lực lượng đến cùng cương mãnh đến bực nào trình độ

Bất quá bây giờ hắn cũng không cần đến phỏng đoán tưởng tượng. Bởi vì Nhạc Bình Sinh quyền đã đến hắn trên đỉnh đầu!

Đối mặt một quyền này. Đồ Viễn trong lòng không có chút nào do dự, trực tiếp bước chân na di, hiểm hiểm tránh đi một quyền này!

Đồ Viễn không có chút nào hoài nghi, bao phủ mà đến một quyền này, hắn đón đỡ không được, chỉ cần đón đỡ nhất định phải chết!

Phanh phanh phanh!

Quyền phong giống như thực chất đụng vào khôi giáp của hắn phía trên, phát ra tiếng vang nặng nề, né tránh đi về sau, Đồ Viễn cũng không ngừng lại, tay phải năm ngón tay bóp ra một cái kì lạ ấn pháp, trở tay chính là một đâm, toàn bộ cánh tay giống như hóa thành trường thương, thẳng tắp chọc ra!

Lần này đâm tới, không khí lập tức liền truyền tới một cỗ đốt cháy hương vị, đây là lực lượng khổng lồ hạ cùng tốc độ xuống, Đồ Viễn cánh tay tại cấp tốc hạ cùng không khí kịch liệt ma sát, từ đó sinh ra hương vị.

Đồ Viễn cánh tay giờ khắc này không còn là huyết nhục chi khu, mà là lấp lóe kim loại màu sắc, biến thành một thanh chân chính trường thương!

Bí truyền võ đạo: 【 Liệt Dương Âm Phù Thương 】!

Đối mặt với hắn lần này ám sát, Nhạc Bình Sinh tất nhiên muốn lui tránh! Hắn chỉ cần bức lui, sau đó một khắc ba người bọn họ bên trong thực lực cao nhất Hồng Quang Ngự liền có thể đuổi tới, giải cứu hắn nguy hiểm đến tính mạng!

"Chỉ có Hồng thống lĩnh! Chỉ có Hồng thống lĩnh mới có thể đối phó hắn!"

Đồ Viễn tâm linh tỉnh táo tới cực điểm, biết trước mắt người này hắn tuyệt đối ngăn cản không nổi! Nhưng là hắn muốn không phải thắng lợi, mà là đem Nhạc Bình Sinh một nháy mắt bức lui cái này lỗ hổng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 219: Hết Thảy Đánh Nổ! (Ba)

Chương 219: Hết thảy đánh nổ! (ba)

Xương vững như kim thạch, động như lôi đình thiểm điện, không kiên không vào, không gì không phá.

Những cái này chính là Đồ Viễn sở tu bí truyền võ đạo 【 Liệt Dương Âm Phù Thương 】 khắc hoạ.

Hắn ngón cái chụp tại ngón trỏ trung đoạn, mặt khác bốn ngón tay quyền xương hiện ra cầu thang hình dạng xoắn ốc, toàn thân huyết khí hết thảy hội tụ đến đâm tới mà ra cánh tay phải bên trên, trong lúc nhất thời như là lôi đình bạo chấn, phích lịch loạn vũ, thanh thế kinh người!

Mặt trời đốt Thiêu Đương bên trong, không khí đều tựa hồ tiếp nhận không chỉ hắn cái này lôi đình một đâm, phát ra thê lương tới cực điểm tiếng rít!

Loại này rít lên đã như đồng thanh đợt công kích, một người bình thường tới gần, trong khoảnh khắc màng nhĩ đều muốn bị đánh vỡ.

Nhưng mà đối mặt Đồ Viễn tuyệt địa phản kích, Nhạc Bình Sinh nhưng thật giống như không nhìn thấy, ánh mắt không có bất kỳ cái gì ba động, vẫn như cũ bất động không dao, một quyền bạo ép!

Hai người bọn họ còn không có chân chính tiếp xúc, mãnh liệt cương phong đụng nhau, liền phát ra trầm muộn tiếng oanh minh.

Hắn muốn đồng quy vu tận!

Mang theo phong lôi chi thế, muốn một mạch ngay cả giết Nhạc Bình Sinh căn bản không có để ý tới Đồ Viễn một thức này hung ác tới cực điểm đâm tới, không có giống Đồ Viễn tưởng tượng như thế trốn tránh hoặc là chống đỡ, không tránh không né , mặc cho cái này một lôi đình chi thương bộc phát ám sát!

Trong chớp nhoáng này, Đồ Viễn trong lòng điên cuồng kinh hãi, nhưng mà dưới tình huống như vậy hắn lại không kịp làm ra bất kỳ biến chiêu, chỉ có thể cắn răng một con đường đi đến đen!

Đồng thời trong lòng của hắn lệ khí dâng lên, từ bỏ hết thảy tính toán, lấy mạng đổi mạng!

Nhưng mà sau một khắc, Đồ Viễn ánh mắt tại một phần ngàn cái sát na bị dại ra.

Coong! Tia lửa tung tóe!

Trong nháy mắt! Đồ Viễn cánh tay tại lôi đình bạo chấn ở trong thẳng tắp đâm trúng Nhạc Bình Sinh ngực vị trí trái tim, nhưng không có hắn tưởng tượng ở trong xuyên ngực mà qua sự tình phát sinh, mà là hắn một thức này tuyệt sát tựa hồ đâm vào một tòa vạn trượng sắt thép chi sơn lên!

Đồng thời phản chấn phía dưới cánh tay tính cả thân thể mãnh liệt chấn động hàng trăm hàng ngàn lần, toàn bộ cánh tay trong khoảnh khắc đã mất đi tất cả tri giác!

"Làm sao có thể!"

Đồ Viễn thần sắc hoảng sợ tới cực điểm, cơ hồ khống chế không nổi phát ra kêu to!

Hắn lần này ám sát, cho dù là vội vàng ở giữa phát ra, cũng vô cùng sắc bén. Đừng nói là huyết nhục chi khu thân thể, chính là chân chính sắt thép thân thể đều gặp không ở, một chút liền sẽ xuyên thủng, tuyệt đối không có ngoại lệ.

Mà ở hắn cảm giác bên trong, hắn một thương này đâm ra, đâm trúng không phải cái gì sắt thép chế tạo thành thân thể, mà là một tòa sắt thép đổ bê tông Thần Sơn! Để hắn cảm giác chính mình tựa như là kiến càng, đụng đầu vào toà này sắt thép Thần Sơn bên trên!

Đây rốt cuộc là cái gì võ đạo

Như thế rất ngắn trong nháy mắt mặt, thời gian đều giống như bị thả chậm, trở nên cực kỳ chậm rãi. Một mảnh bóng râm phía dưới, Đồ Viễn duy trì hoảng sợ muôn dạng thần sắc, suy nghĩ lại như lộ như điện, giống như là ảo ảnh trong mơ hiện lên.

Nhưng mà, Nhạc Bình Sinh quyền đã đến.

Sau một khắc, vô biên bóng tối bao trùm hắn.

Ầm ầm!

Đại địa chìm xuống! Máu tươi cuồng phún! Liên tiếp tựa như là kinh lôi đồng dạng to lớn xương cốt tiếng nổ tung vang lên!

Cái này một mảnh rừng đá mặt đất đều là cứng rắn đất đá, cho dù là dạng này, phương viên trong vòng mấy trượng mặt đất cũng hết thảy vỡ vụn chìm xuống, đá vụn phá không bay vụt!

Phong thanh nộ hống bão táp bên trong, Đồ Viễn hừ đều không có hừ một tiếng, cả người thân thể giống như là một cái rách rưới da túi, kinh khủng hết sức chấn động phía dưới, thân trên xương cốt thế mà tại Nhạc Bình Sinh một quyền bạo đè xuống từng mảnh vỡ vụn, phá thể mà ra! Giống như là ám khí đồng dạng hướng về bốn phía bay vụt!

Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì hoa xảo lại lần nữa một quyền bạo đè xuống, Đồ Viễn toàn thân xương cốt toàn bộ vỡ vụn, trong máu thất khiếu bên trong phun ra, đoạn tuyệt tất cả sinh cơ.

Không có ai biết Đồ Viễn đến cùng là bị bực nào vĩ lực đả kích, mới có thể để một huyết như tương hống cảnh giới võ đạo gia toàn thân xương cốt vỡ vụn, thậm chí bị chấn động phá thể bay vụt.

Nhạc Bình Sinh bàn tay ngay sau đó khẽ đảo ném đi! Đồ Viễn rách rưới thân thể giống như lông ngỗng đồng dạng phiêu khởi, bỗng nhiên bay vọt tới đánh giết mà đến Hồng Quang Ngự!

"Ngươi!"

Mắt thấy đến trong điện quang hỏa thạch phát sinh hết thảy Hồng Quang Ngự rít lên một tiếng! Một thanh tiếp nhận va chạm mà đến Đồ Viễn thi thể, không biết ra ngoài nguyên nhân gì thân hình đột nhiên liền ngưng, chỉ đem tàn nhẫn, hung ác, ngang ngược tới cực điểm ánh mắt bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân!

Không riêng gì ánh mắt, Hồng Quang Ngự toàn thân khí tức bạo ngược tới cực điểm, trên người huyết khí cũng sôi trào tới cực điểm, hắn thô ráp như là vỏ cây trên da, từng đạo huyết sắc đường vân bắt đầu lan tràn, dáng như quỷ thần, đồng thời một cỗ gió lốc vây quanh hắn quanh thân xoay quanh, phát ra long ngâm hổ khiếu thanh âm!

Loại này huyết khí kích phát phía dưới, quanh thân không khí tại huyết khí vận chuyển phát xuống ra tiếng rồng ngâm hổ gầm, chính là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia đặc thù.

Hồng Quang Ngự không có động thủ, chỉ là tại mấy trượng bên ngoài, lấy một loại kinh khủng ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, giống như là muốn đem hắn cả người khắc

sâu vào não hải đồng dạng.

Nhạc Bình Sinh tùy ý đánh giá đối diện Hồng Quang Ngự.

Hắn hiện tại thể phách bất luận là thực chất vẫn là ở bề ngoài, đều đã không giống người.

Nếu như lật ra áo bào liền có thể nhìn thấy, tại huyết khí vận chuyển dưới, da của hắn đã là một loại mang theo nhàn nhạt chất thịt cảm giác màu trắng bạc trạch, như là thượng đẳng nhất mỹ ngọc điêu khắc thành, hoa văn tinh tế tỉ mỉ, nhìn đến liền có một loại đập vào mắt cảm giác ấm áp, khiến cho lúc này Nhạc Bình Sinh nhìn qua, đơn giản tựa như là chạm ngọc bên trong tuyệt thế trân phẩm, sinh động như thật đã không giống như là chân nhân.

Liên tiếp thép dây cung giảo động băng băng vang lên âm thanh bên trong, thân thể của hắn mặt ngoài đại lượng cơ bắp lấy một loại kì lạ tần suất không ngừng chấn động. Vô số sợi cơ nhục đã biến thành như là thép dây cung lộn xộn đồng dạng hình thái, tại một đợt lại một đợt chấn động bên trong, ẩn giấu khó có thể tưởng tượng lực lượng khổng lồ.

Không chỉ là cơ bắp, từng cái từng cái lớn gân cũng như từng đầu tiềm phục tại mặt ngoài thân thể, muốn phá vỡ làn da bay lên mãng rồng; xương cốt ở bên trong xem quan tưởng phía dưới, biến thành không biết làm bằng vật liệu gì, thế mà tản mát ra trong suốt tinh quang.

Đối thân thể nắm chắc, có thể để Nhạc Bình Sinh rõ ràng lại trong đầu tạo dựng ra một cái là tường tận nhất trong cơ thể kết cấu đồ, mỗi một tia nhỏ bé bộ vị tất cả đều rõ mồn một trước mắt, đây chính là nhập vi cấp bậc nội thị.

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh mặt ngoài thân thể không ngừng lần theo một loại đặc biệt quy luật, tại lấy một loại nhỏ bé biên độ không ngừng mà chấn động, cơ hồ không cần khống chế, như là

bản năng của thân thể đồng dạng.

Dạng này chấn động phía dưới, Nhạc Bình Sinh thân thể đều cho người ta sinh ra một loại mơ hồ thấy không rõ lắm cảm giác. Đây là bởi vì Nhạc Bình Sinh bên ngoài thân chấn động quấy đến không khí quanh thân không ngừng mà phát ra sóng nước tựa như gợn sóng gợn sóng, từ đó ảnh hưởng đến người thị giác.

Quanh người hắn một vòng một vòng vô thanh vô tức hướng về bốn phía nhộn nhạo lên trong suốt gợn sóng, không chỉ sẽ đối với thị giác tạo thành ảnh hưởng, chỉ là dựa vào hắn nhục thân chấn động ra không khí gợn sóng, mũi tên bình thường còn chưa kịp thể, liền sẽ bị sinh sinh chấn thành bột phấn.

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 tiến độ: 30%!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 220: Hết Thảy Đánh Nổ! (Bốn)

Chương 220: Hết thảy đánh nổ! (bốn)

Tại từ Phá Nguyệt quân nằm vùng tên kia quân sĩ trong miệng biết được Phá Nguyệt quân quân doanh vị trí về sau, Nhạc Bình Sinh lập tức liền làm ra quyết đoán, lại xuất phát trước đó vận dụng năm mươi cái đơn vị linh năng, đem 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 mệnh khiếu tạo dựng tiến độ trực tiếp thúc đẩy đến tiểu thành giai đoạn.

Sở dĩ lựa chọn cái môn này bí truyền võ đạo, ngoại trừ thời gian vội vàng bên ngoài, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 có thể toàn diện tăng lên lực lượng, tốc độ, thể phách, cơ hồ có thể nói là tăng lên trên mọi phương diện, cũng là loại tình huống này tối ưu lựa chọn.

Cùng lúc đó, tại 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 tiến vào tiểu thành giai đoạn về sau, hắn quét hình số liệu cũng trở nên thành:

【 lực lượng 】: 38

【 thể chất 】: 37

【 nhanh nhẹn 】: 38

【 tinh thần 】: 37

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 3750

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 200 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 8 ngày 17 giờ 】

Bởi vậy, bất luận là cường độ thân thể vẫn là lực lượng, Nhạc Bình Sinh đều lại lần nữa bước lên một bậc thang.

Chính là bởi vì dạng này, hắn mới có thể làm được đối mặt phía dưới, liên tiếp hai quyền tất tử giết hai cái trung vị võ đạo gia.

Loại kia lực lượng mạnh mẽ cùng tốc độ, khiến cho bây giờ Nhạc Bình Sinh trong lúc giơ tay nhấc chân, giống như thần linh phụ thể, tiện tay một kích đều có Long Tượng lực lượng, thậm chí chỉ cần Nhạc Bình Sinh một cái vung tay trảm kích, xé rách ra phong áp liền có thể bổ ra vài tấc sau dày thép tấm.

Cái này còn vẻn vẹn 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 đạt tới tiểu thành sau thực lực.

Bất quá theo tiến độ thúc đẩy, một môn võ đạo càng đi về phía sau cần có linh năng cũng càng nhiều, vẻn vẹn đem 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 từ 20% thúc đẩy đến 30% liền hao tốn năm mươi cái linh năng đơn vị, có thể suy ra, đến tiếp sau muốn đem một môn công pháp võ đạo thúc đẩy đến viên mãn trình độ tối thiểu cần hàng trăm hàng ngàn linh năng đơn vị mới có thể làm được.

Cái này còn vẻn vẹn một môn võ đạo tu luyện mà thôi.

Chỉ bất quá so sánh với mà nói, dạng này tốc độ tu luyện cũng

vô cùng bất khả tư nghị. Bắc Hoang mỗi một võ giả, bất luận là tu luyện bí truyền võ đạo vẫn là công pháp sát pháp, đều cần năm này tháng nọ tu luyện.

Tham thì thâm, người tinh lực cùng tuổi thọ đều là có hạn, trên cơ bản mỗi một cái có điều kiện võ giả sẽ chỉ lựa chọn một đến hai cửa võ đạo tiến lên tinh tu nghiên tập, làm căn bản, muốn chân chính tu luyện có thành tựu tối thiểu cũng muốn lấy mười năm làm đơn vị.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh hắn lại bỏ qua đầu này võ đạo giới lẽ thường.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cùng Hồng Quang Ngự hai người giằng co như thế hai ba cái hô hấp bên trong, còn lại không đến ba trăm tên Phá Nguyệt quân giáp sĩ đại bộ phận đều hội tụ tại rừng đá biên giới, ánh mắt cực độ chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi, toàn bộ bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân!

Tất cả mọi người nhìn rõ ràng, Hồng Quang Ngự trong tay, cùng một bên khác ở trên mặt đất một đống thịt nhão, quần áo cách ăn mặc rõ ràng chính là bọn hắn tinh anh doanh mặt khác hai cái thống lĩnh: Lôi Đào, Đồ Viễn!

Mà bây giờ, tại trước mắt của bọn hắn, bọn hắn hai cái thống lĩnh cũng giống như giống như chó chết không có chút nào thanh âm, đều bị đánh chết.

Tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy, cũng trước mặt Hồng Quang Ngự, một quyền đấm chết!

Minh bạch chuyện gì xảy ra, mỗi một cái giáp sĩ đều hai mắt đỏ như máu, toàn thân trên dưới tản mát ra bức người sát khí, hơn hai trăm người nổi giận, sát ý, sát khí hỗn hợp ở cùng nhau, toàn bộ khóa chặt tại hơn hai mươi trượng bên ngoài, Nhạc Bình Sinh trên thân!

Bốn phương tám hướng Phá Nguyệt quân giáp sĩ phát ra tiếng gầm, đồng loạt nâng đao, thân thể căng cứng đồng thời, từng bước một bước vào, chậm rãi hướng về hắn tới gần!

Tại gần hơn hai trăm đạo đao phong hàn quang lấp lóe về sau, còn sót lại không đến 50 thanh Liên Châu Thần Tí Nỗ cũng trong cùng một lúc giơ lên, cùng nhau nhắm ngay Nhạc Bình Sinh đứng thẳng thân thể!

Lúc trước oanh lôi nổ toàn phương vị oanh tạc phía dưới, bốn trăm tên Phá Nguyệt quân tinh anh tổn thất to lớn, ngoại trừ nhân viên thương vong bên ngoài, Liên Châu Thần Tí Nỗ dạng này chiến tranh binh khí cũng tại bạo tạc ở trong tổn hại, bị mất không ít.

"Dừng lại!"

Giữa sân, Hồng Quang Ngự đột nhiên giơ cao lên một cánh tay, động tác của hắn phía dưới, vây kín mà đến Phá Nguyệt quân giáp sĩ bước chân cùng nhau liền ngưng.

Mặc dù không rõ nguyên nhân, nhưng là hành lệnh cấm chỉ tố dưỡng dưới, bọn hắn trong cùng một lúc liền ngừng.

Sở dĩ ngăn cản những giáp sĩ này, là bởi vì Hồng Quang Ngự trong nội tâm hết sức rõ ràng, Liên Châu Thần Tí Nỗ tác dụng chính là lớn tiếng doạ người, tại vây khốn tình huống dưới chiếm trước tiên cơ, trên mặt đất hình hạn chế phía dưới lấy dày đặc bắn chụm tiến hành áp chế.

Mà bây giờ tình huống như vậy, địa hình bên trên không có bất kỳ cái gì ưu thế, Liên Châu Thần Tí Nỗ số lượng chỉ còn lại có một nửa, căn bản không thể đưa đến tác dụng quá lớn.

Lấy trước mắt Nhạc Bình Sinh bày ra lực lượng cùng tốc độ, tại có chỗ chuẩn bị tình huống dưới, dễ dàng liền có thể thong dong rời đi.

Mà đao thuẫn thủ vây kín càng thêm khó mà đưa đến tác dụng.

Đây hết thảy tất cả đều thua ở tiên cơ phía trên.

Cờ kém một chiêu, đầy bàn đều thua.

"Chúng ta đều đánh giá thấp ngươi."

Hồng Quang Ngự lúc này thu liễm tất cả bạo ngược cùng lệ khí, nhẹ nhàng đem Đồ Viễn rách nát không chịu nổi thân thể đặt ở trên mặt đất, bình tĩnh nói, thanh âm chấn động ở trong xa xa truyền ra ngoài:

"Bởi vì chủ quan, đánh giá thấp, cho nên, chúng ta những huynh đệ này đều bỏ ra tính mệnh đại giới."

Hồng Quang Ngự đối mặt mấy trượng bên ngoài Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng dậy, tĩnh mịch bên trong, thảm liệt sát khí, sát khí tràn ngập cái này một mảng lớn không gian, tại cái này một mảnh rừng đá trên không lượn vòng lấy.

Đối với Hồng Quang Ngự cử động, Nhạc Bình Sinh cũng có chút ngoài ý muốn, hắn lên hứng thú đánh giá Hồng Quang Ngự nói ra:

"Ngươi vì cái gì không cho bọn hắn động thủ "

Hồng Quang Ngự tầm mắt buông xuống, nhàn nhạt nói ra:

"Hiện tại vẫn chưa tới bọn hắn động thủ thời điểm. Huống chi ngươi ta đều rõ ràng, như bây giờ tình huống, bọn hắn có động thủ hay không đều không được tác dụng quá lớn, ngược lại sẽ đưa ngươi kinh sợ thối lui, ta cần gì phải vẽ vời thêm chuyện "

Hồng Quang Ngự trên mặt, từng đầu huyết sắc đường vân tại lộ ra ngoài trên da du tẩu, nhìn qua thật giống như làn da đã nứt

ra, mười phần quỷ dị, hắn hờ hững nói:

"Ngươi đã không có lập tức đào tẩu, chắc là có lòng tin đem ta cũng đánh giết ở chỗ này, còn có thể thong dong rời đi "

Đao binh vờn quanh bên trong, Nhạc Bình Sinh hai tay rủ xuống, lỏng loẹt đổ đổ đứng đấy, giống như là cùng bằng hữu nói chuyện phiếm đồng dạng khó được nói ra:

"Chẳng lẽ nói ngươi cũng giống như ta nghĩ "

"Không, ta cũng không có niềm tin tuyệt đối đưa ngươi giết chết."

Hồng Quang Ngự giống như là cùng Nhạc Bình Sinh ở giữa cũng không có chút nào cừu hận dáng vẻ, giọng thành khẩn:

"Ta còn có một vấn đề, ngươi tại quân doanh ở trong đưa tới bạo tạc, đến cùng là cái gì "

"Nói tới nói lui, ngươi muốn hỏi chính là cái này "

Nhạc Bình Sinh không khỏi bật cười:

"Không thể không nói đây cũng là trùng hợp, cái rương này oanh lôi bạo là ta từ Xích Huyết Giáo dư nghiệt trong tay thu được mà đến, lúc đầu nghĩ đến lưu tại trong tay nghiên cứu một chút, lại dùng tại trên người của các ngươi."

"Xích Huyết Giáo dư nghiệt trong tay có loại vật này "

Hồng Quang Ngự nhẹ gật đầu, giống như là miêu tả một kiện tại tầm thường bất quá sự tình đồng dạng:

"Tốt, tạo hóa trêu ngươi, ta thua không oan."

"Hiện tại, ta cảm thấy hiểu. Ngươi là ta từ lúc chào đời tới nay, gặp qua mạnh nhất đối thủ. Tinh thần, vinh dự, tính mệnh...

Ta sẽ đánh cược ta hết thảy tất cả —— "

Ánh mắt của hắn cùng ý chí gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh, trong mắt tách ra vô cùng cứng cỏi, quả quyết thần thái:

"Đánh chết ngươi!"

Oanh!

Phương viên hơn mười trượng bên trong, trên mặt đất tất cả đá vụn toàn bộ bật lên mà lên! Mặt đất lắc lư, tiếng quỷ khóc sói tru rít lên, khí lưu kịch liệt bạo tạc bên trong, Hồng Quang Ngự dáng như quỷ thần, chớp mắt đã tới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 221: Hết Thảy Đánh Nổ! (Năm)

Chương 221: Hết thảy đánh nổ! (năm)

Theo Hồng Quang Ngự một quyền phát ra, một đạo mắt trần có thể thấy hình khuyên xung kích, giống gợn sóng đồng dạng từ quyền phong đỉnh hướng về hai bên cấp tốc khuếch tán! Quyền phong những nơi đi qua mặt đất phảng phất bị đao đồng dạng từ giữa đó điểm cắt, trong không khí mang theo trận trận lôi minh trầm đục, vừa đi vừa về chấn động. Chung quanh san sát trên trụ đá lập tức xuất hiện từng đạo tựa như tia chớp xiên trạng vết rạn!

Mặc dù là thật đơn giản một cái đấm thẳng, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng đã đạt đến đáng sợ tình trạng.

"Rất tốt!"

Đối mặt một quyền này, Nhạc Bình Sinh trong miệng ngắn ngủi phun ra hai chữ đến, năm ngón tay bóp quyền, một quyền đánh ra!

Nhạc Bình Sinh quyền nhìn như cực chậm chạp, nhưng lại đi sau mà tới trước, vừa lúc ở không trung đối mặt Hồng Quang Ngự cực mau lẹ một quyền. Động cùng Thanh, mâu thuẫn như vậy thị giác đem chung quanh quân sĩ nhìn như muốn thổ huyết.

Ông!

Hai nắm đấm trong nháy mắt đụng vào nhau, lực lượng va

chạm sinh ra một cái mắt trần có thể thấy hình tròn gợn sóng lực tràng, có thể thấy được hai người va chạm ở giữa lực lượng chi mãnh liệt!

Gợn sóng lực tràng vẻn vẹn chỉ thoáng hiện một cái chớp mắt, ngay sau đó ngay tại hai cỗ đối chọi gay gắt cự lực đè xuống, dọc theo cùng hai người cánh tay thẳng đứng mặt phẳng hiện lên phóng xạ trạng bỗng nhiên khuếch tán ra đến!

Cỗ này gợn sóng chỗ đến, không khí phát ra "Tích đùng đùng ba" nhỏ vụn nổ vang. Mơ hồ ở giữa, thậm chí có thể nhìn thấy chói mắt điện quang.

Đây là sức mạnh hết sức mạnh kịch liệt ma sát không khí, đồng thời tiến hành thiêu đốt thời điểm sinh ra dị tướng, đồng thời không có gì sánh kịp lực lượng ba động, trong nháy mắt tồi khô lạp hủ vỡ nát phương viên trong vòng một trượng tất cả vật thể!

Trong lúc nhất thời, cỗ này cực hạn tại mặt phẳng sóng xung kích phảng phất một đạo vô tận kéo dài tới màu trắng khí lãng, lấy hai người đối hám nắm đấm làm trung tâm, đem thế giới cắt chém thành cống rãnh rõ ràng hai bộ phận, liền như là phiến đại địa này đều bị một phân thành hai!

Sau một khắc, tại Nhạc Bình Sinh chiếm cứ ưu thế tuyệt đối lực lượng đè xuống, cỗ này khí lãng lại cấp tốc hướng về Hồng Quang Ngự vị trí chuyển dời, phi nước đại! Nhìn qua, phảng phất Hồng Quang Ngự tự thân tính cả hắn vị trí cái kia một nửa thế giới đều sẽ theo cái này chắn khí lãng đảo qua mà triệt để vỡ nát!

Tạch tạch tạch!

Hồng Quang Ngự toàn thân trên dưới xương cốt đều tại bộc phát không chịu nổi gánh nặng liên tiếp nổ vang, tại cả người xương cốt cùng cơ bắp sắp bị nghiền thành bột mịn trong nháy mắt, một cỗ đột nhiên xuất hiện lực lượng từ trong cơ thể hắn bộc

phát!

Tại bỗng nhiên tăng gấp bội lực bộc phát dưới, khí lãng thoáng chốc tán loạn thành vô số như đao dòng không khí hỗn loạn. Hồng Quang Ngự thân thể cũng giống là bị gió lớn thổi lên lông ngỗng, bỗng nhiên bay ngược về đằng sau.

Bạch bạch bạch!

Hồng Quang Ngự liên tiếp mãnh liệt rời khỏi mấy trượng khoảng cách, mà hắn ra quyền cánh tay phải ống tay áo đã hoàn toàn vỡ nát, nắm đấm rõ ràng có chút biến hình, hiển nhiên có mấy cây xương cốt gãy. Cánh tay mặc dù không có rõ ràng ngoại thương, nhưng vô số huyết châu từ trong lỗ chân lông chảy ra, nhìn qua đẫm máu một mảnh.

Thân hình đứng vững về sau, Hồng Quang Ngự đặt chân mặt đất đã là cảnh hoàng tàn khắp nơi, mảng lớn mảng lớn vỡ vụn, lật lên.

Vây kín quân sĩ hô hấp cứng lại, lặng ngắt như tờ.

Hồng Quang Ngự sắc mặt trắng bệch, thở ra một hơi đến, bình tĩnh nói:

"Loại lực lượng này... Khó trách Đồ Viễn cùng Lôi Đào hai người ngay cả ngươi một quyền đều tiếp không được... Bọn hắn, chết được không oan!"

Nhìn đối phương, Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động, hai con ngươi bên trong điểm điểm tinh quang lóe lên liền biến mất, không biết suy nghĩ cái gì, khẽ mỉm cười nói:

"Có chút ý tứ."

Vừa mới một quyền, hắn không có chút nào thủ hạ lưu tình, tại hắn nghĩ đến lấy trước mắt hắn lực lượng đối oanh phía dưới,

Hồng Quang Ngự đầu này cánh tay tối thiểu đều muốn vỡ nát.

Nhưng ở đối phương quyền thế rõ ràng đã bị đánh tan tình huống dưới, lại trống rỗng lại lần nữa từ trong thân thể sinh ra hai cỗ cự lực, giống như là nhiều hơn hai đầu vô hình cánh tay, vô hình đụng nhau trung tướng Nhạc Bình Sinh quyền kình xông đến hơi chậm lại, để hắn một tay có thể bảo toàn.

Theo lý thuyết, tại Nhạc Bình Sinh không phải người Linh giác phía dưới, đối phương mỗi một điều xương cốt, cơ bắp vận động, mỗi một tia khí tức, huyết khí lưu chuyển đều đã nhìn rõ không bỏ sót. Tuyệt không có khả năng sẽ có cái gì không tưởng tượng được tình huống phát sinh, nhưng là đối phương đột nhiên bộc phát hai cỗ lực lượng xung kích, lại tựa hồ như không phải xuyên thấu qua thân thể phát ra, mà là từ hư không mà đến đồng dạng.

Hồng Quang Ngự mặc dù thực lực cường đại, nhưng bất quá cũng chính là thượng vị võ đạo gia trình độ, tối đa cũng liền cùng bị Thần Luân Pháp Vương đánh chết Triệu công tử tương xứng mà thôi.

Thần Luân Pháp Vương có thể lấy một địch hai đòn bại hai tên thượng vị võ đạo gia, ở mức độ rất lớn cũng là dựa vào hắn tu tập quỷ dị võ đạo đặc tính mà thôi, tại thuần túy trên lực lượng chưa chắc so Triệu công tử cùng Đoan Mộc Tu mạnh tới đâu.

Mà Nhạc Bình Sinh lực lượng bây giờ, so với đánh chết Thần Luân Pháp Vương là càng mạnh một bậc, Hồng Quang Ngự lại có thể không biết dùng dạng gì thủ đoạn chặn lại hắn không lưu tình chút nào một quyền, hoàn toàn chính xác để hắn ngoài ý muốn.

Cái này chỉ sợ cũng là Hồng Quang Ngự rõ ràng nhìn thấy một quyền của mình tất tử giết Lôi Đào cùng Đồ Viễn hai người, vẫn không có bất luận cái gì e ngại căn nguyên chỗ.

Mặc dù toàn bộ tình thế cũng không vì vậy mà cải biến, nhưng

Hồng Quang Ngự chiêu này không thể nghi ngờ đã sinh ra một tia mặc dù yếu ớt, nhưng lại cũng không phải là tuyệt không thắng vọng biến số, cũng thành công đưa tới Nhạc Bình Sinh hứng thú.

GRÀO!

Nhạc Bình Sinh không có cùng Hồng Quang Ngự lại nói nhảm ý tứ, thân hình khẽ động, tại vô thanh vô tức ở giữa đã lấy một loại khó có thể tưởng tượng cấp tốc, xông thẳng mà tới!

Động tác của hắn nhìn như thư giãn, lại như nước chảy Hành Vân, có mặt khắp nơi không khí giống như thuỷ triều phun trào bên trong, phát ra chói tai âm bạo!

Tại Nhạc Bình Sinh thân hình di động một nháy mắt, Hồng Quang Ngự đồng dạng không có né tránh ý tứ, thân hình ổn lập nơi đó, chắp tay trước ngực tại ngực, mười ngón đang nhanh chóng biến ảo ở giữa, bóp một cái thủ ấn.

Tại hắn kết ấn một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh rõ ràng cảm nhận được Hồng Quang Ngự trên thân sát ý, niệm khí bạo thịnh, nhưng ngay tại đột nhiên lên tới một cái đỉnh phong một nháy mắt, nhưng lại bỗng nhiên biến mất vô tung vô ảnh!

Cái này rất giống một người khai cung bắn tên, mũi tên tại rời dây cung mà đi trong nháy mắt biến mất, quỷ dị tới cực điểm.

Xoẹt!

Tại không khí bị Hồng Quang Ngự toàn thân huyết khí đốt Thiêu Đương bên trong, từ sau lưng của hắn huyết khí chi viêm bên trong, bỗng nhiên xông tới loáng thoáng hai đầu cánh tay hình dạng gợn sóng, vặn vẹo không gian, tại khí lưu kịch liệt bạo tạc ở trong một thanh chụp về phía Nhạc Bình Sinh!

Ầm ầm!

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh đã lấn đến gần Hồng Quang Ngự trước người một trượng chỗ! Còn không có đợi hắn biết rõ là chuyện gì xảy ra, tại trong ầm ầm nổ vang, hắn đã ở một cỗ từ trên cao đi xuống, bỗng nhiên mà đến cự lực oanh kích dưới, thân hình đột nhiên liền ngưng, đụng vào trên mặt đất!

Cái này va chạm, thế cường lực mãnh liệt, thanh thế tuyệt luân! Không cách nào nói rõ to lớn chấn động cùng oanh minh thoáng chốc truyền khắp cả vùng không gian, mặt đất giống giấy đâm vặn vẹo biến hình, lõm lồi ra, đứt gãy sụp đổ, đá vụn như là đạn bay tứ tung loạn xạ!

Hồng Quang Ngự trước mặt một trượng địa phương, đầy trời bụi mù bốc lên, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đứng tại phế tích bên trong, dưới chân đất đá mảng lớn mảng lớn băng liệt, gắng gượng đỡ lại hai đầu mơ hồ vô hình, lôi đình đánh ra mà đến gợn sóng cánh tay!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 222: Hết Thảy Đánh Nổ! (Cuối Cùng)

Chương 222: Hết thảy đánh nổ! (cuối cùng)

Hồng Quang Ngự huyết khí kịch liệt sôi trào, hai đầu dài một trượng quang mang từ sau lưng của hắn ra, nhìn qua liền phảng phất lại lần nữa sinh ra hai đầu cánh tay đồng dạng.

Sóng gợn vô hình quang mang hai hai quấn giao, tựa hồ lên kì lạ hỗ trợ lẫn nhau, trong đó lực lượng vậy mà sinh ra 1 + 1 lớn hơn 2 hiệu quả, so với vừa rồi Hồng Quang Ngự một quyền oanh kích càng thêm mãnh liệt, ngay cả Nhạc Bình Sinh cực kỳ gấp gáp mãnh liệt thế xông đều ngăn cản lại.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cùng hai đầu bàn tay vô hình va chạm đấu sức, thân hình dừng lại một nháy mắt ——

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Liên tiếp khí gấp rút tiếng rít hỗn hợp có thép dây cung chấn động băng băng thanh âm cùng một thời gian trong nháy mắt vang lên! Một mảng lớn sắt thép mũi tên như là mưa rào, đem ngoài hai mươi trượng Nhạc Bình Sinh từ đầu đến chân hết thảy bao trùm!

Đây là vây kín nhìn chằm chằm cung nỏ binh tận dụng mọi thứ, quyết định thật nhanh, phải thừa dịp cơ hội này đem Nhạc Bình Sinh bắn chết!

Những cái này Phá Nguyệt quân các tinh anh từ đều đến đuôi

đều không có chút nào buông lỏng, từng cái đối với cục diện chiến đấu nắm chắc tinh chuẩn vô cùng, nhắm chuẩn cơ hội, liền lập tức phát động tuyệt sát.

Liên Châu Thần Tí Nỗ ba phát liên xạ, vây kín quân sĩ trong tay cứ việc không đến 50 thanh, nhưng là hơn một trăm mũi tên đen nghịt một mảnh, cơ hồ đem Nhạc Bình Sinh quanh thân ba thước không gian đều bao trùm ở!

50 thanh Liên Châu Thần Tí Nỗ dày đặc bắn chụm, đừng nói là một cái võ đạo gia, chính là một Khí Đạo Tông Sư đứng đấy bất động đều ngăn cản không nổi, sẽ bị bắn thành cái sàng.

Loại này lực xuyên thấu, dạng gì nhục thân đều ngăn cản không nổi!

Cùng lúc đó! Hồng Quang Ngự một tiếng gầm điên cuồng bên trong, thủ ấn lại kết, vô hình cánh tay gợn sóng chấn động, thế mà trong nháy mắt lại lần nữa phân hoá ra hai cỗ, giống như vô hình cự nhân vỗ tay, một trái một phải, hung hăng chụp vào Nhạc Bình Sinh bên hông!

Hắn đây là muốn đem Nhạc Bình Sinh hung hăng nắm ở lòng bàn tay, phong sát tất cả hắn khả năng né tránh không gian.

Một nháy mắt! Trên trăm con tên nỏ bắn chụm! Vô hình tay lớn ôm hết! Tránh cũng không thể tránh!

Phân hoá mà ra tay lớn ôm hết dưới, Nhạc Bình Sinh hoàn toàn chính xác không cách nào tránh né, nhưng là đối với chung quanh cung nỏ binh, hắn từ vừa mới bắt đầu liền không có buông lỏng qua cảnh giác.

Nhạc Bình Sinh dưới chân đột nhiên đạp mạnh! !

Ầm ầm!

Vô số tảng đá tiếng nổ tung âm tựa như là bên trên bầu trời phích lịch kinh lôi, nổ cả vùng đều lay động một cái. Lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm rừng đá bên trong, vỡ vụn đất đá đồng thời nổ tung lên, vô số cục đá, bụi, cỏ khô đều hướng ra phía ngoài kích xạ, tựa như là bom bị dẫn bạo đồng dạng!

Dưới chân đại địa mang theo cả người hắn, bỗng nhiên chìm xuống dưới!

Cái này một mảnh rừng đá đã từng là một tòa vứt bỏ vật liệu đá nhà máy, trên đất đất đá so với phổ thông nham thạch đều muốn cứng rắn không ít.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh chấn chân lực lượng quá lớn, cũng quá hung mãnh. Đừng nói là bằng đá mặt đất, liền xem như nước thép đúc kim loại mặt đất đều muốn bị dẫm đến vỡ nát, sau đó mảng lớn mảng lớn bản khối đè ép, bay đụng.

Cảm nhận được dạng này thiên băng địa liệt đồng dạng thanh thế, Hồng Quang Ngự tâm thần chấn động kịch liệt, dưới chân hắn phiến đá đồng dạng liên tiếp nổ tung, tựa như quân bài domino sụp đổ.

Không riêng gì hắn, liền ngay cả ở xa hơn hai mươi trượng bên ngoài vây kín Phá Nguyệt quân quân sĩ đều thân hình lay động, đứng không vững!

Một cước giẫm đạp phía dưới, dẫn phát đại địa chấn động mãnh liệt, đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào cùng thể phách

Toàn bộ phương viên mấy chục trượng rừng đá dải đất trung tâm, ước chừng hơn hai mươi trượng, bị Nhạc Bình Sinh giậm chân một cái phía dưới, mặt đất toàn bộ nổ tung, tính cả lấy cả người hắn thân ảnh cũng biến mất tại dày đặc mưa tên cùng đằng không mà lên bụi mù ở trong!

Tràn ngập bụi mù bên trong, Hồng Quang Ngự lại cảm thấy tử vong uy hiếp.

Toàn thân huyết khí vận chuyển ba động ở giữa, Nhạc Bình Sinh thân hình chuyển hướng, quấy lên cuồng phong, lần nữa đánh thẳng hướng Hồng Quang Ngự!

"Loại lực lượng này. . . Có thể xưng ta tại võ đạo gia cấp bậc cường giả ở trong cuộc đời ít thấy. . ."

Hồng Quang Ngự cúi đầu xuống, lộ ra một tia bình thản tiếu dung, trên người niệm khí càng phát ra tĩnh mịch không gợn sóng, thời gian dần qua đã không giống người sống đủ khả năng phát ra khí tức.

"Giống như ngươi có thể nói là nghiền ép đồng cấp cường giả, ta không đem tính mạng của ta cùng linh hồn đều toàn bộ đánh cược, lại thế nào khả năng giết chết ngươi "

Hồng Quang Ngự chậm rãi ngẩng đầu, trên người niệm khí cũng theo đó không có tận cùng điên cuồng tăng vọt, nương theo lấy một loại càng ngày càng mạnh không rõ tử khí.

Hồng Quang Ngự thần sắc trang nghiêm, giờ khắc này, hắn không chỉ có hai tay kết ấn, thân thể làm ra một cái tư thế cổ quái, tựa hồ tại lấy toàn thân đi kết xuất một loại nào đó ấn pháp. Huyết khí điên cuồng gào thét âm thanh bên trong, sau lưng của hắn dài một trượng ngắn vô hình gợn sóng cánh tay bỗng nhiên rung động, hóa thành roi đồng dạng tồn tại, phát ra mãnh liệt tiếng rít hướng về Nhạc Bình Sinh giảo sát mà đến!

Bốn điều vô hình cánh tay điên cuồng múa, quật, như là yêu ma giáng lâm nhân gian, liên tiếp lôi đình nổ tung thanh âm vang động không ngớt!

Hồng Quang Ngự đằng sau gợn sóng cánh tay vô hình vô chất,

nhưng lại có so với hắn bản thể còn mạnh hơn lực lượng, cái này mỗi một cái quật đều chôn vùi không khí, đánh thành chân không.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh cũng nhìn ra, Hồng Quang Ngự một bộ này thủ đoạn cùng Thần Luân Pháp Vương ngay lúc đó công kích có chút tương tự, chỉ bất quá hắn đằng sau gợn sóng cánh tay tựa hồ chỉ có thể tác dụng phương viên một trượng khoảng cách, cho nên Hồng Quang Ngự lực lượng tối đa cũng chỉ có thể cách không tác dụng tại xa một trượng. Không cách nào vượt qua cái phạm vi này.

Bất quá tại phương viên một trượng bên trong, bốn điều vô hình tay lớn tung hoành lui tới, đã xen lẫn cấu tạo ra một cái gần như không có góc chết vô hình lực tràng, ngăn trở, công kích tới, bài xích, áp chế hết thảy tiến vào sự vật.

"Ngươi xem như một cái đối thủ tốt."

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh thân hình càng không ngừng lại, tại hoàn toàn thoát ly mắt thường có khả năng bắt giữ di động cao tốc bên trong, hướng đối thủ phát khởi liên tiếp lôi đình đả kích!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh mỗi một quyền đều như là lôi đình nổ tung, đánh vào quật đập chém mà đến gợn sóng trên cánh tay đều để Hồng Quang Ngự thân thể hơi chấn động một chút!

Song quyền hoàn toàn chính xác nan địch bốn tay, Nhạc Bình Sinh động tác nhanh như thiểm điện, nhưng như cũ tránh không được bị đánh trúng. Mà hắn tại mưa to gió lớn đả kích xuống lại giống một tòa mặc cho sóng lớn đánh ra cự nham, chỉ có thể làm được để động tác của hắn có chút dừng lại, ngay cả vết thương nhẹ đều không tạo được.

Bởi vậy có thể thấy được Nhạc Bình Sinh giờ phút này thể phách cường hoành.

Trong lúc nhất thời, vô số phong long nộ hống, hiện trường đã hoàn toàn đã mất đi Nhạc Bình Sinh tung tích, chỉ có thể nhìn thấy Hồng Quang Ngự như là rút tuyến điên cuồng như tượng gỗ, không ngừng kết xuất từng cái quái dị thủ ấn, dấu chân, thân ấn. Mỗi một lần kịch liệt tiếng oanh minh ở trong sắc mặt của hắn liền muốn bạch bên trên một phần, ngắn ngủi ngay cả ba cái hô hấp công phu, sắc mặt của hắn đã tái nhợt giống như người chết đồng dạng!

Nhưng vô luận như thế nào, Hồng Quang Ngự thần sắc từ đầu tới cuối duy trì lấy một phần rét đậm yên lặng.

Trong hư không liên miên không ngừng truyền ra rung chuyển đại địa, liệt tâm hồn người ngột ngạt vang vọng. Từng cơn sóng gợn tại mãnh liệt va chạm ở trong từng vòng từng vòng dập dờn, ẩn chứa vô cùng cuồng bạo lực lượng gợn sóng trong không khí lặp đi lặp lại khuếch tán truyền bá, thời gian dần qua càng đem không khí kích nhiễu đến liền âm thanh đều không thể truyền bá trạng thái chân không!

Bất cứ người nào thân ở hai người giao chiến trung tâm, không chỉ có không cách nào nghe được bất kỳ thanh âm gì, mà lại tại có bất kỳ cảm giác trước đó liền sẽ bị dập dờn tại mỗi một chỗ hư không vô hình cự lực hóa thành bột mịn.

Theo Nhạc Bình Sinh cùng vô hình gợn sóng kịch liệt va chạm, oanh kích, có thể rõ ràng cảm giác được trước mặt Hồng Quang Ngự khí tức càng thêm yếu ớt, đụng phải gợn sóng rút kích lực đạo cũng càng ngày càng yếu.

Thật giống như Hồng Quang Ngự đốt cháy chính mình đồng dạng.

Va chạm càng lúc càng nhanh! Càng ngày càng mãnh liệt! Càng ngày càng liệt!

Đất rung núi chuyển bên trong, một cỗ to lớn màu xám vòi rồng tại hai người giao chiến địa phương cuốn lên, phát ra quỷ khóc sói gào phong thanh.

Kịch liệt giao thủ lại lần nữa kéo dài thời gian mấy hơi thở, xoát một chút, Hồng Quang Ngự gương mặt lập tức trở nên vô cùng trắng bệch, toàn thân một cái kịch liệt cuộn mình mở rộng, dùng hết cuối cùng dư lực, kết một cái cổ quái thân ấn.

Ầm ầm!

Tại cùng Nhạc Bình Sinh cuối cùng đối bính một cái về sau, Hồng Quang Ngự đột nhiên đình chỉ hết thảy động tác, một mình đứng ở tại chỗ, hai tay kết ấn, hai mắt khép hờ khí tức đột nhiên trở nên mười phần trầm tĩnh, vô cùng tĩnh mịch.

Đây là một loại vô số lần từ núi thây biển máu bên trong giãy dụa lấy một lần nữa đứng lên mới có thể ma luyện ra trầm tĩnh cùng tĩnh mịch, đây cũng là đã làm tốt trực diện tử vong, nghênh đón tử vong giác ngộ sau trầm tĩnh cùng tĩnh mịch.

Tiếng gió rít gào chợt đình chỉ, Nhạc Bình Sinh đồng dạng ngừng tay đến, mắt thấy tên này võ đạo gia.

Hô!

Hồng Quang Ngự thân thể hùng tráng giống như là bị liệt diễm hung hăng đốt cháy qua, thô ráp vỏ cây gương mặt bên trên vô số mảnh vụn rì rào rơi xuống, cả người như là phong hoá ra, đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, ngửa mặt té xuống!

Hồng Quang Ngự nằm trên mặt đất không nhúc nhích: "Cưỡng ép kích phát vận chuyển viễn siêu ta tu vi cảnh giới bí truyền võ đạo, tính mạng của ta nguyên khí đã hao hết. Ta cũng coi là lấy

hết đồng bào chi nghĩa."

Hắn kiệt lực.

Không riêng gì kiệt lực, 【 Tứ Tí Côn Thiên Ma 】 môn này bí truyền võ đạo bản thân liền là Khí Đạo Tông Sư mới có thể thi triển ra thủ đoạn, hắn đối mặt Nhạc Bình Sinh cái này cuộc đời đại địch, lấy thiêu đốt sinh mệnh nguyên khí thủ đoạn cưỡng ép thi triển ra môn này bí truyền võ đạo, nhưng như cũ không thể làm sao Nhạc Bình Sinh.

Ngắn như vậy ngắn thời gian mấy hơi thở bên trong, hắn toàn thân huyết khí đều bị rút khô.

Cho dù là rơi vào như vậy kết cục bi thảm, nằm tại phế tích ở trong Hồng Quang Ngự ý thức cũng vẫn như cũ bảo trì thanh tỉnh, mà lại ngữ khí còn rất bình tĩnh, không có toát ra cái gì oán độc cảm xúc, ánh mắt nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh, giống như là trình bày một kiện tầm thường nhất sự tình, nói ra:

"Bất quá chúng ta Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên đã là Khí Đạo Tông Sư, ta nghĩ không lâu chúng ta dưới đất sẽ còn gặp nhau."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Ta đã biết."

Phốc!

Nhạc Bình Sinh ngón tay như thiểm điện nhô ra, điểm nát Hồng Quang Ngự trái tim.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 223 + 1 Cái Không Lưu

Chương 223: 1 cái không lưu

Hồng Quang Ngự chỗ sử xuất cái môn này võ đạo xác thực kỳ quỷ phi thường, không phải võ đạo gia cấp bậc võ giả có thể sử dụng thủ đoạn.

Tại Nhạc Bình Sinh trước đó kịch liệt giao chiến là Linh giác cảm ứng xuống, có thể rõ ràng đánh giá ra bốn điều vô hình tay lớn sở sinh ra địa phương, tựa hồ là Hồng Quang Ngự đằng sau nào đó mấy cái mệnh khiếu vị trí

Loại này vô hình cánh tay không phải là huyết khí, cũng không phải năng lượng nào đó, giống như là một loại kì lạ lực tràng. Thậm chí bốn cánh tay mỗi một điều đập chém đập lực lượng đều vượt xa khỏi Hồng Quang Ngự lực lượng bản thân.

Giống như cuồng phong bạo vũ kịch liệt toàn phương vị không góc chết oanh kích bên trong, nếu như đổi một cái đối thủ chỉ sợ tám chín phần mười muốn chết tại Hồng Quang Ngự tính dễ nổ một kích phía dưới. Nhưng mà hắn gặp phải là Nhạc Bình Sinh dạng này thể phách, lực lượng càng thêm không nói đạo lý quái vật, cuối cùng vẫn thiêu đốt tất cả sinh mệnh nguyên khí, kiệt lực mà chết.

Làm Hồng Quang Ngự thân thể hùng tráng tại tất cả quân sĩ trước mắt ầm vang sụp đổ một khắc này, tất cả mọi người động tác đều tại một tích tắc kia đọng lại.

Thậm chí đã tốt nhất cơ quan, giơ Liên Châu Thần Tí Nỗ mấy chục danh cung nỏ thủ bởi vì trong lòng chấn kinh, không thể tin, tại thời khắc này đều quên xạ kích.

Uy nghiêm sâu nặng, thực lực cũng là ba tên thống lĩnh ở trong mạnh nhất Hồng Quang Ngự, thế mà cũng đánh không lại bọn hắn chỗ truy sát cái mục tiêu này!

Đến tận đây, bọn hắn ba tên thực lực cường hãn, từng dẫn theo bọn hắn nam chinh bắc chiến ba vị thống lĩnh, toàn bộ tử vong. Chết tại cùng là một người trong tay.

Mỗi một người quân sĩ tại thời khắc này đều hai mắt đỏ như máu nhưng lại hãi hùng khiếp vía, trong nội tâm dâng lên một cỗ đại nạn lâm đầu cảm thụ.

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Cơ hồ không cần bất luận kẻ nào hạ lệnh, trong nháy mắt sau khi hết khiếp sợ, mấy chục danh cung nỏ thủ cùng nhau phát ra gầm lên giận dữ, trong tay Liên Châu Thần Tí Nỗ dây cung bạo chấn, từng mảnh từng mảnh mưa tên mãnh liệt bắn!

Hô!

Nhạc Bình Sinh thân ảnh lại tại những cái này người bắn nỏ nộ hống xạ kích đồng thời động.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Hắn nguyên bản chỗ đứng lập địa phương, phương viên trong vòng một trượng trong nháy mắt đều là giăng khắp nơi lỗ thủng, những cái này lỗ thủng toàn bộ đều là bị lăng lệ vô cùng nỏ mũi tên chỗ bắn ra, mà Nhạc Bình Sinh thân ảnh cũng đã biến mất ngay tại chỗ.

Nếu như là phổ thông cung tiễn hắn nói không chừng lựa chọn

không tránh không né cứng rắn chống đỡ, mà Liên Châu Thần Tí Nỗ xuyên thấu năng lực cùng phổ thông cung tiễn căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc.

Coi như hắn thời khắc này thể phách đã mạnh đến mức độ khó mà tin nổi, nhưng cũng không có hứng thú đi ngạnh kháng dạng này dữ dằn mưa tên.

"Lui lại! Lui lại!"

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại mưa tên ở trong như quỷ mị biến mất, mấy cái đội trưởng, đầu lĩnh nhân vật trên trán nổi lên gân xanh, phát ra cuồng hống.

Lúc này, mỗi một tên quân sĩ đều hiểu lần này hành động, triệt triệt để để thất bại.

Hiện tại tất cả mọi người cân nhắc đều là như thế nào tại cái này kinh khủng đối thủ tập sát phía dưới toàn thân trở ra!

Tại mệnh lệnh vang lên đồng thời, thân mang thiết giáp đao thuẫn thủ, tính cả lấy bọn hắn sau lưng không đủ năm mươi tên người bắn nỏ chậm rãi lui lại.

Mà Nhạc Bình Sinh tại nỏ mũi tên rời dây cung một nháy mắt liền thẳng tắp bổ nhào vào trên mặt đất, chỉnh người giống như tập chống đẩy - hít đất dáng vẻ, hai tay uốn lượn trước bò, dưới chân đạp một cái, bay về phía trước vọt bạo cướp.

Tại cúi người một chút điểm chết Hồng Quang Ngự đồng thời, Nhạc Bình Sinh liền hoàn thành động tác này. Thân thể của hắn như rắn, lồng ngực phần bụng tiếp cận mặt đất, cơ bắp giống như rắn lân phiến một trống buông lỏng, toàn thân có chút vặn vẹo, liền đúng như một đầu tại mặt đất cấp tốc toán loạn đại mãng.

Xoát xoát xoát! Tốc độ của hắn cũng hết sức kinh người, cho người ta một loại bị sợ hãi rắn tại trong bụi cỏ mãnh liệt vọt cảm

giác, đất bằng luồn lên, mang theo sưu sưu phong thanh.

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Xa xa cung nỏ binh trạm đứng ở đao thuẫn thủ về sau, một vòng xạ kích không trúng, lại là một đội người bắn nỏ thay thế đi lên, động tác nước chảy mây trôi, cơ hồ không có chút nào khoảng cách!

Cái này mỗi một danh cung nỏ thủ tinh thần, ý chí, thân thể động tác tại cùng chung mối thù phía dưới đạt tới một loại tinh chuẩn vô cùng tình trạng, từng cây sắt thép mũi tên cơ hồ phong tỏa Nhạc Bình Sinh tất cả tiến lên quỹ tích!

Xuy xuy xuy!

Một mảng lớn lỗ thủng chỉ kém chút xíu sau lưng Nhạc Bình Sinh đột nhiên xuất hiện, hắn giờ phút này liền như là kề sát đất phi hành mãng rồng, tấn mãnh mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi, liên tục hai vòng xạ kích toàn bộ đều bị hắn tránh đi!

Mà bọn này hợp thành trận liệt giáp sĩ cách hắn bất quá hai ba mươi trượng xa, cứ như vậy hai cái thời gian trong nháy mắt, mấy chục danh cung nỏ thủ liền không có cách nào lại bắn.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh đã đến trước mắt của bọn hắn!

Mau! Mau! Mau!

Hai ba mươi trượng, cũng chính là không đủ sáu mươi mét khoảng cách, Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt đã đến!

Tại giống như tường đồng vách sắt đao thuẫn thủ trận liệt trước, Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt trong nháy mắt hiển hiện, quanh thân khí lưu bạo chấn, mang theo vô số cuồng phong hét giận dữ tiếng oanh minh, một quyền tật đẩy!

Ầm ầm!

Bị chính diện đánh trúng tên này giáp sĩ mặc trên người thiết giáp trong nháy mắt vỡ tan thành mảnh vỡ, bốn phương tám hướng mãnh liệt bắn! Đồng thời cả người hắn thân thể máu tươi cuồng phún, như là toàn thân cao thấp tất cả huyết dịch toàn bộ đều bị vô song khoảng cách đè ép ra, tuôn ra một đại đoàn huyết vụ!

Hắn rách rưới thân thể đột nhiên hướng về sau va chạm, bị chính diện đụng trúng giáp sĩ hừ đều không có hừ một tiếng liền toàn thân xương cốt vỡ nát, trong nháy mắt mất mạng! Thậm chí câu này không có chút nào khí tức thi thể đeo trên người cự lực để mỗi một cái bị quẹt vào giáp sĩ trong nháy mắt đứt gân gãy xương!

Nhạc Bình Sinh trời long đất lở cự lực bạo phát xuống, không chỉ trực tiếp đem tên này giáp sĩ đánh nổ, đồng thời một cỗ sóng gợn trong suốt mang theo cuồn cuộn khí lãng trong nháy mắt đem sắt thép trận liệt ở trong tất cả giáp sĩ thổi lộn ra ngoài!

Một quyền phía dưới, vẻn vẹn quyền phong bạo tạc, liền đem đạo này hai trăm người tạo thành sắt thép trận liệt đánh nát!

"A! A! A!"

Trong lúc nhất thời, quỷ khóc sói gào tiếng kêu thảm thiết vang vọng không dứt.

Những giáp sĩ này bên trong, mạnh nhất cũng bất quá là hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả, số lượng còn mười phần có hạn, tại Nhạc Bình Sinh lực lượng bây giờ phía dưới, hổ báo lôi âm cấp bậc võ giả cùng người bình thường cơ hồ không hề khác gì nhau, ngay cả hắn một quyền đều chịu không được.

Giống như hổ vào bầy dê, Nhạc Bình Sinh quyền chưởng giao thoa, căn bản không nhìn mỗi một chiếc bổ về phía chính mình

trường đao, khí lưu cuốn lên, đại địa oanh minh ở trong cả người như là một tia chớp thiểm điện, ở trong đám người chiết xạ, bạo tạc!

Nhạc Bình Sinh thật đơn giản quyền cước ở giữa, uy lực lại to đến không thể tưởng tượng nổi. Dày đặc vây công phía dưới, mỗi một quyền oanh kích, tại cự lực bộc phát, bóng người ném đi, va chạm phía dưới tối thiểu đều có thể đánh chết mấy cái giáp sĩ!

Xương cốt đứt gãy, máu tươi cuồng phún thanh âm bên tai không dứt , mặc cho những giáp sĩ này như thế nào nổi giận gào thét, như thế nào hốc mắt muốn nứt, như thế nào cùng chung mối thù, vẫn không có bất kỳ tác dụng gì.

Cứ như vậy ngắn ngủi năm sáu cái hô hấp thời gian, hơn hai trăm tên giáp sĩ tại quyền cước của hắn phía dưới đã chết bảy tám phần.

Giết chết những cái này trong lòng đại loạn quân sĩ thật giống như giết gà đơn giản như vậy.

Lúc này, còn sót lại ba bốn mươi cái bị cương phong quét ra ngoài, vừa mới bò người lên giáp sĩ tâm thần đều nứt, không còn một tơ một hào vung đao hoặc là xạ kích suy nghĩ cùng dũng khí, rú lên ở trong quay đầu điên cuồng chạy trốn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 224: Gấp Gáp

Chương 224: Gấp gáp

Cái này ba bốn mươi cái giáp sĩ giống như là dã thú bị thương, sợ vỡ mật, không còn có mảy may đối kháng chém giết dũng khí, giống như là con ruồi không đầu đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng chạy trốn!

Nhạc Bình Sinh thiểm điện ở giữa đánh nát thiết giáp, liên tục đánh chết trước mắt hơn mười cái vây công mà đến đao thuẫn thủ về sau, bước chân một bước, kích thích mảng lớn mảng lớn bay vụt đá vụn, cuốn lên cuồng phong, trong nháy mắt liền truy hướng về phía những cái này chạy trốn Phá Nguyệt quân giáp sĩ.

Hồng Quang Ngự trước khi chết lời nói tại Nhạc Bình Sinh trong lòng gõ cảnh báo, đến giờ phút này hắn không có ý định buông tha bất cứ người nào.

Ông!

Cương phong gào thét bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong nháy mắt liền đuổi kịp chạy tứ tán trong đó một tên quân sĩ, nhẹ nhàng một chưởng đẩy ra!

Lốp bốp!

Liên tiếp xương cốt bạo hưởng dưới, tên này hoảng sợ muôn dạng quân sĩ hừ đều không có hừ một tiếng, máu tươi cuồng phún,

lập tức liền mất mạng.

Nhạc Bình Sinh động tác không có chút dừng lại, thân thể như là khói xanh, trong chớp mắt liên chiến chín nơi, hai ba cái hô hấp ở giữa lại lần nữa tất tử giết cùng một cái phương hướng bên trên khoảng cách không xa chín tên hốt hoảng chạy trốn quân sĩ.

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh toàn thân máu me đầm đìa, như là trong địa ngục lấy mạng tử vong chi thần, để đoạt mệnh phi nước đại ở trong quay đầu mấy tên quân sĩ sợ vỡ mật!

Cái này một mảnh rừng đá ở vào thung lũng bên trong, tứ phía dốc núi vờn quanh, cây rừng thưa thớt, còn lại gần đây ba mươi quân sĩ đang sợ hãi phía dưới hoảng hốt chạy bừa, một đường thẳng tắp xông lên trên sườn núi!

Nhạc Bình Sinh bước chân ngay cả vọt, lại lần nữa đuổi kịp một phương hướng khác phía trên mấy tên quân sĩ, thân ảnh như là thiểm điện tại bảy người ở giữa tấn mãnh chiết xạ, một quyền đánh chết về sau ngừng thân.

"Động thủ! Sinh tử bất luận!"

Trên sườn núi, trong nháy mắt truyền đến quát to một tiếng, trên trăm thân ảnh tại bốn phương tám hướng trên sơn cốc trong khoảnh khắc xuất hiện, hai ba người một tổ, bỗng nhiên nhào về phía linh linh tinh tinh chạy trốn Phá Nguyệt quân quân sĩ!

Đây là Nhạc Bình Sinh đang động thân trước đó liền phân phó Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người suất lĩnh môn nhân đệ tử tại rừng đá xung quanh mai phục, không cho bất luận cái gì một đầu cá lọt lưới xuất hiện.

Những cái này Phá Nguyệt quân quân sĩ từng cái đã như là chó nhà có tang, không có chút nào đấu chí, nơi nào còn dám cùng những phục binh này chém giết cả đám đều chịu Tinh Thần Liệt

Túc Tông môn nhân truy sát phía dưới đỡ trái hở phải!

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người kia ánh mắt như ưng, khắp nơi tuần sát, phàm là nhìn thấy, nghe được có môn nhân đệ tử không cách nào cầm xuống Phá Nguyệt quân quân sĩ, nhanh chóng đuổi tới đem đánh giết.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét qua, hai mươi cái khoảng chừng Phá Nguyệt quân đào binh giờ phút này toàn bộ lâm vào Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân đệ tử vây công bên trong, không có một cái nào ngoại lệ.

【 chậc chậc chậc, thật làm cho ta ngoài ý muốn a... 】

Tà Linh đột nhiên thở dài thỏa mãn một tiếng, ló đầu ra đến cười quái dị nói:

【 ta còn tưởng rằng ngươi sẽ bỏ qua những cái này con kiến nhỏ, không nghĩ tới vượt quá dự liệu của ta. Chẳng lẽ ngươi từ bỏ trong lòng ngươi những cái kia nhàm chán nguyên tắc cùng kiên trì, dự định bắt đầu nghe theo đề nghị của ta sao 】

"Cái gì gọi là nhàm chán nguyên tắc cùng kiên trì "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt kiểm tra lấy nơi xa từng cái chiến cuộc, thuận miệng cười nói:

"Ngươi vì cái gì cho là ta sẽ bỏ qua những binh lính này "

Tà Linh xoay chuyển ánh mắt, không có hảo ý nói ra:

【 dựa theo ngươi thuyết pháp, những binh lính này không phải cùng ngươi cũng không oán không cừu mà lại bọn hắn cũng chỉ là nghe lệnh của người, thân bất do kỷ. Đã bọn hắn bắt đầu chạy trốn nói rõ đã không có giết ngươi tâm tư, ngươi vì cái gì không buông tha bọn hắn 】

"Sát nhân giả, nhân hằng sát chi."

Nhạc Bình Sinh không chút nào tuân theo Tà Linh ngôn ngữ dao động, ngữ khí nhàn nhạt nói ra:

"Không chỉ là bọn hắn, ta cũng giống vậy. Không có cái gì phức tạp cao thâm đạo lý, ngươi muốn giết ta, ta liền giết ngươi, không chút lưu tình. Ai chết liền là ai thực lực không đủ, ai cũng trách không được ai."

Tà Linh có chút ngoài ý muốn, hình xăm bên trên rất sống động lộ ra một cái khoa trương biểu lộ:

【 ý của ngươi là nếu như người khác vô duyên vô cớ muốn giết ngươi, thực lực của ngươi không tốt, bị đánh chết cũng xứng đáng 】

Nhạc Bình Sinh không khỏi bật cười:

"Tà Linh, không muốn vặn vẹo ta ý tứ. Mà lại trên thực tế sinh mệnh ở giữa đấu tranh bản chất không phải liền là dạng này a bất luận là thực lực bản thân vẫn là bối cảnh, dựa thế, đều là lực lượng cái khác biểu hiện hình thức, cho nên có trí tuệ sinh mệnh liền sẽ trống rỗng thiết lập ra đủ loại quy tắc, để che dấu, che chắn loại này bản chất, những cái này không phải ngươi tuyên dương cái kia một bộ a "

【 làm nửa ngày hay là của ta cái kia một bộ. 】

Tà Linh lập tức trở nên dương dương đắc ý, nói ra:

【 tiểu tử, ngươi đến cảm tạ ta, là ta để ngươi xuyên thấu qua lớp lớp sương mù nhìn thấy xong việc vật bản chất! Nếu như không phải ta, ngươi còn cùng khác ngu xuẩn đồng dạng bị người vì thiết lập quy tắc đùa bỡn, còn không tự biết! 】

Nhạc Bình Sinh cười cười, không để ý đến Tà Linh tự biên tự

diễn, thừa cơ hỏi:

"Lấy ngươi cho tới bây giờ quan sát, thế giới này võ đạo gia cấp bậc võ giả cùng lại trước một cái cấp độ võ giả khác biệt về bản chất ở nơi nào "

【 ân 】

Tà Linh trong nháy mắt phản ứng lại, hắc hắc cười quái dị nói:

【 tiểu tử, ngươi bây giờ dạng này gian trá ngươi là sợ hãi mới vừa rồi bị ngươi đánh chết người kia miệng bên trong nói tới Khí Đạo Tông Sư tìm tới cửa 】

Nhạc Bình Sinh thản nhiên thừa nhận:

"Thực lực của ta cùng thời gian này làm từng bước tu luyện ra được võ đạo gia khác nhau rất lớn, mà cái gọi là Khí Đạo Tông Sư cho tới bây giờ ta chưa từng thấy qua, cũng nên chuẩn bị sẵn sàng. Ngươi không phải luôn luôn kiến thức rộng rãi a "

【 tiểu tử! Vậy ngươi coi như hỏi nhầm người! 】

Tà Linh chuyển động một chút con mắt:

【 chúng ta có thể nói là buộc chung một chỗ, ngươi cũng chưa từng gặp qua, ta tự nhiên cũng không thể nào phán đoán. Ngươi vừa mới không còn nói thực lực không bằng người bị giết chết không có chút nào lời oán giận, hiện tại tại sao lại lo lắng hãi hùng đi lên 】

Nhạc Bình Sinh gặp từ Tà Linh nơi này không chiếm được tin tức hữu dụng, thuận miệng qua loa hai câu, liền để nó lại lần nữa trở nên yên lặng.

Cái gọi là Khí Đạo Tông Sư hắn biết thật sự là có hạn, cũng chưa từng có thấy tận mắt, không thể nào phán đoán loại này

đẳng cấp võ giả năng lực phá hoại cùng thực lực cường độ.

Chỉ bất quá từ hắn biết một bộ phận tin tức ở trong có thể biết được võ đạo giai đoạn thứ hai chính là cảm giác hư không khí mạch, xông mở tông khí thần tàng, đem toàn thân tiếp tục tới cực điểm tinh khí luyện hóa, thành tựu trước Thiên Chi Khí.

Quá trình này cũng gọi hậu thiên lại tiên thiên, luyện tinh hóa khí.

Cái này cấp bậc võ giả tại trên bản chất lại lần nữa lên một cái biến hóa rất lớn, năng lực bên trên đã dính đến năng lượng điều khiển, lấy trước Thiên Chi Khí đang tiến hành trình công kích, không giống như là võ đạo gia cấp bậc võ giả, chỉ có thể lấy thân thể quyền cước xem như chủ yếu thủ đoạn công kích.

Loại biến hóa này, có thể nói là biến hóa long trời lở đất.

Nhạc Bình Sinh vẻn vẹn từ biết đôi câu vài lời tin tức bên trong, rất khó đoán được thực lực của hắn bây giờ cùng thể phách, tao ngộ dạng này đẳng cấp cường giả sẽ là như thế nào một cái hậu quả.

"Khí Đạo Tông Sư, luyện tinh hóa khí... Đến cùng có dạng gì thủ đoạn cùng lực lượng "

Nhạc Bình Sinh nhìn qua phương xa từng cái chiến cuộc, trong lòng suy tư.

Cứ việc tại võ đạo gia cảnh giới ở trong hắn cơ hồ có thể nói đứng tại đỉnh phong, nhưng là đối với Khí Đạo Tông Sư dạng này không biết cảnh giới, một cỗ cực lớn cảm giác cấp bách cảm giác tràn ngập trong lòng của hắn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 225: Đánh Xong Rồi Nói!

Chương 225: Đánh xong rồi nói!

Trên sườn núi, không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, tất cả chiến cuộc liền đã hết thảy đều kết thúc. Chạy trốn tứ phía hai mươi cái Phá Nguyệt quân quân sĩ toàn bộ đều bị vây quanh Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân đệ tử tiêu diệt.

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người áo bào bên trên nhiễm lấy điểm điểm vết máu, từ trên sườn núi đi xuống, một đường đi qua như là phát sinh qua địa chấn rừng đá cùng thi thể đầy đất, trong lòng đồng dạng rung động.

Rừng đá ở trong cơ hồ tất cả cột đá đều đã sụp đổ, vỡ vụn, mảng lớn mảng lớn phiến đá lật lên, to lớn vết rạn như là mạng nhện đồng dạng đem phương viên mấy chục trượng rừng đá tất cả đều bao trùm.

Một vùng phế tích bên trong, trên trăm đều máu thịt be bét, thân mang thiết giáp đều đã vặn vẹo biến hình thi thể đầy đất đều là, một cỗ gay mũi huyết tinh vị đạo bốn phía tràn ngập.

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người trong lòng kinh run rẩy ở trong đi vào Nhạc Bình Sinh trước mặt, ôm quyền khom người, cung kính cùng kêu lên nói ra:

"Tông chủ đại nhân, tất cả địch nhân toàn bộ tiêu diệt, không một lọt lưới!"

"Làm không tệ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hỏi:

"Trong tông môn nhân có hay không thương vong "

Lâm Thành nhanh chóng trả lời:

"Những cái này quân sĩ một cái hai cái đều bị sợ vỡ mật, mà lại chúng ta môn nhân người đông thế mạnh, chưa từng xuất hiện tử vong tình huống, chỉ có bốn người đệ tử tại đối phương liều mạng phía dưới bị trọng thương, chẳng qua ở tính mệnh không ngại, ta đã an bài đệ tử khác đưa bọn hắn trở về cứu chữa."

"Tốt, trị liệu phương diện không muốn tiếc rẻ, nếu như tông môn bên trong y sư trình độ không đủ, liền đi gần nhất thành trì mời bác sĩ giỏi nhất."

Nhạc Bình Sinh phân phó xong, nhìn xem Lâm Thành cùng Diệp Phàm hai người nói ra:

"Sự tình các ngươi đều đã hiểu rõ, tiếp xuống đến tiếp sau các ngươi cảm thấy phải làm thế nào xử lý "

Đây là khảo giáo ý tứ

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người suy nghĩ khẽ động, liếc nhau.

Trầm ngâm một chút, Diệp Phàm đi đầu mở miệng nói ra:

"Tông chủ đại nhân, chuyện này vô luận như thế nào cũng là Phá Nguyệt quân đuối lý trước đây. Quân phiệt loại này võ đạo thế lực cùng còn lại võ đạo thế lực khác biệt, trừ phi có liên minh điều lệnh, nếu không không thể tùy ý rời đi đóng quân phạm vi ngoài trăm dặm, chớ nói chi là vượt châu tác chiến.

Mặc dù đầu quy củ này vụng trộm cũng không có cái nào quân

phiệt tuân thủ một cách nghiêm chỉnh, nhưng là đây cũng là liên minh tâm bệnh. Hiện tại đã nhân chứng vật chứng đều tại, Phá Nguyệt quân căn bản chống chế không được, đây chính là chuyển cơ.

Chỉ cần đem chuyện này xuyên phá, trình báo cho Thanh Châu Đô Thống Đại Nhân, thậm chí không cần chính chúng ta khắp nơi bôn tẩu, trợ giúp, chúng ta thống phái từng cái tông môn cùng thế gia tất nhiên sẽ mượn nhờ cơ hội này hung hăng chèn ép tân phái, để Phá Nguyệt quân không dám hành động thiếu suy nghĩ."

Quân phiệt cùng võ đạo trường một phương võ đạo thế lực từ trước đến nay là cùng tiến lùi, là Võ Đạo Liên Minh tân phái ở trong trụ cột vững vàng, mà lấy tông phái cùng các đại thế gia cầm đầu thống phái thì là cùng tân phái đấu tranh không ngừng, một khi phương nào lộ ra sơ hở, đối địch phe phái ngay lập tức sẽ nắm được cán, đại tác văn chương, hung hăng chèn ép.

Dạng này phe phái phân chia là từ từng cái võ đạo thế lực khác biệt thuộc tính chỗ tiên thiên quyết định, một võ giả bất luận bản thân hắn ý nghĩ là cái gì, chỉ cần gia nhập một phương nào võ đạo thế lực, tự nhiên cũng sở thuộc đối ứng phe phái.

Nhạc Bình Sinh thân là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ, tự nhiên trực tiếp liền bị hoạch tiến vào thống phái trận doanh.

Lâm Thành tiếp lấy cũng nói ra:

"Phá Nguyệt quân mặc dù thuộc về nhị đẳng võ đạo thế lực, so với chúng ta Tinh Thần Liệt Túc Tông cường đại gấp mười gấp trăm lần, nhưng là hiện tại Võ Đạo Liên Minh có nghị viện ở trên đầu đè ép, đừng nói nhị đẳng võ đạo thế lực, chính là chúng ta giới tông phái đỉnh tiêm thập đại phái cũng không thể muốn làm gì thì làm, muốn lo lắng xảy ra điều gì đường rẽ, gặp liên minh liên hợp chế tài, thực lực nhận suy yếu.

Phá Nguyệt quân lần này trong mắt của ta là quá mức tự tin, coi là có thể nhanh chóng tiêu diệt ta Tinh Thần Liệt Túc Tông, làm thành một cọc không đầu bàn xử án, mới dám dạng này không kiêng nể gì cả, đem bàn tay dài như vậy. Bọn hắn nhưng không có nghĩ đến tông chủ đại nhân thân phụ vĩ lực, toàn bộ đưa tại nơi này.

Diệp Phàm sư đệ cũng là nói ta muốn nói, đem giấy cửa sổ xuyên phá chính là bản tông cho đến trước mắt lựa chọn tốt nhất. Bản tông cho tới nay chỉ ở Thanh Châu một góc hoạt động, chỉ cần đem giấy cửa sổ xuyên phá, đem Phá Nguyệt quân tay cầm đưa ra đến, tự nhiên có thống phái thế lực lớn cho chúng ta chỗ dựa, để Phá Nguyệt quân không dám hành động thiếu suy nghĩ!"

Lâm Thành ngẩng đầu lên nhìn xem Nhạc Bình Sinh, có chút muốn nói lại thôi nói ra:

"Tông chủ đại nhân, chúng ta duy nhất phải lo lắng chính là..."

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt nói ra: "Ngươi chỉ, là Phá Nguyệt quân quân chủ "

Cái chức vị này tựa hồ có đặc thù ma lực, để Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người da mặt đều khẽ nhăn một cái.

Lâm Thành thanh âm hơi khô chát chát, nói ra:

"Đại nhân, dù cho toàn bộ Phá Nguyệt quân bị chèn ép cùng chế tài, nhưng là bọn hắn quân chủ thân vì Khí Đạo Tông Sư lại không ở trong đám này. Dạng này đúng nghĩa đại nhân vật, nếu như bỏ da mặt không muốn thay hình đổi dạng, đến nhà trả thù, chúng ta chỉ sợ, chỉ sợ..."

Diệp Phàm cũng ngẩng đầu lên, nói:

"Tông chủ, chúng ta rất có tất yếu chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất. Một cái Khí Đạo Tông Sư nếu là không chú ý hết thảy trả

thù, trên đời này cơ hồ không có người nào có thể ngăn cản được. Nếu như vị này Khí Đạo Tông Sư thật thay hình đổi dạng đánh tới cửa, môn nhân đệ tử không biết sẽ chết hoặc nhiều hoặc ít, không có người kiềm chế đối kháng lời nói, sơn môn có lẽ đều..."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt bắn ra tại hai người trên mặt, hỏi: "Các ngươi như thế sợ hãi, chẳng lẽ được chứng kiến Khí Đạo Tông Sư võ đạo thực lực "

Hiện tại Nhạc Bình Sinh xác thực cần nắm giữ tin tức chính là cái gọi là Khí Đạo Tông Sư, tại công kích thủ đoạn, năng lực phá hoại, cùng sinh mệnh trên bản chất đến cùng đạt đến một cái dạng gì trình độ, rồi quyết định đến tiếp sau ứng đối phương châm.

Liền đối phương thực lực tin tức đều không có chút nào hiểu rõ, nghe được một cái Khí Đạo Tông Sư tên tuổi liền hốt hoảng chạy trốn, không phải hắn tác phong làm việc.

Người khác không hiểu rõ, nhưng là chính hắn đối với tự thân trước mắt thể phách cùng lực lượng lại biết rõ rành rành. Phổ thông võ đạo gia, căn bản không phải là đối thủ của hắn, tại về số lượng không có đạt tới trình độ nhất định, đối với hắn không tạo được chút nào uy hiếp.

Nếu như cái gọi là Khí Đạo Tông Sư thật đến Nhạc Bình Sinh ngay cả phản kháng đều không phản kháng được tình trạng, hắn đương nhiên sẽ không tự tìm đường chết. Mà nhưng phàm là có một chút điểm cơ hội, hắn cũng muốn nghiên cứu suy nghĩ, nhìn xem đến cùng phải hay không muốn đánh xong rồi nói!

Nghe được Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người sắc mặt cổ quái, vẫn là kiên trì nói ra:

"Đại nhân, Khí Đạo Tông Sư như vậy đại nhân vật, thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chúng ta dạng này người nơi nào thấy qua. Nhưng là tông môn trong điển tịch, là có đôi câu vài lời miêu tả:

Khí Đạo Tông Sư người, lăng hư ngự không, lấy một đương thiên, võ đạo thủ đoạn bên trên đã thần hồ kỳ kỹ.

Nói cách khác, vẻn vẹn Khí Đạo Tông Sư một thân một mình, liền có thể đánh tan hơn ngàn số lượng nghiêm chỉnh huấn luyện quân chính quy!

Mà chủ chưởng Bắc Hoang mười vạn vạn nhân khẩu nghị viện, trong đó một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, bọn hắn liền toàn bộ đều là Khí Đạo Tông Sư!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 226: Bất An

Chương 226: Bất an

Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ lầu các ở trong.

Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, trong lòng các loại suy nghĩ hiện lên.

Con ngươi ở trong một màn ánh sáng không ngừng chớp động lên:

【 lực lượng 】: 42

【 thể chất 】: 41

【 nhanh nhẹn 】: 41

【 tinh thần 】: 41

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 41 25

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 200 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 8 ngày 17 giờ 】

Tại tay không tấc sắt đánh giết Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn, cùng trên trăm tên Phá Nguyệt quân binh sĩ về sau, Nhạc Bình Sinh đem tất cả chuyển hóa mà đến linh năng lập tức liền dùng cho cường hóa thân thể, để thân thể của hắn số liệu hóa ước định toàn bộ đột phá 40 hơi lớn quan!

Cái này cửa ải sau khi đột phá, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy thân thể của mình chân chính hóa thành một ngọn núi lửa, huyết dịch chính là cực nóng nham tương đang cuộn trào, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát ra khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Cái này vẻn vẹn mấy điểm số liệu tăng lên, tại trên thực lực thể hiện thì hoàn toàn là gần gấp đôi đếm được tăng lên.

Nhạc Bình Sinh có loại cảm giác, theo ước định trị số không ngừng tăng lên, càng đi về phía sau mỗi một điểm số theo đại biểu lực lượng cũng liền càng mạnh, thậm chí đến đằng sau sẽ từ bội số tăng lên biến thành chỉ số tính tăng lên!

Hắn nhẹ nhàng bóp quyền, trên cánh tay từng cái từng cái lớn gân bạo động, cơ bắp đạn dọn bên trong, một cỗ vô hình gợn sóng nhộn nhạo lên, nhìn qua thật giống như Nhạc Bình Sinh cánh tay ở giữa không khí biến thành nước, bị chấn động cơ bắp kích thích từng mảnh nhỏ gợn sóng!

Nếu như dùng một thanh phổ thông súng đạn hướng về Nhạc Bình Sinh cánh tay tiến hành xạ kích, đạn vừa mới tiếp xúc đến cái này một mảnh gợn sóng thời điểm liền sẽ bị chấn bể, căn bản là không cách nào chân chính đánh trúng Nhạc Bình Sinh thân thể.

Dạng này như rồng thể phách bên trong, ẩn chứa là khó có thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng.

Hiện trường vết tích hắn đã an bài Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người an bài môn nhân bảo hộ hiện trường, bao quát binh giáp cung nỏ một loại chiến tranh binh khí đều bị sưu tập, đến lúc đó có thể làm bằng chứng.

Lâm Thành cũng không sai, có thể suy ra, nếu như Tinh Thần Liệt Túc Tông thật tại thời gian cực ngắn bên trong bị tiêu diệt, chỉ sợ hoàn toàn chính xác không có người trở về đề cập một cái nho nhỏ Tam lưu tông môn bôn tẩu điều tra.

Cũng may tình huống hiện tại phản tới.

Lần này Phá Nguyệt quân người tới có thể nói là toàn quân bị diệt , chờ đến Phá Nguyệt quân quân chủ phát hiện không đúng, lại đến xác nhận tình huống, trong lúc này tối thiểu cũng có mười ngày qua khoảng chừng giảm xóc, đầy đủ Nhạc Bình Sinh làm ra chuẩn bị.

Liên hệ Thanh Châu đô thống cùng thống phái phân bố tại Thanh Châu võ đạo thế lực chuyện này, còn phải đợi đến Chung Thành sau khi trở về lại xác định. Dù sao chính Nhạc Bình Sinh đối với bè lũ xu nịnh cũng không am hiểu, tăng thêm đối với Thanh Châu rắc rối phức tạp võ đạo thế lực không hiểu nhiều lắm, chuyện này vẫn là giao cho Chung Thành cùng Diệp Phàm Lâm Thành ba người hợp lực đi làm.

Đến cho đến trước mắt, cái này nho nhỏ tông môn bên trong cũng liền như thế tầm hai ba người có thể dùng.

Tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, tông môn mở rộng kế hoạch đã bị Nhạc Bình Sinh hoàn toàn ném ra sau đầu, mà là toàn tâm toàn ý suy nghĩ lên đến tiếp sau trình tự.

Đối với hắn mà nói, trên thực tế cũng không phải là nhất định phải canh giữ ở Tinh Thần Liệt Túc Tông chờ lấy đối phương đánh tới cửa, là đánh là đi với hắn mà nói mười phần linh hoạt, trọng

yếu nhất vẫn là hiểu rõ cái gọi là Khí Tông cảnh giới đến cùng có dạng gì thần dị.

Bàn phía trên, có quan hệ Khí Tông cảnh giới miêu tả các loại điển tịch đã bị Diệp Phàm tìm được, đánh dấu tốt đưa đến Nhạc Bình Sinh trên bàn, lập tức hắn liền lật nhìn.

...

Một chỗ tĩnh thất, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người ngồi đối diện nhau.

"Diệp sư đệ."

Lâm Thành giống như là tại tổ chức lấy tìm từ, cẩn thận nói ra:

"Phá Nguyệt quân chuyện này... Ngươi thấy thế nào "

Diệp Phàm lông mày giương lên, không mặn không nhạt nói ra: "Cái nhìn ta không còn là tại tông chủ hỏi thăm thời điểm đã nói qua a Lâm sư huynh vì sao lại có câu hỏi này "

Nói chuyện đồng thời hắn trong lòng cũng cảm khái. Chính mình đã từng chỉ là một tiểu nhân vật không quan trọng, là trên tông môn trên dưới hạ trò cười, cơ hồ phần lớn môn nhân đệ tử cũng dám bắt hắn tìm niềm vui; mà Lâm Thành cho tới nay đều là tông môn bên trong minh tinh đệ tử, thiên phú hơn người không nói, đối nhân xử thế cũng giống vậy rất có danh tiếng, tại môn nhân đệ tử ở trong rất có uy tín.

Mà mình bây giờ có thể cùng vị này Lâm sư huynh bình khởi bình tọa, đều là dựa vào tông chủ vun trồng, để hắn võ đạo thế lực tiến nhanh, chấp chưởng quyền hành. Nếu không hắn hiện tại chỉ sợ còn bị Thượng Thần Tây đùa bỡn trong lòng bàn tay, tại vũng bùn bên trong liều mạng giãy dụa.

Mặc dù bây giờ Tinh Thần Liệt Túc Tông suy bại không chịu nổi, nhưng là Diệp Phàm đối vị tông chủ này nhưng lại có sung túc lòng tin, cho là hắn nhất định có thể mang theo trên tông môn hạ nhanh chóng quật khởi.

Lâm Thành lắc đầu, thành khẩn nói ra: "Sư đệ, ngươi ta ở giữa liền không cần khách khí như vậy. Ngươi ta đều tuân theo tông chủ nhìn trúng, ngươi cũng biết ta hỏi là cái gì."

Diệp Phàm trầm ngâm một chút, gọn gàng dứt khoát nói ra: "Lâm sư huynh, ngươi có phải hay không lo lắng Phá Nguyệt quân quân chủ đến nhà trả thù tông chủ, tai bay vạ gió, liên lụy toàn bộ tông môn "

Lâm Thành sắc mặt nặng nề vô cùng, thở ra một hơi đến nói ra:

"Diệp sư đệ, ta dứt khoát nói trắng ra. Hiện tại tông môn không phải cái gì khả năng bị liên lụy, mà là khoảng cách diệt môn chỉ có cách xa một bước! Ngươi ta tại tông môn sinh sống nhiều năm như vậy, làm sao có thể không có tình cảm cho dù là ngươi sau đó hướng tông chủ báo cáo ta cũng nhận. Tình huống này ngươi ta đều rõ ràng, chỉ bất quá không người nào dám dứt lời!

Tông chủ không rõ lai lịch, nhưng là dù sao mang về tông môn truyền thừa thánh điển, từ trên xuống dưới môn nhân đệ tử bao quát Chung trưởng lão, chính là xem ở về điểm này mới đối tông chủ thượng vị không có dị nghị. Nhưng là bây giờ lại mang đến một cái Khí Đạo Tông Sư cấp bậc cường giả, đây chính là họa diệt môn căn nguyên! Tông chủ hắn có lẽ không đem như thế một cái nho nhỏ Tam lưu tông môn chết sống để ở trong mắt, nhưng đây là chúng ta tất cả sư huynh đệ nhà, không thể cứ như vậy hủy đi a!"

Diệp Phàm lông mày khẽ động, nhìn xem thần sắc có chút kích động Lâm Thành nói ra: "Lâm sư huynh, không cần quanh co lòng vòng, ngươi đến cùng muốn nói cái gì "

Lâm Thành thần sắc đờ đẫn, chậm rãi nói ra: "Nếu như, ta nói là nếu như, chúng ta vị tông chủ này không để ý môn nhân đệ tử chết sống, không làm chút nào chuẩn bị biện pháp, ta thỉnh cầu Diệp sư đệ cùng ta cùng một chỗ, phân phát môn nhân đệ tử, vì tông môn giữ lại hỏa chủng!"

Nói chuyện đồng thời, Lâm Thành một chút đứng dậy, hướng về Diệp Phàm thật sâu thi lễ:

"Diệp sư đệ, ta biết ngày xưa có không ít sư đệ đắc tội ngươi, nhưng đó là bọn hắn ngu muội vô tri, không đến mức bỏ ra tính mệnh đại giới. Đây là ta Lâm Thành, đối ngươi thỉnh cầu!"

Nghe được Lâm Thành câu nói này, Diệp Phàm lập tức trầm mặc lại.

Hắn cũng có thể nhìn ra, vị này Lâm sư huynh là thật đối tông môn có rất sâu tình cảm, cho dù là sơn môn khó giữ được, cũng không hi vọng còn lại môn nhân đệ tử gặp tai bay vạ gió, tai bay vạ gió, mới có như thế một phen thỉnh cầu.

Trên thực tế hắn thời khắc này trong lòng cũng mười phần bất an, mơ hồ cũng có một loại đại nạn lâm đầu cảm giác nguy hiểm.

Khí Đạo Tông Sư, là võ đạo tu hành kim tự tháp trung thượng tầng tồn tại, hắn mặc dù không có gặp qua, nhưng là trong lòng cũng biết rõ loại cảnh giới này, cùng võ đạo gia cấp bậc võ giả có khác nhau một trời một vực, là trấn áp một phương tuyệt đối cường giả, thế lực lớn chủ chưởng người tuyệt đại bộ phận chính là loại cảnh giới này.

Điểm này, từ tông sư chi danh bên trên liền có thể thấy đốm.

Diệp Phàm sắc mặt trầm ngưng, đối mặt với Lâm Thành cái này khom người chào, chậm rãi nhẹ gật đầu:

"Nếu quả như thật đến một bước kia, ta sẽ làm như vậy."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 227: Chênh Lệch

Chương 227: Chênh lệch

Cao vạn trượng không phía trên, một đầu thần tuấn hình chim dị thú sau lưng kéo đi lấy một khung xa hoa quý khí tới cực điểm khung xe, cấp tốc phá toái hư không.

Trên mặt đất người chỉ có thể nhìn thấy một viên màu đỏ lưu tinh lóe lên một cái rồi biến mất, nhanh đến cực điểm.

Đầu này hình chim dị thú thân hình to lớn, khoảng chừng giương cánh gần dài mười trượng ngắn, từng chiếc vảy vũ bên trên như là tốt nhất mỹ ngọc làm thành, có hỏa diễm thiêu đốt, cường hoành khí huyết chi viêm hiện ra mặt ngoài, như là hỏa diễm bên trong tinh linh, phá toái hư không đồng thời, phát ra từng tiếng réo rắt huýt dài.

Sau lưng nó kéo lấy quý khí bức người khung xe thật giống như không có trọng lượng, cao vạn trượng không bên trên mãnh liệt cương phong quét, đều không có đối khung xe tạo thành chút nào ảnh hưởng.

Trong xe, hết thảy năm người, Chung Thành cũng thình lình xuất hiện.

Đồng thời trong lòng của hắn cũng mười phần cảm thán, rốt cục xem như bản thân chỗ cảm nhận được đỉnh tiêm thế gia một bộ phận thâm hậu nội tình.

Chở bọn hắn tại cao vạn trượng không phi hành đầu này Thần Điểu, hắn đừng nói gặp, nghe đều chưa nghe nói qua. Ngày đi vạn dặm, cực kì thông linh, tất nhiên cũng là Hoang Cổ di địa bên trong mười phần cao đẳng dị thú.

Cầm Đoan Mộc Tu tới nói, hắn tại bị đưa đến y quán thời điểm mạng sống như treo trên sợi tóc, nửa chết nửa sống, xương sống thân thể như vậy trung tâm đều đứt gãy. Nghiêm trọng như vậy thương thế, hoàn toàn là dựa vào huyết khí như rồng cảnh giới cường hoành thể phách mới ráng chống đỡ.

Mà dựa theo Đoan Mộc Tu chỉ điểm tại cái nào đó thương hội truyền ra ngoài tin tức về sau, không đến thời gian một ngày, vị này bị Đoan Mộc Tu gọi Tam thúc nam tử liền mang theo ba cái người hầu, đáp lấy như là truyền thuyết thần tuấn tọa giá đến Yên Vân thành.

Không biết hắn mang theo cái gì thiên tài địa bảo, thần đan diệu dược, đi vào phòng đem tất cả mọi người đuổi ra về sau, không đến hai canh giờ công phu, Đoan Mộc Tu thật giống như chưa từng có nhận qua bất luận cái gì thương thế, hoàn hảo không chút tổn hại từ bên trong phòng đi ra.

Cảnh tượng lúc đó hung hăng đem tất cả người ở chỗ này đều bị khiếp sợ.

Đồng thời cũng làm cho Chung Thành trong lòng dâng lên kính sợ.

Thịnh danh chi hạ, những cái này đỉnh tiêm võ đạo thế lực đích thật là có võ giả bình thường khó có thể tưởng tượng nội tình. Võ giả tầm thường thụ Đoan Mộc Tu đáng sợ như vậy thương thế chỉ có thể chờ đợi chết, mà Đoan Mộc Tu lại có thể không đến hai canh giờ thời gian trở nên nhảy nhót tưng bừng, ở trong đó là trên trời cùng lòng đất, khó có thể tưởng tượng chênh lệch.

Hắn sở dĩ cũng tại toa xe bên trong, cũng là bởi vì Đoan Mộc Tu tại khỏi hẳn thương thế về sau, muốn lập tức đến nhà bái phỏng Nhạc Bình Sinh, biểu thị lòng biết ơn.

Hắn khách khí tư thái cũng làm cho Chung Thành cảm thán, những cái này đỉnh tiêm thế lực bồi dưỡng ra được nhân vật kiệt xuất, bất luận là tâm tính vẫn là thực lực hoàn toàn chính xác đều là võ giả bình thường khó có thể vượt qua.

Mà giờ khắc này Chung Thành động tác co quắp, giống như là một tên nhà quê, đứng đắn nguy ngồi đồng thời, tròng mắt tại toa xe ở trong khắp nơi đánh giá.

Nói là toa xe, trên thực tế không gian rộng lớn, phương viên gần trượng, cùng một cái phòng không xê xích bao nhiêu. Trong xe bài trí càng là cực điểm xa hoa sở trường, đủ loại Chung Thành chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy đồ vật, hắn thậm chí căn bản ngay cả danh tự đều gọi không được.

Chung Thành ánh mắt lệch ra, nhìn chằm chằm bàn bên trên lư hương, lượn lờ khói nhẹ từ không biết tên chất liệu thân lò trong lỗ thủng trôi nổi ra, không có tiêu tán, mà là phảng phất có linh hồn, ở trên không tạo thành Phượng Hoàng cùng thần long quấn giao múa bộ dáng, xoay quanh réo vang, thần dị tới cực điểm.

Mỗi một cái hô hấp, Chung Thành đều cảm giác được một cỗ thanh lưu tại toàn thân lưu thoán mà qua, cuối cùng tại đại não tụ hợp, để tinh thần của hắn, khí huyết vô cùng dồi dào, phấn chấn.

Vẻn vẹn một cái lư hương, đưa đến tác dụng liền cùng phục dụng tốt nhất dưỡng sinh canh đồng dạng.

Toa xe một bên khác, trên chỗ ngồi, Đoan Mộc Tu tựa hồ đã nhìn ra Chung Thành nghi hoặc cùng không thể tưởng tượng nổi, cười giải thích nói:

"Chung trưởng lão, cái này gọi là Long Hoàng luyện thần hương, là rút ra Hoang Cổ di địa bên trong, long chủng cùng loài phượng lệch chi di chủng cốt tủy, phối hợp đủ loại linh dược, hỗn hợp luyện chế mà thành, mặc kệ là cái nào giai đoạn võ giả dùng đều có rất lớn chỗ tốt."

Hắn cười khổ một tiếng tự giễu nói:

"Nếu không phải lần này vì cứu ta, xuất động tộc trưởng tọa giá, liền ngay cả ta bình thường đều có rất ít cơ hội tiếp xúc đến."

"A Tu, biết hổ thẹn mới có thể sau dũng, không cần nhụt chí."

Chủ tọa bên trên, một tóc nửa hắc năm mươi, diện mục lại như là người thanh niên đồng dạng nam tử mở mắt, dài nửa xích quang huy từ trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất, như là hư thất sinh điện, chậm rãi mở miệng nói ra:

"Biết cái gì gọi là sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, đối với các ngươi tuổi trẻ võ giả tới nói là thật to chuyện tốt, mà lại càng sớm biết càng tốt. Cái kia gọi là Triệu công tử, chính là biết đến quá muộn, về sau hắn cũng sẽ không có gì cơ hội biết."

Nam tử này dung mạo nhìn qua bất quá là một thanh niên người bộ dáng, miệng bên trong nói ra lại ông cụ non, tràn ngập thuyết giáo hương vị.

Đoan Mộc Tu nhưng không có bất kỳ bất mãn gì cùng dị nghị, cung kính cúi đầu xuống: "Nhị thúc, ta hiểu được."

"Bất quá nói đến, chuyện này cũng không trách ngươi được nhóm. Sợ rằng cũng sẽ không nghĩ đến Thần Luân Pháp Vương đoàn người này thế mà lại cấu kết tân triều, còn thu được Thần Ma võ đạo huyết mạch cấy ghép."

Đoan Mộc Hòa Vũ ngữ khí nhàn nhạt:

"Có thể từ huyết mạch cấy ghép ở trong còn sống sót nhân vật, đã đầy đủ không thể tưởng tượng nổi, Thần Ma võ đạo quỷ dị đặc tính tăng thêm Thần Luân Pháp Vương bí truyền võ đạo đem kết hợp, các ngươi đánh không lại cũng mười phần bình thường."

Hồi tưởng lại cái kia một trận chém giết, Đoan Mộc Tu ánh mắt lạnh mấy phần:

"Thần Luân Pháp Vương võ đạo thật là quỷ dị không hiểu, ta bây giờ nghĩ lại, thực lực của hắn đến không có thoát ly võ đạo gia cấp độ, đến chúng ta không cách nào ngăn cản tình trạng, chỉ là hắn huyết khí bên trong quỷ dị đặc tính, thật sự là huyết khí khắc tinh. Cơ hồ tuyệt đại bộ phận võ giả đối đầu hắn trên thực lực đều muốn đánh lên một cái chiết khấu. Nhị thúc, ngươi có hay không thấy qua loại này thu nạp đối thủ huyết khí cho mình dùng võ đạo "

Đoan Mộc Hòa Vũ cười cười:

"Trên đời này bí truyền võ đạo đủ loại, thu nạp địch quân huyết khí cho mình dùng nhìn như không thể tưởng tượng nổi, nói trắng ra cũng hết sức đơn giản, đơn giản là một chút tá lực đả lực kì kĩ dâm xảo thôi.

Nhưng là Thần Luân Pháp Vương môn này võ đạo tất nhiên là mượn không biết tên huyết mạch chi lực, không phải thuần túy võ đạo công pháp. Ta đã sắp xếp người đi theo Liệt Quyền môn một số người đi núi băng sông tuyết đem Thần Luân Pháp Vương thi thể mang về, đến lúc đó để chi mạch những cái kia lão học cứu nhóm hảo hảo nghiên cứu một chút, nhìn có thể hay không khai quật bước phát triển mới hướng Thần Ma võ đạo một số bí mật."

"Tân triều. . . Tân triều, tổng đem Bắc Hoang gọi man di chỗ, cũng bất quá đều là chút dã man huyết tinh, ngụy trang ra vẻ đạo mạo đồ tể thôi!"

Đoan Mộc Tu cười lạnh một tiếng:

"Liền từ nơi này Thần Ma võ đạo sơ hiện mánh khóe đến bây giờ, không biết dùng cho thí nghiệm cơ thể sống, đã chết hoặc nhiều hoặc ít cái "

"Được làm vua thua làm giặc, lịch sử là từ người thắng viết."

Đoan Mộc Hòa Vũ chậm rãi nói ra:

"Nếu có hướng một ngày, Bắc Hoang cũng biết Thần Ma võ đạo huyết mạch cấy ghép phương pháp, chỉ sợ làm so với tân triều đến càng phải quá phận."

Cái này thúc cháu hai người từng câu từng chữ giữa lúc trò chuyện, Chung Thành như ngồi bàn chông, trong nội tâm mồ hôi lạnh ứa ra.

Hai người kia đôi câu vài lời ở giữa để lộ ra tới tin tức, hắn ngay cả nghe đều chưa nghe nói qua.

Tiếng nói vừa hết, thúc cháu hai người đình chỉ trò chuyện, Đoan Mộc Hòa Vũ quay đầu nhìn về phía Chung Thành, tựa hồ có lời muốn nói.

Chung Thành lập tức thân thể nghiêng về phía trước, làm ra một bộ lắng nghe bộ dáng.

Trước mắt tên này coi Đoan Mộc Tu là làm vãn bối giáo huấn người, bất luận là thân phận địa vị vẫn là thực lực đều cao kinh người. Chung Thành phán đoán, tên này bị Đoan Mộc Tu gọi Nhị thúc nhân vật, tám chín phần mười là một Khí Đạo Tông Sư!

Thực lực như vậy địa vị, cung kính cẩn thận một chút tổng không có sai.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 228: So Chiêu!

Chương 228: So chiêu!

"Vị này Chung trưởng lão."

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút nói ra:

"Chúng ta Đoan Mộc gia lão tổ chỉ để lại qua một đầu tổ huấn, hết sức đơn giản, chính là có ân báo ân, có cừu báo cừu. Điểm này, mặc kệ chúng ta Đoan Mộc gia tộc nhân lấy được dạng gì địa vị cùng thành tựu, đều nhất định muốn tuân thủ.

Tích thủy chi ân, dũng tuyền tương báo. Đoan Mộc Tu là gia tộc ở trong nhân vật thủ lĩnh, quý tông tông chủ cứu được hắn một cái mạng, chúng ta lần này đến nhà bái phỏng, chính là muốn hảo hảo cảm tạ một phen. Không biết quý tông tông chủ có gì vui tốt miễn cho chúng ta tay không tới cửa, mất cấp bậc lễ nghĩa."

Tông chủ có gì vui tốt

Chung Thành trong đầu hiện lên các loại suy nghĩ, chỉ biết là vị tông chủ này khoan dung không động thủ, động thủ bất dung tình, nhưng lại không biết hắn có gì vui tốt, lập tức phạm vào khó, cười khan nói:

"Thật xin lỗi, chúng ta tông chủ một lòng hướng võ, cũng không có còn lại yêu thích. Hắn cũng không thèm để ý những thứ này."

"Này làm sao có thể "

Đoan Mộc Hòa Vũ dù cho đối mặt chính là một cái nho nhỏ sơ vị võ đạo gia, cũng không có cái gì cao cao tại thượng giá đỡ, bình hòa nói ra:

"Ta biết trước mắt quý tông tựa hồ ở vào thời kỳ phát triển a các ngươi sơn môn vị trí tựa hồ cũng bất lợi cho mở rộng, không biết có hứng thú hay không đổi chỗ khác "

Đổi chỗ khác

Chung Thành trái tim đột nhiên nhảy lên kịch liệt lên, hắn tự nhiên biết Đoan Mộc Hòa Vũ là có ý gì.

Di chuyển!

Tông môn phát triển cùng còn lại võ đạo thế lực khác biệt, coi trọng danh sơn đại xuyên, động thiên phúc địa đồng thời, cũng không thể cách thành trì quá xa. Nếu như không có danh khí, như vậy vị trí địa lý liền lộ ra mười phần trọng yếu.

Đồng thời sản nghiệp mua cùng phát triển cũng là cơ sở, quan trọng nhất.

Đoan Mộc Hòa Vũ trong lời nói ý tứ, chính là để Tinh Thần Liệt Túc Tông rời đi Thanh Châu, dời đến Đoan Mộc thế gia chỗ Vân Châu cảnh nội. Điểm này, Chung Thành mặc dù tính tình mềm yếu, lại cũng không ngốc, trong nháy mắt liền hiểu.

Hiện tại Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa thánh điển đã trở về, nếu như có thể tại Đoan Mộc gia nâng đỡ dưới, bắt đầu từ số không, một lần nữa thiết lập sản nghiệp, chiêu nạp đệ tử, phát triển tốc độ so với như bây giờ nửa chết nửa sống bộ dáng không biết cường đại gấp bao nhiêu lần!

Đỉnh tiêm thực lực vị trí, thường thường là bản thân đại bản

doanh, căn cứ địa, kinh doanh không biết bao nhiêu năm, thổ địa, nhân khẩu, các loại tài nguyên. . . Cơ hồ nắm giữ các mặt.

Cùng Đoan Mộc thế gia loại này quái vật khổng lồ so sánh, Tinh Thần Liệt Túc Tông cực kì nhỏ, tiện tay nâng đỡ một chút, đối tông môn tới nói đều là cực lớn thuận tiện.

Dạng này thế lực lớn nâng đỡ sự tình, là vô số Tam lưu thế lực nằm mộng cũng nhớ đụng phải chuyện tốt.

Một bước trước, từng bước trước!

Ngắn ngủi một nháy mắt, Chung Thành liền đã tưởng tượng đến Tinh Thần Liệt Túc Tông di chuyển có khả năng mang tới đủ loại chỗ tốt, kích động không thôi, giống đang nằm mơ đồng dạng.

Đoan Mộc Tu cũng cười tiếp lời nói:

"Trong mắt của ta, quý tông tông môn thực lực cùng danh khí tương đối thật sự là khác biệt tương xứng. Nhạc tông chủ vũ lực hơn người, khoảng cách Khí Đạo Tông Sư cảnh giới cũng không xa xôi, cũng nên đổi một cái phù hợp thân phận của hắn địa phương phát triển mới tốt."

Chung Thành cưỡng ép dằn xuống đi kích động trong lòng, duy trì thanh tỉnh, xu nịnh nói:

"Các hạ đề nghị một trận rõ ràng, mười phần hữu dụng, bất quá vẫn là cần chúng ta tông chủ làm chủ."

Đoan Mộc Hòa Vũ nhẹ gật đầu, nhắm mắt lại không nói gì thêm.

. . .

Tinh Thần Liệt Túc Tông trên dưới hơn hai trăm tên đệ tử tuyệt đại bộ phận đều không có cảm nhận được cái uy hiếp gì gấp

gáp, vẫn như cũ là cùng thường ngày làm lấy phòng thủ, bài tập ít hôm nữa thường sự vụ.

Xuất động chấp hành vây quét nhiệm vụ đệ tử cũng không biết bọn hắn đối mặt cụ thể là thế lực nào thế lực, bọn hắn chỉ đối với mình nhà tông chủ có thể lấy lực lượng một người phá tan một chi bộ đội tinh nhuệ biểu thị đầu rạp xuống đất, mà lại tự mình đàm luận thời điểm cả đám đều mặt mày hớn hở, thật giống như làm xuống cái này hành động vĩ đại chính là mình đồng dạng.

Ngẫu nhiên có mấy cái tinh minh đệ tử trong lòng cảm giác không đúng, vẫn không có nhấc lên bất kỳ gợn sóng.

Lầu các bên trong, Nhạc Bình Sinh ngay tại nhắm mắt minh tưởng, liền bị xa xa truyền đến gấp rút tiếng bước chân đánh gãy.

"Tông chủ! Nhanh, mau. . ."

Chung Thành thanh âm xa xa tựa như là tại giật ra cuống họng hô to, truyền vào:

"Đoan Mộc thế gia người đến!"

Ân Chung Thành cùng Đoan Mộc thế gia người cùng đi

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên, liền thấy Chung Thành đã gõ cửa tiến đến, đầu đầy mồ hôi gấp rút nói ra:

"Tông chủ, Đoan Mộc Tu cùng Đoan Mộc thế gia một vị đại nhân vật đến rồi! Là chân chính đại nhân vật, ta đoán chừng là Khí Đạo Tông Sư a!"

"Khí Đạo Tông Sư "

Nhạc Bình Sinh trong mắt quang mang sáng lên, không biết suy nghĩ cái gì, hỏi: "Bọn hắn tới làm cái gì "

Chung Thành lau mồ hôi nói ra:

"Tông chủ, ngươi có thể nói cười, Đoan Mộc Tu tốt xấu là Đoan Mộc thế gia thế hệ thanh niên nhân vật thủ lĩnh, hắn thân phận như vậy địa vị xuất ra đi cùng nhị đẳng thế lực thủ lĩnh so đều không kém là bao nhiêu, ngươi cứu được hắn đối Đoan Mộc gia từ trên xuống dưới tới nói thế nhưng là thiên đại ân tình! Hiện tại bọn hắn ngay tại phòng nghị sự chờ đợi, chúng ta. . ."

Không đợi Chung Thành nói hết lời, Nhạc Bình Sinh đã đứng dậy đi ra cửa đi.

Chung Thành sửng sốt một chút, trong lòng yên lặng oán thầm, vội vàng đi theo.

. . .

Đạp, đạp, đạp.

Tiếng bước chân bên trong, Nhạc Bình Sinh đã xuyên qua hậu đường, đi tới phòng nghị sự.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh từ bình phong về sau đi ra, Đoan Mộc Tu vội vàng đứng dậy, hành lễ nói: "Nhạc tông chủ!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, trong lòng hơi động, nhìn về phía đồng dạng đứng dậy Đoan Mộc Hòa Vũ.

Vừa mới bước vào phòng nghị sự một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh liền chú ý tới Đoan Mộc Hòa Vũ.

Lấy hắn hiện tại Linh giác, phương viên năm trượng phạm vi bên trong tình huống toàn bộ đều ở trong lòng bàn tay. Bất luận là huyết dịch lưu động, tim đập, thậm chí là dạ dày nhúc nhích, những người thường này căn bản không có khả năng phát giác được động tĩnh tại năm trượng trong phạm vi, đều chạy không khỏi Nhạc Bình Sinh cảm giác.

Mà trước mắt của hắn nam tử này tại hắn cảm giác ở trong

giống như là một đoàn lưu động khí thể, mông lung mà lại phiêu dật, phảng phất một cái sẽ tùy thời phá không phi thăng tiên nhân, không có chút nào yên hỏa khí tức.

Đồng thời cỗ này lấy một loại kì lạ quỹ tích lưu động khí thể mang đến cho hắn một cảm giác, lại so sắt thép mật độ còn muốn lớn, trong đó còn ẩn chứa khó có thể tưởng tượng, bạo tạc tính chất lực lượng.

Loại này cảm giác cùng một võ đạo gia cấp bậc võ giả hoàn toàn khác biệt.

"Các hạ chính là Nhạc tông chủ "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, khoát tay: "Đúng là ta, các vị trước hết mời ngồi."

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu hai người ngồi xuống, Đoan Mộc Hòa Vũ mỉm cười nói:

"Đoan Mộc Tu chuyện này, ta làm thúc thúc đã toàn bộ đều biết. Phụ thân của hắn, cũng chính là Đoan Mộc gia gia chủ, cũng cố ý cùng ta bàn giao phải hướng Nhạc tông chủ biểu thị cảm tạ, bất quá gia chủ bởi vì muốn tọa trấn Vân Châu, không cách nào tự mình đến đây, xin ngươi đừng trách móc."

Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói ra: "Chuyện này, ta là tiện tay mà làm mà thôi. Đoan Mộc Tu đã nói lời cảm tạ qua, các hạ không cần chuyên môn tới cửa một chuyến."

Ân

Nhìn thấy đến Nhạc Bình Sinh biết rõ đoàn người mình thân phận, không có chút nào thụ sủng nhược kinh, leo lên bộ dáng, ngược lại cực độ bình thản, Đoan Mộc Hòa Vũ nhướng mày, trong lúc nhất thời không cách nào nhìn ra Nhạc Bình Sinh đến cùng là tại giả bộ, hay là thật không đem Đoan Mộc thế gia báo đáp để ở

trong lòng.

Cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông chỉ là một cái Tam lưu tông môn, lại từ đâu bên trong tới lực lượng, cự tuyệt một cái đỉnh tiêm võ đạo thế lực đưa qua tới viện trợ chi thủ đâu

Tu luyện đến hắn tình trạng này, hạng người gì chưa thấy qua bất quá trước mắt tên này Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ, giống như là thật không đem Đoan Mộc thế gia báo đáp để ở trong lòng dáng vẻ.

Ý nghĩ này để Đoan Mộc Hòa Vũ có chút kinh dị, hắn tiếp tục nói ra:

"Tích thủy chi ân, dũng tuyền tương báo. Cho dù là một cái có lương tri huyết tính võ giả đều sẽ như thế, huống chi là ân cứu mạng Đoan Mộc thế gia truyền thừa ngàn năm, sẽ không không hiểu được những đạo lý này. Các hạ cũng không cần khiêm tốn, cứu được Đoan Mộc Tu là không thể cải biến sự thật, ta lần này tới chính là nhìn xem các hạ bên này có cái gì cần trợ giúp địa phương, chúng ta đều sẽ hết sức thỏa mãn!"

"Cần trợ giúp địa phương ta ngược lại thật ra thật có một cái."

Nhạc Bình Sinh nhìn chằm chằm Đoan Mộc Hòa Vũ, hỏi:

"Các hạ cảnh giới võ đạo, có phải hay không đã đạt đến Khí Đạo Tông Sư ta và ngươi so chiêu một chút thế nào "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 229 + 1 Thành Lực!

Chương 229: 1 thành lực!

Nhạc Bình Sinh tiếng nói rơi xuống, ở đây mỗi người đều sửng sốt một chút.

Bất luận là cười rạng rỡ Chung Thành, vẫn là Đoan Mộc Tu cùng Đoan Mộc Hòa Vũ, cùng phía sau hắn hai tên người hầu đều cho là mình nghe lầm.

"Làm càn! Ngươi nói cái gì! "

"Ngươi cho rằng ngươi tại cùng ai nói chuyện! "

Đoan Mộc Hòa Vũ sau lưng hai tên người hầu trợn mắt tròn xoe, đột nhiên phát ra quát lớn!

Đoan Mộc thế gia là dạng gì thân phận địa vị sừng sững ngàn năm không ngã, giống như là chủ tử của bọn hắn Đoan Mộc Hòa Vũ càng là gia chủ thân sinh huynh đệ. Không nói thực lực, vẻn vẹn là như vậy thân phận và địa vị, đi ra ngoài so với một chút thành chủ địa vị đều tương xứng, lại thêm Khí Đạo Tông Sư kinh khủng thế lực, là tuyệt đối cao cao tại thượng, bị người chiêm ngưỡng.

Mà như thế một cái Tam lưu tông môn tông chủ, thế mà dõng dạc nói muốn cùng nhà mình đại nhân động thủ so chiêu, bực nào làm càn!

Phát ra tiếng đồng thời, cái này hai tên người hầu trên thân huyết viêm phiêu diêu, sấm rền thanh âm đại tác, thình lình cũng là phá vỡ lực quan võ đạo gia.

Cái này Đoan Mộc thế gia đại nhân vật, liền thân bên cạnh người hầu đều là võ đạo gia cấp bậc võ giả!

Chung Thành lập tức đầu đầy mồ hôi, trong nội tâm kêu khổ thấu trời, không biết vị tông chủ này bị thần kinh à, cũng không đoái hoài tới nghĩ lại hắn nói câu nói này ý đồ, vội vàng đứng dậy pha trò nói:

"Các vị, các vị, chúng ta tông chủ là đang nói đùa, nói đùa..."

"Không có người có thể cùng ta đùa kiểu này."

Đoan Mộc Hòa Vũ trong mắt không có bất kỳ cái gì phẫn nộ cảm xúc, ngược lại mang theo nhè nhẹ không thể tưởng tượng nổi cùng tò mò, tựa hồ là nhìn thấy cái gì thú vị đồ vật, phất tay để hai tên người hầu lui ra, bình hòa nói ra:

"Nhạc tông chủ, ta chuyến này là thay thế gia chủ hướng ngươi gửi tới lời cảm ơn, không biết ngươi vừa rồi câu nói kia, là có ý gì "

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra, trước mắt Nhạc Bình Sinh nói ra những lời này đến cũng không phải là bị hóa điên hay là cố ý khiêu khích, mà là tựa hồ một cái võ đạo lâu không đột phá, lại tại một cái nào đó trong một chớp mắt tìm được bước kế tiếp con đường cái chủng loại kia nóng lòng không đợi được cảm giác.

Lại liên tưởng lên Chung Thành nói tới một lòng hướng võ, Đoan Mộc Hòa Vũ cơ hồ đã có thể nhận định trước mắt cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ, là một cái luyện võ thành si nhân vật.

Mà Đoan Mộc Tu nhìn thấy biến cố như vậy tình thế khó xử,

vị này Nhị thúc mặc dù là tuân theo cha mình ủy thác tới đây đến nhà nói lời cảm tạ, nhưng là dù sao thân phận cực kì cao quý, nếu như không phải mình ở gia tộc ở trong địa vị, loại chuyện này tùy tiện phái một người đến liền có thể đuổi.

Vị này Nhạc tông chủ đến cùng suy nghĩ cái gì đoàn người mình rõ ràng là đến đến nhà nói lời cảm tạ, hắn vì cái gì lại muốn mở miệng khiêu khích Khí Đạo Tông Sư dạng này thần long nhân vật

Nhạc Bình Sinh thì là bỏ qua Chung Thành liều mạng nháy mắt động tác động tác, cũng không thèm để ý hai tên người hầu quát lớn, nhìn thẳng Đoan Mộc Hòa Vũ nói ra:

"Khí Đạo Tông Sư luôn luôn tung tích khó tìm, với ta mà nói tầng này cảnh giới không tính quá mức xa xôi. Chỉ bất quá ta gần nhất kết một cái đối đầu, đồng dạng cũng là Khí Đạo Tông Sư tu vi, nếu như có thể thông qua cùng ngươi giao thủ, đối Khí Đạo Tông Sư thực lực có một cái đại khái ước định, cái này đối ta tới nói chính là trợ giúp rất lớn."

Một cái Khí Đạo Tông Sư đối đầu!

Câu nói này vừa ra, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu có chút lấy làm kinh hãi, hai tên võ đạo gia cấp bậc người hầu cũng hai mặt nhìn nhau, cảm thấy mười phần không thể tưởng tượng nổi.

Đắc tội Khí Đạo Tông Sư còn ở nơi này nhảy nhót tưng bừng

Mà Chung Thành trái tim thì là hung hăng nhảy một cái, cùng choáng váng, tâm loạn như ma:

Chuyện gì xảy ra ta lúc này mới hai ba ngày không tại, trong tông môn làm sao lại thêm ra tới một cái Khí Đạo Tông Sư cấp bậc đối đầu

"Nhạc tông chủ, không biết ngươi đắc tội là vị nào Khí Đạo Tông Sư bởi vì nguyên nhân gì "

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra:

"Chuyện này, nếu như giữa các ngươi không có quá lớn cừu hận, ta ngược lại thật ra có thể ở giữa điều giải một chút, đối phương có lẽ sẽ bán Đoan Mộc gia một bộ mặt."

Nhạc Bình Sinh lắc đầu: "Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên. Giữa chúng ta cũng không có bất kỳ cái gì điều giải chỗ trống."

"Phá Nguyệt quân tân phái như vậy hoàn toàn chính xác không có cách nào điều giải."

Tân phái cùng thống phái bất luận phương nào đều hận không thể bắt lấy đối phương tay cầm đánh cho đến chết ép, hoàn toàn chính xác không có cái gì điều hòa chỗ trống.

Đã Nhạc Bình Sinh không có nói rõ ân oán nguyên nhân, Đoan Mộc Hòa Vũ cũng không có hỏi tới, hắn suy tư một lát, nói ra:

"Thân Hoành Thiên người này ta có chỗ nghe thấy, theo ta được biết hắn bước vào Khí Đạo Tông Sư cảnh giới hắn là vẫn chưa tới thời gian mười năm, đại khái vừa mới hoàn thành khí lực hợp nhất quá trình, ở vào sơ vị Khí Tông trình độ."

Hắn đánh giá Nhạc Bình Sinh một chút, uyển chuyển nói ra:

"Mặc dù là sơ vị Khí Tông, nhưng là tha thứ ta nói thẳng, tại trên bản chất, mở ra tinh, khí hai nơi thần tàng Khí Đạo Tông Sư cùng chỉ mở ra một cái thần tàng võ đạo gia có trên trời dưới đất khác biệt lớn.

Nhân thể ba thần tàng, tinh, khí, thần, mỗi mở ra một cái, võ giả sinh mệnh cấp độ đều sẽ phát sinh một lần biến hóa nghiêng

trời lệch đất, bởi vậy đối ứng công phạt thủ đoạn cũng có biến hóa cực lớn.

Loại này khác biệt so với võ đạo gia cùng trúc cơ võ giả khác biệt còn muốn lớn. Căn bản không thể đánh đồng. Ta thành danh từng ấy năm tới nay như vậy, cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có người nào Khí Đạo Tông Sư vẫn lạc tại võ đạo gia trong tay."

Ngữ khí của hắn mặc dù uyển chuyển, nhưng là ý tứ trong đó mười phần sáng tỏ. Hiển nhiên là cảm thấy Nhạc Bình Sinh đối mặt một tên đại địch như vậy, lấy tu vi cảnh giới của hắn, cơ hồ không có bất kỳ cái gì cơ hội thắng lợi.

Hắn tiếp tục nói ra:

"Lực lượng trên bản chất, võ đạo gia là vẫn như cũ lấy tự thân huyết khí thể phách làm khu động, thân phụ vạn cân, mấy vạn cân cự lực đã mười phần ghê gớm. Mà Khí Đạo Tông Sư đã cảm giác hư không khí mạch, luyện tinh hóa khí, huyết khí chuyển hóa thành trước Thiên Chi Khí, có thể cùng quanh thân giữa hư không nguyên khí đạt thành câu thông cùng trao đổi, thay lời khác tới nói chính là có thể dẫn dắt, điều khiển thiên địa chi lực."

Nhạc Bình Sinh còn tại trầm ngâm bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ tiếp tục nói ra: "Kỳ thật ngươi ta không cần giao thủ, mời xem."

Ông!

Đoan Mộc Hòa Vũ bốn ngón tay uốn lượn, ngón trỏ khấu chặt, kết xuất một cái kì lạ thủ ấn đồng thời, ở trước mặt của hắn hư không chấn động, bỗng nhiên xuất hiện một con ngũ thải ban lan to lớn bàn tay, cơ hồ chiếm cứ phương viên một trượng không gian!

Tại tất cả mọi người trừng lớn trong ánh mắt, cái bàn tay này lấy một loại tốc độ cực kỳ chậm rãi, nhẹ nhàng, chậm rãi , ấn đặt

ở trước mặt hắn trên mặt đất.

Ầm ầm!

Chi này ngũ thải ban lan bàn tay như là vuốt ve nén phía dưới, lại đã dẫn phát như là động đất hiệu quả, mỗi người thân hình đều lay động kịch liệt, toàn bộ phòng nghị sự tính cả mặt đất đã dẫn phát chấn động mãnh liệt!

Trận này rung động dữ dội kéo dài đến hơn mười hơi thở thời gian mới ngừng lại, tại Chung Thành rung động ánh mắt bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ mỉm cười, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Nhạc tông chủ, xin không nên hiểu lầm, ta chỉ vận dụng một thành lực lượng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 230: Chế Tài

Chương 230: Chế tài

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú ngũ thải ban lan đại thủ nén qua địa phương.

Mặc dù đã dẫn phát kịch liệt như vậy chấn động mãnh liệt một kích, nhưng không có trên mặt đất lưu lại bất luận cái gì vỡ tan vết tích. Thật giống như cái bàn tay này cầm chắc lấy cả ngọn núi, đã dẫn phát cộng hưởng, mười phần không thể tưởng tượng nổi.

Hắn một thành lực mặc dù đồng dạng có thể làm cho cả đại sảnh chấn động mãnh liệt, nhưng là giống Đoan Mộc Hòa Vũ dạng này không có đối hoàn cảnh làm ra chút nào phá hư cùng tổn thương điểm này, hắn tự nhận không cách nào làm được.

Ý vị này Khí Đạo Tông Sư có thể khống chế sức mạnh không ngoài * chuẩn tác dụng cùng trong phạm vi nhỏ.

Mà lại tại Nhạc Bình Sinh Linh giác cảm giác bên trong, cái này trống rỗng xuất hiện ngũ thải ban lan bàn tay xuất hiện trước, đã dẫn phát Đoan Mộc Hòa Vũ trước người không gian ngắn ngủi vặn vẹo cùng hỗn loạn, tựa hồ là từ Đoan Mộc Hòa Vũ bản thân Tiên Thiên chi khí khiên động quanh thân hư không hạt năng lượng, từ đó hợp thành như thế một con rất sống động cự chưởng.

Bất quá, vẻn vẹn cái này một loại thủ đoạn, còn chưa đủ. Dù

sao nói đến bị hắn đánh chết Thần Luân Pháp Vương cùng Hồng Quang Ngự đều biểu hiện ra qua tương tự năng lượng điều khiển thủ đoạn, vẻn vẹn nương tựa theo loại thủ đoạn này còn không làm gì được hắn.

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Đoan Mộc Hòa Vũ, khách khí nói ra:

"Không biết trừ cái đó ra, Khí Đạo Tông Sư còn có cái gì chỗ đặc biệt "

Người này thế mà còn không hết hi vọng

Đoan Mộc Hòa Vũ sau lưng hai tên người hầu lông mày nhướn lên, mười phần ngoài ý muốn, cũng mơ hồ đồng tình trước mắt người này.

Cùng một Khí Đạo Tông Sư kết thù, nhưng không có bất kỳ bối cảnh, mà nhìn hắn vội vã như vậy sát dáng vẻ, giữa hai bên cừu hận tựa hồ không nhỏ bộ dáng.

Hai người bọn họ thân là Đoan Mộc Hòa Vũ tâm phúc, đạo của tự nhiên Khí Đạo Tông Sư là thế nào một loại cảnh giới khó mà tin nổi. Bọn hắn cơ hồ đã có thể suy ra Nhạc Bình Sinh không lâu sau đó hạ tràng.

"Ta chỗ biểu hiện ra chỉ là Khí Đạo Tông Sư đủ loại thủ đoạn một trong, liền phòng hộ thủ đoạn đi lên nói, Khí Đạo Tông Sư Tiên Thiên chi khí điều khiển quanh thân, đến cao thâm giai đoạn có thể hình thành đặc thù từ trường phòng hộ, phổ thông thủ đoạn đều khó mà công phá."

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt có chút tiếc hận, kiên nhẫn tiếp tục nói ra:

"Thân Hoành Thiên mặc dù là mới tiến vào Khí Đạo Tông Sư cảnh giới thời gian không lâu, nhưng ta cũng vô pháp đoán được

hắn phải chăng tu luyện được loại thủ đoạn này. Còn có điểm trọng yếu nhất."

Đoan Mộc Hòa Vũ chậm rãi nói ra:

"Khí Đạo Tông Sư đến giai đoạn cấp cao, có thể điều khiển khí lưu, lăng hư ngự không, tự tại phi hành. Sơ vị Khí Tông mặc dù không có đến một bước này, nhưng là thân như hơi vũ, làm được đứng trên không trung, ngắn ngủi lăng hư, vẫn là không có mảy may vấn đề. Ở trong đó có ý nghĩa là gì, chỉ sợ ta không nói ngươi cũng hẳn là minh bạch."

Nói cách khác có thể ngắn ngủi lăng không phi hành như thế một cái rất trọng yếu tình báo.

Một cái Khí Đạo Tông Sư bay lên bầu trời, vốn có bên trong trình đả kích thủ đoạn tình huống dưới, đối với mặt đất mục tiêu đích thật là tùy ý liền có thể xoa tròn bóp nghiến.

Tổng kết xuống tới, Khí Đạo Tông Sư có năng lượng điều khiển, bên trong trình công kích, trong thời gian ngắn lăng hư ngự không năng lực. Đích thật là cùng võ đạo gia cấp bậc võ giả tại trên bản chất có căn bản tính khác biệt.

Nhạc Bình Sinh sờ lên cằm, cho đến trước mắt, thông qua Đoan Mộc Hòa Vũ miêu tả, hắn đối Thân Hoành Thiên thực lực đã có một cái đại khái mà mơ hồ phán đoán, lấy trước mắt hắn lực lượng, nếu như có thể nhằm vào Khí Đạo Tông Sư những cái này phẩm chất riêng, làm ra tương ứng thủ đoạn, cũng không phải là không có bất kỳ cái gì cơ hội.

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh một bộ suy nghĩ bộ dáng, Đoan Mộc Tu mở miệng uyển chuyển nói ra:

"Nhạc tông chủ, ta nhìn ngươi vẫn là tận lực phòng ngừa cùng Thân Hoành Thiên tiến hành xung đột đi. Lấy thân phận của ngươi

thực lực, Tinh Thần Liệt Túc Tông ở chếch một góc, vẫn là ủy khuất, không bằng đến chúng ta Vân Châu chi Nam phát triển như thế nào đến lúc đó bất luận là sản nghiệp vẫn là tuyên chỉ, chúng ta đều có thể cung cấp nhất định trợ giúp, tại Đoan Mộc thế gia trong phạm vi, Thân Hoành Thiên gan to hơn nữa cũng không dám động thủ, cũng coi là giải quyết các ngươi nỗi lo về sau."

Nghe xong Đoan Mộc Tu nói như vậy, Chung Thành giống như là rốt cục hồi phục thần trí, tạm thời không để ý tới đi để ý tới một Khí Đạo Tông Sư uy hiếp, kích động nói ra: "Tông chủ, chuyện này ở trên đường thời điểm Vũ đại nhân liền đã cùng ta đề cập qua, còn chưa kịp cùng ngươi báo cáo."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi lắc đầu: "Ta biết hai vị hảo ý, bất quá điểm này thì không cần."

Thân Hoành Thiên chỉ là hắn con đường trước mặt một cái nho nhỏ trở ngại, còn xa xa không có đến để hắn cùng đường mạt lộ, chạy trối chết tình trạng, căn cứ Đoan Mộc Hòa Vũ miêu tả cùng biểu hiện ra, trong lòng của hắn đã có một cái thô sơ giản lược phương án ứng đối.

Mà lại với hắn mà nói, chưởng khống Tinh Thần Liệt Túc Tông mục đích ngay tại ở thành lập mạng lưới tình báo, mà ở vào Đoan Mộc thế gia dạng này đỉnh tiêm võ đạo thế lực dưới mí mắt rất nhiều chuyện ngược lại không tiện thao tác, hắn đương nhiên sẽ không lựa chọn con đường này.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cự tuyệt, Chung Thành ngây dại.

Vì cái gì, vì sao lại cự tuyệt

Hắn hoàn toàn không biết dạng này trăm lợi mà không có một hại chuyện tốt, Nhạc Bình Sinh vì sao lại cự tuyệt đối với hắn mà nói, tông môn phát triển khuếch trương mới thật sự là hạng nhất đại sự.

Sắc mặt của hắn lúc xanh lúc trắng, cuối cùng vẫn cố nén chán nản ngồi xuống.

Mà Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu hai người mặc dù cảm thấy mười phần ngoài ý muốn, nhưng không có lại lần nữa khuyên bảo.

Nhạc Bình Sinh tiếp tục nói ra:

"Còn có một chuyện cuối cùng, khả năng cần các hạ trợ giúp. Phá Nguyệt quân lúc trước trái với lệnh cấm, tự mình điều động quân đội, ý đồ tiến đánh bản tông sơn môn, đã bị chúng ta toàn bộ tiêu diệt."

Ân

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt khẽ động, lập tức hỏi: "Có loại chuyện này Phá Nguyệt quân to gan như vậy bọn hắn điều động bao nhiêu nhân mã có chứng cớ hay không "

"Đương nhiên là có. "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Bọn hắn chuyến này điều động một chi bốn trăm tên khoảng chừng quân sĩ, ba cái thống lĩnh thi thể cùng khôi giáp binh khí các loại bằng chứng đều tại, chuyện này, chúng ta Tinh Thần Liệt Túc Tông thế nhỏ nói nhẹ, không biết các hạ có thể hay không hỗ trợ phát ra tiếng "

Lúc đầu chuyện này hắn dự định chính mình bôn tẩu, bất quá đã Đoan Mộc thế gia người đưa tới cửa, vừa vặn lợi dụng một chút bọn hắn lực ảnh hưởng, so với chính mình hiệu suất cùng lực ảnh hưởng càng nhanh lớn hơn.

"Bỏ qua liên minh lệnh cấm, tân phái những quân phiệt này đơn giản cả gan làm loạn! Chuyện này chúng ta cùng là thống

phái, việc nhân đức không nhường ai."

Đoan Mộc Hòa Vũ ha ha cười nói:

"Nhạc tông chủ, đây không phải phiền phức, ngươi cái này ngược lại là cho chúng ta đưa một phần lễ a! Tại Phong Vân Long Hổ đại hội giữa trời, tân phái khí diễm phách lối, chúng ta đã sớm nghĩ kỹ tốt gõ một cái, đây chính là ngủ gật đưa lên một cái gối đầu a!"

Bởi vì cũng không hiểu rõ Phá Nguyệt quân sai phái ra tới chi quân đội này tiêu chuẩn, hắn đối với Nhạc Bình Sinh tiêu diệt chi quân đội này không có cảm thấy bất kỳ ngoài ý muốn.

"Thanh Châu đốc thống đủ nhưng tu ta có một ít giao tình, chuyện này ta sẽ lập tức trợ giúp ngươi liên hệ."

Đoan Mộc Hòa Vũ đứng dậy nói ra:

"Không riêng như thế, Vân Châu trong phạm vi một chút thế gia môn phiệt ta đều sẽ gửi một phong thư, như thế lớn tay cầm, nhất định khiến cái này Phá Nguyệt quân nhận hung hăng chế tài!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 231: Chuẩn Bị Ám Sát!

Chương 231: Chuẩn bị ám sát!

Ngọn núi bên trên, Nhạc Bình Sinh chắp tay sau lưng, mắt thấy thần dị như là kiếp trước truyền thuyết Phượng Hoàng đồng dạng đại điểu kéo lấy khung xe biến mất tại đám mây, trong nội tâm không khỏi cảm khái.

Vẻn vẹn từ hắn Linh giác đi lên cảm giác, con chim lớn này huyết khí tràn đầy tới cực điểm, như là một cái mặt trời nhỏ đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng bắn ra nhiệt lượng. Chính là một cái huyết khí như rồng cảnh giới võ đạo gia đều xa xa không cách nào so sánh cùng nhau.

Đưa tiễn Đoan Mộc Hòa Vũ thúc cháu hai người, không để ý đến một đám cực kỳ hâm mộ kính úy môn nhân đệ tử, Nhạc Bình Sinh quay đầu hướng về Chung Thành hỏi:

"Loại dị thú này đều là từ Hoang Cổ di địa bên trong bắt tới chúng ta có thể hay không tự mình động thủ bắ được một con, sau đó giao cho người khác huấn luyện "

Chung Thành trên mặt lúc xanh lúc trắng, nửa ngày mới muộn thanh muộn khí hồi đáp:

"Tông chủ ngươi suy nghĩ nhiều, giống như vậy đẳng cấp cao Hoang Cổ Di Chủng linh tính phi thường, trí tuệ so với người đều không kém là bao nhiêu. Ngươi nhìn qua con chim lớn này tựa hồ

là khổ lực, trên thực tế hắn tại Đoan Mộc thế gia hoàn toàn là đại gia đồng dạng tồn tại, mỗi ngày đều lấy linh quả làm thức ăn, cũng liền giống Đoan Mộc thế gia thế gia như vậy môn phiệt mới chèo chống được. Lui một vạn bước tới nói chúng ta liền xem như tóm được, cũng căn bản nuôi không nổi."

"Dạng này a."

Nhạc Bình Sinh tiếc nuối sờ lên cái cằm, từ được chứng kiến mang người phi hành dị thú về sau hắn loại ý nghĩ này chưa bao giờ từng đứt đoạn. Dù sao thế giới này nhưng không có cái gì xe lửa máy bay loại hình phương tiện giao thông, mặc dù thế giới này ngựa cước lực cường kiện, phẩm chất thượng đẳng tuấn mã tiến triển cực nhanh dễ dàng, nhưng là đối ứng thế giới này địa lý phạm vi cũng so Địa Cầu rộng lớn mười mấy lần, trên mặt đất rộng người hiếm tình huống dưới Bắc Hoang đều tối thiểu nhất có mười vạn vạn trở lên nhân khẩu, điểm này liền có thể thấy đốm.

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua tựa hồ mười phần không cam lòng Chung Thành, cười nói:

"Ngươi có phải hay không đối ta cự tuyệt Đoan Mộc gia di chuyển đề nghị rất không tình nguyện "

Chung Thành thở hổn hển thở hổn hển nửa ngày, cắn răng một cái, kích động nói ra:

"Tông chủ, ta không biết ngươi là thế nào đột nhiên đắc tội một Khí Đạo Tông Sư, có lẽ tên này Khí Đạo Tông Sư không làm gì được ngươi, nhưng là đối với môn nhân đệ tử tới nói, bọn hắn cũng có thể sẽ trở thành bị trả thù đối tượng.

Liền xem như các đại võ đạo thế lực lợi dụng cơ hội này chèn ép thống phái một phương thời gian ngắn không ngẩng đầu được lên, cái kia thì có ích lợi gì cái này Phá Nguyệt quân quân chủ nam chinh bắc chiến, ngang ngược vô cùng, làm sao có thể cũng bởi vì

cái này chịu thua

Hắn chỉ cần thay hình đổi dạng trực tiếp giết tới tông môn, bóp chết tất cả chúng ta đều phí không có bao nhiêu công phu, đến lúc đó nếu như chúng ta đều đã chết, lại có ai sẽ báo thù cho chúng ta hơn hai trăm cái nhân mạng! Chết cũng liền chết vô ích!

Hiện tại vừa lúc Đoan Mộc thế gia đưa ra tới cành ô liu, bọn hắn có thể cho đủ loại tiện lợi cùng hiệp trợ trước dứt bỏ không nói, vẻn vẹn tiến vào Đoan Mộc thế gia che chở cho, tên này Khí Đạo Tông Sư liền rốt cuộc không thể đối tông chủ và trên tông môn trên dưới hạ môn nhân đệ tử tạo thành uy hiếp! Đơn độc từ một điểm này tới nói, tha thứ ta Chung Thành ngu dốt, ta thực sự nghĩ không ra tông chủ lý do cự tuyệt!"

"Ngươi nói không có sai."

Nhạc Bình Sinh không có bởi vì Chung Thành kích động mà động giận, bình tĩnh nói ra:

"Bất quá ta hiện tại có một cái biện pháp tốt hơn."

Chung Thành sững sờ ngay tại chỗ: "Biện pháp gì "

"Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tao ương."

Nhạc Bình Sinh xoay người bước đi, để lại một câu nói trong gió phiêu đãng:

"Giải quyết một vấn đề, đơn giản nhất chính là hủy vấn đề bản thân!"

. . .

Tĩnh thất bên trong, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, kiểm tra lấy Tà Linh quét hình bảng:

【 lực lượng 】: 42

【 thể chất 】: 41

【 nhanh nhẹn 】: 41

【 tinh thần 】: 41

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 41 25

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 20%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 200 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 6 ngày 22 giờ 】

Dự đoán thiện việc, trước phải lợi khí.

Mặc dù quyết định chủ động xuất kích, nhưng là chu toàn chuẩn bị đồng dạng cũng là cần thiết. Giảm xóc thời gian cho tới bây giờ nhiều nhất chỉ còn lại không tới thời gian mười ngày.

Từ liên hệ Thanh Châu đô thống cùng các phương, đến liên hợp chế tài, cùng Phá Nguyệt quân quân chủ phản ứng, những cái này cộng lại chỉ cấp Nhạc Bình Sinh lưu lại không đến thời gian mười ngày.

Từ Phá Nguyệt quân truy kích đến Tinh Thần Liệt Túc Tông tình huống tới nói, cái này Phá Nguyệt quân chủ lôi lệ phong hành, ngang ngược quả quyết, tuyệt sẽ không như vậy bỏ qua.

Tình thế phát triển duy nhất vượt qua hắn dự tính địa phương, ngay tại lúc này hắn không còn là một cái người cô đơn, còn cần che chở sau lưng toàn bộ tông môn.

Mà chính Nhạc Bình Sinh từ trước đến nay sẽ không đem hi vọng ký thác vào trên người người khác. Đã thô sơ giản lược đoán được sơ vị Khí Tông thực lực đối với mình không đạt được nghiền ép tình trạng, chuyện này hắn tự nhiên sẽ tự mình giải quyết.

Nhưng là đối với một cái sinh mệnh cấp độ siêu phàm thoát tục đối thủ, hắn cần cực kì cẩn thận đối đãi, cân nhắc ám sát ở trong xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Còn lại hai trăm cái linh năng đơn vị nếu như thích đáng lợi dụng, có thể làm cho hành động trước thực lực của hắn lần nữa leo lên một cái bậc thang nhỏ.

Duy nhất cần Nhạc Bình Sinh hiện tại thận trọng cân nhắc, chính là đối với hắn hiện tại có thủ đoạn tới nói, tựa hồ cũng không có khả năng lập tức bạo phát đi ra tất cả lực lượng sắc bén công phạt thủ đoạn.

Nhạc Bình Sinh kiểm tra lấy từng đầu công pháp tiến độ, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, kêu gọi lên Tà Linh đến:

"Tà Linh, linh năng có thể hay không trợ giúp ta vượt cấp tu luyện kế tiếp cấp độ bí truyền võ đạo "

【 linh năng chỉ là một loại mười phần cao đẳng năng lượng thôi, ngươi thật đúng là cho là hắn là vạn năng 】

Tà Linh một bộ uể oải biểu lộ hiện lên ra:

【 ta ngẫm lại, ngươi chỉ là môn kia gọi là 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 bí truyền võ đạo nếu như ngươi muốn theo mới bị ngươi đánh chết tên ngu xuẩn kia đồng dạng sinh mệnh nguyên khí đều bị rút sạch, ngươi liền lớn mật làm như vậy đi. 】

Nhạc Bình Sinh chau mày một cái: "Liền ngay cả ta hiện tại thể phách cũng không được "

Tà Linh hắc hắc cười lạnh:

【 tiểu tử, thế giới này cái gọi là bí truyền võ đạo, trên thực tế là khai phát thân thể bản thân tiềm lực, từ đó từng bước một đạt thành sinh mệnh cấp độ nhảy vào một loại phương thức tu luyện, nguyên lý chính là lấy từng cái mệnh khiếu tạo dựng ra đến năng lượng tuần hoàn, kích phát, phóng đại mệnh khiếu bản thân tác dụng. Sở dĩ cảnh giới không đến không thể tu luyện nguyên nhân chính là ——

Bắt ngươi nguyên bản thế giới kia tới nói, ô tô bình xăng bên trong dội lên nước, chẳng lẽ hắn có thể chạy a đây là đồng dạng đạo lý, từ ta nắm giữ có hạn tư liệu phân tích phán đoán, thế giới này hệ thống tu luyện, ngươi hiện hữu cảnh giới tiến giai đến kế tiếp giai đoạn về sau, trong cơ thể sinh ra tuần hoàn năng lượng là một loại khác cấp độ đồ vật!

Mà căn cứ ngươi đạt được quyển kia cao cấp gánh xiếc bên trong miêu tả, chỉ có lấy cái gọi là Tiên Thiên chi khí làm vận chuyển, tuần hoàn nhiên liệu, mới có thể không tổn thương chút nào kích phát ra đến, nếu không trước đó tên ngu xuẩn kia chính là của ngươi khắc hoạ, địch nhân có thể hay không chết ta không biết, tiểu tử ngươi ngược lại là chết chắc! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 232: Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật!

Chương 232: Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật!

Nhạc Bình Sinh suy tư một chút, chậm rãi nói ra: "Nếu như ta đem linh năng xem như nhiên liệu để kích thích. . . Sẽ như thế nào "

【 biện pháp tốt! Chỉ tiếc, điểm này không có chút ý nghĩa nào! 】

Tà Linh cạc cạc cười quái dị nói:

【 dạng này linh năng tiêu hao ngươi căn bản chống đỡ không nổi! Ta không có đoán sai ngươi là muốn đi xử lý cái kia cái gọi là Khí Đạo Tông Sư a phương hướng của ngươi không có sai, đích thật là cần một môn có thể trong nháy mắt phóng thích tất cả lực lượng thủ đoạn công kích. 】

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động, hỏi:

"Nghe ngươi ý tứ, ngươi tựa hồ là có khác đề nghị "

【 ta liền lòng từ bi nói cho ngươi đi tiểu tử! 】

Tà Linh đắc ý nói ra:

【 kỳ thật ý nghĩ của ngươi là chính xác, bất quá ngươi có một

cái tốt hơn lựa chọn, ngươi quên môn kia gánh xiếc bên trong mặt khác một môn thủ đoạn sao 】

"Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật "

Nhạc Bình Sinh nhíu mày đến:

"Ngươi không phải đã nói lợi dụng linh năng cưỡng ép kích phát con đường này đi không thông a "

【 ngu xuẩn tiểu tử, cái này hai môn năng lượng vận chuyển thả ra phương thức tại trên bản chất căn bản không giống a! 】

Tà Linh một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép biểu lộ lớn thêm giễu cợt nói:

【 một môn cho nên cái gọi là mệnh khiếu làm cơ sở cùng dựa vào, một môn khác thì là thuần túy năng lượng vận chuyển, lợi dụng, áp súc, thả ra phương thức, hai cái này làm sao có thể đồng dạng 】

Nhạc Bình Sinh giật mình, lại lần nữa nhớ lại 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 phía trên chú thích.

Môn này sát pháp đúng như là cùng Tà Linh nói, cơ hồ là thuần túy Tiên Thiên nhất khí vận chuyển, áp súc, thả ra phương thức.

Nó võ đạo nguyên lý chính là lấy tâm thần ý chí quan tưởng đao binh, đồng thời lấy đặc thù quan tưởng phương thức uẩn dưỡng ra một cỗ khí cùng ý hợp Tiên Thiên chi khí, lợi dụng phương pháp đặc thù vận chuyển áp súc trước đao binh bên trong, tích súc tích súc lại tích súc, trừ phi binh khí chất liệu khó có thể chịu đựng, nếu không uẩn dưỡng tích súc thời gian càng dài, rút đao mà ra thời điểm uy năng cũng liền càng khủng bố hơn.

Trên lý luận, nếu như một cây đao binh có thể vô hạn lần tiếp nhận ý chí cùng Tiên Thiên chi khí uẩn dưỡng, một thức này sát

pháp đủ khả năng bạo phát đi ra uy năng cũng vô hạn cường đại.

Trải qua tích súc quan tưởng về sau, thanh binh khí này một khi ra khỏi vỏ, liền sẽ trong nháy mắt đem tất cả uẩn dưỡng quán chú đao khí, sát khí, sát khí, cùng cá nhân võ đạo ý chí, toàn bộ trút xuống!

Ra khỏi vỏ một nháy mắt đồng thời cũng dính đến tinh thần ý chí che đậy đả kích, tại phương viên trong phạm vi mười trượng tất cả địch nhân ngũ sắc đều mê, không cách nào phản kháng.

【 thế nào 】

Tà Linh cười hắc hắc nói:

【 loại này thuần túy năng lượng phóng thích là hoàn toàn có thể dùng linh năng để thay thế, so với trước ngươi nói cái kia thiêu đốt sinh mệnh nguyên khí biện pháp tốt không biết bao nhiêu lần!

Mà lại lấy linh năng làm môn này đao thuật khu động lực, so với cái gì cẩu thí Tiên Thiên chi khí mạnh hơn đi không biết bao nhiêu lần, dù là ngươi sinh mệnh cấp độ so với hắn thấp, làm thịt cái gì cái gọi là Khí Đạo Tông Sư cũng có nhiều khả năng! 】

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhẹ gật đầu, tại tầm mắt bên trên mình đích thật không cách nào cùng Tà Linh so sánh.

Từng cái từng cái con đường trăm sông đổ về một biển, Tà Linh nó bởi vì sinh mệnh cấp độ cao đẳng, tất cả có thể một chút khám phá một chút võ đạo pháp môn bản chất nhất địa phương, điểm này chính mình còn kém xa.

Hắn hỏi: "Ngươi vì sao lại chủ động giúp ta coi như ngươi không nói ta cũng không biết."

【 tiểu tử, nếu nói như vậy, ngươi không cảm thấy cũng quá nhàm chán a 】

Tà Linh ha ha ha cười to:

【 ta đây là thay ngươi tìm một số chuyện làm a! Không dạng này một đường giết tiếp, từ đâu tới linh năng tiểu tử, đừng chết! 】

Phụ đề phiêu động, Tà Linh hài lòng trở nên yên lặng.

Nhạc Bình Sinh hoành đao cùng đầu gối, nhìn chăm chú đen nhánh hẹp dài đao khí, trong lòng liên quan tới quan tưởng cô đọng kinh văn chảy xuôi mà qua.

Ánh mắt của hắn chậm rãi khép kín, đen kịt một màu ý thức bên trong, tựa hồ có một thanh đao khí chậm rãi hiển hiện.

Nhạc Bình Sinh lúc này tất cả suy nghĩ đều đắm chìm đến ý thức hải của mình chỗ sâu, cùng cái kia trong tiềm thức đao khí tương dung làm một thể, biểu ý thức cùng tiềm thức hợp lại làm một.

Biểu ý thức cùng tiềm thức hợp nhất tạo thành kết quả, chính là đối tự thân tinh thần toàn diện khống chế, chính là tại người bình thường xem ra hoàn toàn không thể nói lý mộng cảnh, chính Nhạc Bình Sinh đều có thể tự do khống chế.

Loại này kinh khủng trạng thái dưới, Nhạc Bình Sinh thần chí thanh minh, thần kinh vận chuyển tốc độ đạt đến một cái trình độ kinh người, trong đầu có thể trong tích tắc chuyển qua trăm ngàn cái suy nghĩ, như đồng thời ở giữa tại thức hải bên trong trở nên chậm đồng dạng.

Loại thời giờ này giảm bớt hội chứng, đơn giản điểm tới nói kỳ thật chính là tự thân thần kinh nguyên vận tốc quay lần đề cao không biết đề cao thiếu lần, viễn siêu thanh tỉnh là biểu ý thức phản ứng, khiến cho sau khi tỉnh lại biểu ý thức chỉ cảm thấy một lát sau, nhưng là để bày tỏ ý thức thời gian tiêu chuẩn làm cơ

chuẩn trong ý thức lại qua một đoạn thời gian rất dài.

Giống người bình thường rõ ràng cảm giác được làm một cái rất dài mộng, trong mộng kinh lịch một loạt sự tình, nhưng là tỉnh lại sau giấc ngủ, lại chỉ là qua ngắn ngủi mấy chục phút; Trang Tử giấc mộng Nam Kha trong chuyện xưa, thư sinh cưới dưới cây con kiến nước công chúa, hưởng lạc vài năm, cuối cùng mang binh đánh giặc, lại đến thua chiến tranh, từ biệt về nhà, trong lúc đó đâu chỉ mấy năm lâu, cuối cùng tỉnh lại bất quá là hoảng hốt một giấc chiêm bao, mấy canh giờ thôi.

Ý thức ở trong đao khí chung quanh, điểm điểm tinh thần vờn quanh, lại có đại lượng ẩn chứa kỳ diệu kiến thức võ đạo văn tự không khô chuyển, tại Nhạc Bình Sinh tâm thần vận chuyển hạ bị không ngừng mà phân liệt phân tích, một lần nữa kết hợp, trong lòng không khô qua.

Lập tức, trong ý thức đao khí có chút chấn động, quỹ tích tại Nhạc Bình Sinh đôi mắt bên trong bị chiếu rọi ra, không ngừng mà xoay tròn lấy bị tầng tầng phân tích, cuối cùng hóa thành một cỗ kì lạ khí lưu, như giao long không ngừng mà vặn vẹo biến hóa, chậm rãi rót vào trong đó.

Trong hiện thực, theo Nhạc Bình Sinh trong miệng mũi hai đạo long xà dài nhỏ hơi thở chậm rãi phun ra, trong không khí truyền ra mơ hồ phong lôi kích đãng thanh âm, xoay quanh tại Nhạc Bình Sinh quanh thân khí lưu du long lập tức toàn bộ thu liễm hội tụ, theo Nhạc Bình Sinh tay phải nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ hội tụ tiến vào hắn trên đầu gối hoành thả Tà Linh Ẩm Huyết Đao bên trong.

Theo Nhạc Bình Sinh cái kia nguyên bản chăm chú khép kín con mắt có chút vừa mở, ngay tại Nhạc Bình Sinh trước người xa mấy thước trong hư không, một viên loáng thoáng gợn sóng lóe lên một cái rồi biến mất, tùy theo một đạo thước dài điện quang trống rỗng xuất hiện, bất quá đầu ngón tay phẩm chất điện quang quanh

thân phát ra bùm bùm rất nhỏ nổ vang, như đồng du rồng đồng dạng tại giữa không trung không ngừng vặn vẹo rung động, không khí chung quanh đều như là sóng nước, phát ra từng tia từng tia chấn động gợn sóng!

Đạo này điện quang tựa hồ chân chính từ hư không bên trong sinh ra mà ra, trống rỗng mà hiện, không biết tới, không biết tung tích.

Theo linh năng cọ rửa, vận chuyển, áp súc, hội tụ, một trận trong suốt quang huy tại Tà Linh Ẩm Huyết Đao trên thân đao lưu chuyển một vòng, lập tức thu liễm không thấy.

Nếu như rút đao ra đến liền có thể nhìn thấy, nguyên bản trong suốt như nước, trong suốt như lưu ly trên thân đao lúc này lại trống rỗng tăng thêm một cỗ lộng lẫy cổ phác hào quang, tại trường đao bá đạo bên trong lại tăng thêm một loại khó tả tôn quý, mơ hồ liền có một loại trong đao vương giả hương vị.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 233: Gặp Mặt

Chương 233: Gặp mặt

Thanh Châu, Thiên Nguyên Thành.

Tại Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người từ Tinh Thần Liệt Túc Tông rời đi không lâu sau, Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người đã áp tải một nhóm lớn binh giáp cùng Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn ba người thi thể ngay sau đó xuất phát, tốn hao hai ngày thời gian đã tới toà này Thanh Châu thủ phủ hùng thành.

Thiên Nguyên Thành làm một châu thủ phủ hoàn toàn chính xác hùng vĩ phi thường, vẻn vẹn ủng thành tường thành đều có tiếp cận mười trượng độ cao, lít nha lít nhít dòng xe cộ cùng dòng người từ cửa thành tràn vào tuôn ra, ngựa xe như nước ở giữa, phồn hoa náo nhiệt tới cực điểm.

Vào thành thời điểm tại hao tốn một phen công phu giải thích về sau, Tinh Thần Liệt Túc Tông một nhóm mười hai người trực tiếp bị tiếp vào thông báo đốc thống phủ phủ vệ dẫn theo đi tới đốc thống phủ ở trong.

Mặt khác mười tên áp giải môn nhân đệ tử tại lệch sảnh chờ đợi, Chung Thành cùng Diệp Phàm cái này một đôi sư đồ cũng không có ngồi xuống, cứ như vậy đứng tại phòng khách ở trong chờ đợi.

Chung Thành thân thể căng cứng, đứng xuôi tay, không ngừng

đánh giá phòng khách ở trong đủ loại lộng lẫy đến cực điểm bài trí, trong lòng nôn nóng.

Theo thời gian tính toán ra, từ tiêu diệt Phá Nguyệt quân chi quân đội này đến bây giờ đã có bốn năm ngày thời gian, mặc dù tại chỗ một cái cá lọt lưới đều không có, nhưng là một mực phái đi ra chấp hành nhiệm vụ quân đội bốn năm ngày không có tin tức gì chuyền về, Phá Nguyệt quân quân chủ lại thế nào không đem lần này sai khiến để ở trong lòng, cũng hẳn là có thể phát giác ra được vấn đề.

Bọn hắn hiện tại hoàn toàn là tại giành giật từng giây, chỉ có công khai, dựa thế mới có thể để cho Phá Nguyệt quân quân chủ không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Về phần Nhạc Bình Sinh đã từng để lộ ra tới muốn đích thân giải quyết, tựa hồ là muốn tiến hành ám sát ý đồ, Chung Thành hoàn toàn không có làm thành một chuyện, cái này cảm thấy đây là vị tông chủ này trên tâm lý nhận một vị Khí Đạo Tông Sư vô hình áp bách mới nói ra đến nói.

Võ đạo thực lực cao thấp, hai người cao thủ quyết đấu thắng bại hoàn toàn chính xác không phải đơn thuần cảnh giới võ đạo có thể quyết định. Còn muốn tổng hợp cân nhắc khí thế, ý chí, bí truyền võ đạo tác dụng các loại nhân tố.

Bằng không mà nói, trên đời võ giả ở giữa liền sẽ không tồn tại cái gì tranh đấu, phàm là có mâu thuẫn, đem tu vi sáng lên liền có thể giải quyết.

Nhưng là một cái võ đạo gia cùng một Khí Đạo Tông chủ ở giữa, căn bản không phải một cái cấp độ sinh mệnh, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì khả năng so sánh. Chung Thành đạp vào võ đạo chi lộ mấy chục năm, chưa từng có nghe nói qua cái gì võ đạo gia cấp độ võ giả cùng Khí Đạo Tông Sư tranh chấp sự tình.

Hắn trong lòng yên lặng thở dài một hơi, chỉ có thể mong đợi tại vị này Thanh Châu đốc thống thủ đoạn.

Thanh Châu đốc thống giám sát một châu chỗ, từ liên minh trực tiếp sai khiến ủy nhiệm, quyền hành cực lớn, chỉnh đốn kỷ cương, chuyên môn giám sát địa phương bên trên võ đạo thế lực vi phạm lệnh cấm chuyến đi, có vạch tội quyền lực, có thể nối thẳng liên minh nghị viện.

Vị này Thanh Châu đốc thống đồng dạng cũng là Khí Đạo Tông Sư tu vi. Nhưng là mang theo phần địa vị, người này so với Đoan Mộc Hòa Vũ đến còn phải quý giá rất nhiều.

Bắc Hoang mười Cửu Châu, mười chín vị đốc thống, thậm chí so với liên minh nghị viện ở trong những cái này trưởng lão đều muốn tôn quý!

Có thể làm được dạng này vị trí, vị này đốc thống liền xem như tại Khí Đạo Tông Sư ở trong cũng là đỉnh tiêm nhân vật. Bất luận tu vi, thủ đoạn, tâm tính, đều là nhân trung chi long.

Không có trấn áp một phương thực lực cường đại, như thế một cái mẫn cảm chức vị đổi lại một cái võ đạo thấp người tới làm, chỉ sợ không cần hai ngày liền sẽ đụng phải ám sát mà chết.

Sắp nhìn thấy một nhân vật như vậy, Chung Thành cũng khó tránh khỏi khẩn trương.

Diệp Phàm cũng biết bọn hắn chỗ chờ đợi người thân phận không thể coi thường, cao quý không tả nổi, cung cung kính kính chờ đợi đồng thời khóe miệng khẽ nhúc nhích, hạ giọng lo lắng hỏi:

"Sư phụ, nếu như sau đó vị đại nhân này hỏi chúng ta tông chủ vì cái gì không đến, chúng ta phải làm thế nào hồi phục "

"Đương nhiên là nói thật, tại vị này đại nhân trước mặt đùa

nghịch tiểu thông minh kia là chán sống, ta còn muốn sống thêm mấy năm!"

Nhớ tới Nhạc Bình Sinh đại sự như vậy đều không tự mình ra mặt, Chung Thành mười phần không cam lòng, đè ép cuống họng thấp giọng nói:

"Một hồi vị đại nhân này hỏi ngươi cái gì liền đi thẳng nói, tuyệt đối không nên tự cho là thông minh."

Nhạc Bình Sinh tại cắt cử Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người áp giải chứng cứ về sau liền tự mình rời đi tông môn, không biết đi nơi nào, cũng không biết đi làm cái gì, để Chung Thành cơ hồ đều muốn hoài nghi vị tông chủ này có phải hay không nghe hơi mà chạy.

Diệp Phàm yên lặng nhẹ gật đầu, hai người bọn họ cũng theo đó ngậm miệng không nói, yên lặng đợi.

Ước chừng lại lần nữa qua nửa khắc đồng hồ công phu, từng đợt tiếng bước chân từ xa mà đến gần, thời gian dần trôi qua truyền đến.

Đại sảnh phỉ thúy bình phong về sau, một cái tử kim áo mãng bào, diện mục nho nhã, nhìn qua cao quý không tả nổi nam tử trung niên tại hai tên phụ tá giống như nhân vật chen chúc hạ đi ra.

Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người trong lòng căng thẳng, vội vàng cúi đầu xuống cung kính cao giọng nói:

"Gặp qua đốc thống đại nhân!"

"Các ngươi chính là Đoan Mộc Hòa Vũ chuyên môn chạy lên cửa cùng ta nói qua cái kia Tinh Thần Liệt Túc Tông người "

Tề Khả Tu long hành hổ bộ ở trong tại thủ tọa thượng tọa

dưới, nhiều hứng thú đánh giá Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người, cười nói:

"Như vậy, chứng cứ các ngươi cũng đều mang đến "

"Đều mang đến! Ngay tại lệch sau phòng viện!"

Chung Thành đầu cũng không dám nhấc, vội vàng hồi phục đến.

Vị này Thanh Châu đốc thống trong lúc nói chuyện bình thường, hết lần này tới lần khác cho hắn một loại khó tả áp lực tâm lý, thật giống như động vật gặp chính mình thiên địch, để hắn toàn thân trên dưới lông tơ đều từng chiếc thụ lập.

Đó cũng không phải Tề Khả Tu cố ý gây nên, mà là hắn tại sinh mệnh cấp độ bên trên hoàn toàn nghiền ép Chung Thành, tu vi võ đạo cũng dẫn tới một loại không thể tưởng tượng nổi cấp độ, mở miệng ở giữa không khí cộng hưởng, tại hắn tâm linh phía trên ấn xuống âm ảnh.

Tề Khả Tu có chút gật đầu, còn không đợi hắn phân phó, tại nơi hẻo lánh đứng hầu lấy giáp sĩ liền đã mang theo Tinh Thần Liệt Túc Tông mấy người đệ tử, đem một nhóm binh giáp cho dẫn vào.

Chung Thành đồng thời cười bồi nói: "Tề đại nhân, còn có Phá Nguyệt quân ba cái thống lĩnh thi thể, bất quá sợ làm bẩn ngài nơi này địa phương, ta liền không cho bọn hắn chuyển vào tới."

Tề Khả Tu nhẹ gật đầu, từ chối cho ý kiến, cũng không có kiểm tra một phen dự định, ngồi tại thủ tọa bên trên không nhúc nhích, chỉ là nhẹ giọng hỏi:

"Thế nào "

Không đợi Chung Thành cùng Diệp Phàm trả lời, phía sau bọn

họ một giáp sĩ liền đã ôm quyền trả lời:

"Hồi đại nhân, cung nỏ đao binh bên trên ấn ký đích thật là Phá Nguyệt quân không có vấn đề, cái kia ba bộ thi thể thân phận phân biệt còn cần nửa canh giờ liền có thể cuối cùng xác nhận!"

Tề Khả Tu chậm rãi nhẹ gật đầu, ánh mắt chuyển qua Chung Thành trên thân: "Ngươi chính là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ "

Cảm nhận được tia mắt kia, Chung Thành trong lòng vô cùng khẩn trương, đầu đầy mồ hôi hồi đáp:

"Hồi đại nhân, ta chỉ là tông môn trưởng lão, chúng ta tông chủ bây giờ không có ở đây tông môn, không có nói cho chúng ta biết đi nơi nào, có lẽ, có lẽ đang tránh né danh tiếng "

"Các ngươi người tông chủ này còn thật thú vị, có lá gan giết Phá Nguyệt quân người, bây giờ lại sợ hãi trốn "

Tề Khả Tu không hề tức giận, mà là mỉm cười nói:

"Chuyện này, ta đã biết, các ngươi trở về đi!"

Chung Thành sững sờ, không nghĩ tới vị này đốc thống đại nhân cơ hồ không hỏi vấn đề gì liền hạ xuống lệnh đuổi khách, có chút không nghĩ ra, cũng không dám có chút dị nghị, liền vội vàng khom người, mang theo Diệp Phàm cùng mặt khác mười tên đệ tử lui ra ngoài.

Mắt thấy Tinh Thần Liệt Túc Tông môn nhân dần dần bóng lưng biến mất, Tề Khả Tu như có điều suy nghĩ, không biết suy nghĩ cái gì.

Tại dưới tay của hắn, một phụ tá bộ dáng người mở miệng nói ra:

"Đại nhân, ta nhìn cái này Phá Nguyệt quân ngược lại là thú vị rất, Thân Hoành Thiên sở dĩ to gan như vậy cũng là căn bản không đem cái này gọi Tinh Thần Liệt Túc Tông môn phái nhỏ để vào mắt, lần này đến lúc đó cống ngầm lật thuyền, chở tại đại nhân trong tay."

Tề Khả Tu mỉm cười, nói một mình:

"Phá Nguyệt quân, tân phái. . . Hiện tại thật đúng là làm càn a. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 234: Lại Trước 1 Bước!

Chương 234: Lại trước 1 bước!

Cách Tinh Thần Liệt Túc Tông sơn môn hơn ba trăm dặm địa ngoại, độc nha sơn trại.

Giờ này khắc này, cái này một cái hai ba trăm cái đạo phỉ cường nhân căn cứ địa, đã hoàn toàn biến thành một bọn người ở giữa địa ngục.

Mặt đất đã bị nhuộm thành tinh hồng chi sắc, nồng đậm gay mũi huyết tinh vị đạo trong không khí lan tràn, khuếch tán, không khí đều giống như biến thành màu đỏ, đầy đất đều là một bộ lại một bộ thi thể.

Nhìn kỹ xuống tới, những cái này diện mục thô hào, dữ tợn đạo phỉ từng cái kiểu chết cơ hồ giống nhau như đúc, toàn bộ đều gọn gàng mà linh hoạt bị chém rụng đầu lâu.

Một chỗ tương đối sạch sẽ gọn gàng trong sân chi, Nhạc Bình Sinh nhắm mắt mà đứng.

Kẻ đầu têu, dĩ nhiên chính là hắn.

Hắn sở dĩ không có tự mình tiến về đốc thống phủ, tự nhiên là bởi vì hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm.

Trải qua thời gian ngắn nghe ngóng về sau, hắn lựa chọn khoảng cách tông môn ba trăm dặm độc nha sơn trại. Một trận giết

chóc kéo dài thời gian ngay cả nửa khắc đồng hồ cũng chưa tới liền đã kết thúc, tại thả đi mười mấy cái bị giam giữ xem như đáng thương nữ nhân về sau, không có một ai trong sân hắn tại chỗ bắt đầu hô hấp pháp tiến độ thúc đẩy.

Đối mặt một cái Khí Đạo Tông Sư muốn một kích xây toàn công, vẻn vẹn bằng vào trước đó linh năng chứa đựng vẫn như cũ khả năng không đủ. Hắn phải tiếp tục thúc đẩy 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ, mở ra càng nhiều mệnh khiếu.

Ngồi ngay ngắn ở bàn đá xanh viện lạc trên mặt đất, Nhạc Bình Sinh thể nội huyết khí một phen vận chuyển xuống tới, tại mạch máu trong kinh mạch có chút ngo ngoe muốn động, có một loại muốn tránh thoát cảm giác trói buộc, cuộn trào mãnh liệt xu thế.

Mà tới được Nhạc Bình Sinh cảnh giới bây giờ, tại 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tác dụng dưới, ngày khác thường hành tẩu, ăn cơm, lúc ngủ, thể nội cơ hồ có được linh tính huyết khí cùng mệnh khiếu đều có thể tự động vận chuyển, có thể nói là tùy thời tùy chỗ.

Nếu là Nhạc Bình Sinh hoàn toàn ổn định lại tâm thần chủ động trải nghiệm khống chế, hắn giác quan thậm chí có thể phát giác được nhục thân bên trong mỗi một chỗ nhỏ bé mao mạch mạch máu, bởi vì mệnh khiếu như là tinh thần vận chuyển, hóa thành từng cái lỗ đen, thu nạp quanh thân hư không rời rạc năng lượng, đồng thời còn tại không ngừng mà rót vào đến nhục thân tạo thành từng cái bộ vị bên trong, bắt đầu chậm rãi cải biến nhân thể nhục thân bản chất, rửa sạch làm dịu nhục thân mỗi một chỗ tế bào, tổ chức, khí quan, hệ thống.

Đến lúc này, loại này cường hóa phương thức đã biến thành Nhạc Bình Sinh bản năng.

Nhóm này đạo phỉ mặc dù nhân số đông đảo, nhưng là tại cung cấp linh năng chất lượng bên trên nhưng lại xa xa không so được Phá Nguyệt quân một nhóm kia, hơn hai trăm người cung cấp linh năng vừa mới đạt đến hai trăm đơn vị.

Tại thân thể tố chất số liệu ước định toàn diện qua bốn mươi hơi lớn quan về sau, muốn tại tăng trưởng một điểm muốn tốn hao linh năng tối thiểu muốn lấy một trăm cái làm đơn vị.

Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao chấn động không ngớt, một cỗ mãnh liệt linh năng trong thân thể lưu thoán, tại thúc đẩy hô hấp pháp tiến độ đồng thời, Nhạc Bình Sinh cũng đang tự hỏi Khí Đạo Tông Sư bản chất.

Dựa theo vũ trụ bạo tạc bàn về tới nói, vũ trụ vốn là từ một cái vô cùng bé, vô hạn áp súc năng lượng kỳ điểm bạo tạc mà đến, tại bạo tạc quá trình bên trong không ngừng mà hình thành nhỏ bé Quark hạt, lại tụ hợp hợp thành càng lớn hạt nhân nguyên tử, chính phụ điện tử, lại đến nguyên tử, phần tử, lớn phần tử, thậm chí hành tinh, hằng tinh... Đây là một cái từ năng lượng đến vật chất diễn biến quá trình, là một cái không cách nào nghịch chuyển entropy tăng lớn quá trình, đây là vũ trụ diễn hóa, vạn vật luân hồi định lý.

Mà từ võ đạo gia đến Khí Đạo Tông Sư lại là từ thân thể người vật chất nhục thân bên trong luyện được cái gọi là Tiên Thiên nhất khí, đây là một cái nghịch phản vũ trụ diễn biến quá trình, xưng chi nghịch thiên cũng không đủ.

Tựa như chất có thể đinh luật bảo toàn miêu tả như thế, một chút xíu vật chất liền có thể chuyển hóa thành cực lớn năng lượng, vũ khí hạt nhân hạch tách ra, phản ứng tổng hợp hạt nhân đều là lợi dụng nguyên tử tụ hợp, tách ra quá trình bên trong tổn thất một bộ phận chất lượng, thông qua một chút xíu nguyên tử chất lượng chôn vùi từ đó sinh ra cực lớn quang nhiệt phóng xạ, vật lý sóng xung kích, điện từ mạch xung cùng cao năng dòng chảy hạt

năng lượng như vậy phóng thích, đạt tới hủy thiên diệt địa hiệu quả.

Đương nhiên cái gọi là định luật khoa học cũng không nhất định thích hợp với thế giới này, bất quá Nhạc Bình Sinh vẫn là ngẫu nhiên dùng tự thân thường thức đi suy nghĩ trên việc tu luyện một chút nguyên lý cùng vấn đề.

Đột.

Đột.

Đột.

Trong thân thể, theo linh năng cọ rửa tựa như là phá vỡ một cái bọt khí, từng cái lỗ đen từ thể nội hư không sinh ra, đang chậm rãi chấn động bên trong, tham lam hấp thu lên quanh thân hư không rời rạc năng lượng.

Theo cái này đến cái khác mệnh khiếu mở ra, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy toàn thân tinh lực dồi dào, huyết khí ngo ngoe muốn động, thể nội huyết khí tổng lượng tại lấy hắn có thể phát giác tốc độ từng chút từng chút gia tăng, không ngừng mà chấn động huyết khí của hắn hoả lò, kéo dài hắn đã có kinh mạch, không ngừng đánh thẳng vào những cái kia Nhạc Bình Sinh còn không có phát giác nhỏ bé kinh mạch, từng cỗ từng cỗ, bành trướng mãnh liệt, khuấy động khó bình.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 25. 4%... 27. 3%... 29. 9%

Mà theo linh năng tác dụng từ từ yếu bớt, hô hấp pháp tiến độ vận chuyển tựa hồ là gặp cái gì nan quan, khó mà càng trước.

Ông!

Ẩm Huyết Đao thân đao chấn động mãnh liệt, lại lần nữa phân

lưu ra một cỗ linh năng trào lên mà ra!

Theo trong lòng nhẫn nại đến cực hạn, Nhạc Bình Sinh đột nhiên ưỡn ngực hấp khí, mãnh liệt ngửa mặt lên trời thét dài!

Như rồng giống như hổ kinh thiên tiếng gầm gừ bên trong, một cỗ mắt trần có thể thấy màu trắng khí lãng từ Nhạc Bình Sinh trong miệng xông ra, trong không khí trống rỗng nổ tung từng đoàn từng đoàn to lớn như vạc màu trắng khối không khí, đảo mắt liền đem toàn bộ trong sân một mảnh hỗn độn quét không còn một mảnh, tường viện bên trên màu xanh mảnh ngói tại cái này không phải người chấn động sóng âm bên trong nhao nhao băng liệt tróc ra, nện đến mảnh vụn đầy đất!

Thể nội vô số trào lên linh năng cấp tốc lưu chuyển lên, theo Nhạc Bình Sinh một tiếng này thét dài trước kia chỗ không có phương thức kịch liệt sôi trào lên, lập tức từ cánh tay mà lên, thế như giang hà treo ngược, nhao nhao tuôn hướng Nhạc Bình Sinh phần lưng đối ứng cây thứ năm, sáu cột sống ngực chỗ cái nào đó mệnh khiếu, đem cái này Nhạc Bình Sinh chưa hề liên quan đến qua cửa ải trực tiếp đả thông, tạo dựng ra một bộ trước nay chưa từng có tinh không đồ họa.

Mà lúc này, Nhạc Bình Sinh bên ngoài cơ thể tinh huy phiêu diêu bên trong, huyết khí chi viêm như hỏa như đồ sôi trào lên, đúng là thẳng tắp vọt lên bốn năm trượng cao cường, như là một con to lớn tinh huy ngọn đuốc.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 30%!

Đến lúc cuối cùng cửa ải bạo lực đả thông về sau, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy toàn thân có một loại khó nói lên lời sảng khoái, ngoài thân huyết viêm xoay quanh lượn lờ, ẩn ẩn hóa ra Long Hổ chi hình. Từng đợt hơn xa Nhạc Bình Sinh vừa rồi thét dài gấp mười tiếng long ngâm hổ khiếu bên trên đạt cửu tiêu, trực tiếp tại viện tử phía trên mở ra một đầu cao mấy chục trượng thông đạo,

trong thông đạo một mảnh phong khinh vân đạm, nửa viên tro bụi cũng không thấy.

Giờ phút này, thân thể của hắn bên trong, một trăm linh tám cái ngôi sao lỗ đen phân bố, tạo dựng thành một bộ huyền ảo bức hoạ, vô số không biết tên hạt năng lượng giống như là nhận lấy khó mà chống cự dẫn dắt, lấy đột phá trước mấy lần nồng độ điên cuồng tràn vào Nhạc Bình Sinh trong thân thể!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 235: Giết Chóc!

Chương 235: Giết chóc!

Sắc đã sâu. Bóng tối bao trùm yên lặng bầu trời đêm chỉ một vòng không trọn vẹn cô treo. Lộ ra điểm điểm ánh sáng. Gió tới. Thổi qua rừng rậm ở giữa gập ghềnh đường núi. Lạnh thấu xương mà băng lãnh.

So gió lạnh hơn. Là dưới ánh trăng lúc sáng lúc tối lóe hàn quang mấy chục thanh cương đao. Một đám cầm trong tay hung khí đại hán từng cái hung thần ác sát. Người mặc đủ loại kiểu dáng, loạn thất bát tao quần áo hoặc là áo giáp, bốn phương tám hướng đem một đội xe ngựa bao vây lại.

Tại cách đó không xa. Mười mấy thớt chân trước bẻ gãy ngựa nằm giữa khu rừng trong bụi cỏ dại tiếng buồn bã gào rít. Chung quanh còn quay quanh thừng gạt ngựa, hiển nhiên là cái này đội hộ vệ bộ dáng người ngựa bị chặn đường, thụ tai bay vạ gió.

Vòng vây chính giữa, mười cái trên mặt gian nan vất vả chi sắc hộ vệ Võ sư nắm chặt trường đao, đem một cái sắc mặt tái nhợt người thiếu niên bảo vệ, thần sắc canh gác gắt gao nhìn chằm chằm từng cái cười gằn đạo phỉ.

Cầm đầu một người trung niên nghiêm nghị nói: "Các vị bằng hữu là có ý gì nếu như là cầu tài, chúng ta cũng cho các vị chuẩn bị một chút lễ mọn, sẽ không để cho các ngươi một chuyến tay không, như thế nào "

"Ta muốn, ngươi chỉ sợ cấp không nổi!"

Chói tai thanh âm vang lên đồng thời, trong một đám người một vị thân hình càng to con cự hán đi ra.

Tên này cự hán đầu lâu cạo tinh quang bóng loáng, ngoại trừ ngay cả lông mày, trên cằm cũng toàn bộ đều là dạo phố linh lợi, một tia lông tóc đều không có, nhìn qua hung ác dị thường.

Đầu này cự hán tựa hồ là nhóm này đạo phỉ thủ lĩnh, cơ bắp cường tráng, cho dù là áo choàng cũng không che giấu được người này đằng sau khoa trương mà tràn ngập bạo lực cơ bắp.

"Hắc Nham trộm, Mông Trọng! "

Nhìn thấy tên này cự hán thân hình, thương đội trung niên nhân kia con ngươi đột nhiên co rụt lại, tựa hồ phân biệt ra thân phận của hắn, không khỏi sắc mặt hoàn toàn thay đổi:

"Ngươi là hướng về phía thiếu gia nhà ta tới "

Chi này Hắc Nham trộm là gần nhất một hai năm đến mới hưng khởi một chi đạo phỉ, cướp bóc các điều thương đạo bên trên qua lại thương đội, thủ đoạn tàn nhẫn, cơ hồ xưa nay không để lại người sống, hung danh hiển hách.

Càng nổi tiếng chính là cái này đạo phỉ thủ lĩnh Mông Trọng bản thân là một cái tiểu gia tộc khách khanh, ngấp nghé thế gia này nữ chủ nhân, không biết cụ thể nguyên nhân gây ra là cái gì, cái này Mông Trọng dụng kế đem tiểu gia tộc này bên trong cùng là võ đạo gia cảnh giới gia chủ đánh thành tàn phế, chém tới tứ chi, ở ngay trước mặt hắn đem hắn thê tử chí tử, sau đó cuồng tính đại phát, đem tiểu gia tộc này từ trên xuống dưới hơn hai trăm mạng người giết cái bảy tám phần, chỉ để lại đã trở thành nhân côn gia chủ còn sót lại một hơi.

Tại làm hạ loại này diệt tuyệt nhân tính, cực kỳ bi thảm huyết

án về sau, cái này Mông Trọng từ thành vệ truy kích hạ chạy thoát, vào rừng làm cướp, lôi kéo lên một chi đội ngũ, làm đạo phỉ nghề nghiệp.

Trong lúc này có ít lần nhằm vào Mông Trọng vây quét hành động, bao quát đủ loại tiền thưởng cao dọa người treo thưởng nhiệm vụ cũng đều ban bố ra, chỉ bất quá Mông Trọng đến bây giờ còn là sống hảo hảo.

Lúc đầu có mấy chi cỡ lớn đạo phỉ đoàn cũng hướng Mông Trọng đưa ra cành ô liu, chỉ bất quá hắn không nguyện ý chịu làm kẻ dưới cự tuyệt.

"Ừm ngươi vậy mà nhận biết ta "

Mông Trọng cười kèn kẹt, tiếng như cú vọ, trong đêm tối không nói được âm trầm kinh khủng:

"Nói như vậy ngươi hẳn là rất rõ ràng tác phong của ta cùng thủ đoạn đem tiểu tử kia giao ra đi, thu người tiền tài cùng người tiêu tai, ta những huynh đệ này tính mệnh cũng mười phần quý giá, nếu như có thể tránh khỏi tổn thương cớ sao mà không làm "

Mông Trọng đang khi nói chuyện, bị hơn mười người hộ vệ bảo hộ tại sau lưng người thiếu niên kia sắc mặt trắng bệch, toàn thân có chút run rẩy, chỉ bất quá ánh mắt bên trong ngược lại là một mảnh kiên nghị thần thái.

"Tốt tốt tốt! Ta liền nói vì cái gì nửa đêm đi đường đều sẽ có nhân kiếp đạo, nguyên lai căn bản chính là hướng về phía công tử nhà ta tới "

Cầm đầu hộ vệ cười thảm một tiếng:

"Là nhà ai hao tốn giá tiền rất lớn thỉnh động ngươi xuất mã Dư gia vẫn là Phiêu Miểu lâu "

Mông Trọng nhe răng cười một tiếng: "Thứ không biết chết sống, còn dám tới lôi kéo ta lão tử khó được phát phát thiện tâm các ngươi thế mà không biết cảm ân báo ân, còn ở nơi này cùng ta. . ."

Cộc cộc cộc, cộc cộc cộc, cộc cộc cộc. . .

Lúc này, liên tiếp tiếng vó ngựa dồn dập từ xa mà đến gần, ở trong màn đêm xa xa truyền tới.

Mông Trọng sắc mặt khẽ động, cũng không để ý tới một đám nơm nớp lo sợ hộ vệ, nhìn về phía con đường một đầu.

Nơi đó có một bụi mù giơ lên, dưới ánh trăng giống như lang yên, một người trong đó một ngựa chính hướng bọn họ bên này nhanh chóng tới gần.

Sáng tỏ ánh trăng bao phủ xuống, một người một ngựa tốc độ nhanh như thiểm điện, đã tiếp cận con đường ở trong giằng co một đám người.

Lạ thường chính là, đối mặt với này một đám rõ ràng không phải loại lương thiện đạo phỉ, người tới cũng không có quay người mà chạy, ngược lại là hãm lại tốc độ, đi tới Hắc Nham trộm trước mặt.

"Ừm đây là người nào "

Đánh giá trên lưng ngựa Nhạc Bình Sinh, Mông Trọng có chút ngoài ý muốn.

Nhưng mà còn không đợi hắn nói chuyện, Nhạc Bình Sinh đã tại vòng vây bên ngoài, đánh giá hai phe nhân mã hỏi:

"Các ngươi đây là đang làm cái gì "

Một tiếng này đặt câu hỏi, bình thường, giống như là ở giữa

bạn bè ân cần thăm hỏi đồng dạng thường thường không có gì lạ.

Nhưng mà nghe được Nhạc Bình Sinh một tiếng này hỏi thăm, Mông Trọng cùng hắn mười mấy tên thủ hạ trong lòng dâng lên một cỗ cực kỳ trêu tức, hoang đường cảm giác, đồng thời bộc phát ra chói tai cười to.

"Ha ha ha, hắn hỏi chúng ta đang làm cái gì. . ."

"Tiểu tử này là một cái kẻ ngu "

"Đồ đần có thể cưỡi tốt như vậy ngựa bất quá cùng đồ đần cũng không kém là bao nhiêu!"

Giờ phút này bốn phương tám hướng tất cả thành vây quanh chi thế đạo phỉ đều nghe được cái gì trò cười, khống chế không nổi lên tiếng cuồng tiếu, hoàn toàn không thấy đã bị vây quanh Từ gia hộ vệ.

Như thủy triều khí diễm phách lối tiếng cười nhạo bên trong, bị vây quanh một phương tất cả mọi người nhưng căn bản sinh không nổi bất luận cái gì thú vị cảm thụ, cả đám đều mặt như màu đất.

Tiếng cười to thời gian dần trôi qua đình chỉ, Mông Trọng vung tay lên, giống như là nhìn đồ đần đồng dạng nhìn xem Nhạc Bình Sinh, cười như điên nói:

"Tiểu tử, ngươi lại là cái nào một nhà thế gia công tử, chưa thấy qua ăn cướp giết người trong nhà bú sữa không phải rất tốt, chạy đến làm cái gì "

Hắn làm cái nháy mắt, hơn mười cái đạo phỉ đã lặng yên không tiếng động đem Nhạc Bình Sinh bao vây lại, sau đó Mông Trọng tiếp tục cười gằn nói:

"Nhìn thấy ngươi cho lão tử cung cấp tốt như vậy một cái trò

cười tình huống dưới, ta cho ngươi lưu một bộ toàn. . ."

Phốc!

Tiếng nói im bặt mà dừng.

Tất cả mọi người giống như là như là thấy quỷ, không thể tin trừng lớn hai mắt, con mắt đều cơ hồ muốn rơi ra!

Vốn nên tại trên lưng ngựa Nhạc Bình Sinh chớp mắt không đến công phu đã xuất hiện ở Mông Trọng trước mặt, mà Mông Trọng núi thịt thân thể, đứng thẳng bất động, trên cổ đầu lâu đã biến mất không thấy gì nữa, không biết đi nơi nào!

"Chuyện gì xảy ra! Chuyện gì xảy ra!"

Mặc kệ là Hắc Nham trộm một phương vẫn là Từ gia hộ vệ một phương, trong lòng của mỗi người đều phát ra không thể tưởng tượng nổi rống to!

Một khắc trước người còn tại trên lưng ngựa, sau một khắc người đã xuất hiện tại ngoài mấy trượng Mông Trọng trước mặt, còn để đầu hắn trong nháy mắt biến mất, loại tốc độ này, cùng không có quỷ cái gì khác nhau!

Dạng này một cái hung danh chiêu lấy võ đạo gia cấp bậc cao thủ, một khắc trước còn khí diễm phách lối, vô cùng cuồng vọng, sau một khắc lại ngay cả đầu cũng bị mất, loại này tương phản, biến hóa, tất cả mọi người chấn kinh chỉ có thể dùng kinh đào hải lãng để hình dung.

Chỉ có Mông Trọng thủ hạ sau lưng nhìn rõ ràng, Mông Trọng đầu cũng không phải là biến mất, mà là tại một nháy mắt nhận không thể chống cự cự lực đánh ra, tốt đẹp đầu lâu trong nháy mắt trực tiếp toàn bộ đều bị đập vào lồng ngực!

Khủng bố như vậy cảnh tượng, để tràng diện trong phút chốc

đọng lại.

Mông Trọng núi thịt thi thể trước mặt, Nhạc Bình Sinh động tác không dừng lại chút nào, bỏ qua trên mặt một mảnh ngốc trệ vẻ không thể tin Hắc Nham trộm phí, lập tức hơi nhún chân đạp mạnh!

Ầm ầm!

Đặt chân chỗ mặt đất lập tức vỡ nát, mặt đất kịch liệt chấn động! Khoảng cách gần nhất bốn năm cái đạo phỉ thế mà chân đứng không vững bị lập tức ném cách mặt đất, tính cả lấy Mông Trọng thi thể, cùng phô thiên cái địa phá không gào thét cát đá, hướng về thành vây kín chi thế đạo phỉ bắn mạnh tới!

Phốc phốc phốc!

Mãnh liệt bắn đá vụn trong nháy mắt đem hơn mười người đạo phỉ đánh chết tại chỗ, đại địa chấn động mãnh liệt bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh dưới ánh trăng ở trong hóa thành quỷ mị huyễn ảnh, hiện ra mười mấy đạo kết nối tàn ảnh, từ từng cái đạo phỉ trước người bay lượn mà qua!

"A!"

Hoảng sợ hoảng loạn rống lên một tiếng trong cùng một lúc vang lên, còn lại đạo phỉ chỉ cho là chân chính bắt gặp quỷ, căn bản không có chút nào đấu chí, quay đầu liền chạy!

Mà lúc này đây, cũng chỉ bất quá là thời gian một cái nháy mắt, mấy chục cái đạo phỉ chỉ còn lại có không đến một nửa.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến ảo tại mấy cái nháy mắt, liên chiến mấy chục cái địa phương, cũng chính là năm cái hô hấp thời gian, cái này mấy chục cái đạo phỉ toàn bộ bị một quyền đấm chết, chạy trốn cũng không kịp.

Phốc!

Điểm phá cái cuối cùng đạo phỉ trái tim, Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn người Từ gia một chút, trở mình lên ngựa, nghênh ngang rời đi, chỉ để lại điểm điểm bụi mù dưới ánh trăng bay lên.

Mà sống sót sau tai nạn Từ gia hộ vệ cùng thiếu gia, ánh mắt đờ đẫn nhìn qua Nhạc Bình Sinh bóng lưng biến mất trong bóng đêm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 236: Trách Cứ!

Chương 236: Trách cứ!

U Châu, tây bắc biên thùy.

Một chỗ lộng lẫy phòng tiếp khách bên trong, Thân Hoành Thiên đối diện, một khí chất ôn nhuận như ngọc, toàn thân tản mát ra kì lạ khí tức nam tử cùng hắn ngồi đối diện nhau.

"Ân chưởng tọa, mấy năm không thấy, công lực của ngươi càng phát tinh thâm."

Thân Hoành Thiên mỉm cười nói:

"Nói đến ngươi Càn Nguyên võ đạo trường những năm này thanh thế càng thêm to lớn, nhân tài đông đúc. Lần này Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội đạt được xếp hạng cũng không khó khăn, ta nghĩ tại nghị viện nhiệm kỳ mới thời điểm, tất nhiên sẽ thêm vào ngươi ghế."

"Ha ha ha! Thân quân chủ, nơi này chỉ có hai người chúng ta, ngươi cũng không cần lại nâng giết ta!"

Ân Bắc Dương cười ha ha một tiếng, có chút hăng hái nói ra:

"Ta Càn Nguyên võ đạo trường nơi nào có cái gì nhân tài nhiều, ngươi ta cùng là tân phái, chuyện nhà mình ai còn không rõ ràng không so được những cái kia đỉnh tiêm thế lực, muốn tại mấy ngàn môn đồ ở trong chọn lựa ra một cái có thể cùng trên đời này

hàng ngàn hàng vạn một thiên tài cạnh tranh nhân vật, khó! Khó! Khó!"

Thân Hoành Thiên mỉm cười:

"Ân chưởng tọa, ngươi cũng không cần khiêm tốn, các ngươi võ đạo trường võ đạo tân tinh Trịnh Mân Hạo tên tuổi liền ngay cả ta đều có chỗ nghe nói, trong mắt của ta ngươi bồi dưỡng ra được cái này đệ tử xông vào trăm tên bên trong không tồn tại vấn đề gì, mặc dù những cái kia đỉnh tiêm trong thế lực thiên kiêu một cái hai cái đều viễn siêu cùng tế, bất quá dù sao số lượng rất ít. Có lẽ tại không đến một năm về sau, tại nhìn thấy ngươi liền phải xưng hô một câu trưởng lão đại nhân."

"Ngươi đây là đem ta gác ở trên lửa nướng a!"

Ân Bắc Dương cười cười, nói ra:

"Trên đời này người tài ba xuất hiện lớp lớp, ta cạn kiệt tâm lực mới rốt cục bồi dưỡng được đến như vậy một cái không đến ba mươi tuổi võ đạo gia đến, ngẫm lại những cái này đỉnh tiêm võ đạo thế lực bên trong, dạng này môn nhân đệ tử nói không chừng đều có một tay số lượng, nếu như không phải liên minh hạn chế tham dự nhân số, toàn bộ Bắc Hoang liền sẽ bị bọn hắn cầm giữ, nơi nào còn có chúng ta sự tình."

Thân Hoành Thiên không khỏi cười một tiếng, vẫn không nói gì, Ân Bắc Dương lại lần nữa hỏi:

"Bất quá nói đến, ngươi bồi dưỡng cái kia tiểu thế gia xuất thân võ đạo thiên tài thế nào thời gian tới gần, cũng có thể để hắn cùng Trịnh Mân Hạo giao lưu trao đổi."

Nhấc lên Phương Khải Tinh, Thân Hoành Thiên sắc mặt không thay đổi, tựa hồ tại tự thuật một kiện tại tầm thường bất quá sự tình, hời hợt nói ra:

"Hắn đã chết."

Ân

Ân Bắc Dương sắc mặt hơi đổi, lập tức lên tiếng nói: "Thân quân chủ, ngươi tại cùng ta nói đùa "

Thân Hoành Thiên bình hòa nói ra: "Ân chưởng tọa, ngươi ta quen biết nhiều năm, lúc nào gặp ta và ngươi mở qua trò đùa "

Nhìn thấy Thân Hoành Thiên này tấm tâm bình khí hòa khác thường bộ dáng, Ân Bắc Dương trong lòng khó hiểu tới cực điểm.

Vì bồi dưỡng được đến tranh cử người đại diện, bất luận thế lực kích cỡ, chỗ tốn hao tài nguyên đều là cực kỳ kinh người. Từ xông quan giai đoạn bắt đầu chọn lựa nhân tuyển, tại tổng hợp cân nhắc tuổi tác, tâm tính, võ đạo ý chí các loại nhân tố. Tại xác định nhân tuyển về sau trợ giúp đánh vỡ lực quan, mở ra tinh nguyên thần tàng, thành tựu võ đạo gia.

Đây vẫn chỉ là cơ sở một phương diện. Cũng không phải là nói tại ba mươi tuổi trước thành tựu võ đạo gia, liền có thể tại hàng ngàn hàng vạn tên đồng dạng là ba mươi tuổi võ đạo gia cấp bậc thiên tài cạnh tranh ở trong trổ hết tài năng, còn cần tôi luyện võ đạo, nghiên cứu đủ loại bí truyền võ đạo cùng sát pháp thủ đoạn, tổng hợp các loại nhân tố, chỗ đầu nhập tốn hao tài nguyên cùng tinh lực đều là mười phần to lớn.

Thiên tân vạn khổ bồi dưỡng ra được người đại diện chưa xuất sư đã chết, bị như thế tổn thất lớn, Thân Hoành Thiên phản ứng thật sự là quá mức khác thường.

Đổi lại là chính mình, nếu như hao tốn tuyệt đại tâm huyết bồi dưỡng ra được chấp chưởng thiên hạ quyền hành hi vọng phá diệt, nhất định phải đem kẻ đầu têu nghiền xương thành tro, liên luỵ cửu tộc.

Ân Bắc Dương trầm ngâm nửa ngày, chậm rãi nói ra: "Mặc dù thời gian có hạn, bất quá có lẽ có thể liều một phát, lại. . ."

"Báo ——!"

Một tiếng hét to từ tàu ngầm ở trong truyền đến, một Phá Nguyệt quân quân sĩ đầu đầy mồ hôi, vội vã chạy vội tiến đến.

"Không có quy củ!"

Thân Hoành Thiên hừ lạnh một tiếng, tên này báo tin quân sĩ còn không có bước vào phòng tiếp khách đại môn, cả người tựa như lâm vào vũng bùn ở trong, mặc cho hắn làm sao giãy dụa đều bị một cỗ vô hình cự lực bao trùm không thể nhúc nhích.

Tên này quân sĩ hoảng loạn hét lớn: "Quân chủ đại nhân, đây là U Châu thống đốc đại nhân khẩn cấp tin!"

U Châu thống đốc là chuyện gì

Ân Bắc Dương trong lòng không khỏi khẽ động.

Mà Thân Hoành Thiên ánh mắt thì là ngưng tụ, bao vây lấy người mang tin tức vô hình khí tường biến mất không còn tăm tích, tên này người mang tin tức từ trong ngực móc ra một phong lá vàng phong thư, còn không có đến gần liền đã tự động rời khỏi tay, bay vào Thân Hoành Thiên trong tay.

Nhìn thấy này tấm tình hình, Ân Bắc Dương cứ việc trong lòng có chút hiếu kì thống đốc phủ gửi thư nguyên nhân, vẫn là chủ động nói ra: "Thân quân chủ đã có sự tình, vậy chúng ta liền xuống về lại tự đi."

Thân Hoành Thiên nhẹ gật đầu, tạ lỗi nói: "Ân chưởng giáo trước làm sơ nghỉ ngơi , chờ ta xử lý xong những vật này chúng ta lại ôn chuyện."

"Không sao."

Đợi đến Ân Bắc Dương thân ảnh biến mất tại giữa tầm mắt về sau, Thân Hoành Thiên hỏi thăm người mang tin tức: "Phong thư này là lúc nào đưa tới "

Phía dưới người mang tin tức cung kính nói: "Hồi đại nhân, phong thư này là trực tiếp từ thống đốc phủ thống vệ trực tiếp cưỡi phi hành thú đưa tới, nói rõ qua nhất định phải lập tức đưa đến trong tay của ngươi không thể có chút nào chậm trễ, thuộc hạ lúc này mới vọt thẳng vào, mời đại nhân thứ tội!"

Thân Hoành Thiên nhẹ gật đầu, vung tay lên: "Ngươi đi xuống đi!"

Tại người mang tin tức lui ra đồng thời, hắn nhẹ nhàng mở ra ở trong tay cái này lá vàng phong thư.

Ông!

Mở ra phong thư một nháy mắt, lá vàng phong thư toả ra ánh sáng chói lọi, chiếu toàn bộ đại sảnh giống như ban ngày, đồng thời một cỗ hùng vĩ thanh âm tựa hồ còn ẩn chứa một tia bất mãn, trực tiếp tại Thân Hoành Thiên trong đầu vang lên:

"Thanh Châu thống đốc cùng thống phái đại bộ phận thế lực liên danh vạch tội Phá Nguyệt quân, trái với liên minh lệnh cấm, tự mình điều động quân đội, vật chứng đã kiểm nghiệm xác nhận không sai!

Từ thu tin thời khắc trở đi giao trách nhiệm Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên, lập tức tiến về U Châu thống đốc phủ, tiếp nhận điều tra!"

Âm thanh này hùng vĩ vô cùng, hạo đãng vô cùng, không phải từ lỗ tai bên cạnh vang lên, giống như là từ đỉnh đầu hư không trực tiếp rót vào trong lòng, cũng hiển hiện ra một tia tức giận,

không biết là nhằm vào Thân Hoành Thiên vẫn là liên hợp trách cứ vạch tội Thanh Châu thống đốc.

Phần phật một tiếng!

Tại thanh âm này vang lên về sau, Thân Hoành Thiên thần sắc kinh khủng, quanh thân khí lưu dữ dằn xoay quanh. Quanh thân giữa hư không, mơ hồ tựa hồ có từng đạo khí nhận ở đại sảnh ở trong cấp tốc bay múa, lớn như vậy một cái đại sảnh bên trong, ngoại trừ chính Thân Hoành Thiên ngồi cái ghế bên ngoài tất cả sự vật, toàn bộ cắt chém thất linh bát lạc!

Vô hình khí nhận một nháy mắt không biết có bao nhiêu, đang bay múa bên trong, không khí bị hung hăng xé rách phát ra ô ô ô quỷ khóc sói gào thanh âm!

Toàn bộ đại sảnh bên trong, đông đảo quý báu bài trí tại Thân Hoành Thiên khí tức bộc phát một nháy mắt, toàn bộ đều vỡ vụn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 237: Chân Tướng!

Chương 237: Chân tướng!

Cái này hùng vĩ thanh âm mặc dù tìm từ nghiêm khắc, chỉ bất quá vẫn là lưu lại một phần thể diện.

Thống đốc chức giám sát một châu chỗ, không có cái mới phái thống phái phân chia, bản thân không thuộc về hai đại phe phái ở trong bất kỳ một cái nào.

Mà tại U Châu thống đốc giám sát phía dưới ra dạng này đường rẽ, còn trực tiếp bị người ta tóm lấy tay cầm, cùng vạch tội công kích phía dưới, đối U Châu thống đốc bản thân tới nói cũng là một cái sự đả kích không nhỏ.

Hạn chế quân phiệt khuôn sáo bản thân liền muốn so cái khác võ đạo thế lực muốn bao nhiêu, chính là vì phòng bị quân phiệt phe phái ủng binh tự trọng, ở địa phương mặt tùy ý làm bậy.

Thậm chí có quân phiệt bên ngoài nghe theo liên minh điều khiển, đến ban đêm thời gian đem mặt một được, thay hình đổi dạng, hóa thành đạo phỉ, cướp bóc thành trì, chuyện như vậy không phải là không có.

Tân thống ở giữa đấu tranh kịch liệt, đấu đá nghiêm trọng , bất kỳ cái gì một phương lộ ra chân tướng gì đến đều sẽ nhận đối phương chèn ép. Dạng này không để lại dư lực công kích chèn ép, vì cái gì dĩ nhiên chính là lợi ích phân phối, nghị viện ghế phân

chia.

Hiện tại xuất hiện dạng này một cái có thể nói là tân phái chủ động đưa lên tay cầm, Thân Hoành Thiên có thể tưởng tượng, tiếp xuống Phá Nguyệt quân sẽ phải gánh chịu đến liên miên không dứt trách cứ cùng chế tài, bị phần lớn tông phái thế gia hợp nhau tấn công, lợi dụng như thế một cơ hội lại lần nữa phái trên thân cắt lấy một miếng thịt.

Nếu như không phải xem ở Thân Hoành Thiên thân là Khí Đạo Tông Sư võ đạo thế lực bên trên, hôm nay đưa tới cũng không phải là một phong thư, mà là trực tiếp phái người đem áp giải đến U Châu thống đốc phủ tiếp nhận thẩm tra.

Điểm này, Thân Hoành Thiên trong nội tâm rất rõ ràng.

Chính mình thân là Khí Đạo Tông Sư, U Châu thống đốc mặc dù địa vị cao quý, nhưng là chủ yếu chức trách chỉ là giám sát, tại không có bất luận cái gì tay cầm hay là sơ hở tình huống dưới, cũng căn bản không thể lấy chính mình thế nào.

Nhưng là nghe thanh âm này ý tứ, không hề chỉ là tố giác vạch trần đơn giản như vậy, giống như là Hồng Quang Ngự bọn hắn hành tung bại lộ đồng thời, còn trực tiếp bị thu được binh giáp, có thể nói chứng cứ vô cùng xác thực, không có chút nào giải thích cứu vãn chỗ trống.

Đại sảnh bên trong, khí lưu nghẹn ngào tiếng rít đã thời gian dần trôi qua bình ổn lại. Thân Hoành Thiên thu liễm trên thân tản ra Tiên Thiên chi khí, trong mắt lóe ra băng lãnh quang mang.

Chấn kinh cùng hoài nghi cảm xúc thay nhau trong mắt hắn hiển hiện.

Hồng Quang Ngự, Lôi Đào, Đồ Viễn, một huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, hai tên huyết như tương hống

cảnh giới trung vị võ đạo gia, cái này ba tên cao thủ dẫn đầu bốn trăm tên Phá Nguyệt quân tinh anh, cường đại như vậy đội hình là đủ công phá một cái cỡ nhỏ thành trấn, làm sao có thể thất bại

Mà lại tại mấy ngày trước đó hắn còn đã từng tiếp vào qua Hồng Quang Ngự quân tình tin báo, nói là Nhạc Bình Sinh không tại tông môn bên trong, cần chờ đợi mấy ngày, lấy đầu người về sau sẽ trực tiếp trở về phục mệnh.

Bao quát chính hắn cũng tuyệt không cho là hắn sai phái ra đi cỗ này đội hình cùng lực lượng, lại đối phó không được một cái võ đạo gia cùng một cái nho nhỏ Tam lưu tông môn.

Bản thân hắn cũng đã đầy đủ đánh giá cao Nhạc Bình Sinh thực lực tu vi, mới phái ra lấy Hồng Quang Ngự cầm đầu tinh anh quân đội, tại hắn nghĩ đến căn bản chính là chuyện dễ như trở bàn tay.

Mà những binh lính này cách doanh thời điểm đều là phân lượt điều động, mười phần bí ẩn, không thể nào là đang điều động thời điểm bị người để mắt tới bại lộ hành tung.

Cái kia thì là ai

Phá Nguyệt quân mặc dù đồng dạng có như thế một hai cái đối đầu, nhưng là bọn hắn cũng tại U Châu địa giới bên trong hoạt động, căn bản không có năng lực tại Thanh Châu địa giới tố giác vạch trần. Mà lại từ thư tín ở trong để lộ ra tới tin tức, vẫn là Thanh Châu thống đốc tự thân lên trận tiến hành vạch tội.

Trong điện quang hỏa thạch, cái này đến cái khác suy nghĩ từ Thân Hoành Thiên đầu ở trong hiện lên.

Tại phòng tiếp khách ở trong bài trí toàn bộ sau khi vỡ vụn mấy cái nháy mắt, hai tên thị vệ đã hãi hùng khiếp vía xuất hiện ở cổng, thận trọng dò hỏi:

"Đại, đại nhân "

"Đem nơi này thu thập một chút!"

Thân Hoành Thiên đứng dậy, dậm chân hành tẩu ở trong toàn thân mang theo phong lôi chi thanh, đảo mắt liền biến mất tại phòng khách bên trong, chỉ để lại một câu tại một mảnh hỗn độn phòng tiếp khách ở trong quanh quẩn:

"Ta đi ra ngoài một chuyến, gần nhất trong khoảng thời gian này khả năng không tại, quân doanh ở trong hết thảy như thường lệ."

. . .

U Châu, thống đốc phủ.

Phòng tiếp khách bên ngoài đình viện bên trong, sắp xếp sắp xếp quân sĩ trang nghiêm mà đứng, khí chất túc sát.

Trên mặt đất, trưng bày một đống lớn binh giáp, trường đao, nội giáp, nỏ máy, còn có một bộ che kín vải trắng thi thể bộ dáng sự vật.

Hô!

Một thị vệ dẫn đầu dưới, Thân Hoành Thiên bước nhanh chân, đi đến.

Xa xa nhìn thấy trên mặt đất chất đống lấy binh giáp, ánh mắt của hắn trong nháy mắt ba động một chút, đi đến cỗ kia bị vải trắng bao trùm lấy thi thể thời điểm dừng bước.

Ngón tay hắn nhẹ nhàng điểm một cái, bao trùm vải trắng giống như là bị một bàn tay vô hình chưởng bắt lấy, xốc lên một góc, lộ ra Hồng Quang Ngự trắng bệch gương mặt.

"Rất tốt. . ."

Phát ra thở dài một tiếng, Thân Hoành Thiên như là một bộ pho tượng, mặt không biểu tình, cả người như là sắp núi lửa bộc phát, không còn lưu lại, thẳng tắp đi hướng trước mặt thống đốc phủ tiếp khách đại sảnh.

"Thân quân chủ, ngươi để chúng ta rất thất vọng."

Tại Thân Hoành Thiên vừa mới bước vào cánh cửa, một cái không có để lộ ra bất kỳ tâm tình gì thanh âm liền đã tại toàn bộ đại sảnh chấn động.

Thanh âm vang lên đồng thời, đại sảnh chỗ ngồi dưới tay, mấy đạo ánh mắt đồng loạt cùng một thời gian bắn ra tại hắn trên thân, hờ hững mà băng lãnh.

Thân Hoành Thiên ánh mắt ngưng tụ, hắn tự nhiên có thể nhận ra được, những ánh mắt này chủ nhân đều là U Châu mấy cái thế lực lớn nhân vật trọng yếu, đồng dạng đều là Khí Đạo Tông Sư, tụ tập tại nơi này.

Thân Hoành Thiên ngay phía trước, một cái khí tức vĩ ngạn nam tử đứng chắp tay, bình tĩnh vô cùng, chậm rãi nói:

"Nói một chút đi. Chuyện gì xảy ra "

Đối mặt nam tử này, Thân Hoành Thiên cúi xuống kiêu ngạo đầu lâu, khom người mà đứng, thật sâu nói:

"Chuyện này, là ta cờ kém một chiêu, không lời nào để nói, Phá Nguyệt quân cam nguyện tiếp nhận bất luận cái gì chế tài cùng trừng phạt."

Tại nhìn thấy Hồng Quang Ngự thi thể một khắc này, Thân Hoành Thiên liền biết tình thế đã vượt ra khỏi dự tính của hắn.

Đối phương vậy mà không riêng gì thu được Phá Nguyệt quân binh giáp, thậm chí còn đánh chết thượng vị võ đạo gia cảnh giới

Hồng Quang Ngự!

Đến cùng là ai! Chẳng lẽ là có Khí Đạo Tông Sư xuất thủ

Ba cái thống lĩnh ở trong tu vi cao nhất, làm việc cũng nhất làm cho hắn yên tâm Hồng Quang Ngự đều không có may mắn thoát khỏi, có thể suy ra Lôi Đào cùng Đồ Viễn hai người tất nhiên cũng giống như nhau hạ tràng.

Thân Hoành Thiên đầu lâu mặc dù thật sâu thấp, trong mắt sát ý, lại như vực sâu như ngục sôi trào mãnh liệt.

"Không lời nào để nói thân quân chủ, chúng ta những người này tụ tập ở chỗ này không phải là vì nghe ngươi một câu như vậy không chỗ hữu dụng nói nhảm."

Dưới tay cái thứ nhất quần áo khí chất ẩn ẩn lộ ra một tia bá khí nam tử trung niên mở mắt, chậm rãi nói ra:

"Chuyện này đặt ở bình thường , mặc cho thống phái người trên nhảy dưới tránh như thế nào công kích đều không ảnh hưởng toàn cục. Nhưng là thời gian Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội ngay miệng, bọn hắn mượn cơ hội phát tác lại có thể để cho chúng ta thương cân động cốt, phóng tới nghị viện quyết nghị thời điểm ngươi thử tưởng tượng, sẽ có dạng gì hậu quả "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 238: Quyết Nghị!

Chương 238: Quyết nghị!

"Rút dây động rừng a."

Một tên khác khí tức mịt mờ Khí Đạo Tông Sư tiếp lời nói:

"Thân quân chủ, chuyện này ngươi vẫn là từ đầu tới đuôi tinh tế tự thuật một lần, nhìn xem có cái gì lật bàn cơ hội. U Châu luôn luôn là chúng ta tân phái đương gia làm chủ, không muốn bởi vì như vậy một kiện nho nhỏ sự tình, chủ khách chi vị lẫn nhau dễ."

Chủ tọa bên trên, U Châu thống đốc Đoạn Ngang Sơn khoát tay áo, nói ra:

"Chuyện này, không có bất kỳ cái gì cãi lại lật bàn chỗ trống. Chuyện nguyên nhân gây ra, cũng là bởi vì ngươi người đại diện, cái kia gọi là Phương Khải Tinh người, bị Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ Nhạc Bình Sinh giết chết sự tình đúng không "

Ánh mắt của hắn chuyển tới Thân Hoành Thiên trên thân, chậm rãi nói ra:

"Sở dĩ đối ngươi thất vọng, cũng không phải là bởi vì ngươi tổn hại liên minh lệnh cấm, tự mình điều động quân đội."

"Mà là ngươi phái người truy sát một nho nhỏ Tam lưu tông môn chi chủ, lại còn có thể bị hắn đơn thương độc mã, giết sạch sẽ, nhân tang cũng lấy được!"

Bạch!

Phảng phất kinh lôi đột nhiên bên tai bên cạnh nổ vang, Thân Hoành Thiên bỗng nhiên ngẩng đầu lên, chăm chú nhìn Đoạn Ngang Sơn, mỗi chữ mỗi câu mà hỏi:

"Thống đốc đại nhân nói là, ta phái phái những cái này thủ hạ, là bị cái này Nhạc Bình Sinh một người, toàn bộ giết chết, cùng thế lực khác không quan hệ "

"Ta đã điều tra qua, đích thật là dạng này."

Đoạn Ngang Sơn nhẹ giọng cảm thán nói:

"Ai có thể nghĩ đến, một cái nho nhỏ võ đạo gia cấp bậc Tam lưu tông môn chi chủ, lại có loại thực lực này "

Thân Hoành Thiên đứng ở tại chỗ, cả người như là lão tăng nhập định, không hề bận tâm, rốt cuộc hiểu rõ cả kiện sự tình.

Cũng không phải là hắn vốn là muốn tượng ở trong Hồng Quang Ngự bọn người hành tung bại lộ, bị thống phái một cái nào đó thế lực lớn bắt lấy lập tức chân, mà là từ đầu tới đuôi, chính là Nhạc Bình Sinh một người gây nên.

Ba tên võ đạo gia thống lĩnh, bốn trăm tên nam chinh bắc chiến, trải qua máu cùng Hỏa Chùy luyện tinh nhuệ, cũng đều là chết tại một mình hắn trong tay!

Lúc trước nói chuyện qua tên kia Khí Đạo Tông Sư nhìn thấy Thân Hoành Thiên thần thái, nhướng mày nói ra:

"Thân quân chủ, ta biết ngươi muốn làm cái gì, nhưng là cái này ngay miệng tình huống khác biệt dĩ vãng, ai cũng không thể tùy ý làm bậy! Chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, chính là thời cơ không tốt, mới bị thống phái nhóm người này mượn đề tài để nói chuyện của mình, nếu như ngươi thật làm

muốn làm sự tình, chuyện này chỉ sợ cũng khó mà thiện!"

Một tên khác khí chất âm lệ Khí Đạo Tông Sư tiếp lời nói:

"Thân quân chủ, chúng ta hiểu ngươi tâm tình, bị một con lớn cái đầu sâu kiến mạo phạm cắn một cái. Đổi lại thời gian khác giẫm chết cũng liền giẫm chết. Nhưng là hiện tại dính đến phe phái đấu tranh, chúng ta U Châu nhất hệ đều bị trói tại trên một cái thuyền, còn xin ngươi lấy đại cục làm trọng, liền để con kiến cỏ này sống lâu hai ngày, thế nào "

Những người này một cái hai cái kinh lịch mấy chục, trên trăm năm tu luyện, một cái hai cái đều cay độc vô cùng, liếc mắt một cái liền nhìn ra Thân Hoành Thiên dự định, cùng nhau mở miệng khuyên nhủ.

Dù sao, một Khí Đạo Tông Sư tại sinh mệnh trên bản chất đã thoát ly phàm tục phạm trù, cương liệt võ giả nương tựa theo trong lòng một hơi, một lời không hợp tru người cửu tộc ví dụ rất rất nhiều. Huống chi là ăn thiệt thòi lớn như vậy.

Lấy Thân Hoành Thiên thực lực, thay hình đổi dạng, đánh đến tận cửa đi trực tiếp di tông diệt phái, chó gà không tha cũng không phải là cái gì khó mà làm được sự tình.

Cái này bất quá cứ như vậy, cả kiện sự tình liền sẽ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, không còn có cái gì cứu vãn đường sống.

"Thân quân chủ, lúc này hành động thiếu suy nghĩ cũng không sáng suốt."

Đoạn Ngang Sơn mở miệng:

"Sự tình còn chưa tới mức không thể vãn hồi, ngươi chỗ truy tìm, là nhập chủ nghị viện đại sự. Nếu như ngươi chỉ cầu thống khoái , dựa theo suy nghĩ trong lòng đi làm, chúng ta cũng ngăn không được ngươi.

Nhưng là ngươi tất cả kinh doanh, tất cả tâm huyết đều sẽ lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng, hơn nữa còn sẽ đưa cho thống phái những người này càng lớn tay cầm, nghị viện chi tịch ngươi về sau chỉ sợ cũng vô duyên. Những đạo lý này không cần ta nhiều lời ngươi cũng hẳn là rõ ràng."

"Các vị quá lo lắng."

Thân Hoành Thiên diện mục ở giữa vẫn như cũ là một bộ không hề bận tâm bộ dáng, nói ra:

"Ta Thân Hoành Thiên ngần ấy lòng dạ khí lượng vẫn phải có, sẽ không nóng lòng cái này nhất thời."

Tràng diện hơn mấy cái tông sư ở giữa nhìn nhau một chút, nhẹ gật đầu.

Mặc dù không thể cảm động lây, cũng không biết Thân Hoành Thiên một cái Khí Đạo Tông Sư là thế nào cùng một cái nho nhỏ võ đạo gia kết xuống ân oán, bọn hắn cũng không khó tưởng tượng Thân Hoành Thiên trong lòng nổi giận.

Một Khí Đạo Tông Sư, thần long nhân vật, Bắc Hoang đại địa vô số người ngưỡng vọng tồn tại, lại tại một cái nho nhỏ võ đạo gia trong tay mặt mũi mất hết, lợi dụng phe phái chi tranh hợp tung liên hoành, để Thân Hoành Thiên có thể nói là bị thiệt lớn!

Đây là trong khe cống ngầm lật ra thuyền.

Hết lần này tới lần khác như thế một tiểu nhân vật, cho dù là võ đạo gia ở trong đỉnh tiêm, đối với Thân Hoành Thiên dạng này Khí Đạo Tông Sư mà nói, mấy cái bàn tay nói không chừng liền có thể chụp chết.

Một người đánh tan ba tên võ đạo gia và đến trăm kế tinh nhuệ quân đội, dạng này chiến tích thật là để bọn hắn đều có chút ghé mắt, chỉ bất quá kia là đặt ở võ đạo gia cảnh giới hạ mà nói,

mà tới được Khí Đạo Tông Sư cảnh giới, từng cái tối thiểu đều là ngàn người địch thậm chí là cảnh giới cao thâm Khí Đạo Tông Sư có thể lấy một địch vạn!

Kể từ đó, trái lại Nhạc Bình Sinh dạng này chiến tích đối bọn hắn tới nói lại không tính cái gì.

Đoạn Ngang Sơn nhẹ nhàng đập lan can, chậm rãi nói ra: "Ta cùng cái khác các vị tại ngươi trước khi đến đã thương thảo qua ứng đối thống phái lần này công kích phương thức:

Bên ngoài tuyên bố chế tài thông cáo, đồng thời an bài cùng Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ ở giữa tiến hành điều giải, hạ thấp tư thái, làm dáng một chút, đối ngoại tuyên cáo tiêu diệt ân cừu, cấp tốc xử lý giải quyết, không cho thống phái tiếp tục ấp ủ cơ hội."

Thân Hoành Thiên lông mày giương lên, cười lạnh nói:

"Thống đốc đại nhân, cái này Nhạc Bình Sinh giết chết ta tứ đại tinh anh doanh thống lĩnh, cùng mấy trăm quân sĩ, trên tay dính đầy ta đồng bào máu tươi, một người như vậy, ngươi để cho ta đi cùng hắn hoà giải "

"Thân quân chủ, đây chỉ là làm một chút tư thái mà thôi."

Một Khí Đạo Tông Sư mở miệng khuyên lơn:

"Hành động này rút củi dưới đáy nồi, không chỉ có thể để đương sự một phương hành quân lặng lẽ, để thống phái một phương này cũng có thể hết sạch sức lực. Ta cũng không tin như thế một cái nho nhỏ võ đạo gia, biết ngươi muốn cùng hắn hòa giải, còn không mừng rỡ như điên mặc kệ hắn tin hay là không tin, chỉ cần trong lòng của hắn có như thế một tia may mắn liền về sẽ đáp ứng, chỉ cần làm ra như thế một bộ tư thái, hướng ra phía ngoài truyền ra ngoài như thế một cái tín hiệu, mục đích của

chúng ta cũng liền đạt đến. Mặc dù có hại mặt mũi. . ."

Người tông sư này tiếng nói nhất chuyển, cười nói ra:

"Đã ngươi đều lấy lễ cùng tên này tiểu nhân vật hoà giải, đến tiếp sau bất luận lại phát sinh sự tình gì cũng đều cùng thân quân chủ không quan hệ a "

"Thân quân chủ, chuyện này ngươi tốt nhất vẫn là hảo hảo suy tính một chút."

Thân Hoành Thiên còn tại trong trầm tư, Đoạn Ngang Sơn đã chậm rãi nói ra:

"Hiện tại chuyện này, đã không phải là của cá nhân ngươi ân oán, mà là U Châu tân phái, bao quát ích lợi của ta chi tranh, nếu như ngươi không nguyện ý làm như thế, như vậy ta cũng chỉ có công sự công bạn, ta nghĩ kết quả như vậy, chỉ sợ cũng không phải ngươi ta muốn gặp được."

Đoạn Ngang Sơn như thế không nhẹ không nặng nói cách nói, vẻ mặt của tất cả mọi người cũng hơi nghiêm một chút.

Lời nói này nhìn như khách khí phi thường, cho Thân Hoành Thiên lưu túc mặt mũi, trên thực tế cơ hồ tất cả mọi người nghe ra, Đoạn Ngang Sơn trong lời nói chân chính để lộ ra tới ý tứ:

Nguyện ý phải làm, không nguyện ý cũng phải làm!

Thân Hoành Thiên ngẩng đầu lên, thật sâu nhìn chủ tọa phía trên ánh mắt hờ hững Đoạn Ngang Sơn, chậm rãi nói ra:

"Thống đốc đại nhân nói như thế, vậy liền như thế đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 239: Quá Chậm!

Chương 239: Quá chậm!

Thanh Châu thống đốc phủ, Tề Khả Tu cùng một đám tham dự vạch tội thực lực đại biểu ở phòng khách ở trong chuyện phiếm.

Tề Khả Tu một nhóm một nhóm đảo qua phong thư trong tay, thả tay xuống mỉm cười nói:

"Chư vị, U Châu thống đốc Đoạn Ngang Sơn đã đem Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên tạm thời cách chức cấm túc tại thống đốc phủ bên trong, đồng thời hướng ta gửi thư, nói Thân Hoành Thiên ý đồ cùng Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ tiến hành hoà giải, chư vị thấy thế nào "

Tề Khả Tu câu nói này cách nói, ngồi phía dưới năm tên đại biểu thực lực nhân vật số hai cùng nhau phát ra tiếc hận cảm thán:

"Đoạn Ngang Sơn phản ứng thế mà nhanh như vậy, mà lại như thế quả quyết, không chút nào cho Thân Hoành Thiên nể mặt "

"Đúng vậy a, Thân Hoành Thiên đường đường một cái Khí Đạo Tông Sư, thế mà bỏ da mặt không muốn hướng một cái bất nhập lưu tông môn chi chủ hoà giải, xin lỗi, đánh rớt răng cùng máu nuốt, thấp như vậy ba lần bốn, chúng ta liền không tốt lại đuổi đánh tới cùng."

"Vị này U Châu thống đốc thủ đoạn cũng không tầm thường a."

Bọn hắn những người này mỗi một cái đều là đùa bỡn quyền hành hảo thủ, trong nháy mắt liền đã nhìn ra Đoạn Ngang Sơn ý đồ.

Tự mình điều binh sự tình , dựa theo Phá Nguyệt quân lần này bởi vì ân oán cá nhân hành động trả thù tới nói có thể lớn có thể nhỏ, bản thân bọn hắn cùng vạch tội chính là một phen thăm dò cùng ấp ủ, chân chính thế công còn tại đằng sau, bất quá Đoạn Ngang Sơn như thế quả quyết lưu loát, không chút nào cho Thân Hoành Thiên nể mặt tác phong cũng thực để bọn hắn những người này ngoài ý muốn.

Phen này liên tiêu đái đả, không thể nghi ngờ để cho người ta không lời nào để nói.

Một cái cao cao tại thượng Khí Đạo Tông Sư dưới tay đều tổn binh hao tướng, chết ba cái thống lĩnh cùng mấy trăm tinh nhuệ, còn muốn vứt bỏ da mặt hướng cừu nhân hoà giải xin lỗi, liền ngay cả bọn hắn những người này cũng không tốt lại từng bước ép sát.

Tề Khả Tu cười cười:

"Đoạn Ngang Sơn có thể nhanh như vậy cảm ứng được phong thanh lập tức làm ra xử lý là hẳn là, nếu không ta liền nên muốn hoài nghi một cái món chay chiếm chức vị mà không làm việc người làm sao có thể thắng Nhâm Đốc thống nhất chức

Đoạn Ngang Sơn khứu giác đầy đủ nhạy cảm, mà lại tại nghị viện ở trong hắn cũng tương tự có không ít minh hữu vì hắn truyền lại tin tức, hắn biết rõ cái này ngay miệng bên trên ý đồ của chúng ta, phen này liên tiêu đái đả, không thể không nói đem tân phái tổn thất cũng hạ xuống thấp nhất."

Một cái con ngươi ở trong thần quang trong trẻo nam tử trung niên thở dài một tiếng:

"Lần này chúng ta xem như đầu voi đuôi chuột, ngoại trừ Phá Nguyệt quân nhận lấy chế tài bên ngoài, trên đại thể tân phái thế lực cũng không có đụng phải tổn thất gì, mà lại muốn đánh vào U Châu cái này tân phái đại bản doanh suy nghĩ, nhìn cũng muốn lại sau này buông xuống một chút."

Nghe được câu này, còn lại mấy người cũng tràn đầy đồng cảm liên tục gật đầu.

Lần này cùng vạch tội, bản ý là chèn ép tân phái khí diễm, cắt giảm quân phiệt nhất hệ thực lực, tiện thể từ bị tân phái kinh doanh như thùng sắt U Châu biên thuỳ một vùng mở ra một cái lỗ hổng, xếp vào cái đinh.

Bây giờ nhìn xuống tới, ngoại trừ chèn ép tân phái khí diễm điểm này làm được ngoài ý muốn, còn lại đều hiệu quả quá mức bé nhỏ.

"Chư vị, lần này không công mà lui cũng không thể coi là cái gì."

Tề Khả Tu trên mặt mang vân đạm phong khinh mỉm cười, nói ra:

"Bất quá đã Thân Hoành Thiên như thế kéo hạ da mặt, không biết vị kia có rảnh đi làm cái chứng kiến, mở mang kiến thức một chút một cái Khí Đạo Tông Sư thấp kém là một bộ cái gì bộ dáng dù sao nếu như không có chúng ta một phương này người tại chỗ, vị kia Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ chỉ sợ chưa hẳn dám đến trận."

"Người này xác thực đáng tiếc."

Một cái khác tông sư ngữ khí nhàn nhạt, thương hại nói ra:

"Cùng một vị tông sư kết tử thù , chờ trận này danh tiếng đi qua, cũng không biết sẽ là dạng gì hạ tràng "

Một cái tông sư cười nói:

"Cái này tiểu tông phái tông chủ cũng là can đảm cẩn trọng. Một cái nho nhỏ võ đạo gia trêu chọc tông sư, ngược lại khiến cho chúng ta những người này giúp hắn xuất lực, đem tông sư làm cho cúi đầu trước hắn xin lỗi hoà giải, cũng coi là cái diệu nhân!"

Trong đầu nổi lên trong tưởng tượng tràng cảnh, ở đây tông sư cùng nhau nở nụ cười.

. . .

Thanh Châu Đông Nam bộ, Đoạn Luân lĩnh một cái nào đó đỉnh núi.

Hạng Khôn trong tay nắm chặt một cây trượng hai dài ngắn, thép tinh chế tạo trường thương, nhìn chòng chọc vào mấy trượng bên ngoài nhìn qua tựa hồ chỉ có mười tám mười chín tuổi tuổi trẻ nam nhân, hầu kết nhấp nhô.

Đầu hắn da kịch liệt nhảy lên, trên người lông tơ cũng từng chiếc thụ lập.

Tại trước người hắn, là đầy đất thi thể, ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất, toàn bộ đều là máu thịt be bét, một quyền mất mạng.

Quá nhanh, quá nhanh, tại mấy cái này hô hấp ở giữa phát sinh thời gian như là ác mộng, diễn ra một trận giết chóc thịnh yến.

Đồng vị võ đạo gia Nhị đương gia tại cái này nam nhân xuất hiện một nháy mắt liền bị đánh bạo, mà ở phía sau mấy hơi thở ở giữa tựa như bom bạo tạc, đất rung núi chuyển ở trong cơ hồ tất cả thủ hạ đều đã biến thành chó chết, nằm ở trên mặt đất không nhúc nhích.

Đây rốt cuộc là người nào!

Hạng Khôn trong lòng cuồng hống, thân là đoạn thương trại Đại đương gia, phá vỡ lực quan võ đạo gia cường giả, chưa từng có một khắc giống như bây giờ tiếp cận tử vong, cũng chưa từng có giống như bây giờ nghĩ đến trong tay lấy ra vô số nhân mạng thương thép vô cùng nặng nề.

Bịch, bịch, bịch.

Yên tĩnh dưới ánh trăng, kịch liệt tiếng tim đập từ lồng ngực của hắn bên trong sập ra.

Đông Nam khu vực hai ngày này thời gian bên trong có truyền ngôn nói, có một cái cường giả bí ẩn tại bốn phía tìm lục lâm sơn trại phiền phức, thủ đoạn rất cay, chó gà không tha, có lẽ chính là người này

Hắn không biết người trước mắt là thân phận gì, cũng không biết chính mình từ lúc nào đắc tội như thế một cái kinh khủng cường giả, nhưng là hắn biết hiện tại nói cái gì đều không có chút nào tác dụng.

Tại dạng này một cường giả trước mặt, chính mình không có chút nào khả năng chạy trốn.

"Chết!"

Ngôn ngữ biến thành nhất là tái nhợt vô lực đồ vật, dưới ánh trăng, Hạng Khôn không có làm vô lực miệng lưỡi chi biện, cũng giống là cũng không còn cách nào tiếp nhận tử vong áp lực, hét to một tiếng, xuất thủ trước!

Ông!

Như một đầu Độc Long từ trong động chui ra, thân súng run run ở giữa. Ra trầm muộn lôi âm thanh âm, càng mang theo chói

tai phá không âm bạo rít lên, trực tiếp đâm về Nhạc Bình Sinh!

Mũi thương đung đưa không ngừng, hoặc bên trên hoặc dưới, để cho người ta trong nháy mắt không thể phỏng đoán, chân chính như là một đầu sống lại ác long, mở ra huyết bồn đại khẩu cắn xé mà đến, để cho người ta không biết không biết một thương này là đâm về phía ở đâu!

Đâm chân quyết đoán rễ, đâm eo dòng máu lưu!

Ghim trúng mệnh hồn đi, phản đâm quỷ thần sầu!

Ác long mang theo cực nóng khí tức, một cỗ sắt thép khét lẹt sắt mùi tanh đạo đồng thời tán phát ra, thật giống như sắt nung đỏ về sau bị đánh bộ dáng và mùi.

Đây là Hạng Khôn một thương này quán chú, trút xuống hắn tất cả cầu sinh ý chí, cùng tìm đường sống trong chỗ chết tàn nhẫn quả quyết, kịch liệt ma sát không khí phát ra.

Một thương này, bạo phát ra hắn mười hai phần thực lực cùng trước nay chưa từng có lực lượng cùng tốc độ, khám xưng là hắn nhân sinh bên trong, mạnh nhất một thương!

"Quá chậm."

Ba!

Một phần trăm cái hô hấp ở giữa, Nhạc Bình Sinh đã biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện tại Hạng Khôn đâm tới quỹ tích bên trên, mà Hạng Khôn mắt tối sầm lại, bị một tay nắm bỗng nhiên đặt tại trên mặt!

Ầm ầm!

Vô song cự lực dưới, Hạng Khôn tựa như là một cái mềm yếu vô lực người bù nhìn, căn bản không có mảy may phản kháng chỗ

trống, thậm chí không kịp rên lên một tiếng liền bị mãnh nhiên đặt tại trên mặt đất, đã dẫn phát mãnh liệt bạo tạc!

Kịch liệt tiếng oanh minh tại bầu trời đêm ở trong quanh quẩn, phảng phất cả ngọn núi đều đang chấn động lay động, một nháy mắt! Bốn phương tám hướng, vô số chim thú từ các ngõ ngách đột nhiên thoát ra, chấn kinh mà chạy!

Nhạc Bình Sinh dưới chân, phương viên mười trượng hố to bên trong, một đoàn huyết nhục mơ hồ hình người, đoạn tuyệt tất cả khí tức, không nhúc nhích.

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu quan sát bầu trời đêm, tự nhủ:

"Cần phải trở về."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 240: Trở Về

Chương 240: Trở về

Một màn ánh sáng tại Nhạc Bình Sinh trước mắt lưu động:

【 lực lượng 】: 48

【 thể chất 】: 47

【 nhanh nhẹn 】: 46

【 tinh thần 】: 47

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 4700

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 30%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy linh năng đơn vị: 200

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 100 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 4 ngày 2 giờ 】

Cái này liên tiếp ba ngày thời gian, Nhạc Bình Sinh liên chiến sáu cái địa phương, đem hắn có khả năng tìm tới tiểu quy mô đạo phỉ đoàn từng cái tiêu diệt, thu thập linh năng.

Điều này đại biểu lấy sáu cái đạo phỉ đoàn, mấy trăm đầu bốn phía đốt sát kiếp cướp tội ác linh hồn biến thành hắn trưởng thành chất dinh dưỡng.

Nhạc Bình Sinh không có lập tức rời đi chỗ này sơn trại, mà là tìm kiếm được một chỗ sạch sẽ địa phương, tay cầm Tà Linh Ẩm Huyết Đao, đáp lấy ánh trăng, tu luyện lên 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】.

Môn này sát pháp, chính là mình đối phó Khí Đạo Tông Sư cấp bậc cường giả đòn sát thủ, giải quyết dứt khoát thủ đoạn.

Đồng thời nó quá trình tu luyện mười phần phức tạp, không riêng ban ngày cần quan tưởng uẩn dưỡng tích súc, tại ban đêm chu thiên tinh lực thịnh nhất thời điểm cũng đồng dạng cần. Điểm này từ sát pháp danh xưng ở trong cũng có thể thấy được.

Đồng thời trải qua chính Nhạc Bình Sinh nghiệm chứng, tại giữa trưa cùng ba canh thời điểm, 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tu luyện hiệu quả tốt nhất.

Hắn ngồi xếp bằng xuống, trong tay kết xuất một cái ấn pháp, hoành đao tại đầu gối.

Một trăm linh tám ngôi sao lỗ đen tại thân thể của hắn ở trong hiển hiện, cùng như ẩn như hiện bầu trời đầy sao hoà lẫn, tổ hợp ra một loại nào đó huyền diệu trận thế.

Tư duy bên trong, một thanh sinh động như thật đao khí từ từ hiển hiện, Nhạc Bình Sinh trên tay ấn pháp đồng bộ biến hóa, nằm ngang ở trên gối Tà Linh Ẩm Huyết Đao khẽ chấn động, hẹp dài trong thân đao tựa hồ đã bao hàm uông dương đại hải, linh năng

phun trào dưới, một cỗ trạng thái kỳ dị dần dần bọc lại Nhạc Bình Sinh.

Không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, một đạo so giữa trưa ánh nắng còn muốn huy hoàng, so thiểm điện còn chói mắt hơn, tựa hồ là đầy trời tinh mang đều tập trung ở một tuyến nhỏ bé cột sáng trên không trung xuất hiện, xé rách bầu trời đêm, thẳng soi sáng Nhạc Bình Sinh mi tâm ở giữa.

Đạo này như là từ trên chín tầng trời rủ xuống quang huy cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là chu thiên tinh lực, cùng đại biểu cho mặt trăng Thái Âm chi lực nhận Nhạc Bình Sinh tư duy ý chí dẫn dắt, hội tụ vào một chỗ bắn ra xuống dưới.

Một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy trước mắt quang minh một mảnh, kia là không cách nào từ đó nhìn thấy bất kỳ tạp chất gì, thuần túy nhất ánh sáng, là gần như không cách nào bị bất kỳ cái gì sự vật ngăn cản ánh sáng, dù cho nhắm mắt lại vẫn sẽ cảm thấy chói mắt muốn mù ánh sáng.

Vô cùng quang huy trực tiếp xuyên suốt Nhạc Bình Sinh toàn thân, để hắn cảm thấy quanh thân trong ngoài tựa hồ cũng muốn biến thành trong suốt, quanh thân trong ngoài đều tại cái này một cột sáng hạ bị triệt để xuyên qua, mở ra không bỏ sót.

Tư duy ý tưởng bên trong đao khí, cùng từ trên trời giáng xuống sáng chói tinh mang cột sáng, tại Nhạc Bình Sinh tư duy bên trong giao hội, lại bỗng nhiên bộc phát, hướng quanh thân khuếch tán.

Một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh hai mắt thị lực, tựa hồ cho lập tức xung kích đến không còn sót lại chút gì, trước mắt không phải chỉ riêng không phải bóng tối, tựa hồ không nhìn thấy gì, lại tựa hồ có thể nhìn rõ hết thảy.

Đó là một loại phi thường kỳ diệu cảm giác.

Trong lúc nhất thời Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy thân như lưu ly. Trong ngoài sáng, mặc dù rõ ràng vô dụng con mắt, nhưng hết lần này tới lần khác quanh thân cơ bắp, nội tạng, xương cốt mỗi một chỗ nhất là nhỏ xíu tình huống, đều có thể thấy rõ ràng.

Lúc này Nhạc Bình Sinh mặc dù không có mở mắt, nhưng toàn bộ thân thể liền như là một cái cự đại ánh mắt, ngoại giới ba trăm sáu mươi lần phạm vi hết thảy cảnh tượng, đều cực nhỏ cực hơi chiếu ra, Nhạc Bình Sinh thậm chí có thể "Nhìn" thanh phía sau mình xa mười mấy trượng địa phương một con bay ở không trung con muỗi, cùng nó trên cánh đường vân.

Tại Nhạc Bình Sinh cảm ứng bên trong, trong lúc nhất thời thiên địa nhật nguyệt hết thảy cảnh tượng, đều như mở ra một tầng lụa mỏng, trở nên tươi sống thấu triệt, đồng thời trong ngoài hô ứng, rất nhiều bình thường không cách nào cảm nhận được so con kiến còn nhỏ hơn hơi thể nội huyết khí vận chuyển lại từng cái hiện ra ra, đồng thời một cỗ phát lạnh nóng lên lại theo nhật nguyệt vận chuyển quỹ đạo mà lần theo thể nội gân mạch huyệt vị chầm chậm lưu động, theo cánh tay chảy vào đến Tà Linh Ẩm Huyết Đao trong thân đao.

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 môn này sát pháp, không phải thuần túy sát pháp, đồng thời còn dính đến thái âm chi khí, mặt trời chi khí, cũng chính là cái gọi là âm dương nhị khí cảm ứng cùng lợi dụng.

Theo loại cảm ứng này không ngừng xâm nhập, hắn bắt đầu cảm giác bắt nguồn từ mặt trời vô tận dương khí, cùng bắt nguồn từ mặt trăng khổng lồ âm khí, lưu chuyển vô thường.

Như là thiên địa đại đạo, lớn đến nhét đầy càn khôn vũ trụ, nhỏ đến từng li từng tí, tồn tại ở vạn tượng trong vạn vật, mà thân thể của mình tựa như tản ra tại âm dương chi khí bên trong. Giờ khắc này Nhạc Bình Sinh cảm giác chính mình liền như là hóa thân nhật nguyệt, nhìn xuống vạn vật, nhìn rõ hết thảy, đến mảnh đến

hơi, từng li từng tí không lọt!

Làm Nhạc Bình Sinh khi mở mắt ra, cặp mắt của hắn bên trong con ngươi đã phát sinh biến hóa, một chút bên trong, vậy mà xuất hiện hai cái con ngươi, một cái là tản ra nóng rực hừng hực Viêm Dương; một cái là ẩn hiện băng lãnh thanh huy trăng sáng, thần dị tới cực điểm!

Loại này kì lạ trạng thái, hắn hiện tại đã có thể làm được không giây phút nào chỗ trong vòng trong mắt, nhìn rõ toàn thân mỗi một chỗ gân lạc nội tạng điểm khác lạ cùng mệnh khiếu vận chuyển chỗ vi diệu, tùy thời có thể làm ra tinh vi điều chỉnh, đồng thời cảm ứng được ngoại giới nhật tinh ánh trăng rót thành âm dương nhị khí chính theo chính mình một hít một thở tưới nhuần bổ sung huyết khí của mình, lại không cách nào trực tiếp dung hợp với mình huyết khí bên trong, giống như là cách một tầng giấy thật mỏng.

Đây chính là cảnh giới hạn chế, không có đạt tới luyện tinh hóa khí Khí Đạo Tông Sư cảnh giới, liền không cách nào chân chính lợi dụng cỗ này âm dương chi khí.

Chỉ bất quá hắn thời khắc này loại cảm giác này trên thực tế là một loại ảo giác, một loại linh năng khu động tác dụng dưới vận chuyển luyện khí cấp bậc pháp môn lúc, tư duy ngũ giác mang tới ảo giác, cũng không phải là Nhạc Bình Sinh chân chính có năng lực như vậy.

Sau một lát, loại này cực kì kỳ diệu cảm giác dần dần biến mất, cũng không còn cách nào tái hiện, bởi vì cái này dù sao cũng là linh năng tác dụng dưới cưỡng ép đẩy lên đi cảnh giới. Hoàn toàn không cách nào bền bỉ.

Theo loại cảm giác này cấp tốc biến mất, Nhạc Bình Sinh cũng có một loại như là cả người từ vạn trượng giữa hư không rơi xuống dưới cảm giác.

Lúc này cuồng phong đột khởi, thiên không mây đen tụ tập, đem ánh trăng tinh không che giấu, trong lúc nhất thời thiên hôn địa ám, tiếp lấy lôi quang lóe sáng, phích lịch đan xen, vạch phá cái này hoang sơn dã lĩnh yên tĩnh. Mưa to như trút xuống, giữa thiên địa lập tức thành một cái mưa mịt mờ thế giới, gần như không thể thấy vật, mà ngẫu nhiên lôi quang lóe lên, lại đem hết thảy đều hóa thành một mảnh trắng xóa.

Ông!

Cùng lúc đó, một tiếng thanh minh, nằm ngang ở trên gối Tà Linh Ẩm Huyết Đao phát ra một tiếng thỏa mãn giống như chấn động.

Nhạc Bình Sinh thu công đứng dậy, cầm trong tay trường đao, từng bước một đi ra đầy đất thi thể đoạn thương sơn trại, mà đầy trời hạt mưa đều không thể lấn trước quanh người hắn ba thước chỗ, liền bị một cỗ vô hình khí kình ngăn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 241: Mặt Trời Mọc

Chương 241: Mặt trời mọc

Mặt trời mới mọc, từ đằng xa dãy núi bên cạnh dâng lên, cái kia quái thạch đá lởm chởm núi, biến thành màu nâu tím một vòng, bôi ở chân trời tuyến lên. Thiên không đám mây, đều biến thành kim sắc, thả ra một buổi sáng sớm vàng rực huy.

Trên đỉnh núi, phong thanh phần phật, Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhìn dãy núi, không biết suy nghĩ cái gì.

Đối mặt cái này mới lên mặt trời. Cảm thụ được cái kia tuôn trào mà đến, sinh khí bừng bừng, huy hoàng xán lạn ánh nắng nước chảy xiết, dẫn đạo cỗ này nhật nguyệt giao thế húc nhật chi khí, phối hợp với Tà Linh Ẩm Huyết Đao bên trong tích súc uẩn dưỡng linh năng, yên lặng tu luyện 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】.

Cả người hắn tinh thần chậm rãi trốn vào không vui không buồn Không Linh cảnh giới, thức hải bên trong vô số ngôi sao lấp lánh, tuyên cổ xa xăm trong hư không tối tăm, một thanh trường đao lăng không dựng đứng, thân thả vô lượng tinh huy, lôi kéo hư không đế vương hắn bên trên chư thiên tinh thần tô điểm ở giữa, một bên trong hư không mấy đạo các loại lôi quang xuyên thẳng qua không chừng, lại có vô số tinh thần toàn chuyển phản chiếu.

Tại thanh này hư vô trường đao về sau, một đạo ngân sắc dòng lũ như là vượt ngang chân trời tinh hà, trực tiếp quán xuyên toàn

bộ thức hải hư không, phảng phất ngàn vạn năm vũ trụ tang thương biến ảo đều tại trong đó diễn dịch.

Ý niệm chi đao hư không chấn động, một cỗ linh năng trải qua ý niệm dẫn động cấp tốc lưu chuyển, tại ánh ban mai quang huy bên trong hội tụ tiến vào Tà Linh Ẩm Huyết Đao bên trong. Thanh này ý niệm chi đao hiện tại là toàn bộ ý niệm hư không trung tâm, tất cả tinh thần quay chung quanh, để lộ ra một loại hủy thiên diệt địa hương vị.

Trong khoảng thời gian này đến nay hắn thu thập đại bộ phận linh năng đã uẩn dưỡng hội tụ đến Tà Linh Ẩm Huyết Đao trong thân đao, trong vỏ đao, tích súc khó có thể tưởng tượng uy năng.

"Tông chủ đại nhân, ngươi trở lại rồi."

Chung Thành thanh âm xa xa theo gió âm thanh bay tới:

"Sự tình chúng ta đã làm xong!"

Đây là ngàn dặm xa xôi từ Thanh Châu chạy trở về tông môn bất quá mới hai ba canh giờ Chung Thành, vừa mới nghỉ qua một hơi đến, nói tiếp tông chủ trở về tin tức vui mừng quá đỗi, vội vàng chạy tới.

Nhạc Bình Sinh xoay người lại, nhìn xem Chung Thành thở hổn hển thở hổn hển leo lên núi đến, thở phì phò nhanh chóng nói ra: "Binh giáp thi thể cùng chứng cứ đã đưa đến, Thanh Châu thống đốc cũng tự mình gặp mặt chúng ta."

Nhưng mà khoảng cách Nhạc Bình Sinh còn có mấy trượng xa, Chung Thành ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, chỉ cảm thấy trước mắt hắn tất cả cảnh tượng trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, mà đồng thời trước mắt đứng thẳng không còn là một người, mà là trải qua thiên chuy bách luyện, nâng ly máu người, vô cùng sắc bén tuyệt thế thần binh lợi khí!

Vẻn vẹn liếc mắt nhìn qua, đều cảm giác được con mắt nhói nhói, muốn bị cắt đứt, sẽ chảy ra máu tươi.

Tông chủ đây là tại tu luyện cái gì võ đạo là tông môn truyền thừa thánh điển bên trong

Chung Thành trong lòng không khỏi hãi hùng khiếp vía. Có thể cho hắn loại này cảm xúc, cũng nhất định là mười phần cao đẳng võ học. Hắn thấy tám chín phần mười hắn là tông môn truyền thừa thánh điển bên trong ghi lại võ đạo.

"A" Nhạc Bình Sinh ngược lại là không để ý đến Chung Thành chấn kinh, thuận miệng hỏi: "Thanh Châu thống đốc nói thứ gì các ngươi lại là làm sao trả lời chắc chắn "

Chung Thành nghĩ nghĩ, hồi đáp: "Vị này thống đốc cũng rất kỳ quái, ngoại trừ hỏi một câu ngươi vì cái gì không đến bên ngoài, không có hỏi thăm cái khác bất cứ chuyện gì, để cho ta hảo hảo khó hiểu. . ."

"Cái này rất bình thường, lấy Thanh Châu thống đốc thân phận địa vị, hắn không cần biết đến quá rõ ràng, đại khái trải qua Đoan Mộc gia đã nói cho hắn, hắn cần cũng chính là như thế một lý do mà thôi."

Chung Thành nhẹ gật đầu, có chút lo lắng nói ra: "Cũng không biết chuyện này cuối cùng sẽ xử lý như thế nào."

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng: "Đơn giản là tân phái làm dáng một chút, mặt ngoài đem Phá Nguyệt quân chế tài một phen, nhượng lại một chút xíu lợi ích cho thống phái, còn có thể thế nào đơn giản là trong khoảng thời gian này để Phá Nguyệt quân không dám hành động thiếu suy nghĩ thôi."

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh vân đạm phong tình bộ dáng, phảng phất không biết mình kết hạ cừu nhân là một Khí Đạo Tông

Sư, Chung Thành nhịn không được nhắc nhở:

"Tông chủ đại nhân, mặc dù Phá Nguyệt quân sẽ phải gánh chịu chế tài, trong khoảng thời gian này không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng là chúng ta chọc giận một cái Khí Đạo Tông Sư, hắn không nhất định sẽ tuân thủ những quy tắc này, vạn nhất hắn đùa bỡn một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn, tông môn thế đơn lực cô, vẫn là sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng a!"

Chung Thành trong lòng sáng như tuyết, liên minh cái gọi là quy tắc đều là trong hạn chế tầng dưới võ giả cùng thế lực, hay là tại cường giả cùng cường giả ở giữa sinh ra tác dụng, giống Tinh Thần Liệt Túc Tông dạng này tiểu môn tiểu phái, đối mặt với Khí Đạo Tông Sư dạng này đứng tại kim tự tháp thượng tầng cường giả, Chung Thành trong lòng không có chút nào lực lượng.

Nhạc Bình Sinh biểu lộ không thay đổi, nhàn nhạt nói ra: "Chuyện này, ta tại gần nhất liền sẽ triệt để giải quyết, Chung trưởng lão không cần phải lo lắng."

Chung Thành khẽ giật mình, mặc dù cảm nhận ở trong nghi hoặc trùng điệp, vẫn là kiềm chế xuống dưới, nghĩ nghĩ sau nói ra:

"Tông chủ, hiện tại tông môn đệ tử nhiệt tình tăng vọt, đều tại hỏi thăm truyền thừa thánh điển truyền thụ tiêu chuẩn, không biết ngươi. . ."

Nhạc Bình Sinh hỏi: "Dĩ vãng Tinh Thần Liệt Túc Tông ở hạch tâm truyền thừa phía trên là làm sao làm "

Nghe được Nhạc Bình Sinh hỏi như vậy, Chung Thành trong lòng kích động, xoa xoa đôi bàn tay nói:

"Nguyên bản tông môn bên trong là dựa theo môn nhân đệ tử tu luyện niên hạn, tại thực lực cùng nhập tông niên hạn thỏa mãn,

tiến giai đến chân truyền đệ tử về sau, từ trưởng lão khảo hạch, khảo hạch thông qua được về sau liền có thể tiến hành truyền thụ. Bất quá tông môn hiện tại bách phế đãi hưng, điểm này hiện tại chưa hẳn áp dụng. . ."

"Ngươi đưa ngươi cho rằng có thể truyền thụ cho môn nhân đệ tử liệt một cái danh sách cho ta." Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua Chung Thành: "Ta sẽ đích thân xác nhận trên danh sách đệ tử tư cách."

Chung Thành không khỏi sững sờ. Tự mình xác nhận này làm sao xác nhận

"Chung trưởng lão, ngươi luyện võ nhiều năm, kiến thức rộng rãi, có biết hay không cái gì gọi là Tiên Thiên chi khí "

Đứng tại đỉnh núi, nhìn xem đen nhánh thâm thúy bên trong đầy sao mơ hồ bầu trời đêm, không biết đang trầm tư cái gì Nhạc Bình Sinh không để ý đến Chung Thành nghi vấn, mà là đột nhiên đặt câu hỏi.

Chung Thành mặc dù kỳ quái Nhạc Bình Sinh không hiểu thấu vấn đề, vẫn là nghĩ nghĩ hồi đáp:

"Dựa theo tông môn điển tịch cùng tổ tiên miêu tả, Tiên Thiên chi khí là Khí Đạo Tông Sư độc hữu, võ giả nếu như có thể đem một thân tích súc huyết khí uẩn dưỡng tới cực điểm, triệt để đả thông khí quan, luyện tinh hóa khí, sẽ sinh ra một loại biến hóa về chất, cũng là sinh mệnh cấp độ bên trên to lớn biến hóa.

Xông phá khí quan, cũng liền đạt đến Khí Đạo Tông Sư cảnh giới. Đẳng cấp này cường giả có thể tùy ý lấy tự thân Tiên Thiên chi khí thao túng, dẫn dắt quanh thân hư không rời rạc nguyên khí, trong lúc xuất thủ mang theo thiên địa cự lực, uy lực mạnh mẽ không nói, còn có thể từ trong hư không bổ sung năng lượng, sinh sôi không ngừng.

Những cái này đều vẫn là tiếp theo. Mấu chốt nhất là: Khí Đạo Tông Sư có thể trực tiếp câu thông ngoại giới nguyên khí, thổ nạp luyện khí Tiên Thiên chi khí tích lũy nhanh chóng cũng cực kì kinh người, cho nên tu luyện mới có thể đạt tới ngày mốt cao thủ theo không kịp cảnh giới. Đáng tiếc gần trăm năm nay, chúng ta Tinh Thần Liệt Túc Tông từ thái thượng tông chủ trở lại về sau, không còn có người đạt tới qua cảnh giới này."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 242: Mãnh Long! (Một)

Chương 242: Mãnh long! (một)

Chung Thành đáp, trong giọng nói mang theo ước mơ cùng tiếc nuối, bởi vì kia là một cái trong truyền thuyết lý tưởng cảnh giới, mà đối với hắn dạng này sơ vị võ đạo gia tới nói tới nói, tựa hồ xa không thể chạm.

"Những cái này ta rõ ràng, nhưng ta muốn hỏi chính là vì cái gì luyện tinh hóa khí, sẽ bị xưng là 'Hậu thiên truy ngược tiên thiên' "

Chung Thành không khỏi sững sờ, lúng túng nói: "Tông chủ, ta tu vi võ đạo đừng nói là Khí Đạo Tông Sư, so với ngươi đến đều kém cách xa vạn dặm, ngươi cũng không rõ ràng sự tình ta cái kia có thể rõ ràng bất quá ta ngược lại là nghe ta sư huynh ngẫu nhiên nói qua."

Chung Thành trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra:

"Hắn từng nói qua bên trong người còn tại trong cơ thể mẹ vẫn là thai nhi lúc, huyết nhục tinh thuần. Các đường kinh mạch tinh thông không trở ngại, toàn bộ thân thể liền thành một chu thiên tuần hoàn, loại này chính là cái gọi là Tiên Thiên cảnh giới. Mà khi sinh ra về sau, anh hài hút vào ngoại giới trọc khí, kinh mạch tự nhiên bế tắc, lại ăn uống ngũ cốc hoa màu, huyết nhục có tạp chất, không còn thuần túy, lúc này liền từ tiên thiên biến thành hậu thiên."

"A có dạng này thuyết pháp "

Nhạc Bình Sinh cười cười, tiếp tục hỏi:

"Kia cái gì một luyện thành cảnh giới tông sư, liền sẽ có được câu thông thiên địa nguyên khí chi năng, đây chẳng phải là nói một người cảnh giới cao nhất thời điểm là tại thân là thai nhi thời điểm "

Chung Thành lập tức yên lặng: "Cái này, ta ngược lại thật ra cho tới bây giờ không nghĩ tới. . ."

Nhạc Bình Sinh đối thâm thúy bầu trời đêm, mỉm cười nói: "Ngươi đi xuống đi."

Mắt thấy Chung Thành bóng lưng rời đi, Nhạc Bình Sinh nhưng trong lòng đang suy tư.

Hắn thấy, thai nhi bất kỳ hạng nào cũng sẽ không so với người trưởng thành mạnh, nhưng là thai nhi có một chút là thành người theo không kịp: Chính là không cần ẩm thực, mà là từ cuống rốn tiếp nhận một chút dinh dưỡng, nhanh chóng tiến hành trưởng thành.

Mà một cái sinh mệnh từ mới sinh là dài đến hiện nay thành thân người hình, hao phí vô số ngũ cốc lương thực, còn trọn vẹn dùng vài chục năm thời gian, so với hài nhi là cũng bất quá trưởng thành mười mấy lần; nhưng từ một tế bào trưởng thành nhân hình quá trình, lại lớn mấy ngàn, thậm chí gấp mấy vạn không ngừng, lại chỉ dùng thời gian mười tháng.

Cho nên thai nhi đang sinh ra mới bắt đầu, đích thật là có tiên thiên hình thái, có thể vô hạn tiếp nhận ngoại giới nguyên khí cùng vô hạn trưởng thành tính.

Cho nên đột phá Khí Đạo Tông Sư cảnh giới, hậu thiên truy ngược tiên thiên ở trong dùng một cái trở lại chữ.

Bắc Hoang võ đạo thế giới hệ thống tu luyện cho nên lực quan, khí quan, thần quan ba cái thần tàng làm căn cơ, các thiên mệnh khiếu vì điệu bộ thiết bị, để phát huy ra không phải tầm thường lực lượng.

Tại Nhạc Bình Sinh nhìn, cái gọi là khí quan, lực quan, thần quan, trên thực tế đối ứng liền nhân thể từ trên xuống dưới ba cái đan điền.

Dưới đan điền là khống chế thân thể người khí huyết da thịt lực lượng trung tâm, thể lực của con người, sức chịu đựng cùng gân cốt cơ bắp ẩn chứa lực lượng đều cùng nó có quan hệ, cũng là võ đạo gia cảnh giới trực tiếp thể hiện.

Mà trung đan điền liền dính đến tương đối cao các loại năng lượng chuyển hóa cùng lợi dụng, cùng võ đạo gia lợi dụng thể phách làm công kích thủ đoạn tại trên bản chất đã có khác nhau rất lớn.

Hắn muốn đột phá đến Khí Đạo Tông Sư, cũng chính là muốn tìm cách thiết pháp đả thông cái này đan điền. Mà cho đến trước mắt, từ hắn bước vào võ đạo gia cảnh giới mới thôi, thời gian tính toán đâu ra đấy cũng mới bất quá không đến một tháng thời gian, thời gian ngắn như vậy hắn thậm chí ngay cả huyết khí đều không có hoàn toàn tìm tòi rõ ràng, căn bản không có khả năng tìm tòi đến kế tiếp đột phá đường tắt.

Chỉ bất quá trên thực tế Nhạc Bình Sinh phương thức tu luyện trên thế giới này hoàn toàn là riêng một ngọn cờ, đại cảnh giới ở giữa tiểu quan tạp với hắn mà nói trên cơ bản không có ý nghĩa gì. Tại linh năng tác dụng dưới, cái gọi là sơ vị, trung vị, thượng vị hạn chế hắn có thể nhảy lên mà qua, điều kiện tiên quyết là chỉ cần linh năng đầy đủ.

Mà 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ tại thúc đẩy đến 30%, tổng cộng câu thông liên tiếp một trăm linh tám

cái mệnh khiếu về sau cũng không còn cách nào thúc đẩy, cái này tựa hồ dính đến tông khí thần tàng mở ra, đang giận quan đánh vỡ về sau bước kế tiếp, đến tiếp sau tương quan mệnh khiếu mới có thể tỉnh lại, mở ra.

【 tiểu tử, ngươi đang xoắn xuýt cái gì 】

Yên tĩnh bên trong, Tà Linh không chịu cô đơn bật đi ra:

【 cái gì hậu thiên tiên thiên, trong khoảng thời gian này ngươi làm không tệ, mặc dù hiệu suất vẫn là rất thấp, nhưng là so với dĩ vãng đến cao không biết bao nhiêu, ngươi vì cái gì lại đột nhiên đình chỉ 】

Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói: "Ta đang tự hỏi chính là, ta hẳn là thế nào đột phá kế tiếp tu luyện cảnh giới."

【 cái này còn cần suy nghĩ 】

Mặc dù Nhạc Bình Sinh bỏ qua Tà Linh một vấn đề cuối cùng, nhưng nó cũng lơ đễnh, mà là khinh miệt nói:

"Sưu tập đủ nhiều linh năng, trực tiếp xông lên đi chẳng phải chấm dứt "

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói ra: "Ta đã nói qua, lực lượng ở chỗ chưởng khống, mà không ở chỗ phục tùng."

【 tiểu tử, đừng ngốc! 】

Tà Linh không lưu tình chút nào lớn thêm giễu cợt nói:

【 Chư Thiên Vạn Giới, cái nào vĩ đại đỉnh cấp sinh mệnh là làm từng bước, từng bước một khổ tu, không có chút nào mượn nhờ ngoại lực tu luyện ra được ta cho ngươi biết, một cái đều không có! Thiên phú là ngoại lực, cao đẳng năng lượng là ngoại lực, vận khí cũng là ngoại lực, những vật này tại trên bản chất

không hề khác gì nhau!

Đánh một cái ngươi có thể nghe hiểu được so sánh, Chư Thiên Vạn Giới chính là một cái trò chơi, chỉ có bật hack, mới có thể trở thành cường giả đứng đầu! Ngươi mạch suy nghĩ ở trong duy nhất chính xác, chỉ sợ sẽ là chỉ có cường đại tâm linh mới có thể hoàn mỹ khống chế đồng dạng lực lượng cường đại, nhưng là cái này cũng không đại biểu cho loại phương thức này có được lực lượng hư vô bất ổn! 】

Cười lạnh ở trong Tà Linh tiếp tục nói:

【 ta cũng sớm đã nói qua, thế giới này cái gọi là võ đạo chỉ là đếm mãi không hết sinh mệnh tiến hóa phương thức bên trong một loại, cũng là người vì sáng tạo ra, cũng không phải là cái gì trực chỉ đại đạo khuôn vàng thước ngọc.

Bị người khác sáng tạo khuôn sáo hạn chế còn dính dính tự hỉ, tiểu tử, ngươi còn quá non! 】

Nhạc Bình Sinh cười cười, đang chuẩn bị đáp lại, một bóng người liền đã bước nhanh lên núi đỉnh, cao giọng nói:

"Tông chủ, thống đốc đại nhân truyền đến tin tức! Phá Nguyệt quân Thân Hoành Thiên ý đồ hoà giải, đem tự mình leo lên sơn môn!"

Diệp Phàm mặt mũi tràn đầy vẻ mặt bất khả tư nghị, tựa hồ gặp được cái gì khó có thể tưởng tượng sự tình đồng dạng.

Dù sao với hắn mà nói, Khí Đạo Tông Sư chính là một cái xa không thể chạm, thần long đại nhân vật, mà bây giờ, cái này đại nhân vật lại muốn đến nhà chủ động cùng bọn hắn như thế một cái nho nhỏ tam đẳng tông môn hoà giải, để cho người ta không thể tưởng tượng nổi.

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại, ánh mắt bắn ra tại Diệp Phàm trên thân, ngữ khí băng lãnh:

"Thân Hoành Thiên tự mình đến nhà xin lỗi hoà giải ta lúc nào đáp ứng "

Diệp Phàm ngữ khí cứng lại, thận trọng nói ra:

"Tông chủ đại nhân, đây là Thanh Châu thống đốc đại nhân trực tiếp hạ đạt thông tri, đến lúc đó thống phái một phương cũng sẽ có nhân vật trọng yếu trình diện, chúng ta. . ."

Dính đến phe phái đấu tranh, một cái môn phái nhỏ thái độ căn bản râu ria, dù sao, đây là từ Thanh Châu đô thống trực tiếp thông báo, không phải do bọn hắn cự tuyệt.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hỏi: "Bọn hắn lúc nào sẽ đến nơi đây "

Diệp Phàm khom người hồi đáp:

"Hai ngày về sau!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 243: Mãnh Long! (Hai)

Chương 243: Mãnh long! (hai)

Tinh Thần Liệt Túc Tông từ trên xuống dưới lập tức lâm vào toàn lực vận chuyển trạng thái, tại Chung Thành chỉ huy dưới, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai tên đệ tử phụ trợ, mỗi một cửa người đệ tử đều nhận được sẽ có mấy cái đại nhân vật đến nhà tin tức, toàn lực khẩn trương chuẩn bị.

Khí Đạo Tông Sư như vậy đại nhân vật, đối với bọn hắn tới nói cơ hồ là chỉ ở trong truyền thuyết mới có thể xuất hiện nhân vật, mà lần này thế mà không chỉ một, tối thiểu có hai ba cái đều sẽ leo lên nhà mình cái này nho nhỏ sơn môn, để môn nhân đệ tử kinh dị tới cực điểm.

Tông môn dưới núi một mảnh bận rộn, mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh lại tại trong lầu các, nghe Diệp Phàm báo cáo.

"Trải qua khảo sát cùng khảo thí, chúng ta thiên... Thiên Võng trước mắt đã sơ bộ hấp thu mười hai cái thành viên."

Nhấc lên Thiên Võng cái tên này, Diệp Phàm cũng có chút xấu hổ cùng đỏ mặt, chỉ bất quá trước mắt vị tông chủ này khăng khăng phải dùng như thế một cái tùy tiện danh tự, hắn cũng không thể tránh được. Diệp Phàm tiếp tục nói ra:

"Cái này mười hai cái thành viên trước mắt hai người một tổ, đã chuyển xuống đến Thanh Châu nam bộ sáu tòa thành trì, khảo

sát tình huống, tuyển nhận thành viên. Mà tông môn bên trong mới một nhóm ước chừng mười lăm người khoảng chừng đã trải qua bước đầu khảo nghiệm, chỉ cần bên này thông qua được tông chủ ngươi kiểm tra qua đi, liền có thể chỉ định mục tiêu sau đem bọn hắn chuyển xuống ra ngoài."

"Rất tốt."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, mặc dù nói tại 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phía dưới, không ai có thể che lại ý nghĩ trong lòng, bất quá môn này cảm ứng pháp dù sao không phải vạn năng, những người này viên chuyển xuống sau khi ra ngoài kinh lịch tình huống phức tạp, vẻn vẹn dùng 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 tiến hành kiểm tra không có khả năng một lần vất vả suốt đời nhàn nhã.

Hắn mở miệng nói: "Phàm là trải qua ta kiểm tra đệ tử, ngoại trừ tại đãi ngộ phúc lợi bên trên vụng trộm mặt so với còn lại phổ thông đệ tử nâng cao một bộ phận bên ngoài, ngươi nói cho bọn hắn, kỳ hạn một năm, một năm này thời gian bên trong, ta chế định mục tiêu chỉ cần có thể hoàn thành, Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa thánh điển, ta sẽ hướng bọn hắn mở ra một bộ phận."

Diệp Phàm trong lòng trùng điệp nhảy một cái, vui mừng quá đỗi, bỗng nhiên ngẩng đầu đến cao giọng nói: "Cám ơn tông chủ!"

Dựa theo Tinh Thần Liệt Túc Tông nguyên bản quy tắc, chỉ có trải qua mười năm gần đây, hai mươi năm dài dằng dặc chờ đợi cùng khảo hạch, từ phổ thông đệ tử đến nội môn đệ tử, cuối cùng lại đến chân truyền đệ tử đẳng cấp về sau, trải qua liên tiếp trưởng lão khảo hạch, xác nhận không sai về sau mới có thể thu hoạch được truyền thụ.

Hắn nguyên lai tưởng rằng những cái này Thiên Võng thành viên tối đa cũng chính là tại đãi ngộ phía trên so với cái khác môn nhân đệ tử cao thượng một điểm, không nghĩ tới tông chủ còn cho

ra điều kiện như vậy.

Trên thực tế những cái này Thiên Võng thành viên tuyệt đại bộ phận đều là một chút tâm tư nhạy bén, nhưng lại võ đạo thấp, âu sầu thất bại môn nhân. Những cái này môn nhân đệ tử mặc dù võ đạo thấp, nhiều nhất bất quá là cân cốt tề minh thực lực, cũng không khuyết thiếu năng lực, chỉ là khuyết thiếu một cái tiến tới không gian.

Mà vị tông chủ này đủ khả năng cung cấp, không thể nghi ngờ thỏa mãn trong lòng bọn họ ở trong khao khát.

Kích động qua đi, Diệp Phàm trong lòng lại phạm vào khó, hỏi:

"Tông chủ, hiện tại tông môn tiêu chuẩn là đệ tử chính thức mỗi ngày một bộ tử lô tráng huyết canh, một tháng một lần hổ cốt tẩy thân canh, dạng này chi tiêu đối với chúng ta một cái duy nhất thanh anh thạch khoáng sản tới nói vừa vặn thu chi cân bằng, Thiên Võng thành viên tiêu chuẩn nếu như muốn đề cao..."

Hô!

Một cái màu tím phù bài vạch ra một cái đường vòng cung, Diệp Phàm dùng tay tiếp được, tập trung nhìn vào, rõ ràng là liên minh thương hội một vạn Xích Kim Diệp điều lấy bằng chứng.

Tay của hắn có chút lắc một cái, nói: "Tông chủ, trước đó ngươi cho ta viên kia phù bài mới vận dụng một chút xíu, cái này "

"Bộ phận này tài chính chuyên môn dùng làm Thiên Võng thành viên đãi ngộ chi tiêu, ta cho lúc trước ngươi viên kia dùng làm kinh phí hoạt động."

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt nói ra:

"Bất quá trong lòng ngươi muốn rõ ràng, mặc dù nước quá trong ắt không có cá, nhưng là nếu có người chỉ riêng dùng tiền

không làm việc, trêu đùa tiểu thông minh, là kết cục gì không cần ta nói thêm nữa, điểm này, chính ngươi muốn đem khống tốt."

Tình huống như vậy Nhạc Bình Sinh rõ ràng căn bản tránh không được, cho nên phải dùng nghiêm khắc quá trình cùng mục tiêu chế định đến hiện tại, cái này từng đầu điều lệ trước mắt còn tại đầu óc của hắn bên trong, đợi đến rõ ràng về sau sẽ giao cho Diệp Phàm đi chấp hành.

Diệp Phàm đem tử kim phù bài thu hồi, thật sâu cúi đầu xuống, kính úy nói: "Tông chủ đại nhân xin yên tâm."

Nhạc Bình Sinh phất phất tay: "Ngươi đi xuống đi."

Mắt thấy Diệp Phàm bóng lưng biến mất, Nhạc Bình Sinh trầm tư.

Như thế một cái tổ chức tình báo cho đến trước mắt ngay cả miễn cưỡng xem như dựng lên khung xương, phương diện tiền bạc mấy vạn Xích Kim Diệp số lượng theo Thiên Võng thành viên số lượng dần dần bổ sung, cũng không biết có thể hay không ủng hộ thời gian một năm.

Tân triều phạm vi bên trong tựa hồ là võ đạo cao thủ cấm khu, cũng chỉ có những võ đạo này thấp môn nhân đệ tử chui vào thu thập tin tức, mới có thể tận lực phòng ngừa bại lộ.

Chỉ bất quá đi tân triều phạm vi điều tra tình báo tất nhiên là một cái gian khổ vô cùng nhiệm vụ, điểm này còn phải đợi đến về sau.

Ngay tại hắn suy tư thời điểm, liên tiếp dồn dập lên lầu âm thanh truyền vào, Chung Thành trên mặt mừng rỡ như điên, trong tay nắm lấy một phần sổ cao giọng nói: "Tông chủ, tin tức tốt, tin tức tốt a!"

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua xông vào cửa Chung Thành, thản

nhiên nói: "Chung trưởng lão, sự tình gì để ngươi đắc ý như vậy vong hình "

"Khụ khụ."

Chung Thành lúng túng ho khan hai tiếng, vẫn là không che giấu được trên mặt vui mừng, hiến vật quý giống như đem trong tay sổ đưa tới Nhạc Bình Sinh trước mặt, hưng phấn nói:

"Tông chủ đại nhân, ngươi xem một chút mới nhất 【 Võ Đạo Liên Minh ký sự tổng hợp 】 bí truyền võ đạo bảng, ngươi lên bảng a!"

Ân

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận Chung Thành trong tay sổ, lật đến cuối cùng:

"Bí truyền Tinh Tú Bảng: Tháng này không biến động!"

"Bí truyền Thiên Cương bảng: Tháng này không biến động!"

"Bí truyền Long Hổ bảng, Thanh Châu, Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ, Nhạc Bình Sinh trèo lên bảng! Sở tu võ đạo hư hư thực thực Tinh Thần Liệt Túc Tông truyền thừa võ đạo, đứng hàng bảng danh sách thứ mười ba!"

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên, còn không đợi hắn nói chuyện, Chung Thành đã kích động đến nói ra:

"Tông chủ, Thần Luân Pháp Vương giết chết Triệu công tử, ngươi lại đánh chết Thần Luân Pháp Vương, lần này chúng ta tông môn nổi danh! Qua không được mấy ngày, không biết sẽ có bao nhiêu người mộ danh đến bái sơn môn, hàng trăm hàng ngàn không đáng kể, nói không chừng cánh cửa đều sẽ cho đạp phá. Chúng ta tông môn đã sớm hẳn là đưa vào đại lượng máu mới!"

Hắn tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, cực kì khổ não nói liên miên lải nhải nói:

"Làm sao bây giờ chúng ta tông môn cứ như vậy một cái khoáng sản ủng hộ đệ tử chi tiêu, hiện tại lập tức lại muốn mới thêm nhiều như vậy há mồm, chúng ta nên làm cái gì "

Cái này cái gọi là bí truyền võ đạo bảng Nhạc Bình Sinh cũng từng thấy qua, cũng biết tại Bắc Hoang thuộc về lớn nhất rộng rãi nhất truyền thông phương thức, nhưng phàm là leo lên bí truyền võ đạo bảng võ đạo thế lực, tại bảng danh sách biến động rộng mà báo cho phía dưới, đều sẽ nghênh đón đại lượng người tràn vào.

Rất hiển nhiên, Nhạc Bình Sinh đánh chết Thần Luân Pháp Vương sự tình cũng không tính là gì bí mật, tại trải qua Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp vô hình tuyên truyền dưới, tông môn có lẽ sẽ nghênh đón một cái cao tốc phát triển kỳ ngộ.

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, bình tĩnh nói ra:

"Cũng không phải là có người đến bái sơn môn chúng ta liền muốn nhận lấy, nếu quả thật giống ngươi suy nghĩ, đến lúc đó để chúng ta môn nhân đệ tử hảo hảo mà chuẩn bị một chút, không cần loạn tấc vuông. Chi tiêu phương diện ngươi không cần lo lắng, thanh anh thạch khoáng sản nếu như không đủ để gánh vác, ta sẽ bỏ vốn kim chèo chống, thẳng đến phát triển mới sản nghiệp kinh doanh."

Nhạc Bình Sinh kiểu nói này, Chung Thành mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh từ đâu tới tiền tài, nhưng không có chút nào hoài nghi, mặt mày hớn hở nói ra:

"Đa tạ tông chủ, đa tạ tông chủ, là ta mù quan tâm, mặt khác trên tông môn hạ đều đã thông tri chuẩn bị xong, liền đợi đến những đại nhân vật kia tới cửa."

Nói đến đây một điểm, Chung Thành sắc mặt khó xử, có chút muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn nói ra:

"Tông chủ, Phá Nguyệt quân chủ dù sao một cái cao cao tại thượng Khí Đạo Tông Sư, nhân vật như vậy đánh rớt răng cùng máu nuốt, hướng chúng ta nhận lỗi hoà giải... Chuyện này thật sự là không ổn a!"

"Chung trưởng lão, lạc hậu liền muốn bị đánh."

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói ra:

"Tại thống phái thế lực lớn trong mắt, Tinh Thần Liệt Túc Tông chỉ là một cái dùng để đả kích tân phái quân cờ cùng công cụ, bọn hắn cũng không thèm để ý sống chết của chúng ta, nếu không liền sẽ hỏi thăm ý kiến của chúng ta, mà không phải trực tiếp hạ đạt thông tri."

Hắn giống như cười mà không phải cười nhìn về phía Chung Thành:

"Chuyện này lập tức liền sẽ triệt để giải quyết, ngươi không cần phải lo lắng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 244: Mãnh Long! (Ba)

Chương 244: Mãnh long! (ba)

Vào lúc giữa trưa, toàn bộ Tinh Thần Liệt Túc Tông sơn môn lộ ra trang nghiêm mà trang trọng.

Từ mặt trời mới mọc bắt đầu, trên tông môn trên dưới hạ hai trăm tên môn nhân đệ tử phân loại mà đứng, đều nhịp, không nhúc nhích mắt nhìn phía trước.

Đây chính là Chung Thành làm ra cái gọi là nghênh đón nghi thức.

Chỉ bất quá Tinh Thần Liệt Túc Tông thật sự là quá mức đơn sơ, đã không có cái gì điêu lâu họa tòa nhà, cũng không có cái gì lưu ly ngọc ngói, chỉ có những cái này môn nhân đệ tử có thể nhét bên ngoài.

"GRÀO!"

Trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng huýt dài, phương xa không trung, một đạo màu bạc lưu tinh kéo lấy một cái hai người tọa giá phá vỡ trời cao, giây lát ở giữa liền từ bên ngoài mấy dặm đạt tới Tinh Thần Liệt Túc Tông sơn môn trên không.

Lập tức tất cả nghênh đón đệ tử sắc mặt nghiêm một chút, đưa mắt nhìn chăm chú lên.

Một con Ngân Dực vũ thú thần dị hùng tuấn, phát ra từng

tiếng xuyên phá mây xanh huýt dài, xoay hai vòng, cuối cùng rơi xuống trên đỉnh núi.

Tại sơn môn khẩu chờ đợi nghênh tiếp môn nhân đệ tử lập tức từng cái hai mặt nhìn nhau.

Cái này rõ ràng là một vị đại nhân vật phi thiên khung xe, không có chút nào đem Tinh Thần Liệt Túc Tông cái này môn phái nhỏ để vào mắt, không có đáp xuống sơn môn bên ngoài, mà là trực tiếp rơi xuống trên đỉnh núi.

Diệp Phàm sau lưng, một người đệ tử nhịn không được hạ giọng mở miệng hỏi: "Diệp sư huynh, cái này. . . "

Diệp Phàm xoay người lại, giống như là sự tình gì đều không có phát sinh, bình tĩnh nói ra: "Không cần để ý, Chung trưởng lão sẽ xử lý."

Trong mắt của bọn hắn mặc dù có chút không cam lòng, nhưng là dù sao người tới là cao cao tại thượng Khí Đạo Tông Sư, suy nghĩ một chút như vậy đại nhân vật đích thật là có tư cách không đem Tinh Thần Liệt Túc Tông để ở trong mắt.

Mà trên đỉnh núi đầu kia Ngân Dực vũ thú vừa mới rơi xuống không lâu sau, lại là từng tiếng càng huýt dài âm thanh truyền vào ở đây phân lập lấy môn nhân đệ tử trong tai.

Trên không trung, một đầu tản ra hừng hực quang diễm, kéo lấy một đầu thật dài ánh nắng chiều đỏ Thần Điểu từ một điểm đen tại mấy hơi thở xuất hiện ở nghênh đón đệ tử giữa tầm mắt.

Con chim lớn này bọn hắn đều đã từng thấy qua, là Chung Thành đã từng cưỡi qua cái kia một đầu Đoan Mộc thế gia phi hành dị thú.

Đầu này thần tuấn đại điểu không có giống trước đó cái kia một đầu phi hành dị thú đồng dạng trực tiếp đáp xuống đỉnh núi,

mà là cánh khổng lồ huy động, khuấy động lên một cỗ mãnh liệt khí lưu, chậm rãi rơi xuống nghênh đón đệ tử trước mặt trên đất trống.

Đây là Đoan Mộc thế gia người tới.

Ông!

Mặt đất có chút chấn động, tại khung xe dừng hẳn về sau, cửa phòng mở ra, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu, tính cả lấy đã từng từng tới Tinh Thần Liệt Túc Tông hai tên người hầu đi ra.

Diệp Phàm dẫn đầu mấy người đệ tử lập tức nghênh đón tiếp lấy, cung kính nói ra: "Các vị các hạ đại giá quang lâm, chúng ta tông chủ đang đợi, mời!"

Đoan Mộc Hòa Vũ gật đầu cười, thuận miệng hỏi: "Thân Hoành Thiên đã tới chưa "

Diệp Phàm một bên dẫn đường, một bên hồi đáp: "Vừa rồi có một bộ khung xe trực tiếp rơi xuống đỉnh núi, không biết có phải hay không là ngài nói vị này."

"A trực tiếp rơi xuống đỉnh núi "

Đoan Mộc Hòa Vũ hừ một tiếng, bất đắc dĩ nói:

"Thật sự là không nói cấp bậc lễ nghĩa a."

Trên thực tế nếu như không phải Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ cứu được Đoan Mộc Tu một mạng, tại Đoan Mộc thế gia có tình cảm, chỉ sợ hắn cũng sẽ hướng trước đó cỗ kia phi thiên khung xe, mà không phải rơi vào sơn môn.

. . .

Ngân Dực vũ thú vừa mới rơi vào đỉnh núi thời điểm, Chung Thành liền đã nhận được tin tức, vội vàng chạy tới.

Đến lúc đó thời điểm, một cái diện mục trắng nõn không cần, khí tức hạo đãng nam tử đứng ở tại chỗ, mặt không biểu tình, sau lưng thì là có hai tên người hầu đứng thẳng, nhìn thấy Chung Thành vội vội vàng vàng chạy tới, hừ lạnh một tiếng:

"Ngươi chính là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ ngươi có biết hay không đại nhân nhà ta ở chỗ này đã đợi thật lâu "

Đợi rất lâu tính toán đâu ra đấy nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới! Ai bảo ngươi trực tiếp trực tiếp xuống đến trên đỉnh núi tới

Chung Thành trong lòng không cam lòng, vẫn là mặt mặt tươi cười hành lễ nói:

"Ta là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông môn trưởng lão, cũng không phải là tông chủ, các hạ là. . . "

"Các ngươi tông chủ kiêu ngạo thật lớn!"

Một tên khác người hầu không có trả lời Chung Thành vấn đề, mà là hai mắt vừa mở, không lưu tình chút nào trách cứ:

"Chúng ta đại nhân cố mà làm đến các ngươi nơi này tới làm cái chứng kiến, các ngươi Tinh Thần Liệt Túc Tông vậy mà cảm giác như thế khinh thường các ngươi tông chủ vì cái gì không đến tự mình nghênh đón "

Chung Thành xuất mồ hôi trán, vội vàng nói: "Vị đại nhân này xin thứ lỗi, chúng ta tông chủ hắn. . ."

"Xích Nhất, tiểu môn tiểu phái người không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, không cần tính toán chi li."

Cầm đầu tên nam tử kia nhàn nhạt khoát tay áo, nhìn về phía Chung Thành hờ hững nói ra:

"Ngươi dẫn đường đi."

Chung Thành kiềm chế quyết tâm bên trong nộ khí, cười làm lành hai tiếng, mang theo cái này chủ tớ một nhóm ba người hướng về phòng nghị sự đi đến.

Đi một đoạn lộ trình, phòng nghị sự gần ngay trước mắt, Chung Thành nghe được động tĩnh quay đầu nhìn lại, một con đường khác bên trên, Diệp Phàm dẫn Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu một đoàn người đồng dạng đi tới.

"Ừm Đoan Mộc thế gia Đoan Mộc Hòa Vũ ngươi làm sao cũng tới "

Chung Thành sau lưng cái kia quý khí nam tử dừng bước, quay đầu sang, có chút ngoài ý muốn:

"Cái này chuyện nhàm chán không phải chỉ có ta một người bị thống đốc đại nhân bắt tráng đinh, phát phái tới, ngươi làm sao. . . "

Lúc ấy người ở chỗ này mặc dù cảm thấy một cái Khí Đạo Tông Sư hướng một cái nho nhỏ võ đạo gia nhận lỗi hoà giải, tràng diện mười phần thú vị, nhưng dù sao cũng là một kiện râu ria sự tình, không đáng lãng phí thời gian, vẫn là Thanh Châu thống đốc rơi vào đường cùng rút một ký, mới khiến cho cái này Khí Đạo Tông Sư đi như thế một chuyến.

"Hoàng Phủ thế gia Tam trưởng lão "

Đoan Mộc Hòa Vũ cười ha ha:

"Hoàng Phủ Kỳ trưởng lão, lần này thật đúng là đúng dịp!"

Hai người này hướng về đại sảnh ở trong đi đến, đám người cùng sau lưng bọn hắn.

Tại ngồi xuống về sau, Hoàng Phủ Kỳ cười nói:

"Hòa Vũ huynh, ngươi làm sao như thế có nhàn hạ thoải mái, chuyên môn chạy tới xem náo nhiệt không riêng chính mình đến, còn đem nhà mình vãn bối cũng cùng nhau mang theo tới "

Đoan Mộc Hòa Vũ khoát tay áo cười nói:

"Ở đâu là xem náo nhiệt, Tinh Thần Liệt Túc Tông vị tông chủ này cùng ta Đoan Mộc thế gia có rất sâu tình cảm, ta tới cũng là chuyên môn làm chứng."

"Cùng Đoan Mộc thế gia có rất sâu tình cảm "

Câu nói này từ Đoan Mộc Hòa Vũ trong miệng nói ra để Hoàng Phủ Kỳ mười phần ngoài ý muốn, hắn lông mày chớp chớp, không khỏi cười nói:

"Như thế một cái môn phái nhỏ, đầu tiên là đem một cái Khí Đạo Tông Sư chọc ghẹo một thanh, lại là cùng Thanh Châu số một số hai thế gia môn phiệt liên lụy quan hệ, không thể không nói là một người thú vị a."

Hắn thấy, như thế một cái nho nhỏ, cơ hồ bất nhập lưu tông môn đích thật là có chút thủ đoạn, mặc dù không biết cái này tông môn tông chủ cùng Đoan Mộc thế gia có cái gì tình cảm, nhưng là có thể làm cho Đoan Mộc Hòa Vũ dạng này Khí Đạo Tông Sư tự mình sân ga tương trợ, không phải cái gì việc nhỏ.

Đoan Mộc Hòa Vũ cười cười, không có nhiều lời. Đoan Mộc Tu là gia tộc thế hệ thanh niên nhân vật thủ lĩnh, bị Thần Luân Pháp Vương đánh thành trọng thương cũng không phải là cái gì hào quang sự tình, hắn đương nhiên sẽ không cùng Hoàng Phủ Kỳ nói tỉ mỉ.

Hoàng Phủ Kỳ đem ánh mắt rơi vào Đoan Mộc Tu trên thân, mỉm cười nói: "Ta nhìn Đoan Mộc Tu võ đạo cũng càng thêm tinh

thâm, đại khái không ngoài nửa cái giáp liền có hi vọng đụng chạm đến tông sư ngưỡng cửa a đến lúc đó Đoan Mộc thế gia lại thêm một vị trấn áp trụ cột, thật đáng mừng a!"

Đoan Mộc Tu thi lễ một cái, khách khí nói: "Tiền bối quá khen, ta cách tông sư chi cảnh còn rất dài một đoạn đường muốn đi."

Hoàng Phủ Kỳ đang muốn nói chuyện, cửa đại sảnh địa phương, từng đợt tiếng gió rít gào mà đến, một bóng người như là yên tĩnh im ắng pho tượng, xuất hiện ở cổng.

Phá Nguyệt quân quân chủ, Thân Hoành Thiên, đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 245: Mãnh Long! (Bốn)

Chương 245: Mãnh long! (bốn)

Thân Hoành Thiên ánh mắt quét mắt đại sảnh ở trong Hoàng Phủ Kỳ, Đoan Mộc Hòa Vũ hai người, khí tức trầm ngưng, không nói một lời.

Bên cạnh hắn, một cái con ngươi ở trong thần quang trong trẻo thanh niên mắt sáng như đuốc, bắn ra tại Hoàng Phủ Kỳ cùng Đoan Mộc Hòa Vũ trên thân, mở miệng nói

"Bạo Tuyết quân phó quân chủ Hàn Viễn Chinh, không biết hai vị xưng hô như thế nào "

Bạo Tuyết quân phó quân chủ Hoàng Phủ Kỳ cùng Đoan Mộc Hòa Vũ hai người trong lòng hơi động.

Cái này Bạo Tuyết quân cùng Phá Nguyệt quân loại này nhị đẳng quân phiệt khác biệt, là một cái binh lực gần mười vạn tập đoàn quân, là tại liên minh nghị viện mệnh lệnh dưới chấp hành vận động tác chiến chiến tranh lực lượng. Cũng là Bắc Hoang quân đội tại cùng tân triều trong chiến tranh diệt địch lực lượng chủ yếu một trong. Biên chế đầy đủ, nhân viên sung túc, năng lực tác chiến, cơ động năng lực so với Phá Nguyệt quân đến cũng mạnh hơn một mảng lớn, giữa hai bên hoàn toàn không thể giống nhau mà nói.

"Hoàng Phủ thế gia, Hoàng Phủ Kỳ."

"Đoan Mộc thế gia, Đoan Mộc Hòa Vũ."

Cái này Hàn Viễn Chinh nên chính là U Châu thống đốc một phương cắt cử tới làm chứng, đi cái đi ngang qua sân khấu nhân vật. Mặc dù phe phái đối lập, nhưng là Hoàng Phủ Kỳ cùng Đoan Mộc Hòa Vũ hai người vẫn là không có lãnh đạm, đáp lễ lại, bình hòa trả lời chắc chắn.

Nói như vậy, người này chính là Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên

Chung Thành dùng khóe mắt quét nhìn đánh giá cái này danh khí hơi thở vĩ ngạn, không nói một lời võ giả, có điểm tâm kinh run rẩy, sợ người này kìm nén không được động thủ.

Bốn tên Khí Đạo Tông Sư! Bốn cái đứng tại võ đạo kim tự tháp thượng tầng đại nhân vật! Mỗi một cái cũng là có thể nương tựa theo sức một mình, tồi thành diệt trại tuyệt đối cường giả!

Tông chủ người đâu ta lão Chung thực sự không nghĩ ở chỗ này đợi a!

Đại sảnh bên trong, Chung Thành trong lòng âm thầm kêu khổ. Làm Tinh Thần Liệt Túc Tông duy nhất nhân vật ở chỗ này, hắn không khỏi trong lòng cuồng loạn, chỉ cảm thấy trong nội tâm đặt lên một tòa núi lớn, để chính bản thân hắn hô hấp không khoái.

Thứ áp lực vô hình này, cũng không phải là ở đây bốn cái Khí Đạo Tông Sư cố ý thả ra khí tức của mình, vẫn là tại Khí Đạo Tông Sư cao hơn một cái giai cấp sinh mệnh cấp độ dưới, tự nhiên mà vậy cảm nhận được tâm linh áp bách.

Thật giống như cừu non thấy được sư tử, không nhịn được muốn sợ hãi chạy trốn đồng dạng.

Hàn Viễn Chinh nhẹ gật đầu, không tiếp tục cùng Hoàng Phủ Kỳ cùng Đoan Mộc Hòa Vũ thêm trò chuyện ý tứ, xoay đầu lại nói

ra:

"Thân quân chủ, trước hết mời ngồi đi."

Thân Hoành Thiên không có cùng bất cứ người nào chào hỏi ý tứ, hắn đi thẳng tới cái ghế trước mặt ngồi xuống xuống tới, hai mắt khép hờ, bày ra một bộ không để ý đến chuyện bên ngoài tư thái.

Mà Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ thì là giống như cười mà không phải cười đánh giá đến chuyện này nhân vật chính.

Dù sao, một cái Khí Đạo Tông Sư ăn quả đắng tràng cảnh vẫn là rất khó nhìn thấy.

Lại qua một lát, Hàn Viễn Chinh vẫn không nói gì, Hoàng Phủ Kỳ nhướng mày, ánh mắt chuyển hướng Chung Thành, hờ hững nói:

"Các ngươi tông chủ người ở nơi nào để chúng ta những người này một mực tại nơi này chờ đợi, đến cùng biết hay không cấp bậc lễ nghĩa "

Đát, đát, đát.

Tại hắn tiếng nói vừa hết đồng thời, nương theo lấy tiếng bước chân, Nhạc Bình Sinh thân ảnh mang theo tiếng gió gào thét, đã từ bình phong về sau đi ra.

Tại tiếng bước chân truyền tới một nháy mắt, Thân Hoành Thiên cũng đồng dạng mở hai mắt ra.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người toàn bộ quay lại, hội tụ tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Ân bộ dáng này. . . Là tu hành cái gì công pháp đặc thù

Nhạc Bình Sinh dáng vẻ nhìn qua bất quá mười tám mười chín

tuổi, so với thanh niên hình dạng Bạo Tuyết quân phó quân chủ Hàn Viễn Chinh còn muốn trẻ trung hơn rất nhiều.

Ở đây còn lại ba vị Khí Đạo Tông Sư không khỏi là một bộ trung niên nhân bộ dáng, mà Hàn Viễn Chinh sở dĩ là một bộ người thanh niên hình dạng, là hắn sở tu đặc thù luyện khí công pháp đưa đến.

Nhưng là cái này Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ chẳng qua là một Khí Đạo Tông Sư, đến cùng là tu tập công pháp gì mới nhìn đi lên trẻ tuổi như vậy

Chợt vừa thấy được Nhạc Bình Sinh, tất cả mọi người không nhẹ không nặng lấy làm kinh hãi.

"Ngươi chính là Tinh Thần Liệt Túc Tông tông chủ "

Hoàng Phủ Kỳ hừ lạnh một tiếng:

"Ngươi đi làm cái gì chúng ta nhiều người như vậy ở chỗ này chờ đợi, ngươi chẳng lẽ không biết "

Nhạc Bình Sinh không có chút nào bởi vì Hoàng Phủ Kỳ Khí Đạo Tông Sư thân phận sinh ra sợ hãi chi tình, không để ý đến hắn hỏi thăm, đi thẳng tới vị trí Tông chủ thượng tọa xuống tới, nói ra:

"Các vị đợi lâu, đã đều ở đây, như vậy, bắt đầu đi."

Ân

Nhạc Bình Sinh bộ này diễn xuất, phảng phất tại trận không phải có thể quyết định hắn sinh tử, cao cao tại thượng Khí Đạo Tông Sư, mà là bốn cái đến nhà bái phỏng bình thường hảo hữu, tràn đầy tùy ý hương vị, để tuyệt đại bộ phận trong lòng người dâng lên một loại không thể tưởng tượng nổi hoang đường cảm giác.

Hắn cho là hắn là ai

"Không hổ là có đảm lượng giết chết ta bốn cái thống lĩnh nhân vật, ta tại ngươi cái này tu vi cảnh giới thời điểm, xa xa không có loại này khí phách!"

Tại còn lại tông sư phản ứng trước đó, Thân Hoành Thiên chậm rãi mở miệng, ánh mắt không hề bận tâm bắn ra tại Nhạc Bình Sinh khuôn mặt trẻ tuổi bên trên, phảng phất không có bất kỳ cái gì cừu hận cảm xúc, ngữ khí cũng không biết là tán dương vẫn là mỉa mai:

"Ba vị này thời gian quý giá, chúng ta liền không cần lãng phí thời gian."

Hắn thật sâu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, mỗi chữ mỗi câu nói ra: "Nguyên nhân gây ra đủ loại không cần ta lại lắm lời, ta Phá Nguyệt quân tướng sĩ, từ đây sẽ không lại xâm chiếm Tinh Thần Liệt Túc Tông."

Thân Hoành Thiên dừng lại một chút, ánh mắt bên trong hiện lên một tia thâm trầm nhất, hung bạo nhất ác ý, tiếp tục nói ra:

"Bất quá ta đề nghị ngươi cái này tông môn tốt nhất vẫn là đổi một sơn môn, dù sao lần tiếp theo có lẽ sẽ có chân chính đạo phỉ đến nhà vạn nhất đem trên tông môn hạ huyết tẩy, chó gà không tha, nói không chừng sẽ trách tội đến trên người của ta đến "

Thân Hoành Thiên những lời này, để Chung Thành sắc mặt đột nhiên biến đổi, mà Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ có chút nhíu mày.

Đoan Mộc Hòa Vũ nói: "Thân quân chủ, U Châu thống đốc đại nhân nói ngươi ý đồ nhận lỗi hoà giải, nhìn cũng không phải là dạng này a."

"Thân quân chủ chỉ là tại cho vị này Nhạc tông chủ một cái đề

nghị mà thôi, có vấn đề gì "

Không đợi Thân Hoành Thiên hồi phục, một bên Hàn Viễn Chinh đã cười ha ha, không chút nào đem Nhạc Bình Sinh để ở trong mắt, phụ họa nói ra:

"Các vị, Thân quân chủ vì Tinh Thần Liệt Túc Tông từ trên xuống dưới hai ba trăm người làm cân nhắc, đây rõ ràng là hảo ý, thế nào lại là uy hiếp đâu "

"Cái này môn phái nhỏ coi là đánh tông sư mặt, còn tại đắc chí. . ."

Hoàng Phủ Kỳ thương hại quét Nhạc Bình Sinh một chút, không khỏi lắc đầu.

Thân Hoành Thiên mỉm cười, đứng dậy, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Vị này Nhạc tông chủ, xin không nên hiểu lầm. Ta Phá Nguyệt quân trái với liên minh lệnh cấm, đã làm sai trước, cho nên hướng ngươi nhận lỗi. Bất quá mục đích đã đạt tới, ta trước hết cáo từ, còn hi vọng ngươi ghi nhớ đề nghị của ta. "

Hắn xoay người cất bước cười to, thanh âm ở trong mang theo dữ tợn chi ý:

"Chân chính đạo phỉ việc ác bất tận, nói giết ngươi cả nhà, liền giết ngươi cả nhà, ngươi cũng nên cẩn thận!"

Thân Hoành Thiên đằng sau, tinh hồng sắc áo choàng bay lên, một cỗ khó tả phách lối bá đạo chi khí tứ tán, hắn không tiếp tục để ý tới người còn lại, hướng ngoài phòng khách dậm chân mà đi.

Rất hiển nhiên, cái này Phá Nguyệt quân quân chủ lời nói này không phải giấu trong lòng ý tốt gì, mà là trần trụi ác độc uy hiếp!

Mặc dù người ở chỗ này trong nội tâm đều rất rõ ràng, hết lần này tới lần khác Thân Hoành Thiên tại trong lời nói cũng không có cái gì lớn tay cầm, dù ai cũng không cách nào nói cái gì.

Mỗi người bọn họ trong lòng đều rõ ràng, Thân Hoành Thiên cùng như thế một cái môn phái nhỏ giữa hai bên mâu thuẫn căn bản không có khả năng điều hòa, cái gọi là nhận lỗi hoà giải, vẻn vẹn làm ra một bộ tư thái đến mà thôi.

Thân Hoành Thiên một chân sẽ phải bước ra ngoài cửa thời điểm, Nhạc Bình Sinh thanh âm tại trống trải đại sảnh ở trong quanh quẩn:

"Thân Hoành Thiên, ngươi có biết hay không, ngươi là một cái phế vật vô dụng "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 246: Mãnh Long! (Cuối Cùng)

Chương 246: Mãnh long! (cuối cùng)

Thanh âm này truyền tới một nháy mắt, Thân Hoành Thiên bước chân lập tức đình chỉ lại.

Không ai có thể hình dung giờ phút này đại sảnh ở trong tất cả mọi người cảm thụ.

Chấn kinh, chấn kinh! Ngoại trừ chấn kinh vẫn là chấn kinh!

Cho dù là Đoan Mộc Hòa Vũ, Hoàng Phủ Kỳ, Hàn Viễn Chinh cái này ba cái Khí Đạo Tông Sư, toàn bộ trong cùng một lúc đều cho là mình lỗ tai xảy ra vấn đề.

Một cái Tam lưu tông môn tiểu tông chủ, một cái nho nhỏ võ đạo gia, ngay trước ba cái Khí Đạo Tông Sư trước mặt, trực tiếp trách cứ một vị khác cao cao tại thượng, chấp chưởng vô số nhân sinh giết đại quyền Khí Đạo Tông Sư, là vô dụng phế vật!

Hoang đường như vậy, không thể tưởng tượng nổi sự tình, trong lúc nhất thời trong đại sảnh ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài tất cả mọi người, toàn bộ đều trong phút chốc sửng sốt như thế một chút.

Thân Hoành Thiên chậm rãi quay đầu, trong ánh mắt bởi vì chấn kinh mà lộ ra không thể tin, nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, mỗi chữ mỗi câu nói ra:

"Ngươi vừa rồi, nói cái gì "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, thanh âm quanh quẩn:

"Ngươi đã không dùng đến ngay cả lỗ tai đều mất đi tác dụng a ngươi tốt xấu là một cái vạn người không được một Khí Đạo Tông Sư, bị ta giết chết bốn cái tâm phúc thống lĩnh, chạy lên cửa vứt xuống một câu như vậy không có nói nhảm liền chạy ngươi nhiều năm như vậy võ đạo tu hành, tu đến chó trong bụng đi "

Gan to bằng trời! Gan to bằng trời!

Lần này, hết thảy mọi người toàn bộ nghe được rõ ràng, bất luận là ai trên mặt biểu lộ đều đọng lại! Ai cũng không biết cái này môn phái nhỏ tông chủ là phát điên vì cái gì, một cái võ đạo gia, thế mà trắng trợn ngay trước mặt nhục mạ một cái Khí Đạo Tông Sư!

"Rất tốt! Rất tốt! Khiêu khích Khí Tông uy nghiêm, ngươi khí phách ta kiến thức đến!"

Tại kịp phản ứng giờ khắc này, Thân Hoành Thiên không những không giận mà còn cười, ngược lại cười lên ha hả:

"Võ đạo tu hành coi trọng tâm ý lưu loát, báo thù không cách đêm, ngươi so với ta mạnh hơn! Nhưng là ngươi lập tức liền sẽ biết loại khiêu khích này, là phải dùng mệnh của ngươi tới làm đại giới!"

"Chờ một chút!"

Phần phật một tiếng, khí lưu gào thét. Đoan Mộc Hòa Vũ đột nhiên đứng dậy:

"Thân Hoành Thiên, tại hai phe phe phái, hai châu thống đốc chú ý xuống, ngươi muốn làm cái gì ngươi có biết hay không sẽ có hậu quả gì "

"Đáng chết! Sâu kiến đồng dạng đồ vật phát ngôn bừa bãi, còn không tự mình vả miệng!"

Hàn Viễn Chinh cũng đột nhiên đứng dậy, nghiêm nghị quát:

"Thân quân chủ, không muốn vọng động! Đoàn đại nhân, ngươi đã quên sao!"

Mà giờ khắc này Thân Hoành Thiên giống như là mở ra tâm linh gông xiềng, khí tức càng thêm buông thả không bị trói buộc, không ai bì nổi! Mãnh liệt khí lưu tại quanh người hắn xoay quanh, phát ra thê lương tiếng rít, mà hắn hoàn toàn không thấy đột nhiên đứng dậy hai tên tông sư, thét dài cười nói:

"Cái này Nhạc Bình Sinh nói không có sai! Ta Thân Hoành Thiên tu hành võ đạo chín mươi bảy năm, thiên tân vạn khổ, lấy đại dũng khí, đại nghị lực, đại quyết tâm, đạp trên hàng trăm hàng ngàn thi cốt đánh vỡ khí quan, thành tựu Khí Đạo Tông Sư, trải qua hoặc nhiều hoặc ít máu và lửa, núi thây biển máu ở trong bị biết bao nhiêu tôi luyện

Ta bốn cái tâm phúc đi theo ta nam chinh bắc chiến, bọn hắn bị tươi sống đánh chết, ta thân là một quân chi chủ không thể lập tức vì bọn họ báo thù rửa hận không nói, thế mà còn muốn cùng cừu nhân nhận lỗi hoà giải, hoang đường chi cực!

Một cái nho nhỏ võ đạo gia đều có thể bức bách ta cúi đầu, ta tập luyện võ đạo có làm được cái gì ta thành tựu Khí Đạo Tông Sư có ý nghĩa gì không thể khoái ý ân cừu, tâm ý lưu loát, biểu đạt trong lồng ngực một ngụm ngột ngạt, như như lời ngươi nói, ta Thân Hoành Thiên tập võ tập đến chó trong bụng đi! Ha ha ha!

Cảm tạ ngươi đối ta nhắc nhở! Nghĩ không ra sẽ là một cái cừu nhân đề tỉnh ta, vì biểu đạt ta cảm tạ, Nhạc Bình Sinh, ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi, ngươi trên tông môn hạ ta sẽ không lại đi trả thù, ta lưu ngươi toàn thây!"

Thân Hoành Thiên tiếng thét dài chấn động không ngớt, cơ hồ muốn đỉnh phá ốc đỉnh xông lên mây xanh, tại ba tên Khí Đạo Tông Sư sắc mặt hoàn toàn thay đổi bên trong, khoảng cách Nhạc Bình Sinh mấy trượng khoảng cách, hư không giơ vuốt, hung hăng một trảo!

Ông!

Không gian đột nhiên chấn động, điểm điểm gợn sóng dập dờn bên trong, một chi sâm sâm ám lam sắc móng vuốt như là hàn băng ngưng kết mà thành, phóng xạ ra tử vong quang sắc, bỏ qua tất cả khoảng cách, trước mặt Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên xuất hiện, đột nhiên một trảo!

Hắn lại là hoàn toàn không để ý ở đây người chứng kiến, ngang nhiên xuất thủ, muốn đem Nhạc Bình Sinh đánh chết tại chỗ!

Hắn một trảo này bên trong, quán chú không có gì sánh kịp võ đạo ý chí cùng tín niệm, kia là từ núi thây biển máu ở trong tôi luyện mà ra, so sắt thép còn kiên định hơn tất sát quyết tâm!

Vô luận là ai, đều ngăn cản không được hắn một thức tuyệt sát.

Ai ngăn cản, người đó là địch nhân của hắn!

Đại sảnh bên trong, không khí nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống mấy phần, đối mặt với Thân Hoành Thiên bỗng nhiên xuất thủ, Nhạc Bình Sinh vui vẻ gật đầu:

"Rất tốt, ngươi cũng tiếp ta một đao!"

Bang lang!

Sắt thép va chạm ra khỏi vỏ thanh âm, vang lên.

Trong nháy mắt! Nhạc Bình Sinh vỏ đao bên trong, một đạo rộng rãi đao khí, mang theo vô lượng quang minh, vô lượng hắc ám đổ xuống mà ra!

Kia là như thế nào một loại cảnh tượng

Như là mặt trời mọc mặt trăng lặn, giao thế dâng lên, thế giới bị phân chia thành hai màu trắng đen, phân biệt rõ ràng, đạo này kinh khủng, bá liệt, nhưng lại ôn nhu đao khí như là thủy triều, đem đại sảnh ở trong cái này không gian nho nhỏ che mất.

Tại ra khỏi vỏ tiếng vang lên một cái kia sát na!

Tất cả mọi người ở đây, Thân Hoành Thiên, đang chuẩn bị ngăn trở Đoan Mộc Hòa Vũ, Hoàng Phủ Kỳ, Hàn Viễn Chinh ba người, cùng Đoan Mộc Tu, Chung Thành, cùng mấy cái tùy hành mà đến người hầu, trước mắt toàn bộ đen kịt một màu, phảng phất là có vô biên hắc ám trong nháy mắt giáng lâm!

Không chỉ là thị giác, cái này một cái sát na, kinh khủng đao khí đổ xuống mà ra đồng thời, bọn hắn tất cả mọi người thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, hết thảy nhận lấy lực vô hình che đậy đả kích, đánh mất hết thảy cùng ngoại giới cảm giác.

Ngũ giác tước đoạt!

Nhạc Bình Sinh một đao kia, không có kích thích cuồng phong gào thét, không khí chung quanh không có chút nào trào lên. Nhưng là tại bốn cái Khí Đạo Tông Sư tâm linh ở trong thoáng chốc cảm giác được vô cùng hung hiểm.

Cứ việc trong nháy mắt đánh mất năm loại giác quan, nhưng là mỗi cái tông sư trong lòng thậm chí có thể cảm giác được, đao phong chỗ hướng địa phương, trên người mình vô số huyết nhục, tế bào đều đã tại đao thế này hạ bắt đầu băng liệt, tử vong, tàn lụi!

Đại sảnh ở trong tất cả cái bàn bài trí, vô thanh vô tức từ đó đã nứt ra. Phảng phất đạo này đao khí cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là hư vô ý niệm chi đao.

Cực đoan tương phản, quỷ dị tình hình, làm Thân Hoành Thiên tại một vùng tăm tối ở trong con ngươi trong nháy mắt thít chặt!

Tại sắt thép va chạm tiếng vang lên, hắn ngũ giác bỗng nhiên đánh mất trong nháy mắt đó, trong lòng của hắn liền dâng lên không gì sánh kịp, trước nay chưa từng có to lớn nguy cơ!

Tình thế hiểm ác tới cực điểm, thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác bỗng nhiên toàn bộ đánh mất, Thân Hoành Thiên tâm linh lại lạ thường trầm tĩnh, vô cùng trầm tĩnh, tâm tươi sáng trong suốt. Chiếu sáng toàn thân.

Hắn có thể cảm giác được quan trên đao truyền đến sâm nhiên tiêu sát, diệt tuyệt hết thảy vô tình sát ý. Cùng tại cỗ này sát ý cùng hủy diệt ý niệm hạ sinh ra đau đến cực điểm, bị cương đao tay cụt cắt yết hầu đau đớn.

Cỗ này cảm giác đau nhức, không phải chân thực tồn tại, mà là tâm linh của hắn ở trong truyền đến cảnh cáo!

Hắn thậm chí có một loại cảm giác, tự thân vô số nhỏ bé thần kinh không chịu nổi loại này thế công kích thích mà gãy vỡ, liên luỵ phía dưới, chính mình không ít mao mạch mạch máu cũng đi theo đứt gãy ra, xuyên thấu qua lỗ chân lông chảy ra bên ngoài cơ thể.

Đạo này không biết đao thuật, tựa hồ tại cắt chém chính mình gân mạch, cơ bắp, xương cốt. . . Một đao kia, không chỉ có cắt chém đến chính mình bên trên, còn cắt chém đến linh hồn của mình bên trên, chính muốn đem chính mình tính cả linh hồn đều một phân thành hai!

"Một đao kia, có thể giết chết ta!"

Thân Hoành Thiên trong lòng, sinh ra như thế một loại minh ngộ.

Phốc phốc!

Sau một khắc, một đao chém giết! Huyết quang bùng lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 247: Trước Nay Chưa Từng Có Chiến Đấu!

Chương 247: Trước nay chưa từng có chiến đấu!

Mọi người tại đây ngũ giác bị lực vô hình che đậy kéo dài thời gian rất ngắn, chỉ có nhiều nhất một cái hô hấp công phu, khi bọn hắn khôi phục thị giác về sau, nguyên bản Thân Hoành Thiên chỗ đứng lập địa phương đã không có một ai.

Trong không khí, điểm điểm màu lam nhạt quang huy bốn phía phiêu tán, đây là Thân Hoành Thiên lấy Tiên Thiên nhất khí điều khiển nguyên khí chụp vào Nhạc Bình Sinh con kia nguyên khí chi thủ, bị rộng lớn đao khí trảm diệt về sau tứ tán phất phới dư huy.

Mà lúc này giờ phút này, nơi cửa nửa cái đại sảnh giờ phút này đều đã đổ sụp.

Điểm điểm bụi mù bên trong, máu đỏ tươi sắc lan tràn, bay múa, trên mặt đất, một mình nằm nguyên một chi tính cả lấy gần phân nửa bả vai cánh tay.

Tất cả mọi người con ngươi bỗng nhiên co rụt lại! Bỗng nhiên ngẩng đầu!

Cao hơn mười trượng không trung, một thân ảnh áo bào phần phật, huyết sắc điểm điểm, khí tức lại dữ dằn tới cực điểm, mắt trần có thể thấy từng đầu băng lam cùng xích hồng sắc quang nhận tại hắn quanh thân xoay quanh bay múa, ra quỷ khóc sói gào tiếng rít.

Thân Hoành Thiên sắc mặt như là lệ quỷ, ngự phong mà đứng, ánh mắt lại gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh.

Trên người hắn máu me đầm đìa, trước đó tham trảo mà ra toàn bộ cánh tay phải đã hoàn toàn biến mất không thấy!

Phá Nguyệt quân quân chủ, khí đạo tông sư Thân Hoành Thiên, đối mặt phía dưới, bị Nhạc Bình Sinh một đao tóe, chặt đứt cả một đầu cánh tay!

Dạng này đơn giản đổ tất cả mọi người nhận biết cùng võ đạo thường thức cảnh tượng khó tin, để mọi người tại đây cùng nhau nghẹn ngào!

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Mặc kệ là Đoan Mộc Hòa Vũ, Hoàng Phủ Kỳ vẫn là Hàn Viễn Chinh, đều cùng nhau ở trong lòng rống to!

Bọn hắn bất luận là ai, đều tuyệt không có nghĩ đến, liền tại bọn hắn chuẩn bị xuất thủ ngăn cản Thân Hoành Thiên thế công thời điểm, dạng này một cái tiểu môn phái tông chủ sẽ tuôn ra là như thế kinh tâm động phách một đao! Lấy võ đạo gia tu vi, trực tiếp chặt đứt một cái khí đạo tông sư cánh tay!

Không thể tưởng tượng nổi! Không thể tưởng tượng nổi!

Không phải ẩn núp đánh lén, không phải ngụy trang ám sát, mà là chính diện bên trong, một đao trảm diệt Thân Hoành Thiên ngưng khí mà thành đại thủ, tiếp theo chặt đứt hắn toàn bộ cánh tay.

"Đây rốt cuộc, là cái gì võ đạo !"

Giờ này khắc này, kinh đào hải lãng bên trong, trong lòng của tất cả mọi người chỉ còn lại một cái nghi vấn như vậy xoay quanh.

Che đậy ngũ giác, thị giác, vị giác, xúc giác, thính giác, khứu giác, trong nháy mắt toàn bộ đánh mất, cao như vậy các loại võ đạo, tuyệt không có khả năng là một cái võ đạo gia đủ khả năng tu tập, sử dụng.

Mà lại lấy ba người bọn họ ánh mắt tự nhiên có thể nhìn ra được, nếu như không phải Thân Hoành Thiên tại thiên quân một ở giữa đánh vỡ nửa cái đại sảnh, bay lên không, tất nhiên sẽ dưới một đao này chết!

Tước đoạt ngũ giác, đao khí chém giết, bọn hắn thậm chí không biết nếu như là đối mặt mình lên dạng này một đao, có thể hay không đón lấy.

Đại sảnh ở trong lưu lại sắc bén cảm giác, cùng từng tia từng tia đao khí dư vị, toàn bộ đều tỏ rõ cái này không biết tên một đao rõ ràng dính đến năng lượng, nguyên khí điều khiển, tuyệt đối không phải võ đạo gia có khả năng liên quan đến lĩnh vực.

Hết lần này tới lần khác trước mắt Nhạc Bình Sinh thấy thế nào, làm sao cảm giác, trên thân đều không có chút nào Tiên Thiên nhất khí lưu động.

Trên mặt đất tất cả mọi người rung động, ánh mắt khiếp sợ chuyển di trên người Nhạc Bình Sinh đồng thời, trong lòng cũng của bọn họ dâng lên một tia hàn ý.

Trước mắt người này, ở đâu là bị hóa điên, tinh thần rối loạn mới mở miệng từ khiêu khích rõ ràng là có thủ đoạn cuối cùng, mới ngôn từ sắc bén, vì chính là chọc giận Thân Hoành Thiên xuất thủ, danh chính ngôn thuận đem đánh giết!

Cái này môn phái nhỏ tông chủ và Thân Hoành Thiên ý nghĩ trong lòng giống nhau như đúc, từ vừa mới bắt đầu liền không có dự định làm cho đối phương còn sống.

Một võ đạo gia quyết đấu một khí đạo tông sư, ngày xưa bên trong nếu như xuất hiện hoặc là nghe nói cảnh tượng như vậy bất luận là ai đều muốn cười.

Mà lúc này giờ phút này mặc kệ là cái nào khí đạo tông sư đều không có chút nào cười ý tứ.

Trong điện quang hỏa thạch, đủ loại suy nghĩ không riêng gì ở trên mặt đất trong lòng mọi người lấp lóe mà qua, cũng đang lăng không mà đứng Thân Hoành Thiên trong lòng vạch một cái mà qua.

Tại rộng lớn đao khí sắp tới người ngắn ngủi một cái sát na, hắn mặc dù mắt không thể gặp,

Tai không thể nghe, nhưng là tâm linh ở trong to lớn cảnh cáo lập tức liền để hắn làm ra bản năng phản ứng.

Nhưng mà cho dù là trong nháy mắt phóng xuất ra phòng hộ khí tràng đồng thời né tránh, hắn vẫn như cũ là bỏ ra một cánh tay trầm thống đại giới.

"Hảo đao, hảo đao! Chỉ bằng mượn một đao kia, Bắc Hoang vạn vạn người tập võ, khí đạo tông sư phía dưới, ngươi vì đệ nhất!"

Thân Hoành Thiên ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống Nhạc Bình Sinh, phảng phất bị chém đứt cũng không phải là cánh tay của mình, ngữ khí ở trong tràn ngập tán thưởng:

"Một đao kia, kêu cái gì "

Hắn một tiếng này tán thưởng không giống như là tại làm sinh tử chi tranh một đôi cừu địch, giống như là một võ giả gặp khó được một đối thủ nóng lòng không đợi được, làm cho người ta cảm thấy một loại cùng chung chí hướng cảm giác kỳ quái.

Nhạc Bình Sinh ngóng nhìn trên không Thân Hoành Thiên, bình tĩnh trả lời: "Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật."

"Tốt, tốt, tốt! Có thủ đoạn như vậy, ngươi có tư cách làm đối thủ của ta!"

Quanh thân mấy trượng bên trong băng hỏa hai màu khí nhận tiếng rít càng thêm kịch liệt, Thân Hoành Thiên chậm rãi cảm thán nói:

"Ngươi một đao kia, cũng không phải là bản thân ngươi lực lượng, giống như là dùng phương pháp gì tích súc hồi lâu, trong nháy mắt bạo, mà lại lần sử dụng, nếu không nằm dưới đất nên là đầu của ta, mà không chỉ là ta một cánh tay. . ."

Nói chuyện đồng thời, Thân Hoành Thiên còn lấy mắt dư quang lướt qua Nhạc Bình Sinh sau lưng cách đó không xa Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người một chút, mặc dù không có lên tiếng, nhưng là như đao như đâm băng lãnh sát ý, đã rõ ràng truyền đạt đi qua một cái cảnh cáo:

Ai dám lại quấy nhiễu ta chiến đấu, ta giết kẻ ấy!

"Thân Hoành Thiên cái tên điên này. . ."

Đâm thẳng lòng người lạnh lùng sát ý, để hậu phương ba tên khí đạo tông sư sắc mặt khó coi. Trong lòng bọn hắn tự nhiên rõ ràng, như bây giờ tình hình, giữa hai người chỉ có ngươi chết ta sống một con đường có thể đi, ai cũng không thể ngăn cản!

Đoan Mộc Hòa Vũ không được, Hoàng Phủ Kỳ không được, Hàn Viễn Chinh không được, thậm chí là dù là hai châu thống đốc liền đứng ở chỗ này, cũng không được!

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như là bọn hắn đối mặt phía dưới bị một cảnh giới thua xa với mình võ giả chặt đứt cánh tay, tất nhiên cũng sẽ không chết không thôi.

Mà lại bọn hắn giờ phút này cũng phát giác ra được, Nhạc Bình Sinh vừa rồi tuôn ra tới tước đoạt ngũ giác, trái với lẽ thường một đao, đúng như là cùng Thân Hoành Thiên nói, hiện tại tựa hồ không cách nào lại động.

Thân Hoành Thiên tiếng thét dài trên không trung thanh âm chấn động:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi rất tốt, ngươi là ta cả đời ở trong gặp được không phải mạnh nhất, lại là nhất có hứng thú đối thủ! Nếu như cho ngươi thêm tầm mười năm ta chỉ sợ chưa chắc sẽ là đối thủ của ngươi, đáng tiếc, đáng tiếc a!"

Ông!

Thân Hoành Thiên trong lúc nói chuyện cánh tay trái nằm ngang ở trước ngực, năm ngón tay hư nắm, như là bắt lấy thứ gì, bỗng nhiên hướng ra phía ngoài rút ra!

Tại lồng ngực của hắn trung đan điền vị trí, điểm điểm quang huy trong khoảnh khắc tứ tán, trút xuống, một đạo quang mang như là thực chất bị hắn cầm thật chặt, từ ngực địa phương rút ra!

Đạo này khí mang hiện lên trường đao chi hình, điểm điểm quang huy tiêu tán, tại tàn khốc sát ý ở trong xuất một loại mỹ luân mỹ hoán mâu thuẫn cảm giác.

Huyền Binh hoá khí! Khí đạo tông sư mang tính tiêu chí thủ đoạn!

Răng rắc!

Thân Hoành Thiên năm ngón tay bóp, người đạo trưởng này đao khí mang trong lúc đó vỡ vụn! Hóa thành nhiễm lấy băng hỏa hai màu nhỏ vụn khí mang, đang hơi chấn động ở trong đột nhiên hóa thành đạo đạo hình bán nguyệt nguyên khí chi nhận, tại Thân Hoành Thiên quanh thân réo vang không ngớt!

Một nháy mắt, trên bầu trời như là xuất hiện đạo đạo tàn nguyệt, treo móc ở không trung.

GRÀO!

Thân Hoành Thiên mặt mũi lãnh khốc, đứng ở không trung thủ ấn biến hóa, quanh thân đạo đạo trăng khuyết trong nháy mắt phảng phất có sinh mệnh, hướng về trên mặt đất Nhạc Bình Sinh gào thét mà xuống!

Sát pháp: 【 Phần Dương Âm Nguyệt Đao 】!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 248: Đao Đối Đao!

Chương 248: Đao đối đao!

Sao rơi trăng chìm!

Đạo đạo hoặc hừng hực, hoặc lạnh lẽo trăng khuyết, nhanh đến cực điểm, tại mọi người ánh mắt ở trong có thể nói là thoáng qua liền mất, từ trên bầu trời rơi xuống. Lưới

Thân Hoành Thiên nương tựa theo 【 Phần Dương Âm Nguyệt Đao 】 xưng hùng một phương, ngồi vững vàng Phá Nguyệt quân quân chủ một vị, môn này võ đạo lý niệm chính là lấy Luyện Huyết Huyền Binh hoá khí về sau phối hợp kích dị chủng nguyên khí, lấy Tiên Thiên chi khí điều khiển động toàn phương vị giảo sát!

Cái này từng đạo rõ ràng thuộc tính khác nhau trăng khuyết cũng không phải là Thân Hoành Thiên bản thân Tiên Thiên nhất khí đặc tính, là thông qua Thân Hoành Thiên uẩn dưỡng mấy chục năm hoá khí Huyền Binh chuyển hóa mà đến, như là ánh mắt thấy như thế có hàn băng liệt diễm đặc tính.

Nhạc Bình Sinh tuôn ra tới kinh tâm động phách một đao để hắn bỏ ra giá cả to lớn, đối mặt với như thế một cái võ đạo gia, cho dù là Nhạc Bình Sinh không cách nào lại tuôn ra đến vừa rồi cường độ công kích, Thân Hoành Thiên cũng tuyệt đối sẽ không có chút chủ quan, cũng sẽ không cho hắn chút nào cơ hội!

Võ đạo gia không có ngự không năng lực, dù là Nhạc Bình Sinh có công kích từ xa năng lực, tại khí đạo tông sư quanh thân từ trường phòng hộ phía dưới đều muốn bị bị lệch, ngăn cản, khó mà đưa đến lớn tác dụng. Vẻn vẹn đứng ở cách mặt đất xa hơn mười trượng không trung, Thân Hoành Thiên liền đã đứng ở thế bất bại!

Từng vòng trăng khuyết xẹt qua, kéo lấy từng cái từng cái quang diễm quỹ tích, đúng như cùng trên trời mặt trăng rơi rụng xuống.

Người còn lại đã sớm lui ra xa hơn mười trượng, không dám đến gần.

Cho dù ai cũng biết, rơi xuống phía dưới trăng khuyết nhìn như lộng lẫy, trong đó lại ẩn chứa khó có thể tưởng tượng lực lượng kinh khủng!

"Ngươi sợ hãi."

Coong!

Nhạc Bình Sinh trong tay từng cái từng cái đao quang bạo chấn! Đao thanh vẫn như cũ như sấm bạo, từ cực tĩnh đến cực động, nổ tung lên, đao quang như long xà tán loạn, chém về phía rơi xuống phía dưới trăng khuyết!

Ầm ầm!

Nương theo lấy lãnh khốc lời nói, một đao phía dưới, vô thanh vô tức ở giữa, trong khi bên trong cái kia vòng hừng hực trăng khuyết trong nháy mắt bạo tán ra, đạo đạo lưu quang hỏa diễm phô thiên cái địa vẩy ra!

Cả ngọn núi có chút chấn động, lưu quang hỏa diễm mãnh liệt bắn phía dưới, Nhạc Bình Sinh đằng sau nửa cái phòng nghị sự ầm vang vỡ vụn, giải thể, đá vụn vẩy ra bên trong, dưới chân hắn mặt đất cũng tại từng đạo quang diễm tung hoành cắt chém, sinh sinh

hạ thấp đi ba thước!

Vẻn vẹn một đạo loan nguyệt dư uy cắt chém xung kích, liền đem phương viên vài chục trượng mặt đất cắt giảm ba thước, có thể thấy được Thân Hoành Thiên một thức này sát pháp dữ dằn!

Mà Nhạc Bình Sinh tại quang diễm địa ngục ở trong không chút nào không tổn hao gì, vô luận là một chỗ tất cả lớn nhỏ đá vụn, vẫn là vô hình vô tướng quang diễm khí lưu, đều sẽ toàn diện tại dưới đao của hắn một phân thành hai. Mà lại là cả cái gì va chạm ma sát chỗ trống đều không có, vô thanh vô tức trong nháy mắt chặt đứt!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Đạo đạo trăng khuyết vỡ vụn, dù cho không có cái gì hộ thể khí tràng, nhưng chỉ cần Nhạc Bình Sinh chém ra một đao, liền sẽ hình thành một cỗ đánh đâu thắng đó, chém ra, gạt ra hết thảy vô hình lực tràng, để mãnh liệt hàn băng liệt diễm sượt qua người, không được dính vào người.

Thậm chí có thể nói, chỉ bằng vào huy động tay đao, hắn liền có thể làm được tại dòng nước xiết thác nước, mưa to gió lớn dạo bước mà đi, toàn thân cao thấp tay áo lại không dính mảy may nước đọng, bởi vì vô luận nước chảy vẫn là thủy khí, tiếng nước, quán tính, động năng, hết thảy đều tại chạm đến thân đao trước đó trong nháy mắt liền sẽ bị triệt để chém ra!

Cũng không có bàng bạc thật lớn uy thế, không có hừng hực rét lạnh băng hỏa quang diễm, thậm chí không có tinh vi huyền bí chiêu thức, nhưng chỉ bằng vào dạng này đao, bổ ra trở ngại, bổ ra cừu địch, bổ ra sinh tử!

Cả tòa ngọn núi to lớn chấn động càng ngày càng mãnh liệt, lại lần nữa lui ra ngoài mấy trượng đám người thân hình lay động đồng thời, ánh mắt cũng đọng lại.

Dạng này bài sơn đảo hải uy thế phía dưới, bình thường võ đạo gia trong khoảnh khắc liền sẽ trọng thương, cho dù là lưu quang hỏa diễm dư uy đều có thể tuỳ tiện muốn người tính mệnh, Nhạc Bình Sinh lại giống Kim Cương Bất Hoại chi thân đồng dạng không hư hao chút nào!

Điều này đại biểu, dù cho Nhạc Bình Sinh không cách nào tại sử dụng môn kia tước đoạt ngũ giác, đao khí chém giết thủ đoạn, trận này nhìn vô cùng cách xa chiến đấu kết quả còn chưa biết được!

Chung Thành càng là tròng mắt đều nhanh muốn rơi ra, trái tim bịch bịch trực nhảy.

Hắn vừa mới từ Nhạc Bình Sinh một đao chặt đứt Thân Hoành Thiên chấn kinh ở trong hồi phục lại, Nhạc Bình Sinh nhưng lại tại khí đạo tông sư kinh thiên động địa thế công hạ du lưỡi đao có thừa, không có chút nào cật lực bộ dáng!

Này chỗ nào vẫn là một cái võ đạo gia rõ ràng là một cái quái thai!

"Tốt!"

Không trung, đối mặt trên mặt đất tựa hồ không chút nào phí sức liền trảm diệt chính mình thế công, mà lại không có chút nào tổn thương Nhạc Bình Sinh, Thân Hoành Thiên sắc mặt trang nghiêm, một cánh tay phía trên đao mang hội tụ, lần này đao mang cũng không phải là phần dương thanh thế bàng bạc, cũng không phải âm nguyệt khó lường hung hiểm, mặc dù không có nương theo nóng bỏng quang diễm cùng um tùm âm phong, nhưng theo hắn huy chưởng xuất thủ, chưởng đao trước đó hơi mỏng một

tuyến không khí lại đột nhiên vặn vẹo, một mảng lớn vô hình Hỗn Độn Khí hướng chảy phía dưới kéo dài mà đi!

Một đao kia lại là Thân Hoành Thiên đã xem hừng hực, băng lãnh hai loại khác lạ trăng khuyết dung hội áp súc, ngưng tụ thành một tuyến! Uốn lượn cắt chém, như lưỡi cưa như vòng, so với trước đó uy lực càng lớn, mãnh liệt hơn!

Ông!

Đao thanh như sấm, đao quang nhảy vọt, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ vung đao nghênh tiếp cái kia một mảnh lan tràn cắt chém mà đến Hỗn Độn Khí lưu. Lần này mãnh liệt giao phong tuôn ra một tiếng to lớn, kéo dài, chói tai sấm chớp mưa bão thanh âm!

Đạo này sấm chớp mưa bão thanh âm như là thiên địa uy lực, quanh quẩn không ngớt, phương viên hơn mười dặm phạm vi bên trong núi rừng bên trong, đếm không hết chim bay tẩu thú bỗng nhiên bị kinh sợ, điên cuồng chạy trốn.

Nhạc Bình Sinh đao thế cũng lại không phải nước chảy Hành Vân không thể ngăn cản, mà là bỗng nhiên dừng lại một chút, liền thân hình vì đó chấn động, dưới chân hắn phương viên mười trượng, ba mươi mét bên trong mặt đất đầu tiên là run rẩy một chút, sau đó vô luận bùn đất cát đá liền vô thanh vô tức sụp đổ thành một mảnh bột phấn, lại lần nữa lún xuống dưới!

"Còn có cái gì chiêu số "

Nhạc Bình Sinh hét dài một tiếng, đao quang nhất chuyển, đem đầy trời bụi mù quấy, huyết khí cũng càng bành trướng khuấy động.

Đem trăng khuyết trảm diệt về sau, quang diễm dư uy đối với võ giả bình thường tới nói là đủ trí mạng, nhưng là đối đầu hắn quái vật thể phách không chút nào không ngại. Thậm chí tại làn da

mặt ngoài huyết khí phòng hộ dưới, ngay cả hắn áo bào đều đại thể hoàn hảo.

Thân Hoành Thiên tu vi võ đạo hơn xa Nhạc Bình Sinh, nhưng lại cực kỳ cố kỵ lúc trước hắn như thế tước đoạt ngũ giác quỷ dị đao thuật.

Ai cũng không biết môn kia đao thuật Nhạc Bình Sinh còn có hay không năng lực kích. Dù sao dưới đời này cửa cửa sát pháp võ đạo đủ loại, cưỡng ép thiêu đốt huyết khí hoặc là sinh mệnh nguyên khí kích xa chính mình cảnh giới võ đạo thủ đoạn không phải là không có, Thân Hoành Thiên đã suýt nữa tại môn kia quỷ dị đao thuật hạ mất mạng, tuyệt sẽ không để Nhạc Bình Sinh lấn trước chính mình quanh thân năm trượng bên trong!

Mà không cách nào ngự không mà đứng Nhạc Bình Sinh chỉ có thể bị động bị đánh, thừa nhận từng đạo thiên địa chi lực oanh sát!

Đây cũng chính là hắn lựa chọn đứng ở không trung, thao túng băng hỏa chi nguyệt từ xa oanh sát nguyên nhân.

Trên thực tế, một sơ vị khí đạo tông sư đủ khả năng điều khiển nguyên khí tấn công từ xa phạm vi, cũng liền tại chừng mười trượng mà thôi. Ra cái phạm vi này, nguyên khí lực lượng liền sẽ suy giảm, uy lực cũng sẽ tự nhiên tùy theo hạ xuống.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh thể lực, lực lượng mặc dù hoàn toàn chính xác đang không ngừng tiêu hao, nhưng kỳ quái là vẫn không có hiển lộ ra bất luận cái gì chống đỡ hết nổi dấu hiệu. Tay hắn cái kia một thanh trên đao lưu chuyển quang hoa lại càng ngày càng trôi chảy sắc bén, càng ngày càng tràn ngập nhảy lên linh động sức sống, càng ngày càng sắc bén không thể đỡ, để cho người không thể nhìn thẳng.

"Nhạc Bình Sinh! Khí đạo tông sư võ giả phía dưới, ngươi vì đệ

nhất!"

Cuồng phong gào thét, đất rung núi chuyển bên trong, Thân Hoành Thiên khí tức buông thả, không có chút nào gặp khó cảm giác ngược lại cười ha ha:

"Nhưng cũng tiếc lần này cũng không phải là công bằng luận bàn luận võ, tài nghệ không bằng người, tự nhiên muốn chết!"

Ngay tại trăng khuyết rơi xuống đất, khắp nơi chấn động, quang diễm bay tứ tung trong nháy mắt!

Thân Hoành Thiên trên thân đồng dạng dâng lên vô cùng hừng hực hừng hực quang diễm, lăn lộn bay vút lên, nguyên bản rét lạnh băng lam quang sắc trong nháy mắt biến mất, tại khí cơ dẫn dắt hút tụ dưới, vô số tinh quang dòng nước xiết, sáng chói kim hoa bay tán loạn hướng hắn quanh thân tụ tập mà đến, không khí tại hừng hực thiêu đốt hạ trở nên vặn vẹo mơ hồ!

Một đoàn hừng hực quang diễm nhảy lên, trong nháy mắt tại Thân Hoành Thiên trên bàn tay ngưng tụ thành nửa tháng hình quang diễm đao khí, nắm trong tay đạo này tản ra vô tận ánh sáng và nhiệt độ xích diễm đao khí, Thân Hoành Thiên cũng chỉ thành đao, giữa trời đánh xuống!

Ông!

Quang diễm đao khí vạch phá bầu trời, đốt cháy chân trời! Lấy một loại khai thiên tích địa kinh thế Thần Uy, tựa hồ muốn trước mắt không gian một đao trảm phá!

Khai thiên tích địa đao mang, không phải một đạo, mà là liên tiếp mười đạo, lôi kéo khắp nơi, từ khác nhau góc độ hướng Nhạc Bình Sinh bao phủ bổ tới, liệt không thanh âm giống như cửu thiên lôi minh, thanh thế ngập trời!

Mười đao chém giết!

Đối mặt dạng này dữ dằn, vô tình, phá diệt hết thảy kinh khủng thế công, Nhạc Bình Sinh trong tay đao quang bỗng nhiên bạo chấn, tại bỏ không hạ một đạo thiên mã hành không quỹ tích, giống như đầu bếp róc thịt trâu, lấy không dày nhập có rạn nứt, tuỳ tiện đem ánh sáng diễm đao khí từ đó trảm diệt!

Trong lúc nhất thời, vô số lưu quang bạo tán, khí lưu khuấy động ở giữa, không trung ở trong vân khí nhận xung kích, tầng mây đều bị tầng tầng đẩy ra, trở nên vạn dặm không mây, xanh như mới rửa!

Quang diễm khí lưu kịch liệt bạo tạc bên trong, Nhạc Bình Sinh đao quang như rồng, trên dưới bốc lên, hóa thành vô số phiêu hốt lãnh điện, tại biển lửa đao mang chi thoáng hiện biến mất, hướng về liên tiếp mà tới hừng hực trăng khuyết liên tiếp chém giết!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Đất rung núi chuyển phía dưới, Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn chỗ đỉnh núi phong chỗ, nhận kinh khủng uy năng xung kích, gần phân nửa đỉnh núi thình lình biến mất không thấy gì nữa! Cuồn cuộn cát đất, đá vụn từ ngọn núi lăn xuống mà xuống!

Trong nháy mắt, mười đao đã qua, lại nương theo lấy càng ngày càng vang lên lưỡi đao giao phong thanh âm, chứng minh Nhạc Bình Sinh đao đã càng ngày càng khó lấy thuận lợi chém ra quang diễm đao khí, mà cuối cùng một đao, vậy mà ra một tiếng sấm rền tiếng vang, thẳng lên cửu tiêu, không ngừng kích động.

Chỉ trong nháy mắt! Đạo thứ mười một trăng khuyết chớp mắt đã tới! Đạo này trăng khuyết không còn là quang minh hừng hực, mà là tản ra um tùm băng hàn băng lãnh chi nguyệt! Thân Hoành Thiên tại nhất cổ tác khí mười đao chém giết qua đi không có bất kỳ cái gì dừng lại, chém ra cuối cùng này giải quyết dứt khoát một đao!

Đạo này tấn mãnh tuyệt luân hàn băng trăng khuyết, trong nháy mắt cùng Nhạc Bình Sinh đã trở nên vô cùng nóng bỏng Tà Linh Ẩm Huyết Đao thân đao, mãnh liệt va chạm!

Băng!

Một tiếng kim thiết vỡ vụn thanh âm vang lên, cực độ ngưng tụ băng lãnh khí tức thẩm thấu, khuếch tán dưới, trường đao trong nháy mắt đứt gãy!

Cực đoan lạnh nóng biến ảo dưới, Tà Linh Ẩm Huyết Đao vỡ vụn.

Trường đao vỡ vụn đồng thời, trước đó bị Nhạc Bình Sinh mười đao trảm phá sau tản mạn khắp nơi quang diễm xoay quanh phun trào, đem hắn cả người bao phủ hoàn toàn, thôn phệ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 249: Kịch Liệt!

Chương 249: Kịch liệt!

Chân núi bên ngoài một dặm, cái nào đó tương đối ẩn nấp vị trí, hơn hai trăm cái Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử xa xa ngóng nhìn, tông môn chỗ ngọn núi bên trên tại lưu quang bạo tạc ở trong bị san bằng gần phân nửa đỉnh núi.

Bao quát Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người, tất cả môn nhân đệ tử thở mạnh cũng không dám, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt xa xa nhìn chằm chằm.

Lâm Thành ngữ khí không thể tin, lẩm bẩm nói: "Động thủ thật "

Diệp Phàm tiếng nói cũng đồng dạng khàn khàn, thấp giọng nói: "Chúng ta vị tông chủ này khó có thể tưởng tượng!"

Tại Diệp Phàm bọn người vừa mới đem Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người dẫn tới phòng nghị sự về sau, Nhạc Bình Sinh liền như quỷ mị xuất hiện, tìm được hắn, hạ đạt một đầu kỳ quái, làm cho người khẩn trương mệnh lệnh, muốn hắn đem tất cả môn nhân đệ tử toàn bộ rút lui rời núi cửa, lân cận ẩn nấp.

Cái mệnh lệnh này trong trong ngoài ngoài đều lộ ra quỷ dị, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người cũng không dám suy nghĩ nhiều, lập tức triệu tập đệ tử lặng lẽ rút lui sơn môn, không nghĩ tới vừa mới rời đi, sơn môn bên trên lại bỗng nhiên xuất hiện biến

cố như vậy.

Mà có thể tạo thành thanh thế như vậy to lớn động tĩnh, ngoại trừ khí đạo tông sư không còn ai khác. Cái này cũng đại biểu cho không biết nguyên nhân gì, tông chủ của bọn hắn đã cùng Phá Nguyệt quân chủ giao thủ.

Mà trên thực tế càng làm cho hai người bọn họ khiếp sợ là, trên đỉnh núi động tĩnh vẫn tại tiếp tục không có đình chỉ, mang ý nghĩa tại khí đạo tông sư liên tục không ngừng công phạt phía dưới, nhà mình tông chủ vẫn như cũ còn tại chèo chống.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra "

Một loạt tình huống đồng dạng quỷ dị tới cực điểm, Lâm Thành tỉnh táo lại, các loại suy nghĩ chuyển động, ngoài miệng nói ra:

"Như thế mấy cái khí đạo tông sư tuân theo hai châu thống đốc cắt cử, trình diện chứng kiến, Phá Nguyệt quân quân chủ vì cái gì dám tại chỗ động thủ tông chủ hắn lại là làm sao đoán được "

Theo lý mà nói Phá Nguyệt quân chủ xem như phe phái đấu tranh ở trong từ đầu đến đuôi kẻ thất bại, nghĩ Tinh Thần Liệt Túc tông nhận lỗi hoà giải cũng có tân phái quân phiệt một phương ý chí ở bên trong, bản thân hắn dù là lại đem tông chủ hận thấu xương cũng không nên lựa chọn ngu xuẩn ở thời điểm này động thủ.

Mà lại càng quỷ dị hơn chính là Nhạc Bình Sinh tại cùng hắn gặp mặt trước đó giống như là dự liệu được, sớm an bài môn nhân đệ tử rút lui.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

"Lâm sư huynh, tình huống chỉ sợ không phải như ngươi nghĩ."

Diệp Phàm xoay đầu lại, trong nội tâm thăng lên một cái không thể nào khả năng, thật sâu nhìn một cái Lâm Thành, ý vị thâm trường nói ra:

"Ngươi có hay không nghĩ tới, có khả năng cũng không phải là Phá Nguyệt quân quân chủ chính mình muốn động thủ đây này "

Lâm Thành sững sờ: "Ngươi nói là —— "

Ông!

Rất nhỏ chấn cảm truyền đến, Lâm Thành bỗng nhiên quay đầu đi.

Phương xa đỉnh núi chỗ, bỗng nhiên bạo phát đi ra từng tiếng trầm muộn tiếng oanh minh, từng đạo băng hỏa quang diễm lấy trời long đất lở thanh thế mãnh liệt bành trướng, khuếch tán, đem nửa cái chân trời đều nhuộm thành băng hỏa chi sắc!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trường đao đứt gãy, cả người bị quang diễm khí lưu thôn phệ trong nháy mắt, bay ngược đến khu vực biên giới ba tên khí đạo tông sư tâm cũng nhấc lên.

Không hề nghi ngờ, trước mắt Nhạc Bình Sinh triển lộ ra không phải tầm thường võ đạo cùng thể phách. Tại võ đạo gia cảnh giới bên trong, bọn hắn có thể nói là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy , mặc hắn nhóm ai cũng không có khả năng tin tưởng trên đời này có võ đạo gia cấp bậc võ giả vẻn vẹn nương tựa theo trường đao trong tay, từng đao trảm diệt một khí đạo tông sư toàn lực hành động hạ xuống động thiên địa chi lực nguyên khí đả kích!

Không chỉ là đao thuật, tính cả lấy cá nhân hắn thể phách tại quang diễm dư uy trùng kích vào đều không hư hao chút nào, đạt đến dạng này thủy hỏa bất xâm, Kim Cương Bất Hoại trình độ.

Cho dù là cảnh giới bên trên có chất chênh lệch, đem hai bên so sánh phía dưới, bọn hắn cũng không có chút nào lòng tin có thể tại thể phách bên trên thắng qua võ đạo gia cảnh giới Nhạc Bình Sinh.

Đáng tiếc duy nhất chính là Nhạc Bình Sinh như thế nào đi nữa đao thuật kinh người, thể phách cường hoành, bản chất cảnh giới bên trên khác biệt vẫn là để trận này chém giết kết quả cũng không lạc quan.

Chủ yếu nhất vấn đề chính là mãi cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh nhìn qua cũng không có bất kỳ cái gì có thể cự ly xa đả kích thủ đoạn, Thân Hoành Thiên đứng ở mười trượng trong tầng trời thấp tiên thiên liền đã đứng ở thế bất bại, có thể tùy ý huy sái Tiên Thiên chi khí thao túng đả kích, mà Nhạc Bình Sinh trừ bỏ bị động chống cự bên ngoài không có phản kích thủ đoạn.

Bao quát trước đó môn kia tước đoạt ngũ giác, đao khí ngưng tụ chém giết quỷ dị đao thuật, coi như hắn có thể lần nữa thi triển, cũng tối thiểu muốn tới gần Thân Hoành Thiên khoảng năm trượng khoảng cách mới có thể tạo thành hữu hiệu đả kích, có lẽ có thể đủ liên tục thi triển, nếu không Thân Hoành Thiên tuỳ tiện liền có thể tránh đi.

Tầng trời thấp cùng mặt đất mười trượng khoảng cách, chính là giữa hai bên lạch trời.

Mà lúc này giờ phút này, Nhạc Bình Sinh binh khí trong tay đứt gãy về sau, ngay cả ngăn cản Thân Hoành Thiên nguyên khí chi nhận chém giết thủ đoạn đều đã mất đi.

Dù là thể phách của hắn có mạnh đến đâu cũng chỉ là huyết nhục chi khu, đối mặt một khí đạo tông sư toàn lực bạo phát xuống nguyên khí đả kích, cũng tuyệt đối không có chút nào ngăn cản khả năng!

Tầng trời thấp bên trong, Thân Hoành Thiên tại liên tiếp kích phát ra mười một đạo trăng khuyết về sau, cũng cảm thấy Tiên Thiên chi khí bởi vì khô kiệt mà lộ ra lưu động không khoái, mặc dù như thế hắn vẫn không có chút nào dừng lại, hít sâu một hơi, thủ ấn tái khởi!

Trong lòng của hắn như là gương sáng: Nhạc Bình Sinh tuyệt không có khả năng lại bởi vì nhiều như vậy trăng khuyết dư uy xung kích mất mạng, chiến đấu vẫn không có kết thúc!

Ngay tại quanh người hắn hư không hơi rung, điểm điểm rời rạc năng lượng hội tụ đồng thời ——

Ầm ầm!

Phun trào sáng chói ánh sáng diễm chi hải đột nhiên chấn động, trong nháy mắt vỡ vụn! Vỡ vụn đồng thời, từng cái bóng đen to lớn phát ra phá không tiếng rít, như là đạn pháo đồng dạng hướng về Thân Hoành Thiên mãnh liệt bắn mà đến!

Hô!

Thân Hoành Thiên tại trong chớp mắt thân ảnh như là như lông ngỗng tại tầng trời thấp tung bay, hiểm hiểm tránh đi như đạn pháo bóng đen oanh kích!

Cái này liên tiếp mãnh liệt bắn mà đến, rõ ràng là từng bước từng bước hoặc to bằng cái thớt, hoặc con nghé kích cỡ nham thạch.

Hiện tại cả ngọn núi đã phá thành mảnh nhỏ, khắp nơi đều là khối lớn khối lớn núi đá. Mà Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại sáng chói ánh sáng diễm vỡ vụn về sau cả người hóa thành thiểm điện, một chưởng tật đẩy phía dưới trời long đất lở cự lực bộc phát, một khỏa lại một khỏa nham thạch to lớn cùng hòn đá nhỏ đều không hề khác gì nhau, hướng về trong tầng trời thấp Thân Hoành Thiên

liên tiếp mãnh liệt bắn!

Tại Nhạc Bình Sinh cự lực phía dưới, cái này từng khỏa cự nham chỉ sợ cùng chân chính đạn pháo oanh kích đều không kém là bao nhiêu.

Tại Tà Linh Ẩm Huyết Đao đứt gãy mở một cái kia sát na, Nhạc Bình Sinh mặc dù ngoài ý muốn, tâm linh lại tỉnh táo tới cực điểm.

Tà Linh Ẩm Huyết Đao mặc dù theo hắn đã lâu, nhưng trên thực tế chỉ là chất liệu đặc thù, có được khát máu quỷ dị như vậy năng lực mà thôi, thậm chí còn không tính là Luyện Huyết Huyền Binh.

Nếu như không phải linh năng cho tới nay uẩn dưỡng rèn luyện, cho dù là tại chỗ địa cung bên trong đối mặt Âm Vô Sinh Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo đều chưa hẳn có thể ngăn cản, lại càng không cần phải nói hắn bây giờ đối mặt với chính là trải qua một khí đạo tông sư mấy chục năm như một ngày, đã thành công hoá khí Luyện Huyết Huyền Binh.

Mà bây giờ Thân Hoành Thiên lăng hư ngự không, chiếm hết ưu thế, hắn tuyệt sát cơ hội chỉ có một lần!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 250: Rơi Xuống!

Chương 250: Rơi xuống!

"Uổng công!"

Thân hình phiêu hốt bên trong, đối mặt càng thêm dày đặc bay vụt cự nham, Thân Hoành Thiên bạo một tiếng kinh thiên động địa rống to, âm thanh chấn khắp nơi, trong chớp mắt quanh thân bỗng nhiên hiển hiện mười mấy đạo đem so với trước càng phải nhỏ bé trăng khuyết, cắt đứt không khí, phô thiên cái địa rơi xuống dưới!

Xuy xuy xuy!

Cái này từng đạo trăng khuyết mặc dù nhỏ bé, nhưng là đồng dạng cực độ sắc bén, tại cùng dày đặc nham thạch đạn pháo va chạm ở trong đem hết thảy cắt nát, mảnh đá bay tán loạn!

Trong lúc nhất thời, phá thành mảnh nhỏ đỉnh núi phía trên liền như là rơi xuống đầy trời mưa đá. Lưới

Mà Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ là chẳng quan tâm, không biết mệt mỏi, trên đất nham thạch toàn bộ biến thành hắn công kích từ xa công cụ, bóng người liên tiếp lấp lóe bên trong, từng khỏa hoặc lớn hoặc Tiểu Nham thạch toàn bộ đều tại hắn nhẹ nhàng một chưởng vỗ đánh xuống hướng về Thân Hoành Thiên oanh kích!

"Ta đã nói rồi, đây đều là uổng công. Ngươi cho rằng dựa vào ném tảng đá dạng này ý nghĩ hão huyền phương pháp liền có thể

đập chết ta a "

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh vùng vẫy giãy chết, chiến cuộc đã đều ở trong lòng bàn tay, Thân Hoành Thiên trở nên khí định thần nhàn, thân ảnh phiêu diêu ở trong thủ ấn biến ảo, từng đạo nhỏ bé trăng khuyết rơi xuống, đuổi sát như thiểm điện phiêu hốt Nhạc Bình Sinh.

Hắn thấy Nhạc Bình Sinh đã là hắn trên thớt thịt cá, thẳng đợi đến thể lực hao hết thậm chí là hạ xuống thời điểm, cũng chính là hắn chết ở trong tay chính mình thời điểm.

Hắn đây là đang làm cái gì

Trong lúc nhất thời, sân bãi biên giới chỗ đứng xem ba tên khí đạo tông sư không nhịn được lắc đầu.

Theo bọn hắn nghĩ hiển nhiên là Nhạc Bình Sinh đã hết biện pháp, tại đao binh vỡ vụn về sau không cách nào lấy nhục thân ngăn cản trăng khuyết trảm kích, trận cước đại loạn, mới nghĩ ra được rõ ràng như vậy tốn công vô ích phương thức thôi.

Bình tĩnh mà xem xét, Nhạc Bình Sinh tại một trận chiến này ở trong biểu hiện ra đao thuật, thể phách hoàn toàn chính xác kinh người vô cùng, tại võ đạo gia cảnh giới ở trong cũng là gần như không tồn tại, mà ở tu vi võ đạo chất chênh lệch bên trên căn bản là không có cách vượt qua đạo này lạch trời.

Theo bọn hắn nghĩ Nhạc Bình Sinh chẳng qua là tại vùng vẫy giãy chết, chó cùng rứt giậu thôi , chờ đến thể lực tiêu hao đến trình độ nhất định, lúc kia có lẽ chính là tử kỳ của hắn.

"Đáng tiếc, đáng tiếc a."

Trong nội tâm thở dài đồng thời, Đoan Mộc Hòa Vũ trong lòng cũng đang do dự, không biết một khi Nhạc Bình Sinh lộ ra chống đỡ hết nổi dấu hiệu thời điểm chính mình có nên hay không xuất

thủ cứu giúp.

Dù sao hắn không đơn thuần là đại biểu chính mình, còn đại biểu cho Đoan Mộc thế gia loại này quái vật khổng lồ.

Chung Thành sắc mặt bạch, hắn tu vi võ đạo mặc dù thấp, nhưng là đồng dạng có thể nhìn ra Nhạc Bình Sinh giờ phút này đối mặt tình huống.

Nhưng là hắn tu vi võ đạo lại không dậy được chút nào tác dụng, chỉ có thể ở đây vừa làm một cái quần chúng, bất lực.

Mọi người ở đây hoặc khẩn trương, hoặc tiếc hận, hoặc khoái ý ánh mắt bên trong, một viên gần trượng hình vuông cự nham trước đó, Nhạc Bình Sinh thân ảnh như quỷ mị xuất hiện, khí lưu bạo chấn bên trong, song chưởng tật đẩy mà ra!

Hô!

Khí lưu tiếng nổ bên trong, cự lực thôi thúc dưới, viên này cự nham phá tan tầng tầng không khí, mang theo kịch liệt oanh minh chớp mắt đã tới!

"Còn muốn giãy dụa a "

Thân Hoành Thiên ra mỉm cười âm thanh đồng thời, quanh thân lại lần nữa hiển hiện đạo đạo trăng khuyết, chấn động, trong tiếng thét gào, liên tiếp tám đạo dài nhỏ trăng khuyết chém xuống mà tới!

Cái này từng đạo hình thể nhỏ bé trăng khuyết tại uy lực có lợi nhưng không so được trước đó hắn ngưng khí chém ra băng hỏa trăng khuyết, tại lần bên trên lại còn hơn, đây cũng là hắn dùng để tiêu hao Nhạc Bình Sinh thể lực phương thức.

Soạt!

Trăng khuyết bắn chụm, cắt xuống, cái này một viên một trượng hình vuông cự nham không trở ngại chút nào trong nháy mắt vỡ vụn, trước mặt Thân Hoành Thiên bỗng nhiên giải thể!

Ngay tại viên này cự nham vỡ vụn, ngăn cản Thân Hoành Thiên tầm mắt một nháy mắt!

Ầm ầm!

Trên mặt đất không khí một trận lắc lư, Nhạc Bình Sinh nhấc chân giẫm một cái! Một vòng trong suốt gợn sóng lấy nơi đặt chân làm trung tâm bốn phía phóng xạ ra, trực tiếp trên mặt đất nổ ra một vòng đường kính mấy trượng chân không, tất cả gợn sóng phạm vi bên trong đá vụn cặn bã toàn bộ bị chấn thành bột phấn, gợn sóng bị xa xa đẩy đi ra.

Nhạc Bình Sinh thân hình nhưng trong nháy mắt như thiểm điện bay lên không! Trên không trung kéo ra khỏi một đầu thẳng tắp màu trắng khí lãng chi long, khoe khoang tài giỏi lợi tới cực điểm âm bạo, đẩy ra từng khối từng khối bị trăng khuyết cắt ra đá vụn , liên tiếp đến Thân Hoành Thiên trước mặt!

Hắn lại là một cước phía dưới, cả người bay lên không, giống như là như đạn pháo bắn ra lên cách mặt đất mười trượng giữa không trung!

Không có nửa phần kỹ xảo, chính là thuần túy lực lượng, lần! Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh toàn thân trên dưới, huyết dịch, gân cốt, cơ bắp, nội tạng, tất cả cất giấu lực lượng toàn bộ bạo!

Cự thạch vỡ vụn cùng Nhạc Bình Sinh xuất hiện tại Thân Hoành Thiên trước mặt thời gian cơ hồ không phân tuần tự, trong cùng một lúc sinh, cùng thanh âm đồng dạng mau.

Trước mặt hắn không khí bởi vì không kịp tránh né mà bị chặt chẽ áp súc cùng một chỗ, chồng chất thành một tầng thuần bạch

sắc thật mỏng mặt sóng, kích sóng đằng sau, không khí bởi vì bị thuần túy vô song lực lượng áp bách, áp súc, kịch liệt chấn chiến sinh bạo tạc!

Bức tường âm thanh sinh ra.

Phàm là đạt đến chín phần mười thanh âm độ phi hành lần, đang phi hành quá trình bên trong đều sẽ sinh ra bức tường âm thanh. Đại biểu cho Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này lần, tiếp cận âm.

Thanh âm lần có bao nhanh một giây đồng hồ 340 mét, cũng chính là một hơi một trăm trượng lần, chính là thanh âm lần. Giờ khắc này, trước nay chưa từng có bạo phía dưới, Nhạc Bình Sinh lấy thuần túy huyết nhục chi khu, thình lình đạt đến gần như âm!

Hắn như là một cái thợ săn, trăm phương ngàn kế, trùng điệp trù bị, đủ loại ấp ủ, chính là vì cái này cuối cùng bạo tuyệt sát!

Mà lúc này giờ phút này, thẳng đến Nhạc Bình Sinh vượt qua mười trượng khoảng cách đến Thân Hoành Thiên trước mặt, chém vỡ cự nham đạo đạo trăng khuyết bị hắn gắng gượng tiếp nhận, lồng ngực, trên cánh tay xuất hiện đạo đạo hẹp dài miệng máu hắn đều giống như chưa tỉnh!

Trăm ngàn phần có trong nháy mắt, Thân Hoành Thiên trên mặt thậm chí còn duy trì bộ kia mỉm cười thần sắc.

Mà lúc này đây, Nhạc Bình Sinh võ hắn phía trên máu me đầm đìa, một cái tay mang theo trùng điệp huyễn ảnh, đã trong nháy mắt đặt tại Thân Hoành Thiên trên lồng ngực!

Ầm ầm!

Máu tươi phun tung toé, thân thể ném đi!

Phòng hộ khí tràng, nát!

Áo giáp áo bào, nát!

Làn da cơ bắp, nát!

Xương sườn da thịt, nát!

Lốp bốp liên tiếp lôi âm bạo tạc bên trong Thân Hoành Thiên thân thể cao cao giơ lên!

Trọn vẹn giữa không trung ở trong bay lên hơn mười trượng khoảng cách, sau đó cả người hắn thân thể vạch lên một đường vòng cung, rơi đập trên mặt đất.

Oanh!

Thân thể của hắn trực tiếp đem trên mặt đất ném ra một chỗ to lớn cái hố nhỏ, bụi mù vẩy ra, mà trên ngực của hắn, hoàn chỉnh sụp đổ ra một khối rõ ràng bàn tay hình dạng, trong miệng phun ra ra đại lượng máu tươi, trong đó xen lẫn mấy chục khối nhỏ vụn nội tạng tàn phiến, đem hắn nửa người đều làm cho một mảnh hỗn độn.

Trong thân thể của hắn, tất cả xương cốt, nội tạng đều biến thành mảnh vỡ.

Vỡ vụn không chịu nổi trên mặt đất, Thân Hoành Thiên cùng đem hết toàn lực chậm rãi ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, phun ra mấy chữ:

"Ngươi, rất, tốt! Nghĩ không ra. . ."

Sau đó, đầu của hắn chậm rãi rơi xuống, đồng thời tất cả thần thái cũng từ con ngươi của hắn ở trong rút đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 251: Tranh Chấp!

Chương 251: Tranh chấp!

"Này sao lại thế này!"

Trong điện quang hỏa thạch phát sinh sự tình làm cho tất cả mọi người con mắt đột nhiên một lồi, da mặt trùng điệp lắc một cái, đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, khống chế không nổi phát ra rống to một tiếng!

Một khắc trước Nhạc Bình Sinh còn tại Thân Hoành Thiên trăng khuyết chém giết phía dưới đỡ trái hở phải, làm lấy chó cùng rứt giậu, mà xuống một khắc hắn toàn bộ liền biến mất tại trên mặt đất, chỉ nghe được kịch liệt mà sắc nhọn âm bạo, cùng một mảng lớn khuếch tán, khuấy động thuần bạch sắc kích sóng, Thân Hoành Thiên nhưng từ tầng trời thấp rơi xuống phía dưới, chỉ phun ra mấy chữ liền khí tuyệt mà chết!

Thân Hoành Thiên chết, tràn đầy một loại hoang đường, ly kỳ, đầu voi đuôi chuột hương vị.

Quá nhanh, quá nhanh, liền ngay cả ba người bọn hắn khí đạo tông sư nhìn chung toàn cục, lại ngay cả Nhạc Bình Sinh di động cao tốc hạ cái bóng đều không nhìn thấy.

Chỉ có tại Thân Hoành Thiên toàn thân sụp đổ, thân thể cao cao nâng lên thời điểm bọn hắn mới nhìn đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã thay thế Thân Hoành Thiên vị trí, xuất hiện ở cách mặt đất

hơn mười trượng tầng trời thấp.

Trước mắt kết quả để bọn hắn ba cái khí đạo tông sư cực độ khuyết thiếu chân thực cảm giác, trong lúc nhất thời đều chấn kinh tại chỗ.

Khó có thể tưởng tượng, chính là cuối cùng nhìn như vậy đi lên thật đơn giản phóng lên tận trời, một kích bộc phát, lại có thể muốn Thân Hoành Thiên mệnh.

Mà bọn hắn cũng lập tức minh bạch, Nhạc Bình Sinh đập nện cự thạch làm công kích, chẳng qua là tại nhiễu loạn Thân Hoành Thiên ánh mắt mà thôi.

Sơ vị khí đạo tông sư có thể thao túng khí lưu, đứng lơ lửng trên không, nhưng là còn không cách nào làm được tùy tâm tùy ý trên không trung di động cao tốc, đây cũng là Thân Hoành Thiên đối mặt nham thạch đả kích cũng không trốn tránh, mà là ngưng tụ trăng khuyết cắt chém trảm kích nguyên nhân.

Trên mặt đất Nhạc Bình Sinh với hắn mà nói là sống sờ sờ bia ngắm, mà đối Nhạc Bình Sinh tới nói đứng lơ lửng trên không không thể cấp tốc linh hoạt di động Thân Hoành Thiên cũng giống như vậy!

Chỉ sợ chính Thân Hoành Thiên cũng không nghĩ tới, Nhạc Bình Sinh sẽ dùng đơn giản như vậy trực tiếp, nhưng lại xuất nhân ý biểu phương thức phát động tuyệt sát phản kích.

Khí đạo tông sư thân thể, có Tiên Thiên chi khí ngưng tụ tạo dựng phòng hộ khí tràng gia trì, bọn hắn thể phách bản thân nhận Tiên Thiên chi khí tẩm bổ, so võ đạo gia cảnh giới là mạnh hơn một đoạn không nói, lại thêm so nhục thân cường độ cao hơn khí tràng phòng hộ, có thể đem đụng phải cùn khí đả kích loại tổn thương xuống đến thấp nhất.

Có thể tay không tấc sắt đánh vỡ khí đạo tông sư phòng hộ khí tràng, tiến tới bằng vào không có chút nào hoa xảo, thuần túy vật lý công kích một kích trí mạng, cái này cần khổng lồ cỡ nào lực lượng

Tay không tấc sắt lấy quyền cước đánh chết một khí đạo tông sư, bọn hắn tập luyện võ đạo nhiều năm như vậy, cũng từ trước tới nay chưa từng gặp qua, thậm chí là nghe nói qua loại chuyện này!

Ngắn ngủi một cái sát na, các loại suy nghĩ hiện lên, Đoan Mộc Hòa Vũ bởi vì chấn kinh càng là lộ ra sắc mặt vô cùng đặc sắc, hắn còn tại cân nhắc nên như thế nào nhúng tay trận chiến đấu này, cứu Nhạc Bình Sinh thời điểm, Thân Hoành Thiên ngược lại bị đánh chết!

Phá Nguyệt quân quân chủ, khí đạo tông sư Thân Hoành Thiên, chết rồi.

Một trận chiến này, Nhạc Bình Sinh lấy võ đạo gia cảnh giới, tan vỡ khí đạo tông sư thần thoại, tất nhiên danh chấn toàn bộ Bắc Hoang, để vô số người ngước nhìn, toàn bộ võ đạo giới đều muốn nhận to lớn chấn động!

Giờ phút này đã hết thảy đều kết thúc, Nhạc Bình Sinh đưa lưng về phía đám người, thân thể lại tại có chút rung động, lồng ngực cấp tốc phập phồng, một đại cổ bốc hơi sương trắng từ hắn quanh thân bên trên tán phát ra, thân mang võ hắn đều bị thẩm thấu.

Đây là Nhạc Bình Sinh một nháy mắt đem toàn bộ thể lực, cùng đoạn nhận ở trong lưu lại linh năng đồng thời vận chuyển, bộc phát, thể lực, huyết khí kịch liệt tiêu hao tạo thành.

Hắn hiện tại thể lực mười không còn một, chỉ sợ tùy tiện một cái võ đạo gia đến đều có thể tuỳ tiện đánh bại hắn.

Tại ngay từ đầu chưa kiện toàn công tình huống hắn cũng có chỗ đoán trước, môn này sát pháp dù sao cùng hắn cảnh giới cũng không tương xứng, hơn nữa còn là lần đầu sử dụng.

Bản thân môn này sát pháp hắn là dùng giống ám sát, chuẩn bị chui vào quân doanh, ngụy trang ám sát Thân Hoành Thiên, nhưng không có nghĩ đến tình thế xuất hiện một chút xíu biến hóa, để hắn cải biến chủ ý, lựa chọn hậu hoạn nhỏ hơn phương thức, trực tiếp ở trước mặt bức bách Thân Hoành Thiên chủ động xuất thủ.

Chính diện giao phong phía dưới, môn này đao thuật sát pháp uy lực đích thật là không phải tầm thường, chỉ tiếc ý chí quan tưởng, uẩn dưỡng thời gian thực sự quá ngắn, ngũ giác tước đoạt hiệu quả cũng không trọn vẹn, vẻn vẹn chặt đứt Thân Hoành Thiên một tay liền để hắn trốn tránh mà qua.

Mà nếu như là Nhạc Bình Sinh lựa chọn tiềm hành ám sát, tại Thân Hoành Thiên không có chút nào chuẩn bị tình huống dưới rút đao, kết quả là không nhất định.

Trên lồng ngực, cứng rắn tuân theo Thân Hoành Thiên trăng khuyết trảm kích năm đạo thật sâu miệng máu có chút ngọ nguậy, lấy mắt thường có thể gặp tốc độ khép lại.

Tay không tấc sắt phía dưới giết chết Thân Hoành Thiên, một đại cổ trước nay chưa từng có mãnh liệt linh năng điên cuồng hội tụ cọ rửa, tu bổ trên người hắn đạo đạo giăng khắp nơi vết thương.

Theo hắn thể phách dần dần hướng về không phải người tình trạng tiến hóa, linh năng chữa trị quá trình so với dĩ vãng đến muốn càng thêm khó khăn rất nhiều.

Trảm kích trăng khuyết tại sắc bén trình độ bên trên so với phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh đến đều không kém được quá xa, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh thể phách không tầm

thường, cái này mấy khúc quẹo tháng liền không chỉ là chém ra mấy đạo sâu đủ thấy xương miệng máu, mà là đem hắn cả người trực tiếp cắt chém phá thành mảnh nhỏ.

Lấy thuần túy thể phách bạo phát đi ra khó có thể tưởng tượng tốc độ, lấy loại này gần như vận tốc âm thanh làm động lực, điệp gia bản thân tồi khô lạp hủ cự lực, tốc độ khủng khiếp phối hợp kinh khủng động năng, giải quyết dứt khoát, cái này một loạt chuẩn bị cùng phản kích nhìn qua thường thường không có gì lạ, trên thực tế đã là ép khô hắn tất cả có thể lợi dụng lực lượng, mới cuối cùng lợi dụng sáng tạo ra cơ hội, nhất kích tất sát.

"Đáng chết!"

Lúc này, kịp phản ứng Hàn Viễn Chinh rít lên một tiếng, thân hình bắn ra, không khí ba động ở trong đột nhiên ngưng kết ra một con nguyên khí chi thủ, hướng về Nhạc Bình Sinh một chưởng cầm nã!

"Ngươi dám!"

Hàn Viễn Chinh vừa mới động tác một nháy mắt Đoan Mộc Hòa Vũ liền phản ứng lại, tay phải vừa nhấc, một đạo một thước phẩm chất dữ dằn khí mang bắn ra mà ra, phát sau mà đến trước, thẳng tắp đánh vào Hàn Viễn Chinh ngưng kết mà ra nguyên khí chi thủ lên!

Ông!

Bạo tạc bên trong, một đạo rưỡi hình tròn năng lượng lực trường bỗng nhiên thành hình, không gian có chút vặn vẹo ở trong từng vòng từng vòng gợn sóng trong nháy mắt hướng ra phía ngoài khuếch tán, đem trung tâm vụ nổ hết thảy vật chất chấn động vỡ nát!

Hô!

Hàn Viễn Chinh thân hình dừng lại, Đoan Mộc Hòa Vũ nhưng như cũ ngăn cản tại hắn trước mặt, cười lạnh nói:

"Hàn quân chủ, ngươi muốn làm cái gì "

"Đoan Mộc Hòa Vũ, ngươi dám bảo vệ cho hắn "

Hàn Viễn Chinh nhìn chằm chặp Đoan Mộc Hòa Vũ, mỗi chữ mỗi câu nói ra:

"Cái này Nhạc Bình Sinh phạm thượng làm loạn, gan to bằng trời, tại chỗ giết chết một vị quân chủ, ta chính là tự mình muốn đem hắn cầm nã thẩm phán!"

"Hàn quân chủ, ngươi đang nói cái gì trò cười "

Hoàng Phủ Kỳ cũng tới đến Đoan Mộc Hòa Vũ bên người, bất âm bất dương mà nói:

"Không nói trước chuyện này không tới phiên ngươi tới làm, Thân Hoành Thiên xuất thủ phía trước, ta tại sao không có nhìn thấy ngươi ngăn cản "

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng cười nhạo nói:

"Hàn quân chủ, dạng này chuyện ma quỷ cũng không cần nói tiếp, nói ra có sai lầm ngươi ta thân phận. Thân Hoành Thiên ngay trước mấy người chúng ta mặt xuất thủ trước, mặc kệ cầm tới đi đâu nói đều là đuối lý trước đây, chính hắn trước khi chết cũng đã nói, tài nghệ không bằng người tự nhiên muốn chết, mà lại Tinh Thần Liệt Túc tông tuân theo Thanh Châu thống đốc tiết chế, nơi này là Thanh Châu địa giới, muốn thẩm phán cũng là từ Thanh Châu thống đốc đến thẩm phán, tay của ngươi duỗi không khỏi cũng quá dài!"

"Tốt, tốt, tốt."

Hàn Viễn Chinh minh bạch, giờ này khắc này tại Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ dưới mí mắt đã không có chút nào cơ hội bắt giữ Nhạc Bình Sinh, không còn đấu khẩu, quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, ngữ khí sâm sâm nói:

"Ngươi có thể lấy võ đạo gia chi thân giết chết khí đạo tông sư, không tầm thường!"

Vứt xuống một câu như vậy ý nghĩa không rõ lời nói, Hàn Viễn Chinh đi đến Thân Hoành Thiên thi thể chỗ, một thanh cuốn lên hắn thi thể, gào thét mà đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 252: Hỏi Thăm

Chương 252: Hỏi thăm

"Làm được, tông chủ thật làm được! Hắn giết chết một cái tông sư!"

Thẳng đến lúc này, Chung Thành vẫn như cũ duy trì miệng đại trương, trợn mắt hốc mồm không thể tin bộ dáng, trong đầu kêu loạn, cái này có một câu nói như vậy quanh quẩn.

Hắn cũng rốt cục ý thức được, Nhạc Bình Sinh đã từng nói từ vấn đề căn nguyên trên giải quyết rốt cuộc là ý gì.

Mà bên cạnh hắn Đoan Mộc Tu cùng Hoàng Phủ Kỳ tùy hành mà đến hai cái người hầu nhìn thấy hai tên khí đạo tông sư giao thủ, càng là chấn động trong lòng.

Cái kia hai tên người hầu còn tốt, mà Đoan Mộc Tu thì là cảm thấy từ hắn bị Nhạc Bình Sinh từ Thần Luân Pháp Vương trong tay cứu bắt đầu, Nhạc Bình Sinh võ đạo thực lực lần thứ hai lại lần nữa đổi mới hắn quan niệm.

"Hắn đến cùng là thế nào tu luyện tu luyện cái gì chẳng lẽ là trong truyền thuyết tam kinh ngũ điển, bát đồ cửu lục thập nhị quyết, dạng này chí tôn võ đạo "

Nếu như không phải tu luyện loại này võ đạo giới trong truyền thuyết đứng đầu nhất võ đạo thánh điển, lại thế nào khả năng lấy

võ đạo gia chi thân, chính diện ở trong chém giết khí đạo tông sư

Trái lại chính mình, mặc dù là thượng vị võ đạo gia, nhưng là trên thực lực chênh lệch, cùng vị này Nhạc tông chủ chênh lệch chỉ sợ không thể đạo lý mà tính toán.

Chí ít đối mặt mình một khí đạo tông sư, đừng nói là phản sát đối phương, chỉ sợ đối mặt phía dưới liền muốn bỏ mình.

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua Hàn Viễn Chinh bay khỏi mở thân ảnh, không có chút nào đem hắn mơ hồ uy hiếp để ở trong lòng, xoay người lại hướng về Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ nói lời cảm tạ:

"Đa tạ hai vị."

Hai người kia xuất thủ ngăn cản trên thực tế cũng là nằm trong dự đoán của hắn.

Cho đến bây giờ, Nhạc Bình Sinh trên người to lớn miệng máu đã khép lại tiếp cận một nửa, nhìn qua không còn như vậy xúc mục kinh tâm.

Chú ý tới Nhạc Bình Sinh vết thương trên người tựa hồ cũng không mười phần nghiêm trọng, xa xa không có đến trọng thương trình độ, Đoan Mộc Hòa Vũ sợ hãi than nói:

"Nhạc tông chủ, khó lường, khó lường!"

Nguyên bản hắn đối với Nhạc Bình Sinh chỉ là bởi vì cứu được Đoan Mộc Tu tình cảm, cho nên mới lấy lễ đãi chi, mà bây giờ đây là hoàn toàn bởi vì Nhạc Bình Sinh bày ra không thể tưởng tượng nổi, có thể chính diện chém giết một khí đạo tông sư thủ đoạn, mà hoàn toàn đem hắn bỏ vào cùng tự thân bình đẳng vị trí bên trên.

"Nhạc tông chủ, ta Hoàng Phủ Kỳ cũng coi là mở rộng tầm mắt!"

Một bên khác, Hoàng Phủ Kỳ cũng không còn trước đó lãnh đạm, ánh mắt đang kinh dị ở trong còn mang theo thưởng thức, tán thán nói:

"Ta đạp vào võ đạo chi lộ nhiều năm như vậy, hôm nay trận chiến đấu này, có thể nói là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!"

"Hai vị khách khí, nơi này không phải nói chuyện địa phương, ta còn có một ít chuyện thỉnh giáo hai vị."

Nhạc Bình Sinh đang khi nói chuyện, quay đầu nói:

"Chung trưởng lão, lập tức nhìn xem có hay không không còn hoàn hảo ốc xá, ta có chuyện còn muốn cùng hai vị quý khách trao đổi."

Hắn cùng Thân Hoành Thiên chiến đấu thanh thế kinh người, gần phân nửa đỉnh núi đều bị san bằng, tạo thành ngọn núi đất lở, không biết ra ngoài giữa sườn núi môn nhân đệ tử ốc xá thành bộ dáng gì.

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh xuất sinh hỏi, Chung Thành mới giống cuối cùng từ một khí đạo tông sư tử vong trong rung động chậm qua thần đến, liên tục không ngừng cung kính trả lời: "Tông chủ đại nhân, sườn núi chỗ đệ tử phòng xá hẳn không có nhận phần lớn hư hao, không bằng các vị đại nhân đầu tiên đi đến chỗ nào bên trong "

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, quay đầu nhìn về phía Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ hai người.

"Chỗ nào đều không cần gấp, chúng ta đi qua đi!"

Hoàng Phủ Kỳ lúc này không có chút nào coi trọng, vung tay lên, hắn tùy hành mà đến hai tên người hầu cũng theo sát mà lên.

Rồng không cùng rắn giao, tại ý thức đến Nhạc Bình Sinh có như thế thực lực thủ đoạn về sau, Hoàng Phủ Kỳ liền hiển hiện ra tôn trọng.

Dù sao vị Nhạc tông chủ võ đạo gia cảnh giới liền có thực lực như vậy, nếu để cho hắn phá vỡ khí quan, cái kia lại sẽ tới loại trình độ gì

Dạng này võ giả hoàn toàn đáng giá kết giao tốt.

Một gian đơn sơ ốc xá bên trong, Nhạc Bình Sinh trên thân áo bào tổn hại, xin lỗi nói:

"Hai vị, thất lễ, bất quá ta liền không nhiều chậm trễ thời gian của các ngươi, không biết các ngươi cảm thấy chuyện này đến tiếp sau sẽ như thế nào xử lý "

Hoàng Phủ Kỳ cùng Đoan Mộc Hòa Vũ nhìn nhau cười một tiếng, lơ đễnh nói:

"Nhạc tông chủ không cần phải lo lắng, chuyện này hai người chúng ta tận mắt chứng kiến, tân phái quân phiệt một phương lật không nổi bất kỳ sóng gió, chỉ có thể ăn như thế một cái thua thiệt ngầm, mảy may bắt ngươi không có cách nào."

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng cười nói ra: "Thân Hoành Thiên là ra tay trước, điểm này vô luận như thế nào cũng nói không đi qua, nếu như chúng ta hai người không ở tại chỗ quân phiệt một phương còn có thể gây sóng gió, nhưng là hiện tại chỉ có thể đánh rớt răng cùng máu nuốt.

Ta đoán chừng chuyện này chỉ có hai cái phát triển phương hướng, một là quân phiệt một phương quần tình tức giận, xin trọng tài thẩm phán, hai là nội bộ tiêu hóa, điệu thấp xử lý, dù sao Thân Hoành Thiên chết không tính là hào quang, đầu thứ nhất Tinh Thần Liệt Túc tông nhiều nhất nhận một chút xíu trách cứ,

không quan hệ đau khổ; đầu thứ hai thì sẽ như cái gì đều không có sinh, gió êm sóng lặng."

"Tuy nhiên"

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra:

"Mặc kệ là cái nào một đầu phát triển phương hướng, ngươi tất nhiên cùng quân phiệt nhất hệ như nước với lửa, quân phiệt cái này nhất hệ người ta đều biết, từng cái tuyệt không phải lương thiện, ngươi giết chết Thân Hoành Thiên, thật giống như một bàn tay quạt quân phiệt nhất hệ trên mặt, đằng sau có lẽ còn sẽ có rất nhiều phiền phức."

Hoàng Phủ Kỳ cũng nhẹ gật đầu, phụ họa nói:

"Bất quá Nhạc tông chủ cũng không cần lo lắng quá mức, tới gần Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội, bọc tại quân phiệt nhất hệ trên người dây thừng cũng càng ngày càng gấp, bọn hắn không dám tùy ý làm bậy, nhưng là tốt nhất đừng cho bọn hắn lưu lại nhược điểm gì, rất nhiều ánh mắt nói không chừng đều sẽ nhìn chằm chằm ngươi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, chắp tay nói: "Cám ơn hai vị chỉ điểm."

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt khẽ động, mỉm cười nói:

"Nhạc tông chủ, ta nhìn trải qua một trận chiến này sơn môn tổn hại nghiêm trọng, mà còn chờ đến một trận chiến này lan truyền ra ngoài, Tinh Thần Liệt Túc tông tất nhiên sẽ nghênh đón một cái cao phát triển thời kì, nơi này cũng không tính phù hợp, đến Thanh Châu nam bộ trọng lập sơn môn như thế nào "

Dừng lại một chút, hắn tiếp tục nói ra:

"Bằng vào chúng ta tình cảm, có thể phân chia một tòa là đủ

dung nạp nhị đẳng tông môn danh sơn đại xuyên cung cấp cho Tinh Thần Liệt Túc tông."

"Hòa Vũ lão huynh, các ngươi Đoan Mộc thế gia rơi xuống tiền vốn lớn a!"

Hoàng Phủ Kỳ nghe vậy có chút kinh dị, cười nói:

"Nhạc tông chủ, ta Hoàng Phủ thế gia ở vào Thanh Châu phía bắc, cũng hoan nghênh ngươi đến bám rễ sinh chồi."

Hoàng Phủ Kỳ nói như vậy cũng không phải là tại cùng Đoan Mộc Hòa Vũ võ đài, mà vẻn vẹn cho thấy một chút thái độ mình.

Đối mặt với hai người mời, Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, khách khí nói ra:

"Chuyện này không nhỏ, ta còn cần cân nhắc, trước cám ơn hai vị hảo ý."

Mặc dù Nhạc Bình Sinh không có ngay tại chỗ đáp ứng, Đoan Mộc Hòa Vũ cũng lơ đễnh:

"Nếu như Nhạc tông chủ có dự định, đến lúc đó phái người tin nổi một phong liền tốt, ta sẽ người lập tức an bài."

"Cái này đương nhiên."

Nhạc Bình Sinh suy tư một lát, hướng về hai người dò hỏi:

"Không biết Luyện Huyết Huyền Binh rèn đúc, chỗ nào tương đối nổi danh "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 253: Tâm Tư

Chương 253: Tâm tư

Nghe được Nhạc Bình Sinh hỏi như vậy, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Hoàng Phủ Kỳ trong lòng hai người hiểu rõ, minh bạch hắn ý đồ.

Trầm ngâm một chút, Hoàng Phủ Kỳ mở miệng hỏi:

"Lấy đúc khí nghe tiếng võ đạo thế lực cũng có như vậy mấy nhà, mà lại sản xuất Luyện Huyết Huyền Binh đều là căn cứ võ giả nhu cầu chế tạo, bất quá loại này sản xuất tinh phẩm số lượng mười phần thưa thớt, hạn ngạch thường thường sớm liền bị những thế lực lớn khác chia cắt, muốn cầu lấy mười phần khó khăn. Trong thời gian ngắn cũng không có cách nào tới tay. Nếu như không nóng nảy ngược lại là có thể chậm rãi chờ đợi, bằng không mà nói vẫn là trực tiếp thông qua cách khác đổi lấy mua sắm cho thỏa đáng."

Căn cứ Nhạc Bình Sinh môn kia tước đoạt ngũ giác, đao khí chém giết võ đạo, hắn tự nhiên biết đao thuật cũng là Nhạc Bình Sinh không thể thiếu công phạt thủ đoạn, cho nên tiện thể đưa ra đề nghị của mình.

Nghe được tin tức này, Nhạc Bình Sinh nhướng mày, trong lòng suy tư.

Không có thượng đẳng đao binh phụ trợ, không nói đánh mất

một loại khác công phạt thủ đoạn, liền ngay cả linh năng tại chuyển hóa qua đi cũng không thể tồn trữ, chỉ có thể lập tức dùng để cường hóa, đây không thể nghi ngờ là cực lớn không tiện.

Lại càng không cần phải nói dùng để tu luyện 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 dạng này thủ đoạn cuối cùng.

"Điểm này, ta Đoan Mộc thế gia ngược lại là có thể giúp ngươi liên lạc một chút. Tâm Kiếm trai, Lưu Tinh sơn trang, Trọng Khí tông những cái này đám thợ rèn một cái hai cái hám lợi, ngươi có lẽ phải tốn hao cái giá rất lớn."

Đoan Mộc Hòa Vũ nói tiếp:

"Bất quá những cái này rèn đúc danh ngạch xác thực mười phần khẩn trương, ta cũng không thể cam đoan nhất định có thể lấy được, Nhạc tông chủ vẫn là làm hai tay chuẩn bị cho thỏa đáng."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, một lần nữa tìm kiếm một thanh hảo đao là làm vụ chi gấp, nếu như đủ chế tạo riêng cố nhiên tốt nhất, thực sự không được cũng chỉ có thể trực tiếp đổi lấy mua sắm.

Tại tiêu diệt sơn trại đạo phỉ thu thập linh năng trong quá trình, hắn cũng vơ vét một số lớn tài phú, thanh toán một thanh Luyện Huyết Huyền Binh đại giới cũng đủ rồi.

Suy tư một chút, Nhạc Bình Sinh không e dè, nói thẳng:

"Hai vị các hạ, không biết khí đạo tông sư cảnh giới này thỏa mãn điều kiện ra sao mới có thể đột phá "

Sở dĩ hỏi như vậy, là hắn tự giác tự thân huyết khí tại trải qua được từ Thân Hoành Thiên linh năng cọ rửa về sau, đã hùng hậu đến một cái mức độ không còn gì hơn, huyết khí cơ hồ đều muốn hóa thành thể rắn kết tinh vật chất hình thái, cho hắn một loại tựa

hồ chạy tới cảnh giới này đỉnh phong cảm giác.

Mà trên thực tế từ hắn đánh vỡ lực quan đột phá đến võ đạo gia cảnh giới ngày đó tính lên, đến bây giờ cũng bất quá mới chừng một tháng thời gian. Nói ra chỉ sợ sẽ chấn kinh trước mắt hai tên khí đạo tông sư ánh mắt.

"Ừm Nhạc tông chủ, ngươi dự định muốn đột phá "

Hoàng Phủ Kỳ đầu tiên là ngoài ý muốn một chút, sau đó hiểu rõ nhẹ gật đầu:

"Bất quá đây cũng là hẳn là, tinh khí tràn đầy, hóa thành lang yên, ngươi đã đứng ở võ đạo gia cảnh giới đỉnh phong, bước kế tiếp đích thật là muốn cân nhắc đột phá. Chỉ cần huyết khí tích súc hùng hậu vô cùng, thẳng đến vận chuyển thời điểm sinh ra một loại vướng víu cảm giác, ngươi liền có thể bắt đầu trù bị khí đạo tông sư đột phá."

Cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ đã có thể đánh giết một cái khí đạo tông sư, như vậy tất nhiên ở vào võ đạo gia huyết khí tích súc đỉnh phong giai đoạn, muốn trù bị đánh vỡ khí quan, cũng là hợp tình lý.

"Thật đáng mừng a, bất quá Khí Tông đột phá, Nhạc tông chủ vẫn là chú ý cẩn thận cho thỏa đáng."

Đoan Mộc Hòa Vũ uyển chuyển nói ra:

"Khí Tông cảnh giới cũng không phải là tốt như vậy đột phá, tại toàn bộ Bắc Hoang võ đạo giới đã đạt đến tinh khí lang yên đỉnh phong võ đạo gia bên trong, có thể thuận lợi cảm ứng hư không khí mạch chỉ có một hai phần mười, cái này cũng chưa tính có thể thuận lợi xông phá khí quan bình chướng tỉ lệ.

Ngươi Luyện Huyết Huyền Binh tổn hại, không cách nào lại cho ngươi cung cấp trợ lực, chính là mới Luyện Huyết Huyền Binh

tối thiểu cũng muốn dùng huyết khí uẩn dưỡng mấy năm, mới có thể đối ngươi xông phá khí đóng đến phụ trợ tác dụng.

Khí quan xung kích nếu như thất bại, so với đánh vỡ lực quan thất bại hậu quả còn nghiêm trọng hơn, nhận thân thể tổn thương sẽ phiền phức rất nhiều, tu dưỡng thời gian tối thiểu muốn một năm trở lên cẩn thận điều dưỡng, không phải lại lần nữa tu dưỡng trăm ngày liền có thể giải quyết."

Đoan Mộc Hòa Vũ từ lần đầu lúc gặp mặt hắn trịnh trọng việc hướng mình hỏi thăm khí đạo tông sư thủ đoạn thực lực, cảm giác được Tinh Thần Liệt Túc tông tông môn nội tình tựa hồ mười phần nông cạn. Sở dĩ cùng Nhạc Bình Sinh nhắc nhở những cái này, ngoại trừ thưởng thức bên ngoài vẫn là xem ở hắn đối Đoan Mộc Tu ân cứu mạng lên.

Nhạc Bình Sinh tự nhiên có thể phân biệt ra Đoan Mộc Hòa Vũ hảo ý, chắp tay gửi tới lời cảm ơn, đứng dậy nói ra:

"Chậm trễ hai vị thời gian, đa tạ!"

Sơn môn bên ngoài một dặm trong rừng rậm, tại xa xa khuếch tán oanh minh chấn động thanh âm đình chỉ về sau, trong chốc lát hơn hai trăm cửa người đệ tử ở trong lập tức yên tĩnh đáng sợ.

Kết quả như thế nào ai thắng

Trong lúc nhất thời trái tim tất cả mọi người đều kịch liệt bắt đầu nhảy lên.

Diệp Phàm cũng đứng ở tại chỗ, sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một trận, không biết suy nghĩ cái gì.

"Lâm, Lâm sư huynh, hiện tại chúng ta nên làm cái gì "

Một người đệ tử thần sắc khẩn trương, xích lại gần Lâm Thành bên người thận trọng hỏi.

Không đợi Lâm Thành trả lời, ông ông tiếng nghị luận đã lập tức vang lên:

"Xong, xong "

"Làm sao bây giờ làm sao bây giờ nếu không chúng ta "

"Cái kia khí đạo tông sư có thể hay không ngay cả chúng ta cũng không buông tha "

"Không được ầm ĩ!"

Diệp Phàm tại sắc mặt thay đổi mấy lần ở trong hít sâu một hơi, thấp giọng quát nói:

"Đến cùng chuyện gì xảy ra chúng ta ai cũng không biết! Hiện tại ta một người lẻn về đi xem một chút đến cùng là tình huống như thế nào!"

Diệp Phàm một tiếng này quát khẽ, lập tức liền để tràng diện yên tĩnh trở lại.

Cùng những người khác sợ hãi lo lắng khác biệt, Diệp Phàm trải qua Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt tăng lên hắn tu vi võ đạo quỷ dị tình huống, đáy lòng đối vị tông chủ này có một loại sâu không thấy đáy cảm xúc, lại thêm sớm để tông môn rút lui ly kỳ phân phó, chỉ sợ ở trong sân người ở trong duy nhất ôm lấy hi vọng cũng chỉ có một mình hắn.

Lâm Thành sắc mặt cũng bỗng nhiên biến đổi: "Diệp sư đệ, ngươi "

"Không cần nói nữa!"

Diệp Phàm ngữ khí chém đinh chặt sắt, quả quyết nói:

"Sự tình còn không công khai, vạn nhất tình huống không phải chúng ta tưởng tượng như thế, phản bội chạy trốn tông môn sẽ là

cái dạng gì hạ tràng ta hiện tại liền về tông môn, Lâm sư huynh ngươi nhớ kỹ, nếu như ta tại nửa canh giờ ở trong vẫn chưa về, các ngươi liền lập tức rời đi nơi này!"

Dứt lời, cũng không đợi đám người phản ứng, Diệp Phàm đã vượt lên trước một bước thoát ra, giống như là một đầu mạnh mẽ báo săn, trong nháy mắt liền biến mất tại lít nha lít nhít cành lá ở trong.

Bịch, bịch.

Tại trong rừng rậm chạy vội ngay cả nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới, theo sơn môn dần dần tiếp cận, Diệp Phàm trái tim cũng khiêu động càng thêm kịch liệt.

Diệp Phàm dừng bước lại, tiềm phục tại một viên cây rừng phía trên xa xa quên ngọn núi bên trên nhìn lại.

Trừ bỏ bị san bằng một nửa đỉnh núi chứng minh trên núi đã từng bộc phát qua một trận kinh thiên động địa chiến đấu bên ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch.

Ân kia là sư phụ

Diệp Phàm gắt gao nhìn ra xa, lại nhìn thấy một cái chắc nịch thân ảnh đang từ trên sơn đạo từng bước mà xuống.

"Sư phụ!"

Thấy được Chung Thành thân ảnh, Diệp Phàm trong nội tâm không hiểu thở dài một hơi, vội vàng nhảy vọt xuống tới, hướng về sơn môn tiến đến.

Còn chưa đi xong nấc thang Chung Thành nghe được như thế một tiếng la lên, thấy là đồ đệ của mình chạy vội tới, trên mặt hỉ khí dương dương nói ra:

"Các ngươi trốn ở chỗ nào tông chủ cũng thật sự là, ngay cả ta đều không "

Không đợi hắn nói xong, vọt tới Diệp Phàm ngắt lời hắn, dồn dập hỏi:

"Sư phụ, đến cùng xảy ra chuyện gì có phải hay không tông chủ tại cùng Phá Nguyệt quân chủ động tay có phải hay không khác tông sư xuất thủ ngăn lại "

"Ngăn lại không có người ngăn lại."

Chung Thành không nhịn được cười ha ha:

"Bởi vì Phá Nguyệt quân chủ đã bị tông chủ đánh chết!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 254: Xem Kỹ

Chương 254: Xem kỹ

Leo lên nhà mình hỏa hoàng chim bằng, Đoan Mộc Tu xa xa ngóng nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, không biết trong nội tâm đang suy nghĩ gì.

Rất nhỏ chấn cảm truyền đến, chim bằng triển khai cự sí, đập ở trong khí lưu tung hoành, mang theo khung xe bên trong Đoan Mộc Tu bọn người thăng lên không trung.

Trên không trung, Đoan Mộc Tu trầm mặc thật lâu, nhịn không được mở miệng hướng Đoan Mộc Hòa Vũ hỏi:

"Nhị thúc, ta nhìn ngươi tựa hồ rất xem trọng cái này Nhạc tông chủ "

"A Tu, ta vì cái gì như thế ưu đãi một cái môn phái nhỏ tông chủ, ngươi chẳng lẽ nhìn không ra "

Đoan Mộc Hòa Vũ mở miệng mỉm cười nói:

"Lấy võ đạo gia chi thân giết chết khí đạo tông sư là ta coi trọng hắn nguyên nhân một trong, nhưng là cũng không phải là chủ yếu nhất. Chuyện này xác thực không thể tưởng tượng nổi, tất nhiên sẽ chấn kinh Bắc Hoang. Võ đạo gia cảnh giới bên trong hắn đã đứng ở đỉnh phong, có thể cùng hắn đánh đồng cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nhưng căn cơ hùng hậu cũng mang ý

nghĩa hắn muốn đánh vỡ khí quan, thành tựu khí đạo tông sư cũng so bình thường võ đạo gia khó khăn gấp mười.

Mà không có đạt tới cảnh giới này, lại không có chút nào bối cảnh, tự nhiên không có tư cách chân chính leo lên Bắc Hoang võ đạo giới chính giữa sân khấu.

Thân Hoành Thiên cùng cái này Nhạc Bình Sinh xuất thân rất giống, cũng là xuất thân dân gian, thiên phú tài tình đầy đủ nhưng là nội tình không đủ, tu luyện võ đạo chín mươi bảy năm mới bước vào khí đạo tông sư cảnh giới. Nếu như đổi một cái thế lực lớn xuất thân khí đạo tông sư, chỉ sợ cũng tuyệt đối sẽ không xuất hiện như hôm nay chuyện như vậy.

Mà ta sở dĩ liên tiếp lấy lòng, ngoại trừ hắn cứu được tình cảm của ngươi ở nơi đó bên ngoài, còn có nguyên nhân khác."

Đoan Mộc Tu trầm ngâm một chút: "Nhị thúc ngươi là nghĩ mời chào hắn, hợp nhất trước chúng ta Đoan Mộc thế gia "

"Ngươi nói không sai."

Đoan Mộc Hòa Vũ tán thưởng nhẹ gật đầu:

"Tinh Thần Liệt Túc tông nội tình, quá kém! Hồ nước quá nhỏ bé. Nhạc Bình Sinh mặc dù có trưởng thành vì thần long tiềm chất, nhưng là cái kia nho nhỏ tông môn liên lụy hắn.

Xung kích khí quan bình chướng bí pháp thủ đoạn, linh dược phụ trợ, Huyền Binh uẩn dưỡng đặc thù phương thức, ví dụ như vậy đủ loại đủ loại, giống như là Tinh Thần Liệt Túc tông dạng này môn phái nhỏ là không thể nào tồn tại, mà những cái này cũng không lấy hắn tu vi võ đạo vì chuyển di.

Có lẽ hắn hiện tại không ý thức được những cái này nội tình trên thực tế ý vị như thế nào, nhưng là lập tức hắn liền sẽ biết đến.

Lại thế nào hết sức sưu tập, mua sắm những vật này, cũng sẽ phân tán tinh lực của hắn. Bọn hắn tông môn cái kia Chung Thành cũng từng nói qua, người tông chủ này là một cái luyện võ thành si nhân vật. Những vấn đề này tồn tại đều là hắn võ đạo chi lộ bên trên trở ngại.

Mà chúng ta Đoan Mộc thế gia, thì hoàn toàn có năng lực cho hắn trải ra một đầu kim quang đại đạo. Đợi đến hắn chân chính gặp khó, tuân theo các loại tục vụ liên lụy thời điểm, hắn tự nhiên sẽ gia nhập Đoan Mộc gia làm một khách Khanh trưởng lão."

"Nếu như hắn hay là không muốn đâu "

Đoan Mộc Hòa Vũ không khỏi cười to:

"Vậy cũng cho phép hắn đi! Sóng lớn đãi cát, hoặc nhiều hoặc ít thiên kiêu đồng dạng nhân vật giống trên trời lưu tinh đồng dạng lóe lên một cái rồi biến mất, mà mặt trời mọc mặt trăng lặn vô số năm qua nhưng xưa nay chưa từng cải biến. Cái này Nhạc Bình Sinh đối với chúng ta cũng giống như vậy, nguyện ý gia nhập tự nhiên tốt nhất, không nguyện ý cũng cho phép hắn đi! Ta Đoan Mộc thế gia làm sao có thể ngay cả điểm ấy dung người chi lượng đều không có "

Tại đưa tiễn hai cái khí đạo tông sư về sau, Nhạc Bình Sinh an bài Chung Thành phải đi môn nhân đệ tử triệu hồi, chính mình thì là trở lại ốc xá bên trong, nhắm mắt lại tĩnh tâm cảm thụ lên lập tức lực lượng.

Dần dần, Nhạc Bình Sinh mặt ngoài thân thể trên da, nhất là hai cánh tay trên cánh tay, từng khỏa tinh thần chi huy từ trên da dần dần hiển hiện, kích cỡ giống như ánh nến, lít nha lít nhít hiện đầy toàn bộ cánh tay, lấy thân thể của hắn làm trung tâm hợp thành tinh không vũ trụ, kề sát tại Nhạc Bình Sinh trên cánh tay.

Theo lấy Nhạc Bình Sinh mấy cái thật sâu hô hấp, mãnh liệt

khí lưu từ chóp mũi thở ra, thậm chí đem trước người trên mặt đất phù xám trực tiếp thổi lên, trên cánh tay lóng lánh tinh thần chi huy cũng rốt cục dần dần bình phục, trên cánh tay màu da lại lần nữa khôi phục nguyên bản trắng nõn bóng loáng.

Nhạc Bình Sinh thân thể chậm rãi chiếm, nguyên bản chăm chú nhắm hai mắt đột nhiên mở ra, đen nhánh trong viện như là bỗng nhiên bổ ra một đạo đốt bạch thiểm điện, hai mắt trong nháy mắt như là phóng xạ ra đạo đạo sấm chớp, sáng ngời chợt lóe lên rồi biến mất, ốc xá bên trong cũng lại lần nữa khôi phục hắc ám.

Hư thất sinh điện!

Hư thất sinh điện, trong truyền thuyết võ đạo gia thể phách cùng phương diện tinh thần tu luyện đạt tới cảnh giới nhất định sau mới có thể xuất hiện một loại đặc dị hiện tượng. Cũng là dù là một chút thiên tài võ giả cả một đời đều khó mà với tới.

Loại cảnh giới này đặc thù cũng không tồn tại ở chủ lưu võ đạo gia cấp bậc hệ thống tu luyện bên trong, bởi vì bằng vào thuần túy tinh thần thể phách tạo thành dạng này dị tượng, đối võ đạo gia cảnh giới này tới nói xa không thể chạm, vạn người không được một kiểm tra triệu chứng bệnh tật biểu hiện, tự nhiên cũng sẽ không dung nhập vào hệ thống phân chia ở trong.

Hư thất sinh điện cảnh giới, là tinh thần thể phách đã bắt đầu siêu việt cực hạn biểu hiện.

Đương nhiên điểm này chính Nhạc Bình Sinh cũng không biết.

Ông!

Nhạc Bình Sinh nắm chặt một chút hai tay của mình, một đoàn nâng lên cơ bắp tại tự thân ý niệm khống chế lại hồi du động, như là dưới làn da mặt ẩn giấu một con con chuột nhỏ, truyền tới một trận sắt thép ma sát thanh âm. Hắn rõ ràng cảm giác được hiện tại

trong cơ thể của mình tràn đầy sức mạnh vô cùng vô tận, tựa hồ chính là một ngọn núi ngăn ở trước người, đều có thể bị hắn một quyền đánh nát

Nhạc Bình Sinh hiện tại cảm giác được ý niệm của mình như là bát trảo bạch tuộc dọc theo đi, tựa hồ có thể cùng thân thể tùy ý một khối cơ bắp, xương cốt, da thịt liên hệ tới, khống chế bắp thịt toàn thân co duỗi, da thịt phát lực, thậm chí có thể cảm nhận được huyết dịch tại trong mạch máu tuôn trào không ngừng, có thể trong khống chế bẩn nhúc nhích, có thể tăng tốc, giảm bớt nhịp tim tốc độ, đối với mình thân thể nắm chắc cùng giải đạt đến một loại trước kia chưa bao giờ có cảnh giới.

Toàn thân cao thấp đều lộ ra một loại thanh thoát sảng khoái, giống như một nháy mắt giải khai trên thân mang theo nhiều năm gông xiềng, toàn thân nhẹ nhõm. Cũng có thể cảm nhận được rõ ràng thân thể tùy ý một cái bộ vị, lớn đến xương sống Đại Long, nhỏ đến mỗi cái xương ngón tay đều toàn diện thấu thấu, khó mà miêu tả thông thấu, trước nay chưa từng có nhẹ nhàng khoan khoái, chân chính điều khiển như cánh tay cảm giác.

So sánh dưới, giống như thân thể trước kia Nhạc Bình Sinh đều là cách một tầng sa đang chỉ huy đồng dạng.

Con ngươi bên trong, một màn ánh sáng tại tâm niệm của hắn khẽ động hạ nhảy ra ngoài, Nhạc Bình Sinh bắt đầu xem kỹ số liệu hóa ước định:

【 lực lượng 】: 5 2

【 thể chất 】: 5 2

【 nhanh nhẹn 】: 51

【 tinh thần 】: 51

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 5 150

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 30%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 30%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy linh năng đơn vị: 0

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 23 1 ngày 22 giờ 】

Cuộc chiến đấu này, có thể nói là đem hắn trước đó hoa đại lượng thời gian tích súc linh năng tiêu hao sạch sẽ, mà bởi vì tay không tấc sắt đánh giết Thân Hoành Thiên nguyên nhân linh năng cũng bị không có lưu giữ lại, trực tiếp tiến hành nhục thân bên trên cường hóa.

Tại trải qua Thân Hoành Thiên lượng lớn linh năng cọ rửa cường hóa về sau, chi tiết của hắn ước định đã toàn diện vượt qua 50 điểm đại quan. Lần này linh năng bất luận là tại về số lượng vẫn là nồng độ bên trên, đều đạt đến một loại cực cao trình độ.

Cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh trên thân tất cả vết thương toàn bộ khép lại, nhìn qua trơn bóng như mới, ngay cả một chút xíu vết sẹo đều không có để lại.

Giờ phút này hắn làn da mặt ngoài hiện lên một tầng trong suốt quang huy, trong cơ thể ở trong ẩn chứa khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Chỉ bất quá bây giờ hắn còn không thể nào phán đoán lực lượng của mình tăng lên hoặc nhiều hoặc ít, cụ thể đạt tới dạng gì cấp độ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 255: Phong Bạo! (Thượng)

Chương 255: Phong bạo! (thượng)

Bắc Hoang cực Tây, cùng Hoang Cổ di địa giao giới khu vực. Dãy núi vờn quanh, không thiếu núi đá đá lởm chởm, ác nước róc rách, độc trùng mãnh thú chiếm cứ rừng thiêng nước độc; càng nhiều hơn là loại kia kỳ hiểm hùng tuấn, mây khói vờn quanh linh tú dãy núi.

Những cái này hùng núi trùng điệp động một tí lan tràn mấy chục hơn trăm dặm, liên miên bất tuyệt núi non chập chùng giống như cự long nằm ngang, bởi vì nơi đây dãy núi rất nhiều, lại là dốc đứng sắc bén, cho nên bị thế nhân gọi chung là kiếm lĩnh.

Sở dĩ xưng là kiếm lĩnh, chủ yếu hơn một nguyên nhân chính là mảnh này mênh mông vô bờ sơn lĩnh cũng chính là Bắc Hoang đỉnh tiêm võ đạo thế lực Kiếm Môn sở tại địa.

Kiếm Môn bên trong chính thức môn nhân đệ tử gần vạn, tăng thêm các loại tôi tớ tạp dịch ngoại môn đệ tử, nhân số gần mười vạn, là tuyệt đối quái vật khổng lồ.

Kiếm Môn quan là mấy trăm dặm đại kiếm trong núi đoạn một lỗ hổng, ở vào kiếm lĩnh thông đạo cổ họng, lớn, tiểu kiếm trong núi đoạn chỗ, hai bên sườn đồi vách đá, núi non như kiếm, hai vách tường giằng co như cửa, cố xưng "Kiếm Môn quan" . Kiếm Môn quan nội một chỗ dãy núi vờn quanh, cửa hàng bán lẻ tụ tập náo nhiệt chỗ, nơi này là rất nhiều du lãm Kiếm Môn hùng kỳ cảnh

đẹp du khách ngừng chân nghỉ chân địa phương, chỉ là các loại quán rượu liền có vài chục nhà.

Chính là giữa trưa thời điểm, nơi này khắp nơi đều là rộn rộn ràng ràng đám người, trong tửu lâu càng là ngồi đầy ăn uống thả cửa, nâng ly cạn chén du khách.

Một cây hoàng ngọn nguồn chữ màu đen trượng dài kỳ phiên hoành chọn trên đường phố, phía trên "Kiếm Môn Đệ Nhất Lâu" năm chữ to đón gió phấp phới, thỉnh thoảng có thịt rượu hương vị cùng với tửu lệnh gào to âm thanh nổi lên đường đi.

Đây là một nhà ba tầng chất gỗ kiến trúc quán rượu. Ô sắc chất gỗ chỗ ngồi quầy hàng, trên quầy to lớn chất gỗ bàn tính; trên vai dựng lấy điều màu trắng khăn mặt, người mặc điếm tiểu nhị ăn mặc phục vụ viên; dáng người cao gầy, mặc màu sắc phức tạp gấm Tứ Xuyên sườn xám tiếp khách nữ tử, cùng thỉnh thoảng truyền đến "Khách nhân, mời vào trong" nhu nhuyễn giọng điệu, đơn giản để cho người ta xương cốt đều nhẹ hai lượng.

Lầu hai tới gần bệ cửa sổ địa phương có một phương bàn, bàn bên trên bày biện Kiếm Môn quan đặc sắc thức ăn, còn có một con lớn chừng bàn tay gốm chế bầu rượu, một thân mang một bộ lộng lẫy, tính chất phi phàm võ hắn, nhìn qua bất quá chừng hai mươi tuấn dật nam tử, đang ngồi ở bàn bên cạnh tinh tế thưởng thức kiếm này cửa độc nhất vô nhị đặc sắc đậu hũ, thỉnh thoảng đối trong tay một con sứ trắng ly rượu nhỏ nhẹ nhàng nhấp bên trên một ngụm.

Cả người hắn chỉ là như thế ngồi ở chỗ đó, nhìn qua liền có một loại không nói ra được thanh thản tiêu sái hương vị, lại càng là khó được cùng xung quanh ồn ào huyên náo hoàn cảnh lộ ra như thế hòa hợp, cái này nhất động nhất tĩnh, nhất an dật một ầm ĩ, vốn nên làm so sánh mãnh liệt cả hai, lúc này lại là như thế cân đối.

Nam tử này bản thân liền có một loại đặc biệt tuấn dật tiêu sái khí độ, đầu lông mày bên trong hàm ẩn lấy một loại vận vị kéo dài thành thục tang thương hương vị, vóc người càng là mày kiếm mắt sáng, một đầu tóc dài đen nhánh sợ là chừng dài hai thước, bị một cây ô sắc cây trâm gỗ tùy ý đâm vào sau đầu, lộ ra không nói ra được tiêu sái phiêu dật.

Loại khí chất này hơn người, phong thái xuất chúng nhân vật hướng lần ngồi xuống này, giống như là tạo thành một cỗ vô hình khí tràng, mỗi một cái leo lên lầu hai thời khắc ánh mắt rơi vào trên người hắn đều dâng lên một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, không tự chủ đem ánh mắt dời, cũng không có có can đảm ngồi tại bên cạnh hắn.

Nhìn tại chỗ rất xa như là thiên kiếm hùng vĩ sơn phong, tên này thanh niên đem trong tay rượu uống một hơi cạn sạch:

"Kiếm Môn. . . Trước từ ngươi bắt đầu đi."

Một tiếng trong lúc cười khẽ, đã thấy đến bệ cửa sổ bên cạnh một chỗ bàn bên trên chỉnh tề bày biện bốn dạng thức ăn, trên ghế lại là nửa cái bóng người cũng không thấy.

. . .

Kiếm Môn chân núi, tẩy kiếm trì.

Tẩy kiếm trì cái khác cái đình bên trong, hai tên tuổi trẻ Kiếm Môn đệ tử khoanh chân ngồi tĩnh tọa, nhìn xem trong núi rừng nồng đậm sương trắng, một người nhịn không được phàn nàn nói:

"Tốt đẹp thời gian đến thủ cái gì sơn môn, lúc nào chúng ta mới có thể chịu đựng hết thời gian, thông qua khảo hạch tiến giai trở thành nội môn đệ tử "

Một tên khác Kiếm Môn đệ tử liếc nhìn hắn một cái, cười nhạo nói:

"Thỏa mãn đi, so với những cái kia tạp dịch tôi tớ phí hết tâm tư nịnh nọt mà không thể được mà nói, chúng ta ngoại môn đệ tử thân phận không biết để bọn hắn có bao nhiêu hâm mộ! Mà lại khảo hạch nơi nào có dễ dàng như vậy."

Tên kia phàn nàn đệ tử hừ lạnh một tiếng:

"Người thường đi chỗ cao, so ra hơn nhiều cũng hẳn là cầm đệ tử chính thức đến so sánh, những cái kia tôi tớ tạp dịch một cái hai cái đều là không biết trời cao đất rộng lớp người quê mùa, coi là khóc lóc van nài quỳ vào sơn môn liền có thể trở thành cao thủ, làm rạng rỡ tổ tông, vậy bọn hắn đến tương đối cũng không sợ bôi nhọ thân phận của mình."

Một tên khác đệ tử nghe vậy cũng không hề tức giận, ngược lại là có chút cô đơn mà nói:

"Thành đệ tử chính thức thì có ích lợi gì, ta nguyên lai tưởng rằng chính mình thiên tư hơn người, nhất định biết có một phen hành động, thiên tân vạn khổ bái nhập Kiếm Môn mới biết được cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Nguyên lai tưởng rằng ta cái tuổi này đạt tới cân cốt tề minh nhất định biết là đệ tử ở trong nhân vật thiên tài, nhận trọng điểm bồi dưỡng. Đến nơi này mới phát hiện chính mình bất quá là ếch ngồi đáy giếng thôi. Đồng dạng là cân cốt tề minh cảnh giới, ta lại ngay cả nội môn đệ tử ba chiêu đều không tiếp nổi, ai. . ."

Không đợi một tên khác đệ tử đáp lời, hắn rất nhanh lại nhịn không được cảm thán nói:

"Suy nghĩ một chút chân truyền Đại sư huynh Liên Thành Chí cuộc đời, ta mới biết được cái gì mới gọi là thiên chi kiêu tử. Tại tuổi tròn mười tám tuổi thời điểm cũng đã là hổ báo lôi âm cảnh giới, hai mươi lăm tuổi càng là đánh vỡ lực quan, bước vào võ đạo gia cảnh giới, là đến bây giờ, bất quá chỉ là thời gian mười năm, liền đã thành tựu huyết khí như rồng cảnh giới. Cuộc đời chưa gặp

được bại một lần, càng là leo lên bí truyền võ đạo bảng danh dương thiên hạ, không ai không biết không người không hay, so sánh với hắn, trong thiên hạ võ giả sao mà nhỏ bé!"

"Hơn ba mươi tuổi thượng vị võ đạo gia, hoàn toàn chính xác kinh khủng như vậy."

Một tên khác đệ tử đồng dạng trên mặt kính úy nhẹ gật đầu, nói ra:

"Bất quá tin tức của ngươi có chút rơi ở phía sau, ta nghe tông môn bên trong một vị nào đó trưởng lão đề cập tới, vị này Liên sư huynh ngay tại trù bị lấy Hoang Cổ phương thuốc ở trong đủ loại thần tài, dự định mượn nhờ Hoang Cổ linh thảo lực lượng xông phá bình cảnh, bước vào võ đạo gia đỉnh phong!"

"Đánh vỡ bình cảnh, bước vào huyết khí lang yên cảnh giới !"

Người đệ tử kia mãnh liệt lấy làm kinh hãi, sau đó lại thấp giọng nói thở dài:

"Ai, suy nghĩ nhiều vô ích, chúng ta vẫn là hảo hảo suy tính một chút lần tiếp theo tông môn khảo hạch có thể hay không thông qua đi. . . Có người đến!"

Hai tên Kiếm Môn đệ tử lập tức nâng cao tinh thần, chỉnh lý áo bào, vuốt lên nếp uốn, mấy bước bước ra cái đình, ngưng mắt nhìn về phương xa.

Đường núi ở giữa sương trắng mông lung, bánh xe chuyển động, một đạo xe ngựa hình dạng tại nồng vụ ở trong hiển lộ ra. Bởi vì con đường gập ghềnh, xe ngựa tại xóc nảy bên trong kẽo kẹt rung động.

Đây là tới bái sơn môn Kiếm Môn mở rộng sơn môn chiêu thu đệ tử thường thường là năm năm một lần, bây giờ căn bản không có đến thời gian. Mà bọn hắn cũng không có tiếp vào cái gì thông

tri nói sẽ có khách nhân đến bái phỏng.

Màn xe đột nhiên bị xốc lên một góc, từng tại quán rượu ở trong xuất hiện qua tên thanh niên kia hướng ra phía ngoài nhìn lại, nơi xa một ngọn núi hùng kỳ, hình như trụ trời, khí thế nguy nga, giơ cao nhập cửu thiên.

Giống như một thanh kình thiên chi kiếm từ lòng đất sinh ra đâm về phía không trung.

Hai tên phòng thủ đệ tử cũng đồng dạng có thể thấy rõ ràng.

"Người nào!"

Hai tên phòng thủ đệ tử một tiếng hét to bên trong, cái này hai phổ phổ thông thông xe ngựa cũng ngừng lại, một thân hình vĩ ngạn thanh niên, một tôi tớ bộ dáng lão giả đi theo ở bên người xuống xe ngựa.

"Các ngươi Kiếm Môn trong hàng đệ tử lợi hại nhất là ai "

Còn không đợi hai cái này đệ tử mở miệng, tên thanh niên kia tự mình đánh giá đường núi, mà tên kia tôi tớ bộ dáng lão giả đã hờ hững mở miệng nói:

"Có phải hay không gọi là Liên Thành Chí hắn hiện tại, có hay không tại sơn môn "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 256: Phong Bạo! (Trung)

Chương 256: Phong bạo! (trung)

Những người này muốn làm cái gì

Hai tên phòng thủ đệ tử trong lòng nhảy một cái, nhìn xem bộ dáng của hai người, ngữ khí, không có chút nào cung kính bộ dáng, giống như là ý đồ đến bất thiện.

Liên sư huynh cừu nhân đến sơn môn trả thù tới giật mình đồng thời, hai người bọn họ càng nhiều hơn chính là cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Kiếm Môn thân là Bắc Hoang cực Tây phạm vi ngàn dặm tuyệt đối bá chủ, đã có rất nhiều năm đều chưa nghe nói qua loại chuyện này, không nghĩ tới lại tại hai người bọn họ phòng thủ thời điểm đụng thấy.

Một cái phòng thủ đệ tử không sợ hãi chút nào, nhìn ra hai người này ý đồ đến bất thiện, trong lòng cười lạnh đồng thời cũng không để lại thể diện, nghiêm nghị quát:

"Các ngươi là ai tìm Liên sư huynh làm cái gì! Có biết hay không nơi này là địa phương nào "

"Xem ra không nên cùng hai cái sâu kiến nói nhảm."

Lão giả này biểu lộ không có chút rung động nào, không để ý đến hai cái ngây ngẩn cả người phòng thủ đệ tử, bỗng nhiên

quanh thân khí lưu gào thét, bộ ngực của hắn lại giống thổi phồng nâng lên, hét dài một tiếng:

"Hắc Ngục thiếu tôn, đặc biệt tới Kiếm Môn bái phỏng! !"

Đặc biệt tới đặc biệt tới đặc biệt tới. . . Kiếm Môn bái phỏng Kiếm Môn bái phỏng. . . Bái phỏng bái phỏng. . .

Một tiếng này thét dài như là trời long đất nở, tại vô ngần chân trời chấn động khuếch tán, mà liền tại lão giả này bộc phát thét dài đồng thời, mãnh liệt khí lưu khuấy động, phòng thủ hai tên đệ tử nhận khí lưu xung kích, chỉ cảm thấy mình bị một đầu mãnh thú đụng trúng, tại tung hoành khuấy động cuồng phong hạ giống như là người bù nhìn đồng dạng bị bỗng nhiên thổi bay ra ngoài!

Không riêng gì hai người kia thân thể, lấy cái này một chủ một bộc chỗ đứng lập địa phương làm trung tâm, phương viên nửa dặm bên trong nồng đậm sương trắng bị cuồng phong quét sạch, thổi tan, hết thảy biến mất không thấy gì nữa!

"Khí đạo tông sư! Hắn là khí đạo tông sư!"

Bị khí lưu xung kích ném đi đi ra hai tên đệ tử đột nhiên từ dưới đất bò dậy, máu chảy đầy mặt, phát ra một tiếng không thể tin rống to!

Quanh thân ngưng tụ vô hình khí tràng, lấy Tiên Thiên chi khí thao túng nguyên khí, hai người bọn họ thân là thế lực lớn đệ tử, tầm mắt kiến thức tự nhiên so với khác võ giả cao hơn rất nhiều, tự nhiên có thể nhận ra khí đạo tông sư mang tính tiêu chí đặc thù!

Hai người kia, đến cùng là ai Hắc Ngục thiếu tôn lại là cái gì bọn hắn đến cùng muốn làm cái gì

Gào thét sơn môn, không hề nghi ngờ chính là đối chủ nhân

trực tiếp khiêu khích! Tình huống hiện tại sáng tỏ vô cùng, một già một trẻ này, một chủ một bộc, đích đích xác xác là không có hảo ý!

"Đi thôi thiếu tôn."

Tên lão giả kia vẫn như cũ là một bộ gần đất xa trời bộ dáng, tựa hồ không biết nơi này chính là Kiếm Môn sơn môn chỗ, chuyển hướng tên thanh niên kia cung kính nói:

"Ta đã hướng bọn hắn thông tri qua, liền không coi là tự tiện xông vào."

Thiếu tôn nhẹ gật đầu, một bên cất bước hướng về trên sơn đạo bước đi, một bên cười nói:

"Khổ lão, mặc dù ta sư tôn không yên lòng mời ngươi tới vì ta hộ đạo, bất quá người thành đạt làm thầy, ngươi trực tiếp xưng hô ta đấy danh tự liền tốt."

"Thiếu tôn nói đùa."

Lão giả này nhìn như chậm rãi đi theo thiếu tôn sau lưng, trên thực tế nhưng thủy chung duy trì lạc hậu thiếu tôn ba bước không kém chút nào, ngữ khí lại để lộ ra thưởng thức:

"Ngươi có quét ngang Bắc Hoang tất cả tông phái võ đạo gia vô địch đảm phách, ý chí, quyết tâm, muốn rèn luyện đặt vững tự thân tuyệt thế võ đạo ý chí, cũng vì đột phá Khí Tông đặt vững tuyệt thế cơ sở, vẻn vẹn điểm này chính là trước nay chưa từng có, xưa nay chưa từng có!

Xưng hô ngươi là thiếu tôn là tâm ta cam tình nguyện, tuyệt không phải bởi vì ngươi sư tôn nguyên nhân. Có thể tận mắt chứng kiến thiếu tôn ngươi đem Bắc Hoang tất cả tông phái thế hệ thanh niên võ đạo ý chí đả diệt, cũng là vinh hạnh của ta!"

. . .

"Ngươi nghe được sao là cái gì Hắc Ngục thiếu tôn!"

"Hắc Ngục! Bọn hắn không phải tại Hoang Cổ di địa biên giới chưa từng ra a chuyện gì xảy ra, bọn hắn tới làm cái gì "

"Mau nhìn, hình phạt trường lão cùng hộ pháp trưởng lão bọn họ hai vị đến rồi!"

Kiếm Môn chủ phong thềm đá kéo dài gần một dặm, một chủ một bộc một đường im lặng đi lại, lạ thường không có bất kỳ người nào ra ngăn cản.

Lục tục đệ tử từ ốc xá ở trong vội vội vàng vàng vọt ra, mà phía trên bậc thang không đến trăm trượng khoảng cách quảng trường trên đất trống, hàng trăm hàng ngàn môn nhân đệ tử đã tụ tập ở cùng nhau, đứng tại biên giới chỗ nhìn qua hai người kia im lặng im ắng, không nhanh không chậm đi tới.

Hô!

Khí lưu một trận gào thét, giữa đám người, hai đạo khí tức hạo đãng thân ảnh tại trong cuồng phong xuất hiện, trong đó một tên vung tay lên, khí lưu vô hình đem vòng vây tại đến giao lộ đệ tử hết thảy gạt ra, bước nhanh đến gần.

Trong đó một tên trưởng lão bộ dáng nam tử trung niên khi nhìn rõ rồi chứ người tới về sau quát lạnh một tiếng:

"Khổ Tâm! Ngươi thật to gan, dám đến ta Kiếm Môn gây hấn gây chuyện! Ngươi Hắc Ngục đây là muốn làm cái gì Hắc Ngục Tôn Chủ người đâu "

Thiếu tôn cùng Khổ Tâm ở trên nghìn đạo ánh mắt nhìn chăm chú bước vào cái này một mảnh quảng trường, khổ tâm quét mắt đối diện phát biểu người khuôn mặt, bình tĩnh nói:

"Long Đài Sơn, nghĩ không ra gần 120 năm thời gian không

thấy, ngươi cũng đã thành Kiếm Môn trưởng lão, là một hàng đơn vị quyền cao nặng đại nhân vật. . ."

"Ngươi chẳng lẽ là chuyên môn chạy tới ôn chuyện "

Long Đài Sơn cười lạnh một tiếng, đưa ánh mắt chuyển tới thiếu tôn trên thân, ánh mắt ngưng tụ, tiếp tục nói:

"Vị này tựa hồ là các ngươi Hắc Ngục Tôn Chủ thủ đồ làm sao, hai người các ngươi cùng nhau mà đến, chẳng lẽ dự định bỏ gian tà theo chính nghĩa, bái nhập ta Kiếm Môn ở trong a "

"Vị này Long trưởng lão, ngươi tốt nhất vẫn là thận trọng từ lời nói đến việc làm."

Một mực đứng chắp tay, du dương tự tại đại lượng Kiếm Môn đệ tử thiếu tôn giống như cười mà không phải cười xoay đầu lại:

"Gia sư nếu như ở chỗ này, vẻn vẹn bằng ngươi một câu nói như vậy, tối thiểu cũng muốn bỏ ra cái giá không nhỏ, ngươi tin hay không "

Ngữ khí của hắn hời hợt, không chút nào bởi vì nhân vật trước mắt là cao cao tại thượng khí đạo tông sư mà có bất kỳ cố kỵ.

Ân

Long Đài Sơn lông mày dựng lên, trong mắt lệ khí phun trào, vẫn là giữ vững khắc chế cười lạnh nói:

"Ngu xuẩn cuồng vọng tiểu bối, ngươi cho rằng nơi này là Hắc Ngục nếu như là lão sư của ngươi nói câu nói này còn tạm được, ngươi một cái nho nhỏ con kiến ở chỗ này cáo mượn oai hùm, đơn giản dõng dạc!"

"Long trưởng lão, không nên cùng tiểu bối chấp nhặt."

Một bên khác, lông mày sắc bén như đao, khuôn mặt cực độ uy

nghiêm hình phạt trường lão Tần Thiên Thư chậm rãi mở miệng nói:

"Tà ma ngoại đạo không biết lễ pháp, cuồng vọng vô tri, chúng ta không cần tốn nhiều miệng lưỡi. "

Ánh mắt của hắn chuyển qua thiếu tôn trên thân, hờ hững nói:

"Lời không hợp ý không hơn nửa câu, ta Kiếm Môn không chào đón ác khách. Hai vị đến ta sơn môn đến cùng là ý gì tới "

"Vị trưởng lão này vẫn còn tính thống khoái."

Thiếu tôn mỉm cười, cảm thán một tiếng:

"Võ đạo một đường, không thể đóng cửa làm xe, cần tốt đối thủ luận bàn, giao lưu mới có thể bước tiến dài. Ta xem Bắc Hoang cái gọi là 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】, quý tông Liên Thành Chí tại bí truyền Long Hổ bảng thượng vị liệt thứ mười, ta chính là đến nghiệm chứng một chút, cái này cái gọi là bí truyền võ đạo bảng có phải hay không danh phù kỳ thực, không có hư giả "

Thiếu tôn câu nói này vừa ra, Kiếm Môn ra mặt hai vị trưởng lão lập tức ánh mắt sâm nhiên: "Nguyên lai ngươi là đến đá ta sơn môn "

Đồng thời đã dẫn phát chung quanh đệ tử một mảnh xôn xao:

"Ngươi tính là thứ gì, lại dám đến ta Kiếm Môn khiêu chiến!"

"Cuồng vọng! Không biết trời cao đất rộng! Liên sư huynh nhân vật dạng gì, ngươi cũng xứng khiêu chiến hắn! "

"Không sai! Tùy tiện tới một cái a miêu a cẩu liền có thể khiêu chiến, quả thực là trò cười!"

Trào phúng chửi rủa thanh âm giống như là thuỷ triều tuôn

hướng thiếu tôn cùng khổ tâm hai người, hai người không nhúc nhích chút nào, thiếu tôn lên tiếng lần nữa cười to, thanh âm chấn động bên trong, trong nháy mắt áp đảo ở đây ồn ào thanh âm:

"Ha ha ha ha ha! To như vậy một cái Kiếm Môn, thế mà toàn bộ đều là chỉ biết là chửi rủa người nhiều chuyện thật là khiến người mất hứng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 257: Phong Bạo! (Hạ)

Chương 257: Phong bạo! (hạ)

Kiếm Môn những đệ tử này lòng đầy căm phẫn la lên tiếng khiển trách lúc đầu phô thiên cái địa, từng cái thân thể ngừng đến thẳng tắp, lớn tiếng kêu gọi, trên cổ gân xanh đều tỏa ra, vô số đạo ẩn chứa cực mạnh địch ý ánh mắt cũng bắn ra tại thiếu tôn trên thân.

Mà bây giờ trong lỗ tai của mỗi người mặt ầm ầm một mảnh, đinh tai nhức óc, hàng trăm hàng ngàn người tiếng nghị luận lại đều bị thiếu tôn tiếng cười dài cho phủ lên.

Hắn ầm ĩ thét dài, nổ tung thanh âm chi kịch liệt, nằm cạnh tới gần, người bình thường đều sẽ bị trong nháy mắt đánh ngã!

Tiếng gầm khuếch tán bên trong, toàn bộ quảng trường có chút chấn động, tựa hồ muốn bị thanh âm rung sụp. Quần tình kích phấn đám người, từng cái đều bị thiếu tôn trưởng rít gào dẫn phát nổ thật to, chấn động đến váng đầu, màng nhĩ nhói nhói, đều từng cái lòng đất ý thức bưng lấy lỗ tai của mình, vừa mới dõng dạc, giận không kềm được khí thế quét sạch sành sanh.

Hiện trường trong nháy mắt này trầm mặc, lâm vào ngắn ngủi yên lặng.

Hét dài một tiếng, áp đảo hàng trăm hàng ngàn thanh âm của người, đem bọn hắn khí thế toàn bộ đánh gãy!

Ngữ khí của hắn cùng ánh mắt, chính là cực độ thất vọng, rơi vào ở đây Kiếm Môn đệ tử trong mắt chính là cực độ khinh miệt!

"Nguyên lai là tới tìm ta "

Ngắn ngủi yên tĩnh bên trong, một cái réo rắt thanh âm vô cùng rõ ràng vang lên, một thân ảnh từ trên núi đi tới, nhìn như không nhanh không chậm, dưới chân lại giống như là súc địa thành thốn, nhanh chóng tới gần.

Bá một chút, tất cả môn nhân đệ tử quay đầu lại, ngạc nhiên hô lớn:

"Liên sư huynh, là Liên sư huynh đến!"

"Lần này ta nhìn hắn còn càn rỡ cái gì!"

"Liên sư huynh, hảo hảo giáo huấn người này, cho hắn biết khiêu khích Kiếm Môn hạ tràng!"

Tiếng nghị luận bên trong, từ trên núi đi xuống tới thanh niên trong nháy mắt liền đi tới trên quảng trường, trong mắt của hắn phảng phất ẩn giấu hai thanh sắc bén tới cực điểm kiếm khí, vẻn vẹn ánh mắt liếc nhìn, liền cho người ta một loại thân thể lông tơ bị lợi khí trảm kích mà qua kinh dị cảm giác.

Kiếm Môn chân truyền Đại sư huynh, Liên Thành Chí đến.

Vượt qua đám người, đầu tiên là hướng Long Đài Sơn cùng Tần Thiên Thư thi lễ một cái, sau đó chuyển hướng thiếu tôn một nhóm hai người, không mang theo bất cứ tia cảm tình nào mà nói:

"Ngươi là tới khiêu chiến ta "

Hắn đang luyện công thất bên trong tự nhiên cũng nghe đến khổ tâm cái kia âm thanh thét dài, hướng môn nhân đệ tử tụ tập địa phương đi tới đồng thời, vừa vặn nghe được thiếu tôn một

tiếng này thét dài.

"Khiêu chiến không không không. . ."

Thiếu tôn mang trên mặt ý nghĩa không rõ mỉm cười, ngôn từ ở giữa lại vô cùng buông thả:

"Ta không phải nhằm vào Kiếm Môn, mà là cái gọi là bí truyền Long Hổ bảng bên trên, tất cả võ đạo gia đều sẽ thành ta võ đạo chi lộ bên trên đá đặt chân, chỉ bất quá Kiếm Môn cách gần nhất, cho nên, trước từ các ngươi bắt đầu thôi!"

Cuồng vọng! Vô cùng cuồng vọng!

Đứng xem Kiếm Môn đệ tử đại bộ phận cũng không tính là hiểu rõ cái gọi là Hắc Ngục là địa phương nào, nghe được cái này thiếu tôn ý tứ về sau, đều cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Bí truyền Long Hổ bảng cái này toàn bộ bảng danh sách trên thực tế cũng là nhằm vào võ đạo gia cấp bậc võ giả thiết lập bảng danh sách, cũng là công nhận trình độ cao nhất chính thức bảng danh sách.

Đối với một võ giả tới nói, thành danh nhanh nhất đường tắt, chính là trực tiếp khiêu chiến bảng danh sách phía trên cường giả! Muốn một lần thành danh, đây chính là phương thức trực tiếp nhất.

Nhưng mà đã tại bảng danh sách phía trên võ giả, cơ hồ toàn bộ đều xuất thân từ từng cái đỉnh tiêm võ đạo thế lực, những cường giả này bất luận có thiên tư căn cốt, công pháp truyền thừa, vẫn là thiên tài địa bảo phụ trợ, toàn bộ đều là nhân trung chi long, cũng không tồn tại lừa đời lấy tiếng hạng người.

Cái này cái gọi là đến từ Hắc Ngục thiếu tôn trong lời nói ý tứ, rõ ràng là muốn bằng mượn sức một mình, khiêu chiến Bắc Hoang võ đạo giới Long Hổ bảng đơn phía trên tất cả võ đạo gia!

"Khiêu chiến tất cả trên bảng võ đạo gia ha ha ha ha ha. . ."

Giống như là nghe được cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình, Liên Thành Chí thì là không lưu tình chút nào cười khẩy nói:

"Ta ngược lại thật ra nghe nói qua ngươi một chút nghe đồn, ngươi cho rằng ngươi tại ngũ ngục nghèo như vậy núi ác nước ở trong đánh bại cái khác bốn ngục thiếu tôn, liền có thể đến Bắc Hoang xưng vương tranh bá ngồi vào xem thiên, tự cao tự đại!"

Hắn đối cái này Hắc Ngục biết so với bình thường môn nhân tới nói tự nhiên nhiều hơn rất nhiều, Hắc Ngục trên thực tế là tại năm đó lật đổ Đại Hoang Thần Triều trận chiến cuối cùng bên trong, từ giới tông phái chia ra.

Chia ra bộ phận này trên thực tế cũng là thường nhân trong miệng ma đạo, tà đạo tông phái. Mặc dù tại Đại Hoang Thần Triều dạng này chung địch áp bách dưới, chính tà hai phái ngắn ngủi liên thủ cộng đồng chống lại, tại lật đổ Đại Hoang Thần Triều về sau tình thế hai dị, tự nhiên khó mà chung sống hoà bình.

Về sau lại phát sinh một loạt tranh chấp, chỉ bất quá hiện có trong điển tịch nói không tỉ mỉ. Cuối cùng ma đạo, tà đạo tông phái cử tông chuyển di, dời vào Hoang Cổ di địa bên ngoài khu vực, bọn hắn chỗ chiếm cứ khu vực liền được xưng là ngũ ngục.

Cái gọi là Hắc Ngục thiếu tôn, cũng liền tương đương với tông môn ở trong đời kế tiếp người thừa kế, cũng tất nhiên là trong đó nhân vật đứng đầu.

Liên Thành Chí lời nói xong, còn không đợi thiếu tôn đáp lại, lại xoay người hướng Kiếm Môn hai vị trưởng lão hành lễ, cười nói:

"Hai vị trưởng lão, cái này thiếu tôn đã khiêu chiến sốt ruột, liền cho hắn một cái cơ hội đi. Nếu không vạn nhất có tiểu nhân ở

bên ngoài tung tin đồn nhảm sinh sự, chỗ không chừng còn sẽ có người cho là chúng ta e ngại Hắc Ngục, không dám ứng chiến "

Tần Thiên Thư cùng Long Đài Sơn hai người liếc nhau, khẽ gật đầu.

Liên Thành Chí thân là Kiếm Môn chân truyền Đại sư huynh, kỳ tài ngút trời, hoành không xuất thế, tông môn trấn phái chi giám 【 phá thể vô hình kiếm khí 】 đã sớm đạt được truyền thụ, tại toàn bộ Bắc Hoang thế hệ thanh niên cũng là đỉnh tiêm nhân vật, tập võ đến nay cũng chưa từng có thua trận.

Mà cái này Hắc Ngục thiếu tôn khoảng chừng nơi chật hẹp nhỏ bé xưng vương xưng bá, liền dám chạy đến Kiếm Môn đến phát ngôn bừa bãi, đích thật là cần hảo hảo giáo huấn một phen.

"Tốt, Thành Chí, chuyện này nếu là xông ngươi mà đến, liền từ ngươi tự hành xử lý đi."

Tần Thiên Thư gật đầu nói:

"Bất quá ác khách cũng là khách, cho hắn một chút giáo huấn cũng là phải."

Giới tông phái cùng ngũ ngục có một ít sâu xa, cái này Hắc Ngục thiếu tôn cũng là một cái trọng yếu nhân vật, càng quan trọng hơn là cái này thiếu tôn sư phụ, Hắc Ngục Tôn Chủ, là một cái cực kỳ làm cho người kiêng kị nhân vật.

"Tốt tốt tốt! Lúc này mới thống khoái!"

Thiếu tôn lập tức cười ha ha:

"Bất quá ta đã nói trước, võ giả tranh chấp, khoan dung không động thủ, động thủ bất dung tình! Nếu như ta bị ngươi đánh chết, chẳng trách bất luận kẻ nào! Ta sư tôn cũng làm ta tài nghệ không bằng người, sẽ không tìm Kiếm Môn phiền phức! Trái lại nếu như

ngươi bị ta đánh chết, cũng không cần trách ta!"

Liên Thành Chí ánh mắt ba động một chút, ngoài ý muốn nói ra:

"Nghĩ không ra ngươi ngược lại là có chút kiến giải, lời nói này ngược lại là có chút khí phách, như vậy. . . Bắt đầu đi!"

Hô!

Tiếng nói vừa hết đồng thời, tất cả mọi người ở đây liên tục lui lại, dù sao hai cái võ đạo gia cảnh giới ở trong đỉnh tiêm nhân vật động thủ lực phá hoại quá lớn.

Cùng lúc đó, chạy tới quảng trường môn nhân đệ tử cũng càng ngày càng nhiều, như thế một cái phương viên hơn trăm trượng quảng trường khổng lồ biên giới, đều bị đen nghịt bóng người chỗ vây đầy.

Mà từ đồng môn đệ tử bắt đầu thối lui đồng thời, Liên Thành Chí tay trái lại một mực bày biện cùng một cái tư thế , ấn kiếm tư thế.

Không chỉ có là nắm chặt chuôi kiếm năm ngón tay trái, thậm chí là toàn bộ cánh tay trái, vẫn duy trì một cái kia năm ngón tay hư đỡ chuôi kiếm, tựa như lúc nào cũng có thể rút kiếm chém ra khác loại tư thế.

Hoặc là nói, thân thể của hắn động tác khác bao quát trọng tâm, toàn bộ đều tại chiều theo cái này một cái tay cầm chuôi kiếm, đem nhổ mà chưa nhổ tư thế.

Chiều theo, đại biểu cho tận lực, Liên Thành Chí là cố ý một mực duy trì như vậy đem muốn rút kiếm vung ra tư thế, mũi nhọn chưa hiện, lại sát cơ giấu giếm, ẩn mà không phát, nhưng là cỗ này cực độ sắc bén lại càng ẩn giấu càng mãnh liệt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 258: Chấn Động!

Chương 258: Chấn động!

Tranh tranh tranh tranh tranh ——!

Ở trên người hắn, hừng hực huyết khí chi viêm bay lên, lạ thường chính là phát ra không phải long ngâm hổ khiếu thanh âm, mà là phảng phất có vô số kiếm khí chấn động chiến minh, âm thanh chấn khắp nơi!

Quanh người hắn khí lưu từ từ bắt đầu xoay quanh gào thét, như là từng thanh từng thanh tiểu kiếm cắt chém không khí, lại đến càng cấp tốc, càng ngày càng sắc bén! Trong không khí trong lúc nhất thời giống như xuất hiện vô số kiếm khí vô hình cắt chém, để cho người ta ánh mắt bên trên đều xuất hiện vặn vẹo.

Vây xem môn nhân đệ tử từng cái con mắt nhói nhói, cơ hồ muốn lưu lại nước mắt. Tại cảm giác của bọn hắn bên trong, sư huynh của bọn hắn tại đứng thẳng địa phương không còn là một người, mà là một thanh phong mang tất lộ tuyệt thế chi kiếm, chính là nhìn một chút, con mắt đều sẽ chảy xuống máu tươi!

Nhìn qua, Liên Thành Chí tựa hồ là lấy võ đạo gia chi thân, đồng dạng lấy đặc thù huyết khí vận chuyển áp súc thủ đoạn, bày ra một bộ phận khí đạo tông sư đặc thù!

Đây là tại súc thế!

Đây chính là Liên Thành Chí ẩn tàng sát chiêu, hoặc là không thể nói là ẩn tàng, loại này kỳ dị bộ dáng thiếu tôn đã sớm chú ý tới, Liên Thành Chí muốn biểu đạt ý tứ rất rõ ràng:

Quang minh chính đại, toàn lực ứng phó, tiếp ta một kiếm!

Liên Thành Chí không có chút nào ngươi tới ta đi, từng chiêu một thử ý tứ, đồng thời cũng không có chút nào khinh thị Hắc Ngục thiếu tôn ý tứ, vừa lên đến chính là toàn lực ứng phó, chiếm trước tiên cơ, súc thế tuyệt sát!

Khổ tâm tầm mắt buông xuống, tựa hồ cũng không vì thiếu tôn gặp phải hoàn cảnh cảm thấy khẩn trương, mà Tần Thiên Thư cùng Long Đài Sơn thì là nhìn nhau nhẹ gật đầu, tán thưởng nói:

"Quang minh chính đại, đường đường lo sợ không yên, chiếm trước tiên cơ, đem hết toàn lực, rất tốt, rất tốt!"

Lạ thường chính là, tại Liên Thành Chí đối diện mười trượng bên ngoài thiếu tôn không cắt đứt Liên Thành Chí súc thế ý đồ, ngược lại là thần sắc kinh hỉ, vỗ tay tán thưởng:

"Tốt! Rất tốt! Kiếm Môn ta không có tới sai! Thực lực như vậy mới đáng giá làm ta đá đặt chân a!"

Như thế kinh tâm động phách kiếm thế bao phủ xuống, thiếu tôn tựa như là không có chút nào cảm giác, ngược lại tán dương lên đối thủ. Hắn lời nói ở giữa rõ ràng cuồng vọng tới cực điểm, hết lần này tới lần khác làm cho người ta cảm thấy một loại chuyện đương nhiên cảm giác.

"Không biết sống chết!"

Liên Thành Chí cười lạnh một tiếng, tại thời khắc này triệt để động sát tâm! Bởi vì trên đời này ngoại trừ hắn sư trưởng bên ngoài, cùng thế hệ trong cao thủ không ai có thể ở trước mặt hắn hiển lộ ra dạng này cao cao tại thượng diễn xuất!

Bang ——!

Khi bầu trời bên trong cỗ này khí thế bài sơn đảo hải bàn mãnh liệt đánh tới, ngưng tụ tới cực điểm thời điểm, như là cái kia áp đảo lạc đà cuối cùng một cây rơm rạ, Liên Thành Chí cổ tay nhoáng một cái! Thân kiếm vừa rút ra nửa tấc, trước hết tự có một cỗ nghiêm nghị kiếm thế hư không mà sinh, trong nháy mắt bỏ qua giữa hai người không gian khoảng cách, trực tiếp phủ kín gần ngoài mười trượng thiếu tôn!

Một phần ngàn trong nháy mắt thời điểm, ngoài mười trượng thiếu tôn ánh mắt ngưng tụ, chỉ cảm thấy trán mình chính giữa, trái tim chính giữa, cái cổ chính giữa cái này ba chỗ yếu chỗ trên da, chỉ một thoáng đều có dài gần tấc đường kính đầy mồ hồi lông đột nhiên run rẩy nâng lên, như là đậu nành u cục nổi bật tại trên da!

Liên Thành Chí cái kia cỗ nghiêm nghị sát cơ, vượt qua gần mười trượng không gian khoảng cách về sau, đúng là vẫn như cũ như là thực chất lưỡi đao trực tiếp bổ ra thiếu tôn trước người tầng tầng không khí, ngưng tụ không tiêu tan thẳng bức mà đến, cơ hồ muốn cho người một loại thực thể chạm đến ảo giác!

Giờ khắc này, thiếu tôn cảm nhận được Liên Thành Chí trong lòng sâm sâm sôi trào sát cơ, như là lên men nổi lên, mà hết thảy này, cùng Liên Thành Chí lúc này cái kia tỉnh táo lạnh nhạt biểu lộ tạo thành mãnh liệt mâu thuẫn, tương phản, để hắn cũng không khỏi khuôn mặt có chút động!

Ra khỏi vỏ thanh âm như cùng ở tại trái tim của mỗi người vang lên, tất cả mọi người con mắt khẽ híp một cái, lại chỉ thấy cách đó không xa, một đạo trong suốt kiếm quang, huy sái ra một đạo dữ dằn kiếm khí, vô thanh vô tức ở giữa đâm về phía cái kia đạo đứng chắp tay cao lớn thân ảnh!

Vô thanh vô tức không phải là bởi vì động tĩnh quá nhỏ, mà là

bởi vì, kiếm khí này phá vỡ không khí tiếng vang đã bị kiếm khí hoàn toàn bỏ lại đằng sau, tốc độ siêu thanh phi hành mang đến, là một kiếm này cái kia không có gì sánh kịp uy lực.

Một phần ngàn trong nháy mắt một sát na, toàn bộ thân ảnh mang ra một đạo trong suốt kiếm khí Liên Thành Chí một kiếm vung xuống, không sóng không gió, vô tận sát khí tiết ra!

【 Phá Thể Vô Hình Kiếm Khí 】 ở trong thức thứ ba sát pháp: Đầu Kiếm Đoạn Nhạc!

Giờ phút này cho dù là chân chính sơn nhạc nằm ngang ở dưới thân, Liên Thành Chí cũng sẽ nghĩa vô phản cố cầm kiếm đánh xuống, đây không phải tín niệm, cũng không phải quyết tâm, giờ phút này Liên Thành Chí trong lòng đã gần như bị thôi miên, không phải cho là mình có thể bổ ra sơn nhạc, bổ ra sơn phong là một chiêu này cuối cùng tất nhiên kết quả, đúng vậy, tại Liên Thành Chí trong lòng, là trước có bổ ra sơn nhạc quả, sau đó mới có chính mình lực phá núi nhạc chiêu số.

Trong hiện thực nhân quả luật không cách nào nghịch chuyển, nhưng là Liên Thành Chí tâm thần bên trong nhân quả lại có thể nghịch chuyển, đây chính là lòng người lực lượng, tại Liên Thành Chí trong lòng, kiếm này tất trúng, sơn nhạc tất mở!

Cho nên, trong hiện thực một kiếm này từ trên trời giáng xuống thời điểm, bị kiếm thế hoàn toàn khóa chặt lại thiếu tôn chỉ cảm thấy, mình vô luận như thế nào cũng tránh không khỏi đối thủ cái này nhìn qua giản dị tự nhiên một chiêu.

Một chiêu này Đầu Kiếm Đoạn Nhạc sử xuất, chân chính xảo đoạt thiên công, quỷ thần khó dò, như là trộm cắp thiên cơ, còn chưa giáng lâm, cũng đã thành "Tất trúng" một kiếm.

Lúc này Liên Thành Chí mang theo Liên Thành Chí quỷ dị tâm niệm một kiếm, lại như là đem Liên Thành Chí cái kia nghịch

chuyển nhân quả tín niệm trực tiếp chiếu rọi đến thế giới hiện thực, đây chính là ý chí lực lượng,

Một kiếm này phong tình, linh dương móc sừng, khó nói lên lời. Làm kiếm khí giáng lâm một khắc này, mây bất động, gió không lưu!

Ông!

Một khắc này, tại giống như thủy triều kịch liệt gào thét bên trong, chỉ có một con vô cùng kiên định nắm đấm ngang qua cả vùng không gian, hạo đãng cương phong lại lần nữa gào thét giữa thiên địa, chiến thiên đấu địa, phá diệt hết thảy!

Thiếu tôn trên người huyết khí chi viêm tựa hồ theo một quyền này phía dưới, hết thảy đổ xuống mà ra, đem nửa cái chân trời đều nhuộm thành một mảnh xích hồng, càng ẩn chứa vô cùng ý chí, quyết tâm!

Cái này mang bọc lấy cuồn cuộn cương khí dòng lũ một quyền như là rồng ngủ đông thăng thiên, mang theo một loại trấn áp hết thảy không hai ý chí, tại thời gian trong nháy mắt bên trong đối cắt đứt không gian, trảm kích mà đến kiếm khí liên kích ba lần, một quyền hung ác giống như một quyền, phảng phất đồng thời ba quyền mãnh kích trong hư không, đột nhiên nổ lên từng đoàn lớn màu đỏ cương diễm! Một đạo phô thiên cái địa màu đỏ dòng lũ trong nháy mắt cuốn sạch lấy cương viêm, tuôn hướng ám sát mà đến tươi sáng kiếm khí!

Cái kia một đạo ảm đạm không ánh sáng, lại vô tình sắc bén tới cực điểm kinh khủng kiếm khí, thật sự là dung nhập Liên Thành Chí tất cả tinh khí thần thậm chí võ đạo cảm ngộ, nói là Liên Thành Chí bây giờ kiếm đạo tác phẩm đỉnh cao cũng không quá đáng chút nào.

Một đạo trong suốt quang hoa như là như lưu tinh xẹt qua, lưu

tinh phía trước một vòng phong mang sáng chói chói mắt; trên mặt đất một đạo màu đỏ dòng lũ nghịch thiên mà lên, hai cỗ quang hoa trong nháy mắt tiếp xúc, không âm thanh vang, không có chấn động, chỉ có vô số sáng loá lưu diễm quang hỏa tại thời khắc này bộc phát ra!

Thiên địa trong nháy mắt vì đó nghẹn ngào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 259: Hắc Ngục Tôn Chủ!

Chương 259: Hắc Ngục Tôn Chủ!

Đạo tia sáng này lúc này đã siêu việt nhan sắc phạm trù, rốt cuộc phân biệt không ngoài là màu gì, liền như là cái kia khai thiên tích địa mới bắt đầu, giữa thiên địa sinh ra đệ nhất bồng tia sáng, tại cái này quang hoa trước mặt, hết thảy tất cả đều ảm đạm phai mờ!

Giờ khắc này, thiên địa thất sắc, phảng phất bị trong nháy mắt phân chia thành phân biệt rõ ràng hai cái bộ phận; muôn ngựa im tiếng, tựa hồ tất cả thanh âm đều bị triệt để ngăn cách.

Ầm ầm!

Hai đạo quang hoa đụng nhau sát na, lưu tinh xẹt qua chân trời to lớn tiếng oanh minh vang lúc này mới ầm ầm bốn phía phóng xạ ra, như là sấm chớp mưa bão oanh minh. .

Sau một khắc, đinh! Một tiếng giòn vang, như là châu rơi khay ngọc, to lớn sóng xung kích như là gợn sóng đều đều bốn phía tản, trùng thiên khí lãng mang bọc lấy mãnh liệt huyết khí cương viêm, giống như là biển gầm lấy hai người giao thủ chỗ làm trung tâm, hướng về bốn phương tám hướng quét ngang ra!

Trên mặt đất, trực tiếp nhiều hơn một chỗ đường kính gần như mười trượng, sâu đạt chừng ba thước cự hình cái hố nhỏ, cái hố nhỏ tròn mặt bóng loáng vô cùng, lại không ngừng có nhỏ vụn

khí kình ở phía trên đâm tới ra từng đạo không biết sâu cạn hắc lỗ thủng.

"Không được!"

Đang kinh thiên động địa thanh thế bên trong, Tần Thiên Thư cùng Long Đài Sơn hai cái này trưởng lão sắc mặt lại đột nhiên biến đổi!

Lốp bốp!

Cơ hồ tại hai cái này trưởng lão nhìn ra mánh khóe, sắc mặt hoàn toàn thay đổi đồng thời, tại liên tiếp như là kinh lôi nổ vang xương cốt vỡ vang lên âm thanh bên trong, Liên Thành Chí mang theo rên lên một tiếng, cả người đúng là bị trực tiếp oanh lên cao hơn hai mươi mét giữa không trung, mà thiếu tôn lúc này lại không hư hao chút nào, hai tay của hắn phía trên một bộ quyền sáo lưu chuyển lên thần bí quang hoa, không biết là dạng gì thần binh lợi khí, lại có thể ngăn cản Liên Thành Chí Luyện Huyết Huyền Binh kiếm khí thế công đồng thời, tồi khô lạp hủ tan vỡ vô hình kiếm khí ám sát, còn đem trọng thương!

Ngoài ra, liền ngay cả trên người hắn võ hắn đều tựa hồ không phải tầm thường, nhận dữ dằn kiếm khí cắt chém cũng hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí ngay cả một điểm tro bụi đều không có nhiễm.

Kiếm Môn chân truyền Đại sư huynh, Liên Thành Chí, bại!

Lớn như vậy trên một cái quảng trường, hơn ngàn tên đệ tử lập tức lặng ngắt như tờ.

"Quyền này mối thù, không đội trời chung, hôm nay ngươi ngăn ta con đường, ngày khác ta tất sát ngươi! ! !"

Một quyền nhận trọng thương, ném đi đi ra Liên Thành Chí một tiếng sắc nhọn thét dài vang vọng nửa cái thiên không, trong

đó vô tận oán độc chi ý, chính là dốc hết nước trong ba sông bốn biển cũng khó có thể rửa sạch làm tận!

Một quyền mối thù, không đội trời chung, không phải Liên Thành Chí lòng dạ hẹp hòi, không thả ra thắng thua, mà là hắn tại cái này đã trù bị đột phá Khí Tông tình huống dưới, thật sự là thua không nổi! Một khi bị người đánh thua, nhất định tại Liên Thành Chí trong lòng lưu lại võ đạo âm ảnh, có âm ảnh chính là có chướng ngại!

Liền ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới, cái này cái gọi là Hắc Ngục thiếu tôn rõ ràng cùng là võ đạo gia cảnh giới, thực lực lại khủng bố như thế!

Lúc này Liên Thành Chí không chỉ có bị thiếu tôn đánh bại, hơn nữa còn là chiếm trước tiên cơ, lấy ra mạnh nhất một kiếm, bị vẻn vẹn một quyền đánh bại!

Một quyền phía dưới, trọng thương muốn chết, đây quả thực là vô cùng nhục nhã! Giờ khắc này Liên Thành Chí trong nháy mắt cảm nhận được chính mình trên tâm cảnh thiếu hụt, hoàn toàn minh bạch thiếu tôn dụng tâm hiểm ác.

Thiếu tôn chính là muốn tại Liên Thành Chí đáy lòng lưu lại không thể xóa nhòa âm ảnh, để hắn cả đời đều không thể vượt qua chướng ngại, thành tựu tông sư.

Đúng vậy, cả đời không cách nào thành tựu tông sư, bởi vì muốn diệt trừ cái này âm ảnh, Liên Thành Chí nhất định phải đánh bại thiếu tôn, dùng để đền bù trên tâm cảnh sơ hở; nhưng là Liên Thành Chí không thành tựu tông sư, nhưng lại căn bản sẽ không là thiếu tôn đối thủ, không thành tựu tông sư liền vĩnh viễn không cách nào viên mãn tâm cảnh, đây chính là một cái vô giải vòng lặp vô hạn.

Cái này vòng lặp vô hạn, là đủ khiến cho Liên Thành Chí cả

đời tông sư vô vọng, báo thù vô vọng.

Liên Thành Chí trong lòng mối hận, có thể nghĩ mà chi!

Chỉ để lại trên mặt đất một chỗ hố sâu to lớn bên trong, một thân rách rưới thiếu tôn trên mặt không vui không buồn, chỉ lộ ra một chút nhàn nhạt khinh thường, một tiếng cười nhạo:

"Báo thù "

Ầm ầm!

Bước chân hắn một bước, vượt qua hơn hai mươi trượng khoảng cách, một quyền hoành không, cương khí bạo tạc ở trong một đạo huyết viêm dòng lũ lại lần nữa hung hăng đuổi kịp còn chưa rơi xuống đất Liên Thành Chí, đột nhiên bạo tạc!

Ầm ầm!

Liên Thành Chí thân ảnh từ không trung bỗng nhiên rơi xuống, hung hăng rơi đập trên mặt đất, dẫn phát toàn bộ quảng trường nhẹ nhàng chấn động!

Bị nện ra một cái hố to bên trong, Liên Thành Chí thân thể rách nát không chịu nổi, đã không có chút nào khí tức, một mình co quắp tại hố to ở trong.

Hắc Ngục thiếu tôn lại là ngay trước Kiếm Môn trưởng lão, hơn ngàn danh môn người đệ tử trước mặt, đem chân truyền Đại sư huynh Liên Thành Chí, đánh giết tại chỗ!

Tất cả Kiếm Môn đệ tử ánh mắt đều bị dại ra.

"Nghiệt chướng!"

Hai tên Kiếm Môn trưởng lão muốn rách cả mí mắt, phát ra một tiếng kinh thiên động địa hét to! Cái này trong nháy mắt phát sinh sự tình, để bọn hắn trong lòng chỉ còn lại khó mà hình dung

chấn kinh, cuồng nộ!

Cuồng nộ ở trong hai vị khí đạo tông sư cơ hồ đánh mất tất cả lý trí, không quan tâm đưa tay hư không vạch một cái, hai đạo thô to kiếm khí bỗng nhiên thành hình, phát ra thê lương tới cực điểm tiếng rít, hướng về thiếu tôn đột nhiên trảm đến!

Lạ thường chính là, mặc kệ là thiếu tôn vẫn là đứng tại sân bãi biên giới chỗ khổ tâm, đối mặt với hai tên khí đạo tông sư cuồng nộ xuất thủ đều nghĩ không nhìn thấy, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Ông!

Ngay tại hai đạo đáng sợ kiếm khí sắp tới người một khắc này, một đạo kinh thiên động địa, trùng trùng điệp điệp thanh âm ở trong sân xuất hiện:

"Già mà không kính, đáng chết!"

Ông!

Tại cái này đinh tai nhức óc to lớn thanh âm vang lên đồng thời, thiếu tôn quanh thân không gian đột nhiên vặn vẹo, một trương to lớn khuôn mặt sau lưng hắn nửa cái chân trời hiển hiện, hướng về chém giết mà đến hai đạo kiếm khí nhẹ nhàng thổi thở một hơi lưu ——

Xùy!

Cái này hai đạo kiếm khí giống như là bị gió lớn ào ạt mà qua ngọn lửa, đột nhiên dập tắt.

Không chỉ là kiếm khí trong nháy mắt dập tắt, cái này một hơi còn tại một nháy mắt đồng thời còn xung kích tại Tần Thiên Thư, Long Đài Sơn trên người của hai người, để hai cái này khí đạo tông sư bỗng nhiên thổ huyết bay ngược!

"Luyện Thần Tôn Giả! Ngươi là Hắc Ngục Tôn Chủ!"

Một màn bất khả tư nghị này để hai tên khí đạo tông sư tại cuồng nộ ở trong toàn thân phát lạnh, phát ra rống to một tiếng!

Trương này che khuất bầu trời to lớn gương mặt ánh mắt cực độ vô tình, nhìn xuống chấn kinh tại chỗ hai tên chật vật không chịu nổi Kiếm Môn trưởng lão, cười gằn nói:

"Bản tọa đệ tử công bằng khiêu chiến, tỷ thí ở trong tài nghệ không bằng người, chết cũng xứng đáng, hai người các ngươi xuẩn tài cũng dám hướng bản tọa đệ tử động thủ "

Đối mặt trương này mang theo vô cùng chèn ép to lớn gương mặt, Tần thư thiên phun ra một ngụm nghịch huyết, râu tóc đều dựng, quát to một tiếng:

"Hắc Ngục Tôn Chủ! Ngươi cho rằng trên đời này liền ngươi một cái Luyện Thần Tôn Giả a! Ta Kiếm Môn Thái Thượng trưởng lão đồng dạng là Luyện Thần Cảnh Giới, đệ tử của ngươi cả gan làm loạn, ta Kiếm Môn trên dưới tuyệt không cùng ngươi bỏ qua!"

Hắc Ngục Tôn Chủ nhe răng cười một tiếng:

"Đơn đả độc đấu cũng tốt, vây công cũng tốt, trên đời này cái nào võ đạo gia có thể đánh chết đệ tử của ta, chính là ta đệ tử đáng đời! Nhưng là cái nào võ đạo gia trở lên cảnh giới võ giả, ai dám xuất thủ, bản tọa liền diệt hắn cả nhà!"

Tiếng nói vừa hết, trương này to lớn khuôn mặt giống như thủy triều run rẩy dữ dội, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tận đến giờ phút này, thiếu tôn vẫn như cũ duy trì mỉm cười, hắn ánh mắt quét qua, ngắm nhìn bốn phía, liền nhìn thấy từng trương bởi vì phẫn nộ, sợ hãi, sát ý mà vặn vẹo bộ mặt, trong đó mỗi một đạo ánh mắt hận ý đều như vậy mãnh liệt, tựa hồ có thể

đem không khí bốc cháy lên!

Loại này cảm giác vô lực, Kiếm Môn đệ tử chưa từng có trải nghiệm qua.

"Để bọn hắn đi."

Một đạo ẩn hàm chấn nộ thanh âm tại mỗi cái Kiếm Môn bên trong người vang lên bên tai, để Tần Thiên Thư cùng Long Đài Sơn đột nhiên cứng lại.

Đạo thanh âm này đến từ Kiếm Môn tông chủ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 260: Lại Thêm 1 Cây Đuốc!

Chương 260: Lại thêm 1 cây đuốc!

Thiếu tôn quét là một chút chung quanh bởi vì cực độ phẫn nộ mà lộ ra vặn vẹo gương mặt, giống như là lửa cháy đổ thêm dầu đồng dạng mỉm cười một tiếng: Thanh âm hướng về bốn phương tám hướng truyền lại:

"Đừng bảo là ta Hắc Ngục không tuân theo quy củ, quý tông còn có hay không có thể đem ra được đệ tử chỉ cần là võ đạo gia cảnh giới ta ai đến cũng không có cự tuyệt, muốn rửa sạch nhục nhã liền lên trước một bước đi, ta cho các vị cơ hội này."

"Đáng chết!"

"Ngươi cái này tạp toái!"

Kiếm Môn đệ tử ở trong đột nhiên bộc phát ra vài tiếng hét to, phong thanh bão táp, ba đạo nhân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở giữa sân, nhìn quần áo cách ăn mặc tựa hồ đồng dạng là chân truyền đệ tử, sâm sâm tràn ngập sát cơ ở trong ánh mắt của bọn hắn gắt gao khóa chặt thiếu tôn, gằn từng chữ:

"Đã ngươi chính lão sư đều nói vây công cũng không quan trọng, như vậy thì để chúng ta mấy người đến lãnh giáo một chút!"

Cái này ba cái chân truyền đệ tử khí chất phi phàm, trên thân tầng tầng huyết viêm chập chờn không ngớt, phát ra tiếng rồng

ngâm hổ gầm, hiển nhiên cũng là môn nhân đệ tử bên trong nhân vật đứng đầu.

"Dừng tay!"

Thiếu tôn vẫn không trả lời, Tần Thiên Thư cùng Long Đài Sơn cái này hai tên Kiếm Môn trưởng lão đã hét lớn lên tiếng:

"Trở lại cho ta!"

Sau đó, trong ánh mắt của bọn hắn mang theo không che giấu chút nào sát cơ nhìn về phía thiếu tôn, băng lãnh mà nói:

"Ngươi sư tôn mục đích tại Kiếm Môn đã đạt thành, hiện tại, lập tức rời đi!"

Đứng ra ba tên chân truyền đệ tử cùng nhau bi phẫn rống to: "Trưởng lão!"

Tần Thư Thiên không chút nào không mà thay đổi, gắt gao nhìn chằm chằm thiếu tôn, mỗi chữ mỗi câu như nôn vụn băng:

"Lập tức rời đi Kiếm Môn!"

Thiếu tôn lông mày giương lên, bất đắc dĩ cười nói: "Đã như vậy, vậy ta liền cáo từ."

Hắn hoàn toàn không thấy hơn ngàn đạo hung ác, như muốn phun lửa ánh mắt, khoan thai quay người hướng về dưới núi bước đi.

Muốn đi xuống bậc thang thời điểm, thiếu tôn đột nhiên kiếm qua thân đến mỉm cười nói:

"Chư vị, ta sắp bái phỏng Bắc Hoang các đại tông phái, nếu như muốn tìm ta lời nói, thoáng lưu ý liền có thể tìm tới, hoan nghênh các vị đến đây khiêu chiến."

Dứt lời cũng không để ý tới phản ứng của mọi người, tại tiếng cười dài ở trong từng bước từng bước đi xuống trong núi thềm đá. Phía sau hắn, khổ tâm vẫn như cũ giống như là một lão nông đồng dạng theo ở phía sau.

Tất cả đệ tử ánh mắt cừu hận ở trong lại dẫn khó tả bất lực cùng suy sụp tinh thần.

Thiếu tôn cùng khổ tâm hai chủ tớ người không nói một lời, đi lại không đến một khắc đồng hồ thời gian, về tới chân núi trên xe ngựa, bánh xe vang động, hướng về phương xa bước đi.

Thẳng đến toa xe bên trên, khổ tâm mới mở miệng tán thán nói:

"Thiếu tôn, ngươi Nhân Hoàng Luyện Huyết Kinh hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, đáng tiếc Tôn Chủ đại nhân hắn khi lấy được bộ này chí tôn võ đạo một trong thời điểm võ đạo đã sớm định hình, bằng không mà nói ngũ ngục cũng không phải là như bây giờ cát cứ hỗn chiến cục diện.

Lần này ngươi xuất thủ như là kinh lôi, giải quyết dứt khoát, giết chết Kiếm Môn nhân vật thủ lĩnh, toàn bộ giới tông phái tất nhiên sẽ cùng chung mối thù, tiếp xuống cục diện chắc hẳn sẽ hiểm khó rất nhiều."

"Không bị người ghen là tầm thường."

Thiếu tôn mỉm cười:

"Những cái này chính đạo tông môn lúc trước đùa bỡn âm mưu quỷ kế, qua sông đoạn cầu, để cho ta sư phụ nhiều năm như vậy đến nay canh cánh trong lòng. Ta lần này, chính là muốn đánh toàn bộ giới tông phái không ngẩng đầu được lên! Đả diệt bọn hắn tất cả ngạo khí cùng lòng tin, cho ta sư phụ ra một hơi đồng thời, lấy bọn hắn làm đá đặt chân, đặt vững con đường của ta!"

Khổ tâm nhẹ gật đầu nói ra:

"Bất quá thiếu tôn cũng muốn cẩn thận, mặc dù võ đạo trường cùng quân phiệt thế lực ước gì xem kịch vui, mà Bắc Hoang thế gia nhất hệ từ trước đến nay cùng giới tông phái đồng khí liên chi, không chừng cũng sẽ liên lụy đến bọn hắn."

"Không sao."

Thiếu tôn xuyên thấu qua cửa sổ xe đánh giá trong núi phong cảnh cười nói:

"Ai đến, đánh chết người đó là."

Hắn cúi đầu lật ra một quyển tinh xảo Bắc Hoang địa đồ, chậm rãi mà nói:

"Như vậy tiếp xuống, liền đi cái này Hoàng Cực tông đi."

. . .

Kiếm Môn chủ phong, trên đỉnh núi, một ngôi đại điện tại trong đám mây như ẩn như hiện.

Đại điện bên trong, một thân mang tử may vàng rồng cuộn y phục nam tử cao ở trên đài cao, tại hắn phía dưới, bốn tên Kiếm Môn cao tầng tề tụ một đường, đều là khí đạo tông sư cấp bậc cường giả, nhưng mọi người ở giữa bầu không khí lại vô cùng kiềm chế.

Tần Thư Thiên đứng tại dưới tay, ngữ khí cùng với kịch liệt:

"Tông chủ, tại sao muốn thả đi Hắc Ngục thiếu tôn , mặc cho hắn chà đạp ta Kiếm Môn uy nghiêm Hắc Ngục Tôn Chủ là Luyện Thần Tôn Giả, Thái Thượng trưởng lão đồng dạng là Luyện Thần Tôn Giả, ta Bắc Hoang thập đại đỉnh tiêm tông môn, chẳng lẽ sợ hãi một cái tà ma ngoại đạo

Liên Thành Chí là ta từ nhỏ nhìn xem hắn trưởng thành một vùng nhân vật thủ lĩnh, vì tông môn tranh đến bao nhiêu vinh dự tông môn lại tại trên người hắn trút xuống bao nhiêu tâm huyết chẳng quan tâm , mặc cho người hành hung nghênh ngang rời đi, đây là để các đệ tử thất vọng đau khổ a!"

"Tần trưởng lão, sự tình không có đơn giản như vậy."

Trên chỗ ngồi, truyền công trưởng lão Tống duy sắc mặt nặng nề, mở miệng nói:

"Cái này Hắc Ngục thiếu tôn trước khi đi lời đã biểu lộ lần này nhằm vào không đơn thuần là chúng ta Kiếm Môn, mà là tất cả tông phái đều là mục tiêu của hắn. Hắn là đường đường chính chính đến nhà khiêu chiến, đơn giản là khiêu chiến giới tông phái tất cả thế hệ thanh niên nhân vật thủ lĩnh, muốn đánh toàn bộ Bắc Hoang giới tông phái không ngẩng đầu được lên. Loại này quang minh chính đại dương mưu, tâm tư mặc dù ác độc, nhưng là là chính chúng ta chủ quan!"

Kiếm Môn tông chủ Mục Hạo Nhiên chậm rãi mở hai mắt ra:

"Tần trưởng lão, ngươi không phải không biết Hắc Ngục Tôn Chủ ý đồ, ngươi chỉ là bị cừu hận làm choáng váng đầu óc."

Hắn đứng dậy, đi từ từ hạ đài cao:

"Liên Thành Chí không chỉ là các ngươi nhìn xem trưởng thành, hắn càng là đệ tử của ta, ta từng muốn coi hắn là làm tông môn đời kế tiếp Chấp Chưởng Giả đến bồi dưỡng. Chỉ tiếc, hắn chết, không có thể chờ đợi đến ngày đó."

Mục Hạo Nhiên ngữ khí nhớ lại, chỗ sâu trong con ngươi, mặc dù là như là uông dương đại hải tức giận cùng sát ý, lại một chút không tiết ra ngoài, ngữ khí ngược lại bình tĩnh vô cùng:

"Ngũ ngục cùng ta giới tông phái khập khiễng chư vị trong

lòng hẳn là đều biết một chút, nhiều năm như vậy đến mặt ngoài gió êm sóng lặng, trên thực tế ngũ ngục đã sớm tại bí mật trù bị nhằm vào giới tông phái trả thù, cũng vì dọn trở lại Bắc Hoang sáng tạo cơ hội.

Lần này, chính là thăm dò cùng tiên phong, dùng quang minh chính đại dương mưu đến hung hăng đem Bắc Hoang tất cả tông phái giẫm lên một cước."

"Hắc Ngục Tôn Chủ, đích thật là bồi dưỡng được tới một cái đệ tử giỏi a. Liên Thành Chí đã tu thành 【 Phá Thể Vô Hình Kiếm Khí 】 bên trong võ đạo gia cảnh giới bộ phận, ngang nhau cảnh giới cường giả đều không phải là đối thủ của hắn, mà là cái này thiếu tôn tu vi tựa hồ cùng Liên Thành Chí xấp xỉ như nhau, tại trên thực lực lại đạt đến nghiền ép hiệu quả. . . Hắc Ngục Tôn Chủ đến cùng cho hắn truyền thụ cái gì "

Long Đài Sơn lo lắng nói:

"Cái này thiếu tôn trong lời nói ý tứ tựa hồ là căn cứ bí truyền Long Hổ bảng xếp hạng một đường khiêu chiến, Liên Thành Chí xếp hạng thứ mười, còn lại có thể hay không địch nổi thiếu tôn "

"Trên đời này người tài ba xuất hiện lớp lớp, cái gọi là bí truyền võ đạo bảng cũng không có nghĩa là toàn bộ."

Mục Hạo Nhiên nhàn nhạt nói ra:

"Hắc Ngục Tôn Chủ không phải là muốn đệ tử của hắn đại xuất danh tiếng a vậy liền giúp hắn lại thêm một mồi lửa!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 261: Khiêu Chiến!

Chương 261: Khiêu chiến!

Tinh Thần Liệt Túc tông, đỉnh núi phía trên.

Nhạc Bình Sinh cúi đầu xa xa nhìn ngoài sơn môn trên đất trống, lục tục có từng điểm từng điểm bóng người đến, thô sơ giản lược nhìn qua cũng có mười mấy cái.

Chung Thành ở một bên hưng phấn vô cùng, mặt mày hớn hở nói ra:

"Tông chủ, lần này khó lường. Từ ngươi leo lên 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 bí truyền võ đạo bảng mới vài ngày như vậy liền có nhiều như vậy người đến bái sơn môn , chờ đến ngươi đánh chết khí đạo tông sư sự tình lưu truyền ra đi, chúng ta tông môn cánh cửa còn không bị chen bể a!"

Sau đó hắn lại có chút phát sầu, nhìn xem Nhạc Bình Sinh thận trọng nói:

"Tông chủ, chúng ta đỉnh núi này bản thân cũng không lớn, mà lại trải qua trận chiến kia cũng phá hư nghiêm trọng, ngươi nói chúng ta có phải hay không. . . "

Chung Thành gặp Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, tăng lên tăng thêm lòng dũng cảm, tiếp tục nói ra:

"Tông chủ, nhân viên ngay tại nghênh đón một cái cao tốc

khuếch trương thời kì, ngọn núi này tổn hại không nhẹ, nhìn qua cũng không mỹ quan, đây chính là chúng ta tông môn mặt mũi a! Mà lại đích thật là qua một đoạn thời gian nữa liền theo không kịp tông môn thực tế phát triển tốc độ, ta đề nghị di chuyển sơn môn!"

Mắt thấy đến tông môn phát triển vững bước tăng lên, Chung Thành muốn dính một chút Đoan Mộc thế gia ánh sáng tâm tư lại hoạt lạc.

"Trên đời này không có bữa trưa miễn phí."

Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết Chung Thành ý nghĩ trong lòng, giống như cười mà không phải cười nhìn xem hắn:

"Đoan Mộc thế gia có thể trợ giúp chúng ta giải quyết tông môn tuyên chỉ vấn đề, sản nghiệp kinh doanh phía trên có thể cho viện trợ chung quy có hạn, đối với toàn bộ tông môn phát triển tới nói thủy chung là hạt cát trong sa mạc. Tông môn hiện tại vấn đề lớn nhất là khai thác sản nghiệp, nếu không môn nhân đệ tử tu luyện lại như thế nào chèo chống lần này nhân số bỗng nhiên khuếch trương tăng, vẻn vẹn dựa vào toà kia thanh anh thạch khoáng mạch còn thiếu rất nhiều.

Ta mặc dù là thuận tay cứu được Đoan Mộc Tu, nhưng là ngươi không muốn quá coi trọng điểm này, thế gia là một cái quái vật khổng lồ, tại từng cái phương diện ỷ lại quá nhiều cuối cùng sẽ biến thành thế gia phụ thuộc, phát triển bên trên chung quy vẫn là cần nhờ chính chúng ta."

Chung Thành lập tức yên lặng, cười khan một tiếng:

"Tông chủ nói chính là. . ."

Nhạc Bình Sinh dò hỏi: "Hai ngày này có bao nhiêu người muốn bái nhập sơn môn "

Chung Thành hồi đáp: "Chúng ta loại bỏ tuổi tác không hợp

cách nhân viên, chỉ để lại hai mươi tuổi trở xuống, trước mắt hết thảy 132 cái, cái số này còn tại không ngừng gia tăng , chờ đến mấy ngày nữa về sau thống nhất tiến hành nhập tông khảo hạch sàng chọn, hợp cách liền sẽ lưu lại trở thành dự bị đệ tử."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, Tinh Thần Liệt Túc tông mặc dù nghèo túng, nhưng là dù sao cũng huy hoàng qua, nhập tông khảo hạch một bộ này đều có hoàn thiện quá trình, cũng không cần hắn đến quan tâm.

"Tông chủ! Có biến!"

Ngay tại hai người trò chuyện thời điểm, Diệp Phàm hô to âm thanh truyền đến, hai bước cũng giống một bước bước nhanh từ trên sơn đạo đi tới Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành trước mặt, sắc mặt thập phần cổ quái, một bộ muốn cười lại không dám bộ dáng.

"Sự tình gì "

Nhìn thấy Diệp Phàm như thế một bộ quái dị bộ dáng, Chung Thành kỳ quái hỏi thăm.

"Có người chuyên đến, tới khiêu chiến tông chủ! Bây giờ đang ở chân núi chờ đợi!"

"Khiêu chiến tông chủ "

Chung Thành trong lúc nhất thời đồng dạng sắc mặt cổ quái, vụng trộm nhìn sang Nhạc Bình Sinh, truy vấn:

"Người đến là thân phận gì "

Diệp Phàm nín cười nói:

"Theo người đến nói, hắn tựa hồ là cái gì. . . Phong Lôi võ đạo trường thủ tịch môn đồ, phô trương rất lớn, nhìn qua lai lịch

không nhỏ dáng vẻ."

"Phong Lôi võ đạo trường cái này xác thực lai lịch không nhỏ, cũng là Thanh Châu một cái nhất đẳng võ đạo thế lực, lực ảnh hưởng rất lớn."

Chung Thành nhẹ gật đầu, ngoài miệng mặc dù nói như vậy, ngữ khí lại tràn đầy đối người khiêu chiến đồng tình chi ý, nói ra:

"Ngươi liền không có khuyên hắn một chút "

Diệp Phàm hổ thẹn nói:

"Người này căn bản khinh thường tại cùng chúng ta những đệ tử này nhiều lời, hắn bây giờ tại ngoài sơn môn đã ảnh hưởng đến chúng ta chiêu thu đệ tử làm việc, tông chủ ngươi nhìn. . . "

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, cất bước hướng về dưới núi đi đến, Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người vội vàng đuổi theo.

"Tông chủ, đợi chút nữa ra tay ngươi nhưng phải nhẹ một chút, ngươi leo lên bí truyền võ đạo bảng, lại là một một bộ mặt lạ hoắc, tất nhiên sẽ có không ít mắt cao hơn đầu hạng người không phục chạy tới khiêu chiến ngươi, Phong Lôi võ đạo trường cũng tại Thanh Châu, ngươi nhưng tuyệt đối đừng bắt hắn cho đánh chết a. . ."

Trên đỉnh núi, trong tiếng gió chỉ có Chung Thành thanh âm phiêu đãng.

. . .

Ở dưới chân núi, mấy chục cái quần áo đơn giản thanh thiếu niên người đánh giá đứng yên ở sơn môn chính giữa cái kia đạo thân ảnh mạnh mẽ rắn rỏi xì xào bàn tán:

"Không nghĩ tới còn vừa vặn gặp phải loại chuyện này, tên của người này ngươi nghe nói qua sao "

"Phong Lôi võ đạo trường Vệ Hạo ngươi chưa từng nghe qua a! Hắn cũng tại bí truyền võ đạo trên bảng, đứng hàng thứ mười bốn, liền so chúng ta muốn bái sơn môn tông chủ xếp hạng thấp một vị trí mà thôi!"

"Hắn tại sao tới khiêu chiến cái này tông môn "

"Cái này ai biết được, xem tiếp đi liền tốt. Nhìn xem cái này tông môn tông chủ có phải hay không danh phù kỳ thực."

Lạ thường chính là, những cái này đến bái sơn môn người thiếu niên kích động hưng phấn dị thường, mà Tinh Thần Liệt Túc tông mấy cửa người đệ tử thì là cười trên nỗi đau của người khác, thỉnh thoảng hướng Vệ Hạo trên thân ném lấy ánh mắt thương hại.

Sơn môn khẩu đứng yên bất động Vệ Hạo đối ồn ào tiếng nghị luận mắt điếc tai ngơ, đáy lòng lại nổi lên nhàn nhạt khinh thường.

Những cái này đến đây bái sơn môn người thiếu niên xem xét chính là xuất thân bần hàn, trong mắt hắn bất quá là làm lấy mộng đẹp, chạy tới nơi này vọng tưởng cải biến vận mệnh đáng thương sâu kiến mà thôi.

Như thế một cái rách nát Tam lưu tông môn tông chủ làm sao có thể thay thế Triệu công tử xếp hạng, xuất hiện tại trên bảng

Hắn cùng đã từ bảng danh sách phía trên biến mất Triệu công tử cạnh tranh nhiều năm, từng bước một tại bảng danh sách phía trên leo lên, từ trước đến nay là coi Triệu công tử là làm chính mình suốt đời đối thủ. Lần này xuất quan chính là muốn lực áp Triệu công tử, giải quyết nhiều năm như vậy đến giữa hai người

ân oán tranh chấp.

Nhưng mà không nghĩ tới cái này đồng thời 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 bên trong, Triệu công tử xếp hạng thế mà bị cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ thay thế, mà Triệu công tử thì là biến mất không thấy gì nữa.

Đây hết thảy tràn đầy quỷ dị hương vị.

Dựa theo lẽ thường tới nói, bị thay thế một phương thường thường là lạc bại một phương, xếp hạng nếu như không có hoãn lại mà là biến mất không thấy gì nữa, cũng liền mang ý nghĩa lạc bại một phương đã bỏ mình.

Hắn trong khoảng thời gian này trải qua nghe ngóng, vẫn không có bất kỳ manh mối, tựa hồ Triệu công tử người này, bốc hơi khỏi nhân gian đồng dạng.

Đây cũng chính là hắn xuất hiện ở đây nguyên nhân.

"Tông chủ đến rồi!"

"Tông chủ đến rồi!"

Liên tiếp hai tiếng nhẹ nhàng la lên vang lên, tất cả mọi người trong nháy mắt quay đầu hướng về trên sơn đạo nhìn lại, liền thấy một thân ảnh không vội không chậm, mang theo hai người đi xuống dưới núi.

Lần này, tất cả ngàn dặm xa xôi chạy tới bái sơn môn người thiếu niên đều kích động lên.

"Ngươi chính là Nhạc Bình Sinh "

Vệ Hạo đột nhiên mở mắt, trong mắt tinh mang lóe lên, nhìn xem trong ba người Nhạc Bình Sinh, thanh âm xa xa truyền ra:

"Ngươi thay thế Triệu công tử xếp hạng, nói cách khác ngươi

đánh bại Triệu công tử, còn giết chết hắn "

"Ngươi là đến phá quán "

Nhạc Bình Sinh không có cùng người kia nói nhảm ý tứ, thuận miệng nói ra:

"Ngươi chuẩn bị kỹ càng, ta muốn xuất thủ."

Ngay tại Vệ Hạo hơi sững sờ ở trong ——

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh cứ như vậy đứng ở tại chỗ, lăng không đấm ra một quyền, không khí trong khoảnh khắc gặp khó lấy tưởng tượng lực lượng kinh khủng áp bách! Trong nháy mắt bị đánh ra một đạo thuần bạch sắc cuồn cuộn khí lãng, phát ra kinh thiên động địa gào thét thanh âm, hướng về Vệ Hạo đột nhiên oanh kích!

Không có sử dụng huyết khí lực lượng, không có sử dụng bí truyền võ đạo, một quyền này, vậy mà nương tựa theo thuần túy nhục thân lực lượng đè ép không khí, tạo thành pháo không khí thủ đoạn công kích!

Đây là sức mạnh khủng bố cỡ nào

Mà bên trong Vệ Hạo sắc mặt hoàn toàn thay đổi, không kịp tránh né! Cũng căn bản không tưởng tượng nổi trước mắt cái này Nhạc Bình Sinh lăng không một quyền, thế mà triển lộ ra uy lực kinh khủng như thế!

Quanh người hắn huyết viêm bão táp, trong lòng kinh run rẩy làm khó khăn lắm giơ lên hai tay gác ở trước mặt ——

Ầm ầm!

Cơ hồ ngưng kết thành thực chất cương phong tung hoành gào thét, phương viên mười trượng bên trong người thiếu niên nhận

cuồng phong xung kích từng cái toàn bộ đều đứng thẳng không ở, bị thổi làm lộn ra ngoài!

Bạch bạch bạch bạch bạch bạch!

Nhận khí lãng oanh kích Vệ Hạo khống chế không nổi giẫm nứt mặt đất, thân thể liên tục lui lại, cuối cùng thế mà lập tức ngồi ngay đó!

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt đờ đẫn nhìn phía Nhạc Bình Sinh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 262: Không Chịu Nổi 1 Kích!

Chương 262: Không chịu nổi 1 kích!

Gió lớn ào ạt phía dưới, toàn bộ trên đất trống bay khắp nơi cát đi thạch, trong tai của mọi người đều là tiếng thét, khí lưu nghẹn ngào ở trong chói tai sắc nhọn, như là quỷ khóc sói gào.

Nhạc Bình Sinh lăng không một quyền, đánh ra áp súc khí trụ đồng thời đem chung quanh giống như là thổi lên hơn mười cấp bão, để bên trong vùng không gian này một mảnh hỗn độn.

Vệ Hạo lại giống như là gặp được cái gì khó có thể tưởng tượng sự tình, đột nhiên đứng người lên, không để ý tới động thủ, không thể tin hét lớn:

"Không có khả năng, không có khả năng! Loại lực lượng này, loại lực lượng này, ngươi làm sao có thể xếp thứ mười ba!"

Lấy nhãn lực của hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ một quyền, bình thường, thật sự là lại cực kỳ đơn giản, không có bất kỳ cái gì hoa xảo, chính là nương tựa theo thuần túy man lực đánh ra một đạo không khí quyền cương!

Mà hắn là ai Phong Lôi võ đạo trường thủ tịch môn đồ, bí truyền Long Hổ bảng xếp hạng mười bốn, đồng dạng là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia!

Đối mặt xếp hạng vẻn vẹn cao hơn hắn ra một cái thứ tự Nhạc Bình Sinh, thậm chí ngay cả dạng này nhẹ nhàng tiện tay một quyền đều ngăn cản không nổi, liên tiếp lui về phía sau, vậy người này võ đạo thực lực lại đến cái dạng gì tình trạng

Tiện tay một quyền bức lui một thượng vị võ đạo gia, dạng này một cái có thể xưng kinh khủng võ đạo gia làm sao có thể mới bị xếp tại vị thứ mười ba liên minh chính thức vì cái gì làm ra ngu xuẩn như vậy xếp hạng

Trong lúc nhất thời, Vệ Hạo võ đạo thường thức cùng kinh nghiệm đều bị lật đổ.

Mà mắt thấy đến một màn này, Tinh Thần Liệt Túc tông mấy cửa người đệ tử không có chút nào ngoài ý muốn, thống nhất đối Vệ Hạo đáp lại đồng tình ánh mắt.

Ngược lại là đến đây bái sơn môn những người thiếu niên kia mặc dù bị cuồng phong thổi ra đi lộ ra mười phần chật vật, nhưng trong lòng vô cùng phấn chấn, chỉ cảm thấy lựa chọn của mình không có sai, từng cái trên mặt đều là vẻ kích động.

Dù sao đối bọn hắn dạng này con em bình dân tới nói, nhất đẳng nhị đẳng thế lực sẽ không mắt nhìn thẳng đợi bọn hắn, bọn hắn cũng không có quá nhiều lựa chọn nào khác.

Toàn bộ bí truyền Long Hổ bảng đơn, trên cơ bản đều bị các thế lực lớn thanh niên nhân vật thủ lĩnh chỗ chiếm đoạt, Tinh Thần Liệt Túc tông thân là một cái tam đẳng võ đạo thế lực, tông chủ lại có thể trúng tuyển đã tính được là là lực lượng mới xuất hiện, cũng là bọn hắn lựa chọn tốt nhất.

Giữa đất trống, Nhạc Bình Sinh thì là không thèm để ý Vệ Hạo khiếp sợ rống to, hờ hững quét mắt nhìn hắn một cái:

"Còn muốn tiếp tục a tiếp xuống ta liền sẽ không lưu thủ."

Số liệu ước định đột phá năm mươi điểm đại quan về sau, thể phách của hắn lực lượng tiến vào một cái thường nhân khó có thể tưởng tượng tình trạng, không cần lấy Tiên Thiên nhất khí thao túng nguyên khí, vẻn vẹn bằng vào thuần túy man lực áp bách, đồng dạng có thể phát ra quyền cương một loại công kích.

Cũng chính là quyền phong trải qua tuyệt đối tốc độ cùng lực lượng áp súc, đập nện mà ra, hình thành không khí ngưng kết thành thực chất công phạt thủ đoạn.

Gặp Nhạc Bình Sinh bỏ qua chính mình vấn đề, Vệ Hạo đầu tiên là trong lòng dâng lên một cỗ nộ khí, tiếp lấy sắc mặt xanh lét lúc thì trắng một trận.

Trong lòng của hắn tự dưng nổi lên cảm giác, cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ hoàn toàn chính xác không có toàn lực xuất thủ, dây dưa nữa xuống dưới, hắn không chỉ là xảy ra càng lớn xấu, mà là nhất định biết bị tại chỗ đánh chết!

Loại cảm giác này, là hắn hơn ba mươi năm võ đạo kiếp sống ở trong trước nay chưa từng có.

Gánh lấy đạo đạo hoặc đồng tình hoặc chế giễu ánh mắt, Vệ Hạo không nói một lời, xoay người rời đi.

"Muốn biết Triệu công tử sự tình, liền đi Đoan Mộc thế gia tìm kiếm Đoan Mộc Tu, hắn đến quyết định cáo không nói cho ngươi."

Chuyện này tại Đoan Mộc Tu đến nhà gửi tới lời cảm ơn là chuyên môn hướng Nhạc Bình Sinh đề cập qua, hi vọng có thể tạm thời không muốn đối ngoại tản tin tức này. Nhạc Bình Sinh mặc dù không biết bọn hắn là ra ngoài cái mục đích gì, nhưng là đã đáp ứng xuống.

Nghe được Nhạc Bình Sinh thanh âm, Vệ Hạo thân ảnh dừng lại, sau đó mở ra bộ pháp, rời khỏi nơi này.

. . .

Hoàng Cực tông chủ phong, hình phạt trên đài. Hai đạo nhân ảnh áo bào phần phật, dáng người thẳng tắp, như là sắp vũ hóa phi thăng tiên nhân, đối mặt mà đứng.

Mà tại hình phạt đài chung quanh, lít nha lít nhít môn nhân đệ tử lặng im mà đứng, toàn bộ đều đem ánh mắt bắn ra tại hình phạt trên đài hai thân ảnh phía trên, bầu không khí băng lãnh mà trầm ngưng.

"Không thể không nói lá gan của ngươi rất lớn."

Trên đài cao, thiếu tôn đối diện một ánh mắt như đao thanh niên chậm rãi mở miệng:

"Ta nghe trưởng lão nói ngươi đến từ Hắc Ngục ai cho ngươi dũng khí tới khiêu chiến ta "

Thiếu tôn giống như cười mà không phải cười quét mắt hình phạt dưới đài vừa mới trương nhất trương im lặng khuôn mặt lạnh như băng, xoay đầu lại đánh giá đối diện thanh niên mỉm cười nói:

"Ngươi chính là Lục Hưng Long các ngươi Hoàng Cực tông ngược lại là so với Kiếm Môn đến càng có khí phách. Bất quá ngươi lập tức liền phải chết."

"Quát!"

Còn không đợi Lục Hưng Long trả lời, thiếu tôn nhe răng cười một tiếng, trong miệng đột nhiên một cái hấp khí, trong lồng ngực lập tức tuôn ra cuồn cuộn lôi âm, chấn động đến vây xem đệ tử trong đầu ông ông tác hưởng, vô số tiếng ồn ào lập tức ngừng.

Đôm đốp!

Thiếu tôn chắp tay trước ngực, trên thân bỗng nhiên truyền ra một trận tiếng sấm, thanh âm giống như ngọc thạch tì bà, trân châu rơi xuống đất, thanh thúy êm tai, theo cái này thanh âm đột nhiên xuất hiện, thiếu tôn thân hình đột nhiên cất cao hơn thước, toàn thân gân cốt bành trướng, cơ bắp xoắn xuýt quấn quanh, lộ hết ở bên ngoài trên da phát ra sâu kín kim loại màu sắc.

Ở đây bên ngoài đệ tử tập thể hút không khí tiếng kinh hô bên trong, thiếu tôn cả người trong chớp mắt biến thành thân cao chín thước thêm cường tráng Cự Linh, lộ ra cánh tay liền có người bình thường lớn bằng bắp đùi, nguyên bản rộng rãi áo bào hiện tại tất cả đều chăm chú kéo căng tại thân thể mặt ngoài, siết xuất nạp từng khối thép khối giống như gân bắp thịt, phối hợp với thiếu tôn bộ kia vẫn như cũ là hơn hai mươi tuổi người thanh niên bộ dáng khuôn mặt, càng nổi bật ra một loại không nói ra được hung ác dữ tợn.

Mắt thấy đối diện Lục Hưng Long cũng là con ngươi co rụt lại, thiếu tôn nhe răng cười một tiếng! Quạt hương bồ giống như cự chưởng hướng về phía trước duỗi ra, dưới chân đột nhiên nổ lên đại lượng đá vụn, thân hình tại trong bụi mù lập tức lôi ra một đạo thật dài huyễn ảnh, trong chớp mắt liền tới đến Lục Hưng Long trước người, đại thủ giơ lên, quay đầu vỗ xuống!

Lục Hưng Long chỉ là một cái không có ý nghĩa trì trệ, đã nhìn thấy đối diện thiếu tôn duỗi bàn tay, nguyên bản còn tại mười mấy mét bên ngoài thân hình đột nhiên liền một trận mơ hồ, liên thanh tiếng vang bên trong, con kia quạt hương bồ giống như đại thủ tựa hồ trong nháy mắt vượt qua không gian cách trở, trực tiếp liền xuất hiện ở nhà mình đỉnh đầu, mang theo một loại không có gì sánh kịp khí thế đập xuống giữa đầu, như là Vẫn Thạch Thiên Hàng, mang theo ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng, trong nháy mắt liền bách khai trên đỉnh đầu hắn phương tất cả không khí!

"Uống!"

Mắt thấy nguy cơ vào đầu, Lục Hưng Long bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, trong miệng bỗng nhiên quát chói tai một tiếng, như kiêu chim khóc đêm, quả thực là dựa vào trong lồng ngực một cỗ sát khí từ nhỏ tôn khí thế áp bách bên trong tránh ra, dưới chân sấm mùa xuân chợt động, vội vã lui về phía sau, tay phải cổ tay chặt càng là đột nhiên trong không khí lôi ra một đạo nhàn nhạt bạch ngấn, đúng như một thanh sắc bén cương đao, trong nháy mắt cắt về phía vào đầu đánh tới cánh tay cổ tay bộ vị.

Lục Hưng Long toàn thân huyết khí phồng lên, kiệt lực muốn bộc phát ra tự thân tất cả tiềm năng, trong nháy mắt tiến vào liệt nguyên Toái Diệt Đao xuất đao cảnh giới tối cao —— lòng dạ lực hợp nhất chi cảnh, toàn thân tinh khí thần đều chú ý đến cái này một cái cổ tay chặt bên trong, bàn tay biên giới chỗ thậm chí bắn ra tấc dài huyết sắc khí nhận, chính là thật sắt thép đúc thành cánh tay, cũng sẽ như là đậu hũ nhất đao lưỡng đoạn!

Chém ra một đao, lòng dạ lực hợp nhất, không cần tụ lực trực tiếp chính là đỉnh phong uy lực!

Thiếu tôn đối mặt cái này lăng lệ một đao chém giết, một tiếng mỉm cười, trên cánh tay rực rỡ lưu chuyển, nơi nào có nửa phần thu tay lại biến chiêu ý tứ, đại thủ không chút nào dừng lại trực tiếp đè xuống!

Răng rắc!

Lục Hưng Long trong miệng quát chói tai thanh âm im bặt mà dừng.

Giòn vang bên trong, thiếu tôn Ma Thần đồng dạng cự trảo trực tiếp đem chém tới cổ tay chặt chấn thành một đám thịt bằm, như là chỉ là bị con muỗi quấy rối, căn bản không có nửa phần ảnh hưởng, mang theo ác ác phong âm thanh đối Lục Hưng Long trán hung hăng vỗ xuống!

Ầm!

Một tiếng vang trầm, ở đây bên ngoài ngừng thở trong tai mọi người nghe được rõ ràng, như là đập vỡ một con dưa hấu, thiếu tôn doạ người cự chưởng chỉ một chút liền đem Lục Hưng Long sọ não đập giống vỡ nát, Hồng, bạch lập tức tung tóe đầy đất!

Lục Hưng Long nguyên bản hướng về sau nhanh chóng thối lui thân hình đột nhiên thẳng tắp quẳng bay ra xa bảy tám trượng, vải rách túi quẳng xuống đất, bôi một chỗ đỏ trắng uế vật.

Cực độ mùi huyết tinh bị cuồng phong cuốn lên, trong gió khuếch tán.

Thiếu tôn lại như là Địa Ngục ở trong Ma Thần, tại một mảnh máu tanh hình phạt trên đài ầm ĩ cuồng tiếu:

"Không chịu nổi một kích!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 263: Truyền Thụ

Chương 263: Truyền thụ

Trong lúc nhất thời, Hắc Ngục thiếu tôn liên tiếp đánh chết tại chỗ Kiếm Môn, Hoàng Cực tông thanh niên nhân vật thủ lĩnh tin tức truyền khắp toàn bộ Bắc Hoang.

Thoạt đầu là các thế lực lớn, sau đó là tiểu môn tiểu phái, cuối cùng thậm chí là đầu đường cuối ngõ, đều đang đàm luận chuyện này.

Cùng toàn bộ giới tông phái tức giận khác biệt, võ đạo trường cùng quân phiệt một phái bọn hắn cũng nhiều hoặc nhiều hoặc ít thiếu biết một chút ngũ ngục cùng giới tông phái khập khiễng, càng nhiều hơn chính là cười trên nỗi đau của người khác, ôm xem kịch vui nội tâm đối mặt chuyện này.

Tân phái cùng thống phái từ trước đến nay không hợp nhau, mà lại Hắc Ngục chuyến này rõ ràng là nhằm vào toàn bộ giới tông phái, bọn hắn ngược lại mừng rỡ mượn nhờ Hắc Ngục chi thủ chèn ép một chút thống phái tình thế.

Đồng thời Hắc Ngục thiếu tôn ý đồ càn quét toàn bộ giới tông phái thế hệ thanh niên tin tức lan truyền nhanh chóng, giống ôn dịch đồng dạng cấp tốc truyền bá.

Kiếm Môn, tông chủ đại điện.

"Chậm nửa bước a!"

Tần Thư Thiên sắc mặt tái xanh:

"Hoàng Cực tông nếu như có thể sớm một chút thu được tin tức của chúng ta, cũng sẽ không cổ vũ Hắc Ngục phách lối khí diễm! Tông phái chúng ta giới lập tức liền lại biến thành trên đời này trò cười!"

"Căn cứ nhận được tin tức, Hoàng Cực tông ngoại trừ chân truyền đại đệ tử Lục Hưng Long bị đánh giết tại chỗ bên ngoài, còn có một trưởng lão nén giận xuất thủ, lại bị Hắc Ngục Tôn Chủ hóa thân suýt nữa giết chết, nếu như không phải Hoàng Cực tông tông chủ hiện thân ngăn cản, người trưởng lão này chỉ sợ đều khó mà may mắn thoát khỏi!"

Long Đài Sơn nhẹ gật đầu, đồng dạng sắc mặt nặng nề, hận hận nói:

"Hắc Ngục Tôn Chủ cũng là thật sự là bỏ được, thế mà chém ra đến một đạo ý chí hóa thân tiềm ẩn tại đệ tử của hắn trên thân, một khi cảm ứng được Tiên Thiên nhất khí tới người liền sẽ tự động kích phát, để cho người ta không làm gì được , đáng hận , đáng hận!"

Tần Thư Thiên nhìn trên đài cao tông chủ Mục Hạo Nhiên một chút, trùng điệp thở dài một hơi:

"Bất quá Luyện Thần Tôn Giả chém ra ý chí hóa thân không có bản thể tư duy năng lực, thiếu tôn trên thân mang theo ý chí hóa thân không thể tự chủ phán đoán, chỉ có thể căn cứ đặc thù nguyên khí cảm ứng kích phát, nói cách khác Hắc Ngục Tôn Chủ nói tới Khí Tông trở xuống sinh tử chớ bàn về điểm này ngược lại là không có làm bộ."

Long Đài Sơn chậm rãi nói ra:

"Vấn đề là, ta Kiếm Môn đệ tử bên trong nhân vật đứng đầu đều không làm gì được cái này thiếu tôn, mười đại tông phái bên trong bọn hắn thực lực xấp xỉ như nhau, lại có ai sẽ là thiếu tôn đối thủ ta ngược lại thật ra rất hiếu kì, ta nhìn cái này thiếu tôn võ đạo, cùng trong trí nhớ Hắc Ngục Tôn Chủ tựa hồ cũng không tương xứng, cũng không biết có gì nền móng "

"Không cần đoán đo."

Trên đài cao Mục Hạo Nhiên mở to mắt mở miệng nói:

"Kia là chí tôn võ đạo."

"Cái gì!"

Ở phía dưới ngồi ba tên trưởng lão cùng nhau chấn kinh.

Bọn hắn thân là khí đạo tông sư, tự nhiên cũng biết cái gọi là chí tôn võ đạo là cái gì.

Tam kinh, ngũ điển, bát đồ, cửu lục, đây chính là ở xa Đại Hoang Thần Triều thời đại, toàn bộ thần triều từ trên xuống dưới ngay tại tận sức tại thu thập võ đạo công pháp, thậm chí thẳng đến thần triều phá diệt, tụ toàn bộ thần triều lực lượng ngay cả một nửa số lượng đều không có thu tập được.

Tam kinh ngũ điển, bát đồ cửu lục, cái này hai mươi lăm môn võ đạo thánh điển đại biểu cho ngay lúc đó tối cao võ đạo, cũng được xưng giống chí tôn võ đạo, ý là tại thiên hạ ở giữa đủ loại võ đạo công pháp bên trong chiếm cứ tuyệt đối thống trị địa vị.

Những cái này vốn là chưa hề nhìn thấy chí tôn võ đạo cũng theo Đại Hoang Thần Triều phá diệt mà biến mất không còn tăm tích, rất ít lại có người nhấc lên.

Mà thẳng đến nhân thể mệnh khiếu đủ loại nghiên cứu tiến triển cực nhanh, các loại bí truyền võ đạo nhao nhao đăng tràng,

nay tất thắng cổ võ đạo lý niệm chiếm cứ chủ lưu, cái gọi là chí tôn võ đạo ngoại trừ từng cái trong thế lực cao tầng đã là không người nào biết.

Mục Hạo Nhiên mắt thấy phương xa, không biết suy nghĩ cái gì, chậm rãi nói ra:

"Hắc Ngục Tôn Chủ, hảo thủ bút. . ."

Long Đài Sơn nhịn không được mở miệng hỏi:

"Tông chủ đại nhân, chúng ta chẳng lẽ liền tùy vào Hắc Ngục tại Bắc Hoang đại địa như thế càn rỡ Thái Thượng trưởng lão hắn. . ."

"Long trưởng lão, ngươi là nghĩ kích động tông phái đại chiến a "

Mục Hạo Nhiên ánh mắt bắn ra trên người Long Đài Sơn, không có chút nào tình cảm, nói:

"Luyện Thần Tôn Giả, siêu phàm thoát tục, chân thân một khi xuất thủ xa xa so với ngươi nhìn thấy ý chí hóa thân khủng bố hơn nhiều lắm, ngũ ngục ở trong đồng khí liên chi, một khi bộc phát đại chiến, bất luận thắng thua, tân triều nhìn chằm chằm đã lâu, liên minh liền sẽ có lật úp nguy hiểm!"

"Dắt một phát động toàn thân, Hắc Ngục Tôn Chủ nắm chắc cái này phân tấc phi thường tốt, đệ tử của hắn cũng chỉ nhằm vào chính là tông phái chúng ta nhất hệ, hơn nữa là quang minh chính đại khiêu chiến, rõ ràng là dương mưu. Hoặc là cự tuyệt Hắc Ngục khiêu chiến, hoặc là nghênh chiến, không có đường khác mà đi. Tài nghệ không bằng người lạc bại bỏ mình, ngoại giới tuyệt sẽ không có bất kỳ đồng tình.

E là cho dù là tông phái chúng ta nhất hệ nội bộ rất nhiều nhị đẳng, tam đẳng thế lực cũng tại ước gì xem chúng ta bị đánh ép

không ngẩng đầu được lên, cũng vui vẻ nhìn thấy đến chúng ta những cái này đỉnh tiêm tông phái thanh danh mất sạch.

Chuyện này, chúng ta chỉ có thể tạm thời chịu đựng!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại điện lập tức im lặng.

. . .

Tinh Thần Liệt Túc tông.

Một chỗ an tĩnh lầu các bên trong, Diệp Phàm cùng Lâm Thành nửa quỳ dưới đất, báo cáo:

"Tông chủ, hiện tại kinh qua bước đầu sàng chọn, hết thảy có ba trăm mười hai tên đệ tử bái nhập sơn môn, trước mắt toàn bộ đưa lên tại tông môn công trình bằng gỗ ở trong. Ngoài ra còn có lục tục người đến bái sơn môn, tại đăng ký tạo sách về sau cũng sẽ cùng nhau vùi đầu vào tông môn kiến thiết ở trong."

Nhạc Bình Sinh trầm tư một lát, hướng Diệp Phàm hỏi:

"Trừ bỏ ta cung cấp tiền vốn , dựa theo tông môn bản thân sản xuất, có thể cung cấp bao nhiêu môn nhân đệ tử tu luyện "

Diệp Phàm lúng túng nói:

"Bớt ăn, nhiều nhất bốn trăm người. Nếu như là dựa theo hiện tại tiêu chuẩn cùng hiện tại môn nhân đệ tử số lượng, mỗi ngày chi tiêu đại khái tại một trăm năm mươi đến hai trăm Xích Kim Diệp khoảng chừng, thanh anh thạch khoáng mạch ước chừng chỉ có thể gánh chịu bốn thành khoảng chừng."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Rất tốt, trong khoảng thời gian này trước hết dùng ta đưa cho ngươi khoản tiền kia, sản nghiệp vấn đề ta sẽ nghĩ biện pháp."

Trừ bỏ bản thân hắn xuất thủ Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo trong tay còn lại sáu vạn Xích Kim Diệp bên ngoài, tại hắn tích súc linh năng, tu luyện 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 là tiêu diệt sơn trại đạo phỉ cũng thuận tay vơ vét một nhóm của cải đáng giá, đại khái giá trị tích lũy cũng có sáu đến bảy vạn Xích Kim Diệp khoảng chừng.

Tổng cộng ước chừng khoảng mười hai vạn Xích Kim Diệp, dù cho Tinh Thần Liệt Túc tông nhân số khuếch trương gần gấp đôi, cũng có thể chèo chống thời gian rất dài.

Hắn nhìn lướt qua Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người cực kỳ cung kính tư thái, nói ra:

"Các ngươi trong khoảng thời gian này tại tông môn biểu hiện rõ như ban ngày, ta cũng sẽ thực hiện lời hứa của ta."

Hô!

Một trương giấy viết thư nhẹ nhàng rơi vào trước mặt của bọn hắn, phía trên là lít nha lít nhít văn tự.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói:

"Môn này 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 tại trúc cơ cảnh giới liền có thể tu hành, có vật lý đả kích cùng tinh thần xung kích song trọng công phạt, các ngươi tại thanh này nó ghi lại, sau đó đốt đi đi."

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 là căn cơ cùng quan trọng nhất, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người thực lực có hạn, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không như thế mạo mạo nhiên truyền thụ cho hai người bọn họ.

"Cám ơn tông chủ!"

Kích động nhặt lên trương này giấy viết thư, Diệp Phàm cùng

Lâm Thành hai người không khỏi vui mừng quá đỗi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 264: Chất Vấn

Chương 264: Chất vấn

Làm Tinh Thần Liệt Túc tông từ trên xuống dưới xây dựng rầm rộ, một mảnh khí thế ngất trời thời điểm, mấy tên khách không mời mà đến đã lên núi cửa.

Đỉnh núi trên đất trống, mấy đạo nhân ảnh đánh giá mấy ngày trước đó bởi vì một trận kịch chiến mà trở nên hoàn toàn thay đổi đỉnh núi.

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng thình lình xuất hiện, hắn nhìn lướt qua một chau mày, toàn thân thư quyển khí tức phụ tá bộ dáng nhân vật, cười nói:

"Chu tiên sinh, không biết lần này Hàn Viễn Chinh vì cái gì không có tới "

Chu tiên sinh giống như là không có nghe được Đoan Mộc Hòa Vũ ý tứ, bình hòa nói:

"Hàn quân chủ có khác quân vụ mang theo, huống chi nên nói rõ tình huống hắn đã hướng thống đốc đại nhân miêu tả rõ ràng, có tới hay không có cái gì khác nhau "

Cuối cùng Nhạc Bình Sinh cùng Thân Hoành Thiên tranh chấp vẫn là trong nội bộ tiêu hóa phương thức xử lý, bởi vì ở đây mặt khác ba tên khí đạo tông sư chứng kiến dưới, Thân Hoành Thiên ra

tay trước ý đồ giết chết Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ sự tình là ván đã đóng thuyền, căn bản lật không được án. U Châu nhất hệ cũng coi là không lớn không nhỏ ăn một cái thiệt ngầm.

Bất quá chuyện này bất luận là Thanh Châu thống đốc vẫn là U Châu thống đốc, đều rất có ăn ý đem lực ảnh hưởng khống chế tại rất nhỏ một cái trong phạm vi, không có khắp nơi lưu truyền. Lần này song phương chất vấn, mặc kệ phương nào trong nội tâm đều rất rõ ràng trên thực tế chẳng qua là đi một cái đi ngang qua sân khấu thôi.

"Chu tiên sinh, không biết ngươi có hay không nhìn ra vấn đề gì "

Thanh Châu thống đốc phủ phụ tá Đoạn tiên sinh không giống như là đến tiến hành chất vấn, giống như là đến ngắm cảnh chơi đùa, hài lòng đánh giá trong núi cảnh sắc, cười nói:

"Vị này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ cũng là một cái kì nhân, thực lực hơn người lại cư một góc, từ trước đến nay thanh danh không hiển hách, ta tại Thanh Châu nhiều năm như vậy đến nay chưa từng nghe từng tới danh hào của hắn, xem ra cũng là một vị bất thế ra nhân vật a."

"Đoạn tiên sinh câu nói này nói đến quá sớm."

Chu tiên sinh cười lạnh một tiếng:

"Hết thảy liền chờ vị tông chủ kia đến sau này hãy nói đi."

Tiếng bước chân trận trận, Nhạc Bình Sinh đi theo phía sau Chung Thành, thân ảnh của hai người chiếu vào mọi người tại đây tầm mắt.

Nhạc Bình Sinh tại tiếp vào Chung Thành truyền lại tới hai châu thống đốc phái người liên hợp chất vấn tin tức, cũng đi ra lầu các, đi gặp lần này Thanh Châu cùng U Châu thống đốc chỗ phái

tới nhân vật.

"Nhạc tông chủ, ta đến vì ngươi giới thiệu một chút."

Nhạc Bình Sinh đến về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ chủ động giới thiệu ở đây nhân vật trọng yếu, nói:

"Cái này một vị là U Châu thống đốc cắt cử, Chu tiên sinh. Vị này thì là chúng ta Thanh Châu thống đốc cắt cử, Đoạn tiên sinh. Lần này chúng ta không mời mà tới vẫn là vì Thân Hoành Thiên sự tình làm một cái điều tra, hai vị này tiên sinh muốn hỏi thăm ngươi một vài vấn đề."

"Đã chính chủ tới, như vậy thì cũng không tất lãng phí thời gian."

Đoan Mộc Hòa Vũ tiếng nói vừa mới rơi xuống, Chu tiên sinh đã tiến lên một bước, ngôn từ sắc bén hỏi:

"Theo ta thăm viếng điều tra, Tinh Thần Liệt Túc tông nguyên bản tông chủ tựa hồ họ Bạch, mà lại tại ba bốn tháng trước đó liền cùng tông môn mặt khác hai tên trưởng lão ngoài ra ra về sau toàn bộ không biết tung tích, từ sư đệ của hắn Chung Thành tạm thay thế tông chủ chức, ta cũng điều tra qua, ngươi cùng Tinh Thần Liệt Túc tông từ trên xuống dưới không có quan hệ chút nào, cũng không phải Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử, tại sao lại trở thành tông phái này tông chủ "

Chung Thành trong lòng lộp bộp một chút, mà Đoạn tiên sinh nhíu mày:

"Chu tiên sinh, chuyện này cùng chúng ta hôm nay muốn điều tra hỏi thăm sự tình không có bất kỳ cái gì liên quan. Giới tông phái từ trước đến nay phục tùng liên minh chỉ huy, nhưng lại bảo trì tự trị, nội bộ sự vụ thay đổi loại chuyện này căn bản không cần hướng liên minh trình báo, ngươi chẳng lẽ quên đi a "

"Tại sao không có liên quan, nếu như hắn cái này cái gọi là vị trí Tông chủ, là dựa vào lấy không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn bức hiếp có được đâu "

Chu tiên sinh cười lạnh một tiếng:

"Theo ta điều tra, tại không đến hai tháng trước thời điểm, Tinh Thần Liệt Túc tông bên trong ngoại trừ đại tông chủ Chung Thành bên ngoài, còn có mặt khác hai tên trưởng lão, bọn hắn tựa hồ cũng là bị vị này Nhạc tông chủ tại chỗ đánh chết, sau đó hiếp bách đại tông chủ Chung Thành, mới cướp đoạt được vị trí Tông chủ đi!"

Người còn lại lông mày đột nhiên nhíu một cái, đem ánh mắt chuyển dời đến Nhạc Bình Sinh cùng Chung Thành trên thân.

Trên thực tế Nhạc Bình Sinh cụ thể là thế nào ngồi lên Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ một vị, bọn hắn căn bản không quan trọng, chỉ bất quá Chu tiên sinh lần này công kích góc độ xảo trá, nếu để cho hắn cầm ra tay cầm đến ngược lại mười phần phiền phức.

"Vị đại nhân này nói đùa!"

Còn không đợi đám người hỏi thăm, Chung Thành lập tức liền đứng dậy, thần sắc trang nghiêm, dõng dạc mà nói:

"Nguyên bản trong tông môn cung phụng trưởng lão, Thượng Thành Tây, Vi Đức Minh hai người lòng lang dạ thú, cùng một giuộc, thân là cung phụng trưởng lão lại ý đồ cầm giữ tông môn, tu hú chiếm tổ, chết chưa hết tội! Nhạc tông chủ đánh giết hai người hoàn toàn là tại thanh lý môn hộ!"

Chung Thành một mặt trầm thống nói ra:

"Nhạc tông chủ mặc dù không phải xuất thân bản thân Tinh Thần Liệt Túc tông, nhưng là cùng ta sư huynh hữu duyên, thậm

chí đặc biệt đáp ứng hắn trước khi lâm chung nhắc nhở, đem việc quan hệ tông môn sinh tử đồ trọng yếu không chối từ thiên tân vạn khổ, trèo non lội suối đưa đến sơn môn, nhìn thấy Vi Đức Minh cùng Thượng Thần Tây hai người ngang ngược càn rỡ, lúc này mới trượng nghĩa xuất thủ.

Ta Chung Thành tư chất ngu dốt, không cách nào đảm nhiệm tông chủ chức, mới mời Nhạc tông chủ lưu lại, vị này Chu tiên sinh cũng không nên bẻ cong sự thật!"

Những lời này, Chung Thành nói là hiên ngang lẫm liệt, vô cùng thành khẩn, cơ hồ khiến Chu tiên sinh bản thân đều cho là mình điều tra ra sai lầm.

Chung Thành khí cũng không thở, tiếp tục nói ra: "Chư vị, ta nhất gia chi ngôn các vị nếu như không tin, sơn môn ở trong nhiều như vậy môn nhân đệ tử mặc cho các ngươi hỏi thăm, tự nhiên có thể biết thật giả."

Từ Nhạc Bình Sinh trở thành tông chủ đến nay, mặc dù tất cả mọi chuyện lớn nhỏ không ngừng, thậm chí ngay cả khí đạo tông sư đều dẫn ra, nhưng là cho tới nay đều là hữu kinh vô hiểm giải quyết, có thể nói là kẻ tài cao gan cũng lớn, mà lại đối tông môn kiến thiết cũng không chút nào tiếc rẻ, lấy hiện tại môn nhân đệ tử thể lượng, chỉ có toà kia thanh anh thạch khoáng mạch căn bản là không có cách gánh chịu toàn bộ trên tông môn hạ thường ngày cần thiết, dựa vào là chính là chính Nhạc Bình Sinh tự móc tiền túi.

Chỉ luận về thực lực, có thể lấy võ đạo gia chi thân giết chết khí đạo tông sư Nhạc Bình Sinh, không thể nghi ngờ là toàn bộ Tinh Thần Liệt Túc tông trụ cột, cũng chỉ có hắn mới có thể dẫn theo toàn bộ tông môn phi tốc phát triển, lúc này cũng muốn là đối Nhạc Bình Sinh vị trí Tông chủ có dị nghị, Chung Thành cái thứ nhất liền không đáp ứng.

Chu tiên sinh nhướng mày, cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Thời gian ngắn như vậy bên trong, hắn cũng chỉ phát hiện như thế một chỗ điểm đáng ngờ, nhìn Chung Thành phản ứng tựa hồ cùng hắn điều tra ra không nhỏ sai lầm.

Nhìn thấy Chung Thành nói như vậy, Đoạn tiên sinh cũng yên lòng, nhìn về phía Chu tiên sinh cười nói:

"Vị này Chung trưởng lão nói không sai, Chu tiên sinh, không bằng chúng ta bây giờ liền đi hỏi thăm một cái mặt dưới môn nhân đệ tử, nhìn xem đến cùng là chuyện gì xảy ra, như thế nào "

"Không cần."

Nhìn thấy Chung Thành chưa từng xuất hiện chính mình trong dự đoán phản ứng, Chu tiên sinh nhìn thật sâu Nhạc Bình Sinh một chút, nói ra:

"Nhạc tông chủ, Thân Hoành Thiên chuyện này mặc dù là hắn gieo gió gặt bão, nhưng là ngươi cũng tốt tự lo thân đi."

Dứt lời hắn cũng không tiếp tục để ý mọi người ở đây, quay người mà đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 265: Trù Bị

Chương 265: Trù bị

Một chỗ tĩnh thất bên trong, ba tên khí chất khác nhau, lại đồng dạng có một cỗ cao cao tại thượng hương vị thanh niên đang tiến hành một trận tranh luận.

Doãn Tuyết Phong, Phi Tuyết lâu thủ tịch đại đệ tử, đứng hàng bí truyền Long Hổ bảng thứ chín!

Quý Thiên Bình, Thần Tiêu đạo chân truyền đại đệ tử, đứng hàng bí truyền Long Hổ bảng thứ năm!

Cố Niệm Sinh, Vũ Hóa cung thiếu cung chủ, đứng hàng bí truyền Long Hổ bảng thứ hai!

Ba người này đều là thiên tài ở trong thiên tài, kiêu dương tồn tại, giờ này khắc này lại cùng nhau tụ tập tại nơi này.

"Tin tức mới nhất, Côn Ngô tự khước từ Vô Tâm không tại bên trong sơn môn, đóng cửa không chiến, thiếu tôn tại sơn môn bên ngoài triển khai trận thế, ngăn chặn Côn Ngô tự trọn vẹn ba ngày, chuyện này đã truyền khắp, Côn Ngô tự chỉ sợ cũng phải biến thành liên minh trò cười."

Quý Thiên Bình mở miệng cười lạnh: "Liền đối chiến dũng khí đều không có, Vô Tâm dạng này hạng người ham sống sợ chết, ta quý Thiên Bình hổ thẹn tại cùng làm ngũ!"

"Quyền đấu sinh tử không do người."

Doãn Tuyết Phong lại cảm thán nói:

"Cái này thiếu tôn thực lực, đích thật là ta cuộc đời ít thấy, là võ đạo gia đỉnh tiêm bên trong đỉnh tiêm. Long Hổ bảng thứ bảy Lý Huyền bị hắn ba quyền đánh giết, thứ mười Liên Thành Chí bị hắn hai quyền tất tử giết, xếp hạng mười hai Lục Hưng Long thì là bị hắn một quyền tất tử giết, kinh người như vậy thực lực, cũng không trách Vô Tâm sợ hãi mất mạng, không dám ứng chiến. Các ngươi cũng nên nhận được tông môn trưởng bối mật lệnh, ra ngoài du lịch, cấm chỉ lộ ra hành tung đi."

Đang cảm thán chi ý bên trong, bao hàm là trước nay chưa từng có thật sâu khuất nhục cùng phẫn nộ.

Bọn hắn mỗi một cái đều là nhân trung chi long, tâm tính, ngộ tính, căn cốt, vận khí, xuất thân, vô luận điểm nào nhất đều là người bình thường theo không kịp, bọn hắn theo võ đạo hữu thành sau mỗi một ngày đều là sinh hoạt tại tán thưởng cùng kính ngưỡng ở trong.

Mà hết thảy này tại thiếu tôn xuất hiện về sau tan vỡ.

Cái này thiếu tôn tùy ý tùy tiện, căn bản không thèm để ý từng cái tông phái đại biểu quái vật khổng lồ, lấy một loại cực đoan phách lối bá đạo tư thái xé nát bọn hắn giới tông phái nhân vật thủ lĩnh tất cả kiêu ngạo. Liền ngay cả bọn hắn trong tông môn trưởng bối cũng không cho rằng bọn hắn có thể địch nổi thiếu tôn, mà là sớm làm tốt chuẩn bị, để bọn hắn ẩn nấp hành tung, tạm lánh danh tiếng.

Đây đối với bọn hắn tới nói là bực nào sỉ nhục!

Hiện tại toàn bộ tông phái đã biến thành một chuyện cười, thậm chí có vô số người hiểu chuyện trợ giúp đi theo thiếu tôn,

thay hắn khắp nơi tuyên truyền. Thiếu tôn quét ngang Bắc Hoang giới tông phái không người có thể chế tin tức trong truyền bá, bộ phận này người làm ra tác dụng rất lớn.

Những chuyện tốt này người đại bộ phận cũng lệ thuộc vào tân phái, tự nhiên mừng rỡ đối thống phái nhất hệ bỏ đá xuống giếng.

Có thể nói toàn bộ Bắc Hoang đều đang nhìn giới tông phái trò cười, đều đang mong đợi bọn hắn những cái này đám mây phía trên nhân vật trùng điệp ngã xuống.

"Cố huynh, ngươi có thể nói cho chúng ta biết đem chúng ta tụ tập ở chỗ này nguyên nhân đi, chẳng lẽ là muốn liên thủ vây công "

Quý Thiên Bình nói ra:

"Ta tình nguyện thừa nhận tài nghệ không bằng người, mặt mũi mất hết, cũng không nguyện ý vây công, để thiên hạ võ giả trò cười."

"Quý huynh ngươi quá lo lắng. Ta Cố Niệm Sinh tập luyện võ đạo ba mươi bảy chở, đánh bại hoặc nhiều hoặc ít cường địch, từ trước đến nay chỉ có người khác vây công ta, ta lại thế nào khả năng đi làm liên thủ với người khác vây công sự tình."

Cố Niệm Sinh chậm rãi nói:

"Không riêng như thế, ta ngược lại là muốn đích thân tới kiến thức một chút cái này thiếu tôn tập luyện chí tôn võ đạo, cùng ta Phi Vũ cung trấn phái điển tịch có cái gì khác biệt!"

"Ngươi muốn một mình khiêu chiến thiếu tôn ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần "

Lần này, còn lại hai người hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít

giật mình. Ba người bọn họ thứ tự gần phía trước, đối với đối phương võ đạo thế lực đại khái biết không ít, chỉ bằng vào thiếu tôn biểu hiện ra thực lực, Cố Niệm Sinh phần thắng nhìn qua tựa hồ cũng không lớn.

"Năm thành!"

Cố Niệm Sinh mở bừng mắt ra, tinh mang bạo phát:

"Ta có tỉ lệ thành công 50% đánh bại thiếu tôn!"

"Thiếu tôn chi cho nên không có vừa lên đến liền khiêu chiến giới tông phái thế hệ thanh niên ở trong người mạnh nhất, ngoại trừ tận lực muốn chà đạp ta giới tông phái tôn nghiêm bên ngoài, chính là đang súc thế! Từng bước một, từng bước từng bước, tạo nên đến vô địch chi thế!"

"Ta chính là nhìn ra tính toán của hắn cùng ý đồ, cho nên không thể đợi thêm! Nếu quả thật để hắn đem cỗ này vô địch đại thế súc thành, đừng nói là ta, chính là xếp hạng thứ nhất Vu Hành Vân cũng không phải là thiếu tôn đối thủ!"

"Trong tông môn trưởng lão chỉ cầu ổn thỏa, không nguyện ý ta xuất chiến, nhưng là ta Cố Niệm Sinh sinh không năm sống xa hoa, chết tức năm đỉnh nấu! Sao có thể dễ dàng tha thứ thiếu tôn như thế làm càn, xem thường ta Bắc Hoang võ giả "

Cố Niệm Sinh trên thân một cỗ long bàng hổ cứ kinh người khí thế theo hắn từng câu từng chữ bay lên, như đồng hóa vì ngọn lửa vô hình, phóng lên tận trời, tựa hồ muốn nóc nhà tính cả trên bầu trời tầng mây đều xông phá.

Quý Thiên Bình cùng Doãn Tuyết Phong hai người liếc nhau, hổ thẹn nói:

"Cố huynh ý chí, để cho chúng ta xấu hổ, ngươi thịnh tình mời, dạng này thịnh sự chúng ta không có cự tuyệt đạo lý, nguyện cùng

nhau đi tới!"

. . .

Đưa tiễn Thanh Châu thống đốc phụ tá Đoạn tiên sinh về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ lưu lại cùng Nhạc Bình Sinh trò chuyện với nhau.

"Gần nhất trong khoảng thời gian này ta liên hệ một phen, từng cái nghe tiếng đúc khí thế lực cơ hồ không có cái gì đứng không, đúc khí danh ngạch mười phần khó được. Bất quá ta cùng Trọng Khí tông một vị nào đó trưởng lão cũng có một chút quan hệ cá nhân, hắn nguyện ý xuất thủ vì ngươi thiếp thân chế tạo một kiện Luyện Huyết Huyền Binh.

Trọng Khí tông cùng cái khác rất nhiều dựa vào lấy thế lực lớn đúc khí danh gia khác biệt, tông phái này bản thân cũng đứng hàng đỉnh cấp thế lực, mà lại càng có thể dán vào bản thân võ giả tiến hành Luyện Huyết Huyền Binh thiết kế rèn đúc, cũng là được hoan nghênh nhất đúc khí tông phái."

Nói chuyện đồng thời, Đoan Mộc Hòa Vũ từ bên hông lấy ra một khối nho nhỏ ngọc bài, đưa cho Nhạc Bình Sinh, trịnh trọng dặn dò:

"Nhạc tông chủ, khối ngọc bài này chính là vị trưởng lão kia bằng chứng, ngươi đến Trọng Khí tông về sau không được lộ ra ý đồ đến, chỉ nói là nhận nhắc nhở tới bái phỏng vị trưởng lão này."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh có chút không rõ nó ý, Đoan Mộc Hòa Vũ cười thấp giọng nói:

"Vị trưởng lão này. . . Bởi vì một chút nguyên nhân đặc biệt, len lén tiếp một chút việc tư."

Tại Đoan Mộc Hòa Vũ giảng thuật bên trong Nhạc Bình Sinh cũng biết vị này Trọng Khí tông trưởng lão cùng cái khác say mê

tại đúc khí mọi người khác biệt, tính cách quái dị không nói, ăn uống cá cược chơi gái mọi thứ đều dính, mà lại xuất thủ hết sức hào phóng, xài tiền như nước, cứ việc đúc khí mười phần bạo lợi, nhưng là... lướt qua trên tông môn cung cấp cần thiết, đến trong tay hắn vẫn như cũ không đủ để chèo chống hắn đủ loại chi tiêu, cho nên hắn thường thường tự mình đúc khí, để mà kiếm tiêu xài.

Chỉ bất quá loại phương thức này đúc thiết bị liệu đại bộ phận đều muốn tự nghĩ biện pháp.

Bất quá điểm này ngược lại là râu ria, trên tay hắn hiện tại tiền tài đầy đủ, hoàn toàn có thể chèo chống thu mua chế tạo ra một cây đao khí. Tại các đại thương hội bên trong chỉ cần Xích Kim Diệp đầy đủ, những cái này đều không phải là vấn đề lớn.

Chỉ bất quá cụ thể cần thu thập nào vật liệu, còn chờ được tới hắn cùng vị này Trọng Khí tông trưởng lão gặp mặt nói chuyện qua đi mới có thể xác nhận.

. . .

Tại đưa tiễn Đoan Mộc Hòa Vũ về sau, Nhạc Bình Sinh hướng Chung Thành bàn giao một phen tông môn sự vụ, không có trì hoãn, phóng ngựa chạy về Trọng Khí tông.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 266: Đăng Tràng! (Một)

Chương 266: Đăng tràng! (một)

Không có mang bất luận kẻ nào, Nhạc Bình Sinh một mình phóng ngựa trước khi đến Trọng Khí tông con đường bên trên lao vụt lên.

Hắn từ trước đến nay thích độc lai độc vãng, coi trọng phô trương tiền hô hậu ủng với hắn mà nói không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, chỉ là vướng víu mà thôi.

Trọng Khí tông ở khoảng cách Tinh Thần Liệt Túc tông ba ngàn dặm bên ngoài Phục Long sơn mạch, từ lập tông đến nay vị trí cho tới bây giờ đều chưa từng thay đổi, ngoại nhân suy đoán nên là sơn môn vị trí có đặc thù địa mạch hỏa diễm, tại đúc khí phương diện có rất lớn phụ trợ tác dụng, mới khiến cho Trọng Khí tông vị trí nhiều năm như vậy đến nay chưa từng có biến động.

Mà lại Trọng Khí tông tuy thuộc tông phái thế lực, trên thực tế cũng sẽ không cự tuyệt vì những thứ khác võ đạo thế lực đúc khí, cũng từ trước đến nay không nguyện ý tham gia trước Trung Châu nghị viện quyền lực không phải là trung tâm, là tuyệt đối trung lập phái.

Cũng chính là loại này sáng suốt, không tranh quyền thế phát triển chiến lược, mới khiến cho Trọng Khí tông như thế mấy trăm năm đến nay càng phát phát triển lớn mạnh, mà còn lại không ít đúc khí thế gia đầu nhập vào thế lực lớn, ngược lại khắp nơi bó

tay chân, nhận cực lớn khống chế.

Lần này muốn thiếp thân chế tạo một thanh Luyện Huyết Huyền Binh, trên thực tế Nhạc Bình Sinh cũng là đang vì xông phá khí quan, đạt tới cảnh giới tiếp theo làm chuẩn bị.

Cho tới bây giờ, huyết khí của hắn, tinh khí, thể phách đã đến một cái thường nhân hoàn toàn không cách nào mức tưởng tượng, là một loại đã tích súc đến đỉnh điểm, tựa hồ sắp xông phá thân thể hóa rồng mà đi cảm giác.

Nếu như cắt ngón tay của hắn nhỏ xuống một điểm máu tươi xuống tới, nhất định ngưng kết nóng hổi giống nham tương, giống như kim loại thực chất, thậm chí vẻn vẹn máu của hắn đều có trăm năm nhân sâm như thế bổ dưỡng tác dụng.

Cái này cũng đại biểu cho Nhạc Bình Sinh tại võ đạo gia cảnh giới tích súc, đã đạt đến trước nay chưa từng có cảnh giới.

Đến hắn cái này tu vi tình trạng, liền ngay cả chính hắn trong nội tâm cũng hết sức rõ ràng, tại hùng hồn đến tột đỉnh khổng lồ ngưng kết thành cương huyết khí cơ sở dưới, muốn xông phá khí quan, luyện tinh hóa khí so với võ giả bình thường đến tối thiểu khó khăn không biết bao nhiêu lần.

Dựa theo hắn đoạt được biết một chút kinh nghiệm tin tức, võ đạo gia tại uẩn dưỡng tích súc đến cuối cùng, đạt thành huyết khí lang yên tiêu chí về sau, cũng đại biểu cho có trùng kích vào một cái cửa ải điều kiện.

Tại cái này một bộ phận trong đám người, có thể nhất cổ tác khí, một lần là xong võ giả mười không còn một. Chín thành chín đều muốn lấy mài nước công phu, ngày qua ngày ăn mòn khí quan, mở ra lỗ hổng, cuối cùng từng chút từng chút luyện tinh hóa khí, đem toàn thân huyết khí chuyển hóa làm thuần túy Tiên Thiên nhất khí liền xem như chân chính đột phá Khí Tông cảnh giới.

Ngoại trừ thiên tư bên ngoài, vận khí cũng đã chiếm không ít phân lượng. Có người ngút trời kỳ tài, lại phải hao phí hơn mười năm khoảng chừng mới có thể chân chính đột phá; có người lại có thể trong vòng mấy năm luyện tinh hóa khí trọn vẹn, thành tựu Khí Tông.

Lấy Nhạc Bình Sinh trước mắt với cái thế giới này cao tầng lực lượng phán đoán nói, khí đạo tông sư cảnh giới mới tính có tự vệ lực lượng, có thể buông tay buông chân đi làm một ít chuyện.

Hiện tại Nhạc Bình Sinh nhìn bề ngoài chính diện chém giết một cái khí đạo tông sư, tựa hồ phong quang vô hạn, chỉ có chính hắn biết cái này còn xa xa không đủ.

Dù sao trận chiến kia hắn xuất đao một trảm, là phóng xuất ra trù bị tích súc tất cả linh năng, mới chặt đứt Thân Hoành Thiên một tay, lớn tiếng doạ người chiếm cứ thượng phong.

Luyện Huyết Huyền Binh ngoại trừ hoá khí về sau trở thành khí đạo tông sư đại biểu tính thủ đoạn bên ngoài, tại xông phá khí quan quá trình bên trong cũng có thể phát huy tác dụng rất lớn, chỉ coi chế tạo một thanh dán vào tâm ý Luyện Huyết Huyền Binh thành quan trọng nhất.

. . .

Thông hướng Phục Long sơn mạch con đường bên trên, một cỗ phổ phổ thông thông xe ngựa không nhanh không chậm trên đại đạo hành sử, mà tại chiếc xe ngựa này đằng sau, xa xa có không ít nhân mã theo sát phía sau, nhưng lại không dám áp sát quá gần.

Cái này theo ở phía sau hơn trăm người ngựa tựa hồ không phải một đường, tốp năm tốp ba riêng phần mình nói thầm.

Những người này ngoại trừ một phần nhỏ người hiểu chuyện bên ngoài, đại bộ phận đều là Bắc Hoang từng cái san gửi thư tín

báo cơ cấu tin tức thám thính nhân viên.

Hắc Ngục thiếu tôn quét ngang giới tông phái sự tình như là liệt hỏa nấu dầu, càng ngày càng nghiêm trọng, đã quét sạch hơn phân nửa cái Bắc Hoang. Trong đó không ít thế lực trợ giúp cũng làm ra tác dụng cực lớn,

Trong thiên hạ mọi ánh mắt đều đã tụ tập tại Hắc Ngục thiếu tôn trên thân.

Nhất cử nhất động của hắn khiên động giới tông phái tâm thần của mọi người.

Hắn mỗi đến một cái tông môn, liền đại biểu cho cái này tông môn không còn mặt mũi, môn nhân đệ tử võ đạo ý chí phá diệt bắt đầu, mà là đến bây giờ, không có bất kỳ cái gì một nhà đỉnh cấp tông phái thế hệ thanh niên có thể đứng ra, ngăn cản thiếu tôn không ai bì nổi vô địch uy thế.

Chuyện này, cũng bị người hiểu chuyện gọi tông phái chi thương.

Trên lưng ngựa, một cái mặt vàng hán tử đè thấp giọng nói:

"Khôn ca, ngươi nói cái này thiếu tôn bước kế tiếp dự định muốn đi đâu đám kia các lão gia còn đang chờ chúng ta tin tức đâu."

"Kỳ quái a."

Được xưng Khôn ca chính là một mặt mũi tràn đầy gian nan vất vả hán tử, nhìn chăm chú lên bên ngoài hơn mười trượng chiếc xe ngựa kia lẩm bẩm nói:

"Cái phương hướng này tựa hồ là Phục Long sơn mạch phương hướng nhưng là cái kia một mảnh ngoại trừ Trọng Khí tông nổi danh bên ngoài, cũng không có cái gì lớn tông phái thế lực, ta nghe

nói thiếu tôn chỉ coi mười đại tông phái làm mục tiêu, hắn đi nơi đó làm cái gì chẳng lẽ chỉ là đi ngang qua "

Mặt vàng hán tử cũng trăm mối vẫn không có cách giải, cảm thán nói:

"Cái này thiếu tôn trước mắt quét ngang Kiếm Môn, Hoàng Cực tông, Thần Tiêu đạo cái này ba cái đỉnh cấp đại phái thế hệ thanh niên nhân vật thủ lĩnh, trên tay ngay cả người sống đều không có để lại, càng làm cho Côn Ngô tự, Thập Phương giáo hai nhà này đóng cửa không dám ứng chiến, mất hết mặt mũi, uy phong không ai bì nổi, thật sự là làm cho người sợ hãi thán phục.

Vẻn vẹn là cái này năm nhà liền đã chiếm cứ giới tông phái gần nửa giang sơn, bằng vào lực lượng một người áp chế toàn bộ giới tông phái thế hệ thanh niên không ngẩng đầu được lên, không nói sau này không còn ai, tối thiểu Bắc Hoang cái này mấy trăm năm qua đều là gần như không tồn tại!

Ngươi nói những giới tông phái này cao cao tại thượng các đại nhân vật hiện tại chỉ sợ răng đều muốn cắn nát a bình thường chém gió, kết quả hiện tại toàn bộ giới tông phái vô số nhân vật thiên tài không có một cái nào có thể ngăn cản thiếu tôn uy thế, hai ba mươi năm bồi dưỡng ra được tâm huyết thế mà không phải cái này thiếu tôn hợp lại lực lượng, thật sự là để người trong thiên hạ làm trò hề cho thiên hạ."

"Nào chỉ là da mặt mất hết, răng cắn nát "

Khôn ca cười lạnh một tiếng:

"Nếu như không phải cái này thiếu tôn địa vị đủ lớn, chỉ sợ tại Kiếm Môn thời điểm hắn tuyệt không có khả năng hoàn hảo không chút tổn hại đi xuống dưới núi, ngươi chẳng lẽ chưa nghe nói qua a, Hoàng Cực tông hai cái trưởng lão tại thủ tịch đệ tử Lục Hưng Long bị thiếu tôn đánh chết về sau nổi giận xuất thủ, lại bị thiếu

tôn trên thân cất giấu luyện thần ý chí hóa thân trọng thương, thiếu chút nữa bỏ mạng rồi."

Mặt vàng hán tử lập tức mở to hai mắt nhìn: "Luyện, luyện thần ý chí hóa thân "

"Loại người này ở giữa thần thánh không phải chúng ta có thể phỏng đoán, bằng không ngươi cho rằng vì cái gì thiếu tôn còn có thể sống đến bây giờ "

. . .

Xe ngựa trong buồng xe, màn xe đã bị xốc lên, thiếu tôn nhiều hứng thú đánh giá hậu phương xa xa đi theo nhân mã.

Khổ Tâm mở mắt ra: "Thiếu tôn, phải chăng cần ta xuất thủ xua đuổi "

"Không cần."

Thiếu tôn buông rèm cửa sổ xuống:

"Khổ lão, những người này tự nguyện làm cổ của chúng ta lưỡi, chủ động tuyên dương khắp chốn, cớ sao mà không làm vừa vặn Trọng Khí tông một nhóm sư phụ chuyên môn dặn dò ta muốn trọng điểm chiếu cố một phen, khiến cái này tin báo thám tử cũng thay ta ra một phần lực."

Khổ Tâm nhẹ gật đầu:

"Trọng Khí tông từ trước đến nay tự xưng là đúng ra trung lập, không tham dự thế lực tranh đấu, năm đó lại đầu tiên đảo hướng chính tông nhất hệ, một mực là Tôn Chủ mối hận trong lòng, bất quá thiếu tôn chuyến này ngược lại là có thể tiện thể thay Tôn Chủ một tiết mối hận trong lòng."

"Cái này hiển nhiên."

Thiếu tôn thần tình cảm thán, buông thả bên trong mang theo một chút xíu cô đơn:

"To như vậy một cái giới tông phái, một cái sáng chói nhân vật đều không có, cái gọi là thiên chi kiêu tử đều không chịu nổi một kích, không thú vị, không thú vị a."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 267: Đăng Tràng! (Hai)

Chương 267: Đăng tràng! (hai)

Làm thiếu tôn xe ngựa chậm rãi hướng về Trọng Khí tông tiến lên thời điểm, Trọng Khí tông bên trong, một chỗ rộng lớn luyện công trong đại sảnh.

Một thân màu đen võ phục, khuôn mặt cương nghị thanh niên khí tức trầm ngưng nặng nề, như là sơn nhạc. Hắn đối diện, đồng dạng là mười mấy tên khí huyết thâm hậu, buông thả võ giả. Cái này mấy chục cái thân mang thống nhất chế thức võ hắn võ giả phần lớn tuổi trẻ, có chút không rõ ràng cho lắm nhìn xem tên này thanh niên.

Người thanh niên này chính là Trọng Khí tông Hậu Thổ phong thủ tịch Đại sư huynh, Viên Thái Thương.

Hậu Thổ phong cũng là Trọng Khí tông ở trong lấy võ đạo tu hành làm chủ một phong, chỉ bất quá Trọng Khí tông từ trước đến nay lấy đúc khí làm tên, võ đạo ngược lại là thanh danh không hiển hách.

Tên này thanh niên nhìn qua bất động như núi đồng thời, nhất cử nhất động lại như long bàng hổ cứ, hai mắt ở trong tinh quang trong vắt, mang một cỗ cứng rắn như thép, vĩnh viễn không khuất phục hương vị.

Viên Thái Thương nhẹ nhàng mở miệng, phá vỡ bình tĩnh:

"Sau ba canh giờ, thiếu tôn xe ngựa liền sẽ đi vào ta Trọng Khí tông."

"Cái gì!"

Người thanh niên này nói ra cái tin tức này về sau, ở đây tất cả võ giả đều một nháy mắt lâm vào yên lặng, sau đó sôi trào!

Một cỗ khổng lồ rời khỏi phẫn nộ cảm xúc triệt để tản ra đến!

Sát khí! Phẫn nộ sát khí!

Nghe được thiếu tôn sắp đến về sau, toàn bộ luyện công đại điện sát khí đang vang vọng, bi phẫn, khí nộ , chờ một chút thảm liệt cảm xúc nhét đầy toàn bộ không gian, không khí đều tựa hồ đọng lại.

Mặc cho bọn hắn ai cũng biết, cái này thiếu tôn hung tàn vô cùng, cùng hắn giao thủ ba vị đỉnh cấp thiên tài hết thảy bỏ mình, không có để lại người sống, mà đóng cửa cự chiến hai cái tông môn bị một mình hắn ngăn ở sơn môn khẩu ròng rã hai ngày, huyên náo thiên hạ đều biết, bao nhiêu năm rồi để dành tới tông môn danh dự cùng uy thế đều không còn sót lại chút gì! Trở thành toàn bộ Bắc Hoang trò cười!

Hiện tại, dạng này một đời thanh niên ở trong ẩn ẩn nhân vật vô địch, liền muốn leo lên nhà mình tông môn.

Ở đây những đệ tử này, đều là Trọng Khí tông chân truyền đệ tử cùng trọng điểm bồi dưỡng nội môn đệ tử, là tinh anh trong tinh anh, có thể nói ở đây những người này tổ chức thành một cái chỉnh thể, cơ hồ có thể đại biểu chỉnh Trọng Khí tông toàn bộ thế hệ thanh niên võ đạo tinh thần, ý chí!

Hiện tại cỗ ý chí này, vào giờ phút này thiếu tôn sắp đến cường đại áp bách dưới, toàn bộ bạo phát.

"Cái này thiếu tôn, đem trong thiên hạ thiên tài đứng đầu võ giả xem như đá đặt chân, mặc dù tâm tư độc ác, nhưng là một thân tu vi võ đạo đích đích xác xác tung hoành bễ nghễ, võ đạo gia cảnh giới này bên trong viễn siêu cùng tế, cơ hồ không có địch thủ."

Làm Trọng Khí tông thủ tịch đại đệ tử, Viên Thái Thương đương nhiên sẽ không là ánh mắt chật hẹp người. Thiếu tôn thực lực tại hiển hách chiến tích hạ đã là hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Đáng chết, đáng chết! Hắn cái này muốn khiêu chiến cùng chà đạp chúng ta toàn bộ Trọng Khí tông a!"

Trọng Khí tông đệ tử tinh anh bên trong, một cái to như cột điện cự hán đột nhiên giậm chân một cái, chợt quát một tiếng:

"Ta hình vừa liền xem như tài nghệ không bằng người, cũng phải cùng hắn quyết nhất tử chiến! Cho dù là thịt nát xương tan cũng ở đây không tiếc! Sư huynh! Hắn bây giờ ở nơi nào! "

Thanh âm chấn động bên trong, toàn bộ luyện công điện mặt đất đều tựa hồ run rẩy một chút.

"Hình sư đệ, không nên vọng động."

Viên Thái Thương lắc đầu, nhẹ nhàng nói:

"Thiếu tôn chuyến này, nhất định là tới khiêu chiến ta, ta sẽ đích thân nghênh chiến."

Ngữ khí của hắn nhàn nhạt, lại vô cùng kiên định, vô cùng yên tĩnh. Có một loại khẳng khái chịu chết hương vị.

Hắn tại bí truyền Long Hổ bảng bên trên xếp hạng thứ mười sáu, cũng chỉ có hắn mới là thiếu tôn mục tiêu.

Luyện công đại điện bên trong bầu không khí cùng nhau một

trận, một đám môn nhân đệ tử biến sắc, con mắt lập tức liền đỏ lên, lớn tiếng nói:

"Sư huynh! Thế nhưng là ngươi. . ."

Thiếu tôn uy thế bọn hắn tất cả mọi người rõ ràng, bị hắn tại trên lôi đài tự tay giết chết ba tên thiên tài đứng đầu xếp hạng không có chỗ nào mà không phải là so Viên Thái Thương cao hơn, liền ngay cả ba người bọn họ đều chiến bại sinh tử, Viên Thái Thương tại bí truyền Long Hổ bảng bên trên xếp hạng còn chưa kịp ba người này, như thế nào lại may mắn miễn đạo lý

"Cái này thiếu tôn mang theo vô địch chi thế mà đến, ta đương nhiên không phải là đối thủ của hắn."

Viên Thái Thương tựa hồ minh bạch những sư đệ này nhóm suy nghĩ cái gì, chậm rãi nói:

"Ta Viên Thái Thương tuân theo tông môn bồi dưỡng, trên thân gánh vác không riêng gì chính mình cá nhân sinh mệnh vinh nhục, càng là gánh vác toàn bộ tông môn danh dự! Ta đương nhiên cũng có thể bắt chước Côn Ngô tự, Thập Phương giáo cách làm, khước từ tránh chiến, nhưng là ta Hậu Thổ phong từ trên xuống dưới một vạn tên đệ tử võ đạo ý niệm đều sẽ sụp đổ!

Vì cái gì! Bởi vì ta thân là tiếp nhận lớn nhất tài nguyên thủ tịch Đại sư huynh, đối thủ đồng dạng là võ đạo gia cảnh giới, lại ngay cả nghênh chiến cũng không dám! Một con rùa đen rút đầu làm sư huynh của các ngươi, các ngươi, ai nguyện ý!

Nếu như ta lui bước! Ngàn ngàn vạn vạn nóng lòng võ đạo, say đắm ở võ đạo, xem võ đạo vì suốt đời theo đuổi Hậu Thổ phong đệ tử thấy thế nào bọn hắn sẽ mất đi lòng tin, mất đi tinh thần! Đừng nói là đi ra sơn môn, liền ngay cả trong tông môn đối mặt cái khác phong đệ tử, đều sẽ vĩnh viễn kém một bậc, không ngẩng đầu được lên!

Cho nên, ta không thể lui, muốn huyết chiến đến cùng, cho dù là ta chết đi, cũng nói cho tất cả tông môn đệ tử, nói thiên hạ biết ở giữa tất cả võ giả, Trọng Khí tông môn nhân đệ tử là chân chính võ giả, mà không phải chỉ biết là đúc khí, rèn sắt!"

Viên Thái Thương những lời này, dõng dạc, mỗi chữ mỗi câu như là búa tạ đánh tại trong đại điện mỗi một cửa người tâm bên trong, để bọn hắn trong lòng một cỗ huyết khí như muốn phun trào.

Đúc khí tông thanh danh lan xa, nhưng là người khác nhắc lên thời điểm chỉ có đúc khí một hạng, cơ hồ không ai quan tâm, coi trọng bọn hắn Hậu Thổ phong.

Tất cả mọi người giờ khắc này, tại rung động bên trong, đều cảm nhận được Viên Thái Thương loại kia lấy cái chết làm rõ ý chí, kiên định không thay đổi to lớn tinh thần.

Đây tuyệt đối không phải ngu xuẩn, mà là hắn phải dùng sinh mệnh của mình nói cho tông môn đệ tử, chân chính võ giả, rốt cuộc là tình hình gì!

Cái này mấy chục cái môn nhân đệ tử, mỗi một cái đều ánh mắt cứng rắn như thép. Một cỗ hung hãn sát khí từ đoàn người này trên thân thấu ra. Bọn hắn mỗi một cái đều là tông môn tinh nhuệ, nhưng giờ phút này bọn hắn đứng tại luyện công điện bên trong, ngoại trừ sát khí trên người bên ngoài, toàn thân nhiệt huyết sôi trào, ánh mắt bên trong lộ ra, đều là thấy chết không sờn ý chí.

Đó là một loại mặc cho ngoại lực như thế nào đánh, chà đạp cũng sẽ không uốn cong sắt thép tinh thần.

Bởi vì bọn hắn biết đối thủ lần này, là cỡ nào cường đại làm người tuyệt vọng. Nhưng ngay cả như vậy, có bọn hắn sư huynh Viên Thái Thương nhân vật như vậy tại, toàn bộ Hậu Thổ phong liền vĩnh viễn sẽ không không gượng dậy nổi, ngược lại sẽ tại

dạng này áp bách ở trong bạo phát đi ra trước nay chưa từng có tiềm lực, tiềm nha phục trảo, hiện ra đến càng nhiều có huyết tính, dũng liệt võ giả!

Viên Thái Thương nhìn xem tất cả mọi người ánh mắt, từng chữ nói:

"Chư vị, ta lần này triệu tập các vị chính là muốn các ngươi tận mắt chứng kiến, đối thủ cường đại không cần ta nhiều lời. Ta có lẽ sẽ chết ở trong tay của hắn. Có lẽ ta thậm chí đều không đả thương được thiếu tôn. Nhưng là Trọng Khí tông tinh thần, danh dự sẽ không chết!

Máu của ta, đem khích lệ các ngươi, cũng khích lệ ngàn ngàn vạn vạn đệ tử, để bọn hắn minh bạch cái gì gọi là võ đạo, cái gì gọi là vĩnh viễn không khuất phục!"

"Vĩnh viễn không khuất phục!"

Cả đám môn nhân đệ tử cùng nhau rống to, trên người của bọn hắn. Sát khí, quyết tâm, khẳng khái bi tráng phun ra ngoài. Như là hừng hực liệt hỏa thiêu đốt, biến thành ngọn lửa vô hình, phóng lên tận trời, tựa hồ muốn nhấc lên nóc nhà, đem trên bầu trời tầng mây đều xông phá.

Cái này âm thanh rống to lại giống chỉ coi này làm rõ ý chí, lại giống là đang vì Viên Thái Thương tiễn đưa.

"Chư vị, theo ta cùng nhau đi tới sơn môn chờ đợi đi."

Viên Thái Thương ngữ khí bình tĩnh vô cùng, tựa hồ muốn đi làm một kiện lại bình thường bất quá sự tình, đi đầu hướng về đại điện bên ngoài đi đến.

"Không được!"

Sau một khắc, một cái hạo đãng thanh âm tại cửa đại điện

vang lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 268: Đăng Tràng! (Ba)

Chương 268: Đăng tràng! (ba)

Thanh âm này tại trong đại điện quanh quẩn, để sôi trào như là núi lửa sắp bộc phát đồng dạng bầu không khí dừng một chút.

Một thân ảnh tại nguyên khí xao động bên trong bước vào đại điện bên trong, ánh mắt quét mắt từng trương kiên nghị quả quyết khuôn mặt, trầm giọng nói:

"Viên Thái Thương, ngươi đây là muốn làm cái gì Hắc Ngục đối ta Trọng Khí tông riêng có oán niệm, thiếu tôn chính là muốn chà đạp ta tông môn uy nghiêm, chúng ta đã tài nghệ không bằng người, cũng chỉ có nhẫn nại! Sính nhất thời khí phách cố nhiên thống khoái, nhưng cũng chỉ bất quá là không công chịu chết, không có chút ý nghĩa nào!"

Người này cũng chính là Trọng Khí tông Chấp pháp trưởng lão, Ngô Thanh Nguyên.

"Ngô trưởng lão, đó cũng không phải không có chút ý nghĩa nào."

Viên Thái Thương vẫn như cũ là một bộ bình tĩnh vô cùng bộ dáng:

"Ta Viên Thái Thương ngu dốt, mặc dù tuân theo tông môn dốc hết sức lực bồi dưỡng, lại không so được những cái kia đỉnh tiêm

tông môn thủ tịch đệ tử. Nhưng là —— "

Hắn quay đầu quét mắt sau lưng từng trương khuôn mặt:

"Dù là ta chết đi, ta Hậu Thổ phong sống lưng sẽ không uốn cong, tinh thần ý chí sẽ không sụp đổ! Sư đệ sư muội của ta nhóm cũng còn có cơ hội, có cơ hội siêu việt ta, có cơ hội một ngày kia đánh bại thiếu tôn, thay tông môn rửa sạch nhục nhã.

Nếu như ta rút lui, đóng cửa không chiến, liền vĩnh viễn sẽ không có khả năng này, sư đệ của ta nhóm ở trong lòng cũng sẽ vĩnh viễn lưu lại ám ảnh, ta không còn là bọn hắn tấm gương, mà là bọn hắn sỉ nhục!

Bất luận là vì tông môn danh dự cân nhắc, vẫn là vì ta những sư đệ này sư muội, thậm chí là chính ta, đều nhất định muốn chiến!"

Ngô Thanh Nguyên nhìn chăm chú lên Viên Thái Thương không chút nào dao động gương mặt, lại quét mắt từng trương bi phẫn nhưng lại sục sôi khuôn mặt, trong lúc nhất thời im lặng im ắng, giống như là già nua mấy phần.

Đối với Viên Thái Thương hắn không cách nào phản bác.

Hắn thân là Trọng Khí tông trưởng lão, đối Hắc Ngục cùng tông môn ở giữa một chút khập khiễng tự nhiên sẽ hiểu, tông môn tại nửa canh giờ trước liền đã nhận được cái tin tức này, vẻn vẹn cáo tri Viên Thái Thương một người, cũng làm xong đóng cửa cự chiến, tiếp nhận khắp thiên hạ chế nhạo, chế nhạo chuẩn bị.

Ngô trưởng lão im lặng nửa ngày, tự nhiên thở dài:

"Thế nhưng là ngươi, thế nhưng là ngươi. . . Ai!"

Viên Thái Thương hăng hái, có một cỗ khó tả khẳng khái chịu chết hương vị, cười to nói:

"Ngô trưởng lão, ý ta đã quyết, ngươi cũng không cần khuyên nữa! Làm phiền ngươi nói cho tông chủ đại nhân cùng các vị trưởng lão, các ngươi khẩn thiết bảo vệ chi ý tâm ta biết rõ ràng, nhưng là thiếu tôn cho là ta Trọng Khí tông người sẽ giống khác những tông môn kia, đối với hắn sợ như sợ cọp liền mười phần sai! Chư vị, xin vì ta làm chứng!"

Dứt lời, hắn đi đầu vừa sải bước ra đại điện, sau lưng mười mấy tên đệ tử tinh anh đỏ hồng mắt không nói một lời, đang trầm mặc trong im lặng không để ý đến Ngô Thanh Nguyên, đi theo sau lưng Viên Thái Thương, hướng về dưới núi bước đi.

Cứ việc yên tĩnh im ắng, nhưng là đoàn người này bóng lưng hết thảy đều để lộ ra một cỗ dũng liệt, hùng tráng khí thế.

. . .

Hậu Thổ phong trên đỉnh núi.

Tam đạo thân ảnh nhìn phía dưới trên đường núi từng đạo mơ hồ có thể thấy được thân ảnh, trong đó một vị trưởng lão sắc mặt biến đổi, lập tức nói:

"Tông chủ! Ta đi ngăn cản bọn hắn! Viên Thái Thương là tông môn bên trong khó được có thể cùng thiên hạ kiêu dương sánh vai nhân vật, có tài nhưng thành đạt muộn, hao tổn tại thiếu tôn trong tay thực sự không đáng a!"

"Sính nhất thời khí phách, không đáng, không đáng a!"

Một cái khác Trọng Khí tông trưởng lão đau lòng nhức óc nói:

"Chỉ lo nhất thời thống khoái, lại vu sự vô bổ! Ngô trưởng lão vì cái gì không có đem người mang tới "

"Hai vị, các ngươi vẫn không rõ a "

Trọng Khí tông tông chủ chiêm quá hiên thật sâu nhìn chăm chú trên sơn đạo đạo đạo bóng người, tựa hồ là muốn đem một màn này khắc vào đáy lòng của mình, nhẹ nhàng nói:

"Xả thân xả thân, Viên Thái Thương muốn truyền lại cho môn nhân các đệ tử tinh thần, ý chí, tố cầu, mới là ta Trọng Khí tông chân chính tương lai. . ."

. . .

Làm thiếu tôn xe ngựa không nhanh không chậm xuất hiện tại tất cả mọi người tầm mắt bên trong thời điểm, sơn môn chỗ đất trống biên giới đã sớm đứng đầy Trọng Khí tông môn nhân đệ tử.

Những đệ tử này đều là chú ý tới động tĩnh, đi theo Hậu Thổ phong đệ tử tinh anh cộng đồng tới chứng kiến trận này kết quả đã chú định chênh lệch cách xa chiến đấu.

Trong bọn họ cũng không tất cả đều là Hậu Thổ phong đệ tử, còn có chủ quản đúc khí Viêm Cương phong đệ tử, cũng chính là thường bị nhiều chuyện người gọi đùa vì thợ rèn một nhóm kia môn nhân đệ tử.

Những cái này môn nhân đệ tử ánh mắt hoặc trầm ngưng, hoặc bi phẫn, hoặc sùng kính toàn bộ tụ tập tại bọn hắn cộng đồng Đại sư huynh, Viên Thái Thương trên thân.

Làm thiếu tôn xe ngựa lái vào đất trống, đến trước mắt lúc, từng đạo cơ hồ ngưng kết thành thực chất, tràn ngập phẫn nộ, sát ý ánh mắt cùng khí thế tựa hồ muốn xông ra mây xanh, xuyên thấu xe ngựa, bắn ra đến trong buồng xe trên thân người.

Nhận mấy ngàn người sát ý, hận ý chú ý, chiếc xe ngựa này xa phu toàn thân run rẩy, cơ hồ còn lớn hơn tiểu tiện bài tiết không kiềm chế.

Cùng lúc đó, đi theo tại thiếu tôn xe ngựa sau lưng từng cái tin

báo thám tử cùng người hiểu chuyện, nhìn thấy tình hình như vậy cũng không khỏi đến cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Một mảnh bạo động bên trong, đám người này không người nào dám tới gần.

Mặt vàng hán tử dù cho rời xa ba mươi, bốn mươi tấm, cảm nhận được tàn khốc như vậy oanh liệt khí thế cùng ánh mắt cũng mười phần hoảng sợ run sợ, có chút run rẩy mà nói:

"Lão thiên gia của ta, Khôn ca, Trọng Khí tông những cái này môn nhân đệ tử là biết rõ không phải là đối thủ còn muốn cùng thiếu tôn làm qua một trận "

Khôn ca phản ứng so với mặt vàng hán tử đến cũng tốt không có bao nhiêu, sắc mặt mười phần không dễ nhìn, trầm giọng nói:

"Nghĩ không ra thiếu tôn thế mà thật là hướng về phía Trọng Khí tông mà đến, bất quá Trọng Khí tông cũng không tại mười đại tông phái xếp hạng bên trong, mà lại Trọng Khí tông Viên Thái Thương mặc dù cũng tại bí truyền võ đạo trên bảng, nhưng là hoàn toàn không so được trước đó bị hắn giết chết ba cái kia tông môn nhân vật thủ lĩnh, cái này thiếu tôn chẳng lẽ cùng Trọng Khí tông còn có cái gì đừng ân oán "

Ngoại trừ cái này một nguyên nhân, tựa hồ cũng không có cái gì khác khả năng.

"Người kia không phải liền là Viên Thái Thương "

Mặt vàng hán tử quái khiếu một tiếng, chỉ hướng đứng tại chính giữa đạo thân ảnh kia, nói:

"Chậc chậc chậc, biết rõ không phải là đối thủ sẽ bị đánh chết, thế mà không có khước từ tránh chiến, thật sự là hảo khí phách! Ta thật không biết nên nói cái này Viên Thái Thương là vô tri vẫn là thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành "

"Đương nhiên là cái sau!"

Khôn ca biểu lộ trang nghiêm, nhìn chăm chú lên đứng ở trong sân Viên Thái Thương, trong giọng nói mang theo một loại khó tả kính ý:

"Hắc Ngục thiếu tôn dù nói thế nào cũng bất quá là kẻ ngoại lai, mà Trọng Khí tông tại nói thế nào cũng là người một nhà. Viên Thái Thương không phải người ngu, thiếu tôn chiến tích hiển hách, hắn đương nhiên biết thiếu tôn đến cùng cường đại đến mức nào.

Biết rõ sẽ chết, cũng không có lựa chọn giống Côn Ngô tự bọn hắn như thế co đầu rút cổ tránh chiến, chỉ bằng điểm này liền sẽ bảo đảm Trọng Khí tông thanh danh không mất! Nhân vật như vậy, vẻn vẹn vì giữ lại tông môn danh dự, cam nguyện chịu chết, ai. . ."

Ngay tại hai người trò chuyện bên trong, sơn môn trước đó, xe ngựa cửa xe mở ra, một con giày ló ra.

Thiếu tôn đi xuống xe ngựa, có nhiều thú vị quét mắt trước mắt chiến trận, cười như điên nói:

"Không tệ, không tệ, cái này còn giống điểm bộ dáng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 269: Đăng Tràng! (Bốn)

Chương 269: Đăng tràng! (bốn)

Khổ Tâm mang theo xa phu lui qua một bên, trong lúc nhất thời vô số rất nhỏ tiếng hít thở truyền tới, từng cái rơi vào thiếu tôn lỗ tai.

Toàn bộ trên quảng trường, lúc này tụ tập hơn ngàn Trọng Khí tông đệ tử, đều mặc thống nhất võ hắn, đứng yên bất động.

Hơn ngàn Trọng Khí tông môn nhân đệ tử không có phát ra một chút xíu thanh âm, bọn hắn toàn bộ tinh thần, khí chất đều tựa hồ dung thành một mảnh, cho xâm phạm địch nhân lấy kiên quyết nhất chống cự, đồng thời, trên người bọn họ sát ý từ ánh mắt bên trong, đều không có chút nào bỏ sót biểu đạt ra.

Từng tia ánh mắt sắc bén như đao, ẩn chứa khó nói lên lời phẫn nộ, sát khí, sát ý, tại thiếu tôn bá đạo, không ai bì nổi thân ảnh bên trên qua lại cắt chém.

"Ngươi chính là Viên Thái Thương a "

Thiếu tôn tựa hồ không có chút nào cảm ứng được cái gì sát khí, sát ý, giống như là cùng lão bằng hữu nói chuyện phiếm trò chuyện như thế giọng nói nhẹ nhàng, có chút ngoài ý muốn mà nói:

"Long trọng như vậy nghênh đón, xem ra các ngươi Trọng Khí

tông đã biết ta muốn tới "

Viên Thái Thương ngữ khí bình tĩnh:

"Thiếu tôn vũ lực hơn người, quét ngang giới tông phái tất cả võ đạo gia, chưa gặp được địch thủ, hiện tại có thể nói là không ai không biết, không người không hay, hành tung của ngươi tự nhiên không phải bí mật gì."

"Viên Thái Thương! Ngươi rất để cho ta ngoài ý muốn!"

Thiếu tôn không khỏi cười ha ha:

"Trên tay của ta cái này một phần mới nhất 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 ngươi tựa hồ ở phía trên chỉ xếp hạng thứ mười sáu ta rất muốn biết, ngươi là nơi nào tới dũng khí đón lấy khiêu chiến của ta "

Thiếu tôn trong tiếng cười lớn, một cỗ khó nói lên lời càn rỡ cùng bá đạo hiển lộ không thể nghi ngờ, khiến cho tất cả ở đây Trọng Khí tông đệ tử đều trợn mắt nhìn.

Viên Thái Thương không nhúc nhích chút nào giận, vẫn như cũ là vô cùng trầm tĩnh, loại này trầm tĩnh, là khám phá sinh tử, tìm được chính mình chân chính con đường, cũng là xả thân xả thân đại triệt đại ngộ:

"Ta tự nhiên không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng là bằng vào ta máu tươi làm gương, sư đệ của ta, sư muội võ đạo tinh thần sẽ không uốn cong, trong bọn họ, cũng nhất định biết hiện lên có thể đưa ngươi đánh bại nhân vật, đây chính là ta nghênh chiến ý nghĩa chỗ."

"Nói rất hay! Ngươi tối thiểu so Côn Ngô tự, Thập Phương giáo hai tên phế vật kia mạnh hơn một mảng lớn!"

Thiếu tôn cuồng tiếu một tiếng:

"Hai tên phế vật kia, tuân theo tông môn vô số tài nguyên bồi dưỡng, lại chẳng qua là tông môn điều khiển cái xác không hồn mà thôi, không có ý chí của mình cùng tinh thần, cùng dạng này ngay cả cực kỳ cơ bản đảm phách cùng huyết tính đều không có phế vật giao thủ, ta khinh thường chi!

Nhưng là ngươi! Viên Thái Thương, ngươi rất không tệ! Mặc dù thực lực ngươi không tốt, nhưng là có dạng này tinh thần ý chí, dạng này khí phách, mới đáng giá ta xuất thủ nghiền nát, chà đạp a! Nghĩ không ra, Trọng Khí tông tại võ đạo phương diện thanh danh không hiển hách, lại có thể bồi dưỡng được đến ngươi dạng này đệ tử, chuyến này ta không có uổng phí đến! Để tỏ lòng đối ngươi thưởng thức, ta lưu ngươi toàn thây!"

Theo thiếu tôn tiếng nói rơi xuống, quanh người hắn không khí nổi lên điểm điểm gợn sóng, một cỗ thô to huyết sắc tinh mang xông thẳng tới chân trời, phảng phất thông thiên triệt địa! Đạo này huyết sắc tinh mang hư hư thật thật, lên như diều gặp gió, tựa hồ ngay cả trên không trung tầng mây đều thụ ảnh hưởng, khí diễm ngập trời!

Ánh mắt của hắn nhìn chăm chú lên Viên Thái Thương, mặc dù là thưởng thức, nhưng là mang theo một loại cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh hương vị. Hắn vẫn như cũ đứng chắp tay, tựa hồ toàn thân đều là sơ hở, lớn tiếng cười nói:

"Viên Thái Thương! Vì biểu hiện ta đối với ngươi thưởng thức, ta cho phép ngươi súc thế! Cũng cho phép ngươi xuất thủ trước!"

Dứt lời, hắn cứ như vậy không môn mở ra, thoải mái đứng ở tại chỗ , chờ đợi lấy Viên Thái Thương xuất thủ.

Tất cả ở đây môn nhân đệ tử bất luận đối với hắn ôm lấy như thế nào hung ác sát ý, nhưng ở giờ khắc này đều sinh ra trước mắt nam tử này là quét ngang Tứ Cực, chỉ huy Bát Hoang người bên trong chi hoàng cảm giác.

Viên Thái Thương hít sâu một hơi, hừng hực huyết viêm thấu thể mà ra, một cỗ tiếng rồng ngâm hổ gầm âm thanh chấn khắp nơi!

"Chờ một chút!"

Ngay tại hai người chiến đấu hết sức căng thẳng thời điểm, hét lớn một tiếng truyền đến, tam đạo thân ảnh tựa hồ đến không lâu, từ phía sau vượt qua đám người ra, đi tới giữa sân.

Ba người này, chính là Phi Vũ cung Cố Niệm Sinh, Thần Tiêu đạo Quý Thiên Bình, Phi Tuyết lâu Doãn Tuyết Phong ba người.

Biến cố bất thình lình này để khẩn trương mọi người vây xem cũng không khỏi đến sững sờ, thiếu tôn đáp ứng tùy ý Viên Thái Thương xuất thủ trước, đương nhiên sẽ không lật lọng, ánh mắt dời về phía cái này đột nhiên xuất hiện ba người trên thân, ngữ khí um tùm:

"Đánh gãy ta chiến đấu, ta mặc kệ các ngươi là ai, thân phận gì, nếu như không có một cái tốt lý do, vậy liền lưu lại một tay một chân đi."

Ngữ khí của hắn ở trong không có cái gì sát ý, lại làm cho người lông tơ dựng lên, không rét mà run.

Trong lúc nhất thời ở đây hơn nghìn người ánh mắt cũng cực độ kinh ngạc, tụ tập tại đột nhiên xuất hiện ba tên khách không mời mà đến trên thân,

"Bắc vũ cung, Cố Niệm Sinh."

Cố Niệm Sinh đánh giá thiếu tôn, mỉm cười nói:

"Người trong thiên hạ nâng đỡ, bí truyền Long Hổ bảng xếp hạng thứ hai."

"A ngươi chính là Cố Niệm Sinh "

Thiếu tôn ánh mắt lập tức sáng lên, mười phần ngoài ý muốn, cũng cảm thấy sự tình càng phát thú vị, ha ha cười nói:

"Bắc vũ cung chi hành cũng tại ta kế hoạch bên trong, nghĩ không ra còn không đợi ta tới cửa, ngươi liền đã ngồi không yên. Nói như vậy, ngươi là chủ động muốn tới cùng ta giao thủ "

Cố Niệm Sinh mỉm cười, cũng không có trả lời thiếu tôn, mà là xoay người lại hướng về Viên Thái Thương trịnh trọng thi lễ một cái, nói:

"Viên huynh dũng liệt, chúng ta rõ như ban ngày, nhưng là ta Cố Niệm Sinh có cái yêu cầu quá đáng, khẩn cầu ngươi đem lần này cơ hội nhường cho ta, để cho ta tới cùng thiếu tôn một trận chiến!"

Viên Thái Thương nhướng mày, không đợi hắn đáp lại, Cố Niệm Sinh đã tiếp tục nói ra:

"Viên huynh, ta biết thiếu tôn lần này mục tiêu là Trọng Khí tông, bất quá ta Bắc Hoang giới tông phái tôn nghiêm và danh dự đã không thể từ hắn lại tùy ý chà đạp! Ta Cố Niệm Sinh muốn đường đường chính chính đánh bại hoàn hảo trạng thái thiếu tôn, để thiên hạ võ giả biết, ta giới tông phái chỉnh thể uy nghiêm cùng danh dự, không dung khiêu khích! Nhìn Viên huynh đáp ứng!"

Bên cạnh hắn Quý Thiên Bình, Doãn Tuyết Phong hai người cũng đi theo thi lễ một cái, theo sát lấy cao giọng nói:

"Thần Tiêu đạo Quý Thiên Bình! Khẩn cầu Viên huynh đáp ứng!"

"Phi Tuyết lâu Doãn Tuyết Phong, khẩn cầu Viên huynh đáp ứng!"

Giữa đám người lập tức chấn động.

Viên Thái Thương chau mày, lại trầm ngâm không nói.

Hắn tự nhiên cùng đủ nhìn ra được, Cố Niệm Sinh giờ phút này muốn đoạt trước xuất thủ, ngoại trừ không hi vọng rơi tiếng người chuôi bên ngoài, vẫn là xem ở chính mình không phải thiếu tôn đối thủ, động thủ tất nhiên lạc bại bỏ mình phân thượng, mới hướng mình chủ động đưa ra điều thỉnh cầu này.

Nếu như Cố Niệm Sinh chiến thắng tự nhiên không cần phải nói, cho dù là Cố Niệm Sinh chiến bại, đối mặt bí truyền Long Hổ bảng xếp hạng thứ hai Cố Niệm Sinh, thiếu tôn cũng không có khả năng hoàn hảo không chút tổn hại, nếu như hắn kiên trì khiêu chiến Trọng Khí tông chính mình còn sống tỉ lệ cũng thật to tăng lên.

Hắn đúng lúc mở miệng, thiếu tôn buông thả thanh âm đã vang lên:

"Ha ha ha ha ha. . . Nghĩ không ra ta cư nhiên như thế quý hiếm!"

Thiếu tôn tiếng cười to áp đảo ở đây ông ông tiếng nghị luận, hắn tay áo hất lên, bá khí tuyệt luân:

"Không cần cãi nữa, Viên Thái Thương, so với ngươi đến, Cố Niệm Sinh càng làm cho ta cảm thấy hứng thú, ngươi ta chiến đấu liền đặt ở cuối cùng đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 270: Đăng Tràng! (Năm)

Chương 270: Đăng tràng! (năm)

"Cố Niệm Sinh! Ngươi đã có thể tại Võ Đạo Liên Minh chỉ định bảng danh sách phía trên ở cao vị, nên không phải một cái lừa đời lấy tiếng hạng người, đừng để ta thất vọng!"

"Câu nói này đồng dạng tặng cho ngươi, thiếu tôn, ngươi cũng không cần khiến ta thất vọng!"

Cố Niệm Sinh cười một tiếng dài, không còn nói nhảm, trong nháy mắt xuất thủ!

Coong!

Cố Niệm Sinh đột nhiên vỗ bên hông, lăng không nhoáng một cái, mảnh như dây tóc đồng dạng mấy chục đạo màu xanh trắng kiếm quang, trong nháy mắt tụ tập thành một đóa cực kỳ xinh đẹp kiếm mang chi hoa, mang theo cực đoan lăng lệ khí tức hướng về thiếu tôn bay vụt!

Đạo đạo kiếm quang đổ xuống mà ra thời điểm, tựa hồ không gian bên trên trở ngại đã không còn tồn tại, ở đây mỗi người lập tức liền cảm giác được ánh mắt nhói nhói, tu vi thấp người thậm chí tại thời khắc này ánh mắt không cách nào nhìn thẳng, hai mắt tính phản xạ đóng chặt, nhói nhói bên trong hai đạo nước mắt đều khống chế không nổi chảy ra.

Trong lòng mỗi người đều sinh ra một loại ảo giác, tựa hồ cái này bỗng nhiên bộc phát đạo đạo kiếm quang không phải hướng về thiếu tôn một người ám sát, mà là mỗi người đều là Cố Niệm Sinh mục tiêu!

Cố Niệm Sinh chỗ làm 【 Thiên Tâm Cách Dịch Kiếm 】, chính là Bắc Vũ cung trấn phái thánh điển 【 Vũ Hóa Phi Tiên Kinh 】 hạch tâm công phạt áo nghĩa. Môn kiếm thuật này cũng không phải là lấy chiêu pháp làm quan trọng, cao minh nhất địa phương ở chỗ phối hợp Vũ Hóa Phi Tiên Kinh, có thể khiến người trốn vào một loại cực kỳ huyền diệu cảnh giới bí thuật, được xưng thiên nhân hợp nhất.

Loại cảnh giới này cụ thể tới nói là một loại đặc thù mà cực đoan trạng thái tinh thần, một khi tiến vào "Thiên nhân hợp nhất", người sử dụng bản thân cảm tính tình cảm sẽ bị hoàn toàn áp chế ở chỗ sâu trong óc, dùng tuyệt đối lý tính xử lý hết thảy tin tức, từ đó làm cho sinh vật thần kinh cảm giác cùng lực phản ứng cũng theo đó tăng lên tới một loại viễn siêu bình thường trạng thái.

Tại loại này cảm giác cùng phản ứng siêu nhân mà lại tuyệt đối lý tính khống chế tình huống dưới, chính là người bình thường lúc này cũng đem hóa thân thành lãnh khốc hiệu suất cao cỗ máy giết chóc, chớ nói chi là vũ lực viễn siêu thường nhân võ giả.

Võ giả một khi tiến vào loại này cực đoan cảnh giới, liền có thể tỉ mỉ nắm chắc cùng sử dụng tự thân mỗi một phần thực lực, có thể lấy cái giá thấp nhất phát huy ra công kích cường đại nhất hiệu quả; mà lại sẽ dị thường dễ dàng bắt được đối thủ mỗi một cái động tác chiêu số, cơ hồ có thể trong nháy mắt liền bắt lấy sơ hở trong đó cũng giúp cho công kích, đối tự thân cùng đối thủ cùng tác chiến hoàn cảnh trong nháy mắt lý giải, lợi dụng cơ hồ đạt đến một cái trình độ khủng bố.

Cái gọi là "Thiên nhân" chính là tìm hiểu và kiểm tra thế gian sự vật chỗ tuân theo đạo lý, dùng tại võ giả giao thủ phía trên, liền

có thể nắm chắc đối thủ hết thảy hành động cùng xu thế, chiêu số huyết khí, dựa vào là không riêng gì con mắt, mà là loại kia đặc biệt trạng thái tinh thần phân tích năng lực chưởng khống, huyền chi lại huyền, chỉ có thể hiểu ý, không cách nào dạy bằng lời nói.

Loại này cực đoan biến thái trạng thái tinh thần phối hợp vô khổng bất nhập, đặc biệt nhằm vào đối thủ sơ hở công kích trạng thái, có thể trong nháy mắt bắt giữ đối thủ động tác, từ đó phán đoán đối thủ huyết khí vận chuyển, cơ bắp da thịt phát lực phương hướng, như là đầu bếp róc thịt trâu, có thể lấy nhỏ nhất tiêu hao, bắt lấy trọng yếu nhất mấu chốt!

Lấy loại trạng thái này ngự sử kiếm chiêu, cho dù chỉ có như vậy cơ bản nhất bình thường nhất chiêu số, nhưng lại có thể như là linh dương móc sừng để cho người không thể gọt giũa, chiêu chiêu nhằm vào địch thủ sơ hở mà phát, phát huy ra siêu cường năng lực công kích, huống chi Cố Niệm Sinh lúc này trên thân kiếm còn có thể bắn ra gần thước dài sắc bén kiếm mang, tăng thêm ba phần uy lực!

Đương nhiên trên đời không có tuyệt đối hoàn mỹ sự vật, mạnh mẽ như vậy công pháp tự nhiên cũng có nó tệ nạn, loại này cùng với cường hãn cảm giác khống chế cùng năng lực phản ứng, cần đại giới chính là đối với tự thân tinh thần lực cực lớn tiêu hao, đối với thân thể da thịt gân bắp thịt cực hạn tàn phá.

Cố Niệm Sinh vẻn vẹn sơ bộ tu luyện thành loại trạng thái này, mỗi lần tiến vào loại này "Thiên nhân hợp nhất" trạng thái không đến một khắc đồng hồ liền sẽ cưỡng ép rời khỏi, trạng thái tinh thần càng là như là liên tục thức đêm bảy tám muộn bộ dáng, chính là tố chất thân thể viễn siêu thường nhân võ giả cũng sẽ trở nên đầu óc quay cuồng, buồn ngủ, nhưng là tại thời khắc này chuông bên trong, Cố Niệm Sinh vũ lực giá trị lại là tăng lên không chỉ một bậc thang, là chân chính thực lực vượt xa bình thường phát huy.

"Ừ"

Kiếm quang vừa ra, thiếu tôn lập tức liền phát giác người trước mắt chỗ khác biệt, lúc trước loại kia phiêu phiêu dục tiên khí thế trong nháy mắt thu liễm vô tung, Cố Niệm Sinh cả người tựa hồ cũng trong nháy mắt trở nên đạm mạc băng lãnh, đồng thời hắn cũng phát hiện, Cố Niệm Sinh trong hai mắt con ngươi hiện lên phát tán trạng mở rộng, toàn bộ ánh mắt đều trở nên trống rỗng mà mờ mịt, căn bản không có tập trung bộ dáng, cho người ta một loại hoàn toàn không có linh hồn như là thi thể đồng dạng cảm giác.

Nhưng là, lúc này Cố Niệm Sinh trên tay ngự sử kiếm quang lại trở nên hết sức tiểu xảo linh hoạt, tinh tế tỉ mỉ mà không có dấu vết mà tìm kiếm, có thể trong nháy mắt lấy kiếm mang hóa ra một đóa giống như đúc kiếm mang chi hoa, mỹ lệ, mà thê lương!

Hô!

Cuồng phong một trận quấy, đối mặt Cố Niệm Sinh loại này quỷ dị trạng thái, thiếu tôn không có đón đỡ, mà là thân hình thoắt một cái, né tránh mà qua.

Ông!

Giữa không trung, đạo đạo kiếm mang liên thành một mảnh, vô luận thiếu tôn như thế nào biến ảo thân hình, đóa hoa này lại là từ đầu đến cuối bảo bọc thiếu tôn trước ngực vài chỗ yếu hại, có chút run run ra kiếm thế càng đem thiếu tôn mỗi một lần biến chiêu con đường thế đi tất cả đều ngăn chặn!

Đạo đạo kiếm quang nhìn như lộng lẫy, trên thực tế lại hung hiểm dị thường, ẩn giấu không có gì sánh kịp lãnh khốc sát cơ.

Trong lúc nhất thời tràng diện bên trên, tựa hồ Cố Niệm Sinh đang xuất thủ đồng thời liền đã chiếm cứ thượng phong.

Mỗi khi thiếu tôn vừa định hướng cái nào đó phương hướng né tránh hoặc là chuyển di, Cố Niệm Sinh đều có thể sớm một bước phát hiện thiếu tôn hành động, đồng thời lấy một trận xảo diệu phương thức đem mũi kiếm ám sát hướng vị trí đó, làm cho thiếu tôn không cần không ngừng mà cải biến động tác.

Nhưng là mỗi khi thiếu tôn thân thể liền bị Cố Niệm Sinh co duỗi không chừng kiếm mang chạm đến lúc, mũi kiếm đi tới chỗ thiếu tôn cái kia một chỗ cơ bắp làn da liền sẽ đột nhiên hạ xuống đến an toàn vị trí, vừa vặn như là bị Cố Niệm Sinh kiếm mang trực tiếp đè ép ra!

Thậm chí hắn trước ngực chỗ xương sườn, lồng ngực, tại Cố Niệm Sinh kiếm mang gần người lúc, đều có thể quỷ dị trực tiếp sụp đổ hạ vài tấc, giống như bên trong mấy chiếc xương sườn đều biến thành xương sụn đồng dạng.

Mà Cố Niệm Sinh hiện tại chính mình cũng không chịu nổi, tuy nói hắn cực độ tỉnh táo, lý trí, nhưng là trong tiềm thức lại biết thiếu tôn lực lượng là sao mà kinh khủng, cho nên mỗi lần luôn luôn cẩn thận từng li từng tí ép ra thiếu tôn bức tới nắm đấm.

Mà thiếu tôn luôn luôn có thể bắt lấy khe hở nắm tay gõ hướng Cố Niệm Sinh kiếm trong tay sống lưng chỗ, dù cho không có trong số mệnh, nhưng là mang theo kình phong nhưng cũng có thể đem Cố Niệm Sinh trong tay kiếm thế kéo lệch, khiến cho hắn lộ ra vốn không nên có nhỏ bé sơ hở.

Dù cho Cố Niệm Sinh tiến vào "Thiên nhân hợp nhất" cảnh giới, nhưng là nếu bàn về phản ứng linh mẫn cùng khống chế đối với thân thể, vẫn như cũ là phải kém thiếu tôn nửa bậc, cho nên thiếu tôn mới có thể tại mỗi lần kiếm mang gần người lúc, hoặc là trực tiếp co vào cơ bắp, tránh đi phong mang, hoặc là vô cùng lớn lực đạo trong nháy mắt thay đổi thân thể phương hướng, khó khăn lắm né tránh.

Loại này kì lạ cảnh giới khiến cho Cố Niệm Sinh phản ứng nhanh thu được tăng lên cực lớn, mặc dù vẫn như cũ không đuổi kịp thiếu tôn, nhưng là phối hợp với loại kia kì lạ tinh thần cảnh giới, thường thường liền có thể làm cho thiếu tôn luống cuống tay chân.

Lúc này hai người trong lúc giao thủ, cương phong giăng khắp nơi, tại mãnh liệt va chạm ở trong tạo thành càng thêm hung mãnh khí lưu, mặt đất tại liên tiếp không ngừng chấn động mãnh liệt ở trong bị từng tầng từng tầng cắt ra, có thể thấy được hai người giao thủ mãnh liệt!

Mà đám người vây xem đã sớm tránh đi hơn ba mươi trượng, căn bản không dám tới gần. Loại uy thế này, chỉ sợ vẻn vẹn dư ba đều có thể tuỳ tiện muốn người tính mệnh.

Mà trong mắt bọn họ, một mảnh hoa mắt, ngoại trừ tu vi võ đạo cao nhất mấy người kia bên ngoài, đại đa số người căn bản thấy không rõ cụ thể xảy ra chuyện gì, ấn trong mắt bọn hắn, trong tai, chẳng qua là đại địa lắc lư, khí lưu gào thét, cùng hai đạo cái bóng mơ hồ tại liên tiếp lấp lóe thôi.

Kịch liệt mà kinh tâm động phách trong giao chiến, tất cả mọi người nháy mắt một cái không nháy mắt. Trọng Khí tông một đệ tử hạ giọng hướng về Viên Thái Thương hỏi:

"Sư huynh, vị này Bắc vũ cung Cố Niệm Sinh có thể thắng hay không "

"Tình huống không ổn!"

Viên Thái Thương sắc mặt nặng nề:

"Cố Niệm Sinh không phải thiếu tôn đối thủ!"

"Vì cái gì "

Tên đệ tử này con mắt đột nhiên trừng lớn, tựa hồ mười phần không hiểu, nói:

"Cố Niệm Sinh vừa ra đời liền chiếm cứ thượng phong, nói rõ thực lực muốn so thiếu tôn cao hơn một bậc a!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 271: Đăng Tràng! (Sáu)

Chương 271: Đăng tràng! (sáu)

Viên Thái Thương lắc đầu, không có trả lời.

Hắn đối Bắc Vũ cung trấn phái điển tịch cũng có chỗ nghe thấy, cũng có thể nhìn ra Cố Niệm Sinh trên thực tế tại vừa động thủ thời điểm chính là trạng thái mạnh nhất, chiêu số của hắn ở giữa nhìn qua thường thường không có gì lạ, trên thực tế lại giống như là thần linh phụ thể, mỗi một kiếm đâm giết đều nắm chắc thời cơ tốt nhất, tại hắn dưới kiếm người phải thừa nhận khó có thể tưởng tượng áp lực, nhưng là người ở bên ngoài nhìn qua Cố Niệm Sinh tựa hồ nắm trong tay toàn bộ chiến cuộc, hắn lại có thể từ dấu vết để lại ở trong đoán được, thiếu tôn vẫn còn dư lực!

Nói một cách khác, cũng không phải là thiếu tôn bất lực phá cục, chẳng qua là nóng lòng không đợi được, đang chơi đùa mà thôi!

Ý nghĩ này, để trong lòng của hắn không khỏi dâng lên nhè nhẹ hàn ý.

Cố Niệm Sinh dưới chân giẫm lên cực nhỏ cực nát nhỏ bé bộ pháp, trên tay kiếm quang run run, thước dài màu xanh trắng kiếm mang không ngừng mà vạch ra từng đạo hoa mỹ đường vòng cung, như là từng cái quạt cánh nhẹ nhàng bay múa to lớn hồ điệp, vòng quanh thiếu tôn quanh thân không ngừng bay múa!

Mà thiếu tôn chân trần mỗi bước ra một bước liền có một chỗ dấu chân hình dạng thật sâu khắc ở nham thạch trên mặt đất, thân hình biến ảo ở trong mang theo liên tiếp lôi âm bạo tạc, hiểm hiểm tránh đi đạo đạo bay múa ám sát kiếm mang!

"Tốt tốt tốt, môn kiếm thuật này rất có ý tứ, bất quá dùng nó người không được, liền đến này là ngừng đi!"

Thiếu tôn liên tục tránh đi lăng lệ kiếm mang, trong miệng chợt cao giọng cười nói.

Lúc này Cố Niệm Sinh nghe thiếu tôn lại là không có bất kỳ cái gì phản ứng, trên tay kiếm thế hoàn toàn như trước đây lăng lệ xảo trá, mỗi một trong nháy mắt cơ hồ đồng loạt có mười mấy con to lớn màu xanh trắng hồ điệp, vờn quanh tại thiếu tôn quanh thân từng cái bộ vị nhẹ nhàng nhảy múa, trong không khí tất cả đều là xuy xuy tiếng vang, không khí bị kiếm mang cắt đứt thành vô số nhỏ vụn khí lưu!

Ông!

Một đạo dài nhỏ xa xăm tiếng long ngâm đột nhiên vang lên, tại quảng trường trên đất trống xoay quanh không tiêu tan, ở trong mắt Cố Niệm Sinh, thiếu tôn hai cánh tay bỗng nhiên hóa nhập một đoàn mơ hồ quang ảnh bên trong, kéo lên tiếng gió như cùng long ngâm hổ khiếu, mặc dù nhỏ bé, đang kịch liệt cương phong va chạm ở trong nhưng lại lộ ra rõ ràng như thế!

Theo thiếu tôn hai cánh tay trước người không ngừng vạch ra trùng điệp quang ảnh, giữa hai người không khí phát sinh mắt thường khó phân biệt vặn vẹo, các loại kỳ quái phong thanh tại giữa hai người trong không khí không ngừng vang lên, quấy lên khí lưu khiến cho Cố Niệm Sinh chưởng khống không tự chủ được xuất hiện từng tia từng tia sai lầm, còn quấn thiếu tôn quanh thân kiếm mang hồ điệp bay múa quỹ tích đều trở nên có chút lộn xộn.

Cố Niệm Sinh mặc dù có thể nhanh chóng phân tích thiếu tôn động tác chiêu số, từ đó làm ra thỏa đáng phản ứng, phát ra thỏa đáng nhất công kích, công ít tôn chỗ tất cứu, nhưng là lúc này bị thiếu tôn trên tay quang ảnh khẽ động kiếm thế, lừa gạt hai mắt, lập tức liền tới một mức độ nào đó cực đại triệt tiêu Cố Niệm Sinh "Thiên nhân hợp nhất" trạng thái mang tới ưu thế.

Mà thiếu tôn công kích mạnh nhất liền chất chứa tại cái này trên hai cánh tay, Cố Niệm Sinh lúc trước mỗi lần dựa vào tự thân cái kia kì lạ trạng thái để phán đoán thiếu tôn thế công, từ đó làm ra ngăn cản hoặc là phản công, nhưng là hiện tại thiếu tôn hai tay đều hóa thành một đoàn mơ hồ quang ảnh, càng có rung động lòng người tiếng long ngâm hổ khiếu quấy nhiễu, trực tiếp ảnh hưởng tới Cố Niệm Sinh không phải người sức phán đoán.

Dù sao cái này "Thiên nhân hợp nhất" cảnh giới mặc dù thần kỳ, có thể phán đoán công kích của đối thủ, từ đó lấy gần nhất lý tính trạng thái làm ra thích hợp nhất phản kích cùng sơ hở công kích, nhưng là cái này cũng cần thông qua con mắt cùng lỗ tai thu thập ngoại giới tin tức đến cung cấp phán đoán cơ sở, bây giờ hai loại con đường đều nhận được cực lớn quấy nhiễu, Cố Niệm Sinh quỷ dị năng lực lập tức nhận lấy cực lớn suy yếu.

Tranh tranh tranh tranh tranh tranh!

Nắm chặt chớp mắt là qua cơ hội, thiếu tôn trong miệng một tiếng gầm điên cuồng, hai tay mười ngón biến hóa như là nở rộ cánh hoa, một nháy mắt tại kiếm quang chi bên cạnh liên đạn hai mươi tám hạ!

Liên tiếp thanh thúy tiếng va đập liền tại cùng một chỗ, như là đụng vang lên ngọc khánh Kim Chung, xa xăm mà réo rắt tiếng vang bên trong, một đạo màu xanh trắng kiếm quang đột nhiên chui lên cao mấy trượng giữa không trung, như là linh xà búng ra không ngớt!

Hắn lại là đem Cố Niệm Sinh kiếm trong tay khí lập tức đánh rời khỏi tay!

Cố Niệm Sinh sắc mặt đột nhiên cuồng biến!

Ầm!

Thiếu tôn năm ngón tay thư giãn, không chút nào dừng lại, vỡ nát tất cả khí lưu phun trào, trong nháy mắt đặt tại Cố Niệm Sinh trên lồng ngực!

Đôm đốp!

Không trở ngại chút nào, Cố Niệm Sinh xương ngực bẻ gãy, nội phủ vỡ vụn, há miệng chính là một đạo huyết tiễn biểu ra! Cả người hắn giống như là một cái vải rách búp bê đồng dạng đột nhiên bay ngược, giữa không trung bên trong rơi đầy đất máu tươi!

Tại Cố Niệm Sinh bị hắn oanh kích bay ngược mà ra đồng thời, thiếu tôn nhe răng cười một tiếng, cao lớn giống như Ma Thần thân hình bạo khởi, đuổi sát đã không rõ sống chết Cố Niệm Sinh, muốn đem hắn triệt để đánh giết!

"Cố huynh!"

"Cố huynh!"

Doãn Tuyết Phong, Quý Thiên Bình hai người hét lớn một tiếng, từ chiến đấu ngay từ đầu hai người bọn họ lòng cảnh giác liền nâng lên đỉnh điểm, đối mặt các loại khả năng xuất hiện tình huống cũng có chỗ chuẩn bị, cùng nhau thân ảnh mãnh liệt bắn, đao kiếm đều lấy ra, hướng theo sát mà tới thiếu tôn chém giết mà tới!

"Ừm dám đến nhúng tay ta chiến đấu "

Thiếu tôn đối mặt một đao một kiếm bạo khởi ngăn cản, ánh mắt khinh miệt, thân hình đột nhiên liền ngưng, hai tay vẩy một cái, nhấn một cái! Trong khoảnh khắc liền đem ngăn chặn mà đến một đao một kiếm đánh ra chấn động kịch liệt, phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ!

Lập tức! Hai con lóe ra có chút huyết quang sắt thép bàn tay không có chút nào đình trệ phá vỡ Doãn Tuyết Phong, Quý Thiên Bình trên thân hai người bản năng huyết khí phòng ngự, thẳng tắp khắc ở bộ ngực của bọn hắn phía trên!

Răng rắc!

Xương ngực vỡ vụn, phun máu bay ngược!

Thiếu tôn lại là tại trong điện quang hỏa thạch không chút nào né tránh, lấy cứng chọi cứng, lấy tay bên trên quyền sáo cứng rắn nện hai người Luyện Huyết Huyền Binh đao kiếm phong mang! Sau đó lấy Thần Ma tràn trề cự lực, đem hai người oanh kích bay ngược mà ra, rơi vào một cái giống như Cố Niệm Sinh hạ tràng!

Doãn Tuyết Phong, Quý Thiên Bình, chỉ trong một chiêu, bại!

Đất trống biên giới chỗ, ba đạo máu me đầm đìa thân ảnh nằm trên mặt đất, có chút giãy dụa lấy.

Ở đây hết thảy mọi người nội tâm chấn động mãnh liệt, giống như kinh đào hải lãng phun trào không ngớt, ngay cả một câu đầy đủ đều nói không nên lời, chỉ có thể dùng một loại rung động thậm chí là e ngại ánh mắt nhìn giữa sân như là Ma thần thân ảnh.

Trên trận, tất cả mọi người trầm mặc.

Bọn hắn biết cái này đến từ Hắc Ngục thiếu tôn tại võ đạo gia cảnh giới này bên trong cường hoành vô song, nhưng không có nghĩ đến đã mạnh đến dạng này làm người tuyệt vọng tình trạng!

Cố Niệm Sinh, Doãn Tuyết Phong, Quý Thiên Bình, phân biệt đứng hàng bí truyền võ đạo bảng mười vị trí đầu! Trên đời này hàng ngàn hàng vạn võ đạo gia bên trong nhân vật đứng đầu! Bất luận cái nào lấy ra đều là tuyệt đối cường giả!

Nhưng mà chính là như vậy ba cái thanh danh hiển hách, thành danh đã lâu cao thủ thanh niên, lại cùng nhau thua ở thiếu tôn trong tay, mà lại bị bại nhanh như vậy.

Cái này ngắn ngủi một cái nháy mắt ở giữa phát sinh sự tình, thiếu tôn hùng bá võ đạo gia, tung hoành bễ nghễ vô địch tư thái, hiển lộ không thể nghi ngờ!

Cộc cộc cộc.

Bầu không khí giống như bị đọng lại bên trong, thiếu tôn từng bước từng bước đi hướng bị chính mình đánh bay trên mặt đất, không nhúc nhích Cố Niệm Sinh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 272: Đăng Tràng! (Cuối Cùng)

Chương 272: Đăng tràng! (cuối cùng)

"Thiếu tôn tốt tu vi, thực lực như vậy, ta theo không kịp."

Im lặng cùng yên tĩnh bị đánh phá, Viên Thái Thương thân ảnh chậm rãi đi ra, ánh mắt ở trong không sợ hãi chút nào, mà là một mảnh thản nhiên, nói:

"Đã ngươi đã thắng được, cần gì phải thêm tạo sát nghiệt dừng tay đi, ngươi không phải tới khiêu chiến ta a "

"A cho tới bây giờ ngươi thế mà còn dám cùng ta đối chiến "

Thiếu tôn dừng bước lại, có nhiều thú vị đánh giá đứng ra Viên Thái Thương, chậc chậc thở dài:

"Hiện tại ta cũng không biết nên nói ngươi đến cùng là ngu xuẩn vẫn là dũng liệt. . . Ngươi cứ như vậy vội vã muốn chết "

Vô cùng trầm ngưng bầu không khí bên trong, Viên Thái Thương quay đầu thật sâu nhìn một cái sau lưng hùng tráng Trọng Khí tông sơn môn, nói khẽ:

"Ngươi chẳng lẽ sẽ chủ động buông tha ta Trọng Khí tông thiếu tôn, không cần nhiều lời, bắt đầu đi."

"Ha ha ha, tốt! Ngươi ngược lại là so ta còn thống khoái!"

Thiếu tôn cuồng tiếu một tiếng, nói:

"Ta trước đó vẫn như cũ giữ lời, ta cho phép ngươi súc thế, cũng cho phép ngươi xuất thủ trước!"

Viên Thái Thương hít sâu một hơi, toàn thân huyết khí lập tức cấp tốc vận chuyển, tiếng long ngâm hổ khiếu tại không khí chấn động không ngớt.

Đối mặt như là Ma thần buông thả mà không ai bì nổi thiếu tôn, Trọng Khí tông hơn ngàn môn nhân đệ tử ánh mắt bi thống, cùng nhau đem ánh mắt tụ tập tại Viên Thái Thương trên thân.

Không hề nghi ngờ, đối mặt với thực lực khủng bố như thế thiếu tôn, mặc kệ cái gì súc thế, tiên cơ, Viên Thái Thương hành vi đều cùng chịu chết không có gì khác nhau.

Nhưng mà vì tông môn danh dự, cùng bọn hắn những sư đệ này sư muội võ đạo tinh thần sẽ không uốn cong, hắn vẫn như cũ là nghĩa vô phản cố đứng ra.

Cơ hồ mỗi một cái Trọng Khí tông môn nhân đệ tử hốc mắt cũng hơi phiếm hồng, song quyền nắm chặt, nháy mắt một cái không nháy mắt chăm chú nhìn chằm chằm sư huynh của mình, xem hồ muốn đem đạo thân ảnh này, khuôn mặt này, vĩnh viễn khắc ở trong lòng.

Ngay tại cỗ này bi tráng tới cực điểm bầu không khí tại Trọng Khí tông sơn môn chỗ không ngừng khuếch tán quanh quẩn ngay miệng

Đạp, đạp, đạp, một đạo tiếng bước chân nhè nhẹ lại lần nữa phá vỡ yên tĩnh.

Một thân ảnh không nhanh không chậm hướng về Trọng Khí tông sơn môn khẩu chỗ đi tới.

Nhạc Bình Sinh đánh giá xa xa phân bố tại Trọng Khí tông sơn môn hai bên các loại người bầy, cũng đồng thời thấy được sơn môn khẩu chỗ đen nghịt một mảng lớn Trọng Khí tông môn nhân đệ tử.

Đây là tại cử hành cái gì nghi thức

Nhạc Bình Sinh mặc dù đối nhiều người như vậy tụ tập ở chỗ này cùng bọn hắn đem ánh mắt tụ tập tại trên người mình có chút kỳ quái, nhưng cũng không có quá nhiều để ý tới, cứ như vậy thẳng tắp đi hướng sơn môn khẩu Trọng Khí tông đám người.

Từ Nhạc Bình Sinh thân ảnh thẳng tắp tiến vào không người chỗ quảng trường đất trống, chỉ dùng thời gian rất ngắn, tất cả mọi người ở đây lập tức kinh ngạc vô cùng.

Đây là người nào muốn làm gì chẳng lẽ cũng là khiêu chiến thiếu tôn

Trong lúc nhất thời hơn ngàn đạo ánh mắt đồng loạt tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân. Liền ngay cả Viên Thái Thương cùng thiếu tôn hai người đang đối đầu bên trong cũng nhịn không được đem lực chú ý chuyển đến Nhạc Bình Sinh trên thân.

Nhạc Bình Sinh thời gian dần trôi qua đến gần Trọng Khí tông sơn môn, hắn chú ý tới Viên Thái Thương quần áo, tiến lên hai bước cất giọng nói:

"Xin hỏi quý tông Khâu trưởng lão có hay không tại ta bị người nhờ vả, chuyên tới bái phỏng, còn xin. . ."

Ân không phải tới khiêu chiến

Mấy trượng bên ngoài, thiếu tôn trong mắt lệ khí chợt lóe lên!

Đầu tiên là Cố Niệm Sinh bọn người đánh gãy hắn, hiện tại lại đột nhiên nhân vật xuất hiện không biết trời cao đất rộng cử động,

triệt để chọc giận hắn!

Cố Niệm Sinh đám người đã vì điểm này bỏ ra đại giới, mà cái này không biết từ nơi nào xuất hiện, không làm rõ ràng được điểm khác lạ xuẩn tài, hắn không có bất kỳ cái gì lòng thương hại.

Ánh mắt của hắn bị lệch, dùng một loại nhìn người chết ánh mắt quét về phía Nhạc Bình Sinh, chậm rãi mà nói:

"Đồ không có mắt, còn dám tới quấy rầy ta chiến đấu "

Hắn một tiếng nhe răng cười, bước chân một bước, năm ngón tay thư giãn, đem to như vậy một cái bàn tay hướng về phía trước duỗi ra, mấy trượng khoảng cách trong nháy mắt một bước mà qua, chiếu vào Nhạc Bình Sinh mặt chính là một thanh đánh qua!

Một tát này đánh mặt, hung mãnh rối tinh rối mù, bàn tay không có đến, kình phong phần phật phần phật, giống như cuồng phong cuốn lên tuyết lớn, thấu xương thật sâu hàn ý đem Nhạc Bình Sinh cùng sau lưng của hắn toàn bộ không gian đều bao phủ lại!

Ân

Trong khoảnh khắc! Nhạc Bình Sinh trong mắt giống như lôi đình phích lịch chợt lóe lên! Trong nháy mắt công phu thời gian cũng chưa tới bên trong, tay phải hắn năm ngón tay gân cốt đột nhiên thư giãn ra, như là hoa sen nở rộ, lập tức năm ngón tay cấp tốc hấp lại nắm tay!

Nhạc Bình Sinh tay phải trống không nắm vào trong hư không một cái một nhiếp, lập tức lấy lòng bàn tay làm trung tâm, phương viên mét không gian như là sụp đổ, xì xì xì tiếng vang bên trong, đại lượng khí lưu xé rách lấy đầy trời lá khô nhanh chóng hướng về ở giữa hội tụ, tựa như là Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay có một chỗ nhìn không thấy lỗ đen đồng dạng!

Mơ hồ vặn vẹo trong không khí, Nhạc Bình Sinh năm cái đầu ngón tay bên trên riêng phần mình xuất hiện một cái nhỏ bé không khí vòng xoáy, vặn vẹo tia sáng vòng xoáy đem đại lượng không khí cấp tốc thu nạp vào đi, thậm chí tạo thành vặn vẹo lắc lư không thôi năm đạo luồng khí xoáy!

Trong nháy mắt đó! Tựa hồ Nhạc Bình Sinh toàn bộ tay phải phía trước số mét khối trong không gian ẩn chứa vật gì đó, bị hắn cái này bóp quyền động tác nhất cử thu nạp đến nắm đấm bên trong, trong hoảng hốt tựa hồ một phương này không khí đều có một loại có chút bên trong co lại sụp đổ cảm giác.

Sau một khắc, năm ngón tay bóp quyền, một quyền đánh ra!

Ầm ầm!

Phảng phất trời nắng đánh một cái phích lịch, một tiếng trầm muộn tiếng oanh minh vang, Nhạc Bình Sinh hữu quyền phía trước tạo nên từng tầng từng tầng mắt trần có thể thấy trong suốt gợn sóng, hướng về phía trước không gian cấp tốc khuếch tán! Đó là không khí bình chướng bị tuyệt đối tốc độ cùng lực lượng trực tiếp đánh xuyên kết quả!

Mà tại thiếu tôn còn không có nghe được một tiếng này trầm đục lúc, Nhạc Bình Sinh ẩn chứa vô biên vĩ lực nắm đấm, đã đến dưới chưởng của hắn!

Ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng bên trong, một quyền này trong nháy mắt bách khai thiếu tôn trước mặt tất cả không khí, để hắn lập tức cảm thấy hô hấp một trận gấp gáp, tựa hồ toàn bộ phổi đều muốn bị một kích này uy thế đè nát!

Không chỉ là hắn một người, cho dù ở trận người trong nháy mắt này thấy không rõ lắm xảy ra chuyện gì, tâm linh ở trong cũng cùng nhau hiện ra một loại cảm giác hết sức khủng bố!

"Ngươi!"

Thiếu tôn da mặt hung hăng lắc một cái, tại điên cuồng kinh hãi ở trong chỉ tới kịp phun ra một chữ như vậy đến, sau đó

Ầm ầm!

Một quyền này, thẳng tiến không lùi! Không trở ngại chút nào đánh nát hắn chộp tới toàn bộ bàn tay, rơi vào hắn trên lồng ngực!

Thiếu tôn hai mắt đột nhiên một trống!

Oanh!

Chịu một quyền này, thiếu tôn lớn như vậy một cái thân thể, giống như lông hồng phiêu khởi!

Một đường bay lên trên không trung thời điểm, trong miệng hắn liền truyền đến máu tươi cuồng phún thanh âm, còn có xương cốt tan ra thành từng mảnh, vỡ tan, cùng liên tiếp băng băng băng dây cung đứt gãy thanh âm!

Nhạc Bình Sinh một quyền này đánh ra, kinh khủng vĩ lực chấn động áp bách, đem hắn trong thân thể ẩn chứa huyết dịch đều chấn ra, để hắn toàn thân sắt thép căng thẳng sợi cơ nhục, cũng hết thảy đều bị chấn đoạn!

Kế tiếp trong chớp mắt! Thiếu tôn thân thể hung hăng bay ngược, vượt qua đám người, như là như đạn pháo, thẳng tắp đụng vào Trọng Khí tông to lớn sơn môn bên trên, đem nửa cái sơn môn trực tiếp oanh sập! Bụi mù vẩy ra bên trong, khối lớn khối lớn đá vụn bốn phương tám hướng bắn bay!

Dù cho rơi đập trên mặt đất, thiếu tôn huyết dịch cả người phảng phất ngăn không được, vẫn tại bên ngoài thân kịch liệt run rẩy ở trong không ngừng cuồng phún mà ra!

Cũng bởi vậy có thể tưởng tượng, thiếu tôn thân thể đến cùng là bị kinh khủng bực nào lực lượng đả kích.

Trong chớp nhoáng này biến cố, ở đây tất cả mọi người ngây dại.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi thu tay lại đến, mặt không thay đổi nhìn chăm chú lên tại một vùng phế tích ở trong có chút giãy dụa, lại chỉ có thể miễn cưỡng đủ chuyển động đầu thiếu tôn, lạnh lùng nói:

"Ngươi vừa rồi, tại cùng ai nói chuyện "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 273: Bá Liệt!

Chương 273: Bá liệt!

Yên tĩnh!

Tuyệt đối yên tĩnh!

Giờ phút này tất cả mọi người tư duy đều giống như chậm một sợ, trong lúc nhất thời phản ứng không kịp, toàn bộ đều ngây dại.

Thiếu tôn thân thể giờ phút này đã rách nát không chịu nổi, trong miệng từng ngụm từng ngụm máu tươi tuôn ra, miễn cưỡng ngẩng đầu gắt gao nhìn về phía nơi xa cái kia đạo mơ hồ bóng người, phí sức khí lực toàn thân cũng vô pháp đứng dậy, chỉ có thể nằm tại phế tích bên trong, phát ra từng tiếng tê kiệt lực rống to:

"A! A! Làm sao có thể... Làm sao có thể!"

Hốc mắt của hắn cơ hồ nứt ra, phối hợp thêm dữ tợn vặn vẹo, máu tươi gắn đầy khuôn mặt, thần sắc không nói được kinh khủng!

Hắn tu tập 【 Nhân Hoàng Luyện Huyết Kinh 】, là tam kinh ngũ điển ở trong một bộ tàn thiên, mặc dù chỉ có lực quan tu hành bộ phận, cũng đã có thể được xưng là võ đạo gia cảnh giới công pháp mạnh nhất một trong! Tại ngang nhau cảnh giới bên trong, ngoại trừ đồng dạng tu tập chí tôn võ đạo võ giả bên ngoài, không

có người sẽ là đối thủ của hắn!

Nhưng mà từ xuất thủ trong nháy mắt không có sinh ra chút nào nguyên khí ba động, cùng trên người hắn chỗ cất giấu luyện thần ý chí hóa thân không phản ứng chút nào để phán đoán, cái này đem hắn một quyền đánh thành trọng thương nam nhân, thình lình cũng là võ đạo gia cấp bậc võ giả!

Đủ loại chấn kinh, hoang đường, không thể tin, cùng đứng tại đám mây, bị trong chớp mắt đánh rớt bụi bặm oán hận, đủ loại cực đoan cảm xúc trên mặt của hắn không ngừng biến ảo, so như lệ quỷ.

Hắn quét ngang giới tông phái tất cả võ đạo gia, quang minh chính đại chèn ép toàn bộ giới tông phái thế hệ thanh niên không ngẩng đầu được lên truyền thuyết, tại trong khoảnh khắc tựa như ảo mộng, tan vỡ.

Đừng nói là thiếu tôn chính mình, cho dù là chung quanh Trọng Khí tông đệ tử hận hắn tận xương, cũng căn bản không tưởng tượng nổi một cái nhìn qua không biết trời cao đất rộng, lỗ mãng cắm vào chiến cuộc đánh gãy hai người quyết đấu khách không mời mà đến, đối mặt với thiếu tôn tiện tay đánh tới một cái bàn tay, triển lộ ra hoang đường như vậy đến không thể tưởng tượng nổi thực lực tu vi!

Không sai, chính là hoang đường tuyệt luân.

Trong nháy mắt ý thức được chuyện gì xảy ra về sau, ở đây tất cả mọi người như là bị một bàn tay vô hình gắt gao giữ lại yết hầu, một câu đều nói không nên lời.

Từ nhỏ tôn xuất thủ một cái bàn tay hướng về Nhạc Bình Sinh đánh tới, đến Nhạc Bình Sinh một quyền phản kích, thiếu tôn thân ảnh ném đi, va sụp sơn môn, một loạt chuyện này trong nháy mắt đều phát sinh, nhanh đến tất cả mọi người thị giác đều không cùng

lên.

Tại kịp phản ứng về sau, bọn hắn cảm nhận được ngoại trừ kinh đào hải lãng nội tâm rung mạnh bên ngoài, trong đầu nhiều nhất cảm thụ chỉ có một loại, chính là hoang đường.

Vô cùng hoang đường!

Bình tĩnh mà xem xét, thiếu tôn thực lực, chiến tích tất cả mọi người đều có mắt cùng nhìn, có thể đánh tan giới tông phái bí truyền võ đạo bảng xếp hạng thứ hai Cố Niệm Sinh, thực lực của hắn mạnh đã không thể nghi ngờ, hoàn toàn có thể tranh đấu trong thiên hạ thế hệ thanh niên đệ nhất cao thủ tư cách.

Nhưng mà chính là như vậy một cái bá đạo, không ai bì nổi kiêu dương tồn tại, vẫn đang suy nghĩ muốn tiện tay trừng trị một cái quấy rầy chính mình khách không mời mà đến lúc, bị cái này không có danh tiếng gì, người qua đường tồn tại tồi khô lạp hủ, một quyền đánh tan, ngay cả đứng đều đứng không dậy nổi!

Đây hết thảy đều tràn đầy cực độ hoang đường mà ly kỳ hương vị.

"Thiếu tôn!"

Đứng tại sân bãi biên giới khổ tâm, cũng tại ngắn ngủi chấn kinh ở trong rốt cục phản ứng lại, một tiếng quát chói tai ở trong khí lưu cuốn lên, cương khí bạo chấn thôi thúc dưới, thân ảnh của hắn trong nháy mắt xuất hiện ở sơn môn nửa bên đều đã bị nổ sụp phế tích chỗ!

Khổ Tâm ánh mắt quét qua, liếc mắt liền nhìn ra thiếu tôn thương thế đã nghiêm trọng đến mức độ không còn gì hơn, không để ý tới nói chuyện, hắn lập tức từ trong ngực móc ra một cái phát ra trong suốt ánh sáng nhạt bình ngọc, từ bên trong đổ ra một giọt không biết tên dược dịch, nhỏ xuống tại thiếu tôn trong miệng.

Làm xong đây hết thảy, Khổ Tâm đột nhiên đứng dậy, xoay người lại, già nua trên khuôn mặt hiện lên cực độ hung ác thần sắc:

"Thật là lớn gan chó, thật là lớn gan chó! Cố ý ngụy trang tiếp cận nhà ta thiếu tôn, để hắn phớt lờ, sau đó thống hạ sát thủ! Ai chỉ điểm ngươi ! Là ai trêu đùa loại này âm mưu quỷ kế "

Rầm rầm, rầm rầm...

Băng lãnh vô tình thanh âm đàm thoại bên trong, Khổ Tâm đằng sau không khí nổi lên từng đợt gợn sóng, một cỗ thủy triều đập cọ rửa thanh âm đột nhiên vang lên, tựa hồ có vô biên uy năng tại hư không vô hình ở trong không ngừng mà nổi lên!

Hắn áo bào phần phật, cấp tốc co rúm, liền ngay cả da của hắn cũng như toả sáng sức sống, khôi phục thanh xuân, dần dần trở nên quang hoa sung mãn, hồng nhuận như cùng năm nhẹ mấy chục tuổi!

Trong chớp mắt, Nhạc Bình Sinh còn không có đáp lại, Viên Thái Thương thì là sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhìn ra cái này khí đạo tông sư Khổ Tâm muốn làm gì, bước chân một bước bên trong, cùng Nhạc Bình Sinh đứng sóng vai, ở trong sân đất trống vô hình cuồng phong xoay quanh gào thét dưới, mặt hướng Khổ Tâm phát ra chấn thiên điên cuồng gào thét thanh âm:

"Khổ Tâm lão tặc! Ngươi dám! Thiếu tôn xuất thủ trước đây, cùng là võ đạo gia cảnh giới tài nghệ không bằng người, là chính hắn công phu không tới nơi tới chốn! Nhưng là ngươi nếu là dám xuất thủ, chính là vô sỉ! Nơi này là ta Trọng Khí tông địa phương, ngươi cho rằng ngươi có thể Vô Pháp Vô Thiên! ta liền đứng ở chỗ này, ta nhìn ngươi có dám hay không! Ta nhìn ngươi có dám hay không!"

"Ha ha ha ha ha!"

Cuồng tiếu bên trong, mãnh liệt khí lưu xoay quanh, Khổ Tâm trên mặt khô nhíu làn da đã bóng loáng hồng nhuận, cả người thân hình dung mạo đã hoàn toàn biến thành trung niên nhân bộ dáng, hắn xa xa nhìn về phía đã đứng chung một chỗ Nhạc Bình Sinh, Viên Thái Thương hai người, nhe răng cười một tiếng:

"Con kiến đồng dạng đồ vật, cũng dám hướng ta giương nanh múa vuốt! "

Ầm ầm!

Gió lớn tiếng thét tại tất cả mọi người vang lên bên tai, mơ hồ tiếng oanh minh bên trong, tựa hồ có đầy trời quang minh biến vung, đốt sáng lên trong lòng mọi người, tất cả mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong, giữa không trung xoắn xuýt quấn quanh mấy đạo ánh sáng màu đỏ sậm bỗng nhiên căng phồng lên đến, vô số bốn phía vẩy ra ám hỏa bên trong, đầy trời hồng quang hóa thành một con hồng vân cự thủ, tứ tán hồng quang lập tức đem mấy trăm tấm phương viên không gian toàn bộ nhuộm thành một mảnh xích hồng chi sắc!

Cái cự thủ này gào thét lên cuốn lên đầy trời bão táp, chỉ là ngón tay liền có ba thước phẩm chất, toàn bộ bàn tay bao trùm phương viên đường kính mấy trượng không gian, đem Nhạc Bình Sinh chỗ sở dụng không gian toàn bộ phong tỏa, bao phủ, hung hăng hướng về Nhạc Bình Sinh vị trí vỗ xuống!

Đối mặt trong nháy mắt vượt qua không gian trở ngại, chớp mắt đã tới hồng vân cự thủ, Viên Thái Thương sắc mặt cuồng biến, tay chân băng lãnh! Hắn vạn lần không ngờ, Khổ Tâm đã càn rỡ đến tình trạng như vậy! Cho dù là chính mình liền đứng tại Nhạc Bình Sinh bên người, hắn cũng dám không quan tâm ngang nhiên xuất thủ!

Giờ khắc này! Nóng bỏng cương phong đập vào mặt, chèn ép ở đây tất cả mọi người tựa hồ cũng muốn thở không nổi, Tiên Thiên

nhất khí kịch liệt oanh minh bên trong, Khổ Tâm càn rỡ cười to tại tất cả mọi người trong đầu như thiên lôi phẫn nộ cổn đãng không ngớt, cơ hồ muốn đem tất cả mọi người toàn bộ tâm linh hoàn toàn nuốt hết!

Lốp bốp kịch liệt đốt Thiêu Đương bên trong, không khí toàn bộ bị đầy trời hồng vân tiêu hao sạch sẽ, hồng vân cự chưởng đấu đá chi thế, tựa như trong chớp mắt vô số ngọn núi lửa trong cùng một lúc bộc phát, sơn băng địa liệt, thiên không ngược lại nghiêng!

Trong điện quang hỏa thạch, phô thiên cái địa Xích Viêm đã chiếu vào Viên Thái Thương tầm mắt, lạ thường chính là, tại cái này một cái sát na, Viên Thái Thương không có sợ hãi, không có hối hận, mà là có chút tiếc nuối nghĩ đến:

"Đáng tiếc vị này vãn hồi ta Trọng Khí tông danh dự cao thủ."

Trọng Khí tông danh dự không có hao tổn, mặc dù không phải công lao của hắn, nhưng là cũng làm cho hắn đối vị này cao thủ không biết tên tràn đầy ý cảm kích.

Chính là loại này lòng cảm kích, mới thúc đẩy hắn nhìn ra Khổ Tâm động thủ dự định sau liền lập tức đứng ra, muốn bức lui Khổ Tâm.

Trong chớp nhoáng này, thời gian tựa hồ đã không có ý nghĩa gì, tại dạng này phô thiên cái địa, hủy thiên diệt địa, căn bản là không có cách tránh né kinh khủng uy thế phía dưới, hắn hết thảy kế hoạch, phản kích đều đã thành trò cười, tựa hồ chỉ còn lại có thản nhiên chịu chết.

Nhưng mà đúng vào lúc này ——

Bang lang!

Một đạo tiếng sắt thép va chạm cho dù ở nổ thật to âm thanh bên trong, cũng vô cùng rõ ràng vang lên.

Đứng ở tại chỗ nhắm mắt chờ chết Viên Thái Thương chỉ cảm thấy bên hông chợt nhẹ, trên thân đeo Luyện Huyết Huyền Binh trường đao tựa hồ đã ra khỏi vỏ.

Viên Thái Thương mở hai mắt ra.

Hắn gặp được suốt đời khó quên một màn.

Phô thiên cái địa, đầy trời trút xuống hủy diệt Xích Viêm bên trong, một thân ảnh, cầm trong tay hắn luyện máu trường đao, lấy một loại cực đoan bá liệt tư thái, đón nhận cái này che khuất bầu trời cự chưởng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 274: Kết Thúc

Chương 274: Kết thúc

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh dưới chân đột nhiên đạp mạnh, cả người tính cả trong tay đao quang bắn mạnh tới! Lấy hắn phát lực điểm làm trung tâm, mảng lớn mảng lớn mặt đất đột nhiên vỡ tan, bốc lên! Toàn bộ quảng trường đất trống như là đất rung núi chuyển!

Ở đây tất cả mọi người tại Xích Viêm cự chưởng hừng hực khí tức áp bách phía dưới, cũng đều cùng một thời gian thân hình kịch liệt lay động, cơ hồ đều muốn đứng không vững!

Một nháy mắt! Nhạc Bình Sinh quanh thân mấy chục trượng trong không gian vang lên gió lớn tiếng thét, như là trăm ngàn điều phong long nộ hống, chính là không khí cũng rất giống hóa thành thủy triều, điên cuồng gào thét, phun trào! Đầy trời hồng vân bị phồng lên gió lớn ào ạt cuốn ngược, tạo thành phân biệt rõ ràng hai thế giới!

Nhạc Bình Sinh mặt mũi lãnh khốc, toàn thân huyết khí cấp tốc quán chú, trong tay lôi đình hình dạng đao mang lóe lên, trong ánh đao mang theo một cỗ sấm mùa xuân thoáng hiện ý vị, một tiếng sấm vang, vạn vật khôi phục, mang theo một loại chợt tránh tức diệt hương vị.

Trống rỗng nổ vang ra lôi minh tiếng xé gió, đao mang lướt

qua, từng đoàn lớn màu ngà sữa khối không khí không ngừng áp súc bạo liệt, bức người khí lãng xông thẳng lên mấy trượng cao cường!

Trường đao đánh tan bức tường âm thanh, trong nháy mắt đạt tới vận tốc âm thanh trảm kích, cùng lúc đó, một cỗ xông lên trời đường hoàng đao thế bức người tâm hồn, như là ẩn núp đã lâu Tiềm Long một lần bay lên không, phong lôi kích đãng đi theo!

Một đao chém giết!

Ầm ầm!

Nổ thật to âm thanh bên trong, đầy trời cự chưởng bỗng nhiên một đao vỡ vụn! Tứ tán màu đỏ sậm hỏa vân đột nhiên hướng về bốn phương tám hướng bay vụt, nhao nhao hóa thành từng tia từng sợi dây đỏ đầy trời khuếch tán!

Một đạo cực độ chói lọi xích hồng quang hoa bốc hơi lên, từ nồng hậu dày đặc hỏa vân bên trong xuyên suốt mà ra, vô cùng hừng hực xích quang cơ hồ chiếu rọi toàn bộ chân trời!

"A! A!"

Sân bãi biên giới chỗ người thất kinh kêu to, chật vật tránh né dư uy hung mãnh xung kích!

Cho dù là cự chưởng này bị Nhạc Bình Sinh một đao trảm diệt, quảng trường trên đất trống cũng lưu lại phương viên hơn mười trượng một mảnh lõm, bày biện ra một con năm ngón tay mở ra cự chưởng bộ dáng, đều đều đem mặt đất đè xuống sâu vài xích!

Toàn bộ chỗ lõm xuống dưới ánh mặt trời phản xạ ra một mảnh sáng loáng sáng ngời chi sắc, đây là cát đá bùn đất bị hừng hực một chưởng hòa tan thành chất lỏng pha lê dạng tinh thể, bừng bừng trong hơi nóng phản xạ ra sâm bạch ánh nắng, lại là mang theo một cỗ thấu triệt lòng người hàn ý.

Vô số bốn phía tản ra hồng vân trong ánh lửa! Nhạc Bình Sinh thân ảnh bão táp lấy xuyên qua chém ra một đao to lớn thông đạo, hung mãnh phá tan đầy trời phiêu tán bay múa rực Liệt Nguyên khí, mang theo cuồn cuộn lôi đình tiếng nổ đùng đoàng vang lên tay phải đột nhiên nắm quyền! Trong nháy mắt vượt qua hơn hai mươi trượng khoảng cách, hướng về sắc mặt hoàn toàn thay đổi khổ tâm, vào đầu bạo ép!

Cuồn cuộn sấm rền đập xuống giữa đầu, như là đảo lộn chống trời ngọc trụ, giá hải kim lương, mấy trượng phương viên không khí tựa hồ cũng bị cái này một cái uy thế xa lánh đến sạch sẽ, chỉ có Khổ Tâm trên đỉnh đầu cái kia một vùng không gian bày biện ra một loại mông lung màu sắc hỗn độn, kia là lượng lớn không khí bị cưỡng ép áp súc kết quả, một khi bộc phát ra, chính là trời long đất nở!

"Tốt!"

Cực độ chấn kinh bên trong, Khổ Tâm cũng không kịp điều khiển khí lưu lên không trốn tránh, đối mặt với Nhạc Bình Sinh bá liệt vô cùng một quyền, hắn khô gầy đồng bàn tay lớn màu vàng nắm chặt nắm tay, như là kim loại chế tạo, đột nhiên đề cập khuỷu tay lật quyền hướng lên đập tới, nắm đấm lướt qua trong không khí đều nổi lên trận trận gợn sóng, tăng thêm một trương màu đồng cổ mặt to bên trên khe rãnh tung hoành, xương gò má, lông mày xương cao cao nổi lên, cực đoan nanh ác!

Ầm ầm!

Hai con cơ hồ đồng dạng kích cỡ nắm đấm bỗng nhiên kịch liệt đụng vào nhau, trong đó một con gân bắp thịt kiên cố như thép khối, phía trên gân xanh dày đặc, toàn bộ bày biện ra một loại sâu kín màu bạc trạch; một cái khác đại thủ cơ hồ hoàn toàn là da bọc xương, đồng thau màu sắc bên trong thỉnh thoảng có sáng tỏ màu đỏ hiện lên, tựa hồ toàn bộ nắm đấm đều muốn biến thành hơi mờ màu đỏ kết tinh đồng dạng!

Song quyền giao tiếp một sát na! Tựa hồ hết thảy chung quanh đều ngừng lại, trong nháy mắt đó, Khổ Tâm thấy rõ ròng rã ba mươi bốn khỏa lớn chừng hạt đậu mồ hôi từ hai con quyền tương giao chỗ đè ép bắn ra mà ra, kia là hai người trong lỗ chân lông mồ hôi dịch thể bởi vì bỗng nhiên phát lực mà bị trực tiếp oanh ra bên ngoài cơ thể, lấy như chớp giật tốc độ đạn hướng bốn phương tám hướng, trong nháy mắt đó tại Khổ Tâm trong mắt nhưng lại lộ ra như thế chậm chạp, tựa như thời gian đều bị thả chậm đồng dạng.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Liên tiếp ngột ngạt mà nặng nề tiếng vang liên thành một tiếng, cuồn cuộn lôi đình nổ vang âm thanh lập tức liên miên bất tuyệt! To lớn như là hoàng chung đại lữ tại tĩnh mịch trong sơn cốc tiếng vọng, mang theo áp súc khí bạo đem đầy đất đá vụn cát đất đánh cho bốn phía nổ bắn ra, Nhạc Bình Sinh cùng Khổ Tâm hai người hết thảy điện giật tựa như đột nhiên hướng về sau bay ngược!

Bay đẩy bên trong, Khổ Tâm thân hình đột nhiên bay lên không, đứng lơ lửng trên không, ánh mắt nhìn chòng chọc vào trên mặt đất Nhạc Bình Sinh, trong ánh mắt đều là chấn kinh, không thể tin!

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Hắn giờ phút này nhận Nhạc Bình Sinh thuần túy mà vô song lực quyền chấn động áp bách, Tiên Thiên nhất khí đều có chút vận chuyển không khoái, đã là bị thương nhẹ!

Hắn tại cùng một võ đạo gia đối bính phía dưới, chẳng những không có đem đối phương nhất kích tất sát, ngược lại bị thương nhẹ!

Mà trên mặt đất, Nhạc Bình Sinh khóe miệng cũng hiển lộ ra điểm điểm vết máu, đột nhiên liền ngưng chủ thân hình, ngẩng

đầu nhìn về phía trên không trung khổ tâm, trên mặt không có bất kỳ cái gì gợn sóng, như là một bộ băng lãnh pho tượng.

Đao thế đã hết tình huống dưới, hắn cùng Khổ Tâm một chiêu đối bính, rõ ràng là một cái lưỡng bại câu thương kết quả.

Giờ khắc này, bao quát Viên Thái Thương, mọi người tại đây cùng nhau con mắt nổi lên, lại lần nữa sa vào đến rung động cùng ngốc trệ ở trong!

Bọn hắn nhìn thấy cái gì

Một cái võ đạo gia hướng về một khí đạo tông sư rút đao khiêu chiến, chẳng những trảm diệt Khổ Tâm nguyên khí đại thủ, còn liên tiếp một quyền đem bức lui!

Mỗi người đều cho là mình bị hoa mắt, hung hăng trát động mí mắt! Chấn kinh đến đã chết lặng trong lòng, không khỏi cùng nhau dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

"Người này đến cùng là thần thánh phương nào, vì cái gì chưa từng có nghe nói qua! "

Trên không trung, Khổ Tâm sắc mặt bởi vì cực độ chấn kinh mà có vẻ hơi vặn vẹo, thanh âm chấn động truyền bá:

"Tốt! Tốt! Tốt! Không riêng gì thiếu tôn, liền ngay cả ta cũng nhìn sai rồi! Ngươi, rất tốt!"

Không có thêm lời thừa thãi, Khổ Tâm biểu lộ thu vào, phảng phất đã quyết định cái gì quyết tâm, hai tay đột nhiên nhô ra, các qua đời quái thủ ấn, ngón trỏ trái dựng đứng, lấy tay phải ngón út quấn nắm chặt ngón trỏ trái đốt đầu tiên, mà ngón trỏ trái bưng chi chống phải ngón cái đốt đầu tiên.

"Quát!"

Quát to một tiếng ở trong! Mãnh liệt nguyên khí tại quanh người hắn cuồng mãnh phun trào! Màu đỏ quang hoa cấp tốc hội tụ, vẻn vẹn loại này vô hình ba động, liền để ở phía dưới tất cả mọi người trong lòng tự dưng dâng lên một cỗ đại nạn lâm đầu cảm giác đến!

"Khổ Tâm! Ngươi thật to gan!"

Ngay lúc này, một đạo đường hoàng hạo đãng, ẩn hàm chấn nộ thanh âm bỗng nhiên ở chân trời vang lên, thanh âm vang lên đồng thời, một đạo ngũ thải ban lan quang hoa tấm lụa, như là từ thiên địa cuối cùng, vượt qua vô tận không gian mà đến, tại xuất hiện một nháy mắt, liền đem căn bản không kịp phản ứng khổ tâm cả người bao phủ!

"A! A! A!"

Kinh thiên động địa giữa tiếng kêu gào thê thảm, ai cũng không biết xảy ra chuyện gì, vẻn vẹn trong một nháy mắt, tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong, đạo này ngũ thải ban lan quang hoa tấm lụa trùng kích vào, một bóng người kéo lấy thật dài nhỏ vụn lưu quang, vô lực rơi xuống!

Oanh!

Khổ Tâm thân thể giống như là như đạn pháo rơi đập trên mặt đất, đem vốn là vỡ vụn không chịu nổi mặt đất lại lần nữa oanh kích ra một cái hố to, bụi mù phiêu tán bên trong, Khổ Tâm màu bạc trắng tóc tai rối bời, ho ra từng ngụm từng ngụm máu tươi, dung mạo cũng lại lần nữa khôi phục loại kia già nua khô cạn bộ dáng, lại thêm ánh mắt oán độc, để cả người hắn giống như lệ quỷ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 275: Mời

Chương 275: Mời

"Phong Hỏa Cực Nguyên cương khí! Đây là tông chủ đại nhân!"

"Là tông chủ! Là tông chủ đại nhân xuất thủ!"

Hạo đãng thanh âm cùng dải lụa năm màu chiếu vào trong tai trong mắt trong nháy mắt đó, Trọng Khí tông môn nhân đệ tử tất cả đều rối loạn lên, ngữ khí cùng thần sắc ở trong đều là vui sướng cùng khoái ý!

Khổ Tâm thân là khí đạo tông sư, tại Trọng Khí tông trước sơn môn tùy ý làm bậy, con kia phô thiên cái địa Xích Viêm cự chưởng cùng Khổ Tâm súc thế chuẩn bị sát chiêu cho bọn hắn áp bách thật sự là quá lớn.

Dạng này kinh thiên động địa uy thế phía dưới, cơ hồ mỗi người đủ cảm giác mình tựa như tựa như đợi làm thịt heo dê, cực độ bất lực, cũng không có một chút phản kháng chỗ trống.

Mà theo Khổ Tâm bị nhà mình tông chủ một chiêu trọng thương, rơi xuống phía dưới, mỗi cái Trọng Khí tông môn nhân đệ tử đều quét qua phẫn uất chi khí, trở nên hăng hái.

Không trung tấm lụa chậm rãi phiêu tán ra, như kinh lôi thanh âm tiếp tục nói:

"Không kiêng nể gì cả, răn đe! Thiếu tôn khiêu chiến đã bại,

lập tức rời đi Trọng Khí tông! Nếu không, chết!"

Bá đạo tuyệt luân thanh âm chấn động phía dưới, hố to ở trong khổ tâm thân thể mắt trần có thể thấy run nhè nhẹ một chút, cơ hồ đem răng đều muốn cắn nát, liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, trong mắt cực độ oán hận cùng không cam lòng.

Tức là bởi vì chính mình toàn lực xuất thủ một thức đoạt giết phía dưới sắp thành lại bại, cũng là bởi vì Trọng Khí tông tông chủ vừa ra tay liền đem chính mình đánh thành trọng thương. Trong lòng của hắn rõ ràng, nếu như không phải là bởi vì đằng sau Hắc Ngục Tôn Chủ, vừa rồi cái kia một dải lụa cọ rửa, tuyệt đối không chỉ là trọng thương hạ tràng.

Nhẫn thụ lấy trong thân thể dị chủng Tiên Thiên chi khí phá hư, cắt chém, Khổ Tâm ráng chống đỡ lấy đứng dậy, lung la lung lay, đi lại tập tễnh đi đến phế tích chỗ, đem con mắt đóng chặt thiếu tôn nắm lên, ở trên nghìn đạo đùa cợt khoái ý ánh mắt hạ hướng về bên sân xe ngựa bước đi.

"Cuồng vọng tự đại, xem thường thiên hạ võ giả, đây chính là hạ tràng!"

"Cái gì khí đạo tông sư, thật không biết xấu hổ!"

"Sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân, hảo hảo nhớ kỹ câu nói này!"

Nghe đến mấy câu này, Nhạc Bình Sinh trên mặt như có điều suy nghĩ, cũng đại khái hiểu xảy ra chuyện gì.

Thiếu tôn quét ngang giới tông phái sự tình huyên náo xôn xao, hắn từ Thanh Châu chạy tới nơi này thời điểm ngẫu nhiên cũng từng nghe nói một đôi lời, bất quá hắn ngược lại là không nghĩ tới ban đầu đột nhiên hướng hắn xuất thủ người thanh niên kia chính là trong truyền thuyết cái kia thiếu tôn.

Bất quá thiếu tôn võ đạo thế lực cũng hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, Nhạc Bình Sinh phản kích một quyền kia không có chút nào lưu thủ, bình thường võ đạo gia căn bản chịu không được một quyền này, tại chỗ liền muốn mất mạng.

Mà thiếu tôn tại chủ quan khinh tâm phía dưới cứng rắn chịu một quyền này của hắn, thế mà không có mệnh tang tại chỗ, có thể thấy được thể phách của hắn cũng là viễn siêu phổ thông võ đạo gia cấp bậc cao thủ.

Khổ Tâm bóng lưng tiêu điều, đi lại tập tễnh, đối với mấy cái này ồn ào mỉa mai thanh âm mắt điếc tai ngơ.

Tại leo lên xe ngựa trước đó, hắn xoay đầu lại thật sâu nhìn một cái Nhạc Bình Sinh, tựa hồ muốn hắn hình dáng tướng mạo trùng điệp khắc vào đáy lòng.

Không có thả bất luận cái gì ngoan thoại, chính là sâu như vậy sâu nhìn Nhạc Bình Sinh một chút về sau, hắn liền leo lên lập tức xe, rời đi.

Thiếu tôn muốn đả diệt giới tông phái tất cả thế hệ thanh niên ý đồ tại Trọng Khí tông kết thúc.

Bánh xe chuyển động bên trong, Trọng Khí tông môn nhân đệ tử bỗng nhiên bộc phát ra thủy triều tiếng hoan hô!

Trong đám người, Viên Thái Thương quét mắt chung quanh vui sướng các sư đệ, cũng không khỏi đến sinh lòng cảm khái, nghĩ không ra thiếu tôn vô địch chi thế, thế mà lấy như thế một loại khó có thể tưởng tượng phương thức kết thúc.

Bất quá cái này có thể một quyền đánh bại thiếu tôn võ đạo gia, đến cùng là thần thánh phương nào

Hắn đánh giá Nhạc Bình Sinh, các loại suy nghĩ chuyển động, nhưng không có tìm kiếm đến bất kỳ tới tương quan nghe đồn

cùng sự tích.

Bọn hắn những tông môn này đệ tử ở trong nhân vật thủ lĩnh, đối với những tông môn khác ở trong nhân vật đứng đầu đều có biết một hai. Nhưng mà từ nơi này người chiêu thức con đường nhìn lại, cũng không phải là hắn đã biết bất luận cái gì một nhà thế lực lớn.

Lấy ánh mắt của hắn phán đoán, Nhạc Bình Sinh leo lên bí truyền Long Hổ bảng đệ nhất không có bất kỳ cái gì vấn đề.

Bí truyền Long Hổ bảng trước mắt đứng hàng thứ nhất Hoàng Phủ rời người, là một nữ nhân, mà thực lực của người này chỉ sợ so Hoàng Phủ rời người còn mạnh hơn ra một mảng lớn đến, vì cái gì chưa từng có nghe qua

Cao thủ như vậy theo đạo lý tới nói tuyệt không có khả năng một mực bừa bãi vô danh.

Hắn đang chuẩn bị lúc nói chuyện, Trọng Khí tông tông chủ thanh âm đánh gãy các đệ tử tiếng hoan hô, lại lần nữa vang lên:

"Vị quý khách kia, còn xin ngươi đến ta Trọng Khí tông đại điện một lần."

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, nhẹ gật đầu.

Bất kể nói thế nào, hắn tại trời xui đất khiến phía dưới cũng coi là cùng Trọng Khí tông kết một cái thiện duyên, có thể cùng Trọng Khí tông tông chủ gặp mặt nói chuyện đối với hắn tiếp xuống đúc khí nhu cầu cũng có chỗ tốt, cứ như vậy đúc khí sự tình cũng tương đối thuận tiện rất nhiều.

Nhạc Bình Sinh đi hướng Viên Thái Thương, hai tay đem hắn luyện máu trường đao đưa trả, nói:

"Vị này, xin lỗi, sự tình khẩn cấp, ta không có tùy thân binh

khí, cho nên mới mượn đao dùng một lát, còn hi vọng đừng nên trách."

"Các hạ quá khách khí."

Viên Thái Thương mặc dù trong nội tâm có nghi vấn đầy bụng, lại biết bây giờ không phải là lúc nói chuyện, từ Nhạc Bình Sinh trong tay tiếp nhận đao đến, cung kính nói:

"Các hạ quá khách khí, đã chúng ta tông chủ đại nhân mời ngươi qua điện một lần, như vậy thì để ta tới dẫn đường đi."

. . .

Viên Thái Thương dẫn theo Nhạc Bình Sinh, hai người một trước một sau hướng về trên núi bước đi, mà Trọng Khí tông môn nhân đệ tử cùng tin báo thám tử và chuyện tốt người, đều lấy vô cùng mãnh liệt hiếu kì, sùng kính ánh mắt nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh bóng lưng.

Biên giới xử lý tán đám người một trận bạo động, trong đó mặt vàng hán tử ngữ khí rung động, đè ép cuống họng hỏi:

"Khôn ca! Nhân vật thần bí này đến cùng là ai bí truyền võ đạo bảng bài danh phía trên những cái này thiên chi kiêu tử chúng ta đều có hồ sơ, người này thực lực kinh người như vậy, so Hoàng Phủ gia nữ nhân kia còn kinh khủng hơn, vì cái gì không hề có một chút tin tức nào truyền tới qua "

Khôn ca không có trả lời, mà là ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Trọng Khí tông đường núi, thấp giọng nói: "Chúng ta lưu tại cái này! Chờ hắn ra!"

"Lưu tại bực này hắn ra "

Mặt vàng hán tử cổ co rụt lại, giống như là nhớ ra cái gì đó, lòng vẫn còn sợ hãi nói:

"Khôn ca, vẫn là từ bỏ đi, tính tình của người này chúng ta cũng không rõ ràng, vạn nhất chúng ta ngồi xổm hắn trêu đến hắn chưa tròn. . ."

Người này một quyền phản kích phía dưới đem thiếu tôn đánh như chó, lại không sợ chút nào một cái khí đạo tông sư, cùng liều mạng phía dưới thế mà thế lực ngang nhau dáng vẻ, một nhân vật như vậy suy nghĩ một chút cũng biết không phải cái gì thiện nam tín nữ, nếu là trêu đến hắn hiểu lầm, một bàn tay đem hai người mình cho chụp chết, có thể nói là chết cũng chết vô ích.

Khôn ca khinh bỉ quét mắt nhìn hắn một cái: "Đây chính là có thể dẫn phát chấn động lớn tin tức! Lần này hai chúng ta nhất định phải đem chuyện này làm thật xinh đẹp!"

Không riêng gì hai người bọn họ, những cái này tin báo thám tử bên trong rất nhiều cũng đánh lấy đồng dạng chủ ý.

Thiếu tôn gãy kích trầm sa tại nhân vật thần bí trong tay, tất nhiên sẽ lại lần nữa dẫn phát hơn phân nửa Bắc Hoang chấn động, người thần bí thân phận, liền trở thành quan trọng nhất.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 276: Lễ Vật

Chương 276: Lễ vật

Làm Nhạc Bình Sinh đi theo Viên Thái Thương đi vào Trọng Khí tông tông chủ đại điện lúc, bốn đạo ánh mắt cùng một thời gian tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh diện mạo về sau, cái này bốn tên khí đạo tông sư ánh mắt rõ ràng có chút kinh ngạc.

Cho dù là một mực tại chú ý sơn môn khẩu tình hình chiến đấu, bọn hắn cũng không biết cái này có thể cùng Khí Tông liều mạng hai cái không rơi vào thế hạ phong võ đạo gia lại là một bộ trẻ tuổi như vậy bộ dáng.

"Mời ngồi, mời ngồi!"

Trọng Khí tông tông chủ Chiêm Thái Hiên giơ tay lên, giọng điệu ôn hòa, nói:

"Ta là Trọng Khí tông tông chủ Chiêm Thái Hiên, ba vị này là chúng ta bên trong trưởng lão, Ngô Thanh Nguyên, Tống Hiếu Thành, Lưu Ôn, không biết ngươi xưng hô như thế nào "

Theo Chiêm Thái Hiên giới thiệu, tại hạ thủ chỗ ba tên tông sư cũng riêng phần mình gật đầu.

Nhạc Bình Sinh chào ngồi xuống về sau nói:

"Ta là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh."

Nói chuyện đồng thời, hắn không lưu dấu vết nhìn lướt qua cái kia gọi là Ngô Thanh Nguyên trưởng lão.

Đoan Mộc Hòa Vũ nói tới vị kia bí mật vì kiếm tiêu xài mà tự mình đúc khí trưởng lão liền gọi là Ngô Thanh Nguyên. Chỉ bất quá hiển nhiên hiện tại trường hợp cũng không thích hợp trực tiếp nói thẳng hắn nguyên bản ý đồ đến, chuyện này rất khó nói sẽ cho cái này Ngô Thanh Nguyên mang đến phiền toái gì.

Nếu như có thể trực tiếp từ Trọng Khí tông tông chủ nơi này đạt được tiện lợi, như vậy Đoan Mộc Hòa Vũ mặt này ngọc bài cũng không cần vận dụng.

Tinh Thần Liệt Túc tông người này lại là một tông chi chủ như vậy hắn tại sao lại xuất hiện ở Trọng Khí tông sơn môn

Cái tên này trong đầu chuyển động một vòng, Ngô Thanh Nguyên đột nhiên giống như là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt đột nhiên khẽ động:

"Một đoạn thời gian trước Thanh Châu các phương cùng vạch tội Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên tự mình điều binh, ý đồ công kích Tinh Thần Liệt Túc tông, kết quả U Châu phương diện giao trách nhiệm Thân Hoành Thiên đến nhà nhận lỗi hoà giải, hắn lại cùng Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ tại chỗ động thủ, kết quả gãy kích trầm sa, vẫn lạc bỏ mình, đây chính là các hạ gây nên "

Trọng Khí tông còn lại ba vị tông sư thần sắc cũng đột nhiên khẽ động, nhớ tới gần nhất cái này chỉ ở cao tầng lưu truyền kinh người sự tích.

Tin tức này mặc dù bị hai châu phong tỏa, nhưng là bọn hắn cùng là khí đạo tông sư, tin tức này đối bọn hắn tới nói không tính

là bí mật gì. Trên thực tế dù cho tin tức này xác thực vô cùng, nhưng là đối với bọn hắn tới nói cũng vẫn như cũ là bán tín bán nghi.

Bởi vì tin tức nội dung quá mức kinh người, mà lại võ đạo gia cùng khí đạo tông sư chênh lệch thật sự là quá lớn, lớn đến cơ hồ không thể vượt qua tình trạng.

Theo Ngô Thanh Nguyên đặt câu hỏi, ánh mắt mọi người tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Người này, đánh chết một cái. . . Khí đạo tông sư

Ngồi tại dưới nhất thủ Viên Thái Thương càng là khẽ nhếch miệng, lại một lần nữa bị kinh trụ.

Tin tức này bởi vì bị tạm thời phong tỏa duyên cớ, ngoại trừ trong phạm vi nhỏ bộ phận võ đạo thế lực cao tầng biết bên ngoài, liền ngay cả hắn thân là thủ tịch đệ tử cũng không biết chút nào.

Nguyên nhân ngoại trừ Thanh Châu cùng U Châu hai phe thống đốc bắt chuyện qua bên ngoài, cũng là vì giữ lại môn hạ đệ tử lòng tin, bọn hắn những người này đương nhiên sẽ không chủ động ra bên ngoài nói.

Dù sao lấy võ đạo gia chi thân chính diện đánh giết một khí đạo tông sư, chuyện như vậy dấu vết thật sự là quá mức kinh người, đã đến để cho người ta trình độ khó có thể tin, chuyện này so với Nhạc Bình Sinh một quyền đánh tan quét ngang giới tông phái thế hệ thanh niên thiếu tôn càng thêm không thể tưởng tượng nổi!

"Khó trách hắn có thể một chiêu phía dưới đánh bại thiếu tôn, khó trách hắn có thể cùng Khổ Tâm đối bính hai chiêu không rơi vào thế hạ phong!"

Lần này, Viên Thái Thương đủ loại nghi hoặc rốt cục đạt được

giải đáp.

"Không tệ, Thân Hoành Thiên là chết trong tay ta."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, đã trước mắt mấy người này đều biết, vậy hắn cũng không có cái gì tốt giấu diếm.

Ba cái Trọng Khí tông trưởng lão ánh mắt ẩn hàm chấn kinh, nhìn thoáng qua nhau, dù sao võ đạo gia cùng khí đạo tông sư cảnh giới hoàn toàn là khác nhau một trời một vực, sinh mệnh cấp độ hoàn toàn không thể so sánh nổi, là con kiến cùng voi khác nhau.

Kiến nhiều cắn chết voi, nhưng là đơn độc một con kiến tại như thế nào cường tráng cũng không có khả năng cắn chết một con voi, hết lần này tới lần khác cái này Nhạc Bình Sinh lại làm được.

Mà Chiêm Thái Hiên tại trên đài cao thì là không khỏi phát ra cảm thán:

"Thì ra là thế, đáng thương thiếu tôn còn tưởng rằng tại võ đạo gia cảnh giới bên trong không có địch thủ, nhưng lại không biết thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân đạo lý. Hắc Ngục Tôn Chủ đệ tử lần này bị bại không oan!"

Lần này, bất luận là hắn, hay là hắn môn hạ ba cái trưởng lão đều điều chỉnh tư thái, lấy một loại hoàn toàn bình đẳng tư thái đối mặt Nhạc Bình Sinh.

Đánh bại cùng đánh giết là hoàn toàn hai khái niệm, huống chi là lấy võ đạo gia chi thân làm xuống cái này đại sự kinh thiên động địa, một người như vậy hoàn toàn có tư cách thu hoạch được tôn trọng của bọn hắn, mà không phải đem hắn xem như một cái thực lực cường hãn văn bối.

Chiêm Thái Hiên trầm ngâm một chút:

"Ta sở dĩ mời ngươi đến một lần, chính là muốn nhắc nhở ngươi, ngũ ngục đám người toàn bộ đều là tà ma ngoại đạo, làm việc bất chính, ngươi lần này mặc dù là đường đường chính chính đánh bại Hắc Ngục thiếu tôn, Hắc Ngục Tôn Chủ tự kiềm chế thân phận mặc dù sẽ không tới Bắc Hoang tới làm cái gì, nhưng là dưới tay hắn một số người chưa chắc sẽ nói cái gì đạo lý, ngươi vẫn là phải đề phòng đề phòng cho thỏa đáng."

Hắc Ngục

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, mặc dù không phải hiểu rất rõ cái gọi là ngũ ngục, Hắc Ngục đến cùng là dạng gì tồn tại, nhưng cũng không có hỏi thăm Chiêm Thái Hiên, chỉ là có chút nhẹ gật đầu.

Sự tình như là đã làm, suy nghĩ nhiều vô ích, tại sau này trở về hắn tự nhiên sẽ an bài Diệp Phàm đi sưu tập một phen liên quan tới Hắc Ngục tin tức tư liệu.

Chiêm Thái Hiên ánh mắt xa xăm, chậm rãi nói:

"Hắc Ngục Tôn Chủ cùng ta Trọng Khí tông riêng có thù cũ, thiếu tôn lần này chuyên đến ta Trọng Khí tông một nhóm, cũng là vì quét hết Trọng Khí tông mặt mũi, phá hủy môn nhân đệ tử tinh thần ý chí làm trả thù.

Bất quá nếu là tại ta Trọng Khí tông sơn môn chỗ, các hạ xuất thủ bất luận nói thế nào cũng là vì ta Trọng Khí tông vãn hồi mặt mũi, ta làm tông chủ trước tiên ở nơi này cám ơn qua."

"Chiêm tông chủ khách khí."

Chính Nhạc Bình Sinh nhưng không có cái gì ý khách khí, lập tức đả xà tùy côn bên trên, thừa cơ hội này nói ra:

"Ta lần này đến Trọng Khí tông, trên thực tế cũng là vì cầu lấy rèn đúc một thanh Luyện Huyết Huyền Binh. Chỉ bất quá vừa vặn

bắt gặp chuyện này."

Rèn đúc Luyện Huyết Huyền Binh muốn tu luyện đến một bước này còn không có Luyện Huyết Huyền Binh

Không riêng ba cái Trọng Khí tông trưởng lão, liền ngay cả Chiêm Thái Hiên đều kinh ngạc.

Luyện Huyết Huyền Binh cố nhiên vật liệu khan hiếm, thu thập lại phải hao phí cực lớn khí lực, nhưng cũng chỉ là nhằm vào trung vị đê vị võ đạo gia mà nói, phàm là tu vi đến thượng vị võ đạo gia thâm hậu trình độ, còn không có một thanh Luyện Huyết Huyền Binh là mười phần không thể tưởng tượng nổi sự tình, cùng đừng nói là Nhạc Bình Sinh dạng này thực lực hoàn toàn trái với lẽ thường tồn tại.

Nhạc Bình Sinh giải thích nói: "Ta trước đó binh khí tại cùng Thân Hoành Thiên giao thủ lúc sau đã vỡ vụn, cho nên không thể không đến quý tông cầu lấy chế tạo một thanh thiếp thân đao khí."

Đám người thoải mái, Chiêm Thái Hiên thì là cười ha ha một tiếng, phất ống tay áo một cái:

"Đã như vậy, liền để chúng ta Trọng Khí tông ba vị trưởng lão liên hợp lại, vì ngươi chế tạo một thanh tuyệt thế tinh phẩm, làm ta Trọng Khí tông tạ lễ đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 277: Thiên Ngoại Tinh Thần Kim

Chương 277: Thiên ngoại tinh thần kim

Trọng Khí tông tông chủ có qua có lại phía dưới, không chỉ có để Nhạc Bình Sinh trực tiếp chen ngang, cho hắn một cái cực lớn tiện lợi, càng là không có thu lấy bất kỳ rèn đúc phí tổn.

Phải biết, ba vị này khí đạo tông sư xuất thủ, rèn đúc ra Luyện Huyết Huyền Binh mới tính được là bên trên là trân phẩm, bọn hắn cơ hội xuất thủ cũng sớm đã bị các thế lực lớn chia cắt hoàn tất, vẻn vẹn ba tên khí đạo tông sư liên hợp chế tạo kỳ ngộ đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Huống chi Chiêm Thái Hiên thậm chí tại chỗ hứa hẹn rèn đúc cần thiết tài liệu trân quý, bọn hắn cũng chỉ thu lấy một nửa phí tổn, đánh một cái gãy đôi.

Đối với cái này Nhạc Bình Sinh mười phần hài lòng , dựa theo Trọng Khí tông tông chủ nói ba vị trưởng lão liên hợp vì hắn chế tạo tuyệt thế trân phẩm thuyết pháp mặc dù khoa trương, nhưng là nghĩ đến như thế nào đi nữa cũng muốn so trên thị trường lưu truyền tới Luyện Huyết Huyền Binh tốt hơn không ít.

Đánh gãy đôi vật liệu phí tổn tối thiểu có thể vì hắn tiết kiệm hạ mấy vạn Xích Kim Diệp, tại cái này tông môn phi tốc phát triển lại tạm thời không có sản nghiệp doanh thu làm bổ sung thời kì, có thể tiết kiệm đi như thế một số lớn phí tổn, đối Nhạc Bình Sinh tới nói cũng coi như được là niềm vui ngoài ý muốn.

Hàn huyên qua đi, Nhạc Bình Sinh cũng không có chậm trễ thời gian ý tứ, lập tức cùng Trọng Khí tông ba vị trưởng lão đến một chỗ tĩnh thất bên trong, thương thảo liên quan tới đúc khí chi tiết.

Đối với đao khí vẻ ngoài Nhạc Bình Sinh không có quá nhiều yêu cầu, trước đó Tà Linh Ẩm Huyết Đao hắn đã thành thói quen, cho nên còn dựa theo trực đao bộ dáng chế tạo, cùng loại với hắn kiếp trước Đường đao, chỉ bất quá thân đao muốn thích hợp phóng đại một chút.

Đối với thanh này thiếp thân chế tạo Luyện Huyết Huyền Binh, Nhạc Bình Sinh chỉ có hai cái yêu cầu:

Tuyệt đối kiên cố!

Tuyệt đối sắc bén!

Ngoại trừ hai điểm này bên ngoài, cỗ không có đủ cái khác kỳ dị đặc tính đều râu ria.

Lập tức, hắn liền đem tưởng tượng bên trong đại khái kích thước cùng hình thức thuyết minh một phen, từ Trọng Khí tông ba vị trưởng lão ghi chép.

"Tuyệt đối kiên cố, tuyệt đối sắc bén, điểm này cũng không khó làm đến. Bất quá nếu là ta cùng hai vị trưởng lão xuất thủ tự nhiên muốn làm được tốt nhất, nếu không không riêng đập chiêu bài, cũng sẽ bị tông chủ trách cứ."

Nghe xong Nhạc Bình Sinh yêu cầu, Ngô Thanh Nguyên trầm ngâm một chút, nói:

"Bất quá đúc tài đối huyết khí tính liên kết lớn nhỏ không đều, cái này cũng quan hệ đến uẩn dưỡng Huyền Binh hiệu suất vấn đề, ta mạo muội hỏi một chút, ngươi tu tập công pháp phải chăng mang theo thuộc tính "

Huyết khí tính liên kết thuộc tính

Liên quan tới Luyện Huyết Huyền Binh đủ loại chỗ thần kỳ Nhạc Bình Sinh biết không nhiều, trong lúc nhất thời có chút không rõ ràng cho lắm.

Gọi là Lưu Ôn trưởng lão cười nói:

"Luyện Huyết Huyền Binh uy lực cùng bản thân vật liệu có quan hệ, càng quan trọng hơn là cùng sử dụng kiện binh khí này võ giả có quan hệ. Lấy bí pháp luyện liền thần binh, những cái này đều là mấy trăm năm trở lên đại gia tộc trong tông phái mới có thể có truyền thừa, phổ thông nhàn tản võ giả nhiều nhất biết được một hai.

Thế nhân cái gọi là thần binh lợi khí, bất quá thổi tóc tóc đứt, chém sắt như chém bùn mấy chữ mà thôi, mà tại võ giả thế giới bên trong chân chính có thể gọi thần binh lợi khí võ giả đao binh, lại nơi nào sẽ vẻn vẹn như thế.

Luyện Huyết Huyền Binh người nắm giữ ôm ấp trong tay, lấy huyết khí tẩy luyện cọ rửa, cũng lấy đặc thù pháp môn đối ngưng thần quan tưởng, phun ra nuốt vào hô hấp, làm tự thân ý chí tinh thần xâm nhập trong đó, cải biến đối tự thân huyết khí phù hợp trình độ, dần dần khiến cho này binh khí có thể làm tự thân huyết khí thông qua không ngại, này thời gian ngắn nhất cũng muốn vài năm, đồng thời chỉ có huyết khí thuộc tính tương hợp người tu luyện sử dụng, mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất."

Lưu Ôn trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cây xanh ngọc trường tiên, dài hơn một trượng roi thân kéo trên mặt đất, theo Lưu Ôn nhẹ nhàng hất lên, lập tức lăng không vọt lên, như Ngọc Long bay lên không kiểu mũi tên linh động. Một đạo màu trắng hình trăng lưỡi liềm khí kình theo roi sao lắc một cái, trong nháy mắt lăng không bay ra, đem trên mặt bàn một cái chén trà tách thành hai bên, lại quỷ dị không có tràn ra nửa giọt nước.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét qua, nguyên lai chén trà này ở trong nước trà vậy mà đã tại Lưu Ôn một kích phía dưới trong nháy mắt đông kết, biến thành một khối rắn rắn chắc chắc tảng băng, một cái hô hấp công phu không đến, ở trong đó tất cả trình độ lại đều hoàn toàn đông lại, lại không một giọt chất lỏng tồn tại!

Nhìn thấy này tấm tình cảnh, Nhạc Bình Sinh một nháy mắt liền nhớ lại tới ở chỗ Thân Hoành Thiên quyết đấu bên trong, cái kia từng đạo phô thiên cái địa trăng khuyết, cùng cuối cùng vỡ vụn Tà Linh Ẩm Huyết Đao tháng Hàn Băng.

Nhạc Bình Sinh con mắt nhìn thẳng khối kia nằm trên bàn khối băng, đối Lưu Ôn hỏi:

"Cái kia Huyền Binh hoá khí cùng cái này lại có cái gì liên quan "

"Khí đạo tông sư lấy Tiên Thiên nhất khí quán thông binh khí, phù hợp mỗi một trong đó ở năng lượng ba động, thực chất trình độ lớn nhất cùng tự thân Tiên Thiên chi khí tương hợp, tăng phúc Tiên Thiên chi khí uy lực.

Huyền Binh theo tu vi tăng lên, cuối cùng luyện đến cao cấp nhất cảnh giới thậm chí có thể trở thành võ giả nhục thân kéo dài, uẩn dưỡng ra chứa võ giả võ đạo ý niệm linh tính, có thể nói là thông linh bảo vật, không có bản thân tán đồng hoặc là giống nhau Tiên Thiên nhất khí võ giả, căn bản là không có cách phát huy ra uy lực của nó, liền cùng phổ thông sắt thường không khác, nhiều nhất là sắc bén một điểm thôi

Đã biến thành nửa năng lượng hóa tồn tại, như là võ giả phân thân, thậm chí có thể tùy ý biến đổi hình dạng; nghe nói loại binh khí này đã có thể chính mình thu nạp giữa thiên địa cùng thuộc tính năng lượng, phun ra nuốt vào nguyên khí, thời gian càng lâu liền càng là cường đại.

Chỉ bất quá muốn chân chính đem Huyền Binh biến thành thông linh tồn tại, muôn vàn khó khăn, cũng là vạn người không được một."

Đàm luận đến cái đề tài này, ở đây ba tên trưởng lão khuôn mặt phía trên cùng nhau lộ ra một loại vô cùng ước mơ thần sắc, Tống Hiếu Thành cảm thán nói:

"Nào chỉ là vạn người không được một, ta thậm chí cảm thấy cho nó chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, mà nó tồn tại hay không chỉ có thể thấy ở một chút cổ lão văn hiến ghi chép ở trong. Dựa theo ánh mắt của chúng ta đến xem, bản thân nó đã không thể nói là vũ khí, đã biến thành một loại đặc thù sinh vật, thuần năng lượng sinh vật, có ý thức của mình ý nghĩ, cơ bản không tồn tại bị những người khác khống chế khả năng; thậm chí có thể tùy ý cải biến tự thân vật chất năng lượng trạng thái, bản thân thực lực liền không thua một vị phi thiên độn địa võ đạo tông sư, có thể nói là binh khí hình tông sư."

Thông linh cái này không phải liền là tiên hiệp trong truyền thuyết pháp bảo

Nhạc Bình Sinh sắc mặt khẽ động, đột nhiên nhớ lại Lưu Ôn giảng thuật Luyện Huyết Huyền Binh hình thái biến ảo ngược lại là cùng hắn kiếp trước tu chân pháp bảo có chút cùng loại.

Hắn mặc dù đối ba vị này trưởng lão đột nhiên cảm khái hết sức kỳ quái, bất quá thông qua dạng này đúc khí đại sư, hắn đối Luyện Huyết Huyền Binh uẩn dưỡng cùng đến tiếp sau bồi dưỡng cũng coi là có một cái rõ ràng nhận biết.

Ba cái trưởng lão ánh mắt bên trong, hắn chậm rãi nhô ra tay đến, trên bàn tay, huyết khí phiêu diêu, để đại sảnh ở trong nhiệt độ đều đột nhiên tăng lên một đoạn.

"Đây là. . . Chu thiên tinh lực "

Trọng Khí tông cái này ba cái trưởng lão đều kiến thức rộng rãi, ánh mắt ngưng tụ, một chút phân biệt, liền một ngụm gọi ra.

Tại nhận ra Nhạc Bình Sinh huyết khí thuộc tính về sau, Lưu Ôn giống như là tới cực đại hứng thú, không khỏi cười to nói:

"Ha ha ha ha! Tốt! Âm Dương Ngũ Hành, phong lâm hỏa sơn, cái dạng gì tính chất Luyện Huyết Huyền Binh chúng ta đều rèn đúc qua không ít, bất quá chu thiên tinh lực tính chất huyết khí ngược lại là cực kì hiếm thấy, thú vị! Thú vị!"

Ngô Thanh Nguyên càng là thần sắc mơ hồ có chút kích động, nói:

"Lão Tống, lão Lưu! Các ngươi có nhớ hay không ở bên trong trong kho nằm hơn ba trăm năm không người hỏi thăm khối kia thiên ngoại tinh thần kim "

Tống Hiếu Thành cùng Lưu Ôn liếc nhau, ánh mắt sáng rực, đồng thời cười ha ha:

"Không tệ! Không tệ! Lão Ngô, vẫn là ngươi phản ứng mau! Tông chủ không phải vì khối kia tinh thần kim phát sầu rất lâu a vậy chúng ta liền thay hắn giải quyết hết cái phiền não này đi!"

Ân

Nhạc Bình Sinh trong lúc nhất thời mặc dù không biết cái này ba cái trưởng lão vì cái gì tại nhận ra huyết khí của mình về sau trở nên như thế không kịp chờ đợi bộ dáng, nhưng cũng minh bạch tựa hồ ba vị này trưởng lão đã có tuyệt hảo rèn đúc phương án.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 278: Ngộ

Chương 278: Ngộ

Trọng Khí tông sơn môn phía dưới, Nhạc Bình Sinh tại đông đảo Trọng Khí tông đệ tử kính nể ngưỡng vọng ánh mắt ở trong dẫn ra ngựa đến, phóng ngựa mà đi.

Trọng Khí tông ba vị trưởng lão đã cáo tri, thanh này lấy thiên ngoại tinh thần kim làm chủ thể Luyện Huyết Huyền Binh nhanh nhất cũng cần một tháng thời gian mới có thể rèn đúc hoàn thành, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không lưu tại nơi này chờ đợi.

Mắt thấy Nhạc Bình Sinh phóng ngựa phi nước đại bóng lưng, đem hắn đưa đến sơn môn chỗ Viên Thái Thương đứng chắp tay, không khỏi cảm thán:

"Quả nhiên là người không thể xem bề ngoài. . ."

Chỉ sợ không riêng gì thiếu tôn, hắn giờ phút này cũng coi như được là thật sự hiểu sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân đạo lý, đồng thời lấy tầm mắt đại. Dù là Trọng Khí tông tông môn thịnh vượng, văn danh thiên hạ, hắn càng là ngàn vạn đệ tử ở trong người nổi bật, cũng giống vậy không tưởng tượng nổi võ đạo gia tu hành, cũng có thể đạt tới tình trạng như vậy!

Truyền ngôn nói thiếu tôn tu hành chính là chí tôn võ đạo, như vậy có thể một quyền đánh tan hắn Nhạc Bình Sinh, tu hành lại là cái gì

Sau lưng hắn các sư đệ một trận tiếng nghị luận bên trong, mấy mét vuông trong ngày quan hệ phải tốt sư đệ lúc này bu lại, đánh bạo hỏi:

"Viên sư huynh, vị này đến cùng là lai lịch gì hắn đến chúng ta tông môn lại là làm cái gì "

Viên Thái Thương quay đầu nhìn lướt qua những cái này hiếu kì tới cực điểm sư đệ, sắc mặt ngưng trọng, nói:

"Liên quan tới người này, tông chủ đại nhân đã hạ lệnh, không thể hướng ra phía ngoài truyền bá!"

Chuyện này là Nhạc Bình Sinh trước khi đi, từ Chiêm Thái Hiên cố ý dặn dò Viên Thái Thương.

Nhạc Bình Sinh một quyền đánh bại thiếu tôn sự tình không có khả năng che giấu, nhưng là liên quan tới hắn cụ thể thân phận Trọng Khí tông vẫn là có thể hơi thay hắn kéo dài một đoạn thời gian. Ngũ ngục nguyên bản là trong giới tông phái Ma Tông tà đạo, tâm ngoan thủ lạt, không nhất định sẽ coi trọng cái gì võ đạo tinh thần cùng quy củ, mà theo bọn hắn biết, Tinh Thần Liệt Túc tông chẳng qua là một cái rất nhỏ tông môn, không có chút nào nội tình, Hắc Ngục muốn trả thù lại cực kỳ đơn giản.

Trong đó một người đệ tử mười phần cơ linh, chớp mắt:

"Sư huynh, ngươi nói là cái này thiếu tôn còn sẽ không từ bỏ ý đồ, muốn báo thù rõ ràng là chính mình tài nghệ không bằng người, hắn đến cùng còn biết xấu hổ hay không "

Viên Thái Thương lắc đầu, nói:

"Ta nhìn thiếu tôn người này tâm cao khí ngạo, ngược lại chưa chắc sẽ làm loại chuyện này. Loại người này cho dù là bị người đánh bại, hắn duy nhất muốn làm cũng chính là dựa vào thực lực của mình đường đường chính chính thắng trở về, bất quá thế sự

hiểm ác, tâm phòng bị người không thể không."

. . .

Tiếng vó ngựa trận trận, Nhạc Bình Sinh vừa mới phóng ngựa vọt ra không đến khoảng cách một dặm, hắn tại xóc nảy bên trong lỗ tai liền có chút khẽ động.

Ở phía sau hắn, không biết lúc nào xuất hiện mấy đạo nhân ảnh xa xa dán tại đằng sau, đồng thời truyền đến cao giọng gọi:

"Các hạ! Chờ chút!"

"Các hạ! Xin dừng bước a!"

Trên lưng ngựa mấy người này tại cao giọng kêu to đồng thời cũng sắc mặt thấp thỏm, trong lòng lo sợ bất an.

Trong đó cái kia mặt vàng hán tử cùng Khôn ca cũng ở trong đó, xen lẫn trong cái này mười cái đồng hành thám tử bên trong, vẫn duy trì một khoảng cách cao giọng gào thét.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, kéo động dây cương thả chậm tốc độ dừng ở con đường một bên, nhìn về phía sau lưng những cái này khách không mời mà đến.

Những cái này tin báo thám tử cũng liền bận bịu dừng lại ngựa đến, duy trì hơn hai mươi trượng khoảng cách, trong đó một cái hán tử vừa chắp tay, trung khí mười phần cao giọng nói:

"Tại hạ Vân Châu tín báo sứ, sở thuộc 【 Vân Châu Võ Đạo Ký Sự 】! Các hạ vũ dũng phi thường, cường thế đánh tan thiếu tôn, tất nhiên sẽ chấn động Bắc Hoang, không biết các hạ cao tính đại danh, sở thuộc phương nào để cho chúng ta ghi chép lại, để người trong thiên hạ biết các hạ đại danh!"

"Tại hạ Tần Châu tín báo sứ. . ."

"Tại hạ U Châu tín báo sứ. . ."

Đám người này ngữ khí cung kính, nhao nhao tự giới thiệu.

Tín báo sứ những người này chẳng lẽ thì tương đương với cẩu tử, phóng viên

Theo những người này tự giới thiệu, Nhạc Bình Sinh lập tức liền hiểu bọn hắn ý đồ đến.

【 Vân Châu Võ Đạo Ký Sự 】 hắn tại đi Chân Võ Đạo thời điểm cũng từng nhìn qua, những cái này san phát tin báo trên thực tế cũng liền tương đương với địa phương bên trên tin tức báo chí , dựa theo hắn tại trên đường đi nghe được đôi câu vài lời, thiếu tôn khiêu chiến các phương tựa hồ thành chấn động các nơi đại sự.

Hắn không có lập tức đuổi những người này, cũng không có trả lời những người này vấn đề, mà là truyền thanh hỏi:

"Ta hỏi các ngươi, cái này thiếu tôn đến cùng có cái gì địa vị "

Những người này sở thuộc tin báo cơ cấu trên thực tế cũng thuộc về một cái biến tướng tổ chức tình báo, cùng về tông để Diệp Phàm tốn hao thời gian tinh lực điều tra, còn không bằng trực tiếp hỏi những người này tới hữu hiệu.

Nhạc Bình Sinh giọng hỏi truyền tới, cái này mười mấy hán tử không khỏi cùng nhau sững sờ, hai mặt nhìn nhau.

Một quyền đánh tan thiếu tôn, lại ngay cả hắn là ai cũng không biết, người này đến cùng là từ đâu đụng tới

Ngắn ngủi im lặng ở trong Khôn ca nhãn châu xoay động, vượt lên trước giá lên ngựa đi ra đám người, lớn tiếng nói:

"Các hạ, ta biết! Ta biết! Ta có thể nói cho ngươi, các hạ muốn biết cái gì, ta hỏi gì đáp nấy!"

Người còn lại chỗ nào có thể chứa hắn độc nhổ thứ nhất, tranh nhau sợ sau tiến lên mấy bước kêu loạn kêu lên.

"Không được ầm ĩ!"

Nhạc Bình Sinh tay giơ lên một chỉ Khôn ca:

"Ngươi tới trước nói, những người khác có thể bổ sung."

Khôn ca sắc mặt vui mừng, lại lần nữa giá ngựa tới gần mấy bước, nhanh chóng nói ra:

"Thanh, bạch, hắc, huyền, viêm, cái này ngũ ngục, trên thực tế nguyên bản cũng lệ thuộc vào giới tông phái! Chẳng qua là người bình thường trong miệng Ma Tông, tà tông! Đại Hoang Thần Triều hủy diệt về sau, bọn hắn bị mười đại tông môn liên hợp tân triều thiết kế, không thể không tự cho mình là cùng Hoang Cổ di địa cùng Bắc Hoang giao giới rừng thiêng nước độc khu vực, thực lực tổng hợp mặc dù không bằng Bắc Hoang giới tông phái nhưng cũng không kém là bao nhiêu! Mà thiếu tôn chính là ngũ ngục bên trong mạnh nhất Hắc Ngục thiếu chủ!"

Hắn thở hổn hển một hơi, tiếp tục cao giọng nói:

"Mà lại, thiếu tôn sư tôn Hắc Ngục Tôn Chủ là Luyện Thần Tôn Giả, võ đạo kim tự tháp bên trên đứng đầu nhất tồn tại! Mà lại nếu như lấy ra đơn thuần, mặc kệ cái nào một ngục, đều muốn so Bắc Hoang hiện tại mười đại tông phái càng thêm cường đại!"

Nhạc Bình Sinh trên mặt không có cái gì gợn sóng, nhẹ gật đầu, khiên động dây cương xoay người lại, phóng ngựa nghênh ngang rời đi, chỉ để lại ở đây tin báo đám thám tử sững sờ ngay tại chỗ.

Khôn ca sắc mặt quýnh lên, vội vàng phóng ngựa đuổi sát đi lên, một bên hô to:

"Chờ một chút! Chờ chút a! Các hạ đến cùng cao tính đại danh, tốt xấu. . ."

Nhạc Bình Sinh cũng không quay đầu lại, cánh tay nhất chuyển, cách không một quyền thẳng tắp bổ ra!

Ầm ầm!

Một đạo khí lãng mãnh liệt bỗng nhiên thành hình, đột nhiên đụng vào Khôn ca phải qua đường trước, lập tức dẫn tới mặt đất chấn động kịch liệt, Khôn ca ngựa cũng đột nhiên chấn kinh, nửa trước thân cao cao giơ lên.

Bụi mù bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh thì là biến mất không thấy gì nữa.

. . .

Phong dã thành, nơi nào đó yên lặng viện lạc bên trong, một lão giả cầm trong tay dài mảnh cây chổi, không nhanh không chậm quét dọn viện tử.

Kẹt kẹt

Sau lưng hắn cửa phòng đột nhiên một chút mở ra, một cái cao lớn thanh niên thân ảnh hiển lộ ra.

Thiếu tôn sắc mặt tái nhợt giống như người chết, vịn khung cửa chống đỡ lấy thân thể, thản nhiên nói:

"Khổ lão, ta hôn mê bao lâu "

Khổ Tâm trên mặt chung quanh giăng khắp nơi, dừng lại động tác, mang chút ý mừng rỡ cảm thán nói:

"Thiếu tôn, ngươi đã hôn mê ròng rã hai ngày."

"Khổ lão, chúng ta trở về đi."

Thiếu tôn gương mặt phía trên lạ thường một đám mây nhạt gió nhẹ, cho người ta một loại đại triệt đại ngộ thông thấu cảm giác, hắn nhẹ nhàng nói:

"Thời khắc sinh tử có đại khủng bố, nhưng là cũng cho ta chạm tới chưa hề cảm thụ qua cảnh giới, cho nên ta hiểu."

Khổ Tâm thân thể dừng lại, không thể tưởng tượng nổi mà nói: "Thiếu tôn, ngươi. . ."

"Không tệ, ta có một loại dự cảm, ta liền muốn mở khí hải, mở ra cái thứ hai thần tàng."

Thiếu tôn mỉm cười:

"Người kia liền từ hắn sống thêm một đoạn thời gian, mất đi, ta sẽ đích thân thu hồi lại."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 279: Bắc Hoang Chấn Động!

Chương 279: Bắc Hoang chấn động!

Đoan Mộc thế gia, một chỗ thật đơn giản thư phòng.

Trong thư phòng, Đoan Mộc Hòa Vũ đối diện, là một cái diện mạo cùng Đoan Mộc Tu có ba phần tương tự, khí tức thâm bất khả trắc anh vĩ nam tử trung niên.

Ánh mắt của hắn chỗ sâu tựa hồ có vô tận phong vân dũng động hội tụ, cho dù là thật đơn giản thư phòng, cũng không có cách nào che giấu tên này nam tử trung niên cao cao tại thượng, cao quý không tả nổi khí chất.

Chỉ sợ không ai có thể tưởng tượng ra được, căn này có thể mộc mạc đến cực thư phòng chính là hùng cứ Thanh Châu đông bộ Đoan Mộc thế gia đương đại gia chủ thư phòng.

Đoan Mộc Hòa Vũ nhìn về phía nam tử này nói:

"Gia chủ, ta nghe hai ngày này liên minh nghị viện bên trên, tựa hồ từng có một phen cãi lộn "

"Đây cũng là bởi vì Hắc Ngục mà lên."

Đoan Mộc Hồng có chút đầu:

"Lần này mỗi tháng hội nghị thường kỳ sớm tổ chức, tân phái một phương lấy giới tông phái bị cái này Hắc Ngục thiếu tôn một

người chèn ép không ngẩng đầu được lên vì lý do, trắng trợn công kích, khiến cho tông phái một phương á khẩu không trả lời được, hiển thị chật vật.

Hắc Ngục Tôn Chủ lựa chọn cắt vào cũng hiển thị xảo diệu, năm đó chuyện kia, chúng ta Bắc Hoang hiện hữu các thế lực lớn đều có trợ giúp, nhưng là hắn vì để tránh cho dẫn phát Bắc Hoang chỉnh thể tức giận, chỉ tuyển chọn cầm giới tông phái khai đao.

Hắc Ngục Tôn Chủ người này nằm gai nếm mật, từng ấy năm tới nay như vậy một mực Ẩn Nhẫn không phát, chính là muốn có hướng một ngày trở về Bắc Hoang. Thiếu tôn một chiêu này cờ liền xem như ném đá dò đường. Lấy đồ đệ của hắn trong khoảng thời gian này chiến tích đến, Hắc Ngục Tôn Chủ ngược lại thật sự là là bồi dưỡng được tới một cái đệ tử giỏi."

"Đúng vậy a, Hắc Ngục Tôn Chủ đồ đệ sự tình ta cũng là gần nhất mới biết được. Ba đại tông môn đều bại, không người có thể ngăn."

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng không khỏi đến cảm thán:

"Ngũ ngục vị trí Hoang Cổ di địa cùng Bắc Hoang kẽ hở, tuy nghèo núi ác nước, độc trùng chim thú cùng các loại hung ác di chủng tầng tầng lớp lớp, nhưng là cũng khiến cho bọn hắn thường xuyên nhận sinh tử khảo nghiệm, tôi luyện ý chí chiến đấu cùng kinh nghiệm muốn so lên Bắc Hoang những cái này thanh niên tài tuấn cao hơn một bậc, thành danh đã lâu những cái kia lão võ đạo gia bảo thủ, yêu quý lông vũ, mà lại chậm chạp không dám phóng ra một bước kia, thực lực đã sớm không tiến ngược lại thụt lùi.

Nếu như giới tông phái những cái này thanh niên tài tuấn không có một cái nào có thể ngăn cản cái này thiếu tôn, mặt mũi mất hết không, để hắn đại thế súc thành, chỉ sợ qua không được mấy năm, Hắc Ngục ở trong sẽ lại lần nữa quật khởi một cái so năm đó Hắc Ngục Tôn Chủ còn muốn lợi hại hơn khí đạo tông sư."

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn khẽ động, nói tiếp:

"Kỳ thật so với giới tông phái cái khác thanh niên tài tuấn đến, ta ngược lại thật ra biết có một nhân vật mười phần có thể đánh bại cái này thiếu tôn."

"A "

Đoan Mộc Hồng nâng lên lông mày, cảm thấy hứng thú mà hỏi:

"Cái này thiếu tôn tập luyện chính là chí tôn võ đạo, có thể là tại võ đạo gia cấp độ ở trong gần nhất nhọn nhân vật, ngươi cái này mười phần có thể đánh bại hắn người vật, chẳng lẽ chính là cái kia giết chết Thân Hoành Thiên Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ "

"Không sai, lúc ấy trận chiến kia ta cũng ở tại chỗ, tu vi của hắn hàng thật giá thật. Những người khác ta không dám hứa chắc, nhưng là cái này Nhạc Bình Sinh nếu như xuất thủ, nhất định có thể ngăn cản giới tông phái thanh danh tiếp tục suy tàn xuống dưới."

Đoan Mộc Hòa Vũ tự tin nói:

"Thân Hoành Thiên bỏ mình tin tức một mực bị phong tỏa, không có lưu truyền ra đi, biết hắn người không nhiều. Chúng ta cùng giới tông phái đồng khí liên chi, bọn hắn không gượng dậy nổi, chúng ta cũng sẽ tứ cố vô thân. Ta cũng đang suy nghĩ có phải hay không để hắn xuất mã giải quyết chuyện này.

Ta nhìn hắn khoảng cách tông sư chi cảnh đã không tính xa xôi, mà thực lực của hắn trên thực tế đã cùng tông môn phát triển tách rời, như thế một cái tông môn, liền ngay cả cung cấp nuôi dưỡng mấy trăm môn nhân đệ tử đều đầy đủ phí sức, cùng không muốn là trù bị xung kích khí quan cần thiết. Ta đang nghĩ, có thể

hay không thông qua loại phương thức này đem hắn thu nạp đến ta Đoan Mộc gia bên trong."

"Võ đạo gia cảnh giới có thể giết chết một Khí Tông, đích thật là ngút trời kỳ tài, liền lấy Thái Thượng trưởng lão năm đó tài tình, đều không có làm được qua chuyện như vậy "

Đoan Mộc Hồng ánh mắt phiêu miểu, đầu:

"Nhị đệ, ngươi ý nghĩ rất tốt, dạng này hạt giống đáng giá ta Đoan Mộc thế gia thu nạp. Không nói chuyện trở về, dạng này tích súc hùng hồn đến tột đỉnh võ giả, hắn khí quan bình chướng muốn đánh vỡ, so với phổ thông võ đạo gia mà nói càng phải khó khăn gấp mười, không có đỉnh tiêm thế lực lớn nội tình, chỉ dựa vào khổ tu không có khả năng vượt qua đạo này bình chướng.

Có cơ hội ngươi có thể dò xét hắn một chút, nguyện ý gia nhập tự nhiên tốt nhất, nếu như không muốn, như vậy thì không cần ở trên người kẻ ấy lãng phí thời gian."

Thùng thùng.

Vừa dứt lời, tiếng đập cửa truyền đến về sau, Đoan Mộc Tu đẩy cửa đi đến, sắc mặt cổ quái:

"Nhị thúc, ta nhớ được, ngươi là đem Ngô trưởng lão đúc khí phù bài cho Nhạc Bình Sinh "

Đoan Mộc Hòa Vũ không rõ ràng cho lắm, nói: "Không sai."

Đoan Mộc Tu phun ra một câu: "Thiếu tôn bại! Trọng Khí tông sơn môn khẩu, bị một cái thần bí võ đạo gia một quyền đánh bại!"

Đoan Mộc Hòa Vũ khẽ giật mình: "Là Nhạc Bình Sinh "

Hắn cùng Đoan Mộc Hồng liếc nhau, không khỏi cười to lên

Kiếm Môn, thiên kiếm chủ phong, đám mây đại điện.

Mục Hạo Nhiên ở trên đài cao, cùng dưới tay hai vị trưởng lão trò chuyện với nhau.

"Tông chủ!"

Theo một tiếng hét to, hình phạt trường lão Tần Thư Thiên thân ảnh vừa bước một bước vào đại điện, mang theo kịch liệt tiếng gió rít gào, sắc mặt trầm ngưng nói:

"Vừa mới nhận được tin tức, nửa ngày trước đó thiếu tôn tại Trọng Khí tông sơn môn trước đó chiến bại, không rõ sống chết! Khổ Tâm cũng tại chỗ xuất thủ, bị Chiêm Thái Hiên một chiêu đồng dạng đánh thành trọng thương!"

Ân

Mục Hạo Nhiên còn chưa mở lời, mặt khác ở đây hai vị trưởng lão đột nhiên ngẩng đầu, cực độ kinh ngạc, lập tức truy vấn:

"Làm sao có thể Trọng Khí tông chỉ am hiểu đúc khí, đấu võ một hạng từ trước đến nay thế yếu, bọn hắn duy nhất lên bảng đệ tử Viên Thái Thương xếp hạng cũng không cao, làm sao có thể là thiếu tôn đối thủ "

"Không phải Trọng Khí tông Viên Thái Thương xuất thủ, cái này xuất thủ đánh tan thiếu tôn nhân vật, người ở chỗ này cũng không biết lai lịch, chưa bao giờ thấy qua, nghe qua, hẳn không phải là mười đại tông phái trung môn người đệ tử. Bất quá về sau Chiêm Thái Hiên mời cái này thần bí võ đạo gia đi hắn đại điện gặp mặt nói chuyện, hắn hẳn phải biết người này đến cùng là thân phận gì!"

Ánh mắt phía dưới, Tần Thiên Thư thần sắc ẩn hàm chấn kinh, nói:

"Càng quan trọng hơn là, cùng là võ đạo gia cảnh giới, người này đánh bại thiếu tôn, chỉ dùng một quyền!"

"Cái gì!"

Trên chỗ ngồi hai tên Kiếm Môn trưởng lão cùng nhau đứng dậy!

Hoàng Cực tông, một đạo rưỡi trong suốt lưu quang phảng phất có được sinh mệnh, từ trên cao phía trên thẳng tắp rơi vào nghị sự đại điện trước đó, tinh tế xem xét, lại là một con trên lông vũ quang hoa lưu chuyển, lớn chừng bàn tay chim chóc.

Cổng phòng thủ chấp sự vội vàng giải khai con chim này trên thân cột tế trúc ống, vội vã đi tới đại điện.

Làm Hoàng Cực tông một vị nào đó trưởng lão mở ra tin tức này về sau, lập tức liền đã dẫn phát một trận chấn động cùng tranh luận

Phi Tuyết lâu Bắc Vũ cung Côn Ngô tự trong lúc nhất thời, thần bí võ đạo gia một quyền đánh tan Hắc Ngục thiếu tôn tin tức, lấy một loại trời long đất lở xu thế, cấp tốc lan tràn, đã dẫn phát Bắc Hoang chấn động.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 280: Âm Thầm Nhìn Trộm!

Chương 280: Âm thầm nhìn trộm!

Biên Hoang, Bắc Ngô Thành, Hợp Tung Đạo võ quán.

Đình viện trên mặt ghế đá, Hợp Tung Đạo võ quán mấy cái học viên mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng, đã không nhịn được, cao giọng nói:

"Tiểu Lam! Xong chưa a, chúng ta đều nhanh chết đói!"

Thanh âm tại viện lạc trên không liên tiếp, chỉ chốc lát

"Tới rồi tới rồi!"

Tiêu Lam dẫn theo cùng nàng nhỏ yếu thân thể mười phần không hợp một cái to lớn hộp cơm, cật lực từ cửa nhỏ bên trong đi ra, vừa đi vừa tức giận: "Các ngươi gấp cái gì, cũng sẽ không thiếu đi các ngươi."

Học viên bên trong, một người mắt ngọc mày ngài, dung mạo thanh tú thiếu nữ nhìn thấy một màn này, vội vàng đứng dậy nghênh đón tiếp lấy, cùng Tiêu Lam hợp lực nhấc lên hộp cơm, một bên hướng mười cái các học viên lật ra một cái liếc mắt:

"Các ngươi làm sao sẽ biết ăn, bình thường từng cái ngoài miệng cùng lau mật, hiện tại làm sao như thế không có ánh mắt a."

"Tử Di, oan uổng a!"

Hà Hùng dẫn đầu cùng còn lại các học viên lập tức liền kêu lên khuất đến:

"Trong khoảng thời gian này Tiểu Lam nàng cái gì đều nói cần nhờ chính mình, chúng ta chạy lên đi hỗ trợ sẽ chỉ chịu một trận chửi mắng, cái này cũng không trách chúng ta a!"

Tề Khánh mặt mày hớn hở khích lệ nói: "Lại nói Tử Di, đây không phải còn có ngươi a ~ "

"Tốt tốt. Không nên trách Tiểu Lam."

Lúc này, Lưu Hi mang theo một cái hộp cơm cũng từ sau đi ra, cười nói:

"Tiểu Lam một đoạn thời gian trước thất tình, hiện tại tính tình của nàng không có xấu như vậy."

Mười cái học viên bỗng nhiên bộc phát ra một trận cười vang, Tiêu Lam lập tức mặt như ánh nắng chiều đỏ, dậm chân nói:

"Tiểu Hi tỷ, ngươi đang nói linh tinh thứ gì nha, ai nói ta thích Bình Sinh!"

Tiếng cười lập tức lớn hơn, Lưu Hi bất đắc dĩ nói:

"Tiểu Lam, đây là chính ngươi nói, ta cũng không có nói nha."

Tiêu Lam nháo cái đỏ chót mặt, dọn xong đồ ăn về sau cũng không nói chuyện, ngồi xuống liền cầm lên đũa ăn cơm. Chỉ có Tử Di không rõ ràng cho lắm tại Lưu Hi bên cạnh ngồi xuống, ngây thơ mà hỏi:

"Bình Sinh là ai a "

Lưu Hi vì nàng kẹp một khối thịt cá, cười nói:

"Bình Sinh trước kia cũng là chúng ta võ quán học viên, võ

công cũng rất lợi hại, chỉ bất quá ba tháng trước hắn liền một thân một mình đi Trung Vực xông xáo."

"Bất quá nói đến."

Cắm đầu đào cơm bên trong, Hà Hùng hàm hàm hồ hồ nói:

"Cũng không biết Bình Sinh hiện tại thế nào, thời gian lâu như vậy một chút tin tức cũng không có, cũng không biết đi nơi nào "

Bàn ăn một bên khác, Tiêu Lam hừ một tiếng: "Ai nói không có tin tức, chỉ là các ngươi không biết thôi."

"Ngươi biết Bình Sinh bây giờ ở nơi nào "

Lần này, các học viên đều tới hứng thú, thậm chí không để ý tới ăn cơm, mồm năm miệng mười hỏi.

Tiêu Lam đắc ý nói: "Các ngươi cũng không biết đi, một đoạn thời gian trước Chân Võ Đạo gửi tin trở về, nói Bình Sinh mọi chuyện đều tốt, phong thư này vẫn là ta tại Trần sư phó nơi đó nhìn thấy."

"Chân Võ Đạo nói hắn như vậy hoàn toàn chính xác đi tìm nơi nương tựa cái kia gọi là Lý Tầm Ý người "

"Cái gì gọi là tìm nơi nương tựa a, Bình Sinh chính mình cũng rất lợi hại."

Tiêu Lam trợn nhìn nói chuyện học viên một chút, không nhẹ không nặng sặc một câu.

Lưu Hi mỉm cười nhìn trò chuyện khí thế ngất trời các học viên, mà tại nàng bên cạnh, Tử Di cúi đầu ăn cơm đồng thời, trong mắt lóe lên một đạo không biết tên thần thái

Ban đêm, ánh sao lấp lánh, một chỗ phổ phổ thông thông trong sân, trong phòng ánh nến chưa điểm, một thân ảnh lại tại hắc ám

trong phòng chắp tay đứng vững.

Cửa phòng có chút mở ra một góc, một đạo đen nhánh cái bóng phao phao tiến đến, thân hình nhỏ nhắn mềm mại, đối mặt với chắp tay đứng thẳng thân ảnh khom người nói:

"Đại nhân, đợi lâu!"

Trong bóng tối người tựa hồ nhẹ gật đầu: "Không sao. Tử Di, ngươi có thu hoạch "

Đạo thanh âm này thanh u, rõ ràng cũng là một nữ nhân.

"Đúng vậy, Tử Di may mắn không làm nhục mệnh!"

Tử Di đứng thẳng người, thanh âm thanh lãnh, nói:

"Căn cứ võ quán đám người lí do thoái thác cùng một phong gửi tới thư tín phán đoán, Trần Bình nên rời đi nơi này về sau đi Vân Châu phong hoa thành Chân Võ Đạo tổng bộ, bất quá bây giờ hắn có hay không tại nơi đó cũng không thể xác định, nhưng là dù cho Trần Bình đã rời đi, trong đó một cái tên là Lý Tầm Ý nhân vật mấu chốt cũng có rất lớn khả năng biết Trần Bình hướng đi!"

"Thân phận của người này tin tức ngươi cũng đã thăm dò rõ ràng sao "

"Tạm thời còn không hoàn toàn, trước mắt chỉ biết là cái này Lý Tầm Ý tựa hồ là Chân Võ Đạo ở trong nhân vật trọng yếu."

"Rất tốt! Ngươi làm rất tốt!"

Trong bóng tối bóng người nhẹ gật đầu, tựa hồ mười phần hài lòng.

Tử Di một chút cúi đầu, có chút hổ thẹn nói ra:

"Đại nhân quá khen, từ chúng ta đến nơi đây đến nay đã trọn

vẹn làm trễ nải thời gian gần một tháng, lãng phí đại nhân thời gian lâu như vậy, Tử Di thực sự không dám nhận."

"Không sao. Chui vào Hợp Tung Đạo võ quán là ta hướng ngươi yêu cầu, chẳng trách ngươi."

Thanh âm của bóng đen yếu ớt:

"Nơi này dù sao cũng là Bắc Hoang, Ám Bộ những thứ ngu xuẩn kia bình thường ương ngạnh đã quen, mới hung hăng ngã nhào xuống một cái. Chúng ta lần này là muốn điều tra, mà không phải truy nã. Một tháng này, ngoại trừ thăm dò rõ ràng Trần Bình hướng đi, cũng là vì hoàn toàn dung nhập Bắc Hoang, phòng ngừa lộ ra vết tích."

Tử Di nhịn không được hỏi: "Đại nhân , ấn lý tới nói Ám Bộ ăn như thế lớn một cái thiệt thòi, nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, thế nhưng là phía trên hướng gió vì cái gì đột nhiên thay đổi, mà là đổi chúng ta đến đây "

"Còn có thể là cái gì, đương nhiên là lợi ích!"

Trong bóng tối bóng người cười lạnh không chỉ:

"Nghiên cứu mệnh nguyên bộ những người điên kia hiện tại thế nhưng là rất hiếu kỳ, đến cùng là dạng gì bí mật, mới có thể để cho một người trong thời gian ngắn như vậy sinh mệnh cường độ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, so với Thần Ma võ đạo còn muốn lợi hại hơn!

Suy nghĩ một chút, Trần Bình chẳng qua là một cái tại bình thường bất quá đại đầu binh mà thôi, hắn biên đội bên trong binh sĩ toàn bộ tử vong, duy chỉ có hắn sống tiếp được, chuyện này vốn là kỳ quặc; ngay sau đó mang theo hoàn mỹ tác chiến công cụ Ám Bộ đặc khiển đội đều đã chết sạch sẽ, nếu không phải lưu lại mấy cái thành viên ứng đối tình huống khẩn cấp không có mang đến,

đám người này liền cùng người ở giữa bốc hơi không có gì khác biệt. Bao quát Trần Bình cũng sẽ không đi lưu lại mảy may manh mối, cũng sẽ không có chúng ta sự tình.

Hiện tại nghiên cứu mệnh nguyên bộ những tên điên này biết chuyện này, đã đem hắn liệt vào cấp hai nhiệm vụ, Ám Bộ, hình ngục ty, diễn võ cơ quan tất cả bí mật chấp hành cơ cấu nhân viên đều có thể tùy ý điều động, có thể thấy được đám người điên này quyết tâm!"

"Đại nhân, " Tử Di thận trọng hỏi: "Như vậy chúng ta tại thăm dò rõ ràng Trần Bình chỗ về sau phải làm thế nào "

Bóng đen khẽ cười một tiếng: "Chúng ta chỉ phụ trách tình báo tìm hiểu, chiến đấu cái gì cũng không phải chúng ta cường hạng a."

"Tốt. Chờ ngươi đem cái đuôi xử lý sạch sẽ về sau, lại cử động thân đi Trung Vực."

Trong bóng tối bóng người tựa hồ không nghĩ tới thêm đàm luận vấn đề này, phân phó nói:

"Ngươi chuẩn bị từ Hợp Tung Đạo võ quán thoát thân đi, nhớ kỹ, tìm một cái hợp lý phương thức, không muốn gây nên sự hoài nghi của bọn họ. Những người này ở đây về sau nói không chừng còn hữu dụng."

"Rõ!"

Nói chuyện bên trong, Tử Di thân ảnh biến mất không thấy, mở ra cửa phòng một góc cũng bị nhốt lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 281: Gian Nan

Chương 281: Gian nan

Tinh Thần Liệt Túc tông, trên đỉnh núi, một chỗ gạch đá xây thành luyện công thạch thất, Nhạc Bình Sinh chậm rãi hô hấp thổ nạp.

Gấp rút đi đường phía dưới, không đến ba ngày thời gian, Nhạc Bình Sinh liền đã từ ba ngàn dặm bên ngoài Phục Long sơn mạch chạy về tông môn.

Cái này luyện công thạch thất là Nhạc Bình Sinh cố ý phân phó Chung Thành một lần nữa kiến tạo, chia làm trên dưới hai tầng, diện tích lớn chừng mười trượng hơn vuông. Thượng tầng không, chuyên cung cấp hắn quan sát mặt trời mọc mặt trăng lặn, cảm ngộ tu luyện 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】

Một phương diện khác chính là vì cảm ứng chu thiên tinh lực, thúc đẩy 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】, đây là hắn căn bản của tu hành.

Chu thiên tinh lực mặc dù là không phân ngày đêm, có mặt khắp nơi, nhưng là mỗi ngày cái nào đó đoạn thời gian bên trong sẽ đạt tới phong, tại khoảng thời gian này bên trong tu luyện có hiệu quả tốt hơn.

Điều kiện có hạn, dạng này buồng luyện công cũng chỉ có thể đủ cung cấp hắn tĩnh tọa quan tưởng tu luyện, lại không thể giống

những đại thế lực kia luyện công điện, không riêng tu luyện, còn có thể thí nghiệm công pháp sát chiêu.

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại lực phá hoại, liền xem như cấp thế lực luyện công điện cung cấp hắn mở ra sử dụng, chỉ sợ không ngoài nhất thời nửa khắc liền bị hắn hủy đi thành thất linh bát lạc.

Vào lức đêm tối, sắc trời dần tối, ráng mây che tinh quang.

Tinh quang chiếu rọi phía dưới, Nhạc Bình Sinh lại tại trầm tư.

Đến hắn hiện tại một bước này, huyết khí hùng hồn đến tột đỉnh, ngưng tụ áp súc như là nham tương, thậm chí trong lòng của hắn ẩn ẩn có một loại đã viên mãn, đến phong cảm giác.

Cái này cũng đại biểu cho đánh vỡ khí quan, đột phá đến khí đạo tông sư cảnh giới đã lửa sém lông mày.

Mặc kệ là vì đối mặt khả năng gặp phải đủ loại nguy cơ, vẫn là vì tiếp tục thúc đẩy cái kia tồn tại nhiệm vụ, hắn đều muốn mau chóng đánh vỡ cửa ải này.

Mặc dù hắn đột phá đến võ đạo gia cảnh giới trên thực tế cũng mới hơn hai tháng mà thôi.

Lúc này 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cấp tốc vận chuyển, Nhạc Bình Sinh toàn thân huyết khí tất cả đều bạo tạc giống như sôi trào huyên náo, đem hắn gân xương da dẻ xung kích phồng lên không ngớt, đều thỉnh thoảng lại biến đổi hình thái, tựa hồ trong đó chính dựng dục dạng gì hung thú, muốn phá lồng mà ra.

Tâm thần chỗ đến, huyết khí liền đến, đến loại trình độ này, huyết khí đơn giản liền muốn thành Nhạc Bình Sinh bản thân suy nghĩ cụ tượng hóa, cái gọi là điều khiển như cánh tay cũng còn cần một cái thần kinh truyền quá trình, nhưng là Nhạc Bình Sinh hiện tại đối với cái này huyết khí khống chế đã đạt đến niệm động liền

tới tình trạng.

Huyết khí tại kinh mạch toàn thân lưu chuyển lại không một tia trì trệ, đối với huyết khí cảm giác khống chế cũng lại không một tia cách ngăn, tại huyết khí trào lên quá trình bên trong, Nhạc Bình Sinh trong hoảng hốt thậm chí có thể cảm nhận được toàn thân huyết khí hoạt bát cùng vui sướng.

Mà đang hô hấp pháp vận hành đồng thời, Nhạc Bình Sinh lại tại lấy một loại khác góc độ suy nghĩ thế giới này phương thức tu luyện, với thân thể người tiềm năng khai phát cùng lợi dụng.

Cái gì là huyết khí cái gì là Tiên Thiên nhất khí cho tới nay hắn tu luyện đều là chỉ biết nó như thế, không biết nó tại sao. Đối với Nhạc Bình Sinh đến, linh năng rõ ràng như vậy cao đẳng vô hại năng lượng, chính là tu luyện ở trong đường tắt.

Dựa theo Tà Linh đặc thù thuyết duy vật, năng lượng chỉ là năng lượng, thủ đoạn chỉ là thủ đoạn, không tồn tại cái gì cái gọi là cảm ngộ, chỉ ở tại ý thức nhận biết trình độ.

Mà tới được hắn tu vi hiện tại tình trạng, thân thể đủ loại nhỏ xíu tín hiệu cùng tin tức đều nhìn một cái không sót gì, cũng làm cho đáy lòng của hắn nổi lên cảm giác:

Nhân thể, là một cái chân chính đại bảo tàng, là vật chất, năng lượng cùng tinh thần hoàn mỹ dung hợp sản phẩm, các loại kết cấu cơ năng cùng phối hợp, liền hợp thành một cái có tư tưởng của mình linh hồn sinh vật, phức tạp tinh vi trình độ cũng không thua kém trong vũ trụ các loại tinh thể vận chuyển, là một cái khổng lồ mà tinh vi hữu cơ thể thống nhất.

Trong cơ thể con người trời sinh tạo ra hoàn mỹ mà tinh vi kinh mạch mệnh khiếu hệ thống, nhưng lại đều ở vào cũng không mở ra ngủ đông ẩn tàng trạng thái, thế giới này tiên hiền khai quật ra từ nhục thân bên trong cảm giác cũng chuyển hóa chứa đựng

các loại năng lượng phương pháp, tiến hành lợi dụng tu luyện, để mà thu hoạch được lực lượng khổng lồ chống lại trong tự nhiên các loại tai hại, giữa thiên địa cường đại mãnh thú, vì chủng tộc cầu được sinh tồn.

Dùng Nhạc Bình Sinh kiếp trước khoa học phương pháp để giải thích, chính là trong cơ thể con người ẩn chứa có đại lượng năng lượng, tế bào có nhiệt năng, sinh vật có tự sinh từ trường có thể, có sinh vật từ trường, có các loại khí quan tổ chức tế bào phát ra khác biệt sóng phóng xạ động, có thể nội phần tử vận động năng lượng, có sinh vật cơ thể nội bộ các loại phản ứng hoá học sinh ra năng lượng, thậm chí nguyên tử phương diện điện tử nhảy vọt thả ra năng lượng thật lớn.

Những năng lượng này đều cất giữ trên cơ thể người bên trong, thông qua nhất định phương pháp tu luyện có thể đem những năng lượng này tiến hành cảm giác, khống chế, hấp thu, chuyển hóa cũng chứa đựng tại thể nội, lại trái lại dùng cho cải biến nhân thể, cuối cùng thậm chí có thể thời gian dần trôi qua cải biến tính mạng con người cấp độ, thu hoạch được sinh mệnh bản nguyên bên trên tiến hóa.

Vật chất thông qua một chút thủ đoạn đặc thù phương thức liền có thể chuyển hóa thành năng lượng cường đại. Nhạc Bình Sinh kiếp trước cái gọi là "Băng ghế diệt thế" pháp chính là một con băng ghế lớn vật chất hoàn toàn chuyển hóa làm năng lượng, liền có thể đem Địa Cầu hoàn toàn từ cái này đại thiên trong vũ trụ xóa đi, không lưu một tia vết tích.

Mà bom nguyên tử bom Hy-đrô loại hình vũ khí hạt nhân, chính là thông qua nguyên tử hạch tách ra cùng phản ứng tổng hợp hạt nhân khiến cho một bộ phận vật chất chôn vùi, chuyển hóa làm ánh sáng mãnh liệt nóng cùng phóng xạ có thể, mấy chục khắc Uranium nguyên liệu liền có thể diệt tuyệt phương viên mấy trăm dặm chính là cái đạo lý này.

Theo Nhạc Bình Sinh, cái này cùng võ giả luyện tinh hóa khí kỳ thật đều là tương tự đạo lý, chỉ bất quá võ giả tu luyện Tiên Thiên chi khí là một cái tiến hành theo chất lượng chậm chạp ôn hòa quá trình, chỉ là từ thân thể người bên trong tự động phát tán một bộ phận năng lượng vào tay; mà phản ứng hạt nhân lại là trong nháy mắt bộc phát ra tất cả năng lượng cuồng bạo quá trình thôi.

Huyết khí là cái gì, tinh huyết chi khí, tạo thành nhân thể huyết nhục xương cốt phân tử nguyên tử phản ứng, phần tử vận động, tế bào phản ứng hoá học, nhân thể điện từ trường có thể đợi cùng từ trong cơ thể con người sinh ra năng lượng đều là huyết khí phản ứng một bộ phận.

Không biết là có hay không bởi vì vật lý tham số khác biệt, thế giới này người tu luyện tuy không hiện thế khoa học kỹ thuật thủ đoạn cùng dụng cụ, nhưng cũng có thể cảm giác nhận thức đến trong cơ thể con người ẩn chứa năng lượng thật lớn bảo khố, Jane mà hóa chi, liền xưng là huyết khí.

Bởi vì linh năng làm như vậy dùng kì lạ cao đẳng năng lượng ảnh hưởng, tính mạng của hắn cường độ đạt đến không thể tưởng tượng trình độ, tương ứng huyết khí hình thái bên trên cũng cùng võ giả bình thường có khác biệt cực lớn.

Dựa theo 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 bên trong chỗ miêu tả, khí quan muốn đánh vỡ, ngoại trừ huyết khí tích súc thâm hậu bên ngoài, còn cần cảm giác được hư không khí mạch, cảm giác được trung đan điền chỗ phong bế khí hải. Chỉ có tại tinh thần ý chí ở trong tinh chuẩn đo đạc đến khí chi thần tàng cụ thể chỗ, mới có thể điều động huyết khí, xông phá đạo này vô hình cửa ải.

Nhưng mà đủ loại phức tạp nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh đang luyện công thất ở trong liên tiếp tĩnh tọa mấy ngày, thế giới tinh thần ở trong ngoại trừ huyết khí bành trướng mãnh liệt, nhưng không có mảy may cảm giác khí chi thần tàng dấu hiệu.

"Tông chủ! Chung trưởng lão bọn hắn xảy ra chuyện!"

Lại không biết qua bao lâu, Nhạc Bình Sinh thế giới tinh thần bên trong, một đạo rất nhỏ tiếng hô hoán phá vỡ hắn thăm dò cùng cảm giác.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 282: Nguyên Do

Chương 282: Nguyên do

Nhạc Bình Sinh bước vào tĩnh thất thời điểm, Diệp Phàm cùng hai tên trong tông môn y sư vội vàng đứng dậy hành lễ, Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, đến gần đánh giá đến Chung Thành thương thế.

Thời khắc này Chung Thành sắc mặt tái nhợt, tựa hồ hôn mê bất tỉnh, hắn cồng kềnh thân thể mập mạp phía trên khỏa đầy một tầng lại một tầng băng vải, điểm điểm vết máu thấm lộ ra đến; cánh tay phải bên trên đánh lấy thật dày thạch cao, cả người nhìn qua mười phần thê thảm.

Nhạc Bình Sinh biểu lộ không có bất kỳ biến hóa nào, nhìn về phía hai tên y sư, hỏi:

"Chung trưởng lão thương thế cụ thể thế nào "

"Tông chủ, Chung trưởng lão xương ngực vỡ vụn, cẳng tay đứt gãy, bị thương rất nặng, nhưng là tạm thời không có nguy hiểm đến tính mạng, tông môn bên trong dự trữ dược liệu hiệu quả đều rất bình thường, chúng ta đoán chừng tối thiểu cần tĩnh dưỡng bên trên khoảng ba tháng, mới có thể khỏi hẳn."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Các ngươi vất vả, đi ra ngoài trước đi."

Tại cái này hai tên y sư đi ra tĩnh thất đóng cửa phòng về sau,

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua một bên không nói một lời, hốc mắt ửng đỏ Diệp Phàm, hỏi:

"Chuyện gì xảy ra "

Diệp Phàm ngữ khí oán hận, nhanh chóng nói ra:

"Ba trăm dặm bên ngoài Cốc Uyên thành bên trong Thái Tường thương hội, cho tới nay đều là chúng ta thanh anh thạch thu mua phương , bình thường tới nói tại nhóm thứ hai lần khoáng thạch đúng chỗ về sau, liền sẽ kết toán nhóm đầu tiên lần khoản tiền chắc chắn hạng.

Nhưng là trước đó hai ngày ta mang theo các sư đệ áp giải mới nhất một nhóm thanh anh thạch đến Thái Tường thương hội về sau, bọn hắn lại cự tuyệt thu mua, đồng thời thoái thác bên trên một nhóm lần thanh anh thạch chỉ coi lần hàng nhái, cự tuyệt kết toán bên trên một nhóm khoản tiền chắc chắn hạng. Thái Tường thương hội thế lớn, thực lực của ta thấp, không dám nhận trận cùng lên xung đột, đành phải mời sư phụ tới."

Diệp Phàm trong ánh mắt có một cỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được cừu hận hương vị, tiếp tục nói:

"Về sau một cái Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử xuất hiện ta mới biết được, Thái Tường thương hội bên trong, có Luyện Tâm kiếm tông cổ phần, lần này cũng không phải bởi vì cái gì thanh anh thạch theo thứ tự hàng nhái, mà căn bản chính là hướng về phía tông môn, hoặc là nói hướng về phía ta tới!

Sư phụ tới về sau cùng bọn hắn lý luận, bọn hắn căn bản bỏ mặc. Cái kia cùng ta có thù cũ Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử ngôn ngữ làm càn, tùy ý chửi bới trên tông môn dưới, ta giận cùng tranh chấp, mà tùy hành mà đến một cái Luyện Tâm kiếm tông trưởng lão cấp bậc nhân vật lại bằng vào ta ngôn từ làm càn làm lý do xuất thủ giáo huấn, sư phụ vì bảo trì ta tiến hành ngăn cản,

kết quả lại bị đánh thành trọng thương."

Đang khi nói chuyện, Diệp Phàm song quyền nắm chặt, hiển nhiên phẫn hận tới cực điểm.

"Nhằm vào ngươi "

Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, Diệp Phàm cảm xúc nhìn một cái không sót gì, Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Cái này cái gọi là Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử, tại sao muốn nhằm vào ngươi "

Diệp Phàm sắc mặt lúc xanh lúc trắng, cực độ khó xử, cuối cùng thật sâu cúi đầu xuống:

"Tông chủ có chỗ không biết, cái này Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử tên là Hoa Thiệu Bạch. Ta vốn là nhất thế gia tiểu tộc người thừa kế, trước kia thời điểm gia phụ cùng người khác chỉ phúc vi hôn, ta cũng liền có một vị hôn thê.

Hai người chúng ta từ nhỏ cùng một chỗ tại Cổ Uyên thành lớn lên, mặc dù thanh mai trúc mã, nhưng là nàng võ đạo thiên phú hơn người, mà ta chỉ là trung nhân chi tư. Mười mấy tuổi năm đó, dưới cơ duyên xảo hợp, nàng thông qua trùng điệp khảo nghiệm bái nhập Luyện Tâm kiếm tông, mà ta nhưng không có được tuyển chọn, vẫn tại vũng bùn bên trong phí thời gian, dù sao ta như vậy căn cốt cùng thiên phú, đích thật là lại phổ thông bất quá.

Nàng tiến vào Luyện Tâm kiếm tông về sau, bởi vì dung mạo mỹ lệ, tăng thêm thiên phú hơn người, lập tức liền trở thành nhân vật phong vân, tuân theo vô số đệ tử ái mộ, chúng ta liên hệ cũng thời gian dần trôi qua ít.

Chỉ tiếc về sau nhà của ta đạo sa sút, không gượng dậy nổi, nữ lớn mười tám biến, theo nàng tại Luyện Tâm kiếm tông kiến thức

rộng lớn, có lẽ rốt cục ý thức được cùng ta không phải cùng một cái thế giới nhân vật, hai người chúng ta cũng dần dần từng bước đi đến."

Trong lúc nói chuyện, Diệp Phàm ngữ khí có chút run rẩy, lại là cực độ băng lãnh, lộ ra tỉnh táo vô cùng, không có bất kỳ cái gì thất thố.

"Cuối cùng có một ngày, nàng mang theo cái này Hoa Thiệu Bạch cùng nàng sư phụ Cảnh Thái Hành, đến trong nhà của ta, ngay trước ta lão phụ trước mặt, lui đi hôn ước. Ta cùng Hoa Thiệu Bạch ân oán cũng chính là ở thời điểm này kết xuống.

Cái này Hoa Thiệu Bạch lúc ấy nói lời, ánh mắt khinh miệt, ta mãi mãi cũng nhớ kỹ! Không nghĩ tới hắn thế mà lại xuất hiện tại Thái Tường thương hội, trước kia tông môn chủ trì khoáng thạch giao dịch đều là Thượng Thần Tây dòng chính, hiện tại từ ta ra mặt lại vô ý bị Hoa Thiệu Bạch nhận ra được, mới bị tận lực nhằm vào.

Chuyện này tìm rễ hỏi ngọn nguồn hay là bởi vì duyên cớ của ta, mời tông chủ trách phạt!"

Thanh mai trúc mã từ hôn

Nhạc Bình Sinh sắc mặt khẽ động, đối Diệp Phàm thỉnh tội từ chối cho ý kiến, mà là ý vị thâm trường nhìn xem hắn nói:

"Hai người kia đến trong nhà người từ hôn thời điểm, ngươi có hay không nói cho ngươi vị này vị hôn thê, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo "

Diệp Phàm sững sờ, con mắt trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi mà hỏi:

"Tông chủ, làm sao ngươi biết chỉ bất quá những lời này là cha ta lúc ấy cực kỳ tức giận nói ra được, mà không phải ta."

Nhạc Bình Sinh cười nhẹ một tiếng, không còn bóc Diệp Phàm vết sẹo, mà là hỏi:

"Luyện Tâm kiếm tông là cái dạng gì thế lực thực lực như thế nào những cái này ngươi hẳn là tương đối rõ ràng a "

Gặp nhà mình tông chủ một bộ trầm tĩnh vô cùng bộ dáng, Diệp Phàm trong lúc nhất thời cũng nhìn không ra đến hắn hỏi như vậy ý đồ, thấp thỏm trong lòng, nghĩ nghĩ hồi đáp:

"Luyện Tâm kiếm tông cũng coi như được là phương viên vài trăm dặm trong phạm vi mười phần nổi danh võ đạo thế lực, môn nhân đệ tử hơn ngàn, trong tông môn có năm cái võ đạo gia cấp bậc trưởng lão, tông chủ của bọn hắn cũng là một vị thanh danh lan xa khí đạo tông sư, tối thiểu cũng thuộc về nhị đẳng võ đạo thế lực."

Bắc Hoang phán đoán một cái tông môn thế lực kích cỡ tiêu chuẩn hết sức đơn giản thô bạo, chính là căn cứ trong tông môn tu vi võ đạo kẻ cao nhất làm tiêu chuẩn. Phàm là tồn tại khí đạo tông sư cấp bậc cường giả, dù là cái này tông môn chỉ có mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, cũng sẽ bị nhận giống nhị đẳng võ đạo thế lực.

Dù sao chỉ cần có khí Đạo Tông sư biển chữ vàng tại, môn nhân đệ tử số lượng cũng chỉ bất quá là vấn đề thời gian mà thôi.

Về phần nhất đẳng cùng đỉnh tiêm thực lực, bình phán tiêu chuẩn liền muốn phức tạp rất nhiều, trọng yếu nhất chính là thâm hậu nội tình cùng phải chăng có được liên minh nghị viện ghế.

Hai người ngay tại giữa lúc trò chuyện, trên giường Chung Thành mí mắt khẽ động, có chút mở hai mắt ra.

Diệp Phàm chú ý tới điểm này, lập tức quỳ gối trước giường:

"Sư phụ!"

Chung Thành sắc mặt tái nhợt không có một tơ một hào huyết sắc, hắn tựa hồ mười phần phí sức chuyển động một chút cổ, thấy được Nhạc Bình Sinh, bờ môi khẽ nhúc nhích:

"Tông chủ xin lỗi, ta lão Chung cho ngươi mất mặt rồi "

Nhạc Bình Sinh nhìn xem hắn: "Hảo hảo dưỡng thương đi, ta sẽ an bài người thu mua một chút tốt nhất dược liệu, để ngươi mau chóng sớm một chút khôi phục."

Chung Thành hư nhược hỏi: "Tông chủ, chuyện này, ngươi "

Nhạc Bình Sinh chỉ là đáp lại một cái ý nghĩa không rõ tiếu dung:

"Thái Tường thương hội, nếu là thương hội, như vậy hắn là rất có tiền a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 283: Trực Tiếp Tới Cửa

Chương 283: Trực tiếp tới cửa

Cổ Uyên thành, một chỗ lâm viên ở trong.

Chỗ này lâm viên đình đài lâu tạ, quái thạch đá lởm chởm, uốn lượn hành lang xuyên qua trong đó, hành lang cuối một chỗ đình nghỉ mát bên trong, một thanh niên cùng một người trung niên nam tử ngồi đối diện nhau.

Tên này thanh niên tinh thần phấn chấn, ánh mắt sắc bén, một đôi lông mày như là lợi kiếm, cả người khí chất như là một thanh ra khỏi vỏ thần binh lợi khí, khí chất bức người.

Hắn mở miệng nói: "Cảnh trưởng lão, lần này bởi vì ta cùng Tinh Thần Liệt Túc tông trở mặt, sẽ có hay không có ảnh hưởng không tốt gì "

Hắn đối diện nam tử trung niên khí chất hoàn toàn khác biệt, như là một thanh chưa mở ra trọng kiếm, tràn ngập cử trọng nhược khinh hương vị, nhưng là ánh mắt lại cực độ lạnh lùng khinh miệt, nói:

"Nơi nào sẽ có cái gì phiền phức Linh Tê nàng năm đó trẻ người non dạ, cùng cái kia lớp người quê mùa từng có một chút liên quan, ta làm Linh Tê sư phụ, nhìn xem nàng một chút xíu trưởng thành đến hiện tại tình trạng, lại cùng ngươi lẫn nhau định chung thân, sao có thể cho cái kia lớp người quê mùa phát ngôn

bừa bãi

Nếu như không phải là không muốn cho tông môn mang đến quá nhiều phiền phức, bọn hắn sư đồ hai người ai cũng đừng nghĩ đi ra Thái Tường thương hội đại môn!

Đừng nói là chỉ là một trưởng lão, liền xem như tông chủ của bọn hắn đứng trước mặt ta, ta cũng muốn thay hắn hảo hảo dạy một chút đệ tử của mình, đừng nghĩ đến thấy người sang bắt quàng làm họ.

Ngươi căn bản không cần có bất kỳ lo lắng, Tinh Thần Liệt Túc tông cái này tông môn nền tảng ta rất rõ ràng, vẫn luôn tại kéo dài hơi tàn, giãy dụa cầu sinh, là một cái người sa cơ thất thế. Buồn cười cái kia gọi Diệp Phàm tiểu tử đời này chuyện muốn làm nhất chỉ sợ sẽ là siêu việt ngươi, không quá gần Mặc nhân hắc, lấy cái kia lớp người quê mùa tư chất, cũng chỉ phối tại Tinh Thần Liệt Túc tông dạng này tiểu vũng bùn bên trong bay nhảy."

"Cảnh trưởng lão nói đúng lắm, chỉ là mấy trăm người một cái tam lưu môn phái, sao có thể cùng ta Luyện Tâm kiếm tông so sánh lúc ấy ngươi không xuất thủ ta cũng sẽ xuất thủ.

Mà lại Diệp Phàm dạng này mặt hàng cũng có thể trở thành người chủ trì độc chọn Đại Lương, có thể suy ra cái này tông môn đã suy tàn thành bộ dáng gì."

Hoa Thiệu Bạch mỉm cười, giống như cảm thán, nói:

"Bất quá ta ngày đó nhìn tiểu tử này tựa hồ đã tu luyện đến hổ báo lôi âm tình trạng mấy năm này hắn hẳn là dùng hết toàn lực đi, có lẽ năm đó ta cho hắn áp lực quá lớn."

"Sâu kiến đồng dạng đồ vật đàm luận hắn làm gì "

Cảnh Thái Hành ha ha cười nói:

"Hổ báo lôi âm tính là gì! Ngươi thân là tông chủ đệ tử đích truyền một trong, cái sau vượt cái trước, sắp đánh vỡ lực quan trở thành võ đạo gia, cái kia lớp người quê mùa thúc ngựa cũng không đuổi kịp!

Hai mươi lăm tuổi võ đạo gia, thiệu bạch, so với những cái kia đỉnh tiêm tông môn thế gia đệ tử thiên tài tới nói, ngươi không kém chút nào, long hổ phong vân đại hội nhất định là ngươi sân khấu! Dạng này sâu kiến đồng dạng đồ vật đàm luận không duyên cớ hỏng tâm tình!"

Hoa Thiệu Bạch bất đắc dĩ nói: "Cảnh trưởng lão, ta cũng chỉ là thuận miệng nhấc lên thôi."

Cảnh Thái Hành khoát tay áo, tiếp tục nói:

"Không nói những cái này, lễ đính hôn ngươi trù bị thế nào mặc dù lần này chỉ là vì Linh Tê gia tộc cân nhắc, mời đều là chút Cổ Uyên thành thế lực nhỏ, không cần lớn xử lý đặc biệt xử lý, nhưng là nên có cấp bậc lễ nghĩa cùng phô trương đồng dạng cũng không thể ít, đến lúc đó ta tên đồ đệ này nguyện ý, ta cũng không nguyện ý! Chính thức thành hôn đại điển , chờ đến tông chủ đại nhân xuất quan về sau tự thân vì các ngươi chủ trì."

"Cảnh trưởng lão, xin ngươi yên tâm."

Nói đến đây, Hoa Thiệu Bạch tự tin nói:

"Ngươi cùng Tôn trưởng lão hai vị võ đạo gia xuất mã, đã coi như là cho đủ Linh Tê nhà mặt mũi, nghĩ đến Cổ Uyên thành thế lực khắp nơi đều hiểu đây là ý gì, tại trù bị phương diện đã vạn sự sẵn sàng, thẳng ít hôm nữa tử vừa đến, cũng coi là cho nàng trong nhà người một cái công đạo."

"Hừ! Ta nhìn Linh Tê cái kia phụ thân chính là một cái lão hồ đồ, thế mà còn chơi chỉ phúc vi hôn trò xiếc, gỗ mục không điêu

khắc được. Nếu như không phải xem ở Linh Tê trên mặt mũi, ta cũng không nguyện ý ra mặt."

Hoa Thiệu Bạch bất đắc dĩ cười nói: "Cảnh trưởng lão, ngươi không phải mình nói không đề cập tới chuyện này sao "

"Ha ha ha, là ta không đúng, là ta không đúng!"

Trên đường phố, dòng người cuồn cuộn, rộn rộn ràng ràng, các loại gào to âm thanh, tiếng rao hàng bên tai không dứt.

Tại phồn hoa khu vực trung tâm, một tòa vàng son lộng lẫy lầu các dưới ánh mặt trời chiếu sáng rạng rỡ, muôn hình vạn trạng, mà tại nhà này lầu các nơi cửa, hai hàng hết thảy sáu tên dáng người nổi bật thiếu nữ tại nghênh đón mang đến.

Trong dòng người, Nhạc Bình Sinh chắp tay ngước nhìn nhà này xa hoa quý khí chi cực lầu các, xoay đầu lại hỏi:

"Chính là chỗ này "

Đối với hắn mà nói, đã Luyện Tâm kiếm tông không phải cái gì đỉnh tiêm thế lực lớn, cũng không có tất yếu chờ đợi nhẫn nại, cũng lười trêu đùa âm mưu quỷ kế gì, trực tiếp liền mang theo Diệp Phàm tìm được nơi này.

Diệp Phàm lạnh lùng nhìn chăm chú lên từng cái đi vào đi ra người, thấp giọng nói:

"Tông chủ, xuất thủ đả thương sư phụ ta người kia liền gọi là Cảnh Thái Hành, hắn cũng là đường Linh Tê sư phụ. Năm đó Hoa Thiệu Bạch dẫn đường Linh Tê đi vào trong nhà của ta từ hôn, ta thật sâu nhớ kỹ người này. Hiện tại hai người kia chưa hẳn còn lưu tại Cổ Uyên thành, ta đi vào trước tìm hiểu một chút."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Đi thôi, ta và ngươi đi vào chung."

Có nhà mình tông chủ dạng này hung nhân ở bên người, Diệp Phàm quét qua suy sụp tinh thần chi khí, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, xuyên qua đám người thẳng tắp đi hướng nhà này lầu các.

Ân

Cổng nghênh đón mang đến thiếu nữ tại cười nói tự nhiên ở trong chú ý tới Diệp Phàm gương mặt, nhớ tới trước mấy ngày ở trong thương hội phát sinh xung đột, biến sắc, trong đó một cái vội vàng chạy chậm đi vào, tựa hồ là đi thông báo.

Đại sảnh bên trong, rực rỡ muôn màu, không ít quần áo lộng lẫy nhân vật ở trong đó đi dạo.

Làm Nhạc Bình Sinh cùng Diệp Phàm hai người bước vào rực rỡ muôn màu đại sảnh ở trong còn không có bao lâu, một cái mặt mũi tràn đầy phú quý chi khí mập mạp nam tử trung niên tựa hồ nhận được tin tức, vội vội vàng vàng từ lầu hai xuống tới, ba chân bốn cẳng, sắc mặt bất thiện, trên mặt hung ác, đi tới.

Nam tử này ánh mắt thật xa liền đóng ở Diệp Phàm trên thân, chú ý tới tựa hồ ngoại trừ hắn bên ngoài không có khác nhân vật lợi hại, có chút thở dài một hơi, đi tới về sau hạ giọng nói:

"Diệp Phàm, ngươi là muốn chết a còn chạy tới làm cái gì "

Diệp Phàm trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, trong lòng lực lượng mười phần, không sợ chút nào, hỏi:

"Họ Thẩm, bớt nói nhiều lời, ta liền hỏi một câu, Cảnh Thái Hành cùng Hoa Thiệu Bạch hai người ở nơi nào "

Tiểu tử này bị hóa điên hắn ở đâu ra dũng khí

Thẩm chưởng quỹ lập tức bị Diệp Phàm này tấm không biết trời cao đất rộng diễn xuất khí cười, hắn không những không giận

mà còn cười nói:

"Diệp Phàm, muốn chết cũng không phải ngươi như thế tìm, ta là lo lắng ngươi đã quấy rầy ta những cái này khách nhân tôn quý, ngươi cho rằng là sợ ngươi ta cho ngươi mười hơi thời gian, lập tức rời đi nơi này, nếu không ngươi liền cùng ngươi cái kia quỷ xui xẻo sư phụ, biến thành một đầu chó chết!"

"Quá phí lời."

Còn không đợi Diệp Phàm đáp lại, ở bên người hắn, Nhạc Bình Sinh không nhịn được một thanh nhô ra tay đến, tiếng nói còn chưa rơi xuống, liền đã đặt tại Thẩm chưởng quỹ đầu vai, lập tức để Thẩm chưởng quỹ con mắt nổi lên!

Giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy phảng phất có một tòa núi lớn đặt ở đầu vai của hắn, đừng nói là động đậy, liền ngay cả một câu đầy đủ đều nói không nên lời!

Không phải hắn không nghĩ đại hống đại khiếu, mà là trong lòng có của hắn một loại cảm giác, tại chính mình vừa mới hé miệng một tích tắc kia, chính mình cả người nhất định biết trực tiếp nổ tung, biến thành một đống thịt nát!

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu nhìn về phía Thẩm chưởng quỹ đi xuống lầu các, quay đầu hướng về Diệp Phàm nói:

"Trên lầu hai mặt có một cái huyết khí mười phần tràn đầy tồn tại, đi xem một cái có phải hay không Cảnh Thái Hành."

Đang khi nói chuyện, Nhạc Bình Sinh một tay khoác lên Thẩm chưởng quỹ trên đầu vai, hắn thân thể mập mạp như là một cái khống đề tuyến như con rối, trên trán từng viên lớn mồ hôi rơi xuống, không tự chủ được tại Nhạc Bình Sinh khống chế hạ leo lên lầu hai.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 284: Chuẩn Bị Cướp Cô Dâu!

Chương 284: Chuẩn bị cướp cô dâu!

Lúc này Thẩm chưởng quỹ thần sắc cực độ hoảng sợ, ruột đều nhanh muốn hối hận thanh, người bên cạnh tay hảo chết không chết bị Hoa Thiệu Bạch điều một bộ phận, kết quả khiến cho bên cạnh mình nhân lực trống rỗng, rơi xuống cái dạng này bị người cưỡng ép hạ tràng.

Chính mình mặc dù những năm này hoang phế luyện võ, nhưng là tẩy tủy hoán huyết nội tình vẫn còn, mà tại người này một cái tay hạ lại ngay cả một chút xíu khe hở chống đỡ đều không có, người này tất nhiên cũng là võ đạo gia cấp bậc cao thủ!

Mồ hôi lạnh cuồng bốc lên bên trong, hắn giống như là con rối, từng bước một hướng về hành lang chỗ sâu bước đi.

Thái Tường thương hội lầu hai cùng lầu một đại sảnh khác biệt, giống như là tiến vào một nơi khác, hoàn cảnh thanh u, liếc mắt nhìn qua đều là từng gian bài trí lịch sự tao nhã gian phòng.

Nhạc Bình Sinh cứ như vậy nghênh ngang dẫn theo cái này Thẩm chưởng quỹ, hướng về hành lang chỗ sâu bước đi.

Bất luận là hắn hay là Diệp Phàm, đều không có chút nào che giấu tiếng bước chân ý tứ.

Nhạc Bình Sinh Linh giác bên trong, chỗ sâu nhất trong một

gian phòng mặt một người hô hấp kéo dài, tại tinh thần của hắn ý chí ở trong có chút tản mát ra lò lửa cảm thụ.

Đi vào về sau, người trong phòng tựa hồ nghe thấy tiếng bước chân, cách lấy cánh cửa lại hỏi:

"Lão Thẩm, ngươi đem cái kia lớp người quê mùa đuổi đi không có ngươi còn mang theo ai bên trên "

Kẹt kẹt.

Cửa phòng bị Diệp Phàm đẩy ra, phòng ở trong chính là một diện mục lạnh lùng nam tử trung niên, ngẩng đầu nhìn thấy cổng quỷ dị như vậy tình huống về sau sắc mặt đột nhiên biến đổi, phần phật lập tức đứng dậy, ngữ khí lạnh lẽo mà nói:

"Các ngươi muốn làm cái gì ngươi là hai ngày trước tiểu tử kia chẳng những không biết hối cải, còn chạy về đi tìm giúp đỡ tới "

Nhạc Bình Sinh buông lỏng ra Thẩm chưởng quỹ, lưu ý đến Diệp Phàm sắc mặt, hỏi: "Người này không phải Cảnh Thái Hành "

"Không phải."

Diệp Phàm lạnh lùng nhìn chăm chú lên đối diện nam tử trung niên, hồi đáp:

"Bất quá người này tại cùng ngày cũng ở tại chỗ, người khác gọi hắn vì Tôn trưởng lão, cũng là Luyện Tâm kiếm tông người! Hắn nhất định biết Cảnh Thái Hành người ở nơi nào!"

Bỗng nhiên xin nhờ khống chế, Thẩm chưởng quỹ giống như chó nhà có tang lộn nhào trốn đến Tôn Vũ đằng sau, tim đập loạn, lòng còn sợ hãi, lại ngay cả một câu ngoan thoại cũng không dám thả.

Vừa rồi nắm tay đặt tại hắn đầu vai cái kia diện mục nam tử

trẻ tuổi cho hắn áp lực thật sự là quá lớn. Cứ như vậy ngắn ngủi một đoạn lộ trình, hắn cũng cảm giác chính mình tại Quỷ Môn quan đi không chỉ một lần.

"Ừm hắn gọi ngài tông chủ ngươi chính là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ "

Tôn Vũ ánh mắt khẽ động, trên dưới đánh giá Nhạc Bình Sinh một phen, cười khẩy nói:

"Đánh một vị trưởng lão, tông chủ liền tự thân lên trận quý tông vẫn đích xác là lạc bại không chịu nổi a. Cưỡng ép ta Luyện Tâm kiếm tông chưởng quỹ, ngươi đến cùng muốn làm gì "

Diệp Phàm đứng dậy, chăm chú nhìn Tôn Vũ, âm thanh lạnh lùng nói:

"Sư phụ của ta trọng thương hấp hối, các ngươi Luyện Tâm kiếm tông coi là chuyện này chúng ta liền sẽ nén giận, giả bộ như không có cái gì phát sinh Cảnh Thái Hành cùng Hoa Thiệu Bạch hai người đi nơi nào "

"Vật nhỏ, ngươi gọi là Diệp Phàm đúng không. Trưởng bối ở giữa nói chuyện nơi nào có phần ngươi chen miệng "

Tôn Vũ ánh mắt ở trong tràn ngập ác độc ý cười, chậm rãi nói ra:

"Bất quá nói cho ngươi cũng không có gì, ngươi thử tưởng tượng, vì cái gì Thiệu Bạch cùng Linh Tê sư phụ hai người cùng lúc xuất hiện tại Linh Tê sinh trưởng tòa thành này ngươi có thể hay không nghĩ đến "

Diệp Phàm ánh mắt có chút biến hóa một chút, Tôn Vũ thì lại lấy một loại vô cùng thương hại giọng điệu cười nói:

"Lộ phủ ngày mai liền sẽ cử hành hai người lễ đính hôn, đến

lúc đó cơ hồ toàn thành có mặt mũi thế lực đều sẽ trình diện, Thiệu Bạch cùng Linh Tê sẽ ở ta cùng cảnh trưởng lão chứng kiến phía dưới vui kết liền cành, mà ngươi ngươi cũng chỉ có thể trốn ở cống ngầm trong góc nghiến răng nghiến lợi thôi."

Hắn lập tức lắc đầu bật cười, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, trêu tức mà nói:

"Như vậy, vị này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ đại nhân, ngươi đến cùng có gì muốn làm ta nói cho ngươi cảnh trưởng lão đi hướng, ngươi lại có thể thế nào người sang có tự mình hiểu lấy, ngươi thân là một tông chi chủ ngay cả đạo lý này đều không rõ Luyện Tâm kiếm tông là dạng gì tồn tại, Tinh Thần Liệt Túc tông là dạng gì tồn tại, các hạ không thể nào không rõ ràng a không muốn vì sính nhất thời khí phách, cuối cùng rơi vào cái tan đàn xẻ nghé hạ tràng a "

"Tôn trưởng lão nói đúng!"

Lúc này, Thẩm chưởng quỹ cũng đánh bạo, ở một bên nghiến răng nghiến lợi nói:

"Các hạ cho là mình vũ lực vô địch thiên hạ có thể khống chế lại ta tính không được cái gì, ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là dẹp đường hồi phủ, xem như không có cái gì phát sinh, cảnh trưởng lão đồ đệ lễ đính hôn sắp thành, chúng ta cũng không muốn rõ ràng hỏng bầu không khí! Nhưng là nếu như ngươi khư khư cố chấp, không biết thu tay lại, đợi đến chúng ta tông chủ xuất quan về sau, trong khoảnh khắc chính là cái tông hủy người vong hạ tràng!"

"Xuất quan "

Nhạc Bình Sinh thuận miệng hỏi:

"Thế nào, tông chủ của các ngươi bây giờ tại bế quan a "

"Xem ra các hạ không phải không biết chúng ta tông chủ tồn tại "

Tôn Vũ chậm rãi nói ra:

"Ta thật sự là rất hiếu kỳ, các hạ đến cùng là từ đâu tới dũng khí, dám hướng một vị khí đạo tông "

Ầm!

Một ngón tay phảng phất đạn đi một viên tro bụi, nhẹ nhàng gảy tại Tôn Vũ trên trán, sau đó, Tôn Vũ tiếu dung liền ngưng kết trên mặt, cả người thân hình lấy một loại cực kỳ quỷ dị phương thức, đột nhiên từ tại chỗ luồn lên lên gần trượng cao!

Phù phù.

Tại Thẩm chưởng quỹ ánh mắt đờ đẫn bên trong, Tôn Vũ thân thể trùng điệp rơi đập trên mặt đất, cũng không nhúc nhích.

"Ngươi! Ngươi! Ngươi thế mà! Ngươi lại dám!"

Thẩm chưởng quỹ lập tức tê cả da đầu, lông tơ từng chiếc đứng đấy!

Nhạc Bình Sinh động tác nhanh hơn cả chớp giật, lấy Thẩm chưởng quỹ nhãn lực tự nhiên nhìn không ra Tôn Vũ là thế nào bị đánh bại, chỉ cho là là Nhạc Bình Sinh dùng cái gì độc dược loại hình bỉ ổi thủ đoạn.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ không phải cái gì gan to bằng trời cuồng vọng chi đồ, mà hoàn toàn chính là một cái từ đầu đến đuôi tên điên!

Một cái tam lưu tiểu môn tiểu phái, không để ý chút nào tông môn của mình, biết rõ sẽ là hậu quả gì, còn có trêu chọc một cái chính mình căn bản là không có cách ngăn cản địch nhân cường

đại, không phải tên điên là cái gì

Hắn thấy qua tại cùng hung cực ác kẻ liều mạng, cũng sẽ không làm điên cuồng như vậy mà không nói đạo lý sự tình!

Nhạc Bình Sinh thu tay lại đến, không để ý đến đã ngây người Thẩm chưởng quỹ, nhìn lướt qua đã ngất đi Tôn Vũ, thuận miệng nói:

"Ta sẽ không đem ngươi thế nào, bởi vì các ngươi đều rất đáng tiền."

Hắn quay đầu nhìn về phía Diệp Phàm, cười nói:

"Đuổi kịp sớm không bằng đuổi kịp xảo, chúng ta hôm nay ngay ở chỗ này ở tạm một ngày đi, Cảnh Thái Hành nếu như tới tự nhiên không cần phải nói, nếu như không có đến, chúng ta liền đi Lộ phủ cướp cô dâu."

"Đoạt cướp cô dâu "

Diệp Phàm lập tức trợn mắt hốc mồm.

Nhạc Bình Sinh trên mặt mang ý vị không rõ tiếu dung, thản nhiên nói:

"Diệp Phàm, ngươi liền không có một điểm huyết tính a lấy nhân chi đạo sẽ trị một thân chi thân đạo lý chẳng lẽ không hiểu không có cơ hội này thì cũng thôi đi, hiện tại ta ngay ở chỗ này, ngươi sợ cái gì "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 285: Đoạt Tân Nương

Chương 285: Đoạt tân nương

Một buổi sáng sớm, toàn bộ Lộ phủ trên dưới cơ hồ tất cả người hầu, Võ sư toàn bộ đều chuyển động.

Toàn bộ Lộ phủ lâm viên các loại kỳ hoa dị thảo tranh nhau nộ phóng, sắc màu rực rỡ, đem đình đài lâu tạ đều trang trí như là tiên cảnh đồng dạng. Đỏ chót đèn lồng treo, dòng xe cộ cùng dòng người cũng không ngừng hướng về Lộ phủ đại môn hội tụ, đại môn hai bên rộng lớn khu vực, cũng sớm đã đậu đầy các loại xe ngựa.

Từng cái dung mạo khí chất đều thuộc về thượng đẳng nam nữ trẻ tuổi, trên mặt mang không có kẽ hở mỉm cười, tại đình viện bên trong nghênh đón lui tới tân khách.

Lộ phủ trận này mặc dù chẳng qua là lễ đính hôn, dĩ nhiên đã kinh động đến hơn phân nửa thành trì, ngoại trừ Lộ phủ đối đầu bên ngoài, thế lực khắp nơi vô luận là có hay không tới giao hảo, đều đưa lên một phần hạ lễ.

Trong thư phòng, một cái hai bên tóc mai hơi bạc, thần sắc già nua nam tử trung niên đứng ở cửa sổ trước đó, nhìn chăm chú lên trong phủ bọn người hầu bận rộn, im lặng im lặng.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra, một cái thanh âm êm ái phao phao tiến đến:

"Cha, phía ngoài tân khách đã tới không ít, ngươi có phải hay không đi gặp một lần "

Lộ Thừa Phong xoay người lại, ánh mắt phức tạp đánh giá mình nữ nhi, than nhẹ một tiếng:

"Linh Tê, ngươi trưởng thành, liền muốn lập gia đình "

Lộ Linh Tê sắc mặt hơi say rượu nói:

"Cha, đây chỉ là lễ đính hôn mà thôi, chính thức tổ chức đại hôn còn phải đợi tông chủ đại nhân xuất quan về sau mới thay chúng ta chủ trì đâu."

Lộ Thừa Phong chậm rãi đi trở về đến bàn trước đó ngồi xuống, thần sắc lại có chút hoảng hốt.

Lộ Linh Tê giống như là đã nhìn ra cái gì, thấp giọng nói:

"Cha, ngươi có phải hay không cảm thấy rất có lỗi với Diệp bá phụ bọn hắn một nhà chuyện này muốn trách thì trách năm đó ta trẻ người non dạ, làm sự tình bất chấp hậu quả, mới "

"Linh Tê, cái này cũng không trách ngươi."

Lộ Thừa Phong đánh gãy Lộ Linh Tê, chậm rãi nói ra:

"Chim khôn biết chọn cây mà đậu, Hoa Thiệu Bạch thiên phú kinh người, tiền đồ rộng lớn, mặc kệ từ chỗ nào phương diện tới nói đều là nhất đẳng lương phối. Ngươi lựa chọn hắn cũng là chuyện đương nhiên. Là năm đó ta tự tác chủ trương muốn cùng ngươi Diệp bá phụ thân càng thêm thân, kết quả lại tổn thương bọn hắn một nhà.

Ta duy nhất khó mà tiêu tan chính là của ngươi phương thức quá mức kịch liệt, để ngươi Diệp bá phụ một nhà biến thành Cổ Uyên thành trò cười, cũng khiến cho hắn từ đây cùng ta ân đoạn

nghĩa tuyệt, thậm chí bệnh nặng ở trong cũng không cho ta đi thăm viếng, liền liên hạ táng thời điểm cũng không cho ta đi phúng viếng, chỉ còn lại Diệp Phàm một cái người cô đơn khắp nơi xông xáo, ai "

Xúc cảnh đau buồn, Lộ Thừa Phong thần sắc chán nản, trùng điệp thở dài một hơi.

Lộ Linh Tê tiếu dung cũng chầm chậm thu lại, gục đầu xuống đến thấp giọng nói:

"Cha, sự tình đã qua, mấy năm này ta cũng đang không ngừng tìm kiếm Diệp Phàm, chính là muốn thông qua các loại phương thức đền bù hắn, đừng cho hắn qua khổ cực như vậy, ngươi yên tâm đi, ta một khi tìm được hắn, sẽ thỉnh cầu Thiệu Bạch giúp một tay hắn, tại tông môn bên trong an bài cho hắn một cái tốt chức vị, để hắn an an ổn ổn vượt qua cả đời này."

"Hi vọng như thế đi."

Lộ Thừa Phong trong mắt tích tụ chi khí thối lui, đứng dậy:

"Linh Tê, cha già, không khỏi có một ít xuân đau thu buồn, hôm nay là ngươi ngày đại hỉ, không nói những cái này, chúng ta cùng đi ra nhìn một chút khách nhân đi."

Trong hành lang, tiếng người huyên náo, các loại người hàn huyên nghị luận, náo nhiệt tới cực điểm.

Một chỗ an tĩnh trong sương phòng, Hoa Thiệu Bạch thân mang xích hồng lăn kim trường bào, cả người hăng hái, tinh thần phấn chấn, hướng về Cảnh Thái Hành hỏi:

"Cảnh trưởng lão, Tôn trưởng lão cùng Thẩm chưởng quỹ lúc nào tới đều lúc này, có phải hay không thương hội xảy ra chuyện gì "

Cảnh Thái Hành thô phóng trên mặt không khỏi cười một tiếng:

"Thiệu Bạch, còn chưa mở tịch, ngươi làm sao nặng như vậy không nhẫn nhịn Tôn trưởng lão tại hạch toán bản kỳ doanh thu, ta đã phái người đi thúc giục, chắc hẳn hắn một hồi liền sẽ đến. Bất quá Thẩm chưởng quỹ chưa hẳn có thể đến, dù sao trong thương hội mặt cơ hồ một khắc đều không thể rời đi người."

Nói chuyện bên trong, Cảnh Thái Hành đứng dậy:

"Thời gian cũng không còn nhiều lắm, Cổ Uyên thành mặc dù là cái địa phương nhỏ, nhưng là chúng ta cũng phải cấp Linh Tê phụ thân một chút mặt mũi, miễn cho bị người khác nói ta Luyện Tâm kiếm tông thân là danh môn chính đạo, nhưng lại không biết cấp bậc lễ nghĩa."

Hai người một trước một sau, xuyên qua hành lang, đạt tới phòng khách.

Lúc này, đại đường ở trong khách quý chật nhà, trên cơ bản tất cả tân khách đã đến đủ, mà Lộ Thừa Phong chính một bàn một bàn hàn huyên.

"Tân lang tới, tân lang đến rồi!"

Nhìn thấy Hoa Thiệu Bạch ra, một bàn bàn tân khách một trận ồn ào, vội vàng đứng dậy. Đối với bọn hắn tới nói, Luyện Tâm kiếm tông có thể nói là một cái quái vật khổng lồ, mà Hoa Thiệu Bạch lại là môn nhân đệ tử ở trong nhân vật thủ lĩnh, tương lai tươi sáng rộng lớn, cùng một người như vậy kết giao là ở đây tất cả tân khách đều cầu chi không được.

Hoa Thiệu Bạch trên mặt mang không thể bắt bẻ mỉm cười, một bàn một bàn đi tới, khách khí đáp lại mỗi người.

Cái này từng cái hướng hắn chào hỏi người hắn ngay cả cái

tên đều gọi không được, mặc dù những cái này địa phương nhỏ thế lực để hắn xem thường, bình thường hắn cũng sẽ không quá nhiều để ý tới, bất quá hôm nay xem như hắn ngày đại hỉ, mặt ngoài công phu hắn tự nhiên muốn làm đủ.

Hoa Thiệu Bạch đi tới, Lộ Thừa Phong vui mừng quét mắt nhìn hắn một cái: "Chênh lệch thời gian không nhiều lắm. Chúng ta cũng liền ngồi đi. Cảnh trưởng lão, mời!"

Cảnh Thái Hành nhẹ gật đầu, tạm thời cũng không đoái hoài tới đến trễ Tôn Vũ, thẳng tắp xuyên qua đám người, tại chủ tọa bên trên an vị, hắn thân là Lộ Linh Tê sư phụ, tự nhiên có tư cách ngồi ở vị trí này.

Thẳng đến hai người này tại người hầu chen chúc phía dưới an vị về sau, tràng diện cũng yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người trong cùng một lúc đem ánh mắt chuyển đến trên đài mấy người.

"Ngươi biết Lộ gia chủ ngồi bên cạnh người kia là ai sao "

"Kia là Cảnh Thái Hành, Luyện Tâm kiếm tông trưởng lão, ngươi ngay cả điều này cũng không biết "

"Lộ phủ chủ ngược lại là sinh một nữ nhi tốt, không chỉ có lang quân cao nhân một bậc, liền ngay cả sư phụ cũng đều là tiếng tăm lừng lẫy đại cao thủ."

"Ai nói không phải đâu."

Tiếng nghị luận bên trong, một cái dung mạo vui mừng người chủ trì đi đến đài đến, cất giọng nói:

"Các vị tân khách! Hôm nay là Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch môn đồ Hoa Thiệu Bạch Hoa công tử cùng Lộ phủ, Lộ Linh Tê tiểu thư đính hôn tiệc cưới, nhận được đến dự đến!"

Đại đường bên trong, bỗng nhiên bộc phát ra một trận tiếng vỗ

tay cùng lớn tiếng khen hay, tên này người chủ trì tiếp tục cao giọng nói:

"Cho mời Lục tiểu thư!"

Bình phong về sau, Lộ Linh Tê dáng người uyển ước, chậm rãi mà đi, đi ra.

Hoa Thiệu Bạch mỉm cười nhìn nàng, Lộ Linh Tê thân mang cùng hắn đồng dạng xích hồng lăn kim y áo, mắt ngọc mày ngài, khuôn mặt như vẽ, đến Lộ Thừa Phong, Cảnh Thái Hành trước mặt thật sâu thi lễ một cái, sau đó cùng Hoa Thiệu Bạch hai người bèn nhìn nhau cười.

Lộ Thừa Phong trong ánh mắt bùi ngùi mãi thôi, trong miệng nói liên tục: "Tốt, tốt, tốt!"

Cảnh Thái Hành thì là đứng dậy, cười to nói:

"Linh Tê, ngươi cùng Thiệu Bạch là Long Phượng xứng đôi, ông trời tác hợp cho, một ngày làm thầy, chung thân vi phụ, hôm nay từ ta và ngươi phụ thân cho các ngươi hai người cộng đồng giống chứng kiến!"

Tiếng nói vừa hết, một trái một phải riêng phần mình đi ra một thị nữ, tay nâng mạ vàng khay, đưa tới trước mặt hai người.

Cảnh Thái Hành tiếp tục cười nói:

"Chúng ta người tập võ không làm những cái kia cong cong quấn quấn lễ nghi phiền phức, uống cái này chén rượu giao bôi, hai người các ngươi liền "

"Đợi một chút!"

Quát to một tiếng đột nhiên trong đại sảnh vang lên, trong nháy mắt đánh gãy Cảnh Thái Hành thanh âm đàm thoại!

Ân

Tất cả mọi người ở đây cùng nhau sững sờ.

Đây là có người đến phá hư đính hôn tiệc rượu ai lớn gan như vậy !

Tao ngộ biến cố như vậy, chấn kinh bên trong, Lộ Thừa Phong đột nhiên đứng dậy, cùng Cảnh Thái Hành cùng nhau tiến lên một bước, hướng về đám người về sau nhìn lại, mà Hoa Thiệu Bạch, Lộ Linh Tê, ở đây mấy trăm tân khách, cũng đồng loạt quay đầu hướng phía sau nhìn lại!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 286: Đoạt Tân Lang!

Chương 286: Đoạt tân lang!

Chính giữa thảm đỏ trên lối đi, hai đạo nhân ảnh không nhanh không chậm hướng về chủ đài bên này đi tới.

Khi thấy rõ người tới hình dáng tướng mạo về sau, Lộ Thừa Phong cùng Lộ Linh Tê sắc mặt hai người cùng nhau biến đổi, cực độ kinh ngạc.

Thế nào lại là hắn

Tại trong chớp mắt, đôi này cha con liền nhận ra Diệp Phàm.

Nhất là Lộ Linh Tê, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, mấy năm trước từ biệt về sau, lại lần nữa nhìn thấy Diệp Phàm thời điểm sẽ là tại dạng này trường hợp.

"Ừm Diệp Phàm!"

Hoa Thiệu Bạch trong mắt lệ khí chợt lóe lên, trước mặt nhiều người như vậy, Diệp Phàm như thế gan to bằng trời đánh gãy lễ đính hôn, dù là hắn đánh chết tại chỗ Diệp Phàm, cũng khó tránh khỏi biến thành một cái đàm tiếu!

Trong mắt hắn, Diệp Phàm không thể nghi ngờ là loại kia bỏ được một thân róc thịt, dám đem hoàng đế kéo xuống ngựa lưu manh vô lại, không tiếc dùng loại phương thức này đến buồn nôn chính mình, dù là đại giới là bỏ ra sinh mệnh của mình.

Hắn cười lạnh nói:

"Diệp Phàm, ngươi chạy tới muốn làm gì ngươi có biết hay không nơi này là địa phương nào hôm nay là ngày gì "

Cảnh Thái Hành thì là đi vào bên người của hắn, ánh mắt chuyển đến Nhạc Bình Sinh trên thân, chậm rãi nói ra:

"Nhìn, là chuyên môn mời giúp đỡ đến ta mặc kệ các ngươi muốn làm gì, hiện tại mời an vị, tiệc cưới kết thúc về sau, ta sẽ "

"Ha ha ha ha ha! Không cần đợi thêm nữa, tiệc cưới hiện tại liền có thể kết thúc!"

Diệp Phàm ầm ĩ cuồng tiếu, tiếng cười ở trong tựa hồ vô cùng kích động, thậm chí mang theo một điểm run rẩy, nói:

"Hôm nay, ta chính là đến cướp cô dâu!"

Tuyệt đối yên tĩnh!

Tiếng nói vừa hết, toàn trường lặng ngắt như tờ, mà Lộ Linh Tê con ngươi phóng đại, thân thể run nhè nhẹ một chút.

Người này nói cái gì hắn có phải điên rồi hay không còn có người như thế muốn chết

Trong lúc nhất thời, ở đây mấy trăm cái tân khách ngốc trệ một lát, không ai từng nghĩ tới Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử ở lễ đính hôn sẽ phát sinh như thế cẩu huyết sự tình!

Chẳng lẽ Hoa Thiệu Bạch là hoành đao đoạt ái, chen chân Lộ gia tiểu thư cùng cái này gọi là Diệp Phàm bên trong, bổng đánh uyên ương hiện tại cái này Diệp Phàm đã lạy cao nhân, võ đạo đại thành, trở về trả thù

Trong lúc nhất thời, ở đây tân khách đầy đủ phát huy bản thân sức tưởng tượng đến, đủ loại suy đoán tại trong đầu ùn ùn kéo

đến.

Toàn bộ đại đường bên trong, nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống mấy phần.

Ngay tại Diệp Phàm tiếng nói vừa hết một nháy mắt! Hai đạo tàn khốc vô cùng, cũng vô cùng băng lãnh tràn ngập um tùm sát ý ánh mắt liền khóa chặt tại hắn trên thân!

Cảnh Thái Hành như nôn vụn băng, gằn từng chữ một:

"Diệp Phàm, lá gan của ngươi rất lớn, ngươi đại khái cho là mình rất có dũng khí coi là dạng này liền có thể để cho ta Luyện Tâm kiếm tông ra cái xấu hiện tại ta ngay ở chỗ này, Linh Tê ngay ở chỗ này, ta ngược lại muốn xem xem ngươi làm sao mang đi nàng ta ngược lại muốn xem xem ngươi có hay không đảm lượng đi tới "

"Ngươi có phải hay không sai lầm cái gì "

Lúc này, Nhạc Bình Sinh tựa hồ cảm thấy mười phần thú vị, cười một tiếng dài, tiến lên một bước, thanh âm khuếch tán toàn bộ đại đường, chấn động đến tất cả mọi người lỗ tai ông ông tác hưởng:

"Ai nói cho ngươi, chúng ta muốn cướp chính là tân nương "

Không phải muốn cướp tân nương

Lần này, ở đây xem kịch vui tân khách hai mặt nhìn nhau, sắc mặt cực độ cổ quái.

Trận này khó gặp cẩu huyết vở kịch bắt đầu nằm ngoài dự tính của bọn họ.

Nhạc Bình Sinh thì là nhiều hứng thú đánh giá trên đài mấy cái cả nam lẫn nữ cực độ kinh ngạc, vô cùng đặc sắc sắc mặt.

Sở dĩ không có lập tức động thủ, Nhạc Bình Sinh cũng là để Diệp Phàm lợi dụng cơ hội này, tiện thể phát tiết một chút trong lòng oán khí, ngàn vàng mua xương ngựa mà thôi. Dựa theo chính hắn tác phong làm việc, ai ngăn cản, liền trấn áp ai, sẽ không cùng những người này nhiều lời nhiều như vậy nói nhảm.

Diệp Phàm cười ha ha, một bên tông chủ cho hắn lớn lao dũng khí, đối mặt từng đạo ánh mắt bất thiện không sợ hãi chút nào, châm chọc nói:

"Nói đến, nếu như không phải quý tông Tôn trưởng lão cáo tri, ta làm sao lại biết Lộ gia hôm nay thế mà náo nhiệt như vậy bất quá một cái thế gia tiểu thư làm sao đáng giá ta đến đoạt cưới Hoa Thiệu Bạch thân là Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử, mới càng đáng tiền a! Cho nên, chúng ta hôm nay muốn cướp người không phải Lộ Linh Tê, mà là vị này tân lang, rõ chưa "

Trần trụi vũ nhục! Mà lại là ở trên cao nhìn xuống, không chút nào đem hắn để ở trong mắt vũ nhục!

Nghe được Diệp Phàm coi hắn là làm hàng hóa đồng dạng đàm luận, phảng phất dễ như trở bàn tay, Hoa Thiệu Bạch lập tức con mắt sung huyết, phổi đều muốn tức nổ tung, không đợi hắn nói chuyện, Cảnh Thái Hành lại nghe xảy ra điều gì, đột nhiên nghiêm nghị quát:

"Có ý tứ gì! Tôn trưởng lão người ở nơi nào! Các ngươi đã làm gì hắn "

Giờ này khắc này, hắn như lâm đại địch đem tất cả lực chú ý toàn bộ tập trung đến Nhạc Bình Sinh trên thân!

Rất rõ ràng, hai người kia nghênh ngang, không chút kiêng kỵ xông tới không phải ngu xuẩn, mà là có cái gì ỷ vào! Diệp Phàm trong lời nói ý tứ, tăng thêm Tôn Vũ thẳng đến hiện tại cũng chưa từng xuất hiện, rõ ràng là hắn xảy ra chuyện gì!

Chẳng lẽ Tinh Thần Liệt Túc tông người còn có mai phục là tông chủ của bọn hắn tới

Bọn hắn dạng này một cái phá Lạc Tông cửa, làm sao dám cứ như vậy cùng Luyện Tâm kiếm tông trực tiếp mà triệt để vạch mặt, đến cùng chuyện gì xảy ra

Đủ loại suy đoán bên trong, địch tối ta sáng, Cảnh Thái Hành dẫn xuống sát cơ mãnh liệt, không có lập tức xuất thủ.

Ở đây tất cả tân khách tại trong lúc nhất thời cũng cảm giác được bầu không khí không đúng, tới gần ở giữa thông đạo một số người đều bất động thanh sắc bắt đầu chậm rãi hướng về đại đường khu vực biên giới di động, sợ động thủ tai bay vạ gió.

Mặc kệ là Luyện Tâm kiếm tông, vẫn là cái này không kiêng nể gì cả, không chút nào đem Luyện Tâm kiếm tông để ở trong mắt hai người đều tuyệt đối không phải dễ trêu.

"Tôn trưởng lão chỉ là thụ chút ít kinh hãi, ngươi yên tâm, mệnh của hắn vẫn còn ở đó."

Diệp Phàm ánh mắt chuyển hướng Hoa Thiệu Bạch, cười lạnh nói:

"Hoa Thiệu Bạch, hiện tại, ngươi là ngoan ngoãn theo chúng ta đi, vẫn là chờ chúng ta đem ngươi đánh thành chó chết về sau lại kéo ngươi đi "

Cảnh Thái Hành sao cho phép Diệp Phàm ở trước mặt của hắn cáo mượn oai hùm, lập tức một tiếng hét lên:

"Muốn chết! Ta nhẫn nại có hạn, gọi các ngươi Tinh Thần Liệt Túc tông người chủ trì ra nói chuyện! Hắn núp ở chỗ nào hắn là muốn theo ta Luyện Tâm kiếm tông khai chiến sao! Hiện tại các ngươi lập tức giao ra Tôn trưởng lão đến, chịu nhận lỗi, hết thảy cũng còn có cứu vãn chỗ trống, nếu không trên trời dưới đất không

ai có thể cứu được các ngươi! Các ngươi toàn bộ tông môn đều sẽ máu chảy thành sông, chó gà không tha!"

"Tốt."

Nhạc Bình Sinh nhìn Diệp Phàm phát tiết không sai biệt lắm, không lãng phí thời gian nữa, khoát tay áo nói:

"Không nên lầm, mang đi Hoa Thiệu Bạch không phải đang trưng cầu ý kiến của ngươi."

Ầm ầm!

Như là lôi đình kích liệt đại địa, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, dưới chân toàn bộ đại địa tính cả lấy toàn bộ đại sảnh mãnh liệt lay động, trước người hắn không khí bị trời long đất nở cuồng mãnh cự lực hung hăng áp bách, đập vỡ, tạo thành một đầu chân không thông đạo!

Đầu này chân không thông đạo biên giới hai bên, hỗn độn khí lưu áp súc hội tụ, tạo thành cơ hồ trở thành thực chất không khí bình chướng, mãnh liệt bạo chấn, hướng về bốn phương tám hướng thôi động!

Chỉ một thoáng, toàn bộ trong hành lang mấy trăm cái tân khách, từng cái toàn bộ đều giống như người bù nhìn đồng dạng bị thổi bay ra ngoài!

Mỗi người bị thực chất hóa cương phong mãnh liệt quét nén, chăm chú dán tại trên mặt tường, căn bản là không có cách hô hấp, cũng vô pháp động đậy.

Ba!

Thật lớn cương phong tiếng gầm bên trong, cơ hồ tại vang lên tiếng gió cùng một thời gian, Nhạc Bình Sinh hai cánh tay đã phân biệt chụp tại Hoa Thiệu Bạch cùng Cảnh Thái Hành hai người trên

cổ.

"Ngươi!"

Cảnh Thái Hành da đầu đột nhiên sắp vỡ, trong lòng vô thanh vô tức phát ra chấn thiên cuồng hống, trên thân thể nhưng căn bản không kịp phản ứng, khấu chặt hắn cổ họng trong tay, không thể địch nổi tràn trề cự lực đột nhiên nén!

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, hừ đều không có hừ một tiếng, Cảnh Thái Hành thế giới liền lâm vào một vùng tăm tối.

Đánh mất ý chí trước đó, hắn loáng thoáng tựa hồ nghe đến một câu.

"Chỉ là đang thông tri ngươi mà thôi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 287: Tuyệt Không Nhân Nhượng!

Chương 287: Tuyệt không nhân nhượng!

Trong hành lang, kịch liệt phong thanh đình chỉ.

Giờ phút này, dựng đỏ đài đã toàn bộ sụp đổ, một mảnh mảnh gỗ vụn phế tích bên trong, gay mũi huyết tinh vị đạo phát ra, Cảnh Thái Hành toàn thân máu me đầm đìa, nằm tại một cái hố to bên trong, không rõ sống chết.

Xuất thủ đem Chung Thành đánh thành trọng thương Cảnh Thái Hành giờ phút này thương thế so với Chung Thành càng thêm nghiêm trọng, cơ hồ chỉ còn lại có một hơi, sinh mệnh như là trong gió ánh nến, một trận gió nhẹ liền có thể thổi tắt.

Nhạc Bình Sinh trên tay kia, Hoa Thiệu Bạch giống như là bị rút mất toàn thân xương cốt, cả người mềm mại bất lực, giống như là một đầu bị dọn tản toàn thân xương cốt rắn đồng dạng.

Sự thật cũng đúng là như thế, tại hắn một chưởng đem Cảnh Thái Hành toàn thân xương cốt đánh gãy hơn phân nửa đồng thời, nắm Hoa Thiệu Bạch tay lấy phân cân thác cốt thủ pháp chấn động lắc một cái, liền dọn tản hắn hơn phân nửa khớp nối, để hắn không có lực phản kháng chút nào.

Đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh mà nói, khí đạo tông sư cảnh giới trở xuống võ giả, căn bản không cần xuất ra toàn lực. Thậm chí càng cẩn thận khống chế tự thân lực lượng, nếu không không

cẩn thận liền đem hai người kia đánh chết.

Mà ở đây tân khách thấy rõ ràng một màn này, nhất thời ngẩn ra.

Cảnh Thái Hành là ai luyện thần kiếm tông trưởng lão, tối thiểu tu hành đến huyết như tương hống cảnh giới trung vị võ đạo gia! Dạng này một cái đại cao thủ thế mà ngay cả một cái hô hấp cũng chưa tới công phu, tại đối phương bán ra một nháy mắt liền ngã rơi xuống

Như vậy xuất thủ Tinh Thần Liệt Túc tông nhân vật thần bí, tu vi võ đạo lại đến kinh khủng bực nào tình trạng

Từng cái suy nghĩ trong điện quang hỏa thạch hiện lên, những người này không dám thở mạnh, toàn bộ mất tiếng.

Hô!

Nhạc Bình Sinh tiện tay một tay lấy Hoa Thiệu Bạch giống như là ném rác rưởi đồng dạng ném đến tận Diệp Phàm trước mặt: "Mang lên hắn cùng cái kia luyện thần kiếm tông trưởng lão."

Hắn xoay người lại đối mặt với đã ngốc trệ ở cơ hồ chưa tỉnh hồn lại Lộ Linh Tê cha con hai, nhàn nhạt nói ra:

"Người này là sư phụ của ngươi a hắn làm cái gì chính hắn trong lòng rõ ràng, hắn tỉnh lại về sau nói cho hắn biết, Hoa Thiệu Bạch cùng một cái khác trưởng lão ta mang đi, nghĩ chuộc về người tới thì tới Tinh Thần Liệt Túc tông tìm ta!"

Dứt lời, Nhạc Bình Sinh quay người bỏ qua mọi người tại đây, đi ra ngoài.

Thẳng đến lúc này, Lộ Linh Tê mới giống kịp phản ứng, một tiếng bi thiết:

"Sư phụ!"

Nàng một cái lắc mình, ngồi quỳ chân tại đã không rõ sống chết Cảnh Thái Hành bên người, than thở khóc lóc.

"Không được đụng hắn!"

Tim đập loạn bên trong, Lộ Thừa Phong lập tức ngăn lại nữ nhi của mình động tác, cao giọng quát:

"Y sư! Nhanh đi hô y sư!"

Phía sau hắn hoảng sợ muôn dạng bọn người hầu mới như là đại mộng mới tỉnh, vội vàng hấp tấp hướng về hành lang chạy tới.

Ngay tại một hồi náo loạn thời điểm, Lộ Linh Tê hai mắt đẫm lệ mông lung ngẩng đầu, hướng về dẫn theo Hoa Thiệu Bạch hướng cổng bước đi Diệp Phàm bi thiết nói:

"Diệp Phàm, ta van cầu ngươi, van cầu ngươi đem Thiệu Bạch trả lại cho ta! Lúc trước có lỗi với ngươi người là ta, không có quan hệ gì với hắn!"

Từ Diệp Phàm hiện thân đến bây giờ nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới, kết quả là phát sinh kinh người như thế biến hóa, sư phụ sinh mệnh hấp hối, mà vị hôn phu bị bắt đi, đây hết thảy liền như là ác mộng đồng dạng.

Nhìn thấy Diệp Phàm không chút nào dao động đi ra ngoài, Lộ Linh Tê thần sắc tuyệt vọng, khàn cả giọng kêu khóc nói:

"Diệp Phàm, ngươi nếu là hận ta, liền hướng về phía ta đến! Đem Thiệu Bạch trả lại cho ta!"

Diệp Phàm vẫn như cũ không hề cử động, bước chân không có chút nào chần chờ.

Trước kia quá khứ đủ loại cũng sớm đã đi xa, bây giờ Lộ Linh

Tê trong mắt hắn không thích không hận, chỉ là một người đi đường thôi, hắn ngay cả giải thích ý đồ đều không có.

Ánh mắt của hắn thanh minh, phía trước, một cái nam nhân bóng lưng như là núi non trùng điệp, cấp cho hắn vô hạn lực lượng.

Mấy trăm đạo kinh hoảng rung động ánh mắt dưới, Nhạc Bình Sinh cùng Diệp Phàm thân ảnh của hai người biến mất tại đại đường ở trong. Toàn bộ đại đường ở trong một mảnh hỗn độn, cũng vô cùng yên tĩnh, chỉ có Lộ Linh Tê tiếng nức nở quanh quẩn.

Luyện Tâm kiếm tông thủ tịch đệ tử cùng Lộ gia tiểu thư ở lễ đính hôn, tân lang bị ở trước mặt tất cả mọi người bắt đi tin tức lan truyền nhanh chóng, như là như bệnh dịch truyền bá, thời gian cực ngắn bên trong liền đã truyền khắp toàn thành.

Đêm khuya, Lộ phủ bên trong.

Lộ Thừa Phong thần thái già đi rất nhiều, nhìn xem tại Cảnh Thái Hành giường bệnh bên cạnh đứng hầu Lộ Linh Tê, vô cùng đau lòng.

Gặp đại biến, thời khắc này Lộ Linh Tê thất hồn lạc phách, giống như là đã mất đi linh hồn, trên mặt biểu lộ cũng vô cùng chết lặng.

Soạt một tiếng!

Cửa phòng đột nhiên mở ra, Thẩm chưởng quỹ mang theo hai tên long hành hổ bộ nam tử trung niên vừa sải bước vào, thẳng tắp đi đến Cảnh Thái Hành trước mặt, ánh mắt sâm nhiên, trên dưới dò xét.

Lộ Linh Tê gặp được hai người kia, trong lúc nhất thời giống như là sống lại, bi thiết một tiếng:

"Lỗ trưởng lão, Lâm trưởng lão! Van cầu các ngươi mau cứu Thiệu Bạch!"

"Linh Tê, chuyện này rốt cuộc là như thế nào "

Lỗ Bình Tây ngữ khí um tùm, quát lạnh nói:

"Từng giờ từng phút, đừng có bất kỳ bỏ sót!"

Tại tiếp vào Thẩm chưởng quỹ thông qua nội bộ thông tin con đường tin tức truyền đến, Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai tên Luyện Tâm kiếm tông trưởng lão không có chút nào chậm trễ, lưu lại một vị trưởng lão tọa trấn tông môn, hai người bọn họ thì là lập tức sẽ lên đường chạy tới.

Tin tức ở trong nói không tỉ mỉ, lúc ấy đến cùng xảy ra chuyện gì hai người bọn họ cũng không rõ lắm.

Lập tức, Lộ Linh Tê ngừng lại bi thống, từng câu từng chữ kể ra lên cảnh tượng lúc đó.

"Trong nháy mắt liên phát đã sinh cái gì đều không có thấy rõ ràng, Cảnh trưởng lão cùng Thiệu Bạch liền ngã rơi xuống "

Nghe xong Lộ Linh Tê giảng thuật, Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai người có chút hít một hơi hơi lạnh, trong lòng rét run.

Cảnh Thái Hành là huyết như tương hống cảnh giới trung vị võ đạo gia, thực lực cùng bọn hắn hai người tương xứng, căn bản không kém là bao nhiêu. Vậy mà không phải cái này Tinh Thần Liệt Túc tông thần bí võ giả địch, rất có thể là đạt đến tinh khí lang yên cảnh giới đỉnh tiêm võ đạo gia!

Cho dù là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia, cũng khó có thể làm được Lộ Linh Tê trong miệng miêu tả chuyện này.

Lâm Vị Nhiên hít sâu một hơi, nhanh chóng hỏi:

"Người kia trước khi đi là có ý gì Cảnh trưởng lão bọn hắn làm cái gì Tinh Thần Liệt Túc tông cùng Luyện Tâm kiếm tông cách xa nhau gần nghìn dặm, chưa từng có cái gì vãng lai, bọn hắn tại sao muốn bắt đi Thiệu Bạch "

Lỗ Bình Tây sắc mặt khẽ động, đột nhiên nhìn về phía nơm nớp lo sợ Thẩm chưởng quỹ, lạnh giọng hỏi:

"Thẩm chưởng quỹ, đến cùng là nguyên nhân gì! Đến lúc này ngươi còn dám giấu diếm! "

Thẩm chưởng quỹ đột nhiên giật mình một cái, cắn răng một cái, run rẩy đem Hoa Thiệu Bạch ngẫu nhiên gặp Diệp Phàm, cùng cố ý làm khó dễ, lại đến Cảnh Thái Hành xuất thủ đem Tinh Thần Liệt Túc tông trưởng lão đánh thành trọng thương sự tình nói ra.

"Thì ra là thế."

Hai người im lặng một lát, không nghĩ tới mọi chuyện cần thiết lại là bởi vì một tiểu nhân vật không quan trọng mà lên.

Sau đó Lâm Vị Nhiên cười lạnh:

"Dù vậy, một cái nho nhỏ tam lưu tông môn cũng dám hướng ta Luyện Tâm kiếm tông trả thù, đơn giản ăn gan hùm mật gấu! Cho là có một cái đỉnh tiêm võ đạo gia liền có thể đánh bạc hướng chúng ta giương nanh múa vuốt, chuyện này, chúng ta tuyệt đối không thể nhân nhượng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 288: Hoang Đường

Chương 288: Hoang đường

Bởi vì mang theo hai cái con tin nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh mang theo Diệp Phàm cưỡi xe ngựa, hướng tông môn phương hướng hành sử.

Nhìn qua trong góc dựa vào mất đi tri giác Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ, Diệp Phàm thần sắc tựa hồ mười phần phức tạp, cung kính hướng về Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Tông chủ đại nhân, Luyện Tâm kiếm tông nói thế nào cũng là một cái nhị đẳng tông môn, không thể lại nuốt được một hơi này, chờ bọn hắn tông chủ sau khi xuất quan, có thể hay không. . ."

"Bọn hắn đương nhiên nuốt không trôi khẩu khí này."

Nhắm mắt dưỡng thần Nhạc Bình Sinh mở hai mắt ra, thản nhiên nói:

"Bắc Hoang cường giả vi tôn, tâm linh yếu ớt người tùy ý khi nhục trong mắt bọn họ kẻ yếu, nhưng lại phục tùng vô điều kiện tại bọn hắn trong mắt cường giả. Luyện Tâm kiếm tông tung hoành vãng lai, lại thế nào khả năng bởi vì hai người kia liền hướng Tinh Thần Liệt Túc tông chịu thua

Ta lưu Cảnh Thái Hành một mạng chính là cho bọn hắn một cái cơ hội, nếu như tông chủ của bọn hắn không biết trân quý, hậu

quả cũng liền từ chính bọn hắn gánh chịu."

Diệp Phàm lập tức phục sát đất.

Người bên ngoài nghe được Nhạc Bình Sinh đem một cái tông sư cấp bậc đại nhân vật như thế đàm luận nhất định biết khịt mũi coi thường, cảm thấy người này cuồng vọng vô cùng, nhưng là làm Tinh Thần Liệt Túc tông chứng kiến cùng Phá Nguyệt quân chủ một trận chiến môn nhân, Diệp Phàm nhưng không có một tơ một hào hoài nghi.

Mặc dù Tinh Thần Liệt Túc tông thực lực tổng hợp thua xa tại Luyện Tâm kiếm tông, nhưng là chỉ cần tông chủ của bọn hắn tại, cũng không cần lo lắng nhận ức hiếp.

Trên thực tế, so với quân phiệt, võ đạo trường, thế gia các loại thế lực ở giữa xung đột đấu sức mà nói, giới tông phái ở giữa tranh đấu muốn càng tàn khốc hơn mà trần trụi.

Chủ yếu nhất một nguyên nhân chính là giới tông phái các đại sơn cửa đều rời xa thành trì, lợi ích chi tranh cũng càng thêm không kiêng nể gì cả.

Mà giống thế gia, võ đạo trường cùng võ đạo thế lực thì là dựa vào thành trì phát triển, người bình thường là căn cơ của bọn họ. Tại liên minh khống chế phía dưới, từng cái thế lực ở giữa xung đột nhất định phải khống chế tại một cái cực nhỏ phạm vi bên trong, mà quân phiệt nhất hệ có thể nói là liên minh giám thị chưởng khống nghiêm khắc nhất một phương thế lực, mà bọn hắn bản thân cũng gánh chịu lấy khẩn yếu nhất quân sự nhiệm vụ.

Ngoại trừ tiêu diệt toàn bộ Bắc Hoang cảnh nội bốn phía lưu thoán đạo phỉ đoàn bên ngoài, trọng yếu nhất chính là ngăn cản tân triều quân đội.

So sánh những thế lực này, giới tông phái liền muốn hỗn loạn

không ít, mà liên minh đối với cái này cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần không có xuất hiện lớn ảnh hưởng cũng sẽ không quá nhiều đi nhúng tay.

"A. . ."

Lắc lư toa xe trong góc, Hoa Thiệu Bạch thân thể cuộn mình thành một đoàn, rên một tiếng đã tỉnh lại.

Toàn thân hắn khớp nối bị gỡ, không cách nào động đậy, đang làm rõ ràng tình cảnh cùng thấy được Diệp Phàm khuôn mặt thời điểm, hai mắt huyết hồng, lớn tiếng cuồng hống:

"Các ngươi muốn dẫn ta đi chỗ nào! Diệp Phàm, ngươi muốn chết! Ngươi có biết hay không sư phụ của ta là ai đợi đến hắn xuất quan về sau, ngươi! Ngươi! Còn có các ngươi tông môn hết thảy mọi người, đều phải chết a!"

Hắn giờ phút này vẫn như cũ mặc bộ kia xích hồng lăn kim trường bào, nhưng là tóc tai bù xù, thần sắc dữ tợn, tuấn dật gương mặt phía trên vặn vẹo thành một đoàn.

Làm tân lang, tại lễ đính hôn phía trên bị trực tiếp bắt đi, đây là dốc hết ngũ hồ tứ hải cũng khó có thể rửa sạch sỉ nhục.

"Thiệu Bạch, không muốn hô."

Tại Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười trong ánh mắt, tại một góc khác bên trong Tôn Vũ cũng mở hai mắt ra, đồng dạng là toàn thân không cách nào động đậy, chỉ có thể nhìn Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói:

"Các hạ chính là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ a lần này là chúng ta cắm, bất quá các hạ đã không có giết chết chúng ta, có thể hay không cáo tri, ngươi đến cùng muốn làm cái gì "

Cùng Hoa Thiệu Bạch cuồng loạn so sánh, Tôn Vũ liền muốn

trầm tĩnh rất nhiều.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, thẳng đến hiện tại, trước mắt cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ vẫn như cũ tựa hồ tính trước kỹ càng, không đem bọn hắn khí đạo tông sư cảnh giới tông chủ để vào mắt, tất nhiên là có cái gì hắn không biết ỷ vào.

"Tiền căn hậu quả chính các ngươi trong nội tâm rõ ràng."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười:

"Ăn miếng trả miếng còn xa xa không đủ, ta còn muốn các ngươi bồi thường ta trưởng lão chén thuốc phí, ngộ công phí, tổn thất tinh thần phí."

Hoa Thiệu Bạch vẫn như cũ lấy một loại như dã thú hung ác ánh mắt nhìn qua Diệp Phàm, mà tôn ngọc thì là sửng sốt một chút, không rõ cái gọi là tổn thất tinh thần phí là cái gì, chậm rãi hỏi:

"Các hạ muốn hoặc nhiều hoặc ít "

Nhạc Bình Sinh quan sát một chút Hoa Thiệu Bạch áo bào, cười nói:

"Lấy cái điềm tốt lắm, 188,800 Xích Kim Diệp!"

. . .

Luyện Tâm kiếm tông.

Cảnh Thái Hành đã bị chuyển dời về tông môn tu dưỡng, một chỗ đại sảnh bên trong, Lỗ Bình Tây, Lâm Vị Nhiên cùng một tên khác gọi là Tào Cẩn trưởng lão lẳng lặng nghe môn nhân đệ tử báo cáo:

"Ba vị trưởng lão, trải qua chúng ta sơ bộ điều tra, cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ thế mà đứng hàng bí truyền Long Hổ

bảng vị thứ mười ba, không phải cái gì hạng người vô danh. Bất quá kỳ quái là tên của người này trước kia chưa hề tại trên bảng danh sách xuất hiện qua, mà vào tháng trước bảng danh sách ban bố thời điểm, cái này Nhạc Bình Sinh danh tự lại đột nhiên xếp tại Long Hổ bảng tên thứ mười ba!"

Lâm Vị Nhiên nhướng mày, hỏi:

"Còn có đây này "

Một tên khác đệ tử nói tiếp: "Ta bên này tiếp vào một chút tin tức, tựa hồ là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ cùng Đoan Mộc thế gia đi lại thân mật, mà lại Đoan Mộc thế gia Đoan Mộc Hòa Vũ đã từng không chỉ một lần leo lên qua Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn, không biết giữa hai bên cụ thể có cái gì liên luỵ."

Nghe được tin tức này, Luyện Tâm kiếm tông ba cái trưởng lão sắc mặt khẽ động, cùng nhau mở miệng truy vấn:

"Đoan Mộc thế gia Thanh Châu cái kia Đoan Mộc thế gia "

"Không sai."

Đạt được trả lời khẳng định về sau, ba cái Luyện Tâm kiếm tông trưởng lão cau mày, một cỗ trầm ngưng bầu không khí tứ tán ra.

"Thì ra là thế, khó trách bọn hắn không đem Luyện Tâm kiếm tông khả năng trả thù để ở trong lòng, nguyên lai bọn hắn lực lượng ở chỗ này!"

Tào Cẩn một mặt không hiểu, trầm giọng hỏi:

"Làm sao có thể, Tinh Thần Liệt Túc tông bất quá là một cái tam lưu tiểu môn tiểu phái, có tư cách gì cùng Đoan Mộc thế gia loại này quái vật khổng lồ đáp lên quan hệ có thể hay không chỉ là trùng hợp, trên thực tế giữa hai bên cũng không liên quan "

"Ta nhìn Tinh Thần Liệt Túc tông người không có sợ hãi nguyên nhân chính là chỗ này."

Lỗ Bình Tây chậm rãi lắc đầu, nói:

"Nếu như không phải Đoan Mộc thế gia cho bọn hắn lực lượng, bọn hắn ở đâu ra lá gan hướng ta Luyện Tâm kiếm tông đưa móng vuốt "

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại sảnh ở trong bầu không khí trầm ngưng xuống dưới.

Lâm Vị Nhiên hừ lạnh một tiếng:

"Coi như Tinh Thần Liệt Túc tông cùng Đoan Mộc thế gia có chút liên quan lại như thế nào tông chủ đại nhân là hàng thật giá thật khí đạo tông sư, chẳng lẽ Đoan Mộc thế gia sẽ vì một cái tam lưu tông môn cùng tông chủ đại nhân trở mặt

Bất quá chúng ta cũng có thể lui một bước, chỉ cần cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ chủ động đem người trả lại trở về, đồng thời tự mình đến ta sơn môn chịu đòn nhận tội, chuyện này liền có thể bỏ qua!"

Lỗ Bình Tây nhẹ gật đầu, đồng ý nói:

"Lâm trưởng lão nói đúng lắm, rút ra củ cải mang ra bùn, chuyện này việc quan hệ Đoan Mộc thế gia, nhất định phải cùng tông chủ đại nhân tự mình làm ra quyết định, bất quá chúng ta ngược lại là có thể sớm làm áp lực, hướng Tinh Thần Liệt Túc tông hạ đạt sau cùng thông điệp, cũng có thể thừa cơ hội này nhìn một chút Tinh Thần Liệt Túc tông lực lượng đến cùng là cái gì!"

Hắn dừng một chút, tiếp lấy nói ra:

"Như là đã điều tra rõ ràng, như vậy vẫn là từ ta cùng Lâm trưởng lão đi dò xét thương lượng một phen, xưng một xưng bọn

hắn cân lượng!"

Đây là, báo cáo tin tức tên đệ tử kia sắc mặt do dự, nhỏ giọng nói ra:

"Trưởng lão, ta còn nghe được một cái kỳ quái nghe đồn. . . Cái tin đồn này xuất xứ không rõ, nghe nói là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ đã từng, đã từng đánh chết tại chỗ qua một vị khí đạo tông sư. . ."

Ba cái trưởng lão lập tức sững sờ, ánh mắt khinh miệt, cười nhạo nói:

"Hoang đường!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 289: Nhận Biết Chướng Ngại

Chương 289: Nhận biết chướng ngại

Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ bị đơn độc nhốt, Chung Thành tại biết Nhạc Bình Sinh làm sự tình về sau cảm động đến rơi nước mắt, cũng càng thêm quyết một lòng. 』

Mà Nhạc Bình Sinh thì là không nguyện ý lãng phí bất kỳ thời gian, tiếp tục bền lòng vững dạ bắt đầu vận chuyển huyết khí, cảm giác hư không khí hải, bắt đầu tìm kiếm đột phá khí quan thời cơ.

Tu luyện Tiên Thiên chi khí, chính là riêng phần mình lấy khác biệt pháp môn từ thân thể này tế bào thậm chí phân tử nguyên tử bên trong, cũng chính là khí huyết bên trong rút ra khác biệt lực lượng, trên cơ thể người trời sinh năng lượng quan đạo trong kinh mạch tiến hành điều động vận chuyển.

Tại 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 bên trong, khí quan miêu tả rải rác, mặc dù đối lợi dụng huyết khí cọ rửa toàn thân, đối hư không khí hải tiến hành đo đạc từng có giảng thuật. Nhưng là bởi vì linh năng tác dụng nguyên nhân, thể phách của hắn đã cường hoành đến mức độ khó mà tin nổi, vốn là phong bế ẩn tàng thần tàng khí hải càng thêm khó mà cảm giác đo đạc.

Trừ cái đó ra, 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 môn này tạo dựng mệnh khiếu tuần hoàn, thuần túy cường hóa thể phách bí truyền võ đạo, cũng làm ra rất lớn ngăn cản tác dụng.

So với bình thường võ giả xông quan tới nói, đâu chỉ khó khăn gấp mười.

Liên tiếp mấy ngày thời gian, gió êm sóng lặng.

Nhạc Bình Sinh như là một cái pho tượng, tĩnh tọa đỉnh núi, mặt trời mọc mặt trăng lặn, không nhúc nhích tí nào.

Lúc này Nhạc Bình Sinh thể nội cực đoan mà năng lực cường hãn bạo động, từ năng lượng góc độ bắt đầu ảnh hưởng Nhạc Bình Sinh thân thể cơ năng, khiến cho thể nội các loại trường năng lượng hỗn loạn tưng bừng, như muốn sụp đổ, phảng phất bạo động.

Phồng lên bạo động khí huyết ở trong kinh mạch loạn xạ ngang qua, đem kinh mạch cũng là chống phồng lên muốn nứt.

Ngày bình thường huyết khí vận chuyển dựa vào là Nhạc Bình Sinh tâm thần dẫn dắt, nhưng là lúc này huyết khí tự chủ vận chuyển, đồng dạng trái lại ảnh hưởng đến tinh thần của hắn cảm ứng. Loại cảm ứng này không giống tại thông qua thần kinh nguyên phản ứng đối với thân thể thao túng, mà là huyền chi lại huyền ý niệm khống chế cảm ứng.

【 tiểu tử, đừng lại lãng phí thời gian! 】

Đen kịt một màu thế giới tinh thần bên trong, Tà Linh tựa hồ không chịu cô đơn, tại yên lặng thật lâu về sau ló đầu ra đến, phụ đề hiển hiện:

【 bằng vào ngươi bây giờ nhận biết trình độ, muốn tại hiện hữu hệ thống tu luyện bên trong tiến hành đột phá là không thể nào! 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, tạm dừng huyết khí điều động, để nó bắt đầu tự chủ vận chuyển, đồng thời trong lòng hỏi:

"Có ý tứ gì ngươi vì cái gì nói như vậy "

【 ta đã sớm nói qua cho ngươi, cái gì đốn ngộ, cảnh giới, trên thực tế đều là nhận biết trình độ cùng nhận biết thủ đoạn tổng hợp, mà thế giới này hệ thống tu luyện dùng ngươi có thể lý giải phương thức tới nói chính là coi trọng tính mệnh song tu.

Ngươi muốn đột phá kế tiếp cấp độ đã dính đến năng lượng chuyển đổi, rút ra cùng chưởng khống, muốn cùng ngươi quanh thân rời rạc hạt năng lượng hoàn thành lẫn nhau, nương tựa theo ngươi hiện hữu gà mờ nhận biết trình độ, căn bản không có khả năng đột phá! 】

Nhạc Bình Sinh nhướng mày: "Làm sao có thể thế giới này người có thể làm được, ta vì cái gì làm không được "

【 tiểu tử, ngươi nghĩ đến quá ngây thơ rồi! Ngươi có biết hay không cái gì là biết gặp chướng 】

Tà Linh một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng cười lạnh nói:

【 ngươi cũng không phải là thế giới này người! Suy nghĩ của ngươi nhận biết cùng thế giới này người thiên soa địa viễn! Bọn hắn vững tin không thể nghi ngờ, phụng làm chân lý đồ vật ngươi chưa chắc sẽ cho rằng bọn hắn là chính xác, mà ngươi chỗ đi con đường tu hành ngoại trừ cùng cá nhân ý chí có quan hệ bên ngoài, đến năng lượng lẫn nhau cao như vậy cấp cấp độ nhất định phải cùng tự thân nhận biết đạt thành nhất trí, mười phần đạo lý đơn giản, ngươi cái này cũng đều không hiểu a 】

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói: "Ý của ngươi là nói, ta không cách nào tại hiện hữu hệ thống tu luyện bên trong đột phá "

【 thế thì cũng không phải! 】

Tà Linh một bộ cao thâm mạt trắc giọng điệu:

【 trên thực tế, là bởi vì ngươi tiến hóa bộ pháp thực sự km quá nhanh, tư duy nhận biết tạm thời không cách nào đuổi theo, nếu như ngươi trải qua thời gian dài lắng đọng về sau, tự nhiên mà vậy sẽ tự động vượt qua ngưỡng cửa này. Hoặc là chính là ngươi đi cái gì vận khí cứt chó, tư duy ý thức trên phạm vi lớn tăng trưởng, cũng có thể vượt qua ngưỡng cửa này. 】

Thời gian dài lắng đọng

Đáng tiếc là hắn hiện tại thiếu nhất chính là thời gian.

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, đang định đáp lại, bên tai Diệp Phàm kích động khẩn trương tiếng hô hoán đã phao phao tới:

"Tông chủ đại nhân! Luyện Tâm kiếm tông phái người đến rồi! Vẫn là hai cái trưởng lão!"

Nhạc Bình Sinh tạm dừng cùng Tà Linh giao lưu,

Đứng dậy giãn ra một thoáng gân cốt, lốp bốp lôi âm bạo hưởng bên trong, bước chân hắn một bước, quỷ mị biến mất ngay tại chỗ.

. . .

Bước vào đại sảnh bên trong, Nhạc Bình Sinh lập tức liền cảm ứng được hai đạo ẩn ẩn để lộ ra ánh mắt bất thiện.

Đại sảnh bên trong, hai tên khí tức thâm hậu trầm ngưng nam tử trung niên chậm rãi đứng dậy, nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh.

Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai người tại đại khái rõ ràng Tinh Thần Liệt Túc tông tình huống về sau, tốn hao hai ngày công phu liền chạy tới nơi này.

Lỗ Bình Tây cười lạnh, ngữ khí không có chút nào nhiệt độ:

"Các hạ chính là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ ngươi đem

ta Luyện Tâm kiếm tông Cảnh trưởng lão đánh thành trọng thương, lại đem một vị trưởng lão cùng đệ tử bắt đi, ngươi có biết hay không này lại tạo thành dạng gì hậu quả bọn hắn nhóm hai người đâu "

Lâm Vị Nhiên âm tàn cười một tiếng, tiến lên một bước nói:

"Chuyện này nói cho cùng cũng bất quá là tiểu bối ở giữa mâu thuẫn mà thôi, các hạ thế mà tự thân lên trận, dạng này không kiêng nể gì cả, có hay không đem ta Luyện Tâm kiếm tông từ trên xuống dưới hơn năm ngàn danh môn người đệ tử để ở trong mắt có hay không đem chúng ta tông chủ để ở trong mắt "

Hắn tiếp tục chậm rãi nói ra:

"Ta khuyên nhủ các hạ, giao ra người đến, lần này sở dĩ là hai người chúng ta đến đây, chính là không nghĩ làm to chuyện, chỉ cần ngươi giao ra người đến, lại đến chúng ta sơn môn ở trong hướng bị ngươi đả thương Cảnh trưởng lão nhận lỗi tạ lỗi, trước đó sinh không thoải mái chúng ta đều có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua. "

Nhạc Bình Sinh nhìn từ trên xuống dưới cái này hai tên nam tử trung niên, tại hắn Linh giác bên trong, hai người mặc dù huyết khí bành trướng, nhịp tim mạnh mẽ đanh thép, nhưng lại so với hắn thấy qua những cái kia đỉnh tiêm tông phái tịch đệ tử phải kém rất nhiều, tối đa cũng liền cùng Chân Võ Đạo Lý Kình Thương một cái tiêu chuẩn.

Nhìn tính cả đường xá tốn hao thời gian, hắn liên tiếp chờ đợi nhiều ngày như vậy, Luyện Tâm kiếm tông cái gọi là khí đạo tông sư cảnh giới tông chủ vẫn không có xuất quan.

Nhạc Bình Sinh không có trả lời, mà là thẳng tắp đi đến tông chủ lớn liễn bên trên đại mã kim đao ngồi xuống, nhìn lướt qua cười lạnh không chỉ hai người, hờ hững nói:

"Không cần nói nhiều nói nhảm, các ngươi người làm cái gì các ngươi hẳn là rất rõ ràng, vô cớ thôn tính ta tông môn hàng hóa, còn đem chúng ta bên trong trưởng lão đánh thành trọng thương, 188,800 miếng Xích Kim Diệp, chuyện này là được rồi kết. Hai người kia các ngươi liền có thể lĩnh đi, bằng không mà nói, bọn hắn liền cho ta đến trong hầm mỏ đi đào một năm mỏ đi!"

Nhạc Bình Sinh tiếng nói vừa hết, Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai người da đầu cùng nhau sắp vỡ!

Vừa mới đối mặt, còn không có trò chuyện hai câu, ngược lại là cái này Nhạc Bình Sinh vừa lên đến nói chuyện so với bọn hắn còn muốn hung ác, không coi ai ra gì, càn rỡ đến mức độ không còn gì hơn, không chút nào đem hai người bọn họ người để ở trong mắt!

Phẫn nộ, cực kỳ tức giận. Từ tu luyện có thành tựu đến nay, lúc nào có người ở trước mặt bọn họ như thế tùy tiện qua

Nhưng mà một sát na cực đoan nổi giận về sau, hai người lại lập tức liền bình tĩnh lại.

Bọn hắn lần này tới vốn cũng không có nghĩ đến lập tức giải quyết chuyện này, mà là thương lượng đàm phán, làm áp lực, thăm dò rõ ràng Nhạc Bình Sinh lực lượng chỗ.

Mà bây giờ nhìn, cái này Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc thế gia quan hệ không chỉ là đi lại thân mật, đã đến giao tình vô cùng thâm hậu tình trạng!

Bằng không hắn như thế nào lại cường ngạnh như vậy, tuyệt không e ngại thế lực cùng thực lực xa hắn Luyện Tâm kiếm tông

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 290: Tới Gần!

Chương 290: Tới gần!

Lỗ Bình Tây cố nén trong lòng nộ khí, gằn từng chữ:

"Mười tám vạn tám Xích Kim Diệp khẩu khí thật lớn! Chuyện này nói cho cùng chẳng qua là tiểu bối ở giữa nho nhỏ mâu thuẫn mà thôi. Ngươi cho rằng ta Luyện Tâm kiếm tông là quả hồng mềm, là trên thớt thịt cá , mặc ngươi xâm lược

Ngươi có biết hay không Hoa Thiệu Bạch là bản tông thủ tịch đệ tử, cũng là tông chủ đại nhân coi trọng nhất chân truyền ái đồ ngươi đem hắn bắt đi, là đang tự tìm đường chết!"

Lâm Vị Nhiên sắc mặt tái xanh cũng lập tức nói tiếp:

"Chúng ta biết Tinh Thần Liệt Túc tông tựa hồ cùng Đoan Mộc thế gia có chút liên quan, nhưng là ngươi cho rằng dạng này liền có thể cưỡi tại ta Luyện Tâm kiếm tông trên đầu làm mưa làm gió bản tông truyền thừa kinh doanh hơn ba trăm năm, dạng gì sóng to gió lớn chưa từng gặp qua

Ta Luyện Tâm kiếm tông tông chủ thân là khí đạo tông sư đang lúc bế quan bên trong, còn không biết chuyện này , chờ đến hắn xuất quan về sau biết được chuyện này, ngươi thử tưởng tượng sẽ có hậu quả gì liền xem như Đoan Mộc thế gia bản thân cũng sẽ không như thế tùy tiện đối đãi bản tông, ngươi Tinh Thần Liệt Túc tông có gì đức gì có thể, dám nói như vậy hai người

chúng ta đến đây thương lượng là cho ngươi cơ hội, không muốn không biết tốt xấu!"

Hai người kia trong lời nói thanh sắc câu lệ, hiển nhiên là Nhạc Bình Sinh diễn xuất triệt để chọc giận bọn hắn.

Dù cho Tinh Thần Liệt Túc tông là có Đoan Mộc thế gia làm chỗ dựa, nhưng là Luyện Tâm kiếm tông truyền thừa nhiều năm như vậy, lại thế nào khả năng đối mặt một cái tam lưu tông môn cúi đầu mà lại cái này Nhạc Bình Sinh công phu sư tử ngoạm, căn bản cũng không có mảy may đàm phán ý tứ, bọn hắn có thể nào không giận

"Dựa thế cũng vĩnh viễn chỉ là dựa thế mà thôi, tính không được bản lãnh của mình."

Lỗ Bình Tây nhìn chằm chặp Nhạc Bình Sinh, gằn từng chữ một:

"Ngươi tu hành đến một bước này cũng không dễ dàng, ta khuyên nhủ các hạ, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không, các hạ giao ra người đến, lại đến nhà nhận lỗi tạ lỗi, làm ra tỏ thái độ, lắng lại chúng ta người đệ tử nộ khí, tất cả đều dễ nói chuyện! Bằng không đợi đến chúng ta tông chủ xuất quan về sau biết được chuyện này, liền tuyệt đối không cách nào lành! Cùng ta tông kết thù kết oán hậu quả, lấy Tinh Thần Liệt Túc tông thực lực, đảm đương không nổi!"

"Nói xong chưa nói xong liền đi đi thôi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng đập lan can, lơ đãng nói:

"Đến lĩnh người thời điểm nhớ kỹ mang lên mười tám vạn Xích Kim Diệp."

Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai người con ngươi bỗng nhiên co rụt lại.

Bọn hắn tuyệt đối không ngờ rằng cái này Nhạc Bình Sinh khó chơi, đã đem lợi hại quan hệ ở trước mặt hắn bày rõ ràng, vẫn như cũ không hề cử động, quả thực là ăn đòn cân sắt tâm muốn cùng Luyện Tâm kiếm tông vạch mặt!

"Tự chui đầu vào rọ! Tự chui đầu vào rọ!"

Lỗ Bình Tây cùng Lâm Vị Nhiên hai người giận quá mà cười, huyết khí bừng bừng phấn chấn, gầm thét lên:

"Tốt tốt tốt! Đã các hạ khư khư cố chấp, hi vọng đợi đến chúng ta tông chủ xuất quan thời điểm, ngươi còn có thể cứng như vậy khí!"

Tiếng gầm trong đại sảnh quanh quẩn, nhiều lời vô ích, vứt xuống một câu nói như vậy về sau, hai người kia cũng không có tại thương lượng hứng thú, phất tay áo rời đi.

Nhạc Bình Sinh mắt thấy hai người giận dữ mà đi bóng lưng ung dung cười một tiếng.

Phong Hoa thành, Chân Võ Đạo nhiệm vụ trước đại sảnh trên quảng trường.

Từng cái võ giả thần thái trước khi xuất phát vội vàng, đi vào đi ra, hoặc trên mặt vui sướng, hoặc sắc mặt suy sụp tinh thần.

Một bên trên đường nhỏ hai tên dáng người thẳng tắp trang phục nữ tử sóng vai mà đi, một bên đánh giá nơi xa ồn ào náo động sôi trào nhiệm vụ đại sảnh, một bên thấp giọng trò chuyện:

"Dạ đại nhân, ta nhìn cái này cái gì Chân Võ Đạo đến có chút ý tứ, không tính là môn phái nào thế lực, giống như là công hội tổ chức, cũng có chút giống bản triều biên cảnh sinh động những cái kia lính đánh thuê, đều là lấy tiền làm việc."

"Tổ chức này sáng lập người ngược lại là có chút ý nghĩ, nhìn

Bắc Hoang những người này cũng không hết là chút mục nát hạng người, vẫn còn có chút mới lạ ý nghĩ. Bất quá ta nhìn cái này Chân Võ Đạo phát triển cũng dừng bước nơi này, Bắc Hoang liên minh những người nắm quyền kia bên trong, cũng chỉ có thể đủ chứa hứa nó phát triển đến một bước này mà thôi."

Dạ Oanh quét bên người Tử Di một chút, cười nói:

"Tử Di, không cần khẩn trương như vậy, nơi này không có người sẽ biết chúng ta là thân phận gì."

Tử Di ngượng ngùng cười cười, thấp giọng nói: "Tông chủ, hiện tại như là đã tra được Trần Bình hướng đi, chúng ta phải làm gì "

"Nghĩ không ra a."

Dạ Oanh không có trả lời, ngược lại là khẽ thở dài một tiếng:

"Một cái đường biên giới bên trên không chút nào thu hút đại đầu binh, tại ngắn ngủi thời gian ba, bốn tháng bên trong lắc mình biến hoá, biến thành Bắc Hoang một cái võ đạo môn phái một tông chi chủ còn có so đây càng thêm ly kỳ sự tình a "

Tại vừa mới đến Chân Võ Đạo, còn không có triển khai điều tra thời điểm, Dạ Oanh ngay tại bởi vì cảm thấy hứng thú thu thập mà đến mới nhất 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 bên trên thấy được Trần Bình dùng tên giả.

Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh, đứng hàng bí truyền võ đạo bảng thứ mười ba!

Phần này bảng danh sách là có ý gì, trong lòng của nàng hết sức rõ ràng. Đây cơ hồ đã có thể đại biểu toàn bộ Bắc Hoang võ đạo giới tại khác biệt cảnh giới phân chia bên trong, cao nhất tu luyện thành liền.

Dù là vẻn vẹn Long Hổ bảng, có thể tại ngàn ngàn vạn vạn võ đạo gia bên trong phá vỡ trùng vây, leo lên bảng danh sách, cũng là đã khó lường sự tình.

Trần Bình có thể leo lên phần này bảng danh sách, nói rõ hắn tu vi võ đạo cũng đã đạt tới khó có thể tưởng tượng trình độ.

Trong khoảng thời gian này đến cùng xảy ra chuyện gì

Dù cho lấy nàng thân phận địa vị, kiến thức rộng rãi, cũng khó có thể tưởng tượng ra tới này dạng ly kỳ sự tình đến cùng là thế nào phát sinh.

Thân là hình ngục ty phản ứng bộ người chấp hành đứng đầu, nàng đối với Bắc Hoang đủ loại tư liệu tự nhiên thuộc như lòng bàn tay, ở trong đó liền bao gồm Bắc Hoang đại bộ phận người bình thường thậm chí cấp thấp võ giả đều không hiểu rõ lắm võ đạo tu luyện bí mật.

Trong nội tâm nàng hết sức rõ ràng, võ giả trúc cơ giai đoạn ý nghĩa liền như là cấp độ này trở thành, là trọng yếu nhất căn cơ, lầu cao vạn trượng đất bằng trở đi căn cơ không có đánh tốt, hết thảy đều là hư ảo.

Tại nghiên cứu mệnh nguyên bộ bên trong, Bắc Hoang võ giả tu luyện phân tích sớm đã tiến hành đến một cái cực sâu cấp độ, đối với bọn hắn đối ngoại phản ứng người thi hành viên tới nói, những vật này căn bản không tính là bí mật.

Nhưng là giai đoạn này tu luyện, rèn luyện thân thể là một cái quá trình tiến lên tuần tự, thích hợp dược vật phụ trợ đích thật là có thể lớn mạnh khí huyết, tăng tốc quá trình này. Nhưng là trên đời này lại không có khả năng tồn tại một cái phổ phổ thông thông đại đầu binh bắt đầu từ số không, tại ngắn ngủi thời gian ba, bốn tháng đột phá lực quan, siêu phàm thoát tục, thậm chí có thể tại ngàn vạn cùng cảnh giới võ giả cạnh tranh bảng danh sách ở trong

đứng hàng đầu chuyện như vậy.

Tử Di biểu lộ cũng mười phần không thể tưởng tượng nổi:

"Nghiên cứu mệnh nguyên bộ những người điên kia vốn là đối với chuyện này nhớ mãi không quên, nếu để cho bọn hắn biết tin tức này còn không phải triệt để điên cuồng!"

"Bọn hắn lập tức cũng nên biết!"

Dạ Oanh tỉnh táo mà nói:

"【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 loại này địch quân tin báo, mỗi một kỳ đều có người chuyên thu thập tập hợp, thu thập phân tích trong đó tin tức, Trần Bình hồ sơ đã sớm có người chuyên quản lý, tin tức như vậy bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua, thời gian của chúng ta cũng không nhiều."

Tử Di thấp giọng hỏi:

"Đại nhân, Trần Bình hiện tại trở thành một tông chi chủ, tự thân vũ lực cũng khó có thể phỏng đoán. Ta nhìn trừ phi công phá Bắc Hoang, đại quân quét ngang, nếu không muốn tại không kinh động liên minh tình huống dưới xâm nhập Bắc Hoang nội địa cầm nã Trần Bình, căn bản chính là chuyện không thể nào, chúng ta lại nên như thế nào "

Dạ Oanh mỉm cười gật gật đầu: "Đã như vậy, chúng ta vì cái gì không quang minh chính đại, thẳng thắn cùng hắn nói một chút đâu "

Tử Di giật mình: "Đại nhân, thế nhưng là chúng ta "

"Không cần sợ hãi!"

Dạ Oanh nhẹ nhàng cười một tiếng, phảng phất đều nắm trong tay:

"Ngươi phải biết, Trần Bình thân phận giống như chúng ta, không thể lộ ra ngoài ánh sáng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 291: Trực Diện!

Chương 291: Trực diện!

"Khinh người quá đáng! Khinh người quá đáng! Hắn cho là hắn là ai!"

"Mười tám vạn mai Xích Kim Diệp chuộc người nếu không sung quân đi quặng mỏ đào kháng lẽ nào lại như vậy!"

Luyện Tâm Kiếm Tông phòng nghị sự bên trong, từng tiếng nổi giận tới cực điểm tiếng gầm gừ không ngừng quanh quẩn.

Cảnh Thái Hành vẫn như cũ là bị bệnh liệt giường, trong đại sảnh Luyện Tâm Kiếm Tông sau khi chọn lọc ba tên trưởng lão sắc mặt cực độ khó coi, bạo ngược sát cơ không ngừng từ trong thân thể phát ra.

Lỗ Bình Tây im lặng không nói, còn tốt hắn cùng Lâm Vị Nhiên hai người có dự kiến trước, không mang theo bất kỳ môn nhân đệ tử, nếu không tình huống lúc đó nếu là lưu truyền ra đi không thể nghi ngờ để cho người ta làm trò hề cho thiên hạ.

Đối mặt Nhạc Bình Sinh, mặc kệ là chính hắn vẫn là Lâm Vị Nhiên đều biết rõ chính mình không phải là đối thủ, dù là hai người liên thủ cũng giống như vậy, lúc này mới không thể không trở lại tông môn thương lượng đối sách.

Hoa Thiệu Bạch đến nay chưa về, có thể suy ra , chờ đến tông

chủ của bọn hắn xuất quan về sau sẽ là bực nào tức giận.

"Trưởng lão đại nhân!"

Một tiếng bi thiết truyền đến, cửa đại sảnh một cái thân ảnh yểu điệu hiển hiện. Lộ Linh Tê trong mắt chứa lệ quang, bước nhanh đến, bịch một chút quỳ gối trung ương, tiếp tục nức nở nói:

"Thiệu Bạch hắn hiện tại thế nào bọn hắn muốn thế nào mới nguyện ý buông tha hắn "

Lâm Vị Nhiên lập tức có chút tâm phiền ý loạn, cũng là bởi vì nữ nhân này Hoa Thiệu Bạch mới trêu chọc ra những phiền toái này đến, hắn lúc này âm thanh lạnh lùng nói:

"Nơi này là địa phương nào, há lại cho ngươi tự tiện xông vào nể tình sư phụ ngươi phân thượng chúng ta không truy cứu, lập tức ra ngoài!"

Lộ Linh Tê thân thể đã run một cái, Tào Cẩn thở dài một hơi, ôn hòa nói ra:

"Linh Tê, Hoa Thiệu Bạch không việc gì, chỉ là tạm thời bị giam lỏng mà thôi, không được bao lâu chúng ta tự nhiên sẽ đem hắn mang về, không cần lo lắng, ngươi đi ra ngoài trước đi!"

Lộ Linh Tê đầu cũng không dám nhấc, thật sâu thi lễ một cái, lui ra ngoài.

Tại thân ảnh của nàng biến mất về sau, Lỗ Bình Tây lãnh đạm nói:

"Tông chủ bế quan coi như cũng tối thiểu một tháng có thừa, hắn lúc nào mới ra đến chúng ta há lại cho cái kia tạp toái lớn lối như thế "

Tào Cẩn lắc lắc đầu nói:

"Tông chủ đại nhân cô đọng Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí, vì thế chuẩn bị thật lâu, là tuyệt đối không dung đánh gãy. Vô luận như thế nào, chúng ta chỉ có chờ đến tông chủ sau khi xuất quan lại nói."

Sau đó hắn cau mày, hỏi:

"Mặc dù chúng ta suy đoán bên trong cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tựa hồ cùng Đoan Mộc thế gia quan hệ không tầm thường, nhưng là cho tới bây giờ, Đoan Mộc thế gia bên kia cũng cho tới bây giờ không có truyền tới qua tín hiệu gì, trong này có phải hay không có vấn đề gì "

"Vô luận có vấn đề gì, trừ phi quy mô khai chiến, nếu không chỉ có thể từ tông chủ đại nhân tự mình đến xử lý."

Lâm Vị Nhiên ngữ khí băng lãnh:

"Cái này Nhạc Bình Sinh đứng hàng bí truyền Long Hổ bảng, ngoại trừ tông chủ không người có thể chế, chúng ta bây giờ có thể làm, chỉ có chờ!"

Trên đỉnh núi, Nhạc Bình Sinh vẫn tại bất động không dao tiến hành huyết khí cọ rửa tuần hoàn, tại đoạn thời gian này bên trong, hắn cơ hồ vẫn luôn đợi ở chỗ này, duy trì cái tư thế này hơn mười ngày chưa từng động đậy qua.

Liên tiếp hơn mười ngày thời gian, gió êm sóng lặng, theo Trọng Khí tông giao phó Luyện Huyết Huyền Binh thời gian càng ngày càng gần, Luyện Tâm Kiếm Tông một phương nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Ngoại trừ đã từng cái kia hai cái cái gọi là trưởng lão một phen uy hiếp qua đi, mãi cho đến bây giờ lại là không còn có người đến đây, càng không cần nhắc tới chuộc người mười tám vạn tám cái Xích Kim Diệp.

Tiếng bước chân truyền đến, nơi xa Diệp Phàm đỡ lấy Chung Thành, hướng bên này đi tới.

Đã có thể miễn cưỡng xuống đất Chung Thành tốn sức ngước cổ lên, nhìn trên đài cao Nhạc Bình Sinh, hỏi:

"Tông chủ, Luyện Tâm Kiếm Tông những người này có phải hay không trong bóng tối lập mưu cái gì "

Chung Thành sắc mặt lo lắng, lo lắng mà hỏi:

"Đã Cảnh Thái Hành đã trọng thương, ăn miếng trả miếng ta liền đã thỏa mãn, nếu không chúng ta liền cho Luyện Tâm Kiếm Tông một bộ mặt thả hai người kia "

Điểm này không riêng Nhạc Bình Sinh kỳ quái, liền ngay cả Chung Thành cùng Diệp Phàm cũng mơ hồ có chút lo lắng.

Luyện Tâm Kiếm Tông thực lực bọn hắn tự nhiên làm qua bài tập, dù sao chuyện này có thể nói là bởi vì bọn hắn mà lên, Nhạc Bình Sinh cũng là vì bọn hắn xuất khí, mới lại lần nữa đắc tội một khí đạo tông sư cấp bậc đại nhân vật.

Dựa theo bọn hắn biết tin tức, Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ bế quan đã có thời gian không ngắn, như vậy hắn thời gian dài như vậy bế quan tu luyện đến cùng là đang chuẩn bị cái gì có thể hay không tại xuất quan thời điểm võ đạo tiến thêm một bước, càng thêm khó có thể đối phó

Mặc dù Nhạc Bình Sinh từng có đánh giết khí đạo tông sư hiển hách chiến tích, nhưng là khí đạo tông sư uy nghiêm vẫn là để tâm hắn có ưu tư.

"Chung trưởng lão, nếu như tất cả võ giả người người giảng đạo lý , dựa theo quy củ làm việc, trên đời này như thế nào lại có nhiều như vậy tranh chấp "

Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng, thanh âm trong gió phiêu đãng:

"Giống như là Luyện Tâm Kiếm Tông dạng này thế lực, tại ngươi nhìn qua cũng không có ngang nhau thực lực điều kiện tình huống dưới, bọn hắn là không sẽ cùng ngươi nói chuyện ngang hàng, mà là sẽ dùng bọn hắn am hiểu nhất lấy lực áp người, trực tiếp nghiền ép lên đi. Ngươi muốn buông tha hắn, hắn chưa chắc sẽ buông tha ngươi.

Cho dù là ngày đó bọn hắn trong môn hai cái trưởng lão đến đây, ở trước mặt ta cũng là đổi trắng thay đen, hùng hổ dọa người, không có bất kỳ cái gì thành ý, đã như vậy, liền không cần cho hắn bất kỳ bậc thang dưới."

"Tông chủ, lời tuy như thế "

Chung Thành sắc mặt do dự nói:

"Bất quá cái này Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ bế quan đến nay dựa theo chưa xuất quan, ta chỉ là lo lắng "

"Không sao, trong lòng ta nắm chắc."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo:

"Chung trưởng lão, thương thế của ngươi còn không có tốt, vẫn là an tâm nghỉ ngơi đi!"

Chung Thành miệng giật giật, cuối cùng vẫn cái gì cũng không nói, đang chuẩn bị quay người rời đi thời điểm, đã thấy đến Lâm Thành vội vội vàng vàng chui lên đỉnh núi, chạy gấp tới, há miệng hô lớn:

"Tông chủ, có hai nữ nhân muốn gặp ngươi!"

Hai nữ nhân chính mình tông chủ thế mà có thể cùng nữ nhân

dính líu quan hệ

Chung Thành sắc mặt khẽ động, dừng bước, Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Các nàng kêu cái gì tìm ta làm cái gì "

Lâm Thành thở ra một hơi, khom mình hành lễ, nhanh chóng nói ra:

"Tông chủ, hai nữ nhân này không có cáo tri tính danh, nhưng lại tự xưng là lão bằng hữu của ngươi, ngươi nhìn "

Lão bằng hữu hai nữ nhân

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu một cái, chẳng lẽ là Lưu Hi bọn hắn nhưng là hắn từ khi rời đi Biên Hoang về sau chưa hề hướng bọn hắn truyền lại qua tin tức, các nàng làm sao có thể tìm tới nơi này đến

Hắn mở miệng phân phó nói: "Ngươi dẫn các nàng đi đại sảnh chờ đợi, ta một lát liền đến."

Chung Thành cùng Diệp Phàm mặc dù đối đột nhiên có hai nữ nhân tìm đến nhà mình tông chủ mười phần hiếu kì, cũng không dám vượt qua, đi theo thành thành thật thật lui xuống.

Sau một lúc lâu, luyện công trên đài, Nhạc Bình Sinh đứng dậy, thư giãn gân cốt một chút.

Như thế liên tiếp hơn mười ngày cọ rửa đo đạc cảm ứng, hiệu quả quá mức bé nhỏ, nhìn đánh vỡ khí quan bình chướng nhất định phải lại nghĩ những biện pháp khác.

Trong đầu suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh thân hình hóa thành khói xanh, biến mất ngay tại chỗ

Làm Nhạc Bình Sinh chắp tay bước vào đại sảnh thời điểm, hai

đầu thân ảnh yểu điệu ngay tại đánh giá chung quanh.

Hai nữ tử này mang theo một cỗ khí khái hào hùng, khuôn mặt lãnh diễm, nhưng là tựa hồ ẩn ẩn lấy bên trong tên kia hắc trang phục nữ tử làm chủ, một cái khác nữ tử áo tím giống như là tôi tớ thuộc hạ nhân vật.

Nét mặt của các nàng khoan thai tự đắc, tựa hồ đối với toàn bộ trong đại điện sự vật hết sức cảm thấy hứng thú, thỉnh thoảng xích lại gần đánh giá.

Nhạc Bình Sinh lúc này nhíu mày.

Hai nữ nhân này hắn cũng không nhận ra.

Tựa hồ chú ý tới Nhạc Bình Sinh đến, trong đó một tên khuôn mặt như vẽ oai hùng nữ tử bỗng nhiên xoay đầu lại, ánh mắt tại Nhạc Bình Sinh trên mặt dừng lại một lát, tiếu dung xán lạn:

"Trần Bình, sĩ biệt tam nhật, phải lau mắt mà nhìn a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 292: Quân Cờ!

Chương 192: Quân cờ!

Nữ nhân này sau khi mở miệng sát na, Nhạc Bình Sinh trong lòng chấn động kịch liệt một chút.

Trên thế giới này có thể hướng mình mở miệng hô lên cái tên này, ngoại trừ tân triều một phương, không còn ai khác.

Đại sảnh ở trong chỉ có ba người bọn họ, Dạ Oanh cùng Tử Di hai người có chút hăng hái quan sát đến Nhạc Bình Sinh phản ứng.

Nhạc Bình Sinh mặt ngoài bất động thanh sắc, không nhanh không chậm vượt qua hai người, đi trở về đến tông chủ lớn liễn ngồi xuống, không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận, đánh giá các nàng thản nhiên nói:

"Các ngươi là ai nói rõ các ngươi ý đồ đến."

Thật sự là hắn không nghĩ tới, lúc ấy Biên Hoang phế tích trận chiến kia chi kia bộ đội đặc thù toàn quân bị diệt tình huống dưới, tân triều một phương còn có thể lại lần nữa tìm tới cửa.

Bất quá bây giờ hắn đã sớm xưa đâu bằng nay, trừ phi một ngày kia tân triều công phá Bắc Hoang, bằng không mà nói căn bản là không có cách uy hiếp được hắn.

Tử Di vẫn tại cảnh giác mà hiếu kì đánh giá Nhạc Bình Sinh, mà Dạ Oanh đối Nhạc Bình Sinh trấn định thì là có chút ngoài ý

muốn, đồng dạng tự mình ngồi xuống, quay đầu nhìn về phía hắn, ánh mắt chớp động, nói:

"Chúng ta nên gọi ngươi Nhạc Bình Sinh vẫn là Trần Bình không cần hoài nghi, chúng ta thực sự cùng ngươi tại Biên Hoang phế tích giết chết những người kia đến từ một chỗ, chỉ bất quá phân thuộc khác biệt cơ cấu mà thôi."

"Có thể không xa vạn dặm tìm tới nơi này đến, bản lãnh của các ngươi rất lớn, lá gan cũng rất lớn."

Nhạc Bình Sinh không có từng câu từng chữ vừa đi vừa về thử ý tứ, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Đừng tới về thăm dò lãng phí thời gian, các ngươi đến nhà đến thăm, ý đồ đến cùng là cái gì "

"Nhạc tông chủ quá nóng lòng, vẫn là nói người tập võ đại bộ phận đều là dạng này "

Dạ Oanh không trả lời thẳng, mà là cảm thán nói:

"Lúc ấy Trình Chiêm Đường thứ ở trên thân là ngươi đạt được đi hiện tại không riêng gì đại nhân nhà ta, còn có rất nhiều người đều chú ý tới ngươi, chỉ bất quá ngươi không biết mà thôi. Không biết các hạ có thể hay không cáo tri, đến cùng là dạng gì đồ vật mới có thể để một cái phổ phổ thông thông binh sĩ, tại chỉ là thời gian hai, ba tháng bên trong biến thành một cái nổi tiếng thiên hạ võ đạo cao thủ "

"Ngươi đại khái là không có làm rõ ràng tình huống nơi này là Bắc Hoang, nhìn trộm người khác tu luyện bí mật là tối kỵ."

Nhạc Bình Sinh cười nhạo một tiếng nói:

"Mà lại ngươi dựa vào cái gì cho là ta sẽ nói cho ngươi biết "

"Là các hạ không có làm rõ ràng tình huống."

Dạ Oanh bất đắc dĩ lắc đầu, vẫn như cũ là tâm bình khí hòa nói ra:

"Ngươi lấy được đồ vật, vốn là nên thuộc về ta tân triều chi vật."

Dạ Oanh cân nhắc, khống chế ngữ khí, tận lực phòng ngừa chọc giận trước mắt Nhạc Bình Sinh, chậm rãi nói:

"Mà lại bản thân ngươi cũng thuộc về biên quân biên chế, hành vi của ngươi, thì tương đương với phản bội chạy trốn. Phản bội chạy trốn là cái gì tính chất tội danh, tân triều trong quân luật pháp ngươi nên rất rõ ràng. Ngươi nếu là quân đội xuất thân, như vậy thủ đoạn của chúng ta ngươi hẳn là cũng biết một chút. Bất luận khi nào chỗ nào, tân triều quân đội đối với phản bội chạy trốn người đều là không dễ dàng tha thứ."

"A "

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười quét mắt nàng:

"Như vậy các ngươi dự định xử trí như thế nào ta "

"Hai cái phương diện!"

Dạ Oanh ngữ khí nghiêm nghị, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Một, giao ra từ trên thân Trình Chiêm Đường đoạt được."

"Hai, lập công chuộc tội, chuyện lúc trước có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, mà ngươi có võ đạo môn phái chi chủ thân phận làm yểm hộ, chúng ta sẽ cho ngươi cung cấp trợ lực, để ngươi mau chóng bò lên trên liên minh cao vị, ở bên trong phối hợp tác chiến!"

Dạ Oanh thân thể căng cứng, có chút khẩn trương. Sở dĩ đưa

ra hai điểm này, là tại kỹ càng hiểu rõ đến Nhạc Bình Sinh thực lực bây giờ địa vị về sau mới làm ra quyết định. Lấy thực lực của hắn bây giờ cưỡng ép bức bách sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại, cho nên nhất định phải lôi kéo.

Xúi giục chính mình, nội bộ ẩn núp

Nhạc Bình Sinh ánh mắt bỗng nhúc nhích, cũng không hề tức giận, mà là nghe được một cái tín hiệu, hỏi:

"Các ngươi đang mưu đồ cái gì ta bò lên trên cao vị có tác dụng gì nhiều năm như vậy, các ngươi nên tại Bắc Hoang chôn xuống không ít ám tử, ta Tinh Thần Liệt Túc tông thế đơn lực cô, nhân số rải rác, lại có thể đưa đến cái tác dụng gì "

"Đương nhiên là có tác dụng! Chỉ bất quá tình huống cụ thể muốn chờ ngươi đáp ứng về sau mới có thể nói cho ngươi."

Gặp Nhạc Bình Sinh không có một ngụm từ chối, Dạ Oanh đáy lòng thở phào nhẹ nhõm,

Mau trả lời nói:

"Ngươi trước kia ở vào quân đội tầng dưới chót, có lẽ đối với tân triều lực lượng chân chính cũng không hiểu rõ. Ta nghĩ ngươi đã trở thành một tông chi chủ, như vậy những cái kia có thể phi thiên độn địa, sinh mệnh cấp độ cực cao tông sư cấp bậc võ giả cũng đã kiến thức qua. Ngươi chẳng lẽ không có nghĩ qua, vẻn vẹn lấy biên quân quân bị phối trí, làm sao có thể ngăn cản được những cái kia di sơn đảo hải, tới lui như gió cao đẳng võ giả "

"A ta đây thế mà không biết."

Nhạc Bình Sinh giật mình, trên thực tế võ đạo tu hành đến hắn một bước này, hắn đối với Võ Đạo Liên Minh vẫn như cũ ở chếch một góc, tại cùng tân triều giằng co ở trong không cách nào vượt lôi trì một bước mà cảm thấy kỳ quái.

Khí Tông cấp bậc cường giả lực phá hoại là không thể nghi ngờ, thậm chí tồi thành diệt quốc đều không đáng kể. Mà lại theo tu vi thâm hậu, vượt qua sơ cấp cấp độ về sau có thể tùy ý thao túng khí lưu tiến hành trường cự cách phi hành, những tông sư này nhóm nếu như tạo thành một chi bộ đội bí mật, hắn khó mà nghĩ ra đến cùng là cái gì mới có thể đủ ngăn cản được dạng này một cỗ lực lượng.

Toàn bộ Bắc Hoang vẻn vẹn tiến vào chiếm giữ Trung Châu nghị viện trưởng lão ghế khí đạo tông sư liền có một trăm linh tám số lượng, còn lại thế lực lớn nhỏ lại có bao nhiêu tính cả ẩn tàng, nói không chừng toàn bộ Bắc Hoang khí đạo tông sư có hàng trăm hàng ngàn.

Dù là vẻn vẹn có một nửa tông sư tụ tập cùng một chỗ nổi công kích, uy thế như vậy chỉ sợ so mấy cái thậm chí mười mấy đạn hạt nhân bạo tạc đều muốn kinh khủng.

"Nguyên nhân khác ta không thể nhiều lời, nhưng là trong đó một nguyên nhân ta có thể nói cho ngươi."

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ chuyển động bên trong, Dạ Oanh cười thần bí, chậm rãi nói:

"Nghiên cứu mệnh nguyên bộ cũng sớm đã nghiên ra lợi dụng huyết mạch lực lượng kế thừa phàm lực lượng kỹ thuật thủ đoạn, chúng ta xưng là Thần Ma võ đạo! Chúng ta bắt Hoang Cổ di địa ở trong cao đẳng di chủng, dùng huyết mạch của bọn nó tiến hành cấy ghép.

Môn này võ đạo đã càng ngày càng hoàn thiện, tại bồi dưỡng lần bên trên Bắc Hoang lấy mười năm làm đơn vị võ giả hệ thống tu luyện sao có thể so sánh cùng nhau những năm này chúng ta cũng sớm đã bồi dưỡng được đến rất nhiều không thua khí đạo tông sư phàm lực lượng người!"

Nhạc Bình Sinh mặt không đổi sắc, đáy lòng lại cười lạnh không thôi.

Thần Ma võ đạo gia hắn tự tay giết chết qua ba cái, làm sao lại không biết trong đó lợi hại. Bất quá Dạ Oanh mặc dù nói hời hợt, hắn không cần suy nghĩ liền có thể biết cái gọi là huyết mạch cấy ghép dưới đáy, đại biểu cho hoặc nhiều hoặc ít từng chồng bạch cốt.

Cái này hoàn toàn là lấy mạng người tích tụ ra tới tà môn ngoại đạo.

Mặc dù trong lòng khịt mũi coi thường, hắn mặt ngoài lại không hề cử động, thản nhiên nói: "Các ngươi làm sao cho ta cung cấp trợ lực "

"Tài chính, vật tư, tin tức! Đương nhiên, chúng ta cũng sẽ phái người thay hình đổi dạng, tiến vào chiếm giữ tông môn."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, Dạ Oanh vội vàng giải thích nói:

"Đây không phải muốn tước bỏ ngươi, mà là chúng ta cần lấy tông môn vì dựa vào thu thập tình báo, chấp hành nhiệm vụ, sẽ không can thiệp đến tông môn thường ngày vận chuyển, điểm này ngươi có thể yên tâm."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Đã như vậy, các ngươi trước hết lưu tại nơi này đi. Ta sẽ để cho môn nhân đệ tử cho các ngươi đơn độc an bài một cái chỗ ở."

Dạ Oanh cùng Tử Di ánh mắt của hai người đột nhiên sắc bén:

"Có ý tứ gì ngươi muốn giam lỏng chúng ta "

"Chuyện này liên luỵ rất rộng, ta cần hảo hảo suy tính một

chút."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, bình hòa nói:

"Các ngươi tự do thân thể, muốn đi không có người sẽ ngăn cản các ngươi, bất quá các ngươi tốt nhất lưu tại nơi này , chờ ta suy nghĩ kỹ càng về sau, chúng ta lại có chi tiết tiến hành trao đổi."

Dạ Oanh ánh mắt hoà hoãn lại, trầm ngâm một chút, nói:

"Đã như vậy, vậy chúng ta ngay ở chỗ này lưu lại một đoạn thời gian, bất quá ta hi vọng Nhạc tông chủ có thể mau chóng làm ra quyết định."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 293: Xuất Quan!

Chương 193: Xuất quan!

Tại gọi môn nhân đệ tử mang hai người này an bài chỗ ở về sau, Nhạc Bình Sinh ngồi tại đồng liễn bên trên không nhúc nhích, trong lòng suy nghĩ.

Hắn sở dĩ chưa có trở về tuyệt, chính là cần hảo hảo kế hoạch một phen.

Hắn tự nhiên không phải e ngại Dạ Oanh lời nói ở trong mơ hồ uy hiếp, muốn quy hàng tân triều, trên thực tế thế giới này bất luận là tân triều vẫn là Bắc Hoang với hắn mà nói đều không có gì khác nhau. Hắn cũng không có khả năng dựa theo Dạ Oanh nói tới trở thành tân triều vụng trộm quân cờ.

Bất quá nữ nhân này trên thân ngược lại là rất có chương có thể làm.

Hắn cần thiết cân nhắc chính là, phen này tiếp xúc với hắn mà nói là một cái cơ hội, một cái thám thính tân triều tình huống nội bộ, cùng Đế Lăng cùng Tần Vô Nhất dấu vết để lại cơ hội tuyệt hảo. Hắn sở dĩ đem hai người kia lưu tại nơi này, cũng là làm quyết định này.

Một khi có thu hoạch có thể tiết kiệm thời gian dài cùng nhân lực vật lực, so với mò kim đáy biển tìm kiếm phương thức tới nói không biết muốn cường hoặc nhiều hoặc ít

Một tòa bài trí đơn giản lầu các bên trong, tại an bài trụ sở tạp dịch đệ tử lui ra ngoài về sau, Tử Di đánh giá trong phòng bài trí, không khỏi hỏi:

"Đại nhân, chúng ta thật muốn ở chỗ này cùng cái kia trần Nhạc Bình Sinh làm quyết định, này lại sẽ không chẳng qua là hắn lý do trên thực tế vụng trộm giở trò quỷ "

"Tử Di, đoạn đường này đi tới, những cái kia môn nhân đệ tử thái độ khí chất ngươi chẳng lẽ không có chú ý tới a "

Dạ Oanh nhàn nhạt nói ra:

"Có thể tại ngắn như vậy trong thời gian ngắn trở thành một tông chi chủ, còn có thể để môn nhân đệ tử tâm phục khẩu phục, có thể làm được dạng này chuyện người không phải là một thằng ngu, cũng không có khả năng làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, chúng ta đứng sau lưng chính là bực nào quái vật khổng lồ, coi như hắn giết chết hai người chúng ta cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng, nhiệm vụ của chúng ta hành trình một mực tại thời gian thực truyền lại, một khi cùng chúng ta vạch mặt, đem hắn vốn là tân triều biên quân thân phận bạo lộ ra, Bắc Hoang nơi này, Nhạc Bình Sinh ngay lập tức sẽ bị xem như triều ta mật thám, chết không có chỗ chôn, trốn đến chân trời góc biển cũng sẽ có Võ Đạo Liên Minh người đem hắn bắt tới."

Tử Di nghĩ nghĩ, nói:

"Nói cách khác hắn rất có thể sẽ đáp ứng yêu cầu của chúng ta "

"Hắn không có lựa chọn khác!"

Dạ Oanh cười lạnh một tiếng:

"Cũng chính là xem ở hắn trở thành một cái tông môn chi chủ,

tại phương diện khác thể hiện ra càng quan trọng hơn giá trị phân thượng, chúng ta mới cho hắn một cơ hội như vậy. Bằng không hắn kết quả duy nhất chính là nằm tại nghiên cứu mệnh nguyên bộ những người điên kia trên mặt bàn bị cắt thành mảnh vỡ!"

Nàng thở dài một hơi, lẩm bẩm nói:

"Những năm này triều ta nằm vùng mật thám bị liên tiếp trừ bỏ, đại nhân hết sức bất mãn, cần phải có một cái càng có phần hơn lượng thẻ đánh bạc tới làm một ít chuyện, cái này Nhạc Bình Sinh thực lực tốc độ tăng lên cực độ quỷ dị, hi vọng có thể thỏa mãn đại nhân yêu cầu "

Luyện Tâm Kiếm Tông, phía sau núi, một chỗ hiểm trở vách núi cheo leo chỗ.

Vách núi phía dưới, Luyện Tâm Kiếm Tông bốn tên trưởng lão, đã mười mấy cái hạch tâm đệ tử rất cung kính đứng thẳng, ngước cổ lên chăm chú nhìn chằm chằm vách núi cheo leo trung ương chỗ, một cái đen như mực sơn động.

Cảnh Thái Hành giờ phút này thương thế đã tốt một nửa, đứng ở Lâm Vị Nhiên bên người, thần tình kích động vội vã không nhịn nổi bên trong, để lộ ra một cỗ cắn răng nghiến lợi hương vị, lộ ra hơi có chút vặn vẹo.

Dưỡng thương nuôi hơn phân nửa tháng, hắn rốt cục chờ đến một ngày này. Tông chủ của bọn hắn Yến Quy Nam,

Cô đọng hoàn thành, chính thức xuất quan!

Tiếp vào tin tức này Cảnh Thái Hành ngay cả thương thế đều không để ý tới, lập tức liền chạy đến nghênh đón.

Trong lòng của hắn, một cỗ ứ đọng bạo ngược chi khí đã ấp ủ tới cực điểm, gấp đón đỡ phát tiết, đồng thời trong lòng nhe răng cười không chỉ:

"Tự gây nghiệt thì không thể sống, Tinh Thần Liệt Túc tông, Nhạc Bình Sinh "

"Các ngươi đợi lâu!"

Đột nhiên, một cỗ mang theo một loại bén nhọn phá diệt ý chí, khí thế hung hăng đâm vào tinh thần của hắn cảm ứng ở trong!

Theo câu này tiếng nói ở trong sân bỗng nhiên xuất hiện, đồng thời càng nhổ càng cao, tất cả mọi người trong tai tựa hồ nghe đến một loại tranh tranh vang lên bang kiếm minh, thời gian dần qua vang vọng toàn bộ không gian,

Không giống với thanh tuyền nước chảy réo rắt, cỗ này kim thiết giao kích tiếng kiếm reo bên trong, lộ ra một cỗ kiên cường vô cùng sắc bén chi ý.

Vừa dứt lời, một cái một tay rút kiếm, một cái tay khác vịn chuôi kiếm cao gầy thân ảnh thời gian dần qua từ sơn động biên giới hiển hiện.

Đạo thân ảnh này hiển lộ ra, nhìn qua hình dáng tướng mạo tuấn tú, mặt mày như kiếm, hàn tinh điểm điểm, ở trên cao nhìn xuống quét mắt trên đất đám người.

Trong lúc nhất thời lấy bốn trưởng lão cầm đầu, tăng thêm sau lưng mười mấy tên tinh anh nội môn đệ tử cùng nhau khom người, cao giọng nói:

"Cung nghênh tông chủ xuất quan!"

"Tốt!"

Yến Quy Nam mỉm cười, đối mặt với vách núi cheo leo, không có bất kỳ vật gì tồn tại không khí một bước phóng ra!

Hắn một cước này rõ ràng đạp ở giữa hư không, lại phảng

phất có được vô hình bậc thang tồn tại, để Yến Quy Nam cả người từng bước từng bước giẫm lên, chậm rãi đi xuống tới, cùng lúc đó, trên người hắn cái kia cỗ sắc bén cũng theo đó như là một con cắm phá thiên khung lợi kiếm, xông thẳng thiên khung!

Cảm nhận được cỗ này vô kiên bất tồi nghiêm nghị kiếm khí, bốn tên trưởng lão thần sắc càng thêm cung kính, lại lần nữa cao giọng quát to:

"Chúc mừng tông chủ kiếm đạo đại thành!"

Yến Quy Nam từng bước một đi xuống hư không bậc thang, mặt mỉm cười:

"Vẻn vẹn một lần bế quan mà thôi, làm gì làm động tĩnh lớn như vậy "

Hắn thuận miệng hỏi: "Tôn trưởng lão người đâu "

Ánh mắt lướt qua Cảnh Thái Hành thời điểm, Yến Quy Nam híp mắt lại:

"Ừm Cảnh trưởng lão, ngươi đây là có chuyện gì "

Nhìn xem bốn người này sắc mặt khó coi, tựa hồ muốn nói lại thôi, Yến Quy Nam lập tức thu hồi tiếu dung, thản nhiên nói:

"Ta bế quan trong khoảng thời gian này, xảy ra chuyện gì "

Cái này bốn trưởng lão liếc nhau một cái, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào mở miệng, mà Cảnh Thái Hành cắn răng một cái, khom mình hành lễ, ngữ khí oán hận, nói:

"Tông chủ! Ngươi không có ở đây trong khoảng thời gian này, Thiệu Bạch bị người bắt đi! Người này thực lực cường đại, ta cũng không phải đối thủ, bị hắn đánh thành trọng thương, thẳng đến gần nhất mới có thể miễn cưỡng xuống đất!"

"A "

Yến Quy Nam ánh mắt chớp lên, phảng phất có vô số kiếm quang phá toái hư không.

Cảnh Thái Hành lập tức nghiến răng nghiến lợi, đem tiền căn hậu quả nói ra, bất quá việc quan hệ Đoan Mộc thế gia, hắn nên cũng không dám thêu dệt vô cớ, trên đại thể vẫn là dựa theo hiện thực nói.

"Tinh Thần Liệt Túc tông "

Yến Quy Nam cười nhạo một tiếng:

"Mười tám vạn Xích Kim Diệp chuộc người lá gan rất lớn."

Lúc này, giữa đám người Lộ Linh Tê đi ra, bịch một chút quỳ trước mặt Yến Quy Nam, nức nở nói:

"Tông chủ đại nhân, van cầu ngươi, ngươi mau cứu Thiệu Bạch, bọn hắn nói muốn đem Thiệu Bạch cùng Tôn trưởng lão ném tới quặng mỏ đi đào quáng, thời gian lâu như vậy đi qua, bọn hắn "

"."

Yến Quy Nam bàn tay lăng không nâng lên một chút, Lộ Linh Tê thân thể giống như là bị bàn tay vô hình đỡ lên, sau đó nàng trường kiếm bên hông trôi nổi mà lên, rơi vào Yến Quy Nam trong tay.

Hắn nhẹ nhàng một nắm, quanh thân nguyên khí đột nhiên chấn động, tranh nhau sợ sau hướng về trong thanh kiếm này điên cuồng vọt tới, tính cả lấy trên người hắn cũng trôi nổi xuất ra đạo đạo sắc bén tới cực điểm ngân sắc sợi tơ, phảng phất có thể cắt đứt hư không, tại mấy hơi thở về sau lại đột nhiên khẽ động, toàn bộ tràn vào thanh kiếm này khí ở trong!

Hô!

Yến Quy Nam nhẹ nhàng ném đi, thanh kiếm này khí trở xuống đến Lộ Linh Tê trong tay, ánh mắt của hắn hờ hững, nói:

"Cảnh trưởng lão, ngươi bồi Linh Tê cùng đi! Đi Tinh Thần Liệt Túc tông, rút ra thanh kiếm này, sau đó nói cho bọn hắn, trong vòng mười ngày, tám nhấc đại kiệu, đem đệ tử ta cùng Tôn trưởng lão cung cung kính kính đưa về, tông chủ của bọn hắn cũng nhất định phải tự mình đến trước mặt ta, chịu đòn nhận tội!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 294: Rút Kiếm!

Chương 294: Rút kiếm!

Tinh Thần Liệt Túc tông ngọn núi bên trên, Chung Thành thương thế tốt hơn hơn nửa, đã có thể hành động tự nhiên, ngoại trừ không thể cùng người động thủ bên ngoài đã không có trở ngại.

Trên quảng trường, hắn nhàn nhã dò xét môn nhân đệ tử thường ngày bài tập, một bên thỉnh thoảng dưới núi nhìn quanh.

Tại một ngày trước đó, Nhạc Bình Sinh nhận được Trọng Khí tông người tới thông tri, hắn luyện máu trường đao đã đại công cáo thành, lúc này hắn liền mang theo Dạ Oanh cùng Tử Di hai nữ chạy tới gần nhất thành trì, cưỡi phi hành dị thú tiến về Trọng Khí tông.

Nếu như là cưỡi ngựa, đến một lần một lần phải hao phí bảy tám ngày thời gian, mà cưỡi phi hành dị thú trong hai ngày liền có thể trở về.

Đây cũng là lo lắng Luyện Tâm Kiếm Tông người tới cửa đến không người tọa trấn, mới lựa chọn loại phương thức này.

Nhưng là làm Chung Thành cảm giác kỳ quái, quỷ dị vô cùng chính là: Hai nữ nhân kia đến cùng là lai lịch gì chính mình tông chủ đi lấy đao tại sao muốn mang lên hai người bọn họ

Cái kia hai nữ tử hình dạng vẫn còn tính không tệ, chẳng lẽ là tông chủ nhân tình không không không, nhân tình

Hồi tưởng lại Nhạc Bình Sinh tấm kia từ trước đến nay không có cái gì biểu lộ khuôn mặt, Chung Thành không tự chủ lắc đầu.

Lúc này, trên quảng trường chỉ điểm môn nhân đệ tử Diệp Phàm đi tới, đến Chung Thành trước mặt thi lễ một cái về sau nói:

"Sư phụ, y sư nói, thương thế của ngươi còn không có tốt, không nên bốn phía đi lại."

"Không sao cả!"

Chung Thành cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ Diệp Phàm bả vai, nói:

"Sư phụ trong lòng ta thống khoái, thương thế tốt lên cũng nhanh, cũng sớm đã không có gì đáng ngại, nếu như trong lòng kìm nén một hơi, chỉ sợ đến bây giờ còn hạ không được địa!"

Diệp Phàm cười cười, sắc mặt ngưng tụ, hỏi:

"Sư phụ, ngươi nhìn cái này đều nhanh một tháng trôi qua, Luyện Tâm Kiếm Tông cho tới bây giờ đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, tựa hồ rất không bình thường Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ một mực bị giam giữ, thật chẳng lẽ muốn theo tông chủ nói, đem hai người bọn họ người ném vào quặng mỏ đi đào quáng "

"Không thể."

Chung Thành cũng nhíu mày, nói:

"Ta nhìn hẳn là bọn hắn cái gọi là tông chủ vẫn không có xuất quan, bằng không mà nói bất luận như thế nào cũng hẳn là có người đến lần nữa thương lượng, chờ một chút đi, tông chủ không tại, chúng ta ai cũng không có quyền quyết định."

Diệp Phàm lúc này quay đầu dò xét bốn phía, hạ giọng tò mò hỏi:

"Sư phụ, cái kia hai cái tìm đến tông chủ nữ nhân là người nào vì cái gì tông chủ đi Trọng Khí tông sẽ mang lên hai người bọn họ "

Chung Thành cười ha ha, đang muốn nói chuyện, Lâm Thành sắc mặt ngưng trọng chạy vội tới, hấp tấp nói:

"Trưởng lão! Luyện Tâm Kiếm Tông người đến!"

Chung Thành cùng Diệp Phàm biểu lộ đột nhiên biến đổi, lập tức truy vấn:

"Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ cũng tới "

Sợ điều gì sẽ gặp điều đó, vừa vặn Nhạc Bình Sinh rời đi hai ngày này Luyện Tâm Kiếm Tông người tới, ai để ngăn cản

"Này cũng không có!"

Lâm Thành lắc đầu:

"Lần này người tới không nhiều, chỉ có sáu cái, cầm đầu là Cảnh Thái Hành các loại đồ đệ của nàng Lộ Linh Tê, còn lại bốn cái cũng chỉ bất quá là tôi tớ một loại nhân vật."

Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ không đến cái kia tất cả đều dễ nói chuyện.

Chung Thành lập tức thở phào nhẹ nhõm, vừa chuyển động ý nghĩ, tiếp tục hỏi:

"Bọn hắn là tay không tới "

Lâm Thành nhẹ gật đầu.

Ân không phải là đến giao tiền chuộc lĩnh người, Luyện Tâm

Kiếm Tông tông chủ cũng không có trình diện, vậy bọn hắn tới làm cái gì

Chung Thành mí mắt hơi nhảy, trong lòng ẩn ẩn cảm giác có chút không ổn, phân phó nói:

"Ngươi đem người tới phòng nghị sự, ta sau đó liền đến!"

Nhạc Bình Sinh không tại, lúc này cũng chỉ có thể từ hắn ra mặt.

Lâm Thành quay người sau khi rời đi, Diệp Phàm cũng lập tức nói ra: "Sư phụ, ta cùng ngươi cùng đi!"

Chung Thành nhẹ gật đầu, ra vẻ buông lỏng nói:

"Vậy chúng ta liền đi nhìn xem Cảnh Thái Hành lão thất phu này đến cùng chạy tới làm cái gì đi."

Lập tức, hai người đều sắc mặt ngưng trọng, quay người đi vào đằng sau đại sảnh, im lặng chờ đợi.

Không đến một khắc đồng hồ thời gian, rối rít tiếng bước chân truyền đến, Lâm Thành dẫn dắt phía dưới, bốn tên Luyện Tâm Kiếm Tông đệ tử bị ở lại đại sảnh bên ngoài, Cảnh Thái Hành cùng Lộ Linh Tê hai người đi đầu một bước, bước vào đại sảnh ở trong.

Diệp Phàm ánh mắt khẽ động, Lộ Linh Tê lại ánh mắt đờ đẫn, giống như là không nhìn thấy hắn đồng dạng, cầm trong tay một thanh trường kiếm tại Cảnh Thái Hành bên người đứng yên bất động.

Cừu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, Cảnh Thái Hành một chút trông thấy Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người, lập tức cười gằn nói:

"Ừm là ngươi Nhạc Bình Sinh người đâu trốn đến nơi nào!"

"Làm càn!"

Chung Thành cười lạnh một tiếng:

"Tốt vết sẹo quên đau, ta nhìn ngươi khập khễnh thương thế còn không có phục hồi a chỉ bằng ngươi cũng dám gọi thẳng ta tông chủ đại danh "

Bị ở trước mặt tiếp vết sẹo, Cảnh Thái Hành hai mắt đỏ bừng, cắn răng gằn từng chữ một:

"Ta hỏi ngươi, các ngươi tông chủ người đâu "

"Muốn gặp chúng ta tông chủ mười tám vạn Xích Kim tiền chuộc ở đâu "

Chung Thành cười khinh bỉ, chậm rãi nói ra:

"Các ngươi tựa hồ là tay không tới đi. Chúng ta tông chủ nói, đã không phải đến giao nạp tiền chuộc, như vậy thì đừng tới lãng phí thời gian của hắn! Các ngươi đến cùng tới làm cái gì "

"Ha ha, thật sự là cuồng vọng a "

Cảnh Thái Hành âm lãnh cười một tiếng, chuyển hướng Lộ Linh Tê, nói khẽ:

"Linh Tê, rút kiếm!"

Một bên Lộ Linh Tê khuôn mặt nghiêm một chút, trong mắt lãnh quang lóe lên, tiến lên một bước

Coong!

Trong khoảnh khắc, tại đinh tai nhức óc sắt thép va chạm bên trong, một đạo vô tình kiếm quang từ trong vỏ kiếm đột nhiên trút xuống, bay lên!

Cái kia một đạo chói mắt ngân bạch sắc kiếm quang bên trong, tầng tầng lớp lớp mấy chục đạo kiếm quang xếp thành một đạo hình quạt, lôi kéo ra gần trượng dài sáng như bạc đuôi ánh sáng, đem Lộ Linh Tê cùng Cảnh Thái Hành thân ảnh che lấp trong đó,

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Trong lúc nhất thời lưỡi dao cắt chém trảm kích thanh âm bên tai không dứt, phóng lên tận trời kiếm quang không trở ngại chút nào phá vỡ bằng đá đại sảnh nóc nhà, một đạo óng ánh ngân quang như chớp giật vẽ ra trên không trung đạo đạo đường gãy, như là giữa không trung đột nhiên nổ lên một ngã rẽ uốn lượn khúc thiểm điện, như là vô số thanh trường kiếm đồng thời ra khỏi vỏ, trực chỉ trời cao!

Đạo kiếm khí này, nối liền đất trời, rõ ràng là đem phương viên vài dặm vân khí toàn bộ đẩy ra!

Trong lúc nhất thời, vô luận là trong đại sảnh Chung Thành bọn người, vẫn là phân bố ở đại sảnh bên ngoài các nơi Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử, đều bỗng nhiên ngẩng đầu lên hoảng sợ nhìn về phía trên không trung, bị đạo này Xung Thiên kiếm chỉ riêng đẩy ra không có một tơ một hào vận khí tồn tại chỗ trống, liền như là thiên không đều bị đạo này kiếm quang đâm ra một cái lỗ thủng đồng dạng.

Tại kiếm quang trút xuống hết sạch một khắc này, trong đại sảnh, bao quát cả ngọn núi bên trên tất cả mọi người rõ ràng nghe được một cái như là lôi đình nổ tung thanh âm:

"Trong vòng mười ngày, tám nhất đại kiệu, đem chúng ta bên trong trưởng lão cùng đệ tử cung tiễn mà quay về, Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh, tự mình đến ta tông môn chịu đòn nhận tội! Nếu không, tự gánh lấy hậu quả!"

Cuồn cuộn tiếng sấm nổ qua đi, toàn bộ sơn phong đều hoàn

toàn yên tĩnh, trong đại sảnh, Cảnh Thái Hành lại diện mục đắc ý, đối mặt với Chung Thành cùng Diệp Phàm xanh xám sắc mặt càn rỡ cười to!

Hắn ở trong lòng nhe răng cười không chỉ:

"Mười tám vạn Xích Kim Diệp tiền chuộc các ngươi không phải cuồng a không riêng muốn các ngươi thành thành thật thật, rất cung kính đem người trả lại, còn muốn các ngươi tông chủ tự mình dập đầu bồi tội!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 295: Lưu Quang Tinh Vẫn Đao!

Chương 295: Lưu Quang Tinh Vẫn đao!

Trong không khí, một tia sắc bén dư vị giống như là sợi tơ bốn phía du động.

Diệp Phàm trên mặt đau xót, dùng tay sờ một cái, huyết sắc hiển hiện.

Hắn lại là bị cỗ này lưu lại tứ tán kiếm khí dư vị cắt ra làn da phòng hộ!

Chung Thành sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Đạo kiếm khí này xuất xứ không cần làm người khác nghĩ, tất nhiên là Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ đã xuất quan, quán chú tại Lộ Linh Tê trong kiếm.

Vẻn vẹn một thanh trường kiếm bên trong ẩn chứa kiếm khí, tiêu tán về sau lưu lại dư vị liền có dạng này sắc bén, như vậy cái kia một đạo phóng lên tận trời kiếm khí nên khủng bố cỡ nào

Lại có ai có thể ngăn cản

Một kiếm này uy thế uy thế tuyệt luân, kinh tâm động phách, so với lúc trước Thân Hoành Thiên phát ra động uy thế đều không kém là bao nhiêu.

Mà cái này bất quá vẻn vẹn Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ

tùy ý quán chú một đạo kiếm khí, còn không phải bản nhân phát ra.

Trong lúc nhất thời, đối mặt Cảnh Thái Hành càn rỡ đến cực điểm tiếng cười to, Chung Thành cùng Diệp Phàm hai người lập tức trầm mặc.

"Đã các ngươi tông chủ muốn làm rùa đen rút đầu, không dám ra đến, ta cũng không cường nhân chỗ khó khăn."

Cảnh Thái Hành mỉm cười nói:

"Ta Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ đại nhân trạch tâm nhân hậu, cho dù là các ngươi gan lớn như thế làm bậy, cũng nguyện ý thả các ngươi một ngựa, hi vọng các ngươi có thể mang ơn."

Lộ Linh Tê cũng ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Diệp Phàm, phảng phất tại nhìn một người xa lạ:

"Tông chủ đại nhân chúng ta đã đưa đến, nên làm như thế nào không cần chúng ta tới dạy các ngươi, nếu như các ngươi có thể cầu được Thiệu Bạch cùng Tôn trưởng lão tha thứ, rất cung kính đem bọn hắn đưa về, tông chủ đại nhân có lẽ sẽ đem chuyện này bỏ qua cũng khó nói, thời gian mười ngày, các ngươi tốt tự lo thân!"

Hắn biết tông chủ sở dĩ không có muốn bọn hắn đem Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn trưởng lão mang về, mà là để Tinh Thần Liệt Túc tông người tám nhấc đại kiệu đem người đưa về, chính là giúp bọn hắn hai người trút cơn giận.

"Ha ha ha ha ha, không cần phải nói nhiều như vậy, Linh Tê, chúng ta đi!"

Cảnh Thái Hành cười lớn mang Lộ Linh Tê quay người mà đi, đại sảnh nóc nhà phá vỡ lỗ lớn, từng sợi ánh nắng chiếu xuống Chung Thành cùng Diệp Phàm xanh xám sắc mặt phía trên.

Một kiếm này, cũng đem bọn hắn trong lòng lực lượng chém tới hơn phân nửa

Thiên không vạn dặm không mây, xanh như mới rửa, hai đạo phi hành dị thú vạch phá bầu trời, lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhạc Bình Sinh tại tiếp vào Trọng Khí tông thông tri về sau, mang theo Dạ Oanh cùng Tử Di hai người cộng đồng chạy tới Trọng Khí tông. Đây cũng là vì buông lỏng hai người lòng cảnh giác, tại đường xá ở trong có thể thu hoạch càng có nhiều dùng tin tức.

Sau lưng hắn, Dạ Oanh cùng Tử Di cùng cưỡi một con khổng lồ phi hành thú, tại chạm mặt tới cuồng phong ở trong ngưng âm thành tuyến, trò chuyện với nhau.

Ánh mắt nhìn chăm chú lên phía trước Nhạc Bình Sinh bóng lưng, Tử Di sắc mặt không hiểu, hỏi:

"Đại nhân, ngươi nói cái này Nhạc Bình Sinh đến cùng là thế nào nghĩ hắn tại sao muốn mang bọn ta đi cái kia cái gì Trọng Khí tông trong này sẽ có hay không có vấn đề gì "

"Không sao, mặc kệ hắn có tính toán gì, chúng ta nhiều một ít kiến thức cùng giải có lợi mà vô hại."

Dạ Oanh trên mặt không có chút nào lo lắng biểu lộ, giọng nói nhẹ nhàng mà nói:

"Cái này Nhạc Bình Sinh còn tại lắc lư, hắn làm như vậy cũng là nghĩ thêm từ chúng ta nơi này thu hoạch một chút tin tức thôi, không cần phải lo lắng."

Tử Di nhẹ vỗ về tọa hạ phi hành dị thú lân giáp, thở dài:

"Mặc dù dạng này phi hành dị thú triều ta cũng có bồi dưỡng, đưa vào sử dụng, bất quá cũng chỉ giới hạn trong quân đội cùng

một chút đặc thù cơ cấu, nhưng nhìn Bắc Hoang tình huống, liền ngay cả một người bình thường nếu như có thể giao nổi giá tiền cũng có thể sử dụng. Trên một điểm này mặt Bắc Hoang ngược lại là mau chúng ta một bước."

"Tại triều ta phô thiên cái địa hỏa khí triều dâng hạ kiên trì mấy trăm năm chưa từng sụp đổ, Bắc Hoang đám võ giả tự nhiên có một bộ đặc biệt pháp tắc sinh tồn."

Dạ Oanh ngữ khí nhàn nhạt:

"Chỉ tiếc đại thế không thể trái, trần trụi mạnh được yếu thua pháp tắc đã sớm hẳn là bị đào thải, chúng ta sinh tại thời đại này đã đầy đủ may mắn."

Hô!

Lúc này, dãy núi vờn quanh, mây nhàn nhạt sương mù ở trong Phục Long sơn mạch đã mơ hồ có thể thấy được, Nhạc Bình Sinh thao túng còi huýt, phi hành thú bỗng nhiên bay xuống, không cần Dạ Oanh thao túng, hai người bọn họ ngồi dị thú cũng theo sát phía sau hạ xuống tới.

Hai con dị thú đáp xuống Trọng Khí tông sơn môn trên quảng trường, đóng giữ mấy Trọng Khí tông đệ tử lập tức tiến lên đón:

"Các ngươi là ngươi!"

Khi nhìn rõ ràng Nhạc Bình Sinh hình dạng về sau, mấy cái này Trọng Khí tông đệ tử một chút liền nhận ra được, thần sắc lập tức trở nên mười phần sùng kính, hỏi:

"Các hạ là tới gặp trưởng lão chúng ta mời đi theo ta!"

Dạ Oanh cùng Tử Di đi tới, nhìn xung quanh bốn phía, cùng sau lưng Nhạc Bình Sinh, hướng về trên thềm đá bước đi.

Không thể không nói, tại tân triều cảnh nội, các nàng xưa nay không từng chứng kiến dạng này tọa lạc tại quần sơn trong kiến trúc, cái này từng đầu hung kỳ hiểm trở đường núi cũng không biết vận dụng bao nhiêu nhân lực vật lực.

Tại Trọng Khí tông đệ tử dẫn dắt dưới, không đến một khắc đồng hồ, Nhạc Bình Sinh liền đi tới một tòa lầu các ở trong.

Đồng hành Dạ Oanh cùng Tử Di bị dẫn đến mặt khác một chỗ phòng khách chờ đợi, Nhạc Bình Sinh một thân một mình đi vào.

"Nhạc tông chủ! Ngươi đã đến!"

Trong hành lang, ba tên trưởng lão, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đến đây, đứng dậy cười dài nói:

"May mắn không làm nhục mệnh!"

Dứt lời, không đợi Nhạc Bình Sinh phản ứng, Ngô Thanh Nguyên trên mặt mang tươi cười đắc ý, phần phật một tiếng, đem trên bệ đá một vòng kim hồng giao nhau vải tơ một thanh xốc lên.

Một thanh phi phàm đao khí lập tức tại Nhạc Bình Sinh trước mắt hiển lộ ra.

Thân đao phảng phất một khối dài hơn ba thước ngân sắc hổ phách, toàn thân quang hoa lưu động, điểm điểm tinh thần tô điểm, mỹ lệ mà quỷ dị, trong đó còn bao vây lấy một đầu không biết tên xương sống lưng, hình thành nửa chưởng rộng, nửa chỉ dày đao thể.

Đao ngạc từ năm cái cốt trảo cấu Thành, Trương mở như vuốt rồng, chuôi đao thì là gần một thước, tại vải tơ để lộ một khắc này, phát ra rất nhỏ réo vang thanh âm. Cả thanh đao ẩn ẩn lộ ra một cỗ tinh thần đại hải mênh mông vô ngần chi ý, cũng để lộ ra một cỗ xé núi liệt biển cực hạn phong mang.

Loại này sắc bén, không có bất kỳ cái gì ngoại lực gia trì, vẻn vẹn nhìn qua liền phảng phất sẽ cắt đứt người đôi mắt!

"Cây đao này, đao tên: Lưu Quang Tinh Vẫn đao!"

Tống Hiếu Thành nhìn chăm chú lên thanh này trường đao, phảng phất tại nhìn chính mình hài tử, trong mắt đều là vẻ vui mừng, cảm thán nói:

"Ngoại trừ thiên ngoại tinh thần kim làm chủ tài bên ngoài, chúng ta còn lấy cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, tinh thần bạch cốt thú xương sống lưng làm chuôi đao, dung luyện đủ loại quán thông huyết khí, thân hòa tinh thần chi lực đúc tài! Ba người chúng ta người hợp lực chế tạo thanh này Lưu Quang Tinh Vẫn đao, có thể nói chúng ta nhân sinh ở trong đắc ý nhất tác phẩm một trong!"

"Lưu Quang Tinh Vẫn đao a tên rất hay."

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận cây đao này, nhẹ nhàng vung lên.

Ông!

Chấn động thanh âm truyền đến, Nhạc Bình Sinh trước mặt không khí đều bị tê thiên liệt địa Vô Lượng Phong nhuệ khí lấp đầy, toàn bộ rộng lớn gian phòng phảng phất tại sau một khắc liền bị xé thành phá thành mảnh nhỏ!

Vẻn vẹn nhẹ nhàng vung lên, hắn chỗ trên mặt đất, lập tức liền xuất hiện mấy đạo giăng khắp nơi vết đao, đây là tại không có quán chú huyết khí tình huống dưới làm được.

Nhạc Bình Sinh trên mặt không khỏi nở nụ cười:

"Hảo đao!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 296: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Một)

Chương 296: Sương lưỡi đao chưa từng thử! (một)

Trên sơn đạo, ba đạo thân ảnh không nhanh không chậm hướng dưới núi bước đi.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh đeo trên người mười cái tử kim phù bài đã thiếu đi trọn vẹn tám cái.

Lưu Quang Tinh Vẫn đao rèn đúc, không tính ba tên trưởng lão rèn đúc phí tổn, vẻn vẹn tính tài liệu phí tổn, vẫn là đang đánh một cái gãy đôi tình huống dưới, mức vẫn như cũ đạt đến tám vạn chi cự!

Nói cách khác, bên hông hắn thanh này Lưu Quang Tinh Vẫn đao nếu như là đi bình thường đường tắt, tối thiểu phải hao phí gần hai mươi vạn miếng Xích Kim Diệp!

Dựa theo hắn đã từng xuất thủ qua Huyền Kim Văn Huyết Thủ Sáo tới nói, Nhạc Bình Sinh vốn cho rằng rèn đúc phí tổn nhiều nhất bất quá hai ba vạn Xích Kim Diệp.

Lần này tốn hao, hoàn toàn chính xác hoàn toàn ra khỏi chính hắn đoán trước.

Dựa theo ba vị Trọng Khí tông trưởng lão nói, trong đó đầu to trên thực tế đều bị thiên ngoại tinh thần kim cùng tinh thần bạch cốt thú hài cốt hai thứ này chủ tài sở chiếm cứ.

Nhất là tinh thần bạch cốt thú hài cốt, cái này chuôi đao đúc tài tốn hao thậm chí cùng toàn bộ thân đao so sánh đều không kém là bao nhiêu.

Tinh thần bạch cốt thú hài cốt sở dĩ đắt đỏ, là bởi vì cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng bản thân liền mười phần hiếm thấy, lâu dài trà trộn tại Hoang Cổ di địa võ giả thậm chí đại bộ phận chung thân đều chưa từng nhìn thấy, tinh thần bạch cốt thú càng là hi hữu bên trong hi hữu.

Mà lại tinh thần bạch cốt thú tại thọ nguyên hao hết, bình thường tử vong thời điểm sẽ phát sinh một loại kì lạ trả lại hiện tượng, toàn thân tinh khí sẽ hết thảy hội tụ trước xương sống lưng bên trong, hình thành tinh thần hạt tròn, trở thành một loại cập kỳ trân quý đúc tài.

Dù là đúng không có chu thiên tinh lực thuộc tính võ giả mà nói, đều là giá trị liên thành tuyệt thế đúc tài.

Mặc dù tại Lưu Quang Tinh Vẫn đao phía trên sở dụng bất quá một phần ba rễ xương sống lưng, cũng tốn hao quá lớn.

Nhưng là tiền nào đồ nấy, những cái này cũng đều là đáng giá. Tinh thần hạt tròn dựa theo Ngô Thanh Nguyên giải thích, là một loại năng lượng đẳng cấp thậm chí cao hơn Tiên Thiên nhất khí áp súc chu thiên tinh lực, trải qua đủ loại không thể tưởng tượng nổi biến hóa biến thành từng khỏa tinh thần hạt tròn, vẻn vẹn như thế một phần ba chuôi đao bên trong, tối thiểu ẩn chứa tám chín khỏa tinh thần hạt tròn.

Cũng loại này tinh thần hạt tròn đang tiêu hao qua đi còn có thể tự động thu nạp chu thiên tinh lực bổ sung tự thân, chỉ bất quá tại hiệu suất bên trên muốn tương đối chậm chạp một chút.

Nhạc Bình Sinh tại lúc ấy lập tức ý thức được, có lẽ 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tu luyện, tại không có linh

năng tình huống dưới có thể lợi dụng tinh thần hạt tròn ở trong ẩn chứa chu thiên tinh lực tinh hoa đến tiến hành tu luyện

Dù sao thuần túy Tiên Thiên chi khí, tại chất lượng bên trên hiển nhiên không cách nào so sánh loại này chu thiên tinh lực tinh hoa, mà linh năng tác dụng thực sự quá nhiều, nhiều khi đều giật gấu vá vai.

Không chỉ là Lưu Quang Tinh Vẫn đao bản thân, liền ngay cả vỏ đao cũng là trải qua đặc thù vật liệu cùng thủ pháp chế tạo, có súc thế giấu đi mũi nhọn đặc tính.

"Hắn chế tạo, chính là cây đao này "

Dạ Oanh cùng Tử Di hai người cùng sau lưng Nhạc Bình Sinh, trong lúc nhất thời đều đem ánh mắt tụ tập tại Nhạc Bình Sinh bên hông cái kia thanh trên trường đao.

Tử Di hiếu kì mở miệng hỏi:

"Nhạc tông chủ, ngươi dẫn chúng ta không xa ngàn dặm, chính là tới lấy cây đao này cây đao này có cái gì thành tựu "

Nhạc Bình Sinh hỏi một đằng, trả lời một nẻo, xoay đầu lại hỏi ngược lại:

"Tân triều bên trong, chẳng lẽ không có tương tự đúc khí cơ cấu a "

"Loại này lạc hậu vũ khí lạnh đã sớm lui về tuyến sau."

Tử Di ánh mắt ẩn ẩn có một ít khinh thị, nói:

"Vũ khí lạnh lợi hại hơn nữa lại có thể thế nào có thể để cho ngàn ngàn vạn vạn không thông võ đạo người bình thường đối kháng trên lực lượng viễn siêu mình cường địch sao không thể! Tân triều súng đạn hoành không xuất thế đến nay, hoành lui mấy

vạn dặm vô địch thủ, mà định ra đỉnh thiên hạ ức vạn tướng sĩ, đối mặt những võ giả kia, dựa vào là chính là trong tay súng đạn, chúng ta nghiên cứu loại này lão cổ đổng có làm được cái gì "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, cũng không có sinh khí, mà là phun ra hai chữ đến:

"Trung nhị!"

Mặc dù không rõ trung nhị là có ý gì, nhưng là Tử Di trực giác cảm giác hai chữ này tựa hồ không phải cái gì tốt lời nói, lông mày dựng lên, đang muốn nói chuyện, Dạ Oanh đã đánh gãy nàng:

"Nhạc tông chủ, cây đao này có thể hay không cho ta mượn xem một chút "

"Đương nhiên!"

Nhạc Bình Sinh còn muốn từ nơi này trong miệng nữ nhân móc ra càng nhiều tình báo, đương nhiên sẽ không keo kiệt, cởi xuống Lưu Quang Tinh Vẫn đao đưa cho nàng.

Coong!

Một tiếng vang nhỏ, Lưu Quang Tinh Vẫn đao bị Dạ Oanh rút ra một phần ba đến, tài năng tuyệt thế điểm điểm trút xuống, vẻn vẹn lộ ra ngoài cái này một phần ba trên thân đao, liền rõ ràng lộ ra một cỗ diệt tuyệt vô tình cực đoan sắc bén.

"Hảo đao!"

Phảng phất có thể chặt đứt hết thảy kinh khủng phong mang bên trong, Dạ Oanh cùng Tử Di hai người ánh mắt khẽ run lên, cùng nhau tán thưởng một tiếng.

Liền ngay cả vừa mới giọng mang giễm pha chi ý Tử Di giờ phút này cũng không thể không thừa nhận, dạng này một cây đao,

xưng là thần binh lợi khí tuyệt đối hoàn toàn xứng đáng.

Nhạc Bình Sinh lại không thèm để ý những cái này , có vẻ như hững hờ mà hỏi:

"Các ngươi bồi dưỡng được tới tu luyện Thần Ma võ đạo những cái kia đặc thù võ giả, bọn hắn chẳng lẽ cũng dùng súng đạn a "

"Không, cùng võ giả nơi này nhóm, đại bộ phận vẫn là lấy vũ khí lạnh làm chủ."

Dạ Oanh lắc đầu, đem Lưu Quang Tinh Vẫn đao đưa còn:

"Bất quá đây cũng không phải là cái gì cơ mật, ta có thể nói cho ngươi, Thần Ma võ giả sử dụng binh khí, lấy tiếp nhận huyết mạch cấy ghép Hoang Cổ Di Chủng trên người vật liệu làm binh khí, mới có thể trình độ lớn nhất phát huy tự thân lực lượng.

Nhưng là lấy Hoang Cổ Di Chủng trân quý trình độ mà nói, cấp thấp Thần Ma võ sĩ là không có tư cách sử dụng loại binh khí này."

"Cấp thấp "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, cảm thấy hứng thú mà hỏi:

"Ngươi cái gọi là cấp thấp, đối ứng Bắc Hoang nơi này cảnh giới kia võ giả "

"Đương nhiên là chỉ khí đạo tông sư cảnh giới phía dưới võ giả."

Dạ Oanh ngữ khí nhàn nhạt:

"Phải biết, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng số lượng cần phải so với võ đạo gia cấp bậc cường giả muốn ít hơn nhiều."

Võ đạo gia cảnh giới cũng thuộc về cấp thấp Thần Ma võ sĩ

Đã đến chân núi, Nhạc Bình Sinh trong lòng khẽ chấn động, coi là Dạ Oanh tại ba hoa chích choè, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, nói:

"Đi thôi, chúng ta trở về!"

Trải qua trải qua liên tục mấy canh giờ phi hành đi đường, Nhạc Bình Sinh mang theo Dạ Oanh hai nữ đã về tới tông môn.

Nhưng mà từ bước vào sơn môn mở ra bắt đầu, mỗi một cửa người đệ tử biểu lộ đều rất không thích hợp, lo sợ bất an, phảng phất muốn đại nạn lâm đầu.

Nhạc Bình Sinh chú ý tới bọn hắn né tránh ánh mắt, tròng mắt hơi híp, lúc này long hành hổ bộ, thân như quỷ mị, đi tới đỉnh núi trong đại sảnh.

Đi vào đại sảnh về sau, hắn ngẩng đầu lên liền thấy, mới kiến tạo thật là không có bao lâu phòng nghị sự nóc phòng phá vỡ một cái động lớn, mà toàn bộ đại sảnh trong không khí, tứ tán phân bố một cỗ khó tả sắc bén chi ý.

Loại này sắc bén, liền phảng phất hư không bên trong tiềm ẩn vô số so sợi tóc còn muốn mảnh khảnh kim nhọn, để cho người ta lông tơ đứng đấy, như nghẹn ở cổ họng.

Lúc này, không rõ ràng cho lắm Dạ Oanh hai nữ cũng đuổi tới, mà Tử Di vừa mới vừa bước vào cửa hạm, lập tức liền hét lên một tiếng, toàn thân nổi da gà bạo khởi, lui ra ngoài.

"Thứ gì!"

Tử Di thần sắc hoảng sợ, gắt gao nhìn chằm chằm chỉ có Dạ Oanh cùng Nhạc Bình Sinh hai người vắng vẻ đại sảnh, phảng phất trong đó ẩn giấu cái gì không biết quái thú.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 297: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Hai)

Chương 297: Sương lưỡi đao chưa từng thử! (hai)

Cùng lúc đó, Chung Thành biết được Nhạc Bình Sinh trở về tin tức, cũng chạy tới đỉnh núi.

Hắn vội vội vàng vàng vọt vào đại sảnh, còn không đợi Nhạc Bình Sinh hỏi thăm đã thần sắc khẩn trương, nhanh chóng nói ra:

"Tông chủ! Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ xuất quan!"

"A "

Nhạc Bình Sinh vươn tay ra, cảm thụ được hư không bên trong vẫn như cũ lưu lại phong duệ chi khí, nói khẽ:

"Cỗ này kiếm khí chính là hắn lưu lại môn tử đệ tử có hay không tổn thương "

"Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ cũng không có tới, môn nhân đệ tử cũng không có bất kỳ cái gì tổn thương!"

Chung Thành sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói:

"Tông chủ, ta xem chúng ta lần này vẫn là đem hai người kia đưa về, lại mời Đoan Mộc thế gia người ra mặt, chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không đi! Vì ta cùng Diệp Phàm hai người trêu chọc cường địch như thế, thực sự không đáng."

"Trong nội tâm của ta nắm chắc."

Nhạc Bình Sinh chau mày, lạnh giọng hỏi:

"Hai người kia không có bị mang đi vậy cái này một kiếm là chuyện gì xảy ra "

"Tông chủ! Một kiếm này không phải Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ bản nhân kích phát!"

Chung Thành sắc mặt cực độ khó coi, còn mang theo một chút xíu khủng hoảng, nói:

"Đây chẳng qua là Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ quán chú tại Cảnh Thái Hành đồ đệ tùy thân bội kiếm, phát ra kiếm khí!"

Hắn thấy, cái này Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ hiển nhiên so với Thân Hoành Thiên đến còn phải cường đại! Mà chuyện này nguyên nhân gây ra nói cho cùng cũng chỉ bất quá là một chút đánh nhau vì thể diện, kết quả càng ngày càng nghiêm trọng, phát triển đến bây giờ tình trạng này, cũng là hắn đoán trước không kịp.

Hắn thấy Nhạc Bình Sinh phương thức xử lý ăn miếng trả miếng, đã bị tâm hắn kinh run rẩy, mà cái này cái gọi là Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ lại càng thêm bá đạo! Không riêng để ngươi cung cung kính kính đem bắt đi người đưa về, còn muốn một tông chi chủ ngay trước Luyện Tâm Kiếm Tông hàng trăm hàng ngàn đệ tử mặt đi cho hắn chịu đòn nhận tội!

Cái gì

Giờ khắc này, Chung Thành sau lưng Dạ Oanh cùng Tử Di hai người, cùng nhau chấn kinh.

Hai người các nàng mặc dù tại đặc thù cơ cấu ở trong đảm nhiệm chức vị quan trọng, nhưng là khí đạo tông sư cấp bậc Thần

Ma võ giả đồng dạng là chiến lược tính vũ khí, có thể nhìn thấy một mặt đã mười phần không dễ, lại càng không cần phải nói tận mắt nhìn đến bọn hắn xuất thủ.

Bọn hắn võ đạo là cơ mật trong cơ mật, là tuyệt mật sát khí. Cho dù là lấy Dạ Oanh thân phận địa vị, cơ hồ cũng không có thấy tận mắt từng tới cái này cấp bậc Thần Ma võ giả tự mình xuất thủ, chỉ coi siêu phàm thoát tục tông sư cấp bậc cường giả đến cùng có dạng gì năng lực hai người bọn họ cũng không hiểu nhiều lắm.

Mà giờ khắc này nghe nói đại sảnh ở trong lưu lại phảng phất kim nhọn đồng dạng sắc bén dư vị, vậy mà chẳng qua là tiện tay quán chú, không phải bản nhân phát ra, làm sao có thể không chấn kinh

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ mặt không biểu tình, Chung Thành cắn răng một cái, tiếp tục nói:

"Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ để chúng ta tám nhấc đại kiệu đem bọn hắn hai người đưa về, đồng thời đồng thời còn muốn tông chủ tự mình đi chịu đòn nhận tội! Còn nói nếu như không làm theo tự gánh lấy hậu quả!"

Trên đường, tiếng vó ngựa trận trận, bốn người bốn kỵ hộ tống một chiếc xe ngựa, không nhanh không chậm đi vào.

Cầm đầu bốn kỵ là Diệp Phàm cùng Lâm Thành cùng hai tên đệ tử, mà rơi vào xe ngựa hậu phương thì là Dạ Oanh cùng Tử Di hai người.

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người không nói một lời, thần sắc trầm ngưng mà trang nghiêm, ẩn ẩn còn mang theo một tia khó xử.

Bọn hắn một chuyến này, chính là muốn chở Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ hai người, mang đến Luyện Tâm Kiếm Tông.

"Đại nhân, Nhạc Bình Sinh đây là trêu chọc người nào "

Trên lưng ngựa, Tử Di nhìn chằm chằm toa xe, hạ giọng, ngưng tụ thành tuyến, lo lắng hỏi:

"Chúng ta cứ như vậy đi theo đi qua có thể bị nguy hiểm hay không "

"Hắn tựa hồ là trêu chọc phải người không nên trêu chọc, trong xe không phải còn có hai người a hắn là bởi vì bọn hắn."

Dạ Oanh ánh mắt sáng rực, nói khẽ:

"Bất quá hắn lá gan thật đúng là lớn a thế mà trêu chọc một đạt tới tông sư cấp bậc đại nhân vật. Cũng may nghe vào chuyện này còn chưa tới không thể cứu vãn tình trạng, đối phương cũng chỉ bất quá muốn nhờ vào đó hung hăng áp chế áp chế hắn nhuệ khí thôi. Bất quá hắn tuân theo này ngăn trở cũng có chỗ tốt, có thể để cho hắn hiểu được lấy thực lực của hắn cùng thế lực, không có chúng ta viện trợ, chỉ sợ vĩnh viễn không có khả năng rửa sạch lần này sỉ nhục.

Bất quá ta ngược lại là rất hiếu kì, chúng ta bồi dưỡng tông sư cùng bọn hắn tông sư so sánh, đến cùng ai sẽ cao hơn một bậc "

Trong buồng xe, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, lưu quang sao băng đao nằm ngang ở trên gối, Dạ Oanh cùng Tử Di nói chuyện đứt quãng truyền vào lỗ tai của hắn, hắn lại mắt điếc tai ngơ.

Thế giới tinh thần thế giới bên trong, một thanh hư vô ý niệm chi đao hiển hiện, cùng lưu quang sao băng đao câu thông kết nối, thực thể thân đao phảng phất trở thành thân thể của hắn kéo dài, huyết khí dưới khống chế của hắn một chút xíu lan tràn, cọ rửa.

Lưu quang sao băng đao trong thân đao, đầu kia mơ hồ có thể thấy được tinh thần bạch cốt thú xương sống lưng giờ phút này

phảng phất trở thành cả thanh đao kinh mạch, mà cọ rửa mà tới tinh thần huyết khí ngay tại trong đó thông đạo du tẩu.

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 vận chuyển dưới, Nhạc Bình Sinh từng chút từng chút cùng lưu quang sao băng đao xây cất liên hệ.

Tại huyết khí cọ rửa phía dưới, hắn có thể cảm ứng được tại chi này xương sống lưng nội bộ giữa hư không, chín khỏa chói mắt tinh thần treo thật cao, đồng thời cũng tại huyết khí cùng ý niệm cộng đồng dẫn dắt dưới, chín khỏa treo cao tinh thần phóng xuống đến từng sợi màu bạc quang huy, như là ngân hà đổ ngược, hội tụ tiến vào trong thân đao không ngừng trào lên huyết khí bên trong.

"Ôi, ôi, ôi ôi "

Toa xe nơi hẻo lánh bên trong, Hoa Thiệu Bạch tóc tai bù xù, yết hầu nhấp nhô, ánh mắt cực độ cừu hận, còn ẩn ẩn mang theo một tia e ngại, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh như là như pho tượng ngồi xếp bằng, không nhúc nhích thân hình.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, hắn toàn thân khớp nối tản ra, vẫn như cũ là không cách nào động đậy mảy may. Không riêng như thế, ở trên xe sau bởi vì cuồng loạn lớn tiếng gào thét, cái cằm của hắn xương cũng đã bị Nhạc Bình Sinh tháo bỏ xuống.

Một bên đồng dạng không cách nào động đậy Tôn Vũ thì phải trầm tĩnh một chút, chậm rãi mở miệng nói:

"Nhạc tông chủ, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ngươi quyết định hướng ta Luyện Tâm Kiếm Tông cúi đầu nhận lỗi, nhưng lại như thế đối đãi ta hai người, đây là cái đạo lí gì đợi đến ngươi đến ta Luyện Tâm Kiếm Tông sơn môn thời điểm sợ rằng sẽ nhận ta Yến Tông chủ truy cứu trách cứ, ngươi cần gì phải bởi vì một điểm mặt mũi mà liều chết "

Ngày đó Yến Quy Nam kiếm khí ở trong tích chứa lôi âm âm thanh chấn vài dặm, hai người bọn họ tại giam giữ bên trong đồng dạng nghe rõ ràng, đồng thời mừng rỡ, vốn cho rằng có thể đủ tốt tốt trút cơn giận, kết quả lại vượt quá hai người bọn họ đoán trước.

Không có tám nhấc đại kiệu, cũng không có người thất kinh lấy lòng thỉnh cầu bọn hắn tha thứ, chỉ là đơn giản đem bọn hắn hai người mang tới xe ngựa, cáo tri muốn đi Luyện Tâm Kiếm Tông, ngoại trừ không có cái gì.

Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói: "Chờ đến lúc đó, ta sẽ thay các ngươi nối liền khớp nối."

Tôn Vũ trên mặt có chút bóp méo một chút, chỉ cảm thấy Nhạc Bình Sinh cử động ngu xuẩn tới cực điểm, đã tại tông chủ dưới áp lực mạnh lựa chọn cúi đầu, vì sao còn muốn liều chết

Trong lòng của hắn cười lạnh:

"Ngu không ai bằng! Chờ đến tông chủ trước mặt, ngươi tự nhiên biết cái gì gọi là hối hận!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 298: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Ba)

Chương 298: Sương lưỡi đao chưa từng thử! (ba)

Trải qua hai ngày không nhanh không chậm đi đường, Luyện Tâm Kiếm Tông chỗ sơn phong đã gần ngay trước mắt.

Mà khi Nhạc Bình Sinh xe ngựa xuất hiện tại sơn môn đóng giữ đệ tử giữa tầm mắt lúc, trong đó hai người lập tức liền quay người xao động sơn môn một bên treo một ngụm chuông lớn.

Ong ong ong

Liên tiếp vài tiếng trầm muộn tiếng nổ lớn vang lên về sau, không ngoài một khắc đồng hồ thời gian, đại lượng môn nhân đệ tử thân ảnh nhao nhao từ từng cái đường núi chỗ hiển hiện, hướng chân núi đi tới.

"Ừm ngươi nhìn chi kia đội xe "

"Bọn hắn tựa như là Tinh Thần Liệt Túc tông người!"

"Là đến đưa Hoa sư huynh cùng Tôn trưởng lão ha ha ha, bọn hắn lúc đầu không phải rất ngông cuồng a còn không phải thành thành thật thật ngoan ngoãn nghe tông chủ đại nhân "

Có mấy cái đệ tử tựa hồ nhận ra đội xe này lai lịch, lập tức cười lạnh châm chọc.

Hoa Thiệu Bạch tại ở lễ đính hôn bị bắt đi tin tức bốn phía

truyền bá , liên đới lấy bọn hắn bình thường cũng có chút trên mặt không ánh sáng.

Xem như bách thượng thiên Luyện Tâm Kiếm Tông môn nhân đệ tử nhao nhao hội tụ thời điểm, Cảnh Thái Hành cũng mang theo Lộ Linh Tê chạy tới.

"Ừm kia là Diệp Phàm "

Lúc đầu vênh váo tự đắc Cảnh Thái Hành nheo mắt lại thấy rõ ràng người tới về sau, sắc mặt nhưng trong nháy mắt âm trầm xuống! Làm chi này xe ngựa vừa mới sơn môn khẩu đất trống lúc ngừng lại, Cảnh Thái Hành tiến lên một bước, đứng tại đông đảo môn nhân đệ tử trước mặt, âm tàn gầm thét lên:

"Các ngươi tốt lớn gan chó! Chúng ta Yến Tông chủ các ngươi như gió thoảng bên tai a! Tám nhấc đại kiệu ở nơi nào các ngươi tông chủ ở nơi nào coi là dạng này tùy tiện đem người trả lại chúng ta tông chủ liền sẽ tha các ngươi sao!"

Lúc đầu triệu tập đệ tử đến chính là tận mắt chứng kiến Tinh Thần Liệt Túc tông người chật vật tư thái, hảo hảo chà đạp một phen tôn nghiêm của bọn hắn, cũng vì Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ hai người hảo hảo trút cơn giận, bất quá bây giờ nhìn, Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ mặc dù là đem người đưa trở về, nhưng căn bản không có dựa theo Yến Quy Nam nói tới đi làm!

Hắn nhìn về phía Diệp Phàm, âm lãnh nói: "Tiểu súc sinh, ta hỏi ngươi, chúng ta tông chủ muốn các ngươi tám nhấc đại kiệu đem Thiệu Bạch cùng Tôn trưởng lão rất cung kính đưa về, ngươi vì cái gì không có làm theo "

Diệp Phàm lạnh lùng chú thích lấy Cảnh Thái Hành càn rỡ bộ dáng không nói một lời.

Đạp!

Lúc này, Nhạc Bình Sinh đi xuống toa xe, nhìn về phía Cảnh Thái Hành, nhàn nhạt hỏi:

"Các ngươi tông chủ ở nơi nào hắn không phải để cho ta tới chịu đòn nhận tội a "

Cảnh Thái Hành hơi sững sờ, lập tức hung ác cười một tiếng, đang muốn nói chuyện đồng thời, Hoa Thiệu Bạch cùng Tôn Vũ cũng lần lượt đi xuống lập tức xe, mặt mũi tràn đầy xanh xám chi sắc.

"Thiệu Bạch!"

Lộ Linh Tê một tiếng la lên, đúng lúc tới, lại bị Hoa Thiệu Bạch một tay ngăn lại.

"Cảnh trưởng lão, ta đến xử lý."

Hắn hít một hơi thật sâu, nhìn xung quanh chung quanh từng đạo ánh mắt, mang trên mặt cực đoan vặn vẹo nhe răng cười, bỗng nhiên xoay đầu lại nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, nói khẽ:

"Ngươi không phải phải hướng sư phụ ta chịu đòn nhận tội a vậy liền đi theo ta!"

Dứt lời, trong mắt của hắn tràn đầy bạo ngược sát ý điên cuồng, như là hỏa diễm cháy hừng hực, đi đầu một bước hướng về trên núi bước đi.

Nhạc Bình Sinh bước chân vừa nhấc, đồng dạng hướng về trên núi bước đi.

Phía sau hắn, Diệp Phàm Lâm Thành sắc mặt hai người cũng cực độ khó coi, từng đạo mỉa mai, ánh mắt khinh miệt rơi vào trên người, cơ hồ có thể suy ra sau một lát sẽ tao ngộ đến dạng gì trào phúng cùng chế nhạo, nhưng như cũ là cắn răng một cái, theo sát mà lên.

Cảnh Thái Hành cười ha ha một tiếng, đắc chí vừa lòng, cùng tôn vân liếc nhau, nhìn ra trong mắt của hắn thật sâu ác độc chi ý, nhẹ gật đầu, hai người cũng đồng dạng cất bước mà lên.

Hai người bọn họ trong nội tâm có đồng dạng một cái ý niệm trong đầu:

"Đến tông chủ trước mặt, nợ cũ nợ mới cùng tính một lượt!"

"Thiệu Bạch, ngươi trở về."

Làm Hoa Thiệu Bạch trên mặt chớp động lên vặn vẹo điên cuồng thần sắc đi đầu một bước bước vào đại điện ở trong thời điểm, một cái hạo đãng thanh âm liền đã ở bên tai của hắn vang lên.

Đây là đài cao liễn tọa phía trên, Yến Quy Nam nhẹ giọng thở dài.

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh cũng theo sát phía sau, bước vào tòa đại điện này.

Trên đài cao, một cái dung mạo tuấn tú, mặt mày như kiếm trung niên đại mã kim đao ngồi, cũng không thèm nhìn hắn một cái, mà dưới tay của hắn, bao quát đã từng từng tới Tinh Thần Liệt Túc tông cái kia hai tên, hết thảy ba tên trưởng lão bộ dáng nhân vật lấy một loại mỉa mai, khoái ý ánh mắt nhìn về phía hắn.

"Sư phụ!"

Hoa Thiệu Bạch hốc mắt đỏ bừng, bịch một tiếng quỳ xuống, cắn răng nghiến lợi cuồng hống nói:

"Ngươi tại Tinh Thần Liệt Túc tông lời nói, cái kia Nhạc Bình Sinh căn bản không có làm theo!"

"Ừ"

Yến Quy Nam ánh mắt bỗng nhiên băng lãnh xuống tới , liên đới lấy không khí chung quanh cũng bỗng nhiên giảm xuống mấy phần, một cỗ vô hình sắc bén chi ý từ trên người hắn hiển lộ ra.

"Không chỉ như thế!"

Hoa Thiệu Bạch khuôn mặt vặn vẹo, khàn cả giọng gầm thét lên:

"Mà lại ta cùng Tôn trưởng lão toàn thân khớp nối đều bị tháo bỏ xuống, gần một tháng đến nay động một cái cũng không thể động, sống không bằng chết! Thẳng đến vừa rồi mới bị nối liền! Cái này Nhạc Bình Sinh, ta muốn hắn chết, muốn hắn chết a! Cầu sư phụ thay ta làm chủ!"

"Cái gì!"

Lâm Vị Nhiên đột nhiên đứng dậy, thanh sắc câu lệ chuyển hướng Nhạc Bình Sinh:

"Như thế đối đãi chúng ta bên trong đệ tử, đáng chết, đáng chết a!"

"Tông chủ!"

Lỗ Bình Tây cũng đột nhiên đứng dậy quát lên:

"Cái này Nhạc Bình Sinh không coi ai ra gì, cuồng vọng vô cùng, xem ra căn bản không có mảy may chịu đòn nhận tội thành ý, ta thỉnh cầu phế bỏ võ công của hắn! Răn đe!"

Yến Quy Nam ánh mắt giờ phút này cũng cực độ hờ hững vô tình, phảng phất nhìn một người chết đồng dạng chậm rãi đem ánh mắt chuyển đến Nhạc Bình Sinh trên thân:

"Tự gây nghiệt thì không thể sống, ta đã cho các ngươi cơ hội, các ngươi vì cái gì không biết trân quý ngươi đại khái coi là Đoan

Mộc thế gia sẽ trở thành ngươi ỷ vào, đến mức ngay cả khí đạo tông sư uy nghiêm ngươi cũng dám mạo phạm "

Trong đoạn thời gian này mặt hắn cũng lại lần nữa phân phó thủ hạ ba cái trưởng lão làm một chút điều tra, đồng thời Tinh Thần Liệt Túc tông mặc dù cùng Đoan Mộc thế gia có chút liên quan, nhưng là từ hắn đưa đến Tinh Thần Liệt Túc tông đạo kiếm khí kia bị kích phát đến bây giờ, Đoan Mộc thế gia không có chút nào động tĩnh, chỉ coi hắn nhận định Nhạc Bình Sinh bất quá là cáo mượn oai hùm mà thôi.

Huống chi coi như Tinh Thần Liệt Túc tông cùng Đoan Mộc thế gia đi lại thân mật, khí đạo tông sư uy nghiêm cũng không dung mạo phạm!

Hắn nói chuyện chậm rãi, nội dung lại vô cùng tàn khốc:

"Ta biết ngươi có chút ít danh khí, có thể tại Long Hổ bảng bên trên chiếm cứ một chỗ cắm dùi. Nhưng là như thế ngược đãi ta đệ tử, ngươi liền tự phế võ công đi, ngươi muốn tự mình động thủ vẫn là ta "

"Tựa hồ kiếm thuật của ngươi rất lợi hại "

Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh thần vờn quanh vận chuyển, sinh sinh diệt diệt, trực tiếp đánh gãy Yến Quy Nam:

"Vậy ngươi tiếp đao của ta a!"

Bang lang!

Lời còn chưa dứt!

Một đạo rộng lớn, bá liệt đao quang, tại một trận bài không liệt mây chói tai đao trong tiếng gào, mang theo trảm thiên Phách Địa vô cùng bá liệt, bắn ra!

Giờ khắc này, cả tòa đại điện nhật nguyệt vô quang.

Giờ khắc này, Yến Quy Nam, Hoa Thiệu Bạch, Lâm Vị Nhiên, Lỗ Bình Tây, Tào Cẩn, theo sát phía sau vừa mới bước vào đại điện Cảnh Thái Hành, Tôn Vũ, tầm mắt bên trong, đều là phô thiên cái địa, diệt tuyệt vô tình đao quang!

Giờ khắc này, toàn bộ trong đại điện tràn ngập tê thiên liệt địa tàn khốc sắc bén, toàn bộ thế giới phảng phất tại sau một khắc liền bị xé thành phá thành mảnh nhỏ! Phảng phất có thể xé núi liệt biển cuồng Nộ Đao rít gào, trong hư không tạo thành ngàn vạn đạo mắt trần có thể thấy vết đao, phảng phất có sinh mệnh uốn lượn lưu động, tung hoành cắt chém!

Đoạt người tâm phách vô tình trong ánh đao, ngoại trừ trên đài cao Yến Quy Nam bên ngoài, ba tên trưởng lão tọa hạ ghế bạch đàn tử lặng yên không tiếng động đã nứt ra.

Không chỉ là cái ghế, sợi tóc của bọn họ, khuôn mặt, áo bào, hết thảy đều bị có mặt khắp nơi sắc bén chi ý cắt chém, tổn thương!

Đao ý cuộn trào mãnh liệt! Đao thế khuấy động chảy xiết! Đao cương mênh mông bành trướng!

Không biết là người động, vẫn là đao động. Dù sao vào giờ phút này, tung hoành vãng lai đạo đạo đao quang tê thiên liệt địa, bao phủ thôn phệ vạn vật, chỗ đến, không khí cũng theo đó giải thể băng diệt!

Nhạc Bình Sinh dưới một đao này, tại mọi người tâm thần vì đó sở đoạt ý niệm bên trong, hư không lập tức giống mở ra vô số không biết bao sâu lỗ thủng, vô số quỷ quyệt rét lạnh mạch nước ngầm, hừng hực bốc lên viêm khí, vặn vẹo phù động tia sáng, giống như điện quang Lưu Hỏa, bỗng nhiên vạn biến, xen lẫn thành một cái lưới lớn, đem đại điện bên trong tất cả mọi người ở

đây quấn chặt lại!

Mà đài cao liễn tọa phía trên Yến Quy Nam cảnh báo chấn động mãnh liệt, da đầu đột nhiên sắp vỡ, toàn thân lông tơ đều từng chiếc dựng đứng lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 299: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Bốn)

Chương 299: Sương lưỡi đao chưa từng thử! (bốn)

"Quát!"

Trong điện quang hỏa thạch tránh cũng không thể tránh! Yến Quy Nam trong khoảnh khắc bộc phát ra một tiếng vang động núi sông kinh thiên thét dài!

Cùng lúc đó! Trong mắt của hắn, trong miệng, trong tai, bao quát trên thân, trong cùng một lúc dâng lên từng đạo huy hoàng ngân sắc kiếm quang, trong chớp mắt vào đầu một kiếm hung hăng bổ tới!

Không sai, là một kiếm bổ tới, mà không phải đâm tới, cái kia một đạo chói mắt ngân bạch sắc kiếm quang bên trong, tầng tầng lớp lớp mấy chục đạo kiếm quang xếp thành một đạo hình quạt, lôi kéo ra gần trượng dài sáng như bạc đuôi ánh sáng đem một thân ảnh che lấp trong đó, đúng là như là màn che hướng về Nhạc Bình Sinh đối diện đánh rớt!

Giữa không trung lập tức tràn ngập "Xì xì xì ~" không khí xé rách tiếng vang. Nhạc Bình Sinh không có chút nào né tránh, tại kiếm quang vừa mới hiển hiện thời điểm, trên tay sấm chớp đao quang, ầm vang trảm kích tại cái kia mặt hình quạt trùng điệp kiếm quang lên!

Xuy xuy xuy xuy xuy! !

Nhạc Bình Sinh một đao bổ ra, lấy điểm phá diện, trong nháy mắt đem cái kia đạo trùng điệp kiếm quang mặt quạt chém ra trở nên phá thành mảnh nhỏ! Chỉ một thoáng kiếm quang sụp đổ, giữa không trung kiếm khí màu trắng bạc gào thét bắn ra bốn phía, phản chiếu toàn bộ đại điện bên trong đều là một mảnh ngân quang huy hoàng!

Nhạc Bình Sinh thân hình có chút trở ngại như vậy một cái chớp mắt, ngay cả một phần mười cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, vẫn như cũ mang theo đinh tai nhức óc phong lôi kích đãng, hướng về trên đài cao Yến Quy Nam, một đao thẳng tắp chém giết!

Tại vội vàng ở giữa phản kích kiếm khí vỡ vụn một sát na kia, Yến Quy Nam hai con con ngươi đột nhiên co rụt lại!

Hắn Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí bỏ bao công sức, cô đọng mười mấy chở, uy lực phi phàm, tại lúc này lại bị một võ đạo gia một đao trảm phá.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, tay phải hắn năm ngón tay trong nháy mắt nhô ra, hướng về gần ngay trước mắt Nhạc Bình Sinh mặt mũi một trương phất một cái, lập tức năm đạo sáng loáng kiếm khí màu trắng bạc mang theo xuy xuy tiếng xé gió, nhanh như thiểm điện, thẳng bắt mà tới!

Một cỗ nhàn nhạt kim thiết mùi tanh thẳng tắp vọt vào Nhạc Bình Sinh xoang mũi bên trong, một tiếng khớp xương thay đổi nhẹ vang lên bên trong, Nhạc Bình Sinh vô cùng nguy hiểm đột nhiên ngửa đầu, khó khăn lắm tránh đi cái này năm đạo đổ ập xuống lăng lệ kiếm khí, mà trước mắt một luồng sợi tóc bị kiếm khí xông lên, thoáng chốc hóa thành một chùm tro bụi.

Thiên Ti Ngân Hà kiếm sát!

Lấy tay giống kiếm, không cần cả giận Huyền Binh làm môi giới, liền có thể trực tiếp phát ra vô kiên bất tồi kiếm sát khí, tích

chứa trong đó hung sát chi khí, chém giết nhục thân, đoạt người tâm phách, uy lực thậm chí thẳng bức cả giận Huyền Binh, đây mới là Yến Quy Nam chân chính tuyệt học giữ nhà! Đẹp trai như vậy làm sao có thể là pháo hôi

Nhạc Bình Sinh cơ hồ tại một phần mười giây không đến thời gian bên trong kịp phản ứng, chỉ một thoáng tránh thoát cái kia mổ sọ kiếm sát khí, dưới chân vừa lui lóe lên, trong nháy mắt đã tiếp cận Yến Quy Nam quanh thân trong vòng một trượng!

Lưu Quang Tinh Vẫn đao vô thanh vô tức, hướng về phía Yến Quy Nam giữa ngực bụng chính là một đao phản vẩy mà lên, tinh quang xán lạn đao mang hư không lóe lên, trống rỗng nổ vang ra lôi minh tiếng xé gió, đao mang lướt qua, từng đoàn lớn màu ngà sữa khối không khí không ngừng áp súc bạo liệt, bức người khí lãng xông thẳng lên cao mấy trượng!

Đánh tan bức tường âm thanh, vận tốc âm thanh trảm kích! Một đao kia, một cỗ xông lên trời đường hoàng đao thế kinh tâm động phách, phong lôi kích đãng bên trong Tiềm Long thăng thiên!

Một tiếng ầm vang!

Yến Quy Nam rốt cục bắt lấy Nhạc Bình Sinh trì trệ chớp mắt như thế một tia cơ hội, thân hình mãnh liệt bắn mà lên, đồng thời hai tay mười ngón liền chút, mấy chục đạo màu bạc trắng kiếm sát giăng khắp nơi, sinh sinh trước người cấu tạo ra một trương kiếm sát chi võng, hiểm hiểm đem cái kia đạo lăng lệ chi cực đao cương túi ngăn ở trước người.

Lập tức mấy chục đạo kiếm sát đột nhiên xoắn một phát, đúng là đem Nhạc Bình Sinh thoát đao bay ra đao cương xoắn thành bốn phía bay ra từng mảnh lưu quang.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh như thế nào lại cho phép Yến Quy Nam bay lên không, chiếm cứ địa hình ưu thế

Dưới chân hắn sải bước hướng về phía trước, mang theo một loại làm cho lòng người kinh run rẩy ý vị, lại là một chiêu như chớp giật Ngân Hà đao quang chém bổ xuống đầu! Như là chân trời lôi quang chớp động, không hề có điềm báo trước liền xuất hiện ở Yến Quy Nam trước mắt!

Ầm ầm lôi minh bạo hưởng thanh âm liên tục! Yến Quy Nam trước người còn sót lại kiếm khí lập tức bị xé mở một đạo lỗ thủng to lớn, đây chính là Nhạc Bình Sinh chiêu kia khí thế mười phần sấm mùa xuân Kinh Trập, trong ánh đao mang theo một cỗ sấm mùa xuân thoáng hiện ý vị, một tiếng sấm vang, vạn vật khôi phục, mang theo một loại chợt tránh tức diệt hương vị.

"Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!"

Yến Quy Nam vừa mới bay lên thân hình đột nhiên rớt xuống! Tại Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên bạo khởi lấn trước phía dưới, hắn thậm chí ngay cả cả giận Huyền Binh cũng không kịp vận dụng, mà trong tay mười đạo ngân quang lấp lóe kiếm khí chỉ có thể khó khăn lắm cam đoan chính mình không bị đao quang làm bị thương, chỗ nào có thể chiếm trước đến công kích cơ hội!

"A! A!"

Từ Nhạc Bình Sinh động thủ đến bây giờ ngay cả một cái hô hấp công phu cũng chưa tới, tận đến giờ phút này, trước đó bị Nhạc Bình Sinh một đao trảm diệt đếm không hết nhỏ vụn kiếm khí bốn phương tám hướng bay vụt cắt chém, đại điện ở trong còn lại trưởng lão bọn người, tại ngây người ở trong lập tức hét thảm một tiếng, điên cuồng lui lại, trên mặt, trên thân, tứ chi cùng nhau máu tươi phun tung toé!

Không chỉ là bọn hắn, toàn bộ đại điện ở trong nhận có mặt khắp nơi phong duệ chi khí giảo sát, tất cả bài trí toàn bộ phá thành mảnh nhỏ, hai ba người ôm hết phẩm chất thô to trên trụ đá, trên vách tường cũng hiện đầy vết đao sâu hoắm, vết kiếm!

Trong chớp mắt biến hóa thật sự là quá mức kinh người, vốn cho rằng nhà mình tông chủ lựa chọn dàn xếp ổn thỏa Diệp Phàm cùng Lâm Thành, cùng coi là Nhạc Bình Sinh sẽ ở này gặp khó Dạ Oanh cùng Tử Di, trong lòng chấn động mãnh liệt!

Nhưng mà lúc này, như lâm đại địch Yến Quy Nam mới vừa từ Nhạc Bình Sinh kinh thiên một đao bên trong thoát khỏi tình cảnh nguy hiểm, nhưng như cũ ở vào hạ phong, căn bản không để ý tới chết sống của người khác, cũng không kịp đi cân nhắc Nhạc Bình Sinh vì sao có thể bạo phát đi ra hung mãnh như vậy một đao, hắn ý niệm duy nhất chính là:

Giết chết đối phương!

"Ngưng!"

Vừa mới đem Nhạc Bình Sinh lui tránh ba bước, nắm chặt cơ hội này, Yến Quy Nam một tiếng quát chói tai bên trong, đại lượng vỡ nát ngân sắc kiếm quang trống rỗng đứng im!

Trong chớp mắt, mông mông ánh sáng màu bạc cấp tốc nội liễm, mảng lớn ngân sắc kiếm quang trống rỗng ngưng tụ thành vài trăm đạo trưởng đạt mét, yếu ớt dây tóc óng ánh tia sáng, trong nháy mắt như là có sự sống hướng về Nhạc Bình Sinh trào lên mà đến!

Đạo này đạo như tơ kiếm khí như là tơ tằm, kiếm khí cùng kiếm khí ở giữa khe hở lớn nhất bất quá bàn tay rộng, cho dù là một cái làm bằng sắt người muốn xuyên qua, đều muốn bị cắt chém thành vài trăm khối, đem Nhạc Bình Sinh quanh thân mấy trượng phạm vi hoàn toàn quấn quanh vây quanh!

Mấy trăm dây tóc đồng dạng kiếm khí là cái kia mảng lớn bị đánh tan kiếm quang cô đọng mà thành, lực cắt cùng tính bền dẻo mạnh càng lúc trước ngân sắc kiếm quang phía trên, tại Yến Quy Nam khống chế dưới, cái này mấy trăm đạo kiếm khí dây tóc vòng

quanh Nhạc Bình Sinh quanh thân xoay tròn cấp tốc, như là một con lưới lớn hướng về ở giữa Nhạc Bình Sinh thít chặt vây quanh mà đến, trong không khí tràn đầy xuy xuy sắc nhọn tiếng vang!

Thân ở kiếm võng trung ương Nhạc Bình Sinh biểu lộ chưa từng xuất hiện bất kỳ biến hóa nào, trong lồng ngực của hắn lập tức phát ra trận trận sấm rền đồng dạng chấn động vang lên, trường đao trong tay lăn lộn, trong lúc nhất thời hắn cả cánh tay phải cánh tay hóa thành hoàn toàn mơ hồ huyễn ảnh, từng đạo chói mắt hình bán nguyệt hiệp trường đao chỉ riêng trong chớp mắt đột nhiên hiện ra, đem quanh thân bao bọc vây quanh!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 300: Sương Lưỡi Đao Chưa Từng Thử! (Cuối Cùng)

Chương 300: Sương lưỡi đao chưa từng thử! (cuối cùng)

Cái kia từng cây dài nhỏ kiếm khí dây tóc uy lực cực lớn, nhẹ nhàng chạm đến trên mặt đất chính là một đạo cực nhỏ vết cắt, những cái này vết tích so cọng tóc thô không được không nhiều, nhưng là tối thiểu đều nắm chắc tấc sâu.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trận trận tiếng sấm đồng dạng tiếng vang chỉ một thoáng điểm phát nổ toàn bộ đại điện, từng đoàn lớn mắt trần có thể thấy màu trắng khối không khí không ngừng mà lấy Nhạc Bình Sinh thân hình trung tâm, hướng về bốn phía phát tán nổ tung lên, cùng lúc đó, từng đạo hơi mờ, mang theo từng tia từng tia tinh quang áp súc khí nhận từ đếm không hết đao ảnh bên trong hướng về bốn phía nổ bắn ra mà ra!

Những cái này khí nhận đao quang tự nhiên không làm gì được cái kia từng đạo cực độ ngưng tụ kiếm khí dây tóc, nhưng là theo sát phía sau mà lên tinh hà đao cương lại là một nháy mắt đem cái kia trên dưới một trăm đạo kiếm khí dây tóc khó khăn lắm chống đỡ, trong nháy mắt đúng là đem cái kia trên dưới một trăm đạo kiếm khí dây tóc nhất cử đánh tan!

Cùng lúc đó, từng cây to lớn cột đá rốt cuộc không chịu nổi tràng diện phía trên vô số tung hoành vãng lai phong duệ chi khí, từng cây vỡ vụn ra , liên đới lấy cả tòa đại điện cũng bắt đầu sụp

đổ!

"Làm sao có thể, đó là cái gì đao!"

Bụi mù, đá vụn rì rào mà rơi, cảm thụ cái kia từng mảnh cực độ ngưng tụ đao cương từ bên tai gào thét mà qua thanh âm, nghe cái kia như sấm nổ điếc tai tiếng vang, Yến Quy Nam cũng là trong lòng chấn động mãnh liệt.

Chỉ từ doạ người âm bạo thanh vang bên trong, Yến Quy Nam cũng đã thấy được Nhạc Bình Sinh đao pháp chỗ lợi hại. Võ đạo gia cảnh giới, vẻn vẹn bằng vào thể phách, liền có thể đánh tan bức tường âm thanh, chém ra đạo đạo đao cương, đây là sức mạnh cỡ nào

Nhưng mà hắn chân chính khiếp sợ địa phương, là mọi việc đều thuận lợi, thiết kim đoạn ngọc Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí căn bản không có thu được hắn trong dự đoán hiệu quả, đầu voi đuôi chuột, không công mà lui!

Hắn khổ tu Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí vô cùng sắc bén, mà lại vô khổng bất nhập, có cực đoan sắc bén thuộc tính, cứ như vậy một đạo ngân sắc sợi tơ cắt chém, liền có thể so sánh phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh trảm kích.

Tại từng đạo tơ bạc đâm tới giảo sát phía dưới, trong mắt của hắn Nhạc Bình Sinh cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều muốn tiếp nhận hơn trăm lần từng cái xảo trá góc độ mà đến công kích, mà dù là giờ này khắc này hắn toàn lực hành động, vốn nên mọi việc đều thuận lợi, ngay cả thiết nhân đều sẽ giảo sát thành một đống vụn sắt Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí lại cơ hồ tấc công không xây!

Hắn trong dự đoán vốn nên không kiên trì được bao lâu liền sẽ binh khí vỡ nát , mặc người chém giết Nhạc Bình Sinh, vẫn như cũ sinh long hoạt hổ, không có chút nào chống đỡ hết nổi dấu hiệu.

Hắn tại trong điện quang hỏa thạch nhìn rõ ràng, không có bị đao quang trảm diệt phòng hộ ở tơ bạc cắt chém mà qua, chỉ có thể tại Nhạc Bình Sinh trên thân phá xuất một cái không sâu không cạn miệng máu, tựa như là bị cái gì lực vô hình ngăn cản, cũng không còn cách nào tiến thêm!

Cho dù là chính Yến Quy Nam trải qua Tiên Thiên chi khí tẩy luyện nhục thân, lại thêm phòng hộ khí tràng, cũng tuyệt đối không có khủng bố như thế phòng hộ năng lực.

Hai trượng không gian phạm vi bên trong, đầy mắt đều là một đoàn chớp tắt đao quang không ngừng mà tụ tập lăn lộn, dù cho đao nhanh không có đột phá vận tốc âm thanh, cái kia bén nhọn tiếng thét ở trong sân cũng là vừa đi vừa về khuấy động không thôi. Đi ra ngoài nhặt cái bảo

Yến Quy Nam sớm đã nhìn ra Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí vây quét không cách nào giết chết Nhạc Bình Sinh, tại cái kia một đoàn hắc hắc đao quang bốn phía du tẩu lúc, trên tay một đạo huy hoàng ngân sắc kiếm quang đâm rách lòng bàn tay, chậm rãi bay lên.

Đạo này như là thực chất kiếm quang bay lên một sát na, trong lòng của mỗi người đều dâng lên một cỗ có chút nhói nhói, cảm giác hết sức nguy hiểm, phảng phất đỉnh đầu lợi kiếm treo cao, như nghẹn ở cổ họng!

Cả giận Huyền Binh: Bích Ảnh ngưng kiếm ánh sáng!

Đao quang vung vẩy ở giữa, Nhạc Bình Sinh cả người như là quấn tại một con to lớn đao quang chi cầu vừa đi vừa về nhấp nhô, sắc bén cương diễm lưỡi đao lướt qua, chính là những cái kia cực độ ngưng tụ kiếm khí dây tóc cũng tất cả đều bị ngăn tại đao quang bên ngoài, thỉnh thoảng lại càng là có ít rễ kiếm khí tia nhất thời khống chế không thích đáng, bị sắc bén đến cực điểm cương diễm mũi đao trực tiếp vỡ nát tiêu tán!

Theo Nhạc Bình Sinh mấy lần chống ra không gian, một tay đại đao càng là đùa nghịch càng thêm mạnh mẽ thoải mái. Ánh mắt liếc về cách đó không xa đao quang bên ngoài Yến Quy Nam nhưng không có trong dự đoán bay lên không, mà là thân như cá bơi, một tay cầm kiếm ánh sáng, kiếm quang chớp động ở giữa thỉnh thoảng lại có đạo đạo dài nhỏ vô cùng kiếm mang màu trắng bạc bổ sung đến bốn phía du tẩu kiếm khí dây tóc bên trong.

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh trên thân máu tươi nhuộm dần, xuất hiện mấy chục đạo tinh tế vết thương, nhìn thảm liệt vô cùng.

Nhưng mà bất luận là chính hắn vẫn là như lâm đại địch Yến Quy Nam đều biết, thương thế như vậy nhìn qua tựa hồ rất nghiêm trọng, trên thực tế nhưng không có ảnh hưởng gì.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh dưới chân bỗng nhiên giẫm mạnh, mặt đất chấn động mãnh liệt, tiếng sấm giống như tiếng nổ vang bên trong, một đạo chừng dài một trượng lấp lánh đao mang tại sắc nhọn trong tiếng thét gào đột nhiên phá vỡ dây dưa không nghỉ Thiên Ti Ngân Hà kiếm khí, như là chân trời treo hạ trường hồng, hướng về trên tay kiếm quang huy hoàng Yến Quy Nam vào đầu rơi xuống!

Ầm ầm ——

Cùng lúc đó, cái này nguyên một tòa chiếm diện tích mấy chục trượng đại điện cũng không còn cách nào tiếp nhận cực đoan sắc bén kiếm khí, đao khí xung kích, bắt đầu sụp đổ!

Khối lớn khối lớn đá vụn rơi đập, cột đá sụp đổ, vừa mới lọt vào hai người giao chiến chỗ thời điểm, liền bị một cỗ vô hình lực lượng cắt chém thành vỡ nát, sau đó bị phồng lên gào thét kịch liệt cương phong mãnh liệt quét, quét sạch bốn phương tám hướng!

Diệp Phàm Dạ Oanh bọn người hãi hùng khiếp vía, liên tiếp lui về phía sau, mà Luyện Tâm Kiếm Tông đám người cũng liền lăn lẫn bò điên cuồng chạy trốn, muốn rời xa hung mãnh hiểm ác trong khi giao chiến.

Vẻn vẹn tại cửa ra vào đứng thẳng như thế một lát, mấy người bọn họ trên thân đã vô thanh vô tức phá vỡ đạo đạo miệng máu.

Coong!

Không có bất kỳ cái gì trò chuyện, Yến Quy Nam sắc mặt tái xanh, trong tay thanh này phảng phất ưa tối ngưng kết mà thành quang chi kiếm, như là một đầu giống như du long chăm chú xuyết tại kiếm quang về sau, đúng là lấy lôi đình đồng dạng tốc độ theo sát mà lên, phát ra kiếm mang màu bạc trên mũi kiếm từng tia từng tia kiếm quang bén nhọn không ngừng phụt ra hút vào, giấu ở đông đảo màu bạc trong kiếm quang! Nghe nói vua màn ảnh có hậu đài

Yến Quy Nam kiếm thuật bên trong bản thân liền có một cỗ thà bị gãy chứ không chịu cong cá tính, mắt thấy Nhạc Bình Sinh như thế khí thế làm người ta không thể đương đầu một đao, không có nửa phần né tránh ý tứ! Hắn thân là khí đạo tông sư, càng là kiếm đạo cường giả, sao có thể lui tránh

Tranh tranh tranh tranh tranh!

Đao kiếm tấn công bên trong phảng phất tại một phần ngàn cái trong nháy mắt giao kích chấn động trăm ngàn lần, toàn bộ thế giới phảng phất biến thành hai màu trắng đen, mắt trần có thể thấy, vỡ vụn hết thảy kinh khủng nhuệ khí giống như là thuỷ triều hướng về bốn phương tám hướng bắn tung tóe, phương viên mấy chục trượng mặt đất thật giống như đậu hũ đồng dạng yếu ớt, sinh sinh bị có mặt khắp nơi sắc bén dòng lũ nhấc lên vài thước chi sâu, cả ngọn núi phát ra không chịu nổi gánh nặng oanh minh, vang vọng toàn bộ Luyện Tâm Kiếm Tông!

Mà lạ thường chính là, Yến Quy Nam trong tay kiếm ánh sáng vậy mà như là chân chính kiếm khí, tại va chạm ở trong bộc phát ra từng đoàn từng đoàn chói mắt hoả tinh.

Trong chớp nhoáng này mãnh liệt va chạm, cơ hồ ngay cả thời gian trong nháy mắt đều không cần, Yến Quy Nam cơ hồ nửa người bên trên lông tơ tất cả đều trong nháy mắt này tạc lập, gắng gượng đỡ được Nhạc Bình Sinh một kích này, nhưng cũng là chấn động đến nửa người đều ẩn ẩn run lên, trên trường kiếm càng là rải rác kiếm quang bốn phía, có chút kiềm chế không ngừng bộ dáng.

"Không được!"

Yến Quy Nam trong tai tựa hồ nghe đến trong thân kiếm mơ hồ truyền ra rên thống khổ, tính cả lấy hắn toàn thân trên dưới lốp bốp tiếng nổ vang không ngừng, tựa hồ không chịu nổi gánh nặng, trái tim cũng kịch liệt cuồng loạn!

Một đao kia trảm kích ngoại trừ không kém cỏi chút nào Bích Ảnh ngưng kiếm ánh sáng tuyệt thế sắc bén, cũng tích chứa không chút nào hạ cùng mình vô tình diệt tuyệt kinh người ý chí, càng kinh khủng thì là một cỗ trời long đất nở, thiên băng địa liệt đồng dạng không thể ngăn cản thuần túy vĩ lực!

Hắn lập tức liền ý thức được, trước mắt cái này Nhạc Bình Sinh thể phách, lực lượng, so với hắn tưởng tượng còn kinh khủng hơn! Từ bỏ thao túng kiếm khí chém giết mà tiến hành chém giết gần người, là hắn cả đời ở trong phạm vào sai lầm lớn nhất lầm!

Trong lòng cũng của hắn tại im ắng cuồng hống:

"Vì cái gì! Vì cái gì! Vì cái gì! Hắn rõ ràng chẳng qua là một cái võ đạo gia! Chỉ phá vỡ lực quan! Mà ta bước vào võ đạo 120 năm, làm sao lại giết không chết cái này sâu kiến!"

Đao kiếm đấu sức bên trong, Nhạc Bình Sinh cái trán khuôn mặt phía trên đạo đạo miệng máu, máu tươi uốn lượn đầy mặt, nhìn dữ tợn vô cùng, nhưng là đối mặt trên trán nổi lên gân xanh Yến Quy Nam, hắn lại lộ ra một cái tàn khốc mỉm cười:

"Khí đạo tông sư ngươi là ta làm thịt cái thứ hai!"

Rống!

Phảng phất trên chín tầng trời lôi đình kích liệt đại địa, cuồn cuộn khuấy động tiếng gầm bên trong, một đạo màu bạc lôi đình hư không lóe lên, từ Nhạc Bình Sinh trong miệng đột nhiên bắn ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 301: Tuyệt Âm Thanh!

Chương 301: Tuyệt âm thanh!

Quần sơn trong tiếng oanh minh từng cơn, cả ngọn núi có chút chấn động bên trong, vô số đá vụn lăn xuống mà xuống, phương viên vài dặm sơn lâm bên trong, đếm không hết chim bay phóng lên tận trời, phảng phất muốn đại nạn lâm đầu đồng dạng.

Chấn thiên tiếng oanh minh bên trong, trên sơn đạo trong lúc nhất thời đã tuôn ra hàng trăm hàng ngàn đệ tử, ánh mắt kinh hãi ở trong không biết chuyện gì xảy ra, từng cái nhao nhao chạy về đỉnh núi.

Giờ này khắc này Dạ Oanh Diệp Phàm bọn người đã sớm lui ra mấy chục trượng xa, ở trước mặt bọn họ, cả tòa hùng vĩ đại điện đã sớm không còn tồn tại, ngay cả một khối lớn một chút đá vụn đều không có, chỉ có từng đạo lít nha lít nhít, nguy hiểm tới cực điểm vô hình khí nhận tung hoành cắt chém, đem đại điện cùng trước điện lớn như vậy một cái quảng trường giảo sát phá thành mảnh nhỏ!

Những cái này đếm không hết vô hình chi nhận chẳng qua là Nhạc Bình Sinh cùng Yến Quy Nam hai người đối bính ở giữa dư ba, lại sinh sinh đem bọn hắn trước mắt mặt đất san bằng vài thước có thừa.

Hung mãnh cương phong quét sạch xung kích phía dưới, khu vực biên giới đều là đầy trời phất phới bụi mù, bên trong cụ thể

xảy ra chuyện gì đều không ai có thể thấy rõ ràng, chỉ có từng đợt sấm rền đao thanh, kiếm rít quanh quẩn không ngớt!

"Đáng chết! Đáng chết! Cái này sao có thể! !"

Bởi vì lúc trước tới gần hai người giao chiến trung tâm, giờ phút này Luyện Tâm Kiếm Tông năm tên trưởng lão cùng Hoa Thiệu Bạch sáu người, y phục rách tung toé, máu tươi nhuộm dần, trên thân bị vô hình khí nhận mở ra đạo đạo miệng máu, nhìn thê thảm vô cùng.

Mỗi một người bọn hắn trên mặt biểu lộ đều lộ ra chấn kinh mà vặn vẹo.

Cho tới bây giờ bọn hắn đồng thời đều ý thức được, Tinh Thần Liệt Túc tông lực lượng không ở chỗ cái gì cùng Đoan Mộc thế gia giao hảo, mà hoàn toàn ở chỗ Nhạc Bình Sinh bản thân trên thực lực!

Bọn hắn sai lầm lớn nhất, chính là từ đầu tới đuôi đều không có chân chính đem Tinh Thần Liệt Túc tông chân chính để ở trong mắt, chỉ cho là chỉ cần tông chủ xuất quan , bất kỳ cái gì vấn đề trong trở bàn tay liền có thể giải quyết.

Nhìn thấy mặt trước kinh thiên động địa uy thế, trong lòng của mỗi người đều dâng lên một tia hàn ý.

Hoa Thiệu Bạch cùng Cảnh Thái Hành hai người thì là thần sắc dữ tợn, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt gắt gao nhìn chằm chằm trong khi giao chiến, trong lòng rống to:

"Giết chết hắn! Giết chết hắn! Tông chủ nhất định có thể thắng!"

Một bên khác, Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người sắc mặt khẩn trương, trong lòng bàn tay xuất mồ hôi, mà Tử Di ánh mắt thì là cực kỳ chấn động:

"Nghĩ không ra! Nghĩ không ra! Chuyện này rốt cuộc là như thế nào! Hắn sao lại thế. . . "

Dạ Oanh cũng đồng dạng mặt trầm như nước, trong nội tâm cảm thụ so với Tử Di đến cũng không khá hơn chút nào.

Hai người các nàng đã tận khả năng đánh giá cao Nhạc Bình Sinh thực lực tiến triển, nhưng không có nghĩ đến vẫn như cũ là mười phần sai!

Ba tháng ngắn ngủi thời gian, một cái bình thường, khác biệt võ đạo đại đầu binh có thể cùng một tông sư cấp bậc đại cao thủ chính diện chém giết, có qua có lại, đây là cỡ nào không thể tưởng tượng nổi

Một màn này sống sờ sờ phát sinh ở trước mắt của mình, nàng lập tức liền ý thức được chính mình vội vàng ở giữa thu thập tình báo càng vốn cũng không hoàn toàn, thậm chí chẳng qua là một góc của băng sơn.

Đạp đạp đạp. . .

Rối rít tiếng bước chân truyền đến, làm từng cái Luyện Tâm Kiếm Tông đệ tử đuổi tới đỉnh núi thời điểm, nhìn thấy đã phá thành mảnh nhỏ, không còn tồn tại tông chủ đại điện lúc, không khỏi đứng chết trân tại chỗ.

"Chuyện gì xảy ra! Là ai tại cùng tông chủ động thủ! "

Những đệ tử này lập tức quần tình xúc động, ánh mắt chuyển tới mấy cái trưởng lão vị trí, cao giọng nói:

"Trưởng lão!"

Liền tại bọn hắn phóng ra bước chân, chạy tới mấy cái trưởng lão vị trí thời khắc ——

Rống!

Một cái kinh thiên động địa, như là viễn cổ ma thần giáng lâm nhân gian kinh khủng rống to âm thanh đột nhiên bộc phát, đồng thời một cỗ cuồn cuộn sóng âm mang theo bố thiên lấp mặt đất sắc bén chi ý, quét sạch bốn phương tám hướng, trên không trung mây nhàn nhạt khí cũng bị trong chớp mắt quét sạch sạch sẽ!

"Chuyện gì xảy ra!"

Tại cái này âm thanh rống to bộc phát một tích tắc kia, mỗi người đều đinh tai nhức óc, gắt gao bưng kín lỗ tai, trong đại não như là kim châm, cảm giác chính mình giống như là tại mưa to gió lớn ở trong một Diệp Tiểu Tiểu thuyền con, đang cuộn trào mãnh liệt sóng âm xung kích phía dưới, bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp!

Lui! Lui! Lui!

Trong lúc nhất thời, bất luận là ai, đều sắc mặt tái nhợt, khó có thể chịu đựng kinh người như vậy uy thế xung kích, lại lần nữa liên tiếp lui về phía sau!

Tại cái này âm thanh rống to quét sạch thiên địa về sau, cũng không biết qua bao lâu, tựa hồ chỉ có hai ba cái hô hấp công phu, tại mọi người đầu não u ám, đầu váng mắt hoa ở trong ——

Coong!

Một tiếng xuyên kim liệt thạch réo rắt huýt dài bỗng nhiên vang lên, cũng giống như là tại đáy lòng của mỗi người trực tiếp vang lên, mỗi người đều bỗng nhiên ngẩng đầu!

Tại ánh mắt của bọn hắn bên trong, một đạo hẹp dài bóng đen phản xạ ra điểm điểm hàn quang, vạch lên duyên dáng đường vòng cung, xông phá tràn ngập khuếch tán điểm điểm bụi mù, ném lên thiên không. Trinh tri cao kiến

Đạo này hẹp dài bóng đen giữa không trung bên trong bay vùn vụt mấy chục trượng khoảng cách, sau đó vô lực rơi xuống.

Xùy một tiếng!

Một thanh hàn quang lòe lòe sắc bén kiếm khí nghiêng cắm vào trước mặt mọi người trên mặt đất, rút đi tất cả Phù Hoa, rung động không ngừng.

"Đây là. . . !"

Mỗi một cái Luyện Tâm Kiếm Tông môn nhân đệ tử, trưởng lão, hai mắt đột nhiên một trống, giống như là nhìn thấy cái gì không thể tin sự tình, thần sắc kinh khủng, trái tim cũng như bị một cái đại thủ gắt gao nắm lấy, cơ hồ liền muốn ngạt thở!

Đây là bọn hắn tông chủ, Yến Quy Nam Bích Ảnh ngưng kiếm ánh sáng.

Trên đỉnh núi, lâm vào khó tả tĩnh mịch. Mà cơ hồ là tại thanh trường kiếm này cắm vào trên mặt đất đồng thời, đinh tai nhức óc đao thanh kiếm rít cũng đã hoàn toàn ngừng lại.

Keng!

Cơ hồ cùng lúc đó, một trận như rồng giống như hổ tranh minh thanh bên trong, một đạo loan nguyệt giống như trượng dài hình cung đao quang tại mông lung bụi mù ở trong lóe lên một cái rồi biến mất, lập tức một cỗ vô hình cương phong xoay quanh gào thét, đem khuếch tán tràn ngập bụi mù hết thảy cuốn lên, quét sạch không còn!

Đạo này đao thanh vang lên thời điểm, trong tai mỗi một người chỉ có thể nghe được chính mình thở hào hển cùng kịch liệt nhịp tim, chật vật nâng lên cổ, đem ánh mắt dời về phía bên ngoài bụi mù tràn ngập trong khi giao chiến!

Một thân ảnh cũng theo đó hiện ra.

Diệp Phàm, Lâm Thành lập tức cuồng hỉ!

Giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh, quần áo tả tơi, đã biến thành một cái huyết nhân, trên mặt, cánh tay, thân thể, cơ hồ toàn bộ hiện đầy lít nha lít nhít miệng máu, phảng phất tao ngộ lăng trì chi hình, nhìn qua vô cùng thảm liệt.

Nhưng là cặp mắt của hắn lại giống như là tích chứa một cái mặt trời, sáng ngời chói mắt, tựa hồ không khí đều sẽ bị nhóm lửa. Ngốc trệ ở trong mỗi người bị hắn tia mắt kia đảo qua, toàn thân lông tơ đều từng chiếc dựng đứng, huyết dịch đều muốn ngưng kết!

Đạp, đạp, đạp.

Tại yên tĩnh trong im lặng, Nhạc Bình Sinh mở ra bước chân, đi hướng không thể tin, không cách nào lấy lại tinh thần Luyện Tâm Kiếm Tông mấy cái trưởng lão vị trí.

"Không có ý tứ, không có dừng tay."

Nhìn xem thần sắc hoảng sợ, thân thể run nhè nhẹ mấy cái trưởng lão, Nhạc Bình Sinh máu me đầm đìa trên mặt lộ ra một cái dữ tợn mỉm cười:

"Các ngươi tông chủ chết rồi, như vậy hiện tại, các ngươi ai cho ta giao tiền chuộc "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 302: Trở Lại

Chương 302: Trở lại

"Ngươi. . . Ngươi. . ."

Kinh hãi! Vô cùng kinh hãi!

Tại thời khắc này Luyện Tâm Kiếm Tông năm tên trưởng lão nhịp tim tựa hồ cũng đình chỉ lại, mỗi người con mắt đều lồi ra, chẳng khác nào ác quỷ.

Một cái không thể tin, bọn hắn cũng không dám tin tưởng suy nghĩ, không thể ức chế từ trong lòng của bọn hắn bốc lên. Ý nghĩ này giống như là Thập Vạn Đại Sơn, đè ầm ầm ở trong lòng của bọn hắn.

"Không có khả năng! Sư phụ! Sư phụ!"

Tại hạ trong nháy mắt, Hoa Thiệu Bạch giống như là như bị điên gầm thét liền xông ra ngoài, xông về giao chiến trung tâm.

Mà năm tên trưởng lão lại tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt dưới, động một cái cũng không thể động.

Tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt phía dưới, bọn hắn từng cái tựa như là một con yếu ớt cừu non, đã rơi vào một đầu tiền sử cự thú săn mồi phạm vi, nơm nớp lo sợ, toàn thân run rẩy, ngay cả một câu đầy đủ đều nói không nên lời.

Chiến đấu ngừng, Yến Quy Nam bội kiếm rời khỏi tay, Nhạc Bình Sinh vẫn đứng ở trước mặt của bọn hắn, điều này đại biểu cái gì

Trong lòng bọn họ ẩn ẩn có đáp án, cũng không dám tin tưởng, cũng không muốn tin tưởng!

Mà vậy được bách thượng thiên đệ tử càng là không chịu nổi, từng cái miệng đại trương, trái tim bịch phù phù cuồng loạn, chân cẳng như nhũn ra, yết hầu càng là liều mạng nhấp nhô, trên trán, trên gương mặt, từng viên lớn mồ hôi lạnh lăn xuống mà xuống.

"A! A! Sư phụ a!"

Giao chiến một vùng phế tích cái hố bên trong, Hoa Thiệu Bạch phát ra một tiếng như là Dã Thú sắp chết thảm liệt mà không thể tin tru lên, mà đây là một tiếng tru lên thì là triệt triệt để để đem Luyện Tâm Kiếm Tông năm tên trưởng lão, cùng ở đây hàng trăm hàng ngàn môn nhân đệ tử trong lòng may mắn, triệt để đánh nát!

Luyện Tâm Kiếm Tông trụ cột, khí đạo tông sư Yến Quy Nam, chết!

"Sao lại thế. . . Sao lại thế. . ."

Tất cả mọi người ngây ra như phỗng. Cảnh Thái Hành thân thể mềm nhũn, giống như là là rốt cuộc không chịu nổi Nhạc Bình Sinh ánh mắt đồng dạng quỳ rạp xuống đất!

Còn lại bốn tên trưởng lão cũng tốt hơn hắn không có bao nhiêu, cả người giống như là đưa thân vào băng thiên tuyết địa, thấu xương sợ hãi, e ngại lan tràn toàn thân!

Hàng trăm hàng ngàn môn nhân đệ tử ngơ ngác đứng ở tại chỗ, một cỗ bi thống, khủng hoảng, cực đoan e ngại cảm xúc nhanh chóng khuếch tán ra.

Sự thật bày ở trước mắt, bọn hắn cũng không thể không tin.

Càng làm cho Luyện Tâm Kiếm Tông năm tên trưởng lão hoảng sợ vô cùng là, đứng tại trước mặt bọn hắn Nhạc Bình Sinh trên thân, ở trên một khắc còn hiện đầy từng đạo giăng khắp nơi, thật sâu miệng máu, mà bây giờ, liền tại bọn hắn trước mắt, cái này từng đạo vết thương lại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc khép lại! Điệu thấp đại minh tinh

Hoảng sợ bên trong, bọn hắn thậm chí có thể nhìn rõ ràng, một phần nhỏ kém cỏi miệng máu liền tại bọn hắn dưới mí mắt trong khoảnh khắc khép lại, ngay cả một điểm vết tích đều không có để lại!

Đây là cái gì

Vô cùng khủng hoảng tràn ngập nội tâm của bọn hắn.

"Các ngươi đã lãng phí ta rất nhiều thời gian."

Nhạc Bình Sinh thanh âm phá vỡ yên tĩnh, hắn nhìn lướt qua nơm nớp lo sợ, ngay cả câu đầy đủ đều không nói được năm cái trưởng lão, cũng không để ý đến tại phế tích bên trong khàn cả giọng tru lên Hoa Thiệu Bạch, nhàn nhạt nói ra:

"Ta chỉ chờ nửa ngày thời gian, kiếm đủ hai mươi tám vạn Xích Kim Diệp, bằng không mà nói các ngươi có mấy người, liền đi với ta bản tông đào quáng. Lúc nào đào đủ lúc nào trở ra."

Hai mươi tám vạn Xích Kim Diệp nếu không liền muốn đi đào quáng

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh thanh âm đàm thoại giống như là kinh lôi đồng dạng chịu trận đám người bên tai nổ vang, Lâm Vị Nhiên cùng Lỗ Bình Tây giống như là như ở trong mộng mới tỉnh, sắc mặt sợ hãi, liên tục quát:

"Chờ một lát! Chờ một lát! Chúng ta bây giờ liền đi góp!"

Đến Yến Quy Nam lạc bại bỏ mình giờ khắc này, bọn hắn tất cả lực lượng không còn tồn tại, không còn có một tơ một hào phản kháng chỗ trống.

Hối hận, hoảng sợ cảm xúc cũng giống là rắn độc đồng dạng gặm nuốt lấy bọn hắn nội tâm.

. . .

Bánh xe nhấp nhô, hai chiếc xe ngựa tính cả Diệp Phàm Lâm Thành cùng hai tên đệ tử, mở mày mở mặt rời đi Luyện Tâm Kiếm Tông.

Tại bọn hắn đằng sau, là từng đạo bi phẫn tới cực điểm, cũng sợ hãi tới cực điểm ánh mắt.

Toa xe bên trong, Nhạc Bình Sinh ngồi khoanh chân tĩnh tọa, trong mắt một màn ánh sáng hiển hiện:

【 lực lượng 】: 53

【 thể chất 】: 5 2

【 nhanh nhẹn 】: 53

【 tinh thần 】: 5 2

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 5 250

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 35%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 35%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy linh năng đơn vị: 0

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 300 đơn vị ngạo kiều thiếu gia khống la lỵ

【 sinh mệnh đếm ngược: 18 7 ngày 2 giờ 】

Yến Quy Nam cái chết mang đến cho hắn bốn trăm đơn vị linh năng dự trữ, nhưng mà lấy hắn hiện tại thể phách, vẻn vẹn chữa trị thân thể nhận tổn thương nghiêm trọng liền hao tốn một trăm đơn vị linh năng.

Còn lại linh năng dự trữ hắn cũng cần hảo hảo quy hoạch, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, tạm thời không có ý định vận dụng.

Mà lại lấy hắn hiện tại đạt đến bình cảnh cường độ thân thể, ngoại trừ dùng để thúc đẩy công pháp tiến độ bên ngoài, đơn thuần để mà cường hóa các hạng tố chất thân thể đã là làm nhiều công ít.

Đối với hắn hiện tại tới nói mọi chuyện cần thiết có thể tạm thời để ở một bên, việc cấp bách chính là tìm kiếm được thích hợp hắn có thể đột phá khí quan, đồng thời hành chi hữu hiệu phương pháp.

Hắn đối mặt địch nhân càng ngày càng cường đại, chỉ có thực lực mới là ứng đối hết thảy căn bản.

Toa xe bên trong, Dạ Oanh cùng Tử Di hai người thỉnh thoảng đánh giá Nhạc Bình Sinh, giống như là đối đãi một cái trước đây chưa từng gặp quái vật, tựa hồ muốn nói lại thôi.

Rốt cục sau một lát, Dạ Oanh không nhịn được hỏi:

"Nhạc tông chủ, ngươi tại tới thời điểm liền định hướng tên

kia khí đạo tông sư động thủ ngươi tựa hồ chẳng qua là võ đạo gia cảnh giới a ngươi cứ như vậy có nắm chắc "

Nhạc Bình Sinh mở hai mắt ra, mỉm cười: "Ta đương nhiên không có nắm chắc."

Ngoài dự liệu, Dạ Oanh không khỏi sững sờ: "Vậy ngươi. . . "

"Nếu như bất cứ chuyện gì đều muốn đợi có vạn toàn nắm chắc lại đi làm, như vậy người còn sống có cái gì vui vị "

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng dài:

"Sống có gì vui, chết có gì khổ động thủ bất dung tình, khoan dung không động thủ. Cây kim so với cọng râu dưới, ta đã lựa chọn xuất thủ, Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ chết trong tay ta là chuyện đương nhiên, nếu như ta thực lực không đủ chết ở trong tay của hắn cũng là chết có ý nghĩa. Dạng này không biết là cỡ nào thú vị "

Người này, là cái Võ phong tử!

Nhạc Bình Sinh tiếng nói rơi xuống, trong lúc nhất thời Dạ Oanh cùng Tử Di đáy lòng của hai người có chút phát lạnh.

Hai người bọn họ thân ở tân triều đặc thù chấp hành cơ cấu, được chứng kiến muôn hình muôn vẻ người, lãnh khốc, tà ác, diệt tuyệt nhân tính, đủ loại không phải trường hợp cá biệt.

Nhưng là giống Nhạc Bình Sinh nhìn như vậy giống như tỉnh táo vô cùng, kì thực có một loại phát ra từ thực chất bên trong Vô Pháp Vô Thiên, vô câu vô thúc điên cuồng cùng tùy ý, là khó khăn nhất lấy đem khống nhân vật!

Dạ Oanh nhìn thật sâu Nhạc Bình Sinh một chút:

"Nhạc tông chủ, trên thực tế ngươi căn bản cũng không có cân

nhắc qua muốn hợp tác với chúng ta, có phải hay không "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 303: Khoản Tiền Lớn

Chương 303: Khoản tiền lớn

Thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành.

Đây là Dạ Oanh từ chuyện này ở trong nhìn ra Nhạc Bình Sinh tác phong làm việc.

Dạng này một cái làm việc tận tình cẩu thả, vô câu vô thúc, không có chút nào cố kỵ nhân vật, làm sao có thể bởi vì chính mình dăm ba câu, liền tuỳ tiện thỏa hiệp

Nàng thật sâu minh bạch, giống như là Nhạc Bình Sinh dạng này người, cơ hồ sẽ không tuân theo bất luận người nào chưởng khống, thao túng trở thành một con cờ.

Dù là sau lưng của nàng là tân triều dạng này tuyệt thế bá chủ cũng giống vậy.

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nhẹ gật đầu: "Ngươi nói không sai."

"Ngươi!"

Tử Di lập tức lông mày dựng lên, một bộ bộ dáng như lâm đại địch, đang muốn nói chuyện, Dạ Oanh đưa tay ngăn lại nàng, quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, ngữ khí nhẹ nhàng:

"Nhạc tông chủ, cũng không phải là ta đang uy hiếp ngươi, nhưng là sự thật chính là như thế, ngươi có hay không nghĩ tới

ngươi cự tuyệt về sau sẽ phát sinh cái gì "

Nàng hít sâu một hơi, dừng một chút, tiếp tục nói ra:

"Ta đã từng nói qua cho ngươi, chúng ta nội bộ đã có bao nhiêu phương chú ý đến ngươi, hai người chúng ta lệ thuộc hình ngục ty, chẳng qua là đến đánh cái tiền trạm, thám thính tin tức. Chỉ bất quá sau lưng ta một vị đại nhân đối ngươi cảm thấy rất hứng thú, muốn hợp tác với ngươi, ta mới hướng ngươi đưa ra đề nghị này.

Nhưng là còn lại cơ cấu cùng chúng ta ý nghĩ chỉ sợ cũng không giống nhau, bất luận là diễn võ cơ quan vẫn là nghiên cứu mệnh nguyên bộ, bọn hắn đối trên người ngươi mang theo bí mật hứng thú lớn hơn cả đối bản thân ngươi hứng thú.

Nếu như ngươi cự tuyệt ta đề nghị, có thể suy ra, bọn hắn sẽ khai thác ngươi tưởng tượng không đến hành động, trăm phương ngàn kế đi lấy được bí mật trên người của ngươi, ngươi phải đối mặt cũng là khó có thể tưởng tượng lực lượng nhằm vào."

"Diễn võ cơ quan nghiên cứu mệnh nguyên bộ "

Nhạc Bình Sinh lông mày giật giật, hỏi:

"Bọn hắn là làm cái gì ta thân ở Bắc Hoang, bọn hắn ngoại trừ âm thầm nhìn trộm bên ngoài, còn có thể làm những gì "

Dạ Oanh lắc đầu:

"Ngươi quá coi thường bọn hắn! Dư thừa tin tức ta sẽ không nói cho ngươi, chỉ có hai điểm, Thần Ma võ đạo chính là nghiên cứu mệnh nguyên bộ thủ bút! Diễn võ cơ quan thì là Thiên Công Thần Khí cục cùng nghiên cứu mệnh nguyên bộ cộng đồng tổ kiến thành lập đặc thù võ giả bộ đội! Mỗi một cái đều là tiếp nhận huyết mạch cấy ghép thành công Thần Ma võ giả!"

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động một chút, Thiên Công Thần Khí cục hắn tự nhiên biết một chút, vẫn là tại vừa mới giáng lâm thế giới này là Lý Thiết nói tới. Siêu phàm súng đạn nghiên cứu phát minh chế tạo, chính là từ cái này cơ cấu chủ đạo. Bi thiên như mộng

Nghiên cứu mệnh nguyên bộ nghe xuống tới tựa hồ chủ yếu là xử lí nhân thể tiềm năng khai phát, để người bình thường có thể nhanh chóng thu hoạch siêu phàm lực lượng một cái cơ cấu.

Hai cái này cơ cấu cộng đồng tổ kiến ra một cái đặc thù chấp hành cơ cấu, lại có dạng gì lực lượng

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh im lặng không nói, Dạ Oanh tiếp lấy nói ra:

"Không muốn cho rằng bọn họ cách xa vạn dặm liền lấy ngươi không thể làm gì. Nhạc tông chủ, ta thẳng thắn, thân phận của ngươi là ngươi lớn nhất lỗ thủng, phía trên đối ngươi có chỗ chú ý các đại nhân tất cả mọi người rõ ràng ngươi là từ đường biên giới bên trên lẩn trốn, là triều ta một cái đào binh, điểm này liền xem như ngươi giết chết hai người chúng ta cũng vu sự vô bổ.

Bọn hắn thậm chí càng vốn cũng không phải động thủ, chỉ cần đem ngươi thân phận tuyên dương ra ngoài, lại tựa hồ trùng hợp tiết lộ ra ngoài một chút chứng cứ, ngồi vững ngươi là triều ta mật thám, đến lúc đó không cần chờ đến diễn võ cơ quan người xuất mã, Bắc Hoang liên minh chính mình liền sẽ kìm nén không được, tự tay đưa ngươi Khổ Tâm kinh doanh những thế lực này toàn bộ thanh chước!"

Dạ Oanh nhìn thật sâu hắn một chút:

"Vẻn vẹn dạng này mượn đao giết người một chiêu, đối mặt toàn bộ Võ Đạo Liên Minh vây bắt, Nhạc tông chủ, ngươi lại có thể thế nào ngăn cản "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Ngươi nói không sai, bằng vào ta thực lực hiện hữu căn bản là không có cách ngăn cản."

Tựa hồ thấy được một tia hi vọng, Dạ Oanh ngữ khí chậm dần:

"Nhưng là nếu như ngươi đáp ứng cùng ta hình ngục ty hợp tác, gia nhập chúng ta danh sách, những nguy cơ này tự nhiên không còn tồn tại. Nghiên cứu mệnh nguyên bộ bên kia sẽ có đại nhân ra mặt, lấy ngươi bây giờ so sánh tông sư thực lực, ngươi cũng sẽ có tới tương xứng địa vị, không phải là cái gì quân cờ, dạng này hết thảy vấn đề cũng đều sẽ giải quyết dễ dàng, như thế nào "

Nhạc Bình Sinh cười cười: "Làm lòng người động đề nghị."

Dạ Oanh sắc mặt khẽ động, toát ra một tia ý mừng, hỏi: "Ngươi đồng ý "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu:

"Ta sẽ không làm quân cờ của người khác, nhưng lại sẽ không cự tuyệt một số phương diện hợp tác. Bất quá đại sự như vậy, ngươi phải làm không được chủ a ta muốn cùng sau lưng ngươi người kia gặp mặt nói chuyện, bằng vào ta hiện tại võ đạo thế lực, hẳn là có tư cách này."

"Gặp mặt nói chuyện "

Dạ Oanh ánh mắt mang theo có chút hoài nghi, trầm ngâm xuống tới.

"Không cần suy nghĩ nhiều, trong này không có cái gì âm mưu quỷ kế, ta chỉ là cần cùng một cái có đầy đủ quyền lực người xác nhận một chút mà thôi."

Nhìn ra Dạ Oanh vẻ hoài nghi, Nhạc Bình Sinh thuận miệng

"Nếu như các ngươi không yên lòng, như vậy gặp mặt thời gian cụ thể cùng địa điểm có thể từ các ngươi quyết định, chỉ cần lựa chọn đối với song phương đều tính an toàn địa điểm là được rồi."

"Tốt!"

Giống như là đã quyết định một loại nào đó quyết tâm, Dạ Oanh một lời đáp ứng, sau đó nói ra:

"Chuyện này ta sẽ trở về bẩm báo cho đại nhân, nếu như đại nhân đáp ứng gặp ngươi, ta sẽ đích thân đến thông tri ngươi."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười nhẹ gật đầu

Làm Chung Thành đuổi tới sơn môn trước đó thời điểm, lập tức liền bị đầy mắt Xích Kim chi sắc choáng váng con mắt.

Hai chiếc xe ngựa trước mặt, từng cái hòm gỗ xếp thành một hàng, thô sơ giản lược đảo qua đi ước chừng có vài chục rương, phóng xạ ra lộng lẫy vô cùng hào quang vàng óng.

"Cái này!"

Chung Thành tròng mắt kém chút đều rơi ra, nhìn xem từng cái môn nhân đệ tử tại Diệp Phàm chỉ huy dưới, mặt mũi tràn đầy vẻ kích động kiểm điểm từng rương Xích Kim Diệp, sau đó gánh tại trên vai, hỉ khí dương dương hướng về trên núi bước đi.

Ngu ngơ chỉ chốc lát, nguyên bản chuẩn bị xong lí do thoái thác nguyên bản chuẩn bị xong lí do thoái thác toàn bộ ném ra sau đầu, hắn vội vội vàng vàng đón lấy Nhạc Bình Sinh, nhìn thấy trên người hắn lam lũ y phục trong lòng lộp bộp một chút, không thể tưởng tượng nổi mà hỏi:

"Tông chủ, cái này "

"Đây là Luyện Tâm Kiếm Tông bồi thường chúng ta. "

Nhạc Bình Sinh không có quá nhiều giải thích, nói ra:

"Nơi này có chừng hai mươi tám vạn Xích Kim Diệp, ngươi ở chỗ này kiểm lại một chút nhập kho, ta tại đỉnh núi buồng luyện công, không có chuyện gì chuyện đừng tới quấy rầy ta."

Dứt lời, Nhạc Bình Sinh cũng không đợi Chung Thành phản ứng, bóng người nhoáng một cái, đã không thấy bóng dáng.

"Hai, hai mươi tám vạn Xích Kim Diệp tông chủ đây, đây là đem Luyện Tâm Kiếm Tông cho đoạt! "

Chung Thành trợn mắt hốc mồm đứng ở tại chỗ, đại não đều choáng váng một chút.

Luyện Tâm Kiếm Tông Thái Tường thương hội một ngày thu đấu vàng, một năm xuống tới thuần túy doanh thu cũng bất quá không đến mười vạn mà thôi, tăng thêm linh linh toái toái cái khác sản nghiệp, khứ trừ rơi khổng lồ rườm rà môn nhân đệ tử tiêu xài, quanh năm suốt tháng có thể còn lại xuống tới tối đa cũng bất quá mấy vạn mà thôi.

Hai mươi tám vạn hàng thật giá thật Xích Kim Diệp, là một bút thực sự khoản tiền lớn!

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 304: DiễN Võ Cơ Quan!

Chương 304: Diễn võ cơ quan!

Dạ Oanh Tử Di hai nữ ở nửa đường rời đi, chạy về tân triều hướng vị kia cái gọi là đại nhân vật báo cáo tình huống.

Xếp bằng ở trên sân thượng, huyết khí bành trướng phun trào bên trong, Nhạc Bình Sinh trong lòng nổi lên thật sâu cảm giác nguy cơ.

Cho tới nay bởi vì thân ở Bắc Hoang nguyên nhân, hắn đối với tân triều đều đề phòng sơ suất.

Theo thân phận của mình triệt để bại lộ tại tân triều có quan hệ phương diện trong mắt, chính mình cơ hồ như ngồi chung giống như hỏa tiễn thực lực tốc độ tăng lên cũng cho chính mình mang đến cực đại uy hiếp.

Hắn lớn nhất sơ hở chính là tại Biên Hoang tao ngộ Ám Bộ đặc khiển đội tiễu trừ thời điểm không có để lại người sống, đến mức lưu lại cái đuôi, đem hắn tình báo truyền lại trở về tân triều, rơi vào người hữu tâm trong mắt, đến mức đứng trước bây giờ hoàn cảnh.

Đưa ra muốn cùng Dạ Oanh nhân vật sau lưng gặp mặt nói chuyện chính là hắn kế hoãn binh.

Hắn nhất định phải mau chóng, ý nghĩ thiết pháp đột phá đến

Khí Tông cảnh giới, bằng không hắn bây giờ nhìn giống như không e ngại khí đạo tông sư cấp bậc cường giả, trên thực tế Thân Hoành Thiên cùng Yến Quy Nam đều chẳng qua là sơ vị khí đạo tông sư mà thôi.

Sơ vị Khí Tông, mở khí hải, hoá khí Huyền Binh; trung vị Khí Tông, khí cùng lực hợp, tụ khí thành đan, từ đây có thể tùy ý ngự không mà đi; đến thượng vị Khí Tông cảnh giới, càng là uẩn dưỡng năm thần, cô đọng tiên thiên Chân Cương.

Ở trong đó từng cái cảnh giới ở giữa chênh lệch muốn so võ đạo gia cảnh giới ở giữa chênh lệch lớn không biết bao nhiêu lần.

Cùng sơ vị Khí Tông giao phong liền đã như là trên mũi đao nhảy múa, vô cùng gian nan, hơi không cẩn thận chính là bỏ mình hạ tràng. Đổi trung vị, thậm chí thượng vị Khí Tông đến chỉ sợ cũng khó mà ngăn cản.

Tân triều Thần Ma võ đạo nghiên cứu nhiều năm, lấy hắn mấy lần tại Bắc Hoang thể lượng, nếu như bất chấp hậu quả lại có thể bồi dưỡng được đến bao nhiêu Thần Ma võ giả khổng lồ như vậy cơ số dưới, lại có thể hiện lên hoặc nhiều hoặc ít Khí Tông cảnh giới cường giả

Thân là một cái hiện đại người Địa Cầu, Nhạc Bình Sinh trong lòng hết sức rõ ràng cao như vậy lần tập quyền khổng lồ máy móc nhất đại toàn lực ứng phó vận chuyển lại, có thể bạo phát đi ra sức mạnh khủng bố cỡ nào.

Cùng Bắc Hoang từng cái thế lực năm bè bảy mảng, bằng mặt không bằng lòng so sánh, tại cá thể lực lượng bồi dưỡng bên trên, tân triều có thể nói là tại Thần Ma võ đạo xuất hiện về sau lật về một bộ phận thế yếu.

Các bên trong gấp gáp nguy cơ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh trong lòng chỉ còn lại một cái ý niệm trong đầu:

Toàn lực ứng phó, đột phá Khí Tông!

Không có thực lực, hết thảy đều là nói suông, chỉ có đột phá Khí Tông, hắn mới xem như có chân chính lực lượng.

"Tông chủ! Có kiện sự tình ta quên nói cho ngươi biết!"

Đúng lúc này, Chung Thành thanh âm đột nhiên truyền đến, Nhạc Bình Sinh nhướng mày, mở hai mắt ra. Hàng Long Hoàng nữ

Chỉ gặp Chung Thành lo sợ bất an đứng tại dưới đài cao, lúng túng nói ra:

"Tông chủ, ta quên nói cho ngươi biết, Liệt Quyền môn hai vị trưởng lão đến đây tiếp ngươi, đã tại tông môn bên trong đợi ngươi hai ngày, bọn hắn tựa hồ có chuyện gì gấp muốn gặp ngươi."

Vừa đi sơn môn nghênh đón Nhạc Bình Sinh, lại bị đầy mắt kim lắc lắc làm choáng váng đầu óc, ngay cả chuyện này đều quên.

Liệt Quyền môn

Nhạc Bình Sinh hồi tưởng một chút, nhớ tới vây quét Thần Luân Pháp Vương là cái kia hai tên võ đạo gia, thản nhiên nói:

"Bọn hắn tìm ta làm cái gì "

Chung Thành sờ lên mồ hôi lạnh, vừa rồi từ Diệp Phàm nơi đó biết được Nhạc Bình Sinh thế mà tại Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ đại điện tại chỗ giết chết tông chủ của bọn hắn về sau, hắn đối trên đài cao ngồi xếp bằng nam tử lòng kính sợ đạt đến mức trước đó chưa từng có:

"Hai người bọn họ không có nói rõ, chỉ nói muốn cùng ngươi gặp mặt nói chuyện."

Nhạc Bình Sinh đứng dậy phất phất tay:

"Ta đã biết, ngươi đi xuống đi."

"Nhạc tông chủ! Đã lâu không gặp!"

Làm Nhạc Bình Sinh vừa mới bước vào đại sảnh thời điểm, hai tên khí chất dũng mãnh, không giận tự uy nam tử trung niên đã vội vàng đứng người lên đón, trên mặt lộ ra một chút kính ý, liên tục tán thán nói:

"Nhạc tông chủ một chiêu tan tác Hắc Ngục thiếu tôn, chấn ta Bắc Hoang giới tông phái thanh thế, vang danh thiên hạ, chúng ta đều phấn chấn, hai người chúng ta không mời mà tới, còn xin đừng nên trách!"

Hai người kia chính là Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người.

Nhạc Bình Sinh tại Trọng Khí tông trước sơn môn một quyền đánh bại thiếu tôn tin tức, ở trong khoảng thời gian một tháng này mặt cũng sớm đã truyền bá xôn xao, trải qua thời gian dài như vậy ấp ủ lên men, hắn Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ thân phận cũng đã bị tin báo thám tử nghĩ trăm phương ngàn kế nghe ngóng ra, hiện tại đã không phải là bí mật.

Hai người bọn họ nhìn xem nhìn qua trẻ măng hơi Nhạc Bình Sinh cũng không khỏi đến sinh lòng cảm khái, nhìn lúc ấy vây quét Thần Luân Pháp Vương trận chiến kia, trước mắt cái này một vị còn chưa không có lấy ra toàn bộ thực lực.

Cũng khó trách Nhạc Bình Sinh có thể cơ hồ không bị thương chút nào đánh giết Thần Luân Pháp Vương, nguyên lai đúng là huyết khí lang yên, võ đạo gia ở trong nhân vật đứng đầu, ẩn ẩn có thiên hạ đệ nhất võ đạo gia uy thế, chỉ bất quá lúc ấy không riêng gì chính mình, liền ngay cả đã bỏ mình Triệu công tử chỉ sợ đều tưởng tượng không đến.

"Hai vị khách khí." Đế thiếu lệnh truy nã: Manh thê đừng hòng

trốn

Nhạc Bình Sinh đưa tay dẫn tòa, chính mình cũng ngồi xuống, gọn gàng dứt khoát mà hỏi:

"Chắc hẳn hai vị đến không đơn thuần là chúc mừng a ta nghe trong môn trưởng lão nói hai vị có việc muốn cùng ta gặp mặt nói chuyện, không biết là sự tình gì "

Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người liếc nhau một cái. Diệp Đức Liệt cười ha ha nói:

"Nhạc tông chủ người sảng khoái nói chuyện sảng khoái, chúng ta cũng liền không còn nói vô dụng nhiều lời."

Hắn trầm ngâm một chút, trịnh trọng nói ra:

"Lần này hai người chúng ta cùng nhau đến đây, đã là mời Nhạc tông chủ trợ quyền, cũng là đến đưa chỗ tốt!"

Đưa chỗ tốt

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, bất động thanh sắc tiếp tục lắng nghe.

Diệp Khôn trầm giọng nói:

"Mọi người đều biết, Hoang Cổ di địa ở trong kỳ quái, nguy cơ rất lớn ở trong ẩn giấu cực lớn kỳ ngộ, thiên tài địa bảo, thượng cổ di binh, Hoang Cổ Di Chủng ấu thể, không thể nghi ngờ không phải giá trị liên thành, thậm chí có tiền mà không mua được, có tiền cũng không mua được tuyệt thế trân quý, đại bộ phận đều bị các thế lực lớn cầm giữ lũng đoạn.

Mà lần này, chúng ta đạt được một đầu đáng tin bí mật tình báo, một chi đặc thù thương đội thay hình đổi dạng ngụy trang thành người hái thuốc, không biết dùng dạng gì biện pháp lừa dối

qua Võ Đạo Liên Minh giám sát, buôn lậu đại lượng Hoang Cổ kỳ trân!"

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động, hứng thú:

"Các ngươi tìm ta cái gọi là đưa chỗ tốt, ý là cản đường cướp bóc, cùng một chỗ hướng chi này thương đội động thủ, muốn ta làm đạo phỉ "

Hoang Cổ di địa tên tuổi Nhạc Bình Sinh đã từng nghe nói nhiều lần, tựa hồ là một chỗ mười phần kỳ quái, cực đoan địa phương nguy hiểm, Luyện Huyết Huyền Binh rèn đúc vật liệu cùng tân triều Thần Ma võ đạo huyết mạch đầu nguồn liền xuất từ nơi này, chỉ bất quá cho tới hôm nay một mực vô duyên nhìn thấy.

"Nhạc tông chủ nói không sai, chính là cản đường cướp bóc!"

Lạ thường chính là, nghe được Nhạc Bình Sinh cái này lí do thoái thác, Diệp Đức Liệt Diệp Khôn hai người tựa hồ tuyệt không cảm thấy khó xử, ha ha ha cười to nói:

"Nhạc tông chủ, ngươi có chỗ không biết, cái này cản đường cướp bóc, là đối Bắc Hoang thật to hữu ích sự tình!"

Nhạc Bình Sinh sắc mặt khẽ động, Diệp Khôn Diệp Đức Liệt tiếng cười ngừng:

"Tốt gọi Nhạc tông chủ biết, chi này thương đội, không thuộc về Bắc Hoang, mà là đến từ tân triều diễn võ cơ quan!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 305: Đế Tâm Cỏ Cùng Hư Không Túi

Chương 305: Đế Tâm cỏ cùng hư không túi

Diễn võ cơ quan

Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong nháy mắt ba động một chút.

Hắn không nghĩ tới mới vừa từ Dạ Oanh miệng bên trong biết được cái này thần bí tổ chức, Diệp Đức Liệt bọn người liền mang đến dạng này tới tương quan một đầu tin tức.

"Nhạc tông chủ, căn cứ chúng ta biết tin tức, cái này một chi diễn võ cơ quan bí mật thương đội nhân số đã biết có năm người, trước mắt xem ra đều là từ hổ bộ thành viên tạo thành, chúng ta cần phải làm là lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, đem năm người này trong nháy mắt cầm nã hoặc là đánh giết!"

Nhạc Bình Sinh bất động thần sắc mà hỏi:

"Cái này cái gọi là hổ bộ thành viên là thực lực gì tiêu chuẩn còn có các ngươi vì cái gì biết đến rõ ràng như vậy "

Diệp Khôn giải thích nói:

"Chúng ta Liệt Quyền môn lần này chẳng qua là người tham dự, cũng không phải là chủ đạo người. Tin tức này cũng là từ một phương khác thế lực truyền lại cho chúng ta. Bất quá Nhạc tông chủ ngươi có thể yên tâm, nguồn tin tức mười phần đáng tin, cũng không có khả năng có giống vây quét Thần Luân Pháp Vương là

tình báo sai lầm sự tình phát sinh."

Diệp Đức Liệt tiếp lời nói:

"Về phần cái này cái gọi là diễn võ cơ quan hổ bộ thành viên, chúng ta cũng là từ trong tin tức mới biết được, đều là từ tân triều huyết mạch cấy ghép thành công Thần Ma võ giả tạo thành, tại trên thực lực phân chia vừa vặn đối ứng chúng ta nơi này võ đạo gia, nói cách khác chúng ta phải đối mặt, là năm tên thực lực khó mà dự tính võ đạo gia cao thủ!"

"Hai vị, chuyện này đối ta ý nghĩa không lớn."

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm một lát, nhẹ nhàng đập đồng liễn lan can, chậm rãi nói ra:

"Các ngươi vẫn là mời cao minh khác đi."

Hắn hiện tại thời gian cấp bách, nhất định phải tại Dạ Oanh đến lần nữa trước đó nghĩ trăm phương ngàn kế đột phá đến Khí Tông cảnh giới, căn bản không có thời gian có thể lãng phí. Nếu như không phải nghe được diễn võ cơ quan bốn chữ này, đã sớm đuổi người.

Kỳ quái là, nghe được Nhạc Bình Sinh gọn gàng cự tuyệt, Diệp Khôn, Diệp Đức Liệt hai người trên mặt không có lộ ra mảy may thần sắc thất vọng, ngược lại là liếc nhau, ha ha cười nói:

"Nhạc tông chủ, xin nghe ta nhóm nói xong, tin tưởng chúng ta, ngươi tuyệt đối sẽ không cự tuyệt!"

"A "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngoài ý muốn , chờ lấy hai người kia giải thích.

"Nhạc tông chủ, ngươi có thể một quyền tan tác thiếu tôn, đã ở

vào võ đạo gia cảnh giới ở trong đỉnh phong, bước kế tiếp nên là muốn cảm ứng đo đạc khí chi thần tàng, vì xông phá khí quan, mở khí hải làm chuẩn bị đi" vương giả trò chơi: Mười Nhị Quý tộc

Nhạc Bình Sinh trong đôi mắt tinh quang đột nhiên lóe lên, mở miệng nói:

"Ý của các ngươi là, chi này bí mật thương đội mang theo thiên tài địa bảo bên trong, có có thể đối đột phá khí đóng đến tác dụng đồ vật "

"Đúng là như thế!"

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh phản ứng như vậy, Diệp Đức Liệt không khỏi mỉm cười nói:

"Nhạc tông chủ, không biết ngươi là có hay không nghe nói qua Đế Tâm cỏ loại dược liệu này sau khi đốt tán phát hơi khói, có thể tạm thời tăng lên giác quan thứ sáu quan, tư duy nồng độ, ý thức cường độ, chỉ bất quá cần đại lượng Đế Tâm cỏ làm nhiên liệu. Số lượng càng nhiều, hơi khói nồng độ càng mạnh, đưa đến hiệu quả cũng liền càng tốt. Cũng là thiên hạ công nhận có hạn có thể đối xung kích khí đóng đến phụ trợ tác dụng mấy loại dược liệu một trong.

Chỉ bất quá loại này Đế Tâm cỏ bởi vì sinh trưởng tại kịch độc chướng này một ít mười phần hiểm ác địa phương, dẫn đến hái hái độ khó quá lớn, mà số lượng quá ít lại cơ hồ không được bất kỳ tác dụng gì, cho nên mười phần gân gà."

Nhạc Bình Sinh bình phục tâm tình, tiếp tục hỏi: "Như vậy chi này bí mật trong thương đội có đại lượng Đế Tâm cỏ bọn hắn thu thập loại thảo dược này làm cái gì "

"Nhạc tông chủ có chỗ không biết."

Diệp Khôn trầm ngâm một chút, giải thích nói:

"Tân triều Thần Ma võ đạo huyết mạch cấy ghép độ khó cực lớn, một khi thất bại chính là cửu tử nhất sinh. Mà Đế Tâm cỏ thiêu đốt tác dụng lại có thể tăng cường ý thức cảm ứng, tăng tiến đối huyết mạch biến hóa cảm ứng, đối cấy ghép tới nói có thể gia tăng không ít xác suất thành công, hơn nữa có thể đồng thời tác dụng nhiều người, đối với chúng ta tới nói có chút gân gà đồ vật đối bọn hắn tới nói lại như là trân bảo, chỉ coi tân triều chi này bí mật trong thương đội, khả năng cái gì khác đều không có, nhưng là Đế Tâm cỏ tuyệt đối sẽ không thiếu!"

"Tốt!"

Nhạc Bình Sinh lúc này hạ quyết tâm, chém đinh chặt sắt mà nói:

"Đã như vậy, ta gia nhập."

Diệp Khôn bọn người mang tới tin tức hoàn toàn xem như niềm vui ngoài ý muốn, nguyên bản hắn còn dự định hỏi thăm một chút Đoan Mộc thế gia, bất quá bây giờ lại có một cái minh xác lựa chọn.

Hắn mở miệng hỏi:

"Hiện tại có thể nói cho ta chủ đạo người là phương nào đi người tham dự cụ thể đều có ai Thần Ma võ giả ngươi ta đều đã kiến thức qua, quỷ dị khó lường, muốn giải quyết dứt khoát, không có gì bất ngờ xảy ra, phổ thông võ đạo gia xuất thủ cũng không bảo hiểm."

"Nhạc tông chủ, đây cũng chính là chúng ta tới mời ngươi nguyên nhân, xin yên tâm, lần này chủ đạo người, là một vị đại nhân vật, là một vị khí đạo tông sư! Chỉ bất quá ở chỗ này, chúng ta tạm thời còn không thể để lộ ra thân phận của hắn, để tránh Bình Sinh khó khăn trắc trở." Trấn Tiên Ngục

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đáp ứng, Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người trên mặt ý mừng, ngữ khí nhẹ nhàng:

"Mà đổi thành bên ngoài ba vị người tham dự, ngoại trừ chúng ta Liệt Quyền môn môn chủ bên ngoài, còn lại hai vị cũng đồng dạng đều là đứng đầu một phái, là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia."

"Khí đạo tông sư "

Nhạc Bình Sinh nhướng mày:

"Đã từ khí đạo tông sư tồn tại, hắn hoàn toàn có thể bằng vào sức một mình một thể cầm nã, cần gì phải muốn chúng ta tham dự trong đó "

Mà lại khí đạo tông sư không phải chúa tể một phương, chính là đại tông môn bên trong thực quyền trưởng lão, lại dựa vào cái gì không riêng hưởng, mà là đem chỗ tốt chia lãi ra ngoài

"Là chúng ta chưa nói rõ ràng."

Diệp Khôn ngữ khí dừng một chút, giải thích nói:

"Vị tông sư này là một tán tu võ giả, ngẫu nhiên đạt được tin tức này, mà lại hắn hoài nghi chi này bí mật thương đội sở dĩ có thể man thiên quá hải, rất có thể trong đó còn tiềm ẩn một long bộ Thần Ma võ giả, chỉ bất quá hắn thế đơn lực cô, cùng thế lực lớn hợp tác lại có bị qua sông đoạn cầu phong hiểm, trùng hợp chúng ta môn chủ cùng vị tông sư này có mấy phần giao tình, lúc này mới có chuyện này."

"Long bộ thành viên chẳng lẽ chỉ là cảnh giới tông sư Thần Ma võ giả "

"Không tệ, bất quá các hạ có thể yên tâm, long bộ thành viên sẽ từ phe ta tông sư tự mình xuất thủ đối phó, mà chúng ta muốn

làm thì là đem còn lại bốn người đánh giết hoặc là cầm nã, phòng ngừa bọn hắn chó cùng rứt giậu, hủy đi hư không túi."

Hư không túi

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức sinh ra liên tưởng.

Tựa hồ nhìn ra Nhạc Bình Sinh suy nghĩ, Diệp Đức Liệt cười nói:

"Cái gọi là hư không túi, chính là dùng một loại gọi là hư không miệng cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng da chế tác mà thành, có một cái độc lập thứ nguyên làm không gian trữ vật bảo bối.

Căn cứ tân triều tác phong mà nói, trứng gà sẽ không chứa ở một cái trong giỏ xách, một cái chủ túi, một cái phó túi, chủ túi tự nhiên sẽ tại long bộ thành viên trên thân, nhưng là phó túi chúng ta đồng dạng không thể bỏ qua! Không nói hư không túi ở trong không biết sẽ có bao nhiêu kỳ trân dị tài, vẻn vẹn hai cái hư không túi liền giá trị liên thành, mười chuôi Luyện Huyết Huyền Binh đều không đổi được!"

Não hải các loại suy nghĩ chuyển động bên trong, Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhẹ gật đầu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 306: Âm Ngục Minh Hải Tướng!

Chương 306: Âm ngục Minh Hải tướng!

Diệp Khôn Diệp Đức Liệt hai người đi về sau, Nhạc Bình Sinh một thân một mình lưu tại vắng vẻ trong đại sảnh suy nghĩ.

Dựa theo hai người trước khi đi nói, diễn võ cơ quan chi này bí mật thương đội một tháng đi tới đi lui một lần, cho nên muốn sớm chạy tới Hoang Cổ di địa bên ngoài khu vực, ở nơi đó tụ hợp, sớm chuẩn bị, mai phục.

Lần này hành động chủ lực tự nhiên là cái kia không biết tên khí đạo tông sư, còn lại chính là hắn cùng Liệt Quyền môn môn chủ, cùng mặt khác hai cái tông phái: Mời trăng các, đoạn cửa sơn trang môn phái chi chủ.

Ngoại trừ Nhạc Bình Sinh tu vi võ đạo cường hoành trái với lẽ thường bên ngoài, cái này ba môn phái chi chủ cũng đều là huyết khí như rồng cảnh giới thượng vị võ đạo gia. Đồng thời ngoại trừ Tinh Thần Liệt Túc tông bên ngoài, cái này tam phương đều sẽ tăng thêm võ đạo gia cấp bậc trưởng lão hai tên, làm ở ngoại vi để phòng vạn nhất lưới đánh cá.

Lợi ích phân phối phương diện khí đạo tông sư thì là độc chiếm một nửa, còn lại từ bốn phía bình quân phân phối.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh thực lực viễn siêu còn lại tam phương nguyên nhân, dù là Tinh Thần Liệt Túc tông không tiếp tục ra

người, còn lại năm thành từ bọn hắn bốn phía lợi ích chia đều cũng sẽ không có người có dị nghị.

Ẩn ẩn được xưng thiên hạ đệ nhất võ đạo gia nhân vật, có hắn ở đây, có thể nói còn lại bốn cái diễn võ cơ quan hổ bộ thành viên không bay ra khỏi cái gì bọt nước.

Nhạc Bình Sinh cũng không có quá nhiều dây dưa lợi ích phân phối phương diện vấn đề.

Mà lại nghe Diệp Đức Liệt cùng Diệp Khôn hai người lời trong lời ngoài ý tứ, tựa hồ vị kia không biết tên khí đạo tông sư có cái gì thủ đoạn đặc thù, đối phó có khả năng tồn tại long bộ thành viên tựa hồ mười phần chắc chín, tràn đầy tự tin.

Chuyện này bên trong, Nhạc Bình Sinh chú ý nhất ngoại trừ Đế Tâm cỏ bên ngoài, chính là cái kia cái gọi là hư không túi.

Giáng lâm thế giới này mấy tháng đến nay, hắn chưa từng có nghe nói qua cái gì không gian giới chỉ, túi trữ vật một loại không gian chứa đựng vật phẩm, vốn cho rằng cái gọi là tu di nạp giới tử cũng không tồn tại, không nghĩ tới nhưng từ diễn võ cơ quan nơi này nghe được vật tương tự.

Dựa theo Diệp Đức Liệt hai người nói, hư không túi loại vật này chỉ có hư không túi loại này cự thú da mới có thể chế tác được, mà lại ngoại trừ trình tự làm việc phức tạp bên ngoài, thất bại tỉ lệ cũng rất lớn, nguyên một con hư không túi cự thú cũng chỉ bất quá có thể sản xuất ba đến bốn chỉ không gian độc lập lớn nhỏ không giống nhau hư không túi, là tuyệt thế trân quý.

Mà không gian độc lập kích cỡ, thì phải nhìn dùng cái gì bộ vị da, cùng một tia vận khí.

Hư không túi bản thân số lượng liền mười phần thưa thớt, mà lại rất khó bắt giữ. Bình quân xuống tới một năm có thể sản xuất

một đến hai cái túi đã coi như là mười phần cao sản, càng nhiều thời điểm các phương đều là mấy năm xuống tới đều không có chút nào thu hoạch.

Bắc Hoang bên trong các thế lực lớn bên trong ngoại trừ những cái kia đỉnh tiêm danh sách thế lực bên ngoài, cơ hồ không có người có được.

Mà diễn võ cơ quan thương đội thì là một cái cơ hội, chuyến này hành động hắn muốn nhìn một chút có cơ hội hay không đem cái này hư không miệng đạo chiếm được vào trong tay, hảo hảo nghiên cứu một chút, nhìn một chút cái gọi là không gian trữ vật đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Nhạc Bình Sinh tâm niệm đột nhiên động một cái, ở trong lòng nói:

"Tà Linh, thế nào trước đó hai người kia nói tới Đế Tâm cỏ, đối ta có thể hay không đưa đến tác dụng "

【 thật sự là phiền phức. . . 】

Phụ đề chớp động, Tà Linh uể oải ló đầu ra đến:

【 nghe cái kia hai cái bò sát miêu tả. . . Tạm thời tăng lên giác quan thứ sáu cùng tư duy nồng độ, đích thật là có thể đối ngươi thúc đẩy đến kế tiếp cảnh giới tu luyện đưa đến trợ giúp, bất quá vạn nhất tiểu tử ngươi quá ngu, không đột phá nổi, cũng đừng trách đến ta. . . 】

Nó lời còn chưa nói hết, liền lại bị Nhạc Bình Sinh cưỡng chế bị lâm vào yên lặng.

. . .

Tinh hồng ánh trăng tung xuống, đá lởm chởm quái thạch dữ tợn đột xuất, như là đao kiếm đâm thẳng chân trời, nhìn qua vô

cùng kinh khủng.

Cả tòa núi đao phía trên, một đầu cực kỳ chật hẹp, dốc đứng trên sơn đạo, một thanh niên chậm rãi, từng bước từng bước đi lại.

Thời khắc này thiếu tôn đã cảm thấy trước mắt một áng đỏ loá mắt, hết thảy đều đã mất đi tiêu cự.

Chỉ có Hắc Ngục Tôn Chủ trong lòng của hắn quanh quẩn không ngớt:

"Âm ngục luân hồi! Khăng khít kinh khủng! Siêu thoát siêu thoát! Mới biết duy ta!"

Từ trong bầu trời đêm tung xuống chỉ riêng vì toàn bộ núi đao phủ thêm một tầng màu đỏ áo ngoài, toàn bộ thế giới biến một mảnh huyết tinh, lấy mặt trăng làm trung tâm, thiên không hóa thành một cái cự đại xoắn ốc, trong gió tràn đầy huyết dịch tanh hôi cùng quỷ mị kêu khóc.

Như núi như biển vô cùng vô tận huyết hải, phát ra trời long đất lở tiếng vang, lấy ý niệm bên trong trên trời huyết nguyệt làm trung tâm, gầm thét trút xuống!

Ầm ầm. . . Ầm ầm. . .

Thiếu tôn ý niệm bên trong, vô lượng huyết hải từ trên trời huyết nguyệt khuynh đảo mà xuống, một nháy mắt thế giới của hắn chỉ còn lại tuyệt vọng! Tử vong! Kinh khủng! Yêu phu lâm môn: Y phi muốn leo tường

Cuồn cuộn khuấy động trong biển máu, không có sóng biển, thay vào đó, là lít nha lít nhít, hướng ra phía ngoài liều mạng bắt mò lấy vô số bạch cốt cánh tay, điên cuồng vung vẩy!

Một cỗ điên cuồng, sợ hãi, tuyệt vọng tới cực điểm khí tức tràn

ngập toàn bộ núi đao, tựa như có hàng ngàn hàng vạn thất thủ tại trong biển máu người, tại sắp chết chìm trước đó làm ra tuyệt vọng mà phí công giãy dụa, ý đồ đem bắt được mỗi một cái thế nhân đều kéo vào trong đó, cùng một chỗ vĩnh luân huyết hải, vạn kiếp bất phục!

Đây hết thảy, liền giống như sống sờ sờ Địa Ngục được triệu hoán đến nhân gian, mà thiếu tôn cả người ý niệm, cũng tựa hồ hoàn toàn chôn vùi tại toàn bộ hạo đãng huyết tinh chi hải bên trong.

Ồn ào. . . Ồn ào. . .

Trong biển máu, lít nha lít nhít bạch cốt cánh tay khắp nơi đều tại vung vẩy, tựa như có vô số trồng trọt tử gấp đợi phá đất mà lên, huyết hải một chút xíu lan tràn, tràn qua thiếu tôn bàn chân, đầu gối, từng nhánh bạch cốt cánh tay như là sắc bén nhất thần binh lợi khí, tuỳ tiện liền cào nát hắn làn da, xé rách hạ huyết nhục của hắn, móc ra hắn tạng phủ!

Tràn ngập mỗi một chỗ không gian chính là nồng đậm tới cực điểm huyết tinh chi khí, cướp thiên tiếp đất chính là lít nha lít nhít mọc như rừng bạch cốt cánh tay, không ngoài một lát, thiếu tôn cả người đã biến thành một bộ máu me đầm đìa khung xương, không còn mảy may huyết nhục tồn tại.

"A! A! A!"

Hiện thực bên trong, thiếu tôn đạp vào thềm đá thân ảnh đột nhiên liền ngưng, kịch liệt run rẩy, trong miệng phát ra không có ý nghĩa giống như dã thú tiếng gào thét, khuôn mặt phía trên cũng vặn vẹo thành một đoàn.

Vạn trượng trên đỉnh núi, một cái khí tức Thần Uy như ngục, như vực sâu như biển nam tử trung niên ánh mắt đạm mạc, đứng chắp tay, áo bào tại sơn phong quét hạ bay phất phới.

Ánh mắt của hắn bên trong, một mảnh vô ngần huyết hải bành trướng mãnh liệt, nhàn nhạt cúi đầu nhìn chăm chú lên tại giữa sườn núi dừng lại thiếu tôn.

"Tôn Chủ."

Khổ Tâm ở một bên, ánh mắt lo lắng, mở miệng nói:

"Thiếu tôn hiện tại liền tiếp nhận âm ngục Minh Hải tướng tẩy luyện, có phải là quá sớm hay không một điểm dù sao hắn ngay cả khí đạo tông sư đều không có đột phá. . ."

"Đây là chính hắn nói lên. Tìm đường sống trong chỗ chết, có cái này dũng khí, không hổ là đồ đệ của ta, cho nên ta tác thành cho hắn."

Hắc Ngục Tôn Chủ ngữ khí nhàn nhạt:

"Người kia gọi là Nhạc Bình Sinh báo thù không cách đêm, muốn tự mình rửa sạch sỉ nhục, không cần mệnh đến liều sao có thể đi "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 307: Long Hổ Hội Tụ!

Chương 307: Long Hổ hội tụ!

Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này cất bước tại trên đường phố rộng rãi, thỉnh thoảng dò xét chung quanh cửa hàng cùng quầy hàng, lắng nghe bên tai không dứt tiếng rao hàng. . .

Hắn thay đổi Tinh Thần Liệt Túc tông tinh thần trường bào, mặc một thân phổ phổ thông thông màu đen võ phục, tại trong dòng người không chút nào thu hút.

Cùng Liệt Quyền môn đám người ước định gặp mặt thời gian còn chưa tới, cho nên hắn tại sớm đến ước định chỗ này thành trấn về sau bốn phía đi lại, yên lặng quan sát đến.

Cái này gọi là minh châu trấn địa phương cùng nói là một tòa thành trấn, chẳng bằng nói là một chỗ cỡ lớn thị trường giao dịch, đưa mắt có thể thấy được từng nhánh nhân số phong phú thương đội lái vào lái ra. Mà cả tòa không lớn thành trấn bên trong, tám chín phần mười đều là bán ra các loại kỳ dị sự vật cửa hàng hay là quầy hàng.

Nơi này khoảng cách Hoang Cổ di địa bất quá hơn mười dặm xa, tràn ngập đại lượng mộng tưởng một lần phất nhanh các loại võ giả.

Dù sao Hoang Cổ di địa kỳ quái, sản xuất đủ loại trân quý sự vật đều giá trị phi phàm, mặc dù bên trong nguy hiểm tới cực

điểm, nhưng là một khi có thu hoạch, liền đại biểu cho có rất lớn khả năng nửa đời sau đều sẽ áo cơm không lo.

Nhạc Bình Sinh đoạn đường này nhìn xem đến, bên đường quầy hàng bên trên đại bộ phận bán ra vật phẩm đều thiên kì bách quái, kỳ thạch, gọi không ra tên trứng, rỉ sét mảnh đồng thau, thậm chí một loại nào đó sinh vật phân và nước tiểu, đều tựa hồ có giá trị không nhỏ, khiến cái này mặt mũi tràn đầy gian nan vất vả chủ quán nhóm ra sức hét lớn.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đơn giản quét qua, cũng có thể thấy được những cái này chủ quán ánh mắt sáng ngời, cơ bắp mạnh mẽ, cũng đều là từng cái võ đạo hảo thủ.

Võ giả truy cầu, cũng không phải người người giống nhau. Bởi vì thiên phú, tài nguyên, vận khí các loại hạn chế, tuyệt đại đa số võ giả, cả một đời cũng chỉ có thể dừng bước Vu mỗ cái giai đoạn, lại không cách nào tiến thêm.

Những cái này hữu duyên đạp vào võ đạo chi lộ, lại dừng ở nửa đường đám người, không thể không đem tinh lực phóng tới cái khác phương diện tốt có chỗ ký thác, thế là diễn sinh ra cái đủ loại truy cầu.

Có khát vọng vạn chúng chú mục, hưởng thụ nhân gian quyền thế, trầm mê nam nữ tình yêu, điên cuồng huyết tinh giết chóc, lập chí đạp biến Thanh Sơn. . . Không phải trường hợp cá biệt.

Những cái này gào to rao hàng võ giả hiển nhiên chính là như thế, những này là mọi người lựa chọn con đường, nhưng không để ngoại nhân xen vào.

Cùng những cái này đơn sơ quầy hàng khác biệt chính là, bên đường từng cái cửa hàng lại trên cơ bản chỉ có vào chứ không có ra, mặt tiền cửa hàng bên trong chỉ bất quá tượng trưng bài phóng một chút tài liệu trân quý, nhưng lại lấy thu mua làm chủ.

Hiển nhiên những cửa hàng này đều là các thế lực lớn đưa ra thiết lập. Nhạc Bình Sinh cũng đi vào nghe ngóng có thể tăng lên cảm giác nồng độ, ý thức cường độ dược liệu, cơ bản đạt được đều là cự tuyệt.

Cái này cũng nói rõ các đại võ đạo thế lực đối với trân quý tài nguyên lũng đoạn là như thế nào tận hết sức lực.

Cái trấn này mặc dù không lớn, nhưng là Nhạc Bình Sinh một đường vừa đi vừa nghỉ hao tốn gần nửa ngày thời gian, hắn ngẩng đầu lên nhìn sắc trời một chút, trở lại đi hướng ước định gặp mặt một cái khách sạn.

Tính toán thời gian, hẳn là không sai biệt lắm.

. . .

Đem tại người phục vụ dẫn dắt dưới, Nhạc Bình Sinh tiến vào một gian rộng lớn trong rạp thời điểm, ngoại trừ thủ tọa bên trên một cái sắc mặt trắng bệch nam tử trung niên ngồi ngay ngắn bất động bên ngoài, còn lại có nam có nữ, hình dáng tướng mạo khác nhau mấy người đều phần phật một chút đứng dậy.

"Nhạc tông chủ, ngươi đã đến!"

Diệp Đức Liệt tại người phục vụ lui ra ngoài về sau cười dài nói:

"Ta tới cấp cho ngươi giới thiệu một chút, đây là ta Liệt Quyền môn môn chủ, Thạch Khai Vũ, vị này, là Đoạn Môn sơn trang trang chủ, vị này là Yêu Nguyệt các các chủ."

Hắn chỗ giới thiệu, theo thứ tự là một cái giận râu tóc dựng lên, không giận tự uy nam tử trung niên, một cái khí chất nho nhã, hào hoa phong nhã, nhìn qua phong lưu phóng khoáng thư sinh bộ dáng nhân vật, cùng một cái khí chất ôn nhu, sóng mắt như nước, để cho người ta nhìn không ra tuổi tác tới mỹ mạo nữ tử.

Ngoại trừ Liệt Quyền môn Thạch Khai Vũ bên ngoài, hai người khác sau lưng còn đứng lấy một trưởng lão bộ dáng nhân vật.

Ba người bọn họ phân biệt đưa tay hành lễ, dù sao nhân vật ở chỗ này bên trong, ngoại trừ chủ đạo Khí Tông bên ngoài, là thuộc Nhạc Bình Sinh võ đạo thực lực cao nhất, mà lại là danh truyền thiên hạ, danh phù kỳ thực, không có bất kỳ người nào có dị nghị.

Trong khoảng thời gian này đến nay các đại địa phương tin báo,

Tính cả lấy 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 dạng này chính thức tin báo đồng thời đăng, Nhạc Bình Sinh danh tự cũng cường thế leo lên 【 bí truyền Long Hổ bảng 】 thứ nhất, chen rơi mất chiếm lấy đệ nhất mấy năm Hoàng Phủ Ly người.

Quét qua giới tông phái bị thiếu tôn chèn ép không ngẩng đầu được lên suy sụp tinh thần chi khí, chính Nhạc Bình Sinh cũng coi là trong nháy mắt dương danh lập vạn, danh chấn thiên hạ, có thể nói là không ai không biết, không người không hay.

Chỉ bất quá chỉ sợ chỉ có chính Nhạc Bình Sinh bởi vì ở chếch một góc, cũng không rõ ràng thôi.

Tại Nhạc Bình Sinh đáp lễ về sau, Diệp Đức Liệt chuyển hướng an tọa bất động tên kia sắc mặt tái nhợt nam tử trung niên:

"Vị đại nhân này, chính là. . ."

"Ta vốn là một nhàn vân dã hạc, tự xưng Vân Long cư sĩ. Mời an vị."

Vân Long cư sĩ khoát tay áo, hướng Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, nhàn nhạt mở miệng nói ra:

"Người như là đã đến đông đủ, ta cũng có thể hướng các vị nói rõ chi tiết."

Chịu trận đám người nhao nhao an vị về sau, Vân Long cư sĩ ho nhẹ hai tiếng, chậm rãi nói:

"Đi thẳng vào vấn đề, trải qua liên tục mấy tháng quan sát, chi này bí mật thương đội sẽ ở mỗi tháng cố định thời gian vượt qua qua quỷ ưng khe, thay hình đổi dạng, lẫn vào đến Hoang Cổ di địa cửa vào chung quanh các lớn giao dịch thành trong trấn, bí mật thu mua các loại vật liệu. Ta hoài nghi, có cái nào đó thế lực không nhỏ tại cùng tân triều cấu kết."

"Cái gì!"

Phảng phất đất bằng kinh lôi, cơ hồ ở đây mỗi người biểu lộ đều đột nhiên biến đổi, Thạch Khai Vũ lập tức trầm giọng nói:

"Đại nhân, ý của ngươi là nói, có cái nào đó thế lực chiếm dụng liên minh tài nguyên, trên thực tế lại là đang vì diễn võ cơ quan làm việc "

"Là như thế này."

Vân Long cư sĩ nhẹ gật đầu, thản nhiên nói:

"Bằng không mà nói, mấy cái này diễn võ cơ quan người hành động vì cái gì như thế có quy luật chỉ bất quá những người này lẫn lộn tầm mắt bản sự thực sự không nhỏ, cơ hồ tất cả có năng lực tại giao dịch thành trấn mở cửa hàng võ đạo thế lực cửa hàng bọn hắn đều đi vào xem qua, cho nên cũng không thể nào phán đoán đến cùng là ai đang ăn bên trong đào bên ngoài."

Toàn bộ sương phòng ở trong lập tức trầm mặc lại, mà Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, đem mọi người biểu lộ biến hóa thu hết vào mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Chuyện này Diệp Đức Liệt bọn người đến nhà bái phỏng thời điểm căn bản không có đề cập tới, bất quá bây giờ nhìn còn lại vẻ mặt của mọi người, cũng là giống như là vừa mới biết được.

"Bất quá, những cái này cùng chúng ta không có bất kỳ cái gì quan hệ."

Vân Long cư sĩ nhẹ nhàng gõ gõ lan can, mỉm cười nói:

"Ta sở dĩ đem điểm ấy cáo tri tại các vị, chính là để các ngươi minh bạch, chuyện này nhất định phải nghiêm ngặt giữ bí mật, mà lại tuyệt đối không thể thất thủ, nếu không một khi để lộ tin tức, cùng tân triều cấu kết phương này thế lực thực lực không rõ, ta người cô đơn ngược lại là không ràng buộc, nhưng là chư vị đều là thân phụ hàng trăm hàng ngàn vận mệnh con người, xuất hiện phiền phức, tao ngộ trả thù thậm chí là diệt khẩu đều không phải là chuyện ly kỳ gì."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 308: Lưu Lại Cho Ta!

Chương 308: Lưu lại cho ta!

Vân Long cư sĩ câu nói này vừa ra, ở đây mấy người sắc mặt cũng hơi trầm xuống.

Những chuyện này lúc trước Vân Long cư sĩ liên hệ bọn hắn thời điểm mảy may đều không có tiết lộ qua, bọn hắn cũng đều mơ mơ màng màng.

Hiện tại chuyện này rất hiển nhiên không giống bọn hắn trước đó tưởng tượng đơn giản như vậy, mà là còn mang theo không nhỏ nguy cơ.

Nhạc Bình Sinh thì là từ chối cho ý kiến, đối với hắn mà nói, đột phá Khí Tông mới là hạng nhất đại sự, còn lại nho nhỏ uy hiếp đều có thể vứt qua một bên.

"Đại nhân, không cần lại hù dọa chúng ta. Chúng ta chúng ta đều là trên một sợi thừng châu chấu, làm sao có thể ra bên ngoài tuyên dương tự nhiên sẽ đem chuyện này nát tại trong bụng."

Yêu Nguyệt các các chủ an thải y tiếng như thanh tuyền, nhẹ nhàng mở miệng nói:

"Chúng ta đã đến nơi này, tự nhiên không có khả năng nửa đường bỏ cuộc. Các hạ hiện tại có cái gì an bài, có thể cáo tri."

Thạch Khai Vũ cùng Đoạn Môn sơn trang trang chủ vinh thành

an cũng nhìn ra Vân Long cư sĩ bất quá là muốn gõ một cái bọn hắn mà thôi, liếc nhau sau cũng nhao nhao mở miệng nói:

"Đại nhân không cần phải lo lắng, chúng ta tự nhiên sẽ thận trọng từ lời nói đến việc làm, lại không chút nào tiết lộ."

Hư không túi lại thế nào nhỏ, tối thiểu cũng có thể chứa đựng mấy trượng hình vuông đồ vật, mà chi này bí mật thương đội hai con hư không túi, trong đó chứa lấy kỳ trân dị bảo, là lớn cỡ nào một bút tài phú

Cho dù là bốn người bọn họ cùng chia còn lại năm thành, đó cũng là một bút khó có thể tưởng tượng to lớn tài phú! Giống như là bọn hắn chỗ tông môn, tối thiểu cũng có thể chèo chống mười năm trở lên vận chuyển!

Cầu phú quý trong nguy hiểm, khổng lồ như vậy lợi ích đang ở trước mắt, một chút xíu nguy cơ cũng liền không coi vào đâu.

"Như thế rất tốt."

Vân Long cư sĩ mỉm cười:

"Chúng ta tuyển định địa điểm ngay tại Quỷ Ưng khe, nơi đó cũng là bọn hắn phải qua đường. Đến lúc đó ta sẽ xuất thủ trước, sẽ có khả năng cất giấu người tông sư kia cấp bậc long bộ thành viên dẫn đi, các ngươi phải làm, chính là lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, đem những người còn lại đánh giết tại chỗ! Nhớ kỹ, không thể có bất luận cái gì một đầu cá lọt lưới!

Các vị, Thần Ma võ đạo quỷ dị khó lường, cũng không phải là dễ đối phó như vậy, mà lại có thể trúng tuyển diễn võ cơ quan thành viên đều là tinh anh trong tinh anh, trên thân có được huyết mạch cũng tương đối cao đẳng.

Ta không cầu có công, nhưng cầu không tội, ta sớm đem lời nói ở chỗ này, các vị một khi có ai cảm thấy địch nhân mười phần

khó giải quyết, cũng muốn pháp thiết pháp ngăn chặn đối phương!

Nhạc tông chủ, người tài giỏi đúng là luôn có nhiều việc phải làm, về điểm này mặt còn xin ngươi nhiều hơn lưu ý, chiếu khán một phen, nếu như tình huống khó giải quyết, ngươi xử lý khá nhiều, ta để ngươi chiếm cứ hai thành phân phối số định mức!

Chờ ta xử lý cái kia long bộ thành viên về sau, ta sẽ cùng với các ngươi tụ hợp. Đến lúc đó tìm kiếm một cái địa phương an toàn, chúng ta lại tiến hành phân phối."

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động một chút, có chút kỳ quái.

Nghe cái này Vân Long cư sĩ ngữ khí, tựa hồ đối với giải quyết đối phương khí đạo tông sư có niềm tin tuyệt đối, hắn đến cùng có cái gì ỷ vào

"Tiên binh hậu lễ. Có mấy lời vẫn là sớm nói ra cho thỏa đáng."

Nhạc Bình Sinh lúc này mở miệng:

"Ta sở dĩ tiếp nhận mời, chính là hướng về phía Đế Tâm cỏ mà đến. Còn lại đồ vật, ta đều có thể không muốn, nhưng là tất cả Đế Tâm cỏ ta đều muốn! Nếu như ta số lượng không đủ, ta sẽ dùng thị trường bình quân giá cả đến thu mua, không biết chư vị đối ta điểm này yêu cầu có hay không dị nghị "

"Nhạc tông chủ, nhu cầu của ngươi ta đã sớm biết được."

Vân Long cư sĩ cười ha ha một tiếng, đang khi nói chuyện thái độ ẩn ẩn cùng đối những người khác khác biệt:

"Chuyện này ngươi có thể yên tâm, ta có thể làm chủ đáp ứng, dù sao có ngươi tại chỗ, ta nghĩ còn lại cái kia bốn cái diễn võ cơ quan thành viên tuyệt đối không có cơ hội chạy trốn."

Còn lại ba tông người đều liếc nhau, nhẹ gật đầu.

Chuyện này chủ đạo người chính là Vân Long cư sĩ, bọn hắn căn bản cũng không có cò kè mặc cả chỗ trống. Nếu như không phải là bởi vì Vân Long cư sĩ là một cái tán tu, thế đơn lực cô, một bàn tay không vỗ nên tiếng, như vậy bọn hắn căn bản cũng không có tham dự vào cơ hội, ngay cả một ngụm canh cũng không thể uống.

Mà lại Thần Ma võ giả nói thật bọn hắn cơ hồ đều không có bao nhiêu ứng đối kinh nghiệm, Thần Luân Pháp Vương lúc trước biểu hiện ra quỷ dị năng lực cũng thông qua Diệp Đức Liệt miệng cáo tri cho đám người,

Mỗi người trong lòng đều đề cao cảnh giác, biết những cái này khác loại võ giả chỉ sợ khó đối phó.

Đây cũng là bọn hắn nghĩ trăm phương ngàn kế đem Nhạc Bình Sinh mời mà đến nguyên nhân.

. . .

Mây đen đầy trời, âm trầm đè xuống, đầy rẫy đều là chì xám chi sắc, để cho người ta cơ hồ ngạt thở, không thở nổi.

Lập vách tường ngàn trượng, gió núi xoay quanh gào thét, như là diều hâu kêu to, ngọn núi phía trên, là cái này đến cái khác đen như mực lỗ thủng, là quỷ ưng sào huyệt, Quỷ Ưng khe cũng bởi vậy gọi tên.

Cao hơn mười trượng một chỗ trong động quật, Nhạc Bình Sinh ánh mắt trông về phía xa, đem chân núi cảnh sắc thu hết vào mắt.

Hắn vị trí chỗ này là con nào đó quỷ ưng đã bỏ phế sào huyệt, cùng lúc đó, còn lại đám người cũng tiềm phục tại từng cái lưng chừng núi phía trên động quật bên trong, chờ đợi diễn võ cơ quan người xuất hiện.

Mà Vân Long cư sĩ thì là cùng mọi người không tại một chỗ, không biết tiềm phục tại chỗ nào.

Dạng này ẩn núp chờ đợi, đã kéo dài ròng rã hai ngày thời gian.

Hắn như là một cái thợ săn, muôn vàn nhẫn nại, chính là đang chờ đợi con mồi nhập lưới một khắc này.

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ, toàn cảnh là chì sắc càng ngày càng nặng, chỉ còn lại gió núi ô ô ô quỷ khóc sói gào.

Ân

Bỗng nhiên, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, tại chỗ rất xa, cách hắn vị trí chỗ ở ước chừng chừng một dặm sơn lâm khu vực biên giới, năm thân ảnh xuất hiện.

"Đến rồi!"

Trong nháy mắt này, không riêng gì Nhạc Bình Sinh, còn lại đám người toàn thân gân cốt cơ bắp bỗng nhiên căng cứng, ánh mắt như là báo săn!

Tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, nơi xa năm đạo to như hạt đậu bóng đen một chút xíu biến lớn, cấp tốc hướng về Quỷ Ưng khe bên này một chỗ địa thế hơi thấp chỗ lỗ hổng tiêu xạ mà đến.

Ầm ầm ——!

Đột nhiên ở giữa! Tại cái này năm thân ảnh khoảng cách chỗ lỗ hổng một trăm trượng xa thời điểm, một đạo nối liền đất trời, như là vận khí hội tụ màu xám trắng lợi trảo bỗng nhiên hiển hiện, tại khí quyển tiếng oanh minh ở trong hướng về năm người này bóng lưng hung hăng vồ xuống!

Cùng lúc đó, thật dày mây đen phía dưới, Vân Long cư sĩ thân ảnh hiển hiện, tiếng cười dài của hắn cũng tại trong cuồng phong mãnh liệt chấn động:

"Lưu lại cho ta!"

Cơ hồ ngay tại Vân Long cư sĩ thân ảnh tại phô thiên cái địa mây đen bên trong hiển hiện, vân khí chi trảo vồ xuống cùng một thời gian, Thạch Khai Vũ, vinh thành an, an thải y, Nhạc Bình Sinh bốn người cùng im lặng trong im lặng đột nhiên bạo khởi, từ trong động quật mãnh liệt bắn mà ra!

Bọn hắn khoảng cách cái này năm tên diễn võ cơ quan võ giả bất quá mấy chục trượng khoảng cách, dưới mắt năm người này cảm nhận được đằng sau nối liền đất trời vân khí chi trảo đột kích, tâm thần vì đó sở đoạt, thậm chí đều không có chú ý tới Nhạc Bình Sinh bọn bốn người tiêu xạ mà đến thân ảnh!

"Oanh!"

Mặt đất rung chuyển bên trong, cái thứ nhất cảm ứng được tập kích xoay người diễn võ cơ quan thành viên trên mặt lộ ra một cái lạnh lùng mỉm cười, thân hình như đạn pháo đồng dạng đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, lại là lấy huyết nhục chi khu, hung hăng vọt tới Vân Long cư sĩ vân khí chi trảo!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 309: Bỏ Mạng Chạy Trốn!

Chương 309: Bỏ mạng chạy trốn!

Ầm!

Màu xám trắng mây trôi tứ tán vẩy ra, hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán, tên này đột ngột từ mặt đất mọc lên Thần Ma võ giả thân thể tại điện quang hỏa thạch đụng vào to lớn vân khí chi trảo bên trên, lập tức không trở ngại chút nào đem xung kích vỡ nát!

Sơ vị khí đạo tông sư nguyên khí thao túng phạm vi ước chừng tại hơn mười trượng khoảng chừng, vượt qua cái phạm vi này về sau uy lực suy giảm, khoảng cách càng xa, uy năng cũng liền tùy theo giảm xuống. Mà Vân Long cư sĩ tiềm ẩn tại mấy trăm trượng không trung trong tầng mây bỗng nhiên tập kích, một trảo này nhìn như thanh thế to lớn, trên thực tế uy lực lại hết sức có hạn.

Nhưng cùng lúc đó, Vân Long cư sĩ mục đích cũng đồng dạng đạt đến.

Ở tên này tông sư cấp bậc long bộ thành viên bay lên không đồng thời, thân ảnh của hắn như là lông ngỗng, bỗng nhiên hướng về phương xa kích xạ mà đi.

"Điệu hổ ly sơn "

Khóe mắt liếc qua có chút liếc qua Nhạc Bình Sinh bọn người

bay lượn hướng mặt đất bốn tên thành viên thân ảnh, đứng lơ lửng trên không long bộ thành viên mỉa mai cười một tiếng, tựa hồ không thèm để ý chút nào.

Oanh!

Sau lưng của hắn bỗng nhiên phun ra ra hai đạo dữ dằn khí mang, cả người như là lưu tinh, lôi ra một đạo thật dài thuần bạch sắc khí lãng, tại cuồng mãnh động lực dưới, hướng về Vân Long cư sĩ đuổi sát mà đi!

Làm trên bầu trời hai người biến mất ở phía xa bầy Sơn Âm ảnh bên trong về sau, Nhạc Bình Sinh, Thạch Khai Vũ, vinh thành an, an thải y bốn người đã thành vây kín chi thế đem bốn tên diễn võ cơ quan thành viên bao vây lại.

Bọn hắn thành tam tinh củng nguyệt chi thế, trong đó ba người đem một như là giống như cột điện cự hán bảo vệ ở trung ương, trong ánh mắt không có chút nào tình cảm, lạnh lùng nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh bọn người.

Hư không túi phó túi, tám chín phần mười ngay tại cái kia cự hán trên thân!

Một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh bọn người trong lòng đều hiện lên một cái ý niệm như vậy.

Gào thét gió núi mang theo một chút hàn ý, gợi lên lấy đám người áo bào bay phất phới, cái này một vùng thung lũng đất trống ở trong lập tức tràn đầy túc sát chi ý.

Nhìn thấy bốn người này không có chạy trốn ý đồ, trong lúc nhất thời Nhạc Bình Sinh mấy người cũng không có nóng lòng động thủ, mà là cẩn thận đánh giá như là pho tượng trang nghiêm mà đứng bốn người.

Loại tình huống này, hoàn toàn chính xác nằm ngoài dự tính

của bọn họ.

Bất quá bởi vì Nhạc Bình Sinh dạng này một cái võ đạo gia cảnh giới bên trong nhân vật đứng đầu ở đây, còn lại ba người trong lòng cảnh giác đồng thời cũng lực lượng tràn đầy.

Thần Vực huyễn tưởng

Cùng ba người khác khác biệt, Nhạc Bình Sinh xác thực chân mày hơi nhíu lại, đem ánh mắt nhìn chăm chú ở cầm đầu tên kia sắt thép đổ bê tông cự hán trên thân.

Tại hắn Linh giác cảm ứng bên trong, hắn cảm giác không đến tên này cự hán trong cơ thể bất luận cái gì động tĩnh: Nội tạng nhúc nhích, huyết dịch lưu động, tim đập thật giống như trước mắt tên này cự hán là một người chết đồng dạng.

Đây là có chuyện gì

Trong lòng của hắn có chút gõ cảnh báo.

Mà đang lúc Thạch Khai Vũ cùng còn lại ba người đối với Nhạc Bình Sinh không có phát hào động thủ mà cảm thấy kỳ quái thời điểm, trước mắt trong đó một tên âm lãnh thanh âm nam tử như là độc xà thổ tín, chậm rãi nói ra:

"Người chết vì tiền, chim chết vì ăn, các ngươi có biết hay không chúng ta là ai "

Thạch Khai Vũ cười ha ha: "Các ngươi muốn kéo dài thời gian uổng công!"

"Ngu xuẩn Bắc Hoang võ giả "

Nói chuyện âm lãnh nam tử cùng mặt khác thành hộ vệ chi thế hai tên thành viên trên mặt cùng nhau lộ ra một cái thương hại tiếu dung:

"Các ngươi căn bản cũng không biết, các ngươi phải đối mặt sẽ là cái gì "

"Nói nhảm dừng ở đây, lại nhiều năm cỗ tốt nhất vật liệu!"

Lúc này, cạnh ngoài ba cái diễn võ cơ quan thành viên lộ ra mỉa mai trong tươi cười, bị hộ vệ ở trung ương cự hán đột nhiên lộ ra một cái khinh miệt, tàn khốc, tràn ngập thật sâu ác ý nhe răng cười!

Ông!

Một tiếng sấm rền buồn bực uống cuồn cuộn chấn động, Nhạc Bình Sinh bọn người dưới chân đại địa bỗng nhiên không có chút nào lý do rất nhỏ chấn động!

Trong nháy mắt! Cự hán vị trí không khí lấy thân thể làm trung tâm, bỗng nhiên nổi lên từng cơn nhỏ xíu gợn sóng, tựa hồ trong hư không có cái gì không biết tên lực lượng đột nhiên tràn vào thân thể của hắn bên trong, cự hán nguyên bản liền so người bình thường cao lớn hơn cường tráng rất nhiều thân thể bỗng nhiên ở giữa lại bỗng nhiên bành trướng một vòng, dáng người càng là hướng lên ròng rã cất cao một đầu, khớp xương va chạm thanh âm không ngừng nổ vang, như cùng ở tại thể nội đốt lên một tràng mấy trăm vang lên pháo.

Sau đó biến hóa càng làm cho tất cả mọi người sắc mặt biến đổi, đã thấy cự hán cái kia cấp tốc bành trướng mặt ngoài thân thể trong nháy mắt làn da hướng ra phía ngoài xoắn xuýt quấn quanh, chất sừng cứng lại, nhan sắc không ngừng làm sâu sắc! Dưới chân hắn bùn đất cũng nhao nhao xông tới bao trùm ở hắn bên ngoài thân.

Chỉ là một cái hô hấp công phu, gia hỏa này trên thân liền đã khỏa đầy màu nâu đậm nham thạch giáp xác, trải rộng mỗi một tấc làn da, bao quát diện mạo! Thanh xuân cẩu huyết cùng không

biết

Trong nháy mắt, xuất hiện ở bọn hắn trước mắt, rõ ràng là cả người lớp mười trượng, toàn thân bao trùm tựa hồ chất sừng, lại tựa hồ nham thạch kỳ quái vật chất, ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt hờ hững quét mắt bọn hắn, để vây kín mọi người tại một nháy mắt tay chân lạnh buốt!

Sau khi biến thân cự hán toàn thân giáp xác hoặc là nói là nham thạch cũng không phải là hoàn chỉnh một khối, ngược lại giống như là vô số nhỏ như tiền xu, to như bàn tay khối trạng nham giáp ghép lại đến cùng một chỗ, khối cùng khối ở giữa có mì sợi phẩm chất khe hở, lại có thể để thân hình của hắn lộ ra càng thêm linh hoạt.

Trần trụi bên ngoài chỉ có con mắt, chính là trên lỗ tai đều bao trùm khối nhỏ khối nhỏ chất sừng hóa nham giáp, bao khỏa cực kỳ chặt chẽ, kín không kẽ hở, trước mắt người khủng bố hình binh khí phía trên phát ra giống như ngàn năm ngoan thạch rực rỡ, không ngừng có dữ tợn vật nhô lên xuất hiện ở đầu vai, cổ tay. Nhìn qua cũng vô cùng kinh tâm động phách, đã không thể xem như người.

Sau lưng của hắn, một cỗ âm trầm, ô uế địa mạch nguyên khí hóa thành một bộ hung bạo mặt quỷ, cuồng mãnh toát ra.

Nhìn thấy lúc này cự hán sau khi biến thân bộ dáng, cho dù ai cũng sẽ ở trong nội tâm dâng lên ý nghĩ như vậy:

Hung tàn! Cường hãn! Không cách nào ngăn cản, không thể địch nổi! Ở trước mặt hắn vô luận là ai, đều sẽ bị không lưu tình chút nào xé nát!

Ở tên này cự hán lãnh khốc vô tình ánh mắt bên trong, Thạch Khai Vũ đám người đại não bỗng nhiên choáng váng một chút, nhịp tim tựa hồ bị một con bàn tay vô hình gắt gao nắm lấy, hô

hấp gian nan, lạnh cả người, mỗi chữ mỗi câu như là từ hàm răng ở trong phun ra đồng dạng:

"Long, bộ, tông, sư "

Diễn võ trong cơ quan, long bộ danh sách liền đại biểu cho tông sư cấp bậc cường giả. Chỉ bất quá bởi vì Thần Ma võ đạo tại trình độ quỷ dị bên trên hơn xa tại làm từng bước tu luyện mà thành võ giả.

Mắt thấy tên này cự hán biến hóa kinh người, dạng này phô thiên cái địa không ai bì nổi phách lối khí diễm, bọn hắn làm sao không biết hắn cũng là một long bộ danh sách thành viên

"Chạy!"

Cơ hồ tại cùng một cái trong nháy mắt, Thạch Khai Vũ, vinh thành an, an thải y ba người kêu to một tiếng, chạy tứ phía!

Ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết, tử đạo hữu bất tử bần đạo, ai cũng không để ý tới người khác, toàn thân huyết khí tuôn ra, đem hết toàn lực, ý niệm duy nhất thoát đi nơi này!

"Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Tại sao có thể có hai cái khí đạo tông sư!"

Bóng ma tử vong phía dưới, ba người này trong nháy mắt liền bạo phát ra toàn bộ tiềm lực, không có chút nào đối kháng, thử ý tứ, bỏ mạng chạy trốn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 310: Va Chạm!

Chương 310: Va chạm!

Nhưng mà diễn võ cơ quan còn lại ba người lại đã sớm chuẩn bị, cơ hồ không phân tuần tự, trong cùng một lúc liền lướt ầm ầm ra, Thạch Khai Vũ ba người bay lượn ra ngoài bất quá hai ba mươi trượng khoảng cách khoảng cách liền bị ba người này đuổi kịp, triền đấu lên,

Phanh phanh phanh!

Trong lúc nhất thời các loại khí kình bão táp, tiếng rống giận dữ liên tục.

"Ừ"

Giờ này khắc này tràng diện phía trên chỉ còn lại có Nhạc Bình Sinh cùng tên này cự hán đứng đối mặt nhau, hắn ánh mắt có chút ngoài ý muốn, có nhiều thú vị mà hỏi:

"Ngươi vì cái gì không trốn "

Nhạc Bình Sinh thì là đồng dạng không để ý đến kinh hoảng chạy trốn Thạch Khai Vũ bọn người, mà là mắt không chớp nhìn chằm chằm cái này thân cao gần trượng, như người khổng lồ hình người quái vật, hỏi:

"Ngươi vì sao lại biến thành bộ dáng này ta nghe nói tân triều Thần Ma võ đạo đều là tiến hành huyết mạch cấy ghép, phát huy

ra cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch bên trong lực lượng, ngươi đây là cái gì huyết mạch "

"Ừm ngươi ngược lại là có chút can đảm! Chỉ tiếc gan lớn đến ngu xuẩn tình trạng! Làm đối ngươi dũng khí khen thưởng, ta quyết định trả lời ngươi vấn đề này."

Cự hán thương hại đánh giá Nhạc Bình Sinh, giống như là nhìn người chết đồng dạng thản nhiên nói:

"Đây là Địa Hoàng Long Thú huyết mạch lực lượng. Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch lực lượng không phải là các ngươi có thể phỏng đoán, bọn hắn trời sinh liền chiếm cứ đỉnh cao của chuỗi sinh vật sinh tồn trong tự nhiên, tại Viễn Cổ thời đại, người chẳng qua là máu của bọn nó ăn cùng khẩu phần lương thực thôi.

Mà bây giờ triều ta tìm ra đem cao như vậy cùng huyết mạch dung hợp trước nhân thể bản thân đường tắt, khai sáng một cái vĩ đại khơi dòng, mà các ngươi, chú định sẽ là bị lịch sử lãng quên người chứng kiến, đây cũng là vận may của các ngươi!"

"Nói nhảm dừng ở đây, hát!"

Cuồn cuộn như là sấm rền tiếng quát khẽ bên trong, cự hán không tại nói nhảm, bước chân một bước, đưa bàn tay duỗi ra, cơ hồ một cái to bằng cái thớt bàn tay ra bên ngoài duỗi ra, hướng về Nhạc Bình Sinh hung hăng chộp tới, tựa như là đang quay đánh một con ruồi, cuốn lên lên không khí giống như thủy triều điên cuồng phun trào!

Ầm ầm!

Đại địa phảng phất không chịu nổi gánh nặng rên rỉ run rẩy, thân thể của hắn rõ ràng to lớn vô cùng, nhưng lại nhanh đến cực điểm, cùng hắn khổng lồ thân hình tạo thành cực đại tương phản, để cho người ta như muốn thổ huyết!

Ô ô ô quỷ khóc sói gào phong thanh bên trong, chi này nham thạch cự chưởng mang theo phô thiên cái địa âm ảnh, giống như là một tòa núi lớn hung hăng đánh tới! Trùng sinh thiên long chi Tuệ Kiếm Lăng Tiêu

Nhưng mà

Hô!

Tiếng gió rít gào, trong nháy mắt, cự hán vừa mới mở rộng đến nửa đường cột đá tay lớn có chút trầm xuống, thình lình xuất hiện một bóng người!

Trong điện quang hỏa thạch! Nhạc Bình Sinh đi sau ngược lại tới trước! Cả người lại là trong nháy mắt đứng ở cự hán nham thạch tay lớn phía trên!

Hắn hạ lạc hai chân tại cự hán con kia thô to như thùng nước nham thạch ngưng tụ trên cánh tay vững vàng giẫm mạnh, cũng mặc kệ hắn lỗ mũi ở trong phun ra ra mãnh liệt khí lưu, cả người cứ như vậy dưới chân khom bước, vững vững vàng vàng đứng ở cự hán cái kia to lớn trên cánh tay!

"Ngươi!"

Một màn này nhìn như là kiến càng rung chuyển đại thụ, kinh tâm động phách.

"To con, ngươi quá chậm."

Tại cự hán thu lực không kịp thời điểm! Nhạc Bình Sinh đột nhiên hấp khí, trước mặt hắn toàn bộ không gian cũng hơi vặn vẹo sụp đổ, hắn quyền trái cất vào dưới xương sườn, lực lượng toàn thân thay đổi tại hông eo bên trong, cả nửa người phía bên phải hậu phương nghiêng kéo thành cửu thập độ góc vuông, khuỷu tay thu hồi, hữu quyền đối diện phía trước, tư thế như là cổ đại khai cung kéo tiễn hào dũng võ tướng, đem toàn bộ thân thể kéo căng

thành một trương đầy mở cự cung, da thịt cấp tốc kéo căng, phát ra ông ông chấn động huyền âm!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt đó! Tản ra sáng chói tinh quang nắm đấm siết thành một loại cổ quái hình dạng, cuồn cuộn khí huyết ở trong đó phun trào, khiến cho hữu quyền trở nên tinh quang lấp lánh, tại ngắn ngủi một phần mười cái hô hấp thời gian bên trong, co vào bành trướng mấy lần!

Liền như là một con nhảy lên trái tim, hóa thành nhất là bén nhọn hung mãnh mũi tên, hai mắt một mảnh tinh quang chớp động Nhạc Bình Sinh, tựa hồ toàn thân tinh khí thần đều bị chính mình cái này quỷ dị nắm đấm hút vào, thậm chí ngay cả tự thân trái tim nhảy lên tần suất cũng trong nháy mắt tới trùng hợp, biến thành một thể.

Băng!

Một tiếng khẽ kêu, Nhạc Bình Sinh toàn thân cơ bắp tựa hồ cũng trong nháy mắt bật lên một chút, toàn bộ hữu quyền tựa hồ thoát ly cánh tay của mình, hóa thành một con xuyên phá hết thảy ngăn cản sắc bén mũi tên!

Chói tai tiếng xé gió bên trong, tinh quang ngưng tụ to lớn mũi tên tại sát na thời điểm đánh xuyên nóng hổi không khí, tại cự hán cái kia nham thạch khuôn mặt vặn vẹo bên trong, mang theo lực lượng hủy diệt cường hãn một quyền chính giữa cự hán nham thạch đầu lâu phía trên!

Ầm ầm!

Không khí nổ đùng, thiên hoảng sợ động! Vô số đá vụn bốn phương tám hướng vẩy ra! Ngựa tre dụ cây mơ: Lão công là xấu bụng đại nhân

Nhạc Bình Sinh hữu quyền hóa thành tinh mang mũi tên như là dao nóng cắt mỡ bò, mang theo không có gì sánh kịp lực chấn động, đem đầu lâu phía trên tầng tầng bao khỏa nham chất giáp xác nhất cử phá vỡ!

Ầm ầm

Trầm muộn tiếng oanh minh bên trong, cự hán khổng lồ, mấy chục tấn nặng nề thân thể trước mặt Nhạc Bình Sinh tựa như một cái đại hào đồ chơi, bỗng nhiên phát ra rợn người thanh âm, ly khai mặt đất, hướng về sau bay ngược!

Tưởng tượng một chút, một con số mười tấn nặng nề, khổng lồ quái vật bay ngược mà ra, rơi đập trên mặt đất tràng cảnh, là một bộ như thế nào cảnh tượng

Trong lúc nhất thời, thiên địa lập tức nghẹn ngào, phảng phất phát sinh mười tám cấp động đất, một cỗ nồng đậm bụi bặm ngập trời mà lên, phô thiên cái địa, thổ hoàng sắc thủy triều như là chân chính như thủy triều, hướng về bốn phương tám hướng điên cuồng trào lên!

Liền ngay cả ba mươi trượng bên ngoài kịch liệt giao thủ đám người thân hình mãnh liệt lay động, tại thời khắc này đều đình chỉ giao thủ, trợn mắt hốc mồm, không thể tin nhìn xem cái này một màn kinh người.

"Cái này cái này!"

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh thân thể vẽ ra trên không trung một đạo ánh sao lấp lánh đường vòng cung, rơi vào hơn mười trượng có hơn.

Đạp!

Chấm đất trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh thân hình đột nhiên hơi cong, hai tay tách ra, mười ngón tay xòe ra trên mặt đất dùng

sức nhấn một cái, liền vững vàng đứng vững thân hình.

Cái này nham thạch cự hán hoàn toàn chính xác cứng rắn tới cực điểm, trên người hắn tầng nham thạch phòng hộ nhìn như qua quýt bình bình, trên thực tế chỉ sợ so với sắt thép đến đều muốn cứng rắn rất nhiều.

Cứ việc một quyền phá vỡ cự hán phòng hộ, kinh khủng lực phản chấn liền ngay cả chính hắn đều cần một chút xíu giảm xóc mới có thể hóa giải.

Cái này hai lần giao thủ động tác mau lẹ, chỉ là ngắn ngủi một cái hô hấp không đến thời gian, thế cục chuyển tiếp đột ngột, từ cự hán lấy nham thạch tay lớn muốn đem Nhạc Bình Sinh sinh sinh ôm giết, lại đến Nhạc Bình Sinh thân như quỷ mị, lăng không vọt lên, thân hình như cung, nhất cử oanh bạo cự hán đầu nham thạch phòng hộ, sau đó hạ xuống trên mặt đất, trong thời gian này điểm khác lạ mạo hiểm kích thích, đánh nhau trình độ kịch liệt hung mãnh, hoàn toàn vượt ra khỏi người bình thường tưởng tượng cực hạn.

Dạng này hình thể cách xa tới cực điểm chém giết, liền ngay cả xa xa tất cả mọi người thấy thần trì hoa mắt, toàn thân cơ bắp không tự chủ được căng thẳng, một trái tim tựa hồ cũng muốn nhảy ra cổ họng, thẳng đến lúc này mới an tâm, giấu ở ngực một hơi thật sâu thở ra.

Tại rung động đồng thời, gian khổ chiến đấu Thạch Khai Vũ, Vinh Thành An, An Thải Y ba người trong lòng, cũng đột nhiên hiện ra một loại gọi là hi vọng đồ vật.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 311: Lui Lui Lui!

Chương 311: Lui lui lui!

Nhạc Bình Sinh đứng ở tại chỗ, nhìn chăm chú lên cái kia một mảnh cát bay đá chạy, tiếng oanh minh từng cơn địa phương.

Bên hông hắn Lưu Quang Tinh Vẫn đao tựa hồ cảm ứng được cái gì, có chút chấn động, tựa hồ như nói cái gì.

Bất quá Nhạc Bình Sinh nhưng vô dụng đao dự định, trong khoảng thời gian này đến nay hắn lại lần nữa lợi dụng Yến Quy Nam cung cấp linh năng tu luyện 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】, cái này cự hán biến hóa mặc dù quỷ dị, lại là dựa vào lại chẳng qua là giống như núi phòng hộ cùng cùng hình thể tương xứng thuần túy cự lực. Còn xa xa không có khó giải quyết đến cần phát động 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 thời điểm.

Nhìn hắn tầng kia nham giáp phòng hộ có thể hữu hiệu ngăn cách nguyên khí đả kích tác dụng, quyền cước vật lý loại công kích ngược lại là hữu hiệu hơn biện pháp.

"Nham Long đại nhân!"

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Phô thiên cái địa cát đá bụi mù như là một cỗ thô to lang yên đồng dạng xông thẳng tới chân trời thời điểm, mặt khác ba tên hổ

bộ thành viên cùng nhau phát ra không thể tin tiếng rống giận dữ.

Nham Long chính là tên kia cự hán tại long bộ danh hiệu. Hắn tiếp nhận Địa Hoàng Long Thú là làm chi không thẹn cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch, chỉ cần hai chân đứng tại đại địa phía trên, liền có thể liên tục không ngừng hấp thu địa mạch nguyên khí, có vô biên vĩ lực, mà lại lực phòng ngự cường hãn không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn từng thử qua dùng cỡ nhỏ, cỡ trung thần rống pháo đối Nham Long trực tiếp tiến hành quá gần khoảng cách oanh kích, điên cuồng công kích phía dưới cũng vẻn vẹn đem bức lui, cũng không có tạo thành giống như là Nhạc Bình Sinh hiệu quả như vậy.

Đến cùng là như thế nào lực lượng kinh khủng đả kích, mới có thể để dạng này một cái giống như núi nặng nề tông sư võ giả, giống như là một cái đại hào đồ chơi đồng dạng phòng ngự bị đánh nát, cả người còn bay ngược

Trong lòng của bọn hắn giống như kinh đào hải lãng, trong lúc nhất thời đều không để ý tới tại động thủ, chỉ là chặn đường tại Thạch Khai Vũ đám ba người trước mặt, ánh mắt lại nhìn chòng chọc vào chấn động kịch liệt phát sinh địa phương.

"Đau nhức đau nhức đau nhức! Đau nhức a!"

Oanh!

Mặt đất lại lần nữa chấn động mãnh liệt, đầy trời bụi mù bỗng nhiên bị một cỗ vô hình lực lượng quét sạch, tạo thành một đầu màu xám vòi rồng nối liền đất trời, mà Nham Long thân thể cũng bỗng nhiên hiển hiện.

Thời khắc này Nham Long đầu nham giáp phòng hộ lụi bại không chịu nổi, nửa cái khuôn mặt đều đã lộ ra, mà lại khuôn mặt

phía trên máu tươi uốn lượn mà xuống, nhìn qua vô cùng huyết tinh thảm liệt.

Nham Long giống như là không phát giác gì đồng dạng nhe răng cười không ngừng, liền ngay cả răng đều bị nhiễm thành huyết hồng:

"Không tầm thường lực lượng! Ta quyết định, hủy diệt ngươi cỗ này vật liệu!"

Ông!

Tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong, Nham Long gần dài bảy thước tráng kiện cánh tay đột nhiên đâm vào lòng đất! Cuồng túm hai vạn năm

Một cỗ vô hình, nhưng lại có thể để mọi người tại đây cảm nhận được ba động, từ Nham Long cánh tay chỉ trong hư không chậm rãi nhộn nhạo lên. Không hề có điềm báo trước, cực kỳ đột ngột, Nham Long chỗ mặt đất giống như thủy triều có chút sóng gió nổi lên, cánh tay hắn chỗ cắm vào địa phương vậy mà tại trong khoảnh khắc hóa thành một mảnh nham tương khu vực!

Màu đỏ sậm nham tương như là có được sinh mệnh, theo Nham Long cánh tay lan tràn lên phía trên, bao khỏa hắn toàn thân!

Ngoại trừ một một số nhỏ dòng nham thạch chất lại lần nữa dọc theo Nham Long trên người khe nham thạch khe hở chui vào hắn nham thạch áo giáp phía dưới bên ngoài, phần lớn dung nham cầu nóng bỏng nham tương đồng dạng tạo thành bộ phận toàn bộ bao khỏa tại Nham Long trên cánh tay phải. Nóng bỏng dòng nham thạch bao bên ngoài lấy một tầng khối trạng màu nâu đỏ dung nham thạch, dữ tợn bén nhọn nhô lên, tại toàn bộ tay phải bên trên ghép lại thành một con xấp xỉ tại long đầu, nhưng lại lộ ra càng thêm hung ác bá đạo dung nham móng vuốt, nhè nhẹ hồng

mang không ngừng lưu chuyển.

Tựa hồ có đỏ bừng nham tương tại dung nham kẽ nứt bên trong thả ra sáng rực nóng bỏng quang mang, cánh tay, trên thân thể, mỗi khối dung nham thạch ghép lại chỗ lộ ra khe hở bên trong, tất cả đều thả ra đốt người nhãn cầu xích hồng quang mang, như là nham thạch bao khỏa thân thể nội bộ đã hoàn toàn biến thành lửa nóng nham tương, lóe chướng mắt hồng quang kẽ nứt ở trên người hắn lẫn nhau liên thông, phác hoạ làm ra một bộ quỷ dị màu đỏ đường vân, tựa hồ có đặc thù nào đó lực lượng ở trong đó lưu chuyển.

Giờ này khắc này, Nham Long màu nâu đỏ nham giáp tầng ngoài kẽ nứt bên trong, phun ra ra gần như dài một thước màu đỏ sậm ngọn lửa. Chướng mắt, phảng phất mang theo chất lỏng cảm giác quang mang lấp lánh trong đó, cực đoan rung động, tựa hồ không để ý, cái này yếu ớt nham thạch xác ngoài liền muốn tại nội bộ nóng bỏng nham tương áp bách dưới trực tiếp vỡ ra, đem bên trong lửa nóng dung nham phun ra phát tiết ra.

Nham Long nhẹ nhàng huy vũ một chút bởi vì nhiều vô số nửa hòa tan trạng thái dung nham bao khỏa mà lộ ra to lớn vô cùng cánh tay phải, đại lượng xích hồng hỏa diễm tòng long nơi cửa dung nham răng nhọn khe hở bên trong phun ra mà ra, cả người như là yêu ma!

Cuồn cuộn sóng nhiệt bốn phía phóng xạ ra, rất ngắn thời gian bên trong lạnh nóng giao thế, một cỗ mãnh liệt gió lốc trống rỗng xuất hiện, khóe mắt liếc qua chú ý tới một màn này Thạch Khai Vũ bọn người không khỏi cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Nhạc Bình Sinh mắt lạnh nhìn đã hoàn toàn biến thành một cái quái vật Nham Long, nhưng như cũ không có sử dụng 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 ý tứ.

Thể phách của hắn đã tiến vào một cái không cách nào phỏng

đoán tình trạng, hắn gân cốt, cơ bắp, tạng phủ cùng cấu thành, toàn bộ đều thoát ly thường nhân tưởng tượng, màu đỏ sậm nham tương có mấy trăm độ nhiệt độ cao, chưa hẳn có thể đối với hắn thân thể tạo thành tổn thương.

Hắn muốn nghiệm chứng một chút hắn tu tập 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cực hạn đến cùng ở nơi nào.

"Biến thân biến xong "

Nhẹ nhàng thanh âm đàm thoại bên trong, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, ầm ầm cương khí bạo chấn lôi minh thanh âm như là trời trong phích lịch, chấn động tất cả màng nhĩ, hắn một cước giẫm đạp phía dưới, cả vùng vì đó trầm xuống, đếm không hết đá vụn bất luận kích cỡ, nhao nhao bật lên mà lên! Manh thê đừng phu: Bụng Hắc Vương gia tiểu câm phi

Rõ ràng chẳng qua là người cô đơn, lại cho người ta thiên quân vạn mã cùng nhau công kích bá liệt, hạo đãng!

"Đốt!"

Hơn hai mươi trượng bên ngoài Nham Long đồng dạng không có bất kỳ cái gì nói nhảm, phát ra một tiếng Thần Ma rống to, trên cánh tay to bằng cái thớt dung Nham Long đầu đối Nhạc Bình Sinh xông tới thân ảnh hung hăng nện xuống, đồng thời Long Khẩu, long nhãn bên trong phần phật hỏa diễm bốn phía phun ra!

Xuy xuy xuy!

Vỡ vụn ánh lửa lưu diễm tứ tán bay tán loạn, Nhạc Bình Sinh căn bản không có né tránh ý tứ, thân thể bên trên luồn lên tầng tầng tinh quang huyết viêm, hung hăng phá tan trùng điệp sóng nhiệt, trong nháy mắt liền vọt đến Nham Long trước mặt!

Trong nháy mắt! Đã thấy Nhạc Bình Sinh trên cánh tay trái xán lạn tinh mang bùng lên, nắm tay thành chùy, vai trái hướng ra phía

ngoài, hông mang eo, đai lưng sống lưng, sống lưng mang tay trái nện, phát ra liên tiếp kịch liệt tiếng nổ, trước người lập tức xẹt qua một đường vòng cung, một trăm tám mươi độ hoành bày, quấy lên vạn Thiên Phong long nộ rống, vô số lôi đình bạo chấn!

Ầm ầm!

Nham Long lại lần nữa biến thân về sau tốc độ mặc dù so với trước đó nhanh ba phần, lại như cũ khó mà đuổi theo Nhạc Bình Sinh tốc độ. Một quyền này không trở ngại chút nào đánh vào Nham Long trên ngực, ánh sao lấp lánh huyết khí chấn động, mang xuống vô số nhỏ vụn màu nâu xám nham thạch mảnh vỡ.

Lui!

Nham Long nổi giận gầm lên một tiếng liên tiếp lui về phía sau, vẻn vẹn một cánh tay che lại đầu lâu yếu hại, cánh tay phải lại điên cuồng quơ, cùng lúc đó Nhạc Bình Sinh xoay chuyển quyền tâm hướng lên, quyền trái lần nữa mang theo bạo chấn cương phong, từ cánh tay phải khuỷu tay phía trên xoay tròn lấy hướng lên một quyền đánh ra, tại vô số nhan sắc khô vàng vỡ vụn tấm vải bốn phía bay múa bên trong, Nhạc Bình Sinh cái này một cái đấm thẳng, mang theo chấn động mãnh liệt lực lượng, uy lực vô cùng, thẳng tắp đánh vào Nham Long trên cằm!

Trong ầm ầm nổ vang, Nham Long viên kia to lớn nham giáp bao khỏa đầu lâu không tự chủ được hướng về sau cao cao giơ lên, cùng với từng tiếng rít lên, gần tấc dài xích hồng sắc ngọn lửa từ Nham Long trong miệng mũi dâng lên mà ra, hắn thân thể khổng lồ dư thế không ngừng, lảo đảo lui về phía sau mấy bước, vừa muốn dừng lại, lại lần nữa nhận Nhạc Bình Sinh oanh kích, thu lại không được chân hướng về sau liền lùi lại.

Nham Long táo bạo trong tiếng rống giận dữ, trong miệng mũi hỏa diễm chảy ra!

"Vì cái gì! Lực lượng của ta vì sao lại không bằng hắn!"

Hắn tại dĩ vãng chiến đấu nhiệm vụ ở trong luôn luôn cùng còn lại long bộ thành viên cùng phối hợp, hấp dẫn địch quân tất cả thế công, thích nhất nhìn thấy địch nhân tại hắn không thể phá vỡ phòng hộ hạ lộ ra hoảng sợ ánh mắt tuyệt vọng, nhưng không có nghĩ đến gặp gỡ ở nơi này một cái càng thêm quái vật tồn tại, có thể bằng vào thuần túy huyết nhục chi khu đem chính mình đánh quân lính tan rã!

Lui! Lui! Lui! Vừa lui lại lui!

Trong lúc nhất thời, trận này căn bản kém xa hình thể cách xa trong chiến đấu, chỉ có Nham Long một cánh tay kích cỡ Nhạc Bình Sinh, trong thân thể lại ẩn giấu khó có thể tưởng tượng vĩ lực, đem Nham Long một trượng chi cự thân thể oanh kích liên tiếp lui về phía sau!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 312: Đánh Nổ

Chương 312: Đánh nổ

"Rống!"

Nham Long bỗng nhiên cuồng hống một tiếng, giống như là đã quyết định cái gì quyết tâm, không còn tốn công vô ích đi bắt vớt Nhạc Bình Sinh thân ảnh phiêu hốt, mà là trên cánh tay phải nham tương long đầu trong nháy mắt ra trầm muộn gầm nhẹ, như là sắp săn mồi mãnh long trong cổ họng trầm đục, nhắm ngay Nhạc Bình Sinh nhào tới thân ảnh một quyền đánh ra, dung nham thạch bao khỏa long đầu vậy mà bỗng nhiên mở lớn ra, một đạo như là hòa tan nước thép rực náo nhiệt lưỡi tòng long trong miệng phun ra mà ra!

Đạo này ngọn lửa như đao như kiếm, nhóm lửa không khí, trong không khí trong nháy mắt tràn ngập nồng đậm nung đỏ rỉ sắt cùng nóng bỏng mùi lưu huỳnh!

Dài gần hai thước, hai chưởng rộng nóng bỏng nham tương kiếm mang theo cuồn cuộn sóng nhiệt bách khai phía trước tất cả không khí, tiện thể đem bên trong dưỡng khí đốt cháy không còn, ôm theo vô cùng nặng nề uy thế thẳng trảm mà xuống, mà Nham Long toàn thân dung nham khe hở bên trong cũng theo hắn quát to một tiếng, phun ra hẹp dài màu vỏ quýt hỏa diễm, cả người hóa thành giáng lâm nhân thế Viêm Ma Hỏa Thần, uy thế nhất thời có một không hai.

Thanh này Viêm Ma chi kiếm đến cùng là nguyên khí hội tụ vẫn là chân thực tồn tại, Nhạc Bình Sinh không rõ lắm, hắn cũng cũng không đủ phản ứng thời gian đi phân rõ đây hết thảy, bởi vì mang theo vô cùng nhiệt độ cao dung nham cự kiếm đã vào đầu bổ xuống!

Một tiếng ầm vang! Như là bản năng, Nhạc Bình Sinh dưới chân gấp lực hung hăng giẫm mạnh! Kiên cố vô cùng mặt đất trong nháy mắt sụp đổ, Nhạc Bình Sinh thân hình quẹo thật nhanh, ngoặt về phía một bên, nhân thể né tránh cái này tình thế mãnh ác một kích.

Đồng thời dưới chân khẽ chống, cường đại lực đạo trải qua dưới chân, chuyển qua hông eo, toàn bộ truyền thâu đến trên hai tay, thu tại hai bên dưới xương sườn song quyền mang theo nở rộ điểm điểm u quang xung kích mà ra!

Oanh! Oanh!

Đầu tiên là hữu quyền mang theo thay đổi lực đạo hung hăng đánh vào Nham Long phần bụng dung nham áo giáp phía trên, cơ hồ đem toàn bộ dày đặc màu nâu đỏ áo giáp trực tiếp đánh xuyên, đại lượng đỏ bừng mảnh đá hoả tinh bốn phía vẩy ra; ngay sau đó Nhạc Bình Sinh quyền trái cơ hồ không phân tuần tự giao thoa mà ra, tinh thần quyền cương tại Nham Long chỗ ngực lần nữa nổ tung lên, nổ thật to âm thanh tại toàn bộ trong sơn cốc ầm ầm quanh quẩn.

Dung nham đỏ ngầu cự kiếm hung hăng bổ vào trên mặt đất, tóe lên đỏ bừng nham tương vô số, mặt đất như là đậu hũ lại bị hắn một kiếm bổ ra một đạo thật sâu gần như hòa tan màu đỏ cái hố nhỏ.

Vẩy ra lên màu đỏ nham tương có vài chục nhỏ đánh vào Nhạc Bình Sinh đằng sau, không cách nào dùng huyết khí hoàn toàn phòng hộ phía sau lưng lập tức toát ra "Xuy xuy" khói trắng đến

"Chết!"

Nham Long trong miệng, trong mũi, toàn thân trên dưới đếm không hết kẽ nứt ở trong đột nhiên phun ra xuất ra đạo đạo ngọn lửa, ra sức gào thét!

Bị Nhạc Bình Sinh hai lần liên hoàn oanh kích oanh hướng về sau mãnh liệt lui một bước dài về sau, giờ khắc này Nham Long đạt được một tia cơ hội thở dốc, giống như là đem tất cả lực lượng, tính cả lấy nổi giận sỉ nhục cảm xúc hết thảy bạo, trong tay dung nham cự kiếm nhân thể ngang vạch một cái, đại lượng nham tương hỏa diễm phun trào vẩy ra, tại thân kiếm về sau mang ra một đạo hỏa diễm tạo thành nóng bỏng màn che, chém ngang lưng một kiếm thẳng đến Nhạc Bình Sinh ngực!

Lấy Nham Long lực đạo trên tay cùng cái này dung nham chi kiếm nhiệt độ, nếu như chính chính trong số mệnh, cho dù là Nhạc Bình Sinh Tinh Uyên Bất Diệt Thể cũng khó có thể may mắn thoát khỏi.

Cùng lúc đó! Nham Long một cái khác cối xay đồng dạng dung nham cự thủ khe hở bên trong dài nhỏ ngọn lửa kịch liệt phun ra, như là đâu thiên cự màn, đối Nhạc Bình Sinh trán liền nghiêng nghiêng che đậy xuống tới!

Một chưởng này một kiếm cơ hồ hoàn toàn phong tỏa Nhạc Bình Sinh di động không gian, cái kia toàn thân bốc hỏa Nham Long tựa hồ liền muốn biến thành một con to lớn hỏa diễm lò luyện, muốn đem Nhạc Bình Sinh vây vào giữa, sinh sinh đốt giống tro bụi!

Tại cái này trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh tựa hồ ngửi thấy đầu của mình, lông mày bị nướng cháy mùi khét lẹt, bức người sóng nhiệt khiến cho hắn trực diện dung nham kiếm nửa người tựa hồ có một loại muốn hòa tan cảm giác cổ quái, tựa như tới gần hỏa diễm ngọn nến, loại kia cực nóng gần như sắp muốn

đốt cháy đến Nhạc Bình Sinh thân thể phần lưng các loại khí quan, đỉnh đầu cự chưởng càng là bị Nhạc Bình Sinh một loại Vẫn Thạch Thiên Hàng cảm giác áp bách, trên đỉnh đầu lỗ chân lông bị kích thích tựa hồ tất cả đều muốn tạc lập.

Nguy hiểm! Cực độ nguy hiểm! Nhạc Bình Sinh con ngươi một nháy mắt vô số ngôi sao sinh diệt, tựa hồ sau một khắc thân thể liền muốn thoát ly tự thân khống chế!

Trước mắt thời gian tại dần dần trở nên chậm, Nhạc Bình Sinh có thể nhìn thấy,

Nham Long trên thân ngọn lửa màu đỏ thắm đang chậm rãi phun ra, thậm chí cũng có thể nhìn thấy ngọn lửa kia vặn vẹo lên biến hóa chính mình hình thái, như là mèo con tản ra lấy cái đuôi của mình; trước mắt ung dung bay xuống một cây khô vàng tia, phốc một chút, có hỏa diễm tại trên đó tạo ra, đem toàn bộ tia cớ đến cuối, một đoạn một đoạn đều đốt thành tro bụi;

Khóe mắt có thể nhìn thấy có một mảnh rực Hồng hỏa diễm chính hướng mình hung mãnh đánh tới, phía trên ngọn lửa thư giãn phun ra nuốt vào, thỉnh thoảng lại có đỏ bừng nham tương từ đó lắc ung dung bay ra; bức người sóng lửa chính xuyên thấu qua da thịt của mình, một tấc một tấc xâm nhập ngũ tạng lục phủ của mình,

Ở giữa không dung trong nháy mắt! Tại kiếm chưởng che đậy chém giết bên trong, Nhạc Bình Sinh thân thể vọt tới trước, hung hăng đè nát không khí, cuốn lên phô thiên cái địa cuồng phong kêu khóc, dán vào Nham Long trước người; hữu quyền phía trên đồng thời tinh mang đại tác!

Nham Long trên thân phun ra ngọn lửa cơ hồ liền muốn trực tiếp đốt tại Nhạc Bình Sinh làn da phía trên, tại muốn đánh trúng Nham Long cái kia đập tới nham thạch cánh tay trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh năm ngón tay hướng ở giữa gấp dựa vào, trên

cánh tay cơ bắp da thịt băng băng băng chấn động!

Một quyền này trực tiếp đánh nổ không khí, đem phương viên ba thước không gian đánh thành chân không, như là lôi đình bạo liệt, vô cùng cự lực trời long đất nở bạo!

Lập tức, mảnh đá nham tương bốn phía phiêu tán rơi rụng, Nhạc Bình Sinh cái này hung ác một kích không chỉ có đem Nham Long chỗ khuỷu tay dung nham thạch áo giáp hoàn toàn đánh nát, thậm chí công kích đến trong đó bảo hộ ẩn giấu cùng loại nham thạch thân thể, bởi vì chỗ khuỷu tay bị công kích, Nham Long chụp về phía Nhạc Bình Sinh trán cự chưởng vô lực phun ra hỏa diễm, trượt hướng về phía một bên.

Bởi vì đỉnh đầu đã không có cái kia một cái có thể uy hiếp được Nhạc Bình Sinh trán đánh ra, Nhạc Bình Sinh lập tức dưới chân lực đạo bạo, thân thể mượn một kích này phản chấn trở về tác dụng cực lớn lực, cả người bay lên trên nhảy lên trở đi thân thể trong nháy mắt bay lên không gần như hai mét, vừa vặn tránh thoát Nham Long cái kia theo ngang vung tới một kiếm mà trực tiếp đánh tới hướng chính mình long đầu cự chùy.

Nham Long ngang một kiếm vung qua, thiêu đốt lên hô hô hỏa diễm dung nham cự kiếm từ Nhạc Bình Sinh dưới chân gào thét mà qua, trong mắt của hắn tinh quang bạo động, áo bào phần phật phần phật rung động, một cỗ mãnh liệt linh năng từ trên thân đao chảy đến toàn thân của hắn, trên cánh tay từng cái từng cái lớn gân như là long xà tán loạn, đột nhiên một quyền che đậy!

Không ai có thể hình dung ra uy lực của một quyền này, bởi vì không khí băng diệt, hóa thành một mảnh chỉ riêng quái rực rỡ Hỗn Độn Khí lưu, thiên địa đã vì chi thất âm thanh!

Một tiếng ầm vang!

Trước mắt bao người! Nham Long như đồng môn cửa sổ kích

cỡ đầu lâu trong nháy mắt nổ tung! Đỏ trắng chi vật theo đếm không hết nham giáp mảnh vỡ, bốn phương tám hướng bay vụt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 313: Tái Khởi!

Chương 313: Tái khởi!

Làm Nham Long toàn bộ đầu lâu tại nham giáp phòng hộ hạ trong nháy mắt nổ tung một khắc này, Thạch Khai Vũ, Vinh Thành An, An Thải Y ba người tại không thể tin ở trong mừng rỡ như điên!

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, cho bọn hắn khổng lồ như thế áp bách, như núi lớn quái vật tại ngắn ngủi trong hai, ba hơi thở trong lúc giao thủ liền bị Nhạc Bình Sinh một quyền đánh nổ!

Lúc đầu bọn hắn trong nháy mắt ý thức được sau khi biến thân Nham Long là tông sư cấp bậc cường giả, điên cuồng chạy trốn nhưng lại bị còn lại diễn võ cơ quan thành viên ngăn cản xuống tới về sau đã cảm thấy lần này sẽ là cửu tử nhất sinh, lại không nghĩ rằng tình huống chuyển tiếp đột ngột, hình thức thay đổi, chính mình một phương này ngược lại biến thành người thắng.

"Ha ha ha! Ba vị, lưu lại đi!"

Cơ hồ trong cùng một lúc! Thạch Khai Vũ, Vinh Thành An, An Thải Y ba người cười một tiếng dài, đột nhiên hướng về bởi vì biến cố mà không thể tin, ngu ngơ tại nguyên chỗ ba cái diễn võ cơ quan thành viên vừa người nhào tới!

Phản ứng của bọn hắn cũng không chậm, đã giờ này khắc này

cực kỳ cường hãn kinh khủng tông sư cấp Thần Ma võ giả đã bị Nhạc Bình Sinh giải quyết, chiến cuộc đã định, bọn hắn làm sao có thể để con vịt đã đun sôi bay đi

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh đứng ở tại chỗ, quần áo tả tơi, khắp nơi đều là cháy đen vết tích, giống như là tên ăn mày đồng dạng.

Thể phách của hắn cường độ mặc dù có thể miễn cưỡng chống cự nham tương mấy trăm độ nhiệt độ cao, nhưng là mặc trên người quần áo lại không phải bảo vật gì, vẻn vẹn ỷ vào huyết khí chi viêm không quan trọng phòng hộ, tự nhiên không cách nào ngăn cản.

Hắn một đôi thiết quyền da tróc thịt bong, bao quát cánh tay, lồng ngực, phía sau lưng, khắp nơi đều là cháy đen lốm đốm lấm tấm, thậm chí đều xuất tới từng đợt mùi thịt.

Nhưng là cùng lúc đó, đến từ Nham Long mãnh liệt linh năng kịch liệt phun trào phía dưới, hắn bị nghiêm trọng đốt bị thương các nơi thương thế tại lấy mắt thường có thể thấy được lần khép lại, khôi phục, chết da thoát ly, lộ ra trơn bóng như mới làn da.

Đến hắn hiện tại thể phách cường độ, muốn chữa trị thân thể tổn thương, so với vừa mới giáng lâm thế giới này thời điểm tiêu hao năng lượng tối thiểu tăng trưởng mấy chục thậm chí hơn trăm lần.

Bao quát số liệu hóa các hạng tố chất thân thể bởi vì một đạo bình chướng vô hình ngăn cản, cho dù là tại linh năng tác dụng dưới cũng tăng trưởng cùng với chậm chạp.

Nham Long cái này quỷ dị nham giáp phòng hộ, để cả người hắn đều hóa thành so với thiên chuy bách luyện sắt thép càng kiên cố hơn, cường hãn nặng nề thành lũy, tại Nhạc Bình Sinh toàn lực hành động phía dưới cũng chỉ bất quá là miễn cưỡng phá vỡ Nham

Long phòng hộ, nếu như không phải tại tối hậu quan đầu quyết định thật nhanh, điều động còn sót lại linh năng tuôn ra một quyền kia, cuộc chiến đấu này còn không biết muốn đánh tới lúc nào, thẳng đến một phương nào thể lực hao hết mới có thể kết thúc.

Trên người thiêu đốt chữa trị bảy tám phần, hao tốn bất quá hai ba cái hô hấp công phu, Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại, một bên khác Thạch Khai Vũ đám ba người chiến đấu đã khí thế ngất trời.

Tình huống lúc này lại hoàn toàn cùng Thạch Khai Vũ ba người chạy trốn là tình huống thay đổi đi qua, diễn võ cơ quan ba tên thành viên nộ hống liên tục, ra sức phá vây, mà phe mình ba người trên mặt lại tràn ngập thoải mái, không ngừng du tẩu triền đấu, tiêu hao đối phương thể lực.

Một tiếng ầm vang tiếng vang!

Chính nghiến răng nghiến lợi, trên mặt tràn ngập kinh hãi chi tình, cùng Thạch Khai Vũ ra sức chém giết phá vòng vây tên kia thành viên nhịp tim bỗng nhiên chậm một nhịp, chỉ cảm thấy cái này âm thanh lôi đình bạo hưởng trực tiếp tại tâm linh chỗ sâu nhất vang lên, tâm linh lập tức thất thủ!

Ầm!

Tại Thạch Khai Vũ trước mắt, chỉ cảm thấy mãnh liệt cương phong đập vào mặt, để hắn hô hấp không khoái, cơ hồ muốn không thở nổi, mà đối thủ của hắn, lại tại tiếng nổ lớn vang lên đồng thời, cả người đột nhiên chia năm xẻ bảy!

Linh linh toái toái chân cụt tay đứt bay múa đầy trời, nồng đậm gay mũi mùi máu tươi bay vào Thạch Khai Vũ xoang mũi, cơ hồ còn không đợi hắn phản ứng, trước mắt lại lần nữa một hoa, đại địa lại lần nữa chấn động mãnh liệt, một đạo giống như khói nhẹ, giống như tia sáng thân ảnh liền đã lóe lên một cái rồi biến mất!

Ầm! Ầm!

Liên tiếp hai tiếng lôi đình tiếng vang, cơ hồ không phân tuần tự, Vinh Thành An cùng An Thải Y hai người cũng ngu ngơ tại nguyên chỗ, căn bản không biết đã sinh cái gì, chỉ miễn cưỡng nhìn thấy một hình bóng chợt lóe lên, mà trước mặt mình đối thủ giống như là sinh tự bạo, lại giống là nhận lấy cái gì không cách nào địch nổi lực lượng oanh kích, hừ đều không có hừ một tiếng, liền bỗng nhiên nổ tung.

Bọn hắn có chút chuyển động cái cổ, huyết tinh chi khí khuếch tán, tàn thi tay cụt đầy đất, Nhạc Bình Sinh hai tay rủ xuống,

Đứng ở cách bọn họ mấy trượng xa địa phương.

Rõ ràng quần áo cháy đen rách rưới, nhìn tựa hồ vô cùng chật vật, hết lần này tới lần khác nhưng lại làm cho bọn họ ba người trong lòng sinh ra một loại tự dưng đối mặt vô ngân tinh không cảm giác, cùng to lớn vô cùng vô hình áp bách, thật giống như toàn bộ tinh không đè ép xuống đồng dạng.

Đây là thực lực cùng sinh mệnh cấp độ bên trên triệt để nghiền ép, từ đó tạo thành.

Ba người này dù sao cũng là chúa tể một phương, ổn định lại tâm thần, có chút hổ thẹn cúi đầu chắp tay nói:

"Nhạc tông chủ, thật xin lỗi, chúng ta vừa rồi. . ."

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, không thèm để ý chút nào đi hướng Nham Long thi vị trí.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Vân Long cư sĩ cái gọi là phó túi hẳn là ngay tại trên người hắn.

Bất luận làm chuyện gì, hắn cũng sẽ không đem hi vọng ký thác vào trên người người khác, cho nên Thạch Khai Vũ ba người không đánh mà chạy hành vi hắn căn bản cũng không có để ở trong lòng.

Thạch Khai Vũ đám ba người liếc nhau, mặc dù trong lòng mơ hồ có chút lo sợ bất an, nhưng vẫn là theo sau.

Mà đợi đến Nhạc Bình Sinh đi đến Nham Long thi trước mặt lúc, lại phát hiện câu này thi thể không đầu ngay tại sinh biến hóa cực lớn.

Nham Long vô cùng to lớn nham giáp thân thể tựa hồ phong hoá, đạo đạo vết rạn hiển hiện, một cỗ ánh sáng màu vàng đất thời gian dần qua tiêu tán, cả người giống như là tiết khí khí cầu, gấp thu nhỏ lại.

Dần dần phong hoá nham giáp tựa hồ lại không còn không thể phá vỡ phòng hộ năng lực, đang gào thét gió núi quét dưới, điểm điểm mảnh vụn tro bụi bốn phía phiêu tán, Khinh Vũ Phi Dương, tại rầm rầm cát bụi sụp đổ vẩy ra bên trong, cũng dần dần lộ ra một bộ khôi phục bình thường người kích cỡ thi.

Tại mọi người ánh mắt bên trong, Nhạc Bình Sinh tại Nham Long thi bên trên lục lọi nửa ngày, rốt cục tìm ra một cái tính chất kỳ quái da túi.

Chính là cái này!

Một nháy mắt, ba đạo nóng rực ánh mắt tụ vào tại Nhạc Bình Sinh trên bàn tay.

Cũng không trách bọn hắn kích động phi thường, diễn võ cơ quan đằng sau đại biểu cho chính là tân triều quái vật khổng lồ này, bọn hắn bất luận là thu mua vẫn là chính mình tự mình tiến vào Hoang Cổ di địa thu thập rất nhiều trân quý, đều tuyệt đối

không phải một cái con số nhỏ!

Dù là vẻn vẹn uống một ngụm canh, đều là một bút to lớn đến làm cho người líu lưỡi thu hoạch khổng lồ.

Cái này da túi ước chừng lớn chừng bàn tay, tính chất kì lạ, nhìn qua không chút nào thu hút, đồng thời ảm đạm không ánh sáng, tựa hồ đem chung quanh tia sáng đều thu nạp.

Nhẹ nhàng ước lượng trong tay nhẹ như lông hồng da túi, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Thạch Khai Vũ đám ba người, hỏi:

"Cái này hư không túi, hẳn là dùng như thế nào "

An Thải Y vẻn vẹn nhìn chằm chằm hư không túi, thanh âm thanh thúy:

"Chúng ta cũng chỉ bất quá nghe nói qua mà thôi, trên thực tế cũng là lần thứ nhất tận mắt nhìn đến, tựa hồ không có gì đặc biệt thủ pháp, Nhạc tông chủ, nếu không mở ra thử một chút "

"Ta ngược lại thật ra biết một chút."

Vinh Thành An trầm ngâm một chút, tiếp lấy nói ra:

"Nhạc tông chủ, loại này hư không túi không gian có hạn, không thể giả vật sống , bình thường tới nói trực tiếp mở ra là được rồi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, đúng lúc mở ra miệng túi nhìn một chút bên trong chở thứ gì thời điểm ——

Ông!

Phương xa chân trời, phảng phất bỗng nhiên xuất hiện một cái mãnh liệt thiêu đốt mặt trời, phóng xạ ra vô cùng ánh sáng chói mắt, trong nháy mắt khắc sâu vào đám người tầm mắt!

"Kia là Vân Long cư sĩ bên kia vị trí!"

Nhạc Bình Sinh híp mắt lại, bỗng nhiên quay đầu nói:

"Các ngươi xử lý nơi này!"

Dứt lời cũng không đợi ba người phản ứng, hắn thân ảnh liền đã biến mất ngay tại chỗ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 314: Bạo Khởi! Ám Sát!

Chương 314: Bạo khởi! Ám sát!

Trong tầng trời thấp, nguyên khí kịch liệt chấn động, vô số ánh lửa Lưu Viêm bốn phương tám hướng bay vụt, như là trời trong phích lịch, tiếng sấm từng cơn.

Diễn võ cơ quan Thần Ma võ giả lăng không đứng thẳng, trước người một thanh toàn thân đen nhánh trường đao trôi nổi múa, đạo đạo hắc khí chém giết mà ra.

Một chiêu một thức, tựa như đạo đạo lôi đình cuồng mãnh đối oanh bên trong, Vân Long cư sĩ áo bào múa, biểu lộ lại kinh nghi bất định, nghiến răng nghiến lợi, trong ánh mắt có cực độ không cam lòng cùng khó có thể tin, ở trong lòng ra một tiếng lại một tiếng nộ hống:

"Đáng chết! Đáng chết! Vì cái gì mục nát huyết vân khói không có tác dụng! Vì cái gì!"

Trên thực tế diễn võ cơ quan vượt qua đường biên giới, chui vào Bắc Hoang một phương tới gần Hoang Cổ di địa giao dịch thị trấn tiến hành bí mật thu mua sự tình, hắn tại mấy tháng trước liền đã biết được, đồng thời bắt đầu âm thầm chuẩn bị.

Hắn biết vì cam đoan hư không túi trình độ lớn nhất bên trên an toàn, chi này bí mật thương đội ở trong rất có thể tiềm ẩn một cái tông sư cấp bậc Thần Ma võ giả, nhưng là lấy Thần Ma võ giả

trình độ quỷ dị, hắn thân là một giới tán tu căn bản không có chút nào nắm chắc.

Thông qua đủ loại đường tắt, hắn rốt cục ý nghĩ nghĩ cách biết được đồng thời trù bị đến luyện chế mục nát huyết vân khói đủ loại vật liệu, đồng thời tốn hao không nhỏ công phu rốt cục thu thập đủ.

Cái gọi là mục nát huyết vân khói, đã từng là Bắc Hoang nghiên cứu ra đến, chuyên môn dùng để nhằm vào tân triều Thần Ma võ giả, với thân thể người cũng không lo ngại, nhưng là đối huyết mạch hỗn hợp Thần Ma võ giả lại như là thế gian mãnh liệt nhất độc dược.

Một khi vô ý thu hút về sau, thời gian cực ngắn bên trong liền sẽ dẫn Thần Ma võ giả trong thân thể bài dị phản ứng, kẻ nhẹ huyết dịch ngược dòng, thực lực mười không còn một, giảm bớt đi nhiều, kẻ nặng tại chỗ huyết mạch sụp đổ, bỏ mình tại chỗ, hiệu quả mười phần cường hãn.

Mà ở âm thầm xuất mục nát huyết vân khói về sau thẳng đến hiện tại, đối diện tên kia mặt mũi lãnh khốc Thần Ma võ giả căn bản không có một tơ một hào sinh bài dị phản ứng bộ dáng, trên thực lực cũng không có chút nào hạ xuống, ổn đè ép chính mình một đầu!

"Chẳng lẽ là ta luyện chế thủ pháp không đúng không có khả năng!"

Vân Long cư sĩ sắc mặt dữ tợn, dự đoán không đến thất bại để trong lòng của hắn lên cơn giận dữ, nhưng lại không thể không cắn răng gượng chống.

"Đợi thêm một chút! Đợi thêm một chút. . ."

"Ngươi có phải hay không đang chờ cái gì "

Trong tầng trời thấp, bên ngoài hơn mười trượng, Vân Long cư sĩ đối diện tên kia Thần Ma võ giả hời hợt đem mãnh liệt bắn mà đến vân khí chi kiếm đánh bay, trên mặt lộ ra một cái nụ cười giễu cợt.

"Có phải hay không cảm thấy kỳ quái, vì cái gì mục nát huyết vân khói đến bây giờ đều không có có tác dụng "

"Ngươi thế mà biết! Ngươi không có trúng chiêu "

Vân Long cư sĩ đột nhiên thu tay lại, trên trán gân xanh nổi lên, nghiêm nghị cuồng hống nói:

"Làm sao có thể! Mục nát huyết vân khói cơ hồ vô hình vô sắc, thông qua nguyên khí truyền bá, ngươi là dùng phương pháp gì ngăn cách "

"Ai nói ta ngăn cách "

Thần Ma võ giả vẫn như cũ treo một bộ thật sâu nhói nhói Vân Long cư sĩ mỉa mai tiếu dung, chậm rãi hồi đáp:

"Sĩ biệt tam nhật, lau mắt mà nhìn, đạo lý này ngươi chẳng lẽ không hiểu ngươi cho rằng trên dưới trăm năm trước biện pháp cũ, còn có thể dễ dàng đùa nghịch sử dụng thủ đoạn cũ, liền có thể không chiến mà thắng các ngươi, quá hạn!"

"Các ngươi tìm được giải quyết bài dị phản ứng phương pháp !"

Vân Long cư sĩ trong lòng cực độ bất an, ngoài miệng nói chuyện, khóe mắt liếc qua lại thỉnh thoảng quét mắt nơi xa Quỷ Ưng khe.

Rất hiển nhiên, chuyện không thể làm, đã hắn nhằm vào Thần Ma võ giả lớn nhất đòn sát thủ không có tác dụng, thực lực của đối phương lại rõ ràng so với chính mình mạnh hơn nửa bậc, hắn

đương nhiên sẽ không lấy mạng đi liều.

Nhưng là nếu như Nhạc Bình Sinh một phương đã đắc thủ, hắn bạo toàn, lấy được phó túi, cũng không tính tay không mà về . Còn hậu quả, hắn một giới tán tu, không ràng buộc, trên thực tế thật đến một bước kia cũng không sợ hãi.

Hắn chỗ đánh chính là cái này chủ ý.

"Ngươi có phải hay không còn muốn lấy chạy trốn "

Diễn võ cơ quan Thần Ma võ giả nhìn lướt qua Quỷ Ưng khe phương hướng, dù bận vẫn ung dung cười nói:

"Hoặc là nói, là đang nghĩ những thủ hạ của ngươi thành công không có "

Trong nháy mắt bị nhân đạo phá tâm tư, Vân Long cư sĩ nội tâm hơi chấn động một chút, mặt ngoài lại bất động thanh sắc, thản nhiên nói:

"Các hạ tựa hồ đối với đi theo chính mình vào sinh ra tử thuộc hạ không chút nào quan tâm lúc này bọn hắn cũng đã bị ta mang tới nhân thủ bắt giết đi "

"Ha ha ha ha ha! Ngươi cho rằng ngươi như thế vụng về kế điệu hổ ly sơn ta không nhìn ra được chỉ là bốn cái võ đạo gia,

Ai có thể bắt giết một cái long bộ tông sư hơn nữa còn là ta long bộ phòng ngự xếp hạng hàng đầu tông sư "

Thần Ma võ giả đứng lơ lửng trên không, giống như là nghe được một cái buồn cười lớn nhất, cất tiếng cười to, đồng thời cực điểm châm chọc chi năng:

"Tốt để cho ngươi biết, bốn người kia bên trong, còn có một cái cũng là long bộ tông sư! Ngươi! An tâm đi chết đi! Nhớ kỹ, tiễn

ngươi lên đường người, danh hiệu: Diêm ma!"

"Không được!"

Tại Vân Long cư sĩ sắc mặt biến đổi lớn, tâm linh đột nhiên chấn động!

Thì ra là thế, khó trách hắn không có sợ hãi, không thèm để ý chút nào những người còn lại chết sống!

Hầu như không cần chút nào cân nhắc, Vân Long cư sĩ đúng lúc quay người mà chạy ngay miệng ——

Coong!

Đầy trời cuồn cuộn màu xám nhạt mây đen bên trong, một đạo thông thiên triệt địa kinh thiên tiếng long ngâm bên trong, Diêm ma trước người nguyên bản lơ lửng hư không trường đao tại nửa hô hấp ở giữa liền bành trướng, bốc lên, hóa thành một đầu hắc Chân Long, trảm diệt vân khí, mãnh liệt bắn mà ra!

"Quát!"

Một tiếng kinh thiên nộ hống, Vân Long cư sĩ áo bào phần phật, da mặt run mạnh, trong lòng cảnh báo cuồng giống, không để ý tới đi cân nhắc Nhạc Bình Sinh đám người chết sống, Tiên Thiên chi khí không muốn sống tuôn trào ra, ầm ầm âm thanh sấm sét bên trong, một đạo thô to ánh sáng màu vàng sậm như là giấu ở hỏa vân bên trong Kim Sắc Lôi Điện phích lịch, trong nháy mắt đón nhận hung mãnh nanh ác đao chi hắc long!

Sát pháp: Lôi Trì Phích Lịch!

Công pháp hắn tu luyện không chỉ có thể thao túng vân khí, còn có thể hấp thu vân khí bên trong cất giấu hạt điện tử, áp súc tích súc, biến hoá để cho bản thân sử dụng!

Hắn thật sâu minh bạch, giờ phút này kịch liệt va chạm giao phong phía dưới, hắn không thể quay người, không thể trốn! Chỉ có liều mình đánh cược một lần mới là hi vọng duy nhất!

Xuy xuy xuy!

Ngay tại lúc sau một khắc! Một cỗ tĩnh mịch tối nghĩa nhưng lại tràn đầy hung lệ chi khí ý niệm, trong nháy mắt liền đem loại kia phá diệt hết thảy ánh sáng màu vàng sậm tách ra vô tung!

Dễ dàng sụp đổ, chân chính dễ dàng sụp đổ, Vân Long cư sĩ hốc mắt lập tức băng liệt! Trái tim bịch bịch cuồng loạn, thẳng đến lúc này giờ phút này mới hiểu được, nguyên lai cái này gọi là Diêm ma nhân chi trước căn bản cũng không có xuất ra qua toàn bộ thực lực!

Vậy mà lúc này giờ phút này, hắn cũng căn bản không kịp đi thể hội cái gì gọi là hối hận.

"A!"

Một tiếng hét thảm âm thanh bên trong, một đạo lóe sáng hắc quang trong nháy mắt hiện lên, như là một đạo màu đen khúc chiết tia sáng, đúng là trong nháy mắt đột phá lớn như vậy không gian khoảng cách, trực tiếp trảm phá Vân Long cư sĩ tất cả phản kích, đem hắn cả người bao khỏa!

Đầy trời vỡ vụn lưu quang hỏa diễm bên trong, Vân Long cư sĩ vị trí đếm không hết hình cung màu đen nhạt đao quang chợt lóe lên, thời gian trong nháy mắt, đầy người máu me đầm đìa Vân Long cư sĩ thân hình, không phát giác gì đột nhiên từ giữa không trung rơi xuống!

Một chiêu phân thắng thua!

Thời khắc này Diêm ma đứng ở giữa không trung, lồng ngực kịch liệt chập trùng, sắc mặt tái nhợt nhìn chăm chú lên rơi vào

trong rừng rậm Vân Long cư sĩ.

Có thể một chiêu đem Vân Long cư sĩ đánh cho gần chết, tự nhiên không phải thực lực của hắn xa tại người.

Một là Vân Long cư sĩ tại ngôn từ giao phong phía dưới bị đả kích trong lòng, dũng khí làm người sở đoạt, khí thế bên trên nhận áp chế.

Hai là vừa rồi một chiêu kia nhìn như thường thường không có gì lạ, trên thực tế lại là áp súc hội tụ tất cả Tiên Thiên chi khí, trong nháy mắt tuôn ra đến tất cả tinh khí thần súc thế sát chiêu, không có đơn giản như vậy.

Cả hai tổng hợp phía dưới Vân Long cư sĩ mới có thể không phải địch, không biết sinh tử rơi xuống phía dưới.

Mà trên thực tế Diêm ma chính mình giờ phút này cũng đã đến cực hạn, trong thời gian ngắn cũng tạm thời không cách nào vung ra tất cả thực lực tới.

Diêm ma điều khiển khí lưu, thân ảnh chậm rãi hạ xuống, quét mắt bị áp đảo một mảnh rừng rậm, mỉm cười lẩm bẩm:

"Không biết chết chưa, nếu là không chết, một cái tông sư cấp bậc thí nghiệm vật liệu, hẳn là có thể cho ta từ nghiên cứu mệnh nguyên bộ bên trong đổi lấy rất nhiều chỗ tốt a "

Cho tới nay nghiên cứu mệnh nguyên bộ đội tại huyết mạch cấy ghép nghiên cứu cùng ưu hóa chưa hề đình chỉ, giống như là võ đạo gia thậm chí là khí đạo tông sư dạng này tài liệu mười phần thiếu khuyết.

Võ đạo gia tài liệu còn tốt, khí đạo tông sư tài liệu đối với nghiên cứu mệnh nguyên bộ người mà nói như là hiếm thấy trân bảo, giá trị liên thành, là nguyện ý trả bất cứ giá nào quý giá tài liệu.

Diêm ma cũng không nghĩ ra chuyến này sẽ có như thế lớn thu hoạch.

"Tính toán, tăng thêm Nham Long bên kia bốn cái tài liệu, một cái năm cỗ vật liệu, chuyến này nhiệm vụ ngược lại là ngoài dự liệu."

A

Mãnh liệt nguyên khí không trở ngại chút nào tuỳ tiện chặt đứt ngăn trở thân cành, Diêm ma đáp xuống đất, ánh mắt quét qua, liếc mắt liền nhìn thấy như là một đầu giống như chó chết treo ở một viên cây rừng thân cành phía trên Vân Long cư sĩ.

Thời khắc này Vân Long cư sĩ không rõ sống chết, đầu lâu cùng hai tay hai chân vô lực rủ xuống, đại cổ đại cổ máu tươi từ trên người hắn tất cả lớn nhỏ kinh khủng trong vết thương tuôn ra, theo tay chân của hắn không ngừng nhỏ xuống trên mặt đất, u ám không gian bên trong tràn ngập gay mũi huyết tinh vị đạo.

Hắn không khỏi mỉm cười một tiếng, nhô ra tay đến, hội tụ nguyên khí chi thủ:

"Nguyên lai không chết, mệnh thật là. . ."

Bang lang!

Ngay một khắc này, hạo đãng tiếng sắt thép va chạm vang lên!

Đạo này tiếng sắt thép va chạm không phải từ Diêm ma trong lỗ tai truyền đến, mà là phảng phất hư không bên trong phá vỡ một cái động lớn, trực tiếp chảy ngược tiến vào tinh thần của hắn ở trong!

Tại đao thanh vang lên trong nháy mắt! Một đạo rộng lớn, mỹ lệ, phá diệt hết thảy đao khí, mang theo hủy diệt cùng yên tĩnh, từ trong vỏ đao đổ xuống mà ra, hướng về ngoài mấy trượng Diêm

ma thẳng tắp chém giết!

Chính là Nhạc Bình Sinh sớm đuổi tới, thu nhiếp huyết khí, hô hấp, ẩn núp tại rừng rậm, giờ này khắc này bạo khởi ám sát!

Đạo này đao khí dọc đường con đường hai tầng cây cối, lặng yên không tiếng động triệt để tử vong, điêu linh.

Như là có ánh sáng vô lượng minh, vô lượng hắc ám nương theo, bao phủ, Diêm ma chỗ mặt này mật Lâm Tiểu Tiểu không gian tựa hồ hóa thành hư vô hỗn độn, thời gian, không gian tựa hồ đánh mất ý nghĩa!

Trời đất sụp đổ! Đen kịt một màu!

Thiên địa tuyệt âm thanh! Diệt tuyệt tĩnh mịch!

Tại đao thanh vang lên giờ khắc này, đếm mãi không hết cây rừng trong khoảnh khắc điên cuồng lay động! Diêm ma hóa thành một bộ con rối, một bộ cái xác không hồn! Thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, hết thảy đánh mất, không còn tồn tại!

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】: Ngũ giác tước đoạt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 315: Tuyệt Sát!

Chương 315: Tuyệt sát!

"Là cái gì! Là cái gì! Đây rốt cuộc cái gì!"

Thời gian tựa hồ đọng lại. Một cái kinh khủng tuyệt luân suy nghĩ như lộ như điện, như là ảo ảnh trong mơ, tại trăm ngàn một cái trong nháy mắt bao phủ Diêm ma toàn bộ tâm linh.

Giờ này khắc này, hắn mắt không thể gặp! Tai không thể nghe! Mũi không thể nghe! Khí lưu phun trào, miệng đắng lưỡi khô lại như là thân ở đen nhánh Địa Ngục, không phát giác gì!

Chỉ có trên người hắn tại áo bào, nội giáp phòng hộ về sau gân cốt cơ bắp, loáng thoáng truyền tới một loại băng diệt tàn lụi, hủy diệt khô kiệt, đại nạn lâm đầu báo động!

"A!"

Đạo này vô tình rộng lớn đao khí tại một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng ở trong nhấc lên huyết quang bạo phát, vô số huyết dịch phun tung toé!

Trong chớp mắt, tại thân thể cùng tâm lý tự dưng cảnh cáo dưới, Diêm ma hiểm hiểm nghiêng đầu đột nhiên bay ngược, lại bị Nhạc Bình Sinh một đao kia trực tiếp chém ra cơ hồ nửa cái cái cổ, kéo dài hơi tàn!

Nhưng là hắn nhưng không có lập tức tử vong!

Trong nháy mắt khăng khít hắc ám thối lui, tất cả giác quan khôi phục về sau, đen nhánh sương mù từ Diêm ma trên thân xuất đến, tại trước người hắn kịch liệt bạo phá, oanh minh từng cơn, ngăn cản lần nữa tập sát đồng thời thân ảnh cũng gấp bay ngược!

Hắn một tay chưởng gắt gao che trên cổ bị Nhạc Bình Sinh đao khí chém giết ra đáng sợ vết thương, máu tươi vẫn như cũ không chế không nổi phun tung toé. Là đủ đem võ giả tầm thường dồn vào tử địa nghiêm trọng thương thế, tại Diêm ma cảnh giới tông sư cùng cường hoành cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch chống đỡ dưới, không có lập tức tử vong, thậm chí còn có sức chạy trốn.

Trốn trốn trốn! Sống hay chết ở phen này!

Một phần mười cái hô hấp ở giữa, Diêm ma thân hình bay ngược, nửa cái trên mặt đỏ thắm máu tươi lốm đốm lấm tấm, nhìn dữ tợn đáng sợ tới cực điểm, ánh mắt lại là hoảng sợ phi thường, tràn đầy hốt hoảng, sợ hãi!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh mặt mũi lãnh khốc, hắn không có bất kỳ cái gì hỏi thăm nói nhảm ý tứ, đao quang đột nhiên chấn động, từng cái từng cái chói mắt hàn quang lôi đình như là long xà tán loạn, tại đao thanh nổ đùng bên trong đuổi sát Diêm ma hốt hoảng bay ngược thân ảnh!

Thời gian ngắn ngủi bên trong quan tưởng tích súc 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 chưa kiện toàn công hắn không ngạc nhiên chút nào, trên thực tế có thể chỉ thiếu một chút xíu liền một đao chém giết tên này rõ ràng là tông sư cấp bậc cường giả đã đầy đủ để hắn ngoài ý muốn.

Nhưng là, khoan dung không động thủ, động thủ bất dung tình!

Ông!

Đao quang chấn động lấp lánh một sát na, Diêm ma trước người nổ tung tầng tầng hắc đao phong màn che không trở ngại chút nào một trảm mà đứt! Cùng lúc đó, vô hình sắc bén kịch liệt khuếch tán, Nhạc Bình Sinh phương viên mấy trượng phạm vi bên trong, bao quát tiến lên quỹ tích bên trên, tất cả cây rừng, chạc cây, toàn bộ đều lặng yên không tiếng động từ trong cắt ra!

"Dừng lại! !"

Đối mặt Nhạc Bình Sinh vô tình truy sát, nửa cái cổ cắt ra, máu tươi còn tại bốn phía phun tung toé Diêm ma kinh hãi muốn tuyệt, hắn bỗng nhiên từ trong ngực móc ra một cái ảm đạm không ánh sáng túi, cuồng hống nói:

"Ngươi lại tới, ta liền hủy... !"

Nhưng mà ——

Vô tình đao quang không có bất kỳ cái gì dừng lại! Không chần chờ chút nào! Vẫn như cũ như là lôi đình bạo chấn, hung ác tàn khốc, đuổi sát mà tới!

Thậm chí, tại như thế sinh tử một cái chớp mắt, trong điện quang hỏa thạch, Diêm ma vô cùng rõ ràng thấy được Nhạc Bình Sinh lãnh khốc ánh mắt, cũng nhìn ra dạng này không tình cảm chút nào ánh mắt ở trong chỗ để lộ ra tới ý tứ:

"Vậy ngươi liền hủy đi đi."

Sắc bén tới cực điểm khí lưu tung hoành cắt chém, Diêm ma trên người áo bào, nội giáp, hết thảy nứt ra! Hắn da mặt run mạnh, toàn bộ mặt mũi cũng đồng dạng bị phong duệ chi khí cắt ra đạo đạo miệng máu, máu tươi chảy ròng.

Hồn phi phách tán! Sợ vỡ mật! Diêm ma ở trong lòng ra im ắng hò hét:

"Vì cái gì! Vì cái gì! Hắn đến cùng là... ."

Phốc phốc!

Huyết quang bùng lên! Đầu người phóng lên tận trời!

Ánh đao lướt qua, đầy trời mưa máu phiêu tán rơi rụng, không chỉ là Diêm ma đầu người phóng lên tận trời, tại Nhạc Bình Sinh một đao kia qua đi, quanh người hắn phương viên bốn năm trượng không gian, tất cả cây rừng bất luận phẩm chất kích cỡ, hết thảy từ đó mà đứt, ầm vang sụp đổ!

Diễn võ cơ quan, long bộ tông sư Diêm ma, chết!

Keng!

Hàn quang vào vỏ, hạo đãng đao thanh kết thúc, lại tràn đầy một cỗ vẫn chưa thỏa mãn hương vị, cũng giống như thảm liệt túc sát chi khí cũng biến mất theo không thấy.

Theo Diêm ma chết đi, lại lần nữa có từng cái cổ mãnh liệt linh năng chứa đựng tiến vào Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong,

Trong mắt của hắn một màn ánh sáng cũng đồng dạng hiện ra:

【 lực lượng 】: 55

【 thể chất 】: 54

【 nhanh nhẹn 】: 55

【 tinh thần 】: 54

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 54 50

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 35%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 35%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy linh năng đơn vị: o

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 400 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 20 1 ngày 12 giờ 】

Lần này liên tục đánh giết Nham Long cùng Diêm ma hai người, đem trước chứa đựng linh năng tiêu hao sạch sẽ.

Nham Long cung cấp gần bốn trăm đơn vị linh năng trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh dùng để chữa trị thương thế, cường hóa thể phách. Nhưng là trừ bỏ tu bổ thân thể tiêu hao ước chừng hơn một trăm cái linh năng đơn vị, còn thừa gần hai trăm đơn vị linh năng, cũng chỉ bất quá để chi tiết của hắn hóa ước định trị số tăng lên ước chừng không đến hai điểm mà thôi.

Bởi vậy cũng có thể gặp, tựa hồ bởi vì tu luyện bình cảnh ngăn cản, linh năng công dụng đều tựa hồ nhận lấy cái gì ức chế đồng dạng.

Nguyên bản dựa theo Tà Linh nói, chỉ cần có được vô hạn linh năng cung ứng, sinh mạng thể cường hóa trình độ thậm chí có thể đạt tới vô hạn, nhưng là trước mắt nhìn tựa hồ không phải chuyện như vậy.

Bất quá căn cứ linh năng cũng không phải là không hề có tác dụng, chính Nhạc Bình Sinh suy đoán, khả năng một mặt là bởi vì tự thân tố chất thân thể đã đến một cái mười phần cường hãn tình trạng, tiến thêm một bước muốn tiêu hao linh năng là một cái mười phần khổng lồ số lượng.

Một phương diện khác ngay tại ở khí quan bình chướng ngăn

cản.

Cũng không biết nếu có đủ số lượng linh năng làm xông quan phụ trợ, có thể hay không cưỡng ép đánh vỡ khí quan. Bất quá loại phương thức này muốn tốn hao linh năng là một cái động không đáy, Nhạc Bình Sinh tạm thời không làm cân nhắc.

Dừng lại suy tư một lát, Nhạc Bình Sinh thẳng tắp đi hướng Diêm ma thi thể không đầu, đem hắn trong tay nắm lấy hư không túi lấy xuống.

Đến tận đây, hắn mục tiêu của chuyến này cũng coi là hữu kinh vô hiểm, thuận lợi hoàn thành.

Lỗ tai hắn khẽ động, xoay chuyển ánh mắt, liền thấy lục đạo bóng người tại trong rừng rậm xuyên thẳng qua, chạy tới.

Tại xử lý qua Quỷ Ưng khe cái kia một mảnh chiến trường về sau, Thạch Khai Vũ, Vinh Thành An, An Thải Y ba người riêng phần mình mang theo ở ngoại vi chờ đợi tông môn trưởng lão, tại tất cả động tĩnh tiêu diệt im ắng về sau, thận trọng sờ soạng tới.

Vừa mới đuổi tới, mấy người kia con mắt liền đột nhiên một lồi, nghẹn họng nhìn trân trối nói:

"Cái này, cái này. . . !"

"Bên kia! Kia là Vân Long cư sĩ!"

"Nhạc tông chủ! Cái này. . . "

Nhạc Bình Sinh giương lên trong tay hư không túi, không có giải thích quá nhiều dự định:

"Đồ vật đã tới tay, các ngươi nhìn xem Vân Long cư sĩ thế nào đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 316: Chia Của

Chương 316: Chia của

Bọn hắn sáu người tự nhiên đó có thể thấy được, cỗ kia không đầu thi thể chính là trước đó truy kích Vân Long cư sĩ tên kia diễn võ cơ quan long bộ tông sư.

Nhưng là người tông sư này chết không toàn thây, Nhạc Bình Sinh lại đứng thẳng tại chỗ, mặt không đỏ tim không đập, một điểm tổn thương đều không có bộ dáng, như thế nào để cho người ta không sợ hãi

Đè xuống trong lòng kinh nghi, không để ý tới hỏi thăm, khi mọi người đem Vân Long cư sĩ từ hơn mười trượng bên ngoài cây rừng đấu đá phía dưới giải cứu ra thời điểm, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Thương thế của hắn thật sự là quá mức nghiêm trọng.

Giờ phút này Vân Long cư sĩ toàn thân máu me đầm đìa, sắc mặt lại tái nhợt giống như người chết, trên thân liền không có một chỗ hoàn hảo địa phương.

Trên người hắn đếm không hết giăng khắp nơi, lưỡi dao trảm kích ra miệng máu bên trên, bộ phận cơ thịt có chút trắng bệch, tựa hồ tất cả huyết dịch đều đã chảy xuôi sạch sẽ.

Liền liền tại Nhạc Bình Sinh Linh giác cảm ứng bên trong, Vân

Long cư sĩ tiếng tim đập đều cơ hồ không thể nghe thấy, rất nhỏ tới cực điểm , giống như là không.

An Thải Y do dự nửa ngày, nhẹ giọng hỏi:

"Nhạc tông chủ, ngươi nhìn cái này "

Giờ này khắc này cảnh tượng như vậy, bọn hắn không có người nào là đồ đần, không khó đoán được đến cùng là thế nào một chuyện.

Vân long quân sĩ rõ ràng không phải đuổi theo diễn võ cơ quan tông sư đối thủ, mới bị đánh thành này tấm nửa chết nửa sống bộ dáng, có lẽ diễn võ cơ quan tông sư cũng nhận thương thế không nhẹ, sau đó Nhạc Bình Sinh không biết là sử dụng thủ đoạn gì, có lẽ là ẩn núp đột nhiên bạo khởi ám sát, đem tên này diễn võ tông sư giết chết, định ra chiến cuộc, giành được một cái khác hư không túi.

Mặc kệ là Nhạc Bình Sinh dùng dạng gì thủ đoạn, không hề nghi ngờ, có thể tay không tấc sắt đánh nổ Nham Long như thế quái vật, ngay sau đó giết chết có thể đánh bại Vân Long cư sĩ một tên khác diễn võ tông sư, Nhạc Bình Sinh thực lực hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của bọn hắn, đến một cái mười phần kinh khủng tình trạng.

Cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ rốt cuộc là ai Bắc Hoang lúc nào ra một cái dạng này vi phạm võ đạo lẽ thường quái vật

Hai tên diễn võ tông sư!

Hết thảy chết tại trong tay hắn.

Cùng lúc đó, cơ hồ ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài tất cả mọi người lo sợ bất an, trong nội tâm mười phần thấp thỏm.

Cùng Nhạc Bình Sinh dạng này liên tục giết chết hai tên tông sư cấp bậc cường giả hung nhân so sánh, bọn hắn ở đây mấy người tựa như là yếu ớt cừu non, không có bất kỳ cái gì năng lực phản kháng.

"Hắn có thể hay không phát sinh ác niệm, giết chết mọi người ở đây, dạng này dù cho đến tin tức tuyệt đối sẽ không tiết lộ, cũng không cần chia lãi ra ngoài khoản này to lớn tài phú "

Một nháy mắt đám người có thể nói là không có chút nào lực lượng.

Dù sao nói đến từ đầu tới đuôi bọn hắn xuất lực đều mười phần có hạn, tại trên thực tế ngoại trừ thu thập cái đuôi bên ngoài, không có đưa đến cái gì lớn tác dụng, chi này diễn võ cơ quan bí mật thương đội thành viên toàn bộ đều là Nhạc Bình Sinh một người dựa vào sức một mình giết chết.

Nhạc Bình Sinh trên dưới quét mắt Vân Long cư sĩ, hướng về đám người hỏi:

"Hắn còn có thể sống a "

Thạch Khai Vũ sắc mặt nặng nề lắc đầu:

"Tâm mạch của hắn, tạng phủ đều đã vỡ vụn không chịu nổi, mà lại huyết dịch chảy hết thực sự quá mức nghiêm trọng, cơ hồ tổn thất một phần hai huyết dịch, hắn chẳng qua là bởi vì mới treo một hơi thôi, trừ phi có cái gì thần đan diệu dược, nếu không hắn phải chết không nghi ngờ."

"Các ngươi tùy thân mang thuốc a nhìn xem có thể hay không kéo về hắn một cái mạng, tối thiểu cũng làm cho hắn tỉnh táo lại."

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói:

"Sinh tử nghe theo mệnh trời, chỉ cần lấy hết lực liền tốt."

Vân Long cư sĩ phạm vào cùng lúc trước Triệu công tử đồng dạng sai lầm, đối với địch nhân thực lực phán đoán không đủ, nếu như Nhạc Bình Sinh chẳng qua là một cái phổ phổ thông thông võ đạo gia, chỉ sợ đối mặt Nham Long thời điểm bốn người bọn họ căn bản khó mà đào thoát, lại bởi vì Vân Long cư sĩ tin tức sai lầm không công nộp mạng.

Bất quá Vân Long cư sĩ chính mình cũng đồng dạng bỏ ra đại giới, nghiêm trọng như vậy thương thế, bọn hắn mấy người cũng chỉ có thể tận hết nhân lực thôi.

Nhạc Bình Sinh đi tới một bên, đang chờ đám người đối Vân Long cư sĩ tiến hành cứu chữa đồng thời, lấy ra phó túi, mở ra sau khi, có chút hiếu kỳ hướng trong túi nhìn lại.

Cái này hư không túi cùng hắn kiếp trước trong tiên hiệp túi Càn Khôn trên cơ bản là một chuyện, đối với loại này không gian túi nội bộ cấu tạo mười phần hiếu kì.

Nhưng mà hắn cái nhìn này trông đi qua, hư không túi lớn chừng bàn tay mở miệng bên trong, lại là ngũ thải ban lan, một mảnh hỗn độn, từng đầu vặn vẹo thải quang tại trong một vùng hư không chậm rãi vũ động.

Thải quang chớp động bên trong, tựa hồ có đếm không hết vật thể âm ảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

Ân

Nhạc Bình Sinh gặp nhìn phía dưới không nhìn thấy bất kỳ vật, đưa tay vươn vào mở miệng bên trong.

Một cỗ kì lạ, ẩn ẩn có một tia thanh lương xúc cảm bao trùm tay hắn bộ làn da, trong lúc nhất thời giống như là có các loại hình dạng vật thể từ bàn tay bên cạnh lướt qua.

Tại An Thải Y bọn người lấy ra mang theo người một chút

chữa thương chi dược lúc, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía ở một bên khẩn trương bất an những người còn lại, hỏi:

"Các ngươi có ai kiến thức rộng rãi đến xem hư không trong túi áo đến cùng có thứ gì."

Hắn mặc dù lấy được hư không túi, nhưng là đối với bên trong sẽ có thứ gì thì là một cái cũng không biết, cho nên khiến cái này người đến xác nhận.

Thần Minh Cảm Ứng Pháp lần này, những người này cũng lừa gạt không được hắn.

Dứt lời, hắn cũng không đợi bọn hắn phản ứng, đem trên tay phó túi đột nhiên hướng phía dưới khuynh đảo mà xuống.

Rầm rầm

Trong chớp mắt, từng cái hoặc dài hoặc phương xanh ngọc hộp từ đại trong túi đổ xuống mà ra, một cái chớp mắt liền chồng chất đến như là một toà núi nhỏ.

Mà ở một bên Thạch Khai Vũ bọn người đầu tiên là con mắt bỗng nhiên một lồi, sau đó cuồng hỉ vô cùng.

Hiển nhiên, bọn hắn trước đó lo lắng sự tình tựa hồ sẽ không phát sinh, Nhạc Bình Sinh nếu có như thế ý đồ đã sớm động thủ, mà lại bọn hắn bọn người chỉ sợ trốn đều trốn không thoát.

"Cái này đây là phi vân chân tinh!"

"Nhạc tông chủ! Đây là lôi đình quả! Đây là thiết thụ ngân hoa!"

"Mau nhìn! Đây là oanh minh thú khung xương!"

"Đây là Đế Tâm cỏ! !"

Ngoại trừ An Thải Y bên ngoài, còn lại năm người nhao nhao ngồi xếp bằng xuống, hai tay run nhè nhẹ mở ra cái này đến cái khác hộp ngọc, từ trong miệng đụng tới cái này đến cái khác từ ngữ, mà người cuối cùng tiếng kinh hô hấp dẫn Nhạc Bình Sinh chú ý.

Nhạc Bình Sinh duỗi tay ra, từ hô lên Đế Tâm cỏ ba chữ người trưởng lão kia trong tay lấy ra cánh tay dài ngắn hộp ngọc, tập trung nhìn vào.

Cái này hộp ngọc cũng coi là thể tích lớn nhất một cái, bên trong một mình nằm ước chừng bốn năm gốc xanh tươi ướt át cây, tản mát ra một cỗ kì lạ mùi thơm ngát.

"Đây chính là Đế Tâm cỏ "

Không để ý đến khác kích động khó nhịn người, Nhạc Bình Sinh chăm chú nhìn người trưởng lão kia dò hỏi.

Người trưởng lão này mặt phiếm hồng ánh sáng, cung kính nói:

"Nhạc tông chủ, sẽ không sai, đây chính là Đế Tâm cỏ, bất quá năm cây số lượng tựa hồ hơi ít, không biết "

Nói được nửa câu, ánh mắt của hắn đột nhiên một lồi, rõ ràng là Nhạc Bình Sinh đem chủ túi mở ra, lần nữa nghiêng đổ ra đến càng lớn một đống hộp ngọc núi nhỏ, hắn nhìn về phía cái này trợn mắt hốc mồm trưởng lão:

"Vậy liền làm phiền ngươi, đem trong này tất cả Đế Tâm cỏ toàn bộ chọn lựa ra đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 317: Hình Ngục Ty!

Chương 317: Hình ngục ty!

Đang lúc năm người này hai mắt đỏ bừng, kích động không thể ức chế điểm chọn trước mặt hộp ngọc lúc, An Thải Y đi tới, nhẹ nhàng đối Nhạc Bình Sinh lắc đầu.

Vân Long cư sĩ thương thế quá nặng, cuối cùng vẫn vô lực hồi thiên.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, ra hiệu nàng cùng một chỗ điểm lấy trước mắt những cái này hộp ngọc.

Chết sống có số, Vân Long cư sĩ vận mệnh đã như vậy, không trách được người khác, bọn hắn cũng coi là kết thúc nhân sự.

An Thải Y cũng trên mặt kích động vẻ hưng phấn, gia nhập lựa đại quân.

Tiếp thu ý kiến quần chúng, ba cái thối thợ giày đấu qua Gia Cát Lượng, chính Nhạc Bình Sinh đối với mấy cái này nhất khiếu bất thông, mà mấy người này không nói tu vi võ đạo, sống lâu như thế mấy chục năm tự nhiên kiến thức rộng rãi.

Chính Nhạc Bình Sinh thì là từng loại hỏi đến những người này biết quý hiếm công dụng, yên lặng ghi tạc trong lòng.

Tại 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 kiểm trắc bên trong, trong mắt của những người này Thần Quang thanh minh, ngoại trừ

không có nói sai bên ngoài, mỗi người không ngoài dự tính đều mang thật sâu kính sợ cảm xúc.

Đối mặt một cái sống sờ sờ đánh chết hai tên tông sư cường giả hung nhân, tại dạng này kính sợ phía dưới, không có người sẽ sinh ra may mắn tâm lý, lừa gạt Nhạc Bình Sinh, lấy chính mình mạng nhỏ nói đùa.

Tiền tài cố nhiên động nhân tâm, nhưng là những người này có thể sờ soạng lần mò lâu như vậy, mỗi một cái đều là nhân tinh, làm sao lại làm loại này được không bù mất chuyện ngu xuẩn

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, sáu người này cuối cùng điểm lấy hoàn tất.

Hai cái hư không trong túi áo Đế Tâm cỏ tổng cộng sáu mươi tám gốc.

Trừ cái đó ra, còn lại không biết cụ thể công dụng quý hiếm dược liệu tổng cộng một trăm bảy mươi ba gốc, không biết tên Hoang Cổ Di Chủng xương cốt, lân phiến, lông các loại tài liệu bốn mươi ba phần, các loại kim Thạch Thiết mộc cùng kì lạ đúc tài hết thảy hai mươi bảy phần.

Còn có còn lại vụn vụn vặt vặt đám người không gọi nổi đến danh tự trân bảo hộp ngọc mười ba cái.

Kiểm kê hoàn tất về sau, Liệt Quyền môn, Đoạn Môn sơn trang, Yêu Nguyệt các sáu người này hô hấp đều thô trọng, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm chồng chất như núi tất cả lớn nhỏ hộp ngọc, ai cũng không dám mở miệng.

Lần này thu hoạch, quá lớn!

Vẻn vẹn hai cái này hư không trong túi áo chứa đồ vật, liền có thể so sánh hai ba cái trung đẳng thế lực một năm xuống tới toàn bộ doanh thu kho tàng!

Nói cách khác nếu như Nhạc Bình Sinh đem đầu tay bên trên những cái này trân quý một mạch toàn bộ bán tháo ra ngoài, tối thiểu cũng là một bút trăm vạn trở lên khoản tiền lớn!

Cái số này để bọn hắn cả đám đều có chút đầu váng mắt hoa.

"Tốt, đã kiểm kê hoàn tất, như vậy thì điểm một phần đi."

Nhạc Bình Sinh liếc nhìn một vòng, thản nhiên nói:

"Ta sẽ không để cho các ngươi đến không, cứ dựa theo trước đó Vân Long cư sĩ hứa cho các ngươi ba nhà phân phối phương thức, các ngươi đều cầm một thành."

"Tạ, cám ơn Nhạc tông chủ! Cám ơn Nhạc tông chủ!"

Một nháy mắt mọi người tại đây trong lòng cuồng hỉ, đơn giản mừng rỡ!

Mừng như điên đồng thời, mỗi người bọn họ trong lòng một khối đá lớn cũng rơi xuống, rốt cục không cần đang lo lắng Nhạc Bình Sinh lại bởi vì không tiết lộ tin tức mà thống hạ sát thủ.

Bình tĩnh mà xem xét, Nhạc Bình Sinh có thể y nguyên dựa theo Vân Long cư sĩ đáp ứng phương thức đến phân phối đã hết sức đạo, dù sao bọn hắn cái này ba nhà mặc dù nhiều người, nhưng là trên thực tế cũng căn bản không có đưa đến cái tác dụng gì, có thể có một thành thu hoạch đã đầy đủ để bọn hắn đối Nhạc Bình Sinh mang ơn.

Nhạc Bình Sinh nhìn xem bọn hắn kích động không thôi dáng vẻ trong lòng âm thầm buồn cười, sở dĩ vẫn như cũ dựa theo một nhà một thành phương thức phân phối vẫn là xem ở bọn hắn đang chọn lấy nhận ra những cái này quý hiếm thời điểm thành thành thật thật, không có giở trò gian phân thượng.

. . .

Cộc cộc cộc.

Tiếng bước chân quanh quẩn, đèn đuốc sáng trưng, giống như ban ngày trên lối đi, thân mang hình ngục ty ngoại sứ chế trang Dạ Oanh sắc mặt trang nghiêm, cẩn thận tỉ mỉ, bước nhanh đi lại.

Từng dãy vệ sĩ như là băng lãnh pho tượng, ánh mắt không nhúc nhích, phân lập hai bên, tựa hồ đối với Dạ Oanh đến không phát giác gì.

Thông đạo đỉnh, từng bước từng bước nóng sáng thạch một chút xíu không kém khoảng cách sắp xếp, Dạ Oanh cái bóng tại quang mang hạ dần dần bị rút ngắn kéo dài.

Nàng xuyên qua thông đạo, đi vào cuối cùng trước đó cổ phác chỗ cửa lớn, nhô ra tay đến nhẹ nhàng đánh hai lần.

"Vào đi."

Theo một cái hùng hậu giọng nam vang lên, còn không đợi Dạ Oanh đẩy cửa, đạo này nặng nề đại môn liền chậm rãi chính mình mở ra.

Trống rỗng trong đại sảnh, đều là một cỗ phấn chấn tinh thần kì lạ dị hương, lò sưởi trong tường bên trong hỏa diễm cháy hừng hực, đại sảnh chỗ sâu nhất trên một cái đài cao, một cái thân hình vĩ ngạn, khí chất quý giá nam tử ngồi tại bàn về sau, mỉm cười nhìn Dạ Oanh, nói:

"Ta nguyên lai tưởng rằng lần này truy tra sẽ muốn thời gian rất dài, nghĩ không ra ngươi nhanh như vậy liền trở lại, kết quả như thế nào "

"Tư tọa đại nhân, may mắn không làm nhục mệnh!"

Dạ Oanh bước nhanh đi vào đại điện, tay phải phủ tại trước ngực, nửa quỳ dưới đất, cao giọng nói:

"Trần Bình người này chúng ta đã tiến hành tiếp xúc, cũng cơ bản hiểu rõ hắn tất cả tình báo, có thật nhiều không tưởng tượng được thu hoạch, đúng lúc hướng đại nhân báo cáo!"

"A "

Cái này được xưng tư tọa nam tử tựa hồ hứng thú, có nhiều thú vị mà hỏi:

"Ngươi thám thính ra hắn bí mật vẫn là nói hắn nguyện ý làm việc cho ta "

"Đại nhân, ngươi trên thực tế hỏi thăm chính là cùng một cái vấn đề."

Dạ Oanh cũng không ngẩng đầu lên, rất cung kính nói:

"Đại nhân ánh mắt hoàn toàn chính xác nhìn xa trông rộng, Trần Bình chính là trước mắt hoàn mỹ nhất nhân tuyển!"

Trên đài cao nam tử trước mặt không có chút rung động nào, ra hiệu Dạ Oanh nói tiếp.

"Đại nhân hiện tại khả năng không tưởng tượng nổi, Trần Bình thực lực tăng trưởng lần xa xa qua tưởng tượng của chúng ta! Tất cả chúng ta đều mười phần sai!"

Dạ Oanh ngẩng đầu lên, nghiêm nghị nói:

"Trần Bình hiện tại dùng tên giả Nhạc Bình Sinh, đã làm một tông chi chủ, mà lại nền móng chắc cố, trên tông môn hạ bền chắc như thép, đều đối với hắn mười phần tin phục. Ngay tại nửa tháng trước đó, Trần Bình chỗ tông môn cùng Bắc Hoang cái khác võ đạo thế lực sinh xung đột, hắn tự mình đến nhà, đem đối phương khí đạo tông sư cảnh giới tông chủ chém giết tại chỗ! Là ta cùng Tử Di tận mắt nhìn thấy!"

"Ừ"

Tư tọa mỉm cười khuôn mặt phía trên ý cười trong nháy mắt tiêu diệt vô tung, thân thể hơi nghiêng về phía trước, ánh mắt nhìn thẳng phía dưới Dạ Oanh:

"Ngươi nói là, cái này Trần Bình hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh, trước mặt ngươi, tại chỗ giết chết một tông sư "

Dạ Oanh ngẩng đầu, chém đinh chặt sắt: Trịch địa hữu thanh, tại trống trải trong đại điện quanh quẩn:

"Tận mắt nhìn thấy, thiên chân vạn xác! Trần Bình thân phận chính Nhạc Bình Sinh đã ngầm thừa nhận, tuyệt đối sẽ không có vấn đề!"

Tiếng nói vừa hết về sau, hoàn toàn yên tĩnh.

Nửa ngày im ắng, Dạ Oanh khẽ ngẩng đầu, tư tọa tựa hồ rơi vào trầm tư, mặt không biểu tình, ánh mắt xa xăm, không biết suy nghĩ cái gì.

"Dạ Oanh, ngươi làm rất tốt. Hơn ba tháng thời gian, một cái đại đầu binh liền có thể giết chết tu luyện mấy chục trên trăm năm tông sư. . ."

Thanh âm trầm thấp vang lên, tư tọa ngón tay đập mặt bàn, chậm rãi nói ra:

"Như vậy nói như vậy, hắn quỷ dị như vậy, không phù hợp lẽ thường thực lực tăng lên phương thức, liền phải từ ở hắn từ cái kia trên thân người chết có được đồ vật "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 318: Chưởng Uy Hiếp!

Chương 318: Chưởng uy hiếp!

Nhạc Bình Sinh đến cùng đạt được cái gì trên người hắn có cái gì bí mật

Vấn đề này không chỉ trên đài cao tư tọa đang suy tư, Dạ Oanh đối với vấn đề này suy nghĩ trên đường đi liền không có đình chỉ qua.

Nghiên cứu mệnh nguyên bộ bồi dưỡng được tới một cái có thể tiếp nhận cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch cấy ghép Thần Ma võ giả, đều cần mười mấy năm công phu dốc lòng bồi dưỡng, mà lại xác suất thành công thấp kinh người, nhiều nhất chỉ có một hai phần mười mà thôi.

Liền ngay cả dạng này tập hợp không biết bao nhiêu tài trí cao tuyệt chi sĩ đường tắt bí pháp, cũng ít nhất cần vài chục năm dốc lòng bồi dưỡng, không thể ra cái gì sai lầm, mà cái này Nhạc Bình Sinh chỉ là thời gian ba, bốn tháng, lắc mình biến hoá, ngay cả tông sư cấp bậc cường giả đều có thể chém giết!

Tông sư đại biểu cho cái gì, trong lòng bọn họ lại biết rõ rành rành.

Bọn này phi thiên độn địa, phàm thoát tục, đã tu luyện tới không phải người cấp độ võ giả, mới là ngăn cản tân triều, chèo chống Bắc Hoang chân chính trụ cột vững vàng.

Tông sư cấp bậc võ giả sinh mệnh lực cùng lực phá hoại cường đại, bọn hắn có được cùng cấp độ diễn võ cơ quan long bộ, cũng đồng dạng hết sức rõ ràng.

Chính là bởi vì như thế, Nhạc Bình Sinh dạng này biến hóa nghiêng trời lệch đất mới lộ ra đầy đủ không thể tưởng tượng nổi!

"Nguyên đại nhân, Nhạc Bình Sinh thực lực mặc dù không thể tưởng tượng nổi, nhưng là sự thật liền bày ở trước mắt."

Dạ Oanh trầm ngâm một chút:

"Nhạc Bình Sinh hiện tại đã có chính mình căn cơ, là một cái tông môn chi chủ, môn hạ mấy trăm đệ tử, mặc dù căn cơ nông cạn, nhưng cũng coi là đứng vững bước chân.

Trừ cái đó ra, về mặt thân phận của hắn tay cầm đều ở chúng ta nắm giữ, không khó khống chế, ta cho rằng mới người đại diện, để hắn tới làm là trước mắt lựa chọn tốt nhất."

"Một tông chi chủ thời gian ngắn như vậy lẫn vào giới tông phái, hắn ngược lại là có chút thủ đoạn."

Nguyên Hành Y thân thể dựa khẽ, cười nói:

"Ngươi nói không sai, thật sự là hắn là trước mắt người thích hợp nhất."

Dạ Oanh thở dài một hơi, tiếp tục báo cáo:

"Hiện tại Nhạc Bình Sinh bên này yêu cầu chính là có thể ngẫu cùng đại nhân gặp mặt nói chuyện, yêu cầu lựa chọn một cái nơi tương đối an toàn. Bất quá ta căn cứ người này tác phong làm việc vô câu vô thúc, mười phần kiệt ngạo để phán đoán, Nhạc Bình Sinh chỉ sợ cũng không tốt điều khiển."

"Không tốt điều khiển một tiểu nhân vật đột nhiên đạt được

khó có thể tưởng tượng lực lượng, cũng khiến cho hắn sinh ra có thể cùng ta cò kè mặc cả ảo giác a. . ."

Nguyên Hành Y mỉm cười một tiếng, hời hợt nói:

"Như vậy, ta liền cố mà làm gặp một lần hắn đi."

"Đại nhân, nghiên cứu mệnh nguyên bộ bên kia tựa hồ thúc giục không ít lần, chúng ta. . ."

"Chuyện này tạm thời đem hồ sơ phong tồn, không có lệnh của ta bất luận kẻ nào cũng không thể chọn đọc tài liệu, mà lại ngươi bất kỳ tình huống gì đều không cần ra bên ngoài lộ ra."

"Cẩn tuân đại nhân chi lệnh!"

Dạ Oanh ngẩng đầu:

"Như vậy gặp mặt sự tình. . . "

Nguyên Hành Y đánh bóng lấy cái cằm, lo nghĩ, nói:

"Đã dạng này, liền an bài tại Biên Hoang lần thứ nhất hiện hắn tung tích địa phương, ngay tại từ hôm nay tính lên nửa tháng sau đi, ngươi nghĩ biện pháp thông tri hắn."

Dạ Oanh cúi đầu cung kính nói: "Rõ!"

Nguyên Hành Y phất phất tay về sau, Dạ Oanh cũng chậm rãi lui xuống.

"Cò kè mặc cả. . . "

Hắn một thân một mình ngồi tại bàn về sau, không khỏi lại lần nữa cười nhạo hai tiếng.

"Trì Yêu, Liệt Ngao, các ngươi có ý nghĩ gì "

Theo Nguyên Hành Y hỏi, sau lưng của hắn nguyên khí một cơn chấn động, hai đạo khí tức quỷ dị thân ảnh từ trong bóng tối hiện ra.

Một thanh niên nam tử yêu khí um tùm, quỷ dị không hiểu, tựa hồ kéo theo quanh thân nguyên khí nhảy vọt, kêu khóc.

Một nam tử quanh thân không gian có chút vặn vẹo, tựa hồ tia sáng đều không thể trực tiếp bắn ra đến trên người hắn, lại cùng âm ảnh hòa thành một thể.

Hai người kia đồng dạng cũng là diễn võ cơ quan ở trong long bộ tông sư.

Diễn võ cơ quan là từ nghiên cứu mệnh nguyên bộ cùng trời Công Thần khí cục liên hợp sáng lập, vì tân triều từng cái đặc thù chấp hành cơ cấu bồi dưỡng Thần Ma võ giả, hai người kia chức trách là thiếp thân bảo hộ Nguyên Hành Y, phòng bị hắn gặp được Bắc Hoang tông sư chui vào ám sát.

"Nguyên đại nhân, đã người này yêu cầu tự mình gặp mặt ngươi, không phải cũng vì ngươi tiết kiệm rất nhiều thời gian "

Danh hiệu vì Trì Yêu thanh âm nam tử âm lãnh,

Mở miệng ở giữa tựa hồ để không khí nhiệt độ đều giảm xuống mấy phần, ngữ khí khinh miệt:

"Khống Tâm phù đại nhân nơi này còn có hạn ngạch a dạng này một cái không biết đi cái gì vận khí cứt chó tiểu nhân vật mà thôi, làm gì làm phiền đại nhân tự mình ra mặt chỉ cần từ ta cùng Liệt Ngao xuất thủ khống chế lại hắn, gieo xuống Khống Tâm phù, đến lúc đó sống hay chết đều tại đại nhân một ý niệm, còn không ngoan ngoãn làm một đầu nghe lời chó "

"Trì Yêu, đại nhân hỏi cũng không phải là chuyện này."

Liệt Ngao mở miệng thanh âm như là sắt thép ma sát, không lưu loát dị thường, để cho người phiền lòng khí nóng nảy:

"Đại nhân là đang nghĩ, tiểu nhân vật này ba tháng ngắn ngủi ở giữa xoay người, thậm chí đạt đến địch nổi tông sư tình trạng, bí mật trên người hắn đến cùng là cái gì "

"Nói không sai."

Nguyên Hành Y vui vẻ gật đầu, cảm thán nói:

"Danh sách thứ bảy Chân Võ tại hôm qua đã đi, chuyện này các ngươi có biết hay không "

"Cái gì!"

Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người trong lòng lập tức chấn động!

"Hắn là triều ta xuất sinh nhập tử bốn mươi ba năm, tại hôm qua huyết mạch sụp đổ vong."

Nguyên Hành Y trong mắt tựa hồ có chút sầu não, lại có chút không cam lòng:

"Chưa xuất sư đã chết, Chân Võ thân là danh sách thứ bảy vương bài, không có chết trên chiến trường, lại chết tại trên giường, sao mà thật đáng buồn "

Tân triều chỗ bồi dưỡng những cái này Thần Ma võ giả, tại bồi dưỡng thời gian cùng thủ đoạn công kích trình độ quỷ dị bên trên xa Bắc Hoang làm từng bước tu luyện mà thành võ giả, mà ở dạng này ưu thế phía dưới, lại có một cái tuyệt đối không cách nào coi nhẹ, trí mạng tệ nạn.

Tuổi thọ!

Huyết mạch cấy ghép thành công Thần Ma võ giả, tại tuổi thọ

bên trên đừng nói là cùng chính thống võ giả so sánh, liền ngay cả người bình thường cũng không bằng!

Bọn hắn có thể tại ngắn ngủi hơn mười năm ở giữa thu hoạch lực lượng cường đại, tới đối ứng trả ra đại giới chính là chỉ có được như là phù dung sớm nở tối tàn ngắn ngủi tuổi thọ. Từ huyết mạch cấy ghép thành công thời gian tính lên, mỗi một người bọn hắn chỉ có được ngắn ngủi bốn năm mươi năm tuổi thọ thôi.

Theo thời gian trôi qua cùng thực lực tăng trưởng, Thần Ma võ giả trên thân chỗ cấy ghép Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch sẽ từ từ bạo động không bị khống chế, ngay cả ức chế bài dị phản ứng thủ đoạn đều không thể khống chế, cuối cùng áp chế không nổi, huyết mạch vỡ vụn, khí quan suy kiệt, bọn hắn cũng sẽ toàn thân sụp đổ mà chết.

Từ Thần Ma võ đạo khởi nguyên cho tới hôm nay, chỗ sống qua thời gian dài nhất Thần Ma võ giả, cũng bất quá hơn sáu mươi năm tuổi thọ mà thôi.

Trì Yêu sắc mặt hơi đổi: "Đại nhân, ý của ngươi là. . ."

"Đến lúc đó các ngươi theo ta cùng một chỗ khởi hành, bắt giữ hắn."

Nguyên Hành Y khẽ gật đầu, tự mình khẽ thở dài:

"Ta sở dĩ phong tỏa tin tức, tạm thời không cho nghiên cứu mệnh nguyên bộ người biết, chính là nghĩ trực tiếp dò xét rõ ràng, cái này Nhạc Bình Sinh đến cùng có cái gì bí mật, bí mật của hắn, lại có hay không có thể giải quyết triều ta võ giả hơn trăm năm ở giữa lớn nhất bỏ sót "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 319 + 1 Hướng Hóa Rồng! (Thượng)

Chương 319: 1 hướng hóa rồng! (thượng)

Tinh Thần Liệt Túc tông nội khố bên trong, Chung Thành trên mặt hồng quang đầy mặt, phảng phất cử chỉ điên rồ, một lần một lần kiểm điểm trên kệ trưng bày hộp ngọc, có phải hay không còn lấy xuống một cái đặt ở trong tay nhẹ nhàng đánh bóng.

Từ khi Nhạc Bình Sinh trở lại tông môn, đem phó trong túi quý hiếm mở rộng trong tông môn kho về sau, Chung Thành liên tiếp mấy ngày đều muốn đến nội khố bên trong tuần sát một vòng.

Nhìn thấy Chung Thành như thế một bộ cử chỉ điên rồ dáng vẻ, phía sau hắn Diệp Phàm thực sự bất đắc dĩ, nhịn không được nói ra:

"Sư phụ, ngươi đã liên tục ba ngày đều đến kiểm lại."

"Ha ha, đồ nhi của ta, ngươi là không hiểu rõ những bảo bối này giá trị a!"

Chung Thành hai mắt tỏa ánh sáng, nhẹ vỗ về hộp ngọc trong tay:

"Có những vật này, chúng ta có thể nói tại trong vòng mấy năm đều căn bản không cần vì tông môn sầu lo buồn bã!"

"Vì cái gì "

Diệp Phàm sửng sốt một chút, nói:

"Tông chủ đại nhân leo lên bí truyền Long Hổ bảng bảng danh sách thứ nhất, danh chấn thiên hạ, môn nhân đệ tử hiện tại nối liền không dứt gia nhập, thô sơ giản lược tính được không cần mấy ngày, chúng ta đệ tử tổng số liền muốn qua một ngàn số lượng, về sau cũng sẽ càng ngày càng nhiều, những cái này có thể chống đỡ cái tác dụng gì "

"Tiểu tử, ngươi hoài nghi sư phụ ngươi ánh mắt "

Chung Thành hừ một tiếng, bỗng nhiên mở ra một cái hộp ngọc, bên trong một mình nằm một gốc hỏa hồng hình rồng cây, hắn bệnh đau tim nói ra:

"Ngươi cho rằng tông chủ mang về những vật này đều là cho các ngươi dùng a trong này không nói những cái khác, dược thảo toàn bộ đều là cao đẳng mặt hàng, cũng không phải các ngươi trong ngày thường uống những cái kia bổ thân canh! Ngươi tin hay không riêng này a một gốc Long Sâm, ngươi nếu là trực tiếp như thế nuốt xuống nói không chừng trực tiếp bạo thể mà chết nhưng là nếu như bán ra lời nói, sẽ không thấp hơn một vạn Xích Kim Diệp! Cái này có thể cung cấp nuôi dưỡng hoặc nhiều hoặc ít đệ tử tu luyện đây vẫn chỉ là cái này một cái hộp ngọc mà thôi!"

Diệp Phàm không khỏi trợn mắt hốc mồm.

Những vật này là trực tiếp từ Chung Thành qua tay, mà lại giới hạn trong kiến thức, hắn cũng không biết những vật này.

Nghe được Chung Thành nói như vậy, hắn đè xuống trong lòng rung động, líu lưỡi nói:

"Nhiều như vậy hộp ngọc. . . . Tông chủ đại nhân từ nơi nào lấy được "

Chung Thành hừ một tiếng, tức giận nói ra: "Sư phụ ngươi ta

cũng không biết!"

Nói đến từ khi Nhạc Bình Sinh trở thành tông môn chi chủ đến nay luôn luôn không làm việc đàng hoàng, thường xuyên không tại tông môn, rất ít nhúng tay tông môn vận chuyển, chỉ là ngẫu nhiên hỏi đến một chút mà thôi. Chỉ sợ hỏi hắn tông môn đệ tử đại khái nhân số hắn đều không nhất định biết.

Đây cũng chính là Chung Thành chỗ oán thầm địa phương.

Bất quá hắn cũng biết, nếu như không phải dựa vào Nhạc Bình Sinh cá nhân võ lực, Tinh Thần Liệt Túc tông vẫn như cũ sẽ là cái kia mặt trời lặn phía tây, không người hỏi thăm đáng thương tiểu môn tiểu phái, mà không phải giống như bây giờ bởi vì Nhạc Bình Sinh bí truyền Long Hổ bảng đệ nhất danh khí mà có hàng loạt hàng loạt người đến đây bái sơn môn.

Chung Thành cũng chưa từng có một khắc cảm thấy tông môn phục hưng cách mình gần như thế.

. . .

Giờ này khắc này, gió núi chầm chậm, trên đỉnh núi tinh quang đầy trời.

Buồng luyện công ở trong khói mù lượn lờ, màn khói như là chất lỏng có chút ba động, ngũ thải ban lan, chỉ riêng quái rực rỡ.

Nhạc Bình Sinh cả người đã sa vào đến tuyệt đối yên tĩnh ở trong.

Tại phân phối hoàn tất, Thạch Khai Vũ, Vinh Thành An, An Thải Y bọn người mang ơn thiên ân vạn tạ bên trong, Nhạc Bình Sinh không có lãng phí thời gian, lập tức liền chạy về tông môn.

Đem hư không túi phó trong túi trân tài giao cho Chung Thành mở rộng nội khố về sau, hắn liền lập tức bắt đầu bế quan.

Đủ loại chuẩn bị sẵn sàng, hiện tại, hắn muốn mở khí hải, đả thông khí chi thần tàng, đột phá Khí Tông!

Tại hắn quanh thân, trọn vẹn trưng bày mấy chục cái nho nhỏ lư hương, từng cây Đế Tâm cỏ bị trực tiếp điểm đốt, nồng đậm hơi khói tại trong mật thất như là màn nước đồng dạng nhộn nhạo.

Mấy chục gốc Đế Tâm cỏ cùng một chỗ nhóm lửa!

Nếu có khác võ giả thấy cảnh này, tròng mắt chỉ sợ đều sẽ trừng ra ngoài.

Cảm ứng đo đạc hư không khí hải chỗ trên thực tế là một cái tương đối rườm rà, quá trình khá dài, Đế Tâm cỏ có vi lượng tăng lên tư duy cảm giác kì lạ công hiệu, bất quá bởi vì trân quý trình độ hạn chế, ngẫu nhiên lại mượn nhờ Đế Tâm cỏ cảm giác khí chi thần tàng võ giả cũng chỉ bất quá sẽ một gốc một gốc tiếp tục nhóm lửa, xuất thân bất phàm, nội tình mười phần thế lực lớn bên trong cũng bất quá vài gốc cùng một chỗ nhóm lửa,

Nơi nào có giống Nhạc Bình Sinh dạng này, đơn giản xa xỉ đến không biên giới, hai ba mươi gốc cùng một chỗ nhóm lửa

Bất quá, bởi vì tương đối hơi khói nồng độ tăng lên, nó hiệu quả cũng muốn so Nhạc Bình Sinh trong tưởng tượng muốn cường rất nhiều.

Lúc này, trong hiện thực Nhạc Bình Sinh chính bất tri bất giác bày ra hai tay kết già ngã ngồi không hiểu tư thế ngồi, trong đó lòng bàn tay trái hướng lên trên, nắm cùng trong khí hải phía trên đan điền, năm ngón tay hơi cong;

Ngón trỏ tay phải vô danh cùng ngón út trực chỉ nghiêng phía trên vô tận hoàn vũ, ngón giữa cùng ngón cái bóp kết nối, như vòng một vi hình thế giới. Toàn thân xuất một chút thần bí, mênh mông, uy nghiêm khí tức.

Lít nha lít nhít tinh quang bỗng nhiên sáng lên, nhìn kỹ nhìn, quanh người hắn đã mở ra một trăm linh tám cái mệnh khiếu vị trí, dưới làn da như là ẩn giấu một cái nho nhỏ chuột, không ngừng có chút nâng lên rung động, thoáng như toàn bộ thân thể đều đang hô hấp.

Nhất là tại nhập định quan tưởng tình huống dưới, Nhạc Bình Sinh có thể cảm giác được chính mình toàn bộ thân thể đều tại ra chói mắt sáng rực ánh sáng trắng, mỗi cái tế bào tựa hồ cũng ẩn chứa vô tận năng lượng, xương cốt phía trên càng là ngân tinh quang mang giao thoa thoáng hiện, không giống phàm nhân.

Cho dù là tại trong mật thất, nóc nhà ngăn cản thật giống như không tồn tại, có mặt khắp nơi chu thiên tinh lực gấp bắn ra, hội tụ, xuyên thấu tường thật dầy vách tường, hướng về Nhạc Bình Sinh thân thể mau vọt tới.

Toàn thân có thể cảm giác được một trăm linh tám cái mệnh khiếu bên trong, không khỏi là tràn đầy một loại bành trướng bạo liệt năng lượng, rõ ràng là thời gian dài như vậy đến nay rèn luyện hấp thu tiến thân thể vô số rời rạc hạt năng lượng chồng chất, ngoại trừ rèn luyện cải biến thể chất cần thiết bên ngoài, cái khác tất cả đều chất chứa trong cơ thể hắn, tại thay đổi một cách vô tri vô giác bên trong, lấy một loại càng thêm hòa hoãn mà tinh tế tỉ mỉ phương thức cải biến, tăng cường lấy thể chất của hắn.

Thể nội tuyệt đại đa số chủ yếu kinh mạch đều đã quán thông không trở ngại, đồng thời toàn thân cho người ta một loại cứng cỏi, loá mắt, bài xích cái khác hết thảy năng lượng kỳ dị cảm giác; quanh thân tế bào tại chính Nhạc Bình Sinh cảm ứng bên trong, càng là tràn đầy dị thường mênh mông sức sống cùng sinh cơ, tựa hồ có một loại nhỏ bé lại tràn ngập bạo tạc tính chất sinh cơ năng lượng tiềm ẩn trong đó.

Ồn ào. . . Ồn ào. . .

Tại Đế Tâm cỏ màn khói lượn lờ dưới, Nhạc Bình Sinh tinh thần tư duy tựa hồ đạt đến một cái trước nay chưa từng có bén nhạy tình trạng, mỗi một chỗ gân cốt, mỗi một tấc cơ bắp, thậm chí là tế bào tại thời khắc này đều nhìn một cái không sót gì!

Huyết khí cọ rửa bên trong, hắn nhận biết càng ngày càng tinh chuẩn, rõ ràng, không biết qua bao lâu, thể nội hư không bỗng nhiên chấn động, một cái vô cùng áp súc, phong bế nho nhỏ cực điểm, xuất hiện ở bộ ngực hắn trung đan điền vị trí.

Hư không khí hải, hiển hiện!

Trong nháy mắt, lâm vào tầng sâu yên lặng trạng thái Nhạc Bình Sinh không cần bất luận người nào nhắc nhở, lập tức liền minh bạch tại cao nồng độ Đế Tâm cỏ hơi khói phụ trợ dưới, hắn đo đạc đến khí chi thần tàng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 320 + 1 Hướng Hóa Rồng! (Hạ)

Chương 320: 1 hướng hóa rồng! (hạ)

Tại Nhạc Bình Sinh đồng loạt nhóm lửa mấy chục gốc Đế Tâm cỏ đại thủ bút phía dưới, cao nồng độ hơi khói lượn lờ phía dưới, hắn rốt cục đo đạc đến khí chi thần tàng.

Đối với lần này một lần thành công, Nhạc Bình Sinh cũng ngoài dự liệu, nhưng là tâm linh của hắn yên ổn bất động, tinh tế cảm giác.

Thể nội giữa hư không cái này nho nhỏ cực điểm như là to bằng mũi kim, yên tĩnh im ắng, phảng phất từ không gian sập co lại mà hình thành một cái nho nhỏ lỗ đen, tại ý niệm của hắn ở trong lại làm cho người ta cảm thấy một loại không thể phá vỡ ngăn cản cảm giác.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trong lòng ẩn ẩn có một loại cảm giác, chỉ cần xông phá cái này cực điểm bình chướng, mở ra hư không khí hải, trước mặt hắn con đường liền sẽ trời cao biển rộng!

Ông!

Không có bất kỳ cái gì dừng lại, hoành đặt ở giữa gối Lưu Quang Tinh Vẫn đao đột nhiên chấn động, chém giết Diêm ma đoạt được bốn trăm cái linh năng đơn vị không giữ lại chút nào, trong khoảnh khắc toàn bộ điên cuồng tràn vào Nhạc Bình Sinh trong

thân thể!

Ồn ào, ồn ào

Một cái tông sư cung cấp cường đại linh năng hỗn hợp có huyết khí, tại Nhạc Bình Sinh trong thân thể phát ra hạo đãng hải triều thanh âm, kịch liệt phun trào, ngưng tụ, tựa hồ tạo thành một đầu Huyết Linh chi long, đang gầm thét âm thanh bên trong hung hăng xung kích hướng hư không chỗ cái kia cực điểm!

Đầu này hư vô Huyết Linh chi long tựa hồ đã có được sinh mạng, lấy một loại thẳng tiến không lùi phá diệt thời điểm, ầm vang va chạm!

Ầm ầm!

Theo Nhạc Bình Sinh điều động tất cả bành trướng mãnh liệt huyết khí khởi xướng xung kích, giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy quanh thân hết thảy sắc, hương, vị, âm thanh, xúc, đủ loại lục thức ngũ uẩn tất cả đều trốn vào không minh chi cảnh, tựa hồ toàn bộ ý thức thế giới đều lâm vào Vô Thượng đại phá diệt lớn sụp đổ bên trong, vô biên chướng mắt trong bạch quang, Nhạc Bình Sinh chỉ có thể khó khăn lắm cảm nhận được tự thân tồn tại, còn lại, hết thảy giai không!

Cái kia kinh thiên như tiếng sấm oanh minh, sớm đã đánh tan Nhạc Bình Sinh thính giác, chết lặng Nhạc Bình Sinh tất cả cảm giác thần kinh, tại đây hết thảy đều không thế giới bên trong, hiển lộ rõ ràng ra vô cùng ánh sáng lóa mắt màu, áp chế hết thảy, che giấu hết thảy, phá hư hết thảy, trảm diệt hết thảy.

Một loại sâu tận xương tủy đau đớn trong chốc lát quét sạch Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp, trong nháy mắt sụp đổ huyết khí đảo lưu, từ Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp bốn vạn tám ngàn trong lỗ chân lông xâm nhập, thẳng tắp đánh vào Nhạc Bình Sinh cốt tủy chỗ sâu!

Răng rắc!

Trong nháy mắt! Tựa hồ có đồ vật gì tại Huyết Linh chi long trùng kích vào đột nhiên vỡ vụn, Nhạc Bình Sinh thể nội hư không một mảnh hỗn độn bên trong, một mảng lớn huyết khí bỗng nhiên kịch liệt lăn lộn, đúng là ẩn ẩn hóa thành loáng thoáng Long Hổ chi hình, đều là mấy chục trượng kích cỡ, rất sống động, trong bóng đêm lẫn nhau quấn quanh, bôn tẩu nhảy vọt, một cỗ dạt dào sinh cơ linh tính tự nhiên sinh ra, không có nửa phần hung ác bá đạo uy thế.

Cái kia tiếng long ngâm hổ khiếu khoan thai thẳng lên cửu tiêu, Long Hổ vờn quanh trong lồng ngực, một cỗ cùng thiên địa một thể ý cảnh như là một vòng gieo rắc lấy quang minh ôn hòa húc nhật, tự nhiên sinh ra.

Làm trong thức hải Nhạc Bình Sinh khôi phục lại bình tĩnh lúc, đã là xuất hiện ở một phương vô cùng bao la thâm thúy u ám tinh không bên trong, không biết hoặc nhiều hoặc ít ức vạn năm ánh sáng bên ngoài vũ trụ màn trời phía trên một chút xuyết lấy lấm ta lấm tấm lóe sáng tinh thần, hùng vĩ, bao la, rung động, dạng gì từ ngữ tựa hồ cũng không cách nào hình dung cái vũ trụ này không gian.

Một đạo mông lung tựa hồ giấu ở vô tận thời không chỗ sâu tinh không biển mây, vượt ngang toàn bộ chân trời vũ trụ, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi, như là chống lên toàn bộ vũ trụ thiên địa sống lưng, tản ra một loại nhiếp nhân tâm phách lực lượng cường đại, Chí Tôn đến quý, không thể hình dung!

Khí quan bình chướng, vỡ vụn!

Hư không khí hải, mở!

Khí đạo tông sư, công thành!

Đến tận đây, vượt qua cao phong, siêu phàm thoát tục!

Giờ khắc này, chân trời gió Thanh mây dừng, trong vòng trăm dặm, vạn mộc cúi đầu, chúng sinh đủ âm, một đạo trùng thiên vô hình uy hiếp khí thế quét ngang Bát Cực, đẩy ra tầng tầng vân khí, giống như cuồng phong bạo vũ từ đỉnh núi bốn phía quét sạch mà ra!

Giờ khắc này, Tinh Thần Liệt Túc tông trên ngọn núi hơn ngàn môn nhân đệ tử, tất cả mọi người tâm linh một trận vô hình rung động, cùng nhau đưa mắt nhìn sang trên đỉnh núi!

Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh mãnh liệt huyết khí tựa hồ tùy theo đồng bộ bắt đầu dần dần phát sinh biến hóa, tại nguyên bản chỗ hư không khí hải vị trí, một mảnh ý thức thế giới ở trong vô biên vô tận tinh quang biển mây bốc lên phun trào, tất cả rời rạc huyết khí cũng bắt đầu hướng về mảnh này vô ngần tinh quang chi hải cấp tốc hội tụ!

Nhạc Bình Sinh mở mà ra khí hải, vô biên vô hạn, mênh mông vô ngần, tính cả toàn bộ khí chi thần tàng đều hóa thành vũ trụ tinh không, đơn giản chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Khí hải dung lượng là một cái theo tu vi võ đạo chậm rãi tăng lên quá trình, mà vừa mới mở khí hải, vậy mà mở ra tới một cái tinh không vũ trụ, không thể tưởng tượng nổi. Vui kết oan gia

Chỉ tiếc chính Nhạc Bình Sinh bản sự cũng không có phương diện này thường thức, cũng không có cái gì chính xác vật tham chiếu, không cách nào biết được chính mình khí hải là như thế nào trái với lẽ thường.

Luyện tinh hóa khí quá trình cũng không phải là một lần là xong, vừa mới mở ra tức giận chi thần tàng, còn cần thời gian nhất định đem huyết khí lực lượng hội tụ trước trung đan điền khí hải, trả lại ra, chính là Tiên Thiên nhất khí.

Mà giờ khắc này linh năng tác dụng chỉ bất quá tiêu hao bộ phận, còn tại Nhạc Bình Sinh trong thân thể nhảy cẫng hoan hô, nhanh chóng tăng nhanh huyết khí lực lượng chuyển đổi thành Tiên Thiên chi khí quá trình.

Mà lại cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh không có chút nào do dự, từng trang từng trang sách kinh văn ở trong lòng cấp tốc chảy xuôi mà qua!

Vì cam đoan lần này phá quan thành công, Nhạc Bình Sinh điều dụng còn sót lại tất cả linh năng, trên thực tế tiêu hao nhưng so với hắn tưởng tượng ở trong ít đi rất nhiều, còn lại những cái này linh năng hắn tự nhiên không nguyên nhân có bất kỳ lãng phí, cường hóa thân thể tố chất hoàn toàn có thể phóng tới kế hoạch sau này.

Hắn muốn tu luyện, chính là 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thân Thần Đạo 】 ở trong chỗ ghi chép, khí đạo tông sư cảnh giới mới có thể tu luyện, nhập môn sơ cấp giai đoạn đều cần cần một trăm linh tám cái mệnh khiếu cộng đồng tác dụng, câu thông kết nối bí truyền võ đạo:

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】!

Môn này võ đạo chỗ có được, chính là thuần túy lực phá hoại! Cũng là Nhạc Bình Sinh bước vào cảnh giới tông sư chỗ cần thiết công phạt thủ đoạn!

Hư không bên trong, vô số lôi đình sinh diệt, lượng lớn tinh quang phun trào như nước thủy triều. Tại còn thừa linh năng kịch liệt cọ rửa dưới, cái này đến cái khác mệnh khiếu tựa hồ theo khí quan bình chướng đánh vỡ, đang thu nạp không gian xung quanh rời rạc hạt năng lượng hiệu suất bên trên lại lần nữa tăng lên một chút.

Ý niệm quan tưởng, thân thể tinh không trong vũ trụ, Nhạc

Bình Sinh nguyên bản đã mở ra một trăm linh tám cái mệnh khiếu như là vùng vũ trụ này bên trong một trăm linh tám cái lỗ đen, tại tuyệt đối không gian cùng thời gian ở trong lấy một loại chính Nhạc Bình Sinh đều khó mà lý giải tần suất chậm rãi chấn động.

Cái này một trăm linh tám cái mệnh khiếu tựa hồ tại 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 bắt đầu vận chuyển một khắc này sinh ra kì lạ liên hệ, một cỗ vô hình kết nối lực lượng cấp tốc truyền lại, cơ hồ bất quá mấy hơi thở công phu, một trăm linh tám cái lỗ đen ở giữa vô hình tinh quang liên tuyến, tạo dựng thành một bộ huyền ảo, thần bí, mênh mông to lớn đồ quyển.

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tiến độ: 1%4%7% 10%!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 321: Lực Lượng Thuế Biến

Chương 321: Lực lượng thuế biến

Chung Thành vội vội vàng vàng từ chính mình lầu các ở trong chạy ra, hãi hùng khiếp vía đồng thời, không hiểu được nhìn qua đỉnh núi, sắc mặt một trận biến ảo.

"Vừa rồi cỗ khí tức kia. . . Tông chủ đang làm cái gì "

Vừa rồi trong nháy mắt đó, một cỗ vô hình ba động từ đỉnh núi quét sạch bốn phương tám hướng, tại nhàn nhã uống trà Chung Thành cũng đồng dạng cảm thấy.

Ngắn ngủi trong một nháy mắt, mang đến cho hắn một cảm giác phảng phất là có cái gì khó lấy nói nói thượng cổ Thần thú phá xác mà ra, trong lòng của hắn bên trên đặt lên một tòa núi lớn, nhưng lại thoáng qua liền mất.

Hắn quay đầu dò xét giữa sườn núi địa phương, không riêng gì hắn, rất nhiều môn nhân đệ tử đều giống như bị hoảng sợ Dã Thú, dừng tay lại trên đầu tu luyện chạy ra, rướn cổ lên nhìn đỉnh núi loáng thoáng toà kia kiến trúc:

"Động đất vẫn là ngọn núi đất lở "

"Vừa rồi kia là chuyện gì xảy ra các ngươi cũng cảm thấy "

"Cảm thấy, tựa như là tông chủ tại đỉnh núi!"

So với dĩ vãng nhiều gấp ba bốn lần môn nhân đệ tử từng cái không rõ ràng cho lắm, thận trọng đánh giá đỉnh núi đồng thời lẫn nhau trò chuyện với nhau.

Mà Chung Thành lại đột nhiên chú ý tới trên không trung, bị một cái lực lượng vô hình trùng kích ra vân khí trống rỗng, thật lâu không nói.

"Chẳng lẽ tông chủ tại nếm thử đột phá khí tông "

Đột nhiên, Chung Thành giống như là nhớ ra cái gì đó, tròng mắt trừng một cái, miệng không khỏi lớn lên!

Mà lúc này thời khắc này Nhạc Bình Sinh, tự nhiên không biết được hắn phá quan trong nháy mắt đó đã dẫn phát động tĩnh khổng lồ, dốc lòng cảm giác hắn hiện tại có lực lượng, cùng lúc đó một màn ánh sáng từ trong con mắt hiển hiện:

【 lực lượng 】: 67

【 thể chất 】: 66

【 nhanh nhẹn 】: 66

【 tinh thần 】: 65

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 660 0

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 35%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 55%

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0%

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】: Cơ sở tiến độ: 10%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 9 9 ngày 21 giờ 】

Vượt qua thức tăng phúc!

Vẻn vẹn từ số liệu đo đạc đi lên nói, Nhạc Bình Sinh mỗi một hạng tố chất thân thể toàn bộ đều có mười điểm trở lên tăng phúc!

Rất sớm trước kia theo Nhạc Bình Sinh tố chất thân thể đột phá vị trí về sau, mười vị bên trên trị số mỗi lần thăng một bậc thang, cũng đại biểu cho tăng lên độ khó cùng mỗi một số lượng giá trị đơn vị đại biểu cường độ đều hiện lên bội số, thậm chí là chỉ số tính tăng lên, lấy hơn năm mươi điểm bình quân đánh giá giá trị làm cơ sở, giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh mười điểm trở lên tăng phúc, thể hiện tại thực lực chân chính bên trên, hoàn toàn có thể dùng biến hóa nghiêng trời lệch đất để hình dung.

Nhưng là, tới đối đầu ứng chính là, tại Nhạc Bình Sinh tu vi võ đạo đột phá đến khí đạo tông sư cảnh giới lúc, tính mạng của hắn còn thừa thời gian cũng đồng dạng bị bỗng nhiên áp súc một nửa.

Cái này cũng có thể cũng là bởi vì Tà Linh nói tới nhằm vào thế giới này ý chí chống cự tiêu hao càng lớn, mới khiến cho hắn còn thừa thời gian chỉ còn lại không đến một trăm ngày.

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 là một trăm linh tám cái mệnh khiếu cộng đồng điệu bộ tông sư cấp bậc bí truyền võ đạo, tại tạo dựng mệnh khiếu tuần hoàn bên trên cũng phức tạp, khó khăn rất nhiều lần. Nhạc Bình Sinh điều động còn lại tất cả linh năng, cũng mới khó khăn lắm đem thúc đẩy đến nhập môn tình trạng.

Bất quá đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, tại mở ra khí chi thần tàng một khắc này, cũng đại biểu cho bất luận rừng thiêng nước độc, đầm rồng hang hổ, thiên hạ hắn đều có thể đi.

Đơn giản xét lại một phen màn sáng bên trên ước định số liệu, Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhắm mắt lại, cảm ứng đến liên tục không ngừng từ tinh không khí hải chảy khắp toàn thân Tiên Thiên chi khí.

Từ khi bình chướng bị đánh phá đi về sau, tại cảm giác của hắn bên trong, phương viên trăm trượng ở giữa nguyên khí nhảy vọt, khí lưu phun trào, đủ loại gió thổi cỏ lay, dấu vết để lại đều giống như trực tiếp tại trên da dẻ của hắn, ý niệm bên trong trực tiếp phản ứng ra, nhìn một cái không sót gì.

Hắn chậm rãi tay giơ lên, tĩnh thất bên trong, không khí không còn là không có vật gì, mà là tựa hồ có ít chi không hết cực điểm nhỏ bé hạt năng lượng tại hắn chỉ chưởng ở giữa lưu động, tựa hồ nhận một loại nào đó không thể kháng cự sức hút, bắn ra tiến vào trong thân thể của hắn xoay chầm chậm một trăm linh tám cái mệnh khiếu ở trong.

Loại này đột ngột biến hóa, phảng phất không khí không còn là không khí, mà là bởi vì thiên địa nguyên khí hoặc là nói đủ loại hạt năng lượng bỗng nhiên bị cảm giác, hóa thành có mặt khắp nơi thủy triều, đem Nhạc Bình Sinh cả người bọc lại.

Hắn mỗi một cái động tác, thậm chí là mỗi một lần chớp mắt hô hấp, đều có thể cảm giác được có mặt khắp nơi hạt năng lượng cùng hắn sượt qua người, lại không từ tự chủ bị thu nạp vào thân thể trong hắc động.

Theo sinh mệnh cấp độ cực lớn vượt qua, Nhạc Bình Sinh nhận biết bao quát quan trắc thế giới thủ đoạn cũng phát sinh biến hóa cực lớn, cũng là hắn cảm giác được thế giới tựa hồ cùng dĩ vãng khác biệt căn bản nguyên nhân.

"Ta có thể. . . Thao túng bọn chúng."

Một cái không có chút nào lý do ý thức cùng nhận biết tràn ngập Nhạc Bình Sinh tâm linh, tại ý nghĩ này dâng lên một khắc này, hắn tinh không khí hải ở trong Tiên Thiên chi khí lập tức ở tâm niệm tác dụng dưới, điên cuồng bừng lên ——

Ô ô ô. . .

Trong khoảnh khắc, tĩnh thất ở trong không thất đến gió, cuốn lên từng đợt mãnh liệt khí lưu, mà Nhạc Bình Sinh ngồi yên bất động thân hình cũng chậm rãi ly khai mặt đất, trôi lơ lửng ở không trung!

Hắn chưa chuyển hóa hoàn tất Tiên Thiên chi khí tuôn ra bên ngoài thân, khí lưu vô hình bỗng nhiên hóa thành thực chất đồng dạng có thể theo tâm ý của hắn tung, mà Tiên Thiên chi khí thì là sung làm máy truyền cảm đồng dạng tác dụng, lại như cánh tay sai sử, không có chút nào trì trệ.

Oanh!

Khí lãng cuồn cuộn, cương phong cuốn lên, tĩnh thất đại môn bỗng nhiên mở ra, Nhạc Bình Sinh thân ảnh lại tại áp súc nổ tung lên khí lưu thôi thúc dưới, mấy cái trong nháy mắt xuất hiện ở phương xa chân trời!

Quá nhanh, thậm chí là vẫn tại giữa sườn núi địa phương thỉnh thoảng nhìn quanh Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử, cũng cơ hồ không ai chú ý tới một bóng người tại trong nháy mắt từ đỉnh núi bay vụt hướng về phía phương xa chân trời.

Mà mấy trăm trượng trên không trung, phong thanh phần phật, áo bào cổ động, Nhạc Bình Sinh lăng không đứng thẳng, ngắm nhìn vô tận sông núi đồng bằng chập trùng lên xuống, thu hết vào mắt.

Có mặt khắp nơi thiên địa nguyên khí tại dưới chân hắn tạo thành tính thực chất bậc thang. Hắn nhô ra bàn tay đến, cảm thụ được khí lưu từ giữa ngón tay chảy qua.

Cùng lúc trước cưỡi phi hành dị thú khác biệt, bằng vào tự thân lực lượng thao túng nguyên khí, lăng hư ngự không, là hoàn toàn khác biệt một phen cảm thụ.

Cùng lúc đó, hắn nhô ra cảm ứng khí lưu bàn tay năm ngón tay đột nhiên một khuất, hướng về không có vật gì chân trời ra sức vồ một cái!

Ông!

Phương viên trăm trượng bên trong! Có mặt khắp nơi thiên địa nguyên khí như là sôi trào nước sôi, đột nhiên nhận lực lượng vô hình dẫn dắt áp súc, hội tụ thành một con che khuất bầu trời, cơ hồ có một cái đỉnh núi đồng dạng kích cỡ kinh khủng tinh quang cự chưởng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 322: Gửi Thư!

Chương 322: Gửi thư!

Chi này trọn vẹn chiếm diện tích trăm trượng phương viên cự chưởng phô thiên cái địa, chậm rãi đẩy về phía trước trước, chợt một động tác, chân trời bên trong liền phát ra liên tiếp không chịu nổi gánh nặng lôi minh bạo phá thanh âm, liền cả mặt đất phía trên se lạnh sơn phong tại to lớn như vậy tinh quang bàn tay so sánh dưới, đều giống như một tòa đáng thương nho nhỏ đống đất!

"Không tệ."

Nhạc Bình Sinh hài lòng nhẹ gật đầu, hắn nhẹ nhàng phất phất tay, không khí như là màn sáng đồng dạng có chút run rẩy mấy lần, sôi trào nguyên khí bỗng nhiên bình ổn lại, mà con kia vô cùng to lớn cự chưởng bỗng nhiên sụp đổ ra, hóa thành đầy trời nổ tan tinh quang, dưới ánh mặt trời lóe lên một cái rồi biến mất.

Hắn làm là như vậy tại khảo thí.

Liền Nhạc Bình Sinh trước mắt hiểu rõ mà nói, võ đạo gia cảnh giới căn bản là trình độ lớn nhất bên trên rèn luyện thể phách, mà khí đạo tông sư cảnh giới tu luyện phương hướng thì là trình độ lớn nhất bên trên rèn luyện Tiên Thiên chi khí, bất luận là điều khiển phạm vi, nguyên khí cường độ vẫn là số lượng.

Một trăm trượng khoảng cách! Lượng lớn Tiên Thiên chi khí!

Đây chính là hắn sơ bộ đoán được kết quả. Vật tham chiếu thì là cái thứ nhất bị hắn giết chết khí đạo tông sư, Thân Hoành Thiên.

Nhạc Bình Sinh phen này khảo thí, nguyên khí cường độ bởi vì không có tương đối vật không cách nào phán đoán chính xác, nhưng là tại nguyên khí điều khiển phạm vi cùng về số lượng, hắn đã xa xa vượt qua bình thường sơ vị khí tông, tối thiểu gấp mười!

Đây hết thảy, đều là được từ tại bị linh năng tẩm bổ cường hóa, căn cơ hùng hồn, cực lớn đến tột đỉnh võ đạo gia cảnh giới tích lũy!

Đón gió núi, Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm trong hư không dạo bước, trong đầu vẫn tại chuyển động kế hoạch sau này.

Trước mắt khí quan bình chướng đã bị đánh phá, ngăn cản giảm xuống linh năng hiệu quả trở ngại đã không còn tồn tại.

Nhưng là tới đối ứng, cường hóa thân thể tố chất cùng thúc đẩy công pháp tiến độ tiêu hao trên phạm vi lớn tăng lên, cùng linh năng khan hiếm, khiến cho hắn tại linh năng lợi dụng bên trên càng phát giật gấu vá vai.

Lần này hậu tích bạc phát, có thể nói là đem hắn tất cả tích súc tiêu hao sạch sẽ.

Hắn hiện tại gia tăng thực lực cần có linh năng nước lên thì thuyền lên, là một cái con số không nhỏ, đến tiếp sau linh năng như thế nào thu thập, cùng đối kháng thế giới này ý chí kéo dài sinh mệnh, đều là gấp đón đỡ giải quyết vấn đề.

Bất quá cũng may 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tu luyện tại đột phá khí tông về sau đã có thể bình thường tu luyện, không cần linh năng thay thế, đến tiếp sau thu thập linh

năng hắn có thể chuyên chú vào thân thể số liệu tăng lên cùng công pháp tiến độ thúc đẩy.

Một mặt khác thì là hắn muốn nếm thử lấy tinh thần cùng Tiên Thiên chi khí quán thông Luyện Huyết Huyền Binh, hoá khí Huyền Binh.

Huyền Binh hoá khí về sau, thu nhiếp tại trung đan điền khí hải, hóa thành trong truyền thuyết pháp bảo một loại đồ vật.

Bản thân đã huyết khí thời gian dài uẩn dưỡng Luyện Huyết Huyền Binh, có thể tại võ đạo gia xông phá khí quan bắt đầu đến trợ giúp rất lớn. Chỉ bất quá Nhạc Bình Sinh chế tạo ra lưu quang sao băng đao thời gian quá ngắn, mà đột phá sự tình lại lửa sém lông mày, căn bản chậm trễ không dậy nổi, cho nên trên thực tế Luyện Huyết Huyền Binh uẩn dưỡng trình độ tạm thời còn không cách nào đạt tới hoá khí tiêu chuẩn.

Điểm này cũng muốn xếp tại tu luyện kế hoạch hàng đầu.

【 ân tiểu tử, ta chỉ bất quá đánh một cái chợp mắt, ngươi thế mà tiến hóa 】

Đang lúc Nhạc Bình Sinh suy tư đồng thời, Tà Linh uể oải mà có chút mãi lúc sau mới biết phụ đề bỗng nhiên bật đi ra:

【 các loại, ngươi đây là tại làm gì trên không trung tản bộ chậc chậc chậc, chưa hề được chứng kiến lực lượng sâu kiến a. . . 】

Nhạc Bình Sinh cũng sớm đã tự động miễn dịch Tà Linh vô dụng nói nhảm, tâm hắn niệm khẽ động, nói:

"Thế nào, ta sinh mệnh cấp độ lại đột phá tiếp ngươi thật bất ngờ "

【 ngoài ý muốn tiểu tử, không muốn hướng trên mặt của

mình thiếp vàng. Ngươi chẳng qua là vừa mới đạt đến năng lượng trao đổi dạng này nhập môn giai đoạn, còn kém rất xa! 】

Tà Linh Nhãn hạt châu nhất chuyển, không chút khách khí cười quái dị giễu cợt nói:

【 đừng nói là ngươi dạng này cấp thấp sinh mệnh có trí tuệ, cho dù là một đầu Dã Thú có linh năng phụ trợ, trải qua thời gian lâu như vậy cũng tuyệt đối sẽ không so ngươi làm càng kém! 】

"A "

Nhạc Bình Sinh cũng không tức giận, nhàn nhạt hỏi:

"Đã ngươi cho là ta nắm trong tay lực lượng đã coi như là nhập môn, có thể hay không nói cho ta cái kia tồn tại giết chết Tần Vô Nhất ý đồ đến cùng là cái gì "

Tà Linh không có trả lời, mà là trong lúc đó trầm mặc lại.

Nhạc Bình Sinh tựa hồ không thèm để ý Tà Linh im lặng, vẫn như cũ tự mình nói ra:

"Ngươi không thể nói vẫn là không dám nói hoặc là nói cái kia tồn tại mỗi thời mỗi khắc đều đang theo dõi lấy ngươi, lắng nghe chúng ta nói chuyện "

【 đừng ngu xuẩn tiểu tử, nó nếu là có bản sự thời khắc nghe lén chúng ta, còn không bằng chính mình giáng lâm phương thế giới này tới làm chuyện này! Cần gì phải để ngươi như thế một cái đáng thương tiểu bò sát đến chậm trễ thời gian 】

Tà Linh cười lạnh, hình xăm biểu lộ không nói ra được trào phúng:

【 ta đã sớm nói qua cho ngươi, thế giới này đối với cái kia tồn tại tới nói chính là một chỗ cấm khu, chỉ có thể dựa vào điều động

giống như ngươi tiểu quân cờ đến đục nước béo cò.

Thuận tiện, ta đại phát thiện tâm nói cho ngươi, ngươi cho rằng cái gọi là thế giới ý chí bài xích là cái gì ngươi dạng này nho nhỏ sâu kiến có cái gì tốt bài xích trải qua quan sát của ta, thế giới này cái gọi là bài xích tám chín phần mười là nó cố ý mặc lên gông xiềng! Để ngươi không thể không dựa theo nó cho ngươi thiết định lộ tuyến cấp tốc trưởng thành,

Nếu không ngươi nếu là tìm một chỗ tùy tiện vừa trốn, hắn không phải uổng phí công phu có lẽ chỉ có tìm được Tần Vô Nhất thời điểm, chúng ta mới có thể biết nó chân chính ý đồ. 】

Lần này Tà Linh trong miệng rốt cục thổ lộ ra một chút xíu chân tướng, Nhạc Bình Sinh biểu lộ nhưng không có mảy may ba động.

Trên thực tế liên quan với thế giới bài xích cùng cái gọi là sinh mệnh đếm ngược, hắn sớm đã có qua phương diện này suy đoán, lúc này Tà Linh nói ra hắn cũng không ngạc nhiên chút nào.

Tại sinh mệnh cấp độ của hắn cùng lực lượng trình độ không có đạt tới áp đảo hết thảy giai đoạn, y nguyên muốn tạm thời đi tại cái kia tồn tại thiết kế trên đường.

Hắn thừa cơ hỏi: "Như vậy ngươi đây ngươi cùng cái kia tồn tại lại có quan hệ thế nào "

Tựa hồ bởi vì Nhạc Bình Sinh sinh mệnh cấp độ đạt đến Tà Linh cái nào đó tiêu chuẩn, nó không có giống dĩ vãng thủ khẩu như bình, mà là dữ tợn cười một tiếng, bực tức nói:

【 đây còn phải nói a mạnh được yếu thua, đây là chuỗi thức ăn bên trong từng cái sinh mạng thể ở giữa không thể bàn cãi pháp tắc, chỉ bất quá vận khí của ta quá kém, mới bị khống chế mất đi tự do, từ đó bị cải tạo thành cổ quái như vậy đê tiện công cụ,

nhập thân vào ngươi trên thân! 】

Bất quá Tà Linh cũng dừng ở đây, tiếng nói vừa mới rơi xuống, tròng mắt của hắn thật sâu quét Nhạc Bình Sinh một chút, chính mình lâm vào yên lặng ở trong.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, trong lòng các loại suy nghĩ suy nghĩ lấy.

Trên thực tế tại vừa mới giáng lâm phương thế giới này thời điểm, Tà Linh phản ứng liền để hắn cảm giác được hắn tựa hồ cũng chỉ bất quá là nhận lấy một loại nào đó khống chế, mà lại nghe hắn đã từng để lộ ra tới đôi câu vài lời phán đoán, nó hẳn là thuộc về một cái nào đó cực kì cao đẳng sinh mệnh tộc đàn.

Bất quá từ Tà Linh chuyển đổi sinh vật linh hồn quỷ dị năng lực để phán đoán, hắn cái này tộc quần số lượng nhất định mười phần thưa thớt, thậm chí có thể là nhất mạch đơn truyền, hay không người vô số sinh linh sớm đã bị bọn hắn hóa thành tư lương, không còn tồn tại.

Chân trời ánh nắng chiều đỏ đầy trời, mặt trời lặn phía tây, Nhạc Bình Sinh đình chỉ trầm tư, quay người bay về phía tông môn.

Tốc độ của hắn thực sự cực kì tấn mãnh, cơ hồ không có gây nên bất luận cái gì đệ tử chú ý, bước vào lầu các ở trong.

Đăng đăng đăng.

Cũng không lâu lắm, phòng khách bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, theo Nhạc Bình Sinh ống tay áo vung vẩy, cửa phòng mở ra, Chung Thành đầy đặn gương mặt ở sau cửa hiện ra.

Nhạc Bình Sinh cũng không ngẩng đầu lên, hỏi: "Có chuyện gì "

"Tông chủ, có người đưa tin tới, để ngươi thân khải!"

Chung Thành khom người đưa tới một phong thư kiện, len lén đánh giá Nhạc Bình Sinh, thận trọng nói:

"Chính là lần trước vị kia gọi Dạ Oanh quý khách, sai người đưa tới!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 323: Tiềm Long Tại Uyên! (Một)

Chương 323: Tiềm Long tại uyên! (một)

Nhạc Bình Sinh mở ra thư tín về sau, nội dung rõ ràng là Dạ Oanh đằng sau cái kia đại nhân vật đã đồng ý gặp mặt nói chuyện sự tình, đồng thời đem địa điểm ổn định ở Biên Hoang, Ám Bộ đặc khiển đội lúc ấy tiến hành chiến thuật vây giết cái kia một vùng phế tích.

Tính toán thời gian, đại khái là bảy ngày sau đó.

Nhạc Bình Sinh có chút trầm ngâm xuống tới.

Bản thân hắn yêu cầu cùng Dạ Oanh nhân vật sau lưng gặp mặt nói chuyện bất quá là kế hoãn binh, hiện tại hắn thực lực tại đột phá khí tông về sau đã không thể so sánh nổi, bất quá cái này hình ngục ty cái gọi là đại nhân vật hắn cũng thực sự là có chút hứng thú.

Hắn để Diệp Phàm xây dựng tin báo tiểu đội cho tới bây giờ mới vừa vặn dựng thành khung xương, nhân viên còn không có bổ sung đúng chỗ, lại thêm gần nhất trong khoảng thời gian này đại lượng người mới nhập môn, từ trên xuống dưới đều mười phần bận rộn, tạm thời ở giữa còn không được cái tác dụng gì.

Nếu như có thể thông qua cùng hình ngục ty tiếp xúc đảo ngược rót vào phe mình nhân viên, cũng là vẫn có thể xem là một cái phương hướng.

Mà lại Nhạc Bình Sinh cũng hoàn toàn chính xác rất hiếu kì, cái này hình ngục ty đại nhân vật đến cùng muốn thông qua chính mình tới làm thứ gì.

Nghe Dạ Oanh thuyết minh, tựa hồ Bắc Hoang bên trong vẫn tồn tại đã bị tân triều thẩm thấu chưởng khống thế lực, điểm này cũng có thể từ diễn võ cơ quan thành viên cùng cái nào đó thế lực âm thầm đạt thành giao dịch, định kỳ từ Bắc Hoang cảnh nội hướng tân triều chuyển vận đủ loại Hoang Cổ di địa vật tư ở trong nhìn ra.

Mà lại tình huống chân thật có khả năng so với Nhạc Bình Sinh trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng rất nhiều.

Cái này cũng cơ hồ đại biểu cho tân triều cùng Bắc Hoang ở giữa hòa bình kỳ thời gian dần trôi qua đi đến cuối con đường, có khả năng sẽ tuôn ra càng lớn tranh chấp.

Nhạc Bình Sinh đi vào thế giới này thời gian quá ngắn, đối với giữa hai bên cao tầng đấu tranh không hiểu nhiều lắm, thậm chí Bắc Hoang võ giả nghe đến đã biến sắc siêu phàm súng đạn triều dâng cũng không hiểu nhiều lắm.

Hắn đối mặt bất luận là hàng lâm bắt đầu trận kia phá vây chiến, vẫn là tại cùng Ám Bộ đặc khiển đội trận kia vây quét, súng đạn uy lực đối phó binh lính bình thường hay là cấp thấp võ giả đích thật là mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng lấy hắn nhận biết tới nói, vẻn vẹn bằng vào hắn đã thấy những cái kia phổ thông súng đạn, tại cấp cao về mặt chiến lực là không đủ để đối kháng phi thiên độn địa, sinh mệnh lực cường đại đến không thể tưởng tượng nổi võ giả.

Một cái khí đạo tông sư, tại trong chốc lát hủy diệt một tòa mô hình nhỏ thành trì căn bản không đáng kể, mà trước mắt hắn thấy những cái này súng đạn, ngoại trừ đại lượng oanh lôi bạo bên

ngoài, đều không có đủ uy lực như vậy.

Mà lại hắn cũng biết khí đạo tông sư cảnh giới phía trên, càng tồn tại Luyện Thần Tôn Giả dạng này có thể đếm được trên đầu ngón tay võ đạo cự phách, mặc dù cơ hồ không ở võ đạo giới bên trong lộ diện, nhưng là chân thực tồn tại.

Đã từng bị hắn một quyền đánh tan cái kia thiếu tôn, đằng sau liền có võ đạo cự phách cái bóng, đây là hắn coi là thiếu tôn sẽ trả thù, đến tiếp sau thu thập tình báo là biết được.

Nhân thể tam đại thần tàng bảo khố, tinh khí thần, vẻn vẹn từ mặt chữ bên trên lý giải phán đoán, hiển nhiên cảnh giới này võ giả đã dính đến ý chí phương diện tinh thần tu luyện cùng lợi dụng. Chỉ tiếc hắn vô duyên nhìn thấy, cũng không biết đến cái gọi là Luyện Thần Tôn Giả đến cùng có dạng gì năng lực cùng lực phá hoại.

Nhưng là lấy võ đạo gia cùng khí đạo tông sư ở giữa chênh lệch cũng có thể gặp nhau, luyện thần tất nhiên là một cái khác khó có thể tưởng tượng cảnh giới.

Nghĩ tới chỗ này, Nhạc Bình Sinh trong lòng lại lần nữa dâng lên một cái nghi vấn:

Đã tân triều ngay cả cùng võ đạo gia, khí đạo tông sư đối ứng hổ bộ, long bộ diễn võ cơ quan thành viên đều tồn tại, như vậy là hay không cũng sẽ có đồng dạng tới đối ứng Luyện Thần Tôn Giả

Huyết mạch cấy ghép bồi dưỡng Thần Ma võ giả, vẻn vẹn từ ở bề ngoài mặt đến xem cùng bình thường võ giả là không hề khác gì nhau, ngoại trừ toàn lực động thủ thời điểm sẽ cho người phát hiện mánh khóe, bình thường liền xem như một cái Thần Ma võ giả đứng tại trước mặt cũng khó có thể phát hiện.

Cũng không biết Bắc Hoang phải chăng có đem đối ứng kiểm

trắc ra Thần Ma võ giả thủ đoạn.

Đang lúc Nhạc Bình Sinh trầm tư thời điểm, trước mặt hắn Chung Thành nhưng không có rời đi, thỉnh thoảng há hốc mồm, tựa hồ muốn nói lại thôi.

Từ đi vào gian phòng này bắt đầu, hắn liền mơ hồ cảm giác bị một loại vô hình khí tràng bao vây, ảnh hưởng, thậm chí hắn trải qua vụng trộm nhìn chăm chú phía dưới, Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại khoảng cách gần như thế ở trong tại rõ ràng cùng hư ảo ở giữa cấp tốc chuyển đổi.

Đây là một loại vô cùng quỷ dị cảm giác, liền phảng phất Chung Thành trong mắt không định giờ bịt kín mê vụ, hết thảy đều nhìn không rõ ràng.

Nhạc Bình Sinh mặc dù tĩnh tọa tại bàn về sau, lại phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ phiêu phiêu dục tiên, bay lên không đồng dạng.

"Ừ"

Chú ý tới Chung Thành bứt rứt bộ dáng, Nhạc Bình Sinh giương mắt hỏi:

"Còn có chuyện gì "

Liên tưởng đến trước đó cái kia cỗ kinh người thanh thế, Chung Thành trong lòng có một cái ly kỳ suy nghĩ, da mặt một kéo căng, lắp bắp nói:

"Tông chủ, ngươi có phải hay không... Có phải hay không đột phá "

"Làm sao ngươi biết "

Nhạc Bình Sinh có chút ngoài ý muốn cười một tiếng:

"Phán đoán của ngươi ngược lại là rất chuẩn."

Cùng võ đạo gia cảnh giới không động thủ vận may máu không hiện, khí đạo tông sư cảnh giới tại võ giả thu nhiếp nguyên khí thời điểm đồng dạng khó mà phán đoán, trừ phi Tiên Thiên chi khí ngoại phóng, hay là có đặc thù quan trắc thủ đoạn, hay không người võ giả bình thường, thậm chí là cùng cảnh giới võ giả đều khó mà phán đoán thực lực cường độ.

Bất quá Chung Thành sở dĩ có thể phán đoán cảm giác được, không phải cảm giác của hắn hay là quan trắc thủ đoạn viễn siêu thường nhân, bất quá là bởi vì Nhạc Bình Sinh vừa mới đột phá, Tiên Thiên chi khí chưởng khống cũng không hoàn toàn thôi.

"Tông, tông chủ, ngươi đột, đột phá khí tông "

Đạt được trả lời khẳng định, Chung Thành lại là rung động, lại là cuồng hỉ, trên mặt thịt mỡ đều chen làm một đống, lộ ra mười phần buồn cười, nhìn qua tựa hồ so với Nhạc Bình Sinh bản nhân còn cao hứng hơn, lập tức kích động khoa tay múa chân:

"Quá, quá tốt rồi! Chúc mừng tông chủ, chúc mừng tông chủ! Ta cái này đi đồng thời tất cả đám đệ tử, xếp đặt buổi tiệc, vì tông chủ ăn mừng!"

"Không cần làm những thứ này."

Nhạc Bình Sinh tay giơ lên ngăn cản lại Chung Thành động tác, lắc đầu nói:

"Chuyện này ngươi ta biết liền có thể, không nên đến chỗ truyền bá."

Thực lực của hắn tăng lên quá nhanh, dễ dàng gây nên người hữu tâm chú ý. Bởi vì Thân Hoành Thiên chết đi, quân thống nhất phương cũng tại nhìn chằm chằm, muốn lấy lại danh dự, bọn hắn đối với mình từng cái phương diện có lẽ có rất nhiều điều tra, bao

quát ban đầu ở Chân Võ Đạo đột phá đến võ đạo gia sự tình, những cái này mặc dù chỉ có Lý Tầm Ý biết, nhưng là khó đảm bảo sẽ không tiết lộ.

Thời gian hai, ba tháng, vừa mới tấn thăng võ đạo gia từ lại lần nữa tấn thăng làm khí tông, chuyện này tuôn ra đến chỉ sợ toàn bộ thiên hạ đều muốn chấn động kịch liệt, hậu quả cũng rất khó nói.

Đây cũng là Nhạc Bình Sinh suy tính.

Chung Thành tự nhiên không biết những cái này, sững sờ ngay tại chỗ, biểu lộ không thể tưởng tượng nổi, tràn đầy không hiểu.

Một tông chi chủ vũ lực có thể nói là một cái thế lực chiêu bài. Mà một cái tông môn bên trong có được khí đạo tông sư, lực hiệu triệu cùng lực ảnh hưởng hoàn toàn là không thể so sánh nổi sự tình.

Chỉ cần có được một khí đạo tông sư tọa trấn, cái này võ đạo thế lực liền có thể ổn thỏa tuyến sau, mộ danh mà đến bái sơn môn người như là quả cầu tuyết đồng dạng sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, môn nhân đệ tử sẽ không lại khuyết thiếu, tông môn thế lực cũng theo đó nước lên thì thuyền lên.

Đây chính là bất nhập lưu thế lực nhỏ nhanh chóng phát triển thủ đoạn tốt nhất. Cũng là bên ngoài gần nhất trực quan thể hiện, còn lại còn có đếm không hết ẩn tính chỗ tốt càng là có thể cực kỳ nhanh chóng thúc đẩy một cái tông môn phát triển.

Hiển nhiên hắn thấy, Nhạc Bình Sinh làm như vậy cùng cẩm y dạ hành không có khác nhau.

Nhạc Bình Sinh không có giải thích, ngón tay vê động, giấy viết thư hóa thành bay mảnh, hắn đứng lên nói:

"Ta rời đi một đoạn thời gian, tông môn sự vụ tạm thời do

ngươi chủ trì."

Ước định gặp mặt địa phương khoảng cách Bắc Ngô Thành rất gần, hắn cũng có thể lợi dụng cơ hội này lại thăm hỏi một chút cố nhân ngày xưa nhóm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 324: Tiềm Long Tại Uyên! (Hai)

Chương 324: Tiềm Long tại uyên! (hai)

Hình ngục ty, lòng đất sân huấn luyện địa. . .

Chỗ này sân huấn luyện vô cùng hùng vĩ, rộng lớn, phương viên tối thiểu có chừng một dặm, bất luận là mặt đất vẫn là vách tường, hay là nóc nhà, toàn thân đều phảng phất không biết tên kim loại đổ bê tông, một tiếng lại một tiếng kinh thiên động địa tiếng nổ đùng đoàng tại trống trải không gian dưới đất ở trong quanh quẩn.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Từng đạo thành người lớn bằng cánh tay loá mắt cột sáng đang kinh thiên động địa tiếng gầm gừ ở trong từ sân huấn luyện một mặt đánh vào nơi cuối cùng sắt thép người giả chỗ, đang kinh thiên động địa tiếng nổ bên trong, vô hình sóng xung kích mãnh liệt quét sạch, sắt thép người giả vỡ vụn đồng thời, hơn ngàn độ nhiệt độ cao trong nháy mắt đem sắt thép mảnh vỡ hòa tan, biến thành một chỗ nước thép.

Theo từng đạo ánh sáng chói mắt trụ lóe lên một cái rồi biến mất, sân huấn luyện nơi cuối cùng một loạt hết thảy năm cái sắt thép chế tạo người giả toàn bộ đều phá thành mảnh nhỏ, hóa thành một chỗ nước thép.

Tử Di nhẹ nhàng buông xuống trên đầu vai chỗ khiêng tạo

hình kì lạ, tản ra lượn lờ khói nhẹ ống pháo, tháo xuống mang theo kì lạ màu đỏ sậm kính bảo hộ đồng dạng sự vật, hướng về bên cạnh Dạ Oanh nói:

"Đại nhân, Thiên Công Thần Khí cục cải tiến Ma Quán Quang Sát pháo so với dĩ vãng là muốn ổn định rất nhiều, bất quá tựa hồ liên tục phát xạ số cũng không có gì thay đổi "

Dạ Oanh nhẹ gật đầu, nói khẽ:

"Lần này Thiên Công Thần Khí cục xem như rơi xuống đại công phu, mặc dù không có trên phạm vi lớn cải tiến, nhưng là cái này liên tiếp ba ngày liên tục không ngừng mà khảo thí, Ma Quán Quang Sát pháo trục trặc dẫn đầu hạ xuống không đến 3% tình trạng, đã rất không tệ. Nhìn đặc khiển bộ mấy cái đại nhân đem bọn hắn làm cho rất căng, không phải chân chính vùi đầu vào sử dụng chỉ sợ còn muốn một hai năm công phu."

"Thiên Công Thần Khí cục đã bị đám người lớn kia làm hư."

Tử Di khẽ hừ một tiếng, tháo dỡ xuống tới Ma Quán Quang Sát pháo bên trên khảm cắt chém quy tắc kỳ dị tảng đá nói:

"Đám người này không làm việc đàng hoàng, mỗi ngày nghiên cứu một chút nói chuyện không đâu đồ chơi, kết quả hiện tại chân chính có thể trên chiến trường đưa đến tính quyết định tác dụng siêu phàm súng đạn đổi mới lại càng ngày càng chậm!"

Dạ Oanh không khỏi cười một tiếng:

"Tử Di, ngươi cho rằng siêu phàm súng đạn nghiên cứu phát minh đổi mới có dễ dàng như vậy a. Hoàng Thiên Phân Giải pháo cải tiến nhiều năm như vậy đều không có cái gì thành quả, chỉ tiếc bị quản chế tại nguyên vật liệu, Bắc Hoang lại thường xuyên tại Hoang Cổ di địa bên trong quấy rối, không có những cái này quấy nhiễu, Thiên Công Thần Khí cục nghiên cứu phát minh tốc độ có lẽ

còn nhanh hơn ba thành."

Đánh bóng lấy Ma Quán Quang Sát pháo tràn đầy quỷ bí, bạo lực rực rỡ ống pháo, Tử Di ánh mắt đột nhiên động một cái, giống như là nhớ ra cái gì đó, thấp giọng hỏi:

"Đại nhân, ngươi nói tay ta nắm lấy Ma Quán Quang Sát pháo, có thể hay không giết chết Trần Bình như thế võ giả" trùng sinh chi tiên trong họa

"Ngươi "

Dạ Oanh chậm rãi lắc đầu:

"Tử Di, ngươi chỉ sợ không được."

"Đại nhân, vì cái gì "

Tử Di có chút không phục nói:

"Ma Quán Quang Sát pháo uy lực ngươi cũng nhìn được, chôn vùi, xuyên qua, mà lại tại năng lượng quang hóa thiết kế bên trên cũng đạt tới vận tốc âm thanh thậm chí tốc độ siêu thanh đả kích tuyệt đối tốc độ, làm sao có thể giết không chết Trần Bình "

Dạ Oanh thở dài một hơi nói:

"Tử Di, ngươi nghĩ quá đơn giản, Ma Quán Quang Sát pháo mặc dù lợi hại, nhưng là cũng cần người đến điều khiển, nó muốn đạt thành uy lực lớn nhất nhất định phải tại trăm trượng bên trong, nếu không năng lượng ở nửa đường hao tổn phân giải, khó mà tạo thành cường độ nhất định phá hư.

Nhưng là Trần Bình giai đoạn này võ giả có thể đánh vỡ bức tường âm thanh, hiển nhiên là cũng có được thời gian ngắn vận tốc âm thanh di động năng lực, mà lại cho dù là ngươi dùng ánh mắt khóa chặt lại hắn, hắn cũng sẽ trong nội tâm có cảm giác biết,

một khi có lòng cảnh giác, chỉ bằng vào một thanh siêu phàm súng đạn là không thể nào đem hắn như thế nào."

Tử Di im lặng, đột nhiên nói: "Như vậy diễn võ cơ quan long bộ danh sách thành viên đâu "

"Long bộ danh sách thành viên "

Dạ Oanh cười cười:

"Nếu như là long bộ danh sách thành viên thao túng, xuất kỳ bất ý phía dưới, Trần Bình tự nhiên hẳn phải chết không nghi ngờ, tuyệt không may mắn thoát khỏi."

Lập tức nàng kỳ quái hỏi: "Ngươi làm sao cùng Trần Bình so kè "

Tử Di lắc đầu, đến gần hạ giọng nói:

"Đại nhân, ngươi nói là cái gì tư tọa đại nhân không tiếp tục để chúng ta tham dự Trần Bình sự tình, mà là để chúng ta nghỉ chỉnh đốn "

"Những chuyện này, không phải chúng ta có thể quản được."

Dạ Oanh nhàn nhạt nói ra:

"Vô luận tư tọa đại nhân muốn làm gì, đều không phải là chúng ta những thuộc hạ này có thể tùy ý đàm luận."

Trên thực tế, từ nàng sẽ gặp tin tức truyền lại cho Nhạc Bình Sinh về sau, có quan hệ hắn tất cả sự vật đều cùng Dạ Oanh đoạn mất quan hệ, bất luận là đến tiếp sau gặp mặt vẫn là bàn bạc nhân tuyển, Nguyên Hành Y đều không có chút nào lại để cho Dạ Oanh tiếp xúc ý tứ.

Dạ Oanh trong lòng mơ hồ có chút bất an, nàng tựa hồ minh bạch vị này tư tọa đại nhân muốn làm những gì, bất quá tựa hồ là

hình ngục ty cái khác ba vị tư tọa cho hắn không nhỏ áp lực, mới khiến cho hắn làm ra loại này lựa chọn.

Đạt được nghiên cứu mệnh nguyên bộ ủng hộ, Nguyên Hành Y không thể nghi ngờ có thể áp đảo khác phân khu tư tọa, chiếm thượng phong. Trong thâm uyên đi ra đạo sĩ

Dạ Oanh trong lòng khẽ thở dài một hơi:

"Trần Bình, Chúc ngươi may mắn đi."

Trên đỉnh núi cao, cuồng phong kêu khóc, vân khí dập dờn, ba đạo nhân ảnh đứng thẳng.

Nhìn chăm chú lên mênh mông vô tận sông núi đồng bằng, Nguyên Hành Y thanh âm phiêu đãng, khẽ thở dài:

"Bắc Hoang a lần trước bước vào Bắc Hoang, tựa hồ vẫn là sáu năm trước đó a "

Trì Yêu ánh mắt liếc nhìn đồng thời, nói: "Nguyên đại nhân, ngươi ngày bình thường một ngày trăm công ngàn việc, chuyến này liền xem như giải sầu một chút đi."

"Trì Yêu, sư tử vồ thỏ cũng đem hết toàn lực, không thể chủ quan."

Nguyên Hành Y áo bào phần phật, mỉm cười nói:

"Dạ Oanh tình báo các ngươi nên đã nhìn qua, cái này Nhạc Bình Sinh đã từng chính diện chém giết qua một kiếm đạo tông sư, các ngươi cần phải lưu tâm một chút."

"Nguyên đại nhân, chúng ta đi theo ngươi nhiều năm như vậy, cũng không nên trêu ghẹo chúng ta!"

Trì Yêu vẫn không nói gì, Liệt Ngao không khỏi cười ha ha:

"Chúng ta đứng hàng long bộ danh sách, há lại Bắc Hoang những cái kia sơn dã tông sư có thể so sánh "

"Liệt Ngao nói đúng lắm."

Trì Yêu biểu lộ khinh miệt, tiếp theo nói:

"Đại nhân, chuyện này từ ta cùng Liệt Ngao tới làm liền có thể, ngươi cần gì phải tự mình đến "

"Trên thân người này bí mật, không ngay mặt làm rõ ràng lời nói, lòng ta khó yên."

Nguyên Hành Y ánh mắt hờ hững mà xa xăm, nhẹ nhàng nói:

"Năm đó ta vốn là long bộ tông sư, huyết mạch ngược dòng vỡ vụn, mặc dù thực lực rút lui, lại đại nạn không chết cho đến bây giờ, chuyện này ta như nghẹn ở cổ họng. Dưới mắt xuất hiện dạng này một hi vọng, ta tự nhiên muốn tận mắt đến xem thử."

Ánh mắt của hắn ở trong có một loại nói không rõ đạo không rõ cảm xúc, chuyển hướng sau lưng hai cái long bộ tông sư, tiếp tục nói:

"Các ngươi đi theo ta đã có mười sáu năm khoảng chừng đi Chân Võ thời điểm chết ta đã từng vấn an qua. Ta biết bất luận là các ngươi hay là ta luôn có một ngày như vậy, đây là chúng ta số mệnh."

"Nhưng là!"

Sau một khắc, thanh âm của hắn hóa thành hạo đãng tiếng sấm nổ ở trong núi rung động ầm ầm:

"Sinh thời, ta muốn đánh vỡ cái này số mệnh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 325: Tiềm Long Tại Uyên! (Ba)

Chương 325: Tiềm Long tại uyên! (ba)

Vào lức đêm tối, Bắc Ngô Thành bên trong, trên đường phố dòng người nhốn nháo, Nhạc Bình Sinh đổi một thân áo bào bình thường, trên đường phố dạo bước.

Tinh Thần Liệt Túc tông khoảng cách Biên Hoang khoảng cách mấy ngàn dặm, hắn một bên quen thuộc lấy bỗng nhiên tăng vọt, chất biến lực lượng, một bên tốn hao năm sáu ngày công phu đến nơi này.

Khoảng cách cùng hình ngục ty gặp mặt thời gian còn chưa tới, thế là hắn vừa vặn thừa cơ hội này đến thăm một chút cố nhân.

Hắn rời đi Hợp Tung Đạo võ quán bất quá hơn ba tháng công phu, nhưng thật giống như cực kỳ chậm rãi, trọn vẹn qua mấy năm đồng dạng.

Từ Lý gia phụ tử bắt đầu, đến Xích Huyết Giáo Xích Y Sứ, Xích Luyện Pháp Vương, lại từ Ám Bộ đặc khiển đội, Phương Nam Tịch, Tà Vương song tinh hai huynh đệ, Phương gia phụ tử vân vân vân vân, dọc theo con đường này tao ngộ địch nhân từ yếu đến mạnh, vô số sát cơ cuồn cuộn sóng ngầm, hắn nhưng lại chưa bao giờ dừng bước lại, thẳng đến đi tới hôm nay.

Làm hắn trở lại cái này thành trì thời điểm, giờ này khắc này

tâm hồn lại có một loại triệt triệt để để buông lỏng.

Ngoại giới ồn ào náo động cùng hắn giờ này khắc này nội tâm yên tĩnh, lộ ra như thế không hợp nhau.

"Hoa sen bánh ngọt a, vừa ra lò hoa sen bánh ngọt, mới mẻ nóng hổi a!"

"Bột nước son phấn a, Trung Vực thương hội mới nhất mở bán thượng phẩm, tới trước được trước, chậm nhưng liền không có!"

"Trăm năm hoàng tinh, đều đến xem thử, hôm qua mới móc ra trăm năm hoàng tinh a!"

Trên đường phố, đủ loại quầy hàng xếp thành một loạt, chủ quán nhóm thì là đang ra sức hét lớn, từng tiếng lọt vào tai.

Nhạc Bình Sinh thì là đem lực chú ý toàn bộ đặt ở đủ loại kì lạ quà vặt phía trên, trong lúc nhất thời tới muốn ăn.

Khí đạo tông sư cảnh giới, bữa ăn hà Thực Khí, không giống võ đạo gia như thế cần đủ loại dược thiện cường tráng thể phách, ăn uống chi dục hạ xuống thấp nhất.

Thậm chí chỉ cần khí đạo tông sư nguyện ý, một tháng không ăn cơm đều không có vấn đề.

Nhưng là lúc này từng đạo hương khí trên đường phố hỗn hợp xen lẫn, bay vào Nhạc Bình Sinh trong mũi, tại vô cùng buông lỏng tâm cảnh phía dưới để hắn thèm ăn nhỏ dãi.

Đến thế giới này hắn cho tới nay đều ở cao áp cùng gấp gáp bên trong, không để ý đến rất nhiều nhân sinh thể nghiệm cùng niềm vui thú.

Hắn bỗng nhiên trong đầu dâng lên một cái kì lạ suy nghĩ:

Hư không túi có thể hay không chứa đựng những thức ăn này,

đồng thời bảo trì mới mẻ

Hắn đơn giản khảo nghiệm qua hai cái hư không túi chứa đựng không gian, một cái không gian ước chừng phương viên khoảng một trượng, một cái ước chừng phương viên khoảng ba trượng.

Cùng hắn tưởng tượng ở trong hoặc là nói là tiên hiệp tiểu thuyết ở trong tu di nạp giới tử, có được động một tí hàng ngàn hàng vạn lập phương túi trữ vật kém cách xa vạn dặm. Trùng sinh 16 tuổi: Một hôn mối thù

Mà lại hư không trong túi chứa đựng không gian ngoại trừ tuyệt đối chân không bên ngoài, cũng căn bản không tồn tại cái gọi là tốc độ thời gian trôi qua đình chỉ.

Nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh sờ lên trên thân, ngoại trừ mang theo hai cái hư không túi bên ngoài, một viên rải rác tiền đều không có tìm được, chỉ có mấy cái hoàn chỉnh Xích Kim Diệp.

Hắn đầu tiên là tìm được một nhà tiệm thuốc, mua không ít bổ huyết bổ khí tốt nhất dược liệu, đổi mở một viên Xích Kim Diệp, sau đó trải qua mỗi một nhà quầy ăn vặt vị, đủ loại đều mua một chút.

Từ cuối phố quầy hàng lão bản trong tay tiếp nhận dùng giấy dầu bao quanh hoa sen bánh ngọt, Nhạc Bình Sinh cắn một cái mở, kì lạ bánh rán dầu hỗn hợp có cánh sen mùi thơm ngát, từ môi của hắn ở giữa rải toàn thân, lọt vào trong bụng, để cho người ta toàn thân phát ấm.

Ba mươi tiền, trọn vẹn là cái lớn chừng quả đấm hoa sen bánh ngọt tam hạ lưỡng hạ liền hạ xuống bụng.

Tiếp theo là một loại khác gọi là nổ quả bơ dừa kì lạ quả,

không biết tên lại tạo hình rất sống động đồ chơi làm bằng đường, tựa hồ là một loại nào đó Dã Thú thịt nướng

Con đường này không hề dài, làm Nhạc Bình Sinh một đường đi tới thời điểm, một đống lớn mỹ thực đều đã rơi xuống bụng.

Lấy hắn hiện tại thể phách tiêu hóa năng lực, đừng nói là nhiều như vậy quà vặt, chính là một nhà khách sạn cung ứng đều theo không kịp hắn tiêu hóa tốc độ.

Thật lâu chưa từng có loại cảm giác này.

Nhạc Bình Sinh thỏa mãn khẽ thở dài một cái, dẫn theo trong tay đóng gói tốt dược liệu.

Lưu Nhạc Thành sẽ chỉ một chút thô thiển võ đạo, hư không trong túi Hoang Cổ kỳ trân mặc dù hiệu quả cường hãn, hắn lại cũng không áp dụng.

Hoàng hôn thối lui, sắc trời dần tối, dòng người cũng từ từ biến ít, Nhạc Bình Sinh hướng về trong trí nhớ Lưu Nhạc Thành trong nhà đi đến.

Xuyên qua từng đầu đơn sơ đường đi, trong thời gian này Nhạc Bình Sinh còn đi ngang qua hắn đã từng đêm khuya ra ẩn núp luyện công cái kia vứt bỏ trạch viện, bất quá hắn đi ngang qua thời điểm trong phòng đèn đuốc sáng trưng, tựa hồ hiện tại cũng có người cư ngụ.

Đăng đăng đăng.

Rốt cục đi tới Lưu Nhạc Thành tiểu viện trước đó, trong sân đủ loại vẫn như cũ cùng hắn rời đi thời điểm không có khác nhau. Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

"Tiểu Hi, đi xem một chút người nào tại gõ cửa."

Trong phòng, Lưu Nhạc Thành thanh âm lười biếng vang lên, tựa hồ là đang ngủ gật.

"Tới."

Hoàng chất quá bá đạo chống đỡ không được

Theo một trận nhỏ vụn tiếng bước chân, một tiếng cọt kẹt, cửa phòng mở ra, Nhạc Bình Sinh liền thấy Lưu Hi nhô ra nửa người, hướng về cửa viện trông lại.

Làm Lưu Hi tại bóng đêm ở trong miễn cưỡng thấy rõ ràng người tới khuôn mặt lúc, lập tức sững sờ.

Nhạc Bình Sinh nhìn xem rõ ràng có chút giật mình Lưu Hi cười cười: "Tiểu Hi tỷ, là ta. Ngươi cùng Lưu thúc còn tốt chứ "

Ở chỗ này, hắn không còn là lãnh khốc vô tình quái tử thủ, mà vẫn như cũ là cái kia hiếu kì võ đạo, liều mạng khổ luyện chất phác người thiếu niên.

Lưu Hi nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh mỉm cười khuôn mặt nháy nháy mắt, mỹ lệ khuôn mặt bên trên lập tức lộ ra một cái ôn nhu mà vui sướng tiếu dung, kinh hỉ nói:

"Cha! Là Bình Sinh, tựa như là Bình Sinh trở về!"

Dứt lời, nàng vội vội vàng vàng bước nhanh đi đến cửa viện kéo xuống chốt cửa, kéo Nhạc Bình Sinh tay, lại là kinh hỉ lại là trách cứ:

"Mau cùng ta vào nhà, trở về lúc nào ngươi có phải hay không cao lớn có đói bụng không ăn cơm chưa ta hiện tại cho ngươi thêm làm một trận."

Lưu Hi cái này liên tiếp hỏi thăm không ngừng, Nhạc Bình Sinh còn chưa kịp trả lời, lúc này Lưu Nhạc Thành cũng đi ra

phòng, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không khỏi kinh hỉ ngoài ý muốn cười ha ha:

"Tiểu tử ngươi! Thời điểm ra đi không nói một tiếng, hiện tại lại làm đột nhiên tập kích, tranh thủ thời gian cho ta tiến đến!"

"Lưu thúc. Đã lâu không gặp."

Nhạc Bình Sinh giơ tay lên bên trên một bao bao dược liệu đưa cho Lưu Hi:

"Những dược liệu này bổ sung khí huyết, có thời gian các ngươi liền dùng đi. "

"Trở về liền trở lại, còn mua cái gì đồ vật! Ngươi lần trước đi một về sau lưu lại như vậy một số tiền lớn, chúng ta đời này đều chưa hẳn có thể dùng hết!"

Trách mắng một tiếng, Lưu Nhạc Thành Lưu Hi liền tranh thủ Nhạc Bình Sinh đưa vào phòng ốc, vội vàng để hắn ngồi xuống, bưng trà đổ nước, bận rộn phi thường.

Nhìn xem Lưu Hi mang mang lục lục bộ dáng, Nhạc Bình Sinh nói ra:

"Tiểu Hi tỷ, không cần lại phiền toái, ta đã ăn cơm xong."

"Như vậy sao được! Ngươi cái tuổi này là đang tuổi lớn, ăn nhiều chút có chỗ tốt, trừ phi ngươi ghét bỏ ta nấu cơm khó ăn. Ngươi đợi ta một hồi."

Lưu Hi oán trách một tiếng, cũng không quay đầu lại buộc lại tạp dề, đi vào phòng bếp:

Lưu Nhạc Thành vội vàng khoát tay, cười nói: "Bình Sinh! Không cần phải để ý đến nàng, bữa cơm này ngươi nhưng chạy không thoát, mau nói cho ta nghe một chút đi, trong khoảng thời

gian này ngươi cũng đi nơi nào "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 326: Tiềm Long Tại Uyên! (Bốn)

Chương 326: Tiềm Long tại uyên! (bốn)

Nhạc Bình Sinh lo nghĩ, chỉ nói mình không có chỗ ở cố định, bốn phía du đãng, cũng thuận miệng nói một chút kiến thức, không có đề cập tình huống chân thật.

Bao quát Trung Vực từng cái thành trì hùng vĩ phồn hoa, lại thêm như là 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 phía trên đăng một chút thời gian thực đại sự, còn có các loại mới lạ kiến thức.

Lưu Nhạc Thành ngay tại tập trung tinh thần nghe, bất quá nửa canh giờ công phu, Lưu Hi mang mang lục lục thân ảnh liền đã đem đồ ăn bày đầy cả bàn.

Liền ngay cả Lưu Nhạc Thành từ Nhạc Bình Sinh giảng thuật ở trong lấy lại tinh thần, chú ý tới cái này một thức ăn đầy bàn cũng không khỏi đến líu lưỡi nói:

"Tiểu Hi, ngươi đây là muốn đem Bình Sinh cho ăn bể bụng a!"

Lưu Hi từ phòng bếp ở trong bưng ra cuối cùng một món ăn, cười nói:

"Cái này cũng chưa tính cái gì đâu, nếu như Bình Sinh sớm một chút nói cho ta hắn muốn trở về, còn có thể càng phong phú một điểm. Mau động đũa, ta cùng cha ta đều đã nếm qua, không cần phải để ý đến chúng ta, đây đều là làm cho ngươi."

Nhạc Bình Sinh cũng không cự tuyệt, cầm chén đũa lên, ăn như gió cuốn mây tan lên, hắn sức ăn buông ra, một cái bàn này thức ăn cũng không đáng kể.

Lưu Hi cũng ở một bên ngồi xuống. Mang theo doanh doanh ý cười nhìn xem hắn.

Vừa rồi Nhạc Bình Sinh giảng thuật nàng cũng nghe cái bảy tám phần, nàng hỏi:

"Bình Sinh, ngươi làm sao đột nhiên trở về, có phải hay không không nghĩ ở bên ngoài xông xáo "

Mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh ba tháng ngắn ngủi lại đột nhiên trở về nguyên nhân, Lưu Hi cũng chỉ cho là hắn là ở bên ngoài nhận được cái gì ngăn trở, ấm giọng khuyên lơn:

"Kỳ thật ở chỗ này cũng không có cái gì không tốt, nếu như ngươi nghĩ trở lại, tất cả mọi người sẽ rất cao hứng."

Dứt lời, giống như là nhớ ra cái gì đó, Lưu Hi hé miệng cười một tiếng, nói:

"Ngươi có biết hay không, Tiểu Lam thế nhưng là mỗi ngày đều tại lẩm bẩm ngươi đây."

Lưu Nhạc Thành thì là khoát khoát tay, nói:

"Nữ nhi gia biết cái gì, Bình Sinh cái tuổi này chính là xông xáo thời điểm, ném vài cái té ngã có cái gì quan trọng "

Hắn tiếp theo đối Nhạc Bình Sinh nói:

"Ngươi cái tuổi này, có dạng gì ngăn trở cũng không gấp, đều có thể đứng lên, bất quá tận lực phòng ngừa cùng người cậy mạnh đấu hung ác, làm đánh nhau vì thể diện."

Đối mặt Lưu Nhạc Thành ân cần dạy bảo, Nhạc Bình Sinh cười

một tiếng, nói:

"Ta lần này vừa vặn đi ngang qua làm việc, khoảng cách rất gần, cho nên trở về thăm hỏi các ngươi một chút, nếu không có chuyện gì khác, một hồi liền đi."

Lưu Hi vội vàng nói: "Nhanh như vậy muốn đi làm sao gấp gáp như vậy "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, không có nhiều lời.

Lưu gia cha con mặc dù có chút thất vọng, nhưng không có nói thêm gì nữa, Nhạc Bình Sinh đem một bàn đồ ăn càn quét sạch sẽ, ba người vây quanh Nhạc Bình Sinh trong khoảng thời gian này kinh lịch lại lần nữa hàn huyên một đoạn thời gian.

Không biết qua quá lâu, Nhạc Bình Sinh nhìn sắc trời một chút, đứng dậy: Lục Tiểu Phụng truyền kỳ chi tam kinh Kỳ Lân

"Tốt, Lưu thúc, tiểu Hi tỷ, ta phải đi."

Lưu Nhạc Thành cha con hai cùng nhau sững sờ: "Như thế đuổi ngươi muốn đi làm cái gì "

"Đi gặp một người."

Nhạc Bình Sinh cười cười mở cửa phòng, xoay đầu lại nói:

"Lưu thúc, tiểu Hi tỷ, các ngươi bảo trọng."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Lưu Nhạc Thành Lưu Hi cha con ánh mắt bên trong, Nhạc Bình Sinh đã biến mất ngay tại chỗ

Hợp Tung Đạo võ quán bên trong, Trần Hạc Tường vừa mới kết thúc tu luyện, từ buồng luyện công về tới chính mình ốc xá ở trong.

Vừa mới đi vào gian phòng của mình, Trần Hạc Tường lỗ tai

khẽ động, bỗng nhiên quay đầu, đã nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đứng tại cổng.

Hắn cực độ kinh ngạc nói:

"Bình Sinh ngươi tại sao trở lại ngươi là lúc nào trở về "

Nhạc Bình Sinh hành lễ nói:

"Trần sư phó, đã lâu không gặp, ta dọc đường Biên Hoang, vừa vặn tiện thể đến thăm các ngươi một phen."

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, Trần Hạc Tường là hắn đạp vào võ đạo chi lộ người dẫn đường, bất luận hắn võ đạo thực lực cao đến loại trình độ gì, hắn đều trong lòng còn có tôn trọng.

"Tốt tốt tốt."

Trần Hạc Tường có chút kích động, vội vàng dẫn tòa:

"Mau ngồi, mau ngồi."

"Trần sư phó, ta liền không nhiều dừng lại."

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, từ trong ngực móc ra một cái hộp ngọc, đưa tới Trần Hạc Tường trước mặt nói:

"Trần sư phó, cái này xem như ta một điểm tâm ý, nên có thể đối ngươi đưa đến tác dụng không nhỏ."

Cái này cùng trong hộp chứa chính là một vị gọi là phạt tủy quả Hoang Cổ kỳ trân, có thể dịch kinh phạt tủy, cực lớn trình độ bên trên thúc đẩy hổ báo lôi âm võ giả tẩy tủy hoán huyết quá trình, đối Trần Hạc Tường tới nói có rất lớn tác dụng.

Trần Hạc Tường trước đó bởi vì ám thương cho tới nay võ đạo tiến cảnh chậm rãi sự tình hắn tự nhiên biết, hư không trong túi cao đẳng trân quý hắn không thích hợp, cái này phạt tủy quả xem

như trong đó duy nhất có thể đối hổ báo lôi âm cảnh giới võ giả đưa đến tác dụng còn không có bất luận cái gì tổn hại bảo vật.

Trần Hạc Tường tiếp nhận hộp ngọc mở ra xem, con ngươi co rụt lại, thanh âm có chút run rẩy mà hỏi:

"Bình Sinh, đây, đây là ngươi từ nơi nào lấy được "

Phạt tủy quả loại vật này hắn bởi vì ám thương nguyên nhân, tự nhiên tìm kiếm chú ý qua, bất quá cao giá cả cùng khan hiếm trình độ, căn bản cũng không phải là hắn có thể thu vào tay. Chợt nhìn gặp trong hộp ngọc lại là vật như vậy, hắn làm sao có thể không kích động

"Trần sư phó, ngươi yên tâm dùng đi."

Nhạc Bình Sinh nói:

"Thời gian quan hệ, ta liền không ở thêm."

Trần Hạc Tường tựa hồ muốn nói cái gì, lại nửa ngày không nói gì, thở dài nói:

"Hiện tại liền ngay cả ta cũng nhìn không ra tu vi của ngươi đến mức độ như thế nào. Ta biết ngươi không phải vật trong ao, chung quy có hóa rồng một khắc này, nghĩ không ra nhanh như vậy "

Hắn tự giễu cười một tiếng: "Bình Sinh, ngươi đi đi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu quay người đi hướng cổng, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói:

"Trần sư phó, liên quan tới ta sự tình, nếu có người hỏi thăm, các ngươi không cần giấu diếm, nói thẳng bẩm báo liền có thể, miễn cho thu nhận tai hoạ."

Tiếng nói vừa hết, Trần Hạc Tường nao nao, Nhạc Bình Sinh

đã biến mất ngay tại chỗ

Trăng tròn treo cao, một tia mây đen đều không có, màu bạc ánh trăng hắt vẫy, vì đại địa lồng lên một tầng ngân sa.

Một mảnh hoang mạc phế tích bên trong, Trì Yêu cả người phảng phất cùng bóng đêm hòa thành một thể, tản ra quỷ mị khí tức, đánh giá chung quanh hoang vu cảnh tượng, cười nhạo nói:

"Nguyên đại nhân, ta nghe nói Ám Bộ phái ra những cái kia liền đưa tại nơi này "

Nguyên Hành Y nhẹ gật đầu:

"Bất quá Ám Bộ người khởi động khẩn cấp cơ chế, đem tin tức truyền trở về, còn không tính quá ngu."

Trên thực tế nếu như không phải Ám Bộ đem tin tức truyền trở về, mà là toàn bộ điều động hao tổn tại Nhạc Bình Sinh trong tay, tất cả manh mối liền sẽ triệt triệt để để gãy mất, phía sau một dãy chuyện bọn hắn cũng liền không thể nào biết được.

Trì Yêu nhìn phương xa, chậc chậc thở dài:

"Nguyên đại nhân, tiểu tử kia có thể hay không e ngại, không dám tới gặp ngươi "

"Đương nhiên sẽ không."

Nguyên Hành Y ánh mắt xa xăm, phảng phất trí tuệ vững vàng, đều ở trong lòng bàn tay, thản nhiên nói:

"Dạ Oanh thu thập tư liệu tập hợp các ngươi nên đều đã nhìn qua. một tiểu nhân vật, bỗng nhiên quật khởi, hỏa tiễn tăng lên, thời gian cực ngắn bên trong có được trấn áp một phương cường hoành thực lực, thậm chí còn ở chính diện đọ sức ở trong giết chết một cái bình thường khí đạo tông sư, không có thời gian lắng

đọng, một người như vậy sẽ có dạng gì tâm tính "

Trì Yêu cười khẩy: "Cuồng vọng tự đại, tự cho mình siêu phàm tự kiềm chế vũ lực, thậm chí còn có thể tại đại nhân trước mặt khoe khoang vũ lực, tranh thủ càng nhiều thẻ đánh bạc "

"Không sai."

Nguyên Hành Y mỉm cười:

"Một người như vậy, sẽ không không tới. Cho nên nếu như một hồi hắn minh ngoan bất linh, ngược lại là ngươi cùng Liệt Ngao xuất thủ là phải chú ý, tuyệt đối không nên một chút đem hắn đánh chết, hỏng đại sự của ta."

Trì Yêu không khỏi cười ha ha: "Nguyên đại nhân, ngươi loại bỏ! Chúng ta tấn thăng long bộ danh sách nhiều năm như vậy, làm sao lại phạm phải sai lầm ngu xuẩn như vậy ta đã không kịp chờ đợi muốn xem một chút cái kia ếch ngồi đáy giếng dáng vẻ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 327: Tiềm Long Tại Uyên! (Cuối Cùng)

Chương 327: Tiềm Long tại uyên! (cuối cùng)

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ, ánh trăng vẫn như cũ là sáng tỏ, ôn nhu, như nước.

Trong bóng đêm, Nhạc Bình Sinh thân ảnh phảng phất là súc địa thành thốn, một lần thân ảnh lấp lóe liền vượt qua mấy chục trượng khoảng cách, cấp tốc hướng về ước định địa điểm đi tới.

Đồng thời hắn cũng đang tự hỏi, như thế nào mới có thể đủ mượn dùng hình ngục ty lực lượng đánh thành mục đích của mình.

Tần Vô Nhất thân phận đến trước mắt chỉ hiển lộ ra một góc của băng sơn, hết thảy đều không thể xác định, hình ngục ty phương diện có thể hay không trở thành đột phá của mình miệng

Dù là dựa theo trước mắt lớn nhất khả năng, Tần Vô Nhất chính là tân triều khai triều đại đế, hắn lại thân ở chỗ nào

Cuồng phong tại tai của hắn bên cạnh gào thét mà qua, Nhạc Bình Sinh trong đầu các loại suy nghĩ chuyển động, phương xa cảnh sắc cấp tốc rút ngắn, trong trí nhớ chỗ kia phế tích càng ngày càng gần.

Ân

Dưới ánh trăng, cái kia một mảng lớn trống trải phế tích bên

trong, loáng thoáng hai đạo như pho tượng đứng thẳng bóng người đã xuất hiện, đồng thời đồng thời hướng về phía bên mình phương hướng trông lại.

Hô!

Một trận cát bay đá chạy, Nhạc Bình Sinh dừng lại tại trước mặt hai đạo nhân ảnh trước mặt xa mười trượng địa phương, ánh mắt ngưng tụ.

Một cái âm trầm như là dung nhập bóng đêm hộ vệ bộ dáng nam tử, một cái phảng phất cao cao tại thượng, không giận tự uy, tôn quý phi phàm nam tử giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn.

Tại hắn Linh giác cảm giác bên trong, hai cái này khí chất bóng đen quỷ dị quanh thân tựa hồ sinh ra có chút vặn vẹo, hiển nhiên cũng là khí đạo tông sư cấp bậc cường giả!

Hai cái khí đạo tông sư

Đang lúc Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại: "Ngươi là Dạ Oanh người sau lưng "

"Ngươi chính là Trần Bình, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh "

Đã sớm phát hiện Nhạc Bình Sinh Nguyên Hành Y, thẳng đến Nhạc Bình Sinh đứng vững dừng lại mới mỉm cười mở miệng nói ra:

"Chính là ngươi muốn cùng ta gặp mặt nói chuyện "

Đối mặt Nguyên Hành Y tra hỏi, Nhạc Bình Sinh trong đôi mắt nhàn nhạt lưu quang lấp lóe, đây là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phát động đặc thù.

Sau một khắc, khắc sâu vào Nhạc Bình Sinh trong mắt là nồng

đậm ánh sáng đen kịt sắc!

Ác ý!

Thâm trầm, tối nghĩa, âm lãnh ác ý!

Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, cái này cái gọi là hình ngục ty đại nhân vật cùng hắn hộ vệ nội tâm ác ý, thông qua ánh mắt tiếp xúc trong nháy mắt bị Nhạc Bình Sinh cảm giác!

Ân

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh giống như là lại lần nữa cảm giác được cái gì, nhướng mày, đột nhiên dậm chân, mặt đất có chút chấn động bên trong, thân hình lại đột nhiên rút lui! Mà tại hắn nguyên lai đứng thẳng địa phương, một đạo âm ảnh phảng phất là chất lỏng, xoắn xuýt biến ảo ra đủ loại nanh ác hình dạng, từ lòng đất chậm rãi thăng lên.

Rõ ràng là Liệt Ngao đánh lén không thành, lấy một mặt hung ác lại ngoài ý muốn ánh mắt nhìn chằm chặp Nhạc Bình Sinh.

Lại một cái khí đạo tông sư!

Nhạc Bình Sinh thân hình liền ngưng, trong mắt lãnh quang lóe lên một cái rồi biến mất. Vương giả Mỹ

"Ừm Nhạc Bình Sinh, ngươi thật đúng là để cho ta kinh hỉ a."

Nguyên Thiên áo cũng tựa hồ đối với Nhạc Bình Sinh cảnh giác ngoài dự liệu, bỗng nhiên vung tay lên, ngăn lại Liệt Ngao cùng Trì Yêu chuẩn bị xuất kích động tác, có chút ngoài ý muốn đánh giá Nhạc Bình Sinh, nói:

"Thật là khiến người ta ngoài ý muốn a, ngươi là thế nào phát hiện "

Liệt Ngao chiêu này ẩn núp chi thuật đang diễn võ cơ quan nội bộ danh khí không nhỏ, lừa qua rất nhiều người, nhưng mà Nhạc Bình Sinh rõ ràng như vậy dựa vào ngoại lực tăng thực lực lên người lại có thể thời gian cực ngắn bên trong phát giác, mặc kệ là hắn hay là Trì Yêu Liệt Ngao hai cái này long bộ danh sách tông sư, đều mười phần ngoài ý muốn.

Nhạc Bình Sinh trong lòng cười lạnh, quét mắt ba người gương mặt, thản nhiên nói:

"Dạ Oanh người đâu các ngươi, có ý tứ gì "

Ba người này không có hảo ý, âm thầm mai phục, tựa hồ căn bản cũng không có cái gì trao đổi dự định, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh Linh giác đến vô cùng bén nhạy tình trạng, rất có thể ngay tại vừa rồi Liệt Ngao đánh lén rơi xuống nói.

"Có ý tứ gì "

Trì Yêu đột nhiên tiến lên một bước, cười gằn nói:

"Ngươi là thật ngốc hay là giả ngốc triều ta đào binh, gặp vận may, đạt được một chút lực lượng, liền dám đến ra giá đổi giá, đây là cỡ nào không biết sống chết "

Ô ô ô! Hắn một cước này ở giữa, quanh thân nguyên khí lập tức phát ra quỷ khóc sói gào rít lên, ở dưới bóng đêm lộ ra vô cùng âm trầm kinh khủng.

"Ngươi hẳn là cảm giác được may mắn! Hiện tại, đại nhân nhà ta cho ngươi một cái cơ hội!"

Liệt Ngao đồng dạng đột nhiên tiến lên một bước, nguyên khí kịch liệt oanh minh bên trong, ngữ khí um tùm nói:

"Thúc thủ chịu trói! Nếu không năm cái hô hấp ở giữa, để ngươi máu phun ra năm bước!"

"Hai vị, không cần làm cho như thế gấp."

Nguyên Hành Y ánh mắt đạm mạc quét mắt Nhạc Bình Sinh, chậm rãi mà nói:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi có thể tại ngắn ngủi thời gian ba, bốn tháng bên trong phát sinh biến hóa thoát thai hoán cốt, hoàn toàn chính xác vượt qua tưởng tượng của ta. . .

Ngươi từ cái kia hai cái vượt biên lẩn trốn hai người kia trong tay đạt được cái gì ngươi tự mình thoát ly quân tịch , ấn luật nên chém, nhưng là, ta có thể cho ngươi một cái cơ hội. Một cái cơ hội lập công chuộc tội.

Bây giờ tại trước mặt của ta, ngươi không chỗ có thể trốn, thúc thủ chịu trói đi."

Nguyên Hành Y hời hợt nói:

"Để ngươi thúc thủ chịu trói là đang vì ngươi tốt. Thực lực của ngươi, chúng ta đều rất rõ ràng, một đối một bên trong có thể đánh tan đồng cấp cường giả, nhưng là ta bên cạnh hai vị này diễn võ cơ quan long bộ danh sách tông sư mỗi một cái đều có năng lực như vậy, đồng thời càng mạnh! Ngươi cùng bọn hắn khác nhau chính là tiểu hài cùng đại nhân khác nhau, nếu như động thủ, ngươi cửu tử nhất sinh, minh bạch chưa "

Cái gọi là long bộ danh sách tông sư, trên thực tế chính là diễn võ cơ quan nội bộ ở trong một cái xếp hạng. Xếp hạng thường thường cũng liền đại biểu cho những cái này Thần Ma võ giả chiếm cứ tài nguyên nhiều ít.

Mới hướng khổng lồ như vậy thể lượng, phàm là có thể giết ra khỏi trùng vây, tiến vào danh sách, tại cùng cảnh giới bên trong đều là tuyệt đối cường giả! Trường sinh tiểu yêu

Nguyên Hành Y tiếng nói rơi xuống, Nhạc Bình Sinh nói: "Nói

như vậy, ngươi căn bản cũng không có trao đổi dự định "

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không hề cử động dáng vẻ, Nguyên Hành Y nhướng mày, kiên nhẫn dần mất, nói:

"Vẫn không rõ ràng tình huống a ngươi đối ta còn có chút tác dụng, ta không nghĩ ta người đưa ngươi đánh nửa chết nửa sống, cho nên ta mới cùng ngươi nói những cái này, vẫn là nói ngươi còn muốn lấy chạy trốn "

Trì Yêu cùng Liệt Ngao đồng thời cuồng tiếu không chỉ:

"Chạy trốn người trẻ tuổi, ngươi có thể thử một lần nhìn, nhìn hôm nay có thể hay không từ trên tay của chúng ta đào tẩu "

"Tốt, nói đã đến nước này, làm ra quyết định đi."

Nguyên Hành Y ánh mắt cao cao tại thượng, tràn ngập một cỗ quyền sinh sát trong tay hương vị:

"Ta cho ngươi mười hơi cân nhắc. . ."

"Thật thú vị!"

Bỗng nhiên! Nhạc Bình Sinh trong mắt phảng phất vô số ngôi sao lấp lánh, toàn bộ thiên địa trong nháy mắt đều phảng phất sáng như ban ngày!

Nhe răng cười bên trong, tay phải của hắn đột nhiên nhô ra, hư không chụp hình!

Oanh long long long ù ù!

Trong điện quang hỏa thạch! Phương viên trăm trượng không gian vô lượng nguyên khí, thoáng chốc hóa thành vô biên vô tận hải triều, trào lên, gào thét, bốc lên! Long long long rung động!

Ngay cả một phần mười cái hô hấp cũng chưa tới công phu,

Nhạc Bình Sinh đằng sau bóng đêm đen kịt phảng phất là sôi trào chất lỏng, một con phô thiên cái địa, che khuất bầu trời, chiếm hết Nguyên Hành Y, Trì Yêu, Liệt Ngao tất cả tầm mắt tinh quang cự chưởng, cùng điên cuồng gào thét sôi trào nguyên khí thủy triều bên trong, bỗng nhiên nhô ra!

Cái này tinh quang cự chưởng đột nhiên hiện ra sát na, Nguyên Hành Y, Trì Yêu, Liệt Ngao trong lòng ba người cảnh báo cuồng làm, toàn thân lông tơ đứng đấy mà lên!

Trong lúc nhất thời, liên tiếp vô số lôi đình đánh rơi bắn nổ kinh khủng sóng âm cuồn cuộn tận chân trời, thiên không cùng đại địa cùng nhau oanh minh, phát ra không chịu nổi gánh nặng, kinh thiên động địa kêu khóc!

Cái này kinh khủng cự chưởng xuất hiện một sát na, tựa như là bóp chết con kiến đồng dạng hướng về Nguyên Hành Y ba người che đậy mà xuống, phương viên một trăm trượng phạm vi bên trong, không khí hết thảy băng diệt, vỡ vụn, đều bị đè nát, hóa thành hỗn độn, chân không! Phạm vi trăm trượng bên trong đại địa toàn diện đều vỡ tan, chìm xuống!

Thuần túy vô lượng Tiên Thiên nhất khí! Phá diệt hết thảy! Trấn áp hết thảy!

"Ngươi!"

Đối mặt dạng này phá vỡ thường thức hiểm nguy cự chưởng một kích, Nguyên Hành Y, Trì Yêu, Liệt Ngao ba người da đầu cùng nhau sắp vỡ! Sợ vỡ mật!

Trong mắt của bọn hắn tầm mắt, toàn bộ đều bị cái này phô thiên cái địa, mảy may tất hiện tinh quang cự chưởng chỗ nhồi vào!

Trong tai của bọn hắn, đều là bài sơn đảo hải, chấn thiên động

địa tiếng oanh minh, đinh tai nhức óc!

Mũi miệng của bọn họ, bởi vì phương viên trăm trượng không gian bị đánh thành chân không, một tơ một hào không khí đều hô hấp không đến, đã ngạt thở!

Mà tại cái này phảng phất diệt tuyệt hết thảy thần phạt chi thủ dưới, Nhạc Bình Sinh thanh âm lãnh khốc cũng như kinh lôi đồng dạng tại ba người bọn họ bên tai nổ vang:

"Là cái gì, để các ngươi sinh ra ta sẽ đào tẩu ảo giác "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 328: Quá Yếu!

Chương 328: Quá yếu!

Cái này tinh quang cự chưởng đánh ra uy thế vô cùng kinh khủng, như là vài tòa nhà chọc trời trong cùng một lúc cùng nhau sụp đổ, thiên than đất sụt, nhật nguyệt vô quang!

Nguyên Hành Y trên thân, áo bào mãnh liệt co rúm, phần phật rung động, toàn thân xương cốt phát ra lốp bốp, không chịu nổi gánh nặng nổ vang âm thanh, tinh quang cự chưởng còn không có chân chính che đậy mà xuống, cuồng mãnh tuyệt luân vô hình áp bách dưới, trong mắt của hắn, trong miệng, trong mũi liền loáng thoáng chảy ra nhè nhẹ máu tươi!

Hắn tại hai mươi năm trước nguyên bản cũng là diễn võ cơ quan tiếng tăm lừng lẫy long bộ danh sách tông sư, xếp hạng hàng đầu, nhưng mà gặp huyết mạch phản phệ vỡ vụn, mặc dù may mắn đào thoát tính mệnh, một thân thực lực lại rút lui một bước dài, mười không còn một, chỗ nào có thể ngăn cản dạng này thiên băng địa liệt đồng dạng đả kích

Giờ này khắc này tinh quang cự chưởng đại thế áp bách phía dưới, đừng nói là hắn, chính là bên cạnh hắn ở vào huyết mạch đỉnh phong giai đoạn Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người, đều không có nửa phần chạy trốn để khả năng!

Trong điện quang hỏa thạch, đứng tại Nguyên Hành Y bên người Trì Yêu cùng Liệt Ngao căn bản không để ý tới sống chết của

hắn, phương viên trăm trượng phạm vi bao phủ rộng rãi bực nào, bọn hắn căn bản là không kịp mang theo Nguyên Hành Y né tránh!

"Cút ngay cho ta a! !"

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, một tiếng Thần Ma rống to tại Liệt Ngao lồng ngực ầm vang bộc phát, nguyên bản ánh mắt một mảnh điên cuồng kinh hãi Liệt Ngao trên thân bỗng nhiên bừng bừng nhảy lên lên trượng cao đen nhánh Tiên Thiên chi khí, tiếng thét như là cú vọ hót vang, phóng lên tận trời sát khí lập tức đem vô tình áp bách chi thế xông mở, thu được một tia cơ hội thở dốc!

Trong chớp nhoáng này! Liệt Ngao hai tay đột nhiên giơ cao, đem một loại nào đó đao chiêu lấy tay đao diễn hóa, hai tay lần lượt chém, trên cánh tay hình lưới đen nhánh lớn gân thình thịch bật lên, mãnh liệt va chạm không khí, toàn bộ thân thể bên trên sôi trào mãnh liệt đen nhánh Chân Cương trong chớp mắt toàn bộ bị áp súc tụ tập đến hai tay phía trên!

Ô ô ô!

Theo thê lương tiếng xé gió, Liệt Ngao gầm thét hai tay bổ ra, đem không khí đều đánh ra ầm ầm như là phong lôi kích đãng tiếng vang, hai vòng trượng dài to lớn đen nhánh đao vòng lập tức rời tay bay ra!

Cái này hai đạo đao vòng cho nên cái này hai cái đao vòng hoàn toàn là Liệt Ngao thông suốt đem hết toàn lực mà phát, cơ hồ bạo phát công lực toàn thân ngưng tụ mà thành! Từ Tiên Thiên chi khí áp súc ngưng tụ, hình thành thân đao như là đỉnh cấp đen nhánh bảo ngọc chế tạo, có một loại cực kỳ tinh khiết cảm nhận, bắn ra quỹ tích không gian cũng hơi sập co lại!

Cùng lúc đó! Một bên khác Trì Yêu nghiến răng nghiến lợi, mặt mũi tràn đầy cuồng loạn hung lệ, lấy cánh tay của hắn làm môi giới, một con to lớn Độc Giác Xà Đầu hư ảnh đột nhiên hiển hiện,

trong đó ẩn ẩn có tĩnh mịch lam quang băn khoăn, gầm thét phát ra để cho người phiền lòng ý loạn tê minh, đánh tới từ trên trời giáng xuống tinh quang cự chưởng!

Cự xà tê minh thanh âm kỳ thật cũng là một loại trên tinh thần cảm thụ, trong không khí căn bản không có nửa phần chấn động, ẩn chứa trong đó ý cảnh như là thượng cổ cự yêu mang theo ngập trời lệ khí, lập tức liền đem Nhạc Bình Sinh tinh quang cự chưởng cái chủng loại kia phá diệt vô tình áp bách chi thế hòa tan rất nhiều.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Đao vòng, âm rắn trong nháy mắt liền bổ vào con kia từ trên trời giáng xuống tinh quang cự chưởng phía trên, lập tức nổ lên đại lượng tinh quang hỏa diễm, đem bốn phía không khí đều thiêu đốt ra từng vòng từng vòng gợn sóng.

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Nhưng mà! Tại Liệt Ngao ánh mắt kinh hãi bên trong, chính mình toàn lực mà phát phá tà tụ nguyên đao vòng tại tinh quang cự chưởng phía dưới vậy mà chỉ chống đỡ một phần năm cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, liền bị cái này tinh quang xán lạn cự chưởng trực tiếp đập tan, tiêu diệt không còn! Trì Yêu nguyên khí âm rắn cũng trong cùng một lúc bước theo gót!

Tinh quang cự chưởng mặt ngoài vẻn vẹn hơi rung nhẹ hai lần, trong chớp mắt lại lần nữa trở về hình dáng ban đầu, chỉ là nhìn qua có chút mỏng manh, lại không còn lúc trước cái chủng loại kia châu tròn ngọc sáng chất thịt cảm giác.

Hai người bọn họ tông sư liên hợp một kích mặc dù không có ngăn cản, đánh tan tinh quang cự chưởng, nhưng lại cũng tiêu hao đối phương không ít nguyên khí, trên bàn tay khổng lồ rõ ràng bị chém ra hai đạo hẹp dài vết thương, bất quá chỉ là trong nháy mắt

tinh quang cuồn cuộn, liền đã xem cự chưởng khôi phục hoàn toàn, tại Nguyên Hành Y, Trì Yêu, Liệt Ngao mục lục muốn nứt bên trong, vẫn như cũ không chút nào dừng lại đích phủ đầu vỗ xuống!

Oanh long long long long ——!

Nổ thật to âm thanh bên trong,

Đầy trời cự chưởng trực tiếp đập vào trên khoáng dã!

Một con phương viên gần trăm trượng, chiếm diện tích hơn ngàn mét vuông nguyên khí bàn tay mãnh lực đánh ra, uy lực sẽ có bao nhiêu lớn

Trong khoảnh khắc, động đất.

Không còn là rất nhỏ mặt đất rung động, mà là toàn bộ vùng bỏ hoang trong cùng một lúc, phát ra đinh tai nhức óc kinh thiên gào thét! Phảng phất phảng phất phát sinh động đất cấp mười, lại phảng phất dưới nền đất tiềm ẩn vô số địa long tại thời khắc này cùng nhau xoay người, đếm không hết to lớn vết rạn lấy tinh quang cự chưởng làm trung tâm, bốn phương tám hướng kịch liệt khuếch tán! Mảng lớn mảng lớn vỡ tan mặt đất bản khối tại kịch liệt chấn động ở trong phóng lên tận trời! Tinh quang cự chưởng biên giới chỗ, một tầng lại một tầng đất sóng sôi trào mãnh liệt, tuôn trào ra!

Cái gì là chân chính trời đất sụp đổ

Nhạc Bình Sinh một chưởng này đánh ra, liền làm được.

Giờ này khắc này kinh khủng oanh minh tiếng gầm gừ quanh quẩn toàn bộ thiên địa, vang dội không thôi, giống như xảy ra đạn hạt nhân bạo tạc, trùng thiên mây khói bốc lên với thiên tế, đem đầy trời tinh quang ánh trăng toàn bộ đều che đậy kín!

Vài tiếng ngắn ngủi tiếng kêu thảm thiết bị trực tiếp bao phủ.

Bỗng nhiên một đạo cực độ chói lọi tinh thần quang hoa bốc hơi lên, từ nồng hậu dày đặc mây khói bên trong xuyên suốt mà ra, tinh quang cự chưởng giải thể, tinh thần nguyên khí đột nhiên tán loạn, nhao nhao hóa thành từng tia từng sợi ngân tuyến đầy trời du động, phất phới, chỉ để lại vùng bỏ hoang bên trên mấy ngàn mét vuông một mảnh lõm, bày biện ra một con năm ngón tay mở ra cự chưởng bộ dáng, đều đều đem mặt đất đè xuống mấy trượng sâu!

Toàn bộ chưởng ấn chỗ lõm xuống, ở dưới ánh trăng phản xạ ra một mảnh sáng loáng sáng ngời chi sắc, phản xạ ra sâm bạch ánh trăng, ba đạo mơ hồ bóng người cũng hiện ra.

Giờ này khắc này, cái hố nhỏ bên trong, hai đạo nhân ảnh miễn cưỡng đứng thẳng, nửa người lại trực tiếp lâm vào mặt đất, nửa người trên quần áo rách rưới, máu me đầm đìa, nhìn qua thảm liệt phi thường.

Đây là xuất thủ chống cự Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người.

Mà tại bọn hắn ở giữa, một bộ đã chia năm xẻ bảy, tàn khuyết không đầy đủ thi thể một mình nằm ở nơi đó, một mảnh máu thịt be bét, vẻn vẹn còn lại một cái lờ mờ có thể phân biệt hình người, hiển nhiên là chết không thể chết lại.

Rõ ràng là hình ngục ty tư tọa, Nguyên Hành Y, tại Nhạc Bình Sinh một chưởng chụp hình phía dưới, khí tuyệt bỏ mình, chết không toàn thây!

Ông!

Nơi xa, tôn quý ung dung tinh thần quang hoa bên trong, Nhạc Bình Sinh bóng người từ mấy chục trên trăm trượng bên ngoài chân trời, giẫm lên hư không mà xuống, bên người của hắn, giữa không trung xoay quanh trăm ngàn đạo từng tia từng sợi tinh thần nguyên khí nhao nhao hướng hắn hội tụ, tinh quang phun trào,

giống như thiên thần giáng lâm!

"Ừm chết một cái "

Hạo đãng thanh âm vang vọng chân trời, Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi đánh giá cái hố nhỏ một chết hai thương ba người, hờ hững nói:

"Các ngươi, thế mà yếu như vậy "

Theo thanh âm của hắn ở chân trời truyền bá, chấn động, ở sau lưng của hắn, vô biên vô tận tinh không giờ phút này phảng phất hóa thành mênh mông bát ngát tinh không hãn hải, cùng nhau mừng rỡ trào lên, chấn động, reo hò!'

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 329: Cái Kia 1 Đạo Quang Huy!

Chương 329: Cái kia 1 đạo quang huy!

Phốc!

Trong miệng một ngụm máu tươi phun ra ngoài, tại quay đầu thấy rõ ràng phía sau bọn họ cỗ kia chia năm xẻ bảy, chết không toàn thây thân ảnh về sau, Trì Yêu, Liệt Ngao hai người lập tức toàn thân lông tơ cùng nhau sắp vỡ, trên mặt huyết hồng một mảnh, hốc mắt băng liệt, như rơi vào hầm băng!

Hình ngục ty tư tọa, tại bọn hắn bảo vệ dưới chết rồi.

"Đại nhân! Đại nhân!"

"A! A! Đáng chết! Ngươi đáng chết a!"

Nguyên Hành Y thân là hình ngục ty tứ đại tư tọa một trong, quyền cao chức trọng, thân phận tôn quý phi phàm, quyền lực trong tay nắm giữ hoặc nhiều hoặc ít người quyền sinh sát mệnh lệnh một chút, không biết bao nhiêu người đều sẽ đầu người cuồn cuộn rơi xuống, dù là ngươi phú khả địch quốc, dù là thực lực ngươi cao tuyệt, đều tại hình ngục ty tư tọa trong khống chế!

Mà lại Nguyên Hành Y bản thân mặc dù bởi vì huyết mạch vỡ vụn mà khiến cho nguyên bản thực lực mười không còn một, nhưng như cũ có tiếp cận tông sư thực lực.

Nhưng là, chính là như vậy một cái quyền khuynh thiên hạ đại

nhân vật, lại ngay cả Nhạc Bình Sinh một kích đều không có tiếp nhận xuống tới, ở trước mặt bọn họ trực tiếp bị đánh bạo, ngay cả toàn thây đều không có để lại!

Bọn hắn thật sự là khó có thể tưởng tượng, chuyện này sẽ dẫn phát ra như thế nào to lớn chấn động, bọn hắn lại sẽ tao ngộ đến như thế nào trừng phạt

Long bộ danh sách bên trong, bọn hắn cùng cùng cảnh giới làm từng bước tu luyện mà thành chính thống võ giả so sánh với, tất nhiên lực áp một bậc, nhưng là trước mắt Nhạc Bình Sinh lại so với bọn hắn càng thêm trái ngược lẽ thường, trăm trượng phương viên nguyên khí cự chưởng, chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy! Thậm chí khí cùng lực hợp trung vị khí tông đều không thể làm được!

Nhưng là so với trung vị tiến thêm một bước thượng vị tông sư, khí cùng ý hợp, cô đọng tiên thiên Chân Cương, hết lần này tới lần khác Nhạc Bình Sinh trong khi xuất thủ không có chút nào lực, ý hợp khí đặc thù! Cũng không thể nào là thượng vị tông sư.

Nói cách khác, trước mắt Nhạc Bình Sinh, giống như bọn họ, ở vào sơ vị tông sư cảnh giới.

Nhưng là, làm sao có thể, làm sao có thể!

Hai người bọn họ khuôn mặt vặn vẹo, vốn cho rằng hai người xuất mã, nhẹ nhàng thoải mái liền có thể dễ như trở bàn tay, nhưng chưa từng nghĩ không riêng tư tọa đại nhân tại hai người bọn họ bảo hộ phía dưới chết không toàn thây, liền ngay cả mình tại đối mặt phía dưới đều bị thương không nhẹ!

Cái này còn vẻn vẹn Nhạc Bình Sinh một kích mà thôi.

Kinh hãi! Sỉ nhục! Nổi giận! Oán độc!

Thời khắc này Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người hai mắt đỏ

như máu, trong ý nghĩ đã bị những tâm tình này nhồi vào, lồng ngực đều cơ hồ muốn nổ tung!

Soạt!

Hai người bọn họ quanh thân nguyên khí đột nhiên rung mạnh, nổ tung chung quanh đá vụn cát đất, tại bạo liệt cương phong bên trong bay lên không!

Nguyên Hành Y đã chết, bọn hắn thân là ám vệ hộ chủ bất lực, lại thế nào không đánh mà chạy

Nguyên Hành Y đã chiến tử tại chỗ, bọn hắn hiện tại duy nhất có thể làm, chính là dùng sinh mệnh đến rửa sạch sỉ nhục, làm ra bàn giao!

Liệt Ngao quanh thân đen nhánh nguyên khí kịch liệt sôi trào, giống như là nhịp tim một trương một trữ, một nháy mắt phảng phất ấp ủ tích súc trăm ngàn lần, chắp tay trước ngực, đột nhiên lăng không một đạo hắc vòng ánh sáng chém ra!

Keng!

Giữa thiên địa đều là tối sầm lại, toàn bộ vùng bỏ hoang trên không ngân sắc ánh trăng đúng là đều bị hội tụ đến một vòng này màu đen nhánh vòng ánh sáng bên trong, vòng ánh sáng những nơi đi qua tựa hồ ngày đó đều muốn bị phá vỡ một đường vết rách, vô số Thần Ma tiếng gầm rung động lòng người, tràn ngập thiên địa, đều đang gào thét lấy cùng một loại thanh âm:

"Giết giết giết giết giết giết giết!"

Cùng lúc đó! Giữa không trung Liệt Ngao bên người, Trì Yêu trên thân, một mảng lớn u lam ác độc quang diễm đột nhiên nổ trở đi mông lung hóa thành một viên to lớn quỷ đầu trăn sọ, quỷ này đầu trăn sọ bên trên lửa xanh lam sẫm lượn lờ, chuông đồng giống như trong hai mắt bắn ra ra hai đạo thô to vô tình lệ mang, ở giữa

không trung bỗng nhiên ngửa mặt lên trời một cái im ắng gào thét, lấy cực nhanh tốc độ trên không trung lôi ra đạo đạo hẹp dài quang ảnh, hướng về Nhạc Bình Sinh hung ác đánh tới!

Đầu này thô to quỷ mãng chợt vừa hiển hiện, trong lúc nhất thời nửa cái chân trời đều phảng phất bách quỷ hoành hành, thê lương quỷ gào thanh âm mang theo vô biên oán khí, xông thẳng tới chân trời, vô cùng hung ác, tàn khốc!

Rối rít sát cơ suy nghĩ trong điện quang hỏa thạch, tại Trì Yêu cùng Liệt Ngao trong đầu lóe lên một cái rồi biến mất, mà hơn trăm trượng bên ngoài đứng lơ lửng trên không Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết,

Nhưng là từ Nguyên Hành Y, Trì Yêu, Liệt Ngao ba người hiển lộ sát cơ một khắc này, hắn liền đã cho ba người phán quyết tử hình!

Ông!

Đối mặt hai người này rõ ràng liều mạng cử động, Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì dừng lại! Đứng thẳng không trung, hãn hải tinh không oanh minh cuồn cuộn bên trong, hắn năm ngón tay bóp, một quyền đánh ra!

Cuồn cuộn như là sấm rền tiếng vang từ Nhạc Bình Sinh trong lồng ngực cuồn cuộn mà ra, cơ hồ là đằng sau toàn bộ bầu trời đêm đều đang phát ra như chấn động lôi âm, loại kia chấn động tâm hồn vô hình áp bách xuất hiện lần nữa, tựa hồ hư không có vô số tinh thần biến chiếu quang minh, bên người có vô tận tinh hỏa chi hải bốc lên, chính muốn đốt cháy đến tâm linh của người ta chỗ sâu!

Ầm ầm ——!

Chỉ một thoáng! Theo Nhạc Bình Sinh một cái quyền ấn đánh

ra, sau lưng vô ngần bầu trời đêm ở trong phân ra trăm ngàn đạo từng tia từng sợi tinh thần xạ tuyến, những ngôi sao này xạ tuyến ở giữa không trung cấp tốc bành trướng xoắn xuýt, hóa thành một mảnh mông lung tinh huy quang đoàn, quanh thân trong hư không có vô số tinh huy lấp lóe, chớp tắt, chiếu lên nửa bầu trời đều là chói mắt tinh thần chi sắc, có biến chiếu hết thảy quang minh uy năng ý vị!

Đồng thời, trên người hắn vô số tinh mang quang huy đại thịnh, quanh thân mấy chục trượng trong không gian lập tức vang lên gió lớn tiếng thét, như là trăm ngàn điều phong long nộ hống, chính là trên mặt đất cũng dâng lên trên dưới một trăm đạo gào thét cuồn cuộn đất sóng!

Trong nháy mắt! Giữa không trung, một cỗ thông thiên triệt để hào quang màu trắng bạc, trong nháy mắt xẹt qua chân trời phun ra, chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm! Liền ngay cả không trung treo vầng trăng sáng kia, đều hoàn toàn bị đạo này ngân sắc cột sáng che giấu quang huy!

Bí truyền võ đạo: !

Đạo này mênh mông, hùng vĩ tinh quang chi trụ, chỉ một thoáng quét sạch bốn phương tám hướng, như là từ trên trời giáng xuống thần phạt, đem phương viên vài dặm toàn bộ bao phủ trong đó, toàn bộ thiên địa sáng như ban ngày! Tại đạo quang huy này vừa mới hiển hiện sát na, Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người chỉ cảm thấy giữa thiên địa bỗng nhiên thêm ra một cỗ mênh mông hoang hoang viễn cổ khí tức, như là một lần nữa trở lại này thiên địa mở, tinh đấu vừa lập, can chi chưa phân hỗn độn thời đại!

Diệt tuyệt, bá đạo, tê thiên liệt địa!

Toàn bộ vùng bỏ hoang không gian đều đang run rẩy sụp đổ, tinh quang chi trụ những nơi đi qua, không gian bị vô thanh vô tức chia phân biệt rõ ràng hai nửa, hư không sụp đổ, đại địa nứt ra, tứ

hải bốc lên, thiên không ngược lại nghiêng, những nơi đi qua, không gian vỡ vụn, hỗn độn chân không!

Xuy xuy xuy!

Phô thiên cái địa biển sao quang huy nằm ngang ở chân trời, phảng phất thiên địa vỡ vụn sắc nhọn tiếng nổ đùng đoàng bên trong, tại Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người sợ vỡ mật ánh mắt ở trong ——

Hắc nguyệt đao vòng, vỡ nát!

Quỷ xà đầu lâu, phá diệt!

"Ngươi!"

Hai cái này long bộ tông sư liều mạng một kích phảng phất biến thành một chuyện cười, không trở ngại chút nào vỡ vụn, chỉ còn vô cùng vô tận biển sao quang huy, tại vừa mới khắc sâu vào tầm mắt trong nháy mắt đó, liền đem bọn hắn bao khỏa, bao phủ!

Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người thậm chí không kịp rên lên một tiếng, liền như là một Diệp Tiểu Tiểu thuyền con, đang cuộn trào mãnh liệt quang lưu ở trong tiêu diệt vô tung!

Xuy xuy xuy!

Vô số thê lương ánh sáng màu bạc bốn phía bay vụt, nguyên khí va chạm tràn ra nhỏ vụn lưu quang khiến cho giao chiến chỗ phạm vi trăm trượng bên trong một mảnh quang vũ rực rỡ, quang vũ mặc dù lộng lẫy, những nơi đi qua, cát đá mặt đất lại toàn bộ đều bị đánh ra từng đạo tĩnh mịch lỗ thủng!

Phương viên mấy chục trượng phạm vi bên trong, trên mặt đất nhiều hơn vô số tất cả lớn nhỏ cái hố, trên mặt đất, một đạo chừng rộng một trượng thô to kẽ nứt, theo Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang thế đi, một mực tại mảnh này vùng bỏ hoang ở trong lan

tràn ra một dặm xa!

Quang hoa rút đi, giữa không trung, Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại bầu trời đêm ở trong hiển hiện, lẻ loi mà đứng.

Bốn phía yên tĩnh im ắng, quang vũ bay múa, lộng lẫy. Bầu trời đêm sáng như ban ngày, điểm điểm mảnh vụn bay lả tả.

Cái này rõ ràng là Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người bị phân liệt giải thể, ngay cả toàn thây đều không có để lại, triệt để hóa thành tro bụi!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 330: Quyết Liệt

Chương 330: Quyết liệt

Đầy trời quang vũ triệt triệt để để giữa không trung ở trong tiêu tán, tĩnh mịch như nước bóng đêm lần nữa giống như là thuỷ triều cuốn ngược mà quay về, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Tiếng gió rít gào, Nhạc Bình Sinh đứng lơ lửng trên không địa phương hóa thành một cái lỗ đen thật lớn, mắt trần có thể thấy khí lưu vòng xoáy lấy thân thể của hắn làm trung tâm xoay chầm chậm, khuếch tán, tia sáng cũng vì đó vặn vẹo.

Cấp tốc vận chuyển, trên người hắn một trăm linh tám cái mệnh khiếu tham lam hô hấp chấn động thu nạp giữa thiên địa đủ loại nguyên khí, hóa thành tia nước nhỏ bổ sung to lớn tiêu hao.

: 70

: 69

: 68

: 69

: 6 900

Tiến độ: 35%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 55%

Cơ sở tiến độ: 50%

Tích lũy trình độ: 0%

: Cơ sở tiến độ: 10%

: 0 đơn vị

Theo Trì Yêu Liệt Ngao hai tên tông sư chết đi, số liệu lại lần nữa tăng lên, Nhạc Bình Sinh giờ phút này lại hoàn mỹ chú ý, mà là mắt thấy tay phải, cảm ứng đến trong thân thể cơ hồ đã một chút không dư thừa Tiên Thiên nhất khí, cau mày.

Một thức này bí truyền võ đạo, nguyên lý tác dụng chính là lấy đặc biệt mệnh khiếu tuần hoàn mạch kín, dẫn dắt, thu nạp, hội tụ không trung chân trời có mặt khắp nơi tinh thần xạ tuyến, cũng chính là tinh thần lực lượng nguyên từ, lại dùng phương thức đặc biệt kịch liệt áp súc phóng thích, phát ra cùng loại cao năng pháo laser đồng dạng cực kỳ cao cường lần đả kích.

Bất quá Nhạc Bình Sinh có thể cảm ứng ra, trực tiếp đem Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai cái tông sư bốc hơi tinh thần cột sáng nhìn qua cùng cao năng pháo laser đả kích cùng loại, trên thực tế lại có rất lớn khác nhau.

Cao năng pháo laser đả kích tốc độ là tốc độ ánh sáng, lợi dụng cường đại định hướng phát xạ chùm laser trực tiếp phá hoại mục tiêu, nhưng bởi vì laser cũng rất dễ dàng tuân theo thời tiết ảnh hưởng, trời mưa tuyết khí, bao quát sương mù thời tiết một khi xuất hiện, cao năng laser kích phát về sau chịu ảnh hưởng bị lệch chiết xạ, trên cơ bản không có đất dụng võ.

Mà thu nạp hội tụ tinh thần lực lượng nguyên từ, trên bản

chất tới nói vẫn như cũ là một loại tính chất đặc thù thiên địa nguyên khí, oanh kích mà ra tinh thần cột sáng trên thực tế vẫn như cũ là nguyên khí công kích phạm trù.

Mặc dù không có tốc độ ánh sáng đả kích, nhưng là tại kịch liệt áp súc kích phát phía dưới, cũng siêu việt vận tốc âm thanh, đã thuộc về tốc độ siêu thanh đả kích tốc độ. Mà lại Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang cũng sẽ không nhận bất luận cái gì thời tiết ảnh hưởng.

Mà tinh thần nguyên từ xạ tuyến còn có một cái cường hãn đặc thù tác dụng —— chiết xuất!

Cao tốc vận động tinh thần nguyên từ dòng chảy hạt oanh kích phía dưới, phá hư nguyên tử ở giữa kết hợp lực, vô luận nguyên khí vẫn là vật chất tạo thành cơ bản phần tử kết nối đều sẽ trong nháy mắt hỗn loạn, mất đi hiệu lực, lại phối hợp Tiên Thiên chi khí dữ dằn hạt năng lượng, sinh ra đáng sợ lực phá hoại.

Đổi một câu nói, chính là có bỏ qua đối phương phòng ngự năng lực.

Bất quá đến cho đến trước mắt, thời gian ngắn ngủi, tiến độ tu luyện của hắn mới khó khăn lắm 10%, thuộc về vừa mới nhập môn mà thôi. Bất luận là đả kích tốc độ vẫn là đả kích cường độ cũng còn có rất lớn tăng lên không gian.

Nhạc Bình Sinh cau mày nguyên nhân, không phải bất mãn ý uy lực của nó, mà là bởi vì không có dự đoán đến môn này bí truyền võ đạo tiêu hao to lớn như thế.

Hắn mở ra trung đan điền tinh không khí hải, tối thiểu là võ giả tầm thường khí hải dung lượng hơn gấp mười lần, nhưng là hắn vừa mới phát động một kích, lại đem trong thân thể cơ bản chuyển đổi hoàn toàn Tiên Thiên chi khí tiêu hao bảy tám phần.

Lấy hắn lượng lớn Tiên Thiên chi khí dự trữ, cũng sẽ ở sau một kích kế tục không còn chút sức lực nào, phổ thông khí đạo tông sư Tiên Thiên chi khí dung lượng thua xa với mình tinh không khí hải, làm sao có thể sử dụng một chiêu này

Đây cũng là Nhạc Bình Sinh suy tính.

Càng nghĩ, tựa hồ cũng chỉ có cái môn này võ đạo vừa mới tập luyện, còn không có thuần thục, tạo thành đại lượng không cần thiết năng lượng lãng phí cái này một loại giải thích.

Vung đi trong đầu đủ loại suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh đáp xuống đất, đánh giá Nguyên Hành Y thi thể.

Hắn mặc dù không biết cái này cái gọi là tân triều đại nhân vật muốn bắt giữ chính mình nguyên nhân cụ thể, nhưng là nghĩ đến cũng cùng mình thực lực cấp tốc tăng lên thoát ly không được quan hệ.

Tân triều phương diện tất cả người biết chuyện này đều cho là mình là từ Trình Chiêm Đường trên thân đạt được cái gì khó lường đồ vật, mới khiến cho chính mình từ một cái đường biên giới bên trên đại đầu binh cấp tốc trở thành đánh vỡ nhân thể cực hạn võ đạo cao thủ, trên thực tế chỉ có chính hắn mới biết được đây hết thảy nguyên nhân căn bản vẫn là ở chỗ Tà Linh cung cấp chuyển hóa linh năng năng lực.

Không có linh năng dạng này không thể tưởng tượng nổi gần như gian lận thủ đoạn cao đẳng năng lượng làm ỷ vào, hắn chỉ sợ còn trốn ở Biên Hoang trong một góc khác, giống trên đời này ngàn ngàn vạn vạn tầng dưới chót võ giả, từng giờ từng phút , dần dần từng bước rèn luyện lấy gân cốt, liền xem như có dạng này cao đẳng võ đạo vẫn không có cái gì tác dụng quá lớn.

Sự thành tựu của một võ giả, là muốn tổng hợp tâm tính, căn cốt, bối cảnh, tài nguyên thậm chí là vận khí vân vân vân vân tổng

hợp suy tính.

Một cái không có bối cảnh, không có thiên phú, không có đại lượng tài nguyên chèo chống võ giả bình thường, liền xem như đạt được cao đẳng võ đạo công pháp, vẫn như cũ là phải năm này tháng nọ chậm rãi tu luyện, tại tốc độ tu luyện bên trên nhất định không so được công pháp phổ thông nhưng là tài nguyên đắp lên ra võ giả.

Tân triều có quan hệ phương diện bởi vì chính mình phi tốc tiến bộ sinh ra hứng thú thật lớn, nghĩ xong sẽ muốn trăm phương ngàn kế đạt được trên người mình bí mật. Tại điểm này, Nhạc Bình Sinh cùng tân triều quái vật khổng lồ này ở giữa có không thể điều hòa mâu thuẫn, tuyệt đối không cách nào lành.

Dù sao đối với tân triều phương diện tới nói, chính mình không riêng gì một cái biên cảnh đào binh, còn tranh đoạt bọn hắn vốn nên nên tới tay thành quả thắng lợi, lý do cực độ đầy đủ.

Sự tình đến một bước này, Nhạc Bình Sinh có thể nói là triệt triệt để để cùng tân triều phương diện quyết liệt.

Mặc kệ là đem Nhạc Bình Sinh đưa lên đến phương thế giới này phía sau màn Hắc Thủ, vẫn là về sau bắt đầu phát sinh một dãy chuyện, hắn tựa hồ chú định muốn đi lên con đường này.

Dạ Oanh từng nói qua sau lưng nàng nhân quyền thế cực lớn, mà lại từ có hai cái khí đạo tông sư bảo hộ tới nói cũng ấn chứng điểm này.

Cái này hình ngục ty đại nhân vật chết ở chỗ này sự tình, mới hướng phương diện thủ đoạn tất nhiên không cách nào giấu diếm, tối đa cũng chỉ có thể kéo dài một đoạn phát hiện thời gian mà thôi, tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Hắn cần thiết cân nhắc chính là ứng đối ra sao khả năng theo

nhau mà tới đủ loại trả thù.

Ân

Đứng tại phế tích bên trong, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, từ Nguyên Hành Y thi thể một bên phát hiện một khối lóe ra điểm điểm ánh sáng nhạt vỡ tan nhẫn xương. Tay phải hắn tìm tòi, đem cái này miếng nhẫn xương nắm ở trong tay.

"Đây là cái gì "

Cái này miếng nhẫn xương tạo hình kì lạ mà cổ phác, nghĩ là dùng một loại nào đó kì lạ dị thú xương cốt chế tạo, tại Nhạc Bình Sinh cảm ứng ở trong cũng không có bất kỳ cái gì nguyên khí phản ứng, mà lại ánh sáng nhạt lấp lóe tốc độ cũng càng ngày càng chậm, sau đó chậm rãi bình tĩnh lại, dập tắt.

Răng rắc!

Nhạc Bình Sinh ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, bóp chặt lấy cái này nhẫn xương, lại sự tình gì đều không có phát sinh.

Nhạc Bình Sinh lại lần nữa xem xét một phen, từ Nguyên Hành Y trên thân lật ra một cái hư không túi, không để ý tới xem xét trong đó sự vật, ống tay áo của hắn vung lên, cuồng phong phun trào, trong lúc nhất thời cát bay đá chạy, đất sóng lăn lộn, đem cái này một mảnh chiến đấu vết tích toàn bộ che đậy kín.'

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 331: Chấn Động!

Chương 331: Chấn động!

Mênh mông sông núi liên miên chập trùng, như là một đầu lại một đầu cự long bàn nằm ngủ say. [2.]

Diễn võ cơ quan, Thiên Mệnh điện.

Tòa đại điện này to lớn dị thường, mấy người ôm hết phẩm chất Bàn Long ngọc trụ đứng sừng sững, như là từng cây xương sống lưng, chống lên cả tòa trống rỗng đại điện.

Ở giữa nhất bên cạnh trên mặt tường, từng cái ngọc chất hàng hiệu đứng ở trên kệ, một loạt lại một loạt điểm điểm ánh sáng nhạt lấy một loại cố định tần suất lóe ra, nhìn kỹ lại là từng mai từng mai chiếc nhẫn đồng dạng đồ vật, tại tản ra mông lung ánh sáng nhạt.

Đại điện bên trong, một tòa cự đại đỉnh đồng thau đứng ở chính giữa, chừng nửa cái to bằng gian phòng, ba vó trạng đủ, đỉnh bụng chếch lên bộ vòng sức giao tác văn, lẫn nhau cái cổ quấn giao thoa, tinh mịn bố tại đỉnh bụng, mỹ lệ dị thường.

Hai tên nhìn qua chừng hai mươi người thanh niên, động tác linh mẫn mạnh mẽ, giẫm tại cái thang bên trên cẩn thận lau sạch lấy toà này to lớn đỉnh đồng.

Lường bên cạnh đồng bạn một chút, trong đó một thanh niên

một bên thận trọng lau đỉnh đồng, vừa lên tiếng nói:

"Trương Chiêu, chúng ta trông coi cái này Thiên Mệnh điện có mấy năm "

Gọi là Trương Chiêu thanh niên cũng không quay đầu lại, tựa hồ trước mắt làm việc mới là chuyện trọng yếu nhất, thản nhiên nói: "Tính cả hôm nay, hết thảy ba năm sáu tháng lẻ ba mười tám ngày."

Trương Chiêu ngữ khí dừng một chút, hỏi ngược lại: "Tiền Nghĩa, ngươi hỏi đây là muốn nói cái gì "

"Đã ba năm. . ."

Gọi là Tiền Nghĩa thanh niên thở dài một hơi, nói:

"Trương Chiêu, cùng chúng ta cùng nhau tiến vào diễn võ cơ quan những người kia đều đã thoát thai hoán cốt, công thành danh toại, ta nhìn ngươi làm sao tuyệt không sốt ruột chúng ta từ mười tuổi lại tới đây, vì sao cho tới bây giờ còn không có đến phiên chúng ta tiến hành huyết mạch cấy ghép "

Hắn quay đầu nhìn về phía cái kia mặt ánh sáng nhạt điểm điểm thanh đồng giá đỡ, hâm mộ nói: "Nếu có hướng một ngày ta có thể giống những tông sư này đại nhân, cũng coi là không uổng công đời này."

"Ngươi quá nóng lòng, lúc trước nhóm đầu tiên huyết mạch thi vòng đầu ngươi cùng ta đều bị xoát xuống dưới, diễn võ cơ quan hàng năm muốn thu nạp bao nhiêu máu mới trong này lại có bao nhiêu thể chất hơn người hạng người chỉ sợ rất khó nói còn có thể hay không đến phiên chúng ta."

Trương Chiêu thở ra một hơi, tiếp tục nói:

"Mà lại, tiếp nhận huyết mạch cấy ghép cũng chưa chắc có

ngươi tưởng tượng cảnh tượng như vậy, những năm gần đây thông qua huyết mạch thi vòng đầu, tràn đầy tự tin, nhưng lại chết trên đài người chẳng lẽ còn thiếu đi "

Tiền Nghĩa hừ một tiếng, nói:

"Hiện tại sao có thể cùng dĩ vãng so sánh phía trên các đại nhân thủ đoạn không đứt chương điệt, thất bại tỉ lệ đã càng ngày càng thấp, chẳng lẽ ngươi nghĩ cả một đời cứ đợi ở chỗ này, mỗi ngày làm chút tạp hoá "

Trương Chiêu cười một tiếng: "Tiền Nghĩa, làm tốt chúng ta nên làm. . ."

Két cộc!

Một cái thanh thúy, một loại nào đó vật thể nứt ra thanh âm vô cùng rõ ràng vang lên, tại trống trải trong đại điện quanh quẩn.

Trương Chiêu cùng Tiền Nghĩa hai người lập tức sững sờ.

"Thanh âm này. . ."

Giống như là nhớ ra cái gì đó, hai người bọn họ sắc mặt bỗng nhiên cuồng biến, như là gặp ma đột nhiên từ cái thang bên trên nhảy vọt mà xuống, hướng về ở giữa nhất bên cạnh bày đầy hàng hiệu đảo ngược chạy tới.

"Mau tìm ra!"

Trương Chiêu quát chói tai một tiếng, hai người cùng nhau ngẩng đầu lên, ánh mắt gắt gao tại trên kệ tuần sát, tìm kiếm lấy thanh âm ra đầu nguồn.

"Trương Chiêu. . . Ngươi nhìn vậy, vậy bên trong. . ."

Tiền Nghĩa sắc mặt tái nhợt, run rẩy vươn tay đến chỉ hướng hàng trước nhất một hàng kia.

Một viên nhẫn xương từ đó vỡ ra, một mình nằm ở nơi đó, vốn nên nên xuất ánh sáng nhạt cũng đã triệt để dập tắt.

Đệ nhất liệt!

Không chỉ như thế, ánh mắt của hắn nhất chuyển, thấy được thứ ba liệt trên bàn, hai cái tương liên hàng hiệu trước đó, hai cái chiếc nhẫn cũng cùng nhau nứt ra, về cùng yên tĩnh.

Trương Chiêu da đầu lập tức sắp vỡ, bọn hắn làm Thiên Mệnh điện phòng thủ, tự nhiên biết điều này đại biểu lấy cái gì.

Diễn võ cơ quan bên trong, tất cả tiến vào long bộ danh sách Thần Ma võ giả, vô luận là ngoại phái đến cái khác cơ cấu,

Vẫn là lưu tại bản bộ chấp hành nhiệm vụ, đều sẽ điểm một đôi do trời Công Thần khí cục chế tác đồng mệnh chiếc nhẫn, cùng mang theo người huyết mạch khóa lại, một khi mang theo người gặp bất trắc, Thiên Mệnh điện phụng một cái khác chiếc nhẫn liền sẽ vỡ vụn!

Loại này đồng mệnh chiếc nhẫn chế tác không dễ, chỉ có long bộ danh sách tông sư mới có tư cách có được, cũng làm diễn võ cơ nhằm vào những cái này danh sách tông sư một khi sinh vấn đề, lập tức liền có thể biết biện pháp.

Làm Trương Chiêu Tiền Nghĩa hai người bọn họ kinh hồn táng đảm là, đệ nhất liệt lên chiếc nhẫn vỡ vụn!

Cái này từng cái hàng hiệu bày ra có rất lớn coi trọng, chỉ có thực lực càng mạnh hoặc là thân phận càng cao, hàng hiệu cùng đối ứng cùng tên chiếc nhẫn mới có thể bày ra tại đệ nhất liệt vị trí.

Điều này đại biểu lấy cái nào đó thân phận khó có thể tưởng tượng đại nhân vật, chết rồi.

Cái này đại nhân vật sẽ là ai

Trương Chiêu không để ý tới suy nghĩ nhiều, quay đầu đối đã bị hù sợ Tiền Nghĩa quát to:

"Mau! Lập tức thông tri các vị đại nhân!"

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, tại nửa tháng trước đó, một cái tên là Nham Long danh sách thành viên, cao không thể chạm tông sư cấp bậc cường giả, vừa mới tại thi hành trong khi làm nhiệm vụ gặp bất trắc, cho tới bây giờ đều không có tìm kiếm được hung thủ, hiện tại lại sinh chuyện lớn như vậy!

Tiền Nghĩa sắc mặt tái nhợt, phản ứng lại, không dám thất lễ, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài.

Không đến bao lâu, ngay tại Trương Chiêu lo lắng trong khi chờ đợi, tiếng bước chân dồn dập truyền tới, hai cái hùng tráng thân ảnh mang theo tiếng gió gào thét, bước vào đại điện, thẳng tắp đi đến.

Trương Chiêu gặp được người tới dung mạo, trong lòng run lên, người tới từ áo bào bên trên phán đoán, rõ ràng là hai tên long bộ tông sư!

Hắn liền vội vàng hành lễ, khom người sợ hãi nói:

"Đại nhân, chúng ta. . ."

"Ta đều biết!"

Trong đó một tên tông sư đột nhiên khoát tay chặn lại, ánh mắt nhìn chăm chú đồng trên kệ ba cái quang mang dập tắt vỡ vụn chiếc nhẫn:

"Ngươi ra ngoài đi!"

Tại Trương Chiêu lo sợ bất an lui xuống đi về sau về sau,

người tông sư này sắc mặt tái xanh, quét mắt hàng hiệu bên trên số thứ tự, gằn từng chữ một:

"Trì Yêu, Liệt Ngao!"

Hắn đem ánh mắt chuyển qua hàng trước nhất trong đó một cái hàng hiệu bên trên:

"Còn có Nguyên đại nhân!"

Nguyên Hành Y nguyên bản cũng thuộc về long bộ danh sách uy tín lâu năm tông sư, mà lại quyền cao chức trọng, trên thân tự nhiên có đồng mệnh chiếc nhẫn, bày ra tiến vào Thiên Mệnh điện bên trong.

"Là ai làm! Gan to bằng trời, thật sự là gan to bằng trời a!"

Một cái khác long bộ tông sư cần đều dựng, đột nhiên gầm thét lên:

"Nham Long sự tình còn không có điều tra rõ ràng, hiện tại lại có tông sư vẫn lạc, thậm chí tư tọa đại nhân đều không có may mắn thoát khỏi! Tra rõ, nhất định phải tra rõ chuyện này!"

Cái thứ nhất mở miệng tông sư tương đối phải tỉnh táo một chút, hắn lạnh lùng nói:

"Trì Yêu cùng Liệt Ngao ngoại phái hơn mười năm, phụng mệnh bảo hộ Nguyên đại nhân, từ trước đến nay thường bạn khoảng chừng, như hình với bóng, ba người bọn họ vì sao lại tại đồng thời tử vong chẳng lẽ bọn hắn tiến vào Bắc Hoang địa giới bên trong ai lại có năng lực này tại hai cái danh sách tông sư bảo vệ phía dưới giết chết Nguyên đại nhân

Chuyện này việc quan hệ hình ngục ty tư tọa, phải lập tức thông tri thủ lĩnh đại nhân!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 332: Giáng Lâm!

Chương 332: Giáng lâm!

Dạ Oanh toàn thân căng cứng, đi tại thông hướng Hình Điện con đường bên trên, một cỗ vô cùng trầm ngưng, túc sát bầu không khí, bao trùm mỗi một góc.

Từ nàng liên tiếp tiếp vào mặt khác ba cái hình ngục ty tư tọa long phù ngọc bài, muốn nàng tại hạn định thời gian bên trong chạy về Hình Điện báo cáo công tác thời điểm, trong lòng của nàng liền sinh ra một cỗ vô cùng bất an cảm giác.

Khẩn cấp như vậy triệu hồi chính mình là làm cái gì đến cùng là xảy ra điều gì dạng thiên băng địa liệt đại sự, mới khiến cho ba vị hình ngục ty tư tọa liên hạ ba đạo long phù ngọc bài đem chính mình triệu hồi

Dạ Oanh chỉ cảm thấy một chút hàn ý lan tràn, nàng bước nhanh hơn, tại một cái vệ sĩ dẫn đầu dưới, bước vào hình ngục ty tổng bộ đại điện ở trong.

To lớn vắng vẻ đại điện bên trong, ngoại trừ điêu rồng họa tòa nhà chống trời chi trụ bên ngoài, cơ hồ không có cái gì, Dạ Oanh cảm nhận được mấy đạo giống như núi nặng nề ánh mắt, không dám ngẩng đầu, vội vàng bước nhanh đi lên trước, nửa quỳ dưới đất, thật sâu đem đầu thấp xuống.

Đại điện chỗ sâu, trên đài cao, ba cái thân hình vĩ ngạn nam tử

có chút mở mắt, bất quá bọn hắn chỉ mở to mắt nhìn Dạ Oanh một chút, không có bất kỳ cái gì đặt câu hỏi ý tứ, liền lần nữa lại khôi phục yên tĩnh.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Dạ Oanh duy trì nửa quỳ tư thế một cử động cũng không dám, trong đầu vô số suy nghĩ cấp tốc hiện lên.

Đại điện chỗ sâu cao hơn cao tại thượng ba cái kia đại nhân vật Dạ Oanh tự nhiên đều nhận ra, theo thứ tự là đao binh tư tọa, hắc thân tư tọa, sắt sách tư tọa. Ngoại trừ muốn giám sát trừ bỏ tân triều cảnh nội chui vào Bắc vòng thám tử bên ngoài, thủ hạ bọn hắn vô số ngầm sai, thám tử, đều lặng yên không tiếng động tiềm nhập Bắc Hoang, ai cũng không biết đang làm những gì.

Nhưng là chính Dạ Oanh lệ thuộc vào Nguyên Hành Y dưới trướng, còn lại tư tọa không có Nguyên Hành Y đồng ý hạ không thể vượt quyền đối nàng ra lệnh. Trừ phi có ba cái tư tọa đồng thời hạ đạt đồng dạng mệnh lệnh.

Nhưng là thẳng đến trước mắt, tay nàng trên đầu nhiệm vụ trên cơ bản toàn bộ chấm dứt, phong tồn nhập ngăn, nàng bởi vì thực lực nguyên nhân, tiếp nhận đều là tương đối không tính khó giải quyết nhiệm vụ.

Đến cùng xảy ra chuyện gì Nguyên đại nhân vẫn chưa về, ba vị đại nhân này muốn làm cái gì. . . chờ một chút!

Dạ Oanh thật sâu thấp đầu lâu bên trên, biểu lộ đột nhiên biến đổi, một cái chính nàng đều không thể nào tin tưởng suy đoán từ đáy lòng thăng lên.

"Là Nguyên đại nhân! Nguyên đại nhân vẫn chưa về! Chẳng lẽ là Nguyên đại nhân xảy ra chuyện "

Tính toán thời gian, Nguyên đại nhân cùng Nhạc Bình Sinh gặp

mặt đã sớm hẳn là kết thúc, nhưng là vì cái gì không thấy bóng dáng ba vị này tư tọa cấp tốc liên hạ ba đạo long phù ngọc bài có phải hay không chính là nguyên nhân này

Nàng làm tin tức Truyện Đệ Giả, tự nhiên biết Nguyên Hành Y dự định tự mình cùng Nhạc Bình Sinh gặp mặt tin tức, mà lại bên cạnh hắn như hình với bóng hai vị kia long bộ danh sách tông sư tất nhiên cũng đi theo khoảng chừng.

Nhưng là, cái này sao có thể

Nhạc Bình Sinh gương mặt trong đầu chợt lóe lên, ý nghĩ này đừng bảo là người khác, chính nàng đều không thể tin được.

Làm Nguyên Hành Y tâm phúc, nàng tự nhiên biết mình nhà đại nhân bên người có hai vị thâm bất khả trắc tông sư thành viên âm thầm hộ vệ, cơ hồ như hình với bóng.

Hai vị này tông sư tin tức nàng cũng biết chỉ lân phiến trảo, là diễn võ cơ quan ở trong long bộ danh sách thành viên, hoàn toàn không phải là không có tiến vào danh sách phổ thông long bộ thành viên có khả năng so sánh.

Nhạc Bình Sinh thực lực nàng vô cùng rõ ràng, chính diện ở trong chém giết ở trong chém giết một vị Bắc Hoang khí đạo tông sư, hoàn toàn chính xác thực lực cường đại, nhưng là Nguyên đại nhân bên người hai vị này ám vệ hoàn toàn không phải hắn giết chết cái kia Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ có khả năng so sánh, Nhạc Bình Sinh tuyệt đối không phải là hai người bọn họ đối thủ.

Hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh thừa cơ hội này tiết lộ ra Nguyên đại nhân hành tung, nói cho Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh, mới khiến cho Nguyên đại nhân bọn người đến nay chưa về

Dạ Oanh tư thế không nhúc nhích, các loại suy nghĩ phân loạn, trong lúc nhất thời tâm loạn như ma.

Ngay lúc này, Dạ Oanh sau lưng cửa đại điện chỗ, không có chút nào lý do vang lên gió lớn âm thanh gào thét, một cỗ lạnh lẽo vô cùng, tản ra um tùm tử khí khí lưu gió lốc quét sạch toàn bộ đại điện!

Dạ Oanh toàn thân nổi da gà đột khởi, nhịn không được ngẩng đầu lên,

Liền thấy ở trước mặt nàng mười trượng giữa không trung, nguyên khí hóa thành thịt diên có thể thấy được tính thực chất gợn sóng, kịch liệt phun trào hội tụ, giữa không trung ở trong tạo thành một cái âm khí âm u tử vong vương tọa.

Đạp!

Một cái thân mặc hắc kim xương Long Vũ hắn nam tử, thân hình vĩ ngạn, đột ngột xuất hiện tại đại điện giờ khắc này, sống lưng phảng phất chống lên cả tòa đại điện. Sự kiện này, to lớn vô cùng đại điện tại thân hình của hắn phía dưới đều lộ ra vô cùng nhỏ bé.

"Vị này là. . . !"

Dạ Oanh con ngươi đột nhiên co rụt lại, vội vàng cúi đầu xuống, không còn dám nhìn.

Người tới rõ ràng là diễn võ cơ quan long bộ chưởng tòa! Tự thân cũng là đứng hàng tại long bộ danh sách xếp hạng thủ vị, long bộ tông sư danh sách ở trong tuyệt đối vương giả, Thần Ma võ giả ở trong cường giả tuyệt thế, Đế Trọng Sinh!

Người này, chính là thống ngự toàn bộ diễn võ cơ quan Long Hổ hai bộ chủ chưởng người!

Đế Trọng Sinh lý lịch hoàn toàn có thể viết thành một bộ sử thi truyền kỳ, bản thân hắn bất quá là đầu đường tên ăn mày, lang bạt kỳ hồ, suýt nữa chết tại đường đi bên cạnh, trời xui đất khiến phía

dưới đạt được cơ hội gia nhập diễn võ cơ quan, huyết mạch khảo thí ở trong càng là cùng đỉnh cấp Hoang Cổ Di Chủng: Vũ Thần Thiên Không Long phối hình thành công.

Vẻn vẹn phối hình thành công trên thực tế không hề có tác dụng, huyết mạch cấy ghép kỹ thuật cũng sớm đã phát hiện, huyết mạch đẳng cấp càng cao cấp hơn, trong đó cất giấu Hoang Cổ Di Chủng ý chí liền càng sợ người, muốn hết dựa vào tuân theo thuật giả tự thân ý chí lực đi ngăn cản loại kia xung kích. Càng là cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch cấy ghép, muốn chịu đựng ý chí đồng hóa xung kích liền càng mãnh liệt.

Mà Vũ Thần Thiên Không Long huyết mạch, càng là trong đó người nổi bật. Nghiên cứu mệnh nguyên bộ nhiều năm như vậy tìm đến đến hơn mười cái phối hình thành công tuân theo thuật giả, toàn bộ đều tại thuật trên đài bạo thể mà chết. Mà đế lại thấy ánh mặt trời lại chặn lại Vũ Thần Thiên Không Long huyết mạch ý chí xung kích, thành công dung hợp huyết mạch.

"Vị đại nhân này sao lại tới đây! Nguyên đại nhân đến cùng là xảy ra chuyện gì!"

Dạ Oanh trong lòng rung mạnh. Làm Nguyên Hành Y tâm phúc, nàng so với thường nhân biết nhiều hơn một chút bí ẩn.

Cái này hiện nay đứng hàng long bộ danh sách đệ nhất cường giả khủng bố hoàn toàn là kẻ đến sau cư bên trên, so với Nguyên Hành Y tại long bộ chỗ thời gian đều muốn ngắn đến nhiều.

Càng quan trọng hơn là, Đế Trọng Sinh tại không quan trọng thời kì thanh danh không hiển hách, đã từng nhận qua Nguyên Hành Y rất lớn ân huệ, có lời đồn đại nói Đế Trọng Sinh tại thời khắc sắp chết bị Nguyên Hành Y cứu, sau đó mang tiến vào diễn võ cơ quan. Cụ thể có phải như vậy hay không, Dạ Oanh cũng không hiểu biết,

Bất quá mặc kệ dạng gì truyền ngôn, đế lại thấy ánh mặt trời cùng Nguyên Hành Y quan hệ không ít là không thể hoài nghi sự thật.

Khí tức mênh mông, như vực sâu như ngục Đế Trọng Sinh giáng lâm về sau, ba vị hình ngục ty tư tọa liếc mắt nhìn nhau nhẹ gật đầu, trong đó một cái phong thần như ngọc, cơ hồ hoàn mỹ không một tì vết thanh niên hình dạng người nhìn chăm chú lên Dạ Oanh, thanh âm chấn động khuếch tán:

"Đế đại nhân ở đây, Dạ Oanh, từ nguyên tư tọa triệu kiến ngươi về sau hắn liền rời đi hình ngục ty, ngươi đem tình huống hướng đế đại nhân nói rõ đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 333: Tâm Linh Áp Bách

Chương 333: Tâm linh áp bách

Đế Trọng Sinh không nói một lời, kế tiếp trong nháy mắt thân hình lấp lóe, ngồi ở trong hư không tử vong vương tọa bên trên, ở trên cao nhìn xuống, giống như là không có bất kỳ cái gì tình cảm thần linh, ánh mắt hờ hững, thản nhiên nói:

"Ngươi gọi Dạ Oanh nói một câu đi."

Dạ Oanh sắc mặt mặc dù trắng bệch, tâm niệm cấp chuyển ở trong lại ngẩng đầu lên nhìn thẳng cao cao tại thượng mấy người, thận trọng nói:

"Chuyện này, Nguyên đại nhân cố ý đã thông báo ta không thể hướng ra phía ngoài lưu truyền. Bốn vị đại nhân, Dạ Oanh cả gan, xin hỏi Nguyên đại nhân hắn. . . "

"Chuyện này nói cho ngươi cũng không sao."

Đế Trọng Sinh như là pho tượng khuôn mặt bên trên không có bất kỳ cái gì ba động, cũng nhìn không ra đến chút nào biểu lộ:

"Nguyên đại nhân, cùng dưới trướng của ta Trì Yêu Liệt Ngao đồng mệnh chiếc nhẫn, trong cùng một lúc vỡ vụn."

Cái gì!

Dạ Oanh khuôn mặt cuồng biến, sâm sâm hàn khí từ toàn thân

khắp nơi tán loạn, phảng phất ngay cả linh hồn đều đông lại!

Đồng mệnh chiếc nhẫn là cái gì, nàng tại quá là rõ ràng, chiếc nhẫn vỡ vụn, cơ bản liền đại biểu cho chủ nhân tử vong!

Nguyên đại nhân chết tính cả hai vị long bộ danh sách tông sư đều đã chết

Dạ Oanh toàn thân một cái cơ linh, không dám có một tơ một hào lãnh đạm, lập tức nói ra:

"Ước chừng bốn tháng trước, mấy cái Bắc Hoang võ giả tiềm nhập triều ta cảnh nội, không biết trộm lấy thứ gì, bốn phía lưu thoán, tổng cộng có năm người, trong đó ba người tại phát hiện sau này làm trận bị đánh chết, còn thừa hai cái thực lực thấp, giám máu thạch không được cái tác dụng gì, để hai người kia may mắn đào thoát, một đường lưu thoán hướng cùng Bắc Hoang giao tiếp đường biên giới!

Sau đó, chúng ta một đội biên cảnh lính tuần tra tới tao ngộ, mặc dù tại chỗ đem đánh giết tại chỗ, cả chi đội tuần tra cơ hồ toàn quân bị diệt! Mà trong đó duy nhất còn sống một tên binh lính gọi là Trần Bình, nhưng lại không biết bởi vì nguyên nhân gì sống tiếp được, người này đạt được cái kia hai cái lưu thoán đạo phỉ trên người bí mật về sau, tự mình thoát ly quân đội, tiềm nhập Bắc Hoang, dùng tên giả Nhạc Bình Sinh!

Cũng không biết hắn đến cùng từ cái kia hai cái Bắc Hoang võ giả trên thân đạt được thứ gì, hắn võ đạo thế lực tiến cảnh mau đáng sợ, bất quá ngắn ngủi thời gian bốn tháng, đã đến có thể ở chính diện đọ sức ở trong chém giết Bắc Hoang phổ thông khí đạo tông sư tình trạng!"

"Ừ"

Dạ Oanh tiếng nói vừa hết một nháy mắt, Đế Trọng Sinh trong

mắt phảng phất có lôi đình phích lịch chợt lóe lên, vẻn vẹn trong mắt của hắn một đạo quang mang, liền đem cả tòa to lớn đại điện ấn chiếu sáng như ban ngày!

Không riêng gì Đế Trọng Sinh, Đao Binh tư tọa, Hắc Thân tư tọa, Thiết Sách tư tọa ba người này cũng ánh mắt khẽ động, liếc nhau về sau, Thiết Sách tư tọa lạnh lùng mở miệng nói:

"Dạ Oanh , biên cảnh phổ thông lính tuần tra cơ hồ toàn bộ đều là không thông võ đạo người bình thường, ngươi nói là cái này bây giờ gọi làm Nhạc Bình Sinh đào binh, tại ngắn ngủi thời gian bốn tháng bên trong, từ một cái không có chút nào võ đạo cơ sở người bình thường, trưởng thành là tông sư cấp bậc cường giả "

"Thiên chân vạn xác!"

Dạ Oanh tiếp tục nhanh chóng nói ra:

"Lúc đầu liên quan tới hắn thực lực sự tình chúng ta không biết chút nào, nhưng là từ Nhạc Bình Sinh tiến vào Bắc Hoang tính lên không đến một tháng thời gian, Ám Bộ đặc khiển đội đã tìm được hắn, chủ chiến nhân viên lại toàn bộ tử vong, kém chút toàn quân bị diệt, tin tức này giao cho đại nhân trong tay, mới ý thức tới không đúng.

Sau đó đại nhân lập tức liền sai khiến ta tiến về Bắc Hoang tiến hành kỹ càng điều tra, trải qua một tháng tìm tòi loại bỏ về sau, ta phát hiện Nhạc Bình Sinh thế mà đã trở thành một cái môn phái nhỏ tông chủ, mà chính hắn bản nhân thậm chí leo lên Bắc Hoang san phát! Lúc ấy đứng hàng bí truyền Long Hổ bảng thứ mười ba!"

Đế Trọng Sinh như là im lặng pho tượng không nói một lời, ba vị hình ngục ty tư tọa thì là đang trao đổi suy nghĩ thần.

Dạ Oanh tăng nhanh tốc độ, nói: "Chính diện chém giết một vị

Bắc Hoang khí đạo tông sư sự tình là ta tận mắt nhìn thấy! Nguyên bản đại nhân trước khi đi đối ta phân phó là nhìn xem người này có thể hay không làm việc cho ta, trở thành đánh vào liên minh nội bộ một quân cờ, tiếp xúc một phen về sau, Nhạc Bình Sinh yêu cầu một cái đầy đủ nhân vật có thân phận cùng hắn gặp mặt nói chuyện, Nguyên đại nhân cũng đồng ý.

Ta một lần cuối cùng gặp mặt Nguyên đại nhân,

Cáo tri Nguyên đại nhân thời gian địa điểm đã đã định. Nguyên đại nhân sở dĩ rời đi hình ngục ty, chính là bởi vì muốn đi cùng cái này Nhạc Bình Sinh gặp mặt nói chuyện!"

Ba cái tư tọa cao cao tại thượng, trong lòng các loại suy nghĩ hiện lên.

Ba người bọn họ đối với hình ngục ty nội bộ đủ loại thủ đoạn nhất thanh nhị sở, tự nhiên biết không tồn tại cái gì trao đổi, Nguyên Hành Y chuyến này bất quá là muốn đem Dạ Oanh trong miệng nói tới người này biến thành một đầu nghe lời chó mà thôi.

Đế Trọng Sinh tiếng như lôi đình, chậm rãi nói: "Bọn hắn ước định địa phương ở nơi nào "

Dạ Oanh do dự một chút: "Biên Hoang Bắc Ngô Thành hướng Nam hơn ba trăm dặm một chỗ phế tích, cũng là Ám Bộ đặc khiển đội thành viên gãy kích trầm sa địa phương."

Đại điện bên trong lập tức rơi vào trầm mặc.

Dạ Oanh càng là đang trầm mặc ở trong mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Không phải nàng có cái gì tru tâm địa phương, mà là giữa không trung tĩnh tọa Đế Trọng Sinh trên thân phát ra vô hình áp bách thật sự là quá lớn. Giờ này khắc này, nàng tựa như là ngồi tại một tòa cự đại, sẽ phải bạo phát đi ra miệng núi lửa, ngọn núi bên

trong ức vạn tấn nham tương cuồn cuộn bốc lên, bất cứ lúc nào cũng sẽ phun ra, hủy thiên diệt địa.

Đế Trọng Sinh rõ ràng là mặt không thay đổi tĩnh tọa bất động, nhưng là nửa quỳ dưới đất Dạ Oanh lại có một loại thân ở vô ngần biển sâu, mưa to gió lớn, sóng lớn ngập trời, mình tựa như là một lá nhỏ bé mà vô lực thuyền con, bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp.

Cái loại cảm giác này, giống như là một cái hèn mọn sâu kiến, đối mặt với uy năng vô biên thần linh, không có chút nào phản kháng chỗ trống, thậm chí không có chút nào ngẩng đầu lên nhìn dũng khí.

Phải biết chính Dạ Oanh bản thân trải qua hình ngục ty tầng tầng lớp lớp bồi dưỡng cùng thí luyện, thần kinh như là sắt thép cứng rắn, có thể làm cho nàng đều sinh ra loại cảm giác này đến, có thể thấy được Đế Trọng Sinh tức giận.

"Cho đến trước mắt, Nguyên tư tọa bỏ mình tin tức đã vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, "

Đao Binh tư tọa trầm ngâm nói:

"Dạ Oanh, lấy ngươi thấy, Nhạc Bình Sinh bản nhân có hay không tại chỗ giết chết hai vị long bộ danh sách tông sư năng lực "

"Cái này. . ."

Dạ Oanh do dự một chút, suy nghĩ một chút nói:

"Từ ta hơn nửa tháng trước lúc rời đi tình huống đến xem, Nhạc Bình Sinh cũng không có có thể giết chết hai vị danh sách tông sư năng lực, có phải hay không là Nhạc Bình Sinh triệt để tìm đến phía Bắc Hoang phương diện, tiết lộ bí mật, liên hợp cao thủ, làm xuống chuyện này "

Không nói chuyện mặc dù nói như vậy, Dạ Oanh trong lòng lại

hết sức không chắc, thực lực lại cường đại, tăng lên tốc độ cũng liền càng chậm chạp, đầu này thiết luật bất luận để ở nơi đâu đều là tuyệt đối chuẩn tắc, nhưng là Nhạc Bình Sinh tốc độ phát triển bản thân liền quỷ dị phi thường, hoàn toàn không thể lẽ thường lần chi.

"Tốt, ta đã biết."

Lúc này, Đế Trọng Sinh từ vương tọa bên trên đứng lên, ống tay áo nhẹ nhàng vung lên, hắn tọa hạ hoàn toàn do thiên địa nguyên khí đúc thành um tùm vương tọa trong khoảnh khắc hóa thành mây trôi, trong hư không phiêu tán, tiêu diệt vô tung.

Hắn quay người hướng về Đao Binh tư tọa, Hắc Thân tư tọa, Thiết Sách tư tọa ba người này nói:

"Ba vị tư tọa, chuyện này, cũng không nhọc đến phiền các ngươi, ta sẽ đích thân phái người điều tra chuyện này."

Tiếng nói vừa hết, thân thể của hắn hóa thành từng sợi khói nhẹ, trong nháy mắt biến mất tại đại điện bên trong.

Ba vị tư tọa không có chút nào toát ra gặp khinh thị phẫn nộ.

Bọn họ cũng đều biết, Nguyên Hành Y sở dĩ có thể lấy thân thể tàn phế trở thành hình ngục ty tư tọa một trong, bên người còn có hai vị danh sách tông sư làm ám vệ, chính là xuất từ Đế Trọng Sinh thủ bút.

Không nói diễn võ cơ quan bản thân cùng hình ngục ty bình khởi bình tọa, không nhận tiết chế cùng quản thúc, chính là Đế Trọng Sinh long bộ chưởng tòa thân phận, trên thực tế còn muốn so với bọn hắn ba người cao hơn một bậc.

Mà lại lấy Đế Trọng Sinh cùng Nguyên Hành Y quan hệ, cũng không để người khác nhúng tay.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 334: Gợn Sóng

Chương 334: Gợn sóng

Ngay tại tân triều diễn võ cơ quan cùng hình ngục ty từ trên xuống dưới chấn động kịch liệt đồng thời, Nhạc Bình Sinh danh tự lại lần nữa tại Bắc Hoang võ đạo giới nhấc lên sóng to gió lớn.

, bao quát mười Cửu Châu võ đạo thời gian thực ký sự, lại thêm đếm không hết địa phương tin báo mới nhất đồng thời liên hợp đăng:

Thủ vị, Thanh Châu Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh, hư hư thực thực lấy võ đạo gia chi thân cùng Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ Yến Quy Nam chính diện đối quyết, Yến Quy Nam lạc bại bỏ mình!

Hắc Ngục đi ra thần bí võ đạo gia khiêu khích giới tông phái một chiêu lạc bại tin tức lưu truyền thiên hạ, nhiệt độ còn không có biến mất, vô số võ giả lại lần nữa bị đầu này tin tức rung động.

Trọng yếu nhất chính là, hai đầu dẫn phát chấn động kịch liệt tin tức nhân vật chính, đều là cùng là một người.

Cái này như là sao chổi quật khởi Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh đến cùng là nhân vật bậc nào

Nếu như nói một chiêu đánh bại Hắc Ngục thiếu tôn tin tức khiến cho Bắc Hoang đám võ giả phấn chấn vô cùng, như vậy

Nhạc Bình Sinh hư hư thực thực lấy võ đạo gia cảnh giới, chính diện đánh giết Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ, cảnh giới tông sư kiếm đạo cường giả, cho mỗi một cái nhìn thấy cái tin tức này võ giả mang tới cũng chỉ có rung động cùng kinh dị.

Bọn hắn tự nhiên không biết, tại sớm hơn thời gian trước, Phá Nguyệt quân quân chủ cũng là đồng dạng chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, chỉ bất quá có hai phe thống đốc tạo áp lực, khống chế tin tức tại cực nhỏ phạm vi bên trong lưu truyền, có rất ít người biết thôi.

Mà lần này, Nhạc Bình Sinh là ở trên ngàn tên Luyện Tâm Kiếm Tông đệ tử trước mắt giết chết Yến Quy Nam, tự nhiên không cách nào giấu diếm, tin tức khuếch tán ấp ủ, tin báo thám tử nghe được có quan hệ Nhạc Bình Sinh gió thổi cỏ lay giống như là ngửi được mùi máu tươi cá mập, đuổi tới cơ hồ tại ngắn ngủi thời gian nửa tháng bên trong liền suy bại không còn hình dáng Luyện Tâm Kiếm Tông, ấn chứng tin tức này.

Cái này mấy ngày đến nay, cơ hồ đầu đường cuối ngõ đám người đều đang bàn luận chuyện này, có người hết lòng tin theo, có người hoài nghi, hiện lên lưỡng cực phân hoá tình huống.

Dù sao tại tất cả võ giả trong lòng, cảnh giới tông sư siêu phàm thoát tục, thiên nhân hợp nhất, sinh mệnh bản chất phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, lên trời xuống đất, đã là cao không thể chạm tồn tại, cũng là đứng tại Bắc Hoang thống trị kim tự tháp cao tầng tồn tại.

Võ Đạo Liên Minh quyền lực đỉnh phong, liền từ một trăm linh tám vị tông sư cầm giữ, chưởng khống.

Một cái võ đạo gia có thể vượt qua lạch trời, làm ra con kiến cắn chết voi dạng này xưa nay chưa từng có sự tình, hoàn toàn lật đổ tất cả võ giả võ đạo thường thức.

Giờ này khắc này, Chân Võ Đạo, Lý Kình Thương trong thư phòng.

Lý Tầm Ý trước mặt trưng bày cao cao một chồng sổ, trong tay hắn thì là thỉnh thoảng lấy xuống một bản liếc nhìn, mí mắt thỉnh thoảng nhảy lên.

Bên cạnh hắn, Lý Thuần Y sắc mặt cũng theo từng quyển từng quyển tin báo đọc qua, trầm ngưng vô cùng.

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi. . ."

Lý Tầm Ý buông xuống trong tay tin báo, thở ra một hơi đến, cười khổ nói:

"Nguyên bản Nhạc huynh leo lên bí truyền Long Hổ bảng tên thứ mười ba đã đầy đủ làm cho người chấn kinh mà không thể tưởng tượng nổi, nhưng là hiện tại xem ra. . ."

Hắn hiện tại trong lòng kinh nghi căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ, phải biết, tại mấy tháng trước hắn cùng Nhạc Bình Sinh gặp nhau thời điểm, Nhạc Bình Sinh ngay cả võ đạo gia đều không phải là, thậm chí còn không biết ra ngoài nguyên nhân gì tại một nhà tiểu võ quán làm một người học viên.

Mà từ Nhạc Bình Sinh rời đi Chân Võ Đạo về sau, không chỉ có lắc mình biến hoá, trở thành một tông chi chủ, liên tiếp làm ra chấn động Bắc Hoang hai kiện đại sự, bí truyền Long Hổ bảng bên trên xếp hạng cũng biến rồi lại biến, cho tới hôm nay thậm chí có thể ở chính diện quyết đấu ở trong giết chết khí đạo tông sư!

Cái này liên tiếp chuyện phát sinh, cũng bất quá thời gian ba tháng, tràn đầy mộng ảo hương vị.

Một bên Lý Thuần Y mặc dù biểu lộ trầm ngưng, nhưng là nội tâm cảm thụ cùng Lý Tầm Ý so sánh cũng không khá hơn chút nào.

Nàng luôn luôn được người xưng giống thiên tài, nhưng là tại Nhạc Bình Sinh quái vật lý lịch trước, nàng ngay cả một tơ một hào tương đối suy nghĩ đều sinh không nổi .

Chính diện đánh giết tông sư. . . Phải biết, Chân Võ Đạo đằng sau chưởng khống giả cũng bất quá là một vị tông sư mà thôi!

"Sở dĩ gọi các ngươi đến đây, chính là nói cho các ngươi biết, có quan hệ với Nhạc Bình Sinh thực lực biến hóa sự tình,

Bất luận là ai hỏi thăm, đều tuyệt đối không nên lộ ra!"

Lý Kình Thương ánh mắt nghiêm túc, nhìn xem chính mình cái này một đôi nhi nữ nói:

"Lúc trước phái người đến đây điều tra hỏi thăm Nhạc Bình Sinh Phá Nguyệt quân chủ, một tháng trước đã chết!"

Cái gì!

Tại Lý Thuần Y cùng Lý Tầm Ý đột nhiên biến hóa ánh mắt bên trong, Lý Kình Thương nhẹ gật đầu, chậm rãi nói ra:

"Đây là ta trăm phương ngàn kế mới biết được tin tức, Phá Nguyệt quân chủ một tháng trước, cũng là bị Nhạc Bình Sinh tại chỗ chém giết. Tin tức này bị Thanh Châu, U Châu hai châu thống đốc phong tỏa, mà Nhạc Bình Sinh cũng cùng toàn bộ quân phiệt một phương triệt để kết thù kết oán."

Một tháng trước bị Nhạc Bình Sinh tại chỗ chém giết

Lý Tầm Ý ngu ngơ chỉ chốc lát, chuyện này hắn trên thực tế một mực tại nghe ngóng, bất quá về sau nghe nói Nhạc Bình Sinh không biết làm sao bắt ở Phá Nguyệt quân tự mình điều binh tay cầm, đem nhân chứng vật chứng toàn bộ giao cho Thanh Châu thống đốc trong tay, khiến cho Phá Nguyệt quân nhận điều tra cùng chế tài, vốn cho rằng Phá Nguyệt quân không dám hành động

thiếu suy nghĩ, chuyện này cũng theo đó có một kết thúc, nhưng không có nghĩ đến Phá Nguyệt quân chủ chết!

Lý Kình Thương thở dài một hơi, tiếp tục nói:

"Thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, Nhạc Bình Sinh võ đạo tiến cảnh quỷ dị như vậy, các ngươi tuyệt đối không nên để lộ ra đi, để tránh đưa tới tai hoạ! Một khi tiết lộ ra ngoài chính là phiền phức ngập trời!"

Nhạc Bình Sinh từng tại Lý Thuần Y cùng Lý Tầm Ý trước mặt xuất thủ qua, lúc kia hắn còn chưa không phải võ đạo gia, mà tại cùng Phương Đạo Minh phụ tử động thủ là hắn mới hiển lộ ra võ đạo gia kiểm tra triệu chứng bệnh tật, nói rõ bất quá là vừa mới đột phá mà thôi.

Hơn ba tháng thời gian, từ vừa mới đột phá võ đạo gia biến thành bên trên đứng hàng thứ nhất, thậm chí chính diện đối quyết bên trong giết chết khí đạo tông sư, trong này đến cùng có thế nào to lớn bí mật, Lý Kình Thương không dám suy nghĩ, hắn cũng không có chút nào hứng thú đi nghe ngóng.

Chân Võ Đạo trong Nhị lưu thế lực cũng chỉ bất quá là hạng chót mà thôi, thể lượng mặc dù rất lớn, nhưng là thành viên ở giữa lực ngưng tụ rất thấp, như là năm bè bảy mảng.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, Nhạc Bình Sinh đã xưa đâu bằng nay, bí mật này một khi tiết lộ ra ngoài, đối Chân Võ Đạo căn bản cũng không có chút nào chỗ tốt, còn sẽ có lật úp to lớn nguy hiểm.

Trên thực tế trước mắt hắn mới thôi đáy lòng còn có một số may mắn, bởi vì lúc ấy Phá Nguyệt quân chủ phái người điều tra, bọn hắn chỉ án chiếu Nhạc Bình Sinh chỗ phân phó để lộ ra hắn động tĩnh, cũng không có liên quan đến cái khác tình huống.

Lý Tầm Ý cùng Lý Thuần Y trịnh trọng nhẹ gật đầu.

Hai người bọn họ không ngốc, tự nhiên biết Lý Kình Thương cụ thể chỉ là cái gì. Trên thực tế Lý Tầm Ý rõ ràng nhất Nhạc Bình Sinh mấy tháng này đến nay thực lực biến hóa, một khi tiết lộ lưu truyền ra đi, rơi xuống người hữu tâm trong tai, sẽ cho Nhạc Bình Sinh cùng Chân Võ Đạo mang đến cái gì hoàn toàn không thể tưởng tượng.

Hắn chậm rãi nhẹ gật đầu:

"Phụ thân, yên tâm đi, chuyện này, ta sẽ nát tại trong bụng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 335: Rèn Luyện

Chương 335: Rèn luyện

Thanh Châu, Đoan Mộc thế gia.

Đoan Mộc Hồng khẽ nhấp một cái tản ra mờ mịt nguyên khí không biết tên nước trà, đem chén trà mời để lên bàn, nhìn về phía Đoan Mộc Hòa Vũ nói:

"Cái tin tức này ngươi thấy thế nào "

"Nhạc Bình Sinh hư hư thực thực phá vỡ khí quan, thành công tấn thăng khí đạo tông sư "

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, nói ra:

"Võ đạo căn cơ càng hùng hồn, đột phá cảnh giới ngăn cản chướng ngại lại càng tăng khó mà đánh vỡ. Nhạc Bình Sinh võ đạo căn cơ là không thể nghi ngờ, từ hắn liên tiếp hai lần lấy võ đạo gia chi thân chiến thắng sơ vị khí đạo tông sư cũng có thể thấy được đến, loại chuyện này bất luận là cái nào một nhà đệ tử thiên tài, nhân vật thủ lĩnh đều làm không được.

Cái tin tức này chưa chứng thực, Tinh Thần Liệt Túc tông tông môn thế lực quá nhỏ, không có chút nào nội tình có thể nói, ta lại cảm thấy rất không có khả năng."

Hắn cùng Đoan Mộc Hồng chỗ đàm luận, tự nhiên không phải Nhạc Bình Sinh giết chết Yến Quy Nam sự tình, mà là từ Tinh

Thần Liệt Túc tông tông môn bên trong truyền đến một chút còn chưa nghiệm chứng tin tức ngầm, nghe nói Nhạc Bình Sinh đã tại tông môn xông quan thành công, trở thành khí đạo tông sư.

"Ta hi vọng có thể xác nhận điểm này. Xác nhận Nhạc Bình Sinh phải chăng tấn thăng khí đạo tông sư."

Đoan Mộc Hồng khoát tay áo, nói:

"Mỗi một cái tông sư đều là khó được lực lượng, ánh mắt của ngươi rất chuẩn, trong ngày thường liên lạc tình cảm cũng là rất có cần thiết, chỉ bất quá tận lực trong âm thầm tiến hành, đem hắn làm chúng ta một bước ám kỳ, nếu có cái gì chúng ta không tiện đi làm sự tình, hắn sẽ là một cái lựa chọn rất tốt."

"A "

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt khẽ động, hỏi:

"Gia chủ, ngươi là dự định... "

Đoan Mộc Hồng nhẹ gật đầu, thản nhiên nói:

"Chúng ta mấy nhà liên hợp giám sát dưới, cái chỗ kia gần nhất xuất hiện không nhỏ ba động, bất quá thời gian cụ thể còn không có xác định, trước chờ ngươi xác nhận sau này hãy nói đi."

...

Xử lý qua chiến đấu hiện trường về sau, Nhạc Bình Sinh trực tiếp về tới trong tông môn.

Từ đột phá khí tông bắt đầu, hắn rốt cuộc không cần mượn nhờ ngựa hay là phi hành dị thú làm phương tiện giao thông, hắn tự thân bất luận là số lượng vẫn là chất lượng đều vượt xa khỏi phổ thông khí đạo tông sư Tiên Thiên chi khí, hoàn toàn có thể chèo chống hắn tiến hành thời gian dài cao tốc phi hành. Mà lại tại

phương diện tốc độ mặt cũng không chậm chút nào, khoảng cách một ngàn dặm chỉ cần một hai canh giờ mà thôi.

Đây là tại hắn vừa mới đột phá cảnh giới, còn không có tiến hành rèn luyện rèn luyện tình huống dưới.

Theo nhân thể cái thứ hai cực hạn đánh vỡ, hắn cũng có thể nghiêm túc suy tính một chút kế hoạch sau này.

Trước mắt bày ở trước mặt hắn vấn đề lớn nhất chính là, tổ chức tình báo mở rộng tốc độ hoàn toàn theo không kịp hắn thực lực tăng trưởng tốc độ, trong thời gian ngắn cũng vô pháp đạt tới yêu cầu của hắn.

Bất quá hắn cũng hoàn toàn không cách nào trách móc nặng nề Diệp Phàm, mặc kệ để nhân vật dạng gì tới làm chuyện này, muốn tại ba tháng ngắn ngủi thời gian bên trong thành lập ra một cái hành chi hữu hiệu, có thể thẩm thấu trước tân triều tổ chức tình báo không khác người si nói mộng.

Thời gian cực ngắn bên trong, đầu tiên độ trung thành liền không cách nào cam đoan.

Đáng tiếc hình ngục ty phương diện đã triệt triệt để để quyết liệt, không có lưu nhiệm gì chỗ trống, Nhạc Bình Sinh đảo ngược thẩm thấu dự định cũng theo đó thất bại.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trên thân, tầng tầng như là ẩn chứa tinh không Tiên Thiên chi khí phun trào, thoát ra bên ngoài cơ thể. Thân thể quanh thân không gian hiện ra vô số lít nha lít nhít quỷ dị gợn sóng, không ngừng dập dờn, khuếch tán, cho người ta một loại đến từ viễn cổ mãng hoang xa xăm lực lượng, mênh mông to lớn, kiệt ngạo bất tuần.

Loại này vô hình gợn sóng hóa thành một cỗ trùng thiên khí thế, lập tức, hư không bốn phía du tẩu gợn sóng bên trong thời

gian dần qua nhiều hơn một loại màu bạc nhạt tinh quang, như là tinh không mặt nước nhộn nhạo mở, một cỗ mang theo huy hoàng vương đạo khí tức trùng thiên khí thế tự mình tràn ngập ra, như là thống trị Cửu Châu Bát Hoang Vô Thượng Hoàng giả, Thiên Cung Thiên Đế, ngự giá giáng lâm, thống trị hết thảy, vạn vật cúi đầu.

Hai loại cơ hồ hoàn toàn đối lập khí thế đồng thời xuất hiện ở trên người một người, lập tức, từng sợi lấp lóe tinh quang từ Nhạc Bình Sinh quanh thân một trăm linh tám cái mệnh khiếu bên trong bắn ra, theo sát phía sau đại cổ đại cổ tinh quang hỏa diễm lập tức hiện đầy Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp,

Trong nháy mắt liền ngưng tụ biến ảo đủ loại hình dạng.

Hắn đây là tại tiến hành hiện hữu lực lượng chưởng khống rèn luyện.

Tấn thăng khí đạo tông sư về sau, trải qua cùng Nguyên Hành Y đám người trận chiến đầu tiên, hắn đối với Tiên Thiên chi khí tính chất cùng chưởng khống tại thuần thục trình độ bên trên lại tiến lên một bước.

Ngoại trừ đang kịch liệt trong chiến đấu nhanh chóng quen thuộc nắm giữ lực lượng bên ngoài, cường độ cao tu luyện đồng dạng ắt không thể thiếu.

Mặc dù linh năng là một loại cùng với cao đẳng mà vô hại năng lượng, nhưng là Nhạc Bình Sinh thực lực tốc độ tăng lên thật sự là quá nhanh, một mực ở vào tiến bộ tiến bộ lại tiến bộ phi tốc tăng lên giai đoạn, đủ loại địch nhân cùng uy hiếp theo nhau mà đến, để hắn trong khoảng thời gian này đối với lực lượng nhỏ bé chưởng khống cùng rèn luyện sơ sót rất nhiều.

Hiện tại hắn thành công tấn thăng khí đạo tông sư, có rất lớn tất yếu từ căn nguyên nắm giữ Tiên Thiên chi khí đủ loại đặc tính, tu luyện tới tinh tế nhập vi tình trạng.

Dù sao lần đầu sử xuất liền tiêu hao cực lớn số lượng Tiên Thiên chi khí, xuất hiện đại lượng không cần thiết năng lượng lãng phí, cùng Tiên Thiên chi khí điều khiển trình độ có quan hệ rất lớn, cũng làm cho hắn sinh ra tỉnh táo.

Sóng gợn vô hình chấn động bên trong, Nhạc Bình Sinh thận trọng khống chế từng sợi Tiên Thiên chi khí từ thân thể bên ngoài thân nhô ra, trong hư không xoắn xuýt quấn quanh, tạo thành một con bộ dáng thô ráp tinh hỏa chi chim hình dạng.

Cái này đoàn lăng không phù động tinh hỏa chi chim cùng nói là chim, chẳng bằng nói là một đoàn mơ hồ không rõ tinh thần nguyên khí.

Mặc dù tại Tiên Thiên chi khí số lượng cùng chất lượng bên trên Nhạc Bình Sinh viễn siêu người bên ngoài, nhưng là tại chưởng khống độ rèn luyện bên trên, hắn đường phải đi còn rất dài.

Khí đạo tông sư cái này một cái đại cảnh giới bên trong, tất cả quá trình tu luyện đều là lấy rèn luyện Tiên Thiên chi khí làm chủ.

Khí đạo tông sư cảnh giới sơ kỳ, khí hải mở sau huyết khí dần dần chuyển hóa, toàn bộ chuyển hóa hoàn tất về sau cẩn thận nấu luyện, mở rộng khí hải phạm vi.

Khí tông trung kỳ, Ngự Khí hóa hình, chưởng khống như ý, tùy tâm sở dục. Nếu như Nhạc Bình Sinh có thể nhẹ nhàng thoải mái điều khiển nguyên khí, ngưng tụ ra một con rất sống động, lâu dài sẽ không tiêu tán nguyên khí chi chim, đã nói lên hắn đạt đến cảnh giới này.

Mà lại một tấc dài một tấc mạnh, khoảng cách chính là sinh mệnh, nguyên khí điều khiển phạm vi tới một mức độ nào đó liền đại biểu giai đoạn này võ giả sức chiến đấu.

Khí tông hậu kỳ, võ giả khí cùng ý hợp, lấy võ đạo ý chí mức độ lớn nhất rèn luyện Tiên Thiên chi khí, cô đọng tiên thiên Chân Cương, Tiên Thiên chi khí tại trên bản chất lại lần nữa phát sinh biến hóa, tăng lên một bậc thang, khoảng chừng cô đọng trình độ phương diện hoàn toàn cùng sơ vị khí đạo tông sư không thể so sánh nổi.

Bất quá Nhạc Bình Sinh mặc dù thân ở sơ vị khí tông cảnh giới, nhưng là thực lực chân chính của hắn lại hoàn toàn không thể lấy đơn thuần cảnh giới để phán đoán.

Về điểm này mặt, tân triều diễn võ cơ quan long bộ tông sư ngược lại là cùng hắn cùng loại. Cái quần thể này bởi vì tiếp nhận Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch cấy ghép nguyên nhân, cụ thể ví dụ thực tế cũng vô pháp đơn thuần dùng Bắc Hoang võ đạo giới chia nhỏ cảnh giới để phán đoán.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 336: Nguyên Hành Y Di Vật

Chương 336: Nguyên Hành Y di vật

Trong thư phòng, Nhạc Bình Sinh tư thế thư giãn, dựa vào ghế, có mặt khắp nơi nguyên khí ôn nhu bao vây lấy hắn.

Thân thể của hắn mặt ngoài, từng sợi tinh thần nguyên khí bốc lên, xoắn xuýt quấn quanh, không ngừng ngưng tụ, không ngừng mà tán loạn thành điểm điểm tinh mang, tại đầu vai của hắn thỉnh thoảng biến đổi hình dạng.

Chim nhỏ, sư tử, hổ báo...

Những động vật này hình thái mặc dù mơ hồ không rõ, căn bản chưa nói tới tinh tế, nhưng là so với vừa mới tấn thăng lúc, hiện tại Nhạc Bình Sinh tại nguyên khí điều khiển bên trên có nhỏ bé lại rõ ràng tiến bộ.

Một phương diện khác, trong thân thể phân ra mặt khác một cỗ mãnh liệt Tiên Thiên chi khí, lấy một loại thẳng tiến không lùi cuồng dã trạng thái, vọt vào Nhạc Bình Sinh bên hông Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong.

Làm so mạnh hơn duy nhất một lần bộc phát thủ đoạn, Nhạc Bình Sinh từ toàn thân Tiên Thiên chi khí chuyển hóa hoàn tất về sau liền không giờ khắc nào không tại tu hành.

Đồng thời hắn cũng phát hiện, một bên rèn luyện Tiên Thiên

chi khí, một bên cô đọng quán chú đao khí dạng này nhất tâm nhị dụng rèn luyện phương thức, tại nguyên khí chưởng khống tiến độ bên trên càng nhanh hơn một chút.

Tùy ý liếc nhìn trong khoảng thời gian này đến nay tông môn chồng chất các loại sự vụ tập hợp báo cáo, bao quát một bên đã chồng chất như núi Thanh Châu từng cái bên trong Tiểu Vũ đạo thế lực gửi tới chúc mừng văn kiện.

Những cái này chúc mừng văn kiện tuyệt đại bộ phận đều là từ một chút tam đẳng trở xuống bất nhập lưu võ đạo thế lực phát tới, nội dung cũng là không có chút nào dinh dưỡng lời xã giao.

Nguyên nhân tự nhiên là bởi vì tăng thêm từng cái địa phương tin báo liên hợp san phát thời gian thực tin báo, liên quan tới hắn đánh tan Hắc Ngục thiếu tôn cùng chiến thắng Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ hiển hách chiến tích.

Đối với những cái này nghĩ bấu víu quan hệ thế lực nhỏ tới nói, Tinh Thần Liệt Túc tông trở thành nhị đẳng võ đạo thế lực đang ở trước mắt, lập tức liền sẽ quật khởi bay lên, thừa cơ hội này cùng tạo mối quan hệ là có ích vô hại mua bán.

Dù sao vẻn vẹn viết vài câu lời xã giao, bọn hắn không có chút nào tổn thất.

Tại hắn tiến về Biên Hoang mấy ngày nay thời gian, tối thiểu có ba bốn phê người tự mình đến thăm chúc mừng, đều bị Chung Thành đuổi.

Nhạc Bình Sinh lật nhìn vài lần liền đem cái này một đống chúc mừng văn kiện để qua một bên, không còn quan tâm.

Hắn cũng không thể không thán phục những địa phương này tin báo thần thông quảng đại, nếu như không phải Chung Thành báo cáo gần nhất tông môn đệ tử nhân số lại lần nữa nghênh đón

một lần giếng phun, hắn còn không biết cùng Yến Quy Nam trận chiến kia đăng lên tất cả tin báo, đã dẫn phát toàn bộ Bắc Hoang sôi trào cùng nghị luận.

Trên thực tế Nhạc Bình Sinh không biết là, chuyện này chân chính ảnh hưởng so với hắn tưởng tượng còn muốn càng thêm lớn một chút. Hắn cũng đánh giá thấp đối với võ giả bình thường tới nói khí đạo tông sư siêu phàm thoát tục, cao không thể chạm, cho nên hắn vượt qua cảnh giới chiến thắng sự tình mới xôn xao.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói bại lộ dưới ánh mặt trời rất khó nói là tốt là xấu, nhưng là chính hắn vẫn là thiên hướng về hại lớn hơn lợi, dù sao trong thiên hạ ánh mắt đều hội tụ tại Tinh Thần Liệt Túc tông, nhất cử nhất động của hắn cũng có thể rơi vào người hữu tâm ánh mắt bên trong, không tính là một chuyện tốt.

Không nói võ đạo gia cảnh giới chính diện giết chết khí đạo tông sư là như thế nào phá vỡ lẽ thường, nếu có tâm người kỹ càng điều tra hắn quá khứ, rất dễ dàng phát giác ra một số không giống bình thường địa phương, dẫn tới phiền toái rất lớn.

Tỉ như hắn cảnh giới võ đạo không thể tưởng tượng nổi vượt qua trình độ, rất có thể sẽ dẫn phát một ít người điên cuồng, liền như là tân triều phương diện theo đuổi không bỏ đồng dạng.

Nhưng là lúc này không giống ngày xưa, Nhạc Bình Sinh cũng không có đi xử lý những cái này lỗ thủng ý tứ, theo hắn tấn thăng khí đạo tông sư, thực lực lại lần nữa thuế biến, những phiền toái này chẳng những không tính là phiền phức, còn có thể hóa thành chính hắn chất dinh dưỡng.

Lấy chiến dưỡng chiến, chính là Nhạc Bình Sinh cấp tốc tiến hóa phương thức.

Linh năng làm một loại không thể tưởng tượng nổi cao đẳng năng lượng, nhưng là vẫn như cũ có chế ước cùng hạn chế. Nhạc

Bình Sinh trong lòng rất rõ ràng, theo thực lực bản thân phi tốc phát triển, nó trên phạm vi lớn thay mình tiết kiệm thời gian tác dụng sẽ từ từ yếu bớt.

Hiện tại hắn đã có tám chín thành nắm chắc phán đoán, cái gọi là sinh mệnh đếm ngược là phía sau màn Hắc Thủ có thể ra tay, bản thân nó không cách nào thẩm thấu đến thế giới này đến, chỉ có dùng loại phương thức này đến thúc giục chính mình không ngừng tiến lên, cấp tốc tiến bộ.

Như thế nào đánh vỡ đạo này gông xiềng, Nhạc Bình Sinh tạm thời còn không có bất kỳ đầu mối. Hắn cũng hỏi thăm qua Tà Linh, đạt được chính là đồng dạng trả lời chắc chắn.

Dựa theo Tà Linh thuyết pháp, hấp thu linh hồn chuyển đổi thành linh năng năng lực là hắn đặc thù năng lực, ngoại trừ hắn bộ tộc này không có khác sinh mạng thể sinh mạng thể có thể làm được, cho dù là phía sau màn Hắc Thủ đều không được.

Tà Linh chịu đựng phía sau màn Hắc Thủ cải tạo, phụ thể tại Nhạc Bình Sinh trên thân, đã không phải là một cái hoàn chỉnh sinh mạng thể, chỉ lưu lại ý thức cùng đặc thù năng lực, trở thành cùng loại công cụ đồng dạng tồn tại, đối với phía sau màn Hắc Thủ giở trò gì căn bản nhìn không ra.

Vung đi trong đầu suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh giống như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó, từ trong ngực móc ra từ Nguyên Hành Y trên thân tịch thu được cái kia hư không túi, mở ra phong ấn, có chút cảm giác.

Làm hắn bên ngoài chính là, lấy Nguyên Hành Y có hai vị tông sư thiếp thân bảo hộ thân phận tôn quý, cái này hư không túi chứa đựng không gian cũng không có bao lớn, thậm chí còn so ra kém Nhạc Bình Sinh trước đó đoạt tới cái kia hai cái hư không túi.

Đại khái cảm giác một chút, Nguyên Hành Y hư không túi ước

chừng ba trượng vuông, mà lại bên trong tựa hồ cũng không có quá nhiều đồ vật, Nhạc Bình Sinh từng cái đem đồ vật bên trong lấy ra ngoài.

Theo hư không túi trở nên rỗng tuếch, Nhạc Bình Sinh trước mặt bàn bên trên đã bày đầy muôn hình muôn vẻ đồ vật.

Ước chừng hơn mười bình tạo hình cực kỳ tinh xảo bình ngọc nhỏ, ẩn ẩn tản mát ra một tia mùi thuốc.

Nhạc Bình Sinh khẽ động một chút, phảng phất bên trong chứa một loại nào đó đan dược, bất quá ra ngoài cẩn thận, hắn cũng không có mở ra, ai cũng không biết bên trong chứa đến cùng là thần đan diệu dược vẫn là vào máu là chết độc dược, hắn mặc dù không sợ, nhưng cũng không muốn vô vị tiêu hao linh năng.

Bất quá từ Nguyên Hành Y thân phận để phán đoán, hắn chỗ cất giữ bất luận là linh dược vẫn là độc dược, đều tuyệt đối không phải phàm phẩm.

Cụ thể hiệu quả cùng công dụng, Nhạc Bình Sinh dự định gọi tới tông môn bên trong y sư để phán đoán.

Bình ngọc bên cạnh, thì là hai thanh tạo hình cổ phác lại tôn quý phi phàm, toàn thân phảng phất là thủy tinh chế tạo một tay súng đạn, cùng loại Nhạc Bình Sinh kiếp trước súng ngắn.

Cái này hai thanh súng đạn tạo hình một màn đồng dạng, không khác chút nào, nên là một đôi.

Chiếu minh thạch chiếu rọi xuống, cái này hai thanh một tay súng đạn trên thân thương, một vòng lại một vòng ngũ thải ban lan vòng sáng nhộn nhạo lên, lộ ra vô cùng thần bí, cũng lộng lẫy.

Nhạc Bình Sinh tại trầm ngâm ở trong cầm lên trong đó một thanh, toàn thân lạnh buốt, cũng không nặng nề, hắn lập tức đem ánh mắt tụ tập tại sau bên cạnh nòng súng chỗ, một viên cắt chém

vô cùng quy tắc như là kim cương đồng dạng không biết tên tảng đá, khảm nạm ở nơi đó, tại Nhạc Bình Sinh Linh giác cảm giác bên trong, như thế một viên nho nhỏ không biết tên tảng đá lại mơ hồ tản mát ra mười phần cường hãn năng lượng ba động.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 337: Siêu Phàm Uy Lực!

Chương 337: Siêu phàm uy lực!

Lăn qua lộn lại xem xét một phen, Nhạc Bình Sinh xác nhận, thanh này không tầm thường súng đạn cũng không có cái gì nhét vào đạn dược địa phương, chỉ có khảm nạm không biết tên bảo thạch địa phương có thể tháo dỡ.

"Chẳng lẽ nói... Đám lửa này khí không cần bất luận cái gì thực thể đạn dược "

Nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh thân hình thoắt một cái, người đã bay ra ngoài cửa sổ, xuất hiện ở trên nóc nhà.

Giờ này khắc này, trăng sáng sao thưa, gió nhẹ chầm chậm, giữa sườn núi ở lại môn nhân đệ tử đại bộ phận đều đã bình yên chìm vào giấc ngủ.

Trên nóc nhà, gió núi quất vào mặt, Nhạc Bình Sinh tay giơ lên, mặt hướng tinh không, bóp cò súng.

Ông!

Trong tay hắn súng đạn có chút chấn động, toàn thân quang hoa lưu động, trong khoảnh khắc một đạo như là cọng tóc cực nhỏ, thẳng tắp tia sáng từ nòng súng bên trong bắn ra, trong nháy mắt xẹt qua chân trời!

Đạo ánh sáng này tuyến nhỏ bé vô cùng, tại bầu trời đêm ở

trong thoáng qua liền mất.

Ân đây là súng Laser

Nhạc Bình Sinh giật mình không nhỏ, mười phần ngoài ý muốn. Hắn bị lệch phương hướng, lại đưa tay bên trong súng đạn nhắm ngay hơn hai mươi trượng bên ngoài một viên trên đá lớn.

Ông!

Theo Nhạc Bình Sinh bóp cò, một đạo trắng bệch tia sáng lại lần nữa vạch phá bầu trời đêm lóe lên một cái rồi biến mất, đánh trúng mục tiêu về sau trong chớp mắt liền tiêu tán.

Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, trong khoảnh khắc liền đi tới hơn hai mươi trượng bên ngoài viên kia trên đá lớn.

Tại ánh mắt của hắn cùng Linh giác cảm ứng phía dưới, chỉ thấy được cự thạch chính giữa, một người có mái tóc tia phẩm chất chỗ trống thình lình hiển hiện, đồng thời đem toàn bộ cự thạch xuyên qua, liền ngay cả cự thạch đằng sau mặt đất cũng đồng dạng xuất hiện một cái sâu không thấy đáy tơ mỏng lỗ thủng.

Mà lại Nhạc Bình Sinh còn chú ý tới, cự thạch lỗ thủng giờ phút này hóa thành một cái đỏ bừng điểm sáng, phảng phất chịu đựng nhiệt độ cao thiêu đốt, hóa thành nham tương nửa thể rắn, đồng thời còn tại không ngừng khuếch tán.

Ẩn nấp, nhiệt độ cao, tốc độ ánh sáng, xuyên thấu đả kích!

Nhạc Bình Sinh quan sát đến cự thạch bị xỏ xuyên bộ phận hóa thành nham tương khuếch tán nhỏ xuống, trầm ngâm xuống tới.

Căn cứ phán đoán của hắn, thanh này thần bí súng đạn uy lực, là đem nòng súng chỗ khảm nạm viên kia không biết tên bảo thạch năng lượng tiến hành áp súc hội tụ, ngưng tụ tới cực điểm, cọng

tóc phẩm chất tia sáng đả kích bên trong, là không có gì sánh kịp nhiệt độ cao cùng xuyên thấu đả kích.

Thô sơ giản lược phán đoán, xạ tuyến nhiệt độ tối thiểu nhất tại một ngàn lần trở lên.

Loại tốc độ này cùng nhiệt độ xuyên thấu đả kích, liền ngay cả hắn cũng khó có thể ngăn cản, nếu như đánh trúng đầu, tất nhiên là cả người chết hạ tràng, tuyệt không may mắn thoát khỏi

"Nguyên lai, đây mới là tân triều súng đạn uy lực chân chính..."

Nhạc Bình Sinh thở ra một hơi đến, chỉ luận về đám lửa này khí uy lực, chỉ cần có thể sản xuất hàng loạt, cho dù là một đám không thông võ đạo, binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện cũng có thể ở các loại bố trí cùng chuẩn bị xuống giết chết một cái bình thường khí đạo tông sư!

Mà lại loại này tỉ lệ, tuyệt đối không nhỏ.

Đánh giá đám lửa này khí tôn quý phi phàm tạo hình, Nhạc Bình Sinh trong đầu phủ định sản xuất hàng loạt suy nghĩ.

Tại hắn nhìn, thanh thương này càng giống là Nguyên Hành Y cất giữ đồ chơi, bằng không mà nói cũng sẽ không chứa ở hư không trong túi áo mà không có tùy thân mang theo.

Có thể làm cho Nguyên Hành Y thân phận như vậy địa vị nhân vật trịnh trọng cất giữ súng đạn, làm sao cũng không có khả năng đạt tới sản xuất hàng loạt trình độ.

Mặc dù như thế phán đoán, Nhạc Bình Sinh nhưng không có mảy may khinh thường, Nguyên Hành Y cất giữ cái này hai thanh hẳn là thuộc về tân triều cấp cao siêu phàm súng đạn phạm trù, đã súng Laser có, pháo laser, thậm chí là cùng loại tên lửa xuyên lục địa, đạn hạt nhân, bom Hy-đrô tương tự như vậy phạm vi lớn diệt tuyệt tính đại sát khí, tại tân triều chỉ sợ chưa hẳn không có tương

tự tồn tại.

Nhạc Bình Sinh cảm xúc chập trùng, trong lòng dâng lên thật sâu lòng cảnh giác.

Hắn rất có thể một ngày kia sẽ ở đi đối kháng toàn bộ tân triều con đường bên trên, đối diện với mấy cái này khả năng tồn tại kinh khủng phạm vi lớn tính sát thương chiến lược vũ khí, trước mắt hắn khó mà ngăn cản.

Uy năng khủng bố đến đâu siêu phàm súng đạn, cũng cần người đến điều khiển, Nhạc Bình Sinh không cần động tác của mình có thể so sánh chỉ riêng nhanh, chỉ cần so người điều khiển động tác mau liền có thể, nhưng là nếu như xuất hiện cùng loại đạn hạt nhân dạng này diệt tuyệt sát khí,

Hắn cũng không có bất kỳ cái gì may mắn thoát khỏi đạo lý.

Thực lực! Chỉ có thực lực mới là hết thảy căn bản!

Suy nghĩ nhiều vô ích, Nhạc Bình Sinh nỗi lòng bình tĩnh trở lại, về tới thư phòng, đánh giá đến còn lại mấy thứ sự vật.

Một khối hình rồng phù bài, tản ra mờ mịt ánh ngọc, bản thân không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, tựa hồ vẻn vẹn một loại nào đó đại biểu quyền lực bằng chứng.

Một chồng đã hủy đi phong thư, Nhạc Bình Sinh rút ra lật nhìn hai tấm, mười phần tối nghĩa, bên trong lộ ra đối với hắn chỗ hữu dụng tin tức cũng rất có hạn, hắn thu vào, dự định sau đó tại nhìn kỹ.

Cuối cùng, thì là một bộ tạo hình bình thường, lại tràn ngập thảm liệt sát phạt chi khí khinh bạc áo giáp.

Này tấm áo giáp không phải vàng không phải ngọc, không biết là dùng cái gì vật liệu chế tạo, nhìn qua mười phần khinh bạc, có

chút cổ xưa, tựa hồ đã trải qua không ít lần núi thây biển máu, chiến trường trùng sát, toàn thân tối nghĩa quang hoa lưu chuyển, cho người ta một loại cùng với ủ dột, hung lệ cảm giác.

Áo giáp phần lưng, là một chỗ kỳ dị nổi lên, một viên hình tròn không biết tên tảng đá tản ra điểm điểm ba động.

Này tấm áo giáp cùng cái kia hai thanh tỏa ra ánh sáng lung linh siêu phàm súng đạn khác biệt, giống như là Nguyên Hành Y đã từng sử dụng qua đồ vật, làm lưu niệm.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, nhô ra tay đến, nhẹ nhàng đặt tại này tấm áo giáp phần lưng cơ quan phía trên.

Két cộc!

Tại Nhạc Bình Sinh bàn tay đặt tại trên cơ quan một nháy mắt, này tấm đã nhiều năm rồi áo giáp bỗng nhiên giải thể, phảng phất là có sinh mệnh đồng dạng lăng không trôi nổi, tự động bọc tại Nhạc Bình Sinh trên thân!

Ân

Cái này đột nhiên biến hóa để Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhất động.

Bất quá này tấm áo giáp mang đến cho hắn một cảm giác cũng không mười phần kiên cố, cứ việc cũng không biết nó sử dụng chất liệu, nhưng là Nhạc Bình Sinh thật có mười phần lòng tin phá hủy nó.

Nhưng mà nét mặt của hắn sau đó một khắc hơi đổi.

Áo giáp đằng sau, khí lưu vô hình khuấy động , liên đới lấy Nhạc Bình Sinh thân thể ly khai mặt đất, có chút trôi nổi!

Đó cũng không phải Nhạc Bình Sinh thao túng nguyên khí lên

không, mà là bộ giáp này đằng sau chỗ kia kỳ dị nổi lên phun ra cuồn cuộn khí lưu, để hắn lơ lửng mà lên.

Lơ lửng mà lên đồng thời, một cỗ vô hình cảm giác xuyên thấu qua phần lưng một chỗ lạnh buốt cảm xúc truyền tới Nhạc Bình Sinh đại não, nói cho hắn biết một cái mơ hồ tín hiệu:

Ta có thể thao túng nó.

Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động bên trong, không khí đột nhiên bạo chấn, một cỗ cuồng mãnh động lực phía dưới, hắn trong nháy mắt tại không có điều động bất luận cái gì Tiên Thiên chi khí tình huống dưới bay vụt ra ngoài cửa sổ!

"Không thể tưởng tượng nổi!"

Cuồng phong chạm mặt tới, Nhạc Bình Sinh cả người giống như là lưu tinh đồng dạng ở trên không xẹt qua, nhanh như thiểm điện.

Tại Nhạc Bình Sinh phán đoán phía dưới, kì lạ áo giáp khí lưu phun ra dưới, tốc độ của hắn mặc dù không có đạt tới vận tốc âm thanh, nhưng là cùng hắn cho đến trước mắt thao túng nguyên khí tốc độ phi hành so sánh chậm không có bao nhiêu.

Cái này không phải liền là Iron Man

Ý nghĩ này chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh không khỏi trong lòng bật cười, thao túng hướng bay, lại lần nữa về tới trong thư phòng.

Lần nữa dùng bàn tay chạm đến một chút áo giáp phần lưng cơ quan, này tấm áo giáp bỗng nhiên giải thể, Nhạc Bình Sinh lại trầm ngâm không nói.

Này tấm áo giáp tựa hồ là nương theo lấy Nguyên Hành Y nam chinh bắc chiến, có tình cảm mới giữ lại.

Cùng lúc trước cái kia hai thanh tựa hồ là vật sưu tập siêu phàm súng đạn khác biệt, này tấm áo giáp rõ ràng là tân triều cái nào đó cơ cấu chế thức trang bị. Nhạc Bình Sinh tại trên khải giáp tìm tới một cái số hiệu cũng ấn chứng điểm này.

Nói một cách khác, loại này có thể tiến hành nhanh chóng phi hành đơn binh áo giáp, tân triều có sản xuất hàng loạt năng lực.

Không cần cưỡi cái gì phi hành dị thú, cũng không cần kinh lịch thiên tân vạn khổ tu luyện, một bộ áo giáp liền có thể để tân triều một người bình thường ở chân trời bay lượn.

Mà quyền khống chế bầu trời đại biểu cho cái gì, Nhạc Bình Sinh lại biết rõ rành rành.

Tưởng tượng một chút, như châu chấu phô thiên cái địa phi hành quân đội, mang theo phạm vi lớn bạo tạc tính chất súng đạn tại chiến trường đối mặt đất mục tiêu tiến hành toàn diện thức oanh tạc, là một bộ dạng gì tràng cảnh

Lại hoặc là mỗi cái phi hành binh sĩ cầm trong tay cường lực siêu phàm súng đạn, ở trên không vây giết một cái khí đạo tông sư, người tông sư này lại nên như thế nào ngăn cản

Nếu như tân triều tồn tại cùng loại đạn hạt nhân diệt tuyệt tính phạm vi lớn chiến tranh súng đạn, từ những cái này phi hành quân đoàn tiến hành không trung đưa lên, như thế nào may mắn thoát khỏi

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, các loại suy nghĩ chập trùng.

Cũng khó trách Bắc Hoang dù là võ đạo văn minh cường thịnh, di sơn đảo hải võ giả tồn tại tình huống dưới vẫn tại tân triều ép sát hạ từng bước lui lại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 338: Khó Khăn

Chương 338: Khó khăn

Nắng sớm mờ mờ, thiên không lật lên ngân bạch sắc, Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử đều mở to nhập nhèm mắt buồn ngủ, tiến hành một ngày tảo khóa.

Nhạc Bình Sinh lại một đêm không ngủ, trong tay lấy từ Nguyên Hành Y cất giữ súng đạn bên trên không biết tên đá năng lượng không ngừng ném động lên.

Hắn lặp đi lặp lại nghiên cứu qua, viên này đá năng lượng ở trong năng lượng ẩn chứa, có thể làm cho cái kia thanh súng đạn liên tục kích phát mười lần.

Lạ thường chính là, đem viên này tảng đá tháo dỡ xuống tới về sau, Nhạc Bình Sinh vô luận điều khiển nguyên khí làm sao dẫn động, đè ép, cọ rửa, cũng không có tạo được bất cứ hiệu quả nào.

Bộ kia phi hành áo giáp đằng sau chỗ khảm nạm không biết tên đá năng lượng, nên cùng hắn trong tay đá năng lượng là cùng một loại đồ vật, bất quá tựa hồ ẩn chứa trong đó năng lượng có một điểm khác nhau.

Mà lại càng làm cho người ta ngạc nhiên là, theo chiếu sáng cường độ, đá năng lượng bên trong năng lượng sẽ tự chủ khôi phục!

Giờ phút này, Nhạc Bình Sinh toàn thân lượng lớn Tiên Thiên nhất khí không giờ khắc nào không tại chịu đựng rèn luyện, tại chưởng khống nguyên khí điều khiển đồng thời tiến hành đao khí quán chú.

Theo tân triều chiến tranh thủ đoạn lần nữa vạch trần ra một góc, Nhạc Bình Sinh trước mắt lại phảng phất bao phủ lên càng lớn mê vụ.

Thiên Công Thần Khí cục đến cùng là một loại gì tồn tại

Cái tên này, tại hắn vừa mới giáng lâm phương thế giới này thời điểm liền nghe Lý Thiết nhắc qua. Siêu phàm súng đạn, chiến tranh binh khí nghiên cứu phát minh đều là từ cái này cơ cấu hoàn thành. Bởi vì thế giới quy tắc khác biệt, Thiên Công Thần Khí cục ngược lại đi hướng một đầu càng thêm không thể tưởng tượng nổi nghiên cứu phát minh con đường.

Tại được chứng kiến cỗ kia chế thức đơn binh phi hành áo giáp về sau, Nhạc Bình Sinh đối với tân triều siêu phàm súng đạn chiến tranh năng lực lại lần nữa tăng lên một cái đánh giá cấp bậc.

Trên thực tế, cho dù là Nhạc Bình Sinh về tới nguyên bản Địa Cầu, bằng vào thực lực bây giờ thủ đoạn cũng còn xa xa không đạt được tung hoành vô địch, xưng bá thế giới trình độ, một viên đạn hạt nhân liền có thể triệt triệt để để hủy diệt bản thân hắn, lại càng không cần phải nói là đối mặt thể lượng khổng lồ hơn gấp mười lần tân triều.

Từ uy lực, tính tiện lợi các phương diện tới nói, tân triều chiến tranh cục bộ đả kích năng lực chỉ sợ so với hắn kiếp trước trên Địa Cầu cường quốc tập hợp còn kinh khủng hơn rất nhiều.

Dạng này thể lượng to lớn như là quái vật khổng lồ máy móc, một khi điều động lên tất cả lực lượng, lại là một loại như thế nào cảnh tượng

Mà lại hiển nhiên tân triều chỗ đi là một đầu hoàn toàn khác biệt, cơ hồ toàn năng phát triển con đường.

Võ đạo, cá nhân sinh mệnh cường đại cấp độ phương diện, tân triều mở ra lối riêng, khai phát ra tốc thành Thần Ma võ đạo, lợi dụng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch cấy ghép, để người bình thường cũng có thể có được siêu phàm lực lượng.

Bắc Hoang võ đạo tu luyện làm từng bước, mặc dù không có bất kỳ tai hoạ ngầm, nhưng là muốn có thành tựu, tư chất, bối cảnh, thiên phú, tài nguyên các loại thiếu một thứ cũng không được, mà lại tại về thời gian đồng dạng phải năm này tháng nọ, xa xa không so được mấy năm, mười mấy năm liền có thể sản xuất diễn võ cơ quan hổ bộ võ đạo gia thậm chí long bộ tông sư.

Ngoại lực công cụ phương diện, Bắc Hoang đám võ giả dùng vẫn như cũ là thiên chuy bách luyện vũ khí lạnh, mà tân triều quét ngang vạn dặm, siêu phàm súng đạn triều dâng hùng bá thiên hạ, thậm chí ngay cả để phổ thông cá thể bay lượn với thiên tế đơn binh phi hành áo giáp đều nghiên cứu phát minh ra, căn bản vô pháp so sánh.

Vô luận từ chỗ nào phương diện tới nói, tân triều bây giờ bá chủ địa vị danh phù kỳ thực.

Hắn mặc dù tấn thăng khí đạo tông sư, nhưng là đối đầu cái này cả một cái quái vật khổng lồ, kình thiên cự thú, vẫn như cũ tương đương với lấy trứng chọi đá.

Nhạc Bình Sinh trong lòng rất rõ ràng, hắn đường phải đi còn rất dài.

Đem trên bàn linh linh toái toái sự vật thu hồi chính mình hư không túi, Nhạc Bình Sinh đứng dậy, hướng về giữa sườn núi bước đi.

Làm Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ ba tháng này đến nay, Nhạc Bình Sinh rất ít tại môn nhân đệ tử trước mặt lộ diện, vì thế Chung Thành đã tới khẩn cầu không ít lần, theo bản năng bị Nhạc Bình Sinh lãng quên, giờ phút này hắn thu nạp nguyên khí, một bên toàn tâm toàn ý hướng về Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong quán chú cô đọng đao khí, một bên chậm rãi đi tới giữa sườn núi trên quảng trường.

Quảng trường này là tại nguyên bản địa chỉ bên trên lại tiến hành mở xây dựng thêm, khoảng chừng mấy ngàn mét vuông, tương đương với một cái sân bóng đá kích cỡ.

Trên quảng trường, phân ra mấy cái khu vực, mấy trăm người đệ tử sắc mặt nghiêm túc,

Mồ hôi huy sái, khổ luyện.

"Tông, tông chủ đến rồi!"

Cũng không biết là ai trước đó phát hiện Nhạc Bình Sinh đến, trong lúc nhất thời tuyệt đại bộ phận đệ tử mới nhập môn động tác chậm lại, hiếu kì lại kính úy dò xét lấy cổ, xa xa dò xét đi xuống bậc thang Nhạc Bình Sinh.

Tinh Thần Liệt Túc tông trong khoảng thời gian này đến nay giếng phun thức cao tốc nhân viên khuếch trương tăng, dựa vào chính là Nhạc Bình Sinh thanh danh.

"Vị kia chính là chúng ta tông chủ bí truyền Long Hổ bảng đệ nhất "

"Cái gì bí truyền Long Hổ bảng thứ nhất, đây là võ đạo gia cảnh giới xếp hạng, tông chủ đại nhân đã có thể đối mặt khí đạo tông sư chiến thắng, nói không chừng không cần bao lâu thời gian chúng ta liền có thể tại bí truyền Thiên Cương trên bảng nhìn thấy tên của hắn!"

"Nói đến tông chủ lúc nào tấn thăng khí đạo tông sư đến lúc đó nhất định là xa gần nghe tiếng đại sự a! Chúng ta tông cũng có thể vọt cư vì mà cùng võ đạo thế lực, không ai dám coi thường!"

"Ngươi nói gì vậy, hiện tại cũng không ai dám xem nhẹ a!"

Trên quảng trường mặc dù rối loạn tưng bừng, nghị luận ầm ĩ. Trên thực tế không riêng gì đệ tử mới nhập môn, chính là những cái kia Tinh Thần Liệt Túc tông các lão nhân, tại thời gian dài như vậy đến nay tổng cộng cũng chưa từng thấy qua Nhạc Bình Sinh vài lần.

Cũng may dù cho đối với Nhạc Bình Sinh hiếm thấy lộ diện cảm thấy ngạc nhiên, nhưng là tất cả môn nhân đệ tử cũng không dám lười biếng lười biếng, từng cái hô quát thanh âm lớn hơn.

Chung Thành, Diệp Phàm, Lâm Thành mấy người cũng tại trên quảng trường, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh về sau cũng liền bận bịu mang theo một nhóm người vội vàng chạy tới, khom mình hành lễ đồng thời cao giọng nói:

"Bái kiến tông chủ đại nhân!"

"Không cần đa lễ."

Đối mặt đám người này hành lễ Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, tùy ý nói:

"Ta tùy tiện xuống tới nhìn xem."

Chung Thành vội vàng xông tới, cung kính nói:

"Tông chủ đại nhân, gần nhất trong khoảng thời gian này chúng ta mới gia nhập môn nhân đệ tử đã vượt qua một ngàn tên, phát triển mười phần cấp tốc."

Hắn quay đầu chỉ chỉ sau lưng cung cung kính kính đứng

thẳng mười cái đối với Bình Sinh tới nói tương đối khuôn mặt xa lạ, nói:

"Những này là gần nhất trong khoảng thời gian này đến nay từ chúng ta nguyên bản đệ tử bên trong đề bạt ra tới chấp sự."

Theo Chung Thành giới thiệu, cái này ước chừng mười lăm cái thống nhất phục sức đệ tử lại lần nữa khom người nói:

"Gặp qua tông chủ!"

"Rất tốt."

Nhạc Bình Sinh đánh giá cái này mười lăm người một phen, nhẹ gật đầu:

"Các ngươi đi xuống đi, Chung trưởng lão, ngươi, Diệp Phàm cùng Lâm Thành ba người các ngươi lưu lại."

Đứng tại trên thềm đá, Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, xa xa nhìn chăm chú lên trên quảng trường các đệ tử, dò hỏi:

"Tông môn sự vụ ta từ trước đến nay tham dự không nhiều, hiện tại tông môn cụ thể tình huống như thế nào các ngươi có cái gì khó khăn "

"Tông chủ, trước mắt thông qua thí luyện, sàng chọn ra dự bị đệ tử hết thảy 1,332 tên, đệ tử chính thức hai trăm linh hai tên, hạch tâm đệ tử hai mươi tám tên, về phần khó khăn..."

Chung Thành tựa hồ là rốt cuộc tìm được cơ hội, kêu ca kể khổ nói:

"Tông chủ, chúng ta môn nhân số lượng tăng trưởng mấy lần, tài vụ bên trên áp lực mười phần to lớn, mỗi ngày dùng tiền liền cùng nước chảy, nếu như còn không nghĩ biện pháp khai nguyên, lấy trước mắt tài chính dự trữ chèo chống không được một năm;

Còn có một phương diện chính là chúng ta tông môn khuyết thiếu sung làm bề ngoài võ đạo gia cao thủ, chỉ có một mình ta thật sự là một cây chẳng chống vững nhà, nhiều như vậy môn nhân đệ tử, tại giảng bài phương diện căn bản bận không qua nổi, mà lại nhân số nhiều, giáo sư hiệu quả cũng rất kém cỏi. Cuối cùng chính là... Chính là..."

Chung Thành trù trừ một chút, vẫn là kiên trì nói ra:

"Chúng ta tông môn nguyên bản truyền thụ cho những cái kia võ đạo là đang nói không lên cao minh, cùng chúng ta tông môn cao tốc phát triển tách rời, nếu như không có đem ra được võ đạo kỹ nghệ truyền thụ, ta sợ đối tông môn sau từ phát triển ảnh hưởng rất lớn."

Chung Thành sau khi nói xong, một bên đứng vững Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người cũng liền gật đầu liên tục.

Bọn hắn làm ngoại trừ Chung Thành bên ngoài trong tông môn vất vả nhiều nhất người, biết rõ tông môn tình huống, tự nhiên biết Chung Thành mỗi một điều đều nói tại điểm quan trọng bên trên, không có chút nào hư giả.

Tinh Thần Liệt Túc tông nguyên bản võ đạo truyền thừa mất đi, từ trên xuống dưới tập luyện đều là chút chắp vá lung tung mà đến cấp thấp võ học, cũng là cái này tông môn suy sụp căn nguyên.

Không có riêng một ngọn cờ võ đạo truyền thừa, dù cho nương tựa theo Nhạc Bình Sinh danh khí nhanh chóng phát triển, cũng bất quá là không trung lâu các, bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 339: Phương Pháp Cùng Truyền Thụ

Chương 339: Phương pháp cùng truyền thụ

Nhạc Bình Sinh ngược lại là không nghĩ tới trong thời gian ngắn như vậy mặt người đệ tử số lượng đã tăng mấy lần, hắn suy tư một lát, từ trong ngực lấy ra được từ Nguyên Hành Y cái kia hư không túi, đưa cho Chung Thành:

"Cái này, ngươi nghĩ biện pháp tìm kiếm một cái phòng đấu giá ra tay đi, có thể giải quyết vấn đề thứ nhất."

Đến cho đến trước mắt, hắn hết thảy có ba cái hư không túi, ngoại trừ lớn nhất một cái kia lưu lại, dư thừa trên thực tế không có quá nhiều tác dụng, chẳng bằng lấy ra đổi lấy tài chính.

Lại một cái hư không túi!

Chung Thành tròng mắt đột nhiên trừng một cái, hắn tự nhiên biết đây là cái gì, nội khố ở trong còn một mình nằm một cái hư không túi làm trang bị thanh anh khoáng thạch công cụ chưa kịp vận dụng, kết quả giờ phút này trước mắt của hắn lại xuất hiện một cái!

Một cái kia hư không túi đã bị hắn giống như bị núi vàng đập trúng đồng dạng mừng rỡ như điên, lại lần nữa xuất hiện một cái để hắn giống như là giống như nằm mơ gắt gao mở to hai mắt nhìn.

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người có chút hiếu kỳ ngẩng đầu lên đánh giá Chung Thành gặp quỷ sắc mặt, không biết Nhạc Bình Sinh trong tay là cái gì.

Hư không túi loại vật này bởi vì quá mức hi hữu, giá trị liên thành, chỉ có cỡ lớn thế lực ở trong mới có, lưu truyền không rộng, rất nhiều người đều không biết, chứ đừng nói là thấy tận mắt, lấy Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người kiến thức tự nhiên nhận không ra.

Chung Thành cũng là lần trước Nhạc Bình Sinh giao cho hắn về sau chính mình tìm đọc điển tịch, mới phân biệt được.

Dù là một cái cực kỳ phổ thông một cái hư không túi giá trị, liền tối thiểu giá trị mười chuôi Luyện Huyết Huyền Binh!

Chung Thành cánh tay khẽ run đem Nhạc Bình Sinh trong tay hư không túi đẩy trở về, run rẩy nói:

"Tông chủ, vật này can hệ trọng đại, không thể có bất kỳ thất thoát nào, ta chỉ sợ "

Hư không túi bán ra loại tin tức này, tất nhiên sẽ nhấc lên một đại cổ gợn sóng, đến lúc đó rất nhiều thế lực lớn sẽ giống như là ngửi được mùi máu tươi cá mập đồng dạng toàn bộ vây quanh, hắn chỉ bất quá võ đạo gia cấp bậc tu vi chỗ nào có thể đè ép được loại tràng diện này

"Không sao, ngươi an bài trước người đi nghe ngóng, đằng sau lại nói. Ta nhìn ngươi tựa hồ còn không có Luyện Huyết Huyền Binh đợi đến ta xuất thủ về sau tông môn có thể xuất tiền cho ngươi phân phối một thanh."

Nhạc Bình Sinh cũng lơ đễnh, thu hồi hư không túi, nhìn về phía Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người nói ra:

"Hai người các ngươi cũng giống như vậy, đột phá đến võ đạo

gia cảnh giới thời điểm, cũng có thể cho các ngươi phân phối một kiện Luyện Huyết Huyền Binh."

"Cám ơn tông chủ! Tông chủ đại nhân đại ân đại đức, suốt đời khó quên!"

Một nháy mắt, Chung Thành Diệp Phàm Lâm Thành ba người lập tức vui mừng quá đỗi, cảm động đến rơi nước mắt, kích động khó tự kiềm chế, tay cùng chân đều tựa hồ không biết nên để vào đâu cho thỏa đáng.

Thân là một cái Bắc Hoang võ giả, bất kể là ai đều đối một kiện Luyện Huyết Huyền Binh giá trị lòng dạ biết rõ.

Đừng nói là mới vào võ đạo gia cảnh giới võ giả, chính là tiến thêm một bước, huyết như tương hống cảnh giới võ đạo gia giật gấu vá vai, mua không nổi Luyện Huyết Huyền Binh cũng có khối người.

Động một tí năm vạn trở lên Xích Kim Diệp, lấy võ giả cá thể mà nói thật sự là khó có thể chịu đựng. Giống như là Chung Thành, tấn thăng võ đạo gia cảnh giới hơn mười năm, ngay cả nửa thanh Luyện Huyết Huyền Binh cái bóng đều không có nhìn thấy, ngoại trừ sư huynh của hắn, cũng là lúc ấy tông môn chi chủ có như thế một thanh bên ngoài, còn lại trưởng lão cũng đồng dạng không có.

Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người thì càng không cần nói, bọn hắn khoảng cách võ đạo gia cảnh giới còn có khoảng cách rất lớn, nhưng là nếu như không phải Nhạc Bình Sinh khẳng khái, dù là đột phá đến võ đạo gia cảnh giới, có thể có được một thanh Luyện Huyết Huyền Binh còn không biết phải chờ tới lúc nào.

Nhạc Bình Sinh thời khắc này hứa hẹn đối với Chung Thành đám ba người tới nói cùng trên trời rơi xuống cái đĩa bánh đồng dạng không có khác nhau, làm sao có thể không mừng rỡ như điên,

cảm ân Dane

Nhạc Bình Sinh khoát tay, ngăn lại ba người thiên ân vạn tạ, tiếp tục nói:

"Về phần vấn đề thứ hai, tông môn nhân số gấp bội, tình huống hỗn loạn, không thích hợp chiêu nạp khách khanh, tạm thời duy trì hiện trạng, chỉ có trước vất vả các ngươi. Ban đầu môn nhân trong hàng đệ tử, các ngươi có thể lại chọn lựa ra một bộ phận đệ tử ưu tú, nhằm vào mới nhập môn dự bị đệ tử giáo sư."

Ngoại trừ tình huống trước mắt hoàn toàn chính xác hỗn loạn bên ngoài,

Nhạc Bình Sinh cũng không hi vọng chiêu nạp ngoại nhân, biết tông môn quá nhiều bí mật, đối kế hoạch sau này cũng sẽ có ảnh hưởng.

Mà lại trong khoảng thời gian này đến nay môn nhân đệ tử số lượng tăng vọt, như thế hỗn loạn tình huống dưới quản lý khó tránh khỏi sẽ có lỗ thủng, nói không chừng liền có khác hữu dụng tâm người trà trộn đi vào , chờ qua một đoạn thời gian về sau Nhạc Bình Sinh sẽ đích thân tiến hành thanh tẩy.

Thần Minh Cảm Ứng Pháp phía dưới, vô luận là đục nước béo cò vẫn là có ý khác, trong khoảnh khắc liền sẽ bị hắn bắt tới.

"Không khổ cực! Không khổ cực!"

Vừa đạt được thiên đại hứa hẹn, Chung Thành trên mặt mặt mày hớn hở, mang theo Diệp Phàm cùng Lâm Thành hai người liên tục khom người, phảng phất vừa rồi kêu ca kể khổ người không phải hắn như vậy.

Nhạc Bình Sinh cười cười, khám phá cũng không nói phá, tiếp tục nói: "Về phần vấn đề thứ ba "

Hắn trầm ngâm một chút, hỏi:

"Ta trước đó truyền thụ cho ngươi môn như thế võ đạo, các ngươi tu luyện thế nào cảm ứng mở ra mấy cái mệnh khiếu "

Nhạc Bình Sinh tiếng nói vừa hết, ba người lập tức hai mặt nhìn nhau, Chung Thành lúng túng nói:

"Tông chủ đại nhân ngươi nói đùa, bí truyền võ đạo muốn tu luyện có thành tựu đơn giản nhất cũng muốn năm này tháng nọ, lúc này mới thời gian ba tháng mà thôi, chúng ta ngay cả mệnh khiếu đều không có chuẩn xác đo đạc đến, lại càng không cần phải nói mở ra mệnh khiếu."

Nhạc Bình Sinh lập tức hiểu rõ, thật sự là hắn là không để ý đến điểm này, đối với võ giả bình thường tới nói một môn bí truyền võ đạo không có một hai năm thời gian ngay cả nhập môn cũng không nên nghĩ, cũng không phải là tất cả mọi người giống như hắn có linh năng phụ trợ, tu hành lần mau căn bản không giống nhân loại.

Mà lại Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp là toàn bộ võ đạo truyền thừa điển tịch hạch tâm tổng cương, không có hô hấp pháp bộ phận phối hợp, bọn hắn càng thêm khó mà có thành tựu.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, mở miệng nói:

"Truyền thừa thánh điển hạch tâm bộ phận, ta dự định sửa sang một chút, trước truyền thụ cho ba người các ngươi, lại từ các ngươi trải qua kiểm tra đánh giá về sau truyền thụ cho hạch tâm đệ tử."

Đến khí đạo tông sư cảnh giới này, Nhạc Bình Sinh đã có đầy đủ thực lực làm lực lượng cùng ỷ vào, không sợ hãi. Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh là một bộ cao đẳng võ đạo bí điển, lại không phải cái gì vô địch thiên hạ Chí Tôn pháp điển. Mà lại thành

tựu của hắn trên thực tế càng nhiều ỷ lại tại linh năng thành hiệu quả.

Vẻn vẹn cho hắn một bản trong thiên hạ lợi hại nhất võ đạo công pháp, không có linh năng phụ trợ, trên thực tế hắn cũng tuyệt không có khả năng mau quật khởi, đạt tới hiện nay thành tựu.

Linh năng mang cho Nhạc Bình Sinh ưu thế, chính là cực lớn rút ngắn thời gian tu luyện, đồng thời bỏ qua tài nguyên bối cảnh, căn cốt thiên phú các loại hạn chế.

Ba người này tiến vào quan sát của hắn đã có truyền thụ tư cách, bất quá Nhạc Bình Sinh cũng sẽ không một mạch toàn bộ truyền thụ cho bọn hắn, mà là làm từng bước, trước đem lực quan bộ phận tu hành phóng xuất, đến tiếp sau bộ phận đợi đến Chung Thành bọn người tu vi đến một bước kia về sau lại giúp cho truyền thụ.

"Cám ơn tông chủ!"

Chung Thành, Diệp Phàm, Lâm Thành ba người lập tức mặt mũi tràn đầy kích động, mừng rỡ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 340: Chưởng Ấn!

Chương 340: Chưởng ấn!

Vùng biên hoang, ít ai lui tới vùng bỏ hoang.

Gió nhẹ chầm chậm, dưới trời chiều, một nam tử quanh thân khí lưu vờn quanh, cách mặt đất một trượng, lăng không đứng thẳng, nhìn xung quanh bốn phía.

Người này rõ ràng là một khí đạo tông sư.

Mà trên mặt đất, mấy cái thân mang thống nhất chế thức trang phục nam tử áo đen tại cái này một khối địa phương tinh tế kiểm tra, thăm dò.

Giờ này khắc này mảnh này phế tích mảng lớn mảng lớn lỗ thủng, lõm, hố sâu, trong đó một đạo lan tràn dài mấy trăm trượng dài thẳng tắp khe hở, chỉnh tề giống như là đao khắc đồng dạng, còn sót lại tại đại địa phía trên. Phảng phất đã trải qua một trận cực kì to lớn mà chiến đấu kịch liệt đồng dạng.

Những người áo đen này trong tay mang theo một cái cái nho nhỏ lồng sắt, bên trong một mực chuột bộ dáng sinh vật chi chi kêu loạn, tựa hồ tại truyền lại tin tức gì.

Ước chừng qua nửa canh giờ thời gian, sau đó trong đó một tên đầu lĩnh bộ dáng nam tử rất cung kính đến gần tên kia đứng lơ lửng trên không, báo cáo:

"Trấn thủ đại nhân, căn cứ vết tích phán đoán, nơi này thật là bộc phát qua một trận đại chiến, có tông sư cấp bậc nhân vật ở đây giao thủ, sau đó bị cố ý che giấu, Thông U thử ngửi ra một chút xíu còn sót lại huyết tinh vị đạo, chứng minh có người thụ thương hoặc là tử vong. Mà lại. . ."

Tên thủ lĩnh này ngữ khí dừng một chút, tiếp tục nói:

"Thông U thử đối với loại vị đạo này hết sức e ngại, chúng ta phán đoán, rất có thể chui vào người là tân triều diễn võ cơ quan cái đám kia người."

Được xưng trấn thủ đại nhân khí đạo tông sư lập tức nhíu mày:

"Diễn võ cơ quan có thể hay không xác nhận "

Phía trước hai ngày mảnh này vùng bỏ hoang bên trên bạo phát đi ra kinh thiên động địa động tĩnh đưa tới chú ý, mà thân là biên cảnh trấn thủ, phòng bị giám sát tân triều cao thủ bí mật chui vào nghiêm cảnh minh nhận được tin tức, đến nơi này tiến hành loại bỏ, tìm kiếm dấu vết để lại.

"Cơ bản có thể xác nhận!"

Tên thủ lĩnh này một chút do dự, kiên định nói:

"Nghiêm đại nhân, Thông U thử khứu giác không thể nghi ngờ, mà lại sẽ chỉ đối tân triều Thần Ma võ giả dung hợp Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch sinh lòng cảm ứng cùng e ngại, hẳn là không sai được. Chỉ là không biết nhóm người này chui vào ta biên cảnh có cái gì ý đồ lại là cùng người nào phát sinh xung đột những cái này chúng ta tạm thời còn không thu hoạch được gì."

"Diễn võ cơ quan như vậy gióng trống khua chiêng, không kiêng nể gì cả. . . Thật sự là càng ngày càng không an phận!"

Nghiêm cảnh minh cười lạnh một tiếng:

"Chuyện này ta sẽ xử lý, đi thôi!"

Gần nhất hình thức phát sinh biến hóa, Bắc Hoang cùng tân triều quan hệ càng ngày càng khẩn trương, mà diễn võ cơ quan hoạt động cũng càng ngày càng tấp nập, không biết đang đánh thứ gì chủ ý.

Có loại thuyết pháp, chính là tân triều đã càng ngày càng không cách nào kềm chế nhất thống phiến đại lục này dã tâm, trù bị phá vỡ Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh, đem toàn bộ Bắc Hoang cũng thu về đến tân triều duy trì.

Không quá nghiêm khắc cảnh Minh Tâm bên trong minh bạch loại thuyết pháp này khuếch đại chiếm đa số.

Đã xác nhận diễn võ cơ quan chui vào, chuyện này liền muốn báo cáo đến nghị viện, từ những cái này nghị viện trưởng lão quyết nghị, phải chăng bắt đầu một vòng triệt để quét sạch.

Bắc Hoang sớm ngay tại bí mật tìm được lợi dụng Thông U thử hoặc là một chút những phương pháp khác đến phân rõ Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch võ giả biện pháp, tại cách đây mấy năm kiềm chế bất động , mặc cho tân triều tùy ý phái người chui vào, bỗng nhiên bộc phát ra một vòng bao trùm toàn bộ Bắc Hoang thanh tẩy vây quét, giết chết hàng trăm hàng ngàn ẩn núp tại các đại tông môn thậm chí là liên minh nội bộ cơ yếu bộ môn tân triều diễn võ cơ quan võ giả, ở trong đó thậm chí bao gồm mấy cái long bộ tông sư cấp bậc cường giả, để tân triều tại cá thể vũ lực phương diện nguyên khí đại thương.

Bất luận tân triều đánh chính là ý định gì, chuyện này đều muốn điều tra rõ ràng.

"Rõ!"

Những cái này áo đen thủ hạ đồng ý, nhao nhao trở mình lên ngựa, nghiêm cảnh minh cũng bay lên không, hướng về phương xa bay đi, cách mặt đất trăm trượng thời điểm, tiếng gió rít gào, hắn lại không biết thế nào tâm niệm vừa động, quay đầu nhìn một cái mặt đất.

Ân

Ánh mắt của hắn đột nhiên biến đổi, da mặt run run, bỗng nhiên ngừng lại thân hình, xoay người lại gắt gao đánh giá cái này một vùng phế tích.

"Đây, đây là. . . "

Ở trước mặt của hắn,

Toàn bộ khu phế tích thu hết vào mắt, mà rộng lớn vùng bỏ hoang bên trong, phế tích lọt vào phá hư biên giới tuyến du tẩu lan tràn, đầu đuôi tương liên, như máu tà dương dưới, một chi to lớn vô cùng bàn tay hình dạng, lập tức xông vào nghiêm cảnh minh tầm mắt!

Thẳng đến lúc này giờ phút này ở trên cao nhìn xuống, thăng lên cao trăm trượng không tinh tế dò xét, nghiêm cảnh minh mới loáng thoáng nhìn ra, bọn hắn khóa chặt điều tra cái này một vùng phế tích lõm, rõ ràng là một con to lớn vô cùng, phạm vi bao trùm chừng mấy ngàn mét vuông kinh khủng chưởng ấn!

. . .

cơ sở bộ phận Nhạc Bình Sinh đã sao chép xuống dưới, truyền thụ cho Chung Thành, Diệp Phàm, Lâm Thành ba người. Còn ngoài định mức cho Chung Thành truyền thụ võ đạo gia giai đoạn.

Ba người này trước mắt là xử lý tông môn sự vụ xà nhà trụ cột, mà lại bất luận là năng lực làm việc cùng độ trung thành đều có tư cách thu hoạch được truyền thụ, bất quá bọn hắn muốn tu

luyện có thành tựu vẫn là một cái dài đằng đẵng sự tình.

Liên quan tới tổ chức tình báo tổ kiến cùng tình báo thu thập Nhạc Bình Sinh cũng tương đối làm chậm lại một chút.

Khí đạo tông sư cảnh giới mặc dù siêu phàm thoát tục, có di sơn đảo hải chi năng, nhưng xa xa không có đến nghiền ép hết thảy tình trạng, tại thực lực tăng lên phương diện, hắn còn rất dài một đoạn đường muốn đi.

Đánh giá trên mặt bàn từng cái bình ngọc, Nhạc Bình Sinh trên người nguyên khí phun trào quấn quanh, không ngừng nhất tâm nhị dụng trui luyện.

Hắn để tông môn y sư từ mỗi một bình ngọc bên trong đan dược bên trên cạo xuống một tầng đan phấn, trắc nghiệm những cái này không biết tên đan dược cụ thể tác dụng, kết quả chỉ nhận ra tới một loại sinh mệnh nguyên khí cực kì nồng đậm, tựa hồ áp súc không biết tên sinh mạng thể tinh hoa đan dược, cùng một loại khác tản ra thấm vào ruột gan mùi thơm ngát, có thể với thân thể người tinh thần đưa đến uẩn dưỡng tác dụng đan dược.

Còn lại ngoại trừ một loại đen nhánh đan dược không cách nào nhận ra bên ngoài, còn lại hai loại đều là hiệu quả mười phần cường hãn chữa thương đan dược, có thể gia tốc nhân thể bộ phận tổn hại cơ thể thay cũ đổi mới, đạt tới nhanh chóng khép lại hiệu quả.

Tân triều đan dược thủ pháp luyện chế cùng Bắc Hoang truyền thống phương thức cũng không giống nhau, chỉ coi chỉ có cái này mấy loại đan dược trắc nghiệm được tới là hoàn toàn có ích vô hại đồ tốt, còn lại một loại đen nhánh đan dược căn cứ y sư phán đoán, giống như là một loại nào đó đặc thù độc dược, chỉ bất quá cụ thể tác dụng không có kiểm trắc ra.

Căn cứ y sư phán đoán, cái kia một loại có mãnh liệt sinh

mệnh nguyên khí đan dược nên có bổ sung sinh mệnh nguyên khí, tăng lên tuổi thọ tác dụng.

Cái kia một bình không có mấy cái đen nhánh đan dược tự nhiên bị Nhạc Bình Sinh để qua một bên không còn đi gọi, bất quá còn lại những đan dược này ngược lại là đều đối với hắn có chút tác dụng.

Nếu như lấy bình thường võ giả ánh mắt để phán đoán, tại những đan dược này trong đó, giá trị cao nhất không thể nghi ngờ là tăng thọ đan.

Đối với tuổi thọ, trường sinh truy cầu là vô số võ giả chủ đề vĩnh hằng, đánh vỡ nhân thể cực hạn sau võ giả tuổi thọ cũng có cực lớn tăng trưởng, cùng tân triều huyết mạch cấy ghép Thần Ma võ giả khác biệt, Bắc Hoang làm từng bước tu luyện mà thành võ đạo gia cao thủ cấp bậc, bình quân có thể đạt tới ba bốn giáp tuổi thọ, cũng chính là có thể sống hai trăm năm trở lên.

Mà khí đạo tông sư liên tiếp đánh vỡ hai đại cực hạn, mở ra tinh, khí thần tàng, tuổi thọ càng là bình quân đạt đến năm trăm năm khoảng chừng trình độ.

Năm trăm năm thời gian, thương hải tang điền, có thể gặp chứng một cái triều đại thay đổi, quốc gia hưng khởi diệt vong.

Không có người sẽ ghét bỏ tuổi thọ của mình quá dài, trên thị trường cơ bản cũng không có cái gì gia tăng thọ nguyên đan dược lưu truyền, như vậy trọng bảo, mặc kệ cái nào võ giả đều sẽ che cực kỳ chặt chẽ, không dám đem tin tức tiết lộ ra ngoài mảy may, sợ bị những cái kia thọ nguyên sắp hết lão các bậc tông sư tìm tới cửa.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 341: Thần Từ Bỏ Di Tích

Chương 341: Thần từ bỏ di tích

Nhạc Bình Sinh cũng hiểu cái này chỉ có một bình, còn thừa bảy viên khoảng chừng không biết tên đan dược đến cùng có dạng gì giá trị.

"Không biết cái này tăng tiến thọ nguyên công dụng, với ta mà nói có tác dụng hay không "

Nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh mở ra bình thuốc phong ấn, thận trọng đổ ra một viên kim quang chói mắt lớn chừng trái nhãn đan dược, quan sát một trận, một chút để vào trong miệng.

Trong khoảnh khắc, viên này vàng óng ánh đan dược vào miệng tức hóa, còn chưa xuống trước yết hầu liền hóa thành một cỗ ôn hòa mà hữu lực nhiệt lưu, chảy khắp Nhạc Bình Sinh toàn thân, để cả người hắn giống như ngâm tại suối nước nóng ở trong, toàn thân ấm áp.

Nhạc Bình Sinh chỉ mơ hồ cảm giác được, vô hình ở trong thân thể tựa hồ sinh ra một loại càng thêm dày hơn thực, nặng nề cảm giác, loại cảm giác này lóe lên một cái rồi biến mất từ trong lòng chảy xuôi mà qua, đảo mắt không thấy bóng dáng.

Nhạc Bình Sinh mở to mắt, con ngươi ở trong một màn ánh sáng chớp động:

: 70

: 69

: 68

: 69

: 6 900

Tiến độ: 36%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 55%

Cơ sở tiến độ: 50%

Tích lũy lần: 95%

: Cơ sở tiến độ: 10%

: 0 đơn vị

Ân

Nhìn thấy đếm ngược chỗ, Nhạc Bình Sinh lông mày không khỏi nhíu một cái.

Rất hiển nhiên, hắn thực tế tuổi thọ căn bản là không có cách ảnh hưởng đến bảng bên trên đo đạc biểu hiện, rõ ràng hắn cảm giác được sinh mệnh nguyên khí tăng trưởng, nhưng là bảng bên trên nhưng không có bất luận cái gì tăng trưởng.

Nhìn qua phía sau màn Hắc Thủ làm tay chân ngoại trừ dựa vào hấp thu linh hồn đến kéo dài sinh mệnh thời gian bên ngoài, không còn cách nào khác.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ thời điểm, một mới cất nhắc chấp sự đã cung cung kính kính gõ cửa đi đến:

"Tông chủ đại nhân, Đoan Mộc thế gia Đoan Mộc Hòa Vũ đại nhân đến đây bái phỏng, ngay tại trong đại sảnh chờ đợi."

Đoan Mộc Hòa Vũ

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, đứng dậy.

. . .

Đoan Mộc Hòa Vũ lần này không có mang bất kỳ tùy hành thị vệ, tại tông chủ đại sảnh ở trong nhàn nhã chờ đợi.

Khi nhìn đến Nhạc Bình Sinh đi vào đại sảnh về sau, trong lòng của hắn hơi động một chút, đứng dậy, chúc mừng:

"Nhạc tông chủ làm ra hành động vĩ đại chấn động thiên hạ, Bắc Hoang võ đạo giới bên trong cơ hồ không ai không biết không người không hay, thật sự là làm lòng người sinh kính nể a!"

Nhạc Bình Sinh đáp lễ lại, không khỏi cười nói: "Đoan Mộc trưởng lão, không có từ xa tiếp đón, ngươi quá khen rồi."

Dứt lời, hắn đưa tay dẫn tòa, chính mình cũng ngồi ở Đoan Mộc Hòa Vũ đối diện.

Tại an vị về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ một bên hàn huyên, một bên đánh giá Nhạc Bình Sinh.

Thân là đỉnh tiêm võ đạo thế lực khí đạo tông sư, hắn tự nhiên có một bộ cao minh mà đặc biệt quan trắc thủ đoạn, tại cảm giác của hắn bên trong, Nhạc Bình Sinh quanh thân hư không rời rạc hạt năng lượng lấy một loại đặc biệt tần suất có chút chấn động, sau đó kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên bắn ra tiến vào thân thể của hắn ở trong.

Loại cảm giác này, cùng hắn lúc ấy thấy võ đạo gia cảnh giới là Nhạc Bình Sinh có rất lớn khác nhau.

"Nhạc tông chủ, tha thứ ta nói thẳng."

Lại lần nữa hàn huyên một trận, Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, gọn gàng dứt khoát mà hỏi:

"Ngươi là có hay không đã tấn thăng khí đạo tông sư "

"A "

Nhạc Bình Sinh đối Đoan Mộc Hòa Vũ cực đoan cảm giác bén nhạy có chút ngoài ý muốn, gật đầu nói:

"Các hạ ánh mắt hết sức chính xác, ta mới tấn thăng không lâu."

Đối võ giả tới nói, một đối thủ cảnh giới là muốn dựa vào động thủ là kiểm tra triệu chứng bệnh tật mới có thể phán đoán chính xác, một võ giả cảnh giới càng cao, đối tự thân tinh khí thần càng phát nắm như ý, tận lực ẩn nấp phía dưới không dễ dàng bị người phát giác.

Bất quá Đoan Mộc Hòa Vũ nếu là đỉnh tiêm thế gia xuất thân, nội tình hùng hậu, có thể có loại thủ đoạn này cũng là chuyện đương nhiên.

Đối với cái này Nhạc Bình Sinh cũng minh bạch tại chính thức cao thủ trước mặt, muốn ngụy trang ẩn tàng là một kiện cực kỳ khó khăn sự tình.

"Ha ha ha,

Ta đây chỉ là tiểu đạo mà thôi! Ngược lại là Nhạc tông chủ ngươi, thật sự là ngút trời kỳ tài."

Đoan Mộc Hòa Vũ cười ha ha, ánh mắt tán thưởng nói:

"Ta thành danh một trăm bảy mươi chín năm, nhưng là tại võ đạo gia cảnh giới thời điểm cũng xa xa không có ngươi dạng này thành tựu! Nói thật, ta bản cho rằng Tinh Thần Liệt Túc tông hồ nước quá nhỏ, không đủ để chèo chống ngươi tấn thăng cần thiết, thậm chí sinh ra mời chào ngươi gia nhập ta Đoan Mộc thế gia ý đồ, hiện tại xem ra ngược lại là ta ánh mắt thiển cận."

Tại tự mình xác nhận Nhạc Bình Sinh đã tấn thăng khí đạo tông sư về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ cũng triệt để dập tắt chiêu nạp hấp thu Nhạc Bình Sinh tâm tư. Hắn thấy giống như là Nhạc Bình Sinh dạng này thực lực viễn siêu cùng tế nhân vật chí hướng rộng lớn, đương nhiên sẽ không chịu làm kẻ dưới, bị người ước thúc.

Võ đạo gia cảnh giới liền có thể chính diện chém giết phổ thông khí đạo tông sư Nhạc Bình Sinh, tại Đoan Mộc Hòa Vũ phán đoán bên trong, cho dù là vừa mới tấn thăng, hiện tại Nhạc Bình Sinh cũng thuộc về sơ vị khí tông bên trong thực lực bạt tiêm một nhóm kia, thậm chí có thể cùng phổ thông trung vị khí tông sánh vai.

Đây cũng là hắn dự định mời Nhạc Bình Sinh nguyên nhân.

Tu luyện đến khí đạo tông sư dạng này năng lượng trao đổi, thiên nhân hợp nhất tình trạng, đến tiếp sau cảnh giới càng thêm gian nan, muốn tiến lên trước một bước cần trả giá gấp mười lần gấp trăm lần thời gian cùng tâm lực, càng cần hơn dựa vào đại lượng tài nguyên, cơ duyên, vận khí.

Không có những cái này nhiều như rừng không thể khống nhân tố chèo chống, chênh lệch tiến một bước mở rộng, đây cũng là có thâm hậu nội tình thế lực lớn cùng bình thường thế lực khác nhau.

Không chỉ có là tu hành tiến độ, cho dù là tại cùng một cảnh giới thực lực cường độ bên trên, thế lực lớn xuất thân tông sư cũng muốn rõ ràng thắng qua một bậc.

Đại bộ phận tông sư đều dừng lại tại sơ vị cảnh giới ở trong từng giờ từng phút cẩn thận rèn luyện, cần thời gian dài dằng dặc, một hai giáp không đột phá nổi cảnh giới, thậm chí may mắn bước vào cảnh giới tông sư, lại chung thân duy trì tại sơ vị không được tồn trước, thẳng đến thọ nguyên hao hết, dạng này tông sư cũng có khối người.

Đoan Mộc Hòa Vũ thẳng thắn, càng lộ vẻ hiện bản thân hắn khí độ bất phàm, để cho người ta rất khó sinh lòng ác cảm, Nhạc Bình Sinh cũng lơ đễnh, thuận miệng nói:

"Ta đây cũng chỉ là may mắn mà thôi. Không biết Đoan Mộc trưởng lão vì sao có câu hỏi này "

Hắn thấy hiển nhiên Đoan Mộc Hòa Vũ có chuyện tìm hắn, bất quá Đoan Mộc thế gia đứng hàng đỉnh tiêm hàng ngũ, thực lực hùng hậu, lại có sự tình gì có thể sử dụng lấy hắn

"Ta liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề."

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, Trịnh trọng nói:

"Ta đại biểu Đoan Mộc thế gia, mời ngươi, cộng đồng thăm dò thần từ bỏ di tích!"

Thần từ bỏ di tích

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, cái danh từ này vẫn là lần đầu nghe được, cũng không biết là dạng gì địa phương, hắn mở miệng hỏi:

"Không biết Đoan Mộc trưởng lão nói tới thần từ bỏ di tích là địa phương nào, vị trí ở nơi nào lại vì sao mời ta cộng đồng đi thăm dò "

"Thần từ bỏ di tích, ngay tại Hoang Cổ di địa nội bộ, ở vào chúng ta xác minh đã biết tiềm lực phạm vi bên trong một chỗ

trong vực sâu!"

Đoan Mộc Hòa Vũ nói thẳng:

"Thần từ bỏ di tích nói là tại chúng ta xác minh đã biết phạm vi, trên thực tế cũng là tại chúng ta một nghìn dặm phạm vi cực hạn khu vực, nguy cơ tứ phía. Chúng ta tại mấy trăm năm trước đến nay điều động tông sư thăm dò qua mười mấy lần, thương vong đều rất lớn, nhưng là đồng dạng thu hoạch cũng hết sức kinh người.

Cái này ngươi không biết, không nghe nói cũng bình thường, ngoại trừ chúng ta những truyền thừa khác đã ngoài ngàn năm thế gia tông phái biết bên ngoài, võ đạo giới bên trong không có bất kỳ cái gì lưu truyền. Mà lại còn lại nội tình không đủ thế lực, năng lực cũng căn bản không đủ để thăm dò Hoang Cổ di địa vượt qua ngàn dặm phạm vi, tự nhiên không cách nào biết được."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 342: Diệt Tuyệt Tân Tinh!

Chương 342: Diệt Tuyệt Tân Tinh!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ nhúc nhích, Đoan Mộc Hòa Vũ đoạn văn này bên trong để lộ ra mấy cái rất trọng yếu tin tức.

Cho tới nay Hoang Cổ di địa với hắn mà nói đều mười phần thần bí, nơi này bên trong cụ thể tình báo cùng tin tức bất luận là điển tịch vẫn là từng cái tin báo lên ghi chép đều mười phần thiếu. Cướp bóc diễn võ cơ quan thương đội địa phương khoảng cách Hoang Cổ di địa lối vào rất gần, hắn bởi vì thời gian cấp bách nguyên nhân cũng không có đi vào thăm dò qua.

Hoang Cổ di địa sở dĩ nổi danh, cũng là bởi vì trong đó kỳ quái, sản vật phong phú.

Mà bởi vì linh năng tồn tại nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh cùng võ giả bình thường khác biệt chính là đối với thiên tài địa bảo ỷ lại hạ xuống thấp nhất, đạt đến cơ hồ có cũng được mà không có cũng không sao tình trạng, trừ phi là cùng loại với Đế Tâm cỏ như thế có đặc thù công dụng linh thảo, nếu không trừ phi bất đắc dĩ tình huống, hắn hoàn toàn không có thăm dò Hoang Cổ di địa tất yếu.

Đến cho đến trước mắt hắn cũng chỉ biết Hoang Cổ di địa quanh năm độc chướng, mê vụ bao phủ, kỳ quái, bên trong đủ loại thần kỳ giống loài tầng tầng lớp lớp, phạm vi cũng rộng rãi bát ngát, từ xưa đến nay có sử ghi chép đến nay, không có ai biết

mảnh đất này đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Thậm chí có người hoài nghi, toàn bộ Hoang Cổ di địa phạm vi so với tân triều tăng thêm Bắc Hoang cả hai cương thổ tập hợp còn rộng lớn hơn.

Bất quá loại này luận điệu phần lớn thời gian cũng bị xem như đàm tiếu, về phần Hoang Cổ di địa đến cùng lớn bao nhiêu, chưa từng có một cái chuẩn xác mà nói pháp.

Nghe Đoan Mộc Hòa Vũ ý tứ, cái này cái gọi là thần từ bỏ di tích ở vào Bắc Hoang võ giả đã xác minh phạm vi cực hạn, tựa hồ mười phần nguy hiểm.

"Thần từ bỏ di tích bên trong đến cùng có cái gì "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực, mở miệng hỏi:

"Mà lại Đoan Mộc thế gia nhân tài đông đúc, tông sư cấp bậc cường giả nghĩ đến cũng không khuyết thiếu, cần gì phải chuyên tới mời ta như thế một cái vừa mới tấn thăng tông sư "

"Nhạc tông chủ, ngươi có nghi vấn là rất bình thường, mà lại nghe ta chậm rãi kể lại."

Đoan Mộc Hòa Vũ đối với Nhạc Bình Sinh chất vấn không chút phật lòng, khoát tay áo:

"Về phần ngươi hỏi thần từ bỏ di tích bên trong có cái gì..."

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, chậm rãi nói ra:

"Tại thế gian này, có một phương đặc thù thế lực, trong bọn họ tuyệt đại bộ phận quần thể không thông võ đạo, nhưng lại có thể làm cho chúng ta những cái này đánh vỡ nhân thể cực hạn võ giả thúc thủ vô sách, từng bước lui lại, theo ý của ngươi, bọn hắn dựa vào là cái gì "

Cái này nói là tân triều

Mặc dù không biết Đoan Mộc Hòa Vũ vì cái gì hỏi một câu như vậy không quan hệ, Nhạc Bình Sinh tốt hơn theo ý hồi đáp:

"Người người đều phân phối súng đạn "

"Đây chỉ là nguyên nhân một trong!"

Không biết nghĩ tới điều gì, Đoan Mộc Hòa Vũ khẽ thở dài một hơi, tiếp tục nói:

"Võ đạo phát triển, kinh lịch trên vạn năm, nhưng là súng đạn từ xuất thế đến nay, cũng chỉ bất quá mấy trăm năm khoảng chừng thôi, tại cấp thấp chiến tranh đối kháng thời điểm hoàn toàn chính xác mọi việc đều thuận lợi, nhưng là đối với chúng ta khí đạo tông sư mà nói, chỉ cần cẩn thận một chút, chuẩn bị sung túc, súng đạn đại quân uy hiếp nhưng lại tính không được cái gì.

Chân chính để chúng ta Bắc Hoang lui về một góc, ngồi nhìn tân triều từng bước một phát triển từng bước xâm chiếm, là trong tay bọn họ nắm giữ chân chính đòn sát thủ, Diệt Tuyệt Tân Tinh!"

Diệt Tuyệt Tân Tinh!

Không nghĩ tới từ Đoan Mộc Hòa Vũ trong miệng nghe được dạng này tin tức, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ biến, chăm chú nhìn Đoan Mộc Hòa Vũ, lập tức sinh ra một loại nào đó liên tưởng.

Chẳng lẽ chỉ là đạn hạt nhân vật như vậy

Còn không có đợi hắn mở miệng hỏi thăm:

"Nhạc tông chủ, ta nói tới những cái này thuộc về chiến tranh cơ mật, trong lòng ngươi biết liền tốt, không được đối ngoại tùy ý truyền bá, nếu không đưa tới phạm vi lớn khủng hoảng sợ rằng sẽ lọt vào liên minh cực kì trừng phạt nghiêm khắc."

Đoan Mộc Hòa Vũ lấy một loại mang theo ánh mắt cảnh cáo quét Nhạc Bình Sinh một chút, tiếp tục nói ra:

"Hơn 400 năm trước, cũng chính là lật đổ Đại Hoang Thần Triều về sau không đến trăm năm thời gian, tân triều qua sông đoạn cầu, phủ nhận chúng ta tự trị quyền lợi, muốn một ngụm ngay cả da lẫn xương đem từng cái võ đạo thế lực nuốt vào, lọt vào kịch liệt phản kháng, tại xung đột đạt đến đỉnh phong thời điểm, bọn hắn sử dụng một loại mười phần kinh khủng chiến tranh sát khí,

Làm võ đạo giới tất cả mọi người không nghĩ tới, cũng làm cho võ đạo giới tử thương thảm trọng, nguyên khí đại thương, liên tục triệt thoái phía sau."

Đoan Mộc Hòa Vũ lấy một loại nặng nề giọng điệu nói:

"Không biết bao nhiêu tất cả lớn nhỏ tông môn đều tại một trận chiến kia ở trong triệt để diệt môn.

Cột lửa ngất trời, che khuất bầu trời mây khói, cường quang, nhiệt độ cao, hỏa độc thiêu đốt, hiện hữu ghi chép bên trong chỉ còn lại đôi câu vài lời, loại này chiến tranh sát khí tân triều sử dụng về sau, tại trong nháy mắt diệt tuyệt võ đạo giới tụ họp lại trong phạm vi mười dặm tất cả quân đội, ngoại trừ còn có đếm không hết cao thủ toàn bộ hài cốt không còn, chết không có chỗ chôn, loại này chiến tranh sát khí, chính là Diệt Tuyệt Tân Tinh!"

Phương viên mười dặm phạm vi, diệt tuyệt hết thảy!

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức chấn động!

Hắn kiếp trước trên Địa Cầu lớn nhất hủy diệt tính vũ khí thuộc về bom Hy-đrô, mà một viên trăm vạn tính bằng tấn tương đương bom Hy-đrô hạch sóng xung kích sát thương bán kính là chừng năm dặm, chỉ riêng phóng xạ có thể đạt tới mười dặm,

xuyên qua bức xạ hạt nhân có thể đạt tới khoảng bốn dặm!

Vẻn vẹn từ Đoan Mộc Hòa Vũ miêu tả đến xem, cái này cái gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh, tại uy lực phương diện so với hắn kiếp trước Địa Cầu trăm vạn tấn cấp bậc bom Hy-đrô xấp xỉ như nhau, thậm chí càng lợi hại.

Vũ khí hạt nhân bạo tạc, không chỉ có thả ra năng lượng to lớn, mà lại phản ứng hạt nhân quá trình phi thường cấp tốc, hơi giây cấp thời điểm liền có thể hoàn thành. Tại vũ khí hạt nhân bạo tạc chung quanh không lớn phạm vi bên trong hình thành cực cao nhiệt độ, làm nóng cũng áp súc không khí chung quanh làm cho cấp tốc bành trướng, sinh ra cao áp sóng xung kích, phát ra cường quang phóng xạ.

Phản ứng hạt nhân đồng thời còn sẽ sinh ra các loại xạ tuyến cùng tính phóng xạ vật chất mảnh vỡ; hướng ra phía ngoài phóng xạ mạnh mẽ mạch xung xạ tuyến cùng chung quanh vật chất hỗ trợ lẫn nhau, lại sẽ sinh ra điện từ mạch xung.

Những cái này không giống với hóa học thuốc nổ bạo tạc đặc thù, làm vũ khí hạt nhân có đặc hữu mạnh mẽ xông tới kích sóng, chỉ riêng phóng xạ, lúc đầu bức xạ hạt nhân, tính phóng xạ nhiễm cùng hạch điện từ mạch xung cùng sát thương phá hư tác dụng.

Mà lại từ miêu tả bên trên, Diệt Tuyệt Tân Tinh bạo tạc tình hình cũng cùng bom Hy-đrô dạng này vũ khí hạt nhân mười phần giống nhau, quang nhiệt phóng xạ đối ứng không phải liền là cường quang nhiệt độ cao, hỏa độc thiêu đốt

Nhưng mà này còn là hơn 400 năm trước sự tình! Như vậy hiện tại tân triều có thể hay không đã nghiên cứu ra đến uy lực càng khủng bố hơn sát khí

Nhạc Bình Sinh trầm giọng hỏi:

"Đoan Mộc trưởng lão, ý của ngươi là, tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh xuất hiện, cùng Hoang Cổ di địa bên trong thần từ bỏ di tích có quan hệ "

"Đúng là như thế!"

Đoan Mộc Hòa Vũ thanh âm trầm thấp:

"Vì thế, liên minh không biết phái ra hoặc nhiều hoặc ít có chí chi sĩ, chết hoặc nhiều hoặc ít người, mới trăm phương ngàn kế đánh vào tân triều Thiên Công Thần Khí cục, hao tốn hơn trăm năm thời gian mới dò xét được dấu vết để lại!

Bốn trăm năm trước, có mấy nhà giao hảo võ đạo thế lực hẹn nhau cộng đồng thăm dò Hoang Cổ di địa, xuất động tông sư tổng cộng mười người, xâm nhập Hoang Cổ di địa gần nghìn dặm, dưới cơ duyên xảo hợp phát hiện thần từ bỏ di tích tồn tại, tiến vào dò xét.

Cũng không biết ở bên trong cụ thể chuyện gì xảy ra, không có bất kỳ cái gì tin tức, nhưng là chỉ biết là chỉ có một cái tông sư tòng thần vứt bỏ di tích đạt được một cái bí mật, đồng thời còn sống ra, nhưng lúc ấy hắn mặc dù còn sống ra, đã bản thân bị trọng thương.

Người tông sư này một đường chạy trốn, bởi vì trọng thương hấp hối, suýt nữa chết tại tầng tầng lớp lớp độc trùng chim thú phía dưới, rốt cục tại Hoang Cổ di địa một chỗ biên cảnh dầu hết đèn tắt, trọng thương hôn mê."

Đoan Mộc Hòa Vũ thật sâu thở dài một hơi, tiếp tục nói:

"Nhưng là! Tạo hóa trêu ngươi! Vừa vặn có một đội liên hợp đóng giữ tân triều quân đội đi ngang qua, phát hiện vị tông sư này, mang đi hắn! Liên minh tầng cao nhất cũng rốt cuộc biết, Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật vốn nên thuộc về Bắc Hoang! Người tông sư

này từ thần vứt bỏ di tích bên trong mang ra, chính là Diệt Tuyệt Tân Tinh chế tạo phương pháp!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 343: Đáp Ứng Hắn!

Chương 343: Đáp ứng hắn!

Nhạc Bình Sinh lập tức cũng trầm mặc xuống.

Tin tức này nếu là Võ Đạo Liên Minh hao hết thiên tân vạn khổ mới lấy được, nên là trải qua đủ loại nghiệm chứng, không phải là tin tức giả.

Nhưng là tin tức này lại hết sức châm chọc, tràn đầy hắc hài hước hương vị.

Có thể giải quyết dứt khoát, đem trên đời này võ đạo thế lực tập hợp thể bức bách đến Bắc Hoang, từng bước lui lại kinh khủng sát khí Diệt Tuyệt Tân Tinh, vậy mà vốn là võ đạo giới tông sư, từ một cái không biết tên di tích ở trong mang ra, cái này một loạt phát triển không thể không nói là tràn đầy tạo hóa trêu ngươi ý vị.

Chỉ sợ Bắc Hoang trên đời này tuyệt đại bộ phận người đều không tưởng tượng nổi.

Nhạc Bình Sinh kiếp trước trên Địa Cầu lịch sử đã đã chứng minh, loại này to lớn lực phá hoại chiến lược vũ khí có thể đưa đến dạng gì tác dụng, giống như là bọc tại tất cả mọi người trên cổ dây treo cổ, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nếu không chính là cá chết lưới rách.

Nhân thể tinh khí thần ba thần tàng, đối ứng võ đạo ba cảnh,

luyện lực, luyện khí, luyện thần.

Sở dĩ nói là sẽ cá chết lưới rách, là bởi vì Bắc Hoang không có khả năng không có luyện thần cấp bậc đỉnh tiêm chiến lực tồn tại, tân triều chứng minh trong tay mình nắm giữ dạng này gần như có thể sản xuất hàng loạt hủy thiên diệt địa đại sát khí, khiến cho Bắc Hoang đỉnh cao nhất chiến lực cũng căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Khí đạo tông sư phía trên, Luyện Thần Cảnh Giới võ giả được xưng Luyện Thần Tôn Giả, đánh vỡ thần quan, võ đạo ý chí thông thiên triệt địa, không còn hư ảo, mà là có thể trực tiếp can thiệp hiện thực.

Cái này cấp bậc võ giả tại đôi câu vài lời miêu tả ở trong tràn đầy thần dị hương vị, không chỉ ở vào nguyên khí điều khiển phạm trù, thậm chí không cần động thủ liền có thể vô thanh vô tức phát động phương diện tinh thần đả kích.

Nhạc Bình Sinh đã từng điều tra qua, tại Trọng Khí tông cổng bị chính mình đánh bại thiếu tôn, lão sư của hắn Hắc Ngục Tôn Chủ, chính là tam đại thần tàng toàn bộ mở ra Luyện Thần Tôn Giả.

Giai đoạn này cường giả đến cùng có dạng gì kinh thiên uy năng Nhạc Bình Sinh cũng không hiểu biết, nhưng là võ đạo ba kính mỗi vượt qua ra một bước dài, thực lực thủ đoạn hoàn toàn hiện ra cấp số nhân tăng lên, nghĩ đến luyện thần cấp bậc võ giả trong trở bàn tay dời sông lấp biển, tồi thành diệt quốc đều không đáng kể.

Bất quá ngoại trừ Hắc Ngục Tôn Chủ bởi vì thiếu tôn chuyện khiêu chiến ở trước mặt người đời triển lộ qua ý chí hóa thân thủ đoạn bên ngoài, còn lại Luyện Thần Tôn Giả Nhạc Bình Sinh chưa từng nghe qua, chắc hẳn số lượng thưa thớt tới cực điểm, không biết có hay không số lượng một bàn tay.

Dù sao lấy võ đạo tu luyện độ khó, cùng khí đạo tông sư cơ số liền bày ở nơi này.

Nhưng là chỉ sợ đối với Luyện Thần Tôn Giả tới nói, Diệt Tuyệt Tân Tinh đều là một cái vô cùng to lớn uy hiếp, nếu không Bắc Hoang nhiều năm như vậy đến nay sẽ không vẫn nghĩ thăm dò thần từ bỏ di tích, tìm tới lúc trước người tông sư kia đã từng đi qua địa phương.

Tân triều cũng tồn tại hư không túi dạng này không gian chứa đựng trang bị, suy nghĩ một chút, nếu như sai phái ra tử sĩ thay hình đổi dạng, ẩn núp nội ứng, tại quốc hội liên minh triệu khai thời điểm đột nhiên kích phát Diệt Tuyệt Tân Tinh, sẽ có dạng gì hậu quả

Mặc dù không biết Diệt Tuyệt Tân Tinh cấu thành, lại có hay không có thể chứa vào hư không túi, nhưng là tồn tại khả năng này.

Liên tưởng đến điểm này, Nhạc Bình Sinh đột nhiên minh bạch vì cái gì Bắc Hoang rõ ràng tồn tại Luyện Thần Tôn Giả dạng này đỉnh cấp chiến lực, lại cũng không chưởng khống liên minh quyền hành, cũng không ở võ đạo giới bên trong lộ diện nguyên nhân.

Bọn hắn chỗ sợ, chỉ sợ cũng chính là Nhạc Bình Sinh suy đoán điểm này.

Tân triều cùng Bắc Hoang hai phe tất nhiên lẫn nhau chôn xuống không biết bao nhiêu mật thám, một khi để tân triều phương diện nắm giữ Luyện Thần Tôn Giả hành tung cùng phương vị, lấy Diệt Tuyệt Tân Tinh đem những cái này đỉnh tiêm chiến lực xóa đi, đối với Bắc Hoang tới nói chính là hủy diệt tính đả kích.

Song phương theo bản năng đều đem xung đột phạm vi khống chế tại nhất định trong phạm vi, cá chết lưới rách rõ ràng chẳng tốt cho ai cả.

Tình huống hiện tại cực kỳ giống Nhạc Bình Sinh kiếp trước Địa Cầu chiến tranh lạnh thời kì, tân triều có được Diệt Tuyệt Tân Tinh, mà Bắc Hoang phương diện, Luyện Thần Tôn Giả trong nháy mắt lực phá hoại bên trên mặc dù không thể so với Diệt Tuyệt Tân Tinh, nhưng là tính cơ động, các loại khó lường thủ đoạn bên trên càng hơn một bậc, cũng tương đương với chiến lược tính đạn hạt nhân.

Phương nào có được tiếp nhận hai lần nổ hạt nhân năng lực thành điểm mấu chốt.

Hai phe thế lực trong tay đều có hủy diệt tính sát khí, nhưng là ai cũng không thể cam đoan có thể tại trong khoảnh khắc hoàn toàn hủy diệt đối phương đỉnh tiêm lực lượng, để triệt để đánh mất năng lực phản kháng, hay không người hậu quả tất nhiên là hai bại đều vong.

Bất quá rất hiển nhiên, tại dài dằng dặc đấu tranh bên trong, huấn luyện một tháng liền có thể cầm trong tay súng đạn đưa lên chiến trường, đồng thời có cực mạnh lực sát thương súng đạn đại quân chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, Bắc Hoang liên tục bại lui, không phải là đối thủ.

Võ giả đặc tính chính là tại quy mô nhỏ hoặc là nói là cá thể xung đột bên trên chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, nhưng là giống như là tập đoàn hóa đại quy mô chính diện tác chiến, Bắc Hoang võ giả thì là không hề nghi ngờ bại hoàn toàn!

Nếu như không phải tồn tại khí đạo tông sư dạng này đã có thể tiến hành năng lượng trao đổi, thiên nhân hợp nhất cường giả chèo chống, Bắc Hoang lãnh thổ phạm vi nói không chừng sẽ còn đang thu nhỏ lại một nửa.

Bất quá những cái này vẻn vẹn Nhạc Bình Sinh suy đoán, Diệt Tuyệt Tân Tinh đến cùng là dạng gì đồ vật, bao quát Luyện Thần Tôn Giả đến cùng có bao nhiêu vị, có dạng gì uy năng đều không

được mà biết.

Mà lại tân triều phương diện Thần Ma võ đạo phát triển biến chuyển từng ngày, diễn võ cơ quan ở trong có tồn tại hay không lấy luyện thần cấp bậc võ giả cũng đồng dạng là một kiện không biết sự tình.

Nhạc Bình Sinh đột nhiên hỏi: "Nói như vậy, tân triều cái này Diệt Tuyệt Tân Tinh, trên thực tế cũng không thuộc về siêu phàm súng đạn phạm trù thần từ bỏ di tích đến cùng là dạng gì địa phương, vì cái gì bên trong sẽ có vật như vậy "

"Ai cũng không biết Diệt Tuyệt Tân Tinh rốt cuộc là thứ gì, tân triều Thiên Công Thần Khí cục lại là làm sao chế tạo ra, đây đều là cơ mật tối cao, chỉ có tân triều mỗi một vị hoàng đế đăng vị về sau, Thiên Công Thần Khí cục phương diện mới có chuyên gia cáo tri, đồng thời trực tiếp hướng hoàng đế phụ trách, ngoại trừ thần kinh đề phòng vô cùng sâm nghiêm bên ngoài, những người này tựa như là Quỷ ảnh tử đồng dạng vô tung vô ảnh, khó tìm tung tích, chúng ta thử qua tìm kiếm, nhưng không có bất kỳ biện pháp."

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt sâu xa, thản nhiên nói:

"Về phần thần từ bỏ di tích, võ đạo giới công nhận chính là tối thiểu tại vạn năm trước Thượng Cổ thời đại, Hoang Cổ di địa vẫn là sinh mệnh có thể chỗ ở, đã từng tồn tại qua một cái hơn xa tại hiện nay huy hoàng văn minh, Diệt Tuyệt Tân Tinh chính là trí tuệ của bọn hắn kết tinh.

Căn cứ chúng ta những năm này đến nay tại di tích ở trong thu thập tin tức đến xem, cái văn minh này tạo thành chủ thể tựa hồ cũng không phải là nhân loại, là một chủng loại nhân hình sinh vật, từ muôn hình muôn vẻ đồ đằng miêu tả đến xem, những sinh vật này cá thể lực lượng hết sức kinh người, mà cực kì sùng bái bọn hắn tiên tổ, cũng chính là cái gọi là phụ thần. Không biết cái

gọi là phụ thần đến cùng là cái văn minh này trống rỗng phán đoán vẫn là chân thực tồn tại.

Bất quá cái văn minh này không biết gặp phải thiên tai vẫn là nhân họa, đã tiêu diệt tại trong dòng sông lịch sử. Vạn năm thời gian trôi qua, thương hải tang điền, chỉ để lại tới thần từ bỏ di tích dạng này có thể chứng minh bọn hắn tồn tại qua vết tích.

Bởi vì mỗi một lần đạt tới thăm dò tiêu chuẩn, âm chướng nồng độ tiêu tán thời gian đều mười phần có hạn, chúng ta đoán chừng, thời gian dài như vậy đến nay thăm dò, trên thực tế ngay cả một phần mười thần từ bỏ di tích đều không có thăm dò hoàn toàn.

Chúng ta cái này mấy trăm năm qua chăm chỉ không ngừng, chưa từng đoạn tuyệt tiến hành thăm dò, chính là vì một ngày kia tìm tới di tích ở trong lúc trước người tông sư kia đi qua địa phương, lần nữa tìm tới Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, từng cái suy nghĩ từ trong lòng lướt qua.

Đoan Mộc Hòa Vũ nói tới những cái này không thể nghi ngờ là đất bằng kinh lôi, cầm tới bên ngoài tuyệt đối là chấn động toàn bộ thiên hạ đại sự.

Chỉ bất quá hiển nhiên Võ Đạo Liên Minh như thế mấy trăm năm thời gian bên trong không phải cũng không có làm gì, phong tỏa che lấp tin tức các loại phương thức rất có thủ đoạn.

Cho tới bây giờ, đừng nói là người bình thường, cho dù là những cái kia nhị đẳng tam đẳng võ đạo thế lực cơ hồ hết thảy đều không biết tân triều có dạng này đòn sát thủ.

Mặc dù không biết Đoan Mộc thế gia vì sao lại mời chính mình, nhưng là trải qua Đoan Mộc Hòa Vũ phen này giảng thuật,

thật sự là hắn đối thần từ bỏ di tích sinh ra mãnh liệt hứng thú.

Mà lại bản thân hắn liền có kiến thức một chút Hoang Cổ di địa ý nghĩ, chỉ bất quá giới hạn trong sinh mệnh đếm ngược nguyên nhân, không có rảnh rỗi như vậy tình dật trí.

Đang lúc Nhạc Bình Sinh trầm ngâm suy nghĩ thời điểm, đạo đạo phụ đề đột nhiên lóe ra đến, tựa hồ mười phần cấp bách:

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 344: Phụ Thần Đồ Đằng

Chương 344: Phụ thần đồ đằng

Tà Linh phát ra phụ đề tại Nhạc Bình Sinh con ngươi trước đó không ngừng chớp động, cho thấy một loại cùng với cấp bách hương vị.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, mặt ngoài lại bất động thanh sắc.

Không biết là Đoan Mộc Hòa Vũ cái nào một câu một chút xúc động Tà Linh thần kinh, để hắn không kịp chờ đợi muốn chính mình đáp ứng.

Chẳng lẽ là cái kia cái gọi là phụ thần

Trong đầu sinh ra một chút liên tưởng, Nhạc Bình Sinh lúc này hỏi dò: "Cái văn minh này chỗ sùng bái phụ thần, rốt cuộc là thứ gì "

"Những sự tình này tắt máy mật, tại không có liên minh cho phép dưới, quá mức chi tiết tình huống ta cũng không thể lộ ra."

Đoan Mộc Hòa Vũ lắc đầu:

"Bất quá nhưng phàm là tham dự di tích thăm dò người, xem cống hiến, có thể có được chọn đọc tài liệu bộ phận tư liệu cho phép cùng quyền hạn. Liên quan tới thần từ bỏ di tích trong kho tài liệu, chúng ta thác ấn không ít đồ đằng, những cái này cũng tại

cho phép tìm đọc trong phạm vi."

Thăm dò thần từ bỏ di tích đủ loại tư liệu cho tới nay đều đứng hàng cao đẳng cơ mật, liên minh đem khống mười phần nghiêm ngặt, Đoan Mộc Hòa Vũ cũng không dám tuỳ tiện hướng Nhạc Bình Sinh lộ ra.

Tựa hồ nhìn ra Nhạc Bình Sinh đối cái này cảm thấy hứng thú, Đoan Mộc Hòa Vũ không nhanh không chậm tiếp tục nói:

"Một mặt khác, thần từ bỏ di tích ở trong càng thêm kỳ quái, đủ loại thiên tài địa bảo, thượng cổ di binh, thậm chí là thượng cổ tiên dân phương pháp tu luyện đều đã từng hiển lộ tung tích, giá trị vô lượng. Ba mươi năm trước một lần kia thăm dò, Quang Khải quân phó quân chủ từng tại di tích ở trong lấy được thần nguyên chu quả, tăng thọ một trăm năm!

Sớm hơn trước đó còn có người từng chiếm được văn minh thời thượng cổ chế tạo binh khí, là hoàn toàn không giống với Luyện Huyết Huyền Binh tồn tại, tại uy năng phương diện càng là viễn siêu, loại này di tích khám phá ra thần binh được xưng Hoang Cổ Di binh, còn lại đủ loại giá trị liên thành thiên tài Bảo Lâm Lâm tổng tổng, càng là không phải trường hợp cá biệt.

Ví dụ như vậy còn có rất nhiều, mà lại liên minh phương diện cũng sẽ có lấy phần thưởng giá trị, bất luận phải chăng dò xét đến có quan hệ Diệt Tuyệt Tân Tinh tin tức đều sẽ cho ngợi khen, có thể nói là một chỗ nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại địa phương."

Đối diện, Đoan Mộc Hòa Vũ tiếp tục nói:

"Thăm dò thần từ bỏ di tích sự tình, là từ liên minh thượng nghị viện cộng đồng quyết nghị, là tối cao cấp bậc cơ mật , bất kỳ người nào biết được về sau đều không được lộ ra, ta hiện tại chính thức mời Nhạc tông chủ, cộng đồng thăm dò thần từ bỏ di tích!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt có chút ý vị thâm trường, thản nhiên nói:

"Đoan Mộc trưởng lão, tha thứ ta nói thẳng, Đoan Mộc thế gia thực lực cùng nội tình đứng hàng đỉnh tiêm, mà lại loại chuyện này nếu là tuyệt đối cơ mật, ngươi tại sao lại mời ta như thế một ngoại nhân "

Hắn từ Đoan Mộc Hòa Vũ trong lời nói nghe được không giống bình thường hương vị.

Loại này rõ ràng là chuyện cơ mật, vì sao lại tìm tới chính mình cái này ngoại nhân mà lại thu hoạch thường thường cũng cùng nguy hiểm thành có quan hệ trực tiếp, thần từ bỏ di tích nếu quả như thật giống có Đoan Mộc Hòa Vũ nói tốt như vậy chỗ nhiều hơn, thậm chí liên minh phương diện bất luận phải chăng có Diệt Tuyệt Tân Tinh tin tức chính xác đều sẽ cấp cho ngợi khen, chuyện tốt như vậy sợ rằng sẽ bị những cái kia nhị đẳng thế lực tông sư đoạt bể đầu, có chỗ nào cần Đoan Mộc Hòa Vũ tự thân lên cửa mời

"Nhạc tông chủ, ta cũng không lừa gạt ngươi. Trên thực tế bất luận là xâm nhập Hoang Cổ di địa ngàn dặm vẫn là thăm dò thần từ bỏ di tích, đều là một kiện chuyện cực kì nguy hiểm."

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, sắc mặt trịnh trọng, chậm rãi nói ra:

"Thần từ bỏ di tích cách mỗi hơn hai mươi năm, quanh năm vờn quanh kịch độc âm chướng tiêu tán, đạt tới dựa vào đan dược liền có thể ngăn cản trình độ, lúc này chính là tốt nhất thăm dò thời kì, ước chừng là kỳ nửa tháng đến một tháng không giống nhau.

Lúc trước liên minh thượng nghị viện quyết nghị, từ chúng ta những cái này chiếm cứ ghế tài nguyên nhiều nhất thế gia, tông

môn, võ đạo trường cùng quân phiệt, mỗi lần âm chướng tiêu tán, di tích có thể tiến vào thời điểm, liền từ thế lực khắp nơi thay phiên tiến vào tìm kiếm. Chúng ta cái này hơn trăm năm ở giữa, thăm dò di tích tông sư vẫn lạc tỉ lệ đạt đến ba đến bốn thành!

Bởi vì hao tổn thật sự là quá lớn, thế lực khắp nơi các bậc tông sư đều cũng không nguyện ý tiến về, nhưng là bởi vì là thay phiên thăm dò nguyên nhân, mỗi một lần liên minh sai khiến thế lực, vô luận như thế nào, tông sư nhân số chỉ tiêu cũng nhất định phải hoàn thành,

Nếu không liền sẽ nhận thượng nghị viện liên hợp chế tài. Nhưng là mời ngoại viện là cho phép.

Lần này, ta Đoan Mộc thế gia nội bộ tông sư phần lớn không có nhu cầu, không nguyện ý tiến về, thượng kém một người, đây chính là ta tới mời nguyên nhân của ngươi."

Chỗ tốt đã nói rõ, mà mức độ nguy hiểm phương diện, nhiều năm như vậy thống kê xuống tới ba đến bốn thành vẫn lạc tỉ lệ đã rất có thể nói rõ vấn đề, không cần hắn nói thêm nữa.

Nhạc Bình Sinh một mình tự hỏi, rất hiển nhiên, những cái này đỉnh tiêm thế lực lớn tông sư căn cơ thâm hậu, mà lại quyền cao chức trọng, dựa vào bối cảnh dạng gì tài nguyên đều có thể lấy được, chỉ coi tiến vào tỷ số thương vong cao như thế thần từ bỏ di tích đều không hứng thú lắm.

Cũng không phải là sinh lòng khiếp đảm, mà là đối với bọn hắn tới nói giá trị cũng không lớn. Chỉ sợ nếu như không phải thọ nguyên sắp hết, hoặc là nói cảnh giới bình cảnh thật lâu không cách nào đánh vỡ, những cái này thế lực lớn tông sư sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

Có lẽ đối với bình thường tông sư tới nói tiến về thần từ bỏ di tích nguy cơ cùng thu hoạch thành có quan hệ trực tiếp, đối với

bọn hắn tới nói khả năng ngược lại thành tương phản.

Hết lần này tới lần khác thần từ bỏ di tích bị toàn bộ đều từ đỉnh tiêm võ đạo thế lực tạo thành thượng nghị viện cầm giữ, không có hàn môn hoặc là nói tán tu xuất thân tông sư nhúng tay cơ hội.

Mà lại ba đến bốn thành vẫn lạc tỉ lệ, đối với tông sư dạng này đẳng cấp cường giả tới nói đã là một cái mười phần con số kinh khủng, cũng bởi vậy có thể thấy được thần từ bỏ trong di tích đến cùng nguy hiểm đến trình độ nào.

"Nhạc tông chủ tuyệt đối không nên cho là ta không có hảo ý, nguy hiểm cùng kỳ ngộ đạo lý kia cùng tồn tại ngươi nên minh bạch, lần này Đoan Mộc thế gia sẽ có ta dẫn đội, cộng đồng tiến về thăm dò. Đây là ta lần thứ hai thăm dò thần từ bỏ di tích, có đầy đủ kinh nghiệm, có ta dẫn đầu, tao ngộ nguy hiểm khả năng có thể lớn giảm nhiều thấp."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, Đoan Mộc Hòa Vũ lại không thèm để ý chút nào:

"Ta mặc dù đến đây mời ngươi, nhưng là ngươi không cần để ý mặt mũi của ta, toàn bằng ngươi tự nguyện, nếu như ngươi không..."

Nhạc Bình Sinh hời hợt đánh gãy hắn: "Đoan Mộc trưởng lão, ta nguyện ý cùng các ngươi cùng nhau đi tới."

"Ngươi..."

Nhạc Bình Sinh đáp ứng như vậy dứt khoát, Đoan Mộc Hòa Vũ ngược lại sửng sốt một chút, nói:

"Nhạc tông chủ, thần từ bỏ di tích tính nguy hiểm ta đã cùng ngươi đại khái nói rõ, trong lòng ngươi nên có một cái phán đoán, ngươi xác định "

Không có phí hoặc nhiều hoặc ít miệng lưỡi Nhạc Bình Sinh liền bị thuyết phục, đích thật là rất để hắn ngoài ý muốn. Dù sao thần từ bỏ di tích đủ loại tính nguy hiểm hắn đã nói rõ, người bình thường nên hoặc nhiều hoặc ít đều muốn cân nhắc một trận, Nhạc Bình Sinh đột nhiên đáp ứng như vậy dứt khoát ngược lại để hắn có chút kỳ quái.

Trên thực tế chuẩn bị tuyển người viên còn có ba, bốn cái nhị đẳng võ đạo thế lực tông sư, nếu như Nhạc Bình Sinh nơi này cự tuyệt cũng không khẩn yếu.

"Đoan Mộc trưởng lão, ngươi tới cũng chính là thời điểm."

Nhạc Bình Sinh bỏ đi Đoan Mộc Hòa Vũ hoài nghi, mỉm cười nói:

"Nói đến trong khoảng thời gian này ta Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử trên phạm vi lớn tăng trưởng, mà tông môn sản nghiệp đã xa xa không cách nào đuổi theo mỗi ngày tiêu hao chi tiêu, ta đang vì này phát sầu đâu, thần từ bỏ di tích bên trong cũng có thể giải quyết những phiền toái này."

"Ha ha ha, Nhạc tông chủ ngươi yên tâm, lần này Đoan Mộc thế gia từ ta dẫn đội, người sành sỏi, tất nhiên sẽ không để cho các ngươi gặp cái gì lớn nguy hiểm!"

Đoan Mộc Hòa Vũ đứng dậy ha ha cười nói:

"Thần từ bỏ di tích khắp nơi đều có bảo tàng, ngươi vì tông môn kiếm phát triển tài chính chuyện này cũng tất nhiên có thể giải quyết! Đã như vậy, ba chúng ta ngày sau ngay tại Thanh Châu Đoan Mộc phủ đệ gặp mặt, đồng thời ta cũng sẽ đem kỹ càng chú ý hạng mục cáo tri ngươi!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu chắp tay đáp lễ, một đường hàn huyên ở trong đem đưa đến chân núi, mắt thấy Đoan Mộc Hòa Vũ

khung xe biến mất ở chân trời.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 345: Ôm Cây Đợi Thỏ

Chương 345: Ôm cây đợi thỏ

Đưa tiễn Đoan Mộc Hòa Vũ, Nhạc Bình Sinh trở về đỉnh núi, về tới thư phòng, ở trong lòng mở miệng hỏi:

"Hiện tại ngươi có thể nói cho ta, vì cái gì để cho ta đáp ứng đi thăm dò cái này cái gì thần từ bỏ di tích đi "

Trên thực tế nếu như không phải Tà Linh đột nhiên ló đầu ra tới yêu cầu hắn đáp ứng Đoan Mộc Hòa Vũ mời, vì không lãng phí thời gian cân nhắc, hắn chưa chắc sẽ tiếp nhận Đoan Mộc Hòa Vũ mời, xâm nhập Hoang Cổ di địa đi liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Tà Linh ló đầu ra đến, lớn thêm giễu cợt nói:

Nhạc Bình Sinh trong mắt bỗng nhiên giống như là hiện lên một tia chớp phích lịch, gian phòng tại một cái nháy mắt ở giữa biến sáng như ban ngày, lập tức hỏi:

"Ý của ngươi là, thần từ bỏ di tích cùng giữa hai cái này có liên quan ngươi là thế nào biết đến "

Tà Linh hình xăm tại Nhạc Bình Sinh mu bàn tay làn da mặt ngoài hiển hiện, một bộ cười lạnh thần sắc:

"Lý do này mặc dù gượng ép, nhưng là cũng miễn cưỡng nói còn nghe được, trên thực tế là chính ngươi đối cái gọi là phụ thần cảm thấy hiếu kì a "

Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng, thản nhiên nói:

"Bất quá ngươi liền không sợ ta chết ở bên trong "

Tà Linh một mặt không quan trọng dáng vẻ cười khẩy nói:

Nó đổi một bộ lạnh lùng biểu lộ nói:

"Đi vạn năm trước đó di tích khảo cổ ngược lại là không có gì."

Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi nói:

"Bất quá ngươi chẳng lẽ cho rằng văn minh tuyệt tự sự tình cùng Tần Vô Nhất có quan hệ ngươi không được quên, trước mắt có khả năng nhất người chính là tân triều khai triều đại đế, cho đến nay cũng bất quá hơn năm trăm năm mà thôi, nếu như Tần Vô Nhất không giống người trong thiên hạ suy nghĩ như thế không thông võ đạo, năm trăm năm tuổi thọ sống đến bây giờ vẫn là có khả năng. Nhưng là văn minh thời thượng cổ tuyệt tự cùng Tần Vô Nhất ở giữa niên đại kém cách xa vạn dặm, cái kia tồn tại làm sao lại cùng thần từ bỏ di tích có quan hệ "

Tà Linh lấy một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép biểu lộ, nhe răng trợn mắt nói:

. . .

Bóng đêm bao phủ, bốn đạo nhân ảnh thân mang y phục dạ hành, cơ hồ cùng bóng đêm hòa thành một thể, cấp tốc chạy.

Bốn người này thân hình cùng với nhẹ nhàng, giống như là Quỷ ảnh tử đồng dạng tại giữa đồng trống phiêu hốt, mà lại tốc độ nhanh đến cực điểm, có thể nói là thoáng qua liền mất, khó mà phát giác.

Bọn hắn chỗ tiến về, chính là mấy ngày trước Nhạc Bình Sinh cùng Nguyên Hành Y bọn người gặp mặt địa phương.

Một đường lặng yên không tiếng động đã tới lúc ấy kịch chiến địa điểm, bốn người này không có bất kỳ cái gì giao lưu, riêng phần mình từ trong tay lấy ra một khối màu đỏ sậm tảng đá, lẫn nhau nhẹ gật đầu, liền muốn chia ra tiến hành tìm kiếm.

"Chỉ có bốn người các ngươi con chuột nhỏ a "

Bỗng nhiên, một cái nhẹ nhàng thanh âm đàm thoại tại trong gió đêm phiêu đãng, cơ hồ ngay tại tiếng nói vang lên đồng thời, màn đêm một trận rất nhỏ run run, hai thân ảnh một trước một sau bỗng nhiên hiển hiện!

Ông!

Ngay tại thân mang y phục dạ hành bốn người sắc mặt hoàn toàn thay đổi ngay miệng, hiện ra thân hình Nghiêm Cảnh Minh một mặt cười lạnh, nhấc trong bàn tay, bóng đêm bỗng nhiên giống như thủy triều kịch liệt lắc lư, một đạo tĩnh mịch, tầng tầng lớp lớp gợn sóng từ lòng bàn tay của hắn khuếch tán mà ra!

"A! A!"

Gợn sóng khuếch tán tốc độ cực kỳ tấn mãnh, trong nháy mắt đem bốn tên dạ hành người bao phủ bao trùm, bọn hắn lập tức phát ra từng tiếng dồn dập kêu thảm, đồng thời thân thể mềm nhũn, mới ngã xuống đất, không ngừng run rẩy.

"Nghiêm đại nhân, ngươi chiêu này hư không sóng chấn động là càng ngày càng lợi hại."

Nhìn thấy một màn này, cùng Nghiêm Cảnh Minh thành thủ vị giáp công chi thế bóng người lập tức cười nói:

"Không nghĩ tới chỉ chờ tới cái này mấy cái con chuột nhỏ, nhìn ngược lại là các vị quân chủ nhỏ nói thành to."

"Lô đại nhân nói đùa."

Nghiêm Cảnh Minh ngoài miệng hời hợt nói chuyện, động tác nhưng không có mảy may dừng lại, đến gần nằm trên mặt đất thống khổ co giật bốn người trước mặt, hắn giơ vuốt một trảo, tại lốp bốp tiếng xương nứt bên trong hời hợt bóp gãy bốn người tứ chi, đồng thời còn đem bọn hắn cái cằm gỡ cũng xuống dưới.

Cái này tự nhiên là vì phòng ngừa bọn hắn tự sát.

"Những cái này diễn võ cơ quan hổ bộ thành viên thực lực không yếu, mà lại hung hãn không sợ chết, mười phần giảo hoạt.

"

Nghiêm Cảnh Minh mỉm cười nói:

"Miệng của những người này bên trong đều có giấu túi độc, một khi thấy tình thế không ổn liền sẽ trực tiếp cắn nát, để chúng ta lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng. Ta vốn cho là sẽ có một cái có phân lượng người tới, đáng tiếc, chỉ sợ cái này mấy cái đi tiền trạm con chuột nhỏ cũng hỏi không ra đến cái gì."

Lư Đình đi tới, đánh giá ý thức không thanh tỉnh, toàn thân co giật bốn người:

"Nhìn chuyện này hình, tân triều hoàn toàn chính xác có cái nào đó đại nhân vật ở chỗ này gặp bất trắc, hắn sẽ là ai mà lại đây rốt cuộc là ai làm tân triều phương diện vì cái gì có thể trong thời gian ngắn như vậy khóa chặt địa điểm này "

"Đến cùng là ngẫu nhiên tao ngộ vẫn là song phương cấu kết không có đàm lũng vẫn chưa biết được, bất quá trong khi xuất thủ có thể ấn xuống như thế một cái cự đại chưởng ấn. . . Không phải ngưng luyện tiên thiên Chân Cương thượng vị tông sư không thể làm đến!"

Nghiêm Cảnh Minh thật sâu thở dài một hơi:

"Đây cũng chính là các vị quân chủ chỗ lo lắng sự tình. Bắc Hoang thượng vị tông sư cơ hồ toàn bộ đều tại nghị viện bên trong thân gánh chức vị quan trọng, quyền cao chức trọng, dạng này một vị đại nhân vật vậy mà cùng tân triều có chỗ liên hệ, làm cho người ăn ngủ không yên."

"Suy nghĩ nhiều vô ích."

Lư Đình lắc đầu, nguyên khí phun trào, một con nguyên khí đại thủ nhô ra đem trên mặt đất bốn người chộp trong tay, thản nhiên nói:

"Hảo hảo thẩm vấn hạ cái này mấy con chuột chẳng phải biết tất cả mọi chuyện "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 346: Đến

Chương 346: Đến

Trên không trung, phong thanh phần phật, mây nhàn nhạt khí phiêu miểu, một thân ảnh như là sao băng xẹt qua chân trời.

Hung mãnh khí lưu bị lực lượng vô hình gạt ra, Nhạc Bình Sinh thân ảnh kéo lấy một đầu thật dài khí lãng, hướng về Đoan Mộc thế gia phương hướng phi hành.

Cùng đỉnh tiêm thế lực khí đạo tông sư xuất hành coi trọng phô trương tọa giá, tiền hô hậu ủng khác biệt, Nhạc Bình Sinh cũng không thèm để ý những thứ này.

Trải qua mấy ngày nay đến nay không ngủ không nghỉ, không ngừng chút nào bỗng nhiên dốc lòng rèn luyện, tại Tiên Thiên chi khí thao túng phương diện, Nhạc Bình Sinh rõ ràng càng thêm thuận buồm xuôi gió, có bước tiến dài.

Hắn cũng có thể rõ ràng cảm giác được năng lượng trao đổi, điều động rời rạc nguyên khí thời điểm, không cần thiết lãng phí đã ít đi rất nhiều. Bất quá muốn điều khiển tinh chuẩn nhập vi, không chút nào để lọt, hắn còn rất dài một đoạn đường muốn đi.

Mà lại trải qua hắn trong khoảng thời gian này đến nay thí nghiệm, tấn thăng khí đạo tông sư về sau, linh năng làm một loại cao đẳng năng lượng hắn cũng có thể khống chế. Tại chuyển hóa ra linh năng một nháy mắt lấy Tiên Thiên chi khí bao khỏa, dẫn

dắt, rót vào Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong, là có thể tránh khỏi tay không tấc sắt là đánh giết địch nhân chuyển đổi mà đến linh năng trực tiếp tác dụng tại thân thể.

Phát hiện này lập tức để Nhạc Bình Sinh phương thức tác chiến linh hoạt không ít, không giống trước đó như thế bị hạn chế.

Bởi vì tiếp tục không gián đoạn tu luyện, Lưu Quang Tinh Vẫn đao không thể tùy ý vận dụng, mà là làm thủ đoạn cuối cùng. Cứ như vậy linh năng liền khó mà dự trữ, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Cũng may tấn thăng khí đạo tông sư giải quyết hắn vấn đề này.

Xuyên thấu qua nhàn nhạt vân khí, phía dưới một tòa hùng thành hiển hiện, Nhạc Bình Sinh giảm bớt tốc độ hạ xuống tới.

Đoan Mộc thế gia căn cứ Thanh Nhai thành, tòa thành trì này rõ ràng so với Nhạc Bình Sinh đã thấy tất cả Bắc Hoang thành trì đều muốn hùng tráng to lớn, cao hơn mười trượng ủng thành tường thành, cao ngất đứng sừng sững, tiếng ồn ào bên tai không dứt, từng đội từng đội xe ngựa dòng người từ rộng mười trượng to lớn cửa thành ra ra vào vào.

Sở dĩ sớm hạ xuống, là bởi vì thành trì trên không tại không có báo cáo chuẩn bị tình huống dưới là không cho phép phi hành, Nhạc Bình Sinh dạng này khuôn mặt xa lạ càng thêm không được. Ngoại trừ võ đạo giới còn có một cái quy củ bất thành văn, khí đạo tông sư cấp bậc võ giả bởi vì lực phá hoại thực sự quá lớn, quyết không cho phép tại thành trì ở trong động thủ, vô luận dạng gì tranh chấp đều không cho phép tạo thành phá hư, vi phạm lệnh cấm người thì sẽ gặp phải liên minh trừng phạt nghiêm khắc.

Lệnh cấm này cũng là hắn trong lúc vô tình từ Đoan Mộc Hòa Vũ nơi đó biết được.

Bất quá lệnh cấm này cũng thực sự là ra ngoài an ổn cân nhắc, khí đạo tông sư xuất thủ, mặc dù không tới di sơn đảo hải khoa trương bước, nhưng là muốn phá hủy một tòa thành trì cũng muốn không được nhất thời nửa khắc công phu. Hai tên tông sư nếu là tại thành trì ở trong ra tay đánh nhau, hoàn toàn chính xác sẽ mang đến tương đối lớn phá hư.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh đáp xuống rộng lớn cửa thành thời điểm, lập tức đã dẫn phát một trận rối loạn, đi ngang qua xe ngựa dòng người, đếm không hết kính sợ ánh mắt cùng nhau bắn ra tại hắn trên thân, thở mạnh cũng không dám, cổng đóng giữ binh sĩ sắc mặt cũng đột nhiên biến đổi, rất cung kính đi lên phía trước nói:

"Vị đại nhân này, không biết ngài... ."

Đoan Mộc thế gia duy trì, bất luận là những thủ vệ này vẫn là vãng lai thương đội tự nhiên không thiếu khuyết kiến thức, ngự không phi hành cơ hồ chính là khí đạo tông sư tiêu chí, bọn hắn làm sao không biết cái này khuôn mặt xa lạ, nhìn qua tuổi quá trẻ người là một vị khí đạo tông sư

"Ta tuân theo Đoan Mộc thế gia mời mà đến."

Nhạc Bình Sinh đánh giá một chút cái này tiểu đầu lĩnh bộ dáng binh sĩ, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Đoan Mộc thế gia phủ đệ ở nơi nào "

Nghe được Đoan Mộc thế gia danh hào, tên này vệ sĩ đầu lĩnh không có chút nào hoài nghi, thần sắc càng thêm cung kính, vội vàng nói:

"Nếu là ta Đoan Mộc thế gia mời mà đến quý khách, xen cho phép ta vì ngài dẫn đường! Xin ngài đi theo ta!"

Nhạc Bình Sinh đi theo tên này truyền hình đầu lĩnh sau lưng,

xuyên qua cửa thành , chờ đợi chỉ chốc lát về sau, một khung lộng lẫy mà rộng lớn vô cùng xe ngựa liền chậm rãi lái tới.

Không đợi Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, dẫn đường tên kia tiểu đầu lĩnh xốc lên ngọc chất màn cửa, cung kính nói:

"Hòa Vũ trưởng lão đã sớm đã phân phó chúng ta,

Chuyên môn ở đây chuẩn bị tốt khung xe, đại nhân, mời!"

Bánh xe cuồn cuộn, xe ngựa tiến lên không nhanh không chậm, Nhạc Bình Sinh nhưng cũng không nóng nảy, một đường ven đường đánh giá toà này hùng thành phong thổ.

Làm Đoan Mộc thế gia căn cứ địa, toà này hùng thành hiển nhiên là bị kinh doanh như thùng sắt vững như thành đồng, cơ hồ trở thành Đoan Mộc thế gia sở hữu tư nhân.

Đây cơ hồ cũng là võ đạo thế lực phát triển trạng thái bình thường, Võ Đạo Liên Minh trên thực tế chỉ ở tối cao quyết sách bên trên quyết định Bắc Hoang hướng đi, nhưng là mỗi một cái đỉnh tiêm thế lực đều có chính mình một mảnh đất phần trăm.

Liên minh đối với cái này cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao tạo thành liên minh nghị viện một trăm linh tám vị quyết nghị trưởng lão, tối thiểu có một nửa đều xuất thân từ từng cái đỉnh tiêm thế lực lớn, thậm chí là thế lực thủ lĩnh.

Đoan Mộc thế gia Nhạc Bình Sinh hiểu rõ không tính rất nhiều, bất quá trực hệ huyết mạch tộc nhân mấy ngàn, còn lại chi hệ, tộc nhân hệ thứ đệ tử nhiều như rừng tính được tối thiểu từng có vạn số lượng. Vì hắn đánh xe ngựa tên này thành vệ đầu lĩnh có thể thủ vệ cửa thành, nên là Đoan Mộc thế gia trực hệ một viên.

Hơn vạn người thế gia đại tộc!

Lấy Nhạc Bình Sinh quan niệm, thật sự là rất khó tưởng tượng

như thế một cái lấy quan hệ máu mủ gắn bó khổng lồ võ đạo thế lực đến cùng là như thế nào phát triển cho tới bây giờ. Bất quá bởi vậy cũng có thể gặp Đoan Mộc thế gia thực lực căn cơ chi hùng thịnh.

Là đủ dung nạp mười chiếc xe ngựa tề đầu tịnh tiến đường phố rộng rãi ngược lên người đầy đầy, bất quá chú ý tới Nhạc Bình Sinh bộ này xe ngựa lái tới thời điểm toàn bộ đều vội vội vàng vàng tránh ra đến, một bộ cung kính thần sắc.

Nhìn qua, Đoan Mộc thế gia tại Thanh Nhai thành liền phảng phất hoàng đế đồng dạng tồn tại, có sâu nặng uy nghiêm.

Từ tường thành độ cao, kiến trúc dày đặc trình độ, cùng trên đường cái dòng người, Nhạc Bình Sinh phán đoán toà này hùng thành tối thiểu có mấy trăm vạn nhân khẩu. Từ đoạn đường này tới quan sát bên trong, bách tính tinh khí thần đại thể xong đủ, một bộ an cư lạc nghiệp bộ dáng, cả tòa Thanh Nhai thành phong mạo cùng quy hoạch liền xem như lấy Nhạc Bình Sinh người hiện đại ánh mắt đến xem, cũng mười phần có trật tự, không chút nào lộ ra hỗn loạn.

Theo xe ngựa tiến lên, hai bên đường kiến trúc cũng càng ngày càng thưa thớt, nơi xa, một mảng lớn to lớn, hùng tráng, vàng son lộng lẫy khu kiến trúc hiển lộ ra.

"Nhạc tông chủ, không có từ xa tiếp đón!"

Xe ngựa vừa mới dừng lại, Đoan Mộc Hòa Vũ phóng khoáng thanh âm liền truyền vào toa xe, Nhạc Bình Sinh đi xuống xe ngựa, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tu thúc cháu hai người đã tại cửa chính chờ đợi.

Đoan Mộc Tu cũng có chút không được tự nhiên chắp tay nói: "Nhạc tông chủ đường xa mà đến, mau mời, mau mời!"

Trên thực tế hắn cũng tuyệt đối không ngờ rằng, Nhạc Bình Sinh vậy mà liền đánh như vậy phá khí quan, trở thành cao cao tại thượng khí đạo tông sư, mà hắn vẫn tại huyết khí như rồng cảnh giới rèn luyện, trong vòng ba mươi năm đều không nhất định có thể bước ra một bước kia.

Cá vượt Long Môn, một lần hóa rồng, đây là không thể vượt qua chênh lệch.

Hành lễ đồng thời, Đoan Mộc Tu trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 347 + 4 Hạng Chuẩn Bị

Chương 347: 4 hạng chuẩn bị

Đoan Mộc thế gia phủ đệ hoàn toàn chính xác vàng son lộng lẫy, cực điểm xa hoa, cho dù là Nhạc Bình Sinh kiếp trước hoàng cung đại điện cũng xa xa không cách nào so sánh cùng nhau. Cả tòa Đoan Mộc phủ đệ không giống như là thế gia phủ đệ, càng giống là thần linh chỗ ở, cao thấp minh mê, không biết Tây Đông, phi ngựa đốt đèn đều không đủ lấy hình dung rộng lớn, to lớn tới cực điểm.

Chính là từng đội từng đội nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bọn người cung kính hành lễ thị nữ hạ nhân cũng đều tinh khí xong đủ, ánh mắt sáng ngời có thần, động tác lưu loát mạnh mẽ, hiển nhiên tập võ mang theo, đều là hảo thủ.

Đang cảm thán Đoan Mộc thế gia nội tình thâm hậu bên trong, Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Hòa Vũ sóng vai mà đi, một đường trò chuyện ở trong tiến vào một tòa nguy nga tráng lệ đại điện bên trong.

Lúc này đại điện bên trong ngoại trừ hầu hạ ở bên hạ nhân bên ngoài, sớm đã có một vị khí chất phi phàm trung niên nhân tại đây đợi.

Lấy Nhạc Bình Sinh Linh giác, tại bước vào đại điện thời điểm liền cảm giác được người trung niên này quanh thân nguyên khí rõ ràng cao tần chấn động, trao đổi, hiển nhiên người này đồng dạng

là một vị khí đạo tông sư.

Đồng dạng giống như là Đoan Mộc thế gia dạng này có thể đếm được trên đầu ngón tay đỉnh tiêm võ đạo thế lực bên trong, khí đạo tông sư ước chừng có số lượng một bàn tay, bất quá có hay không Luyện Thần Tôn Giả tồn tại, Nhạc Bình Sinh thì không được biết.

Bất quá đây cũng chỉ là bên ngoài số lượng, trên thực tế dạng này đỉnh tiêm võ đạo thế lực có hay không ẩn giấu thực lực cũng là ẩn số.

"Vị này chính là Nhạc tông chủ thôi "

Trong đại điện nam tử trung niên nhìn thấy Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người tiến đến, đứng dậy, đem ánh mắt chuyển qua Nhạc Bình Sinh trên thân, mỉm cười nói:

"Chúc mừng ngươi xông phá rào, trở thành người đời ta, ta là Đoan Mộc thế gia thứ năm trưởng lão, Đoan Mộc Tôn, lần này đem cộng đồng tiến về Hoang Cổ di địa, mời ngồi."

Nhạc Bình Sinh hiện tại danh khí đều đến từ cùng thiếu tôn cùng Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ Yến Quy Nam cái này hai trận chiến đấu. Dạng này chiến tích tại tầm thường võ giả ở trong vô cùng hiển hách, nhưng là chân chính để Đoan Mộc Tôn để ở trong lòng, vẫn là Nhạc Bình Sinh thành công tấn thăng khí đạo tông sư nguyên nhân.

Rồng không cùng rắn giao, chỉ có chân chính phá vỡ khí quan, bọn hắn mới có thể tính được là là người trong đồng đạo.

Nhạc Bình Sinh đột phá Khí Tông tin tức trước mắt vẫn còn cơ hồ không có ai biết trạng thái, chính Nhạc Bình Sinh bản nhân cũng không có gióng trống khua chiêng tuyên dương lộ ra ánh sáng ý tứ.

Nhạc Bình Sinh đáp lễ lại, Đoan Mộc Hòa Vũ phất ống tay áo một cái, chung quanh đứng hầu hạ nhân toàn bộ lui xuống, đại điện ở trong chỉ còn lại có ba người.

Mặc dù không biết Đoan Mộc thế gia không cách nào lại sai phái ra một khí đạo tông sư nguyên nhân, bất quá nghĩ đến một phương diện thần từ bỏ di tích nguy hiểm mười phần, lộ ra mười phần gân gà, thứ hai như thế lớn một cái thế gia tất nhiên phe phái san sát, lẫn nhau ở giữa tranh đấu tránh không được, khí đạo tông sư thân phận lại không giống phàm tục, kết quả đến cuối cùng ngược lại cần phải mượn Nhạc Bình Sinh như thế một ngoại nhân lực lượng.

Nếu như Đoan Mộc thế gia giống Nhạc Bình Sinh suy nghĩ như thế tồn tại phe phái đấu tranh.

Trên thực tế Nhạc Bình Sinh suy đoán cũng cùng sự thật chênh lệch không xa, Đoan Mộc Hòa Vũ thân là gia chủ Đoan Mộc Hồng huynh đệ tự nhiên không cần phải nói, mà cái này Đoan Mộc Tôn mặc dù xếp hạng cuối cùng, lại đồng dạng là gia chủ cái này nhất hệ người ủng hộ.

Đoan Mộc Hòa Vũ xin lỗi nói: "Nhạc tông chủ, lần này hành trình gấp gáp, mà lại việc quan hệ cơ mật, không cách nào gióng trống khua chiêng nghênh đón, gia chủ đại nhân đi Trung Châu tham dự hội nghị chưa trở về, còn xin đừng nên trách."

Tấn thăng khí đạo tông sư thì tương đương với cá chép vượt Long Môn, sinh mệnh cấp độ sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, bất luận thực lực vẫn là thân phận tiến vào một cái khác cấp độ, Đoan Mộc thế gia liền xem như đỉnh cấp võ đạo thế lực, cũng muốn coi trọng.

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh từ trước đến nay không thèm để ý những cái

này có cũng được mà không có cũng không sao đồ vật, dò hỏi:

"Hòa Vũ trưởng lão, chúng ta lúc nào xuất phát "

"Hôm nay liền xuất phát! Bất quá đang động trước người, có rất nhiều chú ý hạng mục cần cáo tri cho ngươi."

Đoan Mộc Hòa Vũ đang khi nói chuyện, một dung mạo tú lệ thị nữ tay nâng khay, từ bình phong về sau đi ra.

Tên này thị nữ đến gần về sau, Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt, liền thấy khay phía trên là mấy cái tinh xảo ngọc phù, cùng một cái nho nhỏ bình ngọc, cùng một viên ánh sáng nhạt lòe lòe lớn chừng ngón cái con dấu bộ dáng sự vật.

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, Đoan Mộc Hòa Vũ giải thích nói:

"Mấy dạng này, chính là xâm nhập Hoang Cổ Di dấu vết chỗ bắt buộc đồ vật."

Hắn đầu tiên cầm lấy viên kia con dấu bộ dáng sự vật, giải thích nói:

"Cái này chính là ta Đoan Mộc thế gia đặc chế cảm ứng thạch, mỗi một khối cộng sinh thạch ở giữa lẫn nhau đều sẽ sinh ra liên hệ, có thể tại mười dặm phạm vi bên trong chỉ hướng cộng sinh cảm ứng thước khối đá hướng, vật này ta cùng Tôn trưởng lão đồng dạng phân phối, phòng ngừa xuất hiện thất lạc tình huống."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, Đoan Mộc Hòa Vũ tiếp lấy cầm lấy cái kia tạo hình bình ngọc tinh xảo:

"Càng là xâm nhập Hoang Cổ di địa, ngoại trừ độc trùng chim thú bên ngoài, tầng tầng lớp lớp Hoang Cổ Di Chủng cũng càng nhiều, khó có thể đối phó, càng quan trọng hơn chính là độc chướng nồng độ cùng phạm vi bao trùm cũng tăng lên trên diện

rộng, thanh máu Phá Chướng đan chính là đặc biệt nhằm vào hóa giải Hoang Cổ di địa ở trong độc chướng nghiên cứu chế tạo, vạn nhất vô ý thu hút, lập tức phục dụng."

Đoan Mộc Hòa Vũ nói xong cầm lấy cái kia mấy cái huỳnh quang lòe lòe ngọc phù:

"Hoang Cổ Di Chủng khứu giác cùng cảm giác mười phần linh mẫn, mà loại này liễm khí Linh phù, có thể thu nhiếp võ giả khí huyết, mùi cùng nguyên khí ba động tại quanh thân một trượng phạm vi bên trong, cực lớn trình độ bên trên tránh khỏi bị cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng phát hiện tỉ lệ, cũng phòng ngừa vô vị chiến đấu.

Hoang Cổ di địa là muôn hình muôn vẻ di chủng nhạc viên, ở bên trong bọn chúng mới thật sự là chúa tể, một khi tránh không được xảy ra chiến đấu, nhất định phải cấp tốc giải quyết, nếu không vô cùng có khả năng dẫn tới càng thêm lợi hại di chủng!

Trọng yếu nhất chính là cái này hai cái thanh quang phá âm phù, là chuyên môn dùng để gạt ra thần từ bỏ di tích vờn quanh âm chướng. Thần từ bỏ di tích vờn quanh âm chướng cùng Hoang Cổ di địa độc chướng có sự bất đồng rất lớn, có thể ăn mòn nguyên khí lực tràng, một khi vô ý nhiễm, âm khí nhập thể, liền sẽ khiến người khí quan khô kiệt, khí huyết tan tác, tổn thương sinh mệnh nguyên khí, tuổi thọ cũng có thể chịu ảnh hưởng, phải hao phí cực lớn công phu từng chút từng chút lấy Tiên Thiên chi khí làm hao mòn. Mà thanh quang phá âm phù có thể bảo hộ quanh thân trong phạm vi một trượng sẽ không âm chướng ăn mòn. Để cho an toàn, chúng ta mỗi người phân phối hai cái, chuẩn bị vạn toàn."

Trịnh trọng giao phó xong, Đoan Mộc Hòa Vũ đem khay đưa cho Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh đem trên khay mấy thứ sự vật trịnh trọng cất

kỹ.

Vẻn vẹn nghe Đoan Mộc Hòa Vũ miêu tả, Nhạc Bình Sinh rốt cuộc để ý giải những cái này cỡ lớn võ đạo thế lực các bậc tông sư cũng không nguyện ý thăm dò thần từ bỏ di tích nguyên nhân.

Xâm nhập Hoang Cổ di địa một nghìn dặm phạm vi, tầng tầng lớp lớp, thành quần kết đội Hoang Cổ Di Chủng, tăng thêm có mặt khắp nơi độc chướng cùng càng lợi hại hơn âm chướng, nhiều như vậy nguy hiểm nhân tố cộng lại, liền xem như khí đạo tông sư một cái sơ sẩy cũng phải chết ở bên trong.

Mấy trăm năm qua thời gian một mực không có tìm kiếm đến Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật, mà bất luận cái nào tông sư đều là kinh lịch thiên tân vạn khổ, lấy đại dũng khí, đại nghị lực một bước một cái dấu chân từ ngàn vạn võ đạo gia bên trong trổ hết tài năng, tuổi thọ đạt tới bốn năm trăm năm, tôn quý phi phàm, làm sao nguyện ý đi liều lĩnh tràng phiêu lưu này

Nếu như không phải tân triều từng bước ép sát, Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp như nghẹn ở cổ họng, liên minh những tông sư này sẽ không lấy chính mình sinh mệnh đi liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Hết lần này tới lần khác Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật lại giống là một cái trí mạng dụ hoặc, dẫn những tông sư này nhóm không thể không tại âm chướng nồng độ trên phạm vi lớn rớt xuống thời điểm kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên.

Tựa hồ nhìn ra Nhạc Bình Sinh suy nghĩ cái gì, Đoan Mộc Tôn mỉm cười nói:

"Nhạc tông chủ, ngươi cũng không cần quá mức lo lắng, chúng ta nhị trưởng lão đã từng thăm dò qua một lần thần từ bỏ di tích, hữu kinh vô hiểm, cũng coi là người sành sỏi, tại dưới sự hướng dẫn của hắn, chúng ta ba người chỉ cần tề tâm hợp lực, chắc hẳn

không có vấn đề quá lớn."

"Không tệ."

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt tự tin mà thong dong, thản nhiên nói:

"Nhạc tông chủ, chúng ta tông sư bữa ăn hà Thực Khí, không giống phàm tục, chỉ cần cẩn thận một chút, chuyến này tất nhiên hữu kinh vô hiểm."

Nhạc Bình Sinh đột nhiên hỏi: "Nói như vậy lần này chỉ có ba người chúng ta "

"Đương nhiên không chỉ!"

Đoan Mộc Tôn nói:

"Ngoại trừ chúng ta, còn có Vũ nhà, Tư Không thế gia hai nhà này, tổng cộng chín vị tông sư cộng đồng thăm dò! Bất quá chúng ta riêng phần mình ở giữa vì ngăn ngừa trùng hợp, thăm dò phương vị cũng không không giống nhau, mà lại Hoang Cổ di địa bên trong người số càng nhiều mục tiêu càng lớn, không thích hợp cộng đồng hành động, cho nên ước định ba nhà tại thần từ bỏ cửa vào di tích chỗ tụ hợp!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 348: Thần La Võ Đô!

Chương 348: Thần La Võ Đô!

Trung Vực, Trung Châu, Thần La Võ Đô.

Nơi này, là Bắc Hoang hoàn toàn xứng đáng chân chính trung tâm, nhân khẩu mấy ngàn vạn, chiếm diện tích mười vạn bình phương bên trong, vẻn vẹn một thành chỗ, nhân khẩu số lượng thậm chí so nhỏ nhất châu vực tổng nhân khẩu đều muốn nhiều. Bất luận là quyền lợi, kinh tế, vẫn là võ đạo phát triển trình độ, đều khinh thường Trung Vực mười Cửu Châu tất cả thành trì, là Bắc Hoang mười vạn vạn người công nhận võ đạo thánh thành.

Là dùng võ đều xuất sinh mọi người, dù chỉ là một cái không thông võ đạo người bình thường, đối mặt còn lại các châu đều có một loại ở trên cao nhìn xuống ưu việt tâm tính.

Những cái này tự nhiên là bởi vì Thần La Võ Đô làm Bắc Hoang trung tâm quyền lực, chiếm cứ toàn bộ Bắc Hoang tài nguyên điều phối đại lượng số lượng, cung cấp nuôi dưỡng ra.

Ở chỗ này, cơ hồ toàn dân tập võ, vô số thanh niên võ giả mơ ước tại toà này võ đạo chi đô dương danh lập vạn, sớm chiều ở giữa lưu truyền thiên hạ, từ đây vợ con hưởng đặc quyền, hơn người một bậc. Đối với theo thành mà đứng thế gia cùng võ đạo trường dạng này võ đạo thế lực mà nói, Thần La Võ Đô chính là hoàn toàn xứng đáng thánh địa.

Đồng thời, chủ chưởng toàn bộ Bắc Hoang mệnh mạch liên minh nghị viện, tọa lạc tại toà này tuyệt thế hùng thành trung tâm.

Lít nha lít nhít kiến trúc cao lớn bầy trung ương, một tòa cao vút trong mây, cơ hồ thông thiên triệt địa tháp cao sừng sững mà đứng, đứng tại phía dưới nâng lên cổ đều không thể trông thấy đỉnh.

Nghị viện chi tháp bên trong.

Đây là một chỗ để lộ ra cổ phác tang thương hương vị, mà vô cùng rộng lớn cự đại không gian. Một trăm linh tám cái ghế đá trôi nổi tại hư không, hư không vờn quanh, lẫn nhau ở giữa cách xa nhau mười trượng.

Mảnh này lơ lửng ghế đá tựa hồ phân chia thành phân biệt rõ ràng hai phe cánh, đứng đối mặt nhau, từng cái khí tức mênh mông, trong mắt Thần Quang chớp động vĩ ngạn thân ảnh ngồi ngay ngắn bên trên, to lớn như là lôi đình đánh rớt thanh âm không ở tiếng vọng, trùng trùng điệp điệp:

"Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư, tại Biên Hoang một vùng đã phát hiện Xích Huyết Giáo giáo tông hành tích, yêu cầu lấy được đặc thù làm việc tạm thích ứng, đồng thời yêu cầu tăng phái tông sư hiệp trợ, chuyện này chư vị cho rằng phải làm như thế nào "

Cái gọi là đặc thù làm việc tạm thích ứng, chính là có thể bỏ qua thành trì cấm chỉ khí đạo tông sư động thủ quyền lợi.

Một cái thanh âm như sấm tiếp lời nói:

"Trao tặng đặc thù làm việc tạm thích ứng, xác nhận Xích Huyết Giáo giáo tông phương vị về sau, nhưng từ nơi đó gần nhất trấn thủ tông sư từ bên cạnh hiệp trợ!"

"Đồng ý!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

. . .

Liên tiếp hạo đãng thanh âm trong cùng một lúc vang lên, theo thanh âm oanh minh, một trăm linh tám cái hư không ghế đá bên trái, một mặt to lớn ngọc chất màn che bay lên, từng cái điểm sáng tại màn che bên trên sáng lên.

Những người này chính là chủ trương thiên hạ quyền hành một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão. Mà Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng cũng ở trong đó, vị trí ở hàng đầu.

Màn sáng lóe lên, từng dãy ký tự hiển hiện, hư không ghế đá bên trên, một cái thân mặc áo giáp, chân đạp ủng chiến uy nghiêm nam tử mở hai mắt ra, mở miệng nói:

"Kế tiếp đề tài thảo luận, vẫn là vùng biên hoang, Bắc Ngô thành cùng Côn Nha thành giao tiếp vùng bỏ hoang khu vực, phát hiện tân triều diễn võ cơ quan thành viên hoạt động dấu hiệu! Từ hiện trường hành tích phán đoán, có tông sư giao thủ vết tích, một phương hư hư thực thực thượng vị tông sư!"

Nam tử này tiếng nói vừa mới rơi xuống, toàn bộ tại một lát bên trong lâm vào tuyệt đối yên lặng, sau đó chính là liên tiếp tiếng sấm thanh âm:

"Diễn võ cơ quan là thân phận gì "

"Cơ quân chủ, giao thủ kết quả như thế nào giao thủ một phương khác là người phương nào "

"Lớn mật, lớn mật! Là thời điểm từ trên xuống dưới lại lần nữa thanh tẩy một phen!"

"Chư vị!"

Cơ Sùng Quang cất cao giọng, áp đảo trong hư không quanh quẩn ồn ào tiếng nghị luận:

"Chuyện này đang điều tra bên trong, ta đã cắt cử Biên Hoang trấn thủ tông sư cẩn thận điều tra, ít ngày nữa liền sẽ có kết quả. Triệt để thanh tẩy cũng muốn đợi đến điều tra kết quả ra, sở dĩ đưa ra chuyện này, chính là muốn nhắc nhở chư vị tiến hành nội bộ tự tra!"

Biên Hoang trấn thủ tông sư mặc dù là liên minh điều động, nhưng là thuộc về quân phiệt nhất hệ. Mà Nghiêm Cảnh Minh liền đảm nhiệm Cơ Sùng Quang thần mang quân phó quân chủ chức.

Đoan Mộc Hồng không mang theo mảy may yên hỏa khí tức lái chậm chậm miệng nói:

"Cơ trưởng lão,

Ý của ngươi là diễn võ cơ quan điều động đại lượng thành viên xâm nhập vào nội bộ của chúng ta bất quá chúng ta các nhà đều có giám huyết thạch, tân triều làm sao còn dám chơi một bộ này "

"Hồng trưởng lão, giám huyết thạch cũng không phải là vạn năng."

Cơ Sùng Quang thản nhiên nói:

"Bắc Hoang võ đạo đều biến chuyển từng ngày, huống chi nghiên cứu mệnh nguyên bộ cái đám kia người tự tra là có cần phải, sợ là sợ bọn hắn nghiên cứu ra che đậy giám huyết thạch kiểm trắc biện pháp, lập lại chiêu cũ, không phải là không có khả năng."

Cơ Sùng Quang câu nói này cách nói, mỗi một tên trưởng lão

ánh mắt cũng hơi nghiêm một chút.

Cơ Sùng Quang tiếp tục nói: "Về phần điều tra kết quả sau khi đi ra, ta sẽ trước tiên báo cáo nghị viện, đến lúc đó ta cùng chư vị liền có thể biết tân triều long bộ tông sư vượt biên đến cùng đang có ý đồ gì!"

. . .

Âm u hình thất bên trong, Nghiêm Cảnh Minh sắc mặt tái xanh, ánh mắt lạnh lẽo giống như là vạn năm sông băng thổi tới thấu xương hàn phong, nhìn xem quỳ gối trước mặt mình phụ trách thẩm vấn giáp sĩ, ngữ khí um tùm:

"Không có đầu óc ngu xuẩn, ta chuyên môn tháo xuống bọn hắn xương cốt khớp nối, vì chính là phòng ngừa bọn hắn tự sát, kết quả hiện tại ngươi nói cho ta bọn hắn đều đã chết "

"Đại nhân, đại nhân! Thực sự không phải ta trốn tránh trách nhiệm, mà là. . . Mà là ta căn bản là không phòng được a!"

Quỳ rạp xuống đất giáp sĩ toàn thân phát run, thanh âm sợ hãi, run giọng nói:

"Bốn người này đang khôi phục ý thức thanh tỉnh lại một nháy mắt, ta còn chưa kịp tra hỏi, bọn hắn cũng không biết dùng dạng gì quỷ dị thủ pháp trực tiếp làm vỡ nát trái tim của mình, vội vàng không kịp chuẩn bị a!"

Chính là tên này phụ trách thẩm vấn giáp sĩ cũng không nghĩ tới, toàn thân khớp nối toàn bộ bị vặn gãy, căn bản là không có cách mượn lực diễn võ cơ quan bốn người vừa mới tỉnh táo lại, vậy mà lên tiếng cuồng tiếu bên trong hướng thẳng đến hắn phun ra nội tạng mảnh vỡ, khí tuyệt mà chết.

Hắn một kiểm tra, bốn người này rõ ràng là không biết dùng cái gì thủ đoạn đem trái tim của mình đều chấn vỡ, chết không thể

chết lại.

"Lăn ra ngoài!"

Nghiêm Cảnh Minh đột nhiên tay áo hất lên, quỳ trên mặt đất giáp sĩ giống như là bị một thanh vô hình búa tạ chính diện oanh kích bên trong, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân hình giống như là lăn đất hồ lô lăn ra thạch thất.

Ở một bên, Lư Đình lắc đầu, nói:

"Nghiêm đại nhân, chuyện này trách không được bọn hắn, là chúng ta sơ sót."

Nghiêm Cảnh Minh đứng chắp tay, suy nghĩ chuyển động.

Cái này bốn cái chuột chết không sao, nhưng là manh mối lại đoạn mất. Mà hắn đã hướng hắn chỗ lệ thuộc thần mang quân quân chủ báo cáo chuyện này, nên đã nâng lên nghị viện đề tài thảo luận, kết quả cái gì cũng còn không hỏi ra đến, mấy cái này chuột lại đều chết rồi, để hắn thực sự khó mà bàn giao.

Dù là cái này bốn cái diễn võ cơ quan hổ bộ thành viên đối ứng là võ đạo gia cấp bậc cao thủ, trong mắt hắn cũng chỉ bất quá là chuột mà thôi.

Nghiêm Cảnh Minh hờ hững nhìn lướt qua hình trên ghế bị trói gô, hai mắt trợn lên, trên mặt lại mang theo quỷ dị mỉm cười bốn tên diễn võ cơ quan thành viên, căm ghét nói:

"Đáng chết tên điên!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 349: Quỷ Dị Biến Hóa

Chương 349: Quỷ dị biến hóa

Hoang Cổ di địa bên ngoài khu vực, nhàn nhạt sương trắng lượn lờ, phóng tầm mắt nhìn tới khắp nơi đều là một mảnh trắng xóa, phảng phất đặt mình vào nhân gian tiên cảnh.

Liên tiếp không biết tên thú rống và kêu to âm thanh bên trong, một viên một viên chống trời cự mộc nối liền đất trời, im lặng im ắng đứng vững.

Cái này từng khỏa cự mộc đường kính chừng gần trượng, Gundam hơn mười trượng, không giống như là từng cây cự mộc, giống như là từng tòa làm bằng gỗ sơn phong, nguy nga mà đứng, phất phới chướng khí chính là y phục của bọn chúng, im lặng im ắng chứng kiến trên vạn năm tới thương hải tang điền.

Cách mặt đất cao hơn mười trượng, gần sát cự mộc đỉnh, ba đạo mơ hồ có thể thấy được thân ảnh nhấc lên tầng tầng lớp lớp vô hình gợn sóng, thoáng qua liền mất.

Cùng mặt đất lít nha lít nhít chống trời cự mộc so sánh, cái này ba đạo thân ảnh tựa như con muỗi đồng dạng nhỏ bé, cũng giống là đi tới cự nhân nước, hết thảy đều lộ ra cực độ kỳ quái.

Cái này ba đạo nhân ảnh chính là Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Hồng ba người.

Giờ phút này ba người bọn họ trên thân từng tầng từng tầng sóng gợn vô hình khuếch tán, phô thiên cái địa tầng tầng chướng khí không trở ngại chút nào bị gạt ra, từng đạo vặn vẹo gợn sóng giống như là thuỷ triều dập dờn, đem bọn hắn ba người mùi, Tiên Thiên chi khí ba động thu nhiếp tiến vào phương viên khoảng một trượng.

Cái này tự nhiên là liễm khí Linh phù cùng thanh quang phá âm phù tại phát huy tác dụng.

Cảnh sắc chung quanh cấp tốc lướt qua, thời khắc này Nhạc Bình Sinh sắc mặt ngưng trọng, tinh thần cao độ tập trung, quan sát lắng nghe cảm giác dấu vết để lại, phòng ngừa tao ngộ đột nhiên tập kích.

Đoạn đường này đến Nhạc Bình Sinh cũng rốt cục kiến thức đến cái gọi là Hoang Cổ Di Chủng đến cùng là một loại gì tồn tại.

Sườn sinh hai cánh, đầu rắn thân hổ dị thú; to bằng đầu người, giác hút nhưng lại ba thước chi trưởng, hàng ngàn hàng vạn con phô thiên cái địa đen nghịt quỷ dị con muỗi; phóng đại ngàn vạn lần to lớn hoa ăn thịt người, sẽ săn mồi quá khứ dị thú. . . Ví dụ như vậy không miếng thắng nâng.

Những cái này Hoang Cổ Di Chủng phần lớn tính tình hung mãnh, mà lại đa số đều là thành quần kết đội, cho người cảm giác liền phảng phất đi tới thiên địa chưa khai hóa Viễn Cổ thời đại.

Gần nửa ngày thời gian, bọn hắn bọn người mới đi tiếp hơn hai trăm dặm, mấy lần suýt nữa kinh động số lượng kinh người đàn thú, nếu như không phải Đoan Mộc Hòa Vũ kinh nghiệm phong phú, mang theo bọn hắn thong dong thoát hiểm, bọn hắn tiến độ còn muốn càng thêm chậm hơn mấy phần.

Chỉ cần đi vào cái này thần bí chi địa, võ giả không còn là nhân vật chính, đồng thời đóng vai lấy thợ săn cùng con mồi song

trọng nhân vật, cho dù là khí đạo tông sư đều muốn cẩn thận từng li từng tí, không thể giống ở bên ngoài như thế tùy ý tung hoành.

Tốc độ phi hành bên trên cũng là y theo Đoan Mộc Hòa Vũ dặn dò, bảo trì tại một cái không nhanh không chậm, sẽ không khiến cho quá lớn động tĩnh tình trạng. Đồng thời còn phải cẩn thận cẩn thận, phòng ngừa đi ngang qua một loại nào đó cường đại di chủng lãnh địa là quấy nhiễu đến nó, một khi vô ý dẫn tới trong phạm vi một dặm di chủng vây công, vậy sẽ trở thành một trận tai nạn.

Cho tới bây giờ trước đó trên đường đi trò chuyện, Nhạc Bình Sinh cũng được biết nguyên bản Võ Đạo Liên Minh là thuần túy dựa vào đan dược đến thu nhiếp khí tức, phá vỡ âm chướng, mà phù thạch chế pháp, thì là được từ tại thần từ bỏ di tích, bất quá vẫn còn nghiên cứu thăm dò giai đoạn.

Liễm khí Linh phù cùng thanh quang phá âm phù chính là tập hợp đông đảo võ giả trí tuệ phát minh ra tới. Chỉ bất quá theo Đoan Mộc Hòa Vũ nói, hai thứ này Linh phù nhìn như không đáng chú ý, chế tạo lại hết sức không dễ, tại giá trị bên trên cùng một thanh phổ thông Luyện Huyết Huyền Binh tương xứng.

Từ dấu hiệu nhìn lại, kiến tạo ra thần từ bỏ di tích văn minh thời thượng cổ tựa hồ cùng tân triều rất giống, đều là bên ngoài vật phương diện có cao hơn thành tựu, mà Bắc Hoang càng tôn trọng tu luyện bản thân, tôn trọng sinh mệnh cấp độ nhảy vào.

Nhạc Bình Sinh trong đầu suy nghĩ chuyển động, nhưng không có mảy may buông lỏng cảnh giác, ba người bọn họ hiện lên mũi tên hình, lấy Đoan Mộc Hòa Vũ cầm đầu, dùng không nhanh không chậm bình thường tốc độ tầng trời thấp phi hành.

"Rống!"

Tại chỗ rất xa, một tiếng kinh thiên động địa thú rống chấn

động toàn bộ màn trời, có mặt khắp nơi độc chướng cũng kịch liệt sôi trào!

Vẻn vẹn nghe thanh âm liền có thể cảm giác được phát ra cái này âm thanh rống to di chủng thập phần cường đại, tối thiểu cũng là đạt đến Khí Tông cấp bậc.

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt lãnh túc,

Ngưng tụ âm tuyến, truyền vào Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn trong tai:

"Phương hướng bị lệch, cùng sau lưng ta, thả chậm tốc độ!"

Nhạc Bình Sinh lúc này điều chỉnh phương hướng, giảm bớt tốc độ. Hắn mặc dù không sợ cùng những cái này di chủng chém giết, càng ước gì mượn cơ hội này đại lượng thu thập linh năng, bất quá lần này hành động lấy Đoan Mộc Hòa Vũ làm chủ đạo, hắn đương nhiên sẽ không làm như thế.

Trên thực tế cũng không phải là Đoan Mộc Hòa Vũ sợ những cái này Dã Thú. Bất quá cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng cũng có được không thấp trí tuệ, nếu như là kiểu quần cư thường thường sẽ còn hô bằng dẫn bạn, ba người bọn họ cùng bình thường người hái thuốc, thám hiểm giả không giống, mục đích chỉ là thần từ bỏ di tích, không cần thiết trên đường làm vô vị tiêu hao.

Nửa ngày thời gian hơn hai trăm dặm, bọn hắn còn có ba phần tư lộ trình muốn đi.

Mà Hoang Cổ Di dấu vết càng sâu nhập, hoạt động Hoang Cổ Di Chủng liền càng cường đại, tầng tầng lớp lớp điểm khác lạ cũng càng nhiều.

Hiện tại Nhạc Bình Sinh đã tấn thăng khí đạo tông sư, Linh giác phương diện nâng cao một bước, dĩ vãng Đoan Mộc Hòa Vũ mê vụ đồng dạng tầng tầng bao phủ thực lực tu vi hắn đã có một

cái rõ ràng phán đoán.

Mặc dù Đoan Mộc Hòa Vũ không có hiển lộ ra cái gì khác thủ đoạn, nhưng là tại Nhạc Bình Sinh Linh giác ở trong hắn Tiên Thiên chi khí mang theo một cỗ như cánh tay chỉ điểm tự nhiên linh động, tối thiểu hắn là tu luyện đến Ngự Khí hóa hình trung vị tông sư.

Mà bên cạnh hắn Đoan Mộc Tôn, Tiên Thiên chi khí thì là không có cỗ này linh động chi ý, nên là sơ vị khí đạo tông sư.

Bất quá cho dù là sơ vị khí đạo tông sư, tại Nhạc Bình Sinh cảm giác bên trong, Đoan Mộc Tôn Tiên Thiên chi khí thâm hậu trình độ cũng so với Thân Hoành Thiên, Yến Quy Nam chi lưu cao hơn ra một bậc.

Đây cũng là đỉnh tiêm thế gia nội tình chỗ, cho dù là cùng cảnh giới võ giả, cũng lực áp không có bối cảnh thâm hậu võ giả một bậc.

Tiếng gió rít gào, nhìn như vô hại thuần bạch sắc độc chướng tại từng tia từng sợi dưới ánh mặt trời bắn ra ngũ thải ban lan quang huy, mỹ luân mỹ hoán đằng sau ẩn giấu lại là tầng tầng sát cơ.

Hô!

Tại bị lệch phương hướng, tránh đi quỷ dị rống to phương hướng về sau, tốc độ của ba người tăng lên, tiếp tục tầng trời thấp bay lượn.

Ân

Không biết qua quá lâu, đang bay lượn bên trong, Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt, giấu ở nhàn nhạt độc chướng phía dưới xanh ngắt chi sắc bỗng nhiên biến mất, lại mà thay vào chính là phô thiên cái địa, khắp không bờ bến, nhưng lại trống rỗng cát đất chi

hoàng!

Bọn hắn nếu là không hề có điềm báo trước từ viễn cổ rừng cây khu vực tiến vào một mảnh mênh mông vô ngần tĩnh mịch sa mạc!

Có mặt khắp nơi độc chướng rõ ràng ở cái địa phương này mờ nhạt rất nhiều, cũng bị nối liền đất trời bay đầy trời cát xâm nhiễm thành nhàn nhạt màu vàng.

"Chuyện gì xảy ra "

Nhạc Bình Sinh nội tâm chấn động, mở miệng hỏi:

"Nơi này tại sao có thể có một mảnh sa mạc "

Đoan Mộc Hòa Vũ vẫn không trả lời, Đoan Mộc Tôn thì là xoay đầu lại mỉm cười nói:

"Nhạc tông chủ chưa có tới Hoang Cổ di địa cho nên không rõ ràng, Hoang Cổ di địa kỳ quái, đừng nói là sa mạc, vẫn tồn tại vực sâu, núi lửa, sông tuyết, đầm lầy đủ loại không hợp nhau địa hình, nhưng lại nước giếng không phạm nước sông, cho nên không cần kinh ngạc."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 350: Quỷ Nham Cú Bão Cát

Chương 350: Quỷ Nham cú bão cát

Sa mạc vực sâu núi lửa sông tuyết đầm lầy đủ loại không hợp nhau địa hình cùng tồn tại, mà lại phân biệt rõ ràng cơ hồ không có chút nào quá độ, có thể thấy được Hoang Cổ di địa quỷ bí thần kỳ.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, Đoan Mộc Hòa Vũ tại phía trước thì là cười dài nói:

"Hai vị, cùng loại dạng này tử vong sa mạc, tính nguy hiểm muốn so rừng cây ở trong thấp xuống rất nhiều, chúng ta toàn tiến lên!"

Ông!

Không khí kịch liệt chấn động, tầng tầng gợn sóng nhộn nhạo lên, một cỗ vô hình sắc bén chi ý bọc lại Đoan Mộc Hòa Vũ, lần bỗng nhiên bạo tăng!

Nhạc Bình Sinh lượng lớn Tiên Thiên chi khí tuôn trào ra, tại thuần túy khí lưu bạo phá động lực phía dưới, chăm chú xuyết sau lưng Đoan Mộc Hòa Vũ, tại đầy trời cát bay cùng màu vàng dưới bầu trời gấp bay lượn.

Ân

Đồng dạng thêm, cùng Nhạc Bình Sinh xếp song song Đoan

Mộc Tôn lập tức cảm giác có chút ngoài ý muốn, tại gấp bay lượn ở trong khóe mắt liếc qua đánh giá Nhạc Bình Sinh.

Dựa theo Đoan Mộc Hồng nói, cái này trong khoảng thời gian này thanh danh lan truyền lớn Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ nên là vừa vặn đột phá khí đạo tông sư cảnh giới không lâu, bất quá không nói cùng Đoan Mộc Hòa Vũ dạng này tại Ngự Khí hóa hình cảnh giới bên trong đều tích lũy hùng hậu trung vị võ đạo gia so sánh, chính là cùng mình so sánh đều hẳn là kém xa tít tắp, nhưng là sinh này tấm thành thạo điêu luyện dáng vẻ, tựa hồ Tiên Thiên chi khí tồn lượng đồng dạng hơn xa với phổ thông tông sư.

Mà hắn chẳng qua là vừa mới tấn thăng mà thôi.

"Hắn cũng có khác một phen gặp gỡ a. . ."

Vang lên từng nghe nói liên minh tin báo lên chiến tích, Đoan Mộc Tôn trong lòng cảm thán.

Bất kể nói thế nào, có thể tại võ đạo gia cảnh giới chém giết phổ thông Khí Tông võ giả, tại hắn đột phá cảnh giới về sau đồng dạng không thể làm làm bình thường tông sư

Đoan Mộc Hòa Vũ quay đầu cười nói: "Chư vị, xuyên qua mảnh này biển cát sau ước chừng ba trăm dặm liền. . ."

Lệ —— lệ ——!

Cực kỳ bén nhọn tiếng kêu chói tai đột nhiên vạch phá bầu trời, tại toàn bộ chân trời xoay quanh lượn lờ, chói tai tới cực điểm.

Mãnh liệt sóng âm khiến cho thanh âm nguyên địa cái kia phiến biển cát đều hung hăng chấn động, như lưu tinh bay lượn ba người cũng bị bên tai một tiếng này cao hơn một tiếng chói tai tên là âm thanh đột nhiên chấn động, vô ý thức liền theo trong lòng cảm ứng hướng về phía chân trời xa xôi nhìn lại.

"Kia là "

Nhạc Bình Sinh bản năng điều tiết tầm mắt, theo hai mắt con ngươi bỗng nhiên một trận phồng lớn thít chặt, phương xa cảnh tượng tại hắn võng mạc bên trên bắn ra thành hình.

Xa xôi chân trời đám mây, vô số lít nha lít nhít phiêu phù ở thiên không chỗ cao điểm đen, mang bọc lấy sau lưng thông thiên triệt địa màu vàng sẫm cát bụi sóng lớn, như là thân hình trăm ngàn dặm chi cự màu vàng yêu ma, hướng về bọn hắn chỗ phương hướng gầm thét nuốt đến!

Giữa thiên địa chớp mắt một mảnh lờ mờ, tại cái này phô thiên cái địa quét sạch ngàn dặm cuồng bạo cát bụi sóng lớn bên trong lại có vẻ như thế yếu ớt.

Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt băng lãnh, phun ra bốn chữ đến: "Quỷ Nham cú bão cát!"

Cái gọi là Quỷ Nham cú bão cát tại xuất hành trước bàn giao từng cái chú ý hạng mục thời điểm Đoan Mộc Hòa Vũ ngược lại là không có nói qua, loại này có vẻ như thiên tai bão cát trên thực tế là từ Quỷ Nham cú loại này Hoang Cổ Di Chủng thành quần kết đội hành động là nhấc lên.

Mà Quỷ Nham cú có thể nói là mảnh này tử vong sa mạc bên trong số lượng nhiều nhất di chủng, thường thường hàng trăm hàng ngàn cộng đồng hành động, những nơi đi qua phá ba thước, bất quá thực lực cũng không cao không thấp, không tính khó có thể đối phó.

Phía chân trời xa xôi, cái kia sung làm cát bụi quân tiên phong vô số điểm đen đúng là hàng ngàn con giương cánh qua hai to lớn chim muông, trong đó có mấy cái thân hình to lớn nhất, hai cánh triển khai càng là đạt đến gần như mười trượng, thân hình đỏ rực như lửa, tại cái kia hơn ngàn hắc chim lớn bên trong lộ ra hết sức

đáng chú ý.

Thông qua khoảng cách kích cỡ so sánh, Nhạc Bình Sinh hoàn toàn có thể đánh giá ra những cái này chim muông hình thể, cái kia đã hoàn toàn không phải bình thường loài chim. Nhất là trong đó cái kia vài đầu giống như núi nhỏ màu đỏ cự điểu, cánh khổng lồ vỗ ở giữa, từng đoàn lớn cao mấy chục trượng hạ màu đỏ phong trụ trống rỗng tạo ra, hướng về phía dưới biển cát quét sạch mà đi!

Phô thiên cái địa cát vàng đảo mắt liền mơ hồ tầm mắt của mọi người,

Hơn vạn đầu to lớn hắc yêu cầm tại cái kia mấy cái hắc cự kiêu dẫn đầu hạ hóa thành một cỗ dòng lũ đen ngòm, giống như là lao nhanh gào thét sóng lớn, thẳng tắp lao đến!

"Loại này Quỷ Nham cú thị lực cực mạnh, chạm mặt tới, đã hiện chúng ta, tránh né vô dụng! Dẫn đầu cự kiêu có tiếp cận khí đạo tông sư thực lực, nhưng là trí tuệ rất thấp, không tính khó đối phó."

Đoan Mộc Hòa Vũ thản nhiên nói:

"Hai vị, chúng ta chiến quyết, để tránh dẫn tới càng nhiều Quỷ Nham cú!"

Mang theo vô số cát vàng hạt tròn cuồng phong gào thét lấy cuốn lên, Đoan Mộc Hòa Vũ đột nhiên ưỡn ngực hấp khí, ngửa mặt lên trời thét dài!

Ầm ầm!

Như rồng giống như hổ kinh thiên tiếng gầm gừ bên trong, một cỗ mắt trần có thể thấy màu trắng khí lãng từ Đoan Mộc Hòa Vũ trong miệng xông ra, đang khô khốc trong không khí trống rỗng nổ tung từng đoàn từng đoàn màu trắng khối không khí, đảo mắt

liền đem quanh thân cuốn tới cát vàng phong bạo đuổi không còn một mảnh,

Nhạc Bình Sinh tròng mắt hơi híp, liền mộc Hòa Vũ vô số trào lên màu xanh Tiên Thiên chi khí dòng chảy xiết chuyển, trước kia chỗ không có phương thức kịch liệt sôi trào lên, thế như giang hà treo ngược, như hỏa như đồ sôi trào lên, thẳng tắp vọt lên cao bốn, năm trượng dưới.

Cả người hắn như là một đoàn to lớn màu xanh ngọn đuốc, đem đầy trời cát vàng gió lốc càn quét sạch sẽ, ngoài thân màu xanh Tiên Thiên chi khí xoay quanh lượn lờ, đúng là ẩn ẩn hóa ra Thanh Long chi hình trên không trung gào thét xoay quanh, từng đợt hơn xa Đoan Mộc Hòa Vũ vừa rồi thét dài gấp mười tiếng long ngâm bên trên đạt cửu tiêu!

Đoan Mộc thế gia huyết mạch chân truyền: !

Theo tiếng thét dài, Đoan Mộc Hòa Vũ đằng sau vai hai nơi đột nhiên tách ra loá mắt vô cùng thanh sắc quang mang, đại lượng thanh quang Tiên Thiên chi khí phun ra ngoài, từ vai chỗ hướng về thân thể hai bên tăng vọt kéo dài tới đến, hai đạo dọc theo chừng xa bốn, năm trượng màu xanh chỉ riêng lam cứ như vậy thẳng tắp đâm vào giữa không trung.

Cái này hai đạo màu xanh chỉ riêng lam như là sôi trào hỏa diễm, lại là lộ ra khinh bạc như sa mê huyễn mông lung, kéo lấy một đầu thật dài màu xanh quỹ tích, tại cái này đầy trời cát vàng bên trong càng là hiện ra một loại mộng ảo đồng dạng mỹ lệ.

Sau một khắc, chỉ nhẹ như vậy hơi nhoáng một cái, Đoan Mộc Hòa Vũ cả người liền như là một viên ra khỏi nòng như đạn pháo, mang theo một thân bừng bừng thiêu đốt hỏa diễm đồng dạng màu xanh Tiên Thiên chi khí, gào thét lên xuyên thẳng chân trời, tại sau lưng lưu lại một đạo hẹp dài thẳng tắp trong suốt thông đạo.

Trong không khí tiếng thét đại tác, đầy trời màu vàng cát bụi bị hung hăng đè ép ra, Đoan Mộc Hòa Vũ hai mắt nhìn qua tầng tầng Tiên Thiên chi khí cùng đầy trời cát vàng, mông lung chỗ một vòng màu đỏ như biển lửa lao thẳng tới mà đến.

"Thật lâu không có hoạt động qua gân cốt a. . ."

Thanh âm trầm thấp vang lên, trong tay một vòng ảm đạm thanh đồng chi sắc hiện lên, đầy trời trong tiếng cười điên dại, Đoan Mộc Hòa Vũ thân hình như là một viên to lớn màu xanh sao chổi xẹt qua chân trời, sau lưng lôi ra dài chừng mười trượng thanh bích đuôi ánh sáng, hướng về Quỷ Nham cú bầy hung hăng đánh tới!

Sao chổi ngay phía trước, cuồn cuộn Quỷ Nham cú bão cát dòng lũ quét sạch, kinh tâm động phách!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 351: Va Chạm!

Chương 351: Va chạm!

Lúc này Đoan Mộc Hòa Vũ tốc độ trong nháy mắt tiêu thăng, cả người đều bị một tầng nồng đậm màu xanh Tiên Thiên chi khí bao phủ, hóa thành một viên vạch phá không khí thanh sắc lưu tinh, hướng về trong mắt cái kia xóa càng lúc càng thịnh hồng quang bay đi, một cây thanh đồng Trảm Long kích phát ra sáng chói thanh quang, hung hăng điểm xuyên phía trước tầng tầng không khí trở ngại!

Một thanh một đỏ, một lớn một nhỏ, hai viên lưu tinh hô hấp ở giữa vượt qua trăm trượng xa không gian khoảng cách, tại cuồng bạo đầy trời trong bão cát, tại bén nhọn đến cực điểm kiêu gáy Ưng Minh âm thanh bên trong, bỗng nhiên mãnh liệt đụng vào nhau.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh cũng rốt cục rõ ràng thấy rõ cái gọi là Quỷ Nham cú tướng mạo.

Đúng như là cùng hắn trước đó chỗ đoán chừng, không tính giương cánh, cho dù là hình thể nhỏ nhất Quỷ Nham cú đều so tráng trâu càng lớn hơn ra một vòng đến, bộ dáng càng giống là thằn lằn cùng ưng kết hợp thể, nanh ác dị thường, cầm đầu cái kia bốn cái đầu lĩnh bộ dáng Quỷ Nham cú càng là khổng lồ, giống một ngọn núi thịt, cánh đập bên trong bay cát đi thạch, hình thành phô thiên cái địa bão cát, hung uy ngập trời!

Cho dù là những cái này cấp thấp Hoang Cổ Di Chủng, đạt đến số lượng nhất định về sau mức độ nguy hiểm cũng sinh ra biến hóa về chất. Mà dẫn đầu cái kia mấy cái giương cánh đạt đến mười trượng cú lớn, rõ ràng siêu việt cấp thấp di chủng phạm trù, đã thuộc về phổ thông di chủng.

Nếu như lại có hơn trăm năm thời gian, trong đó sẽ có trưởng thành là cao đẳng di chủng tồn tại cũng khó nói.

Xuy xuy xuy!

Đoan Mộc Hòa Vũ lấy thẳng tiến không lùi chi thế thẳng tắp xông phá cỗ này di chủng dòng lũ, trong lúc nhất thời không biết có bao nhiêu con Quỷ Nham cú bạo thể mà chết, như thế một cỗ phô thiên cái địa Quỷ Nham cú thủy triều lại là tại khoảng cách Nhạc Bình Sinh bọn người trăm trượng khoảng cách thời điểm, liền bị Đoan Mộc Hòa Vũ lấy lực lượng một người từ đầu tới đuôi xuyên qua, chia cắt hai nửa!

"Ha ha ha, Hòa Vũ trưởng lão thật đúng là tính nóng như lửa."

Một màn này phát sinh khoảng cách Đoan Mộc Hòa Vũ thét dài cũng bất quá một hai cái thời gian trong nháy mắt, Đoan Mộc Hồng lấy một loại ý vị không rõ ánh mắt quét Nhạc Bình Sinh một chút sau cười nói:

"Nhạc tông chủ chắc hẳn còn không có quen thuộc khí đạo tông sư chiến đấu chân chính phương thức, thay chúng ta lược trận liền tốt."

Hùng hậu tu vi là một chuyện, sức chiến đấu lại là một chuyện khác, nói xong câu đó về sau, Đoan Mộc Tôn thân thể hóa thành một đạo màu xanh trường hồng, đột nhiên kéo dài hướng về phía đã bị cắt ra một mảnh khác Quỷ Nham cú dòng lũ.

Ông!

Mấy chục con hắc cự điểu như là ngập trời sóng thần bên trong tiểu thuyền tam bản, ngay cả cái bọt biển đều không có nổi lên, liền bị dìm ngập tại Đoan Mộc Tôn thân thể biến thành trường hồng ở trong.

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, nhìn về phía một bên khác, hơn trăm trượng bên ngoài Đoan Mộc Hòa Vũ chỗ địa phương chiến đấu.

Không phải hắn trộm chịu dùng mánh lới không muốn xuất lực khí, mà là chính diện khoảng cách gần quan sát những cái này đỉnh tiêm thế lực lớn tự thân tông sư toàn lực xuất thủ là một kiện rất khó được sự tình.

Thông qua nhìn thấy bọn hắn phương thức chiến đấu đối với hắn thuần thục khí đạo tông sư lực lượng có rất lớn chỗ tốt, cũng có thể tại Tiên Thiên chi khí lợi dụng bên trên nhận dẫn dắt.

Hấp dẫn nhất ánh mắt của hắn, không thể nghi ngờ chính là Đoan Mộc Hòa Vũ đằng sau cái kia đạo thanh quang chi dực. Cái này hai mảnh quang dực giống như là chân chính cánh, ở trong mắt Nhạc Bình Sinh Đoan Mộc Hòa Vũ hoàn toàn không giống như là trên không trung, mà là chân đạp đại địa bên trên chiến đấu, không có một tơ một hào trì trệ, ngược lại hóa thành tia chớp màu xanh, tấn mãnh như là lôi đình!

Trên thực tế tông sư cấp bậc võ giả coi như có thể ngự không mà đứng, nhưng là muốn như giẫm trên đất bằng đồng dạng chiến đấu gần như không có khả năng, tại không có đại địa làm mượn lực tình huống dưới, vô luận như thế nào cũng không bằng trận chiến dưới mặt đất đấu thu phát như ý. Dù là kinh lịch thời gian dài khổ luyện cũng chỉ bất quá là thu nhỏ cái chênh lệch này thôi.

Nhưng là không biết có phải hay không là Đoan Mộc Hòa Vũ đằng sau cái này hai đạo thanh quang chi dực tác dụng, Nhạc Bình Sinh rõ ràng cảm giác Đoan Mộc Hòa Vũ không phải trong hư

không chiến đấu, mà là cùng chân đạp đại địa không khác nhau chút nào.

Mà lại Đoan Mộc Hòa Vũ phương thức chiến đấu cũng cùng Nhạc Bình Sinh trong tưởng tượng có rất lớn chênh lệch.

Nguyên bản Nhạc Bình Sinh cho rằng tấn thăng khí đạo tông sư về sau võ giả chủ yếu chiến đấu thủ đoạn chính là lấy Tiên Thiên chi khí thao túng điều động thiên địa nguyên khí,

Thực hành bên trong khoảng cách oanh tạc đả kích, liền phảng phất một cái pháo đài di động đồng dạng.

Nhưng là quan sát Đoan Mộc Hòa Vũ phương thức tác chiến, ngược lại càng gần sát tại truyền thống chém giết gần người.

Đây không thể nghi ngờ là cho Nhạc Bình Sinh không nhỏ dẫn dắt.

"Ừ"

Trong lúc xuất thủ, nguyên khí mãnh liệt, không khí bạo chấn, từng cái Quỷ Nham cú đứt gân gãy xương, từ đó không trung rơi xuống phía dưới, Đoan Mộc Tôn ánh mắt khuynh hướng hậu phương, lại phát hiện Nhạc Bình Sinh thật dựa theo hắn nói, bình chân như vại một bộ quan sát xem trò vui bộ dáng, lập tức con mắt tinh mang lóe lên.

"Hắn là thật ngốc hay là giả ngốc "

Lời nói mới rồi chẳng qua là lời xã giao mà thôi, hắn cũng không là đối Nhạc Bình Sinh ôm ấp địch ý, mà là bởi vì Đoan Mộc Hòa Vũ tôn sùng nguyên nhân, đối với hắn chân chính thực lực mười phần hiếu kì, lời nói mới rồi đây bất quá là khích tướng, muốn cho Nhạc Bình Sinh toàn lực biểu hiện ra, nhìn một chút sâu cạn mà thôi.

Hắn chỗ nào nghĩ đến Nhạc Bình Sinh thế mà thật đem hắn lời nói coi là thật, ở một bên lướt lên trận.

Ông! Ông! Ông!

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh trong mắt, bị xung kích thất linh bát lạc Quỷ Nham cú dòng lũ bên trong, hai đầu có vẻ như đầu lĩnh quỷ nham cú lớn đột nhiên quay người nhào về phía Đoan Mộc Hòa Vũ, đồng thời phát ra một tiếng hung lệ rít lên, không khí kịch liệt run run bên trong, từng tầng từng tầng mắt trần có thể thấy khí lãng mang bọc lấy vô lượng màu vàng hạt cát hướng về Đoan Mộc Hòa Vũ phô thiên cái địa đánh tới!

"Âm sát chi pháp!" Một tia sáng tại Nhạc Bình Sinh trong lòng chợt lóe lên.

Xuy xuy xuy!

Cương phong bên trong, nửa hòa tan trạng thái hạt cát xoay quanh gào thét lên đem Đoan Mộc Hòa Vũ trở thành bia ngắm, lấy siêu cao tần suất không ngừng va chạm cắt Đoan Mộc Hòa Vũ ngoài thân Tiên Thiên chi khí. Hắn ngoài thân thiêu đốt đồng dạng Thanh Long chi khí bị từng tầng từng tầng không ngừng bong ra từng màng, đồng thời cũng đem những cái kia đổ ập xuống đánh tới cát vàng toàn bộ xé nát thành nhỏ hơn phần tử.

"Quát!"

Đoan Mộc Hòa Vũ trong tay chừng trượng tám dài thanh đồng Trảm Long kích hóa thành chân chính Thanh Long, trong nháy mắt hóa ra trăm đạo màu xanh quang ảnh, quang ảnh phía trước, một điểm chói mắt màu xanh như là chân trời sáng chói tinh thần. Mấy trăm khỏa ngôi sao màu xanh đảo mắt vỡ vụn bọn này Quỷ Nham cú nhấc lên màu đỏ vòi rồng,

Đoan Mộc Hòa Vũ sau lưng hai con to lớn quang dực chấn

động mạnh một cái, trong nháy mắt sinh ra cường đại khí áp cơ hồ đem Đoan Mộc Hòa Vũ quanh thân năm trượng bên trong đầy trời cát bụi toàn bộ rút sạch. Đoan Mộc Hòa Vũ thân hình bỗng nhiên gia tốc, trong nháy mắt liền xuất hiện tại cái kia hai con quỷ nham cú lớn hướng trên đỉnh đầu, trong tay trường kích như là ngân hà đổ ngược, một đạo dữ dằn đến cực điểm dải lụa màu xanh mang theo từng tia từng tia lượn lờ lôi đình điện quang, xông thẳng mà xuống!

Tiếng kêu chói tai bên trong, mười mấy đầu tấn công mà tới Quỷ Nham cú bị dải lụa màu xanh quẹt vào, trực tiếp vỡ ra. Thanh Long tấm lụa tan vỡ quỹ tích bên trên hết thảy tồn tại, hung hăng đánh vào Quỷ Nham cú rộng lượng trên lưng chim, trong lúc nhất thời trăm ngàn rễ chừng mét dài màu đỏ lông chim bay múa đầy trời, chợt nhao nhao tại một vòng thanh quang bên trong hóa thành tro bụi.

Thê lương chói tai chim tiếng gáy bên trong, chung quanh mấy chục trượng trong không gian cát vàng đều bị một tiếng này cực đoan thê lương sóng siêu âm chim gáy nhất cử bách khai, lộ ra một phương thanh minh thiên không.

Oanh!

Đại địa oanh minh, cát sóng cuồn cuộn, mặt đất biển cát dập dờn ra từng tầng từng tầng mãnh liệt gợn sóng, chấn thiên trong tiếng cười lớn, Đoan Mộc Hòa Vũ cái này bá đạo một trường kích đúng là đem chừng núi nhỏ kích cỡ màu đỏ cú lớn thân hình đập đến giống như là núi thịt như đạn pháo chứa vào mặt đất biển cát, khuấy động lên trùng thiên cát sóng!

Cái này đầu lĩnh cú lớn giống như là vải rách búp bê đồng dạng đụng vào trong biển cát, lại không còn mảy may động tĩnh. Mà Đoan Mộc Hòa Vũ cái này một tàn khốc đánh giết thời gian hao phí ngay cả một cái hô hấp cũng chưa tới, thậm chí một cái khác đánh tới đầu lĩnh cú lớn cũng không kịp phản ứng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 352: Xuất Đao!

Chương 352: Xuất đao!

"Thanh!"

Đoan Mộc Hòa Vũ nhưng không có cho nó bất kỳ phản ứng nào cơ hội, lấy hắn lúc này tốc độ, mấy chục trượng khoảng cách bất quá chợt lóe lên, cú lớn trước người giữa không trung, một đạo dữ dằn màu xanh trường hồng mang theo lôi đình bắn nổ chấn động, Đoan Mộc Hòa Vũ trong chớp mắt liền vạch phá mười trượng không gian khoảng cách, sau lưng lôi ra thật dài màu xanh đuôi lửa, như là Vẫn Thạch Thiên Hàng đồng dạng toàn bộ hướng về đầu lĩnh cú lớn đánh rớt!

Ầm!

Một đạo sắc bén vô song màu xanh lệ mang đem đầu lĩnh cú lớn quanh thân trùng điệp cuốn lên màu đỏ vòi rồng phòng hộ trong nháy mắt đâm xuyên băng liệt, tại nó kêu to chớp nhoáng ở trong vẫn như cũ núi thịt trên người lưu lại mấy chỗ lớn chừng miệng chén lỗ rách.

"Long!"

Thanh bích sắc Tiên Thiên chi khí đem đỏ màu xanh lớn trường kích trùng điệp bao vây lại, bùm bùm chớp loạn lôi quang lại đem bao khỏa, lại lần nữa thiên thạch đồng dạng hung hăng rơi vào Quỷ Nham cú trên lưng, lập tức một mảnh tử thanh sắc lôi

quang bày vẫy ra, từng đoàn lớn khét lẹt khói đen bốc hơi lên.

"Bàn!"

Thanh đồng Trảm Long kích bên ngoài màu xanh Tiên Thiên chi khí đem trùng điệp không khí chấn động thành hủy diệt sóng lớn, đem cú lớn trong miệng bộc phát ra rõ ràng đã thế suy kiệt lực sóng siêu âm động trực tiếp trung hoà triệt tiêu, dư thế không suy đem chừng nặng vài chục tấn Quỷ Nham cú cái kia to lớn thân hình đánh cho lung la lung lay, cuốn lên đầy trời màu đỏ lông chim.

Thừa dịp Quỷ Nham cú đầu óc quay cuồng thời khắc, đại lượng màu xanh liệt diễm từ Đoan Mộc Hòa Vũ trong tay lớn trường kích bên trên bộc phát ra, tại cát vàng lưu diễm bốn phía loạn biểu không trung mang theo một đạo thanh quang, trực tiếp đánh giết đến cú lớn đầu lĩnh to lớn xấu xí đầu chim phía trên, đem Quỷ Nham cú đầu chim bên trên tầng kia tầng mắt trần có thể thấy hồng quang xung kích thất linh bát lạc.

Li! Li! Li!

Chung quanh Quỷ Nham cú vuốt cánh chim phát ra dồn dập rít lên, muốn vây công cứu viện, nhưng căn bản không cách nào đột phá Đoan Mộc Hòa Vũ giống như cuồng phong bạo vũ hung ác kích ánh sáng.

"Tinh!"

Đầy trời cuốn lên khí Lưu Kim viêm đem ý đồ dập tắt lửa vây công Quỷ Nham cú bao phủ trong đó, màu xanh trường kích ở trong đó xuất quỷ nhập thần, kinh thiên động địa thê lương tiếng ai minh bên trong, cú lớn trên thân khắp nơi bị trường kích xé rách đốt cháy.

"Chết!"

Ầm ầm ——

Bạo tạc phong lôi kích đãng âm thanh bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ quay đầu một cái trọng kích đập thẳng, không khí lập tức không trở ngại chút nào băng diệt, thanh đồng trường kích như là trụ trời sụp đổ, đối cú lớn vào đầu rơi đập, trực tiếp liền đem đã nửa chết nửa sống đầu lĩnh cú lớn đầu chim đập cái vỡ nát!

Đầy trời thanh quang thanh hồng giăng khắp nơi, đem đầu lĩnh cái kia lớn như vậy thân chim cắt chém chia năm xẻ bảy!

Hung uy hiển hách, núi thịt cú lớn tại trong chớp mắt liền bị Đoan Mộc Hòa Vũ đánh chia năm xẻ bảy, thậm chí quanh người hắn bị tách ra mấy chục con Quỷ Nham cú cũng không kịp hình thành vây công chi thế.

Trong hai, ba hơi thở, hai đầu có thể so với khí đạo tông sư di chủng bị Đoan Mộc Hòa Vũ chém giết tại chỗ!

Lệ ——!

Mà tại nhìn thấy dẫn đầu cú lớn bị Đoan Mộc Hòa Vũ giết chết về sau, Quỷ Nham cú dòng lũ ngoại vi hai con đồng dạng to lớn dẫn đầu Quỷ Nham cú hú lên quái dị, Đoan Mộc Hòa Vũ chung quanh đen nghịt đếm không hết có bao nhiêu con Quỷ Nham cú lập tức nổi cơn điên, hướng Đoan Mộc Hòa Vũ khởi xướng không sợ chết tiến công.

Mà phát ra chỉ lệnh hai con cú lớn không dám cùng Đoan Mộc Hòa Vũ dây dưa, mà là dẫn theo mặt khác một cỗ Quỷ Nham cú dòng lũ, đột nhiên hướng về phương xa không nhúc nhích Nhạc Bình Sinh trào lên mà đến!

Trong lúc nhất thời, Nhạc Bình Sinh trước mắt đều là phô thiên cái địa hung lệ bóng đen.

Một bên khác, Đoan Mộc Tôn toàn lực xuất thủ, vừa mới đem

trước mặt Quỷ Nham cú bầy toàn bộ giết chết liền chú ý tới một màn này, trong lòng hơi động, nhưng không có bất luận cái gì xuất thủ tương trợ dự định.

"Hai đầu đầu lĩnh cú lớn, ta ngược lại muốn xem xem ngươi sẽ làm sao đối phó "

Nhạc Bình Sinh bình chân như vại, đứng tại chỗ nhìn xem bọn hắn đả sinh đả tử, giống như là một cái ngắm cảnh du khách, bất luận là nguyên nhân gì hắn đều tức giận trong lòng, bất mãn hết sức.

Ân

Nhìn xem hướng về phía bên mình mãnh liệt tấn công mà đến mấy trăm con Quỷ Nham cú dòng lũ, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, tay phải nhẹ nhàng đặt tại chuôi đao phía trên.

Một bên khác, trên trăm đầu màu đen hung điểu gào thét, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên hướng Đoan Mộc Hòa Vũ đánh tới, đem lên hạ khoảng chừng tất cả không gian tất cả đều chiếm hết, để hắn căn bản thấy không rõ lắm bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Xoẹt!

Đoan Mộc Hòa Vũ cánh tay chấn động, dữ dằn Thanh Long chi khí mãnh liệt quán chú, trong tay cả giận Huyền Binh quang mang tăng vọt, chảy ra ra cao vài trượng màu xanh quang diễm, điện mang lượn lờ, xoay tròn cắt chém, trực tiếp liền đem quanh thân tất cả vây công Quỷ Nham cú thường thường chẻ thành hai mảnh, đem quanh thân quét sạch trống không.

Những thi thể này cuồn cuộn lấy rơi xuống, ở giữa không trung liền biến thành từng cái to lớn màu xanh hỏa cầu, ngay cả giãy dụa cũng không kịp liền triệt để đều chết hết.

Đúng lúc này ——

Bang lang!

Hạo đãng đao thanh vang lên.

"Đây là! "

Ngay tại Đoan Mộc Hòa Vũ đem trước mặt Quỷ Nham cú bầy dọn dẹp sạch sẽ lúc, đột nhiên cảm thấy tâm thần hung hăng nhảy một cái, một loại cảm giác quen thuộc xông lên đầu, đột nhiên quay người!

Đoan Mộc Tôn cũng đồng dạng mí mắt bỗng nhiên lắc một cái, giống như là cảm giác xảy ra chuyện gì chuyện kinh khủng, con ngươi có chút co rụt lại!

Quay người sau khắc sâu vào bọn hắn tầm mắt, là một đạo dài trăm trượng, uy nghiêm bá đạo, diệt tuyệt vô tình khốc liệt đao khí, giáng lâm đến nhân gian!

Quay người đưa mắt mà trông trong quá trình, Đoan Mộc Hòa Vũ giác quan trở nên hết sức nhạy cảm, tựa hồ hết thảy chung quanh đều trở nên chậm chạp, bốn phía bị cắt chém xé rách cát vàng bụi bay, tại trong cuồng phong bốn phía chảy ra màu xanh Tiên Thiên chi khí, thậm chí những cái kia chạm mặt tới, như là lưỡi dao đồng dạng khí lưu, đều như đồng thời ở giữa thả chậm, tại Đoan Mộc Hòa Vũ trước mắt cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng hiện lên,

Trong mắt của hắn, chỉ còn lại cái kia nằm ngang ở chân trời, chặt đứt trời cao một đao kia! Mang theo quét ngang hết thảy, miệt thị hết thảy hủy diệt chi thế, trùng thiên đao khí trường long cuồn cuộn mà lên, ngang qua trời cao, thông suốt Tứ Cực Bát Hoang!

Sát pháp: !

Giờ này khắc này, tại Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai

người bọn họ tâm thần cảm giác bên trong, chân trời một đạo bén nhọn sắc bén đến cực điểm đao khí dòng lũ xông lên trời, đầy trời lao nhanh cát vàng phong trần, cũng vô pháp ngăn cản cái kia một loại lăng lệ đến thực chất bên trong sắc bén diệt tuyệt chi ý!

Đao khí, không gì không phá, có thể chia cắt thiên địa vạn vật tàn khốc đao khí, cho dù là khoảng cách gần trăm trượng xa, hai người bọn họ cũng có thể dễ dàng cảm giác được cái kia nhất trung nối liền trời đất ý vị, trong đầu thậm chí sinh ra một loại như kim đâm cảm giác đau. Nương theo lấy loại kia sắc bén mà đến còn có một loại nhìn thấu tình đời tang thương, nhân sinh muôn màu các loại tư vị đều muốn xông lên đầu ảo giác!

Đây là thần niệm bên trên cảm giác, tu vi võ đạo không có đạt tới cảnh giới nhất định, cảm giác không có dạng này nhạy cảm võ giả bình thường ngược lại căn bản là không có cách phát giác.

Trong khoảnh khắc! Đao khí dòng lũ ở chân trời quét ngang mà qua!

Xuy xuy xuy ——!

Trên bầu trời, mấy trăm con hắc cự điểu tại hơi có vẻ thanh minh cát bụi bên trong, không trở ngại chút nào trực tiếp bị lăng lệ vô cùng đao khí hoàn toàn tước đoạt thần chí, triệt để biến thành hoàn toàn không có phản ứng con rối, như là bay lả tả như hạt mưa từ trời rơi xuống, giữa không trung thời điểm ngay tại đao khí dòng lũ quét ngang trùng kích vào, hoàn toàn vỡ nát thành đầy trời mảnh vỡ!

Phạm vi trăm trượng bên trong hắc kiêu chim chỉ một thoáng như là bên trong định thân pháp, nguyên bản vỗ không chỉ hai cánh tất cả đều cứng ngắc bất động, nhao nhao vỡ ra, hóa thành một trận huyết vũ, rì rào mà rơi.

Nóng bỏng máu tươi thậm chí nhuộm đỏ nửa bầu trời. Mà dẫn

đầu cái kia hai đầu to lớn Quỷ Nham cú tức thì bị chừng dài trăm trượng kinh thiên đao mang lăng không bổ giống hai nửa, bốn mảnh thi thể ở giữa không trung cấp tốc rơi xuống, chết không thể chết lại.

Đao khí quét ngang mà qua, phong thanh đứng im, thiên địa vì đó một thanh, Nhạc Bình Sinh trước mặt không còn có bất luận cái gì một đầu Quỷ Nham cú tồn tại.

Từ đầu tới đuôi, hắn chỉ bất quá ra một đao.

Một đao rút ra, giết một cái biển cát mênh mông thật sạch sẽ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 353: Ngoài Ý Muốn Phát Hiện

Chương 353: Ngoài ý muốn phát hiện

Lần này cự hình bão cát tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, theo hàng trăm hàng ngàn cú lớn bị nhao nhao đánh giết, nhất là dẫn đầu ba bốn đầu quỷ nham đầu lĩnh cú lớn diệt vong, còn lại lẻ tẻ Quỷ Nham cú cũng đều nhao nhao hướng về lúc đến cái kia cát bụi phấp phới phương Bắc bỏ trốn mất dạng.

Đầy trời cuồng bạo cát bụi tùy theo dần dần lắng xuống, chỉ còn lại cái kia tối tăm mờ mịt thiên không vẫn như cũ hiện đầy vô số nhỏ bé chìm nổi, nhưng cũng đang từ từ hướng mặt đất rơi xuống.

Mà giờ khắc này Đoan Mộc Tôn mắt thấy thu đao vào vỏ Nhạc Bình Sinh da mặt lại tại run mạnh.

Này chỗ nào giống như là một cái vừa mới tấn thăng khí đạo tông sư

Hắn ở trong lòng không suy nghĩ gì, tràn ngập não hải, lặp đi lặp lại quanh quẩn một vấn đề chính là:

Nếu như chính mình đối mặt Nhạc Bình Sinh một đao kia, có thể hay không ngăn cản như thế nào ngăn cản

Nhạc Bình Sinh đột nhiên bạo phát đi ra một đao kia, thật sự là nằm ngoài dự đoán của Đoan Mộc Tôn.

Hắn thân là Đoan Mộc thế gia Ngũ trưởng lão, tâm cao khí ngạo, mà lại tầm mắt kỳ cao, nhưng là một đao kia, không chỉ càn quét Quỷ Nham cú bầy, cũng càn quét trong lòng của hắn mơ hồ ngạo khí.

So ra mà nói Đoan Mộc Hòa Vũ trong lòng cảm thụ thì phải trấn định rất nhiều.

Sớm tại Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn Nhạc Bình Sinh cùng Phá Nguyệt quân chủ Thân Hoành Thiên chiến đấu bên trong, hắn liền từng cảm thụ qua Nhạc Bình Sinh một thức này phá diệt vô tình đao thuật, là có thể trực tiếp che đậy nhân thể năm loại giác quan quỷ dị đao thuật, chính diện chiến đấu bên trong cơ hồ không cách nào hoàn toàn mau né.

Thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, ngũ giác trong nháy mắt tước đoạt , bất kỳ cái gì một võ giả đều sẽ biến thành cá thịt , mặc người chém giết, tại ngắn ngủi trong nháy mắt đánh mất năng lực ngăn cản.

Một thức này đao chiêu uy lực hoàn toàn chính xác không hề tầm thường, đã vượt xa khỏi một cái sơ vị Khí Tông cực hạn, mà lại cũng không phải là cái gì cưỡng ép kích phát tất cả tiềm lực chiêu số, không có bất kỳ cái gì tai hoạ ngầm.

Tại Đoan Mộc Hòa Vũ suy đoán bên trong, cái này thức sát pháp nên là cần lâu dài tích súc quán chú, sau đó trong nháy mắt bộc phát, mới có kinh người như vậy uy lực.

Giờ phút này, Đoan Mộc Hòa Vũ trong lòng đối với Nhạc Bình Sinh đánh giá lại lần nữa đề cao nửa bậc. Nguyên bản hắn đã đầy đủ đánh giá cao Nhạc Bình Sinh dạng này căn cơ cực độ hùng hậu võ giả, cho là hắn mặc dù là vừa mới tấn thăng khí đạo tông sư, nhưng là hoàn toàn có thể so sánh với phổ thông trung vị Khí Tông, trở thành chuyến này rất lớn giúp đỡ.

Mà trăm trượng đao mang quét ngang trời cao thời điểm, Đoan Mộc Hòa Vũ mới ý thức tới chính mình vẫn như cũ là đánh giá thấp Nhạc Bình Sinh.

Rất hiển nhiên, theo Nhạc Bình Sinh tấn thăng khí đạo tông sư, thực lực nước lên thì thuyền lên, hắn một thức này sát chiêu so với ngày đó tại Tinh Thần Liệt Túc tông thấy nào chỉ là mạnh mẽ gấp mười, hoàn toàn không thể so sánh nổi, mức độ nguy hiểm cũng thẳng tắp tăng lên.

Trong lòng của hắn thậm chí có một loại cảm giác, chính là chính hắn chính diện nghênh đón hiện tại Nhạc Bình Sinh một đao, cũng tất nhiên sẽ bị thương nặng!

Bất quá lần này hắn cùng Đoan Mộc Tôn chiến tuyến kéo ra, khoảng cách khá xa, mà Nhạc Bình Sinh mục tiêu cũng không phải hai người bọn họ, chỉ coi ngũ giác tước đoạt đối bọn hắn ảnh hưởng cực kỳ bé nhỏ.

Mà chính diện nghênh tiếp đạo này trăm trượng phong mang Quỷ Nham cú bầy liền không có vận khí tốt như vậy, cơ bản chết sạch sẽ.

Tại mấy trăm con thân hình khổng lồ Quỷ Nham cú hóa thành huyết vũ mảnh vỡ từ giữa không trung mà rơi đồng thời, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người suy nghĩ cái gì, nhưng trong lòng có cảm giác vui mừng.

Linh năng!

Đại lượng linh năng tại sóng gợn vô hình chi võng bao phủ bắt phía dưới, bỗng nhiên tại thân thể của hắn ở trong thành hình, hóa thành lao nhanh gào thét dòng lũ.

Tại Nhạc Bình Sinh khống chế dưới, cỗ này trước nay chưa

từng có linh năng dòng lũ toàn bộ hội tụ tại tay phải của hắn trong cánh tay, lưu thoán tiến vào Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong chứa đựng.

Trên thực tế sở dĩ vận dụng, là Nhạc Bình Sinh muốn đối bình thường quan tưởng tu luyện cái này thức sát pháp uy lực làm một cái chính xác ước định. Dù sao trước lúc này Bạt Đao Thuật tu luyện hắn là đi đường tắt, lợi dụng linh năng áp súc quán chú, tu luyện mà thành.

Mà lại Đoan Mộc Hòa Vũ đã từng thấy qua một chiêu này, chưa nói tới bại lộ át chủ bài.

Kết quả xác thực cũng rất để hắn hài lòng, vẻn vẹn chừng mười ngày cô đọng đao khí liền có không kém gì uy lực, nếu có đầy đủ thời gian, môn này đao thuật uy lực còn có thể tiếp tục tăng cường, không thẹn với đòn sát thủ chi danh.

Một màn ánh sáng bỗng nhiên hiển hiện:

: 70

: 70

: 70

: 70

: 7000

Tiến độ: 36%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 41%

Cơ sở tiến độ: 59%

Cơ sở tiến độ: 50%

Tích lũy trình độ: 0%

: Cơ sở tiến độ: 10%

: 898 đơn vị

Tám trăm chín mươi tám cái linh năng đơn vị!

Đây chính là một đao càn quét ba bốn trăm đầu Quỷ Nham cú chiến quả.

Cùng lúc đó, ngoại trừ lại lần nữa trì hoãn không ít sinh mệnh đếm ngược bên ngoài, Nhạc Bình Sinh bốn hạng tố chất ước định toàn bộ đột phá bình cảnh, tiến vào kế tiếp giai đoạn.

Lúc trước hắn xuyên qua Biên Hoang đường biên giới là giết chết những dã thú kia đối với linh năng chuyển hóa hiệu suất mười phần thấp, hắn nguyên lai tưởng rằng Dã Thú loại này trí tuệ thấp sinh mệnh bất lợi cho linh năng chuyển hóa, nhưng là Quỷ Nham cú bầy tại linh năng chuyển hóa phương diện rõ ràng mạnh hơn một đoạn.

Cái này hoàn toàn là một cái ngoài ý muốn thu hoạch. Cấp thấp Hoang Cổ Di Chủng thường thường số lượng đông đảo, thành quần kết đội, không giống cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng như vậy hi hữu cùng khó có thể đối phó, hoàn toàn có thể lấy số lượng đắp lên ra linh năng.

Mặc dù những cái này Quỷ Nham cú cung cấp linh năng cùng thực lực bản thân không thành đôi so, mà lại chuyển hóa hiệu suất xa xa thấp hơn võ giả loại tồn tại này, nhưng là thắng ở số lượng khổng lồ!

Không chỉ là Quỷ Nham cú, vô biên vô tận Hoang Cổ di địa bên trong, đến cùng tồn tại hoặc nhiều hoặc ít nước cờ chi không hết

cấp thấp di chủng

Chỉ sợ không ai có thể nói được rõ ràng.

Những cái này hoàn toàn có thể coi như Nhạc Bình Sinh nhanh chóng tích lũy linh năng thủ đoạn.

Trong lúc nhất thời, Nhạc Bình Sinh trước mặt trải rộng ra một đầu hoàn toàn mới con đường.

Những ý niệm này trong điện quang hỏa thạch hiện lên, cũng liền trong một nháy mắt, thậm chí giữa không trung mưa máu còn không có hoàn toàn rơi xuống đất, Đoan Mộc Hòa Vũ đang muốn nói chuyện, tâm niệm lại đột nhiên khẽ động, hướng về bên người phương hướng tây bắc nhìn lại.

Vàng óng đường chân trời cuối cùng, một đạo dài nhỏ màu đỏ phong bạo ẩn ẩn triển lộ, so với vừa mới tao ngộ bọn này Quỷ Nham cú số lượng càng nhiều di chủng phong bạo, ngay tại hướng về phía này đánh tới.

Đoan Mộc Hòa Vũ không để ý tới nhiều lời, sắc mặt nghiêm một chút: "Không nên triền đấu, chúng ta đi!"

Trong lúc nói chuyện, sau lưng của hắn tia sáng kia cánh đột nhiên vừa thu lại, tiêu diệt vô tung, không khí chấn động mãnh liệt ở trong dẫn đầu rời đi tại chỗ.

Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Tôn hai người cũng phát hiện tại chỗ rất xa biến hóa, thét dài một tiếng, hây hẩy cất cánh cát đi thạch, theo sát phía sau, trong chớp mắt rời đi tại chỗ.

Chỉ có bị máu tươi xâm nhiễm cát vàng thổ địa, cùng từng tia từng sợi huyết tinh vị đạo tại đầy trời cát vàng bên trong phiêu tán, tỏ rõ lấy nơi này đã từng phát sinh qua một trận kinh tâm động phách giết chóc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 354: Kiến Thức

Chương 354: Kiến thức

Cuồng phong đối diện, đầy rẫy đều là nặng nề chì xám chi sắc, toàn bộ thế giới đều như là tận thế sắp giáng lâm đồng dạng mang theo cực độ âm trầm sắc thái.

Vô số to lớn chừng cao trăm trượng thấp đá lởm chởm quái dị núi đá, như là từng cái đỉnh thiên lập địa, giương nanh múa vuốt Địa Ngục yêu ma, im lặng im ắng đứng vững, tràn ngập cực độ đè nén, kinh khủng sắc thái.

Từng tòa cao thấp nhấp nhô quái núi phía trên, đếm không hết tứ chi bò lấy hình người quái vật toàn thân nham thạch đồng dạng xám đậm, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt phóng xạ ra tinh hồng sắc tàn nhẫn quang mang, phát ra từng tiếng xuyên kim liệt thạch quỷ bí tru lên.

Không trung trên tầng mây, ba đạo thân ảnh biến mất tại màu xám trắng vân khí ở trong phi hành.

Ba người này áo bào bên trên, điểm điểm vết máu, tro bụi nhiễm, quanh thân phương viên trong vòng một trượng ngưng tụ sâm sâm sát khí, hiển nhiên đoạn đường này trải qua không ít cường độ cao sát phạt.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người mặt mày ở giữa đều mang theo một tia vẻ mệt mỏi, dù sao tiếp tục ròng rã

một ngày cường độ cao tinh thần tập trung cùng chiến đấu, liền ngay cả bọn hắn thân là khí đạo tông sư cũng cảm giác được một chút rã rời.

Mỗi một cuộc chiến đấu trình độ kịch liệt cùng độ khó cũng đều thẳng tắp tăng lên, còn lâu mới có được đánh giết Quỷ Nham cú bầy là nhẹ nhàng thoải mái.

Giờ phút này bọn hắn đã xâm nhập Hoang Cổ di địa hơn tám trăm dặm, ven đường chỗ tao ngộ Hoang Cổ Di Chủng càng tăng mạnh hơn hoành, thậm chí so sánh thượng vị tông sư di chủng đều đã từng tao ngộ qua.

Bọn hắn chỗ gặp phải đầu này cao đẳng di chủng tướng mạo quái dị vô cùng, giống như là đã mọc cánh cá bơi, tại đám mây ngao du, hình thể to lớn, phảng phất một tòa núi nhỏ bao, nếu như không phải Đoan Mộc Hòa Vũ xem thời cơ nhanh, sớm tránh ra đầu này cường hoành di chủng tiến lên quỹ tích, sẽ phát sinh dạng gì sự tình còn rất khó nói.

Mà một bên Nhạc Bình Sinh lại cùng hai người này trạng thái thái hoàn toàn khác biệt, con ngươi của hắn chỗ sâu điểm điểm tinh quang chớp động, phảng phất có một vùng ngân hà đang lưu chuyển. Tại linh năng bổ sung dưới, hắn bất luận là tinh thần, thể phách, vẫn là nguyên khí phương diện căn bản cũng không có một tơ một hào tiêu hao, ngược lại so tiến vào Hoang Cổ di địa là mạnh hơn một tia.

Đây là bởi vì thu thập linh năng lúc, dùng Tiên Thiên chi khí bao khỏa chảy qua thân thể nội bộ là sinh ra một chút hao tổn cùng tiết lộ, những cái này tiết lộ linh năng tự nhiên bị thân thể hấp thu, nhận lấy cường hóa.

: 1024 đơn vị

Nhạc Bình Sinh trải qua mấy trận tiểu quy mô sau khi chiến

đấu, linh năng dự trữ thình lình đạt đến 1,024 đơn vị!

Như vậy cũng tốt so lấy chiến dưỡng chiến, quần chiến thời điểm Nhạc Bình Sinh tại tinh khí thần bên trên hao tổn thời gian thực đạt được linh năng bổ sung, ngược lại càng đánh càng mạnh.

Mà một bên thường xuyên chú ý Nhạc Bình Sinh Đoan Mộc Tôn lưu ý đến một màn này trong lòng càng là hơi kinh hãi.

Lúc này, phía trước Đoan Mộc Hòa Vũ mở miệng nói:

"Cái này một mảnh quỷ vùng núi khu cùng địa phương khác khác biệt, Chúa Tể Giả chính là chính là những cái kia bò xám yêu, trên bầu trời hoạt động di chủng ngược lại rất ít, chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không ra vấn đề gì."

Đoan Mộc Hòa Vũ ngưng tụ thanh tuyến, bay vào Nhạc Bình Sinh trong tai, giải thích nói:

"Quỷ vùng núi khu di chủng phần lớn đều mang theo mãnh liệt độc tố, độc tính mười phần kịch liệt, mà lại có thể thông qua sóng âm chấn động đạt tới đả kích tinh thần hiệu quả, một khi bọn chúng thành quần kết đội, đạt đến số lượng nhất định, lẫn nhau hợp tác cùng nhau phát ra một tiếng rống to, chính là tông sư đều trực tiếp choáng đầu mắt dây cung, biến thành ngớ ngẩn, từ không trung rớt xuống.

Bất quá chỉ cần bảo trì hiện hữu tốc độ, vận khí tốt không có gặp được cường đại di chủng, tiếp qua một hai canh giờ chúng ta liền có thể tới mục đích, đến lúc đó chỉnh đốn một phen , chờ đợi Võ gia, Tư Không thế gia hai phe này tông sư cùng chúng ta tụ hợp."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

...

Từng tia từng sợi u lam sương mù lượn lờ, giống như là một cây một cây ám lam sắc sợi tơ đã có được sinh mạng đồng dạng trong không khí du tẩu. Toàn bộ thiên địa phảng phất đều bị có mặt khắp nơi sợi tơ bao vây.

Chướng khí lượn lờ bên trong, một tòa Gundam mấy trăm trượng, tựa hồ kinh lịch vạn thế tang thương to lớn bằng đá cổng vòm dạt dào mà đứng,

Thông thiên triệt địa, thẳng vào mây xanh, từng tia từng tia chướng khí tại che kín năm tháng dấu vết trên trụ đá nhẹ nhàng phất qua.

Cổng vòm chính giữa, lại quỷ dị có một cái vết nứt.

Cái kia đen nhánh khe mặc dù là tại trên cửa đá mở ra tới, nhưng là nội bộ nhưng không có cho thấy một tia nửa điểm nham thạch vết tích, tựa như là trực tiếp từ trong hư không đã nứt ra một trương miệng rộng, nhìn thấy người trong lòng trận trận phát lạnh.

Cuối cùng thị lực cũng chỉ có thể nhìn thấy, đạo này hình như một viên dựng đứng con ngươi bộ dáng vết nứt vùng ven chỗ có một loại dị thường lăng lệ xé rách ý chí, vô tình vô dục, tuyệt đối không phải một loại nào đó sinh linh ý chí, tràn đầy một loại cùng thế giới này không hợp nhau không cân đối khí tức, phảng phất là một khối tốt nhất tơ lụa bên trên bị nhân sinh xé xác mở một đường vết rách.

Cái kia khe bên trong là một vòng một vòng hiện lên hắc tinh vân trạng vòng xoáy đang chậm rãi xoay tròn lấy, tựa hồ thông hướng vô tận hư không, tất cả thăm dò vào trong đó ý niệm tất cả đều trong nháy mắt bị thôn phệ từng chút một không dư thừa, tựa như là trực tiếp từ nơi này trên thế giới biến mất đồng dạng.

Mà lạ thường chính là, tại thông thiên cổng vòm phía dưới lại

xuất hiện một mảnh sạch sẽ, không có chút nào âm chướng lượn lờ khu vực.

Không chỉ là âm chướng, tại chỗ này âm chướng cùng Hoang Cổ di địa giao tiếp cả một đầu tuyến bên trên, vậy mà không nhìn thấy bất luận cái gì một con di chủng tồn tại, phảng phất biến thành phiến Tịnh Thổ.

Ba tên khí tức mạnh yếu không đồng nhất nam tử một mình ngồi xếp bằng bất động, tại bọn hắn quanh thân phương viên một trương địa phương tựa hồ tạo thành một đạo vô hình phòng hộ, để có mặt khắp nơi u lam âm chướng không có cách nào tiến thêm, tạo thành như thế một cái không có âm chướng tồn tại khu vực chân không.

Một sắc mặt có chút tái nhợt nam tử trung niên mở hai mắt ra, nhìn về phía trong đó một tên tóc trắng phơ, khuôn mặt cũng bất quá ba bốn mươi hứa hùng tráng nam tử, thấp giọng nói:

"Đại trưởng lão, chúng ta còn phải đợi đợi bao lâu vạn nhất cái khác thế gia người trên đường xảy ra điều gì ngoài ý muốn..."

Không đợi nam tử này nói xong, một bên một người nhướng mày, mở miệng đánh gãy:

"Đoàn môn chủ, ta Võ gia cùng Tư Không thế gia, Đoan Mộc thế gia đều là truyền thừa ngàn năm thế gia, cũng không tồn tại như lời ngươi nói tình huống, kiên nhẫn chờ đợi liền tốt!"

Ba người này rõ ràng là Võ gia ba vị tông sư, sớm chạy tới nơi này.

Cầm đầu tên kia nam tử tóc trắng là Võ gia đại trưởng lão, Võ Tiên Thiên; cái thứ hai mở miệng nói chuyện chính là Tứ trưởng lão, Vũ Văn Cát ; còn được xưng Đoàn môn chủ, thì là Võ gia mời mà đến ngoại viện, sơn hải cửa môn chủ Đoạn Hoằng lòng.

Trên thực tế sở dĩ mỗi lần tham dự thăm dò tam phương không cộng đồng hành động, nguyên nhân ngoại trừ nhân số quá nhiều mục tiêu quá lớn bên ngoài, mỗi một nhà tại mấy trăm năm thăm dò ở trong đều có một đầu đặc hữu lộ tuyến, con đường này ngoại trừ có thể giảm nhỏ tiến về thần từ bỏ di tích dọc theo con đường này nguy hiểm bên ngoài, còn đối ven đường đủ loại trân quý tài nguyên làm ra làm kỹ càng đánh dấu.

Đường dây này trên đường, nơi nào có lấy dược liệu quý giá còn chưa trưởng thành, chỗ nào sản xuất rèn đúc Huyền Binh khoáng thạch, nơi nào có có thể làm thuốc đặc biệt di chủng... Những cái này có thể nói đều là các nhà cơ mật.

Mà mời mà đến ngoại viện trong tay không có rõ ràng địa đồ tiến hành so sánh, tự nhiên râu ria. Mà lại Hoang Cổ Di dấu vết chỗ như vậy căn bản là không có cách làm xuống tiêu ký, tùy hành thế gia tông sư dưới mí mắt cũng không có bất kỳ cái gì cơ hội.

Được xưng đại trưởng lão nam tử tóc trắng khuôn mặt bất quá một bộ trung niên nhân bộ dáng, nhưng lại giống như kinh lịch nhân sinh muôn màu, thế gian tang thương, khí tức cả người lại như vực sâu như ngục, thâm bất khả trắc. Liền ngay cả bọn hắn đằng sau to lớn cổng vòm đều không thể che đậy kín, làm cho không người nào có thể không chú ý hắn tồn tại.

Mà hắn giống như là không có cái gì nghe được, đối hết thảy mắt điếc tai ngơ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 355: Quen Thuộc

Chương 355: Quen thuộc

Đoạn Hoằng lòng nghe vậy nhẹ gật đầu, từ trong ngực lấy ra một viên đan dược ăn vào, nhắm mắt lại bắt đầu một mình điều tức, tựa hồ trước khi tới trên đường thụ không nhẹ tổn thương.

Mà Vũ Văn Cát mắt mang gần như không thể tra khinh thị, lơ đãng quét mắt nhìn hắn một cái.

Sơn hải cửa tại nhị đẳng võ đạo thế lực bên trong ở vào trung du, nhưng là ở trong mắt Vũ Văn Cát, Đoạn Hoằng lòng còn bị thương không nhẹ, làm trễ nải không ít thời gian, thực lực không thể nghi ngờ không đạt tiêu chuẩn. Nếu như không phải là bởi vì đây là đại trưởng lão Võ Tiên Thiên chiêu nạp người tới vật, hắn đã sớm mở miệng châm chọc.

Mà ngồi xếp bằng bất động Võ Tiên Thiên giống như là hoàn toàn không có nghe thấy hai người đối thoại, giống như là một phương giếng cổ, không có chút rung động nào.

Ước chừng lại lần nữa qua một canh giờ thời gian, Võ Tiên Thiên có chút mở mắt, Thần Quang lóe lên, phương xa chân trời xuất hiện ba đạo bay thật nhanh thân ảnh, cấp tốc tiếp cận.

Xoát xoát xoát.

Cuồng phong gào thét, Nhạc Bình Sinh bọn người phá vỡ tầng

tầng âm chướng, đáp xuống đất.

Trải qua không ngủ không nghỉ cả ngày lặn lội đường xa, bọn hắn rốt cục đã tới thần từ bỏ di tích lối vào.

Ân

"Ha ha ha, Vũ đại trưởng lão, không nghĩ tới lại là ngươi tự thân xuất mã, thật là khiến chúng ta kinh ngạc a!"

Đoan Mộc Hòa Vũ liếc mắt một cái liền nhận ra ngồi xếp bằng bất động tóc trắng tông sư thân phận, ánh mắt khẽ động, giọng mang kính ý chắp tay nói:

"Các hạ có rất nhiều năm không có bên ngoài đi lại đi lần này làm sao lại tự thân xuất mã "

Vừa mới rơi xuống đất, Nhạc Bình Sinh đồng dạng đang quan sát đối phương ba cái tông sư, nhìn thấy Đoan Mộc Hòa Vũ này tấm ẩn ẩn có chút dáng vẻ cung kính lập tức có chút kỳ quái.

Liền phảng phất Đoan Mộc Hòa Vũ tại cái này tóc trắng nam tử trung niên trước mặt là vãn bối đồng dạng.

Đoan Mộc Hòa Vũ sau lưng, Đoan Mộc Tôn tụ âm thành tuyến, đồng dạng có chút giật mình, hướng về Nhạc Bình Sinh giải thích nói:

"Vị tông sư này gọi là Võ Tiên Thiên, Võ gia đại trưởng lão, là đã ngưng luyện tiên thiên Chân Cương thượng vị tông sư, đã từng là nghị viện trưởng lão, trăm năm trước lui xuống tới, mười phần khó lường! Nghĩ không ra Võ gia lần này đem hắn đều phái ra!"

Võ Tiên Thiên có thể nói là Võ gia tư lịch già nhất một nhóm kia tông sư, thành danh gần năm trăm năm, thực lực phương diện thâm bất khả trắc, chính là tại thượng vị tông sư bên trong đều đứng hàng hàng đầu, liền ngay cả Đoan Mộc Hòa Vũ dạng này Ngự

Khí hóa hình trung vị tông sư ở trước mặt của hắn đều là vãn bối.

Bất quá để Đoan Mộc Hòa Vũ kỳ quái là, Võ Tiên Thiên mặc dù thực lực mạnh mẽ, nhưng là qua tuổi năm trăm, đã tiếp cận tuổi thọ cực hạn, đã sớm lui về phía sau màn, vì cái gì lần này lại là từ hắn xuất mã

Dù sao võ đạo một đường như là đi ngược dòng nước, không tiến tắc thối, võ giả tiếp cận thọ nguyên cực hạn, khí huyết dần dần khô héo, muốn bảo trì tu vi không rút lui đã hiển thị không dễ, thăm dò thần từ bỏ di tích dạng này hành động mười phần nguy hiểm, tránh không được cường độ cao cùng cao tần lần động thủ, sẽ tiết lộ nguyên khí, ảnh hưởng thọ nguyên.

Chẳng lẽ nói Võ gia tại thần từ bỏ trong di tích phát hiện có thể tăng trưởng thọ nguyên thần vật

Liền Đoan Mộc Hòa Vũ biết, tại hơn trăm năm trước một lần chấn động hơn phân nửa Bắc Hoang đấu giá hội bên trên, Võ Tiên Thiên đã từng lấy tính áp đảo giá cả vỗ xuống một gốc có thể tăng trưởng thọ nguyên Hoang Cổ linh thảo, nhưng là tương tự tăng trưởng thọ nguyên linh dược tuyệt đại bộ phận thành phần nhất trí, có kì lạ tiêu hao tính, chỉ có lần thứ nhất sử dụng thời điểm có kỳ hiệu, hai lần phục dụng thì là giảm bớt đi nhiều, dù cho Võ gia tại thần từ bỏ trong di tích phát hiện cái gì thần dược đối Võ Tiên Thiên hiệu quả cũng đều không lớn, hoàn toàn không cần thiết tự thân xuất mã.

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt sáng rực, các loại suy đoán xông lên đầu.

Bất quá vì để tránh cho tại thần từ bỏ trong di tích sinh ra nội đấu, có thể liên hợp cộng đồng thăm dò ba nhà thế lực đều là tương đối giao hảo thế lực, đối phương bất luận có tính toán gì cũng cùng Đoan Mộc thế gia không quan hệ.

Võ Tiên Thiên có chút gật đầu ra hiệu, thanh âm tang thương:

"Nguyên lai là Hòa Vũ trưởng lão, hạnh ngộ. Hiện tại chỉ còn Tư Không thế gia."

Câu nói này dứt lời, hắn liền lần nữa lại nhắm mắt lại, tựa hồ chỉ có Đoan Mộc Hòa Vũ đáng giá hắn tốn nhiều một câu miệng lưỡi đồng dạng.

Về phần Đoan Mộc Hòa Vũ sau lưng Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn,

Hắn cũng vẻn vẹn nhìn lướt qua mà thôi.

Đoan Mộc Hòa Vũ tựa hồ đối với Võ Tiên Thiên diễn xuất cũng không chút phật lòng, cùng phía sau Vũ Văn Cát, Đoạn Hoằng lòng lẫn nhau hàn huyên hai câu, giới thiệu một phen về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ chắp tay, mang theo Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn đi hướng một bên khác, một mình đợi.

Nhạc Bình Sinh thì là ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía chống trời mà đứng cự thạch cổng vòm, cùng vết nứt về sau tĩnh mịch mê vụ bao phủ không gian, cổng vòm đằng sau không gian bị lít nha lít nhít âm chướng lượn lờ, nhìn không rõ ràng, không biết ẩn tàng là vật gì.

Hắn mở miệng hỏi: "Trong sương mù, chính là thần từ bỏ di tích "

"Đúng vậy!"

Đoan Mộc Tôn hồi đáp:

"Ngươi bản thân nhìn thấy những cái này từng tia từng sợi màu u lam sương mù, chính là âm chướng! Ngươi bây giờ nhìn thấy, là nồng độ tiêu tán, mười không đủ một âm chướng, đổi lại thường ngày thời điểm, âm chướng nồng độ càng phải mãnh liệt

hơn gấp mười lần, mắt không thể gặp, thanh quang phá âm phù cũng bất lực, chỉ có tại âm chướng chính mình tiêu tán lúc này chúng ta mới có cơ hội đi vào thăm dò."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, những cái này Đoan Mộc Hòa Vũ tại xuất hành trước đó đại khái nói qua, liền cùng Hoang Cổ Di Chủng không rõ lai lịch, chính là thần từ bỏ di tích tại sao lại có khác biệt tại độc chướng âm chướng bao phủ cũng không thể mà biết.

"Thần từ bỏ di tích ở trong so Hoang Cổ di địa còn nguy hiểm hơn mấy lần, nhớ lấy không muốn phân tán ra."

Đoan Mộc Hòa Vũ nhẹ giọng dặn dò:

"Bình thường di chủng cũng chịu đựng không được âm chướng ăn mòn, nhưng là thần từ bỏ di tích bên trong đủ loại quái vật vẫn như cũ sinh long hoạt hổ, tầng tầng lớp lớp, đã thuộc về một loại giống loài, mà lại tựa hồ là bởi vì âm chướng nguyên nhân càng thêm hung ác, khó đối phó, chỉ coi những quái vật này được xưng là yêu chủng, tuyệt đối không nên để cận thân. Bọn hắn công kích thường thường cũng mang tới âm chướng ăn mòn đặc tính, mười phần phiền phức.

Chúng ta những năm gần đây một mực tại di tích bên ngoài bồi hồi, kỳ vọng chính là thăm dò đến thần từ bỏ di tích trung tâm, hiện tại hảo hảo chỉnh đốn một phen, sau đó đợi đến Tư Không thế gia tông sư đến về sau, chúng ta liền có thể chuẩn bị tiến vào."

Sau đó đám người ngậm miệng không nói, an tĩnh đợi.

Tại yên tĩnh trong im lặng, ước chừng qua một canh giờ tác dụng thời gian , chờ đợi đám người tâm niệm vừa động, ngẩng đầu hướng về phía chân trời nhìn lại.

Ba cái chấm đen ở phương xa hiển hiện, mấy hơi thở công phu

liền lấp lóe đến trước mắt mọi người, hạ xuống.

Hai nam một nữ, toàn thân máu tươi xâm nhiễm, tựa hồ kinh lịch một trận thảm liệt chém giết, trên thân sâm sâm sát khí lượn lờ, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Ngoại trừ cầm đầu tên kia khuôn mặt cương nghị, khí tức mênh mông nam tử bên ngoài, thu hút sự chú ý của người khác chính là phía sau hắn tên kia nữ tính tông sư.

Tên này nữ tính tông sư thân mang một kiện màu đỏ sậm ám văn lụa hoa võ hắn, uốn lượn lê đất, che giấu không được dáng người nổi bật cao gầy. Mảnh nhu tóc đen đồng lưu mây, mắt ngọc mày ngài, da trắng nõn nà, một đôi tròng mắt tươi đẹp xinh đẹp, nháy vừa xuất hiện chính là hoàn toàn xứng đáng trung tâm, cùng người đối mặt ở trong phảng phất đem tâm thần của người ta hết thảy hút nhiếp đi vào, lộng lẫy bên trong để cho người ta hoa mắt thần mê.

Đây là một cái nghiêng nước nghiêng thành tuyệt thế xinh đẹp.

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người nhịn không được đem ánh mắt bắn ra đến cái này tuyệt mỹ nữ tử trên thân.

Nữ nhân này là ai

Trong lúc nhất thời Đoan Mộc, Võ gia hai phe tông sư trong lòng cùng nhau dâng lên một cái nghi vấn.

Trong thiên hạ nữ tính tông sư số lượng xa xa không so được nam tính, trên cơ bản có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng là như thế một cái khuôn mặt đẹp đến mức không tưởng nổi tông sư, rõ ràng không thuộc về bất kỳ một cái nào thế lực lớn, ở đây tông sư đều chưa từng nghe nói qua.

Tên này nữ tính tông sư tựa hồ đối với đám người đem ánh mắt tụ tập tại trên người mình không thèm để ý chút nào, mang

theo doanh doanh kiều mị ý cười, đứng ở tại chỗ.

Ân

Nhạc Bình Sinh cũng đem ánh mắt thật chặt chăm chú vào tên này nữ tính tông sư trên thân, dùng Linh giác bao phủ nàng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 356: Tiến Vào!

Chương 356: Tiến vào!

Không phải Nhạc Bình Sinh bị sắc đẹp mà mê hoặc, mà là Linh giác đảo qua, hắn đột nhiên nữ nhân này trên thân sinh ra ẩn ẩn có chút quen thuộc cảm giác.

Loại cảm giác này không nói rõ được cũng không tả rõ được, tựa hồ cùng hắn đã từng một cái nào đó đối thủ trên thân cảm giác không có sai biệt.

Là ai

Trong đầu, Nhạc Bình Sinh gấp nhớ lại.

"Võ đại trường lão "

Tư Không thế gia vì cái gì người tông sư kia còn không đợi mọi người nói chuyện, đã dẫn đầu hiện bạch thương thương Võ Tiên Thiên, đồng dạng là trên mặt ngoài ý muốn, lập tức chắp tay, khách khí nói:

"Đại trưởng lão, nghĩ không ra lần này thế mà từ ngươi xuất mã như vậy lần này thăm dò, chúng ta có thể gối cao không lo!"

Võ Tiên Thiên vẫn như cũ ngồi ngay ngắn bất động, chỉ là lắc đầu, vân đạm phong khinh nói:

"Tinh trường lão, ngươi nâng giết lão phu, lần này vẫn là cần

chư vị đồng đạo hợp mưu hợp sức, mới có thể phát triển di tích bản đồ, chỉ dựa vào ta không có một người bất kỳ chỗ dùng nào."

Tư Không Tinh cười ha ha:

"Võ đại trường lão, ngươi quá quá khiêm tốn hư, mọi người tại đây ngươi tu vi võ đạo tối cao, thăm dò di tích kinh nghiệm rất phong phú nhất, chúng ta tự nhiên muốn dựa vào ngươi."

Thượng vị tông sư tuyệt đại bộ phận thân cư nghị viện trưởng lão cao vị, không có khả năng tự mình ra đả sinh đả tử, mà Võ Tiên Thiên cái này thọ nguyên tiếp cận cực hạn thượng vị tông sư vì sao lại tự thân xuất mã, để hắn cũng mười phần khó hiểu.

Hắn cũng không có hỏi nhiều, tiếp lấy xoay đầu lại nhìn về phía Đoan Mộc Hòa Vũ, chắp tay nói:

"Hòa Vũ trưởng lão, hạnh ngộ. Đã lần này có Võ đại trường lão ở đây, chúng ta lần này cũng không cần dùng cái gì bốc thăm biện pháp, liền từ hắn đến mang lĩnh, ý của ngươi như nào "

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút.

Tư Không Tinh nói không phải không có lý, Võ Tiên Thiên bất luận là thực lực vẫn là kinh nghiệm đều là ở đây tông sư chi, từ hắn đến dẫn đầu thăm dò, đích thật là phương pháp tốt nhất.

Mà lại ba nhà luôn luôn giao hảo, phân thuộc khác biệt châu thành, từ trước đến nay cũng không có cái gì xung đột lợi ích, không tồn tại hạ ngáng chân, bên trong hao tổn sự tình.

Hắn nhẹ gật đầu, xa xa chắp tay thăm hỏi, nói: "Tinh trường lão nói tới rất đúng, Võ đại trường lão, nghe đạo có tuần tự, người thành đạt làm thầy, liền từ ngươi đến làm đầu lĩnh, còn xin không muốn chối từ!"

Võ Tiên Thiên tựa hồ sớm có đoán trước, quai hàm thản nhiên

nói:

"Lão phu mặc dù tuổi tác đã cao, bất quá người sành sỏi, còn có chút kinh nghiệm có thể dùng, đã như vậy ta liền không lại từ chối. Tư Không thế gia chư vị vừa mới đến, hơi chút nghỉ ngơi, chỉnh đốn một phen, một canh giờ sau chúng ta khởi hành!"

Sau đó, hắn lấy một loại ý nghĩa không rõ ánh mắt nhìn phía Tư Không Tinh đằng sau tên kia yêu diễm nữ tử, thản nhiên nói:

"Tinh trường lão, vị này không biết nên xưng hô như thế nào "

Còn không đợi Tư Không Tinh trả lời, nữ tử kia tiến lên một bước, môi đỏ khẽ nhúc nhích, nhẹ giọng cười nói:

"Gặp qua chư vị, ta tên Ngư Hồng Âm."

Thanh âm của nàng thanh u, như là không cốc bên trong chuông gió, cho người ta một loại như mộc xuân phong tê dại cảm giác.

"Không biết các hạ sở thuộc phương nào "

Võ Tiên Thiên ngữ khí tùy ý, nhưng lại ý vị không rõ:

"Tha thứ ta nói thẳng, trong thiên hạ nữ tính tông sư có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng là lão phu chưa từng nghe nói tới cái danh hiệu này, không biết các hạ có thể vì ta giải hoặc "

Tam phương thế lực mời ngoại viện lai lịch đều rõ ràng, nhưng là Tư Không thế gia đột nhiên mang ra như thế một cái chưa từng nghe qua tông sư, có cần phải hỏi đến một phen.

Ngư Hồng Âm mỉm cười đúng lúc mở miệng, Tư Không Tinh đã vượt lên trước mở miệng, trầm giọng nói:

"Võ đại trường lão, Hồng Âm lai lịch có ta cùng Tư Không thế gia giống đảm bảo, không có vấn đề, ngươi không cần hoài nghi."

Hồng Âm

Đoan Mộc cùng Võ gia hai phe tông sư cùng nhau ở trong lòng bật cười một tiếng, chỗ nào còn nhìn không ra cái này Tư Không Tinh cùng cái này yêu diễm đến thực chất bên trong nữ tử quan hệ không phải bình thường

Bất quá đến cùng là hắn bị sắc đẹp sở mê, vẫn là có khác nội tình bọn hắn liền không được biết rồi.

Võ Tiên Thiên thì là lơ đễnh nhẹ gật đầu,

Không tiếp tục truy vấn:

"Đã có Tinh trường lão bảo đảm, như vậy tự nhiên không có vấn đề."

Ba nhà ở giữa cũng không có cái gì phụ thuộc quan hệ, đối phương chiêu nạp ngoại viện người khác cũng vô pháp quá nhiều chất vấn, Võ Tiên Thiên muốn, cũng chính là Tư Không Tinh câu này cam đoan mà thôi. Phe mình nhiều như vậy tông sư dưới mí mắt, cái này không rõ lai lịch nữ nhân cũng lật không nổi bất kỳ sóng gió. Một khi có vấn đề gì, trách nhiệm cũng liền từ Tư Không thế gia gánh chịu.

Tư Không Tinh sắc mặt mặc dù không dễ nhìn, đối mặt Võ Tiên Thiên nhưng không có nói cái gì, mang theo sau lưng hai người đến một bên điều tức.

Mà cái kia xinh đẹp tuyệt mỹ nữ tử lâm không mà ngồi, không một lời, không có động tĩnh.

Trong lúc nhất thời không có tìm thấy được loại này ẩn ẩn có chút quen thuộc cảm giác đến từ phương nào, Nhạc Bình Sinh cũng đem ánh mắt thu hồi lại.

Một canh giờ đảo mắt mà qua, tất cả mọi người đã điều tức

hoàn tất, đem tự thân trạng thái khôi phục bảy tám phần, Võ Tiên Thiên đứng dậy, mắt thấy thông thiên triệt địa cổng vòm, ánh mắt chớp động, thét dài nói:

"Chư vị, mời động thân!"

Tiếng nói vừa hết, Võ Tiên Thiên đi đầu một bước, bước chân một bước, cả người liền đã biến mất tại vết nứt bên trong.

Liên tiếp vài tiếng gào thét thanh âm đồng thời vang lên, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn, Tư Không thế gia Tư Không Tinh, Tư Không Độ, yêu mị nữ tử Ngư Hồng Âm, Vũ Văn Cát, sơn hải cửa ở Đoạn Hoằng lòng bọn người theo sát phía sau, nối đuôi nhau mà vào!

Đạp!

Ô ô ô. . .

Chân đạp đại địa phía trên, tiếng gió như cùng vô số oan hồn thút thít, thẩm thấu lòng người.

Nhạc Bình Sinh đầy rẫy thấy, đều là lít nha lít nhít, từng tia từng sợi u lam chi sắc, bị một cỗ vô hình lực lượng bách khai, u quang ấn chiếu vào đám người trên mặt, hiển hiện phá lệ âm trầm kinh khủng.

Quỷ dị, kiềm chế!

Giờ này khắc này, tại Võ Tiên Thiên dẫn dắt dưới, mọi người đã bước vào đến thần từ bỏ di tích phạm vi ở trong.

Tại chỗ rất xa, mơ màng vàng vàng giữa thiên địa lôi đình tán loạn, trống rỗng sinh ra trên dưới một trăm đạo nối liền thiên địa dài nhỏ vòi rồng gió lốc, từng cái đều có trăm ngàn trượng cao thấp, như là từng đầu màu u lam mãng Long Tại Thiên ở giữa không ngừng mà vặn vẹo lên thân thể, gào thét muốn bay.

Bất quá Nhạc Bình Sinh bọn người quanh thân mười trượng phạm vi bên trong một mảnh gió êm sóng lặng, bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi nguyên nhân thậm chí ngay cả vốn nên đinh tai nhức óc gào thét phong thanh đều nửa điểm nghe nói không đến.

Màu xám đậm tầng mây trầm thấp che đậy xuống tới, bao phủ bát ngát. Liên tiếp quỷ dị tiếng gào thét không biết phương hướng nào truyền đến, đụng vào tại cao ngất trên vách tường, vừa đi vừa về quanh quẩn.

Đổ nát thê lương, cự thạch san sát.

Ngay tại như thế một mảnh mênh mông vô bờ, không biết đến cỡ nào rộng lớn trong không gian, chín người lấy Võ Tiên Thiên vì, gấp bay lượn.

Nhạc Bình Sinh ở trên không cúi đầu liếc nhìn, bọn hắn giờ phút này phảng phất đặt mình vào tại một cái phóng đại gấp trăm lần to lớn thành trì trong cung điện, quanh thân toàn bộ đều là to lớn đến che khuất bầu trời không trọn vẹn bằng đá kiến trúc, phảng phất nơi này đã từng trải qua một trận khoáng thế đại chiến.

Cùng những cái này thông thiên triệt địa không trọn vẹn kiến trúc so sánh, bọn hắn tựa như thiên địa bên trong một hạt bụi nhỏ như thế, không chút nào thu hút.

Theo Nhạc Bình Sinh, từng tòa to lớn đổ nát thê lương giống như là cự nhân yêu ma chỗ ở, cũng không biết cái gọi là văn minh thời thượng cổ là như thế nào kiến tạo ra được.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 357: Âm Mãng Hải Dương!

Chương 357: Âm mãng hải dương!

Nhạc Bình Sinh cúi đầu ngưng thần kiểm tra, trên mặt đất, là màu đỏ thẫm cát đá thổ nhưỡng, khắp nơi đều là tạo hình quỷ dị đá lởm chởm bạch cốt, nhìn qua mặc dù là kinh lịch không biết bao nhiêu năm năm tháng tàn phá, nhưng là vẫn như cũ là xương cốt đại bộ phận hoàn hảo, ẩn ẩn lộ ra đến xanh ngọc, phía trên ẩn ẩn có mây khói lượn lờ, trải qua thời gian lâu như vậy vẫn không có bị năm tháng phong hoá, rõ ràng là khi còn sống tồn tại hết sức mạnh mẽ.

Những cái này khung xương, tiểu nhân bất quá dài hơn thước ngắn, lớn lại có mười mấy dài hai mươi trượng, như là cự kình đồng dạng kích cỡ thân thể, lại là sinh tứ chi chạm đất, răng nanh miệng lớn mãnh thú hình thái, mặc dù chỉ còn lại tổn hại hài cốt, nhưng là vẫn như cũ có một cỗ lẫm liệt sát khí hung uy, mang cho người ta đả kích cường liệt cảm giác áp bách.

Để cho người ta khó có thể tưởng tượng khi còn sống có như thế nào hung uy.

Nhìn xem những cái này rách nát thê lương cảnh tượng, lần thứ nhất thăm dò thần từ bỏ di tích người tâm bên trong cũng không khỏi dâng lên một cỗ khó tả thê lương.

Mà lại những cái này dấu hiệu xuất hiện địa phương cũng chỉ bất quá là thần từ bỏ di tích bên ngoài mà thôi.

Nơi này đến cùng chuyện gì xảy ra những cái này hài cốt là cái gì

Cuồng phong đối diện, Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, trong lòng nổi lên thật sâu nghi vấn.

"Này đến dưới, cũng có chúng ta liên minh tông sư hài cốt ở bên trong."

Đoan Mộc Hòa Vũ tựa hồ là nhìn ra Nhạc Bình Sinh suy nghĩ, ở trên không xoay đầu lại, ý vị thâm trường nói:

"Mà những cái này hài cốt, phần lớn đều là thượng cổ để lại, không rõ lai lịch, bao quát hiện tại những cái này yêu chủng lai lịch đều thập phần thần bí. Mấy trăm năm nay đến nay liên minh từng bước một đem di tích bản đồ khai thác, trên mặt đất ngoại trừ thượng cổ còn sót lại hài cốt bên ngoài chính là chứng minh."

Không rõ lai lịch

Liên quan tới Đoan Mộc Hòa Vũ nói cho hắn biết những cái này yêu chủng cùng hài cốt không rõ lai lịch, Nhạc Bình Sinh trên thực tế cũng không tin tưởng.

Thần từ bỏ di tích Bắc Hoang liên minh liên tục thăm dò mấy trăm năm, thời gian lâu như vậy, không có khả năng đối thần từ bỏ di tích hình thành nguyên nhân cùng Thượng Cổ thời đại sinh sự tình hoàn toàn không biết gì cả.

Chỉ bất quá hiển nhiên liên quan đến hạch tâm cơ mật, không thể nói với mình thôi.

Chín vị tông sư như là Cửu đạo trưởng cầu vồng, ở chân trời ngang qua mà qua, bất quá trong phiến khắc, liền đã đi tới hơn mười dặm.

Mà đoạn đường này ở trong tại Võ Tiên Thiên dẫn đầu dưới,

phương hướng thỉnh thoảng lại biến ảo, bọn hắn cũng tao ngộ mấy nhóm tạo hình nanh ác Bức chim, nhưng là chín vị tông sư ở đây, một cái trong lúc xuất thủ liền đem những cái này Bức chim quét sạch sạch sẽ.

Nơi này. . . Tựa hồ không có Đoan Mộc Hòa Vũ miêu tả nguy hiểm như vậy

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cảm thấy kỳ quái đồng thời, Võ Tiên Thiên tại phía trước tụ âm thành tuyến, cảnh cáo âm thanh bay vào sau lưng trong tai của mọi người: "Lập tức liền muốn đi vào chưa thăm dò khu vực, chư vị cẩn thận!"

Đoan Mộc Tôn so với ngay từ đầu muốn nhiệt tình rất nhiều, quay đầu chủ động hướng Nhạc Bình Sinh giải thích nói:

"Chúng ta vừa rồi bay lượn qua gần trăm dặm phạm vi, đều là liên minh tông sư cũng sớm đã thăm dò quét sạch qua, yêu chủng tồn tại tại mấy trăm năm liên tục không ngừng quét sạch hạ đã quét sạch bảy tám phần, cho dù là có chút khó có thể đối phó chúng ta cũng biết đại khái phương vị, tuỳ tiện liền có thể tránh đi. Chân chính địa phương nguy hiểm thì là khi tiến vào vì thăm dò khu vực về sau! Ở trong đó bất luận là yêu chủng số lượng vẫn là mức độ nguy hiểm đều không thể coi thường, chỉ coi liên minh mấy trăm năm nay tới thăm dò cũng chỉ bất quá đem thần từ bỏ di tích bên ngoài quét sạch đẩy vào hơn trăm dặm mà thôi, đường phải đi còn rất dài."

Hắn cười cười nói tiếp:

"Liên minh mỗi lần thăm dò chỉ tiêu là mỗi lần di tích bản đồ ít nhất phải thúc đẩy mười dặm, nếu không không chỉ lại nhận liên minh trách cứ, liền ngay cả chúng ta cái này mấy nhà đều sẽ mặt mũi không ánh sáng, đến lúc đó còn xin Nhạc tông chủ hết sức giúp đỡ!"

Trong mắt hắn, Nhạc Bình Sinh đã trở thành thực lực tuyệt không thấp hơn Đoan Mộc Hòa Vũ tồn tại, hữu tâm giao hảo mới nói cho những cái này bí ẩn.

Thì ra là thế a

Khó trách bọn hắn đi ngang qua những cái này di tích Võ Tiên Thiên bọn người không có chút nào xuống dưới xem xét ý tứ, chắc hẳn nhiều năm như vậy thời gian, những cái này đã quét sạch ra di tích cũng sớm đã đào ba thước đất,

Không có chút nào bí mật có thể nói.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu: "Tôn trưởng lão quá khách khí."

Ngoại trừ hắn cùng Đoan Mộc Tôn hai người, một bên khác Tư Không Tinh tựa hồ cũng tại cùng tên kia gọi là Ngư Hồng Âm yêu mị nữ tử trò chuyện với nhau, thỉnh thoảng có từng tiếng ngân lĩnh tiếng cười duyên phiêu tán ra, truyền vào trong tai của mọi người.

Thấy sắc liền mờ mắt!

Cơ hồ trong cùng một lúc, mặc kệ biết hay là không biết, tất cả mọi người cho Tư Không Tinh đánh lên như thế một cái nhãn hiệu, liền ngay cả Tư Không thế gia một cái khác trưởng lão ở một bên cũng nhiều có bất mãn, sắc mặt tái xanh.

Theo Võ Tiên Thiên xuất cảnh cáo không đến bao lâu, trước mắt mọi người cảnh tượng bỗng nhiên đột ngột biến đổi, rõ ràng là tiến vào một thế giới khác!

Cuối cùng thị lực, trên trời là tối tăm mờ mịt một mảnh bao la mênh mông, vô số mây đen bên trong bí mật mang theo đếm bằng ức vạn tấn băng sương, như là một khối kéo dài trăm ngàn dặm nặng nề dãy núi lơ lửng ở trên trời, tràn đầy một loại túc sát tiêu điều rét đậm ý cảnh.

Trên mặt đất, phóng tầm mắt nhìn tới, đại địa bên trên một mảnh mênh mông, đều là xám trắng cùng màu nâu đậm, toàn bộ tầm mắt bên trong không có cái khác chút nhan sắc nào, trên mặt đất một loại xám trắng gần như cát đất băng tinh chất hỗn hợp mặt đất, ngay cả ngửi được trong lỗ mũi đều là một loại tái nhợt bên trong mang theo từng tia từng tia khô lạnh gió lạnh, cảm giác không ngoài nửa điểm sinh cơ.

Đây chính là một cái bị rét lạnh ngưng kết băng phong thế giới, không có mầm, không có sinh trưởng, càng không có nở hoa kết trái, có chỉ là vô cùng vô tận rét lạnh mùa đông, lượng nước đông kết, nham thạch đông kết, bùn đất đông kết, ngoại trừ gào thét hàn phong, nơi này tựa hồ ngay cả thời gian đều là đông kết, nồng đậm âm chướng lượn lờ dưới, hết thảy đều nhìn không rõ ràng.

Hô!

Trong tiếng thét gào, đám người dừng lại tại cái này một mảnh bị quỷ dị băng tuyết che giấu phế tích khu vực, hướng phía dưới đánh giá trầm ngâm.

Tư Không Tinh nhíu mày, mở miệng nói: "Võ trưởng lão, không bằng chúng ta ở chỗ này chia ra. . ."

Tê tê ——!

Tư Không Tinh lời nói vẫn chưa nói xong, trên mặt đất băng phong đất tuyết bỗng nhiên giống như là thủy triều đồng dạng sôi trào, giống như là có quái vật gì từ ngủ say ở trong thanh tỉnh lại!

Tuyết sương mù bừng bừng, trong khoảnh khắc, từng đầu chiều cao mấy trượng, như là băng tinh ngưng liền mãng xà, đang xoắn xuýt quấn quanh ở trong từ từng mảnh nhỏ đổ nát thê lương bên trong hiển hiện!

Bọn chúng cao cao nâng lên đầu trăn phía dưới, đầu trở xuống thân thể hai bên, như là phổ thông phúc mãng đồng dạng nhiều hơn hai khối không ngừng mấp máy cánh thịt, khẽ trương khẽ hợp ở giữa lân phiến sàn sạt vuốt ve, nương theo lấy cái kia không ngừng phun ra nuốt vào mãng tin tê tê tiếng vang, để cho người ta da đầu tê dại.

Sưu sưu sưu!

Cơ hồ ngay tại những này Phi Mãng hiện thân cùng một thời gian, rắn biển mặt ngoài Phi Mãng mãng thân hơi cong, cánh thịt chấn động, thế mà giống như là to lớn tên nỏ đồng dạng hướng về giữa không trung đám người bay vụt mà đến!

Trong chớp mắt, đưa mắt nhìn lại, phương viên một dặm bên trong, rõ ràng là hóa thành Phi Mãng hải dương, trên trời, lòng đất, đếm mãi không hết quỷ dị Phi Mãng cánh thịt thư giãn, thân thể bắn ra, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên hướng về Nhạc Bình Sinh cùng chín người lao thẳng lên, bốn phương tám hướng toàn bộ bao phủ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 358: Là Nó!

Chương 359: Là nó!

Những cái này phi mãng bắn ra ở giữa tốc độ nhanh đến cực điểm, thậm chí phát ra phá không rít lên, dù là vẻn vẹn bị đụng trúng, nhân thể đều sẽ trực tiếp đứt gân gãy xương.

Huống chi những cái này phi mãng trong miệng um tùm răng độc, tuyệt đối không phải là bài trí, cũng không có người muốn thử một chút những cái này phi mãng mang theo độc tính đến cùng có bao nhiêu kịch liệt, vẻn vẹn âm chướng lưu lại độc tố cũng đã đầy đủ để cho người ta không chịu nổi tiếp nhận.

Có thể tại thần từ bỏ di tích còn sống sót yêu chủng, hết thảy đều là phát sinh biến dị, thích ứng âm chướng kịch độc di chủng, bọn chúng công kích ở trong tự nhiên cũng mang tới âm chướng kinh khủng độc tố.

Tư Không Tinh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, đột nhiên hét lớn:

"Cẩn thận!"

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, chân trời, các loại quang diễm tỏa ra ánh sáng lung linh, ở giữa không trung vỡ ra, hung mãnh kình khí vô hình điên cuồng gào thét, trầm thấp đè xuống nặng nề tầng mây đã bị tung hoành khuấy động tầng cương phong tầng gạt ra, toàn bộ

màn trời giống như thủy triều đung đưa kịch liệt, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tại dạng này kinh thiên động địa uy thế nghiêng xuống dưới che.

Chín vị tông sư lấy Võ Tiên Thiên cầm đầu, giữa không trung ở trong giơ tay nhấc chân kích phát ra từng đạo dữ dằn khí mang, nghênh hướng cái này từng đầu to dài phi mãng!

Bỗng nhiên nghênh địch bên trong, lại lấy Võ Tiên Thiên chiêu pháp ở giữa uy thế, phạm vi kinh người nhất. Cái này thượng vị tông sư trong lúc xuất thủ cùng còn lại đám người hoàn toàn khác biệt, từng đạo dài mười trượng thực chất băng kiếm tung hoành gào thét, ngoại trừ nhìn qua liền sẽ cắt đứt người đôi mắt bên ngoài, còn tản mát ra tuyên cổ xa xưa, là đủ đông kết hết thảy rét lạnh cô tịch kiếm ý!

Vẻn vẹn một mình hắn đánh chết phi mãng số lượng, so hai ba cái tông sư cộng lại còn nhiều hơn.

Xuy xuy xuy, một khắc đồng hồ thời gian trôi qua, vô số mãng xà thi thể từ trên cao mà rơi, mặt đất xoắn xuýt quấn quanh mãng xà hải dương vẫn tại kịch liệt bốc lên, phun trào, số lượng không có chút nào giảm bớt!

"Tại sao có thể có nhiều như vậy yêu chủng!"

Đoan Mộc Hòa Vũ khuôn mặt lạnh lùng, thanh đồng Trảm Long kích hóa thành bốc lên Thanh Long, từng mảnh nhỏ giảo sát lấy phi mãng, nhưng là mảnh này mãng biển giống như là vô cùng vô tận, không có chút nào giảm bớt!

Coong!

Một đạo dài đến mười trượng lạnh thấu xương um tùm đao mang từ Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay nở rộ, cả người hắn hóa thành một tia chớp điện quang ngang qua đếm rõ số lượng xa

mười trượng khoảng cách, tầng tầng đao quang đem từng đầu bay vụt mà đến quái mãng từ đầu đến cuối tách thành đều đều hai nửa, trong máu thịt bẩn lập tức giữa không trung nổ tan, lại bị kịch liệt tung hoành cương phong hây hẩy hướng phương xa.

Nhiều người như vậy, nhất là Võ Tiên Thiên ở đây, Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không có toàn lực xuất thủ làm náo động dự định, vẻn vẹn lấy Lưu Quang Tinh Vẫn đao quán chú Tiên Thiên chi khí, phách trảm đao khí đối địch.

Mà Võ Tiên Thiên uy thế ngập trời, liền ngay cả hắn cũng không khỏi đến liên tục ghé mắt.

Đây chính là ngưng luyện tiên thiên Chân Cương thượng vị tông sư

Tại Nhạc Bình Sinh khóe mắt liếc qua bên trong, Võ Tiên Thiên trong lúc giơ tay nhấc chân bắn ra băng lam kiếm khí đã không giống như là nguyên khí ngưng tụ, giống như là chân chính hàn băng chi kiếm, cực độ sắc bén, không thể ngăn cản.

Nhạc Bình Sinh thừa dịp động thủ ở giữa lỗ hổng cảm giác một chút, Võ Tiên Thiên cái này từng đạo Hàn Băng Kiếm Khí ngưng tụ tới cực điểm, Tiên Thiên chi khí bất luận là trình độ sắc bén vẫn là tại chất lượng bên trên đều cao hơn chính mình không ít.

Mặc kệ là nguyên khí thao túng thủ đoạn, tu vi, vẫn là thực lực, Võ Tiên Thiên đều rõ ràng cao hơn ra một bậc.

Bất quá Võ Tiên Thiên bước vào cảnh giới tông sư mấy trăm năm, tích lũy vô cùng hùng hậu, cho dù là tại thượng vị tông sư cảnh giới ở trong đều là tuyệt đối cường giả, Nhạc Bình Sinh mặc dù có linh năng làm phụ trợ, nhưng là tấn thăng thời gian thực sự quá ngắn, không so được Võ Tiên Thiên dạng này võ đạo danh túc cũng rất bình thường.

Mỗi người đều sắc mặt lãnh túc, không để ý tới trò chuyện, toàn lực phá vây, nhưng mà trên mặt đất mãng biển bốc lên, số lượng thật sự là quá mức kinh khủng, mỗi người mỗi thời mỗi khắc đều đối mặt với mấy chục trên trăm đầu phi mãng tập sát!

Trong chín người, Tư Không thế gia Tư Không Độ, cùng Võ gia mời mà đến ngoại viện giờ phút này đều sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang theo vết máu, hiển nhiên là nhận lấy thương thế không nhẹ, Đoan Mộc Tôn khí tức có chút lưu động, sắc mặt cũng mười phần không dễ nhìn.

Nhạc Bình Sinh thỉnh thoảng chú ý Ngư Hồng Âm trong khi xuất thủ từng đạo ửng đỏ tấm lụa ngang qua mà ra, giống như là một đầu to lớn roi đồng dạng quét sạch lấy đột kích phi mãng, nhìn không ra gấp gáp cảm giác.

Mà Tư Không Tinh bên kia không biết cùng Ngư Hồng Âm là quan hệ như thế nào, mười phần dè chừng, cơ hồ có thể nói là đưa đồng tộc trưởng lão Tư Không Độ tại không để ý, thời thời khắc khắc đều tại thay Ngư Hồng Âm xuất thủ phòng hộ.

Khu di tích này cho đến trước mắt chỉ bất quá thăm dò khoảng hơn mười dặm, bọn hắn đã gặp mấy lần phô thiên cái địa yêu chủng vây công, một đường phá vây, đại bộ phận tông sư đều hoặc nhẹ hoặc nặng thụ một chút thương thế.

"Chư vị! Chuẩn bị phá vây!"

Đột nhiên ở giữa, Võ Tiên Thiên bộc phát ra một tiếng kinh thiên rống to, sau đó quanh người hắn dâng lên nhàn nhạt màu băng lam màn sáng, ẩn ẩn hóa thân một đầu quá bộ đến đám mây hàn băng cự long, mang theo một loại xa xăm, lạnh lùng, tuyên cổ tang thương, liền thiên địa tựa hồ cũng muốn băng phong ý niệm, giương nanh múa vuốt, bốc lên gào thét!

Rống!

Một ngụm mắt thường không thể gặp băng kiếm thổ tức lâm không phun hạ! Vây công mà đến phi mãng hoặc là bị chém giết thành mảnh vỡ, hoặc là nhao nhao bị đông cứng thành to lớn tảng băng, lập tức vỡ nát thành đầy trời óng ánh vụn băng, tại đã có ánh mặt trời chiếu sáng trên bầu trời diễn hóa số tròn đạo rực rỡ to lớn cầu vồng, vượt ngang chân trời!

Chỉ trong một chiêu, ngăn cản ở trước mặt mọi người mãng biển lại là trong khoảnh khắc liền bị quét ngang không còn!

"Đi!"

Nương theo lấy Võ Tiên Thiên tiếng thét dài, còn lại tám người căn bản không dám thất lễ, lập tức toàn lực bộc phát, đem quanh thân đột kích phi mãng quét sạch sạch sẽ, chăm chú cùng sau lưng Võ Tiên Thiên, đột xuất mãng biển trùng vây.

Bỗng nhiên bộc phát về sau, thụ thương nặng nhất sơn hải cửa môn chủ Đoạn Hoằng lòng sắc mặt như là người chết bạch, lung lay sắp đổ, Võ Tiên Thiên quay đầu ánh mắt quét qua, Vũ Văn Cát không tình nguyện hướng Đoạn Hoằng lòng dựa vào, một bả nhấc lên hắn, dẫn theo hắn cấp tốc bay lượn.

Trước đó đã thăm dò qua bên ngoài khu vực trên thực tế đã không có bí mật gì có thể nói, chỉ coi bọn hắn khẩn cấp đi đường, chính là muốn mau chóng đuổi tới địa đồ chưa thăm dò qua địa phương.

Mảnh này mãng biển cũng chính là chưa thăm dò qua khu vực, nhưng nhìn trên mặt đất dáng vẻ, trừ phi lại nhiều hơn mấy cái thượng vị tông sư đi ra bán, nếu không không nên nghĩ rơi xuống đất thăm dò.

Đầy rẫy âm trầm không rõ sắc trời cùng tĩnh mịch âm chướng hỗn hợp, tất cả mọi người đưa mắt thấy không hơn trăm trượng hơn khoảng cách, ngoại trừ địa phương lờ mờ, cũng không còn

cách nào thấy rõ.

U lam âm chướng chi hải bên trong, đám người im lặng im ắng tiến lên.

"Xuất sư bất lợi a!"

Đoan Mộc Tôn giống như cảm thán lại như nói một mình:

"Mới vừa tiến vào đến không biết khu vực giống như này không thuận lợi, không biết kế tiếp còn gặp được cái gì!"

Khủng bố như thế phi mãng hải dương, số lượng nói không chừng có vài chục hơn trăm vạn điều, bằng vào bọn hắn chín cái tông sư coi như có thể toàn bộ quét sạch sạch sẽ, sợ rằng cũng phải tử thương hơn phân nửa.

Bay lượn bên trong, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn quanh, có thể nói là trừ mình ra, tất cả tông sư đều trên mặt vẻ mệt mỏi, liền ngay cả tốc độ phi hành cũng thấp xuống không ít.

Đúng lúc này, dẫn đầu Võ Tiên Thiên cũng không quay đầu lại, thấy không rõ trên mặt hắn biểu lộ, thanh âm truyền đến:

"Chư vị, chú ý phía trước!"

Nhạc Bình Sinh nghe vậy ánh mắt ngưng tụ, đưa mắt nhìn về nơi xa.

Phía trước ước chừng chừng một dặm khoảng cách, một mảnh to lớn âm ảnh đột ngột mà đứng, Nhạc Bình Sinh thị lực so mọi người tại đây đều mạnh hơn ra không ít, cẩn thận phân biệt bên trong, tựa hồ là một mảnh cung điện đồng dạng tồn tại, trước cung điện một tòa cự đại pho tượng ngang nhiên mà đứng, bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, tăng thêm từng tia từng sợi âm chướng vờn quanh nguyên nhân thấy không rõ pho tượng cụ thể bộ dáng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 359: Phá Vây! Phát Hiện!

Chương 358: Phá vây! Phát hiện!

Nơi này là địa phương nào

Không riêng gì Nhạc Bình Sinh, liền ngay cả Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Tư Không Tinh bọn người giờ phút này lấy lại tinh thần, cũng không biết Võ Tiên Thiên đem bọn hắn dẫn tới địa phương nào.

Đoan Mộc Hòa Vũ lật ra địa đồ đến, ngắm nhìn bốn phía, lại không cách nào xác định nhóm người mình ở vào di tích cái nào phương vị.

Chiến đấu mới vừa rồi thật sự là quá mức kịch liệt, tất cả mọi người có một ít hoảng hốt chạy bừa ý tứ, chỉ biết là cùng sau lưng Võ Tiên Thiên, nhưng không có để ý phương hướng. Hắn duy nhất có thể để xác định chính là, hiện tại bọn hắn đã chệch hướng nguyên bản phương hướng.

"Võ trưởng lão, nơi đó. . . "

Võ Tiên Thiên vẫn như cũ cũng không quay đầu lại, thản nhiên nói:

"Đi xem một chút chẳng phải sẽ biết a "

Dứt lời, hắn liền đã hướng về pho tượng khổng lồ vị trí bay lượn mà đi.

Đám người không nói chuyện, theo sát phía sau, Đoan Mộc Hòa Vũ không khỏi mí mắt có chút nhảy một cái, nhưng lại không biết nơi nào có vấn đề, trong lòng dâng lên thật sâu cảnh giác, đối Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn sử một cái mịt mờ ánh mắt, sau đó đi theo đám người sau lưng hướng về kia chỗ không biết di tích bước đi.

Âm chướng bị tầng tầng bách khai, dần dần tiếp cận bên trong, mảnh này lộ ra di tích thần bí ở trước mặt mọi người hiển lộ ra chân thực diện mạo.

Khu di tích này nhìn qua tựa hồ tương đối hoàn chỉnh, chiếm diện tích ước chừng phương viên vài dặm, bốn mảnh to lớn đại điện phân tán tại bốn cái phương vị, chung quanh vài tòa cỡ nhỏ cung điện bảo vệ khoảng chừng. Mỗi một ngôi đại điện ở giữa đều cách xa nhau chừng một dặm, phảng phất tạo thành cái gì kì lạ trận thế đồng dạng.

Bốn tòa đại điện trung tâm, thì là một tôn giống như núi pho tượng khổng lồ, tuy là nhân hình, nhưng là mặt xanh nanh vàng, làm im ắng gào thét hình, đỉnh thiên lập địa, phảng phất trong truyền thuyết thời viễn cổ Ma Thần.

"Đây là cái gì !"

Thẳng đến tiếp cận, thấy rõ ràng toà này pho tượng to lớn về sau, Vũ Văn Cát bỗng nhiên phát ra một tiếng không đè nén được kinh hô, đám người còn lại ánh mắt cũng rung động không hiểu đánh giá tôn này khổng lồ pho tượng.

Bởi vì, thật sự là tôn này yêu ma pho tượng thật sự là quá mức sinh động như thật, không biết là dùng cái gì chất liệu đục khắc ra, dù là kinh lịch trên vạn năm thời gian như cũ không có lớn tổn thương, âm chướng lượn lờ dưới, tản mát ra giơ tay nhấc chân thiên địa đều sẽ lật úp uy thế ngập trời!

Hùng vĩ nặng nề, tuyên cổ xa xăm, Thần Uy như vực sâu như ngục, như núi như biển!

Đối mặt với pho tượng này, mỗi người đều lông tơ đứng đấy, thân thể căng cứng, giống như là sâu kiến gặp thần long, từ sâu trong tâm linh tản mát ra run sợ hương vị.

Pho tượng này nhô ra to lớn trong lòng bàn tay, kéo lên một khối phương phương chính chính bệ đá, không biết có cái gì ngụ ý.

Ân

Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong nháy mắt gắt gao chăm chú vào pho tượng này trên khuôn mặt!

【 là nó! Chính là nó! 】

Đột nhiên, Nhạc Bình Sinh trong con mắt màn sáng cấp tốc chớp động, vô cùng gấp gáp, kia là Tà Linh phát ra kịch liệt gào thét:

【 nơi này quả nhiên cùng nó có quan hệ! 】

Theo Tà Linh phụ đề hiện lên, Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức chấn động kịch liệt!

Âm chướng trường, giữa thiên địa vô cùng yên tĩnh. Còn lại tông sư nhưng lại không biết Nhạc Bình Sinh trong lòng chấn động, bọn hắn từ yêu ma pho tượng Thần Uy ý cảnh bên trong lấy lại tinh thần, không tiếp tục để ý cái này tử vật, cảnh giác quét mắt bốn phía khắp nơi đại điện.

"Đây chẳng lẽ là di tích trung tâm "

Đám người suy nghĩ chớp nhoáng, mà Võ Tiên Thiên ánh mắt ở trong mang theo khó mà che giấu thần sắc kích động, không nói một lời, tại mọi người vi kinh ánh mắt ở trong đột nhiên hướng

phía dưới hạ xuống.

Hô!

Võ Tiên Thiên đối với ngoại giới hết thảy phảng phất mắt điếc tai ngơ, hạ xuống cách mặt đất ước chừng mấy chục trượng độ cao thời điểm, đột nhiên phất ống tay áo một cái, một cỗ hàn băng chi phong mãnh liệt quét sạch quét ngang, tạo thành một đạo màu lam vòi rồng, lôi cuốn lấy đại cổ đại cổ âm chướng tại khu di tích này trên không quét ngang mà qua!

Mọi người nhất thời kinh hãi, cùng nhau cao giọng quát: "Võ trưởng lão!"

Tất cả mọi người lập tức bày ra một bộ như lâm đại địch tư thái, tùy thời chuẩn bị ứng đối khả năng đánh giết mà ra yêu chủng.

Nhưng mà, ngoại trừ tiếng gió rít gào, vẫn là tiếng gió rít gào, sự tình gì đều không có phát sinh.

Võ Tiên Thiên lập tức cười ha ha: "Chư vị, nơi này không có yêu chủng tồn tại, là một mảnh Tịnh Thổ!"

Theo Võ Tiên Thiên tiếng cười dài, đám người cũng trầm tĩnh lại, trên mặt lộ ra vẻ vui thích, cũng nhao nhao xuất thủ, nguyên khí phồng lên ở giữa quấy lên phần phật cuồng phong, bốn phương tám hướng quét ngang.

Vẫn như cũ là không có cái gì phát sinh. Hoàn toàn chính xác giống như là Võ Tiên Thiên nói như vậy, khu di tích này lại là một mảnh khó được Tịnh Thổ, cũng không có bất kỳ cái gì yêu chủng tồn tại.

Vui sướng đồng thời, trên mặt của bọn hắn đều hiển lộ ra một mảnh nóng rực chi sắc.

Bởi vì, nơi này chưa hề có liên minh tông sư đến đây thăm dò qua, nhìn xem mảnh di tích bảo tồn tương đối hoàn hảo bộ dáng, rất có thể tại Thượng Cổ thời đại là một chỗ trọng yếu chỗ, không nói có hay không Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật, phương diện khác cũng nhất định có đại thu hoạch!

"Chư vị! Nơi này coi như không phải thần từ bỏ di tích trung tâm, cũng là cực kỳ trọng yếu địa phương!"

Võ Tiên Thiên quay đầu, khó nén vẻ vui thích, thét dài nói:

"Nơi này có bốn tòa đại điện, nhìn qua cũng không phân chủ thứ, chúng ta liền chia ra thăm dò, sau đó lại trao đổi lẫn nhau thu hoạch, như thế nào "

"Như thế rất tốt!"

Tiếng nói vừa hết, Võ gia cùng Tư Không thế gia hai phe tông sư có chút không kịp chờ đợi, riêng phần mình hướng về một tòa to lớn đại điện xông thẳng mà xuống.

Giữa không trung, Đoan Mộc Hòa Vũ tự giễu cười một tiếng, cảm thấy mình quá mức nghi thần nghi quỷ, hướng về có chút tinh thần không chừng Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn cười to nói nói:

"Nhạc tông chủ, Tôn trưởng lão, chúng ta đi!"

. . .

Đại điện bên trong, hai tòa dữ tợn pho tượng sắp xếp hai bên, cầm trong tay tạo hình kỳ dị bằng đá binh khí, không biết ra ngoài nguyên nhân gì vậy mà không có bất kỳ cái gì mục nát hòa phong hóa, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người ánh mắt nóng rực, mở ra trên người hư không không túi, đem hai tòa cự đại pho tượng toàn bộ cất vào đi.

Cũng không biết bọn hắn mang theo hư không túi lớn bao nhiêu không gian, vừa tiến vào đại điện bên trong, bọn hắn phảng phất biến thành phàm tục đạo phỉ, bất luận nến, bàn, thạch lô, phàm là có thể di động đồ vật hết thảy đều cất vào hư không trong túi áo, trong nháy mắt liền đem toàn bộ đại điện quét sạch không còn, sau đó căn bản không để ý tới Nhạc Bình Sinh, bay lượn ra đại điện, hướng về bảo vệ khoảng chừng từng tòa miếu thờ bay lượn mà đi.

Tòa đại điện này có lẽ là thượng cổ sinh vật dùng để tụ hội triều bái địa phương, vật có giá trị không nhiều.

Mà Nhạc Bình Sinh đối chút tựa hồ không chút nào cảm thấy hứng thú, thân ảnh của hai người biến mất tại trong cung điện về sau, hắn dừng lại tại từng cây đường kính gần trượng thô to cột đá trước đó, nheo mắt lại cẩn thận quét mắt phía trên khắc hoạ lấy mơ hồ có thể thấy được đồ đằng.

Từ bước vào đại điện cái thứ nhất trên trụ đá đồ đằng đến xem, trong đó mong muốn muốn biểu đạt miêu tả chính là một loại thân cao ngàn trượng Thần Ma đồng dạng sinh vật. Từ sinh ra, sinh sôi, tế bái, huy hoàng . . . chờ một chút một hệ liệt quá trình, như là một bộ thượng cổ sử thi.

Cơ hồ mỗi một bản vẽ đằng đều sẽ xuất hiện núi thây biển máu bên trong, to lớn Ma Thần im ắng gào thét, dưới chân hắn đếm mãi không hết, đầy khắp núi đồi sinh linh tại phủ phục, kêu khóc.

Từ đồ đằng bên trên khắc hoạ đến xem, tiếp nhận vô số sinh linh tế bái chủ nhân, cùng bên ngoài lập pho tượng không có sai biệt.

Mà những cái kia cuồng nhiệt tế bái không biết tên sinh vật, vẻn vẹn từ hình dáng tướng mạo đi lên phán đoán, tựa hồ là cái này Thần Ma đồng dạng sinh vật hậu đại, hoặc là nói có huyết

mạch bên trên quan hệ.

Mà lúc trước hắn sở dĩ chấn kinh, tâm linh suýt nữa thất thủ nguyên nhân ngay tại ở Ma Thần pho tượng vẻn vẹn từ khuôn mặt nhìn lại, lập tức liền để hắn nhớ tới tê liệt tại giường là thế giới tinh thần bên trong xuất hiện tấm kia to lớn mặt quỷ!

Cũng không phải là tướng mạo tương tự, mà là cho người ta ý niệm bên trên cảm giác phảng phất đồng nguyên, đồng dạng tà ác, vô tự, cổ lão!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 360: Ẩn Dật Thiên Y! Hàn Long Cổ Độc!

Chương 360: Ẩn dật thiên y! Hàn Long cổ độc!

Đoan Mộc Hòa Vũ đám người đã tiến vào đại điện hậu viện từng gian áp dụng bên trong, Nhạc Bình Sinh quét mắt một vài bức thượng cổ đồ đằng, trong lòng trầm giọng nói:

"Tà Linh, đến cùng chuyện gì xảy ra phía ngoài pho tượng tản ra khí tức vì cái gì cho ta một loại rất quen thuộc cảm giác "

Tà Linh hình xăm bỗng nhiên hiển hiện, hắn cũng không giống như ngày thường trước trào phúng một phen hứng thú, đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm một vài bức đồ đằng:

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đột biến: "Ý của ngươi là, phía ngoài pho tượng cùng cái kia tồn tại là cùng một chủng loại hình tồn tại! "

Tà Linh khuôn mặt hiển hiện hết sức dữ tợn:

. . .

Giờ này khắc này, ngay tại Đoan Mộc thế gia, Tư Không thế gia tông sư mừng rỡ thăm dò lúc, gần bên ngoài một dặm toà kia to lớn Ma Thần pho tượng lòng bàn tay trên tế đàn, đứng vững hai thân ảnh. ·

Mà giờ khắc này chỗ kia bên trên tế đàn, máu tươi bốn phía, Đoạn Hoằng lòng hai mắt trợn lên, lại không nhúc nhích, vị trí trái

tim bị một viên to lớn thạch đinh xuyên qua, đem hắn cả người đóng ở bên trên tế đàn!

Trên mặt của hắn tràn đầy vẻ không thể tin, tựa hồ nghĩ không ra chính mình vậy mà lại chết tại người một nhà trong tay.

Mà hắn huyết dịch cả người phảng phất toàn bộ đều bị dưới thân tế đàn hấp thu, liền ngay cả tạng phủ đều tại từ từ khô héo, giống như là một con dần dần tàn lụi, khô cạn huyết tinh chi hoa.

Mà tế đàn thủ đoạn, một chiếc nho nhỏ thạch đèn đứng yên, Đoạn Hoằng lòng huyết nhục tựa hồ phóng xuất ra đại lượng dinh dưỡng, một cỗ huyết sắc tại trên tế đài nhanh chóng lan tràn, hướng về thạch đèn hội tụ.

Đui đèn bên trong, một hạt sáng chói tinh hồng sắc chùm sáng không biết là từ cái gì cấu thành, như là một trái tim rất nhỏ nhảy lên, nhìn qua vô cùng yếu ớt, nhưng lại tích chứa vô cùng sinh cơ.

Bịch, bịch.

Từng tiếng rất nhỏ nhịp tim thanh âm truyền vào trong tai, Vũ Văn Cát khuôn mặt trang nghiêm, thanh âm trầm thấp, cung kính nói:

"Đại trưởng lão, thế nào những người kia còn tại vơ vét những cái kia đồng nát sắt vụn, chúng ta có cần hay không. . . "

"Không đủ. . . Quả nhiên không đủ. . ."

Võ Tiên Thiên uy nghiêm khuôn mặt giờ phút này lộ ra phá lệ âm trầm kinh khủng, nhìn về phía Vũ Văn Cát nói khẽ:

"Như vậy, lại đi tóm được mấy cái cống phẩm tới đi. . ."

Lập tức, không khí một trận rất nhỏ lắc lư, hai người kia lại là không có chút nào yên hỏa khí tức trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

. . .

Đông bộ phương vị trong cung điện, Tư Không Tinh cùng Tư Không Độ hai người cũng đồng dạng khuôn mặt cuồng nhiệt, từng trương thác ấn lấy cung điện trên vách tường từng trương đồ đằng, bích hoạ.

Ngư Hồng Âm đi bộ nhàn nhã, tựa hồ đồng dạng đối với nơi này hết thảy không có hứng thú, giống như là tới đây du ngoạn, mở miệng ở giữa thanh âm thanh u:

"Tinh trường lão, các ngươi thác ấn những cái này đồ đằng bích hoạ có tác dụng gì "

Tư Không Độ cau mày, trên đường đi hắn bởi vì cái này nữ nhân, nguyên bản cùng Tư Không Tinh quan hệ rất tốt hắn mấy phần lên khập khiễng, này đối với lấy nữ tính tông sư không có hảo cảm gì.

Chỉ bất quá Tư Không Tinh giống như là mê muội đồng dạng đối Ngư Hồng Âm mười phần bảo trì, để hắn một mực không tìm được cơ hội phát tác.

"Ha ha ha, Hồng Âm, ngươi có chỗ không biết, những cái này đồ đằng bích hoạ không giống như là ngươi nghĩ đơn giản như vậy!"

Một bên bận rộn bên trong, Tư Không Tinh mở miệng cười to nói:

"Phía trên này, thường thường liền ẩn giấu đi một loại nào đó thượng cổ kỳ vật chế tạo phương thức, đúc khí thủ đoạn, thậm chí là công pháp! Nhưng là chỉ có liên minh tồn trữ di tích tư liệu, tăng thêm chư vị Tôn giả hợp mưu hợp sức, tập hợp kinh nghiệm của bọn hắn trí tuệ, mới có thể từng chút từng chút giải mã ra, người bình thường liền xem như ấn xuống tới cũng chỉ có thể cùng

ngày sách nhìn, không có một chút tác dụng nào!"

"Thì ra là thế!"

Ngư Hồng Âm nói cười yến yến, ánh mắt ôn nhu dò xét hai người này, một lát, nàng liền mỉm cười đi ra ngoài, không biết đi hướng phương hướng nào.

Mà Tư Không Tinh cùng Tư Không Độ lại không để ý tới lưu ý hướng đi của nàng, không ngừng mà móc ra từng mai từng mai ngọc phù,

Hắt vẫy ra một mảnh thanh quang, thanh quang leo lên tại trên thạch bích, thẩm thấu mà vào, đem đồ đằng bích hoạ toàn bộ khắc ấn xuống dưới.

"Tốt, bên này đã toàn bộ thác ấn hoàn tất, chúng ta đi tới một cái cung điện!"

Toà này cung điện toàn bộ thác ấn hoàn tất, đem trong tay sao chụp phù thu vào, sự tình thuận lợi như vậy, Tư Không Tinh có chút hăng hái, ngắm nhìn bốn phía, nghi ngờ nói:

"Ừm Hồng Âm đi đâu "

Tư Không Độ âm thanh lạnh lùng nói: "Tinh trường lão, lúc này thăm dò di tích quan trọng, nữ nhân kia liền. . ."

Xùy!

Một thanh màu u lam mũi kiếm đột ngột từ trong hư không nhô ra, so sấm chớp còn muốn nhanh chóng mãnh vô tình, trong điện quang hỏa thạch, đâm vào Tư Không Độ lồng ngực!

"A!"

Khóe mắt liếc qua phát giác được một màn này, Tư Không Tinh da đầu mãnh nhưng sắp vỡ, trên thân Tiên Thiên chi khí vừa

mới thoát ra bên ngoài thân

Xùy!

Lồng ngực của hắn đau xót, um tùm mũi kiếm từ ngực hiển hiện, một cỗ kinh khủng um tùm hàn độc trong nháy mắt từ miệng vết thương bộc phát, trong chớp mắt đem hắn huyết dịch, linh hồn, sôi trào Tiên Thiên chi khí đều hoàn toàn đông kết!

Bịch!

Tư Không Tinh, Tư Không Độ hai người giống như là bị đông cứng con rối, toàn thân cứng ngắc mới ngã xuống đất.

"A. . . Ha ha. . ."

Tư Không Tinh chỉ cảm thấy đưa thân vào vạn năm hàn băng Địa Ngục, toàn thân nhói nhói, chết lặng, cứng ngắc, đủ loại tư vị quét sạch đại não, ngay cả ý thức đều chậm chạp mấy phần!

Mà một bên, tu vi so với hắn yếu, sơ vị khí đạo tông sư cảnh giới Tư Không Độ đã không có âm thanh, không biết là triệt để tử vong vẫn là hôn mê đi.

"Đáng chết! Người nào ! Đây là cái gì độc !"

Tư Không Tinh trong lòng cực độ hoảng sợ, liều mạng trợn to hai mắt, chuyển động cái cổ, muốn nhìn rõ ràng kẻ tập kích thân phận.

"Tư Không trưởng lão, ngươi đang tìm cái gì "

Theo ôn hòa thanh âm đàm thoại, không khí một trận dập dờn, hai thân ảnh hiển lộ ra.

"Nên. . . Đáng chết! Ẩn dật thiên y, ngươi! Các ngươi! Vậy mà cùng. . ."

Hàn ý lan tràn toàn thân, hắn lại ngay cả một câu đầy đủ đều cũng không nói ra được.

Võ Tiên Thiên hờ hững nhìn chăm chú lên động một cái cũng không thể động, ánh mắt lại ngốc trệ, không thể tin Tư Không Tinh, không có nghe hắn nói nhảm ý tứ, một bả nhấc lên hai người.

Vượt ngang trời cao, tại ẩn dật thiên y che lấp, không người phát giác, mấy cái hô hút ở giữa công phu, Vũ Văn Cát đi theo sau lưng Võ Tiên Thiên, đáp xuống không trung bàn tay trên tế đàn, cảm thán nói:

"Đại trưởng lão, nghĩ không ra ẩn dật thiên y cùng Hàn Long cổ độc phối hợp, uy lực kinh người như thế, liền ngay cả Tư Không Tinh dạng này trung vị tông sư đều khó mà phát giác, thật sự là đáng tiếc a!"

"Vật ngoài thân mà thôi, làm gì chú ý "

Võ Tiên Thiên mặt không biểu tình, đem Tư Không Tinh, Tư Không Độ hai người một thanh để qua bên trên tế đàn, lại lấy một cây thạch đinh đinh vào Tư Không Tinh, Tư Không Độ hai người ngực.

Theo thạch đinh đinh nhập, hai người kia cũng đồng dạng bước Đoạn Hoằng lòng theo gót, theo thạch đinh cùng tế đàn phối hợp quỷ dị mút vào lực lượng, Tư Không Tinh cùng Tư Không Độ hai người thân thể cúng ngắc từ từ khô cạn xuống tới.

Mà tế đàn thủ đoạn cái kia ngọn thạch đèn bên trong nho nhỏ trái tim, theo một loại kì lạ tần suất nhảy lên, tựa hồ biến lớn một vòng, huyết sắc cũng càng thêm nồng đậm, tiếp cận thực chất.

"Còn thiếu một chút, chỉ thiếu một chút!"

Võ Tiên Thiên ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm huyết sắc trên

trái tim, sắc mặt nhăn nhó, thấp giọng gầm thét lên:

"Chúng ta đi! Đi đem những người còn lại mang đến!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 361: Vụng Về Diễn Kỹ!

Chương 361: Vụng về diễn kỹ!

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh lại tại cùng Tà Linh trò chuyện với nhau.

【 tử, tình huống hiện tại đã tương đối sáng tỏ, ngươi phải nghĩ biện pháp, từ cái gọi là liên minh bò sát trong tay đem bọn hắn nghiên cứu thăm dò mấy trăm năm tư liệu vào tay tay! 】

Tà Linh ngữ khí vô cùng kịch liệt:

【 Tần Vô Nhất người này, tuyệt đối không chỉ tân triều khai triều đại đế đơn giản như vậy, chúng ta có thể phỏng đoán một chút, cái kia tồn tại vì cái gì không thể tự mình giáng lâm ở cái thế giới này nơi này văn minh thời thượng cổ vì sao lại hủy diệt

Bất luận từ chỗ nào phương diện đến xem, những cái này thượng cổ sinh vật sinh mệnh cấp độ đều cao hơn các ngươi ra không biết bao nhiêu, vì cái gì ngược lại là các ngươi trở thành đại địa bên trên chúa tể, mà cái này cái gọi là Hoang Cổ di địa bên trong nhiều như vậy di chủng, số lượng, thực lực đồng dạng xa cho các ngươi, vì cái gì nhốt ở một góc, xưa nay không tại ngoại giới xuất hiện

Còn có! Vì cái gì giết chết Tần Vô Nhất, giết chết Tần Vô Nhất cái kia tồn tại có thể được đến cái gì Tần Vô Nhất mười phần còn ở lại chỗ này cái thế giới bên trong, hắn lại tại chỗ nào

Còn nữa, đừng lại mong đợi ngươi bồi dưỡng những cái kia sâu kiến đến giúp đỡ ngươi thu thập tin tức, Tần Vô Nhất nhân vật như vậy hành tung, không phải những cái kia con kiến đủ khả năng tiếp xúc đến!

Đừng lại lãng phí tinh lực, đem ngươi mục tiêu tập trung ở thu hoạch trên tư liệu! Những cái này đủ loại, không định đô có thể từ liên minh bò sát mấy trăm năm qua thu thập sửa sang lại các hạng trong tư liệu nhìn thấy dấu vết để lại, ngươi nhất định phải vào tay tay! 】

Từng dãy dồn dập ký tự chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh cảm xúc chập trùng.

Tà Linh mười phần có đạo lý, hắn có một loại cảm giác, Tà Linh suy đoán đã càng ngày càng tiếp cận chân tướng sự tình. Cũng may mắn Tà Linh trước đó đối với thượng cổ di tích sinh ra hứng thú, hi vọng tiến đến thăm dò nhìn xem có cái gì dấu vết để lại, hay không người manh mối này lại muốn cùng hắn bỏ lỡ cơ hội.

Dù sao giống như là thần từ bỏ di tích, Thần Ma pho tượng vật như vậy, tuyệt đối sẽ không tại ngoại giới tin tức con đường ở trong lưu truyền, hắn cũng nhất định thu hoạch không đến.

Mà Tà Linh sở tòng liên minh trong tay tương phản nghĩ cách thu hoạch thần từ bỏ di tích mấy trăm năm nay tới nghiên cứu tư liệu, cũng rất có tất yếu.

Hắn duy nhất phải cân nhắc chính là nên làm như thế nào.

Dựa theo Đoan Mộc Hòa Vũ chỗ, việc quan hệ thần từ bỏ di tích trên cơ bản đều là hạch tâm cơ mật, coi như nghị viện trưởng lão đều muốn trải qua tư lịch xét duyệt, đạt tới nhất định điều kiện, mới có thể mở ra quyền hạn.

Mà điểm này đối với Nhạc Bình Sinh đến không thể nghi ngờ đồng đẳng với hố, khó mà vượt qua.

Về phần Tà Linh chỗ tổ kiến tình báo con đường lãng phí tinh lực thời kì, hắn ngược lại là cầm giữ nguyên ý kiến. Liền như là địa phương bên trên từng cái tin báo cơ cấu thám tử, vô khổng bất nhập, điểm dưới đáy tuyệt đại bộ phận tin tức đều không thể thời gian dài giấu diếm được lỗ tai của bọn hắn.

Nhưng là đây cũng là hiệu suất thấp nhất, gần nhất cật lực biện pháp, trước mắt còn không có chuẩn xác đầu mối tình huống dưới, hắn còn chưa thể từ bỏ cái này một cái kế hoạch.

Trừ phi một ngày kia có chính xác manh mối, hắn mới có thể bỏ ý niệm này đi, cũng từ Tinh Thần Liệt Túc tông đi ra ngoài.

Ngay tại suy nghĩ đồng thời, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người khí phách gió, đi đến, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ đứng tại cột đá trước dò xét đồ đằng không khỏi bật cười nói:

"Nhạc tông chủ, ngươi vì sao không cùng chúng ta cộng đồng đi khác miếu thờ thăm dò ở trong mắt ngươi những cái này đồ đằng so với thượng cổ kỳ vật còn trọng yếu hơn a "

Lời tuy như thế, nhưng là hai người bọn họ ngược lại là có chút may mắn, nếu không lại thêm một mình vào đây thu hoạch của bọn hắn liền sẽ bên trên không ít.

Chớ nhìn bọn họ thu lấy đại bộ phận thượng cổ di lưu chi vật không chút nào thu hút, nhưng là liên minh ở trong trí giả có thể từ trong dấu vết hiện đủ loại mới lạ kỹ thuật thủ đoạn thậm chí là đạt được khải, mở có một phong cách riêng công pháp, chuyện như vậy tại trong mấy trăm năm sinh không ít lần, chỉ coi bất luận cái gì có thể mang đi đồ vật cũng không thể bỏ lỡ.

Nhạc Bình Sinh thuận miệng giải thích nói: "Ta đối với thượng cổ văn minh không có chút nào nghiên cứu, nhất khiếu bất thông, được đến vô dụng."

"Thì ra là thế."

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn nhìn nhau cười một tiếng, bất quá Nhạc Bình Sinh trên đường đi xuất lực không, mà lại làm người mười phần đáng tin,

Đúng lúc mở miệng hứa hẹn một phen ——

"A! A!"

Một tiếng tiếng rít thê lương mơ hồ truyền vào.

"Ừ"

Nghe được như thế rít lên một tiếng, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người sắc mặt hơi đổi một chút,

Lập tức quay người, bước ra đại điện.

Vẻn vẹn nghe thanh âm, tựa hồ là một nữ nhân. Mà đội ngũ ở trong duy nhất nữ nhân chính là Tư Không Tinh mang tới cái kia thân phận không rõ Ngư Hồng Âm.

Trên thực tế cũng đúng là như thế, theo bước ra đại điện, ba người ánh mắt liếc nhìn, liền hiện gần hơn ba trăm trượng bên ngoài, một cái màu đỏ thân hình cực điểm hốt hoảng thái độ, từ phía sau lưng trong cung điện chạy trốn ra, liều mạng hướng về Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ miếu thờ phương hướng bay lượn mà đến!

Phảng phất nữ nhân này đằng sau có vực sâu ma quái đang đuổi bắt nàng đồng dạng.

Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người ánh mắt nghiêm một chút, lập

tức liền nghênh đón tiếp lấy, theo hai phe ở giữa tiếp cận, Nhạc Bình Sinh nhìn thấy cái này tuyệt thế xinh đẹp nữ tử giờ phút này ưu nhã không còn sót lại chút gì, trên thân máu me đầm đìa, tựa hồ bị thương không nhẹ, mà lại thần sắc cực độ hoảng sợ, phảng phất gặp được dưới đáy kinh khủng nhất sự tình.

Mà ngoại trừ nàng bên ngoài, bất luận là Tư Không Tinh hay là Tư Không Độ hai người kia tông sư, cũng không thấy bóng dáng.

"Đã sinh cái gì!"

Ba người nhanh chóng tiếp cận, Đoan Mộc Hòa Vũ một bên bay lượn, một bên ra tiếng thét dài:

"Tinh trường lão bọn người ở tại cái nào !"

"Cứu, cứu, bọn hắn, hắn "

Ngư Hồng Âm ra yếu ớt tiếng kêu cứu, bên tai tóc xanh bị cuồng phong thổi lên, trong mắt lệ quang thoáng hiện, thần sắc sợ hãi tới cực điểm, nhô ra một con cánh tay ngọc, giống như là tại thỉnh cầu ba người cứu viện đồng dạng.

Cái này trong một nháy mắt, song phương chỉ còn lại có hơn ba mươi trượng khoảng cách.

Ngay tại song phương càng ngày càng gần thời điểm! Đoan Mộc Hòa Vũ bên người, Nhạc Bình Sinh đột nhiên nhe răng cười một tiếng!

"Vụng về diễn kỹ!"

Coong!

Trong nháy mắt! Một đạo dài đến mấy trượng, dữ dằn, tàn khốc um tùm đao mang, không có một tơ một hào thương hương tiếc ngọc chi tình, từ Nhạc Bình Sinh bên hông tóe mà ra, như

đồng đạo đạo lôi đình bạo liệt, thẳng tắp chém về phía hốt hoảng thê lương bi ai chạy tới Ngư Hồng Âm!

Cái này! Chuyện gì xảy ra!

Mãnh liệt khí lưu từ bên tai gào thét mà qua, thoáng qua ở giữa băng diệt không khí, mặt đất vô thanh vô tức vỡ ra một đạo vết đao sâu hoắm, thẳng tắp rót vào tâm thần tiếng sắt thép va chạm trong nháy mắt để Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người kinh ngạc!

Chẳng lẽ Nhạc Bình Sinh hiện cái gì

Tình huống quỷ dị không rõ, đối mặt cầu cứu Ngư Hồng Âm, Đoan Mộc Hòa Vũ trong lòng cũng ôm có chút lòng cảnh giác, nhưng không có nghĩ đến Nhạc Bình Sinh căn bản ngay cả hỏi thăm ý đồ đều không có, tại hắn không kịp phản ứng thời điểm liền trực tiếp rút đao chém giết!

Thời gian giống như bị đọng lại ở, bỏ qua Đoan Mộc Hòa Vũ đủ loại suy nghĩ nhao nhao lóe lên một cái rồi biến mất, tại bọn hắn chậm chạp biến hóa biểu lộ ở trong ——

Vô tình tinh thần đao mang mang theo ánh sao lấp lánh, có một loại hết sức tàn khốc mỹ lệ, chém về phía biểu lộ đã đọng lại Ngư Hồng Âm, muốn đem nàng từ đầu tới đuôi, trực tiếp chém thành hai khúc!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 362: Mạo Hiểm Tập Sát!

Chương 362: Mạo hiểm tập sát!

Lóa mắt tinh thần đao quang thoáng qua liền mất, cực độ tàn khốc diệt tuyệt ý vị kích thích mỗi người thần kinh, nhưng mà mắt thấy Ngư Hồng Âm liền muốn cả người bị một phân thành hai thời điểm ——

"Đốt!"

Ngư Hồng Âm trong lỗ mũi phát ra một cái ý nghĩa không rõ âm tiết, tầng tầng tinh hồng sắc Tiên Thiên chi khí kịch liệt sôi trào, nàng toàn bộ thân thể giới hạn cũng biến thành mơ hồ không chịu nổi, thật giống như cả người biến thành hư ảo, hư không chấn động mãnh liệt, đột nhiên nổ tung!

Không sai, không biết Ngư Hồng Âm sử dụng thủ đoạn gì, để nàng cả người trong nháy mắt phân liệt, hóa thành mấy đạo máu cầu vồng bốn phương tám hướng bay vụt, từ Nhạc Bình Sinh đao quang phía dưới hiểm hiểm tránh đi, chạy thoát!

Trong con mắt khắc sâu vào một màn này, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người tâm thần chấn động!

"Hồng Liên Tẩu Ảnh đại pháp!"

Nhạc Bình Sinh sắc mặt không thay đổi chút nào, cánh tay phải phía trên từng cái từng cái gân xanh như là mãng long bạo lên lưu

thoán, Tiên Thiên chi khí tuôn ra, cổ tay chuyển một cái, đao quang tăng vọt bên trong, giữa trời kịch liệt sắp vỡ, bao gồm phương viên hơn mười trượng khoảng cách, một đao quét ngang!

Cùng lúc đó, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn cũng đồng loạt ra tay, một đạo thanh hồng cùng Thanh Long cũng tại nguyên khí kịch liệt tiếng oanh minh bên trong quét về phía bốn phương tám hướng bay vụt Hồng Liên hình bóng!

Tu luyện đến khí đạo tông sư cảnh giới võ giả, không có một cái nào là ngu xuẩn, mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh là từ chỗ nào phát giác không đúng, nhưng là Ngư Hồng Âm một thức này Hồng Liên Tẩu Ảnh đại pháp sử xuất, trung khí mười phần, chỗ nào giống như là bị trọng thương dáng vẻ

Cơ hồ không cần cân nhắc, tại Ngư Hồng Âm thân hóa Hồng Liên Tẩu Ảnh lúc, bọn hắn cùng Nhạc Bình Sinh làm ra phán đoán giống nhau!

Xuy xuy xuy ——!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh một đao chém ngang, Đoan Mộc Hòa Vũ Đoan Mộc Tôn đồng loạt ra tay muốn càn quét tứ tán Hồng Liên hình bóng, tìm ra Ngư Hồng Âm chân chính phương vị lúc, Nhạc Bình Sinh tâm thần lập tức nhảy lên kịch liệt một chút!

Thứ gì!

Tựa hồ có một đầu lặng yên không một tiếng động kịch độc chi rắn tại âm ảnh ở trong ẩn núp chờ đợi, muốn phát ra một kích trí mạng, Nhạc Bình Sinh ở sâu trong nội tâm, tư duy tiềm thức, trong nháy mắt này cùng nhau phát ra kịch liệt cảnh cáo!

"Cẩn thận!"

Nhạc Bình Sinh quát to một tiếng! Trong chớp nhoáng này, hắn không suy nghĩ gì, tuân theo nội tâm giác quan thứ sáu cảnh cáo,

đao quang lại lần nữa sắp vỡ, cũng không quay đầu lại, trở tay liền hướng sau lưng chém tới!

Keng! Tia lửa tung tóe, lít nha lít nhít sắc bén chi khí bão táp bay vụt, tung hoành xen lẫn!

"Ừ"

Theo kẻ tập kích bay ngược, Võ Tiên Thiên thân hình hiển lộ, tựa hồ hoàn toàn không nghĩ tới Nhạc Bình Sinh lại có thể phát giác ẩn dật thiên y che lấp hành tung của hắn, cũng không nghĩ tới cái này không đáng chú ý ngoại viện tông sư đao pháp như thế hung ác, phát ra một tiếng cực độ ngoài ý muốn hừ nhẹ!

Trong cùng một lúc, khoảng cách Nhạc Bình Sinh không đến một trượng phương vị, bên tai nghe được đến Nhạc Bình Sinh hét to một nháy mắt, Đoan Mộc Hòa Vũ da đầu bỗng nhiên sắp vỡ, nổi da gà đột khởi, từ phía sau đồng dạng cảm giác được cực độ sắc bén, nồng đậm, tàn khốc bóng ma tử vong, muốn đem linh hồn của con người đều toàn bộ đông kết!

Oanh!

Tiên thiên Thanh Long chi khí bỗng nhiên bạo chấn, mặt đất bạo liệt, sụp đổ, Đoan Mộc Hòa Vũ không để ý tới suy nghĩ, thân hình cuồng thiểm, đồng thời năm ngón tay thư giãn, bắn ra sâm sâm Thanh Long móng vuốt, quay đầu một trảo!

Cái này đột nhiên biến cố tại trong điện quang hỏa thạch liền phát sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ bên cạnh Đoan Mộc Tôn lại không có cái gì cảm giác được, thẳng đến Đoan Mộc Hòa Vũ đột nhiên quay người một trảo là mới phản ứng lại.

Xùy!

Nhưng mà Đoan Mộc Hòa Vũ vội vàng phản kích, phản ứng mặc dù rất nhanh, đối mặt đằng sau trong hư không bỗng nhiên

đâm ra một đạo um tùm kiếm quang vẫn như cũ là né tránh không kịp, mặc dù tránh đi thân thể yếu hại, vẫn như cũ là bỗng chốc bị đâm trúng cánh tay!

Mà kẻ tập kích cũng không dễ chịu, mặc dù một kiếm đâm trúng Đoan Mộc Hòa Vũ cánh tay trái, nhưng là đồng dạng chính diện gặp Đoan Mộc Hòa Vũ Thanh Long móng vuốt một kích, bỗng nhiên từ trong hư không hiện ra thân hình, trên người xuất hiện năm đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, thổ huyết bay ngược!

"Vũ Văn Cát! Đáng chết!"

Đoan Mộc Tôn sắc mặt hoàn toàn thay đổi, đưa tay giữa ngón tay một đạo dữ dằn thanh hồng liền hướng về phun máu bay ngược Vũ Văn Cát oanh kích mà đi!

Ầm!

Võ Tiên Thiên thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện đạo này thanh hồng phải qua trên đường,

Kiếm quang tăng vọt, đem phách trảm thất linh bát lạc.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở Đoan Mộc Hòa Vũ bên người, cùng Đoan Mộc Tôn tạo thành phòng vệ chi thế.

"Võ Tiên Thiên! Các ngươi!"

Nhìn chòng chọc vào có vẻ như trọng thương Vũ Văn Cát, cùng đứng chắp tay Võ Tiên Thiên, hai người đem Đoan Mộc Hòa Vũ hộ vệ tại ở giữa. Tình thế đột biến, Đoan Mộc Hòa Vũ thương thế không rõ, trong lúc nhất thời không thể tin hắn tại không để ý.

Võ Tiên Thiên võ đạo thực lực vô cùng mạnh mẽ, liền ngay cả chính Nhạc Bình Sinh chính diện đối đầu trong lúc nhất thời cũng khó khăn phân thắng bại, huống chi còn có một cái Ngư Hồng Âm không biết sâu cạn, ở một bên nhìn chằm chằm.

Trong lúc nhất thời ai cũng không có động thủ.

Một phương hướng khác bên trên, đầy trời Hồng Liên phi ảnh quét sạch hội tụ, lại lần nữa tạo thành một cái tuyệt thế xinh đẹp nữ tử, Ngư Hồng Âm mang theo yên nhiên mỉm cười, cười mỉm đánh giá Nhạc Bình Sinh, dịu dàng nói:

"Vị này các hạ, ngươi vì sao như thế nhẫn tâm "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt băng lãnh, không có ý tiếp lời nghĩ, mà là các loại suy nghĩ cấp tốc hiện lên.

Hắn vẫn là lần đầu gặp được bị người lấn đến gần quanh thân gần trượng khoảng cách mới phát giác sự tình.

Hai người kia ám sát phảng phất triệt để ẩn thân, bất luận là nhịp tim, mùi, vẫn là nguyên khí ba động, toàn bộ tiêu diệt vô tung, căn bản không thể nào phát giác.

Bất quá tựa hồ có cái gì hạn chế, hai người kia trong khi xuất thủ dựa vào là thuần túy thể phách cùng binh khí chi lợi, cũng không có phát động nguyên khí sát pháp, nếu không kết quả còn rất khó nói.

"Ẩn dật thiên y! Các ngươi làm sao dám, các ngươi làm sao dám!"

Thời khắc này Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt cực độ khó xử, trên cánh tay một đạo vết kiếm sâu có thể nhập xương, một đạo thật sâu u lam chi sắc cấp tốc lan tràn. U lam chi sắc lan tràn qua bộ phận hết thảy tê liệt đông kết, huyết dịch lưu động đình chỉ, cho dù là Tiên Thiên chi khí bức bách cọ rửa, đều không có chút nào tác dụng!

Phải biết Đoan Mộc thế gia huyết mạch chân truyền tu luyện mà thành tiên thiên Thanh Long chi khí bản thân liền đối bách độc có thiên nhiên cường đại kháng tính, tuyệt đại bộ phận kịch độc

tại Tiên Thiên Thanh Long chi khí cọ rửa hạ còn lớn hơn suy giảm, nhận ức chế, mà hắn hiện tại bị trúng hàn độc căn bản là bỏ qua Tiên Thiên chi khí cọ rửa!

Mắt thấy liền muốn chui lên bờ vai của hắn, Đoan Mộc Hòa Vũ khuôn mặt cương nghị, quyết định thật nhanh, không có chút nào do dự, tay phải cũng chỉ thành đao, đột nhiên hướng về hàn độc lan tràn cánh tay trái chém tới!

Xùy!

Tại hàn độc lan tràn khuếch tán trước đó, Đoan Mộc Hòa Vũ lại là trực tiếp chặt đứt cánh tay trái của mình!

"A "

Võ Tiên Thiên lông mày nhướn lên, tựa hồ cảm thấy mười phần tiếc nuối, thản nhiên nói:

"Tráng sĩ chặt tay, Đoan Mộc trưởng lão thật sự là hảo khí phách!"

Đoan Mộc Hòa Vũ bởi vì khí huyết đại lượng xói mòn mà lộ ra sắc mặt cực độ tái nhợt, tại Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Tôn hai người hộ vệ dưới, hắn cấp tốc ăn vào hai cái đan dược, ánh mắt sâm sâm quét mắt ba người:

"Nguyên lai nữ nhân này đã sớm cùng các ngươi thông đồng tốt nói như vậy, Tư Không Tinh cùng Tư Không Độ đã chết tại trong tay của các ngươi "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 363: Giằng Co!

Chương 363: Giằng co!

Mắt thấy đến Võ Tiên Thiên cùng Ngư Hồng Âm liên thủ thành vây quanh chi thế, mà Tư Không thế gia cái kia hai cái tông sư không thấy tăm hơi, Nhạc Bình Sinh bọn người liền minh bạch hai người bọn họ tám chín phần mười đã tao ngộ bất trắc.

Mà tại ẩn dật thiên y che lấp, hai cái tông sư phát khởi ám sát lặng yên không một tiếng động, đích thật là mọi việc đều thuận lợi, Tư Không Tinh, Tư Không Độ hai người cũng vô pháp ngăn cản.

Tình huống hiện tại, Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người không có một cái nào người ngu, lập tức liền đem sự tình đoán bảy tám phần.

Bọn hắn đến cùng muốn làm cái gì

Võ Tiên Thiên tuyệt đối không phải lâm thời khởi ý, mà là đã sớm biết chỗ này không có yêu chủng tồn tại cung điện. Chuyên môn đem mọi người dẫn đầu đến nơi này, mượn từ tách ra thăm dò cơ hội, Ngư Hồng Âm làm nội ứng, Võ Tiên Thiên cùng hai người phủ thêm ẩn dật thiên y, đem Tư Không Tinh, Tư Không Độ hai người lặng yên đánh lén đánh giết, cũng sẽ không phát ra cái gì động tĩnh, sau đó lại từ Ngư Hồng Âm giả bộ như gặp tập kích dáng vẻ hướng Nhạc Bình Sinh bọn người cầu viện, hấp dẫn lực chú ý, Võ Tiên Thiên lại dẫn đầu Vũ Văn Cát vây quanh sau lưng

của bọn hắn tiến hành ám sát!

Trên thực tế nếu như không phải Nhạc Bình Sinh sớm phát hiện phát ra cảnh cáo, Đoan Mộc Hòa Vũ cũng sẽ không kịp phản ứng, loại kia quỷ dị hàn độc nếu như từ yếu hại chỗ bộc phát, trong nháy mắt liền sẽ để hắn đánh mất sức chiến đấu, tiến tới toàn quân bị diệt.

Sơn hải cửa môn chủ Đoạn Hoằng lòng giờ phút này hành tung không rõ, không biết là ba người này đồng bọn vẫn là gặp cảnh như nhau bất trắc.

Cùng lúc đó Đoan Mộc Hòa Vũ bờ môi khẽ nhúc nhích, một đạo âm tuyến chui vào Nhạc Bình Sinh trong tai:

"Ẩn dật thiên y có thể chồng chất vặn vẹo không gian, che đậy võ giả hết thảy hành tung! Bất quá một khi Tiên Thiên nhất khí trao đổi tần suất đạt tới trình độ nhất định liền sẽ mất đi hiệu lực, lộ ra hành tích, chỉ coi chỉ có thể dùng để ám sát, chính diện chiến đấu bên trong tác dụng thật to giảm xuống, mà lại chỉ cần rải Tiên Thiên chi khí, đem hộ thân khí tràng khuếch trương đến mười trượng phạm vi, thời khắc bảo trì, cũng có thể thông qua Tiên Thiên chi khí xúc cảm sớm cảm giác được phương vị của bọn hắn, nhớ lấy! Còn có, kiếm của bọn hắn bên trên có kịch liệt hàn độc, tuyệt đối không nên để bọn hắn cận thân!"

Nhạc Bình Sinh bất động thanh sắc nhẹ gật đầu, quỷ dị hàn độc điểm này, từ Đoan Mộc Hòa Vũ tự đoạn trên cánh tay liền có thể thấy đốm.

Đối diện, hơn mười trượng bên ngoài, Vũ Văn Cát lồng ngực kịch liệt phập phồng, vết thương sâu đủ thấy xương, Đoan Mộc Hòa Vũ cái kia Thanh Long Thám Trảo suýt nữa đem hắn mở ngực mổ bụng, dù là như thế hắn cũng thương thế không nhẹ.

Mà bên cạnh hắn, đối mặt với Đoan Mộc Hòa Vũ băng lãnh

không có chút nào nhiệt độ thanh âm đàm thoại, Võ Tiên Thiên chỗ sâu trong con ngươi tràn đầy cấp bách dữ tợn cùng thật sâu kiêng kị, biểu hiện trên mặt lại không hề bận tâm.

"Hòa Vũ trưởng lão, ngươi cần gì phải biết rõ còn cố hỏi "

Đủ loại suy nghĩ từ trong lòng hiện lên, Võ Tiên Thiên đem ánh mắt chuyển qua Nhạc Bình Sinh trên thân, thanh âm khàn khàn, chậm rãi nói:

"Chỉ bất quá lão phu duy nhất không có nghĩ tới là, ngươi lần này là mời tới một cái tốt giúp đỡ a! Ngay cả ẩn dật thiên y đều không thể gạt được hắn, thật sự là hậu sinh khả uý..."

Hắn cũng không phải là không muốn động thủ đem ba người cầm nã, mà là Nhạc Bình Sinh phản kích cảnh cáo triệt để để bọn hắn lúc đầu mười phần chắc chín ám sát thất bại trong gang tấc, làm rối loạn kế hoạch của hắn!

Ẩn dật thiên y cùng Hàn Long cổ độc song trọng phối hợp xuống, loại này thất thủ tình huống Võ Tiên Thiên căn bản cũng không có nghĩ đến.

Hiện tại ẩn dật thiên y bị nhìn thấu, trên cơ bản cũng đã mất đi đất dụng võ. Mà Đoan Mộc Hòa Vũ càng là quyết định thật nhanh, chặt đứt bị Hàn Long cổ độc nhiễm cánh tay, ngăn cản hàn độc lan tràn, bảo lưu lại phần lớn thực lực.

Mà thông qua ngắn ngủi giao thủ, Võ Tiên Thiên đoán sơ qua Nhạc Bình Sinh thực lực cũng không chỉ sơ vị luôn luôn đơn giản như vậy, mặc kệ là thể phách, lực lượng, vẫn là Tiên Thiên chi khí số lượng, hoàn toàn không thua đỉnh cấp thế lực bồi dưỡng ra tới trung vị tông sư, lại thêm Đoan Mộc Tôn, ba người này thực lực lớn thể không tổn hao gì.

Mà phe mình Vũ Văn Cát lại tại Đoan Mộc Hòa Vũ phản kích

phía dưới đánh mất phần lớn sức chiến đấu. Không được tác dụng quá lớn.

Cục diện phảng phất lâm vào giằng co.

Đây hết thảy đều là bởi vì Nhạc Bình Sinh, để bọn hắn thất thủ, tương đương với đòn sát thủ Hàn Long cổ độc không có phát huy tác dụng vốn có.

Mặc dù Võ Tiên Thiên tự tin thực lực có thể áp đảo ở đây ba người,

Nhưng lại không thể không phòng chuẩn bị ba người liều mạng, cá chết lưới rách! Đối mặt dạng này sinh tử tình thế nguy hiểm, hắn không có chút nào hoài nghi đối diện ba vị tông sư ngọc thạch câu phần, liều mình đánh cược một lần huyết tính cùng dũng khí.

Không nói ba người này liều mạng có thể hay không thắng qua hắn, chính là thiêu đốt khí huyết, thọ nguyên về sau, hắn liền xem như đánh tan bắt được ba người này, tàn phá thân thể làm tế phẩm cũng sẽ giảm bớt đi nhiều.

Nhìn qua Nhạc Bình Sinh cùng ba cái tông sư tựa hồ rơi xuống hạ phong, Võ Tiên Thiên lại biết cục diện bây giờ đến cùng đến cỡ nào khó giải quyết.

"Đáng chết, đáng chết! Còn kém một điểm a!"

Nội tâm gào thét vừa đi vừa về khuấy động, đủ loại phương pháp thủ đoạn từ trong đầu chợt lóe lên, nhưng không có một điểm có thể làm cho hắn không có bất kỳ cái gì hao tổn liền cầm xuống trước mắt ba người.

Một bên khác, Ngư Hồng Âm trên mặt vẫn như cũ mang theo kiều mị ý cười, nhẹ giọng hướng về Nhạc Bình Sinh nói:

"Ta rất hiếu kì, các hạ đến cùng là thế nào phát hiện ta có vấn đề chẳng lẽ ngươi biết trước "

Nhạc Bình Sinh tự nhiên không phải biết trước, mà là tại phía dưới, chạm mặt tới Ngư Hồng Âm ánh mắt ở trong không đè nén được tối nghĩa ác ý, hiển lộ ra dấu vết để lại!

Đồng thời hắn còn nhớ lại lên Ngư Hồng Âm trên người loại kia cảm giác quen thuộc cảm giác đến cùng xuất từ chỗ nào:

Cung điện dưới đất, luyện chế tẩu thi huyết y nam tử, Âm Vô Sinh!

Nhạc Bình Sinh hiện tại Linh giác sao mà linh mẫn không biết có phải hay không là công pháp tu hành có cùng nguồn gốc nguyên nhân, Ngư Hồng Âm mang đến cho hắn một cảm giác cùng lúc trước trong cung điện dưới lòng đất Âm Vô Sinh giống nhau y hệt. Lập tức liền để hắn suy đoán, nữ nhân này có khả năng giống như Âm Vô Sinh, đều cùng Đại Hoang Thần Triều có quan hệ.

Bây giờ trở về nghĩ, ngay lúc đó Âm Vô Sinh ở cung điện dưới lòng đất xuất hiện tuyệt không phải trùng hợp, cũng không phải là một lần tình cờ đạt được hoang hướng không trọn vẹn truyền thừa, mà căn bản chính là xuất từ một cái nào đó tuân theo Đại Hoang Thần Triều di chí tổ chức, hoặc là dứt khoát chính là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt.

Bất quá mặc dù như thế suy đoán, Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì trả lời ý tứ.

Những cái này nói cho cùng cũng chỉ bất quá là suy đoán của hắn mà thôi, không có bất kỳ chứng cớ nào.

"Vì cái gì "

Đoan Mộc Tôn cực độ bất khả tư nghị, nghiêm nghị gầm thét lên:

"Võ Tiên Thiên, ba nhà chúng ta chưa hề có cừu oán, cũng không có bất kỳ cái gì lợi ích chi tranh, ngươi tại sao muốn hạ độc thủ như vậy ngươi đây là phản bội liên minh, cùng toàn bộ Võ Đạo Liên Minh là địch! Đến cùng là vì cái gì

Trong di tích thu hoạch từ trước đến nay cũng là liên minh tổng cộng có, ngươi như thế gan to bằng trời, chẳng lẽ không sợ sau khi đi ra ngoài liên minh xử phạt, cho ngươi đi Trảm Long đài bên trên đi một lần! Đây rốt cuộc là hai người các ngươi cá nhân gây nên, vẫn là đại biểu ngươi Võ gia ý chí! "

Tư Không Tinh, Tư Không Độ, tăng thêm chính mình đám ba người, tổng cộng năm vị tông sư.

Không oán không cừu, giết chết năm tên tông sư!

Bất luận là hắn hay là Đoan Mộc Hòa Vũ giờ phút này đều trăm mối vẫn không có cách giải, tam đại thế gia, không riêng không có thù hận cùng lợi ích chi tranh, trăm năm qua đều là tại trong liên minh cộng đồng tiến thối, giao tình thâm hậu, bọn hắn là đang nghĩ không ra Võ Tiên Thiên có lý do gì làm ra như thế phát rồ sự tình!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 364: Phản Sát!

Chương 364: Phản sát!

"Ha ha ha ha ha!"

Như tiếng sấm thanh âm cuồn cuộn khuấy động, phương viên hơn mười trượng âm chướng nhận sóng âm xung kích, giống như là vật sống đồng dạng lăn lộn không ngớt, Võ Tiên Thiên bỗng nhiên cuồng tiếu không chỉ:

"Võ đạo cùng sinh mệnh cấp độ truy cầu, các ngươi làm sao lại hiểu "

Một nhóm chín vị tông sư, nếu như phát sinh trong đó hai nhà toàn quân bị diệt sự tình, nhất định dẫn phát liên minh chấn động, khác thường tình huống cũng sẽ để liên minh khởi động triệt triệt để để điều tra. Nhưng là Võ Tiên Thiên nhưng không có mảy may lộ ra chính mình ý đồ ý tứ.

Chỗ này thượng cổ tế tự quảng trường tác dụng là tuyệt đại bí mật, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến mức bạo lộ ra. Tế đàn ở xa mấy trăm trượng xa không trung chỗ, có tầng tầng lớp lớp âm chướng che giấu, chỉ cần hắn không nói không ai có thể phát giác.

Bên cạnh hắn, Vũ Văn Cát gắt gao nhìn chằm chằm bỗng nhiên phản kích khiến chính mình bản thân bị trọng thương Đoan Mộc Hòa Vũ, thì ánh mắt oán độc, cười gằn nói:

"Sắp chết đến nơi, biết những cái này thì có ích lợi gì các ngươi vẫn là làm một cái quỷ hồ đồ đi!"

Kế hoạch của bọn hắn tại chuẩn bị vốn là vạn vô nhất thất, từ Ngư Hồng Âm phía trước hấp dẫn Đoan Mộc Hòa Vũ đám người toàn bộ lực chú ý, lại từ mình cùng Võ Tiên Thiên hai người lựa chọn nhìn qua thực lực khá mạnh Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Nhạc Bình Sinh hai người tiến hành đằng sau ẩn nấp ám sát, bọn hắn Huyền Binh phía trên bôi lên Hàn Long cổ độc một khi từ yếu hại chỗ bộc phát, trong chớp mắt liền có thể để hai người kia đánh mất sức chiến đấu, trở thành trên thớt thịt cá, về phần còn lại Đoan Mộc Tôn tự nhiên không đáng để lo.

Nhưng là tuyệt đối không ngờ rằng, vốn nên mười phần chắc chín ám sát lại triệt triệt để để thất bại!

Đoan Mộc Hòa Vũ hít sâu một hơi, ánh mắt ở trong là trước nay chưa từng có quả quyết cùng cương liệt, hắn nhìn lướt qua Ngư Hồng Âm, gằn từng chữ:

"Võ Tiên Thiên, ta mặc kệ nữ nhân này là thân phận gì, cũng mặc kệ các ngươi cấu kết cùng một chỗ muốn làm chuyện gì, nhưng là! Ngươi bây giờ có thể thử nhìn một chút! Động thủ chúng ta cố nhiên không phải là đối thủ, nhìn xem các ngươi lại có ai có thể sống !"

Lời của hắn âm thanh thật yên lặng, lại để lộ ra một cỗ thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành dũng liệt cùng quyết tâm, không chỉ có là hắn, Đoan Mộc Tôn trên khuôn mặt cũng để lộ ra một loại thấy chết không sờn trang nghiêm.

Hắn mặc dù cấp thiết muốn phải biết Võ Tiên Thiên bọn người như thế gan to bằng trời đằng sau ý đồ, nhưng là hiển nhiên những người này vô cùng cẩn thận, căn bản sẽ không lộ ra, tiếp tục truy cứu những này là lãng phí thời gian, vu sự vô bổ, việc cấp bách là giải khai trước mắt khốn cục.

Võ Tiên Thiên đã từng thân là liên minh nghị viện trưởng lão, là tông sư ở trong danh túc, tại cô đọng tiên thiên Chân Cương thượng vị cảnh giới bên trong tiến dần nhiều năm, võ đạo thế lực thâm bất khả trắc, kinh nghiệm, tích lũy, lắng đọng các mặt đều viễn siêu ba người bọn họ.

Mà chính hắn tự đoạn một tay, thực lực bị hao tổn, tăng thêm một bên không biết sâu cạn Ngư Hồng Âm nhìn chằm chằm, dù là Vũ Văn Cát đã bản thân bị trọng thương, bọn hắn lấy ba địch hai, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ!

Hiện tại Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn, Nhạc Bình Sinh đám ba người là một cái chỉnh thể, Võ Tiên Thiên tuyệt đối sẽ không buông tha bất cứ người nào từ đó khiến cho hắn việc ác bại lộ. Chỉ có triển lộ ra ngọc thạch câu phần, cá chết lưới rách quyết tâm, mới có thể để Võ Tiên Thiên sợ ném chuột vỡ bình, từ đó xuất hiện một tuyến sinh cơ.

Khí đạo tông sư cấp bậc cường giả, triệt triệt để để thiêu đốt sinh mệnh nguyên khí, thi triển ra liều mạng thủ đoạn, uy lực cực kỳ khủng bố, mà Võ Tiên Thiên bản thân liền thọ nguyên sắp hết, có chỗ nào dám lấy thủ đoạn giống nhau ứng đối ba cái tông sư triệt để từ bỏ sinh mệnh ghép thành mệnh đến bộc phát đại chiến, kết quả cuối cùng nhất định là lưỡng bại câu thương, Ngư Hồng Âm, Vũ Văn Cát khó mà sống sót, chính hắn cũng có rất lớn khả năng bản thân bị trọng thương.

Đây cũng chính là Võ Tiên Thiên tại ám sát sau khi thất bại trong lúc nhất thời do dự, không có động thủ chân chính nguyên nhân.

Bao quát trước đó sử dụng ẩn dật thiên y phối hợp Hàn Long cổ gai độc giết, cũng đại bộ phận là ra ngoài cái này cân nhắc.

Tĩnh mịch bên trong, một cái thanh âm êm ái phá vỡ yên tĩnh:

"Võ trưởng lão! Thả bọn họ đi!"

Đột nhiên, Ngư Hồng Âm tại Võ Tiên Thiên cùng Vũ Văn Cát giữa hai bên nhìn lướt qua, tựa hồ là có dự định, mỉm cười mở miệng nói:

"Dọc theo con đường này nguy hiểm dị thường, không có ngươi dạng này cường giả chiếu ứng, nói không chừng bọn hắn liền sẽ chết ở nửa đường bên trên,

Chúng ta cần gì phải tự mình động thủ, cùng bọn hắn đả sinh đả tử liền thả bọn họ đi, tự sinh tự diệt đi."

Chủ động từ bỏ

Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người con ngươi hơi co lại, nội tâm đột nhiên chấn động.

Bọn hắn đến cùng muốn làm cái gì bốc lên như thế lớn phong hiểm, phí hết như thế lớn công phu, bây giờ lại lại muốn chủ động từ bỏ chẳng lẽ những người này liền không sợ bọn họ bình yên vô sự ra ngoài, hồi báo cho liên minh

Bọn hắn càng nghĩ không biết Ngư Hồng Âm vì cái gì tại cái này khớp nối miệng chủ động từ bỏ!

Vũ Văn Cát biến sắc, lồng ngực cấp tốc chập trùng, máu tươi chảy ra, cấp bách nói:

"Không được!"

Võ Tiên Thiên sắc mặt âm tình bất định, ánh mắt tại Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Hòa Vũ ở giữa vừa đi vừa về liếc nhìn, tựa hồ là đang đoán chừng bộc phát đại chiến sau hậu quả.

"Võ trưởng lão! Không muốn lãng phí thời gian!"

Ngư Hồng Âm nhìn cũng không nhìn Vũ Văn Cát một chút,

thanh âm đột nhiên cất cao, tựa hồ là đang nhắc nhở lấy cái gì, nghiêm nghị nói:

"Để bọn hắn đi!"

Ân

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, Ngư Hồng Âm dăm ba câu ở giữa, lập tức liền để hắn cảm giác, cái này gọi là Ngư Hồng Âm không rõ lai lịch nữ tính tông sư căn bản không giống như là Võ Tiên Thiên thủ hạ, giống như là Võ Tiên Thiên thượng cấp đồng dạng.

Thế nhưng là tại Linh giác cảm giác dưới, nữ nhân này về mặt thực lực mang đến cho hắn một cảm giác kém xa tít tắp Võ Tiên Thiên hùng hồn cường hoành.

Thật chẳng lẽ chính kẻ chủ mưu là nàng

Nhạc Bình Sinh vừa đi vừa về quét mắt Võ Tiên Thiên, Vũ Văn Cát, Ngư Hồng Âm gương mặt, cân nhắc muốn hay không động thủ.

Sở dĩ nghe những người này nói nhảm đến bây giờ, thật sự là khu di tích này cùng phía sau màn cái kia tồn tại có quan hệ, hắn nghĩ làm rõ ràng ba người này sở tác sở vi đến cùng có dạng gì ý đồ lại là không phải cùng cái kia thượng cổ Cự Ma tồn tại có chỗ liên quan

Bất quá ba người này ý rất căng, một tơ một hào đều không có lộ ra.

Thiên địa đứng im, chung quanh từng tia từng tia âm chướng du động đều phảng phất ngừng lại.

Tại không khí đều đọng lại một hai cái hô hấp về sau, Võ Tiên Thiên sắc mặt bỗng nhiên hung ác, tựa hồ là đã quyết định cái gì

quyết tâm, nguyên khí ba động bên trong một thanh mang theo có chút đứng không vững Vũ Văn Cát, nhường đường ra, mỗi chữ mỗi câu thật sâu nói:

"Các ngươi, đi thôi!"

Hắn thế mà

Đoan Mộc Hòa Vũ mí mắt hơi nhảy, thẳng đến Võ Tiên Thiên mang theo thụ thương Vũ Văn Cát nhường đường ra, hắn mới rốt cục xác định, Ngư Hồng Âm không phải đang đùa âm mưu quỷ kế gì, tựa hồ là thật dự định từ bỏ đối bọn hắn ba người vây giết!

"Chúng ta đi!"

Tình hình bây giờ để Đoan Mộc Hòa Vũ căn bản không để ý tới đi truy cứu Võ Tiên Thiên bọn người quỷ dị cử động, việc cấp bách là lập tức rời đi nơi này, hoàn hảo không chút tổn hại trở lại Bắc Hoang, hồi báo cho liên minh! Võ Tiên Thiên thực lực có ưu thế áp đảo, sở dĩ được một chút hi vọng sống vẫn là trước đó ngọc đá cùng vỡ tư thái làm ra tác dụng rất lớn, lưu tại nơi này không phải trí giả gây nên.

Khí lưu quét sạch lưu động, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn, Nhạc Bình Sinh thận trọng hướng về Võ Tiên Thiên tránh ra phương hướng chậm rãi đi đi, đồng thời ánh mắt cảnh giác, phòng hộ khí tràng toàn lực mở ra, chăm chú quan sát lấy Võ Tiên Thiên cùng Ngư Hồng Âm cử động, phòng bị hai người kia chơi lừa gạt.

Đứng ở tại chỗ, Võ Tiên Thiên đứng chắp tay, nhìn chằm chằm ba người chậm rãi đi xa thân ảnh, không nói một lời.

Mười trượng ba mươi trượng sáu mươi trượng

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh đám ba người thân ảnh tại âm chướng bên trong bắt đầu trở nên mơ hồ không rõ lúc, sau lưng Võ Tiên Thiên, Vũ Văn Cát kịch liệt thở hào hển nói ra: "Đại trưởng

lão, không thể thả bọn hắn đi a! Tế phẩm số lượng còn "

Xùy!

Một đoạn dài nhỏ thứ kiếm từ lồng ngực của hắn ló ra.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 365: Đảo Khách Thành Chủ!

Chương 365: Đảo khách thành chủ!

Sâm sâm Hàn Long cổ độc bỗng nhiên từ tâm mạch chỗ bộc phát, Vũ Văn Cát hai mắt mãnh nhưng lồi ra!

Quỷ dị u lam chi sắc cấp tốc lan tràn, huyết mạch, nguyên khí hết thảy đều bị đông cứng, hắn ngay cả cổ đều không thể chuyển động, phát ra ngắn ngủi một cái âm tiết:

"Tiện. . . Người. . ."

Một đôi mộc mạc nhu di nhẹ nhàng khoác lên hắn đầu vai, khiến cho hắn không có ngửa mặt té xuống, mà bay lên trời cao bên trong chậm rãi rời xa Nhạc Bình Sinh bọn người ở tại từng tia từng sợi âm chướng lượn lờ hạ cũng không có phát giác được biến hóa như thế.·

Ngư Hồng Âm tại đứng thẳng bất động Vũ Văn Cát bên tai, cười nói tự nhiên, nhỏ nhẹ nói:

"Văn Cát trưởng lão, tăng thêm ngươi, tế phẩm chẳng phải đủ sao. . . "

Mà Võ Tiên Thiên đối sau lưng phát sinh sự tình mắt điếc tai ngơ, cũng không quay đầu lại.

Hắn lấy chỉ có mình có thể nghe được thanh âm lẩm bẩm nói:

"Văn Cát, là ta có lỗi với ngươi. . ."

Hắn tại Ngư Hồng Âm mở miệng để Nhạc Bình Sinh bọn người rời đi thời điểm liền hiểu ý đồ của nàng.

Tế tự trước mắt chỉ kém một bước, nhưng là cục diện đột biến, tại ẩn dật thiên y bị nhìn thấu có phòng bị tình huống dưới muốn hoàn hảo không chút tổn hại cầm xuống Đoan Mộc Hòa Vũ đám ba người đã không có khả năng.

Một khi động thủ, liền muốn đối mặt ba cái tông sư triệt triệt để để bộc phát liều mạng!

Mà lại thời gian không đợi người, tế tự tiếp tục thời gian không thể gián đoạn quá lâu, nếu không cự yêu chi tâm hiệu quả cũng sẽ giảm bớt đi nhiều.

Mà hậu quả như vậy, là hắn không thể tiếp nhận.

Tại Ngư Hồng Âm mở miệng đồng thời, Võ Tiên Thiên liền hiểu nàng ánh mắt ở trong ý tứ.

Bao quát Ngư Hồng Âm đột nhiên xuất thủ ám sát, hắn không phản ứng chút nào, cũng chờ thế là chấp nhận.

Hắn xoay người lại, nhìn xem biểu lộ đều là oán hận, không cam lòng, không thể tin Vũ Văn Cát, khẽ thở dài:

"Tứ trưởng lão, ngươi an tâm đi thôi, ngươi dòng dõi cùng vãn bối ta sẽ xem cùng mình ra, thay ngươi chiếu cố. · "

"Ha ha. . . A. . ."

Vũ Văn Cát thân không thể động, miệng không thể nói, chỉ từ trong miệng phát ra ý nghĩa không rõ thanh âm.

. . .

Mấy cái nháy mắt, thận trọng lui lại phía dưới, Nhạc Bình Sinh bọn người chậm rãi thăng lên không trung, bao quát trên mặt đất Võ Tiên Thiên bọn người đứng thẳng thân ảnh cũng cơ hồ mô hình hồ không rõ.

Cùng thân thể căng cứng, mặt mũi tràn đầy vẻ cảnh giác Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người khác biệt, Nhạc Bình Sinh lại tại lo lắng lấy chỗ này thần bí cung điện chân chính bí mật giấu ở chỗ nào.

Tại sao muốn giết chết ở đây tông sư đến cùng là vì triệt để che giấu khu cung điện này tồn tại vẫn là Võ Tiên Thiên có mưu đồ khác

Nếu như là cái sau, Nhạc Bình Sinh duy nhất có thể liên tưởng đến, chính là Võ Tiên Thiên phải chăng nắm giữ cùng loại Xích Huyết Giáo như thế từ người huyết dịch ở trong hấp thu lực lượng hay là trì hoãn tuổi thọ

Cái này cũng cũng không phải là không có khả năng.

Hắn giờ phút này hạ quyết tâm, tìm cơ hội, ẩn núp trở về, nhìn một chút Võ Tiên Thiên việc cần phải làm phải chăng cùng văn minh thời thượng cổ có quan hệ, hắn đối với cái này phiến cung điện đến lại biết hoặc nhiều hoặc ít

Đúng lúc này! Đám người mới vừa từ pho tượng khổng lồ mặt sau lướt qua, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn sắc mặt cảnh giác bên trong, từng đạo phụ đề trong lúc đó tại Nhạc Bình Sinh con ngươi trước đó kịch liệt nhảy lên!

Tà Linh đột nhiên ở giữa cuồng loạn, tại Nhạc Bình Sinh trong lòng gầm thét lên:

Ân

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên quay đầu!

Ầm ầm!

Theo Tà Linh nhắc nhở, Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh quang bạo phát, cương khí bạo chấn, âm chướng cuốn lên, trong nháy mắt liền cải biến phương hướng, thoát ly đội ngũ, cấp tốc hướng về Cự Ma pho tượng chính diện bạo vút đi!

Chuyện gì xảy ra

Tại Nhạc Bình Sinh đột nhiên rời đội mà ra thời điểm, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn lại lần nữa kinh ngạc.

"Muốn chết!"

Trên mặt đất, một mực chờ đợi đợi Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người triệt để rời đi Võ Tiên Thiên cùng Ngư Hồng Âm, sắc mặt đột nhiên cuồng biến! Mênh mông Tiên Thiên chi khí phun ra ngoài, tại ầm ầm địa chấn thanh âm bên trong, nặng nề âm chướng bị cuộn tất cả lên, hai người hóa thành hai viên lưu tinh,

Bay vụt hướng không trung mấy trăm trượng chỗ pho tượng bàn tay!

Nhưng mà so sánh cùng nhau, Nhạc Bình Sinh tốc độ không chậm chút nào, khoảng cách pho tượng khoảng cách còn muốn thêm gần một chút, Võ Tiên Thiên Ngư Hồng Âm hai người rõ ràng lạc hậu.

Âm trầm mây đen bị hung hăng gạt ra, toàn lực bạo phát xuống, Nhạc Bình Sinh tại mấy cái hô hút thời gian liền đã vượt qua Cự Ma pho tượng, đi tới chính diện! Bằng vào trong trí nhớ ấn tượng, trong nháy mắt liền khóa chặt bàn tay tế đàn chỗ!

"Là cái kia!"

Bên trên tế đàn, ba bộ khô cạn bị một cây thật dài thạch đóng đinh chết chắc ở bất động, từng tia từng sợi huyết sắc vẫn như cũ

giống như là mạch máu đồng dạng hiện đầy toàn bộ tế đàn, hội tụ hướng về phía tế đàn đoạn trước thạch đèn.

Bịch, bịch, bịch.

Thạch trên đèn, nổi lơ lửng một cái huyết sắc sáng chói ánh sáng đoàn, giống như là một cái còn sống trái tim đồng dạng chập trùng nhảy lên.

"Lăn đi!"

Nương theo lấy Võ Tiên Thiên quát to một tiếng, mau chóng đuổi mà tới, khuôn mặt vặn vẹo bên trong, quanh người hắn nguyên khí kịch liệt sôi trào, trong nháy mắt mấy chục trên trăm đạo dài nhỏ băng kiếm dày đặc bắn chụm, phát ra thê lương phá không rít lên, hướng về Nhạc Bình Sinh mãnh liệt bắn mà đến!

"Quá muộn!"

Cương phong đối diện, Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, dưới chân nguyên khí bạo tạc, cấp tốc thôi động hắn hướng về thạch đèn bay lượn mà đi, cùng lúc đó bàn tay của hắn bên ngoài nguyên khí mãnh liệt thành hình, một con vô cùng ngưng thực, hơi co lại tinh quang bàn tay sớm nhô ra, một tay lấy thạch đèn bên trong tinh hồng quang đoàn quét ra!

Ba!

Nhạc Bình Sinh thân ảnh loé lên một cái, tại tinh hồng quang đoàn bay ra trên nửa đường, trên bàn tay nguyên khí bao khỏa, một thanh nắm bắt, đem nắm ở trong tay!

Hô!

Cơ hồ ngay tại Nhạc Bình Sinh vượt lên trước cướp được huyết sắc trái tim đồng thời, phảng phất trời trong đánh một cái phích lịch, Võ Tiên Thiên cùng Ngư Hồng Âm thân ảnh của hai

người chớp mắt đã tới, dừng lại tại Nhạc Bình Sinh trước mặt mấy chục trượng giữa hư không, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh tay phải, ánh mắt ở trong tràn đầy sôi trào cuồn cuộn bức thiết, nổi giận, cùng sát ý!

Cổ yêu chi tâm cần lấy cường giả tâm huyết đổ vào, thu nạp sinh mạng thể tất cả tinh khí thần, khiến cho thạch đèn ngưng tụ ra huyết sắc trái tim. Nhưng là cái này huyết sắc trái tim cống phẩm không đủ, chưa trưởng thành hoàn toàn, kết cấu mười phần bất ổn địa, rất dễ dàng lọt vào phá hư, bọn hắn trong lúc nhất thời sợ ném chuột vỡ bình, ngược lại không dám động thủ!

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh ở trong lòng nhẹ giọng dò hỏi:

"Tà Linh, đây là cái gì "

Phụ đề cấp tốc hiện lên, còn ẩn ẩn mang tới một chút khinh thường ý vị.

Nhạc Bình Sinh biểu lộ nghiền ngẫm, không có sợ hãi quét mắt hai người, tựa hồ cũng minh bạch hai người kia vì cái gì không dám động thủ, mỉm cười nói:

"Hiện tại, các ngươi có thể nói cho ta, đến cùng đang làm những gì đi "

Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết a! Hắn là thế nào biết đến!

Trong lòng im ắng gào thét, giờ phút này bất luận là Võ Tiên Thiên hay là Ngư Hồng Âm, hai người thần sắc không còn có ung dung không vội, Võ Tiên Thiên càng là mặt mày ở giữa cực độ vặn vẹo, nhìn qua dữ tợn dị thường.

Võ Tiên Thiên trước đó cố ý tránh ra phương vị, chính là Cự Ma pho tượng hướng tây bắc vị, chính là để phòng vạn nhất phòng ngừa Đoan Mộc Hòa Vũ ba người rời đi thời điểm phát giác ra cái gì.

Mà lại có mặt khắp nơi, phô thiên cái địa âm chướng lượn lờ dưới, vượt qua mấy chục trượng khoảng cách, hết thảy liền nhìn không rõ ràng, lại càng không cần phải nói là mấy trăm trượng bên ngoài, vẫn là đưa lưng về phía đám người, ở xa không trung Cự Ma pho tượng chính diện trên bàn tay tế đàn

Hết lần này tới lần khác cái này gọi là Nhạc Bình Sinh tông sư cực kỳ quỷ dị, đầu tiên là khám phá ẩn dật thiên y hành tích, lại là trực tiếp phát giác trên tế đài mánh khóe, không thể tưởng tượng nổi tới cực điểm!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 366: Ngươi Chết Ta Sống!

Chương 366: Ngươi chết ta sống!

Hô!

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người sau đó đuổi tới, bọn hắn đứng thẳng sau lưng Nhạc Bình Sinh, xoay chuyển ánh mắt, chú ý tới bên trên tế đàn thi thể, sắc mặt cùng nhau biến đổi, trong lòng kinh nghi không chừng, nghiêm nghị nói:

"Thì ra là thế! Võ Tiên Thiên! Ngươi như thế phát rồ, vì chính là cái này "

Nhìn thấy trên tế đài ba bộ thi thể, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn chỗ nào còn có thể không biết Võ Tiên Thiên ý đồ

Bọn hắn trước đó hết thảy đều nhìn sai rồi, đem ý nghĩ đều đặt ở bốn tòa cung điện quần lạc bên trên, căn bản không có nghĩ đến cự yêu pho tượng trong lòng bàn tay lại là một chỗ có quỷ dị công dụng tế đàn!

Hai người bọn họ đều là kiến thức rộng rãi, lập tức sinh ra liên tưởng. Rất hiển nhiên, cái này tế đàn có cùng loại với thu nạp võ giả tinh khí thần làm dinh dưỡng tác dụng, ngưng kết ra Nhạc Bình Sinh trong tay trái tim kia đồng dạng sự vật.

Mà liên hệ Võ Tiên Thiên thọ nguyên sắp hết sự tình, bọn hắn lập tức phỏng đoán quả tim này mười phần có kéo dài tuổi thọ,

tăng trưởng thọ nguyên tác dụng!

"Phát rồ yến tước sao biết chí hồng hộc!"

Võ Tiên Thiên sắc mặt cực đoan vặn vẹo, thanh âm khàn giọng, cười dài nói:

"Ta Võ Tiên Thiên thành danh mấy trăm năm, tung hoành vãng lai, chân đạp núi thây biển máu, leo lên võ đạo cao phong! Nhưng mà thay đổi khôn lường, là không ta đợi, mặc ta quyền thế ngập trời, mặc ta thiên phú tài tình tuyệt thế lại không ngăn cản được năm tháng xâm nhập, hóa thành bạch cốt Hoàng Thổ, không dư hận! Nhưng là ta lại vẫn cứ muốn đánh phá Thiên Địa gông xiềng, hướng lên trời sống tạm bợ năm trăm năm! Vì thế, nhân luân cương thường, quyền lợi địa vị, thế tục lễ pháp, đủ loại đủ loại toàn bộ đều có thể bỏ qua! Đánh ra một cái tươi sáng càn khôn! Dạng này được ăn cả ngã về không dũng khí cùng quyết tâm, các ngươi dạng này chỉ biết bè lũ xu nịnh tầm thường như thế nào lại hiểu "

Võ Tiên Thiên, điên rồi!

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hô hấp có chút cứng lại, trong lòng lập tức dâng lên thật sâu hàn ý.

"Người trẻ tuổi, ta đã để mặc cho các ngươi rời đi, không muốn không biết tốt xấu."

Tiếng cười dài ngừng, Võ Tiên Thiên không tiếp tục để ý Đoan Mộc Hòa Vũ hai người, cực lực đè nén nội tâm nổi giận cùng sát cơ, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ngữ khí nhẹ nhàng, nói ra:

"Hiện tại, ta trước đó quyết định hữu hiệu như cũ, đưa nó hồi quy nguyên vị, các ngươi vẫn như cũ có thể rời đi, không muốn sai lầm!"

"Các hạ cũng thật sự là bạc tình bạc nghĩa "

Võ Tiên Thiên bên người, Ngư Hồng Âm đột nhiên nhoẻn miệng cười, phong tình vạn chủng:

"Ta tại vừa rồi chính là từ đối với các hạ ngưỡng mộ, không đành lòng các hạ dạng này nhân vật anh hùng ở đây gãy kích trầm sa, mới mời Võ trưởng lão mở một mặt lưới, để mặc cho các ngươi rời đi, lúc đầu bình an vô sự không phải rất tốt các hạ vì sao muốn vẽ vời thêm chuyện "

"Vật này, đến cùng là cái gì tựa hồ là sinh mệnh nguyên khí ngưng tụ thể "

Nhạc Bình Sinh giống như là không có nghe được hai người kia, mặt không biểu tình, tự nhủ: Phân liệt người, chữa trị người

"Mà lại nó hiện tại rất không ổn định, ta có một loại cảm giác, tựa hồ ta đem hết toàn lực bóp, vật này liền sẽ trực tiếp vỡ vụn không biết có phải hay không là dạng này "

"Nghiệt chướng! Ngươi dám!"

Bỗng nhiên ở giữa, Võ Tiên Thiên khí huyết đột nhiên, cần đều dựng, lấy hắn thân ở địa phương làm trung tâm, lập tức tạo thành một cái màu u lam vòi rồng! Hắn ầm ĩ gầm thét lên:

"Lập tức trở về quy nguyên vị! Chúng ta còn có thể bình an vô sự, nếu không, chết!"

Viên này cổ yêu chi tâm, việc quan hệ Võ Tiên Thiên sinh tử, hắn còn thừa tuổi thọ chỉ sợ không đến mười năm, căn bản chống đỡ không đến lần tiếp theo âm chướng tiêu tán, thần từ bỏ di tích mở ra, cho nên không để nửa điểm sơ xuất, sao có thể cho phép Nhạc Bình Sinh coi đây là áp chế

Ngư Hồng Âm ngữ khí hòa hoãn, than khẽ:

"Ta khuyên nhủ các hạ, đừng nghĩ đến dùng vật này uy hiếp

chúng ta, nó mặc dù trân quý, nhưng cũng không phải cái gì không thể thay thế đồ vật,

Võ trưởng lão thân là thượng vị tông sư, các ngươi tuyệt sẽ không là đối thủ, coi như các ngươi liều mình đánh cược một lần, tính mạng của mình cũng mệt mỏi đây cũng là tội gì suy nghĩ một chút chúng ta tấn thăng tông sư đoạn đường này kinh lịch bao nhiêu năm khổ tu, hao tốn bao nhiêu tâm huyết, tài nguyên cùng vận khí

Các ngươi ba vị nếu như muốn bình yên vô sự còn sống đi ra ngoài, liền đem nó trả về chỗ cũ, ta cùng Võ trưởng lão sẽ không đối với các ngươi tiến hành truy sát, sinh tử nghe theo mệnh trời."

"Không có sai! Mười hơi! Ta cho ngươi cuối cùng mười hơi thời gian! Lập tức đưa nó trả về chỗ cũ!"

Võ Tiên Thiên giờ phút này tựa hồ bởi vì liên tiếp thất bại, rốt cuộc kìm nén không được cuồng bạo sát ý, đã triệt để lâm vào điên cuồng bên trong, hai mắt đỏ như máu, cuồn cuộn màu băng lam khí lưu ở chân trời tung hoành khuấy động, ở sau lưng của hắn quấy lên từng cái từng cái phong long rống to!

Gió lớn gào thét bên trong, Võ Tiên Thiên rống to âm thanh ở chân trời chấn động:

"Nếu không, mười hơi về sau, trên trời dưới đất không ai có thể cứu được ngươi! Không chỉ ngươi sẽ chết! Phía sau ngươi hai người kia, còn có tất cả thân bằng hảo hữu, phụ mẫu! Huynh đệ! Trưởng bối! Hết thảy cùng ngươi có quan hệ người đều muốn chết không có chỗ chôn, ta muốn tru ngươi cửu tộc, không, tru ngươi thập tộc!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhiệt độ lập tức hạ xuống 0 điểm.

"Mười!"

Võ Tiên Thiên khuôn mặt hung lệ như là yêu ma, khí thế kinh khủng áp bách, như là cả mảnh trời không đập xuống, trong miệng hắn lại không hề dừng lại, cuồn cuộn lôi âm bạo tạc:

"Chín!"

Đoan Mộc Hòa Vũ biến sắc, mí mắt cuồng loạn, cảm giác Võ Tiên Thiên đã ở vào nổ biên giới, vô cùng kinh khủng, hắn quát to: "Nhạc tông chủ, ngươi "

"Tám!"

Ngư Hồng Âm đột nhiên nghiêm nghị nói: "Trở về tại chỗ! Nếu không ngọc thạch câu phần!" Vì quân

"Bảy!"

Đoan Mộc Tôn cũng da mặt run mạnh, phảng phất không chịu nổi Võ Tiên Thiên giờ phút này thiên không ngược lại nghiêng đồng dạng uy thế ngập trời, run giọng nói:

"Nhạc tông chủ!"

"Sáu!"

Tàn khốc, vô tình thanh âm rơi xuống, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ đứng lơ lửng trên không, nhìn chăm chú trong tay cự yêu chi tâm, không nhúc nhích.

"Năm!"

"Bốn!"

Võ Tiên Thiên thanh âm ở chân trời quanh quẩn không ngớt, hắn cười gằn nói: "Chưa thấy quan tài không "

"Thú vị uy hiếp "

Đúng lúc này, Nhạc Bình Sinh hạo đãng thanh âm như là lôi đình, áp đảo hết thảy, kịch liệt chấn động, lộ ra một cái băng lãnh mỉm cười!

Hắn tung hoành vãng lai, tao ngộ bao nhiêu cường địch, có bao nhiêu cừu gia, chưa hề e ngại, lùi bước qua, lại thế nào khả năng tuân theo Võ Tiên Thiên uy hiếp

Cơ hồ tại thanh âm vang lên cùng một thời gian! Hắn năm con bỗng nhiên thu nhiếp, hư không hung hăng bóp!

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn! Nắm lấy cự yêu chi tâm nguyên khí bàn tay bỗng nhiên bạo hung mãnh cự lực, đúng là trực tiếp đem viên kia có chút khiêu động trái tim một thanh bóp nát! Vô số tinh túy tới cực điểm vô hình sinh mệnh nguyên khí bốn phía trút xuống!

Nhạc Bình Sinh đúng là trực tiếp ngay trước mặt Võ Tiên Thiên, đem hắn coi như sinh mệnh cự yêu chi tâm, trong nháy mắt một thanh bóp nát!

Tại tàn khốc vô tình uy hiếp dưới, ngay trước một cái thực lực sâu không thấy đáy thượng vị tông sư trước mặt, đem hắn bỏ bao công sức trù bị , giống như là sinh mệnh thần vật, hủy diệt cho hắn nhìn! Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt này cử động, so với Võ Tiên Thiên càng hung bạo, càng vô tình, càng thêm Vô Pháp Vô Thiên!

Nồng đậm sinh mệnh nguyên khí ở chân trời gấp phất phới, tiêu tán. Trong lúc nhất thời, Nhạc Bình Sinh thanh âm hóa thành hạo đãng lôi âm, ở chân trời nổ vang, cũng tại trong chớp mắt ngốc trệ ở đám người bên tai nổ vang:

"Ta ngược lại muốn xem xem! Là ai làm thịt ai!"

Cùng lúc đó! Nhạc Bình Sinh bên hông Lưu Quang Tinh Vẫn đao chấn động mãnh liệt, đến từ trên đường đi thu thập 1,572 cái linh năng đơn vị trong nháy mắt bạo động! Toàn bộ xông vào Nhạc Bình Sinh thể nội!

Như vực sâu như biển, thao thiên cự lãng đồng dạng kinh khủng linh năng, tại Nhạc Bình Sinh trong thân thể lao nhanh gào thét! Phương viên một dặm bên trong, tất cả tầng mây cùng âm chướng hướng về bốn phương tám hướng tầng tầng đẩy ra, mà Nhạc Bình Sinh đằng sau hiển lộ ra cả mảnh trời không thì là bỗng nhiên tối sầm lại, hóa thành vô ngân tinh không!

Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh lật ra át chủ bài, triệt để bạo!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 367: Thúc Đẩy! Vượt Qua!

Chương 367: Thúc đẩy! Vượt qua!

Theo âm chướng, bụi mù, vân khí bốn phương tám hướng cấp tốc gạt ra, một cỗ khó mà hình dung, như là cái này một dặm phạm vi hóa thành ngưng tụ lần kinh người tinh thần nguyên khí hải dương sôi trào, ồn ào náo động, một cỗ kinh khủng tâm linh áp bách đè ầm ầm ở trong lòng mọi người!

"Trá!"

Ngư Hồng Âm phản ứng cũng không chậm, tuyệt mỹ khuôn mặt hoảng sợ, trong nháy mắt phát ra rít lên một tiếng, tại cuồn cuộn mây chướng gạt ra thời điểm liền phảng phất cảm giác đại nạn lâm đầu, sớm một bước cả người nổ tung, hóa thành mấy đạo đỏ ngay cả hư ảnh bốn phía bay vụt, bỏ mạng mà chạy!

Thần từ bỏ di tích bên trong âm chướng cũng không phải là bình thường kịch độc khí thể, mà là một loại nơi phát ra không rõ có cực mạnh ăn mòn tính năng lượng, ở cái địa phương này khí đạo tông sư trong lúc xuất thủ kích phát Tiên Thiên chi khí sẽ ở trong lúc vô hình gặp ăn mòn, phát sinh chôn vùi, uy lực giảm nhiều, âm chướng cũng căn bản không cách nào tuỳ tiện liền bị thổi tan đẩy ra.

Mà giờ khắc này trước mắt mọi người, trong phạm vi một dặm âm chướng hết thảy cũng giống như kịch liệt sôi trào nước sôi đồng dạng bị bức bách ra đến, lộ ra một mảng lớn trong vắt không

gian, cái này cần kinh khủng bực nào hùng hồn Tiên Thiên chi khí chất lượng cùng số lượng dự trữ

Muốn làm đến điểm này, muốn bộc phát, tiêu hao Tiên Thiên chi khí căn bản khó có thể tưởng tượng, chính là Võ Tiên Thiên dạng này thượng vị tông sư cũng không nhất định chèo chống lên!

Cho nên Ngư Hồng Âm có một loại cảm giác, nếu như tiếp tục nghe lưu tại tại chỗ, sau một khắc nhất định biết chết!

Mà tại thời khắc này, Võ Tiên Thiên cả người đã triệt để đọng lại, trên mặt mỗi một cây mạch máu đều tại kịch liệt nhảy lên.

Giờ khắc này, hắn võng mạc bên trên chỗ dừng lại lấy, vẫn như cũ là màu đỏ trái tim vỡ vụn, vô số ngưng kết thành thực chất sinh mệnh nguyên khí bốn phía trút xuống, tiêu tán một màn kia.

Giờ khắc này, hắn tâm phảng phất theo Nhạc Bình Sinh bóp nát cự yêu chi tâm động tác, trong cùng một lúc vỡ vụn.

Ầm ầm!

Tiếp theo trong nháy mắt! Giữa thiên địa phát ra một tiếng không chịu nổi gánh nặng oanh minh, đầy rẫy vẻ âm trầm bỗng nhiên tràn đầy lộng lẫy cảm giác, tinh không màn che có chút run run, Nhạc Bình Sinh đưa tay giữa ngón tay, một đạo đường kính gần trượng, thông thiên triệt để tinh thần cột sáng tản mát ra hào quang màu trắng bạc, trong nháy mắt xẹt qua chân trời phun ra, chiếu sáng toàn bộ thần từ bỏ di tích trên không!

Vĩnh lịch bốn năm

Đạo này mênh mông, hùng vĩ tinh quang chi trụ, chỉ một thoáng quét sạch xung kích, như là từ trên trời giáng xuống thần phạt, đem thẳng tắp bên trên vài dặm phạm vi toàn bộ xuyên qua!

Bí truyền võ đạo: 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】!

"A!"

Một tiếng tràn ngập giang hà biển hồ cũng không cọ rửa hết khắc cốt oán độc, nổi giận, yêu ma đồng dạng căn bản không giống tiếng người gào thét rống to phát thanh ra, Võ Tiên Thiên giống như là bỗng nhiên chưa từng nhưng tin ở trong hồi phục thần trí, nhưng mà xẹt qua chân trời Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang lại lấy vượt qua thanh âm tốc độ chớp mắt giáng lâm! Trực tiếp đem Võ Tiên Thiên cả người bao phủ hoàn toàn!

Xuy xuy xuy

Vô biên vô tận rộng lớn trong hư không, đều là không khí, bụi mù, âm chướng bị không trở ngại chút nào băng diệt thanh âm, đạo này bỗng nhiên ngang qua chân trời tinh quang chi trụ, triệt triệt để để đem thiên địa một phân thành hai!

Toàn bộ không gian đều tại có chút chấn động, đạo này chia cắt thiên địa cột sáng những nơi đi qua, tất cả trở ngại vật chất, bất luận là âm chướng vẫn là cực kỳ nhỏ hạt năng lượng đều biến mất vô tung, xuất hiện một đầu thật dài khu vực chân không.

Xuy xuy xuy!

Vô số thê lương ánh sáng màu bạc bốn phía bay vụt, tinh huy phất phới tiêu tán, một kích qua đi, Nhạc Bình Sinh quanh thân mãnh liệt nguyên khí thủy triều cuồn cuộn, khống chế không nổi bốn phía chảy ra, quấy đến quanh thân mấy chục không khí như là sóng nước vặn vẹo không ngớt, trong mắt tinh quang đóng mở, phun ra, thiêu đốt không khí.

Mà giữa không trung Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang những nơi đi qua, một đạo màu u lam lưu quang như là một viên sao băng, hung hăng rơi đập trên mặt đất!

Ầm ầm!

Mắt trần có thể thấy một vòng cự hình khí sóng chậm rãi hướng về bốn phía trào lên mà đi, lại là một nháy mắt liền quét sạch ra mấy chục trên trăm trượng xa, cho dù là trên không trung Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn cũng tâm thần rung động, cảm thấy một trận nóng rực khí lãng đập vào mặt, thậm chí vẩy ra lên bụi bên trong, mang theo bao lấy đại lượng cát đá đánh ra liên miên bất tuyệt phá không tiếng rít.

Trên mặt đất từng tầng từng tầng bùn đất cát đá bị cường đại khí lãng hung hăng nhấc lên, mấy chục tấn cát đá bùn đất tạo thành thô to nê long gào thét lên bốn phía lao nhanh, mấy chục trượng phương viên bên trong mặt đất bị hung hăng bóc đi sâu vài xích một tầng, trên mặt đất thêm ra vô số tất cả lớn nhỏ cái hố nhỏ, trung tâm vụ nổ chỗ trên mặt đất càng là nhiều một tầng xích hồng gần như nham tương lưu ly không hiểu vật chất, bao trùm mấy trượng phương viên. Băng hỏa Thương Thần

Mà bị Nhạc Bình Sinh thuận tay càn quét hơn phân nửa Hồng Liên hư ảnh, hiểm tử hoàn sinh Ngư Hồng Âm, giờ phút này xuất hiện ở bên ngoài một dặm, sắc mặt tái nhợt, kinh hồn táng đảm nhìn chăm chú lên Võ Tiên Thiên rơi xuống phía dưới địa phương, lạnh cả người.

"Hắn vì sao lại đột nhiên trở nên mạnh như vậy!"

Cái kia một đạo tinh thần cột sáng uy thế kinh thiên động địa, cho tới giờ khắc này trong đầu của nàng ở trong vẫn như cũ là tràn ngập nhói nhói lòng người tinh thần quang huy, thật lâu không cách nào tiêu tán.

Khí diễm ngập trời Nhạc Bình Sinh dưới cái nhìn của nàng, hành vi hung bạo tứ ngược, Vô Pháp Vô Thiên, đồng thời xuất thủ vô tình, không chút nào giảng đạo lý, xem mình cùng người khác tính mệnh tại không có gì, so với nhóm người mình đơn giản càng giống là ma đầu!

Nhưng mà nàng lại cũng không tin tưởng Võ Tiên Thiên sẽ ngay cả Nhạc Bình Sinh một kích đều không tiếp nổi, như thế vô cùng đơn giản liền suy tàn, cho nên duy trì nàng cảm nhận ở trong khoảng cách an toàn, gắt gao đánh giá trên mặt đất cuồn cuộn khuếch tán bụi mù, phảng phất tại chờ đợi cái gì.

Trên thực tế cũng đúng là như thế, Võ Tiên Thiên thân là thượng vị tông sư bên trong danh túc, sớm đã ngưng luyện tiên thiên Chân Cương, thực lực thâm bất khả trắc, Nhạc Bình Sinh 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 cho đến trước mắt tiến độ chỉ bất quá mới 10

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 60

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 15 9 ngày 19 giờ 】

Linh năng tác dụng hoàn tất, thực lực lại lần nữa vượt qua!

Nhạc Bình Sinh toàn thân tinh quang bừng bừng mà lên, càng phát lừng lẫy, đằng sau tinh không lay động, đứng thẳng hư không, dưới chân đất rung núi chuyển, bên ngoài thân thỉnh thoảng bốc lên lên tinh huy chi viêm, như là thần linh hàng thế!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 368: Trảm Long Một Đao!

Chương 368: Trảm Long một đao!

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn đứng ở Nhạc Bình Sinh đằng sau mấy chục trượng hư không, đối với cái này là tình huống mảy may không xen tay vào được, mà lại bởi vì Nhạc Bình Sinh giờ phút này hiển lộ ra kinh khủng thế lực đã rung động đến thần sắc chết lặng, suy nghĩ đều thành một đoàn đay rối, ngay cả bên ngoài một dặm Ngư Hồng Âm đã hoàn toàn không để ý tới.

Coi như Nhạc Bình Sinh chuẩn bị lại lần nữa ra tay là ——

". . . Ta hi vọng, hủy diệt. . ."

Soạt!

Vạn lại câu tĩnh bên trong, trên mặt đất bỗng nhiên bộc phát một tiếng vang thật lớn, đại cổ đại cổ âm chướng cùng bụi mù đột nhiên ở giữa bị gạt ra, mấp mô trên mặt đất, một thân ảnh hiển lộ ra!

Giờ này khắc này, Võ Tiên Thiên toàn thân từng mảnh cháy đen chi sắc, phần lớn râu tóc cũng biến mất không còn tăm tích, ở ngoài thân thể hắn, một bộ tàn phá không chịu nổi băng tinh chi giáp bên trên hàn khí kịch liệt phun trào, tựa hồ là đang chữa trị tổn hại địa phương, băng lam hàn khí dòng nước đồng dạng bao trùm mà qua, tại hai ba cái trong chớp mắt một bộ mới tinh băng tinh chi giáp lại lần nữa xuất hiện!

Thủ đoạn như vậy không thuộc về bí truyền võ đạo, mà là cô đọng tiên thiên Chân Cương giai đoạn thượng vị tông sư đặc hữu thủ đoạn, loại này lấy tiên thiên Chân Cương hóa hình mà thành khôi giáp phòng hộ, tại phòng hộ năng lực bên trên không thua tại cực phẩm đúc tài chế tạo thần binh áo giáp.

Bất quá đã chính là như thế, Võ Tiên Thiên bộ dáng chật vật cũng nói hắn bị thương không nhẹ. Dù là Nhạc Bình Sinh 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tiến độ chỉ có 10%, hắn vội vàng ở giữa ngưng tụ Chân Cương áo giáp cũng vô pháp triệt để ngăn cản.

"Hắn là làm sao nên cám ơn ngươi cho phải đây. . . "

Võ Tiên Thiên có chút ngẩng đầu lên nhìn về phía hư không đứng thẳng Nhạc Bình Sinh, trên mặt mang bệnh trạng mỉm cười, trong ánh mắt thật là đen như mực, sâu không thấy đáy hung ác, tàn khốc, oán độc! Ngữ khí của hắn biểu hiện ra ngoài một loại tựa như ảo mộng quỷ dị nhu hòa cảm giác:

"Ta hi vọng tan vỡ, tử vong, đối với ngươi mà nói quá ưu đãi, ta muốn để ngươi hối hận, hối hận chính mình sinh mà vì người a. . . ."

Võ Tiên Thiên ngữ khí ôn hòa gần như tại bệnh trạng, nhưng là rơi vào Đoan Mộc Hòa Vũ đám người trong tai lúc, thì để bọn hắn trong lòng dâng lên một cỗ khó có thể tưởng tượng ác hàn!

Cái này phảng phất một người mang theo không gì so sánh nổi cừu hận, muốn đem cừu nhân rút gân lột da, ăn thịt hắn, uống máu, lại đem nghiền xương thành tro, để lộ ra chính là hai người lông tơ đứng đấy, ngũ hồ tứ hải, muôn đời luân hồi cũng vô pháp rửa sạch ác độc! Oán độc!

"Dù là —— hao hết ta chỉ có thọ nguyên!"

Coong!

Một tiếng mênh mông long ngâm vang vọng hư không, giữa không trung Võ Tiên Thiên sau lưng màu băng lam màn sáng thư giãn ra dài hơn mười trượng, như là Đại Bằng giương cánh đồng dạng đem tự thân hoàn toàn che chắn dưới, một đạo kinh thiên sông băng dòng lũ bao vây lấy hắn cùng trong tay băng tinh chi kiếm, tựa như cửu thiên Ngân Hà đồng dạng từ màn ánh sáng này bên trong trào lên mà ra! Hướng về phía chân trời Nhạc Bình Sinh mãnh liệt bắn mà đến! Tuyệt thế tiên kiếm

Thẳng đến lúc này Võ Tiên Thiên tiếng nói còn chưa rơi xuống, Đoan Mộc Hòa Vũ hai người cùng Ngư Hồng Âm cảm giác bên trong, một đạo đông kết vạn cổ lạnh thấu xương hàn khí phóng lên tận trời, một cỗ tựa hồ kinh lịch vô tận kỷ nguyên, vượt qua ngàn vạn năm tang thương cổ lão khí tức lên như diều gặp gió, xông thẳng trời cao, tràn ngập phương viên gần một dặm chân trời!

Hô ——!

Một loại có thể làm vạn vật khó khăn, toàn bộ thế giới đều muốn ngừng vận chuyển cực đoan rét lạnh khí tức phất qua, Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người tựa hồ toàn thân hai trăm linh sáu khối xương bên trong cốt tủy tất cả đều theo hung hăng run rẩy, toàn thân cao thấp cơ bắp càng là có một loại muốn thoát ly khống chế cảm giác cứng ngắc, huyết dịch muốn đình chỉ lưu động, thần kinh muốn đình chỉ tín hiệu truyền thâu, liền ngay cả đại não tựa hồ cũng muốn đình chỉ suy nghĩ vận chuyển, một mình ngủ say xuống dưới, đây là tới từ nhục thân bản năng, sinh mệnh quy tắc, không cách nào nghịch chuyển, không cách nào ngăn cản.

Tất cả mọi người con ngươi bỗng nhiên co rụt lại:

"Đây là cái gì kiếm thuật! Đây chính là thượng vị tông sư chân chính thực lực!"

Tang thương tuyên cổ, đông kết thiên địa vạn vật, vạn vật kết thúc điểm cuối cùng, vô tận sông băng ngang qua Bát Hoang Lục

Hợp, sinh mệnh kết thúc, vạn vật kết thúc, thiên địa kết thúc, hết thảy quy về tịch diệt băng phong!

Đây là năm tháng kết thúc, liền thiên địa đều muốn bị băng phong mênh mông kiếm ý, vạn sự vạn vật đều không thể ngăn cản, thậm chí ngay cả cấu thành năng lượng hạt cơ bản đều muốn đình chỉ vận động!

Võ gia huyết mạch truyền thừa: 【 Hàn Vũ Long Cổ Kiếm Khí 】!

Giờ khắc này, tâm tang mà chết Võ Tiên Thiên trong óc duy nhất còn lại suy nghĩ, chính là báo thù! Giết chết trước mắt cừu địch, để hắn sống không bằng chết! Giết chết hết thảy cùng hắn có quan hệ người, hủy diệt hết thảy hắn chỗ quý trọng đồ vật! Để hắn đời đời kiếp kiếp vĩnh thế tại trong địa ngục sám hối hôm nay sở tác sở vi!

Dù là đại giới là để hắn vốn là còn thừa không có mấy tuổi thọ trên diện rộng tiêu hao.

Phảng phất khốn thân đầm lầy trong núi sâu thần long lăng không nhảy lên tránh thoát trói buộc, Võ Tiên Thiên mang theo đạo kiếm quang này hóa thành một đầu gào thét cửu thiên hàn băng cự long, chấn động sơn hà long ngâm vang vọng chân trời, một loại thiên địa đông kết uy thế tùy theo phô thiên cái địa, quét sạch phương viên một dặm ở trong tất cả không gian!

Long ngâm đầm lầy, uy thế vô song!

Không khí ngưng kết thành sương, nhất là hàn băng cự long trải qua không gian, cực hàn chi khí còn tại liên miên bất tuyệt hướng lấy bốn phía kéo dài.

Dù cho mục tiêu cũng không phải là chính mình, tại cái này một cái sát na, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn con mắt

chăm chú nhìn đầu kia gầm thét phi thân đánh tới Hàn Long trên đầu độc giác, ẩn ẩn có thể nhìn thấy độc giác ở trong một con lóng lánh lạnh triệt kim loại sáng bóng mũi kiếm phát ra nhỏ bé không thể nhận ra rung động, Võ Tiên Thiên vặn vẹo mà điên cuồng khuôn mặt, xé rách phía trước vô số ngăn cản không khí, độc giác sắc nhọn nhất đỉnh có lam đến biến thành màu đen một điểm, chỉ là như vậy bất quá to bằng mũi kim một điểm, lại cho bọn hắn hai người một loại liền tâm tạng đều muốn vì đó hung hăng co vào ác hàn cảm giác! Trăm ngàn tìm

"Cái này còn giống điểm bộ dáng!"

Bang lang!

Ngay tại đầu này cực hàn băng long trong điện quang hỏa thạch bay lên cửu thiên thời điểm, Nhạc Bình Sinh dưới chân chỉ một thoáng tuôn ra trượng cao sóng lớn, một đao bổ ra!

Như là khuynh đảo chống trời trụ lớn, Nhạc Bình Sinh phía trước đại lượng không khí bị cái này hung mãnh một đao hoàn toàn gạt ra, hình thành một chỗ khí áp rõ ràng rớt xuống luồng khí xoáy trung tâm, đao thanh thét dài, như lôi đình loạn vũ, xa xa xẹt qua chân trời, mũi tên đồng dạng đâm vào màng nhĩ của mọi người ở trong!

Một đạo dài chừng mười trượng ngắn kinh thiên đao khí, một đao trảm phá thương khung, từ trên trời giáng xuống, đầy trời cực địa trường hồng đao khí mang theo kinh thiên cuồn cuộn sát khí, bài không phá sóng mà đến, nhấc lên cuồng bạo giống như là biển gầm to lớn khí lãng, muốn đem cực hàn Kiếm Long ngay tiếp theo Võ Tiên Thiên cùng một chỗ chém giết!

Tinh huy lấp lóe đao quang chừng dài chừng mười trượng, một chém ra mênh mang không khí, phá vỡ chân trời tầng mây, đao quang bên người có thiên phong đi theo, lôi quang khuấy động, sắc bén đến muốn phá vỡ hết thảy ý chí bỏ qua xa xôi không

gian khoảng cách, trực chỉ lòng người, không hiểu liền có một luồng hơi lạnh xông thẳng đám người lọn tóc, coi như mục tiêu không phải mình, vẫn như cũ để Đoan Mộc Hòa Vũ, Ngư Hồng Âm bọn người cảm thấy toàn thân lông tơ run rẩy!

Chính là Võ Tiên Thiên một kiếm đâm ra cực hàn băng long, tại đao này dưới ánh sáng cũng như sâu kiến đồng dạng nhỏ bé.

Keng!

Đao khí phách trảm mà tới, thẳng tắp trảm kích tại biến mất tại cực hàn băng long thủ bộ trên mũi kiếm, tinh thần đao khí cùng băng hàn vô cùng, chuyên có thể đông kết vạn vật Hàn Vũ Long Cổ Kiếm Khí trong nháy mắt đụng nhau, bạo phát ra kinh thiên động địa kịch liệt bạo tạc. Trong lúc nhất thời như là tại chỗ dẫn nổ mấy ngàn hơn vạn khỏa bom, ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng bên trong, cấp tốc bành trướng bạo tạc khối không khí thẳng tắp vọt lên mấy chục trượng, trong không khí mắt trần có thể thấy gợn sóng trong nháy mắt phóng xạ ra gần trăm trượng xa, liền ngay cả xa xa thối lui vây xem Đoan Mộc Hòa Vũ ba người hai lỗ tai đều một nháy mắt mất thông!

Răng rắc!

Khổng lồ hung ác cực hàn băng long bỗng nhiên vỡ vụn! Vô số vụn băng vỡ nát tan tành bắn ra, mà ẩn tàng trong đó Võ Tiên Thiên trong nháy mắt vô lực bay ngược mà quay về! Trong miệng máu tươi cuồng phún!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 369: Chết Không Toàn Thây!

Chương 369: Chết không toàn thây!

Chương 369: Chết không toàn thây!

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người lập tức hô hấp đều phảng phất đình chỉ, da mặt run mạnh, biểu lộ bởi vì không thể tin mà có vẻ hơi vặn vẹo:

Một đao bại địch!

Mà lại là đối mặt một cái thành danh mấy trăm năm thượng vị tông sư, bạo phát toàn lực, toàn bộ Bắc Hoang chỉ đếm được trên đầu ngón tay tông sư danh túc!

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn trong lòng nhấc lên cơn sóng gió động trời!

Giữa không trung, máu tươi vẩy xuống trời cao, Võ Tiên Thiên một đường bay ngược đồng thời, toàn thân màu u lam băng tinh chi giáp mặt ngoài nứt toác ra đạo đạo có thể thấy rõ ràng vết đao, xuy xuy xuy tiếng vang bên trong, đạo đạo trong suốt không thể gặp sắc bén chi cực mảnh tiểu Đao khí từ kẽ nứt bên trong bắn ra mà ra, hung hăng đánh xuyên không khí, nổ bắn ra mấy trượng xa, lúc này mới tiêu tán hư không.

Thời gian tựa hồ đột nhiên đánh mất ý nghĩa.

Giờ khắc này, Võ Tiên Thiên chỉ cảm thấy quanh thân hết

thảy, tự thân thị giác, thính giác, xúc giác, khứu giác, vị giác phảng phất hết thảy biến mất không thấy gì nữa, tựa hồ toàn bộ thế giới đều lâm vào triệt để sụp đổ bên trong, vô biên chướng mắt tinh quang bên trong, Võ Tiên Thiên chỉ có thể khó khăn lắm cảm nhận được tự thân có mặt khắp nơi, cực đoan đâm nhói!

Kinh thiên như tiếng sấm oanh minh bạo tạc sớm đã đánh tan Võ Tiên Thiên thính giác, chết lặng Võ Tiên Thiên tất cả cảm giác thần kinh, chỉ có cái kia một luồng mang theo vô cùng sắc bén chi ý đao khí, tại hắn một mảnh huyết hồng thế giới bên trong, hiển lộ rõ ràng ra vô cùng ánh sáng lóa mắt màu, áp chế hết thảy, che giấu hết thảy, phá hư hết thảy, trảm diệt hết thảy.

Một loại sâu tận xương tủy đau đớn trong chốc lát quét sạch Võ Tiên Thiên toàn thân cao thấp, cái kia sắc bén vô cùng đao khí từ Võ Tiên Thiên toàn thân cao thấp bốn vạn tám ngàn trong lỗ chân lông xâm nhập, thẳng tắp đánh vào Võ Tiên Thiên cốt tủy chỗ sâu, tông sư cấp bậc thể phách, tiên thiên Chân Cương cô đọng hộ thân áo giáp, giờ khắc này tất cả đều như là giấy trắng giống nhau yếu ớt.

Đau nhức!

Đau nhức!

Đau nhức!

Võ Tiên Thiên hộ thân băng tinh áo giáp phá đập không chịu nổi, cho dù là đối bính phía dưới song phương sát chiêu cùng nhau chôn vùi vỡ vụn, vẫn như cũ có ít chi không hết nhỏ vụn đao khí theo lỗ chân lông liền chui vào Võ Tiên Thiên nhục thân, tung hoành cắt chém! Loại kia tựa hồ từ mỗi một cái trong tế bào truyền đến đau đớn, khiến cho Võ Tiên Thiên trong chốc lát trong đầu cơ hồ trống rỗng, thậm chí đánh mất khống chế đối với thân thể.

Chỉ có một mảnh nhàn nhạt hàn quang như là trong mưa gió nến tàn, đem Võ Tiên Thiên cái kia tổn hại không chịu nổi nội tạng một mực hộ vệ, chống cự cái kia một đợt lại một đợt đao khí bạo tạc. Nghịch thiên Cửu tiểu thư chi ma pháp khế ước huyết chi công chúa

Một mảnh chói mắt tinh quang bên trong, giữa không trung Võ Tiên Thiên ánh mắt trống rỗng, lợi bên trong thậm chí rịn ra từng sợi máu tươi, đây là cốt tủy chấn động lỏng kết quả, xuất đạo đến nay, chưa từng có ai có thể đem tổn thương nguy hiểm cho đến Võ Tiên Thiên cốt tủy chỗ sâu, còn lại là tại hắn võ đạo đại thành tình huống dưới!

Mà giờ khắc này, đối mặt Nhạc Bình Sinh cái này cực kì xa lạ tân tấn tông sư, hắn lại bị triệt triệt để để nghiền ép, một chiêu đối bính phía dưới trực tiếp trọng thương.

"Ta đến kết thúc ngươi thống khổ đi."

Ngay tại máu tươi vẩy xuống trời cao, Võ Tiên Thiên giống như là một cái rách nát con rối ở chân trời cấp tốc bay ngược thời điểm, Nhạc Bình Sinh lại mặt không biểu tình, trăm ngàn điều phong long nộ hống phía dưới, áo bào hướng về sau phần phật tuôn ra, trên cánh tay từng cái từng cái lớn gân chấn động, mênh mông tiên thiên tinh thần chi khí mãnh liệt quán chú, lại lần nữa một đao đánh xuống!

Ầm ầm ——!

Đao thanh như là sấm chớp mưa bão, sau một khắc, một đạo hỗn hỗn độn độn kinh thiên đao khí trường hồng lại lần nữa từ trên cao phá không đánh tới, chỗ đi qua gió êm sóng lặng, một tia gợn sóng đều không có mang theo, toàn bộ đao khí quỹ tích không gian vặn vẹo, như là hư ảo hình chiếu!

Nhìn thấy đạo này màu hỗn độn hạo đãng đao khí dòng lũ,

Đoan Mộc Hòa Vũ Đoan Mộc Tôn trong lòng hai người đều nổi lên cùng một loại cảm giác —— sắc bén, lăng lệ, trảm phá hết thảy!

Đạo này đao khí tốc độ vượt qua tốc độ âm thanh, lăng lệ vô tình sát ý đã sớm đem Võ Tiên Thiên gắt gao khóa chặt, căn bản không có tránh ra khả năng tới.

Đao khí tốc độ có thể nói hoàn toàn không thấy không gian khoảng cách, mặc dù toàn bộ bao giấu tại phong duệ chi khí bên trong, lại là không khí không cách nào làm hao mòn rơi tồn tại. Xa xa cách không chém tới, xa xa còn chưa kịp thân, Võ Tiên Thiên tại cực độ đau đớn cùng hỗn độn ở trong cũng đã cảm nhận được cái kia cỗ trảm diệt tình đời luân hồi tàn khốc đao ý, cơ hồ muốn đem linh hồn của mình toàn bộ kéo vào trong đó!

Võ Tiên Thiên bỗng nhiên ở giữa như là hồi quang phản chiếu, từ sắp chết ở trong bừng tỉnh!

Hắn giờ phút này trên thân vết đao dày đặc, đã hoàn toàn biến thành một cái huyết nhân, ánh mắt chỗ đến, đao khí dòng lũ tàn khốc sát cơ tập thân, thân tử đạo tiêu nguy hiểm lân cận ở trước mắt!

Ông!

Tại tỉnh táo lại trong nháy mắt này, Võ Tiên Thiên bắp thịt toàn thân kịch liệt rung động ở giữa trên mặt đạo đạo nếp nhăn hiển hiện, giống như là một nháy mắt đem chính mình tất cả sinh mệnh lực toàn bộ rút sạch, tóc bạc da mồi, ngửa mặt lên trời gào thét nộ hống, toàn thân Gale xoắn ốc khuấy động, phát ra thẳng lên cửu thiên tiếng long ngâm, tầng tầng lớp lớp cực hàn băng khí tuôn trào ra, ở trước mặt của hắn tạo thành một đạo lại một đạo băng cương bình chướng! Xe taxi binh vương

Lấy loại này băng cương bình chướng phòng hộ năng lực, chính là đem Võ Tiên Thiên phóng tới mấy ngàn độ hỏa sơn nham

tương ở trong cũng tuyệt đối có thể bình yên vô sự, tại Tiên Thiên Chân Cương hao hết trước đó hết thảy không lo.

Giờ khắc này, Võ Tiên Thiên hai mắt đỏ như máu, mỗi một cây lông tóc toàn bộ tại diệt tuyệt vô tình phong duệ chi khí hạ dựng đứng mà lên, trong lòng phát ra im ắng gào thét:

"Ta không thể chết! Ta còn không có báo thù! Ta muốn. . ."

Răng rắc!

Tinh quang đao khí trong nháy mắt giáng lâm! Rợn người ù tai vỡ vụn thanh âm trong nháy mắt vang lên!

Đao khí dòng lũ cuồn cuộn mà qua, không trở ngại chút nào đem tầng tầng lớp lớp băng cương bình chướng triệt để vỡ vụn! Vô số vụn băng bay tán loạn bên trong, óng ánh quang huy lấp lánh, lộng lẫy, mà Võ Tiên Thiên cũng bỗng nhiên thân hình liền ngưng, không nhúc nhích, cả người thế mà trái với lẽ thường ngưng kết tại chân trời!

Xuy xuy xuy! Tinh mịn nhỏ vụn cắt chém thanh âm truyền lại bốn phía, xâm nhập Võ Tiên Thiên thể nội vô số ngôi sao đao khí, lấy một loại quỷ dị tiết tấu lần lượt nổ tung lên, thể nội chỉ một thoáng truyền ra vô số tranh tranh dây đàn băng liệt tiếng vang, kia là hắn cứng như thép tinh cơ bắp màng da bị tức sinh sinh đứt đoạn kết quả.

Nếu như tới gần liền có thể nhìn thấy, Võ Tiên Thiên làn da mặt ngoài không ngừng mà nâng lên khắp nơi quỷ dị nhô lên, như là trăm ngàn con con chuột nhỏ tại Võ Tiên Thiên cơ bắp bên trong không ngừng mà bốn phía du tẩu, Võ Tiên Thiên thể nội vô số huyết nhục giờ phút này đều bị cái kia sắc bén vô song đao khí quấy làm một đoàn mơ hồ thịt muối, tất cả thần kinh, cơ bắp toàn bộ xen lẫn trong cùng một chỗ.

Chớp mắt cũng chưa tới công phu bên trong, Võ Tiên Thiên da trên người thôn thôn rạn nứt, khuôn mặt, tứ chi. Thân thể, đếm mãi không hết nhỏ vụn đao khí bắn ra mà ra!

Ầm!

Một đoàn huyết sắc pháo hoa, giữa không trung đột nhiên nổ tung.

Chân trời một mảnh trong vắt, tất cả vân khí, âm chướng cũng sớm đã bị càn quét sạch sẽ, trong lúc nhất thời giữa không trung như là rơi xuống một trận huyết vũ, Võ Tiên Thiên thậm chí không kịp rên lên một tiếng, ngay tại Đoan Mộc Hòa Vũ đám người giữa tầm mắt bỗng nhiên giải thể, cả người hóa thành hàng ngàn hàng vạn huyết nhục xương cốt mảnh vỡ, bốn phía bay tán loạn!

Huyết vũ cùng băng tinh mảnh vụn hỗn hợp, phất phới rơi xuống, lại cho thấy một loại huyết tinh tàn khốc mỹ lệ.

Đỉnh cấp võ đạo thế gia, thượng vị tông sư danh túc, Võ gia đại trưởng lão Võ Tiên Thiên, đến tận đây tại Nhạc Bình Sinh triệt để bộc phát về sau, hai đao phía dưới, chết không toàn thây!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 370: Kéo Dài Hơi Tàn

Chương 370: Kéo dài hơi tàn

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn thời khắc này nội tâm bịch bịch cuồng loạn, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Quá nhanh!

Từ Nhạc Bình Sinh bóp chặt lấy huyết sắc chi tâm, triệt để bộc phát, thẳng đến liên tiếp hai đao triệt để đánh giết Võ Tiên Thiên, cái này một hệ liệt va chạm chẳng qua là tại trong điện quang hỏa thạch liền phát sinh, nhưng mà bọn hắn thậm chí còn chưa kịp cộng đồng xuất thủ hiệp trợ, chiến đấu cũng đã kết thúc.

Cũng không ai có thể hình dung ra giờ phút này hai vị khí đạo tông sư, cả đời phụng làm chân lý kinh nghiệm võ đạo cùng thường thức tại một cái chớp mắt bị triệt để phá vỡ sau nội tâm cảm thụ.

Một cái vừa mới tấn thăng, khả năng một tháng thời gian vẫn chưa tới khí đạo tông sư, lại tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy triệt để giết chết một có thể đếm được trên đầu ngón tay, người trong thiên hạ kính ngưỡng tông sư danh túc, không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng nổi, không thể tin, đều khó mà hình dung trong lòng bọn họ kinh hãi vạn nhất!

Mà tại triệt để giết chết Võ Tiên Thiên về sau, Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt, lại phát hiện giữa tầm mắt, Ngư Hồng Âm

sớm đã không thấy bóng dáng.

Nữ nhân này không biết cùng Võ Tiên Thiên là quan hệ như thế nào, tâm tư cũng vô cùng nhạy bén, chỉ sợ tại nhìn thấy lần va chạm đầu tiên Võ Tiên Thiên tan tác là nhìn ra không tốt, liền đã thừa dịp không người đem lực chú ý đặt ở trên người nàng, từ đó lẩn trốn rời đi.

Nữ nhân này không riêng lai lịch quỷ bí, sở tu công pháp cũng không tầm thường, như thế hai ba cái hô hấp công phu, tầm mắt ở trong liền đã tìm chi không thấy, hoàn toàn biến mất, không biết là phủ thêm ẩn dật thiên y vẫn là sử dụng khác thủ đoạn.

Keng!

Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, quay đầu nhìn về phía một mực ở giữa á khẩu không trả lời được Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người, hỏi:

"Ngư Hồng Âm chạy, có hay không biện pháp truy tung nàng "

Võ Tiên Thiên đã bỏ mình, muốn biết khu di tích này bí mật đã không có khả năng, nhưng là Nhạc Bình Sinh trước đó quan sát Ngư Hồng Âm dáng vẻ, tựa hồ so Võ Tiên Thiên biết đến còn nhiều hơn, nếu như có thể nghĩ biện pháp tìm tới nàng, cũng có thể biết được cái này Cự Ma pho tượng bí mật.

Nghe được Nhạc Bình Sinh văn hóa, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người lấy lại tinh thần, đều là ánh mắt bùi ngùi mãi thôi liếc nhau một cái, lắc đầu hổ thẹn nói:

"Chúng ta nhất thời thiếu giám sát, thế mà không có lưu ý đến nữ nhân kia là lúc nào đào tẩu, bất quá ẩn dật thiên y tại ẩn nấp bộ dạng phương diện hiệu quả cực kỳ cường đại, trước đó không có chuẩn bị tình huống dưới chúng ta cũng vô pháp tìm kiếm được tung tích của nàng."

Việc đã đến nước này, Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu. Trùng sinh a tướng quân: Tam sinh tam thế tình yêu định ngươi

Thân hình của hắn trôi nổi đến bàn tay bên trên tế đàn chỗ, nhìn chăm chú bên trên tế đàn ba cái đặt song song cùng một chỗ, lồng ngực đều là bị thạch đinh xuyên qua hình dáng tướng mạo dữ tợn khô cạn ba bộ thi thể, trầm giọng nói:

"Hai vị, các ngươi đối cái này tế đàn còn có pho tượng này, có ý kiến gì không "

Đoan Mộc Hòa Vũ trước tiên mở miệng, ánh mắt âm trầm:

"Khu cung điện này cùng pho tượng chúng ta xưa nay không từng tới, liên minh di tích trên bản đồ cũng căn bản không có bất kỳ cái gì đánh dấu, nhưng nhìn Võ Tiên Thiên đám người bộ dáng tựa hồ đối với nơi này hết sức quen thuộc."

Đoan Mộc Tôn cũng mười phần khó hiểu, tựa hồ cố gắng trong đầu tự hỏi cái gì, chậm rãi nói:

"Theo ta được biết, liên minh di tích thăm dò lần này trước đó, Võ Tiên Thiên tựa hồ hết thảy tham dự qua hai lần, sơ vị cảnh giới tham dự qua một lần, trung vị cảnh giới tham dự qua một lần, cái này hai lần hành động tùy hành tông sư đội ngũ cũng chưa từng có cái gì trọng đại thương vong, đây đều là có hồ sơ có thể kiểm tra xem xét, tại ghi chép bên trên cũng không có bất kỳ dị thường. Nói cách khác Võ Tiên Thiên không có khả năng hất ra tùy hành tông sư một mình thăm dò đến cái này một vùng, mà lại hắn ngay lúc đó thực lực cũng rất khó làm được điểm này."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, hai người kia từng câu từng chữ ở giữa, tất cả nghi vấn lập tức toàn bộ chỉ hướng Ngư Hồng Âm.

Đoan Mộc Hòa Vũ lập tức nói:

"Võ Tiên Thiên sở dĩ đối khu di tích này rõ ràng như vậy, rất có

thể cùng nữ nhân kia có quan hệ! Hiện tại vấn đề duy nhất chính là chuyện này đến cùng là Võ Tiên Thiên, Vũ Văn Cát cá nhân gây nên, vẫn là trải qua Võ gia ngầm đồng ý!"

Nội tâm của hắn có chút nặng nề, nếu như sự thật ấy tế bên trên là trải qua Võ gia ngầm đồng ý, cái này đằng sau đại biểu ý nghĩa để cho người ta không rét mà run.

Đoan Mộc Tôn ánh mắt lập tức lóe lên: "Ừm nói đến, Vũ Văn Cát người ở nơi đó vì cái gì không nhìn thấy "

Chặn đường Nhạc Bình Sinh từ vừa mới bắt đầu liền không có nhìn thấy Vũ Văn Cát bóng dáng, hắn đi chỗ nào

Giờ phút này bị Nhạc Bình Sinh một đao gạt ra âm chướng đã từ từ hạ xuống bổ sung, đám người di động thân hình, ánh mắt liếc nhìn, cơ hồ không có phí bất luận cái gì công phu liền thấy trên mặt đất một cái ngửa mặt té xuống thân ảnh.

Kia là Vũ Văn Cát chuyện gì xảy ra

Bạch!

Tiếng gió rít gào, tại phát hiện trên mặt đất hư hư thực thực Vũ Văn Cát thân ảnh, Nhạc Bình Sinh bọn người lập tức phá vỡ tầng tầng âm chướng, hạ xuống tới. Danh môn khảm kim cương sủng nhi: Mật hôn 88 lần

Giờ này khắc này Vũ Văn Cát toàn thân cứng ngắc nằm trên mặt đất, tại dưới thân thể của hắn một mảng lớn sương lạnh lan tràn ra, khoảng chừng mấy trượng phương viên, hơn nữa còn đang không ngừng kéo dài bên trong, vẻn vẹn tới gần nơi này khu vực, nhiệt độ đều phảng phất bỗng nhiên hạ xuống, cực đoan rét lạnh.

Nhìn thấy một màn này, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người trong lòng có chút phát lạnh, trong miệng lẩm bẩm nói: "Ngay cả người mình đều không có buông tha "

Vũ Văn Cát trước đó đối Võ Tiên Thiên như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ám sát Tư Không thế gia Tư Không Tinh cùng Tư Không Độ, vốn không đáng giá đồng tình, bất quá nhìn thấy một cái tông sư như thế một bộ hình dáng thê thảm, hai người bọn họ vẫn là sinh lòng cảm thán.

Ân

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, thấp giọng nói: "Hắn còn chưa chết!"

Nghe xong Nhạc Bình Sinh lời ấy, Đoan Mộc Hòa Vũ lập tức tiến lên hai bước, cũng không dám trực tiếp dùng tay tiếp xúc, dò xét cẩn thận vài lần. Sau đó hắn lập tức từ trong ngực móc ra một cái bình ngọc, từ đó nhỏ ra mấy giọt nham tương đồng dạng nóng rực dược dịch, nhỏ vào Vũ Văn Cát trong miệng.

Xuy xuy xuy!

Dược dịch vừa mới nhỏ xuống, Vũ Văn Cát trên thân liền truyền đến nóng hổi nước sôi tưới vào tuyết đọng bên trên thanh âm, đồng thời trên người hắn cũng dâng lên đại cổ đại cổ màu trắng hơi nước, giống như một khối vạn năm hàn băng tan ra đồng dạng.

"Khục nghĩ không ra, các ngươi thế mà "

Theo Vũ Văn Cát mặt ngoài thân thể sương lạnh tan ra gần một nửa, hắn cũng giống là khởi tử hoàn sinh đồng dạng từng chút từng chút cùng với chậm chạp, chật vật chuyển động cổ, bờ môi khẽ nhúc nhích:

"A thống khoái lão thất phu kia, người tính không bằng trời tính "

Mặc dù Vũ Văn Cát giờ phút này trong cơ thể triệt để bị khủng bố hàn độc ăn mòn, nhưng là tông sư thể phách vẫn tại miễn

cưỡng chèo chống, không có lập tức tử vong, ngoại giới hết thảy động tĩnh hắn đều nghe hết.

Mặc dù ngay cả cổ đều không thể chuyển động, không nhìn thấy cụ thể xảy ra chuyện gì, nhưng là vẻn vẹn từ kinh thiên đại chiến thanh thế cùng Nhạc Bình Sinh đám ba người xuất hiện đến xem, Võ Tiên Thiên không hề nghi ngờ thất bại trong gang tấc, không có đạt được.

Đoan Mộc Hòa Vũ tựa hồ nhìn ra Vũ Văn Cát chèo chống không được bao lâu, lập tức nghiêm nghị quát hỏi:

"Vũ Văn Cát, nơi này đến cùng là địa phương nào! Các ngươi vì sao lại biết toàn bộ Võ gia có biết hay không các ngươi sở tác sở vi còn có nữ nhân kia đến cùng là ai!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 371: Thủy Nguyệt Kính Ghi Chép

Chương 371: Thủy nguyệt kính ghi chép

Võ Văn Cát bộ dáng này, hiển nhiên là bị Võ Tiên Thiên, Ngư Hồng Âm hai người xem như vật hi sinh, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh sở tác sở vi biến tướng giúp hắn, hắn cũng tương tự sẽ bị cung phụng bên trên tế đàn, rơi vào một cái cùng Tư Không thế gia bọn người kết quả giống nhau.

Bất quá ngay cả như vậy, Hàn Long cổ độc tại yếu hại chỗ bộc phát, xâm nhập ngũ tạng lục phủ, hết cách xoay chuyển. Đoan Mộc Hòa Vũ cử động cũng chỉ bất quá là trì hoãn quá trình này mà thôi.

Rơi vào cái dạng này hạ tràng, Võ Văn Cát vẻ mặt cứng ngắc giống như khóc giống như cười, động tác mỉm cười tựa hồ cũng đã hao hết tất cả khí lực, nói:

"Nơi này ta cùng Võ Tiên Thiên cũng chưa từng tới qua, hết thảy đều là Ngư Hồng Âm nàng từ vừa mới bắt đầu liền biết nơi này "

"Các ngươi cũng không có tới qua "

Nhạc Bình Sinh lập tức truy vấn:

"Ngư Hồng Âm đến cùng là thân phận gì "

"Không biết "

Võ Văn Cát sắc mặt giống như người chết đồng dạng trắng bệch:

"Võ Tiên Thiên bụng dạ cực sâu, ta mặc dù tuân theo hắn đề bạt, lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nhưng là Ngư Hồng Âm thân phận lại giữ kín như bưng, chưa từng có để cho ta biết được, chỉ bất quá nữ nhân này không riêng gì không rõ lai lịch, mà lại thần thông quảng đại, gần như tuyệt tích ẩn dật thiên y cùng Hàn Long cổ độc cũng là nàng cung cấp "

"Lại là Hàn Long cổ độc "

Tự chém một tay Đoan Mộc Hòa Vũ lập tức sắc mặt biến hóa, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Thì ra là thế! Nói như vậy, Ngư Hồng Âm cùng Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt có quan hệ "

Loại này kinh khủng hàn độc trong chớp mắt liền để hắn toàn bộ cánh tay huyết nhục gân cốt đông kết, ngay cả sinh mệnh nguyên khí tương đối nồng đậm tiên thiên Thanh Long chi khí cọ rửa đều không làm nên chuyện gì, ác độc tới cực điểm. Cho tới giờ khắc này giờ phút này Võ Văn Cát thổ lộ chân ngôn, Đoan Mộc Hòa Vũ mới rốt cục minh bạch hắn bị trúng lại là loại này sớm đã tuyệt tích nhiều năm kỳ độc!

Loại này hàn độc tại ghi chép bên trong thậm chí muốn ngược dòng tìm hiểu đến Đại Hoang Thần Triều thời kì, là từ Hoang Cổ di địa chỗ sâu một loại gọi là băng linh Hàn Ly cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng túi độc bên trong lấy ra, cơ hồ không có thuốc nào cứu được, chỉ bất quá bởi vì băng linh Hàn Ly số lượng quá mức thưa thớt, mà lại bởi vì Đại Hoang Thần Triều trắng trợn bắt giữ, từ đó gần như tuyệt tích.

Loại này kinh khủng độc tố bôi lên tại binh khí bên trên, cho dù là nát phá một điểm da, giống như là Đoan Mộc Hòa Vũ dạng

này, nếu như không lập tức khai thác biện pháp, trong khoảnh khắc ngũ tạng lục phủ, khí huyết, nguyên khí đều sẽ hết thảy đông kết.

Mà nếu như là trực tiếp từ thân thể yếu hại chỗ bộc phát, trừ phi có thông thiên triệt địa tu vi võ đạo, nếu không chỉ có thể nhắm mắt chờ chết.

Mà ẩn dật thiên y cũng đồng dạng là Đại Hoang Thần Triều thời kỳ một hạng bí mật pháp bảo, loại này lấy hư Ẩn Long loại này cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng da chế tác ẩn nấp tính pháp bảo, tại Đại Hoang Thần Triều cùng tân triều trong chinh chiến thành công tiến hành nhiều lần trảm thủ hành động, tại về số lượng đồng dạng cực đoan thưa thớt.

Chỉ bất quá theo Đại Hoang Thần Triều thần đều hủy diệt, thần đều kho vũ khí cũng bị tân triều liên hợp võ đạo giới triệt để công phá, bên trong rải rác vài kiện tồn kho ẩn dật thiên y lọt vào tranh đoạt, tản mạn khắp nơi bốn phía.

Ngay từ đầu vẻn vẹn ẩn dật thiên y cũng không để Đoan Mộc Hòa Vũ sinh ra dạng này liên tưởng, bất quá Hàn Long cổ độc đồng thời xuất hiện, hắn không thể không sinh ra suy đoán như vậy.

Vẻn vẹn là có được ẩn dật thiên y có lẽ chỉ là trùng hợp, nhưng là ẩn dật thiên y cùng Hàn Long cổ độc đồng thời xuất hiện, lại thêm Ngư Hồng Âm trước lúc này cơ hồ chưa hề tại võ đạo giới bên trong hành tẩu qua, xa xa không phải trùng hợp có khả năng giải thích.

Mà lại hắn còn suy đoán Ngư Hồng Âm tuyệt không vẻn vẹn chỉ có một người, sau lưng của nàng nhất định còn có lấy một cái khổng lồ mà phức tạp tổ chức.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn trong lòng lập tức dâng lên thật sâu cảnh giác.

Tổ chức này có phải hay không Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt bọn hắn lại là làm sao biết được, thăm dò đến mảnh này ngay cả liên minh cũng không biết được thần bí di tích mà lại nếu như tại liên minh điều động tông sư đội ngũ không ngừng mở rộng bản đồ là đám người này cũng đồng dạng tiến vào thần từ bỏ di tích, như vậy vì cái gì như thế mấy trăm năm thời gian chưa hề phát hiện qua tung tích của bọn hắn

Võ Văn Cát giãy giụa nói:

"Cái này Ngư Hồng Âm ta cũng chỉ là lần thứ nhất nhìn thấy mà thôi, lại xuất phát trước đó Võ Tiên Thiên đã từng nói cho ta còn có một cái khác người tham dự. Bất quá mời chư vị yên tâm, trận này hành động cùng Võ gia không quan hệ, là Võ Tiên Thiên hứa hẹn hành động nếu như thành công vì ta hộ giá hộ tống, ủng hộ ta cạnh tranh lần tiếp theo vị trí gia chủ, ta bị tham lam che đôi mắt, mới đi lên đầu này không đường về "

Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn lập tức im lặng, trong lòng khẽ thở dài một tiếng.

Mắt thấy Võ Văn Cát trong con mắt quang mang dần dần ảm đạm, Nhạc Bình Sinh nắm chặt truy vấn:

"Liên quan tới khu di tích này sự tình, ngươi đến cùng biết hoặc nhiều hoặc ít pho tượng này rốt cuộc là thứ gì các ngươi giết chết còn lại tông sư chính là vì tế tự "

"Thật đáng tiếc ta biết có hạn "

Võ Văn Cát ánh mắt trống rỗng, nằm trên mặt đất thẳng tắp nhìn lên bầu trời:

"Hết thảy đều là Võ Tiên Thiên cùng Ngư Hồng Âm hai người mưu đồ, địa đồ, ẩn dật thiên y, Hàn Long cổ độc đây đều là từ Ngư Hồng Âm cung cấp. Ta chỉ biết là khu di tích này có giá trị nhất

chính là cái kia tế đàn, đó cũng là Võ Tiên Thiên kéo dài thọ nguyên tất cả hi vọng, bên trên tế đàn ngưng kết ra trái tim kia không chỉ có thể tăng lên trên diện rộng người thọ nguyên, thậm chí còn có tỉ lệ xông phá trước mắt cảnh giới, bất quá cụ thể có dạng gì hạn chế cùng nguy hại, liền không được biết rồi "

"Tế tự phương pháp nên cũng là Ngư Hồng Âm cung cấp cho Võ Tiên Thiên, Võ Tiên Thiên cũng chưa từng từng tới nơi này đến, đều là căn cứ Ngư Hồng Âm cung cấp phương thức tới làm, chỉ cần lấy trấn hồn đinh đem võ giả đóng ở bên trên tế đàn, liền có thể tự động thu nạp võ giả toàn thân tinh khí thần tinh luyện hội tụ, ngưng kết ra như thế một viên sinh mệnh trái tim, Võ Tiên Thiên vì chính là kéo dài mình đã là trong gió ánh nến đồng dạng tuổi thọ, nhờ vào đó nghịch thiên cải mệnh nghĩ không ra, ta như thế tận tâm tận lực, cũng như thường rơi vào cái kết quả như vậy "

Võ Văn Cát trắng bệch trên mặt triển lộ ra một cái tiêu tan mỉm cười:

"Chuyển vần, báo ứng xác đáng "

Theo tiếng nói vừa hết, Võ Văn Cát trong mắt tất cả quang mang toàn bộ dập tắt.

Hắn chết.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn trong lúc nhất thời nhìn nhau không nói gì, ánh mắt cấp tốc chớp động, không biết suy nghĩ cái gì.

Im lặng một lát, Đoan Mộc Hòa Vũ đứng dậy, trầm giọng nói:

"Nhạc tông chủ, lần này di tích thăm dò biến cố mọc lan tràn, đã không thể tiếp tục nữa, ta đề nghị lập tức trở về, hướng liên minh báo cáo!"

Hắn cùng mang kính ý, còn mang theo hỏi thăm chi ý.

Đây chính là cường hoành võ đạo thực lực mang tới trực tiếp nhất biến hóa.

Dù là Đoan Mộc Hòa Vũ thân là đỉnh cấp thế gia thứ hai trưởng lão quyền cao chức trọng, đối mặt Nhạc Bình Sinh dạng này tân tấn tông sư liền một cái hai đao chém chết một cái thượng vị tông sư danh túc tuyệt thế quái thai, cũng tự động hạ thấp tư thái, hỏi thăm ý kiến của hắn.

Một nhóm chín vị tông sư, tử thương hơn phân nửa, cho đến trước mắt chỉ còn lại có ba người, mà lại Đoan Mộc Hòa Vũ còn gãy một cánh tay, hiện tại bọn hắn vị trí không rõ, đến tiếp sau nguy hiểm không biết, rõ ràng không cách nào tiếp tục thăm dò xuống dưới.

Cho dù là Nhạc Bình Sinh vũ lực siêu quần, tại như thế hung hiểm thần từ bỏ trong di tích nhiều khi đều chưa hẳn có thể lo lắng hai người bọn họ.

Cho tới nay Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh đều đem thần từ bỏ di tích xem như nhà mình hậu hoa viên, lại không nghĩ rằng cái này nguy hiểm hậu hoa viên bên trong, vẫn tồn tại một chỗ chính mình không chút nào biết, người khác lại như lòng bàn tay địa phương. Việc cấp bách liền là mau chóng chạy về liên minh tiến hành báo cáo, đồng thời khởi động triệt để điều tra.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, cuối cùng nhẹ gật đầu, đột nhiên dò hỏi:

"Trở về về sau, liên minh tất cả liên quan tới thần từ bỏ di tích hồ sơ cùng tư liệu, ta có thể hay không xem "

Nghe nói lời ấy, Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt tựa hồ có chút khó xử:

"Nhạc tông chủ, thần từ bỏ di tích tư liệu chia làm khác biệt cấp bậc, khác còn dễ nói, nhưng là đẳng cấp cao nhất bí mật hồ sơ nhất định phải liên minh liên hợp trao quyền mới có thể mở ra."

Nhạc Bình Sinh truy vấn: "Nếu như ta muốn tìm đọc bộ phận này hồ sơ, nên như thế nào "

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một chút, chém đinh chặt sắt mà nói:

"Chuyện này, không phải là không có cơ hội, các hạ tại lần này hành động bên trong thất bại Võ Tiên Thiên âm mưu, cũng coi là đã cứu ta cùng Tôn trưởng lão hai người, là thiên đại công lao! Dạng này, trở lại liên minh về sau, ta Đoan Mộc thế gia hết sức từ đó hòa giải, nếm thử tranh thủ vì ngươi mở ra một lần quyền hạn đặc biệt!"

Nhạc Bình Sinh gật đầu, cho đến trước mắt nhìn qua cũng tạm thời chỉ có Đoan Mộc Hòa Vũ nói tới biện pháp có khả năng nhất tính, hi vọng có thể thuận lợi.

Sau đó Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, đem Võ Văn Cát đằng sau đè ép một kiện dòng nước dệt thành đồng dạng quần áo lấy vỏ đao chọn lấy ra, dò xét bên trong, hắn ngẩng đầu dò hỏi:

"Đây chính là ẩn dật thiên y "

"Không sai, chỉ tiếc đã hư hại. Bất quá ngược lại là có thể dùng đến làm chứng cớ."

Đoan Mộc Hòa Vũ có chút tiếc hận, ẩn dật thiên y ẩn nấp công năng mặc dù cường đại, nhưng là phòng hộ năng lực lại hết sức yếu ớt, hắn lúc trước phản kích cái kia một thức Thanh Long Thám Trảo trực tiếp đem cái này kỳ bảo xé rách, trừ phi đặc thù thủ pháp đem chữa trị, nếu không cùng phế vật không khác.

Nhưng là muốn tìm được một cái có năng lực chữa trị ẩn dật

thiên y công tượng, chỉ sợ so với tìm tới một kiện hoàn hảo không chút tổn hại ẩn dật thiên y còn muốn khó khăn.

Lập tức, Nhạc Bình Sinh lại lại lần nữa cùng Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người chia ra tản ra, chịu các nơi cung điện lục soát, xem xét một phen.

Ở trong đó, Đoan Mộc Hòa Vũ chuyên môn đi tìm một phen Võ Tiên Thiên trên người hư không túi , dựa theo hắn nghĩ đến Tư Không Tinh trên người hư không túi cũng nên bị Võ Tiên Thiên cướp đi, không đến về tìm kiếm phía dưới lại không thu hoạch được gì, không biết là trong chiến đấu hư hại, vẫn là rơi vào Ngư Hồng Âm trong tay.

Sau đó ba người lại lần nữa tập hợp tại Cự Ma pho tượng bàn tay tế đàn chỗ, Đoan Mộc Hòa Vũ từ hư không trong túi lấy ra một mặt ba quang lòe lòe tấm gương đồng dạng sự vật, nhắm ngay trên tế đài tử trạng thê thảm ba người.

Tựa hồ đã nhận ra Nhạc Bình Sinh nghi hoặc, Đoan Mộc Tôn giải thích nói:

"Đây là thủy nguyệt kính, có thể bắt giữ cảnh tượng, ghi chép đến trong kính lâu dài bảo tồn. Cần thời điểm lại có thể lấy hình chiếu hình thức lại lần nữa phóng xuất ra."

Cũng liền tương đương với thế giới khác bản máy quay phim

Nghe Đoan Mộc Tôn giải thích, Nhạc Bình Sinh lập tức hiểu rõ tại tâm, mấy hơi thở công phu, Đoan Mộc Hòa Vũ đem thủy nguyệt kính vừa thu lại, xoay người nói:

"Nhạc tông chủ, chúng ta đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 372: Niết Bàn Trọng Sinh!

Chương 372: Niết bàn trọng sinh!

Phần phật hàn phong như là cạo xương cương đao, gào thét không ngừng, cái kia cỗ đông kết ý vị phảng phất muốn đâm vào trong xương cốt người ta.

Chỉnh tề trên đường phố, lui tới người toàn bộ đều được sắc vội vàng, tựa hồ không nghĩ tại ngày này lạnh đông bên ngoài ở lâu một giây.

Một người quần áo lam lũ, toàn thân vô cùng bẩn tản ra gay mũi hương vị đứa trẻ lang thang, trong tay bưng một cái chén bể, lảo đảo, bước chân nhưỡng loạng choạng đi tại đường đi bên cạnh.

Thân thể của hắn gầy gò nho nhỏ, làn da áp sát vào cốt đầu trên, nhìn qua gầy như que củi. Đã chết lặng trên tay hiện đầy tất cả lớn nhỏ nứt da, nhìn thấy mà giật mình.

Tựa hồ xấu hổ mở miệng, mặc dù đã đói choáng đầu hoa mắt, cái này đứa trẻ lang thang lại quật cường không nói một lời, bẩn thỉu hai tay ôm thật chặt chén bể, im lặng im ắng hướng đi từng cái người đi đường, đổi lại đích thật là từng cái căm ghét ánh mắt.

"Tránh ra tránh ra!"

"Cút qua một bên!"

"Tranh thủ thời gian chết đến đi một bên! Chớ ép lão tử động thủ!"

Hắn giống con chó đồng dạng bị người đuổi theo đuổi đi.

Ba!

Một nhà tửu lâu cổng tráng hán một cái bàn tay vung tới, hắn gầy như que củi thân thể giống như là một cái vải rách búp bê lăn ra ngoài một hai trượng xa, phần lưng trùng điệp đâm vào cổng thạch sư bên trên, máu tươi tuôn trào ra.

Kịch liệt đau nhức vọt tới, thân thể của hắn run rẩy kịch liệt.

Xương cốt của hắn đoạn mất.

Dạng này thời gian tiếp tục bao lâu

Chết như vậy cũng tốt đi.

Trong hốc mắt thế giới biến thành huyết hồng chi sắc, trong tầm mắt, đem hắn một bạt tai đập bay tráng hán chán ghét lắc lắc tay.

"Tránh ra, tránh ra! Con đường quét sạch!"

Sau đó chính là ầm ĩ khắp chốn thanh âm, tựa hồ là đột nhiên tới một cái gì đại nhân vật, liền nối tới hắn đi tới cái kia tráng hán đều sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run đứng ở tại chỗ, một cử động nhỏ cũng không dám.

Phải chết sao một tên ăn mày chết ở chỗ này, nhất định quét cái kia đại nhân vật hưng đi.

Ánh mắt của hắn không nhúc nhích.

Nếu là trước khi chết có thể ăn no cơm liền tốt.

Tại ý thức xói mòn trước đó, hắn dùng hết lực khí toàn thân, có chút bị lệch đầu lâu.

Một đôi lộng lẫy ủng chiến khắc sâu vào hắn tầm mắt.

Mặt mũi tràn đầy máu tươi mơ hồ hắn ánh mắt, hắn có chút nháy nháy mắt, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Một cái hình dạng oai hùng, cao quý không tả nổi nam nhân, hờ hững nhìn xem hắn.

Loại ánh mắt này hắn đã sớm quen thuộc.

Người buôn bán nhỏ, bên đường bán hàng rong, cho dù là cùng là tên ăn mày kẻ lưu lạc, nhìn hắn đều là loại ánh mắt này.

Hắn cũng sớm đã không quan trọng.

"Đại nhân, nếu như có thể lựa chọn, có thể hay không dùng hỏa thiêu chết ta "

Toàn thân kịch liệt đau nhức, sắp đem hắn tất cả ý thức bao phủ, hắn lên tiếng khẽ cười cười, phun ra một câu: Tống mê hai

"Hôm nay thời tiết thực sự quá lạnh."

Đại nhân vật ánh mắt rõ ràng sững sờ.

Ý thức của hắn cũng lập tức lâm vào hắc ám

Hắn không có chết thành.

Không riêng gì không có chết thành, hắn toàn thân thương thế cũng đều bị chữa khỏi, còn tới một nơi kỳ quái, cùng rất nhiều giống như hắn lớn người thiếu niên cùng một chỗ.

Nơi này không giống như là quân đội, nhưng thật giống như so quân đội còn muốn nghiêm ngặt, mỗi ngày phải tiếp nhận các loại

tàn khốc đến không phải người huấn luyện, uống các loại hương vị cổ quái chén thuốc, lên so gà còn phải sớm hơn, ngủ được so chó còn muốn muộn.

Nhưng là đây hết thảy với hắn mà nói cũng không đáng kể.

Bởi vì nơi này có thể ăn no.

Chỉ cần có thể ăn no, những cái kia huấn luyện, thậm chí là nội bộ chém giết lại có thể đáng là gì đâu

Dù là không phải người tàn khốc huấn luyện căn bản chính là tại nghiền ép tất cả mọi người tiềm lực, thậm chí có mấy cái thiếu niên không chịu nổi, tươi sống thổ huyết mà chết.

Cũng không người nào dám đến trêu chọc hắn. Bởi vì đã từng có một thiếu niên ỷ vào thân thể khoẻ mạnh cướp đoạt hắn cơm tối, bị hắn tươi sống cắn đứt yết hầu.

Hắn không có bằng hữu.

Luôn luôn độc lai độc vãng.

Nhưng là hắn cũng không cô đơn, tại cái này gọi là diễn võ cơ quan địa phương, hắn hi vọng nhìn thấy một người.

Hắn không biết cái kia đem hắn đưa đến lớn như nơi này nhân vật danh tự, cũng chỉ nhớ kỹ hắn mơ hồ tướng mạo, nhưng là mỗi ngày không phải người thể phách huấn luyện đã chiếm cứ tất cả thời gian của hắn, hắn không có cơ hội đi ra mảnh này sân huấn luyện.

Cho nên, hắn chưa từng có nhìn thấy bộ kia gương mặt.

Có một ngày tình huống như vậy cải biến.

Theo tuổi tác tăng trưởng, tại hắn tiến vào cái này kỳ quái địa phương ba năm về sau, tất cả người thiếu niên bị tập hợp ở cùng

nhau, cộng đồng được đưa tới một cái càng thêm kỳ quái, gọi là nghiên cứu mệnh nguyên bộ địa phương.

Như thế danh tự hắn vĩnh viễn nhớ kỹ.

Bởi vì ngay tại ngày đó, mấy cái râu ria hoa râm, so với mình làm tên ăn mày là còn xấu lão đầu hút xong máu của mình về sau, không biết phát cái gì thần kinh, vây quanh chính mình la to.

Bộ dáng của bọn hắn thật thú vị a.

Hắn buồn bực ngán ngẩm ngồi ở một bên, nhìn xem những cái này yếu đuối lão đầu tranh luận cái gì. Hắn lại một câu đều nghe không hiểu.

Sau đó, một đôi quen thuộc ủng chiến bước tiến đến.

Hắn lập tức ngây ngẩn cả người.

"Ngươi rất tốt."

Người tới mang theo phần phật phong thanh đi đến trước mặt hắn, ánh mắt cảm khái, giơ tay lên khẽ vuốt đỉnh đầu của hắn:

"Ta gọi Nguyên Hành Y."

Lại là mấy năm trôi qua.

Hắn cùng rõ ràng già nua một chút Nguyên Hành Y đứng sóng vai.

Toàn bộ nghiên cứu mệnh nguyên bộ bên trong, đều là trời long đất nở đồng dạng tiếng hoan hô. Đấu tiên cơ

Vũ Thần Thiên Không Long, đỉnh cấp Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch xuất hiện ở cái này ô trọc thế gian.

Phía ngoài hình trên kệ, mấy cái tại cái này khẩn yếu quan đầu

bạo lộ ra Bắc Hoang thám tử bị treo cổ, thi thể trong gió lay động.

"Chúng ta dạng này người là không có tương lai."

Nguyên Hành Y ánh mắt ôn hòa, nhìn xem cái này chính mình trong lúc vô tình khám phá ra, đồng thời sáng tạo ra kỳ tích thanh niên,

"Nhưng là ngươi không giống."

"Bệ hạ tự mình cho ngươi cho đế họ, từ nay về sau, ngươi liền gọi là Đế Nhất."

Đế Nhất

Hắn im lặng nhìn xem reo hò đám người, khẽ lắc đầu.

Bởi vì cái này danh tự đơn giản khó nghe muốn chết à.

"Ngươi không thích "

Nguyên Hành Y mỉm cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, giống như là huynh trưởng, giống như là phụ thân:

"Ta cũng cảm thấy còn cần danh hiệu làm tên thực sự quá ngu. Ta thay ngươi lên một cái tên thế nào "

Hắn rõ ràng cao hứng trở lại.

Nguyên Hành Y ánh mắt xa xăm, tựa hồ là đang nhớ lại lấy cái gì, nói khẽ:

"Vũ hóa lên trời, niết bàn trọng sinh, liền lấy trùng sinh làm tên như thế nào "

Đế Trọng Sinh.

"Đại ca, ta rất thích."

Chỉ vì là ngươi cho ta lấy.

Hắn tuổi trẻ gương mặt bên trên đột nhiên tách ra hăng hái tiếu dung

"Đế đại nhân, đế đại nhân!"

Suy nghĩ bỗng nhiên bị kéo lại, trống rỗng đại điện bên trong, Đế Trọng Sinh giống như là từ trong mộng bừng tỉnh, chậm rãi mở mắt ra, nhìn xem cửa đại điện nơm nớp lo sợ vệ sĩ.

Tên này vệ sĩ toàn thân phát run, cảm giác vừa mới bước vào đại điện bên trong, cũng cảm giác được như là muốn vĩnh rơi xuống Vô Gian Địa Ngục đồng dạng tuyệt vọng cùng kinh khủng, trong thời gian thật ngắn mặt toàn thân quần áo đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp.

Mà hắn miễn cưỡng nhìn về phía Đế Trọng Sinh, lại phát hiện cái này diễn võ cơ quan chiến thần đồng dạng tồn tại thế mà ngồi tại vương tọa bên trên không nhúc nhích , mặc cho hắn làm sao kêu gọi đều không nhúc nhích, không phản ứng chút nào.

Cái này lập tức để hắn hoảng sợ dị thường, Đế Trọng Sinh thân là diễn võ cơ quan long bộ chủ chưởng người, một thân thực lực kinh thiên động địa, là dạng gì sự tình phát sinh mới có thể để hắn xuất hiện tình trạng như vậy

Nhìn thấy Đế Trọng Sinh khôi phục lại, hắn vội vàng cúi đầu xuống, sợ hãi nói ra:

"Đế, đế đại nhân, thần kinh tới chư vị đại nhân đã đến, bọn hắn "

"Ta đã biết."

Hô!

Trong đại điện cả vùng không gian như là giang hải bốc lên, gào thét, sinh ra vô số vặn vẹo loạn lưu, tên này vệ sĩ trái tim bịch bịch nhảy lên kịch liệt, trong nháy mắt mất thông, đánh mất hết thảy cảm giác.

Gió êm sóng lặng về sau, hắn dựa vào bên tường kịch liệt thở dốc, mà Đế Trọng Sinh đã biến mất tại vương tọa phía trên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 373: Viện Trưởng

Chương 373: Viện trưởng

Trong nghị sự đại sảnh, phòng giữ sâm nghiêm, hình ngục ty ba tên tư tọa nhắm mắt tĩnh tọa, mặt khác có hai tên tóc trắng xoá, bộ dáng quái dị lão giả châu đầu ghé tai, nghị luận không thôi.

Cái này hai tên lão giả, chính là nghiên cứu mệnh nguyên bộ ở trong tư lịch cực sâu viện trưởng cấp bậc nhân vật.

Thần Ma huyết mạch cấy ghép kỹ thuật cao tốc phát triển, từ ban đầu Gundam chín thành chín tử vong dẫn đầu, lại đến tám thành, bảy thành từng bước giảm xuống, như thế rõ rệt thành tựu, chính là từ viện trưởng làm hạch tâm trụ cột, sáng lập ra từng cái kỳ tích.

Vũ Thần Thiên Không Long huyết mạch cấy ghép thành công, chính là bọn hắn thiền tinh kiệt lo, chung sức hợp tác hạ kết quả. Thậm chí có thể nói trình diện cái này hai tên lão giả, chính là Đế Trọng Sinh người sáng lập một trong.

Hai người bọn họ sở dĩ cùng nhau đến nơi này, cũng không phải là vì điều tra Nguyên Hành Y chết.

Trên thực tế Nguyên Hành Y người này trong đầu của bọn hắn thậm chí không có cái gì quá sâu ấn tượng, dù sao thành công tiếp nhận cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch cấy ghép người không phải số ít, bọn hắn cũng không có khả năng từng cái nhớ kỹ

rất rõ ràng, nếu như không phải Đế Trọng Sinh nguyên nhân, những cái này say mê tại nghiên cứu viện trưởng chỉ sợ cũng không biết Nguyên Hành Y là ai.

Sở dĩ gióng trống khua chiêng cùng nhau mà đến, chính là vì thực lực kia tăng trưởng tốc độ nhanh không tưởng nổi biên cảnh đào binh.

Một cái lại so với bình thường còn bình thường hơn nho nhỏ đại đầu binh, tuổi tác bất quá mới mười tám mười chín tuổi, đến cùng là nguyên nhân gì mới có thể để hắn lắc mình biến hoá, tại ngắn ngủi thời gian mấy tháng biến thành một cái Bắc Hoang nghe tiếng võ đạo cao thủ

Cho dù là bọn hắn vì đó tự ngạo huyết mạch cấy ghép kỹ thuật, cũng chỉ bất quá là gấp đôi đếm được cất cao tuân theo thuật giả thiên phú, tiềm lực hạn mức cao nhất. Muốn chân chính phát huy ra trong huyết mạch cất giấu tất cả lực lượng, đạt tới thực lực đỉnh phong vẫn như cũ cần thời gian không ngắn đến từ từ tôi luyện.

Mà thời gian này, thường thường chỉ coi mấy năm, mười mấy năm làm đơn vị.

Nhưng là cùng Bắc Hoang võ giả so sánh, thực lực như vậy tốc độ phát triển tốc độ đã đầy đủ kinh người.

Mà bây giờ, trước mắt của bọn hắn xuất hiện một cái hoàn toàn phá vỡ bọn hắn nhận biết lẽ thường tồn tại. Bọn hắn mơ hồ cảm giác được, tựa hồ có một cái thế giới mới đại môn xuất hiện ở trước mặt, sắp mở ra.

Vẻn vẹn chỉ là suy nghĩ một chút, cái này hai tên lão giả thật hưng phấn tay chân phát run, hận không thể lập tức để Đế Trọng Sinh đem người này bắt trở lại, cung cấp bọn hắn hảo hảo nghiên cứu, giải khai cái này không thể tưởng tượng nổi bí mật.

Về phần Nguyên Hành Y chết đi, hoàn toàn bị bọn hắn quên hết đi.

Ngay tại cái này hai tên lão giả thấp giọng nghị luận bên trong, tiếng bước chân vang lên, ba tên tư tọa mở mắt, nghiên cứu mệnh nguyên bộ hai tên lão giả cũng ngừng nghị luận.

Đế Trọng Sinh mang theo một tay nâng một chồng thật dày tư liệu áo đen vệ sĩ, bước vào đại điện bên trong.

Tại hai tên lão giả giống như là thưởng thức chính mình hoàn mỹ nhất tác phẩm đồng dạng trong ánh mắt, Đế Trọng Sinh một chút liếc nhìn, nói khẽ:

"Chư vị đợi lâu."

"Không sao cả!"

Không đợi hình ngục ty ba cái tư tọa nói chuyện, nghiên cứu mệnh nguyên bộ trong đó một tên viện trưởng khoát khoát tay, không dằn nổi nói ra:

"Trọng Sinh, điều tra thế nào "

"Hai vị viện trưởng an tâm chớ vội."

Đế Trọng Sinh nhô ra ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, áo đen vệ sĩ trong tay một chồng chồng chất thật dày tư liệu như là có sự sống tự chủ nhún nhảy, chia làm sáu phần, bay về phía ở đây sáu người.

Đám người lập tức đưa tay nhận lấy, từng tờ từng tờ lật xem.

Còn không có lật xem hai trang, trong đó một tên viện trưởng liền không nhịn được nói:

"Đây đều là những thứ gì ta chỉ muốn biết người này bây giờ ở nơi nào lúc nào ta mới có thể nhìn thấy hắn "

Hai tên hình ngục ty tư tọa trong lòng lập tức lắc đầu, nhưng không có nói cái gì.

Hai cái này bộ dáng cổ quái lão đầu nhìn qua không có cái gì võ đạo mang theo, cũng không có chấp chưởng cái gì quyền hành, nhưng trên thực tế tân triều bên trong địa vị lại là kỳ cao, có trực tiếp cùng hoàng đế đối thoại quyền hành, cho dù là bọn họ những người này chưởng quản hình ngục ty quyền hành, đã là quyền cao chức trọng, nhưng là tại hai cái này gần đất xa trời lão đầu tử trước mặt cũng là triệt triệt để để vãn bối.

Đế Trọng Sinh như là một bộ hoàn mỹ pho tượng, không nói gì, mà tay nâng tư liệu áo đen vệ sĩ thi lễ một cái, tiến lên một bước nói:

"Cố viện trưởng, vẫn là xin ngài rõ ràng rành mạch nhìn một lần. Có quan hệ với Trần Bình, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh mới nhất tư liệu."

Cố viện trưởng phủi hắn một chút, hừ một tiếng, nhanh chóng lật qua lật lại.

"A "

Cơ hồ trong cùng một lúc, hai tên lão giả kinh hô một tiếng:

"Hư hư thực thực đã tấn thăng khí đạo tông sư "

Hai người lập tức hai mặt nhìn nhau.

Khí đạo tông sư đại biểu cho cái gì, bọn hắn những năm gần đây làm qua vô số lần so sánh thí nghiệm, thật sự là quá rõ ràng cực kỳ.

Một cái không có chút nào võ đạo cơ sở đại đầu binh thời gian mấy tháng liên tiếp đánh vỡ nhân thể cực hạn, siêu phàm thoát tục, một bước lên trời, dạng này thần thoại chuyện bình thường

liền bày tại trước mặt của bọn hắn.

"Thế giới này điên rồi."

Cố viện trưởng lẩm bẩm nói:

"Trên thế giới này còn có chúng ta lý giải không được tồn tại "

Hình ngục ty ba vị tư tọa đồng dạng sắc mặt cực độ ngưng trọng, áo đen vệ sĩ nhìn về phía hai người bọn họ, tiếp tục mở miệng nói:

"Trong khoảng thời gian này đến nay, chúng ta sai phái ra rất nhiều cơ quan thành viên, tổn thất nặng nề, nhưng là phối hợp còn lại nằm vùng nội tuyến, rốt cục làm rõ ràng chuyện này cùng Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh không quan hệ, bọn hắn đối với Nguyên đại nhân vượt biên sự tình cũng không cảm kích, cũng tương tự đang điều tra động thủ thân phận của song phương."

Hắn hít sâu một hơi:

"Không cần ta nói chư vị đại nhân cũng có thể nghĩ đến, nói cách khác Nguyên Hành Y đại nhân, Trì Yêu Liệt Ngao hai vị danh sách tông sư, không phải chết bởi liên minh mai phục, mà là chết tại Trần Bình trong tay."

"Cái gì "

Giống như đất bằng kinh lôi, hai tên lão giả biểu lộ ngưng kết, nhìn qua thậm chí có chút buồn cười; hình ngục ty hai tư tọa cũng nội tâm chấn động, cau mày, chỉ có Đế Trọng Sinh giống như là không có cái gì nghe được, không hề bận tâm.

Bọn hắn sở dĩ chấn kinh, là bởi vì có thể trúng tuyển danh sách tông sư, ngoại trừ Hoang Cổ Di Chủng đẳng cấp bên ngoài, huyết mạch độ tinh khiết còn muốn đạt tiêu chuẩn, trực tiếp thể hiện tại trên thực lực, danh sách tông sư chính là cường giả bên trong

cường giả.

Trì Yêu cùng Liệt Ngao hai người mặc dù xếp hạng danh sách cuối cùng, nhưng là hai người đồng thời ở đây, có dạng gì thực lực mới có thể đánh chết tại chỗ hai người, để bọn hắn ngay cả chạy trốn đều trốn không thoát

"Thằng ranh con, các ngươi có phải hay không sai lầm "

Một tên khác viện trưởng lập tức dựng râu trừng mắt phản bác:

"Trì Yêu cùng Liệt Ngao lúc trước ta cũng từng tự mình chủ trì cấy ghép thuật, huyết mạch phối hợp lần rất cao, làm sao có thể bị cái kia gọi là Trần Bình tiểu tử một người giết chết có phải hay không là Trần Bình liên hợp một chút người đồng thời xuất thủ làm "

Không hề nghi ngờ, nói bọn họ như vậy tân tân khổ khổ sáng lập danh sách tông sư bị một cái quái thai nhẹ nhõm giết chết, để bọn hắn cảm giác nghiên cứu của mình đều hứng chịu tới vũ nhục.

"Phó viện trưởng, cũng không phải là dạng này."

Áo đen vệ sĩ lắc đầu, trịnh trọng nói:

"Ở đây dấu vết hư hại cũng không nhiều, điều này nói rõ chiến đấu tại thời gian cực ngắn bên trong liền kết thúc, chúng ta bỏ ra cái giá khổng lồ, cẩn thận đã kiểm tra hiện trường, phán định kết quả chính là một người xuất thủ khả năng đạt đến tám thành trở lên!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 374: Lại Có Thể Thế Nào!

Chương 374: Lại có thể thế nào!

Lực lượng một người, đánh chết tại chỗ hai tên danh sách tông sư.

Một mảnh im lặng.

"Ha ha ha! Thú vị! Thú vị, quá thú vị!"

Trong cùng một lúc, hai vị này viện trưởng bộc phát ra cứng cáp hữu lực tiếng cười to, vô cùng mừng rỡ, vô cùng kích động, cũng vô cùng cấp bách.

Xoát một chút, Cố viện trưởng đứng dậy nhìn về phía Đế Trọng Sinh, cười to nói:

"Trọng Sinh! Nhất định phải đem người này đưa đến trước mặt chúng ta! Người này rất trọng yếu, vô cùng trọng yếu!"

"Không sai!"

Phó viện trưởng đồng dạng đứng dậy vỗ tay cười to, đi qua đi lại, trên mặt kích động khó nhịn:

"Trọng Sinh, nghĩ hết biện pháp, nhất định phải mau chóng! Đây là việc quan hệ toàn bộ tân triều mấy chục tỉ tỉ người tin mừng! Mặc kệ ngươi muốn cái gì dạng ủng hộ, chúng ta đều sẽ vì ngươi dọn sạch chướng ngại! Bệ hạ nếu là không phê chuẩn, hai

chúng ta lão đầu tử bỏ mặt mo không muốn, cũng muốn để hắn đặc phê! Bất quá ngươi chú ý, người này nhất định phải sống!"

"Đúng, muốn sống! Tuyệt đối không nên cho chúng ta mang về một cỗ thi thể, giá trị nghiên cứu không chắc chắn giảm bớt đi nhiều!"

Cái này gọi là Trần Bình nhân vật sinh mệnh cấp độ trưởng thành tốc độ chẳng những không có chậm lại, ngược lại nhanh đến mức khó mà tin nổi, bình thường đến, theo sinh mệnh cấp độ cùng thực lực tăng trưởng, đến tiếp sau tăng trưởng biên độ cũng sẽ tùy theo giảm xuống, cần đại lượng thời gian đến đắp lên, đây là thiên địa quy tắc , bất kỳ người nào cũng vô pháp nghịch chuyển.

Nhưng là bây giờ lại xuất hiện như thế một cái triệt triệt để để trái với lẽ thường nhân vật.

Trên người hắn đến cùng có cái gì bí mật vì cái gì có thể đột phá quy tắc hạn chế hắn lại là làm được bằng cách nào

Nhất định phải bắt được hắn! Bắt được hắn, nghiên cứu ra hắn trái với lẽ thường, đột phá quy tắc hạn chế bí mật, nhất định có thể khai sáng sử, mở ra một cái thời đại hoàn toàn mới!

Trong lúc nhất thời cái này hai tên viện trưởng nội tâm tâm tình kích động như muốn dâng lên mà ra, không cách nào tự đè xuống.

Đế Trọng Sinh ngón tay nhẹ nhàng đập lan can, đầu nói:

"Hai vị viện trưởng có thể yên tâm, chuyện này đã tiến vào trù bị giai đoạn, không được bao lâu các ngươi liền sẽ nhìn thấy người này."

"Tốt tốt tốt! Ngươi đã như thế, chúng ta an tâm."

Hai cái lão đầu liếc nhau, đồng nói:

"Đã như vậy, chúng ta lặng chờ ngươi tin lành!"

Câu nói này xong, hai người bọn họ cũng không tiếp tục chờ lâu ý tứ, mang trên mặt vẻ hài lòng rời đi. Đại Minh các thần

Thẳng đến cái này hai tên nghiên cứu mệnh nguyên bộ viện trưởng bóng lưng biến mất về sau, hình ngục ty Đao Binh tư tọa nhịn không được mở miệng nói:

"Đế đại nhân, chuyện này ngươi dự định như thế nào đi làm "

Nguyên Hành Y lại thế nào cũng là hình ngục ty người, mặc dù Đế Trọng Sinh cùng Nguyên Hành Y quan hệ không ít, tự mình chủ trì chuyện này, bọn hắn cũng không thể triệt để làm một cái vung tay chưởng quỹ không chút nào hỏi đến.

Mặc dù Đế Trọng Sinh nói hời hợt, nhưng là bọn hắn lại biết muốn đem một cái thực lực cường đại khí đạo tông sư bắt sống là như thế nào khó khăn, cùng không nói đến xâm nhập địa phương nội địa, không bị người phát hiện lặng yên không tiếng động đuổi bắt một tông phái chi chủ, còn phải lại đem hoàn hảo không chút tổn hại mang về

Mà lại trải qua biên cảnh tông sư đại chiến chuyện này, hiện tại Bắc Hoang đối với biên cảnh kiểm tra vô cùng nghiêm ngặt, bày ra thiên la địa võng, trong lúc vô hình cũng vì chui vào tăng thêm cực lớn khó khăn.

Đủ loại nhân tố cộng lại bất luận nhìn thế nào, đây đều là một kiện khó như lên trời sự tình, gần như không có khả năng thực hiện, cho nên hắn mới có câu hỏi này.

Đế Trọng Sinh chẳng có mục đích nhẹ nhàng lật qua lại Nhạc Bình Sinh tư liệu:

"Người này trốn không thoát. Lần này, bản tọa sẽ đích thân khởi hành, tiến về Bắc Hoang."

Nghe nói lời ấy, lần này ba tên tư tọa cùng nhau kinh ngạc:

"Đế đại nhân, ngươi "

Đế Trọng Sinh thân là long bộ chưởng tòa, nhiều năm trấn áp diễn võ cơ quan, chủ trì đại cục, vậy mà lúc này giờ phút này hắn lại muốn đích thân xuất thủ đuổi bắt Nhạc Bình Sinh, ba người bọn họ làm sao có thể không sợ hãi

Lập tức liền lập tức khuyên can nói:

"Đế đại nhân, không thể! Thực lực của ngươi không thể nghi ngờ, vô luận cái nào Bắc Hoang tông sư cũng sẽ không là đối thủ của ngươi, nhưng là một cái Nhạc Bình Sinh, không cần làm phiền ngươi tự mình mạo hiểm dù sao một khi kinh động đến Bắc Hoang cảnh nội Luyện Thần Tôn Giả, sợ là "

"Ba người các ngươi hiểu lầm."

Đế Trọng Sinh lắc đầu, chậm rãi mà nói:

"Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội tổ chức sắp thành, bản tọa tiến về Bắc Hoang, không đơn thuần là vì cái này con kiến, càng là muốn cùng Thần La Võ Đô những cái kia nghị viện tông sư luận bàn giao lưu, nhìn một chút những cái này chấp chưởng Bắc Hoang quyền hành hạng người, đến cùng có tài đức gì "

Tiến về Thần La Võ Đô! Tiến vào địch quân bản đồ hạch tâm chi địa, giao lưu luận bàn!

Đế Trọng Sinh hời hợt lời nói, lại như là kinh lôi tại ba vị tư tọa trong đầu nổ vang, thật lâu im lặng ở trong trái tim nhảy lên kịch liệt.

Thần La Võ Đô là địa phương nào lính đặc chủng chi tuyệt đối đỉnh phong

Bắc Hoang trung tâm quyền lực! Võ đạo thánh thành! Ngọa hổ tàng long, vô số cao thủ! Là đầm rồng hang hổ!

Không đơn thuần là có một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão, càng có thế hệ trước cao thủ danh túc mặc dù ở phía sau màn, nhưng là thực lực lại bởi vì thời gian tích lũy càng thêm hùng hồn!

Mà Đế Trọng Sinh đến thăm Thần La Võ Đô, muốn cùng những tông sư này luận bàn giao lưu, ý vị như thế nào

Lấy lực lượng một người, chống lại Bắc Hoang tất cả khí đạo tông sư! Cơ hồ đồng đẳng với khiêu chiến toàn bộ Bắc Hoang tất cả cao thủ! Đây là bực nào thủ bút! Bực nào hành động vĩ đại! Bực nào đại khí phách!

Trong lúc nhất thời hình ngục ty tam ti tòa bị tin tức này chấn kinh đến không nói chuyện nhưng.

Nhưng là đồng dạng, trong lúc nhất thời ba người bọn họ từ đầu đến cuối nghĩ mãi mà không rõ, Đế Trọng Sinh cử động lần này đến cùng có cái gì ý đồ

Chẳng lẽ triều đình phương diện muốn có cái gì đại động tác, cho nên Đế Trọng Sinh cử động lần này là một lần nhằm vào Bắc Hoang thăm dò

"Đế đại nhân, tha thứ ta nói thẳng, triều ta cùng Bắc Hoang hiện tại thế cục nguy cấp, không vừa ý khí dùng "

"Ừ"

Đế Trọng Sinh ánh mắt đột nhiên quét tới, ba tên hình ngục ty tư tọa trong lúc đó da đầu sắp vỡ, phảng phất bị một đầu Thái Cổ thời đại sinh tồn đến nay Hồng Hoang cự thú cho tập trung vào, ngay cả đầy đủ đều không ra.

"Chuyện này ta đã viết tấu chương, giao cho bệ hạ. Mà Nhạc

Bình Sinh chuyện này, vì bảo đảm vạn toàn, ta đã làm xong an bài."

Đế Trọng Sinh không chút nào để ý tới ba người này trong lòng kinh đào hải lãng, tự mình nói:

"Tại bản tọa tiến về Thần La Võ Đô, hấp dẫn toàn bộ Bắc Hoang tất cả võ nhân chú ý thời điểm, ta sẽ đem nước quấy đục, đồng thời an bài danh sách thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, cái này bốn tên long bộ danh sách tông sư tiến về Nhạc Bình Sinh tông môn động thủ cầm nã, sẽ không khiến cho người chú ý."

"Đế đại nhân!"

Hãi hùng khiếp vía bên trong, Đao Binh tư tọa lần nữa mở miệng nói:

"Thế nhưng là cái kia dù sao cũng là Bắc Hoang! Vạn nhất có Luyện Thần Tôn Giả không để ý mặt mũi ngang nhiên xuất thủ, cái này!"

"Luyện Thần Tôn Giả "

Đế Trọng Sinh mỉm cười, trong mắt Thần Quang sáng tắt, trong giọng nói mang theo không dễ dàng phát giác nhàn nhạt khinh miệt:

"Bọn hắn không dám. Mà lại "

Đế Trọng Sinh cất tiếng cười dài, thật lớn tiếng sấm nổ chấn động cả tòa đại điện, cơ hồ đinh tai nhức óc:

"Liền xem như Luyện Thần Tôn Giả xuất thủ, lại có thể thế nào!" (. . .)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 375: Đế Văn Kiện!

Chương 375: Đế văn kiện!

Thần kinh, Đế Đình.

Một tầng lại một tầng bậc thang lan tràn bát ngát, Đế Trọng Sinh cất bước từng bước mà lên.

Cả tòa quảng trường khó mà hình dung to lớn, mặt đất gạch đá không biết là dùng cái gì vật liệu lát thành, tản mát ra mờ mịt hơi khói, như là đặt mình vào nhân gian tiên cảnh, để cho người ta sinh ra phảng phất trời cùng đất đảo ngược kết nối ảo giác.

Từng bước từng bước như là pho tượng đồng dạng vệ sĩ giáp bạc phân loại hai bên, không nhúc nhích chút nào, phảng phất trăm ngàn năm qua một mực duy trì tư thế như vậy, chưa hề di động qua.

Trước mặt hắn, một tòa hùng vĩ mỹ lệ, như là thần linh chỗ ở đại điện uy nghiêm mà đứng.

Đế Trọng Sinh nhìn không chớp mắt, bước vào đại điện.

Hắn muốn gặp mặt chính là toàn bộ trên đời này có đủ nhất quyền lợi người, tân triều hoàng đế đương triều!

Cái kia là bị coi là toàn bộ diễn võ cơ quan tuyệt thế thiên tài cùng hi vọng.

Trên đỉnh núi, biển mây bốc lên, một vòng ngân bạch sắc xuất hiện ở chân trời.

"Trọng Sinh, biết cái hướng kia thông hướng nào a "

Nguyên Hành Y hỏi.

Hắn có chút không xác định: "Bắc Hoang "

"Không sai, chính là Bắc Hoang "

Nguyên Hành Y nhẹ nhàng thở dài:

"Ta suốt đời tín niệm, chính là một ngày kia có thể đem ta hướng cờ xí cắm ở vùng đất kia bên trên, cắm ở Thần La Võ Đô tháp Babel phía trên."

Hắn có chút cái hiểu cái không.

"Nhưng mà là không ta đợi, có lẽ tại ta sinh thời không cách nào thấy cảnh này."

Nguyên Hành Y xoay đầu lại, ánh mắt bên trong có không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị, cũng tựa hồ đem tất cả hi vọng trút xuống tại hắn trên thân:

"Nhưng là ngươi khác biệt. Ngươi cuối cùng rồi sẽ có một ngày trưởng thành là thần long, quan sát tại cửu thiên chi thượng. Bắc Hoang những cái kia ngu xuẩn đám võ giả sẽ ở ngươi tuyệt thế vũ lực hạ sợ hãi, run rẩy, vô số hi vọng đoạn tuyệt người bình thường cũng bởi vì ngươi mà đạt được cứu vớt."

"Ngươi sẽ thành trong tay bệ hạ sắc bén nhất thần kiếm, chinh phục cái kia phiến man hoang chi địa, trở thành ức vạn người chúa cứu thế."

Gió núi có chút giương lên hai người áo bào.

Nguyên Hành Y nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn bờ vai của hắn, ánh mắt ôn hòa, lại có chút tiếc nuối, lẩm bẩm nói:

"Thật hi vọng, có thể nhìn thấy ngày đó a "

Hắn chăm chú nhìn Nguyên Hành Y trên mặt tiếc nuối biểu lộ.

Chúa cứu thế cái gì, ai nguyện ý làm ai đi làm xong.

Nhưng là, ngươi nhất định biết nhìn thấy ngày đó.

Chờ một chút,

Chờ một chút.

Hắn chăm chú nhéo nhéo quyền.

Hắn có thể cảm nhận được trong thân thể ẩn giấu một đầu kinh khủng tuyệt thế hung thú, ngay tại từng chút từng chút thức tỉnh.

Hắn đang mạnh lên

"Ngươi thất thần."

Dài dằng dặc đứng thẳng , chờ đợi bên trong, một đạo tôn quý vô cùng, vô cùng uy nghiêm thanh âm đột nhiên vang lên, rót vào Đế Trọng Sinh tâm thần.

Theo thanh âm vang lên, đại điện chỗ sâu, một đạo óng ánh màn sáng đột nhiên bay lên, phía trên hiện ra một đạo mơ hồ không rõ nhưng lại cao quý không tả nổi bóng đen.

Thân ảnh này, liền đại biểu cho tân triều chung chủ, trên đời này gần nhất uy nghiêm quyền hành, chỉ huy bát ngát cương vực, bàn tay thiên hạ mấy chục vạn vạn người quyền sinh sát, đế vương giận dữ, thây nằm trăm vạn, uy áp đương thời, như vực sâu như ngục, tân triều đương triều đại đế!

"Cung nghênh bệ hạ, mời bệ hạ thứ tội."

Đế Trọng Sinh khom người xuống, cúi đầu cao quý đầu lâu.

Lấy Đế Trọng Sinh thực lực cùng địa vị, chính là nhìn thấy hoàng đế cũng không cần quỳ xuống, mà lại có được trực tiếp hướng hoàng đế hồi báo quyền lực. Cùng loại với diễn võ cơ quan, nghiên cứu mệnh nguyên bộ dạng này cơ cấu thủ lĩnh, tại ẩn hình quyền lợi bên trên bây giờ lớn đến kinh người.

"Không cần đa lễ. Ngươi tấu chương trẫm đã nhìn."

Màn sáng bên trên bóng người không nhúc nhích, trực tiếp cắt vào chủ đề, uy nghiêm mà hạo đãng thanh âm cuồn cuộn quanh quẩn:

"Đế Trọng Sinh, ngươi có đại khí phách, không có bôi nhọ trẫm ban cho ngươi họ. Bất quá Bắc Hoang tông sư hàng trăm hàng ngàn, Thần La Võ Đô ngọa hổ tàng long, ngươi nhất định phải làm như vậy "

"Bệ hạ, chúng ta trù bị, tiếp tục quá lâu."

Đế Trọng Sinh chậm rãi mở miệng:

"Bệ hạ chăm lo quản lý, quốc lực một năm mạnh hơn một năm, Bắc Hoang tại cấp cao vũ lực bên trên mặc dù tích lũy tháng ngày, nhưng là tầng dưới chót dân chúng tiến tới thông đạo mấy tận tại đoạn tuyệt, nhiều năm như vậy đến xem giống như cường thịnh, trên thực tế bất quá là dậm chân tại chỗ mà thôi. Mà triều ta vẫn như cũ phát triển không ngừng, quốc lực cường thịnh, lập tức sẽ tiến vào không phát không được hoàn cảnh. Một tiến một lui, đem hai bên so sánh phía dưới Bắc Hoang đã mặt trời lặn phía tây.

Diễn võ cơ quan từ sáng lập đến nay, dự tính ban đầu chính là hi vọng thiên hạ vạn vạn đám người người như rồng, đều có thể có cơ hội bước vào sinh mệnh cấp độ giai đoạn càng cao hơn.

Chúng ta tất cả thành viên sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng là một vạn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều.

Bắc Hoang Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội tổ chức sắp thành, tại cái này vạn chúng chú mục thời cơ, chính là từ ta đại biểu diễn võ cơ quan đăng tràng, triệt triệt để để càn quét những cái kia man phu nhóm kiêu ngạo, biểu hiện ra triều ta thiết huyết cổ tay tốt nhất thời khắc! Huyễn y lương duyên

Mời bệ hạ suy nghĩ một chút, tại địch quân cực kỳ am hiểu, cũng là cực kỳ tự ngạo địa phương triệt để phá tan đối phương, lấy loại phương thức này để chà đạp bọn hắn cái gọi là võ đạo tinh thần, võ đạo tôn nghiêm, để bọn hắn vĩnh rơi xuống tại tuyệt vọng, đây là bực nào điều thú vị lại sẽ đối với toàn bộ Bắc Hoang từ trên xuống dưới tạo thành bực nào đả kích

Vì thế, ta Đế Trọng Sinh nguyện làm bệ hạ sửa lịch sử tiên phong, cửu tử dứt khoát! Mời bệ hạ cho phép!"

Đế Trọng Sinh trả lời thật yên lặng, không mang theo chút nào cảm xúc, phảng phất muốn tiến về địa phương không phải cái gì đầm rồng hang hổ, mà là một cái lại bình thường bất quá địa phương.

Đại điện bên trong yên tĩnh im ắng, một mảnh im lặng.

"Trẫm biết ngươi cùng Nguyên Hành Y quan hệ."

Thanh âm uy nghiêm tiếp tục vang lên, nghe không ra bất kỳ cảm xúc:

"Lần này tiến về Thần La Võ Đô, không phải chuyện của cá nhân ngươi, còn đại biểu diễn võ cơ quan, thậm chí cả toàn bộ tân triều, ngươi sẽ không không rõ."

"Trẫm diễn võ cơ quan chưởng tòa, không phải một cái ngồi vào xem thiên, cuồng vọng tự đại xuẩn tài. Vũ Thần Thiên Không

Long huyết mạch là đỉnh cấp huyết mạch, Chí Tôn huyết mạch, ngươi cũng là diễn võ cơ quan sáng lập đến nay mạnh nhất thiên tài, vì thế, trẫm thành toàn ngươi!"

"Trẫm sẽ người phác thảo phong thư phát hướng Thần La Võ Đô , bổ nhiệm ngươi vì thần võ đốc quân, chủ trì lần này võ đạo giao lưu."

"Trẫm chỉ có một cái yêu cầu, chỉ cho thắng, không cho phép bại! Trẫm trong tự điển, không có thất bại hai chữ!"

"Chuẩn!"

Một chữ cuối cùng như là tiếng sấm đồng dạng oanh minh, Đế Trọng Sinh làm một lễ thật sâu, thấy không rõ trên mặt hắn biểu lộ:

"Tạ bệ hạ!"

Đế Trọng Sinh bước ra toà kia uy nghiêm sâu nặng đại điện.

Gió nhẹ chầm chậm, áo bào múa, ánh nắng chiếu xuống trên mặt của hắn.

Đứng tại mảnh này trên đời này đề phòng nhất là sâm nghiêm địa phương, Đế Trọng Sinh ngắm nhìn.

Mênh mông vô bờ, trời xanh không mây.

Giống nhau năm đó trên đỉnh núi, Nguyên Hành Y cho hắn chỉ vùng trời kia.

Khóe miệng của hắn cong lên một cái đường cong, giống như là đang mỉm cười, trong miệng lại nhẹ nhàng thì thầm:

"Đại ca, nguyện vọng của ngươi, ta liền muốn đi vì ngươi thực hiện "

Không đến bao lâu, hai tên cầm trong tay tân triều hoàng đế đế văn kiện long bộ tông sư cầm trong tay đi sứ đại kỳ phóng lên tận trời, như là lưu tinh xẹt qua chân trời, chạy về phía Bắc Hoang.

Mà cái này một phong đế văn kiện, cũng tất nhiên sẽ cho Thần La Võ Đô thông thiên nghị tháp mang đến khó có thể tưởng tượng chấn động.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 376: Tử Kỳ!

Chương 376: Tử kỳ!

Cao ngàn trượng núi, như là thẳng tắp đao phong xuyên thẳng đám mây, một tòa màu trắng bệch to lớn đại điện, như là dùng đếm mãi không hết nhân loại hài cốt đúc thành, im lặng sừng sững.

Ầm ầm!

Đột nhiên ở giữa, như là trời nắng đánh một cái phích lịch, đầy trời tứ tán vân khí cấp tốc hội tụ, tạo thành một đạo nối liền đất trời vân khí vòi rồng, phát ra chấn động thiên địa kêu khóc thanh âm, đem phương viên một dặm bên trong vân khí quét sạch không còn!

"Ha ha ha ha ha!"

Nương theo lấy một tiếng xuyên kim liệt thạch tiếng thét dài, nối liền đất trời vân khí vòi rồng trong lúc đó vỡ vụn, giữa thiên địa nguyên khí kịch liệt sôi trào lên, một cỗ nồng hậu dày đặc, tàn khốc, thảm liệt sát khí quét sạch bốn phương tám hướng, đất rung núi chuyển, vô số chim bay phóng lên tận trời, vô số tẩu thú tứ tán kinh trốn, phảng phất trong lúc nhất thời Thái Cổ yêu ma giáng lâm!

Sân thượng, bay múa đầy trời nhàn nhạt vân khí bên trong, một đạo hùng tráng thân ảnh hiện ra.

Khổ Tâm sắc mặt cảm khái, đứng ở hơn mười trượng bên ngoài, khom người nói:

"Chúc mừng thiếu tôn, chúc mừng thiếu tôn! Từ đây chân chính siêu thoát rào, một bước lên trời!"

"Khổ lão, ngươi quá khen."

Thiếu tôn mở mắt ra, trong mắt Thần Quang bắn ra, lúc hành tẩu, sau lưng của hắn lượng lớn nguyên khí không ngừng mà cổ động, khuếch tán, ẩn ẩn có thể trông thấy vô số bóng người lắc lư, sáng tắt thoáng hiện, tựa như có hàng ngàn hàng vạn thất thủ tại Minh Hải bên trong người, tại sắp chết chìm trước đó làm ra tuyệt vọng mà phí công giãy dụa, lại chỉ có thể trơ mắt vĩnh luân Minh Hải, vạn kiếp bất phục.

Như thế hung lệ, thần bí, cường đại!

Khổ Tâm vui mừng nói:

"Thời gian không phụ người hữu tâm. Có thể tiếp nhận âm ngục Minh Hải tướng khảo nghiệm người cửu tử nhất sinh, vạn người không được một. Mà thông qua dạng này tàn khốc khảo nghiệm võ giả, đều trở thành cường giả tuyệt thế, Tôn Chủ đại nhân chính là như thế. Chắc hẳn Tôn Chủ đại nhân nhất định biết rất vui mừng."

Biết hổ thẹn sau đó dũng, thiếu tôn vốn chính là thiên tài trong thiên tài, tuyệt thế kiêu dương, tại gãy kích trầm sa về sau chẳng những không có cam chịu, ngược lại lấy ra không phải tầm thường dũng khí, nghị lực, quyết tâm, xông qua mấy trăm năm nay đều không người xông qua được khảo nghiệm, tại Khổ Tâm trong mắt thiếu tôn đã triệt triệt để để thoát ly thiên tài nhãn hiệu, sắp leo lên càng rộng lớn hơn sân khấu.

Cảm ứng được thiếu tôn trên thân rõ ràng xa xa mạnh hơn phổ

thông khí đạo tông sư khí tức, Khổ Tâm giờ phút này cũng có một chút hãi hùng khiếp vía, sợ hãi than nói:

"Thiếu tôn, ngươi bây giờ Tiên Thiên chi khí ngưng tụ mãnh liệt, viễn siêu ta tưởng tượng, nếu ngươi xuất thủ ta khả năng ngay cả ba chiêu đều khó mà đón lấy!"

Khổ Tâm mặc dù tấn thăng khí đạo tông sư cảnh giới đã lâu, nhưng là tuân theo cùng thiên phú căn cốt hạn chế, đến nay vẫn kẹt tại sơ vị cảnh giới phía trên, không được tiến thêm. Mà hắn giờ phút này tinh tế quan sát thiếu tôn bởi vì vừa mới xuất quan vẫn chưa triệt để thu liễm nguyên khí ba động bên trên cảm giác ra, thiếu tôn thực lực như là một mảnh phun trào hải triều sâu không thấy đáy, để hắn vì đó nhìn thấy mà giật mình!

Này chỗ nào giống như là một cái vừa mới tấn thăng tông sư

"Khổ lão, ngươi ta ở giữa không cần như thế."

Thiếu tôn khí tức bình phục lại, nhưng không có hiển lộ ra cái gì đắc chí vừa lòng, hăng hái bộ dáng, chỉ là bình tĩnh nói:

"Sư tôn đại nhân mười phần trong điện ta muốn gặp hắn." Lạnh kiêu trăm tỷ sủng thê

Không kiêu không gấp.

Khổ Tâm âm thầm gật đầu: "Mời thiếu tôn tiến về đại điện, Tôn Chủ đại nhân đã phân phó cho ngươi đi gặp hắn."

Thiếu tôn nhẹ gật đầu, bước chân một bước, mấy cái thời gian lập lòe liền đi tới cửa đại điện.

Trên đường đi, vô số Hắc Ngục môn đồ nhao nhao ghé mắt, tại nhận ra thiếu tôn thân phận về sau ánh mắt cực độ rung động.

Thiếu tôn đương nhiên sẽ không để ý tới những cái này môn

đồ ánh mắt, hắn đã vừa bước một bước vào đại điện.

"Không tệ, rất tốt."

Không khí chấn động, một cái tang thương thanh âm truyền đến, đại điện chỗ sâu, vương tọa phía trên, Hắc Ngục Tôn Chủ nhìn chăm chú đệ tử của mình:

"Không hổ là ta coi trọng nhất đệ tử, từ ngươi đưa ra yêu cầu một khắc này, ta liền biết ngươi sẽ thành công."

Thiếu tôn ba chân bốn cẳng, bước vào đại điện, khom người thật sâu thi lễ một cái, nói:

"Cảm tạ sư tôn vun trồng, không có sư tôn hậu ái, cũng sẽ không có ta hôm nay!"

"Không cần đa lễ."

Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt ba động một chút, ngữ khí cùng với vui mừng, tràn ngập tán thưởng chi ý:

"Ngươi đã sớm thành công tấn thăng, nhưng là hôm nay mới xuất quan, ta nhìn ngươi Tiên Thiên chi khí linh động tự nhiên, có phải hay không đã đột phá đến Ngự Khí hóa hình trung vị cảnh giới "

"Sư tôn mắt sáng như đuốc!"

Thiếu tôn gương mặt phía trên không có chút nào lộ ra đắc chí vừa lòng chi sắc, phảng phất tại bình thường bất quá.

"Không hổ là đệ tử của ta!"

Hắc Vũ Tôn Chủ gõ nhịp tán thưởng:

"Lấy như giẫm trên băng mỏng chi tâm, đi tiến bộ dũng mãnh sự tình, hậu tích bạc phát, một khi bay thì tới tận trời, đích thật là

kỳ tài ngút trời!"

Khó khăn lắm đánh vỡ khí quan, tấn thăng tông sư võ giả, lăng hư ngự không, nhưng là đối với thiên địa nguyên khí điều khiển mười phần kém, cần lâu dài rèn luyện uẩn dưỡng, thẳng đến khí cùng ý hợp, Tiên Thiên chi khí vận chuyển như ý, tâm niệm mà thay đổi tùy theo hóa hình, như cánh tay sai sử, mới xem như tiến vào trung vị cảnh giới.

Mà vừa mới tấn thăng khí đạo tông sư, trực tiếp vượt qua sơ vị đạt tới Ngự Khí hóa hình trung vị cảnh giới, chuyện như vậy cơ hồ chưa từng nghe thấy, luôn luôn đều chỉ tồn tại ở truyền thuyết. Mà hắn trút xuống toàn bộ tâm huyết đệ tử đạt thành dạng này thượng cổ truyền thuyết mới có cực độ bất khả tư nghị thành tựu, đây là bực nào thiên phú tài tình

Điều này cũng làm cho Hắc Ngục Tôn Chủ lòng mang an lòng, tán thưởng không thôi.

"Sư tôn quá khen rồi."

Thiếu tôn cả người không hề bận tâm, thật yên lặng mà nói:

"Võ đạo một đường, thấy mình, mỗi ngày địa, gặp chúng sinh, tấn thăng đến khí đạo tông sư, ta chẳng qua là khó khăn lắm có một chút nhỏ bé thành tựu, không đáng sư tôn như thế quá khen."

Độc phi khuynh thành: Vương gia đừng phách lối

"Tốt một cái thấy mình, mỗi ngày địa, gặp chúng sinh!"

Nghe được thiếu tôn như thế một phen, Hắc Ngục Tôn Chủ cũng không khỏi đến khuôn mặt có chút động, gật đầu nói:

"Ngươi rất tốt, có thể tại giai đoạn này ngộ ra đạo lý như vậy, chính là vì sư năm đó cũng xa xa không so được ngươi, nhìn ngươi thật sự là đã thoát thai hoán cốt."

Thiếu tôn vinh nhục không sợ hãi: "Thời khắc sinh tử có đại khủng bố, đệ tử lần này tu hành rèn luyện tâm cảnh, mặc dù còn lâu mới có được đến lưu ly không để lọt tình trạng, nhưng là cũng có một phen thu hoạch, ngược lại để sư phụ chê cười."

"Không cần khiêm tốn."

Hắc Ngục Tôn Chủ khoát tay áo, mỉm cười nói:

"Đã ngươi lần này thoát thai hoán cốt, thành công tấn thăng khí đạo tông sư, như vậy chuyện này liền từ ngươi đi làm đi."

"Mời sư tôn phân phó!"

Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt xa xăm:

"Xích Huyết Giáo giáo tông hành tích bại lộ, đã biến thành chuột chạy qua đường, xú danh chiêu, người người kêu đánh kêu giết, nhưng là người này có thể tại Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh dưới mí mắt làm ra như thế một phen sự tích, năng lực vẫn phải có. Hắn bây giờ bị Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư liên hợp mấy cái tông sư một đường truy sát, ngươi nghĩ biện pháp tìm tới hắn, đem hắn đưa đến trước mặt của ta đến!"

"Sư tôn, ngươi là nghĩ "

"Chúng ta đến tiếp sau đại kế cần càng nhiều, càng cường lực hơn đối thủ, mà lại ta còn cần người này chuyên môn đi vì ta làm một việc."

Hắc Ngục Tôn Chủ ngón tay nhẹ nhàng đập, tựa hồ đang suy tư điều gì:

"Bất quá ngươi cũng muốn cẩn thận, tốt nhất che giấu tung tích, không muốn cùng Trần Kiếm Thư bọn người xung đột chính diện, ta nghe nói Xích Huyết Giáo giáo tông người này kiệt ngạo bất tuần, danh hào của ta không nhất định có thể chấn nhiếp hắn,

ngươi có thể để hắn ăn nhiều một phen đau khổ, tại tùy thời cứu người."

Thiếu tôn khom người: "Sư tôn yên tâm."

Hắc Ngục Tôn Chủ gật gật đầu: "Ngươi cần gì nhân thủ, toàn bộ bên trong hắc ngục, tất cả mọi người mặc cho ngươi điều động. Cho dù là tông sư cũng giống vậy."

Thiếu tôn lắc đầu, cười nhạt nói: "Đệ tử một người liền đầy đủ."

"Còn có."

Hắc Ngục Tôn Chủ tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, lần nữa mở miệng nói:

"Tại Trọng Khí tông sơn môn chỗ đưa ngươi đánh bại người tư liệu ta đã sai người thay ngươi tìm đến. Người này tên là Nhạc Bình Sinh, là Thanh Châu Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, ngươi chuyến này có thể thuận tiện rửa sạch nhục nhã."

"Ta cùng người này đã không còn là cùng một thế giới người, mà lại ta còn muốn cảm tạ hắn, nếu như không phải hắn triệt triệt để để rửa sạch tâm linh của ta, ta cũng chưa chắc có thể lấy được thành tựu hiện tại."

Thiếu tôn lắc đầu, mỉm cười nói:

"Mà theo bước vào này cấp độ, ngày xưa thù hận đã không có ý nghĩa, khác biệt sinh mệnh cấp độ đọ sức, ta đã không có hứng thú, liền để hắn tại thế gian này tiếp tục sống tạm đi. Lúc nào hắn đột phá đến Khí Tông cảnh giới, tại người khác sinh đắc ý nhất lúc kia, chính là tử kỳ của hắn."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 377: Mê Thần Nôn Thật Dịch!

Chương 377: Mê thần nôn thật dịch!

Âm u lòng đất hình thất bên trong, một cỗ huyết tinh gay mũi hương vị tràn ngập, thật lâu không cách nào tán đi.

Ba tên vệ sĩ không thèm để ý chút nào chỗ này hình thất ác liệt hoàn cảnh, một bên nhẹ giọng trò chuyện, một bên tự rót tự uống.

Chiếu minh thạch ánh sáng nhạt khuếch tán, pha tạp màu đỏ sậm trên vách tường, ba đạo nhân ảnh có chút lay động.

Ba tên quần áo phổ thông nam tử bị cố định tại hình đỡ, toàn thân máu me đầm đìa, nhìn kỹ đi, ba người này cổ tay, cổ chân, cùng xương bả vai bên trên đều bị một viên hung ác móc câu cong xuyên thấu, đóng ở hình trên kệ.

Tí tách, tí tách, tí tách.

Máu tươi không ngừng nhỏ xuống, ánh sáng nhạt chiếu rọi xuống, ba người này trong miệng một mảnh máu me đầm đìa, tất cả răng rõ ràng là một viên không rơi bị nhổ xong.

"Xúi quẩy!"

Trong đó một tên vệ sĩ trùng điệp gắt một cái, hướng về một cái đầu lĩnh bộ dáng hán tử thấp giọng phàn nàn nói:

"Hổ ca, diễn võ cơ quan những thám tử này đến cùng là ai

huấn luyện ra từng cái cùng trong nhà vệ sinh giống như hòn đá vừa thúi vừa cứng, cái này đều liên tục thẩm vấn hai ngày, đánh ta đều mệt mỏi, bọn hắn đến bây giờ vẫn như cũ là một chữ không nói, Thống lĩnh đại nhân bên kia "

Được xưng Hổ ca tiểu đầu lĩnh cũng là sầu mi khổ kiểm, bị cái này ba cái chết sống không nói một chữ diễn võ cơ quan thám tử khiến cho chính là sứt đầu mẻ trán, thấp giọng mắng:

"Ngươi hỏi ta, ta mẹ nó đi hỏi ai đây cũng không biết là tên vương bát đản nào huấn luyện ra thám tử, mười tám thủ đoạn mọi thứ đều để bọn hắn nếm mấy lần, một câu tình báo hữu dụng đều không có! Lão tử thật muốn một đao làm thịt ba người này được rồi!"

Trên thực tế ba người này kiên cường để hắn cũng có chút hãi hùng khiếp vía, dù là lại đau đớn kịch liệt, ba người này cũng chỉ bất quá cắn chặt hàm răng, tựa hồ cảm giác đau thần kinh đã trì độn đến sắp đánh mất phản ứng tình trạng.

Mà tại cực kỳ tàn ác, tàn khốc thẩm vấn phía dưới, cái này ba cái diễn võ cơ quan thám tử cũng đã đến cực hạn, sinh mệnh hấp hối chỉ còn lại có một hơi, cũng rốt cuộc chịu đựng không được hình phạt, vạn nhất đem người đánh chết, đoạn mất lấy thật vất vả bắt được manh mối, ba người bọn hắn một cái cũng chạy không được, toàn diện đều phải dùng mệnh đến bồi.

Trong ba người này, ngoại trừ ở giữa cái kia tại có chút thở dốc, còn lại hai cái đã sớm triệt để cơn sốc tới.

"Ngươi!"

Hổ ca chăm chú nhìn hình đỡ ở giữa tên nam tử kia, mỗi chữ mỗi câu chậm rãi nói: Mummy rất hàng hiệu: Cha, ngươi cắm!

"Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt. Chúng ta đều là đều vì mình

chủ, đều chỉ bất quá là tiểu nhân vật mà thôi, các ngươi cần gì phải khó xử chính mình cũng làm khó ta

Còn không bằng lợi lợi tác tác nói ra, nhanh chóng kết thúc nỗi thống khổ của mình, ta cũng sẽ không lừa gạt các ngươi thả các ngươi một ngựa, chí ít có thể cam đoan các ngươi không cần lại tuân theo cái này tội, thống thống khoái khoái đưa các ngươi lên đường, như thế nào "

Bọn hắn xuất động nhân mã bắt được ba người này lúc, bọn hắn tựa hồ vừa mới hướng về tân triều phương hướng truyền lại xảy ra điều gì tin tức, mà Hổ ca đối thoại tên nam tử kia chính là trong tiểu đội đầu lĩnh.

Tùy hành một vị trấn thủ tông sư trong khi xuất thủ nhanh chóng như lôi đình, trực tiếp đánh chết một người, lại để cho ba người này tại chỗ đánh mất năng lực phản kháng, ở trên đường thời điểm liền nhổ xong hàm răng của bọn hắn, lấy đêm xương câu xuyên thủng tứ chi của bọn hắn cùng xương tỳ bà, phòng bị bọn hắn đánh gãy tâm mạch của mình.

Nghe được Hổ ca tra hỏi, hình đỡ nam tử ở giữa có chút ngẩng đầu lên, trên mặt lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, thanh âm khàn khàn, bởi vì tất cả răng đều bị nhổ lộ ra mơ hồ không rõ:

"Các ngươi cần gì phải lãng phí nhiều thời giờ như vậy, tại trên người của chúng ta làm nhiều như vậy chuyện không có ý nghĩa "

Nụ cười của hắn vặn vẹo bên trong lộ ra cuồng loạn điên cuồng, cùng một loại đối với mình tính mệnh cực độ coi thường.

Cho dù là ở đây ba tên [kẻ hành hình] cũng không khỏi đến từ đáy lòng dâng lên một cỗ thật sâu ác hàn.

Bang lang!

Đúng lúc này, một tiếng trọng hưởng, hình thất đại môn ầm vang mở ra, Nghiêm Cảnh Minh che lấp miệng mũi, trên mặt vẻ chán ghét, trấn thủ tông sư Lư Đình ngang hàng với nhau, tại một hắc giáp thống lĩnh dẫn dắt hạ cất bước bước tiến đến.

Hổ ca đám ba người vội vàng đứng lên, còn không đợi bọn hắn nói chuyện, hắc giáp thống lĩnh lạnh giọng hỏi:

"Thế nào, ba người bọn hắn còn không chịu nói a "

Hổ ca xuất mồ hôi trán, sắc mặt sợ hãi: "Đại, đại nhân, ba người này thể chất quái dị, cảm giác đau thần kinh so với người bên ngoài đến muốn trì độn mấy lần, các loại hình phạt hiệu quả thật sự là tạm được, tin tức gì đều không có đạt được.

Hai ngày này tra tấn vẫn chưa ngừng nghỉ, bọn hắn chỉ còn một hơi mới tạm thời đình chỉ, chỉ có cái này đầu lĩnh còn tốt một điểm, tiếp tục đánh xuống, ta sợ bọn hắn sống không quá đêm nay "

Trên thực tế ba người này toàn bộ đều có võ đạo gia cấp bậc thể phách, chỉ bất quá huyết khí lưu động bởi vì bị đêm xương câu xuyên thủng yếu hại, triệt để khóa kín, mới không có tự sát cơ hội. Hắc dễ thương tham tiền phi: Tà Đế cười vang truy vợ

Lấy võ đạo gia cường hoành thể phách đều kéo dài hơi tàn, sắp gặp tử vong, có thể thấy được bọn hắn bị cái gì đồng dạng tàn khốc hình phạt.

"Diễn võ cơ quan bản sự không tệ, có thể nuôi dưỡng được ngươi dạng này xương cứng."

Nghiêm Cảnh Minh quay đầu giống như là đang nhìn một người chết đồng dạng nhìn chằm chằm vẫn như cũ quỷ dị mỉm cười mật thám đầu lĩnh, ánh mắt hờ hững:

"Bất quá rất đáng tiếc, ngươi thà chết chứ không chịu khuất

phục, thấy chết không sờn, tại liên minh trước mặt chính là một chuyện cười!"

Cơ hồ ngay tại hắn nói chuyện đồng thời, một bên hắc giáp thống lĩnh đột nhiên một bước tiến lên, đại thủ gắt gao giữ lại mật thám đầu lĩnh yết hầu, nhẹ nhàng bóp, khiến cho miệng đại trương, đồng thời một cái tay khác trân trọng đem một viên lưu ly bình nhỏ bên trong duy nhất một giọt màu xanh biếc dược dịch thận trọng nhỏ vào hắn trong miệng.

Hình trên kệ nam tử tựa hồ nhận ra đây là vật gì, cực lực gào thét giãy dụa lấy, nhưng là tại hắc giáp thống lĩnh kìm sắt đồng dạng đại thủ hạ lại tốn công vô ích, ánh mắt từ từ tan rã, liền ngay cả giãy dụa cũng chầm chậm yếu ớt xuống tới.

Bình tĩnh nhìn chăm chú lên một màn này, Nghiêm Cảnh Minh sắc mặt tàn khốc:

"Có thể ở trên người của ngươi vận dụng một giọt mê thần nôn thật dịch, ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh!"

Loại này mê thần nôn thật dịch lai lịch đã không thể thi, lấy ăn tâm trùng trứng trùng làm chủ tài, phối hợp đủ loại cực kỳ trân quý linh dược thần tài mới có thể luyện chế ra đến, bất luận là phương thuốc, dược liệu, vẫn là thủ pháp luyện chế, ngoại trừ cực kỳ khó được bên ngoài, vẫn là tuyệt đối liên minh cơ mật.

Mà tác dụng của nó cũng như mặt chữ bên trên ý tứ, có thể mê hoặc tâm thần của người ta, thẳng tới sâu trong tâm linh, để tuân theo người hỏi gì đáp nấy, không có bất kỳ giấu diếm cùng lời nói dối.

Nó sử dụng liều lượng cũng cùng tuân theo người cảnh giới võ đạo một mực có quan hệ, bình thường võ giả chỉ cần một giọt dược dịch trải qua pha loãng một phần mười liền sẽ thổ lộ chân ngôn, không chuyện gì không nói. Mà Nghiêm Cảnh Minh lần này

đặc biệt xin xuống tới ròng rã một giọt, chuyên môn dùng để đối phó những cái này diễn võ cơ quan thám tử.

Bất quá cứ như vậy cũng sẽ sinh ra cực đại tác dụng phụ, tại dược lực qua đi sẽ để cho đại não héo rút, trở thành ngớ ngẩn.

"Ôi ôi "

Hình trên kệ, Thụ Hình Giả giãy dụa cùng run rẩy càng ngày càng yếu ớt, hắc giáp thống lĩnh buông tay ra lui qua một bên.

Giờ phút này hình trên kệ nam tử ánh mắt lộ ra mê mang mà ngốc trệ, Nghiêm Cảnh Minh mặt không biểu tình, thấp giọng quát nói:

"Rốt cuộc là ai len lén lẻn vào Bắc Hoang!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 378: Triệt Để Bại Lộ!

Chương 378: Triệt để bại lộ!

Tuân theo hình nam tử mê mang trên mặt trong nháy mắt tựa hồ lóe lên một tia giãy dụa, bất quá vẫn như cũ ngăn cản không nổi mê thần nôn thật dịch dược lực, giãy giụa nói:

"Nguyên, đại nhân."

Ân

Nghiêm Cảnh Minh nhướng mày, trong lúc nhất thời không biết cái này cái gọi là Nguyên đại nhân rốt cuộc là nhân vật nào, nghiêm nghị nói:

"Nguyên đại nhân là ai! Hắn len lén lẻn vào biên cảnh lại là muốn làm gì!"

"Hình ngục ty tư tọa, Nguyên Hành Y đại nhân! Hắn đến, tới đây gặp một người!"

Hình ngục ty tư tọa!

Mọi người tại đây bất luận thân phận cao thấp, sắc mặt đều cùng nhau biến đổi, mà mơ hồ không rõ thanh âm tiếp tục vang lên:

"Tinh Thần Liệt Túc tông chủ Nhạc Bình Sinh cùng đại nhân từng có ước định, đại nhân nhưng đến nay chưa về chúng ta hoài

nghi là hắn giết chết Nguyên đại nhân "

Nhạc Bình Sinh!

Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình hai người sắc mặt cực độ xanh xám, cái tên này bọn hắn làm sao lại không nhớ rõ

Thân Hoành Thiên Phá Nguyệt quân phụ thuộc vào thần mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang, lúc trước Thân Hoành Thiên chết, để thần mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang tức giận dị thường, mà lại không chỉ là để bọn hắn cái này nhất hệ, thậm chí cả toàn bộ quân phiệt trận doanh đều mặt mũi không ánh sáng, vô cùng phẫn nộ.

Chỉ bất quá một phương diện hai châu thống đốc lẫn nhau tiết chế, che giấu, khống chế được tin tức khuếch tán; một phương diện khác Thân Hoành Thiên sự tình vừa ra, liên minh đối với quân đội giám sát càng phát ra nghiêm ngặt, vô số con mắt gấp chằm chằm phía dưới, Tinh Thần Liệt Túc tông cách bọn họ xa xôi, bọn hắn cái này nhất hệ đành phải tạm thời kiềm chế , chờ đợi thời gian lại thu được về tính sổ sách.

Đây hết thảy kẻ đầu têu, chính là cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh.

Càng càng làm cho hai người bọn họ trong lòng khiếp sợ, chính là ở đây cái kia trăm trượng phương viên to lớn chưởng ấn, lại là Nhạc Bình Sinh lưu lại!

Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình cũng không nghĩ tới, chuyện này trôi qua còn không có bao lâu liền lần nữa lại nghe được cái tên này, còn cùng tân triều hình ngục ty tư tọa sinh ra liên quan!

Lư Đình trầm giọng quát: "Nguyên Hành Y tại sao lại muốn tới gặp Nhạc Bình Sinh! Nói!"

"Ha ha ha các ngươi biết Nhạc Bình Sinh là ai sao "

Tựa hồ xúc động nội tâm cái nào đó thú vị ý nghĩ, Thụ Hình Giả phát ra mơ hồ không rõ tiếng cười, để lộ ra cực độ trào phúng ý vị:

"Hắn tại, tại mấy tháng trước, vẫn chỉ là một cái khiêng súng đạn tuần tra, một điểm võ đạo đều, cũng sẽ không lính tuần tra a các ngươi nghĩ, suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra a a, ha ha "

Tại mấy tháng trước chỉ là không thông võ đạo biên cảnh lính tuần tra

Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình cái này hai tên tông sư phảng phất nghe thấy được cái gì trên đời này chuyện khó tin nhất, như bị sét đánh, thân thể cứng đờ.

"Nhưng, đáng tiếc Nguyên đại nhân không riêng không có đạt được bí mật này, rễ, theo chúng ta thăm dò, giết chết hắn tám thành cũng là" gấm y ngọc thực

Lời còn chưa nói hết, đầu của người đàn ông này liền đột nhiên rủ xuống,

"Đáng chết!"

Nghiêm Cảnh Minh bỗng nhiên cuồng nộ, tiến lên kiểm tra.

Tân triều mật thám trong mắt hào quang mất hết, lỗ mũi hai đạo huyết xà uốn lượn mà xuống, đã không có khí tức. Tựa hồ là bởi vì dược lực quá mạnh, để hắn triệt để não tử vong.

Yên tĩnh như chết.

Bất luận là Nghiêm Cảnh Minh hay là Lư Đình, giờ phút này đều cảm xúc chập trùng, suy nghĩ kịch liệt bốc lên.

Cái này mật thám tiểu đầu lĩnh để lộ ra tới bí mật thật sự là quá mức kinh người!

Một cái biên cảnh lính tuần tra trong vòng mấy tháng mặt lắc mình biến hoá, trở thành có thể chính diện đánh giết khí đạo tông sư võ giả, đồng thời còn đứng hàng cùng bí truyền Long Hổ bảng vị thứ nhất đây rốt cuộc là thật hay giả

Mê thần nôn thật dịch hiệu quả cực kỳ bá đạo, cái này tân triều mật thám bất quá là một cái nho nhỏ võ đạo gia thể phách Thần Ma võ giả, không có khả năng ngăn cản được dược lực ăn mòn, nói ra lời nói dối.

Chỉ bất quá đến cùng là sự thật như thế vẫn là tân triều phương diện điều tra ra hiện sai lầm, Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình thì không được biết.

Dù sao, cái này mật thám chỗ thổ lộ ra sự tình thật sự là chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy, không thể tưởng tượng nổi tới cực điểm, hoàn toàn vượt ra khỏi bọn hắn thường thức cùng nhận biết.

Chớ!

Nghiêm Cảnh Minh đột nhiên xoay người lại, nhìn chòng chọc vào hắc giáp thống lĩnh đằng sau ba tên chấp hành tra tấn binh sĩ.

Hổ ca trái tim trùng điệp nhảy một cái, khuôn mặt cuồng biến, lập tức hô lớn: "Đại nhân! Chúng ta tuyệt đối không "

Xuy xuy xuy!

Nghiêm Cảnh Minh lại không chút nào để ý tới hắn cầu xin tha thứ, cong ngón búng ra bên trong, ba đạo đầu ngón tay phẩm chất bén nhọn khí mang đột nhiên bắn ra, đem cái này ba tên vệ sĩ cổ họng xuyên qua!

"Ôi! Ôi ôi "

Gắt gao nắm vuốt cổ của mình, ba tên vệ sĩ hai mắt trợn lên,

không thể tin nhìn chòng chọc vào Nghiêm Cảnh Minh, chậm rãi mới ngã xuống đất.

Hắc giáp thống lĩnh đồng dạng không nghĩ tới Nghiêm Cảnh Minh sẽ ở trong điện quang hỏa thạch đột nhiên xuất thủ lấy ba người này hình dáng tướng mạo, lập tức da đầu sắp vỡ, huyết dịch khắp người lạnh buốt!

Nghiêm Cảnh Minh ánh mắt cực độ âm lãnh, giống như là như rắn độc vô tình ánh mắt nhìn chằm chằm hắc giáp thống lĩnh:

"Ngươi biết nên làm như thế nào."

Bịch một tiếng, hắc giáp thống lĩnh đột nhiên quỳ xuống, run giọng nói:

"Tạ đại nhân ân không giết! Xin đại nhân yên tâm, chuyện hôm nay thuộc hạ sẽ thủ khẩu như bình, vĩnh viễn nát tại trong bụng!"

Nghiêm Cảnh Minh hờ hững gật gật đầu:

"Ngươi đem ba người này mang đi ra ngoài, hảo hảo an táng, gia quyến của bọn họ ngươi cũng thay ta an bài thật kỹ một chút."

Hắc giáp thống lĩnh mí mắt cuồng loạn, trọng trọng gật đầu, trong lòng kinh run sợ bên trong thận trọng một bả nhấc lên trên mặt đất ba bộ to con thân thể, mỗi một tấc cơ bắp đều đang run rẩy, tựa hồ đang sợ hãi lấy cái gì, từng bước một hướng về ngoài cửa đi đến.

Một viên một viên mồ hôi lớn như hạt đậu từ trên trán trượt xuống, hắc giáp thống lĩnh chỉ cảm thấy phảng phất đã trải qua trăm ngàn năm như vậy lâu dài, rốt cục đi ra lòng đất hình thất, nhẹ nhàng đem cửa sắt đóng lại.

Thẳng đến hắc giáp thống lĩnh thân ảnh hoàn toàn biến mất, lòng đất hình thất bên trong chỉ còn lại có hai người bọn họ, Lư

Đình biểu lộ ngoạn vị nhìn xem Nghiêm Cảnh Minh:

"Nghiêm đại nhân, ngươi dự định buông tha hắn "

"Nghiêm Cửu đi theo ta đã có mười năm gần đây thời gian, hắn là một người thông minh."

Nghiêm Cảnh Minh tựa hồ không nguyện ý tại cái đề tài này phía trên nhiều lời, thản nhiên nói:

"Lư đại nhân, chuyện này ngươi có ý kiến gì không "

Lư Đình đưa mắt nhìn sang đã tử vong tân triều mật thám thủ lĩnh, bất động thanh sắc hỏi:

"Không biết Nghiêm đại nhân hỏi là Nhạc Bình Sinh cùng tân triều hình ngục ty cấu kết một chuyện, vẫn là khác "

"Lư đại nhân, ngươi ta cùng thuộc Cơ Sùng Quang đại nhân dưới trướng, liền không cần vừa đi vừa về thăm dò, chuyện này không phải bằng vào chúng ta hai người lực lượng liền có thể xử lý."

Nghiêm Cảnh Minh trong mắt Thần Quang chớp động, tựa hồ là có ý riêng:

"Hiện trường cái kia chưởng ấn ngươi đã thấy, không phải trung vị cảnh giới khí đạo tông sư không thể làm đến, nếu như cái kia chưởng ấn thật là Nhạc Bình Sinh lưu lại, như vậy thì đại biểu cho tân triều thám tử điều tra không có sai lầm. "

Lư Đình nhẹ gật đầu.

Nhạc Bình Sinh tại cùng Thân Hoành Thiên tranh đấu là bất quá võ đạo gia tu vi, điểm này, cùng là Cơ Sùng Quang dưới trướng Bạo Tuyết quân phó quân chủ Hàn Viễn Chinh ngay tại hiện trường có thể chứng minh.

Mà nếu như trên khoáng dã cái kia to lớn, mơ hồ không rõ chưởng ấn xác định là Nhạc Bình Sinh phát lời nói, như vậy nói rõ thực lực của người này đã không thua trung vị võ đạo gia tình trạng.

Vừa mới tấn thăng khí đạo tông sư tuyệt đối không có năng lực này, chỉ có đã đạt tới Ngự Khí hóa hình, đồng thời như cánh tay chỉ điểm trung vị tông sư đang toàn lực hành động, đem Tiên Thiên chi khí lấy cực hạn phương thức trải rộng ra mới có thể làm được.

Loại này tiến cảnh, hoàn toàn mau vượt qua người tưởng tượng!

"Thời gian mấy tháng, trở thành trung vị tông sư "

Nghiêm Cảnh Minh thở ra một hơi, chém đinh chặt sắt:

"Báo cáo Cơ đại nhân, từ hắn quyết đoán!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 379: Ngụy Biến!

Chương 379: Ngụy biến!

Ngay tại lúc ngoại giới phong vân dũng động thời điểm, giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh đám người đã tìm được di tích ra miệng phương vị, đang theo lấy lối ra phương hướng không trung bay lượn.

Nhưng mà theo tới là cẩn thận khác biệt, ba viên lưu tinh xẹt qua chân trời, giờ phút này ba người lấy Nhạc Bình Sinh cầm đầu, tốc độ nhanh đến cực điểm, tựa hồ không thèm để ý chút nào sẽ dẫn tới đại lượng yêu chủng vây công.

Nhạc Bình Sinh sau lưng, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người đều lấy một loại đối đãi quái vật ánh mắt nhìn xem hắn.

Tại hai người bọn họ xem ra, Nhạc Bình Sinh tựa hồ căn bản cũng không để ý sẽ không không dẫn tới cường đại yêu chủng vây công, sinh ra vô vị chiến đấu, ngược lại trên đường đi không chút nào thu liễm khí tức trên thân, ngay cả liễm khí phù đều thu vào, ẩn ẩn có chút khiêu khích, hấp dẫn ý tứ, giống như ước gì có đại lượng yêu chủng đến vây công đồng dạng.

Trên thực tế cũng đúng là như thế. Mặc dù bọn hắn nhóm chỉ có ba người, mục tiêu nhỏ bé, mà lại càng đến gần di tích vết nứt địa phương yêu chủng số lượng, mật độ cùng lợi hại trình độ đều hiện lên cầu thang thức hạ xuống, nhưng là dọc theo con đường

này Nhạc Bình Sinh như thế nghênh ngang hành vi, vẫn là trêu chọc tới mấy phát phi hành yêu chủng, bất quá mỗi khi lúc này còn không đợi Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn xuất thủ, Nhạc Bình Sinh liền đã rút đao ra khỏi vỏ, đạo đạo đao khí tung hoành, mấy hơi thở liền đem yêu chủng quần sát thất linh bát lạc.

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại võ đạo thực lực, thần từ bỏ di tích ngoại vi những cái này vụn vặt lẻ tẻ yêu chủng hoàn toàn chính xác không được mảy may uy hiếp tác dụng.

Nhạc Bình Sinh cử động quả thực để Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người có chút khó hiểu, di tích bên trong tuân theo âm chướng ăn mòn yêu chủng cùng ngoại giới Hoang Cổ Di Chủng khác biệt, cơ hồ không có chút nào dược dụng giá trị, máu thịt bên trong đều bao hàm âm chướng kịch độc.

Bất kể thế nào nhìn tốn sức giết chết những cái này yêu chủng đều không có bất kỳ cái gì chỗ tốt, hết lần này tới lần khác Nhạc Bình Sinh nhìn qua có một loại làm không biết mệt cảm giác.

Nhưng là từ Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Nhạc Bình Sinh cái này mấy lần liên hệ mở ra, hắn cũng không phải là thị sát thành tính võ đạo cuồng nhân.

Cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, từ đầu đến chân đều lộ ra một loại cực kỳ thần bí hương vị.

Liên tưởng đến Nhạc Bình Sinh không thể tưởng tượng nổi thực lực nhảy vọt, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn từ bỏ suy nghĩ, trong lòng thở dài, liếc nhau, bất đắc dĩ lắc đầu.

Mãnh liệt cương phong đập vào mặt, bị Nhạc Bình Sinh trên người vô hình khí tràng tự động chia cắt ra đến, áo bào có chút lưu động, trong mắt của hắn lại phảng phất có một vùng ngân hà đang chậm rãi xoay tròn.

Thế nhân đều cho rằng Hoang Cổ di địa cùng hung cực ác, nguy cơ cùng tồn tại với phiêu lưu, tiến vào bên trong tương đương với đem đầu của mình buộc tại dây lưng quần lên. Nhưng là nơi này đối với Nhạc Bình Sinh tới nói nơi này lại là một cái từ đầu đến đuôi phúc địa!

Tuyệt đại bộ phận cái gọi là thiên tài địa bảo đối với Nhạc Bình Sinh tới nói đều không hề có tác dụng, lấy chiến dưỡng chiến phía dưới, hắn bất luận là tinh thần vẫn là thực lực cũng sẽ không có bất kỳ tiêu hao, ngược lại sẽ càng ngày càng mạnh!

Trong mắt một màn ánh sáng nhảy ra đến:

: 77

: 76

: 76

: 77

: 7 65 0

Tiến độ: 50%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 41%

Cơ sở tiến độ: 60%

Cơ sở tiến độ: 50%

Tích lũy trình độ: 0%

: Cơ sở tiến độ: 10%

: 1024 đơn vị

Vẻn vẹn là Võ Tiên Thiên chết đi, liền mang đến cho hắn gần tám trăm đơn vị linh năng, sau đó rời đi Cự Ma pho tượng cái này ngắn ngủi không đến thời gian một ngày bên trong, hắn tích lũy linh năng đơn vị đã đạt đến 1,024 đơn vị số lượng.

Hắn nhưng không có lại lựa chọn trực tiếp đem linh năng tác dụng tại thân thể, mà là tích súc tại trong thân đao, chuẩn bị sử dụng sau này.

Trước đó ở chỗ Võ Tiên Thiên chiến đấu bên trong, hắn tự biết thực lực không chiếm ưu thế, cho nên duy nhất một lần điều dụng hơn một ngàn bảy trăm đơn vị linh năng toàn lực cường hóa tăng lên, khiến cho thực lực lại lần nữa phát sinh một lần không nhỏ vượt qua, từ đó lấy tính áp đảo lực lượng giết chết Võ Tiên Thiên.

Bất quá Nhạc Bình Sinh cũng đồng thời ý thức được, dạng này thực lực cấp tốc tăng lên như là không trung lâu các, lớn nhất tệ nạn chính là mình đối cảnh giới này chưởng khống cùng nhận biết còn xa xa không đủ,

Dẫn đến công kích của mình phương thức có đại lượng nguyên khí lãng phí, mà lại lợi dụng phương thức cũng quá mức tại đơn giản.

Liền như là ban đầu ở vùng bỏ hoang bên trên chụp chết Nguyên Hành Y một chưởng kia, coi trọng đoạt người tâm phách, uy lực kinh thiên động địa, trên thực tế cũng là bởi vì hắn không cách nào triệt để chưởng khống hiện hữu lực lượng đưa đến.

Mặc dù trải qua một đoạn thời gian không ngủ không nghỉ rèn luyện, nhưng là theo lần này lực lượng lại lần nữa trên diện rộng tăng trưởng, Tiên Thiên chi khí rèn luyện cùng chưởng khống phương diện vẫn như cũ phải thêm gấp tiến hành.

Tiếng gió rít gào bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ tựa hồ là lòng có cảm giác, tại cấp tốc bay lượn bên trong quay đầu.

Phía sau bọn hắn tại chỗ rất xa có thể miễn cưỡng trông thấy, từng tia từng sợi âm chướng bắt đầu sinh động, sôi trào, khuếch tán, đưa mắt hi vọng đều là thâm trầm âm u u lam chi sắc, bất luận là mật độ vẫn là nồng độ đều so với bọn hắn mới vừa tiến vào thần từ bỏ di tích thời điểm cao hơn mấy lần.

Đoan Mộc Hòa Vũ xoay đầu lại trầm giọng nói:

"Nhạc tông chủ, lần này âm chướng tăng lên so với dĩ vãng đều muốn nhanh hơn một chút, nhìn nhiều nhất một hai ngày thời gian liền sẽ khôi phục lại trước kia nồng độ, làm phòng sinh biến, chúng ta vẫn là nhanh chóng rời đi đi."

"Được."

Hiện tại đã gần đến càng phát ra tiếp cận di tích lối ra, phụ cận yêu chủng trên phạm vi lớn giảm bớt, Nhạc Bình Sinh cũng không tiếp tục lãng phí thời gian ý đồ.

Bất quá cho dù là đã càng ngày càng tiếp cận di tích lối ra, Nhạc Bình Sinh trong lòng nhưng không có buông lỏng cảnh giác, Linh giác toàn bộ điều động rải quanh thân.

Cái kia gọi là Ngư Hồng Âm nữ nhân không biết tung tích, dọc theo con đường này Nhạc Bình Sinh cũng không có phát hiện bất kỳ tung tích.

Nguyên bản Nhạc Bình Sinh muốn chiếm đoạt tiên cơ, giết chết Võ Tiên Thiên về sau lại đem Ngư Hồng Âm cầm nã thẩm vấn, chỉ tiếc nữ nhân này thực sự quá mức nhạy bén, thấy tình thế không tốt lập tức đào tẩu, không chút do dự, Nhạc Bình Sinh thẩm vấn ý đồ của nàng cũng tự nhiên thất bại.

Nhưng hắn ẩn ẩn có cảm giác, lấy nữ nhân này tâm tư giảo quyệt độc ác, có lẽ còn sẽ có lấy hậu thủ gì chờ lấy bọn hắn.

Không qua bao lâu, di tích vết nứt đã gần ngay trước mắt,

Đoan Mộc Hòa Vũ Đoan Mộc Tôn trong lòng hai người có chút thở dài một hơi, cùng sau lưng Nhạc Bình Sinh tăng nhanh tốc độ, xông ra di tích vết nứt.

Ngay tại lúc xông ra di tích vết nứt sau một sát na, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Tôn, Đoan Mộc Hòa Vũ ba người sắc mặt cùng nhau biến đổi:

"Đây là... . !"

Tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, che khuất bầu trời, đều là phô thiên cái địa, đếm mãi không hết Hoang Cổ Di Chủng hải dương!

Thiên không, trên mặt đất, bí mật ma ma, thiên hình vạn trạng Hoang Cổ Di Chủng đem ánh mắt toàn bộ nhồi vào, phi hành tấn công ác chim; hư không du động, sườn âm thanh hai chân to lớn mãng xà; đầu ba sừng, huyết bồn đại khẩu giống như gấu giống như thịt hổ như núi quái vật... Ví dụ như vậy, đủ loại đủ loại, ném chồng lên, chết cắn, giữa thiên địa đều là một cỗ về phần thẩm thấu trước linh hồn của con người huyết tinh vị đạo!

Chỉ có di tích vết nứt cái này phương viên mười trượng khu vực không biết đối với mấy cái này Hoang Cổ Di Chủng có dạng gì uy hiếp, không có lọt vào xâm nhập, tạo thành một vòng có hạn Tịnh Thổ.

Mà vết nứt phương viên mười trượng bên ngoài tất cả không gian, hoàn toàn đã biến thành kinh khủng Địa Ngục, phóng tầm mắt nhìn tới vô số hình dạng nanh ác, kỳ quỷ vạn phần di chủng tranh nhau chen lấn, giống như là một đợt lại một đợt thủy triều đồng dạng hướng về di tích vết nứt chỗ vọt tới, mà lại tựa hồ là hoàn toàn lâm vào điên cuồng, chỉ biết là tuân theo bản năng, ngoại trừ liều mạng vọt tới bên ngoài, lẫn nhau ở giữa cũng tại thảm liệt chém giết!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 380: Kỳ Ngộ! Giết Chóc!

Chương 380: Kỳ ngộ! Giết chóc!

"Tại sao có thể có nhiều như vậy di chủng!"

Tại cái này vừa mới xông ra di tích vết nứt một nháy mắt, kinh khủng quái vật chi hải bốc lên, mênh mông vô bờ, liếc nhìn lại vậy mà không biết có bao nhiêu không cùng loại loại di chủng tại cắn xé chém giết, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn nhịp tim cơ hồ đều muốn đình chỉ, trên trán gân xanh cuồng loạn, toàn thân hàn khí tán loạn!

Số lượng có mười vạn trăm vạn ngàn vạn

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn cũng không rõ ràng.

Trận thế như vậy, đừng nói là hai người bọn họ, chính là bọn hắn trước đó chín vị tông sư đội hình hoàn chỉnh, đối mặt như thế một vùng biển mênh mông bát ngát Địa Ngục chi hải, ngoại trừ chạy trốn bên ngoài cũng không làm hắn muốn!

Đây tuyệt đối không phải cá nhân lực lượng có khả năng ngăn cản.

"Lui về!"

Ngay tại Đoan Mộc Hòa Vũ quát to một tiếng, không để ý tới suy nghĩ nhiều, vừa mới muốn lui về Hoang Cổ Di Chủng hải dương không nguyện ý đến gần di tích vết nứt là ——

Keng!

Đao thanh điên cuồng gào thét, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn cảm giác bên trong xuất hiện một vòng xán lạn vô cùng nguyệt nha, giống như mới lên trăng non, lại là toàn thân ngân bạch sáng loáng, quang mang loá mắt, mang theo trăng non không có mênh mông cùng sát khí, trăng non bên trên bắn ra quang hoa lộng lẫy, mang theo chập chờn đuôi ánh sáng sáng như bạc đao quang giăng khắp nơi.

Rõ ràng là Nhạc Bình Sinh nóng lòng không đợi được, thế mà vọt thẳng ra mảnh này nho nhỏ khu vực an toàn, hướng về trước mặt cắn xé, dũng động quái vật thủy triều chém giết mà ra!

Cho dù là tại cái này máu tanh hương vị cơ hồ ngưng kết thành thực chất tàn khốc địa ngục chỗ, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn vẫn như cũ từ cái kia lộng lẫy mà cuồng bạo trong ánh đao cảm nhận được một cỗ tinh không mênh mông cùng mênh mông, cái kia mấy chục trên trăm đạo lôi đình bắn ra đao quang liên thành một mảnh, trong thoáng chốc như là thấy được vô số tinh quang ở trong đó phi tốc xoay tròn, tại cái này máu tanh trong địa ngục nhấc lên một cỗ làm cho người hoa mắt thần mê tinh không phong bạo.

Loại uy thế này, cơ hồ liền ngay cả gần nhất tới gần di tích vết nứt điên cuồng di chủng nhóm, đều sẽ bản năng cảm giác được sợ hãi, nhưng là càng là loại này khiếp đảm tâm lý, lại làm cho bọn chúng càng phát ra không cách nào ngăn cản cái này đầy trời chói lọi đao quang.

Đoan Mộc Hòa Vũ nhìn thấy, như là lấp kín vách tường đồng dạng nặng nề chắc nịch lông trắng cự yêu, tại cái kia trăng khuyết giống như Địa Đao dưới ánh sáng bị lưu loát chia làm bảy tám khối thịt phiến, ngay cả xương cốt bên trên chỗ đứt đều như thế đều nhịp; cùng tranh chấp độc nhãn cự sư, bị đao quang từ bên hông trực tiếp chặt thành hai đoạn, đại lượng máu tươi hỗn hợp

có nội tạng thoa khắp đầy đất; bao quanh hình thể nhỏ gầy, lợi trảo sâm sâm mặt quỷ viên hầu, lợi trảo có thể dễ dàng xuyên thủng kim thạch, lại bị cơn bão táp này giống như Địa Đao chỉ riêng chẻ thành đầy trời thịt tơ máu!

Ngay tại cái này thời gian một cái nháy mắt, Nhạc Bình Sinh bắn ra mà ra phương hướng bên trên, phương viên hơn mười trượng trong không gian yêu thú di chủng đều bị quét sạch không còn!

Từng đạo đao quang bổ ra, hội tụ thành sâm sâm đao quang hải dương, phun trào không ngớt, Nhạc Bình Sinh không có trắng trợn quán chú đao khí gây nên chú ý, mà là trực tiếp dấn thân vào tại di chủng hải dương, chém giết gần người!

Trên trời dưới đất khắp nơi dày đặc Hoang Cổ Di Chủng, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không để cho mình trở thành tất cả quái vật bia ngắm, dùng phương thức chiến đấu như vậy.

Hắn làm cái gì hắn điên rồi !

Mảnh này số lượng không cách nào đoán chừng Địa Ngục trong hải dương, còn tràn ngập không ít Khí Tông đẳng cấp cao đẳng di chủng! Vây công phía dưới, kiến nhiều cắn chết voi!

Thối lui đến di tích cổng vòm về sau che giấu Đoan Mộc Hòa Vũ hai người, lại lập tức bởi vì Nhạc Bình Sinh chịu chết đồng dạng xông vào Hoang Cổ Di Chủng hải dương cử động ngây ngẩn cả người.

Đao quang bay tán loạn bên trong, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết Đoan Mộc Hòa Vũ đám người ý nghĩ, hắn khuôn mặt bất động không dao, giống một cái vĩnh viễn không biết mệt mỏi cỗ máy giết chóc, huy sái ra lóa mắt mà tàn khốc đao quang, thu gặt lấy sinh mệnh.

Tiến độ: 61%... 62%... 63%...

Gào thét, gào thét, rít lên, đủ loại hung lệ thanh âm liên tiếp, kì lạ vận luật vậy mà cùng Nhạc Bình Sinh đao pháp tần suất công kích hoàn mỹ phù hợp ở cùng nhau, tại dạng này tàn khốc giết chóc bên trong, hắn đối với lĩnh ngộ cấp tốc tăng lên, đao pháp càng thêm đường hoàng khí quyển, đao pháp chỗ diễn dịch khí thế càng là sóng sau cao hơn sóng trước, trăng sáng đao quang đúng là đem quanh thân ba trăm sáu mươi độ tất cả di chủng toàn bộ mang theo bọc vào!

Xuy xuy xuy !

Phương viên trong hai mươi trượng,

Tất cả di chủng cùng nhau máu tươi bạo tung tóe, phá thành mảnh nhỏ!

Nhìn thấy trong khoảng thời gian ngắn huyết tinh trong địa ngục phát sinh trận này vô tình giết chóc, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn mí mắt nhảy lên kịch liệt.

"Cẩn thận!"

Bên tai xẹt qua nhỏ bé mà dồn dập tiếng xé gió, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn giương mắt quét qua xem, da đầu tê rần, lập tức phát ra cảnh cáo!

Nhạc Bình Sinh giờ phút này đã bị dìm ngập tại di chủng trong hải dương, đao quang lấp lóe chỗ tựa hồ đưa tới mấy cái cường đại di chủng hứng thú, tê tê tê tiếng xé gió bên trong, trăm ngàn đạo thô càng đầu ngón tay màu trắng bệch sợi tơ đột nhiên giao thoa lấy bao phủ xuống, những cái này lít nha lít nhít sợi tơ trong hư không liền kết xuất từng trương phương viên hơn mười trượng lưới lớn, bảy cái to lớn màu trắng túi lưới xen vào nhau vào hư không, cơ hồ bao trùm gần trăm trượng khoảng cách!

Tùy theo mà đến, là vài đầu chậm ung dung từ giữa không trung "Phiêu" xuống tới cự hình di chủng.

Cái này từ giữa không trung hạ xuống di chủng hết thảy chỉ có bảy con, lại là từng cái hình thể đều có sườn núi nhỏ kích cỡ, thân thể hai bên mọc ra bốn cặp chi tiết trạng mảnh chân, tất cả đều nhẹ nhàng rơi xuống hư không lưới lớn phía trên.

Bọn chúng toàn thân đều bày biện ra một loại trắng bệch màu sắc, trong đó xen lẫn một tia đục ngầu màu nâu xám, mọc đầy thước dài lông tơ to lớn mà tròn trịa phần bụng cổ động. Trên đầu, kia đối lóng lánh ác độc quang mang tròng mắt liền ròng rã chiếm hơn nửa khuôn mặt, phía dưới là chừng trường đao kích cỡ một đôi kìm trạng răng, một tả một hữu toàn bộ trần trụi trong không khí, chính như cùng một đầu đầu phóng đại không biết bao nhiêu lần cự hình yêu nhện, nanh ác chi cực!

Đoan Mộc Tôn kinh quát: "Cao đẳng di chủng!"

Nhìn thấy cái này bảy con yêu nhện hung ác ngập trời uy thế, hắn làm sao không biết bọn chúng từng cái đều là sánh vai tông sư cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng

Sưu sưu sưu!

Tại những cái này hư không trên lưới nhện, cái này bảy con đại yêu nhện di động năng lực không gì sánh kịp, tám đầu dài nhỏ chân nhện nhẹ nhàng nhỏ một cái huy động, liền có thể trực tiếp nhảy lên ra ngoài xa vài chục trượng, trong đó ba đầu yêu nhện càng là thẳng đến lấy cái kia vài đầu hình thể to lớn, đã giữa không trung bị gắt gao dính tại hư không trên lưới nhện cường tráng di chủng chạy gấp mà đi, cách thật xa liền đem một cái chân trước cuối cùng hung hăng đâm vào một đầu di chủng thể nội.

Đầu kia di chủng thảm liệt gào vài tiếng, chớp mắt liền bị đuổi tới trước mặt đại yêu nhện dùng hai con chân trước sinh sinh xé

rách thành mấy khối to lớn khối thịt, từng chút từng chút nhét vào cái kia không ngừng mấp máy hai bên giác hút bên trong.

Những cái này yêu nhện, nhả tơ năng lực như là phổ thông nhện, nhưng là bọn chúng lại không phải thông qua hướng sinh vật thể nội rót vào tiêu hóa dịch phương pháp giết chết sinh vật, cuối cùng hút sinh vật dịch thể, mà là trực tiếp xé xác đối thủ, từng khối từng khối nuốt sống xuống dưới.

Mười mấy hơi thở thời gian không đến, to lớn hư không mạng nhện đã che đậy phương viên hơn trăm trượng phạm vi, phiến khu vực này giữa không trung, đông đảo hình thể to lớn di chủng tất cả đều bị gắt gao dính tại mạng nhện phía trên, trở thành dê đợi làm thịt.

Mà vừa lúc này, theo quanh thân kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên di chủng bị quét sạch sành sanh, Nhạc Bình Sinh lại đồng dạng chú ý tới trong tầng trời thấp cái này bảy con rõ ràng thập phần cường đại yêu nhện di chủng.

Coong!

Sau một khắc, đại địa chấn động mãnh liệt, một cỗ cuồn cuộn sóng máu phóng lên tận trời, bị Nhạc Bình Sinh tiêu xạ thân ảnh cuốn lên, hóa thành một đạo mênh mông tinh quang trường hồng, trường hồng phía trước một đạo quang mang như trăng, lấp lánh như sấm, trong không khí xé rách ra thê lương đao thanh, như khóc như tố.

Trên trời cao, sao vỡ trăng rơi, đao xâu trời cao!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 381: Điên Cuồng Tích Lũy!

Chương 381: Điên cuồng tích lũy!

Tê tê ——!

Cắt đứt hết thảy sắc bén chi ý thẳng bức mà đến, hai đầu ngay tại quơ hai bên răng nhọn thôn phệ lấy ngon miệng huyết nhục cự hình yêu nhện trong nháy mắt phát hiện đánh tới đao quang, thân thể to lớn trên lưới nhện nhẹ nhàng một cái thấp nằm, đột nhiên phun ra ra một đại cổ tơ nhện, thủy triều đồng dạng nghênh hướng Nhạc Bình Sinh vượt mọi chông gai mà đến cái kia xóa đao quang!

Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn tròng mắt hơi híp, cách thật xa liền phát hiện tấm kia trên lưới nhện lóe ra một loại trong suốt màu trắng bệch hào quang.

Không có chút nào ngoài ý muốn, dữ dằn đao mang một đầu va vào mạng nhện bên trong, vỡ vụn thanh âm vang vọng không dứt, lại không chút nào đình trệ mang theo mạng nhện tiếp tục chém về phía phía trước, một cái khác to lớn màu trắng yêu nhện trong miệng phát ra một loại sắc nhọn tê minh thanh, một đạo lại một đạo ánh sáng trắng tơ nhện theo nó hai con chân trước hạ bắn ra, đem đột kích đao quang từng tầng từng tầng bao khỏa xung kích, cái kia chiếm hơn nửa khuôn mặt mặt hai tròng mắt bên trong chớp động lên một loại ác độc quang mang, Yên Lam đồng dạng sương trắng theo nó giác hút bên trong dâng lên mà ra, dung

nhập cái kia từng đạo bắn ra tơ nhện ở trong.

Xuy xuy xuy! Như xé vải vóc kì lạ tiếng vang bên trong, sáng như bạc đao quang thủy ngân chảy đồng dạng từ cái kia trùng điệp mạng nhện phong tỏa bên trong chảy xuôi mà ra, trong chốc lát liền vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, toàn bộ khuynh đảo tại cái thứ nhất cự hình yêu nhện cái kia giơ lên cao cao hai con chân trước phía trên.

Đinh đinh đinh!

Tiếng kim loại va chạm liên miên bất tuyệt, cái kia yêu nhện hai con chân trước vung vẩy giữa không trung, mang ra từng đạo màu trắng huyễn ảnh, tựa như là cấp cao nhất đao khách vũ động trong tay song đao, lại chỉ có thể đao quang kia tạo thành dòng lũ bên trong ra sức giãy dụa, như là sắp lật úp thuyền nhỏ.

Bá bá bá! Cơ hồ ngay tại yêu nhện song trảo cùng Lưu Quang Tinh Vẫn đao tiếp xúc trong nháy mắt, liền cùng nhau mà đứt!

Li!

Yêu nhện cuồng bạo tê minh thanh để cho người ta nghe được mang tai run lên, lại bao phủ hoàn toàn tại Địa Ngục đồng dạng kinh khủng dòng lũ bên trong, mà cái khác vài đầu cự hình yêu nhện nhưng không có mảy may muốn tới hỗ trợ ý tứ, phối hợp tại cái kia hưởng thụ này trước mắt huyết thực.

Nhạc Bình Sinh rối loạn đao quang dọc theo trảo ảnh ở giữa khe hở xông thẳng mà xuống, lại bị con nhện kia tại khẩn yếu quan đầu lăng không nhảy lên, khó khăn lắm tránh ra đầu, lăng lệ vô cùng đao quang bổ vào yêu nhện cái kia căng phồng lưng bụng bên trên, bị cái kia che kín nhện toàn thân thước dài lông cứng một hãm lắc một cái, đúng là sinh sinh tá khai hơn phân nửa uy lực, chỉ để lại một đạo cực sâu to lớn vết nứt, rơi xuống một chỗ phiêu tán lông cứng.

Ngay tại lúc sau một khắc, xâm nhập cự hình yêu nhện thể nội tinh thần đao khí bỗng nhiên bộc phát, trong nháy mắt đem bạo thành đầy trời máu thịt vụn!

Cự hình yêu nhện đột nhiên thủ đoạn bảo mệnh đích thật là để Nhạc Bình Sinh sinh ra một chút ngoài ý muốn, bất quá tại thực lực tuyệt đối nghiền ép dưới, những cái này cũng đều thành trò cười.

Cùng lúc đó, mặt khác một bên cự hình yêu nhện tựa hồ ý thức được Nhạc Bình Sinh uy hiếp, đột nhiên phun ra ra một đại cổ tơ nhện giữa không trung đột nhiên khuếch trương, hướng về Nhạc Bình Sinh bao phủ xuống!

Tranh tranh tranh ——!

Trong hoảng hốt, Đoan Mộc Hòa Vũ hai người tựa hồ nghe đến một tiếng hạo đãng đao thanh, tại tâm thần của mọi người bên trong phác hoạ ra một bức vạn dặm tinh không, tàn nguyệt treo cao, tinh quang đầy trời thê lương bối cảnh, mặt khác năm đầu to lớn yêu nhện lòng có cảm giác, đồng thời dừng động tác lại, quay đầu nhìn về phía giữa không trung.

Giữa không trung cơ hồ đem Nhạc Bình Sinh hoàn toàn bao khỏa mạng nhện bỗng nhiên hơi phồng lên xẹp xuống, chỉ một thoáng vỡ vụn thành đầy trời phiêu sợi thô, trăm ngàn đạo sáng bóng vô cùng ánh đao màu bạc từ đó mãnh liệt bắn mà ra, như là trên trời nhiều hơn một viên to lớn pháo sáng, vô số đao quang tụ tập thành một viên ngân sắc lưu tinh từ không trung rơi xuống, trong lúc nhất thời, đầy trời cực địa gió tanh mưa máu đều tựa hồ bị viên này lưu tinh triệt để đè xuống, trong mắt tất cả mọi người chỉ còn lại cái kia đạo thẳng đến lấy nhìn trời gào thét nhện rơi xuống ngân sắc lưu quang!

Ánh bạc này rơi xuống tốc độ nhanh chóng biết bao đầu kia yêu nhện chỉ tới kịp ngẩng đầu, đem hai con chân trước dựng lên,

trong miệng sương mù màu trắng điên cuồng phun ra ngoài lấy
——

Phốc phốc!

Như đánh bại cách ngột ngạt nứt vang bên trong, màu trắng yêu nhện thân thể khổng lồ kia xa xa sập ra ngoài, ở giữa không trung là liền trực tiếp giải thể, chia năm xẻ bảy!

Nguyên bản sắp đặt cái đầu địa phương lúc này chỉ còn lại một chút không trọn vẹn vụn vặt bộ phận thân thể,

Đầy trời màu ngà sữa dịch thể bốn phía vẩy xuống, những cái kia bị dây dưa ở di chủng nhóm bị ngâm đầy đầu đầy mặt, lập tức tất cả đều thê thảm gào lên.

Nhạc Bình Sinh biến thành ngân sắc lưu tinh tại trực tiếp oanh bạo yêu nhện đầu, xuyên thấu tại chỗ mấy tầng mạng nhện về sau, đao quang không ngừng nghỉ chút nào, lần nữa bắn ra, từng đợt sâm sâm đao minh tiếng như cùng đi từ vạn cổ sông băng bên trên cuồng phong, màu bạc lưu quang mang theo Nhạc Bình Sinh quanh thân vô số đạo xoắn ốc khí lưu, lần nữa nhất cử xuyên thấu một đầu cự hình yêu nhện phần bụng, oanh bạo con thứ ba yêu nhện nửa người về sau, rốt cục tại chỗ tán loạn ra, hiển lộ ra Nhạc Bình Sinh thân hình.

: 1793!

Vẻn vẹn này nháy mắt ở giữa giết chóc, hắn liền đã tích lũy hơn bảy trăm đơn vị linh năng!

Lộ ra thân hình Nhạc Bình Sinh toàn thân tinh quang chi viêm sôi trào, trong mắt, trong tai, trong miệng mũi đạo đạo tinh hỏa quang diễm phun ra, đây là hắn cực lực kiềm chế Tiên Thiên chi khí thu nhiếp phạm vi kết quả.

"Hảo đao pháp!"

Chính là giấu ở cách đó không xa Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn, trong lòng cũng đồng dạng không chịu được vì một kích này mà âm thầm tán thưởng, cái kia màu trắng cự hình yêu nhện thân thể cường hãn thông qua lúc trước đao quang sớm đã thăm dò ra, tuyệt đối là cứng cỏi vô cùng, bên ngoài còn có có thể tiết lực lông cứng phòng ngự, phổ thông tông sư đối đầu cũng mười phần khó giải quyết, muốn thận trọng xử lý, dạng này hung ác, so sánh tông sư cao đẳng di chủng, lại bị Nhạc Bình Sinh mấy cái nháy mắt chém giết bốn đầu!

Bất quá bọn hắn lo lắng cũng căn bản không có đình chỉ, Nhạc Bình Sinh thực lực mạnh không thể nghi ngờ, nhưng là mảnh này Hoang Cổ Di Chủng hóa thành Địa Ngục chi hải thật sự là nhiều lắm, cũng căn bản không thiếu khuyết thực lực mạnh mẽ cao đẳng di chủng, Nhạc Bình Sinh mạnh hơn cũng có cái hạn độ, một khi Tiên Thiên chi khí thấy đáy, lộ ra một chút xíu sơ hở, sợ là trong chớp mắt liền sẽ biến thành di chủng khẩu phần lương thực.

Dừng lại ngay cả nửa cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, Nhạc Bình Sinh trên thân tinh thần chi khí bạo động, bắn ra bay tán loạn văng khắp nơi tanh hôi huyết vũ, cánh tay chấn động, tại đao thanh điên cuồng gào thét bên trong lại lần nữa nhấc lên sâm sâm đao quang hải dương, một đường thanh lý ra một mảnh lại một mảnh tinh hồng sắc khu vực chân không, thẳng tắp phóng tới còn lại ba đầu cự hình yêu nhện!

Cái này đơn độc một đầu cự hình yêu nhện cung cấp linh năng chừng gần một trăm đơn vị, vượt xa mấy chục trên trăm cấp thấp di chủng, ở trong mắt Nhạc Bình Sinh tính vào ưu tiên đẳng cấp.

Mà tựa hồ là chú ý tới bốn cái đồng loại chết đi, hư không trên lưới nhện còn lại rải bốn phía ba đầu yêu nhện trong miệng phát ra không rõ ý vị chói tai tê minh thanh, xoát xoát mấy lần liền tụ tập đến hư không mạng nhện ở trung tâm, bốn cặp u quang lóe sáng đôi mắt nhỏ hạt châu tản mát ra ác độc hào quang, nhìn chằm

chặp Nhạc Bình Sinh, trong miệng không ngừng mà phát ra ý nghĩa không rõ kêu to.

Trương này răng võ trảo dáng vẻ chẳng qua là bản năng giả bộ mà thôi, là sinh vật liền sẽ sợ hãi loại tình cảm này, huống chi là dạng này có thể sánh vai tông sư cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, vừa rồi Nhạc Bình Sinh một kích kia thế nhưng là trực tiếp xử lý bọn chúng ba cái đồng loại, không phải do bọn gia hỏa này không sợ hãi.

Cùng lúc đó! Một đạo lạnh thấu xương linh năng dòng nhỏ từ Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay đột nhiên bạo động, bao vây lấy cả người hắn hóa thành một đạo điện quang, ngang qua chiết xạ mấy chục trượng phạm vi!

Phốc phốc!

Như là lôi đình phích lịch loá mắt quang hoa bên trong, diệt tuyệt vô tình đao quang trong nháy mắt vượt qua mấy chục trượng khoảng cách, một đao liền đem ba đầu tụ tập ở cùng nhau cự hình yêu nhện từ đầu đến cuối tách thành đều đều hai nửa, trong máu thịt bẩn từ giữa không trung vẩy xuống!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 382: Phong Bạo Bắt Đầu!

Chương 382: Phong bạo bắt đầu!

Huyết vũ bay tán loạn, Hồng, lam, lục đan vào một chỗ ngũ thải tân phân, vô số dị dạng dữ tợn chân cụt tay đứt giữa không trung rơi xuống, cực độ tàn khốc mùi huyết tinh xông thẳng lên trời, đây là một mảnh giết chóc chi hải, Địa Ngục chi hải.

Giờ phút này Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai cái thế gia Khí Tông dựa lưng vào di tích cổng vòm về sau, thu nhiếp toàn thân khí tức, thần kinh đã hơi choáng.

Từ Nhạc Bình Sinh xuất thủ là tính lên, hắn đã trọn vẹn tại mảnh máu này tanh trong hải dương chém giết trọn vẹn nửa canh giờ. Giờ này khắc này đã xâm nhập trăm trượng, triệt để bị huyết tinh thủy triều bao phủ, ngoại trừ ngẫu nhiên lấp lóe điểm điểm ánh sáng màu bạc bên ngoài, Đoan Mộc Hòa Vũ đám người đã hoàn toàn bắt giữ không đến thân ảnh của hắn.

Đoan Mộc Hòa Vũ trùng điệp thở ra một hơi.

So sánh Đoan Mộc Tôn, hắn cùng Nhạc Bình Sinh kết giao nhiều nhất, trong nội tâm nhưng như cũ trăm mối vẫn không có cách giải.

Trên đời này tại sao có thể có quái thai như vậy

Bất luận là võ đạo tiến cảnh, vẫn là Nhạc Bình Sinh thời khắc

này sở tác sở vi, đều thực sự quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Võ đạo tu hành bọn hắn cảnh giới này, cũng sẽ không bởi vì một chút vô vị lý do ra tay giết phạt, trừ phi dính đến lợi ích chi tranh.

Mảnh này quái vật hải dương kéo dài vài dặm, trên trời dưới đất toàn bộ lít nha lít nhít, theo bọn hắn nghĩ coi như Nhạc Bình Sinh thực lực mạnh mẽ, căn bản là không có cách tiến lên. Tại dạng này bốn phương tám hướng ba trăm sáu mươi lần đều muốn đứng trước uy hiếp cùng công kích tình huống dưới, bất luận là tinh thần ý chí vẫn là Tiên Thiên chi khí tiêu hao đều mười phần kinh khủng, vượt xa khỏi võ giả ở giữa giao thủ, chèo chống không được bao lâu vẫn là phải tại kiệt lực trước đó lui về.

Nếu không chính là cái biến thành di chủng khẩu phần lương thực hạ tràng.

Cách làm chính xác nên là lập tức lui về khu vực an toàn, đám người thương lượng đối sách, mà không phải không có chút ý nghĩa nào chém giết.

Bất quá mắt thấy Nhạc Bình Sinh tạm thời không có lo lắng tính mạng, hai người bọn họ cũng giúp không được bất kỳ bận bịu, Đoan Mộc Tôn tạm thời đem trong lòng kinh nghi đè xuống, thấp giọng nói:

"Nhị trưởng lão, chuyện này rốt cuộc là như thế nào di tích cổng vì sao lại có nhiều như vậy di chủng tụ tập ở chỗ này "

Vùng biển này đồng dạng Hoang Cổ Di Chủng hội tụ vào một chỗ, hoàn toàn tạo thành một phiến uông dương đại hải, bao trùm phương viên vài dặm phạm vi, nhìn đã có thời gian không ngắn.

Tình huống như vậy, tại liên minh tiến hành di tích thăm dò mấy trăm năm qua căn bản chưa từng nghe thấy!

"Nữ nhân kia! Ngư Hồng Âm!"

Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt băng hàn, phun ra như thế mấy chữ.

Hoang Cổ Di Chủng tại một ít trình độ bên trên cùng phổ thông Dã Thú rất giống, đều có lãnh địa ý thức, cái nào đó khu vực trong thường thường sẽ chỉ có một loại ở vào đỉnh chuỗi thực vật cường đại di chủng, nhìn mảnh này di chủng hải dương dáng vẻ, từng cái rõ ràng là không biết nhận lấy cái gì hấp dẫn, phương viên vài dặm bên trong tất cả cường đại di chủng toàn bộ tụ tập ở cùng nhau, lẫn nhau chém giết, chỉ còn bản năng.

Loại tình huống này tuyệt đối không phải Hoang Cổ Di Chủng tự phát cử động.

Sẽ liên lạc lại đến di tích bên trong Ngư Hồng Âm đủ loại quỷ dị hành động, Đoan Mộc Hòa Vũ lập tức liền suy đoán, có thể là nữ nhân này không biết sử dụng dạng gì thủ đoạn để phiến khu vực này Hoang Cổ Di Chủng nhận cái gì hấp dẫn, tự phát tụ tập tại nơi này.

Ngoại trừ nữ nhân kia bên ngoài, không còn ai khác.

Sẽ là thủ đoạn gì

Đoan Mộc Hòa Vũ trong đầu điên cuồng lục soát, nhưng thủy chung không nghĩ ra được những cái này Hoang Cổ Di Chủng là bởi vì cái gì tự phát hội tụ.

Đối một loại nào đó di chủng sinh ra cực lớn lực hấp dẫn sự vật đích thật là có, nhưng là có thể không khác biệt đối tất cả chủng loại di chủng thậm chí là cao đẳng di chủng sinh ra trí mạng lực hấp dẫn đồ vật, hơn nữa còn bao trùm rộng lớn như vậy phạm vi, trong liên minh đồng dạng chưa từng nghe thấy, không có bất kỳ cái gì ghi chép.

Nếu như không phải di tích vết nứt tựa hồ đối với những cái này di chủng có bản năng chấn nhiếp, để bọn chúng không nguyện ý tới gần, suy nghĩ một chút bọn hắn mới vừa từ di tích vết nứt ra trực tiếp liền bị dìm ngập tại Địa Ngục trong hải dương hạ tràng, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người cùng nhau không rét mà run.

Đoan Mộc Tôn nghiến răng nghiến lợi:

"Nữ nhân này, hảo hảo ác độc!"

Ầm ầm!

Ngay tại hai người ngắn ngủi giữa lúc trò chuyện, ngũ thải tân phân Địa Ngục trong hải dương,

Nhạc Bình Sinh vị trí bên trên, một đạo xán lạn lưu quang xẹt qua bầu trời đêm, thẳng tắp rơi xuống ngọn nguồn mặt, tiếng nổ kinh thiên động địa bên trong, đại địa điên cuồng chấn động, phạm vi một dặm mười trượng trong không gian di chủng tại chỗ bạo tạc thành một đoàn hỏa cầu thật lớn, ánh lửa hơi khói xông thẳng thiên không!

Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn trong lòng giật mình, lúc này mới phát hiện, mấy chục trượng trên bầu trời, hai đầu cổ quái di chủng chính thư triển rộng lượng cánh thịt, kéo lấy thật dài xương đuôi ở chân trời chậm rãi du đãng.

Nếu như kéo gần lại khoảng cách liền có thể trông thấy, cái này hai đầu cự hình cánh thịt trơn nhẵn di chủng sợ là chừng hơn mười trượng độ rộng, bằng phẳng thân thể tăng thêm dài nhỏ cái đuôi đồng dạng cũng là dài hơn mười trượng ngắn, toàn thân mắt trần có thể thấy lôi đình phích lịch vờn quanh, mây đen bao phủ!

Bọn chúng giữa không trung những nơi đi qua, vô số di chủng nhao nhao lui tránh, từng đạo tử thanh sắc lưu quang tại cái kia

hai đầu cự hình di chủng trên cánh thịt quay trở về động, lập tức một khỏa lại một khỏa lôi cầu theo cái kia màng mỏng tựa như cánh thịt biên giới bồng bềnh lung lay rớt xuống!

Đoan Mộc Tôn mí mắt hơi nhảy, mặt trầm như nước:

"Cái này hai đầu di chủng có thể điều khiển lôi đình! So trước mặt cự hình yêu nhện còn muốn lợi hại hơn!"

Cái này hai đầu toàn thân không có nửa cái lông vũ gia hỏa, nhìn qua giống con dơi, lại có chút giống đáy biển cá chình điện, bằng phẳng cánh thịt ở giữa không trung đón gió múa, từng khỏa độ cao áp súc ngưng tụ lôi cầu rơi xuống phía dưới, đất rung núi chuyển, huyết vũ trùng thiên, kịch liệt tiếng oanh minh bên trong giết chết không biết bao nhiêu cấp thấp di chủng.

Loại uy lực này, cùng chân chính đạn đạo cũng không có cái gì phân biệt.

Mà không giờ khắc nào không tại căng cứng tâm thần, tung hoành chém giết lấy Nhạc Bình Sinh lập tức cũng chú ý tới cái này hai đầu càng thêm hung ác cự hình di chủng.

Ông!

Ngay tại đại bộ phận di chủng nhao nhao tứ tán tránh né thời điểm, ầm ầm lôi minh âm bạo thanh vang vọng hư không!

Một đạo nối liền trời đất đao khí thẳng lên cửu tiêu, lốp bốp sấm sét nổ vang âm thanh bên trong, chừng dài mười trượng ngắn tinh quang trường hồng ở chân trời giăng khắp nơi, trong không khí lưu lại hai đạo vặn vẹo vết tích, trảm diệt tất cả ngăn cản tại đao khí quỹ tích bên trên tồn tại!

Xuy xuy!

Thậm chí ngay cả gào thét một tiếng đều chưa kịp, cái kia hai

đầu nhàn nhã phiêu đãng tại thiên không sấm sét vờn quanh cự hình di chủng, ở giữa không trung chỉnh chỉnh tề tề phân chia thành tứ đại khối, kéo lấy nội tạng dịch thể thân thể tàn phế, lăn lộn rơi xuống!

: 3369!

...

Ngay tại Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người bị khủng bố Hoang Cổ Di Chủng thủy triều vây khốn thời điểm, Bắc Hoang đại địa lại nghênh đón trước nay chưa từng có chấn động kịch liệt.

Hai tên diễn võ cơ quan long bộ tông sư, mang theo mênh mông phấp phới tân triều đi sứ đế kỳ, lan tràn mấy chục trượng chiều dài, như là cửu thiên thần long phất phới, tốc độ không nhanh không chậm, trên đường đi dẫn động vô số thành trì chấn động, từ thành chủ, từng cái địa phương hào cường, cho tới làm buôn bán nhỏ người làm ăn, ở chỗ này mênh mông phấp phới đại kỳ từ trên cao lướt qua lúc, nhao nhao ngây ngẩn cả người.

"Đó là cái gì!"

"Tân triều sứ giả đế kỳ! "

"Chuyện gì xảy ra, tân triều phái sứ giả tới làm cái gì! "

Hai cái này diễn võ cơ quan tông sư sau lưng, bốn tên trấn thủ tông sư mặt trầm như nước, đi sát đằng sau.

Sở dĩ không có ngăn cản hai người kia, là bởi vì bọn hắn trên vai chỗ khiêng sứ giả đế kỳ là tân triều tối cao quy cách đi sứ lễ nghi, đại biểu cho tân triều hoàng đế ý chí!

Sớm tại lá cờ này vượt qua biên cảnh bước vào Bắc Hoang đại địa không lâu bọn hắn liền đã phát hiện, mà diễn võ cơ quan long

bộ tông sư vênh váo tự đắc, nói rõ truyền lại tân triều hoàng đế đế văn kiện, muốn cùng Thần La Võ Đô nghị viện đối thoại, bọn hắn căn bản không dám ngăn cản, chỉ có thể một đường hộ tống hai cái này tông sư rêu rao khắp nơi, chấn kinh một đường, mọi người đều biết!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 383: Sinh Tồn, Tử Vong

Chương 383: Sinh tồn, tử vong

Đao quang ảm đạm, tại mảnh này tựa hồ đã mỏng manh một chút Địa Ngục thú triều bên trong không chút nào thu hút.

Đoan Mộc Hòa Vũ im lặng không nói, Đoan Mộc Tôn trong miệng thì thào thì thầm:

"Trên đời này tại sao có thể có loại người này "

Bọn hắn thân là đỉnh cấp thế gia trưởng lão, nhân vật dạng gì không có được chứng kiến thiên phú tuyệt đỉnh, kinh tài tuyệt diễm, các loại đỉnh tiêm võ giả đều được chứng kiến không ít, vốn đã không có chút rung động nào, không cảm thấy kinh ngạc. Nhưng là chỉ có Nhạc Bình Sinh hết lần này đến lần khác lật đổ bọn hắn nhận biết.

Cái này một mảnh Địa Ngục thú hải đến cỡ nào nguy hiểm, mỗi thời mỗi khắc phải bị hoặc nhiều hoặc ít công kích, tiêu hao khổng lồ cỡ nào Tiên Thiên chi khí, bọn hắn không cần tự mình kinh lịch đều biết là một cái khó có thể tưởng tượng gian nan tình huống, mỗi thời mỗi khắc đều tại đối mặt tử vong khảo nghiệm.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người đã triệt để trầm mặc.

Một canh giờ!

Trọn vẹn một canh giờ!

Nhạc Bình Sinh vẫn tại Địa Ngục chi hải bên trong chém giết.

Nếu như không phải thỉnh thoảng lóe ra Nhạc Bình Sinh mang tính tiêu chí tinh huy đao quang, Đoan Mộc Hòa Vũ hai người đều muốn cho là hắn đã triệt để táng thân trong đó.

Mà thú hải bốc lên, Nhạc Bình Sinh như là một cái im lặng im ắng Tử thần, tàn khốc đao quang giáng lâm, mang tới chỉ có tử vong.

Nội tâm của hắn như là vạn năm sông băng, tỉnh táo tới cực điểm, cùng chung quanh như Địa ngục cảnh tượng không hợp nhau.

Tại mỗi một cái hô hấp ở giữa, từng nhánh dò tới dữ tợn thú trảo, bén nhọn giác hút, ác độc nọc độc, liệt hỏa, sấm sét, băng thứ, đủ loại hiểm ác tới cực điểm thế công tầng tầng lớp lớp, thường thường chưa từng chú ý nhỏ bé không gian tập sát mà đến, mỗi một dạng đều đủ để gửi tới người vào chỗ chết!

Liền xem như hắn hiện tại thể phách, cũng khó có thể tiếp nhận như thế mật độ cao, các loại tính chất đả kích.

Trên thực tế Đoan Mộc Hòa Vũ đám người phán đoán là đúng. Nhạc Bình Sinh cũng không phải là cường hãn đến vạn pháp bất xâm tình trạng, tại như thế gần một canh giờ cường độ cao, cao độ chấn động bỏ mạng trong chém giết, hắn đã không chỉ một lần gặp không cách nào phòng bị đả kích trí mạng, mạng sống như treo trên sợi tóc.

Mà ở linh năng cực độ tràn đầy tình huống dưới, đốt bị thương, trúng độc, nứt xương, nội tạng tổn hại. . . Bất luận nhận lấy nghiêm trọng như thế nào thương thế, hắn đều có thể trong khoảng thời gian ngắn khôi phục lại, thật giống như có được bất

tử chi thân.

Đổi một cái dù là cùng Nhạc Bình Sinh thực lực ngang hàng người đến, dựa theo loại này phương thức tác chiến lâm vào khủng bố như vậy Địa Ngục bị ẩm bên trong, nếu như không nghĩ biện pháp toàn lực bộc phát thoát ly lui lại, không kiên trì được nửa canh giờ chỉ sợ cũng sẽ bị vây công chí tử.

Bất quá bây giờ Nhạc Bình Sinh cũng tùy thời chú ý đến phòng ngừa lọt vào đòn công kích trí mạng, dù sao bộ vị yếu hại chữa trị quá trình càng dài, cực lớn ảnh hưởng sức chiến đấu, dễ dàng lâm vào tuần hoàn ác tính, một cái sơ sẩy liền sẽ chân chính chết ở chỗ này.

Ngoại trừ đầu lâu, trái tim yếu hại bên ngoài, hắn hoàn toàn không thấy còn lại tổn thương, tại một lần một lần sắp chết bên trong rèn luyện nắm trong tay lực lượng của mình.

Giết chết bao nhiêu di chủng, ba ngàn, năm ngàn một vạn, hai vạn

Chính Nhạc Bình Sinh đã sớm nhớ không rõ, liền ngay cả linh năng tích lũy số lượng cũng toàn bộ quên sạch sành sanh.

Hắn lâm vào một loại trạng thái kỳ dị.

Nhạc Bình Sinh tâm thần hoàn toàn đắm chìm đến loại kia bồi hồi tại bên bờ sinh tử, toàn bộ sinh cơ nội liễm, bên ngoài một mảnh chết héo khô khốc chung thể đến cảnh giới bên trong, nhưng là quanh thân mấy trượng phạm vi bên trong hết thảy động tĩnh tất cả đều rõ ràng phản ứng đến hắn cảm giác bên trong, đây không phải tinh thần lực chạm đến, những cái này cảm giác đến từ thân thể, đến từ giác quan, tai mắt mũi lưỡi thân ý, cảm giác sắc hương vị âm thanh xúc pháp.

Hắn có thể cảm giác được ở bên người hắn năm trượng cái kia

một chỗ máu dưới đồi phương, có ba cái yếu ớt nhịp tim máu chảy âm thanh, ba đầu dài càng ba thước đại xà bị vùi lấp trong đó, hết thảy sinh mệnh khí tức đều toàn bộ nội liễm, phần lớn thân thể khí quan tạm dừng làm việc, chỉ có vi lượng huyết dịch ở trong đó tuần hoàn, cái này ba đầu rắn khí tức, cùng cái kia một chỗ máu đồi hoàn mỹ kết hợp ở cùng nhau, như là cái này ba đầu trường xà vốn là máu nguyên một bộ phận.

Vừa mới cúi người xẹt qua cái kia một chỗ kẽ nứt bên trong, có một con mọc ra một chưởng con rết màu trắng đang gắt gao dán tại màu trắng bệch trên mặt đá, toàn bộ thân thể đều biến thành nham thạch một bộ phận,

Không có nhịp tim, càng không có máu chảy, cái kia hai viên đồng dạng hiện ra màu trắng nhỏ bé con mắt nhìn chằm chặp phía trước xa ba thước địa phương máu me đầy đầu nhện thân ảnh, mấy chục đôi bụng đủ chính lấy mỗi giây không đến một li tốc độ chậm rãi di chuyển, mang theo động tĩnh cơ hồ nhỏ bé không thể nhận ra, nhưng lại bị Nhạc Bình Sinh cảm giác được một cách rõ ràng cỗ này nhỏ xíu khí lưu chấn động.

Mà đầu kia máu nhện hai bên tiểu liêm đao tựa như răng nhọn rất nhỏ đóng mở, đoạn trước hai con sắc bén tiết trạng tứ chi chính hướng một đầu khe nham thạch khe hở bên trong không ngừng mà thăm dò, tiết trạng chi dưới bên trên mọc đầy một loại màu trắng lông cứng, hai ba cái liền đem một con chừng hạt gạo màu nâu xám tiểu trùng moi móc ra, đưa vào cái kia không ngừng hít hít đến hai bên răng nhọn ở trong.

Sinh tồn cùng tử vong, sát cơ cùng sinh cơ cùng tồn tại, khô bại tĩnh mịch bên trong ẩn chứa vô số sinh cơ, lặng lẽ tạm thả sinh mệnh lại không biết khi nào sẽ biến mất tại một cái khác kẻ săn mồi trong bụng, đây mới thật sự là sinh mệnh cùng luân hồi, sinh cùng tử huyền bí, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Chỉ tuân theo khắc vào gen chỗ sâu sinh mệnh bản năng,

không có thù hận, chỉ có sinh tồn, hoặc là hủy diệt.

Nhạc Bình Sinh trở thành cùng những cái này Hoang Cổ Di Chủng không có bất kỳ cái gì ngoại lệ một viên, cộng đồng chém giết tại mảnh này sát cơ cùng sinh cơ cùng múa đại địa, tâm thần yên lặng cảm thụ được đây hết thảy, trong lòng dâng lên một loại không hiểu xúc động.

Đây là đối với sinh mạng một loại lĩnh ngộ, đối với tự nhiên một loại cảm ngộ, cũng là một loại trên tâm cảnh tẩy luyện.

Tất cả sinh cơ toàn bộ thu liễm thể nội, hô hấp trở nên như có như không, như gió như sương; nhịp tim hạ xuống đến mỗi phút một chút, chậm rãi chảy xuôi tại trong mạch máu huyết dịch phát ra thanh âm như là lòng đất mạch nước ngầm, nhỏ khó thể nghe.

Nhạc Bình Sinh đã hoàn toàn dung nhập phiến thiên địa này, lúc trước loại kia sôi trào tâm cảnh, cũng đều lặng lẽ trầm tĩnh xuống tới.

. . .

Trung Châu, võ đạo thánh thành, Thần La Võ Đô.

Giờ này khắc này, toà này tuyệt thế hùng thành bên trong sôi trào ồn ào náo động, đếm không hết thế gia đệ tử, võ đạo trường môn đồ, tán tu đám võ giả giống như là đạt được tin tức gì, không hẹn mà cùng nhao nhao chạy tới chủ thành cổng.

Trên đường phố người buôn bán nhỏ nhao nhao rướn cổ lên, nhìn xem những cái này ngày bình thường vênh váo tự đắc, cao cao tại thượng võ giả các lão gia một bộ vội vã không nhịn nổi, thần thái trước khi xuất phát vội vã bộ dáng nghị luận ầm ĩ:

"Lão Trương, đây là có chuyện gì Phong Vân Long Hổ đại hội còn có thời gian nửa năm mới tổ chức a "

"Lão Vương, tin tức này đều nhanh truyền khắp ngươi còn không biết tân triều hoàng đế phái sứ giả tới, dùng chính là tối cao đi sứ lễ tiết! Còn không biết muốn xảy ra chuyện gì đâu!"

"A "

"A cái gì a, mau thu dọn đồ đạc, chúng ta cùng đi xem xem xét, không biết bao nhiêu đại lão gia đều sẽ trình diện, đây chính là khó gặp a!"

Vô số người đều buông xuống trong tay bên trên sự tình, tụ hợp vào dòng người, tiến về chủ thành cổng.

Thời khắc này cửa thành sớm đã là người đông nghìn nghịt, từng dãy hùng tráng túc sát vệ sĩ đứng trang nghiêm khoảng chừng, khống chế người đông nghìn nghịt, cách xuất một vùng không gian đến, nghiêm cấm bất luận kẻ nào tiếp cận, tựa hồ muốn nghênh đón cái gì khó lường đại nhân vật.

Cao mấy chục trượng to lớn cửa thành, rộn rộn ràng ràng đám người nhao nhao ngước cổ lên, cách mặt đất gần trăm trượng không trung, mười đạo thân ảnh xếp thành một hàng, đứng yên vào hư không, áo bào phần phật.

"Mau nhìn, là nghị viện trưởng lão!"

"Kia là Bắc Đẩu võ đạo trường đại trưởng lão!"

"Trời ạ! Ngay cả bọn hắn đều đi ra nghênh đón!"

Những cái này tháp Babel phía trên nghị viện trưởng lão bày mưu nghĩ kế, chưởng khống toàn bộ Bắc Hoang vận mệnh, tại bình thường võ giả trong mắt cao không thể chạm, căn bản khó gặp, hôm nay nhưng chưa từng nghĩ duy nhất một lần thấy được mười vị!

Đây là cái gì chiến trận

Ngay sau đó, rối rít tiếng nghị luận bên trong không biết là tay người nào cánh tay giương lên, cao giọng hô lớn:

"Nhìn bên kia! Đến rồi!"

Tràng diện lập tức vì đó yên lặng, tất cả mọi người cực lực nhón chân lên, rướn cổ lên, cố gắng hướng về tại chỗ rất xa nhìn lại.

Giữa tầm mắt, mấy đạo điểm đen lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được từ từ mở rộng, cầm đầu hai người như là sao chổi va mặt trăng, kéo lấy thật dài đuôi cánh. Tập trung nhìn vào, rõ ràng là người tới đầu vai đế kỳ phấp phới phất phới, giống như là một đầu chân chính thần long, để lộ ra một cỗ vô cùng uy nghiêm, tôn quý vô cùng, cũng vô cùng bá đạo hương vị!

Tuyệt đại bộ phận người hô hấp vì đó mà ngừng lại.

Tân triều sứ giả, đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 384: Chiến Thư!

Chương 384: Chiến thư!

Vô số dòng người hội tụ, không dám thở mạnh nhìn chằm chằm trên không trung động tĩnh.

Lần trước tân triều điều động sứ giả, lấy tối cao đi sứ lễ tiết đi thăm Thần La Võ Đô vẫn là mấy chục năm trước sự tình.

Hiện tại tân triều cùng Bắc Hoang biên cảnh phía trên ma sát, tranh chấp không ngừng, quan hệ cũng càng phát khẩn trương, tân triều lúc này điều động sứ giả là muốn làm cái gì

So với còn lại các châu, thân ở tại Bắc Hoang trung tâm quyền lực Thần La Võ Đô sinh hoạt đám người, bất luận tầm mắt vẫn là kiến thức đều tự nhiên cao hơn một chút, tâm tư cũng càng mẫn cảm.

Phong thanh phần phật, dài chừng mười trượng ngắn tân triều làm cờ đón gió phấp phới, như là một đầu khổng lồ mãng Long Tại Thiên tế múa, im ắng gào thét.

Tại hai tên diễn võ cơ quan tông sư sau lưng, bốn tên hộ tống trấn thủ tông sư không để lại dấu vết hướng về tám tên nghị viện trưởng lão nhẹ gật đầu.

Tại hai cái này sứ giả vượt cảnh mà đến thời điểm, bọn hắn liền dùng thủ đoạn đặc thù kiểm tra qua trên người của bọn hắn

không có bất kỳ cái gì hư không chứa đựng sự vật tồn tại, đồng thời tại hộ tống trên đường một đường gấp chằm chằm, không có phát hiện hai người này có bất kỳ làm loạn cử động.

Diệt Tuyệt Tân Tinh uy lực kinh khủng bọn hắn thân là liên minh cao tầng đều biết rõ ràng, nếu như tại Thần La Võ Đô dạng này kinh kỳ yếu địa bạo tạc, trong khoảnh khắc liền có thể giết chết mấy chục vạn thậm chí hơn trăm vạn người.

Thần La Võ Đô là Bắc Hoang trái tim, mặc dù Bắc Hoang tự nhận là tân triều tuyệt không có khả năng bốc lên lớn bộc trực xuống tay với Thần La Võ Đô, nhưng là chú ý cẩn thận vẫn là có cần phải.

Lúc này, xếp thành một hàng tám tên hạ nghị viện trưởng lão bên trong, cầm đầu một trung niên nam tử mặc áo bào tro phá vỡ im lặng, thản nhiên nói:

"Hai vị chắc hẳn chính là tân triều sứ giả đường xa mà đến vất vả. Chúng ta đã làm tốt an bài, mời chư vị hơi chút nghỉ ngơi về sau, lại an bài đến tiếp sau gặp mặt sự nghị, xin nhập thành a!"

Bọn hắn những cái này thường trú Thần La Võ Đô nghị viện trưởng lão sớm liền nhận được trên đường đi truyền đến tân triều hoàng đế điều động sứ giả tiến về thánh thành, muốn cùng nghị viện đối thoại tin tức, đã làm tốt thích đáng nghênh đón lễ nghi cùng đến tiếp sau an bài.

Hai nước tương giao không chém sứ, huống chi tân triều điều động hai tên tông sư cấp bậc Thần Ma võ giả, còn cần chính là quy cách cao nhất đi sứ đế kỳ, bất luận hai phe quan hệ như thế nào nước sôi lửa bỏng, nghênh đón cùng chiêu đãi cũng không thể bị người nắm cán, để người mượn cớ.

"Chư vị lễ nghi long trọng, để cho chúng ta thụ sủng nhược kinh, nhưng là dàn xếp thì không cần!"

Lúc này, trong đó một tên sứ giả đột nhiên tiến lên một bước, mở miệng ở giữa thanh âm cuồn cuộn khuếch tán, liền cả mặt đất bên trên cực lực nhìn quanh đám người cũng nghe được rõ ràng:

"Phụng triều ta bệ hạ chi lệnh, tại Thần La Võ Đô giao phó đế văn kiện!"

Ngay tại tiếng nói vừa hết thời khắc, một tên khác tân triều sứ giả cánh tay giương lên, trên vai Xích Kim đế kỳ như là chính thức có được sinh mệnh, bay lên, Long Đằng cửu thiên!

Ở đây tám vị nghị viện trưởng lão lông mày cùng nhau nhíu một cái, không biết bọn hắn đang làm cái gì thành tựu. Bất quá lấy bọn hắn nhãn lực tự nhiên cũng nhìn ra lấy hai cái sứ giả không mang theo bất kỳ sát khí, mà lại Thần La Võ Đô cường giả khắp nơi đều có, người tới hiển nhiên cũng không phải là lấy trứng chọi đá xuẩn tài.

Ông ——!

Trên không trung, hư không chấn động, từng vòng từng vòng gợn sóng bỗng nhiên nhộn nhạo lên, đế kỳ phía trên từng dãy ký tự bỗng nhiên sáng lên, hào quang tỏa sáng! Sau đó cái này từng cái ký tự toàn bộ từ mặt cờ bên trên thoát ly xuống tới, phất phới, du đãng bên trong giống như là từng cái tinh linh đồng dạng tự động bắt đầu sắp xếp. Trên không trung, từng dãy to lớn kiểu chữ giống như là trực tiếp khắc ghi vào giữa hư không, chiếu sáng rạng rỡ!

Vạn chúng chú mục!

Cùng lúc đó, đế kỳ cuốn lên, một cái uy Nghiêm Hạo đãng thanh âm phảng phất là từ trên chín tầng trời thương khung vết nứt chảy ngược mà xuống, cuồn cuộn tận chân trời, vô luận là tám tên nghị viện trưởng lão, mặt đất trang nghiêm mà đứng giáp sĩ, vẫn là vây xem người buôn bán nhỏ, trong tâm thần toàn bộ đều

nghe thấy được cái này bá đạo thanh âm:

"Thần La Võ Đô vì võ đạo thánh thành, cường giả ngàn vạn, bản tọa hướng tới lâu vậy lại vô duyên nhìn thấy, rất tiếc! Là đến bây giờ võ đạo có thành tựu, nhưng đóng cửa làm xe, không biết thiên hạ to lớn, ta nguyện đi võ đạo thánh thành, cùng chư vị tông sư tiến hành võ đạo giao lưu, luận bàn, trong vòng mười ngày, dám hay không "

Cái này phong ấn khắc thiên địa,

Cơ hồ người người ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy hư không đế văn kiện không biết sử dụng dạng gì thủ đoạn, chữ viết không có bất kỳ cái gì tán loạn, cứ như vậy phiêu phù ở trên bầu trời, hấp dẫn lấy chú ý của mọi người.

Thanh âm này! Diễn võ cơ quan chưởng tòa Đế Trọng Sinh!

Thanh âm này vang vọng phương viên mười dặm không gian, quanh quẩn không dứt, đinh tai nhức óc, tại phần lớn người vẫn không rõ đây là ý gì thời điểm, hư không mà đứng tám tên nghị viện trưởng lão sắc mặt lại đột nhiên biến đổi, nhìn chòng chọc vào đối diện hai tên sứ giả, ngữ khí um tùm:

"Nguyên lai, các ngươi là đến hạ chiến thư các ngươi muốn bốc lên đại chiến "

Bọn hắn thân là liên minh Chấp Chưởng Giả, làm sao lại không rõ cái này phong đế văn kiện ý tứ

Cái gì hướng tới lâu vậy, cái gì võ đạo giao lưu, trên thực tế cái này phong đế văn kiện căn bản chính là một phong từ đầu đến đuôi chiến thư!

Sẽ liên lạc lại trước đó hai cái này sứ giả rêu rao khắp nơi cử động, bọn hắn lập tức hiểu tân triều phương diện dụng tâm hiểm ác.

Chuyện này huyên náo xôn xao, mọi người đều biết, đế văn kiện lại trực tiếp hiển lộ tại ngàn ngàn vạn vạn người trước mặt, diễn võ cơ quan như thế trương dương, chính là muốn để nghị viện không cách nào cự tuyệt.

Tám tên khí đạo tông sư sát cơ ra sao mãnh liệt mãnh liệt, cơ hồ trong cùng một lúc, vô số sát cơ phát ra, cơ hồ hóa gì thành tính thực chất sát khí chi hải, toàn bộ đều khóa chặt hai tên tân triều sứ giả!

Trong lúc nhất thời, trên mặt đất đám người tựa hồ cũng ý thức được tình huống không đúng, trở nên lặng ngắt như tờ.

"Chư vị, các ngươi chẳng lẽ không có nghe tiếng "

Áo bào rầm rầm phun trào, mang theo đế kỳ người tông sư kia tựa hồ đối với từng đạo sát cơ giống như chưa tỉnh, đứng chắp tay, mặt mỉm cười nói:

"Triều ta bệ hạ tán thành Thần La Võ Đô là võ đạo thánh thành, đây là tán dương, cũng là thiên đại vinh quang, đế đại nhân lúc này mới đến đây giao lưu võ đạo, chư vị vì sao kích động như thế "

"Bệ hạ đế văn kiện đã nói rất rõ ràng!"

Một cái khác sứ giả tiến lên một bước, sắc mặt hờ hững nói:

"Thần La Võ Đô thân là võ đạo thánh thành, vô số cao thủ, lần này, đế đại nhân tự mình đến đây tiến hành lần này võ đạo giao lưu, chẳng lẽ Bắc Hoang ngàn ngàn vạn vạn tông sư, ngay cả điểm ấy ý chí cùng dũng khí đều không có a đế văn kiện chúng ta đã dẫn tới, đế đại nhân ba ngày sau liền sẽ xuất phát, tiến về nơi này, nếu như chư vị cảm thấy tài nghệ không bằng người, không bằng cáo chiêu thiên hạ, thừa nhận các ngươi Bắc Hoang cái gọi là võ đạo không bằng triều ta Thần Ma võ đạo, chủ động nhận thua, như thế

nào "

"Lớn mật!"

"Im ngay!"

"Phát ngôn bừa bãi!"

Tân triều tông sư câu nói này cách nói, không chỉ là tám tên nghị viện trưởng lão, liền cả mặt đất bên trên xa xa đám người vây xem đều rời khỏi phẫn nộ, nhao nhao chửi ầm lên.

Cầm đầu nghị viện trưởng lão trên mặt mỉa mai, cười dài một tiếng:

"Thần Ma võ đạo loại này mưu lợi đi đường tắt tà môn ma đạo cũng xứng cùng ta Bắc Hoang chính thống truyền thừa so sánh các ngươi những cái này tiếp nhận huyết mạch cấy ghép người còn có thể xem như người a các ngươi lại còn có thể sống bao lâu thật sự là làm trò hề cho thiên hạ!"

Tân triều sứ giả không nhúc nhích chút nào giận, tầm mắt buông xuống, mây trôi nước chảy nói:

"Xứng hay không loại chuyện này, ngươi một lời ta một câu làm sao có thể nói được rõ ràng bất quá bây giờ có cái cơ hội chứng minh liền bày ở chư vị trước mắt, vì sao. . ."

Ầm ầm!

Một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang ngắt lời hắn, tại chỗ rất xa, bị tầng tầng vân khí che lấp, nhìn không rõ ràng thông thiên tháp phương hướng bên trên, một đạo thông thiên triệt địa trường hồng bỏ qua không gian khoảng cách bỗng nhiên vượt qua mà đến, trường hồng phía trên, một cái phương viên mấy chục trượng, che khuất bầu trời to lớn ký tự bay lên không:

"Nhưng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 385: Thiết Huyết Cờ Che TrờI!

Chương 385: Thiết huyết cờ che trời!

Bão cát đầy trời, đất vàng bay lên, ánh tà dương đỏ quạch như máu.

Từng cái quân doanh đại trướng liên miên bất tuyệt, lan tràn vài dặm, cứ như vậy im lặng đứng sững ở thê lương thiên địa bên trong. Bên trong vùng thế giới này lan tràn một cỗ khó tả túc sát chi ý.

Nơi này, là cực Đông quân đội, cũng là từ thần mang tập đoàn quân quân đội tinh nhuệ chỗ đóng quân địa phương.

Quân chủ đại trướng.

Thanh đồng liễn tọa phía trên, Cơ Sùng Quang đại mã kim đao mà ngồi, cau mày, trước người một chồng tư liệu từng tờ một không gió mà bay, lật qua lật lại không ngớt.

Nửa ngày, theo một trang cuối cùng tư liệu vượt qua, Cơ Sùng Quang nhắm mắt lại, tựa như đang tự hỏi cái gì.

Im lặng sau một lát, hắn chậm rãi mở miệng nói:

"Các ngươi xác định, cái này Nhạc Bình Sinh chính là tân triều chỗ tìm Trần Bình nói cách khác, hắn trên thực tế là tân triều xếp vào tại Bắc Hoang một viên cái đinh "

"Chín mươi phần trăm chắc chắn!"

Trên chỗ ngồi, Nghiêm Cảnh Minh ngữ khí chém đinh chặt sắt:

"Cơ đại nhân, kỳ thật ta đã sớm cảm thấy có vấn đề. Từ Thân quân chủ sự tình phát sinh, chúng ta liền điều tra Nhạc Bình Sinh căn nguyên lai lịch, lại phát hiện là trống rỗng, giống như là trống rỗng xuất hiện một cao thủ như vậy đồng dạng.

Sớm tại Nhạc Bình Sinh ban đầu cùng Phá Nguyệt quân phát sinh xung đột lúc, hắn tại Chân Võ Đạo lấy tương đối ưu thế giết chết Thân Hoành Thiên dưới trướng hai tên sơ vị võ đạo gia, căn cứ ở đây người miêu tả, chúng ta có thể đoán chừng ra lúc ấy thực lực của hắn nhiều nhất bất quá là một cái căn cơ hùng hậu trung vị võ đạo gia giai đoạn, đây là ba tháng trước phát sinh sự tình. Hắn lúc này, mới chỉ là từng cái đầu khá lớn sâu kiến mà thôi."

"Theo sát phía sau, trong lúc đó cách xa nhau bất quá nửa tháng khoảng chừng công phu, Thân Hoành Thiên tức giận phía dưới điều động một thượng vị, hai tên trung vị võ đạo gia, dẫn đầu bốn trăm tên tinh nhuệ giáp sĩ tiến đến vây quét Tinh Thần Liệt Túc tông, căn cứ về sau điều tra, Nhạc Bình Sinh đánh đòn phủ đầu, chi đội ngũ này chủ lực trên cơ bản là bị một mình hắn tại chỗ giết chết hơn phân nửa, thậm chí cũng không xuất hiện cái gì thương thế, giai đoạn này, so với tại Chân Võ Đạo là hắn triển hiện ra lực lượng đã hiện ra cầu thang thức tăng phúc!

Nhưng mà lại qua không đến nửa tháng, tại Tinh Thần Liệt Túc tông tá lực đả lực phía dưới, liên minh trách cứ, Thân Hoành Thiên leo lên sơn môn, Nhạc Bình Sinh dăm ba câu đem chọc giận, ngang nhiên động thủ, lại bị chém giết tại chỗ. Chuyện này, Hàn quân chủ cũng ở tại chỗ.

Mà lúc này đây, khoảng cách lúc ấy Nhạc Bình Sinh tại Chân Võ Đạo cùng Phá Nguyệt quân xung đột, mới qua chừng một tháng thời gian!"

Nghiêm Cảnh Minh ánh mắt sáng rực, nhìn xem sắc mặt lạnh nhạt Cơ Sùng Quang nói:

"Mà tại lúc ấy Chân Võ Đạo tất cả mọi người chứng kiến miêu tả dưới, Nhạc Bình Sinh cùng cái kia hai cái sơ vị võ đạo gia chiến đấu mặc dù thắng lợi, lại cũng không nhẹ nhõm! Mà bây giờ, căn cứ tân triều thám tử khai, nếu như cùng Nguyên Hành Y ước định gặp mặt nhân vật thần bí chính là cái này Nhạc Bình Sinh, như vậy hiện trường cái kia chưởng ấn chứng minh, hắn đã tấn thăng đến khí đạo tông sư cảnh giới!"

Câu nói kế tiếp Nghiêm Cảnh Minh chưa hề nói, nhưng là muốn biểu đạt ý tứ đã rất rõ ràng.

Cơ Sùng Quang nhẹ nhàng đập lan can, chỗ sâu trong con ngươi Thần Quang chớp động, tựa hồ suy nghĩ ngàn vạn.

Lư Đình cùng Nghiêm Cảnh Minh liếc nhau về sau, đứng dậy, nói:

"Cơ đại nhân, chúng ta lợi dụng mê thần nôn thật dịch đã lại lần nữa hướng diễn võ cơ quan thám tử trên thân lấy được tình báo, trải qua người khác nhau khai so với, sẽ không xuất hiện sai sót. Nhạc Bình Sinh chính là Trần Bình chuyện này, cũng không phải là chúng ta phỏng đoán, mà là có vô cùng xác thực không thể nghi ngờ chứng cứ.

Nguyên Hành Y là hình ngục ty tư tọa, là thân cư cao vị đại nhân vật, hai người kia gặp nhau, đến cùng là đang mưu đồ những chuyện gì vì sao lại đột nhiên trở mặt trong này có quá nhiều bí mật! Muốn làm rõ ràng những chuyện này, ta cho rằng nhất định phải đem Nhạc Bình Sinh cầm nã, chặt chẽ thẩm vấn!"

Hắn ngữ khí dừng một chút, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, ngữ khí trang nghiêm nói:

"Bất quá căn cứ vùng bỏ hoang hiện trường cái kia cự hình chưởng ấn đến xem, không phải Ngự Khí hóa hình cảnh giới trung vị tông sư không thể làm đến. Cho nên chúng ta lập tức hồi báo cho đại nhân, từ đại nhân định đoạt!"

"Thời gian mấy tháng, từ một cái bình thường biên cảnh lính tuần tra trưởng thành là một cái khí đạo tông sư thật thú vị a. . ."

Cơ Sùng Quang giống như là đột nhiên phát hiện một cái thú vị đồ chơi,

Nhẹ nhàng cảm khái.

Hắn nhìn về phía Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình hai người, tán thưởng nói:

"Các ngươi làm rất tốt, ta cũng biết các ngươi muốn cái gì. Ta ở chỗ này làm ra hứa hẹn, Nhạc Bình Sinh trên người bí mật, các ngươi có thể kiếm một chén canh."

Cơ Sùng Quang thân là cực Đông quân khu vua không ngai, dưới trướng có mấy vị quân phiệt đầu nhập vào, Thân Hoành Thiên cũng đã từng là dưới trướng hắn một viên, đồng thời còn chiếm được hắn tài nguyên nghiêng về cùng ủng hộ, ủng hộ Thân Hoành Thiên tham tuyển nghị viện trưởng lão, tăng cường hắn cái này nhất hệ quyền lên tiếng. Nếu như không phải như vậy, cũng sẽ không lại Thân Hoành Thiên sau khi chết lúc nào cũng nhớ nhung báo thù cho hắn.

Trên thực tế xem hết Nghiêm Cảnh Minh bọn người thu thập đủ loại tư liệu, Nhạc Bình Sinh có phải hay không cái gọi là tân triều mật thám căn bản đã râu ria. Bất kỳ một cái nào võ giả sẽ chỉ đem toàn bộ lực chú ý đặt ở hắn võ đạo thực lực trái với lẽ thường tiến triển cực nhanh, mỗi qua một đoạn thời gian đều sẽ sinh ra nghiêng trời lệch đất, không thể tưởng tượng nổi biến hóa lên.

Thời gian mấy tháng, người bình thường trở thành khí đạo tông sư

Đây là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả; đây là truyền thuyết, thần thoại; đây là lấy Cơ Sùng Quang mấy trăm năm kinh nghiệm võ đạo đến xem, giữa thiên địa tuyệt đối không tồn tại sự tình.

Nhưng là cái này không thể tưởng tượng nổi sự tình hết lần này tới lần khác phát sinh.

Nhạc Bình Sinh trên thân, đến cùng có như thế nào bí mật, tạo hóa bí mật này lại sẽ mang đến thứ gì

Cơ Sùng Quang nội tâm suy nghĩ chập trùng, rất không giống biểu hiện ra như thế bình tĩnh.

Về phần Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình không chút nào giấu diếm báo cáo cái này sẽ phá vỡ khắp thiên hạ tất cả võ giả nhận biết chuyện này, Cơ Sùng Quang không ngạc nhiên chút nào.

Người chết vì tiền, chim chết vì ăn. Không có ủng hộ của mình, hai người bọn họ không có năng lực ăn như thế lớn bí mật. Vẻn vẹn Nhạc Bình Sinh triển hiện ra thực lực, bọn hắn như muốn bắt sống chính là si tâm vọng tưởng.

Càng quan trọng hơn là, muốn bắt sống Nhạc Bình Sinh, chuyện này nhất định phải tại trong âm thầm tiến hành, không thể gây nên bất luận người nào chú ý, nếu không liền sẽ gà bay trứng vỡ, còn muốn thu hoạch được Nhạc Bình Sinh trên người bí mật, độ khó tăng lên gấp trăm lần không thôi.

Chuyện này hiện tại chỉ có bọn hắn cái này nhất hệ biết, nếu như lối đi trong liên minh, dạng này bí mật, tạo hóa tự nhiên cùng thần mang quân vô duyên.

Bất quá luận việc làm không luận tâm, Cơ Sùng Quang tại nghị viện cao vị cầm giữ nhiều năm, tự nhiên có độ lượng, có thể dễ

dàng tha thứ bọn thủ hạ có tư tâm của mình.

Cơ Sùng Quang nghĩ nghĩ, đang định mở miệng lúc, bên hông hắn một khối ngọc bài đột nhiên chấn động, hào quang tỏa sáng, đồng thời từng dãy chữ viết hiển hiện:

"Diễn võ cơ quan long bộ chưởng tòa. . . "

Cơ Sùng Quang cầm lấy ngọc bài, biểu lộ không nói rõ được cũng không tả rõ được.

"Ha ha ha ha ha! Thú vị! Thú vị! Quá thú vị!"

Một chút liếc nhìn trên ngọc bài ký tự, Cơ Sùng Quang đột nhiên ầm ĩ cười dài, tiếng cười hồng lãng vô cùng, thoáng như cửu tiêu long ngâm, khí tức bừng bừng phấn chấn, bỗng nhiên từ tòa liễn bên trên đứng thẳng mà lên.

Ầm ầm!

Tại Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình tâm thần cảm giác bên trong, theo Cơ Sùng Quang đứng thẳng động tác, trong lòng của bọn hắn cũng trùng điệp trầm xuống, liền phảng phất đột nhiên xuất hiện một tôn từ viễn cổ mà đến chiến thần, từ mênh mông vô ngần mãng hoang khắp mặt đất chạy ra đồng dạng.

"Chấn động Bắc Hoang đại sự muốn phát sinh, cơ hội trời cho! Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình, ta đem tiến về thông thiên tháp, hai người các ngươi lại thêm Huyền Khôi, Hàn Viễn Chinh! Các ngươi bốn người cộng đồng tiến về Tinh Thần Liệt Túc tông, đuổi bắt Nhạc Bình Sinh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 386: Xuất Động!

Chương 386: Xuất động!

Huyền Khôi! Thần mang quân phó quân chủ Huyền Khôi

Nghe được cái tên này, Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình mí mắt trùng điệp nhảy một cái.

Huyền Khôi là Cơ Sùng Quang tuyệt đối tâm phúc, cũng không mưu cầu danh lợi quyền hành, ngày bình thường thâm cư không ra ngoài, rất khó nhìn thấy, nhưng là tại thực lực cùng địa vị, lại là bọn hắn cái này nhất hệ nhân vật số hai, thực lực thâm bất khả trắc, thậm chí có truyền ngôn nói hắn đã cô đọng tiên thiên chân cương, thành tựu thượng vị tông sư!

Đồng thời người này đứng hàng bí truyền Thiên Cương bảng thứ mười tám, tại trăm ngàn tông sư bên trong đứng hàng thứ mười tám vị, võ đạo thực lực có thể thấy được lốm đốm!

Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình hai người liếc nhau, có một nhân vật như vậy áp trận, đích thật là nắm chắc tăng nhiều.

"Không chỉ như thế!"

Cơ Sùng Quang phất ống tay áo một cái, một con xinh xắn chim chóc xông ra quân trướng, biến mất ở chân trời, đồng thời nói:

"Ta sẽ thông báo cho hai người khác, đồng thời cho phép

Huyền Khôi vận dụng thiết huyết già thiên thập nhị kỳ! Bất quá gần là đối với giao một người, một phần tư như vậy đủ rồi!"

Thiết huyết già thiên thập nhị kỳ! Thượng cổ chiến tranh di binh!

Lần này, Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình trong lòng hai người vì Cơ Sùng Quang lớn như thế thủ bút triệt để chấn động.

Cái gọi là thiết huyết già thiên thập nhị kỳ, là từ thần vứt bỏ di tích bên trong khám phá ra cực kì hi hữu hoàn hảo không chút tổn hại thượng cổ di binh, có thể thu nạp chiến trường sát khí, huyết khí, sát khí trở thành tự thân động lực nguồn suối, cải biến phạm vi nhỏ thiên tượng, đồng thời mười hai cán cờ xí còn có thể tạo thành già thiên trận thế, che lấp ngàn người quân đội hành tích, không lộ mảy may, có đủ loại uy lực khó mà tin nổi!

Thần mang tập đoàn quân thân là đỉnh cấp quân phiệt thế lực một trong, mới khó khăn lắm có được như thế một bộ chiến tranh di binh mà thôi. Bọn hắn không nghĩ tới vì cầm nã Nhạc Bình Sinh, Cơ Sùng Quang thình lình xuất động cao cấp nhất lực lượng!

Bất quá Cơ Sùng Quang sở dĩ bắt đầu dùng Huyền Khôi thậm chí là thiết huyết già thiên thập nhị kỳ, chính là muốn vạn vô nhất thất.

Ngay tại Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình hai người bởi vì Cơ Sùng Quang đại thủ bút tâm thần chấn động thời điểm, quân trưởng bên trong cuồng phong gào thét, Cơ Sùng Quang thân ảnh đã triệt để biến mất tại xong nợ bên trong, chỉ có tiếng cười dài tại chỗ quanh quẩn không ngớt:

"Lần này hành động, lấy Huyền Khôi làm chủ, thiên thời địa lợi nhân hoà đều tại tay ta, chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại! Các ngươi chuẩn bị a!"

Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình hai người thật sâu cúi đầu xuống:

"Cẩn tuân đại nhân mệnh lệnh!"

. . .

Dãy núi mênh mông, như là cự long ngủ say nằm ngang. Màu trắng phiêu miểu mây mù như là từng đạo con sóng lớn màu trắng, sôi trào lăn lộn, hình thành mênh mang biển mây.

Cái này tại như thế một mảnh mênh mông bát ngát bên trong dãy núi, tựu tọa lạc lấy diễn võ cơ quan tổng bộ.

Sơn phong cô tuyệt, xông thẳng lên trời. Không khí ngưng kết, phong thanh đứng im, một thanh âm nào đều không có.

Đế Trọng Sinh đứng ở trăm trượng trên sân thượng, nhìn xuống mặt đất trên quảng trường lít nha lít nhít thân ảnh.

Nơi này có thể quan sát mặt đất bao la, vừa xem quần sơn bao la, gió núi kéo theo lên hắn tử kim mãng Long Vũ hắn, phiêu phiêu dục tiên, có quân lâm thiên hạ, chúa tể chìm nổi chi thế.

Mà trên mặt đất những người này, toàn bộ đều là diễn võ cơ quan thành viên chính thức. Chừng hơn vạn số lượng.

Những cái này diễn võ cơ quan thành viên đại bộ phận nhìn qua khuôn mặt mười phần tuổi trẻ, nhưng là cơ hồ không ngoài dự tính toàn bộ đều lấy một loại cực độ cuồng nhiệt, sùng bái, thậm chí là cúng bái ánh mắt nhìn cái kia trên sân thượng, cùng mây trôi làm bạn vĩ ngạn nam tử.

Tại tuyệt đại bộ phận diễn võ cơ quan thành viên trong suy nghĩ, Đế Trọng Sinh chính là thần.

Thực lực của hắn, thủ đoạn của hắn, hắn uy nghiêm hạ nhân từ.

Vũ Thần Thiên Không Long huyết mạch, là đỉnh cấp Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch, là vương giả huyết mạch, Chí Tôn huyết mạch, dạng gì từ ngữ đều không thể hình dung sự cường đại của nó, tôn quý, viễn cổ.

Hiện tại, tín ngưỡng của bọn họ, muốn đạp vào hành trình, lấy một loại khác phương thức đi chinh phục cái kia phiến dã man thổ địa.

"Như các ngươi thấy, hôm nay, bản tọa đem tiến về Bắc Hoang."

Đế Trọng Sinh ánh mắt đảo qua, hạo đãng thanh âm cuồn cuộn khuếch tán, cho dù là cách trăm trượng khoảng cách cũng không có nhận chút nào ảnh hưởng, tại mỗi người bên tai vô cùng rõ ràng vang lên:

"Hôm nay qua đi,

Bắc Hoang cái gọi là võ đạo tinh thần, còn sót lại kiêu ngạo, đem không còn tồn tại."

"Hôm nay qua đi, ta đem viết lịch sử, thiên hạ hữu tình chúng sinh đem chứng kiến sự hiện hữu của chúng ta!"

"Sau ngày hôm nay, ngươi, ta, chúng ta, đem chứng kiến lịch sử!"

Oanh ——!

Theo Đế Trọng Sinh tiếng nói rơi xuống, mặt đất trên quảng trường biển người bỗng nhiên bộc phát ra kinh thiên động địa kêu khóc, sôi trào thanh âm, mỗi một cái thành viên đều sắc mặt đỏ bừng, gân xanh nổi lên, khàn cả giọng gào thét.

Vì cái gì biết rõ huyết mạch cấy ghép thất bại sẽ huyết mạch vỡ vụn, gửi tới người tử vong, mà lại tỉ lệ tử vong kỳ cao, còn sẽ

có nhiều như vậy người nguyện ý lưu tại cái này lãnh khốc vô tình địa phương

Hi vọng.

Không có hi vọng người, bất quá là cái xác không hồn mà thôi, có hi vọng, mới xem như cá nhân.

Bất luận hắn phải chăng mặc người chà đạp, phải chăng áo rách quần manh, phải chăng không có gì cả, đê tiện đến bụi bặm bên trong.

Ở chỗ này, bọn hắn đều muốn tìm đến hi vọng.

Bọn hắn từng cái thần sắc vặn vẹo, tê tâm liệt phế, phảng phất muốn đem yết hầu hô phá, điên cuồng la lên, sôi trào.

Đế Trọng Sinh ánh mắt bên trong không có chút nào tình cảm, như là một người ngoài cuộc quét mắt trên quảng trường chúng sinh.

Một cái ý niệm trong đầu không có chút nào lý do đột nhiên dâng lên.

Ngươi cũng sẽ bằng vào ta làm vinh a

. . .

"Đế đại nhân!"

Tiếng hô hoán truyền đến, Đế Trọng Sinh quay đầu, mặt không thay đổi nhìn xem bốn đạo khí tức lừng lẫy, mãnh liệt thân ảnh hướng về hắn đi tới.

Diễn võ cơ quan, long bộ danh sách thứ hai: Hoàng Tuyền! Cấy ghép huyết mạch, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, Tinh Thần Bạch Cốt Thú!

Long bộ danh sách thứ năm: Hắc Uyên! Cấy ghép huyết mạch, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, Mặc Trảo Chúc Long!

Long bộ danh sách thứ tám, Kình Không! Cấy ghép huyết mạch, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, Mạt Nhật Địa Hống!

Long bộ danh sách thứ chín, Nhan Ngục! Cấy ghép huyết mạch, cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng, Thanh Lôi Tử Ngục Diên!

Long bộ danh sách bên trong, xếp hạng cũng không có thứ nhất, trực tiếp từ thứ hai bắt đầu sắp xếp.

Đế Trọng Sinh chính là long bộ danh sách vua không ngai.

Mà bốn người này toàn bộ đều là trải qua núi thây biển máu, vô số tôi luyện danh sách tông sư, thực lực căn bản là không có cách lấy Bắc Hoang cảnh giới võ đạo để cân nhắc, thực lực toàn bộ có thể so sánh với thượng vị tông sư, danh sách thứ hai Hoàng Tuyền, càng là toàn bộ long bộ ngoại trừ Đế Trọng Sinh bên ngoài, hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất!

Mà bốn người này lại tại cùng một thời gian xuất hiện.

Đế Trọng Sinh xoay người, nhẹ giọng hỏi: "Các ngươi, đã chuẩn bị xong chưa "

Cái này bốn tên long bộ danh sách tông sư bất luận đi tới chỗ nào đều là uy danh hiển hách, làm cho người e ngại run rẩy cường giả khủng bố, giờ phút này lại đều trước mặt Đế Trọng Sinh cúi xuống cao ngạo đầu lâu:

"Đế đại nhân, hết thảy chuẩn bị vạn toàn, đang chờ ngươi tiến vào Bắc Hoang cảnh nội thời điểm, chúng ta cũng đem tiến về Tinh Thần Liệt Túc tông, đem người vì đại nhân mang đến."

Đế Trọng Sinh gật gật đầu, trong lời nói mang theo nắm giữ hết thảy hương vị:

"Khác ta mặc kệ, người này ta muốn hắn còn sống, ta muốn cái này người tại nghiên cứu mệnh nguyên bộ trên bàn thí nghiệm cả đời tiếp nhận thống khổ, tuyệt đối không cho phép người này tại không có đồng ý của ta hạ sớm tử vong. Các ngươi, rõ chưa "

Đế Trọng Sinh thanh âm đàm thoại bình bình đạm đạm, lại tại bốn người trong lòng dâng lên khó nói lên lời từng tia từng tia hàn ý.

"Cẩn tuân đại nhân mệnh lệnh!"

Đế Trọng Sinh nhẹ gật đầu. Quay người đi hướng sân thượng mặt khác một bên.

Một cái toàn thân đen nhánh, trăm trượng độ dài, tương tự cự thuyền quái vật khổng lồ cứ như vậy một mình lơ lửng, vẻn vẹn thị giác bên trên liền cho người ta vô cùng áp bách cùng xung kích.

Đế Trọng Sinh thân hình trôi nổi mà lên, rơi vào boong tàu phía trên, nói khẽ:

"Lên!"

Ầm ầm ——!

Sấm rền thanh âm vang vọng không dứt, tầng tầng vân khí phun trào không ngớt, chiếc này cự thuyền khẽ chấn động một chút, chậm rãi tại vô số đạo cuồng nhiệt trong ánh mắt bay lên không, quét sạch lên nghìn vạn đạo khí lãng, xông thẳng tới chân trời!

Mục tiêu, Thần La Võ Đô!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 387: Phá Vây Mà Ra!

Chương 387: Phá vây mà ra!

Hoang Cổ di địa, thần từ bỏ di tích vết nứt chỗ.

Trọn vẹn suốt cả ngày đi qua.

Phương viên vài dặm đại địa đã hóa thành một mảnh huyết nhục đầm lầy.

Không sai, huyết nhục đầm lầy. Đây là từ vô số di chủng chân cụt tay đứt, vỡ vụn huyết nhục chồng chất mà thành, tạo thành như thế một mảnh nhìn thấy mà giật mình tử vong đầm lầy.

Mảnh này đầm lầy nhan sắc không giống nhau, ngũ thải ban lan, ẩn chứa trên đời này kinh khủng nhất hỗn hợp độc tố , bất kỳ cái gì sinh linh rớt vào, trong khoảnh khắc liền sẽ hài cốt không còn.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trước mặt, bên trên bầu trời tràn ngập các loại di chủng đã mỏng manh rất nhiều, liền ngay cả bao trùm phạm vi bao phủ cũng thu nhỏ lại một nửa, không còn giống ban đầu là lít nha lít nhít, phô thiên cái địa.

Tựa hồ là theo thời gian xói mòn, di tích cổng vùng đất này đối với những cái này di chủng không biết lực hấp dẫn không còn mãnh liệt như vậy, lại thêm kịch liệt lẫn nhau chém giết, thời gian một ngày đi qua, Địa Ngục thú triều uy hiếp đã giảm nhiều, đồng

thời còn tại có không ít cường đại di chủng tựa hồ thanh tỉnh lại, lục tục gào thét rời đi.

Một bóng người hóa thành khói nhẹ, phiêu đãng mảnh này thảm liệt chỗ lên.

Nhạc Bình Sinh có một loại cảm ngộ, cảm giác được chính mình tựa hồ đã thoát thai hoán cốt.

Cái gọi là cảm ngộ, cũng không phải là cái gì thiên đạo, pháp tắc loại hình cố lộng huyền hư đồ vật, mà là hắn đối với tự thân Tiên Thiên chi khí năng lượng cấu thành, cùng Tiên Thiên chi khí trong thân thể tác dụng, trao đổi quá trình bên trên nhận biết, rốt cục chân chính đăng đường nhập thất.

Đây đối với hắn thực lực chiến đấu bên trên hoàn toàn là gấp đôi đếm được tăng lên.

Cái này tất cả đều dựa vào tại dưới áp lực mạnh cường độ cao, cao độ chấn động, bồi hồi tại kề cận cái chết thời gian dài chém giết, quen tay hay việc, tự nhiên mà vậy cảm ngộ.

Võ đạo gia cùng khí đạo tông sư là hoàn toàn khác biệt sinh mệnh cấp độ, sinh mệnh cấp độ càng là cao đẳng, bất luận là tu luyện vẫn là kỹ xảo chiến đấu đều càng phát phức tạp.

Nhạc Bình Sinh trưởng thành tốc độ nhanh không thể tưởng tượng, không có tiến hành theo chất lượng, chậm rãi rèn luyện, khiến cho cho tới nay hắn đối với lực lượng sử dụng đều là máy móc, lấy trực tiếp nhất bạo lực phương thức nghiền ép mà qua, đối với hạt năng lượng chảy qua con đường, cùng tuần hoàn lộ tuyến hỗ trợ lẫn nhau hạ sinh ra bộc phát thức tăng trưởng phản ứng cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả, đối với tự thân lực lượng chưởng khống phương diện vẫn luôn là thực lực tổng hợp nhược điểm.

Mà lần này di tích chuyến đi, lại tại trình độ nào đó tạm thời đền bù khối này nhược điểm. Đương nhiên tại lực lượng lợi dụng bên trên hắn chỉ có thể coi là được là đăng đường nhập thất, cách lô hỏa thuần thanh thậm chí xuất thần nhập hóa cấp độ đường phải đi còn rất dài.

Nếu như hắn đến tiếp sau nhận biết thủ đoạn vẫn như cũ không thể đuổi theo thực lực nhanh chóng tăng trưởng lời nói, tại lực lượng chưởng khống bên trên vẫn như cũ sẽ lại lần nữa trở thành nhược điểm.

Thưa thớt Hoang Cổ Di Chủng quần lạc bên trong, Nhạc Bình Sinh thân hình nhẹ nhàng lướt qua, khép lại tay phải năm ngón tay bên trên lại lần nữa bắn ra một đạo óng ánh tinh thần đao quang, không có chút nào khói lửa trượt hướng về phía hơn một trượng bên ngoài bên kia bạch yêu thằn lằn cổ phía dưới, dáng người của hắn như là lăng không mà võ, rõ ràng là chiêu chiêu muốn mạng sát chiêu, nhưng không thấy nửa điểm sát cơ.

Nhưng là vẻn vẹn cái này một phần mười cái hô hấp không đến thời gian bên trong, phụ cận bảy tám đầu yêu thằn lằn nhưng trong nháy mắt đã nhận ra nguy cơ đến, cách gần nhất ba đầu yêu thằn lằn trong nháy mắt một cái co vào bắn người, như là cực độ áp súc cường lực lò xo, băng tinh vẩy ra bên trong ba đạo ánh sáng trắng mang theo sắc nhọn tiếng xé gió, bắn về phía Nhạc Bình Sinh.

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại nhãn lực cùng tốc độ phản ứng, liền ngay cả tốc độ siêu thanh đạn đều có thể tay không tiếp được, cái này vài đầu yêu thằn lằn bắn ra mặc dù nhanh tuyệt luân, không chút nào không cách nào uy hiếp được hắn.

Bất quá cái này vài đầu rắn bản thân tốc độ vẫn là tiếp theo, nhưng là bọn chúng tại bắn ra đồng thời trong miệng đồng thời phun ra ra một đạo màu xanh thẳm sáng tỏ băng tinh hồng quang, phun ra lực lượng cùng bắn ra tốc độ hai mái hiên điệp gia phía

dưới, cỗ này màu lam trường hồng ngược lại là trong nháy mắt đột phá bức tường âm thanh.

Lấy một giới yêu thú thân phận, lại có thể thi triển ra tốc độ siêu thanh sát chiêu, sao mà hung mãnh

Trong chốc lát, giữa không trung Nhạc Bình Sinh trong tay trong vắt đao quang trong nháy mắt tăng vọt, lóe lên liền biến mất, trong nháy mắt liền chém xuống đầu kia quay đầu tê minh, răng nanh trúng độc dịch bay vụt yêu thằn lằn đầu. Sau một khắc, tận lực tôi luyện đao pháp Nhạc Bình Sinh giữa không trung thân hình một cái vặn chuyển,

Trong vắt lưỡi đao trong nháy mắt đánh tan không khí, đồng thời cấp tốc chấn động lưỡi đao nhẹ nhàng linh hoạt một cái xoay chuyển, quấy không khí, lấy một loại hết sức linh xảo nhu lực đem đoàn kia băng tinh trường hồng cuốn tại đao phong bên trong, trực tiếp đâm hướng bên người một đạo khác ánh sáng trắng.

Tại sắc bén vô cùng trên lưỡi đao diễn hóa xuất nhất là linh xảo kỹ xảo, như là thiên mã hành không, linh dương móc sừng, không có dấu vết mà tìm kiếm, cái này tất cả biến hóa chỉ ở trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh chém giết rèn luyện thành quả có thể thấy được lốm đốm!

Cùng lúc đó, mặt khác hai đạo màu xanh thẳm kịch độc trường hồng lúc này đã là khó khăn lắm muốn tiếp xúc đến Nhạc Bình Sinh thân thể.

Xùy!

Nhạc Bình Sinh tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong tay quang nhận lóe lên một cái rồi biến mất, đao phong tăng vọt ở giữa trong số mệnh trong đó màu lam băng cầu vồng, như cắt đậu hũ đồng dạng đem từ đó xé ra, rả rích chấn động đao khí bạo phát xuống, trong nháy mắt đem nổ thành đầy trời phiêu tán băng tinh sương

mù.

Nhạc Bình Sinh cổ tay run nhẹ, đao quang trong nháy mắt băng tán, hóa thành bốn phía vẩy ra mảnh vỡ lưỡi dao phá toái hư không, liên tiếp sáng tỏ hỏa hoa bên trong, hai đầu Băng Yêu thằn lằn tê minh lấy trên không trung liều mạng vặn vẹo giãy dụa, lập tức nặng nề mà ngã xuống mặt đất, toàn thân nhiều mấy chục chỗ lít nha lít nhít xuyên qua vết thương, chỉ so với mặt khác cái kia hai đầu đoạn thủ nát sọ yêu thằn lằn chết muộn một phần mười giây không đến.

Cái này trong điện quang hỏa thạch chém giết không có bất kỳ cái gì thật lớn thanh thế, nhưng là Nhạc Bình Sinh Tiên Thiên chi khí khống chế, so với dĩ vãng đến đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, nói là thoát thai hoán cốt cũng không chút nào quá đáng.

Nếu như nói trước lúc này Nhạc Bình Sinh Tiên Thiên chi khí hữu hiệu tỉ lệ lợi dụng là năm mươi phần trăm, hắn hiện tại đã đạt đến bảy mươi phần trăm thậm chí tám mươi.

Trực tiếp thể hiện tại trên thực lực, thì cơ hồ là gấp bội tăng phúc.

Bị Nhạc Bình Sinh nửa đường đánh tan mấy đạo màu lam băng cầu vồng, khuếch tán thành một vòng lập loè tỏa sáng màu lam băng tinh sương mù, như là một đạo hoa mỹ quang hoàn vây ở Nhạc Bình Sinh quanh thân, ẩn ẩn truyền đến một loại cực độ cảm giác lạnh lẽo âm u, để cho người ta tạng phủ bên trong thần kinh tựa hồ trong chốc lát đều muốn đông kết tê liệt.

Ông!

Nhưng là theo Nhạc Bình Sinh thể nội xương cốt nhẹ nhàng một cái chấn động, một tiếng kêu khẽ bên trong, một vòng mắt trần có thể thấy sóng chấn động văn mang theo một cơn gió lớn, đem những thứ kịch độc kia màu lam sương mù toàn bộ cuốn lên

mấy chục trượng trong cao không, bị chân trời lạnh thấu xương cương phong thổi, lập tức tiêu tán vô tung.

Quanh thân phương viên trong vòng mấy chục trượng di chủng cơ hồ bị quét sạch không còn, chỉ có Nhạc Bình Sinh một cái còn sống sinh linh, hắn từ sâu trong tâm linh cũng cảm thấy một tia mỏi mệt.

Không quan hệ tinh thần cùng thể phách, thuần túy chính là tâm linh phía trên một tia rã rời.

"Nên rời đi."

Tiếng nói vừa hết, thân ảnh của hắn đã bắn về phía di tích vết nứt chỗ, đao quang ngang qua chỗ, chém ra một đầu không có di chủng tồn tại chân không quỹ tích, về tới vết nứt chỗ.

"Rốt cục trở về!"

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người sắc mặt nghiêm một chút, từ hư không bên trong đứng thẳng mà lên, nghênh hướng Nhạc Bình Sinh:

"Nhạc tông chủ, ngươi..."

"Hai vị, thú triều đã dần dần tiêu tán, uy hiếp lớn hàng."

Nhạc Bình Sinh toàn thân sát khí cùng sát khí, hỗn hợp có vô số sinh linh tử vong là oán hận, như vực sâu như biển, để cho người ta tuyệt vọng tim đập nhanh, sắc mặt của hắn lại vô cùng bình tĩnh, nói:

"Chúng ta chuẩn bị phá vây!"

Hiện tại bất luận là di chủng thú triều phân bố mật độ vẫn là phạm vi bao trùm đã giảm bớt gần nửa, uy hiếp lớn hàng, mà lại có Nhạc Bình Sinh như thế một cái quái vật ở bên, có thể nói

không có cái gì phong hiểm.

Nhìn qua Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn nhẹ gật đầu, chết lặng ánh mắt bên trong không còn là không thể tưởng tượng nổi, mà là thật sâu kính sợ.

Suốt cả ngày, bọn hắn cứ như vậy trơ mắt nhìn Nhạc Bình Sinh tại mảnh này Địa Ngục chi hải bên trong chém giết đến bây giờ, nhìn xem hắn làm xuống như thế gần như thần tích đồng dạng hành động vĩ đại.

Đồng thời hai người bọn họ cũng ở trong lòng đã quyết định không có gì sánh kịp quyết tâm:

Vô luận là chính mình hay là toàn bộ Đoan Mộc thế gia trên dưới, toàn lực giao hảo Nhạc Bình Sinh, quyết không nhưng cùng chi trở mặt!

Coong!

Thưa thớt di chủng hải triều bên trong, rộng lớn bá liệt đao khí bắn ra, phảng phất muốn đem phiến thiên địa này nhất đao lưỡng đoạn, trăm trượng đường đi bên trong tất cả di chủng hết thảy đều bị quét sạch sành sanh!

Một đao quét ra con đường, Nhạc Bình Sinh cũng không quay đầu lại:

"Đi!"

Không chần chờ chút nào, ba đạo thân ảnh một đường vượt mọi chông gai, phá vây mà đi!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 388: Triều Dâng!

Chương 388: Triều dâng!

Cùng lúc đó, tân triều diễn võ cơ quan chưởng tọa hạ chiến thư sự tình, như là như bệnh dịch truyền khắp toàn bộ Bắc Hoang.

Đầu đường cuối ngõ, cơ hồ tất cả mọi người đang đàm luận chuyện này, mà Bắc Hoang võ đạo giới càng là triệt để mới thôi sôi trào!

Dám đến Thần La Võ Đô đi tới chiến thư tân triều diễn võ cơ quan chưởng tòa là thần thánh phương nào

Đây cơ hồ là tuyệt đại bộ phận người nghi vấn.

Giới hạn trong liên minh tin tức phong tỏa, đối với chín thành chín võ giả bình thường tới nói, bọn hắn chưa từng nghe nói qua diễn võ cơ quan cái tên này, cũng tự nhiên không biết cái gọi là chưởng tòa lại là cái gì người như vậy vật, nhưng là không chút nào ảnh hưởng bọn hắn đang nghe tin tức này về sau không biết nên khóc hay cười nội tâm:

Bắc Hoang võ đạo, mới là trong thiên hạ chân chính võ đạo chính thống!

Trải qua hàng ngàn hàng vạn năm phát triển biến thiên, biến chuyển từng ngày, võ đạo cao phong không ngừng thúc đẩy, mà Thần La Võ Đô càng là võ đạo thánh thành, ngọa hổ tàng long, là

chân chính cao thủ đi đầy đất, vô số thiên chi kiêu tử hội tụ ở đây, quát tháo tung hoành.

Nhưng là cái này diễn võ cơ quan là cái gì, cũng dám đến Thần La Võ Đô, như thế không biết trời cao đất rộng muốn khiêu chiến thiên hạ tông sư

Đây cơ hồ là mỗi một cái võ giả bình thường, dân chúng ý nghĩ.

Tại trong lòng của bọn hắn, tân triều người tuyệt đại bộ phận đều là chút dựa vào súng đạn chi lợi, bỏ gốc lấy ngọn người, ngoại vật lợi hại hơn nữa, không thể tăng lên sinh mệnh cấp độ, không thể trì hoãn tuổi thọ, không có một chút tác dụng nào.

Mà tại võ đạo truyền thừa tích lũy phương diện, tân triều tại Võ Đạo Liên Minh trước mặt tựa như một cái bi bô tập nói tiểu hài tử, không có chút nào khả năng so sánh.

Mỗi một cái nghe được tin tức này võ nhân không có bất kỳ cái gì khẩn trương, lo lắng cảm xúc, ngược lại tràn đầy là một loại kích động, xem kịch vui nội tâm, cùng người đàm luận là trên cơ bản toàn bộ đều giọng nói nhẹ nhàng, chẳng thèm ngó tới, đối cái gọi là diễn võ cơ quan căn bản không có để ở trong lòng.

Trong lòng bọn họ, luận ngoại vật, bàn về súng đạn, tân triều hoàn toàn chính xác chiếm cứ cực đại ưu thế, nhưng là bàn về võ đạo phát triển, tân triều cùng Bắc Hoang căn bản không phải một cái lượng cấp, hoàn toàn không xứng so sánh cùng nhau.

Một phương diện, tuyệt đại bộ phận võ giả bình thường cũng không biết Thần Ma võ đạo tồn tại, một phương diện khác thì là Bắc Hoang ức vạn chúng đối với Võ Đạo Liên Minh có lòng tin tuyệt đối, đây là tới từ ở đỉnh cấp võ đạo thế lực trải qua trăm ngàn năm qua võ đạo truyền thừa hùng hậu tích lũy. Cũng là đến từ kéo dài đến nay chưa hề đoạn tuyệt võ đạo tinh thần cùng kiêu

ngạo.

Tại võ đạo một đường, Bắc Hoang lại thế nào có thể sẽ e ngại đến từ tân triều dạng này võ đạo hoang mạc khiêu chiến

Ngay tại tin tức truyền ra về sau, vô số võ giả hay là một lòng hướng võ người toàn bộ nghe tin lập tức hành động, nhao nhao chạy về Bắc Hoang, không kịp chờ đợi muốn thừa cơ hội này tham quan trận này thịnh sự. Hoặc là nói là nhao nhao không kịp chờ đợi tiến đến nhìn tân triều người khiêu chiến trò cười.

Không nói cái kia đồ bỏ diễn võ cơ quan chưởng tòa, đối với bọn hắn tới nói, đông đảo nghị viện trưởng lão cộng đồng lộ diện, đã tính được là là một trận khó được thịnh sự.

Đại lượng dòng người nhao nhao hướng về Thần La Võ Đô hội tụ.

Ngay tại toàn bộ Trung Vực vô số chuyện tốt võ giả nhao nhao chạy tới Thần La Võ Đô thời điểm, nào đó điều trên quan đạo, một đội nhân mã từng cái thân mang trang phục, trên mặt vẻ mơ ước, hướng về Thần La Võ Đô phương hướng giục ngựa lao nhanh.

Từ tin tức truyền tới cái này về sau, muốn thấy thịnh sự người hiểu chuyện có khối người, mà trên lưng ngựa mấy cái trẻ tuổi võ nhân chính là như thế.

Ầm ầm ——!

Ngay tại vó ngựa như bay thời điểm, tựa như trời nắng đánh một cái phích lịch, một trận cuồng phong không có chút nào lý do cuốn tới, một trận cát bay đá chạy!

Ngay tại mấy cái võ nhân trong lòng giật mình lúc, bọn hắn cảnh sắc trước mắt trong nháy mắt tối sầm lại, một đạo to lớn âm ảnh mang theo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh từ trên người bọn họ bao trùm mà qua!

"Đó là cái gì!"

Đột nhiên ngẩng đầu, mấy người này võ nhân hoảng sợ, rung động giữa tầm mắt, một chiếc to lớn vô cùng đen nhánh Thần Châu lôi cuốn lấy thật lớn cuồng phong, lấy một loại vô cùng áp bách, bá đạo tư thái, từ trên đỉnh đầu bọn họ không oanh minh mà qua!

Mà ở này chiếc Thần Châu sau lưng, hết thảy mười cái điểm đen kéo lấy nhan sắc khác nhau đạo đạo trường hồng, theo sát phía sau, tựa hồ là giám thị,

Lại tựa hồ là hộ tống.

Thẳng đến chiếc này Thần Châu mang theo ngàn vạn khí lãng biến mất tại chân trời, trên lưng ngựa mấy cái võ nhân há to miệng, thật lâu im lặng, vẫn như cũ đắm chìm trong rung động ở trong.

. . .

Nghị viện thông thiên tháp.

Trong hư không ghế đá vờn quanh, hạ nghị viện trưởng lão im lặng im ắng nhìn xem màn sáng phía trên từng dãy ký tự toát ra, Cơ Sùng Quang thình lình xuất hiện.

Thật lâu, thẳng đến hàng cuối cùng ký tự chớp động mà qua, một cái như kinh lôi thanh âm đánh gãy một trăm linh bảy vị nghị viện trưởng lão trầm tư:

"Liên quan tới Đế Trọng Sinh, tất cả tư liệu toàn bộ ở đây, các vị cho rằng, liên minh nên phái ai xuất chiến "

Lâu dài im lặng, lớn như vậy trong không gian yên tĩnh im ắng.

Một năm tấn thăng hổ bộ! Ba năm tấn thăng long bộ! Năm năm sau chấp chưởng toàn bộ long bộ!

Bắc Hoang phương diện chỉ có phần này Đế Trọng Sinh lý lịch, thực sự quá mức kinh người.

Long bộ, danh sách phân biệt đại biểu cho cái gì, ở đây các vị trưởng lão thật sự là lại quá là rõ ràng.

Diễn võ cơ quan đứng hàng tại danh sách mười hạng đầu long bộ tông sư, từng cái đều là thượng vị tông sư cấp bậc tồn tại! Mà Đế Trọng Sinh năng lực ép còn lại danh sách tông sư, đứng hàng vua không ngai, chấp chưởng toàn bộ diễn võ cơ quan, thực lực của hắn lại nên cường hãn bao nhiêu

Nhưng là từ phần này lý lịch nhìn lại, Đế Trọng Sinh bước vào võ đạo một đường bất quá mới thời gian hai mươi năm!

Cái này thật sự là đổi mới tất cả trưởng lão nhận biết cùng thường thức.

Đế Trọng Sinh tiến cảnh tu vi như thế nếu như phóng tới Bắc Hoang, là ngàn năm đều chưa hẳn có thể ra một cái nhân vật tuyệt thế, chân chính có một không hai cổ kim, phong hoa tuyệt đại!

Tại kinh người như vậy lý lịch dưới, liên quan tới Đế Trọng Sinh võ đạo thực lực cụ thể tin tức lại đồng đẳng với không, thâm tàng bất lộ, ai dám nói bừa xuất chiến

Tất cả tông sư đều đem lông mày chăm chú nhăn lại, không ai mở miệng.

Đang ngồi một trăm linh tám vị tông sư cái nào không phải nhân trung chi long. Đều từ đủ loại tàn khốc cạnh tranh bên trong lan truyền ra, lòng dạ thâm trầm, tâm tư lại trong suốt.

Cùng ức vạn Bắc Hoang dân chúng vô cùng lạc quan, thậm chí

đối Đế Trọng Sinh chẳng thèm ngó tới khác biệt, ở đây một trăm linh tám vị tông sư không ai là ngu xuẩn, sẽ khinh thị như thế một cái nhân vật phong hoa tuyệt đại.

Tương phản, bọn hắn ngược lại ý thức được đây là một lần vô cùng nghiêm trọng khiêu chiến, một khi thất bại, rất có thể Bắc Hoang võ đạo giới tinh thần bôn hội, lòng người mất hết!

Suy nghĩ một chút, đại lượng chế tạo muôn hình muôn vẻ súng đạn đã bị tầng dưới chót võ giả bị đả kích lớn, nếu như tân triều lại xuất hiện như thế một cái đồng dạng là lợi dụng ngoại lực, lại có thể quét ngang tất cả tông sư nhân vật, đối với Võ Đạo Liên Minh ảnh hưởng là tai họa thật lớn!

Mà lại lần này Đế Trọng Sinh khí thế hung hung, tựa hồ có niềm tin tuyệt đối, đơn độc vậy liền phần này lý lịch nhìn lại, cho dù là thượng vị tông sư cũng không có một cái nào dám nói chính mình có nắm chắc.

Mà một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão quyền cao chức trọng, người già thành tinh, bất luận thực lực cao thấp, như thế nào lại nguyện ý tự mình hạ tràng đả sinh đả tử

Dạng này chấn động thiên hạ đại sự, một cái sơ sẩy, đầy bàn đều thua. Xuất chiến người thắng bại trực tiếp quan hệ với bản thân sở thuộc thế lực hưng suy, sinh đương nhiên tốt, bại thì sẽ gánh vác một thế chế giễu cùng bêu danh, vạn kiếp bất phục!

Đủ loại nhân tố, đến mức trong lúc nhất thời một trăm linh tám vị trưởng lão tập thể im lặng, không người chủ động mời cầu xuất chiến.

Cơ Sùng Quang ánh mắt vẫn như cũ quét mắt Đế Trọng Sinh lý lịch, không biết suy nghĩ cái gì.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 389: Di Lão Rời Núi!

Chương 389: Di lão rời núi!

Tình huống hiện tại, tựa hồ lâm vào thế bí.

Cũng không phải là nói Võ Đạo Liên Minh thế lực khắp nơi bên trong liền không có đem ra được đỉnh phong khí đạo tông sư, trên thực tế cùng loại Võ Tiên Thiên dạng này thực lực hùng hậu ẩn lui nghị viện trưởng lão, các đại đỉnh tiêm trong thế lực hoặc nhiều hoặc ít đều có tồn tại, những kinh nghiệm này năm tháng tẩy lễ, tích súc hùng hồn võ đạo danh túc thực lực đồng dạng là thâm bất khả trắc, là trấn áp một phương khí vận tồn tại, chưa chắc liền kém hơn Đế Trọng Sinh.

Vấn đề duy nhất chính là, liên minh hiện tại phương diện biết tình báo quá mức có hạn, khiến cho một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão đối với Đế Trọng Sinh thực lực phán đoán như là ngắm hoa trong màn sương, thấy không rõ lắm sâu cạn, cũng không có bất kỳ cái gì thực tế trận điển hình làm bằng chứng.

Diễn võ cơ quan vốn là đầm rồng hang hổ, đề phòng cực độ sâm nghiêm, liên minh phương diện nghĩ trăm phương ngàn kế xếp vào đi vào cái đinh vừa mới đưa vào đi, không đến hai ba ngày công phu ám kỳ thi thể liền sẽ bị treo cổ trên quảng trường. Duy nhất có thể thu tập được có quan hệ Đế Trọng Sinh tư liệu, cũng chỉ có phần này lý lịch mà thôi.

Vẻn vẹn phần này lý lịch, chính là truyền kỳ, truyền thuyết

đồng dạng tồn tại, mà lại Đế Trọng Sinh đã dám đến Thần La Võ Đô hạ chiến thư, tự thân tất nhiên có mười phần lực lượng, nếu không sẽ không làm cuồng vọng như vậy sự tình.

Bất luận là sai phái ra phương nào thế lực người xuất chiến, người tông sư này trên thân không chỉ gánh vác toàn bộ Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh vinh nhục, còn trực tiếp quan hệ đến sở thuộc gia tộc hưng suy, một khi thất bại, tính mệnh đều là việc nhỏ, một phương thế lực mấy trăm năm qua lắng đọng danh dự đều sẽ một lần bại tận, trực tiếp không gượng dậy nổi cũng không phải là không thể.

Nghị viện trên thực tế các thế lực lớn thủ lĩnh tập hợp nghị hội, mỗi một cái sau lưng đều có ích lợi của mình tố cầu, mà xuất chiến một khi thất bại về sau hậu quả nghiêm trọng như vậy, không người nào nguyện ý gánh chịu, cho nên trong lúc nhất thời không người nào nguyện ý làm cái này chim đầu đàn.

"Chư vị, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, chúng ta không thể lại đánh chính mình tính toán nhỏ nhặt."

Một lông mày cần đều lộ ra nhàn nhạt tử ý nam tử trung niên trầm ngâm mở miệng nói:

"Lần này tân triều bốc lên chiến sự, chúng ta bất luận cái nào một nhà, trên thực tế đều là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Nếu như cứ như vậy để Đế Trọng Sinh khiêu chiến mười ngày, không hư hao chút nào nghênh ngang rời đi, đến lúc đó toàn bộ Bắc Hoang lòng người mất hết, tinh thần sụp đổ, đối với liên minh sẽ là bực nào đả kích, chư vị chắc hẳn đều hết sức rõ ràng. Ta đề nghị, liền từ bí truyền Thiên Cương bảng đứng đầu bảng, Hoàng Cực tông Thái Hoàng đại nhân xuất thủ như thế nào "

"Không thể!"

Hư không ghế đá phía trên, một khí tức vĩ ngạn nam tử bỗng

nhiên mở to mắt, chính là Hoàng Cực tông đương nhiệm tông chủ Ngụy Trảm Kình!

Trong lúc nhất thời, trên trăm đạo ánh mắt nhao nhao hội tụ tại Ngụy Trảm Kình trên thân.

"Ngụy tông chủ, ngươi cớ gì nói ra lời ấy "

Một bên khác, một đồng dạng xếp hạng không thấp nghị viện trưởng lão nhíu mày, mở miệng nói:

"Quý tông Thái Hoàng đại nhân lâu dài đứng hàng tại bí truyền Thiên Cương đứng đầu bảng vị, đã có hơn mười năm chưa từng đổi, là tông sư bên trong hoàn toàn xứng đáng nhân tài kiệt xuất, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, nên cùng chung mối thù, cộng đồng chống lại ngoại địch, Ngụy tông chủ vì sao cự tuyệt "

"Tần gia chủ, như cùng ngươi nói, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, không mở ra được chút nào trò đùa."

Ngụy Trảm Kình ánh mắt hờ hững nói:

"Chúng ta đều thân là nghị viện trưởng lão, bí truyền võ đạo bảng bình chọn cơ chế chư vị trong lòng đều hết sức rõ ràng, Thái Hoàng trường lão có thể lâu dài đứng hàng đệ nhất cũng không phải là thực lực của hắn chân chính áp đảo đám người, chẳng qua là đại đa số danh túc yêu quý lông vũ, không muốn là giả danh tướng tranh mà thôi, so với Thái Hoàng đại nhân thực lực thâm hậu danh túc có khối người!

Ta sở dĩ cự tuyệt, cũng không phải là không muốn vì liên minh xuất lực, mà là căn cứ Đế Trọng Sinh lý lịch, liền xem như Thái Hoàng đại nhân cũng không dám tuỳ tiện nói thắng! Việc quan hệ toàn bộ liên minh vinh dự cùng ức vạn dân chúng hi vọng ký thác, xuất chiến người chỉ cho thắng, không cho phép bại, ta sao dám phớt lờ "

Ngụy Trảm Kình thanh âm đàm thoại lôi âm cuồn cuộn, còn lại trăm tên trưởng lão lập tức nhìn nhau im lặng.

Ngụy Trảm Kình lời nói không có sai, cùng dạng này võ đạo gia bảng danh sách khác biệt, đến khí đạo tông sư cảnh giới nhân vật, một lòng muốn làm chính là lại lần nữa kham phá sinh mệnh cấp độ hạn chế, ngưng luyện tiên thiên chân cương thượng vị các bậc tông sư càng là như vậy,

Dốc lòng khổ tu, ý đồ kham phá một bước kia, hoàn toàn chính xác không còn chú trọng hư danh vật như vậy.

Liền xem như đứng hàng đứng đầu bảng, cũng hoàn toàn không cách nào nói rõ thái hoàng chính là khí đạo tông sư bên trong người mạnh nhất. Thậm chí đang ngồi bên trong liền biết rõ tối thiểu có hai đến ba vị về Ẩn Tông sư thực lực còn muốn vượt qua thái hoàng.

Quá hoàng đô không có nắm chắc, ai có nắm chắc

Lớn như vậy không gian bên trong lại lần nữa rơi vào trầm mặc, tràng diện tựa hồ lại lần nữa lâm vào thế bí.

"Để chúng ta tới đi."

Một cái tang thương mà bình thản thanh âm vô cùng rõ ràng vang lên, một trăm linh tám vị tông sư cùng nhau ánh mắt chuyển động, thông đạo trên sân thượng, xuất hiện ba tên tuổi già sức yếu, tóc trắng xoá lão giả.

Nhìn thấy cái này ba cái thân hình còng xuống thân ảnh, trong chớp mắt, ở đây một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy!

"Giang lão!"

"Tô lão! Thần lão!"

"Ba vị túc lão! Các ngươi. . ."

Cái này ba tên nhìn qua vô cùng lão giả già nua, chính là sáng lập Võ Đạo Liên Minh nguyên lão một trong, là sau khi chọn lọc tồn tại! Mà ở đây các vị trưởng lão ở trước mặt bọn họ đều là triệt triệt để để vãn bối, là từ hơn 400 năm trước cùng tân triều diệt tuyệt một trận chiến sống sót hoá thạch sống!

Thậm chí cầm đầu Giang lão kinh lịch càng thêm cổ lão mà tang thương, đã từng tham dự qua vây quét Đại Hoang Thần Triều trận chiến kia, tồn tại đến nay!

Bọn hắn lúc tại vị, là tuyệt đối chấn động thiên hạ đại nhân vật, dậm chân một cái, nửa cái Bắc Hoang đều muốn rung động ba rung động. Theo quyền lực thay đổi, ba người bọn họ cuối cùng lui về phía sau màn, vì cầu đột phá, nhưng không có nghĩ đến ở thời điểm này ra.

Năm sáu trăm năm là phổ thông tông sư tuổi thọ cực hạn, bốn vị này túc lão, mỗi một cái sống qua tuổi tác đều vượt qua năm sáu trăm năm, thiên phú, căn cốt, tài tình không có chỗ nào mà không phải là tuyệt thế chi tư, thậm chí cho đến bây giờ bọn hắn tinh khí khóa chặt, khí huyết còn chưa có bắt đầu trên diện rộng suy bại, miễn cưỡng còn bảo trì tại đỉnh phong trạng thái!

Không nên nhìn ba vị này nguyên lão tuổi già sức yếu, thọ nguyên không nhiều, nhưng là nếu bàn về thực lực, so với bọn hắn tất cả mọi người ở đây đều mạnh hơn hoành! Mạnh nhất sông vạn dặm tiềm tu nhiều năm, thậm chí khoảng cách Luyện Thần Cảnh Giới đều chỉ kém lâm môn một cước, nói hắn là liên minh mạnh nhất tông sư, cũng sẽ không có người phản đối!

"Đây là kiện chấn động toàn bộ thiên hạ đại sự, khắp thiên hạ ánh mắt đều tụ tập tại lần này giao lưu bên trên, nhất định phải vạn vô nhất thất. Như vậy thì từ lão phu tới làm đi."

Nhìn quanh đám người một vòng, cầm đầu Giang lão cười nhạt một tiếng, lời nói ở giữa nhưng lại có một cỗ tung hoành bễ nghễ vô biên bá khí:

"Lão phu hiện tại thọ nguyên không nhiều, thừa dịp khí huyết còn chưa hoàn toàn suy bại, vừa vặn vì liên minh quét sạch quét sạch chướng ngại, làm một chút nhỏ bé cống hiến. Vừa vặn cũng cho ta đến xem thử, Tần Vô Nhất tiểu tử kia hậu nhân ánh mắt thế nào, phái cái dạng gì người đến "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 390: Truy Cùng Trốn!

Chương 390: Truy cùng trốn!

U Châu biên thuỳ, cùng Biên Hoang giáp giới nào đó khu vực.

Nguyên bản một tòa phồn vinh vạn người tiểu trấn, giờ phút này liệt hỏa hừng hực, mảng lớn mảng lớn phòng ốc sập đổ, tiếng la khóc vang vọng không dứt, người buôn bán nhỏ, người già trẻ em từng cái thần sắc cực độ hoảng sợ, tóc tai bù xù liều mạng chạy trốn hướng phương xa.

Đầy rẫy thấy, chân cụt tay đứt tứ tán, trừ cái đó ra đều là từng cái hình dung nanh ác thi thể, giống như là bị rút khô tất cả huyết dịch cùng tinh khí, một cỗ gay mũi huyết tinh vị đạo xông thẳng tới chân trời, tựa như nhân gian quỷ vực!

Mà liền tại mảnh này nhân gian quỷ vực trên không, lại tại bộc phát một hồi đại chiến kinh thiên!

Ầm ầm!

Trên không trung, một đạo hung ác huyết sắc trường hồng đất bằng phóng lên tận trời, cái kia đạo máu cầu vồng nơi mở đầu thô càng hơn một trượng, chừng cao hàng trăm trượng, càng đi lên càng thô to, như cùng ở tại không trung dựng lên một cây sáp thiên huyết sắc kỳ phiên, theo gió rêu rao phiêu đãng, nhấc lên gió lớn gào thét, túc sát chi ý cuồn cuộn như nước thủy triều.

Khó mà hình dung hung sát chi khí mang theo thảm liệt sát khí phong mang, trong đó càng có một tia khó mà che giấu gay mũi huyết tinh chi khí, không biết ý niệm dẫn đạo dưới, ở giữa không trung bao quanh tụ tập lại, hóa thành một đạo huyết sắc trường tiên, lăng không nhất kích phía dưới, chân trời tầng mây lăn lộn như nước thủy triều, như là thiên quân vạn mã đồng dạng bốn phía cuồn cuộn trào lên xua tan ra!

Coong!

Theo một thanh âm vang lên triệt chân trời kiếm minh, vô lượng loá mắt ánh sáng màu bạc bạo phát đi ra, như là cao giữa không trung điểm phát nổ trăm ngàn khỏa pháo sáng, xán lạn ngân sắc quang mang cực độ ngưng tụ cùng một chỗ, phát ra một loại gần như lóa mắt loá mắt màu trắng lóa quang mang, trong lúc nhất thời ngay cả ở trên bầu trời mặt trời đều muốn bị so rơi xuống quang huy.

Trăm trượng đại địa, ngàn trượng không gian, một mảnh chói mắt trắng lóa!

Xuy xuy xuy!

Cổ quái như là nung đỏ bàn ủi đầu nhập trong nước đá đồng dạng kì lạ tiếng vang bên trong, vô số ngân sắc sợi tơ bắn ra, như là trụ trời sụp đổ chém giết xuống máu roi bỗng nhiên giải thể, vừa mới bị phân giải vì tầng tầng huyết vụ, liền bị nóng rực ánh lửa đốt cháy trống không.

Hô!

Cuồng phong quét sạch, huyết vụ đầy trời tiêu tán không còn, hai đạo nhân ảnh cách xa nhau gần trăm trượng, lăng không đối lập.

Một khí tức lạnh lùng, mặt mày như kiếm, khuôn mặt hoàn

mỹ không một tì vết nam tử cúi đầu liếc nhìn một chút phía dưới đã bị san bằng thành trấn, mỗi chữ mỗi câu, bao hàm đến từ nội tâm chỗ sâu nhất thật sâu sát cơ nói:

"Xích Dạ Kiêu, làm sao không chạy "

Hắn chỗ đối thoại nam tử, khuôn mặt tuấn mỹ tà dị, giống như là họa bên trong nhân vật. Toàn thân huyết y, huyết bào, như là máu tươi đúc thành, thậm chí ngay cả đôi mắt đều phảng phất bị máu tươi chỗ nhuộm dần, hiện ra quỷ dị tinh hồng chi sắc, vẻn vẹn cùng liếc nhau đều cảm giác huyết dịch khắp người, linh hồn đều sẽ rời khỏi thân thể, bị hút nhiếp trước cặp kia tàn khốc vô tình trong đôi mắt.

Nam tử này trên trán, một viên lớn chừng quả đấm viên châu nhẹ nhàng chấn động, toàn thân huyết sắc lưu chuyển, phảng phất bên trong ẩn chứa một mảnh vô ngần huyết hải.

Mặt đối mặt cuốn tới lăng liệt sát cơ giống như chưa tỉnh, huyết sắc nam tử cười tủm tỉm nói:

"Trần Kiếm Thư, ngươi là thế nào tìm tới ta "

Tựa hồ ý thức được Trần Kiếm Thư không có trả lời hắn vấn đề này, Xích Dạ Kiêu ánh mắt bên trong hiển lộ ra một loại cùng tự thân khí chất cực độ không hợp từ bi, nhẹ nhàng quét mắt trên mặt đất cảnh tượng thê thảm, ngữ khí trách trời thương dân:

"Uổng ngươi thân là danh môn chính phái võ đạo cao nhân, sở tác sở vi lại ngay cả ta cái này trong miệng các ngươi ma đầu cũng không bằng. Những người này sao mà vô tội bọn hắn không ít đều là tuân theo ngươi ta tác động đến mà chết, ngươi chẳng lẽ liền sẽ không nhận lương tâm khảo vấn "

"Ha ha ha ha ha!"

Trần Kiếm Thư giống như là nghe được trên đời này lớn nhất

một chuyện cười, ầm ĩ cười dài, chấn động mây xanh!

Một cái giết người đầy đồng đại ma đầu, lại tại ngàn vạn thi cốt trên không cùng hắn giảng lương tâm, đây là sao mà hoang đường

Tiếng cười ngừng, Trần Kiếm Thư ánh mắt cực độ lãnh khốc, tựa hồ trên đời này không có chuyện gì có thể dao động hắn quyết tâm phải giết:

"Xích Dạ Kiêu, ngươi sáng lập Xích Huyết Giáo hại chết hoặc nhiều hoặc ít người ngươi dạng này đã mẫn diệt nhân tính súc sinh thế mà còn biết lương tâm cái từ này ngươi vụng trộm trốn ở cái trấn nhỏ này như thế hai ngày, đã có bao nhiêu người chết vào tay ngươi nếu như ta không cần loại phương thức này đưa ngươi bức đi ra,

Bọn hắn không ai có thể sống, tất cả đều lại biến thành ngươi tư lương.

Mà ta Trần Kiếm Thư thế nào lại là cổ hủ hạng người vô năng bọn hắn mặc dù có không ít người uổng mạng, nhưng là chỉ cần có thể giết chết ngươi, đối với còn lại trăm vạn người, ngàn vạn người chính là thiên đại công đức! Ta Trần Kiếm Thư liền xem như gánh vác vạn thế bêu danh lại như thế nào!"

Xích Huyết Giáo giáo tông!

Trần Kiếm Thư chỗ giao thủ, thình lình chính là toàn bộ Bắc Hoang đều tại truy nã Xích Huyết Giáo giáo tông!

"Thú vị, ngươi ngược lại là cùng những cái kia ra vẻ đạo mạo người không giống."

Nghe được Trần Kiếm Thư không lưu tình chút nào mỉa mai, Xích Dạ Kiêu cũng không tức giận, nhếch miệng mỉm cười, đang muốn nói chuyện là mắt sáng lên, cười lớn một tiếng:

"Trần Kiếm Thư, viện binh của ngươi tới, bản tọa liền không bồi ngươi chơi!"

Ông!

Một tầng nồng đậm huyết quang bỗng nhiên bốc lên, đem Xích Dạ Kiêu cả người bao khỏa, một nháy mắt phân hoá làm mấy chục trên trăm khỏa huyết sắc lưu tinh, bốn phương tám hướng bay vụt, phá vỡ tầng tầng không khí, xẹt qua chân trời!

Huyết sắc lưu tinh tốc độ nhanh đến cực điểm, đã siêu việt vận tốc âm thanh, trong nháy mắt liền biến mất tại chân trời.

Lạ thường chính là, Trần Kiếm Thư đứng ở tại chỗ, tầm mắt buông xuống, không có chút nào truy kích ý tứ, thẳng đến hai đạo trường hồng giáng lâm tại hắn bên người.

"Trần trưởng lão!"

Quang diễm phất phới, hai tên khí tức lừng lẫy khí đạo tông sư hiển lộ ra thân hình, trong đó một cái gánh vác hộp kiếm nam tử trung niên liếc nhìn không có vật gì mênh mông chân trời, hấp tấp nói:

"Xích Dạ Kiêu hắn. . . "

"Hắn trốn."

Trần Kiếm Thư nhìn một cái trên mặt đất nhân gian quỷ vực, ánh mắt lạnh lùng:

"Là ta quá nóng vội, quá bất cẩn. Xích Dạ Kiêu thực lực bất quá là trung vị ngự khí hóa hình cảnh giới mà thôi, nhưng là hắn cả giận Huyền Binh lại quỷ dị phi thường, liền ngay cả ta ở chính diện trong quyết đấu thời gian ngắn cũng không làm gì được hắn."

Trần Kiếm Thư thân là Phi Tuyết lâu trưởng lão, là trăm năm

khó tìm một cái võ đạo quỷ tài, tại ngự khí hóa hình cảnh giới chìm đắm đã lâu, khoảng cách thượng vị tông sư cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước. Một thân thực lực kinh thiên động địa, liền ngay cả cùng thượng vị tông sư giao thủ đều có thể không rơi vào thế hạ phong.

Xích Huyết Giáo giáo tông mặc dù đồng dạng thân là trung vị tông sư, lại là bằng vào bàng môn tà đạo cưỡng ép tăng lên đi lên, hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, chỉ bất quá Xích Dạ Kiêu tùy thân cả giận Huyền Binh âm máu quy nguyên châu kỳ quỷ phi thường, dựa vào thu nạp người khác khí huyết tùy thời bổ sung nguyên khí, còn có thể chữa trị các loại tổn thương, lại nhiều lần từ Trần Kiếm Thư thủ hạ đào thoát.

Hai tên tông sư liếc nhìn một vòng mặt đất nhìn thấy mà giật mình phế tích, thi thể, nhìn nhau không nói gì.

Trần Kiếm Thư tiếp tục âm thanh lạnh lùng nói:

"Xích Dạ Kiêu đã đã nhận ra lục soát thiên tác địa bàn đối với hắn khóa chặt, bất quá hắn không có nghĩ trăm phương ngàn kế ẩn núp, mà là bốn phía lưu thoán, thu nạp người bình thường tinh khí, oán khí, tất nhiên là có to lớn mưu đồ! Có khả năng mưu đồ chuẩn bị tăng lên tới thượng vị tông sư chi cảnh! Các ngươi đem đồ vật mang đến sao "

Nghe vậy, gánh vác hộp kiếm nam tử trung niên lập tức đem hộp kiếm cởi xuống, đưa tới Trần Kiếm Thư trước mặt, hổ thẹn nói:

"Thật xin lỗi, chúng ta tới muộn!"

"Không sao cả!"

Trần Kiếm Thư tiếp nhận cái này quang hoa lưu chuyển cổ phác hộp kiếm, mở ra.

Một nháy mắt, một cỗ khó mà ngôn ngữ hung lệ khí tức tán phát ra, vô tình, bá đạo, cực độ sắc bén! Vẻn vẹn một tia nhuệ khí tứ tán ra, liền cho ở đây ba vị tông sư một loại đại nạn lâm đầu cảm giác!

Hộp kiếm bên trong, một thanh toàn thân ảm đạm, không có chút nào hào quang ba thước mũi kiếm hiển lộ ra.

Trần Kiếm Thư thở ra một hơi, trong mắt lóe lên một đạo tựa hồ đại cục đã định quang mang, cười dài nói:

"Tốt tốt tốt! Lần này Minh Cổ Phi Tuyết kiếm nơi tay, Xích Dạ Kiêu chắp cánh khó thoát! Bất quá chúng ta lần này muốn làm vạn toàn bố trí, đánh rắn đánh bảy tấc, không thể cho hắn mảy may lợi dụng sơ hở cơ hội!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 391: Đột Kích!

Chương 391: Đột kích!

Minh Cổ Phi Tuyết kiếm, là Phi Tuyết lâu nội tình một trong, là Phi Tuyết lâu được từ tại thần từ bỏ di tích thượng cổ di binh, không gì không phá, đối với người sử dụng thực lực có cực lớn tăng phúc, vẻn vẹn là một thanh kiếm, liền có thể so sánh một cái tông sư.

Minh Cổ Phi Tuyết kiếm nơi tay, phổ thông thượng vị tông sư đều chưa hẳn là Trần Kiếm Thư đối thủ, mà chỉ cần bố trí thỏa đáng, Xích Huyết Giáo giáo tông càng là chắp cánh khó thoát.

Trong khi nói chuyện, Trần Kiếm Thư vỗ bên hông hư không túi, một khối lớn chừng bàn tay bằng đá mâm tròn lập tức bay múa mà ra, dừng lại trước mặt Trần Kiếm Thư, quay tròn xoay tròn.

Sau đó Trần Kiếm Thư thủ quyết biến ảo, mâm tròn phía trên lập tức hiện ra một mảnh song song màn sáng, phương viên vài dặm hơi co lại địa hình ngay tại màn ánh sáng này bên trên hiện ra, cùng lúc đó một đạo nhỏ bé huyết sắc quỹ tích từng chút từng chút kéo dài, tựa hồ là đang dần dần trở lại như cũ Xích Dạ Kiêu chỗ thoát đi quỹ tích.

Đây là tại ban đầu giao chiến bên trong Trần Kiếm Thư ý nghĩ nghĩ cách thu thập được Xích Dạ Kiêu huyết dịch cùng đặc chủng Tiên Thiên chi khí, từ đó lợi dụng lục soát thiên tác địa bàn, có thể

tại trong vòng mười hai canh giờ, phương viên một dặm bên trong lục soát căn cứ thời gian ngắn chưa từng tiêu tán nguyên khí hạt bắt được Xích Dạ Kiêu hành tích, sau đó từng chút từng chút tại hơi co lại cảnh quan bên trên trở lại như cũ.

Xích Dạ Kiêu máu thân vỡ vụn có thể trong nháy mắt chia ra mấy chục trên trăm huyết sắc lưu tinh hỗn đồ ăn nghe nhìn, có thể giấu diếm được tông sư con mắt cùng cảm giác, lại không gạt được lục soát thiên tác địa bàn phân tích.

Cái này lợi khí duy nhất tệ nạn là tác dụng phạm vi chỉ có vài dặm, phải căn cứ hạt năng lượng tiêu tán lưu động tiến hành phân tích, thường cách một đoạn khoảng cách liền muốn dừng lại chốc lát, lại lần nữa bắt lấy trong hư không Xích Dạ Kiêu đào thoát quỹ tích.

Chính là dựa vào cái này, cực kỳ am hiểu ẩn nấp ngụy trang Xích Dạ Kiêu mới bị Trần Kiếm Thư bao vây chặn đánh, hoảng sợ như là chó nhà có tang.

Trừ phi Xích Dạ Kiêu nguyên khí khóa chặt, ngụy trang thành người bình thường dựa vào hai chân đi đường, nếu không căn bản chạy không thoát lục soát thiên tác địa bàn lùng bắt.

"Hướng Đông Nam!"

Trần Kiếm Thư một chút phân biệt, cười lạnh một tiếng:

"Chúng ta đi!"

. . .

Chung quanh mây trôi cấp tốc trào lên, huyết sắc lưu tinh vượt ngang chân trời.

Xích Dạ Kiêu tựa hồ không thèm để ý chút nào Trần Kiếm Thư có thể cấp tốc khóa chặt chính mình tung tích chuyện này, hắn

tuấn mỹ đến yêu dị trên khuôn mặt hiển lộ ra một tia kích động, một tia vặn vẹo, nhẹ vỗ về trong tay huyết sắc viên châu, sắc mặt hiển lộ ra một loại khác mê ly, nhẹ giọng nỉ non nói:

"Nhanh, nhanh . . Không thể đợi thêm nữa. . ."

Trong tay của hắn, cái này huyết hải ngưng tụ trong hạt châu, có vô số oán linh giãy dụa, phát ra im ắng gào thét, tựa hồ nổi lên một đầu tuyệt thế ma quái, sắp phá xác mà ra.

Đám mây hạ đại địa mênh mông mà hùng hồn, không có chút nào người ở tồn tại, ngắn ngủi hai ba canh giờ công phu, Xích Dạ Kiêu đã vượt qua gần nghìn dặm địa giới.

Ân

Cấp tốc bay lượn bên trong, trong mắt của hắn hiển lộ ra cực kỳ máu me hào quang!

Mây trôi bị cuồng mãnh cương khí càn quét mở, phía dưới, một tòa hùng tráng tang thương thành trì hiển lộ tại hắn trước mặt.

Biên Hoang, Bắc Ngô thành!

. . .

Tịch dương dư huy tung xuống, cả tòa Bắc Ngô thành phảng phất phủ thêm một tầng kim sa, trên đường phố vẫn như cũ sôi trào ồn ào náo động, người đến người đi.

Hợp Tung Đạo võ quán.

Lưu Hi giống thường ngày, cùng Tiêu Lam cùng một chỗ bưng một cái bồn lớn học viên thay đổi quần áo luyện công đi vào đình viện bên trong, dựng lên cây gậy trúc, đem từng kiện rửa sạch quần áo tung ra phơi tại trên kệ.

Xuyên thấu qua hậu viện cửa nhỏ, có thể nhìn thấy phòng luyện công bên trong các học viên từng cái luyện được khí thế ngất trời, mà Trần Hạc Tường thì là chắp tay sau lưng, toàn trường dò xét.

Tiêu Lam một bên phơi quần áo, một bên thần bí hề hề hướng về Lưu Hi nói: "Tiểu Hi tỷ, ngươi có phát hiện hay không Trần sư phó gần nhất có chút không đúng lắm "

Lưu Hi động tác trên tay không ngừng, lập tức cười nói: "Ta không có cảm thấy, ngươi ngược lại là nói một chút, có chỗ nào không đúng "

Tiêu Lam nghĩ nghĩ, nhỏ giọng nói ra:

"Trước kia Trần sư phó cho người ta cảm giác tựa như là một viên đại thụ che trời,

Cứng cỏi, cổ lão, nhưng là bây giờ lại cho người ta cảm giác. . . Cảm giác. . ."

Tiêu Lam gãi đầu một cái, nghĩ nửa ngày mới nói ra: "Dù sao chính là cảm giác so với trước kia trẻ thật nhiều á!"

Tiêu Lam lập tức bật cười: "Ngươi nha, thật cơ linh!"

Nhạc Bình Sinh trở về sự tình chỉ có nàng cùng Trần Hạc Tường hai người biết, Trần Hạc Tường làm việc giọt nước không lọt, từ Nhạc Bình Sinh ngày đó hành tích đặc dị nhìn ra không đúng, dặn dò Lưu Hi không muốn tiết lộ chuyện này, cho nên Hợp Tung Đạo võ quán các học viên trên cơ bản cũng còn mơ mơ màng màng.

Lưu Hi cũng biết Trần Hạc Tường trên thân xuất hiện to lớn biến hóa, hoàn toàn cũng là bởi vì Nhạc Bình Sinh đưa tới cái kia hộp nàng chưa từng thấy qua thần dị dược liệu tạo thành.

Trần Hạc Tường trước kia chịu ám thương đã hoàn toàn khỏi hẳn, đồng thời cường hoành dược lực tích lũy, Trần Hạc Tường thực lực cũng càng tiến một bước, đã thành công thay máu hoàn tất, là một xông quan giai đoạn cao thủ, những cái này chỉ có nàng mới biết được.

Nhạc Bình Sinh ở bên ngoài làm cái gì, có dạng gì thực lực địa vị, trên thân lại có bí mật như thế nào, Lưu Hi cũng không biết.

Nhưng là tại trong lòng của nàng, Nhạc Bình Sinh mãi mãi cũng là cái kia lặn lội đường xa, từng bước một đem phụ thân của mình gánh vác mà quay về thiếu niên chất phác, là nàng cần chiếu cố đệ đệ.

Tiêu Lam cười hắc hắc, giảo hoạt nói: "Ta đoán Trần Sư. . ."

Ầm ầm!

"A! A! A!"

"Thứ gì!"

"Chạy mau a!"

Đột nhiên ở giữa, giữa thiên địa tràn đầy một cỗ kì lạ ngọt ngào huyết tinh vị đạo, nương theo lấy cái này một loại huyết tinh vị đạo, là một cỗ mãnh liệt, hỗn loạn, hoảng sợ kêu to!

Các loại hoặc thất kinh, hoặc kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng kêu khóc cùng đại địa chấn động tiếng oanh minh, không chỉ là để trong hậu viện Lưu Hi Tiêu Lam vì đó sững sờ, càng làm cho phòng luyện công bên trong Trần Hạc Tường cùng các học viên động tác ngừng lại.

Cái này la lên, cái mùi này. . . Chuyện gì xảy ra !

Đông đảo học viên lập tức hai mặt nhìn nhau, tựa hồ không

nhịn được muốn đi ra ngoài nhìn một chút, Trần Hạc Tường lỗ tai khẽ nhúc nhích, chau mày, trong lòng không có chút nào lý do dâng lên báo động, quát:

"Các ngươi đứng tại chỗ không nên động! Ta đi ra xem một chút!"

Trần Hạc Tường cất bước đi ra phòng luyện công, bước chân vọt tới, trong nháy mắt liền leo lên phòng luyện công nóc nhà, có chút khom người xuống, nheo mắt lại hướng về phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại.

Nhưng mà chính là như thế nhìn một cái, lập tức để đầu hắn da sắp vỡ, toàn thân lông tơ từng chiếc dựng đứng mà lên!

Tại hắn ánh mắt bên trong, một cỗ huyết sắc dòng lũ quét sạch ngàn vạn, lấy một loại phô thiên cái địa, hủy diệt hết thảy kinh khủng uy thế cuốn tới!

Ầm ầm tiếng nổ đùng đoàng bên trong, mảng lớn mảng lớn ốc xá bị phá tan, sụp đổ, trên đường phố, hàng trăm hàng ngàn mặt người sắc hoảng sợ tới cực điểm, mang trên mặt nóng lòng cầu sinh bức thiết, điên cuồng cỗ này huyết sắc dòng lũ hạ chạy trốn, lại chỉ có thể vô lực cái này đến cái khác bị vô tình thôn phệ!

Huyết sắc dòng lũ mỗi khi đi qua một đầu lối rẽ, đầu này huyết sắc dòng lũ liền sẽ phân hoá ra một cỗ đến, trào lên hướng một phương hướng khác, lại lần nữa nhấc lên một mảnh kinh hãi muốn tuyệt tiếng gào!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 392: Nguy Cấp!

Chương 392: Nguy cấp!

Mật thám phân biệt liền sẽ phát hiện, cái gọi là huyết sắc dòng lũ trên thực tế là từ hàng trăm hàng ngàn hình người hơi mờ huyết ảnh tạo thành! Những này hình người huyết ảnh không biết là thứ gì, giống như là châu chấu, tốc độ nhanh như thiểm điện, trên đường phố vô số người kinh hãi phi nước đại, nhưng căn bản né tránh không ra, từng đạo huyết sắc nhân ảnh bổ nhào về phía trước phía dưới, trực tiếp liền từ trên thân thể người thấu thể mà qua, mà bị nhào trúng đám người không ngoài dự tính, lập tức liền mới ngã xuống đất!

Trần Hạc Tường có thể nhìn thấy, khoảng cách Hợp Tung Đạo võ quán bất quá mấy chục trượng khoảng cách trên đường phố, mấy đạo cường tráng thân ảnh bỗng nhiên bị bảy tám điều nhân hình huyết ảnh bổ nhào về phía trước mà qua, ngã trên mặt đất, có chút vùng vẫy hai lần, lại lần nữa bị thấu thể mà qua mấy đầu huyết ảnh nhào qua, triệt để không nhúc nhích!

Mà một chút người già trẻ em, tại nhân hình huyết ảnh bổ nhào về phía trước phía dưới, thì là trực tiếp ngã xuống đất, tử vong!

"A! Không muốn a!"

"Buông tha ta, thả..."

"Cứu mạng, cứu mạng! Ta không muốn chết! A!"

Đây là cái gì!

Hoảng sợ muốn tuyệt tiếng gào truyền vào lỗ tai, mắt thấy đến khủng bố như vậy một màn, Trần Hạc Tường huyết dịch khắp người băng lãnh, hô hấp đều muốn đình chỉ!

Trần Hạc Tường thấy được rõ ràng, theo từng người hình huyết ảnh không ngừng đánh giết, trên người huyết sắc càng phát nồng đậm, phảng phất muốn nhỏ xuống máu tươi đến, liền liên thể hình cũng càng phát khổng lồ!

Nếu như Trần Hạc Tường tới gần liền có thể phát hiện, những cái kia bị nhào trúng, mới ngã xuống đất mặt người sắc hết thảy trắng bệch, tựa hồ là toàn thân khí huyết trong nháy mắt đều bị huyết ảnh chỗ rút lấy đồng dạng.

Ầm!

Trần Hạc Tường trong đầu không suy nghĩ gì, dưới chân giẫm mạnh, lập tức đạp phá nóc nhà rơi vào phòng luyện công bên trong, hét lớn: "Tất cả mọi người! Lập tức trốn vào hầm! Lập tức!"

Bên ngoài xảy ra chuyện gì

Giờ phút này các học viên cùng đi vào phòng luyện công Lưu Hi Tiêu Lam bọn người, lập tức bị Trần Hạc Tường bởi vì cực độ lo lắng mà có vẻ hơi biểu tình dữ tợn bị hù không nhẹ, nhưng mà tình thế nguy cấp tới cực điểm, Trần Hạc Tường nhưng không có công phu cùng bọn hắn giải thích nhiều như vậy, bạo hống nói:

"Thất thần làm gì! Lập tức đi hầm!"

Tất cả mọi người chưa hề được chứng kiến Trần Hạc Tường bộ dáng này, toàn thân một cái giật mình, lập tức không dám thất lễ, cũng không đoái hoài tới suy nghĩ nhiều, vội vàng hướng hậu

viện chạy đi.

Trần Hạc Tường mặt trầm như nước, tại càng ngày càng gần oanh minh cùng giữa tiếng kêu gào thê thảm mang theo thần thái trước khi xuất phát hốt hoảng mọi người đi tới hậu viện, vừa mới tới gần hầm miệng là ——

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, hậu viện tường vây lập tức đổ sụp một nửa, bụi mù vẩy ra bên trong, tám đạo trong suốt huyết ảnh như là ác quỷ, đột nhiên đập ra! Đột biến phía dưới, Lưu Hi Tiêu Lam ở bên trong chúng học viên lập tức cùng nhau phát ra một tiếng hoảng sợ kêu to!

"Uống!"

Trần Hạc Tường trợn mắt tròn xoe, một tiếng gầm điên cuồng, khí kình bừng bừng phấn chấn, song quyền đánh hụt như nổi trống, ngang nhiên chặn đường tại tám đạo huyết ảnh trước mặt!

Nhưng mà cái này tám đạo huyết ảnh căn bản không có được chút nào trí tuệ, phảng phất chỉ có một tia quỷ dị bản năng, không tránh không né, đón Trần Hạc Tường như tiếng sấm song quyền lao thẳng lên!

Phanh phanh phanh phanh!

Bốn đạo huyết ảnh lập tức bị Trần Hạc Tường giữa trời đánh nổ! Trần Hạc Tường lập tức sắc mặt trắng nhợt, cảm thấy toàn thân khí huyết ngo ngoe muốn động, tại cùng nhân hình huyết ảnh tiếp xúc một nháy mắt tựa hồ trôi mất không ít, đại não từng đợt choáng váng, khiến cho còn lại bốn đạo huyết ảnh hắn căn bản ngăn cản không kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn huyết ảnh trong nháy mắt vượt qua chính mình, nhào về phía phía sau hắn học viên! Lưu Hi cùng Tiêu Lam đứng mũi chịu sào!

Hà Hùng da đầu sắp vỡ, cuồng khiếu một tiếng, cùng một tên khác đồng dạng kịp phản ứng thực lực khá mạnh học viên, cùng nhau một quyền bổ về phía đánh giết mà đến nhân hình huyết ảnh!

Nhưng mà hai người bọn họ khí huyết lực lượng tựa hồ hoàn toàn không đủ để đối người hình tạo thành tổn thương, một quyền đánh trúng, huyết ảnh lại không phát giác gì thẳng tắp nhào vào trên người của bọn hắn, hai bên ngoài hai đạo huyết ảnh lại nhào về phía Lưu Hi cùng Tiêu Lam!

"Cẩn thận!"

Lưu Hi kêu lên một tiếng sợ hãi, nguy cơ tiến đến thời điểm không để ý tới suy nghĩ nhiều liền đẩy ra Tiêu Lam! Mà chính nàng cùng một tên khác học viên nhưng không có may mắn thoát khỏi, bị nhân hình huyết ảnh thẳng tắp nhào trúng!

Bạch!

Trong cùng một lúc,

Nhân hình huyết ảnh thấu thể mà qua, Lưu Hi cùng Hà Hùng bọn bốn người thân thể có chút lắc một cái, một tiếng la lên đều không có phát ra, trực tiếp mới ngã xuống đất!

"A!"

"Tiểu Hi tỷ!"

"Hà sư huynh!"

Tất cả mọi người hốc mắt muốn nứt, phát ra thê lương gọi!

Tại từ Lưu Hi cùng Tiêu Lam trên thân nhào qua về sau, bốn đạo nhân hình huyết ảnh trên người nhan sắc rõ ràng nồng nặc không ít, trở nên tiên diễm ướt át, bọn chúng cũng không có chút

nào dừng lại, tựa hồ hết thảy sinh linh đều là bọn chúng con mồi, không có chút nào dừng lại hướng về còn lại các học viên lao thẳng lên!

"A!"

Liên tiếp bốn tiếng kêu thảm trong cùng một lúc phát ra, lại có bốn tên học viên mới ngã xuống đất!

Lần này, tất cả học viên hoàn toàn đánh mất lý trí, vô cùng sợ hãi, kinh hoảng mà chạy! Mà Tiêu Lam giống như là bị sợ choáng váng, ngơ ngác ngồi dưới đất, nhìn xem Lưu Hi thân ảnh ở trước mặt nàng chậm rãi ngã quỵ.

"Nghiệt súc!"

Xoay đầu lại trong tầm mắt, Lưu Hi bọn người ngã xuống, Trần Hạc Tường hai mắt đỏ như máu, hốc mắt muốn nứt! Nhưng là tại mọi người nguy cơ sinh tử dưới, hắn thậm chí căn bản cũng không có công phu đi bi thống, hét lớn một tiếng, dưới chân giẫm mạnh, bốc lên lên mảng lớn mảng lớn phiến đá, hướng về những cái này dừng lại ở đỉnh đầu mọi người hình người huyết ảnh một quyền oanh sát!

Những cái này huyết ảnh ngoại trừ hắn bên ngoài những học viên này toàn bộ đều không đối phó được, không lập tức đem toàn bộ tiêu diệt, còn sẽ có học viên sẽ chết!

Ầm!

Đi đầu đánh tới một đầu nhân hình huyết ảnh trực tiếp bị Trần Hạc Tường đánh nổ, sắc mặt của hắn lại lần nữa tái nhợt một phần, thân hình hiểm hiểm tránh đi liên tiếp mấy lần đánh giết, mà theo còn thừa ba đầu nhân hình huyết ảnh nhanh như thiểm điện bổ nhào về phía trước, kinh hoảng bốn trốn học viên còn không có đi ra ngoài bao xa, lại lần nữa có ba người ngã xuống

đất!

Mà lúc này giờ phút này, đang hấp thu mấy người khí huyết về sau, cái này ba đầu huyết ảnh trên người huyết quang nồng đậm tới cực điểm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ nhỏ máu đi xuống!

"Chết!"

Trần Hạc Tường thời khắc này sát ý cùng oán hận chính là uông dương đại hải cũng khó có thể rửa sạch sạch sẽ, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, cái trán, trên cánh tay từng cây mạch máu toàn bộ nổi lên mà ra!

Tựa hồ sử dụng bí pháp gì, Trần Hạc Tường gương mặt phía trên một mảnh huyết hồng, tốc độ, lực lượng bạo tăng! Tại ba đầu huyết ảnh tựa hồ ngay tại tiêu hóa hấp thu mà đến khí huyết dừng lại như thế một cái chớp mắt thời điểm, thân ảnh của hắn liền như chớp giật chiết xạ, đem ba cái phương vị bên trên hình người huyết ảnh đồng thời một quyền đánh nổ!

Phốc!

Trần Hạc Tường như thiểm điện thân ảnh dừng lại tại giữa sân, phun ra một miệng lớn máu tươi, thân hình một trận lay động, cơ hồ đứng không vững, sắc mặt liền như là người chết bạch.

Hắn ánh mắt cực độ thống khổ, liếc nhìn một vòng ngã xuống mười một tên học viên, quỷ dị huyết ảnh bỗng nhiên tập kích phía dưới, ngoại trừ hắn cùng Tiêu Lam bên ngoài, Hợp Tung Đạo võ quán học viên chỉ còn lại có năm cái.

"Đi!"

Khắp nơi đều là tiếng kêu thảm thiết, tiếng oanh minh, Trần Hạc Tường căn bản không dám dừng lại, gắt gao cắn răng, một cái

nhấc lên đã ngốc trệ Tiêu Lam cùng còn thừa mấy cái hoảng sợ muôn dạng học viên, tiến vào trong hầm ngầm.

Tại đem Tiêu Lam năm người thu xếp tốt về sau, Trần Hạc Tường cưỡng đề một hơi, lại lần nữa lấy ra hầm, thừa dịp còn không có huyết ảnh xông tới là đem từng cái bị huyết ảnh nhào trúng ngã xuống đất các học viên toàn bộ kéo xuống theo.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 393: Thai Nghén Bên Trong Ác Ma!

Chương 393: Thai nghén bên trong ác ma!

Mờ tối trong hầm ngầm, Tiêu Lam cùng còn sót lại năm cái học viên toàn bộ đều giống như bị sợ choáng váng, toàn thân run rẩy, trên hàm răng hạ run lên, thấu xương sợ hãi hóa thành vô biên hàn ý tựa hồ đem bọn hắn linh hồn đều đông lại.

Bọn hắn mặc dù tại võ quán bên trong tập võ, trên thực tế cũng bất quá vì cường thân kiện thể, so với người bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, chỗ nào được chứng kiến loại này ngày tận thế tới trận thế

"Tiểu, Hi tỷ! Tiểu Hi tỷ. . ."

Một mực thất hồn lạc phách, ánh mắt đờ đẫn, phảng phất linh hồn đều mất đi rơi mất Tiêu Lam, khi nhìn đến Lưu Hi bị Trần Hạc Tường mang xuống đến thời điểm, trong mắt phảng phất rốt cục toả ra từng tia ánh sáng màu, nổi điên đồng dạng nhào tới.

Thời khắc này Lưu Hi lặng yên không một tiếng động, sắc mặt trắng bệch, lông mày hơi nhíu, nguyên bản dung nhan xinh đẹp hào quang không còn tồn tại, giống như là một đóa tàn lụi bách hợp.

Tiêu Lam gắt gao che miệng lại, như là khấp huyết chim quyên, hai hàng nước mắt vãi xuống đến, còn lại năm cái học viên liếc nhìn một vòng, ngày xưa đồng bạn đã trở thành thi thể lạnh

băng, bi phẫn chi ý dâng lên, lại gắt gao cắn răng không để cho mình phát ra quá lớn thanh âm, trầm muộn thống khổ gào lên.

"Bọn hắn cũng chưa chết! Chỉ là tinh khí tổn thất quá nhiều, cơn sốc tới!"

Trần Hạc Tường thân hình lại lần nữa lay động một cái, ráng chống đỡ một hơi, miễn cưỡng nói:

"Nhưng là lập tức muốn lấy làm cứu chữa, nếu không không cần mấy canh giờ bọn hắn liền sẽ bởi vì khí huyết khô bại mà chết!"

Lúc giao thủ Trần Hạc Tường liền phát hiện, người yếu, khí huyết bất ổn người, nhân hình huyết ảnh một chút đánh giết liền sẽ muốn tính mệnh, nhưng là Hợp Tung Đạo võ quán người bao quát Lưu Hi ở bên trong, lâu dài phục dụng dưỡng sinh canh, khí huyết tương đối vững chắc, cho nên mới tại nhân hình huyết ảnh đánh giết hạ miễn cưỡng lưu lại một cái mạng, nhưng là nếu như trễ được bổ sung, không được bao lâu liền sẽ triệt để tử vong.

Nghe được Trần Hạc Tường, đắm chìm trong trong bi thống không cách nào tự kềm chế sáu người lập tức mừng rỡ, cực lực hạ giọng, run rẩy đồng thời hỏi: "Trần sư phó, như thế nào mới có thể cứu bọn họ "

Trần Hạc Tường thở dốc một trận, từ trong ngực móc ra một cái nho nhỏ bình thuốc, cắn răng nói:

"Những cái này hẳn là hữu dụng!"

Trong này, chứa chính là Nhạc Bình Sinh đưa tới cái kia một hộp phạt tủy quả luyện chế thành dưỡng khí phạt tủy đan, ngoại trừ có thể bổ dưỡng tinh khí bên ngoài, còn có thể tăng tốc cốt tủy tạo máu, mấu chốt là dược tính mười phần ôn hòa, vừa vặn thích hợp với Lưu Hi đám người tình huống.

. . .

Một vùng phế tích phía trên, không có bất kỳ cái gì còn sống sinh linh tồn tại, hết thảy chung quanh kiến trúc đều đã bị phá hủy. Tràn ngập huyết sắc bên trong, một viên lớn chừng quả đấm huyết sắc viên châu phảng phất một viên còn sống trái tim, dập dờn ra từng mảnh từng mảnh huyết sắc hải triều, một chút một chút chập trùng, chấn động.

Từ mảnh này hải triều bên trong, một đạo một đạo huyết sắc nhân ảnh bay vào bay ra, mỗi khi một cái huyết sắc nồng đậm đến cực hạn hình người huyết ảnh dung nhập mảnh này hải triều bên trong lúc, nơi trọng yếu huyết sắc viên châu liền phát ra một loại vui sướng kêu khẽ.

Cực kỳ máu me hào quang bên trong, chiếu rọi ra một trương tuấn mỹ yêu dị khuôn mặt.

Xích Dạ Kiêu đối với ngoại giới xông thẳng tới chân trời, tựa như Địa Ngục giáng lâm kêu khóc tru lên giống như chưa tỉnh, giống như là nhìn xem con của mình đồng dạng nhìn xem huyết sắc viên châu, nhẹ giọng nỉ non nói:

"Chỉ có máu tươi tinh khí làm sao có thể phẫn nộ, sợ hãi, oán hận. . . Nhiều một chút, lại nhiều một điểm mới tốt a. . ."

Tại mỗi một khắc, đều có từng đạo huyết sắc nhân ảnh bắn ra, cũng có từng cái toàn thân huyết sắc vô cùng sung mãn, thân hình khổng lồ mấy lần hình người huyết ảnh từ phương xa trở về, lại lần nữa tụ hợp vào âm máu quy nguyên châu bên trong.

Một trăm. . . Một ngàn. . . Một vạn. . .

Ông!

Bỗng nhiên ở giữa!

Huyết sắc hải triều bên trong, lại ngọ nguậy sinh ra vô số kinh khủng, dữ tợn mặt người, nhân thủ! Những cái này gương mặt, tay chân đều tại thống khổ cực độ bên trong co quắp, tựa như lún xuống tại Địa Ngục chỗ sâu nhất quỷ đói, không cách nào đào thoát, không thể không tại trầm luân trong bể khổ giãy dụa, sau đó toàn bộ hội tụ chắp vá ở cùng nhau, tạo thành một cái loáng thoáng to lớn nhân hình!

Bóng người này chợt vừa thành hình,

Liền tràn ngập ra một cỗ khó có thể tưởng tượng âm trầm, oán độc, phẫn phất cụ hiện hóa ức vạn sinh linh sâu trong đáy lòng nhất là âm u, ác độc cảm xúc, nổi lên hàng trăm hàng ngàn năm hủy diệt, tà ác, khí tức tử vong, phô thiên cái địa tràn ngập ra!

"Xong rồi! Chỉ còn một bước cuối cùng! Ha ha ha ha ha!"

Giờ khắc này, mừng rỡ như điên, không ai bì nổi ác độc cuồng tiếu, cuồn cuộn tận chân trời!

Mỗi một cái tại huyết ảnh triều dâng hạ giãy dụa cầu sinh người, toàn thành tất cả mọi người, đều tại thời khắc này nghe được đến từ Địa Ngục chỗ sâu yêu ma hò hét!

. . .

Khói lửa xông thẳng tới chân trời, lớn như vậy một cái Bắc Ngô thành, thành bắc khu vực đã đổ sụp hơn phân nửa, tiếng rên rỉ, tiếng la khóc, tiếng kêu thảm thiết vang vọng không dứt.

Trên đường phố, phế tích vùi lấp phía dưới, khắp nơi có thể thấy được một bộ một bộ trắng bệch khô cạn thi thể trùng điệp, chồng chất.

Trần Kiếm Thư sắc mặt tái xanh, đứng thẳng ở hư không bên trong, sau lưng hắn hai tên Phi Tuyết lâu trưởng lão đồng dạng sắc mặt cực độ khó coi.

Bọn hắn tuyệt đối không ngờ rằng, luôn luôn vừa mới đào tẩu không đến bao lâu Xích Dạ Kiêu, không có giống bọn hắn suy nghĩ nghĩ biện pháp ẩn tàng hành tích, mà là trong nháy mắt làm xuống như thế phát rồ sự tình!

Xích Dạ Kiêu đến cùng làm cái gì vì sao trong thời gian ngắn như vậy mặt chết nhiều người như vậy

Cảnh hoàng tàn khắp nơi, phương viên một dặm trong thành khu, mảng lớn mảng lớn phòng ốc sụp đổ, khắp nơi đều là trắng bệch thi thể tản mát tại đường đi hay là bị vùi lấp tại phế tích phía dưới, chỉ lộ ra từng đầu trắng bệch cánh tay.

Ngoại trừ gặp phá hư nghiêm trọng nhất thành bắc, còn lại ba cái thành khu cũng nhận không nhỏ tác động đến, khắp nơi có thể thấy được ánh lửa, tiếng la khóc, tiếng kêu thảm thiết chấn thiên.

Vẻn vẹn như thế thô sơ giản lược quét mắt một vòng, tối thiểu liền có mấy vạn người chết bởi trận này tai bay vạ gió bên trong.

Coi như Trần Kiếm Thư đám ba người thân là khí đạo tông sư, siêu phàm thoát tục, cao cao tại thượng, nhìn thấy cái này vô cùng thảm liệt nhân gian quỷ vực, trong lòng cũng nổi giận, sát cơ tuôn ra!

Trần Kiếm Thư trong tay bằng đá mâm tròn vẫn tại rất nhỏ chấn động, hắn phân biệt chỉ chốc lát, ngữ khí băng lãnh như nôn vụn băng:

"Đây là vừa mới phát sinh sự tình, mùi máu tanh lộn xộn, che giấu Xích Dạ Kiêu cụ thể phương vị! Nhưng là hắn hẳn là còn không có rời đi, liền trốn ở trong tòa thành này!"

Trốn ở trong thành!

Hai tên Phi Tuyết lâu trưởng lão sắc mặt khẽ biến: "Trần trưởng lão, chúng ta bây giờ phải làm thế nào "

"Chờ!"

Trần Kiếm Thư phun ra một chữ đến:

"Xích Dạ Kiêu khắp nơi đang thu thập người bình thường máu tươi tinh khí, tất nhiên là đang mưu đồ âm mưu quỷ kế gì! Thậm chí là muốn nghĩ biện pháp đột phá hiện hữu tu vi cảnh giới! Chỉ bất quá bây giờ toàn thành khổng lồ huyết khí tiêu tán, hỗn tạp ở cùng nhau, Xích Dạ Kiêu khóa chặt nguyên khí ẩn núp, tạm thời không cách nào tinh chuẩn định vị. Chúng ta đi phủ thành chủ! Lệnh cưỡng chế bọn hắn lập tức lùng bắt toàn thành , chờ con chuột này lộ ra chân ngựa!"

Minh Cổ Phi Tuyết kiếm nơi tay, cho dù là Xích Dạ Kiêu đột nhiên tăng lên tới thượng vị tông sư cảnh giới, cũng chắc chắn chặt đầu!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 394: Mệnh Treo 1 Tuyến!

Chương 394: Mệnh treo 1 tuyến!

Kinh khủng khát máu thủy triều đã biến mất, nhưng là toàn bộ Bắc Ngô thành đã triệt để lâm vào điên cuồng cùng hỗn loạn ở trong.

Huyết ảnh triều dâng chủ yếu bộc phát tại thành bắc khu vực, mà Đông Nam Tây ba cái thành khu cũng đồng dạng nhận lấy không nhỏ tác động đến.

Thành bắc khu vực đầy rẫy bản thân nhìn thấy chỗ đều là mảng lớn mảng lớn sụp đổ phòng ốc, đổ nát thê lương vùi lấp phía dưới, khắp nơi có thể thấy được từng đầu trắng bệch cánh tay, đùi, hoặc là người chết thân thể cái nào đó bộ vị.

Trên một con đường, cơ hồ không nhìn thấy bất kỳ một cái nào còn sống sinh linh!

Thành nam, thành đông, thành tây ba cái khu vực hiện tại đã triệt để lâm vào hỗn loạn trong điên cuồng, vô số ngày xưa tên ăn mày, bang phái nhân viên nhàn tản, tựa hồ cho rằng tận thế hàng lâm, đục nước béo cò, khắp nơi cướp giật, không ít nhát gan giàu có nhà cũng bắt đầu đóng gói hành lý, ngay cả mình gia nghiệp vứt bỏ không muốn, muốn thoát đi tòa thành trì này, cả tòa thành trì tựa hồ triệt để lâm vào trong điên cuồng!

Mà giờ khắc này, phủ thành chủ, vừa mới nhậm chức không

đến bao lâu thành chủ Ngô Văn Đức sắc mặt tái xanh, nghe thành vệ thống lĩnh báo cáo:

"Thành chủ đại nhân, hiện tại toàn bộ thành bắc khu vực bị phá hủy hơn phân nửa, chúng ta thành bắc vệ đội đã toàn quân bị diệt! Thành bắc thô sơ giản lược đoán chừng số người chết tối thiểu tại năm vạn trở lên! Hiện tại toàn thành đều là lòng người bàng hoàng, còn lại thành khu có không ít người đều bị kinh sợ, chuẩn bị thoát đi!"

"Đáng chết a!"

Ngô Văn Đức đơn giản sứt đầu mẻ trán, trong lòng cũng ẩn ẩn mười phần sợ hãi, làm sao cũng không nghĩ ra chính mình tiền nhiệm mới hơn hai tháng thời gian, liền gặp được loại chuyện này!

Vẻn vẹn nghe thuộc hạ báo cáo, rõ ràng là là có thực lực gì cao tuyệt đại ma đầu tại thành bắc tứ ngược, mới tạo thành loại tình huống này!

Nhưng là Bắc Ngô thành mặc dù chỗ Biên Hoang, cũng là một tòa có mấy trăm ngàn nhân khẩu đại thành trì, là ai như thế diệt tuyệt nhân tính, dám ở liên minh chưởng khống hạ làm ra như thế phát rồ sự tình

Không nói tiếng nào có thể hình dung Ngô Văn Đức giờ phút này khiếp sợ trong lòng, sợ hãi.

Tên ma đầu này là ai là rời đi vẫn là trốn ở trong thành

Mặc dù đáng sợ huyết ảnh thủy triều đã triệt để ngừng, nhưng là ai cũng không biết cái này kinh khủng ma đầu có phải hay không tại trong âm u thăm dò, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngóc đầu trở lại.

Nếu như lại một lần nữa bộc phát huyết ảnh thủy triều, mục tiêu sẽ là ở nơi nào nếu như lần tiếp theo mục tiêu là hắn phủ

thành chủ đâu

Coi như hắn là cao quý thành chủ, bên người vệ binh vờn quanh cũng căn bản không bảo vệ được hắn.

Hắn cũng không muốn biến thành những cái kia trắng bệch không có huyết sắc thi thể.

Nghĩ tới đây, Ngô Văn Đức trên trán gân xanh nổi lên, quát to: "Lập tức cho ta chuẩn bị xe! Ta muốn. . ."

"Ngươi chỗ nào đều không cần đi!"

Một đạo hùng hồn hạo đãng thanh âm chấn động cả tòa phủ thành chủ tốc tốc phát run, trong phòng khách bỗng nhiên cuốn lên kêu khóc cuồng phong, cơ hồ thổi đến Ngô Văn Đức cùng thành vệ thống lĩnh cơ hồ mắt mở không ra!

Đợi đến phong thanh đứng im, Ngô Văn Đức miễn cưỡng mở mắt ra, ba đạo cường đại, vĩ ngạn thân ảnh đã xuất hiện ở giữa sân.

"Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư, Thư Đằng Phi, Lục Thành, đuổi bắt Xích Huyết Giáo dư nghiệt, đây là liên minh đặc thù làm việc tạm thích ứng chứng nhận!"

Một khối ngọc bài bỗng nhiên hiện lên ở Ngô Văn Đức trước mặt không đến một thước.

Phi Tuyết lâu! Đỉnh cấp võ đạo thế lực! Đuổi bắt Xích Huyết Giáo dư nghiệt!

Trong chớp mắt ngọc bài chiếu vào tầm mắt, Ngô Văn Đức con mắt trừng lớn, trong lòng tất cả nghi vấn toàn bộ đạt được giải đáp, lập tức mừng rỡ:

"Ba vị đại nhân! Mau mời, mau mời! Các ngươi. . ."

"Chúng ta tới tìm ngươi, chỉ có một việc tình, lập tức thanh lý toàn thành, tìm kiếm một cái huyết bào nam tử!"

Trần Kiếm Thư ngữ khí không thể nghi ngờ, trực tiếp đánh gãy Ngô Văn Đức:

"Cái này Xích Huyết Giáo dư nghiệt còn trốn ở thành trì bên trong! Chúng ta muốn trấn thủ ở đây, chờ đợi tên ma đầu này lộ ra hành tích!"

Còn tại trong thành

Ngô Văn Đức sắc mặt trắng nhợt, trong lòng kêu khổ liên tục.

"Ngươi, lập tức phát động hết thảy mọi người tay, tất cả địa phương hào cường , bất kỳ cái gì có thể điều động thế lực, toàn thành tiến hành thanh tra!"

Ai dám chạy tới bắt như thế coi trời bằng vung ma đầu

Ngô Văn Đức mí mắt cuồng loạn,

Há to miệng muốn nói cái gì, nhưng là vạn trượng Thần Sơn khí thế áp bách dưới, hắn nhưng căn bản không dám chống lại cái này ba cái đại nhân vật mệnh lệnh, kiên trì lui xuống.

Ngô Văn Đức lui xuống đi về sau về sau, Trần Kiếm Thư lấy ra lục soát thiên tác địa bàn, hướng về Thư Đằng Phi, Lục Thành nói ra:

"Hai vị trưởng lão, thời gian kế tiếp, chúng ta liền chờ đợi hắn lộ ra chân ngựa!"

. . .

Mờ tối trong hầm ngầm.

Ngoại giới mơ hồ oanh minh, tiếng kêu thảm thiết đã triệt để

đình chỉ.

Giờ phút này tất cả bị nhân hình huyết ảnh nhào trúng đông đảo học viên bị từng cái cái thu xếp tốt, tựa vào trên vách tường. Tiêu Lam cùng còn lại năm tên học viên vô cùng chờ đợi lo lắng, lẳng lặng quan sát lấy bọn hắn tình huống.

Tiêu Lam nắm chặt Lưu Hi tái nhợt đến không có một tia huyết sắc bàn tay, trong hốc mắt nước mắt không ngừng đảo quanh.

Có lẽ là Trần Hạc Tường cứu chữa kịp thời nguyên nhân, bao quát Lưu Hi ở bên trong mười mấy người này, mặc dù hô hấp yếu ớt tới cực điểm, lại toàn bộ đều bị kéo lại được một hơi, không có người tử vong.

Nửa ngày, gần nhất Hà Hùng mí mắt chật vật chớp động, hơi thở mong manh, tựa hồ muốn nói chuyện, miệng có chút giật giật, lại ngay cả một câu đều nói không nên lời.

"Trần sư phó! Trần sư phó!"

Tiêu Lam cực lực đè nén thanh âm của mình, la lên.

"Khụ, khụ."

Trần Hạc Tường ho nhẹ hai tiếng, sắc mặt đồng dạng trắng bệch, từ nhắm mắt điều tức trạng thái bên trong hồi tỉnh lại, đi vào Hà Hùng trước mặt cẩn thận xem xét.

Sắc mặt của hắn cực độ khó coi, nặng nề:

"Không được! Bọn hắn khí huyết thâm hụt thực sự quá nghiêm trọng! Dưỡng khí phạt tủy đan chỉ có thể miễn cưỡng kéo lại một hơi, muốn triệt để đem bọn hắn cứu trở về, nhất định phải dược tính ôn hòa bổ khí linh đan, lâu dài phục dụng, năm này tháng nọ điều dưỡng mới được!"

Trần Hạc Tường thật sâu minh bạch, phổ thông bổ khí canh căn bản không làm nên chuyện gì, phải dùng cùng dưỡng khí phạt tủy đan cùng một cấp bậc trân quý linh dược, mới có thể chân chính cứu Lưu Hi cùng những học viên này.

Thế nhưng là loại này cấp bậc bổ khí linh dược, để hắn đi cái nào tìm kiếm

Mà lại hắn tài lực cũng hoàn toàn không đủ để chèo chống.

Nhạc Bình Sinh đưa tới cái kia một hộp phạt tủy quả đã toàn bộ luyện chế thành dưỡng khí phạt tủy đan, hết thảy không đến ba mươi hạt, chính mình trong khoảng thời gian này dùng một chút, cứu chữa Lưu Hi bọn hắn mỗi người ăn vào nửa viên, còn lại bảy tám khỏa tối đa cũng chỉ có thể lại thay Lưu Hi bọn hắn gắn bó mấy ngày sinh mệnh.

Nếu như không có dược tính ôn hòa, cố bản bồi nguyên trân phẩm linh dược lời nói, tại dưỡng khí phạt tủy đan triệt để tiêu hao hết về sau, Lưu Hi bọn người chỉ sợ sống tối đa bên trên mười ngày nửa tháng, liền sẽ khí quan suy kiệt mà chết.

Còn có một câu Trần Hạc Tường cũng không có nói, chính là cho dù là lấy bổ khí linh đan cứu trở về đám người, bọn hắn chung thân đều sẽ người yếu thêm bệnh, thọ nguyên tổn hao nhiều, võ đạo càng là vô duyên.

Tự trách cùng hối hận cảm xúc giao thế từ Trần Hạc Tường trên mặt hiện lên, hắn hít sâu một hơi, đột nhiên đứng dậy, cố nén đầu váng mắt hoa, hướng về Tiêu Lam bọn người nói:

"Ta đi ra xem một chút! Các ngươi ở chỗ này chờ ta!"

Biện pháp duy nhất, chính là bỏ tấm mặt mo này, liền xem như cho người ta bán mạng, hắn cũng nhất định phải cứu đem nữ nhi điều trị Lưu Hi cùng cái khác học viên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 395: Giáng Lâm!

Chương 395: Giáng lâm!

Thần La Võ Đô, làm Bắc Hoang chính trị, quyền lực, kinh tế trung tâm, là một tòa Bất Dạ Thành, bất luận ban ngày hay là ban đêm, mãi mãi cũng là sôi trào ồn ào náo động.

Mà bây giờ Thần La Võ Đô, lại so với dĩ vãng càng thêm náo nhiệt gấp mười!

Trong lúc nhất thời, vô số dòng người từ Bắc Hoang các nơi tuôn hướng tòa thánh thành này, chủ yếu trên đường phố rộn rộn ràng ràng, chen vai thích cánh. Đầu đường cuối ngõ, từng cái trà tứ thanh lâu, khắp nơi đều có thể gặp khí chất điêu luyện đám võ giả. Mỗi một nhà có thể ở cửa hàng quán rượu đều cơ hồ chất đầy đến từ ngũ hồ tứ hải võ nhân.

Trong lúc nhất thời, phảng phất trong thiên hạ võ giả toàn bộ hội tụ tại nơi này.

Đầu đường cuối ngõ khắp nơi có thể nghe thấy cũng đều là dạng này nói chuyện:

"Kia cái gì cái gì diễn võ cơ quan chưởng tọa có tới không "

"Nhanh! Có tin tức nói bọn hắn tại sáng sớm thời điểm đã tiến vào Trung Châu! Đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ đến!"

"Đuổi vội vã như vậy đi tìm cái chết a bất quá cái này cái gì

chưởng tọa đã dám hạ chiến thư, hẳn là có có chút tài năng, sẽ không bị hai ba lần liền bị đánh chết a "

"Nhưng tuyệt đối không nên hai ba lần liền chết! Lão tử lộ phí đều tiêu một số lớn, cũng không phải chuyên môn đến xem đám người lớn kia thả pháo hoa!"

Tân triều người đến đây võ đạo thánh thành hạ chiến thư, muốn lấy võ đạo khiêu chiến toàn bộ Bắc Hoang tông sư, trước nay chưa từng có, cũng khó trách người trong thiên hạ hiếu kì, kích động tới cực điểm.

Tuyệt đại bộ phận người đều tại hiếu kì, tân triều từ trước đến nay lấy súng đạn xưng hùng, võ đạo có thể có cái gì thành tựu thành tích, có can đảm phái một người tới khiêu chiến toàn bộ Bắc Hoang võ đạo giới

Không chỉ là phổ thông võ nhân nhóm, toàn bộ Bắc Hoang, các đại tông phái, thế gia, võ đạo trường cùng bộ phận quân phiệt thế lực thủ lĩnh, cũng đều tại cái này ngắn ngủi không đến hai ngày thời gian bên trong toàn bộ chạy tới Thần La Võ Đô.

Cùng phổ thông dân chúng khác biệt, những cái này siêu phàm thoát tục đại nhân vật lại biết lần này cái gọi là võ đạo giao lưu, rất có thể là một trận đại chiến chấn động thế gian!

Cả tòa Thần La Võ Đô đã hóa thành biển người hải dương, trên tường thành, lít nha lít nhít đều là chờ đợi đám người, cửa thành hàng ngàn hàng vạn chạy tới đám võ giả đã nhao nhao ở ngoài thành hội tụ, muốn thấy thịnh sự.

Tính toán thời gian, diễn võ cơ quan người hôm nay nên đến.

Ầm ầm!

Ồn ào náo động bên trong, một tiếng vang thật lớn từ phương xa đánh tới, theo thanh âm tại thành trì trên không quanh quẩn,

thiên địa thất sắc, muôn ngựa im tiếng, trên đường phố hàng ngàn hàng vạn võ giả, dân chúng bỗng nhiên ngẩng đầu!

Trên không trung, vô số mây trôi điên cuồng hội tụ! Phảng phất có được một đôi bàn tay vô hình tại quấy, đầy trời vân khí bỗng nhiên biến ảo, thế mà hình thành từng cái cực đại vô cùng kiểu chữ, bao phủ tại Thần La Võ Đô trên không trung!

Cái này từng cái kiểu chữ che khuất bầu trời, chất đầy tầm mắt mọi người, cùng lúc đó, một chiếc đồng dạng trăm trượng độ dài, vô cùng to lớn đến che cản ánh nắng Thần Châu, trôi nổi bất động.

"Nhìn! Đó là cái gì!"

"Lão thiên gia, biết bay thuyền! "

"Đây là vật gì!"

Mà ở này chiếc trăm trượng Thần Châu bên cạnh, một thân ảnh nhỏ bé vô cùng, nhưng thật giống như hội tụ giữa thiên địa nhất là ánh sáng lóa mắt màu, trong chớp mắt hấp dẫn chú ý của mọi người!

Đế Trọng Sinh đứng tại đám mây, hờ hững quét mắt cả tòa to lớn tới cực điểm Thần La Võ Đô, quét mắt trên mặt đất lít nha lít nhít hoặc hoảng sợ, hoặc lòng căm phẫn, hoặc kích động đám người.

Trong lòng của hắn nói khẽ:

Đại ca, ta rốt cuộc đã đến.

Ta sẽ không để cho ngươi thất vọng.

Hắn bỗng nhiên mở miệng, tiếng sấm nổ giống như là thần linh giáng lâm thần phạt, sóng âm quét sạch, uy nghiêm, to lớn,

chấn động cả tòa thánh thành:

"Bản tọa, diễn võ cơ quan Đế Trọng Sinh! Ngoài mười dặm, xin đợi các vị liên minh tông sư!"

Thông thiên tháp bên trong, bầu không khí trầm ngưng, vô cùng yên tĩnh.

Ầm ầm!

Thông đạo mở ra, lấy Giang Vạn Lý cầm đầu, Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục ba vị nghị viện di lão đi ra.

Trong cùng một lúc, một trăm linh tám vị trưởng lão bỗng nhiên đứng dậy, toàn bộ khom người, chấp vãn bối lễ tỏ vẻ tôn kính.

Đế Trọng Sinh đã đến, hiện tại, ba vị này thực lực mạnh nhất tông sư nguyên lão sắp xuất chiến.

Một trận chiến này, trực tiếp quan hệ Bắc Hoang võ đạo tất cả vinh dự, ngàn ngàn vạn vạn võ giả tâm thần vì đó chỗ hệ. Mỗi một tên nghị viện trưởng lão tại thời khắc này trong lòng đều dâng lên một loại cực kỳ tế nhị, khó mà ngôn ngữ kính nể cảm xúc.

Ba vị này trưởng lão thọ nguyên không nhiều, vì đối kháng già yếu khóa chặt tinh khí, đã có gần trăm năm không hề động qua tay.

Đế Trọng Sinh tuyệt đối không phải kẻ yếu, lần này bất luận là ba vị di lão bên trong ai bỏ ra chiến, đều tránh không được khí huyết tiết lộ, cực lớn ảnh hưởng thọ nguyên, để vốn là không nhiều tuổi thọ lại lần nữa kịch liệt rút ngắn.

Đôi này ba vị di lão tới nói có thể là sinh mệnh trận chiến cuối cùng.

Mặc dù ba vị này di lão đều biểu hiện được dõng dạc, hào tình vạn trượng, nhưng là một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão trong lòng đều hết sức rõ ràng, bất luận ai xuất thủ, ba vị di lão trên thực tế đã toàn bộ làm xong triệt để thiêu đốt sinh mệnh mình chuẩn bị.

Đây chính là Bắc Hoang võ đạo ý chí!

Mỗi một vị nghị viện trưởng lão trong lòng đều dâng lên thật sâu kính ý.

"Chư vị không cần đa lễ."

Giang Vạn Lý phóng khoáng cười nói:

"Người đã tới, không gì hơn cái này cuồng vọng hậu bối hoàn toàn chính xác khó gặp, chư vị ngay tại này kính sau tin lành a!"

Tiếng nói vừa hết, nặng nề tiếng oanh minh bên trong, thông thiên tháp một bên vách đá mở ra, cuồng phong chảy ngược, phong thanh điên cuồng gào thét âm thanh bên trong, không khí cùng nguyên khí dữ dằn chấn động, khí lãng quét sạch phía dưới, Giang Vạn Lý, Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục ba người hóa thành giữa thiên địa nhất là lóe sáng ba viên lưu tinh, một khi bay thì tới tận trời!

Ngay tại Đế Trọng Sinh đến Thần La Võ Đô, mở miệng khiêu chiến đồng thời, Tinh Thần Liệt Túc tông đỉnh núi.

Thời khắc này Chung Thành cắn chặt hàm răng, mí mắt run mạnh, toàn thân gân cốt cơ bắp phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ, mặt phì nộn bàng bên trên từng viên lớn mồ hôi thẳng nhỏ mà xuống, một cỗ sợ hãi hỗn hợp hàn khí, từ đầu đến chân, lan tràn toàn thân!

Ở trước mặt của hắn, bốn đạo khí tức hùng vĩ, hạo đãng, bá đạo tuyệt luân thân ảnh phân biệt mang theo một cây cổ quái đại

kỳ, tại toàn bộ đỉnh núi bên trong tản mát ra không có gì sánh kịp uy áp, giống như là có bốn tòa vạn trượng hùng phong đồng thời đè ầm ầm ở trong lòng của hắn!

Lạ thường chính là, rõ ràng uy thế kinh khủng như là uông dương đại hải, giữa sườn núi môn nhân đệ tử lại không phát giác gì, không có phát giác được nửa điểm dị thường.

Ba!

Phảng phất lưng đeo một tòa núi cao, tại giữ vững được không đến hai cái hô hấp công phu, Chung Thành bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, một miệng lớn máu tươi đột nhiên phun ra! Dị giới cầu đạo truyền

Chung Thành trước mặt, một cái khí tức uy nghiêm kinh khủng nhất vĩ ngạn nam tử tóc bạc chậm rãi mở miệng nói:

"Ta hỏi ngươi, Nhạc Bình Sinh đi đâu "

"Không biết! Ta không biết!"

Xương sống phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang, Chung Thành miễn cưỡng ngẩng đầu lên, hét lớn:

"Tông chủ là nhận lấy Đoan Mộc thế gia nhị trưởng lão mời mới rời khỏi tông môn, chúng ta những người này cũng không biết hắn đi ở đâu!"

Chung Thành không có chút nào khoe khoang khí tiết ý đồ, trước mặt hắn bốn người này khí tức hùng hồn, vô biên vô hạn, hiển nhiên đều là khí đạo tông sư! Cầm đầu tên này nam tử tóc bạc khí tức mạnh mẽ càng là hắn cuộc đời ít thấy, dù là Đoan Mộc Hòa Vũ, dù là Nhạc Bình Sinh cũng căn bản không cách nào so sánh cùng nhau!

Nhân vật như vậy, muốn giết chết hắn thật cùng bóp chết một

con kiến không có bất kỳ cái gì khác nhau. Trước thực lực tuyệt đối, cái gì khí tiết kiên trì cũng đều thành trò cười.

"A "

Huyền Khôi như là pho tượng đồng dạng khuôn mặt bên trên nhìn không ra bất kỳ biểu lộ:

"Nhìn ngươi nói là sự thật."

"Huyền Khôi đại nhân, làm gì cùng một con kiến hôi nói nhảm "

Một bên Hàn Viễn Chinh ánh mắt hờ hững, nhìn cũng không nhìn Chung Thành một chút, thản nhiên nói:

"Vẫn là để ta huyết tẩy toàn bộ Tinh Thần Liệt Túc tông, lại chờ đợi Nhạc Bình Sinh trở về đi."

Hắn bình bình đạm đạm thanh âm đàm thoại không có chút nào sát cơ, lại để lộ ra cực độ vô tình tàn khốc, để Chung Thành hô hấp cứng lại, nhịp tim đều muốn đình chỉ.

Cái này nam nhân, hắn nhận biết.

Lúc ấy Nhạc Bình Sinh giết chết Thân Hoành Thiên trận chiến kia, cái này nam nhân liền làm quân thống nhất phương nhân chứng, đến thăm qua Tinh Thần Liệt Túc tông!

Còn lại ba cái là ai quân thống nhất mới là cái gì coi trời bằng vung đối tông chủ xuất thủ

Nghiêm Cảnh Minh cau mày nói:

"Hàn quân chủ, ta biết ngươi cùng Nhạc Bình Sinh có chút hơi khoảng cách, bất quá chuyện này muốn lặng yên không một tiếng động, đánh cỏ động rắn ngược lại không đẹp."

"Không sai."

Lư Đình mở miệng nói:

"Huyền Khôi đại nhân, đã Nhạc Bình Sinh chưa về, chúng ta cũng có thể nhân cơ hội này ở chỗ này làm xuống bố trí, tới một cái ôm cây đợi thỏ, về phần người này, hiện tại là Tinh Thần Liệt Túc tông lớn nhất quản sự người, Nhạc Bình Sinh không biết lúc nào mới trở về, chúng ta tạm thời lưu hắn một mạng đem hắn khống chế lại, để tránh bị Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân phát giác, tiết lộ phong thanh."

"Vậy liền như thế đi."

Huyền Khôi mỉm cười nhìn xem Chung Thành:

"Chúng ta ngay tại này quấy rầy mấy ngày. Ngươi biết nên làm như thế nào, nếu có bất kỳ dị động để lộ tin tức, như vậy ta chỉ có thể phiền phức ta những cái này đồng liêu bỏ ra tới nhất thời nửa khắc công phu, đem đỉnh núi này bên trên người toàn bộ giết sạch sành sanh."

"Hi vọng ngươi không muốn cho ta đồng liêu cơ hội này."

Huyền Khôi hoàn mỹ không một tì vết tiếu dung hơi tại Chung Thành trong mắt như là nụ cười của ác ma, hắn toàn thân run nhè nhẹ, cuối cùng chật vật nhẹ gật đầu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 396: Gợn Sóng!

Chương 396: Gợn sóng!

Thanh Châu, khoảng cách Tinh Thần Liệt Túc tông hơn mười dặm một cái trấn nhỏ bên trong, một gian âm u tầng hầm.

Lấy một giữa lông mày tuyên khắc một viên hắc trăng khuyết anh vĩ nam tử vì, bốn tên thân thể khác nhau, nhưng là đôi mắt chỗ sâu Thần Quang lưu chuyển, khí tức thâm trầm như là vực sâu biển cả nam tử vờn quanh mà ngồi.

Bốn người này, chính là diễn võ cơ quan, long bộ danh sách thứ chín, Nhan Ngục; danh sách thứ tám, Kình Không; long bộ danh sách thứ năm: Hắc Uyên.

Mà mi tâm khắc ấn hắc nguyệt, khí tức thần bí nhất, kinh khủng, không cách nào thăm dò thì vì người, chính là danh sách thứ hai: Hoàng Tuyền!

Tại Đế Trọng Sinh đến Thần La Võ Đô không lâu, bốn người bọn họ đồng dạng vừa mới đến chỗ này diễn võ cơ quan nhằm vào Nhạc Bình Sinh thành lập không lâu bí mật cứ điểm.

Một lão nông ăn mặc hán tử nửa quỳ tại bốn người trước mặt, cung kính nói:

"Hoàng Tuyền đại nhân, chúng ta ngụy trang thành dân trồng rau mỗi ngày tiến về Tinh Thần Liệt Túc tông đưa đồ ăn, Nhạc

Bình Sinh ở mấy ngày ở giữa liền đã rời đi tông môn, đi hướng không biết. Tại hắn trước khi rời đi từng có một cái đỉnh cấp võ đạo thế gia trưởng lão đến nhà đến thăm, bất quá cụ thể đi làm cái gì không có ai biết. Hết hạn cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh vẫn không có về tông."

Hoàng Tuyền nhẹ nhàng phất phất tay, lão nông rất cung kính lui xuống.

Làm người lão nông này thân ảnh biến mất về sau, trong bốn người duy nhất nữ tính tông sư Nhan Ngục, khuôn mặt cực đẹp, con ngươi chỗ sâu ẩn tàng một tia hung lệ lại phá hủy phần này mỹ cảm, nàng mở miệng nói:

"Hoàng Tuyền đại nhân, chúng ta vì sao không trực tiếp leo lên Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn, tại sơn môn trúng mai phục chờ đợi "

"Nhan Ngục, hổ bộ trước đó cũng không ở chỗ này thành lập cứ điểm, đối Tinh Thần Liệt Túc tông nắm giữ tư liệu quá ít, làm như vậy biến số quá nhiều, dễ dàng đánh cỏ động rắn, vạn nhất để lộ một tia tin tức ngược lại được không bù mất."

Hoàng Tuyền vẫn không nói gì, danh sách thứ năm hắc uyên hời hợt nói ra:

"Mà lại Hoàng Tuyền đại nhân tự thân xuất mã, vốn chính là giết gà dùng đao mổ trâu, một cái nho nhỏ Nhạc Bình Sinh chúng ta cần gì phải đùa bỡn âm mưu quỷ kế gì hiện tại khắp thiên hạ tông sư toàn bộ ánh mắt đều bị chưởng tọa đại nhân hấp dẫn, vô số tông sư nhao nhao chạy tới Thần La Võ Đô, cũng chính là Bắc Hoang cảnh nội giám sát lực lượng nhất là trống rỗng thời điểm.

Nơi này khoảng cách Biên Hoang biên cảnh bất quá hơn ba ngàn dặm khoảng cách, một khi đạt được Nhạc Bình Sinh trở về tin tức, chúng ta lấy thế sét đánh lôi đình đem cầm nã áp giải , chờ

đến Bắc Hoang tông sư phát giác phản ứng thời điểm, chúng ta sớm đã đến bản triều."

Hoàng Tuyền thực lực tại trừ bỏ Đế Trọng Sinh bên ngoài, là làm chi không thẹn long bộ thứ nhất, không người không phục, lại thêm ba người bọn hắn có thể so với thượng vị tông sư tồn tại, Nhạc Bình Sinh lại như thế nào yêu nghiệt, trái với lẽ thường, cũng chỉ có thể trở thành trên thớt thịt cá, lật không nổi bất kỳ bọt nước!

"Hắc uyên nói đúng, thiên thời địa lợi nhân hoà, không cần phải đi bốc lên cái này để lộ tin tức phong hiểm."

"Nhưng là có một chuyện ta phải nhắc nhở các ngươi."

Một mực không nói gì Hoàng Tuyền bỗng nhiên mở hai mắt ra, đôi mắt Thần Quang bên trong hiển lộ ra xương trắng chất đống, đáng sợ đáng sợ:

"Sư tử vồ thỏ, dùng hết toàn lực! Không nên xem thường Nhạc Bình Sinh , bất kỳ người nào, bao quát ta ở bên trong, treo lên mười hai vạn phần tinh thần, toàn lực ứng phó!"

Nhan Ngục, Kình Không, hắc uyên ba người sắc mặt lập tức nghiêm một chút, gật đầu nói phải.

Im lặng một lát, Kình Không đột nhiên nói ra: "Chắc hẳn chưởng tọa đại nhân hẳn là đã tới Thần La Võ Đô đi "

Hắc uyên nhẹ gật đầu, lộ ra từng tia từng tia nụ cười chế nhạo:

"Ta thật rất chờ mong, Thần La Võ Đô những cái được gọi là nghị viện trưởng lão tại kiến thức đến đại nhân chỗ hiển lộ ra lực lượng về sau sẽ là một bộ dạng gì biểu lộ "

"Bất quá ta nhìn liên minh nghị viện trưởng lão bên trong

không có người xảy ra chiến."

Nhan Ngục lắc đầu:

"Những người này bè lũ xu nịnh, đem quyền hành đem so với sinh mệnh còn trọng yếu hơn, sẽ không dễ dàng thò đầu ra. Mà lại bọn hắn thực lực cũng đàm phán hoà bình viện ghế xếp hạng không có quá lớn liên quan, khẳng định sẽ an bài đã lui về phía sau màn những lão già kia xuất chiến, cũng coi là ép khô bọn hắn sau cùng giá trị."

Kình Không tiếp lời nói:

"Bất quá căn cứ tình báo của chúng ta, những cái này lui về phía sau màn túc lão mỗi một cái đều không thể coi thường được.

Bắc Hoang bên ngoài lực lượng nhìn qua chẳng qua là liên minh nghị viện một trăm linh tám vị mạnh yếu không đồng nhất trưởng lão, còn có kia cái gì đồ bỏ bí truyền Thiên Cương bảng, trên thực tế chân chính nếu bàn về thực lực, mấy cái kia tồn tại đến nay lão cổ đổng mới là tính được là là uy hiếp."

"Uy hiếp cũng chỉ là đối với chúng ta mà nói."

Vẫn không có mở ra miệng Hoàng Tuyền bỗng nhiên cười lạnh, mở miệng nói:

"Nhưng là đối mặt chưởng tọa đại nhân, phái ai xuất chiến đều không dùng!"

... .

Tại ba vị liên minh tông sư xuất hiện ở Bắc Ngô thành, trấn thủ thành trì lùng bắt đuổi bắt ma đầu tin tức tại toàn thành truyền ra về sau, còn lại ba cái thành khu hỗn loạn tại thời gian cực ngắn bên trong liền lắng xuống.

Tại vùng biên hoang, khí đạo tông sư liền như là cửu thiên thần long, chỉ có chỉ lân phiến trảo truyền thuyết, chính là thần thoại nhân vật, mà như vậy đại nhân vật, tại tai nạn sinh sau thời gian cực ngắn bên trong đến ba cái, trấn thủ ở thành trì!

Tin tức này từ phủ thành chủ truyền ra, lập tức làm ra trấn định lòng người tác dụng, tuyệt đại bộ phận chuẩn bị trốn đi phú thương, hào cường trong lòng đều an định xuống tới, đồng thời lấy lại tinh thần, từ đem một chút đục nước béo cò, thừa cơ đốt sát kiếp cướp ác ôn bên đường xử tử.

Mà tại cơ hồ đã hóa thành bãi tha ma thành bắc khu vực trên đường phố, một cao lớn oai hùng thanh niên chắp tay cất bước, nhàn nhã đánh giá nhân gian Địa Ngục đồng dạng cảnh tượng thê thảm.

Vì khóa chặt Xích Huyết Giáo giáo tông hành tích, thiếu tôn động Hắc Ngục trăm ngàn môn đồ trải rộng vùng biên hoang, rốt cục chính xác tìm được Xích Dạ Kiêu hành tích, tại xích huyết dòng lũ bạo sau nửa ngày bên trong liền đi tới Bắc Ngô thành.

"Xích Huyết Giáo giáo tông... Thủ bút thật lớn!"

Mặc dù nghe vào là cảm thán, nhưng là thiếu tôn trong giọng nói lại để lộ ra một cỗ cực độ khinh thường ý vị.

Nhìn này tấm cảnh tượng, rất hiển nhiên Xích Dạ Kiêu vẫn như cũ chơi chính là Xích Huyết Giáo hưng thịnh là bộ kia, thôn phệ vô số người khí huyết làm tu luyện tư lương, mau tăng lên cảnh giới võ đạo.

Tại thiếu tôn xem ra, loại thủ đoạn này căn bản không xứng đáng giống ma đạo, mà là từ đầu đến đuôi bàng môn tà đạo, ngũ ngục thân là ma đạo chính thống, cũng căn bản khinh thường cùng loại này nhìn như cực kỳ sắp có hiệu, trên thực tế chẳng qua là dục tốc bất đạt, tất cả đều là tệ nạn thấp kém thủ đoạn.

Mỗi người khí huyết tính chất đều có nhỏ xíu khác biệt, hỗn hợp lại cùng nhau càng là phức tạp, lại như thế nào tinh diệu chiết xuất khí huyết công pháp thủ đoạn đều không thể tiêu trừ loại này khác biệt, mà Xích Dạ Kiêu làm ra cái gọi là căn bản chính là một cái không chút nào kén ăn Thao Thiết, thuần túy dùng khổng lồ số lượng chồng chất, nhiễm nguyên khí hỗn tạp, tăng lên võ đạo thế lực căn bản chính là không trung lâu các, xa so với không được chính thống tu luyện võ giả, không đủ gây sợ.

Theo hắn đoạt được biết tin tức, Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư cùng Xích Dạ Kiêu đồng dạng đều là ngự khí hóa hình trung vị tông sư, nhưng là trên thực lực chênh lệch căn bản chính là một cái trên trời một cái dưới đất, tại Trần Kiếm Thư truy sát phía dưới chỉ có thể giống như là một đầu chó nhà có tang khắp nơi hốt hoảng chạy trốn, hoàn toàn không phải là đối thủ.

Nếu như không phải nghe đồn Xích Dạ Kiêu đạt được một viên gọi là âm máu quy nguyên châu quỷ dị di binh, công dụng quỷ dị, nhiều lần trợ hắn thoát thân, chỉ sợ sớm đã chết tại Trần Kiếm Thư dưới kiếm.

Thiếu tôn trong lòng rõ ràng, Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư có cái gì đặc thù truy tung thủ đoạn, một mực đối Xích Dạ Kiêu theo đuổi không bỏ, hắn cùng mặt khác hai tên trong môn trưởng lão không hề rời đi tòa thành trì này, mà là trấn thủ ở này đồng thời động toàn thành thế lực quét sạch điều tra, nói rõ Xích Dạ Kiêu vẫn như cũ còn trốn ở chỗ này.

Thiếu tôn ngắm nhìn phương xa, mỉm cười nói:

"Xem ra ta xem trọng ngươi... Bất quá ngươi núp ở chỗ nào đâu... "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 397: Kế Hoạch Thúc Đẩy!

Chương 397: Kế hoạch thúc đẩy!

Toàn cảnh là độc chướng biến mất không thấy gì nữa, bên tai di chủng tê minh gầm rú từ từ đi xa, ánh nắng vẩy xuống.

Trước mắt vừa mới tòa rộn rộn ràng ràng thành trấn xuất hiện tại giữa tầm mắt lúc, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn trong lòng đều dâng lên một cỗ phảng phất giống như cách một thế hệ cảm giác.

Từ thú triều chi hải xông ra về sau, bọn hắn kinh lịch cả ngày chém giết, rốt cục đi ra Hoang Cổ Di dấu vết.

Lần này di tích thăm dò có thể nói ngoại trừ Võ Tiên Thiên dẫn đầu đạt tới cái kia phiến tế đàn bên ngoài, không có bất kỳ cái gì manh mối, một hệ liệt biến cố phát sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ hai người suýt nữa mệnh tang, biến thành tế phẩm không nói, còn đã mất đi một cánh tay.

Đến tiếp sau trên đường đi tàn khốc chém giết càng làm cho hai người thể xác tinh thần đều mệt.

Trái lại Nhạc Bình Sinh, trên đường đi đều tại không ngừng nghỉ chút nào chém giết, bây giờ lại tinh khí thần xong đủ, trong mắt chiếu sáng rạng rỡ, căn bản nhìn không ra thể lực cùng nguyên khí bên trên kịch liệt tiêu hao.

Đoan Mộc Hòa Vũ hai người triệt để kính phục đầu rạp xuống đất.

Mây trôi phất qua, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người suy nghĩ trong lòng, một chút phân biệt, liền nhận ra phía trước tiểu trấn chính là lúc trước hắn liên hợp Vân Long cư sĩ bọn người kế hoạch cướp bóc diễn võ cơ quan thương đội gặp mặt địa phương.

Lúc này Đoan Mộc Tôn mở miệng hướng về Nhạc Bình Sinh dò hỏi:

"Nhạc tông chủ, chúng ta một đường chém giết mệt nhọc, không bằng ở đây chỉnh đốn một ngày như thế nào ta Đoan Mộc thế gia ở đây cũng có một nhà thương hội, có thể cung cấp chỗ đặt chân."

Hắn nhìn về phía Đoan Mộc Hòa Vũ tay cụt, uyển chuyển nói:

"Mà lại nhị trưởng lão thương thế gấp đón đỡ xử lý, cần xử lý tốt về sau lại trở về."

Đoan Mộc thế gia đồng dạng có phe phái tranh đấu, Đoan Mộc Hòa Vũ thân là gia chủ nhất hệ nhân vật số hai, nếu như cứ như vậy phó bộ dáng trở về, đối bọn hắn cũng có rất lớn ảnh hưởng. Mà Đoan Mộc thế gia thương hội ở cái địa phương này thu mua di tích bên trong thiên tài địa bảo, kinh doanh đã lâu, tái tạo lại toàn thân linh dược thậm chí đều có dự trữ, lân cận trị liệu không thể tốt hơn.

Tòa thành này trấn thành trấn lân cận Hoang Cổ Di dấu vết, là mậu dịch trung chuyển địa, hết thảy đều là vì mậu dịch phục vụ, Đoan Mộc thế gia thế gia như vậy đại tộc ở chỗ này có được chính mình một nhà thương hội tự nhiên mà vậy.

Không chỉ là Đoan Mộc thế gia, cơ hồ tất cả có chút thực lực

võ đạo thế lực cũng sẽ ở từng cái tới gần Hoang Cổ di địa thành trấn bên trong đóng quân thương hội.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, mặc dù rất muốn mau chóng quan sát liên quan tới thần từ bỏ di tích tài liệu cặn kẽ, tìm kiếm manh mối, nhưng cũng không nhất thời vội vã.

Ba người tại tiểu trấn cổng sớm hạ xuống tới, bỏ qua vô số người đi đường võ giả ánh mắt kính sợ, tại Đoan Mộc Hòa Vũ dẫn đầu hạ đã tới một tòa cao lớn hùng tráng, điêu rồng họa tòa nhà cao ngất lầu các cổng.

Đoan Mộc Hòa Vũ nói ra:

"Đóng tại nơi này thương hội người chủ sự là gia chủ nhất hệ tâm phúc, võ đạo mặc dù không đáng giá nhắc tới, nhưng là tại kinh thương bên trên lại có cực kỳ nhạy cảm ánh mắt, ở chỗ này Nhạc tông chủ bất luận có dạng gì nhu cầu xin cứ việc đề cập, chúng ta nhất định đem hết toàn lực thỏa mãn.

Chúng ta có thể muốn ở chỗ này dừng lại một hai ngày công phu , chờ đến cánh tay của ta khôi phục lại xem gia tộc, đến lúc đó chúng ta sẽ đệ trình xin, để liên minh cho phép ngươi đọc di tích tư liệu, mà lại chúng ta Đoan Mộc thế gia bản thân mình cũng có được bộ phận di tích thăm dò tư liệu, đến lúc đó chúng ta sẽ báo cáo gia chủ, xin mở ra cho ngươi!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, ba người cộng đồng bước vào trong lầu các.

Trong lầu các vàng son lộng lẫy, cơ hồ không có người nào, một cái khuôn mặt trắng nõn, chưởng quỹ bộ dáng cẩm bào nam tử trung niên ngay tại buồn bực ngán ngẩm chắp tay dạo bước, nhìn thấy Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người đi đến là lập tức sững sờ, nháy mắt mấy cái phân biệt một chút, sắc mặt kịch liệt biến hóa, vội vàng đón:

"Nhị trưởng lão, Ngũ trưởng lão, các ngươi hai vị sao lại tới đây !"

Hắn rất cung kính nói ra:

"Nhị lão tại sao tới trước đó cũng không cho ta biết một chút, muốn tốt gọi ta sớm. . ."

Tên này chưởng quỹ cúi đầu khom lưng, ánh mắt một chút liếc nhìn, lưu ý đến Đoan Mộc Hòa Vũ rỗng tuếch cánh tay trái thời điểm, con mắt lập tức máy động, ngữ khí cũng biến thành lắp bắp, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Đoan Mộc Hòa Vũ là ai đỉnh cấp thế gia nhị trưởng lão,

Ngự khí hóa hình trung vị khí đạo tông sư! Cường đại như vậy võ giả, làm sao lại gãy một cánh tay đây là chuyện gì xảy ra

"Không nên hỏi nhiều."

Đoan Mộc Hòa Vũ bỏ qua chưởng quỹ hãi hùng khiếp vía bộ dáng, trực tiếp phân phó nói:

"Ôn chưởng quỹ, chúng ta muốn ở chỗ này chỉnh đốn một phen, ngươi đi an bài ba gian gian phòng ra, đừng tới quấy rầy chúng ta, mặt khác, đi lấy sinh sinh thảo chi cho ta, nếu như không có liền đi đừng kêu thu mua đến! Còn có, không muốn hướng ra phía ngoài lộ ra, minh bạch chưa "

"Minh bạch! Minh bạch!"

Ôn chưởng quỹ bận bịu nhức đầu mồ hôi, nhưng là căn bản không dám lắm miệng, hắn đúng lúc lui ra lúc, Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Có hay không có thể ngăn cách khí tức buồng luyện công "

Với hắn mà nói tu luyện sẽ cùng tại nghỉ ngơi, dừng lại cái này một hai ngày công phu hắn cũng sẽ không lãng phí, vừa vặn hảo

hảo sửa sang một chút lần này thu hoạch khổng lồ.

Nơi này dù sao cũng là thành trấn bên trong, vẫn là cần một gian kiên cố, có thể cách ly khí tức tĩnh thất.

"Có có có!"

Mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh thân phận, nhưng nhìn Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn đối đãi người này thái độ, Ôn chưởng quỹ căn bản không dám thất lễ, liên tục gật đầu.

Ba người lẫn nhau chắp tay ra hiệu, tại Ôn chưởng quỹ gọi mấy cái thị nữ dẫn dắt phía dưới riêng phần mình tách ra.

. . .

Một gian đơn giản, bịt kín lòng đất trong phòng, Nhạc Bình Sinh hoành đao cùng đầu gối, ngồi xếp bằng bất động.

Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, số liệu màn sáng từ con ngươi trước đó hiển hiện:

: 77

: 76

: 76

: 77

: 7 65 0

Tiến độ: 51%

Cơ sở tiến độ: 40%

Cơ sở tiến độ: 45%

Cơ sở tiến độ: 80%

Cơ sở tiến độ: 50%

Tích lũy trình độ: 0%

: Cơ sở tiến độ: 10%

: 41 020 đơn vị

Lần này di tích chấp hành, chung cung cấp bốn vạn điểm linh năng đơn vị!

Đây là một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Khổng lồ như vậy, thuần túy lực lượng áp súc, tích súc tại Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong, để Nhạc Bình Sinh có loại cảm giác, đao trong tay của hắn không còn là đao, mà là như là đạn hạt nhân đồng dạng tồn tại, nếu như đem linh năng triệt để bộc phát ra, sẽ là diệt tuyệt hết thảy kinh khủng sát khí.

Keng!

Nhạc Bình Sinh ngón tay gảy nhẹ, Lưu Quang Tinh Vẫn đao vỏ đao lộ ra một tia khe hở, vẻn vẹn như thế một tia khe hở bên trong, phảng phất ngàn vạn vô hình thần binh lợi khí đồng thời ra khỏi vỏ, để lộ ra khó nói lên lời bách chiến cao chót vót hạo liệt, cùng tranh phong với trời lạnh thấu xương, nhuệ khí trùng thiên!

Vượt qua bốn vạn điểm khổng lồ linh năng tích lũy chứa đựng phía dưới, thời thời khắc khắc nhận khổng lồ linh năng tẩm bổ, trong lúc vô hình Lưu Quang Tinh Vẫn đao nhận hai lần rèn luyện, tại tính chất, sắc bén bên trên so với Nhạc Bình Sinh vừa mới đạt được là tăng lên không chỉ một bậc thang.

Hiện tại cho dù là một thiếu niên, hài đồng cầm Lưu Quang Tinh Vẫn đao, nhẹ nhàng vung lên phía dưới, Tường Đồng Vách Sắt đều sẽ như là đậu hũ nhất đao lưỡng đoạn.

Nhẹ vỗ về Lưu Quang Tinh Vẫn đao vỏ đao, Nhạc Bình Sinh lại tại trầm tư.

Hắn đang tự hỏi, khổng lồ như thế linh năng nên như thế nào phân phối lợi dụng

Từ hắn giáng lâm phương thế giới này bắt đầu, chưa hề có một khắc giống như bây giờ có như thế sung túc gần như xa xỉ linh năng dự trữ.

Nhưng là hắn còn sinh ra một loại cảm giác, Lưu Quang Tinh Vẫn đao chất liệu mặc dù phi phàm, nhưng là chứa đựng linh năng vẫn như cũ có hạn mức cao nhất, mà bây giờ chứa đựng vượt qua bốn vạn điểm linh năng, đã gần như cực hạn.

Điểm này, từ tích lũy linh năng vượt qua bốn vạn đơn vị thời điểm hắn cũng cảm giác được.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 398: Nhạc Bình Sinh Chi Nộ!

Chương 398: Nhạc Bình Sinh chi nộ!

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 toàn bộ võ đạo thánh điển hạch tâm tổng cương, cũng là võ đạo căn cơ, tự nhiên là hàng đầu tăng lên mục tiêu.

Tiếp theo tại khí đạo tông sư cấp bậc thông thường công phạt thủ đoạn bên trên, 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tiến độ quá thấp, căn bản là không có cách phát huy ra uy lực chân chính, đồng dạng gấp đón đỡ tăng lên.

Sau đó chính là 【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 môn này luyện thể pháp môn tiến độ đồng dạng lạc hậu, câu thông kết nối mệnh khiếu số lượng ngay cả một nửa cũng chưa tới. Môn này luyện thể chi pháp mặc dù là võ đạo gia cảnh giới là liền có thể bắt đầu tu hành, nhưng là lợi dụng quanh thân tất cả mệnh khiếu, tăng cường thể phách, phòng hộ, ắt không thể thiếu.

Trừ cái đó ra 【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 tại Nhạc Bình Sinh trải qua di tích chi hành sau tăng lên trên diện rộng, tính cả 【 Băng Thần Tinh Trùng 】, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 ở bên trong, đều là đặt ở cuối cùng mới cân nhắc tăng lên mục tiêu.

Suy nghĩ làm rõ, Nhạc Bình Sinh trong lòng có lập kế hoạch.

Ông!

Lưu Quang Tinh Vẫn đao hơi chấn động một chút, rộng lớn trong phòng bỗng nhiên phát ra hải triều trào lên thanh âm, Nhạc Bình Sinh tâm niệm dẫn đạo dưới, sóng biển dâng trào to lớn linh năng xuyên thấu qua Lưu Quang Tinh Vẫn đao, xông thẳng thể nội!

Cùng lúc đó, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 toàn lực vận chuyển, mặc dù theo công pháp tiến độ càng phát ra cao thâm, thúc đẩy độ khó cùng hao phí linh năng số lượng cũng là thành cấp số nhân tăng lên, làm sao Nhạc Bình Sinh hiện tại tích súc linh năng thật sự là quá mức khổng lồ, tại tuôn ra linh năng thôi động cọ rửa dưới, hô hấp pháp cấp tốc vận chuyển, một đầu một đầu trước nay chưa từng có mệnh khiếu kết nối đường đi bị nhanh chóng mở ra ra.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 52%59%66% 70%!

Thể nội trong hư không, theo hô hấp pháp tiến độ điên cuồng thúc đẩy, nguyên bản đã mở ra tới một trăm tám mươi cái hư không mệnh khiếu cùng nhau chấn động, lại lần nữa mở ra sáu mươi nhỏ bé lỗ đen!

Cái này sáu mươi nhỏ bé lỗ đen nháy vừa xuất hiện, liền bắt đầu chậm rãi xoay tròn, phun ra nuốt vào lấy linh năng, đồng thời nguyên bản một trăm tám mươi cái mệnh khiếu lẫn nhau kết nối tạo dựng phức tạp tinh quang lộ kính bên trên, lại lần nữa tại linh năng cuồng mãnh tác dụng dưới dọc theo từng đạo tinh quang quỹ tích, đem mới mở ra sáu mươi mệnh khiếu toàn bộ đặt vào tiến vào mênh mông, mỹ lệ tinh không đồ họa bên trong!

Ông!

Không biết qua bao lâu, Nhạc Bình Sinh trên thân mỗi một cái tế bào đều chấn động kịch liệt, một cỗ thiên không biển cả đồng dạng thâm trầm vô ngần, hạo đãng bát ngát khí tức phát ra, hắn

đột nhiên mở to mắt, ánh mắt bên trong một mảnh lưu manh mênh mông, như là thiên địa chưa mở là hỗn độn, hỗn độn chỗ sâu, một mảnh vô biên vô tận tinh hà rung động, như là tuyên cổ ngủ say thần linh khôi phục, bộc phát ra vô cùng tinh không sáng chói quang hoa!

Vô cùng to lớn, tôn quý, vinh quang tinh quang, phảng phất là đây là giữa thiên địa là cao quý nhất quang mang, có được giữa thiên địa nhất là đường hoàng lực lượng bá đạo.

Hô!

Nhạc Bình Sinh chậm rãi phun ra một cỗ bạch khí, cỗ này bạch khí lập tức hóa thành hung mãnh khí lãng, như là như thực chất đụng vào trên vách tường keng keng rung động! Cả gian tĩnh thất đều chấn động!

Cái này còn vẻn vẹn một ngụm trọc khí mà thôi.

Theo sáu mươi mệnh khiếu mở, Nhạc Bình Sinh bất luận là thể phách vẫn là Tiên Thiên chi khí hạn mức cao nhất đều lại lần nữa nhảy lên một bậc thang! Có thể nói nếu như không phải Nhạc Bình Sinh cực lực khống chế, nếu không một hơi phun ra, cũng có thể triệt để oanh sập cái này kiên cố mật thất!

Bất quá hô hấp pháp 70% tiến độ tựa hồ là Khí Tông cảnh giới cực hạn, sau đó Nhạc Bình Sinh vô luận như thế nào thúc đẩy, tiến độ đều không nhúc nhích tí nào.

Căn cứ chính Nhạc Bình Sinh đoán chừng, muốn triệt để đem hô hấp pháp tiến độ thúc đẩy trọn vẹn, nhất định phải bước vào Luyện Thần Cảnh Giới, lại mở người cái thứ ba thần tàng về sau mới được.

Bất quá hắn cũng không có bất kỳ cái gì dừng lại ý đồ, Lưu Quang Tinh Vẫn đao lại lần nữa chấn động, linh năng tiếp tục

mãnh liệt lưu thoán.

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tiến độ: 15% 20% 25%!

Lầu các phía trên, trên cái bàn tròn lục tục ngo ngoe dọn lên thức ăn tinh xảo, Nhạc Bình Sinh tại Ôn chưởng quỹ ân cần dẫn dắt hạ đi vào một gian lịch sự tao nhã rộng lớn gian phòng. Thiên Vực Võ Thần

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người đồng thời đứng dậy: "Nhạc tông chủ! Mời!"

Cái này một vị đến cùng là lai lịch gì

Nhìn thấy nhà mình hai vị trưởng lão khách khí như thế thậm chí mang theo một tia kính ý cử động, Ôn chưởng quỹ nheo mắt, có chút lấy làm kinh hãi.

Mà Nhạc Bình Sinh ngồi xuống về sau, ánh mắt khẽ động, giờ phút này Đoan Mộc Hòa Vũ nguyên bản đã mất đi cánh tay trái vậy mà lại lần nữa lớn trở về, chỉ bất quá nhìn qua cánh tay này tái nhợt bất lực, làn da giống như là đứa bé sơ sinh, tại Đoan Mộc Hòa Vũ dạng này không giận tự uy trung niên nhân trên thân lộ ra cực không cân đối.

Nhạc Bình Sinh không khỏi chăm chú nhìn thêm.

Những thế gia này đại tộc nội tình đích thật là không phải tầm thường, lúc trước Đoan Mộc Tu cũng là như thế, rõ ràng bị Thần Luân Pháp Vương mổ bụng đánh gãy xương sống, kết quả không đến bao lâu công phu lại lần nữa sinh long hoạt hổ xuất hiện, là đủ tê liệt trí mạng thương thế tựa như là xưa nay chưa từng xảy ra qua, hoàn toàn biến mất không thấy.

Mà đã Đoan Mộc Tu đứt gãy xương sống đều có thủ đoạn khôi phục, như vậy Đoan Mộc Hòa Vũ lại lần nữa sinh trưởng ra một cánh tay cũng coi như không là cái gì.

Đoan Mộc Hòa Vũ lưu ý đến Nhạc Bình Sinh ánh mắt, cười khổ giải thích nói:

"Nhạc tông chủ, ta cánh tay này mặc dù mọc ra, nhưng là cũng đã trở thành sơ hở lớn nhất, nhất định phải tốn hao hơn mười năm công phu, lấy Tiên Thiên chi khí đến chậm rãi quán thông tẩm bổ, rèn luyện gân cốt huyết nhục, mới có thể khôi phục đến trước kia trình độ."

Dứt lời, Đoan Mộc Hòa Vũ giơ ly rượu lên, ngữ khí cảm kích nói:

"Nhạc tông chủ, tại di tích bên trong chúng ta chưa kịp hướng ngươi nói tạ, xin đừng nên khách khí, nếu như không phải ngươi, hai người chúng ta chỉ sợ vận mệnh đáng lo, kết bạn Nhạc tông chủ, là ta Đoan Mộc Hòa Vũ làm chính xác nhất sự tình! Mời!"

Nhạc Bình Sinh nói: "Hai vị khách khí "

Ba người đem linh tửu uống một hơi cạn sạch, mà ngồi ở một bên âm thầm phỏng đoán Nhạc Bình Sinh thân phận Ôn chưởng quỹ đã triệt để sợ ngây người.

Có thể để cho hai vị này đại lão thận trọng như thế thậm chí kính trọng đối đãi, vị này rốt cuộc là ai

"Đúng rồi."

Ba người hàn huyên một trận, Đoan Mộc Hòa Vũ tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, quay đầu hướng Ôn chưởng quỹ hỏi:

"Gần đây thời gian mười ngày đến, trong liên minh có hay không phát sinh đại sự "

"Nhị trưởng lão, ngươi không biết "

Chưởng quỹ sắc mặt cổ quái nhìn xem Đoan Mộc Hòa Vũ:

"Nào chỉ là đại sự, quả thực là chấn động thiên hạ tất cả tông sư, tác động đến toàn bộ Bắc Hoang đại sự! Diễn võ cơ quan chưởng tọa Đế Trọng Sinh hướng Thần La Võ Đô hạ chiến thư, muốn khiêu chiến thiên hạ tất cả tông sư, trong vòng mười ngày! Toàn bộ Bắc Hoang đã triệt để sôi trào! Cơ hồ phần lớn khí đạo tông sư toàn bộ đều tiến về Thần La Võ Đô, muốn chứng kiến một trận chiến này!"

Diễn võ cơ quan hạ chiến thư khiêu chiến Thần La Võ Đô!

Bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ ba người thực sự mãnh liệt lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới nhóm người mình hãm sâu tại Hoang Cổ Di dấu vết ngắn như vậy ngắn mười ngày qua liền phát sinh chuyện lớn như vậy, lập tức truy vấn:

"Đây là chuyện xảy ra khi nào chiến quả như thế nào! "

Ôn chưởng quỹ lắc đầu, nói: "Đế Trọng Sinh hạ chiến thư thời gian không lâu, hẳn là vừa mới đến Thần La Võ Đô, còn không có tin tức truyền đến, tình huống tạm thời không rõ."

"Long bộ chưởng tọa Đế Trọng Sinh "

Đoan Mộc Tôn trầm ngâm đến dưới, lại lần nữa hỏi: Ma tu cầu sinh chỉ nam

"Cái kia liên minh phương diện phái ai xuất chiến chẳng lẽ là bí truyền Thiên Cương bảng đệ nhất Thái Hoàng "

Ôn chưởng quỹ mờ mịt lắc đầu.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn có chút thất vọng, liếc mắt nhìn nhau, trên mặt lại đồng dạng lộ ra kích động, thần sắc khát khao.

Không riêng gì trong thiên hạ người hiểu chuyện, coi như đối

với bọn hắn những tông sư này mà nói, đây cũng là một trận khó được thịnh sự.

Diễn võ cơ quan Thần Ma võ giả nội tình bọn hắn cũng có biết một hai, mặc dù chưởng tọa Đế Trọng Sinh vô cùng thần bí, nhưng là căn cứ bộ phận liên minh lấy được còn lại danh sách thành viên tin tức vẫn là có dấu vết mà lần theo.

Có thể thống ngự trên trăm tông sư cấp bậc Thần Ma võ giả, Đế Trọng Sinh võ đạo thế lực tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng khí đạo tông sư bên trong đỉnh phong!

Có thể đại biểu tân triều xuất chiến, Đế Trọng Sinh thực lực cũng đã chứng minh điểm này.

Nghị viện các trưởng lão không thể nào không rõ ràng điểm này, nhất định biết lựa chọn đa số người công nhận Khí Tông bên trong người mạnh nhất, như vậy cái này cũng sẽ là một trận chân chính kinh thiên tuyệt thế chiến đấu.

Không khỏi Đoan Mộc Hòa Vũ hai người không động tâm.

"Bất quá nói đến, liên minh thật đúng là thời buổi rối loạn "

Còn không đợi Đoan Mộc Hòa Vũ lại lần nữa hỏi thăm, Ôn chưởng quỹ đã cảm thán nói:

"Theo Đế Trọng Sinh khiêu chiến Thần La Võ Đô quấy thiên hạ chấn động, vô số ngưu quỷ xà thần đều chạy ra, liền ngay cả Xích Huyết Giáo dư nghiệt đều lại lần nữa xuất hiện gây sóng gió."

"Xích Huyết Giáo dư nghiệt là Xích Huyết Giáo giáo tông Xích Dạ Kiêu "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt hơi động một chút, Đoan Mộc Tôn đã nhíu mày nói:

"Đoạn thời gian trước nghe nói Phi Tuyết lâu Trần Kiếm Thư đã khóa chặt hắn tung tích, khắp nơi đuổi theo, chẳng lẽ còn không có đem người này tru sát "

"Không riêng gì không có tru sát, đuổi trốn phía dưới còn tai họa không ít người."

Chưởng quỹ thở dài nói:

"Cảnh nội tông sư đại bộ phận đều tiến đến Thần La Võ Đô, giám sát cường độ đại giảm, Xích Dạ Kiêu thừa cơ hội này hiển thị làm xuống chút diệt tuyệt nhân tính việc ác, Phong Dương trấn toàn bộ trên trấn nhân khẩu chết hết chín thành, còn có gần nhất Biên Hoang Bắc Ngô thành thảm hại hơn, gần phân nửa thành trì đều bị hủy, trực tiếp chết mấy vạn "

Ân

Tại chưởng quỹ nói ra Bắc Ngô thành cái tên này trong nháy mắt, phảng phất đặt mình vào cùng Địa Ngục trong Minh Hải, một cỗ không cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả cảm giác sợ hãi bao phủ tại ba người trong lòng.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt sắc bén như đao:

"Bắc Ngô thành cái nào thành khu bị hủy ngươi lại là làm sao mà biết được "

Vừa rồi cảm giác chỉ xuất hiện một nháy mắt, chưởng quỹ không biết xảy ra chuyện gì, xuất mồ hôi trán, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bộ này thần sắc không dám thất lễ, do dự nói ra:

"Ta nghe nói là, là thành bắc chúng ta người làm ăn thời khắc đều sẽ chú ý từng cái địa phương phát sinh sự tình, nói không chừng liền sẽ có cơ hội buôn bán, ta còn kế hoạch kéo một nhóm bổ sung khí huyết dược liệu đến đó chào hàng "

Thành bắc! Hợp Tung Đạo võ quán!

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh bộ dáng này, Đoan Mộc Hòa Vũ trong lòng có suy đoán, ân cần hỏi han: "Nhạc tông chủ, ngươi có bằng hữu tại "

Ông!

Cả tòa lầu các run rẩy lay động, cuồng phong quét sạch, Nhạc Bình Sinh không nói một lời, đã nhấc lên một mảnh tinh quang trường hồng, lướt đi ngoài cửa sổ, xông thẳng tới chân trời!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 399: Thần Uy Như Ngục!

Chương 399: Thần Uy như ngục!

Thần La Võ Đô, hư không bên trên.

Bầu không khí vô cùng túc sát, trầm ngưng, không khí tựa hồ cũng bị đọng lại.

Hai ba trăm đạo nhân ảnh lăng không không mà đứng, áo bào phần phật, đem ánh mắt toàn bộ bắn ra hướng về phía phương xa.

Khinh miệt, thận trọng, sát ý . . . chờ một chút cảm xúc không phải trường hợp cá biệt.

Đây là từ Bắc Hoang các nơi đến Thần La Võ Đô đến đây quan chiến tông sư, đang quan sát xa xa cự thuyền cùng cự thuyền trước đó đón gió mà đứng Đế Trọng Sinh.

Cái này hai ba trăm đạo thân ảnh, mỗi cái đều là khí đạo tông sư, đều là các đại võ đạo trận, thế gia, tông phái, quân phiệt cao tầng!

Các đại tông phái trưởng lão, thế gia tộc trưởng, tộc lão, võ đạo trường thủ tọa, các đại quân chủ. . . Vào thời khắc này, những cái này trong ngày thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ đại nhân vật lại giống bên đường rau cải trắng, khắp nơi đều là!

Có thể nói ngoại trừ thân gánh chức vị quan trọng, nhất định phải lưu thủ không được tự ý rời tông sư bên ngoài, Bắc Hoang

còn lại các bậc tông sư đại bộ phận đều đã trình diện!

Bởi vậy cũng có thể gặp, trận này đỉnh phong chiến đấu giao lưu đến cùng đến cỡ nào khiên động lòng người.

Trên mặt đất bên ngoài mấy dặm địa phương, người đông nghìn nghịt, vô số tầng dưới chót dân chúng, võ giả mong mỏi cùng trông mong, móc ra từng cái từng cái ống dài kính viễn vọng, nhìn về phía phương xa.

"Chừng nào thì bắt đầu "

"Làm sao bắt đầu hay không lão tử đợi rất lâu!"

"Nghị viện trưởng lão đâu lần này đến cùng do ai xuất chiến "

Nhao nhao hỗn loạn tiếng ồn ào không ngừng, mãnh liệt khổng lồ dòng người đều đều bị tức chất điêu luyện giáp sĩ tạo thành Tường Đồng Vách Sắt ngăn trở xuống tới, không được tiến thêm.

Trên thực tế đây cũng là vì những người bình thường này cân nhắc, tông sư cường giả lực phá hoại quá mức kinh khủng, động thủ kinh thiên động địa, lại càng không cần phải nói trận này tông sư bên trong đỉnh phong chiến đấu.

Một khi khai chiến, có thể nói phương viên vài dặm nguyên khí tung hoành, nguy hiểm vô cùng, tùy ý một đạo cương khí lưu diễm tuỳ tiện liền có thể muốn người tính mệnh.

Đối diện, là toàn bộ Thần La Võ Đô to lớn thành trì hình dáng âm ảnh, âm ảnh phía trên thì là mấy trăm đạo đứng lơ lửng trên không tông sư thân ảnh, Đế Trọng Sinh trên mặt mây trôi nước chảy, nhìn không ra bất kỳ biểu lộ, lẳng lặng chờ đợi.

Mà ở sau lưng hắn hắc cự thuyền phía trên , biên giới chỗ đứng vững mấy chục đạo bóng người, toàn bộ đều lấy một loại

cực đoan cuồng nhiệt ánh mắt nhìn hư không bên trong một người đối mặt toàn bộ mặt đất bao la thân ảnh, trong lòng nhiệt huyết sôi trào!

Trong lòng bọn họ một cỗ khí chính muốn dâng lên mà ra, không hiểu dâng lên một loại cảm giác:

Lấy một địch nước!

Lấy một người lực lượng, khiêu chiến trên phiến đại địa này ức vạn vạn nhân khẩu vì đó kiêu ngạo, có vô số cường giả, khổng lồ nhất Võ Đạo Liên Minh!

Đây là bực nào khí phách, bực nào hành động vĩ đại!

Có thể tận mắt chứng kiến sử thi truyền kỳ, bọn hắn lại là bực nào may mắn!

Đế Trọng Sinh không phát giác gì, đối với ngoại giới hết thảy ồn ào náo động mắt điếc tai ngơ, như không có gì, tựa hồ trong thiên hạ ngoại trừ không có chuyện gì có thể hấp dẫn chú ý của hắn.

Bỗng nhiên ở giữa, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phương xa.

Oanh ——

Tại mấy chục vạn người triều một mảnh bài sơn đảo hải tiếng hoan hô bên trong, ba đạo thông thiên triệt địa trường hồng gạt ra không khí, mây mù hết thảy trở ngại, đem nửa cái chân trời phủ lên ngũ thải tân phân, từ thông thiên tháp phương hướng vượt qua mà đến!

Cảm ứng được biến hóa như thế, thành trì trên không mấy trăm vị tông sư cùng nhau quay đầu:

"Là Giang lão!"

"Còn có Tô lão, Thần lão!"

"Ba vị di lão đến!"

Tam đạo trưởng cầu vồng thoáng qua ở giữa vượt qua quan chiến đông đảo tông sư, tại khoảng cách võ đô bên ngoài mấy dặm địa phương dừng lại liền ngưng, từng tia từng sợi nhỏ vụn nguyên khí phất phới bay tán loạn, đồng thời ba đạo thân ảnh hiển lộ tại Đế Trọng Sinh trước mặt.

Giang Vạn Lý, Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục, đến!

Ba tên lão giả, người khoác miên hắn, thần sắc không giận tự uy, như vực sâu ngừng núi cao sừng sững đứng yên, đánh giá Đế Trọng Sinh.

Mà vì thủ trên người lão giả tử gấm miên áo, gấm trượt như gương, bên trên lấy chân kim tia sợi thêu lên chín đầu du long, giương nanh múa vuốt, bàn thân mà lên, so với bình thường đế vương càng thêm tôn quý phi phàm!

Ân

Nhìn thấy là ba cái tóc trắng xoá, tuổi già sức yếu lão giả,

Đế Trọng Sinh nhàn nhạt mở miệng:

"Bắc Hoang chẳng lẽ không có người a phái ba người các ngươi sắp xuống mồ lão cốt đầu đi tìm cái chết "

Ngữ khí của hắn hời hợt, lại tại phần phật trong tiếng gió truyền bá hơn mười dặm, không chỉ tường thành bên ngoài quan chiến đám người, liên thành trong ao phần lớn người đều có thể nghe được.

"Đáng chết, làm càn!"

"Lớn mật, ngươi cho rằng tại cùng ai nói chuyện!"

"Tiểu bối cuồng vọng!"

Trong lúc nhất thời, không riêng gì tường thành bên ngoài phun trào biển người lập tức nổi giận, liền ngay cả ngoài năm dặm quan chiến tất cả tông sư đều lập tức nổi giận trách cứ!

Ba vị này di lão, bất luận thân phận, thực lực, uy vọng, đều tuyệt đối là liên minh tất cả tông sư đỉnh tiêm tồn tại! Bọn hắn sao có thể cho phép Đế Trọng Sinh như thế một cái thời gian tu hành vẫn chưa tới ba vị di lão số lẻ tiểu bối phát ngôn bừa bãi

Ba vị di lão đều là nhàn nhạt cười một tiếng, không chút nào tức giận, Giang Vạn Lý càng là lắc đầu thở dài:

"Người trẻ tuổi vô tri không ngại, chính là các ngươi tân triều năm đó khai triều đại đế ta đều đã từng thấy tận mắt. Không có làm từng bước tu luyện, đột nhiên đạt được lực lượng đã che đậy ngươi tâm linh, ta coi là có thể nhìn thấy cái gì khó lường nhân vật tuyệt thế, nhìn ta phải thất vọng. . ."

"Ha ha ha ha ha!"

Đế Trọng Sinh bỗng nhiên ầm ĩ cười dài, tiếng cười hồng lãng vô cùng, thoáng như vạn Thiên Phong rồng rống to, nhất thời cuồng phong khuấy động, biển mây cuồn cuộn, sương sớm bay lên, giờ phút này hắn phảng phất trở thành thiên địa trung tâm, ý chí của hắn liền thiên địa cũng không thể làm trái!

Trong phạm vi cho phép hư không đột nhiên cấp tốc rung động, như là trấn áp cái gì Thái Cổ cự hung sắp phá đất mà lên, một cỗ nguy hiểm khí cơ bốn phía tràn ngập!

"Lực lượng chính là lực lượng! Ngươi thấy tận mắt triều ta đại đế, đã như vậy, ta ngược lại muốn xem xem, như thế tháng năm dài đằng đẵng, ngươi võ đạo có phải hay không giống tuổi của ngươi, chịu được năm tháng rửa sạch!"

Ầm ầm!

Hư không giống như thủy triều kịch liệt lắc lư, Đế Trọng Sinh đằng sau hư không bên trong, một mảnh rộng lớn vô ngần, vô biên vô tận minh vụ hải triều bỗng nhiên giáng lâm!

Ồn ào —— ồn ào ——

Hạo đãng hải triều thanh âm vang lên, thiên địa đột nhiên tối sầm lại, điên cuồng trào lên Minh Hải sương mù xoay quanh mà lên, lớn lên theo gió, trong nháy mắt cấp tốc bành trướng!

"Rống!"

Theo một tiếng thông thiên triệt địa, thẳng làm người ta sợ hãi tâm yêu ma rống to, một đầu che khuất bầu trời uốn lượn cự thú giống như là xông phá Minh Hải trói buộc, phóng lên tận trời!

Cái này một đầu uốn lượn cự thú trên đầu thái dương cao chót vót, trong con mắt lớn um tùm huyết quang bắn ra bốn phía, xông thẳng Ngưu Đấu, dưới bụng bốn trảo hung ác, chính là một đầu uốn lượn du động thần long cự thú.

Thần long toàn thân to lớn màu xanh đen trên lân phiến có nồng hậu dày đặc hắc quang cuồn cuộn, như là mỗi một phiến lân giáp bên trên đều dính đầy vô số máu tươi oan hồn, sát khí hung ác, đầy trời cực địa.

Này chỗ nào vẫn là cái gì Thần thú Chân Long rõ ràng là một đầu tàn sát vô số sinh linh bất thế Nghiệt Long!

Cái kia thần long cự mãng trăm trượng thân hình trên không trung uốn lượn du động, trong mắt nổ bắn ra huyết quang chừng dài mười trượng, người bình thường bị cái này ánh mắt trừng một cái, trực tiếp liền sẽ sợ vỡ mật, thoáng như đến từ viễn cổ Hồng Hoang cự thú càng không ngừng duỗi dài cái cổ, không ngừng mà phát ra từng đợt im ắng bạo ngược long ngâm, xông thẳng tới chân

trời!

Thần long hôn bên trong um tùm răng nanh san sát, phía trên có vết máu loang lổ xâm nhiễm, một cỗ huyết sắc sương mù theo thần long tê minh mà không ngừng từ thần Long Khẩu bên trong phun ra mà ra, hóa thành từng mảnh từng mảnh lượn lờ hung thần mây khói, trong đó tựa hồ có vô số oan hồn lăn lộn gào thét!

Thân hình lẫn nhau xoắn ốc quấn quanh hướng lên, chừng cao hàng trăm trượng thân hình khổng lồ đứng sừng sững ở giữa thiên địa, che khuất bầu trời, phóng xuống phô thiên cái địa khổng lồ âm ảnh!

Hung lệ bá đạo sôi trào sát khí ý đem thần long không khí quanh thân quấy, thậm chí trong đó đầu kia chống trời cự thú thân hình, lúc này nhìn qua đều có chút vặn vẹo biến ảo, như là tại một cái thế giới khác hình chiếu tới, muốn đem thế gian hết thảy hết thảy đưa tang!

Thâm thúy đen nhánh, Thần Uy như ngục, vô biên sợ hãi, làm người tuyệt vọng!

Làm đầu này Thái Cổ hung thú khắc sâu vào tầm mắt, ngoài mười dặm mấy chục vạn biển người, mỗi người tim đập loạn, ngơ ngác nhìn xem đầu này đỉnh thiên lập địa, che khuất bầu trời diệt thế thần long, đầu não trống rỗng.

"Đây là cái gì!"

Giờ khắc này, thiên địa vì đó nghẹn ngào, bao quát Giang Vạn Lý, Thần Thần Mục, Tô Bắc Huyền ở bên trong tất cả liên minh tông sư, sắc mặt hoàn toàn thay đổi! Tại đầu này thuần túy lấy huyết mạch nguyên khí ngưng tụ mà thành uốn lượn cự thú trước mặt, mỗi một người bọn hắn tùy tâm đến thân run rẩy!

Giờ khắc này, cự thuyền phía trên tất cả diễn võ cơ quan

thành viên ánh mắt kích động, trong suy nghĩ đều sinh ra nguyện ý vĩnh sinh đi theo tại dạng này một vị nhân vật tuyệt thế dưới trướng, cam nguyện ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết hào tình vạn trượng.

Thành trì biên giới chỗ mấy vạn, mấy chục vạn biển người phát ra hoảng sợ kêu to, to lớn ồn ào náo động thanh âm âm thanh chấn mây xanh, thậm chí truyền đến ngoài mười dặm cự thuyền phía trên.

Mấy chục cái diễn võ cơ quan thành viên nhìn nơi xa đen nghịt biển người, trong lòng mặc niệm lấy:

"Đại nhân, tại những phàm nhân này trước mặt, triệt để hiện ra lực lượng của ngươi đi. . ."

Làm Vũ Thần Thiên Không Long xuất hiện tại thế gian này thời điểm, vô biên kinh khủng mới đúng lúc giáng lâm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 400: Lăn Đến Một Bên Đi!

Chương 400: Lăn đến một bên đi!

Trong hầm ngầm, ánh nến lờ mờ, yên tĩnh im ắng.

Mặc dù nội thành huyết ảnh dòng lũ sớm đã lui bước, nhưng là Tiêu Lam cùng năm tên học viên cũng không dám ra ngoài, vẫn như cũ trốn ở trong hầm ngầm.

Bịt kín ẩm ướt không gian bên trong thời gian trôi qua, không biết đã qua bao lâu, bên ngoài là ban ngày hay là đêm tối, Trần Hạc Tường vẫn không có trở về, tại bọn hắn sáu người cảm giác bên trong, phảng phất tại mờ tối trong hầm ngầm đã chờ đợi một tháng, băng lãnh, cảm giác đói bụng thay nhau đánh tới.

Tiêu Lam nắm chặt Lưu Hi tay, lại đầy tay lạnh buốt, cảm giác không thấy bất kỳ nhiệt độ.

Không chỉ là nhiệt độ cơ thể, Lưu Hi nhịp tim, hô hấp cũng yếu ớt tới cực điểm, nàng cùng còn lại mười tên tổn thất đại lượng khí huyết võ quán học viên, sinh mệnh như là trong gió ánh nến, bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Nguyên bản rõ ràng mỗi ngày đều rất hạnh phúc, vì sao lại biến thành dạng này

Nước mắt không nhịn được rủ xuống, Tiêu Lam nhẹ nhàng sửa sang Lưu Hi bên tai sợi tóc.

Ầm!

Hầm cửa mở ra thanh âm truyền đến, Trần Hạc Tường thân ảnh lăn xuống hầm, chật vật đứng dậy, bước chân phù phiếm.

"Trần sư phó!"

Cùng một thời gian, Tiêu Lam cùng sáu người toàn bộ vây lại, vịn Trần Hạc Tường lảo đảo thân hình, đồng thời tràn đầy vội vàng cùng mong đợi hỏi:

"Thế nào, có hay không. . . "

Trần Hạc Tường sắc mặt cực độ khó coi, chậm rãi lắc đầu.

"Toàn thành tất cả tiệm thuốc, không có một nhà bán ra tốt nhất bổ huyết dưỡng khí dược liệu, địa phương hào cường cũng không có một nhà nguyện ý chuyển nhượng xuất thủ."

Nội thành tất cả bổ sung khí huyết trên đợi dược liệu toàn bộ loại bỏ, không còn đối ngoại bán ra, hắn bỏ đi da mặt, đến thêm nhà hào cường thế lực phủ thượng cầu lấy, kết quả là cũng chỉ bất quá cầu được hai ba gốc dược tính ôn hòa bổ Huyết Linh thuốc.

Nhưng mà đối mặt mười một cái cơn sốc học viên, cái này căn bản là hạt cát trong sa mạc.

Hắn đã chạy khắp cả toàn thành tất cả đã từng quen biết hào cường phú thương, cuối cùng cái này có như thế điểm nhỏ bé thu hoạch.

Hiện tại truyền ngôn đều nói ma đầu còn tại trong thành, người người khủng hoảng, địa phương hào cường càng là như vậy. Những cái này bổ sung uẩn dưỡng khí huyết trân quý dược liệu trong chớp mắt toàn bộ chạm tay có thể bỏng, đầu cơ kiếm lợi, nhưng không có bất kỳ bên nào thế lực bán ra. Dù là lấy Trần Hạc Tường uy vọng cũng chỉ bất quá miễn cưỡng được đến cái

này hai ba gốc.

Trần Hạc Tường lòng nóng như lửa đốt, lại nghĩ không ra bất kỳ biện pháp.

Cho dù là chạy tới khác thành trì, không nói chỗ tốn hao tiền tài, chính là đến lúc này một lần chỗ thời gian hao phí đều muốn mấy ngày. Lưu Hi bọn hắn chưa hẳn có thể chống đỡ lâu như vậy.

Hai ngày thời gian trôi qua, dưỡng khí phạt tủy đan còn lại mấy hạt, cho dù là một người non nửa khỏa, cũng chỉ bất quá có thể duy trì thêm hai ba ngày công phu, nếu như tại dưỡng khí phạt tủy đan tiêu hao hết trước đó vẫn như cũ tìm không được đại lượng có thể vì Lưu Hi bọn người ôn dưỡng khí huyết dược vật, bọn hắn vẫn là không cách nào trốn qua tử vong.

Nghe được tin tức này, Tiêu Lam năm người học viên lập tức ngây dại, thất hồn lạc phách.

Tiêu Lam đột nhiên khóc rống nghẹn ngào:

"Làm sao bây giờ làm sao bây giờ như thế nào mới có thể cứu tiểu Hi tỷ bọn hắn "

Còn lại năm vị học viên chán nản ngồi ngay đó, loại này trơ mắt nhìn sớm chiều chung đụng đồng bạn gặp kiếp nạn, chính mình lại cảm giác bất lực để bọn hắn như là vạn kiến đốt thân.

Trần Hạc Tường tâm niệm cấp tốc chuyển động, lại nghĩ đến còn có một người tuyệt đối có thể cứu được Lưu Hi bọn hắn, đó chính là Nhạc Bình Sinh!

Có thể tùy ý đưa ra phạt tủy quả dạng này trân bảo, hắn nhất định có thể cứu được Lưu Hi bọn người.

Nhưng là Trần Hạc Tường nhưng căn bản không biết Nhạc Bình Sinh hiện tại thân ở phương nào, lâm thời đi tìm tại về thời

gian căn bản là không kịp.

Làm sao bây giờ!

Chẳng lẽ chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn hắn khí tuyệt mà chết

Lửa công tâm, lại thêm liên tục hai ngày bôn ba, vốn là bị nội thương Trần Hạc Tường cũng nhịn không được nữa, một ngụm máu tươi phun ra, thấy hoa mắt, đầu váng mắt hoa, mới ngã xuống đất.

"Trần sư phó!"

Trong hầm ngầm sáu người lập tức phát ra một tiếng kinh hoảng gọi, nhào tới trước đỡ lên Trần Hạc Tường, vịn hắn dựa vào tường mà ngồi.

"Ta. . . Còn tốt. . ."

Trên lồng ngực điểm điểm vết máu nhiễm, Trần Hạc Tường kịch liệt thở hổn hển, sắc mặt cùng người chết đồng dạng trắng bệch, chậm rãi nói ra:

"Chờ ta điều tức một chút liền tốt, các ngươi đừng đi ra ngoài, bên ngoài bây giờ rất hỗn loạn. . . Chờ ta điều tức một lát, ta lại đi ra nghĩ biện pháp."

Nhìn thấy Trần Hạc Tường này tấm bộ dáng yếu ớt, không chỉ Tiêu Lam, còn lại năm cái học viên cũng không khỏi đến nước mắt chảy ròng.

. . .

Ầm ầm ——

Trên không trung, một thân ảnh lấy một loại bài sơn đảo hải khí thế, quét sạch lên nghìn vạn đạo khí lãng mãnh liệt, phát ra kinh thiên động địa kịch liệt âm bạo, như là sao chổi va mặt trăng

xẹt qua chân trời.

Đạo thân ảnh này nhanh đến cực điểm, cơ hồ đạt đến gấp hai vận tốc âm thanh, một đoàn một đoàn thuần bạch sắc khí chướng ở chân trời mãnh liệt nổ tung, tại đem tiến lên quỹ tích bên trên tầng tầng mây trôi hung hăng gạt ra.

Nhạc Bình Sinh giờ phút này ánh mắt cùng nội tâm đều vô cùng băng lãnh, thâm trầm gợn sóng sát cơ tiềm ẩn, tiên thiên tinh thần chi khí không muốn mạng huy sái, ngắn ngủi hai canh giờ công phu vượt ngang Thanh Châu, huyền châu, Tần Châu tam đại châu vực, chạy tới Biên Hoang!

Thời gian khẩn cấp, dọc theo con đường này hắn căn bản là không để ý tới liên minh cái gọi là thành trì cấm bay lệnh, trực tiếp liền mang theo kịch liệt âm bạo thanh từ từng tòa to lớn thành trì trên không bay lượn mà qua!

Ngẫu nhiên cũng có thành trì phá lệ hùng vĩ, tựa hồ châu thành đồng dạng hùng thành bên trong, có trấn thủ khí đạo tông sư phát giác Nhạc Bình Sinh không chút kiêng kỵ từ thành trì trên không lướt qua về sau, xông thẳng tới chân trời muốn đuổi theo, kết quả lại ngay cả nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới, trong tầm mắt liền triệt để bị mất Nhạc Bình Sinh thân ảnh.

Mãnh liệt cơ hồ ngưng kết thành là thật chất hóa cương phong bị hộ thân khí tràng không trở ngại chút nào mở ra, bên hông Lưu Quang Tinh Vẫn đao tựa hồ cũng cảm nhận được Nhạc Bình Sinh tâm ý, khẽ chấn động.

Biển mây khuấy động, phía trước một tảng lớn bóng đen hiển hiện, lại lần nữa xuất hiện một tòa hùng vĩ thành trì hình dáng.

"Người nào xâm nhập thành trì cấm bay khu! Đưa ra liên minh chứng nhận!"

Một đạo vang tận mây xanh phích lịch tiếng hét lớn vang lên, Nhạc Bình Sinh sắp tiến vào một tòa hùng thành trên không lúc, một đạo bá liệt trường hồng nương theo lấy cuồn cuộn sóng âm đột nhiên thăng lên chân trời, đồng thời vân khí một trận co lại nhanh chóng, một đầu dài trăm thước ngắn to lớn vân long trong nháy mắt hội tụ thành hình, phi long tại thiên, phát ra im ắng gào thét, mang theo uy thế ngập trời, thẳng tắp nhào về phía Nhạc Bình Sinh!

Cùng lúc đó, bá liệt trường hồng bên trong thân ảnh theo sát tại vân long về sau, nghiêm nghị quát:

"Lập tức thúc thủ chịu trói! Nếu không. . ."

"Cút qua một bên!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt băng lãnh, giống như là điều trị một con hướng hắn giương nanh múa vuốt con kiến, đối mặt ngăn trở tông sư không chút nào dừng lại, tay áo đột nhiên hất lên!

Ầm ầm!

Nương theo lấy một đạo oanh lôi tựa như kinh thiên vang lên, một vòng một vòng sóng gợn vô hình bốn phía chấn động ra đến, gợn sóng những nơi đi qua, vô số sấm sét tinh quang tùy sinh tùy diệt!

Hư không chấn động, thiên địa náo động! Trên chín tầng trời cương phong chảy ngược! Trong nháy mắt! Một cỗ hỗn hợp cương phong, chu thiên tinh thần chi lực nguyên khí dòng lũ trùng trùng điệp điệp, ngang qua hư không, quét sạch mà ra!

Xuy xuy xuy!

Khoảnh khắc! Đánh tới dài trăm thước ngắn to lớn vân long không trở ngại chút nào bạo tán thành đầy trời vân khí! Mà tinh quang dòng lũ thế đi không dứt, lấy cải thiên hoán địa, thiên

không ngược lại nghiêng vô biên uy thế, tại thời gian trong nháy mắt thời gian cũng chưa tới bên trong trực tiếp đem bá liệt trường hồng bên trong ngăn trở tông sư bao phủ hoàn toàn!

"A!"

Một tiếng hét thảm bên trong, không trung ngăn trở tông sư trong miệng trong nháy mắt máu tươi cuồng phún! Cả người giống như là một lá rách nát vô cùng nho nhỏ thuyền con, đột nhiên bay ngược! Trực tiếp bị tinh thần hạt dòng lũ lôi cuốn, quét sạch, cả người giống như là lăn đất hồ lô đồng dạng lăn ra ra ngoài!

A a a a a ——!

Đau đớn kịch liệt cùng cuồng mãnh nguyên khí oanh minh kéo dài đến mười cái hô hấp công phu, một trận trời đất quay cuồng ở trong người tông sư này trong lòng điên cuồng rống to, nhưng căn bản không cách nào ngăn cản hung mãnh tới cực điểm nguyên khí dòng lũ xung kích, trên thân mỗi một cái lỗ chân lông đều chảy ra máu đến, đã hóa thành triệt để một cái huyết nhân!

Tiện tay hất lên tay áo, chính mình liền trực tiếp bị đánh bay vài dặm, không có năng lực phản kháng chút nào, đây là sức mạnh cỡ nào

Người nào! Rốt cuộc là ai!

Tên này trấn thủ tông sư tại máu tươi cuồng phún, lăn ra không biết thêm xa về sau, rốt cục vững chắc lại thân hình, sắc mặt kinh hãi, bỗng nhiên ngẩng đầu!

Mà giữa tầm mắt, mây trôi lưu động, cũng sớm đã không có Nhạc Bình Sinh tồn tại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 401: Xả Thân Xả Thân! (Thượng)

Chương 401: Xả thân xả thân! (thượng)

Khổng lồ thần long âm ảnh bắn ra giữa thiên địa, Minh Hải bên trong, ngây ngô thiên không xuất hiện liên tiếp kỳ dị lõm, nhô lên, tựa như mặt nước rung chuyển làm dưới nước cảnh tượng, tia sáng xuất hiện khác biệt vặn vẹo chiết xạ, ầm vang sôi trào, kịch liệt lăn lộn, tiếng sấm vang rền, quét sạch Bát Hoang, tại tầm mắt cực hạn lan tràn mà đi, phương viên mười dặm, đều bị bao phủ trong đó!

Màu đen vặn vẹo Minh Hải trùng trùng điệp điệp, đầu này chống trời thần long ngay tại vô biên vô tận Minh Hải bên trong sôi trào.

Đế Trọng Sinh hoàn toàn không có bất kỳ cái gì giả heo ăn thịt hổ ý đồ, đối mặt Bắc Hoang ba vị tham chiến di lão, mấy trăm vị quan chiến tông sư. Cùng ngàn ngàn vạn vạn ồn ào náo động biển người, trực tiếp, triệt để cho thấy chính mình chân chính lực lượng!

Nghị viện thông thiên tháp bên trong, to lớn thủy nguyệt màn sáng bên trên hiển hiện ra một màn này, một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão cùng nhau trầm mặc.

Đây chính là Vũ Thần Thiên Không Long huyết mạch uy lực

Cho dù là thông qua Kính Tượng chiếu phim, bọn hắn vẫn như

cũ có thể cảm nhận được loại kia vạn vật cúi đầu, thiên địa im ắng thê lương cổ phác, mênh mông trang nghiêm tuyệt thế hung uy.

Phàm là tu luyện tới khí đạo tông sư cảnh giới võ giả, không có chỗ nào mà không phải là tâm trí cực độ cứng cỏi hạng người, nhưng là đối mặt như thế tuyệt thế hung uy, vẫn như cũ tâm thần chấn lắc, lung lay sắp đổ.

Mỗi cái tham nghị trưởng lão tâm đều thẳng hướng chìm xuống.

Ba vị di lão có thể hay không ngăn cản

Phong thanh phần phật, yên tĩnh im ắng, mấy chục vạn cả bộ sôi trào ồn ào náo động biển người lặng ngắt như tờ, vẫn như cũ chìm dần tại che khuất bầu trời Long Thú hung uy hạ không thể tự kềm chế.

Mỗi một cái liên minh tông sư sắc mặt đều ngưng trọng, nghiêm trọng tới cực điểm, mà Đế Trọng Sinh hờ hững liếc nhìn im lặng im ắng Giang Vạn Lý, Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục ba người, mở miệng nói:

"Ba người các ngươi, ai đến "

Âm thanh chấn mây xanh, hung uy cái thế, sóng âm trùng trùng điệp điệp ép qua giữa thiên địa.

"Tốt, tốt, tốt!"

Bỗng nhiên ở giữa, tại dư âm khuếch tán bên trong, Giang Vạn Lý thét dài một tiếng, quanh thân nguyên khí thủy triều phun trào, khuếch tán, dẫn phát nghìn vạn đạo gió lớn gào thét thanh âm.

Thét dài ngừng, hắn thật sâu nhìn về phía tới Đế Trọng Sinh, sắc mặt vô cùng trầm tĩnh, cũng vô cùng trang nghiêm, chậm rãi mở miệng:

"Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, thực lực như vậy, đích thật là lão phu cuộc đời ít thấy, ngươi thật sự là có khiêu chiến quần hùng thiên hạ tư cách! Như vậy, liền để ta đến gặp một lần ngươi a!"

Tại Đế Trọng Sinh lấy huyết mạch chi lực cụ hiện hóa đầu này đến từ Thái Cổ thời kỳ Long Thú hình chiếu thời điểm, Giang Vạn Lý liền minh bạch Đế Trọng Sinh võ đạo thực lực mạnh mẽ, thật sự là hắn cuộc đời ít thấy! Cuộc chiến đấu này, cũng sẽ là tính mạng hắn bên trong gian hiểm nhất chiến đấu!

Dù vậy, hắn vẫn như cũ nghĩa vô phản cố.

Liên minh ẩn thế tông sư bên trong, ba người bọn họ chính là cao cấp nhất tồn tại, nếu như hắn cũng không thể đứng ra nghênh địch, lại có ai có thể ngăn cản tên này tuyệt thế cường địch

Cho dù là muốn triệt để đem chính mình còn thừa không nhiều tuổi thọ đốt hết.

Tiếng nói vừa hết, hắn không chút do dự, cất bước mà ra.

Bạch!

Một cánh tay duỗi ra, đột ngột ngăn cản lại hắn.

Tô Bắc Huyền xoay đầu lại, mặt mũi già nua bên trên mang theo phóng khoáng mà thoải mái mỉm cười, mang theo một cỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị:

"Lão Giang, để cho ta đi trước đi."

Hắn mặt mũi già nua bên trên tiếu dung phóng khoáng, thoải mái, mặc dù là hỏi thăm chi ý, nhưng lại để lộ ra một cỗ quyết chí thề không đổi kiên định cùng quyết tuyệt.

Tựa hồ là từ Tô Bắc Huyền trong mắt đọc hiểu một loại nào đó

quyết tuyệt ý vị, Giang Vạn Lý khẽ giật mình: "Ngươi "

Giang Vạn Lý trong nháy mắt liền hiểu vị lão hữu này ý đồ.

Ba người bọn họ bên trong, thực lực hắn đứng đầu. Mà Tô Bắc Huyền lại muốn trước hắn một bước nghênh chiến, vì chính là nghĩ trăm phương ngàn kế bức ra Đế Trọng Sinh đủ loại át chủ bài, thủ đoạn, để Giang Vạn Lý thông qua chiến đấu có thể tìm kiếm được Đế Trọng Sinh khả năng tồn tại sơ hở. Tận khả năng tích lũy cơ hội thắng.

Mà Tô Bắc Huyền biểu lộ hiển nhiên đã minh ngộ, cùng Đế Trọng Sinh dạng này tuyệt thế đại địch giao thủ, một trận chiến này vô luận thắng bại, hắn đều sẽ vẫn lạc ở đây, không có may mắn.

Cùng lúc đó, Thần Thần Mục cũng mặt lộ vẻ mỉm cười, nhẹ nhàng mở miệng:

"Lão Giang, để lão Tô cùng ta đi trước đi , chờ đến áp trục vở kịch ngươi lại đăng tràng cũng không muộn."

Nhẹ nhàng mấy câu trong gió khuếch tán, phía sau bọn họ, gần ba trăm vị quan chiến tông sư, cùng thông thiên tháp bên trong một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão triệt để im lặng.

Mỗi một người bọn hắn đều rõ ràng ba vị di lão ý đồ, cũng cảm nhận được cái kia một cỗ tìm đường sống trong chỗ chết, nghĩa vô phản cố trùng thiên hào khí, vạn thế không đổi quyết tuyệt.

"Các ngươi không cần như thế khiêm nhượng."

Một người uy thế, áp đảo ở đây vô số cường giả Đế Trọng Sinh, ánh mắt bên trong không có bất kỳ cái gì biểu lộ, giống như là đang trần thuật một kiện lại bình thường bất quá sự tình:

"Bởi vì các ngươi ba cái, đều sẽ chết!"

"Tiểu tử cuồng vọng!"

Đế Trọng Sinh không ai bì nổi tư thái trong khoảnh khắc để vô số người tức giận cuồn cuộn! Đúng lúc này, Tô Bắc Huyền cất tiếng cười dài, thanh âm chấn động mây xanh: "Người trẻ tuổi, không nên đắc ý quá sớm, lão phu đến lĩnh giáo diễn võ cơ quan chưởng tọa cao chiêu!"

Ầm ầm!

Một tiếng xé rách trong tiếng nổ, Tô Bắc Huyền đằng sau, thiên địa nguyên khí hóa thành phong ba gào thét, núi lửa bộc phát, hạo đãng ánh sáng màu vàng óng cấp tốc hội tụ, không ngừng kéo lên! Hai đạo sắc bén quang diễm từ mặt trời đồng dạng quang huy bên trong phá không mà ra, ầm ầm tiếng nổ lớn liên tiếp không ngừng, hai phiến khổng lồ chi cực kim quang cánh chim, phía trên đến mỗi một cây lông chim tựa hồ cũng là trên nhất tốt lưu ly phỉ thúy chế tạo, lóng lánh lộng lẫy dị thường màu sắc, tính cả lấy Tô Bắc Huyền cả người thân ảnh hóa thành một đầu Côn Bằng cự thú, gào thét lên xẹt qua chân trời, trực tiếp trên không trung xé rách ra một đạo to lớn chân không đường hầm, thẳng tới bầu trời!

Trên trời cao, đầu này Côn Bằng trong con mắt kim quang bắn ra bốn phía, chiếu trước người không gian đều không ngừng vặn vẹo biến ảo, nhìn quanh ở giữa có vô tận uy Phong Sát khí, đầu đuôi chiều cao cộng lại bất quá dài chừng mười trượng ngắn, nhưng là giương cánh ra lại là đầy trời cực địa hơn một trăm trượng phương viên, một cái phía dưới, vô tận gió lốc nâng Thần Điểu chỉ một thoáng thẳng lên đám mây, giữa thiên địa lập tức một mảnh cát đá lăn lộn, hôn thiên hắc địa!

Kim quang lướt qua, trên không trung lưu lại hai đạo hoàn mỹ hồ quang, lập tức cuồn cuộn khí lãng theo cái kia hồ quang quỹ

tích xông thẳng tới chân trời, trong chớp mắt liền tiêu xạ ra vài dặm xa, tựa hồ muốn trời đều chém ra hai cái lỗ thủng đến!

Chỉ gặp giữa không trung uy áp càng thịnh, đầu kia viền vàng Côn Bằng thân hình càng biến càng lớn, hô hấp ở giữa tại Đế Trọng Sinh tầm mắt bên trong đã là biến thành một đầu giương cánh vượt qua trăm trượng to lớn Thần Điểu,

Côn Bằng cự hình quang dực mỗi một lần kích động, đều muốn mang theo từng đợt mãnh liệt gió lốc, nối liền đất trời, đem phương viên mấy trăm trượng trong vòng mặt đất hung hăng quét sạch một lần lại một lần, thẳng đến đem trên mặt đất tất cả cành khô lá rách còn có chìm nổi đá vụn toàn bộ quét sạch, hóa thành từng đạo đục không chịu nổi màu xám kim gió lốc, đem giữa thiên địa phá hơn là hoàn toàn mơ hồ, lưu manh mênh mông, đưa tay không thấy được năm ngón.

Thiên địa lờ mờ, cát bay đá chạy, lần này mặc kệ là cái gì Minh Hải vẫn là cái gì Long Thú, toàn bộ bị dìm ngập tại cái này một mảnh không rõ trong thiên địa, khó mà phân biệt.

Giờ khắc này, Tô Bắc thần bộc phát ra thẳng tiến không lùi, ngọc đá cùng vỡ ý chí quyết tâm, triệt để thiêu đốt tinh, khí, thần, cùng còn lại tất cả thọ nguyên, thi triển ra mạnh nhất sát pháp【 Bắc Bằng Chiến Thiên Thức 】, đổi lấy như thế hủy thiên diệt địa một kích lực lượng!

"Rất tốt!"

Giờ khắc này, một mực mặt không thay đổi Đế Trọng Sinh, cũng vì Tô Bắc thần cương liệt quyết tuyệt mà động cho.

"Tiếp ta một kích này a!"

Tô Bắc Huyền thanh âm từ cửu tiêu phía trên truyền đến, chữ chữ như là chân trời lôi đình lăn lộn, chấn động hư không, một

vòng một vòng mắt trần có thể thấy kim sắc tiếng gầm đem ở trên bầu trời vân khí đều bức bách ra, lan ra một chỗ gần trăm trượng đường kính trong vắt thiên không!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 402: Xả Thân Xả Thân! (Hạ)

Chương 402: Xả thân xả thân! (hạ)

Phong thanh còn chưa truyền đến bên tai, loại kia thẳng vào lòng người ngọn nguồn to lớn cảm giác áp bách đã hung hăng che đậy xuống tới, tựa hồ toàn bộ mặt đất đều muốn bị hung hăng đè thấp ba thước.

Đế Trọng Sinh đằng sau hư không, đầu kia đỉnh thiên lập địa Long Thú trong miệng phát ra trận trận trường ngâm, đơn giản muốn đánh vỡ màng nhĩ của người ta, tựa hồ là nhận lấy Đế Trọng Sinh tâm cảnh ba động ảnh hưởng, đối thiên khung phía trên kim sắc Côn Bằng không ngừng gào thét gào thét, từng cơn hắc quang thẳng lên chân trời, tựa hồ đem cái kia đạo ở chân trời bồi hồi thân ảnh vàng óng xem như con mồi.

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc! Tô Bắc Huyền hóa thành Côn Bằng Thần Điểu to lớn hai cánh triển khai, lấy một loại lao xuống tư thế thẳng tắp rớt xuống, mang theo đến từ cao ngàn trượng trống không lạnh thấu xương ý chí, như là một viên to lớn thiên thạch đồng dạng không ngừng xoắn ốc lấy đánh xuống, hai cánh quấy ở giữa, dẫn động lượng lớn thiên địa khí lưu đồng dạng xoay tròn, hình thành một đầu to lớn phong trụ đứng sừng sững ở trên chín tầng trời!

Kim sắc vẩn lạc tinh sinh sinh tại ngàn trượng trên bầu trời

quấy ra một đạo chừng dài mấy trăm trượng ngắn kim sắc phong trụ, đạo này vòi rồng trung tâm chỗ mang theo mắt thường khả biện kim kim sắc trạch, như là dùng lưu ly hoàng kim hỗn hợp chế tạo một con thông thiên trụ lớn, mang theo vô cùng uy áp từ phía chân trời hung hăng đập tới, trụ trời nghiêng gãy!

Như là một khối vẫn thạch khổng lồ từ trên trời giáng xuống, cương phong còn chưa kịp thể, đầu tiên là một trận không đúc sóng nhiệt phóng xạ cuồn cuộn mà đến, chỉ một thoáng lấy Đế Trọng Sinh đỉnh đầu Long Thú hư ảnh bay lên không chỗ làm trung tâm, phương viên trăm trượng bên trong, đã là đất khô cằn một mảnh!

Ông!

Đối mặt kinh thiên động địa như vậy, thiên băng địa liệt một kích, theo Đế Trọng Sinh đỉnh đầu Vũ Thần Thiên Không Long hư ảnh từng cơn hung lệ long ngâm, đại cổ đại cổ Minh Hải thủy triều đất bằng mà sinh, như là trực tiếp từ thổ nhưỡng khe hở bên trong phun ra ngoài suối nước ngầm, mới thoáng cái đã là che mất quanh mình hơn ngàn mét vuông, nhấc lên cao mấy trượng hạ Minh Hải sóng lớn!

Những cái này Minh Hải sóng lớn như thật như ảo, mặc dù không phải chân chính nước chảy biến thành, lại phát ra một loại núi kêu biển gầm bành trướng tiếng gầm, khổng lồ Long Thú hư ảnh, cứ như vậy lôi cuốn lên nghìn vạn đạo Minh Hải sóng lớn, xông thẳng tới chân trời!

Li!

Liên miên bất tuyệt trong tiếng nổ, Tô Bắc Huyền cuốn lên to lớn thông thiên kim Phong Thần trụ, mang theo vô lượng phong áp, một đầu va vào cuồn cuộn trong Minh Hải! Như là thiên thần thao làm trấn hải thần châm, muốn đem cái kia yêu Nghiệt Long rắn trấn áp, mênh mang sóng cả hàng phục!

Ầm ầm!

Mắt trần có thể thấy, trăm trượng phía trên phương viên mấy chục cây số thiên không đột nhiên tối sầm lại, như là cái kia từ phía chân trời cuồn cuộn mà xuống nóng bỏng ánh nắng đột nhiên bị loại bỏ hơn phân nửa uy lực, tựa hồ là bị không biết cái gì lực lượng trực tiếp cho rút lấy đại lượng nhiệt lực, sau đó vô lượng loá mắt kim sắc quang hoa trong nháy mắt bộc phát!

Trong chớp nhoáng này bộc phát ra uy lực tựa như bom nguyên tử bạo tạc, xán lạn hào quang màu hoàng kim cực độ ngưng tụ cùng một chỗ, phát ra một loại gần như lóa mắt loá mắt màu trắng lóa quang mang, trong lúc nhất thời cả trên trời mặt trời đều bị triệt để che giấu!

Trăm trượng đại địa, vài dặm không gian, một mảnh chói mắt kim hoàng, vàng sáng, trắng lóa!

Trong chớp mắt, tất cả người quan chiến bầy tại cường quang phía dưới hai mắt cực độ nhói nhói, lập tức đóng chặt, lưu lại nước mắt.

Vô tận ánh sáng cùng nhiệt loạn xạ bốn phía phóng xạ ra, trong đó lại xen lẫn đại lượng cổ quái kỳ lạ thất thải màu sắc, các loại hào quang chói mắt bốn phía phóng xạ ra chừng cách xa mấy dặm, đem phụ cận mấy chục chỗ đem trên đỉnh núi đánh ra lít nha lít nhít lỗ thủng đến, tiếp cận trung tâm vụ nổ chỗ vài toà ngọn núi nhỏ càng là trực tiếp bị thiên băng địa liệt năng lượng bạo tạc triệt để dẹp yên!

Chói tai tiếng rít, hỗn tạp ầm ầm địa lôi minh thanh, chấn động địa phương tròn hơn mười dặm không khí đều không ngừng ba động, như là trống rỗng dẫn nổ mười vạn tấn thuốc nổ, ngoài mười dặm Thần La Võ Đô cửa thành chỗ mặt đất đều bị chấn động đến hung hăng nhảy một cái, không biết hoặc nhiều hoặc ít người đứng không vững, lung la lung lay.

Mà người vây xem triều tại cực độ trong hỗn loạn hoảng sợ phát hiện, nguyên bản bình tĩnh như là một đầm nước đọng Thần La Võ Đô, đúng là không có chút nào dấu hiệu trực tiếp sinh ra địa chấn, mỗi người trực tiếp có thể phát giác chân mình hạ đại địa ngay tại có chút phát run.

Dư chấn không dứt, cùng ngày tế chói mắt cường quang tiêu tán về sau, quan chiến tông sư từng cái con mắt cuồng nháy, liều mạng khôi phục thị lực, nhìn về phía bạo tạc dải đất trung tâm.

Hơn mười dặm chân trời bên trong, trời xanh không mây, không có chút nào vân khí tồn tại, đầu kia đỉnh thiên lập địa khổng lồ Long Thú cũng triệt để vô tung vô ảnh.

Quét sạch diễm tan hết, một thân ảnh, giống như là từ Viễn Cổ thời đại đi ra chiến thần hiển lộ ra.

Kia là Đế Trọng Sinh tại mọi âm thanh trong yên tĩnh, im ắng sừng sững.

Tất cả mọi người con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Thời khắc này Đế Trọng Sinh, trong mắt Thần Quang bắn ra, vô cùng bá đạo khí thế tại quanh người hắn không gian sôi trào ồn ào náo động, đối mặt Tô Bắc thần liều mình một kích tựa hồ không mất một sợi lông, thậm chí liền thân bên trên áo bào đều không có nửa điểm nếp uốn!

Mà thiêu đốt chính mình tất cả ý chí cùng sinh mệnh Tô Bắc Huyền, chưa từng thấy đến nửa điểm bóng dáng.

Giang Vạn Lý, Thần Thần Mục cùng tất cả tông sư trong lòng đều hiểu, Tô Bắc Huyền đã triệt để tại cái này hủy thiên diệt địa một kích ở trong hóa thành tro bụi, hài cốt không còn.

Trong chớp nhoáng này, vây xem gần ba trăm tên tông sư, cùng nghị viện thông thiên tháp bên trong quan sát thủy nguyệt

màn sáng tham nghị trưởng lão toàn bộ đều da mặt run mạnh, trong lòng im ắng rống to:

Làm sao có thể! Làm sao có thể! Đến cùng xảy ra chuyện gì!

Tô Bắc Huyền bản thân liền là đỉnh phong tông sư, thực lực vô cùng hùng hồn, lại thêm ngọc đá cùng vỡ quyết tâm cùng triệt triệt để để thiêu đốt tinh khí thần, tại một kích kia đã hoàn toàn vượt ra khỏi chính mình thời khắc đỉnh cao nhất!

Khủng bố như vậy một kích, chỉ cần vẫn là khí đạo tông sư cảnh giới, liền tuyệt không có khả năng không hư hao chút nào đón lấy!

Mà tại bọn hắn trước mắt xuất hiện hình tượng, Tô Bắc Huyền một kích này ngoại trừ tan vỡ Đế Trọng Sinh cụ hiện hóa Vũ Thần Thiên Không Long hư ảnh bên ngoài, cũng không có thu được vốn có hiệu quả.

"Không tầm thường một kích!"

Gió nhẹ chầm chậm, vạn lại câu tĩnh bên trong, Đế Trọng Sinh ánh mắt quét về phía Giang Vạn Lý, Thần Thần Mục hai người, nhẹ giọng cảm thán nói:

"Xem ra ta chuyến này không giả!"

"Như vậy tiếp xuống, là ai "

Mà lúc này đây, ngoài mười dặm biển người cũng từ trong hỗn loạn khôi phục lại, tại nhao nhao giơ lên kính viễn vọng, đang nhìn gặp Đế Trọng Sinh tựa hồ không bị thương chút nào thân ảnh là lập tức bộc phát từng đợt không thể tin xôn xao!

Cho dù là những người bình thường này cùng tầng dưới chót võ giả cũng cơ hồ không thể tin được, tại như thế thiên địa phá diệt đồng dạng bạo tạc bên trong, Đế Trọng Sinh chẳng những

không có tử vong, thậm chí nhìn qua lông tóc không thương!

"Hắn thụ thương."

Mà nhiều năm lão hữu tại trước mặt hóa thành tro bụi, Thần Thần Mục tựa hồ không có nhận bất kỳ ảnh hưởng, trong mắt thần quang trong trẻo, ngữ khí chắc chắn, nói khẽ:

"Thực lực của người này tu vi, đích thật là ta cuộc đời ít thấy. Bất quá lão Tô liều mình một kích cuối cùng vẫn là thương tổn tới hắn, chỉ là không biết thương thế kia nặng bao nhiêu."

Giang Vạn Lý giống một tòa im lặng im ắng pho tượng, nhìn về phía bên người vị lão hữu này.

Chỉ nghe Thần Thần Mục tiếp tục bình tĩnh nói:

"Lão Giang, xa luân chiến mặc dù cũng không hào quang, nhưng là hiện tại cũng không phải là coi trọng những cái này thời điểm, chúng ta cũng không phải là vì chính mình mà chiến, trên người chúng ta gánh vác, là liên minh mấy trăm năm vinh dự, là ức vạn dân chúng ký thác tinh thần."

"Ta xuất thủ thời điểm, ngươi phải chú ý hắn võ đạo bên trong sơ hở. Hết thảy liền nhờ ngươi."

"Chờ hết thảy chuyện, chúng ta dưới đất lại tụ họp."

"Ta đi."

Thần Thần Mục lời nói ở giữa, vô cùng bình tĩnh.

Đây là một loại trải qua mấy trăm năm năm tháng tang thương, vô số máu và lửa, núi thây biển máu mới có thể ma luyện ra trầm tĩnh cùng tĩnh mịch, đây cũng là đã làm tốt trực diện tử vong, nghênh đón tử vong giác ngộ.

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, thân ảnh của hắn hóa thành

khói nhẹ phiêu đãng, nghênh hướng nơi xa cái kia đạo vô cùng cường đại thân ảnh, phảng phất đi ôm tử vong.

Oanh!

Đi vào giữa sân, không có nói nhiều một câu, Thần Thần Mục sinh mệnh, nguyên khí, ý chí quyết tâm tất cả tất cả, triệt để thiêu đốt, bộc phát!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 403: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Một)

Chương 403: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (một)

Bắc Ngô thành trên không, Nhạc Bình Sinh đứng lơ lửng trên không, trong mắt thành bắc khu vực cảnh hoàng tàn khắp nơi, ngày xưa náo nhiệt đã không còn tồn tại, đã trở thành phế tích, nhân gian quỷ vực, cơ hồ không nhìn thấy hoặc nhiều hoặc ít còn sống sinh linh tồn tại.

Trong mắt lạnh lẽo mênh mông tinh quang cấp tốc lưu chuyển, Nhạc Bình Sinh hạ xuống tới, hướng về trong trí nhớ Hợp Tung Đạo võ quán phương vị bước đi.

Đầy rẫy thấy, đổ nát thê lương, phế tích vùi lấp phía dưới, từng đầu trắng bệch cánh tay đưa ra ngoài, đừng nói là người. Ngay cả một đầu mèo, chó đều không gặp được, tựa hồ tất cả sinh linh bị triệt để diệt tuyệt.

Nhạc Bình Sinh hóa làm một tia sáng, liên tiếp lấp lóe, những nơi đi qua cuốn lên một trận cát bay đá chạy, mấy cái thời gian lập lòe liền đã đã tới Hợp Tung Đạo võ quán cổng.

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, cất bước đi vào.

Trong trí nhớ Hợp Tung Đạo võ quán đã không còn tồn tại, khắp nơi rách nát không chịu nổi, tường vây sụp đổ, nguyên bản các học viên luyện công phòng luyện công cũng đổ sập hơn phân nửa, chỉ còn lại trụi lủi vách tường, khắp nơi một mảnh hỗn độn.

Hoàn toàn yên tĩnh bên trong, không có một tia thanh âm tồn tại.

Nhạc Bình Sinh cứ như vậy một đường im lặng đi tới, sau lưng vô lượng biển sao nguyên khí sôi trào cuồn cuộn, nồng đậm đến tan không ra biển sao quang huy khuấy động, vô số tinh hỏa lôi đình sinh diệt, từng bước ép sát, tựa hồ muốn thế gian hết thảy hóa thành tro bụi!

Người giận tức thiên nộ! Đây cũng là tinh không chi nộ!

Nhạc Bình Sinh biểu lộ mặc dù một mực rất bình tĩnh, nhưng lấy hắn hiện tại thường nhân căn bản là không có cách phỏng đoán thực lực, vẻn vẹn gợn sóng tức giận, sát cơ đã tại không tự chủ dẫn phát thiên địa nguyên khí tiến một bước mất cân bằng, làm thiên địa ở giữa nguyên khí hỗn loạn, đủ loại dị tượng mọc thành bụi.

Nhạc Bình Sinh Linh giác toàn diện phúc tản ra đến, bắt giữ lấy các loại dấu vết để lại.

Ân

Vừa mới đi đến hậu viện, Nhạc Bình Sinh ánh mắt ba động một chút, cường hoành Linh giác dốc lòng cảm giác phía dưới, lại lập tức cảm giác được mấy cái cực kỳ nhỏ khí tức tồn tại.

Có người còn sống!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong nháy mắt khóa chặt xó xỉnh bên trong hầm

Trong hầm ngầm, mờ tối ánh nến có chút lay động.

Tiêu Lam cùng còn lại năm tên học viên lo lắng, lo lắng nhìn qua Trần Hạc Tường.

Trần Hạc Tường hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt vẫn như cũ là trắng bệch vô cùng, tựa ở trên vách tường không nói một lời.

Trần Hạc Tường thương thế càng ngày càng nghiêm trọng.

Lúc đầu tại cùng tám đầu nhân hình huyết ảnh tiếp xúc là liền khiến cho hắn toàn thân khí huyết bất ổn, trôi mất không ít, sau đó càng là trực tiếp thúc giục tính dễ nổ thủ đoạn, nhưng không có hảo hảo điều tức, bên ngoài trọn vẹn bôn ba một ngày một đêm, khiến cho vốn cũng không hơi thương thế đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, sau đó bởi vì tìm không được giải cứu Lưu Hi cùng học viên bổ sung khí huyết linh dược, lửa công tâm, lúc này mới ngã xuống đất không dậy nổi.

Có thể nói hiện tại Trần Hạc Tường đã tiếp cận dầu hết đèn tắt, thật sự nếu không hảo hảo điều dưỡng, liền sẽ có lo lắng tính mạng. Mà lại dù là điều dưỡng khôi phục, hắn cả đời đều không thể lại tại con đường võ đạo bên trên tiến hơn một bước.

Một hơi phun ra, Trần Hạc Tường mở hai mắt ra.

Sáu tên học viên lập tức vội vàng hỏi: "Trần sư phó, ngươi thế nào "

"Ta đã không có trở ngại."

Trần Hạc Tường miễn cưỡng hơi cười, vịn vách tường đứng dậy:

"Ta suy nghĩ tiếp biện pháp cầu mua linh dược, các ngươi lưu tại nơi này chiếu cố bọn hắn, đừng đi ra ngoài."

Ở đây sáu người chỗ nào nhìn không ra Trần Hạc Tường chẳng qua là đang ráng chống đỡ

Tiêu Lam lập tức nức nở nói:

"Thế nhưng là ngươi bây giờ "

"Ta nhất định phải đi."

Mặc dù sắc mặt vô cùng tái nhợt, nhưng là Trần Hạc Tường ánh mắt lại cứng cỏi, nhìn xem ở đây Tiêu Lam sáu người nói:

"Hiện tại ngoại trừ ta ra, không ai có thể "

Bang lang!

Hầm cửa mở ra.

Trần Hạc Tường da đầu sắp vỡ, đột nhiên ngăn tại Tiêu Lam cùng sáu người trước mặt, như lâm đại địch, nhìn chòng chọc vào bậc thang miệng chỗ bóng tối, một tiếng quát chói tai:

"Người nào!"

Mà liền tại tiếp theo trong nháy mắt, Trần Hạc Tường lập tức ngây ngẩn cả người.

Không chỉ là hắn, vô cùng khẩn trương Tiêu Lam cùng còn lại năm tên học viên tại xoay đầu lại thời điểm cũng cùng nhau ngây ngẩn cả người.

Một thanh niên thân ảnh từ trong bóng tối chậm rãi hiện ra.

Cơ hồ là không dám tin vào hai mắt của mình, Tiêu Lam liều mạng nháy ánh mắt của mình, không thể tin nói:

"Bình Sinh! "

Hiện tại Nhạc Bình Sinh khí chất cùng dĩ vãng khác nhau rất lớn, phiêu miểu mà thâm trầm, tại cái này âm u trong hầm ngầm mang đến một cỗ khó nói lên lời áp bách. Đây là Nhạc Bình Sinh tại nhìn thấy trên đường phố thảm trạng, sát cơ không có kịp thời triệt để thu liễm mà tạo thành.

Tại mọi người vô cùng giật mình sững sờ tại nguyên chỗ lúc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét mắt một vòng, liếc mắt liền thấy được dựa vào vách tường Lưu Hi mười một người. Linh giác trải tản ra đến, Lưu Hi đám người tình huống trong nháy mắt rõ ràng phản ứng tại hắn trong lòng.

Khí huyết cực độ thua thiệt bại, nhịp tim yếu ớt, mạng sống như treo trên sợi tóc!

Bất quá chỉ cần không có triệt để tử vong, như vậy thì còn có được cứu.

"Trần sư phó, đã lâu không gặp."

Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, xuất hiện trước mặt Trần Hạc Tường, nhẹ nhàng giơ lên Lưu Quang Tinh Vẫn đao, khoác lên hắn trên đầu vai.

"Ngươi thụ thương."

Ông!

Trong nháy mắt, Lưu Quang Tinh Vẫn đao trong vỏ đao phân hoá ra một cỗ tia nước nhỏ, xông vào Trần Hạc Tường trong thân thể, hắn còn tại chưa kịp phản ứng thời điểm, một cỗ khó nói lên lời dòng nước ấm trong nháy mắt lan tràn toàn thân, khí huyết cấp tốc bổ sung, lớn mạnh!

Trần Hạc Tường thân thể lập tức cứng đờ, không chỉ là khí huyết, trong thân thể của hắn bộ nhỏ xíu ám thương, cũng theo thần bí dòng nước ấm phun trào cấp tốc chuyển biến tốt đẹp!

Đây là đang làm cái gì

Tại Tiêu Lam cùng mặt khác năm tên học viên con mắt trừng lớn, trong lòng vừa mới dâng lên nghi vấn lúc, mí mắt của bọn họ cùng nhau nhảy một cái, dưới ánh đèn lờ mờ, Trần Hạc Tường khí

sắc rõ ràng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hồng nhuận!

Bất quá hai ba cái hô hấp công phu, Trần Hạc Tường cả người liền trở nên hồng quang đầy mặt, không riêng gì thân thể triệt để khôi phục, liền ngay cả khí huyết càng so dĩ vãng lớn mạnh mấy lần!

Tiêu Lam bọn người há to miệng, mà Trần Hạc Tường cảm nhận được biến hóa của mình, giơ hai tay lên nhìn chăm chú lên, như là mình đang nằm mơ, không thể tin nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Ngươi "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu:

"Bây giờ không phải là lúc nói chuyện, ta cứu người trước, cho sau lại tự."

Dứt lời, ngây người mấy người trong mắt, Nhạc Bình Sinh đi tới Lưu Hi trước mặt, lập lại chiêu cũ, từ Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong lại lần nữa điều động linh năng dòng nhỏ, tẩm bổ, bổ sung nàng khí huyết phía trên to lớn thâm hụt.

Lưu Hi làn da cấp tốc trở nên sung mãn, hồng nhuận, hô hấp cũng biến thành nhẹ nhàng có sức lực đến, sau đó là cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư

Nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới bên trong, bao quát Trần Hạc Tường ở bên trong mười hai cái bị nhân hình huyết ảnh cướp đoạt đại lượng khí huyết người hoàn toàn khôi phục như lúc ban đầu , liên đới lấy thể phách cũng so dĩ vãng mạnh hơn một mảng lớn!

Trần Hạc Tường, Tiêu Lam bảy người cứ như vậy nhìn xem Nhạc Bình Sinh như là thi triển thần tích đồng dạng cử động, trợn

mắt hốc mồm, ngay cả một câu đầy đủ đều nói không nên lời.

Đây là có chuyện gì

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, đồng thời tự thân khí huyết vô cùng tràn đầy. Cường đại, Trần Hạc Tường cơ hồ muốn cho là mình là đang nằm mơ.

Tại Lưu Hi bọn người hô hấp nhẹ nhàng, lại tạm thời không có tỉnh táo lại lúc, Nhạc Bình Sinh xoay người lại hỏi:

"Có vấn đề gì sau này hãy nói, Xích Huyết Giáo giáo tông, hiện tại ở đâu "

Tiêu Lam bọn người vẫn như cũ giống như đặt mình vào mộng cảnh, mà Trần Hạc Tường đối mặt Nhạc Bình Sinh ẩn mang tàn khốc sát cơ hỏi thăm, cưỡng ép đè xuống trong lòng rất nhiều nghi vấn cùng rung động, chậm rãi mở miệng:

"Theo phủ thành chủ truyền tới tin tức, hắn còn tại trong thành "

Lòng đất cực sâu, không biết cách mặt đất bày tỏ nơi bao xa, được mở mang ra một chỗ không gian.

Huyết quang dập dờn, hiển lộ ra một trương mặc dù tuấn mỹ lại âm trầm kinh khủng khuôn mặt.

Xích Huyết Giáo giáo tông toàn thân huyết sắc Tiên Thiên chi khí mãnh liệt mà ra, đỉnh đầu âm máu quy nguyên châu lơ lửng, từ đó trào lên ra một mảnh huyết sắc trường hà cuồn cuộn khuấy động, một đạo cường đại, vĩ ngạn, trấn áp Tứ Cực Bát Hoang, như là đế vương đồng dạng hư ảo thân ảnh chiếm cứ sau lưng Xích Dạ Kiêu, cuồn cuộn sát khí nương theo lấy đế vương không thể trái ngược ý chí, tràn ngập mảnh không gian này.

Ào ào ào ào ào ào hoa

Mà theo huyết hải hội tụ, cọ rửa, Xích Dạ Kiêu cùng đằng sau huyết ảnh đế vương hư ảnh bắt đầu thời gian dần trôi qua trùng hợp, tựa hồ muốn hòa làm một thể.

"Nhanh Trần Kiếm Thư, rất nhanh bản tọa liền có thể cho ngươi một cái ngạc nhiên "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 404: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Hai)

Chương 404: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (hai)

Lưu Hi bọn người còn chưa thanh tỉnh, Nhạc Bình Sinh tại nghe xong Trần Hạc Tường ngắn gọn tự thuật về sau liền rời đi hầm.

Ngoại trừ đại bộ phận bị phá hủy chủ thành khu bên ngoài, còn lại thành khu dĩ vãng vô cùng náo nhiệt đại lộ hiện tại cực độ quạnh quẽ, ngoại trừ ngẫu nhiên trải qua một đội thần sắc khẩn trương thành vệ bên ngoài, căn bản không nhìn thấy vài bóng người.

Thông qua Trần Hạc Tường, Nhạc Bình Sinh biết được hiện tại có ba tên Phi Tuyết lâu trưởng lão trấn thủ ở Bắc Ngô thành, phát động toàn thành tất cả thế lực lớn nhỏ đang tìm kiếm Xích Huyết Giáo giáo tông dấu vết để lại.

Căn cứ phủ thành chủ cùng đầu đường cuối ngõ tin tức ngầm, Xích Huyết Giáo giáo tông tại Bắc Ngô thành làm xuống huyết án về sau cũng không có đào tẩu, mà là ẩn núp xuống tới.

Hắn cũng chính là muốn đi trước thành chủ đi tìm Phi Tuyết lâu ba tên tông sư, thám thính Xích Huyết Giáo giáo tông hành tích.

【 chậc chậc chậc 】

Lúc này, hồi lâu không có ngoi đầu lên Tà Linh hiện lên ra, cảm thán nói:

【 oán khí, âm khí, sát khí, tử vong cùng tuyệt vọng ta có thể cảm giác được tựa hồ có cái gì thú vị đồ vật tại thai nghén 】

"A "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, lập tức dò hỏi:

"Ngươi có cái gì phát hiện "

【 một cái đồ rất thú vị, rất hỗn loạn, rất phức tạp. Tựa hồ liền giấu ở trong tòa thành này. 】

Tà Linh nhắm mắt lại làm ra một bộ cảm giác tư thái đến:

【 nhìn có người lợi dụng vô số sâu kiến chết đi, chồng chất ra một cái đồ rất thú vị a, có ý tứ, rất có ý tứ! 】

Nhạc Bình Sinh ánh mắt băng lãnh, truy vấn: "Là cái gì trốn ở địa phương nào "

【 tiểu tử, ngươi chẳng lẽ cho là ta không gì không biết a! 】

Tà Linh khinh miệt nói:

【 đây là sinh mệnh cấp độ bên trên ưu thế, nhưng ta cũng chỉ có thể mơ hồ cảm giác được nó tồn tại mà thôi, nếu là cho là ta có thể giúp ngươi tìm tới hắn ngươi liền mười phần sai! 】

Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên, không nói thêm gì nữa, mà Tà Linh thì là nhãn châu xoay động, tiếp tục nói ra:

【 tiểu tử, ngươi bây giờ sinh mệnh cấp độ mặc dù không đáng giá nhắc tới, nhưng cũng coi là miễn cưỡng thoát sâu kiến hàng ngũ, ngươi tại sao muốn đi gọi mấy cái kia con kiến chết sống đồng tình thương hại chính nghĩa lúc nào ngươi mới có thể

vứt bỏ những cái này nhàm chán tình cảm 】

【 nhìn một cái đi, nhìn một chút ngươi dọc theo con đường này nhìn thấy sâu kiến thảm trạng, bọn hắn cuối cùng rồi sẽ tử vong, nhưng là nếu như ngươi tiếp tục đem thời gian lãng phí ở dạng này không có chút ý nghĩa nào sự tình phía trên, ngươi cũng 】

Kết thúc Tà Linh ồn ào, Nhạc Bình Sinh đã đi tới phủ thành chủ cổng.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cứ như vậy thẳng tắp đi tới, đứng tại phủ thành chủ cổng đóng giữ mấy tên giáp sĩ vừa muốn mở miệng quát lớn, Nhạc Bình Sinh toàn thân Tiên Thiên chi khí thấu thể mà ra, tại sau lưng tạo thành một mảnh trùng trùng điệp điệp tinh thần màn sáng, đồng thời mở miệng nói:

"Đóng giữ ba vị Phi Tuyết lâu trưởng lão là hay không ở chỗ này ta là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, muốn cùng bọn họ thương nghị Xích Huyết Giáo giáo tông đuổi bắt sự nghị."

Đầy rẫy mỹ luân mỹ hoán tinh huy sắc thái dẫn vào tầm mắt, cổng đóng giữ bốn tên giáp sĩ toàn thân run một cái, chỗ nào vẫn không rõ trước mắt người này cùng trong phủ trấn thủ ba vị đại nhân vật, cũng là một vị cao cao tại thượng khí đạo tông sư

"Vị đại nhân này, mời! Trước hết mời đại nhân tại lệch sảnh chờ đợi một lát, ta đi báo cáo cái kia ba vị đại nhân, xin chờ một chút!"

Không dám thất lễ, trong đó một cái giáp sĩ lập tức rất cung kính dẫn dắt Nhạc Bình Sinh tiến vào trong phủ, một cái khác vội vàng tiến về Trần Kiếm Thư bọn người vị trí đi thông báo.

Phủ thành chủ tiếp khách đại sảnh đã bị dọn dẹp ra, làm Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn ba tên Phi Tuyết lâu

trưởng lão trấn thủ kiểm tra chỗ, cấm chỉ bất luận kẻ nào tiến vào.

Giờ phút này lục soát thiên tác địa bàn lơ lửng tại ba người trước mặt, nguyên khí đại lượng rót vào, hơi co lại màn sáng phía trên, từng tia từng sợi huyết sắc sợi tơ giăng khắp nơi, hỗn loạn tưng bừng.

Trong yên tĩnh, Từ Nhạc Sơn mở miệng nói:

"Trần trưởng lão, liên tiếp hai ngày đều không có chút nào động tĩnh, Xích Dạ Kiêu có thể hay không đã thừa dịp toàn thành hỗn loạn đã lẩn trốn ra khỏi thành "

"Sẽ không!"

Trần Kiếm Thư cười lạnh một tiếng:

"Hai vị chẳng lẽ không có phát hiện, dọc theo con đường này Xích Dạ Kiêu nguyên bản có vô số lần cơ hội có thể ngụy trang thành người bình thường lẩn trốn, hết lần này tới lần khác mỗi lần đều sẽ cố ý hiển lộ hành tích, để chúng ta bắt được hắn trên con đường này đại lượng rút ra người bình thường khí tức, tất nhiên là có thủ đoạn nào đó đột phá hiện hữu cảnh giới. Ta có thể đoán được, hắn đại khái là nghĩ tại đột phá về sau trái lại giết chúng ta một trở tay không kịp, đem chúng ta cũng hóa thành hắn tư lương "

Vu Thắng Hồng nhẹ gật đầu, gần một tháng truy sát đến nay, dọc theo con đường này tình huống xác thực như là Trần Kiếm Thư nói, hắn cười khẩy:

"Xích Dạ Kiêu bàn tính đánh cho ngược lại là rất không tệ, bất quá dù là hắn đột phá đến thượng vị tông sư cảnh giới cũng chưa hẳn là Trần trưởng lão đối thủ, huống chi minh Cổ Phi tuyết "

"Ba vị đại nhân! Ba vị đại nhân!"

Tiếng hô hoán truyền đến, Vu Thắng Hồng nhướng mày, quay đầu nhìn về phía đứng tại ngoài phòng khách sắc mặt kính úy giáp sĩ, thản nhiên nói:

"Sự tình gì "

"Đại nhân, có một vị Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ đại nhân đến đây bái phỏng ba vị đại nhân, nói là muốn thương nghị đuổi bắt ma đầu sự tình, hắn hiện tại ngay tại lệch sảnh chờ đợi."

"Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ "

Trần Kiếm Thư vẫn như cũ không hề bận tâm, không chút nào để ý, mà Vu Thắng Hồng chau mày, trong lúc nhất thời nhưng căn bản nghĩ không ra cái này cái gọi là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ đến cùng là cái nào một hào nhân vật, quát lớn:

"Cái gì Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, a miêu a cẩu muốn thấy chúng ta ngươi cũng dám bỏ vào đến "

"Chờ một chút."

Từ Nhạc Sơn tựa hồ là nhớ ra cái gì đó:

"Cái này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ tựa hồ chính là đánh bại thiếu tôn, đứng hàng 【 bí truyền Long Hổ bảng 】 đệ nhất một cái kia "

Lúc trước thiếu tôn khiêu chiến giới tông phái thanh niên lĩnh quân một đời sự tình huyên náo xôn xao, Nhạc Bình Sinh càng là mượn đánh bại thiếu tôn mà leo lên 【 bí truyền Long Hổ bảng 】 vị thứ nhất, thanh danh lan truyền lớn. Bất quá cái này hơn một tháng thời gian đến nay, ba người bọn họ một mực tại đuổi bắt Xích Dạ Kiêu, đối với ngoại giới tin tức biết lạc hậu, Vu Thắng Hồng trong lúc nhất thời nghĩ không ra cũng rất bình thường.

"Nguyên lai là hắn đến cùng chúng ta thương nghị đuổi bắt sự

nghị một cái võ đạo gia cũng dám dõng dạc, tham gia trước tông sư sự tình "

Vu Thắng Hồng cười lạnh một tiếng, tay áo hất lên:

"Không biết sống chết! Để hắn đi!"

Nhạc Bình Sinh lại như thế nào thanh danh lan xa, danh truyền thiên hạ, cũng chỉ bất quá là một cái võ đạo bước đầu tiên võ giả mà thôi, mà bọn hắn ở đây trong mắt ba người là từ đầu đến đuôi hậu sinh vãn bối, căn bản không có cùng bọn hắn đối thoại tư cách.

"Thế nhưng là, thế nhưng là "

Ân

Nhìn thấy giáp sĩ ấp úng, Vu Thắng Hồng âm thanh lạnh lùng nói: "Nhưng mà cái gì! "

Tên này giáp sĩ trên trán đổ mồ hôi, trong lòng kêu khổ thấu trời, vội vàng run rẩy nói:

"Thế nhưng là ta xem ra vị đại nhân này cùng ba vị đại nhân, tựa hồ đồng dạng là tông cảnh giới tông sư "

Ân

Lần này, không riêng gì Vu Thắng Hồng cùng Từ Nhạc Sơn hai người, chính là Trần Kiếm Thư cũng có chút ngoài ý muốn, mở miệng nói:

"Ngươi xác định "

Thông báo giáp sĩ lau mồ hôi, nói: "Xác thực, xác định!"

Từ Nhạc Sơn cười cười, ẩn ẩn có chút khinh thường, nói:

"Cái này đến có chút ý tứ, xem ra người này đã thành công tấn thăng làm khí đạo tông sư bất quá Tinh Thần Liệt Túc tông ở xa mấy ngàn dặm bên ngoài, hắn chạy tới nơi này làm cái gì chẳng lẽ là tinh thần trọng nghĩa phát tác, muốn vì dân trừ hại; vẫn là mượn đánh chó mù đường cơ hội, khai hỏa danh hào, ra vừa ra danh tiếng "

"Bất luận hắn có ý nghĩ gì, đều không liên quan gì đến chúng ta. Chuyện này không phải một cái vừa mới tấn thăng tông sư có thể nhúng tay, ta cũng không cho phép người khác nhúng tay, bất luận là ai."

Trần Kiếm Thư mí mắt nhấc cũng không nhấc, hờ hững mở miệng nói:

"Bất quá đối phương dù sao cũng là một cái tông sư, Vu trưởng lão, liền làm phiền ngươi đi đem hắn đuổi đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 405: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Ba)

Chương 405: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (ba)

Làm Vu Thắng Hồng tại giáp sĩ dẫn dắt hạ bước vào Thiên Điện, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh tuổi trẻ khuôn mặt là lông mày không khỏi giương lên.

Tựa hồ là cố ý hiển lộ thực lực, người trẻ tuổi này trên thân, từng tia từng sợi tinh huy lượn lờ, đích thật là có thể cùng thiên địa nguyên khí tiến hành trao đổi cảnh giới tông sư.

Khí đạo tông sư ăn sông nuốt khí, sinh mệnh cấp độ siêu phàm thoát tục, có thuật trú nhan không phải số ít, có không ít thậm chí bảo trì tại thanh niên thời kỳ hình dạng, bất quá ngay cả như vậy, Nhạc Bình Sinh khuôn mặt nhìn qua cũng quá mức tuổi trẻ, bất quá mười tuổi dáng vẻ.

Suy nghĩ chợt lóe lên, Vu Thắng Hồng không có dây dưa tại vấn đề này, trực tiếp tại Nhạc Bình Sinh đối diện ngồi xuống, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh đơn giản ra hiệu qua đi, nhàn nhạt hỏi:

"Ta chính là Phi Tuyết lâu trưởng lão Vu Thắng Hồng, các hạ xuống đây này đến thăm, không biết có gì muốn làm "

Đối với Phi Tuyết lâu dạng này đỉnh tiêm tông môn đến, Tinh Thần Liệt Túc tông thật sự là đến không đáng chú ý, nếu như không phải nghe bọn thủ hạ chỗ Nhạc Bình Sinh là khí đạo tông sư cảnh giới, hắn căn bản gặp cũng sẽ không gặp.

"Ta vì Xích Huyết Giáo giáo tông mà đến."

Nhạc Bình Sinh không nói nhảm, gọn gàng dứt khoát mà hỏi:

"Vu trưởng lão nơi này có thể bảo hắn biết hành tích "

"Các hạ chính là vì chuyện này mà đến "

Vu Thắng Hồng nhướng mày, lập tức lắc đầu bật cười:

"Vị này nhạc Nhạc tông chủ, Xích Dạ Kiêu phát rồ, tâm ngoan thủ lạt, mà lại thực lực mạnh mẽ, về phần ngươi "

Đã mất đi tiếp tục trò chuyện kiên nhẫn, Vu Thắng Hồng trực tiếp đứng dậy, thuận miệng nói:

"Như vậy đi! Hiện tại Xích Dạ Kiêu mười phần trốn ở trong tòa thành này, thậm chí có khả năng trốn ở lòng đất lập mưu âm mưu quỷ kế gì, chúng ta tạm thời còn không có đạt được bất kỳ manh mối, nhưng là lúc nào cũng đều tại kiểm trắc, hắn cũng chạy không thoát lòng bàn tay của chúng ta. Ngươi có thể lưu lại một cái địa chỉ, một khi có cái gì phát hiện ta sẽ phái người lập tức thông tri ngươi, như thế nào "

Trong mắt hắn, Nhạc Bình Sinh không thể nghi ngờ là vừa mới tấn thăng làm khí đạo tông sư, giờ phút này hăng hái, muốn mượn đánh chó mù đường cơ hội, lại lần nữa dương danh lập vạn.

Đây cũng là nhân chi thường tình, Vu Thắng Hồng mặc dù căn bản không đem Nhạc Bình Sinh võ đạo thực lực cùng tông môn thế lực để ở trong mắt, trong lòng ẩn ẩn khinh thường, nhưng là đối mặt một vị khí đạo tông sư, hắn không đáng cùng trở mặt, vẫn là giữ vững cơ bản nhất lễ tiết, chỉ cầu có thể mau chóng đuổi người này.

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ một chút, đầu. Bắc Ngô thành thật sự là quá lớn, bằng vào lực lượng của mình tạm thời không cách nào

tìm kiếm được Xích Dạ Kiêu tung tích, bất quá cái này Phi Tuyết lâu ba vị tông sư theo trên đường đi đều đối Xích Dạ Kiêu theo đuổi không bỏ, nên là có đặc biệt thủ đoạn, dựa vào bọn hắn tự nhiên so với chính mình một tìm kiếm mạnh hơn rất nhiều.

Một bên giáp sĩ nhanh chóng đưa lên giấy bút, tại lưu lại Hợp Tung Đạo võ quán địa chỉ về sau, Nhạc Bình Sinh xoay người lại hướng về Vu Thắng Hồng chắp tay nói:

"Vậy liền làm phiền."

Vu Thắng Hồng mỉm cười, lạnh nhạt nói:

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh không có quá nhiều dừng lại, hướng về bên ngoài phủ đi đến.

Làm Nhạc Bình Sinh bóng lưng tại giáp sĩ dẫn đầu hạ biến mất về sau, Vu Thắng Hồng đứng tại chỗ, vung tay áo một cái, không khỏi mỉm cười một tiếng:

"Không biết trời cao đất rộng."

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, Nhạc Bình Sinh lưu lại tấm kia ghi chép địa chỉ trang giấy trong nháy mắt tự đốt, hóa thành từng mảnh tro tàn, phất phới bay tán loạn

Làm Nhạc Bình Sinh trở lại Hợp Tung Đạo võ quán hầm thời điểm, trong hầm ngầm trống rỗng, Trần Hạc Tường cùng tất cả các học viên đã không thấy bóng dáng.

Nhạc Bình Sinh biểu lộ có chút biến hóa, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, lập tức rời đi hầm, thân ảnh như là như lôi đình bắn ra, tại trống rỗng trên đường phố liên tiếp lấp lóe, trong phiến khắc liền đã xuất hiện ở Lưu Nhạc Thành cửa nhà.

Vùng này cũng tương tự không có trốn qua tai nạn, không tính dày đặc phòng ốc viện đại bộ phận đổ sụp, tràn ngập tĩnh mịch.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong, Trần Hạc Tường im lặng mà đứng, Tiêu Lam đang thấp giọng khóc nức nở, mà một cái yếu đuối không nơi nương tựa thân ảnh quỳ rạp xuống phế tích trước mặt, toàn thân run rẩy.

Nhạc Bình Sinh trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, đi tới.

Một cái hình dung khô cạn thân ảnh một mình nằm trước mặt Lưu Hi, không có chút nào âm thanh, trên thân tràn đầy cát đất tro bụi, tựa hồ là vừa mới từ phế tích bên trong khai quật ra, hai mắt nhắm nghiền, trên tay còn nắm chặt một chi cán dài tẩu hút thuốc.

Đạo này hình dung khô cạn, sinh cơ đã triệt để biến mất thân ảnh, chính là Lưu Nhạc Thành.

Trận này cơ hồ bao trùm toàn bộ thành bắc khu vực tai bay vạ gió, hắn cũng không có trốn qua đi. Mà còn lại học viên tại tỉnh táo lại về sau, cũng đều nhao nhao chạy tới nhà của mình, nhìn thấy cảnh tượng chỉ sợ không có sai biệt, đồng dạng chỉ có chết tịch.

Nhạc Bình Sinh đi tới Trần Hạc Tường bên người, tại hắn Linh giác cảm giác bên trong, Lưu Nhạc Thành nhịp tim đình chỉ, huyết dịch không có chút nào lưu động, đã triệt để ngưng kết, đã mất đi tất cả sinh mệnh đặc thù, đích thật là đã triệt để tử vong, hết cách xoay chuyển.

Trần Hạc Tường thanh âm khàn khàn, trầm thấp:

"Tai bay vạ gió, tai bay vạ gió! Không chỉ là Hi gia, còn lại tất cả học viên vào nhà vậy"

Trên thực tế trong hầm ngầm hai ngày thời gian bên trong không có bất kỳ cái gì người đến đây tìm kiếm, Trần Hạc Tường trong lòng đã ẩn ẩn có dự cảm bất tường, chỉ bất quá lúc ấy Lưu

Hi bọn người sinh tử một đường, đại sự hàng đầu, hắn căn bản không có dư thừa tinh lực đi tìm người còn lại.

Oa một tiếng, Tiêu Lam nhào vào Trần Hạc Tường trong ngực, lên tiếng khóc lớn.

Lưu Hi cứ như vậy im ắng nằm ở Lưu Nhạc Thành trên thi thể, bi thống đến cực, thút thít đều là lặng yên không một tiếng động, chỉ có thể nhìn thấy nàng thân thể run rẩy không ngừng.

Nhạc Bình Sinh một mình nhìn chăm chú Lưu Nhạc Thành đã khuôn mặt cứng ngắc.

Chính là cái này cá tính khoan hậu ôn hòa trung niên nam nhân, vì báo ân cứu mạng chứa chấp với cái thế giới này hoàn toàn không biết gì cả hắn, để hắn đứng vững bước chân, đồng thời xuất tiền để hắn đi võ quán tập võ.

Hiện tại hắn chết rồi, bởi vì một trận tai bay vạ gió chết tại nhà của mình.

Không biết qua bao lâu, từ mặt trời lên cao đến mặt trời chiều ngã về tây, Lưu Hi tựa như là đã mất đi linh hồn con rối, không nói một lời, quỳ gối Lưu Nhạc Thành thi thể trước mặt.

Đột nhiên, thân thể của nàng chậm rãi ngã quỵ.

Nàng ngất đi.

Một cỗ nhu hòa gió nhẹ đỡ thân thể của nàng.

Ầm ầm

Giờ khắc này, cho dù là Nhạc Bình Sinh cực lực kiềm chế, khống chế trong lòng như vực sâu như là biển hung lệ sát ý, không khí cùng đại địa đều đang lắc lư, phát ra không chịu nổi gánh nặng rên rỉ!

Cùng lúc đó, không biết sâu đến mức nào dưới nền đất.

Cuồn cuộn sóng máu trào lên mà đến, có đầy trời cực địa hạo đãng khí thế.

Ông!

Xích Dạ Kiêu đằng sau, đế vương huyết ảnh vô cùng ngưng thực, toàn thân phảng phất huyết ngọc chế tạo, tựa hồ là đang tích lũy ở trong đột phá một loại nào đó giới hạn, trong nháy mắt tựa hồ tiến hành ngàn vạn lần chấn động, trong nháy mắt cùng Xích Dạ Kiêu ngồi xếp bằng bất động thân ảnh triệt để trùng hợp!

Ầm ầm!

Ngay tại huyết ảnh đế vương cùng Xích Dạ Kiêu triệt để trọng hợp một khắc này, nước sông cuồn cuộn, xác chết trôi ngàn vạn, máu chảy phiêu xử, vô biên vô hạn, vạn người tử vong sát khí dẫn động giữa thiên địa một mảnh u ám! Làm nổi bật lên máu bên trong đế vương Vô Thượng uy nghiêm!

"Đại công cáo thành! Ha ha ha ha ha!"

Một đạo tùy ý, bá đạo, không ai bì nổi ác độc cuồng tiếu, xuyên thấu không biết sâu đến mức nào mặt đất, xông thẳng lên trời!

Phủ thành chủ.

Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn ba người đang toàn lực quán chú nguyên khí, đem lục soát thiên tác địa bàn phạm vi làm lớn ra mấy lần, đạt đến gần như mười dặm phạm vi.

Ông!

Đúng lúc này, lục soát thiên tác địa bàn mãnh nhưng chấn động, hơi co lại cảnh quan cực bắc biên giới chỗ khu vực, bỗng

nhiên nổi lên một mảng lớn huyết quang!

"Ngoài thành phía bắc! Không trong thành!"

Trần Kiếm Thư bỗng nhiên mở mắt, vô hình phong duệ chi khí bộc phát ra, tung hoành cắt chém, đem trong đại sảnh tất cả sự vật toàn diện vỡ vụn!

"Chúng ta đi!"

Sau một khắc, cương khí bạo chấn, trực tiếp sẽ khách đại sảnh rung sụp, ba đạo thẳng tiến không lùi cực độ sắc bén kiếm quang, xẹt qua chân trời!

Bắc Ngô thành nơi nào đó lầu các phía trên.

Phòng phía trên, thiếu tôn ở trên cao nhìn xuống, cầm trong tay chén rượu, hài lòng xem xét dưới trời chiều Bắc Ngô thành cảnh quan.

Ân

Ánh mắt của hắn lóe lên, liền thấy ba đạo lạnh lùng kiếm quang trường hồng trong nháy mắt phá vỡ chân trời, hướng về ngoài thành phương Bắc vọt tới.

"Bọ ngựa bắt ve, ai ở phía sau "

Thiếu tôn cười dài một tiếng, thân ảnh biến mất tại trong gió. (chưa xong còn tiếp. . .)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 406: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Bốn)

Chương 406: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (bốn)

Mặt trời chiều ngã về tây, dư huy biến vẩy, đỏ tươi mặt trời lặn dư huy phát ra từng tia từng tia kì lạ huyết hồng chi sắc.

Ngay tại Bắc Ngô thành bên ngoài vài dặm bên ngoài một chỗ vùng bỏ hoang đồng bằng phía trên, một bóng người như là lão tăng nhập định, cứ như vậy một mình ngồi xếp bằng bất động, tựa hồ cùng đầy trời huyết sắc ráng mây hòa thành một thể.

Coong!

Sau một khắc, réo rắt kiếm minh thanh âm vang vọng vùng bỏ hoang, um tùm kiếm quang phô thiên cái địa tung hoành vãng lai, đem nửa cái chân trời ấn chiếu thành biển ánh sáng.

Quang mang tan hết, ba đạo thân ảnh xuất hiện, hiện lên tam giác trận thế phong tỏa tất cả không gian, đem mặt đất cái thân ảnh kia triệt để khóa chặt.

Ba người ở trên cao nhìn xuống, lãnh khốc nhìn trên mặt đất ngồi xếp bằng bất động thân ảnh.

Trần Kiếm Thư mèo vờn chuột, đánh giá không nhúc nhích Xích Dạ Kiêu, cười lạnh nói nói ra: "Xích Dạ Kiêu, làm sao không chạy "

"Chạy "

Ngồi xếp bằng trên mặt đất Xích Dạ Kiêu cũng không ngẩng đầu lên, lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, tự mình nói ra:

"Ta tại sao muốn chạy "

Đối mặt ba vị cường địch triệt để phong tỏa, Xích Dạ Kiêu tựa hồ không thèm để ý chút nào, một bộ ổn thỏa Điếu Ngư Đài bộ dáng.

"A là cái gì cho ngươi dạng này lực lượng "

Trần Kiếm Thư tựa hồ cũng không nóng nảy động thủ, chậm rãi nói ra:

"Để cho ta đoán xem, ngươi đại khái là lợi dụng dọc theo con đường này cướp đoạt mà đến vô số người khí huyết, rốt cục đột phá hiện hữu cảnh giới, thành tựu thượng vị tông sư, cảm thấy mình đã có thể cùng ta gọi tấm "

Hắn nhe răng cười một tiếng, hỏi ngược lại:

"Xích Dạ Kiêu, không biết ta nói đúng hay không "

Vu Thắng Hồng cười ha ha: "Xích Dạ Kiêu, ngươi điểm này thủ đoạn nham hiểm, chẳng lẽ sẽ cho là chúng ta nghĩ không ra "

Từ Nhạc Sơn càng là lắc đầu, cười nói: "Xích Dạ Kiêu, chúng ta có thể cho ngươi một cái cơ hội, để xuất thủ trước, nhìn xem ngươi lần này có hay không vận khí tốt như vậy có thể trở về từ cõi chết "

Nhưng mà, ba người bọn họ trong dự liệu Xích Dạ Kiêu tâm cơ bị nói toạc ra sau thất kinh tình huống cũng không có sinh.

Gió nhẹ chầm chậm, tịch dương dư huy chiếu rọi xuống, Xích Dạ Kiêu chậm rãi đứng dậy, nhẹ giọng thở dài:

"Các ngươi chẳng lẽ không nghĩ tưởng tượng, vì cái gì ta cũng

không có lựa chọn ở trong thành, mà là cố ý ở chỗ này cùng các ngươi giao chiến "

Trần Kiếm Thư trong lòng ba người có chút nhảy một cái, lập tức dâng lên một cỗ dự cảm không ổn.

Mà Xích Dạ Kiêu sao dữ dội nhưng ở giữa giang hai cánh tay ra, ầm ĩ cười dài:

"Bởi vì, trong thành trì người đều là bản tọa tư lương, nếu là bởi vì ta giết chết các ngươi dùng quá sức mà tử thương, bản tọa đem rất là đau lòng a!"

Ông!

Giống như vạn ma gào thét âm trầm lời nói quanh quẩn bốn phương tám hướng, nương theo lấy ầm ĩ khắp chốn sắc nhọn kinh khủng tiếng vang bên trong, phương viên trăm trượng không gian giống như sống lại, vô lượng huyết quang cùng mặt trời lặn dư huy hòa thành một thể, một chút xíu khuếch tán, ngọ nguậy, từng tầng từng tầng bao trùm Xích Dạ Kiêu quanh thân mấy chục trượng phương viên, quấy tạo thành vô số cái huyết sắc vòng xoáy, cuốn lên lưu đại địa run rẩy kịch liệt!

Trần Kiếm Thư, Từ Nhạc Sơn, Vu Thắng Hồng trong nháy mắt sắc mặt biến hóa!

Ầm ầm

Vết rách cống rãnh trải rộng, hướng bốn phía dịch ra, xung quanh đá vụn cát bay, ầm vang vang lên! Toàn bộ mặt đất đều kịch liệt đẩu động, không ngừng sôi trào. Thật giống như có một con cùng hung cực ác yêu ma muốn xé mở đại địa từ trong Địa ngục leo ra!

Theo răng rắc một tiếng phảng phất không gian vỡ vụn đồng dạng nổ vang rung trời, thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại, một cỗ

đậm đặc đến cho dù dốc hết biển lớn cũng vô pháp địch sạch sẽ to lớn huyết ảnh từ Xích Dạ Kiêu đằng sau bay lên, trong nháy mắt hóa thành một tôn Gundam mấy chục trượng, như là thế gian hoàn mỹ nhất huyết ngọc chế tạo, bên ngoài thân không ở vặn vẹo ba động huyết ảnh đế vương hình tượng!

Tôn này huyết ảnh đế vương toàn thân huyết sắc quang diễm mãnh liệt mà ra, hóa thành một mảnh huyết sắc trường hà cuồn cuộn vờn quanh quanh thân khoảng chừng, huyết hà phía trên vô số không trọn vẹn mặt quỷ oán linh chìm chìm nổi nổi, lại có một loại nhìn không thấy cuối bộ dáng, không biết hoặc nhiều hoặc ít vong linh chìm ở trong huyết hà.

Hư ảo đế vương thân ảnh chiếm cứ giữa không trung, cuồn cuộn sát khí nương theo lấy đế vương âm tà bá đạo, không thể ngăn cản, không thể trái ngược hung lệ khí tức xông thẳng trời cao, dẫn động thiên địa biến sắc.

Đế vương giận dữ, máu chảy phiêu xử!

Ngay trước tôn đỉnh thiên lập địa huyết ảnh đế vương xuất hiện trên thế gian đồng thời, một cỗ đậm đến tượng ngưng kết máu Amagiri khí bốn phía khuếch tán, thôn phệ hết thảy nguồn sáng, chỗ đến trên mặt đất lẻ tẻ cỏ cây trong nháy mắt héo tàn, lấy mắt có thể thấy được lần khô héo mục nát, hóa thành tro tàn, mặt đất biến thành khô bại cháy đen, sinh cơ đều diệt tuyệt!

Vô tận tuyệt vọng, âm trầm, bá đạo tuyệt luân tử vong cùng hủy diệt mùi huyết tinh khuếch tán cọ rửa, cảm ứng được cỗ này vô biên khí thế, giờ phút này Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, từ vui vẻ lâu dài ba người da mặt run mạnh!

Trần Kiếm Thư gắt gao cắn răng, gằn từng chữ một:

"Chân, võ, pháp, tướng!"

Cái này to lớn huyết ảnh nhìn qua tựa hồ là ngự khí hóa hình thủ đoạn ngưng tụ mà thành, nhưng là lấy kiến thức của hắn uyên bác, thấy được rõ ràng, đạo này huyết ảnh đế vương đã triệt để ngưng kết thành thực chất, quán chú không gì so sánh nổi oán khí, âm khí, sát khí, không còn là đơn giản nguyên khí chồng chất, đã thuộc về Luyện Thần Tôn Giả mới có thể ngưng tụ chiêu bài tính thủ đoạn, Chân Võ Pháp Tướng!

Luyện Thần Tôn Giả đang đánh phá ở vào mi tâm thân thể cái thứ ba thần tàng về sau, võ đạo ý chí có thể can thiệp hiện thực, ngoại trừ có thể động tinh thần đả kích, lấy ý chí phương diện triệt để đánh đối thủ bên ngoài, uẩn dưỡng quán chú tự thân mạnh nhất võ đạo ý chí, cùng Luyện Thần Tôn Giả bản thân không phân khác biệt Chân Võ Pháp Tướng, chính là mang tính tiêu chí thủ đoạn.

Mà bây giờ ở trước mặt bọn họ, mặc dù khí tức hung lệ, nhưng rõ ràng vẫn như cũ ở vào khí đạo tông sư cảnh giới Xích Dạ Kiêu, lại thi triển ra hắn hiện giai đoạn tuyệt đối không có khả năng có thủ đoạn!

"Trần Kiếm Thư, ngươi ngược lại là có chút kiến thức! Bất quá ngươi có phải hay không thật bất ngờ "

Bị một câu nói toạc ra, Xích Dạ Kiêu có chút ngoài ý muốn, trái lại lấy một loại mèo bắt con chuột trêu tức ánh mắt quét mắt sắc mặt tái xanh Trần Kiếm Thư, cười to nói:

"Trần Kiếm Thư, ngươi vì cái gì bất động đầu óc suy nghĩ một chút ta Xích Huyết Giáo thu thập hơn trăm vạn trái tim người khí huyết, làm sao có thể vẻn vẹn chỉ là vì để cho ta đột phá cảnh giới mà thôi ta muốn làm, chính là lấy khí đạo tông sư chi thân, hội tụ vô lượng oán khí, sát khí, âm khí, ngưng tụ ra như thế một tôn chỉ có Luyện Thần Tôn Giả mới có thể ngưng tụ ra Chân Võ Pháp Tướng! Dạng này hành động vĩ đại, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, các ngươi tên ngu ngốc như vậy làm sao lại hiểu ha ha ha ha ha!"

Hơn trăm vạn người trái tim người khí huyết!

Xích Dạ Kiêu thành tựu tông sư nhiều năm, dứt bỏ Xích Huyết Giáo cưỡng ép tăng cao tu vi cảnh giới thủ đoạn tới nói, bản thân hắn tư chất vào chỗ liệt tuyệt đỉnh, năm đó liền được Âm Huyết Quy Nguyên Châu, cùng trong đó cất giấu

Tàn thiên, sáng lập Xích Huyết Giáo.

Bên trong liền ghi chép một môn lấy khí đạo tông sư chi cảnh, lấy một loại mở ra lối riêng thủ đoạn, lợi dụng trăm vạn sinh linh khí huyết, oán khí, sát khí, cưỡng ép ngưng tụ ra Luyện Thần Cảnh Giới mới có thể ngưng tụ Chân Võ Pháp Tướng —— Thiên Cương luyện huyết!

Thiên Cương luyện huyết, tên như ý nghĩa, cửa này chỗ lợi hại liền ở chỗ tại Âm Huyết Quy Nguyên Châu phụ trợ dưới, phân hoá ngưng tụ ngàn vạn Huyết Thần tử, có thể luyện hóa người khác huyết dịch, hóa thành tự thân tư lương, bổ, đồng thời ngưng tụ sinh linh tử vong thời điểm tán tuyệt vọng sát khí, oán khí!

Người bình thường khí huyết thua xa tại võ giả, tại Xích Dạ Kiêu phân hoá ra ngàn vạn Huyết Thần tử bổ nhào về phía trước phía dưới, lập tức liền toàn thân huyết khí khô kiệt, thân hóa xương khô hạ tràng, căn bản là không có cách ngăn cản.

Không chỉ có như thế, Thiên Cương luyện huyết còn am hiểu nhất đánh lâu dài, nhất là đối mặt cảnh giới không bằng chính mình võ giả, càng là ưu thế chiếm hết, đối phương khí tràng phòng hộ căn bản ngăn không được luyện huyết xâm nhập, trên cơ bản mấy lần liền bị hút hết huyết khí, biến thành phế vật.

Mà Xích Dạ Kiêu uống máu Cổ Đế pháp thân ngưng kết thành công, cũng liền đại biểu cho có trăm vạn người chết tại Xích Huyết Giáo trên tay!

"Các ngươi hẳn là cảm thấy vinh hạnh!"

Giống như là nhìn người chết, âm lãnh càn rỡ ánh mắt tại ba người gương mặt bên trên qua lại liếc nhìn, Xích Dạ Kiêu khuôn mặt vô cùng tà ác:

"Bởi vì các ngươi chính là nhóm đầu tiên chết tại Sáp Huyết Cổ Đế Pháp Thân hạ tế!"

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, sóng máu bạo, che khuất bầu trời!

Một gian gian phòng đơn sơ bên trong, Nhạc Bình Sinh sắc mặt băng lãnh, vừa mới đem chìm vào giấc ngủ Lưu Hi thu xếp tốt.

Ân

Trong nháy mắt, trong tâm thần, một cỗ vô hình hung lệ chi ý phát sinh, nhất thời gợn sóng.

Nhạc Bình Sinh lập tức đi ra ngoài phòng, bay lên không, đưa mắt mà trông.

Giữa tầm mắt, phía bắc vài dặm phương hướng, huyết quang mãnh liệt, phô thiên cái địa, huyết quang bên trong, ẩn ẩn có một tôn to lớn huyết sắc quang ảnh đang gầm thét tứ ngược!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 407: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Năm)

Chương 407: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (năm)

Giờ khắc này, bên ngoài một dặm, thiếu tôn biến mất tại cự thạch âm ảnh ở giữa, xa xa đánh giá.

Huyết hà cuồn cuộn, trào lên không ngớt. Cái kia cuồn cuộn sóng máu trào lên vờn quanh, hóa thành giữa không trung đế vương pháp tướng áo bào, tại tịch dương phủ lên dưới, đúng là có một loại đầy trời cực địa hạo đãng khí thế. Nước sông cuồn cuộn, oán linh gào thét, máu chảy phiêu xử, vô biên vô hạn, máu đế pháp tướng kình thiên chống đất, mà Xích Dạ Kiêu thân ảnh liền biến mất tại to lớn pháp tướng trái tim chỗ, như là từ viễn cổ bên trong đi ra Thái Cổ Ma Thần, ma uy cuồn cuộn, thiên địa biến sắc.

Nét mặt của hắn cũng xuất hiện có chút biến hóa.

"Nghĩ không ra, nghĩ không ra, Xích Dạ Kiêu, không riêng gì ta, chỉ sợ sẽ là ta sư tôn đều xem thường ngươi!"

Lấy Hắc Ngục truyền thừa nội tình chi thâm hậu, thiếu tôn cơ hồ trong nháy mắt liền nhận ra tới Xích Huyết Giáo giáo tông thi triển đến cùng là dạng gì thủ đoạn.

Tôn này trọn vẹn cao mấy chục trượng hạ đỉnh thiên lập địa máu đế pháp tướng rõ ràng là đào được vô số người khí huyết, hỗn hợp đủ loại oán khí, sát khí, âm khí, lại dựa vào không biết tên thủ đoạn cưỡng ép tụ hợp, lấy thi thuật giả ý chí làm hạch

tâm, tạo ra được tới như thế một cái cùng loại với Luyện Thần Tôn Giả Chân Võ Pháp Tướng quái vật kinh khủng.

"Thế nhưng là hắn đến cùng là thế nào chịu đựng lấy vô tận hung oán vỡ vụn ý chí xung kích "

Thiếu tôn trăm mối vẫn không có cách giải.

Cái này khổng lồ pháp thân muốn ngưng tụ, tất nhiên là muốn dựa vào võ giả võ đạo ý chí là chủ đạo, nhưng là Xích Dạ Kiêu phát rồ, ngưng tụ sát khí, oán khí đều là vô số người trước khi chết phát tán ra tuyệt vọng cùng oán hận chi ý, khổng lồ số lượng chồng chất dưới, tạo thành đếm mãi không hết oan hồn, lệ quỷ đồng dạng tồn tại, muốn đem bọn hắn cưỡng ép ngưng tụ trở thành Chân Võ Pháp Tướng, liền muốn thời thời khắc khắc tiếp nhận vô số hung ác tuyệt vọng ý niệm xung kích.

Mà nhưng thiếu tôn như thế một phen quan sát xuống tới, huyết đế pháp thân bên trong tuyệt vọng oán hận ý chí tập hợp mà thành oan hồn lệ quỷ vô số kể, đừng nói là một khí đạo tông sư, chính là một Luyện Thần Tôn Giả nếm thử làm như thế, đều sẽ trực tiếp bị vô số hung lệ ý niệm đem tâm thần ý thức triệt để xé nát, cả người biến thành ngớ ngẩn!

Xích Dạ Kiêu thủ đoạn, không thể tưởng tượng.

Cứ như vậy một tôn huyết đế pháp thân thi triển đi ra, Xích Dạ Kiêu coi như chi không thẹn đứng hàng tại khí đạo tông chủ bên trong đỉnh tiêm hàng ngũ, chính là chính hắn đối mặt, cũng không có bất kỳ cái gì nắm chắc.

Nụ cười của hắn thu liễm, than khẽ:

"Xem ra kế hoạch muốn cải biến."

Xuy xuy xuy!

Cuốn lên mà đến huyết hải tại ba đạo sắc bén vô cùng kiếm quang cắt xuống không trở ngại chút nào vỡ vụn, mà vỡ vụn điểm điểm huyết vũ còn chưa rơi xuống đất, liền lần nữa lại giống như là nhận lấy cái gì lực hấp dẫn thật lớn, nhao nhao hội tụ tiến vào máu đế pháp tướng quanh thân vờn quanh huyết hà ở trong.

Nhìn chằm chằm không có động tác kế tiếp to lớn pháp tướng, Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn ba người sắc mặt vô cùng ngưng trọng.

Tại vừa rồi trong chớp mắt va chạm phía dưới, ở đây ba người mỗi một cái cũng có thể cảm giác được cái kia trong huyết hà truyền đến từng đợt to lớn hấp lực, dẫn động được bản thân toàn thân huyết dịch đều ngo ngoe muốn động, tựa hồ muốn tại một giây sau liền phá vỡ làn da bay vụt ra ngoài, dung nhập cái kia cuồn cuộn trong huyết hà.

Không có tông sư cấp bậc nhục thân lực khống chế, võ giả bình thường cho dù là võ đạo gia, tại huyết hà này trùng kích vào, sớm đã toàn thân huyết dịch bắn ra, hóa thành cái kia huyết hà một phần. Nhưng là Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn ba người cảnh giới võ đạo cao thâm, đối với nhục thân lực khống chế đã đạt đến nhập vi cấp bậc, loại kia huyết dịch sôi trào cảm giác bị Tiên Thiên chi khí sinh sinh áp chế ở thể nội.

Xích Dạ Kiêu nhẹ nhàng duỗi người một chút, nhẹ giọng mỉm cười:

"Không có lập tức quay người mà chạy ba vị nhìn rất có lòng tin cho dù là đối mặt ta tôn này trăm vạn người trái tim người khí huyết đúc thành huyết đế pháp thân cũng có thể thắng qua "

Trần Kiếm Thư nắm chặt trong tay Minh Cổ Phi Tuyết kiếm, khuôn mặt lạnh lùng.

Bất luận như thế nào, hiện tại Xích Dạ Kiêu là khí đạo tông sư

cảnh giới không thể nghi ngờ, tuyệt không có khả năng ngưng luyện ra đến luyện thần pháp tướng, tôn này huyết đế pháp thân nhìn như cùng Chân Võ Pháp Tướng rất giống, nhưng tuyệt đối không có khả năng có ngang hàng uy lực. Nếu như là chân chính luyện thần pháp tướng, vẻn vẹn võ đạo ý chí áp bách công kích, cũng có thể làm cho ba người bọn họ thực lực hạn chế, không cách nào toàn lực phát huy.

Nói một cách khác, Xích Dạ Kiêu ngưng tụ ra cái này quỷ dị pháp thân nếu là mở ra lối riêng đi đường tắt, tại uy năng phía trên cũng giảm bớt đi nhiều, xa xa không thể cùng chân chính luyện thần pháp tướng so sánh, có khả năng nhất chính là chỉ có hình, lại không thần.

Mà Phi Tuyết lâu thượng cổ di binh Minh Cổ Phi Tuyết kiếm nơi tay, Trần Kiếm Thư thượng vị tông sư đều không sợ, lại thế nào khả năng đối mặt Xích Dạ Kiêu bảy liều tám kiếm ra tới pháp thân không đánh mà chạy

Vu Thắng Hồng cùng Từ Nhạc Sơn trong lúc nhất thời mặc dù không phân biệt được Xích Dạ Kiêu thi triển đến cùng là thủ đoạn gì, nhưng là cảm nhận được cỗ này đoạt người tâm phách hung lệ khí thế áp bách, bọn hắn căn bản không cần nhắc nhỏ, liền đã đánh lên mười hai vạn phần tinh thần!

"Tốt tốt tốt! Nguyên lai đây chính là lá bài tẩy của ngươi! "

Trần Kiếm Thư trong mắt Thần Quang chói mắt lóe sáng, mang theo vô hình sắc bén chi ý, phảng phất muốn cắt đứt không gian, ngữ khí um tùm:

"Trăm vạn người trăm vạn người trái tim người khí huyết, ngươi đáng chết a! Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi hao tổn tâm cơ sáng tạo ra ngụy pháp thân, có thể hay không chịu đựng lấy kiếm của ta!"

Coong!

Hắn gánh vác hộp kiếm bỗng nhiên mở ra, Minh Cổ Phi Tuyết kiếm hóa thành hung lệ du long du thoán mà ra, rơi vào hắn trong tay!

"Hai vị! Toàn lực xuất thủ! Tru sát kẻ này!"

Khi thanh này kiếm khí ra khỏi vỏ thời điểm, đột nhiên, toàn bộ trong sân thời gian tựa hồ dừng lại ngắn như vậy ngắn một sát na, Trần Kiếm Thư quát to một tiếng xa xa đâm rách chân trời, nương theo mà đến một đạo trăm trượng kinh thiên kiếm khí, một kiếm đâm thủng bầu trời oanh sát mà đến, đầy trời cực địa trường hồng kiếm khí mang theo kinh thiên cuồn cuộn sát khí, bài không phá sóng, nhấc lên cuồng bạo giống như là biển gầm lôi đình tiếng thét, thẳng tắp bổ về phía to lớn máu đế pháp tướng vị trí trái tim Xích Dạ Kiêu!

Trắng bệch sắc kiếm quang chừng rộng bảy, tám trượng, dài chừng mười trượng, vậy mà cùng to lớn huyết ảnh dài ngắn tương xứng, một kiếm chém ra tầng tầng huyết quang, phá vỡ có mặt khắp nơi oán hận, ý tuyệt vọng, thiên phong đi theo, lôi quang khuấy động, diệt tuyệt vô tình!

Cùng lúc đó, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn hai người trong cùng một lúc cảm giác được Trần Kiếm Thư toàn lực đánh giết tâm ý, trong cùng một lúc đồng loạt ra tay!

Vu Thắng Hồng một tiếng gầm điên cuồng, trong tay dài bốn thước sáng ngời trên thân kiếm tử điện lấp lánh, xông thẳng trời cao âm vang tiếng kiếm reo bên trong, một đầu dài hơn mười trượng ngắn màu tím Điện Long từ hư không gào thét mà ra, ngang qua chân trời!

Một cỗ đến từ đứng tại chuỗi sinh vật đỉnh dữ tợn khí thế phô thiên cái địa quét sạch ra, như là trong nháy mắt đó rút sạch hiện

trường đại lượng không khí, một loại trĩu nặng tử vong áp bách lóe lên trong đầu!

Sát pháp: 【 Mãng Long Bác Thiên Thức 】!

Cùng lúc đó một bên khác! Từ Nhạc Sơn sau lưng, một viên lóe ra tôn quý màu tím hào quang Đấu Tinh thần tại phấp phới lôi đình điện quang bên trong từ từ bay lên, mang theo tựa hồ liền thiên địa đều muốn đánh nát bá đạo ý chí, mang theo không thể ngăn cản khí thế, như là sao chổi va mặt trăng, xông thẳng mà ra!

Cái kia ngôi sao màu tím những nơi đi qua, tất cả tử điện kim hỏa nhao nhao né tránh chôn vùi, tại tinh thần sau lưng lưu lại một đạo trống không thông đạo, như là thần tử tại cho mình quân vương quỳ xuống đất nhường đường, sắc bén Phá Sát kiếm khí chất chứa trong đó, đồng dạng đánh tới to lớn máu đế pháp tướng!

Sát pháp: 【 Tử Vi Nhập Trung Cung 】!

Giờ khắc này, Trần Kiếm Thư hét to phía dưới, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn hai người không giữ lại chút nào, trong nháy mắt bạo phát ra mạnh nhất công phạt thủ đoạn, kinh thiên uy năng bốn phương tám hướng đánh tới, thiên băng địa liệt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 408: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Sáu)

Chương 408: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (sáu)

"Đến hay lắm!"

Xích Dạ Kiêu cuồn cuộn như sấm sét tiếng nói chấn động hư không, huyết hà bên trên vô số oán linh phát ra thê lương hô rít gào, như là ngàn vạn u hồn cùng nhau gào thét, tự thuật lấy đế vương uy nghiêm không thể xâm phạm, đây chính là giữa thiên địa chí lý, phạm thượng người, đáng chém cửu tộc, không có chút nào đạo lý có thể giảng.

Vô số sát khí u hồn phụ trợ dưới, kình thiên chống đất huyết đế pháp tương hai tay hợp nắm, trong nháy mắt bóp nát không khí, kết thành một phương mười trượng phương viên thủ ấn, trèo núi ngược lại nhạc đồng dạng đánh vỡ tầng tầng hư không, kích thích không khí chấn động như là sấm nổ, chiếu vào ba người phát ra kinh khủng thế công quét ngang mà đi!

Giờ khắc này, như là đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, đại ấn phá không nện xuống, trong không khí đúng là quậy lên như là sóng thần hô hào đồng dạng tiếng vang cực lớn. Vô số trống rỗng rít lên nương theo lấy ầm ầm ép xuống to lớn ấn tỉ, cùng nhau phát ra quỷ khóc sói gào!

Đại ấn càng là hạ lạc, hình tượng liền càng thêm rõ ràng, cuối cùng đúng là hoàn toàn nhìn không ra cái kia đế vương bàn tay bộ dáng, chỉ có hàng ngàn hàng vạn khỏa nhỏ bé oan hồn lệ quỷ tụ

tập cùng một chỗ, tụ thành một phương này sâm sâm huyết tinh đại ấn, vô số mắt trần có thể thấy sát khí xoay quanh trên đó!

Trong hư không tạo nên từng vòng từng vòng gợn sóng tựa như gợn sóng, thanh thế to lớn vô cùng, cơ hồ muốn để người vô pháp hô hút, đại ấn mặt ngoài cái kia vô số oan hồn, u linh cánh tay vung vẩy, giãy dụa gào thét, đủ loại hư tượng, như đèn kéo quân không ngừng mà biến hóa, muốn đem ở đây ba người tinh thần hoàn toàn kéo vào trong đó, triệt để tiêu diệt vô tung.

Những cái này oán linh, huyết sát chi khí bên trong toàn bộ hàm ẩn lấy một cỗ cùng hung cực ác khí tức, bao quát phía kia uy thế bức người to lớn huyết ấn, vô số chiến loạn quỷ mị hư tượng, cái này hết thảy tất cả, tất cả đều là Xích Dạ Kiêu hung ác một kích biến thành, lấy không ai bì nổi tư thái, quét về phía ba đạo to lớn trường hồng!

Đế vương giận dữ, máu chảy thành sông, một ấn đè xuống, phá vỡ núi lay nhạc, người ngăn cản tan tác tơi bời, vạn vật đều muốn hóa thành bột mịn. Đây là đế vương ấn tỉ, hiệu lệnh thiên hạ, không dám không theo, đại ấn vừa rơi xuống, đầu người lăn đất!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Kinh thiên kiếm khí, vỡ vụn!

Lôi đình mãng long, vỡ vụn!

Tử vi tinh thần, vỡ vụn!

Huyết đế pháp tương gần nửa người trong nháy mắt sụp đổ, thủng trăm ngàn lỗ!

Thiên hoảng sợ động, ngũ thải ban lan quang huy quét ngang chân trời, vô số lôi đình oanh minh, bạo tạc ánh lửa, mãnh liệt khí lãng như là Thần Ma loạn vũ, tràn ngập tại phương viên trăm

trượng không gian, đầy rẫy thấy, hết thảy trở nên kỳ quái!

Dư uy không dứt, Minh Cổ Phi Tuyết kiếm nơi tay Trần Kiếm Thư trảm diệt đạo đạo loạn lưu, liên tiếp lui về phía sau, mà Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn hai người thực lực yếu kém. Giống như là một Diệp Tiểu Tiểu thuyền con, tại sóng biển dâng trào bên trong khuấy động, phân tán, cực lực muốn ổn định thân hình.

Răng rắc!

Nhưng mà đúng vào lúc này! Ngay tại như thế hủy thiên diệt địa, như là ngày tận thế tới đồng dạng cảnh tượng bên trong! Một đôi mặt ngoài mấp mô, tàn khuyết không đầy đủ huyết ngọc tay lớn, phá vỡ tất cả hỗn độn loạn lưu, bỏ qua không gian khoảng cách, bắn nhanh ra như điện, bắt lại thân hình phiêu đãng Vu Thắng Hồng cùng Từ Nhạc Sơn hai người! Hai người lập tức phát ra vừa kinh vừa sợ hét to!

"Rất hữu hiệu công kích!"

Cuồn cuộn sóng máu mãnh nhưng trào lên, đem vô số vỡ vụn loạn lưu trấn áp xuống tới, một tôn tàn khuyết không đầy đủ huyết đế pháp tương hiển lộ ra, Xích Dạ Kiêu nhìn qua tựa hồ không hư hao chút nào, thanh âm áp đảo hết thảy tiếng oanh minh:

"Bất quá không dùng được!"

"Đáng chết!"

Mắt thấy đến Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn hai người trong khoảnh khắc tình thế đảo ngược, đã rơi vào địch thủ, Trần Kiếm Thư nội tâm phát ra nộ hống, tại trước đây chỗ không có nguy hiểm kích thích dưới, hắn tinh, khí, thần vô hạn cất cao, tinh thần ý chí tựa hồ cũng muốn tùy theo bốc cháy lên, trong tay Minh Cổ Phi Tuyết kiếm giờ khắc này bộc phát ra vô cùng sáng chói thảm

ánh sáng trắng hoa. Vô cùng to lớn, sâm nghiêm, tàn khốc ánh sáng trắng, đây là giữa thiên địa hung ác nhất quang mang, một đoàn một đoàn trắng bệch ánh lửa bộc phát ra, cơ hồ muốn đem cái này huyết sắc thiên địa thiêu đốt xuyên thấu!

Trần Kiếm Thư trong tay dâng lên một đạo muốn đâm xuyên mắt người trắng bệch trường hồng, đem trong hư không loại kia ô uế sát khí huyết khí tất cả đều xa xa bài xích ra ngoài. Nhân kiếm hợp nhất, hướng về cự tướng nơi trái tim trung tâm Xích Dạ Kiêu một kiếm ám sát mà đi!

"Buông tay!"

Vây Nguỵ cứu Triệu!

"Ha ha ha!"

Nhưng mà Xích Dạ Kiêu một tiếng cuồng tiếu, căn bản không nhìn ám sát hướng mình Trần Kiếm Thư, cầm chặt Vu Thắng Hồng cùng Từ Nhạc Sơn giãy dụa rống giận hai người pháp tướng cự chưởng trong nháy mắt vừa thu lại, ngăn cản tại Trần Kiếm Thư kiếm quang tiến lên quỹ tích lên!

Ầm ầm!

Ngay tại khốc liệt kiếm quang trường hồng sắp đâm tới trong nháy mắt, cái này hai đầu huyết đế pháp tương tay lớn trong nháy mắt nổ tung lên! Như là hơn vạn tấn bom trong cùng một lúc bị dẫn bạo!

Xích Dạ Kiêu lại là không biết dùng dạng gì thủ đoạn, trực tiếp để huyết đế pháp tương hai đầu cánh tay cục bộ tự bạo!

Vô biên huyết sắc trong nháy mắt bộc phát, trực tiếp liền đem ngang qua trời cao bá đạo hung lệ kiếm quang xé rách, bao khỏa! Toàn bộ Hồng Hoang thiên địa đều đang run rẩy sụp đổ bên trong, đại địa nứt ra, nham tương băng lưu, trụ trời ngược lại gãy, huyết

sắc trào lên phía dưới, thiên băng địa liệt, những nơi đi qua, không gian vặn vẹo vỡ vụn!

Mà Trần Kiếm Thư quán chú tất cả tinh thần, ý chí liều mạng một kiếm, cũng bị triệt để che mất,

Coong!

Bạo tạc tiếng oanh minh dư âm không dứt, một đạo réo rắt réo vang thanh âm vang lên, xa xăm mà réo rắt tiếng vang bên trong, một đạo màu xanh trắng kiếm quang như là linh xà đồng dạng búng ra không ngớt, ở trên không trung xoay chuyển, lăn xuống.

Đây là Trần Kiếm Thư Minh Cổ Phi Tuyết kiếm.

Cùng lúc đó, Trần Kiếm Thư không trọn vẹn thân ảnh kéo lấy cuồn cuộn huyết sắc bụi mù, như là sao băng vô lực rơi xuống trên mặt đất. Mà Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn hai tên Phi Tuyết lâu trưởng lão, lại tại vừa rồi kinh thiên bạo tạc bên trong bay xám chôn vùi, hài cốt không còn!

Hai vị này Phi Tuyết lâu uy danh lan xa trưởng lão, cứ như vậy lặng yên không tiếng động chết tại nơi này, chết tại bọn hắn chỗ một đường truy kích Xích Huyết Giáo dư nghiệt trên tay.

"Kiếm là hảo kiếm!"

Bụi mù bị cương phong thổi tan, thiếu thốn hai tay, đồng dạng tàn khuyết không đầy đủ to lớn huyết đế pháp tương bên trong, Xích Dạ Kiêu ánh mắt tàn nhẫn, cười như điên nói:

"Chỉ tiếc dùng người không được!"

Nương theo lấy hắn chấn thiên tiếng cuồng tiếu, lồng ngực của hắn bộ vị bỗng nhiên sáng lên cực độ thâm trầm huyết quang, một viên lớn chừng quả đấm viên châu hiển hiện, sau đó đỉnh thiên lập địa huyết đế pháp tương giống như là bỗng nhiên đạt

được cái gì bổ sung, huyết quang phun trào, tàn khuyết không đầy đủ thân thể lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc sinh trưởng!

Bả vai đầu lâu cánh tay huyết quang cấp tốc lan tràn phun trào, bất quá mấy cái hô hút công phu, khổng lồ huyết đế pháp tương hai tay cùng bên ngoài thân, tất cả tổn thương liền đã đều chữa trị, khôi phục như lúc ban đầu.

"Ngươi!"

Phun ra một ngụm máu tươi, Trần Kiếm Thư ngay cả đầy đủ đều nói không nên lời, chỉ phun ra một chữ, giãy dụa lấy muốn đứng thẳng lên, toàn thân máu chảy ồ ạt, sắc mặt tuyệt vọng, tâm tang mà chết.

Hắn bộc phát toàn lực, cộng thêm hai vị trưởng lão bởi vậy hi sinh vây công hợp kích, lại là làm uổng công!

"Biết ngươi vì sao lại thất bại sao "

Xích Dạ Kiêu ở trên cao nhìn xuống, chú thích trên mặt đất nhỏ bé bóng người:

"Bởi vì trừ phi ngươi có thể một kích phía dưới hủy diệt trăm vạn người trái tim người khí huyết, nếu không ta Sáp Huyết Cổ Đế Pháp Thân chính là bất tử bất diệt!"

Trần Kiếm Thư, Vu Thắng Hồng, Từ Nhạc Sơn ba người liên thủ một kích không thể bảo là không cường đại, nhất là Trần Kiếm Thư cùng trong tay hắn thanh kiếm kia, đối huyết đế pháp tương uy hiếp lớn nhất, mà lại huyết đế pháp thân bên trên tổn thương đại bộ phận cũng là Trần Kiếm Thư tạo thành.

Chỉ tiếc Âm Huyết Quy Nguyên Châu trên thực tế mới là Sáp Huyết Cổ Đế Pháp Thân chân chính hạch tâm trung tâm, chỉ cần Âm Huyết Quy Nguyên Châu bên trong trái tim người khí huyết

lực lượng không có tiêu hao hoàn tất, huyết đế pháp tương tổn thương đều có thể sửa phục, biến tướng đồng đẳng với bất tử bất diệt.

Hắn tà cuồng tiếng cười kịch liệt chấn động, xuyên thấu mây xanh, liền ngay cả mặt trời lặn đều phảng phất e ngại hắn hung uy, dần dần đắm chìm.

Trong tiếng cười, Trần Kiếm Thư sắc mặt trắng bệch, không nói một lời, miễn cưỡng đứng thẳng lên, lồng ngực kịch liệt chập trùng, mặc dù gần nửa người đã biến mất không thấy gì nữa lộ ra xương cốt nội tạng, nhưng là ánh mắt của hắn lại như là sắt thép đồng dạng cứng rắn, tựa hồ là đã quyết định một loại nào đó quyết tâm.

Tiếng cười ngừng, Xích Dạ Kiêu tựa hồ không thèm để ý chút nào Trần Kiếm Thư có thể sẽ có cử động, giống như mèo vờn chuột nhẹ nhàng thoải mái, lắc đầu thở dài: "Trần Kiếm Thư, các ngươi một đường truy sát , có thể hay không nghĩ tới hôm nay bất quá ta hiện tại cũng sẽ không "

Ân

Hắn đột nhiên tâm thần khẽ động, xoay đầu lại, nơi xa một mảnh hỗn độn đại địa phía trên, một bóng người nhẹ nhàng lướt đi tới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 409: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Bảy)

Chương 409: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (bảy)

Khổng lồ huyết đế pháp tương xoay người lại, hoàn toàn không thấy Trần Kiếm Thư tiểu động tác, Xích Dạ Kiêu ở trên cao nhìn xuống, quét mắt trên mặt đất dần dần đến gần thanh niên, chậc chậc thở dài:

"Thật to gan ngươi là ai "

"Giáo tông các hạ thực lực kinh người, làm cho người kính nể."

Thiếu tôn đứng chắp tay, bởi vì Xích Dạ Kiêu ngập trời hung uy mà mí mắt hơi nhảy, lấy thực lực của hắn bây giờ, tối đa cũng liền cùng bị đánh nửa chết nửa sống Trần Kiếm Thư xấp xỉ như nhau, đối mặt Xích Huyết Giáo giáo tông cái này hung nhân không có chút nào phần thắng, thu hồi cao ngạo chi tâm.

Hắn xa xa nhìn lướt qua miễn cưỡng đứng thẳng Trần Kiếm Thư thảm trạng, nói:

"Bất quá các hạ tại liên minh cảnh nội làm xuống kinh thiên như vậy động địa đại sự, liên minh hiện tại bởi vì diễn võ cơ quan chưởng tọa khiêu chiến Thần La Võ Đô sự tình không rảnh bận tâm , chờ đến chuyện này, các hạ tình cảnh chỉ sợ cũng nguy hiểm."

Xích Huyết Giáo giáo tông sở dĩ ở chỗ này tứ ngược hồi lâu,

không người hỏi đến, ngay tại lúc này Bắc Hoang cảnh nội phần lớn tông sư đã tiến đến Thần La Võ Đô, giám sát lực lượng trống rỗng. Một khi cùng liên minh phản ứng lại, Xích Dạ Kiêu chỉ sợ cũng phải đối mặt thực lực đứng đầu nhất mấy vị kia tông sư vây quét.

Xích Dạ Kiêu không thèm để ý chút nào, ánh mắt tàn nhẫn nói: "Bớt nói nhiều lời, ngươi rốt cuộc là ai muốn làm gì "

Thiếu tôn mỉm cười, ra ngoài cẩn thận, tụ âm thành tuyến nói:

"Gia sư, Hắc Ngục Tôn Chủ! Đặc khiển ta tới mời các hạ, gia nhập Hắc Ngục!"

Hắc Ngục Tôn Chủ!

Nghe được cái tên này, Xích Dạ Kiêu lập tức thu liễm tùy tiện chi sắc.

Hắn mặc dù thành danh thời gian cũng không tính dài, nhưng là đối với cái tên này cũng coi là như sấm bên tai. Luyện Thần Tôn Giả, là chân chính có thể lật tay thành mây trở tay thành mưa, đứng ở thiên hạ quyền hành đỉnh cao nhất kình thiên cự phách!

Hắn lại như thế nào phách lối cuồng vọng, cũng sẽ không đối một cái võ đạo kim tự tháp đỉnh tiêm cự phách phát ngôn bừa bãi.

Trong mắt của hắn huyết quang chớp động lên, thẳng tắp nhìn chằm chằm thiếu tôn: "Nguyên lai là vị đại nhân này "

Thiếu tôn tiếp tục nói: "Giáo tông các hạ, liên minh đối với ngươi mà nói đã không thể ở lâu, ngươi giết chết trăm vạn người sự tình một khi truyền bá ra ngoài, liên minh tất nhiên sẽ cực đoan tức giận, đến lúc đó "

"Trăm vạn người lại như thế nào trên đời này sinh linh nhiều như sâu kiến, lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn!"

Xích Dạ Kiêu gương mặt bên trên biểu tình khinh miệt, lên tiếng cuồng tiếu:

"Giết một là vì tội, đồ vạn là vì hùng! Đồ đến trăm vạn, tức là hùng bên trong hùng! Liên minh phái người truy sát lại như thế nào trực tiếp giẫm chết chính là, nào có như vậy "

Lời của hắn âm thanh im bặt mà dừng.

Bởi vì một nháy mắt, một cỗ sôi trào mãnh liệt kinh khủng sát cơ từ trên trời cao cuốn tới, như là cơn sóng gió động trời, uông dương đại hải, đem toàn bộ chân trời tràn ngập nhồi vào!

"Người nào" Xích Dạ Kiêu trong lòng có chút nhảy một cái.

Một cỗ cường đại áp lực từ bốn phương tám hướng cuốn tới, giống như trào lên đại dương mênh mông, giống như hét giận dữ cuồng phong, giống như Thái Sơn áp đỉnh vạn năm sông băng, giống như ngang qua trời cao liệt diễm lưu tinh!

Hỏa hồng ráng mây toàn diện vỡ vụn, đẩy ra, hiển lộ ra điểm điểm tinh thần, vô lượng tinh thần xạ tuyến cũng bị hấp dẫn lấy từ trên trời giáng xuống, chỉ gặp không trung đầu tiên là vô số xen vào hư thực ở giữa tinh quang xạ tuyến hướng bốn phương tám hướng, phô thiên cái địa chậm rãi lan tràn ra, điên cuồng hấp thu thiên địa nguyên khí mà cấp tốc trưởng thành lớn mạnh. Vô số tinh quang sợi tơ lẫn nhau dây dưa, các lấy nhân thể thần kinh, mạch lạc, mạch máu phân biệt tổ hợp, mãnh nhưng tụ tập thành một con tinh huy đúc thành to lớn bàn chân!

Thiên không bỗng nhiên tối sầm lại, trăm trượng tinh huy cự túc che đậy ánh chiều tà, cũng che lại tầm mắt mọi người, tản mát ra cực đoan lực lượng cuồng bạo, một cỗ đường hoàng khí quyển, trùng trùng điệp điệp, mênh mông vô ngần khí tức, quét sạch thiên địa!

Cái này tinh huy cự túc chống trời trụ địa, giống như thiên hạ vĩ đại nhất thợ điêu khắc điêu khắc ra thần vận tác phẩm, căn bản không giống nguyên khí ngưng kết hư giả thân thể, mà là chính thức có được sinh mệnh của mình thân thể, là tinh khí thần ba hội tụ, trải qua vô số lần cô đọng huyết chi thân thể!

"Trực tiếp giẫm chết "

Trên trời cao, Nhạc Bình Sinh đứng lơ lửng trên không, toàn bộ ánh mắt tụ tập tại mặt đất bên trên cao mấy chục trượng hạ to lớn huyết ảnh đế vương, thần sắc khốc liệt:

"Thật sự là một ý kiến hay!"

Là hắn!

Là hắn!

Làm sao có thể là hắn!

Tại thời khắc này, trên mặt đất thiếu tôn phảng phất là như là thấy quỷ, sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

Xích Dạ Kiêu khả năng không biết, nhưng là hắn làm sao có thể không rõ ràng thân phận của người đàn ông này

Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh! Tại Trọng Khí tông sơn môn khẩu một quyền đánh bại hắn người! Giờ phút này vậy mà cũng tấn thăng đến khí đạo tông sư cảnh giới, mà lại mạnh mẽ như thế!

Cái này sao có thể!

Ngay tại lúc thiếu tôn sắc mặt kịch biến, trong lòng như là kinh đào hải lãng lúc. Sau một khắc, tại hắn ánh mắt bên trong, bao trùm toàn bộ chân trời tinh huy cự túc , biên giới chỗ trong nháy mắt bộc phát ra tuôn ra to lớn khí lãng! Kinh thiên động địa

bạo tạc, tiếng oanh minh bên trong, tinh huy cự túc nhấc lên một mảnh quét sạch Tứ Cực Bát Hoang hung ác cuồng phong khí lãng, hướng về phía dưới to lớn huyết ảnh đế vương, một cước hung hăng giẫm đạp!

Ầm ầm! Tiếng oanh minh đinh tai nhức óc!

Trong khoảnh khắc! Trong hư không trực tiếp vỡ vụn! Khí quyển bên trong tựa như mở ra vô số cái không biết bao sâu miệng, nhiệt độ cao, vặn vẹo tia sáng, còn có điện quang Lưu Hỏa, bỗng nhiên vạn biến, quấy đến vùng trời này giống như là vừa mới nổ tung núi lửa, nham tương dâng trào, sinh cơ diệt tuyệt!

Nương theo lấy tinh huy cự túc mãnh nhưng giẫm đạp mà xuống, khắp nơi đều tại kịch liệt chấn động, răng rắc răng rắc vỡ nát âm thanh bên tai không dứt, phảng phất toàn bộ thiên địa đều tại nứt ra, tại sụp đổ!

Từ khi 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt hô hấp pháp 】 thúc đẩy đến hiện hữu cảnh giới đỉnh phong, Nhạc Bình Sinh bây giờ toàn lực xuất thủ uy thế, đã nhảy lên tới một cái hoàn toàn mới cảnh giới.

"Đây là người nào!"

Đối mặt đột ngột xuất hiện hủy thiên diệt địa kinh khủng uy thế, Xích Dạ Kiêu mặc dù trong nháy mắt hãi hùng khiếp vía, nhưng là đối phương kẻ đến không thiện, hắn mang theo trước đó lấy một địch ba uy thế, lệ khí dâng lên, không có nửa điểm e ngại lùi bước, trong khoảnh khắc huyết đế pháp tương cự thủ giống như đất bằng rút lên ngọn núi hiểm trở tuấn nhạc, mang theo ầm ầm tiếng vang chính diện bên trên nghênh, hắn trong lúc xuất thủ, mặt đất lập tức xuất hiện đạo đạo kẽ nứt, hung lệ oán độc chi khí như giếng phun hướng lên bộc phát giống như là muốn nắm nâng ở cái này từ trên trời giáng xuống kình thiên cự túc đồng dạng!

Mà tại thời khắc này, thiếu tôn, trọng thương Trần Kiếm Thư trong lòng hai người cảnh báo cuồng giống, cùng nhau đều cảm nhận được đại nạn lâm đầu, tai hoạ ngập đầu, trong lòng một tiếng im ắng điên cuồng gào thét, giống như là chạy nạn giống như dã thú, thân hình hóa thành dữ dằn trường hồng, điên cuồng hướng về kình thiên cự túc giẫm đạp phạm vi bên ngoài bạo vút đi!

Hai người bọn họ trong nội tâm đều dâng lên cùng một loại cảm thụ:

Lưu tại tại chỗ, nhất định biết chết!

Ầm ầm!

Giống như thiên địa đại va chạm, trong khoảnh khắc song phương lấy thiên thạch va chạm mặt đất uy thế hung hăng đụng nhau đến cùng một chỗ! Mắt trần có thể thấy một vòng tinh quang gợn sóng cấp tốc hướng về bốn phía trào lên mà đi, một nháy mắt liền quét sạch ra mấy trăm trượng xa! Không khí, bụi, nguyên khí, hết thảy tồn tại triệt để băng diệt!

Trong nháy mắt đụng nhau phía dưới, phương viên mười trượng, một mảnh hỗn độn chân không!

Mà liền tại cái này uy năng đụng nhau trong điện quang hỏa thạch, Xích Dạ Kiêu ánh mắt lại mãnh nhưng máy động.

Trọng trọng trọng! Đau nhức đau nhức đau nhức!

Cực độ trọng áp, cực độ đau đớn xuyên thấu qua ngàn vạn oán linh gào thét, thẳng tắp oanh kích tiến vào Xích Dạ Kiêu tâm thần bên trong, vô số tuyệt vọng thê thảm thống khổ tru lên cơ hồ khiến đầu của hắn nổ tung!

Hai tay giơ cao ngăn cản được kình thiên cự túc ép xuống, Huyết Đế Pháp Thân bọc vào Xích Dạ Kiêu hốc mắt nứt ra, sắc mặt

cực đoan vặn vẹo, ngay cả lời đều nói không nên lời, ở trong lòng phát ra bạo ngược gào thét, thất khiếu ở trong huyết xà uốn lượn mà xuống, cho đến mỗi một cái lỗ chân lông đều rịn ra máu tươi, đảo mắt công phu triệt để hóa thành một cái huyết nhân!

"Người này đến cùng là ai!"

Lấy Huyết Đế Pháp Thân làm trung tâm phương viên trăm trượng đại địa bỗng nhiên sụp đổ, mặt đất một tầng cát đá bùn đất trực tiếp bị triệt để chấn động giải thể, hóa thành sương mù bụi đồng dạng tồn tại, phóng lên tận trời đồng thời tiếp theo bị vừa mãnh không đúc cương phong khuấy động quét!

Vừa mới lướt đi đi không có bao xa thiếu tôn, Trần Kiếm Thư hai người, tựa như là một cây lục bình không rễ, tại sóng biển dâng trào đồng dạng kinh khủng xung kích bên trong cùng nhau phun ra một ngụm máu tươi, kêu thảm ném đi, vô lực bị dòng lũ lôi cuốn ra ngoài.

To lớn Huyết Đế Pháp Thân quanh thân, vốn là huyết tinh nồng đậm đã nhìn không ra bất kỳ vật gì, phảng phất độn chưa mở một cái biển máu, bây giờ tại vô biên dữ dằn tinh huy quang diễm xé rách hạ trong nháy mắt đã là thủng trăm ngàn lỗ, lung lay sắp đổ.

Kình thiên cự túc có chút dừng lại một phần mười cái hô hấp cũng chưa tới, tiếp tục hạ lạc!

Xích Dạ Kiêu Huyết Đế Pháp Thân chung quanh, trăm trượng bên trong cả mặt đất tiếp tục bắt đầu hướng xuống hãm, dữ dằn vỡ vụn thanh âm cũng tại toàn bộ không gian bên trong vang lên, giống như không phải mảnh đất này mặt bị cái gì áp lực, mà là toàn bộ không gian tại lõm, tia sáng cũng theo đó rời rạc vặn vẹo. Đầy súc lực lượng kinh khủng cũng đã đem chung quanh hết thảy tất cả, bao quát không gian, đều bổ sung đến muốn băng liệt!

Ngay tại Xích Dạ Kiêu Huyết Đế Pháp Thân liều mạng giữ lấy cái này từ trên trời giáng xuống kình thiên cự túc bất quá một cái hô hấp công phu ——

Răng rắc!

Bốn phía cảnh tượng trong nháy mắt vặn vẹo vỡ vụn!

Huyết quang đã nứt ra, băng tán.

Tràn ngập huyết sắc âm trầm chi khí như liệt hỏa hạ hơi nước đồng dạng phi tốc lui tán. Mà lại không chỉ là lui tán, đại lượng oán linh huyết khí nhưng thật ra là tại chôn vùi, tại triệt để tiêu tán.

Giống như quân bài domino sụp đổ hiệu quả lan tràn toàn thân, vô lượng nhộn nhạo huyết quang hoàn toàn vỡ vụn, huyết hà vỡ vụn, Huyết Đế Pháp Thân thân thể tựa như bùn nhão hỗn hợp thành, từ đối bính cánh tay bắt đầu sụp đổ, tại sơn nhạc băng liệt nổ vang rung trời bên trong, thân thể to lớn đột nhiên nổ tung! Rất nhiều tinh lực bốn phía phun ra, như mưa rào tầm tã nhao nhao vẩy xuống!

"A a a a a!"

Huyết đế pháp tương bỗng nhiên vỡ vụn giải thể, Xích Dạ Kiêu giống như là bị tróc ra tất cả phòng hộ, đối mặt to lớn, phô thiên cái địa hủy diệt âm ảnh toàn thân đôm đốp rung động, máu tươi cuồng phún, phát ra không thể tin điên cuồng rống to!

Đối mặt cái này che khuất bầu trời kình thiên cự túc, Xích Dạ Kiêu so với con kiến còn muốn nhỏ bé, không có ý nghĩa.

Nhưng mà kình thiên cự túc thế đi không dứt, chân chính giống như là muốn coi Xích Dạ Kiêu là làm con kiến giẫm chết, từ đầu tới đuôi triệt để đem tôn này cao mấy chục trượng hạ Chân Võ Pháp Tướng triệt để nghiền nát về sau, oanh minh bên trong tính

cả lấy Xích Dạ Kiêu nhỏ bé thân ảnh, thẳng tắp một cước giẫm tại trên mặt đất!

Oanh long long long ——!

Địa chấn, phát sinh.

Đại địa điên cuồng lay động, trong nháy mắt xuất hiện vô số đạo đáng sợ khe hở, vỡ toang ra, từng khúc than bóc! Mắt trần có thể thấy một vòng cự hình khí sóng cấp tốc hướng về bốn phía trào lên mà đi, một nháy mắt liền quét sạch bốn phương tám hướng, trên mặt đất từng tầng từng tầng bùn đất cát đá bị cường đại khí lãng cương diễm hung hăng nhấc lên, hàng ngàn hàng vạn tấn cát đá bùn đất tạo thành thô to địa long, hô thét lên bốn phía lao nhanh!

Tại thời khắc này, ngoài mười dặm Bắc Ngô thành thành trì hình dáng mắt trần có thể thấy rung động, vô số người thất kinh, từ trong phòng chạy đến bôn tẩu hô hào, dù cho ở xa phương viên mấy chục hơn trăm dặm đại địa, toàn bộ đều không chịu nổi gánh nặng chấn động!

Sơn hà rung chuyển, nhật nguyệt vô quang.

Giờ khắc này thiên đang run, đang run, tất cả thời gian không gian phảng phất đã toàn bộ bị một cước này giẫm nát, sau đó hóa thành một mảng lớn từ hủy diệt quang mang cùng hỏa diễm tạo thành, sôi trào bạo tạc sóng dữ trùng thiên uông dương đại hải, đem hết thảy đều bao phủ hoàn toàn.

Thiên băng địa liệt tiếng oanh minh kéo dài mười cái hô hấp công phu, làm kình thiên chống đất kình thiên cự túc tiêu tán, dư chấn yếu bớt, từ phế tích bên trong leo ra, nhận dư ba xung kích mà máu chảy đầy mặt Trần Kiếm Thư cùng thiếu tôn hai người, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Phương viên vài dặm, một cái vô cùng to lớn cái hố nhỏ tại bốc lên khí lãng quang diễm bên trong như ẩn như hiện, mênh mông vô bờ, vô cùng rộng lớn.

Trên bầu trời Nhạc Bình Sinh một cước này giẫm đạp, vô song uy năng phía dưới, rõ ràng là đem vài dặm vùng bỏ hoang đồng bằng, triệt triệt để để giẫm thành một mảnh thật sâu lõm sơn cốc bồn địa! (chưa xong còn tiếp. . .)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 410: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Tám)

Chương 410: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (tám)

Dưới chân đại địa còn tại lắc lư, thiếu tôn cứ như vậy đứng cô đơn ở bị cuồng mãnh sóng xung kích vén ra bồn địa biên giới, tóc tai bù xù, máu chảy đầy mặt, sắc mặt tựa như lệ quỷ.

Hắn dáng vẻ nhìn như chật vật, bất quá là thụ chút vết thương nhẹ mà thôi. Mà trong tầm mắt bốc lên khí lãng quang diễm, cùng như ẩn như hiện, một chút nhìn không thấy bờ to lớn bồn địa xuất hiện, để huyết dịch của hắn lạnh buốt, từ thân đến tâm luồn lên từng đợt sâm sâm hàn khí, xông thẳng lọn tóc.

Hắn võ đạo ý chí, tín niệm, kiêu ngạo, giờ phút này đều lung lay sắp đổ, ở vào sụp đổ đổ sụp biên giới.

Mà đổi thành bên ngoài một cái phương hướng bên trên Trần Kiếm Thư liền không có vận khí tốt như vậy, bản thân liền bị trọng thương hắn nhận cái này một đợt kinh khủng xung kích đã là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, thân hình lay động, ngoại trừ miễn cưỡng đứng thẳng, không còn có khác khí lực, chính là cả người cường lực tráng người bình thường đi đến trước mặt hắn đều có thể đánh bại hắn.

Nhưng mà Trần Kiếm Thư chật vật ngẩng đầu lên nhìn chăm chú trên trời cao cái kia áo bào phần phật thân ảnh, mặc dù không biết đây là trong liên minh vị kia ẩn thế cường giả, nhưng là trong lòng không khỏi dâng lên cực độ kính sợ.

Xích Dạ Kiêu huyết đế pháp tương không thể bảo là không quỷ dị cường đại, càng là có thể tự hành bổ sung, chữa trị, nếu như không thể một kích phía dưới triệt để đem phá diệt, gần như bất tử bất diệt.

Mà trên bầu trời vị cường giả kia, thuần túy nguyên khí ngưng tụ kình thiên cự túc giẫm đạp dưới, hung uy ngập trời, không ai bì nổi Xích Dạ Kiêu ngay cả thời gian một hơi thở đều không có ngăn cản được, trăm vạn trái tim người khí huyết ngưng tụ bàng tướng trực tiếp liền bạo liệt giải thể, đây là sức mạnh cỡ nào uy thế

Trong khi xuất thủ có thể có dạng này trời đất sụp đổ uy thế, ngoại trừ khí tu vô cực, Ngũ Khí Triều Nguyên tuyệt đỉnh tông sư bên ngoài, không còn ai khác.

Thậm chí Trần Kiếm Thư trong lòng có loại cảm giác, chính là vì số không nhiều tuyệt đỉnh tông sư bên trong, trên bầu trời cái này một vị, cũng tuyệt đối là số một số hai!

Thế nhưng là hắn hết lần này tới lần khác như thế nào hồi ức lục soát, tìm khắp tìm không thấy liên quan tới vị này tuyệt đỉnh tông sư dấu vết để lại.

Mà ba người bọn họ bên trong duy nhất thấy Nhạc Bình Sinh Vu Thắng Hồng đã triệt để chết tại Xích Dạ Kiêu trong tay, hài cốt không còn. Trần Kiếm Thư tự nhiên nghĩ không ra trên bầu trời cường giả khủng bố chính là đã từng đến phủ thành chủ bái phỏng, hắn lại không chút nào để ở trong lòng thậm chí ngay cả gặp đều không có gặp một lần Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ.

"Đau nhức, đau nhức, đau nhức, đau nhức a "

Một lời chưa dứt. Vừa mới hơi gặp biến mất đỏ nước tại trong chớp mắt một lần nữa tràn lan, trùng điệp, lan tràn, trải ra. . . Trong nháy mắt đã hóa thành mênh mông vô bờ hải dương màu đỏ ngòm, gay mũi mùi máu tươi phóng lên tận trời, sắc trời khó thấu.

Trong tầm mắt khắp nơi tinh hồng, lại không bên cạnh vật.

Máu triều bành trướng, nhưng không có mảy may mênh mông biển cả khuấy động bành trướng cảm giác. Mà là vô cùng sền sệt dính dính, tựa như là to lớn nội tạng đang ngọ nguậy. Đã kinh khủng lại buồn nôn. Sóng máu như núi, phát ra cũng không phải ầm ầm thủy triều âm thanh, mà là vô tận quỷ khóc sói gào!

Xích Huyết Giáo giáo tông thế mà còn chưa chết!

Giờ khắc này, bồn địa biên giới chỗ Trần Kiếm Thư da đầu sắp vỡ, liền ngay cả thiếu tôn cũng đồng dạng trong lòng cuồng loạn!

Phương viên vài dặm, hóa thành thâm cốc bồn địa kinh khủng một kích đều không thể giết chết Xích Dạ Kiêu, chẳng lẽ hắn thật là bất tử chi thân

"Ngươi là ai ngươi đến cùng là ai "

Âm trầm tà ác thanh âm trong gió chậm rãi phiêu đãng, bọn hắn xa xôi mơ hồ trong tầm mắt, trong biển máu, Xích Dạ Kiêu tàn khuyết không đầy đủ thân thể chậm rãi từ trong biển máu dâng lên, đầu của hắn, tứ chi, thân thể rõ ràng đã vỡ tan, giải thể, lại bị từng đầu huyết sắc quang mang cưỡng ép kết nối, thậm chí có thể thấy rõ ràng thân thể nội bộ nhúc nhích nội tạng, bản là đủ gửi tới người vào chỗ chết thương thế hết lần này tới lần khác đối Xích Dạ Kiêu không hề ảnh hưởng, miệng của hắn vẫn đóng mở, phát ra giống như rắn độc khàn khàn tê minh:

"Ngày xưa không oán, ngày nay không thù, ngươi dạng này cường giả, ta rõ ràng chưa hề đắc tội qua "

Nhạc Bình Sinh yên tĩnh im ắng, hờ hững nhìn chăm chú lên thâm cốc bồn địa trung tâm lan tràn máu triều cùng trái với lẽ thường khởi tử hoàn sinh Xích Dạ Kiêu, không có bất kỳ cái gì trả lời ý đồ.

Gặp Nhạc Bình Sinh không chút nào để ý, Xích Dạ Kiêu nhe răng cười một tiếng: "Được rồi, không quan trọng, bất quá ngươi cho rằng ngươi đã thắng a !"

Xích Dạ Kiêu trong miệng phát ra đinh tai nhức óc tiếng cuồng tiếu, hai chưởng lật tay bỗng nhiên hất lên, hung hăng cắm vào không biết bao sâu lòng đất, vô tận Huyết Quang Hải triều đồng dạng không giữ lại chút nào đánh vào lòng đất.

Ông!

Trong phạm vi cho phép mặt đất đột nhiên cấp tốc rung động, như là cái gì trên mặt đất trấn áp cái gì hung thần chi vật sắp phá đất mà lên, một cỗ nguy hiểm khí cơ bốn phía tràn ngập, đại cổ đại cổ huyết sắc thủy triều đất bằng mà sinh, như là trực tiếp từ thổ nhưỡng khe hở bên trong phun ra ngoài suối nước ngầm, mới thoáng cái đã là che mất quanh mình hàng trăm hàng ngàn mét vuông, trên mặt đất nhấc lên cao mấy trượng hạ huyết sắc sóng lớn!

Những cái này huyết sắc sóng lớn như thật như ảo, mặc dù không phải chân chính nước chảy biến thành, lại phát ra một loại núi kêu biển gầm bành trướng tiếng gầm, mấy chỗ cao bảy tám trượng hạ đầu sóng lẫn nhau đánh ra, kích thích một đoàn một đoàn tựa như ảo mộng sương mù màu máu bốc hơi lên.

Đây là lượng lớn lòng đất sát khí bị Xích Dạ Kiêu lấy bí pháp trực tiếp dẫn đường ra, sinh sinh tại bồn địa thượng tạo ra như thế một chỗ huyết trì biển cả!

Trong Huyết Trì, trực tiếp nứt ra ra một đạo thâm thúy không đáy phảng phất thông hướng Địa Ngục Thâm Uyên khe hở, giống như thủy triều phun trào trắng bệch vong linh nghẹn ngào gào thét lên từ đó tuôn trào ra, những nơi đi qua thôn phệ không khí, thôn phệ quang minh, thôn phệ sinh cơ, thôn phệ hết thảy, vô tận oan hồn xông phá huyết hải, điên cuồng trào lên huyết quang bay lên,

xoay quanh mà lên, như là giao hợp đồng dạng lẫn nhau xoắn xuýt quấn quanh, trong khoảnh khắc hóa thành một đầu uốn lượn huyết long!

Huyết long toàn thân hiện ra một loại đủ để vạn vật tàn lụi tuyệt vọng quang mang, bên ngoài thân lân giáp ấn ra từng trương dữ tợn mặt quỷ, lít nha lít nhít chừng mấy ngàn hơn vạn nhiều. Đều là từng cái kêu thảm kêu rên oán linh, bọn chúng hội tụ thành dòng lũ, một khắc càng không ngừng trào lên đụng chạm, phát ra làm cho người lông tóc dựng đứng thê lương tiếng gào thét.

Đầu này to lớn huyết long tựa hồ đem đủ loại không cam lòng, oán hận cùng tuyệt vọng cảm xúc nhóm lửa thuế biến, xen lẫn Xích Dạ Kiêu cái kia như là điên dại đồng dạng làm càn tiếng cười. Huyết long chừng cao hàng trăm trượng thân hình khổng lồ đứng sừng sững ở giữa thiên địa, tại huyết hải thủy triều bên trong tứ ngược trở đi điều khiển sóng gió, long xà uốn lượn ở giữa, lân giáp ở giữa lẫn nhau ma sát thanh âm như là kim thiết giao kích, mang theo một loại kim thiết đao binh hương vị, như là cái kia huyết quang đá lởm chởm từng mảnh lân giáp chính là từng chuôi sắc bén dị thường thần binh!

Một chiêu này là Xích Dạ Kiêu lấy 【 Sáp Huyết Địa Hoàng Đạo 】 phối cùng Âm Huyết Quy Nguyên Châu, câu dẫn ra lòng đất tiềm ẩn vô số năm hung sát chi khí, nếu như là tại những cái kia đã từng chiến tử qua vô số người cổ đại trên chiến trường sử xuất chiêu này, tích lũy ngàn vạn người tử vong sát khí hung uy một khi bộc phát, một kích phía dưới thậm chí có khả năng giết chết Luyện Thần Tôn Giả!

Nhạc Bình Sinh một cước kia giẫm đạp vô tình miệt thị, để Xích Dạ Kiêu trong lòng hung ác bạo ngược tích súc đến một chút, giờ khắc này triệt để bộc phát ra chính mình thủ đoạn cuối cùng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 411: Thiên Phát Sát Cơ, Di Tinh Dịch Túc! (Cuối Cùng)

Chương 411: Thiên phát sát cơ, di tinh dịch túc! (cuối cùng)

Huyết long thân thể khổng lồ ngang qua giữa thiên địa, long thân giao vặn ở giữa phát ra ngột ngạt tiếng bạo liệt, tại quanh thân chế tạo ra một chỗ ngang qua mấy chục trượng huyết sắc vòi rồng, quát giữa thiên địa một mảnh lờ mờ.

Liên tiếp đinh tai nhức óc tùy tiện trong tiếng cười, Xích Dạ Kiêu một đường giẫm lên huyết quang, như là Đăng Thiên Thê bình thường đến đến đầu kia huyết sắc trường long thú bộ, toàn thân dâng lên giống như thiêu đốt đồng dạng huyết sắc cương diễm, phô thiên cái địa hung thần bá đạo uy thế hiển lộ hoàn toàn!

"Bất quá ta thật rất hiếu kì "

Xích Dạ Kiêu ánh mắt âm lãnh chăm chú vào Nhạc Bình Sinh trên mặt, tiếu dung tà ác lại tàn nhẫn:

"Ngươi dạng này cảnh giới võ giả, nên dốc lòng tu tập, hết sức bước ra một bước kia, vì cái gì chạy tới xen vào việc của người khác chẳng lẽ là thương hại chết đi sâu kiến, vì lòng người đạo đức, luật pháp chính nghĩa ngươi ta tu hành đến một bước này đến kinh lịch ngàn khó vạn hiểm, vì một số sâu kiến mà lẫn nhau tranh đấu là vì không khôn ngoan! Ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi đi ngươi dương quang đạo, ta qua ta cầu độc mộc, như thế nào "

Võ giả có thể tu hành đến cao như vậy sâu cảnh giới, thế tục đạo đức luật pháp đã khó mà ước thúc dạng này cường giả, cả hai không oán không cừu, Xích Dạ Kiêu mặc dù bị thua thiệt không nhỏ, nhưng là cũng không muốn lấy mệnh tương bác, mà giờ khắc này hắn hiển lộ ra thủ đoạn mạnh nhất, cái này thần bí cường giả nên hội thẩm lần thời sự.

Xích Dạ Kiêu cái này cũng chẳng qua là kế hoãn binh, Sáp Huyết Cổ Đế Pháp Thân vừa mới tu thành, xa xa không phải trạng thái mạnh nhất, chỉ cần hắn có thể lại lần nữa tích lũy vô tận trái tim người khí huyết, đạt tới ngàn vạn số lượng lúc, liền ngay cả Luyện Thần Tôn Giả cũng muốn tại hắn hung uy hạ run rẩy.

Mà bây giờ, cùng cái này cường giả bí ẩn liều mạng không phù hợp lợi ích của hắn.

"Thương hại, đạo đức, chính nghĩa không có phức tạp như vậy."

Hư không bên trên, Nhạc Bình Sinh rốt cục mở miệng, thanh âm từ cửu tiêu phía trên truyền đến, chữ chữ như là chân trời lôi đình lăn lộn, chấn động hư không, một vòng một vòng mắt trần có thể thấy tiếng gầm đem mây trên trời khí đều đè ép ra đến, lan ra một chỗ một dặm đường kính trong vắt thiên không.

Đang khi nói chuyện, Nhạc Bình Sinh đằng sau biển sao quang huy, càng ngày càng hùng vĩ, càng ngày càng mãnh liệt, chỉ ở ngắn ngủi mấy cái kia hô hấp qua đi, liền gặp vạn đạo tinh thần xạ tuyến xông thẳng tới chân trời, hội tụ thành một hố đen to lớn, ngay cả không gian đều bị kéo theo lấy xuất hiện to lớn vặn vẹo.

Trong hắc động, hiện ra lại là một loại nói không rõ là u ám thâm thúy, vẫn là làm sáng tỏ trống trải, không thể phỏng đoán không thể miêu tả cảnh tượng, giống như liên tiếp vô tận hư không, cực lớn đến khó có thể tưởng tượng chu thiên tinh lực đang bị thôn tính đặt vào trong đó, khắp nơi đều tại kịch liệt chấn

động, răng rắc răng rắc vỡ nát âm thanh bên tai không dứt, phảng phất toàn bộ thiên địa đều tại nứt ra, tại sụp đổ!

Nhạc Bình Sinh giống như là điều trị một cỗ thi thể nhìn như vậy Xích Dạ Kiêu, trong ánh mắt không có tình cảm chút nào:

"Ta chỉ là đơn thuần muốn đánh chết ngươi mà thôi!"

Lời còn chưa dứt, Nhạc Bình Sinh tại trống trải vô biên vô tận hư không, bỗng nhiên đem chân phải nhô ra, cổ phác vô hoa làm một cái giẫm đạp động tác!

Mắt trần có thể thấy, trăm trượng phía trên phương viên mấy chục cây số thiên không đột nhiên tối sầm lại! Một con kình thiên cự túc lại lần nữa hiển hiện!

Cái này kình thiên cự túc, so với vừa rồi to lớn hơn! Càng ngưng tụ! Toàn thân giống như hỗn độn tinh không thâm trầm nội liễm, tinh quang lấp lánh, toả ra ánh sáng chói lọi, nội bộ mơ hồ bày biện ra từng đầu Ngân Hà lưu chuyển, quang hoàn tướng quấn, rả rích cấu kết, các theo huyền cơ vận chuyển, phảng phất một kích bên trong, ẩn chứa một cái vũ trụ mênh mông!

Nói giẫm chết ngươi, liền muốn giẫm chết ngươi!

Kình thiên cự túc chưa tới, không gian liền đã ở cực độ vặn vẹo áp súc bên trong bày biện ra tầng tầng lớp lớp gợn sóng không gian, phảng phất Thiên Sơn vạn nhạc trùng điệp chất chồng vô tận lực lượng ba động nghiền ép, phong thanh còn chưa truyền đến bên tai, loại kia thẳng ném lòng người ngọn nguồn to lớn cảm giác áp bách đã hung hăng oanh đem xuống tới, tựa hồ toàn bộ mặt đất đều muốn bị hung hăng đè thấp ba tấc.

Đây là có thể ép tới hư không đổ sụp, đủ gọi thiên lật đổ lực lượng tuyệt đối!

"Đáng chết!"

Mắt thấy tình cảnh này, nguyên bản một mực mười phần tự tin Xích Dạ Kiêu rốt cục sắc mặt biến đổi lớn, cực độ hung ác tàn nhẫn. Dưới chân sát khí huyết long trong miệng tê minh thanh bỗng nhiên sắc nhọn, đơn giản muốn đánh vỡ màng nhĩ của người ta, cuồng hống lấy phóng lên tận trời, muốn đem thiên địa hết thảy xé nát!

Ầm ầm!

Tinh huy cự túc chớp mắt từ trên trời giáng xuống, thẳng hướng Xích Dạ Kiêu vào đầu giẫm rơi!

Như là một khối to lớn Vẫn Tinh từ trên trời giáng xuống, kình phong còn chưa kịp thể, đầu tiên là một trận không đúc sóng nhiệt phóng xạ cuồn cuộn mà đến, chỉ một thoáng lấy huyết long bay lên không chỗ làm trung tâm, phương viên một dặm bên trong trên mặt đất đã là đất khô cằn một mảnh, liên miên bất tuyệt trong tiếng nổ, to lớn thông kình thiên cự túc lại lần nữa mang theo vô lượng phong áp đạp xuống tới! Như là thiên thần thao làm trấn hải thần châm, muốn đem yêu rồng hàng phục, Huyết Hải Trấn ép!

Phanh phanh phanh!

Tại thiếu tôn cùng Trần Kiếm Thư hai người ánh mắt kinh hãi bên trong, huyết long vừa mới tại Xích Dạ Kiêu tiếng gầm gừ bên trong phóng lên tận trời lúc, liền trực tiếp bị một cước giẫm bạo! Huyết vũ mưa lớn! Vô tận ánh sáng cùng nhiệt bốn phía phóng xạ, cổ quái như là nung đỏ bàn ủi đầu nhập trong nước đá đồng dạng kì lạ tiếng vang bên trong, sóng máu bốc lên trên huyết trì bốc hơi ra từng đoàn lớn sương mù, lập tức liền bị nóng rực ánh lửa đốt cháy trống không. Theo rất nhiều máu chỉ riêng bị kim hỏa đốt cháy không còn, trong không khí lập tức tràn ngập thấm lòng người phi ngọt ngào hương thơm. Mặc kệ là cái gì huyết trì vẫn là cái gì huyết long, toàn bộ bị dìm ngập tại cái này một mảnh không rõ biển sao quang huy bên trong, căn bản nhìn không thấy nửa điểm hình dạng!

Mà Xích Dạ Kiêu đầy rẫy đều là gai mắt tinh huy, không nhìn rõ thứ gì, cũng chỉ cảm giác một cỗ không thể kháng cự hủy diệt phong bạo cuồn cuộn tràn qua thân thể của mình!

Chói tai tiếng rít hỗn tạp ầm ầm địa lôi minh thanh bên trong, chấn động địa phương tròn hơn mười dặm không khí đều không ngừng ba động, như là trống rỗng dẫn nổ không biết bao nhiêu tấn thuốc nổ, bốn phía khí lãng giống ngàn vạn thớt quái thú, rào rạt nhưng hướng bốn phương tám hướng gào thét chạy đi, lấy vô cùng tàn bạo hung mãnh tư thái chà đạp đại địa, rung chuyển thiên không!

Ngay tại huyết long bị trực tiếp giẫm bạo, kình thiên cự túc muốn chạm đến mặt đất một tích tắc kia, che khuất bầu trời tinh huy cự túc trong nháy mắt giải thể, trong khoảnh khắc hóa thành một mực phương viên hơn trăm trượng hiểm nguy cự chưởng, năm ngón tay thư giãn, ngay cả đập mang bắt đem điên cuồng gào thét Xích Dạ Kiêu quanh thân phương viên trăm trượng tất cả không gian triệt để đè nát trở thành sự thật không hỗn độn, sau đó bấm tay một trảo!

Ầm ầm

Đại địa tràn đầy cuồng bạo, một chút so một chút mãnh liệt, một chút so một chút bá đạo chấn động, đinh tai nhức óc tiếng oanh minh bên trong, phương viên vài dặm thâm cốc bồn địa trung tâm, trực tiếp xuất hiện một cái cự đại đen nhánh vực sâu! Con kiến bị đập trên mặt đất Xích Dạ Kiêu, bị cái này đầy trời cự chưởng một thanh tính cả chạm đất bày tỏ mấy chục vạn tấn cát đá bùn đất, ôm đồm tại trong lòng bàn tay!

Mấy chục vạn tấn bùn đất cát đá, bị một con đầy trời cự chưởng nắm lên là một bức như thế nào cảnh tượng

Giờ khắc này thiếu tôn cùng Trần Kiếm Thư hai người, trên thân vô cùng rét lạnh xâm nhập cốt tủy.

Mà Xích Dạ Kiêu giờ phút này cả người lâm vào mấy chục vạn tấn bùn đất cát đá bên trong, căn bản là không gặp được chút nào bóng dáng, chỉ có từng tiếng ngột ngạt, điên cuồng tiếng gào thét loáng thoáng từ chỗ sâu nhất truyền ra.

Liền tại bọn hắn trong tầm mắt, đầy trời cự chưởng chậm rãi nâng lên, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, năm ngón tay thư giãn, hung hăng bóp!

Ầm! Một tiếng trầm muộn bạo hưởng!

Một tuyến so phích lịch còn muốn sáng lên vô số lần cực sáng ánh sáng trắng đem thiên địa chiếu rọi sáng như ban ngày! Bốn phía tất cả không khí chấn động mạnh, từng tầng từng tầng gợn sóng đồng dạng sóng chấn động hướng bốn phương tám hướng tuôn trào ra, một trận chói mắt biển sao quang huy trong nháy mắt bộc phát, tựa như thiên không mặt trời đột nhiên rơi vào mảnh đất này phía trên, một cỗ tựa hồ có thể hòa tan hết thảy ánh sáng và nhiệt độ che khuất bầu trời phô thiên cái địa mãnh liệt mà đến!

Cỗ này tựa hồ muốn nuốt hết hết thảy tinh quang nộ trào liên tục không ngừng điên cuồng lao nhanh, như muốn tê thiên liệt địa!

Giờ khắc này, thiên địa đã mất đi thanh âm, lâm vào tuyệt đối yên tĩnh.

Mấy cái hô hấp về sau, làm cường quang sóng nhiệt biến mất, thiếu tôn chậm rãi nhìn về phía trên bầu trời con kia đầy trời cự chưởng.

Giờ phút này đầy trời cự chưởng đã rút lại gấp mười, chỉ có mười trượng phương viên kích cỡ. Mà mấy chục vạn tấn bùn đất cát đá không còn tồn tại, đầy trời cự chưởng trong lòng bàn tay lại xuất hiện một khối một trượng hình vuông huyết sắc lưu ly.

Đây là Nhạc Bình Sinh lấy vô biên cự lực, trực tiếp đem Xích

Dạ Kiêu tính cả lấy mấy chục vạn tấn bùn đất cát đá bóp nát, bốc hơi, hóa thành như thế một khối huyết sắc lưu ly!

Trong thủy tinh, từng cây sợi tóc đồng dạng huyết nhục sợi ngưng kết trong đó, sinh động như thật.

Xích Dạ Kiêu cả người rõ ràng là tại Nhạc Bình Sinh bóp bên trong hóa thành sợi tóc huyết nhục sợi, chết không thể chết lại!

"Lưu thúc "

Nhìn chăm chú khối này to lớn huyết sắc lưu ly, Nhạc Bình Sinh nói khẽ:

"Lên đường bình an."

Dứt lời, hắn liền muốn quay người rời đi.

"Đợi một chút! Chờ một chút!"

Thâm cốc bồn địa biên giới chỗ, Trần Kiếm Thư còn tại ngốc trệ thời điểm, thiếu tôn phảng phất đại mộng mới tỉnh, đột nhiên ầm ĩ điên cuồng gào thét, bay vụt đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh phía dưới, ngửa đầu không thể tin điên cuồng hét lớn:

"Làm sao có thể! Ngươi làm sao có thể! Ngươi đến cùng "

Thiếu tôn tín niệm cùng ý chí đã triệt để hỏng mất.

Một tháng trước cùng là võ đạo gia cảnh giới đối thủ, ở trước mặt của hắn lại triển lộ ra dạng này hùng bá lực lượng vô địch, hắn không muốn tin tưởng, không thể tin được, không nghĩ tin tưởng, trên đời này tồn tại dạng này tuyệt thế võ giả!

Trong lòng của hắn vô cùng rõ ràng, nếu như không biết rõ điểm này, đời này hắn võ đạo đều sẽ không đến tiến thêm!

Hắn hiện tại đầy đầu suy nghĩ, chính là muốn biết rõ ràng, vì

cái gì một tháng thời gian không thấy, vốn cho là đã xa xa để qua sau lưng đối thủ sẽ cường đại đến như thế để cho người ta ngạt thở, để cho người ta tuyệt vọng!

Hắn nhất định phải làm rõ ràng chuyện này, dù là có khả năng chết dưới tay Nhạc Bình Sinh, hắn đều nghĩa vô phản cố.

Ân

Đột nhiên truyền đến tiếng hét lớn, Nhạc Bình Sinh từ trong hư không cúi đầu xuống, xa xa nhìn về phía trên mặt đất tóc tai bù xù, máu chảy đầy mặt thiếu tôn, nhướng mày:

"Ngươi là ai "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 412: Thù Cùng Buồn

Chương 412: Thù cùng buồn

Hắn không nhớ rõ ta!

Hắn không nhớ rõ ta!

Hắn không nhớ rõ ta!

Nhạc Bình Sinh thanh âm tựa như là ngàn vạn đồng la cùng một thời gian tại thiếu tôn bên tai gõ vang, để cả người hắn như bị sét đánh, đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua ngây người như phỗng thiếu tôn, mơ hồ cảm thấy người này có chút quen thuộc, chỉ bất quá bởi vì thiếu tôn tóc tai bù xù, máu chảy đầy mặt, chật vật không chịu nổi, trong lúc nhất thời không có nhận ra đến thân phận của hắn.

Mà thâm cốc bồn địa một góc, Trần Kiếm Thư thân hình lay động, há to miệng, tựa hồ cố gắng muốn đối trên bầu trời Nhạc Bình Sinh la lên thứ gì, chỉ tiếc thân thể của hắn đã đến cực hạn, đau đớn kịch liệt giống như thủy triều từng đợt từng đợt dùng để, căn bản không phát ra được thanh âm nào.

Nhíu nhíu mày, Nhạc Bình Sinh không tiếp tục để ý tới giống như là choáng váng, ngây ra như phỗng không nói một lời thiếu tôn, ôm đồm nhiếp lên đọng lại Xích Dạ Kiêu huyết nhục tổ chức

huyết sắc lưu ly, thẳng tắp hướng về Bắc Ngô thành bay đi.

"Hắn, không nhớ rõ ta "

Nhạc Bình Sinh thân ảnh ở trên không trung thoáng qua liền mất, thiếu tôn đột nhiên giống như là đột nhiên thanh tỉnh lại, cất tiếng cười to, giống như khóc giống như cười, tự hỉ tự bi:

"Hắn! Không nhớ rõ ta! Ha ha ha ha ha!"

Nương theo lấy gần như điên cuồng cười to, thiếu tôn lảo đảo nghiêng ngã bay lên không, chậm rãi hướng về một phương hướng khác lao đi, trong miệng không ngừng từ nói tự nói.

Tinh thần của hắn cùng tín niệm nhận được đả kich cực lớn, đã sụp đổ.

Mà Trần Kiếm Thư ráng chống đỡ thở ra một hơi, thật sâu nhìn một cái Nhạc Bình Sinh cùng thiếu tôn biến mất phương hướng.

Thiếu tôn trước đó cùng Xích Dạ Kiêu đối thoại trên cơ bản chỉ coi truyền âm phương thức tiến hành, hắn trong lúc nhất thời cũng không rõ ràng thiếu tôn lai lịch, bất quá bây giờ hắn suy yếu tới cực điểm, tình cảnh cũng nguy hiểm tới cực điểm, còn tốt trên mặt đất thiếu tôn tựa hồ là nhận lấy cái gì cực đại kích thích, tâm thần thất thủ, rời đi nơi này, bằng không mà nói cường giả bí ẩn rời đi có lẽ sẽ mang cho hắn tai hoạ ngập đầu.

Cùng lúc đó cường giả bí ẩn thân phận cũng thành trong lòng của hắn lớn nhất nghi vấn.

Đỉnh phong khí đạo tông sư, uẩn dưỡng ngũ thần, tâm can tỳ phổi thận, ngũ khí trọn vẹn, trong lúc xuất thủ có Ngũ Khí Triều Nguyên thần dị cảnh tượng, bọn hắn chính là tông sư bên trong người mạnh nhất, khoảng cách Luyện Thần Cảnh Giới đạo này lạch trời chỉ kém lâm môn một cước. Cảnh giới này cường giả, cơ

bản rất ít hành tẩu thiên hạ, toàn bộ đều tại tiềm tu tọa quan, gắng đạt tới kham phá một bước kia.

Cái này cường giả bí ẩn trong lúc xuất thủ uy thế khủng bố như thế, tất nhiên là trong liên minh ẩn thế cường giả, chỉ tiếc Trần Kiếm Thư nhưng lại không biết cường giả bí ẩn cụ thể xuất từ cùng phương nào thế lực.

Dồn dập thở dốc một trận, Trần Kiếm Thư lại lần nữa ăn vào mang theo người linh dược chữa thương, tạm thời ổn định lại tự thân thương thế, chậm rãi hướng thâm cốc bồn địa trung tâm trận mang di động.

Minh Cổ Phi Tuyết kiếm lúc ấy bị Xích Dạ Kiêu một kích đánh rớt ném đi, không biết thất lạc ở địa phương nào, mà phương viên vài dặm đại địa lại bị cường giả bí ẩn từ trên trời giáng xuống một kích trực tiếp oanh kích thành thâm cốc bồn địa, hắn muốn nghĩ trăm phương ngàn kế tìm về thanh này thượng cổ di binh.

Giờ phút này Bắc Ngô thành đã lại lần nữa lâm vào hỗn loạn bên trong, trong khoảng thời gian ngắn liên tiếp hai lần địa chấn để toàn thành người đều hãi hùng khiếp vía, thậm chí không để ý tới ẩn núp khát máu ma đầu, toàn bộ đều chạy ra phòng ốc, đi tới trên đường phố.

Một lão giả râu tóc bạc trắng bôn tẩu khắp nơi kêu khóc:

"Không ổn, không ổn a! Đầu tiên là có ma đầu gây sóng gió, lại có lão thiên nổi giận, liên tiếp hạ xuống hai lần địa chấn, đây là có tai họa lớn muốn phát sinh a!"

Trong đó còn kèm theo nhao nhao hỗn loạn tiếng nghị luận:

"Phủ thành chủ cái kia ba vị đại nhân đâu bọn hắn đi nơi nào ma đầu kia đến cùng bắt được không có "

"Nghe nói cái này căn bản liền không phải địa chấn, là ngoài

thành cái kia ba vị đại nhân lại cùng cái kia ma đầu giao thủ! Ngoại thành có người nói ma đầu kia mặt xanh nanh vàng, máu me be bét khắp người, đỉnh thiên lập địa, một chiếc răng liền cùng một tên tráng hán đồng dạng lớn!"

"Cái gì! Vậy vạn nhất cái kia ba vị đại lão gia không phải ma đầu đối thủ, vậy chúng ta không lâu không thể cứu được "

"Xuỵt, im lặng!"

"Hừ! Những Đại lão kia gia phi thiên độn địa, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, muốn chạy liền chạy, nhưng là chúng ta những người này có thể làm sao "

"Ta xem chúng ta vẫn là tranh thủ thời gian chạy đi! Nếu không chết cũng không biết chết như thế nào!"

Có chút ở tại cửa thành cư dân đánh bạo dò xét vài lần,

Liền thấy vài dặm bên ngoài tứ ngược yêu ma, lúc này mới có tin tức lưu truyền ra, mỗi người đều hãi hùng khiếp vía nghị luận, không biết mình vận mệnh muốn đi về phương nào.

Coi như tất cả mọi người chen chúc tại rộng lớn trên đất trống chưa tỉnh hồn lúc,

Ầm ầm

Một cái hạo đãng thanh âm quét sạch toàn thành:

"Ác thủ đã bị tru sát!"

Thanh âm này như là cửu thiên Lôi phạt hàng thế, tại mỗi người bên tai nổ tung, ông ông tác hưởng, đinh tai nhức óc, mà mỗi một cái nghe được thanh âm này người đầu tiên là sững sờ, lập tức liền mừng rỡ như điên, kích động hô to lên.

Không để ý đến toàn thành biển người sôi trào, Nhạc Bình Sinh

thẳng tắp hướng về đã thành một vùng phế tích, gần như hoang tàn vắng vẻ thành bắc khu vực hạ xuống.

Một gian thượng coi xong tốt viện lạc trước đó, Trần Hạc Tường cùng Lưu Hi mười mấy cái võ quán học viên im lặng mà đứng, cứ như vậy thẳng tắp ngẩng đầu nhìn không trung Nhạc Bình Sinh hạ xuống thân ảnh cùng tùy thân trôi nổi khối kia to lớn huyết sắc lưu ly.

Một tiếng ầm vang, theo Nhạc Bình Sinh đáp xuống đất, huyết sắc lưu ly cũng nhẹ nhàng rơi đập trên mặt đất, tóe lên điểm điểm bụi mù.

"Người này chính là Xích Huyết Giáo giáo tông, cũng là ác thủ."

Nhạc Bình Sinh đối mặt với tĩnh mịch đám người, nói khẽ:

"Hiện tại ta đem hắn mang đến."

Trần Hạc Tường lập tức giật mình, ngưng thần hướng về huyết sắc lưu ly nhìn lại, chỉ gặp hơi mờ trong thủy tinh, từng đầu huyết nhục sợi tổ chức, vỡ vụn một cước, lại thêm nhỏ vụn xương cốt mảnh vỡ toàn bộ ngưng kết trong đó, mơ hồ có thể nhìn ra một cái hình người.

Nhân hình huyết nhục tổ chức chỗ ngực, còn có thể nhìn thấy một cái lớn chừng quả đấm huyết sắc viên châu cũng bị ngưng kết tại trong thủy tinh.

Trần Hạc Tường nhìn rõ ràng, trong thủy tinh nguyên bản người tất nhiên là nhận lấy một cỗ khó có thể tưởng tượng vĩ lực áp bách, cả người trực tiếp triệt để giải thể, hóa thành hàng ngàn hàng vạn huyết nhục mảnh vỡ.

Tất cả mọi người con mắt lập tức đỏ lên, bi thống, oán hận, cùng phẫn phất tất cả tinh khí thần cùng ký thác đều bị rút sạch lúc, tùy tâm mà thân loại kia hư vô cảm giác.

Mọi người ở đây, ngoại trừ Trần Hạc Tường cùng Tiêu Lam hai người là người cô đơn bên ngoài, bao quát Lưu Hi ở bên trong tất cả học viên, phụ mẫu, thân hữu đều sinh hoạt ở nơi này.

Nhưng mà một trận tai bay vạ gió hủy diệt hết thảy.

Cha mẹ của bọn hắn, huynh đệ tỷ muội, bằng hữu, tuyệt đại bộ phận đều chết tại trận này cố ý tai hoạ bên trong, tất cả ôn nhu cùng hi vọng trong nháy mắt phá diệt, bọn hắn có thể nào không hận

Duy nhất chèo chống bọn hắn đến bây giờ chính là cừu hận.

Mà trong nháy mắt, kẻ đầu têu, cái kia ẩn núp ma đầu đã triệt để hóa thành từng mảnh huyết nhục xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, chết không thể chết lại.

Lưu Hi thân thể run rẩy, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trắng nõn gương mặt bên trên che kín nước mắt, lặng yên không một tiếng động nhỏ xuống trên mặt đất.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 413: Dũng Liệt!

Chương 413: Dũng liệt!

Thiên không đang run rẩy, đại địa đang gầm thét.

Giờ phút này khoảng cách Thần La Võ Đô toà này hùng thành ngoài mười dặm trên không, vạn Thiên Phong rồng cùng nhau phát ra rống giận rung trời, trên mặt đất như là trăm ngàn địa long cùng nhau xoay người, mảng lớn mảng lớn đất sóng giống như thuỷ triều cấp tốc hướng về bốn phương tám hướng trào lên.

Thiên địa thất sắc, muôn ngựa im tiếng, thuần túy hủy diệt, phá hư quang mang ấn chiếu vào đứng lơ lửng trên không mấy trăm vị tông sư trên mặt, cũng chiếu rọi tại thông thiên tháp bên trong mặt trầm như nước một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão trên mặt.

Mà thành trì nơi cửa tụ tập mấy chục vạn biển người tuyệt đại bộ phận đều thấy không rõ lắm xảy ra chuyện gì, cũng đã bởi vì song phương giao chiến thiên địa băng liệt khí thế, tâm thần vì đó sở đoạt, cùng nhau mất tiếng.

Làm trung tâm vụ nổ quang mang cấp tốc tiêu tán, một đạo tàn phá mà già nua thân thể, sau lưng kéo lấy thật dài bụi mù, rơi xuống phía dưới!

Thần Thần Mục, bại.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này từ cuồn cuộn trong khói dày đặc rơi xuống phía dưới, ở đây vây xem tông sư con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, cùng nhau phát ra từng tiếng như kinh lôi hét lớn: "Thần lão!"

Hô!

Một đôi tay vô hình chưởng, nhẹ nhàng kéo lại Thần Thần Mục lá khô đồng dạng tung bay thân thể, đem chậm rãi tiếp dẫn đi qua.

Giang Vạn Lý ngắm nghía vị lão hữu này khuôn mặt, thời khắc này Thần Thần Mục thân hình khô bại, vô cùng già nua, bên ngoài thân hiện đầy từng đạo giăng khắp nơi thật sâu vết rạn, đã triệt để không có âm thanh.

Hắn triệt để nở rộ, thiêu đốt sinh mệnh của mình, không có chút nào giữ lại.

Ông!

Đối diện vô số lưu quang khí diễm va chạm bạo tạc một mảnh hỗn độn loạn lưu bên trong, không gian giống như thủy triều run rẩy dữ dội, sau đó tầng tầng lớp lớp vô hình gợn sóng dập dờn mà qua, phương viên trong vòng trăm trượng hết thảy hỗn loạn hết thảy đều bị vuốt lên, một đạo tuyệt thế vô địch thân ảnh thình lình hiển hiện!

"Rất không tệ đối thủ!"

Đế Trọng Sinh cười một tiếng dài, thanh âm sắp xếp mây xé trời, quanh quẩn cửu tiêu, tại hiện trường mấy trăm vị tông sư, tại một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, tại mấy chục vạn người triều trong lòng trùng điệp đánh:

"Bất quá, còn chưa đủ! Còn thiếu rất nhiều a!"

Tĩnh mịch, tuyệt đối tĩnh mịch.

Làm ngàn ngàn vạn vạn người đem ánh mắt tập trung tại Đế Trọng Sinh phảng phất bách chiến bất tử thiết huyết chiến thần, bá liệt, vĩ ngạn, hoàn hảo không chút tổn hại thân ảnh bên trên lúc, yết hầu giống như là bị một đôi bàn tay vô hình gắt gao bóp chặt, một câu đều nói không nên lời.

Một cái thực lực, kinh nghiệm, tích lũy, đối địch thủ đoạn đều là đỉnh tiêm đỉnh phong tông sư, triệt để thiêu đốt sinh mệnh mình chém giết, lại tại tựa hồ Đế Trọng Sinh trên thân ngay cả một đạo vết thương đều không có để lại.

Giờ này khắc này, không nói tiếng nào có thể hình dung thông thiên tháp bên trong, một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão trong lòng chấn động, kinh hãi!

"Đây không có khả năng!"

Thủy nguyệt màn sáng trước đó, càn khôn võ đạo trường chủ chưởng người Lữ duệ phong phát ra một tiếng không thể tin gào thét:

"Trên đời này không tồn tại chuyện như vậy! Hắn tuyệt không có khả năng lông tóc không thương, hắn nhất định thụ thương!"

Còn lại tham nghị trưởng lão toàn bộ đều sắc mặt tái xanh, lại không người nói chuyện.

Bọn hắn đương nhiên có thể nhìn ra được, Đế Trọng Sinh sắc mặt trắng nhợt, khí tức bên trên cũng còn lâu mới có được ngay từ đầu hung lệ bá đạo, hiển nhiên là tại liên tiếp hai vị di lão lấy mệnh tương bác tình huống dưới bị thương.

Bất quá chết Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục hai người, cơ hồ đại biểu cho Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh Trung Tông sư thành tựu tối cao, là tuyệt đối đỉnh tiêm cao thủ.

Hi sinh dạng này hai vị đỉnh phong cao thủ tính mệnh, tại xa luân chiến tình huống dưới, mới vẻn vẹn đổi lấy Đế Trọng Sinh tựa hồ không nghiêm trọng lắm thương thế, còn sót lại Giang Vạn Lý, rất có thể cũng không phải là đối thủ của Đế Trọng Sinh.

Điều này đại biểu, chẳng những Giang Vạn Lý có thể sẽ chết tại Đế Trọng Sinh trong tay, Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh còn đối mặt với không người kế tục nghênh chiến hoàn cảnh!

Giờ khắc này, không chỉ là thông thiên tháp bên trong một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão , biên giới chỗ quan chiến mấy trăm vị tông sư tại thời khắc này cũng đều ý thức được lập tức nghiêm trọng hình thức, sắc mặt cực độ khó coi.

Đối mặt tân triều đại địch, bọn hắn thân là liên minh tông sư, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, ai cũng không có khả năng không đếm xỉa đến.

Bất luận trong lòng nghĩ thế nào, Đế Trọng Sinh tuyệt thế vô địch võ đạo thực lực, giống một tòa núi cao vạn trượng, đè ầm ầm ở trong lòng của mỗi người.

Ai có thể đánh bại Đế Trọng Sinh

Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục hai người lấy sinh mệnh tuyên cáo chính mình thất bại, mà Giang Vạn Lý mặc dù so hai vị này mạnh hơn một nấc, cũng tuyệt không thể làm được Đế Trọng Sinh dạng này liên tiếp đón lấy hai vị đỉnh phong tông sư liều mạng một kích.

Tất cả tông sư trong lòng đều rất rõ ràng, Giang Vạn Lý mười phần không phải là đối thủ của Đế Trọng Sinh.

Mà mấy chục vạn biển người triệt để bình tức tĩnh khí, không dám thở mạnh thở, trong lòng bịch bịch cuồng loạn.

Cho dù là bọn hắn những người bình thường này cũng nhìn ra

hình thức cực độ không ổn cùng Đế Trọng Sinh loại kia không thể địch nổi cường đại.

Làm sao có thể

Phần lớn người trong óc trống rỗng, miệng lẩm bẩm nói:

"Chúng ta Bắc Hoang võ đạo không phải mạnh nhất sao vì sao lại bù không được tân triều người "

Trong lòng bọn họ tín niệm, vinh dự, kiêu ngạo, ngay tại từng chút từng chút đổ sụp.

"Hai người kia lấy sinh mệnh đến vì ngươi trải đường, chắc hẳn ngươi nên so với bọn hắn hai người còn mạnh hơn "

Yên tĩnh trong im lặng, Đế Trọng Sinh đem ánh mắt bắn ra hướng về phía nhẹ nhàng đỡ chết đi Thần Thần Mục Giang Vạn Lý, chậm rãi mà nói:

"Như vậy, hiện tại, ngươi. . ."

"Thành đã dũng này lại dùng võ. . ."

Bình tĩnh đứng ở hư không, áo bào phần phật, Giang Vạn Lý tầm mắt buông xuống, trong miệng than nhẹ vịnh ngâm, thanh âm cũng không lớn, lại trực tiếp áp đảo Đế Trọng Sinh tiếng nói:

"Cuối cùng kiên cường này không thể lăng. . .

Giang Vạn Lý than nhẹ càng ngày càng cao cang, càng ngày càng sục sôi, xông thẳng cửu tiêu, đẩy ra từng sợi du đãng vân khí, chỉ một thoáng một cỗ say nằm sa trường, thẳng tiến không lùi dũng liệt hùng tráng chi khí, tràn đầy toàn bộ giữa thiên địa!

"Thân vừa chết này thần lấy linh,

Hồn phách nghị này vì quỷ hùng!"

Giờ khắc này, trời cùng đất phảng phất đều cảm giác được Giang Vạn Lý tâm ý, không khí, bụi mù, tia sáng, vật sống hoặc là tử vật, đều nhẹ nhàng rung động, phảng phất tại ứng hòa, tại tung tăng, tại kêu khóc.

Giờ khắc này, ở đây mấy trăm vị tông sư giữa tầm mắt, Giang Vạn Lý hai tay nhẹ nhàng ném đi, đem Thần Thần Mục thi thể đẩy hướng bọn hắn, sau đó như là hư không dạo bước, từng bước một bước về phía Đế Trọng Sinh, chỉ để lại một đạo vạn thế không đổi, trăm chết dứt khoát vĩ ngạn bóng lưng.

Giờ khắc này, bọn hắn tâm thần khuấy động, cùng nhau mở miệng, phảng phất tại vì hắn tiễn đưa:

"Thành đã dũng này lại dùng võ. . . ."

Mấy trăm vị tông sư mở miệng ở giữa, như là ngàn vạn lôi đình bạo chấn, vang vọng vô ngần giữa thiên địa mỗi một nơi hẻo lánh:

"Cuối cùng kiên cường này không thể lăng. . ."

Thanh âm này, phảng phất đến từ viễn cổ, phảng phất có thể nhìn thấy Bắc Hoang đại địa vô số bóng người lắc lư, vượt mọi chông gai, gian khổ khi lập nghiệp, nhìn thấy phân bố tại trong dòng sông lịch sử mỗi một cái quán chú vô số tiên hiền máu tươi dấu chân!

Vô số tiên hiền, tất cả hi sinh, dũng liệt, giãy dụa. . .

Giờ khắc này, Thần La Võ Đô mấy chục vạn người triều, không có bất kỳ người nào dẫn đạo, ngàn ngàn vạn vạn mặt người đối cái kia đạo dần dần đi xa bóng lưng, lệ nóng doanh tròng, dõng dạc, cùng nhau mở miệng phát ra nội tâm chỗ sâu nhất hò hét:

"Thân vừa chết này thần lấy linh,

Hồn phách nghị này vì quỷ hùng!"

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Tại thời khắc này, đối mặt vô số người tín niệm, tinh thần thiêu đốt bộc phát ra đến từ đáy lòng hò hét, Đế Trọng Sinh lập tức động dung!

"Dạng này võ đạo tinh thần. . ."

Ngữ khí vô cùng vui mừng, vô cùng vui sướng, thanh âm đồng dạng càng ngày càng cao cang, khuấy động:

"Chính là như vậy võ đạo ý chí, tín niệm, kiêu ngạo, mới đáng giá bản tông đến triệt để đả diệt, chà đạp a!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 414: Còn Có Ai

Chương 414: Còn có ai

Hư không bên trên, mãnh liệt lưu quang hỏa diễm bốn phía trào lên, phảng phất muốn đem thiên địa đều toàn bộ đánh nát. Tiếng trời tiểu thuyết Ww giao chiến ở trung tâm nhìn qua ngũ thải ban lan, nương theo lấy lấy tầng tầng gợn sóng một vòng một vòng hướng về bốn phương tám hướng dập dờn, nhìn qua lộng lẫy.

Chỉ riêng quái rực rỡ phía dưới, ẩn chứa là khó có thể tưởng tượng nguy hiểm cùng lực phá hoại.

Hiện trường quan chiến trên trăm tông sư, cùng thông thiên tháp bên trong một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, không ai mở miệng nói chuyện, sắc mặt trang nghiêm, ánh mắt trầm ngưng, im lặng nhìn qua vỡ vụn loạn lưu trào lên địa phương.

Mà chỗ cửa thành mấy chục vạn người triều mặc dù hết thảy đều nhìn không rõ ràng, lại bình tức tĩnh khí, không nhúc nhích khẩn trương nhìn chằm chằm tại chỗ rất xa trận kia khoáng thế đại chiến.

Song phương giao thủ đã tiến vào vô cùng kịch liệt trình độ, cũng làm cho đáy lòng của bọn hắn dâng lên nồng đậm kỳ vọng.

Cái này vừa đứng, có thể hay không đả diệt cái này tân triều người khiêu chiến phách lối khí diễm

"Đế Trọng Sinh! Ngươi ta không cần lãng phí thời gian!"

Oanh minh loạn lưu bên trong, như kinh lôi tiếng hét lớn truyền đến, Giang Vạn Lý quanh thân không gian gấp rung động, đem hết thảy khí diễm loạn lưu trấn áp xuống tới, sau đó ——

Ông!

Giang Vạn Lý trong mắt Thần Quang bạo trán, tựa hồ triệt để thiêu đốt chính mình, hắn nguyên bản khô gầy hình tượng bỗng nhiên lại trở nên cao to, khô quắt làn da cổ vũ sĩ khí bành trướng, trên mặt nếp nhăn toàn bộ tiêu tán, trở nên càng ngày càng đỏ ửng, sau đó lại từ hồng nhuận chuyển hóa làm màu vàng kim nhàn nhạt, cuối cùng dừng lại, biến thành cực kỳ thuần túy hoàng kim chi sắc, mà hắn trong đôi mắt càng là Thần Quang sáng ngời, ẩn hiện lưu ly thải quang, cả người như là hoàng kim chế tạo tượng thần! Thân ảnh của hắn hóa thành xán lạn ngời ngời óng ánh hoàng kim trường hồng, hô hấp ở giữa vượt ngang hơn trăm trượng hư không, trên bầu trời Đế Trọng Sinh giăng khắp nơi, vạch ra từng đạo màu vàng kim nhạt quỹ tích, gấp rung động bên trong mấy lần trong nháy mắt hóa thành một tôn vô cùng ngưng thực, thông thiên triệt địa hoàng kim Phật!

Mà Giang Vạn Lý lại không trước đó nửa điểm hình thần khô mục thái độ, toàn thân lộ ra một cỗ không thể tưởng tượng nổi bức người khí tức. Mà hai mắt của hắn đang nhấp nháy ở giữa, vậy mà ẩn ẩn bày biện ra một loại thâm thúy tới cực điểm ánh sáng màu vàng óng, chậm rãi mở miệng nói:

"Ngươi ta, một kích phân thắng thua!"

Tôn này khổng lồ, tôn quý Phật vừa mới thành hình, liền mơ hồ phun ra nuốt vào lấy trong hư không khó mà sáng tỏ tối nghĩa khí cơ, một thanh thánh vật điêu khắc đồng dạng kim sắc mỏng lưỡi đao trường đao biến thành Phật khung xương, càng không ngừng ở trong đó phun ra nuốt vào lấy màu vàng kim nhạt đao

quang, bổ sung cho thân tháp, mà Giang Vạn Lý ngồi ngay ngắn Phật phía trên, trên thân biến sinh một loại nhu hòa kim quang, viên mãn quang minh, chiếu khắp hư không.

Cái này một tràng thuần túy đao quang đao khí tạo thành Phật Phật, chín tầng tám mặt, vô số kim quang lưu chuyển trên đó, ẩn ẩn chiết xạ ra một loại các vị thế đều khổ, nhân sinh lớn muốn các loại khí tức, lại có cự yêu, bay hoàng, rồng cất cao các loại dị tượng riêng phần mình hiển hiện, đại biểu cho tham lam, ghen ghét các loại ác tính, hợp thành một bộ kì lạ đồ văn, chiếu rọi ra nhân gian đủ loại khổ sở, tạo thành một mảnh bể khổ đại dương mênh mông!

Ông ông đao minh âm thanh cũng không có một tia dữ tợn hung ác khí tượng, như là ngàn người vạn người cùng kêu lên hát tụng, loáng thoáng vô tận oanh minh quanh quẩn giữa không trung, phủ lên phương viên trên dưới một trăm trượng không gian đều là một mảnh kim hoàng.

Dạng này chiêu số đã rõ ràng ra lúc trước Tô Bắc Huyền, Thần Thần Mục liều chết một kích không chỉ một bậc, thậm chí đã dính đến Luyện Thần Cảnh Giới võ đạo ý chí cụ hiện hóa!

"Huyền Thiên Trấn Ngục đao! Trấn Ngục Phật đao ấn!"

Trong khoảnh khắc mấy cái tu vi thâm hậu, kiến thức rộng lớn tông sư tâm thần chấn động, một ngụm gọi ra Giang Vạn Lý giờ phút này chỗ sử xuất thủ đoạn. Bọn hắn trong nháy mắt cũng minh bạch, Giang Vạn Lý đã là triệt triệt để để tuôn ra thủ đoạn mạnh nhất, muốn làm cuối cùng một kích!

Huyền Thiên Trấn Ngục đao cùng Trấn Ngục Phật đao ấn uy danh mấy trăm năm trước ngay tại cao tầng bên trong lưu truyền, mà Giang Vạn Lý quy ẩn mấy trăm năm, hiện tại Bắc Hoang võ đạo giới bên trong cơ hồ không có người chân chính được chứng kiến môn này tuyệt đỉnh võ đạo sát pháp uy lực, chỉ có đôi câu vài

lời truyền kỳ lưu truyền bên ngoài.

Bởi vì chân chính được chứng kiến người đã chết rồi.

Mà bọn hắn không ai từng nghĩ tới, gặp lại môn này tuyệt đỉnh sát pháp thời điểm, lại là tại dạng này thời khắc.

"Có gì không thể "

Đế Trọng Sinh ngự phong mà đứng, ầm ĩ cười to:

"Đừng để ta thất vọng!"

Đế Trọng Sinh mở miệng ở giữa, toàn thân cao thấp đều tuôn ra một chùm hỏa diễm tựa như ánh sáng màu đen, vọt lên cao mấy chục trượng hạ! Màn ánh sáng màu đen giống như thủy triều lắc lư, từng đạo đen nhánh sương mù nhẹ nhàng bắn ra, trong hư không long xà đồng dạng du tẩu, đúng như màu vẽ đại sư huy hào bát mặc, viết như vẽ giang sơn. Trong khoảnh khắc, phun trào hắc vụ tạo thành cái kia một gốc to lớn minh liên, trong gió rung động nhè nhẹ!

Minh liên phía trên thậm chí có một cỗ mơ hồ hoa mai lưu chuyển, cánh hoa tùy theo từng tầng từng tầng chậm rãi nở rộ ra, tại đầy trời kim quang trong bể khổ mở ra một khối Tịnh Thổ, băng lãnh phá diệt hắc quang tùy ý bao phủ vùng thế giới này.

Đế Trọng Sinh cũng không có cái gì tránh né ý đồ, rõ ràng là lựa chọn lấy mạnh nhất đối mạnh nhất!

Kim quang phủ lên dưới, phảng phất giống như thần chung mộ cổ đồng dạng oanh minh thanh âm càng hùng vĩ, mấy có chấn động hư không uy năng, Phật hơn ngàn vạn người tâm niệm như rồng, đạo đạo kim quang giăng khắp nơi, tràn ngập vượt qua bể khổ Vô Thượng ý chí.

Nghe thấy được Đế Trọng Sinh trả lời, Giang Vạn Lý tầm mắt

buông xuống, không hề bận tâm, bỗng nhiên mở miệng:

"Phật bể khổ, tu di trấn áp!"

Ông!

Sau một khắc, Phật đao ấn trấn áp mà xuống! Vô tận địa lôi tiếng nổ minh tiếng sấm giống như bốn phía khuấy động!

Theo kim quang bên trong chấn động ra Giang Vạn Lý quát khẽ, Phật phía trên toả ra ánh sáng chói lọi, đạo đạo kim quang từ Phật bên trên rủ xuống, đem phía dưới to lớn minh liên bao khỏa trong đó, mang theo vô lượng quang minh trấn áp mà xuống!

Xuy xuy xuy xùy ——

Trấn áp mà xuống quỹ tích bên trên, từng tia từng sợi kim sắc đao khí đem hết thảy sự vật vỡ nát thành tê, liền ngay cả không khí đều không ngoại lệ, đại lượng đen nhánh sương mù bị xoắn nát thành đầy trời lưu quang, quanh thân quang diễm bốc lên Đế Trọng Sinh thân ảnh ở trong đó như ẩn như hiện.

Từng tiếng tiếng vang bên trong, kim sắc Phật đao ấn như là vạn trượng Thần Sơn trực áp mà xuống, như là địa long xoay người, thiên lôi hàng thế, toàn bộ mặt đất hung hăng một cái bật lên, Đế Trọng Sinh biến thành cái kia đóa to lớn minh liên cũng theo đó đột nhiên rung động, sau đó tầng ngoài minh cánh sen nhao nhao vỡ vụn!

Thắng, vẫn là bại!

Giờ khắc này, tất cả mọi người tâm thần chấn động, nháy mắt một cái không nháy mắt, không muốn bỏ lỡ nửa điểm biến hóa.

Ngay tại cái kia Phật Phật phá hủy ngoại tầng tất cả minh cánh sen, sắp trấn áp Đế Trọng Sinh thân hình lúc, minh liên trung tâm, một cỗ thâm trầm khí tức nguy hiểm từ đó xuất đến, trong

nháy mắt hiện ra một khỏa lại một khỏa to bằng đầu người đen nhánh quang cầu!

Những cái này hắc quang lôi cầu trong hư không chìm nổi không chừng, quanh thân quấn quanh lấy long xà đồng dạng không ngừng du tẩu nổ vang nhỏ vụn điện quang, như là tinh thần vờn quanh, tiếp theo hơi thở, vô số kể hắc quang lôi cầu cùng nhau hiển hiện, tập thể nổ tung lên!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Cuồn cuộn đen nhánh khí diễm trong nháy mắt bạo, cuồn cuộn tận chân trời, thâm trầm mãnh liệt, ẩn chứa vô tận hung lệ chi khí, dạy người như là đưa thân vào một cái vô biên Minh Hải trong biển, đem giữa thiên địa kim quang đều thôn phệ! Ầm ầm tiếng vang chấn mặt đất giống như run rẩy đồng dạng run rẩy không ngớt, giống như trên trời thần lôi trong lòng đất trực tiếp nổ tung, thoáng như ngủ say lòng đất địa long xoay người, thẳng nổ đại địa nứt ra, nước sông chảy ngược, thiên hoảng sợ động!

Vô số tia sáng giăng khắp nơi, chiếu sáng từng khỏa trong không khí gấp va chạm không quan trọng bụi bặm, sáng tối giao thế.

Thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang, trong mắt tất cả mọi người giao chiến chỗ đều là hỗn độn một mảnh, cái gì đều nhìn không rõ ràng.

Coong!

Nhưng mà đúng vào lúc này, tại chấn thiên tiếng oanh minh bên trong, lại vang lên một đạo sắt thép va chạm thanh âm.

Một thanh đứt gãy kim sắc lưỡi đao, từ bạo tạc trung tâm quăng ra ngoài, vạch lên một đạo vô lực quỹ tích, hướng mặt đất rơi xuống.

Đầy trời kim quang đã triệt để dập tắt, chỉ có cái này một vòng không trọn vẹn kim sắc đao phong chậm rãi rơi xuống phía dưới.

Cùng lúc đó, tại vô số người trong thoáng chốc, Đế Trọng Sinh thanh âm như cùng đi từ Cửu U Địa Ngục hàn phong, xen lẫn vô số oan hồn quỷ khóc, uyên thâm không thể đo lường, mang theo thần bí nhất uy nghiêm, vang vọng giữa không trung:

"Hiện tại, còn có ai "

Làm thanh âm này vang lên đồng thời, thiên địa phảng phất đã mất đi sắc thái, vô cùng u ám bao phủ tại ngàn vạn biển người, cũng bao phủ tại hiện trường quan chiến mấy trăm tông sư, cùng thủy nguyệt màn sáng về sau một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão trong lòng, để bọn hắn thể xác tinh thần câu hàn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 415: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Một)

Chương 415: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (một)

Thanh Châu, khoảng cách Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn một chỗ không xa tiểu trấn.

"Bốn vị đại nhân, có tin tức, từ Thần La Võ Đô truyền về tin tức!"

Một phổ thông tiểu thương ăn mặc hán tử bước nhanh đi vào, thần sắc vô cùng kích động, còn kèm theo thật sâu vẻ sùng kính, nhanh chóng nói ra:

"Chưởng tọa đại nhân tại Thần La Võ Đô quét ngang tại chỗ, không ai đỡ nổi một hiệp! Ba tên nghênh chiến Võ Đạo Liên Minh ẩn thế trưởng lão toàn bộ tại chỗ bỏ mình!"

"Lúc nào tin tức! "

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền, Kình Không, Nhan Ngục, Hắc Uyên mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, cùng nhau mở miệng quát hỏi.

"Mới vừa lấy được tin tức! Không chỉ là ba vị liên minh đỉnh tiêm ẩn thế trưởng lão thân chết, còn bao gồm hai vị đỉnh tiêm võ đạo thế lực Thái Thượng trưởng lão, cùng một không rõ lai lịch tán tu võ giả, toàn bộ đều thua ở chưởng tọa đại nhân thủ hạ, cho đến tận này Bắc Hoang phương diện đã không người dám tại ứng

chiến!"

Hán tử này hưng phấn, kích động thân thể đều tại run nhè nhẹ, tiếp tục nói ra:

"Ở đây tối thiểu hội tụ toàn bộ Bắc Hoang một nửa trở lên cảnh giới tông sư cường giả, nhưng là ngoại trừ cái này đã chết sáu cái nghênh chiến người, không còn có người có can đảm nhảy ra tiếp nhận chưởng tọa đại nhân khiêu chiến! Lần này, đại nhân có thể nói là triệt triệt để để đem Thần La Võ Đô đánh rớt bụi bặm, đánh toàn bộ Võ Đạo Liên Minh không dám nói lời nào! Hiện tại toàn bộ Bắc Hoang đều đã truyền khắp đại nhân sự việc dấu vết, không ai không biết, không người không hay! Hiện tại tin tức này đã truyền về triều ta cảnh nội, bệ hạ long nhan cực kỳ vui mừng, cả nước chúc mừng sôi trào, liền chờ chưởng tọa đại nhân tại sau bảy ngày khải hoàn hồi triều, vì hắn cả nước mà khánh!"

"Tốt tốt tốt "

Nghe được tin tức này, chính là Hắc Uyên dạng này lòng dạ thâm trầm cường giả cũng kìm nén không được kích động trong lòng chi ý, bỗng nhiên đứng dậy,

"Ta liền biết, chưởng tọa đại nhân uy áp đương thời, cùng cảnh giới bên trong căn bản không có người là đối thủ của hắn!"

Lớn như vậy một cái Bắc Hoang, ngàn ngàn vạn vạn võ đạo thế lực, trong đó có hoặc nhiều hoặc ít cao thủ, cường giả

Lấy lực lượng một người, khiêu chiến toàn bộ Bắc Hoang võ đạo giới vô số cường giả, đây là tuyệt thế hành động vĩ đại, lại càng không cần phải nói đối với Bắc Hoang tới nói, võ đạo chính là vinh dự, kiêu ngạo, tín ngưỡng.

Mà bọn hắn chưởng tọa đại nhân, lại hoàn thành cái này tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả kinh thế tiến hành!

Sở dĩ nói là hoàn thành dạng này hành động vĩ đại, là bởi vì Bắc Hoang đối mặt tân triều võ đạo khiêu chiến, tất nhiên sẽ trực tiếp sai phái ra mạnh nhất tông sư nghênh chiến, nói cách khác tại chỗ bị Đế Trọng Sinh đánh bại cái này sáu tên cường giả, đã có thể nói là Bắc Hoang mạnh nhất tông sư, còn lại bảy ngày thời gian bên trong, chỉ cần Luyện Thần Tôn Giả không xuất thủ, chính là đại cục đã định!

Mà Luyện Thần Tôn Giả tuyệt đối sẽ không xuất thủ.

Không nói dạng này sẽ dẫn phát tân triều phương diện tức giận phản ứng, triệt để vạch mặt bộc phát đại chiến, luyện thần xuất thủ, cũng đại biểu cho lần này võ đạo giao lưu, Bắc Hoang chủ động nhận thua, mà lại là đại bại thua thiệt.

Lại thêm Diệt Tuyệt Tân Tinh kinh khủng uy hiếp, mỗi một vị Luyện Thần Tôn Giả bế quan địa điểm đều là tuyệt đối bí mật, không thể bại lộ. Một khi bị tân triều rải vô số mật thám thu hoạch đến Luyện Thần Tôn Giả ẩn nấp phương vị, thì tương đương với cho mình chôn xuống trí mạng tai hoạ ngầm.

Vô luận từ góc độ nào, phương diện nào tới nói, Luyện Thần Tôn Giả cũng không thể xuất thủ.

"Rất tốt."

Hoàng Tuyền trên mặt lộ ra mỉm cười:

"Đã đại nhân bên này thắng ngay từ trận đầu, hiện tại liền chờ Nhạc Bình Sinh trở về tông môn, chúng ta nơi này vì đại nhân lại giao phó bên trên một phần hoàn mỹ bài thi "

Tinh Thần Liệt Túc tông.

Chung Thành sắc mặt trầm ngưng, giống như quá khứ, đứng ở trên thềm đá, cúi đầu nhìn về phía chỗ giữa sườn núi trên quảng trường trăm ngàn đệ tử khí thế ngất trời tiến hành thông thường

bài tập.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ

Thời khắc này Chung Thành lại lòng nóng như lửa đốt, bóng ma tử vong thời thời khắc khắc bao phủ, nội tâm vô cùng nặng nề, gấp gáp, phảng phất muốn đại nạn lâm đầu lớn 柧 trước mắt, xa xa không giống mặt ngoài như thế bình tĩnh.

Cho đến bây giờ, cái này bốn tên thần bí, thực lực kinh khủng cường địch đã dừng lại tại bên trong sơn môn trọn vẹn ba ngày thời gian, bọn hắn đã từng hiển lộ qua cái kia bốn cây đại kỳ không biết là dạng gì bảo vật, lại có thể cùng trong hư vô ẩn nấp thân hình, làm cho không người nào có thể phát hiện.

Dù cho sau lưng không có bất kỳ người nào tồn tại, Chung Thành còn có thể cảm giác được một đạo âm trầm ánh mắt không chút kiêng kỵ đánh giá hắn, cái này ngắn ngủi ba ngày thời gian bên trong, hắn một ngày bằng một năm, mỗi một phút mỗi một giây đều như nghẹn ở cổ họng, như có gai ở sau lưng.

Chung Thành biết, tia mắt kia chủ nhân chính là cái kia đã từng leo lên qua Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn Bạo Tuyết quân quân chủ Hàn Viễn Chinh, người này như là như giòi trong xương, tùy thời tùy chỗ giam khống chính mình, đồng thời lộ ra không che giấu chút nào ác ý.

Chung Thành biết, bắn ra ở trên người hắn ánh mắt cùng ác ý là Hàn Viễn Chinh tận lực hiển lộ ra, để hắn cảm giác được. Đã là cảnh cáo, cũng là đùa bỡn. Đối với Hàn Viễn Chinh tới nói, hắn khả năng so với một con kiến đến không mạnh hơn bao nhiêu.

Mãi cho tới bây giờ, Chung Thành cũng không biết bốn người này vì cái gì mai phục nơi này muốn bắt Nhạc Bình Sinh, nhưng là tại mỗi giờ mỗi khắc không không có ở đây giám sát phía dưới, Chung Thành nhưng căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ,

lại càng không cần phải nói là nghĩ biện pháp truyền lại tin tức.

Trên người hắn gánh vác lấy, là Tinh Thần Liệt Túc tông hiện tại từ trên xuống dưới 1,588 cá nhân tính mệnh. Bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ, cũng có thể tạo thành những cái này vô tội môn nhân đệ tử uổng mạng.

Thế nhưng là hắn bây giờ lại không có bất kỳ cái gì biện pháp.

Chung Thành trong lòng rõ ràng, đối mặt cái này bốn cái kinh khủng tông sư cường giả mai phục, Nhạc Bình Sinh tuyệt đối không phải là đối thủ, hắn cũng biết hắn cùng tất cả môn nhân đệ tử có thể tồn tại đến nay không phải bốn người này đại phát thiện tâm, đơn thuần bất quá là vì kế hoạch vạn toàn, không đánh cỏ động rắn mà cân nhắc thôi.

Trong đó chân chính mang cho hắn tuyệt vọng, không thể ngăn cản người, chính là trong bốn người cầm đầu vĩ ngạn nam tử tóc bạc, thực lực của hắn chính là lấy Chung Thành ánh mắt đến xem căn bản không thể suy đoán. Vẻn vẹn tên này dẫn đầu cường giả trong ánh mắt xuyên thủng hư không ý cảnh, đều để Chung Thành không cách nào tới đang đối mặt xem, đây là bực nào cường đại

Mà một khi bọn hắn mai phục thành công, tông chủ Nhạc Bình Sinh rơi vào trong hũ, như vậy bọn hắn số mạng của những người này sẽ như thế nào

Chung Thành đã không dám nghĩ tiếp.

Bốn người này hành tích quỷ bí, lặng lẽ mai phục, tất nhiên là một phương nào thế lực nhằm vào Nhạc Bình Sinh hành động, cùng liên minh không quan hệ, một khi đắc thủ, vì không tiết lộ bí mật, bọn hắn những người này làm sao có thể còn có đường sống tại

Bốn tên khí đạo tông sư, triệt để phá hủy ngọn núi này chỉ sợ

đều muốn không được mấy hơi thở công phu, giết chết hơn nghìn người đối bọn hắn tới nói cũng tuyệt không có bất kỳ gánh vác.

Nghĩ tới đây, hắn từ thân đến tâm, đều là gai xương rét lạnh.

Việc đã đến nước này, hiện tại Chung Thành cũng không sợ hãi cái chết, nhưng là tông môn bên trong hơn ngàn môn nhân đệ tử chính là tốt đẹp tuổi tác, tuyệt không nên vô cớ uổng mạng, bị người như là giết gà đồng dạng giết chết.

Hết lần này tới lần khác Chung Thành căn bản là không có cách thông báo cho bọn hắn để bọn hắn chạy trốn, động tác này chỉ bất quá sẽ gia tốc tử vong của bọn hắn thôi.

"Sư phụ!"

Một trận tiếng hô hoán truyền đến, một thân ảnh từ dưới thềm đá nhanh chóng chạy tới.

Diệp Phàm leo lên thềm đá, thi lễ một cái, ngẩng đầu lên nói:

"Sư phụ, cái này đồng thời khảo hạch sắp tiến hành, ngươi nhìn có phải hay không cùng tông chủ trở về tông môn về sau lại tiến hành "

Gặp Chung Thành suy nghĩ xuất thần bộ dáng, Diệp Phàm vội vàng kêu:

"Sư phụ, sư phụ "

Chung Thành đột nhiên lấy lại tinh thần, nhìn về phía Diệp Phàm miễn cưỡng cười một tiếng:

"Vậy thì chờ tông chủ trở về đang tiến hành đi."

"Đúng."

Diệp Phàm có chút kỳ quái nhìn thoáng qua Chung Thành, hồ

nghi lui xuống.

Chung Thành nhìn chăm chú Diệp Phàm bóng lưng, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Sư huynh ta nên làm cái gì "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 416: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Hai)

Chương 416: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (hai)

Bắc Ngô thành.

Ngoài thành tây nam phương hướng, hơn mười dặm bên ngoài, cũng chính là Nhạc Bình Sinh lúc trước mặc qua cái kia phiến mênh mông sơn lâm bên ngoài, một chỗ u tĩnh ruộng dốc bên trong, dựng lên một khối nho nhỏ mộ bia.

Đây là Lưu Nhạc Thành mộ bia.

Lưu Hi đứng ở trước mộ bia, đưa lưng về phía đám người, có chút thanh âm khàn khàn truyền tới:

"Bình Sinh, Tiểu Lam, Trần sư phó, ta nghĩ một người cùng cha ta trò chuyện."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, cùng Trần Hạc Tường Tiêu Lam hai người hướng nơi xa đi đến, chỉ để lại Lưu Hi một người đứng ở tại chỗ.

Ba người bọn họ rời xa về sau, mộ bia trước đó, Lưu Hi nhẹ nhàng đem Lưu Nhạc Thành thường thường thừa dịp nàng không đang hút khói cái kia cán tẩu hút thuốc để dưới đất, bưng chén lên đem rượu chiếu xuống địa, thấp giọng nói:

"Cha, hút thuốc đối thân thể không tốt, cái này tẩu hút thuốc ta liền lưu lại. Không phải nữ nhi hẹp hòi, là muốn lưu cái tưởng

niệm."

"Ngươi trước kia lão nói nếu có hướng một ngày ngươi lão đi, muốn chôn ở một chỗ sơn thanh thủy tú địa phương, nơi này rất tốt."

"Bình Sinh cũng tới, bất quá hắn biến hóa thật lớn, ta đều đã có chút không nhận ra, không biết ngươi còn có thể hay không nhận ra được."

"Cha, ngươi có biết hay không, Bình Sinh hắn đã vì ngươi báo thù "

Nói xong lời cuối cùng, nàng gần như nghẹn ngào, đã khóc không thành tiếng.

Ở phía xa, Tiêu Lam cũng không khỏi đến rủ xuống nước mắt đến, nức nở nói:

"Vì cái gì vì cái gì Lưu đại thúc tốt như vậy người gặp được chuyện như vậy chẳng lẽ người tốt thật không thể trường mệnh sao "

Trần Hạc Tường thở dài một tiếng, không phản bác được. Chính hắn dưới gối không có con cái, Lưu Hi thì tương đương với nữ nhi của hắn, mà Lưu Nhạc Thành cái này từ quân đội bên trong lui ra đến hán tử hắn luôn luôn đều rất thưởng thức.

Mặc dù Lưu Nhạc Thành sẽ chỉ một chút thô thiển kỹ năng, võ đạo thế lực không đáng giá nhắc tới, nhưng lại là một cái nổi tiếng hán tử.

Một người như vậy, không có chết ở trên chiến trường, lại chết tại một trận tai bay vạ gió bên trong.

Nhạc Bình Sinh một mình nhìn chăm chú Lưu Nhạc Thành mộ bia, không biết suy nghĩ cái gì.

Tại một mảnh trong trầm mặc, hắn đột nhiên mở miệng, hướng về Trần Hạc Tường hỏi:

"Trần sư phó, sinh hoạt còn muốn tiếp tục, hiện tại các ngươi có tính toán gì "

"Dự định a "

Trần Hạc Tường cười khổ một tiếng:

"Ta cũng không biết, hảo hữu của ta, học viên của ta, ta rễ ngay ở chỗ này, hiện tại đã triệt để hủy."

Hắn nhìn một cái Lưu Hi bóng lưng, thanh âm trầm thấp xuống, chậm rãi nói:

"Tiểu Hi cùng Tiểu Lam hai người hiện tại không chỗ nương tựa, ta muốn đem võ quán lại từ mới mở, có lẽ sẽ đổi một tòa thành sinh hoạt, bất quá cái này cũng muốn nhìn tiểu Hi cùng tiểu Lan bọn hắn ý tứ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Địch nhân của hắn đông đảo, chính mình cũng như lục bình không rễ, không thể đem bọn hắn tiếp nhập Tinh Thần Liệt Túc tông, lưu tại Bắc Ngô thành, hoặc là nói là đổi chỗ khác sinh hoạt đối bọn hắn tới nói mới là lựa chọn tốt nhất.

Hắn từ trong ngực lấy ra năm mai liên minh thương hội tử kim phù bài, đưa cho Trần Hạc Tường:

"Trần sư phó, cái này năm mai phù bài có thể tại liên minh thương hội hối đoái năm vạn Xích Kim Diệp, đến lúc đó mở lại võ quán ngươi có lẽ có thể dùng lên."

Năm vạn miếng Xích Kim Diệp!

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh đưa tới trước mắt tử kim phù bài,

Trần Hạc Tường lập tức có chút mộng.

Một viên Xích Kim Diệp đầy đủ chèo chống một cái nhà năm người ròng rã một năm thư thư phục phục dư dả sinh hoạt, năm vạn miếng là dạng gì khái niệm

Mà một bên Tiêu Lam càng là mở to hai mắt nhìn.

Từ Nhạc Bình Sinh trở về ngay từ đầu, nàng đã cảm thấy cực độ lạ lẫm, giống như là đổi một người, để nàng đều không dám tới gần; hiện tại càng là tiện tay liền lấy ra như thế một bút người bình thường cả một đời không ăn không uống đều góp nhặt không ra được to lớn tài phú.

Mà Nhạc Bình Sinh lập tức Hợp Tung Đạo võ quán mới bất quá mấy tháng công phu.

Nhìn thấy Trần Hạc Tường nhìn xem tử kim phù bài sợ run, Nhạc Bình Sinh nói:

"Trần sư phó, vật tận kỳ dụng, tiền tài đối ta không có chút ý nghĩa nào, ngươi muốn lại lần nữa mở võ quán không thể thiếu đầu nhập, dư thừa liền xem như một phần của ta tâm ý đi, cũng mời ngươi chiếu cố tốt Lưu Hi cùng Tiêu Lam bọn hắn."

Nhạc Bình Sinh ngữ khí mặc dù bình thản, lại mang theo không cho cự tuyệt hương vị, cưỡng ép nhét vào Trần Hạc Tường trong tay.

Hắn có khả năng làm, cũng chỉ có những thứ này

Trăng sáng sao thưa, đầy trời tinh quang tung xuống.

Rách nát Hợp Tung Đạo võ quán sân luyện công bị đơn giản tu bổ một phen, mặc dù không mỹ quan, nhưng là làm mấy cái không nhà để về học viên cư trú chỗ đã đủ.

Thời gian cuối thu, ban đêm để cho người ta cảm thấy thật sâu hàn ý, một cái tiểu xảo lò lửa bày ra ở giữa, phóng xạ ra đỏ rực ánh sáng nhạt, chiếu rọi tại trên vách tường.

Phần lớn học viên đều đã ngủ.

Nhạc Bình Sinh lại nhẹ nhàng đi ra ngoài, một đạo nhu nhược thân ảnh một mình ngồi chung một chỗ trên bệ đá, ôm ấp hai đầu gối, nhìn qua bầu trời đêm.

Từ Lưu Hi đền bù khí huyết tỉnh táo lại, đến tìm kiếm Lưu Nhạc Thành lại đến hạ táng, Lưu Hi một mực đắm chìm ở trong bi thống, Nhạc Bình Sinh cùng nàng đều không có nói qua mấy câu.

Tựa hồ là cảm thấy tiếng bước chân, Lưu Hi quay đầu, thấy là Nhạc Bình Sinh lúc, mặt giãn ra mỉm cười, hướng hắn vẫy vẫy tay, nói khẽ:

"Bình Sinh, tới."

Nhạc Bình Sinh đi tới, cùng Lưu Hi sóng vai mà ngồi, đồng dạng ngẩng đầu lên ngóng nhìn bầu trời đêm.

Hắn không nói lời nào, hắn biết Lưu Hi ngoài mềm trong cứng, rất nhiều chuyện đều nhìn toàn diện thấu thấu, không cần vô lực an ủi. Hắn cứ như vậy một mình cùng Lưu Hi hết thảy ngóng nhìn lên đầy trời đầy sao, tựa hồ về tới một cái khác thời không.

Lưu Hi nhẹ nhàng tựa ở Nhạc Bình Sinh trên bờ vai, nhẹ giọng hỏi:

"Bình Sinh, ngươi nói người sau khi chết, đi nơi nào có phải hay không trên mặt đất chết một cái người, trên trời liền dập tắt một vì sao "

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm một lát, cuối cùng chậm rãi mở miệng nói:

"Không phải như vậy, ta nghe được là trên mặt đất chết một cái người, trên trời liền sẽ thêm một vì sao, người sau khi chết sẽ lên tới thiên không, biến thành chấm sao cho đi đêm đạo người chiếu sáng con đường. Cho nên mỗi một cái sống qua người, đều có thể cho hắn hậu nhân chỉ dẫn đường phía trước."

Nghe Nhạc Bình Sinh, Lưu Hi con ngươi cũng có chút tỏa sáng, suy nghĩ xuất thần ngước nhìn tinh không, tựa hồ đang tìm kiếm thuộc về nàng viên kia tinh thần.

Nửa ngày, nàng xoay đầu lại nở nụ cười, Ôn Uyển động lòng người, tại dưới bầu trời đêm có một loại kinh tâm động phách mỹ lệ, nàng nói khẽ:

"Bình Sinh, ban đầu ở Thanh Thành bang đã cứu ta người bịt mặt kia, chính là ngươi đi "

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu.

"Kỳ thật ta đã sớm phát hiện. Còn có thể cứu Hà Hùng muội muội người, cũng là ngươi phải không "

Lưu Hi mỉm cười:

"Bất quá chuyện này ta ai cũng không có nói cho, Trần sư phó vẫn luôn mơ mơ màng màng đâu, bất quá bây giờ hắn cũng đã đoán được."

Sau đó, xoay đầu lại ngóng nhìn bầu trời đêm, Lưu Hi nhẹ nhàng thở dài:

"Bình Sinh, ta luôn cảm giác giống như có thứ gì ở sau lưng đuổi theo ngươi, ta không biết đó là cái gì."

"Mặc dù người cùng chúng ta đã không phải là người của một thế giới, nhưng là ngươi vĩnh viễn là đệ đệ của ta."

"Ngươi không thuộc về nơi này, đi làm chuyện của mình ngươi đi, ta gặp qua tốt chính mình sinh hoạt, không cần lại lo lắng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 417: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Ba)

Chương 417: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (ba)

Bắc Ngô thành bên trong.

Lấy máu làm thức ăn đại ma đầu bị tiêu diệt tin tức bốn phía truyền bá, toàn thành hỗn loạn cũng triệt để bình ổn lại, tuyệt đại bộ phận đám người cũng sẽ không tiếp tục nơm nớp lo sợ, rốt cục ngủ lấy an giấc.

Cùng lúc đó, đại lượng thành vệ tràn vào thành bắc khu vực, bắt đầu thanh lý phế tích, thu liễm phế tích vùi lấp hạ thi thể. Trải qua lần này tai nạn, thành bắc khu vực đã coi như là triệt để hủy, thành vệ triệt để thanh lý phế tích cùng thi thể cũng không phải là vì trùng kiến, chỉ là sợ hãi mấy vạn thi thể hư thối, dẫn phát ra cái gì ôn dịch thôi.

Có lẽ mấy năm, mười mấy năm về sau, trận này đau xót triệt để bị trong tòa thành này mọi người lãng quên lúc, nơi này mới có thể khôi phục dĩ vãng náo nhiệt.

Trong phủ thành chủ, không ngừng mà có vệ sĩ đi vào đi ra, hồi báo từng cái đường đi tử vong điểm khác lạ, Ngô Văn Đức nghe được từng cái con số kinh người, không khỏi hãi hùng khiếp vía, sứt đầu mẻ trán.

Hai ngày này triệt để thanh tra xuống tới, toàn bộ thành bắc khu vực gần hai mươi vạn nhân khẩu, tối thiểu tử thương một

nửa trở lên!

Còn tốt ma đầu đã bị triệt để tiêu diệt, nếu không một lần nữa, chỉ sợ cả tòa Bắc Ngô thành sẽ triệt để biến thành một tòa Quỷ thành. Nếu như không phải Trần Kiếm Thư đã trở về, xác nhận ma đầu bị tiêu diệt tin tức, Ngô Văn Đức cho dù là cái này thành chủ không làm, cũng muốn thu dọn nhà làm đi đường.

Trong lúc cấp bách, Ngô Văn Đức nhớ ra cái gì đó, hỏi hướng một phủ vệ:

"Vị đại nhân kia hiện tại thế nào "

Phủ vệ khom người hồi đáp:

"Hồi đại nhân, vị đại nhân kia cái này liên tục hai ngày cũng không đi ra cửa phòng, chỉ hỏi thăm qua phải chăng tìm kiếm được vị kia giết chết ma đầu cường giả bí ẩn tung tích."

Ngô Văn Đức nhẹ gật đầu, phất phất tay để phủ vệ lui xuống.

Hai ngày trước, hắn nhìn thấy hai gã khác tông sư đại nhân không thấy tăm hơi, mà chỉ có Trần Kiếm Thư người cô đơn, bản thân bị trọng thương trở về thời điểm dọa cho phát sợ.

Lúc ấy Trần Kiếm Thư thương thế đơn giản nhìn thấy mà giật mình, toàn bộ cánh tay phải tính cả gần phân nửa bả vai hoàn toàn biến mất, thậm chí có thể nhìn thấy nhúc nhích nội tạng, nhưng chính là dạng này phóng tới người bình thường trên thân chết không thể chết lại kinh khủng thương thế, vị đại nhân kia vẫn như cũ có thể miễn cưỡng hành động.

Tại đã phân phó tìm kiếm phát ra âm thanh thông tri toàn thành vị kia cường giả bí ẩn về sau, vị đại nhân này liền đóng cửa không ngoài, tựa hồ là đang chữa thương.

Trên thực tế trải qua hai ngày này đủ loại điều tra, Ngô Văn

Đức đại khái đã biết được lúc ấy ngoài thành đến cùng xảy ra chuyện gì.

Nhìn qua, cái kia ma đầu ngoài dự liệu cường đại, liền ngay cả ba vị này tông sư cũng không là đối thủ, thậm chí còn tại chỗ bị đánh chết hai cái. Mà ở trong thành phát ra tru diệt ác thủ thì là một người khác hoàn toàn, bao quát cái kia khát máu ma đầu, đều là vị này cường giả bí ẩn giết chết.

"Trong thành thế mà ẩn giấu đi như thế một tôn thần "

Ngô Văn Đức lắc đầu âm thầm thở dài:

"Không biết là phúc là tai họa a."

Ngay tại lúc Trần Kiếm Thư trăm phương ngàn kế muốn tại Bắc Ngô thành bên trong tìm kiếm cường giả bí ẩn tung tích lúc, Nhạc Bình Sinh lại rời đi.

Sinh hoạt vẫn như cũ muốn tiếp tục, Trần Hạc Tường, Lưu Hi bọn người có cuộc sống của mình muốn qua, mặc dù mới qua ngắn ngủi thời gian mấy tháng, hắn cùng bọn hắn đã không còn là người của một thế giới, hắn lưu lại ở đây chẳng những không có trợ giúp, còn có thể vì bọn họ mang đến nguy hiểm.

Trên bầu trời, một đạo tinh huy lượn lờ tinh quang trường hồng ngang qua chân trời, hướng về Thanh Châu phương hướng vượt ngang mà đi.

Nhạc Bình Sinh rời đi Tinh Thần Liệt Túc tông đã chừng nửa tháng, tiến về Đoan Mộc thế gia trên đường vừa vặn trải qua tông môn, tiện đường nhìn xem trong môn tình huống hiện tại, nhìn xem Diệp Phàm trong đoạn thời gian này tổ chức tình báo khung đến trình độ nào.

Đối diện cuồng phong bị hộ thân khí tràng cắt ra, suy nghĩ bên trong, Nhạc Bình Sinh lấy ra một viên lớn chừng quả đấm huyết

sắc viên châu, tinh tế đánh giá.

Vật này, chính là tại hắn một chưởng ghép lại phía dưới, Xích Dạ Kiêu cả người sụp đổ thành từng tia từng sợi huyết nhục tổ chức sau để lại đồ vật.

Viên châu bề mặt sáng bóng trơn trượt, nội bộ có vô tận sương mù màu máu bốc lên, mỗi thời mỗi khắc đều đang thay đổi lấy hình dạng, tựa hồ có vô tận oan hồn đang lăn lộn, gào thét.

Có thể tiếp nhận hắn hiện nay lực lượng một kích toàn lực mà không hư hao chút nào, cái này viên châu kiên cố quả thực vượt quá Nhạc Bình Sinh đoán trước.

【 vật này ngược lại là có chút ý tứ 】

Bay thật nhanh bên trong, Tà Linh tựa hồ là cảm ứng được cái gì thú vị đồ vật, bỗng nhiên ngoi đầu lên, chậc chậc cảm thán nói:

【 tiểu tử, nhìn ngươi lãng phí nhiều như vậy thời gian cũng không tính là hoàn toàn không có thu hoạch! 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, hỏi: "Ngươi biết đây là vật gì "

【 vật này mà nói đến cũng không thể coi là bảo bối gì, bất quá đối với các ngươi dạng này cấp thấp sinh mệnh tới nói ngược lại là một cái rất không tệ công cụ. 】

Tà Linh không nhanh không chậm nói:

【 hạt châu này trên thực tế là cái khác loại bình chứa, có thể thu thập vô số sinh mệnh khí huyết cùng oán khí, sát khí, lệ khí, âm khí vân vân vân vân mặt trái năng lượng, tại hỗn tạp tạp đến cùng một chỗ, cơ số đạt tới số lượng nhất định về sau, liền có thể lấy người sử dụng chủ ý chí làm chủ đạo, hình thành cùng loại với không trọn vẹn bản thân ngoại hóa thân đồ vật. Bị ngươi giết chết

cái kia đại hào con kiến, hắn có thể ngưng tụ ra cái kia huyết ảnh bề ngoài trên thực tế chính là cái này đồ chơi tác dụng. 】

Nhạc Bình Sinh lạnh lùng nói: "Nói cách khác, vật này bên trong ẩn chứa đồ vật, chính là giết chết vô số người hấp thu mà đến "

【 đương nhiên, bằng không ngươi cho rằng là từ đâu tới! 】

Tà Linh đảo tròn mắt, tiếp tục nói:

【 bất quá mặc dù cái đồ chơi này dính đến sinh linh tinh thần năng lượng thu thập, nhưng cũng không so bằng linh năng loại này cao đẳng năng lượng. Ngươi cũng không cần ghét bỏ hạt châu này công dụng thấp kém, nó đối ngươi vẫn còn có chút tác dụng. 】

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Cái tác dụng gì "

【 làm linh năng chứa đựng bình chứa! 】

Tà Linh hồi đáp:

【 cái đồ chơi này rất thú vị, thực tế công dụng có lẽ xa xa không giống ta suy đoán đơn giản như vậy, bất quá cái kia đều tạm thời không liên quan gì đến ngươi. Nó hiện tại duy nhất đối ngươi hữu dụng địa phương chính là dùng để chứa đựng linh năng.

Ngươi chẳng lẽ không có phát hiện ngươi cây đao kia trước đó đã đến cực hạn a đây là vật liệu hạn chế, bốn vạn khoảng chừng linh năng đơn vị đối với ngươi cây đao kia tới nói đã đến cực hạn, càng đi về phía sau tính hạn chế càng lớn, nhưng là cái khỏa hạt châu này nhưng khác biệt, lấy nó đến làm chứa đựng linh năng

công cụ, dung lượng so với đao của ngươi tối thiểu cao hơn ra hơn gấp mười lần! 】

Thì ra là thế.

Mặc dù cùng Tà Linh cảm giác, Nhạc Bình Sinh ẩn ẩn cảm thấy cái khỏa hạt châu này không có đơn giản như vậy, nhưng là còn cần phóng tới về sau chậm rãi nghiên cứu.

Tà Linh trở nên yên lặng, đem viên châu thu hồi, giờ phút này Nhạc Bình Sinh đã tiến vào Thanh Châu địa giới, giữa tầm mắt Tinh Thần Liệt Túc tông chỗ dãy núi đã mơ hồ có thể thấy được

Coi như một đạo tinh quang trường hồng tiến vào Thanh Châu địa giới, tại Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn phương viên hơn mười dặm địa giới bên trong xuất hiện, hướng về Tinh Thần Liệt Túc tông lướt đến lúc, mấy chỗ địa phương bí ẩn đồng thời vang lên kích động hưng phấn quát khẽ:

"Lập tức phát tin, thông tri Hoàng Tuyền đại nhân! Mục tiêu đã trở về tông môn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 418: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Bốn)

Chương 418: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (bốn)

Tinh Thần Liệt Túc tông, tông chủ đại điện.

Trống rỗng đại điện bên trong, không gian bị một cỗ vô hình lực lượng vặn vẹo, một nam tử tóc bạc long bàn hổ cứ, uyên đình núi cao sừng sững, ngồi ngay ngắn tông chủ liễn tọa phía trên.

Hô!

Cuồng phong chảy ngược, thê lương tiếng gió rít gào xoay quanh, trong đại sảnh, không khí giống như thủy triều run run, bỗng nhiên hiện ra Hàn Viễn Chinh thân hình.

Tại Hàn Viễn Chinh trong tay, dẫn theo sắc mặt tái nhợt, ánh mắt chỗ sâu tiềm ẩn cực độ phẫn nộ cùng oán hận Chung Thành.

Một tay lấy Chung Thành ném xuống đất, Hàn Viễn Chinh cười gằn nói:

"Huyền Khôi đại nhân, Nhạc Bình Sinh đã trở về, bất quá hắn hiện tại ngay tại trong núi tuần sát, để đệ tử đến tìm kiếm người này."

Dưới tay ngồi vào bên trên, Lư Đình, Nghiêm Cảnh Minh bỗng nhiên đứng dậy, cùng nhau đưa mắt nhìn sang tông chủ liễn tọa bên trên nam tử tóc bạc.

"Ta đã biết."

Huyền Khôi chậm rãi mở hai mắt ra, chỗ sâu trong con ngươi như là có một mảnh vô tận biển lửa mãnh liệt thiêu đốt. Hắn nhìn về phía trên mặt đất Chung Thành, chậm rãi mà nói:

"Đem hắn đưa đến nơi này, ngươi biết nên làm như thế nào."

Cực kỳ vạn toàn phương pháp, chính là ở chỗ này bày ra trận thế , chờ đợi chính Nhạc Bình Sinh đụng vào trong lưới, khởi động thiết huyết che trời đại trận, tới một cái ông bên trong bắt ba ba, bất luận cái gì người đều mọc cánh khó thoát, sẽ không xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn.

Huyền Khôi cũng không có giống Hàn Viễn Chinh bọn người nhỏ như vậy nhìn Nhạc Bình Sinh, mà là lựa chọn ổn thỏa nhất biện pháp.

"Ta có thể đem tông chủ dẫn tới nơi này!"

Chung Thành thân thể khẽ run lên, sau đó bỗng nhiên đứng lên, hung hăng cắn răng, trên trán gân xanh nổi lên, hét lớn:

"Nhưng là đây hết thảy cùng ta Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử đều không quan hệ! Bọn hắn cái gì cũng không biết! Các ngươi nếu là nghĩ bảo thủ bí mật, ta có thể chết! Nhưng là ta quyết không cho phép các ngươi động đến bọn hắn!"

Giờ khắc này, đối mặt bốn tên bóp chết hắn như bóp chết một con kiến đơn giản kinh khủng tông sư cường giả, hắn không sợ hãi chút nào, đem sinh tử không để ý. Hắn chết không có gì đáng tiếc, nhưng là Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử lại không thể vô tội uổng mạng!

"Ừ"

Hàn Viễn Chinh nhe răng cười một tiếng, trong mắt đều là

không chút kiêng kỵ thâm trầm ác ý, khinh thường nói:

"Con kiến đồng dạng đồ vật, cũng dám cùng chúng ta nói điều kiện! "

Chung Thành không phát giác gì, không nói một lời, nắm chặt song quyền, nhìn chòng chọc vào liễn tọa phía trên Huyền Khôi.

"Ta có thể đáp ứng ngươi."

Huyền Khôi khoát tay áo ngăn lại Hàn Viễn Chinh, hắn nhìn về phía Chung Thành trong ánh mắt tựa hồ ẩn ẩn cảm thấy thú vị, mở miệng:

"Sự tình làm tốt, những cái này sâu kiến có thể bất tử, ngươi đi đi."

Chung Thành thật dài thở ra một hơi đến, cả người giống như là bỗng nhiên già nua xuống dưới, quyết nhiên xoay người, từng bước một đi ra ngoài.

Hàn Viễn Chinh ánh mắt vô cùng tàn nhẫn, mở miệng nói:

"Thả thông minh một điểm, ngươi nhớ kỹ, một khi có bất kỳ dị động, không riêng Nhạc Bình Sinh cùng ngươi chạy không được, chính là trên ngọn núi này tất cả mọi người, đều phải chết!"

Chung Thành thân thể khẽ run lên, vẫn như cũ hướng về cổng kiên quyết km đi.

Làm Chung Thành thân ảnh hoàn toàn biến mất về sau, Huyền Khôi nhẹ giọng cười một tiếng:

"Ba vị, chuẩn bị một phen đi!"

"Rõ!"

Hàn Viễn Chinh, Lư Đình, Nghiêm Cảnh Minh ba người cùng

nhau lộ ra một cái lãnh khốc mỉm cười.

Rộng lớn lòng đất trong thạch thất, ánh nến lay động, phản chiếu ra bốn đạo yêu dị bóng đen.

Hoàng Tuyền ngón tay nhẹ nhàng đập lan can, tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó kì lạ tần suất, đánh tại còn lại người tâm lên.

Lúc này khoảng cách Đế Trọng Sinh khiêu chiến Thần La Võ Đô đã qua sáu ngày thời gian, cơ hồ mỗi một ngày đều có tin tức mới nhất từ Thần La Võ Đô truyền lại đến Hoàng Tuyền đám người trong tay, bây giờ đang ở trước mặt hắn, liền trưng bày chiến báo mới nhất.

Không rõ lai lịch thần bí tán tu tông sư, tám chiêu qua đi, chết!

Được vinh dự Bất Động Minh Vương, chỗ quả còn sót lại Côn Ngô tự Thái Thượng trưởng lão, thái Kỳ Sơn, mười chiêu về sau, chết!

Mộ Dung thế gia Thái Thượng trưởng lão, ba trăm năm trước bí truyền Thiên Cương bảng vị thứ nhất, uy danh lan xa lạnh xuyên Vũ Tông Mộ Dung qua, chín chiêu, chết!

Những cái này danh chấn thiên hạ, thành danh đã lâu, sớm đã lui về phía sau màn tồn tại cường hoành, đều chết tại Đế Trọng Sinh trong tay. Mà cái này ba thì tin tức, đều là ngày thứ tư, tại cùng một ngày phát sinh sự tình.

Trên thực tế ngày thứ tư qua đi, toàn bộ Võ Đạo Liên Minh đã triệt để bị Đế Trọng Sinh đánh tới sợ hãi, không còn có người tông sư kia có can đảm đứng ra, cho đến bây giờ.

Toàn bộ liên minh bấp bênh, cái gọi là võ đạo tín niệm đã lung lay sắp đổ, theo tin tức truyền bá phóng xạ đến toàn bộ Bắc Hoang.

Hắc Uyên nhìn về phía tựa hồ đã suy nghĩ viển vông Hoàng Tuyền, mở miệng nói:

"Hoàng Tuyền đại nhân, chưởng tọa đại nhân khiêu chiến đã trọn vẹn sáu ngày thời gian, quét ngang toàn trường đến nay chưa gặp được địch thủ, khoảng cách kết thúc cũng chỉ còn lại không tới bốn ngày thời gian, bất quá chúng ta bên này đến bây giờ vẫn không có Nhạc Bình Sinh trở về tin tức, nếu như chờ đến đại nhân trấn áp tất cả người khiêu chiến khải hoàn mà về lúc, Nhạc Bình Sinh vẫn chưa về, chúng ta nơi này "

Hiện tại Đế Trọng Sinh tương đương với một cái đặc biệt lớn bia ngắm, hấp dẫn Bắc Hoang cảnh nội nhiều hơn phân nửa tông sư chú ý, một khi đợi đến Đế Trọng Sinh trong vòng mười ngày võ đạo giao lưu kết thúc, mấy trăm tông sư lại sẽ hồi quy nguyên vị, kiểm tra lực lượng trải rộng, trống rỗng để bọn hắn chuyến này tăng lớn khó khăn.

"Không sao cả!"

Hoàng Tuyền cười nhạt một tiếng:

"Đế đại nhân thần uy vô địch, trấn áp thế gian chi địch, chúng ta làm "

"Đại nhân! Đại nhân!"

Thám tử người còn không có đi đến tầng hầm bên trong, kích động tiếng hét lớn đã đánh gãy Hoàng Tuyền:

"Nhạc Bình Sinh đã trở về tông môn!"

Kình Không, Nhan Ngục, Hắc Uyên ba người lập tức mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, cùng nhau quay đầu nhìn về phía Hoàng Tuyền.

"Nói đến là đến, rất tốt!"

Thanh âm truyền vào trong tai, Hoàng Tuyền cất tiếng cười dài, bỗng nhiên đứng dậy,

"Chư vị, theo ta khởi hành!"

"Tham kiến tông chủ!"

"Gặp qua tông chủ!"

Trên quảng trường, cái này đến cái khác đệ tử nhìn thấy ngày bình thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ tông chủ đột nhiên xuất hiện, từng cái mừng rỡ, biểu lộ vô cùng sùng kính, nhao nhao khom mình hành lễ.

Dù sao Nhạc Bình Sinh nói đến người tông chủ này làm căn bản chính là một cái vung tay chưởng quỹ, tông môn nội bộ sự vật chỉ nhắc tới ra ý kiến, cụ thể chứng thực đều là từ Chung Thành bọn người đi làm, đừng nói đệ tử mới nhập môn, chính là những cái kia có tư lịch đệ tử tổng cộng cũng chưa từng gặp qua Nhạc Bình Sinh vài lần.

Bất quá nói đến những cái này thâm niên đệ tử đối với Nhạc Bình Sinh sùng bái, kính ngưỡng mới là khắc sâu nhất. Dù sao Nhạc Bình Sinh tiếp nhận thời điểm, Tinh Thần Liệt Túc tông chán nản không chịu nổi, nếu không phải ba cái võ đạo gia cảnh giới trưởng lão chống đỡ bề ngoài, liền ngay cả tam đẳng võ đạo thế lực đều là hạng chót tồn tại.

Mà ngắn ngủi thời gian mấy tháng, không chỉ có trên tông môn hạ rực rỡ hẳn lên, nhân số cũng nghênh đón giếng phun thức phát triển, môn nhân đệ tử số lượng đạt đến một ngàn năm trăm số lượng, tại cố gắng một chút, tích lũy một đoạn thời gian, bước vào nhị đẳng võ đạo thế lực phạm trù có hi vọng.

Hiện tại Tinh Thần Liệt Túc tông, mỗi một cửa người đệ tử trong lòng đều tràn đầy động lực cùng hi vọng.

Nhạc Bình Sinh chắp hai tay sau lưng, gật đầu đi qua, ở một bên Diệp Phàm theo sát khoảng chừng, thấp giọng báo cáo:

"Tông chủ, hiện tại Thiên Võng cốt cán khung đã cơ bản hoàn thành, ta còn ở bên ngoài thăm viếng hấp thu mấy nơi tin báo thám tử, những người này lấy đầu cơ trục lợi tin tức mà sống, từng cái địa phương vô khổng bất nhập, chính bọn hắn cũng có một bộ đặc biệt biện pháp, ta căn cứ kinh nghiệm của bọn hắn, hấp thu biên soạn ra một phần huấn luyện điều lệ , chờ tông chủ xem qua về sau, liền có thể bắt đầu thành tốp huấn luyện thám tử, ngoại phóng ra ngoài."

"Ngươi làm không tệ."

Nhạc Bình Sinh có chút ngoài ý muốn, thản nhiên nói:

"Hấp thu địa phương tin báo thám tử đích thật là một cái biện pháp, nhưng là những người này ngư long hỗn tạp, cao thấp không đều, ôm ấp mục đích cũng không giống. Có đầu nhập ý nguyện, ngươi đem người tới trước mặt của ta , chờ ta thẩm tra một phen về sau lại chính thức bắt đầu dùng."

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, chính mình tổ kiến tổ chức tình báo biện pháp mặc dù ý nghĩ hão huyền, hao phí thời gian dài cùng nhân lực vật lực, như là mò kim đáy biển, nhưng là tại không có biện pháp tốt hơn phía dưới, hắn nhưng lại không thể không làm.

Lực lượng của hắn mặc dù như tên lửa tốc độ bay nhanh tăng lên, nhưng là lấy phán đoán của hắn, lấy hắn hiện hữu lực lượng còn xa xa không đến tung hoành vô địch tình trạng, lại càng không cần phải nói là giải quyết Tần Vô Nhất dạng này ngay cả phía sau màn Hắc Thủ đều không thể tự mình xử lý thần bí tồn tại.

Đúng lúc này, Chung Thành vội vã từ đường núi trên thềm đá đuổi đến xuống tới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 419: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Năm)

Chương 419: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (năm)

Đi tới Nhạc Bình Sinh trước mặt, Chung Thành đầu đầy mồ hôi, ấp úng ấp úng nói:

"Tông chủ trở về! Thứ tội, ta vừa mới "

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh khoát tay, đánh gãy Chung Thành, xoay đầu lại, mà liền tại Chung Thành mới vừa tới đến bên cạnh hắn một nháy mắt, Chung Thành tình trạng cơ thể trong khoảnh khắc liền vô cùng rõ ràng tại hắn Linh giác ở trong phản hồi ra.

Ân

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức khẽ động.

Nhịp tim gấp rút mà hỗn loạn, tốc độ máu chảy tăng tốc, bắp thịt toàn thân căng cứng thậm chí bộ phận co rút, đây là tiếp nhận một loại nào đó khó có thể tưởng tượng áp lực mới có phản ứng.

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại Linh giác phản ứng, phương viên trong vòng một trượng, chính là một trận gió nhẹ quét tại Chung Thành trên thân, hắn cơ thể phản ứng đều có thể rõ ràng không sai bắt được, lại càng không cần phải nói khẩn trương như vậy biểu hiện.

Nhạc Bình Sinh như có điều suy nghĩ.

Một tay vẫy lui Diệp Phàm, đi đến nơi yên tĩnh, Nhạc Bình Sinh đánh giá khí thế ngất trời huấn luyện môn nhân các đệ tử, nhàn nhạt hỏi: "Tông môn bên trong, xảy ra chuyện gì "

Chung Thành trong lòng mãnh nhảy một cái, lại ngay cả đầu cũng không dám nhấc, miễn cưỡng nói:

"Hồi, hồi tông chủ, tông môn gần đây đến nay không có không có "

"Ta cuối cùng cho ngươi một cơ hội."

Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại, nhàn nhạt nhìn chăm chú Chung Thành bối rối tránh né ánh mắt, thần minh cảm ứng pháp phía dưới, con ngươi của hắn phảng phất là hóa thành lỗ đen, đem Chung Thành trong mắt tất cả sợ hãi, giãy dụa, xoắn xuýt, thống khổ các loại cảm xúc đều phân tích.

Tại Chung Thành trong mắt, Nhạc Bình Sinh ánh mắt như là lưỡi dao thẳng tắp đâm vào đáy lòng, tựa hồ nội tâm cất giấu hết thảy ý nghĩ đều không chỗ che thân.

Chung Thành sắc mặt xám trắng, sắc mặt cực điểm giãy dụa, đưa mắt nhìn sang trên quảng trường, mấy trăm cái hô hô uống một chút, sinh long hoạt hổ đệ tử trẻ tuổi, im lặng nửa ngày.

Kỳ thật hắn từ vừa mới bắt đầu liền báo may mắn tâm lý. Hắn biết Nhạc Bình Sinh tựa hồ có thể phân biệt nội tâm của người ý nghĩ, cũng không thấy được bản thân có thể giấu diếm được hắn, nhưng là cho dù là vô dụng công, vì cái này trăm ngàn đệ tử, hắn cũng không thể không làm như thế.

Chung Thành hung hăng cắn răng: "Tông chủ, trên đỉnh núi có bốn cái tông sư tại mai phục, nghĩ muốn gây bất lợi cho ngươi!"

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, mặt không thay đổi hỏi:

"Là ai "

"Không biết. Nhưng khi mới cái kia Hàn Viễn Chinh cũng ở tại chỗ. Tựa hồ là quân thống nhất mới có âm mưu gì tại nhằm vào tông chủ ngươi."

Giống như là sắp chết đến nơi là triệt để giải thoát, Chung Thành lắc đầu, hắn kinh ngạc nhìn về phía nơi xa, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Tông chủ, không phải ta lão Chung muốn phản bội ngươi. Nhưng là hiện tại tất cả các đệ tử đều mạng sống như treo trên sợi tóc, ta không làm như vậy, bọn hắn đều phải chết."

"Bốn cái tông sư, bóp chết ta tựa như bóp chết con kiến đơn giản như vậy, mà lại bọn hắn lấy cái này từ trên xuống dưới hơn một ngàn cửa người tính mệnh làm uy hiếp, ta có thể làm sao "

"Tông chủ, ngươi mau chạy đi."

Chung Thành giống như là tinh khí thần toàn bộ bị rút sạch, cả người chán nản mệt mỏi, xoay người lại, đờ đẫn nói:

"Thừa dịp bọn hắn coi là "

Hô!

Cuồng phong đột khởi, trực tiếp đánh gãy Chung Thành, Nhạc Bình Sinh cũng đã không thấy bóng dáng.

Tại chỗ chỉ có một câu bay vào Chung Thành trong tai:

"Để phòng vạn nhất, hiện tại ngươi lập tức tổ chức các đệ tử, chuẩn bị ẩn núp tị nạn."

"Tông chủ ngươi "

Chung Thành lập tức ngu ngơ ở, không rõ Nhạc Bình Sinh ý tứ.

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn lên, lập tức há to miệng.

Thông hướng đỉnh núi trên thềm đá, Nhạc Bình Sinh chắp hai tay sau lưng, không nhanh không chậm hướng về đã triệt triệt để để hóa thành đầm rồng hang hổ đỉnh núi đại điện đi đến.

Biết rõ núi có hổ, khuynh hướng hổ núi đi.

Chung Thành lập tức ngây ngẩn cả người.

Trong mắt hắn, Nhạc Bình Sinh rõ ràng là không có lập tức đào mệnh, mà là vì trong môn đệ tử mưu đến sinh tồn, dứt khoát quyết nhiên xông pha khói lửa, thong dong chịu chết.

Lấy hắn một người chết, đổi lấy trăm ngàn đệ tử sinh tồn cơ hội.

Nhìn chăm chú cái kia đạo kiên định không thay đổi bóng lưng, Chung Thành lập tức lệ nóng doanh tròng, trong lòng một cỗ nhiệt huyết chính muốn dâng lên mà ra.

Chung Thành hung hăng vuốt một cái con mắt, vội vàng hướng trên quảng trường đi đến

Từ giữa sườn núi đến đỉnh núi đại điện, khoảng cách không hơn trăm trượng.

Nhạc Bình Sinh lại đi bộ nhàn nhã, từng bước một đi tới trước đại điện, sau đó vừa sải bước đi vào.

Ông!

Ngay tại hắn vừa mới bước vào đại điện thời điểm

Một cỗ phảng phất thập diện mai phục, tinh kỳ trăm vạn, cầm vũ khí nổi dậy, thiên quân vạn mã sa trường trùng sát thảm liệt chi khí phô thiên cái địa quét sạch khuếch tán, nhất thời đao quang kiếm ảnh tung hoành vãng lai, kim qua thiết mã thanh âm phóng lên tận trời!

Thiên địa thất sắc, chân chính thiên địa thất sắc. Phảng phất cải thiên hoán địa, tối tăm mờ mịt vô tận sương mù tuôn trào ra, trong lúc nhất thời thiên địa đều tựa hồ triệt để biến mất không thấy, quay về mênh mông sa trường!

"Ngươi rốt cục trở về "

Một mảnh trong hỗn độn, lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm, Tứ Cực phương hướng bên trên, bốn cây phần phật đại kỳ nhao nhao bay lên, bốn đạo bá đạo quỷ bí thân ảnh tùy theo hiển hiện, đồng thời một cái hạo đãng thanh âm tại bên trong vùng không gian này quanh quẩn không ngớt:

"Ngươi có biết hay không, chúng ta chờ ngươi các loại rất vất vả "

Thanh âm này cực kỳ tàn khốc, bá đạo, thanh âm chấn động ở giữa, mảng lớn mảng lớn sương mù cuồn cuộn sôi trào, tựa hồ bởi vì cái này thanh âm mà e ngại, thần phục.

Huyền Khôi, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình bốn người ánh mắt đùa cợt, nhìn chăm chú lên bọn hắn trong vòng vây Nhạc Bình Sinh.

Vượt quá bọn hắn dự liệu là, đột biến phía dưới, Nhạc Bình Sinh sắc mặt tựa hồ không có gì thay đổi, đối bị vây quanh tình huống không phát giác gì đồng dạng.

Đây là cái gì trong truyền thuyết trận pháp

Nhạc Bình Sinh khẽ nhíu mày, hiện tại hắn phảng phất ở vào

một cái không gian khác, đại điện đã không còn tồn tại, chỉ có từng tia từng sợi, ở khắp mọi nơi chiến trường trùng sát, kim qua thiết mã khí tức quanh quẩn khuếch tán.

Hắn quét mắt đột biến hoàn cảnh, ngược lại bình tĩnh mở miệng hỏi:

"Bốn người các ngươi, là ai "

"Thật sự là không biết sống chết a!"

Hàn Viễn Chinh đánh giá Nhạc Bình Sinh, cười gằn mở miệng nói:

"Còn nhận ra ta a ta cũng muốn xem thử xem, lần này có ai có thể cứu ngươi "

Nhạc Bình Sinh quét Hàn Viễn Chinh một chút, người này hắn tự nhiên có ấn tượng, là lúc trước Thân Hoành Thiên đến nhà điều giải là quân thống nhất phương điều động mà đến người chứng kiến. Bất quá hắn ấn tượng cũng giới hạn như thế.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh một bộ thờ ơ bộ dáng, Hàn Viễn Chinh tiếp lấy ha ha cười nói:

"Tiểu tử, ngươi có phải hay không không có làm rõ ràng điểm khác lạ, vẫn là nói bị sợ choáng váng "

Nhạc Bình Sinh không hề bận tâm, nhìn về phía bốn người ở ngoài sáng lộ vẻ người mạnh nhất Huyền Khôi:

"Bất luận các ngươi muốn làm cái gì, ta chỉ muốn biết là ai sai sử các ngươi "

Ân

Nhạc Bình Sinh cái này một bộ trấn định bộ dáng để Huyền Khôi cũng có chút ngoài ý muốn.

"Thú vị, thú vị ngươi muốn làm cái gì ngươi lại có thể làm cái gì "

Huyền Khôi giống như cười mà không phải cười đánh giá Nhạc Bình Sinh:

"Bất quá nói cho ngươi cũng không sao, tại mấy tháng trước đó, ngươi tựa hồ chẳng qua là là tân triều biên cảnh một cái tuần tra tiểu binh a Cơ Sùng Quang đại nhân đối bí mật trên người của ngươi cảm thấy rất hứng thú, vì để tránh cho vô vị chịu khổ chịu tội cùng thương vong, ngươi liền thành thành thật thật theo chúng ta đi đi."

"Cơ Sùng Quang "

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu:

"Hắn bây giờ ở nơi nào "

Đối mặt Nhạc Bình Sinh rõ ràng không biết mùi vị tra hỏi, Nghiêm Cảnh Minh trên mặt mang mèo vờn chuột đồng dạng hí hoắc mỉm cười:

"Cơ Sùng Quang đại nhân thân là tham nghị trưởng lão, giờ phút này tự nhiên là tại Thần La Võ Đô, bất quá ngươi rất nhanh liền có thể gặp đến hắn."

Thì ra là thế.

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức minh bạch, thoạt nhìn là thực lực mình trái ngược lẽ thường tăng lên rốt cục rơi vào đến người hữu tâm trong mắt, lại thêm bởi vì cùng quân thống ân oán đạt được phá lệ chú ý, mới đưa tới những người này.

"Tốt. Nói nhảm dừng ở đây."

Tựa hồ là đối Nhạc Bình Sinh không biết mùi vị vấn đề triệt để

mất kiên trì, Huyền Khôi mở miệng đánh gãy, cánh tay phải nhẹ nhàng, một đầu mang theo dữ tợn móc câu cong đen nhánh xiềng xích hô rít gào mà xuống, rơi vào Nhạc Bình Sinh trước người, tản mát ra lạnh lẽo, tàn khốc khí tức.

Huyền Khôi ánh mắt hờ hững:

"Người trẻ tuổi, không muốn giãy dụa, không nên phản kháng, ta đã từng đáp ứng các ngươi trong môn người trưởng lão kia, lưu ngươi trong môn đệ tử một mạng, chỉ cần chính ngươi mang lên này tấm phá nguyên câu khóa, như vậy chúng ta liền "

Nhưng mà hắn vẫn chưa nói xong, Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu, lộ ra một cái băng lãnh mỉm cười, miệng khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói thứ gì, đồng thời bỗng nhiên đưa tay!

Trong nháy mắt! Nhạc Bình Sinh đằng sau bỗng nhiên tối sầm lại, sôi trào tinh thần nguyên khí trong nháy mắt mở ra một mảnh tinh không biển cả, phát ra như chấn động lôi âm, tựa hồ hư không có vô số tinh thần biến chiếu quang minh, bên người có vô tận tinh hỏa chi hải bốc lên!

Ông!

Sau một khắc, Huyền Khôi, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình bốn vị này khí đạo tông sư trong tầm mắt, tràn ngập giữa thiên địa lộng lẫy nhất, gần nhất đường hoàng, gần nhất dữ dằn chói mắt quang huy!

Bí truyền võ đạo: 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】!

Một cỗ thông thiên triệt để hào quang màu trắng bạc, trong nháy mắt xé rách, tan vỡ hết thảy trở ngại, bắn ra, đem thiết huyết cờ tạo nên không gian mỗi một nơi hẻo lánh đều triệt để chiếu sáng, trực tiếp đánh vào Huyền Khôi trên thân, đem hắn nửa người trên bao phủ hoàn toàn! Đồng thời thế đi không dứt trực tiếp đem

cái này thần bí không gian xé rách ra một cái động lớn, mãnh liệt mà ra, xông thẳng cửu tiêu, chiếu sáng thương khung!

Tinh quang chi trụ nối liền trời đất, hạo đãng uy năng quét sạch phía dưới, trên không trung, bao trùm mênh mang tầng tầng vân khí trực tiếp băng diệt, lại bị tầng tầng khuếch tán vô hình gợn sóng hung hăng gạt ra, trong nháy mắt hiển lộ ra phương viên hơn mười dặm trong vắt bầu trời xanh!

Một nháy mắt, cả tòa núi bên trên, Chung Thành cùng còn không có đến được đến sơ tán môn nhân đều dừng tay lại bên trong động tác, ngơ ngác nhìn lên bầu trời.

Thiết huyết đại trận bên trong, diệt tuyệt hết thảy hủy diệt quang huy thoáng qua liền mất.

Mà tại chói mắt cường quang tiêu tán, Hàn Viễn Chinh đám người trong tầm mắt, một khắc trước còn duy trì mở miệng tư thái Huyền Khôi, tại trùng trùng điệp điệp tinh quang chi trụ oanh kích mà qua đi, thân thể nửa bộ phận trên đã biến mất không thấy gì nữa, đầu lâu, thân thể, nội tạng toàn bộ vỡ vụn, giải thể, chôn vùi!

Huyền Khôi chỉ còn lại chân tàn toàn không hoàn toàn thi thể, trên không trung dừng lại một phần mười cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, vô lực rơi xuống phía dưới.

Trong chớp nhoáng này, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình ba người hốc mắt băng liệt, linh hồn đông kết!

Bọn hắn cộng đồng hành động trong bốn người người mạnh nhất, thượng vị tông sư, bí truyền Thiên Cương bảng người thứ mười tám cường giả, Bạo Tuyết quân phó quân chủ Huyền Khôi, tại Nhạc Bình Sinh một kích phía dưới, thậm chí không kịp xuất thủ phản kháng, liền mệnh tang hoàng tuyền, chết không toàn thây!

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tốc độ siêu thanh tinh thần dòng chảy hạt đả kích, tại khoảng cách gần như vậy phía dưới, cơ hồ không ai có thể né tránh quá khứ. Dù là Huyền Khôi dạng này đứng hàng bí truyền Thiên Cương bảng thứ mười tám đỉnh cấp cường giả, cũng không được.

Bởi vì đây hết thảy phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, tốc độ thực sự quá nhanh, thẳng đến Huyền Khôi nửa người triệt để chôn vùi thành giữa thiên địa cơ bản nhất hạt, nửa người dưới bắt đầu rơi xuống thời điểm, Nhạc Bình Sinh lên tiếng trước lãnh khốc tiếng nói mới truyền ra, tại đã sợ vỡ mật Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình ba người bên tai nổ vang:

"Các ngươi vì cái gì không hảo hảo suy tính một chút, hiện tại hẳn là làm sao đào mệnh" (chưa xong còn tiếp...)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 420: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Sáu)

Chương 420: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (sáu)

Làm 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 tu hành tiến độ bị thúc đẩy đến 50% lúc, uy năng của nó tương đối lên Nhạc Bình Sinh lần thứ nhất sử dụng thời điểm, đều xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bất luận là tinh thần xạ tuyến ngưng tụ trình độ, kích phát tốc độ, vẫn là đả kích cường độ, đều hoàn toàn trở thành một cái khác cấp độ tồn tại, tinh thần xạ tuyến bản thân chiết xuất đặc tính tại Nhạc Bình Sinh không thể tưởng tượng hùng hậu Tiên Thiên chi khí tích lũy xuống, tác dụng lực hoàn toàn vượt ra khỏi người tưởng tượng.

Phạm vi trăm trượng bên trong, tinh thần dòng chảy hạt tốc độ siêu thanh oanh kích phía dưới, cơ hồ không người có thể tránh hết thảy, hết thảy vật chất tồn tại đều sẽ bị hoá khí, phân giải làm cơ bản nhất rời rạc hạt.

Huyền Khôi cũng chính là dạng này không phát giác gì, đối mặt phía dưới liền mệnh tang hoàng tuyền, ngay cả một bộ toàn thây đều không có để lại.

Trên thực tế Huyền Khôi thực lực không thể bảo là không mạnh mẽ, bí truyền Thiên Cương bảng đứng hàng mười tám thượng vị tông sư, sở tu 【 giận đốt Chu Diễm sách 】 danh chấn thiên hạ, uy danh lan xa, tại toàn bộ Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh

lấy ngàn mà tính tông sư bên trong cũng đứng hàng hàng đầu.

Chỉ tiếc Huyền Khôi đối mặt chính là một cái hoàn toàn trái ngược lẽ thường tồn tại, đang hành động trước đó bất luận Huyền Khôi lại như thế nào đánh giá cao coi trọng Nhạc Bình Sinh, cho đến chết trước cái kia một cái chớp mắt, hắn cũng tuyệt đối không nghĩ tới chính mình sẽ rơi xuống một kết quả như vậy.

Thiết huyết mê vụ không gian bên trong, có mặt khắp nơi thảm liệt chiến trường sát phạt chi khí trực tiếp bị oanh kích ra một đầu rộng lớn, tuyệt đối không có bất kỳ cái gì vật chất tồn tại chân không thông đạo, tôn quý ung dung tinh huy quang hoa bên trong, một đạo cao lớn mông lung bóng người sải bước giẫm đạp hư không mà lên, giữa không trung xoay quanh cái kia trăm ngàn đạo từng tia từng sợi tinh thần tia sáng nhao nhao hội tụ đến bóng người sau đầu, thoáng qua hóa thành một bộ hùng vĩ tinh hà lưu chuyển bức hoạ, như là vũ trụ chỗ sâu nhất đi ra tinh thần thần linh.

Vì cái gì! Vì cái gì! Hắn sẽ mạnh như vậy!

Trong tầm mắt cảnh tượng từ võng mạc bên trên thành hình, truyền tới trong đại não, giờ khắc này, Hàn Viễn Chinh, Lư Đình, Nghiêm Cảnh Minh ba người da đầu cùng nhau sắp vỡ, nhịp tim trong nháy mắt ngưng đập, giống như Cửu U Địa Ngục phá tới thấu xương âm phong đem huyết dịch khắp người đều triệt để đông kết!

Bàn về thực lực, Huyền Khôi chính là ba người bọn họ ở trong hoàn toàn xứng đáng đệ nhất! Thậm chí có thể nói liền xem như ba người bọn họ liên thủ lại cũng chưa hẳn là Huyền Khôi một người đối thủ!

Mà như vậy dạng một cường hoành khí đạo tông sư, lại một kích phía dưới, lặng yên không một tiếng động, ngay cả phản kích đều làm không được liền trực tiếp vẫn lạc, như vậy bọn hắn lần

này đối mặt địch nhân nên khủng bố cỡ nào

"Đi!"

Mà tại vô cùng mãnh liệt sợ hãi cùng tử vong uy hiếp kích thích dưới, ba tên quân phiệt nhất hệ tông sư rốt cục giống như là phản ứng lại, căn bản không để ý tới đi suy nghĩ Nhạc Bình Sinh thực lực vì cái gì khủng bố như thế, cùng nhau phát ra một tiếng đến từ nội tâm chỗ sâu nhất kinh hãi quát lên điên cuồng, cực độ trong kinh hãi căn bản không có bất luận cái gì phản kháng ý tứ động thủ, bạo phát ra từ lúc chào đời tới nay tốc độ nhanh nhất, quay người điên cuồng chạy trốn!

Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình, ba người này nói cho cùng đều chỉ bất quá là sơ vị hoặc là nhiều nhất trung vị cảnh giới tông sư, đối mặt dạng này trong lúc giơ tay nhấc chân giết chết Huyền Khôi tuyệt thế hung nhân, đối mặt dạng này thiên băng địa liệt kinh khủng đả kích, rõ ràng cảm giác được, chính mình liền cùng cọng cỏ, một cây lục bình, một con kiến đồng dạng yếu ớt, bất lực! Chần chừ nữa dù là trong nháy mắt, trong khoảnh khắc liền muốn một mệnh ô hô, thân tử đạo tiêu, không có bất kỳ cái gì đạo lý có thể giảng!

Mà một kích đánh giết mạnh nhất Huyền Khôi, mệnh khiếu tuần hoàn lộ tuyến vẫn như cũ ở vào làm lạnh bên trong, đối mặt còn thừa ba người kinh hoàng chạy trốn, Nhạc Bình Sinh không có chút nào chần chờ! Tay phải nhô ra, hư không ngang một trảo!

Ông!

Hư không quét qua mà ra, cuồn cuộn oanh minh thanh âm như là sấm rền đồng dạng từ Nhạc Bình Sinh trong lồng ngực cuồn cuộn mà ra, cơ hồ là toàn bộ thân thể đều đang phát ra như núi lửa bạo liệt, phun trào đồng dạng chấn động lôi âm, toàn thân quang huy bắn ra bốn phía, bên người vô tận tinh huy hỏa diễm bốc lên!

Theo Nhạc Bình Sinh một trảo tham trảo mà ra, trên thân sáng chói tinh huy đại thịnh, quanh thân mấy chục trượng trong không gian lập tức vang lên gió lớn tiếng thét, như là trăm ngàn điều phong long nộ hống, sa trường không gian bên trong có mặt khắp nơi mê vụ bốn phương tám hướng cấp tốc bách khai, phía sau hắn xoay tròn trong tinh hà thoáng chốc phân ra trăm ngàn đạo từng tia từng sợi tinh quang xạ tuyến, những cái này tia sáng ở giữa không trung cấp tốc bành trướng xoắn xuýt, hóa thành một tôn mông lung tinh quang cự thủ, trong nháy mắt chất đầy toàn bộ không gian hỗn độn, cũng che đậy Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình ba người tất cả ánh mắt!

Mà theo cái này tinh quang cự thủ xuất hiện, chạy trốn bên trong ba người trước mắt ánh mắt bỗng nhiên tối sầm lại! Cái bàn tay này là bực nào khổng lồ, che khuất bầu trời ba người bọn họ trong mắt căn bản thấy không rõ cái này tinh quang cự chưởng toàn cảnh! Cả vùng không gian cơ hồ muốn bị căng nứt, theo tinh quang cự chưởng tham trảo động tác, phảng phất muốn bị thuần túy uy năng chen bể, bốn cây hư không đứng sừng sững thiết huyết che trời đại kỳ phát ra không chịu nổi gánh nặng điên cuồng rung động!

Hàn Viễn Chinh, Lư Đình, Nghiêm Cảnh Minh phản ứng, động tác cũng không chậm, mà lại bọn hắn ở vào hoàn toàn trái ngược ba phương hướng bên trên, đích thật là cho Nhạc Bình Sinh tạo thành một chút phiền toái.

Bất quá cũng giới hạn tại một tia nhỏ bé phiền phức mà thôi.

Bởi vì đối với chạy trốn ba người tới nói, cái này tinh quang cự chưởng thật sự là quá mức khổng lồ.

Một vạn mét vuông hai vạn mét vuông

Cái này sinh tử một nháy mắt, không có người phân biệt rõ ràng, thể tích cùng diện tích tại dạng này một con kinh khủng cự

thủ trước mặt tựa hồ không có ý nghĩa gì, toàn bộ hỗn độn thiết huyết không gian tựa hồ tại tinh quang cự thủ tham trảo hạ không chịu nổi tiếp nhận, lung lay sắp đổ, sắp vỡ vụn, mà tại hướng phía đông phương hướng trốn Nghiêm Cảnh Minh, trong điện quang hỏa thạch liền bị nhấc lên phô thiên cái địa to lớn khí lãng tinh quang cự thủ quét qua mà bên trong!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Một phần mười cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, bị tinh quang cự thủ lòng bàn tay đụng trúng Nghiêm Cảnh Minh trên thân phát ra liên tiếp gấp rút tới cực điểm tiếng nổ đùng đoàng, thân thể của hắn tựa hồ bị khó có thể tưởng tượng áp lực, xương cốt, cơ bắp, nội tạng, làn da hết thảy băng liệt, trong chốc lát phát ra bắn liên thanh giống như nổ vang, đồng thời vô số huyết tiễn từ trong vết thương bắn ra mà ra!

Ngay tại bị tinh huy cự thủ đụng chạm lấy một nháy mắt, Nghiêm Cảnh Minh giống như là một cái bị tùy ý vỗ trúng con muỗi, toàn thân sụp đổ, máu tươi phun tung toé, hừ đều không có hừ một tiếng, chết rồi.

Mà tinh quang cự thủ cũng hoàn toàn chính xác giống như là chụp chết một cái con muỗi, không có cảm nhận được chút nào trở ngại, bỏ qua không gian bên trên khoảng cách, áp bách lấy toàn bộ thiết huyết sa trường không gian, Nghiêm Cảnh Minh đã vỡ vụn không chịu nổi, không thành hình người thi thể bám vào trên đó, tiếp tục hướng về khó khăn lắm chạy trốn ra mấy chục trượng khoảng cách Lư Đình, Hàn Viễn Chinh hai người chộp tới!

Ầm ầm

Trong tầm mắt chỗ, không gian hỗn độn bên trong hết thảy đều đang điên cuồng lay động, trời đất sụp đổ, ngày tận thế tới.

"Chết đi cho ta a!"

Đại nạn lâm đầu, giờ khắc này, mắt thấy tránh không kịp, căn bản trốn không thoát cự thủ phạm vi bao phủ Hàn Viễn Chinh ánh mắt băng liệt, chảy xuống máu tươi, cực độ dữ tợn. Một tiếng rú lên bên trong, trên mặt hắn nổi lên một mảnh ửng hồng chi sắc, trên thân bỗng nhiên bừng bừng nhảy lên lên cao mười trượng màu xám quang diễm, quang diễm tiếng thét như là cú vọ hót vang, đã thấy cánh tay hắn lên mạng trạng màu xanh lớn gân rắn trườn đồng dạng mãnh liệt bật lên, một đạo màu xám đao vòng giống như là ngưng tụ hắn suốt đời võ đạo thực lực, tín niệm, tìm đường sống trong chỗ chết cứng cỏi quyết tâm, chém ra một đao!

Xùy!

Tiếp theo trong nháy mắt, một đạo dữ dằn đao vòng đụng vào tinh quang cự chưởng bên trên, lại vẻn vẹn chém vào ba thước không đến khoảng cách, liền hóa thành một làn khói xanh, chôn vùi.

"A a a a a!"

Cự thủ quét ngang, không gian rung động, ngàn vạn khí lãng mãnh liệt, cuồng phong chảy ngược, Hàn Viễn Chinh triệt để không thể thở nổi, giờ khắc này chỉ có thể ở trong lòng phát ra sợ hãi, oán hận, không cam lòng gào thét.

Sau đó, vô biên hắc ám giáng lâm mà tới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 421: Địa Phát Sát Cơ, Long Xà Khởi Lục! (Cuối Cùng)

Chương 421: Địa phát sát cơ, long xà khởi lục! (cuối cùng)

Mà giờ khắc này trên đỉnh núi, đã xuất hiện bốn đạo nhân ảnh, đứng chắp tay, lãnh khốc nhìn chăm chú lên phía trước.

Tại trước mắt của bọn hắn hơn mười trượng bên ngoài, một ngôi đại điện tựa hồ đưa thân vào sóng nước bên trong, tia sáng không ngừng mà phát sinh vặn vẹo, một vòng một vòng gợn sóng nhộn nhạo lên, giống như có một đầu tuyệt thế hung thú thân ở tại một thế giới khác, sắp phá vỡ không gian, giáng lâm mà tới.

Đây là có chuyện gì

Lấy Hoàng Tuyền cầm đầu, Kình Không, Nhan Ngục, Hắc Uyên bốn người cứ như vậy có nhiều thú vị đánh giá cái này một mảnh vặn vẹo không gian.

Trên thực tế, bọn hắn vừa mới đang đến gần Tinh Thần Liệt Túc tông thời điểm liền cùng dạng chú ý tới cái kia một đạo nối liền trời đất cột sáng, đồng thời giữa sườn núi Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đều phát sinh cực lớn hỗn loạn, giống như là tị nạn đồng dạng nhao nhao sơ tán xuống núi.

Bọn hắn ẩn nấp thân hình khí cơ không có gây nên bất luận người nào chú ý, nhưng không có nghĩ đến gặp được dạng này một bộ cảnh tượng.

"Thật sự là xảo a "

Hắc Uyên cười lạnh đánh giá không ngừng lắc lư màn sáng:

"Đây cũng là quân liên minh thống nhất hệ thiết huyết cờ che trời tạo thành trận thế nhìn không chỉ là chúng ta đối Nhạc Bình Sinh người này cảm thấy hứng thú, tựa hồ còn có thế lực khác đã động thủ "

Bọn hắn thân là diễn võ cơ quan cường giả, một chút phân biệt, liền nhận ra trước mắt là cái gì.

"May mà chúng ta tới kịp thời. Trong này chiến đấu phát sinh tựa hồ mười phần kịch liệt, xem ra tại chúng ta tới trước đó liền có người mai phục tại nơi này, muốn tới một cái bắt rùa trong hũ "

Kình thiên xem kĩ lấy thiết huyết già thiên trận bao phủ xuống đại điện, quay đầu nhìn về phía Hoàng Tuyền, mở miệng nói:

"Thật thú vị, cứ như vậy chúng ta cũng tỉnh chút công phu, Hoàng Tuyền đại nhân! Chúng ta "

"Làm gì quấy rầy bọn hắn "

Hoàng Tuyền áo bào phần phật, bằng gió mà đứng, nghe vậy mỉm cười, dù bận vẫn ung dung nhìn chăm chú phía trước:

"Ngao cò tranh nhau, đưa tới cửa làm ngư dân cơ hội cũng không nhiều a "

Chỗ giữa sườn núi, hỗn loạn tưng bừng.

Diệp Phàm, Lâm Thành, bao quát tất cả chấp sự đều nhận được Chung Thành ban bố cấp lệnh, lập tức sơ tán tất cả môn nhân đệ tử xuống núi.

Luyện công tĩnh thất, trên quảng trường, đệ tử phòng xá bên trong, từng đạo bóng người đối đột biến tình huống không nghĩ ra,

vẫn tại lấy Diệp Phàm bọn người cầm đầu chấp sự thúc giục hô quát hạ vội vàng hướng dưới núi tiến đến.

Ngoại trừ Chung Thành bên ngoài, còn lại môn nhân đệ tử bao quát Diệp Phàm bọn người ở tại bên trong, mặc dù không biết làm như thế nguyên nhân, nhưng là trước đó nối liền trời đất cái kia một đạo hủy diệt cột sáng không thể nghi ngờ cho trái tim tất cả mọi người bên trên bịt kín một tầng bóng ma.

Hỗn loạn tưng bừng trong đám người, Diệp Phàm lo lắng quát to:

"Mau! Mau! Mau! Thứ gì đều không cần mang, lập tức xuống núi!"

Mặc dù như thế, vẫn là có không ít môn nhân đệ tử tựa hồ là trong nội tâm đối dạng này đột phát tình huống mười phần bất an, tùy thân mang theo tất cả lớn nhỏ bao khỏa, dẫn tới từng đợt quở trách.

Dòng người nhao nhao đuổi xuống núi đi, Diệp Phàm mặt trầm như nước, thừa dịp đứng không quay đầu nhìn về phía đỉnh núi chỗ.

Ánh mắt chiếu tới, hết thảy đều gió êm sóng lặng, ngoại trừ trước đó cái kia một đạo quang trụ bên ngoài, đỉnh núi tựa hồ không còn có bất kỳ tình huống gì phát sinh.

Nhưng là ngóng nhìn bên trong, Diệp Phàm lại ẩn ẩn có thể cảm giác được, trên đỉnh núi tựa hồ tại một loại nào đó không biết tên che giấu phía dưới, dũng động cái gì mười phần kinh khủng uy năng, để hắn có chút hãi hùng khiếp vía.

Thật giống như một tòa nhìn không thấy núi lửa trong lòng núi nham tương sôi trào, sắp bộc phát đồng dạng.

Đến cùng là chuyện gì xảy ra vừa rồi cái kia một đạo quang trụ

lại là cái gì là tông chủ phát ra vẫn là một người khác hoàn toàn

Diệp Phàm trong lòng nặng nề, có một loại mười phần dự cảm không ổn.

Mấy ngày nay thời gian bên trong, Chung Thành cử chỉ mười phần khác thường, cơ hồ chân không bước ra khỏi nhà, ngay cả cơm đều là để đệ tử cho hắn đưa đến trong lầu các đi, rất ít lộ diện.

Mà hắn ngày đó gặp mặt Chung Thành, hỏi thăm tông môn khảo hạch một lần kia, hắn vị sư phụ này cử chỉ liền mười phần quái dị, đưa tới chú ý của hắn. Chỉ bất quá hắn lúc ấy cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ cho là Chung Thành là tục vụ quấn thân hoặc là nói là trên việc tu luyện xuất hiện vấn đề mới xuất hiện dạng này khác thường.

Đem đỉnh núi quỷ dị tình huống sẽ liên lạc lại lên Chung Thành mấy ngày nay khác thường, Diệp Phàm đã không dám nghĩ tiếp.

Ngay lúc này, giữa tầm mắt, một đạo cồng kềnh mập mạp thân ảnh đưa lưng về phía biển người, chậm rãi bước lên thềm đá, ngược lại hướng về tựa hồ cất giấu cực lớn nguy hiểm đỉnh núi bước đi!

"Sư phụ!"

Diệp Phàm mí mắt trùng điệp nhảy một cái, từ đường núi cái khác cây rừng núi đá ở giữa thân hình ngay cả vọt, mấy hơi thở liền đuổi tới, quát to:

"Sư phụ! Ngươi muốn làm gì "

"A Phàm, những cái này môn nhân đệ tử liền giao cho ngươi."

Chung Thành chậm rãi nói quay đầu, nói khẽ:

"Cái gì cũng không cần hỏi, cái gì cũng không cần nghĩ, không cần vì ta cùng tông chủ báo thù, lập tức mang môn nhân rời đi nơi này, nếu có người muốn thoát ly liền tùy vào hắn đi, nếu như các ngươi hữu tâm, một ngày kia liền trùng kiến Tinh Thần Liệt Túc tông."

Ngữ khí của hắn vô cùng tiêu điều, trầm tĩnh, tựa hồ trước khi chết người tại bàn giao di ngôn.

Chuyện gì xảy ra!

Diệp Phàm da đầu sắp vỡ, gọi lớn vào: "Sư phụ! Nói cho ta! Đến cùng xảy ra chuyện gì! Đến cùng là chuyện gì xảy ra!"

"Lập tức mang các đệ tử rời đi! Nếu không ngươi sẽ hại chết tất cả mọi người!"

Chung Thành trợn mắt tròn xoe, một tiếng quát chói tai:

"Cái gì cũng không cần hỏi! Cái gì cũng không cần muốn! Đừng lại lãng phí thời gian, ngươi dám cùng tới, ta liền lập tức chết trước mặt ngươi!"

Đang khi nói chuyện Chung Thành một tay nhô ra, bắt lại Diệp Phàm cổ áo, đem hắn hung hăng ném đi ra ngoài!

Bịch!

Diệp Phàm không có chút nào sức chống cự bị ném đi hơn mười trượng xa, ngã xuống đất, bỗng nhiên ngẩng đầu phát ra một tiếng như dã thú tru lên:

"Sư phụ!"

Tại trong tầm mắt của hắn, Chung Thành không phát giác gì, dứt khoát quyết nhiên cất bước, từng bước mà lên

Sa trường không gian bên trong, kim qua thiết mã, chiến

trường trùng sát ồn ào náo động cùng thảm liệt khí tức đã thất linh bát lạc.

Hư không đứng sừng sững, phần phật phấp phới bốn cây thiết huyết cờ che trời bên trên, quang hoa càng phát ảm đạm.

Nhạc Bình Sinh chắp hai tay sau lưng, hờ hững nhìn chăm chú trên mặt đất một bộ máu thịt be bét thân ảnh.

Đây là Lư Đình.

Lúc trước Nhạc Bình Sinh một tay quét ngang tham trảo phía dưới, Nghiêm Cảnh Minh, Hàn Viễn Chinh hai người tại chỗ tử vong, gần nhất nếu như không phải Nhạc Bình Sinh cuối cùng thu tay lại muốn lưu lại một cái người sống, Lư Đình tất nhiên cũng sẽ bước những người còn lại theo gót, không có mệnh tại.

Dù là như thế, hắn hiện tại cũng toàn thân xương cốt. Nội tạng vỡ vụn hơn phân nửa, chỉ còn lại có một hơi.

"Trả lời ta một vấn đề, ta cho ngươi một thống khoái."

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, thản nhiên nói:

"Các ngươi là từ đâu phát giác ta có bí mật "

"A, a thật sự là nghĩ không ra "

Lư Đình cứ như vậy một mình nằm trên mặt đất, ánh mắt thẳng tắp nhìn qua hỗn độn mông lung không gian:

"Tham lam che đậy tâm linh, chúng ta gieo gió gặt bão, không oan! Khụ, khụ khục "

Hắn đột nhiên kịch liệt ho khan, trong miệng đại cổ đại cổ máu tươi tuôn ra, sau đó, hắn đem ánh mắt chuyển qua Nhạc Bình Sinh trên mặt, cực độ phức tạp, giãy giụa nói:

"Biên Hoang, chưởng ấn, Nguyên Hành Y!"

Nhạc Bình Sinh một mình nghe, không biết suy nghĩ cái gì.

"Chuyện này, là ta cùng Nghiêm Cảnh Minh hai người phát hiện "

Lư Đình thân thể như là ống bễ, gấp rút trong lúc thở dốc chật vật nói ra:

"Chúng ta, tại Biên Hoang phát hiện diễn võ cơ quan thám tử, từ trong miệng của bọn hắn móc ra những tin tình báo này "

Thì ra là thế.

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, đúng lúc kết quả Lư Đình tính mệnh là

Ông!

Ở vào bốn phía bốn cây thiết huyết che trời đại kỳ lưu chuyển quang hoa triệt để dập tắt, tối tăm mờ mịt thảm liệt sắc thái giống như thủy triều cấp tốc thối lui, trong nháy mắt liền hiển lộ ra nguyên bản tông chủ đại điện.

"Ha ha ha ha! Đặc sắc! Thật sự là đặc sắc!"

Cơ hồ ngay tại thiết huyết già thiên trận thế giải thể cùng một thời gian, một đạo bá đạo tung hoành, khí thôn non sông, ẩn chứa không thể trái ngược ý chí tiếng cười dài cuốn tới, chấn động cả tòa đại điện rung động kịch liệt!

Đạp!

Lấy một đạo bá đạo vĩ ngạn thân ảnh cầm đầu, bốn đạo nhân ảnh đạp tiến đến, nương theo bốn đạo băng lãnh mà vô tình, khinh miệt mà tàn khốc ánh mắt, trong nháy mắt khóa chặt tại Nhạc Bình Sinh trên thân!

Bốn người này trên thân, mãnh liệt nguyên khí bành trướng, nhất là cầm đầu Hoàng Tuyền, trắng bệch nguyên khí khuấy động ở giữa, phát ra cũng không phải ầm ầm thủy triều âm thanh, mà là vô tận quỷ khóc thần hào, cùng vô số bạch cốt vẩy xuống, kịch liệt ma sát va chạm hình thành kinh khủng thanh âm!

Hoàng Tuyền đôi mắt chỗ sâu, như là Địa Ngục Thâm Uyên, xương trắng chất đống, đáng sợ đáng sợ, vỗ tay cười to nói:

"Chúng ta tới thật là đúng lúc!"

Nhan Ngục yêu diễm môi đỏ khẽ nhúc nhích, đồng dạng mỉm cười nói: "Trần Bình, ngươi nói có khéo hay không "

Nhưng mà sau một khắc, tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại, lấy một loại kỳ quái, tựa hồ điều trị người chết đồng dạng ánh mắt quét mắt bọn hắn.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh không phản ứng chút nào, ngược lại lấy một loại để bọn hắn cùng với khó chịu ánh mắt nhìn xem bọn hắn, Hắc Ngục nhe răng cười một tiếng, đang muốn nói chuyện lúc, trên mặt đất, đã chỉ còn lại một hơi Lư Đình bỗng nhiên giống như là nhìn thấy cái gì chuyện thú vị, hồi quang phản chiếu, ầm ĩ cười dài!

"Ha ha ha ha ha! Hoàn toàn chính xác rất khéo a!"

Đang nghe Trần Bình hai chữ thời điểm, Lư Đình liền đã minh bạch bốn người này tất nhiên là tân triều diễn võ cơ quan phái tới long bộ danh sách cường giả, hắn cứ như vậy ngẩng đầu lên nhìn qua Hoàng Tuyền bọn người cuồng tiếu, tiếng cười tựa hồ tràn ngập hối hận, lại tựa hồ tràn ngập trào phúng:

"Các ngươi cũng là đi tìm cái chết sao nguyên lai, nguyên lai còn có "

Tiếng cười dài im bặt mà dừng, chỉ có dư âm quanh quẩn.

Ân

Hoàng Tuyền, Kình Không, Nhan Ngục, Hắc Uyên lông mày cùng nhau nhíu một cái, bốn người bọn họ trong mắt, Lư Đình ở đầu rủ xuống, khí tuyệt bỏ mình thời khắc cuối cùng, lại lưu cho bọn hắn một cái kỳ quái, đồng tình mà ánh mắt thương hại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 422: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Một)

Chương 422: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (một)

Không có chút nào đem Lư Đình trước khi chết cuồng tiếu để ở trong lòng, Hoàng Tuyền nhìn lướt qua liền không lại chú ý, đem ánh mắt chuyển dời đến Nhạc Bình Sinh trên thân, vân đạm phong khinh nói ra:

"Trần Bình, ngươi rất đáng gờm. . Đổi mới nhanh nhất bất luận ngươi là dựa vào cái gì, nhưng là thời gian mấy tháng bên trong trưởng thành đến tình trạng này, cũng coi là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, nhưng là hiện tại chúng ta bốn người người ở chỗ này, ngươi hết thảy ỷ vào cũng không có bất cứ tác dụng gì."

Hoàng Tuyền đang khi nói chuyện mặc dù hời hợt, lại ẩn chứa một cỗ bá đạo mà không thể trái ngược ý chí, tiếp tục nói:

"Ta biết ngươi bây giờ thực lực kinh người, đã đạt đến trung vị tông sư, thậm chí là thượng vị tông sư tình trạng, đây hết thảy chúng ta đều rõ ràng, ngay cả như vậy ngươi cũng vô pháp sửa vận mệnh của mình. Đợi chút nữa một khi động thủ thiên băng địa liệt, ngọn núi này trong chớp mắt đều muốn bị san thành bình địa, vì để tránh cho sinh linh đồ thán, vì thiếu tuân theo một điểm tội, cũng vì ngươi những cái này môn nhân đệ tử, thành thành thật thật thúc thủ chịu trói đi."

Hắn lời nói ở giữa, tựa hồ hoàn toàn đem Nhạc Bình Sinh làm trên thớt thịt cá, mặc kệ xâm lược.

Bất quá Hoàng Tuyền cũng hoàn toàn chính xác có nói như vậy lực lượng. Tại hai mươi năm trước Đế Trọng Sinh còn không có lực lượng mới xuất hiện thời điểm, hắn chính là diễn võ cơ quan long bộ danh sách bên trong hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất, là cùng Bắc Hoang khí tu vô cực, Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh giới đỉnh phong tông sư một cái cấp bậc tồn tại, chiến công hiển hách, lấy núi thây biển máu đặt vững chính mình Vô Thượng uy danh.

Cùng Đế Trọng Sinh khác biệt, Bắc Hoang đông đảo đỉnh tiêm võ đạo thế lực đều có Hoàng Tuyền nhìn thấy mà giật mình chiến tích, đem Hoàng Tuyền liệt vào đại địch số một.

Mặc dù Đế Trọng Sinh tại thời gian cực ngắn bên trong một khi bay thì tới tận trời, thay thế vị trí của hắn, nhưng là hắn thực lực cũng theo thời gian thúc đẩy chính vào cường thịnh, Tinh Thần Bạch Cốt Thú huyết mạch lực lượng đào móc càng ngày càng sâu, thực lực cũng càng thêm kinh khủng.

Kình Không, uyên, Nhan Ngục, ba người này thực lực mặc dù không bằng hắn, nhưng là phóng tới Bắc Hoang, mỗi một cái đều là hùng bá một phương cường giả, dù cho không có đạt tới Ngũ Khí Triều Nguyên đỉnh phong tông sư trình độ, nhưng là bình thường thượng vị tông sư cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ.

Sư tử vồ thỏ còn đem hết toàn lực. Bọn hắn sẽ không giống những cái kia tiểu thuyết truyện ký bên trong kiều đoạn, điều động tạp ngư vì Trần Bình tăng thêm chém giết kinh nghiệm, mà là trực tiếp xuất động không thể địch nổi đỉnh cấp lực lượng, một lần là xong!

Chiến lược bên trên xem thường, chiến thuật bên trên coi trọng.

Mà lại mặc dù trong miệng hời hợt, nhưng đây chẳng qua là vì

tại Trần Bình trong lòng tăng thêm áp lực, đả kích tâm linh, trên thực tế bất luận Kình Không, uyên, Nhan Ngục ba người vẫn là Hoàng Tuyền, đều không có bất kỳ cái gì phớt lờ.

Đánh bại, giết chết Trần Bình chuyện này không có chút nào độ khó, nhưng là muốn bắt sống hắn, liền muốn tốn nhiều một phen tay chân.

Dù sao cùng đồ mạt lộ phía dưới, dù ai cũng không cách nào phán Đoạn Nhạc Bình Sinh có thể hay không chó cùng rứt giậu tự tuyệt mà chết.

Mà giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh trong linh giác, bốn người này khí tức bên trong tản mát ra một loại hoang mãng, hung lệ khí tức, không giống nhân loại, trong đó lại coi là thủ Hoàng Tuyền là nhất, hoàn toàn chính xác so ra tập Huyền Khôi bốn người mạnh hơn không chỉ một bậc.

Tràng diện bên trên tựa hồ hình thành một loại kỳ quái ăn ý, trong lúc nhất thời ai cũng không có động thủ, Nhạc Bình Sinh bất động thanh sắc hỏi:

"Nói như vậy, các ngươi là đến vì cái kia gọi là Nguyên Hành Y người mà đến "

"Trần Bình, ngươi cũng không biết mình đã làm những gì."

Uyên lắc đầu thở dài, ánh mắt thương hại:

"Nguyên Hành Y đại nhân, là chúng ta diễn võ cơ quan long bộ chưởng tọa Đế Trọng Sinh đại nhân coi trọng nhất người, mà ngươi cư nhiên như thế gan to bằng trời giết hắn, chỉ bằng điểm này, ngươi liền muôn lần chết không chuộc. Cho dù là ngươi đắc tội toàn bộ Võ Đạo Liên Minh cũng tốt, mai danh ẩn tích luôn có còn sống một cơ hội, nhưng là hiện tại ngươi chọc giận đế đại nhân, trên trời dưới đất, có thể nói không ai có thể cứu được

ngươi."

Diễn võ cơ quan chưởng tọa Đế Trọng Sinh

Nhạc Bình Sinh lập tức hồi tưởng lại lúc trước Ôn chưởng quỹ nói tới món kia chấn động toàn bộ Bắc Hoang tin tức, lập tức hỏi:

"Ngay tại lúc này tại Thần La Võ Đô khiêu chiến toàn bộ võ đạo giới Đế Trọng Sinh "

"Không sai!"

Kình Không lập tức cười ha ha:

"Đế đại nhân tại Thần La Võ Đô trước đó trấn áp tại chỗ, quét ngang tất cả võ đạo danh túc, đánh liên minh từ trên xuống dưới triệt để nghẹn ngào, cho tới bây giờ đã không có người dám đứng ra tiếp nhận khiêu chiến của hắn, dạng này một vị kiêu dương đồng dạng cường giả tuyệt thế, ngươi chọc giận hắn nơi nào còn có tốt hạ tràng "

"Bất quá bây giờ ngươi, cũng không phải là không có cơ hội."

Trong tiếng cười, Nhan Ngục cười nhẹ tiếp lời nói:

"Nghiên cứu mệnh nguyên bộ chư vị viện trưởng đối ngươi cảm thấy rất hứng thú, bảo đảm ngươi một mạng, chỉ cần ngươi thành thành thật thật thúc thủ chịu trói, cùng chúng ta trở về, phối hợp viện trưởng cống hiến ra bí mật của mình, như vậy lấy công chuộc tội dưới, chẳng những có thể lấy lưu đến một mạng, nói không chừng xem ở ngươi cống hiến bên trên, ngươi còn có thể nhân họa đắc phúc, gia nhập chúng ta, những cái này cũng không phải là không thể."

"Trần Bình, lợi hại quan hệ đã giảng rất rõ ràng, sở dĩ không động thủ, là chúng ta không nghĩ thêm tạo sát nghiệt, ta có thể rất rõ ràng nói cho ngươi, ngươi tại Biên Hoang giết chết hai vị kia hộ

vệ tông sư, chẳng qua là chúng ta long bộ danh sách ở trong xếp hạng cuối cùng hai người! Mà ta muốn đánh bại hai người kia, chỉ cần một cái tay! Mà vị này Hoàng Tuyền đại nhân, thậm chí chỉ cần một chiêu! Nếu như ngươi cho rằng có thể cùng chúng ta động thủ so chiêu, vậy liền mười phần sai!"

"Tốt, Trần Bình, hiện tại, là ngươi làm quyết định thời điểm."

Cuối cùng, Hoàng Tuyền mở miệng:

"Là ngươi chủ động thúc thủ chịu trói, chúng ta cho ngươi cường giả đãi ngộ cùng tôn nghiêm, vẫn là bị chúng ta đánh thành giống như chó chết mang "

Ầm ầm!

Một tiếng sơn băng địa liệt đồng dạng nổ đùng truyền vào lỗ tai.

Tại tiếng nổ đùng đoàng vừa mới truyền vào trong tai một khắc này! Hoàng Tuyền, Kình Không, Nhan Ngục, uyên trong lòng mãnh nhưng nhảy một cái thời điểm, trước mắt lập tức một hoa, một cỗ cực độ cảm giác đau từ bốn người trên mặt, trên thân truyền đến, cảnh sắc chung quanh cấp tốc đảo lưu!

Rõ ràng là Nhạc Bình Sinh không có điều động thiên địa nguyên khí, trực tiếp lấy Tiên Thiên chi khí ngưng tụ ra mấy trượng cự chưởng, đột nhiên bạo khởi, lấy đánh vỡ bức tường âm thanh tuyệt đối tốc độ, trực tiếp án lấy Hoàng Tuyền bọn bốn người, thẳng tắp đẩy bốn người bọn họ xông lên không trung!

Ngay cả thời gian trong nháy mắt cũng chưa tới, Hoàng Tuyền bọn bốn người liền rời xa Tinh Thần Liệt Túc tông đỉnh núi, trong nháy mắt xuất hiện ở cao ngàn trượng không, đồng thời còn tại không ngừng cực tốc bay ngược.

Nhạc Bình Sinh dưới chân giẫm đạp mượn lực qua đi, thuần

bạch sắc to lớn khí lãng đã hóa thành đại dương mênh mông, đem trên đỉnh núi hết thảy đều bao phủ, thanh anh thạch hỗn hợp đắp lên tông chủ đại điện trong nháy mắt sụp đổ, cả ngọn núi đều tại kịch liệt rung động, tựa hồ không thể thừa nhận dạng này lực lượng.

Nhạc Bình Sinh giờ khắc này thuần túy bên trên tốc độ trực tiếp vượt qua vận tốc âm thanh, tạo thành tốc độ siêu thanh máy bơm hơi đồng dạng bức tường âm thanh hiệu quả, lúc này mới nhấc lên như thế một mảnh cuồng phong sóng biển.

Mà tại cái này trong điện quang hỏa thạch, Hoàng Tuyền, uyên, Nhan Ngục, Kình Không bốn người thân thể dán thật chặt tại nguyên khí trong lòng bàn tay, trong tai đều là trời đất sụp đổ đồng dạng tiếng oanh minh, tại vượt qua vận tốc âm thanh thôi động tốc độ xuống căn bản không kịp phản kháng, thậm chí ngay cả tiếng rống to đều không phát ra được, vừa mới mở miệng liền bị cơ hồ đã hóa thành thực chất cương phong rót vào trong miệng, toàn thân xương cốt phát ra đôm đốp bạo hưởng, bị động gần hơn gấp hai vận tốc âm thanh, bị đẩy ra hơn mười dặm xa!

Hô!

Nhạc Bình Sinh thế đi đã gần đến, Tiên Thiên chi khí bàn tay tiêu tán, mà Hoàng Tuyền bốn người tại không có tính áp đảo động lực dưới, rốt cục tại bay ngược ra gần khoảng cách một dặm sau ngừng lại thân hình, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hư không mà đứng Nhạc Bình Sinh, ánh mắt cực độ sỉ nhục, nổi giận, hung ác!

Giờ phút này, ngoại trừ Hoàng Tuyền bên ngoài, uyên, Kình Không, Nhan Ngục ba người toàn thân máu tươi nhuộm dần, đây là Nhạc Bình Sinh lấy tốc độ siêu thanh va chạm thúc đẩy dưới, đem bọn hắn toàn thân nhiều chỗ xương cốt vỡ vụn từ đó tạo thành. Thậm chí nếu như không phải là bởi vì Nhạc Bình Sinh bạo khởi thời điểm khoảng cách tương đối gần nguyên nhân, nếu như

một dặm hoặc là bên ngoài trăm trượng bị dạng này tuyệt đối tốc độ một chưởng đụng trúng, bọn hắn ngay lập tức sẽ hóa thành một đống thịt nát.

Dù là như thế, đối mặt phía dưới, ngoại trừ người mạnh nhất Hoàng Tuyền bên ngoài, uyên, Nhan Ngục, Kình Không ba người hết thảy bản thân bị trọng thương!

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh sau lưng một đạo hùng vĩ, nóng rực thuần bạch sắc khí lãng dài đến gần một dặm, xuyên qua chân trời, ngay tại chậm rãi tiêu tán.

"Lựa chọn ta lựa chọn "

Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi nhìn xem cái này bốn cái diễn võ cơ quan long bộ tông sư thân ảnh:

"Đánh chết các ngươi!" (chưa xong còn tiếp...)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 423: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Hai)

Chương 423: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (hai)

Mặt đất tất cả cảnh vật tựa hồ cũng đã biến mất, chỉ còn lại một cỗ ba động chấn động. . Đổi mới nhanh nhất

Vừa mới bước lên đỉnh núi biên giới Chung Thành thân hình đang giận sóng trùng kích vào liên tiếp lui về phía sau, cảm thấy mình toàn thân có chút ngốc trệ, bốn bề áp lực giống như nặng gấp mười, thân thể của hắn phảng phất bị quấn tại sền sệt đến nhựa đường hồ nước bên trong, nhấc cái ngón tay đều là như vậy khó khăn, thân thể cùng linh hồn đều phảng phất đông lại, tại dạng này mưa to gió lớn khí lãng khuấy động ở giữa bất cứ lúc nào cũng sẽ bị lật úp, bao phủ.

Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, Chung Thành chật vật ngẩng đầu lên, nhìn về phía giữa không trung mãnh liệt khí trụ tiêu tán địa phương, trong lòng cực độ kính sợ.

Tại vừa rồi một nháy mắt, cuồn cuộn khí trụ bộc phát tốc độ nhanh đến cực điểm, trong đó tựa hồ loáng thoáng xuất hiện bóng người lóe lên một cái rồi biến mất, hắn căn bản thấy không rõ lắm đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng là cả ngọn núi đều đang run rẩy, mà trên đỉnh núi tông chủ đại điện, lầu các, luyện công sân thượng, hết thảy cũng không còn tồn tại.

Phải biết Chung Thành nói thế nào cũng là một phá vỡ lực quan võ đạo gia, mà lại vẻn vẹn mới bước lên đỉnh núi không có mấy bước mà thôi. Chỉ là biên giới chỗ dư ba xung kích đều có uy lực như vậy, khó có thể tưởng tượng khí lãng trung tâm là như thế nào lực lượng hủy diệt.

"Chẳng lẽ "

Trong lúc nhất thời, Chung Thành trong lòng toát ra một cái chính mình cũng cảm thấy có chút khó tin suy nghĩ.

Đột kích cái kia bốn tên quân phiệt nhất hệ tông sư một cái so một cái cường đại, tại Chung Thành nguyên bản xem ra, nhà mình tông sư mặc dù đồng dạng tấn thăng cảnh giới tông sư, nhưng là song quyền nan địch tứ thủ, huống chi tên kia tóc bạc tông sư càng là cường hoành đến không thể địch nổi.

Nhưng là hiện tại, nhìn thấy tình thế tựa hồ cũng không phải là chính mình tưởng tượng như thế, lại liên tưởng đến Nhạc Bình Sinh dĩ vãng sự tích, hi vọng dâng lên, Chung Thành lập tức kích động

Mà cùng lúc đó, hơn mười dặm bên ngoài trên không trung, Nhạc Bình Sinh thân thể chỉ là như vậy đứng bình tĩnh ở nơi đó, lại cho người ta một loại núi đồng dạng cao tuấn, biển đồng dạng rộng lớn cảm giác. Ngưỡng mộ núi cao, hải nạp bách xuyên, loại khí thế này, bễ nghễ khắp nơi, thông suốt Bát Hoang.

Bốn đạo vô cùng nổi giận, sỉ nhục, như lâm đại địch hung lệ ánh mắt, gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh. Ngoại trừ Hoàng Tuyền tựa hồ không có nhận cái gì lớn tổn thương bên ngoài, Uyên, Kình Không, Nhan Ngục ba người toàn bộ đều xương cốt nứt ra, tạng phủ chấn động, toàn thân máu tươi nhiễm, chật vật không chịu nổi.

Sắc mặt của bọn hắn cũng vừa sợ vừa giận, dữ tợn mà hung ác

tàn khốc.

Ngoài ý muốn! Quá ngoài ý muốn!

Ai có thể nghĩ đến, song phương còn không có chính thức giao thủ, phe mình rõ ràng chiếm hết ưu thế liền ăn to lớn như thế thua thiệt bốn người bọn họ thân là diễn võ cơ quan cường giả đỉnh cao, tung hoành vãng lai, là hủy diệt đại danh từ, một lần kia không phải vì địch nhân mang đến triệt để sợ hãi cùng tử vong lúc nào như thế bất lực, như thế yếu ớt đối mặt phía dưới liền bị người một thanh đẩy ra hơn mười dặm khoảng cách, thậm chí bởi vậy trọng thương, mặt mũi mất sạch

Vô biên sỉ nhục cùng nổi giận hóa thành vĩnh thế không thôi lửa cháy hừng hực mãnh liệt thiêu đốt, chính là giang hà biển hồ cũng không cọ rửa hết!

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền rốt cuộc hiểu rõ cái kia đoạn khí tông sư tại sao lại lưu lại như thế một ánh mắt, cũng không thể không thừa nhận, Nhạc Bình Sinh so với bọn hắn sở thiết nghĩ còn muốn lợi hại hơn, cường hoành, thậm chí có thể là bọn hắn từ trước tới nay gặp phải mạnh nhất chi địch!

"Động thủ!"

Giờ khắc này không có bất kỳ cái gì nói nhảm, cầm đầu Hoàng Tuyền bạo phát đi ra một tiếng kinh thiên hét lớn, xông thẳng lên trời, âm thanh chấn khắp nơi, ngang nhiên xuất thủ!

Hét to tiếng vang lên đồng thời, từng tầng từng tầng nhàn nhạt trong suốt gợn sóng từ cổ họng của hắn chỗ bốn phía khuấy động ra, như là chân trời tầng mây lăn lộn, trên người hắn trắng bệch u mịch lân hỏa tăng vọt, mi tâm bỗng nhiên nứt ra, nối thẳng Cửu U, xuyên thấu qua trong đó tựa hồ có thể nhìn thấy, đen như mực Địa Ngục Thâm Uyên bên trong, vô số tàn chi đoạn thể bốn phía bay múa, máu tươi ở trong đó chảy xuôi thành sông, một tòa to lớn cao

lớn tới cực điểm bạch cốt chi sơn nguy nga mà đứng, ngàn vạn quỷ khóc sói gào oán linh khóc ròng!

Li!

Một thanh tử khí tràn ngập bạch cốt trường mâu lấy hủy diệt hết thảy tình thế từ trong đó bắn ra, thẳng đem thiên địa nhật nguyệt quang huy đều ép xuống!

Giờ khắc này, vô số âm trầm tiếng gầm rung động lòng người, tràn ngập thiên địa, đều đang gào thét lấy cùng một loại thanh âm

"Chết chết chết chết chết chết chết!"

Sát pháp: Bạch Cốt Phá Sát Táng Sinh!

Một bên khác! Uyên trên thân, mảng lớn mảng lớn yếu ớt quỷ hỏa mãnh nhưng nổ trở đi mông lung hóa thành một viên to lớn yêu long đầu sọ, cái này yêu long đầu sọ bên trên ngân diễm lượn lờ, trong hai mắt bắn ra ra hai đạo thô to huyết sắc lệ mang, yêu long đầu sọ hóa thành mấy trăm con huyết quang lượn lờ bóng đen, lấy cực nhanh tốc độ trên không trung lôi ra đạo đạo hẹp dài quang ảnh, hướng về Nhạc Bình Sinh đánh tới, trong lúc nhất thời bách quỷ hoành hành, kêu gào thê lương thanh âm mang theo vô biên oán khí xông thẳng tới chân trời!

Sát pháp: Phá Hồn Thăng Long Đạo!

Kình Không thì là toàn thân bỗng ở giữa bành trướng, từng cái từng cái cơ bắp giống như là mãng rồng xoay người, trực tiếp chống lên trên người võ hắn, một chút biến thành một cái cao một trượng dưới, giống như có được vô tận thần lực Cự Ma chiến thần, trong tay ẩn ẩn có một vòng to lớn sáng ngân sắc vòng ánh sáng giơ lên, quỷ khóc sói gào đồng dạng thê lương phong thanh lập tức bao phủ nửa bầu trời, một búa chém ra, giữa thiên địa đều là tối sầm lại, toàn bộ chân trời quang mang đúng là đều bị hội tụ

đến một vòng này ngân sắc phủ quang ở trong.

Lăng lệ, bá đạo, tê thiên liệt địa, ngân quang lướt qua, tựa hồ trời đều muốn bị phá vỡ, xé rách!

Sát pháp: Thương Thiên Phách Thể!

Mà Nhan Ngục một tiếng bén nhọn tê minh, trên cánh tay cơ bắp trong nháy mắt bành trướng, cơ bắp xoắn xuýt, trên cánh tay gân xanh quấn quanh, cơ bắp màng da bên trên phát ra mắt thường khó gặp cấp tốc rung động, một loại ông ông kì lạ rung động vang lên hỗn hợp có bạo tạc giống như bành trướng lực lượng, cánh tay nàng một trương giương lên, cả người thoáng chốc liền hóa thân thành cõng vân khí, phụ thanh thiên thượng cổ yêu linh, có từng cơn gió lớn hô tiếng khóc bên trong xen lẫn chấn nhiếp tâm thần ngột ngạt tiếng sấm vang, khiến cho bây giờ trên thân thanh mang sáng chói Nhan Ngục nhìn qua thật như là Thanh Lôi Tử Ngục Diên hàng thế, mang theo diệt thế lôi đình lửa giận, khống chế lấy Thiên Địa Phong Lôi, hư không một trảo cầm ra!

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền, Nhan Ngục, Uyên, Kình Không cái này bốn tên đỉnh tiêm Thần Ma võ giả, cùng nhau bạo phát ra thủ đoạn mạnh nhất, thương khung tựa hồ xuyên phá một đạo lớn khe, lập tức vô lượng loạn lưu đổ xuống mà ra, treo ngược chân trời, trong lúc nhất thời đất sụt Đông Nam, trời nghiêng Tây Bắc!

Tại từng đạo thiên băng địa liệt sát chiêu tán phát ra một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh trong mắt tựa hồ bắn ra nhàn nhạt ngân sắc quang mang, nhỏ vụn như là ngôi sao trên trời thoáng hiện.

Đã thấy Nhạc Bình Sinh hướng về phía trước nhẹ nhàng một cái cất bước, trong hư không không lý do nổ lên hàng trăm đạo cao mấy thước khí lãng.

Chỉ như thế một cái cất bước, trong nháy mắt trên trời cao tinh huy sáng rõ, phảng phất đẩu chuyển tinh di, giữa thiên địa

hoàn toàn yên tĩnh, rõ ràng là ban ngày, lại chỉ gặp ngôi sao đầy trời lấp lánh, vô số sáng chói tinh huy tụ thành một đầu rộng lượng Ngân Hà, ngang qua chân trời!

Hắn đưa tay đặt tại chuôi đao phía trên. (chưa xong còn tiếp. . .)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 424: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Ba)

Chương 424: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (ba)

Nhạc Bình Sinh tay phải ấn đặt ở Lưu Quang Tinh Vẫn đao chuôi đao phía trên, trong mạch máu, máu chảy lao nhanh thanh âm như là đại giang bành trướng, khí thế hùng hồn bàng bạc, rõ ràng có thể nghe; trái tim nhảy lên kịch liệt tiếng vang tựa như là chiến trường lôi vang lên da trâu cự trống, càng ngày càng trầm thấp to lớn, tựa hồ ngay cả không khí chung quanh đều muốn tùy theo hung hăng chấn động nhún nhảy.

Như là bàn tay vô hình lôi kéo ở hư vô không khí, nhấc lên to lớn vô cùng gió lốc khí lãng, kỳ thế như đại giang lên triều, Thiên Hà tràn lan. Trong không khí khí lãng gợn sóng bốn phía phóng xạ, mắt trần có thể thấy.

Gân cốt rung động như là cường cung kình nỏ búng ra tiếng nổ đùng đoàng bên trong, giờ khắc này Nhạc Bình Sinh khom người, rút đao, xa xa chém ra một đao!

Coong!

Huy hoàng đao quang, trống rỗng mà lên, kích che đậy thiên địa, so lôi đình còn óng ánh hơn huy hoàng đao quang sáng rõ giữa thiên địa một mảnh chói mắt lóe sáng!

Vô số hẹp dài vặn vẹo gợn sóng, đem mặt trời quang mang toàn hút đi vào, thiên địa một chút liền tối, mà ngang qua chân trời

tinh hà đao quang, chính là cực ám bên trong đến sáng!

Giờ khắc này, chính là có thể để cho thiên băng địa liệt hủy diệt loạn lưu tại một đao kia trước mặt cũng toàn bộ mất nhan sắc.

Tại vô cùng vô tận hoàng Hoàng Tinh chiếu sáng diệu dưới, toàn bộ giữa thiên địa, bao quát Nhạc Bình Sinh dưới chân núi non trùng điệp, vậy mà dần dần trở nên trong suốt, tựa hồ bị thông thiên triệt địa tinh quang nhuộm dần, muốn hòa làm một thể.

Kinh Lôi Phích lịch, đao thanh điên cuồng gào thét, cao tốc ma sát sinh ra lôi đình điện quang mang theo không có gì sánh kịp ánh sáng và nhiệt độ vạch phá bầu trời cuồn cuộn hạ xuống, chém vào Hoàng Tuyền bốn người bộc phát ra kinh thiên hợp kích bên trong, vô tận loạn lưu chi hải bên trong trong khoảnh khắc liền bắn ra sáng chói đến tột đỉnh, sáng như kiêu dương vô lượng đao quang!

Ngân Nguyệt phủ quang, vỡ vụn!

Lôi đình chi trảo, vỡ vụn!

Bách quỷ du hành, vỡ vụn!

Trùng thiên tinh hà đao quang dưới, Kình Không, Hắc Uyên, Nhan Ngục ba người thế công đi đầu vỡ vụn, chỉ một đao, nguyên bản còn vô biên vô hạn, tản ra vô tận ác ý cùng hủy diệt kinh khủng thế công hơn phân nửa sụp đổ ra, nhưng mà súc thế vô tận to lớn đao thế y nguyên cuồn cuộn mà đến, muốn tồi khô lạp hủ đem giữa thiên địa tất cả ô uế đều triệt để rửa sạch xông chỉ toàn, thẳng tắp trảm tại Hoàng Tuyền bộc phát thủ đoạn mạnh nhất bắn ra mà ra trắng bệch cốt mâu phía trên!

Oanh!

Trong lúc nhất thời, một cỗ dữ dằn hùng vĩ đến khó lấy tưởng tượng hủy diệt tính tiếng oanh minh, hư không tựa như gợn sóng

nước đường đồng dạng từng vòng từng vòng hướng bên ngoài khuếch tán, tạo nên cuồn cuộn hào quang dòng nước xiết, vô tận Lôi Hỏa theo sóng gột rửa vỡ toang, phun nhấp nháy, nương theo lấy đếm mãi không hết nhỏ vụn xương cặn bã, đao khí, bốn phương tám hướng mãnh liệt bắn!

Hắc Uyên, Nhan Ngục, Kình Không ba người cùng nhau kêu thảm một tiếng, toàn thân tuôn ra mấy chục chỗ huyết hoa, đột nhiên hư không bay ngược!

Tại ba người này nhận dư ba xung kích thương thế đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương rút lui là

Răng rắc một tiếng!

Rợn người tâm muộn kì lạ tiếng vỡ vụn theo sát phía sau vang lên.

Giờ khắc này phảng phất thời gian đình chỉ, hỗn hỗn độn độn hủy diệt dòng lũ bên trong, bị Nhạc Bình Sinh hoàng liệt đao khí chém trúng, dài chừng mười trượng ngắn to lớn bạch cốt táng sinh chi mâu liền trên mặt vết rạn trải rộng, bỗng nhiên vỡ vụn ra, lộ ra trong đó một chi dài ba thước ngắn cốt mâu, cấp tốc rung động bên trong trực tiếp phân chia thành hai nửa! Hoàng Tuyền thân thể cũng tại cái này cốt mâu vỡ vụn một nháy mắt đột nhiên run lên, mặc dù không có lui lại một bước, cả người lại phảng phất tại một nháy mắt chấn động kịch liệt trăm ngàn lần, trong mắt, trong miệng, trong tai, trong mũi cùng nhau chảy ra máu tươi, cực độ thảm liệt!

Mà ngang qua trời cao, huy hoàng sáng chói đao quang tại trảm diệt bốn người liên thủ hợp kích về sau, cũng triệt để chôn vùi.

Ân

Nhạc Bình Sinh có chút ngoài ý muốn nhíu mày, hắn toàn lực hạ một đao cũng chỉ là khó khăn lắm trảm phá bốn cái Thần Ma võ giả liên thủ thế công, nhưng không có thu hoạch một cái thực tế chiến quả, để hắn ngoài ý muốn.

Phải biết, tại thần từ bỏ di tích đối mặt Võ Tiên Thiên thực lực này hùng hồn thượng vị tông sư lúc, lực lượng của hắn còn xa xa không so được hiện tại, hai đao ở giữa liền đem địch nhân chém giết; mà từ thần vứt bỏ di tích đi ra về sau, theo đại lượng linh năng cường hóa, cùng 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cùng bí truyền võ đạo công pháp cấp tốc thúc đẩy, thực lực của hắn đã lại lần nữa xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, dù là không có thiêu đốt linh năng vận dụng Bạt Đao Thuật, nhưng là toàn lực quán chú Tiên Thiên chi khí, một đao phía dưới cũng tuyệt đối không phải bình thường thượng vị tông sư có thể ngăn cản.

Bởi vậy cũng có thể gặp, cái này bốn tên diễn võ cơ quan Thần Ma võ giả cường hoành, cũng rõ ràng muốn so Võ Tiên Thiên chi lưu mạnh hơn một bậc. Cầm đầu bắn ra ra bạch cốt chi mâu Hoàng Tuyền càng là cơ hồ lấy lực lượng một người liền chặn lại toàn lực của mình một đao.

Suy nghĩ như là ảo ảnh trong mơ đồng dạng hiện lên, chỉ bất quá trong chốc lát công phu, phương viên trăm trượng trong khi giao chiến, chỉ còn lại có Hoàng Tuyền cùng Nhạc Bình Sinh hai người, bởi vì dư ba xung kích mà bay ngược đến biên giới chiến trường Hắc Uyên, Kình Không, Nhan Ngục ba người còn chưa lại lần nữa cùng Hoàng Tuyền hình thành liên thủ vây công chi thế, Nhạc Bình Sinh liền đã không giữ lại chút nào tiên thiên tinh thần nguyên khí tuôn trào ra, lại lần nữa một đao bổ ra một đạo đầy trời cực địa trường hồng đao khí, mang theo kinh thiên sâm nhiên sát cơ xuyên vân liệt không, nhấc lên cuồng bạo giống như là biển gầm to lớn đao thanh, từ trên trời giáng xuống, chém về phía cô độc mà đứng Hoàng Tuyền!

Ầm ầm

Một nháy mắt, Hoàng Tuyền như là đứng ngồi không yên, toàn thân lỗ chân lông khép kín, lông tơ nổ trở đi toàn thân xương cốt liên tiếp toán loạn, như là trong thân thể tiềm ẩn một con rồng lớn. Đồng thời trong cơ thể, tất cả huyết mạch chi lực ở trong kinh mạch cổn đãng như rồng, thậm chí liền thân mặt ngoài thân thể đều nổi lên một tầng thật mỏng cốt chất quang hoa.

Đây là nhân loại tại đứng trước nguy hiểm là bản năng tiềm lực kích phát, giờ khắc này Hoàng Tuyền tinh thần xúc giác thậm chí kéo dài đến thân thể mỗi một cái nhỏ xíu nơi hẻo lánh, cảm nhận được cái kia bành trướng lưu chuyển, tựa hồ sau một khắc liền muốn từ trong kinh mạch bay vút lên mà ra máu tươi, cơ hồ liền muốn thoát ly thân thể trói buộc.

Cây đao kia, cùng hắn chỗ cấy ghép cao đẳng Hoang Cổ Di Chủng huyết mạch: Tinh Thần Bạch Cốt Thú có quan hệ!

Nhạc Bình Sinh cây đao kia cho hắn cảm giác vô cùng quen thuộc, tựa hồ cùng mình có cùng nguồn gốc, thậm chí từ trong ánh đao cảm thấy cùng mình cơ hồ có cùng nguồn gốc chu thiên tinh lực, nhưng là uy năng không đúc, như vực sâu như biển, vượt xa khỏi hắn tưởng tượng.

Giờ khắc này đủ loại suy nghĩ phức tạp từ Hoàng Tuyền trong đầu lấp lóe mà qua. Trong lòng của hắn tự dưng nổi lên cảm giác:

Nhiệm vụ của lần này, bọn hắn khả năng không cách nào hoàn thành.

Bất luận là hắn cùng chấp hành nhiệm vụ còn lại ba người, vẫn là Đế Trọng Sinh bản thân đều tuyệt không có khả năng nghĩ đến bọn hắn hiểu biết đến đủ loại coi là đều ở trong lòng bàn tay tin tức, chẳng qua là Trần Bình lực lượng một góc của băng sơn. Bốn người bọn họ cho dù là liên thủ lại, cũng rất khó đem Trần

Bình hoàn chỉnh mang về diễn võ cơ quan.

Nhưng là ngay cả như vậy, hắn sao có thể thua sao có thể hốt hoảng mà chạy

Bất luận là Đế Trọng Sinh cùng nghiên cứu mệnh nguyên bộ liên hợp ra lệnh, vẫn là tự thân kéo dài mấy chục năm vinh quang, kiêu ngạo, đều không cho phép hắn bại!

"Quát!"

Trong điện quang hỏa thạch nhao nhao loạn loạn suy nghĩ hiện lên, nguy cơ sinh tử đang ở trước mắt, Hoàng Tuyền hốc mắt băng liệt, tuôn ra đến một tiếng kinh thiên động địa, không giống tiếng người yêu ma rống to, trở tay chụp nhập phần gáy xương sống chỗ, đâm rách làn da huyết nhục, cánh tay hung hăng rút rồi, lại là trực tiếp từ trên người mình rút ra một cây trắng bệch xương sống lưng!

Chi này trắng bệch xương cột sống như là một chi khác loại trường mâu, cũng không phải là cả giận Huyền Binh hoặc là nói Tiên Thiên chi khí ngưng tụ, mà thiết thiết thực thực là Hoàng Tuyền trên người mình chèo chống thân thể xương sống Đại Long.

Cùng bình thường trên ý nghĩa xương người khác biệt, đây là nghiên cứu mệnh nguyên bộ nghiên cứu ra được lấy đặc thù dược dịch ngâm luyện chế, đem tinh luyện đặc chế di chủng cốt tủy trực tiếp rót vào nhân thể, từ trên bản chất triệt để cải tạo cốt chất.

Mà Tinh Thần Bạch Cốt Thú, chính là tinh thần nhất hệ cùng bạch cốt nhất hệ bên trong nhân tài kiệt xuất. Nhưng là loại phương pháp này nghiên cứu phát minh đến nay, xác suất thành công thấp tới cực điểm, người thành công rải rác, cơ hồ chín thành chín tuân theo thuật giả đều chết tại trên đài.

Hoàng Tuyền sở dĩ có thể trở thành vạn người không được

một may mắn, chủ yếu vẫn là dựa vào Tinh Thần Bạch Cốt Thú đối với cốt chất cải tạo ưu thế mới đã thành công.

Trên thực tế đang tiếp thụ huyết mạch cấy ghép thuật về sau, theo huyết mạch lực lượng từng bước thẩm thấu toàn thân, Hoàng Tuyền liền chủ động yêu cầu đem toàn thân mình xương cốt lấy Tinh Thần Bạch Cốt Thú xương cốt thay thế, đây cũng là hắn thực lực viễn siêu ở đây còn lại ba người căn bản nguyên nhân.

Mà hoàn mỹ di thực Tinh Thần Bạch Cốt Thú xương cốt xương sống Đại Long, hội tụ toàn thân hắn tinh hoa, chính là hắn chí cường một điểm, cũng là hắn áp đáy hòm đòn sát thủ, là hắn không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối sẽ không bộc phát ngọc đá cùng vỡ sát chiêu.

Hoàng Tuyền vào giờ phút này tựa hồ chân chính ý thức được nhóm người mình đối mặt chính là như thế nào tồn tại, trong điện quang hỏa thạch cử động cực đoan quỷ dị, hung ác, tàn khốc, cho dù là đối đãi chính mình cũng ngoan lệ vô tình, liền xem như vứt bỏ hết thảy, cũng muốn phát ra sinh mệnh mình bên trong gần nhất dũng liệt một kích!

Mà bây giờ, chính là thời điểm.

Giờ khắc này, gió ngừng mây dừng, đầy trời khí lưu dư ba tất cả đều tùy theo quỷ dị dừng ở giữa không trung, cho dù là nhân thể trung tâm xương sống bị rút ra, Hoàng Tuyền hành động nhưng lại không biết vì cái gì không có nhận bất kỳ ảnh hưởng, trong tay xương sống lưng như là trường mâu, nghiêng nghiêng hướng lấy sau lưng lôi ra, cùng với loại này kéo mâu muốn ra tư thế, một loại núi thây biển máu đi ra lực lượng khí thế tùy theo vô hạn cất cao, ngưng tụ

"Giết giết giết giết giết giết!"

Hoàng Tuyền nội tâm phát ra mãnh liệt hò hét, tại trước đây

chỗ không có nguy hiểm kích thích dưới, hắn tinh, khí, thần vô hạn cất cao, cả người tựa hồ cũng muốn tùy theo bốc cháy lên, trong tay xương sống lưng chi mâu bộc phát ra vô cùng to lớn, hung lệ, tàn khốc thảm ánh sáng trắng hoa!

"Địa Ngục không ánh sáng, bạch cốt phá pháp!"

"Lấy lực phạt thiên, cửu tử chưa hối hận!"

Đối mặt Nhạc Bình Sinh lại lần nữa chém ra tinh hà đao khí, Hoàng Tuyền phát ra chấn thiên gào thét, dưới chân toái bộ ngay cả giẫm, liên tiếp năm bước, liên tiếp trong hư không lưu lại bốn phía tàn ảnh, mỗi một cái tàn ảnh động tác đều không giống nhau chút nào, cất bước, đưa tay, gập cong, vặn người, trắng bệch thân mâu tùy theo ở giữa không trung vạch ra một đạo thế gian hoàn mỹ nhất lại vô tình nhất đường vòng cung, hóa thành Hư Không Xuyên đi du tẩu màu trắng bệch lôi đình, xương người hợp nhất, một mâu ám sát!

Ầm ầm!

Cuồng phong sóng biển nhăn lại, mơ màng vàng vàng giữa thiên địa lôi đình bắn ra, theo Hoàng Tuyền thiêu đốt sinh mệnh một mâu ám sát, hư không trống rỗng sinh ra trên dưới một trăm đạo nối liền thiên địa vòi rồng vòng xoáy, từng cái đều có trăm ngàn trượng cao thấp, như là từng đầu mãng Long Tại Thiên ở giữa không ngừng mà vặn vẹo lên thân thể, gào thét muốn bay,

Trong hư không tạo nên từng vòng từng vòng gợn sóng tựa như gợn sóng, thanh thế to lớn, cơ hồ muốn để người vô pháp hô hấp, cốt mâu bên trên cái kia vô số khô lâu bạch cốt tạo thành mặt ngoài có ngàn vạn hài cốt, thập phương quỷ mị đủ loại hư tượng, như đèn kéo quân không ngừng mà biến hóa, lại có núi thây biển máu, ức vạn bạch cốt san sát chồng chất thành núi đủ loại cảnh tượng, muốn đem đối thủ tinh thần hoàn toàn kéo vào trong đó, triệt để thôn phệ.

Thời gian tại thời khắc này tựa hồ bị thả chậm, cốt mâu càng là tiếp cận, hình tượng liền càng thêm rõ ràng, hoàn toàn nhìn không ra nhân thể xương sống bộ dáng, chỉ có hàng ngàn hàng vạn khỏa nhỏ bé đầu lâu xương tụ tập cùng một chỗ, tụ thành cái này một chi cốt chất sâm sâm trắng bệch trường mâu, vô số mắt trần có thể thấy tử khí xoay quanh trên đó, thủy triều đồng dạng vây quanh cốt mâu cuồn cuộn cuốn tới!

Những cái này bạch cốt khô lâu, mâu binh huyết sát chi khí bên trong toàn bộ hàm ẩn lấy một cỗ bén nhọn đến cực điểm khí tức, bao quát phía kia uy thế bức người to lớn xương ấn, vô số chiến loạn quỷ mị hư tượng cái này hết thảy tất cả, tất cả đều là Hoàng Tuyền trường mâu chém ra thê lương mâu quang biến thành.

Ông!

Ra lệnh một tiếng, thây nằm trăm vạn! Hài cốt thành núi! Mà huy hoàng tinh hà đao khí vậy mà trực tiếp bị trắng bệch mâu quang một kích mà phá, tiếp tục nhấc lên một mảnh thẳng tiến không lùi hủy diệt trạng thái, đâm về phía Nhạc Bình Sinh!

Loạn lưu mãnh liệt, chỉ có Nhạc Bình Sinh quanh thân mười trượng phạm vi bên trong một mảnh gió êm sóng lặng, thậm chí ngay cả vốn nên đinh tai nhức óc gào thét phong thanh đều nửa điểm nghe nói không đến.

Đối mặt cái này bạch hồng quán nhật thảm liệt một kích, hắn cũng không khỏi đến động dung:

"Tốt!"

Chỉ một thoáng, thân thể của hắn phía trên hai trăm bốn mươi mệnh khiếu cùng nhau chấn động, đối ứng chân trời hai trăm bốn mươi khỏa chu thiên tinh thần, vô lượng tinh quang rơi xuống, toả hào quang mạnh, đằng sau biển sao nguyên khí kêu khóc sôi trào,

năm ngón tay bóp quyền, hư không một chưởng đẩy ra!

Mênh mông, hùng vĩ tinh quang chi trụ, chỉ một thoáng như là từ trên trời giáng xuống Quang Huy thần phạt chi trụ bắn ra mà ra, đẩu chuyển tinh di, thiên địa lặp đi lặp lại, cả vùng không gian đều tại kêu khóc run rẩy!

Tinh quang chi trụ những nơi đi qua, chân trời bị vô thanh vô tức chia phân biệt rõ ràng hai nửa. Đạo quang huy này chi trụ so với đánh giết Huyền Khôi cái kia một đạo càng thêm ngưng thực, đường kính bất quá ba thước, ẩn chứa khó có thể tưởng tượng dữ dằn uy năng, lấy cây kim so với cọng râu tư thái, đi sau lại tới trước, thẳng tắp đánh vào bạch hồng quán nhật mà đến xương cột sống mâu bên trên, đem Hoàng Tuyền quyết tuyệt mà đến thân ảnh đem trực tiếp bao phủ!

Xùy!

Vô số sáng chói tinh huy bốn phía bay vụt, quang vũ bay lả tả.

Chói mắt quang huy lóe lên một cái rồi biến mất, thiên địa đứng im.

Trong nháy mắt, chói mắt cường quang tiêu tán, hiển lộ ra Hoàng Tuyền ngưng kết ở không trung thân ảnh.

Trong tay của hắn, là đủ đâm thủng thiên khung xương sống mũi thương đã hoàn toàn biến mất không thấy, chỉ để lại một nửa thân mâu, đứt gãy chỗ vô số nhỏ bé xương mảnh bay lên, một nửa thân mâu còn tại không ngừng chiết xuất.

Hắn chậm rãi cúi đầu, giữa tầm mắt, bộ ngực của hắn chính giữa, xuất hiện một cái đầu người lớn nhỏ chỗ trống, trống rỗng bên trong, huyết nhục, nội tạng, xương cốt bao quát trái tim đã triệt để biến mất không thấy.

Hắn trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh chỗ kích phát 【 Vẫn Tinh

Kiếp Diệt Trụ Quang 】 xuyên thủng thân thể.

"Tốt! Tốt! Tốt!"

Liên tiếp nói ba chữ tốt, tại cái này điểm cuối của sinh mệnh thời khắc, Hoàng Tuyền trợn mắt tròn xoe, đã dùng hết chút sức lực cuối cùng, hồi quang phản chiếu đồng dạng bộc phát ra một tiếng kinh thiên rống to:

"Lập tức, trốn!"

Đang phát ra dạng này cảnh cáo qua đi, Hoàng Tuyền triệt để đoạn tuyệt tất cả âm thanh, một đầu ngã quỵ, từ trên cao thẳng tắp rơi xuống phía dưới.

Mà Hắc Uyên, Kình Không, Nhan Ngục ba người, giờ phút này mới vừa vặn tránh đi dư ba xung kích mãnh liệt nhất phạm vi, đúng lúc lại lần nữa liên thủ vây công, trong tầm mắt cảnh tượng truyền lại đến đại não, lập tức lông tơ đứng đấy, linh hồn đông kết, vô biên kinh khủng bao phủ tâm linh!

Vẻn vẹn ba chiêu, diễn võ cơ quan long bộ danh sách xếp hạng thứ hai Hoàng Tuyền, chết rồi.

Hoàng Tuyền thực lực, diễn võ cơ quan bên trong, dưới một người, trên vạn người, tung hoành mấy chục năm, nếu như không phải Đế Trọng Sinh hoành không xuất thế, hắn chính là Thần Ma võ đạo trước mắt thành tựu tối cao người.

Mà như vậy dạng một cái cường hoành vô biên cường giả tuyệt đỉnh bộc phát ra thiêu đốt sinh mệnh mình quyết tuyệt một kích, vẫn như cũ không hề có tác dụng, triệt để thảm bại, như vậy bọn hắn lần này muốn bắt Trần Bình, thực lực là khủng bố cỡ nào

Hoàng Tuyền khí tuyệt trước đó bộc phát rống to, để còn thừa trọng thương ba người lạnh cả người, lại không còn mảy may hung lệ khí thế, từng chiếc lông tơ đứng đấy bên trong không có

một tơ một hào dừng lại, lập tức quay người hốt hoảng chạy trốn!

Tại dạng này thực lực tuyệt đối chênh lệch trước mặt, vây công không có chút ý nghĩa nào, nếu như không phải Hoàng Tuyền đứng mũi chịu sào chặn lại phần lớn thế công, chỉ sợ bọn họ ba người tại Nhạc Bình Sinh đao thứ hai thời điểm liền sẽ bỏ mình tại chỗ.

Không ai lại bởi vì nhất định thất bại sự tình mà ngu xuẩn hi sinh chính mình tính mệnh. Còn sống, thế gian hết thảy chỉ có còn sống mới có thể.

"Ba người chúng ta, tuyệt không phải là đối thủ của hắn, chỉ có Đế đại nhân có thể đối phó hắn!"

Trong khoảnh khắc, ba đạo nhân ảnh kéo lấy thân bị trọng thương, thiêu đốt khí Huyết Nguyên khí, chấn động chân trời, thi triển ra bỏ chạy thủ đoạn, hóa thành Tam đạo trưởng cầu vồng, hướng về chính đông, Đông Nam, Đông Bắc ba phương hướng nhanh chóng bắn mà ra, trong nháy mắt liền lướt ra ngoài trăm trượng xa, tốc độ thậm chí vượt qua vận tốc âm thanh!

Nhưng mà, đối mặt hơn hai trăm trượng bên ngoài ba người chạy trốn, Nhạc Bình Sinh sớm có đoán trước, hút mạnh một hơi trúng cước bước một bước, phảng phất súc địa thành thốn đồng dạng liên tục hư không dậm chân, một nháy mắt vượt qua mấy chục trượng khoảng cách đuổi sát mà lên, đồng thời mệnh khiếu kịch liệt rung động, bỗng nhiên đưa tay, ba đạo Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang bắn ra!

Ông!

Ba đạo rộng rãi tinh huy cột sáng cơ hồ không phân tuần tự ngang qua chân trời, phát sau mà đến trước, quét ngang ba khu!

Xuy xuy xuy!

Ba đạo thông thiên triệt địa cột sáng chớp mắt đảo qua, Hắc Uyên, Kình Không hai người vừa mới chạy trốn ra không đến khoảng cách một dặm, hừ đều không có hừ một tiếng, trên thân thể liền bị tốc độ siêu thanh tinh thần xạ tuyến trực tiếp xuyên qua ra một cái động lớn, hoặc là bị cột sáng cắt chém quét ngang, trên dưới tách rời, cả người hóa thành hai nửa, chết không thể chết lại.

Chỉ có Nhan Ngục nữ nhân này tại tinh huy cột sáng oanh kích mà đến một khắc này thê lương hét lên một tiếng, hai tay chấn động, cả người giống như là Côn Bằng đại điểu đồng dạng nâng bầu trời mà lên, hiểm hiểm tránh đi Nhạc Bình Sinh hiểm ác một kích, hai chân bị cột sáng quẹt vào, lặng yên không tiếng động chôn vùi.

Đồng dạng là siêu việt vận tốc âm thanh, đồng dạng có chia cao thấp, ba người bọn họ toàn lực bỏ chạy tốc độ lớn nhất nhiều nhất bất quá gấp hai vận tốc âm thanh, mà Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang đả kích tốc độ tối thiểu có năm đến mười lần tốc độ siêu thanh, chạy trốn ba người dũng khí đã bị đoạt, vốn là bị thương không nhẹ, hốt hoảng chạy trốn ở giữa chỗ nào có thể tránh qua được đến từ đằng sau tuyệt đối tốc độ đả kích

Nhưng mà cực độ cảm giác đau cùng sống sót sau tai nạn tâm tình vui sướng vừa mới dâng lên, còn đến không kịp hảo hảo trải nghiệm, ánh sáng chói mắt lại lần nữa dập dờn chân trời, lướt gấp bên trong Nhan Ngục da đầu sắp vỡ!

"Làm sao có thể!"

Nhạc Bình Sinh một thức này võ đạo, huy hoàng bá đạo, tê thiên liệt địa, cơ hồ không cách nào ngăn cản, là trên đời này nhất đẳng cường hãn võ đạo công phạt thủ đoạn, nhưng là dạng này tuyệt đỉnh uy lực võ đạo tất nhiên có cực lớn tiêu hao cùng trùng điệp hạn chế, là làm thủ đoạn cuối cùng, mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh lại giống bên đường hàng thông thường sắc, thời gian ngắn ngủi liên tiếp kích phát mà ra trọn vẹn năm đạo!

Xùy!

Sau một khắc, không cam lòng, oán hận, nghi hoặc bên trong, một đạo hủy diệt quang huy xuyên qua hư không, đưa nàng bao phủ, cũng không có người vì nàng giải đáp nghi ngờ.

Mãnh liệt tinh huy từ từ lui bước, mấy khối tàn khuyết không đầy đủ thi thể tản ra khói nhẹ, từ phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Đến tận đây, diễn võ cơ quan long bộ danh sách thứ hai: Hoàng Tuyền; long bộ danh sách thứ năm: Hắc Uyên; long bộ danh sách thứ tám, Kình Không; long bộ danh sách thứ chín, Nhan Ngục, cái này bốn tên ẩn núp xuyên qua vạn dặm mà đến tuyệt đỉnh Thần Ma võ giả, toàn quân bị diệt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 425: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Bốn)

Chương 425: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (bốn)

Nhạc Bình Sinh đứng thẳng hư không, phun ra một ngụm trọc khí, thể nội trống rỗng, đã tiếp cận dầu hết đèn tắt.

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 môn này bí truyền võ đạo mặc dù theo tu hành tiến độ tăng lên có cực đoan cường hoành sát thương lực phá hoại, nhưng là mỗi một lần kích phát qua đi cần có tuần hoàn lộ tuyến thời gian cooldown cũng càng phát dài.

Đúng như là cùng Nhan Ngục trước khi chết suy nghĩ, 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 môn này bí truyền võ đạo tiêu hao rất nhiều, cho dù là Nhạc Bình Sinh đem tiến độ thúc đẩy đến 5 0%, tự thân Tiên Thiên chi khí tích lũy lại hùng hồn đến mức độ không còn gì hơn, hắn tại dưới tình huống bình thường, trong thời gian ngắn muốn tự thân không bị hao tổn tổn thương, cũng tối đa cũng chỉ có thể phóng thích hai lần mà thôi, còn cần khống chế mệnh khiếu tuần hoàn kích phát là công suất.

Muốn đạt tới có thể triệt để đánh giết Hoàng Tuyền cái này cấp bậc võ giả uy năng, thì cần muốn điều động toàn lực mới có thể làm được. Dạng này một kích Nhạc Bình Sinh cũng chỉ có thể kích phát ra một lần.

Bộ ngực của hắn gấp rút chập trùng, liên tục kích phát bốn đạo Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang, trong thân thể của hắn hai trăm bốn mươi mệnh khiếu tổn hại, xấu lắm hơn phân nửa, trên

cơ bản đã lâm vào yên lặng trạng thái, cũng không còn cách nào vận chuyển, đã xem tương đương với bị nghiêm trọng, cơ hồ không cách nào nghịch chuyển ám thương.

Thậm chí 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cũng bởi vì mệnh khiếu yên lặng mà vận chuyển trì trệ, lâm vào đình trệ trạng thái.

Đây chính là hắn chỗ trả ra đại giới.

Nhân thể mệnh khiếu, là muốn so nội tạng khí quan công dụng càng thêm phức tạp mà tinh tế tồn tại, tại mệnh khiếu không có triệt để cô đọng thời kì , bất kỳ cái gì siêu phụ tải tuần hoàn vận chuyển cũng có thể đối tạo thành tổn thương, từ đó cực đại ảnh hưởng võ đạo tiến cảnh.

Giống như là Nhạc Bình Sinh dạng này sử dụng phương thức, phóng tới khác võ giả trên thân cùng tự sát không khác.

Bản thân lần thứ hai kích phát Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang cùng Hoàng Tuyền đối bính lúc, mệnh khiếu tuần hoàn vận chuyển liền đã đạt tới thân thể tiếp nhận cực hạn, lại càng không cần phải nói mắt thấy còn thừa ba người cấp tốc chạy trốn dưới, hắn không hề dừng lại, bất chấp hậu quả liên tiếp kích phát bốn lần.

Dạng này trực tiếp tạo thành kết quả chính là Nhạc Bình Sinh nhiều hơn phân nửa mệnh khiếu hoại tử, yên lặng, nếu như không có thiên đại tạo hóa cùng kỳ ngộ cả đời võ đạo đều sẽ dừng bước ở đây, không được tiến thêm.

Trên thực tế môn này võ đạo cũng chỉ có Nhạc Bình Sinh có can đảm như thế sử dụng, đổi lại khác võ giả, chỉ sợ nhiều nhất tại liên tục kích phát hai đạo Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang sau liền sẽ người bị thương nặng, cưỡng ép sử xuất lần thứ ba tất nhiên sẽ chính mình trước bị bốc hơi, hôi phi yên diệt, cho dù là môn này võ đạo sáng lập người phục sinh, cũng tuyệt đối không

dám giống Nhạc Bình Sinh như thế dùng.

Đây cũng là Nhạc Bình Sinh tuân theo linh năng lâu dài tẩm bổ cường hóa, thể phách căn cơ hùng hồn đến tột đỉnh , liên đới lấy mệnh khiếu năng lực chịu đựng cũng là viễn siêu người bên ngoài nguyên nhân, mới có thể làm đến dạng này.

Khoan dung không động thủ, động thủ bất dung tình. Chính là bởi vì có linh năng làm chữa trị thân thể ỷ vào, Nhạc Bình Sinh nhất quán đến nay tác phong cũng không có khả năng để cho địch nhân từ trong tay của mình tuỳ tiện đào thoát, lúc này mới lựa chọn dạng này bất chấp hậu quả phương thức, cho dù là tự tổn thân thể, cũng muốn đem bỏ chạy ba người đánh giết.

Thay cái khác người, không có Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang dạng này tốc độ siêu thanh đả kích thủ đoạn, chỉ sợ tuỳ tiện liền sẽ để bên ngoài trăm trượng phân tán mà chạy Thần Ma võ giả bỏ trốn mất dạng.

Bên hông Lưu Quang Tinh Vẫn đao hơi chấn động một chút ở giữa, một cỗ ôn nhuận thanh lưu để ý đọc dẫn dắt hạ thoáng chốc xông vào Nhạc Bình Sinh thân thể, dùng để chữa trị mệnh khiếu tổn thương.

Sinh mệnh cấp độ cho tới bây giờ một bước này, sinh ra nho nhỏ tệ nạn chính là thân thể thương thế chữa trị so với dĩ vãng đến, muốn tiêu hao linh năng chỉ coi gấp mười gấp trăm lần tốc độ tăng trưởng, Nhạc Bình Sinh thô sơ giản lược một đoán chừng, lấy hắn hiện tại chịu nghiêm trọng thương thế mà nói, muốn chữa trị đến hoàn hảo như lúc ban đầu, tối thiểu phải hao phí bốn, năm trăm đơn vị linh năng.

Ông. Ông. Ông.

Nhỏ bé gần như không thể nghe thấy run nhẹ âm thanh bên trong, cái này đến cái khác mệnh khiếu tại linh năng tu bổ tẩm bổ

hạ liên tiếp mở ra, sau đó 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 cũng từng bước khôi phục vận chuyển, tại Nhạc Bình Sinh tâm niệm dẫn đạo dưới, hô hấp pháp nhanh chóng vận chuyển, trên thân thể hắn, lập tức xuất hiện trên trăm cái vô hình luồng khí xoáy, giống như trong lúc nhất thời xuất hiện trên trăm cái lỗ đen, thôn tính lấy trong hư không có mặt khắp nơi rời rạc hạt năng lượng: Điện từ có thể, năng lượng ánh sáng, nhiệt năng các loại đều là một loại năng lượng, toàn bộ đều bị thu nạp vào Nhạc Bình Sinh quanh thân mở ra mệnh khiếu trong lỗ đen, cấp tốc bổ sung hắn Tiên Thiên chi khí tiêu hao.

Mà lại theo linh năng chữa trị, từng cái lỗ đen vẫn còn tiếp tục gia tăng, tăng lên thêm một bước khôi phục hiệu suất.

Làm khỏi hẳn thương thế, mệnh khiếu cũng khôi phục như thường thời điểm, một màn ánh sáng từ Nhạc Bình Sinh trong con mắt hiển hiện ra:

【 lực lượng 】: 86

【 thể chất 】: 85

【 nhanh nhẹn 】: 85

【 tinh thần 】: 84

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 8500

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 70%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 70%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 80%

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0%

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】: Cơ sở tiến độ: 50%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 40009 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 43 2 ngày 23 giờ 】

Đang đuổi phó Biên Hoang trước đó, Nhạc Bình Sinh thúc đẩy công pháp tuần hoàn đến hiện hữu tiến độ hết thảy hao tốn gần năm ngàn cái linh năng đơn vị, sau đó liên tiếp giết chết Xích Huyết Giáo giáo tông, Huyền Khôi bốn người, Hoàng Tuyền bốn người, tính gộp lại ước chừng cung cấp tiếp cận năm ngàn đơn vị linh năng, vừa vặn đền bù trước đó linh năng tiêu hao, khiến cho hiện tại Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong linh năng dự trữ vẫn như cũ tràn đầy.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh liên tục lấp lóe bốn cái địa phương, đem Hoàng Tuyền đám người thi thể vồ bắt lên, một phen lục soát về sau, tìm được bốn cái hư không túi.

Trong tay dâng lên tinh huy hỏa diễm, đem bốn người tàn thi điểm đốt thành tro, Nhạc Bình Sinh không có lập tức kiểm tra cái này bốn cái hư không túi, mà là quay người hướng về Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn bay lượn mà đi

Thời khắc này sơn môn bên trên, trống rỗng, cơ hồ không có một bóng người.

Ngoại trừ Chung Thành bên ngoài, tất cả môn nhân đệ tử đã sớm rút lui đến ở dưới chân núi, phân tán tiến vào trong rừng rậm.

Hiện tại lớn như vậy một sơn môn bên trong, chỉ có Chung Thành thần sắc khẩn trương, đứng ở đỉnh núi, nhìn chân trời.

Hơn mười dặm bên ngoài bạo phát đi ra hủy diệt uy thế cùng

sáng chói ánh sáng huy, dù cho cách xa như vậy hắn đồng dạng có thể tuỳ tiện cảm giác đưa ra bên trong cất giấu kinh khủng uy năng, tại hắn cảm giác bên trong, cho dù là một cái võ đạo gia bị mãnh liệt như vậy uy năng dư ba quét trúng, chỉ sợ trong khoảnh khắc cũng sẽ hóa thành tro bụi.

Thẳng đến cơ hồ hô hấp về sau, động tĩnh nơi xa triệt để biến mất, Chung Thành trái tim bịch bịch cuồng loạn, giống nghênh đón thẩm phán, yên tĩnh mà khẩn trương chờ đợi.

Nếu như người thần bí đại hoạch toàn thắng, vậy dĩ nhiên vạn sự đều yên, hắn tự nhiên cũng sẽ lấy cái chết làm rõ ý chí, tuẫn thân tông môn.

Nhưng là Chung Thành trong lòng lại theo thời gian thúc đẩy, càng ngày càng dâng lên hi vọng.

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ, rõ ràng chỉ bất quá bao nhiêu thời gian trong nháy mắt, Chung Thành lại cảm giác phảng phất qua cả ngày như vậy dài dằng dặc.

Chân trời, một đạo hắc ảnh cấp tốc lướt đến, Chung Thành hô hấp dồn dập, đưa mắt nhìn ra xa!

"Kia là tông chủ!"

Chung Thành vừa mới mở to hai mắt, trong lòng dâng lên mừng như điên suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh đã mang theo cuồng phong, đáp xuống đất.

"Tông chủ! Ta "

Cuồng hỉ bên trong, Chung Thành giống như là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt thay đổi mấy lần, hung hăng cắn răng một cái, phịch một tiếng quỳ xuống đất, dập đầu như giã tỏi, lên tiếng nói:

"Mời tông chủ trách phạt! Ta Chung Thành trừng phạt đúng

tội, vô luận cái gì trách phạt, ta đều cam tâm tình nguyện tiếp nhận!"

"A "

Nhạc Bình Sinh lãnh đạm quét mắt nhìn hắn một cái:

"Nếu như ta muốn ngươi chết đâu "

Chung Thành thân thể có chút lắc một cái, cũng không ngẩng đầu lên, run giọng nói: "Là ta gieo gió gặt bão, chết chưa hết tội, không đáng đồng tình, mời tông chủ động thủ a!"

"Đầu của ngươi trước gửi tại ngươi nơi này. "

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua đã sụp đổ đại điện, mở miệng nói:

"Chuyện bây giờ đã chấm dứt, ngươi đi đem cửa người đệ tử toàn bộ mang về, sau đó cùng Diệp Phàm cùng đi đỉnh núi gặp ta, lập tức!"

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh tay áo hất lên, không để ý Chung Thành, hướng về sụp đổ đại điện đi đến.

Mà quỳ trên mặt đất không nhúc nhích Chung Thành thân thể cứng đờ, giống như là đại mộng mới tỉnh đồng dạng thở dài một hơi, nhưng căn bản không dám thất lễ, dùng cả tay chân bò người lên, vội vàng hướng dưới núi tiến đến, đi tìm sơ tán tị nạn môn nhân đệ tử đi.

Đi tới đại điện phế tích trước mặt, Nhạc Bình Sinh phất ống tay áo một cái, lực vô hình tuôn trào ra, từng khối cự thạch tự động lơ lửng, giống như là có từng đôi bàn tay vô hình tại vận chuyển, trong phiến khắc mảng lớn không gian liền bị quét sạch ra.

Theo tất cả lớn nhỏ đá vụn lơ lửng mà lên, bốn cây quang hoa mất hết cổ phác đại kỳ phân tán bốn phía, hiển lộ ra.

Trên thực tế, Nhạc Bình Sinh cảm thấy hứng thú nhất chính là cái này bốn cây đại kỳ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 426: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Năm)

Chương 426: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (năm)

Đem bốn cây đại kỳ vồ bắt tới trong tay về sau, Nhạc Bình Sinh dò xét một vòng, tại đã không thành hình người Huyền Khôi, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh cùng Lư Đình bốn người thi thể phụ cận một phen tìm kiếm.

Hắn từ Huyền Khôi bên hông tìm được một cái hư không túi, mà Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình ba người trên thân nhưng lại không có tương tự hư không trữ vật vật phẩm.

Bất quá hư không túi dạng này vật phẩm trân quý dị thường, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh, Lư Đình ba người này bất quá là sơ vị hoặc là trung vị tông sư mà thôi, đối bọn hắn tới nói hư không túi đồng dạng là có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo vật.

Ngoại trừ Huyền Khôi hư không túi bên ngoài, Hàn Viễn Chinh đám ba người trên thân liền không có cái gì vật phẩm có giá trị, ba người này trên thân duy nhất mới có thể được tính là là bảo vật cũng chính là mấy cái tựa hồ trang linh đan diệu dược gì bình thuốc, lại tại Nhạc Bình Sinh Phái chớ có thể ngự lôi đình đả kích xuống vỡ thành bột phấn, đã không có chút nào chỗ dùng.

Không để ý tới kiểm tra Huyền Khôi hư không túi, đem cất kỹ về sau, lực vô hình lôi cuốn lấy bốn cây cổ phác đại kỳ, phân lập quanh thân khoảng chừng, Nhạc Bình Sinh tinh tế xem tường tận.

Hồi tưởng lại hắn gặp mai phục là lâm vào cái kia phiến quỷ dị mà khổng lồ không gian, lúc ấy hắn vị trí tình huống tựa hồ thoát ly phương thế giới này, nhưng lại có hay không hoàn toàn cùng thế giới này cắt đứt liên lạc, loại kia cổ quái mà kỳ diệu cảm thụ, để hắn đối cái này bốn cây đại kỳ sinh ra hứng thú thật lớn.

Vẻn vẹn từ hắn ngay lúc đó cảm giác phán đoán, cái này bốn cây đại kỳ tạo thành kì lạ trận thế phảng phất độc lập mở ra một cái không nhỏ không gian, thân ở không gian bên trong người cơ hồ là có thể triệt để ngăn cách tự thân khí tức, không chút nào để lọt.

Cho dù là Nhạc Bình Sinh lúc trước, từ đỉnh núi đi vào đại điện một đoạn đường này đồ bên trong, bằng vào hắn vô cùng bén nhạy Linh giác, trong lúc nhất thời cũng không có phát giác Huyền Khôi bọn bốn người khí tức.

Phải biết lấy Nhạc Bình Sinh hiện nay Linh giác, phương viên mười trượng bên trong, chỉ cần là sống lấy sinh linh đều chạy không thoát cảm giác của hắn, mà giống Huyền Khôi bọn người mạnh mẽ như vậy khí đạo tông sư, thân thể của bọn hắn cùng khí tức càng là như là một cái sáng rực mặt trời nhỏ, cho dù là cách xa bên ngoài trăm trượng, lại như thế nào lắng lại liễm khí, Nhạc Bình Sinh cũng có thể phát giác được.

Nhưng là tại cái này bốn cây cổ quái đại kỳ che đậy phía dưới, lại lừa gạt được Nhạc Bình Sinh cảm giác.

Cái này bốn cây đại kỳ chừng cao một trượng dưới, đúc thành cột cờ chính là như là thanh đồng đồng dạng không biết tên vật liệu, mà phần phật phấp phới mặt cờ không gió mà bay, như là máu tươi ngưng tụ, lang yên lượn lờ, xuyên thấu qua trong đó tựa hồ có thể nhìn thấy kim qua thiết mã, sa trường bách chiến thảm liệt cảnh tượng.

Vật này nên như thế nào sử dụng

Nhạc Bình Sinh quan sát một lát, thử nghiệm lấy Tiên Thiên chi khí xuyên thấu qua bàn tay quán chú trong đó, lại phát hiện tựa hồ cũng không có cái gì lớn hiệu quả.

Hắn nghĩ nghĩ, tại nội tâm kêu gọi lên có vẻ như kiến thức rộng rãi Tà Linh đến: "Tà Linh, vật này phải làm thế nào sử dụng "

【 tiểu tử, không muốn lão nghĩ đến coi ta là thành ngươi bảo mẫu! 】

Tà Linh bất đắc dĩ ló đầu ra đến, nhãn châu xoay động, chuyển qua lơ lửng đại kỳ phía trên.

【 a, vật này 】

Sau một lát, Tà Linh tựa hồ là xem thấu bốn cây đại kỳ công dụng, nói:

【 vật này phía trên minh khắc một loại nào đó trận thế, trên thực tế cũng chính là mượn nhờ đại lượng sinh linh ý niệm cùng năng lượng đặc biệt kết nối, cộng đồng tác dụng dưới phạm vi nhỏ ảnh hưởng từ trường, vặn vẹo không gian, ngươi vị trí vẫn là nguyên bản thế giới này, chỉ bất quá vật này tạo thành trận thế đem một cái nào đó chiều không gian tại cùng với nhỏ bé trình độ bên trên bóp méo, mới cho ngươi đến một cái không gian khác ảo giác. 】

Sau đó, nó chậc chậc cảm thán nói:

【 chậc chậc, như thế có chút ý tứ, các ngươi có câu nói gọi là cái gì nhỉ, tứ lạng bạt thiên cân như thế một cái nho nhỏ tử vật, lại có thể nương tựa theo thú vị sinh linh ý niệm cùng từ trường biến ảo, đạt tới vặn vẹo chiều không gian tình trạng, mặc dù chỉ bất quá cực nhỏ trình độ bên trên vặn vẹo, nhưng cũng thật sự là 】

Nghĩ nửa ngày, tựa hồ là nghĩ không ra một cái thích hợp hình

dung từ, lại tựa hồ là cảm thấy mình tán dương vật này có phần, Tà Linh cũng từ bỏ nói thêm gì đi nữa ý đồ.

Gặp Tà Linh nói hồi lâu nhưng không có đề cập cách dùng, Nhạc Bình Sinh nhướng mày:

"Như vậy ta làm như thế nào sử dụng "

【 tiểu tử, chú ý thái độ của ngươi! 】

Tà Linh hừ lạnh một tiếng, nói:

【 vật này rất hiển nhiên, là phải có nguyên bộ trận thế cùng ngàn vạn sinh linh ý niệm tỉnh lại phương pháp mới có thể bắt đầu dùng, ngươi nếu là muốn dùng cái đồ chơi này, vậy sẽ phải đi tìm nó nguyên chủ nhân! 】

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, đang trầm tư bên trong, tiếng bước chân truyền đến, quay đầu nhìn lại, Chung Thành đã mang theo Diệp Phàm, hai người kinh sợ đi tới.

Kết thúc cùng Tà Linh giao lưu, Nhạc Bình Sinh đem bốn cây đại kỳ thu nhập túi, chuyển hướng hai người bọn họ, thản nhiên nói:

"Ta gọi các ngươi hai người đến đây, là có hai chuyện muốn tuyên bố."

"Thứ nhất, Tinh Thần Liệt Túc tông ngay hôm đó lên chuẩn bị cử tông di chuyển, dời vào Thanh Châu Đoan Mộc thế gia trong phạm vi thế lực, cụ thể sự nghị ta sẽ cùng Đoan Mộc thế gia thương lượng, các ngươi phân phó, từ trên xuống dưới chuẩn bị sẵn sàng."

"Thứ hai, triệt để di chuyển đến Thanh Châu về sau, ta đem từ nhiệm tông chủ chức."

Cái gì!

Nghe được cái thứ hai sự tình, Chung Thành cùng Diệp Phàm nội tâm chấn động mãnh liệt, không thể tin hét lớn:

"Tông chủ, vì cái gì!"

Bọn hắn vị tông chủ này, nói là làm, nói một không hai, không có khả năng cầm chuyện như vậy nói đùa, nghĩ tới đây, sư đồ hai người nội tâm cực độ sợ hãi.

Chung Thành nghĩ tới điều gì, đột nhiên quỳ rạp xuống đất, giờ khắc này khuôn mặt quyết tuyệt quát to:

"Tông chủ, ta lão Chung có lỗi với ngươi, chết chưa hết tội, nhưng lại cùng toàn bộ tông môn đệ tử không quan hệ, xin đừng nên vứt bỏ bọn hắn, ta cái này lấy cái chết tạ tội!"

Dứt lời, tại Diệp Phàm không rõ ràng cho lắm, ánh mắt kinh hãi bên trong, Chung Thành bỗng nhiên đưa tay, trùng điệp hướng về trán của mình vỗ tới!

Nhưng mà tay của hắn vừa mới cách mình trán không đến ba tấc khoảng cách, liền rốt cuộc rơi không nổi nữa.

Một cỗ vô hình lực lượng đã triệt để khống chế được hắn.

"Hiện tại vẫn chưa tới ngươi chết thời điểm. Ta từ nhiệm tông chủ cũng không có quan hệ gì với ngươi."

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú lên hai cái này tông môn lão nhân:

"Nguyên nhân các ngươi đã thấy. Hiện trên người ta liên lụy đến tranh đấu không phải là các ngươi có thể tham dự, Tinh Thần Liệt Túc tông còn lưu tại nơi này sẽ chỉ trở thành bia ngắm, các ngươi tùy thời tùy chỗ đều có nguy hiểm đến tính mạng. Mà lại

cho tới bây giờ hoàn cảnh, ta cùng tông môn ở giữa tương hỗ là liên lụy, điểm này ta nghĩ các ngươi hẳn là có thể minh bạch, không cần ta nói thêm nữa."

Chung Thành cùng Diệp Phàm lập tức trầm mặc lại.

Hoàn toàn chính xác từ Nhạc Bình Sinh đảm nhiệm tông chủ đến nay, Tinh Thần Liệt Túc tông tao ngộ nguy cơ một lần so một lần cường đại, đầu tiên là Phá Nguyệt quân bốn tên thống lĩnh, sau là Thân Hoành Thiên, cho tới bây giờ thế mà xuất hiện bốn tên khí đạo tông sư liên thủ mai phục.

Nếu như không phải Nhạc Bình Sinh lực lượng cường hoành đến nghiền ép trình độ, vừa rồi một trận chiến chỉ sợ vẻn vẹn chiến đấu dư ba đều sẽ để cả ngọn núi vỡ nát, tử thương vô số.

Tinh Thần Liệt Túc tông thực lực, nội tình đích thật là xa xa theo không kịp bọn hắn tông chủ thực lực tốc độ, tại cao đẳng lực lượng tranh đấu bên trên, bọn hắn chỉ có thể biến thành pháo hôi.

Chung Thành đang muốn nói chuyện, Nhạc Bình Sinh cũng đã mở miệng:

"Điểm này sớm cáo tri các ngươi, hiện tại liền tay chuẩn bị đi , chờ từng tới mấy ngày ta trở về về sau, nên liền có thể chuẩn bị di chuyển."

Mấy ngày về sau

Diệp Phàm sững sờ hỏi:

"Tông chủ, ngươi muốn đi đâu "

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Trung Châu phương hướng:

"Ta đã từng nói qua cho các ngươi, giải quyết vấn đề phương

thức tốt nhất, chính là tiêu diệt vấn đề bản thân!"

Hô!

Tiếng nói tại gió núi bên trong phiêu đãng, mênh mông khí lưu đập vào mặt, Chung Thành cùng Diệp Phàm thấy hoa mắt, đã không thấy nhà mình tông chủ bóng dáng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 427: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Sáu)

Chương 427: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (sáu)

Ngày thứ chín.

Thông thiên tháp bên trong, thủy nguyệt màn sáng như thường lệ sáng lên, tại một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão trong mắt, màn sáng bên trên, Đế Trọng Sinh không hề bận tâm, hư không ngồi xếp bằng.

Nhưng mà đạo này di thế độc lập thân ảnh, lại cho ở đây một trăm linh tám vị tông sư tùy tâm đến thân khó nói lên lời nặng nề kiềm chế, cũng vô cùng chói mắt, thẳng tắp đâm tới trong lòng của bọn hắn.

Trống rỗng cự đại không gian bên trong, bầu không khí đã ngưng kết thành băng, không ai nói chuyện.

Giang Vạn Lý, Thần Thần Mục, Tô Bắc Huyền, thái Kỳ Sơn, Mộ Dung qua, Hồng Huyền Cơ đều kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên chết tại bọn hắn trước mắt.

Những nhân vật này đơn độc lấy ra, mỗi một cái đều là hùng bá một châu chỗ cường giả tuyệt đỉnh, trải qua mấy trăm năm tang thương năm tháng, thực lực, kinh nghiệm lắng đọng viễn siêu phổ thông thượng vị tông sư, tung hoành vãng lai, danh chấn thiên hạ, trên đời này khắp nơi đều tại lưu truyền bọn hắn đủ loại truyền kỳ sự tích.

Nhưng mà chính là như vậy mấy vị cường giả tuyệt đỉnh, lại tại một đối một quang minh chính đại trong lúc giao thủ, tại ngắn ngủi mấy ngày thời gian bên trong, chết tại cùng là một người trong tay.

Mà lại, bọn hắn phần lớn người đều dự liệu được tử vong của mình, nhưng vẫn là dứt khoát quyết nhiên nghênh đón tử vong, triệt để thiêu đốt sinh mệnh mình, hóa thành huy hoàng một kích, vì chính là suy yếu Đế Trọng Sinh, cũng làm cho hắn hiển lộ ra chính mình sơ hở.

Nhưng mà bọn hắn kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết, hay là thất bại.

Đạo thân ảnh kia chủ nhân, quá mạnh.

Mạnh làm người sợ hãi, làm người tuyệt vọng. Mạnh khiến cho mọi người đánh mất nghênh chiến dũng khí.

Hôm nay là Đế Trọng Sinh khiêu chiến ngày thứ tám, nhưng mà từ ngày thứ tư bắt đầu, liền rốt cuộc không có một cái nào võ đạo cường giả đứng ra ứng chiến.

Mười vị đỉnh phong tông sư danh túc chết đi, như là vạn năm sông băng, triệt để tưới tắt mỗi một vị cường giả trong lòng huyết tính.

Rất nhiều võ giả cũng không sợ chết. Sợ chính là không có chút ý nghĩa nào chết.

Sợ chính là không riêng không có chút ý nghĩa nào chết đi, còn vì địch nhân tăng thêm chiến tích, tăng thêm vinh dự.

"Không thể tiếp tục như vậy nữa!"

Bỗng nhiên ở giữa, một cỗ như kinh lôi tiếng hét lớn bỗng nhiên vang lên, một giống như cột điện hùng tráng nam tử bỗng

nhiên từ hư không ghế đá bên trên đứng dậy, gân cốt, cơ bắp phát ra chấn động oanh minh, gầm thét lên:

"Ta đến chiến hắn!"

Tiếng gầm gừ ở bên tai vang lên, còn không đợi cái này hùng tráng nam tử có hành động, trong lúc nhất thời hơn phân nửa tham nghị trưởng lão cùng nhau phát ra một tiếng quát chói tai:

"Hồ quân chủ, không thể!"

"Tuyệt đối không được!"

"Không muốn vọng động!"

Hơn mười vị tông sư quát chói tai âm thanh hội tụ vào một chỗ, hư không kịch liệt rung động, từng vòng từng vòng mắt trần có thể thấy gợn sóng cấp tốc khuếch tán!

Thần Mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang đem ánh mắt chuyển qua gào thét hùng tráng nam tử trên thân, lạnh lùng nói:

"Hồ quân chủ, ngươi chẳng lẽ có nắm chắc đã thắng được Đế Trọng Sinh "

"Không có nắm chắc!"

Hồ ngàn quân trợn mắt tròn xoe, râu tóc loạn vũ, chợt quát lên:

"Nhưng ta cũng tuyệt không thể trơ mắt nhìn Đế Trọng Sinh tùy ý chà đạp chúng ta võ đạo tôn nghiêm! Liền là chết, ta cũng muốn cho hắn biết ta Bắc Hoang võ đạo tín niệm, võ đạo ý chí tuyệt không có khả năng bị đánh diệt!"

"Tinh thần mặc dù đáng khen, chỉ tiếc vu sự vô bổ!"

Cơ Sùng Quang vẫn như cũ là ánh mắt băng lãnh:

"Ngươi như xuất thủ, vậy sẽ chúng ta đám người đặt chỗ nào chẳng lẽ chúng ta thân là tham nghị trưởng lão, cũng muốn toàn bộ hạ tràng đi cùng Đế Trọng Sinh đả sinh đả tử, làm cho cả liên minh rung chuyển bất an, sụp đổ "

Hiện tại một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão bên trong, cũng không phải là không có tuyệt đỉnh tông sư tồn tại, chính Cơ Sùng Quang chính là. Nhưng là bao quát hắn ở bên trong, cùng rải rác hai ba cái đỉnh phong cảnh giới tông sư tham nghị trưởng lão, đồng dạng không có chút nào nắm chắc!

Mỗi một người bọn hắn trong lòng đều rõ ràng, so với Giang Vạn Lý cùng nghị viện túc lão bọn người chính mình cũng chưa hẳn hơn được, lại thế nào có thể sẽ là liên tiếp đánh giết mười vị đỉnh phong tông sư Đế Trọng Sinh đối thủ

Một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão bên trong, không thể có bất kỳ một vị tự mình hạ tràng. Một khi có người phá vỡ cục diện này, chính là hãm còn lại tất cả tham nghị trưởng lão vào bất nghĩa, gặp ngàn người chỉ trỏ, tiếp nhận bàng quan, sợ hãi tránh chiến vạn thế bêu danh.

Mà nghênh chiến Đế Trọng Sinh, lại là một đầu hẳn phải chết con đường.

Cơ hồ tất cả tham nghị trưởng lão ánh mắt đều gắt gao khóa chặt hồ ngàn quân, tùy thời chuẩn bị xuất thủ ngăn cản hắn có thể sẽ có động tác.

Đối mặt trên trăm đạo ánh mắt khóa chặt, hồ ngàn quân sắc mặt cực độ xanh xám, đứng thẳng bất động nửa ngày, sau đó chán nản ngã ngồi tại hư không ghế đá phía trên, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Thôi, thôi "

Ngày thứ chín.

Thần La Võ Đô vẫn như cũ là nguy nga sừng sững, nhưng là cả tòa trong thành, một cỗ ủ dột suy sụp tinh thần chi khí bốn phía tràn ngập, bao khỏa toà này ngàn vạn nhân khẩu võ đạo thánh thành.

Trong thành trì, tuyệt đại bộ phận đám người đều mặt ủ mày chau, thần sắc chết lặng. Thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía thiên không, nghiêng tai lắng nghe, tựa hồ tại ngóng nhìn cái gì kỳ tích xuất hiện đồng dạng.

Mà trong tửu lâu từ đến sớm vị toàn bộ ngồi đầy, từng cái võ giả yên lặng uống rượu, tuyệt đại bộ phận đều là đến đây mua say.

Một cái hán tử uống say mèm, thân hình lảo đảo lắc lư đi trên đường phố, miệng bên trong chửi rủa, nói mê sảng:

"Cái gì liên minh, cái gì tông sư, cái gì cẩu thí đồ chơi!"

"Rác rưởi, một đám rác rưởi, ngay cả một cái súng đạn chi quốc chạy đến tạp ngư cũng không thắng nổi, nói cái gì võ đạo cùng thiên hạ, rác rưởi, rác rưởi!"

"Ngay cả nghênh chiến cũng không dám, các ngươi những đại nhân vật này đều là đớp cứt lớn lên sao ân thông thiên tháp bên trong những cái này cao cao tại thượng tham nghị trưởng lão, các ngươi bình thường không phải rất uy phong sao! Làm sao hiện tại biến thành con rùa đen rút đầu "

"Thẳng nương tặc! Lão tử là thực lực quá kém, liền lên đi tư cách tham chiến đều không có, nếu không lão tử liền tự mình lên! Chỗ nào sẽ còn đem hi vọng ký thác vào các ngươi những cái này rùa đen vương bát đản trên thân!"

Hùng hùng hổ hổ thanh âm một mực tại trên đường phố quanh quẩn, đám người chung quanh yên lặng nhìn chăm chú lên

cái này hán tử say, cho dù là Thần La Võ Đô thành vệ, đều không người đến đây ngăn lại.

Tất cả mọi người cùng cái này hán tử say đồng dạng thất vọng.

Liên minh một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, tại trong lòng của bọn hắn chính là tuyệt đỉnh tồn tại, liền ngay cả bọn hắn cũng không dám đứng ra ứng chiến, còn có thể trông cậy vào ai

Tầng cao nhất một gian cao cấp nhất trong gian phòng trang nhã, Đoan Mộc Hòa Vũ nhìn chăm chú lên trên mặt đất lảo đảo nghiêng ngã hán tử say, khẽ thở dài một tiếng:

"Bấp bênh a "

Dứt lời, hắn không khỏi đem ánh mắt bắn ra hướng tại chỗ rất xa, tân triều lơ lửng cự thuyền chỗ bóng tối, có không cam lòng, thống hận, cũng có kính nể.

Tại Nhạc Bình Sinh tại chỗ rời đi về sau, hắn cùng Đoan Mộc Tôn hai người không có trở về trong phủ, mà là bay thẳng đi gần đến vạn dặm, đã tới Thần La Võ Đô, muốn chứng kiến trận này thịnh sự.

Bọn hắn lại như thế nào cũng không nghĩ tới, đường xá phía trên truyền lại khuếch tán tin tức, cùng chân chính đến Thần La Võ Đô về sau, Bắc Hoang võ đạo giao diện lâm lại là dạng này một phen cảnh tượng, bị võ lực của một người, chèn ép đến sợ hãi, chèn ép đến triệt để nghẹn ngào.

Bấp bênh, lung lay sắp đổ, toàn bộ Bắc Hoang đại địa trăm ngàn năm qua tôn nghiêm, tín niệm, kiêu ngạo đều gần như bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Loại này cực đoan đả kích nặng nề không chỉ là đối với võ đạo giới, đối ức vạn dân chúng bình thường trên tinh thần xung kích

cũng là đồng dạng khó mà đoán chừng.

Mà tạo thành đây hết thảy, chỉ có một người mà thôi.

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi "

Đoan Mộc Tôn ánh mắt đồng dạng cực độ phức tạp, lẩm bẩm nói:

"Trên đời này làm sao lại xuất hiện một nhân vật như vậy "

Trên thực tế đối với Thần Ma võ đạo tư liệu tin tức, Bắc Hoang phần lớn đỉnh tiêm thế lực đều có đầy đủ hiểu rõ, đồng thời mười phần chẳng thèm ngó tới.

Võ đạo một đường, là sinh mệnh cấp độ tiến hóa con đường, là từng bước một thấy mình, mỗi ngày địa, gặp chúng sinh tu hành quá trình. Mà tân triều làm ra cái gọi là huyết mạch cấy ghép không thể nghi ngờ cùng chính thống võ đạo lý niệm đi ngược lại, ngay cả Ma Tông, tà đạo cũng không bằng, là để bọn hắn chẳng thèm ngó tới bàng môn tả đạo.

Đánh đáy lòng, Bắc Hoang tông sư không có người để mắt loại này hỗn tạp di chủng huyết mạch, đoạn tuyệt từ sau lưng đường thủ đoạn.

Nhưng mà Đế Trọng Sinh hoành không xuất thế, trấn áp đương thời, mấy ngày ngắn ngủi thời gian, nhưng từ trên xuống, từ trong ra ngoài, triệt triệt để để đả diệt, đập vỡ bọn hắn mấy trăm năm vẫn lấy làm kiêu ngạo võ đạo.

Đột nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, Đoan Mộc Tôn biểu lộ kích động, bỗng nhiên ngẩng đầu hướng về Đoan Mộc Hòa Vũ hỏi:

"Nhị trưởng lão! Ngươi nói, ngươi nói Nhạc Bình Sinh hắn, hắn có thể hay không "

"Nhạc Bình Sinh "

Đoan Mộc Hòa Vũ theo bản năng muốn mở miệng, lại trầm ngâm xuống tới, lắc đầu.

Nhạc Bình Sinh trong mắt hắn mặc dù đồng dạng là một cái tuyệt thế yêu nghiệt, nhưng trước mắt hướng phần cao đoán chừng, lại nhiều nhất cùng chiến tử Giang Vạn Lý bọn người một cái trình độ, thậm chí còn có vẻ không bằng, tuyệt không có khả năng là Đế Trọng Sinh đối thủ.

Chẳng qua nếu như lại trải qua thêm một hai năm thời gian, lấy Nhạc Bình Sinh trái với lẽ thường tu hành tiến cảnh, khi đó tình thế đảo ngược lại ngược lại chưa hẳn không có khả năng.

Nhưng là hiện tại, nhưng không có mảy may khả năng.

Đoan Mộc Hòa Vũ thở dài một hơi, lẩm bẩm nói:

"Ngày mai, ngày thứ mười "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 428: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Bảy)

Chương 428: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (bảy)

Ngày thứ mười.

Thật dày mây đen nặng nề đè xuống, tựa hồ thiên tượng đều hứng chịu tới ngàn ngàn vạn vạn người không cam lòng, thống khổ, thất vọng cảm xúc ảnh hưởng, gió lạnh rít gào, thiên không lung lay sắp đổ, giống như là trực tiếp muốn đặt ở trên mặt đất.

Ánh nắng biến mất tại mây đen về sau, bay khắp nơi cát đi thạch, thiên hôn địa ám.

Đến cuối cùng một ngày, đến đây chờ đợi thời khắc cuối cùng tông sư đã thưa thớt, không đến trăm vị.

Có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Phần lớn võ giả đã không ôm bất cứ hi vọng nào, càng không muốn nhìn thấy Đế Trọng Sinh triệt để chà đạp tôn nghiêm của bọn hắn, lựa chọn rời đi.

Mà cửa thành quan chiến biển người càng là số lượng chợt giảm, không đến mười vạn số lượng, tựa hồ cũng là bởi vì cực độ thất vọng, không nguyện ý nhìn thấy một màn kia.

Đồng thời bất luận là cái nào người bình thường hay là võ giả, đều vô cùng khát vọng có một cái cường giả tuyệt thế, đứng ra ngăn cơn sóng dữ, cứu vãn đại hạ tương khuynh.

Đáng tiếc cũng không có.

Đế Trọng Sinh sau lưng, to lớn lơ lửng cự thuyền trên, hơn mười vị diễn võ cơ quan thành viên đã cùng nhau đi tới boong tàu phía trên, trong lồng ngực cảm xúc khuấy động, mở mày mở mặt, hăng hái, cùng Bắc Hoang ngàn ngàn vạn vạn người khác biệt chính là, mỗi một người bọn hắn trên mặt biểu lộ đều vui sướng tới cực điểm.

Liên tiếp năm ngày, không người dám tại ứng chiến! Mà đợi đến cái này ngày thứ mười đi qua, bọn hắn những cái này liền xem như đi theo sau lưng Đế Trọng Sinh, thiết thiết thực thực hoàn thành dạng này tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả tuyệt thế hành động vĩ đại, chắc chắn ghi vào sử sách!

Đây là tôn quý vô cùng vinh quang.

Giờ khắc này, cho dù là khiến cái này người lập tức đi chết, bọn hắn cũng tuyệt đối vô cùng thỏa mãn, nghĩa vô phản cố.

Suy nghĩ một chút, khi bọn hắn những người này trở về tân triều thời điểm, lại nhận như thế nào nghênh đón, như thế nào đối đãi

Cả nước chúc mừng, mấy chục vạn vạn người nghênh đón chúc mừng! Liền ngay cả đương triều bệ hạ cũng tất nhiên sẽ hiện thân, tự mình đối bọn hắn làm ra ngợi khen!

Bọn hắn đã không thể chờ đợi.

Mà theo thời gian từng giờ từng phút quá khứ, giữa thiên địa vẫn như cũ chỉ có Đế Trọng Sinh đứng ở vô biên mây đen phía dưới, áo bào phần phật, giống như diệt thế Thần Vương, lại không một cá nhân ra ứng chiến.

Vài dặm vẻ ngoài chiến trên trăm tông sư, mười vạn người triều, cùng nghị viện bên trong một trăm linh tám vị tham nghị

trưởng lão, sắc mặt càng ngày càng hôi bại.

Đế Trọng Sinh chậm rãi cất bước, như là Lăng Ba Vi Bộ, hư không bên trên, cách mỗi trăm trượng về khoảng cách cơ hồ không phân tuần tự dập dờn ra từng vòng từng vòng gợn sóng, cả người hắn liền xuất hiện ở khoảng cách Thần La Võ Đô không đến một dặm chỗ.

Hắn muốn làm cái gì

Đột nhiên biến cố, làm cho tất cả mọi người con ngươi co rụt lại, thân thể căng cứng.

"Thật là làm cho ta thất vọng a "

Đế Trọng Sinh trong tiếng hít thở, tử kim đế hắn thành giữa thiên địa cái kia duy nhất một vòng sáng sắc, ngữ khí của hắn lại vô cùng tịch mịch:

"Vì cái gì vì cái gì lớn như vậy một cái Bắc Hoang, mười vạn vạn nhân khẩu, lấy võ đạo chính thống tự cho mình là, thậm chí ngay cả một cái ra dáng võ giả đều không bỏ ra nổi đến "

Đế Trọng Sinh mở miệng chấn động ở giữa, oanh minh thanh âm kịch liệt khuếch tán, cơ hồ hơn phân nửa thành trì người đều có thể nghe thấy:

"Ta rất thất vọng! Rất thất vọng! Các ngươi võ đạo ý chí đâu võ đạo tín niệm đâu võ đạo tôn nghiêm đâu bản tọa còn không có kiến thức đủ a! Chẳng lẽ cao thủ như sang sông chi khanh võ đạo thánh thành, chỉ có chỉ là mười người có can đảm đứng ra nghênh chiến "

Ầm ầm tiếng vang trong tai của mọi người vang lên, trong lúc nhất thời Đế Trọng Sinh thanh âm đàm thoại giống như là thanh lợi kiếm, hung hăng đâm vào một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, thậm chí thành trì bên trong tất cả khí đạo tông sư

trong lòng!

Vô số người hai mắt đỏ như máu, vô số người không cam lòng oán hận tại Đế Trọng Sinh lời nói áp bách phía dưới hội tụ vào một chỗ, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất, xông thẳng lên trời!

"Rất tốt chính là loại ánh mắt này, chính là loại khí thế này."

Đế Trọng Sinh chắp hai tay sau lưng, đón gió mà đứng, hờ hững nói:

"Đáng tiếc ánh mắt cũng không thể giết chết một người, nếu không các ngươi tập luyện võ đạo còn có cái gì dùng chỉ có khí thế, chỉ có "

"Người trẻ tuổi! Đã đủ!"

Bỗng nhiên ở giữa! Một đạo kinh thiên động địa, trùng trùng điệp điệp thanh âm như là trời nắng đánh một cái phích lịch, bỗng nhiên nổ tung, theo thanh âm này vang lên, Thần La Võ Đô trên không, gần trăm trượng không gian hóa thành hải triều, kịch liệt phun trào, một trương to lớn, mông lung khuôn mặt bỗng nhiên hiển hiện, ẩn hàm tức giận nói:

"Người trẻ tuổi, khiêu chiến của ngươi đã thắng, hiện tại là ngươi dẹp đường hồi phủ thời điểm!"

Luyện Thần Tôn Giả!

Lại là Luyện Thần Tôn Giả xuất hiện!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn chăm chú lên hiển hiện chân trời, che khuất bầu trời khổng lồ luyến không, không riêng gì phổ thông dân chúng, liền ngay cả ngoại giới quan chiến tông sư, cùng thông thiên tháp bên trong một trăm linh tám tham nghị trưởng lão cũng triệt để chấn kinh.

"Rốt cục xuất hiện a bất quá cái này tựa hồ đây là một bộ hóa thân "

Cùng trương này phô thiên cái địa gương mặt khổng lồ so sánh, Đế Trọng Sinh thân ảnh vô cùng nhỏ bé, nhưng là tại thời khắc này lại cho người ta một loại tung hoành bễ nghễ, không phân sàn sàn nhau cảm giác.

Đế Trọng Sinh nhìn chăm chú lên gương mặt khổng lồ, mỉm cười nói:

"Thời gian còn chưa tới, ta tại sao có thể bỏ dở nửa chừng "

Gương mặt khổng lồ tản mát ra không gì so sánh nổi uy áp, im lặng một cái chớp mắt về sau, chữ chữ như là kinh lôi:

"Người trẻ tuổi, cứng quá dễ gãy, công bằng giao chiến phía dưới là chúng ta tài nghệ không bằng người, không lời nào để nói, mà ngươi mục đích đã đạt tới, thấy tốt thì lấy!"

"Thấy tốt thì lấy ha ha ha ha ha!"

Đế Trọng Sinh ầm ĩ cười to, chấn động mây xanh, không chút nào đem cái này che lấp nửa cái chân trời luyện thần hóa thân để ở trong mắt:

"Tốt tốt tốt, ta còn không có cùng Luyện Thần Tôn Giả giao thủ qua, ngươi đã để cho ta thấy tốt thì lấy, như vậy ta cho ngươi một cái cơ hội, tiếp ta một chiêu đi!"

Ầm ầm!

Theo Đế Trọng Sinh quát to một tiếng, hai tay thư giãn, đằng sau vô biên Minh Hải bỗng nhiên quét sạch, tuôn ra! Minh Hải băng liệt, một trương vặn vẹo Long Thú gương mặt khổng lồ mở ra uyên thâm không đáy minh bồn miệng lớn, từng đạo ánh sáng đen kịt huy mang theo vô cùng vô tận hung lệ bắn ra, như là ngàn

vạn trường thương, hợp thành một mảnh rừng thương kích biển, mang theo tàn khốc hắc quang, tranh nhau chen lấn đâm về thương khung, thẳng xâu trời cao!

Giờ khắc này, mây đen trời nghiêng, mưa đen mưa lớn! Từ dưới mà lên, xông thẳng thiên khung!

Giọt giọt mưa đen, mãnh liệt bắn không trung, phát ra vô số khiếp người phá không rít lên, giống như ngàn vạn cường cung kình nỏ phát ra vạn đạo mũi tên, từng tiếng nối thành một mảnh, như là gió lốc nộ hống! Mỗi một giọt mưa, đều là một thanh đao, một thanh kiếm, một khẩu súng! Ức vạn hạt mưa, ức vạn đao binh! Minh mưa đao binh, đao binh như mưa! Mỗi một chiếc đao binh, uy lực đều có thể so với một vị khí đạo tông sư toàn lực xuất thủ! Dù là bị trong đó một kích đánh trúng, đều đủ để xuyên thủng một tòa núi cao!

Thiên địa phảng phất sụp đổ, hóa thành một cái quái vật kinh khủng minh rơi miệng lớn. Hàng ngàn hàng vạn hung lệ đao binh, chính là nó trên dưới hai hàng dày đặc duệ răng, mà lại cái quái vật này ngay tại mãnh lực nhấm nuốt, dùng những cái này bén nhọn minh răng đem trong miệng đồ ăn ép thành thịt nát, nhai đến vỡ nát!

Răng rắc!

Phái chớ có thể ngự, không thể ngăn cản ngập trời hung uy chớp mắt quét sạch, trên bầu trời, Luyện Thần Tôn Giả võ đạo ý chí hóa thân bỗng nhiên vỡ vụn.

Tại Đế Trọng Sinh bỗng nhiên bạo khởi phía dưới, cái này luyện thần ý chí hóa thân thế mà trực tiếp bị hắn một kích toàn lực, đánh thành vỡ nát!

Một màn này khắc sâu vào tầm mắt, vô biên kinh khủng bao phủ tại trong lòng mọi người, bất luận là dân chúng bình thường

vẫn là mạnh như khí đạo tông sư cảnh giới cường giả, hết thảy thể xác tinh thần câu hàn!

"Thất vọng! Thất vọng! Làm ta quá là thất vọng!"

Đem ý chí hóa thân một kích mà nát, Đế Trọng Sinh cuồng tiếu không ngừng, bỏ qua vô số đã triệt để đờ đẫn biển người, quay người hướng về vài dặm bên ngoài lơ lửng cự thuyền bước đi, chỉ để lại một câu không ai bì nổi chấn động tiếng vang:

"Các ngươi Bắc Hoang, cái gọi là võ đạo, không chịu nổi một kích!"

Không để ý tới phẫn nộ, không để ý tới oán hận, không để ý tới sỉ nhục, luyện thần hóa thân bị đánh nát cảnh tượng thật sâu khắc vào trái tim tất cả mọi người ngọn nguồn, tại tuyệt đối lực lượng nghiền ép phía dưới, giờ khắc này tất cả mọi người đầu não trống không, đều thăng không dậy nổi mảy may khác cảm xúc.

Thông thiên tháp bên trong, một trăm linh tám tham nghị trưởng lão giống như là tiêu hao tất cả tinh khí thần, không duyên cớ già nua mấy phần, vô cùng chán nản.

Dạng này nhân vật tuyệt thế xuất hiện ở Bắc Hoang, đây là một trận thiên đại kiếp nạn.

Vô địch!

Một cái ý niệm trong đầu trong cùng một lúc, từ ngàn ngàn vạn vạn trong lòng người xông ra.

Mà Đế Trọng Sinh tại ngàn ngàn vạn vạn đạo hoảng sợ, ánh mắt kính sợ bên trong, trong nháy mắt hóa thành điểm đen nho nhỏ, xuất hiện ở cực xa phương, về tới toà kia lơ lửng cự thuyền trước đó.

Giờ phút này lơ lửng cự thuyền phía trên, mấy chục trên trăm

diễn võ cơ quan thành viên thần sắc cuồng nhiệt, phát ra khàn cả giọng mừng rỡ hò hét:

"Đế đại nhân Thần Uy!"

"Đế đại nhân Thần Uy!"

Mà Đế Trọng Sinh tựa hồ đối với tất cả ánh mắt kính sợ, cuồng nhiệt hò hét không phát giác gì, hắn quay người ngắm nhìn nơi xa Thần La Võ Đô hình dáng, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Đại ca, ta làm được "

Đứng thẳng một lát, suy nghĩ bay tán loạn, Đế Trọng Sinh khẽ cười một tiếng, liền muốn đạp vào boong tàu, khải hoàn mà về.

Ân

Đang động làm nên trước, Đế Trọng Sinh đầu bị lệch đi qua.

Tại chỗ rất xa, một bóng người hư không cất bước, như là súc địa thành thốn, bỏ qua không gian chướng ngại, ngay tại cấp tốc chạy đến.

"Còn có đi tìm cái chết "

Đế Trọng Sinh tâm niệm vừa động, dừng động tác lại, mỉm cười đứng ở tại chỗ, nhìn về phía người tới.

Sau đó ánh mắt của hắn liền đọng lại:

"Là ngươi!"

Xuất hiện ở trước mặt hắn trăm trượng xa người, thình lình chính là hắn điều động Hoàng Tuyền, Hắc Uyên, Nhan Ngục, Kình Không bốn người tiến đến bắt Nhạc Bình Sinh!

Chuyện gì xảy ra

Đang lúc nghi hoặc vừa mới dâng lên, bên ngoài trăm trượng, Nhạc Bình Sinh đứng thẳng bất động, ánh mắt bắn ra tại Đế Trọng Sinh trên thân:

"Nghe nói ngươi đang tìm ta "

Bang lang!

Nhạc Bình Sinh cười lạnh, một đao rút ra!

Giờ khắc này, thiên băng địa liệt, 20000 điểm linh năng đơn vị, chớp mắt bạo động, thiêu đốt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 429: Nhân Phát Sát Cơ, Long Trời Lở Đất! (Cuối Cùng)

Chương 429: Nhân phát sát cơ, long trời lở đất! (cuối cùng)

Tại ra khỏi vỏ tiếng vang lên một cái kia sát na, phương viên một dặm, tất cả mọi người ở đây, Đế Trọng Sinh, lơ lửng cự thuyền phía trên hơn mười vị tùy hành nhân viên, trước mắt toàn bộ đen kịt một màu, rơi vào Vô Gian Địa Ngục!

Hai vạn điểm linh năng triệt để thiêu đốt, 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 một đao rút ra thời điểm, thời gian tốc độ chảy tựa hồ chậm dần, trở nên chậm gấp mười gấp trăm lần, không gian càng là triệt để ngưng kết, trở nên bất động.

Không chỉ là Đế Trọng Sinh cùng tùy hành nhân viên cảm giác bên trong lâm vào tuyệt đối hắc ám, ngoại giới thiên địa, cũng triệt để tối xuống.

Nhạc Bình Sinh vị trí, một đạo bén nhọn gợn sóng, mang theo vô lượng quang minh, vô lượng hắc ám, trút xuống đồng thời, như đồng nhất tháng giao thế, thế giới bị phân chia thành hai màu trắng đen, đem toàn bộ thiên địa triệt để quét sạch, che mất.

Mà trong thiên địa này duy nhất màu trắng đen màu, theo bén nhọn gợn sóng tiến lên dọc đường, hết thảy sinh cơ đều diệt tuyệt. Gợn sóng lướt qua, hết thảy vật chất đều tại vô thanh vô tức ở giữa bị cắt chém, đứt gãy, sụp đổ.

Tất cả mắt thấy đến một đao này người, vài dặm vẻ ngoài

chiến trên trăm tông sư, cửa thành chỗ mười mấy vạn người triều, một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão, tất cả mọi người giống như là hổ phách bên trong con muỗi, bị triệt để ngưng kết tại một cỗ tuyệt vọng, thảm liệt, túc sát kinh khủng trong không khí.

Phương viên một dặm bên trong, không ai có thể động, Nhạc Bình Sinh rút đao chém giết phương hướng bên trên, đại địa lặng yên không một tiếng động băng liệt mở một đạo sâu không thấy đáy to lớn vết đao, theo gợn sóng thúc đẩy còn tại không ngừng lan tràn, khuếch tán, nhưng không có phát ra cái gì thanh âm. Phảng phất tại trình diễn im lặng im ắng kịch câm.

Như là như tượng gỗ đứng thẳng bất động mười mấy tên diễn võ cơ quan thành viên, đã triệt triệt để để đánh mất hết thảy cảm giác.

Bọn hắn vẫn đứng vững, chỉ là toàn thân trên dưới cứng ngắc, còn duy trì vừa mới xoay đầu lại tư thái;

Ánh mắt của bọn hắn còn ngưng kết tại khinh miệt hiển lộ một khắc này, tựa hồ đang nhìn hướng ai còn dám tại khiêu chiến;

Trái tim của bọn hắn, huyết dịch, hô hấp đã đình chỉ, tại thời khắc này hết thảy đều đánh mất công dụng, chính mình lại không phát giác gì.

Thiên địa nghẹn ngào, không có một tia thanh âm, hết thảy hết thảy, đều triệt để yên tĩnh im ắng, lâm vào tuyệt đối im lặng.

Phương viên một dặm, tất cả tồn tại đều đứng im bất động, bao quát vặn vẹo tia sáng, ngưng trệ bất động không quan trọng bụi bặm, hết thảy đều hết thảy đều bị triệt để dừng lại, bộ này quỷ dị cảnh tượng, rõ ràng là đao khí gợn sóng những nơi đi qua, triệt để biến thành một bộ để cho người ta kiềm chế, hít thở không thông im ắng bức tranh!

Trong bức tranh, bao gồm Đế Trọng Sinh.

Gợn sóng cấp tốc đi tới, không có kích thích cuồng phong gào thét, không khí chung quanh không có chút nào trào lên. Nhưng là tại Đế Trọng Sinh tâm linh ở trong thoáng chốc cảm giác được vô cùng hung hiểm!

Tại sắt thép va chạm tiếng vang lên, hắn ngũ giác bỗng nhiên đánh mất trong nháy mắt đó, trong lòng của hắn liền dâng lên không gì sánh kịp, trước nay chưa từng có to lớn nguy cơ!

Nhưng là hắn lại không động được.

Hắn cảm thấy, dưới chân đại địa ngay tại nứt ra, trước mặt hắn hư không, bị không trở ngại chút nào một phân thành hai.

Hắn cảm thấy, tử vong sát cơ xông thẳng mà đến, sâm nhiên tiêu sát, diệt tuyệt hết thảy, hết thảy hữu hình vô hình hạt bụi nhỏ, tia sáng đều từ đó đứt gãy.

Hắn cảm thấy, trên người mình, mỗi một tấc máu thịt, mỗi một khỏa tế bào hạt nhỏ, đều đã dần dần bắt đầu băng liệt, tử vong, tàn lụi! Mà sát ý cùng hủy diệt ý niệm hạ sinh ra đau đến cực điểm tín hiệu, hắn lại không cách nào tiếp thu được.

Động a!

Động a!

Cho ta động a!

Giờ khắc này, ở vào đen nhánh không ánh sáng, thời gian không gian triệt để ngưng kết Vô Gian Địa Ngục bên trong, Đế Trọng Sinh trong ý thức, phát ra đến từ sinh mệnh, linh hồn chỗ sâu nhất thảm liệt gào thét!

Diệt tuyệt gợn sóng, lại như là ôn nhu nước gợn sóng, nhẹ

nhàng từ trên người hắn dâng lên.

Sau một khắc, thời gian tiếp tục lưu động, bị đông cứng không gian cũng trong khoảnh khắc hòa tan.

Đầy trời âm trầm vân khí đã triệt để biến mất không thấy, trời sáng khí trong, vạn dặm trời xanh không mây.

Bầu trời xanh phía trên, hai đạo nhân ảnh hư không đứng yên.

Răng rắc!

Lúc này, một tiếng kinh thiên động địa băng liệt tiếng vang lên, Đế Trọng Sinh bên người, dài đến trăm trượng, như là hàng không mẫu hạm to lớn lơ lửng Thần Châu, vô thanh vô tức từ đó vỡ ra! Hỗn hợp có hàng trăm hàng ngàn như nước thủy triều mãnh liệt máu tươi thi khối, giữa trời vẩy xuống, rơi xuống phía dưới!

Triệt để chia năm xẻ bảy lơ lửng cự thuyền, nhấc lên mãnh liệt khí lãng, bộc phát kinh thiên tiếng oanh minh, trùng điệp đập vào trên mặt đất.

Ầm ầm

Gần mười vạn tấn quái vật khổng lồ rơi đập trên mặt đất, bỗng nhiên dẫn phát đại địa điên cuồng chấn động, cuồn cuộn khí lãng mang theo ức vạn bụi mù trường long, càn quét bốn phương tám hướng.

Nhưng mà lạ thường chính là, không có dù là một luồng bụi mù có thể bay lên không, đều là tại cách đất bất quá mười trượng khoảng cách, liền bị một cỗ không thể vượt qua lực vô hình ngăn cản lại.

Chấn động ngừng, tinh không vạn lý, vạn lại câu tĩnh, một tia phong thanh đều không có.

Chỉ có Đế Trọng Sinh cùng Nhạc Bình Sinh hai người đứng đối mặt nhau.

Mà dưới chân của bọn hắn, trên mặt đất đã nứt ra một đạo đen nhánh, to lớn, thẳng tắp vực sâu lỗ hổng, mênh mông vô bờ, không biết dài ngắn, thẳng tắp sinh trưởng đến Thần La Võ Đô cửa thành một dặm chỗ!

Liếc nhìn lại, kéo dài vài dặm kinh khủng vết đao vực sâu sâu không thấy đáy, giống như là chân chính trên mặt đất mở ra một đạo vực sâu lỗ hổng, chỉ một chút liền khiến người lạnh cả người, lông tơ đứng đấy!

Vết đao trên vực sâu, Đế Trọng Sinh hư không đứng yên bất động, trên da từng đạo nhỏ xíu vết rạn cấp tốc hiển hiện, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú khí tức hạo đãng, tựa hồ không có bất kỳ cái gì tiêu hao Nhạc Bình Sinh, nói khẽ:

"Ngươi cũng không dùng hết toàn lực "

Keng một tiếng, thu đao vào vỏ, Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói:

"Ngươi cứ nói đi "

Theo tiếng nói vừa hết, bước chân hắn một bước, thân ảnh lấp lóe, thẳng tắp vượt qua Đế Trọng Sinh đứng thẳng bất động thân ảnh, hướng về Thần La Võ Đô bước đi.

Mà đúng lúc này, tại Nhạc Bình Sinh cùng mình gặp thoáng qua giờ khắc này, Đế Trọng Sinh trên mặt xuất hiện từng tia từng tia nhớ lại cùng tiếc nuối, sau đó tựa hồ vận dụng toàn thân tất cả khí lực, yết hầu nhấp nhô, phun ra một câu:

"Không tầm thường!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, theo một tiếng phảng phất yên

tĩnh im ắng, lại phảng phất thiên băng địa liệt tiếng vang, Đế Trọng Sinh quanh thân vô số vết thương đồng thời vỡ ra, toàn thân cao thấp đếm mãi không hết vết đao bên trong, máu tươi tại kích xạ! Đang phun trào! Tại cuồng vẩy!

Huyết quang bùng lên, vô số huyết vụ phun tung toé, mà Đế Trọng Sinh cả người đã triệt để hóa thành huyết sắc tro bụi, từ đầu đến chân, theo gió phiêu lãng!

Đến tận đây, diễn võ cơ quan chưởng tọa, long bộ danh sách thủ tịch Chí cường giả, Võ Thần Thiên Không Long huyết mạch người thừa kế Đế Trọng Sinh, chết!

Dạng gì võ đạo, có thể trảm phá thời gian, không gian trở ngại, không thể ngăn cản

Dạng gì võ đạo, có thể phá hủy tâm linh, phá hủy tín niệm, mang đến Vô Gian Địa Ngục, vạn thế trầm luân

Dạng gì võ đạo, có thể đúng nghĩa tê thiên liệt địa, quét ngang hết thảy, trấn áp thế gian hết thảy địch

Nhạc Bình Sinh một đao kia, chính là đáp án!

Đế Trọng Sinh máu tươi rơi vãi, chết không toàn thây giờ khắc này! Ở đây quan chiến trên trăm tông sư, mười mấy vạn người triều, cùng thủy nguyệt kính màn sáng đằng sau tất cả mọi người ánh mắt, biểu lộ, hô hấp, triệt để ngưng kết, toàn thân cứng ngắc, hóa làm động một cái cũng không thể động pho tượng!

Mà theo Đế Trọng Sinh rơi xuống, Nhạc Bình Sinh trong hư không bộ pháp không ngừng nghỉ chút nào, đầu hắn cũng không trở về, cứ như vậy vượt ngang vài dặm khoảng cách, đi thẳng tới Thần La Võ Đô cửa thành trước đó, mấy chục vạn người triều trên không.

Hắn đến cùng là ai

Hiện trường quan chiến trên trăm vị tông sư cùng nội thành ngoài thành vô số biển người, đều ngơ ngác nhìn qua ở trên cổng thành trống đi hiện bóng người.

Nhạc Bình Sinh bỏ qua những người này, ngực bụng phồng lên, hạo đãng sóng âm cuồn cuộn khuếch tán ra đến:

"Cơ Sùng Quang!"

Đối mặt với Thần La Võ Đô chính trung tâm, đại biểu cho Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tối đỉnh phong quyền lợi nghị viện thông thiên tháp, Nhạc Bình Sinh mở miệng ở giữa, thanh âm như là Cửu Thiên Lạc Lôi chém đứt đại địa, chấn động cả tòa thánh thành!

Ánh mắt mọi người chậm chạp mà cứng ngắc nâng lên, mà thủy nguyệt màn sáng về sau một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão, tại Nhạc Bình Sinh mở miệng giờ khắc này, đồng loạt đem ánh mắt tụ tập đến khuôn mặt cực độ khiếp sợ Cơ Sùng Quang trên thân!

"Cơ Sùng Quang Sùng Quang Sùng Quang Sùng Quang "

Thông thiên tháp bên ngoài, giữa thiên địa cuồn cuộn hồi âm vừa đi vừa về khuấy động, trong không khí có mặt khắp nơi hạt bụi nhỏ thậm chí là to lớn tường thành cũng hơi rung động, Nhạc Bình Sinh lẻ loi một mình, di thế mà độc lập. Rõ ràng chỉ có một người, lại như là thiên quân vạn mã, tinh kỳ trăm vạn, quét ngang Bát Hoang!

Hắn cứ như vậy đứng ở rộng lớn thành tường trên không, mang theo một đao chém giết Đế Trọng Sinh tuyệt thế uy lực, thật lớn tiếng sấm chấn động chân trời, vô số sóng âm chi long lăn lộn gào thét, thẳng tắp đánh vào tâm thần của mỗi người, giống như trong lúc nhất thời ngàn vạn lôi đình phích lịch bạo liệt, đinh tai nhức óc:

"Cút ra đây, nhận lấy cái chết!"

Chỉ một thoáng! Nhạc Bình Sinh trên thân, một cỗ tàn khốc vô tình sát cơ tựa như bát ngát trong biển rộng mưa to gió lớn, kinh đào hải lãng, gió lốc quá cảnh, triệt để quét sạch, che mất toà này tuyên cổ tang thương võ đạo hùng thành!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 430: Cho Ngươi Cơ Hội Này!

Chương 430: Cho ngươi cơ hội này!

Đế Trọng Sinh, chết rồi.

Giờ khắc này, cả tòa thành trì đều đang rung động, cửa thành tụ tập lít nha lít nhít biển người, thân thể cứng ngắc, thậm chí còn không kịp đem trong tay kính viễn vọng buông xuống; cách đó không xa trên bầu trời, trên trăm vị hiện trường quan chiến tông sư cường giả, ánh mắt còn ngưng kết tại dài đến gần mười dặm đại địa vết nứt, kinh khủng vết đao trên vực sâu, kịch chấn tâm thần còn không có trở nên bằng phẳng.

Cái này trong điện quang hỏa thạch kinh thiên biến hóa thật sự là quá nhanh, từ Đế Trọng Sinh thân thể giữa trời bạo liệt, hóa thành tro bụi, đến cường giả bí ẩn mở miệng, một loạt chuyện này tại mấy hơi thở ở giữa công phu liền sinh, để bọn hắn trong đầu giống như là ngàn vạn mặt đồng la đồng thời xao động, ông ông tác hưởng, trống rỗng.

Đế Trọng Sinh sao mà cường hoành lấy tuyệt thế vô địch chi tư, liên tiếp đánh chết tại chỗ liên minh mười vị cơ hồ mạnh nhất đỉnh phong tông sư danh túc, thậm chí một kích phía dưới đánh nát Luyện Thần Tôn Giả ý chí hóa thân.

Luyện Thần Tôn Giả ý chí hóa thân mặc dù không giống như Chân Võ Pháp Tướng là Luyện Thần Cự Phách mang tính tiêu chí thủ đoạn, nhưng là vẻn vẹn võ đạo ý chí hình chiếu, đồng dạng có

bản tôn hai ba thành uy năng, tại ý chí phương diện gia trì dưới, so với bình thường đỉnh phong tông sư còn muốn cường hoành hơn.

Đây là sinh mệnh cấp độ bên trên ưu thế tuyệt đối.

Vị này Luyện Thần Tôn Giả thân phận phổ thông tông sư khả năng cũng không biết, nhưng là trong đó nào đó mấy cái tư lịch thâm hậu quan chiến tông sư lại rõ ràng, đây là liên minh từ Đại Hoang Thần Triều phá diệt đánh một trận xong, sau khi chọn lọc mấy vị Luyện Thần Tôn Giả một trong, nhân thể tinh khí thần tam đại thần tàng toàn bộ mở ra, là đứng tại võ đạo đỉnh kình thiên cự phách, trong trở bàn tay, phiên vân phúc vũ, tồi thành diệt quốc, một tay che trời.

Nhưng mà cho dù là loại tồn tại này, hắn phân hoá ra một luồng ý chí hình chiếu vẫn tại Đế Trọng Sinh vượt qua cảnh giới lạch trời một kích phía dưới trực tiếp vỡ vụn.

Mà Đế Trọng Sinh bất quá còn ở vào năng lượng trao đổi cấp độ, cũng không có dính đến phương diện tinh thần ý chí đả kích can thiệp.

Bởi vậy, Đế Trọng Sinh cường đại cũng xâm nhập lòng người, không thể địch nổi, không thể ngăn cản, làm lòng người sinh tuyệt vọng.

Ngay tại lúc thời khắc cuối cùng, Võ Đạo Liên Minh tôn nghiêm vỡ tan, Đế Trọng Sinh chân chính đứng ở đỉnh phong phía trên, lấy sức một mình hoàn thành quét ngang Bắc Hoang tất cả tông sư tuyệt thế hành động vĩ đại, sinh mệnh nồng nặc nhất thời khắc, lại đột nhiên bị đánh rơi vực sâu.

Tại thời gian cùng không gian bị đọng lại một khắc này, trong mắt của bọn hắn Đế Trọng Sinh giống như là một cái tượng gỗ, một đạo loáng thoáng bén nhọn gợn sóng khuếch tán mà qua về

sau, cả người liền hóa thành tro bụi, hoàn toàn biến mất tại giữa thiên địa.

Từ đầu tới đuôi, đột ngột xuất hiện người thần bí, chỉ bất quá ra một đao mà thôi.

Chỉ một đao, để bọn hắn những cái này cách xa bên ngoài mấy dặm tông sư, mắt tối sầm lại, thể xác tinh thần run rẩy, giống như cương đao cắt đứt cổ họng đau đớn trong khoảnh khắc tràn ngập toàn thân, phảng phất đại nạn lâm đầu.

Mà cường giả bí ẩn sát khí quét sạch bốn phía, mở miệng muốn Cơ Sùng Quang cút ra đây nhận lấy cái chết vào thời khắc này, bọn hắn bởi vì dạng này lại lần nữa kinh biến mà chết lặng.

Trải qua Đế Trọng Sinh một đao liền bị chém giết sự thật về sau, cường giả bí ẩn lẻ loi một mình mặt hướng nghị viện thông thiên tháp ra sát ý tuyên ngôn sự tình cũng không có cỡ nào làm cho người khó có thể tin.

Cái này kinh khủng cường giả đến cùng là ai hắn lại cùng quyền hành ngập trời tham nghị trưởng lão, Thần Mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang có cái gì ân oán

Cơ Sùng Quang chấp chưởng cả chi Thần Mang quân đã trăm năm, bản thân hắn cũng sớm liền nhập chủ nghị viện, là nghị viện bên trong tham nghị ghế cao nhất, thực lực cũng cường đại nhất phe phái não một trong.

Mà nhân vật thần bí này tại một đao chém giết Đế Trọng Sinh về sau, cứ như vậy bỏ qua liên minh mấy trăm năm uy nghiêm quyền hành, trực tiếp để Cơ Sùng Quang cút ra đây nhận lấy cái chết, mở miệng ở giữa tựa hồ quân phiệt phe phái não một trong Cơ Sùng Quang chẳng qua là hắn trên thớt thịt cá , mặc hắn xâm lược, đây là bực nào bá đạo, lừng lẫy, không ai bì nổi

Nhưng là cơ hồ mỗi người bọn họ đều không chút nghi ngờ, hư không đứng yên thần bí nhân này, có dạng này tư cách cùng thực lực.

Mà những cái này giữa không trung đứng thẳng bất động tông sư bên trong, tại thời khắc này, duy nhất nhận ra người tới thân phận, chính là Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn.

"Lại là Nhạc Bình Sinh! Thế mà lại là Nhạc Bình Sinh! Hắn không phải đi Biên Hoang, tại sao lại ở chỗ này xuất hiện! "

Hai người bọn họ phản ứng so với những người còn lại đến lại chẳng tốt đẹp gì, đồng dạng biến thành pho tượng bị đọng lại ở đồng dạng.

Hai người trong lòng loạn như tê dại bên trong liếc mắt nhìn nhau, lại phát hiện đối phương đều cũng giống như mình, một bộ gặp quỷ biểu lộ.

Nhạc Bình Sinh lần này đột ngột đăng tràng, trực tiếp để bọn hắn hai người mộng.

Ông!

Tại Nhạc Bình Sinh tuôn ra kinh lôi tiếng gầm về sau, giọng nói quanh quẩn, trọn vẹn hai ba cái hô hấp qua đi, nội thành ngoài thành đếm không hết mãnh liệt biển người mới là rốt cục phản ứng lại, tuôn ra ồn ào tiếng nghị luận, xông thẳng tới chân trời.

"Thắng, thắng. . . Thắng! "

"Một chiêu! Thế mà chỉ dùng một chiêu! Vị cường giả này rốt cuộc là ai!"

"Vị đại nhân này nói cái gì Cơ Sùng Quang, Cơ Sùng Quang là ai "

Đế Trọng Sinh bị đánh bại to lớn kích động, vui sướng, cùng cường giả bí ẩn trong lời nói tên người nghi hoặc, đồng thời tràn ngập tâm linh của bọn hắn.

. . .

Làm sao có thể!

Hắn tại sao lại xuất hiện ở nơi này!

Đến cùng là chuyện gì xảy ra!

Không nói tiếng nào có thể hình dung Cơ Sùng Quang chấn kinh, làm Nhạc Bình Sinh khuôn mặt tại thủy nguyệt màn sáng bên trên càng ngày càng rõ ràng, tiếng sấm nổ nương theo lấy tàn khốc sát cơ quét sạch toàn thành thời điểm, thủy nguyệt màn sáng quang huy trong suốt chiếu rọi tại Cơ Sùng Quang trên mặt, nội tâm của hắn ra im ắng gào thét, bỗng nhiên từ hư không ghế đá bên trên đứng dậy!

Chính là lấy Cơ Sùng Quang thực lực mạnh mẽ, thành phủ chi thâm dày, tại thời khắc này cũng triệt để thất thố.

Làm trong khoảng thời gian này đến nay hắn chú ý nhất sự tình, đủ loại tư liệu chân dung hắn nhìn không biết bao nhiêu biến, làm sao có thể không biết Nhạc Bình Sinh

Mà chính là bởi vì nhận ra cái này tuyệt đối sẽ không có loại thực lực này, cũng không có khả năng xuất hiện ở đây người, mới khiến cho hắn trong phút chốc không kiềm chế được nỗi lòng!

Nhạc Bình Sinh thực lực cùng tăng trưởng dự đoán, hắn tại Nghiêm Cảnh Minh bọn người cung cấp đông đảo tư liệu hạ rõ ràng, lúc này mới phái ra Huyền Khôi dạng này đỉnh cấp cường giả, lại thêm Nghiêm Cảnh Minh, Hàn Viễn Chinh, Nghiêm Cảnh Minh cái này ba tên tông sư từ bên cạnh hiệp trợ, thậm chí vận dụng thiết huyết cờ che trời, tiến đến mai phục, bắt. Dạng này

tuyệt đỉnh đội hình, tại hắn tưởng tượng bên trong đối phó Nhạc Bình Sinh đã đầy đủ trọng thương thậm chí là xa xỉ, có thể nói là giết gà dùng đao mổ trâu.

Thế nhưng là trước mắt sinh sự tình, lại trùng điệp cho hắn một cái cái tát. Nhạc Bình Sinh chẳng những xuất hiện ở nơi này, còn một đao liền chém giết không ai bì nổi, để liên minh tất cả tông sư cao thủ triệt để sợ hãi Đế Trọng Sinh.

Cái này rất giống là một cái kinh nghiệm phong phú thợ săn, muôn vàn kế hoạch, mọi loại trù bị, thiết hạ cạm bẫy muốn đi săn một con cường tráng mãnh hổ, nhưng mà trong nháy mắt lại phát hiện cái này mãnh liệt Hổ Diêu thân biến đổi, trực tiếp biến thành từ bên trong dòng sông thời gian đi ra viễn cổ Hồng Hoang cự thú, cho thấy hùng bá đương thời, kinh khủng tuyệt luân hung uy.

Hết thảy tràn đầy cực độ tương phản, cực độ mộng ảo, cực độ bất khả tư nghị hương vị.

Mà liền tại Nhạc Bình Sinh thanh âm truyền lại vài dặm, cũng từ thủy nguyệt màn sáng bên trong khuếch tán ra tới thời điểm, càng là triệt để đem Cơ Sùng Quang thân là quân phiệt nhất hệ não uy nghiêm, tôn nghiêm, triệt để xé nát, để hắn mặt mũi triệt để quét rác, cũng làm cho hai mắt của hắn trong nháy mắt huyết hồng!

"Cơ quân chủ, vị này là người nào! Các ngươi đến cùng có gì ân oán!"

Còn lại hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão càng là tại rung động sau khi, toàn bộ đem ánh mắt chuyển đến Cơ Sùng Quang trên thân, tựa hồ vô cùng bức thiết muốn biết, đến cùng là dạng gì sự tình, mới có thể để dạng này một cái chưa bao giờ nghe thần bí cường giả tuyệt đỉnh đối một vị tham nghị trưởng lão ra dạng này tất sát tuyên ngôn

Ngay tại thông thiên tháp bên trong tham nghị trưởng lão cùng nhau nhìn về phía sắc mặt tái xanh Cơ Sùng Quang, muốn biết được câu trả lời thời khắc, Nhạc Bình Sinh cứ như vậy đứng ở cửa thành miệng trên không, nhìn chăm chú tại chỗ rất xa cao vút trong mây, xuyên thẳng đám mây, tượng trưng cho Bắc Hoang tối cao quyền lực cùng địa vị thông thiên tháp, bỏ qua nhao nhao hỗn loạn tiếng ồn ào, lên tiếng lần nữa:

"Cơ Sùng Quang !"

Bỏ qua sôi trào như nước thủy triều âm thanh ồn ào, kịch liệt tiếng oanh minh trong nháy mắt liền áp đảo hết thảy thanh âm!

"Ngươi không phải muốn biết ta võ đạo tu hành bí mật a!"

"Ngươi không phải phái bốn người ẩn núp tại ta trong tông môn, muốn đem ta bắt sống, móc ra ta tu hành bí mật a!"

"Hiện tại, ta cho ngươi một cái cơ hội!"

Hô!

Nhạc Bình Sinh vỗ bên hông hư không túi, bốn cây cổ phác đại kỳ bắn ra, vờn quanh tại hắn quanh thân khoảng chừng, phần phật phấp phới!

"Một đao!"

Nhạc Bình Sinh mắt thấy thông thiên tháp, dựng thẳng lên một ngón tay, trong miệng một vòng một vòng gợn sóng sóng âm gấp khuếch tán quét sạch:

"Chỉ cần ngươi có thể tiếp ta một đao! Ta không riêng tha cho ngươi khỏi chết, sẽ còn nói cho ngươi ta võ đạo tu hành bí mật lớn nhất! Ngươi, có dám hay không "

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh lại lần nữa giống như kinh lôi, thẳng tắp nổ vào vô số người trong tai, trong lòng!

Một đao!

Bá đạo tuyệt luân thanh âm quanh quẩn chân trời, tất cả mọi người tâm thần khuấy động, tâm thần vì đó sở đoạt. Nhưng là, nhưng không có bất cứ người nào cho rằng trong hư không vị này cường giả bí ẩn cuồng vọng. Bọn hắn cũng sinh ra một loại suy nghĩ:

Hoàn toàn chính xác không ai có thể tiếp như thế một đao!

"Coi trời bằng vung, coi trời bằng vung! !"

Mà tại thông thiên tháp bên trong, to lớn thủy nguyệt màn sáng bên trên, trên trăm vị tham nghị trưởng lão rung mạnh mà không rõ ràng cho lắm ánh mắt nhìn chăm chú, Cơ Sùng Quang trên mặt thanh bạch giao thế, đột nhiên đứng dậy, trên trán gân xanh nổi lên, thanh sắc câu lệ:

"Chư vị! Tại Thần La Võ Đô giữa trời gào thét, xem thường liên minh nghị viện uy nghiêm! Người này đương thiên đao vạn róc thịt!"

Không có người đáp lại.

Hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão trong lúc nhất thời đều đang tiêu hóa cường giả bí ẩn lời nói chỗ để lộ ra tới tin tức.

Mà Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng ánh mắt lại gắt gao chăm chú vào thủy nguyệt màn sáng bên trong Nhạc Bình Sinh gương mặt bên trên, tựa hồ là cảm thấy bộ này gương mặt chính mình từ chỗ nào thấy qua, trong lúc nhất thời cũng không dám tin tưởng.

Cái này cường giả bí ẩn ý tứ tựa hồ là nói, Cơ Sùng Quang

điều động cao thủ, len lén lẻn vào hắn tông môn, muốn đánh cắp bí mật nào đó

"Kia là Thiết Huyết Già Thiên Đại Kỳ!"

Tại thủy nguyệt màn sáng bên trên, bốn cây cổ phác đại kỳ tại Nhạc Bình Sinh quanh thân khoảng chừng phần phật phấp phới, cơ hồ tất cả tham nghị trưởng lão tại cẩn thận phân biệt qua đi nhận ra lai lịch về sau, sắc mặt đồng thời biến đổi, cùng nhau quát hỏi:

"Cơ quân chủ, đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra ! Người này nói có đúng không là thật!"

Tình cảnh này không có người để ý Cơ Sùng Quang lời nói, cường giả bí ẩn thanh âm bọn hắn xuyên thấu qua thủy nguyệt màn sáng nghe rõ ràng, tâm tư nhanh quay ngược trở lại, căn bản không lo được cái gọi là nghị viện uy nghiêm bị mạo phạm sự tình.

Dù sao tại tối hậu quan đầu giết chết Đế Trọng Sinh, không để cho liên minh triệt để thanh danh mất sạch, chính là vị này cường giả bí ẩn.

Mà nhìn trộm người khác võ đạo bí mật sự tình, từ trước đến nay vì toàn bộ võ đạo giới chỗ khinh thường, mặc dù bí mật làm loại chuyện như vậy người chưa hẳn không có, nhưng là tối thiểu tại ngoài sáng bên trên, đây là tuyệt đối tối kỵ, cũng là trên đời này ức vạn võ giả cấm kỵ, tuyệt đối không thể đụng vào!

Loại chuyện này một khi bị thọc ra, chứng minh thẩm tra về sau, chịu lấy thiên hạ võ giả thóa mạ, càng phải tiếp nhận liên minh tất cả võ đạo thế lực cực đoan nghiêm khắc chế tài.

Võ đạo truyền thừa cùng tu hành cơ mật là võ giả thậm chí một phương thế lực lập thân gốc rễ, nếu như mạnh được yếu thua, cá lớn nuốt cá bé, cường giả có thể tùy ý cướp đoạt, như vậy

người người cảm thấy bất an, liên minh đã sớm hỗn loạn tưng bừng, sụp đổ, Bắc Hoang lúc này mới có như vậy một đầu cấm chỉ nhìn trộm đánh cắp người khác võ đạo bí mật thiết luật.

Cường giả bí ẩn biểu hiện ra cái kia bốn cây Thiết Huyết Già Thiên Đại Kỳ, cơ hồ chính là không thể nghi ngờ, không thể chối cãi chứng cứ.

Thiết huyết già thiên thập nhị kỳ ra đồ từ thần từ bỏ di tích, từ thần mang tập đoàn quân quân chủ Cơ Sùng Quang chấp chưởng, tuyệt không có khả năng rơi vào tay ngoại nhân, còn duy nhất một lần thất lạc bốn cây. Muốn vận dụng thiết huyết cờ che trời, nhất định phải có Cơ Sùng Quang cung cấp quyền hạn mới có thể, cái này bốn cây đại kỳ xuất hiện, không thể nghi ngờ ngồi vững cường giả bí ẩn.

Chỉ trong chớp nhoáng này, cường giả bí ẩn bọn hắn liền tin tưởng bảy tám phần.

Bất quá bây giờ Cơ Sùng Quang lại dám cùng đoạt thức ăn trước miệng cọp, đến cướp đoạt một cái mạnh mẽ như vậy tông sư tu hành bí mật, hắn có phải hay không bị hóa điên, đầu óc hỏng

Đây cơ hồ là giờ khắc này ngoại trừ Cơ Sùng Quang bên ngoài tất cả tham nghị trưởng lão suy nghĩ trong lòng.

Nhưng mà Cơ Sùng Quang giờ phút này lại sắc mặt dữ tợn, trong lòng cực độ đắng chát, có khổ khó nói.

Nhạc Bình Sinh là tân triều biên cảnh đào binh, cùng hình ngục ty các phương diện có nói không rõ nói rõ quan hệ, rất có thể là tân triều phương diện ẩn núp bóng tối đinh. Đây là tới từ ở Nghiêm Cảnh Minh điều tra, có mười phần chứng cớ xác thực.

Mà ở giờ khắc này, tại Nhạc Bình Sinh một đao trảm diệt diễn võ cơ quan chưởng tọa Đế Trọng Sinh về sau, trực tiếp liền dùng

hành động đã chứng minh hắn cùng tân triều phương diện không có chút nào liên quan, cái này lúc đầu mười phần chắc chín phán đoán trực tiếp tự sụp đổ.

Dù là hiện tại hắn lại đem Nghiêm Cảnh Minh sưu tập đến bằng chứng lấy ra, cũng căn bản chân đứng không vững, không có người sẽ tin tưởng, bất quá là tự rước lấy nhục thôi.

Chấn kinh, nghi hoặc, trào phúng, khoái ý. . . Trong lúc nhất thời gặp Cơ Sùng Quang cắn nát Cương Nha, không một lời, ở đây tất cả tham nghị trưởng lão liền cơ bản xác nhận bên ngoài cái kia thần bí cường giả lời nói vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, đủ loại không đồng ý vị ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn.

Kiếm Môn tông chủ Mục Hạo Nhiên dẫn đầu khó khăn:

"Cơ quân chủ, vị này đến cùng là thân phận gì ngươi thân là tham nghị trưởng lão lại bốc lên thiên hạ lớn bộc trực, đưa nghị viện uy tín ở chỗ nào lại để cho chúng ta như thế nào tự xử "

Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng mắt sáng lên, tiếp lời nói:

"Không sai! Cơ quân chủ, lúc đầu chúng ta nên làm thiên hạ làm gương mẫu, bây giờ lại dẫn tới vị này ẩn thế cường giả đến đây vấn trách, ngươi nói phải làm như thế nào "

Lại một vị tông phái chi chủ đứng dậy:

"Lần này võ đạo giao lưu liên minh đã thắng, vốn là đại hỉ sự tình, hiện tại việc cấp bách là lắng lại vị này ẩn thế cường giả nộ khí, nếu không không riêng gì để người trong thiên hạ, cũng làm cho tân triều chê cười!"

"Ôn Tông chủ nói không sai! Cơ quân chủ, ngươi. . ."

Trong lúc nhất thời thống phái một phương, đều cùng nhau

khó, vấn trách.

Thiết huyết cờ che trời làm bằng chứng, cơ hồ không thể chối cãi. Tân thống hai phái vốn nhiều có tranh chấp, bọn hắn mỗi một cái đều là đùa bỡn quyền mưu hảo thủ, đâu còn không biết đánh chó mù đường đạo lý

Lúc này trên trời rơi xuống tới cơ hội tuyệt hảo.

Giờ khắc này, đối mặt thống phái một phương cùng nhau khó, cho dù là quân phiệt nhất hệ từ trước đến nay đồng khí liên chi tân phái tham nghị trưởng lão, cũng trầm mặc.

Chứng cứ vô cùng xác thực, phủ nhận không có chút ý nghĩa nào. Cơ Sùng Quang thân là đỉnh phong tông sư, thân phận địa vị liền bày ở nơi này, không có khả năng giống như là bên đường du côn vô lại đồng dạng khước từ giảo biện.

Lại thêm cái này cường giả bí ẩn thực lực kinh người như thế, chém giết trước mặt mọi người Đế Trọng Sinh, cứu vãn trở về Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tôn nghiêm, giờ phút này chỉ sợ có vô số dân ý ký thác, để bộ phận này tham nghị trưởng lão cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Đáng chết! Đáng chết a!

Trong lòng cuồng hống, trên trăm đạo tham nghị trưởng lão từng câu từng chữ dưới, Cơ Sùng Quang hai mắt đỏ như máu, thần sắc kinh khủng, cực độ nổi giận, sỉ nhục, sát ý ở trong lòng sôi trào mãnh liệt, tựa như một tòa sắp nổ núi lửa.

Hắn thân là chỉ huy mấy chục, hơn trăm vạn quân đoàn quân thần, chiến thần, chinh chiến sa trường, lấy núi thây biển máu đặt vững uy danh của mình, cho tới bây giờ đều bị người kính như thần minh, lúc nào giống như vậy bị chỉ là một người ngăn ở cổng, như không có gì, tùy ý kêu đánh kêu giết lại bị thống phái những

trưởng lão này hợp nhau tấn công, hận không thể đem hắn đánh rớt mười tám tầng Địa Ngục

Nhạc Bình Sinh mang theo một đao chém giết Bắc Hoang võ đạo giới mạnh nhất chi địch ngập trời uy lực, tại ngàn ngàn vạn vạn người trước mặt công nhiên xuyên phá hắn làm sự tình sự tình, trực tiếp đem hắn dồn đến cơ hồ lui không thể lui tuyệt cảnh.

Hết lần này tới lần khác hắn cũng không dám ra ngoài.

Vừa rồi một đao kia, không gian bị triệt để ngưng kết, quét ngang tại chỗ không ai bì nổi Đế Trọng Sinh một đao hóa thành tro bụi, phương viên mười dặm đại địa trực tiếp lặng yên không một tiếng động nứt ra ra một đạo vực sâu, thủy nguyệt màn sáng đều không chịu nổi xuất hiện đạo đạo vết rạn.

Thủy nguyệt màn sáng bên trên, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ khí tức hạo đãng, ở vào đỉnh phong, không có chút nào uể oải, không có người hoài nghi hắn vẫn như cũ có thể lại lần nữa chém ra như thế kinh thiên một đao.

Cơ Sùng Quang trong lòng vô cùng rõ ràng, dù là chỉ có một đao, hắn đều không có chút nào nắm chắc có thể tiếp được! Hắn đón nhận, kết quả cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào, đồng dạng đều là hóa thành tro bụi, chết không có chỗ chôn hạ tràng.

Nhưng là hắn nhấm nháp quyền lực tư vị, lại kinh lịch ngàn hạnh vạn khổ tu đi đến một bước này, đứng hàng võ đạo kim tự tháp đỉnh phong, hết thảy tràn ngập hi vọng, sao có thể như vậy gãy kích trầm sa

Cơ Sùng Quang cứ như vậy nhìn chòng chọc vào màn sáng bên trên Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi khuôn mặt, tôn nghiêm cùng sỉ nhục giao phong, nội tâm thiên nhân giao chiến, da mặt run rẩy dữ dội.

Trên tường thành, nhìn chăm chú lên bên ngoài mấy dặm cao vút trong mây, không hề có động tĩnh gì thông thiên tháp, Nhạc Bình Sinh thân hình không còn lưu lại, vừa sải bước ra!

Sở dĩ tại cả tòa thành trì bên trong, vô số võ giả trước mặt nói toạc ra chuyện này, vì chính là triệt để đem chuyện này xuyên phá lộ ra ánh sáng, chiếm cứ đại nghĩa, sáng tạo cơ hội.

Đế Trọng Sinh cái chết, để Cơ Sùng Quang điều tra, bao quát chính mình từng tại tân triều biên cảnh phục dịch, có thể là gián điệp mật thám sự tình, tự nhiên mà vậy tự sụp đổ, từ đây lại không nỗi lo về sau.

Bất quá cùng Đế Trọng Sinh khác biệt, Cơ Sùng Quang thân là Thần Mang quân quân chủ, lại là nghị viện xếp hạng cùng với gần phía trước, quyền cao chức trọng tham nghị trưởng lão, muốn tại Thần La Võ Đô bên trong giết chết hắn, tất nhiên có trùng điệp lực cản, không có đơn giản như vậy.

Mà bây giờ, tại hắn dạng này bức bách phía dưới, đảm nhiệm Cơ Sùng Quang cổ tay thông thiên, cũng không có chút nào cứu vãn chỗ trống, lui không thể lui!

Nhạc Bình Sinh như là hư không dạo bước, không nhanh không chậm, hướng về thành trì trung ương thông thiên tháp trước.

Mà theo Nhạc Bình Sinh thân ảnh hướng về thông thiên tháp rảo bước tiến lên, phảng phất cảm giác được sẽ có cái gì thiên băng địa liệt đại sự sinh, lít nha lít nhít biển người cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, lại lần nữa dẫn một trận xôn xao, sau đó bọn hắn cái này đến cái khác tranh nhau chen lấn xuyên qua cửa thành, hướng về thông thiên tháp chỗ trung ương địa phương tiến đến.

Mà cách đó không xa giữa không trung, ở đây đến từ Bắc

Hoang các thế lực lớn trên trăm vị tông sư giờ khắc này đồng dạng cảm thấy hãi hùng khiếp vía, liếc mắt nhìn nhau về sau, không để ý tới Thần La Võ Đô cấm bay chi lệnh, đồng thời động tác, nhao nhao hướng về thông thiên chi tháp bay lượn mà đi.

Vào giờ phút này, toàn thành mấy chục vạn người bởi vì Nhạc Bình Sinh mà triệt để oanh động, vô số đạo biển người dòng lũ hướng về Thần La Võ Đô trung tâm hội tụ mà đi!

Hung hăng dầy xéo Võ Đạo Liên Minh tôn nghiêm Đế Trọng Sinh triệt để bỏ mình, mà giờ khắc này, tượng trưng cho Bắc Hoang thế tục tối cao quyền lực địa vị thông thiên tháp, lại nghênh đón một cái càng khủng bố hơn địch nhân.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 431: Ngăn Cản!

Chương 431: Ngăn cản!

Ngay ngắn trật tự, sừng sững trăm ngàn năm võ đạo hùng thành, giờ phút này lâm vào trước nay chưa từng có hỗn loạn ở trong.

"Đi mau! Đi mau!"

"Trước mặt nhanh một chút tránh ra!"

"Cho lão tử nhường qua một bên đi, không muốn chặn đường!"

Kêu loạn tiếng kêu to liên tiếp, vô số dòng người cuồn cuộn, giống như là đếm mãi không hết con kiến, triệt để đem mỗi một con đường đều che mất, Thần La Võ Đô thành bắc cái này một bên tất cả đường đi, đã triệt để lâm vào trong hỗn loạn.

Phóng tầm mắt nhìn tới, đều là đen nghịt đầu người, từng cái tựa hồ là chỉ sợ thiên hạ bất loạn, tranh nhau chen lấn hướng về nghị viện Thông Thiên tháp phương hướng dũng mãnh lao tới.

Có bao nhiêu năm rồi

Thần La Võ Đô bên trong tàng long ngọa hổ, vô số cao thủ tiềm ẩn trong đó, võ đạo gia cấp bậc cao thủ nhiều không kể xiết, chính là bình thường khó gặp khí đạo tông sư đối toà này hùng trong thành người mà nói cũng thường xuyên có thể thấy được.

Đại biểu cho Bắc Hoang đại địa tuyệt đối uy nghiêm Thông Thiên tháp trăm ngàn năm sừng sững không ngã, kinh lịch thương hải tang điền, trấn áp Thần La Võ Đô toà này võ đạo thánh thành khí vận. Giờ phút này, uy nghiêm không dung khiêu khích nghị viện Thông Thiên tháp lại nghênh đón trước nay chưa từng có to lớn nguy cơ.

Cho tới bây giờ, Cơ Sùng Quang cái tên này đằng sau đại biểu ý nghĩa, đã có một phần nhỏ cảm kích võ giả truyền miệng, một nháy mắt liền quét sạch biển người, cơ hồ người người đều biết Nhạc Bình Sinh trong miệng Cơ Sùng Quang thình lình chính là Thần Mang quân quân chủ, cũng là quân phiệt nhất hệ thủ lĩnh một trong, xếp hạng thủ liệt tham nghị trưởng lão!

Tân triều ngoại địch có thể làm cho hết thảy mọi người mặt trận thống nhất cùng chung mối thù, nhưng là thần bí ẩn thế cường giả nén giận mà đến, lẻ loi một mình đối mặt Võ Đạo Liên Minh loại này quái vật khổng lồ, muốn Cơ Sùng Quang đón hắn một đao, đôi này hết thảy mọi người tới nói đều để bọn hắn như máu sôi trào, liều mạng chạy tới, không muốn bỏ lỡ, muốn thấy vì mau!

Dù sao lấy lực lượng một người đối kháng uy nghiêm xâm nhập lòng người một cái quái vật khổng lồ, chỉ cần không làm thương hại đến ích lợi của mình, đây chính là rộng rãi dân chúng đều rất được hoan nghênh sự tình,

Nhạc Bình Sinh bước đi trong hư không, như giẫm trên đất bằng, không nhanh không chậm, một bước liền vượt qua hơn mười trượng khoảng cách, súc địa thành thốn, không ngừng mà đến gần xuyên thẳng đám mây to lớn tháp cao.

Trên mặt đất, từng đầu trên đường phố, đen nghịt dòng người như là đại giang đại hà trào lên, thật chặt trên không trung Nhạc Bình Sinh thân ảnh về sau đuổi theo, đến đằng sau ngoại trừ một phần nhỏ võ giả miễn cưỡng có thể đuổi theo, tuyệt đại bộ phận

người bình thường đều đã tụt lại phía sau, nhưng vẫn là mau chóng đuổi không bỏ.

Đồng dạng là tại cách đất trăm trượng không trung, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn ở vào trên trăm vị quan chiến tông sư quần thể bên trong, không nói một lời hướng về Thông Thiên tháp chậm rãi tới gần, nhưng là đều duy trì tốc độ, nhưng không ai có can đảm vượt qua Nhạc Bình Sinh thân ảnh.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người đã triệt để từ bỏ suy nghĩ vì cái gì mấy ngày không thấy thời gian bên trong, Nhạc Bình Sinh thực lực nghiêng trời lệch đất đồng dạng lại lần nữa biến hóa, bọn hắn suy nghĩ chính là, chuyện này Cơ Sùng Quang sẽ làm phản ứng gì nghị viện Thông Thiên tháp lại sẽ như thế nào ứng đối vị kia không biết tung tích Luyện Thần Tôn Giả lại có hay không sẽ khoanh tay đứng nhìn

Không có ai biết chuyện này sẽ hướng về dạng gì quỹ tích phát triển, chỉ là biết, hôm nay phát sinh hết thảy, chắc chắn chấn động thiên hạ, vĩnh viễn ghi lại sử sách, tân triều Bắc Hoang ức vạn vạn mọi người đều biết!

. . .

Thông Thiên tháp bên trong, bầu không khí trầm ngưng tới cực điểm.

Đạp.

Đạp.

Đạp.

Thủy nguyệt màn sáng bên trên, trong hư không Nhạc Bình Sinh hư không dạo bước, tốc độ không nhanh không chậm, không khí bị tóe lên từng vòng từng vòng gợn sóng, phát ra rất nhỏ tiếng bước chân.

Mà cái này rất nhỏ tiếng bước chân, lại như là thiên quân vạn mã công kích trước ngàn vạn trống trận lôi vang, như cùng chết vong chuông tang, một chút một chút, trùng điệp đánh tại Cơ Sùng Quang trong lòng!

Theo Nhạc Bình Sinh càng ngày càng tiếp cận, Cơ Sùng Quang trong mắt đã vẳn vện tia máu, trên thân từng đầu mạch máu lớn gân bạo khiêu, phảng phất tùy thời đều hồ vỡ ra, khí tức kiềm chế, cuồn cuộn, bạo ngược tới cực điểm, tựa hồ đang đứng ở bộc phát biên giới. Muốn nhìn sách ¨

Hắn nhưng như cũ không có động tác.

Mục Hạo Nhiên cau mày, mở miệng nói:

"Cơ quân chủ,

Hiện tại tình huống như thế nào không cần ta đến nhiều lời, chuyện của ngươi cho sau lại nghị, việc cấp bách chính là muốn trấn an vị này ẩn thế cường giả, hắn đến cùng là đến từ phương nào thế lực, ngươi lại cùng vị này có gì ân oán "

Cơ Sùng Quang như nôn vụn băng, từ gắt gao cắn trong kẽ răng tung ra một câu:

"Tinh Thần Liệt Túc tông!"

Cơ Sùng Quang thanh âm tiếng vọng không dứt, để ở đây người cùng nhau sững sờ, cũng làm cho Đoan Mộc Hồng trong lòng suy đoán được chứng thực, sắc mặt biến đổi lớn!

Cơ Sùng Quang thì là sâm nhiên cười một tiếng, tiếu dung không nói ra được kinh khủng cùng dữ tợn:

"Các ngươi không phải muốn biết hắn là ai a không đến hai tháng trước đánh bại Hắc Ngục Tôn Chủ đồ đệ cái kia võ đạo gia, chính là hắn! Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, Nhạc Bình Sinh!

Dưới trướng của ta, Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên, cũng là chết ở đây tay của người bên trong!"

Cái gì!

Giống như là mãnh liệt dòng điện chảy khắp toàn thân, giờ khắc này, một trăm linh bảy vị thực lực cao tuyệt, quyền cao chức trọng tham nghị trưởng lão ánh mắt cùng thân thể, trong cùng một lúc đọng lại. Hạo đãng không gian trống trải, lâm vào tuyệt đối tĩnh mịch! Chỉ có trên vách tường thủy nguyệt màn sáng hơi rung nhẹ, hiển hiện lấy Nhạc Bình Sinh hư không cất bước đi tới thân ảnh.

Mỗi một người bọn hắn yết hầu giống như là bàn tay vô hình bóp chặt, nói không nên lời một câu.

Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh không đến hai tháng trước đó, vẫn là một võ đạo gia

Loại này dù là thiên băng địa liệt cũng không có người tin tưởng sự tình, nhưng từ Cơ Sùng Quang trong miệng thổ lộ ra.

Mục Hạo Nhiên lập tức nghiêm nghị nói:

"Cơ quân chủ, lúc này ngươi còn dám tiêu khiển chúng ta "

Hồi âm khuếch tán, giờ khắc này, còn lại tham nghị trưởng lão cũng giống là phản ứng lại, hướng về Cơ Sùng Quang trợn mắt nhìn, âm thanh lạnh lùng nói:

"Cơ quân chủ, hiện tại cũng không phải nói đùa thời điểm!"

"Chẳng lẽ ngươi nghĩ bởi vì một mình ngươi mà khiến Võ Đạo Liên Minh toàn bộ thanh danh mất sạch a!"

"Lại nói lung tung! Cơ quân chủ, ta nhìn ngươi là bị hóa điên!"

Một nháy mắt không thể tin qua đi, ở đây tham nghị trưởng

lão đều cho rằng Cơ Sùng Quang là tức giận sôi sục, bắt đầu không lựa lời nói lên, nhao nhao mở miệng trách cứ.

Lúc này, một cái tựa hồ cực kỳ thanh âm mệt mỏi vang lên:

"Chư vị, Cơ quân chủ cũng không có tiêu khiển chư vị, ta nhận ra vị này."

Liên tiếp tiếng khiển trách bên trong đột nhiên vang lên thanh âm, chính là Đoan Mộc Hồng mở miệng.

Hắn ánh mắt vô cùng phức tạp quay đầu nhìn thoáng qua thủy nguyệt màn sáng bên trên Nhạc Bình Sinh càng ngày càng tiếp cận, càng ngày càng rõ ràng khuôn mặt, chậm rãi nói:

"Vị này đích thật là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, cũng chính là tại không đến hai tháng trước một kích đánh tan Hắc Ngục Tôn Chủ chi đồ vị kia võ đạo gia, ta Đoan Mộc gia cùng cũng có chút lui tới, xác nhận không sai. Điểm này, ta có thể lấy Đoan Mộc thế gia danh dự đảm bảo."

Ồn ào tiếng khiển trách im bặt mà dừng, tràng diện lại lần nữa trở về tại tĩnh mịch.

Nửa ngày, tại yên tĩnh trong im lặng, một tham nghị trưởng lão ngữ khí chật vật nói ra:

"Đoan Mộc trưởng lão, ngươi nói là, cái này. . . Vị này, tại không đến hai tháng trước vẫn là võ đạo gia cảnh giới, tại tấn thăng khí đạo tông sư về sau, liền có được thực lực như thế "

Còn không đợi Đoan Mộc Hồng trả lời, Cơ Sùng Quang bỗng nhiên mở miệng cười gằn nói:

"Bằng không chư vị cho là ta vì sao muốn biết bí mật này "

Cơ Sùng Quang trong giọng nói, thẳng đến thời khắc này vẫn

như cũ là tràn ngập đắng chát, không cam lòng, không thể tin, cũng làm cho còn lại một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão không phản bác được.

Giờ khắc này, khi biết tin tức này về sau, mỗi một người bọn hắn bình tĩnh mà xem xét, nếu như mình biết được tin tức này nói chỉ sợ cũng tuyệt đối không cách nào ngăn cản cái này dụ hoặc, đồng dạng sẽ giống như Cơ Sùng Quang ý nghĩ thiết pháp điều tra, thu hoạch có thể trong thời gian ngắn như vậy thực lực quỷ dị như vậy tăng trưởng bí mật.

Cho dù là sử dụng một chút không thể lộ ra ngoài ánh sáng thủ đoạn, cũng ở đây không tiếc.

Trong lúc nhất thời, tất cả tham nghị trưởng lão đều đang tiêu hóa cái tin tức kinh người này, ánh mắt chớp động, không biết suy nghĩ cái gì.

Rất rõ ràng, phát hiện mưu đồ biết động thủ thời điểm hết thảy quá muộn, Cơ Sùng Quang hiện tại đã là triệt để thất bại, mà Nhạc Bình Sinh đã triệt để trưởng thành là một cái hùng bá đương thời, không thể địch nổi cường giả tuyệt đỉnh, liền một đao kia xem ra, trong thiên hạ chỉ sợ không có một vị tông sư là đối thủ của hắn, là làm chi không thẹn Bắc Hoang đại địa đệ nhất khí đạo tông sư!

Không có Luyện Thần Tôn Giả xuất thủ, không có người nào là người này đối thủ.

Cho dù là Luyện Thần Tôn Giả tự mình xuất thủ, chỉ sợ đều muốn bỏ ra cái giá khổng lồ.

Lúc này, theo Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm tiếp cận, khoảng cách Thông Thiên tháp đã chỉ có không đến một dặm phạm vi, Mục Hạo Nhiên cũng tạm thời dập tắt phe phái tranh đấu tâm tư, chém đinh chặt sắt nói:

"Vô luận hắn là thân phận gì, việc cấp bách là trấn an Nhạc Bình Sinh, lắng lại cơn giận của hắn, khống chế tình thế khuếch tán chuyển biến xấu! Nếu không liền thành trên đời này buồn cười lớn nhất!"

Đang khi nói chuyện, Mục Hạo Nhiên quay đầu nhìn về phía Đoan Mộc Hồng:

"Đoan Mộc gia chủ, trước ngươi nói ngươi cùng vị này Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ quen biết không biết ngươi có thể hay không trước ra mặt, đem trước trấn an xuống tới "

Cơ Sùng Quang vô luận như thế nào cũng là Võ Đạo Liên Minh quyền cao chức trọng tham nghị trưởng lão, mặc kệ hắn phạm vào dạng gì tội lớn ngập trời, cũng tất nhiên phải đi qua nghị viện quyết nghị, cộng đồng thương thảo về sau mới có thể quyết định như thế nào trừng phạt, không có khả năng để mặc cho Nhạc Bình Sinh một đao đem chém giết, nếu không liên minh uy nghiêm liền chân chính không còn sót lại chút gì, thống trị căn cơ đều sẽ sụp đổ.

Trên thực tế bình thường nếu có cái gì võ giả dám công nhiên khiêu khích Thông Thiên tháp, vô luận có dạng gì oan khuất hay là đạo lý đại nghĩa, trong khoảnh khắc đều sẽ bị cầm nã, hung hăng trừng phạt, trước trừng trị xem thường nghị viện uy nghiêm sai lầm về sau đang đàm luận cái khác. Đây cũng là vì bảo trì một trăm linh tám vị nghị viện trưởng lão tập thể uy nghiêm quyền hành không dung mạo phạm.

Bất quá Nhạc Bình Sinh cắt vào thời cơ, thực lực bản thân uy thế quá mức kinh thiên động địa, đoạt người tâm phách, lại thêm Cơ Sùng Quang lại có lỗi trước đây, đối mặt với uy thế ngập trời Nhạc Bình Sinh những cái này tham nghị trưởng lão mới không thể không lựa chọn trước trấn an.

Mắt thấy Nhạc Bình Sinh không ngoài một lát liền muốn đến

Thông Thiên tháp nơi này, Đoan Mộc Hồng đã không để ý tới tại trầm ngâm suy nghĩ, quyết định thật nhanh mà nói:

"Ta cùng kỳ nhân không có kết giao, bất quá ta Đoan Mộc thế gia nhị trưởng lão ngược lại là cùng đi lại thân mật, có chút tình cảm tại, có thể thử một lần!"

Dứt lời, hắn quay đầu liếc nhìn trong hư không còn lại tham nghị trưởng lão: "Chư vị, vi biểu coi trọng, còn xin tái xuất mấy vị trưởng lão cùng ta cộng đồng tiến về đi."

"Ta đi!"

"Lão phu nguyện đi!"

"Cùng thuộc giới tông phái, ta cũng cùng nhau đi tới!"

Trong lúc nhất thời, ngoại trừ tân phái quân thống nhất hệ tham nghị trưởng lão, trong lúc nhất thời không ít tham nghị trưởng lão đều đứng dậy, muốn cộng đồng ra tháp gặp mặt cái này như mộng ảo, không đến hai tháng trước đó vẫn là võ đạo gia đệ nhất khí đạo tông sư.

Dù là cho tới bây giờ, trong lòng bọn họ vẫn là cực độ không thể tưởng tượng nổi, không thể tin, bọn hắn muốn tận mắt chứng kiến một chút, cái này mộng ảo truyền kỳ đồng dạng tồn tại!

Mà tân phái nhất là quân phiệt nhất hệ, cơ hồ mỗi một vị tham nghị trưởng lão đều sắc mặt khó coi, không nói một lời, Cơ Sùng Quang thì là giống băng lãnh pho tượng triệt để nguội xuống, gắt gao nhìn chằm chằm trên vách tường màn sáng, không biết suy nghĩ cái gì.

Bất quá giờ này khắc này hoàn cảnh, cũng không có người lại đi chú ý Cơ Sùng Quang, Đoan Mộc Hồng nhẹ gật đầu,

"Tốt! Chư vị theo ta cùng nhau đi tới!"

Ầm ầm!

Trên vách tường, một cái thông đạo bỗng nhiên mở ra, một nháy mắt huy hoàng nguyên khí trường hồng sáng lên, mười mấy vị tham nghị trưởng lão lấy Đoan Mộc Hồng cầm đầu, nối đuôi nhau mà ra!

. . .

Sôi trào thanh âm huyên náo từ bốn phương tám hướng truyền đến, thông hướng Thông Thiên tháp phương hướng trên đường phố, biển người mãnh liệt, người người đều tranh nhau chen lấn, sợ chậm nửa điểm.

Cách mặt đất trăm trượng giữa không trung, một bóng người tại hư không giẫm ra sóng nước đồng dạng gợn sóng, tầng tầng dập dờn khuếch tán.

Khoảng cách Thông Thiên tháp càng ngày càng gần, đã gần ngay trước mắt, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ không nhanh không chậm, từng bước một hư không vượt qua.

Đây là im ắng miệt thị, đây là có lấy không sợ hãi tuyệt thế vũ lực làm lực lượng cùng căn cơ , mặc cho địch nhân âm mưu quỷ kế, ta từ một đao chém ra bá đạo quyết tâm.

Cùng lúc đó, một màn ánh sáng từ trong mắt của hắn tung người ra:

【 lực lượng 】: 90

【 thể chất 】: 90

【 nhanh nhẹn 】: 90

【 tinh thần 】: 90

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 9000

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 70%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 40%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 70%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 80%

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0%

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】: Cơ sở tiến độ: 60%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 25389 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 47 7 ngày 5 giờ 】

Tố chất thân thể toàn diện đột phá 90 hơi lớn quan!

Đây chính là Nhạc Bình Sinh trước khi đến Thần La Võ Đô đường xá phía trên vì ứng đối có thể sẽ có nguy cơ, điên cuồng tiêu hao gần vạn đơn vị linh năng, đem nay đã bão hòa, trướng không thể tăng lực lượng cưỡng ép thúc đẩy, trực tiếp đột phá đến 90 hơi lớn quan.

Tiêu hao gần vạn đơn vị linh năng trên thực tế có gần nửa đều bị lãng phí, chỉ là dựa vào vô cùng to lớn cơ số, lúc này mới cưỡng ép phát triển Nhạc Bình Sinh trước đó cảnh giới cực hạn.

Hắn hiện tại vô luận là thể phách vẫn là nguyên khí chất lượng cùng ngưng tụ trình độ, đều đến một cái tột đỉnh cực hạn. Trừ phi lại đột phá tiếp cảnh giới hoặc là nói là có cái gì khác kỳ ngộ, nếu không thuần túy trên lực lượng không có chút nào tăng trưởng.

Đế Trọng Sinh mạnh mẽ, Nhạc Bình Sinh dọc theo con đường

này có chỗ nghe nói, từng cái so với Võ Tiên Thiên càng phải cường hoành võ đạo danh túc kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên chết ở trong tay của hắn, trấn áp cả tòa Thần La Võ Đô tông sư cao thủ, võ đạo mạnh mẽ hiển lộ không thể nghi ngờ.

Mà Nhạc Bình Sinh vừa mới lộ diện, hoàn toàn không có ngươi tới ta đi vừa đi vừa về thử ý đồ, trực tiếp bộc phát ra thực lực mạnh nhất, thậm chí vì bảo đảm vạn vô nhất thất, mày cũng không nhăn trực tiếp thiêu đốt 10000 điểm linh năng đơn vị, một đao giết địch!

Mà Đế Trọng Sinh cường hoành cũng hoàn toàn chính xác từ khía cạnh phản ứng ra:

5000 điểm linh năng đơn vị!

Vẻn vẹn Đế Trọng Sinh một người, liền cung cấp tương đương với Xích Huyết Giáo giáo tông, Huyền Khôi bốn người, Hoàng Tuyền bốn người cái này tổng cộng chín vị khí đạo tông sư tổng cộng!

Tạm thời không có đi suy nghĩ sâu xa Đế Trọng Sinh vì sao có thể cung cấp nhiều như thế linh năng đơn vị, hắn đã đi tới Thông Thiên tháp bên ngoài trăm trượng địa phương, trong mắt màn sáng tán đi.

Ân

Đúng lúc hạ đạt sau cùng thông điệp, đem Cơ Sùng Quang cái này chó nhà có tang bức bách ra thời khắc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt hơi động một chút, Thông Thiên tháp phía trên, hơn mười đạo sáng chói trường hồng bắn ra mà ra, vượt ngang hư không, dừng lại tại Nhạc Bình Sinh trước mặt bên ngoài hơn mười trượng.

Đoan Mộc Hồng tính cả cái khác hơn mười vị tham nghị trưởng lão thân ảnh hiển lộ ra, từng cái sắc mặt cùng với phức tạp

nhìn qua Nhạc Bình Sinh. Cùng lúc đó, đến từ Bắc Hoang các nơi tông sư cũng dừng lại, đem ánh mắt chuyển qua xuất hiện tham nghị trưởng lão trên người, tựa hồ muốn biết liên minh sẽ ứng đối ra sao lần này nguy cơ.

"Cách nhau ba ngày, phải lau mắt mà nhìn."

Còn không có đợi Nhạc Bình Sinh nói chuyện, cầm đầu Đoan Mộc Hồng đã trước tiên mở miệng nói:

"Mấy tháng trước Nhạc tông chủ từ Thần Luân Pháp Vương thủ hạ đem khuyển tử cứu, ta còn chưa từng đến nhà gửi tới lời cảm ơn, nghĩ không ra hôm nay lại tại nơi đây gặp nhau, thật sự là làm cho người thổn thức!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 432: Luyện Thần! Giao Phong!

Chương 432: Luyện thần! Giao phong!

Ở đây, hơn mười vị tham nghị trưởng lão đứng chắp tay, xem kĩ lấy Nhạc Bình Sinh, các loại suy nghĩ chuyển động, tâm tình cực độ phức tạp. Nhất đọc sách · một phương khác đến từ các nơi tông sư trong đám người, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người liếc nhau, nhưng không có đứng ra, mà là yên lặng nhìn tình thế phát triển.

Chỉ nghe Đoan Mộc Hồng tiếp tục mở miệng tán thưởng:

"Đế Trọng Sinh người này mặc dù cùng Bắc Hoang thế bất lưỡng lập, nhưng là kỳ nhân võ đạo thực lực lại là tung hoành vãng lai, cường hoành vô song, điểm này rõ như ban ngày, không thể phủ nhận. Mà Nhạc tông chủ có thể lực xắn thiên khoảnh, triệt triệt để để thất bại người này, bảo trì liên minh võ đạo tôn nghiêm cùng vinh quang, làm cho người kính phục, cũng là chúng ta làm gương mẫu!"

Ngữ khí của hắn vô cùng thổn thức, cùng Nhạc Bình Sinh so sánh, bao quát Đế Trọng Sinh ở bên trong trăm ngàn năm qua lưu truyền các loại võ giả truyền kỳ, cũng không tính là cái gì.

Đoan Mộc Hồng bởi vì Đoan Mộc Hòa Vũ nguyên nhân, từ Nhạc Bình Sinh vừa mới bởi vì tiêu diệt Thần Luân Pháp Vương tại võ đạo giới triển lộ sừng đầu là liền có chỗ chú ý, thậm chí còn ủng hộ Đoan Mộc Hòa Vũ mời chào Nhạc Bình Sinh.

Nhưng mà cho dù là lấy hắn lòng dạ, kiến thức, cũng vạn vạn nghĩ không ra bất quá mấy tháng công phu, Nhạc Bình Sinh đã một lần hóa rồng, đứng ở khí đạo tông sư cảnh giới tuyệt đối đỉnh phong, nhìn xuống ngàn vạn võ giả, thậm chí bọn hắn những cái này chấp chưởng đại quyền, tôn quý vô cùng tham nghị trưởng lão giờ phút này đều không thể không tận lực trấn an, một cái xử lý không tốt liền sẽ dẫn phát cực đại náo động.

Chuyện này tựa như là thượng cổ lưu truyền xuống hư vô mờ mịt thánh hiền truyền thuyết, lại thật sự rõ ràng phát sinh ở trước mắt của hắn.

"Quá khen, ngươi là Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng "

Nghe Đoan Mộc Hồng, Nhạc Bình Sinh nhíu mày, lập tức liền biết được thân phận của hắn, nhưng không có bắt chuyện ôn chuyện ý tứ, mặt không thay đổi nói:

"Cơ Sùng Quang người đâu vì cái gì chưa hề đi ra "

"Nhạc tông chủ, xin bớt giận, chúng ta đã biết ngươi phẫn nộ tồn tại. Chuyện này vô luận như thế nào chúng ta đều sẽ cho ngươi một cái thích đáng bàn giao."

Đối mặt Nhạc Bình Sinh gọn gàng dứt khoát tra hỏi, Đoan Mộc Hồng cũng lơ đễnh, trầm ngâm tìm từ, nói ra:

"Nhưng là trước đó, liên minh còn cần tiến hành kỹ càng điều tra , chờ đến hết thảy điều tra rõ ràng về sau, nếu như Cơ Sùng Quang sở tác sở vi thật nghiêm trọng trái với liên minh lệnh cấm, chúng ta sẽ khởi động chính thức vạch tội chương trình, hắn tất nhiên sẽ bỏ ra vốn có đại giới, nhưng là hiện tại, còn xin ngươi tỉnh táo lại chờ một chút thời gian."

"Không sai, Nhạc tông chủ, ngươi có thể yên tâm."

Đoan Mộc Hồng bên người một vị đến từ giới tông phái tham nghị trưởng lão tiếp lời nói:

"Có chúng ta giới tông phái chư vị trưởng lão giám sát, không có người sẽ làm việc thiên tư, chỉ hươu bảo ngựa, nếu như Cơ Sùng Quang sở tác sở vi đạt được xác nhận, chúng ta lập tức liền tiến hành liên hợp thẩm phán, đồng thời mời ngươi dự thính chứng kiến, trả lại ngươi một cái công đạo!"

Trên thực tế, từ Nhạc Bình Sinh mở miệng tiếng gầm khuếch tán toàn thành, triệt để nói toạc ra Cơ Sùng Quang sở tác sở vi về sau, Cơ Sùng Quang quyền lực con đường liền đã đi đến cuối con đường.

Bắc Hoang đại địa khí đạo tông sư đệ nhất nhân tại thiên hạ người trước mặt chỗ hiện ra lực lượng cùng tức giận, lôi cuốn lấy ngàn vạn dân ý, không thể trái ngược, nếu như cưỡng chế đến, không riêng Nhạc Bình Sinh bên này không cách nào bàn giao, chính là thiên hạ võ giả nước bọt đều có thể đem bọn hắn bao phủ, trực tiếp liền có khả năng dao động liên minh mấy trăm năm qua thống trị căn cơ.

Trong chuyện này mặt tất cả tham nghị trưởng lão đều thấy rất rõ ràng, cho dù là cùng là quân phiệt nhất hệ những cái kia tham nghị trưởng lão cũng sẽ không bốc lên thiên hạ to lớn bộc trực, trắng trợn che chở Cơ Sùng Quang. Bọn hắn có khả năng làm chẳng qua là tận lực giảm xuống đối với Cơ Sùng Quang trách phạt, dù vậy cũng coi là triệt để đem Cơ Sùng Quang từ tối cao quyền lực trên sân khấu đánh rớt bụi bặm, dù là hắn đồng dạng thân là một cái thực lực mạnh mẽ thượng vị tông sư cũng khó có thể xoay người.

"Điều tra thẩm phán không, không cần. · "

Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, nhàn nhạt nói ra:

"Những cái này ta đều không cần, ta đã nói rồi, chỉ cần hắn tiếp ta một đao! Chỉ cần hắn có thể đón lấy một đao kia, không riêng những gì hắn làm ta chuyện cũ sẽ bỏ qua, chính là hắn muốn biết bí mật, ta cũng có thể nói cho hắn biết!"

Tiếp ngươi một đao

Ở đây các vị tông sư mí mắt cùng nhau đã run một cái,

Ngoài thành đầu kia ngang qua gần mười dặm to lớn vực sâu vết nứt liền còn tại đó, Đế Trọng Sinh tử vong một màn vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt, ngoại trừ Luyện Thần Tôn Giả loại này cấp bậc cường giả bên ngoài, ai có thể tiếp ngươi một đao

Ngắn ngủi trong trầm mặc, Đoan Mộc Hồng chậm rãi lắc đầu:

"Nhạc tông chủ, nơi này là Thần La Võ Đô, Thông Thiên tháp cũng tượng chưng lấy ta Bắc Hoang uy nghiêm cùng quyền hành, là Bắc Hoang chuẩn mực chỗ. Dù là Cơ Sùng Quang làm lớn hơn nữa ác, chúng ta cũng muốn khởi động quy định chương trình, điều tra rõ ràng về sau mới có thể trừng phạt hắn, mà không phải vận dụng tư hình."

Đoan Mộc Hồng câu nói này nói đến chậm chạp mà kiên quyết, cho dù là đối mặt Nhạc Bình Sinh trên thân ẩn ẩn không thể địch nổi uy thế cũng không có chút nào dao động.

"Đoan Mộc trưởng lão nói không sai!"

Một tham nghị trưởng lão khẽ cau mày nói:

"Nhạc tông chủ, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, cho dù là ngươi một đao Cơ Sùng Quang cũng chưa chắc tiếp được. Chúng ta biết ngươi vũ lực cao tuyệt, nhưng là cũng không có khả năng áp đảo liên minh chuẩn mực phía trên! Hiện tại cũng không phải là chúng ta che chở Cơ Sùng Quang, mà là ngươi muốn hắn tiếp ngươi một đao, tại pháp tại lý không hợp, còn xin

các hạ không muốn tự kiềm chế vũ lực, khiêu chiến liên minh chuẩn mực."

Một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão vốn là một thể, dù cho Cơ Sùng Quang xúc phạm cấm kỵ, nhưng là nếu như liền để Nhạc Bình Sinh như thế trước mặt mọi người một đao đem Cơ Sùng Quang chém giết, liên minh uy nghiêm ở đâu đến lúc đó không chỉ có là Võ Đạo Liên Minh uy nghiêm, chuẩn mực lại bởi vậy lung lay sắp đổ, uy nghiêm mất hết, chính là tính cả lấy còn lại một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão cũng sẽ triệt để mất hết thể diện!

Đây là dao động liên minh thống trị căn cơ đại sự, trên một điểm này mặt không dung lui lại nửa bước, cũng không dung cò kè mặc cả.

"Khiêu chiến liên minh chuẩn mực "

Nhạc Bình Sinh hờ hững nói:

"Các ngươi là tại khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta!"

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên hư không dậm chân, như là giẫm đạp thang trời đồng dạng thân hình cất cao, dưới chân đãng xuất từng vòng từng vòng gợn sóng, vẫn như cũ hướng về Thông Thiên tháp kiên định không thay đổi đi đến, đồng thời thanh âm lãnh khốc truyền ra:

"Hiện tại, người nào cản trở ta, ai liền thay thế Cơ Sùng Quang tiếp ta một đao!"

Nhạc Bình Sinh lại là không nhìn thẳng hiện thân khuyên can trấn an những cái này tham nghị trưởng lão, trực tiếp tiếp tục cất bước, hướng về gần ngay trước mắt Thông Thiên tháp đi đến!

Giờ khắc này, Thông Thiên tháp trước đó Đoan Mộc Hồng bọn người, bao quát đến từ các nơi hơn trăm vị tông sư, Thông Thiên

tháp trung quan chú lấy chư vị tham nghị trưởng lão, tất cả mọi người có chút cứng đờ, một cỗ không thể tin suy nghĩ dâng lên:

Hắn vậy mà bỏ qua hơn mười vị tham nghị trưởng lão hảo ngôn khuyên bảo, muốn một thân một mình trực tiếp trùng kích nghị viện Thông Thiên tháp

Giờ khắc này, sắc mặt của mọi người biến đổi, mí mắt cuồng loạn, không nghĩ tới Nhạc Bình Sinh tính cách như thế quả quyết cương liệt, căn bản không lưu mảy may chỗ trống!

"Nhạc tông chủ! Không muốn sai lầm!"

"Dừng lại! Ngươi đây là tại cùng toàn bộ liên minh là địch!"

"Quá làm càn! Ngươi cho rằng ngươi đã vô địch thiên hạ sao!"

Trong lúc nhất thời không thể tin cảm xúc chợt lóe lên, ở đây hơn mười vị tham nghị trưởng lão cùng nhau phát ra một tiếng quát chói tai!

Thời khắc này Thần La Võ Đô tụ tập hoặc nhiều hoặc ít vị khí đạo tông sư tăng thêm bọn hắn những cái này tham nghị trưởng lão, nói ít đều có bốn năm trăm số lượng, có thể nói cơ hồ là Bắc Hoang tiếp cận một nửa khí đạo tông sư tiếp cận hội tụ như thế!

Mà như vậy dạng quần hùng vờn quanh tình huống dưới, Nhạc Bình Sinh vậy mà cực đoan bá đạo bỏ qua tham nghị trưởng lão trấn an cùng khuyên can, liền muốn ngang nhiên xung kích nghị viện Thông Thiên tháp!

"Nhạc tông chủ!"

Đoan Mộc Hồng giờ khắc này nghiêm nghị quát:

"Ngươi cùng ta Đoan Mộc thế gia nhị trưởng lão riêng có giao tình, chẳng lẽ ngần ấy chút tình mọn cũng không cho a! "

Gan to bằng trời! Coi trời bằng vung!

Giờ khắc này không riêng gì hiện trường đông đảo tông sư không thể tin, Thông Thiên tháp bên trong, thủy nguyệt màn sáng trước đó, theo Nhạc Bình Sinh động tác cùng thanh âm lãnh khốc truyền ra, còn thừa hơn mười vị tham nghị trưởng lão trong lòng chỉ còn lại một cái ý niệm như vậy.

"Nghiệt chướng! Nghiệt chướng!"

Cơ Sùng Quang cứ như vậy ngồi tại hư không ghế đá bên trên, mỗi một cây mạch máu đều bởi vì vô cùng mãnh liệt sỉ nhục cùng nổi giận mà kịch liệt nhảy lên, hắn cắn chặt hàm răng, hai tay nắm quyền, lòng bàn tay đã sớm bị đâm rách, một giọt một giọt máu tươi rơi xuống, có thể thấy được nội tâm của hắn mưa to gió lớn!

"Chỉ cần qua hôm nay! Chỉ cần qua hôm nay! Ta Cơ Sùng Quang đem cuối cùng sức lực cả đời, cho dù là vứt bỏ tất cả, hi sinh hết thảy, cũng muốn đưa ngươi nghiền xương thành tro! Để ngươi chết không có chỗ chôn a!"

Chỉ tiếc mặc cho Cơ Sùng Quang nội tâm phát ra như thế nào ác độc nguyền rủa cùng gào thét, thủy nguyệt màn sáng bên trên đạo thân ảnh kia, vẫn như cũ là thật yên lặng như thế đi tới.

"Đoan Mộc gia chủ, ngươi cùng Cơ Sùng Quang không thân chẳng quen, vì sao muốn thay hắn ra mặt "

Nhạc Bình Sinh bước chân không chút nào dừng lại, không nhanh không chậm, cứ như vậy thẳng tắp hướng về Thông Thiên tháp đi đến, trong miệng thản nhiên nói:

"Chuyện này ngươi tiện tay đứng ngoài quan sát liền tốt, còn lại các vị cũng giống như vậy, hắn đã không nguyện ý ra, như vậy thì từ ta đi vào tìm hắn. Muốn xuất thủ ngăn cản, liền thay Cơ Sùng Quang tiếp ta một đao!"

Mắt thấy Nhạc Bình Sinh như là giẫm đạp thang trời, thân hình dần dần cất cao, từ nhóm người mình trên đỉnh đầu từng bước một hướng về nghị viện Thông Thiên tháp đi đến, Đoan Mộc Hồng mười dư vị tham nghị trưởng lão sắc mặt xanh xám!

Nhưng mà bọn hắn không nhúc nhích, không dám ngăn cản, không thể ngăn cản!

Nếu như ngăn cản, sẽ có hậu quả gì vậy sẽ là tại Thần La Võ Đô toà này ngàn năm hùng thành bên trong bộc phát một trận chiến kinh thế, hơn phân nửa tọa thánh thành chỉ sợ đều sẽ bị san thành bình địa, không biết bao nhiêu dân chúng vô tội đều sẽ chết không có chỗ chôn! Dù là tại hết thảy mọi người cùng công chi mà xuống đem Nhạc Bình Sinh giết chết, lại có bao nhiêu vị tông sư sẽ chết tại Nhạc Bình Sinh đao hạ

Nghĩ đến dạng này thiên băng địa liệt đồng dạng hậu quả nặng nề, vô luận cái nào tông sư, đều cùng nhau hãi hùng khiếp vía.

Không có người hoài nghi Nhạc Bình Sinh có thể hay không nói là làm tại đối mặt ngăn cản là bổ ra một đao kia. Bọn hắn cũng không đánh cược nổi.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh vừa mới vượt qua Đoan Mộc Hồng bọn người đi hướng Thông Thiên tháp, thế cục chuyển biến xấu tới cực điểm một khắc này

"Tiểu hữu, tạm thời bớt giận. . ."

Một đạo phiêu phiêu miểu miểu thanh âm không thể nắm lấy, tựa hồ là đứng tại đỉnh núi mây mù phía trên quanh quẩn mà đến, lại hình như tại người bên tai nhẹ giọng thì thầm, không phải lấy không khí vì chất môi giới truyền bá, giống như là trực tiếp từ bộ não người bên trong vang lên, để cho người căn bản là không có cách nắm lấy thanh âm này nơi phát ra.

"Nghe ta một lời. . ."

Theo thanh âm vang lên, không trung đầy trời phiêu miểu nhàn nhạt mây mù bỗng nhiên hóa thành vô số màu xanh nhạt cánh hoa bay lả tả mà xuống, như là đầy trời màu xanh phù du, trong vắt thanh quang bên trong tràn đầy linh động ý vị. Phô thiên cái địa, chỉ là chỉ một thoáng liền hiện đầy Nhạc Bình Sinh chỗ đứng lập mảnh không gian này!

Ức vạn bay xuống màu xanh trên mặt cánh hoa hiển lộ ra một loại nhàn nhạt màu hồng đến, trong không khí cũng tựa hồ có nhàn nhạt mùi thơm ngát lượn lờ, bay vào mỗi người trong mũi.

Ân

Nhạc Bình Sinh Linh giác lập tức cảm ứng được một cỗ khó nói lên lời, phiêu miểu vô tung cảm giác, cái này đầy trời phất phới thiên hoa, hư hư thật thật, thật thật giả giả, giống như là hư vô ý niệm cảm ứng, lại giống là vừa vặn hái xuống chân thực cánh hoa, mỗi một đường vân đều như vậy rõ ràng, để cho người ta khó phân biệt thật giả.

Mà theo đầy trời cánh hoa phất phới bay tán loạn, tựa hồ nhận lấy một cỗ vô hình lực lượng dẫn dắt, hư không bỗng nhiên tạo thành một cái nho nhỏ vòng xoáy, ức vạn nhỏ vụn cánh hoa nhận dẫn dắt lực lượng cực tốc hội tụ, ngưng tụ thành một cái hình người quang ảnh, còn tại càng phát ngưng thực.

Một cỗ vô hình kì lạ ba động lan tràn toàn thân, tại Nhạc Bình Sinh Linh giác bên trong, đạo này cánh hoa ngưng tụ quang ảnh tán phát vô hình ba động, cũng không phải là căn cứ vào vật chất hoặc là năng lượng phương diện, mà là cùng loại với một loại ý thức, sóng điện não đồng dạng phương diện tinh thần ba động.

Mắt thấy đến dạng này không thể tưởng tượng thủ đoạn, Nhạc Bình Sinh làm sao không biết trước mắt cái này cánh hoa ngưng tụ

mà thành nhân hình là một vị hàng thật giá thật Luyện Thần Tôn Giả

Mấy hơi thở công phu, đạo thân ảnh này ngưng kết thành thực chất, loáng thoáng tựa hồ đó có thể thấy được là một cái dung mạo thanh kỳ lão giả hình dáng tướng mạo, tản mát ra ánh sáng dìu dịu màu.

Chân Võ Pháp Tướng! Luyện Thần Tôn Giả Chân Võ Pháp Tướng giáng lâm!

Giờ khắc này, mặc kệ có hay không tại trận tất cả tông sư con ngươi co rụt lại, nhận ra trước mắt đạo này sáng chói bóng người không còn giống như là trước đó như thế ý chí hình chiếu, mà là thật sự Chân Võ Pháp Tướng giáng lâm!

Mà giờ khắc này trên quảng trường, đã có không ít võ giả dựa vào lấy thân thủ mạnh mẽ, đã lục tục đuổi tới, không dám áp sát quá gần, đồng dạng rung động nhìn qua giữa không trung cái kia đạo từ quang mang cánh hoa ngưng tụ mà thành thân ảnh.

Chỉ bất quá vị này xuất hiện Luyện Thần Tôn Giả có phải là hay không trước đó ý niệm hóa thân bị đánh nát vị kia, bọn hắn trong lúc nhất thời còn không cách nào xác định.

"Vừa rồi người trẻ tuổi kia, tuổi còn trẻ, lại vũ lực cao tuyệt. Chính là lão phu ý chí hình chiếu đều bắt hắn không thể làm gì, ngay cả ta nghĩ không ra, ta Bắc Hoang đại địa bên trên nhưng lại có so với hắn còn muốn ưu tú võ giả!"

Trong yên tĩnh, vị này Luyện Thần Cự Phách mở miệng, tựa hồ đối với ở giữa chính mình ý chí hình chiếu bị đánh nát sự tình không chút phật lòng, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, ánh mắt vui mừng, nói:

"Lão phu danh hào bạch lộc, hôm nay nhìn thấy ta Bắc Hoang

một viên võ đạo chi tinh từ từ bay lên, không ngày sau đem lại thêm một vị Tôn giả, ta lòng rất an ủi!"

Bạch lộc! Đây là Bạch Lộc Võ Tôn!

Nghe được cái danh hiệu này, bao quát Thông Thiên tháp bên trong còn thừa tham nghị trưởng lão, Đoan Mộc Hồng bao quát ở đây trên trăm vị tông sư cùng nhau khom mình hành lễ, thần thái cung kính, thanh âm quanh quẩn hư không:

"Tham kiến Bạch Lộc Võ Tôn!"

Luyện Thần Tôn Giả thần long kiến thủ bất kiến vĩ, trừ phi liên minh gặp hủy diệt nguy cơ, nếu không sẽ không nhúng tay thế tục sự vật. Mà lại mặc dù Thần La Võ Đô toà này võ đạo thánh thành bên trong lâu dài có Luyện Thần Tôn Giả trấn thủ ở đây, nhưng lại có thay phiên chế độ, cũng là tuyệt đối cơ mật, cho dù là những cái này tham nghị trưởng lão cũng đều không biết rõ tình hình.

Đây cũng là vì phòng bị tân triều phương diện tầng không ngoài nghèo tình báo điều tra.

Mà vị này Bạch Lộc Võ Tôn chính là một vị trải qua tân triều thành lập, Đại Hoang Thần Triều hủy diệt, cùng năm đó tân triều cùng võ đạo giới diệt tuyệt một trận chiến, vẫn như cũ tồn tại đến nay còn sống truyền kỳ.

Vị này Bạch Lộc Võ Tôn tên thật không người biết được, mà lại kỳ nhân tại ngàn năm trước cũng không phải là xuất từ cái gì võ đạo thế lực lớn, chẳng qua là một giới tán tu võ giả.

Tại Đại Hoang Thần Triều hùng bá đương thời tình huống dưới, hắn sinh sinh lấy tán tu chi thân thành tựu một thân kinh thiên động địa võ đạo, đồng thời còn tham dự lúc trước lúc trước công phá Đại Hoang Thần kinh tuyệt thế một trận chiến, là một vị

chân chính hoá thạch sống.

Làm người thoải mái, không câu nệ tiểu tiết, buông thả không bị trói buộc, thích nhất du lịch bốn phía, thậm chí là đối với võ giả tới nói nguy cơ tứ phía tân triều nội địa hắn đều chui vào trong đó, sinh hoạt qua thời gian không ngắn. Tại không có trấn thủ ở Thần La Võ Đô thời gian bên trong, Bắc Hoang đại địa khắp nơi đều lưu truyền vị này cự phách cầm kiếm bốn phía, trò chơi hồng trần cố sự.

Một vị thọ quá ngàn năm võ đạo cự phách!

Những cái này Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không biết được.

Linh giác triệt để quét nhìn trước mặt quang ảnh, lại chỉ cảm thấy trống rỗng, tựa hồ cũng không có vật chất tồn tại ở đây.

Đối mặt với vị này Luyện Thần Tôn Giả giáng lâm, Nhạc Bình Sinh tay phải lại nhẹ nhàng đặt lên chuôi đao phía trên:

"Ngươi cũng là đến ngăn cản ta "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 433: Các Loại Chính Là Ngươi

Chương 433: Các loại chính là ngươi

Tại Bạch Lộc Võ Tôn tôn này thường nhân kích cỡ pháp tướng bên hông, gấp buộc lên một cái đồng dạng như là lưu ly chế tạo hồ lô rượu, bay lả tả quang vũ dập dờn vào hư không bên trong, từ pháp tướng trên thân dọc theo đạo đạo ánh sáng óng ánh mang phất phới, thiên hoa loạn trụy, lộng lẫy, như là một tôn thiên thần giáng lâm đến trong nhân thế.

Mà Nhạc Bình Sinh như thế không chút nào thu hút vượt đao mà đứng động tác, lập tức để tất cả chú ý hắn chư vị tham nghị trưởng lão mí mắt cuồng loạn!

Hắn muốn làm cái gì

Chẳng lẽ hắn cũng giống trước đó Đế Trọng Sinh, phải hướng một vị Luyện Thần Tôn Giả xuất thủ

Thế nhưng là trước mắt vị này Bạch Lộc Võ Tôn cũng không phải là lấy ý niệm hình thành hình chiếu, mà là hàng thật giá thật quán chú cuộc đời mạnh nhất võ đạo ý chí, trải qua hơn bách thượng thiên năm cô đọng Chân Võ Pháp Tướng!

Chân Võ Pháp Tướng có thể phát huy ra võ giả mười thành thậm chí là mười hai thành lực lượng, tuyệt đối không phải trước đó Đế Trọng Sinh chỗ đánh tan cái kia ý chí hình chiếu có khả năng so sánh.

"Rốt cục hiện thân. . ."

Trong hư không, đối mặt không thể tưởng tượng phương thức giáng lâm vị này Luyện Thần Tôn Giả, Nhạc Bình Sinh vượt đao mà đứng, ánh mắt chỗ sâu lại không ngạc nhiên chút nào, ngược lại đều là nóng lòng không đợi được tâm tình vui sướng.

Cơ Sùng Quang ở trước mặt của hắn chẳng khác nào là dê đợi làm thịt, giết chết hắn nhiều cơ hội không kể xiết, căn bản không cần như thế đại động can qua, tại Thần La Võ Đô dạng này hội tụ thiên hạ một nửa tông sư địa phương cùng toàn bộ nghị viện liên minh đối chọi gay gắt.

Hắn mục tiêu chân chính, chính là Luyện Thần Tôn Giả.

Hắn lực lượng bây giờ, dứt bỏ lợi dụng phương thức không nói, có thể nói đã triệt đứng ở hiện hữu cảnh giới đỉnh phong, cho dù là lấy linh năng cường hóa khai thác cường hoành thể phách đều đã đạt tới dung nạp gánh chịu cực hạn, cũng không cách nào tăng lên nữa. Mà đối mặt Đế Trọng Sinh hắn vì tốc chiến tốc thắng, trực tiếp thiêu đốt bộc phát linh năng nhất kích tất sát, trên thực tế cũng không có đo đạc xuất hiện có lực lượng chân chính cực hạn.

Đế Trọng Sinh mặc dù tính được là là một cái đối thủ lợi hại, lại không phải hắn muốn nhất đối thủ.

Nhạc Bình Sinh rất muốn biết, một vị có thể nói đại biểu cho trước mắt đã biết tối cao đoan vũ lực Luyện Thần cảnh giới cự phách, cái gọi là ý chí phương diện can thiệp hiện thực, tinh thần công phạt các loại đến cùng có dạng gì chỗ thần kỳ lấy hắn hiện hữu lực lượng đối mặt phần thắng lại như thế nào

Những cái này đối với hắn đột phá luyện thần có thể tạo được tham khảo cùng dẫn dắt tác dụng, xa so với giết chết một cái nho nhỏ Cơ Sùng Quang trọng yếu hơn được nhiều. Nhất đọc sách nhìn

nhìn ·

Nếu như nói trên đời này có một chỗ tồn tại Luyện Thần Tôn Giả dạng này võ đạo cự phách, như vậy nơi này tất nhiên chính là Thần La Võ Đô! Nhạc Bình Sinh trước đó cố ý từng bước ép sát, chính là vì mang theo đại thế, đem trong thành ẩn núp trấn thủ Luyện Thần Tôn Giả bức bách ra!

Mà bây giờ như ước nguyện của hắn, Bạch Lộc Võ Tôn xuất hiện.

"Tiểu hữu không cần khẩn trương, ta cũng không có địch ý."

Liền lặng ngắt như tờ thời khắc, tại Nhạc Bình Sinh trong ánh mắt, vị này Bạch Lộc Võ Tôn đối Nhạc Bình Sinh động tác không chút phật lòng, mở miệng cười nói:

"Ta đã biết ngươi phẫn nộ tồn tại, ngươi một đao kia để ta tới tiếp, như thế nào cũng không phải là ta muốn che chở ai, mà là nếu như ta không tiếp nổi, tự nhiên không ai có thể ngăn cản ngươi, ngươi muốn làm cái gì thì làm cái đó. Nếu như ta tiếp nhận, ngươi liền cho lão phu một bộ mặt, y theo liên minh chuẩn mực đến xử lý chuyện này, như thế nào "

"A "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, không nghĩ tới còn không đợi chính mình mở miệng, cái này Bạch Lộc Võ Tôn liền tự mình đưa ra như thế một cái phương pháp đến, chính giữa hắn ý muốn.

Cái này hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn, Nhạc Bình Sinh lập tức vui vẻ gật đầu, nói:

"Như thế, tốt!"

Bạch Lộc Võ Tôn biến thành quang ảnh cười ha ha một tiếng, tiếng cười cứng cáp hữu lực, tựa hồ không có chút nào địch ý,

ngược lại là tràn ngập một loại đối kẻ đến sau thưởng thức:

"Ngươi ta ngoài thành một trận chiến!"

Dứt lời, đạo này từ cánh hoa tạo thành bóng người bỗng nhiên giải thể, hóa thành một cỗ trùng trùng điệp điệp quang vũ dòng lũ, vượt ngang chân trời, hướng về ngoài thành mà đi!

Cơ hồ tại vị này Luyện Thần Tôn Giả hướng về ngoài thành mà đi đồng thời, Nhạc Bình Sinh thân hình nhất chuyển, bước chân một bước, cả người quét sạch lên ngàn vạn khí lãng, phát ra kịch liệt âm bạo thanh, theo sát phía sau hướng về ngoài thành vượt qua mà đi.

Tại hai người cùng nhau khởi hành đi ra khỏi thành giờ khắc này, ở đây tất cả tông sư cường giả ánh mắt không thể tưởng tượng nổi.

Thế mà thật muốn cùng Luyện Thần Tôn Giả động thủ !

Thẳng đến hai thân ảnh đã hóa thành chân trời điểm đen, gần như không thể gặp lúc, bọn hắn mới tốt giống đại mộng mới tỉnh, không để ý tới suy nghĩ nhiều, cùng nhau khởi hành, đuổi sát mà lên!

Nhạc Bình Sinh lấy hoàn toàn xứng đáng Khí Đạo Tông Sư cảnh giới đệ nhất nhân thực lực, đối chiến một vị ngàn năm cự phách, luyện thần võ tôn, này lại là như thế nào một trận đại chiến chấn động thế gian

Bọn hắn ai cũng không muốn bỏ lỡ.

Trong lúc nhất thời âm thanh không ngừng bên tai, trên trăm đạo nguyên khí trường hồng nhấc lên một mảnh sóng biển dâng trào, cùng nhau hướng về ngoài thành trào lên mà đi!

Mà đã hao hết công phu, lục tục ngo ngoe trào lên mà đến biển

người ngước đầu nhìn lên lấy đại biểu cho trên trăm vị tông sư năm màu trường hồng, cùng nhau ngây ngẩn cả người.

. . .

Ngoài thành, bay qua to lớn vết đao vực sâu, trăm vị tông sư lại lần nữa mí mắt hơi nhảy, âm thầm kinh hãi.

Đạo này vết đao vực sâu khó khăn lắm kéo dài đến Thần La Võ Đô gần bên ngoài một dặm, nếu như lúc ấy Nhạc Bình Sinh bổ ra một đao kia là lại tới gần Thần La Võ Đô một chút, chỉ sợ sừng sững trăm ngàn năm to lớn tường thành đều sẽ hôi phi yên diệt, mà lúc đó cửa thành tụ tập biển người cũng đồng dạng khó mà may mắn thoát khỏi.

Cuồng phong kêu khóc, tầm mắt của mọi người ở trong vạn dặm trời trong dưới, hai thân ảnh đứng yên hư không nhưng không có động thủ, phảng phất tại trò chuyện với nhau cái gì.

Hô!

Trên trăm đạo trường hồng tốc độ chậm lại, dừng lại tại khoảng cách hai đạo nhân ảnh bên ngoài mấy dặm địa phương.

Hai người kia động thủ, chỉ sợ so với Đế Trọng Sinh trận chiến kia còn muốn hung mãnh nguy hiểm, tới gần đối bọn hắn tới nói cũng quá nguy hiểm.

Gió nhẹ lướt qua, giương lên Nhạc Bình Sinh áo bào.

"Dạng này một đao. . . Khí Đạo Tông Sư cảnh giới bên trong, ngươi đã không đối thủ nữa."

Đánh giá một chút xa xa vết đao vực sâu, Bạch Lộc Võ Tôn xoay đầu lại, lưu ly hổ phách trong suốt pháp thân hiện ra giống như người sinh động như thật biểu lộ, ngữ khí tựa hồ là đang tán thưởng, chợt hỏi:

"Tiểu hữu, ta xem ngươi bước vào võ đạo tuổi tác không hề dài lâu ta đoán, có lẽ vẫn chưa tới một cái giáp "

"A "

Đối mặt dạng này một vị đứng ở võ đạo kim tự tháp đỉnh tiêm cự phách, Nhạc Bình Sinh cũng tò mò quan sát tỉ mỉ cảm giác cỗ này thường nhân kích cỡ Chân Võ Pháp Tướng.

Trước mắt hắn tôn này Chân Võ Pháp Tướng cùng Xích Huyết Giáo giáo tông tôn này đỉnh thiên lập địa Huyết Đế Pháp Thân hoàn toàn khác biệt, cho hắn một loại hư thực chuyển đổi, một khắc trước hoàn hư không mờ mịt, sau một khắc liền như là chân chính phỉ thúy lưu ly cảm giác, như là linh dương móc sừng, bát ngát mà theo. Không giống như là Huyết Đế Pháp Thân, tràn ngập tà ác, hỗn loạn, cảm giác tàn nhẫn.

Mà lại cái này Bạch Lộc Võ Tôn mặc dù là cao quý võ đạo cự phách, nhưng là khí chất ôn hòa, làm cho người như mộc xuân phong, không có chút nào giá đỡ, khác Nhạc Bình Sinh cảm thấy mười phần kỳ quái. Chỉ bất quá đến cùng là cái này Bạch Lộc Võ Tôn bản tính như thế vẫn là ngụy trang, cái này không được biết.

Nhạc Bình Sinh thuận miệng hỏi:

"Ngươi là như thế nào đoán được "

"Con mắt của ngươi đã nói cho ta biết."

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ cười nhẹ một tiếng, sau đó có chút nghiêm một chút, tay giơ lên:

"Nhàn thoại cho sau lại nói, tiểu hữu, mời!"

"Ngươi xuất thủ trước đi."

Mà đối mặt bạch lộc Kiếm Tôn mời, Nhạc Bình Sinh lại lắc

đầu:

"Ta nghĩ cẩn thận cảm thụ một chút, cái gọi là Luyện Thần cảnh giới, đến cùng thì thế nào thần kỳ uy năng "

Hắn muốn đặt mình vào hoàn cảnh người khác tự mình từ nhỏ bé phương diện cảm thụ Luyện Thần Tôn Giả thủ đoạn, cũng vì đến tiếp sau phương hướng đi tới làm ra chuẩn bị cùng phán đoán. Đồng thời cũng nhìn một chút, hắn hiện tại không bằng vào linh năng, cùng luyện thần cự phách so sánh chênh lệch hoặc nhiều hoặc ít

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 434: Đại Va Chạm!

Chương 434: Đại va chạm!

Theo thanh âm truyền lại, Bạch Lộc Võ Tôn lại tựa hồ như sớm có đoán trước, đối Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, cũng không cho rằng hắn cuồng vọng, càng không có bởi vì Nhạc Bình Sinh cảnh giới thấp hơn chính mình mà khinh thị ý tứ. Muốn nhìn sách sách ·

Hắn gật đầu cao giọng cười dài, thanh âm bài không liệt nói:

"Tốt, tốt, tốt! Ta liền biết tiểu hữu ngươi có chỗ tố cầu, loại này truy tìm võ đạo cao phong tinh thần ta lúc tuổi còn trẻ đã từng có, có dạng này tinh thần, võ đạo chi lộ bên trên hết thảy gian nan hiểm trở đều không đáng nhắc lên, ngược lại sẽ hóa thành ngươi động lực để tiến tới cùng tư lương!"

Tiếng cười ngừng, Bạch Lộc Võ Tôn pháp tướng chi thân bên trên tách ra trong suốt quang huy, ánh mắt của hắn trịnh trọng nhìn xem Nhạc Bình Sinh, nói:

"Tiểu hữu chú ý!"

Còn chưa dứt lời, Bạch Lộc Võ Tôn nhẹ nhàng điểm một cái bên hông lưu ly hồ lô, một đạo uốn lượn dòng nước tự phát từ nhỏ hẹp miệng hồ lô bên trong bay lên, một cỗ hương thơm bốn phía, nghe ngóng say mê mùi rượu trong lúc đó tràn ngập, bao phủ mảnh không gian này! Liền ngay cả vài dặm bên ngoài rất nhiều

tông sư cũng toàn bộ đều tại thời khắc này ngửi được, hoặc là nói là trên tinh thần bị động "Cảm giác" đến cỗ này hương khí!

Không phải thông qua khí vị truyền bá, mà là trực tiếp tại tinh thần, ý thức bên trong, cảm nhận được cỗ này mùi rượu!

Một đạo, năm đạo, mười đạo...

Đạo đạo rượu tụ tập mà thành dòng nước còn quấn bạch lộc Kiếm Tôn quanh thân phun trào, mà cái kia lưu ly trong hồ lô, phảng phất chuyên chở vô cùng vô tận rượu ngon, còn tại không ngừng có dòng nước trào lên mà ra.

"Một kiếm này, tên là say gối hồng trần!"

Tiếng nói vang lên đồng thời, Bạch Lộc Võ Tôn chập chỉ thành kiếm, hư không một chỉ, xa xa một kiếm ám sát!

Coong!

Hét dài một tiếng, như rồng gầm phượng gáy, xa xa xẹt qua chân trời, như là lợi kiếm đồng dạng đâm vào màng nhĩ của mọi người bên trong, nghìn vạn đạo rượu hội tụ, tăng vọt thành một đạo ngàn trượng kinh thiên kiếm khí, một kiếm đâm thủng bầu trời!

Kiếm khí đầy trời cực địa, chừng một ngàn hai trăm trượng! Một kiếm này chém ra mênh mang không khí, phá vỡ chân trời tầng mây, cách cách xa hai, ba dặm dựa theo vẫn như cũ để quan chiến đông đảo tham nghị trưởng lão cảm thấy toàn thân lông tơ run rẩy, một cỗ hàn khí xông thẳng lọn tóc, cảm giác chính mình tại đạo kiếm quang này hạ như là sâu kiến đồng dạng nhỏ bé. nhất đọc sách sách ·

Lớn! Vô cùng to lớn!

Giờ khắc này, nơi xa quan chiến chúng tông sư chỉ cảm thấy

con mắt đau xót, kinh khủng rượu kiếm khí lớn lên theo gió, trực tiếp hóa thành một đầu tràn ngập nồng đậm mùi rượu, lao nhanh gào thét, trùng trùng điệp điệp vô tận Thiên Hà, hư không khuynh đảo mà xuống! Phảng phất là tại một kiếm bên trong đem vô tận Thiên Hà thỏa thích diễn hóa, lại từ thiên khung phía trên khuynh đảo, đánh xuống, chém xuống!

Một nháy mắt! Phong ba hét giận dữ, phảng phất ẩn chứa mọi loại khí tượng: Uông dương đại hải, mưa to gió lớn, kinh đào hải lãng, hồng thủy bộc phát, mưa to mưa lớn, vô số khí tượng ở trong đó diễn dịch, vô số hơi nước bốc lên lên bên trong, chớp mắt rót thành một đầu hạo đãng Thiên Hà, cuồn cuộn mà xuống, khí thôn vạn dặm, vạn cổ chảy dài!

Sóng lớn vỗ bờ, cuốn lên ngàn đống tuyết!

Cuồn cuộn dài Giang Đông nước trôi, chảy xiết đến biển không còn về!

Cơ hồ ngay tại tiếng nước đại tác đồng thời, thiên không bỗng nhiên trường phong mênh mông, trong khoảnh khắc chính là hồng trần vạn trượng, Yên Hà đạo đạo, hốt hoảng bên trong, lại ẩn hiện chim thú cá trùng, cỏ cây sông núi, người buôn bán nhỏ, nam nữ si tình, được làm vua thua làm giặc, tình yêu hận biệt ly, ức vạn sinh linh vô tận tang thương biến ảo cưỡi ngựa xem hoa hiển hiện!

Thế gian vạn thái, hồng trần cuồn cuộn, ai có thể may mắn thoát khỏi có thể siêu thoát thế tục chỉ có trong truyền thuyết thánh hiền triết nhân, mặc nó hồng trần cuồn cuộn mà qua, ta từ thái thượng vong tình, tiêu dao không ngại. Mà cho dù là tu luyện đến cảnh giới tông sư cường giả, đối mặt đạo này hồng trần Thiên Hà đều muốn đắm chìm đến cái này diễn dịch thế gian vạn thái, cuồn cuộn hồng trần ý cảnh bên trong, cuối cùng bị cái kia chém giết tục trần ý chí tính cả vạn trượng hồng trần cùng một chỗ trảm diệt!

Trên đời mọi loại thanh sắc khuyển mã, toàn bộ một kiếm chặt đứt; nhân gian ngàn trượng hồng trần cuồn cuộn, không bằng một kiếm trảm chi; chúng sinh ba ngàn phiền não tia, dựa theo từ một kiếm chém tới. Giờ khắc này, Bạch Lộc Võ Tôn một kiếm chỉ coi vô lượng rượu sông làm kiếm! Lấy vạn trượng hồng trần vì phong! Là một đạo kham phá thế gian cảm xúc, nhìn thấu nhân gian hồng trần trảm bụi chi kiếm! Chặt đứt hết thảy phiền não, truy tìm chí cao đại đạo trí tuệ chi kiếm!

Kiếm này trực chi vô tiền, cử chi vô thượng , ấn chi không dưới,

Vung chi vô bàng. Bên trên quyết mây bay, hạ tuyệt địa duy!

Giờ khắc này, hai ba dặm bên ngoài các vị tông sư ý niệm bên trong, một đạo hạo đãng Thiên Hà phảng phất bị thiên thần giơ lên, sau đó đánh rớt, chân trời cũng bị một chút chém ra.

Nhưng là trên thực tế, nếu có người rời xa giao chiến phạm vi tránh đi Bạch Lộc Võ Tôn ý chí can thiệp phạm vi quan sát nơi này, liền sẽ phát hiện, kỳ thật ngày này tế Phong Thanh Thiên minh, mây cuốn mây bay, chính là ngay cả hơi lớn một điểm gió đều không có, nơi nào có cái gì ngàn trượng kiếm khí, vô lượng Thiên Hà

Đây chính là Luyện Thần Tôn Giả khí cùng ý hợp, ý chí phương diện tuyệt cường công phạt thủ đoạn!

Ầm ầm!

Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy quanh thân hết thảy sắc, hương, vị, âm thanh, xúc, pháp, đủ loại lục thức ngũ uẩn tất cả đều trốn vào không minh chi cảnh, tựa hồ toàn bộ thế giới đều lâm vào Vô Thượng đại phá diệt lớn sụp đổ bên trong, vô biên phong ba hét giận dữ bên trong, Nhạc Bình Sinh chỉ có thể khó khăn lắm cảm nhận được tự thân tồn tại, còn lại, hết thảy giai

không.

Cái kia hạo đãng Thiên Hà trào lên thanh âm, sớm đã che mất Nhạc Bình Sinh thính giác, chết lặng tất cả cảm giác thần kinh, chỉ có cái kia một luồng mang theo vô cùng sắc bén chi ý kinh khủng ý niệm, tại đây hết thảy đều không thế giới bên trong, hiển lộ rõ ràng ra vô cùng ánh sáng lóa mắt màu, áp chế hết thảy, che giấu hết thảy, phá hư hết thảy, trảm diệt hết thảy.

Ý niệm bên trong, trên người hắn phảng phất một nháy mắt liền xuất hiện vô số đạo tất cả lớn nhỏ, giăng khắp nơi kiếm thương.

Mà những cái này kiếm khí vết thương, tất cả đều là Nhạc Bình Sinh vô ý thức cho rằng "Thương thế", là tại Bạch Lộc Võ Tôn cái này vô song một kiếm uy năng quyết tâm có cảm giác, thân thể tuân theo ý thức phán đoán, biến thành chân chính thương thế!

Kiếm trảm nhục thân, tâm trảm linh hồn!

"Tốt!"

Đã triệt để cải thiên hoán địa ý thức phương diện, Thiên Hà trào lên thanh âm hùng vĩ vô cùng, đinh tai nhức óc, Nhạc Bình Sinh thanh âm lại vô cùng kiên định nổ vang!

Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh quanh thân đã mở ra hai trăm bốn mươi mệnh khiếu trong nháy mắt sáng lên, tinh huy đại phóng! Cùng lúc đó trăm đạo, nghìn đạo, vạn đạo tinh thần xạ tuyến thiên khung bắn ra mà xuống, ở sau lưng của hắn không gian vặn vẹo hội tụ, ẩn ẩn xuất hiện ở một phương vô cùng bao la thâm thúy u ám tinh không!

Phảng phất không gian trực tiếp được mở ra một lỗ hổng , liên tiếp đến vũ trụ trong chân không, không biết hoặc nhiều hoặc ít ức vạn năm ánh sáng bên ngoài vũ trụ màn trời phía trên một chút

xuyết lấy lấm ta lấm tấm lóe sáng tinh thần, hùng vĩ, bao la, rung động, không thể hình dung.

Một đạo mông lung, tựa hồ giấu ở vô tận thời không chỗ sâu Ngân Hà vượt ngang toàn bộ hư ảo vũ trụ, trùng trùng điệp điệp, vô biên vô hạn, trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi, như là chống lên toàn bộ vũ trụ thiên địa sống lưng, tản ra một loại nhiếp nhân tâm phách vĩ ngạn lực lượng, Chí Tôn đến quý, không thể hình dung, là đủ trấn áp hoàn vũ Bát Cực, Vũ Trụ Hồng Hoang.

Bang lang!

Vũ trụ tinh không huyễn tượng chỉ duy trì một cái chớp mắt, tại đao thanh vang lên sát na đột nhiên vặn vẹo, phảng phất toàn bộ tràn vào Lưu Quang Tinh Vẫn đao trong thân đao, theo huy hoàng đao khí, cùng nhau bắn ra!

Giờ khắc này, đón Thiên Hà treo ngược, đón vạn trượng hồng trần, vô số tình yêu hận tình cừu ồn ào náo động quét sạch, hai trăm bốn mươi mệnh khiếu điên cuồng chấn động, tiên thiên tinh thần chi khí kịch liệt bạo tạc, Nhạc Bình Sinh triệt để vận dụng tự thân sở hữu lực lượng, rút đao chém ra!

Ầm ầm!

Một đạo phảng phất im ắng, lại phảng phất thiên băng địa liệt đồng dạng tiếng vang nổ tại vài dặm bên ngoài đông đảo tông sư trong lòng, như là một ngày rơi vào mặt đất, vô biên chói mắt cường quang bộc phát, trong khi giao chiến hết thảy hết thảy đều bị dìm ngập, mãnh liệt sóng năng lượng văn cuồng quét khuấy động, thiên địa triệt để nghẹn ngào, lâm vào triệt để sụp đổ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 435 + 1 Chén Rượu

Chương 435: 1 chén rượu

Trên không trung, ánh nắng hơi say rượu, gió nhẹ chầm chậm. muốn nhìn sách ··

Không có Thiên Hà, không có Yên Hà, càng không có vạn trượng hồng trần, phảng phất trước đó phát sinh hết thảy chẳng qua là ảo ảnh trong mơ, thanh tỉnh qua đi chỉ có tĩnh mịch.

Góc áo nhẹ nhàng phiêu diêu, Nhạc Bình Sinh cả người hoàn hảo không chút tổn hại, trên thân một tơ một hào thương thế đều không có, cứ như vậy duy trì rút đao chém ra tư thế, đứng ở hư không.

Kết quả như thế nào

Ánh mắt khôi phục qua đi, thông thiên tháp bên trong Cơ Sùng Quang cùng các vị tham nghị trưởng lão nhìn chòng chọc vào thủy nguyệt màn sáng, mà hiện trường chư vị tông sư sắc mặt trang nghiêm, ngưng thần mà trông, trong lòng đồng dạng cực độ nghi hoặc.

Cái này trong chốc lát đối bính hiển nhiên hoàn toàn vượt ra khỏi bọn hắn hiện hữu cảnh giới có thể hiểu được phạm trù, liền ngay cả tầm mắt của bọn hắn trong lúc nhất thời cũng vô pháp phán đoán kết quả.

Bạch Lộc Võ Tôn đối diện, Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong hiện lên một tia mê mang, không hiểu, sau đó, liền đem tất cả lực chú ý bỏ vào trước mặt hắn ba thước chỗ lơ lửng sự vật lên.

Kia là một cái lớn chừng bàn tay, chiếu sáng rạng rỡ, hơi mờ bình rượu.

Loáng thoáng có thể nhìn thấy, bình rượu ở trong rượu nhẹ nhàng đang dập dờn, phiêu đãng ra từng tia từng sợi mùi rượu, truyền vào Nhạc Bình Sinh hơi thở ở trong.

Hồng trần vạn trượng, vạn cổ chảy dài Thiên Hà hết thảy không còn tồn tại, Nhạc Bình Sinh trước mắt cuối cùng xuất hiện như thế một cái chân thực tồn tại, nguyên khí ngưng tụ bình rượu, một mình lơ lửng ở trước mặt của hắn.

Thật giống như Bạch Lộc Võ Tôn mới vừa rồi không phải thi triển ra một đòn kinh thiên động địa, mà chẳng qua là đem một chén rượu đưa đến Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Tại Nhạc Bình Sinh đối diện, Bạch Lộc Võ Tôn cao giọng mà cười, tiếng cười thoải mái mà buông thả không bị trói buộc, tựa hồ hoàn toàn quên đi thân phận của mình:

"Tiểu hữu, lão phu mời ngươi, cùng uống chén này!"

Dứt lời, cũng không đợi Nhạc Bình Sinh đáp lại, Bạch Lộc Võ Tôn lấy pháp tướng chi thân xa xa giơ lên trong tay mình lưu ly hồ lô, ánh mắt rạng rỡ, phảng phất tại nâng chén ra hiệu, sau đó trực tiếp ngữa cổ nâng ly!

Giờ khắc này, vị này thọ quá ngàn năm võ đạo cự phách không có chút nào Nhạc Bình Sinh trong tưởng tượng bộ dáng, cũng cùng trước đó ôn tồn lễ độ hành vi cử chỉ khác nhau rất lớn, càng giống là một cái lùm cỏ hào hiệp, trong rượu Kiếm Tiên, không bám vào một khuôn mẫu hư không nâng ly rượu ngon, hào khí ngất trời!

Đây là có chuyện gì

Trong lúc nhất thời quan chiến tất cả tông sư đều không rõ ràng cho lắm, hai mặt nhìn nhau. Nhất đọc sách nhìn·

Mà Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú trước mắt bình rượu, trầm ngâm, chậm rãi vươn tay ra, bắt được trước mặt hắn chén rượu.

Bình rượu vào tay hơi lạnh, ôn nhuận xúc cảm truyền đến, phảng phất cấp cao nhất lưu ly ngọc thạch chế tạo.

Sau đó, hắn nâng chén, uống một hơi cạn sạch.

Trong khoảnh khắc, hương thuần chất lỏng du nhưng lướt qua đầu lưỡi, làm trơn qua hầu, trơn bóng nhập tiếng nói, ủ ấm lưu động tại giữa bụng, chầm chậm rời rạc tại mũi hút bên trong, lặng lẽ ẩn vào trong huyết mạch, nhẹ nhàng nhu nhu phảng phất triệt để liền thành một phần của thân thể hắn.

Trong rượu, có sông núi non sông hương vị, có băng thiên tuyết địa hương vị; có trăm hoa đua nở hương vị, có núi lửa bộc phát hương vị. . . Đủ loại phiêu miểu cảm giác, cưỡi ngựa xem hoa, thay nhau giao thế.

Ngọt bùi cay đắng, thế gian muôn màu, trong lúc nhất thời cùng nhau vọt tới, tựa hồ một chén rượu này bên trong liền nổi lên vạn trượng hồng trần.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi mở mắt ra, dù là hắn không yêu rượu, cũng rất ít uống rượu, giờ khắc này cũng không khỏi đến mở miệng:

"Rượu ngon!"

"Tiểu hữu thích liền tốt!"

Nghe được Nhạc Bình Sinh tán thưởng, Bạch Lộc Võ Tôn nở nụ

cười hớn hở: Ý vị thâm trường nói:

"Còn tốt tiểu hữu không có sử dụng đánh bại ngay từ đầu một đao kia, bằng không mà nói ngươi ta một chén rượu này nhưng là không còn đến uống."

Trên thực tế, Nhạc Bình Sinh giết chết Đế Trọng Sinh cái kia tuyệt cường một đao, mới là hắn hiện thân ngăn cản Nhạc Bình Sinh, cũng là hắn cực kỳ thưởng thức chân chính nguyên nhân. Như thế một đao, tuyệt đối không phải Khí Đạo Tông Sư cảnh giới có khả năng phát ra, chính là phổ thông Luyện Thần Tôn Giả, vội vàng phía dưới cũng chưa chắc có thể tiếp!

Mà hắn thọ quá ngàn năm, không thuộc về phổ thông Luyện Thần Tôn Giả liệt kê, lại đồng dạng bởi vì một đao kia mà cảm thấy kinh hãi.

Hắn hỏi tiếp: "Không biết tiểu hữu nhưng có thu hoạch "

"Có, lại không có."

Nhạc Bình Sinh đầu tiên là gật gật đầu,

Lại là lắc đầu, cử chỉ mâu thuẫn, tựa hồ có cái gì nghi vấn lượn lờ trong lòng, sau đó ánh mắt của hắn sáng rực mà hỏi: "Ngươi sử xuất mấy phần lực lượng "

Nhạc Bình Sinh thanh âm hư không quanh quẩn, Bạch Lộc Võ Tôn lại cười không nói.

Nhạc Bình Sinh cau mày.

Cái này ngắn ngủi một lần giao thủ, hắn đã biết mình thua, mà lại là thua triệt triệt để để.

Hiển nhiên, lấy vị này Bạch Lộc Võ Tôn cử chỉ diễn xuất đến xem, hắn không muốn nói ra bản thân sử mấy thành lực lượng tự

nhiên không phải là bởi vì tốn lực quá lớn, xấu hổ mở miệng, càng có khả năng chính là một kiếm này đối với vị này luyện thần cự phách tới nói chỉ sợ không đáng giá nhắc tới, sợ hãi nói ra đả kích võ đạo của mình lòng tin, lúc này mới ngậm miệng không nói.

Thế nhưng là cái này sao có thể Luyện Thần Tôn Giả thế mà cường hoành như vậy

Mặc dù không có vận dụng linh năng, nhưng ở Nhạc Bình Sinh cũng triệt để bạo phát ra mạnh nhất thực lực, lấy hắn căn cơ nội tình, dù là không có chút nào kỹ xảo, thuần túy lấy lực áp người , bất kỳ cái gì một cái tông sư đều không tiếp nổi hắn một đao kia.

Dù cho vừa rồi phản kích không so được thiêu đốt linh năng trảm diệt Đế Trọng Sinh một đao kia, lại Nhạc Bình Sinh vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ có được dạng này một kết quả.

Đây không thể nghi ngờ là ngoài dự liệu của hắn.

Hắn vốn cho rằng, lấy hắn viễn siêu thường nhân, cơ hồ có thể nói là võ đạo giới tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả tích lũy hùng hậu, có thể cùng Luyện Thần cảnh giới võ đạo cự phách tách ra vật tay.

Dù sao sớm tại võ đạo gia cảnh giới là hắn liền đã từng vượt ngang một cái đại cảnh giới, đem Thân Hoành Thiên chém ở đao hạ.

Mà đối mặt vị này Bạch Lộc Võ Tôn một kích, hắn lại triệt triệt để để bại! Không chỉ bại, thậm chí liền đối phương phương thức công kích đều hoàn toàn không biết gì cả, giữa hai bên có căn bản là không có cách vượt qua chênh lệch!

Cái này còn rõ ràng là Bạch Lộc Võ Tôn hạ thủ lưu tình hậu quả.

Nhạc Bình Sinh thậm chí ẩn ẩn có một loại cảm giác, trừ phi triệt để thiêu đốt còn thừa hơn hai vạn đơn vị linh năng, nếu

không căn bản cũng không khả năng làm bị thương vị này Bạch Lộc Võ Tôn, thậm chí hắn còn có lý do hoài nghi, đối mặt cái này từ thuần túy võ đạo ý chí cùng nguyên khí ngưng kết mà thành võ đạo pháp tướng, 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 ngũ giác tước đoạt hiệu quả khả năng cũng sẽ giảm bớt đi nhiều, thậm chí hoàn toàn không có tác dụng.

Vừa rồi cái kia một đạo thế công, tràn đầy cực độ ly kỳ hương vị, hư thực chuyển đổi ở giữa như là thiên mã hành không, căn bản không có dấu vết mà tìm kiếm, liền ngay cả hắn Linh giác đều không có triệt để phân biệt ra được.

Vị này Bạch Lộc Võ Tôn đến cùng tại Luyện Thần cảnh giới bên trong ở vào cái nào giai đoạn

Trong lúc nhất thời vô số phân loạn suy nghĩ cùng nhau xông tới, Nhạc Bình Sinh trầm tư không nói, Bạch Lộc Võ Tôn trong lúc nhất thời nhưng cũng không có mở miệng , mặc cho Nhạc Bình Sinh suy nghĩ.

Nếu như đem chính mình kiếp trước nhận biết cùng thế giới này võ đạo đem kết hợp, toàn bộ thế giới là từ sóng cùng hạt chỗ tạo thành, bao quát thiên địa nguyên khí hoặc là Tiên Thiên nhất khí, hạt chính là vật chất cơ bản nhất cấu thành đơn vị, như vậy võ giả tu hành kể một ngàn nói một vạn, trên thực tế chính là thông qua từng bước một tu hành rèn luyện, từ vi mô phương diện từng bước một cải biến hạt tạo thành kết cấu, khiến cho càng thêm chặt chẽ.

Thể phách rèn luyện, Tiên Thiên chi khí cô đọng, tổng thể tới nói đều thuộc về thuộc về cái này hệ thống bên trong.

Mà Luyện Thần cảnh giới, hiển nhiên đã vượt ra khỏi phương diện vật chất tu hành, thông qua mi tâm tuyến tùng cũng chính là cái gọi là thượng đan điền thần tàng cái này khí quan tu luyện, bắt đầu tinh thần ý chí phương diện phóng thích, đồng thời lấy

phương thức của sóng can thiệp ảnh hưởng thế giới vật chất.

Bạch Lộc Võ Tôn thi triển ra chính là như vậy thủ đoạn, tới một mức độ nào đó vặn vẹo hoặc là nói là sửa trên thân thể mình một loại nào đó giác quan tiếp thu được tin tức, mới sinh ra dạng này rối loạn cảm giác.

Ngay tại đủ loại suy nghĩ thay nhau lóe lên trong đầu thời khắc, Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, bình tĩnh nói:

"Đã có nói trước đây, Cơ Sùng Quang sự tình ta sẽ chờ đợi liên minh xử lý kết quả."

Bạch Lộc Võ Tôn mỉm cười nói nói:

"Ngươi có thể yên tâm, tại dưới mí mắt ta, không người có thể làm việc thiên tư. Chỉ cần tra ra, mặc kệ là rồng hay là giun, đều muốn tiếp nhận vốn có trừng phạt."

Trong giọng nói của hắn ẩn ẩn để lộ ra một tia bá khí, không có chút nào cho Cơ Sùng Quang cái này đứng hàng quyền lực kim tự tháp đỉnh cấp tham nghị trưởng lão mặt mũi.

Sau đó, Bạch Lộc Võ Tôn quay đầu nhìn về phía hiện trường quan chiến lấy Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người, mở miệng nói:

"Từ các ngươi tổ kiến liên hợp đoàn điều tra, đem chuyện này điều tra rõ ràng, cho người trong thiên hạ một cái công đạo!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 436: Mắt Thấy Hắn Lâu Sập

Chương 436: Mắt thấy hắn lâu sập

Giờ khắc này, Đoan Mộc Hòa Vũ, tính cả bên người hơn mười vị tham nghị trưởng lão không để ý tới lại đi suy nghĩ kết quả của trận chiến này, ầm vang đồng ý:

"Cẩn tuân Võ Tôn chi lệnh!"

Hơn mười vị tham nghị trưởng lão thanh âm chấn động mây xanh, âm thanh chấn khắp nơi. Muốn đọc sách muốn sách mà thông thiên tháp bên trong, làm Bạch Lộc Võ Tôn thanh âm xuyên thấu qua thủy nguyệt màn sáng truyền ra lúc, Cơ Sùng Quang ngồi tại hư không ghế đá bên trên, thân hình có chút chấn động một cái, không nói một lời.

Không có cuồng loạn, không có gào thét thất thố, cả người hắn ngược lại là triệt để bình tĩnh lại, ánh mắt quy về tĩnh mịch, không biết suy nghĩ cái gì.

Hư không ghế đá phía trên, còn lại tham nghị trưởng lão đại bộ phận khẽ lắc đầu, trong lúc nhất thời đủ loại hoặc khoái ý, hoặc tiếc hận, hoặc âm trầm ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, Cơ Sùng Quang đối với mấy cái này hết thảy phảng phất giống như chưa phát giác, như là một tôn im lặng im ắng pho tượng.

Hư không bên trên, Bạch Lộc Võ Tôn xoay đầu lại, cười nói:

"Có tội tất phạt, có công tất thưởng. Tiểu hữu, lần này ngươi ngăn cơn sóng dữ, thất bại tân triều phách lối khí diễm, cũng bảo trì liên minh tôn nghiêm, không biết ngươi có cái gì yêu cầu, đại khái có thể đưa ra!"

"Yêu cầu a "

Nghe nói lời ấy, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, nhớ ra cái gì đó, không chút khách khí mở miệng nói:

"Ta muốn liên minh nội bộ liên quan tới thần từ bỏ di tích lai lịch tất cả tư liệu, còn muốn tân triều kiến triều thời kỳ tất cả tư liệu!"

Thần từ bỏ di tích bên trong những cái kia kì lạ đồ đằng, bao quát liên minh mấy trăm năm nay tới thăm dò, tất nhiên đã thu tập được không ít tin tức, những cái này nói không chừng liền cùng phía sau màn tồn tại có thiên ti vạn lũ liên hệ.

Mà muốn tìm đọc tân triều kiến triều thời kỳ tư liệu, thì là vì từ đó tìm tòi nghiên cứu vị kia khai triều đại đế Tần Vô Nhất manh mối.

Nghị viện liên minh làm Bắc Hoang đại địa Chúa Tể Giả, tại tình báo phương diện tích lũy cùng nội tình xa xa không phải khác tổ chức tình báo cơ cấu có khả năng so sánh, mấy trăm năm nay đến liên minh tích lũy tư liệu trong tin tức, có rất lớn khả năng có Nhạc Bình Sinh cần có tin tức, vừa vặn có thể thừa dịp cái này rất khó đến cơ hội quang minh chính đại tìm đọc. Xem xét sách·

Mà Nhạc Bình Sinh những yêu cầu này tại đưa ra thời điểm, Đoan Mộc Hồng bọn người thực sự kinh ngạc, không rõ Nhạc Bình Sinh tại sao lại đưa ra như thế một cái cổ quái yêu cầu, thần từ bỏ di tích còn dễ nói, tìm đọc tân triều kiến triều thời kỳ tư liệu thì có ích lợi gì

"Thần từ bỏ di tích, tân triều kiến triều thời kì. . ."

Bạch Lộc Võ Tôn trầm ngâm một chút, ngoài ý muốn mà kỳ quái, nhưng cũng không có hỏi thăm Nhạc Bình Sinh muốn tìm đọc những tài liệu này ý đồ, mở miệng nói:

"Những yêu cầu này tính không được cái gì, tiểu hữu cũng chỉ có những yêu cầu này "

Bản ý của hắn chỉ coi tính thực chất đền bù đến trấn an Nhạc Bình Sinh, nhưng không có nghĩ đến Nhạc Bình Sinh đề cập yêu cầu đơn giản như vậy.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhìn thẳng Bạch Lộc Võ Tôn:

"Còn có một điểm cuối cùng, không biết có một số việc, ta có thể hay không hướng xin các hạ dạy "

Bạch Lộc Võ Tôn cười vang nói:

"Tiểu hữu, lão phu đại khái có thể đoán được ngươi muốn hỏi thứ gì, chính là ngươi không nói, lão phu cũng dự định mời ngươi cùng ta một lần!"

Hắn quay đầu, nhìn về phía thông thiên tháp phương hướng:

"Bất quá trước đó, tiểu hữu xin mời đi theo ta."

Dứt lời, Bạch Lộc Võ Tôn đi đầu cất bước, pháp tướng chi thân mang theo một vòng huyễn lệ quang huy, hướng về Thần La Võ Đô bước đi.

Nhạc Bình Sinh còn tại trong lòng tính toán vừa rồi trận chiến kia, không nói một lời theo sát mà lên, mà Đoan Mộc Hồng bao quát ở đây chư vị tông sư nhìn thấy sự tình có một kết thúc, nhao nhao thở dài một hơi , chờ đến Bạch Lộc Võ Tôn cùng Nhạc Bình Sinh từ trước người mà quá hạn, theo ở phía sau, hướng về Thần

La Võ Đô bước đi.

Bay lượn bên trong, rất nhiều tông sư ánh mắt đối mặt, tự mình lẫn nhau truyền âm trao đổi:

"Nghĩ không ra, Bạch Lộc Võ Tôn một kích người này đều có thể đón đỡ được. . . Quả thực kinh khủng!"

"Đúng là như thế, mà lại ngươi có chú ý đến hay không, người này cũng không có lấy ra trước đó giết chết Đế Trọng Sinh cái chủng loại kia thủ đoạn, bằng không mà nói lần này giao thủ chỉ sợ còn không có đơn giản như vậy!"

"Bất quá đối với Bạch Lộc Võ Tôn, người này bại không oan!"

Nhạc Bình Sinh khả năng không rõ ràng, nhưng là những cái này tư lịch thâm hậu các bậc tông sư vẫn là có người biết một chút dấu vết để lại.

Vị này Bạch Lộc Võ Tôn thực lực,

Dù là chính là tại liên minh sau khi chọn lọc mấy vị Luyện Thần cự phách bên trong, đều là tồn tại hết sức mạnh.

Hơn năm trăm năm trước, tân triều còn chưa thành lập, Đại Hoang Thần Triều cực kì hiếu chiến, sưu cao thuế nặng, đem thiên hạ võ đạo thế lực, tông phái coi là thịt cá, tùy ý lăng nhục, bạo ngược vô đạo, để thiên hạ này lâm vào thời đại hắc ám.

Mà tân triều, võ đạo giới cường cường liên thủ, cầm vũ khí nổi dậy, quét ngang mấy vạn dặm, công phá Đại Hoang Thần Triều hạch tâm thần kinh, triệt để kết thúc Đại Hoang Thần Triều hơn một ngàn năm thống trị.

Công phá thần kinh trận chiến kia, là thiên băng địa liệt tuyệt thế một trận chiến, không biết bao nhiêu cao thủ vẫn lạc trong đó, mà vị này Bạch Lộc Võ Tôn không chỉ có tham dự trận chiến kia,

còn tồn tại đến nay, dạng này hoá thạch sống, một thân võ đạo là bực nào kinh thiên động địa

Cho dù là bọn họ không rõ ràng Bạch Lộc Võ Tôn cụ thể cảnh giới võ đạo, vẻn vẹn phần này tư lịch, liền đầy đủ nói rõ Bạch Lộc Võ Tôn cường đại, hoàn toàn không phải phổ thông Luyện Thần cự phách có thể so sánh.

Cho nên theo bọn hắn nghĩ, Nhạc Bình Sinh mặc dù một chiêu liền thua ở Bạch Lộc Võ Tôn trong tay, cũng là tuy bại nhưng vinh.

Thông thiên tháp bên trong, theo lấy Bạch Lộc Võ Tôn cùng Nhạc Bình Sinh cầm đầu đám người dần dần tiếp cận, Cơ Sùng Quang trong mắt sắc thái đen nhánh, như vực sâu như ngục, tất cả sỉ nhục, ác độc, bạo ngược toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, tựa hồ tiềm ẩn đến trong mắt khắc sâu nhất hắc ám bên trong.

Thoáng qua ở giữa công phu, Bạch Lộc Võ Tôn, Nhạc Bình Sinh cùng sau lưng hai ba trăm vị Khí Đạo Tông Sư lướt qua thành trì bên trong trên đường phố lít nha lít nhít ồn ào náo động biển người, đi tới nghị viện thông thiên tháp trước đó.

Đứng ở nghị viện thông thiên tháp trước đó, Bạch Lộc Võ Tôn bỗng nhiên mở miệng, thanh âm phóng xạ bốn phương tám hướng, bao phủ phương viên vài dặm, trong thành cơ hồ tuyệt đại bộ phận người giờ khắc này trong lòng đều vang lên một cái tang thương lại thanh âm uy nghiêm:

"Tham nghị trưởng lão Cơ Sùng Quang, xúc phạm liên minh lệnh cấm, ngay hôm đó lên từ nhiệm tham nghị chức trưởng lão! Cấm chỉ đi ra thông thiên tháp! Chờ điều tra kết quả, công khai thẩm phán!"

Giờ khắc này, phổ thông dân chúng còn tại ngây người lúc, tất cả tông sư cường giả trong lòng đồng loạt dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

Cơ Sùng Quang, triệt để xong!

Cơ Sùng Quang thân là Thần Mang quân quân chủ, đứng hàng tham nghị tịch hàng đầu, là quân phiệt nhất hệ cự đầu một trong, thực lực rắc rối khó gỡ, vô cùng hùng hậu, bàn về quyền hành là chân chính đỉnh tiêm mấy người một trong.

Mà một vị Luyện Thần cự phách nhúng tay chuyện này, dựa theo bằng Cơ Sùng Quang những năm gần đây Khổ Tâm kinh doanh, có đông đảo tham nghị trưởng lão ủng hộ, cũng không có chút nào tác dụng. Chuyện này cơ hồ có thể nói là vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, chính Cơ Sùng Quang đều không thể giảo biện, chống chế, những người ủng hộ này không có vị kia có can đảm tại Luyện Thần cự phách nhúng tay hạ trắng trợn giúp hắn nói chuyện.

Một vị thực lực mạnh mẽ võ đạo cường giả, chấp chưởng lấy một con khổng lồ quân đoàn, ở vào Bắc Hoang quyền lực kim tự tháp đỉnh phong, mà quyền lực của hắn con đường lại trong nháy mắt đi đến cuối con đường.

Mắt thấy hắn lên chu lâu, mắt thấy hắn tiệc rượu tân khách, mắt thấy hắn lâu sập.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 437: Đối Thoại

Chương 437: Đối thoại

Thần La Võ Đô, đã hóa thành một mảnh chúc mừng hải dương. Xem xét sách ¨

Mỗi người đều một người làm quan cả họ được nhờ, bôn tẩu bẩm báo, đem tân triều người khiêu chiến lạc bại bỏ mình tin tức truyền khắp toà này ngàn năm hùng thành các ngõ ngách.

Cùng lúc đó, vô số tin báo thám tử kích động đem chứng kiến hết thảy ghi chép, lấy có thể ngày đi nghìn dặm đưa tin chim hoặc là các loại đưa tin thủ đoạn, truyền hướng Bắc Hoang đại địa từng cái địa phương bên trên tin báo cơ cấu.

Những cái này tin báo cơ cấu sẽ lập tức đem những tin tức này in ấn san phát, như là hoa tuyết truyền khắp mỗi một góc, có thể suy ra, Bắc Hoang mười vạn vạn người, không cần mấy ngày, đều sẽ biết Thần La Võ Đô phát sinh đại sự, cũng có thể muốn gặp toàn bộ thiên hạ lại nhận như thế nào chấn động.

Qua chiến dịch này, Nhạc Bình Sinh danh tự cũng sẽ truyền khắp Bắc Hoang rộng lớn bát ngát đại địa, đem chân chính vang danh thiên hạ, không ai không biết không người không hay.

Thiên hạ người nào không biết quân, mà bây giờ đây hết thảy hết thảy, tại mãnh liệt trong dòng nước ngầm cực tốc ấp ủ, khuếch tán.

Ngay tại trận này đại hỉ khánh, chấn động mạnh còn tại nhanh chóng truyền bá ấp ủ bên trong lúc, màn đêm buông xuống.

Thần La Võ Đô nhất là nghe tiếng một tòa quán rượu, kim phong ngọc lộ trong lầu, khách quý chật nhà, tiếng người huyên náo, vô số phổ thông dân chúng cùng khí chất điêu luyện đám võ giả cùng tụ một đường, nâng chén chúc mừng, náo nhiệt tới cực điểm.

Thỉnh thoảng có uống say say say người bị tùy tùng đỡ lấy, ồn ào ra quán rượu, miệng bên trong còn tại hưng phấn la to, phảng phất ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt Bắc Hoang võ đạo tôn nghiêm người là chính mình đồng dạng.

Kim phong ngọc lộ lâu tầng cao nhất, tôn quý nhất trong lầu các, loáng thoáng tiếng ồn ào truyền đến, tựa hồ cả tòa hùng trong thành ở khắp mọi nơi chúc mừng. nhất đọc sách ·

Bạch Lộc tôn giả dựa vào lan can mà đứng, đưa mắt trông về phía xa lấy trong màn đêm đèn đuốc sáng trưng,

Lúc đầu lấy Luyện Thần Tôn Giả thân phận như vậy đi vào kim phong ngọc lộ lâu, cái này cả một đầu đường đi người không có phận sự đều sẽ bị thanh không, bất quá Bạch Lộc Võ Tôn từ trước đến nay thích trò chơi hồng trần, đuổi đi liên minh phái tới sĩ quan, cũng không có bất kỳ cái gì tùy tùng, vãn bối ở bên người hầu hạ ở bên, xem như võ đạo cự phách bên trong một cái dị số.

Bạch Lộc Võ Tôn lúc này quay đầu cười nói:

"Tiểu hữu, qua chiến dịch này, ngươi đem thế gian nghe tiếng, ức vạn người đều sẽ vì ngươi chúc mừng. Ngươi nhưng có chuẩn bị "

Giờ phút này hắn cỗ này pháp tướng ngoại trừ tại màu sắc bên trên có chút cảm giác không chân thật bên ngoài, mỗi một cây lông

tóc, mỗi một tia biểu lộ đều giống như đúc, cùng chân nhân không khác. Nếu như không phải Nhạc Bình Sinh giác quan thứ sáu cực đoan linh mẫn, chưa hẳn có thể phát giác đây chẳng qua là hạt năng lượng cùng võ đạo ý chí kết hợp sản phẩm.

Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn ở bàn trước đó, lắc đầu nói:

"Những cái này không liên quan gì đến ta."

"Ha ha ha, ngươi cần phải so ta lúc còn trẻ trầm ổn nhiều."

Bạch Lộc Võ Tôn đi đến bàn trước ngồi xuống, cầm lấy đũa dựng lên một khối kim hoàng thịt, để vào trong miệng, biểu lộ mê say, thở dài:

"Khó được thanh nhàn, tửu lâu này mở hơn hai trăm năm, đạo này hoàng kim Ngọc Hương hương vị nhưng chưa bao giờ có biến qua, trăm ăn không ngại."

Nhạc Bình Sinh hiếu kì nhìn chăm chú lên Bạch Lộc Võ Tôn cỗ này pháp tướng chi thân nhấm nuốt nuốt, hỏi:

"Ngươi bây giờ. . . Cũng có thể nhấm nháp ra hương vị "

Hiển nhiên Bạch Lộc Võ Tôn pháp tướng chi thân là ý chí cùng năng lượng kết hợp thể, cũng không có vị giác, nhưng nhìn hắn thần sắc, lại tựa hồ như giống như có thể nhấm nháp ra thức ăn hương vị, không thể tưởng tượng.

"Đương nhiên có thể, làm ngươi đánh vỡ thần quan, ý chí cùng hiện thực kết nối thời điểm, ngươi cũng có thể làm được."

Bạch Lộc Võ Tôn để đũa xuống cười ha ha nói:

"Võ đạo đường xá buồn tẻ mà không thú vị, nếu như đoạn tuyệt ăn uống chi dục cùng yêu thích khác, đó chính là con rối pho tượng, không có chút nào thú vị, nếu không phải thân phận chỗ

mệt mỏi, lão phu hận không thể có thể nhấm nháp tận thiên hạ mỹ thực rượu ngon, cái này nhưng so với tu luyện đến có ý tứ nhiều."

Sau đó, hắn lắc đầu thở dài:

"Chỉ tiếc, tân triều thế lớn, từng bước ép sát, liên minh liên tục bại lui, chúng ta thanh nhàn không được a."

Bạch Lộc Võ Tôn trong giọng nói cũng không có cái gì miếu đường cao cường mưu tính sâu xa, chỉ là như là bình thường nói chuyện trời đất, không chút nào kiêng kị.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, thuận thế hỏi:

"Chẳng lẽ lấy các hạ dạng này võ đạo cự phách,

Cũng cầm tân triều không có biện pháp a "

Liền hắn xem ra, tôn này luyện thần pháp tướng cùng người thường không khác, đang toàn lực xuất thủ phía dưới, không nói ý chí phương diện đả kích, chính là bình thường vật lý năng lực phá hoại chỉ sợ so với phổ thông đạn hạt nhân đều không kém là bao nhiêu, mà lại là một cái tới lui tự nhiên, tính cơ động không gì sánh được hình người đạn hạt nhân.

Nhạc Bình Sinh trong lòng có qua tính ra, đơn thuần lực phá hoại bên trên Bạch Lộc Võ Tôn so với chính mình thiêu đốt một vạn điểm linh năng đơn vị Bạt Đao Thuật khả năng còn mạnh hơn ra một chút, giống như là Thần La Võ Đô dạng này nhân khẩu quá ngàn vạn cự hình thành trì, muốn triệt để hủy diệt cũng muốn không được nhất thời nửa khắc.

Nhân vật như vậy đều cảm thán thời cuộc gian nan, lấy hắn hiện hữu lực lượng, chỉ sợ càng thêm không cách nào đối mặt tân triều quái vật khổng lồ này.

"Tiểu hữu, tân triều lực lượng, các ngươi nhìn thấy chỉ là một

góc của băng sơn, hắn chỗ cất giấu lực lượng xa muốn so ngươi tưởng tượng phải cường đại. "

Bạch Lộc Võ Tôn lấy một loại nhớ lại giọng điệu nói:

"Tân triều phát triển, biến chuyển từng ngày, lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ đem liên minh bỏ lại đằng sau, Bắc Hoang căn bản là không có cách so sánh cùng nhau. Ba trăm năm trước, ta đã từng du lịch tân triều cảnh nội, chứng kiến hết thảy tai mắt một nhóm, khó có thể tưởng tượng."

"Sớm tại lúc kia, ta ngay tại tân triều cảnh nội gặp qua có thể bay giữa trời, cũng có thể xuống nước đi thuyền cự thuyền, có thể theo đường ray cực tốc tiến lên sắt toa xe, cũng có khoảng cách bách lý một chỗ nói chuyện, một địa phương khác lập tức liền có thể nghe được có thể âm thanh truyền bách lý kỳ quái chuông đồng. Những cái này đều vượt qua người tưởng tượng."

"Không có ai biết tân triều những cái này vật ly kỳ cổ quái là như thế nào tới, dù là ta tại tân triều đoạn thời gian kia, cũng chỉ biết những cái này hết thảy đều là do trời Công Thần khí cục nghiên cứu phát minh, đầu tiên là quân dụng, sau đó thậm chí mở rộng toàn cảnh, người bình thường cũng có thể sử dụng, hưởng thụ."

Nghe Bạch Lộc Võ Tôn, Nhạc Bình Sinh cũng đồng dạng nhớ tới lúc ấy Đế Trọng Sinh bên cạnh cái kia chiếc cùng hàng không mẫu hạm đồng dạng kích cỡ lơ lửng cự thuyền, cùng chính mình hư không trong túi áo, Nguyên Hành Y lưu lại di vật.

Phi thuyền, xe lửa, điện thoại

Xe lửa điện thoại còn dễ nói, lơ lửng phi thuyền liền ngay cả Nhạc Bình Sinh kiếp trước Địa Cầu khoa học kỹ thuật đều không thể làm được.

Lơ lửng phi thuyền phi hành nguyên lý cùng máy bay khí lưu thôi động nguyên lý hiển nhiên thiên soa địa viễn, mà tân triều những cái này không thể tưởng tượng đồ vật chỉ sợ cũng cùng Địa Cầu khoa học hệ thống có khác biệt to lớn.

"Ba trăm năm trước những vật này coi như bí mật, mà tới được hiện tại, những vật này đã triệt để mở rộng tân triều toàn cảnh, tân triều nhân dân đã sớm tập mãi thành thói quen, mà đại biểu cho chiến tranh năng lực siêu Huyền Hỏa khí, càng là đã đến không thể phỏng đoán tình trạng. Chỉ bất quá bây giờ tuyệt đại bộ phận thời điểm sinh ra đều là tiểu quy mô ma sát cùng xung đột, chỉ sợ chỉ có chân chính bộc phát đại chiến, mới có thể biết tân triều siêu Huyền Hỏa khí đã phát triển đến trình độ nào."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 438: Luyện Thần Bí Mật

Chương 438: Luyện thần bí mật

Bạch Lộc Võ Tôn nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Không biết tiểu hữu có biết hay không Diệt Tuyệt Tân Tinh "

Nhạc Bình Sinh gật đầu: "Biết một chút. "

Diệt Tuyệt Tân Tinh tin tức vẫn là Đoan Mộc Hòa Vũ đến đây mời hắn thăm dò thần từ bỏ di tích là để lộ ra tới bí ẩn, chính là như vậy khó mà phòng bị phạm vi lớn, hủy diệt tính sát khí, mới là Luyện Thần tôn giả ẩn thế không ngoài chân chính căn nguyên.

Bạch Lộc Võ Tôn ánh mắt xa xăm, nói khẽ:

"Song phương hiện tại cũng tại bảo trì khắc chế, tựa như chúng ta kiêng kị Diệt Tuyệt Tân Tinh dạng này hủy diệt tính sát khí, bọn hắn đồng dạng kiêng kị liên minh Luyện Thần tôn giả, cho nên như thế chừng trăm thời kì không biết điều động bao nhiêu thám tử bóng tối đinh, muốn dò thăm Luyện Thần tôn giả hành tích, một khi để tân triều triệt để nắm giữ liên minh tất cả tôn giả chuẩn xác hành tích, đến lúc đó liền sẽ có thiên băng địa liệt đại tai nạn phát sinh, cho dù là có một hai cái Luyện Thần tôn giả trở thành hủy diệt tính đả kích cá lọt lưới, trả thù hậu quả tân triều cũng hoàn toàn có thể cắn răng tiếp nhận."

Nhạc Bình Sinh lập tức hỏi:

"Như vậy trong liên minh hết thảy có mấy vị Luyện Thần tôn giả "

Bạch Lộc Võ Tôn cười không nói.

Nhạc Bình Sinh lập tức minh bạch, chỉ sợ không riêng Luyện Thần tôn giả cụ thể phương vị, liền ngay cả Luyện Thần tôn giả cụ thể số lượng đều là tuyệt đại cơ mật.

Đối với tân triều tới nói, nếu như không cách nào xác định Bắc Hoang cảnh nội hiện hữu Luyện Thần tôn giả số lượng, dù cho nắm giữ mấy cái Luyện Thần tôn giả hành tích cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Tựa như liên minh không biết tân triều có bao nhiêu khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh có thể dùng giống tự sát thức hủy diệt đả kích, đối với song phương đều là vô hình uy hiếp.

Như vậy cũng tốt so Nhạc Bình Sinh kiếp trước cái nào đó thời kì, hai cái siêu cường quốc ở giữa chiến tranh lạnh.

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ đối với Nhạc Bình Sinh có phá lệ hi vọng ký thác, nói ra một đoạn bí ẩn:

"Trên thực tế, Đại Hoang Thần Triều hủy diệt trước đó, thậm chí tân triều cùng võ đạo giới triệt để vạch mặt trước đó, thiên hạ cao thủ nhiều vô số kể, bất luận là cái nào cảnh giới cường giả, cho dù là Luyện Thần tôn giả, đều xa xa muốn so hiện tại hơn rất nhiều. . ."

Theo Bạch Lộc Võ Tôn vị này hoá thạch sống giảng thuật, thế giới này một đoạn lịch sử trước mặt Nhạc Bình Sinh giải khai mạng che mặt.

Tại Đại Hoang Thần Triều không có tiến vào cao áp thống trị thời kì, thiên hạ còn không có tiến vào thời đại hắc ám lúc, võ đạo giới bao quát thần triều bên trong cao thủ đều nhiều vô số kể, Luyện Thần tôn giả cũng xa xa không có hiện tại dạng này hi hữu.

Ở thời kỳ đó, cơ hồ mỗi một hàng đơn vị liệt nhất đẳng võ đạo thế lực, người cầm quyền đều là đánh vỡ thần quan Luyện Thần tôn giả, lại càng không cần phải nói cơ hồ mỗi một nhà đều tồn tại lui về phía sau màn ở kiếp trước đại võ đạo tôn giả.

Dạng này võ đạo thế lực, trong thiên hạ không nói nhiều không kể xiết, cũng tối thiểu có hơn hai mươi chỗ, tản mát phân bố tại đại hoang các nơi.

Mà Đại Hoang Thần Triều thân là thiên hạ chung chủ, trong đó võ đạo cường giả lại càng không cần phải nói, mười hai vị phân đất phong hầu vương hầu mỗi cái đều là Luyện Thần cự phách, cơ hồ Đại Hoang Thần Triều bên ngoài luyện thần số lượng, liền có thể so sánh nửa cái võ đạo giới.

Mà lúc đó đại hoang hoàng đế, Viêm Hoang đế, mặc dù bạo ngược vô đạo lại vũ lực ngập trời, hùng bá đương thời, ẩn ẩn có đương thời đệ nhất cường giả xưng hô.

Có lẽ là nằm nghiêng chi giường không cho người khác ngủ say, cụ thể không có ai biết vị này vũ lực thông thiên, trấn áp đại hoang bá chủ vì sao lại đột nhiên đốt tịch cấm võ, bắt võ đạo giới các lộ cao thủ đầu nhập nhân thể thí nghiệm, bức bách thiên hạ trong một đêm cầm vũ khí nổi dậy.

Không có người nào không đếm xỉa đến, cho dù là trốn ở thâm sơn quy ẩn người cũng đều biết môi hở răng lạnh đạo lý, nhao nhao hiện thân cộng đồng gia nhập tân triều quân phản kháng, đối kháng Đại Hoang Thần Triều vây quét đại quân.

Kết quả sau cùng chính là tân triều từ trong chiến loạn quật khởi, liên hợp võ đạo giới, kinh lịch hơn mười năm chiến tranh, lấy siêu Huyền Hỏa khí cùng võ đạo cao thủ phối hợp quét ngang mấy vạn dặm, đem toàn bộ đại hoang đại địa đánh cảnh hoàng tàn khắp nơi, bách phế đãi hưng, mới hoàn toàn đánh tan mười hai Lộ vương hầu, công phá thần kinh, tiêu diệt Hình Thiên điện Viêm

Hoang đế, tái tạo tươi sáng càn khôn.

Mà qua chiến dịch này, trong thiên hạ võ đạo cường giả tử thương hơn phân nửa, tại ngắn ngủi hơn mười năm thời gian bên trong, song phương thương vong nhân số vượt qua mười vạn vạn số lượng, Luyện Thần tôn giả vẫn lạc mấy chục vị nhiều, Khí Đạo Tông Sư, võ đạo gia càng là vô số kể, vô số võ đạo truyền thừa theo kinh khủng chiến loạn mà triệt để đoạn tuyệt. Đông đảo ngàn năm thế gia cùng tông phái, bởi vậy triệt để tiêu diệt tại lịch sử dòng lũ bên trong.

Bạch Lộc Võ Tôn ánh mắt xa xăm, tựa hồ đang nhớ lại trước kia năm tháng, thẳng đến gần ngàn năm lâu hiện tại vẫn như cũ giọng mang kính ý:

"Trên thực tế, quân phản kháng một bên chết tổn thương đông đảo Luyện Thần tôn giả, đại bộ phận đều là chết tại vị kia Viêm Hoang đại đế trong tay. Vị này Viêm Hoang đại đế nương tựa theo lực lượng một người, quả thực là tại gần hai mươi vị Luyện Thần tôn giả vây công phía dưới đánh chết gần nửa số lượng, kiệt lực về sau từ băng mà chết. Ta sở dĩ có thể còn sống xuống tới, thật sự là bởi vì ta lúc trước bất quá là một giới tán tu, dưới cơ duyên xảo hợp mới phá vỡ thần quan, thực lực xem như lúc ấy Luyện Thần tôn giả bên trong thấp nhất tồn tại, ở vào giao chiến là vây quanh phong tỏa vòng lên, phòng bị Viêm Hoang đế đào thoát."

Hắn không e dè, thở dài nói:

"Ngay lúc đó người tham chiến, đại bộ phận đều là võ đạo thánh địa chi chủ, là vũ lực thông thiên nhân vật tuyệt thế, bất quá nghĩ không ra Viêm Hoang đại đế đối mặt chúng ta gần hai mươi vị Luyện Thần tôn giả mặt không đổi sắc, chiến thiên băng địa liệt, chiến kiệt lực mà chết, càng là lấy từ băng thủ đoạn, đem vây công Luyện Thần tôn giả giết chết hơn phân nửa. Ta nếu không phải lúc ấy ở vào phong tỏa ngoài vòng tròn, chỉ sợ cũng khó mà may mắn thoát khỏi."

Lấy lực lượng một người, lực chiến gần hai mươi vị Luyện Thần cự phách!

Nhạc Bình Sinh nội tâm cũng chấn động lên.

Liền lấy Luyện Thần cảnh giới lực phá hoại tới nói, thật sự là khó có thể tưởng tượng kia là như thế nào một bộ cảnh tượng.

Nói như vậy trên thực tế tại năm sáu trăm năm trước đó, võ đạo giới bất luận là Luyện Thần cự phách dạng này đỉnh cấp vũ lực, vẫn là cảnh giới này trở xuống cao thủ đều là nhân tài đông đúc, cũng không hiếm thấy, chính là bởi vì trải qua như thế một trận chiến, võ đạo giới cùng Đại Hoang Thần Triều cấp cao vũ lực chính diện tác chiến các đại cao thủ mới tổn thất nặng nề, mới tạo thành hiện tại cục diện này.

Vẻn vẹn từ Bạch Lộc Võ Tôn để lộ ra tin tức phán đoán, Nhạc Bình Sinh đoán chừng lúc ấy may mắn còn sống sót Luyện Thần tôn giả chỉ sợ sẽ không vượt qua mười ngón số lượng.

Bất quá những năm gần đây phải chăng có mới Luyện Thần tôn giả thành công tấn thăng, cái này không được biết.

Bạch Lộc Võ Tôn đem bạch ngọc chén rượu bên trong kim ngọc quỳnh dịch uống một hơi cạn sạch, mới tiếp tục nói ra:

"Ngay lúc đó tân triều quân phản kháng cùng võ đạo giới đều là nguyên khí đại thương, cho nên mới bình an vô sự, tân triều lập triều mới bắt đầu cũng dựa theo cam kết trước, không can thiệp võ đạo giới tại cảnh nội phát triển. Chỉ tiếc không hơn trăm năm hơn thời gian, thỏ khôn chết chó săn nấu, theo tân triều siêu Huyền Hỏa khí biến chuyển từng ngày, cùng võ đạo giới ở giữa mâu thuẫn càng phát không thể điều hòa, cuối cùng chiến tranh lại lần nữa bộc phát.

Ngay lúc đó võ đạo giới vốn là nhân tài tàn lụi, tân triều càng

là lần đầu sử dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh khủng bố như vậy sát khí, một vị Luyện Thần tôn giả cũng bởi vậy bỏ mình, lúc ấy tại hoàn toàn không biết gì cả tình huống dưới, võ đạo giới trên dưới tâm kinh đảm hàn, lui giữ đến Bắc Hoang, lúc này mới tạo thành hiện nay cát cứ chi thế."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 439: Luyện Thần Phía Trên!

Chương 439: Luyện Thần phía trên!

Luyện Thần tôn giả bởi vậy bỏ mình

Nhạc Bình Sinh ánh mắt ba động, lập tức sinh ra một cái nghi vấn.

Diệt Tuyệt Tân Tinh như thế nào đối Luyện Thần cự phách tạo thành hữu hiệu sát thương

Trước kia thế Địa Cầu kinh nghiệm đến xem, nổ hạt nhân bình thường là lấy tên lửa xuyên lục địa trang bị đầu đạn hạt nhân bắn. Hiện đại tên lửa đạn đạo xuyên lục địa tại toàn bộ đường đạn bên trên, trừ ra bắt đầu bắn một đoạn ngắn bên ngoài, tuyệt đại bộ phận lấy cao âm phi hành, lớn nhất phi hành lần có thể đạt tới 7 cây số / giây trên đây, cũng chính là 25 200 cây số / giờ, tương đương với âm thanh 20 lần. Nếu như muốn từ biên cảnh đánh tới Bắc Hoang khu vực trung tâm, tối thiểu cũng muốn gần nửa canh giờ.

Lấy Luyện Thần tôn giả võ đạo ý chí cảm giác phạm vi, đầy đủ tại bạo tạc trước đó sớm hiện.

Giả thiết tân triều phương diện chỉ coi tương tự thủ đoạn tiến hành tấn công từ xa, tại Diệt Tuyệt Tân Tinh uy lực khuếch tán trước đó, dù cho trốn không thoát Gundam vài dặm sát thương phạm vi, Luyện Thần tôn giả cũng có vô số loại phương pháp rời

xa trung tâm vụ nổ, thâm nhập dưới đất liền có thể đem tổn thương xuống đến thấp nhất, trình độ lớn nhất bảo toàn tự thân,

Bất quá Nhạc Bình Sinh nhớ tới tại thần từ bỏ trong di tích, Võ Tiên Thiên bọn người mặc có thể triệt để ẩn nấp thân hình khí tức cái gọi là ẩn dật thiên y.

Căn cứ lúc ấy Đoan Mộc Hòa Vũ nói, Đại Hoang Thần Triều thần kinh lại bị công phá thời điểm, trong bảo khố không ít ẩn dật thiên y lọt vào tranh đoạt, lưu lạc bên ngoài, tân triều chưa hẳn không có.

Mà lại mới hướng không thể tưởng tượng nghiên cứu năng lực sáng tạo, thậm chí có khả năng đã sáng tạo ra càng thêm ẩn nấp, càng thêm khó mà hiện vật thay thế, Nhạc Bình Sinh lấy được Nguyên Hành Y hư không trong túi, bộ kia như là Iron Man đồng dạng phi hành áo giáp liền rất tốt nói rõ vấn đề này.

Nếu như tồn tại dạng này đồ vật, mà cái gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh lại có thể tùy thân mang theo cùng hư không túi bên trong, khoảng cách gần động tự sát thức tập kích, hoàn toàn chính xác có thể đối Luyện Thần tôn giả tạo thành khó có thể tưởng tượng uy hiếp!

Bất quá đây đều là Nhạc Bình Sinh giả thiết, Diệt Tuyệt Tân Tinh cụ thể là một loại gì vũ khí hắn vẫn chưa biết được, lại lần nữa hướng hiện hữu Huyền Hỏa khí đến xem, chỉ sợ cùng hắn kiếp trước đạn hạt nhân là hoàn toàn khác biệt đồ vật.

Hắn tức thời hỏi vấn đề này:

"Các hạ đã từng thấy tận mắt Diệt Tuyệt Tân Tinh nó chỉ coi phương thức gì tiến hành đả kích lấy Luyện Thần tôn giả ý chí cảm giác phạm vi, làm sao có thể né tránh không ra "

Bạch Lộc tôn giả lắc đầu, ngữ khí tiếc nuối:

"Lúc ấy chúng ta mấy cái lão gia hỏa phân đà tại khác biệt chiến cuộc đốc chiến, không riêng gì ta, còn lại Luyện Thần tôn giả đều chưa từng nhìn thấy. Chúng ta tất cả đã biết tin tức đều là được từ tại chiến cuộc biên giới may mắn còn sống quân sĩ khẩu thuật, cùng hiện trường hủy diệt xung kích chỗ tạo ra được tới hố to, như thế uy lực, là chân chính hủy thiên diệt địa. Liền ngay cả chúng ta một kích toàn lực cũng khó có thể làm được!"

"Ngay lúc đó chúng ta mặc dù không biết cái gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh đến cùng là thế nào một loại tác dụng cơ chế, nhưng là cái kia phiến chiến cuộc, phương viên vài dặm hết thảy hết thảy đều bị san bằng, sinh cơ diệt tuyệt, không có bất kỳ cái gì sinh linh tồn tại, trên chiến trường chỉ để lại một cái phương viên mười dặm hủy diệt chi hố."

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ tại nhớ lại cái kia đoạn cao chót vót năm tháng, tiếp tục nói:

"Chính là không biết mới là đáng sợ. Ngay lúc đó võ đạo giới vốn là nguyên khí chưa hồi phục, bị này trọng thương càng là quân tâm mất hết. Chúng ta không thể không lui về Bắc Hoang.

Mà tại chúng ta mấy cái lão hủ quyết nghị dưới, tạo thành nghị viện liên minh, trình độ lớn nhất bên trên dứt bỏ thiên kiến bè phái, muốn mau chóng khôi phục võ đạo giới nguyên khí, vì thế chúng ta cử hành Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội, vì thế tuyển chọn nhân tài, thông qua cái này phương thức, để từng cái thế lực toàn tâm toàn ý bồi dưỡng thanh niên tài tuấn."

Bạch Lộc Võ Tôn trong mắt tang thương biến hóa, cuối cùng hóa thành thở dài một tiếng:

"Chỉ tiếc tân triều phát triển tình thế vô cùng tấn mãnh, võ đạo giới cường giả bồi dưỡng lại không phải một sớm một chiều có thể một lần là xong. Cho dù là liên minh thành lập đến nay cái này mấy trăm năm công phu, lại ngay cả võ đạo giới thời kỳ cường

thịnh một nửa cũng chưa tới."

Nghị viện tham nghị trưởng lão trúng tuyển muốn điều kiện, chính là bồi dưỡng thế hệ thanh niên có thể tại hội tụ Bắc Hoang đại địa tất cả Cốt Linh chưa đầy ba mươi võ đạo thiên tài, cộng đồng tranh đấu lấy một trăm linh tám cái xếp hạng, cực lớn trình độ bên trên ảnh hưởng tham nghị trưởng lão trúng tuyển cùng xếp hạng, loại phương thức này chính là vì tại khắp thiên hạ thôi động võ đạo mau triển lãm tiến bộ.

Sự thật chứng minh phương thức như vậy cũng vô cùng có hiệu quả, tại từng cái võ đạo thế lực bất luận là vì võ đạo triển lãm vẫn là tranh danh trục lợi khu động dưới, thế hệ thanh niên thiên tài tuấn kiệt cũng trước kia chỗ không có lần hiện lên.

Nếu như dựa theo cái này xu thế triển lãm xuống dưới, không ngoài năm trăm năm thời gian, liền sẽ có hàng loạt Khí Đạo Tông Sư thậm chí là Luyện Thần tôn giả hiện ra.

"Kỳ thật hết thảy mánh khóe cũng sớm đã xuất hiện, chiến tranh toàn diện trước đó, tân triều liền khai triển đối Ma Môn ngũ tông thanh toán, chỉ bất quá chúng ta tự cho mình là chính đạo tông môn khoanh tay đứng nhìn, thậm chí còn âm thầm tương trợ, kết quả Ma Môn ngũ tông tại bỗng nhiên tập kích phía dưới thủng trăm ngàn lỗ, môn nhân đệ tử tử thương vô số, bọn hắn cũng sợ hãi chúng ta những cái này chính đạo tông môn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, không có được ăn cả ngã về không động phản công, mà là lui về đến hoàn cảnh hiểm ác Hoang Cổ di địa phía ngoài nhất, trên đường đi Ma Môn ngũ tông tông chủ bỏ ra cái giá cực lớn mới bảo lưu lại một tia hỏa chủng, đào thoát di diệt nguy hiểm.

Cái này, cũng là ngũ ngục tồn tại. Nếu như ta cùng lúc ấy không có khoanh tay đứng nhìn thậm chí trợ giúp, mà là cùng Ma Môn ngũ tông cộng đồng tiến thối, vị kia Luyện Thần tôn giả chưa chắc sẽ bỏ mình, hiện tại Bắc Hoang chỉ sợ cũng là mặt khác một

phen khoảng chừng.

Chỉ tiếc hiện tại ngũ ngục, cùng Bắc Hoang võ đạo giới, nhất là giới tông phái không đội trời chung, không có chút nào điều hòa chỗ trống, nếu không phải tại Luyện Thần tôn giả lực lượng so sánh bên trên ở vào tuyệt đối hạ phong, đã sớm đi ra Hoang Cổ bên cạnh ngục khu vực, đối Bắc Hoang đại địa tiến hành phản công cướp lại.

Bất quá đây cũng là chuyển vần, báo ứng xác đáng, hiện tại quả đắng, thì là muốn ta chờ một mình thưởng thức. Đáng tiếc a, đáng tiếc! Tại lúc trước bao quát ta ở bên trong rải rác mấy người cũng từng có phản đối võ đạo giới sống chết mặc bây, chỉ bất quá quyền nói chuyện thực sự không so được ngầm thừa nhận đại đa số, cuối cùng vẫn trơ mắt nhìn đây hết thảy sinh, đến mức rơi xuống cái kết quả như vậy!"

Bạch Lộc Võ Tôn tự rót tự uống, tự quyết định, trong giọng nói để lộ ra vô cùng tiêu điều cùng tiếc nuối, không hề cố kỵ ở trước mặt hắn chẳng qua là một cái vãn bối.

Võ đạo giới chân chính biến đổi lớn, cũng chính bởi vì bọn hắn những cái này cao cao tại thượng người quyết định bị che đậy tâm linh, làm ra sai lầm quyết sách, mới đưa đến hiện nay kết quả như vậy.

Trên thực tế đến bây giờ, ngũ ngục bên trong người tại Bắc Hoang đại địa các nơi cũng nhiều có sinh động, đại đa số thời điểm đều là cướp giật nhân khẩu, nhất là nhắm chuẩn giới tông phái một chút đệ tử kiệt xuất, cưỡng ép bắt về, song phương thù hận cũng càng kết càng sâu, mà liên minh bản thân tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, lại đối ngũ ngục có chỗ áy náy, vẫn như cũ ôm ấp một tia hi vọng, lúc này mới không có quyết định triệt để tiêu diệt.

Ngũ ngục. . . Hắc Ngục

Nghe được đoạn này tân bí, Nhạc Bình Sinh lập tức liền nghĩ đến tại Trọng Khí tông cổng cái kia đến từ Hắc Ngục thiếu tôn.

Hắc Ngục thuộc về ngũ ngục một trong, mà lại căn cứ hắn về sau thu tập được một chút tin tức, cái này thiếu tôn sư tôn chính là Hắc Ngục chủ chưởng người, cũng là một vị Luyện Thần cự phách, từng tại thiếu tôn gặp Hoàng Cực tông trưởng lão lúc công kích còn đã từng hiển lộ ra qua hết thảy ý chí hóa thân, thiên hạ đều biết.

Nói như vậy, ngũ ngục bây giờ có được lấy lấy năm vị ma đạo Luyện Thần cự phách

Năm vị Luyện Thần tôn giả vẫn như cũ ở vào tuyệt đối hạ phong, như vậy trong liên minh Luyện Thần tôn giả đến cùng có bao nhiêu vị

"Cho đến bây giờ, vì để tránh cho bị tân triều vô khổng bất nhập mật thám sờ đến dấu vết để lại, chúng ta những người này hiện tại cũng ẩn nấp không ngoài, chỉ có thể lấy Chân Võ Pháp Tướng, đang bế quan chỗ xung quanh hoạt động. Chính là trước mắt ngươi nhìn thấy."

Nhạc Bình Sinh tâm niệm chuyển động bên trong, Bạch Lộc Võ Tôn để ly rượu xuống nói:

"Tiểu hữu, ngươi cũng đã biết ta vì sao muốn muốn nói với ngươi những cái này "

Nguyên nhân đã vô cùng rõ ràng, Nhạc Bình Sinh mở miệng nói:

"Bởi vì ta rất có thể trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến Luyện Thần cảnh giới, tăng thêm uy hiếp, làm dịu Bắc Hoang liên minh áp lực "

"Không tệ!"

Bạch Lộc Võ Tôn tán thưởng nói:

"Ngươi thật sự là cho ta một cái to lớn kinh hỉ, cũng là ta hiện thân nguyên nhân! Theo ta nhận thấy, gần trăm năm nay ngươi chính là có khả năng nhất đánh vỡ thần quan, tấn thăng Luyện Thần Khí Đạo Tông Sư, không ai so sánh được ngươi!"

Đế Trọng Sinh thiên phú tài tình là bực nào kinh tài tuyệt diễm Nhạc Bình Sinh một đao chém giết trấn áp liên minh tất cả tông sư cường giả Đế Trọng Sinh, bất luận hắn sử dụng dạng gì thủ đoạn, theo Bạch Lộc Võ Tôn đều là hiện nay cảnh giới tông sư đệ nhất nhân, lại thêm hắn chỗ phán Đoạn Nhạc Bình Sinh rất ngắn tu hành tuổi tác, chỉ coi nhận định hắn chính là hiện nay có khả năng nhất bước vào Luyện Thần nhân tuyển.

Bạch Lộc Võ Tôn ánh mắt sáng rực, phảng phất sáng lên hai vòng mặt trời nhỏ:

"Võ đạo giới nội tình đã sớm bị tiêu hao sạch sẽ, chúng ta những người này, đại bộ phận đều đã lão hủ, hiện tại mỗi hiện lên một vị tân tấn Luyện Thần đều là lại vì liên minh tăng thêm quả cân, tăng thêm vô hình uy hiếp! Mỗi thêm ra hiện một vị Luyện Thần tôn giả, tối thiểu đều có thể đổi lấy hơn trăm năm đại cục bên trên yên ổn, để tân triều các mặt cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, tranh thủ nhiều thời gian hơn!"

Luyện Thần cự phách thọ quá ngàn năm, là ngàn năm cự đầu, nhưng mà nhìn Bạch Lộc Võ Tôn trong lời nói ý tứ, hiện có Luyện Thần tôn giả tựa hồ đại bộ phận đều là từ thần kinh phá diệt một trận chiến còn sống sót, dù là từ liên minh thành lập mấy trăm năm nay đến có tân tấn Luyện Thần tôn giả, càng lớn khả năng chính là giữ kín không nói ra, làm cất giấu uy hiếp.

Đạn hạt nhân dạng này hủy diệt tính vũ khí, từ lúc nào uy lực lớn nhất

Tại còn không có lúc nổ.

Diệt Tuyệt Tân Tinh cùng Luyện Thần tôn giả lực uy hiếp cùng cấp, điểm này vô luận là đối với liên minh vẫn là tân triều đều đồng dạng áp dụng.

Tiếng nói rơi vào trong tai, Nhạc Bình Sinh lập tức lưu ý đến Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ mơ hồ để lộ ra đến tin tức gì, lập tức truy vấn:

"Tranh thủ thời gian tranh thủ thời gian nào "

Bạch Lộc Võ Tôn thật sâu nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, ý vị thâm trường nói ra:

"Tiểu hữu, ngươi cho là chúng ta vì cái gì sai khiến liên minh đi 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】, đồng thời sáng lập ra Long Hổ, Thiên Cương, Tinh Túc cái này tam đại bí truyền võ đạo bảng danh sách

Ngươi cho rằng vì sao Đại Hoang Thần Triều cuối cùng hoàng đế sẽ sưu tập thiên hạ điển tịch, bắt võ đạo cao thủ tiến hành nhân thể mệnh khiếu nghiên cứu

Ngươi cho rằng chẳng lẽ võ đạo một đường chính là tu luyện nhân thể tinh khí thần Tam Tạng, tại Luyện Thần phía trên, chẳng lẽ không có cảnh giới càng cao hơn "

Bạch Lộc Võ Tôn liên tiếp tam vấn, hời hợt, lại hóa thành kinh lôi tại Nhạc Bình Sinh trong lòng nổ vang.

Nhân thể mệnh khiếu!

Chẳng lẽ nói nhân thể mệnh khiếu cùng Luyện Thần phía trên cảnh giới có cái gì tất nhiên liên hệ

Bạch Lộc Võ Tôn nhắc nhở lập tức liền để Nhạc Bình Sinh sinh

ra liên tưởng.

Hiện nay võ đạo hệ thống chính là tại mở ra nhân thể thâm tàng trên cơ sở câu thông, tỉnh lại cùng loại với huyệt đạo thân thể mệnh khiếu, lấy từng cái mệnh khiếu nhỏ bé khác biệt công dụng tạo dựng thành phức tạp thể nội tuần hoàn lộ tuyến, hỗ trợ lẫn nhau, tầng tầng chất chồng, vung ra không giống bình thường lực lượng.

Bạch Lộc Võ Tôn trong lời nói ý tứ, có phải là hay không nói mệnh khiếu cùng Luyện Thần phía trên cảnh giới có cực lớn liên quan, thậm chí là trong đó khớp nối chỗ mà liên minh những cái này Luyện Thần cự phách tiềm tu ẩn núp đến nay, đã mò tới Luyện Thần phía trên cảnh giới đầu mối, thiếu hụt chính là thời gian

Luyện Thần phía trên cảnh giới lại có như thế nào uy năng, có thể làm cho những cái này Luyện Thần cự phách ký thác tất cả hi vọng, cho rằng có thể triệt để nghịch chuyển Bắc Hoang xu hướng suy tàn

Bạch Lộc Võ Tôn không thể nghi ngờ vì Nhạc Bình Sinh mở ra một thế giới khác đại môn, cũng làm cho hắn sinh ra càng nhiều nghi vấn.

Sớm tại trước đó hắn liền hoài nghi Luyện Thần cảnh giới cũng không phải là thế giới này đỉnh phong, phía sau màn Hắc Thủ xuyên thẳng qua dị độ thời không, đùa bỡn linh hồn, năng lực giống như thần minh, rõ ràng không thể nào là Luyện Thần cảnh giới có thể sánh được.

Như vậy hắn muốn giết chết Tần Vô Nhất, lại sẽ là nhân vật dạng gì

Tại hắn suy nghĩ bên trong, Bạch Lộc Võ Tôn chạm đến là thôi, không có lộ ra quá nhiều:

"Tiểu hữu, nói đến thế thôi , chờ đến ngươi bước vào Luyện Thần cảnh giới, rất nhiều chuyện chỉ sợ không cần ta nói ngươi cũng sẽ minh bạch."

Nhạc Bình Sinh cau mày.

Trên thực tế hắn hiện tại đã ở vào Khí Đạo Tông Sư đỉnh phong, linh năng lại lần nữa cường hóa đã gặp phải bình cảnh, khó mà tiến thêm. Bất quá hắn đối đột phá đến Luyện Thần cảnh giới cũng không cấp bách.

Tính toán đâu ra đấy, từ hắn bước vào Khí Đạo Tông Sư cảnh giới mới một tháng thời gian mà thôi, chính là bởi vì một trận di tích chuyến đi, để dành số lượng kinh khủng linh năng mới khiến cho hắn một khi bay thì tới tận trời, ngắn ngủi một tháng liền đứng ở cảnh giới này đỉnh phong, khinh thường quần hùng.

Trên thực tế cho dù là ở vào cả giận đỉnh phong, Nhạc Bình Sinh đối với hiện hữu lực lượng cũng còn có đại lượng tiềm lực chưa từng đào móc. Tỉ như nói Luyện Huyết Huyền Binh hoá khí nhập thể, cho tới bây giờ hắn còn không có đầy đủ thời gian đi uẩn dưỡng hoàn thành.

Mà lại đối với hắn hiện tại tới nói, cả giận cảnh giới lực lượng cũng không từng nắm giữ đến tình trạng xuất thần nhập hóa, dính đến ý chí phương diện Luyện Thần cảnh giới càng là không có khả năng có chút đầu mối.

Nhớ ngày đó hắn tại võ đạo gia cảnh giới là đều lắng đọng thời gian gần ba tháng, mà bước vào thiên nhân một thể, năng lượng trao đổi Khí Đạo Tông Sư cảnh giới mới khó khăn lắm một tháng, so võ đạo gia cảnh giới còn muốn ngắn ngủi. Mà cái khác đỉnh phong tông sư cường giả tu luyện tới một bước này, cái nào không phải kinh lịch mấy trăm năm khổ tu rèn luyện cho dù là tại linh năng phụ trợ hạ Nhạc Bình Sinh lấy một loại không thể tưởng tượng nổi lần rút ngắn quá trình này, nhưng là tại lực lượng nắm

giữ, nhận biết bên trên, linh năng lại không cho được chút nào trợ giúp, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Thật giống như một cái trăm vạn phú ông trong vòng một đêm biến thành một cái ức vạn phú ông, hắn nguyên bản kinh nghiệm cùng nhận biết vẫn như cũ dừng lại tại trăm vạn cấp bậc giai đoạn bên trên, làm sao đi hợp lý thích đáng lợi dụng tăng vọt tài phú sáng tạo vung ra lợi ích lớn nhất cùng giá trị, cần một cái tiến hành theo chất lượng tìm tòi quá trình, không có khả năng theo tài phú tăng vọt trong vòng một đêm liền triển lộ ra ức vạn tài phú cấp bậc kinh nghiệm kiến thức cùng vốn liếng vận hành thủ đoạn.

Những cái này đều cần thời gian.

Bất quá đối với hắn tới nói, một phương diện hiện tại có thể xâm nhập đào móc hiện hữu lực lượng, một phương diện có thể nghĩ trăm phương ngàn kế bắt đầu trù bị Luyện Thần cảnh giới đột phá, hai không chậm trễ.

Bất quá trừ cái đó ra, Bạch Lộc Võ Tôn cùng hắn chẳng qua là lần đầu gặp mặt, mà lại thân là võ đạo cự phách, tại sao lại tín nhiệm hắn như thế, vì hắn để lộ ra nhiều như vậy bí ẩn

Dìu dắt hậu bối miễn cưỡng có thể nói thông, Nhạc Bình Sinh cũng không có buông xuống lòng cảnh giác.

Nghĩ tới đây, Nhạc Bình Sinh trong lòng khẽ động, ánh mắt nhìn thẳng Bạch Lộc Võ Tôn, mở miệng nói:

"Các hạ, mời xem."

Tiếng nói vang lên, Thần Minh Cảm Ứng Pháp, động!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 440: Tặng Cùng, Mạch Nước Ngầm

Chương 440: Tặng cùng, mạch nước ngầm

Theo Thần Minh Cảm Ứng Pháp động, Nhạc Bình Sinh trong mắt, Bạch Lộc Võ Tôn ánh mắt chớp mắt vặn vẹo biến ảo, như là một cái ngũ thải ban lan vòng xoáy, trong lúc nhất thời đỏ cam vàng lục lam chàm tím đủ loại sắc thái năm màu xuất hiện, chiếu vào ánh mắt.

Ngọt bùi cay đắng, tình yêu hận tình cừu đủ loại cảm xúc quang sắc thế mà trong cùng một lúc hiện ra, căn bản phân biệt không rõ Bạch Lộc Võ Tôn nội tâm chân thực suy nghĩ.

Nhạc Bình Sinh đối với kết quả này cũng không tính ngoài ý muốn. Luyện Thần cự phách bản thân liền tinh thông ý chí phương diện lực lượng, chính mình gà mờ Thần Minh Cảm Ứng Pháp mặc dù liên quan đến cảm xúc tinh thần phân tích, nhưng là đối không có tác dụng cũng là nằm trong dự liệu.

Ân

Giờ khắc này, nhận Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhìn chăm chú, Bạch Lộc Võ Tôn sinh lòng cảm ứng, trên mặt ngược lại biểu hiện ra ngoài ý muốn thần sắc, mở miệng nói:

"Tiểu hữu, đây là. . . "

"Chê cười, đây là ta ngẫu nhiên có được một môn bí truyền võ

đạo."

Nhạc Bình Sinh giải trừ Thần Minh Cảm Ứng Pháp vận chuyển, hỏi:

"Môn này võ đạo phải chăng dính đến Luyện Thần da lông "

"Như thế võ đạo rất có ý tứ, nhưng là muốn nói liên quan đến Luyện Thần da lông, vẫn còn có chút miễn cưỡng."

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ đã phân biệt ra được 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 đến cùng là một môn dạng gì bí truyền võ đạo, cười lắc đầu:

"Môn này võ đạo cuối cùng bất quá là cứng ngắc phân tích ra người từ trong mắt tiết lộ ra cảm xúc mảnh vỡ, đối với Luyện Thần cảnh giới trở xuống người còn có chút tác dụng, nhưng là không riêng đối ta, chính là đối một chút mới vào Luyện Thần võ giả tới nói đều không hề có tác dụng."

Ngay sau đó, Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ có ý riêng, ánh mắt sáng rực dò hỏi:

"Không biết tiểu hữu hiện tại, mở ra hoặc nhiều hoặc ít cái mệnh khiếu "

Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động, mặc dù không biết Bạch Lộc Võ Tôn hỏi như vậy ý đồ, nhưng là tại chính mình tu vi cực vượt qua bí mật có khả năng đã triệt để bại lộ tại nghị viện trong liên minh tình huống dưới, hắn cũng không cần thiết giấu diếm, gọn gàng dứt khoát nói ra:

"Cho đến trước mắt, hết thảy mở ra hai trăm bốn mươi mệnh khiếu."

"Tốt tốt tốt!"

Bạch Lộc Võ Tôn đạt được câu trả lời này, vui sướng vỗ tay cười to nói:

"Ta quả nhiên không có nhìn lầm, trong vòng trăm năm, không, một cái giáp bên trong, ngươi chính là có khả năng nhất đột phá đến Luyện Thần cảnh giới người!"

Quả nhiên mệnh khiếu mở ra cùng Luyện Thần phía trên cảnh giới có chỗ liên quan a

Nghe được Bạch Lộc Võ Tôn, Nhạc Bình Sinh lập tức liền xác định điểm này. Bất quá hiển nhiên hiện tại cảnh giới của mình không đủ, giữa hai bên cho dù có cái gì liên hệ cũng không phải mình có thể hiểu rõ. Bất quá hắn lại cũng không cho là mình muốn tấn thăng Luyện Thần cảnh giới phải hao phí sáu mươi năm lâu, đương nhiên điểm này hắn cũng không cần phải nói ra.

"Đại não là nhân thể tinh mật nhất mà yếu ớt khí quan, muốn tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới, cần đánh vỡ thần quan, luyện quyền hóa não. Quá trình này hung hiểm vô cùng, cho dù là luyện lực cùng luyện khí hai cái cảnh giới đột phá trình độ khó khăn tăng theo cấp số cộng, cũng không so bằng đột phá Luyện Thần trình độ hung hiểm vạn nhất."

Đang khi nói chuyện, Bạch Lộc Võ Tôn đem ngón trỏ điểm với mình giữa lông mày, trong suốt quang huy từ tương giao vị trí vầng sáng trở đi sau đó từng sợi ngân quang sợi tơ bị rút lấy ra, xoắn xuýt quấn quanh bên trong tạo thành một khối nho nhỏ ngọc giản, chậm rãi bay tới Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Đây là cái gì

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, đang nghi ngờ bên trong Bạch Lộc Võ Tôn mở miệng mỉm cười:

"Tiểu hữu, môn này 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】, tổng

kết năm đó ta đột phá Luyện Thần là một chút kinh nghiệm cùng tâm đắc, hi vọng có thể đối ngươi đột phá Luyện Thần đưa đến tác dụng. Từ xưa đến nay không biết có bao nhiêu kinh tài tuyệt diễm hạng người đều không thể vượt qua đạo này lạch trời, vẫn luôn tại cửa ra vào bồi hồi, không được bước vào trong đó, không duyên cớ hết sạch thọ nguyên, lưu lại thiên cổ tiếc nuối.

Mặc dù mỗi cái võ giả trưởng thành kinh lịch đều không hoàn toàn giống nhau, người bên ngoài kinh nghiệm cũng chưa chắc sử dụng, nhưng là ta hay là hi vọng có thể cho ngươi khải, cửa ải này, ngươi nhất định phải thận trọng."

Tam đại thần tàng tiến hành theo chất lượng, bên trên vừa nhốt mở ra so với cửa ải tiếp theo bản thân liền muốn khó khăn hơn gấp mười lần, mà thần chi ẩn giấu cũng chính là thượng đan điền ở vào mi tâm, cùng đại não liên hệ chặt chẽ, càng là tự ý vô số hung hiểm.

Thần quan xung kích thất bại hậu quả, nhẹ thì tinh thần chấn động, tẩu hỏa nhập ma, nặng thì trực tiếp phá hư đại não, biến thành ngớ ngẩn.

Mà lại thần quan xung kích mỗi người tình huống đều không hoàn toàn giống nhau, từ trước đến nay không có dấu vết mà tìm kiếm, cho dù là tu luyện chính là cùng một môn công pháp, đánh vỡ thần quan đối mặt khốn cảnh cũng sai lệch quá nhiều, không giống nhau chút nào.

Nhạc Bình Sinh lập tức bởi vì Bạch Lộc Võ Tôn cử động mà sinh lòng chấn động.

Không cần bất luận kẻ nào nhắc nhở, hắn rõ ràng biết một vị Luyện Thần cự phách đột phá Luyện Thần kinh nghiệm cùng tâm đắc là bực nào trân quý, dù là vẻn vẹn xem như tham khảo, đối với ở vào bình cảnh cửa ải đỉnh phong tông sư tới nói cũng là thiên kim không đổi tuyệt thế trân bảo!

Nhưng mình trước đó cùng Bạch Lộc Võ Tôn chưa từng gặp mặt, tại sao lại cấp cho chính mình như thế dìu dắt

Nhạc Bình Sinh trong lúc nhất thời trầm ngâm xuống tới.

"Mỗi người đều có bí mật của mình. Ngươi một ít chuyện, ta đã từ liên minh chỗ biết được. Vừa mới tấn thăng Khí Đạo Tông Sư cảnh giới, liền có thể cùng giai vô địch, đỉnh phong tông sư cũng không là đối thủ."

Đối Nhạc Bình Sinh phản ứng, Bạch Lộc Võ Tôn không chút phật lòng, cười nói:

"Nói thật, vừa mới biết được tin tức này ta cũng lấy làm kinh hãi."

Nhạc Bình Sinh không nói gì.

Chỉ riêng Bạch Lộc Võ Tôn nói, tựa hồ Cơ Sùng Quang cũng không có đem bí mật của mình triệt để bạo lộ ra, điểm trọng yếu nhất, chính mình nguyên bản bất quá là một cái không có chút nào võ đạo cơ sở biên cảnh lính tuần tra sự tình nhưng không có bạo lộ ra.

Đây là nguyên nhân gì

Nếu như nói vừa mới tấn thăng Khí Đạo Tông Sư vào chỗ liệt đỉnh phong, tung hoành vô địch, có thể dùng ngoại lực, kỳ ngộ để giải thích, mấy tháng từ không có chút nào võ đạo cơ sở người bình thường trở thành đỉnh phong tông sư, liền cùng thần thoại không khác, nếu như Cơ Sùng Quang vạch trần ra, bên ngoài mặc dù chưa chắc sẽ thế nào, nhưng là cuồn cuộn sóng ngầm hạ sợ rằng sẽ mang đến cho mình phiền phức rất lớn.

Như vậy Cơ Sùng Quang vì cái gì không có làm như vậy

Bạch Lộc Võ Tôn nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh, tự tiếu phi tiếu

nói: "Tiểu hữu, ngươi có phải hay không cho là chúng ta những lão bất tử này lại bởi vậy nhìn trộm bí mật trên người của ngươi hoặc là kỳ ngộ, thậm chí xuất thủ cướp đoạt "

Dứt lời, còn không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, Bạch Lộc Võ Tôn cười ha ha, pháp tướng phía trên quang minh đại phóng:

"Như vậy, ngươi cũng quá coi thường chúng ta những cái này sống qua ngàn năm lão gia này! Có thể tu luyện đạo Luyện Thần cảnh giới võ giả, cái nào không phải lấy như giẫm trên băng mỏng chi tâm, đi tiến bộ dũng mãnh sự tình, kinh lịch thiên chuy bách luyện, lấy vạn thế không đổi quyết tâm, lúc này mới thành tựu người bên trong Chân Long

Đến Luyện Thần cảnh giới, thiên phú, tài tình, tài nguyên, công pháp đều là ngoại vật, chúng ta thờ phụng chỉ có tâm linh của mình! Chỉ có mạnh nhất tâm linh mới có thể mang đến lực lượng mạnh nhất!

Với ta mà nói, nếu như có thể, ta thậm chí hi vọng ngươi ngày mai liền có thể thành tựu Luyện Thần tôn giả, ba ngày thành tựu đỉnh phong! Đồng thời dẫn đầu chúng ta những cái này lão hủ vì võ đạo giới đánh ra một cái tương lai, còn không phải giống như bây giờ đao cùn tử cắt thịt, từng chút từng chút bị từng bước xâm chiếm. Để cho ta dạng này lão gia hỏa có thể dỡ xuống trên người gánh nặng, du lịch thiên hạ, nhấm nháp thiên hạ mỹ tửu mỹ thực, chẳng phải sung sướng "

Bạch Lộc Võ Tôn nhìn chăm chú chén rượu, tự giễu nói: "Chỉ tiếc gần nửa cái giáp đến nay, ta trấn thủ ở đây, pháp tướng chi thân cũng không cách nào thời gian dài rời đi bản thể, phạm vi hoạt động cũng bị hạn chế, ngược lại là thành chim trong lồng, lòng đất lão hữu thấy được chỉ sợ muốn cười nói ta a. . ."

Thanh âm quanh quẩn bầu trời đêm, lại bị cực hạn tại phương viên trong vòng mấy trượng, cũng không còn cách nào hướng ra

phía ngoài truyền bá.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt có chút ba động.

Vị này Bạch Lộc Võ Tôn cùng hắn từ giáng lâm phương thế giới này chỗ tao ngộ mỗi một võ giả cũng khác nhau, khí chất phiêu miểu, không bám vào một khuôn mẫu, như là bị vây ở hồng trần ở giữa trích tiên, mặc dù hướng tới lớn thoải mái, đại tự tại, lại bởi vì võ đạo giới gánh nặng bị vây ở lồng chim bên trong.

Hắn đối đãi chúng sinh tựa hồ cũng là bình đẳng. Bất luận là trong tửu lâu gã sai vặt, vẫn là Cơ Sùng Quang cao như vậy vị người, lại hoặc là chính mình, tại chỗ sâu nhất trên bản chất tựa hồ cũng không hề có sự khác biệt.

Thực lực cao tuyệt, thân là võ đạo giới đỉnh phong cự phách, xem chúng sinh bình đẳng, Bạch Lộc Võ Tôn hoàn toàn chính xác có cường giả chân chính khí phách.

"Tiểu hữu, người đã già, nói cũng nhiều chút, xin không nên phiền lòng."

Lúc này, Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ hồi phục thần trí, xin lỗi nói:

"Hôm nay nhìn thấy một vị tuyệt thế tài tình người tầm thường người, trong lòng ta thực sự vui sướng . Bất quá, ngươi phải cẩn thận."

Bạch Lộc Võ Tôn ánh mắt trịnh trọng, nhắc nhở:

"Tân triều hoàng đế tự mình hạ văn kiện, Đế Trọng Sinh lại bại vong tay ngươi. Diễn võ cơ quan chưởng tọa cái chết, một tát này sẽ hung hăng đánh vào toàn bộ tân triều trên mặt, mang đến một trận cự đại mà chấn, tân triều từ trên xuống dưới chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ. Bất luận là trả thù vẫn là ra ngoài bóp chết tấn thăng Luyện Thần tiềm lực hạt giống, ngươi có cực lớn có thể sẽ trở thành bọn hắn sắp xếp vị ám sát mục tiêu.

Mà lại không chỉ là tân triều, ngũ ngục phương diện cũng cực lớn khả năng đưa ngươi xếp vào diệt trừ mục tiêu, ngươi tiếp xuống muốn gặp phải hình thức mười phần nghiêm trọng. Bất quá Thần La Võ Đô có thể nói là Bắc Hoang đại địa chỗ an toàn nhất, chỉ cần tại Thần La Võ Đô phương viên mười dặm, không có người khô lỗ mãng."

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ có ý riêng, bưng chén rượu lên, lại lần nữa uống một hơi cạn sạch, thét dài nói:

"Võ đạo một đường, thấy mình, mỗi ngày địa, gặp chúng sinh, nếu có hướng một ngày thấy không rõ trước mắt con đường, liền đi chúng sinh bên trong tìm kiếm!"

"Nói tận như thế, tiểu hữu, ngươi ta hữu duyên gặp lại!"

Ầm!

Tiếng nói phiêu đãng bên trong, Bạch Lộc Võ Tôn pháp tướng chi thân lập tức tán loạn trở thành đầy trời quang vũ, bốn phía tung bay!

Điểm điểm dư huy bay lả tả ra lầu các bên ngoài, tại trong màn đêm như là ánh sáng hi vọng, lộng lẫy. Cho dù là tại đèn đuốc sáng trưng trong sương phòng, cũng đem Nhạc Bình Sinh gương mặt ấn chiếu trong suốt.

Trong lầu các yên tĩnh im ắng, chỉ có ly rượu không chứng minh vị này võ đạo tôn giả đã từng tồn tại.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nhận lấy trôi nổi tại trước mắt ngọc giản.

. . .

Một chỗ đèn đuốc sáng trưng trong phòng khách, trời tối người yên, Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người

lại ngồi nghiêm chỉnh, trò chuyện với nhau.

Đoan Mộc Tôn hỏi: "Gia chủ, tình huống hiện tại như thế nào "

"Võ Tiên Thiên sự tình ta tạm thời đè ép xuống, dính đến Võ gia, ta trước cùng mấy vị tin được tham nghị trưởng lão tự mình thương nghị qua đi rồi quyết định xử lý như thế nào."

Đoan Mộc Hồng trên mặt có khó mà che giấu vẻ mệt mỏi, thản nhiên nói:

"Nghị viện hiện tại sứt đầu mẻ trán, Cơ Sùng Quang bên này, đoàn điều tra nhân tuyển chúng ta đã quyết định ra, từ giới tông phái, võ đạo trường, quân phiệt, thế gia đều ra ba người, hết thảy mười hai vị tham nghị trưởng lão tạo thành, hiện tại đã rời đi Thần La Võ Đô, chia ra tiến về Thần Mang quân cùng Tinh Thần Liệt Túc tông điều tra lấy chứng, nhiều nhất bất quá nửa tháng công phu, nên liền có thể đối Cơ Sùng Quang tiến hành công khai thẩm phán."

Võ gia tại trong liên minh thế lực không yếu, minh hữu đông đảo, tại còn không rõ ràng lắm Võ Tiên Thiên đến cùng cử động đến cùng là cá nhân gây nên vẫn là Võ gia thụ ý tình huống, không thể tùy tiện mà động.

Mà lại Nhạc Bình Sinh giết chết Đế Trọng Sinh sự tình, liên quan quá lớn, tân triều phản ứng, bao quát đoàn điều tra, Cơ Sùng Quang vây cánh thanh tẩy , chờ một chút một loạt sự tình toàn bộ tiến tới cùng một chỗ, làm cho cả nghị viện đều sứt đầu mẻ trán.

Đoan Mộc Hồng ngữ khí vô cùng cảm khái:

"Cơ Sùng Quang cùng chúng ta thống phái tranh đấu nhiều năm, nghĩ không ra lấy dạng này một loại phương thức ngã xuống, thế sự khó liệu."

Theo hắn cảm khái, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn

cũng nhao nhao im lặng im lặng.

Đây hết thảy sinh đối bọn hắn tới nói cũng thực sự quá mức mộng ảo.

"Thời buổi rối loạn a!"

Đoan Mộc Hồng xoa nhẹ mi tâm: "Đầu tiên là có Võ Tiên Thiên dạng này thượng vị tông sư hành tích quỷ bí thông đồng thần bí đồng lõa, lại xuất hiện giống như là Nhạc Bình Sinh dạng này vi phạm võ đạo lẽ thường tồn tại, đối với liên minh tới nói không biết là phúc là tai họa."

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm trấn an nói:

"Vô luận như thế nào, Nhạc Bình Sinh lần này cũng coi là giải liên minh tình thế nguy hiểm, mặc dù suýt nữa xung kích nghị viện thông thiên tháp, có hại liên minh uy nghiêm, bất quá sự tình ra có nguyên nhân, tình có thể hiểu."

Đoan Mộc Hòa Vũ nhìn rất thấu triệt, không nói tân triều có thể sẽ có trả thù, chính là Nhạc Bình Sinh bạo lộ ra võ đạo cực tiến cảnh, liền sẽ giống như là tản ra huyết tinh vị đạo thịt mỡ, hấp dẫn trên đời này vô số người hữu tâm ánh mắt.

Cũng không phải là tất cả mọi người hội thẩm lần sự thật, lượng sức mà đi, luôn có người lòng mang may mắn tâm lý, thậm chí bí quá hoá liều.

Đây là xây dựng ở Nhạc Bình Sinh dạng này chỉ cần Luyện Thần tôn giả không ngoài, liền có thể tung hoành bễ nghễ đương thời kinh khủng tu vi lên. Nếu như không có thực lực như vậy uy hiếp, Nhạc Bình Sinh chỉ là một cái thực lực tương đối phổ thông tông sư, chỉ sợ trong thiên hạ sẽ hợp nhau tấn công, người người đều muốn chia một chén canh.

Đoan Mộc Hồng gật gật đầu, thản nhiên nói:

"Cây cao chịu gió lớn, bại lộ như vậy tại thiên hạ người trước mặt không phải chuyện tốt, mặc dù Nhạc Bình Sinh thực lực đủ mạnh hoành, nhưng là căn cơ cùng nội tình quá mức yếu kém, chỉ sợ đến tiếp sau ám lưu hung dũng, xa xa không có kết thúc."

. . .

Cùng lúc đó, nơi nào đó âm u không gian bên trong, loáng thoáng có ba đạo thân ảnh như là pho tượng, im lặng im ắng tĩnh tọa tại hắc ám bên trong.

Một cái thâm trầm thanh âm vang lên:

"Hai vị, lấy các ngươi thấy, Cơ Sùng Quang lời nói là thật là giả "

Một cái thanh âm khàn khàn tiếp lời nói: "Cơ Sùng Quang nói tới mặc dù quá mức ly kỳ, nhưng là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ trong khoảng thời gian này hoạt động có dấu vết mà lần theo, tại leo lên bí truyền võ đạo bảng đệ nhất thời điểm 【 Liên Minh Võ Đạo ký sự tổng hợp 】 thông truyền thiên hạ, điểm này mảy may không giả được."

Một cái khác âm lãnh thanh âm nói: "Bất quá tha thứ ta kiến thức thiển cận, ta thật sự là không tưởng tượng ra được, đến cùng là như thế nào tạo hóa cùng kỳ ngộ, mới có thể để cho một cái võ đạo gia tại bất quá một hai tháng thời gian liền trực tiếp nhảy lên tới Khí Đạo Tông Sư cảnh giới đỉnh phong, thậm chí cùng giai bên trong vô địch "

"Chuyện này. . . Thông báo cho lão tổ."

Một thân ảnh tựa hồ là nhẹ gật đầu:

"Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ thực lực hiện tại đã đến Luyện Thần phía dưới cơ hồ không có địch thủ tình trạng. Mà lại Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ đối với mắt xanh tăng theo cấp số cộng,

cũng chỉ có lão tổ mới có tư cách quyết định."

Trong lúc nhất thời hắc ám không gian bên trong lại lần nữa lâm vào im lặng, chỉ có ba đạo ẩn chứa khó hiểu, không thể tưởng tượng nổi, cùng thật sâu ánh mắt tham lam lóe ra.

"Bất quá, đến cùng sẽ là gì chứ "

"Thật muốn biết a. . ."

Tại màn đêm bao phủ cả tòa võ đạo thánh thành thời điểm, dạng này đối thoại cơ hồ cùng một thời gian tại nhiều cái chỗ bí ẩn diễn ra.

Vô số mạch nước ngầm cùng trong im lặng bắt đầu phun trào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 441: Gió Nổi!

Chương 441: Gió nổi!

Ngay tại Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ một đao chém giết diễn võ cơ quan chưởng tọa, Luyện Thần tôn giả hiện thân, Thần Mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang bị giam lỏng tin tức như là cuồng phong sóng biển, lấy Thần La Võ Đô làm trung tâm hướng về Bát Hoang quét sạch đồng thời ——

Rống!

Một chỗ hắc ám mà thâm thúy không gian bên trong, từng tiếng hung ác mà tàn khốc thú rống thân liên tiếp, như là hắc ám bên trong tiềm ẩn cái gì ăn thịt người cự thú, bất cứ lúc nào cũng sẽ đập ra đến nhắm người mà phệ.

Ngay tại mảnh này thâm trầm hắc ám bên trong, một vòng đỏ thắm chi sắc tựa hồ có chút chiếu sáng mảnh không gian này, thành duy nhất một vòng sáng sắc.

Kia là một cái tuyệt mỹ, yêu diễm, mê hoặc chúng sinh nữ nhân.

Ngư Hồng Âm mặt hướng trước mắt phủ phục cung điện khổng lồ, đôi môi nhếch, không nhanh không chậm nện bước bộ pháp, phảng phất muốn đi nghênh đón cái gì tàn khốc thẩm phán.

Đát, đát, đát.

Ngư Hồng Âm tuyệt mỹ gương mặt bên trên không có bất kỳ cái gì biểu lộ, bốn phía yên tĩnh im ắng, ngoại trừ loáng thoáng thú rống bên ngoài, tựa hồ cũng chỉ có thể đủ nghe được rất nhỏ bước chân cùng mình tiếng tim đập.

"Chậc chậc chậc..."

Hắc ám bỗng nhiên ở giữa lăn lộn, phảng phất trở thành yêu ma sống lại, sôi trào như nước thủy triều bên trong, một thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, để lộ ra một loại vô cùng ôn nhu ý vị:

"Muội muội thân ái của ta, ngươi rốt cục bỏ được trở về. Ta nhìn ngươi bộ dáng, tựa hồ là gặp một điểm nho nhỏ ngăn trở... "

Theo thanh âm đàm thoại phiêu đãng, một cái thân mặc đen nhánh văn kim võ hắn, khuôn mặt hoàn mỹ không một tì vết nam tử từ thâm trầm trong bóng tối hiển lộ ra thân hình.

Hắn tuấn mỹ trên dung nhan treo ôn nhu mà cưng chiều mỉm cười, nhưng là ánh mắt bên trong lại không che giấu chút nào để lộ ra một loại trắng trợn chiếm hữu, cùng với tà ác, hỗn loạn, tàn nhẫn quang mang, đứng tại trong bóng tối tạo thành tà cuồng quỷ mị khí chất.

Nhìn thấy người tới, Ngư Hồng Âm ánh mắt chỗ sâu, tựa hồ lóe lên một vòng thật sâu chán ghét hoặc là nói là tâm tình sợ hãi, hiển lộ ra một bộ thiên chân vô tà tiếu dung, dịu dàng nói:

"Thân ái ca ca, ta động tĩnh ngươi không phải đều rõ ràng, tại sao muốn biết rõ còn cố hỏi đâu "

Bên trên một giây nàng vẫn là một cái điên đảo chúng sinh tuyệt thế xinh đẹp, sau một khắc lại biến thành một cái không thông sự đời, chưa nhiễm bụi bặm thuần khiết thiếu nữ, khí chất chuyển đổi ở giữa tự nhiên mà thành, để cho người ta không có cảm giác được bất kỳ đột ngột.

"Đúng vậy a... Bởi vì ngươi là ta tại thế gian này thân nhân duy nhất, cho dù là ngươi tuân theo một chút xíu tổn thương, thêm một chút nhíu mày, ta đều muốn đau lòng đâu."

Ngư Long Vũ vẫn như cũ là một bộ không thể bắt bẻ ôn nhu tiếu dung:

"Muội muội thân ái của ta, mặc dù ngươi là đến chịu đòn nhận tội, nhưng là ngươi hẳn là cảm thấy may mắn, Quang Vương đại nhân bây giờ không có ở đây trong điện, ngươi phải thật tốt tỉnh lại tỉnh lại, nếu không Quang Vương đại nhân trở về, ca ca cũng không cách nào vì ngươi nói chuyện."

"Quang Vương đại nhân không tại "

Ngư Hồng Âm mắt sáng lên, lập tức đánh mất lại cùng trước mắt nam tử dây dưa hứng thú, quay đầu liền muốn rời khỏi.

Mà lúc này, Ngư Long Vũ trong mắt sáng lên một vòng trêu tức hào quang, mỉm cười nói:

"Muội muội, ngươi chẳng lẽ liền không muốn biết là ai phá hủy chuyện tốt của ngươi a phải biết, Võ Tiên Thiên thế nhưng là Quang Vương đại nhân rất trọng yếu một nước cờ tử, thâm thụ đại nhân coi trọng, "

"A "

Ngư Hồng Âm xoay người lại, lại lần nữa khôi phục bộ kia thiên chân vô tà bộ dáng, ngọt ngào cười nói:

"Ca ca thế mà cũng biết "

Tại từ thần vứt bỏ di tích chạy ra về sau, nàng tại thần từ bỏ di tích lối ra phương viên trăm trượng bên trong rải đầy yêu đà nghi ngờ thần, phương viên trong vòng hơn mười dặm Hoang Cổ Di loại đều bị hấp dẫn mà đến, hội tụ thành một mảnh kinh khủng

quái vật hải dương. Nghĩ không ra chính là như vậy, nàng tại Hoang Cổ di địa mấy đại xuất nơi cửa bày ra nhãn tuyến vẫn như cũ cảm giác Đoan Mộc thế gia ba người cơ hồ hoàn hảo không chút tổn hại đi ra. Hiển nhiên nàng sau cùng thiết lập ván cục ám sát cũng không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì.

Mà tên kia chém giết Võ Tiên Thiên nam tử càng là bị nàng lưu lại cực đoan ấn tượng khắc sâu, cho tới bây giờ nàng nhớ lại cái kia huy hoàng một đao, vẫn như cũ là sinh ra hàn ý trong lòng.

"Nhìn muội muội đã biết thân phận của người kia "

Ngư Long Vũ một bộ ngoài ý muốn bộ dáng, mỉm cười:

"Đã như vậy, ta liền không nói nhiều."

Ngư Hồng Âm doanh doanh cười một tiếng, xoay đầu lại là sắc mặt lại như là hàn băng, cất bước rời đi, biến mất tại hắc ám bên trong.

Ngư Long Vũ đứng ở tại chỗ, ánh mắt mê say mà tà ác nhìn chăm chú lên Ngư Hồng Âm từ từ đi xa xinh đẹp dáng người, nhẹ giọng tự nhủ:

"Nhạc Bình Sinh thật thú vị..."

...

Mây đen bao phủ, tối tăm không mặt trời.

Hắc Ngục núi đao.

Ở dưới chân núi, từng cái Hắc Ngục môn đồ phân loại con đường hai bên, hai mặt nhìn nhau nhìn chăm chú lên từng bước một tập tễnh mà đến cao lớn thân ảnh.

Thân ảnh này thân hình cao lớn, thân mang tôn quý chân truyền võ hắn, rõ ràng là trong lòng bọn họ bên trong tài tình tuyệt

thế, mong muốn mà không thể thành thiếu tôn chủ.

Vị này thân phận tại Hắc Ngục bên trong tôn quý vô cùng nhân vật, giờ này khắc này không riêng chân truyền võ hắn phía trên rách tung toé, vết máu nhiễm, liền ngay cả ngày bình thường phong thần như ngọc hình dạng cũng không còn tồn tại, khoác đầu tán, hiển nhiên một tên ăn mày.

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra "

"Nhìn cái dạng này, thiếu tôn đại nhân tựa hồ bị to lớn gì đả kích "

"Làm sao có thể thiếu tôn đại nhân vừa mới đột phá đến khí đạo tông sư cảnh giới, khí thế như hồng, người nào có thể đánh bại hắn! "

"Im tiếng! Không nói lời nào không ai lấy ngươi làm câm điếc, muốn chết cũng không cần liên lụy ta!"

Thiếu tôn từng bước từng bước đi lại, bỏ qua quanh mình hoặc kinh ngạc, hoặc nghi hoặc, hoặc ẩn ẩn cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, ánh mắt chết lặng, không có bất kỳ cái gì ba động, từng bước từng bước hướng về núi đao phía trên tôn chủ đại điện bước đi.

Mấy trăm trượng trên đỉnh núi, một đạo vĩ ngạn thân ảnh đứng chắp tay, cúi đầu nhìn chăm chú lên tập tễnh mà đến thiếu tôn, đầy trời mây đen đều ở phía sau hắn phun trào, lăn lộn, tựa hồ thiên tượng đều theo đạo thân ảnh này tâm tình mà e ngại biến ảo.

Hắc Ngục Tôn Chủ cúi đầu hờ hững nhìn chăm chú lên chính mình cái này đệ tử đắc ý nhất, không biết suy nghĩ cái gì.

"Tôn chủ đại nhân!"

Một bên Khổ Tâm như là một trung tâm sáng lão bộc, lo lắng nhìn qua chân núi bóng người, khom người mở miệng nói:

"Thiếu tôn hắn dạng này..."

"Không cần quản hắn."

Hắc Ngục Tôn Chủ thản nhiên nói:

"Chuyện này với hắn tới nói là chuyện tốt. "

Dứt lời, thân ảnh của hắn lặng yên không tiếng động hóa thành từng tia từng sợi khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Khổ Tâm trong lòng thở dài, cứ như vậy đứng ở tại chỗ, nhìn chăm chú thiếu tôn từng bước mà lên thân ảnh.

Một cấp, mười cấp, trăm cấp...

Thiếu tôn cứ như vậy như là một cái đánh mất linh hồn con rối, từng bước một đạp ở thông hướng tôn chủ đại điện trên thềm đá.

Trọn vẹn qua gần nửa canh giờ thời gian, thiếu tôn mới tại Khổ Tâm cùng vô số đạo ánh mắt nhìn chăm chú, lên núi đỉnh.

Thấy rõ ràng thiếu tôn lúc này trạng thái, Khổ Tâm Vô Tâm kinh bên trong, vội vàng đi ra phía trước:

"Thiếu tôn, ngươi..."

Mà nhưng thiếu tôn ánh mắt không nhúc nhích, vẫn như cũ là không phát giác gì, bước chân kiên định hướng về đại điện đi đến.

Đứng ở tại chỗ, Khổ Tâm ánh mắt không hiểu, thật sâu thở dài một hơi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 442: Sóng To!

Chương 442: Sóng to!

"Ngươi, để cho ta rất thất vọng."

Trùng trùng điệp điệp thanh âm như là Ma Thần thì thầm, tại đứng yên như tượng gỗ thiếu tôn bên tai nổ vang.

"Ngươi là ta bước vào võ đạo một đường đến nay nhìn thấy thiên phú căn cốt cao nhất tuyệt tiềm lực hạt giống, ta ở trên người của ngươi cũng ký thác không thể sánh ngang hi vọng. Nhưng là, ngươi lại làm cho ta thất vọng."

Thiếu tôn thân thể tựa hồ là có chút chấn động một cái.

"Ta sở dĩ thất vọng, cũng không phải là ngươi không có hoàn thành ta giao cho ngươi nhiệm vụ, mà là lòng dạ của ngươi, tín niệm, đã triệt để đánh mất, ngươi bây giờ, chính là một đống rác rưởi, cái xác không hồn, thối không ngửi được! Thần tăng quỷ ghét!"

Càng thanh âm nghiêm nghị trong khoảnh khắc hóa thành cuồng phong gào rít giận dữ, mãnh liệt ở đại sảnh ở trong kích động.

Thiếu tôn chết lặng ánh mắt dường như có chút ba động một chút, yết hầu khẽ nhúc nhích:

"Sư tôn, thật xin lỗi. . ."

"Ta không cần ngươi xứng đáng!"

Ầm ầm!

Kinh lôi đồng dạng thanh âm làm cho cả đại điện đều run rẩy lên, Hắc Ngục Tôn Chủ bỗng nhiên đứng dậy, mắt trần có thể thấy cuồng phong khí lưu gào thét quét sạch:

"Ngươi có lỗi với, là chính ngươi!"

Thiếu tôn pho tượng đồng dạng vẻ mặt cứng ngắc tại thời khắc này giống như là sống lại, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thẳng lớn liễn trước đó vĩ ngạn thân ảnh.

Hắc Ngục Tôn Chủ ngồi trở lại đến lớn liễn phía trên, ngón tay nhẹ nhàng đập, chậm rãi mà nói:

"Hiện tại ngươi có thể nói cho ta, là ai làm trong liên minh lợi hại tông sư ta thuộc như lòng bàn tay, nhưng lại chưa nghe nói qua nhân vật như vậy, ngươi lại là vì sao như thế ý chí tinh thần sa sút "

Trên thực tế Hắc Ngục môn đồ tin tức truyền lại so thiếu tôn trở về lần phải nhanh rất nhiều, sớm tại trước đó hai ngày Hắc Ngục Tôn Chủ liền biết được Xích Dạ Kiêu ngoài ý muốn triển lộ ra xa dự đoán thực lực kinh khủng, cùng Phi Tuyết lâu ba tông sư tử thương hơn phân nửa tin tức. Cùng cường giả bí ẩn xuất hiện, thiếu tôn nghĩ cách cứu viện nhiệm vụ thất bại, Xích Huyết Giáo giáo tông triệt để bỏ mình tin tức.

Chỉ bất quá cụ thể là ai làm hạ chuyện này, những cái này rời xa trong khi giao chiến môn đồ lại không hiểu rõ lắm, bao quát đối với thiếu tôn vì sao giống như là gặp to lớn gì đả kích đồng dạng ý chí tinh thần sa sút, cũng là hoàn toàn không biết gì cả.

Thiếu tôn thật sâu cúi đầu xuống, nói ra chính mình vĩnh viễn không muốn nhắc tới một cái tên:

"Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, Nhạc Bình Sinh!"

"Ừ"

Hắc Ngục Tôn Chủ hai mắt bỗng nhiên nheo lại, lạnh như băng nói:

"Ngươi tại cùng bản tôn nói giỡn "

Thiếu tôn lắc đầu:

"Sư tôn ở trên, ta như thế nào dám ăn nói lung tung người kia ta nhận ra rõ ràng, chính là tại Trọng Khí tông trước sơn môn đem ta đánh bại Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ."

Trong đại sảnh đột nhiên lâm vào an tĩnh tuyệt đối, một tia thanh âm đều không có.

Hắc Ngục Tôn Chủ ý vị thâm trường thanh âm vang lên:

"Ngươi nói là, tại Trọng Khí tông đưa ngươi đánh bại tên kia võ đạo gia, không riêng gì đồng dạng tấn thăng đến khí đạo tông sư cảnh giới, đồng thời còn triển lộ ra gần như đỉnh phong tông sư thực lực, tại chỗ giết chết Xích Huyết Giáo giáo tông "

Thiếu tôn mặt không biểu tình: "Đúng là như thế."

"Thú vị. . ."

Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt xa xăm, trong mắt Thần Quang biến ảo, lộ ra một cái tựa hồ gặp được thú vị đồ chơi tiếu dung, thản nhiên nói:

"Nhân vật thú vị như thế, liền ngay cả bản tôn, đều rất muốn đi mở mang kiến thức một chút!"

. . . .

Tân triều cảnh nội. Thiên Hải quan hùng thành.

Từng chiếc từng chiếc lơ lửng Thần Châu không ngừng từ từng cái phương hướng tụ đến, thân thuyền phía trên giăng đèn kết hoa, sắp xếp thành chỉnh tề trận thế, tựa hồ tạo thành nghênh tiếp nghi trượng trận thế.

Thành trì bên trong, người đông nghìn nghịt, khắp nơi đều là đầu người hội tụ thành từng mảnh từng mảnh vui mừng hải dương, khắp nơi đều là hoan thanh tiếu ngữ, đem trọn tòa hùng quan tràn ngập nhồi vào.

"Thế nào hôm nay vị đại nhân kia sẽ tới nơi này sao "

"Ta nhìn không sai biệt lắm , ấn thời gian tính hôm nay hẳn là có thể đến Thiên Hải quan!"

"Quá tốt rồi! Quá tốt rồi! Ta không kịp chờ đợi muốn nhìn một chút vị này anh hùng đến cùng là phó cái gì bộ dáng!"

"Đem Bắc Hoang cái nhóm này man phu đánh nói không ra lời, nếu có thể bái nhân vật như vậy làm thầy, ta sống ít đi ba mươi tuổi cũng nguyện ý a!"

Không chỉ là tòa thành trì này dân bản địa, còn có vô số thần sắc vui sướng người là tới từ bốn phương tám hướng, muốn vừa xem trấn áp Bắc Hoang tất cả tông sư anh hùng bá chủ trở về phong thái.

Bén nhọn chói tai tiếng còi hơi vang lên, từng đầu to lớn sắt thép trường long lấy như chớp giật mấy lần tại một đầu uốn lượn bát ngát trên đường ray nhấc lên một mảnh cuồng phong gào thét, khí lãng cuồn cuộn, lao nhanh mà đến, như là đến đây triều bái bọn hắn quân vương.

Một đầu lóe ra kim loại sáng bóng to lớn sắt thép trường long lái vào thành trì, lần chậm rãi giảm bớt, cuối cùng dừng lại tại sân

ga phía trên.

Mà giờ khắc này sân ga phía trên, sớm đã bị các loại khí chất hung hãn quân sĩ chỗ tràn ngập đầy, ở đây chuẩn bị nghênh đón.

Đạp!

Hai tên lão giả, long hành hổ bộ, đi ra toa xe.

Một quần áo lộng lẫy, cao quý không tả nổi nam tử trung niên tiến lên một bước, đi qua thi lễ sau nói:

"Cố viện trưởng, Phó viện trưởng! Hai vị đoạn đường này còn thư thái "

"Ừ"

Phó viện trưởng thổi thổi râu ria:

"Tiểu tử ngươi. . . Ta giống như gặp qua ngươi ở nơi nào "

Được xưng tiểu tử quý khí nam tử bất đắc dĩ cười cười, cũng không dám tại cái này hai tên trước mặt viện trưởng biểu lộ chút nào chưa tròn, cung kính nói: "Gian phòng đã vì Nhị lão chuẩn bị tốt, Nhị lão có thể hơi chút nghỉ ngơi , ấn thời gian suy tính, Đế đại nhân khả năng còn. . ."

"Nghỉ ngơi thì không cần."

Cố viện trưởng không mặn không nhạt nói:

"Theo thời gian suy tính bọn hắn cũng mau đến, chúng ta vẫn là đến cửa thành chuẩn bị nghênh đón đi, những người khác đâu "

"Hình Ngục ty, Thiên Công Thần Khí cục, Diễn Võ Cơ Quan chư vị đại nhân, bao khỏa bệ hạ chỗ phái ngự sử đều đã đến! Ngay tại cửa thành cùng dân cùng vui!"

"Cùng dân cùng vui "

Tựa hồ là đối với cái này lí do thoái thác cảm giác được vô cùng mới mẻ, Cố viện trưởng phẩm vị một chút:

"Chúng ta cũng đi qua đi!"

Tại trung niên nam tử an bài phía dưới, tại mọi người chen chúc phía dưới, Cố viện trưởng cùng Phó viện trưởng hai người đi ra toà này nhà ga, một chiếc lộng lẫy phi thường, rõ ràng là làm tiếp đãi công dụng cỡ nhỏ lơ lửng cự thuyền đã dừng lại.

"Lão phó, chúng ta đi!"

Cố viện trưởng đi đầu dậm chân, hất ra đám người nâng, leo lên chiếc này lơ lửng cự thuyền, cười nói:

"Hai người chúng ta đi lãnh hội một chút, chúng ta sáng tác hoàn mỹ nhất tác phẩm, lấy được như thế nào thành tựu!"

Ông!

Tại hai vị viện trưởng cùng người đi theo leo lên phù thuyền về sau, lễ thuyền mang theo một vòng tôn quý kim sắc quang mang bay lên không, hướng về cửa thành chỗ bay đi.

Thiên Hải quan hùng thành, biển người trải rộng, như là thủy triều, từng tầng từng tầng mục đích bản thân tuôn hướng ngoài cửa thành. Trên tường thành, một trăm linh tám tôn kim quang pháo mừng đã sẵn sàng, ba mươi ba lục soát cỡ lớn phù thuyền xếp thành một hàng, trên đó giăng đèn kết hoa , chờ lấy vị kia Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa trở về.

Một khắc đồng hồ. . . Nửa canh giờ. . . Một canh giờ.

Ngay tại sắc trời đem bóng tối, vô số biển người nhiệt tình lại không chút nào cắt giảm, thậm chí càng ngày càng cao ngang thời

điểm, một thân ảnh, vai khiêng một cây phấp phới đại kỳ, từ chân trời mà đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 443: Các Ngươi, Không Cần Đợi Thêm Nữa!

Chương 443: Các ngươi, không cần đợi thêm nữa!

Cự hình lơ lửng thuyền boong tàu bên trên, đứng vững hơn mười vị ngày bình thường khó gặp đại nhân vật, bất quá giờ này khắc này, mặc kệ trong ngày thường chấp chưởng bao lớn quyền hành, như thế nào quyền cao chức trọng, tại thời khắc này đều thần sắc trang nghiêm, ngưng thần nhìn phương xa, chờ đợi lo lắng.

Cự thuyền dưới đáy, biển người mãnh liệt, mấy vạn, mười mấy vạn thậm chí hàng mấy chục, mấy trăm vạn dòng người phân loại hai bên, mong mỏi cùng trông mong, đường hẻm hoan nghênh, tạo thành thật dày bức tường người thẳng tắp từ ngoài cửa thành một dặm chỗ kéo dài quán xuyên cả tòa Thiên Hải quan hùng thành.

Boong tàu bên trên, gió nhẹ chầm chậm, bao quát Cố viện trưởng, Phó viện trưởng, hết thảy bốn tên tựa hồ không có võ đạo trong người lão giả, nhìn qua rõ ràng địa vị so mọi người tại đây cao hơn một đoạn, thậm chí cùng tân triều đại đế sai phái ra đặc sứ đặt song song.

Mặt khác hai tên bộ dáng đồng dạng cổ quái lão đầu, chính là Thiên Công Thần Khí cục Lôi, Hỏa hai bộ viện trưởng.

Đang chờ đợi bên trong, sét bộ viện trưởng nghiêng đầu nhìn về phía mỉm cười mà đứng, không nóng không vội Cố viện trưởng,

Phó viện trưởng, cảm khái nói:

"Hai vị viện trưởng, các ngươi lần này là chân chính bồi dưỡng được một nhân vật không tầm thường a bệ hạ bởi vì Đế Trọng Sinh long nhan cực kỳ vui mừng, đại xá thiên hạ, chắc hẳn sau ngày hôm nay, đối với các ngươi nghiên cứu mệnh nguyên bộ tài nguyên trút xuống cường độ còn muốn càng lớn một điểm a "

Đế Trọng Sinh liên tiếp chín ngày đại hoạch toàn thắng, trấn áp Thần La Võ Đô, đánh Bắc Hoang tông sư tâm kinh đảm hàn, sợ vỡ mật, mỗi một ngày tin chiến thắng đều thông truyền thiên hạ, tân triều cảnh nội dân tâm phấn chấn, vô số dân chúng tự phát tổ chức chuẩn bị nghênh đón một người độc chiếm Bắc Hoang anh hùng khải hoàn mà về, mà tân triều hoàng đế càng là bởi vậy đối nghiên cứu mệnh nguyên bộ đại lực ngợi khen, hiển thị vượt trên Thiên Công Thần Khí cục danh tiếng.

Thiên Công Thần Khí cục cùng nghiên cứu mệnh nguyên bộ cái này hai đại cơ cấu, cho tới nay Thiên Công Thần Khí cục đều chiếm cứ lớn số định mức tài nguyên, đồng thời bất luận là quyền uy vẫn là danh khí, đều vượt xa nghiên cứu mệnh nguyên bộ.

Mặc dù Diễn Võ Cơ Quan ở mức độ rất lớn là dựa vào nghiên cứu mệnh nguyên bộ mới thành lập, nhưng là làm nửa bí ẩn cơ cấu, nghiên cứu mệnh nguyên bộ luôn luôn thanh danh không hiển hách, Thần Ma võ đạo cũng vẻn vẹn giới hạn trong cao tầng phạm vi nhỏ lưu truyền, phổ thông dân chúng chỉ sợ không có mấy cái biết.

Dù sao tân triều chỉ coi súng đạn lập nghiệp, cũng là lập triều căn bản, Thiên Công Thần Khí cục địa vị vững như Thái Sơn, nếu như không phải Đế Trọng Sinh chuyến này cử động lần này chấn động thiên hạ, nghiên cứu mệnh nguyên bộ chỉ sợ không có tiếng tăm gì một hồi.

"Ha ha ha, Lôi lão đầu, lời này của ngươi bên trong ta làm sao

nghe được một cỗ vị chua "

Lôi thôi lếch thếch Phó viện trưởng không để ý chút nào cùng người bên ngoài ở đây, không chút khách khí cười to:

"Bất quá ngươi cũng đừng ghen ghét, phong thủy luân chuyển, các ngươi Thiên Công Thần Khí cục từ khai triều đến nay vẫn ăn thịt, hiện tại tốt xấu cũng phải để chúng ta nếm thử tư vị a!"

Nghe được vị viện trưởng này không chút nào coi trọng tiếng cười to, còn lại đại nhân vật da mặt có chút run rẩy một chút, hết thảy giả bộ như không có nghe được.

Cái này bốn cái lão đầu, nhìn qua già yếu lưng còng, cũng không có cái gì cao minh võ đạo mang theo, nhưng là trên thực tế tuổi thọ đã vượt qua hơn hai trăm tuổi.

Người bình thường tự nhiên là không sống tới cái này thời đại, nhưng là lấy nghiên cứu mệnh nguyên bộ nhằm vào nhân thể đại lượng nghiên cứu tới nói, kéo dài tuổi thọ đồng thời thời gian dài bảo trì thể lực cùng trí nhớ đỉnh phong tự nhiên không đáng kể.

Mặc dù tài nguyên có hạn, không cách nào phạm vi lớn mở rộng, lúc ấy bọn hắn làm cái này hai đại cơ cấu thủ lĩnh, tự nhiên là có tư cách hưởng thụ quyền lợi như vậy.

"Phó lão đầu, ngươi đắc ý cái gì "

Râu tóc ở giữa hơi đỏ lên, nhìn qua tựa hồ tính tình mười phần táo bạo Thiên Công Thần Khí cục Hỏa bộ viện trưởng trùng điệp hừ một tiếng:

"Lần này toàn diện thắng lợi nói cho cùng vẫn là Đế Trọng Sinh lấy được, sư phụ dẫn vào cửa, tu hành dựa vào cá nhân, đạo lý như vậy ngươi sẽ không không hiểu sao, chỉ có thể nói ngươi vận khí tốt, đụng phải một cái tài liệu tốt."

"Tài liệu tốt Hỏa lão đầu ngươi thật là dám nói, ngươi lão tiểu tử biết cái gì! Ngươi cho rằng đỉnh tiêm Hoang Cổ Di loại huyết mạch giống như là các ngươi loay hoay những cái kia đồng nát sắt vụn "

"Cố Vũ Phong! Ngươi cái lão già, ngươi nói cái gì!"

"Lôi lão đầu, lão tử đã nói, ngươi có thể đem ta thế nào "

Bốn cái lôi thôi lếch thếch căn bản cũng không bận tâm bên cạnh một đống đồng dạng quyền cao chức trọng đại nhân vật, cũng mặc kệ đây là tại nghênh đón Đế Trọng Sinh khải hoàn trở về, trực tiếp lẫn nhau chửi ầm lên.

Ngự sử tại thẩm phong không khỏi lắc đầu, nhưng không có khuyên can ý tứ, cái này bốn cái lão đầu đừng nói là ở trước mặt bọn họ dạng này, chính là tại đương triều bệ hạ trước mặt cũng là cái dạng này, bệ hạ đều bắt bọn hắn không có cách nào, bọn hắn lại có thể thế nào

Mắt thấy ngự sử đều giữ im lặng, đám người còn lại cũng nhao nhao nhìn không chớp mắt, làm ra một bộ không hề bận tâm bộ dáng.

Đem âm thanh ồn ào ném đến sau đầu, tại thẩm phong tay nâng thánh chỉ, hết sức chăm chú chú thích lấy chân trời.

Thẳng đến một đạo vai khiêng đại kỳ thân ảnh từ chân trời xuất hiện.

"Kia là đi sứ đế kỳ!"

"Đế Trọng Sinh đại nhân trở về!"

"Anh hùng của chúng ta trở về!"

Oanh!

Giờ khắc này, cự dưới đò phương, mấy vạn, mấy chục vạn, hơn trăm vạn mãnh liệt biển người bỗng nhiên bộc phát ra to lớn tiếng gầm, xông thẳng lên trời, vô số người đều đang hoan hô, đều đang reo hò, đều đang nghênh tiếp sắp khải hoàn mà về anh hùng!

Bắc Hoang đại địa, dùng võ làm gốc, dùng võ làm vinh, võ đạo, chính là sự kiêu ngạo của bọn họ, chính là tín ngưỡng của bọn họ.

Nhưng mà lại có một người như thế vật, thế đơn lực cô, lấy lực lượng một người, tại đối phương kiêu ngạo nhất, đắc ý nhất địa phương triệt triệt để để đánh sụp đối phương, đem dạng này mục nát, lạc hậu rách rưới triệt để xé nát chà đạp!

Tại Bắc Hoang trong mắt mọi người, Đế Trọng Sinh là đại địch, trong mắt bọn họ, Đế Trọng Sinh là khải hoàn mà về anh hùng.

Hiện tại, anh hùng của bọn hắn sắp trở về.

Giờ khắc này, tiếng hoan hô to lớn sóng để cãi lộn mắng to bên trong bốn cái lão đầu cũng ngừng lại, Cố viện trưởng cười hắc hắc:

"Hắc hắc, Lôi lão đầu, Hỏa lão đầu, Đế Trọng Sinh trở về, ta không cùng các ngươi hai tranh."

Lơ lửng cự thuyền boong tàu bên trên, không để ý đến bốn tên viện trưởng cãi lộn, đến từ từng cái cơ cấu thủ lĩnh nhân vật sắc mặt khẽ nhúc nhích, tiến lên một bước, đưa mắt mà trông.

Một đạo thân ảnh cô độc, một đạo cô độc cờ xí càng ngày càng tiếp cận, ngoại trừ mây nhàn nhạt khí bên ngoài, lại không nhìn thấy còn lại tồn tại. Mà thẳng đến đạo thân ảnh này đến trước mặt, khuôn mặt dần dần rõ ràng lúc, ở sau lưng của hắn, đám người trong dự đoán cự thân thuyền ảnh vẫn như cũ là chưa từng xuất hiện.

Ân

Ngự sử tại thẩm phong lại giống như là nhớ ra cái gì đó, ánh mắt bỗng nhiên biến đổi.

Trước đó đi sứ hai vị tông sư sớm đã trở về, Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa tọa giá phía trên cũng không có còn lại tông sư tồn tại, mà lại Đế Trọng Sinh chuyến này ngoại trừ lơ lửng cự thuyền điều khiển nhân viên bên ngoài cũng không có khác long bộ tông sư đồng hành, như vậy người này là ai

Ngay tại ở thẩm phong vừa muốn mở miệng quát hỏi thời điểm

"Ta vì Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh sứ giả, tới đây thông báo!"

Một tia chớp thanh âm đột nhiên ở chân trời nổ vang, áp đảo tất cả thanh âm, thiên địa vì đó yên tĩnh!

Vô số biển người tiếng hoan hô im bặt mà dừng, toàn bộ đều ngây ngẩn cả người.

Như thế nào là Bắc Hoang sứ giả

Chuyện gì xảy ra

Đế đại nhân người đâu

Giờ khắc này, lơ lửng cự thuyền trên nghênh tiếp rất nhiều thủ lĩnh dâng lên dự cảm không ổn!

Đế kỳ phấp phới bên trong, mở miệng nhân cánh tay giương lên, đế kỳ chậm rãi hướng về lơ lửng cự thuyền trên đã cứng ngắc đám người trôi nổi mà đi, vị này Bắc Hoang tông sư quét mắt trên mặt đất lít nha lít nhít, đếm mãi không hết biển người, khóe miệng lộ ra một cái băng lãnh mà châm chọc tiếu dung:

"Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa Đế Trọng Sinh, đã bại vào ta

Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh, Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh chi thủ, tại chỗ lạc bại bỏ mình, chết không toàn thây! Các ngươi, không cần đợi thêm nữa!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 444: Lực Lượng Bản Chất

Chương 444: Lực lượng bản chất

Ngay tại thông thiên tháp dưới chân một mảnh bạch ngọc trên quảng trường, kiến trúc hùng vĩ thành đàn, tại Thần La Võ Đô trung tâm dạng này tấc đất tấc vàng khu vực, trọn vẹn chiếm cứ gần một dặm phương viên.

Nơi này chính là thông thiên tháp bên trong chư vị tham nghị trưởng lão nghỉ ngơi, đặt chân chỗ ở, chỉ có Bắc Hoang đứng hàng quyền lực đỉnh phong rải rác mấy người mới có lấy nhập chủ trong đó tư cách.

Bất quá Nhạc Bình Sinh hiển nhiên là một cái to lớn ngoài ý muốn. Trước hữu lực xoay chuyển tình thế, một đao chém giết Đế Trọng Sinh; sau có mang theo đại thế, bức bách Luyện Thần tôn giả hiện thân, giam lỏng quân phiệt nhất hệ cự đầu sự tích, Nhạc Bình Sinh tại hiện hữu cảnh giới cơ hồ đã trở thành vua không ngai, vang danh thiên hạ, liền xem như thông thiên tháp bên trong tham nghị trưởng lão cũng không dám lãnh đạm, cũng vì hắn ở chỗ này an bài một chỗ đặt chân hành cung.

Một tòa nhìn đến điêu rồng họa tòa nhà, mái cong đấu củng, như là Đế Hoàng hành cung chỗ ở bên trong, Nhạc Bình Sinh một thân một mình tĩnh tọa.

Toà này hành cung đại điện toàn thân dùng Hoang Cổ di địa bên trong khai thác đào móc Huyền khí thạch chế tạo, ở trong đó,

tuân theo ảnh hưởng, hư không bên trong rời rạc hạt sinh động trình độ so với ngoại giới đến tối thiểu tăng lên gần ba thành, chuyển đổi đến năng lượng thiên địa trao đổi hiệu suất cùng tu hành hiệu suất bên trên, cũng có được tăng lên không nhỏ tác dụng.

Đây cũng là mảnh này hành cung chỗ ở bên trong quy cách cao nhất vài toà đại điện một trong.

Nhẹ nhàng buông xuống trong tay Bạch Lộc Võ Tôn tặng cho cho ngọc giản, Nhạc Bình Sinh âm thầm lắc đầu.

Nguyên nhân rất đơn giản, thô sơ giản lược liếc nhìn xuống tới, môn này 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】 với hắn mà nói, thật sự là quá mức tối nghĩa.

Hắn cùng những kinh nghiệm kia đếm rõ số lượng trăm ngay cả tu hành lắng đọng đỉnh phong tông sư khác biệt, đối với hiện hữu võ đạo hệ thống đủ loại lý giải như là bi bô tập nói hài đồng, căn bản là không có cách lĩnh hội môn này 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】 tinh túy.

Cuối cùng mà nói, lực quan, khí quan cả hai tu luyện trên bản chất tới nói chỉ coi thân thể làm căn cơ vật chất tu luyện, chỉ cần tích lũy đến trình độ nhất định, muốn đột phá bình cảnh luôn luôn có dấu vết mà lần theo.

Mà dính đến thần quan tinh thần nhận biết phương diện, Nhạc Bình Sinh căn cơ thực sự quá kém.

Cũng không phải là nói Nhạc Bình Sinh tinh thần ý chí cường độ yếu tại người bên ngoài, trên thực tế linh năng đối với sinh mạng cường hóa là toàn diện tăng lên, điểm này từ bảng bên trên tinh thần thuộc tính có thể thấy được, không kém cỏi chút nào cùng quái vật đồng dạng thể phách.

Vấn đề duy nhất, ngay tại ở hắn kinh nghiệm võ đạo tích lũy, hoặc là nói là võ đạo nhận biết bên trên, không có trải qua thời gian dài lắng đọng, trở thành cực lớn nhược điểm.

Hắn cũng hoàn toàn chính xác khó có thể lý giải được cái gọi là võ đạo ý chí can thiệp hiện thực đến cùng là như thế nào một loại tác dụng cơ chế.

Lấy hắn nhận biết tới nói, ý thức là nhân loại đại não hết thảy hoạt động cùng kết quả, nó là chỉ sinh vật từ vật lý cảm giác hệ thống có thể cảm giác đặc thù tổng cộng cùng tương quan cảm giác xử lý hoạt động.

Ý, đã là bản thân ý tứ. Biết, chính là nhận biết, nhận biết. Ý thức, đại biểu cá thể độc lập tính, nó là chủ quan tồn tại đặc biệt tọa độ. Ý thức, đại biểu người có thể nhận biết mình tồn tại, có thể biết phát sinh sự tình. Có thể đối lập cùng không giống với chính mình tồn tại tiến hành so sánh.

Trong lòng là cấp thấp trình độ ý thức, là chỉ người cảm tính tư duy, năng lực nhận biết, nó bao quát cảm giác, tri giác cùng biểu tượng ba loại cơ bản hình thức. Tư tưởng là cao cấp trình độ ý thức, là chỉ người lý tính tư duy, nó bao quát khái niệm, phán đoán cùng suy luận ba loại cơ bản hình thức. Ý thức thì tương đương với hai cái này kết hợp.

Mà tinh thần cùng ý thức trên đại thể có thể xem là ngang hàng tồn tại, tinh thần là cùng vật chất đem đối ứng khái niệm, ý thức là cùng tồn tại đem đối ứng khái niệm, cái này hai đôi khái niệm chỉ đồng dạng chỉ là cách gọi có chỗ khác nhau.

Chính là những cái này nhận biết, lại trở thành Nhạc Bình Sinh tại không có kinh nghiệm võ đạo tích lũy xuống, ngược lại trở thành kết thúc hạn.

【 thật sự là có ý tứ, tiểu tử, ngươi đang xoắn xuýt cái gì 】

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trầm tư suy nghĩ thời khắc, hồi lâu không có hiện thân Tà Linh ló đầu ra đến, cười quái dị nói:

【 người lùn bên trong nhổ lớn cái, ngươi bây giờ cũng là có thể tính được là là một cái cao cấp pháo hôi. 】

Phụ đề hiện lên, Nhạc Bình Sinh lại tựa như đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hỏi:

"Tà Linh, Bạch Lộc Võ Tôn theo ý ngươi đến, sinh mệnh cấp độ đến mức độ như thế nào "

【 Bạch Lộc Võ Tôn các ngươi những cái này bò sát, bản sự không nhiều lắm, cả đám đều thích xưng tôn Đạo Tổ 】

Tà Linh cười lạnh không ngừng, vẫn là nói ra:

【 bất quá liền ngươi thấy người kia, sinh mệnh cấp độ của hắn đã cũng coi là bước vào cao đẳng liệt kê, so với hắn, ngươi còn kém rất xa! 】

Đã bước vào cao đẳng sinh mệnh cấp độ sao

Nhạc Bình Sinh hiểu rõ gật đầu, Tà Linh không rõ lai lịch, nhưng là tầm mắt kỳ cao vô cùng, ngay cả hắn đều thừa nhận Bạch Lộc Võ Tôn sinh mệnh cấp độ đã bước vào cao đẳng danh sách, như vậy vị này Võ Tôn thực lực đích thật là cường hoành đến nhất định tình trạng.

Tại biết mình đến cho đến trước mắt, tại Tà Linh trong miệng vẫn như cũ bất quá là một cái cao cấp pháo hôi, có thể tưởng tượng cùng Bạch Lộc Võ Tôn ở giữa có như thế nào chênh lệch. Lúc trước hắn còn quán tính cho là mình vô cùng hùng hậu căn cơ tích lũy phía dưới, có thể cùng Luyện Thần tôn giả cân sức ngang tài, hiển nhiên là có chút đánh giá cao chính mình.

Bất quá còn lại Luyện Thần tôn giả cũng chưa chắc cũng giống

như Bạch Lộc Võ Tôn cường đại như vậy, vẻn vẹn từ Đại Hoang Thần Triều phá diệt một trận chiến tồn tại đến nay liền đã rất có thể nói rõ vấn đề. Tại Nhạc Bình Sinh thấy vị này Bạch Lộc Võ Tôn đủ loại thần hồ kỳ thần thủ đoạn, tại Luyện Thần tôn giả bên trong cũng thuộc về nhóm đứng đầu.

Đổi phổ thông Luyện Thần tôn giả đến, chính mình chưa hẳn không có lực đánh một trận.

【 tiểu tử, bất quá mặc dù không so được hắn, nhưng là ngươi muốn bước vào cao đẳng sinh mệnh cấp độ đã không tính xa, cho dù là đuôi cần cẩu, cũng so hiện tại mạnh hơn nhiều. 】

Tà Linh chuyển con mắt:

【 chỉ cần ngươi có thể thêm hạ điểm công phu, thu thập nhiều thu thập linh năng, rất nhanh liền có thể vượt qua hắn. 】

"Rất nhanh "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu:

"Đối với đột phá Luyện Thần ta hiện tại không có bất kỳ cái gì đầu mối, hiện tại còn không phải thời điểm, cũng không biết còn cần bao lâu."

【 cái gì Luyện Thần, đầu mối gì, thế giới này cái gọi là võ đạo chẳng qua là không cùng giai đoạn khác biệt lực lượng phương thức vận dụng mà thôi, không phải cái gì khuôn vàng thước ngọc! Ta đã sớm nói qua cho ngươi lực lượng bản chất, ngươi cái này gọi là kén tự trói, ngu xuẩn! Ngu xuẩn! 】

Tà Linh một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép biểu lộ, nhe răng trợn mắt nói:

【 rõ ràng là một cái có thể lợi dụng linh năng giải quyết vấn đề, ngươi vì cái gì còn muốn làm ra ngu xuẩn như vậy lựa chọn 】

"Linh năng liền có thể giải quyết "

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, không chút nào tức giận, thản nhiên nói:

"Thế nhưng là ta hiện tại lợi dụng linh năng trên cơ bản đã không có hiệu quả gì, đối đột phá hiện hữu bình cảnh không có bất kỳ cái gì tác dụng."

【 đó là ngươi lợi dụng số lượng chưa đủ! 】

Tà Linh cười lạnh nói:

【 một vạn không đủ liền hai vạn, hai vạn không đủ liền năm vạn, mười vạn! Linh năng bản thân liền là lợi dụng sinh mệnh linh hồn hoặc là nói là tinh thần ý thức chuyển đổi mà đến, tuyệt đối số lượng chồng chất phía dưới, ngươi một cái đại hào sâu kiến liền không tồn tại cái gọi là bình cảnh, chỉ cần ngươi vượt qua cửa ải này, phía sau sinh mệnh cấp độ tiến hóa chi lộ liền sẽ không lại có trở ngại, trời cao biển rộng! 】

【 thế giới vật chất, Chư Thiên Vạn Giới, vô ngần vũ trụ, hết thảy hết thảy đều là xây dựng ở sinh linh nhận biết cùng quan trắc thủ đoạn phía trên, vật chất, tinh thần, thời gian, không gian chính các ngươi ban cho ý nghĩa chỉ có thể nói trình độ lớn nhất bên trên phù hợp thế gian vạn vật bộ phận vận hành quy luật, lại cũng không là cái gì chân lý. Nhưng là đợi đến tinh thần của ngươi phương diện chân chính sinh ra chất biến, sinh mệnh cấp độ chân chính đạt tới cao đẳng hoàn cảnh, ngươi quan trắc phương thức cùng thủ đoạn sẽ tự nhiên mà nhưng phát sinh biến hóa, rất nhiều thứ ngươi cũng sẽ lập tức minh bạch, trước đó cái gì kinh nghiệm, bình cảnh, đều là lập tức đều sẽ vứt bỏ, không có chút ý nghĩa nào đồ vật! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 445: Mạnh Nhất Con Đường

Chương 445: Mạnh nhất con đường

Tà Linh lời nói Nhạc Bình Sinh trước mắt không ngừng lấp lóe, phảng phất hóa thành thật sự rõ ràng thanh âm ở trong lòng nổ vang. .

【 ngươi nhớ kỹ, nhận biết cùng quan trắc độ cao, quyết định ngươi lực lượng hạn mức cao nhất. Ý thức cùng tinh thần, mới là thế gian vĩ đại nhất lực lượng, cũng chân chính ẩn chứa vô hạn khả năng. Ý thức cùng thế giới vật chất sinh ra tin tức trao đổi càng nhiều, thế giới bản chất cũng sẽ trước mặt ngươi bị tầng tầng phân tích, không có ý thức cùng tinh thần nhận biết cùng quan trắc, thế gian vạn vật, hết thảy hết thảy đều đem không có chút ý nghĩa nào. Thời gian lại như thế nào không gian lại như thế nào bạo trướng vũ trụ lại như thế nào

Vật chất cuối cùng rồi sẽ mục nát, có thể tiếp xúc đến tâm linh, tinh thần, tư duy, ý niệm các loại xưng hô phương thức tu luyện hoặc là nói tiến hóa phương thức, mới thật sự là tiến hóa chi lộ! Ngươi rất may mắn, ngươi bây giờ chỗ đi con đường mặc dù gập ghềnh, nhưng là tương đối thích hợp các ngươi loại sinh vật này chính xác con đường! Cái kia tồn tại coi là linh năng chẳng qua là một loại thú vị cao đẳng năng lượng, hắn nhưng lại không biết ta nhất tộc năng lực là thế gian vĩ đại nhất năng lực, thời gian tính là gì không gian tính là gì chiều không gian tính là gì đa nguyên vũ trụ tính là gì chỉ cần tâm linh của ngươi, suy nghĩ của ngươi nhận

biết đạt đến một loại khó có thể tưởng tượng độ cao, bọn hắn đều sẽ trước mặt ngươi để lộ tất cả khăn che mặt thần bí, không còn bất kỳ bí mật có thể nói, thậm chí biến thành ngươi thú vị trò chơi! 】

【 tiểu tử, ta biết ngươi cho rằng ta tại hồ ngôn loạn ngữ, nhưng là ta cho ngươi biết, siêu thoát vật chất, ý chí vô hạn tiến hóa con đường mới là tộc ta đời đời truyền thừa, nhận định thế gian đạt tới sinh mệnh tối cao tầng thứ chính xác nhất con đường! 】

【 có một cái rất đơn giản địa phương có thể nghiệm chứng điểm này, ta có thể xác định, chỉ cần ngươi phá vỡ cái này cái gọi là thần quan, đem tự thân tinh thần ý chí cụ hiện hóa, linh năng đối với ngươi mà nói sẽ có lấy vô hạn cường hóa tác dụng, tại không có bất luận cái gì bình cảnh tồn tại, linh năng tích lũy số lượng càng nhiều, tinh thần của ngươi ý chí cũng liền càng thêm cường đại, đối thế giới vật chất ảnh hưởng cùng can thiệp hiệu quả cũng sẽ vượt xa khỏi khác sinh mạng thể. Còn lại cao đẳng sinh mệnh tiến hóa con đường đại bộ phận đều là tăng lên tri thức cùng nhận biết, phối hợp năm này tháng nọ tinh thần uẩn dưỡng tích lũy, nhưng là ngươi cùng khác sinh mạng thể khác biệt, có năng lực của ta tại, ngươi chỉ cần linh năng, liền có thể thực hiện sức mạnh tâm linh bên trên vô hạn tiến hóa khuếch trương! 】

Nhạc Bình Sinh lập tức truy vấn: "Như vậy nếu như đây chính là chính xác nhất con đường, ngươi vì sao nhưng không có thành công mà lại lấy cái kia tồn tại nhận biết kiến thức tới nói, hắn vì sao không có phát hiện linh năng có như lời ngươi nói vô hạn công hiệu "

【 hắc hắc hắc hạ trùng không thể ngữ băng, tiểu tử, hiện tại ta nói lại nhiều ngươi cũng khó có thể lý giải , chờ đến ngươi chân chính có thể lấy sức mạnh tâm linh ảnh hưởng thế giới vật chất, cũng chính là ngươi đột phá cái này cái gì đồ bỏ Luyện Thần cảnh

giới thời điểm, ngươi liền sẽ rõ ràng! 】

Dứt lời, Tà Linh tựa hồ đánh mất đối thoại hứng thú, trở nên yên lặng.

Nhạc Bình Sinh lại cau mày, trong đầu các loại suy nghĩ chuyển động.

Tinh thần, ý thức, hoặc là nói sức mạnh của tâm linh mới là có được vô hạn tiền cảnh lực lượng

Trong lúc nhất thời, Nhạc Bình Sinh khó có thể lý giải được Tà Linh lời nói. Mà lại hắn thấy Tà Linh chỗ để lộ ra trong tin tức có không ít lỗ thủng, để hắn trong lúc nhất thời phía nam thật giả.

Trước bất luận Tà Linh liên quan tới lực lượng bản chất quan điểm có chính xác không, nhưng là lợi dụng tuyệt đối cơ số linh năng cưỡng ép đánh vỡ hắn hiện tại chỗ tuân theo võ đạo hệ thống tu luyện dàn khung, xông phá đến Luyện Thần cảnh giới, cái này đích xác là một cái cho hắn cung cấp một cái biện pháp khả thi.

Nguyên bản căn cứ võ đạo gia cùng hiện tại cảnh giới kinh nghiệm, linh năng loại này thần bí cao đẳng năng lượng đồng dạng nhận võ đạo hệ thống tu luyện bộ phận hạn chế, tại trước mắt cảnh giới bên trong có trần nhà tồn tại, nhưng là căn cứ Tà Linh thuyết pháp, đây chẳng qua là thế giới này võ đạo tu hành hệ thống bản thân hạn chế, trên thực tế nếu như lợi dụng khổng lồ linh năng số lượng chồng chất, là có thể trực tiếp đánh vỡ bình cảnh.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh cũng biết, loại phương thức này cần có linh năng số lượng, chỉ sợ là một cái khó có thể tưởng tượng số lượng, nhất là hắn đối mặt thần quan cửa ải.

Tối thiểu hắn hiện tại chứa đựng, nhìn mười phần khổng lồ

hơn hai vạn điểm linh năng đơn vị, ở chỗ này trước đều sẽ hạt cát trong sa mạc.

Bạch Lộc Võ Tôn tặng cho cho 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】 đối với bình thường đỉnh phong khí đạo tông sư tới nói đích thật là tha thiết ước mơ, vô cùng trân quý, nhưng là đối với Nhạc Bình Sinh tới nói trong thời gian ngắn chỉ sợ không được cái tác dụng gì, hiện tại bày ở hắn mặt đơn giản chính là hai con đường, một là dốc lòng đào móc lực lượng, đồng thời tiến hành theo chất lượng dốc lòng phỏng đoán 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】, thông qua lắng đọng lấy tự thân làm chủ đánh vỡ bình cảnh; hai là dựa theo Tà Linh nói, trực tiếp dùng tuyệt đối linh năng số lượng chồng chất, cưỡng ép đột phá hạn chế.

Bất quá trên thực tế mặc kệ là cái nào một con đường đều không phải là có thể một lần là xong.

Dốc lòng đào móc hiện hữu lực lượng , dần dần từng bước tích lũy lắng đọng , chờ đến hết thảy điều kiện thỏa mãn, nước chảy thành sông tiến hành xông quan hiển nhiên cần đại lượng thời gian, ngay cả Nhạc Bình Sinh cũng vô pháp cam đoan cần bao lâu.

Một phương diện khác, dùng tuyệt đối linh năng số lượng chồng chất cưỡng ép xông quan con đường này tồn tại vấn đề chính là, Nhạc Bình Sinh hiện tại tích lũy linh năng đơn vị còn thiếu rất nhiều, đồng thời cũng không biết đến cùng cần bao nhiêu linh năng đơn vị mới có thể phá xông thần quan cửa ải.

Nếu như tích lũy linh năng số lượng không đủ để nhất cổ tác khí trực tiếp mở ra thần quan, rất lớn khả năng chính là tạo thành xông quan sở dụng linh năng toàn bộ lãng phí làm uổng công.

Như vậy số lượng khổng lồ như thế linh năng lại nên như thế nào đi thu thập

Lần trước tại thần khí di tích vết nứt chỗ, không hiểu hội tụ phương viên hơn mười dặm vô số di chủng hải dương với hắn mà nói có thể nói là nhân họa đắc phúc, ngược lại để hắn một khi bay thì tới tận trời, trọn vẹn tích luỹ xuống gần bốn vạn đơn vị linh năng, nhưng là cơ hội như vậy rất khó lại có.

Nếu để cho hắn lần nữa tiến vào thần khí di tích, từng chút từng chút tìm kiếm di chủng đánh giết, tại hiệu suất bên trên chỉ sợ là phải lớn suy giảm.

Căn cứ sau đó Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Hòa Vũ đám người phỏng đoán, sở dĩ di tích vết nứt chỗ có vô số Hoang Cổ Di loại hội tụ, mười phần là đào tẩu Ngư Hồng Âm ra tay, thiết hạ như thế một cái cơ hồ tất sát cạm bẫy muốn để bọn hắn vĩnh viễn táng sinh tại Hoang Cổ di địa bên trong, vĩnh viễn không cách nào để lộ ra Cự Ma pho tượng bí mật.

Như vậy, Ngư Hồng Âm đến cùng sử dụng chính là phương pháp gì người nàng lại tại chỗ nào

Nhạc Bình Sinh đem 【 Hồng Trần Luyện Tâm pháp 】 ngọc giản thu hồi, trong lòng có một cái mơ hồ ý nghĩ.

Đúng lúc này, nơi góc phòng một đôi pho tượng đồng thau ở thời điểm này có chút chấn động một cái, sau đó một đạo thanh âm cung kính truyền ra:

"Nhạc tông chủ, thứ ngươi muốn chúng ta vì ngươi mang đến."

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, đứng dậy, đi ra tĩnh thất tu luyện, xuyên qua hành lang thông đạo cùng tiền điện, lại phát hiện một người trung niên nam tử mang theo một đội người hầu đã tại trước điện chờ đợi, mỗi cái người hầu trong tay hoàn thủ bưng lấy một cái bịt kín hộp ngọc.

Nhạc Bình Sinh hầu như không cần Linh giác cảm giác, vẻn

vẹn ánh mắt quét qua, liền đánh giá ra cầm đầu nam tử trung niên đồng dạng là một khí đạo tông sư.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh đi ra, cầm đầu nam tử trung niên ánh mắt sáng lên, lập tức thi lễ một cái nói:

"Tại hạ Tống Đan thanh, tiếp vào liên minh chi lệnh, chuyên vì Nhạc tông chủ đưa tới liên quan tới thần khí di tích cùng tân triều phương diện niên đại sử tư liệu, còn xin Nhạc tông chủ kiểm duyệt một phen."

Mặc dù cùng là cảnh giới tông sư, nhưng là người này thời khắc này biểu hiện không giống như là cùng cảnh giới võ giả ở giữa giao lưu, giống như là đối mặt tiền bối đồng dạng.

"A "

Nhạc Bình Sinh thật không có nghĩ đến nhanh như vậy hắn muốn đồ vật liền đưa đến trước mắt của hắn, ngón tay điểm nhẹ, hộp ngọc lần lượt tự động mở ra, tầng tầng xếp ám kim sắc kinh quyển yên lặng nằm ở bên trong, thô sơ giản lược tính được có chừng mấy chục quyển nhiều.

Nhạc Bình Sinh hỏi: "Phía trên này liền ghi chép liên minh tất cả liên quan tới thần khí di tích cùng tân triều tư liệu "

"Đúng vậy!"

Tống Đan thanh rất cung kính trả lời:

"Nhạc tông chủ, thần khí di tích tư liệu chủ yếu là lấy Bắc Hoang lịch là thời gian thúc đẩy, ghi chép mỗi một lần thăm dò kết quả, cùng các loại suy đoán kết quả; tân triều thì là từ lập triều đến nay tất cả đại sự, cùng mỗi một thời đại hoàng đế cuộc đời sự tích đều có ghi chép, còn đã bao hàm từng cái bí ẩn cơ cấu đại thể tin tức. Những tài liệu này còn xin đại nhân nhìn qua về sau thích đáng đảm bảo, vạn nhất lưu truyền ra đi hoặc nhiều hoặc ít sẽ cho

liên minh mang đến phiền toái không nhỏ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hắn muốn chính là những tài liệu này, về phần Tống Đan thanh nói, hắn thản nhiên nói:

"Ta sẽ giữ gìn kỹ, các ngươi đi thôi."

Dứt lời ống tay áo của hắn hất lên, bên hông hư không túi trôi nổi mà lên, tự động mở ra, người hầu trong tay từng cái hộp ngọc toàn bộ tự động đi vào.

Sau đó, hắn liền muốn xuyên thấu qua những tài liệu này, đến tìm kiếm thế giới này dấu vết để lại.

Thông thiên tháp bên trong.

Đát, đát, đát

Trong thông đạo, gần như không thể nghe tiếng bước chân lại tại không ngừng quanh quẩn.

Rơi vào bóng người phía sau, dáng người thẳng tắp mà yểu điệu, bộ pháp kiên định, quần áo đeo vòng rung động, bên ngoài lấy lòng son lân quang khải, eo buộc kim ngọc huyễn hỏa đai lưng, chân đạp ủng chiến, mái tóc co lại, da thịt như ngọc, nguyệt mi mắt sáng ở giữa lại lộ ra lãnh diễm, một đạo hẹp dài vết thương dựng đứng tại giữa lông mày, vốn nên đem mỹ cảm phá hư hầu như không còn dữ tợn mặt sẹo lại lạ thường cho nàng tự ý một phần lạnh lùng, tạo thành một loại kinh tâm động phách đẹp.

Cái này quân chủ ăn mặc, rõ ràng là một cái rất có anh khí tuyệt mỹ nữ tử.

Mà phía trước dẫn đường hai người khí tức cường hãn, thình lình cũng là hai tên tông sư cấp bậc cường giả.

Tại phía trước hai người dẫn đầu dưới, ba người không ngoài

nhất thời nửa khắc, liền đã đã tới một cái cửa đá thật to cổng.

Lúc này, phía trước một vị dung mạo tang thương tông sư quay đầu, nhìn thật sâu một chút nữ tử này, tựa hồ có ý riêng:

"Nguyệt Quân chủ, lần này liên minh cho phép ngươi vào thời khắc này tiến hành thăm viếng, quân đội đã đỉnh rất lớn áp lực, còn hi vọng ngươi lấy đại cục làm trọng."

Được xưng Nguyệt Quân chủ nữ tử cũng không ngẩng đầu lên, sóng mắt bất động, tựa như không hề có cảm giác.

Mơ hồ tựa hồ là thở dài một hơi, mở miệng khuyên nhủ tông sư không tiếp tục nhiều lời, cùng một vị khác tông sư đồng thời móc ra một viên ngọc phù, hợp hai làm một về sau , ấn tiến vào cửa đá chính giữa dấu vết bên trong.

Ầm ầm

Nặng nề cửa đá phát ra ầm ầm tiếng vang, chậm rãi tách ra, hiển lộ ra bên trong lờ mờ mà hỗn độn cự đại không gian.

Cửa đá đại về sau, dẫn đường hai tên tông sư phân lập cùng cửa đá hai bên, mở miệng nói:

"Nguyệt Quân chủ, thời gian có hạn, mời đi!"

Nguyệt Phi Hồng mặt không thay đổi vừa bước một bước vào trong đó, ánh mắt liếc nhìn.

Đây là một chỗ to lớn mà vắng vẻ không gian, mặt đất cơ hồ thứ gì đều không có, đỉnh đầu không gian bên trên, vô số đầu đen nhánh xiềng xích giăng khắp nơi, một cỗ như là thân ở thủy ngân trong ao trì trệ cảm giác từ các vị trí cơ thể truyền đến, liền ngay cả Tiên Thiên nhất khí đều tựa hồ vì vậy mà vận chuyển trì trệ.

"Phi Hồng, ngươi không nên tới "

Một thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, tinh chuẩn bay vào Nguyệt Phi Hồng trong tai.

Tại to lớn mà giam cầm không gian chỗ sâu nhất, một thân ảnh không hề bận tâm, vẻn vẹn ngồi xếp bằng, hiển lộ ra.

Nguyệt Phi Hồng cất bước hướng về phía trước, nói khẽ:

"Nghĩa phụ, bọn hắn như thế đối đãi ngươi, ta có thể nào không đến "

Hai đạo nhân ảnh đứng đối mặt nhau.

"Phi Hồng, được làm vua thua làm giặc đạo lý ta thật lâu trước đó liền dạy qua ngươi, lịch sử là từ người thắng đến viết, nhưng mà cẩn thận mấy cũng có sơ sót, trên thế giới cho tới bây giờ đều không có tính toán không bỏ sót, mười cầm mười ổn sự tình, ta hiện tại hạ tràng, ngươi phải nhớ cho kỹ."

Cơ Sùng Quang chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt cảm khái mà phức tạp nhìn xem chính mình nghĩa nữ, thản nhiên nói:

"Bất quá ngươi cũng không cần vì ta lo lắng, ta mặc dù thất bại thảm hại, nhưng là dù sao cũng là nhất thời được mất, vi phụ vì đỉnh phong tông sư, đồng dạng đứng hàng tại khả năng nhất phóng ra một bước kia danh sách phía trên, Bạch Lộc Võ Tôn nhiều nhất đem ta cầm tù giam giữ trăm năm, luôn có cơ hội đông sơn tái khởi. Một khi ta trong đoạn thời gian này mặt bước ra một bước kia, đây hết thảy ngăn trở cũng sẽ không tiếp tục là trở ngại, ngược lại sẽ thành tựu ta."

"Trăm năm "

Nguyệt Phi Hồng môi đỏ khẽ nhúc nhích, ngữ khí cùng nàng ánh mắt đồng dạng rét lạnh:

"Nghĩa phụ, nhân sinh có thể có mấy cái trăm năm ngươi kinh

lịch hoặc nhiều hoặc ít xuất sinh nhập tử, núi thây biển máu, mới đứng ở vị trí hiện tại hiện tại hết thảy đều bị một người hủy, mà lại người này còn tại lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ trưởng thành , chờ đến trăm năm về sau, hắn lại sẽ ở vào dạng gì cảnh giới, nếu như là hắn sớm hắn bước ra một bước kia, ngươi lại nên như thế nào tự xử "

Nguyệt Phi Hồng ngưng tụ mà thành âm tuyến tại Cơ Sùng Quang bên tai chấn động, để hắn trầm mặc xuống.

Nhạc Bình Sinh thực lực tăng lên tốc độ là bực nào cấp tốc hắn cảnh giới bên trên vượt qua thời gian khoảng cách thậm chí có thể lấy tháng giống đơn vị! Dạng này một cái kinh khủng, còn tại phi tốc trưởng thành, đồng thời sẽ đem chênh lệch càng lúc càng lớn cường địch, bọn hắn nên như thế nào chỗ chi

Cơ Sùng Quang tựa hồ ý thức được cái gì, thân thể kéo căng trở đi ánh mắt thẳng tắp chăm chú vào Nguyệt Phi Hồng trên mặt, gằn từng chữ một:

"Phi Hồng, ta thân ở lùm cỏ không quan trọng lúc, mẹ ngươi đối ta có ân cứu mạng, trước khi chết đưa ngươi giao phó cho ta, ngươi mặc dù không phải nữ nhi của ta, lại hơn hẳn thân sinh.

Nhưng là, tên địch nhân này, hoàn toàn không phải ngươi có khả năng đối phó! Đừng bảo là ngươi bây giờ bất quá là thượng vị tông sư, coi như ngươi đột phá đến Luyện Thần cảnh giới, cũng chưa chắc có thể giết chết hắn! Hắn mạnh mẽ từ hắn mạnh mẽ! Ta muốn ngươi nhẫn hắn, để hắn, từ hắn, tránh hắn! Chỉ là trăm năm mà thôi, vi phụ chờ được! Núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun, hết thảy đều có thể bàn bạc kỹ hơn, nhưng là ta tuyệt đối không cho phép ngươi tự tiện hành động, thu nhận tai hoạ!"

"Phụ thân, ngươi quá lo lắng."

Nguyệt Phi Hồng mỉm cười, phảng phất băng sơn hòa tan, ôn

nhu nói:

"Nữ nhi lại không ngốc, bất quá một trăm năm mà thôi, nữ nhi chờ được."

Cơ Sùng Quang ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Nguyệt Phi Hồng, tựa hồ tại phân biệt nữ nhi này phải chăng nghĩ một đằng nói một nẻo, nửa ngày thở dài một hơi, nhẹ nhàng nói:

"Phi Hồng, cái gì cũng không cần làm, coi như vi phụ bế quan trăm năm, tại trong liên minh ngươi phải thật tốt, mặc dù ta đổ, nhưng là ta còn chưa có chết, ngươi mấy cái kia bá bá đồng dạng sẽ âm thầm nâng đỡ ngươi, có thể hay không giết ra khỏi trùng vây kế thừa địa vị của ta, liền muốn xem chính ngươi."

Nhìn lấy mình nữ nhi, Cơ Sùng Quang cái này hùng tráng mà bá đạo nam tử hiếm thấy toát ra một tia ôn nhu, nói khẽ:

"Phi Hồng, ngươi đi đi."

Nguyệt Phi Hồng cúi đầu xuống, làm một lễ thật sâu, mờ tối thấy không rõ trên mặt nàng biểu lộ:

"Vâng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 446: Thích Khách Chi Đạo!

Chương 446: Thích khách chi đạo!

Thần La Võ Đô đầu đường, khắp nơi có thể thấy được hoan thanh tiếu ngữ, hai ngày này đến nay lòng người phấn chấn, chúc mừng không khí còn tại tiếp tục, cũng không biến mất.

Một đạo thân mang rộng lớn võ hắn, mơ hồ có thể thấy được yểu điệu dáng người thân ảnh, một thân một mình cất bước tại dòng người rộn ràng trên đường phố, lắng nghe hoan thanh tiếu ngữ, xuyên qua từng cái từng cái đường đi, đi tới một chỗ trước cửa có thể giăng lưới bắt chim cửa hàng trước đó, sau đó cất bước đi vào.

Cái này tựa hồ là một nhà bán ra cổ tịch cửa hàng, có lẽ là không có người quét dọn duyên cớ, kệ hàng bên trên đều rơi xuống một tầng yên lặng tro bụi, trống rỗng đại sảnh lãnh lãnh thanh thanh, một người khách nhân đều không có, chỉ có một người chưởng quỹ bộ dáng nam tử trung niên một cái tay chèo chống tại trên quầy, buồn ngủ.

Tựa hồ là nghe được tiếng bước chân, nam tử này con mắt không trợn, cũng không ngẩng đầu lên, thản nhiên nói:

"Khách nhân tự tiện, nơi này xin miễn trả giá, nhìn trúng cái gì đi thẳng đến nơi này trả tiền."

"A "

Người tới môi đỏ khẽ nhúc nhích, phun ra một câu:

"Nhất Tuyến Thiên luôn luôn thích chơi những cái này treo đầu dê bán thịt chó trò xiếc a "

Hô!

Thanh âm truyền ra trong nháy mắt, buồn ngủ chưởng quỹ giống như là biến thành người khác, bỗng nhiên mở mắt, ánh mắt như là đao kiếm, sắc bén mà rét lạnh, thẳng tắp đâm tới tại người tới trên mặt.

Đây là một cái tuyệt mỹ nữ nhân, giữa lông mày vết sẹo không có cách nào che giấu kinh tâm động phách đẹp.

"Nguyên lai là "

Chưởng quỹ trong mắt sắc bén hào quang chỉ nở rộ một cái chớp mắt, lập tức bình tĩnh lại, cả người trở nên không hề bận tâm:

"Khách nhân phải chăng đi nhầm địa phương ta chỗ này không có thứ ngươi muốn."

Nguyệt Phi Hồng mỉm cười, nói khẽ: "Chưởng quỹ nói đùa, đại danh đỉnh đỉnh Nhất Tuyến Thiên làm sao có thể có nó không dám nhận mua bán "

Chưởng quỹ thật yên lặng mà nói: "Khách nhân ngươi sai, không riêng ta chỗ này không có thứ ngươi muốn, khắp thiên hạ chỉ sợ đều tìm không ra đến có thể làm cuộc mua bán này người."

Nguyệt Phi Hồng nhàn nhã tại kệ hàng trước đó quay trở ra:

"Chưởng quỹ làm gì như thế tuyệt đối ngươi vì cái gì không đi hỏi thăm một chút lâu chủ, nơi này đến cùng có hay không vật của ta muốn "

"Khách nhân, chớ có dây dưa không ngớt."

Giờ khắc này, tựa hồ đánh mất lôi lôi kéo kéo hứng thú, chưởng quỹ ánh mắt cùng ngữ khí không có chút nào nhiệt độ:

"Tiểu điếm lời ít, không nghĩ rơi vào cái "

"Để nàng lên đây đi."

Lúc này, một cái khàn khàn, khô khốc thanh âm phiêu phiêu miểu miểu, ngắt lời hắn.

Thanh âm này chợt vừa xuất hiện, chưởng quỹ sắc mặt lập tức biến đổi, mà Nguyệt Phi Hồng lại giống như là trong dự liệu, trên mặt lộ ra vui sướng thần thái.

Chưởng quỹ sắc mặt âm tình bất định, thẳng tắp nhìn chằm chằm trước mắt cái này mỹ lệ nữ nhân, cuối cùng một chữ một châu phun ra mấy chữ:

"Mời lên lâu!"

Nguyệt Phi Hồng mỉm cười, gật đầu giống chưởng quỹ ra hiệu qua đi, quay người bước lên thang lầu.

Đạp, đạp, đạp.

Một đoạn này thang lầu cũng không ngắn, đến lầu hai về sau, xuyên qua một đầu thật dài mà mờ tối thông đạo, một cái phổ phổ thông thông gian phòng trước mặt Nguyệt Phi Hồng hiển hiện.

"Vào đi."

Nguyệt Phi Hồng đẩy cửa vào.

Gian phòng cũng không lớn, không chỉ cũng rất đơn giản, không có bất kỳ cái gì huyền ảo, tại trong gian phòng đó, thì là một gần đất xa trời lão giả.

Lão giả này tóc bạch kim, quần áo mộc mạc, ánh mắt trống rỗng, tựa hồ mắt không thể gặp, là một cái mù lòa, ngay tại dốc lòng loay hoay trước mặt một khung phổ phổ thông thông cổ cầm.

"Ai có thể nghĩ tới thế gian thích khách cường đại nhất, hành tẩu Tử thần, ám sát chi vương Vô Gian đại nhân, thế mà an an ổn ổn sinh hoạt tại Bắc Hoang trung tâm quyền lực "

Nguyệt Phi Hồng tại lão giả đối diện ngồi xếp bằng, nói khẽ:

"Nếu như Vô Gian đại nhân xuất thủ, chắc hẳn cái gì Đế Trọng Sinh cũng muốn nuốt hận tại dưới kiếm của ngươi, cũng không tới phiên những người khác đến sung làm chúa cứu thế a "

"Người trẻ tuổi, ngươi đánh giá cao ta."

Khăng khít con mắt như là hai khối ngọc thạch, không có chút nào sinh khí, thanh âm khàn khàn:

"Đường của ta, là thích khách chi đạo, ẩn nấp chi đạo, sát lục chi đạo, chỉ luận về lên thuần túy võ đạo tới nói, ta chưa chắc là Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa đối thủ. Mà lại hắn đến Thần La Võ Đô là vì chứng minh võ đạo của mình, ta sẽ không xuất thủ giết hắn."

"Vô Gian đại nhân quá khiêm tốn."

Nguyệt Phi Hồng cúi đầu lấy đó kính ý:

"Chắc hẳn đại nhân đã biết ta vì sao tới đây a "

Khăng khít nhưng không có trả lời Nguyệt Phi Hồng, mà là hỏi một đằng, trả lời một nẻo, ngữ khí cảm thán:

"Bao lâu một trăm năm vẫn là hai trăm năm quá dài thời gian quá dài ta cũng không từng động thủ một lần."

"Ta đã gần đất xa trời, không lâu đem hồn quy thiên địa.

Nhưng là ta nhưng lại có tiếc nuối, thích khách chết nên là oanh oanh liệt liệt, Luyện Thần ẩn tàng không ngoài, thiên hạ to lớn, vậy mà không có một cái nào đáng giá ta xuất thủ người."

"Ta thật cao hứng!"

Giờ khắc này, khăng khít thanh âm sục sôi, đinh tai nhức óc, lại bị khống chế tại trong phòng này không có bất kỳ cái gì tiết lộ:

"Vốn cho rằng Đế Trọng Sinh chính là ta cái này một hai trăm giữa năm nhìn thấy nhất có hứng thú đối thủ, nghĩ không ra ở trên hắn xuất hiện một cái càng có giá trị đối thủ! Một đao chém giết Đế Trọng Sinh nhân vật như vậy, có tư cách vì ta sinh mệnh sau cùng lộ trình bên trên tăng thêm nổi bật cuối cùng một bút!"

Dư âm khuếch tán, đất bằng kinh lôi.

Khăng khít khôi phục bộ kia không hề bận tâm bộ dáng, không đợi Nguyệt Phi Hồng nói chuyện, thản nhiên nói:

"Người trẻ tuổi, ngươi trở về đi , chờ đến hắn rời đi Thần La Võ Đô, rời đi Bạch Lộc Võ Tôn Chân Võ Pháp Tướng giám sát phạm vi về sau, ta sẽ ra tay."

Khô khốc tiếng nói tại Nguyệt Phi Hồng bên tai vang vọng thật lâu, cũng làm cho nàng thật lâu im lặng.

Trước mắt nàng lão giả, là gần hai trăm năm trước quy ẩn mạnh nhất thích khách, là đã từng lưu lại qua ám sát Ma Tông Luyện Thần tôn giả đồng thời toàn thân trở ra truyền thuyết, thần thoại!

Nàng từng một lần tình cờ biết được dấu vết để lại, hao tốn cái giá cực lớn tìm tới cửa, vượt quá nàng dự kiến chính là, còn chưa đề cập ý đồ đến, cái này ngày xưa mạnh nhất thích khách tựa hồ sớm đã có này dự định, muốn tại sinh mệnh mình mặt trời lặn phía tây thời khắc, lưu lại dày đặc nhất mực màu đậm một

bút!

Cái gì luật pháp, cái gì đạo đức, cái gì đúng sai, hết thảy đều dao động không được hắn quyết tâm! Âm ảnh, ám sát, hủy diệt, chính là hắn đạo! Chính là tính mạng hắn ý nghĩa chỗ!

Luyện Thần không ngoài, ẩn ẩn có thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư xưng hô Nhạc Bình Sinh, liền thành có giá trị nhất cùng ý nghĩa mục tiêu.

Không quan hệ đúng sai, chỉ là thực tiễn chính mình đạo.

Nguyệt Phi Hồng hít sâu một hơi, đứng dậy, thật sâu thi lễ một cái, sau đó quay người rời đi.

=

Tân triều cảnh nội, cả nước đồ trắng.

Không có bất kỳ cái gì chính thức tham gia, từng cái quận huyện, lít nha lít nhít bóng người cùng nhau hội tụ ở trong thành quảng trường, vì chết đi Đế Trọng Sinh mặc niệm.

Từ khi Đế Trọng Sinh chiến tử tại Thần La Võ Đô tin tức như là gió lốc quá cảnh đồng dạng quét sạch tân triều mênh mông đại địa, vô số người đều giống như là bị một chậu nước đá từ đầu dội xuống. Thất vọng, bi thương, trầm thống đủ loại cảm xúc trong lúc nhất thời tràn ngập tân triều hơn phân nửa thổ địa.

Cho dù ai cũng không nghĩ đến, liên tiếp cửu thiên đều đại hoạch toàn thắng, trấn áp Bắc Hoang võ đạo giới tất cả khí đạo tông sư Đế Trọng Sinh, tại vốn nên khải hoàn mà về, tiếp nhận cả nước chúc mừng, hoàng đế sắc phong các loại gần nhất tôn vinh thời khắc, lại vĩnh viễn ngủ say tại cái kia phiến dã man thổ địa.

Trong lúc nhất thời, cả nước bi thống, người người ai điếu.

Cơ hồ không có người trách cứ trận này ngoài ý liệu thất bại, có thể tại cửu thiên ở trong triệt triệt để để trấn áp Bắc Hoang võ đạo giới, cái này tại tân triều dân chúng bên trong thanh danh không hiển hách Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa Đế Trọng Sinh đã làm được tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả sự tình, hắn mặc dù thất bại, lại dùng tính mạng của mình làm ra khó có thể tưởng tượng hành động vĩ đại.

Tuy bại nhưng vinh.

Không riêng vô số dân chúng tự phát tế điện, tân triều hoàng đế cũng công khai truy phong Đế Trọng Sinh là trời không thánh Long Vũ tông, đồng thời tại đế kinh lập bia, cung cấp hậu nhân chiêm ngưỡng.

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh cái tên này có thể nói không riêng chấn động Bắc Hoang đại địa, liền ngay cả tân triều mấy chục vạn vạn dân chúng, cũng thật sâu nhớ kỹ cái tên này, khắc vào đáy lòng.

Ngay tại cả nước đều đắm chìm trong trầm thống bầu không khí bên trong lúc, đế kinh nơi nào đó, một gian trống rỗng trong nghị sự đại sảnh.

Một trương to lớn bàn tròn ở vào chính giữa, từng đạo tôn quý thân ảnh vờn quanh mà ngồi.

Hình Ngục ty tư tọa, Thiên Công Thần Khí cục Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, Diễn Võ Cơ Quan tạm thay chưởng tọa, long bộ danh sách thứ ba Lôi Vụ, cùng Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng, cùng hoàng đế tự mình sai khiến đều ngự sử Vu Thẩm Phong bọn người, toàn bộ trình diện.

Trống rỗng trong đại sảnh, bầu không khí lại trầm ngưng tới cực điểm.

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ Cố viện trưởng cùng Phó viện trưởng, giờ phút này lông mày thật chặt nhăn thành một cái chữ Xuyên, tựa hồ đối với một cái nào đó vấn đề trầm tư suy nghĩ lại đến không ngoài một kết quả, đối còn lại người cùng chẳng quan tâm.

Tại hai ngày trước đó Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tông sư đến Thiên Hải quan không lâu sau, Thần La Võ Đô bên trong Hình Ngục ty mật thám tin tức mới San San tới chậm, đến chậm một bước.

Thông qua trở lại tới tin tức, hai người bọn họ cũng biết hiện trường tình huống cặn kẽ, Đế Trọng Sinh là tại một đao phía dưới, liền bại vào bọn hắn coi là thí nghiệm tài liệu Nhạc Bình Sinh chi thủ.

Đây là kinh khủng bực nào thực lực, kinh khủng bực nào tu hành tiến độ

Mỗi một cái thực sự hiểu rõ Đế Trọng Sinh thực lực người, nhất là Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng, thẳng đến hiện tại vẫn như cũ không thể tin, sinh ra hàn ý trong lòng.

Vốn cho rằng đã đầy đủ đánh giá cao người này, không nghĩ tới Nhạc Bình Sinh lại lần phá vỡ bọn hắn cố hữu nhận biết, nhấc lên to lớn như vậy phong bạo.

Tại Nhạc Bình Sinh thực lực biến hóa trước mặt, liền ngay cả bọn hắn Khổ Tâm nghiên cứu nhiều năm, vẫn lấy làm kiêu ngạo Thần Ma võ đạo đều căn bản không đáng giá nhắc tới, cũng làm cho cái này hai tên niềm tin của ông lão nhận lấy sự đả kích không nhỏ.

"Chuyện này, có hại quốc thể uy nghiêm. Bệ hạ mười phần tức giận. Mặc dù truy phong Đế Trọng Sinh, không có trách phạt chúng ta, nhưng là cũng cho chúng ta gõ cảnh báo."

Vu Thẩm Phong ngữ khí trầm trọng, ngắm nhìn bốn phía, chậm rãi nói:

"Người này rất có thể trở thành Bắc Hoang kế tiếp Luyện Thần tôn giả, vô luận là ra ngoài nguyên nhân gì, bệ hạ đều tuyệt đối không cho phép Võ Đạo Liên Minh bên trong tự ý như thế một cái biến số, chư vị đại nhân, chuyện này bệ hạ chỉ định từ chúng ta các phương phối hợp, liên hợp đốc thúc, muốn xuất ra một cái trên dưới đều kết quả vừa lòng, các vị đại nhân cho rằng hiện tại phải làm như thế nào "

"Còn cần như thế nào "

Thiên Công Thần Khí cục Hỏa bộ viện trưởng tính nóng như lửa, hừ lạnh một tiếng:

"Người này bản thân liền là triều ta biên cảnh đào binh, lập tức phát hàm yêu cầu Bắc Hoang đem trói gô đưa tới! Bọn hắn nếu là không nguyện ý đưa tới, chúng ta liền phái người tự tay đưa một viên tân tinh để bọn hắn nhấm nháp tư vị!"

"Hỏa viện trưởng, ngươi nói đùa. Nhạc Bình Sinh tại vô số người trước mặt chiến thắng Đế Trọng Sinh, không có người sẽ tin tưởng cái này lí do thoái thác. Đồng thời bản thân hiện tại cũng là Luyện Thần tôn giả phía dưới đệ nhất nhân, Võ Đạo Liên Minh lại có thể bắt hắn như thế nào "

Vu Thẩm Phong mặt không đổi sắc, biết được những viện trưởng này say mê nghiên cứu, đối với đây đều là mười phần người ngoài ngành, thản nhiên nói:

"Không nói Nhạc Bình Sinh người này có cực lớn giá trị, chính là vận dụng tân tinh điểm này bệ hạ cũng tuyệt đối sẽ không cho phép. Một khi vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh, rất khó tưởng tượng Bắc Hoang Luyện Thần sẽ làm phản ứng gì, ở trong đó liên quan quá lớn, xa xa không có đến một bước kia."

"Hừ!"

Lôi bộ viện trưởng chưa tròn trùng điệp hừ một cái:

"Gọi là chúng ta những lão già này tới làm cái gì chúng ta tay chân lẩm cẩm, chẳng lẽ có thể đánh được cái kia Nhạc Bình Sinh "

Vu Thẩm Phong bất đắc dĩ lắc đầu: "Lôi lão, không có Thiên Công Thần Khí cục phối hợp, chuyến này không có khả năng thành công, còn xin an tâm chớ vội."

Lúc này, Hình Ngục ty Đao Binh tư tọa nghiêng đầu nhìn về phía Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng phương hướng, mở miệng dò hỏi:

"Cố lão, Phó lão, Nhạc Bình Sinh người này thực lực phi tốc tăng lên, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta, muốn tại Bắc Hoang cảnh nội bắt sống đã là không có khả năng. Nhị lão nghĩ như thế nào "

Lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại chỗ cho thấy thực lực, nếu như là tại tân triều cảnh nội, thông qua trùng điệp mưu đồ, thiết hạ cạm bẫy, xuất động trang bị tối cao đoan siêu Huyền Hỏa khí bí ẩn bộ đội, còn có mấy phần bắt sống khả năng, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại tại Bắc Hoang tâm phúc chỗ, vô luận như thế nào đều không có thực hiện bắt sống khả năng.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh trên thân chỗ có được giá trị căn bản không cần nhiều lời, ai cũng muốn biết, đến cùng là bởi vì cái gì mới có thể để một cái bình thường biên cảnh binh sĩ, tại thời gian mấy tháng trưởng thành là Luyện Thần phía dưới đệ nhất võ đạo cường giả

Nếu như Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ phá giải bí mật này, vậy sẽ là một trận khó có thể tưởng tượng, vô tiền khoáng hậu to lớn biến đổi, lịch sử cũng có thể lại lần nữa bị sửa.

Đây cũng là hoàng đế hạ lệnh để bọn hắn mấy cái khổng lồ cơ cấu liên thủ phối hợp nguyên nhân.

"Trên người người này bí mật vẫn như cũ không biết, một bộ vật liệu mới có lớn nhất giá trị."

Cố viện trưởng thở dài một hơi:

"Muốn bắt sống người này độ khó chi lớn, hai người chúng ta đã biết được, nhưng là chính là chúng ta hai người cũng không dám cam đoan, nếu như mang về chỉ bất quá một cỗ thi thể, có thể hay không xuyên thấu qua trong đó khai quật ra bí mật đến những cái này chỉ có chân chính nghiên cứu qua bản thân hắn mới có thể kết luận."

Hiện tại bọn hắn đối mặt là tình cảnh lưỡng nan.

Một phương diện Nhạc Bình Sinh thực lực phi tốc tăng trưởng, khó có thể tưởng tượng người này qua một đoạn thời gian nữa về sau sẽ hay không lắc mình biến hoá, tấn thăng đến Luyện Thần tôn giả cảnh giới, là cấp bách uy hiếp cực lớn. Một phương diện khác Nhạc Bình Sinh trên thân mang theo bí mật lại có không có gì sánh kịp sức hấp dẫn, để cho người ta không nhịn được muốn tìm tòi hư thực.

Hết lần này tới lần khác tại Bắc Hoang lãnh thổ bên trong, bọn hắn khó mà xuất động lực lượng chân chính, nếu không liền sẽ diễn biến thành vì một trận chân chính đại chiến.

Diễn Võ Cơ Quan lần này có thể nói là nguyên khí đại thương, danh sách một hai mạnh nhất hai người đều chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, không tại bản thổ tác chiến, bốc lên bất cứ lúc nào cũng sẽ bị phát hiện nguy hiểm, coi như phái còn lại danh sách tông sư chui vào cũng vô pháp đem Nhạc Bình Sinh như thế nào.

Vu Thẩm Phong đưa mắt nhìn sang Lôi Vụ cái này Diễn Võ Cơ

Quan danh sách thứ ba, hiện có người mạnh nhất.

Chuyện này khó giải quyết trình độ khó có thể tưởng tượng, Diễn Võ Cơ Quan Thần Ma võ giả, có thể nói là tân triều hiện hữu mạnh nhất đơn binh lực lượng, tại cá thể trên lực lượng ở tất cả chấp hành cơ cấu đầu tiên, nhưng là bởi vì Nhạc Bình Sinh nguyên nhân, đứng đầu nhất lực lượng tổn thất hơn phân nửa, đã suy yếu đến mức trước đó chưa từng có.

Mà vừa lúc này, một mực không nói một lời đại chưởng tọa Lôi Vụ bên hông phát ra rất nhỏ réo vang âm thanh, hắn gỡ xuống một khối ngọc bài, liếc nhìn một lát, sau đó ngẩng đầu lên đón mấy đạo ánh mắt, nở nụ cười:

"Chư vị đại nhân, sự tình chưa chắc có phức tạp như vậy!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 447: Tru Thần Võ Trang!

Chương 447: Tru Thần võ trang!

Ân

Lôi Vụ câu nói này vừa ra, ở đây còn lại tám vị cùng nhau ngồi dậy, ánh mắt sáng rực nhìn về phía hắn, trăm miệng một lời mà hỏi:

"Cớ gì nói ra lời ấy "

"Chư vị đại nhân, Thần La Võ Đô phát sinh sự tình tiền căn hậu quả các ngươi đại khái đã hiểu rõ, nhưng là các ngươi có phải hay không quên đi một người "

Quên đi một người

"Cơ Sùng Quang! Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tham nghị trưởng lão, Thần Mang quân quân chủ, quân phiệt nhất hệ cự đầu Cơ Sùng Quang!"

Đám người ngay tại hồi ức ở giữa, Lôi Vụ cũng không có thừa nước đục thả câu, mở miệng nói:

"Người này bởi vì đồng dạng nhìn trộm Nhạc Bình Sinh trên người bí mật, từng phái người bố trí mai phục muốn đem hắn bắt sống, chỉ bất quá cùng chúng ta phạm vào đồng dạng sai lầm, kết quả mất cả chì lẫn chài , liên đới lấy chính mình cũng mắc vào. . Đổi mới nhanh nhất "

"Cơ Sùng Quang người này mua dây buộc mình, liên minh Luyện Thần tôn giả chính miệng hạ lệnh, đã bị u cấm tại thông thiên tháp bên trong không được mà ra."

Vu Thẩm Phong ánh mắt kịch liệt chớp động:

"Ngươi nói là "

"Địch nhân của địch nhân, đương nhiên chính là bằng hữu."

Lôi Vụ thản nhiên nói:

"Chư vị đại nhân cũng không cần đem Nhạc Bình Sinh người này yêu ma hóa, qua chiến dịch này, tình cảnh của hắn chỉ sợ đồng dạng là như giẫm trên băng mỏng. Theo ta được biết, Cơ Sùng Quang từng tại nghị viện bên trong bộc lộ ra Nhạc Bình Sinh tu vi phi tốc tăng lên bí mật.

Chỉ bất quá hắn chỉ để lộ ra Nhạc Bình Sinh từ võ đạo gia tấn thăng cả giận về sau trực tiếp liền nhảy lên làm đỉnh phong tông sư, hiện tại tin tức còn tại từ từ lên men. Chư vị có thể tưởng tượng một chút, tin tức này lưu truyền ra đến đem có bao nhiêu người sẽ tâm sinh tham lam, bí quá hoá liều thậm chí một ít Luyện Thần tôn giả đều sẽ bị kinh động, huống chi Bắc Hoang cũng không phải là bền chắc như thép, còn có ngũ ngục ở một bên nhìn chằm chằm mặt ngoài nhìn như Nhạc Bình Sinh người này danh chấn thiên hạ, một khi bay thì tới tận trời, trên thực tế chỉ sợ đã là ám lưu hung dũng, thập diện mai phục."

Tất cả mọi người ở đây ý niệm trong lòng nhanh quay ngược trở lại, lập tức hiểu Lôi Vụ ý tứ.

Bọn hắn cũng thật sâu minh bạch một người tham lam có như thế nào khu động lực. Người trên thực tế đều có lòng cầu gặp may, nhưng lại không phải tất cả mọi người hội thẩm lần thời sự.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, Nhạc Bình Sinh bạo lộ ra kinh

người như vậy bí mật, đối với thiên hạ người tập võ tới nói đều là thiên đại dụ hoặc, chỉ sợ không có người không muốn biết hắn đến cùng là dựa vào cái gì có thể có như thế trái với lẽ thường thực lực tăng trưởng, mà lại Nhạc Bình Sinh tự thân không có cường đại nội tình cùng căn cơ làm ỷ vào, luôn có người sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế, đủ loại thiết kế, đi hiểm đánh cược một lần.

Phó viện trưởng cấp bách nói:

"Tiểu tử, ngươi đừng thừa nước đục thả câu, ta chỉ quan tâm như thế nào mới có thể bắt được hắn thực sự không được hoàn chỉnh một chút thi thể cũng có thể!"

Tại Bắc Hoang cảnh nội bắt sống Nhạc Bình Sinh cơ hồ đã trở thành tuyệt đối không có khả năng hoàn thành sự tình, nhưng là bọn hắn cũng tuyệt không thể liền để mặc cho Nhạc Bình Sinh như vậy trưởng thành, mà lại lưu cho bọn hắn thời gian cũng không phải giường gấp gáp.

Ai cũng không dám nói lại trải qua thêm một năm nửa năm, Nhạc Bình Sinh có thể hay không lắc mình biến hoá, tấn thăng thành Luyện Thần tôn giả dạng này võ đạo cự phách, đến một bước kia trừ phi triệt để bộc phát chiến tranh, nếu không chỉ sợ căn bản đối không thể làm gì.

Đã như vậy, tiếp nhận một cỗ thi thể làm nghiên cứu vật liệu, cũng liền trở thành khó lường đã lựa chọn.

Đám người còn lại thì là ánh mắt sáng rực, chăm chú nhìn chằm chằm hắn , chờ đợi.

"Bắc Hoang thế lực nào đó đã phái người liên hệ đến Diễn Võ Cơ Quan."

Lôi Vụ mở miệng ở giữa ngữ khí có chút kích động:

"Căn cứ bước đầu tiếp xúc, phương này thế lực tựa hồ chuẩn

bị ám sát Nhạc Bình Sinh. Chỉ bất quá Nhạc Bình Sinh người này thực lực quá mức kinh khủng, bọn hắn cử động lần này là bốc lên thiên hạ lớn bộc trực, không cách nào gióng trống khua chiêng, cũng không có vạn toàn nắm chắc, ta nghĩ chính là bởi vì như thế, bọn hắn mới có thể vụng trộm có liên lạc chúng ta. Dù sao Đế Trọng Sinh đại nhân bọn người chết bởi Nhạc Bình Sinh chi thủ, Diễn Võ Cơ Quan trên dưới cùng hắn không đội trời chung."

Liên hệ Diễn Võ Cơ Quan, cùng Bắc Hoang quân phiệt nhất hệ võ đạo cường giả cộng đồng vây giết Nhạc Bình Sinh

Trong lúc nhất thời mọi người tại đây không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Vu Thẩm Phong nhíu mày, nói:

"Trong này sẽ có hay không có bẫy rập gì "

"Mặc dù phương này thế lực thập phần thần bí, nhưng là mười phần chính là Cơ Sùng Quang bộ hạ cũ."

Lôi Vụ mỉm cười:

"Vu đại nhân yên tâm, Cơ Sùng Quang nhất hệ cùng Nhạc Bình Sinh đồng dạng có thù không đội trời chung, mà lại bọn hắn tìm tới chúng ta cũng có được làm đục nước, phòng ngừa Luyện Thần tôn giả thu được về tính sổ ý đồ, chỉ cần chúng ta chú ý cẩn thận, chuẩn bị vạn toàn, liền sẽ không xảy ra vấn đề."

Vu Thẩm Phong trầm ngâm nói: "Nói như vậy, ngươi là muốn cùng nhóm người này liên thủ "

"Không cần liên thủ!"

Lôi Vụ ánh mắt sáng rực hồi đáp:

"Chư vị đại nhân, ngươi ta đều biết Nhạc Bình Sinh đến cỡ nào

khó đối phó, trong mắt của ta phương này nhân mã ám sát tỷ lệ thành công ngay cả ba thành cũng chưa tới! Chỉ có chúng ta mới có năng lực đem Nhạc Bình Sinh bắt giết!"

Dứt lời, Lôi Vụ đứng dậy, hướng lên trời Công Thần khí cục hai vị viện trưởng làm một lễ thật sâu:

"Chuyến này mấu chốt, vẫn là tại hai vị viện trưởng trên thân! Lôi Vụ thỉnh cầu vận dụng Tru Thần võ trang!"

Tru Thần võ trang!

Bốn chữ này vang lên, ngoại trừ Thiên Công Thần Khí cục hai vị viện trưởng bên ngoài, người còn lại biểu lộ cũng hơi thay đổi một lần.

Cái gọi là Tru Thần võ trang, tên như ý nghĩa, chính là lấy Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả vì săn giết mục tiêu, đại biểu cho tân triều tối cao nghiên cứu phát minh trình độ tuyệt đỉnh siêu huyền võ trang! Giữ bí mật cấp bậc so với Diệt Tuyệt Tân Tinh còn cao hơn!

Trên thực tế muốn lợi dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh tiến hành tinh chuẩn xác định vị trí chiến lược tính đả kích, đối Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả hình thành đúng nghĩa to lớn uy hiếp, chủ yếu dựa vào chính là Tru Thần võ trang.

Tru Thần võ trang có thể trang bị Diệt Tuyệt Tân Tinh, đây chỉ là rất nhỏ không đáng nói đến công năng một trong, sở dĩ nói có thể săn giết Luyện Thần, dựa vào chính là khả năng đủ lợi dụng tia sáng, âm ảnh ẩn nấp tự thân, phản xạ các loại bước sóng, phòng ngừa Luyện Thần tôn giả tinh thần cùng nguyên khí ba động song trọng dò xét!

Trang bị Tru Thần võ trang nhân viên chiến đấu, không chỉ có thể trình độ lớn nhất bên trên bỏ qua Luyện Thần tôn giả các loại

thủ đoạn dò xét, còn có thể đem tinh thần loại đả kích đều thông qua đặc thù sóng điện từ dài hấp thu trang bị suy yếu hơn chín thành, để Luyện Thần tôn giả gần nhất mang tính tiêu chí ý chí can thiệp thủ đoạn trực tiếp phế bỏ hơn phân nửa, đối võ trang bên trong nhân viên chiến đấu ảnh hưởng trình độ xuống đến thấp nhất.

Càng quan trọng hơn là, Tru Thần võ trang có thể vặn vẹo không gian, bỏ qua khoảng cách, trực tiếp tiến hành trong phạm vi một dặm thuấn gian truyền tống!

Điểm này mới là Tru Thần võ trang chân chính kinh khủng địa phương.

Diệt Tuyệt Tân Tinh tính tiện lợi, lại thêm Tru Thần võ trang trong phạm vi một dặm bỏ qua khoảng cách hạn chế, trực tiếp thuấn gian truyền tống đáng sợ năng lực, liền thành liền thế gian này kinh khủng nhất lực lượng hủy diệt.

Diệt Tuyệt Tân Tinh tại bộc phát trong nháy mắt, phương viên trăm trượng thẳng đến hạch tâm bạo điểm nhiệt độ trong nháy mắt liền sẽ đạt tới mấy ngàn vạn thậm chí hơn trăm triệu độ nhiệt độ cao.

Tại dạng này kinh khủng nhiệt độ cao dưới, một dặm bên trong, hết thảy tồn tại đều sẽ trong nháy mắt hoá khí, cái gì cũng sẽ không lưu lại, cho dù là Tru Thần võ trang dạng này ngưng tụ tân triều cả nước trí tuệ mạnh nhất công cụ chiến đấu cũng sẽ như thế.

Mà lại tại thường quy phương diện tốc độ, Tru Thần võ trang cũng đạt tới hiện hữu giai đoạn cực hạn, lợi dụng không khí động lực, có thể lấy gấp hai vận tốc âm thanh tốc độ tiến hành thông thường phi hành chuyển vị!

Cùng võ giả rất ngắn thời gian bộc phát hạ đạt đến không cách

nào kéo dài cực tốc khác biệt, gấp hai vận tốc âm thanh là Tru Thần võ trang thông thường tốc độ! Nếu như công suất toàn bộ triển khai, triệt để bộc phát, thậm chí có thể đạt tới ba đến năm lần vận tốc âm thanh!

Vẻn vẹn là tại tốc độ chí thượng, Tru Thần võ trang liền nghiền ép cơ hồ tất cả võ giả.

Mặt khác cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh khác biệt, Tru Thần võ trang ở một mức độ rất lớn đều là dựa vào Thiên Công Thần Khí cục khai quật Hoang Cổ Di dấu vết bên trong đủ loại thiên tài địa bảo đặc tính, kết hợp với Diệt Tuyệt Tân Tinh bên trong nghịch hướng suy luận ra nguyên lý, tự chủ nghiên cứu ra.

Thiên Công Thần Khí cục có một cái chuyên môn bộ môn, chính là nghiên cứu đủ loại đỉnh cấp tài liệu đặc tính, bao quát lại không giới hạn trong Hoang Cổ di địa bên trong khoáng sản, cây cùng các loại sinh vật vật liệu. Dưới cơ duyên xảo hợp, bọn hắn phát hiện một loại gọi là hư không dạ nham trân quý khoáng vật, đối không gian thuộc tính có mười phần sinh động phản ứng, lúc này mới đặt vững Tru Thần võ trang nghiên cứu phát minh cơ sở.

Tại trải qua vô số lần tâm huyết thí nghiệm, Tru Thần võ trang sơ bộ thành hình, bởi vì hạch tâm cấu thành hư không dạ nham công dụng, có có hạn phạm vi bên trong tiến hành một lần thuấn gian truyền tống kinh người năng lực.

Sớm tại tân triều cùng võ đạo giới đại chiến thời điểm, Tru Thần võ trang chỉ bất quá vẫn là một cái phôi thô, chỉ có phạm vi trăm trượng Hư Không Xuyên toa năng lực, mà lại chỉ có thể một lần phát động. Mặc dù là như thế, tại cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh cùng nhau lần đầu đăng tràng đồng thời, hai tướng tác dụng dưới tuỳ tiện liền mai táng một vị võ đạo cự phách, Luyện Thần tôn giả.

Chỉ tiếc tuân theo vật liệu cùng kỹ thuật phương diện hạn chế, cho tới bây giờ Tru Thần võ trang rất nhiều công năng lần lượt đều

được phong phú, nhưng là hạch tâm bản chất Hư Không Xuyên toa năng lực cũng không có quá lớn phát triển, y nguyên chịu lấy sử dụng số lần cùng tài liệu hạn chế.

Lớn nhất hạn chế, chính là Tru Thần võ trang một lần thuấn gian truyền tống, xem tình huống khác biệt, sẽ cực lớn tiêu hao hư không dạ nham bên trong lực lượng, nhiều nhất chỉ có thể tiến hành không cao hơn hai lần thuấn gian truyền tống, đồng thời không cách nào cố ý bổ sung, chỉ có thể thông qua thời gian dài dằng dặc từ từ khôi phục hư không dạ nham bên trong tiêu hao.

Bổ sung trong lúc đó, Tru Thần võ trang tự nhiên cũng sẽ đánh mất thuấn gian truyền tống, Hư Không Xuyên toa năng lực.

Ngoài ra, Tru Thần võ trang còn có thể trang bị các loại đỉnh tiêm siêu huyền hỏa khí, thực hiện mạnh nhất đơn binh đả kích năng lực. Khuyết điểm duy nhất khả năng cũng là bởi vì tài liệu hi hữu tính, dẫn đến về số lượng tuyệt đối thưa thớt.

Tru Thần võ trang từ trước đến nay là làm cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh nguyên bộ chiến lược tính vũ khí, không có trải qua hoàng đế cho phép , bất kỳ người nào đều không được tự mình vận dụng, nếu như triệt để bạo lộ ra, cũng liền mất đi uy hiếp tác dụng.

Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả mặc dù không xác thực cắt biết được Tru Thần võ trang tồn tại, nhưng là căn cứ vị kia Luyện Thần tôn giả tử vong lại không khó tiến hành suy đoán cùng tưởng tượng, tăng thêm thế gian không có tường nào gió không lọt qua được, dù cho không biết được Tru Thần võ trang tồn tại, căn cứ Diệt Tuyệt Tân Tinh hủy diệt uy lực, cũng không ảnh hưởng bọn hắn làm ra làm vạn toàn phòng bị.

Lúc này, Thiên Công Thần Khí cục viện trưởng nhìn thật sâu Lôi Vụ một chút, ý vị thâm trường nói:

"Nhìn như vậy, ngươi đã hướng bệ hạ xin Tru Thần võ trang sử dụng cho phép "

"Hỏa lão minh xét, bệ hạ đã đồng ý lần này đối Diễn Võ Cơ Quan mở ra ngoại trừ Diệt Tuyệt Tân Tinh bên ngoài quyền sở hữu hạn! Đồng thời cho phép chúng ta vận dụng hai kiện Tru Thần võ trang!"

Lôi Vụ chém đinh chặt sắt nói ra:

"Ngoài ra, ta còn xin cầu phân phối mới nhất cải tiến Siêu Cự Thần Sát súng, Phá Nguyên Yên Giáp đạn, chấn động hơi tinh, ly dương điện tử lưới "

"Tốt tốt, ngươi đây là muốn đem chúng ta hai cái lão già vốn liếng cho toàn bộ móc sạch những vật này chính là Luyện Thần tôn giả thụ không chết củng phải tàn phế."

Hỏa bộ viện trưởng càng nghe càng kinh hãi, thử nhe răng, đau lòng hừ hừ hai tiếng, vẫn là nói ra:

"Đến lúc đó ngươi tự mình đến chúng ta nơi đó đi lấy chính là."

Lôi Vụ đề ra đây đều là đỉnh cao nhất siêu huyền hỏa khí, cũng là đặc biệt nhằm vào Bắc Hoang cấp cao nhất võ đạo cường giả mà nghiên cứu ra sát khí.

Siêu Cự Thần Sát súng, tên như ý nghĩa, siêu viễn cự ly tinh chuẩn ám sát súng đạn, xa nhất đả kích phạm vi, mười dặm!

Phá Nguyên Yên Giáp đạn, chuyên phá hết thảy trạng thái khí hạt, hơn nữa có thể thiêu đốt trợ động, tại đánh tan khí đạo tông sư hộ thân khí tràng đồng thời, xạ kích quỹ tích cũng sẽ không phát sinh bất kỳ bị lệch! Gấp năm lần vận tốc âm thanh ra khỏi nòng tốc độ phi hành , bất kỳ cái gì phòng ngự đều không hề có tác dụng!

Chấn động hơi tinh thì là lợi dụng sóng siêu âm đả kích chấn động, phá hư phân giải vật chất kết cấu bên trong. Ly dương điện tử lưới thì là lợi dụng cao năng dòng điện, tê liệt sinh vật thần kinh, để mất đi năng lực phản kháng.

Hỏa viện trưởng dặn dò:

"Lôi Vụ, Tru Thần võ trang cụ thể công dụng chờ ngươi đến Thiên Công Thần Khí cục đến chúng ta sẽ kỹ càng nói cho ngươi, bất quá Tru Thần võ trang vô cùng trân quý, tầm quan trọng không cần ta nhiều lời, một khi xuất hiện Tru Thần võ trang tại không phải bản thân ngươi ý nguyện phía dưới thoát ly thân thể, sẽ lập tức tự bạo, làm trang bị nhân viên ngươi cũng biết bay xám chôn vùi.

Mặc dù gần như không có khả năng xuất hiện tình huống như vậy, nhưng là một khi tình huống đến nguy hiểm nhất thời điểm, ngươi cũng có thể lựa chọn khởi động tự hủy module, đây cũng là một hạng thủ đoạn, đến lúc đó phương viên trăm mét bên trong hết thảy vật chất đều sẽ bị hủy diệt, đây là đồng quy vu tận, cũng là cam đoan Tru Thần võ trang sẽ không rơi vào tay địch cuối cùng thủ đoạn!"

Mặc dù tại Thiên Công Thần Khí cục hai vị viện trưởng xem ra, lấy Bắc Hoang Man Hoang lạc hậu phát triển trạng thái, cả một đời cũng không thể sáng tạo ra Tru Thần võ trang dạng này đỉnh tiêm binh khí đến, nhưng là vô luận như thế nào cũng không có khả năng để lưu lạc bên ngoài.

Dù sao những cái này Luyện Thần tôn giả mỗi một cái đều là kinh lịch năm tháng lắng đọng, rất có trí tuệ võ đạo cự phách, vạn nhất xuyên thấu qua dấu vết để lại, nghĩ trăm phương ngàn kế nghiên cứu ra phản chế thủ đoạn cũng không nhất định.

Vạn vật tương sinh tương khắc, Hoang Cổ di địa bên trong vật thần kỳ đông đảo, nói không chừng liền có biện pháp giải quyết, ở

vào phương diện này cân nhắc, Tru Thần võ trang trực tiếp cùng nhân viên chiến đấu nhiều chỗ trung khu thần kinh tương liên, một khi tín hiệu thần kinh biến mất, tự hủy chương trình sẽ lập tức khởi động.

Cùng lúc đó, bên cạnh Lôi viện trưởng hướng về Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng ném đi một cái khiêu khích ánh mắt, để Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng da mặt nhảy một cái.

Nhìn ra manh mối không đúng, Vu Thẩm Phong lập tức nói ra: "Đã như vậy, chuyện này liền từ Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư chủ sự! Hình Ngục ty chư vị cung cấp tình báo hiệp trợ, Lôi Vụ, ngươi bây giờ phải chăng có nhân tuyển "

"Đương nhiên."

Lôi Vụ sắc mặt lạnh nhạt:

"Đế đại nhân làm gương cho binh sĩ, phía trước làm làm gương mẫu, ta lại thế nào khả năng e ngại không tiến lần này, liền từ ta cùng Nghịch Vân cộng đồng tiến về, hai người chúng ta như vậy đủ rồi."

Nghịch Vân, Diễn Võ Cơ Quan long bộ danh sách xếp hạng thứ tư, cấy ghép huyết mạch: Vụ Ẩn Bạch Kiêu.

Tại Đế Trọng Sinh, Hoàng Tuyền bọn người lần lượt chết bởi Nhạc Bình Sinh chi thủ về sau, hai người bọn họ có thể nói chính là Diễn Võ Cơ Quan hiện có người mạnh nhất.

Trên thực tế Tru Thần võ trang chính là một người bình thường mặc vào đều có được tuỳ tiện giết chết khí đạo tông sư năng lực, hai người bọn họ, hai cỗ Tru Thần võ trang, phân phối đỉnh cao nhất siêu huyền hỏa khí, dù cho không có Diệt Tuyệt Tân Tinh, hai bên cùng phối hợp phía dưới, Luyện Thần tôn giả cũng

có thể giết chết!

"Lôi Vụ, có kiện sự tình rất trọng yếu, các ngươi muốn nhớ lấy!"

Cố viện trưởng đột nhiên đứng dậy, chăm chú nhìn Lôi Vụ nói:

"Nếu có thể, tận lực cam đoan Nhạc Bình Sinh thi thể hoàn chỉnh, nhất là trái tim cùng đại não, lui một vạn bước tới nói đại não ngươi nhất định phải bảo lưu lại đến, không thể làm mục tiêu công kích!"

Lôi Vụ chậm rãi nhẹ gật đầu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 448: Mồi!

Chương 448: Mồi!

Thần La Võ Đô, một chỗ nhà cao cửa rộng bên trong.

Nguyệt Phi Hồng vừa mới bước vào đại sảnh, một cái dung mạo lạnh lùng diễm lệ, tâm phúc người hầu bộ dáng nữ tử liền vội vã tiến lên đón:

"Nguyệt đại nhân, chuyến này còn thuận lợi "

Nguyệt Phi Hồng không có nhiều lời, chỉ là nhẹ gật đầu, ngồi xuống.

"Quá tốt rồi!"

Người hầu trên mặt lộ ra vui sướng tiếu dung đến:

"Lần này đại nhân thù có thể báo, chỉ cần người kia vừa chết, dù là thẩm phán kết quả hạ đạt, cũng có cực lớn khoan nhượng, đến lúc đó chư vị quân chủ vận hành dưới, đại nhân muốn trở lại nghị viện cũng không phải là không thể!"

Nhạc Bình Sinh vừa chết, không có người sẽ đi vì một cái người chết đòi lại công đạo mà trấn áp một vị còn sống khí đạo tông sư, Luyện Thần tôn giả cũng sẽ không. Cơ Sùng Quang cũng có cực lớn khả năng thoát thân mà ra, tập hợp lại.

"Tuy nhiên"

Người hầu do dự nói:

"Nguyệt đại nhân, cái này cái gì Vô Gian, thật có thể giết chết người kia sao "

Nguyệt Phi Hồng lắc đầu, ánh mắt hờ hững:

"Vô Gian mặc dù là thích khách bên trong nhân vật truyền kỳ, sở tu bí truyền võ đạo càng là một môn cực đoan thần dị võ đạo, thậm chí làm ra qua ám sát Luyện Thần tôn giả còn toàn thân trở ra hành động vĩ đại, nhưng là tuổi thọ của hắn sắp hết, thể lực không thể tránh khỏi tại từng bước hạ xuống, không tại trạng thái đỉnh phong, chưa hẳn có thể mười phần chắc chín giết chết người kia."

Ám sát Nhạc Bình Sinh, có thể nói chỉ có một lần cơ hội, một khi ám sát thất bại, đối phương thành chim sợ cành cong, ẩn núp trước Thần La Võ Đô co đầu rút cổ không ngoài, không riêng sẽ phí công nhọc sức, sẽ còn cho bọn hắn mang đến phiền phức ngập trời.

Dù sao Bạch Lộc Võ Tôn liền trấn thủ tại Thần La Võ Đô, không có người sẽ ngại chính mình mệnh sinh trưởng ở Thần La Võ Đô bên trong động thủ.

Người hầu sững sờ: "Cái kia "

Nguyệt Phi Hồng không có trả lời, thản nhiên nói: "Ta cho ngươi đi liên hệ phía kia, có tin tức hồi phục sao "

Tên này người hầu lắc đầu, đúng lúc mở miệng ở giữa, toàn bộ trong đại sảnh treo chuông gió trong cùng một lúc chấn động, phát ra đinh linh đinh linh tiếng vang, mấy hơi thở công phu liền có một giáp sĩ vội vã bước vào đại sảnh, lớn tiếng nói:

"Nguyệt Quân chủ, nghị viện giám sát sứ, Tiêu đại nhân tới chơi, ngay tại lệch sảnh chờ!"

Tiêu Thứ Nhân hắn tới làm cái gì

Nguyệt Phi Hồng nhướng mày, đứng dậy, đi đầu hướng về lệch sảnh bước đi.

Đi vào lệch sảnh, một cái thân mặc tử kim áo mãng bào nam tử trung niên đưa lưng về phía Nguyệt Phi Hồng, nhiều hứng thú đánh giá bốn phía bài trí.

Nguyệt Phi Hồng gọn gàng dứt khoát mở miệng hỏi: "Không biết Tiêu đại nhân quang lâm hàn xá, có gì muốn làm "

Tiêu Thứ Nhân quay đầu, cười nhẹ một tiếng: "Nguyệt Quân chủ, không biết hai ngày này đến nay, ngươi cũng đi nơi nào "

Nguyệt Phi Hồng biểu lộ không thay đổi chút nào, thần sắc đạm mạc mà nói:

"Tự nhiên là vì gia phụ bôn tẩu, thỉnh cầu xử lý khoan dung, bất quá Tiêu đại nhân vì sao có câu hỏi này "

"Nguyệt Quân chủ, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám."

Tiêu Thứ Nhân thật sâu nhìn một cái Nguyệt Phi Hồng, cũng không có lá mặt lá trái ý tứ, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Liên minh chính vào thời buổi rối loạn, chư vị tham nghị trưởng lão không nghĩ sinh thêm nhiều khó khăn trắc trở. Ta sở dĩ đến đây, chính là khuyên bảo Nguyệt Quân chủ, hiện tại đại thế không thể trái, không cần làm ra cái gì sự việc dư thừa, cái này trên thực tế cũng là liên minh ý tứ."

"A "

Nguyệt Phi Hồng tầm mắt buông xuống, nhẹ giọng hỏi:

"Không biết Tiêu đại nhân nói tới dư thừa sự tình, chỉ là cái gì

"

Tiêu Thứ Nhân lắc đầu, than nhẹ một tiếng:

"Nhạc Bình Sinh người này trước mắt uy danh như mặt trời ban trưa, mà lại rất nhiều ra ngoài lấy chứng trưởng lão ngay tại lần lượt trở về, thẩm phán ít ngày nữa liền muốn tiến hành , bất kỳ cái gì gió thổi cỏ lay đều sẽ chỉ hướng Cơ đại nhân nhất hệ, lấy trứng chọi đá, không phải trí giả gây nên."

"Nói ta đã đưa đến, nói đến thế thôi."

Dứt lời, vị này nghị viện giám sát sứ không có dừng lại ý tứ, quay người rời đi.

Thẳng đến Tiêu Thứ Nhân bóng lưng hoàn toàn biến mất về sau, đứng yên cùng một bên tâm phúc người hầu mới thấp giọng hỏi:

"Nguyệt đại nhân, người này là có ý gì chẳng lẽ nói hắn phát hiện đại nhân sở tác sở vi "

"Dĩ nhiên không phải!"

Nguyệt Phi Hồng cười lạnh một tiếng:

"Hiện tại ám lưu hung dũng, không biết có bao nhiêu người đối với Nhạc Bình Sinh bí mật hứng thú mười phần, muốn tìm tòi hư thực, đại khái hắn coi là cái này cùng ta có quan hệ a "

"Cái kia Nhạc Bình Sinh chẳng phải là thế gian đều là địch dù là hắn hiện tại thân là khí đạo tông sư đệ nhất nhân cũng vô pháp ngăn cản nhiều như vậy minh thương ám tiễn a "

Người hầu ánh mắt sáng lên:

"Đại nhân, có cần hay không chúng ta từ đó trợ giúp "

"Không cần."

Nguyệt Phi Hồng lắc đầu, lãnh đạm nói:

"Một đám người ô hợp, con kiến số lượng lại nhiều cũng không làm gì được sư tử, suy cho cùng vẫn là muốn dựa vào chính chúng ta."

Tâm phúc của nàng người hầu đang muốn nói chuyện, chỉ gặp thấy hoa mắt, một thân ảnh đã xuất hiện ở trước mặt của các nàng , nửa quỳ dưới đất.

"Đại nhân, có tin tức hồi phục."

Nguyệt Phi Hồng từ tên này người đột ngột xuất hiện ảnh trong tay tiếp nhận phong thư, mở ra liếc nhìn, như là băng sơn hòa tan, lộ ra một vòng mỉm cười:

"Đại sự có thể thành vậy!"

Trải qua mấy ngày nay thời gian truyền bá cùng lên men, Nhạc Bình Sinh cái tên này vang vọng Bắc Hoang đại địa, cũng bao gồm cái nào đó ẩn bí chi địa.

Ba!

Ba!

Ba!

Phảng phất lặng im im ắng, lại phảng phất kinh lôi đồng dạng tiếng nổ vang tại trống rỗng trên quảng trường quanh quẩn.

Ngư Long Vũ trong mắt lóe ra cực độ hưng phấn hào quang, cánh tay vung vẩy ở giữa, một đầu như là như lưu ly trong suốt không tì vết nhuyễn tiên không có mang theo chút nào phong thanh, một chút một chút trùng điệp rút đánh vào trước mặt hắn một người trên thân thể.

Tiếp nhận roi hình, là một cái dung mạo xinh đẹp nữ nhân.

Ngư Hồng Âm hai mắt nhắm nghiền, cắn chặt hàm răng, thân thể run rẩy kịch liệt, tay chân trói lập, dán chặt lấy một cây cột đá, thừa nhận từng cái quất, sắc mặt cùng người chết đồng dạng bạch.

Lạ thường chính là, vô luận Ngư Long Vũ rút kích cỡ nào mãnh liệt, trong tay hắn roi tựa như là hư vô quang ảnh, cũng không có tại Ngư Hồng Âm trên thân thể lưu lại bất kỳ vết thương nào, liền liền y phục bên trên đều không có sinh ra bất kỳ nếp uốn.

Hết lần này tới lần khác mỗi một cái rút kích qua đi, Ngư Hồng Âm thân thể phảng phất tiếp nhận cái gì khó có thể tưởng tượng thống khổ, đều tại kịch liệt run rẩy, mỗi một lần cơ bắp đều co rút, răng môi ở giữa cũng đầy là máu tươi, có một loại tàn khốc mỹ lệ.

Ngư Long Vũ roi trong tay cũng hoàn toàn chính xác không phải phổ thông roi, mà là lấy một tia võ đạo ý chí quán chú ngưng tụ mà thành Đả Thần Tiên, sẽ không đối nhục thể tạo thành tổn thương gì, nhưng là Thụ Hình Giả muốn tiếp nhận tinh thần quất roi lại so với trên thân thể thống khổ càng phải khó qua gấp mười, gấp trăm lần!

Tại quảng trường trước trên đài cao, một đạo phảng phất là có quang mang ngưng tụ mà thành, thâm bất khả trắc vĩ ngạn thân ảnh chống đỡ lấy cánh tay, hờ hững nhìn chăm chú lên đây hết thảy.

Đạo nhân ảnh này như là từ Đại Nhật bên trong đi ra thần linh, toàn thân đều là từ bỏng mắt quang huy ngưng tụ, căn bản nhìn không ra bản thân diện mạo. Đả Thần Tiên cũng chính là hắn tiện tay làm ra đồ chơi mà thôi.

Không biết qua bao lâu, đạo này vĩ ngạn bóng người mới rốt cục mở miệng nói:

"Tốt, dừng tay đi."

Ngư Long Vũ ngừng tay đến, quay người rất cung kính nói:

"Cẩn tuân Quang Vương đại nhân chi lệnh."

Được xưng Quang Vương nam tử ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, Ngư Hồng Âm trên người trói buộc tự động giải khai, dù cho suy yếu vô lực phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống, nàng vẫn như cũ ráng chống đỡ lấy thi lễ một cái, thanh âm khô khốc:

"Tạ Quang Vương đại nhân ân không giết."

"Trách phạt chỉ là thủ đoạn mà không phải mục đích."

Quang Vương chậm rãi nói ra:

"Hồng Âm, trong lòng ngươi phải chăng có oán hận "

Ngư Hồng Âm thân thể đã run một cái, sợ hãi cúi đầu xuống:

"Hồng Âm không dám! Lần này là ta làm việc bất lợi, hơn nữa còn hỏng đại nhân cùng điện hạ đại sự, bản chết trăm lần không đủ, Quang Vương đại nhân mở một mặt lưới đã là mười phần ân đức, ta sao dám sinh lòng oán hận "

Quang Vương nhẹ nhàng gật đầu, trong suốt quang huy trông được không rõ ràng nét mặt của hắn:

"Kỳ thật chuyện này cũng không trách ngươi được. Ngươi gặp được người kia, thật sự là một cái rất thú vị người a "

Nhạc Bình Sinh một đao chém giết Đế Trọng Sinh tin tức đã tịch quyển thiên hạ, cùng ngày phát sinh hết thảy trải qua tin tức truyền lại, mọi người tại đây đã biết đến rõ ràng.

Ngư Long Vũ không để lại dấu vết nhìn lướt qua Ngư Hồng

Âm: "Đại nhân, Võ Tiên Thiên mặc dù đã bỏ mình, nhưng là bây giờ lại xuất hiện một cái tốt hơn cơ hội!"

Quang Vương từ chối cho ý kiến, ra hiệu Ngư Long Vũ nói tiếp.

"Cơ Sùng Quang!"

Ngư Long Vũ tiến lên một bước, khẽ mỉm cười nói:

"Cơ Sùng Quang tại Võ Đạo Liên Minh bên trong quyền cao chức trọng, chúng ta muốn, từ chỗ của hắn tất nhiên có thể đạt được dấu vết để lại! Mà lại hiện tại người này thân hãm nhà tù, bốn bề thọ địch, để lại cho chúng ta rất lớn thao tác không gian."

"Rất tốt. Đầu óc của ngươi đầy đủ linh hoạt, ta rất vui mừng."

Quang Vương mở miệng:

"Điện hạ đã đưa tin cùng bản tọa, yêu cầu từ Cơ Sùng Quang nơi này mở ra một đạo lỗ hổng, chuyện này giao cho ngươi cùng Hồng Âm cùng đi xử lý."

Ngư Long Vũ, Ngư Hồng Âm hai người lập tức khom người: "Rõ!"

"Về phần Nhạc Bình Sinh người này "

Quang Vương chậm rãi nói:

"Người này nghe nói từ võ đạo gia cảnh giới tấn thăng làm khí đạo tông sư bất quá không đến gần hai tháng mà thôi, khắp nơi đều tại lưu truyền trên người có cái gì không thể tưởng tượng nổi bí mật, làm đến sôi sùng sục lên, không biết là xác thực vẫn là nghe nhầm đồn bậy."

Ngư Hồng Âm ngẩng đầu lên: "Đại nhân nói là, trong này khả năng có liên minh bày cái bẫy "

"Bạch Lộc năm đó chẳng phải đùa bỡn qua tương tự trò xiếc a "

Quang Vương cười lạnh một tiếng:

"Bất quá đến cùng là nhằm vào tân triều vẫn là ngũ ngục liền không được biết rồi, điện hạ đối với chuyện này cũng có chỗ chú ý, hai người các ngươi chuyến này thuận tay đem chuyện này điều tra rõ ràng! Điện hạ chính là cần nhân thủ thời điểm, nếu như cái này mồi mùi vị không tệ, điện hạ cũng sẽ không ngại."

Hắc Ngục núi đao.

Trên đỉnh núi, Hắc Ngục Tôn Chủ ngước đầu nhìn lên lấy hẹp dài Nhất Tuyến Thiên, không biết suy nghĩ cái gì.

Thiếu tôn đứng hầu sau lưng hắn, một bên Khổ Tâm như cũ giống như là một trung tâm sáng lão bộc, tầm mắt buông xuống, đứng yên ở tại chỗ.

Bao quát thiếu tôn, Khổ Tâm ở bên trong, hết thảy chín vị Hắc Ngục khí đạo tông sư lại là đã toàn bộ đến đông đủ.

Từ cả tòa to lớn xuyên thẳng chân trời đỉnh núi, thẳng đến ở dưới chân núi rộng lớn trên quảng trường, từng cái Hắc Ngục môn đồ trang nghiêm mà đứng, lít nha lít nhít sắp xếp, tựa hồ là đang nghênh đón cái gì ghê gớm đại nhân vật.

Ầm ầm!

Một tiếng trầm muộn tiếng nổ đùng đoàng, âm trầm trên đường chân trời trong lúc đó vân long lăn lộn, phảng phất là tại im ắng gào thét.

Ngay sau đó, cơ hồ trong cùng một lúc, trên đường chân trời xuất hiện bốn cái cự đại vân khí vòng xoáy, tái nhợt chi sắc, Xích Viêm chi sắc, Huyền Kim chi sắc, Thanh Minh chi sắc trong cùng

một lúc mãnh liệt bắn mà ra!

Theo vân khí vòng xoáy bên trong quang mang đại phóng, bốn đạo mênh mông mà không thể phỏng đoán kinh khủng thân ảnh liên tiếp hiển hiện, từ vân khí vòng xoáy bên trong cất bước mà ra!

Cái này bốn đạo thân ảnh toàn thân như là giữa thiên địa hoàn mỹ nhất không tì vết vật liệu chế tạo, toàn thân các loại quang hoa lưu chuyển, ánh mắt chỗ sâu nhất phảng phất ẩn chứa sinh lão bệnh tử, thiên tai nhân họa, nhật nguyệt lưu chuyển vân vân vân vân không phải trường hợp cá biệt, như là thiên thần quá bộ đến nơi này!

Cái này rõ ràng là bốn cỗ quán chú Luyện Thần tôn giả võ đạo ý chí Chân Võ Pháp Tướng!

"Ha ha ha! Hắc Ngục, chúng ta tương giao nhiều năm, bất quá một lần hội đàm mà thôi, ngươi làm gì lớn như thế trương cờ trống "

Bốn đạo nhân ảnh trong lúc nói chuyện, oanh minh từng cơn, cả tòa Hắc Ngục sơn phong đều quanh quẩn cái này như là thiên thần giáng lâm đồng dạng thanh âm.

Mà Hắc Ngục Tôn Chủ thì là mỉm cười:

"Chúng ta năm cái lão hủ lẫn nhau ở giữa khó gặp, tự nhiên muốn long trọng một chút."

Cùng lúc đó, sau lưng Hắc Ngục Tôn Chủ, thiếu tôn, Khổ Tâm cùng chín vị bảy đại tông sư, bao quát từ ngọn núi bên trên một mực lan tràn đến chân núi trên quảng trường lít nha lít nhít Hắc Ngục môn đồ cùng nhau mở miệng, quát to:

"Cung nghênh đỏ Ngục Tôn Chủ, bạch Ngục Tôn Chủ, huyền Ngục Tôn Chủ, thanh Ngục Tôn Chủ quá bộ đến!"

Vô số người thanh âm hội tụ vào một chỗ, phảng phất muốn chọc tan bầu trời, chấn động toàn bộ không gian, chấn kinh bách lý.

Hắc Ngục! Đỏ ngục! Bạch ngục! Huyền ngục! Thanh ngục! Ngũ ngục năm vị Luyện Thần tôn giả, lại là cùng nhau hiện thân, hội tụ ở này!

Ngũ ngục từ trước đến nay biến mất tại Hoang Cổ di địa biên giới kẽ hở khu vực, hoàn cảnh hiểm ác không nói, vị trí mười phần bí ẩn, mà lại dễ thủ khó công, năm vị Ngục Chủ trấn thủ trong đó, lâu dài không ngoài, nghĩ không ra lần này lại cùng nhau hội tụ ở cùng nhau!

Hắc Ngục Tôn Chủ tay giơ lên:

"Chư vị, xin mời đi theo ta!"

Dứt lời Hắc Ngục Tôn Chủ đi đầu một bước, bước về phía đại điện, mà trong hư không bốn tôn Chân Võ Pháp Tướng cũng mở ra bộ pháp, như là giẫm đạp thang trời đồng dạng chậm rãi hạ xuống, tiến vào trong điện.

Đại điện bên trong, ngoại trừ Hắc Ngục Tôn Chủ bảo tọa bên ngoài, đã sắp xếp xong xuôi mặt khác bốn tôn tôn quý liễn tọa, tại năm vị Luyện Thần tôn giả ngồi xuống về sau, còn lại người không có phận sự cũng hết thảy lui ra ngoài.

"Nghĩ không ra a "

Thanh Ngục Tôn Chủ hình dáng tướng mạo là một cái thấy không rõ cụ thể dung mạo nữ nhân, nàng nhìn về phía Hắc Ngục Tôn Chủ cảm thán nói:

"Nghĩ không ra chúng ta một mực tại tìm kiếm cơ hội thế mà tự động xuất hiện, vẫn là từ một nhân vật nhỏ cho chúng ta sáng tạo ra đến, Hắc Ngục, ngươi là có hay không đã đã tính trước "

Đôi mắt như là hai cái mặt trời nhỏ đang thiêu đốt đỏ Ngục Tôn Chủ cười ha ha:

"Có thể một đao đánh bại Diễn Võ Cơ Quan người mạnh nhất, đây cũng không phải là cái tiểu nhân vật a! Chỉ bất quá ta hiện tại rất hiếu kì, đây rốt cuộc là liên minh cái nào lão bất tử đẩy ra mồi cái này nhìn qua không giống như là Bạch Lộc tác phong."

"So sánh mấy ngày trước đây Thần La Võ Đô phát sinh sự tình chư vị đều đã biết được, ta liền không lại lắm lời."

Hắc Ngục Tôn Chủ trong mắt Thần Quang lưu chuyển, thanh âm hạo đãng:

"Bạch Lộc đã chủ động hiện thân, còn thả ra một cái mồi nhử đến, không biết hắn đến cùng đang đánh chủ ý của người nào, bất quá cái này đều không liên quan gì đến chúng ta. Hiện tại vấn đề chính là, Cơ Sùng Quang người này hiện tại đối với chúng ta tới nói ý nghĩa trọng đại, thậm chí trực tiếp quan hệ đến kế hoạch chúng ta thành bại, nhưng là người này hiện tại mặc dù thân hãm nhà tù, vẫn còn không tới cùng đường mạt lộ tình trạng, "

Bạch ngục ánh mắt vô tình: "Điều này nói rõ hắn còn chưa tới triệt để tuyệt vọng tình trạng, không có điều kiện này, chúng ta liền vì hắn sáng tạo ra."

"Cơ Sùng Quang có một cái nghĩa nữ. Xem cùng mình ra."

Rõ ràng tĩnh tọa bất động, lại cho người ta một loại sông núi non sông đánh tới cảm giác huyền ngục Tôn giả mở miệng, lời ít mà ý nhiều nói:

"Người này hiện tại đã tới Thần La Võ Đô, tựa hồ ngay tại chuẩn bị trả thù Nhạc Bình Sinh sự tình."

Câu nói này vừa ra, còn lại bốn vị Tôn giả liếc nhau, nhìn ra trong lòng đối phương suy nghĩ, lên tiếng mà cười.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 449: Thiên Ma La!

Chương 449: Thiên Ma La!

Liên minh an bài hành cung đại điện bên trong.

Nhạc Bình Sinh trong mắt thần thái sáng láng, khép lại cuối cùng một phần kinh quyển.

Liên tiếp mấy ngày thời gian, hắn cơ hồ không ngủ không nghỉ đem liên minh chỗ chỉnh lý ghi chép tư liệu toàn bộ kiểm duyệt hoàn tất.

Tại liên quan tới tân triều thành lập đến nay lịch đại hoàng đế cùng trọng đại ký sự bên trong, hắn cũng đúng tân triều có một cái hệ thống hiểu rõ.

Tân triều hoàng đế cũng là thế tập chế, chính trị thể chế cùng loại với hắn kiếp trước quân chủ lập hiến chế, Nhạc Bình Sinh chỗ chú ý nhất Quang Vũ Trung Ương đại đế Tần Vô Nhất, cũng tại phần tài liệu này bên trong lưu lại một trang nổi bật.

Cùng lúc trước hắn từ Vân Châu Kim Ngọc lâu bên trong mua sắm mà đến tư liệu giống nhau, tại liên minh ghi chép bên trong, Tần Vô Nhất đồng dạng là cho tới bây giờ chưa từng hiển lộ qua võ đạo, bao quát ghi chép một chút thấy tận mắt, cộng sự qua võ đạo Tôn giả ngôn từ, đều chỉ hướng Tần Vô Nhất cùng người bình thường tựa hồ không hề khác gì nhau.

Sở dĩ Tần Vô Nhất có thể nhiều lần né qua Đại Hoang Thần Triều ngay lúc đó hành động ám sát, một mặt là ỷ lại võ đạo giới vô số cường giả hộ vệ, một phương diện khác thì là đến từ quân phản kháng siêu huyền kỹ thuật đủ loại phòng bị.

Giám khí bàn, giám thần tháp cùng giám huyết thạch dạng này kiểm trắc cảm ứng võ giả huyết khí cường độ công cụ có dị khúc đồng công chi diệu, có thể đối với võ giả nguyên khí cùng ý chí ba động sinh ra phản ứng, liền như là radar quét hình, có thể trình độ lớn nhất bên trên để võ đạo cao thủ ẩn núp không chỗ che thân, cũng khiến cho Đại Hoang Thần Triều ám sát hành động nhiều lần thất bại.

Đại Hoang Thần Triều thời kì, đối với Hoang Cổ di địa ở trong đủ loại thiên tài địa bảo lợi dụng vẫn còn cất bước giai đoạn, mà Tần Vô Nhất suất lĩnh quân phản kháng ở phương diện này kỹ thuật không biết giành trước thần triều gấp bao nhiêu lần, siêu huyền hỏa khí chính là lớn nhất đại biểu tính thể hiện.

Phần này liên quan tới tân triều tư liệu phía trên, cũng ghi chép không ít Bắc Hoang đám thám tử hao phí vô số tính mệnh cùng máu tươi đổi lấy cấp cao siêu huyền hỏa khí đại khái tư liệu, vẻn vẹn từ miêu tả cùng lực sát thương, đả kích năng lực đoán chừng bên trên, không có chỗ nào mà không phải là nhìn thấy mà giật mình, cho dù là một đội không thông võ đạo binh lính tinh nhuệ, tại chiến thuật phối hợp phía dưới, đều có giết chết một khí đạo tông sư khả năng.

Bất quá Nhạc Bình Sinh cũng rõ ràng, dạng này đỉnh tiêm siêu huyền hỏa khí tất nhiên không cách nào sản xuất hàng loạt, không có khả năng toàn phương vị mở rộng phân phối trang bị toàn quân, nên là làm bộ đội đặc chủng đặc biệt nhằm vào tại võ đạo cường giả đả kích thủ đoạn.

Về phần siêu huyền hỏa khí nơi phát ra, trong tư liệu nhưng không có bất kỳ ghi chép, giống như là trống rỗng xuất hiện đồng

dạng. Mà lại tại tân triều thành lập về sau, Tần Vô Nhất bất quá tại vị không đến hai mươi năm, liền thọ hết chết già, tân triều lấy cử quốc chi lực xây dựng Đế Lăng, đem mai táng trong đó. Đến tiếp sau võ đạo giới cùng tân triều khập khiễng tranh chấp, đã cùng vị này khai triều đại đế không có cái gì quan hệ.

Liền Nhạc Bình Sinh hiện tại nắm giữ đáng thương manh mối, duy nhất nghiệm chứng phương pháp tựa hồ chính là trực tiếp tiến vào ở vào tân triều kinh đô Đế Lăng bên trong, tìm tòi hư thực.

"Đế Lăng "

Nhạc Bình Sinh thở ra một hơi đến, ánh mắt sáng rực.

Thế giới này, tân triều kinh đô Đế Lăng không thể nghi ngờ là chỗ nguy hiểm nhất. Hiển nhiên lấy hắn hiện tại nắm giữ lực lượng, muốn đối kháng tân triều thẳng tới kinh đô, không thể nghi ngờ tương đương người si nói mộng, khả năng đồng đẳng với số không.

Tân triều bao quát Diệt Tuyệt Tân Tinh ở bên trong cấp cao siêu huyền hỏa khí hắn gần như giống nhau cũng không gặp qua, chỉ có thể nương tựa theo kiếp trước một chút kinh nghiệm tới làm ra phán đoán. Nhưng là Luyện Thần tôn giả đều sợ như sợ cọp Diệt Tuyệt Tân Tinh, đổi lại hắn đến cũng đồng dạng không thể ngăn cản, có thể nói là lớn nhất nan quan.

Theo Nhạc Bình Sinh, muốn làm được chuyện này, tối thiểu cũng cần đạt tới Bạch Lộc Võ Tôn ẩn ẩn tiết lộ qua cái gọi là Luyện Thần phía trên cảnh giới mới có thể.

Bất quá trước đó Tà Linh nói tới lực lượng chung cực con đường tựa hồ cùng thế giới này hệ thống tu luyện có bản chất khác nhau.

Tà Linh nói tới ý thức, tinh thần, tâm linh các loại Hư Vô Chi Lực mới là thế gian này bất khả tư nghị nhất, có được vô tận tiềm lực lực lượng, mà võ đạo tu luyện cuối cùng là xây dựng ở nhục thân thể phách phía trên, bao quát Bạch Lộc Võ Tôn ẩn ẩn để lộ ra tới Luyện Thần phía trên cảnh giới, cũng cùng nhân thể ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu có quan hệ.

Kể từ đó, cả hai tại trên bản chất liền xuất hiện xung đột.

Nhạc Bình Sinh ổn định lại tâm thần, đem những cái này quên sạch sành sanh.

Vô luận như thế nào, hắn đầu tiên muốn trù bị chính là đột phá Luyện Thần cảnh giới, cái gọi là lực lượng bản chất những cái này trừu tượng đồ vật cách hắn quá mức xa xôi, bao quát Tà Linh nói lên kiểm trắc hắn con đường tính chính xác phương pháp, đều muốn cùng chính thức bước vào Luyện Thần cảnh giới mới có thể đi vào đi nghiệm chứng, hiện tại suy nghĩ nhiều vô ích.

Một phương diện khác, liên quan tới thần khí di tích tư liệu cũng giải khai Nhạc Bình Sinh rất nhiều nghi hoặc.

Võ Đạo Liên Minh thành lập đến nay mấy trăm năm, Hoang Cổ di địa mới dò xét ra ngàn dặm phạm vi, phải biết sớm tại Đại Hoang Thần Triều thời kì, quốc lực cường thịnh, lập triều ngàn năm, hai hai tăng theo cấp số cộng, trên thực tế gần hai ngàn năm thời gian, trên vùng đất này lực có thể phiên giang đảo hải đám võ giả mới đưa mảnh này thần bí chi địa thăm dò ngàn dặm, xa xa không có đến cuối cùng, để hắn cảm thấy cực không hợp lý.

Cùng hiện tại Võ Đạo Liên Minh rất nhiều Luyện Thần ẩn thế không ngoài khác biệt, ngay lúc đó Đại Hoang Thần Triều là trung ương tập quyền, hoàng quyền chí thượng triều đại, mà lại võ đạo cao thủ tầng tầng lớp lớp, Luyện Thần tôn giả số lượng cơ hồ chiếm cứ võ đạo giới nửa giang sơn, ở vào cường thịnh nhất trạng thái.

Sớm tại Đoan Mộc Hòa Vũ mời hắn thời điểm hắn đã cảm thấy mười phần nghi hoặc, nâng liên minh lực lượng, vì sao Hoang Cổ di địa thăm dò xâm nhập ngàn dặm về sau liền giẫm chân tại chỗ

Phần này tuyệt mật tư liệu cũng cho ra đáp án.

Ngàn dặm phạm vi tác dụng, tựa hồ là tiếp cận Hoang Cổ di địa nội địa, sinh hoạt cực kỳ cường hoành thượng cổ di chủng, thực lực có thể so với Luyện Thần tôn giả, mà lại lãnh địa ý thức cực mạnh, một khi phát giác có mặt khác cường đại sinh mệnh xâm nhập, chính là một cái không chết không thôi kết cục!

Tựa hồ là bởi vì Hoang Cổ di địa bên ngoài khu vực đối với mấy cái này thượng cổ di chủng tới nói là man hoang chi địa, lại hoặc là chúng nói chúng nó trên người có không muốn người biết hạn chế, xưa nay sẽ không rời đi Hoang Cổ di địa. Những cái này thượng cổ di chủng chỗ hoạt động khu vực, tự nhiên mà vậy trở thành cấm khu.

Mà thần khí di tích vết nứt phát hiện lại là tại Đại Hoang Thần Triều đại hạ tương khuynh thời kì đột ngột xuất hiện, để cho người ta khó mà phán đoán là một mực tồn tại không có bị người phát hiện, vẫn là ngay tại đoạn thời kỳ này bên trong mới phát hiện ra lối ra.

Mà Nhạc Bình Sinh quan tâm nhất thần khí di tích bên trong đồ đằng bích hoạ, căn cứ qua nhiều năm như vậy trí tuệ chi sĩ liên thủ giải mã, đã cơ bản xác định đây là một cái ở xa Đại Hoang Thần Triều trước đó, thậm chí là Hoang Cổ di địa hình thành trước đó văn minh thời thượng cổ!

Trải qua so sánh thăm dò, đồ đằng phía trên, tiếp nhận ức vạn tế tự triều bái to lớn Ma Thần hết thảy có 1,732 vị, mỗi một cái hình dáng tướng mạo đều không hoàn toàn giống nhau, cũng không phải là cùng một cái tồn tại!

Có thể phán đoán này một ngàn bảy trăm ba mươi hai vị thượng cổ Thần Ma đồ đằng, không phải nhất đại nhất đại diễn hóa lưu truyền xuống, mà là tại cùng một thời kì, vùng trời này mang vô ngần thổ địa phía trên, đã từng tùy theo 1,732 vị Thần Ma cộng đồng thống trị!

Căn cứ giải mã ra bộ phận danh tự, những cái này Thần Ma được gọi chung là Thiên Ma La!

Thiên, ý chỉ khởi nguyên, hỗn độn;

Ma, ý chỉ giáng lâm, giáng sinh;

La, ý chỉ hùng vĩ, vĩ đại.

Thiên Ma La ý tứ chính là: Hỗn độn bên trong đản sinh vĩ đại!

Mà lại trong tư liệu còn làm ra phê bình chú giải cùng phán đoán, tại cái này văn minh thời thượng cổ thời đại, chỉ sợ xa xa không chỉ này một ngàn bảy trăm ba mươi hai vị thống trị Thiên Ma La, trên thực tế số lượng chỉ sợ so với bọn hắn chỗ sưu tập đến đồ đằng bích hoạ còn nhiều hơn được nhiều!

Khó có thể tưởng tượng tại Thượng Cổ thời đại bao hàm tân triều, Bắc Hoang, cùng Hoang Cổ di địa trên vùng đất này là một phen như thế nào khoảng chừng, cái này văn minh thời thượng cổ lại là vì sao mai danh ẩn tích

Mà lại vô luận từ chỗ nào phương diện đến xem, cái này văn minh thời thượng cổ đều cùng nhân loại không hề quan hệ, không biết là khi đó nhân loại vẫn còn chuỗi thức ăn tầng dưới chót, vẫn là như là khủng long diệt tuyệt, nhân loại tại cách đời về sau mới từ từ quật khởi.

Văn minh tuyệt tự trở thành thiếu thốn lịch sử, hết thảy vẫn như cũ ở vào mê vụ ở trong.

Bộ phận này thần khí di tích tư liệu, toàn bộ đều là dựa vào liên minh sức một mình, dùng rất nhiều khí đạo tông sư cường giả sinh mệnh chồng chất ra, nhưng là Nhạc Bình Sinh nhưng lại không biết những cái này cái gọi là Thiên Ma La, cùng đem hắn đưa đến thế giới này phía sau màn Hắc Thủ có quan hệ gì.

Dù sao từ thời đại bên trên phán đoán, Tần Vô Nhất cùng văn minh thời thượng cổ thiên soa địa viễn, không biết cách mấy ngàn mấy vạn năm, giữa hai cái này tại sao có thể có liên hệ

Suy tư một lát, Nhạc Bình Sinh ở trong lòng kêu gọi lên Tà Linh đến:

"Tà Linh, này một ngàn dư vị Thiên Ma La, ngươi thấy thế nào "

Không có trả lời.

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, vừa muốn lại lần nữa kêu gọi, Tà Linh dồn dập phụ đề từ võng mạc bên trên chợt lóe lên:

【 không được ầm ĩ, ta đang tự hỏi! 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, nhìn phần tài liệu này tựa hồ cho Tà Linh cũng mang đến sự đả kích không nhỏ.

Chẳng lẽ nói cái kia phía sau màn Hắc Thủ cùng những thiên ma này la, là cùng một loại tồn tại

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy tư đồng thời, tiếng chuông chấn động, thanh âm của một người thông qua đưa tin chuông đồng khuếch tán ra:

"Nhạc tông chủ, Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn đến đây bái phỏng, không biết ngươi là có hay không thuận tiện "

Thanh âm này là Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng.

Tông môn di chuyển sự tình còn muốn ỷ vào Đoan Mộc thế gia, bọn hắn tới cũng chính là thời điểm. Nói đến từ Bạch Lộc Võ Tôn hiện thân đến hai người dạ đàm, được an bài đến chỗ này chỗ ở trong khoảng thời gian này Nhạc Bình Sinh ngược lại là một mực không có lo lắng Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người, vừa vặn thừa cơ hội này đem chuyện này quyết định xuống.

Bởi vì chính Nhạc Bình Sinh yêu cầu, hành cung ở trong cũng không có bất kỳ cái gì một cái người hầu tồn tại. Hắn đứng dậy, đem trên mặt bàn tất cả kinh quyển một mạch thu tới gần hư không trong túi áo, xuyên qua hành lang, đi ra hành cung tự mình nghênh đón.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh xuất hiện, đứng ở cửa chính ba người có chút thi lễ một cái, Đoan Mộc thế gia gia chủ Đoan Mộc Hồng cười nói:

"Nhạc tông chủ, nơi này còn ở quen thuộc "

Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng: "Ba vị không cần khách khí như thế, chúng ta đã coi như là bạn cũ."

Nhạc Bình Sinh câu nói này vừa ra, Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn trong lòng ba người cũng hơi thở dài một hơi.

Nhạc Bình Sinh hiện tại có thể nói là trong thiên hạ công nhận Luyện Thần phía dưới người mạnh nhất, là Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh đệ nhất khí đạo tông sư, uy danh lan xa, thân phận địa vị đã xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho dù ở trong liên minh không có đảm nhiệm bất kỳ chức vị, vẻn vẹn một thân thực lực mang đến uy hiếp đã không phải tầm thường.

Lại thêm Nhạc Bình Sinh từng cùng Bạch Lộc Võ Tôn dạ đàm

tin tức tại cao tầng ở giữa lưu truyền, tất cả trưởng lão đều đang suy đoán Nhạc Bình Sinh tại tương lai không xa rất có thể sẽ phóng ra một bước kia. Dạng này đột nhiên xuất hiện một cường giả cho dù ai đều không thể coi nhẹ.

"Nhạc tông chủ, đều nói sĩ biệt tam nhật phải lau mắt mà nhìn, nhưng là ngươi nhưng thật sự đem chúng ta hai người giật nảy mình."

Đoan Mộc Hòa Vũ cười khổ mở miệng nói:

"Vị này là ta Đoan Mộc thế gia gia chủ, chắc hẳn ngươi đã biết được, hôm nay đặc biệt tới bái phỏng, còn xin đừng nên trách."

Đối với hắn và Đoan Mộc Tôn tới nói, Nhạc Bình Sinh tựa như là một ngụm sâu không thấy đáy hàn đàm, mỗi khi bọn hắn coi là đã mơ hồ có thể gặp đến hàn đàm dưới đáy lúc, trên thực tế vậy chỉ bất quá là một góc của băng sơn mà thôi.

Nhạc Bình Sinh tay giơ lên: "Ba vị, nơi này không phải nói chuyện địa phương, mời."

Dẫn theo ba vị tông sư đi vào trong đại sảnh ngồi xuống, Nhạc Bình Sinh áy náy nói:

"Nơi này nguyên bản người hầu đã bị ta rút đi, chiêu đãi không chu đáo xin hãy tha lỗi."

"Không sao."

Đoan Mộc Hồng cười nói:

"Nhạc tông chủ một lòng hướng võ, không mượn vật ngoài, có thể lấy được dạng này võ đạo thành tựu, đáng giá tất cả mọi người cho rằng làm gương."

Song phương hàn huyên hai câu về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ

trầm ngâm mở miệng hỏi:

"Nhạc tông chủ, trước đó Biên Hoang Bắc Ngô thành Xích Huyết Giáo giáo tông phạm phải ngập trời tội nghiệt, về sau bị cường giả bí ẩn tru sát, nên là ngươi cái gọi là không biết có hay không trở ngại "

Ba người bọn họ tại mới vừa đi ra Hoang Cổ di địa thời điểm, biết được Bắc Ngô thành bị phá hủy tin tức, Nhạc Bình Sinh phản ứng kịch liệt như vậy, mười phần là có thân bằng hảo hữu tại Bắc Ngô thành, đến tiếp sau Xích Huyết Giáo giáo tông bị tru sát tin tức cũng truyền về Thần La Võ Đô, chỉ bất quá bởi vì Đế Trọng Sinh bại vong tin tức che giấu, không có nhấc lên cái gì gợn sóng.

Nhạc Bình Sinh đạm mạc nói: "Mối thù của hắn ta đã báo."

Câu nói này truyền lại ở giữa, không khí nhiệt độ tựa hồ cũng giảm xuống mấy phần.

Đoan Mộc ba người im lặng, cũng không hỏi cái này 'Hắn' là ai.

Không đợi ba người này lối ra an ủi, Nhạc Bình Sinh đem ánh mắt chuyển qua Đoan Mộc Hồng trên thân: "Đoan Mộc trưởng lão, ta có một chuyện, không biết các hạ có thể hay không đồng ý."

"A "

Đoan Mộc Hồng lập tức có chút ngoài ý muốn, nói:

"Nhạc tông chủ thỉnh giảng."

"Ta đem từ nhiệm Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ chức."

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh nói:

"Bởi vì một chút mọi người đều biết nguyên nhân, Tinh Thần Liệt Túc tông khó đảm bảo sẽ không nhận dính líu tới của ta, cho nên ta hi vọng Tinh Thần Liệt Túc tông có thể cử tông di chuyển,

nhận Đoan Mộc thế gia che chở."

Ba người sắc mặt hơi đổi, cùng nhìn nhau, trầm mặc lại.

Nhạc Bình Sinh nói tới tuần chỗ đều biết nguyên nhân, ba người bọn họ trong lòng đều nhất thanh nhị sở. Trên thực tế tại mấy ngày nay thời gian bên trong Thần La Võ Đô đã là ám lưu hung dũng, hiển lộ ra một chút dấu vết để lại.

Cơ Sùng Quang tại thông thiên tháp bên trong để lộ ra Nhạc Bình Sinh tu hành bí mật chính là căn nguyên.

Ở đây hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão toàn bộ biết được, đồng thời lưu truyền khắp thiên hạ, trong thiên hạ võ giả có tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, có hoài nghi tính chân thực, nhưng là vô luận như thế nào, Nhạc Bình Sinh tu vi tăng lên đã tụ tập người trong thiên hạ ánh mắt.

Đến cùng là dạng gì bí mật, có thể làm cho một võ giả tấn thăng tông sư về sau trực tiếp đứng thẳng ở đỉnh phong, đã giảm bớt đi mấy trăm năm khổ tu, một khi bay thì tới tận trời

Lại sẽ có hoặc nhiều hoặc ít người kìm nén không được may mắn cùng tham lam, biến thành hành động

Ba người sắc mặt hơi đổi, cùng nhìn nhau, trầm mặc lại.

Nhạc Bình Sinh nói tới tuần chỗ đều biết nguyên nhân, ba người bọn họ trong lòng đều nhất thanh nhị sở. Trên thực tế tại mấy ngày nay thời gian bên trong Thần La Võ Đô đã là ám lưu hung dũng, hiển lộ ra một chút dấu vết để lại.

Cơ Sùng Quang tại thông thiên tháp bên trong để lộ ra Nhạc Bình Sinh tu hành bí mật chính là căn nguyên.

Ở đây hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão toàn bộ biết được, đồng thời lưu truyền khắp thiên hạ, trong thiên hạ võ giả có

tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, có hoài nghi tính chân thực, nhưng là vô luận như thế nào, Nhạc Bình Sinh tu vi tăng lên đã tụ tập người trong thiên hạ ánh mắt.

Đến cùng là dạng gì bí mật, có thể làm cho một võ giả tấn thăng tông sư về sau trực tiếp đứng thẳng ở đỉnh phong, đã giảm bớt đi mấy trăm năm khổ tu, một khi bay thì tới tận trời

Lại sẽ có hoặc nhiều hoặc ít người kìm nén không được may mắn cùng tham lam, biến thành hành động

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 450: Chí Tôn Võ Đạo!

Chương 450: Chí tôn võ đạo!

Đoan Mộc Hòa Vũ trầm ngâm một lát, trịnh trọng mở miệng nói: "Nhạc tông chủ, hiện tại trên phố đều tại lưu truyền ngươi người mang 【 chí tôn võ đạo 】 sự tình, ngươi là có hay không có chỗ nghe thấy "

Trên thực tế làm sớm nhất cùng Nhạc Bình Sinh tiếp xúc Đoan Mộc Hòa Vũ, trong lòng cũng có nỗi ngờ vực mãnh liệt.

Hiện tại trên phố tất cả lưu truyền tin tức, tại các phương trợ giúp phía dưới, đều chỉ hướng Nhạc Bình Sinh tám chín phần mười đạt được nào đó bộ chí tôn võ đạo hoàn chỉnh truyền thừa, lúc này mới có không thể tưởng tượng võ đạo tiến cảnh.

【 tam kinh ngũ điển 】, 【 bát đồ cửu lục 】 cái này hai mươi bốn cửa chí tôn võ đạo, sớm nhất có thể truy tố đến khởi nguyên thời kì, chính là đến từ phiến đại địa này phía trên thành lập được cái thứ nhất phong kiến vương triều, cách nay gần vạn năm Vũ triều. Sau đó lại kinh lịch cổ triều, Đại Côn, Càn Nguyên kinh lịch vạn năm thời gian, cái này từ thượng cổ chỗ lưu truyền xuống hai mươi bốn bộ chí tôn thánh điển bởi vì lịch sử quá xa xưa, ai cũng không biết là người phương nào sáng lập, ngoại trừ đôi câu vài lời truyền thuyết bên ngoài, hiện nay võ đạo giới cơ hồ không người được chứng kiến chân chính trên ý nghĩa hoàn chỉnh chí tôn võ đạo.

Cùng hiện nay võ đạo hệ thống khác biệt, chí tôn võ đạo ở các loại trong truyền thuyết từ trước đến nay đều đại biểu cho võ đạo tuyệt đỉnh huyền bí, kham phá trong đó bao hàm võ đạo lý niệm, liền có được đủ loại sức mạnh to lớn khó mà tin nổi, đứng thẳng võ đạo đỉnh cao nhất, vô địch cùng cảnh giới không đáng kể.

Mà Nhạc Bình Sinh tình huống, hoàn toàn chính xác mười phần phù hợp dạng này. Thế gian không có bất kỳ cái gì một loại thiên tài địa bảo hoặc là linh đan diệu dược có thể làm được điểm này, cũng chỉ có trong truyền thuyết chí tôn võ đạo mới có thể miễn cưỡng giải thích Nhạc Bình Sinh loại này trái với lẽ thường thực lực tăng trưởng tốc độ.

Đại Hoang Thần Triều lập triều hơn một ngàn năm, một mực tận sức tại thu thập cái này hai mươi bốn cửa chí tôn võ đạo, chỉ bất quá cho dù là cả triều lực lượng, cũng chỉ bất quá là thu tập được chấm sao lẻ loi tàn thiên, còn tại thần kinh hủy diệt đồng thời lưu lạc bên ngoài, không biết tung tích.

Hiện tại, tựa hồ tại một ít người hữu tâm trợ giúp phía dưới, đem tất cả đầu mâu toàn bộ đều chỉ hướng Nhạc Bình Sinh. Tựa hồ từ trên người hắn, liền có thể lấy được trong truyền thuyết chí tôn võ đạo.

Lúc đầu cái gọi là chí tôn võ đạo chỉ ở trong truyền thuyết lưu truyền, võ đạo giới rất nhiều võ giả cũng có được nay tất thắng cổ tín niệm cùng kiêu ngạo, mà Nhạc Bình Sinh xuất hiện không thể nghi ngờ làm cho tất cả mọi người dao động.

Không có ai biết tin tức đầu nguồn xuất từ nơi nào, có mục đích gì, nhưng là liền ngay cả Đoan Mộc Hồng mấy người cũng đối Nhạc Bình Sinh người mang chí tôn võ đạo thuyết pháp tin tưởng bảy tám phần.

"Chí tôn võ đạo ta lấy được thành tựu, cùng cái này không có bất kỳ cái gì quan hệ. Ta cũng không có đạt được bất kỳ chí tôn võ

đạo."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, không nghĩ tới tin tức lưu truyền ra hiện dạng này sai lầm.

Cái gọi là chí tôn võ đạo, hắn cũng chỉ bất quá là kiến thức nửa vời, chợt có nghe nói. Chí tôn võ đạo đến cùng có cái gì thần dị địa phương hắn cũng không hiểu biết, bất quá hắn hiện tại tất cả thành tựu đều là xây dựng ở linh năng cơ sở phía trên, không có linh năng, chỉ có chí tôn võ đạo hắn cũng tuyệt đối không có khả năng đánh thành hiện hữu thành tựu.

Bất quá tin tức này lưu truyền đằng sau dụng tâm hiểm ác hắn thì là một nháy mắt liền hiểu.

Đây là lấy chí tôn võ đạo làm dẫn tử, kích động thiên hạ võ giả tham lam, để bản thân hắn cũng trở thành vô số người mục tiêu.

Đoan Mộc Hòa Vũ sở dĩ nhắc nhở, trên thực tế cũng là đang nhắc nhở hắn.

Sẽ là ai rải tin tức Cơ Sùng Quang bộ hạ cũ, tân triều, vẫn là liên minh nội bộ có người tham gia trong đó

Nhạc Bình Sinh trong lòng cười lạnh một tiếng, không tiếp tục để ý, tiếp tục nói:

"Đoan Mộc gia chủ, không biết ta điều thỉnh cầu này, ngươi có thể hay không đồng ý "

Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người liếc nhau, suy nghĩ lấp lóe, bán tín bán nghi, nhưng không có hỏi nhiều nữa.

Tinh Thần Liệt Túc tông tông môn tình huống, ba người bọn họ vô cùng rõ ràng, mấy tháng này tới phát triển tình thế mặc dù tấn mãnh, nhưng vẫn như cũ chẳng qua là một cái tam lưu tông

môn mà thôi, tại dạng này hoàn cảnh hạ chẳng những cho Nhạc Bình Sinh cung cấp không được bất kỳ giúp đỡ, còn có thể vì đó mang đến phiền phức.

Mặc dù không có người sẽ ngu xuẩn đến dùng một cái tam lưu tông môn đến uy hiếp một cái đứng ở tông sư đỉnh cao nhất cường giả, nhưng là khó đảm bảo Tinh Thần Liệt Túc tông sẽ không nhận quân thống hay là Diễn Võ Cơ Quan hoặc sáng hoặc tối trả thù. Nhạc Bình Sinh cử động lần này cũng là phòng ngừa chu đáo.

"Nhạc tông chủ, chuyện này cũng không tính là cái gì."

Đoan Mộc Hồng trầm ngâm một chút, nói:

"Chuyện này ta hôm nay liền có thể đưa tin trở về, để trong tộc người bắt đầu an bài."

Thanh Châu phía bắc, Đoan Mộc thế gia kinh doanh như là thùng sắt một khối, cung cấp một khối sơn nhạc phúc địa, che chở Tinh Thần Liệt Túc tông tự nhiên không tính là gì, làm sừng sững ngàn năm không đến thế gia, Đoan Mộc thế gia xử thế triết học để tại phong vân biến hóa thời điểm đã có thể nắm chắc cơ hội, lại có thể lẩn tránh phong hiểm.

Mà cùng Nhạc Bình Sinh cái này Luyện Thần phía dưới đệ nhất nhân giao hảo, chính là Đoan Mộc Hồng làm ra lựa chọn, bằng không mà nói hắn hôm nay căn bản cũng sẽ không đến nơi này. Rất nói nhiều đều không cần nhiều lời, ba người bọn họ nhắc nhở cùng tiếp thu Tinh Thần Liệt Túc tông, liền đã đầy đủ thể hiện Đoan Mộc thế gia thái độ.

"Tốt! Đợi đến bên này chuyện, ta sẽ trở về tông môn tiến hành an bài."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, chắp tay gửi tới lời cảm ơn:

"Cám ơn chư vị!"

Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người nhao nhao đáp lễ:

"Nhạc tông chủ không cần khách khí như thế."

Đoan Mộc Hồng đứng dậy mở miệng nói:

"Nhạc tông chủ, chúng ta liền không nhiều quấy rầy. Gần nhất hai ngày đến nay ra ngoài điều tra lấy chứng chư vị trưởng lão đã lần lượt trở về, không cần mấy ngày liền sẽ khởi động chương trình, chúng ta sẽ ở nghị đình đối Cơ Sùng Quang tiến hành công khai thẩm phán. Đến lúc đó ta sẽ phái người nhắc tới trước thông tri Nhạc tông chủ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Đem ba người đưa đến hành cung cửa vào đại điện, Đoan Mộc Hồng xoay người lại:

"Nhạc tông chủ, mời về."

Hắn trầm ngâm một chút:

"Hiện tại thời kỳ này chính vào thời buổi rối loạn, sóng mây quỷ quyệt, trong liên minh cũng không phải thùng sắt một khối, ngươi phải cẩn thận."

Một đao chém giết Đế Trọng Sinh, Nhạc Bình Sinh vũ lực mạnh mẽ người trong thiên hạ rõ như ban ngày, nhưng mà vấn đề duy nhất chính là phía sau hắn căn cơ, nội tình quá mức yếu kém. Không có khổng lồ mà cường hoành thế lực làm hắn ỷ vào cùng chèo chống, hắn đem một thân một mình đối mặt phong bạo.

Muốn chính diện tác chiến bên trong giết chết dạng này cường giả, hiển nhiên phải bỏ ra cực kì thê thảm đau đớn đại giới, không có mười con số trở lên tông sư vây công căn bản không làm nên chuyện gì, mà lại tại Nhạc Bình Sinh phản kích phía dưới ít nhất

cũng phải bỏ ra một nửa trở lên thương vong mới có thành công khả năng.

Nhưng là cũng tương tự không có người sẽ ngu xuẩn đến cùng dạng này một tuyệt đỉnh tông sư chính diện giao chiến, đến lúc đó ám sát, đánh lén, uy hiếp các loại bỉ ổi thủ đoạn tất nhiên tầng tầng lớp lớp, Nhạc Bình Sinh có mạnh mẽ hơn nữa, cũng khó có thể thời thời khắc khắc phòng bị vô khổng bất nhập ám toán.

Trong liên minh tham nghị trưởng lão hiển nhiên sẽ không bốc lên thiên hạ to lớn bộc trực đi làm loại chuyện này, nhưng là võ đạo giới cao thủ nhiều không kể xiết trừ bỏ toàn bộ Võ Đạo Liên Minh trong biên chế hơn ngàn vị khí đạo tông sư bên ngoài, còn có lui về phía sau màn ẩn thế cường giả, thế lực thậm chí các lộ tiếp nhận bóng tối hoa sát thủ, tán tu, đạo phỉ , vân vân vân vân. Mà lại tân phái quân phiệt nhất hệ, gặp trọng đại như thế đả kích, chưa chắc sẽ từ bỏ ý đồ.

Thiên hạ to lớn, tàng long ngọa hổ, ai cũng không biết bộ phận này người sẽ dùng dạng gì thủ đoạn.

Có thể đoán được ngay tại lúc này đã đến phong vân biến ảo, ám lưu hung dũng thời kỳ mấu chốt, một khi Nhạc Bình Sinh rời đi Thần La Võ Đô, không có Bạch Lộc Võ Tôn che chở, rất có thể liền muốn đứng trước khó có thể tưởng tượng vây công. Mà liên minh tình huống phức tạp, đối mặt loại tình huống này cũng bất lực.

Đến hiện nay thời kì, nghị viện trưởng lão chấp chưởng liên minh quyền hành, mà Nhạc Bình Sinh lực lượng mới xuất hiện, bao quát hắn xung kích nghị viện thông thiên tháp sở tác sở vi, cho bọn hắn mang đến càng nhiều hơn chính là không nhận chưởng khống kiêng kị, mà không phải cường giả hiện lên vui sướng. Thậm chí ở sau lưng trợ giúp Hắc Thủ, cùng một ít tham nghị trưởng lão đều có chỗ liên quan.

Loại tình huống này, liên minh đương nhiên sẽ không nhúng

tay, mà là sống chết mặc bây, yên lặng nhìn tình thế phát triển.

Nhạc Bình Sinh nhìn như Luyện Thần phía dưới lại vô địch tay, danh chấn bốn phía, phong quang vô hạn, trên thực tế đã đứng thẳng tại vách núi cheo leo phía trên, một chiêu vô ý liền có khả năng từ đám mây ngã xuống, vạn kiếp bất phục.

Mà Đoan Mộc Hồng, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người hôm nay cùng đi bái phỏng, trên thực tế chính là muốn làm ra nhắc nhở, kết thiện duyên. Dù sao tại Nhạc Bình Sinh thân ở không quan trọng thời điểm bọn hắn liền quan hệ tốt đẹp, mà Nhạc Bình Sinh hiện tại đối mặt tình huống, chỉ cần sớm có phòng bị, muốn gặp phải uy hiếp liền muốn nhỏ rất nhiều.

Bất quá để bọn hắn không có nghĩ tới là chính Nhạc Bình Sinh tựa hồ đã có chỗ dự cảm, đồng thời chuẩn bị thoát ly tông môn.

Đoan Mộc Tôn mở miệng nói:

"Nhạc tông chủ, tại Cơ Sùng Quang thẩm phán kết thúc qua đi, ngươi không ngại thêm tại võ đô dừng lại một đoạn thời gian, vừa vặn cũng có thể thưởng thức một chút thánh thành phong thổ."

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng gật đầu: "Chúng ta sẽ lập tức liên hệ trong tộc, an bài một chỗ tốt vị trí cung cấp Tinh Thần Liệt Túc tông dời vào, ngươi không cần sốt ruột chạy về tông môn."

"Cám ơn chư vị hảo ý."

Mặc dù không có lộ ra quá nhiều, nhưng là Nhạc Bình Sinh minh bạch ba người bọn họ ý tứ, mỉm cười.

Thần La Võ Đô nào đó điều phồn hoa náo nhiệt bên đường phố, một chỗ cổ kính, bố trí đơn giản lầu các phía trên.

Một tóc bạch kim, lại chải vuốt cẩn thận tỉ mỉ lão giả yên tĩnh ngồi xếp bằng. Lạ thường chính là, ngoại giới ồn ào náo động sôi

trào thanh âm tựa hồ bị lực vô hình ngăn cản lại, không có truyền vào đến nửa điểm, trong lầu các cùng lầu các ngoại hình thành phân biệt rõ ràng hai thế giới.

Ở tên này trước mặt của lão giả, một tôn to bằng đầu người nho nhỏ lư hương tản ra lượn lờ khói nhẹ, tay hắn nắm lấy tơ vàng vải lụa, giống như là đối đãi thế gian trân quý nhất bảo vật, dốc lòng lau sạch lấy trong tay một thanh đen nhánh thứ kiếm.

Chuôi này thứ kiếm ảm đạm không ánh sáng, bình thường, xưởng vũ khí bên trong khắp nơi có thể thấy được, để cho người ta nhìn qua một chút về sau liền quên.

Tiếng bước chân nhè nhẹ truyền đến, chưởng quỹ bộ dáng nam tử trung niên sắc mặt trang nghiêm đi căn này trong lầu các, trân trọng từ hư không trong túi áo lấy ra một chi tiểu xảo bình ngọc:

"Vô Gian đại nhân, cuối cùng một vị phối dược ta đã lấy được."

Vô Gian giống như là không có nghe được chưởng quỹ, vẫn như cũ thần sắc trang trọng, thành kính lau sạch lấy trong tay thứ kiếm.

Chưởng quỹ im lặng nhìn chăm chú lên Vô Gian bóng lưng.

Nửa ngày, đưa lưng về phía hắn Vô Gian chậm rãi mở miệng:

"Tiểu Báo tử, ngươi có phải hay không có lời muốn nói "

Chưởng quỹ rốt cục nhịn không được hỏi:

"Đại nhân, ngươi vì sao muốn đón lấy chuyện này Diễn Võ Cơ Quan chưởng tọa đều một đao bại vong, cho tới bây giờ Thần La Võ Đô cổng đầu kia dài mười dặm vết đao vực sâu còn không có bị lấp đầy! Nhất Tuyến Thiên nếu như rời đi ngươi, làm sao có thể

gọi Nhất Tuyến Thiên "

Vô Gian xoay người, mặt không biểu tình, trong giọng nói cũng nghe không ra bất kỳ tình cảm đến: "Ý của ngươi là nói, ta đang chịu chết "

Mà giờ khắc này chưởng quỹ đã triệt để nói không ra lời.

Bởi vì một cỗ tàn khốc, ngang ngược, cùng hung cực ác sát cơ đã hóa thành thực chất hóa đao binh, một ngàn đem! Một vạn đem! Cùng nhau đều chỉ hướng hắn! Chỉ một nháy mắt, chưởng quỹ làn da mặt ngoài phá vỡ vô số nhỏ xíu lỗ thủng, rịn ra từng khỏa nhỏ bé huyết châu!

"Nhất Tuyến Thiên xưa nay không làm mua bán lỗ vốn!"

Cho dù là một nháy mắt như rơi xuống đao binh Địa Ngục, mà chưởng quỹ vẫn như cũ cắn răng ráng chống đỡ lấy nói:

"Vô Gian đại nhân, điểm này là ngươi từ nhỏ đã dạy cho chúng ta!"

Sau một khắc, có mặt khắp nơi kinh khủng áp lực bỗng nhiên buông lỏng, chưởng quỹ từng ngụm từng ngụm thở dốc.

"Ta đã rất già "

Vô Gian thật yên lặng mở miệng nói:

"Sát nhân giả, nhân hằng sát chi, đây là mỗi một cái thích khách đều nên có giác ngộ. Nhưng là không có tiếng tăm gì chết đi, là một cái thích khách sỉ nhục! Mà Nhạc Bình Sinh người này, là ta sinh mệnh hoàng hôn thời khắc thu hoạch lễ vật tốt nhất."

"Hiện tại trên phố đều tại lưu truyền trên người của người này giấu trong lòng chí tôn võ đạo."

Chưởng quỹ đứng dậy, thần sắc trịnh trọng:

"Các đại sát thủ cơ cấu đều xuất hiện người này bóng tối hoa, bất quá đến cho đến trước mắt tựa hồ không người nào dám tiếp."

"Đương nhiên không người dám tiếp. Để mắt tới con mồi này người có rất nhiều. Nhưng là chỉ có ta có thể giết chết hắn."

Vô Gian chậm rãi đi đến bên cửa sổ, nhìn chăm chú tịch dương nghiêng xuống, nói khẽ:

"Trời chiều đẹp vô hạn, chỉ tiếc gần hoàng hôn rất nhiều người cho là ta chết rồi, rất nhiều người đã quên đi ta "

Tịch dương màu đỏ cam quang mang dẫn vào tầm mắt, mỉm cười:

"Luyện Thần phía dưới đệ nhất cường giả liền để ta đến đưa cho thế nhân một kinh hỉ, tuyên cáo ta tồn tại a "

Thần La Võ Đô ngoài thành hơn mười dặm thung lũng bên trong, nghênh đón một đội khách không mời mà đến.

Từng cái khí chất hung hãn, nhìn qua trên tay liền dính đầy máu tươi hung ác hán tử vội vàng xây dựng cơ sở tạm thời, thỉnh thoảng nhìn về phía Thần La Võ Đô phương hướng, ánh mắt tham lam, nhất thiết nói nhỏ:

"Lúc nào chúng ta nếu là có thể ở chỗ này chơi lên một phiếu, nhìn xem những cái này đại nhân vật thất kinh ngu xuẩn biểu lộ, vậy liền đáng giá!"

"XXX mẹ ngươi, cả ngày làm cái gì mộng đâu, lần này là những cái này đại nhân vật mở một con mắt nhắm một con mắt mới đem chúng ta bỏ vào đến, muốn hay không ngươi cho rằng vì cái gì đoạn đường này quân liên minh đều giống như mù lòa đồng dạng đối với chúng ta làm như không thấy "

"Mẹ nó, ta nói đi ngang qua hai cái châu làm sao cùng soạt rác

tử, nguyên lai là chuyện như vậy."

Một chỗ chủ trong trướng, tám vị khí tức cường hoành thân ảnh vờn quanh mà ngồi.

Tám người này hình dáng tướng mạo không đồng nhất, hoặc nho nhã lịch sự, hoặc cùng hung cực ác, hoặc phong độ nhẹ nhàng, không phải trường hợp cá biệt.

Tám người này, chính là Bắc Hoang đại địa phía trên, hung tàn nhất, tối ác danh chiêu lấy bát đại đạo phỉ quân đoàn thủ lĩnh! Mỗi người đều là tại quân liên minh phiệt vây quét phía dưới đến nay bình yên vô sự tông sư cường giả!

Mà giờ khắc này, tám người này vậy mà xuyên qua quá nặng nặng quân đội liên minh trấn thủ tuyến, xuất hiện ở Thần La Võ Đô bên ngoài mấy chục dặm!

Thần La Võ Đô ngoài thành hơn mười dặm thung lũng bên trong, nghênh đón một đội khách không mời mà đến.

Từng cái khí chất hung hãn, nhìn qua trên tay liền dính đầy máu tươi hung ác hán tử vội vàng xây dựng cơ sở tạm thời, thỉnh thoảng nhìn về phía Thần La Võ Đô phương hướng, ánh mắt tham lam, nhất thiết nói nhỏ:

"Lúc nào chúng ta nếu là có thể ở chỗ này chơi lên một phiếu, nhìn xem những cái này đại nhân vật thất kinh ngu xuẩn biểu lộ, vậy liền đáng giá!"

"XXX mẹ ngươi, cả ngày làm cái gì mộng đâu, lần này là những cái này đại nhân vật mở một con mắt nhắm một con mắt mới đem chúng ta bỏ vào đến, muốn hay không ngươi cho rằng vì cái gì đoạn đường này quân liên minh đều giống như mù lòa đồng dạng đối với chúng ta làm như không thấy "

"Mẹ nó, ta nói đi ngang qua hai cái châu làm sao cùng soạt rác

tử, nguyên lai là chuyện như vậy."

Một chỗ chủ trong trướng, tám vị khí tức cường hoành thân ảnh vờn quanh mà ngồi.

Tám người này hình dáng tướng mạo không đồng nhất, hoặc nho nhã lịch sự, hoặc cùng hung cực ác, hoặc phong độ nhẹ nhàng, không phải trường hợp cá biệt.

Tám người này, chính là Bắc Hoang đại địa phía trên, hung tàn nhất, tối ác danh chiêu lấy bát đại đạo phỉ quân đoàn thủ lĩnh! Mỗi người đều là tại quân liên minh phiệt vây quét phía dưới đến nay bình yên vô sự tông sư cường giả!

Mà giờ khắc này, tám người này vậy mà xuyên qua quá nặng nặng quân đội liên minh trấn thủ tuyến, xuất hiện ở Thần La Võ Đô bên ngoài mấy chục dặm!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 451: Thế Gian Đều Là Địch!

Chương 451: Thế gian đều là địch!

Bắc Hoang đạo phỉ lai lịch lâu đời, đều là tội phạm truy nã, nghèo rớt mùng tơi cùng đường mạt lộ người, hoặc là nói bởi vì đủ loại nguyên nhân vì liên minh chỗ không dung võ đạo cao thủ tụ tập cùng một chỗ, làm lên liếm máu trên lưỡi đao nghề nghiệp.

Bọn hắn không làm sản xuất, chuyên môn cướp bóc các điều lên đường bên trên thương đội, thậm chí cướp sạch khu vực biên giới một ít lực lượng thủ vệ yếu kém thành trấn.

Bởi vì Bắc Hoang đại địa tương đối địa hình hoang vu cằn cỗi, địa thế phức tạp, mà những cái này đạo phỉ trên thực tế sớm tại Đại Hoang Thần Triều thời kì liền thói quen khó sửa, tại Đại Hoang Thần Triều quốc lực thời kỳ đỉnh phong, đều cách mỗi mười năm đều sẽ tiến hành một lần Bắc Hoang đại địa càn quét.

Mỗi một lần vây quét đều thanh thế to lớn, tiễu phỉ vô số, nhưng là những cái này đạo phỉ am hiểu nhất chính là du kích chiến, đánh một thương đổi chỗ khác, trốn đông trốn tây, giấu kín địa điểm thường thường địa hình đều cực độ phức tạp mà hiểm ác, mỗi lần đều tránh khỏi tổn thất lớn nhất mất. Liền xem như thần triều quyết định, bao vây chặn đánh, cũng chưa từng có triệt để đem cảnh nội đạo phỉ triệt để tiêu diệt qua, nhiều nhất duy trì mười mấy hai mươi năm ngắn ngủi ổn định, cùng hung cực ác như là như châu chấu đạo phỉ lại sẽ chết xám phục nhiên, lại lần

nữa bốn phía lưu thoán.

Những cái này đạo phỉ mặc dù không bằng chính thống quân đội binh sĩ như thế nghiêm chỉnh huấn luyện, nhưng là từng cái hung hãn vô cùng, lại thêm hung hãn không sợ chết, nếu như đơn thuần cá thể thực lực, đạo phỉ so với chính thống quân sĩ chỉ sợ còn mạnh hơn ra một chút. Những cái này đạo phỉ đoàn đồng thời mặc dù rải các nơi, nhưng là đồng dạng có cao thủ tọa trấn, tại Đại Hoang Thần Triều cuối cùng thời kì nổi danh nhất thiên long trộm, đều thiên trộm cái này hai chi người đếm qua mười vạn đạo phỉ đoàn, thủ lĩnh thậm chí là Luyện Thần cảnh giới võ đạo cự phách!

Chỉ bất quá đến tân triều liên hợp võ đạo giới cùng Đại Hoang Thần Triều diệt tuyệt một trận chiến bên trong, cho dù là những cái này đạo phỉ cũng vô pháp bồi dưỡng đạo đức cá nhân tề thân, trở thành song phương mục tiêu, tổn thất nặng nề, hai tên Luyện Thần cảnh giới thủ lĩnh cự phách cũng tại thiết kế vây công phía dưới bỏ mình.

Mà tới được hiện tại Võ Đạo Liên Minh, du tẩu tại Bắc Hoang các châu khu vực biên giới đạo phỉ quân đoàn mặc dù còn lâu mới có được Đại Hoang Thần Triều thời kì như thế hung hăng ngang ngược, nhưng là những cái này đạo phỉ là một cỗ đồng dạng không thể bỏ qua lực lượng.

Một bộ phận đạo phỉ quân đoàn vẫn như cũ lúc trước tư tưởng, chỉ biết là cướp bóc thương đội, cướp sạch thành trì, mà đổi thành bên ngoài một bộ phận lại mở ra lối riêng, từ đạo phỉ hướng về lính đánh thuê phương hướng chuyển hình, một bên từ thế lực khắp nơi tiếp nhận nhiệm vụ, đi làm một chút tương đối khó khăn, không thể lộ ra ngoài ánh sáng nhiệm vụ, chỉ cần ra tiền giá tiền, thậm chí tham nghị trưởng lão bọn hắn cũng dám ra tay; mà tại thu hoạch không tốt thời điểm cũng sẽ tiếp tục trở về đạo phỉ thân phận, tiếp tục cướp bóc thương đội.

Mà lúc này giờ phút này, xuất hiện ở Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm chi này vạn người đạo phỉ đoàn, chính là trong đó người nổi bật:

Liệt Huyết đạo!

Xưng là đạo, trên thực tế cũng là Liệt Huyết đạo.

Liệt Huyết đạo nguyên bản chẳng qua là Bắc Hoang tất cả lớn nhỏ đạo phỉ bên trong cực không đáng chú ý một chi, nhưng mà cái này trăm năm ở giữa lại quật khởi mạnh mẽ, đem Bắc Hoang Tây Bắc địa khu cơ hồ tất cả đạo phỉ đều chỉnh hợp, hóa thành một cái có thể cùng trấn thủ quân đội chính diện chống lại quái vật khổng lồ!

Tại cái này trăm năm ở giữa, để một cái không có danh tiếng gì nho nhỏ đạo phỉ đoàn phát sinh như thế nghiêng trời lệch đất biến hóa, chính là đương nhiệm thủ lĩnh, trăm năm ở giữa tại liên minh dưới mí mắt, từ sơ vị khí đạo tông sư cảnh giới trực tiếp nhảy lên làm khí tu vô cực cảnh giới đỉnh phong tông sư, Đoạn Thần Huyết!

Đoạn Thần Huyết kinh lịch cũng là một đoạn truyền kỳ, nghe đồn người này năm đó vốn là một trong thị trấn nhỏ cái nào đó tiểu gia tộc người thừa kế, lại bởi vì đứng sai đội, bị thế lực đối địch liên hợp thành chủ đánh rớt vực sâu, khiến cho cửa nát nhà tan.

Mà Đoạn Thần Huyết người này cũng lang bạt kỳ hồ, ly biệt quê hương, ai cũng không biết hắn có dạng gì kỳ ngộ, bất quá hơn mười năm thời gian liền biến thành người khác, vũ lực cao tuyệt mà lại tâm ngoan thủ lạt, quay về quê cũ sau hắn lấy lực lượng một người đem thế lực đối địch cùng thành chủ cả nhà lão tiểu đều tru tuyệt, sau đó nhận truy nã lưu vong thiên hạ, đụng phải vô số lần vây công mà bất tử, kinh lịch nam chinh bắc chiến, vô số núi thây biển máu, cuối cùng từ Liệt Huyết đạo bên trong lực

lượng mới xuất hiện, đổi tên đổi họ, hùng bá bốn phía, đặt xuống như thế một mảnh kinh người cơ nghiệp.

Có thể nói Liệt Huyết đạo sở dĩ có thể có hiện tại hung danh cùng thành tựu, to lớn bộ phận nhân tố đều là bởi vì Đoạn Thần Huyết người này.

Hô!

Tiếng gió rít gào, một cái thân mặc giáp nhẹ hán tử rất cung kính nói:

"Thủ lĩnh đại nhân, chư vị đương gia, Thần La Võ Đô truyền đến tin tức, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ ở liên minh an bài hành cung bên trong, chân không bước ra khỏi nhà, ngoại trừ Đoan Mộc thế gia người đã từng tiến đến bái phỏng bên ngoài, tạm thời không có đừng nhúc nhích hướng."

Một cái ở thủ vị, thân mang ám kim mãng rồng áo giáp, một đầu hùng sư ám kim sắc loạn phát hùng vĩ nam tử chậm rãi gật đầu, thanh âm trầm thấp: "Ngươi đi xuống đi."

Nam tử này, dĩ nhiên chính là Liệt Huyết đạo thủ lĩnh, Đoạn Thần Huyết. Ngoại trừ hắn bên ngoài, ở đây bảy người chính là hắn những năm gần đây nam chinh bắc chiến, chỉnh hợp toàn bộ Tây Bắc địa khu đạo phỉ thu phục tông sư cường giả, hiện tại Liệt Huyết đạo bảy vị đương gia.

"Thủ lĩnh, ta có một chuyện không rõ."

Tại báo tin hán tử sau khi đi ra ngoài, khí chất ôn nhuận, nhìn qua như là một cái nho nhã người đọc sách Nhị đương gia mở miệng nói:

"Nhiệm vụ giống nhau, ám tinh trong điện lại có bốn phía thế lực khác nhau tuyên bố ra, quân liên minh phiệt thế lực tất nhiên là trong đó một phương, không quá thừa dư tam phương thì là ai "

"Muốn người này chết người có rất nhiều, không chỉ là quân phiệt nhất hệ, cho dù là nghị viện bên trong, thống phái ở trong cũng có khối người, thậm chí là tân triều Diễn Võ Cơ Quan cũng có thể sẽ tham dự trong đó, lại càng không cần phải nói một chút âm thầm thế lực. Lần này hành động, xa xa không chỉ chúng ta một phương, "

Đoạn Thần Huyết chậm rãi nói ra:

"Thất phu vô tội, mang ngọc có tội, Nhạc Bình Sinh người này vũ lực cao tuyệt, không thẹn với thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư chi danh, chỉ tiếc hắn không có bất kỳ cái gì căn cơ, lại phô trương quá mức, không hiểu được giấu tài đạo lý. Đáng tiếc, đáng tiếc a!"

"Thủ lĩnh lời nói rất đúng."

Thân hình như là một cái người lùn đồng dạng thấp bé nam tử, cũng là Liệt Huyết đạo Ngũ đương gia lắc đầu cười nói:

"Quân phiệt nhất hệ cùng chúng ta là có bực nào thâm cừu đại hận nhưng mà trước mặt Nhạc Bình Sinh, bọn hắn vậy mà mở một con mắt nhắm một con mắt đem chúng ta để vào Trung Châu nội địa, xem ra là đối Nhạc Bình Sinh người này hận tới cực điểm a."

"Cái này không chỉ là quân phiệt nhất hệ, chỉ sợ có không ít tham nghị trưởng lão cũng tham dự trong đó."

Lục đương gia là một cái hình dáng tướng mạo phổ thông, không có chút nào đặc điểm trung niên nhân, hắn tiếp lời nói:

"Nhạc Bình Sinh người này xung kích nghị viện thông thiên tháp sở tác sở vi đã dẫn tới những cái này tham nghị trưởng lão cực độ chưa tròn, hết lần này tới lần khác hắn lại không có chút nào căn cơ, dạng này một cái cái gọi là khí đạo tông sư đệ nhất cao thủ cơ hồ nhận lấy tất cả tham nghị trưởng lão kiêng kị, dù là Đế Trọng Sinh tạo thành tình thế nguy hiểm bởi vậy người cứu vãn,

bọn hắn chỉ sợ vẫn là hi vọng người này hoàn toàn biến mất."

Tứ đương gia thần sắc khẽ nhúc nhích: "Thủ lĩnh, chí tôn võ đạo sự tình truyền có cái mũi có mắt, không biết là có người có thể ở sau lưng trợ giúp, ý không ở trong lời, vẫn là xác thực "

Chí tôn võ đạo từ trước đến nay chẳng qua là truyền thuyết, khó thể thực hiện, mà căn cứ khắp nơi lưu truyền Nhạc Bình Sinh thực lực tốc độ tăng lên tới nói, hoàn toàn chính xác không cách nào dùng những vật khác để giải thích.

Thiên tài đi nữa, lại yêu nghiệt, tư chất lại cao hơn võ giả, cũng tuyệt không có khả năng tại tấn thăng Khí Tông về sau trực tiếp một bước vượt qua đến cảnh giới đỉnh cao.

"Chí tôn võ đạo a huyệt trống chưa hẳn đến gió, rất nhanh liền có thể biết."

Đoạn Thần Huyết cười lạnh nói:

"Bất quá các ngươi cũng không cần chủ quan. Nhạc Bình Sinh vũ lực mạnh mẽ không cần ta nói thêm nữa, mặc dù lần này các phương cộng lại thù lao đầy đủ kinh người, nhưng là chúng ta muốn làm chính là ngư ông, mà không phải pháo hôi!"

Chỉ sợ từ Nhạc Bình Sinh bước ra Thần La Võ Đô một khắc này, không biết sẽ có bao nhiêu người nghe tin lập tức hành động, vẻn vẹn căn cứ hai ngày này mãnh liệt mạch nước ngầm, liền khó có thể tưởng tượng chính là như thế nào một trận thiên hoảng sợ động đại chiến!

Bảy vị đương gia nhìn nhau cười một tiếng, cùng nhau đồng ý nói:

"Thủ lĩnh xin yên tâm! Nơi này là liên minh tâm phúc chỗ, nguy cơ tứ phía, chúng ta làm sao có thể bị người coi như thương làm "

Hắc Ngục, núi đao.

Thiếu tôn một người bằng gió mà đứng, ánh mắt xa xăm, không biết suy nghĩ cái gì.

Theo Đế Trọng Sinh bại vong cùng Nhạc Bình Sinh chi thủ tin tức quét sạch toàn bộ thiên hạ, hắn cũng đã sớm biết được tin tức này.

Nội tâm của hắn lại vô cùng bình tĩnh.

Làm Nhạc Bình Sinh một đao chém giết Đế Trọng Sinh tin tức truyền đến trong tai của hắn lúc, trong lòng của hắn hết thảy không cam lòng, oán hận, không thể tin phẫng phất đều chiếm được tiêu tan, theo gió mà đi.

Trước người hắn muốn đuổi theo đối thủ này, là trước nay chưa từng có tồn tại.

Chí tôn võ đạo, hắn cũng có chỗ tu hành.

Hắn tại võ đạo gia cảnh giới là tu luyện 【 Nhân Hoàng Ngưng Huyết Kinh 】, chính là xuất từ 【 tam kinh ngũ điển 】 bên trong 【 Nhân Hoàng Cực Thế Kinh 】, là môn này chí tôn võ đạo lực quan giai đoạn tu hành thánh điển!

Mà môn này có thể nói là võ đạo gia cảnh giới mạnh nhất võ đạo, cũng hoàn toàn chính xác để hắn có được cùng cảnh giới võ giả theo không kịp cường hoành thực lực, liên tiếp quét ngang giới tông phái tất cả thế hệ thanh niên nhân vật đứng đầu!

Cuối cùng hắn cùng Trọng Khí tông sơn môn khẩu gãy kích trầm sa, một quyền ở giữa bại vào Nhạc Bình Sinh chi thủ.

Chuyện này với hắn kiêu ngạo hoàn toàn chính xác tạo thành không gì so sánh nổi to lớn đả kích, nhưng là hắn cũng bởi vậy tâm linh đạt được tẩy luyện, khai ngộ, tiếp nhận nhất là khắc

nghiệt, cửu tử nhất sinh âm ngục Minh Hải tướng tẩy luyện, cuối cùng thành công phá quan mà ra.

Ngay tại lúc hắn liên tục phá quan, trực tiếp vượt qua sơ vị khí đạo tông sư cảnh giới ngự khí hóa hình, trở thành trung vị tông sư, đắc chí vừa lòng một khắc này, hắn thình lình phát hiện nguyên bản đã bị hắn quên sạch sành sanh Nhạc Bình Sinh đã hóa thành một tòa không thể vượt qua cao vạn trượng phong, che lại hắn tất cả ánh mắt.

Nhưng khi toà này cao phong để ngươi triệt để ngước nhìn, đồng thời mãi mãi cũng không có vượt qua mà qua khả năng lúc, hắn ngược lại triệt để tháo xuống trong lòng gánh nặng, không oán, không hận.

Khổ Tâm cứ như vậy đứng tại thiếu tôn sau lưng, giống một viên kinh lịch ngàn năm cây gỗ khô.

"Khổ lão."

Thiếu tôn xoay người lại:

"Không biết sư tôn kế hoạch của bọn hắn tiến hành thế nào "

Ngũ ngục năm vị tôn chủ tề tụ cùng một chỗ, không có ai biết bọn hắn đàm luận thứ gì, chỉ bất quá Hắc Ngục hàng loạt chân truyền môn đồ đã bị điều ra ngoài, tựa hồ tiến về Bắc Hoang chấp hành bí ẩn gì nhiệm vụ.

Mà hắn nhưng không có bị phối đến bất kỳ nhiệm vụ.

"Thiếu tôn chủ, ngươi không nên suy nghĩ nhiều."

Khổ Tâm chậm rãi mở mắt ra, thật sâu nhìn thiếu tôn một chút:

"Ta đi theo tôn chủ nhiều năm, ngươi là hắn có thiên phú nhất,

coi trọng nhất, cũng gần nhất giống hắn tuổi trẻ thời điểm đệ tử. Tôn chủ sở dĩ không có cho ngươi phân phối nhiệm vụ, cũng là hi vọng ngươi trong khoảng thời gian này vững chắc võ đạo tín niệm, chỗ nào té ngã liền từ nơi đó đứng lên."

Ánh mắt của hắn tang thương biến hóa, tiếp tục nói:

"Thiếu tôn chủ, nhất thời được mất căn bản tính không được cái gì, con đường của ngươi còn rất dài, tương lai còn có vô hạn khả năng. Thời gian mới là thế gian này lực lượng cường đại nhất, nhìn chung dòng sông lịch sử, vô số như là kiêu dương liệt nhật võ giả hoành không xuất thế, lại toàn bộ đều bao phủ tại bên trong bụi bậm của lịch sử. Tôn giả đại nhân tại lúc còn trẻ đã từng có vô số cần ngước nhìn, đuổi theo đối thủ, nhưng mà tám trăm năm thời gian trôi qua, Tôn giả đại nhân trước mặt đối thủ đã hóa thành xương khô, không còn có cái gọi là túc địch, đối thủ. Hắn duy nhất đại địch, chính là chính hắn. Tránh thoát chính mình tâm linh gông cùm xiềng xích, phóng ra một bước kia, đối tôn chủ đại nhân tới nói mới thật sự là trên ý nghĩa siêu thoát."

Hắn nhìn về phía thiếu tôn, đem ngón tay chỉ hướng ngực của mình, nói khẽ:

"Địch nhân của ngươi, không ở bên ngoài, ở chỗ này."

Thiếu tôn nhìn chăm chú Khổ Tâm động tác, thật lâu im lặng.

Nửa ngày, hắn đột nhiên cung hạ thân đến, thật sâu thi lễ một cái.

"Thiếu tôn không cần phải khách khí."

Khổ Tâm mỉm cười nói:

"Người kia mặc dù võ đạo tiến cảnh nhiều lần trái với lẽ thường, nhưng là ta nghĩ hắn đã sống không được bao lâu. Một kẻ hấp hối sắp chết, cần gì phải bởi vì hao tâm tốn sức "

Thiếu tôn tự nhiên biết Khổ Tâm nói tới chính là ai, bỗng nhiên ngẩng đầu lên:

"Khổ lão cớ gì nói ra lời ấy "

Khổ Tâm cười ha ha một tiếng:

"Thiếu tôn, hiện tại trong thiên hạ cuồn cuộn sóng ngầm, liền ta biết liền tối thiểu không thua năm nhà thế lực âm thầm mở ra bóng tối hoa, muốn Nhạc Bình Sinh mệnh cùng trên thân sở hữu tất cả, 【 chí tôn võ đạo 】 lời đồn đại càng làm cho ở vào đầu sóng gió, không biết bao nhiêu ánh mắt đều chăm chú vào hắn trên thân. Hắn mặc dù vũ lực cao tuyệt, Luyện Thần phía dưới vô địch thủ, nhưng là ai lại sẽ cùng đơn đả độc đấu không có bất kỳ cái gì nội tình cùng căn cứ làm chèo chống cùng dựa vào hắn, chung quy bất quá là người người khát vọng cắn một cái con mồi thôi!"

Thiếu tôn lập tức trầm mặc lại.

【 chí tôn võ đạo 】 đối với trong thiên hạ bất luận cái nào võ giả hấp dẫn chỉ sợ đều là không cách nào kháng cự.

Chỉ bất quá có người bởi vì Nhạc Bình Sinh cao tuyệt vũ lực uy hiếp mà không dám hành động thiếu suy nghĩ, có người thì sẽ lẫn nhau liên hợp, cầu phú quý trong nguy hiểm, trong lòng còn có may mắn đi hiểm đánh cược một lần.

Toàn bộ thiên hạ ở giữa biến thành hành động thế lực hoặc là võ giả mặc dù chẳng qua là cực thiểu số, nhưng là dù là Nhạc Bình Sinh có Luyện Thần phía dưới đệ nhất cường giả xưng hô, đối mặt sẽ tầng tầng lớp lớp săn bắn, cũng là uy hiếp cực lớn.

"Không chỉ là Bắc Hoang rất nhiều người muốn mệnh của hắn."

Khổ Tâm tiếp tục cảm thán nói:

"Bao quát bị hắn giết chết Đế Trọng Sinh, Diễn Võ Cơ Quan phương diện tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Mới hướng tại Thần La Võ Đô mạng lưới tình báo, không khó phát giác tình huống hiện tại, đến lúc đó rất có thể cũng sẽ tham dự vào, tùy thời động thủ. Diễn Võ Cơ Quan, quân liên minh phiệt, đạo phỉ, các lộ bí ẩn thế lực, vô số tán tu nhiều như vậy thế lực đều hướng đem đẩy vào chỗ chết, hắn làm sao có thể tuỳ tiện đào thoát nguy cơ lần này "

"Mà lại! Cho dù là hắn đào thoát lần này nguy cơ cũng không hề có tác dụng!"

Khổ Tâm ánh mắt hờ hững,

"Hiện tại tôn chủ đại nhân cùng còn lại bốn vị Ngục Chủ có chuyện quan trọng khác, không thể đánh rắn động cỏ, tạm thời không để ý tới xử lý hắn. Đợi đến Cơ Sùng Quang chuyện bên này xử lý hoàn tất, cũng chính là tử kỳ của hắn!"

Cái gì

Thiếu tôn biến sắc, lập tức truy vấn: "Địch nhân của ta tự nhiên có ta tự mình tới đánh bại, sư tôn đại nhân vì sao "

"Thiếu tôn xin yên tâm, tôn chủ đại nhân cũng không phải là bởi vì ngươi mới làm như thế."

Khổ Tâm tầm mắt buông xuống, phảng phất tại trần thuật một cái lại cực kỳ đơn giản đạo lý:

"Vô luận như thế nào, Nhạc Bình Sinh người này thật là Võ Đạo Liên Minh hiện nay có khả năng nhất khả năng tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới người, tôn chủ đại nhân cùng còn lại bốn vị Ngục Chủ làm sao lại cho phép phe liên minh tăng thêm trợ lực cho nên khi Nhạc Bình Sinh một đao đánh bại Đế Trọng Sinh, bại lộ trước mặt người trong thiên hạ một khắc này, hắn kết cục liền đã chú định, lại không còn chút nào đường sống!"

Khổ Tâm ánh mắt hờ hững,

"Hiện tại tôn chủ đại nhân cùng còn lại bốn vị Ngục Chủ có chuyện quan trọng khác, không thể đánh rắn động cỏ, tạm thời không để ý tới xử lý hắn. Đợi đến Cơ Sùng Quang chuyện bên này xử lý hoàn tất, cũng chính là tử kỳ của hắn!"

Cái gì

Thiếu tôn biến sắc, lập tức truy vấn: "Địch nhân của ta tự nhiên có ta tự mình tới đánh bại, sư tôn đại nhân vì sao "

"Thiếu tôn xin yên tâm, tôn chủ đại nhân cũng không phải là bởi vì ngươi mới làm như thế."

Khổ Tâm tầm mắt buông xuống, phảng phất tại trần thuật một cái lại cực kỳ đơn giản đạo lý:

"Vô luận như thế nào, Nhạc Bình Sinh người này thật là Võ Đạo Liên Minh hiện nay có khả năng nhất khả năng tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới người, tôn chủ đại nhân cùng còn lại bốn vị Ngục Chủ làm sao lại cho phép phe liên minh tăng thêm trợ lực cho nên khi Nhạc Bình Sinh một đao đánh bại Đế Trọng Sinh, bại lộ trước mặt người trong thiên hạ một khắc này, hắn kết cục liền đã chú định, lại không còn chút nào đường sống!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 452: Tề Tụ

Đệ 452 tề tụ!

Thiên Công Thần Khí cục, nơi nào đó không biết sâu đến mức nào lòng đất thí nghiệm tràng.

Đây là một chỗ vô cùng trống trải, to lớn lòng đất thí nghiệm quảng trường, giống một cái phương phương chính chính hộp, diện tích có gần mười vạn mét vuông, ai cũng không biết sâu như vậy lòng đất, căn này thí nghiệm tràng là như thế nào đúc thành.

Trống rỗng thí nghiệm tràng bên trong, vách tường trơn nhẵn mà tản ra sâm sâm kim loại sáng bóng, nhìn kỹ, vậy mà toàn bộ đều là lấy biển sâu hàn thiết tinh kim đổ bê tông mà thành.

Loại này biển sâu hàn thiết tinh kim, thường thường là dùng đến rèn đúc thần binh lợi khí trân phẩm đúc tài, mà tại Thiên Công Thần Khí cục thí nghiệm trong sân rộng, lại trở thành rèn đúc vách tường vật liệu!

Oanh!

Một tiếng kịch liệt oanh minh, liền thành một khối vách tường sắt thép phía trên, đột nhiên đã nứt ra một đạo to lớn lỗ hổng, sau đó một đám người từ đó đi ra.

Chính là Thiên Công Thần Khí cục sét bộ, Hỏa bộ hai bộ viện trưởng, cùng lâu dài ở vào Thiên Công Thần Khí cục bên trong, cơ

hồ xưa nay không ra ngoài huyền cơ bộ viện trưởng.

Lão giả này một đầu hùng sư màu xám trắng loạn phát, khuôn mặt già nua, ánh mắt bên trong lại sáng rực phát sáng, tiến vào thí nghiệm tràng bên trong sau liền lập tức hướng về khoảng cách không xa đài điều khiển bước đi.

Lấy huyền cơ bộ viện trưởng cầm đầu, ba tên lão giả sau lưng, đi theo chính là Diễn Võ Cơ Quan Lôi Vụ, Nghịch Vân hai tên long bộ danh sách tông sư.

Một nhóm không người một đường im lặng im ắng đi vào vách tường khác một bên một chỗ trước đài điều khiển.

Huyền cơ bộ viện trưởng xoay đầu lại cũng Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người một chút:

"Bệ hạ cho phép ở đâu "

Lôi Vụ lập tức từ tùy thân hư không trong túi lấy ra một cái hộp ngọc, mở ra về sau khách khách khí khí đưa tới huyền cơ bộ viện trưởng trước mặt.

Tại trong hộp, yên lặng nằm một quyển kim sắc thánh chỉ, cùng một cái tiểu xảo tử kim phù chiếu.

Huyền cơ bộ viện trưởng một bả nhấc lên hai thứ đồ này, đầu tiên là mở ra thánh chỉ, cẩn thận xét lại một phen, sau đó đem tử kim phù chiếu quan sát một lát.

Huyền cơ bộ viện trưởng phen này cử động cẩn thận tỉ mỉ, mà mặc kệ là Lôi Vụ Nghịch Vân hai người vẫn là Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, đều kiên nhẫn chờ đợi.

Một phương diện huyền cơ viện trưởng tác phong chính là như thế, cho dù là hoàng đế đem thiên hạ người mặt chuyện phân phó, đến hắn nơi này cũng nhất định phải bằng chứng; một

phương diện khác chính là đến từ Võ Đạo Liên Minh đồng dạng vô khổng bất nhập thẩm thấu.

Tương đối cùng Diễn Võ Cơ Quan cùng Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ, Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh đối với Thiên Công Thần Khí cục thẩm thấu nguyện vọng cường liệt nhất, cường độ cũng là lớn nhất.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, bọn hắn luôn luôn tận sức tại thu thập đỉnh cao nhất siêu huyền hỏa khí tình báo số liệu, phản hồi cho Võ Đạo Liên Minh, thậm chí ngay tiếp theo Võ Đạo Liên Minh bộ phận chiến tranh binh khí đều xuất hiện biến đổi.

Mà bọn hắn cuối cùng nhiệm vụ, chính là muốn nghĩ trăm phương ngàn kế tìm tới Diệt Tuyệt Tân Tinh cái này tuyệt đỉnh sát khí bí mật.

Chỉ bất quá ra vào Thiên Công Thần Khí cục kiểm tra cũng là chưa từng có nghiêm ngặt, thiết lập vô cùng nghiêm ngặt phản thẩm thấu điều lệ chế độ, nhất là dính đến hạch tâm cơ mật bộ phận khu vực, chính là một con muỗi cũng bay không đi vào, cho tới bây giờ tuyệt đại bộ phận Bắc Hoang bóng tối đinh vẫn tại Thiên Công Thần Khí cục bên ngoài bồi hồi không được tiến thêm.

Kiểm tra nửa ngày về sau, huyền cơ viện trưởng nhẹ gật đầu, đầu tiên là móc ra một khối tinh vi phù bài, đem đặt tại đài điều khiển bên trên lỗ khảm chỗ.

Ông

Phảng phất là lòng đất cái nào đó bộ phận cơ quan bị va chạm, loáng thoáng tiếng oanh minh xuyên thấu qua càng sâu đại địa truyền ra.

Lôi Vụ tại Nghịch Vân hai vị long bộ tông sư cảm giác lực

lượng tự nhiên viễn siêu phàm nhân, bọn hắn ánh mắt quét qua, liền lưu ý đến cách bọn họ khoảng trăm trượng địa phương, biển sâu hàn thiết đổ bê tông mặt đất đồng dạng đã nứt ra một đạo lỗ hổng, hai cái rưỡi trong suốt lưu ly vòng phòng hộ từ lòng đất dâng lên, đột ngột xuất hiện ở tầm mắt của bọn hắn ở trong.

Hơi mờ lưu ly vòng phòng hộ tử bên trong, lơ lửng hai đạo toàn thân đen nhánh, ẩn ẩn tựa hồ vặn vẹo lên không gian chung quanh bóng đen.

"Tru Thần võ trang!"

Sét bộ cùng Hỏa bộ hai vị viện trưởng chẳng lẽ nhìn thấy chính mình tham dự tối cao thành quả nghiên cứu một trong, không khỏi cũng sinh lòng kích động, hận không thể lập tức xông lên phía trước tinh tế giám thưởng một phen.

Tru Thần võ trang là siêu huyền kỹ thuật tối cao thành quả nghiên cứu một trong, thuộc về tuyệt đối cơ mật cao cấp, tại nghiên cứu phát minh sau khi thành công liền ngay cả bọn hắn muốn tiếp xúc thành phẩm đều cực kì khó khăn. Đối với bọn hắn những cái này nghiên cứu tên điên tới nói, không thể tỉ mỉ giám thưởng chính mình hoàn mỹ nhất tác phẩm, không thể nghi ngờ là một loại thống khổ cực lớn.

Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người ngược lại là không nhúc nhích, đã sớm khi tiến vào Thiên Công Thần Khí cục trước đó bọn hắn liền đã bị năm lần bảy lượt khuyên bảo, tại không có viện trưởng phân phó dưới, không thể làm ra bất kỳ cử động, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Ngay tại lúc đó bọn hắn cũng cảm giác được cực độ kỳ quái:

Tru Thần võ trang dạng này tuyệt đỉnh cơ mật, thế mà chỉ dựa vào một đạo chương trình sau liền hiển lộ ra, trong này lỗ thủng không khỏi cũng quá lớn.

Tựa hồ là đã nhìn ra Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người ý nghĩ, Lôi bộ viện trưởng cười cười:

"Các ngươi tốt nhất lưu tại nơi này."

Dứt lời ba vị này viện trưởng đi đầu cất bước, lưu lại Lôi Vụ Nghịch Vân hai người, hướng về Tru Thần võ trang đi đến.

Ân

Theo ba tên viện trưởng hướng về Tru Thần võ trang tới gần, một cỗ vô hình hàn ý lập tức chảy qua Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người toàn thân.

Nguyên lai còn có phong tỏa a

Bọn hắn đem ánh mắt ngưng kết tại không chút nào thu hút hơi mờ lưu ly vòng phòng hộ lên.

Theo ba tên viện trưởng dần dần tới gần, cách ly Tru Thần võ trang lưu ly vòng phòng hộ tản mát ra một cỗ cực kỳ nguy hiểm khí tức.

Mà tại ba tên viện trưởng đồng thời giơ lên trong tay chuyên môn phù bài , ấn tại quang hoa lưu chuyển mặt ngoài, cái kia cỗ để cho người ta vô cùng bất an khí tức lập tức tiêu tán không còn, giống như là cảm ứng được cái gì, lưu ly vòng phòng hộ cũng phân liệt thành bốn cánh, tự động mở ra.

"Mỗi lần dùng cái đồ chơi này ta đều kinh hồn táng đảm."

Hỏa viện trưởng hừ một tiếng, xoay người lại ngoắc nói:

"Không thành vấn đề."

Thẳng đến hỏa viện trưởng ra hiệu, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người mới mở ra bộ pháp, hướng về Tru Thần võ trang đến gần.

Tới gần liền có thể nhìn thấy, nói là hai bộ võ trang, trên thực tế xa xa nhìn qua liền như là bị áo giáp nghiêm mật bao vây lại hai cái chân chính võ giả, đầu lâu, khuỷu tay, đầu gối, chân trần, một tia khe hở đều không nhìn thấy, phảng phất trời sinh chính là liền thành một khối, để lộ ra một cỗ khó mà ngôn ngữ băng lãnh, hung lệ cảm giác.

"Mặc vào đi."

Huyền cơ viện trưởng nhìn chăm chú cái này hai kiện nhân gian hung khí, chậm rãi nói:

"Chúng ta mấy cái lão gia hỏa cũng có một đoạn thời gian rất dài không có kiến thức."

Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người liếc nhau, tương tự chiến đấu võ trang bọn hắn mặc dù dùng thử qua không ít, nhưng là giống như là Tru Thần võ trang dạng này đỉnh cấp chiến đấu võ trang vẫn còn chưa từng có thử qua.

Lôi viện trưởng cười ha ha: "Tru Thần võ trang cùng còn lại chiến đấu võ trang tại mặc phương thức bên trên khác nhau cũng không lớn, các ngươi thử một lần liền biết."

Dứt lời, ba vị viện trưởng nhường đường ra, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người đi ra phía trước, nhẹ nhàng đưa bàn tay đặt tại Tru Thần võ trang chính giữa hung lệ đầu thú phía trên, đem Tiên Thiên chi khí quán chú mà ra.

Ông!

Một tiếng kêu khẽ, hai bộ đen nhánh Tru Thần võ trang đột nhiên phân liệt giải thể, hóa thành từng đạo ảm đạm hắc quang, cực tốc bắn ra đến Lôi Vụ cùng Nghịch Vân thân thể hai người từng cái trên vị trí.

Đầu lâu, cái cổ, thân thể, tứ chi, hai chân

Chỉ một nháy mắt, ảm đạm hắc quang cực tốc lan tràn bao trùm, đem Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người từ đầu đến chân toàn bộ bao trùm, hóa thành hai tôn băng lãnh vô tình giết chóc Tử thần!

Cùng lúc đó, Tru Thần võ trang phần lưng ở vào hai người xương sống vị trí, phảng phất liên tiếp đến xương sống thần kinh, từng khỏa ảm đạm điểm sáng nhao nhao sáng lên.

Kì lạ mà cảm giác cường đại vọt tới, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân cùng nhau mở hai mắt ra.

Huyền cơ viện trưởng trầm giọng nói: "Không muốn lãng phí thời gian, lập tức tiến hành chiến đấu kiểm nghiệm!"

Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người đối mặt, cười một tiếng dài:

"Tốt!"

Hô!

Trong một nháy mắt, không có khuấy động lên bất kỳ gió mạnh, không có dữ dằn bức tường âm thanh, thậm chí ngay cả lớn một chút phong thanh đều không có, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người trong nháy mắt hóa thành một đạo lóe lên liền biến mất cái bóng, biến mất không thấy gì nữa.

Bất quá hai ba giây, thân ảnh của hai người đã xuất hiện ở thí nghiệm tràng khác một bên cuối cùng, khoảng cách ba vị viện trưởng trọn vẹn gần ngàn mét khoảng cách.

Đó cũng không phải dựa vào Tru Thần võ trang trong nháy mắt truyền lực năng lực, mà đơn thuần chính là thường quy tốc độ phi hành đã đạt đến vận tốc âm thanh!

Vận tốc âm thanh đối với nhân thể tới nói đã là đầy đủ kinh người tốc độ, đối với Bắc Hoang khí đạo tông sư tới nói, muốn đột

phá vận tốc âm thanh cũng là một kiện cực kỳ khó khăn sự tình, đầu tiên liền cần không gì so sánh nổi thể phách chèo chống, có thể làm được điểm này võ giả cũng là phượng mao lân giác.

Khí đạo tông sư phi hành nguyên lý kể một ngàn nói một vạn, trên thực tế cũng bất quá là cả giận cảnh giới nhân thể cùng hư không năng lượng sinh ra liên hệ tới một mức độ nào đó vượt qua lực hút, lại lợi dụng Tiên Thiên chi khí ngưng tụ hơi nén sinh ra khí lưu động lực tiến hành cao tốc phi hành.

Mà lại đối với bọn hắn tới nói, vượt qua tốc độ âm thanh, đang toàn lực bộc phát, lực lượng tối đỉnh phong cái nào đó trong nháy mắt mới có thể làm được, mà lại không cách nào thời gian dài bảo trì, chỉ có trong đó người nổi bật mới có đột phá loại này hạn chế khả năng.

Mà Lôi Vụ cùng Nghịch Vân cái này hai tên long bộ tông sư, lại tại Tru Thần võ trang phụ trợ hạ làm được dễ dàng điểm này.

Bất quá cùng tốc độ phi hành khác biệt, muốn tại thực tế trong quá trình chiến đấu đạt thành siêu việt vận tốc âm thanh chuyển vị, còn muốn càng thêm khó khăn một chút.

Hỏa viện trưởng tròng mắt hơi híp: "Không được, nơi này không thi triển được, không cách nào cung cấp đầy đủ khoảng cách tiến hành gia tốc. Căn bản không có đạt tới lớn nhất tốc độ."

Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người tựa hồ cũng ý thức được điểm này, không còn tiến hành phương diện tốc độ khảo thí.

"Chuẩn bị tiếp nhận đả kích cường độ khảo thí!"

Huyền cơ viện trưởng thanh âm đàm thoại tại toàn bộ trống trải thí nghiệm tràng bên trong quanh quẩn, tựa hồ là bắt đầu dùng một loại nào đó phi cơ tấn công chế, một nháy mắt thí nghiệm tràng trên vách tường mở ra mười mấy lỗ hổng, một con

một con đen ngòm họng pháo tại cố ý điều khiển hạ cùng nhau nhắm ngay thí nghiệm tràng một đầu khác Lôi Vụ, Nghịch Vân hai người.

"Ma Quán Quang Sát pháo chuẩn bị! Ba! Hai! Một!"

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Theo huyền cơ viện trưởng ra lệnh một tiếng, liên tiếp hơn mười đạo đốt Tottenham mắt, sát thương nhiệt độ đạt tới mấy vạn độ hủy diệt lôi quang cùng nhau phun ra, trực tiếp đem đứng thẳng bất động Lôi Vụ, Nghịch Vân hai người bao phủ hoàn toàn!

Hào quang chói mắt trong nháy mắt bộc phát, cuồn cuộn nồng vụ phóng lên tận trời, một cỗ nóng bỏng khí lãng phát ra đinh tai nhức óc gào thét thanh âm, quét sạch bốn phương tám hướng!

Cuồng mãnh vô cùng khí lãng trùng kích vào, ba vị viện trưởng trên thân lại đột nhiên sáng lên đạo đạo quang huy, khí lãng mãnh liệt đối bọn hắn ba người không có tạo thành bất kỳ xung kích.

Nhiệt khí cuồn cuộn bốc lên, khiến người ta bắn ra tới ánh mắt đều vặn vẹo, làm nồng vụ dần dần tiêu tán thời điểm, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người hoàn hảo không chút tổn hại thân thể đã hiện ra.

Phảng phất là không biết hấp thu, phản xạ bao nhiêu chỉ riêng từ nhiệt lực, trên thân hai người Tru Thần võ trang các loại quang hoa lưu chuyển, ngay cả một tia vết thương đều không có, mà dưới chân bọn hắn phương viên mười trượng bên trong, biển sâu hàn thiết đổ bê tông mặt đất, đã triệt để hóa thành dung nham khu vực.

"Loại cảm giác này "

Một vòng màu đỏ sậm huyết tinh hào quang từ hai người phần mắt sáng lên, Lôi Vụ cùng Nghịch Vân hai người đứng ở tại chỗ,

đắm chìm trong một loại nào đó cảm giác bên trong không cách nào tự kềm chế, trong cùng một lúc cúi đầu xuống, nhìn chăm chú hai tay của mình, lẩm bẩm nói:

"Loại lực lượng này "

"Mỗi một lần bắt đầu dùng, Tru Thần võ trang trong nháy mắt truyền lực năng lực mặc dù chỉ có thể sử dụng không cao hơn hai lần, nhưng là hắn chủ năng căn nguyên đầy đủ tiến hành liên tục ba ngày cường độ cao chiến đấu, cho dù là dự bị nguồn năng lượng tiêu hao hoàn tất, cũng có thể dùng thân thể Tiên Thiên chi khí tiến hành chuyển hóa bổ sung năng lượng!"

Huyền cơ viện trưởng ba người chậm rãi đi hướng không thể tưởng tượng nổi hai người:

"Siêu Cự Thần Sát súng, Phá Nguyên Yên Giáp đạn các loại phân phối đã tồn trữ tại cánh tay hư không kho bên trong, ở đây cầu chúc hai người các ngươi mã đáo thành công, đừng lại để bệ hạ thất vọng!"

Thần La Võ Đô trên đường phố, dù là tân triều người khiêu chiến bại vong tin tức nhiệt độ đã biến mất, vẫn như cũ là phồn hoa như gấm, náo nhiệt phi thường.

Trên đường phố, một nam một nữ tại trong dòng người, nhiều hứng thú đánh giá chung quanh.

Một đạo âm tuyến bay vào Ngư Hồng Âm trong tai: "Muội muội thân ái của ta, cùng ca ca cùng một chỗ chấp hành nhiệm vụ, để ngươi tựa hồ không mấy vui vẻ "

Thời khắc này Ngư Hồng Âm thay hình đổi dạng, tựa hồ là làm một loại nào đó ngụy trang, nguyên bản tuyệt diễm mị hoặc dung nhan không thấy, ngược lại đổi một bộ phổ phổ thông thông thiếu nữ gương mặt, trà trộn trong đám người không chút nào làm

người khác chú ý.

Mà cùng nàng đối thoại, dĩ nhiên chính là Ngư Long Vũ.

Ngư Hồng Âm mặt không biểu tình, môi đỏ khẽ nhúc nhích: "Huynh trưởng của ta, Quang Vương đại nhân điều động chúng ta chui vào nơi đây là đến chấp hành nhiệm vụ, cũng không phải tới du sơn ngoạn thủy."

Ngư Long Vũ không chút phật lòng, cao lớn anh tuấn diện mạo như là thế gia quý công tử, dẫn tới trên đường phố rất nhiều nữ tử len lén nhìn chăm chú, hắn khẽ cười nói:

"Muội muội, Nhạc Bình Sinh bây giờ đang ở nơi đây, đối với cái này phá hư nhiệm vụ của ngươi, suýt nữa hỏng điện hạ đại sự người, ngươi có gì cảm tưởng "

Ngư Hồng Âm cười lạnh châm chọc nói:

"Ta thân ái ca ca, điện hạ từng khen ngợi ngươi tại Luyện Thần phía dưới không đối thủ nữa, bất quá bây giờ xuất hiện như thế một cái tu luyện chí tôn võ đạo, hàng thật giá thật, thiên hạ công nhận đệ nhất khí đạo tông sư, ngươi lại giống cảm tưởng gì "

"Ha ha "

Ngư Long Vũ trong mắt lóe lên một đạo nguy hiểm quang mang:

"Thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư a đáng tiếc hắn sống không được bao lâu."

"Huynh trưởng lời nói rất đúng."

Ngư Hồng Âm không ngừng nghỉ chút nào, theo sát lấy tiếp tục châm chọc nói:

"Chỉ tiếc người này chỉ sợ sẽ không chết tại ca ca trong tay,

thật là khiến người tiếc nuối đâu."

"Muội muội, không muốn khích tướng, phải biết lòng dạ của ta thế nhưng là rất hẹp a."

Ngư Long Vũ mang trên mặt hoàn mỹ không một tì vết tiếu dung:

"Ngươi đã quên, điện hạ cùng Quang Vương đại nhân đều đối người này cảm thấy rất hứng thú, đợi đến hắn rời đi Thần La Võ Đô thời điểm liền sẽ có chuyện rất thú vị phát sinh, có lẽ ta có thể thuận tiện giúp muội muội thân ái của ta, báo mũi tên kia mối thù "

"Ha ha "

Ngư Long Vũ trong mắt lóe lên một đạo nguy hiểm quang mang:

"Thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư a đáng tiếc hắn sống không được bao lâu."

"Huynh trưởng lời nói rất đúng."

Ngư Hồng Âm không ngừng nghỉ chút nào, theo sát lấy tiếp tục châm chọc nói:

"Chỉ tiếc người này chỉ sợ sẽ không chết tại ca ca trong tay, thật là khiến người tiếc nuối đâu."

"Muội muội, không muốn khích tướng, phải biết lòng dạ của ta thế nhưng là rất hẹp a."

Ngư Long Vũ mang trên mặt hoàn mỹ không một tì vết tiếu dung:

"Ngươi đã quên, điện hạ cùng Quang Vương đại nhân đều đối người này cảm thấy rất hứng thú , chờ đến hắn rời đi Thần La Võ

Đô thời điểm liền sẽ có chuyện rất thú vị phát sinh, có lẽ ta có thể thuận tiện giúp muội muội thân ái của ta, báo mũi tên kia mối thù
"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 453: Mánh Khóe!

Chương 453: Mánh khóe!

Trống rỗng trong đại sảnh, không có những người khác tồn tại, Nhạc Bình Sinh yên tĩnh ngồi xếp bằng, hoành đao tại đầu gối, điểm điểm màu bạc tinh huy từ bên ngoài thân tiêu tán ra, chiếu đại sảnh một mảnh lộng lẫy. .

Lượng lớn tiên thiên tinh thần chi khí tràn vào Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong, thân đao tính cả lấy vỏ đao phát ra vui sướng kêu khẽ.

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết đến cùng có bao nhiêu dụng ý khó dò võ đạo cường giả trong bóng tối mưu đồ, hắn hiện tại vẫn như cũ chân không bước ra khỏi nhà, thử nghiệm cái gọi là Huyền Binh hoá khí, dung luyện nhập thể.

Cái gọi là Huyền Binh hoá khí, trên thực tế là lợi dụng Tiên Thiên nhất khí đối với hạt năng lượng thân hòa đặc tính cùng Luyện Huyết Huyền Binh đặc thù chất liệu, trải qua năm này tháng nọ uẩn dưỡng cọ rửa, đem trực tiếp từ phần tử phương diện phân giải, chuyển đổi thành hạt hình thái, toàn diện phân tán ở khí hải Tiên Thiên chi khí bên trong, tan trong thể phách.

Một bước này hoàn thành, Tiên Thiên chi khí vô luận là tại tính chất vẫn là mật độ đều lên thăng một bậc thang, thủ đoạn cũng càng thêm linh hoạt đa dạng. Nói một cách khác, tu vi cấp độ bên trên mặc dù không có biến hóa, nhưng là tại thực lực cùng tác

chiến thủ đoạn bên trên đều có vẻ lấy tăng lên.

Đây là một quá trình vô cùng lâu dài đằng đẵng. Dựa theo bình thường tu luyện trình tự, nên là tại võ đạo gia cảnh giới thời kì liền lấy huyết khí uẩn dưỡng rèn luyện Huyền Binh, đạt tới tâm huyết cảm ứng, như cánh tay chỉ điểm tình trạng, cũng liền hoàn thành trọng yếu nhất uẩn dưỡng giai đoạn.

Mà Tiên Thiên chi khí tại trên bản chất so với huyết khí lực lượng càng cao cấp hơn , chờ đến võ giả phá vỡ khí quan về sau, lại lợi dụng Tiên Thiên chi khí năm này tháng nọ cọ rửa, liền có làm ít công to hiệu quả. Rèn đúc Luyện Huyết Huyền Binh chất liệu càng là cao đẳng, cũng liền ý vị trong đó tạp chất càng ít, hoàn thành quá trình này cần thời gian cũng liền càng ngắn.

Ngay cả như vậy, muốn chân chính hoàn thành quá trình này, cũng muốn tiêu hao mấy năm thậm chí mười mấy năm.

Nhạc Bình Sinh mặc dù thực lực viễn siêu cùng tế, nhưng là tại Luyện Huyết Huyền Binh uẩn dưỡng phía trên chỉ sợ có thể coi là thứ nhất đếm ngược. Đến khí đạo tông sư đỉnh cao nhất vẫn không có hoàn thành Huyền Binh hoá khí nhập thể quá trình, khắp thiên hạ chỉ sợ cũng hắn phần độc nhất.

Bất quá người trong thiên hạ chú ý điểm đều tại hắn viễn siêu cùng giai thực lực kinh khủng bên trên, điểm này ngược lại là không người lưu ý.

Dựa theo lúc ấy Trọng Khí tông chư vị trưởng lão lời nói, Lưu Quang Tinh Vẫn đao chất liệu số một số hai, cùng thiên hạ ở giữa đứng đầu nhất Luyện Huyết Huyền Binh so sánh cũng không chút thua kém, đối với tinh thần thuộc tính Tiên Thiên nhất khí tính liên kết càng là đạt đến cao nhất trình độ. Đáng tiếc duy nhất chính là Nhạc Bình Sinh dùng để uẩn dưỡng rèn luyện Lưu Quang Tinh Vẫn đao thời gian thật sự là quá ngắn.

Tính toán đâu ra đấy, từ hắn cầm tới Lưu Quang Tinh Vẫn đao cho tới bây giờ bất quá mới gần hai tháng, hai tháng này thời gian bên trong thực lực của hắn như ngồi chung giống như hỏa tiễn một khi bay thì tới tận trời, một nửa thời gian đều là tại cùng người tranh đấu trong chém giết vượt qua.

Khó được thời gian tu luyện tuyệt đại bộ phận đều bị Nhạc Bình Sinh dùng để rèn luyện Tiên Thiên chi khí hay là tăng lên bí truyền võ đạo, cực kỳ khẩn trương thời gian hạ cực ít chuyên môn tốn hao thời gian tinh lực dùng để uẩn dưỡng rèn luyện Huyền Binh.

Nhưng là cho dù là Nhạc Bình Sinh cơ hồ không có hoa phí bao nhiêu thời gian uẩn dưỡng Lưu Quang Tinh Vẫn đao, nhưng là trên thực tế Huyền Binh hoá khí nhập thể trình độ cũng có thành quả không nhỏ.

Coong!

Một tiếng kêu khẽ, tại Tiên Thiên chi khí dẫn động dưới, Lưu Quang Tinh Vẫn đao tự động ra khỏi vỏ, um tùm sắc bén hàn mang lập tức tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

Giờ này khắc này, Lưu Quang Tinh Vẫn đao thân đao so với Nhạc Bình Sinh vừa mới đạt được đao này thời điểm đã xuất hiện biến hóa rất lớn.

Nguyên bản như là giống như hổ phách hơi mờ thân đao giờ phút này tỏa ra ánh sáng lung linh, thân đao biên giới trở nên mông lung, tản mát ra trong suốt quang huy, phảng phất càng thêm trong suốt, bất luận là tính chất, sắc bén trình độ, vẫn là cùng Tiên Thiên chi khí quán thông trình độ đều có rõ ràng tăng lên.

Nhưng mà Lưu Quang Tinh Vẫn đao xuất hiện biến hóa, tuyệt đại bộ phận đều là bởi vì thời gian dài chứa đựng linh năng, nhận

linh năng loại này cực kỳ cao cấp năng lượng vô hình tẩm bổ, rèn luyện, tự nhiên mà vậy phát sinh biến hóa. Cũng chính bởi vì vậy, Nhạc Bình Sinh tại cơ hồ không có hoa phí thời gian nào uẩn dưỡng rèn luyện công phu, vẫn tại Huyền Binh hoá khí nhập thể tiến trình phía trên lấy được thành quả không nhỏ.

Bất quá linh năng đang giận hóa Huyền Binh phương diện có thể cung cấp trợ giúp cũng giới hạn nơi này.

Linh năng có thể nói là một loại không có bất kỳ cái gì thuộc tính, cực kì ôn hòa cao đẳng năng lượng, bởi vì từ sinh mạng thể bản nguyên linh hồn ở trong rút ra nguyên nhân, tính chất cùng với thuần túy. Mà muốn Huyền Binh hoá khí nhập thể, lại nhất định phải lấy nhân thể khí hải sở sinh mang theo sinh mệnh khí tức Tiên Thiên chi khí tiến hành cọ rửa tẩy luyện.

Cũng may bởi vì linh năng thời gian dài thay đổi một cách vô tri vô giác tẩm bổ hạ lưu ánh sao vẩn lạc đao trong thân đao vô cùng thông thấu, cực lớn vì Nhạc Bình Sinh tiết kiệm thời gian. Tại Nhạc Bình Sinh đoán chừng bên trong hắn có lẽ chỉ cần hết sức chăm chú, mỗi thời mỗi khắc đều bảo trì lấy Tiên Thiên chi khí uẩn dưỡng cọ rửa, có lẽ phải không được bao lâu thời gian liền có thể hoàn thành một bước này, tại trên thực lực tiến thêm một bước.

【 tiểu tử! Lại đem thần khí di tích bên trong Thiên Ma La tư liệu lấy ra để cho ta nhìn xem! 】

Ngay tại Nhạc Bình Sinh tĩnh tu bên trong, một loạt dồn dập phụ đề điên cuồng lấp lóe, Tà Linh tựa hồ rốt cục nghĩ thông suốt hoặc là nói là phát hiện đầu mối gì, ló đầu ra đến hiển lộ ra một cỗ cấp bách ý vị.

Ân

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở mắt, hư thất sinh điện. Hắn

cũng không có hỏi tới, lập tức từ hư không trong túi lại lần nữa lấy ra có quan hệ thần khí di tích cái kia một phần phần kinh quyển, trực tiếp trải rộng ra, đặt ngang ở trên mặt đất.

【 văn minh thời thượng cổ 1,732 đồ đằng Thiên Ma La 】

Phảng phất vô số suy nghĩ tại va chạm, Tà Linh hình xăm hai mắt trợn trừng, nhìn chòng chọc vào trên mặt đất kinh quyển, tựa hồ muốn mỗi một phó ức vạn sinh linh triều bái đồ đằng chân dung thật sâu khắc vào đáy lòng.

Bầu không khí trầm ngưng, Nhạc Bình Sinh lông mày chăm chú nhăn lại , chờ đợi chỉ chốc lát sau truy vấn:

"Thế nào những cái này cái gọi là văn minh thời thượng cổ, Thiên Ma La, cùng cái kia tồn tại có quan hệ hay không "

【 có có rất lớn quan hệ! Những cái này cái gọi là Thiên Ma La, mười phần cùng cái kia tồn tại có cùng nguồn gốc! 】

Tà Linh tựa hồ lâm vào hồi ức, diện mục dữ tợn:

【 chẳng lẽ là nó dòng dõi 1,732 làm sao có thể không, không có khả năng làm sao có thể tồn tại loại này chủng tộc 】

Nhạc Bình Sinh âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi đến cùng đang nói cái gì! "

Tà Linh lúc này hoàn toàn quên đi tranh luận, nhanh chóng nói ra:

【 ta đã từng cùng cái kia tồn tại chiến đấu qua, được chứng kiến bản thể của nó! Mà những cái này Thiên Ma La đồ đằng bích hoạ, bao quát chúng ta thấy qua cái kia Cự Ma pho tượng, bọn chúng chỗ hiển lộ ra thần vận khí chất cùng cái kia tồn tại mười phần tiếp cận! Nhưng là vẻn vẹn dạng này ta còn chưa không thể xác định, thẳng đến ta đem này một ngàn bảy trăm ba mươi hai cái

Thiên Ma La đồ đẳng toàn bộ trùng điệp về sau, phát hiện 】

Tà Linh thanh âm đàm thoại im bặt mà dừng.

【 thì ra là thế 】

Tà Linh phảng phất một bức gặp quỷ biểu lộ:

【 thì ra là thế, nguyên lai là dạng này! Ha ha ha ha ha 】

Nhạc Bình Sinh nghiêm nghị nói: "Phát hiện cái gì! "

【 tiểu tử! Đừng lại hỏi tới! 】

Tà Linh giống như là trở mặt đồng dạng trong nháy mắt thu liễm tất cả biểu lộ, như nôn vụn băng, gằn từng chữ một:

【 lúc nào ngươi có thể đem ý chí tâm linh lực lượng cụ hiện hóa, đạt tới can thiệp hiện thực tình trạng, ta liền sẽ đem suy đoán của ta nói cho! Ngươi bây giờ biết, không có một tơ một hào chỗ tốt! 】

Theo phụ đề hiện lên, Tà Linh không tiếp tục để ý Nhạc Bình Sinh, trực tiếp trở nên yên lặng.

"Tà Linh, Tà Linh! Ngươi đến cùng phát hiện cái gì "

Mặc cho Nhạc Bình Sinh như thế nào kêu gọi, Tà Linh vẫn như cũ là không phản ứng chút nào.

Tà Linh đến cùng phát hiện cái gì vì cái gì không thể hiện tại cáo tri với mình

Nhạc Bình Sinh sắc mặt như là băng sương, đối với Tà Linh cách làm cảm thấy khó có thể lý giải được.

Tà Linh từ dấu vết để lại đi lên phán đoán đồng dạng là vô ngần trong vũ trụ một cái cao đẳng sinh mệnh, tựa hồ bởi vì một ít

nguyên nhân biến thành phía sau màn tồn tại tù nhân, còn bị cải tạo thành bộ dáng này phụ thân với hắn trên thân. Mà hai người bọn họ nói cho cùng đều là nhận phía sau màn tồn tại điều khiển, là trên cùng một con thuyền người, biết càng nhiều phía sau màn tồn tại tình báo, càng có thể có trợ một ngày kia thoát ly điều khiển.

Hiển nhiên Tà Linh là từ đó phát hiện đầu mối gì, nhưng lại bởi vì một ít nguyên nhân không biết không có lựa chọn nói với mình.

Vì cái gì nhất định phải chờ đến đột phá Luyện Thần mới có tư cách biết

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ chớp động lúc này, trên mặt bàn thông tin chuông đồng đột nhiên chấn động, một cái thanh âm cung kính từ đó truyền ra:

"Nhạc tông chủ! Xin hỏi Nhạc tông chủ nhưng tại "

Nhạc Bình Sinh ngồi xếp bằng bất động, đem thông tin chuông đồng thu nhiếp tới trong tay, nhàn nhạt hỏi: "Có chuyện gì "

"Nhạc tông chủ, chư vị ra ngoài lấy chứng điều tra trưởng lão toàn bộ đã trở về, trải qua liên minh liên hợp quyết nghị, ngày mai buổi trưa sẽ tại thông thiên trên quảng trường đối Cơ Sùng Quang tiến hành công khai thẩm phán, toàn bộ hành trình công khai trong suốt, hướng về thiên hạ người lấy đó công chính, đặc biệt tới đây mời Nhạc tông chủ trình diện dự thính!"

Rốt cục muốn tiến hành thẩm phán sao

Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh quang có chút sáng lên.

Hắn sở dĩ tại Thần La Võ Đô dừng lại vài ngày như vậy thời gian, chính là đang chờ đợi kết quả, nhìn một chút Bạch Lộc Võ Tôn cùng liên minh chỗ hứa hẹn cái gọi là công chính cùng thẩm

phán đến cùng là một cái như thế nào kết quả, sẽ cho Cơ Sùng Quang thế nào một cái thẩm phán.

Nhạc Bình Sinh trả lời: "Ta đã biết, ngày mai buổi trưa ta sẽ đến đúng giờ trận."

"Cái kia đến lúc đó liền xin đợi Nhạc tông chủ đại giá, tại hạ cáo lui."

Thông tin chuông đồng bên trong thanh âm biến mất, tựa hồ người tới đã thối lui. Nhạc Bình Sinh lại đem ánh mắt thu hồi, ném đến trước mắt.

Đem 1,732 cái đồ đằng toàn bộ trùng điệp

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú phủ kín mặt đất từng trương kinh quyển, trầm ngâm không nói.

=

Húc nhật đông thăng, Thần La Võ Đô toà này võ đạo thánh thành trung tâm quảng trường hoàn toàn đã hóa thành người hải dương, các điều thông hướng trung tâm thông thiên quảng trường con đường đều bị vây chật như nêm cối.

Tình huống như vậy, từ hôm qua liên minh đem công thẩm bố cáo cùng các thành lớn khu bảng thông báo dán thiếp thời điểm, liền đã dẫn phát Thần La Võ Đô ngàn vạn dân chúng sôi trào.

Đối từng vị quyền cao nặng, cơ hồ đứng ở Bắc Hoang quyền lực kim tự tháp đỉnh tham nghị trưởng lão tiến hành công khai thẩm phán, đây là trước nay chưa từng có, người bình thường nghĩ cũng không dám nghĩ đại sự!

"Này này, cái kia gọi là Cơ Sùng Quang trưởng lão, có thể hay không dạo phố "

"Làm sao có thể! Người ta trước kia thế nhưng là tham nghị trưởng lão! Quyền lực lớn không tưởng nổi, coi như rủi ro cũng không phải chúng ta có thể tùy ý vũ nhục!"

"Đúng vậy a, ta nghe ta gia gia nói vị này Cơ Sùng Quang trưởng lão không riêng quyền cao chức trọng, bản thân mình cũng là một vị đứng ở đỉnh phong khí đạo tông sư, ai dám bắt hắn đến dạo phố "

"Đừng nằm mơ, chuyện này nguyên nhân gây ra ta nghe nói a, liền vị kia tân tấn thiên hạ đệ nhất tông sư có biết không Cơ Sùng Quang hảo chết không chết đụng vào đụng phải vị này trong tay, lúc này mới gặp vận rủi lớn, nếu không như vậy đại nhân vật làm sao có thể nhanh như vậy liền ngã đài "

"Này, các ngươi nói sẽ làm sao thẩm phán hắn sẽ không đánh gậy giơ cao đánh khẽ a "

"Đương nhiên sẽ không! Đây chính là công khai thẩm phán, những Đại lão kia gia làm sao dám làm như vậy mà lại vị kia đệ nhất tông sư cũng sẽ trình diện!"

Dạng này tiếng nghị luận tại đầu đường cuối ngõ bốn phía lưu truyền.

Trên thực tế đối với vị này gọi là Cơ Sùng Quang tham nghị trưởng lão, phổ phổ thông thông dân chúng đại đa số biết rất ít, bao sống vì sao đem thẩm phán nguyên nhân cũng tỉnh tỉnh mê mê, hiểu rõ cũng không rõ ràng. Chỉ có những cái kia có chút quyền thế nhân tài tương đối rõ ràng giải Cơ Sùng Quang là bởi vì gì từ đám mây bị đánh rơi vực sâu.

Rõ ràng bất quá là húc nhật đông thăng, khoảng cách buổi trưa còn có hai ba canh giờ thời gian, nhưng là cơ hồ hơn phân nửa thành trì người đều động tác, nhao nhao hướng về thông thiên quảng trường hội tụ.

Đối với Thần La Võ Đô bên trong mọi người tới nói, tận mắt nhìn đến một vị liên minh tham nghị trưởng lão, quyền lực cự đầu, võ đạo tông sư như vậy đại nhân vật tiếp nhận thẩm phán, là một kiện căn bản không thể bỏ qua đại sự.

Những cái này đại nhân trong ngày thường luôn luôn đều là cao cao tại thượng, mắt cao hơn đầu, chẳng lẽ có như thế một cơ hội nhìn thấy những đại nhân vật này không may, nơi nào còn có bỏ qua đạo lý

Ở Thần La Võ Đô trung tâm, khoảng cách thông thiên quảng trường hơi gần đều là thế gia đại tộc, chiếm một cái không nhỏ chếch đi, cơ hồ là khi biết tin tức đồng thời cả tộc xuất động, đã tại thông thiên trên quảng trường chiếm cứ vị trí có lợi, mà chen chúc mà tới kẻ đến sau chỉ có thể ở phía sau.

Đến giờ phút này, lấy thông thiên quảng trường làm trung tâm, bốn phương tám hướng đã là bị vây đến chật như nêm cối, cơ hồ liên hạ chân địa phương đều không có, khắp nơi đều là đầu người

Ầm ầm!

Hai phiến nặng nề cửa đá oanh minh mở ra, thân mang liên minh đặc chế võ hắn, một nhóm sáu người sáu vị tông sư đi vào giam giữ Cơ Sùng Quang giam cầm không gian.

Sáu thân ảnh đứng ở cổng, cầm đầu một vị thân thể già nua tông sư ngắm nhìn không gian chỗ sâu nhất hắc ám, nói khẽ:

"Cơ trưởng lão, lúc sau đã đến."

Soạt, soạt, soạt

Đỉnh đầu bọn họ lít nha lít nhít, giăng khắp nơi xiềng xích trong cùng một lúc lắc lư, phát ra rầm rầm tiếng vang, hắc ám bắt đầu lăn lộn, một đạo hùng tráng thân ảnh từng chút từng chút từ đó hiển lộ ra, hai con ngươi hàn quang lạnh thấu xương, không

giảm chút nào bá đạo chi ý.

Cơ Sùng Quang thản nhiên nói: "Chư vị, hiện tại Cơ mỗ đã bị từ bỏ tham nghị ghế, một tiếng này trưởng lão, ngươi thế nhưng là gọi sai!"

Cái này sáu vị áp giải Cơ Sùng Quang tiến về thông thiên quảng trường tông sư ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú lên cái này hùng tráng nam tử, nhưng không có hiển lộ ra bất kỳ lòng khinh thị.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, mặc dù Cơ Sùng Quang vị này quân phiệt cự đầu quyền lợi con đường một lần lật úp, nhưng là chỉ luận về hắn một thân đạt tới cả giận đỉnh phong tu vi võ đạo, liền không dung bất luận kẻ nào khinh thường.

Mà lại Cơ Sùng Quang mặc dù xúc phạm ngấp nghé người khác võ đạo truyền thừa dạng này cấm kỵ, nhưng là dù sao không có ủ thành cái gì không thể vãn hồi hậu quả, liên minh thẩm phán cũng sẽ xem ở hắn quá khứ công lao bên trên thích hợp giảm bớt trách phạt.

Dù sao một vị đỉnh phong khí đạo tông sư, không thể tuỳ tiện bỏ qua.

Tất cả Cơ Sùng Quang chưa hẳn không có cơ hội đông sơn tái khởi.

"Thương hại cùng đồng tình là gièm pha những người khác tình cảm, bản thân thương hại là tại hạ tự thân hành động, bất luận cái nào nhất trung đều là nên phỉ nhổ đồ vật."

Cơ Sùng Quang chậm rãi sửa sang lại một phen xiêm y của mình, cất bước tiến lên, vượt qua áp giải sáu người:

"Như vậy, liền để ta cảm thụ một chút tường đổ mọi người đẩy đến cùng là dạng gì tư vị a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 454: Đại Thế Đã Mất

Chương 454: Đại thế đã mất

Giờ phút này, Nhạc Bình Sinh hành cung chỗ ở trước, một đội liên minh chấp sự đã đứng thẳng tại cửa ra vào, rất cung kính chờ đợi. . Đổi mới nhanh nhất

Nhạc Bình Sinh đi tới về sau, dẫn đầu một người trung niên nam tử đi qua thi lễ, nói:

"Nhạc tông chủ, chư vị tham nghị trưởng lão đều đã trình diện, mời theo ta ra trận."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hôm qua hắn đã tiếp vào hiện trường dự thính thông tri, lần này liên hợp thẩm phán là tại thông thiên tháp bên trong tiến hành, hiện tại nên là chuẩn bị sớm ra trận thời điểm.

Liên minh chấp sự dẫn đầu dưới, một đoàn người hướng về thông thiên tháp bước đi. Trên đường đi, sôi trào tiếng ồn ào loáng thoáng truyền đến, dẫn đầu chấp sự quay đầu giải thích nói:

"Nhạc tông chủ, lần này liên minh là công khai thẩm phán, chư vị trưởng lão cũng sẽ lo liệu lấy công bằng công khai công chính nguyên tắc căn bản, toà án thẩm vấn hiện trường tất cả tình huống sẽ lấy thủy nguyệt màn sáng bắn ra đến thông thiên trên quảng trường công kỳ thiên hạ. Hiện tại trên quảng trường chỉ sợ đã tụ tập mười vạn, mấy chục vạn dân chúng, đều đang đợi lần này

thẩm phán kết quả."

"A "

Nhạc Bình Sinh nghĩ tới điều gì, hỏi:

"Bạch Lộc Võ Tôn cũng sẽ có mặt a "

Dẫn đầu chấp sự run run một chút, cười khổ nói:

"Nhạc tông chủ, ta chỉ là một tin tức thông truyền nhân viên, loại chuyện này ta còn không có tư cách biết. Bất quá Võ Tôn đại nhân thần long kiến thủ bất kiến vĩ, nên sẽ không tới trận."

Không đến một khắc đồng hồ thời gian, tiếng ồn ào nguyên lai càng lớn, mà thông thiên tháp cũng gần ngay trước mắt.

Thông thiên tháp hạ lớn hơn nhỏ, thành viên trùy hình, xông thẳng lên trời, để tọa to lớn phi thường, một đội một đội tinh nhuệ giáp sĩ như là pho tượng đứng thẳng bất động, bảo vệ lấy toà này thông thiên tháp uy nghiêm.

Nghị viện thông thiên tháp làm Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh quyền lực biểu tượng, phòng giữ tự nhiên là vô cùng sâm nghiêm, cái này cũng vẫn là Nhạc Bình Sinh lần đầu trên mặt đất quan sát cái này đại biểu cho Bắc Hoang chính trị cùng trung tâm quyền lực kiến trúc.

Từ hắn phương hướng này nhìn lại, thông thiên tháp phía trước trên quảng trường, khắp nơi đều là đầu người, lít nha lít nhít, chen vai thích cánh, hội tụ thành phô thiên cái địa biển người hải dương,

"Đại nhân, chúng ta từ nơi này ra trận."

Tại dẫn đầu chấp sự dẫn đầu dưới, Nhạc Bình Sinh thu hồi ánh mắt, trải qua từng đội từng đội tinh nhuệ giáp sĩ, tiến vào

thông thiên tháp để tọa đại sảnh.

Trong đại sảnh vô cùng to lớn, phòng giữ cũng càng thêm sâm nghiêm, tất cả giáp sĩ khí chất cường hãn, đều nhìn không chớp mắt, lại không nhịn được đem dư quang len lén chuyển hướng Nhạc Bình Sinh.

"Nhạc tông chủ, ngươi đã đến!"

Cười dài một tiếng âm thanh truyền đến, Đoan Mộc Hồng cùng mặt khác ba vị tham nghị trưởng lão bước nhanh đón.

"Gặp qua Đoan Mộc trưởng lão, Hoàng Phủ trưởng lão, Từ trưởng lão, Tề trưởng lão!"

Sáu cái liên minh chấp sự đi hành lễ về sau biết điều lui ra, Nhạc Bình Sinh cũng hướng Đoan Mộc Hồng bên cạnh ba vị tham nghị trưởng lão gật đầu ra hiệu.

Một phen giới thiệu cùng hàn huyên về sau, Đoan Mộc Hồng giơ tay lên nói:

"Nhạc tông chủ, thời gian đã không sai biệt lắm, Cơ Sùng Quang cũng sắp ra tòa tuân theo thẩm, liên minh đề cử ra chủ thẩm trưởng lão cùng mười vị phó thẩm trưởng lão đã vào chỗ, xin mời đi theo ta."

Mặt trời lên cao, liệt nhật sáng rực, khoảng cách buổi trưa đã càng ngày càng gần.

Trên quảng trường, vô số quyền quý, võ giả, người buôn bán nhỏ mong mỏi cùng trông mong, ồn ào tiếng nghị luận nhao nhao, hội tụ vào một chỗ xông thẳng lên trời.

Ông!

Một tiếng ngột ngạt, nặng nề tiếng oanh minh một nháy mắt

từ thông thiên tháp bên trong lan truyền ra, áp đảo nhao nhao hỗn loạn tiếng nghị luận, vô số người cùng nhau đem ánh mắt bắn ra đến chỗ phát ra thanh âm, ở giữa thông thiên tháp trên thân tháp đột nhiên hiển lộ ra một cái vuông vức lỗ hổng, sau đó một vệt sáng từ đó bắn ra mà ra. Đạo ánh sáng này buộc ở trong hư không trong chớp mắt khuếch trương ra, vậy mà tạo thành một trương hơn mười trượng hình vuông to lớn màn sáng, cứ như vậy lơ lửng tại trên quảng trường vô số biển người trên không.

"Đây là "

"Thủy nguyệt màn sáng! Liên hợp thẩm phán lập tức liền muốn bắt đầu!"

"Tiểu tử thúi, ngậm miệng! Im tiếng!"

Tại thủy nguyệt màn sáng xuất hiện giờ khắc này, mãnh liệt biển người lập tức yên tĩnh trở lại, Thần La Võ Đô trung ương cũng biến thành lặng ngắt như tờ.

Sau một khắc, thủy nguyệt màn sáng có chút sóng gió nổi lên, đãng xuất một vòng một vòng gợn sóng, một mảnh to lớn mà trống trải đại sảnh tại màn sáng bên trên bỗng nhiên hiển hiện, hư không trong đại sảnh, một tôn một tôn hư không ghế đá liên tiếp hiển hiện, mỗi một vị hư không ghế đá phía trên đều ngồi ngay thẳng một vị thần bí, cường đại thân ảnh.

Bao quát Nhạc Bình Sinh chỗ tòa hư không ghế đá ở bên trong, tổng cộng một trăm linh tám cái tham nghị trưởng lão lần đầu cùng nhau hiển lộ tại trước mắt người đời!

Chỉ bất quá tựa hồ là ở vào một loại nào đó cân nhắc, thủy nguyệt màn sáng bên trên mỗi một vị tham nghị trưởng lão đều diện mục mơ hồ, nhìn không rõ ràng.

Tại liên minh những cái này chấp chưởng quyền lực lớn nhất

các đại nhân vật tại thủy nguyệt màn sáng bên trên hiển lộ ra thân hình một khắc này, tuyệt đại bộ phận dân chúng đều ánh mắt rung động, ngơ ngác ngẩng đầu nhìn lên bầu trời bên trong một màn này, lấy thông thiên quảng trường làm trung tâm phương viên một dặm ở trong cơ hồ lặng ngắt như tờ.

Cùng lúc đó, một đạo uy nghiêm, nặng nề thanh âm thông qua thủy nguyệt màn sáng truyền ra, ở chân trời quanh quẩn:

"Truyền, Cơ Sùng Quang, ra tòa tuân theo thẩm!"

Soạt, soạt, soạt

Thiên địa hoàn toàn yên tĩnh bên trong, chỉ có rất nhỏ tiếng bước chân hỗn hợp có xiềng xích lắc lư thanh âm, xuyên thấu qua thủy nguyệt màn sáng truyền ra ngoài, tại mỗi người bên tai quanh quẩn. Một đạo mơ hồ mà hùng tráng thân ảnh, tại một trái một phải hai tên tông sư áp giải dưới, từng bước một từ u ám trong thông đạo đi ra, xuất hiện ở thủy nguyệt màn sáng phía trên.

Trước tham nghị trưởng lão, Thần Mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang, xuất hiện ở trước mắt người đời.

Làm Cơ Sùng Quang thân ảnh hiển hiện tại thủy nguyệt màn sáng bên trên giờ khắc này, lít nha lít nhít trong đám người, một đôi chủ tớ nhìn chòng chọc vào thiên không, đôi mắt chỗ sâu vô số hỏa hoa lấp lóe.

Nguyệt Phi Hồng ngắm nhìn cái kia đạo bộ pháp kiên định mà mơ mơ hồ hồ thân ảnh, trong lòng nhẹ giọng niệm đến:

"Phụ thân "

Tại mặt khác một chỗ đám người lôi cuốn bên trong, Ngư Long Vũ chắp hai tay sau lưng, nhiều hứng thú đánh giá thủy nguyệt màn sáng, mà Ngư Hồng Âm đứng ở bên người của hắn, đồng dạng ngước nhìn màn sáng bên trong bóng người, không biết suy

nghĩ cái gì.

Cùng lúc đó, tại trong khoảng cách không xa nơi nào đó, mấy thân ảnh quần áo phổ thông, đôi mắt bên trong vô số mưu kế cuồn cuộn, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Cơ Sùng Quang thân ảnh.

Cơ Sùng Quang xuất hiện, trong lúc nhất thời dẫn động vài luồng thế lực nhìn trộm, tính toán

Tại Nhạc Bình Sinh cùng hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão ánh mắt dưới, Cơ Sùng Quang nhìn không chớp mắt, hư không cất bước, từng bước từng bước đi tới hư không chính giữa đại sảnh tuân theo thẩm trên đài, sau đó tầm mắt buông xuống, như là lão tăng nhập định đồng dạng không hề bận tâm.

Cho dù là đối diện với hắn, an vị lấy Nhạc Bình Sinh cái này đem hắn đánh rớt bụi bặm không đội trời chung cừu địch, hắn cũng rất giống không nhìn thấy đồng dạng.

Cơ Sùng Quang trên người Trấn Ngục xiềng xích có thể trình độ lớn nhất bên trên ức chế võ giả thể nội Tiên Thiên chi khí, để võ giả mười thành lực lượng không cách nào phát huy ra một thành, nhưng là muốn hư không mà đi đối Cơ Sùng Quang dạng này tu vi thâm hậu đỉnh phong tông sư mà nói vẫn là không khó làm được.

"Buổi trưa đã đến! Cơ Sùng Quang nhìn trộm Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh võ đạo tu hành bí mật một án, chính thức khai thẩm!"

Theo chủ thẩm trưởng lão tuyên cáo, một tiếng to lớn, nặng nề chuông vang bỗng nhiên vang lên, quanh quẩn không ngớt.

Liên hợp thẩm phán, chính thức bắt đầu!

Nhìn chăm chú lên như là lão tăng nhập định đồng dạng Cơ Sùng Quang, chủ thẩm trưởng lão mở miệng nói:

"Cơ Sùng Quang, hiện tại là làm đình trần thuật thời gian, ngươi nhưng có lời muốn nói "

Cơ Sùng Quang tầm mắt buông xuống, cũng không ngẩng đầu lên, thản nhiên nói: "Không có."

Nhìn thấy Cơ Sùng Quang như thế một bộ phó thác cho trời, tựa hồ hoàn toàn từ bỏ tất cả giãy dụa bộ dáng, trong lúc nhất thời ngoại giới lập tức đã dẫn phát một trận xôn xao, mà hiện trường rất nhiều tham nghị trưởng lão tựa hồ không ngạc nhiên chút nào, một tia ba động đều không có.

Cơ Sùng Quang có thể làm được trước đó vị trí bên trên, lòng dạ, năng lực, cổ tay các loại đều là nhân trung chi long, bằng chứng như núi tình huống dưới, niềm kiêu ngạo của hắn cũng không cho phép hắn giống như là lưu manh vô lại đồng dạng giảo biện.

Chủ thẩm trưởng lão cùng mười vị phó thẩm trưởng lão nhìn thoáng qua nhau, nhẹ gật đầu, tiếp tục nói:

"Đã như vậy, hiện tại liền từ liên minh đoàn điều tra đưa ra điều tra kết quả, công kỳ thiên hạ! Cho mời Tống trưởng lão!"

Tiếng nói vừa hết, một bên trên bàn tiệc, một vị tóc xám trắng, khuôn mặt cương nghị lão giả từ hư không ghế đá bên trên đứng dậy, đi tới thẩm phán đài trước mặt, cao giọng nói:

"Chúng ta thăm viếng Thần Mang quân, từ thống soái, cho tới tiểu binh, Thần Mang quân phó quân chủ Huyền Khôi mất tích gần mười ngày, mà lại Thần Mang quân phối cấp chiến tranh di binh, hết thảy mười hai cán Thiết Huyết Già Thiên Đại Kỳ thất lạc bốn cây, đi hướng không rõ, chỉ còn tám cây lưu tại trong quân kho vũ khí! Căn cứ kho vũ khí thủ vệ lời nói, là ngươi ký phát cho phép lệnh, cho phép Huyền Khôi vận dụng Thiết Huyết Già Thiên Đại Kỳ, Cơ Sùng Quang, liên quan tới những cái này, ngươi có gì dị

nghị không "

Cơ Sùng Quang thản nhiên nói: "Không có."

Tống trưởng lão tiếp tục nói:

"Huyền Khôi, Lư Đình, Nghiêm Cảnh Minh, Hàn Viễn Chinh bọn bốn người đều là ngươi Thần Mang quân dưới trướng tông sư, tuân theo ngươi tiết chế. Không có mệnh lệnh của ngươi, bốn người này tuyệt đối không có khả năng tự tiện rời đi trụ sở cộng đồng hành động, điểm này, ngươi có gì dị nghị không "

"Không có."

Tống trưởng lão lại lần nữa nói: "Chúng ta tại Tinh Thần Liệt Túc tông gặp được Lư Đình, Huyền Khôi, Nghiêm Cảnh Minh. Hàn Viễn Chinh đám người thi thể, mà lại Tinh Thần Liệt Túc tông đỉnh núi tồn tại đánh nhau vết tích. Mà chúng ta điều tra, Tinh Thần Liệt Túc tông trưởng lão Chung Thành từng chịu bốn người bọn họ uy hiếp, đồng thời tại tông chủ đại điện bày ra thiết huyết che trời không gian để mà mai phục Nhạc Bình Sinh, bọn hắn sở tố sở vi, đều là tại chủ ý của ngươi phía dưới tiến hành, liên quan tới điểm ấy, ngươi có gì dị nghị không "

"Không có."

Liên tiếp tam vấn tam đáp, Cơ Sùng Quang cả người đều rất giống một cái thanh đồng pho tượng, trong mắt một tia gợn sóng đều không có.

Mà thủy nguyệt màn sáng dưới, ngoại giới phô thiên cái địa biển người cũng rốt cuộc hiểu rõ chuyện này tiền căn hậu quả, nghị luận thanh âm nhao nhao mà lên, bộc phát ra một mảnh ong ong thanh âm.

"Nguyên lai là dạng này!"

"Cái này Cơ Sùng Quang, đầu óc của hắn hỏng a thế mà phái người đi như thế một vị hung nhân hang ổ khuấy gió nổi mưa "

"Ai biết được! Tinh Thần Liệt Túc tông là cái gì giống như không phải cái gì đỉnh tiêm hàng hiệu, chưa từng có nghe nói qua a!"

"Đúng vậy a, ta cũng chưa từng có nghe nói qua, Cơ Sùng Quang có phải hay không cũng là bởi vì điểm này mới cắm "

Trong đám người, Nguyệt Phi Hồng sắc mặt lạnh lùng, mà nàng bên cạnh tâm phúc người hầu mặt mũi tràn đầy lo lắng nói: "Nguyệt đại nhân, Cơ đại nhân vì cái gì không có chút nào giải thích "

Rất hiển nhiên, giống như là Cơ Sùng Quang dạng này toàn bộ thừa nhận, thẩm phán kết quả sẽ chỉ hướng về xấu nhất phương hướng phát triển.

Nghe được tâm phúc người hầu, Nguyệt Phi Hồng chậm rãi lắc đầu, trong nội tâm nàng vô cùng rõ ràng, chuyện này bằng chứng như núi, Nhạc Bình Sinh lúc ấy lựa chọn nổi lên thời cơ quá mức xảo diệu, căn bản không có bất luận cái gì để cho người ta giải thích chỗ trống.

Một bên khác, rộn rộn ràng ràng trong đám người, Ngư Long Vũ nhíu mày, không khỏi bật cười nói:

"Cái này Cơ Sùng Quang ngược lại là có ý tứ, nhìn hắn đã nhận mệnh, ngay cả một điểm phản kháng cùng nếm thử đều không có ý định làm "

Ngư Hồng Âm thì là ánh mắt nhìn chằm chằm thủy nguyệt màn sáng bên trên phía bên phải thủ tọa bên trên Nhạc Bình Sinh, thản nhiên nói: "Cơ Sùng Quang tốt xấu cũng đã từng là quân phiệt nhất hệ cự đầu một trong, dù là thất bại thảm hại cũng muốn giữ

lại khí độ, giống đầu đường lưu manh vô lại như thế giảo biện chống chế chẳng phải là để người trong thiên hạ làm trò hề cho thiên hạ "

"Muội muội lời nói rất đúng, bất quá "

Ngư Long Vũ mỉm cười, bàn tay nhẹ nhàng xoa lên Ngư Hồng Âm vòng eo, cúi người tới gần Ngư Hồng Âm tinh xảo bên tai, nói khẽ:

"Thân ái muội muội, ngươi suy nghĩ cái gì "

Ngư Hồng Âm trong mắt lóe lên một tia sợ hãi cùng chán ghét, đột nhiên đâm vào người chung quanh trên thân, lúc này mới tránh thoát ra.

Ngư Long Vũ mỉm cười, chỉ là trong mắt lóe lên một tia nguy hiểm quang mang.

Thẩm phán trong đại sảnh, nhìn thấy Cơ Sùng Quang này tấm không chút nào giải thích bộ dáng, Tống trưởng lão im lặng một lát, xoay người lại hướng về trên đài cao hết thảy mười một vị thẩm trưởng lão nói:

"Chư vị toà án thẩm vấn trưởng lão, điều tra kết quả đã công kỳ hoàn tất."

"Mời Tống trưởng lão liền tòa." Chủ thẩm trưởng lão nhìn về phía bình tĩnh mà đứng Cơ Sùng Quang:

"Cơ Sùng Quang, đây là một lần cuối cùng hỏi thăm, Tống trưởng lão làm điều tra phân trần là thật hay không ngươi đối với liên minh điều tra kết quả là có phải có dị nghị "

Cơ Sùng Quang vẫn như cũ là cũng không ngẩng đầu lên: "Không có dị nghị."

"Tốt!"

Một tiếng kéo dài chuông vang vang lên, chủ thẩm trưởng lão trong miệng quát như sấm mùa xuân:

"Cơ Sùng Quang, ngươi thân là liên minh tham nghị trưởng lão, nhìn trộm người khác võ đạo bí mật, cố tình vi phạm, xúc phạm liên minh lệnh cấm, chứng cứ vô cùng xác thực, ngươi có lời gì nói "

"Được làm vua thua làm giặc, đây là vạn cổ không đổi chân lý."

Cơ Sùng Quang lúc này rốt cục ngẩng đầu lên, hờ hững quét Nhạc Bình Sinh một chút:

"Ta Cơ Sùng Quang, không lời nào để nói!"

Hô!

Trong lúc nhất thời, chủ thẩm trưởng lão tính cả lấy còn lại mười vị phó thẩm trưởng lão lập tức đứng dậy tuyên cáo nói:

"Nguyên tham nghị trưởng lão, Thần Mang quân quân chủ Cơ Sùng Quang, nhìn trộm người khác võ đạo bí mật, xúc phạm liên minh lệnh cấm, chứng cứ vô cùng xác thực! Nhưng là niệm ngày xưa công lao, căn cứ liên minh luật pháp, phán xử Cơ Sùng Quang giam cầm trăm năm, hiện tại, mời chư vị trưởng lão tiến hành biểu quyết!"

Giam cầm trăm năm!

Liên minh cái gọi là giam cầm, muốn một mực đeo Trấn Ngục xiềng xích, áp chế tu vi, mà không phải thảnh thơi thảnh thơi để tu luyện.

Bất quá Cơ Sùng Quang thân là quân phiệt cự đầu, cái tội danh này đương nhiên không cách nào đem đẩy vào chỗ chết, giam cầm

một trăm năm đã đầy đủ cân nhắc đến Nhạc Bình Sinh phản ứng, là mấy phương cân bằng sau kết quả xử lý.

"Tán thành!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Hùng vĩ thanh âm quanh quẩn.

Mười vị ba mươi vị năm mươi vị trong lúc nhất thời, hư không ghế đá phía trên chư vị tham nghị trưởng lão nhao nhao nhấc tay.

Đại thế không thể ngăn cản, thẳng đến vượt qua một nửa tham nghị trưởng lão đều giơ lên cánh tay phải, quân phiệt nhất hệ rất nhiều tham nghị trưởng lão liếc nhau, cuối cùng chậm rãi giơ tay lên cánh tay.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 455: Kết Thúc

Chương 455: Kết thúc

"Cơ Sùng Quang tội danh thành lập, chính thức phán quyết giam cầm bị tù một trăm năm! Một tháng bên trong chấp hành! Hôm nay công thẩm đến đây là kết thúc!"

Theo thanh âm uy nghiêm truyền ra, trung ương trên quảng trường, người đông nghìn nghịt, lại quỷ dị yên tĩnh vô cùng, vô số người không dám thở mạnh, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm thủy nguyệt màn sáng.

Giam cầm một trăm năm!

Trong đám người, Nguyệt Phi Hồng trong nháy mắt này cũng không còn cách nào kiềm chế chủ nội tâm hận ý tức giận, trên thân tiết lộ ra một tia tàn khốc sát khí lạnh như băng, không có chút nào lý do để nàng quanh thân mấy chục hơn trăm người cùng nhau rùng mình một cái, cả người như rơi vào hầm băng.

Những người này ở đây trong lúc nhất thời ở giữa cảm giác được bên cạnh mình tựa hồ ẩn núp một đầu kinh khủng yêu thú, một nháy mắt kinh hồn táng đảm. Nhưng mà thanh thiên bạch nhật phía dưới bọn hắn vừa đi vừa về liếc nhìn, cuối cùng quy kết làm ảo giác của mình.

Nguyệt Phi Hồng tâm phúc người hầu lo lắng quét mắt đám người chung quanh một chút, thấp giọng truyền âm nói:

"Đại nhân, ngươi. . ."

"Ta không có chuyện."

Nguyệt Phi Hồng trong mắt lãnh quang nở rộ, như nôn vụn băng nói:

"Không cần lại lưu tại cái này, chúng ta đi!"

Dứt lời, phảng phất có một cỗ vô hình lực lượng tuôn ra, ngăn cản tại Nguyệt Phi Hồng dòng người trước mặt bị tự động tách ra, hai chủ tớ người hướng về ngoài vòng tròn đi đến.

. . .

Một bên khác, trong đám người Ngư Long Vũ ánh mắt bên trong hiển lộ ra một tia không hiểu hào quang, nhẹ giọng nỉ non nói:

"Cơ Sùng Quang mặc dù triệt để đổ, thế nhưng là chỉ là dạng này còn chưa đủ a."

Trong đầu hắn vô số suy nghĩ va chạm, mỉm cười nhìn về phía Ngư Hồng Âm:

"Thân ái muội muội, ngươi nói hiện tại chúng ta phải làm gì đâu "

Ngư Hồng Âm lạnh lùng truyền âm nói: "Chờ! Ngũ ngục một phương một mực tại lập mưu chuyện kia, Cơ Sùng Quang đối với bọn hắn tới nói chính là một cái đột phá khẩu, bọn hắn nên sẽ tìm cách nghĩ cách tiếp xúc một chút, nghĩ cách cứu viện Cơ Sùng Quang, chúng ta bây giờ không thể hành động thiếu suy nghĩ, yên lặng nhìn tình thế biến hóa liền tốt, Quang Vương đại nhân tại chúng ta xuất phát trước không phải đều đã có chỗ bàn giao sao "

"Ha ha ha, muội muội, biết vì cái gì chúng ta cùng nhau lớn

lên, thiên phú giống nhau, nhưng đã đến hiện tại ngươi bất luận tu vi vẫn là tuân theo Quang Vương đại nhân cùng điện hạ coi trọng trình độ cũng không bằng ta a "

Ngư Long Vũ không thèm để ý chút nào Ngư Hồng Âm băng lãnh tới cực điểm gương mặt:

"Đó chính là vì hạ giả muốn vì điện hạ cân nhắc càng nhiều, bắt lấy bất luận cái gì có khả năng cơ hội, mà không phải đại nhân phân phó cái gì chỉ làm cái gì!"

. . .

Ồn ào náo động sôi trào biển người bên trong, tại một cái khác không đáng chú ý nơi hẻo lánh, bốn đạo nhân ảnh miệng khẽ nhúc nhích, âm tuyến truyền lại:

"Thông tri tôn chủ đại nhân, hết thảy đều tại đại nhân trong dự liệu , ấn kế hoạch tiến hành!"

. . .

Thẩm phán kết thúc.

Thủy nguyệt màn sáng bỗng nhiên tiêu tán, trên mặt đất người đông nghìn nghịt ngây người nửa ngày, mới ánh mắt rung động, tựa như rốt cục hồi phục thần trí.

Làm cơ hồ toàn phiếu thông qua phía dưới, cầm tù Cơ Sùng Quang một trăm năm phán quyết chính thức thông qua, đồng thời ngày quy định một tháng muốn Cơ Sùng Quang đem quyền hành hòa bình giao tiếp quá độ.

Cho dù ai cũng biết Cơ Sùng Quang đã triệt để xong.

Trên thực tế nếu như không phải Nhạc Bình Sinh ra sân thời cơ quá mức xảo diệu, lại thêm Cơ Sùng Quang lúc ấy ngay tại

thông thiên tháp bên trong, còn có Bạch Lộc Võ Tôn vô hình chấn nhiếp, Cơ Sùng Quang chưa chắc sẽ tuỳ tiện đi vào khuôn khổ.

Trên tay hắn vượt qua mười vạn người thần mang tập đoàn quân là Bắc Hoang cường đại nhất tập đoàn quân một trong, nếu như cầm vũ khí nổi dậy hay là đầu nhập vào tân triều, dù là nương tựa theo trong đó tinh nhuệ tử trung, đều sẽ đối Võ Đạo Liên Minh tạo thành tổn thất trọng đại.

Bất quá bây giờ cơ hồ không có cái gì đổ máu chiến tranh, một cái quân phiệt cự đầu cứ như vậy ngã xuống.

Cơ Sùng Quang chấp chưởng thần mang tập đoàn quân gần trăm năm, vây cánh dày đặc, phần lớn cốt cán tướng lĩnh đều là từ Cơ Sùng Quang một tay đề bạt, là tâm phúc tử trung, võ đạo cao thủ đông đảo, nếu như ngay cả rễ rút lên sẽ làm Thần Mang quân nguyên khí đại thương, mà lại động tĩnh quá lớn, cùng liên minh lợi ích bất hợp lý.

Từ Cơ Sùng Quang ra mặt hòa bình quá độ, chầm chậm mưu toan, đây chính là lựa chọn tốt nhất.

Bất quá có thể suy ra, không được bao lâu, thần mang tập đoàn quân từ trên xuống dưới tất nhiên sẽ nghênh đón một phen triệt để thanh tẩy.

Thẩm phán trên đài, chủ thẩm trưởng lão xoay đầu lại nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Nhạc tông chủ, không biết ngươi đối dạng này thẩm phán kết quả nhưng có cái gì dị nghị "

Tại chủ thẩm trưởng lão đặt câu hỏi đồng thời, trong lúc nhất thời tất cả tham nghị trưởng lão đều đồng loạt đem ánh mắt chuyển dời đến Nhạc Bình Sinh trên thân, mỗi một cái đều ánh mắt phức tạp.

Nhạc Bình Sinh tại trong liên minh mặc dù không có bất kỳ chức vị, nhưng là chỉ bằng mượn hắn tại thiên hạ người trước mặt ngăn cơn sóng dữ điểm này, liền có được cực kì thân phận đặc thù. Lại thêm Bạch Lộc Võ Tôn hiện thân cùng ưu ái, khiến cho bọn hắn những cái này tham nghị trưởng lão cũng không thể không coi trọng Nhạc Bình Sinh thái độ.

Bất quá thẩm phán đã hết thảy đều kết thúc, cái này âm thanh hỏi thăm càng nhiều chỉ là một loại tỏ thái độ, cũng không phải là thật tại hỏi thăm Nhạc Bình Sinh ý kiến.

Dù sao liên minh nghị viện là thiên hạ đỉnh tiêm võ đạo thế lực liên hợp, tự có chuẩn mực chỗ, không có khả năng vẻn vẹn bởi vì một cái đệ nhất tông sư cao thủ liền mặc cho làm bậy. Như thế gióng trống khua chiêng công khai thẩm phán Cơ Sùng Quang đem giam cầm trăm năm, đã coi như là trình độ lớn nhất bên trên chiếu cố đến Nhạc Bình Sinh cảm thụ.

Nếu không đổi lại khác thụ hại phương, ra dạng này sự tình Cơ Sùng Quang nhiều nhất nhận một phen trách cứ, nhượng lại một chút lợi ích liền sẽ bình an vô sự, mà sẽ không giống như bây giờ trực tiếp bị đánh rơi vực sâu.

Nhạc Bình Sinh quét thân mang Trấn Ngục xiềng xích, tầm mắt buông xuống Cơ Sùng Quang một chút:

"Đem giam cầm trăm năm, ta không có dị nghị."

Cơ Sùng Quang người này, hắn hiện tại như muốn giết chết căn bản phí không là cái gì công phu, bất quá nơi này là liên minh địa bàn, mà lại có Luyện Thần tôn giả trong bóng tối trấn thủ, lại thêm cái này thẩm phán kết quả coi như được là công chính, hắn cũng không có cái gì dị nghị.

Mà lại đừng nói là trăm năm, cho dù là một năm về sau hắn cũng có thể phóng ra một bước kia tiến giai Luyện Thần, thực lực

lại lần nữa xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, Cơ Sùng Quang ở trước mặt của hắn cũng chính là một cái đại hào con kiến, tùy thời đều có thể đè chết.

Mà Cơ Sùng Quang tâm phúc tử trung nếu như thành thành thật thật còn tốt, muốn vì Cơ Sùng Quang báo thù rửa hận, vừa vặn hắn hiện tại gấp thiếu đại lượng linh năng làm dự trữ.

Nhạc Bình Sinh hời hợt tiếng nói bay vào lỗ tai, Cơ Sùng Quang mặt không biểu tình, ánh mắt bên trong có không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị, thật sâu nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, cuối cùng không nói một lời tại một đội tông sư áp giải hạ rời đi thẩm phán đại sảnh.

Nhạc Bình Sinh đối với cái này không phản ứng chút nào.

Chủ thẩm trưởng lão cao giọng nói: "Chư vị, tan họp!"

Một tiếng kéo dài hạo đãng chuông vang âm thanh lại lần nữa vang lên, mang ý nghĩa lần này công khai thẩm phán thực sự kết thúc. Ở đây tất cả tham nghị trưởng lão nhao nhao đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

Ngoại trừ quân thống nhất phương tham nghị trưởng lão bên ngoài, mỗi một vị tham nghị trưởng lão trước lúc rời đi đều hướng Nhạc Bình Sinh gật đầu thăm hỏi qua đi, mới hướng về chỗ lối đi bước đi.

Đây chính là thiên hạ đệ nhất tông sư vô hình uy hiếp, dù là không có bất kỳ cái gì nội tình cùng căn cơ, khiến cái này đứng ở quyền lực kim tự tháp đỉnh tiêm tham nghị các trưởng lão cũng vô pháp coi nhẹ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 456: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Một)

Chương 456: Tất cả mọi người vây công! (một)

"Nhạc tông chủ, chúc mừng ngươi."

Đợi đến toàn bộ thẩm phán trong đại sảnh tất cả tham nghị trưởng lão rời đi thời khắc, Đoan Mộc Hồng từ hư không ghế đá bên trên đi tới, cười nói:

"Lưới trời tuy thưa, Cơ Sùng Quang cả gan làm loạn, vẫn là chạy không thoát vốn có chế tài."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười:

"Đoan Mộc gia chủ, ta ngược lại hi vọng liên minh không để ý tới chuyện này, để ta tự mình tới giải quyết."

Để chính ngươi giải quyết

Đoan Mộc Hồng không khỏi lắc đầu bật cười:

"Nhạc tông chủ, nói đùa. Để ngươi xuất thủ Cơ Sùng Quang nơi nào còn có mệnh tại, liên minh trên thực tế cũng coi như được là cứu được hắn một mạng, chỉ tiếc hắn chưa chắc sẽ cảm kích."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến.

"Không nói những thứ này. Nhạc tông chủ, Đoan Mộc Hòa Vũ đã trở về trong tộc, ngay tại an bài các loại hạng mục công việc,

rất nhanh Tinh Thần Liệt Túc tông liền có thể chuẩn bị di chuyển, bất quá ta còn muốn hỏi, ngươi có hay không tiến vào liên minh dự định "

Đoan Mộc Hồng trầm ngâm một chút, nói ra:

"Chính vào liên minh nhiệm kỳ mới thời khắc, Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội tổ chức sắp thành, nếu như ngươi trong môn có kiệt xuất đệ tử, này lại là một cái cơ hội rất tốt, ngươi có thể suy tính một chút."

Chỉ cần trong tông môn có thể bồi dưỡng được một vị Cốt Linh ba mươi võ đạo gia, tại Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội bên trong giết ra khỏi trùng vây, đạt tới trước một trăm lẻ tám vị danh từ, lại thêm Nhạc Bình Sinh khí đạo tông sư đệ nhất nhân ẩn hình uy thế, cùng giới tông phái một phương trợ lực, muốn đi vào liên minh nghị viện không phải một việc khó khăn.

Liên minh nhiệm kỳ mới

Nhạc Bình Sinh lắc đầu:

"Chí hướng của ta cũng không ở đây, không có quyết định này. Bên này sự tình đã chấm dứt, ta hôm nay liền sẽ trở về tông môn. Đợi đến Tinh Thần Liệt Túc tông di chuyển hoàn tất, ta liền sẽ từ nhiệm Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ một vị."

Đoan Mộc Hồng đề nghị này đối với hắn mà nói không có bất kỳ cái gì chỗ tốt. Gia nhập liên minh liền sẽ đánh mất phần lớn tự do, làm việc lo lắng quá nhiều, tương đương với chính mình cho mình mặc lên gông xiềng, đối với hắn đến tiếp sau việc cần phải làm trăm hại mà không một lợi.

Cái gọi là chấp chưởng Bắc Hoang quyền lực, ở trong mắt Nhạc Bình Sinh không đáng một đồng.

"Hôm nay liền đi ."

Đoan Mộc Hồng bỗng nhiên lấy làm kinh hãi:

"Nhạc tông chủ, hiện tại tình huống ngoại giới ngươi chỉ sợ cũng hiểu rõ một hai, mà lại tân triều lần này ăn thiệt thòi lớn như thế, chỉ sợ chưa chắc sẽ từ bỏ ý đồ. Bọn hắn tại Bắc Hoang không biết sắp xếp bao nhiêu cái đinh, chỉ sợ ngươi vừa mới rời đi Thần La Võ Đô bọn hắn ngay lập tức sẽ biết được."

Không nói tân triều phương diện khả năng xuất hiện trả thù, chính là chí tôn võ đạo lời đồn đại xôn xao, tại người hữu tâm trợ giúp phía dưới không biết hấp dẫn hoặc nhiều hoặc ít người hữu tâm ánh mắt cùng chú ý, hiện tại có thể nói là mạch nước ngầm nhất là mãnh liệt thời khắc.

Nhạc Bình Sinh cười cười:

"Đoan Mộc trưởng lão, đa tạ hảo ý. Như lời ngươi nói tình huống ta đều rất rõ ràng, nhưng là ta làm sao có thể bởi vì một chút đạo chích mà làm rùa đen rút đầu ta hiện tại liền chuẩn bị trở về."

Đoan Mộc Hồng lập tức trầm ngâm không nói.

Nhạc Bình Sinh vũ lực cao tuyệt, tại thiên hạ người trước mặt một đao chém giết Đế Trọng Sinh, càng là ẩn ẩn có thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư tung hoành bễ nghễ uy phong khí độ, hoàn toàn chính xác không có khả năng bởi vì một chút tiềm ẩn cái gọi là uy hiếp liền co đầu rút cổ không ngoài.

Hắn ngẩng đầu lên:

"Nhạc tông chủ, đã như vậy, ta cũng không khuyên ngươi nữa, ta hiện tại liền người vì ngươi an bài ta phi hành tọa giá làm thay đi bộ."

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, tiếu dung ý nghĩa không rõ:

"Không cần, Đoan Mộc trưởng lão, liền làm phiền ngươi vì ta an bài một cỗ ra khỏi thành xe ngựa liền tốt."

Đoan Mộc Hồng hơi sững sờ, không rõ Nhạc Bình Sinh vì sao cự tuyệt hảo ý của mình, ngược lại tựa hồ phá lệ gióng trống khua chiêng

Hắn không có hỏi nhiều, nhẹ gật đầu: "Giống như Nhạc tông chủ mong muốn."

Hai người tại trong lúc nói chuyện với nhau đi ra thông thiên tháp, trên quảng trường dòng người đã tán đi, tại Đoan Mộc Hồng phân phó sau một lát, một cỗ lộng lẫy xe ngựa đã dừng lại tại thông thiên tháp để tọa lối ra trước đó, một cái hình dạng thật thà xa phu đi qua thi lễ sau an tĩnh chờ.

"Nhạc tông chủ, ta biết được ngươi võ đạo kinh người, nhưng là ngươi phải cẩn thận."

Tại Nhạc Bình Sinh leo lên xe ngựa trước đó, Đoan Mộc Hồng đứng ở cửa thông đạo, thở dài nói:

"Ngươi đi ra Thần La Võ Đô về sau, sợ rằng sẽ gặp được rất nhiều phiền phức, ngươi..."

"Không sao. Ta cũng rất muốn biết, còn có người nào lá gan lớn như vậy "

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói:

"Đoan Mộc trưởng lão, đa tạ đưa tiễn, ngươi ta sau này còn gặp lại!"

Đoan Mộc Hồng gật gật đầu, không còn thuyết phục, thét dài nói:

"Sau này còn gặp lại!"

Bánh xe nhấp nhô, nghiền nát hạt bụi nhỏ. Chiếc xe ngựa này chở Nhạc Bình Sinh, chậm rãi hướng về ngoài thành bước đi.

= =

Cơ hồ ngay tại Đoan Mộc Hồng vì Nhạc Bình Sinh an bài khung xe hướng về Thần La Võ Đô chỗ cửa thành chạy tới đồng thời, vô số nhãn tuyến nghe tin lập tức hành động.

Bên đường phố, mấy đạo không chút nào thu hút bóng người không để lại dấu vết nhìn chăm chú lên từ thông thiên tháp phương hướng đi tới khung xe, thấp giọng quát nói:

"Lập tức thông tri thủ lĩnh đại nhân, mục tiêu chuẩn bị rời đi!"

...

Trên đường phố, dòng người rộn ràng, một cái bên đường tiểu phiến ngay tại ra sức hét lớn, đột nhiên tựa hồ nhận lấy tín hiệu gì, ánh mắt hơi đổi, đẩy từ bản thân xe hàng, bảy lần quặt tám lần rẽ tiến vào một đầu bí ẩn trong đường tắt:

"Thông tri hai vị đại nhân, Nhạc Bình Sinh chuẩn bị ra khỏi thành!"

...

Gian nào đó cổ kính trong lầu các, sương mù lượn lờ, một lão giả yên tĩnh ngồi xếp bằng.

Chưởng quỹ đột nhiên bước nhanh đến, nhanh chóng nói ra:

"Vô Gian đại nhân, Nhạc Bình Sinh cưỡi xe ngựa, chuẩn bị rời đi Thần La Võ Đô!"

Vô Gian mở bừng mắt ra, không thấy hắn như thế nào động tác, hắn chỗ không gian hơi rung nhẹ vặn vẹo ở giữa, thân ảnh của hắn hư không tiêu thất không thấy.

...

Giờ phút này trên quảng trường tụ tập dòng người đã nhao nhao về đến nhà, đều đang bàn luận.

Nguyệt Phi Hồng mặt như hàn băng, tâm phúc người hầu theo sát phía sau không dám nói lời nào, hai người đã về tới chỗ ở.

Sưu!

Lúc này, một đạo như thiểm điện cái bóng ghé qua tiến đến, rơi vào trên bàn sách, vừa mới trở lại phủ đệ Nguyệt Phi Hồng biến sắc, một tay lấy cái này chim ruồi thu hút trong tay, gỡ xuống tờ giấy, một chút liếc nhìn, trên mặt lập tức lộ ra một cái vui sướng mà băng lãnh mỉm cười:

"Trò hay liền muốn lên diễn, chúng ta đi!"

...

Cùng lúc đó, gian nào đó quán rượu trong sương phòng, Ngư Long Vũ dựa vào lan can mà đứng ở trên cao nhìn xuống thưởng thức phong cảnh, trong ngực ngọc bài lại nhẹ nhàng chấn động.

Ân

Ngư Long Vũ lấy ra liếc mắt qua về sau, ánh mắt ba động, lập tức cười một tiếng dài:

"Thân ái muội muội, nhìn Nhạc Bình Sinh rất tự tin bất quá thú vị như vậy sự tình sao có thể thiếu đi hai người chúng ta "

Ngư Hồng Âm bỗng nhiên đem ánh mắt chuyển qua Ngư Long Vũ ngọc trong tay bài bên trên, có chút ngoài ý muốn:

"Hắn thế mà không có chút nào lo lắng, hiện tại liền muốn rời khỏi "

"Thiện nước người chìm."

Ngư Long Vũ cười ha ha:

"Chí tôn võ đạo... Nói không chừng là thật đâu "

Ngư Hồng Âm ánh mắt sáng rực, quay đầu nhìn về phía Thần La Võ Đô chủ thành cửa phương hướng.

...

Ngay tại Nhạc Bình Sinh bọn người leo lên xe ngựa hướng về cửa thành bước đi một khắc này, vô số mật thám nhao nhao bắt đầu truyền lại tình báo, rất nhiều tham nghị trưởng lão, âm thầm theo dõi thế lực, tán tu, người hữu tâm đều trong cùng một lúc biết được tình báo.

Một mực ấp ủ mãnh liệt mạch nước ngầm đã đến bộc phát biên giới, bão tố sắp đến.

"Thiện nước người chìm."

Ngư Long Vũ cười ha ha:

"Chí tôn võ đạo... Nói không chừng là thật đâu "

Ngư Hồng Âm ánh mắt sáng rực, quay đầu nhìn về phía Thần La Võ Đô chủ thành cửa phương hướng.

...

Ngay tại Nhạc Bình Sinh bọn người leo lên xe ngựa hướng về cửa thành bước đi một khắc này, vô số mật thám nhao nhao bắt đầu truyền lại tình báo, rất nhiều tham nghị trưởng lão, âm thầm theo dõi thế lực, tán tu, người hữu tâm đều trong cùng một lúc biết được tình báo.

Một mực ấp ủ mãnh liệt mạch nước ngầm đã đến bộc phát

biên giới, bão tố sắp đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 457: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Hai)

Chương 457: Tất cả mọi người vây công! (hai)

Xa phu nhẹ giọng hét lớn, xe ngựa không nhanh không chậm chạy động lên. Trên đường phố rộng rãi, những người đi đường nhận ra chiếc này lộng lẫy xe ngựa xuất từ nơi nào, nhao nhao né tránh.

Trên đường đi vô số hiếu kì, kính sợ, nhìn trộm cùng ánh mắt không có hảo ý từ toa xe phía trên thay nhau hiện lên.

Trong xe bình ổn phi thường, không có một tơ một hào lắc lư, Nhạc Bình Sinh như là lão tăng nhập định, đối với ngoại giới hết thảy không phát giác gì.

Bánh xe nhấp nhô ở giữa, cũng không biết qua bao lâu, chiếc xe ngựa này đã trải qua ngựa xe như nước, lái ra khỏi ngoài thành.

"Liền đến nơi này đi."

Trong xe, Nhạc Bình Sinh thanh âm bay ra.

Ô ——!

Xa phu vội vàng nắm chặt dây cương, xe ngựa tại bên đường lớn chậm rãi dừng lại, cửa thành vô số dòng người cùng hành thương đội xe ném lấy ánh mắt tò mò, Nhạc Bình Sinh đi xuống lập tức xe, quét mắt bốn phía.

Cách đó không xa, hắn cùng Đế Trọng Sinh trận chiến kia chỗ chém ra vết đao vực sâu đã bị triệt để lấp đầy, nên là có tông sư cao thủ hiệp trợ, vận chuyển đất đá, mới có thể trong thời gian ngắn như vậy đem hình dạng mặt đất khôi phục nguyên dạng.

Xa phu khom người sợ hãi nói: "Đại nhân, ngươi. . ."

"Ngươi trở về đi."

Nhạc Bình Sinh quay người cất bước, giẫm đạp hư không, chớp mắt rời xa, để lại một câu nói bay vào phu xe lỗ tai:

"Thay ta cám ơn Đoan Mộc trưởng lão."

Cơ hồ ngay tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh hướng về Thanh Châu phương hướng chớp mắt đi xa, hóa thành chân trời một điểm đen thời điểm, Thần La Võ Đô ngoài thành vài dặm bên trong, từng đạo trường hồng phóng lên tận trời, hướng về dần dần bóng lưng biến mất đuổi sát mà đi.

Từng đạo bóng người cách xa nhau không xa, lẫn nhau ở giữa cũng không trò chuyện, liên tiếp mười mấy vệt cầu vồng thăng thiên mà lên, cách xa vài dặm, xuyết tại phía trước mơ hồ có thể thấy được điểm đen về sau.

Những cái này ngự không mà đi tông sư bên trong, có không ít đều là từ một ít tham nghị trưởng lão cắt cử mà đến, tùy thời chú ý tiếp xuống điểm khác lạ. Mặt khác một chút thì là giấu trong lòng tâm tư khác.

Thần La Võ Đô trong khoảng thời gian này ám lưu hung dũng, chí tôn võ đạo nghe đồn xôn xao, huyên náo mọi người đều biết, chỉ sợ không có người không hiếu kỳ truyền ngôn chân thực lần.

Rất nhanh, bọn hắn liền sẽ nghiệm chứng đầu này nghe đồn chân thực tính.

. . . .

Cuồng phong phần phật, Nhạc Bình Sinh từ Thần La Võ Đô ra khỏi thành về sau liên tiếp hư không cất bước, không nhanh không chậm, không nhanh không chậm hướng về Tinh Thần Liệt Túc tông phương hướng bước đi.

Hắn sở dĩ cố ý cưỡi xe ngựa, thoải mái nhàn nhã chậm rãi chạy tới cửa thành, chính là muốn cho một ít người đầy đủ thời gian chuẩn bị. Hắn cũng muốn nhìn một chút, đến cùng có nào ngưu quỷ xà thần sẽ tự mình đụng tới.

Lần này Thần La Võ Đô chuyến đi, không hề nghi ngờ để hắn triệt để bại lộ tại dưới ánh mặt trời. Chỉ bất quá tựa hồ là bởi vì người hữu tâm ở sau lưng trợ giúp duyên cớ, đủ loại lời đồn đại xuất hiện sai lầm, biến thành hắn là bởi vì người mang lấy chí tôn võ đạo, mới tại tu luyện tiến độ bên trên có dạng này không thể tưởng tượng nổi tiến cảnh, đồng thời cũng đã dẫn phát Bắc Hoang vô số võ giả ngấp nghé.

Mà lại bởi vì Đế Trọng Sinh chết đi, tân triều phương diện đồng dạng sẽ không nén giận, chỉ sợ ngay tại chuẩn bị trả thù.

Hiện tại duy nhất có thể làm cho Nhạc Bình Sinh tâm sinh cảnh giác, ngoại trừ Luyện Thần tôn giả bên ngoài chính là tân triều đủ loại không biết thủ đoạn.

Luyện Thần phía dưới hắn cơ hồ đã không có đối thủ, nhưng là Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả sẽ không tùy tiện hiện thân, mà tân triều phương diện Diễn Võ Cơ Quan mạnh nhất Thần Ma võ giả Đế Trọng Sinh đã chết bởi tay hắn, cho đến trước mắt đã biết thủ đoạn mạnh nhất Diệt Tuyệt Tân Tinh chính là trong lòng của hắn duy nhất kiêng kị.

Bất quá Diệt Tuyệt Tân Tinh động tĩnh quá lớn, một khi vận dụng thì tương đương với tân triều hướng về Bắc Hoang toàn diện

phát động quyết chiến, theo Nhạc Bình Sinh vì đối phó chính mình hiển nhiên còn không có khả năng vận dụng loại này đại sát khí.

Duy nhất cần phòng bị chính là còn lại không biết thủ đoạn, như là tự sát thức tập kích, cự ly xa ám sát, đánh lén vân vân.

Các loại suy nghĩ liên tiếp hiện lên, không đến một khắc đồng hồ thời gian, dù là không có thi triển toàn lực, Nhạc Bình Sinh tại thoải mái nhàn nhã tình huống dưới cũng rời đi Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm, đạt tới một chỗ sơn cốc hồ nước trên không.

Nơi này sơn thanh thủy tú, một mảng lớn hồ nước giống như màu xanh thẳm mặt kính, phản chiếu ra trên bầu trời mây trôi.

Ân

Đúng lúc này, đủ loại suy nghĩ tung bay bên trong Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngưng tụ, chân trời cách đó không xa, bỗng nhiên từ dưới lên trên dâng lên một mảng lớn lít nha lít nhít bóng đen, lấy một loại cùng hung cực ác trạng thái, hướng về hắn chỗ mảnh không gian này gấp nhào mà đến!

Li! Li! Li!

Lấy Nhạc Bình Sinh thị lực, sau đó một khắc liền rõ ràng trông thấy, cái này lít nha lít nhít bóng đen, từng bước từng bước đều là từ từng cái hình dáng tướng mạo quỷ dị, hung ác, hắc vụ quấn con dơi tạo thành! Huyết sắc đôi mắt nhỏ lấp lóe, cánh kích động, răng nanh dữ tợn, bộc lộ bộ mặt hung ác, liếc nhìn lại tựa hồ có hàng ngàn hàng vạn con nhiều, phát ra tiếng rít thê lương thanh âm, như là một cỗ trong địa ngục quét mà ra âm phong, hướng về hắn tuôn ra mà đến!

"Rốt cuộc đã đến a "

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, không nói nhảm, thân hình bạo cướp ở trong một đao rút ra!

Coong!

Sắt thép va chạm thanh âm trong nháy mắt áp đảo những cái này quỷ dị đen nhánh con dơi phát ra rít lên, một đạo hoàng liệt bá đạo đao khí đổ xuống mà ra, vượt ngang mấy chục trượng, một đao quét ngang!

Xuy xuy xuy ——!

Như là nóng rực nham tương tưới lên trên mặt tuyết, tinh quang đao khí chém ngang mà ra quỹ tích phía trên, tất cả đen nhánh con dơi hết thảy vỡ vụn, lại không phải trong tưởng tượng thi khối, mà là hóa thành từng sợi hắc vụ.

Lệ ——!

Còn lại hơn trăm con đen nhánh con dơi hú lên quái dị, đột nhiên phân tán ra đến, xoay quanh bay múa, phân bố tại Nhạc Bình Sinh quanh thân trăm trượng không gian, hung hãn không sợ chết bốn phương tám hướng hướng về Nhạc Bình Sinh đánh giết mà đến!

. . .

"Có người động thủ!"

Cơ hồ trong cùng một lúc, bên ngoài mấy dặm, phát giác phía trước biến hóa mười mấy tên tông sư sắc mặt cũng bỗng nhiên biến đổi, từ trong ngực móc ra dòm kính, đưa mắt mà trông:

"Hắc con dơi. . . Đây chẳng lẽ là. . . ! "

"Không sai, U Thần Liệt Ảnh đại pháp! Chính là ảnh ma tử!"

Một cái dung nhan già nua liên minh tông sư tại dòm trong kính tựa hồ là nhận ra cái gì, nghiêm nghị nói:

"Nghĩ không ra liên minh truy nã hắn hơn hai trăm năm, một

mực không có tin tức, tất cả mọi người cho là hắn đã chết, không nghĩ tới thế mà vào hôm nay xuất hiện!"

Ảnh ma tử đã từng là tiếng tăm lừng lẫy tà đạo cường giả, tính cách bất thường vô thường, giết chóc không đếm được, cướp giật việc ác bất tận, mà lại thích nhất đùa bỡn lòng người, thêm nữa cực hình tra tấn. Mặc kệ là người bình thường vẫn là võ giả hắn đều lấy chi tìm niềm vui, vì chính ma hai đạo chỗ trơ trẽn.

Người này mặc dù phát rồ, diệt tuyệt nhân tính, nhưng là một thân tu vi võ đạo lại là thực sự cường hoành, tại hai trăm năm trước thời điểm hiển thị nhấc lên qua một hồi gió tanh mưa máu, không biết bao nhiêu tiểu tông tiểu phái đều diệt vong tại cái này hung đồ trong tay.

Hết lần này tới lần khác người này sở tu U Thần Liệt Ảnh đại pháp kỳ quỷ phi thường, am hiểu nhất lợi dụng cơ quan nhân ngẫu, âm ảnh, tia sáng tiến hành công kích cùng đào thoát, xuất kỳ bất ý, cơ hồ không cách nào phòng bị.

Sớm tại một trăm năm trước, ảnh ma tử đã từng tao ngộ qua mấy lần liên minh tông sư liên thủ vây giết, lại mỗi một lần đều để hắn thong dong đào thoát, còn có không ít tông sư chết bởi tay hắn. Thủ đoạn của người này chi quỷ dị, hành vi chi tàn bạo hung ác, hắn chỗ để mắt tới con mồi cho tới bây giờ không có lấy một cái đào thoát, tất cả đều rơi vào cái cực kỳ kết quả bi thảm.

Ở đây có không ít tông sư cũng từng nghe nói cái này hung ác vô cùng danh hào, sắc mặt cũng có chút biến đổi.

Nghĩ không ra chí tôn võ đạo lưu truyền tin tức, ngay cả cái này hung nhân đều kinh động!

Vị tông sư này lẩm bẩm nói: "Cái này Nhạc Bình Sinh, nguy hiểm!"

Đối mặt cái này hung nhân, lại thêm âm thầm không biết bao nhiêu cường giả nhìn trộm, chính là một đao đánh chết Đế Trọng Sinh Nhạc Bình Sinh, tình huống cũng căn bản không thể lạc quan.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 458: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Ba)

Chương 458: Tất cả mọi người vây công! (ba)

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy dặm một chỗ không chút nào thu hút trên sườn núi, Nguyệt Phi Hồng hai chủ tớ thân người hình biến mất tại một viên cự thạch về sau, đồng dạng dùng dòm kính quan sát đến một màn này.

"Nguyệt đại nhân, cái này xuất thủ người giống như không phải Nhất Tuyến Thiên Vô Gian!"

"Dĩ nhiên không phải!"

Nguyệt Phi Hồng nhìn trên đường chân trời bộc phát đại chiến, khóe miệng phác hoạ lên một vòng cười lạnh:

"Muốn mạng hắn người có rất nhiều, chẳng có gì lạ, trò hay còn tại phía sau!"

. . .

Ngoài năm dặm, một mảnh cực kì trong rừng cây rậm rạp, từng cây to lớn cây rừng sừng sững.

Tán cây phía trên nhánh cành lá Diệp đại bộ phận đều bị chém tới, hai đạo cơ hồ cùng không gian chung quanh hòa làm một thể thân ảnh đứng lặng yên.

Lôi Vụ cùng Nghịch Vân trên thân hai người Tru Thần võ trang

giờ phút này giống như trở thành tắc kè hoa đồng dạng tồn tại, bên ngoài thân phía trên biến thành vỏ cây, cành lá, cùng tán cây hoàn toàn hòa thành một thể, thật giống như hai người bọn họ biến thành trong suốt đồng dạng!

Giữa tầm mắt, đen nhánh con dơi cùng dữ dằn đao khí không ngừng phóng đại, rút ngắn, Lôi Vụ thanh âm trực tiếp từ Tru Thần võ trang nội bộ đặc thù truyền tin phương thức truyền tới Nghịch Vân trong đầu.

"Nghịch Vân, ngươi am hiểu cự ly xa ám sát, nên nắm chắc cơ hội tốt! Ta sẽ chờ chiến đấu chân chính bộc phát thời điểm tùy thời cướp đoạt Nhạc Bình Sinh thi thể, ngươi tùy thời yểm hộ!"

Nghịch Vân nhẹ gật đầu, sắc mặt lãnh khốc, Tru Thần võ trang mảnh che tay phía trên hư không vũ khí khoang thuyền bỗng nhiên bắn ra, một thanh chừng gần trượng dài, lóe ra lãnh khốc kim loại hào quang to lớn siêu huyền hỏa khí xuất hiện ở trong tay của hắn.

Siêu viễn cự ly ám sát súng đạn, Siêu Cự Thần Sát súng! Xa nhất mười dặm đả kích phạm vi!

Mà ở chỗ này, là bí ẩn nhất, cũng có hiệu quả nhất đả kích vị trí. Hắn lại ở chỗ này, cho giải quyết dứt khoát tính quyết định một kích.

Bạch!

Lôi Vụ thân ảnh trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, chỉ ở tại chỗ lưu lại cười lạnh một tiếng:

"Ta ngược lại muốn xem xem, ai mới có thể làm ngư ông "

. . .

Trên không trung.

Ngay tại từ bốn phương tám hướng đánh giết mà đến đen nhánh con dơi căn bản là không có cách đột phá nhanh chóng như bôn lôi đạo đạo đao khí chém giết, mà trực tiếp giữa không trung vỡ vụn đồng thời ——

Li!

Một cỗ vô cùng bén nhọn, vô cùng chói tai, thẳng dạy người buồn nôn muốn nôn tiếng rít lại lần nữa vang vọng toàn bộ chân trời, phảng phất là từ trong hư vô sinh ra, trong lúc nhất thời tất cả bị trảm diệt lưu lại từng tia từng tia hắc vụ vặn vẹo biến ảo, một con một con đen nhánh con dơi phảng phất từ trong địa ngục Trọng Sinh, lại lần nữa hiển hóa ra thân hình, hướng về Nhạc Bình Sinh chen chúc mà tới!

Mà lần này, Nhạc Bình Sinh vừa mới một đao đem trước mặt trên trăm con đen nhánh con dơi một đao trảm diệt, còn lại đen nhánh con dơi tại lao nhanh đồng thời thân hình trong nháy mắt bành trướng, hàng ngàn hàng vạn con đen nhánh con dơi hóa thành bom, trực tiếp nổ tung lên!

Oanh ——!

Trong chớp mắt! Hàng ngàn hàng vạn con đen nhánh con dơi trong cùng một lúc bạo tạc, liền như là trống rỗng dẫn nổ mấy vạn tấn hắc thuốc nổ, một cỗ đen nhánh, nồng đậm, diệt tuyệt tàn khốc gợn sóng trong nháy mắt khuếch tán quét sạch, làm cho cả thiên địa đều đang run rẩy!

Nhạc Bình Sinh mặc dù cũng không ở vào bạo tạc trung tâm, nhưng là thân ảnh của hắn tại dạng này uy mãnh không đúc đáng sợ xung kích phía dưới vẫn như cũ là liên tiếp lui về phía sau, không được cướp kỳ phong mang!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh nhận bạo tạc xung kích liên tiếp lui về phía sau giờ khắc này ——

Ầm ầm!

Cuồng phong phun trào hư không bên trong, bốn đạo tia chớp màu đỏ ngòm bỗng nhiên ở giữa, hư không bắn ra! Trước kia sau khoảng chừng chiếm cứ bốn cái phương vị, lấy chân chính như lôi đình tốc độ, cùng một thời gian mang theo hung ác phong lôi kích đãng, lấy tàn khốc săn bắn trạng thái, ám sát hướng về phía rút lui Nhạc Bình Sinh!

"Ẩm Nguyệt lâu! Tứ vương thứ!"

Giờ khắc này, bất luận là nơi xa quan chiến liên minh tông sư, vẫn là Nguyệt Phi Hồng, hoặc là còn lại âm thầm theo dõi võ giả, cùng nhau thốt ra!

Ẩm Nguyệt lâu đồng dạng là võ đạo giới mặt tối đỉnh tiêm thế lực, bồi dưỡng sát thủ vô số. Bọn hắn cuối cùng vương bài, chính là bốn tên máu điện thứ vương! Bốn người này chỉ luận về lên tu vi võ đạo mặc dù tại khí đạo tông sư bên trong không có chỗ xếp hạng, nhưng là một thân ám sát thủ đoạn đã xuất thần nhập hóa, nhất là bốn người đồng thời xuất mã lấy một người vì cộng đồng mục tiêu thời khắc!

Bốn thanh giết chóc chi binh! Bốn đạo huyết sắc lôi đình! Tại Nhạc Bình Sinh hiển lộ ra sơ hở giờ khắc này cùng nhau hiện thân, băng diệt tiến lên trên đường đi hết thảy ngăn cản hạt bụi nhỏ cùng hạt tròn, một kích tuyệt sát!

Coong!

Trong điện quang hỏa thạch! Nhạc Bình Sinh hư không giẫm đạp, dưới chân bộc phát ra cao mấy trượng cuồn cuộn bức tường âm thanh khí lãng, tiên thiên tinh thần chi khí bạo dũng, một đạo sáng chói, bá liệt mấy chục trượng đao mang quét ngang mà ra, đồng thời lồng ngực cấp tốc nâng lên, nghiêng đầu hướng về sau lưng đột kích huyết sắc lôi đình, phát ra một tiếng Thần Ma rống

to!

"Rống!"

【 Băng Thần Tinh Trùng 】!

Đến Nhạc Bình Sinh hiện hữu cảnh giới, tuyệt đại đa số chiến đấu đều là năng lượng ở giữa đối bính, giữa song phương thường thường đều duy trì tuyệt đối khoảng cách an toàn, mà cái này đột ngột xuất hiện bốn đạo hung ác sát cơ, cũng đã đột phá khoảng cách an toàn, thậm chí sắp xâm nhập vào Nhạc Bình Sinh quanh thân mười trượng!

Bạch!

Đối mặt Nhạc Bình Sinh bạo phát đi ra phản kích, cái này bốn tên thích khách căn bản không có một tơ một hào ngăn cản ý đồ, thân hình trái với lẽ thường phương hướng ngược chiết xạ mà ra, kịch liệt bạo tạc!

Tại bạo tạc bên trong, bốn người như là chân chính lôi đình tiêu tán tại giữa thiên địa, không thấy tăm hơi.

Một kích không trúng, lập tức trốn xa, không có chút nào chần chờ, như thế quả quyết!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh lại biết, bốn người này chẳng qua là ẩn núp, tuyệt đối không hề rời đi. Lần này không biết Bắc Hoang có bao nhiêu ẩn nấp đi võ đạo cao thủ nhận hấp dẫn, liền chờ đến chính mình rời đi Thần La Võ Đô Luyện Thần tôn giả trấn thủ phạm vi sau vây công săn giết, uy hiếp còn xa xa không có kết thúc!

Nhưng mà sau một khắc, Nhạc Bình Sinh nhưng không có công phu đi cân nhắc cái này bốn tên thích khách hành tích.

Ngay tại cái này bốn tên thích khách đột ngột xuất hiện lại đột

ngột tiêu tán cái này sát na, thiên địa vì đó tối sầm lại, một đạo phô thiên cái địa âm ảnh từ dưới chân hắn trong bóng tối bay lên.

"Ha ha ha! Liền để bản tọa lấy ra chút bản lĩnh thật sự cùng ngươi chơi đùa đi!"

Ngay một khắc này! Một tiếng sắc nhọn mà tà ác cười dài vang lên, ngay tại Nhạc Bình Sinh hư không liên tiếp lui về phía sau đồng thời, một đạo quỷ bí tà cuồng thân ảnh phá đất mà lên, mang theo phô thiên cái địa âm phong tà mưa, năm bắt thư giãn, ngưng tụ ra một con to lớn sâm nhiên lợi trảo phát sau mà đến trước, hướng về Nhạc Bình Sinh hạ thân vồ xuống!

Trước đó điều khiển nguyên khí con dơi quỷ dị cường giả, tựa hồ tại thời khắc này chân chính hiển lộ ra thân hình, muốn cùng Nhạc Bình Sinh chính diện chém giết!

Kinh khủng tiếng rít đinh tai nhức óc, để cho người ta buồn nôn buồn nôn, chi này sâm nhiên cự trảo chừng hai ba mươi trượng vuông, tựa hồ ngưng tụ trên đời này thuần túy nhất hắc ám, tà ác, xé rách ngăn cản tại trước hết thảy trở ngại, muốn đem rút lui Nhạc Bình Sinh tính cả lấy quanh người hắn không gian đều bẻ vụn!

"Quát!"

Nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Nhạc Bình Sinh bộc phát ra một tiếng kinh thiên rống to! Võ hắn mãnh liệt co rúm! Ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết, trong cơ thể hắn tất cả ẩn núp lực lượng trong nháy mắt điểm bạo, bỏ qua thể nội từng đống vết thương, trên cánh tay từng cái từng cái gân xanh bạo chấn, đao thanh như là sấm chớp mưa bão, tinh huy đao khí như là Thiên Hà ngược lại nghiêng, chém thẳng vào mà xuống, trào lên cuồn cuộn!

Coong!

Đao khí chém ra, tham trảo mà ra sâm nhiên cự trảo một phân thành hai, bỗng nhiên vỡ vụn! Huy hoàng đao khí thế đi không dứt, thẳng tắp một đao trảm tại cự trảo về sau bóng đen phía trên!

Xùy!

Một tia sáng từ đầu đến chân, lập tức xuất hiện ở đột kích bóng đen chính giữa, rõ ràng là bị Nhạc Bình Sinh một đao kia phản kích một phân thành hai!

Nhưng mà bóng đen này lại không phát giác gì, rõ ràng xuất hiện vô cùng kinh khủng thương thế, vẫn như cũ dư thế không dứt hướng về Nhạc Bình Sinh đánh tới.

Nhạc Bình Sinh tại thời khắc này thấy được rõ ràng, hắn chỗ một đao chém trúng, căn bản cũng không phải là sống sờ sờ huyết nhục chi khu, áo bào đen phía dưới, rõ ràng là một bộ không biết tên vật liệu chế tạo con rối!

Đao khí chém ra, tham trảo mà ra sâm nhiên cự trảo một phân thành hai, bỗng nhiên vỡ vụn! Huy hoàng đao khí thế đi không dứt, thẳng tắp một đao trảm tại cự trảo về sau bóng đen phía trên!

Xùy!

Một tia sáng từ đầu đến chân, lập tức xuất hiện ở đột kích bóng đen chính giữa, rõ ràng là bị Nhạc Bình Sinh một đao kia phản kích một phân thành hai!

Nhưng mà bóng đen này lại không phát giác gì, rõ ràng xuất hiện vô cùng kinh khủng thương thế, vẫn như cũ dư thế không dứt hướng về Nhạc Bình Sinh đánh tới.

Nhạc Bình Sinh tại thời khắc này thấy được rõ ràng, hắn chỗ một đao chém trúng, căn bản cũng không phải là sống sờ sờ huyết nhục chi khu, áo bào đen phía dưới, rõ ràng là một bộ không biết tên vật liệu chế tạo con rối!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 459: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Bốn)

Chương 459: Tất cả mọi người vây công! (bốn)

Ở xa vài dặm bên ngoài, thông qua dòm kính thấy cảnh này một vị liên minh tông sư nghẹn ngào hô lớn nói:

"Ảnh Ma Liệp Thần ngẫu!"

Ảnh Ma Liệp Thần ngẫu cũng là ảnh ma tử mang tính tiêu chí thủ đoạn, truyền ngôn nói người này đạt được Đại Càn thời kì một cái nào đó môn phái hạch tâm cơ mật, luyện chế ra tới loại này tượng thần gỗ, săn bắn chi thần ngẫu phương thức công kích mặc dù đơn giản kém, nhưng là hắn uy hiếp lớn nhất chính là có thể phát động tự sát thức bạo tạc tập kích, mà lại uy lực cực kỳ cường hãn, là đủ so sánh một cái đỉnh phong tông sư toàn lực xuất thủ!

Truy kích và tiêu diệt ảnh ma tử cái kia đoạn thời kì, đã từng có một vị đỉnh phong tông sư vẫn lạc tại hắn môn này thủ đoạn lên.

Giống như vị tông sư này suy nghĩ! Giữa tầm mắt, Nhạc Bình Sinh vừa mới làm ra phản ứng, cỗ này con rối lại như thiểm điện mãnh liệt bắn mà tới, ở trước mặt hắn mười trượng chỗ, đột nhiên nổ tung!

Ầm ầm!

Một tiếng chấn thiên động địa tiếng vang, trên đường chân trời

đột nhiên nổ tung một chùm to lớn, trùng thiên ánh lửa! Phương viên trong vòng mấy chục trượng đều hóa thành hủy diệt quang diễm hải dương! Không khí trong nháy mắt bị xé nứt, mạnh mẽ khí lưu cuồng bạo quét sạch, một cỗ nóng bỏng gợn sóng nương theo lấy kinh thiên động địa tiếng vang, quét ngang bốn phương tám hướng, uy thế kinh thiên động địa!

Ầm ầm tiếng vang chấn mặt đất giống như run rẩy đồng dạng run rẩy không ngớt, phảng phất vô số thần lôi bạo liệt, thẳng nổ hủy diệt trung tâm phía dưới, đại địa nứt ra, hồ nước bốc hơi, chảy ngược!

Đột nhiên biến hóa dẫn vào tầm mắt, Nguyệt Phi Hồng thần tình kích động, lại không lên tiếng phát nhìn chòng chọc vào bạo tạc ánh lửa.

Khói đặc tan hết, một đạo máu me đầm đìa thân ảnh phá tan ánh lửa cùng khói đặc, trên không trung hiển lộ ra, hướng về nơi xa bay đi, máu tươi không ngừng từ giữa không trung vẩy xuống.

Nguyệt Phi Hồng bên cạnh tâm phúc người hầu lập tức nghẹn ngào kêu to:

"Thế mà không chết!"

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn chính xác không có tử vong.

Giờ phút này trên người hắn võ hắn ngoại trừ cùng thân thể dán vào có hộ thân khí tràng phòng ngự bộ vị bên ngoài, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa hóa thành tro bụi, mặt ngoài thân thể da tróc thịt bong, xuất hiện mấy đạo vết thương sâu tới xương.

Dù là như thế, tại vừa rồi kinh khủng dưới vụ nổ, hắn cũng đã thân thụ thương thế không nhẹ, liên tiếp cất bước, tựa hồ muốn thoát ly bị vây quanh cảnh hiểm nguy.

"Nhạc tông chủ, ngươi muốn đi đâu "

Ngay tại Nhạc Bình Sinh vừa mới thoát ly phạm vi nổ đồng thời! Một cỗ phô thiên cái địa, đậm đặc đến cho dù dốc hết ngũ hồ tứ hải cũng vô pháp rửa sạch sạch sẽ to lớn bóng đen, từ Nhạc Bình Sinh trước mặt bên ngoài một dặm trong sơn cốc bay lên, trong nháy mắt hóa thành một tôn cầm trong tay liêm đao, như là từ thượng cổ thần thoại, tuyệt vọng trong địa ngục đi ra chấp chưởng thế nhân sinh tử, đại biểu tử vong cùng hủy diệt thần linh!

Mảnh này tử vong chi âm ảnh toàn thân màu nâu xám sương mù phiêu tán mà ra, một cỗ vạn vật mục nát, làm cho người sợ hãi, tuyệt vọng khí tức trong chớp mắt tràn ngập thiên địa, bốn phía khuếch tán, thôn phệ hết thảy!

Vẻn vẹn xuất hiện cái này một cái sát na, phương viên gần một dặm bên trong, trên mặt đất cỏ cây trong nháy mắt héo tàn, lấy mắt tốc độ rõ rệt khô héo mục nát, hóa thành tro tàn, phảng phất muốn đem trong thiên hạ sinh cơ đều thôn phệ! !

Vô tận tuyệt vọng, âm trầm, bá đạo tuyệt luân tử vong cùng hủy diệt tử vong khí tức khuếch tán cọ rửa, cảm ứng được cỗ này vô biên khí thế, giờ phút này ở xa bên ngoài mấy dặm, thông qua dòm kính mắt thấy đến đây hết thảy bao quát Nguyệt Phi Hồng cùng liên minh tông sư ở bên trong rất nhiều võ giả da mặt run mạnh!

"Liệt Huyết đạo! Đoạn Thần Huyết! Thần Sát Thiên Khiển Minh Vương!"

Đây là Liệt Huyết đạo tập hợp một vạn tên tinh nhuệ nhất, hung tàn nhất, giết người nhiều nhất một vạn tên đạo phỉ, sắp xếp trận thế, lấy Đoạn Thần Huyết cầm đầu tám đại tông sư hợp lực, hội tụ sát cơ, sát khí, huyết khí, ngưng tụ mà thành ngụy pháp tướng!

Chính là nương tựa theo cái này đè ép đáy hòm át chủ bài, Liệt Huyết đạo mới có thể liên tiếp tại liên minh quân đội tinh nhuệ

bao vây chặn đánh phía dưới nhiều lần chạy thoát, thậm chí chiến thắng!

Đạo này đầy trời cực địa tử vong tại thần linh miệng khẽ nhúc nhích, thanh âm truyền ra:

"Nhạc tông chủ, làm gì giãy dụa lên đường đi!"

Thanh âm này trong hư không quanh quẩn, có nam có nữ, trẻ có già có, phảng phất tại một nháy mắt ngàn vạn người đều lấy cùng một loại giọng điệu, cùng một loại ngữ điệu nói ra câu nói này, vạn trọng thanh âm, như thế quỷ dị!

Cơ hồ ngay tại tử vong pháp tướng miệng khẽ nhúc nhích đồng thời! Cách xa một dặm! Tôn này đỉnh thiên lập địa tử vong chi Thần thủ bên trong Tử Vong Liêm Đao giơ lên cao cao, phảng phất tại thẩm phán thế gian này ức vạn sinh linh tội ác, cuối cùng một đao phách trảm mà xuống!

Ầm ầm ——!

Nguy hiểm.

Vô cùng nguy hiểm.

Giờ khắc này, dù là không có thân ở hiện trường, nhưng là xa xa quan sát đến đông đảo võ giả trong khoảnh khắc liền cảm nhận được một cỗ tàn khốc vô tình, tử vong diệt tuyệt hương vị.

Đây là một loại dù là ngươi quyền khuynh thiên hạ, dù là ngươi dù là ngươi phú khả địch quốc, dù là ngươi khuynh quốc khuynh thành, dù là ngươi vũ lực thông thiên triệt địa, tại dạng này thẳng tới lòng người tử vong tuyên cáo phía dưới, mở ngực mổ bụng, máu tươi chảy hết, thi thể ấp, cuối cùng giống đất vàng bạch cốt, không thể trốn thoát!

Diêm Vương gọi ngài ba canh chết, ai dám lưu ngươi đến canh

năm!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú chém thẳng vào mà xuống tử vong liêm đao, ánh mắt chi băng lãnh cho người cảm giác chính là nhiệt độ chung quanh chợt hạ xuống, trong thân thể huyết dịch đều muốn bị đông kết.

Coong!

Sau một khắc! Cả phiến thiên địa đều phảng phất bị cắt đứt, to lớn liêm đao âm ảnh phía dưới, Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong, một đại cổ linh năng đơn vị trong nháy mắt bạo động, thiêu đốt! Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, đao thanh điên cuồng gào thét, một đao bổ ra!

Một đao kia vung ra, thiên địa tựa hồ biến sắc. Lạnh lẽo thấu xương tinh huy bốn phương tám hướng trào lên, dập dờn, đem tử vong pháp tướng bỗng nhiên xuất hiện mà lộ ra âm trầm thiên khung hết thảy chiếu sáng!

Nhất là, Nhạc Bình Sinh một đao kia ẩn chứa trong đó kinh khủng sát ý, tại phong lôi kích đãng kịch liệt trong vụ nổ, triệt để tán phát ra, hỗn hợp lại cùng nhau, phát ra như là cùng trời tranh mệnh đồng dạng tuyên cổ gào thét!

Cương phong quét sạch, đao khí bắn ra, một đao kia bổ ra không gian trực tiếp tạo thành một đầu chân không thông đạo, tinh huy lượn lờ bên trong, giống như tại một con to lớn đao khắc, tại tùy ý điểm xuyết lấy chu thiên tinh thần vận chuyển bức hoạ!

Đao như tinh không, tinh không như vẽ!

Sau một khắc, tại tại chỗ rất xa đám người dòm kính giữa tầm mắt, cái này hai đạo kinh khủng đao khí, trong nháy mắt va chạm!

Ầm ầm !

Hai đao giao kích địa phương trực tiếp trống rỗng tuôn ra một đóa vi hình mây hình nấm, vô số vỡ vụn sắc bén chi khí cường đại khí lãng mang bọc lấy đánh phía bốn phương tám hướng, phảng phất muốn đem toàn bộ chân trời đều cắt đứt thủng trăm ngàn lỗ. Đại địa hung hăng bật lên chấn động, dưới chân mặt hồ bên trên không lý do nổ lên hàng trăm đạo cao mấy thước đầu sóng, phảng phất có kinh khủng thủy quái sắp phá hồ mà ra!

Đỉnh thiên lập địa Minh Vương pháp tướng lập tức trên thân xuất hiện vô số đạo khe, liên tiếp lui về phía sau, giẫm đạp đại địa oanh minh từng cơn! Minh Vương pháp tướng trên thân, trăm ngàn nặng không cùng thanh âm trùng điệp cùng một chỗ, phát ra kịch liệt kêu thảm!

Mà Nhạc Bình Sinh trên thân đồng dạng huyết vụ phun ra, hư không rút lui!

Lưỡng bại câu thương!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh máu tươi vẩy xuống trời cao, liên tục rút lui đồng thời ——

Xùy.

Một đoạn lớn bằng ngón cái, ảm đạm không ánh sáng thứ kiếm mũi kiếm, quán xuyên Nhạc Bình Sinh lồng ngực vị trí trái tim, ló ra.

Đỉnh thiên lập địa Minh Vương pháp tướng lập tức trên thân xuất hiện vô số đạo khe, liên tiếp lui về phía sau, giẫm đạp đại địa oanh minh từng cơn! Minh Vương pháp tướng trên thân, trăm ngàn nặng không cùng thanh âm trùng điệp cùng một chỗ, phát ra kịch liệt kêu thảm!

Mà Nhạc Bình Sinh trên thân đồng dạng huyết vụ phun ra, hư không rút lui!

Lưỡng bại câu thương!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh máu tươi vẩy xuống trời cao, liên tục rút lui đồng thời ——

Xùy.

Một đoạn lớn bằng ngón cái, ảm đạm không ánh sáng thứ kiếm mũi kiếm, quán xuyên Nhạc Bình Sinh lồng ngực vị trí trái tim, ló ra.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 460: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Năm)

Chương 460: Tất cả mọi người vây công! (năm)

Chuyện gì xảy ra!

Vài dặm bên ngoài rất nhiều liên minh tông sư, bao gồm còn lại đi mà đến, bàng quan bộ phận võ giả không nghĩ tới trong điện quang hỏa thạch xuất hiện biến hóa như thế, tập thể nghẹn ngào!

Bọn hắn thấy được rõ ràng, Nhạc Bình Sinh đằng sau cái kia đạo mơ mơ hồ hồ âm ảnh căn bản cũng không có một tơ một hào báo hiệu, xuất hiện cực kỳ đột ngột, phảng phất là từ một thế giới khác giáng lâm thiên ngoại một kiếm!

"Là Vô Gian!"

Làm dòm kính tầm mắt bên trong một đạo âm ảnh đột ngột xuất hiện, từ phía sau lưng đem Nhạc Bình Sinh trái tim bị đâm xuyên cái này một cái sát na, Nguyệt Phi Hồng tâm thần khuấy động, một cỗ cuồng hỉ chi tình dâng lên, thốt ra!

Liệt Huyết đạo liệt huyết Thiên Khiển Minh Vương chỉ coi tám đại tông sư, tập hợp ngàn vạn ác đồ sát khí sát cơ tụ hợp mà thành ngụy Chân Võ Pháp Tướng, mặc dù cũng không có đúng nghĩa ý chí phương diện công kích, nhưng là vẻn vẹn là thuần túy lực phá hoại, cùng chân chính Luyện Thần tôn giả pháp tướng không kém bao nhiêu. Điểm này, cùng là quân thống nhất hệ Nguyệt Phi Hồng vô cùng rõ ràng.

Có thể cùng Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng đối bính còn chiếm theo thượng phong, Nhạc Bình Sinh thực lực không thể bảo là không cường đại.

Nhưng mà trong bóng tối vương giả, đã từng ám sát qua Luyện Thần tôn giả Nhất Tuyến Thiên thích khách chi Wong, lại bắt lấy một cái thoáng qua liền mất, ngang nhiên xuất thủ, để tình thế trong nháy mắt nghịch chuyển!

Cái này trong điện quang hỏa thạch phát sinh một loạt sự tình thật sự là quá nhanh. Từ ảnh ma tử ngăn cản, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ hợp kích ám sát, săn bắn chi thần ngẫu tự bạo ngăn cản, liệt huyết Thiên Khiển Minh Vương hiện thân, lại đến cuối cùng này Vô Gian một kích tuyệt sát, thật sự là nhanh đến cực điểm, dù là ở xa vài dặm vẻ ngoài xem xét nàng đều khó mà phản ứng.

Keng!

Kịch liệt đau nhức đánh tới, đột nhiên nhận đòn công kích trí mạng, Nhạc Bình Sinh thân thể rung mạnh, như là Dã Thú sắp chết trước giãy dụa, trở tay một đao hướng về sau lưng phách trảm mà đi!

Xùy.

Màu đen thứ kiếm mũi kiếm từ Nhạc Bình Sinh trái tim bộ vị thoáng qua liền mất, tính cả lấy Vô Gian thân ảnh trong chốc lát biến mất! Nhạc Bình Sinh một đao thất bại!

Vô Gian đã từng làm ra qua ám sát Ma Tông Luyện Thần tôn giả hành động vĩ đại. Mặc dù không có thành công, nhưng lại thong dong đào thoát. Trên đời này cơ hồ không người nào biết, hắn tu hành áp đáy hòm thủ đoạn 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, chính là đến từ hai mươi lăm cửa chí tôn võ đạo một trong 【 Hư Không Ám Giới thánh điển 】!

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 trên bản chất là ảnh hưởng không gian chiều không gian, ở trong chớp mắt vặn vẹo không gian ba chiều nào đó một chiều lần, tại có hạn khoảng cách ở trong đạt tới nhục thân Hư Không Xuyên toa hiệu quả.

Môn này đáng sợ võ đạo chỗ đáng sợ ngay tại ở, Vô Gian trong tầm mắt chỗ đều là lĩnh vực của hắn, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 một khi phát động, bỏ qua bất luận cái gì khoảng cách trở ngại!

Cái này trên thực tế cùng Tru Thần võ trang trong nháy mắt truyền lực có dị khúc đồng công chi diệu, đồng dạng đều là tại tầng ngoài cùng trình độ bên trên dính đến không gian cùng chiều không gian.

Mà 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 duy nhất hạn chế chính là Hư Không Xuyên toa khoảng cách, cùng trốn vào vặn vẹo không gian một vào một ra trong chốc lát đối thể phách cực cao yêu cầu. Nhục thân không đủ cường đại võ giả, chỉ sợ tại vừa mới trốn vào hư vô không gian trực tiếp liền sẽ bị khủng bố áp lực đè ép thành một đống thịt nát, lại càng không cần phải nói triển khai cái gì công kích.

Nhưng là bất luận như thế nào cường đại thể phách nhục thân cũng có được tiếp nhận hạn mức cao nhất, đối 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 phát động có thiên nhiên hạn chế, không cách nào tấp nập vận dụng, hay không người mục tiêu còn không có giết chết, chính mình liền sẽ đi đầu bị hư vô không gian đè nát, biến thành cơ bản nhất hạt.

Dù vậy, làm Vô Gian triệt để phát động một thức này tuyệt sát thời khắc, vẫn như cũ lấy được trước tất cả chiến quả!

Có thể nói hắn vừa rồi một kiếm kia ám sát, làm ra đổi cục diện, giải quyết dứt khoát hiệu quả!

Bá bá bá!

Một mặt ở giữa Nhạc Bình Sinh đao thanh như sấm bạo, đạo đạo sáng chói mà bá liệt đao khí bốn phương tám hướng bắn ra, hướng về hóa thành hắc tơ mỏng rời xa rút lui Vô Gian chém tới, kinh tâm động phách hủy diệt đao khí tràn ngập phương viên mấy chục gần trăm trượng không gian!

Trong lúc nhất thời thiên khung phía trên phảng phất tách ra một đóa to lớn vô cùng tử vong đao hoa, đại địa nứt ra, hồ nước bốc hơi, từng tia từng sợi hơi nước kịch liệt bốc lên, sau đó bị tung hoành vãng lai dữ dằn đao khí hết thảy vỡ nát!

Đạo này đạo đao khí mãnh liệt bắn ra trong lúc nhất thời, mặt đất lặng yên không tiếng động liệt ra mấy chục trên trăm đạo hiệp trường đao ngấn, phương viên mấy chục trượng thiên địa lập tức thủng trăm ngàn lỗ.

Bốn đạo tia chớp màu đỏ ngòm hướng ra phía ngoài liên tục lấp lóe, đây là Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ đang tránh né Nhạc Bình Sinh đao khí, một đạo mơ hồ bóng đen đồng dạng tại đao hoa biên giới chỗ du tẩu, liền ngay cả đã khôi phục như cũ liệt huyết Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng cũng tại bên ngoài một dặm bồi hồi, không dám tới gần.

Biên giới xuất quan xem xét lấy trận này kinh thiên vây giết đông đảo tông sư mắt thấy đến một màn này lập tức sinh ra hàn ý trong lòng.

Nhạc Bình Sinh chịu một kiếm kia chính trúng tâm tạng, là là đủ trí mạng trọng thương, tu luyện tới đỉnh phong cảnh giới tông sư cường giả, sinh mệnh lực cường hoành vô cùng, cho dù là trái tim bị đâm xuyên vẫn như cũ có thể phát động phản kích, sống sót thời gian không ngắn. Mà Vô Gian vừa mới một kiếm kia đâm tới tuyệt đối không đơn giản đâm xuyên trái tim đơn giản như vậy, trên thân kiếm chỉ sợ còn xoa kiến huyết phong hầu độc dược!

Vô luận như thế nào, trái tim bị đâm xuyên, kịch độc theo huyết dịch chảy khắp toàn thân, tại nhiều như thế đỉnh cao nhất cường giả vờn quanh rình mò phía dưới, Nhạc Bình Sinh cũng chỉ bất quá là tại vùng vẫy giãy chết, hiện tại sở dĩ những cái này vây giết người không dám tới gần, chẳng qua là sợ Nhạc Bình Sinh ngọc thạch câu phần thôi.

Ai cũng không dám tiếp nhận một vị khí đạo tông sư người mạnh nhất trước khi chết điên cuồng phản kích.

Dòm trong kính gắt gao nhìn chằm chằm chiến cuộc Nguyệt Phi Hồng kích động nói:

"Đại cục đã định!"

Dù là một võ giả thể phách như thế nào đi nữa cường đại, trái tim bị đâm xuyên, lại thêm kịch độc ăn mòn tình huống dưới, cũng không kiên trì được bao lâu, dưới cái nhìn của nàng Nhạc Bình Sinh kinh khủng phản kích căn bản chính là hồi quang phản chiếu mà thôi.

Tranh tranh tranh!

Đao tiếng gào vang vọng không dứt, đối mặt Nhạc Bình Sinh kinh khủng phản kích, vô luận là bốn đạo mơ mơ hồ hồ xuyên qua huyết sắc quang ảnh, vẫn là tập hợp lại Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng đều căn bản không dám tới gần.

Ầm ầm!

Đúng lúc này! Một phương hướng khác, một vòng hẹp dài Xích Kim trường hồng tại bên ngoài mấy dặm bắn ra mà đến, phảng phất giống như một viên sao băng kéo lấy chập chờn đuôi ánh sáng, phát ra quỷ khóc sói gào đồng dạng kinh khủng rít lên trong nháy mắt giáng lâm mà tới!

Đạo này Xích Kim trường hồng bỏ qua xa xôi khoảng cách,

băng diệt trên đường đi hết thảy trở ngại, trực tiếp vỡ vụn ngăn cản phía trước tinh huy đao khí, trong nháy mắt đâm trúng Nhạc Bình Sinh bả vai! Đem hắn hung hăng đóng ở hư không bên trên!

Đạo này Xích Kim trường hồng không có xuyên thủng Nhạc Bình Sinh thân thể, lại quỷ dị đem cố định tại trong hư không!

"Đây cũng là vị kia cường giả!"

Dòm trong kính đột nhiên biến hóa để Nguyệt Phi Hồng nheo mắt, lại không cách nào nhận ra người xuất thủ căn nguyên.

Càng xa xôi, Ngư Hồng Âm vẫn như cũ ánh mắt rung động, nhìn chòng chọc vào chân trời cái điểm đen kia, không nghĩ tới Ngư Long Vũ chọn tại thời cơ này xuất thủ!

Bên ngoài một dặm, Ngư Long Vũ thân ảnh thình lình hiển hiện, trong tay yêu dị trường cung dây cung vẫn chấn động, cất tiếng cười to:

"Đệ nhất tông sư, không gì hơn cái này!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 461: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Sáu)

Chương 461: Tất cả mọi người vây công! (sáu)

Mà giữa không trung, thời gian cùng không gian tại cái này một cái sát na phảng phất trở nên bất động.

Nhạc Bình Sinh đứng ở hư không, trên bờ vai, một chi xích kim sắc mũi tên ánh sáng tản mát ra ác độc quang mang, thiêu nướng huyết nhục của hắn.

Trong chốc lát, vô số giấu trong lòng oán hận, ác độc, ánh mắt tham lam tụ tập ở chân trời phía trên không nhúc nhích, đã thủng trăm ngàn lỗ thân ảnh phía trên.

"Hắn không chịu nổi!"

Ngay tại một bên khác quan chiến tông sư con ngươi co vào, tâm thần rung động thời khắc, Nguyệt Phi Hồng kích động lên tiếng!

Tại Ảnh Ma Tử, Liệt Huyết đạo, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, Nhất Tuyến Thiên Vô Gian, Ngư Long Vũ vô số cường giả trùng điệp phối hợp vây giết phía dưới, Nhạc Bình Sinh rốt cục đi tới mạt lộ!

Trước đó Nhạc Bình Sinh là bực nào uy phong tại thiên hạ người trước mặt lực xắn trời nghiêng, một đao chém giết làm cho cả Võ Đạo Liên Minh thúc thủ vô sách Đế Trọng Sinh, uy danh

chấn thiên. Càng là trực tiếp trùng kích nghị viện thông thiên tháp, làm cho nghị viện không thể không công khai thẩm phán một vị quân phiệt cự đầu, để nó trở thành một cái tù nhân.

Nhưng là giờ phút này, dạng này một cái tập luyện chí tôn võ đạo cường giả, rốt cục tại đông đảo cường giả tối đỉnh liên tiếp không ngừng vây giết phía dưới rốt cục đi tới cùng đồ mạt lộ!

Giờ khắc này, bất luận là ai đều ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm trăm trượng hư không bên trên Nhạc Bình Sinh, nhưng không có một người dám tới gần.

Không có ai biết Nhạc Bình Sinh là thật đến cực hạn, không thể tiếp tục được nữa, vẫn là trong bóng tối ấp ủ phản kích, kéo người đệm lưng.

Dù sao lúc trước Nhạc Bình Sinh chém giết Đế Trọng Sinh một đao kia người trong thiên hạ rõ như ban ngày, mà thẳng đến trước mắt, Nhạc Bình Sinh còn chưa từng thi triển ra thủ đoạn như vậy.

Bất quá Nhạc Bình Sinh trái tim đã đâm xuyên, lại thêm thân trúng kịch độc, vô luận như thế nào cũng không có khả năng đảo ngược cục diện.

Nhạc Bình Sinh cánh tay chậm rãi nâng lên, nhẹ vỗ về Lưu Quang Tinh Vẫn đao, sau đó đao quang từng chút từng chút vào vỏ, tựa như là từ bỏ tất cả chống cự.

Trên mặt của hắn một mảnh màu xám trắng, đứng yên bất động, ánh mắt liếc nhìn bốn phương tám hướng thân ảnh:

"Các ngươi, rất tốt "

Nhạc Bình Sinh này quỷ dị cử động, lập tức để đông đảo vây công tông sư híp mắt lại.

Trong bọn hắn dự đoán bên trong, Nhạc Bình Sinh nhận lấy

trọng thương như thế, có thể kiên trì thời gian lâu như vậy đã đầy đủ làm cho người ngoài ý muốn.

"Ha ha ha! Các ngươi đã không dám động thủ, như vậy người này, ta muốn!"

Một đạo bén nhọn tà ác tiếng cuồng tiếu chấn động mây xanh, một thân ảnh thân khỏa hắc bào thùng thình, hóa thành tia chớp màu đen, từ chiến cuộc bên ngoài hướng về giữa không trung Nhạc Bình Sinh lao thẳng tới mà tới!

Tại Nhạc Bình Sinh sinh mệnh tựa hồ đi đến cuối giờ khắc này, Ảnh Ma Tử chân thân rốt cục hiển lộ ra.

Nhạc Bình Sinh trên thân có khả năng mang theo chí tôn võ đạo, mới là bọn hắn những cái này săn bắn người mục đích cuối cùng nhất! Dù là Nhạc Bình Sinh trên người chí tôn võ đạo đã bị chính hắn não hải ghi chép về sau tiêu hủy, chỉ cần giải phẫu thi thể của hắn, hoặc là sử dụng một chút tuyệt mật thủ đoạn tiến hành mệnh khiếu đo đạc, liền có thể trình độ lớn nhất bên trên trở lại như cũ hắn tu luyện võ đạo!

Theo Ảnh Ma Tử ngang nhiên động thủ, một phương hướng khác bên trên bốn đạo máu điện kết nối thành một mảnh, lấy chân chính lôi đình bạo liệt tư thái đồng dạng ghé qua mà đến!

"Cùng ta Liệt Huyết đạo tranh đoạt người, chết!"

Nhưng mà cơ hồ trong cùng một lúc, tôn này vô cùng to lớn liệt huyết Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng miệng đóng mở, phát ra như là ngàn vạn lôi đình bạo liệt thanh âm, bước chân một bước, giẫm đạp đại địa điên cuồng chấn động, Tử Vong Liêm Đao trong nháy mắt cắt ra mười mấy đạo màu xám trăng non, đem Nhạc Bình Sinh thi thể chung quanh hơn mười trượng không gian đều phong tỏa, đồng thời Minh Vương pháp tướng cự thủ đột nhiên thư giãn duỗi dài, hướng về Nhạc Bình Sinh thi thể chộp tới!

Ảnh Ma Tử tiếng cuồng tiếu im bặt mà dừng, ánh mắt cực độ âm lãnh, đối mặt cắt chém mà đến màu xám trăng non căn bản không có đón đỡ ý đồ, rút lui né tránh!

Sưu!

Nơi xa một đạo dữ dằn Xích Kim trường hồng lại lần nữa hư không bắn ra, kéo lấy hẹp dài quang vĩ, lấy sao chổi va mặt trăng bá đạo tư thái, vượt ngang khoảng cách bảy tám dặm, đột nhiên đánh vào liệt huyết Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng tham trảo ra cự thủ phía trên!

Ầm ầm!

Một tiếng kịch liệt tiếng oanh minh bên trong, hắc kim hai màu to lớn quang diễm bỗng nhiên bộc phát! Vô số vỡ vụn khí kình bốn phía bay vụt, trong lúc nhất thời Minh Vương pháp tướng phía trên phát ra trên dưới một trăm đạo khác biệt tiếng người trùng điệp lên gào lên đau đớn, con kia che khuất bầu trời to lớn bàn tay cũng bị đột nhiên đẩy ra.

Đây là Ngư Long Vũ cầm trong tay yêu cung, sát nhập vào trong cuộc chiến, cũng muốn cướp đoạt Nhạc Bình Sinh!

Khí kình trùng kích vào, Nhạc Bình Sinh giống như sóng biển dâng trào bên trong một chiếc thuyền con, bị quấn mang ra ngoài.

Ngay tại Minh Vương pháp tướng tay lớn bị mãnh nhiên đẩy ra, không môn đại thời điểm!

Ầm!

Ngoài năm dặm, Nghịch Vân sắc mặt lãnh khốc, bóp cò súng!

Sưu!

Kinh khủng tiếng rít đánh tới, lọt vào luân phiên đả kích Minh

Vương pháp tướng mặc dù tại trong nháy mắt liền đã nhận ra tại chỗ rất xa cực tốc giáng lâm hung ác công kích, đột nhiên né tránh, vẫn như cũ bị Siêu Cự Thần Sát súng trực tiếp trúng đích thái dương!

"A! A! A! A!"

Giờ khắc này, ngàn vạn người thê thảm đau đớn la lên chấn thiên động địa, tôn này ngàn vạn cùng hung cực ác chi đồ sát khí, sát cơ ngưng tụ Minh Vương pháp tướng gào thét lui lại, giẫm đạp đại địa điên cuồng chấn động!

Mà đổi thành một bên Ngư Long Vũ nhân cơ hội này, thân ảnh liên tiếp bạo phát!

Cấp tốc di động dưới, giữa thiên địa cảnh tượng toàn bộ hóa thành mơ hồ lưu quang, Ngư Long Vũ trong mắt lại lóe ra hưng phấn thần thái:

"Hoàn chỉnh chí tôn võ đạo a "

Những người khác khả năng không rõ ràng, nhưng là hắn lại vô cùng hiểu rõ, cái gọi là chí tôn võ đạo đến cùng mạnh đến mức nào! Hắn đã từng tận mắt chứng kiến qua vị kia điện hạ biểu hiện ra qua một tia thủ đoạn, chân chính là chưởng khống sinh tử, điều khiển luân hồi, để cho người ta một tơ một hào ngăn cản suy nghĩ đều không có cường đại!

Nếu như lần này có thể từ Nhạc Bình Sinh trên thân lấy được chân chính chí tôn võ đạo, hắn đem triệt để bay lên, thậm chí có cơ hội cùng Quang Vương bình khởi bình tọa!

Ân

Một đạo mịt mờ ba động chợt lóe lên, tại cấp tốc trong khi tiến lên Ngư Long Vũ nhe răng cười một tiếng:

"Dám đến ngăn cản ta "

Sưu sưu sưu sưu sưu!

Một nháy mắt, Ngư Long Vũ trong tay dây cung chấn động mãnh liệt, vô số đạo Xích Kim xung điện như là gió táp mưa rào, kinh đào hải lãng, mưa to như rừng! Lấy lật úp thiên địa trạng thái trong nháy mắt bao trùm hắn bên người cửu thập độ tất cả không gian!

Kêu rên liên tiếp vang lên, quang vũ bao trùm chỗ, Ẩm Nguyệt lâu bốn tên thích khách hiện ra thân hình, nhưng lại tại huyết lôi bạo tạc bên trong bay ngược mà quay về, chỉ để lại liên tiếp huyết hoa rơi vãi.

Nhưng mà, vừa mới bức lui Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ Ngư Long Vũ lại sắc mặt đột biến, thân hình tránh gấp! Sau một khắc, mấy đạo thật sâu vết kiếm lại đột nhiên trên người Ngư Long Vũ trống rỗng tung hoành xuất hiện, trong đó một đạo thậm chí suýt nữa đâm trúng hắn phần cổ! Nếu không phải tại thụ thương trong nháy mắt dựa vào kinh người trực giác tránh đi yếu hại, Ngư Long Vũ khả năng ngay cả cổ họng đều sẽ bị tại chỗ xuyên thủng!

Đây là người kia!

Ngư Long Vũ nội tâm cảnh báo cuồng làm, lập tức liền nhận ra tập sát hắn, chính là đầu tiên đem Nhạc Bình Sinh trọng thương cái kia thần bí thích khách. Có thể nói sở dĩ đám người vây công Nhạc Bình Sinh cũng không nhận được quá lớn tổn thương, người này ngay lúc đó một kích tuyệt sát chiếm cứ tuyệt đại bộ phận nhân tố!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 462: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Bảy) Tăng Thêm!

Chương 462: Tất cả mọi người vây công! (bảy) tăng thêm!

"Đốt!"

Ngư Long Vũ gào thét một tiếng, quanh thân hai trăm cái mệnh khiếu bên trong trống rỗng sáng lên một viên một viên kim hỏa quang huy, sau đó mười đạo, trăm đạo, nghìn đạo tia sáng mãnh liệt phun ra mà ra, vừa phiến thiên địa này đều triệt để thiêu!

"Ừ"

Tại Ngư Long Vũ trong nháy mắt phát động dữ dằn phản kích trong nháy mắt, Vô Gian thân ảnh liền đã biến mất, chỉ để lại một tiếng kêu kinh ngạc, tựa hồ cảm thấy Ngư Long Vũ có thể tại thế công của mình chân chính giáng lâm thời khắc làm ra phản ứng đến cảm thấy mười phần không thể tưởng tượng nổi.

"Đáng chết!"

Đang phản kích qua đi một nháy mắt, Ngư Long Vũ sắc mặt giống như người chết đồng dạng khó coi, chỉ cảm thấy từ thân thể trên vết thương một cỗ âm độc, cảm giác lạnh như băng trong nháy mắt lan tràn, cấp tốc ăn mòn huyết nhục của mình, lập tức chập chỉ thành kiếm, đem vết thương bị ăn mòn huyết nhục chém tới, đồng thời ăn vào một viên cực kì trân quý đan dược.

Đến bọn hắn cảnh giới này, trên đời này trên cơ bản đã không

có chân chính có thể trong nháy mắt đem độc chết độc dược, mặc kệ là tác dụng cùng thần kinh vẫn là tác dụng tại huyết dịch kịch độc, nhiều nhất bất quá là đem trên phạm vi lớn suy yếu, hoặc là triệt triệt để để độc tố xâm nhập đại não, mới có thể tạo thành tử vong của bọn hắn.

Mà hắn chỗ ăn vào đan dược vô cùng trân quý, là vạn độc khắc tinh, Vô Gian chỗ điều phối kịch độc cơ hồ không có chân chính phát huy tác dụng liền đã bị giải khai.

Mà chính là hắn chỗ chậm trễ như thế hai ba cái hô hấp công phu, Vô Gian thân ảnh đã hóa thành một đầu màu đen sợi tơ, Hư Không Xuyên đi, trong nháy mắt vượt qua trong lúc này khoảng cách, một thanh hướng về sắc mặt xám xịt, bị lưu quang khí kình xung kích bay ngược Nhạc Bình Sinh chộp tới!

"Lăn đi!"

Theo một tiếng sắc nhọn tà ác tiếng hét lớn, Ảnh Ma Tử lui mà quay lại, mãnh liệt bắn mà đến, hai tay như là con dơi đồng dạng thư giãn đồng thời, đếm mãi không hết đen nhánh lưỡi đao như là một con vực sâu cự thú đột nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu, hiển lộ ra um tùm răng nhọn, muốn đem trước mặt không gian hết thảy hết thảy thôn phệ, nhai nát!

"Chiến lợi phẩm của ta cũng dám đến cướp đoạt "

Hung ác như vậy thế công dưới, Vô Gian mặt mũi già nua ba động một chút, nhưng không có mảy may né tránh ý đồ! Đôi mắt của hắn trong nháy mắt trở nên như mực đen nhánh, không có một tia tròng trắng mắt, toàn thân Tiên Thiên chi khí bạo dũng mà ra, đem cái này phương viên mấy chục trượng không gian phủ lên đen kịt một màu!

Vô Gian sau lưng, Ngư Long Vũ thân ảnh nhanh chóng như bôn lôi, mãnh liệt bắn mà đến; Ảnh Ma Tử bên trái không gian,

bốn đạo máu điện uốn lượn khúc chiết, bắn ra mà đến; bên ngoài một dặm điên cuồng rút lui to lớn Minh Vương pháp tướng phát giác một màn này, phát ra kinh thiên động địa nộ hống, dậm chân mà đến!

Ngay tại lúc cái này thiên thạch va chạm Địa Cầu va chạm hết sức căng thẳng thời khắc

Ông!

Không gian giống như thủy triều trong nháy mắt lắc lư, một cái toàn thân cơ hồ không có bất kỳ cái gì khe hở, mỗi một cái bộ vị đều bị quỷ dị áo giáp bao vây thân ảnh, thế mà đột ngột xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh cùng vây giết mà đến trong đám người ở giữa!

Mà vô số hỗn độn loạn lưu, đủ để khiến tông sư trọng thương vỡ vụn nguyên khí xung kích đập nện tại đạo thân ảnh này trên thân, chỉ nổi lên điểm điểm gợn sóng, tựa hồ đều bị hấp thu, hóa thành bản thân hắn nguồn năng lượng, như là trong truyền thuyết Kim Cương Bất Hoại, không có đối đạo thân ảnh này tạo thành bất kỳ ảnh hưởng!

Trong chớp nhoáng này biến hóa, cùng đạo thân ảnh này trên thân phát sinh sự tình, để Vô Gian, Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ, tứ vương thứ, Minh Vương pháp tướng cùng ở xa bên ngoài mấy dặm Nguyệt Phi Hồng cùng rất nhiều liên minh tông sư con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Đạo thân ảnh này xuất hiện, là như thế đột ngột, không hề có điềm báo trước! Liền như là Vô Gian trọng thương Nhạc Bình Sinh một kiếm kia đỉnh phong ám sát, làm cho tất cả mọi người đều dự kiến không đến!

Cái này đột nhiên bóng người xuất hiện chính là trang bị Tru Thần võ trang, phát động trong nháy mắt truyền lực Lôi Vụ!

"Chư vị, không cần cãi nữa!"

Đối mặt với trước mặt rất nhiều Bắc Hoang võ đạo cường giả, áo giáp phía dưới, Lôi Vụ lạnh lùng cười một tiếng, cánh tay bỗng nhiên nâng lên, sau đó

Ầm ầm!

Phảng phất thiên khung phía trên mặt trời rơi xuống, vô biên quang nhiệt trong nháy mắt bộc phát!

Bốn phía không gian ẩn thiên địa nguyên khí trong nháy mắt thuận tiện Tượng Sơn băng sóng thần đồng dạng bành trướng tứ ngược, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn ra, không thể tưởng tượng đem trong đụng chạm tâm khu vực hóa thành một mảnh hư vô hỗn độn khu vực. Âm trầm ảm đạm ánh lửa bốn phía kích xạ, giống như đem không gian phá vỡ một cái lỗ thủng, thiên địa biến sắc!

Bất luận là đi mà đến cường giả vẫn là Vô Gian Ảnh Ma Tử hai người, chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh vặn vẹo, quanh thân một mảnh kỳ quái, tựa hồ thân ở vô biên Địa Ngục bể khổ, thiên địa vạn vật không còn, đồ vật không phân, trên dưới khó phân biệt...

Một cỗ mắt trần có thể thấy gợn sóng cấp tốc lan tràn, tất cả mọi người tại cái này chỉ một thoáng kinh khủng trùng kích vào phun máu lùi gấp!

Mà cách đó không xa Nhạc Bình Sinh nhận trùng kích như thế, càng là thân hình ném đi, không rõ sống chết.

Giờ khắc này, Lôi Vụ phát động chấn động hơi tinh công kích cơ hồ đạt đến thanh tràng hiệu quả, hắn bỏ qua trong tầng trời thấp kinh khủng vỡ vụn loạn lưu , mặc cho kỳ trùng đánh vào Tru Thần võ trang phía trên, đi xuyên qua loạn lưu chi hải, vượt qua mấy chục trượng khoảng cách, một thanh nắm Nhạc Bình Sinh cổ

áo, đem đề cập trong tay!

Vô số vô số nóng rực hung bạo loạn lưu bên trong, Lôi Vụ một thanh giơ lên đầu lâu rủ xuống, không nhúc nhích Nhạc Bình Sinh, cười như điên nói:

"Ngươi có hay không nghĩ tới chính mình sẽ rơi xuống một kết cục như vậy ân có muốn hay không đến ha ha ha ha ha!"

Đến tận đây, trận này thiên băng địa liệt kinh khủng loạn chiến, rốt cục xuất hiện chân chính người thắng.

Tiếng oanh minh từng cơn, dưới chân đại địa một mực tại run rẩy, giờ khắc này Nguyệt Phi Hồng cùng hơn mười vị đang âm thầm quan sát tông sư hết thảy đều tâm thần rung mạnh!

"Diễn Võ Cơ Quan!"

Nguyệt Phi Hồng nội tâm chấn động:

"Thế mà tuyển ở thời điểm này xuất thủ! Bọn hắn cư nhiên như thế lớn mật!"

Nơi này khoảng cách Thần La Võ Đô không hơn trăm dặm hơn, mà lại này thiên băng địa liệt một trận chiến không biết đã dẫn phát hoặc nhiều hoặc ít tông sư cường giả âm thầm nhìn trộm, mà Diễn Võ Cơ Quan người lại dám xuất hiện ở đây!

"Đáng chết, đáng chết a! !"

Trong cuộc chiến, sâm nhiên sát cơ xông thẳng lên trời, Ảnh Ma Tử bạo hống một tiếng, đã bình định quanh thân lôi cuốn hung mãnh xung kích, nhìn chòng chọc vào đem Nhạc Bình Sinh cầm nã trong tay Lôi Vụ:

"Đây là chiến đấu võ trang ngươi là Diễn Võ Cơ Quan người "

Giờ khắc này, không riêng gì Ảnh Ma Tử, còn có Vô Gian, Ngư

Long Vũ, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, đều trong cùng một lúc trấn định lại thân hình, thành vây quanh chi thế, một bên nhìn chòng chọc vào Lôi Vụ thân hình, một bên phòng bị tại chỗ rất xa có thể sẽ đánh tới siêu cách đả kích.

"Ừ"

Lôi Vụ có nhiều thú vị xoay đầu lại, mặt hướng lấy đám người chính là một trương đen nhánh mặt nạ, hai điểm tinh hồng chi sắc lấp lóe: "Nghĩ không ra ngươi cũng có điểm kiến thức!"

"Buông xuống trong tay ngươi người. Đó là của ta chiến lợi phẩm."

Vô Gian ánh mắt hờ hững, ánh mắt bên trong ẩn giấu vô biên u ám:

"Đây là ta tình thế bắt buộc đồ vật, chẳng lẽ các ngươi cảm thấy có thể tại dưới mí mắt ta cướp đi "

Lôi Vụ một tiếng cuồng tiếu, âm thanh chấn khắp nơi: "Không thử một lần làm sao biết! "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 463: Tất Cả Mọi Người Vây Công! (Cuối Cùng) Đệ 4 Càng!

Chương 463: Tất cả mọi người vây công! (cuối cùng) đệ 4 càng!

Ở xa ngoài năm dặm Nghịch Vân, ánh mắt như là vạn năm sông băng, cực độ rét lạnh.

Tại hắn phóng đại gấp trăm ngàn lần dòm trong kính, lập tức hiển lộ ra Vô Gian đầu lâu.

Sưu!

Cơ hồ ngay tại Lôi Vụ tiếng cười vang lên đồng thời, một tiếng kinh khủng tiếng rít phảng phất nghiêng trời lệch đất, lại lần nữa đánh tới! Làm cho tất cả mọi người trong lòng cảnh báo đại tác!

Ầm!

Lôi đình bạo liệt thanh âm chớp mắt vang lên, Vô Gian toàn thân lông tơ từng chiếc đứng đấy, thân ảnh loé lên một cái!

Mà hắn lại lần nữa lui lại hơn mười trượng xuất hiện thời điểm, trên bả vai hắn đã xuất hiện một cái đẫm máu cái hố nhỏ.

Nếu như không phải phản ứng của hắn, tốc độ đều viễn siêu cùng cảnh giới võ giả, lần này đến từ tại chỗ rất xa đả kích chỉ sợ trong khoảnh khắc liền sẽ ở trên người hắn mở ra một cái động lớn.

Đây rốt cuộc là cái gì công kích!

Vô Gian thụ thương giờ khắc này, còn lại vây giết người bao quát Ngư Long Vũ ở bên trong, như lâm đại địch, mí mắt nhảy lên kịch liệt, ánh mắt mặc dù tiến độ hung ác, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bọn hắn một bên gắt gao khóa chặt Lôi Vụ thân ảnh, một bên thân thể căng cứng, cảm ứng đến trong hư không dấu vết để lại.

Này quỷ dị siêu viễn cự ly đả kích vừa rồi bọn hắn đã từng gặp qua, cường hoành vô cùng liệt huyết lạch trời Minh Vương pháp tướng đầu lâu đều suýt nữa bị đánh bạo, tốc độ, uy năng cực đoan kinh khủng, liền ngay cả Vô Gian tốc độ đều không thể hoàn toàn tránh thoát, huống chi bọn hắn

Ở nơi nào

Cái này âm thầm mai phục người trốn ở chỗ nào

Mấy đạo hung ác, ánh mắt sâm lãnh gắt gao khóa chặt lại Lôi Vụ, đám người không nói một lời, đủ loại suy nghĩ cấp tốc hiện lên, tràng diện tựa hồ lâm vào trong giằng co.

Hiện tại Nhạc Bình Sinh rơi vào Lôi Vụ chi thủ, lại thêm có có thể siêu khoảng cách đả kích che chở lấy vây quanh khoảng chừng, mọi người tại đây mặc dù vũ lực cao tuyệt, vẫn như cũ là sợ ném chuột vỡ bình.

Không người nào nguyện ý hi sinh lợi ích đi ngăn cản vài dặm bên ngoài ám sát người.

"Thế nào "

Lôi Vụ tiếng cười nanh ác:

"Chư vị hiện tại coi là, ta có thể hay không đem người này

mang đi "

Tru Thần võ trang mang theo, có Nghịch Vân giống siêu cách ám sát yểm hộ, Lôi Vụ giờ phút này không thèm để ý chút nào người còn lại, lên tiếng cuồng tiếu, cười không kiêng nể gì cả, cười âm thanh chấn mây xanh!

Chính là trong tay hắn cỗ thi thể này, cho Diễn Võ Cơ Quan mang đến khó có thể tưởng tượng sỉ nhục, nhưng mà giờ khắc này, hắn rốt cục đại biểu Diễn Võ Cơ Quan trở thành người thắng, rửa sạch phần này sỉ nhục.

Tại thời khắc này, bị khủng bố xung kích bức lui đông đảo cường giả vừa mới ngừng lại thân hình, nhìn chòng chọc vào giữa không trung cái kia đạo quỷ dị thân ảnh.

Ngư Long Vũ ánh mắt băng lãnh, nghĩ không ra cục diện xuất hiện biến hóa như thế, điềm nhiên nói:

"Thật to gan, lại dám đường hoàng xuất hiện ở đây, ngươi cho rằng ngươi "

Sau một khắc, Ngư Long Vũ yết hầu giống như là bị một bàn tay vô hình gắt gao bóp chặt, một câu đều nói không nên lời.

Bộp một tiếng nhẹ vang lên, tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, một đầu giống như là thế gian cường hãn nhất vật liệu đổ bê tông chế tạo thành cánh tay, một thanh nắm Lôi Vụ cổ họng.

Còn lại thành vây quanh chi thế Vô Gian, Ảnh Ma Tử, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, đi mà đến Minh Vương pháp tướng, sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

"Ngươi!"

Giờ khắc này, phảng phất là thấy được thế gian kinh khủng nhất sự tình, Tru Thần võ trang phía dưới, Lôi Vụ ánh mắt điên

cuồng kinh hãi!

Ngay tại trước mắt bao người! Tầm mắt mọi người bên trong! Lôi Vụ trong tay, vốn nên khí tuyệt sinh vong Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên vươn tay cánh tay, một thanh chụp tại Lôi Vụ trên cổ! Ngay sau đó một cánh tay khác vén ra vô hình vô tướng vặn vẹo gợn sóng, một quyền bổ vào Lôi Vụ trên trán, trong nháy mắt để Lôi Vụ tại Tru Thần võ trang phía dưới hai mắt đột nhiên một lồi!

Mà tựa hồ khởi tử hoàn sinh Nhạc Bình Sinh, động tác tựa như là tại nhắm đánh cọc gỗ, lại sinh ra hiệu quả kinh người.

Trong nháy mắt! Không khí điên cuồng đánh nổ! Lấy nắm đấm cùng Lôi Vụ Tru Thần võ trang bọc vào đầu lâu tiếp xúc điểm làm trung tâm, một cỗ to lớn, mãnh liệt, kinh khủng khí lãng hướng về bốn phương tám hướng bắn ra! Phương viên mười trượng bên trong không gian hết thảy hết thảy, hạt bụi nhỏ, hạt tròn, thậm chí tia sáng, hết thảy đều bị thuần túy mà lực lượng cuồng bạo trực tiếp băng diệt! Một chút đem Lôi Vụ quanh thân mười trượng triệt để đánh thành trạng thái chân không!

Mà cái này mười trượng chân không bên ngoài! Cuồng mãnh, thật lớn thuần bạch sắc khí lãng giống như là phong ba hét giận dữ, lấy một loại sóng lớn vỗ bờ trạng thái, hướng về bốn phương tám hướng quét sạch mà đi, chớp mắt che mất phiến thiên địa này!

Giờ khắc này, bất luận là Vô Gian, Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ vẫn là liệt Huyết Minh vương pháp tướng, đều cảm nhận được trời đất sụp đổ đồng dạng kinh khủng uy hiếp, đang giận sóng xung kích phía dưới liên tiếp lui về phía sau!

Toàn bộ thiên không, phảng phất đều bị cái này thuần túy, cuồng bạo một quyền đánh sập.

Nhật nguyệt vô quang, đại địa điên cuồng run rẩy, sâu trong

lòng đất truyền đến rầm rập tiếng vang, đại lượng bùn cát trong lúc nhất thời bị tầng tầng nhấc lên, hóa thành hàng ngàn hàng vạn tấn bùn đất thủy triều hướng về bốn phương tám hướng tuôn ra.

Nhạc Bình Sinh một quyền này trực tiếp như là mười vạn tấn thuốc nổ tại Lôi Vụ đầu lâu bên trên bộc phát, Lôi Vụ đầu về sau không gian trực tiếp bị oanh kích ra một đầu to lớn, trong vắt không gian, mây nhàn nhạt khí bị hung hăng gạt ra, trên bầu trời hiển lộ ra một đầu rộng gần một dặm, dài đến hơn mười dặm quyền kình quỹ đạo!

Một chút nhìn qua, liền phảng phất toàn bộ thiên không bị Nhạc Bình Sinh một quyền oanh mở đồng dạng.

Mà Nhạc Bình Sinh trên tay, Lôi Vụ Tru Thần võ trang mũ giáp triệt để biến hình, không có chút nào âm thanh. Bắt hắn lại thân thể rất nhỏ lay động thậm chí có thể nghe được trong đó ấm nước vang động.

Nếu như mở ra Tru Thần võ trang liền có thể nhìn thấy, mũ giáp phía dưới, Lôi Vụ toàn bộ đầu lâu, đã trực tiếp hóa thành thịt nát.

Tru Thần võ trang là tân triều đẳng cấp cao nhất siêu huyền kỹ thuật một trong, mặt ngoài sơn phủ có thể cực lớn trình độ hấp thu năng lượng ánh sáng, nhiệt năng, điện từ có thể đợi các loại hết thảy năng lượng chuyển hóa làm tự thân nguồn năng lượng, không riêng không sợ Luyện Thần tôn giả ý chí phương diện công phạt, chính là vật chất lớp năng lượng mặt đả kích cũng có được cực mạnh năng lực chống cự, có thể đạt tới năm thành thậm chí là bảy thành triệt tiêu, mà còn lại năng lượng cường độ đối Tru Thần võ trang uy hiếp thì trên diện rộng hạ xuống. đối với lợi khí cùn khí đả kích trình độ phòng ngự mặc dù không đạt được trình độ như vậy, nhưng là lấy Tru Thần võ trang chất liệu mà nói, cũng muốn so đại bộ phận đỉnh cấp áo giáp muốn cường.

Nhưng mà đây hết thảy, tại Nhạc Bình Sinh thuần túy, dã man, lực lượng cuồng bạo phía dưới, đều thành trò cười.

Nhạc Bình Sinh chân chính mạnh nhất là điểm nào nhất

Không phải Tiên Thiên chi khí, không phải bí truyền võ đạo, không phải đao thuật, mà là nhận qua ngàn vạn linh năng tẩm bổ cường hóa, tích lũy sâu không thấy đáy thuần túy lực lượng! Tồn trữ thể phách!

Trong tầm mắt, Lôi Vụ cái ót phương hướng, hiển lộ ra dài tới mấy chục dặm hùng vĩ quyền kình quỹ đạo dẫn vào tầm mắt, một cỗ vô biên hàn ý đánh lên trong lòng mọi người, yết hầu giống như là bị lực vô hình gắt gao bóp chặt, một câu đều nói không nên lời.

"Người đều đến đông đủ a "

Nhạc Bình Sinh một tay nhấc lấy Lôi Vụ mềm mềm ngã quỵ thi thể, trên thân thể đạo đạo vết thương cấp tốc khép lại, phảng phất trong núi thây biển máu phục sinh Thần Ma, hắn quét mắt lấy bốn phương tám hướng địch nhân, trên mặt lộ ra một bộ tàn khốc, vô tình tiếu dung:

"Như vậy, đem các ngươi tính mệnh ta mượn dùng một chút!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 464: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (1)

Chương 464: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (1)

Ngoài năm dặm, cự mộc tán cây phía trên, đang nhắm vào dòm kính về sau một mực tập trung vào Vô Gian Ảnh Ma Tử nhóm cường giả Nghịch Vân như là một cái băng lãnh pho tượng, hô hấp, nhịp tim, tốc độ máu chảy hết thảy đều phảng phất triệt để đứng im, tầm mắt ở trong chỉ còn lại có Vô Gian một người.

Hắn thấy, Nhạc Bình Sinh thi thể đã tới tay, mà ở trong đó đối với Lôi Vụ uy hiếp lớn nhất người, không thể nghi ngờ là cái này phát động Hư Không Xuyên toa quỷ dị tuyệt sát, trực tiếp đem Nhạc Bình Sinh đưa lên diệt vong con đường kinh khủng thích khách.

Ngoại trừ người này bên ngoài, bất luận là tôn này to lớn Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng, điều khiển ma ngẫu công kích Ảnh Ma Tử, cầm trong tay yêu cung Ngư Long Vũ, cùng bốn tên huyết y thích khách, đều không đủ lấy xuyên thấu lấy Tru Thần võ trang Lôi Vụ tạo thành to lớn uy hiếp.

Không nói Tru Thần võ trang đối với tinh thần cùng năng lượng công kích cực mạnh năng lực phòng ngự, cho dù là Tru Thần võ trang toàn lực thiêu đốt nguồn năng lượng phát động tốc độ, đều đủ để thoát khỏi những người này vây công.

Chỉ có Vô Gian loại kia qua lại âm ảnh quỷ dị năng lực mới là hắn muốn phòng bị.

Nhưng mà lúc này, Nghịch Vân trong tầm mắt, dòm kính bên trong, Vô Gian ánh mắt đột nhiên kịch liệt biến hóa một chút, giống như là gặp quỷ.

Ân

Chuyện gì xảy ra

Nghịch Vân trong lòng hơi nhíu, nhướng mày, bỗng nhiên tầm mắt bị lệch, chuyển qua Lôi Vụ trên thân.

Mà lần này, trong tầm mắt xuất hiện cảnh tượng trong nháy mắt liền để ánh mắt của hắn triệt để đọng lại.

Làm sao có thể!

Cái này sao có thể!

Hắn vì cái gì không có chết!

Tại Nhạc Bình Sinh cuồng bạo một quyền vung ra qua đi trong nháy mắt này, bất luận là ở xa vài dặm bên ngoài Nghịch Vân, Nguyệt Phi Hồng, Ngư Hồng Âm, rất nhiều liên minh tông sư, vẫn là vẫn như cũ hình thành vây quanh trạng thái Vô Gian, Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử, Liệt Huyết đạo đám người, mí mắt run mạnh, đều giống như gặp được cái gì tuyệt đối không có khả năng phát sinh sự tình, triệt để thất thố!

Nhất là Vô Gian, càng là như vậy.

Hắn phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tuyệt sát một kích, rõ ràng đâm thủng, làm vỡ nát Nhạc Bình Sinh trái tim! Mà lại trong tay u hồn Vô Gian đâm càng là tôi lên hắn tỉ mỉ điều phối kịch độc, chỉ cần một giọt liền có thể tuỳ tiện độc chết hàng ngàn hàng vạn người, độc tố theo vị trí trái tim huyết dịch bị chuyển vận toàn thân, cho dù là tu vi, thể phách cường hãn đến tột đỉnh đỉnh phong tông sư, cũng tuyệt đối chống đỡ không đến nhất thời

nửa khắc liền muốn biến thành một người chết!

Nhưng là giờ khắc này, tại bọn hắn trước mắt, khó nhất sự tình phát sinh.

Vốn hẳn nên đi đến cùng đồ mạt lộ Nhạc Bình Sinh không riêng không có mệnh tang hoàng tuyền, càng là ngang nhiên một quyền, đem Diễn Võ Cơ Quan người cường giả này trực tiếp đánh thành chó chết.

Mà lại Nhạc Bình Sinh ngực vị trí trái tim, mắt trần có thể thấy, nhìn thấy mà giật mình lỗ máu vô số mầm thịt điên cuồng nhúc nhích, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tại cấp tốc khép lại, để Nhạc Bình Sinh cả người chân chính như là Vô Gian Địa Ngục bên trong đi ra có được bất tử chi thân yêu ma, một cỗ băng lãnh, ngạt thở, đáng sợ cảm giác đè nén cảm giác từ đầu đến chân gắt gao đặt ở thành vây quanh chi thế chúng cường giả trong lòng!

Trong chớp nhoáng này sự tình phát sinh quá nhanh.

Mà từ Nhạc Bình Sinh một quyền đem Lôi Vụ đánh nổ bất quá trong chớp mắt, tay nắm lấy Lôi Vụ ngã oặt thi thể, ánh mắt của hắn có chút giật giật, đúng lúc có hành động đồng thời

Linh giác bên trong, một cỗ cực kỳ nhỏ, cho dù là lấy hắn Linh giác đều cơ hồ không thể phát giác ba động từ trên tay hắn, Lôi Vụ trên thi thể truyền đến.

Nhạc Bình Sinh tựa hồ là cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên vung tay ném đi, đem Lôi Vụ thi thể hướng về vây quanh Vô Gian bọn người ném đi! Đồng thời từ giữa không trung bước chân một bước, giống như là muốn trốn tránh cái gì đồng dạng cấp tốc rời xa!

"Đây là!"

Ngay tại Lôi Vụ thân thể bị Nhạc Bình Sinh đột nhiên ném tới trong nháy mắt này, tất cả mọi người con ngươi đều bỗng nhiên co rụt lại, da mặt lắc một cái, trong lòng dâng lên một cỗ đại nạn lâm đầu cực độ hãi hùng khiếp vía cảm thụ, không có một tơ một hào chần chờ, lập tức quay người chạy trốn!

Ở đây những cường giả này, bất luận cái nào đều là tu vi, lòng dạ đều vô cùng thâm hậu nhân vật, cho dù là không biết Nhạc Bình Sinh quỷ dị cử động tồn tại, chỗ nào lại còn dám dừng lại tại chỗ

Nhưng mà động tác của bọn hắn chậm đi một chút.

Ầm ầm!

Theo một tiếng kinh thiên động địa bạo tạc, lấy bị Nhạc Bình Sinh một thanh ném ra Lôi Vụ thi thể làm hạch tâm, một vòng tàn khốc tinh hồng hào quang một phần mười cái trong nháy mắt khuếch trương trở thành một mảnh kinh khủng biển lửa, trong nháy mắt bộc phát! Một đạo phương viên trăm dặm có thể thấy được, to lớn xích hồng cột lửa ngất trời xông thẳng lên trời!

Chỉ một thoáng, phương viên gần một dặm bên trong hoàn toàn hóa làm đáng sợ Địa Ngục Hỏa biển. Liên tiếp đinh tai nhức óc tiếng nổ liên tiếp. Trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, giống như địa chấn bạo phát, mặt đất bị tạc đến từng khúc băng liệt, nóng bỏng mà bành trướng khí thể như là trùng thiên dung nham từ nứt ra mặt đất hướng ra phía ngoài phun trào lan tràn, đốt cháy hết thảy có thể nhóm lửa sự vật. Trong lúc nhất thời chỉ gặp không trung hỏa vân Phần Thiên, hình thành phạm vi bao trùm thẳng tới mấy dặm ráng đỏ, tàn khốc nhưng lại mỹ lệ!

Đại địa chấn động kịch liệt hơn, oanh minh thanh âm đinh tai nhức óc, tại ngập trời liệt diễm bên trong lại dâng lên che khuất bầu trời bụi bặm. Liên tục ầm ầm nổ vang khoảng cách, hỏa viêm lốp ba lốp bốp nhỏ bé nổ vang không dứt, đó là không khí bên

trong vi sinh vật bởi vì nhiệt độ cao bành trướng nổ nổ kết quả. Tại mảnh này liệt diễm trong biển lửa, hết thảy còn sống sinh linh, thậm chí mắt thường không thấy hạt bụi nhỏ, đều chỉ có bị đốt thành tro bụi.

Mà trong điện quang hỏa thạch còn chưa từng triệt để chạy ra Địa Ngục liệt diễm bộc phát Liệt Huyết đạo Minh Vương pháp tướng cùng Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ bọn người càng là tại cuồng mãnh liệt hỏa dòng lũ hạ nhận không nhẹ xung kích, máu tươi rơi vãi bên trong phát ra từng tiếng nộ hống.

Dạng này Địa Ngục liệt diễm chỉ kéo dài không đến thời gian ba hơi thở. Mặt đất hỏa diễm tựa như đã mất đi nhiên liệu. Cấp tốc dập tắt, đơn giản so đột nhiên rơi xuống mưa rào tầm tã còn muốn diệt đến nhanh chóng. Mà lại càng thêm kỳ quái là ngay cả đầy trời bụi bặm cũng rất nhanh biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ không gian trở nên vô cùng "Sạch sẽ" .

Đây là trung tâm vụ nổ khu vực phạm vi trăm trượng bên trong, hết thảy có thể đốt vật chất, không khí bị đốt cháy không còn, tạo thành ngụy chân không trạng thái, mà bốn phương tám hướng không khí cấp tốc tràn vào, bổ khuyết tiến vào mảnh này tiếp cận chân không khu vực.

"Đáng chết! Hắn là thế nào biết đến!"

Thông thiên triệt địa hỏa trụ, sương mù xuất hiện giữa thiên địa, giờ khắc này, bởi vì Lôi Vụ cái chết mà tâm thần rung mạnh Nghịch Vân, tại Siêu Cự Thần Sát súng dòm kính về sau phát ra một tiếng không thể tin gào thét!

Nhạc Bình Sinh vì sao có thể khởi tử hoàn sinh, không giống nhân loại đồng dạng có được siêu tốc tái sinh năng lực, những cái này Nghịch Vân đã căn bản hoàn mỹ suy nghĩ, mà Nhạc Bình Sinh thế mà sớm phát hiện Tru Thần võ trang tự hủy xu thế, sớm đem ném ra, điểm này mới là làm Nghịch Vân không thể tin nguyên

nhân thực sự!

Tru Thần võ trang là tân triều nhằm vào Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả chuyên môn nghiên cứu ra đỉnh cấp chiến đấu võ trang, là đẳng cấp cao nhất cơ mật, tuyệt đối không thể rơi vào bất kỳ bên nào thế lực trong tay. Căn cứ vào điểm này, vì phòng bị cơ mật tiết lộ, Tru Thần võ trang phía trên liền tăng thêm rất nhiều hạn chế, mỗi một lần nhân viên chiến đấu muốn bắt đầu dùng Tru Thần võ trang, nhất định phải trải qua hoàng đế trao quyền cho phép, mà lại mặc vào về sau căn bản là không có cách tự chủ gỡ xuống, nhất định phải tại Thiên Công Thần Khí cục trải qua mặt khác nhất trọng cho phép, mới có thể để cho Tru Thần võ trang tự động tróc ra.

Mà tại thêm năm mặc Tru Thần võ trang trong lúc đó, hết thảy cưỡng chế, bạo lực cướp đoạt dỡ bỏ thủ đoạn, đều có thể từ nhân viên chiến đấu trực tiếp khởi động tự hủy.

Không chỉ ở đây, Tru Thần võ trang trực tiếp kết nối nhân thể xương sống thần kinh, giam khống trang bị nhân viên sinh mạng thể chinh, tại Tru Thần võ trang tự chủ kiểm trắc phía dưới, một khi phát giác trang bị nhân viên chiến đấu đã đánh mất sinh mệnh đặc thù, trực tiếp liền sẽ khởi động tự hủy chương trình, điểm bạo nguồn năng lượng module, trực tiếp dẫn phát đồng quy vu tận kinh khủng bạo tạc.

Tự hủy uy lực nổ tung tối thiểu tương đương với mười vạn tấn thuốc nổ, bảo đảm chung quanh gần trăm trượng không gian bên trong, hết thảy tồn tại tiếp cận hủy diệt. Cũng liền bảo đảm Tru Thần võ trang cơ mật tuyệt đối sẽ không tiết lộ.

Nhưng là Nghịch Vân làm sao cũng không nghĩ tới, Nhạc Bình Sinh giống như là biết trước, sớm tránh đi cái này đủ để cho phi hôi yên diệt tự hủy bạo tạc!

"Đầu lâu! Chỗ yếu hại của hắn nhất định là đầu lâu!"

Một cái ý niệm trong đầu bỗng nhiên xông vào Nghịch Vân não hải.

Nhạc Bình Sinh khởi tử hoàn sinh, tựa hồ căn bản không nhìn trí mạng thương tích điểm này hoàn toàn chính xác quỷ dị phi thường, nhưng mà Nghịch Vân lại không tin đại não trực tiếp bị phá hư đánh nát, Nhạc Bình Sinh còn có thể sống tới!

Giờ khắc này Nghịch Vân hai mắt đỏ như máu, thông qua dòm kính điên cuồng tìm kiếm lấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh.

Nhưng mà sau một khắc, da đầu của hắn lại bỗng nhiên sắp vỡ.

Một đạo to lớn, khí lãng mãnh liệt, lấy uốn lượn khúc chiết, lôi đình bắn ra chiết xạ trạng thái, phát ra phô thiên cái địa kịch liệt âm bạo, đang hướng về hắn vị trí bắn ra mà đến!

Chính là Nhạc Bình Sinh sớm tại trước đó chiến đấu bí mật quan sát, khóa chặt Nghịch Vân ẩn núp vị trí, muốn đem cái này lớn nhất quấy nhiễu cùng uy hiếp trừ bỏ!

Bọn này vây công trong đám người, trình độ uy hiếp lấy trước đó đâm trúng trái tim của hắn tên thích khách kia là nhất, nhưng là muốn đem những cái này vây giết người chém giết sạch sành sanh, thì nhất định phải đầu tiên đem tại vài dặm bên ngoài lúc nào cũng có thể đánh tới tốc độ siêu thanh đả kích ám sát trừ bỏ!

Sóng lửa ngập trời, bạo tạc qua đi trên bầu trời tràn ngập cực đoan nóng rực khí tức, hút vào đến trong phổi phảng phất muốn đem người thân thể nội tạng đều cho nhóm lửa.

Ở vào trong chiến đấu, phương viên gần một dặm đại địa đã thủng trăm ngàn lỗ, không còn hình dáng.

Liên tiếp biến hóa kinh người phát sinh, âm thầm theo dõi đám võ giả đã biến thành câm điếc, một câu đều nói không nên lời.

Vài dặm bên ngoài, Ngư Hồng Âm ánh mắt rung động biến mất tại một tảng đá lớn về sau, đôi môi nhếch, trái tim bịch bịch cuồng loạn.

Mà đổi thành một bên, Nguyệt Phi Hồng sắc mặt cực độ xanh xám, giơ dòm kính cánh tay đều rất nhỏ run rẩy lên, tựa hồ bởi vì Nhạc Bình Sinh khởi tử hoàn sinh một màn này nội tâm nhận kịch liệt xung kích mà không cách nào bình phục.

Nàng gắt gao cắn răng, không thể tin phun ra mấy chữ: "Đây rốt cuộc là cái gì võ đạo!"

Đông đảo cường giả tối đỉnh toàn lực xuất thủ vây giết phía dưới, Nhạc Bình Sinh không riêng không có chết, còn lấy bày ra địch lấy yếu trực tiếp đem Diễn Võ Cơ Quan Thần Ma võ giả một quyền oanh sát, bây giờ nhìn lại Nhạc Bình Sinh trước đó mười phần bất quá là là đang giả heo ăn thịt hổ mà thôi.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh không giống thân thể của nhân loại khép lại tốc độ cũng cực lớn trình độ bên trên đã chứng minh hắn tu luyện chí tôn võ đạo khả năng.

Chí tôn võ đạo luôn luôn đều chỉ tại trong truyền thuyết lưu truyền, tin tức cực ít, liền liền thân vì thượng vị tông sư Nguyệt Phi Hồng trong lúc nhất thời đều không thể phán Đoạn Nhạc Bình Sinh đến cùng tu luyện chính là hai mươi lăm cửa chí tôn võ đạo bên trong cái nào một môn.

Nhưng là không thể nghi ngờ, trên đời này có dạng này không thể tưởng tượng năng lực công pháp, trừ chí tôn võ đạo bên ngoài không còn gì khác!

Theo nóng bỏng khí lãng kịch liệt phun trào, Vô Gian, Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ, tứ vương thứ, cùng hình thể rút lại không ít Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng, rốt cục tại bạo tạc bên ngoài ngừng lại thân hình, riêng phần mình nhận lấy nặng

nhẹ không đồng nhất thương thế, bỗng nhiên ngẩng đầu ở giữa, ánh mắt hung tàn đang vặn vẹo loạn lưu bên trong tìm kiếm lấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh.

Chủ quan, quá bất cẩn!

Giờ khắc này bọn hắn rốt cục giống lấy lại tinh thần, trong đầu các loại suy nghĩ kịch liệt va chạm.

"Đây là 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】!"

Ngư Long Vũ bỗng nhiên phát ra một tiếng xen lẫn sỉ nhục, nổi giận cùng cực độ tham lam điên cuồng gào thét:

"Chỗ yếu hại của hắn tất nhiên là đầu lâu!"

Bọn hắn nhiều như vậy cường giả tối đỉnh cộng đồng xuất thủ phía dưới bị Nhạc Bình Sinh đùa bỡn một thanh, để xưa nay cực độ kiêu ngạo Ngư Long Vũ cảm nhận được trước nay chưa từng có sỉ nhục cùng nổi giận, mà căn cứ Nhạc Bình Sinh trên thân hiển lộ dấu hiệu liên hệ đến 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】 môn này chí tôn võ đạo đồng thời, nhưng lại khơi dậy hắn thật sâu tham lam.

【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】 tu luyện Thái Âm, Thái Dương chi lực, lĩnh hội sinh tử tạo hóa, môn này chí tôn võ đạo gần nhất mang tính tiêu chí năng lực chính là cực kỳ nhanh chóng chữa trị võ giả nhục thân tổn thương, gãy chi Trọng Sinh dễ như trở bàn tay, thậm chí truyền thuyết tu luyện tới cảnh giới tối cao có khả năng đạt tới Tích Huyết Trùng Sinh đáng sợ tình trạng.

Đối với chí tôn võ đạo, Ngư Long Vũ so với ở đây những người còn lại đều biết càng nhiều hơn một chút, duy nhất phù hợp Nhạc Bình Sinh quỷ dị điểm khác lạ, chính là 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】 môn này chí tôn võ đạo.

Lại là môn này chí tôn võ đạo, khó trách liền liền tâm tạng bị

chấn nát đều có thể khởi tử hoàn sinh!

Vô Gian trong lòng tất cả nghi hoặc bỗng nhiên bị giải khai.

Bá một chút! Tại Âm Dương Trọng Sinh pháp điển cái này sáu cái chữ tại Ngư Long Vũ thốt ra, trong hư không quanh quẩn một nháy mắt, ở đây đông đảo vây giết người ánh mắt như là sấm chớp, trong nháy mắt hư không đụng vào nhau.

Trong cùng một lúc, cơ hồ không cần bất kỳ ngôn ngữ giao lưu, Vô Gian, Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ, Ẩm Nguyệt lâu Wong đâm, Minh Vương pháp tướng trong nháy mắt liền đạt thành một cỗ cực đoan băng lãnh ăn ý:

Cộng đồng liên thủ, trước giết chết Nhạc Bình Sinh lại nói!

Về phần Ngư Long Vũ cái gọi là công kích đầu lâu đại não, ở đây đều là tâm tư cay độc hạng người, căn bản không cần nhắc nhở của hắn, đã sớm ở trong lòng có chút suy nghĩ lượng.

Chúng cường giả tối đỉnh dừng lại cùng ánh mắt giao hội bất quá một hai cái hô hấp công phu, cuồn cuộn vặn vẹo loạn lưu từ từ tiêu tán, mà tất cả mọi người cũng trong cùng một lúc phát hiện Nhạc Bình Sinh như là lôi đình bắn ra, hướng về bên ngoài mấy dặm cuồng tập mà đi thân ảnh:

"Không được!"

Ảnh ma lập tức giống như là nhớ ra cái gì đó, quát lên một tiếng lớn:

"Ngăn lại hắn!"

Rất hiển nhiên, Nhạc Bình Sinh hành động bây giờ hoặc là chạy trốn, hoặc là chính là phát hiện Diễn Võ Cơ Quan âm thầm cất giấu tên kia siêu viễn cự ly ám sát người, nhưng là bất luận là cái kia một loại khả năng, bọn hắn đều tuyệt đối không thể để cho

kỳ thành công!

Ầm ầm ầm ầm!

Nguyên khí điên cuồng bạo chấn, trong lúc nhất thời mấy đạo thân ảnh bạo phát ra tốc độ nhanh nhất, hướng về phương xa Nhạc Bình Sinh thân ảnh đuổi sát mà tới!

"Ông!"

Mọi người ở đây thân ảnh bạo phát mà ra đồng thời, Vô Gian quanh thân không gian cấp tốc rung động, cả người hắn trong nháy mắt phảng phất giang hà tụ hợp vào biển cả, cả người trực tiếp tan vào giữa hư không.

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, phát động!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 465: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Hai)

Chương 465: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (hai)

Dòm trong kính tầm mắt trong nháy mắt mở rộng, đem phía trước góc 90 độ phương viên vài dặm phạm vi cảnh tượng đều thu vào trong mắt, một đạo tấn mãnh như là sấm chớp thân ảnh kéo lấy cuồn cuộn khí lãng không ngừng lấp lóe.

Bảy hơi thở!

Từ phát hiện Nhạc Bình Sinh thân ảnh lúc, Nghịch Vân lập tức liền đoán được, từ Nhạc Bình Sinh từ vài dặm bên ngoài phát động, lấy uốn lượn chiết xạ thế thái, đến hắn đến chính mình chỗ ẩn núp cái phương hướng này chỉ cần bảy cái hô hấp thời gian!

Nghịch Vân căn bản cũng không cho rằng Nhạc Bình Sinh là muốn thừa dịp loạn đào thoát vây quanh, mặc kệ là hắn chỗ cuồng tập mà đến phương hướng, hay là hắn rắn bò chiết xạ phương thức, đều cũng nói rõ Nhạc Bình Sinh y nguyên khóa chặt hắn đại khái phương vị, đồng thời trình độ lớn nhất bên trên tại lẩn tránh đánh lén!

Mục tiêu của hắn chính là ta!

Sát ý, âm mưu, lửa giận, đủ loại cảm xúc thay nhau tại Nghịch Vân trong đôi mắt hiện lên, Lôi Vụ bỏ mình không riêng không để cho tâm hắn sinh lui tránh chi ý, ngược lại trong lòng lệ khí tuôn ra.

Nghịch Vân không tin, hắn mặc lấy Tru Thần võ trang ngay cả Luyện Thần tôn giả cũng có thể giết chết, tại nhiều như vậy đỉnh phong cao thủ vây công dưới, sẽ không làm gì được một cái Nhạc Bình Sinh!

Lôi Vụ chết thuần túy là Nhạc Bình Sinh ngụy trang quá mức thành công, đồng thời cũng vì Nghịch Vân trong lòng gõ cảnh báo, Tru Thần võ trang mặc dù cường hãn, nhưng lại cũng không phải là vạn năng, tối thiểu tại phòng ngự thuần túy vật lý đả kích bên trên vẫn như cũ có hạn độ. Cùng người này giao chiến tuyệt đối không thể để cận thân!

Lại là một hơi đi qua, Nhạc Bình Sinh thân ảnh vẫn như cũ như là thiểm điện trong hư không ghé qua, Phong Lôi Bạo phá đi âm đinh tai nhức óc, thanh thế kinh người tới cực điểm, mà Nghịch Vân lại bỗng nhiên đứng dậy, cùm cụp một tiếng, trên cánh tay hư không vũ khí khoang thuyền mở ra, trực tiếp đem Siêu Cự Thần Sát súng thu vào đi.

Hắn vậy mà chủ động triệt hồi Tru Thần võ trang ngụy trang, hiển lộ ra thân hình, từ bỏ Siêu Cự Thần Sát súng ám sát.

Siêu Cự Thần Sát súng lớn nhất công dụng chính là ẩn núp tiến hành siêu viễn cự ly ám sát, coi trọng chính là một cái xuất kỳ bất ý, tại mục tiêu không có chút nào chuẩn bị tình huống dưới tự nhiên mọi việc đều thuận lợi, nhưng là giống như là Nhạc Bình Sinh dạng này đã phát giác chính mình ẩn núp chỗ, đồng thời lấy vượt qua vận tốc âm thanh bộc phát tốc độ tại lẩn tránh trong động tác cấp tốc tiếp cận, đừng nói là trong số mệnh đầu của hắn yếu hại, chính là nghĩ tại dòm trong kính bắt được thân ảnh của hắn đánh trúng hắn đều cơ hồ không có khả năng. Không có đánh trúng đầu lâu yếu hại, làm cũng chỉ bất quá là vô dụng công mà thôi.

Cùng trước đó yểm hộ Lôi Vụ tình huống khác biệt, tình huống hiện tại hạ Siêu Cự Thần Sát súng đã đã mất đi ý nghĩa.

Lại là thời gian một hơi thở đi qua, Nghịch Vân cùng cuồng tập mà đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh khoảng cách càng thêm tiếp cận, hắn đồng dạng đã chú ý tới từ vừa rồi Lôi Vụ Tru Thần võ trang tự bạo phương hướng bên trên đuổi sát mà đến đạo đạo thân ảnh.

Nghịch Vân cứ như vậy đứng ở che trời cây rừng tán cây phía trên, trong ánh mắt sát cơ mãnh liệt:

"Coi là có thể cực kỳ nhanh chóng tái sinh liền vô địch thiên hạ sao ngây thơ!"

Ầm ầm!

Cuồng mãnh nóng rực khí lãng trong lúc đó bộc phát, Nghịch Vân dưới chân to lớn cây rừng lập tức từ trong ra ngoài từng khúc vỡ nát, phương viên một trượng bên trong nhánh cành lá lá lập tức bị đốt cháy thành tro, mà Nghịch Vân thân ảnh thế mà mãnh liệt bắn mà ra, không lùi mà tiến tới hướng về Nhạc Bình Sinh cuồng tập mà đến thân ảnh xông thẳng mà đi!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng cực độ băng lãnh, cái này có thể phát ra phát động siêu viễn cự ly ám sát người tất nhiên cũng là Diễn Võ Cơ Quan nhân viên chiến đấu, mà lại trên người bọn họ mặc lấy áo giáp quỷ dị tới cực điểm, tựa hồ có thể cực lớn miễn dịch bao quát Tiên Thiên chi khí ở bên trong ánh sáng, nóng, điện từ năng lượng, lúc trước bị hắn một quyền đấm chết người kia có thể nhẹ nhàng thoải mái ghé qua tại năng lượng loạn lưu bên trong đã đầy đủ nói rõ điểm này.

Hắn cũng thông qua một quyền kia nghiệm chứng ra, đối phó bọn hắn phương thức tốt nhất, chính là lấy thuần túy, trực tiếp, lực lượng cuồng bạo đem đánh nổ!

Bốn dặm, ba dặm, hai dặm

Hai ba cái thời gian trong nháy mắt, cái này hai đạo như lôi

đình thân ảnh liền như là thuấn gian di động đồng dạng kéo gần lại lớn đoạn lớn đoạn khoảng cách, sau một khắc liền sẽ lấy sao chổi va chạm Địa Cầu thế thái phát sinh kinh thiên va chạm!

Nhưng mà, tại cả hai cách xa nhau một dặm, tiếp theo trong nháy mắt liền sẽ phát sinh kinh thiên thời điểm đụng chạm, Nghịch Vân trên thân, bả vai, lồng ngực, cánh tay, trên bàn tay, từng cái lớn chừng quả đấm đen như mực lỗ thủng trong nháy mắt mở ra, từng đạo hư ảnh tại ánh lửa phun trào bên trong vượt lên trước bắn ra!

Mà Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, sớm đã có chuẩn bị, như lôi đình kích xạ thân ảnh trong nháy mắt bạo liệt bị lệch.

Ông!

Nhạc Bình Sinh bên người mấy chục trượng chỗ, không khí chỉ một thoáng như là nước sôi đồng dạng kịch liệt sôi trào lên, không có ánh lửa, không có bạo tạc, chỉ có trong hư không đếm mãi không hết hạt năng lượng kịch liệt va chạm, chấn động, đưa tới một cỗ vô hình, lại làm cho lòng người kinh run rẩy, lông tơ đứng đấy trong suốt gợn sóng quét sạch chân trời hơn mười trượng phạm vi, còn tại cấp tốc khuếch tán!

Ông! Ông! Ông!

Như là như giòi trong xương, chăm chú đi theo Nhạc Bình Sinh tránh thoát thân ảnh, Nghịch Vân Tru Thần võ trang phía trên, cái này không biết tên công kích một đạo một đạo oanh kích mà ra, giữa không trung bỗng nhiên bộc phát!

Giữa không trung, đã triệt để hóa thành vặn vẹo gợn sóng hải dương, trở nên kỳ quái. Tầng tầng lớp lớp trong suốt gợn sóng vặn vẹo giao hội đụng vào nhau, xuyên thấu qua trong đó tia sáng đã phá thành mảnh nhỏ, nếu như nói không khí vốn là một trương bằng phẳng trang giấy, nhưng là tại cái này sóng biển đồng dạng

vặn vẹo gợn sóng mãnh liệt bao trùm dưới, đã triệt để bị bàn tay vô hình hung hăng nhào nặn, đem trở nên nhăn nhăn nhúm nhúm.

"Ha ha ha, Trần Bình, ngươi không phải tới tìm ta a! Ngươi chạy cái gì "

Phách lối cuồng vọng tiếng cười to ở chân trời quanh quẩn, giờ này khắc này Nghịch Vân cánh tay triệt để thư giãn ra, trong lúc nhất thời Tru Thần võ trang phía trên tối thiểu có tám chỗ đen như mực lỗ thủng mở ra, phóng xuất ra loại này chấn động không gian kinh khủng đả kích.

Cái này giữa không trung bao trùm trong suốt gợn sóng nhìn như vô hại, trên thực tế là lợi dụng cộng hưởng nguyên lý dẫn phát trong hư không rời rạc hạt năng lượng đặc biệt tần suất chấn động đạt tới phạm vi lớn sát thương hiệu quả, tại dạng này trong chấn động, kích phát ra sóng chấn động văn sẽ trực tiếp phá hư vật chất kết cấu bên trong, đạt tới từ trong ra ngoài đem vật chất triệt để nát bấy hiệu quả.

Càng quan trọng hơn là, loại này lực chấn động là trực tiếp trong ngoài cộng đồng tác dụng, khó mà phòng ngự.

Làm thanh âm đạt thành cùng một tần suất cộng hưởng hiệu quả đều có thể phá hủy cầu nối, cao ốc, lại càng không cần phải nói dẫn động hư không rời rạc hạt năng lượng.

Nhạc Bình Sinh trong linh giác cũng truyền tới cảnh cáo, để hắn tại đối mặt Nghịch Vân cuồng bạo oanh kích không có liều mạng, thân ảnh tại tuôn ra hủy diệt gợn sóng biên giới cấp tốc du tẩu.

Ông! Ông! Ông!

Thiên không tựa hồ cũng đang run rẩy, đại địa không ngừng lắc lư, trong lúc nhất thời sơn hà rung chuyển.

Nhưng mà Nghịch Vân phản công thanh thế mặc dù kinh thiên động địa, nhưng là cái này gợn sóng bộc phát cùng khuếch tán tốc độ so sánh Nhạc Bình Sinh động tác tốc độ tới nói chậm không ít, cái này trong hai, ba hơi thở cuồng oanh loạn tạc Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ là lông tóc không thương.

Nhưng mà Tru Thần võ trang phía dưới, Nghịch Vân trên mặt lại lộ ra một cái nụ cười gằn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 466: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Ba)

Chương 466: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (ba)

"Nhạc tông chủ, không muốn giãy dụa, lên đường a!"

Li!

Một tiếng quỷ khóc sói gào tiếng rít bên trong, một đạo đậm đặc, ảm đạm, ác độc âm ảnh như là hải triều quét sạch nửa cái chân trời, phô thiên cái địa trong nháy mắt từ phía sau kích xạ mà đến!

"Chết sống có số, luân hồi vô biên, tới tới tới!"

Ầm ầm!

Một tôn chấp chưởng thiên hạ sinh linh quyền sinh sát tử vong pháp tướng mặc dù hình thể rút lại không nhỏ, nhưng là trên người hung ác sát khí không chút nào không giảm, tại đủ để khiến sơn hà rung chuyển cất bước bên trong, một vòng đen nhánh trăng khuyết, như muốn chém hết thế gian hết thảy sinh cơ, hướng về Nhạc Bình Sinh đầu lâu rơi xuống phía dưới!

"Chết đi cho ta!"

Ngư Long Vũ đứng hàng cuối cùng, trong tay yêu cung quang hoa đại phóng, một cỗ vô biên hung ác ý vị đột ngột xuất hiện, đột ngột biến mất, chỉ có một vòng ảm đạm hào quang lóe lên một cái rồi biến mất, trong hư không lấy mắt thường khó gặp tốc độ cực

kỳ âm độc bắn về phía Nhạc Bình Sinh đầu lâu!

Một phương khác hướng lên, có khác bốn đạo mơ mơ hồ hồ huyết sắc quang ảnh tại một phương hướng khác giăng khắp nơi, vừa đi vừa về du tẩu, mặc dù không có xuất thủ, lại như là gần nhất kiên nhẫn thợ săn, không giờ khắc nào không tại nhìn trộm Nhạc Bình Sinh khả năng hiển lộ chỗ sơ hở, tùy thời chuẩn bị phát động kinh thiên nhất kích!

Đây là Ảnh Ma Tử đám người rốt cục đuổi tới, sát nhập vào trong cuộc chiến!

Mà trước đó Nghịch Vân lợi dụng chấn động hơi tinh cuồng oanh loạn tạc chính là kế hoãn binh, trong hư không trình độ lớn nhất bên trên hạn chế Nhạc Bình Sinh hành động , chờ đến đông đảo cường giả đỉnh cao đuổi tới, tập hợp chúng nhân chi lực liên thủ vây giết!

Hiện tại, lấy giết chết Nhạc Bình Sinh làm hàng đầu mục tiêu, bọn hắn cái này từng cái đỉnh phong cao thủ tại tạm thời ở giữa từ bỏ hết thảy tính toán!

"Tới tốt lắm."

Đủ loại kinh tâm động phách hủy diệt khí cơ từ bốn phương tám hướng đánh tới, Nhạc Bình Sinh ánh mắt ba động một chút.

Hắn tại lúc này không tiến ngược lại thụt lùi, gân cốt cơ bắp chấn động mãnh liệt, hư không hung hăng đạp mạnh, nổ lên kinh đào hải lãng đồng dạng mãnh liệt khí lãng, đây là trong nháy mắt lấy nhất là tấn mãnh bạo liệt, khó có thể tưởng tượng vật lý lực lượng giẫm đạp tác dụng vào hư không nguyên khí, che đậy tầm mắt mọi người!

Mà cùng lúc đó, tại cái này hư không một cước giẫm đạp phản tác dụng lực thôi thúc dưới, Nhạc Bình Sinh chỉ một thoáng đánh

vỡ bức tường âm thanh, bộc phát ra vượt qua gấp ba vận tốc âm thanh, tại đinh tai nhức óc tiếng rít bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại nguyên chỗ lóe lên một cái rồi biến mất, như là thuấn gian truyền tống, trong chớp mắt xuất hiện ở hai ba mươi trượng hơn cao thấp Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng đầu lâu phía trên!

Nhạc Bình Sinh tại cái này khoảnh khắc bạo phát đi ra tốc độ, cũng đạt tới chính mình từ võ đạo có thành tựu đến nay một cái độ cao mới, đến mức thẳng đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh tại nguyên chỗ biến mất cái này trong nháy mắt, tất cả vây giết mà đến Ảnh Ma Tử, Nghịch Vân, Ngư Long Vũ, Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng các loại đám người còn đem ánh mắt tụ tập tại trống rỗng nổ lên đoàn kia khí lãng phía trên.

Giờ phút này, thời gian giống như bị thả chậm gấp mười.

Nhạc Bình Sinh dưới chân, tôn này to lớn Minh Vương pháp tướng phía trên, từng tia từng sợi hung ác sát khí lượn lờ. Xuyên thấu qua trong đó tựa hồ có thể nhìn thấy tại vô biên u ám chỗ sâu nhất, phảng phất ẩn giấu ngàn vạn đạo thân ảnh mơ hồ bày ra một loại kì lạ sắp xếp trận thế.

Mà tại Minh Vương pháp tướng đầu hạch tâm địa vị, tám đạo loáng thoáng cường hoành thân ảnh như ẩn như hiện, hợp thành môn này một tôn quái vật khổng lồ hạch tâm trung tâm.

Khí tức của bọn hắn có chút lưu động, tựa hồ là đang trước đó trong tranh đấu thụ chút thương thế, bất quá trong mắt Thần Quang vẫn như cũ là vô cùng nhiệt liệt, tham lam, để lộ ra một cỗ không đạt mục đích quyết không bỏ qua cực đoan hung ác.

Tựa hồ hết lòng tin theo, chỉ có chính mình mới sẽ là trận này vây giết thắng lợi cuối cùng nhất người.

Đột ngột xuất hiện tại Minh Vương pháp tướng đầu lâu bộ vị

Nhạc Bình Sinh, cùng so sánh nhỏ bé tới cực điểm, thậm chí còn không bằng tôn này to lớn pháp tướng một ngón tay, căn bản chính là con kiến cùng voi khác nhau.

Nhưng mà, bất quá trăm ngàn phần có trong nháy mắt sau một khắc, Nhạc Bình Sinh bàn tay lại nhẹ nhàng đặt tại tôn này hắc vụ ngưng tụ mà thành quái vật khổng lồ trên đỉnh đầu.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt! Một cỗ khó có thể tưởng tượng, chính muốn đem mắt người chọc mù nóng rực cường quang trực tiếp bộc phát! Nhạc Bình Sinh lần này số không khoảng cách tiếp xúc, từ Minh Vương pháp tướng đỉnh đầu phát động 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 cảnh tượng, liền như là đem trên trời mặt trời giữ tại ở trong tay đồng dạng! Từ trong lòng bàn tay của hắn, một đạo hùng vĩ, huy hoàng, ánh sáng óng ánh trụ trong khoảnh khắc giáng lâm mà tới!

Hai trăm bốn mươi mệnh khiếu công suất toàn bộ triển khai! 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 bộc phát!

Xùy!

Như là nham tương tưới lên trên mặt tuyết, Nhạc Bình Sinh trong tay đường hoàng dữ dằn quang huy chi trụ, không trở ngại chút nào từ Minh Vương pháp tướng đỉnh đầu đánh vào, đem đầu trung tâm tám đạo cường hoành vô cùng thân ảnh chớp mắt bao phủ, lại từ pháp tướng phần hông xuyên thấu mà ra, từ đầu đến chân, trực tiếp liền đem tôn này to lớn tử vong pháp tướng triệt để xuyên qua!

"A! A! A!"

Như là chảo dầu vào nước, trong lúc nhất thời ngàn trượng, vạn trọng thảm liệt tru lên thanh âm phát ra, có nam có nữ, trẻ có

già có, tuyệt vọng quỷ bí, làm cho người tê cả da đầu. Tựa hồ có ngàn người, vạn người tại Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang đem Minh Vương pháp tướng xuyên qua sau nhận lấy khó có thể tưởng tượng đau đớn, phát ra trước khi chết oán độc gào thét!

Phanh.

Một tiếng giống như yên tĩnh im ắng, lại như như kinh lôi tiếng vang khuếch tán ra đến, tôn này cầm trong tay Tử Vong Liêm Đao, vĩ ngạn mà tàn khốc vô tình to lớn pháp tướng đột nhiên giải thể, hỏng mất.

Cuồn cuộn sát khí hắc vụ bốn phía tràn ngập bốc lên, lại tại trong nháy mắt liền bị Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang bắn tung tóe dư huy xé rách vỡ nát.

Ầm ầm

Hùng vĩ dữ dằn cột sáng tại xuyên qua Minh Vương pháp tướng về sau dư thế không dứt, oanh kích vào không biết sâu đến mức nào lòng đất, còn lại lực lượng tiếp tục truyền lại dẫn phát cả vùng không ngừng sụp đổ, lõm, giống như là một ngón tay không tốn sức chút nào chạm vào bánh gatô bên trong, toàn bộ mặt đất chỉ còn lại có một cái đường kính mấy trượng, sâu không thấy đáy vực sâu lỗ lớn.

Cái hang lớn này phảng phất liên tiếp thông hướng một thế giới khác thông đạo, vô số điện quang hỏa hoa, nóng bỏng khí lưu, rực rỡ quang vũ chính xuyên thấu qua trong đó hướng ra phía ngoài phun ra mà ra.

Mà tôn này lấy tám đại tông sư làm chủ đạo, ngưng tụ hàng ngàn hàng vạn cùng hung cực ác chi đồ sát khí sát cơ Chân Võ Pháp Tướng, đã triệt triệt để để biến mất tại trong thiên địa.

Mà Liệt Huyết đạo bát đại thủ lĩnh, tính cả lấy bao hàm tại

pháp tướng bên trong thân thể gần vạn Liệt Huyết đạo trộm chúng, cũng tại Nhạc Bình Sinh Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phía dưới mệnh tang hoàng tuyền!

Nhưng mà! Ngay tại loá mắt nóng rực tinh huy quang mang bỗng nhiên bộc phát, nhói nhói tất cả mọi người ánh mắt thời điểm, Nhạc Bình Sinh không ngừng nghỉ chút nào, dưới chân lại lần nữa nổ lên sóng biển dâng trào đồng dạng cuồn cuộn khí lãng, lấy đánh vỡ bức tường âm thanh, vượt qua gấp ba thanh âm tốc độ kinh khủng, thân hình đã xuất hiện ở bốn đạo giao thoa xuyên thẳng qua Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ trước đó.

Bang lang!

Đao thanh vang lên, cái này bốn tên Ẩm Nguyệt lâu vương bài thích khách tại liên tiếp kinh thiên biến hóa phía dưới vừa mới lông tơ đứng đấy, cảnh báo cuồng giống, còn đến không kịp làm ra phản ứng thời điểm, đột nhiên rơi vào Vô Gian Địa Ngục.

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】: Ngũ giác tước đoạt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 467: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Bốn)

Chương 467: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (bốn)

Đao thanh vang lên cái này sát na, không chỉ là bốn cái tùy thời tung hoành xuyên thẳng qua, tựa hồ đang chờ đợi ám sát thời cơ Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ trong nháy mắt biến thành đánh mất thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác cùng xúc giác con rối, liền ngay cả ở xa mấy chục trượng bên ngoài vây giết mà đến đám người, trước mắt đều trong nháy mắt một đen!

Là một chiêu kia! Đây là giết chết Đế Trọng Sinh một chiêu kia!

Một nháy mắt, bất luận là Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử, Nghịch Vân, nội tâm rung mạnh, đều dâng lên một cái ý niệm như vậy.

Lúc ấy Nhạc Bình Sinh cùng Đế Trọng Sinh một trận chiến, người trong thiên hạ rõ như ban ngày, cường hoành mà không ai bì nổi Đế Trọng Sinh tại một đao kia lần này đều phảng phất trở thành trên thớt thịt cá , mặc người chém giết, trực tiếp chết không toàn thây. Một chiêu này cũng là mỗi một cái đến đây vây giết Nhạc Bình Sinh cường giả đều vô cùng kiêng kị, tùy thời đều tại phòng bị một chiêu!

Bất luận là Nghịch Vân Tru Thần võ trang, vẫn là Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử bọn người sớm xuất ra chuẩn bị, lợi dụng đủ loại ngoại vật hoặc là thủ đoạn trình độ lớn nhất bên trên cam đoan bản thân tâm thần không mất, lại thêm cách xa mấy chục trượng,

một đao này mục tiêu cũng không phải là nhóm người mình, đen kịt một màu, đối với ngoại giới đánh mất hết thảy cảm giác điểm khác lạ cực kỳ ngắn ngủi, chỉ kéo dài một phần mười cái hô hấp thời gian, Ảnh Ma Tử đám người ánh mắt liền trong nháy mắt khôi phục.

Nhưng mà không phân tuần tự, ngũ giác che đậy vừa mới khôi phục một cái sát na, con của bọn hắn bỗng nhiên co rụt lại!

Đại địa oanh minh không ngớt, to lớn Minh Vương pháp tướng trong lúc đó vỡ vụn, hóa thành từng tia từng sợi hắc vụ phiêu tán, ngàn vạn trọng kêu thảm quanh quẩn, trong tầm mắt phương xa chân trời, bốn đạo tung hoành xuyên qua mơ hồ bóng người cơ hồ không phân tuần tự từ đó vỡ ra, huyết quang bùng lên!

Trên đường chân trời, chỉ có bốn đạo dữ dằn đao khí dư huy phá vỡ chân trời, thẳng tiến không lùi tiếp tục lướt về phía phương xa.

"Đáng chết!"

Giờ khắc này, Ảnh Ma Tử, Nghịch Vân, Ngư Long Vũ bọn người ở sâu trong nội tâm đột nhiên dâng lên một cỗ nhục nhã cùng nổi giận!

Ầm ầm!

Chấn thiên động địa điên cuồng gào thét âm thanh bên trong, Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ hai người một trái một phải, nhấc lên một mảnh mãnh liệt nguyên khí triều dâng, hướng về Nhạc Bình Sinh mãnh liệt bắn đánh tới! Mà Nghịch Vân đột nhiên ở giữa cấp tốc rút lui, kéo dài khoảng cách, trên cánh tay hư không vũ khí khoang thuyền bỗng nhiên mở ra, Siêu Cự Thần Sát súng lại lần nữa xuất hiện!

Nhạc Bình Sinh cái này đột nhiên bộc phát ra đáng sợ tốc độ,

cùng Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng cùng Ẩm Nguyệt lâu bốn thứ vương một nháy mắt tử vong lại lần nữa nằm ngoài dự tính của bọn họ, nhưng lại không để cho trong lòng bọn họ sinh ra bất kỳ lùi bước cùng e ngại chi tình, ngược lại khơi dậy bọn hắn trước nay chưa từng có tất sát quyết tâm!

Bọn hắn những người này cái nào không phải tung hoành bễ nghễ, từ trong núi thây biển máu đi ra tuyệt đối cường giả, cho tới bây giờ đều là người khác liên thủ lại vây công bọn hắn, trấn áp cùng cảnh giới võ giả liền như là ăn cơm uống nước đơn giản như vậy, lúc nào giống như bây giờ, mấy lớn đỉnh cao nhất tông sư cường giả liên thủ lại chẳng những không có đem địch nhân tru sát tại chỗ, ngược lại bị hí lộng trong lòng bàn tay, một áp chế lại áp chế

Trong chớp nhoáng này, cơ hồ không cần bất kỳ giao lưu, ba người bọn họ liền đạt thành không gì so sánh nổi ăn ý, từ Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử cái này hai đại cường giả khoảng cách gần kiềm chế, mà Nghịch Vân lại lần nữa phát huy Siêu Cự Thần Sát súng năng lực, tiến hành cự ly xa ám sát!

Nhưng mà những cái này trên thực tế cũng bất quá là biểu tượng, chân chính có thể làm cho bọn hắn không lùi mà tiến tới, nghênh kích mà lên chỗ dựa lớn nhất một trong, chính là ẩn nấp vào hư không bên trong, đến nay chưa từng xuất thủ Vô Gian!

So với ám sát thủ đoạn tới nói, cho dù là tâm cao khí ngạo bọn hắn đều không thể không thừa nhận, trước đó tuyệt sát một kích đâm xuyên qua Nhạc Bình Sinh trái tim Vô Gian mới là hoàn toàn xứng đáng người mạnh nhất, bọn hắn ai cũng không so được.

Loại kia như là Hư Không Xuyên toa, thiên mã hành không quỷ dị năng lực, bất luận ai đối mặt đều có tuyệt đối uy hiếp trí mạng.

Mà bây giờ, đối mặt với trái tim đâm xuyên đều có thể khôi phục, gần như tại bất tử chi thân Nhạc Bình Sinh, bọn hắn chính

là muốn chủ động sáng tạo ra cơ hội, để Vô Gian có thể thi hành chém đầu tuyệt sát!

Trên thực tế những cái này vây giết người, bất luận là đã chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay Lôi Vụ, Minh Vương pháp tướng, Ẩm Nguyệt lâu bốn tên thích khách, vẫn là hung mãnh đánh tới Ngư Long Vũ Ảnh Ma Tử bọn người, tại chiến đấu trên thực lực không có một cái nào hạng người bình thường, tại tính nhắm vào có chuẩn bị mà đến tình huống dưới hung hiểm cùng trình độ uy hiếp vượt xa tại Tinh Thần Liệt Túc tông tông môn là Hoàng Tuyền bọn bốn người.

Mà Ngư Long Vũ cùng Ảnh Ma Tử Vô Gian cái này tam đại cường giả, nhất là lúc trước cho Nhạc Bình Sinh trọng thương Vô Gian, mức độ nguy hiểm bên trên so với Đế Trọng Sinh đều không kém là bao nhiêu.

Càng quan trọng hơn là Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử bọn người cho đến nay còn không có hiển lộ ra chân chính át chủ bài, ai cũng không biết bọn hắn có được dạng gì đòn sát thủ. Sở dĩ không có phát động, chẳng qua là thời cơ chưa tới mà thôi.

"Nhận lấy cái chết!"

Trong điện quang hỏa thạch, một tiếng âm trầm ác độc tiếng thét dài chấn động chân trời, phô thiên cái địa âm ảnh từ Ảnh Ma Tử trên thân dâng lên mà ra, đem mỗi người mắt có thể nhìn thấy thiên không toàn bộ nhuộm thành đen kịt một màu, tựa như đảo ngược đại dương màu đen, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ từ trên chín tầng trời quét sạch mà xuống. Mặc dù chân trời kiêu dương vẫn còn, nhưng ở âm ảnh phía dưới, Đại Nhật quang huy cũng bị tầng tầng che đậy, chỉ tiết lộ ra từng tia từng sợi âm trầm ảm đạm quang mang.

Mảnh này cuồng dũng tới đen nhánh trong hải dương, vô số âm ảnh giãy dụa nhúc nhích, rõ ràng bất quá là nguyên khí ngưng

tụ hóa hình, lại phảng phất có sinh mệnh của mình, từng cái kêu thảm gào khóc, cuồng tiếu khóc rống, khoa tay múa chân... Vô số đen nhánh dữ tợn bóng người mang theo liên tiếp cười khằng khặc quái dị, nương theo lấy phô thiên cái địa tuôn ra hắc ám. Như là vô số ác quỷ từ trong địa ngục leo ra, liếc nhìn lại liền cảm giác hãi hùng khiếp vía, tê cả da đầu, mà bốn phương tám hướng trong lúc nhất thời âm phong cuồn cuộn, tê thiên liệt địa, hung thế kinh thiên!

Mà cùng lúc đó, Ảnh Ma Tử cả người toàn thân cao thấp triệt để hóa thành đen nhánh, hắc đến vô cùng thuần khiết, liền ngay cả hai mắt cũng hoàn toàn không thấy tròng trắng mắt. Cả người từ đầu tới đuôi, bao quát một sợi tóc đều phảng phất là từ một khối hào tạp sắc chí thuần hắc thủy tinh tinh công điêu khắc thành đồng dạng!

Một bên khác! Còn có từ trên thân Ngư Long Vũ, mỗi một chỗ lỗ chân lông mãnh liệt phun ra sôi trào Xích Kim quang mang, nguyên khí bừng bừng phấn chấn như viêm bốc hơi, càng đốt càng liệt,

Màu đỏ cùng kim sắc thâm trầm nồng hậu dày đặc, như biển như vực sâu, còn ẩn chứa giống như dung nham thép nước nóng bỏng, tựa hồ lúc nào cũng có thể bộc phát thiêu cháy tất cả trùng thiên liệt diễm!

Sắp núi lửa bộc phát miệng, nồng đậm, sôi trào tới cực điểm, sâu không thấy đáy Xích Kim chi sắc, đột nhiên hướng ra phía ngoài nhất bạo!

Một nháy mắt, giống như trời đất sụp đổ, gió tanh mưa máu, thây nằm trăm vạn, máu chảy phiêu mái chèo! Mang theo một loại phảng phất nước mất nhà tan, sơn hà mất hết, dốc hết đại giang biển cả cũng vô pháp rửa sạch oán ý! Hận ý! Sát ý! Vô biên sát phạt chi sắc bên trong, Ngư Long Vũ lấy thân là cung, lấy quyền làm tiễn, một quyền hoành không! Một cỗ như là thiên quân vạn

mã va chạm chém giết, thảm liệt chi cực sát khí trường hồng hóa thành thực chất, sôi trào mãnh liệt hướng về Nhạc Bình Sinh chỗ không gian bao phủ xuống!

Mà Nghịch Vân cơ hồ tại Ngư Long Vũ, Ảnh Ma Tử hai người toàn lực xuất thủ một nháy mắt, đồng thời liên tục bóp cò, Phá Nguyên Yên Giáp đạn trong nháy mắt nhấc lên đạo đạo chói tai rít lên, đem Nhạc Bình Sinh đằng sau né tránh không gian đều phong tỏa!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 468: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Năm)

Chương 468: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (năm)

Nhưng mà tất cả mọi người không biết, giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh, đã lâm vào một loại kỳ dị, lực lượng vô cùng sôi trào, cuồng bạo trạng thái.

Nhạc Bình Sinh quanh thân không gian đã triệt để vặn vẹo, mỗi một cái hô hấp ở giữa, bên trong thân thể của hắn đều có vượt qua 1000 chọn món vị linh năng bị thiêu đốt, làm to lớn chất dinh dưỡng cùng động lực lưu thoán tại toàn thân bên trong. Như là liệt hỏa nấu dầu, trong thân thể của hắn lực lượng liên tục tăng lên, đạt đến một loại khó có thể tưởng tượng tình trạng, cho dù là lấy hắn hiện tại thể phách, gân cốt, cơ bắp, tạng khí, đều phảng phất khó có thể chịu đựng dạng này hạo đãng lực lượng, phát ra rất nhỏ chấn động thanh âm.

Cũng chính bởi vì vậy, trước đó hắn mới có thể trong nháy mắt bộc phát ra để tất cả vây giết cường giả không kịp phản ứng tốc độ, liên tiếp đánh chết Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng cùng Ẩm Nguyệt lâu tứ đại Wong gai.

Dạng này tiếp tục tính thiêu đốt linh năng hiệu quả, thì tương đương với Nhạc Bình Sinh cái này khí đạo tông sư cảnh giới bên trong đỉnh cao nhất cường giả triệt để thiêu đốt sinh mệnh của mình, tại vốn có lực lượng phía trên trên phạm vi lớn tăng trưởng, mỗi thời mỗi khắc đều có thể phát động ra viễn siêu chính mình

đỉnh phong cực hạn một kích!

Loại này đại lượng linh năng tiếp tục thiêu đốt, khiến cho chiến lực bạo tăng trạng thái, bị Nhạc Bình Sinh mệnh danh là: Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh!

Trong khoảnh khắc! Đối mặt với hung mãnh đánh tới Ngư Long Vũ cùng Ảnh Ma Tử hai người, Nhạc Bình Sinh phần eo hơi cong, trên thân thể phát ra nghìn vạn đạo dây cung chấn động đồng dạng băng băng tiếng vang, dưới chân đồng thời hung hăng giẫm mạnh!

Ầm ầm!

Nửa cái chân trời tại chỉ một thoáng phảng phất bị Nhạc Bình Sinh một cước giẫm sập, một vòng một vòng bành trướng to lớn khí lãng giống như là biển gầm, tầng tầng lớp lớp, phô thiên cái địa, để rửa xoát thiên địa trạng thái bỗng nhiên hướng về bốn phương tám hướng tuôn trào ra, trong lúc nhất thời phát ra kinh khủng tiếng vang cơ hồ muốn đem màng nhĩ của người ta triệt để đánh vỡ!

Mà tại cái này chấn thiên động địa trong tiếng nổ, Nhạc Bình Sinh cùng trong tay Lưu Quang Tinh Vẫn đao nhân đao hợp nhất, đao đi long xà, lấy thẳng tiến không lùi, không ai bì nổi thế thái hư không bắn ra, sáng chói tinh huy đao quang mang theo hạo đãng như sấm cuồn cuộn âm bạo, lập loè nhấp nháy tinh huy hóa thành một đạo lưu tinh phá vỡ chân trời, chớp mắt đâm vào cuồn cuộn mà đến hai màu hủy diệt dòng lũ!

Lưu tinh tại đen nhánh cùng Xích Kim hai màu dòng lũ trước đó không chút nào thu hút, nhưng mà thiên địa sơn hà nhưng trong nháy mắt biến sắc. Đao quang chưa đến, mặt đất đã vô thanh vô tức bắt đầu sụp đổ, vỡ vụn, dọc theo một đao này thế đi phác hoạ ra một đạo thật sâu vết xe.

Xùy!

Nhanh nhanh nhanh, thật sự là quá nhanh! Vẻn vẹn Ảnh Ma Tử, Ngư Long Vũ, Nghịch Vân ba người phát động thế công nửa cái hô hấp ở giữa! Không có kinh thiên va chạm, cũng không có hủy diệt tính bạo tạc, viên này lưu tinh đao quang như là nung đỏ lưỡi đao cắt vào mỡ bò bên trong, không trở ngại chút nào tại Ảnh Ma Tử cùng Ngư Long Vũ hai người tuyệt đỉnh một kích bạo phát đi ra hủy diệt dòng lũ bên trong ghé qua, tốc độ mắt thường khó gặp! Thế mà không thể tưởng tượng nổi trong nháy mắt xuyên qua đủ để khiến bất luận cái gì võ giả nhục thân hôi phi yên diệt kinh khủng dòng lũ xuất hiện ở Ảnh Ma Tử trước mặt!

Lấy Lưu Quang Tinh Vẫn đao phong mang mở đường, vượt qua gấp ba vận tốc âm thanh tình huống dưới, Nhạc Bình Sinh lại là ngay cả chớp mắt thời gian cũng chưa tới, trực tiếp từ hủy diệt dòng lũ bên trong xuyên qua mà ra, đến Ảnh Ma Tử trước mặt!

Mà thẳng đến lúc này, tại ngược Vân Siêu cách thần giết súng dòm kính tầm mắt bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh mới vừa vặn biến mất.

Đây là kinh khủng bực nào tốc độ

"Ngươi!"

Nhạc Bình Sinh hư ảo thân ảnh bỗng nhiên đụng vào trong tầm mắt, Ảnh Ma Tử da đầu sắp vỡ, mục lục muốn nứt! Trong lòng cứ việc đối Nhạc Bình Sinh đối mặt hai người hợp lực tuyệt sát ứng đối từng có vô số loại suy nghĩ, Ảnh Ma Tử lại tuyệt đối không ngờ rằng biểu hiện ra ở trước mặt hắn lại là loại này cuồng bạo, trực tiếp, lại gần nhất không thể tưởng tượng phương thức!

Bá bá bá bá bá!

Không đợi Ảnh Ma Tử làm ra phản ứng chút nào! Ở trước mặt

hắn, Nhạc Bình Sinh trong tay từng cái từng cái đao quang bỗng nhiên nhất bạo! Từng đạo giăng khắp nơi đao quang chớp mắt hiện lên, ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, Ảnh Ma Tử cái cổ, ngực bụng, tứ chi bên trên, trong nháy mắt xuất hiện bảy tám đạo tia sáng!

Nhưng mà Ảnh Ma Tử trước mặt Nhạc Bình Sinh không ngừng nghỉ chút nào! Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái đối với hắn thân thể tạo thành phụ tải cũng tương đối lớn, căn bản không có thời gian có thể lãng phí, thân ảnh tính cả lấy đao quang lại lần nữa sắp vỡ, lại lần nữa lấy gấp ba vận tốc âm thanh tốc độ chớp mắt hướng về bên ngoài hơn mười trượng Ngư Long Vũ bắn ra mà đi!

Răng rắc.

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ biến mất tại chỗ, Ảnh Ma Tử Hắc Ngọc chế tạo đồng dạng thân thể mới giống như là yếu ớt giấy trắng đồng dạng trực tiếp chia năm xẻ bảy, đột nhiên giải thể!

Lạ thường chính là, dù là đầu của hắn, thân thể, tứ chi các loại bộ vị tách ra đến, nhưng không có bất luận cái gì máu tươi vẩy xuống.

Ảnh Ma Tử cái này tiếng xấu chiêu, thực lực cường hãn đến hơn trăm năm thời gian bên trong liên minh tông sư đều thúc thủ vô sách cường giả tuyệt đỉnh, cứ như vậy trực tiếp làm, lặng yên không tiếng động bị phanh thây mà chết.

Một bên khác, vẫn như cũ duy trì một quyền đập nện mà ra tư thế, thậm chí ngay cả nắm đấm đến chưa kịp thu hồi Ngư Long Vũ đang sôi trào mãnh liệt khí cơ cùng nguyên khí hào quang hạ cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng là nội tâm chỗ sâu nhất lại không có chút nào lý do dâng lên một cỗ to lớn báo động!

Cỗ này báo động điên cuồng nhắc nhở lấy hắn:

Nguy hiểm! Nguy hiểm! Cực độ nguy hiểm!

Cỗ này báo động tới là đột ngột như vậy, để hắn toàn thân trên dưới tất cả lông tơ đều từng chiếc dựng đứng mà lên! Cực kỳ nguy cấp trong nháy mắt, Ngư Long Vũ mặc dù căn bản không kịp né tránh, lại không chậm trễ chút nào tuân theo nội tâm tĩnh thất, trong lúc đó quán chú nguyên khí, đem tay trái đốt ngón tay phía trên một chiếc nhẫn đánh vỡ!

Ông!

Vô lượng quang hoa từ Ngư Long Vũ trên thân bay lên, cấp tốc khuếch trương bên trong tạo thành ba thước hình vuông màu ngà sữa lồng ánh sáng, đem Ngư Long Vũ bao phủ trong đó!

Cơ hồ ngay tại cái này quang hoa từ Ngư Long Vũ trên thân bay lên đồng thời, một cỗ tàn khốc, vô tình, trảm diệt hết thảy dữ dằn đao quang chớp mắt đã tới!

Tranh tranh tranh tranh tranh!

Trong lúc nhất thời kim thiết réo vang tiếng vang triệt không dứt, tại Ngư Long Vũ bên tai như là ngàn vạn lôi đình bạo liệt, cơ hồ muốn đem trái tim của hắn đánh vỡ, màu ngà sữa lồng ánh sáng tính cả lấy cả người hắn thân thể cũng trong nháy mắt kinh lịch trăm lần, nghìn lần, vạn lần chấn động kịch liệt, máu tươi cuồng phún mà ra!

Bảo vệ tốt! Bảo vệ tốt! Ta không chết!

Một nháy mắt, trong tầm mắt ấn ra Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt, Ngư Long Vũ không để ý tới vì cái gì Nhạc Bình Sinh có thể thi triển ra khủng bố như thế thủ đoạn, một cỗ sống sót sau tai nạn cuồng hỉ bỗng nhiên xông lên đầu!

Mà tại vừa rồi sống chết trước mắt, hắn chỗ kích phát hắn áp đáy hòm thủ đoạn, Quang Vương, cũng chính là một vị hàng thật

giá thật Luyện Thần tôn giả đặc biệt ngưng tụ, luyện chế một đạo Luyện Thần ý chí hóa thân!

Đạo này Luyện Thần ý chí hóa thân hình thành phòng hộ lồng ánh sáng, không chỉ có thể thừa nhận được triệt tiêu tuyệt đại bộ phận hủy diệt tính đả kích, còn có thể tỉnh lại Quang Vương chỗ quán chú Luyện Thần ý chí, phát động quét sạch hết thảy tuyệt cường một kích!

Hắn nhìn chòng chọc vào lui lại ra Nhạc Bình Sinh, cười gằn nói:

"Đáng chết, đáng chết a! Là ngươi bức ta!"

Ầm ầm!

Tại im ắng chỗ nghe kinh lôi, chỉ một thoáng, một cỗ hùng vĩ, thần bí, cường hãn kiếm chế cảm giác đem phương thiên địa này hóa thành vũng bùn, đem hết thảy vật chất vận động ngưng kết trong đó! Một cỗ tôn quý vô cùng, vô cùng bá đạo, cũng vô cùng hạo đãng uy nghiêm quét sạch thiên địa!

Quang Vương ý chí hóa thân triệt để thức tỉnh!

"Là ai "

Từ Ngư Long Vũ quanh thân vỏ trứng đồng dạng lồng ánh sáng phía trên, một đoàn từ quang mang ngưng tụ vĩ ngạn thân ảnh chậm rãi dâng lên, quang huy bên trong căn bản là thấy không rõ lắm diện mạo của hắn, chỉ có trong miệng hắn phát ra chấn động lôi âm:

"Là ai, to gan như vậy, lại dám "

Hô.

Nhạc Bình Sinh bàn tay đột ngột xuất hiện ở đạo này đột nhiên

xuất hiện Luyện Thần ý chí hóa thân trước mặt.

Một vòng sáng tỏ gợn sóng đột nhiên tại hư không sinh ra, giống như là ném đá vào nước, sóng nước tràn ra, trong nháy mắt, tầng tầng chất chồng gợn sóng liền chấn động trùng điệp ngàn vạn lần nhiều, hình thành một đạo sáng chói đến không ai bì nổi hoàng liệt quang trụ, trực tiếp đánh vào Quang Vương ý chí hóa thân trên mặt!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 469: Muốn Ngươi Chết, Ngươi Liền Chết! (Cuối Cùng)

Chương 469: Muốn ngươi chết, ngươi liền chết! (cuối cùng)

Ông

Xé rách thiên địa cột sáng mang theo đơn giản là như trời long đất lở oanh minh. Tựa như một đầu từ trên trời giáng xuống thần phạt, muốn đem hết thảy trước mắt hữu hình vô hình tồn tại đều tận gột rửa.

Nửa cái chân trời tại thời khắc này cùng nhau rên rỉ lên, phát ra mặt kính vỡ vụn thanh âm, Quang Vương đặc biệt cô đọng ý chí hóa thân như cùng ở tại cơn sóng gió động trời đánh ra hạ sa thạch, trong nháy mắt lấy mắt thường khó gặp tốc độ kịch liệt chấn động trăm ngàn lần, tại tinh huy bạo tung tóe bên trong phát ra đủ để khiến sơn hà rung chuyển nộ hống!

Răng rắc.

Tại Nhạc Bình Sinh giờ phút này Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh công suất toàn bộ triển khai, lực bộc phát tăng lên tới khó có thể tưởng tượng tình huống dưới, Quang Vương ý chí hóa thân chỉ ở Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phía dưới duy trì không đến nửa cái thời gian hô hấp, liền bỗng nhiên vỡ vụn, giải thể.

Đạo này màu ngà sữa, như là quang mang ngưng tụ thân ảnh chỉ một thoáng vỡ vụn thành ngàn vạn mảnh vỡ, hóa thành vô tận quang vũ, bốn phương tám hướng cấp tốc bay vụt, xẹt qua chân

trời, liền như là trên bầu trời rơi ra một trận mưa sao băng đồng dạng.

Mà tại đánh tan Quang Vương hộ giới hóa thân về sau, Nhạc Bình Sinh kích phát ra Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang quang huy ảm đạm không ít, nhưng như cũ dư thế không dứt lấy thế sét đánh lôi đình đánh vào Ngư Long Vũ hộ thân lồng ánh sáng phía trên!

Làm sao có thể!

Chỉ một thoáng, ngăn cản tại trước người vĩ ngạn quang ảnh vỡ vụn, phân liệt, một cỗ khó có thể tưởng tượng lực lượng hủy diệt oanh kích trước mặt mình, tại Quang Vương hộ giới che chở cho Ngư Long Vũ đầy rẫy đều là chói mắt tinh huy, mà trong thân thể huyết dịch đình chỉ lưu động, sợ vỡ mật!

Quang Vương hộ giới trên thực tế cũng không phải là thông thường trên ý nghĩa phổ thông Luyện Thần tôn giả ý chí hóa thân, mà là trải qua Quang Vương thủ pháp đặc biệt, đem chính mình một luồng võ đạo ý chí cô đọng thành pháp bảo đồng dạng tồn tại. Tại Quang Vương hộ giới phía dưới, ngăn cản hết thảy đến từ ý chí cùng vật chất lớp năng lượng mặt đả kích đồng thời phát động phản kích, là Quang Vương ban cho Ngư Long Vũ thủ đoạn cuối cùng.

Cái này thủ đoạn cuối cùng, tự nhiên là vì ứng đối Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả, để phòng vạn nhất.

Mà giờ khắc này, ngay cả chân chính thế công cũng còn chưa kịp phát động, môn này nhằm vào Luyện Thần tôn giả Quang Vương hộ giới lại tại Nhạc Bình Sinh bàn tay bắn ra cột sáng hạ phá nát.

Vì cái gì!

Vì cái gì!

Vì cái gì hắn sẽ mạnh như vậy

Một cỗ tuyệt vọng, sợ hãi, oán độc, xen lẫn mãnh liệt hối hận chi tình trong nháy mắt này thay nhau từ Ngư Long Vũ trên mặt hiện lên, để hắn nguyên bản tuấn mỹ vô cùng gương mặt trở nên dữ tợn dị thường!

Ầm ầm!

Sau một khắc, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang cùng Quang Vương hộ giới tiếp xúc trong nháy mắt, một đợt như sóng khí mang thả ra, cấp tốc bành trướng, vô biên vô hạn cuồn cuộn xung kích mà đi vọt tới, mang theo mật như vạn sóng vỗ bờ ầm ầm ù ù kinh thao tiếng phóng đãng, lập tức cảnh tượng chung quanh liền như là một trương họa bị xé nứt tuôn ra lan tràn khắp nơi vô số vết rách!

Răng rắc một tiếng, như là vỏ trứng đột nhiên bị đập nát tiếng vang truyền đến, Ngư Long Vũ vô lực thân thể kéo lấy nồng đậm huyết sắc bụi mù, giống như là cái vải rách búp bê đồng dạng từ hủy diệt trung tâm bay ngược mà ra!

"Hắn thế mà mạnh đến loại tình trạng này!"

Mà giờ khắc này, bên ngoài mấy dặm, rốt cục tại liên tiếp biến hóa bên trong kịp phản ứng Ngư Hồng Âm, Nguyệt Phi Hồng cùng rất nhiều bọn rình rập càng là tim đập loạn, một câu đều nói không nên lời!

Nhất là Ngư Hồng Âm, nàng thật sâu biết cái gọi là Quang Vương hộ giới đến cùng một loại gì thủ đoạn, cũng chính bởi vì vậy, mới cảm thấy như rơi vào hầm băng rét lạnh.

Ân

Ngư Long Vũ thân thể ném đi giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh khẽ chau mày, mặc dù tại Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái hắn

tựa như không giờ khắc nào không tại duy trì siêu việt cực hạn trạng thái, nhưng là một thức này Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tại phá diệt Quang Vương ý chí hóa thân cùng hộ giới chiếu sáng về sau đã uy lực không đủ, tựa hồ cũng không có đem Ngư Long Vũ triệt để giết chết.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh hít sâu một hơi, đúng lúc cất bước mà ra đem Ngư Long Vũ triệt để chém giết thời khắc

Xùy.

Nhạc Bình Sinh đằng sau một trượng phạm vi hư không đột nhiên giống như là hạt sương nhỏ vào hồ nước, một vòng nhỏ bé, mắt thường khó gặp gợn sóng khuếch tán mà ra, một đầu âm ảnh, mang theo một vòng ảm đạm hẹp dài thứ kiếm, vô thanh vô tức, cũng không có bất kỳ cái gì sát cơ, một tia thanh âm đều không có phát ra, đột nhiên xuất hiện ở sau ót của hắn không đến một thước!

Tại Nhạc Bình Sinh trong chớp nhoáng này dừng lại, hồi khí một khắc, Vô Gian như là một đầu tại âm ảnh bên trong ẩn núp ngàn năm vạn năm rắn độc chi vương, tại thời khắc này rốt cục triển lộ ra hắn dữ tợn răng nanh!

Một kiếm này như là thiên mã hành không, linh dương móc sừng, căn bản không có một tơ một hào yên hỏa khí tức, hoàn toàn lấy một loại làm cho người không cách nào tưởng tượng đột ngột cảm giác từ trong hư không hiển hiện ra, nhưng mà ngay cả một phần mười cái trong nháy mắt thời gian đều muốn không được, liền sẽ trực tiếp xuyên qua Nhạc Bình Sinh đầu lâu!

Nhạc Bình Sinh đầu lâu cùng chuôi này thứ kiếm khoảng cách là gần như thế, mà Vô Gian ánh mắt bên trong không có bất kỳ cái gì gợn sóng, chỉ có lãnh khốc, vô tình, cùng vạn thế không đổi tất sát quyết tâm!

Các loại chính là ngươi!

Ngay tại cái này điện quang hỏa thạch, cực kỳ nguy cấp trong một chớp mắt!

Nhạc Bình Sinh trên thân bộc phát ra một cỗ chấn thiên khí tức, hóa thành chân trời sáng nhất viên kia tinh thần, chỗ cổ phát ra lốp bốp bạo hưởng, chớp mắt quay đầu, miệng há mở, lấy một ngụm Cương Nha, sinh sinh ngang cắn về phía ám sát mà đến đen nhánh thứ kiếm!

Keng!

Tia lửa tung tóe! Ngay tại như thế nghìn cân treo sợi tóc ở giữa, Nhạc Bình Sinh cứ như vậy không thể tưởng tượng nghiêng đầu, há mồm, bỏ qua trên thân kiếm kịch độc, lấy một ngụm Cương Nha bỗng nhiên cắn thứ kiếm, lấy không thể tưởng tượng phương thức tiếp nhận Vô Gian tuyệt thế ám sát!

Trong chớp nhoáng này, thời gian giống như bị đọng lại ở.

Vô Gian con ngươi cũng tại cái này thả chậm gấp mười tốc độ trong nháy mắt, từng chút từng chút bắt đầu phóng đại, tựa hồ tại gặp cái gì không thể tin sự tình.

Giống như là có một con Thượng Thương Chi Thủ bỗng nhiên bắt giữ Vô Gian thân ảnh, để hắn hư không hiển hiện thân hình cũng không còn cách nào tiến thêm, mà trong tay hắn đen nhánh thứ kiếm càng là không thể động đậy chút nào, trong điện quang hỏa thạch phát sinh sự tình phảng phất hóa thành một bộ im ắng bức tranh, ấn khắc tại chân trời.

Vô Gian tu vi, thực lực, thủ đoạn là bực nào cường đại, quỷ bí, không thể phòng bị

Đừng nói là phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tuyệt thế ám sát, chính là hắn phổ phổ thông thông một kiếm đâm tới,

trên thân kiếm ẩn chứa ý chí cùng lực lượng đều không ai có thể tay không ngăn cản.

Nhưng mà giờ khắc này hắn tích súc thật lâu, quán chú suốt đời sát ý cùng tín niệm tuyệt thế một kích, lại bị Nhạc Bình Sinh như thế không thể tưởng tượng, làm cho người không thể tin phương thức phá hết!

Ngay tại Vô Gian kiếm thế bị ngăn trở trong nháy mắt này

Phốc phốc.

Ngưng kết vào hư không phía trên Vô Gian đằng sau, một đầu sắt thép chi cánh tay bỗng nhiên đem thân thể xuyên thủng! Cánh tay này năm ngón tay bên trong còn nắm chặt lấy một viên nóng hôi hổi, máu me đầm đìa, vẫn khiêu động trái tim!

Nhất Tuyến Thiên thích khách chi vương, tại Nhạc Bình Sinh lôi đình phản kích phía dưới, trực tiếp bị xuyên thủng thân thể, móc ra trái tim.

Giờ khắc này, rời xa đến bên ngoài một dặm, rốt cục tại dòm trong kính bắt được quang mang bộc phát chỗ Nghịch Vân, cùng ở xa bên ngoài mấy dặm đông đảo bọn rình rập, trái tim của bọn hắn tại thời khắc này cũng tựa hồ bị chi này sắt thép đổ bê tông cánh tay hung hăng nắm, trong nháy mắt hít thở không thông.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 470: Hốt Hoảng Chạy Trốn!

Chương 470: Hốt hoảng chạy trốn!

Lôi Vụ, mặc tân triều cao siêu nhất huyền kỹ thuật kết tinh: Tru Thần võ trang, vừa xuất hiện liền lấy không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn đẩy lui quần hùng, chiếm cứ tiên cơ, lại chính mình đụng vào Nhạc Bình Sinh cạm bẫy, bị cuồng bạo một quyền oanh bạo đầu.

Liệt Huyết đạo, lấy Đoạn Thần Huyết làm chủ đạo, liên hợp còn lại bảy vị tông sư, tập hợp vạn tên cùng hung cực ác đạo phỉ sát cơ sát khí, ngưng tụ thành tiếp cận với Luyện Thần tôn giả mang tính tiêu chí thủ đoạn Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng, tại Nhạc Bình Sinh 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 phía dưới vỡ vụn, tám đại tông sư tính cả lấy vạn tên đạo phỉ tùy theo hôi phi yên diệt;

Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ hung danh hiển hách, mọi việc đều thuận lợi, cơ hồ không có hoàn thành không được nhiệm vụ, đồng dạng theo sát phía sau tại Nhạc Bình Sinh Bạt Đao Thuật phía dưới ngũ giác che đậy, trong nháy mắt chặt đầu.

Mà Ảnh Ma Tử tiếng xấu chiêu, từng tại toàn bộ liên minh đều nhấc lên qua một hồi gió tanh mưa máu tuyệt thế hung nhân, bất luận là tu vi, lòng dạ, thủ đoạn đều đứng hàng đỉnh cao nhất, ở chỗ Nhạc Bình Sinh đối mặt phía dưới lặng yên không tiếng động bị loạn đao phân thây.

Ngư Long Vũ, thân là Quang Vương bồi dưỡng tướng tài đắc lực, càng là ban cho một đạo ẩn chứa Luyện Thần ý chí hóa thân Quang Vương hộ giới thuật, đủ để ngăn chặn đến từ một cái bình thường Luyện Thần tôn giả ý chí cùng năng lượng phương diện vật chất song trọng đả kích, nhưng như cũ tại Nhạc Bình Sinh lực lượng cuồng bạo hạ trực tiếp vỡ vụn, ngay cả uy lực chân chính đều không có phát huy ra. Ngư Long Vũ càng là quăng ra ngoài, không rõ sống chết.

Mà bây giờ, chân chính ký thác bọn hắn lớn nhất lòng tin cùng cơ hội thích khách chi vương, có thể ẩn nấp tiềm ẩn vào hư không, tại gần nhất xuất kỳ bất ý một cái nào đó thời khắc phát động tuyệt mệnh một kích Vô Gian, trái tim đều đã bị như thế tàn bạo móc ra, chết không thể chết lại.

Cái này trong điện quang hỏa thạch, một hệ liệt tập sát cùng phản tập sát sự tình phát sinh nhanh đến cực điểm, thậm chí tuyệt đại bộ phận cao thủ tử vong cảnh tượng bọn hắn liền không có thấy rõ, nhưng mà sự tình lại như thế phát sinh. Cơ hồ đã vượt ra khỏi đông đảo nhìn trộm võ giả đầu não tin tức xử lý cực hạn, để bọn hắn đầu óc trống rỗng.

Ầm!

Trên bầu trời, ngay cả một câu cũng không kịp nói ra, Vô Gian thần thái trong mắt triệt để ngưng kết, mà Nhạc Bình Sinh năm ngón tay bóp, đem Vô Gian trái tim bóp nát, cánh tay đột nhiên chấn động, cuồng mãnh cự lực dập dờn mà ra, trực tiếp liền đem vị này sát thủ giới vua không ngai thân thể triệt để chấn chia năm xẻ bảy, giống như là pháo hoa đồng dạng đột nhiên nổ tung!

Máu tươi bạo tung tóe, rơi vãi bên trong, không trung lại lần nữa nổ tung kịch liệt bành trướng cuồn cuộn khí lãng, Nhạc Bình Sinh thân ảnh nhưng trong nháy mắt biến mất tại chỗ, lấy vượt qua gấp ba vận tốc âm thanh tốc độ kinh khủng, hướng về Nghịch Vân vị trí cuồng tập mà đi!

"Đáng chết!"

Giờ khắc này, bên ngoài một dặm Nghịch Vân da đầu sắp vỡ, lông tơ từng chiếc dựng đứng mà lên, chỗ nào vẫn không rõ lần này hành động không riêng đã triệt để thất bại, thậm chí sau một khắc chính mình liền có khả năng mệnh tang hoàng tuyền, toàn quân bị diệt ở chỗ này lập tức hắn liền trong tay Siêu Cự Thần Sát súng cũng không kịp thu hồi, cả người trực tiếp quay người điên cuồng chạy trốn!

Mà ở xa bên ngoài mấy dặm đông đảo theo dõi võ giả trái tim hung hăng nhảy một cái, dòm kính trong tầm mắt Nhạc Bình Sinh thân ảnh trực tiếp biến mất, cơ hồ không có dấu vết mà tìm kiếm!

Mà cùng lúc đó, giữa không trung Ngư Long Vũ trọng thương ném đi thân thể còn chưa rơi xuống đất, vẫn tại giữa không trung rơi xuống, bên ngoài thân lại trong lúc đó hiện ra xích kim sắc quang huy, cả người hóa thành một vòng mũi tên lưu quang, trong nháy mắt gia tốc bên trong chui vào lòng đất!

Chỉ bất quá một màn này ngoại trừ một người nào đó bên ngoài, cơ hồ tất cả mọi người không có chú ý tới.

Không rõ sống chết Ngư Long Vũ Nhạc Bình Sinh căn bản không có để ý tới, những cái này vây giết người bên trong, Lôi Vụ, Nghịch Vân cùng mặc trên người kỳ dị chiến đấu võ trang mới càng thêm để hắn cảm thấy hứng thú.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Liên tiếp vài tiếng thiên địa rúng động sấm chớp mưa bão thanh âm cuồn cuộn khuếch tán, Nhạc Bình Sinh đem hư không xem như đất bằng đồng dạng liên tiếp cất bước, lấy cực kỳ thuần túy lại cuồng bạo phản tác dụng tác phẩm tâm huyết vì thôi động, gấp ba trở lên vận tốc âm thanh cơ hồ mắt thường khó gặp, băng diệt tiến lên trên quỹ đạo hết thảy tồn tại, lấy không ai bì nổi tư

thái cấp tốc rút ngắn lấy cùng hốt hoảng chạy trốn Nghịch Vân khoảng cách!

Trên đường chân trời, thẳng đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh thoáng một cái đã qua, to lớn âm bạo thanh mới phảng phất trì hoãn đồng dạng khuếch tán ra.

Trong tầm mắt cảnh tượng đã gần đến đều hóa thành ngũ quang thập sắc lưu quang, chỉ có một cái dần dần phóng đại thân ảnh bị gắt gao khóa chặt, theo cấp tốc tiếp cận, Nhạc Bình Sinh cười lạnh tay giơ lên

Ầm ầm!

Một đạo đường hoàng bá đạo, tê thiên liệt địa tinh huy chi trụ lại lần nữa bắn ra mà ra!

Nguy hiểm!

Mượn nhờ Tru Thần võ trang đồng dạng lấy gần như gấp hai vận tốc âm thanh cấp tốc phi nước đại Nghịch Vân da đầu lại lần nữa sắp vỡ, trong lòng cảnh báo cuồng làm, nghìn cân treo sợi tóc ở giữa trong nháy mắt truyền lực phát động!

Bạch!

Cơ hồ không phân tuần tự, Nghịch Vân thân ảnh trong nháy mắt biến mất, Nhạc Bình Sinh kích phát Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang hiểm lại càng hiểm đem hắn nguyên bản vị trí che mất.

Mà tại phát động trong nháy mắt truyền lực năng lực về sau Nghịch Vân, thân ảnh đã trực tiếp xuất hiện tại bên ngoài một dặm, lại lần nữa cùng Nhạc Bình Sinh kéo ra cực lớn khoảng cách. Thân ảnh của hắn vừa mới xuất hiện, liền lần nữa lại lóe lên, lại kéo ra khoảng cách một dặm!

Hắn lại là trực tiếp phát động trong nháy mắt truyền lực số

lần cực hạn, mà lại tại cái này sống chết trước mắt, Nghịch Vân trực tiếp khởi động Tru Thần võ trang siêu phụ tải hình thức, cơ hồ lấy không chút nào cấp tốc cùng Nhạc Bình Sinh giờ phút này bộc phát tốc độ tốc độ kinh khủng cực tốc thoát đi!

Cứ như vậy chớp mắt không đến công phu, Nghịch Vân tại Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt đã hóa thành một điểm đen.

Ân

Nhạc Bình Sinh không nghĩ tới Nghịch Vân trong lúc đó thi triển ra dạng này đào thoát thủ đoạn, nhưởng mày, lập tức ngừng thân hình, không tiếp tục truy.

Giờ này khắc này, hắn gân cốt cơ bắp cùng tạng khí, đều phát ra không chịu nổi gánh nặng kêu khẽ âm thanh, thậm chí xương cốt phía trên đều xuất hiện mấy chỗ nhỏ xíu vết rạn, đây là quá mức cuồng mãnh lực bộc phát tạo thành.

Thân thể của hắn đang kéo dài bốn năm cái hô hấp Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái, đã nhanh muốn đạt tới cực hạn.

Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái mỗi một cái hô hấp ở giữa đều muốn thiêu đốt 1000 đơn vị trở lên cùng với khổng lồ linh năng, đồng thời đối thân thể tạo thành cực lớn phụ tải. Cứ như vậy ngắn ngủi bốn năm cái thời gian hô hấp, hắn liền đã tiêu hao tiếp cận hai vạn chọn món vị lượng lớn linh năng!

Một vạn chọn món vị linh năng cũng đủ để triệt để giết chết Đế Trọng Sinh đỉnh cao cường giả như vậy, mà Nhạc Bình Sinh mở ra Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái, có thể tưởng tượng Nghịch Vân bọn người là tiếp nhận như thế nào kinh khủng áp lực.

Một khi Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái kết thúc, hắn cũng không có khả năng mỗi thời mỗi khắc đều bộc phát ra gấp ba vận tốc âm thanh trở lên tốc độ. Mà Nghịch Vân trên người chiến đấu

võ trang cùng với quỷ dị, tựa hồ đồng dạng có thể bộc phát ra viễn siêu cực hạn tốc độ, so với hắn cũng không chút thua kém. Cho nên tại tiếp tục thiêu đốt đại lượng linh năng đuổi theo thật sự là đến không thử nghiệm, mà lại chưa hẳn có thể đuổi tới.

Mặc dù trong lòng cảm thấy có chút đáng tiếc, nhưng là Nhạc Bình Sinh nhưng không có dừng lại lâu, lập tức quay người hướng về vừa rồi chiến đấu sở tại địa cất bước mà đi.

Giết chết nhiều như vậy đỉnh phong cả giận cao thủ, những người này trên thân chỉ sợ đều có hư không túi, bất luận như thế nào loại này cao thủ cấp bậc vật tùy thân đều không dung bỏ lỡ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 471: Kinh Biến!

Chương 471: Kinh biến!

Giữa thiên địa, trời xanh không mây, mênh mang vân khí cũng sớm đã đang kinh thiên chiến đấu phía dưới tiêu tán vô tung, hiển lộ ra một phương trong vắt thiên không, gió êm sóng lặng tựa như cái gì cũng không có xảy ra. . Đổi mới nhanh nhất

Chỉ có vỡ ra đại địa, bốc hơi hồ nước, vỡ vụn dốc núi mới chứng minh nơi này đã từng phát sinh qua như thế nào một trận thiên băng địa liệt đồng dạng chiến đấu.

Giờ này khắc này, nguyên bản một loạt sơn thanh thủy tú cảnh quan đã triệt để biến mất không thấy, thay vào đó là từng đạo tung hoành to lớn vết rách, cái hố nhỏ, lỗ đen, một mảnh hỗn độn.

Lấy bộc phát kinh thiên chiến đấu sở tại địa trung tâm, phương viên mười dặm bên trong, tất cả giấu trong lòng các loại tâm tư âm thầm theo dõi rất nhiều võ giả, tại tất cả đỉnh cao nhất cường giả hiện thân lại cơ hồ toàn quân bị diệt mấy cái này hô hấp ở giữa ở giữa, thấy tận mắt như thế một trận cuộc đời ít thấy, làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối hung hiểm chém giết.

Bọn hắn bởi vì dạng này trong điện quang hỏa thạch phát sinh kinh biến, đầu não trống không mà choáng váng, một câu đều nói không nên lời.

Xuất thủ những cường giả này cái nào không phải thực lực

cao tuyệt, hung danh chiêu, dù cho có cá biệt phân biệt không ngoài nền móng, nhưng là xuất thủ thanh thế đều để lòng người kinh run rẩy, nhiều cao thủ như vậy liên thủ vây giết lại nên là kinh khủng bực nào

Cùng Đế Trọng Sinh lúc ấy lấy võ đạo giao lưu danh hào tiến hành quang minh chính đại một đối một khiêu chiến khác biệt, nhiều như vậy cơ hồ cùng Đế Trọng Sinh chênh lệch không xa cường giả không từ thủ đoạn ám sát vây công, trình độ hung hiểm hoàn toàn là Nhạc Bình Sinh lúc ấy đánh với Đế Trọng Sinh một trận gấp mười, gấp trăm lần trở lên!

Nhưng mà dạng này một đám cường giả, lại giống như mộng ảo tại mấy cái hô hấp ở giữa liền toàn quân bị diệt.

Chung quanh phân tán tông sư cả đám đều vẫn như cũ duy trì giơ dòm kính tư thế, đứng thẳng bất động.

Nguyên bản Diễn Võ Cơ Quan nhân viên chiến đấu xuất hiện, chiếm cứ tiên cơ bắt giữ Nhạc Bình Sinh, bọn hắn còn tại cân nhắc phải chăng cộng đồng xuất thủ ngăn cản, mà đến tiếp sau mấy cái hô hấp công phu phát sinh sự tình, để bọn hắn ý tưởng gì cũng không có.

Làm sao có thể! Làm sao có thể!

Cơ hồ không có sai biệt, một phương hướng khác bên trên Nguyệt Phi Hồng sắc mặt tái xanh!

Có thể ở sau lưng trợ giúp, tạo nên vô số cường giả vây công ám sát cục diện, nàng hao tốn cực lớn tâm lực, mà bây giờ kết quả lại là nàng căn bản là không có cách tiếp nhận.

Dù cho phong thanh đứng im, nàng vẫn như cũ là không thể tin nhìn chòng chọc vào phương xa chân trời, tựa hồ tại kỳ vọng có cái gì kỳ tích xuất hiện.

Nhưng mà gió êm sóng lặng, không còn có bất kỳ gió thổi cỏ lay xuất hiện.

Tất cả lòng mang ý đồ xấu võ giả đã triệt để sợ hãi.

Làm Nhạc Bình Sinh thân ảnh ở chân trời xẹt qua, không nhanh không chậm hướng về Ảnh Ma Tử Vô Gian bọn người nơi ngã xuống bước đi đồng thời, trong phạm vi mười dặm âm thầm bọn rình rập từng cái tim đập loạn, thân thể căng cứng, duy trì không nhúc nhích tư thế, cũng không dám thở mạnh.

Mặc dù khoảng cách xa xôi, nhưng là ai cũng không dám cam đoan cử động của mình có thể hay không bị Nhạc Bình Sinh phát hiện, bị ngộ nhận là đồng dạng là chạy đến ẩn núp chặn giết đồng bọn.

Nếu như tạo thành dạng này hiểu lầm, hạ tràng có thể nghĩ.

Mặc dù trên thực tế không ít người đều giấu trong lòng hoặc may mắn, hoặc đục nước béo cò, hoặc tùy thời mà động dự định, nhưng là tại thời khắc này trong đầu của bọn họ bất luận cái gì dư thừa ý nghĩ đều không có, hận không thể chui vào kẽ đất bên trong, để cho mình tuyệt đối sẽ không bị phát hiện.

Những cái này âm thầm bọn rình rập tuyệt đại bộ phận đều khoảng cách xa xôi, Nhạc Bình Sinh tự nhiên không có khả năng phát giác, nhưng là trong lòng của hắn cũng có chỗ đoán trước. Bất quá hắn hoàn toàn không thấy những cái này bị chấn nhiếp một cử động nhỏ cũng không dám bọn rình rập, mấy cái hô hấp ở giữa về tới Vô Gian Ảnh Ma Tử bọn người thân thể rơi xuống sở tại địa.

Cái này cấp bậc võ giả, trên thân chỗ mang theo người đồ vật cũng rất cao giá trị, mà Nhạc Bình Sinh cảm thấy hứng thú nhất chính là bọn hắn tu hành võ đạo.

Nhất là Vô Gian, cái kia cửa trực tiếp từ Hư Không Xuyên toa ra quỷ dị võ đạo để lại cho hắn cực sâu ấn tượng, trên thực tế lần thứ nhất bị đâm xuyên trái tim cũng không phải là hắn cố ý chỗ bán sơ hở, mà là không có mở ra Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái, hắn hoàn toàn chính xác xác thực không cách nào phòng bị ở một chiêu kia.

Ngoại trừ Luyện Thần tôn giả bên ngoài, nếu như đổi lại bất luận cái gì một khí đạo tông sư chỉ sợ đều phòng ngự không ở Vô Gian một chiêu kia ám sát. Hắn sở dĩ có thể thuận thế phản sát, dựa vào vẫn như cũ là linh năng bỏ qua thân thể tổn thương cùng các loại độc tố năng lực.

Nếu như không phải linh năng chữa trị, hắn cũng đã hóa thành một cỗ thi thể, không có ngoại lệ.

Bất quá dù vậy, Nhạc Bình Sinh cũng không dám nếm thử nếu như đại não lọt vào phá hư linh năng vẫn là hay không có thể chữa trị. Căn cứ chính hắn phán đoán, đại não là hết thảy ý thức hoạt động căn bản, đại não tổn hại cũng liền mang ý nghĩa ý thức phá hư cùng tiêu tán, tại không có đem ý chí lực lượng cực hạn hóa, thoát ly đại não hạn chế tình huống, cũng liền đại biểu cho người chết một cách triệt để.

Trên thực tế cho dù là Luyện Thần tôn giả đại não lọt vào phá hư, hết thảy cụ hiện hóa ý chí hóa thân bao quát Chân Võ Pháp Tướng ở bên trong đều sẽ trở thành cây không rễ, tại thời gian cực ngắn bên trong liền sẽ tiêu tán giữa thiên địa, trực tiếp vẫn lạc.

Hiện tại theo hắn cấp độ thực lực tăng lên, hắn càng phát cảm giác được hiện hữu thủ đoạn có chút thiếu thốn, không đủ để ứng đối các loại tình huống. 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt tâm kinh 】 đích thật là một môn cao đẳng võ đạo, nhưng là trong đó ghi chép võ đạo đều là sát phạt chi thuật, mà lại hắn tu hành tiến độ lại cơ hồ tất cả đều là nương tựa theo linh năng chồng chất cưỡng ép đẩy lên đi, tại mấy môn bí truyền võ đạo cùng sát pháp ứng

dụng bên trên cũng tuân theo trực tiếp nghiền ép nguyên tắc, khuyết thiếu một chút thủ đoạn khác.

Mặt khác theo xung kích Luyện Thần cảnh giới trù bị, nếu như có thể nhiều hơn thu thập một chút cái khác cao đẳng võ đạo, đủ loại khác biệt võ đạo lý niệm nghĩ đến đối với hắn cũng có thể đưa đến một chút loại suy tác dụng.

Trong suy tư, đầu tiên là đem Nghịch Vân chỗ vứt cái kia cán to lớn, như là súng ngắm đồng dạng siêu huyền hỏa khí nhặt lên, Nhạc Bình Sinh đi tới mấy người thi thể rơi xuống địa điểm.

Lôi Vụ thi thể đã theo Tru Thần võ trang tự hủy triệt để hôi phi yên diệt, mà Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng bên trong tất cả mọi người đã tại Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang hủy diệt tính trùng kích vào hài cốt không còn, đồng dạng là không có cái gì lưu lại.

Nương tựa theo trí nhớ một phen tìm kiếm qua về sau, Nhạc Bình Sinh từ Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ chia năm xẻ bảy thi thể rơi vãi địa điểm tìm được bốn cái lớn nhỏ không đều, máu me đầm đìa hư không túi.

Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, đi vào Ảnh Ma Tử thi thể rơi xuống địa điểm. Từng khối từng khối Hắc Ngọc ngưng tụ thi thể rơi lả tả trên đất, một tia vết máu đều không có. Cho dù là giờ này khắc này, Ảnh Ma Tử như là mặc ngọc gương mặt bên trên vẫn như cũ duy trì một bộ không thể tin biểu lộ.

Thu lấy Ảnh Ma Tử hư không túi, không có phát hiện cái khác vật có giá trị về sau, Nhạc Bình Sinh lại lần nữa đi tới Vô Gian tản mát thi thể trước mặt.

Ân

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, lấy nguyên khí chi thủ triệt

để tìm kiếm một lần, vị này cho hắn tạo thành lớn nhất uy hiếp thích khách trên thân nhưng không có bất kỳ không gian cất giữ vật phẩm, mà lại ngoại trừ trong tay hắn đen nhánh thứ kiếm bên ngoài, ngoại trừ một thân võ hắn bên ngoài tựa hồ không có dư thừa vật phẩm.

Sau đó Nhạc Bình Sinh liền đem ánh mắt chuyển qua Vô Gian trong tay:

"Thanh kiếm này "

Hắn chưa từng ở giữa trong tay lấy ra thanh kiếm này, nheo mắt lại đến một chút dò xét, chuôi này thứ kiếm toàn thân đen nhánh, giản dị tự nhiên, hết lần này tới lần khác trên chuôi kiếm lại khảm nạm một viên quang hoa lưu chuyển hắc tinh thạch, cho hắn một loại hư vô mà trống rỗng cảm giác, vô cùng không hài hòa.

Viên này nho nhỏ hắc tinh thạch tại Nhạc Bình Sinh Linh giác quét hình hạ phản hồi ra một loại cảm thụ khác biệt, bất quá cụ thể ẩn chứa trong đó như thế nào bí mật còn cần nghiên cứu mới có thể biết được.

"Nhìn chính là cái này."

Nhạc Bình Sinh đem thanh này thứ kiếm thu vào hư không túi, bây giờ không phải là kiểm tra chiến lợi phẩm thời điểm, làm những cái này vây công người trên người có vật giá trị bị kiểm tra thu lấy về sau, hắn không có dừng lại lâu, lại lần nữa cẩn thận đem bốn phía kiểm tra một phen, bảo đảm không có bất kỳ cái gì bỏ sót về sau, thân hình của hắn trôi nổi mà lên, hướng về phương xa bước đi.

Mà đông đảo bọn rình rập mặc dù khoảng cách xa xôi, nhưng như cũ không nhúc nhích duy trì tư thế , chờ đợi lấy cái này hung nhân rời đi.

Tại cuối cùng trước khi rời đi, Nhạc Bình Sinh đứng thẳng hư không, ngắm nhìn bốn phía, cười lạnh một tiếng, cuối cùng hóa thành một viên sao băng phá vỡ chân trời.

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh ở chân trời bên trong gần như không thể gặp, tất cả mọi người mới cùng nhau thở dài một hơi.

Nhạc Bình Sinh cho bọn hắn tâm hồn tạo thành áp lực thật sự là quá lớn

"Kinh khủng, kinh khủng! Người này tại khí đạo tông sư cảnh giới ở trong đã vô địch!"

Trước đó nhận ra Ảnh Ma Tử thân phận tên kia liên minh thâm niên tông sư ngữ khí cùng ánh mắt đều cực đoan rung động:

"Sơ vị cảnh giới Luyện Thần tôn giả chỉ sợ cũng chưa hẳn làm gì được hắn!"

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh giờ phút này triệt để từ trong tầm mắt biến mất, hắn mới rốt cục mở miệng.

Một cái khác tông sư buông xuống trong tay dòm kính, tiếp lời nói: "Nghĩ không ra a, nghĩ không ra! Hắn đến cùng tu luyện cái gì cái này sao có thể là khí đạo tông sư có khả năng làm được sự tình "

"Trái tim bị đâm xuyên khởi tử hoàn sinh không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi!"

"Chí tôn võ đạo, cái này nhất định là chí tôn võ đạo, xem ra nghe đồn là thật, nếu không không cách nào giải thích!"

Lúc trước Nhạc Bình Sinh trong hư không trong nháy mắt bị Vô Gian xuyên qua trái tim một màn kia cơ hồ tất cả mọi người đều có mắt cùng nhìn, đổi lại người bên ngoài tất nhiên là rơi

xuống một cái khí tuyệt bỏ mình hạ tràng, dù là khí đạo tông sư sinh mệnh lực cường đại, cũng chỉ bất quá là thêm kéo dài hơi tàn một trận mà thôi.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh chẳng những không có giống đám người suy nghĩ đi vào cùng đồ mạt lộ, ngược lại như là thần tích đồng dạng khởi tử hoàn sinh, triển lộ ra trấn áp tại chỗ kinh khủng thế lực, đem mấy cường giả tru sát tại chỗ!

Nhưng là đây rốt cuộc là cái gì chí tôn võ đạo

Dạng gì chí tôn võ đạo, có thể làm cho một vị cảnh giới đỉnh cao nhất khí đạo tông sư trái tim bị đâm xuyên, chấn vỡ, còn có thể trong khoảnh khắc phục hồi như cũ, thậm chí bộc phát ra thực lực mạnh hơn đến, đại sát tứ phương

Một tông sư lẩm bẩm nói: "Qua chiến dịch này, toàn bộ Bắc Hoang chỉ sợ không có người còn dám trêu chọc người này, cũng không biết các trưởng lão biết được tin tức này sẽ có cảm tưởng thế nào."

Bọn hắn những người này đại bộ phận đều là nhận được liên minh tham nghị trưởng lão thụ ý, quan sát một trận chiến này, báo cáo kết quả.

Nhạc Bình Sinh lúc trước xung kích nghị viện thông thiên tháp cử động, mang theo đại thế bức bách liên minh, đối một vị tham nghị trưởng lão kêu đánh kêu giết cử động đã khiến cho không ít tham nghị trưởng lão sinh lòng chưa tròn, chỉ bất quá bởi vì Nhạc Bình Sinh tru sát Đế Trọng Sinh uy danh cùng thực lực mới không thể không nắm lỗ mũi nhận.

Cho nên đến tiếp sau có người âm thầm trợ giúp, tuyên dương Nhạc Bình Sinh người mang chí tôn võ đạo, bọn hắn biết rất rõ ràng Nhạc Bình Sinh một khi rời đi Thần La Võ Đô có thể sẽ đụng phải nhìn trộm vây công, lại mở một con mắt nhắm một con mắt.

Đối với loại này không có căn cơ, không nhận chưởng khống cường giả, mặc kệ tự sinh tự diệt.

Bất quá có thể suy ra, chuyện đã xảy ra hôm nay truyền bá ra ngoài về sau sẽ ở trong liên minh dẫn phát bực nào chấn động!

"Đi!"

Im lặng không nói gì bên trong, những cái này liên minh tông sư liếc mắt nhìn nhau, lập tức không còn lưu lại, từng cái bay lên không, quay người hướng về Thần La Võ Đô tiến đến.

Giờ khắc này không chỉ là liên minh những tông sư này, phương viên mười dặm bên trong tản bộ đông đảo bọn rình rập không có một cái nào có can đảm theo đuôi đã rời đi Nhạc Bình Sinh, nhao nhao tan tác như chim muông.

Lại ngu xuẩn, lại tham lam, lại lòng mang may mắn người, cũng tại thời khắc này triệt để dập tắt trong lòng giấu trong lòng tâm tư, mang theo một cỗ phảng phất sống sót sau tai nạn cảm giác rời đi.

Mà Nguyệt Phi Hồng cùng nàng tâm phúc người hầu nhưng không có rời đi.

Nguyệt Phi Hồng giờ phút này sắc mặt tái xanh, khí tức lưu động trung võ hắn bay phất phới, hiển nhiên đã phẫn nộ, thất vọng tới cực điểm.

Tại nàng trợ giúp, hợp tung liên hoành phía dưới, nhiều như thế đỉnh phong cao thủ vây công phía dưới đều không làm gì được Nhạc Bình Sinh, như vậy ai mới có thể đem giết chết

Một cái khí đạo tông sư bên trong không thể nghi ngờ người mạnh nhất, chỉ nửa bước cũng có thể đã đạp ở Luyện Thần cảnh giới phía trên, còn có được không thể tưởng tượng nổi bất tử chi thân, dạng này một cái cường giả khủng bố, ai có thể địch nổi

Nguyên bản truyền lại Nhạc Bình Sinh trên thân có mang chí tôn võ đạo sự tình, chẳng qua là nàng căn cứ có khả năng nhất tình huống trống rỗng tạo ra, nghĩ không ra thế mà chính là sự thật.

Chẳng lẽ chỉ có Luyện Thần tôn giả, mới có thể đối phó người này

Nguyệt Phi Hồng gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất chân trời, trong đôi mắt đủ loại suy nghĩ cùng mưu kế không ngừng lấp lóe, va chạm.

"Đại nhân."

Một bên, Nguyệt Phi Hồng tâm phúc người hầu lo lắng nói:

"Hiện tại Nhạc Bình Sinh đại thế đã thành, không thể ngăn cản, chúng ta vẫn là tạm thời "

"Không được!"

Nguyệt Phi Hồng toàn thân khí tức lạnh lùng tới cực điểm, trực tiếp đánh gãy người hầu lời nói:

"Người này còn chưa tới Luyện Thần cảnh giới liền đã như thế không thể ngăn cản , chờ đến hắn thành công tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới về sau, nơi nào còn có "

Sau một khắc, Nguyệt Phi Hồng thanh âm im bặt mà dừng.

"Ngươi nói không sai, để bản tọa đến giúp đỡ ngươi như thế nào "

Trong nháy mắt! Nguyệt Phi Hồng trái tim tại thời khắc này điên cuồng loạn động, một cỗ kinh khủng tuyệt luân áp bách bỗng nhiên từ phía sau đưa nàng bao phủ hoàn toàn!

Tại cái này mười trượng phương viên bên trong, hết thảy hết

thảy đều bị triệt để ngưng kết, như là giang hà biển hồ toàn bộ khuynh đảo tiến vào mảnh này không gian nho nhỏ bên trong, một cỗ không có gì sánh kịp tâm linh áp bách trong nháy mắt giáng lâm tại Nguyệt Phi Hồng cùng tâm phúc người hầu trong lòng!

Ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, Nguyệt Phi Hồng tâm phúc người hầu liền hai mắt lật một cái, trực tiếp mềm mềm mới ngã xuống đất.

"Đây là!"

Giờ khắc này, Nguyệt Phi Hồng như là lưng đeo một tòa vạn trượng Thần Sơn, mỗi một tấc gân cốt, mỗi một tấc cơ bắp, thậm chí mỗi một cây sợi tóc đều tiếp nhận đến khó có thể tưởng tượng áp lực nguyên bản sôi trào Tiên Thiên chi khí hết thảy đều bị áp bách, ẩn núp tiến vào thân thể chỗ sâu nhất , mặc cho nàng như thế nào điều động cũng không có chút nào đáp lại!

Lốp bốp tiếng vang bên trong, Nguyệt Phi Hồng toàn thân xương cốt phát ra dồn dập tiếng nổ đùng đoàng, lấy một loại như là ngưng kết tại hổ phách bên trong con muỗi vô cùng chậm chạp tốc độ, từng chút từng chút, vô cùng chật vật quay đầu hướng về sau lưng nhìn lại.

Trọn vẹn hao tốn bốn năm cái hô hấp công phu, cơ hồ hao phí khí lực toàn thân, Nguyệt Phi Hồng rốt cục quay đầu, thấy được cỗ này kinh người ý chí áp bách đầu nguồn.

Một cái thân mặc lộng lẫy áo bào đen, bình tĩnh đứng thẳng ở tại chỗ, không có chút nào yên hỏa khí tức nam tử trung niên, đột ngột xuất hiện ở phía sau của nàng, mỉm cười đánh giá nàng.

Nguyệt Phi Hồng con ngươi trùng điệp một cái co vào, như là ngàn vạn kinh lôi ở trong lòng nổ tung, chấn kinh, không thể tin biểu lộ trong nháy mắt xuất hiện ở trên mặt của nàng!

"Hắc, ngục, tôn, chủ!"

Hắc Ngục Tôn Chủ, vị này ma tông võ đạo cự phách, lại là xuất hiện ở Bắc Hoang đại địa, xuất hiện ở khoảng cách Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm, xuất hiện ở trước mặt của nàng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 472: Sóng Mây Quỷ Quyệt!

Chương 472: Sóng mây quỷ quyệt!

"A "

Hắc Ngục Tôn Chủ mỉm cười:

"Nghĩ không ra, ngươi thế mà nhận biết ta "

Nguyệt Phi Hồng là mặc dù một cái thiên phú tài tình kỳ cao nhân vật thiên tài, bất quá lại là tại Ma Tông thoát ly võ đạo giới thành lập ngũ ngục về sau mới tại Cơ Sùng Quang bồi dưỡng hạ quật khởi nhân tài mới nổi, đối với Nguyệt Phi Hồng có thể một chút nhận ra mình, Hắc Ngục Tôn Chủ cũng không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Làm sao có thể là người này!

Tại thời khắc này, như là một con cừu non gặp phải hùng sư, sinh mệnh cấp độ bên trên tuyệt đối chênh lệch khiến cho một cỗ trước nay chưa từng có tử vong nguy cơ bao phủ tại Nguyệt Phi Hồng trong lòng, để dòng máu của nàng đông kết, thân thể chăm chú kéo căng trở đi trái tim bịch bịch cuồng loạn.

Dù là nàng đã bước vào thượng vị tông sư cảnh giới, tại đối mặt vị này Hắc Ngục Tôn Chủ thời điểm đều giống như toàn thân trần trụi, cái gì phòng ngự đều không có người bình thường, vẻn vẹn vô hình ý chí ép phá đều để nàng ngăn cản vô cùng gian nan.

Đừng nói là động thủ phản kháng, Nguyệt Phi Hồng thậm chí ngay cả điều động nguyên khí phát ra cảnh cáo đều không thể làm được.

Hắn đến cùng muốn làm cái gì

Mặc dù không biết ngũ ngục ngũ đại Luyện Thần một trong tại sao lại xuất hiện ở trước mặt mình, nhưng là Võ Đạo Liên Minh cùng ngũ ngục ở giữa khập khiễng Nguyệt Phi Hồng cũng biết không ít, Hắc Ngục Tôn Chủ dạng này thần long kiến thủ bất kiến vĩ võ đạo cự phách tìm tới chính mình, tất nhiên có hắn mục đích, thời khắc này hiện thân không thể nào là vẻn vẹn tán phiếm đơn giản như vậy.

Nguyệt Phi Hồng gánh lấy khó có thể chịu đựng ý chí áp bách, cắn răng nói:

"Các hạ là cao quý Hắc Ngục chi chủ, tu vi thông thiên triệt địa, là cao nhân đắc đạo, không biết tìm vãn bối có gì muốn làm "

"Thật sự là không tầm thường "

Hắc Ngục Tôn Chủ không có trả lời, ngược lại khoan thai tự đắc đưa mắt mà trông, giống như là lãnh hội chung quanh sơn thủy phong quang, lại giống là tại nhìn Nhạc Bình Sinh chỗ rời đi phương hướng, cảm thán nói:

"Toái tâm sống lại, vô địch cùng cảnh giới dạng này nhân vật tuyệt thế bản tọa đã thật lâu không có thấy. Liền ngay cả bản tọa lúc còn trẻ, cũng xa xa không so được người này."

Đây là tại nói Nhạc Bình Sinh

Nguyệt Phi Hồng tâm niệm cấp chuyển, mở miệng nói:

"Nghĩ không ra tiền bối cũng đúng Nhạc Bình Sinh cảm thấy hứng thú a bất quá người này bất luận từ tiến cảnh tu vi vẫn là

thủ đoạn trên thực lực tới nói hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, có thể dự tính không ngoài trăm năm liền có khả năng lại lần nữa bước ra một bước kia, thành tựu Luyện Thần tôn giả, vì liên minh lại thêm giúp đỡ."

"Không muốn khoe khoang ngu xuẩn như vậy trò vặt."

Hắc Ngục Tôn Chủ xoay người lại, ánh mắt chuyển qua Nguyệt Phi Hồng trên mặt, tự tiếu phi tiếu nói:

"Bất quá người này cũng không sống nổi nhiều, cũng không gặp được bước vào Luyện Thần cảnh giới ngày đó."

Lấy ngũ ngục cùng liên minh ở giữa như nước với lửa tình thế, tự nhiên không có khả năng ngồi nhìn trong liên minh lại lần nữa xuất hiện một cái Luyện Thần tôn giả, Nguyệt Phi Hồng lời nói chẳng qua là cố ý nhắc nhở điểm này mà thôi.

Nhưng là nàng không biết là, ngũ ngục một phương tại cái này đặc biệt thời kì phía dưới có ý định khác.

"Là vãn bối nhiều lời."

Nguyệt Phi Hồng ánh mắt bỗng nhiên lóe lên, tâm tình lại không chút nào buông lỏng, cảnh giác nói:

"Như vậy không biết các hạ tìm tới vãn bối, đến cùng có gì muốn làm "

Hắc Ngục Tôn Chủ mỉm cười:

"Phụ thân của ngươi, sắp biến thành tù nhân vượt qua tối tăm không mặt trời trăm năm khoảng chừng, mấy trăm năm qua Khổ Tâm kinh doanh hết thảy triệt để sụp đổ, mà âm thầm không biết có bao nhiêu người đang nhìn trộm chuẩn bị chia cắt phụ thân ngươi lưu lại lớn bánh gatô, ngươi đã mất đi phụ thân ngươi che chở, tình cảnh tràn ngập nguy hiểm, Võ Đạo Liên Minh đối với các

ngươi đã không phải là đất lành, không bằng gia nhập ta ngũ ngục, tạo điều kiện cho các ngươi đại triển thân thủ, nếu như muốn hướng Nhạc Bình Sinh trả thù còn có thể thu hoạch được ủng hộ của ta, như thế nào "

Gia nhập ngũ ngục!

Hắc Ngục Tôn Chủ lập tức để Nguyệt Phi Hồng nội tâm rung mạnh, tâm niệm thay đổi thật nhanh ở giữa, nàng miễn cưỡng cười cười, nói:

"Các hạ nói đùa, ngũ ngục ở trong nhân tài đông đúc, cao thủ đông đảo, làm sao đến phiên chúng ta cha con hai đến đại triển quyền cước mà lại kẻ phản bội bất luận ở đâu đều không có kết cục tốt, dù là cha ta nữ hai người chân chính thay đổi địa vị, chuyển ném ngũ ngục, lại thế nào khả năng đạt được chân chính tín nhiệm chỉ sợ các hạ chân chính ý đồ là hi vọng chúng ta hai người tại liên minh ở trong làm nội ứng, truyền lại tình báo "

Hắc Ngục Tôn Chủ đột nhiên nói lên đề nghị xác thực không thể tưởng tượng, nhưng là Nguyệt Phi Hồng lại tại trong điện quang hỏa thạch nghĩ đến rõ ràng, hiện tại Cơ Sùng Quang nhiều năm Khổ Tâm kinh doanh ầm vang sụp đổ, trăm năm thời gian không dài không ngắn, bằng vào Cơ Sùng Quang đỉnh phong cảnh giới cảnh giới tông sư, lại thêm đã từng bộ hạ cũ ủng hộ, vẫn như cũ có cơ hội đông sơn tái khởi, vô luận như thế nào cũng không có đi đến muốn phản bội toàn bộ Võ Đạo Liên Minh một bước kia.

Một bước này một khi đi ra ngoài, liền rốt cuộc không có đường rút lui, trở thành chân chính chuột chạy qua đường, Bắc Hoang tất cả võ giả người người kêu đánh kêu giết. Càng quan trọng hơn là, một cái kẻ phản bội, kẻ phản bội, bất luận tới nơi nào cũng sẽ không nhận chân chính tín nhiệm, biến thành biên giới. Dù là Hắc Ngục Tôn Chủ hứa hẹn cho dù tốt cũng không có một chút tác dụng nào.

Về điểm này mặt, không riêng gì chính nàng, cho dù là phụ thân của nàng cũng tuyệt đối sẽ không đáp ứng.

Bất quá bây giờ Nguyệt Phi Hồng tình cảnh cực kỳ nguy hiểm, tự nhiên không có khả năng một ngụm từ chối, không thể không tạm thời lá mặt lá trái , chờ đến thoát thân về sau tại làm dự định.

"Thật sự là đáng tiếc, đã như vậy "

Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt tiếc nuối, thản nhiên nói:

"Như vậy ngươi vẫn là đi chết đi."

Tiếng nói vang lên đồng thời, Hắc Ngục Tôn Chủ chập chỉ thành kiếm, cùng Nguyệt Phi Hồng cách một trượng khoảng cách, như vậy nhẹ nhàng bâng quơ, không có chút nào yên hỏa khí tức hư không vạch một cái!

"Ngươi!"

Không nghĩ tới Hắc Ngục Tôn Chủ như thế đột ngột động thủ, Nguyệt Phi Hồng sắc mặt trong nháy mắt cuồng biến, nội tâm dâng lên to lớn báo động, bóng ma tử vong bỗng nhiên đưa nàng toàn thân trên dưới hết thảy bao phủ!

Xùy.

Sau một khắc, một tiếng vang nhỏ bên trong, một đạo nhìn thấy mà giật mình sắc bén Huyết Ngân, chỉ một thoáng tại Nguyệt Phi Hồng oai hùng mà lãnh diễm khuôn mặt chính giữa xuất hiện.

Huyết quang bùng lên bên trong, Nguyệt Phi Hồng mang theo ánh mắt không thể tin, giống như là bị trên đời này sắc bén nhất một cây đao chém qua, cả người một phân thành hai, máu tươi, tạng khí cuồng vẩy!

"Ngươi chẳng qua là bổ sung phẩm."

Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt hờ hững, không vui không buồn, ngữ khí lãnh đạm mà nói:

"Chắc hẳn nhìn thấy ngươi thi thể về sau, hắn sẽ đồng ý một ít chuyện."

Tiếng nói vừa hết, Hắc Ngục Tôn Chủ một tay lấy Nguyệt Phi Hồng tâm phúc người hầu hư không vồ bắt mà lên, nắm vào trong tay.

Nữ tử này tu vi bất quá võ đạo gia đỉnh phong, tự nhiên không thể thừa nhận ý chí của hắn áp bách, đã hôn mê bất tỉnh.

"Mở to mắt!"

Hắc Ngục Tôn Chủ giống như có cái gì quỷ dị ma lực, cô gái trong tay của hắn rõ ràng ở vào ngất trạng thái, lại tại Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm vang lên qua đi chậm rãi ngẩng đầu, mở hai mắt ra.

Sau đó, nàng liền đối mặt một đôi thần bí, quỷ dị, thấm nhuần lòng người thần linh đồng dạng đôi mắt.

Ngay sau đó, nàng đờ đẫn ánh mắt tựa hồ đều bị một cỗ chấn động tâm hồn ma lực hấp dẫn, chỉ một thoáng giáng lâm tại sôi trào khắp chốn, ồn ào náo động, kinh khủng tuyệt luân bể khổ vô biên!

Trong bể khổ, cuộc đời từng màn cấp tốc hiện lên, lại có từng màn cấp tốc tạo ra, nhìn trộm, chuẩn bị, âm mưu, ẩn núp, kinh hoảng, máu tươi, đuổi theo, kêu thảm, tinh thần đao quang

Cuối cùng, hết thảy hết thảy cưỡi ngựa xem hoa, giao thế hiện lên, tạo thành một cái cầm trong tay trường đao, phổ thông mà lạnh lùng hình dạng thân ảnh, cảnh tượng này giống như là một thanh đao khắc, thật sâu ấn khắc tiến vào trong đầu của nàng, vĩnh thế khó quên!

=

Kinh thiên vây giết địa điểm trong vòng hơn mười dặm bên ngoài, xanh um tươi tốt, một mảnh sơn lâm bao trùm kéo dài không ngừng sông núi, liên tiếp côn trùng kêu vang tiếng vọng không dứt.

Giữa núi rừng, lộ ra âm u phi thường, chỉ có trên mặt đất ấn khắc một chút điểm quầng sáng, trở thành số lượng không nhiều tia sáng nơi phát ra. Đây là cành lá rậm rạp đại thụ che trời đem ánh nắng đều che chắn từ đó tạo thành.

Một cái u ám trong sơn động, Ngư Long Vũ toàn thân máu me đầm đìa, một cái lớn chừng quả đấm cái hố nhỏ, xuất hiện ở bộ ngực của hắn chính giữa, cơ hồ đem hắn thân thể xuyên thủng, tản mát ra một cỗ mùi khét.

Cái này nhìn đến nhìn thấy mà giật mình lỗ máu tự nhiên là bị Nhạc Bình Sinh một thức 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 chỗ đánh ra tới.

Đổi lại người bên ngoài nếu như bị khủng bố như vậy thương thế tự nhiên đã mệnh tang hoàng tuyền, nhưng là Ngư Long Vũ thân là đỉnh phong tông sư, sinh mệnh lực cường hoành tới cực điểm, dạng này suýt nữa đem thân thể xuyên thủng thương thế mặc dù cực đoan nghiêm trọng, nhưng là còn chưa tới thân tử đạo tiêu tình trạng.

Nhưng là nếu như cái này trống rỗng vị trí lại hướng phải bị lệch một điểm, đánh vào lồng ngực vị trí trái tim, Ngư Long Vũ chỉ sợ tại chỗ liền sẽ mệnh tang hoàng tuyền.

Dù vậy, Ngư Long Vũ vẫn là tại Vô Gian phát động thế công về sau mới thừa dịp loạn chạy trốn. Hắn trong lòng đất ẩn núp hồi lâu, lúc này mới tìm kiếm được một chỗ địa phương an toàn liếm láp vết thương.

Giờ phút này từng cái bình bình lọ lọ bị giống như điên cuồng Ngư Long Vũ móc ra, hắn liên tiếp ăn vào mấy vị trân quý thánh dược chữa thương, lại tại ngực lỗ máu phía trên xoa đông đảo không biết tên thuốc bột, lúc này mới đình chỉ động tác, thở hào hển.

Mà tại Ngư Long Vũ đối diện, Ngư Hồng Âm ánh mắt dường như bao hàm không biết tên ý vị, đánh giá chật vật không chịu nổi Ngư Long Vũ.

"Thân ái muội muội, ngươi suy nghĩ cái gì "

Cùng im lặng trong im lặng, Ngư Long Vũ bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt như là dã thú bị thương đồng dạng vô cùng khí tức nguy hiểm, ngữ khí lại để lộ ra quỷ dị ôn nhu:

"Ngươi có phải hay không trong lòng hiện tại ngay tại chế giễu ta không biết tự lượng sức mình, chế giễu ta bị người đánh cho như chó, vì thế cười ha ha ân "

"Ca ca, ngươi làm sao lại nghĩ như vậy "

Ngư Hồng Âm cắn môi một cái, khe khẽ lắc đầu:

"Ngươi ta dù sao cũng là huynh muội, Nhạc Bình Sinh người này lại đã từng phá hư nhiệm vụ của ta, ta tự nhiên là đứng tại ngươi bên này."

Ngư Long Vũ ánh mắt ba động một chút, chăm chú nhìn chằm chằm Ngư Hồng Âm hai mắt, tựa hồ tại phân biệt chính mình cô muội muội này lời nói đến cùng là thật tâm hay là giả dối.

Trong sơn động im lặng cùng tĩnh mịch cuối cùng chỉ kéo dài một lát, Ngư Long Vũ cuối cùng ánh mắt thư giãn xuống tới, cả người nhẹ nhàng tựa vào vách đá phía trên, lẩm bẩm nói:

"Nghĩ không ra, nghĩ không ra, ta từ võ đạo có thành tựu đến

nay, vẫn là lần đầu thua ở cùng cảnh giới võ giả trong tay, chí tôn võ đạo, rất tốt "

Hắn thân là Quang Vương toàn lực bồi dưỡng hạt giống, bất luận căn cốt thiên phú vẫn là công pháp tài nguyên, tất cả đều là nhất đẳng, mà thực lực của hắn cũng đồng dạng tại cùng một cảnh giới hạ trở bàn tay ở giữa liền có thể đem địch thủ trấn áp, thậm chí đạt được điện hạ Luyện Thần phía dưới mạnh nhất tán thưởng.

Nhưng mà hắn tất cả tự phụ cùng kiêu ngạo lại trong khoảnh khắc bị đánh đến vỡ nát. Cho dù là Quang Vương vị này võ đạo cự phách ban cho Quang Vương hộ giới đều bị đánh đến vỡ nát, hắn cũng suýt nữa bởi vậy mệnh tang hoàng tuyền.

Ngư Hồng Âm đem ánh mắt từ trên thân Ngư Long Vũ nhìn thấy mà giật mình lỗ máu bên trên dời, nhẹ giọng hỏi:

"Ca ca, hiện tại chúng ta làm thế nào Nhạc Bình Sinh sự tình có cần hay không lập tức hồi báo cho Quang Vương đại nhân cùng điện hạ "

Ngư Long Vũ lồng ngực gấp rút phập phồng, sắc mặt giống như người chết đồng dạng bạch:

"Ta hoặc nhiều hoặc ít đã bại lộ, mà lại thương thế quá nặng, tạm thời không thể lộ diện, chuyện này từ ngươi đi làm."

Chung quanh cảnh tượng càng ngày càng mờ, mí mắt càng ngày càng nặng nặng, Ngư Long Vũ ráng chống đỡ lấy đủ loại đau đớn cùng rã rời, cắn răng nói:

"Ngươi nói cho Quang Vương đại nhân, Nhạc Bình Sinh sở tu rất có thể là tam kinh ngũ điển bên trong【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】! Chỉ có đầu lâu mới là chỗ yếu hại của hắn, còn lại từ đại nhân chính mình quyết định."

"Còn có, Cơ Sùng Quang bên kia cũng muốn nhìn chằm chằm, ngũ ngục bên kia có khả năng sẽ có động tác, chúng ta phải tùy thời chú ý động tĩnh, việc quan hệ điện hạ đại kế, tuyệt không thể xuất ra bất cứ vấn đề gì. Nhất là tại trên tình báo, không thể xuất hiện bất kỳ sai sót."

"Cơ Sùng Quang mặc dù thân hãm nhà tù, nhưng là chúng ta đến nay còn không có tìm tới thích hợp đột phá khẩu, bất quá ngũ ngục phương diện so với chúng ta càng sốt ruột, tại Cơ Sùng Quang chân chính hạ ngục trước đó, bọn hắn khẳng định sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế tiếp xúc hắn, chúng ta chỉ cần cam đoan Cơ Sùng Quang "

Không đúng! Ta làm sao lại như thế suy yếu!

Chỉ một thoáng, phảng phất có một đạo thiểm điện từ trong lòng xẹt qua, Ngư Long Vũ hung hăng cắn lưỡi, bỗng nhiên ngẩng đầu!

Lờ mờ trong sơn động, trống rỗng, nơi nào còn có người tại

"Đáng chết!"

Trong lòng báo động dâng lên, Ngư Long Vũ da đầu đột nhiên sắp vỡ, đang định đứng thẳng mà lên đồng thời, một cỗ mãnh liệt choáng váng cảm giác phun lên đại não, gân cốt, cơ bắp toàn bộ đánh mất cảm giác, để hắn như thế một cái đỉnh phong cảnh giới khí đạo tông sư giống như một cái bệnh nặng bên trong người bình thường như thế, hư nhược ngay cả đứng đều đứng không dậy nổi!

Chỉ có một tiếng như chuông bạc êm tai tiếng cười khẽ tại đen nhánh không gian bên trong quanh quẩn không ngớt:

"Ta thân ái ca ca, thế nào phược tâm hồn tư vị dễ chịu a "

Phược tâm hồn!

Nghe được bốn chữ này, Ngư Long Vũ trên trán nổi lên gân xanh, sắc mặt tựa như lệ quỷ, gầm thét lên:

"Tiện nhân! Tiện nhân! Ngươi lại dám xuống tay với ta!"

Cái gọi là phược tâm hồn, là một vị hiệu quả bá đạo quỷ bí độc dược. Vô sắc vô vị, rất khó phát giác, nhưng là cần đại lượng máu tươi làm môi giới xâm nhập đại não cùng trái tim, công hiệu quả thì là triệt để tê liệt toàn thân thần kinh, chặt đứt đối thân thể hết thảy khống chế cùng cảm giác.

Loại này hiếm thấy kịch độc thậm chí có thể đối Luyện Thần tôn giả đưa đến tác dụng không nhỏ, bất quá bởi vì phát huy hiệu lực cần thời gian quá dài, tăng thêm chỉ là tê liệt thần kinh, cho nên hơi có vẻ gân gà.

Nhưng là đã chính là như thế, phược tâm hồn cũng cực kỳ trân quý.

Ngư Long Vũ trong chớp nhoáng này dùng hết khí lực toàn thân, mới ngăn cản được đầu mơ màng trầm trầm, vô lực vịn vách tường, cánh tay điên cuồng quơ, phảng phất tại xua đuổi trong bóng tối yêu ma quỷ quái!

"Ra, cút ra đây! Ngươi cho rằng ngươi dùng loại thủ đoạn này liền có thể đối phó ta a ngươi có biết hay không ta kinh lịch hoặc nhiều hoặc ít sóng to gió lớn, núi thây biển máu, mới đi cho tới hôm nay một bước này "

Hắn lảo đảo nghiêng ngã hướng về bên ngoài sơn động chạy đi, lại hướng một cái bệnh nặng trong người người bình thường đồng dạng té ngã trên đất.

"Ngươi làm sao dám, ngươi làm sao dám! Suy nghĩ một chút Quang Vương đại nhân biết sẽ như thế nào đến lúc đó ta nhất định phải đem ngươi lột sạch, diễu phố thị chúng, để vô số dơ bẩn ti

tiện tên ăn mày đưa ngươi lăng nhục chí tử a!"

Ngư Long Vũ khàn cả giọng trong thanh âm, xen lẫn oán độc, sợ hãi, không thể tin, tựa hồ căn bản nghĩ không ra Ngư Hồng Âm cũng dám hướng mình ra tay, mà như chuông bạc thanh âm tiếp tục phiêu đãng:

"Chậc chậc chậc, thân ái ca ca, ngươi thật đúng là ác độc đâu bất quá ca ca ngươi rõ ràng là tham công liều lĩnh, bị Nhạc Bình Sinh giết chết, Quang Vương đại nhân cùng điện hạ làm sao lại trách cứ ta đây "

"Ngươi sớm đã có chuẩn bị!"

Vô biên hàn ý lan tràn toàn thân, cảm giác thân thể của mình tựa hồ sắp triệt để cùng linh hồn tướng thoát ly, Ngư Long Vũ khuôn mặt vặn vẹo thành một đoàn, phảng phất than thở khóc lóc:

"Muội muội, đừng lại nói giỡn, ta là ca ca của ngươi a, năm đó "

"Không muốn đề cập năm đó!"

Một tiếng như là lệ quỷ thét lên kinh khủng thanh âm vang lên đồng thời

Xùy!

Một vòng ảm đạm hồng quang trong lúc đó đâm vào Ngư Long Vũ đầu lâu, để thân ảnh của hắn triệt để đọng lại.

Sau đó, hắn thân hình cao lớn ầm vang sụp đổ, trên mặt còn duy trì bộ kia oán hận mà không thể tin biểu lộ.

Cái này dã tâm bừng bừng đỉnh phong tông sư, không có chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, ngược lại dạng này lặng yên không tiếng động chết tại trong cái sơn động này.

Lờ mờ bên trong, Ngư Hồng Âm chậm rãi từ âm ảnh ở trong đi ra, sắc mặt vô cùng hờ hững nhìn chăm chú lên Ngư Long Vũ trên mặt vẫn như cũ duy trì vẻ mặt sợ hãi.

Phốc phốc.

Liên tiếp huy kiếm chém ra, trong bóng đêm nối liền thành một mảnh màu đỏ sậm quang ảnh, Ngư Hồng Âm liên tục chém ra Tam Kiếm lại là trực tiếp đem Ngư Long Vũ đầu lâu chém xuống tới.

Nàng một cái nhấc lên Ngư Long Vũ đầu lâu, bỏ qua gay mũi huyết tinh vị đạo, đứng ở hắc ám bên trong, lẩm bẩm nói:

"Thân ái ca ca, liền dùng đầu của ngươi, vì muội muội đổi lấy chân chính tự do khả năng a "

Một cái khuynh thành mị hoặc nữ tử cùng đầu người đối mặt, này tấm quỷ dị mà kinh khủng cảnh tượng, như là trong địa ngục tách ra huyết tinh cùng tội ác chi hoa, trong bóng đêm chập chờn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 473: Một Bước Lên Trời, Hoặc Là Vĩnh Viễn Rơi Xuống Vực Sâu!

Chương 473: Một bước lên trời, hoặc là vĩnh viễn rơi xuống vực sâu!

Thần La Võ Đô khoảng cách kinh thiên vây giết địa điểm không hơn trăm dặm hơn xa, liên minh tông sư bất quá không đến nửa canh giờ công phu liền đã đến, mà từng cái đều mang tâm tư tham nghị trưởng lão cơ hồ trong cùng một lúc liền biết được tin tức này.

Bao quát các đại quân phiệt, thế gia, võ đạo trường, tông phái tất cả nhân vật đầu não cơ hồ đều nhận được tin tức.

Trong đại sảnh, Đoan Mộc Hồng nghe xong người đến báo cáo, sắc mặt biến hóa bên trong bỗng nhiên đứng dậy: "Liệt Huyết đạo, Ảnh Ma Tử, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ xuất thủ, còn có tân triều Diễn Võ Cơ Quan người xuất hiện! "

Trước mặt hắn vị tông sư này là Đoan Mộc thế gia khách khanh trưởng lão, Vu Tử Bình. Tại Nhạc Bình Sinh rời đi Thần La Võ Đô thời điểm Đoan Mộc Hồng liền phân phó thứ nhất đường đi theo, tùy thời chú ý Nhạc Bình Sinh trên đường đi khả năng tao ngộ điểm khác lạ.

Đoan Mộc Hồng nhưng không có nghĩ đến âm thầm theo dõi những cường giả này vậy mà như thế không kiêng nể gì cả, thế mà tại Nhạc Bình Sinh vừa mới rời đi Thần La Võ Đô hơn trăm dặm

liền ngang nhiên xuất thủ, càng không nghĩ đến đối mặt nhiều như vậy khí đạo tông sư cảnh giới nhất đẳng cường giả vây giết, Nhạc Bình Sinh có thể giết ngược lại khi đến đường cùng.

"Không chỉ như vậy!"

Vị này khách khanh trưởng lão sắc mặt cho đến nay còn có chút không thể tưởng tượng nổi, thậm chí lòng còn sợ hãi, nói:

"Còn có hai người ta phân biệt không ngoài nền móng đến, nhưng so với Liệt Huyết đạo, Ảnh Ma Tử chi lưu chỉ mạnh không yếu! Trong đó một cái hình dạng tựa hồ là một thanh niên người, đồng dạng là tu luyện tới khí tu vô cực cảnh giới đỉnh phong tông sư! Bất quá hắn công pháp cùng võ đạo ta chưa bao giờ thấy qua, trong liên minh ta biết đỉnh phong tông sư cũng không có một cái nào phù hợp, không biết đến cùng xuất từ phương nào thế lực.

Một tên khác cường hãn hơn, là tựa hồ có thể phát động Hư Không Xuyên toa năng lực quỷ dị thích khách, chính là hắn tại ngay từ đầu phát động trúng vào chỗ yếu một kích trí mạng, nhưng là không biết Nhạc Bình Sinh tu hành cái gì chí tôn võ đạo, trái tim bị đâm xuyên, chấn vỡ thế mà còn có thể khởi tử hoàn sinh, sau đó như thiểm điện đem vây công đông đảo cường giả đánh quân lính tan rã, tử thương thảm trọng!"

"Hư Không Xuyên toa Hư Không Xuyên toa "

Đoan Mộc Hồng ánh mắt Thần Quang va chạm, lấp lóe:

"Người này là Nhất Tuyến Thiên Vô Gian! Sớm tại mấy trăm năm trước liền đã từng ám sát qua Luyện Thần tôn giả, cũng chính là lúc ấy Thần Uy tông tông chủ!"

Ám sát qua Luyện Thần tôn giả

Vu Tử Bình lập tức mãnh liệt lấy làm kinh hãi.

Ám sát qua Luyện Thần tôn giả đến nay còn bình yên vô sự Vô Gian, bây giờ lại chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, như vậy chẳng phải là nói Nhạc Bình Sinh bây giờ tại võ đạo trên thực lực đã hoàn toàn có thể so sánh một vị Luyện Thần tôn giả

Đoan Mộc Hồng lại cũng không để ý tới cái khác, lập tức nói: "Chiến đấu địa điểm ở nơi nào mang ta đi!"

Lập tức, Đoan Mộc Hồng không có mang bất kỳ tùy tùng, cùng vị này khách khanh trưởng lão cưỡi chính mình phi hành tọa giá phóng lên tận trời, chạy về Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm.

Không chỉ là Đoan Mộc Hồng, cơ hồ không phân tuần tự nhận được cái tin tức này đông đảo tham nghị trưởng lão, ngoại trừ quân phiệt một phương triệt để nghẹn ngào, không hề có động tĩnh gì bên ngoài, thế gia, giới tông phái, võ đạo cùng tam phương phe phái tham nghị trưởng lão không ít đều cưỡi chính mình tọa giá, đi hướng Thần La Võ Đô ngoài thành.

Bất luận là Ảnh Ma Tử, Vô Gian, Liệt Huyết đạo, vẫn là Diễn Võ Cơ Quan nhân viên xuất hiện, bọn hắn đều tuyệt không có khả năng xem như không có cái gì phát sinh, tất nhiên muốn đích thân tới hiện trường, tìm tòi hư thực.

Kêu khẽ âm thanh từng cơn, Đoan Mộc thế gia bồi dưỡng liệt Hoàng Điểu kéo lấy lộng lẫy khung xe xẹt qua chân trời, khoảng cách trăm dặm chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian, Vu Tử Bình xuyên thấu qua toa xe Thủy kính, trong lúc nhất thời ở chân trời phía trên thấy được không thua mười chiếc đại biểu cho tham nghị trưởng lão tọa giá, đồng dạng hướng về phía này đi mà đến, lập tức thở dài:

"Đoan Mộc gia chủ, nhìn kinh động tham nghị trưởng lão thực sự không ít, không biết quân phiệt nhất hệ tham nghị trưởng lão hội sẽ không tới "

Đoan Mộc Hồng lập tức cười lạnh một tiếng:

"Quân phiệt nhất hệ người làm sao có thể có mặt đến bọn hắn thật sự là gan to bằng trời, thế mà mở ra tuyến phong tỏa, đối Liệt Huyết đạo động tĩnh làm như không thấy, mặc kệ. Hiện tại mất cả chì lẫn chài, sự tình bại lộ, chỉ sợ từ trên xuống dưới đã là lửa cháy đến nơi, đang nghĩ ngợi như thế nào mới có thể bỏ qua một bên quan hệ a "

Vu Tử Bình lập tức im lặng. Liệt Huyết đạo có thể xuyên qua quân đội liên minh tầng tầng phong tỏa xuất hiện tại Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm, muốn nói cùng quân phiệt phương diện không có quan hệ, chỉ sợ cũng ngay cả đồ đần cũng sẽ không tin tưởng.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh, quân phiệt nhất hệ thụ trọng thương, mặc dù không dám bên ngoài đối với hiện tại thanh thế kinh người Nhạc Bình Sinh nổi lên đao binh, nhưng là âm thầm trợ giúp, đùa bỡn một chút mượn đao giết người thủ đoạn thì là xe nhẹ đường quen. Chỉ tiếc lần này bọn hắn lại một lần đâm vào trên miếng sắt.

Trưởng lão tọa giá ở trong lại lần nữa rơi vào trầm mặc, tựa hồ hai người đều Vô Tâm nói chuyện, không biết suy nghĩ cái gì.

Lệ

Từng tiếng càng huýt dài bên trong, chiến đấu địa điểm gần ngay trước mắt, Đoan Mộc Hồng phi hành tọa giá cũng chậm rãi đáp xuống đất.

Đoan Mộc Hồng cùng Vu Tử Bình hai người đi xuống khung xe, lập tức liền thấy được toàn bộ đại địa tựa hồ bị vô số đầu cự thú chà đạp, tứ ngược qua, toàn cảnh là bừa bộn.

"Chúng ta tại Nhạc Bình Sinh rời đi về sau lập tức liền phong tỏa những địa phương này, cấm chỉ bất luận người nào tới gần, bất quá cũng không có người nào dám chạy tới. Những cường giả

kia thi thể ngoại trừ chính Nhạc Bình Sinh trước khi đi vơ vét một lần bên ngoài, không có người động đậy."

Vu Tử Bình vừa nói chuyện, một bên chuẩn bị dẫn đầu Đoan Mộc Hòa Vũ hướng về Vô Gian, Ảnh Ma Tử bọn người thi thể tản mát địa điểm đi đến, mà Đoan Mộc oanh lại đứng thẳng bất động, tựa hồ đang đợi cái gì.

Ngay lúc này, trên bầu trời kêu to, tiếng gào thét từng cơn, liên tiếp hai ba mươi tòa liên minh tham nghị trưởng lão khung xe lần lượt đã tìm đến, nhao nhao hạ xuống.

Một đạo một đạo tôn quý bóng người đi xuống khung xe, sắc mặt vô cùng trầm ngưng, nghiêm túc, ánh mắt tại che giấu ra trong bình tĩnh để lộ ra một tia kinh nghi.

Đoan Mộc Hồng giờ phút này không có hàn huyên nói nhảm tâm tình, gọn gàng dứt khoát hướng những cái này đến tham nghị trưởng lão gật đầu ra hiệu qua đi, liền phân tán ra đến riêng phần mình đi hướng phân tán ở khác biệt địa điểm mấy đại cường giả thi thể.

Đoan Mộc Hồng cùng mấy vị cùng trận doanh tham nghị trưởng lão tại Vu Tử Bình dẫn dắt hạ đầu tiên là đi tới một cái đường kính một trượng, đen nhánh mà sâu không thấy đáy lỗ lớn trước đó, Vu Tử Bình nói ra:

"Nơi này là Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng bỏ mình địa phương, lấy hình thể kích cỡ, chúng ta đoán chừng Liệt Huyết đạo lần này xuất động toàn bộ lực lượng tinh nhuệ, bao quát Đoạn Thần Huyết ở bên trong bát đại thủ lĩnh cùng gần vạn tên tinh nhuệ, đều táng thân ở đây, không có một cái nào sống sót."

Đoan Mộc Hồng bên người, còn lại mấy vị tham nghị trưởng lão sắc mặt ngưng trọng, liếc nhau một cái, không nói gì. Sau đó

bọn hắn lần lượt lại đi tới Ảnh Ma Tử, Vô Gian, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ chia năm xẻ bảy thi thể trước mặt, một phen phân biệt qua đi, chân chính xác nhận thân phận.

"Ảnh Ma Tử "

"Nhất Tuyến Thiên Vô Gian Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ "

"Liệt Huyết đạo Thiên Khiển Minh Vương "

Những cường giả này không từ thủ đoạn vây công cùng Đế Trọng Sinh đánh lấy võ đạo giao lưu cờ hiệu từng đôi từng đôi quyết hoàn toàn không thể đồng thời mà nói. Những cái này đều đã từng là thanh danh hiển hách, làm cả liên minh cũng nhức đầu cường giả, giờ này khắc này lại ngay cả toàn thây đều không có để lại, trở thành băng lãnh thi khối xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn, tràn đầy một loại mộng ảo hương vị.

Vu Tử Bình nói ra: "Những người này đeo trên người đồ vật đã bị Nhạc Bình Sinh tự mình lấy đi, chúng ta lục soát qua các ngõ ngách, không có bỏ sót đồ vật."

Một vị tham nghị trưởng lão mày nhăn lại, hỏi: "Không phải nói Diễn Võ Cơ Quan người cũng xuất thủ a chẳng lẽ Nhạc Bình Sinh thả chạy bọn hắn "

Vu Tử Bình lắc đầu:

"Chúng ta lúc ấy khoảng cách thực sự quá xa, rất nhiều chi tiết đều không có thấy rõ ràng. Hai cái này Diễn Võ Cơ Quan thành viên thân mang vô cùng quỷ dị chiến đấu võ trang, chúng ta chưa bao giờ thấy qua. Một cái ẩn núp tại nơi xa tiến hành siêu viễn cự ly đánh lén cùng kiềm chế, một cái khác thì là cắt vào chiến cuộc. Mà bị Nhạc Bình Sinh phản sát tên kia Diễn Võ Cơ Quan thành viên, bao quát đi mặc trên người áo giáp đã tại tự bạo hôi phi yên diệt, không có cái gì lưu lại. Một tên khác Diễn Võ Cơ Quan thành

viên tốc độ thì là nhanh vô cùng, liền ngay cả Nhạc Bình Sinh cũng chưa kịp đến đem giết chết . Còn một cái khác không rõ lai lịch cường giả thi thể chúng ta cũng không có tìm được, có khả năng người này cũng chưa chết, đã chạy thoát, trốn ở chỗ nào."

Những cái này tham nghị trưởng lão lập tức im lặng im lặng, quét mắt chung quanh đại địa nứt ra, hồ nước khô cạn cảnh tượng, đứng thẳng thật lâu.

Im lặng cùng yên tĩnh cũng không có duy trì bao lâu, tựa hồ không có trò chuyện hào hứng, bọn hắn cuối cùng liếc mắt nhìn nhau, riêng phần mình quay người rời đi.

Người này, tại Luyện Thần tôn giả không ngoài tình huống dưới, đã vô địch.

Có thể suy ra, từ một trận chiến này qua đi, cho dù là trong lòng đối Nhạc Bình Sinh ôm lấy ác cảm bộ phận tham nghị trưởng lão, cũng tất nhiên sẽ từ đây điều chỉnh tâm tính, làm ra một chút cải biến.

Đoan Mộc Hồng cũng không tiếp tục dừng lại, cùng Vu Tử Bình cùng nhau về tới xe của mình trên kệ.

Ngồi xuống về sau, Vu Tử Bình cảm thán nói:

"Vẫn là gia chủ có ánh mắt, sớm tại Nhạc Bình Sinh ở vào không quan trọng thời điểm liền quan hệ tốt đẹp, chắc hẳn người này bước vào Luyện Thần cảnh giới đã không được bao lâu, lâu là trăm năm, ngắn thì một cái giáp, đến lúc đó liên minh liền sẽ lại nhiều ra một là võ đạo Tôn giả, mà Đoan Mộc thế gia cũng sẽ bởi vậy được lợi."

"Không có đơn giản như vậy."

Đoan Mộc Hồng lắc đầu:

"Nhạc Bình Sinh muốn gặp phải uy hiếp xa xa không có kết thúc!"

Vu Tử Bình hiếu kì mà nói: "Gia chủ, nhiều như vậy đỉnh cao cường giả cộng đồng xuất thủ đều gãy kích trầm sa, Nhạc Bình Sinh thực lực có thể nói chân chính xứng đáng thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư xưng hô, qua chiến dịch này chắc hẳn bất luận là ai đều sẽ không còn có dư thừa ý nghĩ, đối Nhạc Bình Sinh tới nói còn sẽ có cái uy hiếp gì "

Đoan Mộc Hồng ánh mắt chớp động, mở miệng nói:

"Bất luận là một đao bại vong Đế Trọng Sinh vẫn là chí tôn võ đạo sự tình, đều huyên náo xôn xao, người trong thiên hạ đều biết. Tân triều phương diện tuyệt đối sẽ không ngồi nhìn Bắc Hoang lại nhiều ra một vị Luyện Thần tôn giả đến, mà ngũ ngục phương diện một mực đối với liên minh nhìn chằm chằm, chưa từng có buông tha phản công cướp lại mưu đồ, đồng dạng không có khả năng đối tiến cảnh tu vi nhanh như vậy, mấy chục năm bên trong liền có thể bước ra một bước kia Nhạc Bình Sinh ngồi yên không lý đến, cho nên đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, uy hiếp xa xa không có kết thúc!"

"Mà lại "

Đoan Mộc Hồng thở dài một cái:

"Hiện tại người người đều biết khí đạo tông sư cảnh giới bên trong Nhạc Bình Sinh lại vô địch tay, như vậy có khả năng khai thác động tác tân triều cùng ngũ ngục, cũng có thể xuất ra dạng gì thủ đoạn tới đối phó Nhạc Bình Sinh "

Vu Tử Bình sắc mặt kịch liệt biến hóa một chút:

"Gia chủ nói là, vì bóp chết Nhạc Bình Sinh cái này liên minh có khả năng nhất bước vào Luyện Thần cảnh giới người, ngũ ngục

phương diện năm Ngục Tôn Chủ có khả năng tự mình xuất thủ cái kia tân triều phương diện, bọn hắn chẳng lẽ "

"Trước mắt tình thế phát triển, có rất lớn khả năng."

Đoan Mộc Hồng ánh mắt xa xăm, tựa hồ nhìn ra Vu Tử Bình suy nghĩ, thản nhiên nói:

"Bất quá tân triều phương diện ngoài tầm tay với, hiện tại đường biên giới bên trên song phương đều tại tích súc, khắc chế, còn không có đi đến một bước kia, món kia vũ khí tự nhiên cũng không có khả năng vận dụng, bất quá có thể suy ra bọn hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, tá lực đả lực mượn nhờ ngũ ngục lực lượng đến bóp chết Nhạc Bình Sinh chỉ sợ là bọn hắn đến tiếp sau lựa chọn duy nhất.

Mà Nhạc Bình Sinh hiện tại, tựa như là hành tẩu tại rìa vách núi, hoặc là tiềm nha phục trảo một khi bay thì tới tận trời, hoặc là đi sai bước nhầm, vĩnh viễn rơi xuống vực sâu!"

【 lực lượng 】: 90

【 thể chất 】: 90

【 nhanh nhẹn 】: 90

【 tinh thần 】: 90

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 9000

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 70%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 70%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 80%

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cơ sở tiến độ: 50%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0%

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】: Cơ sở tiến độ: 60%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 35 24 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 5 97 ngày 15 giờ 】

Cuồng phong chạm mặt tới, lại bị hộ thân khí tràng không trở ngại chút nào gạt ra, Nhạc Bình Sinh cảnh tượng trước mắt cấp tốc lưu động, con ngươi ở trong một màn ánh sáng lại hiện lên ra.

Lần này bạo lực phá cục về sau, thân thể trị số vẫn không có biến hóa, nhưng là Nhạc Bình Sinh tích lũy linh năng đơn vị lại lần nữa có nhất định biên độ tăng trưởng, dù cho Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái dưới mấy hơi thở tiêu hao hơn hai vạn đơn vị linh năng đều bị đều đền bù, tại tổng lượng bên trên còn có biên độ nhỏ tăng trưởng.

Mà lên vạn Liệt Huyết đạo trộm chúng, Ảnh Ma Tử, Vô Gian, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, Lôi Vụ chờ chết với hắn tay những cường giả này, tính gộp lại vì hắn cung cấp hơn hai vạn năm ngàn điểm linh năng đơn vị!

Mà cái này tiếp cận ba vạn chọn món vị linh năng bên trong, đại đa số đều là từ Liệt Huyết đạo tập hợp vạn người hình thành Thiên Khiển Minh Vương pháp tướng cung cấp.

Bát đại thủ lĩnh bao quát vạn tên Liệt Huyết đạo trộm chúng toàn bộ đều tại Nhạc Bình Sinh bật hết hỏa lực một thức 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 phía dưới hôi phi yên diệt, trong đó vạn tên phỉ chúng dù là mỗi người chỉ cung cấp một điểm linh năng đơn vị, hơn vạn cơ số hạ cũng là một cái cực lớn số lượng.

Đây là một lần cực lớn thu hoạch.

Bất quá cho dù là một trận chiến này đại hoạch toàn thắng, Nhạc Bình Sinh cũng không có bất kỳ cái gì đắc chí vừa lòng, trong lòng ngược lại dâng lên một cỗ nguy cơ rất lớn cảm giác.

Hắn đối mặt địch nhân một cái so một cái cường đại, mà hắn càng là triệt để bại lộ tại mặt của người trong thiên hạ trước, mặc dù một trận chiến này trong lúc nhất thời chấn nhiếp rồi vô số lòng mang ý đồ xấu võ giả, nhưng là không đến Luyện Thần cảnh giới, đánh vỡ thực lực đình trệ gông xiềng, hắn liền không cách nào có chút buông lỏng.

Tân triều sẽ không từ bỏ ý đồ, như vậy bước kế tiếp bọn hắn lại sẽ xuất ra dạng gì thủ đoạn tới đối phó chính mình

Diệt Tuyệt Tân Tinh có thể so với hắn kiếp trước đạn hạt nhân uy lực, điểm này Nhạc Bình Sinh cũng sớm đã biết được, cho dù là cho tới bây giờ thực lực cảnh giới, hắn cũng không có bất kỳ cái gì lòng tin có thể tại có thể so với đạn hạt nhân bạo tạc đả kích bên trong sống sót.

Mặc dù Nhạc Bình Sinh cũng không cho rằng tại cục diện bây giờ hạ tân triều dám sử dụng đạn hạt nhân đến bóp chết chính mình, nhưng là thế sự vô thường, nắm giữ vận mệnh dựa vào là chính mình, hắn sẽ không đem hi vọng ký thác vào địch nhân kiêng kị phía trên.

Một phương diện khác chí tôn võ đạo truyền ngôn đã xôn xao, lần này chẳng qua là một đám khí đạo tông sư, như vậy đến tiếp sau phải chăng lại sẽ hấp dẫn Luyện Thần tôn giả

Liên minh Luyện Thần tôn giả có lẽ có lấy trùng điệp hạn chế, không dám tùy tiện hiện thân, nhưng là ngũ ngục bên trong đồng dạng tồn tại năm vị tôn chủ, không thể bỏ qua.

Mặc dù trên người hắn căn bản không có cái gọi là chí tôn võ đạo, nhưng là hắn triển lộ ra toái tâm sống lại dạng này di động đồng dạng năng lực không thể nghi ngờ ở một mức độ rất lớn là ngồi vững điểm này.

Luyện Thần tôn giả thực lực thủ đoạn, hắn chỉ thông qua Bạch Lộc Võ Tôn thấy được chỉ lân phiến bắt, nhưng không có nhìn thấy toàn cảnh, cho nên cho tới hôm nay hắn đối với mình có thể hay không ngăn cản Luyện Thần tôn giả vẫn không có cái gì nắm chắc.

Lấy Nhạc Bình Sinh tính cách, tất cả khả năng gặp phải uy hiếp hắn đều sẽ chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

Nguyên bản hắn dự định một bên chậm rãi tích lũy kinh nghiệm võ đạo, chiều sâu đào móc phát huy lực lượng thủ đoạn, nhưng là tình cảnh này, đủ loại uy hiếp phía dưới, hắn không thể không lập tức bắt đầu trù bị một chuyện khác.

Đó chính là Tà Linh nói, dùng tuyệt đối khổng lồ linh năng cơ số, cưỡng ép mở ra thần quan, tiến giai Luyện Thần!

Luyện Thần tôn giả thực lực thủ đoạn, hắn chỉ thông qua Bạch Lộc Võ Tôn thấy được chỉ lân phiến bắt, nhưng không có nhìn thấy toàn cảnh, cho nên cho tới hôm nay hắn đối với mình có thể hay không ngăn cản Luyện Thần tôn giả vẫn không có cái gì nắm chắc.

Lấy Nhạc Bình Sinh tính cách, tất cả khả năng gặp phải uy hiếp hắn đều sẽ chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

Nguyên bản hắn dự định một bên chậm rãi tích lũy kinh nghiệm võ đạo, chiều sâu đào móc phát huy lực lượng thủ đoạn, nhưng là tình cảnh này, đủ loại uy hiếp phía dưới, hắn không thể không lập tức bắt đầu trù bị một chuyện khác.

Đó chính là Tà Linh nói, dùng tuyệt đối khổng lồ linh năng cơ số, cưỡng ép mở ra thần quan, tiến giai Luyện Thần!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 474: Không Thể Làm Gì

Chương 474: Không thể làm gì

Về mặt thời gian tới nói, tại hiện tại đủ loại nguy cơ tứ phía tình huống dưới đã không đủ để để Nhạc Bình Sinh từng bước một thoải mái nhàn nhã chậm rãi nếm thử đột phá. Đổi mới nhanh nhất

Nguyên bản hắn dự định tại hiện hữu cảnh giới ở trong lắng đọng một đoạn thời gian, bao quát Tiên Thiên chi khí rèn luyện cùng Luyện Huyết Huyền Binh hoá khí ở bên trong, đối hiện hữu lực lượng tiến hành cấp độ sâu đào móc, nhưng là chỉ sợ tân triều cùng ngũ ngục phương diện sẽ không cho hắn thời gian này.

Bất quá cho dù là chuẩn bị lấy khổng lồ linh năng cưỡng ép xông quan tiến giai Luyện Thần, nhưng là đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh mà nói, linh năng tích lũy vẫn tồn tại rất lớn lỗ hổng.

Đến cùng cần bao nhiêu linh năng mới có thể cưỡng ép mở ra thần quan năm vạn mười vạn hoặc là càng nhiều

Đây đều là ẩn số.

Nhưng là vô luận như thế nào đều nhất định muốn dự trữ đủ nhiều linh năng mới có thể tiến hành xông quan, nếu không ai cũng không biết nếu như linh năng kế tục không còn chút sức lực nào, trước đó tiêu hao đại lượng linh năng phải chăng làm vô dụng công, không công lãng phí hết.

Nhưng mà dù cho kế hoạch đi một con đường như vậy tuyến, bày ở Nhạc Bình Sinh trước mặt vấn đề vẫn như cũ như là một tòa núi lớn, khó mà lách qua. Đó chính là:

Đi nơi nào sưu tập nhiều như thế linh năng

Nếu như là Tà Linh tất nhiên sẽ mê hoặc Nhạc Bình Sinh đồ thành diệt quốc, nhưng là không nói trước Nhạc Bình Sinh có nguyện ý hay không làm như thế, lấy thân phận của hắn bây giờ làm ra chuyện như vậy, Bạch Lộc Võ Tôn chỉ sợ cũng sẽ cái thứ nhất tìm tới cửa thay trời hành đạo.

Bạch Lộc Võ Tôn thực lực, là Nhạc Bình Sinh tại thời gian này trước mắt thấy biết qua người mạnh nhất, không người có thể so, liền ngay cả hắn hiện tại đều mười phần không phải là đối thủ.

Mà tại Hoang Cổ di địa bên trong, đếm mãi không hết di chủng tự nhiên là mục tiêu tốt nhất, bất quá Hoang Cổ di địa quá mức uyên bác, mà lại trong đó di chủng ngoại trừ linh năng ích lợi khá thấp bên ngoài, ngăn cản ở khắp mọi nơi kịch độc chướng khí, hoàn cảnh hiểm ác, tầm nhìn cực thấp, từng chút từng chút tìm kiếm Hoang Cổ Di loại cũng là một cái rất hao thời hao lực quá trình.

Đây đều là linh năng thu thập hiệu suất trở ngại.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, nếu như lại có một lần giống lúc ấy Hoang Cổ Di dấu vết vết nứt chỗ như thế, phương viên mười dặm, hơn mười dặm đếm mãi không hết Hoang Cổ Di loại hội tụ đến cùng nhau tình huống lời nói, thì có thể vì hắn tiết kiệm thời gian dài cùng tâm lực.

Chỉ tiếc mặc dù lúc ấy hắn cùng Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người phỏng đoán cái này rất có thể là Ngư Hồng Âm chạy ra di tích về sau bày cạm bẫy, nhưng là thẳng đến rời đi Thần La Võ Đô trước đó, liên minh phương diện vẫn không có Ngư Hồng Âm bất luận

cái gì manh mối.

Lấy liên minh tình báo dò xét năng lực, lại thêm Ngư Hồng Âm thân là khí đạo tông sư tu vi võ đạo đều không có bất kỳ cái gì manh mối, có thể nghĩ Ngư Hồng Âm đằng sau chỉ sợ còn bò lổm ngổm càng lớn thế lực.

Mà Ngư Hồng Âm lúc ấy sở dụng kỳ dị thủ đoạn liền ngay cả Đoan Mộc Hồng đều chưa nghe nói qua, tự nhiên thành không hiểu chi mê.

Nhằm vào một loại nào đó di chủng có lẽ có đủ để khiến điên cuồng thủ đoạn đem hấp dẫn, tụ tập, nhưng là có thể hấp dẫn hàng trăm hàng ngàn không cùng loại loại Hoang Cổ Di loại giống như nổi điên hội tụ, loại chuyện này Đoan Mộc Hồng thân là liên minh tham nghị trưởng lão, biết đến cơ mật đông đảo, nhưng cũng đồng dạng chưa từng có nghe nói qua.

Nhạc Bình Sinh lợi dụng loại phương thức này ý đồ tự nhiên cũng liền thất bại.

Trong lúc nhất thời nhao nhao hỗn loạn suy nghĩ hiện lên, Nhạc Bình Sinh không nghĩ nhiều nữa, hướng về Tinh Thần Liệt Túc tông tiến đến

Gian nào đó đại sảnh bên trong, hơn mười đạo thân ảnh cao lớn ngồi đối diện nhau, bầu không khí ngưng kết thành băng.

Mà cái này hơn mười đạo thân ảnh, liền cơ hồ đại biểu cho toàn bộ Bắc Hoang quân liên minh phiệt nhất hệ, Huyền Vũ quân quân chủ, chỉ riêng đình quân quân chủ, Xích Tiêu quân quân chủ những quân phiệt này nhất hệ tiến vào nghị viện tham nghị cự đầu hết thảy xuất hiện ở nơi này.

Một diện mục không giận tự uy, oai hùng phi phàm nam tử mở miệng nói:

"Hoàng Thiên đại nhân đã tự mình đến tin, nói cho chúng ta biết từ bỏ hết thảy tranh chấp, đừng lại đối Nhạc Bình Sinh có bất kỳ oán hận."

Ngay tại tên này quân chủ mở miệng một cái chớp mắt, còn lại các vị tham nghị trưởng lão ánh mắt cùng nhau biến đổi, nhao nhao mở miệng nói:

"Cái gì Hoàng Thiên đại nhân tự mình đến tin "

"Làm sao có thể chúng ta quân đoàn thành lập thế nhưng là từ Hoàng Thiên đại nhân một tay nâng đỡ, hắn làm sao lại ngồi nhìn mặc kệ, nói ra những lời này đến "

"Tường đổ mọi người đẩy, thế gia, tông phái, võ đạo trường người người đều nghĩ từ trên thân chúng ta cắn xuống một miếng thịt đến, loại này bấp bênh cục diện Hoàng Thiên đại nhân làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn "

Quân đội liên minh để mặc cho Liệt Huyết đạo xuyên qua tuyến phong tỏa, đến Thần La Võ Đô sự tình sự việc đã bại lộ về sau, nghị viện phía trên, bạo phát đi ra trước nay chưa từng có nhằm vào quân phiệt nhất hệ đấu đá cùng công kích, cho dù là võ đạo trường nhất hệ đều sợ tai bay vạ gió, sống chết mặc bây, ai cũng không giúp.

Mà lại người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra quân phiệt nhất hệ lúc ấy tính toán gì.

Chẳng qua là nào đó mấy vị quân chủ bí mật hành vi, lại đem toàn bộ quân phiệt nhất hệ kéo xuống nước.

Mỗi một vị tham nghị trưởng lão tựa hồ cũng không nghĩ tới vị này cái gọi là Hoàng Thiên đại nhân sẽ cho ra dạng này trả lời chắc chắn, trong lúc nhất thời trở nên quần tình xúc động.

"Chư vị, các ngươi vẫn không rõ a vấn đề xuất hiện ở Bạch Lộc

Võ Tôn trên thân."

Lên tiếng trước nhất chỉ riêng đình quân quân chủ Doãn Thiên Bằng vuốt vuốt mi tâm, thần sắc mệt mỏi nói:

"Bạch Lộc Võ Tôn tất nhiên đã thông báo qua Hoàng Thiên Võ Tôn thậm chí là còn lại tất cả Võ Tôn. Dù sao hiện nay bất luận từ cái kia phương diện đến xem, Nhạc Bình Sinh đều là liên minh hiện tại có khả năng nhất đột phá đến Luyện Thần cảnh giới người, mà người này một khi bước ra một bước kia, chính là vì liên minh đối mặt tân triều tăng thêm một cái hữu lực quả cân, vì thế phía trên chư vị đại nhân tất nhiên sẽ đối Nhạc Bình Sinh tiến hành trọng điểm bảo hộ."

Hắn trầm ngâm một chút, nói: "Mà lại Bạch Lộc Võ Tôn thực lực địa vị chư vị lòng dạ biết rõ, thực lực ở chư vị đại nhân bên trong hàng đầu, mà lại cực ít tham dự tranh chấp, mặc kệ là vị nào Võ Tôn đều muốn bán hắn mấy phần mặt mũi. Hiện tại hắn lão nhân gia tự mình thông báo, còn lại chư vị đại nhân đương nhiên sẽ không ngang ngược can thiệp . Còn Hoàng Thiên đại nhân khoanh tay đứng nhìn còn có nghị hội phía trên đề nghị đủ loại nhằm vào quân đoàn chế tài, đều là đối với chúng ta lần này sở tác sở vi cảnh cáo!"

Trong lúc nhất thời, ở đây hơn mười vị quân đoàn chi chủ đều tận im lặng.

Liệt Huyết đạo chuyện xảy ra, tự nhiên là bọn hắn những người này mở một con mắt nhắm một con mắt, hiện tại sự việc đã bại lộ khó từ tội lỗi, đối mặt thế gia cùng giới tông phái cùng công chi, đầy bụi đất.

Một râu tóc xoã tung, mạo như hùng sư đồng dạng quân chủ mãnh nhưng đánh ra lan can, bực tức nói:

"Đáng hận! Đáng hận! Cái này Nhạc Bình Sinh có gì đặc biệt

hơn người là không anh hùng gọi thằng nhãi ranh thành danh! Hắn chẳng qua là dựa vào lấy chí tôn võ đạo, đổi lại ở đây bất luận một vị nào tu tập, thành tựu so với hắn đến chí cao không thấp, mấy vị kia đại nhân vì cái gì không đem mang tới, mở rộng thiên hạ, người người như rồng, đến lúc đó sẽ còn sợ cái gì tân triều "

Ở đây đông đảo trưởng lão toàn bộ yên lặng.

Nếu quả như thật đến một bước này, người người đều có thể giống Nhạc Bình Sinh dạng này vừa mới bước vào khí đạo tông sư cảnh giới liền có thể một bước lên trời, có được vô địch cùng cảnh giới chiến lực, chỉ sợ đầu tiên liên minh tự thân liền sẽ rung chuyển đại loạn.

"Chư vị đại nhân! Có biến!"

Mọi người ở đây im lặng bên trong, một thần sắc lạnh lùng quân sĩ bước nhanh đến, báo cáo:

"Chúng ta tại chiến đấu hiện trường cách đó không xa, phát hiện phát hiện Nguyệt quân chủ thi thể!"

Ân

Một nháy mắt, chư vị ngồi ở đây quân chủ sắc mặt cùng nhau biến đổi, băng lãnh mà mãnh liệt chiến trường huyết sát chi khí từ trên người bọn họ tuôn trào ra, lập tức đồng thời nghiêm nghị quát:

"Ngươi nói cái gì Nguyệt Phi Hồng thi thể "

Trên thực tế trước đó tại Thần La Võ Đô bên trong trợ giúp phía sau màn Hắc Thủ mặc dù tham dự thế lực đông đảo, nhưng Nguyệt Phi Hồng không thể nghi ngờ là trong đó xuất lực nhiều nhất một cái. Bao quát cho Liệt Huyết đạo buông ra phong tỏa sự tình, cũng là Nguyệt Phi Hồng từ đó hòa giải.

Nhưng là làm sao có thể Nguyệt Phi Hồng là một người thông minh, sẽ không đích thân hạ tràng tham dự nhằm vào Nhạc Bình Sinh vây giết đem chính mình đặt hiểm địa, như vậy như thế nào lại ở nơi đó phát hiện thi thể của nàng mà lại Nguyệt Phi Hồng thân là thượng vị tông sư, là ai đã giết nàng

"Chính là Nguyệt Phi Hồng, Nguyệt quân chủ!"

Đến đây báo tin tướng sĩ tỉnh táo nhanh chóng báo cáo:

"Chúng ta đã tìm được thi thể của nàng. Nguyệt quân chủ cùng nàng thiếp thân người hầu thân ở khoảng cách chiến cuộc vài dặm địa chi bên ngoài địa phương, Nguyệt quân chủ mặc dù bỏ mình, nhưng là nàng người hầu nhưng lại không biết ra ngoài nguyên nhân gì đào thoát tính mệnh, chúng ta thế mới biết hiểu. Hiện tại nàng ngay tại bên ngoài chờ sau."

Những cái này quân chủ ngồi yên bất động, ánh mắt băng lãnh tới cực điểm: "Lập tức đem nàng mang vào!"

Hồi báo quân sĩ lập tức lui xuống, bất quá mấy cái hô hấp công phu, một cái thần sắc bi thống nữ tử liền bị dẫn vào.

Nữ tử này bước nhanh đi vào, mãnh nhưng nửa quỳ dưới đất, nức nở nói:

"Phi Hồng quân Chiêm Kỳ, gặp qua chư vị đại nhân! Cầu chư vị đại nhân vì Nguyệt đại nhân làm chủ!"

Mười mấy đạo ánh mắt cùng một thời gian khóa chặt Chiêm Kỳ, Doãn Thiên Bằng âm thanh lạnh lùng nói:

"Đến cùng chuyện gì xảy ra, là người phương nào giết chết Nguyệt quân chủ!"

"Nhạc Bình Sinh!"

Chiêm Kỳ bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt cùng giọng nói vô cùng độ oán độc, cừu hận:

"Là Nhạc Bình Sinh giết chết Nguyệt đại nhân!"

"A "

Doãn Thiên Bằng vẫn như cũ chăm chú nhìn Chiêm Kỳ con mắt:

"Theo chúng ta ở đây đông đảo tông sư lời nói, lần này hiện thân vây công Nhạc Bình Sinh chỉ có Ảnh Ma Tử, Vô Gian, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, Diễn Võ Cơ Quan thành viên, Liệt Huyết đạo, còn có một đến không rõ đỉnh phong tông sư, Nguyệt Phi Hồng từ đầu tới đuôi cũng không hiện thân, Nhạc Bình Sinh lại là như thế nào giết chết nàng "

"Đại nhân có chỗ không biết."

Chiêm Kỳ cấp tốc lau đi nước mắt, thống khổ nói:

"Ta cùng Nguyệt quân chủ lúc ấy đồng dạng thân ở bên ngoài mấy dặm quan sát đến một trận chiến này, Nhạc Bình Sinh một trận chiến mà thắng qua sau giả bộ rời đi, trên thực tế đi mà quay lại, không biết thông qua phương thức gì tìm được chúng ta, ẩn núp đánh lén phía dưới, Nguyệt quân chủ tại chỗ bỏ mình!"

"Nhạc Bình Sinh tại sao muốn đi mà quay lại, hắn cùng Nguyệt Phi Hồng lại có thù oán gì "

Một vị quân chủ lông mày chăm chú nhăn lại, quát hỏi:

"Còn có đã Nguyệt Phi Hồng đều đang đánh lén phía dưới bỏ mình, ngươi tại sao lại không có việc gì "

Chiêm Kỳ ánh mắt chết lặng, lắc đầu: "Chư vị đại nhân, ta chỉ là cái tiểu nhân vật, làm sao lừa gạt có lẽ là Nhạc Bình Sinh biết

được Nguyệt quân chủ cùng Cơ đại nhân quan hệ trong đó, muốn trảm thảo trừ căn.

Mà Nguyệt quân chủ gặp thời điểm ta ngay tại nàng bên người, Nhạc Bình Sinh tốc độ mặc dù rất nhanh, nhưng là cái kia xóa đao quang ta nhớ được rõ ràng, mà Nguyệt quân chủ vừa mới bỏ mình, ta liền gặp trọng kích hôn mê bất tỉnh, cho nên đại nhân một vấn đề cuối cùng ta cũng vô pháp trả lời."

Trong lúc nhất thời ở đây rất nhiều quân Chủ Thần sắc đều trở nên quỷ dị.

Nhạc Bình Sinh làm sao lại biết Nguyệt Phi Hồng lúc ấy liền khoảng cách vây công địa điểm cách đó không xa mà lại nếu như là phải nhổ cỏ tận gốc, vì cái gì không có đem Chiêm Kỳ giết chết

Cái này về tình về lý đều nói không thông. Lại thêm cái này Chiêm Kỳ trăm ngàn chỗ hở, lại một mực chắc chắn chính là Nhạc Bình Sinh gây nên, trong lúc nhất thời để mọi người tại chỗ trong lòng tràn đầy quỷ dị hương vị.

Hết lần này tới lần khác bọn hắn những cái này quân chủ từng cái bụng dạ cực sâu, nhìn rõ lòng người, từ đầu tới đuôi quan sát hạ Chiêm Kỳ đều không giống giả mạo, phảng phất xác thực.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Chiêm Kỳ tựa hồ ý thức được mình để cho người ta khó mà tin phục, bỗng nhiên ngẩng đầu lên:

"Nguyệt quân chủ thi thể còn tại, nếu như chư vị đại nhân vẫn còn hoài nghi, xem xét liền biết!"

Ở đây hơn mười vị quân chủ nhìn nhau một chút, nhẹ gật đầu.

Không bao lâu, một ngụm quan tài liền bị hai tên giáp sĩ giơ lên tiến đến.

Buông xuống cái này miệng quan tài về sau, cầm đầu tên kia giáp sĩ nói ra: "Chư vị đại nhân, tại chúng ta phát hiện Nguyệt quân chủ thời điểm nàng đã bị một phân thành hai, cho nên chúng ta đem chắp vá thu liễm tiến vào trong quan."

Dứt lời, hai người hợp lực đem này tấm quan tài nắp quan tài mở ra, một cỗ gay mũi huyết tinh vị đạo lan tràn khắp nơi, Chiêm Kỳ thân thể cũng có chút run rẩy lên.

Hơn mười vị quân chủ cùng một thời gian đứng dậy, đi đến đen quan tài trước mặt, im lặng bắt đầu đánh giá.

Hắc quan bên trong, Nguyệt Phi Hồng sắc mặt trắng bệch, tựa hồ toàn thân huyết dịch đã chảy hết. Thi thể đã bị chắp vá dán lại, chỉ có thân thể chính giữa một đạo nhìn thấy mà giật mình huyết tuyến xuyên qua, phảng phất là bị trên đời này sắc bén nhất lưỡi đao tích chém ra tới đồng dạng.

Doãn Thiên Bằng nhô ra tay đến, nhẹ nhàng xoa lên Nguyệt Phi Hồng diện mục phía trên cái kia đạo đáng sợ vết đao, lẩm bẩm nói:

"Loại này đao thuật "

Trên đời này, có thể làm cho một cái thượng vị tông sư đối mặt phía dưới, không có lực phản kháng chút nào liền bị một phân thành hai cường giả, ngoại trừ Nhạc Bình Sinh cái này lấy đao thuật lấy xưng, Luyện Thần phía dưới đệ nhất khí đạo tông sư bên ngoài, không có người nào nữa.

Dù là Chiêm Kỳ lời nói lỗ thủng không ít, nhưng là Nguyệt Phi Hồng tử trạng lại là lớn nhất chứng cứ.

Tại kiến thức đến Nguyệt Phi Hồng trên thân trí mạng vết thương về sau, những cái này quân chủ lập tức im lặng không nói, đối Chiêm Kỳ lại không hoài nghi.

Doãn Thiên Bằng ánh mắt lấp lóe, không biết suy nghĩ cái gì,

nửa ngày hắn quay đầu nhìn về phía ánh mắt tĩnh mịch Chiêm Kỳ, hỏi:

"Trừ ngươi bên ngoài, Nhạc Bình Sinh ra tay với các ngươi thời điểm, còn có hay không còn lại người chứng kiến "

Chiêm Kỳ thật thà lắc đầu.

Còn lại quân chủ ánh mắt thất vọng, riêng phần mình lắc đầu về tới trên chỗ ngồi.

Doãn Thiên Bằng một tay vẫy lui kháng quan tài hai tên giáp sĩ, đối Chiêm Kỳ nói:

"Ngươi đi xuống trước đi, chuyện này ta sẽ cùng với chư vị trưởng lão cẩn thận thương nghị qua đi, lại vì Nguyệt quân chủ đòi lại công đạo."

Chiêm Kỳ thật sâu cúi đầu xuống, đi hành lễ lui về sau ra ngoài.

"Chuyện này, chỉ sợ sẽ chỉ trở thành một cọc không đầu bàn xử án."

Một vị quân chủ sắc mặt lạnh lùng:

"Tốt một cái Nhạc Bình Sinh, quả thực là coi trời bằng vung!"

Hiện tại quân phiệt nhất hệ chính thức thời buổi rối loạn, mà Nguyệt Phi Hồng cái chết ngoại trừ Chiêm Kỳ bên ngoài không có cái khác người chứng kiến, tại tăng thêm Nguyệt Phi Hồng thân phận cùng xuất hiện địa phương vốn là giải thích không rõ, không có tính quyết định hữu lực chứng cứ, muốn dùng chuyện này đến đả kích Nhạc Bình Sinh, căn bản không có khả năng.

Thậm chí cho dù là chứng cứ vô cùng xác thực, lấy Nhạc Bình Sinh thực lực bây giờ địa vị, bọn hắn cũng đem không thể làm gì.

Mà lại Hoàng Thiên Võ Tôn đã tới tin, bọn hắn càng thêm không thể có động tác.

Ở đây chư vị quân chủ trong điện quang hỏa thạch liền nghĩ minh bạch điểm này, mỗi người đều sắc mặt tái xanh.

"Ta nhìn cái này Nhạc Bình Sinh sở dĩ không có giết chết Chiêm Kỳ, chính là tại hướng chúng ta khiêu khích!"

Trước đó vị kia mạo như hùng sư quân chủ gầm thét lên:

"Uất ức! Uất ức! Uất ức!"

Liên tiếp ba cái uất ức, phảng phất kinh lôi đồng dạng chấn động lấy toàn bộ đại sảnh tốc tốc phát run.

Sau đó chính là yên tĩnh như chết.

Đầu tiên là Thân Hoành Thiên chết bởi Nhạc Bình Sinh chi thủ, để Cơ Sùng Quang chủ chưởng Thần Mang quân tính cả toàn bộ quân phiệt nhất hệ nhận công kích cùng tác động đến, kia là Nhạc Bình Sinh còn chẳng qua là một cái không có danh tiếng gì tiểu nhân vật. Nhưng mà trong thời gian ngắn như vậy, Cơ Sùng Quang lại lần nữa ngã xuống, mà toàn bộ quân phiệt nhất hệ đều cầm không thể làm gì.

Cái này khiến bọn hắn những cái này chấp chưởng quyền sinh sát đại nhân vật cảm giác được vô cùng biệt khuất, phẫn nộ.

Nửa ngày, một thanh âm chậm rãi vang lên:

"Như vậy chư vị, chuyện này phải chăng muốn cáo tri cho Cơ Sùng Quang "

"Không thể!"

Liên tiếp bốn năm vị quân chủ cùng nhau mở miệng:

"Hiện tại là thời buổi rối loạn, Cơ Sùng Quang chưa hạ ngục, vì ngăn ngừa hoành sinh ba chiết, không thể để biết!"

Cơ Sùng Quang nắm giữ thế lực vừa mới bắt đầu giao tiếp, chỉ sợ còn cần chút thời gian, nếu như cái này quan khẩu cho hắn biết mình nữ nhi chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, không biết sẽ sinh ra dạng gì sự cố.

Một khi xảy ra vấn đề gì, đối quân phiệt nhất hệ trăm hại mà không một lợi, vô luận từ phương diện nào tới nói bọn hắn cũng không thể cáo tri Cơ Sùng Quang chuyện này.

"Như vậy, liền tạm thời như thế đi. . ." !"

Cơ Sùng Quang nắm giữ thế lực vừa mới bắt đầu giao tiếp, chỉ sợ còn cần chút thời gian, nếu như cái này quan khẩu cho hắn biết mình nữ nhi chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay, không biết sẽ sinh ra dạng gì sự cố.

Một khi xảy ra vấn đề gì, đối quân phiệt nhất hệ trăm hại mà không một lợi, vô luận từ phương diện nào tới nói bọn hắn cũng không thể cáo tri Cơ Sùng Quang chuyện này.

"Như vậy, liền tạm thời như thế đi. . ." (chưa xong còn tiếp. . .)r

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 475: Quang Ám

Chương 475: Quang ám

Không biết tên không gian, toàn cảnh là đen nhánh, lại như là vẩy mực đồng dạng rất nhỏ lắc lư, có nước chảy cảm nhận.

Trong bóng tối vô biên, liên tiếp hung lệ thú rống quanh quẩn không ngớt, phảng phất ẩn núp vô số kể đáng sợ ma quái, bất cứ lúc nào cũng sẽ từ trong bóng tối đánh giết ra, nhắm người mà phệ.

Ông

Sau một khắc, một luồng liệt nhật quang huy từ trên trời giáng xuống, như là đao nhọn hung hăng cắm vào, xé rách mảnh này như đại dương mênh mông đậm đặc hắc ám.

Điểm điểm ánh sáng chói lọi tiêu tán, thành mảnh không gian này duy nhất ánh sáng sắc thái. Mà vang vọng không nghỉ thê lương rống lên một tiếng càng phát tấp nập, tựa hồ vô cùng chán ghét đột nhiên xuất hiện quang mang.

Mà ngay sau đó, ngay tại mảnh này liệt nhật đồng dạng đột ngột xuất hiện quang huy dần dần thu liễm bên trong, hiển lộ ra một đạo thuần túy từ quang mang ngưng tụ mà thành vĩ ngạn thân ảnh.

Đạo thân ảnh này trên thân sáng rực quang huy từng chút từng

chút thu liễm, sau đó toàn thân hóa thành lưu ly đồng dạng tồn tại, phản xạ các loại quang huy, lộng lẫy, để cho người ta nhìn đến hoa mắt thần mê.

Lấy Chân Võ Pháp Tướng ngưng tụ, không hợp nhau đứng ở mảnh này hắc ám bên trong, mặt ngó về phía trước mặt không biết hắc ám, Quang Vương bàn tay theo tại trước ngực, có chút cúi đầu.

Như thế một vị đứng ở võ đạo kim tự tháp đỉnh có thể đếm được trên đầu ngón tay võ đạo cự phách, thần long nhân vật, vậy mà cúi xuống chính mình tôn quý phi phàm đầu lâu, tựa hồ tại hướng sâu trong bóng tối hành lễ biểu đạt kính ý, tại hướng một cái khác không biết tên tồn tại hành lễ gửi lời chào!

"Thần La Võ Đô tình huống, thế nào "

Sâu trong bóng tối trong lúc đó sôi trào lên, một cái rõ ràng hời hợt, nhưng lại cho người ta một loại Chí Tôn đến quý, không thể trái ngược cảm giác thanh âm đột nhiên vang lên.

"Điện hạ, Ngư Long Vũ mệnh thạch vỡ vụn."

Quang Vương mở miệng ở giữa thanh âm như là sắt thép ma sát, làm cho người kinh hãi run rẩy, cũng nghe không ngoài tình cảm chút nào.

"Ừ"

Trong bóng tối hơi rung nhẹ một chút, cái thanh âm kia khẽ ồ lên một tiếng, chậm rãi mà nói:

"Ngư Long Vũ căn này người kế tục thiên phú tài tình cao cường vạn người không được một, cũng là ngươi ta cực lực bồi dưỡng nhân tài, ta cũng đã từng truyền thụ cho hắn 【 Hạo Nhật Thăng Long quyền 】, mà lại lấy hắn khí tu vô cực đỉnh phong thực lực, ai có thể giết chết hắn "

Quang Vương ngữ khí không có chút rung động nào hồi đáp:

"Theo Ngư Hồng Âm cùng ở đây thám tử báo cáo, việc này từ Nhạc Bình Sinh mà lên. Ở đây người rời đi Thần La Võ Đô thời điểm, vì tranh đoạt chí tôn võ đạo, bao quát tự mình hành động Ngư Long Vũ ở bên trong, hết thảy mấy vị cả giận cảnh giới cường giả tối đỉnh cộng đồng xuất thủ, Nhạc Bình Sinh tức thì bị tại chỗ chấn vỡ trái tim, liền ngay cả Diễn Võ Cơ Quan chiến đấu thành viên cũng mặc trước đây chưa từng gặp chiến đấu võ trang hiện thân tranh đoạt, kết quả Nhạc Bình Sinh khởi tử hoàn sinh, thương thế đều khép lại, quét ngang tại chỗ. Vây công trong đám người, ngoại trừ một cái Diễn Võ Cơ Quan thành viên thành cá lọt lưới bên ngoài, toàn quân bị diệt."

"Toái tâm sống lại 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】"

Quang Vương ý chí hóa thân tựa hồ là nhẹ gật đầu:

"Căn cứ miêu tả hoàn toàn chính xác mười phần phù hợp. Ta vốn cho là cái gọi là chí tôn võ đạo bất quá là Bạch Lộc Võ Tôn ở sau lưng đùa bỡn trò xiếc, nghĩ không ra lại là xác thực. Bất quá Ngư Long Vũ tên xuẩn tài này cô phụ điện hạ hi vọng, tự tiện hành động, thậm chí suýt nữa bại lộ chúng ta, chết chưa hết tội!"

"Hắn đại khái là bị chí tôn võ đạo xuất hiện làm choáng váng đầu óc, vọng tưởng đạt được đồng thời dùng cái này cải biến vận mệnh của mình một đầu không nghe lời chó, tự tiện hành động, chết cũng liền chết rồi."

Trong bóng tối thanh âm hời hợt, nhưng lại có một cỗ xem nhân mạng vì cỏ rác tàn khốc vô tình:

"Như vậy, ngũ ngục có động tác gì "

Trong giọng nói của hắn đối với Ngư Long Vũ chết căn bản cũng không có bất kỳ thương hại, thật giống như chẳng qua là ven

đường chết một con mèo nhỏ chó con, mà không phải tốn hao tâm lực bồi dưỡng nhiều năm trọng yếu thiên tài.

"Ngũ ngục đích thật là có hành động."

Quang Vương lời nói ở giữa tựa hồ là có chút không hiểu:

"Căn cứ tin tức mới nhất, Cơ Sùng Quang nữ nhi Nguyệt Phi Hồng lúc ấy cũng đang vây công địa điểm cách đó không xa, nhưng là cũng không có tham dự vây công, mà tại sau đó liên minh lại phát hiện thi thể của nàng, mặc kệ là vết thương vẫn là kinh nghiệm bản thân người căn cứ chính xác từ đều chỉ hướng Nhạc Bình Sinh, không biết là có hay không là ngũ ngục cái nào đó Tôn giả gây nên. Bất quá dạng này trăm ngàn chỗ hở giá họa thủ đoạn, nhìn không giống như là ngũ ngục ngũ đại Tôn giả tác phong làm việc."

"Đây không phải trăm ngàn chỗ hở, đây là có ỷ lại không sợ gì!"

Trong bóng tối thanh âm khẽ cười một tiếng, tựa hồ cảm thấy mười phần thú vị:

"Nhiều khi, người cũng không nhất định cần biết chân tướng, hắn sẽ chỉ lựa chọn chính mình nguyện ý tin tưởng, phù hợp nhất chính mình lập tức tâm cảnh phán đoán, đây là nhân tính nhược điểm, ai cũng tránh không được. Bất luận là không có ý nghĩa người buôn bán nhỏ, vẫn là quyền khuynh thiên hạ tham nghị trưởng lão, đều như thế! Đối với hiện tại đã cùng đồ mạt lộ Cơ Sùng Quang tới nói, chuyện này chân tướng đến cùng là cái gì hắn căn bản sẽ không làm nhiều cân nhắc, chỉ cần bày tại trước mặt hắn, hắn liền nhất định biết tin tưởng!"

Quang Vương gật gật đầu "Ngũ ngục dự định trên thực tế chính là lợi dụng chuyện này, triệt để xúi giục Cơ Sùng Quang, để hắn vì đó sở dụng. Ta muốn đợi đến Cơ Sùng Quang quyền hành

hòa bình giao tiếp, chuẩn bị xuống ngục thời điểm, bọn hắn liền sẽ có động tác."

"Tuy nhiên"

Quang Vương tiếp tục nói:

"Điện hạ, cái này Nhạc Bình Sinh người mang chí tôn võ đạo, mà lại mặc kệ là tốc độ tu luyện vẫn là thực tế chiến lực đều hết sức kinh người, vẻn vẹn là chí tôn võ đạo cũng tuyệt đối làm không được giống người này dạng này sao chổi đồng dạng quật khởi, chắc hẳn không cần bao nhiêu năm hắn liền có khả năng bước vào Luyện Thần cảnh giới, phải chăng cần ta hiện tại xuất thủ, đem bóp chết, phòng ngừa tai hoạ "

"Chỗ nào cần ngươi đến động thủ, chỉ sợ ngũ ngục hiện tại đã dung không được hắn!"

Trong bóng tối, cái kia thần bí điện hạ thanh âm cười lên ha hả:

"Chỉ bất quá bây giờ ngũ ngục vì chuyện kia không đánh cỏ động rắn, tạm thời mặc kệ mà thôi. Nhưng là người này như thế thú vị, mặc kệ là hắn người mang chí tôn võ đạo, hay là hắn bản thân thực lực, với ta mà nói đều có rất lớn tác dụng. Ta lại không thể để ngũ ngục dễ dàng hủy hắn!"

Quang Vương trên người óng ánh quang huy có chút ba động một chút:

"Điện hạ, ngươi là muốn "

"Ngư Long Vũ mặc dù chết ngu xuẩn, nhưng là cũng coi là dùng tính mạng của mình vì ta làm một cái nghiệm chứng."

Bá đạo thanh âm chấn động tầng tầng hắc ám, truyền ra:

"Nhạc Bình Sinh có tư cách, để cho ta vì đó tiêu hao một cái danh ngạch!"

Tinh Thần Liệt Túc tông khoảng cách Thần La Võ Đô chừng vạn dặm xa, mà ở Nhạc Bình Sinh không ngừng nghỉ chút nào tốc độ cao nhất phía dưới, bất quá hai ngày thời gian hắn đã tiến vào Thanh Châu cảnh nội, Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn cũng xa xa có thể thấy được.

Tốc độ giảm bớt, trên bầu trời Nhạc Bình Sinh ánh mắt lại hơi động một chút, toàn bộ Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn bốn phía giăng đèn kết hoa, bố trí mười phần vui mừng, từng cái nhỏ bé điểm đen bận rộn, tựa hồ đang chuẩn bị ăn mừng nghênh đón.

Mà khi Nhạc Bình Sinh cũng không che giấu hành tích đáp xuống sơn môn chi đỉnh lúc, lập tức liền bị giữa sườn núi không ít mắt sắc đệ tử phát hiện, đã dẫn phát chấn động.

"Mau nhìn! Là tông chủ!"

"Tông chủ trở về! Tông chủ trở về!"

"Nhanh nhanh nhanh! Nhanh đi thông tri Chung trưởng lão cùng Diệp sư huynh!"

Toàn bộ Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn, phân bố khắp các nơi hơn ngàn môn nhân đệ tử lập tức sôi trào lên, trong lúc nhất thời dòng người từ đệ tử chỗ ở, chấp sự phòng, luyện công trong sảnh bừng lên, chạy về phía quảng trường, mỗi một cửa người đệ tử thần sắc đều vô cùng kích động cùng kiêu ngạo, bốn phía chạy tướng đi cáo, kích động không thể tự đè xuống.

Nhạc Bình Sinh tại Thần La Võ Đô làm kinh thiên hành động vĩ đại cũng sớm đã quét sạch toàn bộ Bắc Hoang đại địa, có thể nói là không ai không biết không người không hay. Mà tin tức này sớm tại mấy ngày trước đó liền bị Tinh Thần Liệt Túc tông tất cả môn

nhân đệ tử biết được.

Mà tại tin tức này vừa mới lưu truyền đến Tinh Thần Liệt Túc tông lúc, bao quát Chung Thành, Diệp Phàm ở bên trong tất cả môn nhân đệ tử phản ứng đầu tiên chính là đại não choáng váng, không thể tin, sau đó liên tục sau khi xác nhận, toàn bộ tông môn tập thể sôi trào, giống như là thiên hàng hoành tài đồng dạng mừng rỡ như điên!

Tông chủ của chúng ta, là Bắc Hoang đại địa, thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư!

Một cái tông môn bên trong, dù là nội tình yếu kém, dù là không có cái gì đem ra được truyền thừa, dù là không có cái gì đệ tử thiên tài, nhưng là thân là một tông chi chủ Nhạc Bình Sinh kinh người như thế uy danh cùng thực lực, một nháy mắt liền đem tất cả thiếu hụt đền bù.

Nếu như trước đó Tinh Thần Liệt Túc tông miễn cưỡng có thể chen vào mà cùng võ đạo thế lực mạt lưu, như vậy hiện tại vẻn vẹn là Nhạc Bình Sinh như mặt trời ban trưa uy danh thanh thế, Tinh Thần Liệt Túc tông tiến vào nhất đẳng võ đạo thế lực cơ hồ ván đã đóng thuyền, chỉ là vấn đề thời gian!

Đối với trong tông môn lão nhân mà nói, đây hết thảy hết thảy liền cùng giống như mộng ảo; mà đối với mới gia nhập Tinh Thần Liệt Túc tông không đến bao lâu môn nhân đệ tử tới nói, có được một cái như thế uy danh thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư làm tông chủ, tựa như là bị đĩa bánh đập trúng, nhặt được một cái to lớn tiện nghi!

Cái gì là cùng có vinh yên

Là cái này.

Lấy bọn hắn trung nhân chi tư tới nói, muốn gia nhập nhất

đẳng võ đạo thế lực khả năng thực sự quá nhỏ, nếu như trước đó Tinh Thần Liệt Túc tông đối với bọn hắn tới nói là một cái coi như không tệ lựa chọn, như vậy tại Nhạc Bình Sinh thanh danh đại chấn về sau, hiện tại Tinh Thần Liệt Túc tông chỉ sợ là người trong thiên hạ đánh vỡ đầu đều muốn gia nhập tông môn!

Đây chính là cường giả đưa tới hội chứng. Mà đối với Nhạc Bình Sinh vị tông chủ này, bọn hắn đã triệt để kính như thần minh.

Nhạc Bình Sinh cứ như vậy đứng yên ở đỉnh núi, nhìn qua giữa sườn núi trên quảng trường dòng người hội tụ phun trào, phát ra to lớn ồn ào náo động thanh âm, mà khi nhìn đến trên đỉnh núi bình tĩnh sừng sững đạo thân ảnh kia, gần hai ngàn tên môn nhân đệ tử nổi gân xanh, thần sắc cực độ kích động cùng cung kính, tại không có bất luận người nào dẫn đạo hạ cùng nhau khom mình hành lễ, trong miệng quát to:

"Cung nghênh tông chủ đại nhân về tông! Chúc mừng tông chủ đại nhân tung hoành bễ nghễ, khải hoàn mà về!"

Hơn nghìn người tiếng hét lớn hội tụ vào một chỗ, hóa thành nổ thật to âm thanh xông thẳng lên trời, âm thanh chấn khắp nơi!

Trong lúc nhất thời, Tinh Thần Liệt Túc tông chân núi vô số chim bay bị kinh hãi phóng lên tận trời, liền ngay cả không trung vân khí đều tựa hồ không bị khống chế chấn động.

Ngay tại ngàn người tiếng hò hét dư âm quanh quẩn thời điểm, mặt khác một đầu trong núi trên đường nhỏ, Chung Thành cồng kềnh thân ảnh vội vội vàng vàng chạy tới.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chuyển hướng hắn, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Chiến trận này là ngươi tổ chức "

Chung Thành rất cung kính đi qua thi lễ về sau, ngữ khí mười

phần kính sợ:

"Tông chủ đại nhân danh chấn Bắc Hoang, làm ra hành động vĩ đại không ai không biết không người không hay, môn nhân các đệ tử đối với ngài kính ngưỡng có thể nói là ngưỡng mộ núi cao, hoàn toàn là bọn hắn phát ra từ phế phủ "

"Tốt."

Nhạc Bình Sinh trực tiếp đánh gãy Chung Thành cuồng đập mông ngựa:

"Để bọn hắn tán đi đi."

Chung Thành cười ngượng ngùng một tiếng, vội vàng đi đến thềm đá trước đó, mặt hướng hơn ngàn đạo bắn ra mà đến sùng kính ánh mắt, lồng ngực bỗng nhiên nâng lên, hét to nói: "Tông chủ đã biết được tâm ý của các ngươi, các ngươi tán đi đi!"

Trên quảng trường hơn ngàn đệ tử ầm vang đồng ý, trên mặt vẫn treo hưng phấn thần thái, miệng bên trong đàm luận Nhạc Bình Sinh tại Thần La Võ Đô thời gian, lưu luyến không rời rời đi.

Mà Chung Thành cúi đầu cúi người đi đến Nhạc Bình Sinh trước mặt:

"Tông chủ, ngươi trở về trước đó vì cái gì không nói trước thông báo, chúng ta cũng tốt sớm làm chút chuẩn bị."

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt quét Chung Thành một chút:

"Râu ria nói nhảm liền không cần nói nữa, Đoan Mộc Hòa Vũ phương diện có liên lạc hay không ngươi "

Chung Thành da mặt run lên, chê cười nói: "Đoan Mộc trưởng lão hoàn toàn chính xác đã phái người đến thông tri qua, bọn hắn đã tuyển định một chỗ khoảng cách Đoan Mộc thế gia Thanh Long

thành một chỗ không xa sông núi phúc địa, hôm qua bọn hắn không biết chuyện gì xảy ra, tựa như tán tài đồng tử đồng dạng nguyện ý lấy cộng đồng khai thác phương thức nhượng lại một khối vẫn thạch đường hầm, còn có không ít còn lại hữu lực điều kiện, bất quá những cái này để cho ta cảm thấy hết sức kỳ quái, chỉ có chờ tông chủ ngài mới có thể quyết định."

Nguyên bản tại tông môn doanh thu sản nghiệp phía trên, Đoan Mộc thế gia cũng không có bất kỳ cái gì biểu thị, nhưng là tại Nhạc Bình Sinh đánh giết Ảnh Ma Tử, Liệt Huyết đạo, Vô Gian nhóm cường giả tin tức truyền trở về về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng đông đảo trưởng lão thương nghị phía dưới, hiển thị hào phóng nhượng lại một khối vẫn thạch đường hầm, làm Tinh Thần Liệt Túc tông đặt chân điểm tựa sản nghiệp.

Vẫn thạch chi tinh là một loại mười phần hi hữu, hút hàng khoáng sản tài nguyên, bất luận là thần binh lợi khí vẫn là Luyện Huyết Huyền Binh đều là không thể thiếu đúc tài, thị trường mười phần rộng rãi. Đoan Mộc thế gia nhượng lại cái này đường hầm quy mô mặc dù không lớn, nhưng là đối với Tinh Thần Liệt Túc tông hiện hữu thể lượng tới nói, đã đầy đủ phụ cấp một nửa tiêu hao. Bởi vậy cũng có thể gặp Đoan Mộc thế gia thực lực sự hùng hậu.

Chỉ bất quá điểm này Chung Thành chính mình cũng không hiểu biết thôi.

"Đã Đoan Mộc thế gia đã có an bài, như vậy bắt đầu từ ngày mai liền chuẩn bị di chuyển."

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú phương xa núi non chập chùng:

"Đến Thanh Long thành, có Đoan Mộc thế gia che chở, các ngươi chỉ cần an tâm phát triển là được rồi."

Chung Thành thần sắc do dự nói: "Tông chủ, ngươi thật muốn

"

"Chờ đến tông môn chính thức di chuyển hoàn tất, ta liền sẽ tan mất vị trí Tông chủ."

Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại nhìn về phía Chung Thành:

"Ta tiếp tục làm Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ, mặc kệ là đối chính ta vẫn là các ngươi, đều có hại vô lợi, cho nên chúng ta duyên phận dừng ở đây."

Chung Thành sắc mặt thay đổi mấy lần, trầm mặc xuống.

Nhạc Bình Sinh tuyệt đối không phải nói chuyện giật gân, trước đó Huyền Khôi bọn người tới cửa mai phục, liền rất tốt nói rõ điểm này.

Ngoại trừ chính Nhạc Bình Sinh bên ngoài, Tinh Thần Liệt Túc tông thực lực tổng hợp chẳng qua là một cái tam đẳng võ đạo thế lực, khí đạo tông sư loại này cấp bậc cường giả, đánh nhau dư ba cũng có thể trực tiếp diệt môn.

Dù là Nhạc Bình Sinh thực lực bây giờ cùng giai vô địch, thậm chí có thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư xưng hào, nhưng là đồng dạng hắn khả năng gặp phải địch nhân cũng càng thêm cường đại, đối tông môn uy hiếp cũng càng thêm trí mạng.

Ánh mắt kịch liệt biến hóa bên trong, Chung Thành cuối cùng nhẹ gật đầu:

"Tông chủ yên tâm, ta cái này phân phó, để tất cả đệ tử bắt đầu chuẩn bị di chuyển."

Nhạc Bình Sinh gật đầu, quay người rời đi, tại nguyên chỗ để lại một câu nói:

"Để Diệp Phàm đến trong điện tới gặp ta."

Mặc dù quyết định thoát ly Tinh Thần Liệt Túc tông, nhưng là đã có chút hiệu quả Thiên Võng, Nhạc Bình Sinh cũng không tính từ bỏ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 476: Muốn Ngươi Lựa Chọn!

Chương 476: Muốn ngươi lựa chọn!

Diệp Phàm thần sắc trang nghiêm, phảng phất triều thánh đồng dạng leo lên từng bậc bậc thang, bước nhanh đi vào đại điện bên trong.

Liễn tọa phía trên, Nhạc Bình Sinh thân ảnh ở trên cao nhìn xuống đánh giá hắn.

Diệp Phàm ba chân bốn cẳng, quỳ một chân trên đất, vô cùng cung kính hét to nói:

"Bái kiến tông chủ đại nhân!"

Hắn tầm mắt buông xuống, chỉ dùng khóe mắt quét nhìn đánh giá trên đài cao tông chủ, chỉ cảm thấy thời gian qua đi gần mười ngày không thấy, vị tông chủ này uy nghiêm càng thêm sâu nặng, rõ ràng không có hiển lộ ra bất kỳ cảm xúc, nhưng lại giống như trong lòng của hắn bên trên đặt lên một tòa vạn trượng sơn nhạc, mơ hồ có chút không thở nổi.

Đây cũng là sinh mệnh cấp độ đến chênh lệch nhất định, sinh ra gần nhất trực quan áp lực.

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt hỏi: "Thiên Võng tình huống hiện tại như thế nào "

Diệp Phàm rất cung kính hồi đáp:

"Hồi tông chủ đại nhân, chúng ta bây giờ đã có không ít tin báo cơ cấu thám tử vì đó hiệu lực, đại khái bên trên đã bao trùm toàn bộ Thanh Châu chủ yếu thành trì, vô luận sự tình kích cỡ, chúng ta đều sẽ thu được một phần khác tin tức sao chép, sau đó có chuyên môn nhân viên tình báo phân loại tiến hành phân tích quy nạp, đã coi như là có hiệu quả rõ ràng. Kế hoạch sau này thì là lấy Thanh Châu làm trung tâm, hướng Trung Vực còn lại mười tám cái châu thành phóng xạ, chỉ bất quá còn cần thời gian chậm rãi tiếp xúc."

Diệp Phàm ngẩng đầu cười khổ nói:

"Tông chủ, trong khoảng thời gian này đến nay chúng ta ngược lại là thu nhận sử dụng không ít các loại bí ẩn tin tức, chỉ bất quá đại nhân một mực thần long kiến thủ bất kiến vĩ, những tin tức này chúng ta thật sự là không biết nên như thế nào truyền lại cho ngươi."

Nhạc Bình Sinh tại tông môn chỗ dừng lại thời gian có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay, trước đó gần nhất một lần trở về tông môn còn tao ngộ mai phục, đại sát tứ phương về sau lại lần nữa đi Thần La Võ Đô, thành tựu không thể tưởng tượng nổi uy danh.

"Ngươi làm không tệ. Bất quá Tinh Thần Liệt Túc tông sắp di chuyển, ta cũng sẽ từ nhiệm tông chủ một vị."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Diệp Phàm, mở miệng nói:

"Mà bây giờ, ta sở dĩ tìm ngươi đến, là muốn ngươi làm một lựa chọn!"

Diệp Phàm nội tâm lập tức chấn động kịch liệt một chút, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh con mắt:

"Không biết tông chủ đại nhân muốn đệ tử làm cái gì lựa chọn

"

Nhạc Bình Sinh dựng thẳng lên ngón tay:

"Một, là ngươi lưu tại Tinh Thần Liệt Túc tông, hết thảy như cũ! Có thể đoán được, ngươi sẽ trở thành Tinh Thần Liệt Túc tông xà nhà trụ cột, trợ giúp ngươi sư phụ cùng một chỗ chậm rãi kinh doanh, có lẽ trăm năm về sau ngươi có khả năng tấn thăng đến khí đạo tông sư, tiếp chưởng Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ chức, toàn bộ trong giới tông phái chiếm cứ một chỗ cắm dùi, đưa ngươi sư phụ tâm nguyện phát dương quang đại!"

Trăm năm tấn thăng khí đạo tông sư

Diệp Phàm lập tức cười khổ một tiếng: "Tông chủ đại nhân nói đùa, đệ tử có bao nhiêu cân lượng chính mình thật sự là lại quá là rõ ràng, không dám dạng này si tâm vọng tưởng."

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Diệp Phàm tự giễu, lại lần nữa nói ra:

"Lựa chọn thứ hai, chính là ngươi đi theo ta, tính cả đã tổ kiến hoàn thành Thiên Võng, thoát ly Tinh Thần Liệt Túc tông!"

Thoát ly Tinh Thần Liệt Túc tông

Kinh ngạc, do dự, suy tư, đủ loại cảm xúc đụng chạm, Diệp Phàm lông mày lập tức thật chặt nhăn lại.

Diệp Phàm ngẩng đầu, hỏi dò:

"Đại nhân, ngài sở dĩ để cho ta tính cả Thiên Võng cùng một chỗ đi ra ngoài, có phải là hay không muốn toàn lực phát triển Thiên Võng mạng lưới tình báo, bằng nhanh nhất tốc độ toàn phương vị bao trùm Bắc Hoang "

"Ngươi sai!"

Nhạc Bình Sinh cười dài một tiếng:

"Ta là muốn ngươi chui vào tân triều, chui vào đế kinh!"

Chui vào tân triều đế kinh!

Diệp Phàm thân thể cứng đờ, giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh phảng phất ngàn vạn đồng la cùng một thời gian ở bên tai của hắn gõ vang, để đầu óc của hắn từng đợt choáng váng!

Tân triều là dạng gì địa phương chỉ sợ không có một cái nào Bắc Hoang võ giả không rõ ràng.

Nếu như nói bước vào tân triều cảnh nội chính là tiến vào đầm rồng hang hổ, như vậy đế kinh trên cơ bản chính là cửu tử nhất sinh cấm khu. Tân triều Hình Ngục ty nhằm vào võ giả có một bộ đặc biệt kiểm trắc thủ đoạn, chính là lợi dụng giám huyết thạch đến kiểm trắc thể phách khí huyết cường độ. Có thể ở mức độ rất lớn thu nhỏ hoài nghi mục tiêu phạm vi.

Tân triều các lớn cơ mật yếu địa đều có loại này trinh sát thủ đoạn, chính là vì phòng bị Bắc Hoang cao thủ đánh cắp cơ mật hoặc là trắng trợn phá hư. Loại thủ đoạn này mặc dù không phải toàn phương vị không góc chết bao trùm, hơn nữa còn có đủ loại hạn chế, nhưng lại đồng dạng cực lớn hạn chế Bắc Hoang thám tử hoạt động, để tùy thời tùy khắc đều có bại lộ phong hiểm.

Bất quá đủ loại này thủ đoạn, chỉ đối võ đạo gia trở lên cảnh giới võ giả mới có thể đưa đến tác dụng. Cũng chỉ có cái này cấp bậc trở lên võ giả huyết khí, nguyên khí mạnh mẽ, mới có thể bị trinh sát ra.

Mà Diệp Phàm làm một hổ báo lôi âm, còn chưa đánh vỡ lực quan trúc cơ cảnh giới võ giả, không thể nghi ngờ là người chọn lựa thích hợp nhất.

Nhạc Bình Sinh tiếp tục nói: "Rất sớm trước kia ta liền nói qua

cho ngươi, Thiên Võng thành lập mục đích cuối cùng nhất chính là tại tân triều cảnh nội thu thập tình báo, ta muốn ngươi làm, chính là ẩn núp tại đế kinh sưu tập ta tình báo cần thiết."

Cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh tất cả hoài nghi đều tụ tập tại tân triều vị kia khai triều đại đế Đế Lăng bên trong, Quang Vũ Trung Ương đại đế không thể nghi ngờ là trước mắt có khả năng nhất nhân tuyển, muốn nghiệm chứng Tần Vô Nhất đến cùng phải hay không hướng nhiều mặt tình báo lời nói chẳng qua là một cái không thông võ đạo người bình thường, chỉ cần tiến vào Đế Lăng, mở ra Đế quan, xem xét liền biết.

Chỉ bất quá hắn đương nhiên sẽ không hiện tại một mạch nói cho Diệp Phàm mục tiêu chủ yếu chính là Đế Lăng.

Nửa ngày, mí mắt hơi nhảy Diệp Phàm ngữ khí gian nan nói:

"Đại nhân, tân triều đế kinh là bực nào nguy hiểm mà đệ tử thực lực thấp, mà lại tại tân triều không có bất kỳ cái gì căn cơ , tương đương với bắt đầu từ số không, căn bản là không có cách "

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười nhìn xem Diệp Phàm:

"Trong lòng ngươi không cần có bất kỳ áp lực, đây chẳng qua là lựa chọn, ngươi nguyện ý liền nguyện ý, không nguyện ý liền không nguyện ý, không ai có thể cưỡng bách ngươi."

Diệp Phàm lập tức trầm mặc xuống, lại cảm thấy vị tông chủ này bày ở trước mặt hắn lựa chọn càng thêm quỷ dị.

Tông chủ muốn làm gì vì sao muốn ẩn núp tại tân triều đế kinh

Cái này hành động đến cùng đến cỡ nào nguy hiểm đều không cần nhiều lời, càng quan trọng hơn là lần này lựa chọn, đối với hắn chính mình tới nói ý vị như thế nào

Kịch liệt giãy dụa bên trong, Diệp Phàm mơ hồ cảm giác được, chính mình tựa hồ đã đứng ở vận mệnh chỗ ngã ba, mình bây giờ lựa chọn cùng quyết định, đều sẽ trở thành mệnh vận hắn biến đổi lớn.

Hắn nguyên bản chẳng qua là một cái có thụ chèn ép phổ thông đệ tử, không quyền không thế, càng là bởi vì vị hôn thê tới cửa từ hôn quá khứ, người người đều có thể gièm pha hắn, xem nhẹ hắn, giễu cợt hắn. Mà hắn sở dĩ có thể đi đến hôm nay một bước này, hoàn toàn là bởi vì hắn gặp phải sinh mệnh quý nhân.

"Đệ tử thiên phú bất quá là trung nhân chi tư, cho dù là đặt ở hiện tại trong tông môn không chút nào thu hút, nhận được tông chủ nhìn trúng, đệ tử mới có được tất cả mọi thứ ở hiện tại. Nếu như không phải tông chủ, đệ tử chỉ sợ còn tại làm lấy ngày qua ngày tạp vật, tại Thượng Thần Tây áp bách dưới vĩnh viễn không ngày nổi danh, mà Lộ Linh Tê cấp cho ta sỉ nhục sợ rằng cũng không biết khi nào mới có thể rửa sạch."

Diệp Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu lên, phảng phất đã quyết định cái gì quyết tâm, ánh mắt bên trong tách ra khác thần thái:

"Đệ tử hiểu đạo lý cũng không nhiều, nhưng là tích thủy chi ân, dũng tuyền tương báo, đạo lý này ba tuổi đứa bé cũng biết, ta Diệp Phàm như thế nào không biết đệ tử nguyện ý tiến về tân triều đế kinh, vì tông chủ hiệu lực!"

Tại Nhạc Bình Sinh trở thành tông chủ trước đó, hắn chẳng qua là một cái cân cốt tề minh cảnh giới nho nhỏ võ giả, mà Tinh Thần Liệt Túc tông chẳng qua là một cái không có danh tiếng gì tam lưu môn phái nhỏ.

Mà Nhạc Bình Sinh trở thành tông chủ ngắn ngủi thời gian ba, bốn tháng hết thảy cũng thay đổi. Không riêng Tinh Thần Liệt Túc tông hiện tại không ai không biết không người không hay, chính là hắn lúc trước thực lực cũng tại Nhạc Bình Sinh không biết tên thủ

đoạn hạ leo lên một bậc thang, còn không có bất kỳ tác dụng phụ.

Lúc trước một màn kia cũng làm cho hắn vĩnh thế khó quên.

Mặc kệ là tích thủy chi ân dũng tuyền tương báo vẫn là cầu phú quý trong nguy hiểm, tại thời khắc này Diệp Phàm đều làm ra cái lựa chọn này.

Nhạc Bình Sinh trong mắt các loại quang huy lấp lóe, đem Diệp Phàm cảm xúc phản ứng thu hết vào mắt, thét dài cười nói:

"Rất tốt, xem ra ngươi thật sự là cam tâm tình nguyện, cái này đồ vật, là ta quà tặng!"

Nhạc Bình Sinh ngón tay một điểm, trong hư không quang huy chớp động, một tờ thuần túy từ nguyên khí áp súc ngưng tụ mà thành kinh văn cấp tốc hiển hiện, xuất hiện ở Diệp Phàm trước mặt.

Diệp Phàm sững sờ: "Tông chủ đại nhân, đây là "

"Môn này võ đạo, gọi 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】!"

Nhạc Bình Sinh nhìn xem Diệp Phàm, thản nhiên nói:

"Môn này võ đạo không có lực sát thương gì, nhưng là tu thành mở ra tương ứng mệnh khiếu về sau, lại có thể thông qua ánh mắt tiếp xúc, đại khái phân tích đánh giá ra một người chân chính ý nghĩ. Bất luận là giấu diếm, lừa gạt, sát ý, oán hận vân vân vân vân, tại 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phát động qua đi hết thảy không chỗ che thân, đều có thể đại khái phân biệt ra được. Nói cách khác trên đời này tuyệt đại bộ phận người đều không cách nào lừa gạt ngươi, ai đang nói láo, ai có sát ý, ai phản bội ngươi, thông qua ánh mắt, ngươi lập tức liền có thể biết!"

Trên đời này, thế mà còn có dạng này võ đạo

Diệp Phàm lập tức ánh mắt đờ đẫn, da đầu tê rần, toàn thân mồ hôi lạnh ứa ra.

Khó trách hắn tại vị này tông chủ trước mặt luôn có một loại bị nhìn thấu nội tâm, ý tưởng gì đều không chỗ che thân cảm giác. Cũng khó trách trước đó chiêu nạp tông môn cốt cán có không ít tại Nhạc Bình Sinh gặp mặt qua sau trực tiếp đuổi ra ngoài, nhưng lại chưa bao giờ nói rõ qua nguyên nhân.

Nguyên nhân căn bản nhất, lại là nhà mình tông chủ hoàn toàn chính xác có thể khám phá lòng người! Mà bao quát sư phụ ở bên trong, Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử tại tông chủ trước mặt đều không có chút nào bí ẩn có thể nói!

Biết được điểm này Diệp Phàm tim đập loạn, trong lòng lập tức dâng lên một loại vô cùng may mắn cảm giác. May mắn chính mình xưa nay không từng lá mặt lá trái, ăn cây táo rào cây sung, bằng không mà nói chỉ sợ sớm đã đã là một cỗ thi thể.

Nhìn xem Diệp Phàm mồ hôi lạnh ứa ra, đứng ngồi không yên bộ dáng, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, ý vị thâm trường nói:

"Có môn này võ đạo, ngươi chui vào tân triều đế kinh độ an toàn tăng lên mấy lần, chỉ cần cẩn thận một chút, tự nhiên tính mệnh không lo."

Diệp Phàm thần sắc càng thêm kính sợ, vô cùng cảm kích làm một lễ thật sâu, nói:

"Đệ tử đa tạ tông chủ, Diệp Phàm nhất định dốc hết toàn lực, hoàn thành tông chủ giao phó nhiệm vụ!"

Môn này cái gọi là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】, nó công hiệu đích thật là Diệp Phàm chưa từng nghe thấy, dù là không có bất kỳ cái gì lực sát thương, nhưng là nó đối sắp chui vào đế kinh Diệp Phàm tác dụng nhưng vượt xa bất luận cái gì võ đạo!

Có cái này, bất luận là tình báo sưu tập vẫn là cam đoan an toàn phòng ngừa bại lộ, đều cung cấp mười phần bảo hộ.

Nhạc Bình Sinh hài lòng nhẹ gật đầu:

"Bất quá ngươi phải nhớ kỹ, thế giới chi lớn không thiếu cái lạ, môn này võ đạo mặc dù kì lạ bí ẩn, nhưng là cực thiểu số cảm giác nhạy cảm người hoặc nhiều hoặc ít có thể phát giác được một chút vết tích, loại người này mặc dù vạn người không được một, nhưng là đối với ngươi mà nói nhưng lại có bại lộ phong hiểm, ngươi phải cẩn thận sử dụng. Đợi đến tông môn di chuyển hoàn tất, ngươi liền có thể bắt đầu chuẩn bị động thân."

"Rõ!"

Diệp Phàm nghĩ nghĩ, do dự nói:

"Tông chủ đại nhân, một môn bí truyền võ đạo lúc tu luyện hạn lại ngắn cũng muốn nhiều năm công phu, tại về thời gian "

"Điểm này ta tự có biện pháp."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, từ chối cho ý kiến mà nói:

"Ta muốn ngươi lợi dụng trong khoảng thời gian này tỉ mỉ nghiên cứu mảnh này kinh văn, làm rõ ràng 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 chín mệnh khiếu đại khái chỗ cùng mệnh khiếu tuần hoàn lộ tuyến. Ta lại trợ giúp ngươi mau chóng tu thành môn này võ đạo."

Trợ giúp ta mau chóng tu thành

Trong lúc nhất thời Diệp Phàm sắc mặt vô cùng phấn khích, nội tâm là vừa sợ vừa nghi.

Hắn kinh nghiệm võ đạo mặc dù không nhiều, nhưng là nhiều năm như vậy nhưng xưa nay chưa nghe nói qua nhà mình tông

chủ dạng này không thể tưởng tượng thuyết pháp, nhưng là liên tưởng đến tại ngay từ đầu Nhạc Bình Sinh cưỡng ép tăng lên hắn thể phách khí huyết quỷ dị thủ đoạn, Diệp Phàm lập tức nhịn được trong lòng kinh nghi, không dám hỏi nhiều.

"Ta biết trong lòng ngươi có rất nhiều nghi hoặc."

Nhìn thấy Diệp Phàm như thế một bộ phảng phất khẳng khái hy sinh, có chút mất hồn mất vía bộ dáng, Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói:

"Nhưng là, không cần mấy năm, quay đầu hôm nay, ngươi liền sẽ ý thức được mình làm một cái vô cùng quyết định chính xác!"

"Mười năm, chỉ cần mười năm!"

Nhạc Bình Sinh dựng lên ngón trỏ, nhìn chằm chằm Diệp Phàm nói:

"Chỉ cần ngươi hết sức đi làm, bất luận thành bại, mười năm trong vòng, ta sẽ để cho ngươi tu vi võ đạo, không có chút nào bất kỳ tai họa ngầm nào tấn thăng đến khí đạo tông sư! Đây là lời hứa của ta đối với ngươi!"

Mười năm, tấn thăng khí đạo tông sư!

Nhạc Bình Sinh thiên phương dạ đàm đồng dạng hứa hẹn, lại lần nữa để Diệp Phàm thể xác tinh thần rung động, đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Hắn hiện tại ngay cả lực quan đều không có đánh vỡ, khoảng cách khí đạo tông sư cảnh giới kém cách xa vạn dặm, nếu để cho chính hắn làm từng bước tu luyện, lấy hắn phổ phổ thông thông thiên phú, chỉ sợ cuối cùng cả đời cũng chưa chắc có thể bước vào đến cảnh giới này.

Mà bây giờ, ở trước mặt hắn cái này nam nhân, lại ưng thuận

dạng này đơn giản không thể tưởng tượng, người si nói mộng hứa hẹn!

"Thủ đoạn của ta, ngươi đã từng thấy qua."

Nhạc Bình Sinh tiếp tục chậm rãi nói:

"Có lẽ trong lòng của ngươi vẫn như cũ không thể tin, nhưng là đợi đến ngươi đem 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cẩn thận phỏng đoán qua đi, ta sẽ hướng ngươi chứng minh, hiện tại, ngươi đi xuống đi."

Thời gian mười năm, một tên khác chú thể cơ giai đoạn võ giả trở thành một vị cao cao tại thượng khí đạo tông sư, cho dù ai đều chỉ sẽ cho rằng đây là tại hồ ngôn loạn ngữ, nói hươu nói vượn, không có người sẽ tin tưởng. Chính là bởi vì biết nói mà không có bằng chứng, mà lại trong lúc nhất thời Diệp Phàm cũng vô pháp tiêu hóa số lượng lớn như vậy tin tức, Nhạc Bình Sinh mới khiến cho hắn tạm thời lui xuống đi.

"Vâng, vâng "

Diệp Phàm không nói một lời đứng run tại tại chỗ, thật lâu mới phảng phất đại mộng mới tỉnh, cứng ngắc đi qua thi lễ, hốt hoảng, tựa như ảo mộng lui ra ngoài.

Cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh lời nói vẫn như cũ như là sấm nổ trong lòng của hắn quanh quẩn không ngớt.

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú lên Diệp Phàm rời đi thân ảnh, mỉm cười.

Ngàn vàng mua xương ngựa, đối với thiên phú phổ thông Diệp Phàm tới nói, không có chút nào tai họa ngầm nhanh chóng tăng lên tu vi võ đạo, mới là hắn chân chính cần, tha thiết ước mơ. Đợi đến Diệp Phàm đem 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 thăm dò thăm dò rõ ràng, lợi dụng linh năng cấp tốc tu thành về sau, đến

lúc đó không cần bất luận cái gì dư thừa giải thích, hắn tự nhiên sẽ minh bạch, cũng sẽ triệt triệt để để đem hết toàn lực, quyết một lòng.

Làm Diệp Phàm cứng ngắc thân ảnh biến mất về sau, Nhạc Bình Sinh từ trong ngực lấy ra mấy cái hư không túi, lại đem được từ tại Vô Gian cái kia thanh đen nhánh thứ kiếm lấy ra ngoài.

Hiện tại đúng là hắn kiểm nghiệm chiến lợi phẩm thời điểm.

"Có lẽ trong lòng của ngươi vẫn như cũ không thể tin, nhưng là đợi đến ngươi đem 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cẩn thận phỏng đoán qua đi, ta sẽ hướng ngươi chứng minh, hiện tại, ngươi đi xuống đi."

Diệp Phàm không nói một lời, hốt hoảng, tựa như ảo mộng lui ra ngoài.

Biết nói mà không có bằng chứng, mà lại trong lúc nhất thời Diệp Phàm cũng vô pháp tiêu hóa số lượng lớn như vậy tin tức, Nhạc Bình Sinh để hắn tạm thời lui xuống. Ngàn vàng mua xương ngựa, đối với thiên phú phổ thông Diệp Phàm tới nói, không có chút nào tai họa ngầm nhanh chóng tăng lên tu vi võ đạo, mới là hắn chân chính cần, tha thiết ước mơ.

Làm Diệp Phàm cứng ngắc thân ảnh biến mất về sau, Nhạc Bình Sinh từ trong ngực lấy ra mấy cái hư không túi, lại đem được từ tại Vô Gian cái kia thanh đen nhánh thứ kiếm lấy ra ngoài.

Hiện tại đúng là hắn kiểm nghiệm chiến lợi phẩm thời điểm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 477: Đại Thu Hoạch Cùng Diệt Tuyệt Kế Hoạch!

Chương 477: Đại thu hoạch cùng diệt tuyệt kế hoạch!

Ảnh Ma Tử, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ đám người hết thảy năm cái hư không túi bày ở trên mặt bàn, Nhạc Bình Sinh ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, trầm ngâm một lát, không có đi lật xem mấy cái kia hư không túi, mà là đầu tiên cầm lên được từ cùng Vô Gian cái kia thanh đen nhánh thứ kiếm.

Đối với Vô Gian tên này thích khách, Nhạc Bình Sinh ấn tượng cực kỳ khắc sâu, mà môn kia bỏ qua không gian xuất quỷ nhập thần, ngay cả hắn Linh giác đều không thể trinh sát quỷ dị năng lực, cũng là hắn cảm thấy hứng thú nhất địa phương.

Mặc kệ từ cái kia phương diện đến xem, Vô Gian năng lực đều không chỉ là hướng ẩn dật thiên y như thế lợi dụng tia sáng cùng ánh mắt ảo giác đơn thuần ngụy trang, mà là chân chính đem nhục thân hoà vào thiên địa, phảng phất ẩn núp tiến vào dị độ không gian, nếu không lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại Linh giác, tuyệt không có khả năng tại Vô Gian thế công phát động một khắc này mới phát giác ra được.

Nhẹ vỗ về thứ kiếm chuôi kiếm, một cỗ lạnh buốt cảm xúc từ ngón tay truyền đến. Trên chuôi kiếm, lớn chừng ngón cái hắc tinh thạch tỏa ra ánh sáng lung linh, phảng phất muốn đem tất cả ánh sáng tuyến đều hấp dẫn đi vào, có một loại kinh tâm động phách ma lực.

Nhạc Bình Sinh đầu ngón tay đụng vào tại viên tinh thạch này phía trên, phân ra từng sợi Tiên Thiên chi khí dò xét đi vào, lại gió êm sóng lặng, giống như là giọt nước tụ hợp vào biển cả, một tia gợn sóng đều không có kích thích, hắc tinh thạch phía trên cũng chưa từng xuất hiện bất kỳ biến hóa nào.

Nhạc Bình Sinh nhíu lông mày, gia tăng tiên thiên tinh thần chi khí chuyển vận lượng, nhưng như cũ giống như là trâu đất xuống biển, lặng yên không một tiếng động.

Lại lần nữa cẩn thận quan sát một trận, Nhạc Bình Sinh nhớ tới kiếp trước cái gọi là nhỏ máu nhận chủ loại hình thuyết pháp, đâm rách đầu ngón tay, đem huyết châu nhỏ xuống tại chuôi kiếm tinh thạch phía trên.

Nhưng mà nhỏ xuống huyết châu ngoài dự liệu trực tiếp trượt xuống đến một bên, trên chuôi kiếm hắc tinh thạch vẫn như cũ là một bộ khó chơi dáng vẻ.

Ân

Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại. Tại trong cảm nhận của hắn, trên chuôi kiếm khảm nạm viên này hắc tinh thạch rất rõ ràng ẩn chứa bí mật gì, nhưng là trải qua hắn đủ loại nếm thử, bất luận là quán chú nguyên khí vẫn là nhỏ máu nhận chủ đều không phản ứng chút nào.

Đây rốt cuộc là thứ gì

Nếu như nói lên đối thời gian này đủ loại huyền bí chi vật nhận biết, Nhạc Bình Sinh kinh nghiệm cùng kiến thức không thể nghi ngờ là xa xa không cách nào xứng đôi hiện hữu tu vi võ đạo, nếu luận mỗi về kiến thức mà nói, e là cho dù là Chung Thành cũng có thể mạnh hơn hắn ra không ít.

Nghiên cứu nửa ngày vẫn như cũ không thu hoạch được gì về

sau, Nhạc Bình Sinh rốt cục ở trong lòng dò hỏi:

"Tà Linh, viên tinh thạch này bên trong có cái gì bí mật, phải làm thế nào phá giải "

【 tiểu tử, ngay cả như thế điểm lông gà vỏ tỏi việc nhỏ đều muốn đến phiền phức ta a 】

Tà Linh uể oải ló đầu ra đến, dửng dưng mà nói:

【 cái đồ chơi này, cùng mấy cái kia túi đều là giống nhau đồ vật, đều là đùa bỡn không gian trò vặt. 】

"Cùng mấy cái này túi là giống nhau đồ vật "

Nhạc Bình Sinh đem ánh mắt chuyển qua trên mặt bàn Ảnh Ma Tử đám người hư không túi bên trên, hỏi:

"Ý của ngươi là nói viên tinh thạch này trên thực tế cũng là một loại không gian chứa đựng trang bị vậy ta vì cái gì không cách nào đem mở ra "

【 cái này còn phải hỏi 】

Tà Linh lập tức khinh bỉ nói:

【 rất rõ ràng, viên này tảng đá bất luận là tại trên bản chất vẫn là tại không gian thuộc tính bên trên đều muốn so ngươi mấy cái kia vải rách túi mạnh hơn một mảng lớn, muốn mở ra nó có lẽ cần đặc biệt nhằm vào phương thức, cũng liền tương đương với mật mã mới được, cái này cần nhờ chính ngươi, không muốn trông cậy vào ta. 】

Nhạc Bình Sinh lông mày lập tức chăm chú nhăn thành chữ Xuyên. Ám sát hắn Vô Gian lai lịch bí ẩn, đã triệt để bỏ mình, ngay cả toàn thây đều không có để lại, tự nhiên không cách nào hỏi thăm. Mà chính hắn đối với thế gian kỳ vật kinh nghiệm cùng kiến

thức lại quá thiển cận, ngay cả viên tinh thạch này rốt cuộc là thứ gì đều không hiểu rõ lắm, lại như thế nào đem mở ra

Nhạc Bình Sinh lập tức đối chuôi kiếm bên trong tích chứa bí mật sinh ra hứng thú thật lớn. Đồng thời hắn nghĩ tới có thể hỏi thăm một chút Đoan Mộc thế gia người, lấy dạng này đỉnh tiêm thế lực lớn nội tình mà nói, nói không chừng biết viên tinh thạch này xuất xứ cùng lai lịch, chưa hẳn không thể tìm ra mở ra biện pháp.

Suy tư một lát, Nhạc Bình Sinh đem chuôi này thứ kiếm thu hồi, tính toán đợi đến Tinh Thần Liệt Túc tông di chuyển thời điểm cùng nhau đi tới, hỏi thăm Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người.

Sau đó, Nhạc Bình Sinh liền bắt đầu kiểm tra còn lại năm cái hư không túi.

Mở ra cái này năm cái hư không túi không có cái gì khó khăn trắc trở, lập tức cho Nhạc Bình Sinh không nhỏ kinh hỉ.

Đầu tiên chính là một rương lại một rương Xích Kim Diệp. Không biết ra ngoài nguyên nhân gì, cái này năm cái hư không túi chủ nhân đều chưa từng đem hối đoái vì liên minh tử kim phù bài, mà là từng rương hàng thật giá thật Xích Kim Diệp cất giữ trong hư không trong túi, chồng chất như núi!

Nhạc Bình Sinh đem mấy cái trong túi chứa đựng Xích Kim Diệp đại khái đánh giá một chút, tối thiểu vượt qua ngàn vạn số lượng!

Đây là một bút phú khả địch quốc, khó có thể tưởng tượng to lớn tài phú.

Nhưng mà chân chính để Nhạc Bình Sinh cảm giác được ngạc nhiên địa phương còn không chỉ như thế, đem ngoại trừ đại bút Xích Kim Diệp bên ngoài vụn vặt sự vật lấy ra về sau, Nhạc Bình

Sinh lập tức liền phát giác một bộ lại một bộ kinh quyển:

【 Thiên Âm Địa Sát công 】, 【 Lôi Đình Huyết Ảnh đại pháp 】, 【 Phong Hỏa Phần Thiên Sách 】, 【 Niết Bàn Thất Kiếp sát pháp 】, 【 Long Xà Hợp Kích thuật 】 vân vân vân vân bao gồm nuôi pháp, luyện pháp, đấu pháp, sát pháp tất cả võ đạo tu hành phương diện, mà lại toàn bộ đều là mười phần cao minh võ đạo bí điển!

Mà những cái này kinh quyển toàn bộ đều là võ đạo công pháp hoặc là bí truyền võ đạo, chừng hơn hai mươi bộ!

Liếc nhìn một bộ lại một bộ võ đạo bí điển, Nhạc Bình Sinh lập tức cảm xúc chập trùng.

Rất hiển nhiên, mặc dù bây giờ Nhạc Bình Sinh còn không biết cái này năm cái hư không túi chủ nhân cụ thể thân phận, nhưng là bọn hắn năm người cuộc đời bên trong tất nhiên giết chóc không đếm được, giết chết đông đảo cường đại võ giả, mà những cái này chính là năm người này không biết dùng phương thức gì, từ chết trong tay bọn hắn võ giả trên thân đạt được.

Tán tu võ giả cùng cái khác từng cái võ đạo thế lực xuất thân võ giả khác biệt, trên người của bọn hắn rất có thể đều sẽ có chính mình tu tập võ đạo bí điển, không hi vọng chính mình bị đứt đoạn truyền thừa. Không giống thế gia, tông phái này một ít võ đạo thế lực sợ mình võ đạo bí mật tiết ra ngoài, đối với môn nhân đệ tử truyền thụ đều là truyền miệng, bọn hắn hành tẩu ở thiên hạ thời điểm trên thân cũng tuyệt không có khả năng giống như là chí quái tiểu thuyết như thế trên thân đều giấu trong lòng cái gì võ đạo công pháp.

Nhất là Ảnh Ma Tử một người hư không trong túi, có các loại võ đạo công pháp liền chiếm một nửa nhiều, có thể suy ra có bao nhiêu võ đạo cường giả đều gãy kích trầm sa tại cái này hung nhân trong tay, không riêng bỏ mình, liền ngay cả võ đạo tu hành bí mật

cũng bị vơ vét ra.

Nhưng là hiện tại hết thảy đều làm lợi Nhạc Bình Sinh.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, mặc dù những cái này võ đạo công pháp hắn không nhất định sẽ đi tu tập, nhưng là tại võ đạo kinh nghiệm cùng kiến thức bên trên đối với hắn đồng dạng có rất nhiều chỗ tốt.

Huống chi hắn hiện tại công phạt bên ngoài thủ đoạn tương đối thiếu thốn, những võ đạo này bí điển bên trong nói không chừng liền có thể tới một mức độ nào đó đền bù hắn cái này nhược điểm.

Đem hết thảy hai mươi mốt bộ võ đạo công pháp tạm thời cất đặt tại một bên, Nhạc Bình Sinh bắt đầu kiểm tra còn lại linh linh toái toái sự vật, phần lớn đều là một chút không biết công hiệu bình bình lọ lọ, bên trong chứa không biết là linh đan diệu dược vẫn là tuyệt thế kịch độc.

Mặc dù có linh năng đặt cơ sở, nhưng là Nhạc Bình Sinh vẫn không có lấy thân thí nghiệm thuốc ý đồ, dự định đem những cái này bình bình lọ lọ giao cho tông môn y sư phân rõ dược tính , chờ đến đến tiếp sau giao cho Diệp Phàm đi lợi dụng.

Ngoại trừ những cái này bên ngoài, chính là một chút giả tại trong hộp ngọc trân quý thiên tài địa bảo, các loại sản xuất từ Hoang Cổ di địa bên trong vật liệu, còn có binh khí áo giáp các loại, rực rỡ muôn màu, cơ hồ bao gồm tất cả chủng loại, có thể so với một cái bảo khố.

Những cao thủ này cất giữ tích lũy cùng một chỗ, đã có thể so sánh một cái cỡ lớn võ đạo thế lực cất giữ.

Càng thêm gây nên Nhạc Bình Sinh chú ý, chính là từ Ảnh Ma Tử hư không trong túi lấy ra một tôn chân nhân kích cỡ, tràn đầy

băng lãnh cùng quỷ dị khí tức con rối, còn có một đống lớn linh linh toái toái vật liệu.

Con rối này thân khỏa hắc bào thùng thình, không có chút nào sinh mệnh khí tức, cùng lúc ấy Nhạc Bình Sinh tao ngộ tự bạo con rối rõ ràng là cùng một loại đồ vật, mà đổi thành bên ngoài một đống cổ quái kỳ lạ vật liệu, nhìn qua tựa hồ chính là cho tôn này con rối tiến hành thay thế bộ kiện cùng vật liệu.

Nhạc Bình Sinh cũng không có vọng động, mà là nheo mắt lại một chút xíu đánh giá tôn này con rối, tôn này con rối tự bạo uy lực tuỳ tiện liền có thể toàn bộ hủy đi cả tòa Tinh Thần Liệt Túc tông, tại không có làm rõ ràng tôn này con rối sử dụng phương thức trước đó hắn đương nhiên sẽ không loạn động.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, lấy ra được từ Ảnh Ma Tử hư không trong túi hết thảy mười bộ võ đạo kinh quyển, bắt đầu lật xem

Trống rỗng đại điện bên trong, một bóng người quỳ một gối xuống tại đất, đầu lâu cúi thấp xuống.

Hai bên lối đi, từng dãy thân mang ảm đạm không ánh sáng chiến đấu võ trang, diện mục che lấp, chỉ lộ ra lãnh khốc mà cặp mắt hờ hững vệ sĩ đứng hầu tại hai bên, giống như là từng cái băng lãnh Tử thần.

Trên người bọn họ áo giáp võ trang có được tràn đầy tàn khốc cùng bạo lực vẻ đẹp hình giọt nước, cho dù là bình tĩnh mà đứng, cũng cho người một loại không gì không phá, mặc dù ngàn vạn người ta tới vậy vũ dũng khí khái.

Những vệ sĩ này mặc trên người chiến đấu võ trang mặc dù không có đạt tới Tru Thần võ trang cấp độ này, nhưng vẫn như cũ là thuộc về đỉnh cao nhất cái kia một hàng chiến đấu võ trang , bất kỳ cái gì một người bình thường mặc vào đều có được không gì so sánh nổi lực phá hoại, mà những cái này tinh nhuệ trong tinh

nhuệ, xuất từ bí ẩn bộ môn cỗ máy giết chóc mặc lên, càng là mỗi một cái đều có thể so sánh Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư.

Bộ này hiện lên chế thức chiến đấu võ trang, được xưng Đoạn Tội võ trang. Mà những cái này Đoạn Tội vệ, thì là trực tiếp phụ trách tại tân triều hoàng đế công việc bảo vệ.

"Bệ hạ hắn rất thất vọng."

Một thanh âm sâu kín vang lên.

Trong bóng tối, một đạo hùng vĩ mà thân ảnh cao lớn chậm rãi đi ra, đồng thời nghe không ra bất cứ tia cảm tình nào thanh âm đàm thoại tại trong đại điện phiêu đãng.

Đây là một cái liếc nhìn lại liền như là sắt thép đổ bê tông chế tạo nam tử, thân mang lấy một loại khác không biết tên chiến đấu võ trang, cả người toàn thân trên dưới đều tản ra vô cùng cương nghị, vô cùng oai hùng, vô cùng cuồng dã mênh mông khí tức, phảng phất là Man Hoang bên trong đi ra tuyệt thế hung thú, lập tức ở Nghịch Vân trong lòng bao trùm lên to lớn âm ảnh.

Người tới chậm rãi nói ra:

"Đầu tiên là Nguyên Hành Y, sau là Đế Trọng Sinh, hiện tại lại là các ngươi. Các ngươi đã hết lần này đến lần khác thua ở cùng là một người trên tay. Bệ hạ hắn rất thất vọng, vì cái gì hắn ký thác kỳ vọng cao người, luôn luôn mang cho hắn thất vọng "

Nghịch Vân ánh mắt ba động một chút, lại sâu sâu cúi đầu, thân thể không nhúc nhích, duy trì nửa quỳ tư thế:

"Nghịch Vân có phụ bệ hạ kỳ vọng, muôn lần chết không chuộc, cam tâm tình nguyện tiếp nhận bất kỳ trách phạt!"

"Ngươi thật sự là đáng chết , nhiệm vụ thất bại chỉ là thứ nhất, suýt nữa để Tru Thần võ trang triệt để bại lộ tại Bắc Hoang

thì là thứ hai."

Người tới nói tiếp:

"Ngược lại là ngươi, bệ hạ mặc dù đem việc này toàn quyền giao phó tại ta xử trí, nhưng ta muốn hỏi ngươi, ngươi cảm thấy cái này Nhạc Bình Sinh hiện tại nên xử lý như thế nào "

Nghịch Vân ánh mắt ba động một chút, giống như là một bộ pho tượng sống lại, chậm rãi nói:

"Đốc chủ đại nhân, Luyện Thần tôn giả không ngoài, Nhạc Bình Sinh người này tại Bắc Hoang đã vô địch. Nếu như là tại bản triều cảnh nội, đừng nói là một cái Nhạc Bình Sinh, chính là lại đến mười cái cũng muốn hôi phi yên diệt, nhưng là hiện tại Luyện Thần tôn giả không chỉ ẩn núp ở chỗ nào, sợ ném chuột vỡ bình phía dưới, chúng ta bây giờ đối Nhạc Bình Sinh đã đã không thể làm gì."

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng là Nghịch Vân trong khoảng thời gian này lặp đi lặp lại ký ức quay lại, tình cảnh lại xuất hiện thôi diễn ở trong xác nhận một điểm: Trừ phi là tại tân triều bản thổ, hay là xuất động cuối cùng đả kích thủ đoạn, hay không người muốn đem Nhạc Bình Sinh đẩy vào chỗ chết hoàn toàn không có khả năng.

Vượt qua gấp ba vận tốc âm thanh trở lên chuyển vị tốc độ, vượt qua mười vạn tấn trở lên nhục thể đả kích cường độ, ngoại trừ đầu bên ngoài bỏ qua thân thể tuyệt đại bộ phận tổn thương, lại thêm cực đoan cảm giác bén nhạy, đây chính là bọn họ đối mặt địch nhân.

Lấy Nhạc Bình Sinh triển lộ ra thực lực cùng thủ đoạn, đối phó hắn độ khó đã hoàn toàn có thể đem cùng một vị Luyện Thần cự phách ngang nhau.

"Căn cứ ngươi cung cấp chiến trường tình huống, ta chỗ phân tích ra cũng là một kết quả như vậy."

Được xưng đốc chủ nam tử nheo mắt lại, thản nhiên nói:

"Tại khí đạo tông sư cảnh giới liền đã như thế khó có thể đối phó, như vậy chờ đến hắn tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới về sau, lại có bao nhiêu a khó mà giết chết "

"Đốc chủ đại nhân, ta mặc dù sắp thành lại bại, chết không có gì đáng tiếc, nhưng lại phải hướng đại nhân gián ngôn!"

Nghịch Vân bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trầm giọng nói:

"Nhạc Bình Sinh người này, quyết không nhưng lưu thêm, mà lại muốn tốc chiến tốc thắng! Nếu không tất thành họa lớn trong lòng! Bốn năm tháng trước đó người này còn chẳng qua là một cái phổ phổ thông thông biên cảnh binh sĩ, hiện tại liền đã trở thành Bắc Hoang Luyện Thần phía dưới đệ nhất nhân, bình thường kinh nghiệm cùng thường thức đối với người này tuyệt không áp dụng! Hoàn toàn có lý do tin tưởng hắn liền xem như tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới chỉ sợ căn bản cũng không dùng đến một năm nửa năm, nếu như chờ đến kỳ nhân tấn thăng Luyện Thần về sau liền càng thêm khó có thể đối phó, đến lúc đó hối hận thì đã muộn!"

Nghịch Vân dõng dạc mà nói: "Nghịch Vân có phụ bệ hạ kỳ vọng, không còn mặt mũi gặp bệ hạ, nguyện ý lấy cái chết tạ tội, nhưng là trước khi chết ta nhưng lại không thể không nói, mong rằng đốc chủ năng thay truyền đạt, để cho ta chết cũng nhắm mắt!"

Nghịch Vân dư âm quanh quẩn, đại điện bên trong lập tức lâm vào túc sát cùng im lặng.

"Rất tốt."

Đoạn Tội đốc chủ mỉm cười, nhẹ giọng mở miệng nói:

"Trách phạt thậm chí là xử tử ngươi, không dậy được bất cứ tác dụng gì, vu sự vô bổ. Mà lại ngươi đã có cùng Nhạc Bình Sinh đối chiến kinh nghiệm, ta tin tưởng ngươi sẽ không ở một chỗ ngã sấp xuống hai lần."

Nghịch Vân lập tức sững sờ: "Đại nhân, ngươi "

"Bệ hạ đã phê chuẩn Diệt Tuyệt Tân Tinh quyền hạn. Ta sẽ thỉnh cầu bệ hạ cho ngươi thêm một cơ hội."

Đoạn Tội đốc chủ cười lạnh một tiếng:

"Bắc Hoang thổ địa phía trên mặc dù không thể vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh, nhưng là Hoang Cổ di địa bên trong lại có thể! Không có cơ hội, vậy liền sáng tạo cơ hội!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 478: Đầu Người LàM Lễ

Chương 478: Đầu người làm lễ

Tại tốn hao gần hai canh giờ đem được từ tại Ảnh Ma Tử võ đạo bí điển đại khái xem một lần về sau, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía như là pho tượng đồng dạng đứng yên Ảnh Ma Liệp Thần ngẫu, lộ ra hết sức cảm thấy hứng thú thần sắc. . Đổi mới nhanh nhất

Như hắn suy nghĩ, tại Ảnh Ma Tử mang theo người hư không trong túi hoàn toàn chính xác có tự thân tu hành công pháp, gọi 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】.

Môn công pháp này cùng với cao minh, lấy thu nạp hư không âm ảnh hạt, có thể thao túng hết thảy bóng đen, âm ảnh, xuất quỷ nhập thần phát động các loại xuất kỳ bất ý tập sát. Quỷ dị nhất địa phương chính là môn công pháp này tu luyện tới giai đoạn cao nhất về sau, không chỉ là có thể lợi dụng cái bóng của mình phát động thế công, liền liền đối thủ cái bóng đều sẽ biến hoá để cho bản thân sử dụng, trở thành đồng lõa!

Loại thủ đoạn này gần như quỷ thần, đã không thể xem như thuần túy võ đạo. Nhìn đến đây thời điểm, liền ngay cả Nhạc Bình Sinh đều cảm giác hơi có chút kinh hãi.

Bất quá không biết là bởi vì Ảnh Ma Tử chưa tu luyện tới 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】 cao thâm nhất cảnh giới, vẫn là lúc ấy có ý định khác, còn chưa kịp xuất ra thủ đoạn cuối cùng liền

chết tại Nhạc Bình Sinh cuồng bạo phản kích phía dưới.

Mặt khác có một chút đáng giá chú ý chính là, không biết là Ảnh Ma Tử vẫn là một người khác hoàn toàn, tại kinh quyển bên trên làm ra đặc biệt phê bình chú giải, ghi rõ 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】 là thoát thai từ một môn gọi 【 Hư Không Ám Giới thánh điển 】 chí tôn võ đạo.

Phát hiện này lập tức liền để Nhạc Bình Sinh nội tâm nhận lấy chấn động không nhỏ.

Cho tới nay hắn đối cái gọi là chí tôn võ đạo đều không có bất kỳ cái gì cụ thể khái niệm, cũng chưa từng nghe nói qua võ đạo giới bên trong có nhà ai võ đạo thế lực ở trong có lưu truyền thừa, nhưng là trước mắt hắn môn này 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】 cao thâm mạt trắc, kỳ quỷ vô cùng, vậy mà cũng là hậu nhân từ chí tôn võ đạo bên trong thoát thai mà đến, để hắn lập tức đối cái gọi là chí tôn võ đạo sinh ra vô cùng mãnh liệt lòng hiếu kỳ.

Vẻn vẹn lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại ánh mắt cùng kinh nghiệm đến bình phán, môn này 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】 so với chính mình tu hành 【 Tinh Thần Liệt Túc tông kiếp diệt tâm kinh 】 đến không kém cỏi chút nào, hoàn toàn là cùng một đẳng cấp võ đạo công pháp, thậm chí tại trình độ quỷ dị bên trên còn còn hơn.

Bất quá mười phần đáng tiếc là, môn này có thể thao túng lợi dụng âm ảnh võ đạo cánh cửa mười phần hà khắc, nhất định phải phối hợp hoàn mỹ nuôi pháp, luyện pháp, hay không người phía trên ghi chép to lớn bộ phận bí truyền võ đạo cùng sát pháp đều không thể tu hành, lợi dụng.

Nói cách khác môn này võ đạo mặc dù kỳ quỷ phi thường, nhưng là ngoại trừ cho Nhạc Bình Sinh tăng thêm kiến thức bên ngoài, hoàn toàn không có tác dụng. Trừ phi Nhạc Bình Sinh có thể hạ quyết tâm, triệt để huỷ bỏ một thân Tiên Thiên chi khí, từ đầu

tu hành 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】, mới có thể sử dụng phía trên này đủ loại võ đạo.

Phế công trùng tu tự nhiên không tại Nhạc Bình Sinh cân nhắc phạm vi bên trong, dù là bày ở trước mặt hắn là một bộ hàng thật giá thật chí tôn võ đạo hắn đều chưa hẳn sẽ cân nhắc trùng tu sự tình, lại càng không cần phải nói hắn tu tập 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 hoàn toàn không kém Ảnh Ma Tử môn này võ đạo công pháp.

Mà lại 【 Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải 】 coi trọng chính là một cái âm trầm quỷ bí, cùng hắn tâm tính cũng không tương xứng.

Đem trong tay kinh quyển buông xuống, Nhạc Bình Sinh đứng dậy đi tới người áo đen ngẫu trước mặt xem tường tận.

Tôn này Ảnh Ma Liệp Thần ngẫu cùng ảnh ma tu hành công pháp không quan hệ, là xuất từ một trương bị tỉ mỉ bồi lên không biết tên chất liệu trang giấy, phía trên ghi chép đủ loại Nhạc Bình Sinh khó có thể lý giải được danh xưng từ ngữ, tựa hồ chính là tôn này săn bắn chi thần ngẫu thủ pháp luyện chế.

Trang giấy này đến không rõ, không biết là thời kỳ nào sản phẩm, liền Nhạc Bình Sinh mấy tháng này chứng kiến hết thảy, vẫn là đầu hẹn gặp lại đến tương tự như vậy tại người máy đồng dạng sự vật, cũng không biết nguyên lý đến cùng là cái gì, đây cũng là Nhạc Bình Sinh tò mò nhất địa phương.

Dù sao tại lúc ấy mặt khác một tôn săn bắn chi thần thỉnh thoảng xuất hiện tay thời điểm, mặc kệ là phát tán ra nguyên khí vẫn là hành động tư thái đều cùng chân nhân không thể nghi ngờ, thực sự khó có thể tưởng tượng là như thế nào làm được điểm này.

Một phần khác bút ký ở trong ghi chép Ảnh Ma Tử luyện chế tâm đắc, tựa hồ là bởi vì vật liệu khan hiếm nguyên nhân, tại như

thế mấy trăm năm thời gian bên trong Ảnh Ma Tử cũng bất quá luyện chế được năm tôn săn bắn chi thần thỉnh thoảng đã, trong đó tại tao ngộ Nhạc Bình Sinh trước đó đã tại liên minh đuổi bắt bên trong tổn thất tam tôn.

Bất quá đồng dạng, tổn thất tam tôn Ảnh Ma Liệp Thần ngẫu cũng mang đi liên minh đông đảo cả giận cao thủ tính mệnh.

Bất quá đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, tôn này con rối duy nhất đáng nhắc tới cũng chính là tự bạo uy lực cùng tổn thương, tại xuất kỳ bất ý phía dưới đích thật là có cực kì kinh người lực phá hoại.

Loại này tự bạo năng lực dựa vào chính là săn bắn chi thần ngẫu phần bụng nguồn năng lượng hạch tâm, được xưng bạo liệt viêm tinh hợp lại hình nguồn năng lượng trung tâm, một phương diện có thể cho săn bắn chi thần ngẫu cung cấp động lực, một phương diện cũng là làm áp đáy hòm sát thương thủ đoạn.

Sở dĩ tôn này săn bắn chi thần ngẫu không có bị Ảnh Ma Tử lấy ra, chỉ sợ là Ảnh Ma Tử lúc ấy đánh lấy dùng để đoạn hậu chặn đường chủ ý.

Mặc dù làm rõ ràng săn bắn chi thần ngẫu đến, nhưng là Nhạc Bình Sinh nhưng như cũ không có làm rõ ràng nó thao túng phương pháp, bị phòng ngừa ngoài ý muốn, Nhạc Bình Sinh cuối cùng đem thu vào hư không túi.

Ngay sau đó, Nhạc Bình Sinh liền lấy ra Nghịch Vân đang chạy trốn là vứt cái kia thanh có thể tiến hành siêu viễn cự ly đả kích siêu huyền hỏa khí.

Đám lửa này khí toàn thân tản mát ra hoa râm chi sắc, hình thể to lớn, thậm chí cùng Nhạc Bình Sinh thân hình đồng dạng dài ngắn, mà lại mười phần nặng nề. Nhìn qua bộ dáng cùng Nhạc Bình Sinh kiếp trước phản thiết bị súng ngắm cùng loại, nhưng lại

để lộ ra một loại băng lãnh, bạo lực cảm giác.

Nhạc Bình Sinh kiểm tra lấy lấy thanh này to lớn siêu huyền hỏa khí từng cái bộ vị, tìm tòi một phen cuối cùng cũng đã tìm được đạn dược lắp đặt địa phương.

Két cạch.

Bên cạnh hộp đạn mở ra, gọt giữa thật lâu, Nhạc Bình Sinh thận trọng lấy ra một cây lóe ra ngân quang, chừng người trưởng thành hai ngón tay phẩm chất bén nhọn đạn. Viên này đạn nhìn qua tựa hồ không phải dùng kim loại chế tạo, mà là dùng một loại nào đó không biết tên vật liệu, mà lại mơ hồ đối với hắn thể nội Tiên Thiên chi khí có một tia kỳ diệu phản ứng.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, bước chân một bước, cả người đã rời đi đại điện, xuất hiện ở đỉnh núi vách núi một bên.

Trong tầm mắt trời xanh không mây, dãy núi vờn quanh, liên miên chập trùng, một mảnh xanh ngắt chi sắc.

Bưng lên trong tay to lớn súng đạn, mở ra dòm kính về sau, tầm mắt chớp mắt phóng đại, vài dặm bên ngoài cảnh vật giống như là gần ngay trước mắt, nhắm chuẩn ước chừng ngoài năm dặm một chỗ sơn phong, Nhạc Bình Sinh bóp cò súng.

Sưu!

To lớn tiếng rít vang lên, Nhạc Bình Sinh thân thể tính cả lấy dưới chân đại địa cũng hơi chấn động một cái, ngay tại tiếng rít ở chân trời quanh quẩn khuếch tán đồng thời, Nhạc Bình Sinh thông qua dòm kính tầm mắt bên trong, hắn lúc trước nhắm chuẩn cây kia cây rừng bên trên, đã xuất hiện một cái lớn chừng quả đấm lỗ thủng, ngay tại cháy hừng hực.

"Gần năm dặm loại tốc độ này, là tốc độ siêu thanh gấp ba vẫn là gấp năm lần "

Ánh mắt lấp lóe, Nhạc Bình Sinh biến hóa mục tiêu, nhắm ngay một chỗ thuần túy thị lực chỉ có thể nhìn thấy loáng thoáng hình dáng càng xa sơn phong, lại lần nữa bóp cò súng.

Làm tiếng rít vang lên qua đi, dòm trong kính tại chỗ rất xa đỉnh núi viên kia làm mục tiêu cự thạch, đột nhiên nổ tung.

Nhạc Bình Sinh lông mày lập tức giương lên: "Mười dặm mà lại đường đạn thế mà chưa từng xuất hiện bất kỳ sai lầm, đây là làm sao làm được "

Sở dĩ tiến hành thiết kế thí nghiệm, Nhạc Bình Sinh chẳng qua là đang nghiệm chứng chính mình phỏng đoán, đồng thời cũng thông qua khảo thí nhìn một chút tân triều siêu huyền hỏa khí đến cùng đến mức độ như thế nào.

Liên tiếp hai lần xạ kích thí nghiệm, Nhạc Bình Sinh lập tức liền phát hiện một kiện chuyện quỷ dị. Chính là thanh này siêu huyền hỏa khí đạn phi hành quá trình bên trong, chưa từng xuất hiện bất kỳ sai lầm!

Trên thực tế đối với loại này bắn tỉa khoảng cách xa loại hình vũ khí tới nói, sức hút trái đất, hướng gió, độ ẩm, ánh sáng mặt trời, sương mù, mưa, tuyết, mặt đất phản xạ cùng đều là ảnh hưởng đường đạn phi hành quỹ tích nhân tố, cho nên lấy Nhạc Bình Sinh kinh nghiệm của kiếp trước tới nói tiến hành vượt qua 1000 m bắn tỉa khoảng cách xa liền tất nhiên muốn tính toán đường đạn, mới có thể chuẩn xác trúng đích.

Nhưng mà lợi dụng từ Nghịch Vân trong tay tịch thu được thanh này siêu huyền hỏa khí, ngoại trừ đả kích phạm vi lớn kinh khủng bên ngoài, tại hữu hiệu đả kích phạm vi bên trong hoàn toàn là nhắm ngay nơi đó liền có thể chính xác trong số mệnh chỗ nào, căn bản không nhìn sức hút trái đất, hướng gió, thời tiết các loại nhân tố, không biết cụ thể là bởi vì súng đạn chủ đề vẫn là đạn dược tác dụng.

Mà lại lần thứ hai xạ kích Nhạc Bình Sinh đại khái đoán được, thanh này siêu huyền hỏa khí hữu hiệu đả kích phạm vi ngay tại mười dặm phạm vi, bất quá khoảng cách này lực phá hoại đã bắt đầu hạ xuống, mà lại địch nhân phản ứng thời gian cũng tăng lên không ít. Năm dặm nên là khả năng đủ phát huy uy lực lớn nhất khoảng cách.

Mượn nhờ trong chốc lát mô hình hồ cảm giác, Nhạc Bình Sinh ẩn ẩn cảm giác được súng đạn chủ thể bên trong tiết lộ ra một tia năng lượng ba động, cũng liền nói rõ thanh này siêu huyền hỏa khí đạn dược động lực cũng không phải là trong tưởng tượng thuốc nổ bạo tạc, mà là đặc chủng năng lượng bạo phá sinh ra động lực, mới có thể đạt thành toàn bộ hành trình tốc độ siêu thanh.

Còn lại đạn dược có hạn, Nhạc Bình Sinh không tiếp tục tiến hành thí nghiệm, mà là đem thanh này siêu huyền hỏa khí thu vào.

Không hề nghi ngờ, loại này siêu huyền hỏa khí chỉ cần là một hai cái nghiêm chỉnh huấn luyện quân sĩ liền có thể tiến hành thao túng xạ kích, đối khí đạo tông sư cấp bậc võ giả sinh ra to lớn uy hiếp. Nếu như là trên chiến trường có trùng điệp quấy nhiễu, càng là khó mà né tránh. Nếu như có hai thanh trở lên loại này súng đạn, liền có thể không có chút nào ngoài ý muốn giết chết một tông sư bên trong cường giả.

Cho dù là một cái bình thường quân sĩ, tại mai phục phía dưới đều có rất lớn khả năng giết chết một vị tu luyện mấy trăm năm khí đạo tông sư, điều này đại biểu cái gì

Có lẽ hiện tại loại uy lực này cường hãn siêu huyền hỏa khí tuân theo vật liệu hoặc là kỹ thuật hạn chế không cách nào sản xuất hàng loạt, nhưng là tân triều siêu huyền kỹ thuật vẫn luôn đang nhanh chóng tiến bộ, trái lại Bắc Hoang võ đạo phát triển chậm chạp, một võ giả muốn có thành tựu thường thường chỉ coi mười năm làm đơn vị, đem hai bên so sánh phía dưới đã xa xa lạc hậu.

Có thể suy ra , chờ đến tân triều siêu huyền kỹ thuật lại lần nữa xuất hiện mang tính cách mạng tiến triển lúc, chỉ sợ cũng chính là Bắc Hoang hủy diệt thời điểm.

Nhạc Bình Sinh có một loại dự cảm, thời khắc này chỉ sợ đã không xa.

Hắn lắc đầu, thân ảnh lấp lóe bên trong trở lại đại điện, tiếp tục bắt đầu nghiên cứu lần thu hoạch này đủ loại võ đạo công pháp, chuẩn bị ở trong đó chọn lựa có thể tu tập, mở rộng thực lực bản thân thủ đoạn, cũng bao quát hắn có thể mở ra còn lại mệnh khiếu bí truyền võ đạo

Mặt trời mọc mặt trăng lặn, khi sáng sớm tia nắng đầu tiên dâng lên thời điểm, Diệp Phàm thân ảnh đã xuất hiện ở trước đại điện.

Hắn thần sắc trang nghiêm, cả người phảng phất triều thánh, đi tới cửa vào đại điện.

Mà còn không đợi hắn mở miệng, Nhạc Bình Sinh thanh âm liền từ đại điện chỗ sâu truyền vào:

"Đã làm tốt chuẩn bị sao vào đi."

Diệp Phàm hít sâu một hơi, mang tâm tình thấp thỏm đi vào. Đài cao bàn về sau, Nhạc Bình Sinh hai mắt chiếu sáng rạng rỡ, phảng phất ẩn chứa vô số nhỏ vụn tinh thần, chính mỉm cười đánh giá hắn:

"Đã ngươi đến nơi này, nói cách khác thời gian ngắn như vậy ngươi đã đem ta truyền cho ngươi 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 tìm tòi rõ ràng "

Nhìn ra được Diệp Phàm giờ phút này mười phần khẩn trương, nhưng như cũ cung kính nói ra: "Đệ tử đã tìm tòi rõ ràng!"

"Rất tốt!"

Sau một khắc, Diệp Phàm thấy hoa mắt, gió nhẹ quất vào mặt, Nhạc Bình Sinh đã xuất hiện ở trước mặt hắn:

"Như vậy không lãng phí thời gian, trực tiếp bắt đầu. Bày ra tư thế, bảo trì hô hấp cùng quan tưởng!"

Diệp Phàm không chút do dự lập tức xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép kín, bình tâm tĩnh khí, bài trừ tạp niệm, 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 kinh văn từ trong lòng chảy xuôi mà qua.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh trong tay Lưu Quang Tinh Vẫn đao, đã khoác lên Diệp Phàm đầu vai.

Ông!

Không đợi Diệp Phàm phản ứng, lấy Lưu Quang Tinh Vẫn đao làm cầu nối, một cỗ tia nước nhỏ tại Nhạc Bình Sinh khống chế hạ chui vào Diệp Phàm thể nội, mà liền tại linh năng nhập thể một khắc này, Diệp Phàm thân thể mắt trần có thể thấy kịch liệt run rẩy một chút!

Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống đứng tại Diệp Phàm trước mặt, mở miệng quát:

"Không muốn làm bất luận cái gì sự việc dư thừa, dụng tâm cảm giác! Lợi dụng cỗ năng lượng này, tiến hành 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 lộ tuyến tuần hoàn!"

Mặc dù hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ tại cưỡng ép kiềm chế nội tâm khiếp sợ cảm thụ, Diệp Phàm da mặt có chút lay động , dựa theo Nhạc Bình Sinh nhắc nhở, lập tức bắt đầu vận chuyển 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】.

Đột. Đột. Đột.

Phảng phất triệt để, từng tiếng nhẹ vang lên từ Diệp Phàm thân thể thân ở vang lên, đây là 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cộng đồng điệu bộ chín đại mệnh khiếu tại linh năng tác dụng dưới từng cái mở ra truyền lại tới thanh âm.

Phảng phất tại theo truyền đạt nội tâm cảm thụ, Diệp Phàm mặc dù nhắm mắt ngồi xếp bằng, nhưng là trên mặt biểu lộ lại đặc sắc phi thường. Tựa hồ trong thân thể của mình ngay tại phát sinh cái gì biến hóa long trời lở đất.

Không đến nửa khắc đồng hồ thời gian

Hô!

Nhạc Bình Sinh thu đao mà đứng, bình tĩnh nhìn chăm chú lên xếp bằng ngồi dưới đất Diệp Phàm.

Diệp Phàm chậm rãi mở hai mắt ra.

"Ta ta tu thành."

Tựa như ảo mộng, phảng phất đặt mình vào trong mộng, Diệp Phàm ngữ khí run rẩy, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Tông, tông chủ, ta giống như, giống như đích thật là, là tu thành!"

Một môn bí truyền võ đạo, xem cộng đồng điệu bộ mệnh khiếu số lượng cùng lộ tuyến tuần hoàn trình độ phức tạp khác biệt, tu tập muốn tốn hao thời gian không đợi. Nhưng là cho dù là một môn lại đơn giản lại đơn giản, chỉ có một cái mệnh khiếu điệu bộ bí truyền võ đạo, đều cần năm này tháng nọ cảm giác tu luyện, thiên tài đi nữa, yêu nghiệt nhân vật cũng không thể bỏ qua điểm này.

Vậy mà lúc này giờ phút này, chín cái mệnh khiếu trực tiếp mở ra, một môn bí truyền võ đạo bất quá một khắc đồng hồ thời gian

liền thần tích đồng dạng tu thành, đơn giản tựa như ảo mộng!

Nếu không phải Nhạc Bình Sinh đang ở trước mắt, Diệp Phàm hận không thể hung hăng cho mình một chút, nhìn một chút đến cùng phải hay không đang nằm mơ.

Nhạc Bình Sinh mỉm cười: "Có hay không tu thành, đi ra ngoài dùng một chút chẳng phải sẽ biết "

"Rõ!"

Diệp Phàm mừng rỡ như điên nhảy lên một cái, vội vàng đi qua thi lễ về sau liền như bay hướng về sườn núi tiến đến. Thậm chí ngay cả đối diện vội vàng đi tới Chung Thành đều không để ý tới vẫy gọi hô.

"Tiểu tử này, làm trò gì "

Chung Thành tay nâng lấy một cái vuông vức hộp ngọc lẩm bẩm thì thầm một câu, bước nhanh leo lên thềm đá, đi tới đại điện bên trong, cao giọng nói:

"Tông chủ, đây là Đoan Mộc trưởng lão sai người đưa tới hộp quà, muốn ngươi tự mình mở ra!"

Đoan Mộc Hòa Vũ hộp quà

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, ánh mắt lạnh lẽo, bỗng nhiên đưa tay, một con vô cùng ngưng thực, cơ hồ trở thành thực chất hóa nguyên khí bàn tay trong nháy mắt nhô ra, đem Chung Thành trong tay hộp nắm bắt đến ở trong tay, sau đó tầng tầng tầng tầng lớp lớp bao vây lại.

Nhìn thấy này tấm chiến trận Chung Thành lập tức bị dọa đến không nhẹ, lộn nhào trốn đến đại điện cột đá về sau, thò đầu ra đến run rẩy mà nói: "Tông, tông chủ, trong này "

Nhạc Bình Sinh hờ hững quét Chung Thành một chút không có trả lời, hắn tại Thần La Võ Đô bên ngoài tao ngộ vây giết tin tức còn không có truyền đến nơi này đến, Chung Thành tự nhiên không biết được, bất quá hắn lại sẽ không như thế tùy tiện mở ra như thế một cái đến không rõ đồ vật.

Tinh thần toàn diện cất cao, Linh giác xúc giác toàn lực bao trùm bị tầng tầng nguyên khí bình chướng bao trùm hộp.

Ân

Cẩn thận cảm giác phía dưới, trong hộp không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, cũng không có bất kỳ cái gì uy hiếp cảm giác, còn loáng thoáng để lộ ra gần như không thể nghe mùi máu tươi.

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Chung Thành, bước chân một bước, vì để phòng vạn nhất mang theo cái hộp này rời xa sơn môn, xuất hiện ở bên ngoài một dặm không trung, lại dùng nguyên khí chi thủ nhẹ nhàng đem mở ra.

Sau đó, Nhạc Bình Sinh ánh mắt liền hơi đổi.

Trong hộp chứa, là một viên máu me đầm đìa, còn duy trì sợ hãi cùng oán hận biểu lộ đầu người.

Nhìn thấy này tấm chiến trận Chung Thành lập tức bị dọa đến không nhẹ, lộn nhào trốn đến đại điện cột đá về sau, thò đầu ra đến run rẩy mà nói: "Tông, tông chủ, trong này "

Nhạc Bình Sinh hờ hững quét Chung Thành một chút không có trả lời, hắn tại Thần La Võ Đô bên ngoài tao ngộ vây giết tin tức còn không có truyền đến nơi này đến, Chung Thành tự nhiên không biết được, bất quá hắn lại sẽ không như thế tùy tiện mở ra như thế một cái đến không rõ đồ vật.

Tinh thần toàn diện cất cao, Linh giác xúc giác toàn lực bao trùm bị tầng tầng nguyên khí bình chướng bao trùm hộp.

Ân

Cẩn thận cảm giác phía dưới, trong hộp không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, cũng không có bất kỳ cái gì uy hiếp cảm giác, còn loáng thoáng để lộ ra gần như không thể nghe mùi máu tươi.

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Chung Thành, bước chân một bước, vì để phòng vạn nhất mang theo cái hộp này rời xa sơn môn, xuất hiện ở bên ngoài một dặm không trung, lại dùng nguyên khí chi thủ nhẹ nhàng đem mở ra.

Sau đó, Nhạc Bình Sinh ánh mắt liền hơi đổi.

Trong hộp chứa, là một viên máu me đầm đìa, còn duy trì sợ hãi cùng oán hận biểu lộ đầu người.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 479: Mục Đích

Chương 479: Mục đích

Viên này đầu người tựa hồ trải qua đặc biệt xử lý, không có chút nào hư dấu hiệu, trên mặt biểu lộ vẫn như cũ sinh động như thật.

Hộp mở ra giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh nội tâm khẽ chấn động một chút.

Cái này đầu người hắn mới thấy qua không lâu, tự nhiên nhận biết. Mấy ngày trước tham dự vây giết cường giả bên trong, người này đồng dạng để lại cho hắn ấn tượng khắc sâu. Nếu như phán đoán của hắn không có sai, lúc ấy trên thân người này đột nhiên xuất hiện phòng hộ là một vị Luyện Thần tôn giả ý chí hóa thân biến thành. Mà lại hắn Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái dưới cái kia một thức Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tại cùng ý chí hóa thân va chạm hai tướng triệt tiêu phía dưới cũng không có đem người này giết chết, để nó trở thành cá lọt lưới.

Bình tĩnh mà xem xét, cái này hắn gọi không ra tên tới tông sư thực lực cũng là mười phần cường hoành, lại thêm trên người Luyện Thần át chủ bài, tối thiểu cũng cùng chết mất Đế Trọng Sinh lực lượng ngang nhau, lúc đầu Nhạc Bình Sinh liền đối như thế số một lai lịch bí ẩn cao thủ cùng sau lưng của hắn tồn tại Luyện Thần tôn giả mười phần cảm thấy hứng thú, bất quá còn chưa kịp bắt đầu điều tra,

Nghĩ không ra vật đổi sao dời, người này vẫn là xuất hiện ở trước mặt hắn, vẫn là lấy loại phương thức này.

Nhạc Bình Sinh nghĩ nghĩ, bước chân một bước, mang theo Ngư Long Vũ đầu người mấy cái trong chớp mắt về tới sơn môn chi đỉnh.

Hãi hùng khiếp vía đứng tại cửa đại điện nhìn quanh Chung Thành đầu đầy đều là mồ hôi lạnh, vội vội vàng vàng tiến ra đón:

"Tông, tông chủ, cái này trong hộp chứa là cái gì "

Nhạc Bình Sinh trước đó động tác phản ứng cho Chung Thành mười phần dự cảm không ổn, mặc dù không biết nhà mình tông chủ tại ngoại giới đều tạo thứ gì địch nhân, nhưng là này tấm tình huống tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng còn muốn ác liệt rất nhiều, xấp xỉ tại thảo mộc giai binh trình độ.

Nhạc Bình Sinh đáp xuống đất, nhìn về phía Chung Thành:

"Vật này là ai đưa tới tặng lễ người ở nơi nào "

"Tặng lễ người là một nữ nhân, tự xưng là Hòa Vũ trưởng lão chỗ phân phó, cưỡi chính là dịch trạm phi hành dị thú, đem hộp quà tính cả một phong thư đưa đến về sau người liền rời đi."

Chung Thành lo sợ bất an tiến lên đưa lên trong tay phong thư:

"Tông chủ còn xin bớt giận, lần này là ta khiếm khuyết cân nhắc, lơ là bất cẩn, ta "

Hô!

Không để ý đến Chung Thành, Nhạc Bình Sinh một tay lấy trong tay hắn phong thư nắm bắt đến ở trong tay, phá hủy ra, một nhóm chữ lập tức khắc sâu vào tầm mắt:

【 di tích từ biệt hơn tháng, nỗi lòng trằn trọc. Tặng quân thi

lễ, lấy an ủi quân tâm. 】

Trắng noãn trên trang giấy, chữ viết xinh đẹp uyển ước, tựa hồ còn có loáng thoáng hương thơm phát ra, tựa hồ là một nữ nhân viết. Đang đánh mở sau không đến bao lâu, thư này trên giấy chữ viết tựa như băng tuyết hòa tan, trực tiếp tiêu tán, chỉ để lại một tờ giấy trắng.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngưng tụ, lập tức cảm giác được cực độ quỷ dị.

Từ di tích từ biệt mấy chữ này, hắn lập tức liền biết chữ viết chủ nhân thân phận, chính là tại di tích ở trong liên hợp Võ Tiên Thiên bọn người đối còn lại người đợi chút nữa tay, muốn lấy bọn hắn vì hiến tế Ngư Hồng Âm!

Bao quát tại Ngư Hồng Âm trước bọn hắn một bước thoát ly di tích về sau, tại di tích vết nứt chỗ tựa hồ chôn thiết hạ cạm bẫy, ý đồ đem bọn hắn triệt để diệt khẩu, mặc dù cuối cùng không riêng không có thực hiện dụng tâm hiểm ác của nàng, còn không công tiện nghi chính mình.

Bất quá Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này làm thế nào cũng không nghĩ tới cái này tham dự vây giết cường giả đầu người sẽ từ Ngư Hồng Âm đưa cho mình.

Nàng đến cùng muốn làm cái gì đem người này đầu người đưa tới mục đích lại là cái gì

Ngoại trừ đầu người cùng phong thư bên trên đôi câu vài lời bên ngoài tại không có những đầu mối khác, để hắn đối Ngư Hồng Âm mục đích căn bản không thể nào đoán lên.

Ngư Hồng Âm lai lịch của người nữ nhân này cũng mười phần thần bí, có thể là kéo dài hơi tàn xuống tới Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt, như thế đột ngột hướng mình lấy lòng, lại tại chuẩn bị

lấy âm mưu quỷ kế gì

Không có vô duyên vô cớ tình yêu, cũng không có vô duyên vô cớ hận. Nhạc Bình Sinh cũng không tin tưởng Ngư Hồng Âm là sợ chính mình mới chủ động lấy lòng, càng có thể là muốn lợi dụng chính mình đạt thành cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng mục đích.

Nhạc Bình Sinh đứng thẳng tại chỗ, ánh mắt chớp động, thật lâu, hắn mới xoay đầu lại hỏi thăm Chung Thành:

"Ngoại trừ hai thứ đồ này bên ngoài, không có thứ khác a "

Đứng ở một bên lo lắng bất an, cũng không dám thở mạnh Chung Thành lúc này vội vàng trả lời:

"Không có, lúc ấy nữ tử kia đến rất vội vàng, nói là có khác sự việc cần giải quyết mang theo, đem hai thứ đồ này giao cho ta về sau liền lập tức rời đi."

"Nữ nhân kia hình dạng thế nào "

"Dung mạo coi như thanh tú, cử chỉ già dặn "

Chung Thành tựa hồ tại vắt hết óc tổ chức tìm từ:

"Con mắt rất có thần, cái đầu không cao, mặt rất trắng, còn có "

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, vẻn vẹn nghe Chung Thành hình dung căn bản cùng Ngư Hồng Âm xinh đẹp mị hoặc hình tượng không khớp hào, xem ra khả năng không phải bản thân nàng.

Chung Thành thận trọng nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Tông chủ đại nhân, xảy ra vấn đề gì "

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, không có nói cho Chung Thành dự

định, chỉ là nói ra:

"Vật này cùng Đoan Mộc thế gia không quan hệ. Chung trưởng lão, ngươi an bài trong môn đệ tử, nghĩ trăm phương ngàn kế đem đến đây tặng lễ người chân dung làm được, ngoài ra để cho Diệp Phàm lập tức tới gặp ta."

Chung Thành mặc dù vẫn hồ nghi, cũng không dám hỏi nhiều, khom người xưng là.

"Tông chủ!"

Chung Thành lĩnh mệnh rời đi về sau không đến bao lâu, mặt mũi tràn đầy kích động cùng hưng phấn thần thái Diệp Phàm nhanh chóng chui lên tầng tầng thềm đá, từ giữa sườn núi chạy tới, đi tới Nhạc Bình Sinh trước mặt, quỳ một chân trên đất, cao giọng nói:

"Diệp Phàm không phụ tông chủ hi vọng, đích đích xác xác đã đem 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 tu thành!"

Cho tới bây giờ, Diệp Phàm trong giọng nói vẫn như cũ tràn ngập không thể tưởng tượng nổi hương vị.

Ngay tại vừa rồi hắn tùy ý dùng mấy vị sư huynh đệ làm khảo thí, tại phát động 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phía dưới, những sư huynh đệ này nội tâm cất giấu cảm xúc chủ thể toàn bộ tại Diệp Phàm ánh mắt tiếp xúc hạ hiển lộ ra.

Kính nể, hâm mộ, ghen ghét các loại cảm xúc đều ở dưới ánh mắt của hắn không chỗ che thân, dù là lại giỏi về ngụy trang, lòng dạ lại thâm trầm đệ tử, cũng vô pháp ở trước mặt hắn giấu diếm chính mình nội tâm ý tưởng chân thật.

Loại này xấp xỉ tại khám phá lòng người cảm giác để Diệp Phàm cảm thấy mê say.

Mà giờ khắc này, đối mặt trước người mình cái này cường đại nam nhân, Diệp Phàm nội tâm cũng đột nhiên dâng lên một cỗ lợi dụng cảm ứng thần bí pháp tiến hành dò xét xúc động, muốn nhìn một chút vị tông chủ này nội tâm chân thực suy nghĩ.

Bất quá loại ý nghĩ này vừa mới ngoi đầu lên liền bị chính hắn hung hăng bóp tắt. Vị tông chủ này thần hồ kỳ thần, ý nghĩ này không thể nghi ngờ cùng với bất kính, cũng là đang tự tìm đường chết.

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói: "Rất tốt. Ngươi tính được là là cái thứ nhất thực sự hiểu rõ tay ta đoạn người, thông qua chuyện này ngươi cũng hẳn là biết ta có thể để ngươi tại trong vòng mười năm không có chút nào tai họa ngầm tấn thăng khí đạo tông sư chuyện này, không phải tại ăn nói lung tung."

Diệp Phàm thần tình kích động mà trang nghiêm, một tay chỉ thiên, lớn tiếng nói:

"Đệ tử tuyệt không hoài nghi, ở đây lập thệ đời này đều đem thủ khẩu như bình, như làm trái cõng, chết ngay lập tức tại chỗ, chết không có chỗ chôn!"

Trong phiến khắc tại thần bí khí lưu trợ giúp hạ trực tiếp tu thành một môn bí truyền võ đạo, mặc dù chẳng qua là chín cái mệnh khiếu cộng đồng điệu bộ võ đạo, nhưng là cái này cũng tuyệt đối là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả sự tình.

Diệp Phàm đơn giản không cách nào tưởng tượng, nếu như chuyện này lưu truyền ra ngoài sẽ cho toàn bộ võ đạo giới thậm chí toàn bộ Bắc Hoang mang đến bực nào rung chuyển cùng ảnh hưởng. Đến lúc đó không riêng gì nhà mình tông chủ, liền ngay cả mình chỉ sợ đều sẽ ngay tiếp theo gặp phiền phức ngập trời.

Hắn giờ phút này lập thệ, cũng là tại tỏ thái độ.

Hắn ý thức được Nhạc Bình Sinh loại năng lực này hoặc là nói là thủ đoạn chỗ đáng sợ, lúc nào cũng có thể tại toàn bộ thiên hạ nhấc lên một mảnh sóng to.

"Phải chăng lưu truyền ra đi ta cũng không thèm để ý. Bất quá là tốn nhiều một phen tay chân mà thôi."

Nhạc Bình Sinh ý vị thâm trường nói:

"Bất quá ngươi phải nhớ kỹ, thiên hạ to lớn không thiếu cái lạ. Đừng quá mức ỷ lại 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】. Bất quá bây giờ, tại ngươi rời đi Bắc Hoang trước đó ta có một chuyện khác muốn ngươi lập tức đi làm."

"Mặc cho tông chủ đại nhân phân phó!"

"Hôm nay có người giả tá Đoan Mộc thế gia danh nghĩa đưa tới cho ta một cái đồ rất thú vị."

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói: "Ta đã để ngươi sư phụ đem người tới chân dung làm ra, ta muốn ngươi làm chính là đem người này hoặc là nói người ở sau lưng hắn tìm cho ta ra."

Tìm người

Tâm niệm điện thiểm mà qua, Diệp Phàm cao giọng nói:

"Rõ!"

Thần La Võ Đô bên trong, một chỗ cao ngất lầu các ở trong.

Tầng cao nhất, một đạo nhỏ yếu thân ảnh dựa vào lan can mà đứng, mắt thấy trên mặt đất nhỏ bé mà dòng người nhốn nháo rộn ràng phát ra to lớn tiếng ồn ào, cùng trong lầu các tĩnh mịch tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Mà dựa vào lan can mà đứng Ngư Hồng Âm, càng là có một loại khuynh quốc khuynh thành, di thế độc lập, nhưng lại cùng cái

này ồn ào náo động nhân gian không hợp nhau khí chất.

Đát, đát, đát.

Tiếng bước chân truyền đến, Ngư Hồng Âm cũng không quay đầu lại, nhẹ giọng hỏi:

"Huyên Ly, đồ vật đưa đến a "

Người đến đồng dạng là một dung mạo thanh tú nữ tử, đứng thẳng sau lưng Ngư Hồng Âm, nói khẽ: "Tỷ tỷ, đã đưa đến. Bất quá bởi vì sợ bị người này phát hiện, ta không có để lại bí mật quan sát, mà là lập tức rời đi."

Ngư Hồng Âm mỉm cười nói: "Ngươi làm không có sai, Nhạc Bình Sinh người này thứ sáu cảm giác cùng với đáng sợ, nếu như ngươi thật bí mật quan sát hắn sẽ có cực lớn phong hiểm."

Huyên Ly trên mặt biểu lộ tựa hồ có chút không hiểu, thấp giọng nói:

"Tỷ tỷ, cái này Nhạc Bình Sinh mặc dù thực lực hơn người, nhưng dù sao chẳng qua là một cái khí đạo tông sư, đừng nói là vị kia, chính là Quang Vương hắn cũng không là đối thủ, lại như thế nào có thể giải cứu tỷ tỷ khốn cảnh "

Mắt thấy bát ngát bầu trời xanh, Ngư Hồng Âm tuyệt mỹ khuôn mặt thượng thần tình có chút hoảng hốt:

"Muội muội, ngươi không hiểu, nếu như nói thế gian này có năng lực để cho ta thoát khỏi gông xiềng, ngoại trừ liên minh những cái này Võ Tôn bên ngoài, có khả năng nhất người chính là Nhạc Bình Sinh."

Huyên Ly biểu lộ càng thêm khó hiểu, nàng lại lần nữa hỏi:

"Tỷ tỷ cớ gì nói ra lời ấy nếu như là chỉ cần cho hắn thời gian

liền có thể đạt tới Quang Vương trình độ, thế nhưng là vị kia "

"Muội muội, ngươi quá coi thường Nhạc Bình Sinh, người này không giống như ngươi nghĩ đơn giản."

Ngư Hồng Âm chậm rãi nói: "Tại ta di tích nhiệm vụ sắp thành lại bại về sau, ta để Tần nhã suy cho cùng, đem Nhạc Bình Sinh lai lịch nền móng từ đầu tới đuôi tra xét một lần, phát hiện một kiện chuyện rất thú vị."

"Thế nhân đều coi là Nhạc Bình Sinh là tại võ đạo gia cảnh giới tích súc thật lâu, lại thêm 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】 môn này xếp hạng hàng đầu chí tôn võ đạo lúc này mới một khi bay thì tới tận trời, đưa thân tuyệt đỉnh cao thủ liệt kê, nhưng là nếu như sự thật cũng không phải là như thế đâu "

Huyên Ly ánh mắt khẽ động, kỳ quái nói: "Chẳng lẽ người này là trời sinh thần thánh "

"Thế gian này nơi nào có cái gì trời sinh thần thánh. Bất quá là hậu nhân bịa đặt ra."

Ngư Hồng Âm lắc đầu bật cười:

"Bất quá lấy phát sinh trên người Nhạc Bình Sinh chuyện ly kỳ trình độ, chỉ sợ cùng trời sinh thần thánh cũng không kém là bao nhiêu."

Huyên Ly lập tức chạy lên tiến đến dao lên Ngư Hồng Âm cánh tay: "Tỷ tỷ, đừng lại thừa nước đục thả câu!"

Ngư Hồng Âm nhẹ nhàng sờ lên Huyên Ly tóc, cười cười nói:

"Nhạc Bình Sinh người này sớm nhất xuất hiện tại võ đạo giới trong tầm mắt, còn muốn ngược dòng tìm hiểu đến mấy tháng trước, quân thống bên trong đã từng phát sinh một trận rung chuyển, ngay lúc đó Phá Nguyệt quân quân chủ Thân Hoành Thiên

bị Nhạc Bình Sinh tại sơn môn chi đỉnh chém giết, hiển thị đã dẫn phát một phen phong ba. Nhưng mà chuyện này nguyên nhân gây ra, thì phải ngược dòng tìm hiểu đến Vân Châu Phong Hoa thành một cái võ đạo thế lực, Chân Võ Đạo."

Ngư Hồng Âm mỉm cười:

"Tận đến giờ phút này, ta mới biết được Ngư Long Vũ dưới trướng Âm Vô Sinh nguyên lai lại là sớm đã chết ở Vân Châu, chết dưới tay Nhạc Bình Sinh! Mà vào lúc đó, cách nay bất quá hơn bốn tháng thời gian, căn cứ ở đây người miêu tả, Nhạc Bình Sinh còn cùng sơ vị võ đạo gia cảnh giới Âm Vô Sinh đánh có qua có lại, hao tốn một phen công phu mới chiến thắng, làm sao có thể là đã tại võ đạo gia cảnh giới tích súc thật lâu

Chỉ tiếc những chứng cớ này phần lớn nói không tỉ mỉ, cũng không ai có thể chân chính xác nhận, nhưng là với ta mà nói cũng đã đủ ký thác hi vọng. Nếu như nói chân chính muốn ta suy đoán như thế, như vậy chỉ sợ hết thảy mọi người vẫn như cũ là đánh giá thấp hắn.

Cho nên ta mới nói thế gian này có năng lực để cho ta thoát khỏi gông xiềng, ngoại trừ liên minh những cái này Võ Tôn bên ngoài, có khả năng nhất người chính là Nhạc Bình Sinh."

Nàng quay đầu hướng về Huyên Ly lộ ra một cái nhu hòa lại hơi có vẻ châm chọc tiếu dung:

"Thế nhưng là nhiều năm như vậy đến trên tay của ta dính quá nhiều người oan hồn máu tươi, những Thần long này thấy đầu không thấy đuôi các đại nhân vật biết thân phận của chúng ta, chỉ sợ cũng sẽ người đầu tiên động thủ giết chết chúng ta đi."

Huyên Ly đi lên trước giữ chặt Ngư Hồng Âm bàn tay, nhìn thẳng con mắt của nàng:

"Tỷ tỷ, loạn thế thời điểm, nhân mạng rẻ như chó. Chúng ta những người này nhìn bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trên thực tế tại chính thức cường giả trước mặt đều là quyền sinh sát trong tay sâu kiến. Nhưng là ngươi còn có ta, có vui mừng các nàng, nếu như không phải ngươi, chúng ta những người này không biết lúc nào liền sẽ giống con chó đồng dạng chết tại rãnh nước bẩn bên cạnh không người đi gọi, hoặc là biến thành người khác đồ chơi vĩnh viễn tại trong địa ngục giãy dụa."

Nàng đem đầu lâu tựa vào Ngư Hồng Âm trên bờ vai, nói khẽ:

"Nhưng là tỷ tỷ, chúng ta nhiều năm như vậy giãy dụa cầu sinh, dựa vào là chính chúng ta, tuyệt đối không nên đem hi vọng ký thác vào trên người người khác."

"Yên tâm đi. Đem Ngư Long Vũ đầu người tặng cùng hắn chẳng qua là thăm dò tiếp xúc mà thôi."

Ngư Hồng Âm nhẹ vỗ về Huyên Ly tóc xanh, nói khẽ:

"Còn sống mới là hết thảy căn bản, vị kia thu được những tin tức này, nên đã đối với hắn sinh ra hứng thú, chỉ bất quá tạm thời vì để tránh cho liên minh những cái kia Võ Tôn phát giác được bọn hắn tồn tại, mới tạm thời án binh bất động. Liền nhìn Nhạc Bình Sinh có thể hay không đuổi theo thời gian, còn sống giết ra bao vây chặn đánh, thành tựu Luyện Thần "

"Tỷ tỷ, loạn thế thời điểm, nhân mạng rẻ như chó. Chúng ta những người này nhìn bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trên thực tế tại chính thức cường giả trước mặt đều là quyền sinh sát trong tay sâu kiến. Nhưng là ngươi còn có ta, có vui mừng các nàng, nếu như không phải ngươi, chúng ta những người này không biết lúc nào liền sẽ giống con chó đồng dạng chết tại rãnh nước bẩn bên cạnh không người đi gọi, hoặc là biến thành người khác đồ chơi vĩnh viễn tại trong địa ngục giãy dụa."

Nàng đem đầu lâu tựa vào Ngư Hồng Âm trên bờ vai, nói khẽ:

"Nhưng là tỷ tỷ, chúng ta nhiều năm như vậy giãy dụa cầu sinh, dựa vào là chính chúng ta, tuyệt đối không nên đem hi vọng ký thác vào trên người người khác."

"Yên tâm đi. Đem Ngư Long Vũ đầu người tặng cùng hắn chẳng qua là thăm dò tiếp xúc mà thôi."

Ngư Hồng Âm nhẹ vỗ về Huyên Ly tóc xanh, nói khẽ:

"Còn sống mới là hết thảy căn bản, vị kia thu được những tin tức này, nên đã đối với hắn sinh ra hứng thú, chỉ bất quá tạm thời vì để tránh cho liên minh những cái kia Võ Tôn phát giác được bọn hắn tồn tại, mới tạm thời án binh bất động. Liền nhìn Nhạc Bình Sinh có thể hay không đuổi theo thời gian, còn sống giết ra bao vây chặn đánh, thành tựu Luyện Thần "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 480: Hận Cùng Thù!

Chương 480: Hận cùng thù!

Màn đêm buông xuống, ánh trăng như ngân sa bao phủ, đêm lạnh như nước, toàn bộ Thần La Võ Đô nhà nhà đốt đèn sáng lên, như là Bất Dạ Chi Thành vẫn như cũ náo nhiệt ồn ào, tiếng người huyên náo cùng thỉnh thoảng vang lên từng tiếng chó sủa trên đường phố quanh quẩn.

Trùng điệp chập chùng trong kiến trúc, ở giữa tòa thánh thành nghị viện thông thiên tháp đèn đuốc sáng trưng, như là một con vĩnh viễn không dập tắt ngọn đuốc, trên quảng trường từng cái điêu luyện giáp sĩ trang nghiêm mà đứng, phảng phất vĩnh viễn không biết rã rời đồng dạng đóng tại các ngõ ngách.

Một chỗ phòng giữ cực kỳ sâm nghiêm hành cung đình viện bên trong, một cái quần áo mộc mạc, khí chất lại tôn quý bất phàm hùng tráng nam tử đứng ở đình viện bên trong đánh quyền.

Mà tại đình viện bốn phía, phân biệt đứng vững bốn tên khí tức thâm trầm võ giả, đều đem ánh mắt tụ tập tại đình viện chính giữa cái này giống như võ đạo người mới học đồng dạng đánh quyền luyện thể nam nhân.

Nam tử này chính là đã bị cách đi nghị viện trưởng lão chức Cơ Sùng Quang.

Thời khắc này Cơ Sùng Quang đã lui đi hoa lệ mà tôn quý ăn

mặc, chỉ mặc một thân bình thường không chút nào thu hút võ hắn, trên hai tay lại mang theo một bộ cũng không tương liên cổ phác xiềng xích, động tác không nhanh không chậm, thần sắc cẩn thận tỉ mỉ đánh lấy một bộ trong quân binh lính bình thường tập luyện hàng thông thường quyền pháp.

Mà xó xỉnh bên trong bốn tên liên minh tông sư trên mặt không có chút nào lộ ra cái gì vẻ mong mỏi, đồng dạng nhìn chằm chằm Cơ Sùng Quang động tác, phảng phất Cơ Sùng Quang đang diễn bày ra cái gì cao thâm võ đạo huyền bí đồng dạng.

Từ Cơ Sùng Quang thẩm phán qua đi mấy ngày nay thời gian, lạ thường hết sức phối hợp liên minh hết sức đem Thần Mang quân bên trong rung chuyển trấn an, tiêu diệt tất cả chính mình một tay đề bạt tử trung phần tử bất bình chi khí, từng bước giảm xuống ảnh hưởng, mà hắn ở đãi ngộ một là xem ở phối hợp, thứ hai là quân phiệt nhất hệ vì đó tranh thủ mà đến.

Bất quá dù vậy, hai tay của hắn phía trên vẫn là mang lên trên quán chú Luyện Thần tôn giả ý chí Trấn Ngục khóa còng tay, phong trấn Cơ Sùng Quang tuyệt đại bộ phận tu vi võ đạo.

Lấy Cơ Sùng Quang quân phiệt nhất hệ cự đầu thân phận, biết trong liên minh đông đảo cơ mật, nhất định phải bảo hộ chu toàn để tránh lòng mang ý đồ xấu hạng người tiếp xúc, từ đó tiết lộ liên minh cơ mật. Mà này tấm Luyện Thần Trấn Ngục khóa còng tay chính là đặc biệt nhằm vào tại Cơ Sùng Quang loại này cấp bậc cường giả ước thúc công cụ.

Ngoại trừ áp chế Cơ Sùng Quang tu vi bên ngoài, Luyện Thần Trấn Ngục khóa còng tay còn biến tướng có thể tạo được bảo hộ tác dụng, phòng ngừa áp chế tu vi Cơ Sùng Quang bị cừu nhân ám sát. Ngoài ra, còn có bốn tên khí đạo tông sư thời thời khắc khắc đi theo tại Cơ Sùng Quang bên người, giám thị nhất cử nhất động của hắn, bao quát hiện tại cái này tạm cư chỗ, cũng tầng tầng lớp lớp bày ra thiên la địa võng, không có liên minh đồng ý tình huống

dưới cấm chỉ bất luận người nào tiếp xúc,

Bất quá Cơ Sùng Quang nhiều năm Khổ Tâm kinh doanh mặc dù sụp đổ, nhưng là bản thân hắn dù sao cũng là một cái khí tu vô cực cảnh giới đỉnh phong tông sư, loại này cấp bậc cao thủ cũng là liên minh trọng yếu tài nguyên, giam cầm một trăm năm thời gian không dài không ngắn, đồng thời phán quyết ở trong cũng không có quyết định Cơ Sùng Quang vĩnh viễn không được đi vào nghị viện, vẫn là lưu lại một tia chỗ trống để có cơ hội đông sơn tái khởi.

Đối với việc này mặt, liền ngay cả thế gia võ đạo trường cầm đầu thống phái thế lực đều hiếm thấy giữ vững ăn ý, cũng không có mượn cơ hội này triệt để đem Cơ Sùng Quang đánh vĩnh thế thoát thân không được.

Đây cơ hồ cũng là toàn bộ nghị viện đối với Nhạc Bình Sinh cuồng vọng xung kích thông thiên tháp một loại mịt mờ biểu đạt chưa tròn phương thức.

Hiện tại trong khoảng thời gian này ngoại trừ để Cơ Sùng Quang phối hợp liên minh, hòa bình giao tiếp Thần Mang quân quyền hành bên ngoài, một phương diện khác cũng là cho Cơ Sùng Quang dùng để an bài chính mình giam cầm hậu sự.

Rầm rầm rầm.

Cơ Sùng Quang động tác đột nhiên nhanh, đình viện bên trong như là cuồng phong quá cảnh, gió lớn tiếng thét vang vọng không dứt, ngay tại mưa to gió lớn ở trong Cơ Sùng Quang động tác lại im bặt mà dừng.

"Cơ đại nhân tốt tu vi."

Một vị tông sư cũng không vì Cơ Sùng Quang tù nhân thân phận trên thái độ có bất kỳ khinh thị, mở miệng cười nói:

"Bộ này quân đạo sát quyền mặc dù thô thiển, nhưng ở đại nhân trong tay cũng đã là xuất thần nhập hóa."

"Khổ bên trong làm vui mà thôi."

Một đạo nồng đậm khí lưu màu trắng từ Cơ Sùng Quang trong miệng chậm rãi phun ra, hắn nhàn nhạt nói ra:

"Còn có, Cơ mỗ hiện tại bất quá là tù nhân mà thôi, đảm đương không nổi chư vị đại nhân xưng hô, "

Một tên khác tông sư cười cười: "Nghe đạo có tuần tự, người thành đạt làm thầy, không nói thân phận địa vị, chỉ luận về võ đạo thành tựu có thể cùng ngươi so sánh liền có thể đếm được trên đầu ngón tay, rồng khốn chỗ nước cạn bất quá là tạm thời mà thôi, cho nên Cơ đại nhân không cần khiêm tốn."

Cơ Sùng Quang mặt không biểu tình, từ chối cho ý kiến.

Sau đó ánh mắt của hắn khẽ động, mở miệng hỏi: "Chư vị, ta sớm đã hướng liên minh xin gặp nữ nhi của ta Nguyệt Phi Hồng một mặt, không biết vì sao cho tới hôm nay còn không có tin tức người nàng bây giờ ở nơi nào "

Cơ Sùng Quang câu nói này vừa ra, ở đây bốn vị trông coi tông sư ánh mắt lập tức nhỏ bé không thể nhận ra biến đổi. Bất quá bọn hắn mặt ngoài vẫn như cũ là bất động thanh sắc, liếc nhau sau trong đó một vị lắc đầu hồi đáp:

"Cơ đại nhân, ngươi chỉ sợ tạm thời không cách nào nhìn thấy Nguyệt quân chủ."

Cơ Sùng Quang ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo: "Đây là vì sao "

"Cơ đại nhân, an tâm chớ vội."

Một vị liên minh trông coi tông sư mí mắt giựt một cái, giải

thích nói:

"Đang thẩm vấn phán qua đi trong khoảng thời gian này, Nguyệt quân chủ vẫn luôn tại ngoại giới vì ngươi bôn tẩu, nhấc lên một mảnh phong ba không nhỏ. Nghe nói nàng hiện tại trong âm thầm đã đi tìm Hoàng Thiên Võ Tôn, hi vọng có thể đổi được mở một mặt lưới, chúng ta trong lúc nhất thời tạm thời không có tìm kiếm được nàng. Đợi đến Nguyệt quân chủ trở về về sau, chúng ta tự nhiên sẽ an bài."

"Thì ra là thế."

Cơ Sùng Quang khí tức bình phục, nhẹ gật đầu:

"Như thế liền làm phiền chư vị. Bóng đêm càng thâm, mời."

Bốn tên trông coi tông sư đồng loạt đáp lễ.

Chỗ ở cổng từng đội từng đội tinh nhuệ giáp sĩ trang nghiêm mà đứng, các ngõ ngách, khắp nơi có giáp sĩ trấn thủ. Nghiêm mật như vậy giám thị phòng hộ Cơ Sùng Quang tựa hồ cũng không thèm để ý, tại bốn người hộ tống lần sau đến chỗ ở của mình.

Tại đóng cửa phòng về sau, Cơ Sùng Quang rút đi áo ngoài, đứng yên tại phía trước cửa sổ, mắt thấy đầy trời đầy sao, không biết suy nghĩ cái gì.

"Đáng thương, đáng thương! Đường đường liên minh tham nghị trưởng lão, chấp chưởng vô số người quyền sinh sát, lại hổ lạc đồng bằng, luân lạc tới cái này Điền Địa!"

Chỉ một thoáng, một cái hạo đãng mà uy nghiêm, quỷ bí mà bá đạo tràn đầy mâu thuẫn thanh âm không phải thông qua không khí truyền bá, mà là trực tiếp tại Cơ Sùng Quang trong lòng nổ vang!

Ân

Ở sâu trong nội tâm thanh âm vang lên đồng thời, Cơ Sùng Quang lập tức quay đầu, trong mắt lãnh quang bạo phát, cho dù là có Luyện Thần Trấn Ngục khóa còng tay áp chế, hắn cũng có thể lập tức cảm giác được giờ này khắc này chính mình phảng phất là tiến vào một cái không gian khác, cảnh tượng trước mắt mặc dù không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng lại có một loại vĩnh viễn không cách nào chạm đến cách ly cảm giác.

Cái loại cảm giác này thật giống như trong phòng đủ loại bài trí mặc dù gần ngay trước mắt, nhưng là mặc cho như thế nào vươn tay ra đụng vào, vĩnh viễn cũng vô pháp đụng chạm đến đồng dạng.

Mà ngoại giới, cho dù là thời khắc trông coi tông sư cùng tinh nhuệ giáp sĩ, bọn hắn vô cùng bén nhạy tri giác bên trong đều không có cảm nhận được bất kỳ dị thường, chỉ có một mảnh tĩnh mịch.

Cơ Sùng Quang ánh mắt vừa đi vừa về trong phòng liếc nhìn, lạnh lùng nói: "Tâm cảnh ngoại vực vị kia Võ Tôn đến cùng Cơ mỗ đùa kiểu này "

Nếu như nói ngưng Tụ Chân võ pháp tướng là tiến vào Luyện Thần cảnh giới tiêu chí, cũng là võ đạo ý chí cụ hiện hóa sơ cấp thủ đoạn, tương mình như vậy ý chí chân chính quấy nhiễu hiện thực, ngăn cách không gian, thậm chí là trực tiếp từ ý chí ba động truyền lại tin tức, không thể nghi ngờ đã là tiến thêm một bước, đạt đến trung vị giai đoạn!

Nói một cách khác, vị này đột ngột xuất hiện chủ nhân thanh âm cũng không phải là một vị phổ thông Luyện Thần tôn giả, tám chín phần mười là một vị tại Luyện Thần cảnh giới chìm đắm hồi lâu, đã đạt tới tâm cảnh ngoại vực cảnh giới võ đạo cự phách!

Giữa tầm mắt, hạt bụi nhỏ đình chỉ lưu động, phảng phất không gian đều bị triệt để ngưng kết, một cái bất quá nhỏ chừng

đầu ngón tay nho nhỏ hắc phù du điểm sáng rất nhỏ nhảy lên hiện lên, dừng lại tại Cơ Sùng Quang trước mặt.

Rất nhỏ ba động bên trong cái thanh âm kia lại lần nữa tại Cơ Sùng Quang trong lòng trực tiếp vang lên:

"Cơ Sùng Quang, lấy ngươi lòng dạ cùng tâm trí, chẳng lẽ còn không đoán ra được ta là ai "

Cơ Sùng Quang con mắt chăm chú nhìn chằm chằm dừng lại ở trước mặt hắn quỷ dị hắc phù du, cười lạnh nói:

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Hắc Ngục Tôn Chủ Cơ mỗ luân lạc tới một kết quả như vậy cũng không vội vàng, nhưng là ngươi đường đường một cái Luyện Thần tôn giả như thế giấu đầu lộ đuôi ngay cả chân thân cũng không dám hiện ra, ngược lại là phá lệ thú vị! Ngươi chẳng lẽ liền không sợ bị Bạch Lộc Võ Tôn phát hiện ngươi đến Thần La Võ Đô, đưa ngươi bộ hóa thân này chém giết ở chỗ này "

Hắc phù du chấn động: "Xem ra Cơ quân chủ mặc dù rồng khốn chỗ nước cạn, lòng dạ cũng không mất. Bạch Lộc mặc dù tu vi cao hơn bản tôn, nhưng là nghĩ như thế thật đơn giản phát hiện bản tôn cũng bất quá là người si nói mộng. Ngươi mang bộ kia xiềng xích mặc dù quán chú một luồng Bạch Lộc võ đạo ý chí, nhưng chỉ bất quá là trò vặt đã, ngươi hoàn toàn có thể nói thoải mái. Bất quá Cơ quân chủ chẳng lẽ liền không hỏi xem bản tọa vì sao tìm tới ngươi đến a "

"Cái này còn cần hỏi a "

Cơ Sùng Quang cười lạnh không chỉ:

"Chắc hẳn các hạ là nhìn thấy Cơ mỗ gặp, sắp biến thành tù nhân, chuyên môn tới đây làm viện thủ, cứu vớt Cơ mỗ cùng trong lúc nguy nan mà đến lúc đó Cơ mỗ thoát ly khổ hải đối các hạ ân

tình ghi nhớ trong lòng, thay đổi địa vị mưu phản liên minh, lại đối các hạ quên mình phục vụ lấy báo "

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm tựa hồ là cảm thấy Cơ Sùng Quang châm chọc mười phần thú vị, khẽ cười nói:

"Cơ Sùng Quang, long du nước cạn bị tôm trêu, hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, đắc chí mèo con hùng qua hổ, rơi lông Phượng Hoàng không bằng gà, đạo lý đơn giản như vậy vốn không tất nhiều lời. Nhân sinh có mấy cái trăm năm trăm năm đi qua, võ đạo hoang phế, hải điền tang thương, hết thảy thành không, ngươi lại như thế nào Đông Sơn tái khởi ngươi chẳng lẽ liền cam tâm "

Cơ Sùng Quang mặt như pho tượng, thần sắc hờ hững:

"Ta Cơ Sùng Quang, từng là Bắc Hoang liên minh tham nghị trưởng lão! Chấp chưởng mười vạn thần mang tập đoàn quân, thủ hạ quân chủ vượt qua số lượng một bàn tay! Kinh lịch nam chinh bắc chiến, núi thây biển máu! Địa vị, uy danh, quyền lực, hết thảy hết thảy đều là ta Cơ Sùng Quang tại cái này trong ba trăm năm nhất quyền nhất cước đánh xuống."

"Hiện tại, các hạ thế mà muốn gọi ta làm một cái kẻ phản bội, kẻ phản bội thật sự là làm trò cười cho thiên hạ!"

"Giam cầm trăm năm, liền xem như trăm năm thời gian lại như thế nào! ta Cơ Sùng Quang đã tại ba trăm năm trước liền có thể chưa từng có nhất quyền nhất cước đánh xuống như thế một phen cơ nghiệp, như vậy một trăm năm về sau đồng dạng có thể! Huống chi trăm năm thời gian, ta tẩy luyện tâm linh, lắng đọng tích súc, tấn thăng Luyện Thần cảnh giới cũng là rất có triển vọng, ta vì sao muốn làm một người người thóa mạ, để tiếng xấu muôn đời kẻ phản bội "

"Sao là cái gọi là để tiếng xấu muôn đời "

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm tựa hồ không chút nào để ý, tâm bình khí hòa như cũ mà nói:

"Được làm vua thua làm giặc, cho tới bây giờ liền không có vạn thế không đổi giang sơn thổ địa, Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh cũng chạy không thoát đầu này chân lý."

"Chẳng lẽ các hạ cùng với khác bốn ngục dự định phản công cướp lại, nhập chủ Bắc Hoang "

Cơ Sùng Quang cười lạnh nói:

"Theo ta được biết, liên minh hiện tại Võ Tôn rất có thể đã vượt qua mười ngón số lượng, bao quát các hạ ở bên trong, ngũ ngục tính toán đâu ra đấy bất quá năm vị tôn chủ, trừ phi trời đất sụp đổ, nơi nào có nhập chủ Bắc Hoang cơ hội liên minh chư vị Võ Tôn sở dĩ một mực dễ dàng tha thứ ngũ ngục, bất quá là vẫn như cũ ôm ấp kỳ vọng, hi vọng một ngày kia có thể cùng ngũ ngục tiêu tan hiềm khích lúc trước, cộng đồng chống lại tân triều."

"Ha ha ha ha dễ dàng tha thứ "

Hắc Ngục Tôn Chủ trong lúc đó tiếng cười to tại Cơ Sùng Quang trong lòng nổ vang:

"Hạ trùng không thể ngữ băng, kiến thức của ngươi, không gì hơn cái này!"

Tiếng cười ngừng, Hắc Ngục Tôn Chủ tiếp tục mỉm cười nói:

"Tốt, Cơ Sùng Quang, nói như vậy, ngươi là tình nguyện trông coi chính mình vinh quang của ngày xưa, cự tuyệt bản tọa "

Cơ Sùng Quang lạnh lùng nói: "Thế nào, các hạ chẳng lẽ thẹn quá hoá giận, muốn ở chỗ này đối Cơ mỗ xuất thủ để tiết mối hận trong lòng "

"Không không không, bản tọa sẽ không đem ngươi như thế nào "

Hắc Ngục Tôn Chủ ngữ khí chậm rãi mà nói:

"Bản tọa chẳng qua là cảm thấy mười phần tiếc nuối, cừu nhân của ngươi vẫn như cũ ung dung ngoài vòng pháp luật, mà ngươi lại muốn ở đây phí thời gian trăm năm , chờ đến ngươi quay về hồng trần nhân thế thời điểm chỉ sợ chỉ có thể ngước nhìn ngày xưa cừu địch, cuối cùng cả đời cũng vô pháp báo cái kia người đầu bạc tiễn người đầu xanh huyết hải thâm cừu "

Người đầu bạc tiễn người đầu xanh

"Ngươi nói cái gì!"

Cơ Sùng Quang da đầu sắp vỡ, trong đôi mắt như là lôi đình hỏa hoa bắn ra, cả người râu tóc đều dựng, nghiêm nghị bạo hống nói:

"Cái gì người đầu bạc tiễn người đầu xanh! "

"Ngươi thế mà không biết thế mà không có người nói cho ngươi "

Hắc Ngục Tôn Chủ ngữ khí tựa hồ mười phần kinh dị, hồi đáp:

"Nguyệt Phi Hồng người này là con gái của ngươi a "

Cơ Sùng Quang nhìn chòng chọc vào trước mắt hắc phù du, điềm nhiên nói:

"Chính là Cơ mỗ nghĩa nữ!"

"Hồng nhan bạc mệnh."

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm nhẹ nhàng cảm thán một tiếng:

"Căn cứ bản tọa nhận được tin tức, nàng tựa hồ là vì báo thù cho ngươi, nhiều mặt bôn tẩu, đối ngoại tuyên dương Nhạc Bình Sinh người này người mang chí tôn võ đạo, trợ giúp, liên hệ không ít cao thủ tại Nhạc Bình Sinh rời đi Thần La Võ Đô thời điểm triển khai vây giết, chỉ tiếc Nhạc Bình Sinh tựa hồ là đã sớm chuẩn bị, bọn hắn sắp thành lại bại, cơ hồ toàn quân che. Con gái của ngươi cũng tại Nhạc Bình Sinh đao hạ hương tiêu ngọc vẫn "

"Sao, a, nhưng, có thể!"

Cơ Sùng Quang ánh mắt đáng sợ, diện mục dữ tợn tới cực điểm, mỗi chữ mỗi câu như nôn vụn băng đồng dạng cuồng hống nói:

"Phi Hồng nàng tâm tư nhạy bén, làm sao có thể đem chính mình đưa thân vào hiểm địa, ngươi đang gạt ta! Ngươi nhất định đang gạt ta!"

"Hiện tại chuyện này liên minh tất cả quân phiệt nhất hệ toàn bộ đều đã biết, ta như thế nào lừa ngươi "

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm tiếp tục tại Cơ Sùng Quang trong lòng vang lên:

"Nghe nói Nhạc Bình Sinh tận lực lưu lại con gái của ngươi bên người một cái tâm phúc làm người sống, đã bị quân đội cứu trở về. Nếu như ngươi có hoài nghi, chỉ cần nghĩ trăm phương ngàn kế thấy người này một mặt, đối chất nhau phía dưới tự nhiên biết bản tọa có hay không hoang ngôn khi dễ."

Cơ Sùng Quang như bị sét đánh, cả người đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Cơ Sùng Quang ánh mắt đáng sợ, mỗi chữ mỗi câu như nôn vụn băng đồng dạng cuồng hống nói:

"Phi Hồng nàng tâm tư nhạy bén, làm sao có thể đem chính

mình đưa thân vào hiểm địa, ngươi đang gạt ta! Ngươi nhất định đang gạt ta!"

"Hiện tại chuyện này liên minh tất cả quân phiệt nhất hệ toàn bộ đều đã biết, ta như thế nào lừa ngươi "

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm tiếp tục tại Cơ Sùng Quang trong lòng vang lên:

"Nghe nói Nhạc Bình Sinh tận lực lưu lại con gái của ngươi bên người một cái tâm phúc làm người sống, đã bị quân đội cứu trở về. Nếu như ngươi có hoài nghi, chỉ cần nghĩ trăm phương ngàn kế thấy người này một mặt, đối chất nhau phía dưới tự nhiên biết bản tọa có hay không hoang ngôn khi dễ."

Cơ Sùng Quang như bị sét đánh, cả người đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 481: Chặn Đường!

Chương 481: Chặn đường!

Quân thống nhất phương sở dĩ giấu diếm tin tức, chính là lo lắng Cơ Sùng Quang biết về sau sẽ hoành sinh ba chiết, dẫn phát cái gì khó mà thu tràng hậu quả.

Dưới tình huống như vậy, bọn hắn tuyệt đối sẽ không cho phép chính mình thông qua bất kỳ phương thức biết được xác nhận tin tức này.

Cơ Sùng Quang trong lòng trong điện quang hỏa thạch liền muốn rõ ràng, không nói một lời đứng ở tại chỗ, sắc mặt giống như là ác quỷ dữ tợn tới cực điểm.

"Cơ Sùng Quang, nhìn ngươi đồng liêu ngày xưa không nghĩ ngươi biết chuyện này. Ngươi vinh quang của ngày xưa, uy nghiêm, công lao toàn bộ đều thành hoa trong gương, trăng trong nước, dù là ngươi đã từng vì liên minh lập xuống qua công lao hãn mã, hiện tại vẫn như cũ chúng bạn xa lánh thành một đầu chó nhà có tang, không có người sẽ vì ngươi mở rộng chính nghĩa, cũng không có người sẽ vì ngươi đi đắc tội một cái Luyện Thần phía dưới vô địch thủ cường giả."

Thiên địa yên tĩnh im ắng, chỉ có Hắc Ngục Tôn Chủ địa ngục ác ma thanh âm tiếp tục tại Cơ Sùng Quang đã trống rỗng nội tâm tiếng vọng:

"Võ đạo một đường như là đi ngược dòng nước không tiến tắc thối, ngươi sẽ bị giam cầm trăm năm, võ đạo chẳng những không cách nào tồn trước, sẽ còn rút lui, mà ngươi cừu nhân không đội trời chung đã là thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư, hắn sẽ còn trở nên mạnh hơn, mà ngươi cuối cùng cả đời, mãi mãi cũng không cách nào vì ngươi nghĩa nữ đòi lại công đạo, ngươi sẽ vĩnh viễn sa vào tại cừu hận dày vò bên trong thống khổ giãy dụa, kêu rên, lại bất lực! Chỉ có thể trơ mắt nhìn thù khấu tiêu dao tự tại, còn hưởng dự tứ hải bát phương!"

"Muốn báo thù a muốn vì chết oan oan hồn đòi lại công đạo a "

"Dựa vào chính ngươi không được, dựa vào ngươi ngày xưa đồng liêu không được, dựa vào toàn bộ liên minh vì ngươi mở rộng chính nghĩa càng là không được. Ngươi hiểu "

"Nhưng là, bản tọa có thể!"

Hắc Ngục Tôn Chủ ác ma thì thầm thanh âm từng chút từng chút gặm nuốt lấy Cơ Sùng Quang nội tâm:

"Chỉ có đầu nhập vào bản tọa, ngươi mới có thể báo được biển máu này thâm cừu! Không chỉ là báo thù rửa hận, ngươi sẽ còn trùng hoạch tự do, dù là ngươi muốn tự mình chính tay đâm cừu địch, bản tọa cũng có thể thỏa mãn ngươi nguyện vọng này! Nếu như là dạng này, ngươi còn muốn cự tuyệt bản tọa đề nghị a "

Tinh quang xuyên thấu qua cửa sổ vung vào, rơi vào Cơ Sùng Quang trên thân, trên tóc, rọi sáng ra một mảnh ngân bạch chi sắc, nhìn qua phảng phất Cơ Sùng Quang cả người trong nháy mắt già nua, trở thành một cái già yếu lưng còng.

Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm cũng như đến từ nội tâm chỗ sâu nhất tà ma phát ra ác độc hò hét, một tiếng một tiếng trùng điệp đánh tại Cơ Sùng Quang trong lòng.

Phảng phất qua trăm ngàn năm lâu như vậy dài dằng dặc thời gian, Cơ Sùng Quang cuối cùng hai mắt nhắm nghiền, chậm rãi mở miệng:

"Tôn chủ các hạ, ngươi cần Cơ mỗ, làm cái gì "

Dưới ánh trăng, nghênh đón cực kì ngắn ngủi im lặng.

"Rất tốt, bản tọa thật hân hạnh gặp ngươi làm một cái vô cùng lựa chọn chính xác!"

Hắc Ngục Tôn Chủ quỷ bí thanh âm tựa hồ đối với này không ngạc nhiên chút nào, tiếp tục vang lên:

"Bản tọa biết ngươi bây giờ nội tâm còn có rất nhiều hoài nghi, bất quá bản tọa sẽ nghĩ biện pháp để ngươi cùng con gái của ngươi bên người cái kia người sống sót gặp mặt một lần, cũng dựa vào cái này chứng minh bản tọa không có lừa gạt cùng ngươi . Còn cụ thể muốn làm gì, không được bao lâu ngươi liền sẽ rõ ràng!"

Câu nói này dứt lời, không khí trong lúc đó tiếp tục lưu động, ngưng kết điểm điểm hạt bụi nhỏ cũng bắt đầu chậm rãi chìm xuống, trong đình viện loáng thoáng côn trùng kêu vang chim gọi cũng truyền vào trong phòng.

Hắc Ngục Tôn Chủ đã bất tri bất giác rời đi.

Mà Cơ Sùng Quang vẫn như cũ không nhúc nhích, như là một tôn băng lãnh pho tượng, không có chút nào sinh khí, đứng ở phía trước cửa sổ.

Ánh trăng nhu hòa nhẹ nhàng vẩy vào Cơ Sùng Quang trên khuôn mặt, hắn chậm rãi ngẩng đầu lên ngóng nhìn chân trời trăng sáng, lẩm bẩm nói.

"Phi Hồng "

Sau một khắc, vị này đã từng đứng ở liên minh quyền lực chi đỉnh cường giả tắm rửa lấy đối diện tung xuống ôn nhu ánh trăng, ngước nhìn không trung trăng sáng, hai hàng trọc lệ chậm rãi chảy xuống

Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn bên trên, tiếng người huyên náo, một bộ khí thế ngất trời cảnh tượng nhiệt náo.

"Điểm nhẹ, điểm nhẹ, cái kia đỉnh đồng không cần động!"

"Hết thảy giản lược, hết thảy giản lược, tông chủ nói hết thảy giản lược, những thứ vô dụng kia bình bình lọ lọ cũng không cần mang theo!"

"Hứa sư đệ, ngươi đang làm cái gì mau chạy tới đây hỗ trợ!"

Tông môn chấp sự chỉ huy dưới, từng cái đệ tử đầu đầy mồ hôi tháo dỡ, thu liễm đủ loại sự vật, mấy người hợp lực hạ chậm rãi phân loại bày ra tại trên quảng trường.

Tại Nhạc Bình Sinh trở về tông môn ngày thứ ba, di chuyển liền đã chính thức bắt đầu. Trước đó môn nhân đệ tử trên thực tế đã sớm biết được tin tức này sớm đã có chuẩn bị, hiệu suất tự nhiên rất cao.

Mặc dù rất nhiều đệ tử đối với vì sao tông môn muốn di chuyển có chút không nghĩ ra, nhưng là Thanh Long thành có thể nói là toàn bộ Thanh Châu phồn hoa nhất địa vực, bọn hắn muốn dời đi hơi thần núi khoảng cách Thanh Long thành bất quá hai ba mươi dặm hơn khoảng cách, khoảng cách mười phần gần.

Cho nên tại biết muốn dời đi chính là nơi này về sau, ngoại trừ một chút đệ tử cũ bên ngoài, còn lại môn nhân phần lớn đối Thanh Long thành cái này nơi phồn hoa sinh lòng hướng tới, nhiệt tình mười phần, thật là có chút không kịp chờ đợi hương vị.

Dù sao Tinh Thần Liệt Túc tông hiện tại chỗ sơn môn ở vào

Thanh Châu khu vực biên giới, không phải sông núi chính là rừng rậm, tài nguyên cằn cỗi, gần nhất thành trì đều có hơn trăm dặm địa, hoàn toàn cùng phồn hoa không hợp. Mà lại theo Tinh Thần Liệt Túc tông danh khí tăng vọt, không ít môn nhân đệ tử xem ra hiện tại cái sơn môn này vị trí cùng quy mô hoàn toàn chính xác không thế nào xứng đôi, trong lòng cũng hướng tới càng rộng lớn hơn sân khấu, muốn đại triển một phen quyền cước.

Theo thời gian trôi qua, sườn núi trên quảng trường, đại lượng sự vật chồng chất như núi, phân loại cơ hồ đem hơn phân nửa quảng trường toàn bộ đều chiếm hết, Lâm Thành tính cả lấy mấy cái chấp sự, mang theo Nhạc Bình Sinh cho mấy cái hư không túi lập tức tiến lên thu lấy, đem những vật này toàn bộ trang bị tiến vào hư không trong túi áo.

Mà một bên đệ tử chỗ nào được chứng kiến loại này chuyện thần kỳ, cả đám đều bị kinh hãi trợn mắt hốc mồm, cảm giác giống như là đang nằm mơ đồng dạng.

Hư không túi loại vật này, nếu như không phải thế lực lớn bên trong nhân vật trọng yếu, phổ thông tông sư đều không có khả năng có được, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại trực tiếp giao cho Lâm Thành trọn vẹn ba cái giá trị liên thành hư không túi, dùng để chở năm trong môn điển tịch tạp vật.

Những cái này hư không túi tự nhiên là đến từ Nhạc Bình Sinh những cái kia đã mệnh tang hoàng tuyền cừu địch, mà lại ẩn chứa cất giữ không gian cũng không nhỏ, ba cái túi đem Tinh Thần Liệt Túc tông cần mang đi đồ vật hết thảy trang bị căn bản không tốn sức chút nào.

Giữa sườn núi mỗi người đều bận rộn, mà trên đỉnh núi, Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, bình tĩnh lấy nhìn chăm chú lên đây hết thảy, Chung Thành ở một bên rất cung kính báo cáo:

"Tông chủ đại nhân, hiện tại di chuyển công tác chuẩn bị đã

đại khái hoàn thành, hôm nay liền có thể khởi hành, Đoan Mộc thế gia sai phái tới đội xe đã tại ngoài sơn môn chờ, hôm nay xuất phát đại khái không đến mười ngày công phu các đệ tử liền có thể đến hơi thần núi."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Tốt, nội khố bên trong đồ vật, cùng ta giao cho ngươi món đồ kia, ngươi cũng giữ gìn kỹ sao "

Chung Thành theo bản năng sờ lên ngực, nghiêm mặt đáp: "Cực khổ tông chủ hao tâm tổn trí, trừ phi ta chết đi, nếu không sẽ không xuất hiện bất kỳ sai lầm."

Mặt khác trong tông môn trong kho cất giữ đã lấy một cái khác hư không túi sắp xếp gọn, giao cho Chung Thành quản lý. Không chỉ là gần nhất ngay từ đầu từ Diễn Võ Cơ Quan trong thương đội thu được mà đến những tài liệu trân quý kia, bao quát Nhạc Bình Sinh đến tiếp sau tịch thu được chiến lợi phẩm, hắn từ đó chọn lựa một bộ phận có thể đối tông môn đưa đến phát triển tác dụng dược liệu, đúc tài, mở rộng một phen, lại thêm Nhạc Bình Sinh trả lại cho Chung Thành hoàn chỉnh truyền thừa, hợp lý lợi dụng Tinh Thần Liệt Túc tông có lẽ sẽ nghênh đón một cái phi tốc phát triển thời đoạn.

Chung Thành do dự một chút, nói: "Tông chủ, ngươi thật muốn "

"Ý ta đã quyết, không cần nói thêm nữa."

Nhạc Bình Sinh đánh gãy Chung Thành, thản nhiên nói:

"Chờ đến các ngươi tại hơi thần núi chính thức dàn xếp lại về sau liền có thể đối ngoại tuyên cáo ta từ nhiệm sự tình, có Đoan Mộc thế gia che chở, tại không có tình huống của ta hạ Tinh Thần Liệt Túc tông đồng dạng có thể phát triển càng ngày càng tốt. Mặt khác Diệp Phàm cũng sẽ tạm thời thoát ly tông môn, chuyện này hắn cũng đã cùng ngươi đề cập qua."

Chung Thành lập tức im lặng. Hắn cái này đệ tử tự mình làm lựa chọn hắn sẽ không đi can thiệp, hơn nữa lúc ấy Diệp Phàm cùng mình nói lên thời điểm tinh thần phấn chấn, chẳng những không có chút nào miễn cưỡng, ngược lại có một loại không kịp chờ đợi cảm giác, hắn tự nhiên không cách nào nhiều lời.

Chỉ là cái này cái gọi là tạm thời rốt cuộc muốn bao lâu, liền không được biết rồi.

Chung Thành trong lòng yên lặng thở dài một hơi, đột nhiên hỏi: "Tông chủ đại nhân, Chung Thành cả gan hỏi một chút, không biết đại nhân đến tiếp sau có tính toán gì không "

"Ta đem hành tẩu thiên hạ, tìm săn dò xét kỳ, có lẽ đến tiếp sau sẽ tìm kiếm địa phương tiềm tu, nếm thử bước vào một bước kia."

Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại, nhìn thấy Chung Thành như thế một bộ thất lạc dáng vẻ không khỏi cười nói:

"Chung trưởng lão, thiên hạ đều tán chi buổi tiệc, ngươi sắp trọng chưởng vị trí Tông chủ nên cao hứng mới là."

Chung Thành miễn cưỡng cười cười: "Tông chủ, ngươi cũng đừng trêu cợt ta lão Chung, trong thời gian ngắn như vậy mặt người đệ tử nhiều gần ngàn, cơ hồ toàn bộ đều là uy danh của ngươi mang đến, tông môn có thể tại trong khoảng thời gian ngắn có hiện tại như thế một phen diện mạo, tông chủ mới cư công chí vĩ."

"Tốt, không cần thổi phồng."

Nhạc Bình Sinh cười khoát tay áo:

"Ta đi trước một bước, tại Đoan Mộc thế gia chờ các ngươi!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Chung Thành thấy hoa mắt,

Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất tại chỗ, hóa thành chân trời điểm đen từ từ đi xa

Từng tia từng sợi vân khí từ bên cạnh cấp tốc chảy qua, Nhạc Bình Sinh đi bộ nhàn nhã, như là hư không dạo bước đồng dạng nhìn như nhàn nhã, trên thực tế nhanh đến cực điểm, thân hình liên tiếp lấp lóe, hướng về Đoan Mộc thế gia chỗ Thanh Long thành phương hướng bước đi.

Tiến về Đoan Mộc thế gia ngoại trừ cảm tạ cùng bàn giao Tinh Thần Liệt Túc tông di chuyển sự tình bên ngoài, còn vì tìm kiếm chưa từng ở giữa nơi đó đạt được cái kia thanh thứ kiếm bên trong ẩn chứa huyền bí, Đoan Mộc thế gia truyền thừa xa xưa, cũng có thể nhận ra viên kia hắc tinh thạch lai lịch, trợ giúp chính mình kham phá bí mật trong đó.

Một phương diện khác Diệp Phàm đã bắt đầu bắt đầu đi điều tra mấy ngày trước đây đem đầu người đưa tới người lai lịch, lấy tấm kia chân dung cùng kỳ nhân lúc ấy ngồi dịch trạm phi hành dị thú làm manh mối, tìm bản tố nguyên, ý đồ tìm kiếm được đằng sau không biết trốn ở nơi nào Ngư Hồng Âm.

Nhạc Bình Sinh thậm chí mơ hồ có một loại cảm giác, cho dù là Diệp Phàm hiện tại nắm giữ hai cái này manh mối, tám chín phần mười là đối phương tận lực biểu hiện ra cho bọn hắn.

Bất quá Ngư Hồng Âm đến cùng có mục đích gì đối Nhạc Bình Sinh tới nói đều râu ria, hắn duy nhất nhìn trúng, chính là Ngư Hồng Âm đã từng sử dụng qua có thể hấp dẫn vô số không cùng loại loại Hoang Cổ Di loại tụ tập cùng một chỗ quỷ dị thủ đoạn.

Tìm kiếm Ngư Hồng Âm tự nhiên là vì điểm này. Nếu mà có được loại thủ đoạn này, đối với hắn thu thập linh năng có thể đưa đến làm ít công to hiệu quả, tiết kiệm thời gian dài.

Từ hắn triệt để bại lộ tại thiên hạ nhân chi lúc trước, hắn liền

mơ hồ có một loại mưa gió nổi lên cảm giác, mà lại tân triều phương diện biết mình chân chính bí mật, liên tiếp thất bại phía dưới, hắn cũng sẽ đứng trước uy hiếp càng lớn hơn.

Bao quát Cơ Sùng Quang cũng tương tự biết lấy chính mình tu hành tốc độ bí mật, chỉ bất quá không biết ra ngoài nguyên nhân gì biến thành chí tôn võ đạo phong ba. Một mặt khác Đoan Mộc Hồng cũng từng cho hắn làm ra qua nhắc nhở, muốn hắn cẩn thận ngũ ngục ở trong Tôn giả.

Võ Đạo Liên Minh cũng tốt, ngũ ngục cũng tốt, tân triều cũng tốt. Mặc dù Nhạc Bình Sinh bản thân cũng không có cái gì cái gọi là trận doanh phân chia, thiên kiến bè phái, nhưng là những người khác cũng không nghĩ như vậy, từ chính mình trở thành Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ thời điểm nhãn hiệu liền đã dán tại trên thân, lực lượng mới xuất hiện phía dưới tự nhiên sẽ bị ngũ ngục xem làm kẻ chỉ điểm bên trong đinh.

Nhưng là đây hết thảy, chỉ cần đột phá gông xiềng, bước vào Luyện Thần, tự nhiên giải quyết dễ dàng.

Thiên Cao Vân nhạt, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy tại chỗ rất xa thành trì hình dáng, Nhạc Bình Sinh khó được tâm tình buông lỏng, thưởng thức dọc đường hoang mãng đại địa. Phong thanh điên cuồng gào thét bên trong, bất quá hai ba canh giờ thời gian, hắn đã rời xa Tinh Thần Liệt Túc tông tiếp cận ngàn dặm.

Ân

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cực tốc tiến lên trên đường, hắn Linh giác khẽ động, trên không trung đột ngột ngừng lại.

Khắp nơi óng ánh bông tuyết trong gió phiêu đãng, nhẹ nhàng rơi vào hắn trước mặt.

Một mảnh, hai mảnh, trăm ngàn phiến

Thanh thiên bạch nhật, mặt trời chói chang trên cao phía dưới, Nhạc Bình Sinh trước mặt đột nhiên bay xuống vô số phiến bông tuyết!

Thiên địa một mảnh cô tịch.

Bông tuyết bay xuống đồng thời, một cỗ lạnh lẽo thấu xương lập tức quét sạch vùng chân trời này, phảng phất là rét đậm tiến đến, vùng trời này tuyết lông ngỗng đột khởi, tính cả lấy Nhạc Bình Sinh dưới chân đại địa, bỗng nhiên hóa thành vô cùng vô tận rét lạnh mùa đông, như là bị rét lạnh ngưng kết băng phong.

Lượng nước đông kết, nham thạch đông kết, bùn đất đông kết, đầy trời phất phới tuyết lông ngỗng bên trong, tựa hồ ngay cả thời gian đều là đông kết.

Lăng liệt hàn phong hóa thành cạo xương cương đao, ý lạnh âm u xâm nhập toàn thân, để Nhạc Bình Sinh đã lâu cảm nhận được một loại gọi là lạnh cảm thụ.

Phải biết lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại thể phách cường độ, cho dù là đem hắn để vào trong nham tương cũng càng tắm rửa, thời gian ngắn căn bản đối với hắn không tạo được tổn thương gì. Lấy nguyên khí của hắn mạnh mẽ, dù là âm một hai trăm lần cũng không ảnh hưởng toàn cục, sẽ không cảm giác được rét lạnh.

Mà bây giờ, hắn lại đã lâu, từ thân đến tâm cảm thấy um tùm thấu xương lãnh ý!

Thế này sao lại là cái gì trời nắng tuyết bay

Rõ ràng là có tu luyện tới ý chí can thiệp cảnh giới Luyện Thần cự phách hiện thân tại nơi này!

Cơ hồ ngay tại ý nghĩ này dâng lên không đến bao lâu, từng sợi gió lốc trống rỗng tại Nhạc Bình Sinh đối diện mấy chục trượng bên ngoài gào thét mà lên, cuốn sạch lấy ức vạn phiến trắng noãn

bông tuyết cực tốc bay múa, hướng về gió lốc trung tâm tụ tập, bất quá mấy cái nháy mắt, thế mà hiện ra một đạo loáng thoáng, thuần túy từ phất phới bông tuyết ngưng tụ mà thành nhân hình!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt băng lãnh, bất động thanh sắc nhìn chăm chú lên một màn này. Đạo này phong tuyết nhân hình loáng thoáng, nhìn không ra diện mạo đến, không biết có phải hay không là sợ hãi bị nhận ra đến mới tận lực như thế. Thẳng đến bóng người ngưng tụ thành hình, hắn mới mở miệng hỏi:

"Ngươi là ai "

"Lần đầu gặp mặt, Nhạc tông chủ quả nhiên là kẻ tài cao gan cũng lớn "

Giữa thiên địa hoàn toàn mờ mịt, đứng yên tại đầy trời tuyết lớn trúng gió người tuyết ảnh tựa hồ cảm thấy mười phần thú vị, nói khẽ:

"Bất quá Nhạc tông chủ, ngươi chẳng mấy chốc sẽ đứng trước khó có thể tưởng tượng uy hiếp, một thân thâm bất khả trắc tích súc muốn nước chảy về biển đông, hủy hoại chỉ trong chốc lát. Ngươi có biết hay không, tại dạng này uy hiếp phía dưới, ngươi liền phải chết "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 482: Chiếu Chặt Không Lầm

Chương 482: Chiếu chặt không lầm

Đánh giá đối diện phong tuyết bóng người, Nhạc Bình Sinh cười lạnh:

"So với cái uy hiếp gì, ta ngược lại thật ra càng thêm hiếu kì thân phận của ngươi, ngươi chẳng lẽ là liên minh Võ Tôn vì sao không dám lấy chân diện mục gặp người "

Rốt cục xuất hiện. Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh huy lấp lóe.

Trên thực tế tại người hữu tâm trợ giúp phía dưới, cái gọi là hắn người mang chí tôn võ đạo lời đồn đại bốn phía lưu truyền đưa tới vô số cường giả vây công về sau hắn liền ẩn ẩn dự cảm đến sự tình xa xa không có kết thúc, rất có thể sẽ còn hấp dẫn đến Luyện Thần tôn giả, không nghĩ tới nhanh như vậy liền xác nhận hắn dự đoán.

Trước mắt Luyện Thần tôn giả rõ ràng kẻ đến không thiện, Nhạc Bình Sinh không có cái gì khách sáo dự định, Linh giác phóng xạ mà ra, cảm giác hoàn cảnh chung quanh.

Cho dù đối với Luyện Thần cảnh giới biết có hạn, nhưng là hắn cũng biết Chân Võ Pháp Tướng mặc dù là Luyện Thần tôn giả mang tính tiêu chí thủ đoạn, có không kém gì bản thể thực lực, nhưng lại không cách nào rời đi bản thể quá xa.

Nói một cách khác trước mắt cái này đột ngột xuất hiện Luyện Thần cự phách, bản thể của hắn cũng đồng dạng ngay ở chỗ này không xa.

Vẻn vẹn từ nơi này hóa thân xuất hiện đến xem, còn rất khó phán đoán cái này không biết lai lịch Luyện Thần tôn giả đến cùng ở vào dạng gì cảnh giới. Mặc dù là tâm linh cho hắn cảnh cáo mãnh liệt, nhưng là cùng lúc trước giao thủ qua một lần thâm bất khả trắc Bạch Lộc Võ Tôn so sánh, cái này Luyện Thần tôn giả trình độ uy hiếp không thể nghi ngờ kém rất nhiều.

Bất quá liền Nhạc Bình Sinh hiện tại đối với Luyện Thần cảnh giới thô thiển hiểu rõ, muốn lấy võ đạo ý chí làm được trước mắt người này dạng này vô hình ảnh hưởng đến tinh thần của mình, kiến tạo trời nắng tuyết bay chân thật như vậy thiên tượng, cũng không phải là phổ thông cũng chính là sơ vị cảnh giới Luyện Thần tôn giả có thể làm đến sự tình.

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 bên trong có miêu tả, Luyện Thần cảnh giới chia nhỏ vì Chân Võ Pháp Tướng, tâm cảnh ngoại vực, thân ngoại hóa thân cùng ẩn ẩn có thể cảm giác thiên mệnh tâm huyết dâng lên cảnh giới viên mãn, lấy người trước mắt hiển lộ ra thanh thế thủ đoạn, cũng rất phù hợp tâm cảnh ngoại vực cảnh giới này miêu tả.

"Thân phận của ta, ngươi cũng không cần biết."

Rét lạnh mà bá đạo thanh âm quanh quẩn, cái này thấy không rõ diện mục Luyện Thần tôn giả chậm rãi nói ra:

"Về phần ta tới đây mục đích, tự nhiên là vì kết một cái thiện duyên, vì ngươi hóa giải sắp tới gần thập tử vô sinh tình thế nguy hiểm."

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, hờ hững nói:

"Thập tử vô sinh "

"Ngươi cho rằng bản tọa tại nói chuyện giật gân "

Phong tuyết bóng người cười cười, thanh âm đàm thoại bên trong hiển thị có trách trời thương dân hương vị:

"Ngươi lực áp Đế Trọng Sinh, lại một trận chiến càn quét rất nhiều lòng mang ý đồ xấu thành danh cường giả, khoảng cách Luyện Thần cảnh giới chỉ có cách xa một bước, danh tiếng nhất thời có một không hai, là Võ Đạo Liên Minh hiện tại lớn nhất tiềm lực chi tinh. Nghĩ đến không cần bao nhiêu năm, ngươi liền có khả năng bước ra một bước kia trở thành một võ đạo cự phách. Bất quá ngươi sẽ không phải coi là tân triều hoàng đế sẽ ngồi nhìn Võ Đạo Liên Minh lại lần nữa quật khởi một cái Luyện Thần tôn giả tăng cường lực lượng a "

"Nếu như nói tân triều ngoài tầm tay với, tính không được cái gì uy hiếp trí mạng, như vậy ngũ ngục ở trong trù tính quay về Bắc Hoang đã lâu, lại thêm Nhạc tông chủ lúc trước tựa hồ cùng Hắc Ngục Tôn Chủ ái đồ có chút khập khiễng, cũng sớm đã tiến vào hắn ánh mắt, tính cả Hắc Ngục Tôn Chủ ở bên trong năm vị tôn chủ làm sao có thể dung hạ được ngươi "

"Mà lại theo ta được biết, ngươi xuất thân hàn môn, không có chút nào thế lực cùng nội tình có thể nói. Trong liên minh ngươi ngoại trừ cùng Đoan Mộc thế gia có chút qua lại bên ngoài, cơ hồ không có giao hảo trận doanh. Bởi vì Cơ Sùng Quang sự tình cũng sẽ không có người đứng ra vì ngươi nói chuyện, dạng này thế đơn lực cô tình huống dưới, ngũ ngục năm vị võ đạo cự phách lại muốn đem ngươi trừ chi cho thống khoái , chờ đến bọn hắn chân chính có động tác thời điểm, chẳng phải là đại họa lâm đầu, ngươi mặc dù Luyện Thần phía dưới vô địch thủ, chỉ sợ cũng không cách nào may mắn thoát khỏi."

Tuyết lông ngỗng bên trong, Nhạc Bình Sinh nhìn xem đối diện phong tuyết bóng người:

"Như vậy, ngươi nói giải khai ta đối mặt tình thế nguy hiểm lại là giải thích thế nào "

Hàn phong âm thanh gào thét vẫn như cũ kịch liệt, phong tuyết bóng người thanh âm vô cùng rõ ràng truyền ra:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi rất không tệ, bất luận là bởi vì chí tôn võ đạo hay là bởi vì bản thân ngươi, có thể có được thành tựu hiện tại đều đủ để chứng minh điểm này! Bản tọa tại võ đạo chi lộ bên trên một đường độc hành, thành tựu Luyện Thần mấy trăm năm, trên đường đi chứng kiến qua quá nhiều tiếc nuối, không đành lòng nhìn thấy một viên tiềm lực chi tinh cứ như vậy phù dung sớm nở tối tàn, chỉ coi bản tọa nguyện ý vì ngươi che gió che mưa, vì ngươi hộ đạo!"

"Có bản tọa xuất thủ bảo vệ, không ai có thể đưa ngươi như thế nào. Tân triều lại như thế nào, ngũ ngục lại như thế nào, chỉ cần có ta bảo vệ, dù là võ đạo Tôn giả cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ! Không chỉ có như thế, ta sẽ còn đem ta đột phá Luyện Thần thời điểm tâm đắc trải nghiệm dốc túi tương thụ, tăng thêm ta kinh nghiệm võ đạo, càng là có thể tăng lên cực lớn ngươi bước vào Luyện Thần cảnh giới khả năng, cơ hồ có thể nói ván đã đóng thuyền!"

"Mà hết thảy này tiền đề, rất đơn giản."

"Chỉ cần ngươi bái bản tọa làm thầy!"

Hạo đãng thanh âm đinh tai nhức óc, tại toàn bộ chân trời chấn động khuếch tán, như là thiên thần phát ra thanh âm, ức vạn phiến tuyết bay tựa hồ cũng theo đó e ngại, thần phục!

Bái bản tọa làm thầy!

Dư âm vẫn như cũ quanh quẩn, Nhạc Bình Sinh sắc mặt không có chút nào biến hóa, chỉ là ánh mắt mơ hồ có chút mỉa mai, nhìn xem phong tuyết ngưng tụ nhân hình.

Đối với Nhạc Bình Sinh không nói một lời phong tuyết bóng người cũng không thèm để ý, thét dài cười nói:

"Một vị Luyện Thần tôn giả làm thầy, là trong thiên hạ vô số người tha thiết ước mơ sự tình! Nhạc Bình Sinh, ngươi hẳn là cảm thấy may mắn, bởi vì ngươi gặp ta! Luyện Thần cũng không phải là võ đạo điểm cuối cùng, mà là điểm xuất phát! Ngươi gặp bản tọa mới có cái này rời xa uy hiếp, truy cầu cảnh giới cao hơn cơ hội. Bản tọa đề nghị, ý của ngươi như nào "

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười mà nói: "Nếu như bái ngươi làm thầy, có phải hay không muốn đem ta tu hành chí tôn võ đạo cáo tri ngươi "

"Đương nhiên. Một ngày làm thầy, chung thân vi phụ. Nếu là bái bản tọa làm thầy, lấy bản tọa kinh nghiệm cùng ánh mắt tham tường võ đạo, vì ngươi lượng thân trù bị đột phá Luyện Thần cảnh giới biện pháp chẳng phải là phải có chi nghĩa "

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh một bộ từ chối cho ý kiến bộ dáng, vốn là trời đông giá rét, vạn vật đông kết chân trời, nhiệt độ bỗng nhiên lại lần nữa giảm xuống mấy phần, phong tuyết bóng người trầm lặng nói:

"Thế nào, ngươi không nguyện ý "

Hắn tiếp theo cười lạnh, chậm rãi nói ra:

"Nhạc Bình Sinh, ngươi đại khái là bị hiện hữu thanh danh làm choáng váng đầu óc, cho là mình thật sự có thể so sánh Luyện Thần tôn giả ngươi chỉ sợ còn không rõ ràng lắm ngươi cùng bản tọa dạng này chân chính Luyện Thần cảnh giới ở giữa chênh lệch

căn bản không thể tính toán theo lẽ thường. Năm Ngục Tôn Chủ càng là thành danh đã lâu võ đạo cự phách, bọn hắn muốn thu thập ngươi căn bản là phế không được bao lớn công phu. Bao quát hiện tại cũng giống như vậy, bản tọa rõ ràng hảo ý, ngươi lại vẫn cứ không biết tốt xấu, thực sự để cho ta hiển thị vì "

Keng!

Hàn phong gào thét bên trong, đao khí lôi đình điên cuồng gào thét trong nháy mắt áp đảo hết thảy thanh âm, một đạo rộng rãi, sáng chói đao khí trở thành trắng xoá giữa thiên địa duy nhất một vòng sáng sắc, mang theo cực độ tàn khốc vô tình ý vị bắn ra, những nơi đi qua vô số phiến bông tuyết trực tiếp băng diệt, hướng về bên ngoài hơn mười trượng phong tuyết bóng người thẳng trảm mà tới!

Ức vạn phiến bông tuyết bay lả tả tạo thành màu trắng màn trời đột nhiên bị hung hăng xé rách, liền ngay cả vô hình vô chất lạnh thấu xương hàn phong cũng giống là trực tiếp bị đạo này đao khí chặt đứt, trong nháy mắt phong thanh đứng im!

Xùy.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, phong tuyết bóng người trực tiếp liền bị một phân thành hai nổ tan thành không thể tính toán từng mảnh bông tuyết, lập tức lại bị dữ dằn đao khí dư vị triệt để trảm diệt, tan thành mây khói.

Trong điện quang hỏa thạch, ngay cả lời đều còn chưa nói hết, thần bí Luyện Thần tôn giả ngưng tụ phong tuyết bóng người liền triệt để chôn vùi tại Nhạc Bình Sinh bạo khởi một đao dưới.

"Bái ngươi làm thầy "

Một đao trảm diệt cái này sợi Luyện Thần ý chí hóa thân, lãnh khốc sát cơ phóng xạ bao phủ phương thiên địa này, Nhạc Bình

Sinh ánh mắt bốn phía liếc nhìn, cười gằn nói:

"Ngươi thì tính là cái gì "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 483: Vạn Cổ Băng Phong

Chương 483: Vạn Cổ Băng Phong

Vừa đi vừa về quét mắt bốn phương tám hướng, đứng thẳng ở tuyết bay màn trời bị xé nứt ra trống không khu vực, bay lả tả bông tuyết từ bên cạnh vẩy xuống, Nhạc Bình Sinh Linh giác lại trước nay chưa từng có bốn phương tám hướng phóng xạ, nắm giữ lấy quanh thân trăm trượng phương viên hết thảy động tĩnh.

Mặc dù không biết một cái tâm cảnh ngoại vực cảnh giới Luyện Thần tôn giả ý chí can thiệp phạm vi cụ thể có bao xa, nhưng là rất hiển nhiên cái này không biết tên võ đạo Tôn giả chân thân liền tại phụ cận, sự tình xa xa không có kết thúc.

"Rất tốt rất tốt "

Giống như Nhạc Bình Sinh suy nghĩ, Linh giác ở trong đột nhiên ở giữa một cỗ vô hình ba động bao phủ mà tới, nguyên bản đã bông tuyết thưa thớt chân trời lại lần nữa Phi Tuyết Liên Thiên, không thể tính toán hết lần này tới lần khác bông tuyết điên cuồng táo động, lại lần nữa hợp thành một đạo che chắn tầm mắt màu trắng màn trời!

Từng mảnh từng mảnh bông tuyết cứ như vậy bồng bềnh ung dung lượn vòng, tốc độ càng lúc càng nhanh, trăm vạn phiến, ngàn vạn phiến, ức vạn phiến như là có một trận gió lốc đem cái này đầy trời phong tuyết quấy.

"Đã bao nhiêu năm bản tọa đã bao nhiêu năm đều chưa từng gặp được giống ngươi làm sao gan to bằng trời người "

Ẩn hàm chấn nộ hạo đãng thanh âm cuồn cuộn khuếch tán, trong lúc nhất thời mỗi một phiến bông tuyết đều chấn động, phảng phất đồng dạng tại biểu đạt phẫn nộ. Để vạn vật sinh linh sinh ra một loại muốn nhanh lên rời xa nơi đây suy nghĩ, tựa hồ phiến thiên không sắp hóa thành một đầu viễn cổ hung thú, loại kia thật lớn áp bách tính uy thế mặc dù ngậm mà không nôn, nhưng lại như là ngày mưa dông tế cái kia đen kịt nồng hậu dày đặc mây đen, sinh ra không gì so sánh nổi áp bách.

Ngay tại dư âm quanh quẩn thời điểm

"Thứ không biết chết sống!"

Đầy trời tuyết bay chớp mắt đứng im, thế mà phóng lên tận trời, hợp thành từng mảnh nhỏ màn che đồng dạng bao phủ phong tỏa Nhạc Bình Sinh khả năng đào tẩu phương vị, đồng thời thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại, một đạo thuần túy từ phong tuyết tạo thành to lớn trường long đột nhiên thành hình, thủ bưng phía trên, một thân ảnh ở trên cao nhìn xuống, hờ hững nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh.

Cái này thần bí Tôn giả giờ phút này không tại lấy ý chí hóa thân phương thức xuất hiện, mà là trực tiếp hiện ra chân thân đến, cũng hiển lộ ra ý chí tại nhất định được quyết tâm!

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, đã như vậy, bản tọa liền tự mình đến lấy!"

Ông!

Cuồng vũ tuyết lông ngỗng đột ngột đình chỉ vận động, quỷ dị phảng phất là thời gian cùng không gian bị triệt để cấm chỉ, một vòng một vòng vô hình băng Lãnh Ba văn trong lúc đó khuếch tán

mà ra, quét sạch phương viên gần một dặm tất cả không gian.

Một đạo hơn xa vừa rồi gấp trăm ngàn lần lạnh thấu xương hàn khí phóng lên tận trời, một cỗ tựa hồ kinh lịch trăm ngàn vạn năm băng lãnh ý chí trấn áp mà xuống, như là thực chất hóa hồng thủy đồng dạng đem bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong toàn bộ thế giới triệt để bao phủ!

Lạnh! Lạnh! Lạnh!

Loại kia có thể làm vạn vật tàn lụi, toàn bộ thế giới đều muốn ngừng vận chuyển rét lạnh khí tức giáng lâm, Nhạc Bình Sinh tựa hồ toàn thân mỗi một khối xương cốt, mỗi một tấc cơ bắp tất cả đều tùy theo run rẩy, tựa hồ đã đã mất đi đối bọn hắn khống chế, huyết dịch muốn đình chỉ lưu động, thần kinh muốn đình chỉ tín hiệu truyền thâu, thậm chí khí chi thần tàng bên trong khí hải tựa hồ cũng phải bị triệt để Băng Phong Đống Kết.

Tang thương tuyên cổ, đông kết thiên địa vạn vật, hết thảy quy về tịch diệt băng phong.

Đây là thiên địa kết thúc, liền thiên địa đều muốn bị băng phong võ đạo ý chí, vạn sự vạn vật đều không thể ngăn cản, thậm chí hạt bụi nhỏ, tia sáng đều muốn bị đông kết!

Mà tại phong tuyết nắm nâng phía dưới đứng yên vào hư không thần bí Luyện Thần tôn giả cười lạnh một tiếng, nhô ra một ngón tay đến, hướng về Nhạc Bình Sinh hư không một điểm.

Nguy hiểm!

Ngay tại tịch diệt băng phong chi ý trấn áp toàn thân thời điểm, đột nhiên, một loại búa rìu gia thân, lệ mang ở lưng, như là cương đao cắt yết hầu rét lạnh nhói nhói cảm giác bỗng nhiên từ trong lòng dâng lên, để toàn thân hắn trên dưới lông tơ chỉ một thoáng toàn bộ run rẩy dựng thẳng lên.

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên như là giãy khỏi gông xiềng, nhấc chân hư không đạp mạnh, một vòng trong suốt gợn sóng lấy hư không nơi đặt chân làm trung tâm bốn phía phóng xạ ra, trực tiếp ở chân trời bên trên nổ ra một vòng đường kính gần như mấy chục trượng trống không, tất cả gợn sóng phạm vi bên trong tuyết bay toàn bộ bị chấn thành bột phấn, gợn sóng đồng dạng bị xa xa đẩy đi ra, mà bóng người của hắn thì là quét sạch lên thật lớn sóng gió, như thiểm điện kéo ra cùng thần bí Luyện Thần tôn giả khoảng cách.

Ngay tại bóng người của hắn biến mất tại chỗ cùng một thời gian, bốn cái dài đến gần trượng dữ tợn băng thứ trong lúc đó xuất hiện, đâm tới tại không trung.

Ân

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh phản ứng lập tức để thần bí võ đạo Tôn giả ánh mắt biến đổi:

"Ngươi thế mà không bị ảnh hưởng "

Tâm cảnh ngoại vực cảnh giới này, có thể trực tiếp đem Luyện Thần tôn giả võ đạo ý chí công kích lấy hiện thực cùng tinh thần song trọng phương thức tác dụng tại trên người địch nhân, tâm vực trên thực tế chính là một loại lấy Luyện Thần tôn giả võ đạo ý chí làm căn cơ lực tràng, là so với mới vào Luyện Thần cảnh giới càng cao minh hơn một loại công phạt thủ đoạn.

Hắn phát ra động 【 Vạn Cổ Băng Phong 】, trên thực tế hiện thực ở trong bị tâm vực bao phủ khu vực hoàn toàn chính xác tràn ngập đông kết, băng phong, rét lạnh các loại, nhưng là trên thực tế đến từ ý chí phương diện Băng Phong Đống Kết chi ý, nhưng so với trong hiện thực càng thêm mãnh liệt gấp trăm lần! Đó là một loại đừng nói là thân thể, chính là linh hồn, tư duy đều sẽ bị đông

kết, chậm chạp đáng sợ công phạt thủ đoạn. Đây mới thực sự là là đủ chỗ trí mạng!

Cường giả tranh chấp, thường thường trong nháy mắt quyết định sinh tử, mà nếu như rõ ràng là thế lực ngang nhau hai phe, trong đó một phương các loại tốc độ phản ứng lại đột nhiên trên diện rộng hạ xuống, chỉ sợ ngay lập tức sẽ chết tại một phương khác trong tay. Mà lại dính đến ý chí cấp độ đấu tranh, chênh lệch về cảnh giới là đủ trí mạng, cho dù là phổ thông Luyện Thần tôn giả đều khó mà ngăn cản chính mình 【 Vạn Cổ Băng Phong 】.

Mà Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ là khí đạo tông sư cảnh giới, giữa hai người cách vô cùng to lớn lạch trời, giữa hai bên bất luận là ý chí cường độ vẫn là lợi dụng phương thức bên trên đều có không thể vượt qua chênh lệch , ấn lý tới nói tại chính mình 【 Vạn Cổ Băng Phong 】 trấn áp xuống Nhạc Bình Sinh không nói động một cái cũng không thể động, nhưng phản ứng thần kinh tối thiểu cũng muốn chậm chạp hơn phân nửa, không có khả năng vẫn như cũ động tác nhanh chóng như lôi đình, phảng phất không có nhận chút nào ảnh hưởng.

Mà Nhạc Bình Sinh tại nhanh chóng thối lui bên trong, ánh mắt vô cùng tỉnh táo, thể nội linh năng lại tại cùng với hung mãnh thiêu đốt.

Vì thoát khỏi loại kia tư duy cùng thể phách đều bị đông cứng quỷ dị ý chí trấn áp, hắn đã là phát động 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】 trạng thái, linh năng kịch liệt thiêu đốt sinh ra năng lượng thật lớn đem tác dụng với hắn trên người cái kia cỗ quỷ dị ý chí trấn áp ảnh hưởng hạ xuống thấp nhất, này mới khiến tên kia thần bí Luyện Thần tôn giả sinh ra hắn không bị ảnh hưởng giả tượng.

Nếu như là một cái sơ vị cảnh giới Luyện Thần tôn giả, Nhạc Bình Sinh chưa hẳn không phải là đối thủ, nhưng là người này không riêng gì tâm cảnh ngoại vực cảnh giới Võ Tôn, còn thấy được vô cùng quỷ dị ý chí công phạt thủ đoạn, loại thực lực này

thủ đoạn, chỉ sợ tại cùng cảnh giới bên trong đều là người nổi bật.

Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh thời gian có hạn, mỗi một phút mỗi một giây đều muốn tiêu hao đại lượng linh năng, hắn hiện tại không làm gì được người này, cùng tranh đấu bất quá là tại không duyên cớ tiêu hao linh năng, còn chưa hẳn có thể có kết quả gì.

Trong một chớp mắt liền nghĩ minh bạch những cái này khớp nối, nhanh chóng thối lui Nhạc Bình Sinh đúng lúc một đao chém ra ngăn trở tuyết màn thoát ly chiếm cứ, mà bên ngoài trăm trượng thần bí Võ Tôn lại không nhúc nhích, tựa hồ lộ ra một cái nụ cười giễu cợt.

Cùng lúc đó, một phương hướng khác phía trên, một đạo vạn năm huyền băng đúc thành bóng người tại dậm chân ở trong phá tan tầng tầng tuyết màn, xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh thoát ly phương hướng phía trước, cũng chỉ vạch một cái!

Ầm ầm!

Thiên không phảng phất phá vỡ một cái động lớn, một đầu trùng trùng điệp điệp, vô số oan hồn bạch cốt lắng đọng vạn cổ sông băng, gầm thét hướng về Nhạc Bình Sinh khuynh đảo mà xuống!

Rõ ràng là thần bí võ đạo Tôn giả Chân Võ Pháp Tướng sớm đã mai phục ở đây, đầu đuôi giáp công!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 484: Thân Ngoại Hóa Thân!

Chương 484: Thân ngoại hóa thân!

Thiên địa thất sắc, muôn ngựa im tiếng.

Đầu này thật lớn tĩnh mịch sông băng mênh mông vô bờ, đem Nhạc Bình Sinh ánh mắt toàn bộ tràn ngập nhồi vào, ý chí cùng vật chất năng lượng kết hợp giờ khắc này thiên địa quay về sông băng thời đại, hết thảy đều đi hướng điểm cuối cùng, rốt cuộc không cảm giác được chút nào sinh cơ.

Mà thân ảnh của hắn tại loại này thiên địa chi nộ thế công dưới, cũng như hạt bụi nhỏ nhỏ bé.

Phía trước, trùng trùng điệp điệp tĩnh mịch sông băng lấy lũ quét cuốn tới hủy diệt thế thái lao nhanh mà xuống, sau lưng, một cỗ vô hình ý chí ba động vượt qua mà đến, lại lần nữa giáng lâm, tuyệt đối băng phong khốc liệt hàn ý như đồng thời ở giữa đình chỉ, đem Nhạc Bình Sinh bốn phương tám hướng không gian triệt để ngưng kết!

Loại này vô song ý chí uy năng, là mặc cho ngươi tài cao tuyệt thế , mặc ngươi cổ tay thông thiên, đều tuyệt đối chạy không thoát tĩnh mịch băng phong.

Giờ khắc này, thần bí Luyện Thần tôn giả rõ ràng là đã đem Nhạc Bình Sinh xem như cuộc đời đại địch, toàn lực xuất thủ, muốn một lần là xong!

Chỉ cần tiếp theo trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh liền sẽ tại cái này một trước một sau kinh khủng thế công hạ bị triệt để băng phong, trở thành trên thớt thịt cá mặc người chém giết.

Mà liền ở trong mắt Nhạc Bình Sinh khốc liệt chi sắc lóe lên một cái rồi biến mất, đúng lúc trong nháy mắt bạo động còn lại sở dụng linh năng phát động một kích mạnh nhất thời điểm

Ông

Mặt khác một cỗ ấm áp, tràn ngập sinh cơ vô hình ba động trong nháy mắt từ Nhạc Bình Sinh trên thân khuếch tán ra đến, cơ hồ ngay tại sông băng gào thét đồng thời, Nhạc Bình Sinh ý chí chỗ kim quang nổi lên, trong khoảnh khắc chính là kim quang vạn trượng, điềm lành rực rỡ, trong nháy mắt liền đem tất cả tái nhợt, băng lam chi sắc đều nhuộm thành kim sắc!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lập tức đọng lại.

Tại lòng dạ của hắn chỗ, cất giấu trong người hư không túi đột nhiên mở ra.

Một viên tản ra loá mắt ánh sáng màu vàng óng, như là mặt trời rơi xuống đồng dạng ngọc giản, lại là giống đã có được sinh mạng đồng dạng nhẹ nhàng từ hư không túi trôi nổi ra.

Mai ngọc giản này hiển hiện sát na, hốt hoảng bên trong, lại ẩn hiện vô tận thành trì hình dáng, sông núi cỏ cây, giang hà biển hồ, chim thú cá trùng, người buôn bán nhỏ, bóng người lắc lư, ồn ào côn trùng kêu vang chim gọi, tiếng người huyên náo nương theo lấy cuồn cuộn hồng trần phóng lên tận trời, toàn bộ thiên địa trong nháy mắt liền bị phá trừ hết thảy đông kết băng phong trạng thái!

Nhạc Bình Sinh trước mặt, trời long đất nở đồng dạng không thể ngăn cản hạo đãng sông băng trong lúc đó sụp đổ ra, giống như là không thể ngăn cản lực lượng đánh nát đầu sóng, toàn diện

vỡ vụn ra, hóa thành năng lượng cơ bản nhất hạt tiêu tán ở chân trời; mà như là vô số tòa khổng lồ sông băng trấn áp mà xuống băng lãnh ý chí, cũng như mặt trời rực rỡ hạ băng tuyết, chớp mắt hòa tan ra.

Mặt trời chói chang, tinh không vạn lý, không có tuyết lông ngỗng, không có tĩnh mịch sông băng, thiên địa trở về nguyên bản hình dạng, phảng phất cái gì đều chưa từng phát sinh qua.

Giờ khắc này, không chỉ là Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngưng kết, liền ngay cả bên ngoài trăm trượng thần bí võ đạo Tôn giả cũng nội tâm rung mạnh!

Thần bí Võ Tôn sắc mặt đột biến bên trong thốt ra: "Nguyên Bạch Lộc! Lại là ngươi! Nghĩ không ra ngươi đã đến một bước này!"

Bạch Lộc Võ Tôn thọ quá ngàn năm, là lão cổ đổng cấp bậc nhân vật, một thân võ đạo thông thiên triệt để, thực lực dù là tại cực ít xuất thế Luyện Thần cự phách ở trong đều đứng hàng hàng đầu, mà lại 【 Hồng Trần Tự Tại Thánh Tâm pháp 】 là hắn tự sáng tạo mang tính tiêu chí võ đạo, nào có nhận không ra đạo lý

Mà lại vừa rồi thế công là hắn ý đồ nhất cử đem Nhạc Bình Sinh cầm nã, là toàn lực hành động, lại bị Bạch Lộc Võ Tôn cái này rõ ràng không phải thật sự thân pháp thể không cần tốn nhiều sức bài trừ, như vậy người này tu vi võ đạo đã đến mức độ như thế nào

Trong khoảnh khắc, thần bí Võ Tôn như lâm đại địch, gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh trước người viên kia ngọc giản, bất luận là bản thể vẫn là pháp tướng chi thân cũng không dám vọng động.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng đồng dạng nhăn lại, nhìn chằm chằm trước mặt cái này miếng Bạch Lộc Võ Tôn lúc trước đưa cho

hắn 【 hồng trần luyện tâm pháp 】 ngọc giản.

Tại ánh mắt của bọn hắn bên trong, ngọc giản bên trên kim sắc quang mang nhanh chóng nội liễm, ngưng tụ ra một đạo Xích Kim như lưu ly óng ánh sáng long lanh thân thể, diện mục già nua mà sinh động như thật, hai mắt chi Trung Hải ruộng tang thương biến ảo, phảng phất nhìn thấu hết thảy tình đời.

Hắn cũng không để ý tới thần bí Võ Tôn Chân Võ Pháp Tướng, mà là nhìn về phía tại hư không mà đứng bản tôn, mỉm cười nói:

"Võ đạo chi lộ, trăm sông đổ về một biển, vạn pháp đồng lưu, lĩnh ngộ được điểm này chính là một loại võ đạo tiến bộ, Dư Thành Lễ, ngươi cho rằng nhưng hay không "

Dư Thành Lễ sắc mặt vô cùng trầm ngưng, nghiêm nghị nói:

"Đường đường Bạch Lộc Võ Tôn, thế mà đem thân ngoại hóa thân ký thác vào trên người của người này, nguyên lai lại là ngươi hạ mình, chuyên môn bày cạm bẫy nghĩ không ra, nghĩ không ra "

Thời khắc này Dư Thành Lễ đã xác nhận, xuất hiện ở trước mặt hắn Bạch Lộc Võ Tôn mặc dù không phải bản tôn chân thân, nhưng là một tôn cũng không yếu tại bản thể thân ngoại hóa thân!

Cùng sơ vị Luyện Thần Chân Võ Pháp Tướng khác biệt, tu luyện đến thân ngoại hóa thân cảnh giới, đối với ý chí cùng tinh thần chưởng khống đã đến một cái siêu phàm nhập thánh, thần hồ kỳ thần tình trạng. Võ giả tách rời bắn ra ra ý chí trải qua tỉ mỉ bồi dưỡng, hoàn toàn có thể trở thành bản thân thứ hai, kế thừa hết thảy tư duy kinh nghiệm, thậm chí là tương đương với có được đầu thứ hai sinh mệnh!

Đây cũng là nhất tâm nhị dụng thành tựu tối cao.

Cái gọi là thân ngoại hóa thân, trên thực tế cũng là từ Chân Võ Pháp Tướng diễn biến mà đến, ngoại trừ không có huyết nhục chi

khu bên ngoài, đã cùng luyện thần võ tôn bản thể không có bất kỳ cái gì khác nhau. Chân Võ Pháp Tướng trên bản chất bất quá là năng lượng hóa Luyện Thần tôn giả ý chí bình chứa, bản thể ở đây tình huống dưới ý chí chủ thể không có khả năng tại nhục thân cùng pháp thân bên trên đồng thời tồn tại.

Mà lại đến thân ngoại hóa thân một bước này, ý chí tách rời bắn ra, nguyên bản mơ hồ giới hạn cũng rõ ràng, thân ngoại hóa thân cũng đã trở thành chủ thể ý chí một loại khác biểu hiện. Thân ngoại hóa thân cũng thoát ly khoảng cách hạn chế có thể tùy ý hành tẩu, thân ngoại hóa thân trên thân phát sinh hết thảy cũng sẽ mơ hồ phản hồi tại bản tôn ý chí chi hải bên trong.

Dư Thành Lễ cũng lập tức minh bạch, Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân sở dĩ sẽ xuất hiện tại Nhạc Bình Sinh trên thân, chỉ sợ là hắn đã sớm mới nghĩ đến chỉ sợ sẽ có Luyện Thần tôn giả nhận chí tôn võ đạo hấp dẫn ra tay, bất quá là tại ôm cây đợi thỏ mà thôi.

"Dư Thành Lễ, không thể không nói ở chỗ này gặp được ngươi, để lão phu ngoài ý muốn mười phần."

Bạch Lộc Võ Tôn tựa hồ cũng vô cùng cảm khái, nói:

"Trước đó lão phu cũng chưa từng nghĩ qua một cái tại liên minh thành lập trước đó liền đã người đã chết, thế mà sống sờ sờ lại lần nữa xuất hiện trước mặt ta. Ta sớm đã có biết Bắc Hoang tựa hồ có mấy vị Luyện Thần tôn giả trốn ở nơi bí ẩn không biết đang mưu đồ thứ gì, lại nghĩ không ra đứng mũi chịu sào hiện thân lại là ngươi, thực sự nằm ngoài sự dự tính của lão phu."

Dư Thành Lễ sắc mặt xanh xám, cứ như vậy lạnh lùng nhìn chằm chằm không trung Bạch Lộc Võ Tôn, không biết suy nghĩ cái gì.

"Nhìn ngược lại là ta tự chui đầu vào lưới "

Dư Thành Lễ giờ phút này đã hoàn toàn không để ý tới Nhạc Bình Sinh, ngữ khí lạnh lùng:

"Đã hành tích bại lộ, ta không lời nào để nói. Bất quá Nguyên Bạch Lộc, ngươi bây giờ dự định như thế nào "

Bạch Lộc Võ Tôn trầm giọng nói:

"Dư Thành Lễ, năm đó cùng tân triều một trận chiến, Băng Kỷ cung toàn quân bị diệt, người người đều cho là ngươi đã sớm chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, nghĩ không ra ngươi lại là giả chết thoát thân, lão phu muốn hỏi một câu, ngươi vì sao như thế ngươi tiềm ẩn cùng Bắc Hoang nhiều năm như vậy, lại ý muốn như thế nào "

Cùng tân triều một trận chiến, Diệt Tuyệt Tân Tinh

Nghe được câu này, Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong lúc đó chấn động một cái.

Sớm tại Thần La Võ Đô chỉ là Bạch Lộc Võ Tôn liền đã từng cáo tri qua liên minh thành lập trước tân bí, trong đó liền đề cập tới tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh lần đầu đưa vào sử dụng, giết chết một vị Luyện Thần tôn giả tính cả gần mười vạn Võ Đạo Liên Minh quân.

Nguyên lai lại chính là trước mắt cái này võ đạo Tôn giả

Mười vạn đại quân trong nháy mắt đều phi hôi yên diệt, người này vì sao có thể chạy thoát

Nhạc Bình Sinh híp mắt lại, các loại suy nghĩ ở trong lòng chuyển động.

"Nói tới nói lui, ngươi chỉ là muốn biết năm đó ta là như thế nào từ Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích xuống chạy thoát "

Dư Thành Lễ thật sâu nhìn Nguyên Bạch Lộc một chút:

"Vô dụng, vô dụng, Nguyên Bạch Lộc, xem ở ngươi ta đã từng là đồng liêu phân thượng, ta khuyên ngươi một câu, thoát ly liên minh, làm một cái nhàn vân dã hạc đi. Ngươi không phải một mực hướng tới tự do tự tại a đừng lại tham dự trước cùng tân triều trong tranh đấu, nếu không ngàn năm tu vi nước chảy về biển đông, hủy hoại chỉ trong chốc lát, đây cũng là tội gì "

Ân

Bạch Lộc Võ Tôn cùng một bên Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong lúc đó đọng lại xuống tới, Nguyên Bạch Lộc trầm giọng hỏi:

"Ngươi biết thứ gì, cớ gì nói ra lời ấy "

"Cớ gì nói ra lời ấy "

Dư Thành Lễ trong lúc đó cười ha ha, sau đó đem ánh mắt chuyển qua Nhạc Bình Sinh trên thân, giễu giễu nói:

"Nguyên Bạch Lộc, nếu như ngươi đem bên người tiểu tử này giao cho ta, ta có thể cân nhắc đem ta phát hiện cáo tri ngươi, như thế nào "

Nghe nói lời ấy, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, vẫn như cũ lạnh lùng nhìn chằm chằm xa ra theo phong tuyết mà đứng đạo thân ảnh kia.

Mà Bạch Lộc Võ Tôn ngữ khí hờ hững, chậm rãi mở miệng nói:

"Dư Thành Lễ, ngươi tại cùng lão phu cò kè mặc cả Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích xuống ngươi bình yên vô sự, nhiều năm như vậy đều trốn ở chỗ tối, lão phu hoàn toàn có lý do hoài nghi ngươi đã đầu nhập vào tân triều, bên cạnh ta vị tiểu hữu này bất luận là thiên phú tài tình vẫn là võ đạo tâm tính đều là nhân trung chi long, ít ngày nữa liền sẽ trở thành Bắc Hoang liên minh xà nhà trụ

cột, lão phu có thể nào cho phép ngươi lòng mang ý đồ xấu "

"Đầu nhập vào tân triều thật thú vị suy đoán a, ha ha ha ha ha "

Dư Thành Lễ đột nhiên cuồng tiếu, đối với Bạch Lộc Võ Tôn ngôn ngữ thăm dò nhưng căn bản khinh thường tại giải thích, cười gằn nói:

"Nguyên Bạch Lộc, chết mất thiên tài, cũng không phải là thiên tài! Như thế một cái thô thiển đạo lý ngươi chẳng lẽ không hiểu a cái này Nhạc Bình Sinh nếu như đem hắn tu hành 【 Âm Dương Trọng Sinh pháp điển 】 cống hiến ra đến, đối tất cả Luyện Thần tôn giả tới nói sẽ có như thế nào trợ giúp nếu như ngươi chân chính muốn chống lại tân triều, để Bắc Hoang thổ địa miễn bị chiến hỏa độc hại, phương pháp này chỉ sợ so với ngươi dạng này bảo trì một cái khí đạo tông sư, không phải cao minh không biết bao nhiêu "

Bạch Lộc Võ Tôn mỉm cười một tiếng:

"Dư Thành Lễ, ngươi tu hành công pháp đồng dạng tiếng tăm lừng lẫy, lão phu cảm thấy đối còn lại Võ Tôn cũng rất có ích lợi, không bằng ngươi đem cống hiến ra đến, như thế nào "

Dư Thành Lễ thu liễm tiếng cười, lắc đầu: "Đạo khác biệt, mưu cầu khác nhau. Nguyên Bạch Lộc, ngươi có thể bảo vệ được người này nhất thời, chẳng lẽ còn có thể bảo vệ được người này một thế ngươi có thể phòng bị ở ta, chẳng lẽ có thể thả chuẩn bị ở nhìn chằm chằm năm Ngục Tôn Chủ ngươi chẳng lẽ liền không sợ bọn họ đưa ngươi cỗ này thân ngoại hóa thân chém giết ở chỗ này, để ngươi căn cơ tổn hao nhiều "

"Ngũ ngục "

Bạch Lộc Võ Tôn thét dài mà cười, tiếng cười cứng cáp hữu

lực, chấn động mây xanh, hiển lộ ra một loại khó tả bá khí:

"Ngươi cho rằng ngũ ngục chính là bền chắc như thép cho dù là bọn hắn năm người đồng thời xuất thủ, ai lại nguyện ý tiếp nhận nhất định có thân người tử đạo tiêu nguy hiểm "

Hắn ngụ ý, rõ ràng là dù là ngũ ngục năm vị tôn chủ cộng đồng xuất thủ vây công hắn tôn này thân ở hóa thân, đều muốn bỏ ra cái giá khổng lồ!

Dư Thành Lễ ánh mắt động khẽ động, lại giữ vững im lặng.

Liền lấy Nguyên Bạch Lộc giờ này khắc này hiển lộ ra thủ đoạn, hoàn toàn chính xác rất có thể làm được điểm này.

Mà một bên Nhạc Bình Sinh đối hai người ngôn từ giao phong thờ ơ, bất động thanh sắc yên lặng nhìn tình thế phát triển.

"Dư Thành Lễ, ngươi rời đi a."

Ngắn ngủi im lặng cùng yên tĩnh bên trong, Nguyên Bạch Lộc nhìn thật sâu Dư Thành Lễ một chút, chậm rãi mở miệng nói:

"Ta biết ngươi tựa hồ có chút cái gì không muốn người biết át chủ bài mới không sợ hãi như thế. Bất quá nể tình ngày xưa tình nghĩa bên trên, chuyện này lão phu chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi cũng tốt nhất bỏ đi ý nghĩ của ngươi, nếu không nếu như tái phạm lần nữa, hậu quả không cần ta nhiều lời."

"Nguyên Bạch Lộc, ngươi ngược lại là tâm tư thông thấu, thấy rõ!"

Dư Thành Lễ cười lạnh một tiếng, tựa hồ cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, sau đó đem ánh mắt chuyển qua một bên Nhạc Bình Sinh trên thân, tựa hồ muốn đem diện mạo của hắn thật sâu ấn khắc tại tâm ngọn nguồn, đồng thời hờ hững nói:

"Núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, Nhạc Bình Sinh, ngươi ta sau này còn gặp lại!"

Tiếng nói vừa hết, Dư Thành Lễ Chân Võ Pháp Tướng bỗng nhiên tán loạn ra, hóa thành một cỗ phong tuyết dòng lũ vượt ngang trời cao, bao vây lấy Dư Thành Lễ bản tôn chỉ một thoáng phóng lên tận trời, mấy hơi thở liền biến mất tại chân trời.

"Võ Tôn các hạ."

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại ngắm nhìn Dư Thành Lễ biến mất phương hướng, nhẹ giọng hỏi đến:

"Đã năm đó trên thân người này phát sinh sự tình sương mù nồng nặc, vì cái gì không lưu lại hắn "

"Dư Thành Lễ người này không có đơn giản như vậy."

Nguyên Bạch Lộc xoay người lại lắc đầu, hướng về Nhạc Bình Sinh cười nói:

"Thả dây dài, tự nhiên là muốn câu cá lớn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 485: Tâm Ma Chi Chướng!

Chương 485: Tâm Ma chi chướng!

Đến Luyện Thần cấp độ, cảnh giới thực lực ở giữa giới hạn đã bắt đầu mơ hồ, hai vị Võ Tôn ý chí ở giữa so đấu tranh đấu so với vật chất lớp năng lượng lần so đấu phức tạp cùng trình độ hung hiểm hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Dư Thành Lễ mặc dù ở trên cảnh giới cùng Bạch Lộc Võ Tôn có chỗ chênh lệch, nhưng hắn trước đó toàn lực xuất thủ chẳng qua là vì cầm nã Nhạc Bình Sinh mà thôi, còn chưa sử dụng chân chính thủ đoạn cuối cùng.

Mà Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân là lợi dụng ý chí ký thác phương thức, mặc dù so với Chân Võ Pháp Tướng tới nói đã đến có thể tại năng lượng ngưng tụ pháp thân ở bên trong mô phỏng mệnh khiếu trình độ, nhưng dù sao chỉ là mô phỏng mà ra mệnh khiếu, tại chính thức về mặt chiến lực vẫn là cùng bản tôn có chênh lệch. Tại không có làm rõ ràng Dư Thành Lễ giả chết chi bí tình huống dưới cùng to lớn đánh võ không có ý nghĩa gì.

Trên thực tế Dư Thành Lễ bại lộ mới là thu hoạch lớn nhất.

Ông

Bạch Lộc Võ Tôn trong lúc phất tay vô tâm gợn sóng khuếch tán ra đến, phảng phất có ấm áp gió xuân bốn phương tám hướng quét mà qua, đem trên bầu trời cùng trên mặt đất chiến đấu vết

tích đều vuốt lên, sau đó ống tay áo vung lên, đem thân ảnh của hai người lấy ý chí lực lượng ngăn cách nhìn trộm.

Làm xong một loạt chuyện này, Bạch Lộc Võ Tôn xoay đầu lại nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, ánh mắt ôn hòa giải thích nói:

"Tiểu hữu, lão phu không có cáo tri ngươi liền đem hóa thân ký thác tại trong chiếc thẻ ngọc, còn xin ngươi chớ trách."

"Không sao, cái này Dư Thành Lễ ta đích xác không phải là đối thủ. Nói cho cùng ta tính cũng là người được lợi."

Bang lang một tiếng, Nhạc Bình Sinh thu đao vào vỏ, đứng thẳng ở hư không bên trong, thản nhiên nói:

"Võ Tôn các hạ, nhìn ngươi là coi ta là làm một cái mồi nhử, cho nên ký thác pháp thân , chờ đợi người hữu tâm mắc câu "

Thực lực mới là hết thảy căn bản, Bạch Lộc Võ Tôn thực lực dù là chỉ hiển lộ ra một góc của băng sơn, Nhạc Bình Sinh cũng biết mình cùng so sánh chênh lệch chi rất xa. Mặc dù Bạch Lộc Võ Tôn tới một mức độ nào đó là lợi dụng chính mình, nhưng là nếu như không có hắn hóa thân xuất thủ, chính mình mười phần sẽ triệt để bộc phát tích súc tất cả linh năng đến ứng đối một trận chiến này, chuẩn bị dùng để đột phá Luyện Thần linh năng bị đại lượng tiêu hao không nói, cũng chưa chắc liền có thể giết chết Dư Thành Lễ.

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 mặc dù đồng dạng là dính đến ý chí cấp độ công phạt, nhưng là lấy cảnh giới bây giờ của hắn phát động Bạt Đao Thuật tiến hành ngũ giác tước đoạt thủ đoạn, cùng Dư Thành Lễ dạng này đùa bỡn tâm thần chi lực, tại Luyện Thần cảnh giới chìm đắm nhiều năm cường giả so sánh chỉ sợ đồng đẳng với múa rìu qua mắt thợ, chưa hẳn có thể có cái gì hiệu quả.

"Đúng là như thế."

Bạch Lộc Võ Tôn gật đầu, thở dài nói:

"Thực không dám giấu giếm, Bắc Hoang chính vào thời buổi rối loạn, mặt ngoài tựa hồ gió êm sóng lặng, trên thực tế cuồn cuộn sóng ngầm. Mà gần nhất những năm này đến nay dị sự liên tiếp phát sinh, lão phu thường xuyên cảm giác được tâm thần có chút không tập trung, luôn cảm giác mảnh đất này cái nào đó âm u nơi hẻo lánh ở trong có cái gì tại ẩn núp rình mò. Ta một mực hoài nghi là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt tro tàn lại cháy, gây sóng gió. Nhưng mà nhiều lần tin đồn thất thiệt, bày ra thiên la địa võng, bắt được bất quá là mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, chân chính phía sau màn Hắc Thủ vẫn như cũ biến mất tại mê vụ bên trong, nhìn không rõ ràng."

Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt

Nhạc Bình Sinh ý niệm trong lòng chợt lóe lên, vẫn như cũ lắng nghe.

"Không chỉ là điểm này, thiên hạ cao thủ như là sang sông chi khanh tầng tầng lớp lớp, Bắc Hoang đại địa phía trên Luyện Thần tôn giả không vẻn vẹn có chúng ta những cái này trốn ở liên minh phía sau màn lão gia hỏa, cái này ngàn năm ở trong mặc dù trải qua liên tiếp đại chiến để võ đạo giới nguyên khí đại thương, nhưng là chúng ta cho rằng có lẽ còn có số ít Luyện Thần tôn giả giấu ở nơi nào đó.

Mà tiểu hữu người mang chí tôn võ đạo truyền ngôn thiên hạ đều biết, rất có thể hấp dẫn những cái này giấu ở chỗ tối Luyện Thần tôn giả, cho nên lão phu nhờ vào đó thuận thế mà làm, muốn xem một chút ai sẽ mắc câu, lại nghĩ không ra câu ra như vậy một đầu sớm đáng chết cá lớn."

Nếu như nói Nhạc Bình Sinh tại Thần La Võ Đô thời điểm, cái

gọi là người mang chí tôn võ đạo chẳng qua là tin đồn thất thiệt nghe đồn, như vậy hắn tại Thần La Võ Đô ngoài trăm dặm kinh thiên đại chiến không thể nghi ngờ là triệt để căn cứ chính xác thực điểm này.

Mà tất cả giấu ở chỗ tối, đối với cái này có chỗ chú ý Luyện Thần tôn giả cũng từ nguyên bản hoài nghi chuyển biến thành mãnh liệt hứng thú cùng thăm dò muốn, mười phần khả năng hiện thân, dù sao cho dù là đối với Luyện Thần tôn giả mà nói, chí tôn võ đạo đồng dạng là hi thế chi bảo.

Nguyên Bạch Lộc lợi dụng chính là điểm này.

Bất quá ai cũng không biết Nhạc Bình Sinh tu vi hỏa tiễn ban tăng lên cùng thân thể cực kỳ nhanh chóng tái sinh cùng cái gọi là chí tôn võ đạo không có một tơ một hào quan hệ. Chỉ là lời đồn đại ba người thành hổ, giải thích không có chút ý nghĩa nào, chỉ là đang lãng phí thời gian, mà lại Nhạc Bình Sinh vừa vặn cũng cần dùng cái này làm che lấp, cho nên chưa hề chủ động giải thích qua.

Mây nhàn nhạt khí trôi nổi mà đến, Nguyên Bạch Lộc ánh mắt xin lỗi nói:

"Bất quá tiểu hữu cũng xin yên tâm, lão phu hóa thân hóa thành ngọc giản về sau đã đem tư duy đều thu liễm, đối với ngoại giới đoạn tuyệt tuyệt đại bộ phận cảm giác. Ngoại trừ đạt đến cụ hiện hóa ý chí cường độ cùng vượt qua hạn độ năng lượng ba động có thể đem ta hóa thân bừng tỉnh bên ngoài, bình thường thời gian đều là ở vào yên lặng trạng thái, đối với ngoại giới không hề có cảm giác, cho nên tiểu hữu không cần phải lo lắng bí mật của mình có bất kỳ tiết lộ."

Nguyên Bạch Lộc lời nói ở giữa ngôn từ thành khẩn, không có chút nào một cái thân ngoại hóa thân cảnh giới Võ Tôn giá đỡ, cũng không có chút nào bởi vì Nhạc Bình Sinh cùng mình khác

nhau một trời một vực thực lực sai biệt mà bỏ qua, mà là làm ra thành khẩn giải thích.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt giật giật, tự nhiên biết Bạch Lộc Võ Tôn lời nói không ngoa.

Đổi lại những võ giả khác có lẽ không thể nhận ra cảm giác, nhưng là lấy Nhạc Bình Sinh không phải người Linh giác, cho dù là một cái thân ngoại hóa thân cảnh giới võ đạo cự phách lấy tâm thần lực lượng tiến hành nhìn trộm, hắn cũng có thể lập tức có chỗ phản ứng.

Mà từ Bạch Lộc Võ Tôn tặng cho hắn ngọc giản đến nay, thật sự là hắn chưa hề cảm giác được bất kỳ tinh thần ý chí ba động.

Đứng thẳng ở hơn trăm trượng không trung, Nhạc Bình Sinh gật gật đầu hỏi:

"Cái kia dùng võ tôn các hạ xem ra, cái này Dư Thành Lễ lại sẽ là phương nào người "

"Khó bề phân biệt."

Nguyên Bạch Lộc cũng lắc đầu:

"Lúc trước ta nói hắn đầu nhập vào tân triều bất quá là tận lực thăm dò, hắn Băng Kỷ cung mấy vạn đệ tử tại Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích phía dưới toàn quân bị diệt, Băng Kỷ cung truyền thừa cơ hồ đoạn tuyệt, hắn làm cung chủ cùng tân triều có huyết hải thâm cừu, làm sao có thể đầu nhập vào bất quá đến cùng trong đó có cái gì khúc chiết nguyên do, Dư Thành Lễ lại có bí mật gì, còn phải đợi đợi điều tra."

"Về phần lão phu cái hóa thân này "

Nguyên Bạch Lộc trầm ngâm một chút, nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh nói:

"Tiểu hữu, mặc dù Dư Thành Lễ hiện thân, nhưng là phong ba không yên tĩnh, đến tiếp sau rất có thể còn sẽ có khác ẩn thế Tôn giả xuất hiện, lại thêm Dư Thành Lễ sẽ không như thế dễ dàng buông tha, ngươi bây giờ, đã không thể tại thiên hạ ở giữa tùy ý hành tẩu!"

Nhạc Bình Sinh nhíu mày, từ Bạch Lộc Võ Tôn trong lời nói lập tức nghe ra một cỗ bấp bênh hương vị.

"Thẳng thắn nói, thực lực của ngươi cùng chiến tích xác thực vượt quá dự liệu của ta, cùng cảnh giới ở trong là ta cuộc đời ít thấy, ta vô cùng hoàn toàn chính xác tin ngươi chắc chắn trưởng thành là nhất đại cự phách, vì phiến đại địa này che gió che mưa. Nhưng cũng chính là bởi vì như thế để ngươi tình cảnh hiện tại thập diện mai phục, không chỉ là Dư Thành Lễ, còn có tân triều thậm chí ngũ ngục ở trong năm vị Tôn giả đều sẽ đưa ngươi liệt vào số một cần diệt trừ mục tiêu, hai người bọn họ phương mặc kệ là phương nào cũng sẽ không ngồi nhìn ngươi bình yên tu luyện, tấn thăng Luyện Thần."

Nguyên Bạch Lộc tiếp tục chậm rãi nói:

"Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Tân triều cùng ngũ ngục cường đại dường nào, càng không nói đến ngươi thế đơn lực cô. Bọn hắn có lẽ chẳng mấy chốc sẽ có hành động. Cho dù là ta hóa thân thành ngươi bảo vệ, đối mặt tầng tầng lớp lớp các loại ám sát cũng khó tránh khỏi hữu lực chưa đến."

Nhạc Bình Sinh vấn đề lớn nhất chính là quật khởi thời gian quá ngắn quá nhanh, không có bất kỳ cái gì võ đạo thế lực làm dựa vào cùng chèo chống, cũng vô pháp hợp tung liên hoành chống cự nguy cơ, chỉ có thể bằng vào chính mình đơn đả độc đấu.

Nghe được Nguyên Bạch Lộc tựa hồ có ý riêng, Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, nói thẳng:

"Võ Tôn các hạ có đề nghị gì không ngại nói thẳng."

"Thần La Võ Đô!"

Nguyên Bạch Lộc ánh mắt sáng rực:

"Chỉ có có Luyện Thần tôn giả đóng giữ Thần La Võ Đô mới là toàn bộ Bắc Hoang nơi an toàn nhất, cũng chỉ có nơi này mới có thể hộ ngươi chu toàn, mới có thể để cho ngươi không có bất kỳ cái gì nỗi lo về sau. Ở chỗ này ngươi căn bản không cần lo lắng tân triều trả thù, không cần lo lắng ngũ ngục có hành động, cũng không cần lo lắng những cái kia lòng mang ý đồ xấu hạng người âm thầm nhìn trộm!

Ngươi chỉ cần tiềm nha phục trảo, chịu đựng cô tịch, tại Thần La Võ Đô dốc lòng tu luyện, đến lúc đó lão phu cũng sẽ đem kinh nghiệm của mình dốc túi tương thụ, bao quát tài nguyên từng cái phương diện toàn lực giúp ngươi bước ra một bước kia. Đến thời cơ thích hợp, chính là khốn long thăng thiên, một khi bay thì tới tận trời!"

Vân khí có chút lưu động, Nguyên Bạch Lộc vô cùng chân thành tha thiết, đều là đối võ đạo chi lộ kẻ đến sau nâng đỡ bảo vệ khẩn thiết chi tâm, cũng làm cho Nhạc Bình Sinh trầm mặc lại.

Tân triều, ngũ ngục, chưa từng hiện thân bọn rình rập những cái này đủ loại uy hiếp hắn làm sao có thể hoàn toàn không biết gì cả

Nguyên Bạch Lộc nói tới nghiêm trọng điểm khác lạ Nhạc Bình Sinh tự nhiên đã sớm có chỗ dự tính, bất quá Nguyên Bạch Lộc đề nghị lại cùng hắn kế hoạch bất hợp lý.

Nguyên bản kế hoạch của hắn là Đoan Mộc thế gia một nhóm, nhìn xem có thể hay không đem chuôi này thứ kiếm bí mật giải khai, đồng thời chờ đợi Diệp Phàm điều tra kết quả, ý nghĩ nghĩ

cách từ Ngư Hồng Âm trong tay lấy tới hấp dẫn đại lượng Hoang Cổ Di loại hội tụ phương thức, sau đó tiến vào Hoang Cổ di địa chỗ sâu tiến hành linh năng thu thập , chờ đến góp nhặt đủ nhiều linh năng về sau, liền bắt đầu nếm thử Luyện Thần cảnh giới đột phá.

Nhưng là nếu quả thật giống Nguyên Bạch Lộc nói tới tại Thần La Võ Đô bên trong bế quan tiềm tu, hắn căn bản là không có cách dự tính trong đó muốn tốn hao thời gian.

Một năm hai năm mười năm trăm năm

Chính Nhạc Bình Sinh cũng vô pháp xác định.

Mà thời gian trên thực tế mới là hắn địch nhân lớn nhất. Hắn còn thừa đếm ngược cũng tiêu hao không nổi.

Mà đối với hắn tới nói, duy nhất có thể tại thời gian ngắn nhất đánh vỡ gông xiềng, tấn thăng Luyện Thần, trấn áp hết thảy cường địch phương pháp, chính là dùng tuyệt đối khổng lồ linh năng cơ số trực tiếp cưỡng ép mở ra thần quan.

Một khi tấn thăng Luyện Thần, vô luận tân triều trả thù, ngũ ngục bóp chết, vẫn là Dư Thành Lễ nhìn trộm, đủ loại uy hiếp trong khoảnh khắc đều sẽ biến thành xem qua mây bay, không đáng để lo!

Hư không bên trên, Nhạc Bình Sinh không có trả lời ngay, mà là hỏi ngược lại:

"Ta đã từng thử qua mi tâm thần quan cảm giác, bất quá không biết Luyện Thần cảnh giới chân chính nan quan là ở nơi nào vì cái gì liên minh rõ ràng có hơn ngàn vị tông sư, nhưng là đột phá tân tấn Luyện Thần người rải rác "

Lấy Nhạc Bình Sinh hiểu rõ cùng kiến thức, cho dù là không tính đã lui về phía sau màn một chút danh túc cao thủ, liên minh

khí đạo tông sư tối thiểu đều có mấy ngàn người, trong đó nhiều hơn phân nửa đều là xuất từ nội tình thâm hậu cỡ lớn võ đạo thế lực, không tồn tại truyền thừa các phương diện vấn đề. Bất quá cho dù là như thế nhìn chung liên minh lịch sử, cơ hồ cũng chưa từng có đề cập tới liên minh thành lập về sau có người nào thành công tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới.

Nguyên Bạch Lộc mở miệng nói:

"Đại não là nhân thể tinh mật nhất bộ vị, mà mi tâm thần quan trên thực tế chính là khai phát đại não tiềm năng quan ải, xung kích thần quan trình độ hung hiểm tự nhiên hơn xa tại khí quan, lực quan. Mà mấy trăm năm nay ở giữa liên minh tân tấn Luyện Thần tôn giả mặc dù không tính là gần như không tồn tại, nhưng cũng là lông phượng củ ấu, thực sự quá ít quá ít. Đồng thời bọn hắn tấn thăng trước đó mỗi một vị đều ở vào liên minh tầng tầng bảo hộ phía dưới, cũng sớm đã bị phong tỏa tin tức, cũng chỉ có chúng ta những cái này lão hủ mới biết được, vì chính là phòng bị tân triều, ngũ ngục các phương diện xuất thủ bóp chết. Bất quá tiểu hữu không có dựa vào bất kỳ nội tình căn cứ đi đến một bước này, đích thật là một cái mười phần dị số."

"Ta xem trọng ngươi tiềm lực, so với ta mấy năm nay tới gặp biết qua tất cả nhân vật thiên tài đều ưu tú hơn! Cho dù là ngươi bây giờ, phổ thông Luyện Thần tôn giả đã không làm gì được ngươi. Đợi đến ngươi bước ra một bước kia, ta có lý do tin tưởng ngươi có thể trực tiếp sánh vai tâm cảnh ngoại vực thậm chí thân ngoại hóa thân cảnh giới Võ Tôn!"

Nguyên Bạch Lộc mỉm cười nói:

"Về phần xung kích thần quan hung hiểm ở đâu, ta có thể sớm cáo tri ngươi. Trên thực tế nếu như nói xung kích thần quan bình chướng vẫn là có dấu vết mà lần theo, đồng thời có tiền nhân kinh nghiệm có thể tuân theo, như vậy tại xông phá thần quan một nháy mắt đem gặp phải đệ nhị trọng khảo nghiệm, thì là không có

dấu vết mà tìm kiếm, muốn so lên đánh vỡ thần quan bình chướng hung hiểm khó khăn còn muốn cao hơn gấp mười!"

"Tại xông phá thần quan một nháy mắt, võ giả bị thần quan ngăn cản từ đó lắng đọng tích súc tâm thần ý chí đạt được triệt để phóng thích, tại trong chớp mắt sẽ giống vỡ đê hồng thủy đồng dạng triệt để bộc phát, mà võ giả chủ thể ý thức sẽ phải gánh chịu đến trước nay chưa từng có hỗn loạn cùng xung kích, loại này vô số ý thức lưu hỗn loạn cùng xung kích vô cùng hung hiểm, sẽ để cho võ giả trong nháy mắt rơi vào chính mình tiềm thức biến thành huyễn tượng bên trong, nếu như không cách nào kịp thời từ huyễn tượng ở trong tỉnh táo lại, nhẹ thì vĩnh thế trầm luân không được thanh tỉnh; nặng thì đại não tổn hại, si ngốc ngơ ngác. Mà cái này nhất trọng khảo nghiệm, cũng được xưng giống Tâm Ma chi chướng."

Tâm Ma chi chướng Tâm Ma, huyễn tượng

Những cái này từ ngữ Nhạc Bình Sinh cũng không lạ lẫm, vẻn vẹn từ Nguyên Bạch Lộc miêu tả đến xem tựa hồ cùng Nhạc Bình Sinh suy nghĩ chính là một cái ý tứ, đều là nội tâm tạp niệm tại ý thức trong đầu hình thành huyễn tượng.

Nguyên Bạch Lộc không biết nghĩ tới điều gì, tươi thắm thở dài nói:

"Mỗi một tên xông quan người gặp được tâm ma chi chướng hoàn toàn là tự thân tâm linh tiềm thức biến thành, gặp phải hoàn cảnh cũng không giống nhau, hoàn toàn là không có dấu vết mà tìm kiếm. Cũng chính bởi vì Tâm Ma chi chướng hung hiểm vô cùng, mới tại lúc này ở giữa trường hà ở trong ngăn cản lại không biết bao nhiêu tài trí cao tuyệt chi sĩ, để vô số thiên chi kiêu tử hóa thành đất vàng bạch cốt, thương tiếc chung thân."

Hắn nhìn về phía Nhạc Bình Sinh tiếp tục nói: "Lúc đầu những bí mật này là không thể sớm cáo tri tại xông quan người, chính là

sợ hãi xông quan người đối cái gọi là Tâm Ma chi chướng sinh lòng e ngại, ngược lại cổ vũ Tâm Ma uy lực, nhưng là thời gian của ngươi gấp gáp, vẫn là sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng.

Biết tấn thăng Luyện Thần khả năng gặp phải khảo nghiệm, Nhạc Bình Sinh ánh mắt xa xăm, trong mắt suy nghĩ chớp động.

"Tâm Ma Tâm Ma "

Tâm ma của hắn là cái gì

Đem hắn đưa lên đến thế giới này phía sau màn Hắc Thủ, vẫn là Tần Vô Nhất

"Mỗi một tên xông quan người gặp được tâm ma chi chướng hoàn toàn là tự thân tâm linh tiềm thức biến thành, gặp phải hoàn cảnh cũng không giống nhau, hoàn toàn là không có dấu vết mà tìm kiếm. Cũng chính bởi vì Tâm Ma chi chướng hung hiểm vô cùng, mới tại lúc này ở giữa trường hà ở trong ngăn cản lại không biết bao nhiêu tài trí cao tuyệt chi sĩ, để vô số thiên chi kiêu tử hóa thành đất vàng bạch cốt, thương tiếc chung thân."

Hắn nhìn về phía Nhạc Bình Sinh tiếp tục nói: "Lúc đầu những bí mật này là không thể sớm cáo tri tại xông quan người, chính là sợ hãi xông quan người đối cái gọi là Tâm Ma chi chướng sinh lòng e ngại, ngược lại cổ vũ Tâm Ma uy lực, nhưng là thời gian của ngươi gấp gáp, vẫn là sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng."

Biết tấn thăng Luyện Thần khả năng gặp phải khảo nghiệm, Nhạc Bình Sinh trong mắt suy nghĩ chớp động, trong miệng lẩm bẩm nói: "Tâm Ma Tâm Ma "

Tâm ma của hắn là cái gì

Đem hắn đưa lên đến thế giới này phía sau màn Hắc Thủ, vẫn là Tần Vô Nhất

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 486: Bất Tử Chi Ma!

Chương 486: Bất tử chi ma!

Cùng lúc đó Nhạc Bình Sinh cũng nghĩ đến Tà Linh lúc trước tựa hồ thông qua vô số đồ đằng so sánh, hiện cái kia tồn tại dấu vết để lại, nhưng lại phải chờ tới chính mình đột phá Luyện Thần cảnh giới mới nguyện ý cáo tri nó hiện, phải chăng cũng là ra ngoài điểm này cân nhắc

Chuyển đổi một loại phương thức tư duy, Nhạc Bình Sinh đại khái cũng minh bạch cái gọi là Tâm Ma chi chướng cũng không phải là cái gì huyền chi lại huyền đồ vật. ≠

Nếu như dùng hắn kiếp trước tư duy có thể hiểu thành là tại thần quan mở ra, đại não tiềm năng phóng thích thả một tích tắc kia, vỏ đại não tín hiệu thần kinh đạt tới một cái trước nay chưa từng có sinh động trình độ, đối với ngoại giới tin tức cảm giác cùng tiếp nhận cũng sẽ đạt tới từ trước tới nay cao nhất tình trạng. Ức vạn vạn điểm báo sinh động tín hiệu thần kinh tăng thêm tiềm thức một nháy mắt phóng thích cùng va chạm liền sẽ trên cơ thể người ý thức ở trong tự chủ tổ hợp, từ đó sinh ra vô số huyễn tượng, mê hoặc lòng người.

Nếu như không thể kịp thời xác nhận ý thức của mình chủ thể tỉnh táo lại, đem vô số tạp nhạp tin tức lưu trấn áp, ý thức chủ thể liền sẽ tại vô số lộn xộn tiềm thức lưu xung kích va chạm phía dưới trực tiếp vỡ vụn, biến thành người chết sống lại.

Các loại suy nghĩ ở trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, Nhạc Bình Sinh biết Bạch Lộc Võ Tôn là hảo ý, mở miệng nói:

"Võ Tôn các hạ hảo ý tâm lĩnh. Bất quá bởi vì ta ngoài ra còn có một ít chuyện hiện tại nhất định phải đi làm , chờ đến những chuyện này kết mới có thể cân nhắc bế quan tiềm tu sự tình."

Nguyên Bạch Lộc không có hỏi thăm quá nhiều, quai hàm nói:

"Tiểu hữu, tân triều cùng ngũ ngục đám người này nhãn tuyến trải rộng, vô khổng bất nhập, ngươi vẫn là nhanh chóng tính toán, bất quá trong khoảng thời gian này lão phu hóa thân còn cần quấy rầy đi theo ngươi một trận, nhìn xem còn có hay không còn lại cá lọt lưới mắc câu. Thời gian cũng sẽ không quá lâu, còn xin ngươi chớ trách."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Cái này Bạch Lộc Võ Tôn làm việc lỗi lạc, tu vi võ đạo cao hơn nhiều chính mình lại cũng không lấy lực áp người, đồng thời vì liên minh tăng thêm xà nhà trụ cột khắp nơi vì chính mình cân nhắc, cũng coi là một vị chân chính cao nhân đắc đạo.

Nhạc Bình Sinh mặc dù không có hoàn toàn tín nhiệm người này, nhưng là có qua có lại cũng là phải có chi nghĩa.

Bạch Lộc Võ Tôn nhoẻn miệng cười, đúng lúc tập trung ý chí ý chí một lần nữa hóa thành ngọc giản, Nhạc Bình Sinh đột nhiên giống như là nghĩ tới điều gì, từ hư không trong túi lấy ra cái kia thanh được từ tại Vô Gian thứ kiếm, nói:

"Đây là ta tại Thần La Võ Đô bên ngoài một trận chiến đoạt được chiến lợi phẩm, ta một mực hoài nghi trên chuôi kiếm có bí mật gì, nhưng lại một mực không được pháp. Các hạ kiến thức rộng rãi, không biết có thể hay không vì ta giải hoặc "

So với Đoan Mộc thế gia, vị này Bạch Lộc Võ Tôn càng được

xưng tụng là sống hoá thạch, tầm mắt kiến thức cũng không tầm thường, cũng có thể vì hắn giải hoặc.

"Đây là "

Nguyên Bạch Lộc từ Nhạc Bình Sinh trong tay tiếp nhận đen nhánh thứ kiếm, lập tức liền đem ánh mắt khóa chặt tại trên chuôi kiếm hắc tinh thạch bên trên, trầm ngâm nói:

"Đây là không giới nguyên thạch."

Bàn tay nhẹ nhàng đụng vào tại viên tinh thạch này phía trên, tựa hồ là lấy tâm thần chi lực liên tục thăm dò sau khi xác nhận, Nguyên Bạch Lộc giải thích nói:

"Loại này không giới nguyên thạch sản xuất từ thần khí di tích, đồng dạng cũng là nội uẩn thứ nguyên không gian thần vật, so với hư không túi đến còn phải thưa thớt được nhiều, mà lại ẩn chứa trong đó không gian cũng muốn so tuyệt đại bộ phận hư không túi phải lớn. Loại vật này liên minh ở trong tồn lượng cũng mười phần khan hiếm. Ngươi sở dĩ không được pháp, là bởi vì nguyên chủ nhân lâu dài lấy đặc biệt thủ pháp tâm huyết ôn dưỡng tạo thành bình chướng, không có đến Luyện Thần cảnh giới muốn bài trừ loại này tâm huyết bình chướng thường thường cần hơn mười năm thời gian, bất quá bây giờ không cần phiền toái như vậy."

Đang khi nói chuyện Nguyên Bạch Lộc điểm nhẹ mi tâm, từng sợi ngân bạch sợi tơ tại đầu ngón tay của hắn phiêu diêu, sau đó quấn quanh ở đen nhánh thứ kiếm trên chuôi kiếm, lập tức vô số nhỏ vụn điểm sáng bạo tung tóe, phảng phất giữa hai bên tại sinh cái gì va chạm đồng dạng.

Nguyên Bạch Lộc bàn tay nâng lên một chút, thứ kiếm chậm rãi trôi hướng Nhạc Bình Sinh, đồng thời cười nói:

"Lý do an toàn, ta cái này sợi ý chí sẽ từ từ làm hao mòn tầng

này tâm huyết bình chướng, phòng ngừa trong đó bộ không gian xuất hiện bất kỳ vấn đề. Không cần mấy ngày tầng này tâm huyết bình chướng liền sẽ tiêu tán, đến lúc đó ngươi liền có thể mở ra."

Nhạc Bình Sinh vui sướng trong lòng, gửi tới lời cảm ơn nói: "Đa tạ Võ Tôn các hạ."

"Không sao."

Nguyên Bạch Lộc mỉm cười, hóa thân phía trên hào quang tỏa sáng, trong nháy mắt gấp thu liễm, lại lần nữa hóa thành một viên tản ra óng ánh quang huy ngọc giản, bay tới Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Mà chân trời bên trong, tựa hồ có một trương vô hình màng mỏng bao phủ ngăn cách theo dõi cảm giác cũng triệt để tán đi.

Thu hồi ngọc giản cùng thứ kiếm, Nhạc Bình Sinh không có dừng lại lâu, hư không cất bước, tiếp tục hướng về Đoan Mộc thời gian Thanh Long thành vị trí bước đi.

U tĩnh trong gian phòng, phảng phất trở thành một thế giới khác, triệt để cùng ngoại giới ngăn cách.

"Nhạc Bình Sinh, là Nhạc Bình Sinh, hắn giết chết Nguyệt tiểu thư!"

Một đạo tràn đầy đến từ linh hồn chỗ sâu nhất, liền ngay cả giang hà biển hồ cũng không cọ rửa hết khắc cốt oán độc cùng cừu hận thanh âm vang lên.

Thủy Ba Kính mặt đồng dạng hơi mờ màn sáng có chút đung đưa, hiển lộ ra một trương trắng bệch mà mặt mũi vặn vẹo.

Màn sáng trước đó, Cơ Sùng Quang đứng chắp tay, hờ hững chú thích.

"Cơ đại nhân, Cơ đại nhân, ngươi nhất định phải vì tiểu thư báo thù nhất định phải vì tiểu thư báo thù Nhạc Bình Sinh, đáng chết, đáng chết a "

"Hắn biết tiểu thư làm sự tình, hắn lừa gạt tất cả mọi người, tiểu thư nàng chết không nhắm mắt, vì cái gì những cái kia quân chủ đại nhân không tin ta, vì cái gì "

Thê lương như là nữ quỷ đồng dạng thanh âm sâu kín xuyên thấu qua thủy nguyệt màn sáng truyền ra ngoài, như là từng thanh từng thanh vô hình lưỡi dao, mỗi nói một câu, đều là trảm tại Cơ Sùng Quang trong lòng.

Nửa ngày, Cơ Sùng Quang hai mắt khép hờ, mặt không thay đổi nói ra: "Được rồi."

Bá một chút, tại thanh âm hắn vang lên về sau, trước mặt màn sáng dập tắt , liên đới lấy Chiêm Kỳ thê lương thanh âm cũng triệt để tiêu tán, trong gian phòng trở về tại yên tĩnh.

"Tại Bạch Lộc mí mắt của bọn hắn dưới đáy mang một người sống sờ sờ tiến đến không bị hiện, ai cũng không cách nào làm được, cho nên chỉ có thể như thế."

Hắc Ngục Tôn Chủ quỷ bí thanh âm ngay sau đó vang lên:

"Cơ Sùng Quang, ngươi bây giờ nhưng còn có hoài nghi "

Cơ Sùng Quang mở to mắt, chậm rãi nói: "Nhạc Bình Sinh, bây giờ ở nơi nào "

"Bản tọa biết ngươi báo thù sốt ruột, nhưng là hiện tại coi như ngươi biết cũng không dùng được!"

Hắc Ngục Tôn Chủ thản nhiên nói:

"Hiện tại trong thiên hạ không biết có bao nhiêu đạo ánh mắt

tụ tập ở đây trên thân người, tại bản tọa giao cho ngươi sự tình chân chính chứng thực trước đó, không thể đánh rắn động cỏ."

Cơ Sùng Quang tầm mắt buông xuống, ngữ khí hờ hững: "Cơ mỗ lại bất luận cái gì có thể xác định, tôn chủ các hạ tại ta hoàn thành nhiệm vụ về sau sẽ giữ lời hứa, giúp ta báo thù "

Hắc Ngục Tôn Chủ trong lúc đó cười ha ha: "Bởi vì ngươi không có chút nào lựa chọn, chỉ có thể tin tưởng bản tọa!"

Cơ Sùng Quang vẫn như cũ không hề bận tâm, mà Hắc Ngục Tôn Chủ tiếp theo cười lạnh nói:

"Bất quá ngươi hoàn toàn có thể yên tâm. Ngươi cho rằng bản tọa cùng bội bạc Võ Đạo Liên Minh là kẻ giống nhau một cái nho nhỏ Nhạc Bình Sinh mà thôi, cái gì cái gọi là thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư, con nít ranh đồng dạng buồn cười xưng hô, muốn thu thập hắn bất quá nhiều phế một điểm tay chân mà thôi, lại có gì khó

Mà lại Trần Nam chinh Bắc chiến nhiều năm như vậy, chiến trận trùng sát chi thuật trong khi xông, là nhất đẳng soái tài, chúng ta cũng chính cần một cái có thể chấp kim qua thiết mã nhân vật, không cần tự coi nhẹ mình!"

Cơ Sùng Quang ánh mắt giật giật: "Đã như vậy, tôn chủ đại nhân cần Cơ mỗ làm cái gì "

Hắc Ngục Tôn Chủ không có trực tiếp trả lời, mà là khẽ cười nói: "Cơ Sùng Quang, ngươi từ lùm cỏ không quan trọng thời điểm quật khởi, cơ hồ chứng kiến liên minh lịch sử, là nghị viện ở trong tuyệt đối cao tầng, biết vô số cơ mật, lại thêm khí tu vô cực, đỉnh phong cảnh giới tông sư tu vi ngươi dạng này một nhân vật, bọn hắn sẽ đem ngươi giam cầm ở nơi nào "

Cơ Sùng Quang nhướng mày: "Tự nhiên là thông thiên tháp

phía dưới trấn long tuyệt ngục, cũng là nhằm vào liên minh ở trong tất cả tông sư cấp bậc trở lên nhậm chức "

Sau đó con ngươi của hắn có chút co rụt lại:

"Trấn long tuyệt trong ngục có cái gì tôn chủ muốn cứu người nào "

Trấn long tuyệt ngục là chuyên môn vì liên minh ở trong nhậm chức tông sư kiến tạo, chế tạo như thùng sắt, mấy trăm năm nay bên trong chính Cơ Sùng Quang liền từng có qua mấy lần đem chính mình kẻ thù chính trị tự tay đưa vào trong đó, không còn có ra.

Trong này cầm tù nhân vật phần lớn quyền cao chức trọng, biết không ít liên minh cơ mật, cho nên thống nhất giam giữ cùng một chỗ.

Mà lại trấn long tuyệt ngục phòng giữ cực đoan sâm nghiêm, chỉ có vào chứ không có ra, không cho phép bất luận người nào quan sát, cũng không tại nghị viện giám thị hệ thống phía dưới. Rất nhiều tham nghị trưởng lão bên trong thậm chí có một cái truyền ngôn, trấn long tuyệt ngục ở trong mười phần có một vị Luyện Thần tôn giả đóng giữ, nếu không không có dạng này áp đảo nghị viện quyền uy.

Bất quá liền Cơ Sùng Quang mấy trăm năm nay tới chứng kiến hết thảy, trấn long tuyệt ngục tựa hồ cũng không có bất kỳ cái gì lạ thường địa phương, trong đó giam giữ phạm nhân cũng phần lớn đều là từng tại liên minh nhậm chức khí đạo tông sư, như thế nào lại dẫn tới Hắc Ngục tôn chủ như thế đại phí khổ tâm

"Nói cho ngươi cũng không sao."

Hắc Ngục Tôn Chủ hời hợt nói:

"Ngươi có biết bất tử chi ma, Hồng Thiên Cương danh hào "

Bất tử chi ma Hồng Thiên Cương!

Hắc Ngục Tôn Chủ nhẹ nhàng mấy chữ này chấn điếc hội, như là kinh lôi như chớp giật từ Cơ Sùng Quang trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, để nội tâm của hắn rung động dữ dội.

"Làm sao có thể! Hắn không phải "

Đổi lại liên minh ở trong một chút tân tấn tông sư khả năng không hiểu rõ lắm, mà Cơ Sùng Quang liền xuất sinh từ cái này cái thời đại cuối cùng, tự nhiên có hiểu biết.

Năm, sáu trăm năm trước, chưa thành lập tân triều tính cả võ đạo giới tất cả Luyện Thần cao thủ tiến đánh thần kinh, vây công cuối cùng hoàng đế Viêm Hoang đế, đánh một cái thiên băng địa liệt, Viêm Hoang đế lấy một địch nhiều, vậy mà nương tựa theo sức một mình giết chết hơn phân nửa vây công Luyện Thần tôn giả, lúc này mới kiệt lực mà chết.

Liền ngay cả hiện tại vũ lực thông thiên Bạch Lộc Võ Tôn, tại năm đó thậm chí không có nhúng tay tư cách, thân ở tại bên ngoài tuyến phong tỏa phía trên, lúc này mới tránh khỏi cuối cùng Viêm Hoang đế tự hủy một kích. Mà vị này bất tử chi ma Hồng Thiên Cương, lại là hàng thật giá thật tham dự đối Viêm Hoang đế chính diện vây công, đồng thời còn sống cường giả!

Hồng Thiên Cương xuất thân Thánh Tâm tông, đồng thời thân là Thánh Tâm tông một tông chi chủ, phân thuộc Ma Môn một phái, tại năm đó thực lực liền đã đạt đến thân ngoại hóa thân tình trạng, tại Luyện Thần tôn giả ở trong cũng tính được là là đỉnh cấp cường giả. Chỉ tiếc thỏ khôn chết chó săn nấu, về sau tân triều đột nhiên vạch mặt, ngang nhiên hướng về toàn bộ ma đạo nhất hệ toàn diện thanh toán, truyền ngôn vị này đã từng đấu qua Viêm Hoang đế bất tử chi ma vì cho môn nhân đệ tử đoạn hậu, triệt để chết tại tân triều phô thiên cái địa hủy diệt súng đạn phía dưới.

Đây cũng chính là Cơ Sùng Quang kinh ngạc tồn tại.

"Ngươi cho rằng Hồng Thiên Cương nhân vật như vậy, sẽ như thế buồn cười chết tại tân triều súng đạn phía dưới phải biết vào lúc đó Diệt Tuyệt Tân Tinh còn không có xuất thế."

Hắc Ngục Tôn Chủ ngữ khí châm chọc, cười lạnh nói:

"Bất quá bởi vì Hồng Thiên Cương đích thật là biến mất tại thế gian không còn có từng xuất hiện, lúc này mới có tin tức như vậy truyền ra. Bất quá bản tôn lại biết, Hồng Thiên Cương sở dĩ không hiểu biến mất, cũng không phải là chết tại Huyền Hỏa khí phía dưới, mà là có chỗ vị chính đạo cao nhân, mượn gió bẻ măng, thừa cơ đánh lén! Sau đó đem Hồng Thiên Cương bắt giữ cầm tù, khảo vấn công pháp bí mật!"

Cơ Sùng Quang căn bản là không có cách đè nén xuống nội tâm vẻ khiếp sợ, nghẹn ngào hỏi: "Người này là ai "

"Là ai "

Hắc Ngục Tôn Chủ sâm nhiên cười nói:

"Tên của người này cũng không thể nói, bằng không mà nói cho dù hắn hiện tại ở xa chân trời góc biển, vạn nhất sinh lòng cảm ứng, chẳng phải là đánh cỏ động rắn "

Cơ Sùng Quang nguyên bản bị cừu hận tràn ngập nhồi vào nội tâm giờ phút này bởi vì nghe được rất nhiều tuyệt mật mà bịch bịch cuồng loạn, đây là cho dù là lấy thân phận của hắn đều tuyệt đối không thể nào biết đến bí ẩn.

Hắc Ngục Tôn Chủ nói tới người đến cùng là ai

Từ khi liên minh thành lập, nghị viện thành lập tới nay, những cái kia đã đến Luyện Thần cảnh giới đại nhân vật liền lui về phía sau màn, thần long có gặp hay không đuôi, công khai hiện thân số

lần quả thực là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đừng nói là gần trăm năm nay tân tấn nghị viện những cái kia tham nghị trưởng lão, liền ngay cả chính hắn đối với mấy cái này Luyện Thần tôn giả tình huống cũng biết chi rất ít, thậm chí ngay cả liên minh hiện tại cụ thể có mấy vị, Thần La Võ Đô lại có mấy vị Luyện Thần tôn giả tọa trấn đều không hiểu rõ lắm.

Bởi vậy cũng có thể gặp những cái này Luyện Thần tôn giả nhóm đối với tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh kiêng kị đến mức độ như thế nào.

Chẳng lẽ là vị kia

Cơ Sùng Quang trong mắt các loại suy nghĩ tránh gấp qua, hắn loáng thoáng biết, trong liên minh tựa hồ ẩn ẩn tồn tại một vị địa vị cực kỳ nhưng luyện thần võ tôn, tu vi võ đạo chân chính thông thiên triệt địa, là đông đảo Luyện Thần tôn giả bên trong người mạnh nhất. Chỉ bất quá Cơ Sùng Quang biết cũng giới hạn nơi này.

Mà dựa theo Hắc Ngục Tôn Chủ thuyết pháp, làm xuống chuyện này chính đạo cao nhân rõ ràng là một vị đã đạt đến tâm huyết dâng trào cảnh giới đỉnh phong Võ Tôn, bởi vậy đến một lần thân phận của người này có thể nói là đã vô cùng sống động.

"Tôn chủ đại nhân ý tứ là vị này bất tử chi ma liền giam giữ tại trấn long tuyệt ngục ở trong "

Bình phục một chút tâm tình, Cơ Sùng Quang lập tức truy vấn:

"Xin hỏi tôn chủ vì sao như thế xác định Hồng Thiên Cương chính là tao ngộ ám toán, mà không phải chết tại tân triều hỏa lực phía dưới "

Hắc Ngục Tôn Chủ trước đó nói tới nói chắc như đinh đóng cột, phảng phất là chính mình tự mình kinh lịch đồng dạng, không khỏi Cơ Sùng Quang không nghi ngờ. Mà lại xử lí đến bây giờ đã

qua gần năm trăm năm, lấy Hắc Ngục Tôn Chủ nói tới vị kia thủ đoạn mà nói, bất luận cái gì dạng bí mật cũng sớm đã móc sạch sẽ, làm sao sẽ còn để Hồng Thiên Cương tồn tại đến nay

"Ta vì cái gì biết "

Hắc Ngục Tôn Chủ lập tức cười ha ha:

"Bản tọa cũng là xuất thân Thánh Tâm tông, Viên Thiên Cương chính là bản tọa sư thúc, lại thế nào khả năng không biết được "

Cơ Sùng Quang khuôn mặt lại lần nữa thay đổi một lần.

Chẳng lẽ là vị kia

Cơ Sùng Quang trong mắt các loại suy nghĩ tránh gấp qua, hắn loáng thoáng biết, trong liên minh tựa hồ ẩn ẩn tồn tại một vị địa vị cực kỳ nhưng luyện thần võ tôn, tu vi võ đạo chân chính thông thiên triệt địa, là đông đảo Luyện Thần tôn giả bên trong người mạnh nhất. Chỉ bất quá Cơ Sùng Quang biết cũng giới hạn nơi này.

Mà dựa theo Hắc Ngục Tôn Chủ thuyết pháp, làm xuống chuyện này chính đạo cao nhân rõ ràng là một vị đã đạt đến tâm huyết dâng trào cảnh giới đỉnh phong Võ Tôn, bởi vậy đến một lần thân phận của người này có thể nói là đã vô cùng sống động.

"Tôn chủ đại nhân ý tứ là vị này bất tử chi ma liền giam giữ tại trấn long tuyệt ngục ở trong "

Bình phục một chút tâm tình, Cơ Sùng Quang lập tức truy vấn:

"Xin hỏi tôn chủ vì sao như thế xác định Hồng Thiên Cương chính là tao ngộ ám toán, mà không phải chết tại tân triều hỏa lực phía dưới "

Hắc Ngục Tôn Chủ trước đó nói tới nói chắc như đinh đóng cột, phảng phất là chính mình tự mình kinh lịch đồng dạng, không

khỏi Cơ Sùng Quang không nghi ngờ. Mà lại xử lí đến bây giờ đã qua gần năm trăm năm, lấy Hắc Ngục Tôn Chủ nói tới vị kia thủ đoạn mà nói, bất luận cái gì dạng bí mật cũng sớm đã móc sạch sẽ, làm sao sẽ còn để Hồng Thiên Cương tồn tại đến nay

"Ta vì cái gì biết "

Hắc Ngục Tôn Chủ lập tức cười ha ha:

"Bản tọa cũng là xuất thân Thánh Tâm tông, Viên Thiên Cương chính là bản tọa sư thúc, có thể nào không biết được "

Cơ Sùng Quang khuôn mặt lại lần nữa thay đổi một lần. 8

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 487: Thánh Tâm Chủng Ma Đại Pháp!

Chương 487: Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp!

"Ngươi có phải hay không rất hiếu kì, bản tọa vị sư thúc này đã rơi vào địch thủ, vì cái gì năm trăm năm thời gian trôi qua còn không có bị giết chết, mà là tồn tại đến nay "

Cơ Sùng Quang sắc mặt trầm ngưng, không nói gì. . Đổi mới nhanh nhất

Rất hiển nhiên liên minh Võ Tôn cũng không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người, không có khả năng giữ lại Hồng Thiên Cương hi vọng hắn hối cải để làm người mới, đã lưu sống đến bây giờ, hoặc là chính là mục đích vẫn không có đạt thành, hoặc là cũng là bởi vì một chút nguyên nhân đặc biệt không cách nào giết chết Hồng Thiên Cương.

Hắc Ngục Tôn Chủ mỉm cười một tiếng:

"Bọn hắn không phải là không muốn, mà là không thể! Ngươi cho rằng bất tử chi ma xưng hô là từ đâu mà đến "

Hồng Thiên Cương thân là Đại Hoang Thần Triều thời kỳ nhất đại Ma Môn cự phách, bất tử chi ma uy tên hiển hách, toàn bộ đều là bởi vì sở tu 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 mà đến, võ đạo một đường, khí lực thần ba cửa ải, ngoại trừ vừa nhốt vừa nhốt tiến hành theo chất lượng trên việc tu luyện đi chính đồ đại đạo bên ngoài, cơ hồ mỗi một giai đoạn đều có các loại mưu lợi tà đạo

pháp môn, đây cũng là vô số năm tháng trường hà bên trong người tài ba chí sĩ xuất hiện lớp lớp, cách khác mà ra lối tắt.

Mà chính thống cùng tà đạo đều là tương đối mà nói, tà đạo nếu có thể đi thông đồng dạng cũng có thể đạt tới chính thống tu luyện thành tựu, thậm chí tăng thêm uy lực cùng quỷ bí. Nhất là đến Luyện Thần cảnh giới này, đủ loại bàng môn tả đạo càng là thiên kì bách quái. Mà Hồng Thiên Cương tài tình tuyệt thế, 【Thánh Tâm Chủng Ma】chính là hắn kết hợp tiền bối kinh nghiệm, tự sáng tạo mà ra tuyệt đỉnh pháp môn!

Phương pháp này, trên lý luận có thể tách rời tự thân tâm thần ý chí hóa thân ngàn vạn luyện giống ma chủng, đem ký thác ký sinh tại những võ giả khác tâm linh chỗ sâu nhất, hấp thu vô số người trong lòng oán tăng sẽ, tình yêu biệt ly, Ngũ Âm hừng hực, cầu không được các loại tâm tình tiêu cực tẩm bổ lớn mạnh tự thân, bị ký sinh người thân thế tao ngộ càng là thê thảm, ma chủng tốc độ phát triển cũng liền cũng mau. Một khi phát triển đến trình độ nào đó ngay lập tức sẽ phản phệ, đem hóa thành chính Hồng Thiên Cương thân ngoại hóa thân!

Mà gặp phản phệ bị ký sinh người, mặc dù nhìn qua ký ức cùng tình cảm còn giống như bình thường, nhưng kỳ thật đã triệt triệt để để biến thành một người khác.

Hồng Thiên Cương tại đỉnh phong nhất cảnh giới lúc, từng có được năm tôn đồng dạng đạt đến Luyện Thần cảnh giới thân ngoại hóa thân, năm tôn Thánh Ma hóa thân tùy hành, cùng cảnh giới ở trong cơ hồ vô địch, tại cùng Viêm Hoang đế thiên băng địa liệt một trận chiến bên trong, Hồng Thiên Cương cũng là tuyệt đối chủ lực, dựa vào sức một mình tiếp tục chống đỡ gần một nửa áp lực!

Cũng tương tự chính là bởi vì cái kia kinh thiên tuyệt thế một trận chiến bên trong, Viêm Hoang đế cuối cùng mặc dù kiệt lực bại vong, nhưng là Hồng Thiên Cương cũng thương thế không nhẹ, năm tôn Thánh Ma hóa thân càng là đều hủy ở trận chiến kia ở

trong.

Cũng chính bởi vì điểm này, mới làm hậu tục sự tình chôn xuống mầm tai hoạ. Thực lực bỗng nhiên lâm vào đáy cốc nhất đại cự phách tại tân triều đột nhiên thanh toán phía dưới tao ngộ chính đạo một phương đánh lén, không rõ sống chết.

Nhưng là Hắc Ngục Tôn Chủ lại biết, vị sư thúc này nhất định không có chết.

Bởi vì 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 bồi dưỡng Thánh Ma hóa thân, đỉnh phong thời kỳ Hồng Thiên Cương thực lực là đủ địch nổi đỉnh phong Võ Tôn, mà lại không có ai biết Hồng Thiên Cương tại tao ngộ đánh lén trước đó ký thác bao nhiêu ma chủng.

Phổ thông thân ngoại hóa thân cảnh giới Luyện Thần tôn giả chủ thể ý thức bị hủy diệt, thân ngoại hóa thân cũng sẽ tùy theo chôn vùi, mà Hồng Thiên Cương lại không cùng, ma chủng ẩn chứa bộ phận ý chí bản nguyên, đồng thời cùng bản tôn ở giữa có được tâm thần liên luỵ, nếu như Hồng Thiên Cương chủ thể ý thức lọt vào diệt sát, như vậy không biết ký thác vào nơi nào ma chủng liền sẽ cấp tốc trưởng thành, tại tâm thần liên luỵ phía dưới tìm kiếm còn lại ma chủng dung hợp, trở thành cái thứ hai Hồng Thiên Cương, tương đương với khởi tử hoàn sinh!

Từ một loại nào đó trình độ giảng, trừ phi duy nhất một lần hủy diệt Hồng Thiên Cương bản tôn cùng tất cả ma chủng, nếu không vị này ma đạo cự phách chính là bất tử chi thân, chỉ cần thời gian liền có thể tro tàn lại cháy, ngóc đầu trở lại.

Bất tử chi ma xưng hô cũng là bởi vậy mà đến.

Hắc Ngục Tôn Chủ sở dĩ biết, là bởi vì năm đó đánh một trận xong Hồng Thiên Cương có chỗ dự cảm, ở trên người hắn cũng từng ký thác một viên ma chủng, chỉ bất quá cái này miếng ma chủng là ở vào phong cấm trạng thái, như là mệnh giản đơn đồng

dạng chủ yếu là dùng để phán đoán chủ thể ý chí trạng thái. Mà Hồng Thiên Cương giao cho hắn cái này miếng ma chủng, cho đến bây giờ vẫn như cũ bình yên vô sự.

Trầm mặc nửa ngày, Cơ Sùng Quang chậm rãi nói:

"Không biết tôn chủ đại nhân có gì kế hoạch phải biết Thần La Võ Đô thân là võ đạo thánh thành, có thể nói là thiên hạ nguy hiểm nhất cũng địa phương an toàn, ngoại trừ bên ngoài Bạch Lộc Võ Tôn bên ngoài, ai cũng không biết còn có mấy vị Tôn giả cũng trấn thủ ở trấn long tuyệt ngục bên trong. Huống chi còn có thông thiên đại trận trấn áp khí vận. Cho dù là ta kịch trung sách ứng, đại nhân muốn tại Thần La Võ Đô trung tâm cứu ra người đến, cũng là muôn vàn khó khăn, cơ hội đồng đẳng với không."

Thần La Võ Đô làm Bắc Hoang trái tim yếu địa, phòng giữ lực lượng xa xa không giống mặt ngoài nhìn lại đơn giản như vậy, ngoại trừ trấn thủ Võ Tôn bên ngoài, nghe nói còn có một bộ viễn cổ lưu truyền xuống cự trận, khởi động thời điểm lấy thông thiên chi tháp làm hạch tâm trung tâm, bao phủ cả tòa võ đạo thánh thành, khỏi bị xâm hại.

Bộ này đại trận cũng là cơ mật ở trong cơ mật, theo Cơ Sùng Quang có hạn biết, bộ này không biết tên đại trận từ Luyện Thần tôn giả lo liệu, bố trí dự tính ban đầu chính là phòng bị tân triều các loại hủy diệt đả kích, nhưng từ thành lập đến nay lại cơ hồ chưa hề khởi động qua.

Bao quát Nhạc Bình Sinh lúc trước xung kích nghị viện, trên thực tế cũng là tại liên minh Võ Tôn toàn bộ chưởng khống phía dưới, xa xa không có đến khởi động đại trận một bước kia.

Ai cũng không biết tòa đại trận này cụ thể đến cùng có dạng gì công dụng, nhưng là nếu như muốn từ thông thiên tháp đáy tháp trấn long tuyệt trong ngục đem Hồng Thiên Cương cứu ra, đây là không thể không gặp phải một vấn đề.

"Bản tọa trù bị gần trăm năm, cơ hội tới lâm, tự nhiên chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại!"

Hắc Ngục Tôn Chủ cười lạnh một tiếng:

"Ngươi không cần buồn lo vô cớ. Lần này, không riêng gì bản tọa, còn lại bốn Ngục Tôn Chủ từng chịu Hồng Thiên Cương ân huệ, lại cùng liên minh, tân triều có huyết hải thâm cừu, tự nhiên sẽ đồng khí liên chi cộng đồng tiến thối!"

Năm Ngục Tôn Chủ, năm vị Luyện Thần cự phách, cộng đồng xuất thủ!

Hắc Ngục Tôn Chủ chỉ một thoáng tại Cơ Sùng Quang nội tâm nhấc lên cơn sóng gió động trời.

Mặc dù không rõ ràng liên minh trước mắt đến cùng có bao nhiêu vị Võ Tôn, nhưng là những cái này Võ Tôn đại bộ phận đều phân tán các nơi tĩnh tâm tiềm tu, tránh đi tân triều thám tử vô khổng bất nhập điều tra, mà tại Thần La Võ Đô bên trong dù là tính cả đã hiện thân Bạch Lộc Võ Tôn, cũng tuyệt không có khả năng vượt qua năm ngón tay số lượng.

Năm vị Luyện Thần cự phách, cộng đồng giáng lâm Thần La Võ Đô tiến công thông thiên tháp, kia là một bộ như thế nào thiên băng địa liệt cảnh tượng

Cơ Sùng Quang toàn thân cao thấp dâng lên một cỗ thật sâu hàn ý.

"Về phần thông thiên đại trận "

Hắc Ngục Tôn Chủ trên mặt lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường:

"Vật này tự nhiên có người đối phó!"

Sau một khắc, còn không đợi Cơ Sùng Quang mở miệng, hắc ám trong hư vô, một viên như là hắc ám ngưng tụ, to bằng nắm đấm trẻ con đen nhánh viên châu thoát ly hắc ám, chậm rãi bay tới Cơ Sùng Quang trước mặt.

Hắc Ngục Tôn Chủ băng lãnh thanh âm vang lên:

"Hiện tại, bản tọa muốn ngươi ăn nó đi!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 488: Đến Cùng Chờ Đợi

Chương 488: Đến cùng chờ đợi

Trải qua hai ba canh giờ cao tốc tiến lên, Đoan Mộc thế gia đại bản doanh Thanh Long thành to lớn âm ảnh hình dáng như là một con phủ phục cự thú, đã tại Nhạc Bình Sinh tầm mắt bên trong hiển hiện. . Đổi mới nhanh nhất

Nương tựa theo không phải người thị lực một chút quan sát, Nhạc Bình Sinh liền phát hiện Đoan Mộc thế gia đại bản doanh mặc dù kém xa Thần La Võ Đô phồn hoa, nhưng cũng đứng hàng chính mình đã từng được chứng kiến rất nhiều thành trì hàng đầu. Cứ như vậy một chút quét tới, toà này Thanh Long thành chỗ đồng bằng, giang hà vờn quanh, tối thiểu cũng là có thể dung nạp trăm vạn nhân khẩu trở lên thành lớn.

Sớm đáp xuống ngoài thành trên đại đạo, bỏ qua đám người ánh mắt kinh sợ, Nhạc Bình Sinh không có chậm trễ thời gian, trực tiếp tìm tới cửa thành phòng giữ nói rõ lai lịch.

Những cái này Đoan Mộc thế gia phòng giữ tựa hồ đã sớm đạt được thông tri, tại Nhạc Bình Sinh cho thấy thân phận về sau biến sắc, đơn giản cung kính tới cực điểm, bằng nhanh nhất tốc độ chuẩn bị tốt đẳng cấp cao nhất xe ngựa, chở Nhạc Bình Sinh hướng về ở vào trung tâm thành trì Thanh Long phủ bước đi.

Tựa hồ là những cái này phòng giữ tại Nhạc Bình Sinh vừa mới đến thời điểm liền thông tri Thanh Long phủ, Nhạc Bình Sinh

thưởng thức phong cảnh dọc đường còn không có bao lâu, một đại đội nhân mã vọt tới, đại đạo bị từng đội từng đội điêu luyện giáp sĩ tiếp nhận quản chế, con đường bị thanh không, vô số người đi đường bị xua đuổi qua một bên, một hồi náo loạn.

"Chuyện gì xảy ra ai tới "

"Chẳng lẽ là Đoan Mộc thế gia gia chủ trở về "

"Làm sao có thể, Đoan Mộc gia chủ đi tới đi lui ra vào nhiều năm như vậy lúc nào dùng qua loại chiến trận này!"

Ồn ào tiếng nghị luận xông thẳng lên trời, mà xuống một khắc, tràng diện lập tức vì đó yên tĩnh.

Một bên khác, lấy Đoan Mộc Hòa Vũ cầm đầu, bao quát Đoan Mộc Tôn ở bên trong, hết thảy bốn vị trường lão sau lưng đi theo một từng cái ưu tú tử đệ, lễ tiết long trọng xuất hiện tại con đường bên kia, phảng phất là đến đây nghênh đón.

Mắt thấy đại đạo phía trước đi tới đội xe, Đoan Mộc Hòa Vũ ánh mắt cảm khái, đồng dạng không nghĩ tới chính mình Vô Tâm chi giao thế mà làm quen như thế một vị quái vật tồn tại.

Nếu như nói trước đó Nhạc Bình Sinh người mang chí tôn võ đạo sự tình quấy thiên hạ gió nổi mây phun, để cho người ta cảm thấy chỗ hắn cảnh nguy hiểm từ đó nhìn suy, như vậy tại Nhạc Bình Sinh nhất cử đánh giết liên thủ săn bắn Ảnh Ma Tử, Vô Gian, Liệt Huyết đạo, Ẩm Nguyệt lâu tứ vương thứ, Diễn Võ Cơ Quan ám sát nhân viên, không biết lai lịch cường giả bọn người về sau, hắn thanh thế uy danh liền đạt đến một cái trước nay chưa từng có đỉnh phong.

Bất luận là ai, tại biết được tin tức này về sau đều vững tin không thể nghi ngờ, trừ phi cường đại Luyện Thần cự phách xuất thủ, nếu không mặc kệ vây công vẫn là ám sát, không ai làm gì

được hắn.

Mà Bạch Lộc Võ Tôn hiện thân cùng Nhạc Bình Sinh tâm tình, tựa hồ đối với hắn phi thường xem trọng sự tình không phải bí mật gì, có thể nói không có gì bất ngờ xảy ra, một cái giáp về sau thậm chí ngắn hơn thời gian, Nhạc Bình Sinh liền rất có thể liền sẽ tấn thăng làm một vị luyện thần võ tôn.

Đoan Mộc thế gia làm truyền thừa ngàn năm thế gia, duy nhất đi ra một vị Luyện Thần lão tổ tại năm đó thần kinh diệt tuyệt một trận chiến ở trong bản thân bị trọng thương, căn cơ tổn hao nhiều, sớm tại hơn hai trăm năm trước liền ra ngoài du lịch, cần tìm cơ duyên, đến nay chưa về, liền ngay cả sống hay chết cũng không biết.

Mặt ngoài nhìn lại Đoan Mộc thế gia phong quang vô hạn, nhưng là không có Luyện Thần lão tổ tọa trấn, thế lực không tăng mà lại giảm đi, đã từ từ tại đi xuống dốc.

Mà Nhạc Bình Sinh bản thân cơ hồ không thuộc về bất kỳ phe phái, cùng như thế một vị tương lai luyện thần võ tôn tạo mối quan hệ, là mười phần có cần phải.

Nhạc Bình Sinh cưỡi khung xe chậm rãi ngừng lại, Đoan Mộc Hòa Vũ tính cả còn lại ba vị trong tộc trưởng lão tiến lên đón đến chắp tay nói:

"Nhạc tông chủ tại Thần La Võ Đô ngoài thành quét ngang kỹ xảo, chấn nhiếp vô số dụng ý khó dò hạng người không dám vọng động, thật sự là một vui thú lớn, thật đáng mừng!"

Phía sau bọn họ mấy cái kiệt xuất tử đệ có nam có nữ, đều lành nghề lễ đồng thời thận trọng đánh giá xe ngựa, trong đó Đoan Mộc Tu cũng thình lình xuất hiện.

Chỉ bất quá thời gian mấy tháng, hắn lại ngay cả cùng Nhạc

Bình Sinh bình đẳng tương giao tư cách cũng không có.

Nhạc Bình Sinh đi xuống xe ngựa, nhìn thấy Đoan Mộc Hòa Vũ bày ra như thế một bộ chiến trận không khỏi lắc đầu cười nói:

"Hòa Vũ trưởng lão, ngươi làm ra như thế lớn chiến trận thật sự là quá mức khách khí."

Bạch Lộc Võ Tôn hóa thân sống nhờ tại thân, muốn câu cá mắc câu, Nhạc Bình Sinh cũng là không phải rất để ý dạng này gióng trống khua chiêng.

Đoan Mộc Hòa Vũ ha ha cười nói: "Nhạc tông chủ, ngươi bây giờ khác biệt dĩ vãng, đây là cường giả nên được chi tôn nặng, bằng không mà nói gia chủ chỉ sợ muốn trách cứ ta chờ!"

Song phương hàn huyên một trận, Đoan Mộc Hòa Vũ lại đem dư trưởng lão dần dần giới thiệu, sau đó lại để cho sau lưng nhà mình bao quát Đoan Mộc Tu ở bên trong tử đệ lần lượt cho Nhạc Bình Sinh chào về sau, một đoàn người trùng trùng điệp điệp hướng về Thanh Long phủ bước đi.

Làm Thanh Châu chúa tể một phương, Đoan Mộc thế gia đại bản doanh Thanh Long phủ liền phảng phất thành trung chi thành, tại mọi người dẫn dắt phía dưới, từ rộng lớn cửa chính tiến vào, Nhạc Bình Sinh đại khái tính ra ra toàn bộ Thanh Long phủ tối thiểu chiếm một diện tích hơn mười dặm, bốn phía điêu rồng họa tòa nhà, vàng son lộng lẫy, cực điểm xa hoa, lui tới đều là hoặc dung mạo tú lệ, hoặc thân thủ mạnh mẽ hạ nhân, vẻn vẹn tôi tớ tối thiểu hơn vạn, một bộ như mặt trời ban trưa khí tượng.

Này tấm cực điểm xa hoa cảnh tượng, theo Nhạc Bình Sinh chính là hắn kiếp trước phong kiến hoàng đế chỗ ở cũng kém như vậy chút ý tứ.

"Nhạc tông chủ, Khinh Thần sơn vị trí này, ngươi còn hài lòng

"

Bên người, Đoan Mộc Hòa Vũ cười nói:

"Khinh Thần sơn vị trí này là phương viên trong vòng trăm dặm vị trí tốt nhất, các phương diện điều kiện đều mười phần tiện lợi sông núi phúc địa, chỉ bất quá bởi vì tới gần chỗ kia vẫn thạch đường hầm, chúng ta mới một mực cấm chỉ có cái gì thế lực vào ở. Bất quá bây giờ vẫn thạch đường hầm quyền khai thác gia chủ quyết định phân cho Tinh Thần Liệt Túc tông một nửa làm kinh doanh căn cơ, vừa vặn gần nước ban công, mười phần thuận tiện."

Trên thực tế chỗ này vẫn thạch đường hầm khai quật khai thác đã có hơn hai mươi năm, dù cho nhiều năm như vậy đến Đoan Mộc thế gia khai quật khai thác tiết chế mà có kế hoạch, cái này đường hầm vẫn như cũ nhiều nhất không cao hơn mười năm liền sẽ khai thác hầu như không còn. Bất quá ngay cả như vậy, phân ra một nửa quyền khai thác cũng đầy đủ Tinh Thần Liệt Túc tông dạng này thể lượng môn phái nhỏ thông thường chi tiêu, thậm chí còn có còn lại.

Đối với Đoan Mộc thế gia tới nói, Nhạc Bình Sinh mặc dù nói là từ nhiệm tông chủ chức, nhưng trên thực tế cùng Tinh Thần Liệt Túc tông liên hệ lại sẽ không đoạn, mà lại từ hắn vì cái này tông môn tìm kiếm đường lui cử động đến xem, cũng tuyệt đối không phải bạc tình bạc nghĩa người, đáng giá đầu tư cùng thâm giao.

Tại nhà mình Luyện Thần lão tổ không rõ sống chết tình huống dưới, đầu tư một vị khác tương lai luyện thần võ tôn, cũng thành tất nhiên tiến hành.

Nhạc Bình Sinh gật đầu nói: "Hòa Vũ trưởng lão phí tâm, vị trí này rất tốt, ta ghi nhớ trong lòng, cũng xin thay ta cám ơn Đoan Mộc gia chủ."

Bất luận Đoan Mộc thế gia ra ngoài loại nào mục đích, tới một mức độ nào đó cũng coi là giải quyết Nhạc Bình Sinh nỗi lo về sau, hắn tự nhiên có cảm giác kích

Đêm đó Đoan Mộc thế gia liền cử hành một trận yến hội long trọng, cơ hồ trong tộc tất cả nhân vật trọng yếu toàn bộ có mặt thấy thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư phong thái, chủ và khách đều vui vẻ. Nhạc Bình Sinh cũng tại Thanh Long trong phủ tạm cư , chờ đợi lấy tông môn di chuyển nhân mã đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 489: Vận Sức Chờ Phát Động! Phá Giải Kế Thừa!

Chương 489: Vận sức chờ phát động! Phá giải kế thừa!

Kinh tâm động phách hắc ám như là mực đậm đồng dạng sền sệt, cuồn cuộn bên trong truyền ra liên miên bất tuyệt hung lệ, quỷ bí khàn giọng thú rống, để lộ ra một cỗ khó nói lên lời tuyệt vọng.

Như là hắc ám bên trong tiềm ẩn vô số kể Địa Ngục yêu ma, bất cứ lúc nào cũng sẽ đột phá hắc ám giới hạn, giáng lâm đến nhân thế ở giữa.

Một đạo tản ra cực độ rét lạnh thân ảnh tách ra tầng tầng lớp lớp hắc ám, yên tĩnh im ắng đi tới.

Ở phía trước của hắn, một đạo tản ra mông lung quang huy, vô cùng dễ thấy thân ảnh đứng yên bất động, yên tĩnh chờ đợi.

Quang Vương thân ảnh có chút ba động một chút, nhẹ giọng phiêu đãng:

"Băng Vương, điện hạ đã đợi ngươi rất lâu."

"Huyễn Vương đến sao "

"Đã tại trước điện chờ đợi."

Dư Thành Lễ khẽ gật đầu, tiếp tục cất bước, không nói một lời hướng về sâu trong bóng tối bước đi.

Cái này đã từng Băng Kỷ cung cung chủ, võ đạo giới cự phách, tại Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích xuống hiểm tử hoàn sinh Luyện Thần cường giả, cư nhiên trở thành cái gọi là Băng Vương, xuất hiện ở nơi này.

Cộc cộc cộc.

Giống như dài dằng dặc vô cùng, lại như bất quá trong phiến khắc, theo bước chân của hai người tiến lên, có mặt khắp nơi hắc ám càng phát ăn mòn lòng người, tại không biết bao xa phía trước, một đạo khác quỷ bí, cường hãn, vĩ ngạn thân ảnh hiển lộ ra.

Đạo thân ảnh này cùng quanh thân có chút phun trào hắc ám là như thế hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, lại hình như tùy thời đều tại chân thực cùng hư ảo ở giữa tùy ý chuyển đổi. Loại cảm giác này phảng phất bóng người này cũng không phải là chân thực tồn tại, mà là từ một thế giới khác bắn ra mà đến âm ảnh.

Ý thức được sau lưng hai người đến, đạo thân ảnh này cũng không quay đầu lại, như là pho tượng không nhúc nhích.

Người này cũng chính là Dư Thành Lễ trong miệng Huyễn Vương.

Mà ba người này tựa hồ không có lẫn nhau trò chuyện ý đồ, tách ra đứng thẳng, lẳng lặng chờ đợi. Ở trước mặt bọn họ, vô biên hắc ám như là cùng nhau Thái Cổ còn sót lại tuyệt thế hung thú, một mình bò lổm ngổm.

Băng Vương, Huyễn Vương, Quang Vương, cái này ba cái Luyện Thần cảnh giới võ đạo cự phách, vậy mà đồng thời tụ tập tại cái này không biết tên quỷ dị hắc ám không gian.

"Các ngươi đều đến."

Một thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, từ tiền phương sâu nhất

trầm trong bóng tối truyền ra, toàn bộ không gian vì đó sôi trào cuồn cuộn, lại như e ngại, lại như reo hò.

Hắc ám trước chờ đợi ba vị Luyện Thần cự phách cùng nhau cúi đầu hành lễ:

"Điện hạ."

Trong bóng tối thanh âm hời hợt nói:

"Không cần đa lễ. Huyễn, tình huống như thế nào "

Huyễn Vương hồi đáp:

"Ta đã cùng ngũ ngục các phương diện, nhất là Hắc Ngục Tôn Chủ tiếp xúc, hiện tại vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội. Liền chờ Cơ Sùng Quang hạ ngục, chính thức phát động một khắc này."

"Rất tốt."

Trong bóng tối thanh âm chậm rãi mà nói:

"Trong thiên hạ không có tường nào gió không lọt qua được, sự hiện hữu của các ngươi trên thực tế đã không phải là tuyệt đối bí mật, cho tới nay bất luận là Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh vẫn là ngũ ngục đều tại bốn phía tìm kiếm các ngươi dấu vết để lại. Đã như vậy, mượn cơ hội này, lần này liền vì thế nhân, bao quát các lão bằng hữu đưa lên một phần kinh hỉ, cũng hướng toàn bộ thiên hạ, quang minh chính đại tuyên cáo sự hiện hữu của các ngươi!"

Quang Vương nhẹ gật đầu:

"Bất quá Thần Dụ người này là bức Hồng Thiên Cương đi vào khuôn khổ, một mực du lịch trong thiên hạ tìm kiếm lấy ma ký sinh loại túc chủ, hành tung luôn luôn lơ lửng không cố định, ai cũng không biết kỳ nhân chỗ. Còn lại liên minh Luyện Thần còn dễ nói, nhưng là người này nhưng lại không thể không phòng, để

tránh sắp thành lại bại."

"Thần Dụ Võ Tôn "

Băng Vương, cũng chính là Dư Thành Lễ tựa hồ nghĩ tới điều gì, cười lạnh một tiếng:

"Hắn hiện tại chỉ sợ so với chó nhà có tang đến đều không kém là bao nhiêu! Là không anh hùng, phản gọi thằng nhãi ranh xưng hùng, nếu như đem thời gian phóng tới năm sáu trăm năm trước đó võ đạo giới thời kỳ cường thịnh, hắn làm sao có thể cũng coi là thiên hạ đệ nhất nhân hiện tại bất quá người lùn bên trong nhổ lớn cái, mặc dù vô số cường giả tiêu diệt ở trong dòng sông thời gian, hắn cũng đã trở thành liên minh đệ nhất cường giả, nhưng là không thể không cảm tạ tân triều vô số bóng tối đinh cùng chó dại đồng dạng theo đuổi không bỏ, cũng coi là thay còn lại Võ Tôn hấp dẫn rất nhiều hỏa lực. Hiện tại Thần Dụ đừng nói là bản tôn, chỉ sợ cũng ngay cả thân ngoại hóa thân hắn cũng không dám tuỳ tiện lộ diện a "

"Không nên khinh thường."

Trong bóng tối thanh âm tiếp tục truyền ra ngoài, tiếng cười khẽ bên trong mang theo một loại Chí Tôn đến quý ý vị, :

"Có thể tu luyện tới tâm huyết dâng trào cảnh giới Võ Tôn dù là đặt ở trăm ngàn năm trước, cũng là tuyệt đối phượng mao lân giác. Thần Dụ có thể tu luyện tới một bước này đã đầy đủ chứng minh hắn tuyệt không phải mua danh chuộc tiếng hạng người. Thiên phú của hắn tài tình, phóng tới phiến đại lục này trăm ngàn năm lịch sử ở trong đều số một số hai.

Mà tân triều sở dĩ kiêng kỵ như vậy người này, một mặt là tâm huyết dâng trào cảnh giới đối với nguy hiểm cảm ứng mười phần linh mẫn, cho dù là lấy Diệt Tuyệt Tân Tinh loại này hủy diệt tính đả kích phương thức, muốn đối phó người này độ khó đều đột

nhiên dâng lên, có khả năng bị sớm dự báo từ đó tránh thoát. Một phương diện khác thì là tân triều lịch đại hoàng đế vô cùng e dè Bắc Hoang liên minh ở trong sẽ sinh ra ra một cái có thể chân chính đánh vỡ sinh mệnh gông xiềng nhân vật tuyệt thế, dạng này một cái không biết sinh mệnh tồn tại một khi xuất thế, rất có thể triệt để sửa cục diện bây giờ.

Từ trước mắt xem ra, Thần Dụ không thể nghi ngờ là có hi vọng nhất đạt tới bước này người, chính là điểm này, mới khiến cho bọn hắn cảm thấy từ đáy lòng sợ hãi, bất kể đại giới muốn nắm giữ người này vị trí tin tức. Có thể nói nếu như có thể chân chính xác nhận Thần Dụ hành tích, tân triều phương diện sợ rằng sẽ không chút do dự vận dụng mấy viên Diệt Tuyệt Tân Tinh bảo đảm đem diệt sát, cho dù là bởi vậy bộc phát triệt để đại chiến cũng ở đây không tiếc. Không chỉ là Thần Dụ, còn lại liên minh Võ Tôn cũng tương tự nhận tân triều vô hình kiềm chế. Hiện tại Thần La Võ Đô bên trong, chỉ có Nguyên Bạch Lộc cũng coi là một cái uy hiếp, còn lại đều không đủ vi lự. Chỉ cần nắm chắc tốt thời gian, chuyến này tự sẽ vạn vô nhất thất."

Dư Thành Lễ tính cả còn lại Quang Vương, Huyễn Vương ba vị Luyện Thần tôn giả nhao nhao gật đầu.

"Tuy nhiên"

Huyễn Vương trầm ngâm một chút:

"Điện hạ, đến tiếp sau Hồng Thiên Cương người này lại nên xử lý như thế nào bất tử chi ma uy danh hiển hách, mặc dù tao ngộ Thần Dụ cầm tù hơn năm trăm năm, nhưng là ai cũng không biết kỳ nhân là dạng gì điểm khác lạ. Bất quá lấy hắn 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 chi quỷ bí, lại thêm không biết ký thác tại nơi nào ma chủng, chỉ sợ không được bao lâu thời gian liền có thể trở lại đỉnh phong. Phá ngục một chuyện chúng ta mặc dù là thuận thế mà làm, nhưng ngũ ngục tại cứu ra Hồng Thiên Cương về sau chỉ sợ thực lực bạo tăng, sẽ hay không đuôi to khó vẫy, đối điện hạ

đại kế có chỗ ảnh hưởng "

"Không sao."

Trong bóng tối thanh âm hời hợt nói:

"Chúng ta chỉ cần đạt thành mục đích của mình liền tốt, liên minh, ngũ ngục, tân triều mặc kệ là Thần Dụ vẫn là Hồng Thiên Cương, cho phép bọn hắn đi tranh, đi đấu."

Ba vị luyện thần võ tôn ánh mắt chỗ sâu cũng hơi động khẽ động, mặc dù cũng không minh bạch bỏ mặc không quan tâm nguyên do, nhưng không có một người mở miệng hỏi thăm.

Sau đó, trong bóng tối thanh âm đề tựa hồ là chuyển dời đến Dư Thành Lễ trên thân:

"Nhạc Bình Sinh tình huống như thế nào "

Dư Thành Lễ có chút khom người: "Điện hạ phỏng đoán không có sai, Nguyên Bạch Lộc đích thật là thiết hạ cạm bẫy, tại Nhạc Bình Sinh trên thân ký thác hắn thân ngoại hóa thân. Nguyên Bạch Lộc đối ta xuất hiện cũng mười phần ngoài ý muốn, nghĩ đến đã thành công nhiễu loạn hắn ánh mắt."

"Nguyên Bạch Lộc ngược lại là bỏ được hạ da mặt, thân là Võ Tôn thế mà đem thân ngoại hóa thân ký thác vào một cái hậu bối trên thân."

Trong bóng tối thanh âm mỉm cười một chút:

"Đã như vậy , chờ đến Thần La Võ Đô chuyện về sau xem bản thân hắn tạo hóa. Các ngươi, chuẩn bị xuất động đi!"

Mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết ở xa vạn dặm xa đủ loại mưu đồ bí mật, tại Thanh Long trong phủ cư ngụ hai ngày sau đó, Bạch Lộc Võ Tôn để mà làm hao mòn trên chuôi

kiếm tâm huyết bình chướng cái kia sợi võ đạo ý chí, rốt cục triệt triệt để để tiêu tán.

Cái này cũng mang ý nghĩa Nhạc Bình Sinh rốt cục có thể dòm ngó bí mật trong đó.

Đình viện bên trong, người hầu cũng sớm đã bị vẫy lui. Ngồi ngay ngắn trong phòng, Nhạc Bình Sinh cầm lấy thứ kiếm, lấy máu tươi làm dẫn, nhỏ xuống tại trên chuôi kiếm viên kia tỏa ra ánh sáng lung linh hắc tinh thạch phía trên.

Lần này kết quả cùng lúc trước hắn nếm thử khác nhau rất lớn, nhỏ xuống đi lên huyết châu trong nháy mắt liền dung nhập tinh thạch bên trong, phảng phất bị bọt biển hấp thu. Sau khi làm xong những việc này, Nhạc Bình Sinh lập tức giơ lên chuôi kiếm, đem viên kia tinh thạch dán ở chỗ mi tâm, tâm niệm hơi động một chút.

Ầm ầm!

Phảng phất trời đất sụp đổ, hết thảy trước mắt cảnh tượng đều tận đổ sụp, giống như là chạm đến một cái lỗ đen, Nhạc Bình Sinh đại não trong nháy mắt trống rỗng!

Loại này kỳ dị choáng váng cũng không có duy trì bao lâu, cơ hồ là trong nháy mắt liền khôi phục bình thường về sau, Nhạc Bình Sinh một luồng ý thức chỉ một thoáng lại xuất hiện ở một tên lưu manh độn độn không gian bên trong.

Lạ thường chính là, liền như là là nhất tâm nhị dụng, tại hắn cảm giác được tên côn đồ này độn độn, không biết to lớn không gian đồng thời, đối với tin tức của ngoại giới tiếp nhận cùng cảm giác cũng khôi phục bình thường.

Loại cảm giác này thật giống như Nhạc Bình Sinh đột nhiên mọc ra con mắt thứ ba, có thể nhìn thấy, cảm giác được một cái

không gian khác, cùng hắn sử dụng những cái kia hư không túi có khác biệt rất lớn. Bất quá đây cũng là một loại mơ hồ cảm giác, Nhạc Bình Sinh cũng vô pháp minh xác nói ra giữa hai bên đến cùng có dạng gì khác nhau.

Hết thảy đều là màu xám, hỗn độn, một chút cảm giác, phảng phất vô biên vô hạn, đột nhiên tiến vào mảnh này không gian kỳ dị, Nhạc Bình Sinh cái này sợi ý thức cũng cảm giác được vô cùng trống trải hạo đãng.

Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, kêu gọi nói:

"Tà Linh, Tà Linh "

Không có trả lời.

Không biết là bởi vì chỗ này kì lạ không gian ngăn cách nguyên nhân vẫn là Nhạc Bình Sinh chẳng qua là nhất tâm nhị dụng đồng dạng một luồng ý thức tiến vào cái không gian này, cũng không có thu hoạch được Tà Linh đáp lại.

Không có cụ thể vật tham chiếu, trong lúc nhất thời Nhạc Bình Sinh còn khó có thể phán đoán cái này không gian kỳ dị cụ thể kích cỡ. Mà liền tại giờ phút này, bốn phương tám hướng đột nhiên biến ảo, hỗn độn bốc lên, từng loại sự vật cũng phù ở mặt nước đồng dạng tại Nhạc Bình Sinh ý niệm chỗ không gian xung quanh đột ngột xuất hiện.

Những cái này, chính là cái kia thích khách cất giữ

Lấy lại bình tĩnh, Nhạc Bình Sinh ý thức quét về không gian hỗn độn bên trong ngay ngắn trật tự sắp hàng đủ loại vật phẩm.

Đúc tài, dược liệu, binh khí, áo giáp, thư hoạ, kinh quyển, tiền rương

Ân

Từ những vật này bên trên khẽ quét mà qua, Nhạc Bình Sinh cái này sợi tâm niệm trong lúc đó chấn động, cảm giác được mảnh không gian hỗn độn này chỗ sâu nhất, bỗng nhiên ở giữa như là nước sôi đồng dạng sôi trào lăn lộn, phảng phất có được một cái cự đại sự vật sắp phá vỡ hỗn độn, giáng lâm tại phương này không gian.

Giống như yên tĩnh im ắng, lại như kinh lôi bạo động, liền cùng Nhạc Bình Sinh suy đoán, tựa hồ cũng không nơi xa xôi, một mảnh to lớn âm ảnh bỗng nhiên ở giữa bay lên, chiếu vào hắn cảm giác ánh mắt.

Kia là một khối cổ phác tang thương, vô cùng to lớn bia đá.

Đây là cái gì

Nhạc Bình Sinh ý niệm cảm giác trong nháy mắt tiếp cận khối này to lớn bia đá, thô sơ giản lược đo đạc phía dưới toà này bia đá tối thiểu có cao hàng trăm trượng, từng cái tối nghĩa khó hiểu ký tự thật sâu ấn khắc trên đó, căn bản không biết nó ý.

Đem tất cả lực chú ý toàn bộ đặt ở to lớn bia đá ấn khắc ký tự phía trên, Nhạc Bình Sinh tâm thần cũng không khỏi nhận lấy chấn động.

Toà này bia đá mang đến cho hắn một cảm giác không phải bị về sau cất giữ tại bên trong không gian này, mà giống như là từ sinh ra mới bắt đầu chính là một mình đứng sừng sững ở mảnh này không biết không gian hỗn độn bên trong, cùng nơi này hòa làm một thể, không phân khác biệt.

"Phía trên này viết là cái gì "

Trên tấm bia đá cùng nói là văn tự, chẳng bằng nói là từng cái ký hiệu, tràn đầy thần bí, tối nghĩa bí mật. Nhạc Bình Sinh bộ phận này ý niệm quan sát thật lâu, cuối cùng thận trọng hướng về

bia đá dựa vào, cuối cùng nhẹ nhàng lấy một luồng ý thức nhẹ nhàng đụng vào tại trên tấm bia đá.

Ông!

Nhạc Bình Sinh ý niệm tiếp xúc ở phía trên bia đá trong một chớp mắt, trên đó phân bố lít nha lít nhít ký hiệu u quang đại phóng, sau đó cái này hàng ngàn hàng vạn cái ký hiệu phảng phất sống lại, trực tiếp từ trên tấm bia đá thoát ly trôi nổi mà lên!

Hội tụ, va chạm, tổ hợp

Hàng ngàn hàng vạn cái u quang ký tự bay tán loạn va chạm phía dưới, một đạo mông lung, nhân thể hình tượng ánh sáng yếu ớt ảnh, trong lúc đó xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Này tấm nhân hình quang ảnh cực kỳ phức tạp tinh vi, trên đó vô số điểm sáng phân bố tung hoành, từng đầu lít nha lít nhít tia sáng giao thoa du tẩu, nhìn đến làm cho người choáng đầu hoa mắt.

Chỉ bất quá mấy hơi thở công phu, Nhạc Bình Sinh ý niệm bên trong cảnh tượng trước mắt đã đại biến.

"Đây là cái gì Tiên Thiên chi khí hành tẩu lộ tuyến, cùng mệnh khiếu tạo dựng tuần hoàn "

Mặc dù Nhạc Bình Sinh kinh nghiệm võ đạo không cách nào xứng đôi thực lực bản thân, nhưng là cũng không khó đánh giá ra xuất hiện tại trước mắt hắn này tấm u quang hình ảnh phía trên, rõ ràng là hiển lộ ra một loại nào đó công pháp huyền bí!

Nhạc Bình Sinh vừa mới dâng lên nghi vấn to lớn thời điểm, sau một khắc, một cỗ không biết ba động cứ như vậy nhuận vật mảnh im ắng đồng dạng chảy vào hắn trong lòng:

"Cho tới bây giờ tán chi tất có thống vậy. Phần có tất có hợp

vậy. Lấy cho nên một trời một vực ở giữa bốn phương tám hướng, nhao nhao người đều có sở thuộc, thiên đầu vạn tự, nhốn nháo người tự có căn nguyên. Đóng một bản tan thành vạn khác biệt, mà vạn khác biệt mặn quy về một bản, sự tình có tất nhiên người.

"Mà lại võ sự tình chi luận, cũng rất phồn vậy. Mà muốn chi, thiên biến vạn biến, không hướng không phải thế, tức không hướng không phải khí, thế mặc dù không loại, mà khí quy về một "

"Phu khí bản các vị thân, mà thân chi tiết vô định chỗ, tam tiết người, từ trên xuống dưới. Lấy thân nói chi: Đầu vì bên trên tiết, thân là bên trong tiết, chân mà xuống tiết. Trở lên tiết nói chi: Thiên Đình vì bên trên tiết "

Từng cái ký tự như là tia nước nhỏ, từ Nhạc Bình Sinh trong lòng chảy xuôi mà qua, bọn chúng mỗi một cái mặc dù thiên kì bách quái tối nghĩa khó hiểu, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại cực kỳ quỷ dị tại cỗ này không biết ba động tín hiệu truyền thâu phía dưới hiểu được ý tứ trong đó.

Nhạc Bình Sinh hết thảy nghi hoặc cũng rộng mở trong sáng.

Đây là một thiên võ đạo kinh văn.

Trên đó ghi chép, cũng là đến từ chí tôn võ đạo một trong 【 Hư Không Ám Giới Huyền Đồ 】 trọng yếu nhất áo nghĩa

Hư Không Xuyên Giới thuật! .

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 490: Tu Luyện! Chặn Giết!

Chương 490: Tu luyện! Chặn giết!

Như thế một bộ thần bí mà huyền ảo thân thể mệnh khiếu tuần hoàn chỉ riêng đồ tinh vi mà phức tạp, xuất mông lung u quang chiếu rọi tại Nhạc Bình Sinh trên mặt, chiếu xạ ra hắn vẻ vui thích.

Chân chính đối với hắn tạo thành trọng thương tên thích khách kia xuất quỷ nhập thần thủ đoạn hắn ấn tượng mười phần khắc sâu, cho nên hắn coi trọng nhất chính là từ tên này thích khách trên thân đoạt lại tới chiến lợi phẩm.

Mà kinh văn từ trong lòng chảy xuôi mà qua, Nhạc Bình Sinh lập tức liền biết bộ này cái gọi là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 mười phần chính là loại kia như là không gian xuyên toa đồng dạng quỷ dị thủ đoạn. Lúc đầu Nhạc Bình Sinh chỉ báo nhỏ bé hi vọng, nhưng không có nghĩ đến có thu hoạch to lớn như vậy.

Lập tức, Nhạc Bình Sinh dứt bỏ hết thảy tâm tư tạp niệm, tỉ mỉ so sánh trước mặt huyền ảo thân thể chỉ riêng đồ, tính toán tâm.

Một bốn mươi chín một trăm hai mươi bảy hai trăm chín mươi sáu ba trăm ba mươi ba

Luyện không khiếu, âm hư khiếu, dương là khiếu, tư u khiếu

"Bốn mươi chín cái chủ mệnh khiếu ba trăm ba mươi ba cái tòng mệnh khiếu làm sao có thể "

Không ngoài nhất thời nửa khắc, Nhạc Bình Sinh lập tức trong lòng dâng lên một cỗ cực độ bất khả tư nghị cảm thụ.

Như thế một phen so sánh phía dưới, muốn sơ bộ tu thành môn này 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, nhất định phải mở ra bốn mươi chín cái cái gọi là chủ mệnh khiếu, cộng thêm ba trăm ba mươi ba cái cái gọi là tòng mệnh khiếu, càng quan trọng hơn là một phen so sánh phía dưới, Nhạc Bình Sinh hiện nhân thể chỉ riêng mưu toan bên trên đánh dấu mặc kệ là chủ mệnh khiếu vẫn là tòng mệnh khiếu xưng hô cùng vị trí, cùng mình đã mở ra hai trăm bốn mươi mệnh khiếu thế mà tuyệt đại bộ phận đều không trùng hợp!

Mà hắn tu hành 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 ở trong minh xác đánh dấu, nhân thể chỉ có ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu, đối ứng chu thiên tinh thần số lượng!

Đem không trùng hợp bộ phận này mệnh khiếu tính cả, đã thật to ra ba trăm sáu mươi lăm cái số này.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Bí truyền võ đạo hưng khởi thời gian cũng không dài, mà lại các phương của mình mình quý phía dưới lẫn nhau không lưu thông. Mệnh khiếu lý luận chúng thuyết phân vân, cũng không có một cái nào quyền uy tiêu chuẩn, Nhạc Bình Sinh biết đến cũng không nhiều. Cho tới nay hắn coi là cái gọi là mệnh khiếu trên thực tế chính là với thân thể người huyệt vị lợi dụng, cũng đúng lúc là đối ứng 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 giải thích ba trăm sáu mươi lăm chu thiên tinh thần số lượng.

Mà lại hô hấp pháp bên trong, bởi vì tam đại thần tàng cảnh giới tồn tại, mệnh khiếu mở ra cũng tương tự lại nhận hạn chế.

Đang giận chi thần tàng chưa từng mở ra thời điểm, phàm là có quan hệ với hạt năng lượng hấp thu lợi dụng mệnh khiếu phần lớn đều không thể mở ra. Bao quát Nhạc Bình Sinh hiện tại cả giận đỉnh phong cảnh giới, hô hấp pháp tiến độ trì trệ không tiến, tại 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 hệ thống tu luyện bên trong, dính đến ý chí phương diện mệnh khiếu cũng tương tự không cách nào mở ra.

Từ hướng này cũng thể hiện ra 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 tính hạn chế, thời khắc này hiện cũng đem Nhạc Bình Sinh cố hữu quan niệm triệt để lật đổ.

Mặc dù không biết mệnh khiếu hạn mức cao nhất là hoặc nhiều hoặc ít, cái gọi là chủ mệnh khiếu cùng tòng mệnh khiếu lại có cái gì hàm nghĩa, nhưng là thời khắc này hiện để Nhạc Bình Sinh ý thức được nhân thể cái này bảo khố, xa xa muốn so trong tưởng tượng tiềm lực vô tận.

Ổn định lại tâm thần, tạm thời không đi nghĩ mệnh khiếu sự tình, ở vào loại này tâm thần dẫn dắt, nhất tâm nhị dụng trạng thái dưới, Nhạc Bình Sinh cơ hồ quên đi thời gian xói mòn, mỗi chữ mỗi câu nghiên cứu cân nhắc.

Tâm tình của hắn cũng đang không ngừng biến ảo, khi thì kinh hỉ, khi thì mê hoặc.

Không biết qua bao lâu, Nhạc Bình Sinh từ tâm thần đắm chìm trạng thái bên trong tỉnh táo lại, từ đáy lòng thở dài:

"Không tầm thường!"

Tại hắn sơ bộ lý giải cùng phán đoán dưới, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 cái này cùng nói là một môn bí truyền võ đạo, chẳng bằng nói là lợi dụng mọi người thể mệnh khiếu khổng lồ phức tạp lẫn nhau tác dụng, đạt thành tới một mức độ nào đó ảnh hưởng không gian chiều không gian, gần như sửa vật lý quy tắc

thần hồ kỳ thần pháp môn.

Khách quan tồn tại hiện thực không gian chính là không gian ba chiều, có dài, rộng, lớp mười hai loại độ lượng. Mà hiện thực vũ trụ là từ thời gian cùng không gian cấu thành. Thời không quan hệ, là tại không gian cơ cấu bên trên so phổ thông không gian ba chiều dài, rộng, lớp mười hai điều trục bên ngoài lại tăng thêm một đầu thời gian trục, mà đầu này thời gian trục là một đầu số ảo đáng giá trục.

Người sở sinh sống, cũng chính là không gian ba chiều, không gian 4 chiều.

Môn này 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tại giai đoạn sơ cấp, có thể tới một mức độ nào đó phạm vi nhỏ vặn vẹo quanh thân không gian nào đó một hạng chiều không gian, bất luận là dài, rộng, cao trung cái kia một đầu chiều không gian sinh ra cực kỳ nhỏ bé biến hóa, đều sẽ để động người vị trí cực nhỏ phạm vi không gian sinh vặn vẹo.

Cái này như là một trương vô cùng bóng loáng mặt phẳng phía trên xuất hiện một cái cái hố nhỏ, mà động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 người liền thân ở tại cái hố nhỏ bên trong, ngoại nhân cơ hồ không cách nào quan trắc. Tựa như thi thuật giả trốn vào dị không gian bên trong, dù là trên thực tế hắn liền trạm trước mặt ngươi, trừ phi khôi phục đối chiều không gian vặn vẹo cùng ảnh hưởng, nếu không cũng vô pháp hiện.

Mà tới được trung cấp giai đoạn, tham dự lẫn nhau tác dụng ảnh hưởng mệnh khiếu càng nhiều, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 năng lực cũng sinh ra cường hãn hơn biến hóa. Cùng sơ cấp vẻn vẹn can thiệp vặn vẹo nào đó một chiều lần trốn vào dị không gian ẩn nấp tự thân khác biệt, giai đoạn này 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đã có thể có hạn trong phạm vi, bỏ qua không gian khoảng cách cùng chướng ngại, từ vặn vẹo không gian bên trong lại lần nữa cải biến chiều không gian, thực hiện gần như thuấn

gian di động đồng dạng xuất quỷ nhập thần đả kích!

Mà trước đó tên thích khách kia, rõ ràng chính là tu luyện đến cảnh giới này.

Tiến thêm một bước giai đoạn cấp cao, chính là Nhạc Bình Sinh không thể đủ lý giải, trong đó dính đến cái gọi là không vực, Đoạn giới các loại vô cùng huyền ảo tối nghĩa võ đạo lý niệm, hắn tạm thời đều không thể lý giải. Trên thực tế có thể đại khái nhìn ra 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 sơ cấp cùng trung cấp giai đoạn công hiệu đã đầy đủ phí sức, đại bộ phận đều là suy đoán của hắn.

Lặp đi lặp lại nghiên cứu phỏng đoán bên trong, Nhạc Bình Sinh cũng hiện môn này thần dị võ đạo có một cái cực lớn hạn chế, hoặc là nói là cánh cửa.

Ảnh hưởng chiều không gian, vặn vẹo không gian loại năng lực này, cho dù là trình độ lại rất nhỏ, phạm vi lại nhỏ, đối với động người thân thể sinh ra không gian áp lực cũng đến một cái khó có thể tưởng tượng trình độ. Thể phách cường độ trực tiếp liền ảnh hưởng đến động số lần, trốn vào vặn vẹo không gian thời gian dài lần, cùng Hư Không Xuyên toa khoảng cách dài ngắn.

Từ trên lý luận tới nói nếu như người sử dụng thể phách đầy đủ cường đại, huyết nhục chi khu có thể đang vặn vẹo không gian bên trong dừng lại thời gian liền vô hạn dài, trăm ngàn năm đều không phải là vấn đề; có thể chớp mắt xuyên thẳng qua khoảng cách cũng vô hạn xa, khoảng cách ngàn vạn dặm cũng có thể trong nháy mắt đến. Bất quá đây chỉ là lý luận, trên thực tế bình thường đỉnh phong tông sư, bảo trì đứng im trạng thái đang vặn vẹo không gian bên trong dừng lại thời gian mười hơi thở, Hư Không Xuyên toa đạt tới khoảng cách một dặm đã là một cái mười phần khó lường thành tựu.

Thể phách không đủ cường đại mà ra cái này hạn chế, thì sẽ không ngoài dự tính trực tiếp bị không gian uy lực ép thành bột

mịn, cả người vỡ vụn thành cơ bản nhất hạt.

Lấy Vô Gian dạng này tư thâm đỉnh phong khí đạo tông sư, cũng chỉ bất quá miễn cưỡng đạt đến một dặm phạm vi Hư Không Xuyên toa mà thôi, còn không cách nào nhiều lần vận dụng.

Điểm này Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết, lấy hắn xa cùng giai cường hoành thể phách cụ thể có thể xuyên thẳng qua bao dài khoảng cách còn phải đợi đến sau khi tu luyện thành tiến hành khảo thí mới có thể rõ ràng. Nhưng là chỉ từ môn này võ đạo lập ý nhìn lại, đích thật là so với Nhạc Bình Sinh trước mắt tiếp xúc qua tất cả võ đạo cũng cao hơn sâu không ít, cho dù là chính hắn tu hành 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 tựa hồ cũng phải kém hơn một chút.

Bất quá 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 mặc dù là 【 Hư Không Ám Giới Huyền Đồ 】 hạch tâm áo nghĩa, lại khuyết thiếu trọng yếu giống vậy phối hợp tu hành tổng cương, tức cùng loại với 【 Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 đồng dạng đổi thể chất, dần dần mở ra nhân thể mệnh khiếu võ đạo tổng cương.

Mà môn này võ đạo tổng cương rất có thể chính là có thể giải quyết cường độ thân thể cánh cửa cùng hạn chế yếu lĩnh.

Nhạc Bình Sinh ý niệm ở phía trên bia đá tiến hành đủ loại nếm thử, ngoại trừ 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 bên ngoài không còn gì khác, tìm không thấy mảy may võ đạo tổng cương cái bóng. Tựa hồ tấm bia đá này phía trên cũng không có ghi chép.

Mặc dù không có tới cùng phối hợp võ đạo tổng cương, Nhạc Bình Sinh lại suy đoán cái này cũng có thể cũng sẽ không ảnh hưởng 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tu luyện, dù sao ám sát chính mình tên thích khách kia không có võ đạo tổng cương đồng dạng có thể tu thành, mình còn có linh năng phụ trợ không có lý do làm không được.

Đem 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 kinh văn cùng nhân thể chỉ riêng đồ thật sâu ghi chép tại não hải, Nhạc Bình Sinh cái này sợi ý niệm từ không gian kỳ dị ở trong lui ra.

【 ân 】

Trong phòng cảnh tượng vừa mới chiếu vào Nhạc Bình Sinh ánh mắt, Tà Linh giống như là đột nhiên có chỗ hiện, tại con ngươi của hắn trước đó có chút ba động một chút:

【 mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra ngươi thật giống như ý thức ly thể một bộ phận 】

Nhạc Bình Sinh cười nhạt một tiếng: "Ngươi cũng cảm thấy bất quá rất đáng tiếc, ta hiện tại cũng không có công phu cùng ngươi nói chuyện phiếm, ngươi vẫn là tiếp tục nghỉ ngơi đi."

Dứt lời còn không đợi Tà Linh đáp lại, Nhạc Bình Sinh đã cưỡng ép để nó trở nên yên lặng.

Vuốt lên suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh hai mắt nhắm nghiền, rèn sắt khi còn nóng không có bất kỳ cái gì chần chờ ngồi xếp bằng, đồng thời Lưu Quang Tinh Vẫn đao nằm ngang ở đầu gối trước, bắt đầu 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tu luyện.

Cùng Vô Gian cuối cùng cả đời tới tu luyện môn này võ đạo khác biệt, linh năng cọ rửa phía dưới, Nhạc Bình Sinh có thể lấy gấp trăm lần, nghìn lần, thậm chí vạn lần lần thành!

Dãy núi vờn quanh, người ở thưa thớt, một đầu rộng lớn trên đại đạo, một chi trường long đồng dạng đội xe tại liệt nhật vào đầu phía dưới, cuốn lên đại cổ đại cổ bụi mù, trùng trùng điệp điệp mà đến.

Mấy chục chiếc là đủ gọi mười người cỡ lớn xe ngựa, lại thêm hơn hai trăm thớt ngựa tốt, lấy Chung Thành vì cái gì Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử, tại hai ngày này đi đường bên trong

mới khó khăn lắm đi đến một phần ba lộ trình.

Hiện tại chính là vào lúc giữa trưa, ánh nắng độc ác, phóng ngựa đệ tử còn tốt một chút, trong xe thông gió cực kém, lại thêm nhân số đông đảo, như là lồng hấp đồng dạng để cho người khó mà nhẫn nại.

Bất quá có Thanh Long thành hi vọng, lại thêm người tập võ thể chất cường kiện, trong lúc nhất thời tất cả đệ tử đều cắn răng yên lặng chịu đựng.

Đội xe chi Lâm Thành quần áo đã bị mồ hôi ướt nhẹp, tuấn dật gương mặt phía trên mồ hôi không ngừng sa sút mà xuống, đột nhiên đưa tay ra một tiếng hét to:

"Ngừng!"

Lâm Thành chỉ lệnh từng tiếng truyền lại đến hậu phương, hắn phóng ngựa mau tiến lên đến đội xe ở giữa, một cỗ rõ ràng lộng lẫy phi thường, thế gia trong đại tộc mới có xe ngựa trước mặt, gõ nhẹ cửa sổ.

"Sự tình gì "

Cửa sổ xe bị mở ra, một cỗ làm lòng người bỏ thần di nhàn nhạt lạnh buốt chi khí xuất đến, rộng lượng trong buồng xe, Chung Thành cùng một tên khác diện mạo hiền lành mà mang theo phú quý chi khí hơi mập nam tử trung niên trò chuyện vui vẻ, một bên hai tên dung mạo tú lệ thị nữ đứng hầu hai bên. Trong xe cũng không có một tơ một hào nóng bức thời tiết nóng, mười phần mát mẻ.

Những thế gia này đại tộc thật đúng là sẽ hưởng thụ.

Lâm Thành trong lòng lóe lên một cái ý niệm như vậy, cung kính nói:

"Chung trưởng lão, Ngô tổng quản, thời tiết độc ác, đã đuổi đến lâu như vậy con đường, ngựa cùng môn nhân đệ tử đều đến cực hạn, ta nhìn vẫn là chỉnh đốn chỉnh đốn đi."

Chung Thành trầm ngâm một chút: "Là ta cân nhắc thiếu tuần, mặc dù tông chủ đã tại Thanh Long thành chờ đợi, nhưng cũng không kém cái này nhất thời bán hội, để các đệ tử hảo hảo nghỉ ngơi một trận đi."

"Rõ!"

Lâm Thành vui mừng, phóng ngựa mà đi, hét to nói: "Sang bên ngay tại chỗ chỉnh đốn! Sang bên ngay tại chỗ chỉnh đốn!"

Toàn bộ đội xe lập tức tuôn ra tiếng hoan hô, trong lúc nhất thời tất cả trong xe đệ tử đều vội vội vàng vàng nhảy xuống xe, đem xe ngựa dắt đến đến ven đường tìm kiếm râm mát địa.

Nghe toa xe bên ngoài náo nhiệt thanh âm huyên náo, Chung Thành đối diện tên kia Ngô tổng quản cười nói:

"Chung trưởng lão, quý tông môn nhân đệ tử thật đúng là sức sống bắn ra bốn phía a, ta thấy được không ít hạt giống tốt, chỉ cần tìm chút thời giờ tinh lực, nói không chừng trăm năm về sau ngươi cũng có tiến vào nghị viện cơ hội cũng khó nói."

Chung Thành lông mày run lên, vội vàng nói:

"Ngô tổng quản, lời này của ngươi thế nhưng là gãy sát Chung mỗ, Chung mỗ tự xưng là thiên phú, nhưng là tự mình hiểu lấy vẫn phải có, đổi lại bản tông tông chủ đại nhân tới nói còn tạm được."

Trước mặt hắn cái này Ngô tổng quản, chính là Đoan Mộc thế gia chủ mạch tổng quản, thân phận địa vị ngoại trừ gia chủ cùng trưởng lão bên ngoài có thể nói là tối cao, chỉ kém nửa bước liền có thể bước vào đến khí đạo tông sư cảnh giới.

Đổi lại bình thường Chung Thành đều chưa hẳn có cùng bình đẳng tương giao tư cách, bây giờ lại cùng chỗ một chỗ chậm rãi mà nói.

"Nếu như là Nhạc tông chủ, không cần tốn hao trăm năm "

Ngô quản gia cười ha ha, lập tức khẽ thở dài một cái nói:

"Chỉ tiếc Nhạc tông chủ chí không ở chỗ này, nếu không "

Chung Thành cũng đi theo thở dài một hơi.

Hiện tại Chung Thành đối với nhà mình tông chủ rời đi Thần La Võ Đô chuyện xảy ra sau đó cũng thông qua Ngô chỉ riêng nhà giải rõ ràng, biết nhà mình vị tông chủ này uy danh đến khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Trên con đường này, đạo phỉ tuyệt tích, cho dù là ngày bình thường đạo phỉ nhiều lần ra đoạn đường cũng biến thành gió êm sóng lặng, ngày xưa cùng hung cực ác thiết lập trạm chặn đường đạo phỉ toàn bộ mai danh ẩn tích, không người nào dám ngoi đầu lên.

Trên đường đi gặp phải xe ngựa thương đội tại biết phe mình lai lịch sau cũng toàn bộ kính sợ có phép, đây đều là Nhạc Bình Sinh tích lũy xuống tới uy danh hiển hách.

Bất quá cho tới bây giờ, ngoại trừ hắn cùng Diệp Phàm bên ngoài, môn nhân đệ tử cũng còn không biết Nhạc Bình Sinh sắp từ nhiệm vị trí Tông chủ sự tình.

Loại bỏ nỗi lòng tạp niệm, Chung Thành mở miệng cười nói: "Vẫn là phải cảm tạ "

Ầm ầm!

Toa xe bên ngoài, đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn bỗng nhiên

truyền đến, đại địa phảng phất đột nhiên chấn động một cái, sau đó chính là kinh sợ vô cùng tiếng kêu thảm thiết, quát chói tai âm thanh:

"A! A!"

"Là ai! Chuyện gì xảy ra!"

"Thật to gan! Ngươi có biết hay không chúng ta là ai!"

Đã xảy ra chuyện gì

Trong xe Chung Thành cùng Ngô tổng quản sắc mặt bỗng nhiên biến đổi lớn, vừa muốn đi ra toa xe, liền nghe đến một cái như là lòng đất Cửu U phía dưới truyền đến thanh âm, cực đoan lãnh khốc, tàn nhẫn cùng bạo ngược:

"Tinh Thần Liệt Túc tông như vậy, các ngươi liền an tâm đi chết a!" 8

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 491 + 1 Bên Cạnh Ngược Lại Đồ Sát!

Chương 491: 1 bên cạnh ngược lại đồ sát!

Nghe được cái này bao hàm thâm trầm nhất ác ý thanh âm, Chung Thành da đầu lập tức sắp vỡ, cái gì đều không để ý tới, hai chân trong lúc đó lực bên trong thân ảnh bắn nhanh ra như điện! Mà một bên Ngô tổng quản càng là vừa sợ vừa giận, theo sát phía sau lướt ra ngoài toa xe!

Vừa hạ xuống địa, Chung Thành cùng Ngô quản gia ánh mắt liền khóa chặt tại hơn trăm trượng bên ngoài, đội xe cuối cùng chỗ tầng trời thấp mà đứng một đạo quỷ bí thân ảnh phía trên.

Đạo thân ảnh này thân mang rộng lượng che đậy hắn, đem toàn thân trên dưới đều tận bao phủ, chỉ lộ ra một đôi lãnh khốc vô tình con mắt. Mà dưới chân của người này, trên mặt đất xuất hiện một cái cự đại cái hố nhỏ, khắp nơi mấp mô, một mảnh hỗn độn, huyết vụ hỗn hợp có bụi mù tràn ngập, Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử bỗng nhiên bị tập kích tử thương thảm trọng, tiếng rên rỉ, tiếng kêu thảm thiết, kinh tiếng quát nối liền không dứt!

Vẻn vẹn cái nhìn này nhìn lại, tối thiểu đều có gần trăm tên đệ tử tử thương, nhìn thấy mà giật mình.

"Khí đạo tông sư!"

Tầng trời thấp mà đứng thân ảnh chiếu vào ánh mắt, Chung

Thành mắt thử muốn nứt, huyết dịch lạnh buốt!

Nhưng mà Chung Thành trong đầu vừa mới dâng lên một cái ý niệm như vậy lúc, đứng ở tầng trời thấp bóng người lại không đợi hắn phản ứng, lại lần nữa ra tay.

Ông!

Bạo chiếu ánh nắng bỗng nhiên xuất hiện vặn vẹo, nguyên khí kịch liệt sôi trào bên trong, một đôi chừng mười trượng hình vuông to lớn nguyên khí bàn tay bỗng nhiên thành hình, nhấc lên một mảnh hung ác cuồng phong, như là gió thu quét lá vàng đồng dạng hướng về trên mặt đất kinh hoàng tứ tán tông môn đệ tử ôm đồm đi, tựa như là đập con kiến đồng dạng đem tránh không kịp hơn mười người đệ tử trực tiếp đập thành thịt muối, máu tươi tại chỗ!

Mà bị cự chưởng quét trúng môn nhân đệ tử đều máu tươi cuồng phún, giống như là một cái vải rách búp bê đồng dạng bay ngược mà ra, rơi trên mặt đất thời điểm không còn có chút nào âm thanh.

Mà cự chưởng này đánh ra lần lại không hợp to lớn hình thể, tấn mãnh phi thường, chỉ bất quá trong chớp mắt liền liên tiếp chụp hình, mấy chục gần trăm môn nhân đệ tử giống như là thành quần kết đội bị đè chết con kiến, không có chút nào sức chống cự mệnh tang hoàng tuyền!

Những đệ tử này đại bộ phận bất quá ra ngoài võ đạo trúc cơ giai đoạn, thậm chí ngay cả cánh cửa đều không có bước vào, tại dạng này một cái khí đạo tông sư tiện tay đả kích xuống, cùng con kiến không hề khác gì nhau.

Cái này hoàn toàn là thiên về một bên đồ sát.

"Cứu ta, cứu ta! Tha mạng!"

"Chung sư thúc, Chung sư thúc!"

"A! Chạy mau! Mau "

Thảm liệt rống lên một tiếng tại nguyên khí kịch liệt sôi trào tiếng oanh minh bên trong, vô cùng rõ ràng truyền vào Chung Thành trong tai.

"Nghiệt súc, nghiệt súc!"

Mắt thấy đến này tấm cảnh tượng thê thảm, Chung Thành hai mắt đỏ như máu, cơ hồ muốn nhỏ ra huyết, ra một cỗ như dã thú cuồng hống, như điên hướng về đội xe cuối cùng phóng đi!

"Không thể!"

Ngô quản gia tiến lên một bước hét lớn một tiếng, lại chỉ mò đến Chung Thành góc áo, căn bản không ngăn trở kịp nữa, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chung Thành giống như điên cuồng vội xông mà ra.

Trái tim kịch liệt nhảy lên, Ngô quản gia tại thời khắc này đồng dạng cảm nhận được trước nay chưa từng có tử vong uy hiếp.

Người tới biết rõ bọn hắn là Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân vẫn còn như thế tâm ngoan thủ lạt, rõ ràng là hướng về phía Nhạc Bình Sinh mà đến, việc cấp bách chỉ có thể là ý nghĩ nghĩ cách thoát thân, xông đi lên chẳng qua là tìm cái chết vô nghĩa mà thôi.

Là ai, lớn mật như thế, tại Nhạc Bình Sinh như thế uy danh phía dưới còn dám làm ra như thế phát rồ sự tình

Trong mắt hiển hiện lấy Chung Thành bạo vút đi thân ảnh, Ngô quản gia sinh ra hàn ý trong lòng, quay đầu hướng về xung quanh đại bộ phận bị sợ ngây người môn nhân đệ tử ra lôi đình

hét to:

"Không nên để lại ở chỗ này! Mau trốn! Mau trốn! Có thể trốn một cái là một cái! Đi tìm Nhạc tông chủ!"

Rống to đồng thời, Ngô quản gia không chút nào dừng lại, quay người hướng về Thanh Long thành phương hướng chạy như điên.

Đầu này đại đạo phụ cận địa thế khoáng đạt, nguyên bản rậm rạp cây rừng vì phòng bị đạo phỉ giấu kín, cũng sớm đã bị chặt cây hầu như không còn, căn bản không có cái gì có thể chỗ núp, mà một cái khí đạo tông sư xuất thủ, muốn giết sạch này một ngàn hơn người căn bản không cần nhất thời nửa khắc, loại thực lực này bên trên nghiền ép phía dưới, liền ngay cả chính hắn đều nguy hiểm đến tính mạng, tự nhiên không để ý tới Chung Thành cùng những người khác.

Đối phương liên thanh thế như mặt trời ban trưa Nhạc Bình Sinh đều không sợ hãi, hắn như thế một cái thế gia quản gia tự nhiên cũng sẽ không bị để ở trong mắt. Dù là hắn cùng Chung Thành đồng loạt ra tay chống lại, cũng không cải biến được bất kỳ kết quả.

Xa xa tiếng oanh minh cùng Ngô quản gia lôi đình hét lớn tụ hợp cùng một chỗ chấn động không ngớt, đội xe bộ những đệ tử này mới giống đại mộng mới tỉnh, cuồng khiếu một tiếng chạy tứ phía.

Hơn trăm trượng bên ngoài khí đạo tông sư chú ý tới một màn này, cười gằn nói:

"Chạy a "

Hắn bỗng nhiên đưa tay, nguyên bản tung hoành tứ ngược nguyên khí đại thủ ra trầm muộn tiếng vang bỗng nhiên phân giải,

tạo thành một viên một cái đầu người kích cỡ nguyên khí quang đoàn, trong nháy mắt mãnh liệt bắn mà ra, như là mưa to gió lớn, phô thiên cái địa bao phủ hướng về phía trước mặt trăm trượng tất cả không gian!

Ầm ầm ầm ầm

Cái này từng khỏa nguyên khí quang đoàn lần so tiễn mũi tên nhanh hơn, thời gian trong nháy mắt liền mọc lên như nấm, dẫn kịch liệt bạo tạc, kinh thiên động địa tiếng oanh minh vang tận mây xanh, đại địa tại kịch liệt lắc lư, bụi mù cuồn cuộn phóng lên tận trời, đem phương viên hơn trăm trượng không gian đều bao trùm bao phủ, Ngô quản gia bao quát đông đảo Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử bỏ mạng chạy trốn thân ảnh, tính cả lấy từng tiếng kêu thảm cũng bị bao phủ hoàn toàn tại đinh tai nhức óc đại biểu tử vong cùng hủy diệt trong tiếng nổ.

Điên cuồng gào thét cương phong bên trong, khét lẹt tạng khí, chân cụt tay đứt bị quấn ôm theo quăng ra ngoài, không biết có bao nhiêu đệ tử tại dạng này vạn pháo đủ đồng dạng đả kích bên trong hài cốt không còn.

Thần bí khí đạo tông sư cứ như vậy hời hợt một kích, trực tiếp liền để tối thiểu nhiều hơn phân nửa Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân hóa thành vong hồn.

Những cái này môn nhân đệ tử cứ như vậy mang theo đi hướng càng lớn sân khấu ước mơ chờ đợi, chết tại con đường hi vọng lên.

"Dừng tay "

Cuồn cuộn khuấy động trong bụi mù, một thân ảnh lảo đảo nghiêng ngã phá tan cương phong loạn lưu, tiếp cận trong tầng trời thấp thần bí tông sư:

Thời khắc này Chung Thành toàn thân máu me đầm đìa, nửa cái cánh tay đã biến mất không thấy gì nữa, tựa hồ là chưa kịp từ vừa rồi không khác biệt đả kích ở trong mau né đến, đã bản thân bị trọng thương.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía trong tầng trời thấp cái kia đạo lãnh khốc thân ảnh, ra giống như dã thú gầm rú:

"Ngươi súc sinh này dừng tay! Dừng tay!"

"Ừ"

Đúng lúc truy sát cá lọt lưới thần bí tông sư cúi đầu xuống, một chút phân biệt tựa hồ là nhận ra Chung Thành thân phận, chậm rãi mà nói:

"Ngươi, là Tinh Thần Liệt Túc tông Chung Thành "

Máu tươi không ngừng rơi xuống, Chung Thành trong mắt cơ hồ muốn nhỏ máu đi xuống, ráng chống đỡ cường điệu tổn thương thân thể cuồng hống nói: "Ngươi rốt cuộc là ai! Ngươi lại dám, ngươi lại dám ngươi có biết hay không nếu như chúng ta tông chủ biết, sẽ "

"Ngươi nói Nhạc Bình Sinh "

Chỉ lộ ra một đôi mắt bóng người ra kỹ xảo cuồng tiếu:

"Ta chính là sợ hắn không biết a!"

Ông!

Liên tiếp xương cốt dồn dập bạo hưởng, Chung Thành còn chưa nói xong, kịch liệt đau nhức đột nhiên đánh tới, trong một chớp mắt liền bị một con nguyên khí bàn tay một thanh nắm vào trong tay, thăng lên giữa không trung!

"Quên mình vì người, vì môn nhân tranh thủ thời gian ngươi

cái này trưởng lão làm coi như có chút ý tứ."

Nhìn chăm chú nguyên khí trong lòng bàn tay không có chút nào sức chống cự, đại cổ đại cổ máu tươi tuôn ra, đã là thoi thóp Chung Thành, thần bí tông sư cười gằn nói:

"Bất quá đây hết thảy, muốn trách thì trách Nhạc Bình Sinh đi!"

Lốp bốp!

Nguyên khí bàn tay hung ác bóp, Chung Thành toàn thân trên dưới ra gấp rút mà kịch liệt tiếng nổ vang, xương sống, xương ngực, cẳng tay toàn bộ bị cái này hung ác bóp triệt để bóp nát!

Chung Thành trong mắt quang mang triệt để đọng lại.

Cái này điểm cuối của sinh mệnh một khắc, hắn cùng với chật vật có chút chuyển động cái cổ, tựa hồ là muốn quay đầu nhìn xem môn nhân đệ tử an nguy, nhưng lại ngưng kết tại trên nửa đường.

Sau đó, trong mắt của hắn thần thái triệt để dập tắt.

Ầm!

Chung Thành vải rách búp bê đồng dạng rách rưới thi thể trực tiếp bị ngã rơi xuống đất, văng lên điểm điểm bụi mù, cái này cơ hồ đem Tinh Thần Liệt Túc tông trên dưới tàn sát không còn thần bí tông sư ngắm nhìn bên ngoài một dặm vụn vặt lẻ tẻ bỏ mạng chạy trốn Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân, mỉm cười nói:

"Nhanh lên, nhanh hơn chút nữa "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 492: Hư Không Xuyên Giới!

Chương 492: Hư Không Xuyên giới!

Liên tiếp hai ngày, Nhạc Bình Sinh đều đóng cửa không ngoài, xin miễn Đoan Mộc thế gia tất cả trưởng lão các loại mời, toàn tâm toàn ý tu luyện lên 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】.

Mà hai ngày này bên trong, hắn cũng gặp phải trước kia chưa bao giờ từng gặp phải phiền phức.

Giờ phút này 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 quan tưởng pháp môn phía dưới, Nhạc Bình Sinh thể nội ý niệm hư không không giống với 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 tinh thần lưu chuyển, mà là hóa thành một mảnh hỗn lần hư vô bóng tối giới, phảng phất tại cái này bóng tối giới không gian bên trong, hết thảy năng lượng cùng vật chất vận hành diễn biến đều là hoang vu vắng lặng.

Mà từng cái lớn nhỏ không đều, cực độ thâm trầm lỗ đen tại lượng lớn linh năng cọ rửa phía dưới liên tiếp mở ra. Cùng lúc đó, toàn thân linh năng chính lấy lỗ đen làm hạch tâm liên tục không ngừng tụ đến, giống như nam châm hấp dẫn hạt sắt, rất nhanh liền lấy chính mình làm hạch tâm tạo thành một cái càng lúc càng lớn hỗn độn bóng tối giới, tràn ngập tuyên cổ, thần bí, Hồng Hoang cảm giác.

Thân thể dung nạp bóng tối giới, mệnh khiếu hóa thân thôn phệ tia sáng lỗ đen, ảnh hưởng không gian chiều không gian, đây

chính là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 Quan Tưởng Chi Pháp.

Theo thể nội lỗ đen dần dần gia tăng, hư không bóng tối giới không ngừng mở rộng, trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh trầm ngưng ý niệm tư duy phảng phất có một loại người chết chìm hãm sâu đại dương mênh mông vòng xoáy, giãy dụa không dậy nổi cảm giác. Vô cùng vô tận không gian áp lực chính dọc theo mỗi một cây lông, lỗ chân lông, xâm nhập ngũ tạng lục phủ, thẳng tới sâu trong tâm linh, từ đỉnh đầu của mình, dưới chân dâng lên mà ra, phảng phất vì phiến thiên địa này chỗ không dung, muốn đem hắn trực tiếp bài xích ra ngoài!

Một sát na này, Nhạc Bình Sinh trong ngoài thân thể trong nháy mắt quang mang đại tác, 【 Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 thành tựu hai trăm bốn mươi mệnh khiếu tuần hoàn hệ thống trong khoảnh khắc sáng lên, chiếu sáng ý niệm quan tưởng mà ra thể nội bóng tối giới không gian, cái này hai trăm bốn mươi mệnh khiếu đều bị một cái nho nhỏ tinh huy quang đoàn bao phủ trói buộc, giống như mỗi một cái đều là một cái độc lập tinh thần, giữa lẫn nhau cách xa nhau không cách nào phán đoán vượt qua vô tận hư không. Đồng thời lóe ra ngân sắc quang mang tinh quang dòng lũ phun trào không thôi, cọ rửa không dứt, không ngừng xâm nhập cơ bắp, xương cốt, thần kinh...

Đây là 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 đã tạo dựng hoàn thành mệnh khiếu hệ thống phát giác được ngoại lai hệ thống dần dần hình thành, thân thể bản năng tự nhiên mà vậy hình thành bài dị, quấy nhiễu!

Trên thực tế chính Nhạc Bình Sinh cũng không biết hắn loại này lỗ mãng tu luyện hành vi mười phần nguy hiểm, bí truyền võ đạo làm triệt để mở mệnh khiếu công dụng võ đạo, vô cùng tinh diệu, không cho phép tồn tại bất kỳ sai lầm. Hà khắc như vậy yêu cầu cũng liền hạn chế cũng không phải là tất cả bí truyền võ đạo đều có thể chung.

Nếu như hai môn thuộc tính hoàn toàn tương phản bí truyền võ đạo, lại có một cái mệnh khiếu cộng đồng tham dự điệu bộ, như vậy cái này hai môn cầm tinh đi ngược lại bí truyền võ đạo gần như không có khả năng tại cùng là một người trên thân cùng tồn tại. Gượng ép tu luyện sử dụng phía dưới, mệnh khiếu nhẹ thì tổn hại, nặng thì hủy.

Mà Nhạc Bình Sinh vận khí tốt tại chu thiên tinh lực cùng hư không bóng tối giới lực lượng ở giữa tuy có khác biệt, nhưng lại cũng không phải là thủy hỏa bất dung, thậm chí tại trình độ nào đó còn hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, bằng không mà nói tình huống còn muốn hai chuyện.

Từng cái mệnh khiếu một trận long trời lở đất giống như chấn động, Nhạc Bình Sinh ý niệm như là một chiếc thuyền con tại mưa to gió lớn bên trong phiêu diêu, làn sóng lớn làn sóng lớn linh năng từ Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong rút ra mà ra, cùng nhau trấn áp lấy thể nội bạo động.

Phảng phất qua ngàn vạn năm, lại giống là chỉ qua một cái chớp mắt, cuối cùng, hết thảy chấn động đều lắng xuống.

Nhạc Bình Sinh mở hai mắt ra, trùng điệp phun ra một hơi.

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 lập ý không thể nghi ngờ là muốn so lên 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 cao hơn không ít, nhưng là muốn nhảy ra hiện hữu tu luyện công pháp dàn khung, đi mở ra võ đạo lý niệm hoàn toàn trái ngược, mà lại tuyệt đại bộ phận lẫn nhau không thể làm chung chủ mệnh khiếu, tòng mệnh khiếu chung hơn ba trăm cái, trình độ khó khăn có thể nói là thẳng tắp tăng lên.

Bí truyền võ đạo đủ loại thần diệu, ngoại trừ mệnh khiếu bản thân công dụng làm căn cơ bên ngoài, còn đến từ tại từng cái mệnh khiếu lẫn nhau ở giữa tuần hoàn kết nối, chính là loại này lẫn nhau ở giữa ảnh hưởng, mới khiến cho mệnh khiếu bản thân

công hiệu bị triệt để mở, vung mấy lần, mấy chục lần hiệu quả.

Nhạc Bình Sinh trong tưởng tượng trong vòng một đêm trực tiếp tu luyện tới giai đoạn cấp cao sự tình cũng không có sinh, trọn vẹn hai ngày không ngủ không nghỉ tu tập, hắn mới khó khăn lắm hoàn thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 giai đoạn sơ cấp cánh cửa yêu cầu, cũng chính là cái gọi là bốn mươi chín cái chủ mệnh khiếu cùng mặt khác ba trăm ba mươi ba cái tòng mệnh khiếu tuần hoàn tạo dựng.

Vẻn vẹn giai đoạn sơ cấp 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, Nhạc Bình Sinh liền trọn vẹn tiêu hao gần hai vạn điểm linh năng đơn vị!

Mặc dù bởi vì tinh thần mệnh khiếu thể hệ ảnh hưởng cùng quấy nhiễu, từ đó tạo thành không ít lãng phí, nhưng là dù là tính cả điểm này, như thế lượng lớn linh năng tiêu hao cũng đủ để chứng minh 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 phức tạp cùng tinh diệu.

Đồng thời tại tu luyện bên trong, Nhạc Bình Sinh cũng đại khái đối cái gọi là chủ mệnh khiếu cùng tòng mệnh khiếu có chút ít giải. Để ý niệm cảm giác bên trong, tòng mệnh khiếu vô luận là tầm quan trọng vẫn là kích cỡ đều thua xa tại chủ mệnh khiếu, nhưng là là phụ thuộc vào chủ mệnh khiếu tồn tại, ở vào có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục địa vị.

Bất quá Nhạc Bình Sinh quan sát cùng lý giải cũng giới hạn ở đây, càng sâu tầng huyền bí còn cần thời gian cùng kinh nghiệm mới có thể đào móc.

Một điểm nữa lạ thường chính là trước mắt Nhạc Bình Sinh đưa ra khải hai trăm bốn mươi mệnh khiếu mỗi một cái đều là chủ mệnh khiếu, nhưng là tại, 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 kinh văn ở trong nhưng không có bất luận cái gì có quan hệ cái gọi là tòng mệnh khiếu giảng thuật, cũng không có làm bất kỳ phân

chia, để Nhạc Bình Sinh có chút không rõ ràng cho lắm.

Bài trừ nỗi lòng tạp niệm đứng dậy, toàn thân gân cốt ra lốp bốp nổ vang âm thanh, Nhạc Bình Sinh thư triển gân cốt. Sau một khắc, bốn mươi chín cái chủ mệnh khiếu tính cả lấy ba trăm ba mươi ba cái tòng mệnh khiếu đột nhiên chấn động.

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 động!

Ông!

Chỉ một thoáng, một cỗ khó có thể tưởng tượng áp lực thật lớn như thủy triều vọt tới, bao trùm Nhạc Bình Sinh mỗi một tấc làn da, mỗi một cây lông, đem hắn tầng tầng bao khỏa, như là trực tiếp tiến vào vạn trượng bên trong biển sâu, kinh khủng tuyệt luân!

Không gian áp bách lực lượng là toàn phương vị, đụng phải loại này cự lực, như là người mỗi một tấc làn da phía trên đều tối thiểu tiếp nhận vạn tấn trở lên to lớn trọng lượng, đừng nói là huyết nhục chi khu, chính là một cái tinh thiết chế tạo người cũng sẽ trong một chớp mắt hóa thành vụn sắt!

Gân cốt, cơ bắp, nội tạng, có mặt khắp nơi kinh khủng áp bách đánh tới, Nhạc Bình Sinh giờ phút này lại không để ý tới trải nghiệm.

Giờ này khắc này, đang động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 ảnh hưởng chiều không gian về sau, trong mắt của hắn thế giới triệt để thay đổi.

Chỉ riêng quái rực rỡ, chân chính chỉ riêng quái rực rỡ.

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ còn tại tu luyện trong phòng, nhưng là trong mắt của hắn hết thảy sự vật không còn vuông vức, trước mắt trở thành một cái quỷ dị rộng sừng thế giới, cái bàn, tranh chữ, đình trụ, hết thảy hết thảy đều triệt để sai lệch, vặn vẹo

biến hình. Mặc dù ngay tại trước mắt của hắn, lại phảng phất vô cùng xa xôi.

Loại cảm giác này thật giống như toàn bộ thế giới sinh ra to lớn uốn cong, mà hắn liền giấu ở uốn cong sinh ra cái hố nhỏ bên trong, quan sát đến cái này đồng dạng uốn cong thế giới.

Thế giới này phảng phất không có quan hệ gì với hắn.

Nhạc Bình Sinh trở thành một người ngoài cuộc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 493: Giận

Chương 493: Giận

"Có ý tứ."

Đưa thân vào chiều không gian vặn vẹo không gian bên trong, Nhạc Bình Sinh thừa nhận vạn trượng như núi cao áp lực thật lớn, nhẹ nhàng bước một bước về phía trước.

Trong con mắt rộng sừng thế giới vẫn như cũ vặn vẹo, chưa từng xuất hiện bất luận cái gì chỗ kỳ lạ.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, thẳng tắp hướng về cái bàn đi đến.

Mà ở hắn cảm giác bên trong, tựa hồ sẽ phải tiếp xúc đến đồng thời trực tiếp xuyên qua hiện thực ở trong cái bàn lúc, tựa hồ gặp phải không cách nào hình dung lực cản , mặc cho Nhạc Bình Sinh như thế nào động tác cũng không còn cách nào tiến thêm.

Nhạc Bình Sinh thừa nhận kinh khủng trọng áp quay người đi hướng vách tường, đạt được kết quả giống nhau, tại còn không có chân chính tiếp xúc đến thế giới hiện thực vật chất lúc, liền có một loại không thể ngăn cản ngăn cản lực lượng xuất hiện.

"Đây là vì cái gì vật chất không thể can thiệp a như vậy năng lượng đâu "

Nguyên bản tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ ở trong cho là mình

có thể giống như là có bỏ qua bất luận cái gì chướng ngại xuyên tường năng lực, bây giờ nhìn lại hắn vị trí khối này chiều không gian vặn vẹo không gian vẫn như cũ là muốn tuân theo thế giới chân thật vật lý quy tắc, thậm chí bởi vì chiều không gian biến hóa nguyên nhân không cách nào đối vật chất sinh ra ảnh hưởng.

Suy tư bên trong, Nhạc Bình Sinh nhô ra tay đến, bấm tay một điểm, một đạo khí mang đột nhiên bắn ra, lại như là trâu đất xuống biển, đang tiến hành quá trình bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, tiêu diệt vô tung, không biết đi nơi nào.

Đồng thời Nhạc Bình Sinh cũng cảm giác được, tại chiều không gian vặn vẹo không gian bên trong, liền ngay cả có mặt khắp nơi Tiên Thiên nhất khí đều trầm ngưng đình trệ, nếu như thiên địa nguyên khí là vô tận hải dương lan tràn với thế giới các ngõ ngách, như vậy 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 động hình thành chiều không gian vặn vẹo không gian liền như là trong biển rộng bọt khí, Nhạc Bình Sinh liền ở vào bọt khí bên trong, chung quanh mặc dù có vô lượng nguyên khí, lại không cách nào dẫn động, chỉ có thể vận dụng thể nội Tiên Thiên chi khí.

"Khó trách cái kia thích khách động thế công thời điểm chưa hề động tới kiếm thuật bên ngoài thủ đoạn."

Liên tưởng đến Vô Gian liên tiếp hai lần thế công, Nhạc Bình Sinh lập tức minh bạch cái này chiều không gian vặn vẹo không gian hạn chế. Bất quá vẻn vẹn từ nó biểu hiện ra tính chất đặc thù đến xem, giai đoạn sơ cấp 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 không riêng gì có thể ảnh hưởng chiều không gian, còn có thể làm một môn đặc biệt phòng ngự thủ đoạn.

Bởi vì chiều không gian sinh ra cực nhỏ phạm vi rất nhỏ vặn vẹo, từ đó tạo thành không gian cái hố nhỏ, cái này cái hố nhỏ trên thực tế cũng là một tầng thiên nhiên bình chướng, đã chiều không gian vặn vẹo không gian đang giải trừ 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 trước đó cơ hồ không cách nào đối thế giới vật chất sinh

ra ảnh hưởng, như vậy trái lại đạo lý đồng dạng thành lập.

Mà lại loại này lợi dụng không gian chi lực phòng ngự thủ đoạn, so với khí đạo tông sư tự thân thể phách cùng phòng hộ khí tràng đến mạnh hơn không chỉ một bậc. Chỉ là không biết ngoại trừ vật lý cùng năng lượng bên ngoài, đối với nhiệt độ cao, nhiệt độ thấp loại này tính chất công kích có thể hay không phòng ngự, phòng ngự hạn mức cao nhất lại tại chỗ nào.

Đơn giản kiểm trắc một phen sơ bộ tu thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 năng lực, Nhạc Bình Sinh trong lòng cảm thấy mười phần hài lòng thậm chí là kinh hỉ. Lấy thể phách của hắn, có thể tiếp nhận không gian trọng áp trọn vẹn hơn hai mươi cái hô hấp.

Vẻn vẹn giai đoạn sơ cấp liền có thể làm được như thế thần hồ kỳ thần, không thể tưởng tượng nổi sự tình, hắn hiện tại càng thêm chờ mong đi vào trung cấp giai đoạn về sau, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đánh vỡ không gian bích chướng, thực hiện phạm vi nhỏ Hư Không Xuyên toa như thế nào một phen thần diệu.

Chỉ tiếc môn này võ đạo trình độ phức tạp thực sự quá cao, đối với linh năng tiêu hao cũng mười phần kinh khủng, vẻn vẹn giai đoạn sơ cấp liền tiêu hao gần hai vạn chọn món vị linh năng, muốn đạt thành trung cấp giai đoạn còn không biết cần bao nhiêu linh năng.

Mà bây giờ góp nhặt linh năng, mau chóng đột phá Luyện Thần cảnh giới sự tình đã lửa sém lông mày, lần này tiêu hao gần hai vạn điểm linh năng đã đầy đủ vượt quá Nhạc Bình Sinh dự kiến, thúc đẩy 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tiến độ sự tình còn muốn đẩy sau.

Ngay tại trong suy tư, tiếng bước chân dồn dập từ xa mà đến gần, truyền vào Nhạc Bình Sinh trong tai.

"Nhạc tông chủ, xảy ra chuyện!"

Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người xuyên qua đình viện, ngay cả cửa đều không để ý tới gõ, trực tiếp đẩy cửa vào, sắc mặt vô cùng khó coi:

"Một ngàn tám trăm dặm bên ngoài khẩn cấp tin tức, quý tông môn nhân tại trên đường đi tao ngộ thần bí khí đạo tông sư chặn giết, tử thương thảm trọng!"

Ân

Nhạc Bình Sinh biến sắc, lập tức đứng dậy, ánh mắt băng lãnh, một cỗ cực kỳ nguy hiểm khí tức lan tràn ra:

"Chuyện gì xảy ra "

Đoan Mộc Tôn sắc mặt xanh xám, hấp tấp nói:

"Tin tức là ta trong phủ Ngô quản gia từ Nam lần thành khẩn cấp truyền lại, là một ngày chuyện lúc trước, tình báo khẩn cấp, rất nhiều chi tiết còn không rõ ràng lắm, Nam lần thành thành chủ đã điều động thành vệ tiến về hiện trường thăm dò cứu trợ, Nhạc tông chủ, thời gian khẩn cấp, chúng ta trên đường lại nói! Trong phủ đã chuẩn bị tốt khung xe, chúng ta cùng ngươi cùng nhau đi tới, mời!"

Nhạc Bình Sinh trong mắt lãnh điện bắn ra bốn phía, lại cưỡng ép kềm chế nội tâm tức giận, sát ý, tại hai người dẫn đầu hạ trong phiến khắc liền đến đến Thanh Long phủ bắc bộ một chỗ trống trải phi hành trên quảng trường, một con toàn thân đỏ choét, núi thịt đại điểu lôi kéo khung xe đã đang đợi.

Li!

Ba người lần lượt leo lên khung xe về sau, cự điểu ra từng tiếng càng huýt dài, rộng lượng cánh chim đánh ra phía dưới, cuồn

cuộn khí lãng quét lên thổi một mảnh cát bay đá chạy, hóa thành hỏa hồng sắc lưu quang phóng lên tận trời!

Trên đường chân trời, cao tiến lên bên trong, trong xe bầu không khí phảng phất ngưng kết thành băng, Đoan Mộc Hòa Vũ từ trong ngực móc ra một phong thư đưa tới, phá vỡ im lặng:

"Nhạc tông chủ, đây là Ngô quản gia tới cấp báo."

Nhạc Bình Sinh nhận lấy, liếc mắt qua, lạnh như băng nói: "Người tới giấu đầu lộ đuôi, không có cho thấy thân phận người này sẽ là ai "

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn nhìn nhau, lắc đầu.

Vẻn vẹn liền bọn hắn trước mắt biết, ngũ ngục, tân triều, Cơ Sùng Quang bộ hạ cũ, thậm chí một ít tham nghị trưởng lão, đối Nhạc Bình Sinh đều là không có hảo ý, nhưng là cụ thể là phương nào có can đảm lớn mật như thế, coi trời bằng vung đồ sát Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử, lại như là ngắm hoa trong màn sương nhìn không rõ ràng. Bọn hắn trong lúc nhất thời cũng không dám vọng thêm đo đo, tình huống cụ thể còn muốn đến hiện trường về sau mới có thể có phán đoán.

Đoan Mộc Hòa Vũ ngữ khí lạnh lùng, chém đinh chặt sắt mà nói:

"Nhạc tông chủ, xin ngươi yên tâm! Chuyện này không riêng gì phát rồ, vẫn là đối ta Đoan Mộc thế gia khiêu khích! Bất luận là ai hạ độc thủ, mặc kệ người này chạy đến thiên nhai vẫn là góc biển, chúng ta nhất định động toàn lực đem con chuột này lật ra đến, để hắn không còn chỗ ẩn thân!"

Đoan Mộc thế gia truyền thừa ngàn năm là toàn bộ Thanh Châu cảnh nội chúa tể một phương, thực lực rắc rối khó gỡ, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ châu vực nửa giang sơn, là Thanh Châu nam bộ

vua không ngai. Tinh Thần Liệt Túc tông là Đoan Mộc thế gia lôi kéo đối tượng, lại tại Thanh Châu cảnh nội tao ngộ loại sự tình này, không thể dễ dàng tha thứ.

Ra chuyện như vậy, Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử hiện tại là một bộ dạng gì điểm khác lạ còn không đợi mà biết, nhưng là Đoan Mộc thế gia không thể nghi ngờ đồng dạng mặt mũi không ánh sáng, cũng làm cho bọn hắn tức giận phi thường.

Trong xe, Nhạc Bình Sinh híp mắt lại, ánh mắt bên trong nhiệt độ đã hạ xuống điểm đóng băng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 494: Cho Chúng Ta Báo Thù!

Chương 494: Cho chúng ta báo thù!

Nam lần ngoài thành bách lý, trên đại đạo, nguyên bản mặt đất bằng phẳng khối lớn khối lớn vỡ tan, xuất hiện mấy chục trên trăm cái cái hố nhỏ, như là bị một đầu cự thú tứ ngược qua, bốn phía bừa bộn.

Mấy trăm tên thân mang giáp nhẹ, nghiêm chỉnh huấn luyện Nam lần thành thành vệ xây dựng cơ sở tạm thời, đem đoạn này đường lớn vây lại, thu liễm lấy dưới bùn đất vùi lấp từng cỗ thi thể.

Phần lớn thi thể đã tàn khuyết không đầy đủ, chân cụt tay đứt, nội tạng khí quan khắp nơi có thể thấy được, khối lớn khối lớn bùn đất triệt để bị máu tươi nhuộm thành tinh hồng sắc, gay mũi huyết tinh vị đạo tràn ngập, đầu này đại đạo đã trở thành nhân gian Địa Ngục.

Một bộ một bộ miễn cưỡng tính được là hoàn chỉnh thi thể bị từng cái thành vệ từ bùn đất vùi lấp phía dưới lật ra ra, tập trung mang lên trong doanh địa ở giữa trên đất trống, đắp lên một tầng miếng vải đen, khối này không lớn trên đất trống đã lít nha lít nhít xếp đầy bốn năm trăm cỗ thi thể.

Cái này còn vẻn vẹn hoàn chỉnh thi, các loại chân cụt tay đứt, không thành hình người tàn thi càng là không phải số ít.

Một một y sư sứt đầu mẻ trán xuất nhập tại từng cái quân trướng bên trong, bề bộn nhiều việc cứu chữa người sống sót,

Ngô quản gia giờ phút này chống quải trượng, sắc mặt âm trầm nhìn chăm chú lên đây hết thảy, đùi phải của hắn cùng nửa người trên bị thật dày lụa trắng bao khỏa, xâm nhiễm thành đỏ thẫm.

Lúc trước thần bí tông sư tuôn ra phạm vi trăm trượng không khác biệt đả kích phía dưới, hắn mặc dù chạy thoát nhưng cũng bản thân bị trọng thương. Đến Nam lần thành về sau lập tức để thành chủ hướng Thanh Long phủ truyền tin tức, đồng thời động thành vệ hết thảy lực lượng chạy tới nơi đây, lại chỉ thấy được như thế nhân gian luyện ngục một màn.

Một quần áo lộng lẫy, diện mạo không giận tự uy nam tử dẫn theo khoảng chừng hộ vệ đi tới, nói:

"Ngô quản gia, ngươi thương thế nghiêm trọng, vẫn là mau chóng về trong trướng nghỉ ngơi đi."

Ngô quản gia trùng điệp thở ra một hơi đến, trầm giọng nói:

"Trương thành chủ, làm phiền ngươi tự thân xuất mã xử lý chuyện này, bất quá vị kia Nhạc tông chủ có lẽ phải không được bao lâu liền sẽ đến cùng nơi này, bây giờ không phải là ta lúc nghỉ ngơi. Tinh Thần Liệt Túc tông tình huống thương vong vị kia Chung trưởng lão tìm được không có "

Nghe được Nhạc Bình Sinh danh tự, trương đạo hưng mí mắt giựt một cái, lắc đầu thở dài một hơi:

"Chúng ta dựa theo chân dung, đích thật là tìm được vị này Chung trưởng lão, bất quá ai, Ngô quản gia mời đi theo ta."

Ngô quản gia nhìn thấy trương đạo hưng như thế một bộ thần thái, tự nhiên minh bạch đã sinh cái gì, nhưng như cũ sắc mặt

ngưng kết thành băng, đi theo đám bọn hắn hướng về đình thi chỗ bước đi.

"Li!"

Vừa mới đã đi chưa hai bước, từng tiếng càng huýt dài chấn động mây xanh, bài không liệt như mây cuốn tới, Ngô quản gia trong nháy mắt quay đầu, liền thấy một viên xích hồng sắc lưu tinh cực xẹt qua chân trời, hướng về phía này mà đến.

"Vị kia Nhạc tông chủ đến rồi!"

Ngô quản gia cùng trương đạo hưng biến sắc.

Nhạc Bình Sinh đánh với Đế Trọng Sinh một trận, chấn kinh thiên hạ, ẩn có thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư xưng hô, Thần La Võ Đô ngoài thành càng là quét ngang cường giả khắp nơi, uy danh nhất thời có một không hai. Dạng này một vị cường giả nhìn thấy như thế một bộ môn hạ đệ tử bị tàn sát không còn cảnh tượng, sẽ có phản ứng gì lại sẽ nhấc lên như thế nào gió tanh mưa máu

Không đến thời gian chừng nửa nén hương, hỏa hồng sắc cự điểu liền đã kéo lấy khung xe giáng lâm đến doanh địa trên không, còn không đợi cự điểu chậm rãi hạ xuống, Nhạc Bình Sinh đã đi đầu một bước từ trong xe đi ra.

Nhìn chăm chú một mảnh hỗn độn mặt đất, cùng cái kia lít nha lít nhít che kín miếng vải đen sắp xếp thi thể, Nhạc Bình Sinh mặt như phủ băng vừa sải bước ra, như là súc địa thành thốn đồng dạng đã đi tới trên mặt đất.

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn theo sát phía sau đáp xuống đất, mà Ngô quản gia cắn răng mạnh mẽ kéo lấy thân thể bị trọng thương, chạy tới.

Mấy trăm cỗ che kín hắc vải tơ thi trước đó, Nhạc Bình Sinh không một lời, mà Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn nhìn

thấy như thế nhìn thấy mà giật mình một màn, đơn giản hãi hùng khiếp vía.

Ngô quản gia tới thông tin bên trong cũng không có đề cập thương vong, nhưng mà chân chính đến hiện trường bọn hắn mới ý thức tới, tình huống thực tế so với bọn hắn trong tưởng tượng còn khốc liệt hơn rất nhiều. Tinh Thần Liệt Túc tông vốn là bất quá hơn ngàn người, trước mặt sắp xếp lại thêm chưa từng thu liễm ra, gần như toàn quân bị diệt.

"Gan to bằng trời, gan to bằng trời!"

Đoan Mộc Hòa Vũ nghiêm nghị gầm thét lên:

"Ngô quản gia! Ngô quản gia! Nói cho ta, là ai làm!"

Đi lại tập tễnh Ngô quản gia cố nén đau đớn đến gần, thấp giọng nói:

"Nhị trưởng lão, Nhạc tông chủ, người tới toàn thân che đậy hắn bao khỏa, cũng không có hiển lộ ra qua cái gì thủ đoạn đặc biệt, thật sự là khó mà phán đoán lai lịch nền móng "

Nhạc Bình Sinh hờ hững đánh gãy hắn, hỏi: "Chung Thành ở nơi nào "

Một bên Nam lần thành thành chủ trương đạo hưng do dự một chút, bắt đầu mở miệng nói: "Nhạc tông chủ, Chung trưởng lão tựa hồ cùng người tông sư kia đang đối mặt địch, hắn đã các vị mời đi theo ta!"

Dứt lời trương đạo than thở hơi thở một tiếng, tự mình dẫn đường, mang theo mọi người đi tới cách đó không xa một cái không gian rộng lớn y trướng ở trong.

Lều vải bên trong, mấy chục cái Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử thương thế không đồng nhất nằm thẳng trên giường,

thỉnh thoảng ra từng sợi rên rỉ. Những đệ tử này tương đối coi như may mắn, đại bộ phận mặc dù thiếu cánh tay chân gãy, nhưng lại bảo vệ một cái mạng.

Trương đạo hưng chỉ dẫn dưới, Nhạc Bình Sinh đi vào gần nhất gần bên trong một cái giường vị phía trên, đem đang đắp hắc vải tơ xốc lên, lộ ra Chung Thành trắng bệch khuôn mặt.

Chung Thành tử trạng cùng với thê thảm, một cánh tay không cánh mà bay, thất khiếu chảy máu, khô cạn trên mặt, mà lại toàn thân đều là mềm nhũn, tựa hồ xương cốt toàn thân cùng nội tạng đều bị một cỗ kinh khủng cự lực triệt để bóp nát.

Nhẹ nhàng xốc lên Chung Thành chỗ ngực quần áo, lúc trước Nhạc Bình Sinh giao phó cho hắn cái kia hư không túi bị hắn khâu lại tại lồng ngực vị trí trái tim phía trên.

Nhạc Bình Sinh im lặng không nói.

Cùng nhau đi tới mắt thấy hết thảy cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng hiện lên, Nhạc Bình Sinh thần thái trong mắt đã như là vực sâu Địa Ngục đồng dạng thâm trầm.

"Hung thủ, rất có thể là đang trả thù, cho hả giận!"

Ngô quản gia trầm giọng nói:

"Người này xuất thủ cực kì đột ngột, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, tất nhiên là cùng Nhạc tông chủ có không nhẹ thù hận, đồng thời tự biết thực lực cùng Nhạc tông chủ có không thể vượt qua chênh lệch, báo thù vô vọng, lúc này mới lựa chọn chọn lựa quý tông đệ tử ra tay, tiết oán hận!"

"Tông chủ, tông chủ "

Tiếng nói của hắn vừa mới rơi xuống một cái nhẹ nhàng thanh âm truyền đến.

Âm thanh người chính là Lâm Thành.

Thời khắc này Lâm Thành bẹn đùi bộ bao vây lấy thật dày băng gạc, hai chân lúc trước không khác biệt thế công hạ đã bị tạc nát.

Loáng thoáng ở trong nghe được Nhạc tông chủ ba chữ này, Lâm Thành từ ác mộng bên trong tỉnh táo lại, chật vật nhìn về phía Nhạc Bình Sinh đám người phương hướng:

"Tông chủ, tông chủ! Thay chúng ta báo thù nhất định phải thay chúng ta báo thù "

Xoát một chút, Nhạc Bình Sinh thân ảnh như thiểm điện xuất hiện tại Lâm Thành giường ngủ trước đó, hắn nhìn chăm chú Lâm Thành hư nhược khuôn mặt, gằn từng chữ:

"Người này, là ai "

"Không, không biết "

Lâm Thành khóe mắt nhỏ xuống huyết lệ, ngữ khí gian nan, để lộ ra một cỗ cùng với sâm nhiên oán độc:

"Hắn, hắn đang đuổi giết xong tất cả mọi người về sau, ta từng nghe đến một câu nói của hắn, nói, nói là thay, thay tướng quân rửa nhục, đòi lại lợi tức "

Thay tướng quân đòi lại lợi tức

Có thể được xưng tướng quân người tự nhiên là quân phiệt nhất hệ nhân vật, mà phù hợp điều kiện này, lại cùng Nhạc Bình Sinh chân chính có lấy khó mà khuyên thù hận, không phải liền là chính là bị giam cầm trăm năm Cơ Sùng Quang Cơ Sùng Quang tại leo lên quyền lợi trên đường đích thật là làm qua tướng quân chức, chẳng lẽ hạ độc thủ người là Cơ Sùng Quang đã từng tử trung bộ hạ cũ !

Liên tưởng đến đối Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân huyết tinh đồ sát, mọi người tại đây trong lòng trong nháy mắt lóe lên ý nghĩ này.

Mặc kệ là tân triều vẫn là không có hảo ý ngũ ngục, mục tiêu của bọn hắn trên thực tế đều là Nhạc Bình Sinh bản nhân, loại này đồ sát đối bọn hắn tới nói không có chút ý nghĩa nào. Mà nếu như là Cơ Sùng Quang tử trung bộ hạ cũ, nhìn thấy Cơ Sùng Quang này tấm hạ tràng lòng mang không cam lòng, chọn lựa thời cơ xuất thủ cho hả giận, không phải là không được.

"Nhạc tông chủ, chuyện này, ta Đoan Mộc gia cũng có trách nhiệm!"

Đoan Mộc Hòa Vũ nghiêm nghị nói:

"Mặc kệ là người phương nào, ta Đoan Mộc gia lập tức liền sẽ động hết thảy có thể động lực lượng! Từ tông sư, cho tới nô bộc, cho dù là đem toàn bộ Thanh Châu thậm chí toàn bộ Bắc Hoang lật cái long trời lở đất úp sấp, chúng ta cũng nhất định biết đem cái này hung thủ tìm ra! Thiên đao vạn quả, tế điện vong hồn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 495: Hung Phạm" !

Chương 495: "Hung phạm" !

Cùng Thần La Võ Đô ngoài thành một đao chém giết Đế Trọng Sinh, một trận chiến kinh thế, bị nhiều chuyện người phong làm thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ tao ngộ họa diệt môn tin tức như là cuồng phong quá cảnh, hướng về tứ hải Bát Hoang quét sạch, mà liên minh ở trong cao tầng ngay đầu tiên liền nhận được tin tức. .

Chấn kinh, chất vấn, lo lắng, cười trên nỗi đau của người khác đủ loại ở các nơi diễn ra.

Đồng thời hơn phân nửa Thanh Châu lập tức lâm vào thần hồn nát thần tính, thảo mộc giai binh trạng thái.

Đầu tiên là lấy Thanh Long phủ làm trung tâm, hàng ngàn hàng vạn bên trong tầng dưới chót tử đệ bị sai phái ra đi, hướng bốn phía phóng xạ, bốn phía thăm viếng, điều tra manh mối. Sau đó Đoan Mộc thế gia âm thầm bồi dưỡng đông đảo lực lượng bí mật cũng toàn bộ phát động, thông qua đủ loại con đường lục soát loại bỏ.

Thanh Châu nhiều hơn phân nửa thành trì chi chủ toàn bộ đều thu được Đoan Mộc thế gia khẩn cấp thông báo, phụ trợ điều tra. Đồng thời tất cả phụ thuộc giao hảo tại Đoan Mộc thế gia thế lực lớn nhỏ cũng toàn bộ hứa lấy trọng thưởng, triệt để phát động.

Không chỉ có như thế, không luận xử ở chỗ nào, phàm là cùng Đoan Mộc thế gia giao hảo, như là Hoàng Phủ thế gia, Thần Tiêu Đạo, thái thượng tông cùng hùng bá một phương đỉnh tiêm võ đạo thế lực cũng thu sạch đến ủy thác, lấy tông môn nhiệm vụ hình thức hứa phái phát cho môn nhân đệ tử, một khi có chỗ phát hiện cung cấp manh mối, cho hai mươi vạn Xích Kim Diệp trở lên giá trị trọng thưởng. Toàn cả thế gia, tông phái nhất hệ tiếp cận một nửa lực lượng tại Đoan Mộc thế gia bất kể đại giới phía dưới bị phát động lên.

Không riêng gì những tông môn này, tung khắp Bắc Hoang các nơi tất cả lớn nhỏ treo thưởng cơ cấu cơ hồ trong cùng một lúc treo lên treo thưởng đầu bài, phàm là có thể cung cấp hữu hiệu đầu mối, đồng dạng lấy hai mươi vạn Xích Kim Diệp khen thưởng cất bước.

Hai mươi vạn Xích Kim Diệp, vẻn vẹn cất bước giá cả, đây là khái niệm gì

Vô số tầng dưới chót võ giả, lính đánh thuê, thậm chí là du côn vô lại chơi bời lêu lổng người đều triệt để sôi trào lên, giấu trong lòng một lần phất nhanh, một khi bay thì tới tận trời tâm tư như là như châu chấu đầu nhập vào tìm kiếm ở trong.

Hàng trăm hàng ngàn thế lực lớn nhỏ trong cùng một lúc bị trù tính chung, đan dệt ra một trương vô cùng to lớn, còn tại không ngừng khuếch tán lưới, hướng về toàn bộ Bắc Hoang đại địa bao phủ

Nghị viện thông thiên tháp bên trong.

Hư không ghế đá phía trên, Đoan Mộc Hồng sắc mặt trầm ngưng, túc tiếng nói:

"Chư vị, chuyện này không chỉ là tổn hại liên minh chuẩn mực, càng là đối với nghị viện khiêu khích! Ta yêu cầu các phương toàn

lực phối hợp, từ trên xuống dưới tiến hành triệt để điều tra!"

Một thân mang cổ phác chiến khải, mặt rộng miệng vuông, giống như hùng sư nam tử hời hợt nói:

"Đoan Mộc trưởng lão, liên minh tông sư không có một ngàn cũng có tám trăm số lượng, người hành hung không có hiển lộ ra bất luận cái gì có giá trị võ đạo đặc thù, lại thêm ngũ ngục một phương thậm chí là tân triều Diễn Võ Cơ Quan cũng có thể là sự tình này chủ mưu, lớn như thế biển vớt châm, như thế nào đi thăm dò "

"Hắc hắc."

Một diện mạo âm lệ lão giả đột nhiên cười lạnh một tiếng, âm trầm mà nói:

"Bất quá những thế lực này coi như muốn động thủ, cũng sẽ hướng về phía Nhạc Bình Sinh đi, không đến mức cầm những cái này râu ria người khai đao, ngược lại là có ít người cùng có huyết hải thâm cừu, mắt thấy báo thù vô vọng, làm ra như thế bỉ ổi sự tình để tiết hận thù cá nhân cũng vì cũng chưa biết a "

Vị này tham nghị trưởng lão cùng Nhạc Bình Sinh vốn không quen biết, cùng Đoan Mộc thế gia cũng quan hệ, sở dĩ đứng tại Đoan Mộc một phương nói chuyện, thật sự là chuyện lần này quá mức ác liệt.

Hắn lạnh lùng nói:

"Oan có đầu nợ có chủ, tai họa không kịp người khác luôn luôn là một đầu quy củ bất thành văn. Dù là thường xuyên có người không tuân quy củ, nhưng là dạng này mang lên mặt bàn trắng trợn huyết tinh trả thù tuyệt đối không thể nhân nhượng!

Quy củ chính là quy củ, nếu như người người như thế, như vậy thì sẽ người người cảm thấy bất an, toàn bộ võ đạo giới ngươi

giết ta thê nữ, ta giết ngươi cả nhà, gió tanh mưa máu, hoàn toàn đại loạn! Loại này oai phong tà khí, nhất định phải lấy lôi đình thủ đoạn hung hăng phanh lại!"

Nghe nói lời ấy, còn lại tham nghị trưởng lão đại bộ phận đều nhẹ gật đầu.

Ai không có thân bằng hảo hữu đồ người toàn môn bản thân liền đầy đủ ác liệt, loại này coi trời bằng vung, không có chút nào cố kỵ trả thù thủ đoạn mới là bọn hắn kiêng kỵ.

Một tên khác thân mang Huyền Kim Minh Quang khải giáp quân chủ trong mắt lãnh điện bắn ra bốn phía, âm thanh lạnh lùng nói:

"Dư trưởng lão, không biết ngươi là có ý gì ta có hay không có thể hiểu thành ngươi đang hoài nghi Cơ Sùng Quang nhưng là hiện tại Cơ Sùng Quang thân cư lồng chim, lập tức liền muốn hạ ngục. Mà trông coi rõ ràng là từ các phương cộng đồng chấp hành. Từ thẩm phán qua đi Cơ Sùng Quang chưa hề đơn độc tiếp xúc qua ngoại giới, liên hợp giám sát phía dưới, hắn đừng nói là đi ra Thần La Võ Đô, chính là ngoại giới tin tức cũng mảy may không tiếp thu được, ngươi tốt nhất nói cẩn thận!"

Có thể tới hiện tại vị trí này, không có một cái nào ngu xuẩn. Quân phiệt nhất hệ mặc dù đối với chuyện này cười trên nỗi đau của người khác, thậm chí ngầm vỗ tay khen hay, nhưng lại không có một cái nào muốn dẫn lửa thiêu thân.

Nhạc Bình Sinh hiện tại dù sao cũng là Luyện Thần phía dưới công nhận người mạnh nhất, hắn lôi đình lửa giận không người nào nguyện ý đi tiếp nhận. Vạn nhất có người trợ giúp đem đám lửa này đốt tới trên đầu của bọn hắn, chính là một cái cự đại phiền phức.

"Không cần nói thêm nữa!"

Đoan Mộc Hồng trầm giọng nói:

"Phát động liên minh các phương toàn lực phối hợp điều tra, các thế lực không được từ chối. Cái này đề tài thảo luận bắt đầu quyết nghị!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

"Tán thành!"

Nhiều hơn phân nửa tham nghị trưởng lão nhao nhao đưa tay giơ lên

Ở vào Bắc Hoang Sung Châu, châu thành Trọng Hoa thành.

Trung Vực mười Cửu Châu từng cái châu thành làm một châu chỗ kinh tế trung tâm, từ trước đến nay có viễn siêu phổ thông thành trì phồn hoa.

Một chỗ tiếng người huyên náo quán rượu tầng cao nhất, một chỗ gần cửa sổ mà thiết lập hưu nhàn nhã Thanh trong rạp, Diệp Phàm dựa vào lan can mà đứng, thoải mái nhàn nhã tự rót tự uống.

Ngoài cửa sổ, tại hắn chếch đối diện, một tòa vàng son lộng lẫy, lui tới khách quý chật nhà lầu các phiêu đãng ra từng tia từng sợi tà âm, dẫn động quá khứ người đi đường thỉnh thoảng ngừng chân mà đứng.

Đối với cái kia tặng đầu người người tới truy tra so cái khác trong tưởng tượng phải đơn giản rất nhiều, người này tựa hồ cũng không có che giấu chính mình hành tích ý đồ, phi hành dịch trạm ghi chép các loại đều có dấu vết mà lần theo, bất quá mấy ngày hắn đã cơ bản khóa chặt phương vị.

Nhẹ nhàng tiếng đập cửa vang lên, một cái diện mạo trắng noãn người thiếu niên đẩy cửa vào:

"Diệp sư huynh!"

Diệp Phàm quay đầu: "Vương sư đệ, tình huống như thế nào "

Vương Tử Quân không để ý tới nói chuyện, tiến lên mấy bước đem trên mặt bàn ngược lại tốt nước trà uống một hơi cạn sạch, lau lau lanh mồm lanh miệng nhanh nói ra:

"Sư huynh, chính là Phong Hoa lâu không sai! Cái này Phong Hoa lâu cổ quái thực sự, cũng không phải là chúng ta trong tưởng tượng thanh lâu, mặc dù bên trong nữ tử cái đỉnh cái phiêu lượng, nhưng các nàng đều là nhạc sĩ, họa sĩ, võ giả, chỉ cấp các đạt quan quý nhân biểu diễn tài nghệ, chỉ bán nghệ không bán thân. Đến chúng ta tông môn đến tặng lễ nữ tử kia cũng là Phong Hoa lâu bên trong võ giả, gọi là Huyên Ly. Mà lại nghe nói cái này Phong Hoa lâu đằng sau có mấy nhà đỉnh tiêm võ đạo thế lực cái bóng, không chỉ có Trọng Hoa thành có, còn lại mười tám châu châu thành bên trong đều có!"

"Rất tốt. Ngươi vất vả."

Diệp Phàm hài lòng gật đầu:

"Đã như vậy, chúng ta liền tự thân lên cửa đi bái "

"Làm gì làm phiền hai vị đại giá "

Sương phòng cửa lặng yên không tiếng động trực tiếp mở ra, một dáng người yểu điệu, dung mạo thanh lệ nữ tử doanh doanh mà đứng, cười mỉm đánh giá trong sương phòng hai người:

"Hai vị quý khách lâm môn, không có từ xa tiếp đón, mong rằng chớ trách."

Ân

Vương Tử Quân sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, Diệp Phàm ánh mắt ngưng tụ, đứng dậy chậm rãi nói:

"Ngươi chính là Huyên Ly tiểu thư a nghĩ không ra ngươi vậy mà dễ dàng như vậy liền phát hiện tìm được chúng ta "

"Diệp sư huynh, ngươi nói đùa."

Huyên Ly nói cười yến yến đi tới trong sương phòng, đánh giá một chút Vương Tử Quân: "Đến Phong Hoa lâu không phải quan lại quyền quý chính là con em nhà giàu, quý sư đệ tiến vào Phong Hoa lâu khí chất khác thường, một chút cũng có thể thấy được, tính không được bản lãnh gì."

Diệp Phàm quét sư đệ của mình một chút, Vương Tử Quân mặc dù lòng có không phục, lại sắc mặt ngượng ngùng, không nói gì.

Mặc dù Huyên Ly nói nhẹ nhõm, nhưng là Diệp Phàm đối với Phong Hoa lâu bên trong vãng lai dòng người cũng có chỗ nhận biết, tại lui tới nhiều như vậy người bên trong một chút nhận ra Vương Tử Quân khí chất khác thường, bản thân cũng không phải là một kiện sự tình đơn giản, cái này Phong Hoa lâu nước so với hắn trong tưởng tượng còn muốn sâu rất nhiều.

"Thì ra là thế, đã dạng này ta liền không lại vòng quanh."

Diệp Phàm gật gật đầu, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Huyên Ly: "Sau lưng ngươi vị kia, chính là Ngư Hồng Âm tiểu thư a ta tuân theo tông chủ nhờ vả đến đây tìm kiếm Ngư Hồng Âm tiểu thư, tông chủ có chuyện quan trọng thương lượng, hoặc là nói có một vụ giao dịch muốn cùng Ngư Hồng Âm tiểu thư trao đổi."

"A "

Huyên Ly lông mày giương lên, có chút ngoài dự liệu, cười hỏi:

"Không biết Nhạc tông chủ có cái gì giao dịch muốn cùng ta nhà tiểu thư làm "

Diệp Phàm lắc đầu: "Ta chỉ là một cái truyền lời người , có thể hay không để cho ta cùng Ngư Hồng Âm tiểu thư thấy một lần "

"Tiểu thư người nàng cũng không ở chỗ này."

Huyên Ly ngồi xuống, nói khẽ:

"Bất quá Nhạc tông chủ hiện tại ngay tại khắp thiên hạ truy tra hung thủ, tiểu thư để cho ta thông qua ngươi nhắc nhở một chút Nhạc tông chủ, việc này khác thường, tận lực không nên khinh cử vọng động."

"Truy tra hung thủ "

Diệp Phàm mí mắt run rẩy một chút, lập tức truy vấn: "Truy tra cái gì hung thủ "

"Ngươi tựa hồ còn không có nhận được tin tức "

Huyên Ly ánh mắt tựa hồ ẩn ẩn mang theo đồng tình nhìn Diệp Phàm một chút:

"Diệp sư huynh, Chung Thành Chung trưởng lão nên là sư phụ của ngươi a bọn hắn tại di chuyển trên đường lọt vào thần bí khí đạo tông sư chặn giết, mà lúc đó Nhạc tông chủ cũng không tại hiện trường, bọn hắn đã là "

Cái gì!

Diệp Phàm da đầu đột nhiên sắp vỡ

Thanh Long ngoài thành hơn mười dặm Khinh Thần sơn bên

trên, từng khối từng khối mới tinh mộ bia dựng đứng, trên đó không ít đều là trống không, không có điêu khắc tính danh.

Đây là Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử mộ bia. Bao quát Chung Thành ở bên trong, bọn hắn đều bị an táng tại nơi này.

Bái nhập Tinh Thần Liệt Túc tông sơn môn đại bộ phận đều là chút con em bình dân, bọn hắn thân hữu có lẽ còn không có nhận được tin tức, có lẽ còn tại trên đường chạy tới.

Chung Thành tính cả trước đó Nhạc Bình Sinh giao phó cho hắn cái kia hư không túi cùng nhau hạ táng, an ủi vong hồn.

Mộ bia trước đó, mấy chục cái thân khỏa thật dày băng vải may mắn còn sống sót đệ tử đứng yên như tượng gỗ, một ngàn năm trăm dư tên Tinh Thần Liệt Túc tông đệ tử, tạp dịch, đến tận đây người sống sót không đủ trăm vị, nhiều hơn phân nửa thân thể không trọn vẹn, từ đây cùng võ đạo vô duyên.

Tại tế điện qua đi, những cái này may mắn còn sống sót đệ tử từng cái thần sắc bi thống leo lên Đoan Mộc thế gia an bài phi hành khung xe, tạm thời dàn xếp tại Thanh Long phủ.

Khinh Thần sơn bên trên người lục tục ngo ngoe rời đi, Nhạc Bình Sinh vẫn đứng ở đỉnh núi, im lặng nhìn chăm chú lên nơi xa từng cái môn nhân đệ tử rời đi.

Gió núi vù vù, Đoan Mộc Hòa Vũ đi tới, than nhẹ một tiếng:

"Nhạc tông chủ xin nén bi thương, hiện tại chúng ta người phóng xạ Bắc Hoang các nơi, mà lại Tôn trưởng lão đã tự mình sắp xếp người tiến đến bí mật điều tra quân phiệt nhất hệ gần nhất thời gian tại chức ghi chép, mặc kệ là cái nào một đường quân chủ, phàm là những ngày qua bên trong chưa từng công khai lộ diện toàn bộ xếp vào mục tiêu hoài nghi, tiến hành dần dần loại bỏ."

Từ trước mắt trên tình huống đến xem, quân phiệt nhất hệ phạm phải huyết án hiềm nghi không thể nghi ngờ là lớn nhất, nhưng muốn làm rõ ràng cụ thể là phía kia gây nên cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Đoan Mộc Hòa Vũ cũng có thể cảm giác được Nhạc Bình Sinh giờ phút này như là một tòa sôi trào xao động núi lửa, tùy thời đều ở bộc phát biên giới. Một khi xuất hiện một chút xíu manh mối manh mối, lấy Nhạc Bình Sinh tác phong mười phần sẽ ở toàn bộ Bắc Hoang đại địa nhấc lên một mảnh trước nay chưa từng có gió tanh mưa máu.

Lấy Nhạc Bình Sinh thực lực bây giờ thủ đoạn mà nói, không khó tưởng tượng khi đó thiên băng địa liệt đồng dạng cục diện. Ngoại trừ Luyện Thần tôn giả xuất thủ không ai có thể ngăn cản.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí:

"Cám ơn Hòa Vũ trưởng lão."

Hắn cũng không có bị sát ý cùng tức giận choáng váng đầu óc, chuyện này manh mối tạm thời còn không có sáng tỏ, đến cùng là trả thù cho hả giận vẫn là có người giá họa còn chưa biết được, hắn đương nhiên sẽ không vọng động.

Nhưng là một khi xác định hiềm nghi mục tiêu, hắn sẽ không chút do dự làm tàn khốc nhất trả thù thủ đoạn.

Đoan Mộc Hòa Vũ nghiêm mặt nói: "Chúng ta hổ thẹn, tại Thanh Châu cảnh nội "

"Nhạc tông chủ! Có manh mối!"

Thanh Long thành phương hướng trên đường chân trời, một đạo màu xanh trường hồng cực tốc vượt qua mà đến, Đoan Mộc Tôn tiếng hét lớn tầng tầng khuấy động truyền lại mà tới.

Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Hòa Vũ đột nhiên quay người, ngay tại thanh âm truyền lại mà tới không đến bao lâu, Đoan Mộc Tôn thân ảnh đáp xuống đỉnh núi, ba chân bốn cẳng đi vào trước mặt hai người, hấp tấp nói:

"Mới vừa lấy được tin tức! Chúng ta phát động thanh mộc vệ thăm viếng từng cái con đường điều tra Cơ Sùng Quang dưới trướng tất cả khí đạo tông sư cảnh giới quân chủ, phát hiện mấy ngày nay bọn hắn toàn bộ đều trong quân đội chưa từng rời đi, ngoại trừ "

Nhạc Bình Sinh lạnh lùng nói: "Ngoại trừ cái gì "

Đoan Mộc Tôn nghiêm nghị nói: "Ngoại trừ Cơ Sùng Quang nghĩa nữ, cũng chính là Phi Hồng quân quân chủ Nguyệt Phi Hồng, một mực không trong quân đội, đi hướng không rõ!"

"Nguyệt Phi Hồng Tôn trưởng lão, có thể hay không xác nhận "

Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt đột biến, lập tức nói ra:

"Chuyện này không thể coi thường, hiện trường đệ tử miêu tả người hành hung cũng là một nam tử, không thể có bất kỳ sai lầm!"

"Thay đổi bộ mặt thủ đoạn cũng không thèm khát, vẻn vẹn tự nhiên như thế không thể xác nhận, bất quá Nguyệt Phi Hồng hiềm nghi không thể nghi ngờ lớn nhất!"

Đoan Mộc Tôn nhanh chóng nói ra:

"Nhưng là ngoài ra còn có một đầu manh mối! Cũng là vừa mới truyền về manh mối, di địa khu giao dịch bên ngoài bách lý, đã từng có thương nhân mắt thấy một hành tích quỷ bí, giấu đầu lộ đuôi khí đạo tông sư đồ sát một đám trêu chọc hắn đạo phỉ, từ hình thể, quần áo, khí chất miêu tả nhìn lại cùng hung thủ mười phần phù hợp! Cũng tương tự có trọng đại hiềm nghi!

Mặc kệ người này có phải hay không Nguyệt Phi Hồng, nếu như người này chính là hung thủ, hắn xuất hiện ở cái địa phương này mười phần muốn đi vào Hoang Cổ di tích bên trong tránh né truy tung, tạm lánh danh tiếng! Ta đã lập tức truyền lại mệnh lệnh, phát động thanh mộc vệ tiến đến truy tra khóa chặt, bày ra thiên la địa võng, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!"

Đoan Mộc Tôn nghiêm nghị nói: "Ngoại trừ Cơ Sùng Quang nghĩa nữ, cũng chính là Phi Hồng quân quân chủ Nguyệt Phi Hồng, một mực không trong quân đội, đi hướng không rõ!"

"Nguyệt Phi Hồng Tôn trưởng lão, có thể hay không xác nhận "

Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt đột biến, lập tức nói ra:

"Chuyện này không thể coi thường, hiện trường đệ tử miêu tả người hành hung cũng là một nam tử, không thể có bất kỳ sai lầm!"

"Thay đổi bộ mặt thủ đoạn cũng không thèm khát, vẻn vẹn tự nhiên như thế không thể xác nhận, bất quá Nguyệt Phi Hồng hiềm nghi không thể nghi ngờ lớn nhất!"

Đoan Mộc Tôn nhanh chóng nói ra:

"Nhưng là ngoài ra còn có một đầu manh mối! Cũng là vừa mới truyền về manh mối, di địa khu giao dịch bên ngoài bách lý, đã từng có thương nhân mắt thấy một hành tích quỷ bí, giấu đầu lộ đuôi khí đạo tông sư đồ sát một đám trêu chọc hắn đạo phỉ, từ hình thể, quần áo, khí chất miêu tả nhìn lại cùng hung thủ mười phần phù hợp! Cũng tương tự có trọng đại hiềm nghi!

Mặc kệ người này có phải hay không Nguyệt Phi Hồng, nếu như người này chính là hung thủ, hắn xuất hiện ở cái địa phương này mười phần muốn đi vào Hoang Cổ di tích bên trong tránh né truy tung, tạm lánh danh tiếng! Ta đã lập tức truyền lại mệnh

lệnh, phát động thanh mộc vệ tiến đến truy tra khóa chặt, bày ra thiên la địa võng, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 496: Hoành Sinh Ba Chiết!

Chương 496: Hoành sinh ba chiết!

Hoang Cổ di địa biên giới chỗ từ ngàn trượng vách núi, vực sâu vạn trượng vờn quanh, khí đạo tông sư trở xuống cảnh giới võ giả không cách nào lên không, khó mà thông hành, cũng chính là những ngày này nhưng bình chướng cản lại độc chướng lan tràn khuếch tán, khiến cho khu giao dịch một phái vui vẻ phồn vinh cảnh tượng phồn hoa. . Mà di địa khu giao dịch tựu nằm chỗ Hoang Cổ di địa duy nhất một chỗ địa thế nhẹ nhàng cửa vào khu vực.

Khi biết di địa khu giao dịch phụ cận manh mối này về sau, Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì dừng lại, tính cả Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn khác phái ba người bằng nhanh nhất tốc độ, tại mấy canh giờ về sau liền chạy tới manh mối ở trong đạo phỉ tao ngộ đồ sát địa phương.

Đây là một đầu khoảng cách di địa khu giao dịch không đủ bách lý một chỗ vắng vẻ tiểu đạo, địa thế phức tạp, có dãy núi vờn quanh. Cùng nối thẳng đại đạo so sánh mặc dù gần thêm không ít, nhưng là con đường gập ghềnh, lại thêm thường xuyên có đạo phỉ ẩn hiện, trấn thủ quân đội vây quét mấy lần đều hiệu quả quá mức bé nhỏ, chỉ coi đi con đường này hành thương đội xe không phải rất nhiều.

Bất quá giờ phút này con đường đã là một mảnh hỗn độn, như

là bị hỏa lực tẩy lễ qua đồng dạng bốn phía đều là cái hố nhỏ, đống bùn tích, khói lửa tràn ngập, một bộ một bộ tàn khuyết không đầy đủ thi thể tản mát các nơi, máu tươi nhuộm đỏ đại địa, gay mũi huyết tinh vị đạo hấp dẫn tới không ít Dã Thú.

Bất quá Đoan Mộc thế gia nhân mã tại tiếp vào tin tức về sau lập tức tiến về hiện trường xua đuổi, đồng thời phong tỏa hiện trường.

Nhạc Bình Sinh cùng Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người dạo bước tại vỡ vụn không chịu nổi cái này tiết đoạn đường phía trên bốn phía liếc nhìn, không bao lâu, Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn đi hướng Nhạc Bình Sinh, trầm giọng nói:

"Nhạc tông chủ, thủ đoạn tấn công như thế này, cùng hung thủ không có sai biệt, chỉ sợ không phải trùng hợp!"

Từ hiện trường vết tích cùng đối với mặt đất phá hư trình độ đến xem, thần bí nhân này tại đồ sát những cái này đạo phỉ là cùng đồ sát Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử thời điểm dùng đều là cùng một loại thủ đoạn, lại thêm người chứng kiến miêu tả, không thể nghi ngờ cơ hồ đã có thể chứng thực người này chính là hung thủ.

Đoan Mộc Tôn thì là cười lạnh nói: "Người này chỉ sợ nghĩ không ra chúng ta tại ngắn như thế thời gian bên trong liền bày ra thiên la địa võng, lúc này mới lộ ra chân ngựa!"

Nhạc Bình Sinh híp mắt lại, lại phát giác một tia quỷ dị.

Người này vì sao lại ở chỗ này lộ ra chân ngựa theo lý mà nói có đủ loại biện pháp thay hình đổi dạng ẩn nấp hành tích, người này vì sao phương pháp trái ngược

Cố ý gây nên khiêu khích, vẫn là cuồng vọng tự đại phía dưới lộ ra chân ngựa

"Ba vị đại nhân!"

Lúc này một thanh mộc vệ cầm trong tay một cái kiểu dáng kỳ dị thanh đồng mâm tròn bước nhanh tới, nhanh chóng nói ra:

"Trải qua chúng ta đối với người chết trên vết thương nguyên khí thu thập, xác nhận những cái này đạo phỉ trên vết thương lưu lại nguyên khí cùng Nhạc tông chủ môn đồ miệng vết thương bên trên lưu lại nguyên khí không có sai biệt, đến từ cùng là một người!"

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận tên này giáp sĩ đưa tới thanh đồng mâm tròn, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người thì là trăm miệng một lời: "Quả là thế!"

Tố nguyên bàn vật này là Đoan Mộc thế gia hai trăm năm trước di tích thăm dò bên trong thu hoạch thượng cổ di binh, có thể bắt giữ đạt đến hạt phương diện cực kỳ nhỏ bé nguyên khí tiến hành phân tích, cái này công năng lúc ấy đang nghiên cứu ra về sau để Đoan Mộc thế gia cảm thấy mười phần gân gà, một mực nằm tại phủ khố bên trong, vẫn là Đoan Mộc Tôn nhớ tới đem bắt đầu dùng, giờ phút này thành trên quan tài một viên cuối cùng cái đinh.

Thanh mộc vệ tiếp tục nói: "Tên kia chính mắt trông thấy thương nhân đã bị chúng ta mang theo tới, đại nhân phải chăng thấy một lần "

Nhạc Bình Sinh nói: "Dẫn hắn tới!"

Thanh mộc vệ lĩnh mệnh về sau lui ra, không bao lâu liền mang theo một quần áo đơn giản, phong trần mệt mỏi nam tử trung niên chạy tới.

Tên này sắc mặt đen nhánh, tựa hồ thường xuyên kinh lịch phơi gió phơi nắng hán tử lo sợ bất an đi lên phía trước liền vội

vàng hành lễ nói:

"Tiểu nhân Chu Phúc, gặp qua ba vị đại nhân!"

Nhạc Bình Sinh đem ánh mắt từ thanh đồng tố nguyên trên bàn dời, ngước mắt nhìn người này:

"Chính là ngươi cung cấp tin tức rất tốt!"

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng vỗ hư không túi, trong nháy mắt từng cái nặng nề hòm gỗ bay vọt mà ra, cứ như vậy trực tiếp một chữ sắp xếp, rơi trên mặt đất.

Nhạc Bình Sinh ngón tay một điểm, hết thảy hai mươi cái tinh xảo hòm gỗ tự hành mở ra, tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng trong lúc đó phóng xạ ra làm cho người hoa mắt thần mê Xích Kim quang mang!

Hai mươi cái trong rương, lít nha lít nhít toàn bộ đều là Xích Kim Diệp.

Phục trang đẹp đẽ chiếu rọi xuống, không chỉ là Chu Phúc đại não choáng váng, trực tiếp ngu ngơ ngay tại chỗ, chính là hiện trường khoảng cách khá xa những cái kia nghiêm chỉnh huấn luyện thanh mộc vệ cũng không khỏi đến có chút thất thần.

"Những cái này, ngươi cũng có thể mang đi, đồng thời chúng ta có thể an bài người hộ tống, ngươi không cần có bất kỳ lo lắng."

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 đột nhiên phát động, Nhạc Bình Sinh trong mắt thần quang trong trẻo, nhìn thẳng Chu Phúc:

"Hiện tại, đem ngươi mắt thấy đến, hoàn hoàn chỉnh chỉnh nói ra!"

Chu Phúc kích động toàn thân run rẩy, nói năng lộn xộn: "Cái này, cái này "

Cưỡng ép bình phục tâm cảnh, Chu Phúc đập nói lắp ba bắt đầu giảng thuật.

Chu Phúc bản thân cũng là hành thương, bất quá gặp phải đạo phỉ cướp bóc, hàng hóa bị cướp về sau đám người tứ tán kinh trốn, hắn thì là hoảng hốt chạy bừa tại trong rừng rậm vòng quanh không có đi ra ngoài bao xa, sau đó liền nhìn thoáng qua đến người hành hung thân ảnh.

Nhạc Bình Sinh tại phát động 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 phía dưới, cũng xác nhận Chu Phúc đích đích xác xác là ngẫu nhiên gặp, nói tới cũng không có làm bộ.

Luyện Thần tôn giả có lẽ có thể giấu diếm được hắn 【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】, nhưng là Chu Phúc hiển nhiên không ở trong đám này.

Trần thuật xong qua đi, Nhạc Bình Sinh không để ý đến lo sợ bất an Chu Phúc, hướng Đoan Mộc Hòa Vũ hai người khẽ gật đầu ra hiệu.

Mà hai người bọn họ đúng lúc mở miệng nói chuyện thời điểm sắc mặt bỗng nhiên khẽ động, từ trong ngực móc ra một cái truyền âm chuông đồng đến đặt ở bên tai lắng nghe qua đi, hai người bỗng nhiên ngẩng đầu hướng về Nhạc Bình Sinh nói:

"Nhạc tông chủ, khu giao dịch bên trong vừa mới gửi tới tin tức, một cái tại di địa ngoại vi người hái thuốc tại hai canh giờ trước đó hư hư thực thực nhìn thấy che đậy hắn hung thủ!"

Quả nhiên là tiến vào Hoang Cổ di địa

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lập tức đọng lại, mà Đoan Mộc Hòa Vũ thì là quay đầu liếc nhìn chung quanh mấy chục cái thanh mộc vệ:

"Các ngươi đem Chu Phúc hộ tống đến gần nhất thành trấn

hiệu buôn bên trong, sau đó lập tức tiến về di địa khu giao dịch, Nhạc tông chủ, chúng ta đi trước!"

Không có bất kỳ cái gì chần chờ, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người trong một chớp mắt phóng lên tận trời, cùng nhau hướng về di địa khu giao dịch bay đi, chỉ để lại một chỗ Xích Kim Diệp cùng giống như đang nằm mơ Chu Phúc.

Khoảng cách trăm dặm, lấy ba người tốc độ phi hành nhiều nhất bất quá nhất thời nửa khắc liền có thể đến, chạm mặt tới trong cuồng phong, Đoan Mộc Hòa Vũ thanh âm ngưng tụ thành tuyến, trầm giọng nói:

"Nhạc tông chủ, người này nhìn đích thật là muốn đi vào di địa tránh đi phô thiên cái địa truy tung điều tra, bất quá cũng may người này tiến vào di địa thời gian trôi qua không lâu, có trọng thưởng tất có dũng phu, chúng ta sắp xếp người lập tức ở cửa vào di tích dán thiếp kếch xù treo thưởng, phát động chiến thuật biển người! Tiến vào Hoang Cổ di tích kiếm tiền người hàng ngàn hàng vạn, là một trương thiên nhiên thiên la địa võng!

Càng quan trọng hơn một điểm, theo ta được biết Viêm Khuê quân Khuê sói doanh cực kỳ am hiểu truy tung chi thuật, tại quân bộ bên trong mười phần nổi danh, thời gian khẩn cấp, không khỏi mò kim đáy biển, bọn hắn có thể đưa đến ắt không thể thiếu tác dụng! Gia chủ tại nghị viện bên trong yêu cầu các phương phối hợp điều tra không được từ chối đề nghị đã thông qua, nghị làm nên ngay tại truyền lại phát xuống trên đường, chúng ta có thể yêu cầu Viêm Khuê quân phát động Khuê sói doanh tiến hành truy tung! Viêm Khuê quân quân chủ Quan Sơn Nhạc vị trí chỗ quân bộ biên giới, rất ít tham dự quyền lực bên trên tranh chấp, nên không sẽ cùng chúng ta khó xử!"

Nơi này từ liên minh điều động năm vạn Viêm Khuê quân cùng hai vị chính phó quân chủ trấn thủ ở đây, năm năm một lần thay phiên. Ngoại trừ duy trì khu giao dịch trật tự bên ngoài, cũng là

tùy thời phòng bị giảo sát di địa ở trong thỉnh thoảng lao ra Hoang Cổ Di loại.

Bất quá một khắc đồng hồ, lít nha lít nhít doanh trướng đã khắc sâu vào tầm mắt, Viêm Khuê quân doanh địa liền trú đóng ở di địa cửa vào trước đó thành lập giản dị công sự phòng ngự về sau, lít nha lít nhít lều vải đằng sau, chính là một tòa thường ngày để mà luyện binh to lớn võ đài. Nhạc Bình Sinh đám ba người sớm hạ xuống tới, đi tới võ đài trước đó.

Cổng phòng thủ giáp sĩ nhìn thấy cái này từ trên trời giáng xuống ba vị tông sư trong lòng giật mình, còn không đợi bọn hắn lên tiếng hỏi thăm, Đoan Mộc Tôn đã tiến lên một bước:

"Đoan Mộc thế gia cùng Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh đến đây bái phỏng Viêm Khuê quân quân chủ, có chuyện quan trọng thương lượng, thời gian khẩn cấp, lập tức đi thông báo!"

"Ba vị đại nhân chờ một lát!"

Phòng thủ giáp sĩ nghe được Nhạc Bình Sinh cái này như sấm bên tai danh tự da mặt run rẩy một chút, không dám chút nào chậm trễ, lập tức đi vào thông báo.

Trong phiến khắc, đi vào thông báo giáp sĩ bước nhanh đi ra:

"Ba vị đại nhân, quan quân chủ cho mời!"

Trên giáo trường, trời long đất lở tiếng hò hét tầng tầng khuấy động, hàng trăm hàng ngàn cái khí chất điêu luyện, sát khí sâm nhiên quân sĩ ngay tại tập luyện chiến trận trùng sát chi thuật, nồng đậm huyết khí, sát khí, sát khí hỗn hợp lại cùng nhau xông thẳng lên trời, tựa hồ muốn trời đều chọc ra một cái lỗ thủng!

Đi theo dẫn đường giáp sĩ sau lưng không để ý tới dò xét bốn phía, Nhạc Bình Sinh đám ba người sắc mặt trầm ngưng một

đường không nói gì, đi xuyên qua võ đài, trên quảng trường một chỗ trống trải trên đài cao, hai tên cận vệ trước đó, một cái hùng tráng thân ảnh thân mang bóng tối viêm minh chỉ riêng khải đứng chắp tay, như là một khối vạn cổ không dễ đá ngầm đối mặt với lao nhanh như biển mãnh liệt sát khí, đem ánh mắt từ thao luyện giáp sĩ trên thân dời chuyển đến Nhạc Bình Sinh bọn người tới phương hướng.

"Ba vị tông sư đến, không có từ xa tiếp đón, còn xin chớ trách."

Đợi đến Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người đến gần, tên này thân hình hùng tráng, diện mạo uy nghiêm nam tử mang theo hai tên cận vệ chậm rãi bước đón, Quan Sơn Nhạc đem ánh mắt chuyển đến Nhạc Bình Sinh trên thân, không mặn không nhạt mà hỏi:

"Nhạc tông chủ, hai vị Đoan Mộc thế gia trưởng lão, không biết ba vị tới đây có gì muốn làm "

Toàn bộ quân bộ bên trong, chỉ sợ không ai đối Nhạc Bình Sinh cái này cái gọi là thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư có cái gì tốt cảm giác, hết lần này tới lần khác Nhạc Bình Sinh thực lực kinh khủng phách tuyệt cùng giai, càng là rất có thể tại một giáp bên trong bước vào Luyện Thần cảnh giới, làm cho cả quân bộ không thể làm gì.

Quan Sơn Nhạc cũng giống như thế, bất quá Viêm Khuê quân tại quân bộ ở trong ở vào biên giới địa vị, rất ít tham dự các loại tranh chấp, hắn đối với Nhạc Bình Sinh chưa nói tới ác cảm gì, nhưng là cái mông quyết định đầu, hắn vị trí trận doanh tự nhiên cũng sẽ không để hắn đối Nhạc Bình Sinh có bao nhiêu nhiệt tình.

Đoan Mộc Hòa Vũ đã nhìn ra điểm này, giành nói:

"Quan quân chủ bận rộn quân vụ, chúng ta liền đi thẳng vào vấn đề. Mấy ngày trước đây phát sinh sự tình chắc hẳn quan quân

chủ đã biết được, chúng ta bây giờ đã cơ bản khóa chặt hung thủ, căn cứ chúng ta vừa mới đạt được tình báo, tại hai canh giờ trước đó tên hung thủ này tiến vào Hoang Cổ di địa, bất quá di địa bên trong địa hình phức tạp, quý quân Khuê sói doanh truy tung chi thuật thanh danh nổi bật, thích hợp đặc biệt tới đây mời quan quân chủ chúc chúng ta một chút sức lực!"

Điều động Khuê sói doanh

Nghe đến đó, Quan Sơn Nhạc lông mày chăm chú nhăn lại.

Còn không đợi hắn hồi phục, Đoan Mộc Tôn đã tiếp tục nói ra:

"Quan quân chủ không cần có bất kỳ lo lắng, nghị viện ở trong liên quan tới các phương toàn lực phối hợp, triệt để điều tra chuyện này đề tài thảo luận đã thông qua, nghị làm đã hạ đạt ngay tại đường xá bên trong, không được bao lâu liền sẽ truyền lại ở đây, chắc hẳn quan quân chủ nên nhận được phong thanh. Kể từ đó cũng không tồn tại kỵ càng."

Quan Sơn Nhạc còn tại trầm ngâm bên trong, Đoan Mộc Hòa Vũ tiếp tục nói:

"Quan quân chủ, việc này chi ác liệt không cần ta lại nhiều nói, cái này không chỉ là Nhạc tông chủ chuyện của một cá nhân, hung thủ gây họa tới người khác, như thế coi trời bằng vung, cũng là tại đối với liên minh chuẩn mực tiến hành khiêu khích! Nếu để cho kỳ thành cá lọt lưới, từ Viêm Khuê quân dưới mí mắt đào thoát, đến lúc đó chẳng phải là làm trò hề cho thiên hạ "

"Đoan Mộc trưởng lão nói có lý."

Quan Sơn Nhạc nhẹ gật đầu, trầm ngâm sau một lát, nhíu lại lông mày giãn ra, nói:

"Đã như vậy, vậy ta liền để Khuê sói doanh cùng ba vị đi một chuyến."

Chuyện này đã huyên náo là dư luận xôn xao, cơ hồ mọi người đều biết. Quân bộ cùng Nhạc Bình Sinh khập khiễng mọi người đều biết, liên minh như là đã ra lệnh, lại đối với việc này mặt cản trở thủ đoạn quá mức thấp kém bỉ ổi, cũng bị người chế nhạo.

Hắn từ bên hông gỡ xuống quân phù đưa cho mình cận vệ, nói: "Các ngươi, mang theo ba vị này triệu tập Khuê sói doanh nhân mã, cộng đồng tiến về "

"Không thể!"

Một đạo lạnh lùng thanh âm tầng tầng chấn động, đánh gãy Quan Sơn Nhạc. Liền ngay cả trên giáo trường chấn thiên tiếng hô hoán cũng lập tức bị đánh gãy vì đó yên tĩnh.

Ân

Nhạc Bình Sinh trong mắt lãnh quang lóe lên.

Quan Sơn Nhạc cũng bỗng nhiên xoay đầu lại, nhìn chăm chú lên bên tay phải đồng dạng dẫn theo hai tên cận vệ, thân mang Xích Viêm quân chủ khải long hành hổ bộ đi tới, khí chất cường hãn mà bá đạo nam tử, lạnh lùng nói:

"Cát phó quân chủ, ngươi đối ta quyết định có dị nghị "

"Đương nhiên! Quan quân chủ tổn hại quân lệnh, đã đi vào lạc lối, ta tự nhiên là muốn ngăn cản!"

Đi vào Nhạc Bình Sinh đám người trước mặt, cái này cái gọi là cát phó quân chủ hờ hững quét mắt bọn hắn một chút, nhìn thẳng Quan Sơn Nhạc cười lạnh nói:

"Quan quân chủ, Viêm Khuê quân cũng không phải là của cá nhân ngươi tài sản riêng , bất kỳ cái gì điều động đều cần tuân thủ quân liên minh lệnh, Khuê sói doanh điều động nhất định phải trải qua chính phó quân chủ đều đồng ý về sau mới có thể điều động,

liên minh ba làm năm thân, tự mình điều binh là vì đại tội! Thân Hoành Thiên hạ tràng chẳng lẽ ngươi đã quên a "

Sa Lập Nhân thanh âm không che giấu chút nào chấn động truyền lại, trên giáo trường từng cái mồ hôi dầm dề quân sĩ giờ phút này đều dừng tay lại, khí quyển không dám thở nhìn chăm chú lên chính phó quân chủ đối chọi gay gắt này tấm cảnh tượng.

Mà lại đang nói rằng Thân Hoành Thiên ba chữ này thời điểm, ánh mắt của hắn tựa hồ bất động thanh sắc quét Nhạc Bình Sinh một chút, là trào phúng vẫn là thị uy liền không được biết.

Quan Sơn Nhạc ánh mắt bỗng nhiên lạnh xuống, ngữ khí sâm nhiên:

"Sa Lập Nhân, ngươi đang giáo huấn ta các phương toàn lực phối hợp điều tra Tinh Thần Liệt Túc tông diệt môn một án, là nghị viện đã thông qua chương trình nghị sự, ngươi có tư cách gì ngăn cản "

"Ha ha ha ha nghị viện "

Sa Lập Nhân trong lúc đó đưa bàn tay duỗi ra, cười như điên nói:

"Quan quân chủ, nói mà không có bằng chứng, như lời ngươi nói toàn lực phối hợp nghị viện chi lệnh, ở nơi nào để cho ta hảo hảo nhìn một chút "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 497: Nghiền Ép!

Chương 497: Nghiền ép!

Quan Sơn Nhạc sắc mặt lập tức xanh xám.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh uy danh, Tinh Thần Liệt Túc tông diệt môn một chuyện thành chấn động Bắc Hoang đại sự, liên minh giao trách nhiệm các phương phối hợp phong thanh đã sớm trước nghị viện chi lệnh bốn phía truyền bá, Sa Lập Nhân không có khả năng không biết.

Bất quá Sa Lập Nhân làm như vậy đến cùng là vì cùng mình khó xử vẫn là nhằm vào Nhạc Bình Sinh liền không được biết rồi.

"Sự tình có biến!"

Một bên Đoan Mộc Hòa Vũ sắc mặt khó coi, miệng khẽ nhúc nhích, truyền âm cùng Nhạc Bình Sinh:

"Cái này Quan Sơn Nhạc mặc dù thân là Viêm Khuê quân chính quân chủ, nhưng là làm người cao ngạo, cái này Sa Lập Nhân tựa hồ là quân bộ sai phái tới chuyên môn cùng Quan Sơn Nhạc xướng đối sừng hí, thời gian khẩn cấp, bây giờ người này ngăn cản sẽ rất phiền phức!"

Trên đài cao, bị Sa Lập Nhân lấy không có nghị viện chi lệnh vì lý do ngăn chặn Quan Sơn Nhạc nộ khí dâng lên, sắc mặt tái xanh, các loại suy nghĩ cấp tốc chuyển động, lại không lên tiếng phát.

"Thế nào Quan quân chủ, ngươi không bỏ ra nổi đến đã không bỏ ra nổi đến, như vậy quân lệnh phía trước, tha thứ ta không thể đồng ý."

Mà Sa Lập Nhân thì là trên mặt vẻ đắc ý, quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh bọn người, lộ ra một cái không có hảo ý tiếu dung, nói:

"Ba vị, mặc dù ta cũng rất muốn xuất thủ tương trợ, bất quá quân pháp vô tình, tha thứ ta Viêm Khuê quân bất lực, ba vị vẫn là mời trở về đi."

Sa Lập Nhân ánh mắt thẳng tắp bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên mặt, tựa hồ vô cùng khoái ý, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, giọng mang thương hại cười nói:

"Quy củ chính là quy củ, không có người có thể trái với. Nhạc tông chủ môn nhân bi thảm tao ngộ ta cũng có chỗ nghe nói, thật sự là nghe ngóng rơi lệ. Người hành hung thật sự là tội ác tày trời."

Sa Lập Nhân trên mặt ý cười doanh nhưng, ẩn ẩn để lộ ra một tia trào phúng, căn bản không có bất luận cái gì tiếc hận ý tứ:

"Bất quá như là đã phát hiện manh mối, sự tình phía sau cũng cần dễ làm rất nhiều dù sao lấy Nhạc tông chủ hùng bá thiên hạ uy nghiêm thực lực, nói không chừng tên này hung thủ chính mình liền sẽ sinh lòng sợ hãi, tự hành kết thúc, chẳng phải không cần truy lùng "

Sa Lập Nhân giống như cười mà không phải cười xoay người:

"Ba vị tự tiện, ta liền không "

Ba.

Vừa mới xoay người, ánh mắt bị lệch một nửa Sa Lập Nhân,

trước mắt chợt tối đen, trực tiếp bị một con sắt thép đổ bê tông đại thủ chụp tại trên mặt.

"Ngươi!"

Sa Lập Nhân, da đầu lập tức sắp vỡ! Tại cái này trong điện quang hỏa thạch, một phần ba cái hô hấp cũng chưa tới công phu, xuyên thấu qua khe hở thình lình thấy được Nhạc Bình Sinh lãnh khốc khuôn mặt!

Đồng dạng tuyệt đối không ngờ rằng Nhạc Bình Sinh lại dám tại Viêm Khuê quân trong quân doanh động thủ Quan Sơn Nhạc cùng Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người, mí mắt trùng điệp nhảy một cái!

"Ngươi thế mà coi là, ta cần đồng ý của ngươi "

Còn không đợi Sa Lập Nhân giận máu dâng lên, sỉ nhục bộc phát, Nhạc Bình Sinh chụp tại Sa Lập Nhân trên mặt tay phải hung hăng nhấn một cái! Như là núi lửa bộc phát thiên địa cự lực bỗng nhiên bộc phát, Sa Lập Nhân thật giống như một cái không có chút nào sức chống cự người bù nhìn trực tiếp bị đặt tại trên mặt đất!

Ầm ầm!

Lấy Nhạc Bình Sinh phát lực địa điểm làm trung tâm, cái này phương viên ba mươi mét, từ Huyền Anh thạch chế tạo, cực kỳ cứng rắn to lớn bằng đá đài cao trong nháy mắt giống như là đậu hũ đồng dạng vỡ tan, giải thể, triệt để chia năm xẻ bảy! Vô số đá vụn đột nhiên bắn ra mà ra, đánh ra phá không rít lên!

"Nghiệt súc!"

Cực độ đau đớn làm Sa Lập Nhân các vị trí cơ thể triệt để đã mất đi khống chế, chỉ có từ nội tâm phát ra im ắng cuồng hống, lại không làm nên chuyện gì. Tại Nhạc Bình Sinh động tác sau một khắc, Quan Sơn Nhạc ba người lập tức phản xạ có điều kiện đồng

dạng rời đi tại chỗ, thạch đài to lớn đã băng liệt ra, sau đó Nhạc Bình Sinh một tay mang theo Sa Lập Nhân vải rách búp bê thân thể, dư thế không dứt trực tiếp đánh vào bệ đá giải thể về sau lộ ra đại địa phía trên!

Oanh long long long long ——

Địa chấn phát sinh.

Toàn bộ võ đài, phương viên 10000 mét vuông đại địa tại trùng điệp nhảy một cái về sau, nương theo lấy đinh tai nhức óc tiếng oanh minh bắt đầu mãnh liệt run rẩy, chấn động! Như cự long to lớn bụi mù chi trụ phóng lên tận trời, hung ác cương phong cũng như trời long đất nở quét sạch bốn phương tám hướng, hung hăng xung kích tại khoảng cách đài cao hơi gần thao luyện quân sĩ trên thân, để bọn hắn trực tiếp như là cuồng phong quá cảnh rơm rạ đồng dạng liên tiếp lui về phía sau, té ngã trên đất!

Nương theo lấy toàn bộ võ đài cuồng mãnh chấn động, trong lúc nhất thời chuyên môn đổ bê tông, lát thành võ đài mặt đất bốn phía nứt ra, xuất hiện trăm đầu, ngàn đầu, vạn cái khe hở, như là mãng xà đồng dạng du thoán phóng xạ, quân trướng, ốc xá, khí giới kho cùng nhau bắt đầu chấn động thậm chí sụp đổ!

Viêm Khuê quân võ đài phải thừa nhận võ giả thao luyện, đã sớm qua gia cố, vững như thành đồng, ngay cả như vậy cũng hoàn toàn thay đổi. Nếu không đổi lại chưa từng gia cố thổ địa, Nhạc Bình Sinh cái này nhấn một cái phía dưới cái này phương viên mấy ngàn mét vuông thổ địa liền sẽ trực tiếp chìm xuống, hình thành một chỗ chỗ trũng khu vực!

Không có sử dụng nguyên khí, không có sử dụng sát pháp võ đạo, vẻn vẹn thuần túy thể phách lực lượng, liền để Viêm Khuê quân cái này to lớn võ đài hoàn toàn thay đổi.

Chấn động như vậy kéo dài đến hơn mười cái hô hấp thời

gian, tại bụi mù tan hết về sau, Nhạc Bình Sinh thân ảnh cũng hiển lộ ra.

Một con số mười mét hình vuông to lớn cái hố nhỏ bên trong, Sa Lập Nhân máu thịt be bét, máu tươi dưới thân thể hội tụ thành dòng nhỏ. Hắn toàn thân xương cốt đều đã đứt gãy, răng rơi sạch, tại Nhạc Bình Sinh nhấn một cái phía dưới trực tiếp chỉ còn lại có một hơi.

"Ôi ôi ôi ngươi, gắt gao "

Toàn thân trên dưới mỗi một tấc thân thể đều tại run rẩy, ngay cả lời đều nói không nên lời, Sa Lập Nhân trong cổ họng phát ra ý nghĩa không rõ tê minh thanh, ý thức đã mơ hồ.

Trên thực tế nếu như không phải Nhạc Bình Sinh vì khống chế tình thế, tại chạm đất một sát na lấy nguyên khí làm giảm xóc, hiện tại Sa Lập Nhân đã là một đống thịt nát, nơi nào còn có mệnh tại

Đạp!

Nhạc Bình Sinh võ giày không lưu tình chút nào chà đạp tại hố to bên trong Sa Lập Nhân cơ hồ đánh mất ý thức gương mặt phía trên, cười lạnh nói:

"Ngay cả một chiêu đều không tiếp nổi, ai cho ngươi lá gan lớn như vậy đến khiêu khích, ân "

Soạt.

"Sa quân chủ, Sa quân chủ!"

Cùng lúc đó, Sa Lập Nhân tùy hành mà đến hai tên cận vệ từ cát đá vùi lấp phía dưới bò lên, khi nhìn rõ ràng đây hết thảy sau hai mắt trong nháy mắt huyết hồng, phát ra chấn thiên gào thét:

"Đáng chết, đáng chết a! Lại dám tại Viêm Khuê quân bên trong động thủ, gan to bằng trời, tội nên bầm thây vạn đoạn, di diệt cửu tộc! Cát doanh tướng sĩ, bày trận! Bày trận! Lập tức tru sát này liêu, cứu ra Sa quân chủ!"

Cái này hai tên cận vệ khàn cả giọng tiếng gầm gừ quanh quẩn toàn bộ võ đài, tại không ít quân sĩ còn tại hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao thời điểm ——

"Giết!"

Võ đài khác một bên, một đại cổ tựa hồ là trung với Sa Lập Nhân giáp sĩ như là máy móc, tử sĩ, đang nghe tiếng gầm gừ về sau phản ứng lại, tay cầm đao binh không chậm trễ chút nào lướt ầm ầm ra, hướng về Nhạc Bình Sinh đánh giết mà đến!

Cái này một hệ liệt phát sinh sự tình thật sự là quá nhanh, Quan Sơn Nhạc trong lòng còn tại chấn động kịch liệt, mắt thấy đến một màn này sắc mặt đột nhiên cuồng biến, nghiêm nghị quát:

"Dừng tay!"

Sa Lập Nhân cái này hai tên cận vệ tâm tư hiểm ác, đánh đòn phủ đầu, phát động Sa Lập Nhân chính mình mang tới cận vệ doanh hướng Nhạc Bình Sinh xuất thủ, mà Nhạc Bình Sinh một khi phản kích xuất hiện thương vong , giống như là triệt để cùng quân bộ vạch mặt, tình thế liền hướng xấu nhất phương hướng phát triển!

Nhưng mà còn không đợi Quan Sơn Nhạc xuất thủ ngăn cản, đối mặt với hai ba trăm cái hung hãn đánh giết mà đến giáp sĩ, Nhạc Bình Sinh cười lạnh, sau đó lồng ngực trong lúc đó như là ống bễ đồng dạng cấp tốc nâng lên, sau đó ——

Hô!

Một cỗ dữ dằn nóng rực khí lãng từ Nhạc Bình Sinh trong

miệng gào thét mà ra, tại trên nửa đường liền bỗng nhiên biến thành cấp mười trở lên cuồng mãnh gió lốc, nguyên bản đã rách nát không chịu nổi võ đài trong một chớp mắt một mảnh cát bay đá chạy, thiên hôn địa ám!

Tầng tầng đất sóng tại gió lốc phía dưới lao nhanh quét sạch, mà hướng về Nhạc Bình Sinh đánh giết mà đến đứng mũi chịu sào hơn mười tên hình thể tráng kiện hung hãn giáp sĩ nhao nhao nộ hống, trực tiếp liền như là người bù nhìn đồng dạng bị thổi làm bay ngược ra ngoài! Mà đến tiếp sau vọt tới gần mấy chục cái giáp sĩ bị như thế cuồng mãnh, cơ hồ thực chất hóa gió lốc xung kích, thân hình bỗng nhiên liền ngưng, liền trong tay binh khí đều bắt không được, trực tiếp biến thành từng cái lăn đất hồ lô, một cái chịu một cái dư thế không dứt dán chặt lấy mặt đất lăn ra ngoài!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Trong lúc nhất thời, huyết nhục chi khu lăn lộn quẳng đập trọng hưởng bên tai không dứt! Nhạc Bình Sinh cái này nhẹ nhàng một hơi dưới, trên trăm tên thân cường thể kiện giáp sĩ căn bản không thể cận thân, ngay cả đứng đều đứng không vững, chật vật không chịu nổi lăn trên mặt đất đi ra mười trượng, mấy chục trượng xa!

Gió lốc quá cảnh, hô khiếu thiên địa, mấy chục trên trăm cái trùng sát mà đến quân sĩ cơ hồ cùng một thời gian lăn đất hồ lô hướng về sau đầy đất lăn lộn, này tấm cảnh tượng làm võ đài một bên khác giáp sĩ trợn mắt hốc mồm, lưng bên trên hàn khí tán loạn, tay chân lạnh buốt!

Nhẹ nhàng một hơi, "Thổi bay" trên trăm cái nghiêm chỉnh huấn luyện tinh nhuệ giáp sĩ, đây là kinh khủng bực nào thể phách lực lượng

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn đã chết lặng đến không cảm thấy kinh ngạc, Quan Sơn Nhạc da mặt thì là hung hăng co

rúm.

Đây chính là Luyện Thần phía dưới người mạnh nhất, thiên hạ đệ nhất khí đạo tông sư bá đạo thực lực

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 498: Thúc Đẩy!

Chương 498: Thúc đẩy!

Phong thanh đứng im, chấn động ngừng, tràng diện phía trên, ngoại trừ rên cùng tiếng rên rỉ bên ngoài, không có còn lại thanh âm. Lúc trước đánh giết mà ra hơn trăm tên Sa Lập Nhân cận vệ bên trong tử trung quân sĩ giờ phút này từng cái trời đất quay cuồng, mặt mũi bầm dập, đầu rơi máu chảy, phát ra thống khổ tiếng rên rỉ.

Trong đó cũng có một số nhỏ thân thể tương đối cường hãn đã miễn cưỡng đứng thẳng lên, lại nắm chặt đao binh, hầu kết nhấp nhô, ánh mắt vô cùng hoảng sợ nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh.

"Quái, quái vật đây là quái vật gì!"

Không chỉ là bọn hắn, toàn bộ trên giáo trường tất cả quân sĩ đã là kinh hồn táng đảm, mà ra lệnh Sa Lập Nhân cái kia hai tên cận vệ giờ này khắc này càng là sợ vỡ mật!

Trong đó một tên mí mắt run mạnh, tay chân lạnh buốt, lại hung hăng cắn răng một cái, tiếp tục mở miệng cuồng hống nói: "Không cần phải sợ! Người này không dám "

Ầm ầm!

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh có hành động, Quan Sơn Nhạc đã nén giận xuất thủ, một phương mấy trượng vuông, vô cùng

ngưng thực nguyên khí đại ấn bỗng nhiên lấy thế thái sơn áp đỉnh oanh kích mà xuống, trực tiếp đem cái này hai tên cận vệ ép thành thịt muối!

Cái này hai tên cận vệ bất quá là võ đạo gia cảnh giới, càng là tâm thần vì đó sở đoạt, chỗ nào có thể tránh mở

Đại ấn giải thể, nguyên khí phiêu tán, Quan Sơn Nhạc ngữ khí sâm nhiên, quát lên:

"Mắt không quân pháp, xem thường thượng cấp, a miêu a cẩu cũng dám không chút kiêng kỵ ra lệnh, coi là lão tử là bùn nặn chư tướng sĩ nghe lệnh! Đem vừa rồi động thủ binh sĩ toàn bộ cầm xuống! Ai dám phản kháng, giết không tha!"

Sa Lập Nhân mang tới cận vệ doanh là chính mình bồi dưỡng tử trung, mà Sa Lập Nhân đã dám thừa cơ tại trước mặt mọi người công nhiên khiêu chiến uy tín của hắn, hắn cũng căn bản không cần khách khí, trực tiếp giết gà dọa khỉ!

Gặp Nhạc Bình Sinh tựa hồ không tiếp tục động thủ ý đồ, võ đài một bên Viêm Khuê quân giáp sĩ không chần chờ nữa, nhao nhao như lang như hổ cùng nhau tiến lên, đem vừa rồi động thủ hơn hai trăm tên cận vệ binh toàn bộ dỡ xuống binh khí, trói chặt.

Lần này, không có người còn dám tại phản kháng.

Quan Sơn Nhạc đi trở về đến nguyên bản đài duyệt binh vị trí, hờ hững nhìn lướt qua ý thức mơ hồ Sa Lập Nhân một chút, trầm ngâm nói:

"Nhạc tông chủ, tình thế không nên chuyển biến xấu, vẫn là đem hắn buông ra đi."

Nhạc Bình Sinh buông lỏng ra giẫm tại Sa Lập Nhân trên mặt chân, thản nhiên nói: "Quan quân chủ không cần lo lắng, người này bất quá là nội phủ chấn động, xương cốt đoạn mất mấy cây

mà thôi."

Nhạc Bình Sinh xuất thủ tự nhiên sẽ cân nhắc tình thế phát triển, sẽ không bởi vì không có chút ý nghĩa nào đánh nhau vì thể diện tại Viêm Khuê quân trong quân doanh thống hạ sát thủ, đương nhiên nếu như đổi một chỗ thời khắc này Sa Lập Nhân liền sẽ biến thành một cỗ thi thể.

Quan Sơn Nhạc trong lòng thở dài một hơi, trầm giọng nói:

"Đã như vậy, chuyện này cứ giao cho ta đến xử lý. Khuê Lang doanh sẽ cùng các ngươi đồng thời xuất động, hiệp trợ tìm kiếm."

Hắn quay đầu nhìn về phía hố to biên giới chính mình hai tên đầy bụi đất cận vệ:

"Thiết quân, mục quân, các ngươi bắt ta quân phù, điều khiển Khuê Lang doanh! Ba vị, ta liền không tiễn xa!"

Phát giác Quan Sơn Nhạc tựa hồ không muốn nhóm người mình ở chỗ này dừng lại lâu, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người cùng nhau gửi tới lời cảm ơn, đi theo hai tên cận vệ rời đi.

Tại Nhạc Bình Sinh bọn người rời đi về sau, Quan Sơn Nhạc một mặt cười lạnh cúi đầu xuống, quét mắt nửa chết nửa sống Sa Lập Nhân, sâm nhiên cười nói:

"Sa quân chủ, ngươi nói một chút, ta nên xử trí như thế nào ngươi đây "

Thời khắc này di địa khu giao dịch, bao quát Hoang Cổ di địa bên ngoài nguy hiểm hệ số hơi thấp khu vực so với dĩ vãng muốn náo nhiệt hơn gấp mười lần.

Ngay tại nửa canh giờ trước đó Đoan Mộc thế gia đột nhiên tuyên bố treo thưởng, tìm kiếm khả năng trốn ở di địa bên trong

hung thủ, đồng thời mở ra một cái khó có thể tưởng tượng giá cả, để vô số người chạy theo như vịt, gần như điên cuồng, một mạch tràn vào di địa bên trong.

Đoan Mộc thế gia tín dự không cần hoài nghi, không có béo nhờ nuốt lời phong hiểm. Tán tu võ giả, người hái thuốc, lính đánh thuê các loại những cái này tầng dưới chót võ giả toàn bộ đều tại kếch xù treo thưởng dưới sự kích thích, nhiệt huyết xông lên đầu, căn bản không cân nhắc hung thủ là một cái tru diệt một cái tông môn khí đạo tông sư.

Mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn đã dẫn theo hơn bốn trăm người Khuê Lang doanh, đã tới di tích ngoại vi trống trải khu vực.

Những cái này quân sĩ ánh mắt điêu luyện, mà lại hành lệnh cấm chỉ, võ trang đầy đủ, xem xét chính là nghiêm chỉnh huấn luyện tinh nhuệ chi sư. Sau lưng mỗi người bọn họ đều gánh vác lấy một cái to lớn da ba lô, không biết bên trong chứa thứ gì.

"Ngừng!"

Nhàn nhạt chướng khí hỗn hợp xanh um tươi tốt thúy sắc gần ngay trước mắt, theo một tiếng hiệu lệnh, Khuê Lang doanh tướng sĩ cùng nhau ngừng lại, một cái đầu lĩnh bộ dáng hán tử hấp tấp đi lên phía trước hướng về Nhạc Bình Sinh cung kính nói:

"Ba vị đại nhân, phải chăng hạ lệnh, lập tức bắt đầu tìm kiếm "

"Đợi một chút, ta có lời muốn nói."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi bay lên không, nhìn xuống đen nghịt đầu người, mở miệng ở giữa thanh âm chấn động:

"Các ngươi có lẽ còn không biết, ta đã tại khu giao dịch phát ra qua treo thưởng, phàm là có thể tại Hoang Cổ di địa ở trong tìm tới người này chỗ ẩn thân, cho hai mươi vạn Xích Kim Diệp cất

bước khen thưởng! Cung cấp hữu hiệu đầu mối, một vạn Xích Kim Diệp cất bước! Hiện tại cái này treo thưởng đối với các ngươi, cũng áp dụng! Bất luận là ai! Chỉ cần phát hiện manh mối hoặc là ẩn thân chỗ, đều có thể cầm tới tiền thưởng!"

"Không sai!"

Đoan Mộc Hòa Vũ hợp thời mở miệng nói:

"Nhạc tông chủ thanh danh, lại thêm ta Đoan Mộc thế gia, các ngươi không cần có bất kỳ hoài nghi, mặc kệ là cá nhân vẫn là tiểu đội, chỉ cần phát hiện có giá trị manh mối, đều có thể lập tức đạt được tiền thưởng!"

Toàn bộ Khuê Lang doanh trong nháy mắt xôn xao, mỗi người nhịp tim trong lúc đó cấp tốc nhảy lên, bị cái số này hung hăng kích thích một chút!

Lấy Xích Kim Diệp làm đơn vị kếch xù treo thưởng! Hai mươi vạn Xích Kim Diệp là khái niệm gì trực tiếp liền có thể để một cái một nghèo hai trắng tên ăn mày lắc mình biến hoá trở thành phú giáp một phương hào cường, cho dù là toàn bộ dùng để mua sắm vật tư tiến hành tu luyện, cũng đầy đủ một cái thiên phú không kém người bình thường tu luyện tới võ đạo gia cảnh giới, thậm chí còn có thể mua một thanh Luyện Huyết Huyền Binh vẫn còn còn thừa.

Khuê Lang doanh những cái này quân sĩ, cả đám đều bất quá là bình dân xuất thân, gia cảnh bần hàn, nếu không cũng sẽ không tới làm một cái đại đầu binh. Giờ phút này bỗng nhiên nghe được Nhạc Bình Sinh mở ra treo giải trên trời, nơi nào còn có không kích động nói lý

Mấu chốt nhất chính là, bản thân cái này chính là bọn hắn am hiểu nhất sự tình! Mà lại vẻn vẹn truy tung tìm kiếm, không cần chính diện tác chiến, chỉ cần cẩn thận một chút, chỉ cần bắt được

dấu vết để lại, lập tức liền có thể thu lấy được như thế kếch xù tài phú, cải biến vận mệnh của mình!

Mà Nhạc Bình Sinh sở dĩ lấy kếch xù tiền thưởng kích thích động viên, cũng là vì để tránh cho xuất công không xuất lực điểm khác lạ.

Chỉ một nháy mắt, bao quát thủ lĩnh ở bên trong, mỗi một cái Khuê Lang doanh quân sĩ đều tựa hồ hận không thể lập tức liền tiến vào di địa bắt đầu đuổi bắt tìm kiếm, cùng nhau phát ra vô cùng kích động rống to:

"Ba vị đại nhân yên tâm, chúng ta tự nhiên toàn lực ứng phó!"

Khuê Lang doanh những cái này quân sĩ, cả đám đều bất quá là bình dân xuất thân, gia cảnh bần hàn, nếu không cũng sẽ không tới làm một cái đại đầu binh. Giờ phút này bỗng nhiên nghe được Nhạc Bình Sinh mở ra treo giải trên trời, nơi nào còn có không kích động nói lý

Mấu chốt nhất chính là, bản thân cái này chính là bọn hắn am hiểu nhất sự tình! Mà lại vẻn vẹn truy tung tìm kiếm, không cần chính diện tác chiến, chỉ cần cẩn thận một chút, chỉ cần bắt được dấu vết để lại, lập tức liền có thể thu lấy được như thế kếch xù tài phú, cải biến vận mệnh của mình!

Mà Nhạc Bình Sinh sở dĩ lấy kếch xù tiền thưởng kích thích động viên, cũng là vì để tránh cho xuất công không xuất lực điểm khác lạ.

Chỉ một nháy mắt, bao quát thủ lĩnh ở bên trong, mỗi một cái Khuê Lang doanh quân sĩ đều tựa hồ hận không thể lập tức liền tiến vào di địa bắt đầu đuổi bắt tìm kiếm, cùng nhau phát ra vô cùng kích động rống to:

"Ba vị đại nhân yên tâm, chúng ta tự nhiên toàn lực ứng phó!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 499: Diệt Tuyệt, Diệt Tuyệt!

Chương 499: Diệt tuyệt, diệt tuyệt!

Thời gian từng chút từng chút quá khứ. . Từ giữa trưa đến hoàng hôn, lại đến chạng vạng tối.

Lấy Hoang Cổ di tích bên ngoài cửa ra vào khu vực một chỗ gọi là gỗ lim sườn núi mang tính tiêu chí địa điểm làm trung tâm, Nhạc Bình Sinh tự mình xuất thủ tiêu diệt toàn bộ nơi này tất cả sinh hoạt di chủng, thiết lập một cái giản dị chỉ huy trung tâm, tọa trấn ở đây, để mà tiếp thu thanh mộc vệ, Khuê Lang doanh, cùng đông đảo hướng về phía treo thưởng mà đến võ giả các phương lúc nào cũng có thể gửi tới tin tức.

Cho đến trước mắt tính cả Khuê Lang doanh, tối thiểu có ngàn người trở lên đầu nhập vào di địa bên ngoài các loại dấu vết để lại tìm kiếm bên trong, từng chút từng chút hướng về Hoang Cổ di địa chỗ sâu phóng xạ.

Mặc dù càng đi Hoang Cổ di địa chỗ sâu nguy hiểm hệ số cũng thẳng tắp tăng lên, nhưng là bên ngoài bách lý khu vực đã sớm trải qua trăm ngàn năm thăm dò khai phát, di chủng tương đối thưa thớt, mà lại mặc kệ là thanh mộc vệ vẫn là Khuê Lang doanh đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, chiến đấu tố dưỡng không phải bình thường, xâm nhập bách lý đối bọn hắn tới nói tính không được cái gì quá mức khó khăn sự tình.

Nhất là Khuê Lang doanh, mặc kệ là chiến đấu tố dưỡng vẫn là

nhằm vào Hoang Cổ di địa các loại hiểu rõ tăng thêm đủ loại tính nhắm vào đạo cụ trang bị, khiến cho bọn hắn đối Hoang Cổ di địa bên ngoài khu vực xe nhẹ đường quen, có thể nói là đuổi bắt đội ngũ lực lượng trung kiên.

Trên một điểm này mặt, liền ngay cả Đoan Mộc thế gia tân tân khổ khổ bồi dưỡng ra được thanh mộc vệ cũng muốn kém một chút.

Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người mặt trầm như nước, vô cùng trầm tĩnh chờ đợi.

Đứng ở điểm cao, Nhạc Bình Sinh ngóng nhìn hướng về phía Hoang Cổ di địa hỗn hỗn độn độn chỗ sâu , chờ đợi đồng thời trong lòng các loại suy nghĩ cuồn cuộn.

Một cái khí đạo tông sư tiến vào Hoang Cổ di địa, xảy ra chiến đấu là không thể tránh khỏi sự tình, mà bọn hắn sai phái ra nhân viên chỉ cần tìm kiếm bắt được mới nhất tông sư tạo thành chiến đấu vết tích, liền có thể nhanh chóng khóa chặt cái kia hung thủ hành tích phương hướng.

Nếu là muốn ẩn núp, như vậy người này sẽ không xâm nhập đến di tích chỗ sâu cho mình tự ý nguy hiểm, mà vô cùng rộng lớn lại tương đối an toàn bên ngoài khu vực, thì trở thành tốt nhất chỗ ẩn thân.

Mà trên thực tế loại này mò kim đáy biển đồng dạng đần biện pháp cũng nhận rõ rệt hiệu quả, tại không đến sau ba canh giờ sắc trời đem bóng tối thời khắc, tọa trấn tại gỗ lim trên sườn núi Nhạc Bình Sinh liền chờ tới một cái làm cho người phấn chấn tin tức.

Đoan Mộc thế gia thanh mộc vệ thống lĩnh cùng Khuê Lang doanh doanh trưởng cơ hồ không phân tuần tự đồng thời chui lên gỗ lim sườn núi, thần tình kích động báo cáo: "Ba vị đại nhân! Phát hiện trọng đại!"

Nhạc Bình Sinh ba người bỗng nhiên xoay người lại.

Bước nhanh đi lên trước, Khuê Lang doanh doanh trưởng đi đầu nói ra:

"Nhạc tông chủ, ta Khuê Lang doanh tướng sĩ tại ngoài trăm dặm phương hướng tây bắc hắc đàm khu vực phát hiện một chỗ mới nhất chiến đấu vết tích! Sơ bộ tính ra tạo thành thời gian không cao hơn một canh giờ! Chúng ta tướng sĩ lưu lại ký hiệu tiếp tục hướng chỗ sâu truy tung!"

Thanh mộc vệ thống lĩnh đưa lên một bộ tiêu chú vị trí địa đồ, tiếp lấy nhanh chóng nói: "Thanh mộc vệ trước nhận được tin tức, lập tức liền tiến về nơi này lấy tố nguyên bàn giám định, xác nhận hiện trường nguyên khí vết tích cùng đồ sát đạo phỉ chính là cùng là một người! Hiện tại chính canh giữ ở hiện trường chờ đợi đại nhân!"

"Tốt!"

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn đột nhiên lộ ra vui sướng thần sắc, mà Nhạc Bình Sinh tại trên địa đồ một chút liếc nhìn, khí tức khuấy động, không có dư thừa nói nhảm, thét dài một tiếng:

"Chúng ta đi!"

Sâm nhiên sát cơ hóa thành ảm đạm hỏa diễm tại ánh mắt chỗ sâu mãnh liệt thiêu đốt, Nhạc Bình Sinh, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn ba người như là ba viên lưu tinh, một đường đánh đâu thắng đó đánh tan tầng tầng màn sương cùng phi hành di chủng ngăn cản, tại hơn một phút về sau, liền đã tới trên bản đồ đánh dấu đại khái phương vị.

Sắc trời từ từ âm u, trôi nổi chướng khí hiện lên trắng bệch chi sắc, đem đại địa phía trên hết thảy đều bao phủ, đặt mình vào

như nồng vụ ở trong hết thảy đều nhìn không rõ ràng.

Còn không đợi Đoan Mộc hai người mở miệng, Nhạc Bình Sinh ngực bụng lại lần nữa cấp tốc nâng lên, sau đó

Hô!

Một cỗ mãnh liệt khí lưu từ Nhạc Bình Sinh trong miệng quét sạch mà ra, lớn lên theo gió, trong một chớp mắt liền tạo thành một đạo tung hoành gào thét vòi rồng gió lốc, cuồng bạo sức gió càn quét bốn phương tám hướng, trực tiếp liền đem trong phạm vi một dặm màn sương triệt để quét sạch sành sanh!

Đồng thời trên mặt đất nơi nào đó , chờ lấy thanh mộc vệ thành viên cũng lần theo động tĩnh phát hiện giữa không trung bóng người:

"Ba vị đại nhân! Ở chỗ này!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, ba người tuần hoàn theo thanh âm nơi phát ra, hạ xuống.

Nơi này là một chỗ đất trũng, chướng khí tán đi sau trong vắt tầm mắt bên trong, một gốc một gốc ô lớn bộ dáng quỷ dị cây sinh trưởng ở đây, bao trùm phương viên vài dặm phạm vi, mà tại những cái này ô lớn phía dưới mặt đất thì là bị thật dày một tầng lá khô bao phủ, tản mát ra một cỗ khó mà hình dung tử vong sát cơ, không biết ẩn giấu dạng gì nguy hiểm.

"Ba vị đại nhân xin cẩn thận, không muốn đáp xuống lá khô phía trên!"

Mấy đạo nhân ảnh tại ô lớn phía trên liên tiếp nhảy vọt, hướng về Nhạc Bình Sinh ba người hạ xuống địa phương mà đến, trong miệng đồng thời hô lớn nói:

"Lá khô phía dưới hắc đàm có kịch độc! Dù là nhiễm một chút

cũng sẽ nhanh chóng ăn mòn huyết nhục, đem người dung thành dòng máu!"

Nhạc Bình Sinh đám người nhất thời dừng lại ở giữa không trung bên trong, bốn phía liếc nhìn:

"Tình huống như thế nào "

"Đại nhân mời xem!"

Một thanh mộc vệ nâng lên cánh tay, chỉ hướng hơn mười trượng bên ngoài, ước chừng có vài chục gốc ô lớn cây toàn bộ đứt gãy sụp đổ, tựa hồ bị cái gì cường hoành đả kích, không chỉ như thế, tại ô lớn cây đứt gãy hoành mặt cắt bên trên còn nằm không ít hình dạng nanh ác, thất linh bát lạc chân cụt tay đứt, tựa hồ là một loại nào đó không biết tên di chủng trên người.

"Nơi này vết tích rất mới, những cái này di chủng chết đi cũng không có bao lâu, chúng ta đào được nguyên khí, đã xác nhận xuất thủ người chính là hung thủ!"

Một thấy không rõ diện mạo thanh mộc vệ nhanh chóng hồi đáp:

"Chúng ta tại tiếp vào Khuê Lang doanh phát ra tín hiệu đi vào lúc này, bọn hắn chi tiểu đội này đã tiếp tục thâm nhập sâu đi đuổi bắt tung tích đi."

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại đến, ở trong tối xuống tới sắc trời ở trong nhìn về phía phương xa.

"Quả nhiên muốn tránh ở chỗ này tạm lánh danh tiếng a "

Đoan Mộc Hòa Vũ cười lạnh một tiếng:

"Bất quá không biết tên hung thủ này thực lực sâu cạn, bất quá như hắn cũng không có khả năng trốn đến chỗ sâu đi, Nhạc tông

chủ, chúng ta "

Ầm ầm.

Trong chớp mắt, như là lôi đình oanh minh thanh âm xa xa chưa hề biết nơi bao xa truyền đến, trực tiếp đánh gãy Đoan Mộc Hòa Vũ, để Nhạc Bình Sinh ba người bỗng nhiên quay đầu!

"Chuyện gì xảy ra bên kia "

Một cái thanh mộc vệ sắc mặt đột nhiên biến đổi:

"Nơi đó là Khuê Lang doanh tiểu đội truy tung phương hướng!"

Tên này thanh mộc vệ kinh ngạc tiếng hô hoán vừa mới phát ra, ở phía xa, ước chừng hai ba mươi dặm hơn khoảng cách, một đạo loáng thoáng, tinh hồng đường vòng cung trong lúc đó thăng lên không trung, bộc phát ra sáng ngời quang huy, đem gần phân nửa chân trời đều ấn chiếu màu đỏ bừng, liền ngay cả triệt triệt để để, có mặt khắp nơi màn sương đều không thể triệt để che giấu!

"Khuê Lang doanh đạn tín hiệu! Bọn hắn khả năng tìm được hung thủ!"

Đoan Mộc Hòa Vũ vừa mới phát ra quát chói tai, Nhạc Bình Sinh trong thân thể, đại cổ đại cổ linh năng đột nhiên bạo động, trong nháy mắt bắt đầu kịch liệt thiêu đốt!

【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】, phát động!

Ầm ầm ——!

Một vòng một vòng bành trướng khí lãng trong lúc đó quét sạch xung kích, không khí bị cao tốc vận động vật thể kịch liệt ma sát sinh ra mùi khét, cuồn cuộn sóng nhiệt hỗn hợp có mùi vị này đập vào mặt, tại thanh mộc vệ tiểu đội cùng Đoan Mộc Hòa Vũ đám người giữa tầm mắt, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất tại

chỗ.

Tại Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái, Nhạc Bình Sinh không để ý tới chờ Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người, trực tiếp bạo phát đi ra gần như gấp ba vận tốc âm thanh, chạy tới tín hiệu phát ra địa phương!

Trong tầm mắt hết thảy tầm mắt biến ảo cùng lưu động đã là kỳ quái, bức tường âm thanh bị Nhạc Bình Sinh huyết nhục thân thể ngang ngược đánh tan từ đó phát ra chấn thiên bạo phá thanh âm, trên đường đi hết thảy cây đều bị hung mãnh khí lưu hung hăng áp đảo, Nhạc Bình Sinh thân ảnh chỗ ma sát trải qua không khí nhiệt độ trực tiếp đạt đến trên trăm độ nhiệt độ cao!

Gấp ba vận tốc âm thanh, ra sao tốc độ khủng khiếp

Nhạc Bình Sinh khoảng cách tín hiệu phát ra địa phương chừng hơn hai mươi dặm khoảng cách, mà ở phát động 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】 về sau cái thứ mười hô hấp, hắn liền đã đến!

Tận đến giờ phút này, Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người thậm chí mới vừa vặn khởi hành.

Dừng lại tại tín hiệu chiếu sáng phiến khu vực này đứng ở hư không, Nhạc Bình Sinh ánh mắt như là lãnh điện, Linh giác toàn lực phóng xạ ra, toàn lực bắt giữ lấy hết thảy dấu vết để lại.

Nhưng mà yên tĩnh vẫn như cũ là yên tĩnh, phương viên một dặm phạm vi phảng phất hóa thành tĩnh mịch khu vực, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh dấu hiệu, cũng không có một tia thanh âm. Mà trước đó phát ra tín hiệu cảnh cáo Khuê Lang doanh quân sĩ cũng căn bản không thấy tăm hơi.

Trốn đi a

Nhạc Bình Sinh cau mày, biết rất có thể phát ra tín hiệu cái kia một đội Khuê Lang doanh quân sĩ đã gặp bất trắc. Bất quá từ hắn

chạy tới nơi này đến bất quá mười cái hô hấp công phu, cái kia hung thủ cũng không có từ trên bầu trời rời đi.

Nếu như hắn từ lít nha lít nhít cây rừng cây bên trong hay là từ dưới đất bỏ chạy, như vậy sự tình liền phiền toái.

"Hắc hắc hắc, Nhạc Bình Sinh, ngươi thế mà phát động nhiều như vậy sâu kiến ngược lại là vượt quá dự liệu của ta a "

Một cái âm trầm thân ảnh trong lúc đó tại bóng đêm dần dần bao phủ trong âm u truyền đến.

Ân

Như là đen nhánh trong bầu trời đêm sấm sét vang dội, Nhạc Bình Sinh trong mắt lóe ra hai đạo sáng ngời quang huy, bỗng nhiên khóa chặt dưới chân một chỗ phương vị!

"Ngươi hướng cái nào tránh "

Ông!

Nhạc Bình Sinh một mặt lãnh khốc chi sắc, tay phải bỗng nhiên nâng lên, một đạo hoàng liệt, sáng chói tinh huy chùm sáng bắn ra mà ra, phảng phất đem toàn bộ thiên địa một phân thành hai, triệt để xé rách, đồng thời chiếu sáng toàn bộ bầu trời đêm!

Ầm ầm!

Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tinh thần hạt va chạm truyền lại tốc độ sớm đã đột phá tốc độ hạn chế, so với phát động 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】 trạng thái Nhạc Bình Sinh nhanh hơn ra gấp đôi, cơ hồ ngay tại bầu trời đêm bị chiếu sáng sát na liền đã dẫn phát kịch liệt bạo tạc, tiếng oanh minh nương theo lấy trùng thiên ánh lửa đánh vỡ yên tĩnh, đại địa chấn động, ảnh hưởng phương viên vài dặm ở trong vô số di chủng kinh hoàng gào thét, sau đó triệt để bao phủ tại hủy diệt quang huy bên trong!

"Thật sự là cũ thủ đoạn, ngươi tại công kích chỗ nào "

Sau một khắc, chói tai tiếng cười to trong lúc đó truyền đến, thanh âm chủ nhân tựa hồ đang tận lực chọc giận Nhạc Bình Sinh, theo thanh âm truyền ra, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang đả kích địa điểm sinh ra ánh lửa cùng khói đặc khu vực, một đạo đen như mực cái bóng lấy không có gì sánh kịp tốc độ trong lúc đó chui lên không trung, hướng về di địa chỗ sâu điên cuồng chạy trốn, đồng thời cười như điên nói:

"Nhạc Bình Sinh, cả nhà diệt tuyệt tư vị như thế nào không cần cám ơn ta, chúng ta sau này còn gặp lại! Ha ha ha ha!"

Đạo này cái bóng chân chính giống như quỷ mị nhanh đến cực điểm, mặc dù không so được phát động Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh trạng thái Nhạc Bình Sinh, nhưng cũng đồng dạng là đột phá vận tốc âm thanh, như là tia chớp màu đen, cùng âm u không gian hòa làm một thể!

Mà Nhạc Bình Sinh căn bản không có chút nào nói nhảm, 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】 lại lần nữa phát động hạ hư không hung hăng đạp mạnh! Chỉ một thoáng thiên không phảng phất bị một cước giẫm sập, một vòng một vòng thật lớn khí lãng như là trời long đất nở đồng dạng hướng về bốn phương tám hướng tuôn trào ra, kinh khủng trong tiếng nổ, Nhạc Bình Sinh bắn nhanh ra như điện, thẳng tắp hướng về chạy trốn bóng đen truy sát mà đi!

Thẳng đến Nhạc Bình Sinh rời đi sau hơn hai mươi cái hô hấp về sau, phát động tốc độ cao nhất lại San San tới chậm Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn hai người nhìn qua trên mặt đất vết tích cùng thiêu đốt ánh lửa, lại quay đầu quét mắt chung quanh âm u không gian, không khỏi hai mặt nhìn nhau

Khống chế linh năng thiêu đốt công suất, Nhạc Bình Sinh gắt gao khóa chặt trong âm u vô cùng mơ hồ bóng đen, một lát không đến thời gian bên trong đã truy sát ra gần trăm dặm xa.

Quỷ dị chính là, mặc dù bóng đen tốc độ phải kém Nhạc Bình Sinh gấp ba vận tốc âm thanh một bậc, nhưng là phảng phất tại điên cuồng chạy trốn đồng thời đằng sau mọc mắt, mỗi lần Nhạc Bình Sinh bức vào một cái nguy hiểm khoảng cách phạm vi, bóng đen đều sẽ không biết vận dụng thủ đoạn gì, đột nhiên tốc độ bạo tăng, kéo ra không ngắn khoảng cách.

Ầm ầm ầm ầm

Nhạc Bình Sinh tại cực tốc truy sát phía dưới, cả người phảng phất hóa thành nhân hình pháo đài, tại【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】trạng thái dưới căn bản không để ý tới mệnh khiếu tổn thương, từng đạo Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang bắn ra mà ra, điên cuồng công kích, ngăn cản tại bóng đen phải qua trên đường.

Mà bóng đen dù là quỷ mị đồng dạng trái với lẽ thường các loại biến hướng, cũng tại Nhạc Bình Sinh thỉnh thoảng chặn giết phía dưới chật vật không chịu nổi.

Long trời lở đất, đại địa đang run rẩy rên rỉ, tránh thoát khỏi Nhạc Bình Sinh cuồng oanh loạn tạc, sau một khắc, bóng đen đột nhiên đình chỉ chạy trốn, ngừng thân hình.

"Không chạy a "

Nhạc Bình Sinh không nhúc nhích chút nào, giơ vuốt một trảo, một con bao gồm bốn phương tám hướng to lớn tinh quang cự chưởng hiển hóa thành hình, hướng về con kiến nhỏ bé bóng đen một thanh cầm nã!

Mà đối mặt với như núi lớn kích cỡ kinh khủng cự chưởng, thân khỏa che đậy hắn bóng đen tựa hồ không phát giác gì, lấy một loại vô cùng châm chọc, cuồng tà, lại ẩn ẩn giải thoát ánh mắt nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, nói khẽ:

"Canh giờ đã đến, Nhạc Bình Sinh, ngươi ta cùng đi Hoàng

Tuyền Lộ đi."

Xoẹt!

Hắn thân thể chấn động, trên thân cực kỳ chặt chẽ bọc lấy đen nhánh che đậy hắn trong lúc đó chia năm xẻ bảy, hiển lộ ra một bộ đem từ đầu đến chân bao khỏa hình giọt nước quỷ dị bọc thép! Đồng thời bước chân hắn một bước, lại là tại Nhạc Bình Sinh tinh quang cự chưởng sắp bắt trúng một khắc này biến mất tại chỗ!

Mấy chục trượng bên ngoài, cự chưởng về sau Nhạc Bình Sinh con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Bóng đen mặc trên người lấy sự vật hắn tự nhiên không xa lạ gì, rõ ràng là tại Thần La Võ Đô bên ngoài xuất thủ vây giết Diễn Võ Cơ Quan thành viên mặc trên người lấy quỷ dị võ trang!

Mà liền tại nhận ra bóng đen lai lịch, cự chưởng phía dưới bóng người biến mất đồng thời, một cỗ phảng phất đại nạn số lẻ, trước nay chưa từng có, làm Linh giác điên cuồng chấn động, run rẩy gấp rút cảnh cáo, đột nhiên đánh lên Nhạc Bình Sinh trong lòng!

Kia là tử vong uy hiếp.

"Quát!"

Không có lãng phí bất luận cái gì thời gian để suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh quát lên một tiếng lớn, trực tiếp tuân theo đến từ tâm linh chỗ sâu nhất cảnh cáo, từ bỏ linh năng thiêu đốt hạn chế, tại vô cùng cuồng mãnh năng lượng bạo động bên trong cực tốc rút lui!

Bạch!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh vừa mới rời đi tại chỗ một cái kia sát na, thân mang Tru Thần võ trang Nghịch Vân trong lúc đó xuất

hiện ở hắn nguyên bản vị trí, lấy một loại nói không rõ nói rõ phức tạp ánh mắt, mỉm cười nhìn qua rút lui Nhạc Bình Sinh.

Dù là Nhạc Bình Sinh tấn mãnh vô cùng phản ứng phía dưới, khoảng cách giờ phút này Nghịch Vân trong lúc đó xuất hiện vị trí, cũng bất quá mới kéo ra hơn mười trượng.

Ông!

Sau một khắc, kinh khủng nhiệt độ cao bộc phát khuếch tán, không khí cấp tốc bành trướng, Nghịch Vân cả người hóa thành một viên vô cùng loá mắt, sáng ngời đến là đủ khiến người hai mắt mù mặt trời, giáng lâm đến nhân thế ở giữa.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 500: Đại Hủy Diệt!

Chương 500: Đại hủy diệt!

Hắc ám bị triệt để xé nát, thời gian trong chớp mắt này Thiên Tuyệt Địa Diệt uy năng phía dưới tựa hồ đánh mất ý nghĩa, thả chậm gấp mười, gấp trăm lần. .

Cơ hồ tại Nghịch Vân biến thành vầng mặt trời này bạo phát đi ra trước nay chưa từng có ánh sáng cùng nhiệt đồng thời, Nhạc Bình Sinh nội tâm rung mạnh, đã phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, uốn lượn quanh thân không gian, trốn vào đến vặn vẹo không gian bên trong!

Nhưng mà cái này trong một chớp mắt tử vong uy hiếp, cũng không có chút nào yếu bớt giảm xuống.

Đầu tiên là vượt qua nhân thể cực hạn chịu đựng, đủ để khiến người đâm mù ánh sáng mắt thường nhìn thấy được, tia hồng ngoại mãnh liệt mà tới, thậm chí bởi vì vượt quá tưởng tượng cường độ trực tiếp xuyên thấu không gian vặn vẹo về sau tầng kia nhìn không thấy bình chướng, quán xuyên rộng sừng tầm nhìn, khắc sâu vào Nhạc Bình Sinh hai mắt, đốt bị thương, hư hại hắn thị giác thần kinh.

Theo sát phía sau, Nghịch Vân tự bạo hạch tâm một trượng khoảng cách, gần ngàn vạn độ nhiệt độ cao phóng xạ lấy tiếp cận tốc độ ánh sáng giảm dần khuếch tán, bạo điểm hạch tâm mười trượng khoảng cách ở trong hết thảy vật chất tồn tại trực tiếp khí

hoá, không để lại bất cứ dấu vết gì hoàn toàn biến mất. Đồng thời kinh khủng nhiệt độ cao phóng xạ trải qua tầng tầng suy giảm, vẫn như cũ đạt đến gần mười vạn độ nhiệt độ, đem ba mươi trượng bên ngoài Nhạc Bình Sinh bao quát hắn trốn vào vặn vẹo không gian vị trí triệt để bao trùm bao phủ.

Nhưng mà cho dù là trải qua không gian vặn vẹo bình chướng tiến hành trên diện rộng suy giảm, gần vạn độ kinh khủng nhiệt độ cao vẫn như cũ thẩm thấu tiến vào vặn vẹo bình chướng, Nhạc Bình Sinh bị bức xạ nhiệt chiếu xạ bộ vị, trực tiếp như là ngọn nến đồng dạng cấp tốc bắt đầu hòa tan!

Quần áo, lông tóc, làn da tầng ngoài huyết nhục hóa thành nước mủ nhỏ xuống, ngay sau đó là cơ bắp, xương cốt, nội tạng Nhạc Bình Sinh liền như là liệt nhật bạo chiếu hạ người tuyết, lấy tăng nhanh hàng ngàn hàng vạn lần tốc độ bắt đầu hòa tan!

Trên thực tế giờ phút này truyền tới Nhạc Bình Sinh chỗ phương vị bức xạ nhiệt không hơn vạn độ nhiệt độ cao, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh phản ứng đầy đủ nhanh, cấp tốc cách xa hạch tâm bạo điểm ngàn vạn độ nhiệt độ cao, như vậy hiện tại hắn chính là một luồng bị bốc hơi khí thể, có mạnh mẽ hơn nữa thể phách cũng không có chút nào tác dụng.

Ngay cả như vậy, Nhạc Bình Sinh ý chí đã rơi vào vô lượng hủy diệt cùng sụp đổ ở trong.

Quá gần, khoảng cách thật sự là quá gần."Đầy rẫy" thấy đều là chói mắt ánh sáng trắng, cơ hồ đánh mất đối với ngoại giới hết thảy cảm giác. Từ hắn phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đến tiếp nhận quang nhiệt phóng xạ xung kích, bất quá nửa cái hô hấp cũng chưa tới công phu, chỗ hắn tại vặn vẹo không gian biến tướng phòng hộ hạ thân thể tầng ngoài đã hóa thành nước mủ, bộc lộ ra tuyệt đại bộ phận khí quan cũng triệt để tổn hại, cho dù là đại lượng linh năng dẫn động chữa trị, cũng căn bản không cách nào cùng phá hư hòa tan tốc độ so sánh!

Cho dù là có quái vật đồng dạng thể phách, chỉ như thế một cái sát na, Nhạc Bình Sinh cả người liền trở thành một cái hòa tan ngọn nến, giống như là ác quỷ không thành hình người! Không chỉ như thế, nhận kinh khủng nhiệt độ cao cùng trạng thái tĩnh siêu ép trong nháy mắt trăm ngàn lần lặp đi lặp lại lôi kéo xung kích, Nhạc Bình Sinh 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đều khó mà duy trì, sắp giải trừ, triệt để bại lộ tại Diệt Tuyệt Tân Tinh hủy diệt đả kích phía dưới!

Nếu như rời đi vặn vẹo trống rỗng, Nhạc Bình Sinh giờ phút này thủng trăm ngàn lỗ thân thể tại trở về thế giới chân thật trong một chớp mắt liền sẽ bị xung kích sóng cùng nhiệt độ cao hóa thành vỡ nát.

Ngay tại 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 bởi vì Nhạc Bình Sinh trọng thương mà giải trừ sát na

Ông!

Một viên ngọc giản đột nhiên ở giữa lại lần nữa phóng xạ ra trong suốt quang huy, bay lên, đem Nhạc Bình Sinh cả người bọc lại.

Một đạo vĩ ngạn, tang thương thân hình từ óng ánh quang huy bên trong bay lên, như là một tòa vạn trượng Thần Sơn, ngăn cản lại hồng thủy ngập trời, che chắn tại Nhạc Bình Sinh trước mặt!

Nguyên Bạch Lộc thanh âm già nua phát ra một tiếng kinh thiên động địa nộ hống:

"Đi! !"

Tại cái này hủy thiên diệt địa, nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Nguyên Bạch Lộc thân ngoại hóa thân thình lình xuất hiện, tựa hồ là muốn ngăn cơn sóng dữ, vì Nhạc Bình Sinh cướp đoạt cái này một chút hi vọng sống!

Nhưng mà hủy thiên diệt địa uy năng cũng không lấy người ý chí vì chuyển di, cho dù là Luyện Thần tôn giả cũng giống vậy, mà Nghịch Vân phát ra động Diệt Tuyệt Tân Tinh uy lực, cũng xa xa không có kết thúc.

Làm cường quang cùng nhiệt độ cao lấy tốc độ ưu thế tại nửa cái hô hấp ở giữa đem phương viên một dặm phạm vi thiên địa triệt để rửa sạch thành chân không, đồng thời mà đang không ngừng phóng xạ khuếch tán thời khắc, che chắn toàn bộ chân trời hỏa cầu khổng lồ từ cường quang cùng nhiệt độ cao đầu nguồn cấp tốc căng phồng lên, hạch tâm bạo điểm trúng tâm chân không hấp thụ đại lượng bụi bặm cùng thổ nhưỡng theo vật chất bốc hơi, từ mặt đất dâng lên bụi trụ cùng mây khói phóng lên tận trời, cộng đồng hình thành to lớn, dài đến gần một vạn mét cao thấp mây hình nấm.

Phương viên mười dặm không gian bên trong đã là sáng như ban ngày, để cho người ta không phân rõ trên thực tế đến cùng là ban ngày hay là đêm tối. Thông thiên triệt địa mây khói hỏa trụ đột nhiên xuất hiện ở rộng lớn vô ngần Hoang Cổ di địa phía trên, như là thiên thần chi trụ đứng sừng sững ở giữa phiến thiên địa này!

Theo thông thiên hỏa vân trụ dâng lên, một vòng một vòng căng phồng lên tới to lớn khí lãng quét sạch lên trăm vạn tấn, ngàn vạn tấn bùn đất thủy triều hóa thành vô số đầu Thổ Long bốn phía trào lên, nộ hống!

Một cái hô hấp!

Trọn vẹn một cái hô hấp!

Như là kinh đào hải lãng bên trong cổ lão đá ngầm, Nguyên Bạch Lộc ngăn cản tại Nhạc Bình Sinh trước người, hóa thân bình chướng ngăn cản lại kinh khủng nhiệt độ cao phóng xạ cùng tách ra hạt dòng lũ xuyên qua oanh kích! Sau đó

Răng rắc!

Nguyên Bạch Lộc ngay cả một câu cũng không kịp nói ra, cỗ này thân ngoại hóa thân liền hoàn toàn tán loạn biến mất tại Nhạc Bình Sinh trước mặt, tại Diệt Tuyệt Tân Tinh khoảng cách gần như vậy uy năng phía dưới phi hôi yên diệt!

Mà liền tại như thế hủy thiên diệt địa dòng lũ ở trong chống nổi cực kỳ ngắn ngủi nhiệt độ cao phóng xạ, đạt được Nguyên Bạch Lộc thân ngoại hóa thân như thế trong một chớp mắt tranh thủ thời gian, Nhạc Bình Sinh trong một chớp mắt hồi quang phản chiếu đồng dạng nổi giận gầm lên một tiếng, bạo phát đi ra trong cuộc sống trước nay chưa từng có tất cả tiềm lực, hỗn hợp triệt để thiêu đốt linh năng bỗng nhiên rời xa hạch tâm bạo điểm trăm trượng khoảng cách, như thiểm điện chui vào lòng đất!

Ầm ầm

Thiên hoảng sợ động tiếng oanh minh vẫn như cũ vang vọng không dứt, phương viên mấy ngàn cây số vuông đều đang run rẩy, mặt đất tầng đất bốc hơi phân giải, hình thành một cái phương viên một dặm nhìn thấy mà giật mình hình tròn hố to, ngoại vi mặt đất bị cuồng bạo xung kích hung hăng nhấc lên, hồ nước bốc hơi, hóa thành hơi nước; gò núi vỡ nát, san thành bình địa; liệt diễm quét sạch, đốt hết hết thảy!

Hỗn loạn hạt dòng lũ xuyên qua oanh kích lấy hết thảy, Diệt Tuyệt Tân Tinh tạo thành sóng xung kích không chỉ là cuồng phong, trạng thái tĩnh siêu ép, cao áp cùng chân không cấp tốc lôi kéo bên trong, hết thảy vật chất hoàn toàn nứt toác, vỡ nát, vô số sinh linh chết hết!

"Đó là cái gì!"

Chướng mắt cường quang khắc sâu vào tầm mắt, trong tầm mắt hết thảy đều đang điên cuồng chấn động, Gundam vạn mét chi

cự hỏa trụ mây khói đầy trời cực địa, như là một thanh búa tạ hung hăng gõ vào đuổi theo mà đến Đoan Mộc Hòa Vũ, Đoan Mộc Tôn trong lòng của hai người, để bọn hắn lông tơ đứng đấy, sợ vỡ mật!

Theo cường quang, chấn động, theo sát phía sau một cỗ trời long đất nở đồng dạng dữ dằn năng lượng xung kích cuốn tới, hai người bọn họ cùng nhau phát ra gầm lên giận dữ, giống như là sóng biển dâng trào bên trong một chiếc thuyền con, vô lực phun máu bay ngược!

Thần La Võ Đô trong thành, nơi nào đó không biết tên không gian.

Trong tĩnh thất yên tĩnh nhắm mắt ngồi xếp bằng Nguyên Bạch Lộc sắc mặt hoàn toàn thay đổi, thân thể đột nhiên chấn động trăm ngàn lần nhiều, sau đó mắt, tai, mũi, miệng thất khiếu bên trong máu tươi tuôn trào ra!

"Thủ bút thật lớn!"

Nguyên Bạch Lộc chậm rãi mở hai mắt ra, trong lúc đó trở nên vô cùng già nua, phảng phất gần đất xa trời lão hủ, trong hai mắt uốn lượn mà xuống huyết xà, tăng thêm trong miệng mũi tuôn ra máu tươi đem chỗ ngực quần áo triệt để ướt nhẹp, nhìn đến nhìn thấy mà giật mình!

Nguyên Bạch Lộc trong miệng không ngừng ho ra máu tươi, phảng phất sau một khắc liền sẽ đem nội phủ ho ra:

"Nghĩ không ra "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 501: Im Ắng Sóng To!

Chương 501: Im ắng sóng to!

Giờ này khắc này Thần La Võ Đô đã gần đến sáng sớm, phương xa chân trời một vòng ngân bạch sắc dần dần hiển hiện, toà này ngàn vạn nhân khẩu võ đạo thánh thành cũng từ từ náo nhiệt ồn ào, không có ai biết giờ phút này ở xa vạn dặm xa Hoang Cổ di địa phát sinh sự tình.

Trên đường phố, tiểu thương lục tục ngo ngoe đẩy xe nhỏ đi vào gian hàng của mình, bắt đầu một ngày mưu sinh. Thỉnh thoảng có đủ loại tận lực đè thấp tiếng chào hỏi:

"Ai, tiểu Lý, ngươi nghe nói a, cái kia họ Cơ đại nhân vật hôm nay giống như muốn hạ ngục!"

"A hôm nay mới hạ ngục ta coi là đã sớm giam lại nữa nha, làm sao hôm nay mới hạ ngục "

"Này! Ai biết những Đại lão kia gia lại làm thứ gì cong cong quấn quấn! Hôm qua liền dán trương bố cáo, hôm nay không biết có thể hay không dạo phố, đến lúc đó nói không chừng người sẽ nhiều hơn một chút, sinh ý sẽ tốt một chút "

"Lão ca, đừng nghĩ a, lớn như vậy nhân vật hẳn là nhốt tại thông thiên tháp phía dưới a cái này cũng sẽ không để chúng ta những người này đi xem."

"Nói cũng đúng, một trăm năm, chậc chậc..."

... ...

Một chỗ nhã Thanh trong phòng, bình phong về sau, Cơ Sùng Quang bình tĩnh mà đứng , mặc cho hai người thị nữ vì chính mình xử lý quần áo.

Bốn tên phòng thủ tông sư nháy mắt một cái không nháy mắt, chăm chú nhìn chằm chằm bình phong về sau bóng người.

Hai cái này thị nữ trước khi đến trải qua năm lần bảy lượt soát người kiểm tra, bao quát thiếp thân quần áo, đế giày, trâm gài tóc các loại, xác nhận lai lịch trong sạch, đồng thời không có mang theo bất kỳ vật phẩm.

Sở dĩ như thế nghiêm ngặt, tự nhiên là phòng ngừa hữu tâm nghi ngờ hạng người bất chính nhờ vào đó truyền lại Nguyệt Phi Hồng có khả năng chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay tin tức, dẫn phát náo động. Mà chỉ cần qua hôm nay, bốn người bọn họ nhiệm vụ coi như kết thúc, bất quá tại Cơ Sùng Quang chân chính tiến vào trấn long tuyệt ngục trước đó, bọn hắn vẫn là không thể buông lỏng.

Hai người thị nữ bận rộn. Cơ Sùng Quang mặt như pho tượng, hờ hững đánh giá trong gương đồng chính mình.

Trong phiến khắc, thị nữ thận trọng nói: "Đại nhân, tốt."

Cơ Sùng Quang nhàn nhạt nhẹ gật đầu.

Hai tên thị nữ nhẹ nhàng thi lễ lui về sau xuống dưới, bốn tên liên minh phòng thủ tông sư từ xó xỉnh bên trong đi lên phía trước, khách khí nói:

"Cơ đại nhân, thời điểm đến, chúng ta đi thôi."

Cơ Sùng Quang xoay đầu lại, thật sâu nhìn gần đây một tháng đến nay một mực trông coi chính mình bốn tên liên minh tông sư, thản nhiên nói:

"Trong khoảng thời gian này đến nay, nhờ bốn vị chiếu cố."

Bốn người đáp lễ nói: "Cơ đại nhân khách khí, mời!"

Cơ Sùng Quang đi đầu một bước, đi ra trong phòng, leo lên dừng ở ngoài phòng đặc thù chế tạo khung xe.

Cơ Sùng Quang trong khoảng thời gian này đến nay chỗ ở trên thực tế ngay tại thông thiên tháp phụ cận hành cung khu vực, khoảng cách trấn long tuyệt ngục cũng bất quá khoảng cách hai, ba dặm. Mà trên con đường này, từng dãy giáp sĩ đã sớm mở đường, con đường hai bên đồng dạng có tinh nhuệ chi sư túc nhiên nhi lập, sâm nhiên chi khí bao phủ, phòng bị hết thảy khả năng phát sinh tình huống.

Bất quá nơi này là Thần La Võ Đô khu vực trung tâm, không có người cho rằng xảy ra sự tình gì.

Bánh xe nhấp nhô, bộ này xe ngựa chậm rãi khởi động, lái về phía thông thiên tháp.

... ...

Thông thiên tháp thân tháp cạnh ngoài trên đài xem sao.

Đoan Mộc Hồng cùng còn lại mấy tên tham nghị trưởng lão mắt thấy nơi xa đầu này sâm nghiêm trường long chậm rãi hướng về nơi này đi tới.

Đoan Mộc Hồng bên cạnh, một thân mang áo mãng bào, khí chất ẩn ẩn để lộ ra đến một tia bá đạo nam tử lắc đầu nói:

"Nhất đại quân thần, luân lạc tới tù nhân hoàn cảnh, thế sự

quả nhiên là biến ảo vô thường a..."

Một tên khác ngoại hình nho nhã tham nghị trưởng lão nhẹ gật đầu nói tiếp:

"Trăm năm khoảng chừng đối với hiện tại liên minh tới nói cũng không thể tính ngắn , chờ đến Cơ Sùng Quang lúc đi ra cũng không biết là một phen dạng gì khoảng chừng..."

Người trưởng lão này tựa hồ nhớ ra cái gì đó, quay đầu nhìn về phía Đoan Mộc Hồng hỏi:

"Đoan Mộc trưởng lão, ngươi Đoan Mộc thế gia trong khoảng thời gian này mấy ngày nay toàn lực phối hợp Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ tiến lên diệt môn chi án truy tra, có cái gì kết quả việc này khó bề phân biệt, tuyệt đối không nên bị người hữu tâm lợi dụng a."

Đoan Mộc Hồng cười cười:

"Mộc trưởng lão,

Đa tạ nhắc nhở, bất quá chuyện này ta đã giao phó trong tộc hai vị trưởng lão, bọn hắn làm việc luôn luôn ổn trọng, Nhạc tông chủ làm việc mặc dù cấp tiến, cũng không phải một cái hữu dũng vô mưu hạng người, nếu có người muốn mượn đao giết người chỉ sợ nhất định sẽ thất vọng!"

... ...

Ầm ầm!

Cơ quan khởi động, mấy vạn cân nặng nề cửa đá chậm rãi dâng lên, trước mặt Cơ Sùng Quang hiển lộ ra một cái thông đạo.

Nơi này, là thông thiên tháp phía dưới một chỗ lòng đất quảng trường.

Thông đạo về sau đi tới mấy tên oai hùng phi phàm thanh niên, tràn ngập một cỗ người sống chớ gần khí chất. Trong đó cầm đầu người thanh niên kia ánh mắt nhàn nhạt, trên dưới liếc nhìn áp giải Cơ Sùng Quang một đoàn người.

Trông coi Cơ Sùng Quang trong đó một tên tông sư đi lên phía trước, đưa lên một phần văn thư:

"Đây là liên minh quyết nghị văn thư, đã đắp lên hoang thiên đại ấn, mời xem qua."

Cầm đầu thanh niên nhận lấy tỉ mỉ lật xem, đồng thời hỏi: "Trên người hắn, các ngươi đã kiểm tra qua "

"Kiểm tra qua, không có vấn đề!"

Cầm đầu thanh niên thu về văn thư, thản nhiên nói: "Đến cùng có vấn đề hay không, còn phải đợi sư tôn đã kiểm tra sau lại nói. Các ngươi trở về đi."

Dứt lời tên này thanh niên không tiếp tục để ý bốn tên trông coi tông sư, đối Cơ Sùng Quang thản nhiên nói: "Đi theo ta."

Sau đó nhóm người này tựa hồ căn bản không sợ Cơ Sùng Quang chạy trốn đồng dạng đi đầu đi vào thông đạo. Bốn tên trông coi tông sư đối với cái này cũng không để ý chút nào, liếc nhau hướng Cơ Sùng Quang một chút chắp tay, đường cũ trở về. Mà Cơ Sùng Quang mặt không biểu tình, đi theo tên này thanh niên sau lưng tại mờ tối trong thông đạo không nhanh không chậm đi tới.

"Ở chỗ này dừng lại đi."

Tại một đầu một đầu xoay quanh vờn quanh, không biết dài bao nhiêu bằng đá cầu thang trước đó, dẫn đường thanh niên đột nhiên dừng bước, sau đó âm lượng đột nhiên dâng lên:

"Sư tôn đại nhân, người đã đưa đến!"

Ông ——

Ngay tại thanh niên thanh âm phát ra đồng thời, Cơ Sùng Quang sắc mặt có chút thay đổi một lần, lập tức cảm giác được một cỗ vô hình ý chí ba động như là đại giang triều cường từ trên xuống dưới, từ chính mình bên ngoài thân đảo qua, tựa hồ muốn trong thân thể liên quan sâu trong nội tâm bí mật toàn bộ quét qua mà ra!

Đây là một vị nào Võ Tôn

Cơ Sùng Quang híp mắt lại. Luyện Thần tôn giả tại liên minh là cấm kỵ đồng dạng tồn tại, đối với bọn hắn động tĩnh tất cả cao tầng đều giữ kín như bưng, tự mình điều tra là một kiện tự tìm đường chết sự tình, vì tiền đồ nghĩ không có người sẽ ngu xuẩn đến đi điều tra một cái luyện thần võ tôn nội tình, chỉ coi bây giờ tại trấn long tuyệt ngục ở trong đóng giữ chính là vị kia Võ Tôn, điểm này ngay cả chính hắn cũng không rõ lắm.

Trong suy tư ước chừng không đến mười cái hô hấp công phu, không có còn lại phát hiện vô hình ý chí ba động tán đi, chỉ để lại một cái nhẹ nhàng thanh âm:

"Dẫn hắn đi xuống đi."

Thanh niên gật đầu nói phải, Cơ Sùng Quang nhắm mắt theo đuôi, cùng ở phía sau hắn, đi vào thông hướng sâu trong lòng đất trong âm u.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 502 + 5 Ngục Giáng Lâm!

Chương 502: 5 ngục giáng lâm!

một chỗ ở vào lòng đất, tĩnh mịch trong thạch thất, Nguyên Bạch Lộc bình tĩnh ngồi xếp bằng.

Trên nóc nhà lớn chừng quả đấm trong lỗ thủng trong lúc đó phóng xạ ra từng sợi quang huy, sau đó ba viên ảm đạm quang đoàn phân biệt từ khác nhau chỗ trống bên trong bắn ra, dừng lại tại trống trải trong tĩnh thất.

Ba viên nhan sắc khác nhau chùm sáng có chút run run, trong suốt quang huy hóa thành nước chảy hướng phía dưới trút xuống, tạo thành ba đạo nhân hình thân ảnh.

Ba cái luyện thần võ tôn ý chí hóa thân, giờ này khắc này cùng nhau xuất hiện ở Nguyên Bạch Lộc trước mặt.

Nguyên Bạch Lộc sắc mặt trắng bệch, chậm rãi mở hai mắt ra, tràn đầy tơ máu, thản nhiên nói: "Trời xanh, mây xanh, cự lực, các ngươi đến."

Giờ phút này xuất hiện tại Nguyên Bạch Lộc trước mặt, chính là đồng dạng trấn thủ lấy Thần La Võ Đô, đồng thời âm thầm giám sát thiên hạ Hoàng Thiên Võ Tôn, mây xanh Võ Tôn, cự lực Võ Tôn truyền lại mà đến ý chí hóa thân!

"Bạch Lộc đại nhân, ngươi đột nhiên triệu tập ba người chúng

ta thật đúng là khiến người ngoài ý."

Ba đạo nhân ảnh nhao nhao ngồi xuống, trong đó một vị Võ Tôn mở miệng cười nói:

"Chẳng lẽ ngươi đã phát hiện... Ân "

Tên này mở miệng bóng người ánh mắt nhìn chăm chú ở Nguyên Bạch Lộc gương mặt phía trên, ánh mắt biến đổi nói:

"Bạch Lộc đại nhân, ngươi thụ thương "

Thân là luyện thần võ tôn, cho dù là một luồng ý chí hóa thân ánh mắt kiến thức cũng không hề tầm thường, chỉ một chút nhìn ra Nguyên Bạch Lộc chỗ không đúng.

Nguyên Bạch Lộc thụ thương

Hai gã khác luyện thần võ tôn ý chí hóa thân đồng loạt đem ánh mắt tụ tập tại Nguyên Bạch Lộc trên thân, nội tâm không khỏi chấn động.

Nguyên Bạch Lộc tại thời gian trước liền đã bước vào thân ngoại hóa thân cảnh giới, cái này tại liên minh Võ Tôn ở trong tính không được bí mật gì, tại những cái này luyện thần võ tôn ở trong Nguyên Bạch Lộc một thân thực lực tu vi hoàn toàn xứng đáng xếp hạng hàng đầu, có thể ổn vượt qua hắn cũng chỉ có vị kia mà thôi.

Ai có thể để dạng này một cường giả thụ thương, đồng thời nhìn qua thương thế không nhẹ

"Đây cũng là ta triệu tập ba vị tới nguyên nhân. Các ngươi yên tâm, ta còn chưa chết, chỉ là ba trăm năm khổ tu hủy hoại chỉ trong chốc lát mà thôi, tại tính mệnh không có trở ngại."

Nguyên Bạch Lộc ho nhẹ một tiếng, tựa hồ chuyện này không phải phát sinh ở trên người mình, không có bất kỳ cái gì giấu

diếm: Ngữ khí thản nhiên nói:

"Ta thân ngoại hóa thân bị tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích, đã phi hôi yên diệt."

Diệt Tuyệt Tân Tinh! Thân ngoại hóa thân bị hủy!

Nguyên Bạch Lộc hóa thành kinh lôi ở trong lòng nổ vang, ở đây ba tên Luyện Thần ý chí lập tức nội tâm rung mạnh, khống chế không nổi khiếp sợ cảm xúc đồng dạng cùng nhau đứng dậy: "Bạch Lộc đại nhân, đây là có chuyện gì ở nơi nào! "

Nguyên Bạch Lộc than nhẹ một tiếng: "Các ngươi có biết Nhạc Bình Sinh người này "

Ba tên ý chí hóa thân liếc nhau: "Chuyện này cùng người này có quan hệ "

Nguyên Bạch Lộc gật gật đầu: "Nguyên bản ta đem thân ngoại hóa thân ký thác vào trên người của người này, muốn nhờ vào đó dẫn xuất âm thầm theo dõi Luyện Thần cường giả, nghĩ không ra tân triều không biết cùng Nhạc Bình Sinh có cái gì thù hận, cũng không biết dùng cái gì thủ đoạn đem Nhạc Bình Sinh dẫn vào Hoang Cổ di địa bên trong, vậy mà gần như điên cuồng trực tiếp phát động Diệt Tuyệt Tân Tinh, ngay cả ta hóa thân cũng vô pháp ngăn cản, triệt để bị hủy."

Tân triều vậy mà bởi vì một cái chưa tiến giai Luyện Thần cảnh giới người như thế gióng trống khua chiêng vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh dạng này đại sát khí

Mãnh liệt kinh nghi vừa mới chợt lóe lên, ba người liền nghe đến Nguyên Bạch Lộc tiếp tục nói ra:

"Tân triều vì sao như thế gióng trống khua chiêng nhằm vào Nhạc Bình Sinh tạm thời không được biết, ta sở dĩ triệu tập ba vị đến đây, chính là nói cho các ngươi biết ta đã biết được Diệt Tuyệt

Tân Tinh phát động phương thức, cùng chân chính uy năng, truyền lại cho còn lại Võ Tôn để bọn hắn nhiều hơn đề phòng."

Ba đạo ý chí hóa thân ánh mắt vô cùng phức tạp, sinh lòng kính ý, lập tức đứng người lên hành lễ nghiêm nghị nói: "Bạch Lộc đại nhân chi võ đức, chúng ta khâm phục!"

"Đây là phải có chi ý, tính không được cái gì."

Nguyên Bạch Lộc khoát tay áo, trầm giọng nói:

"Diệt Tuyệt Tân Tinh phát động thực sự quá mức đột ngột, ta thân ngoại hóa thân một mực ở vào phong bế trạng thái, cũng không có phát giác cụ thể phát động phương thức, nhưng là căn cứ hiện trường hoàn cảnh phán đoán, tất nhiên là một loại cực kỳ ẩn nấp hoặc là gần như không cách nào phòng bị phương thức tiến hành tập kích . Còn uy năng, so ta tưởng tượng bên trong còn kinh khủng hơn!

Căn cứ phán đoán của ta, nếu như là ở vào tại bạo tạc khu vực trung tâm, phương viên mười trượng bên trong, vô luận tồn tại gì tất nhiên hóa thành khí thể, không có bất kỳ cái gì sự vật có thể may mắn thoát khỏi! Chỉ sợ cũng ngay cả Thần Dụ Võ Tôn cũng không được! Mà cái phạm vi này bên ngoài, một trăm trượng khoảng cách ở trong đả kích cường độ bắt đầu suy giảm, Luyện Thần cảnh giới võ giả nếu như vận dụng các loại thủ đoạn, cũng có thể ngăn cản, chèo chống thời gian một hơi thở mới hôi phi yên diệt, ta thân ngoại hóa thân cũng chính là như thế."

Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân thực lực so với bản thể đến cũng không kém nhiều lắm, dù vậy cũng chỉ bất quá chống đỡ thời gian một hơi thở, như vậy đổi lại thực lực tu vi kém bọn hắn đâu

Ba đạo ý chí hóa thân lập tức sinh ra hàn ý trong lòng.

Nguyên Bạch Lộc dừng lại một lát, lưu cho ba vị Võ Tôn tiêu hóa thời gian, sau đó tiếp tục nói ra:

"Bất quá căn cứ năng lượng cùng nhiệt độ suy giảm trình độ đến xem, nếu như tại cách hạch tâm bạo điểm một trăm trượng đến hai trăm trượng ở giữa khoảng cách này, năng lượng xung kích cùng nhiệt độ trên diện rộng suy giảm, khí đạo tông sư vẫn như cũ không cách nào mạng sống, nhưng là Luyện Thần cảnh giới võ giả đã không nhỏ khả năng còn sống sót, bất quá cụ thể thế nào ta cũng không dám nói bừa. Nhưng là ta phán đoán chỉ cần có thể tránh đi hạch tâm bạo điểm ba trăm trượng khoảng cách, có lẽ có thể đủ chui xuống đất để yểm hộ, liền có thể phòng ngừa nguy cơ vẫn lạc."

Ba trăm trượng khoảng cách!

Đối mặt với cái này tử vong khoảng cách, bầu không khí ngưng kết thành băng, ba vị Võ Tôn cũng cùng nhau trầm mặc xuống.

Hiện tại vấn đề mấu chốt chính là tân triều nhân viên chiến đấu cụ thể là như thế nào phát động đả kích loại thủ đoạn này cùng phương thức có thể có thể tránh thoát Luyện Thần tôn giả ý chí trinh sát

Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân tại cảm ứng được bạo tạc trước đó một mực ở vào phong bế trạng thái, duy nhất biết tình huống hiện trường chính là Nhạc Bình Sinh

Nửa ngày, một người trong đó mở miệng nói: "Bạch Lộc đại nhân, không biết Nhạc Bình Sinh người này phải chăng còn sống "

Nguyên Bạch Lộc ánh mắt im lặng, dừng lại một lát, chậm rãi lắc đầu.

... ...

Đạp, đạp, đạp.

Cầu thang dốc đứng, tia sáng lờ mờ, Cơ Sùng Quang tay chân mang theo Trấn Ngục khóa còng tay, đi theo dẫn đường thanh niên sau lưng.

Đầu này nối thẳng lòng đất hình khuyên cầu thang không biết sâu bao nhiêu, cách mỗi khoảng một trượng chi sâu liền có một cái không biết làm bằng vật liệu gì chế tạo kim loại chi môn, hai tên pho tượng đồng dạng giáp sĩ đứng lặng yên, tựa hồ bên trong giam giữ lấy người thế nào.

"Cơ quân chủ chắc hẳn xưa nay chưa từng tới bao giờ nơi này đi "

Đi ở phía trước thanh niên ngữ khí nhàn nhạt, thanh âm tại u ám không gian bên trong quanh quẩn:

"Trong này giam giữ, chính là ngươi ngày xưa đồng liêu. Nếu như bọn hắn biết ngươi cũng muốn ở chỗ này ở lại thời gian không ngắn sợ rằng sẽ rất náo nhiệt."

Cơ Sùng Quang tựa hồ đối với thanh niên trong giọng nói ý trào phúng không phát giác gì, vẫn như cũ là không nói một lời, ngược lại có ý riêng mà hỏi:

"Trấn long tuyệt ngục sâu bao nhiêu hết thảy nhốt hoặc nhiều hoặc ít người "

Dẫn đường thanh niên cũng không quay đầu lại, giống như cười mà không phải cười mà nói: "Cơ quân chủ hỏi cái này làm cái gì nếu như tính luôn năm năm trước chết già một cái, hết thảy bảy mươi hai người, bất quá bây giờ Cơ quân chủ đến nơi này, chính là bảy mươi ba cái."

Hai người một đường hướng xuống, trải qua một hàng lại một hàng vệ sĩ, thanh niên tiếp tục khẽ thở dài:

"Bất quá Cơ quân chủ so với nơi này tuyệt đại đa số người muốn may mắn nhiều, bởi vì ngươi còn có đi ra cơ hội. Không giống bọn hắn, chỉ có thể ngày qua ngày vượt qua tối tăm không mặt trời kiếp sống, cuối cùng chết già ở nơi này."

Cơ Sùng Quang cười lạnh một tiếng, ngậm miệng không nói.

Dẫn đường thanh niên mỉm cười một chút, cũng lơ đễnh.

Hai người một đường đi xuống hình khuyên cầu thang, tại Cơ Sùng Quang tính ra bên trong tối thiểu đã xâm nhập lòng đất gần trăm trượng, không khí cũng bắt đầu mỏng manh thời điểm, dẫn đường thanh niên mới ngừng lại được.

Bọn hắn chỗ dừng lại địa phương, đã không có giáp sĩ đóng giữ, tựa hồ đến cái này độ sâu lao thất đã không có người sử dụng.

Thanh niên tiến lên một bước, đem trong tay một khối phù bài kề sát cánh cổng kim loại phía trên điêu khắc hình dạng nanh ác đầu thú, đầu thú hai mắt chỗ hai điểm tinh hồng hào quang sáng lên, sau đó ——

Ầm ầm...

Cánh cổng kim loại bắt đầu chậm rãi khẽ động, cuối cùng tránh ra một đầu chỉ cung cấp một người thông qua chật hẹp thông đạo.

Thanh niên xoay người lại, thản nhiên nói: "Cơ quân chủ, mời đi. Mỗi ngày buổi trưa sẽ có chuyên gia vì ngươi đưa tới chén thuốc đồ ăn, còn có cách mỗi một..."

Cơ Sùng Quang lại chăm chú nhìn chằm chằm tiếp tục chìm xuống cầu thang chỗ thông hướng sâu không thấy đáy hắc ám, trầm giọng nói: "Phía dưới này còn có người "

Thanh niên mí mắt có chút nhảy một cái, tựa hồ là bởi vì Cơ

Sùng Quang vấn đề này liên tưởng đến cái gì, hắn ngữ khí một trận, tiếp theo mỉm cười một tiếng: " 'Cơ quân chủ', đây không phải ngươi nên quan tâm sự tình!"

Cơ Sùng Quang quay đầu, lạnh lùng quét thanh niên một chút, mà thanh niên vẫn như cũ lấy một loại giống như cười mà không phải cười ánh mắt đáp lại.

Nửa ngày, Cơ Sùng Quang chậm rãi đi vào băng lãnh mà chật chội lao thất bên trong.

Ầm ầm.

Thanh niên lấy xuống cánh cổng kim loại bên trên khảm phù bài, đang chấn động tiếng oanh minh bên trong cười lạnh quay người rời đi.

Cơ Sùng Quang như là lão tăng nhập định, cả người biến mất tiến vào hắc ám bên trong.

Ngay tại Cơ Sùng Quang không có gây nên bất kỳ gợn sóng nào giam giữ đến trấn long tuyệt ngục lúc, Thần La Võ Đô ngoài thành, nghênh đón năm vị khách không mời mà đến.

...

Húc nhật đông thăng, sáng sớm hàn khí bị quét sạch sành sanh, ấm áp ánh nắng bắt đầu chiếu sáng Thần La Võ Đô toà này võ đạo hùng thành.

Các cửa hàng mở cửa kinh doanh, người buôn bán nhỏ bắt đầu bên đường rao hàng, dòng người từ thưa thớt đến dày đặc, toàn bộ Thần La Võ Đô phảng phất từ ngủ say bên trong thanh tỉnh lại, toả ra sức sống cùng ồn ào náo động.

Một chỗ cao vút trong mây, rời xa ồn ào náo động, tĩnh mịch lầu các ở trong.

Huyên Ly thần thái trước khi xuất phát vội vã đẩy cửa vào:

"Tỷ tỷ, tin tức của ta ngươi nhận được a Nhạc Bình Sinh phái người tìm được ta, công bố muốn cùng ngươi làm một vụ giao dịch!"

Ngư Hồng Âm xoay người lại, lông mày hơi nhíu, ngữ khí trách cứ:

"Tin tức này Phong Hoa lâu đã truyền tới, ta đã biết, ngươi cần gì phải tự mình đi một chuyến "

Huyên Ly lắc đầu nói: "Đại sự sắp phát sinh, ta lo lắng ngươi, hoặc nhiều hoặc ít có thể có chút chiếu ứng."

Ngư Hồng Âm than nhẹ một tiếng, không nói gì, ngược lại quay đầu nhìn về phía chân trời, ánh mắt hiếm thấy có chút lo nghĩ, có chút khẩn trương.

Huyên Ly thận trọng nói: "Tỷ tỷ, Thần La Võ Đô bây giờ không phải là đất lành, Nhạc Bình Sinh bên kia... "

Ngư Hồng Âm vẫn như cũ ánh mắt nhìn chằm chằm chân trời, ngoài miệng nói ra:

"Nghĩ không ra Nhạc Bình Sinh chủ động tìm tới cửa đến, bất quá cái này cũng không sao, ta nói với hắn giao dịch ngược lại là rất có hứng thú. Bất quá diệt môn huyết án từ đầu tới đuôi lộ ra quỷ dị, hắn có hay không tiếp vào nhắc nhở của ngươi "

Huyên Ly đi đến Ngư Hồng Âm trước người đồng dạng nhìn về phía phương xa chân trời: "Ta đã thông qua hắn phái tới cái kia tâm phúc nhắc nhở qua, không biết hắn nhận được không có. Chẳng qua nếu như thật giống tỷ tỷ suy nghĩ Bạch Lộc Võ Tôn ở trên người hắn lưu lại chuẩn bị ở sau, nên sẽ không ra vấn đề gì."

Ngư Hồng Âm ánh mắt sáng rực gật đầu: "Đã như vậy , chờ

đến nơi đây sự tình giải, ta liền đi..."

Ầm ầm ——

Tiếng nói của nàng im bặt mà dừng.

Bởi vì ở phương xa chân trời, khoảng cách nơi đây ước chừng hơn mười dặm thành trì biên giới chỗ, trong lúc đó bộc phát ra trầm muộn tiếng nổ đùng đoàng, nguyên bản trời xanh không mây xanh thẳm trên đường chân trời trong lúc đó trời u ám, vân long lăn lộn, phát ra im ắng gào thét!

Trong một chớp mắt, trên đường chân trời như là bị thuốc nhuộm phủ lên, bỗng nhiên hiển hiện đen như mực chi sắc, tái nhợt chi sắc, Xích Viêm chi sắc, Huyền Kim chi sắc, Thanh Minh chi sắc, chớp mắt trải tản ra đến hình thành ngũ sắc vân khí dòng lũ, chiếm cứ nửa cái chân trời!

"Đó là cái gì!"

Thành trì bên trong, ở vào ngoài trời hàng mấy chục, mấy trăm vạn người đều dừng tay lại bên trong động tác, lặng ngắt như tờ, ngơ ngác nhìn qua phía chân trời xa xôi.

Ngũ sắc dòng lũ chiếm diện tích sao mà rộng lớn, cơ hồ đem người tất cả ánh mắt toàn bộ tràn ngập nhồi vào, lẫn nhau ở giữa phân biệt rõ ràng, vừa mới hiển hiện một khắc này liền như là Thiên Hà ngược lại nghiêng, trời long đất nở, hướng về Thần La Võ Đô trút xuống trào lên mà đến!

Như là diệt thế hồng thủy bộc phát, trùng trùng điệp điệp ngũ sắc vân khí dòng lũ bên trong, năm đầu sắc thái hết sức ngưng thực cự long bốc lên gào thét, phát ra từng tiếng kinh lôi giống như nộ hống, nổ thiên không cùng mặt đất đều đang run rẩy nhè nhẹ, đồng thời lấy một loại tê thiên liệt địa, phiên giang đảo hải thế thái cuồng tập mà đến!

Đến rồi!

Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly nội tâm chấn động, ánh mắt cực kỳ rung động nhìn nhau một chút, lập tức lấy ra dòm kính, đưa mắt mà trông!

Dòm kính tầm mắt bên trong, theo trên đường chân trời ánh sáng năm màu đại phóng hướng về Thần La Võ Đô mạo xưng cọ rửa mà đến, Ngư Hồng Âm Huyên Ly hai người lập tức liền bắt được vân khí chi long thủ bộ, năm đạo mênh mông mà không thể phỏng đoán kinh khủng thân ảnh nguy nga sừng sững, hờ hững vô tình quét mắt trên mặt đất chúng sinh, mang theo mưa to gió lớn, sấm sét vang dội, sao rơi trăng chìm . . . chờ một chút thiên địa dị tượng mà đến, như là thiên thần giáng lâm, muốn triệt để rửa sạch toàn bộ nhân gian!

Ngũ ngục, năm vị Luyện Thần tôn chủ, đến tận đây quá bộ đến!

Ầm ầm ——

Tiếng nói của nàng im bặt mà dừng.

Bởi vì ở phương xa chân trời, khoảng cách nơi đây ước chừng hơn mười dặm thành trì biên giới chỗ, trong lúc đó bộc phát ra trầm muộn tiếng nổ đùng đoàng, nguyên bản trời xanh không mây xanh thẳm trên đường chân trời trong lúc đó trời u ám, vân long lăn lộn, phát ra im ắng gào thét!

Trong một chớp mắt, trên đường chân trời như là bị thuốc nhuộm phủ lên, bỗng nhiên hiển hiện đen như mực chi sắc, tái nhợt chi sắc, Xích Viêm chi sắc, Huyền Kim chi sắc, Thanh Minh chi sắc, chớp mắt trải tản ra đến hình thành ngũ sắc vân khí dòng lũ, chiếm cứ nửa cái chân trời!

"Đó là cái gì!"

Thành trì bên trong, ở vào ngoài trời hàng mấy chục, mấy trăm vạn người đều dừng tay lại bên trong động tác, lặng ngắt như tờ, ngơ ngác nhìn qua phía chân trời xa xôi.

Ngũ sắc dòng lũ chiếm diện tích sao mà rộng lớn, cơ hồ đem người tất cả ánh mắt toàn bộ tràn ngập nhồi vào, lẫn nhau ở giữa phân biệt rõ ràng, vừa mới hiển hiện một khắc này liền như là Thiên Hà ngược lại nghiêng, trời long đất nở, hướng về Thần La Võ Đô trút xuống trào lên mà đến!

Như là diệt thế hồng thủy bộc phát, trùng trùng điệp điệp ngũ sắc vân khí dòng lũ bên trong, năm đầu sắc thái hết sức ngưng thực cự long bốc lên gào thét, phát ra từng tiếng kinh lôi giống như nộ hống, nổ thiên không cùng mặt đất đều đang run rẩy nhè nhẹ, đồng thời lấy một loại tê thiên liệt địa, phiên giang đảo hải thế thái cuồng tập mà đến!

Đến rồi!

Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly nội tâm chấn động, ánh mắt cực kỳ rung động nhìn nhau một chút, lập tức lấy ra dòm kính, đưa mắt mà trông!

Dòm kính tầm mắt bên trong, theo trên đường chân trời ánh sáng năm màu đại phóng hướng về Thần La Võ Đô mạo xưng cọ rửa mà đến, Ngư Hồng Âm Huyên Ly hai người lập tức liền bắt được vân khí chi long thủ bộ, năm đạo mênh mông mà không thể phỏng đoán kinh khủng thân ảnh nguy nga sừng sững, hờ hững vô tình quét mắt trên mặt đất chúng sinh, mang theo mưa to gió lớn, sấm sét vang dội, sao rơi trăng chìm . . . chờ một chút thiên địa dị tượng mà đến, như là thiên thần giáng lâm, muốn triệt để rửa sạch toàn bộ nhân gian!

Ngũ ngục, năm vị Luyện Thần tôn chủ, đến tận đây quá bộ đến!

Cùng thiên địa dị tượng mà đến, như là thiên thần giáng lâm, muốn triệt để rửa sạch toàn bộ nhân gian!

Ngũ ngục, năm vị Luyện Thần tôn chủ, đến tận đây quá bộ đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 503: Giương Đông Kích Tây!

Chương 503: Giương đông kích tây!

"Mau nhìn! Mau nhìn a!"

"Lão thiên gia! Đó là cái gì!"

"Là cái gì đến đây!"

Ngũ sắc dòng lũ từ phương xa chân trời trào lên mà đến, thiên không giống như sập một nửa, thành trì các nơi vô số người đi ra đi vào trên đường phố, trợn mắt hốc mồm nhìn về chân trời phía trên kỳ cảnh.

Những người bình thường này tuyệt đại bộ phận cũng không có ý thức được đã xảy ra chuyện gì, trên thực tế bọn hắn giờ phút này toàn bộ đều là lấy hiếu kỳ, xem náo nhiệt tâm tính nhìn trời bên cạnh rộng lớn kỳ cảnh. Thần La Võ Đô thân là toàn bộ Bắc Hoang chân chính hạch tâm yếu địa, có chưa từng có lực lượng cường đại trấn thủ ở đây, bọn hắn căn bản liền không có hướng có người công kích phương hướng suy nghĩ.

"Lớn mật!"

Ngũ sắc dòng lũ cuốn tới giờ khắc này, một đạo to lớn, ẩn hàm chấn nộ thanh âm bỗng nhiên tại toàn bộ chân trời chấn động, để hàng ngàn hàng vạn người lỗ tai ông ông tác hưởng!

Ông!

Tại trong im lặng nghe kinh lôi, một cỗ kì lạ gợn sóng từ toàn bộ sinh linh trong lòng dập dờn mà qua, chỉ thấy được thông thiên tháp đỉnh tháp chỗ bỗng nhiên dâng lên một phương vô cùng tôn quý đại ấn, phía trên tuyên khắc lấy nhật nguyệt tinh thần, giang sơn xã tắc, chỉ một thoáng phóng xạ ra đường hoàng bá đạo, Chí Tôn đến quý quang huy màu vàng kim trấn áp lại phương thiên địa này, sau đó cực khuếch tán thành một cái cự đại vô cùng hình nửa vòng tròn màng mỏng, lưu động mà qua đồng thời đem hơn phân nửa Thần La Võ Đô đều bao phủ!

Tựa như dưới bầu trời đột nhiên xuất hiện một cái tỏa ra ánh sáng lung linh cái lồng, đem hơn phân nửa Thần La Võ Đô bảo hộ ở trong đó. Đạo này kì lạ bình chướng cũng đem năm đạo vận khí dòng lũ ngăn cách tại ngoại thành trên không!

Lấy Hoang Thiên Huyền Đế ấn làm hạch tâm trung tâm thông thiên tuyệt địa đại trận, giờ phút này đã động!

Hoang Thiên Huyền Đế ấn là Đại Hoang Thần Triều để lại trấn quốc trọng khí, hai ngàn năm trước từ Đại Hoang Thần Triều khai triều đại đế tụ cả nước đông đảo thợ khéo lực lượng rèn đúc mà thành, không chỉ đại biểu cho Đại Hoang Thần Triều tối cao uy nghiêm quyền hành, vẫn là cao cấp nhất tuyệt thế thần binh!

Hoang Thiên Huyền Đế ấn vị cuối cùng đúng nghĩa chủ nhân, chính là Đại Hoang Thần Triều cuối cùng hoàng đế, Viêm Hoang đế! Tại Viêm Hoang đế tao ngộ vây công bại vong về sau, cái này miếng đế ấn liền đã rơi vào võ đạo giới một phương chi thủ. Đến tiếp sau lại trải qua một loạt tranh đoạt cùng mưa gió, cuối cùng trở thành biểu tượng liên minh quyền hành trọng khí.

Mà thông thiên tuyệt địa đại trận thì là liên minh được từ tại thần khí di tích bên trong một bộ đại trận, trải qua liên minh Võ Tôn trải qua thí nghiệm, cuối cùng lấy đế ấn làm hạch tâm trung tâm, bày ra như thế một cái bao trùm gần ngàn bình phương bên trong tuyệt thế đại trận.

Ngũ ngục Tôn giả dừng bước lại cũng không phải là bởi vì Thông Thiên Tuyệt Địa trận có cái gì không cách nào đột phá ngăn cách lực lượng, mà là nếu như tiến vào bên trong thực lực lại nhận không nhỏ áp chế, tương đương với tự đoạn một tay.

Thông Thiên Tuyệt Địa trận không chỉ là một cái phòng hộ tính pháp trận, ngoại trừ ở vào Thông Thiên Tuyệt Địa trận bên trong có thể trình độ lớn nhất giảm xóc cắt giảm năng lượng cùng tinh thần cường độ, trên phạm vi lớn giảm xuống các loại thủ đoạn đả kích, tại đế ấn khống chế hạ còn có thể cải biến trận pháp trong phạm vi ngăn cách lực lượng, cho Luyện Thần tôn giả tăng phúc, khiến cho vung ra mười hai thành lực lượng!

"Hoang Thiên Huyền Đế ấn, Thông Thiên Tuyệt Địa trận. . ."

Mà lấy thẳng tiến không lùi thế thái đánh thẳng tới Ngũ Ngục Tôn Chủ nhao nhao cười lạnh một tiếng, tựa hồ sớm đã có đoán trước, dưới chân vân khí chi long tán loạn, dừng lại tại màng mỏng lồng ánh sáng trước đó, lạnh lùng nhìn về phía thông thiên tháp phương hướng bên trên viên kia đại ấn quang ảnh.

Ngay tại Ngũ Ngục Tôn Chủ vừa mới dừng lại một khắc này! Thông thiên tháp đỉnh tháp, trấn long tuyệt ngục phía dưới, dày đặc trong dòng người, một chỗ lòng đất trong mật thất, cái này bốn cái phân đà phương vị khác nhau địa điểm đột nhiên dâng lên bốn cỗ nguyên khí trường hồng, hóa thành bốn đạo cầu vượt vượt qua khoảng cách mấy chục dặm, mấy hơi thở ở giữa đều đã tới Thần La Võ Đô thành trì biên giới chỗ, tại cùng nhau mà đến Ngũ Ngục Tôn Chủ trước mặt hiển hóa ra thân hình!

Tại Thông Thiên Tuyệt Địa trận khởi động giờ khắc này, thông thiên tháp thân tháp trên sân thượng, từng cái tham nghị trưởng lão sắc mặt xanh xám, vừa sợ vừa giận từ đó đi ra, giơ lên dòm kính nhìn phía bên ngoài mấy chục dặm không trung.

Một thân hình cao lớn, ánh mắt lại vô cùng tang thương, cần

ngân bạch, khuôn mặt lại là tuấn dật nho nhã, eo đeo hồ lô rượu cùng kiếm, khí tức cường hãn nhất.

Một con ngươi kim quang bắn ra bốn phía, cả người hình như là dùng hoàng kim ngưng tụ mà thành, phủ lên quanh thân một mảnh kim hoàng chi sắc, chiến trường trùng sát thanh âm quét sạch Vân Tiêu, uy nghiêm bá đạo giống như kim giáp thần tướng.

Một khí tức phiêu miểu, một tia vân khí vờn quanh tại bạch ngọc điêu trác chế tạo thành thân thể bên trên, phần mắt Thần Quang bắn ra, lăng hư ngự phong, phiêu phiêu dục tiên.

Một thân hình to lớn, rõ ràng là nguyên khí ngưng tụ Chân Võ Pháp Tướng, nhưng là bắp thịt cuồn cuộn, rõ ràng rành mạch, xuất một cỗ cuồng dã khí tức bá đạo, như đồng lực bạt núi này khí cái thế bá giả.

Lấy Bạch Lộc Võ Tôn vì, Hoàng Thiên Võ Tôn, Vân Tiêu Võ Tôn, Cự Lực Võ Tôn cái này trấn thủ ở Thần La Võ Đô bốn tên Luyện Thần tôn giả hiển hóa ra bọn hắn Chân Võ Pháp Tướng!

Duy chỉ có Bạch Lộc Võ Tôn bởi vì thân ngoại hóa thân bị Diệt Tuyệt Tân Tinh phá hủy, lại thêm tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, trực tiếp hiển lộ ra chân thân của mình.

Từng vị tham nghị trưởng lão nghiêm nghị quát:

"Kẻ đến không thiện! Lập tức điều động quân đội, thành vệ, tùy thời chuẩn bị chuyển dời đến lòng đất công sự phòng ngự!"

"Đáng chết, đáng chết! Ngũ ngục đây là muốn làm cái gì! Chẳng lẽ muốn cùng chúng ta khai chiến! "

"Đây là triệt để cùng chúng ta vạch mặt, ngũ ngục quả thực là gan to bằng trời!"

Âm thanh ồn ào bên tai không dứt, Đoan Mộc Hòa Vũ mặt

trầm như nước quan sát đến phương xa động tĩnh, cũng cảm giác được một cỗ hãi hùng khiếp vía ý vị.

Ngũ ngục từ khi cùng võ đạo giới phân liệt đến nay liền yên lặng đã lâu, mặc dù tại Bắc Hoang đại địa bên trên tiểu động tác không ít, nhưng là từ không có cử động thất thường gì, bọn hắn đạt được Võ Tôn thụ ý, luôn luôn cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nhưng mà mặc cho không ai từng nghĩ tới, ngũ ngục không động thì thôi, khẽ động thì là lớn như thế tràng diện!

. . .

Hơn phân nửa Thần La Võ Đô đã hóa thành sôi trào ồn ào náo động biển người hải dương, khắp nơi đều là ồn ào tiếng nghị luận.

Tới gần năm vị Ngục Chủ vị trí, vô số dòng người đi tới trên đường phố, nhìn bao trùm cách đỉnh đầu màng ánh sáng, cùng phương xa giằng co loáng thoáng bóng người, nghị luận ầm ĩ.

Tuyệt đại bộ phận dân chúng cũng không hiểu biết thân phận của song phương, nhưng lại biết kẻ đến không thiện, kinh hồn táng đảm quan sát.

Giờ này khắc này, hiện thân bốn vị liên minh Võ Tôn đều lấy đồng dạng sâm nhiên chi sắc chăm chú nhìn chằm chằm trước mắt không chi khách.

Nguyên Bạch Lộc quanh thân mây lưu động dạng, thiên mã hành không hư không cất bước đi tới, thanh âm phiêu phiêu đãng đãng: "Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao. Huyền Ngục, Hắc Ngục, Xích Ngục, thanh ngục, bạch ngục năm vị Ngục Chủ đại giá, không có từ xa tiếp đón."

"Tốt, tốt, tốt! Các ngươi năm người lại là chân thân quá bộ đến nơi này "

Liên tiếp ba chữ tốt, đồng thời chạy đến Cự Lực Võ Tôn không có bất kỳ cái gì nói nhảm cùng hàn huyên ý đồ, lộ ra một loại ngạc nhiên, chấn nộ thần sắc nhìn chăm chú lên trước mặt ánh mắt hờ hững Ngũ Ngục Tôn Chủ:

"Các ngươi chẳng lẽ liền không sợ tân triều nhân cơ hội này, đem các ngươi một mẻ hốt gọn! "

Hắn sở dĩ chấn kinh, ngoại trừ bởi vì ngũ ngục ngũ đại Luyện Thần cùng nhau mà tới bên ngoài, một phương diện khác thì là bởi vì tại tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp phía dưới, trên đời này Luyện Thần tôn giả toàn bộ đều có cực lớn kiêng kị, ra ngoài hành tẩu bình thường đều là lợi dụng chính mình Chân Võ Pháp Tướng gánh chịu ý chí, phòng ngừa chân thân của mình bại lộ.

Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân tiếp nhận Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích, bỏ ra tới trăm năm tâm huyết rèn luyện rèn luyện mà ra thân ngoại hóa thân hủy hoại chỉ trong chốc lát, chính mình bản thể còn nhận lấy thương thế không nhẹ. Mà lúc này giờ phút này ngũ ngục năm Đại Tôn Chủ vậy mà như thế nghênh ngang, không che giấu chút nào lấy chân thân xuất hiện tới nơi này, làm sao có thể không để hắn kinh ngạc dị thường

Ngũ Ngục Tôn Chủ cùng nhau tới cửa ý muốn như thế nào chẳng lẽ là vì cứu người kia

Cự Lực Võ Tôn tâm niệm thay đổi thật nhanh, lập tức nghĩ đến trấn long tuyệt ngục phía dưới Hồng Thiên Cương.

Bất tử chi ma Hồng Thiên Cương trấn áp tại trấn long tuyệt ngục phía dưới sự tình là tuyệt đối cơ mật, tuyệt đại bộ phận liên minh Võ Tôn cũng không biết được, ngoại trừ du lịch thiên hạ, tìm kiếm khắp nơi Hồng Thiên Cương rải ma chủng túc chủ Thần Dụ Võ Tôn bên ngoài, chỉ có Bạch Lộc Võ Tôn cùng trấn thủ ở trấn long tuyệt ngục chính mình là đã từng tham dự qua việc này người biết chuyện, ngũ ngục Tôn giả lại là như thế nào biết được

Mà lại trước mắt năm tên Luyện Thần tôn giả đều là chân thân quá bộ đến, mảy may không giả được, Hoang Thiên Huyền Đế ấn vì trung tâm động Thông Thiên Tuyệt Địa trận phía dưới, nơi này chính là bọn hắn sân nhà, dù là nhưng từ nhân số vế trên minh một phương ở vào hạ phong, nhưng là trong đó Bạch Lộc Võ Tôn thượng vị Luyện Thần cảnh giới thực lực tăng thêm Thông Thiên Tuyệt Địa trận phụ trợ, ngũ ngục một phương cũng không phải là đối thủ.

So sánh thực lực như thế rõ ràng, ngũ ngục cái này năm tên Tôn giả tu luyện tới một bước này tuyệt đối không phải là người ngu, cái kia lại vì sao như thế

Chẳng lẽ là cùng tân triều có chỗ cấu kết, mượn cơ hội này dẫn tới liên minh còn lại Luyện Thần tôn giả

Trong điện quang hỏa thạch đủ loại suy nghĩ cùng suy đoán tại Bạch Lộc Võ Tôn, Hoàng Thiên, Vân Tiêu, Cự Lực đám người trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, hết thảy lại có vẻ càng thêm khó bề phân biệt.

"Cự Lực, ngươi cứ nói đi chuyện này tân triều phương diện chỉ sợ ngay cả cao hứng cũng không kịp, làm sao có thể trợ giúp các ngươi đối phó chúng ta "

Ngũ ngục năm vị tôn chủ bên trong, cần ở giữa tựa hồ là bởi vì công pháp nguyên nhân loáng thoáng để lộ ra tinh hồng chi sắc Xích Ngục Tôn Chủ tiến lên một bước, giống như cười mà không phải cười đánh giá năm màu màng ánh sáng bên trong Bạch Lộc Võ Tôn bọn người:

"Bạch Lộc, Vân Tiêu, Cự Lực, Hoàng Thiên. . . Đều là gương mặt quen a, chúng ta cũng có ba bốn trăm năm chưa từng thấy qua a làm sao, hiện tại võ đô bên trong chỉ có bốn người các ngươi người "

"Chúng ta lấy chân thân đến thăm, chư vị lại lấy pháp tướng đón lấy, lấy các vị thân phận tới nói không cảm thấy quá khuyết điểm lễ sao "

Xích Ngục Tôn Chủ bên cạnh, thân hình không cao không thấp, lại phảng phất gánh vác lấy thanh thiên Huyền Ngục Tôn Chủ ánh mắt hờ hững quét mắt màng ánh sáng về sau Bạch Lộc Võ Tôn bọn người, sau đó ánh mắt có chút ba động:

"Ừm Nguyên Bạch Lộc, nhìn, ngươi thụ thương mà lại tựa hồ tổn thương còn không nhẹ đây là vị nào Luyện Thần gây nên "

Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân bị hủy bất quá vừa mới sinh sự tình, chưa tới kịp tu dưỡng điều tức liền tao ngộ cường địch tới cửa, cho nên bị nhìn ra mánh khóe.

Còn lại bốn ngục Tôn giả mắt sáng lên, đồng dạng cùng nhau đem ánh mắt khóa chặt tại Nguyên Bạch Lộc trên thân, lộ ra ngoài ý muốn.

Nguyên Bạch Lộc thân là toàn bộ võ đạo giới có thể đếm được trên đầu ngón tay thượng vị luyện thần võ tôn, thực lực không thể bảo là không cường đại, cùng người nào giao thủ mới có thể để người này thụ thương

"Lão phu sự tình, không làm phiền chư vị quan tâm."

Nguyên Bạch Lộc ánh mắt bình thản, thản nhiên nói:

"Bất luận lão phu bị cái gì dạng thương thế, bồi chư vị giao thủ hai lần vẫn là không có bất cứ vấn đề gì. Nhàn thoại không cần nhiều lời, chư vị không phải là dự định một mực rảnh rỗi như vậy trò chuyện đi xuống đi "

Không người trả lời vấn đề này, dung mạo cực đẹp, khí chất lại lạnh lùng muốn đông kết không khí thanh Ngục Tôn Chủ ánh mắt nhớ lại ngóng nhìn hướng tại chỗ rất xa Hoang Thiên Huyền

Đế ấn quang ảnh, tiếng nói phiêu miểu, nói khẽ:

"Hoang Thiên Huyền Đế ấn. . . Hoàng Thiên, là ngươi đang thao túng nó a huyết mạch hạn chế tồn tại, không biết nó chân thực uy lực ngươi có thể vung ra mấy phần đường đường tuyệt thế chi binh lại minh châu bị long đong, biến thành trận pháp hạch tâm, cũng không biết Viêm Hoang đế ở dưới suối vàng có biết là một phen như thế nào cảm tưởng "

Một bên Bạch Ngục Tôn Chủ tiếp lấy cười lạnh mở miệng nói: "Năm đó vây công Viêm Hoang đế, ta Ma Môn một mạch xuất lực quá lớn, tổn thất nặng nề, lại làm cho các ngươi nhổ đến thứ nhất, thật sự là trời xanh không có mắt a."

Vân Tiêu Võ Tôn đem ánh mắt chuyển qua một mực không một lời Hắc Ngục Tôn Chủ trên thân, nhướng mày, cười lạnh nói: "Chư vị chuyên tới đây, chẳng lẽ chính là đến oán trời trách đất sao "

"Ha ha ha ha. . ."

Hoàng Thiên Võ Tôn ngay sau đó cười to lên, mở miệng ở giữa thanh âm chấn động, từng vòng từng vòng gợn sóng từ trong miệng hắn khuếch tán dập dờn: "Được làm vua thua làm giặc là vạn cổ không thể bàn cãi chân lý, đường đường luyện thần võ tôn giống như oán phụ đồng dạng líu lo không ngừng, chẳng phải là làm trò cười cho người khác! "

"Hừ!"

Bạch Lộc Võ Tôn bên người, một đầu loạn, như núi Lâm Uyên Cự Lực Võ Tôn trùng điệp một tiếng hừ, khí tức buông thả mà bá đạo:

"Xích Ngục, Huyền Ngục, không muốn nói nhảm, cũng không cần đùa bỡn những cái kia nhàm chán thăm dò trò xiếc, ta chỉ hỏi

một câu, các ngươi năm người cùng nhau mà đến, ý muốn như thế nào! "

"Các ngươi nếu là hiển lộ chân thân, lão phu liền lắm miệng khuyên can một câu."

Nguyên Bạch Lộc ánh mắt vừa đi vừa về quét mắt, bất động thanh sắc chậm rãi nói:

"Chư vị tu hành không dễ, kinh lịch quá ít năm tháng cùng gian nan hiểm trở mới đi tới một bước này, không muốn sai lầm, cũng không cần đồ làm áo cưới, khiến người khác làm hoàng tước. Liên minh sớm đã có ý cùng ngũ ngục bắt tay giảng hòa, tiêu diệt quá khứ ân oán, cộng đồng chống lại tân triều, các ngươi có cái gì tố cầu đều có thể mang lên mặt bàn, trục điều nói chuyện, cái này. . ."

"Có gì tố cầu "

Giờ khắc này, ngũ ngục năm vị Luyện Thần tôn chủ tựa hồ không đang trì hoãn thời gian bỗng nhiên đánh gãy Nguyên Bạch Lộc, cùng nhau lộ ra một cái lạnh lùng mà châm chọc mỉm cười:

"Đương nhiên là. . . Đòi lại công đạo!"

Ngay tại ngũ đại Luyện Thần tiếng nói vừa mới lan truyền ra một khắc này! Khoảng cách Nguyên Bạch Lộc cùng luyện thần võ tôn hơn hai mươi dặm thông thiên tháp vị trí cao ngàn trượng không, đột nhiên xuất hiện hai đạo khí tức biển cả mênh mông bóng người! Sau đó như là sao băng rơi xuống phía dưới!

Giờ này khắc này, tại Thần La Võ Đô chính trung tâm cao ngàn trượng không phía trên hiện ra thân hình, như lưu tinh rơi xuống dưới trầm Quang Vương, Băng Vương hai đại Luyện Thần tôn giả, lộ ra một cái tràn ngập ánh nắng sáng sủa mỉm cười, đón gấp khắc sâu vào tầm mắt Thông Thiên Tuyệt Địa trận hạch tâm trung tâm,

cũng chính là Hoang Thiên Huyền Đế ấn quang ảnh, cùng nhau vươn một ngón tay, một chỉ điểm ra!

Cái này hai đại Luyện Thần chợt vừa hiện thân, không có chút nào nói nhảm liền ngang nhiên động thủ!

Ầm ầm

Thiên không bỗng nhiên tối sầm lại.

Nương theo lấy hai đại Luyện Thần liên thủ, một con to lớn đến tột đỉnh, không cách nào tưởng tượng ngón tay phá vỡ tầng mây từ trên trời giáng xuống, trực tiếp che đậy thông thiên chi tháp phía trên thiên không!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 504: Thiên Kinh Địa Động!

Chương 504: Thiên kinh địa động!

Cự chỉ rõ ràng rành mạch, thậm chí có thể để mọi người thấy rõ kia từng cái to như hố thiên thạch lỗ chân lông, đầu ngón tay mỗi một đạo vân tay đều như kéo dài vô tận to lớn cống rãnh trải rộng trên đó, phảng phất là có một cái phóng đại ức vạn lần cự nhân muốn một chỉ ở giữa đem thông thiên tháp xóa khỏi thế gian!

Thông thiên chi tháp trên không một phương thiên địa đã là một phái trời sập sập tận thế bộ dáng, tại ức vạn như lôi đình tiếng oanh minh bên trong, vô số Hỏa Thụ Ngân Hoa điên cuồng nổ tung, như là vô số thiên ngoại lưu tinh trụy lạc, vẩy ra ra quỹ tích thật giống như không gian xuất hiện ngàn vạn vết rách, sau một khắc liền sẽ hoàn toàn tan vỡ ra!

Kình thiên cự chỉ âm ảnh bao phủ giờ khắc này, đứng thẳng ở thân tháp trên sân thượng một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão cùng hàng trăm hàng ngàn vạn mãnh liệt biển người, trong nháy mắt ngạt thở, nhịp tim đình chỉ!

Thiên băng địa liệt thế công trong lúc đó giáng lâm, thành trì biên giới năm vị Ngục Chủ vẫn như cũ mỉm cười mà đứng, tựa hồ cũng không có thừa cơ tính toán ra tay, mà Nguyên Bạch Lộc cùng liên minh Võ Tôn thì là sắc mặt đột biến!

Lại xuất hiện hai tên Luyện Thần cự phách!

Ý đồ của bọn hắn thình lình từ Ngũ Ngục Tôn Chủ hấp dẫn toàn bộ của bọn họ chú ý, lại từ không rõ lai lịch hai cái Luyện Thần xuất thủ, phá hư thông thiên chi tháp cái này thông thiên tuyệt địa đại trận hạch tâm trung tâm!

"Nguyên lai đây chính là tính toán của các ngươi ngu xuẩn!"

Ngũ Ngục Tôn Chủ trước mặt, Hoàng Thiên Võ Tôn Chân Võ Pháp Tướng cười lạnh một tiếng!

Trong nháy mắt, thân ở thông thiên chi tháp phía trên, Thông Thiên Tuyệt Địa trận trận pháp hạch tâm bên trong, thao túng Hoang Thiên Huyền Đế ấn Hoàng Thiên Võ Tôn bản tôn bỗng nhiên đứng thẳng lên!

Hắn ngước đầu nhìn lên như là Vẫn Tinh va chạm đồng dạng trọng áp mà xuống cự chỉ, phát ra một tiếng lôi đình hét lớn:

"Lên!"

Ông!

Bao phủ hơn phân nửa tòa Thần La Võ Đô quang huy màng mỏng trong lúc đó chấn động như thủy triều cuồn cuộn sôi trào, ở vào trong trận đế ấn quang ảnh trong lúc đó lớn lên theo gió, hóa thành một phương vô cùng rộng lớn lật trời đại ấn, hướng về trọng áp mà xuống kình thiên cự chỉ nghênh kích mà lên!

Theo Hoang Thiên Huyền Đế ấn bay lên, thông thiên tháp đỉnh hư không đột nhiên tựa như một khối trong suốt gấm vóc kịch liệt vặn vẹo biến hình, đang vặn vẹo nghiêm trọng nhất trung tâm, trăm ngàn đạo tinh mịn gợn sóng bốn phương tám hướng kéo dài tới ra. . Chỗ đến, hết thảy không khí, hạt bụi nhỏ, tia sáng cũng giống như một trương bị tùy ý vặn vẹo xé rách bức tranh, không có chút nào kháng cự chỗ trống từ đó xé rách, sau đó đại ấn lấy một loại uy mãnh không đúc, phách tuyệt thiên địa trạng thái

thẳng tắp nhảy ra màng ánh sáng, đụng vào kình thiên cự chỉ phía trên!

Ầm ầm ầm ầm ầm

Kình thiên cự chỉ trong nháy mắt vỡ nát, trong lúc nhất thời thiên địa biến sắc! Không cách nào hình dung lực lượng kinh khủng ba động cùng điên cuồng chấn động cuồn cuộn ép qua phương viên hơn mười dặm mỗi một tấc không gian, tại bao phủ toàn thành lồng ánh sáng màng mỏng phía trên nhấc lên cực kỳ dày đặc đạo đạo gợn sóng, bộc phát ra một đạo kéo dài mà lên, so cơn sóng gió động trời còn muốn càng thêm sôi trào mãnh liệt nguyên khí triều dâng!

Khí cơ tương liên, trong lúc nhất thời cả tòa Thần La Võ Đô bắt đầu có chút run rẩy, hàng ngàn hàng vạn tòa trong phòng tro bụi rì rào mà rơi, mấy trăm vạn cư dân toàn bộ cảm nhận được chấn động, thất kinh!

Hư không rung mạnh, vạn tượng đều động!

Bất quá tại Thông Thiên Tuyệt Địa trận bảo hộ phía dưới, nguyên khí triều dâng quét sạch xung kích đối Thần La Võ Đô tạo thành ảnh hưởng cũng giới hạn nơi này.

Hoàng Thiên Võ Tôn thét dài mà cười: "Không chịu nổi một kích! Dám đến Thần La Võ Đô lỗ mãng, lưu lại vài thứ lại đi thôi!"

Hoang Thiên Huyền Đế ấn hoành kích trời cao, không trở ngại chút nào đem kình thiên cự chỉ một kích mà nát về sau, tiếp tục lấy thẳng tiến không lùi trạng thái hướng về cự chỉ sau khi vỡ vụn hiển lộ ra hai đạo Luyện Thần cự phách thân ảnh oanh kích mà đi!

Cao ngàn trượng không hai tên không biết lai lịch thân phận Luyện Thần cự phách trong lúc đó phát động thế công phá diệt, Nguyên Bạch Lộc trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ bất an gợn

sóng, mà tại bên cạnh hắn Vân Tiêu, Cự Lực hai tên Võ Tôn lại nhìn về phía ngũ đại Ngục Chủ sâm nhiên cười nói:

"Hai cái này bọn chuột nhắt chính là chư vị mời tới giúp đỡ loại này giương đông kích tây thấp kém trò xiếc vậy"

Sau một khắc, hai người thanh âm im bặt mà dừng.

"Đích thật là muốn lưu lại vài thứ."

Đối mặt với uy áp thiên địa Hoang Thiên Huyền Đế ấn đột kích, trên không trung, Quang Vương, Băng Vương nhìn nhau cười một tiếng, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một chiếc bình ngọc, sau đó một giọt to bằng nắm đấm trẻ con, tỏa ra ánh sáng lung linh như là kim cương máu tươi hóa thành một đầu tơ máu bắn ra, không có chút nào tiêu tán, thẳng tắp đụng vào trấn áp mà đến Hoang Thiên Huyền Đế ấn quang ảnh phía trên, trong nháy mắt thẩm thấu đi vào!

Ân

Thần bí đột kích người sát na ở giữa ứng đối để Hoàng Thiên Võ Tôn mí mắt không khỏi có chút nhảy một cái. Sau đó

Hoang Thiên Huyền Đế ấn đường Hoàng Tôn quý quang ảnh không hề có điềm báo trước sụp đổ đến, hiển lộ ra một phương to bằng đầu người, không biết làm bằng vật liệu gì đúc thành đại ấn bản thể, dừng lại tại khoảng cách đột kích hai tên Luyện Thần cự phách bất quá hơn mười trượng khoảng cách giữa không trung, không nhúc nhích.

Mà Hoàng Thiên Võ Tôn cùng hoang thiên đại ấn tâm thần kết nối cũng triệt để cắt đứt.

"Chuyện gì xảy ra! Đó là vật gì!"

Ở vào trận pháp hạch tâm trung tâm, bỗng nhiên ở giữa đã

mất đi đối Hoang Thiên Huyền Đế ấn khống chế , mặc cho hắn như thế nào thôi động, cảm ứng đều không làm nên chuyện gì. Gặp quỷ dị như vậy đột ngột biến hóa, hoàng Thiên Võ Đạo nội tâm lập tức rung mạnh, gần như không thể tin!

Làm Hoang Thiên Huyền Đế ấn người thao túng, Hoàng Thiên Võ Tôn cũng sớm đã thông qua Thông Thiên Tuyệt Địa trận đem tế luyện tâm thần tương liên, Hoang Thiên Huyền Đế ấn cũng không thẹn với Đại Hoang Thần Triều trấn quốc thần binh chi danh, tọa trấn tại Thông Thiên Tuyệt Địa trận trong trung tâm, hoang thiên đại khắc ở tay, Hoàng Thiên Võ Tôn có thể phát huy ra siêu việt thượng vị Luyện Thần cảnh giới cường hãn thực lực!

Tính cả Nguyên Bạch Lộc, Thần La Võ Đô bên trong liền có hai cái thượng vị Luyện Thần cảnh giới cường đại chiến lực! Chính là bởi vì như thế cho nên từ ngũ đại Ngục Chủ giáng lâm bắt đầu, phe liên minh Võ Tôn dưới đáy lòng chỗ sâu đối ngũ ngục đột ngột quá bộ đến chỉ có kinh nghi cùng phòng bị, mà không có chút nào ý sợ hãi.

Dù là liên minh vượt qua nhiều hơn phân nửa đỉnh tiêm chiến lực không ở trong thành, vẻn vẹn bọn hắn tứ đại Võ Tôn dựa vào Thông Thiên Tuyệt Địa trận liền có thể để Ngũ Ngục Tôn Chủ không công mà lui, thất bại tan tác mà quay trở về!

Mà tại hiện tại, cái này trấn áp toàn bộ Thần La Võ Đô khí vận trấn quốc thần binh triệt để đã mất đi phản ứng.

"Làm sao có thể! "

Không chỉ là Hoàng Thiên Võ Tôn tâm thần chấn động mãnh liệt, không thể tin, xa cuối chân trời Nguyên Bạch Lộc, Cự Lực, Vân Tiêu tam đại Võ Tôn phát giác được phát giác được đế ấn quang ảnh tán loạn một màn quỷ dị này, mí mắt cùng nhau trùng điệp nhảy một cái, nhưng là tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt cũng không dám vọng động!

Hoang Thiên Huyền Đế ấn cũng sớm đã bị luyện hóa trở thành trận linh trung tâm đồng dạng tồn tại, cùng Thông Thiên Tuyệt Địa trận cả hai tương hỗ là một thể, căn bản không tồn tại bị người phá giải cướp đoạt khả năng. Mà bây giờ phát sinh sự tình đã vượt ra khỏi bọn hắn lý giải!

Đứng ở mấy trăm trượng không trung, đối mặt với triệt để đứng im, ngưng kết tại trước mặt Hoang Thiên Huyền Đế ấn, Quang Vương cùng Băng Vương hai người mỉm cười, vung tay áo một cái, đem cái này miếng đại ấn thu nhập trong túi!

Răng rắc!

Không đợi bốn tên liên minh Võ Tôn phản ứng, động tác, từ Hoang Thiên Huyền Đế ấn tao ngộ thần bí giọt máu nhuộm dần lại đến Quang Vương, Băng Vương hai người đem bỏ vào trong túi không bị điện giật nổi giận thạch công phu, che khuất bầu trời, bao phủ toàn bộ Thần La Võ Đô, chừng một ngàn bình phương bên trong trở lên trong suốt màng ánh sáng, đột nhiên tán loạn ra.

Quang vũ rực rỡ, lưu loát, mỹ luân mỹ hoán nhàn nhạt quang huy khắc ở trên mặt của mỗi một người.

Bao phủ, bảo hộ Thần La Võ Đô Thông Thiên Tuyệt Địa trận, đã mất đi hiệu lực, giải thể!

Năm vị Ngục Chủ lập tức lộ ra nắm đại cục trong tay thần thái, mà Nguyên Bạch Lộc, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu bốn vị liên minh Võ Tôn bất luận bản tôn vẫn là phân thân, lập tức tâm thần rung mạnh, như rơi vào hầm băng.

"Không được!"

Trường hồng xâu không, không cần bất kỳ giao lưu, đứng hàng tại thông thiên tháp đỉnh tháp Hoàng Thiên Võ Tôn cùng trấn thủ ở trấn long tuyệt ngục bên trong Cự Lực Võ Tôn, hai người bản tôn

đột nhiên hiện ra thân hình xông thẳng không trung, ngăn cản tại Quang Vương, Băng Vương hai đại Võ Tôn trước mặt, mà trong thành một phương hướng khác bên trên, Vân Tiêu Võ Tôn bản tôn cũng không tiếp tục ẩn giấu, xuất hiện ở thành trì trên không!

Thông Thiên Tuyệt Địa trận mất đi hiệu lực giải thể, ỷ vào đã không còn sót lại chút gì, bảy đại Luyện Thần cự phách đại địch tiếp cận, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu ba người cũng không thể không lấy bản tôn tự mình nghênh địch!

Trong chốc lát, bất luận là thông thiên tháp phía trên tham nghị trưởng lão vẫn là trên mặt đất vô số biển người, đều ánh mắt kinh hãi, tay chân lạnh buốt, ngay cả lời đều nói không nên lời. Trong thành một góc, thông qua dòm kính đem từng màn thu hết vào mắt, Ngư Hồng Âm cũng bởi vì cái này trong điện quang hỏa thạch thiên kinh địa động tràng diện mà hãi hùng khiếp vía!

Tình huống hiện tại, Luyện Thần phía dưới đều là giun dế, dù ai cũng không cách nào nhúng tay.

Tại Thông Thiên Tuyệt Địa trận mất đi hiệu lực giờ khắc này, Thần La Võ Đô nghênh đón chân chính, nguy cơ trước đó chưa từng có

Ầm ầm.

Ngay tại Cự Lực Võ Tôn bản tôn rời đi trấn long tuyệt ngục về sau, rất nhỏ chấn cảm tầng tầng lớp lớp truyền vào lòng đất, tại âm trầm, mờ tối lao thất bên trong, Cơ Sùng Quang bỗng nhiên mở hai mắt ra, sắc mặt đã là một mảnh hung ác, dữ tợn!

Xùy!

Tại cái này tĩnh mịch hắc ám bên trong, Cơ Sùng Quang giơ cánh tay lên, tại ngực của mình phần bụng vị cũng chỉ vạch một cái, tự mình hại mình đồng dạng đem chính mình mở ngực mổ

bụng!

Huyết quang bùng lên, gay mũi huyết tinh vị đạo lan tràn ra, sau đó Cơ Sùng Quang hai tay nhiễm lấy lâm ly máu tươi, đều là trực tiếp phá vỡ mà vào trong bụng, gắng gượng từ đó móc ra đồng dạng sự vật!

Nhìn chăm chú từ chính mình trong bụng móc ra lớn chừng quả đấm phù thạch, Cơ Sùng Quang sắc mặt không nói ra được âm trầm kinh khủng:

"Tới đi sau khi ta chết, đâu thèm hắn hồng thủy ngập trời "

Sau một khắc, ở trong tay của hắn, cái này miếng kỳ dị phù thạch trôi nổi mà lên, phóng xạ ra kì lạ quang huy đồng thời trong nháy mắt liền trước mặt Cơ Sùng Quang khuếch trương ra, tạo thành một cái huỳnh quang lòe lòe cổng vòm, một cỗ lặng yên im ắng lại u lãnh quỷ bí vô hình ba động tuôn trào ra, đem lao thất bên ngoài, hình khuyên trên cầu thang tất cả trấn thủ giáp sĩ đều bao phủ!

Cái này từng cái giáp sĩ đều là tận lực tàn khốc huấn luyện tuyệt đối tinh nhuệ, tại cỗ này vô hình ba động bao phủ phía dưới ngay cả một câu đều nói không nên lời, chỉ một thoáng trong đầu từ sinh ra đến trưởng thành đến nay từng li từng tí, chuyện cũ trước kia, ái dục căm hận, tham luyến truy cầu, hóa thành vô cùng vô tận ý niệm cùng tin tức mãnh liệt xung kích, trở thành con rối!

Đạp!

Ngay sau đó lao thất quang môn về sau, một cái âm lệ, sâm nhiên, phách tuyệt thân thể từ đó bước chân một bước, đi ra, phảng phất vượt qua chân trời góc biển khoảng cách, từ một thế giới khác giáng lâm!

Trong mờ tối, đạo thân ảnh này trước mặt, Cơ Sùng Quang

thật sâu cúi đầu xuống: "Cung nghênh tôn chủ, Cơ mỗ đã đợi chờ đã lâu!"

Hắc Ngục Tôn Chủ cười một tiếng dài, chấn động hắc ám: "Làm rất tốt!"

Xuất hiện ở đây, thình lình cũng là Hắc Ngục Tôn Chủ! Mà lại cùng ngoại giới cùng liên minh Võ Tôn giằng co cái kia Hắc Ngục Tôn Chủ, đồng dạng đều là bản tôn chân thân!

Vô cùng túc sát, trầm ngưng khí cơ bày khắp Thần La Võ Đô trên không, không khí phảng phất đều bị đọng lại, trải qua phiến khu vực này chim tước toàn bộ đều trở thành đông kết tại hổ phách bên trong con muỗi, không nhúc nhích từ không trung rơi xuống.

Màng ánh sáng đột nhiên vỡ vụn, trước đó kình thiên cự chỉ diệt thế đồng dạng uy năng vẫn như cũ rõ mồn một trước mắt, trên mặt đất ngàn vạn biển người ánh mắt hoảng sợ bắt đầu kinh hoảng bốn trốn, tránh né tiến vào trong phòng, trên đường phố trong chốc lát sôi trào ồn ào náo động, dòng người kịch liệt giảm bớt, lớn mật đến đâu người cũng không dám dừng lại trên đường phố.

Bất luận là thông thiên tháp bên trên tham nghị trưởng lão, vẫn là cùng bỗng nhiên đột kích Luyện Thần cường giả giằng co Nguyên Bạch Lộc cùng Võ Tôn, sắc mặt tái xanh, đã khó coi tới cực điểm.

"Đáng chết!"

Tại chính mình chủ trì điều khiển chế hạ bị hai cái không biết lai lịch Luyện Thần tôn giả đoạt đi Hoang Thiên Huyền Đế ấn, Hoàng Thiên Võ Tôn trong lòng sỉ nhục cùng cuồng nộ đã đạt tới đỉnh phong, ánh mắt gắt gao khóa chặt Quang Vương cùng Băng Vương hai người, như nôn vụn băng đồng dạng gằn từng chữ một:

"Giao, ra, đến!"

Quang Vương cùng Băng Vương hai người mỉm cười, nhưng căn bản không có trả lời ý đồ.

Sôi trào mãnh liệt nguyên khí thủy triều trong lúc đó kịch liệt sôi trào, Hoàng Thiên Võ Tôn lên tiếng điên cuồng gào thét, sát cơ quét sạch:

"Ta mặc kệ hai người các ngươi là ai, lại có ý đồ gì, hiện tại lập tức đem hoang thiên ấn giao ra! Nếu không các ngươi hôm nay chính là có thể đem nó mang đi, cũng đem đứng trước toàn bộ liên minh tất cả Võ Tôn truy sát! Đến lúc đó thân tử đạo tiêu, gần ngàn năm khổ tu hủy hoại chỉ trong chốc lát, đừng trách là không nói trước!"

"Không tệ!"

Một bên Cự Lực Võ Tôn dưới chân nhẹ nhàng đạp mạnh, mắt trần có thể thấy từng vòng từng vòng khí lãng gợn sóng giống như thủy triều phun trào không ngớt, ngữ khí tràn ngập một cỗ không dung làm trái bá đạo chi ý:

"Cho dù là các ngươi hôm nay may mắn có thể mang theo Hoang Thiên Huyền Đế ấn rời đi Thần La Võ Đô, ta liên minh từ trên xuống dưới Võ Tôn cũng tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, tất nhiên đối các ngươi khai triển vĩnh viễn không ngừng nghỉ truy sát, không chết không thôi!"

"A "

Quang Vương giống như cười mà không phải cười quét mắt một chút dưới chân hùng vĩ thành trì, hời hợt nói:

"Hai vị coi là, ngươi ta sau khi giao thủ, Thần La Võ Đô cùng cái gọi là liên minh còn có mấy phần khả năng tồn tại "

Hoàng Thiên cùng Cự Lực con ngươi có chút co rụt lại

Ở xa bên ngoài mấy chục dặm thành trì biên giới trên không, bầu không khí đã đông kết thành băng. Tức giận, không thể tưởng tượng nổi, sát khí, sát ý không ngừng khuấy động.

Hoàng Thiên, Cự Lực hai đại Võ Tôn Chân Võ Pháp Tướng bởi vì ý chí toàn bộ rút ra nguyên nhân đã sụp đổ giải thể, tại không có Thông Thiên Tuyệt Địa trận phụ trợ phía dưới ý chí của bọn hắn căn bản là không có cách vượt ngang hai ba mươi dặm hơn khoảng cách từ xa điều khiển chính mình Chân Võ Pháp Tướng, lại thêm chỉ riêng Vương Băng vương hai tên tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt càng là không thể có chút nào phân thần.

Ngăn cản tại năm vị Ngục Chủ trước mặt, chỉ có Bạch Lộc Võ Tôn, Vân Tiêu Võ Tôn hai người.

Đã mất đi Thông Thiên Tuyệt Địa trận phụ tá, lấy hai địch năm!

Nhưng mà bất luận là thông thiên tháp chỗ phương hướng Hoàng Thiên, Cự Lực, vẫn là dùng ít địch nhiều Nguyên Bạch Lộc cùng Vân Tiêu cùng Võ Tôn, ai cũng không có động thủ.

Nguyên Bạch Lộc thần sắc vô cùng lạnh lùng, biết giờ này khắc này đã đến Thần La Võ Đô thậm chí là tự mình tu luyện có thành tựu đến nay thời khắc nguy hiểm nhất.

Dù là hắn thân ngoại hóa thân còn chưa bị hủy, thực lực hoàn hảo không chút tổn hại, đối mặt với ngũ đại Ngục Chủ vây công cũng không có bất kỳ cái gì nắm chắc, lại càng không cần phải nói hiện tại căn cơ tổn thương, thực lực giảm xuống.

Mà lại luyện thần võ tôn giao thủ thiên kinh địa động, Thần La Võ Đô cũng bất quá là cái đại hào đồ chơi mà thôi, không cần một thời ba khắc liền sẽ bị hủy đi thất linh bát lạc, ngàn vạn nhân

khẩu chỉ sợ có thể sống sót không cao hơn ba thành!

Mấy triệu người tính mệnh, giờ này khắc này liền giữ tại trong tay của bọn hắn, một cái sơ sẩy, liền sẽ thiên băng địa liệt, sinh linh đồ thán, thây nằm trăm vạn, máu chảy thành sông!

Quỷ dị chính là, rõ ràng chiếm cứ thượng phong, ngũ ngục một phương ngũ đại Luyện Thần cũng đồng dạng không có động thủ dự định, lấy biểu tình tự tiếu phi tiếu đánh giá Nguyên Bạch Lộc.

Hắc Ngục Tôn Chủ nheo mắt lại, đem ánh mắt bắn ra hướng về phía thông thiên tháp phương hướng, lộ ra một vòng quỷ bí mỉm cười.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 505: Ma Đầu Sống Lại!

Chương 505: Ma đầu sống lại!

"Nhìn, các ngươi mưu đồ đã lâu. Bảy vị Luyện Thần, thủ bút thật lớn."

Nghiêm nghị tĩnh mịch bên trong, Nguyên Bạch Lộc hít sâu một hơi, tạm thời không để ý Hoàng Thiên Võ Tôn bên kia im ắng giằng co, nhìn về phía Ngũ Ngục Tôn Chủ chậm rãi nói:

"Hai tên Luyện Thần tôn giả làm giúp đỡ, càng là có có thể phá giải Hoang Thiên Huyền Đế ấn thủ đoạn. . . Hai người bọn họ là Đại Hoang Thần Triều trận chiến kia còn sót lại dư nghiệt xem ra ta dự cảm cùng suy đoán không tệ, Đại Hoang Thần Triều quả nhiên tro tàn lại cháy, âm thầm tích góp lực lượng. Bất quá ngày xưa huyết hải thâm cừu bất quá năm sáu trăm năm, các ngươi ngũ ngục thế mà xoay đầu lại cùng hoang hướng liên thủ, nối giáo cho giặc "

Bởi vì khoảng cách mười phần xa xôi, lại thêm thông thiên tháp phương hướng bên trên Quang Vương cùng Băng Vương cũng không có hiển lộ ra chính mình chân thực diện mạo, chỉ coi Nguyên Bạch Lộc cũng không có cảm giác Băng Vương thân phận.

Bất quá đã chính là như thế, căn cứ Hoang Thiên Huyền Đế ấn ly kỳ mất khống chế lại đến bị người thu lấy, Nguyên Bạch Lộc lập tức liền đoán được có thể có như thế thủ đoạn tất nhiên là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt không thể nghi ngờ, đồng thời mười

phần còn cùng hoàng thất có quan hệ!

Hoang Thiên Huyền Đế ấn là Viêm Hoang đế lấy cử quốc chi lực rèn đúc, chỉ có hạch tâm thành viên hoàng thất mới có thể biết được điều khiển này ấn bí mật không muốn người biết, mà lại hiển nhiên liên minh mặc dù đạt được Hoang Thiên Huyền Đế ấn đồng thời tế luyện đã lâu, nhưng lại chưa hiện cái này bí mật không muốn người biết.

"Ha ha ha ha ha, Nguyên Bạch Lộc, ngươi quả nhiên là mắt sáng như đuốc!"

Xích Ngục Tôn Chủ cười ha ha:

"Địch nhân của địch nhân, chính là bằng hữu! Chúng ta từng vì Tần Vô Nhất đánh Đông dẹp Bắc, mà ta Ma Môn một mạch vì phụ tá hắn hoặc nhiều hoặc ít kinh tài tuyệt diễm võ đạo cao thủ kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, thân tử hồn diệt! Nhưng mà hắn hậu nhân, bao quát các ngươi, lại là như thế nào đối đãi chúng ta cùng các ngươi đã từng sở tác sở vi so sánh, chúng ta cùng hoang hướng di sĩ liên thủ có cái gì không được! "

Xích Ngục Tôn Chủ tiếng cười dài bên trong tràn đầy mỉa mai, khoái ý cùng khó mà phát giác phẫn hận:

"Thiên hạ quạ đen đồng dạng hắc, từ các ngươi ngồi nhìn tân triều giảo sát ta Ma Môn một mạch, thậm chí còn âm thầm nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của một khắc kia trở đi, cũng đã là không đội trời chung cừu địch, Nguyên Bạch Lộc, ngươi lại có gì mặt mũi chỉ trích chúng ta "

"Lão phu thừa nhận, chuyện này thật là chúng ta ánh mắt thiển cận, tự nhưỡng quả đắng."

Nguyên Bạch Lộc vừa đi vừa về quét mắt trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng Ngũ Ngục Chi Chủ, trầm giọng nói:

"Mà bây giờ tình thế nguy cấp, tân triều tại một bên nhìn chằm chằm, các ngươi hiện tại cùng liên minh làm to chuyện chẳng phải là ngao cò tranh nhau để ngư ông đắc lợi Hoang Thiên Huyền Đế ấn mặc dù là một kiện khó lường tuyệt thế thần binh, nhưng cùng tân triều uy hiếp so sánh căn bản không có ý nghĩa."

"Chư vị, thu tay lại đi!"

Một bên, Vân Tiêu Võ Tôn đồng dạng chậm rãi mở miệng nói:

"... lướt qua quá khứ không nói, ngũ ngục cùng liên minh mới có cùng nguồn gốc, làm gì để người thân đau đớn kẻ thù sung sướng mà lại dù là các ngươi đến có chuẩn bị, giờ này khắc này thắng chúng ta một bậc, nhưng là cũng không khác liên minh triệt để vạch mặt, ở trong đó hậu quả các ngươi có thể kiểm tra lo rõ ràng "

"Thu tay lại. . . "

Lúc này, một mực không một lời Hắc Ngục Tôn Chủ bỗng nhiên ngẩng đầu, lôi ra một cái cực kỳ quỷ bí mỉm cười:

"Trò hay vừa mới bắt đầu!"

Ầm ầm!

Tựa như gió bão quét sạch, dần dần hóa thành vô số lưỡi đao huyễn ảnh che kín chân trời! Mỗi một cái huyễn ảnh lại đều mang theo lưu tinh trên trời rơi xuống lôi đình vạn quân thế xông lao nhanh mà ra, không có bất kỳ người nào có thể thấy rõ biến mất tại dòng lũ về sau Hắc Ngục Tôn Chủ thân ảnh, có khả năng nhìn thấy chỉ là một mảnh lại một mảnh huyễn ảnh, một đợt lại một đợt đao binh triều dâng, tựa hồ vô cùng vô tận, một đạo so một đạo sâm nhiên sắc bén, một đợt so một đợt thảm liệt bá đạo, làm cho người ta cảm thấy một loại cắt đứt hết thảy ảo giác, nhào về phía Nguyên Bạch Lộc cùng Vân Tiêu hai người!

Còn chưa dứt lời dưới, 'Hắc Ngục Tôn Chủ' đã ngang nhiên xuất thủ!

Không đúng!

Hắc Ngục Tôn Chủ xuất thủ sát na, Nguyên Bạch Lộc ánh mắt đột biến!

"Ngươi không phải Hắc Ngục!"

Từ Ngũ Ngục Tôn Chủ giáng lâm mà tới bắt đầu, từ đầu tới đuôi một câu đều chưa từng nói qua Hắc Ngục Tôn Chủ, giờ này khắc này vô luận là công pháp vẫn là khí chất đều sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, căn bản cùng Nguyên Bạch Lộc ấn tượng bất hợp lý, rõ ràng là tinh thông ngụy trang lại một Luyện Thần cường giả lấy không biết tên thủ đoạn ngụy trang thành Hắc Ngục Tôn Chủ dáng vẻ!

Nhưng mà không có bất kỳ người nào trả lời.

Ông! Ông! Ông!

Xích Ngục Tôn Chủ trong mắt, một cỗ trong địa ngục đốt cháy linh hồn của con người Hồng Liên Nghiệp Hỏa điên cuồng đổ xuống mà ra, như là Đại Nhật rớt xuống, thế đủ phần thiên chử hải. Trong chốc lát chỉ nghe kịch bạo liên hoàn, giống như kinh lôi nổ tung, vang vọng trời cao, muốn đem Nguyên Bạch Lộc toàn thân bao phủ!

Thanh Ngục Tôn Chủ nở nụ cười xinh đẹp, giữa thiên địa trở nên hoảng hốt rung động, trong khoảnh khắc bốn phía hồng thủy cuồn cuộn, sóng biếc mênh mang, phảng phất giống như đặt mình vào trong biển rộng. Một đợt lại một đợt mênh mông nộ hải sóng to cùng Hồng Liên Nghiệp Hỏa hình thành phân biệt rõ ràng thế thái cuốn tới!

Bạch Ngục Tôn Chủ toàn thân phóng xạ ra chói mắt cường

quang, lập tức một cỗ cực quang Yên Hà bao phủ khắp nơi, chỉ còn một mảnh thâm thúy mà hỗn độn, thiên địa phảng phất không phân Đông Tây Nam Bắc cũng chia không ngoài quang ám, không ngừng xoay tròn lấy, phương viên mấy chục trượng không gian thiên địa đổi, đủ loại dị tượng chìm nổi không chừng, như ẩn như hiện, như thật như ảo!

Huyền Ngục Tôn Chủ hư không lấy tay bóp, nhất thời phương viên trăm trượng bên trong, tất cả thiên địa nguyên khí bị kịch liệt giảo động, chia ra thành vì vô số kể từng cây cuồng vũ tơ vàng, điên cuồng hướng về Vân Tiêu Võ Tôn lộn xộn mà lên!

Phảng phất là phóng xuất ra tín hiệu gì, tại thời khắc này, Xích Ngục, thanh ngục, Huyền Ngục, bạch ngục bốn Đại Tôn Chủ cười một tiếng dài nhao nhao xuất thủ, công sát hướng về phía Nguyên Bạch Lộc cùng Vân Tiêu!

Mà xem như ở đây mạnh nhất Luyện Thần, thân ngoại hóa thân cảnh giới Nguyên Bạch Lộc trở thành tứ đại Ngục Chủ vây công mục tiêu!

Không có bất kỳ cái gì điềm báo trước, không có né tránh chỗ trống. Chỉ có thể nhìn thấy hư không bên trong ánh lửa điện thiểm, trảm thiên Phách Địa mà đến, ngay sau đó đã là thiên băng địa liệt, thiên địa câu phần.

Ngoài mấy chục dặm phương hướng! Đang cùng Hoàng Thiên, Cự Lực hai vị Võ Tôn giằng co Quang Vương cùng Băng Vương càng là theo sát phía sau, bỏ qua dưới chân bọn hắn thành trì ở trong có ngàn vạn sinh linh, ngang nhiên đoạt công!

Hoàng Thiên, Cự Lực không nghĩ tới đối diện hai đại thần bí Luyện Thần cư nhiên như thế không chút kiêng kỵ tại thành trì trên không xuất thủ, lập tức quát to một tiếng, ngăn cản mà lên, như là sao chổi va chạm Địa Cầu, thiên băng địa liệt!

Sóng biển dâng trào đồng dạng mãnh liệt xung kích phía dưới, rộng lớn thông thiên chi Tatar thân không ngừng rung động, mà Hoàng Thiên cùng Cự Lực hai người sử xuất toàn thân thủ đoạn, tại chống lại cường địch đồng thời còn chặn đường lấy đạo đạo hướng về mặt đất quét sạch vỡ vụn loạn lưu, trong lúc nhất thời hiểm tượng hoàn sinh!

Mà căn bản không để ý tới người khác, đối mặt với tứ đại Luyện Thần cự phách ngang nhiên xuất thủ, Nguyên Bạch Lộc biết đem đứng trước trước nay chưa từng có sinh tử uy lực uy hiếp, lên tiếng điên cuồng gào thét!

Hắn không có tránh, phía sau hắn, chính là hàng ngàn hàng vạn Thần La Võ Đô dân chúng, ngàn vạn sinh linh chỗ, hắn không thể tránh!

Ông!

Nguyên Bạch Lộc trước mặt không gian trong lúc đó vặn vẹo xoay tròn, như là âm dương tương sinh viện trợ, vung ra vực sâu biển cả bao dung lực lượng, phương viên trong vòng một trượng bất kỳ cái gì sự vật đều bị bóp méo biến hình, nghiêng về muốn đổ, chỉ riêng quái rực rỡ, tựa hồ bị một cái cự đại, không ngừng biến hình thủy cầu bao phủ ở bên trong, đó là ngay cả không khí, tia sáng đều bị cỗ này vô hình lực tràng na di vặn vẹo kết quả.

Sau một khắc ——

Hừng hực chói mắt ánh sáng trắng tràn ngập thiên địa, nhất thời trong vòng phương viên trăm dặm, tất cả thiên địa nguyên khí kịch liệt bạo tạc. Bàng bạc không đào thiên địa nguyên khí như Thiên Hà treo ngược đồng dạng điên cuồng nghiêng về nện xuống, trùng trùng điệp điệp xung kích, quét ngang càn khôn!

Vân Tiêu Võ Tôn cùng Huyền Ngục Tôn Chủ giao thủ trong lúc đó bị tách ra, còn lại bốn vị Ngục Chủ hư không rút lui, mà

Nguyên Bạch Lộc sắc mặt cũng tại nửa cái hô hấp không đến thời gian bên trong biến thành máu tươi đỏ thắm, lại thoáng qua tức dưới, biến thành người chết đồng dạng trắng bệch, liên tục thối lui ra khỏi gần một dặm xa!

Ngụy trang thành Hắc Ngục Tôn Chủ tên kia thần bí Luyện Thần cường giả thực lực mạnh mẽ, căn bản không thua chân chính Hắc Ngục Tôn Chủ, lại thêm còn lại ba ngục chi chủ toàn lực hành động, dù là thân là thượng vị Luyện Thần, Nguyên Bạch Lộc đón đỡ phía dưới đã thụ thương không nhẹ.

Nguyên bản thân ngoại hóa thân hủy diệt liền cho hắn ý chí bản thể tạo thành không rõ thương thế, bây giờ càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương!

Ầm ầm ——

Ngũ đại Luyện Thần toàn lực va chạm không thể nghi ngờ là thiên kinh địa động, không thua gì vạn pháo đủ, hàng ngàn hàng vạn tấn đạn pháo cùng một chỗ bạo tạc, dù là Nguyên Bạch Lộc chặn lại ngũ ngục một phương liên thủ thế công, vẫn là có vô số đạo vỡ vụn nguyên khí loạn lưu bốn phía đánh thẳng vào, phương viên vài dặm trên mặt đất trong lúc nhất thời đại địa nứt ra, tường thành sụp đổ, vô số phòng ốc tổn hại, trốn ở trong phòng ngàn ngàn vạn vạn người trực tiếp bị chôn ở phế tích bên trong, ánh lửa, bụi mù, kêu thảm, kêu khóc xông thẳng tới chân trời!

Giờ khắc này, phương viên vài dặm ở trong tiếng kêu than dậy khắp trời đất, tử thương vô số.

"Các ngươi, đáng chết!"

Đem cổ họng nghịch huyết đè xuống, đứng ở mảng lớn mảng lớn phế tích bên trên không, Nguyên Bạch Lộc một tiếng hét giận dữ, giận xung quan!

Tại đỉnh đầu của hắn, từng đạo nguyên bản nhỏ bé mà óng ánh Thanh Liên cánh hoa đang không ngừng bành trướng, trong nháy mắt hóa thành sôi trào khắp chốn biển hoa, điên cuồng gào thét cuồn cuộn lấy trùng trùng điệp điệp khuếch tán hướng chung quanh, nguyên bản đóa đóa phiêu nhiên xuất trần Thanh Liên giờ khắc này ở khuếch trương bên trong lại mang đến lôi minh thiểm điện điên cuồng oanh minh cùng phô thiên cái địa sâm nhiên khí tức, chỉnh một khoảng trời đều phảng phất muốn đông kết!

Cuồng nộ phía dưới, Nguyên Bạch Lộc đã bất kể tự thân tổn thương, liền muốn toàn lực động, để trước mắt kẻ đầu têu trả giá bằng máu!

Đúng lúc này ——

Xùy!

Một đầu cực kỳ, cực kỳ nhỏ, cơ hồ mắt thường khó gặp hắc sợi tơ, lặng yên không tiếng động bách khai hỗn độn loạn lưu, trong lúc đó xuyên thấu, chui vào Nguyên Bạch Lộc lồng ngực!

Vừa muốn có hành động Nguyên Bạch Lộc, trong lúc đó đọng lại.

Từng sợi đen nhánh vặn vẹo đường vân giống như rắn độc leo lên hắn khuôn mặt, từ trên người hắn trong khoảnh khắc liền xuất đến vô cùng mục nát, khô bại hương vị, như là một bộ hủ hóa gỗ mục.

"Nguyên Bạch Lộc. . . Bị đánh lén tư vị như thế nào. . . "

Sau một khắc, một thanh âm như là từ vực sâu vạn trượng ở trong phiêu đãng truyền ra, tràn ngập mừng rỡ, khoái ý, âm độc, bạo ngược cùng không nói ra được trống rỗng cùng tàn khốc.

"Không được!"

Trên bầu trời thông thiên tháp cùng Băng Vương giao thủ Cự Lực Võ Tôn da đầu đột nhiên sắp vỡ!

Cự Lực Võ Tôn là vừa sợ vừa giận, mà Hoàng Thiên cùng Vân Tiêu Võ Tôn thì là kinh nghi bất định, không biết chủ nhân thanh âm thân phận.

Ngay sau đó, phô thiên cái địa đen như mực sắc dâng lên mà ra, kịch liệt khuếch tán phun trào, giống như thủy triều phủ kín thiên không, đem mỗi người mắt có thể nhìn thấy thiên không toàn bộ nhuộm thành như mực đen nhánh, cơ hồ đưa tay không thấy được năm ngón!

Đỏ thẫm không đáy, đỏ đến đỏ, hắc đậm đặc trong bóng tối ẩn chứa trong đó vô cùng vô tận căm hận, thống khổ, điên cuồng, nổi giận cùng tử vong, lại hợp với không thể phỏng đoán um tùm ác niệm quấy thành một đoàn, hình thành không đáy hư thối đầm lầy. Nhất thời toàn bộ không gian đều đột nhiên như mực nước dập dờn, vặn vẹo, run run!

Từ ngoại giới nhìn qua, Thần La Võ Đô dải đất trung tâm phía trên thiên không đã hóa thành đen kịt một màu đầm lầy, còn tại không ngừng thôn phệ còn lại không gian, kịch liệt khuếch tán.

Tựa như đảo ngược đại dương màu đen, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ từ không trung phía trên quét sạch mà xuống. Tại màu mực nhuộm dần phía dưới ánh nắng không có cách nào lộ ra, bị nhuộm thành máu tươi khô cạn đồng dạng màu đỏ sậm, phảng phất một con thấm đầy máu tươi Địa Ngục yêu ma ánh mắt, ngay tại tràn ngập ác ý theo dõi nhân gian!

Thiên hôn địa ám, dạng này ảm đạm âm trầm tia sáng bao phủ xuống, toàn bộ Thần La Võ Đô một mảnh tuyệt vọng tĩnh mịch, thành trì bên trong, vô số khóc rống, kêu khóc, kêu thảm cuộn tất cả lên, phảng phất nhân gian quỷ vực!

"Vì những cái này sâu kiến tử vong mà đau lòng tự trách a Nguyên Bạch Lộc, ngươi vẫn là như thế giả nhân giả nghĩa a. . ."

Một cái khàn khàn, khô khốc thanh âm như là không phải thông qua không khí truyền bá, mà là ác ma ở trong lòng thì thầm tiếp tục tại tim của mỗi người bên trong vang lên:

"Nghĩ không ra, năm đó yếu đuối như vậy ngươi, hiện tại cũng có thể một mình đảm đương một phía, thời gian qua đi gần năm trăm năm lần đầu gặp mặt, như vậy thì để bản tọa cho ngươi đưa lên một món lễ lớn đi. . ."

Tàn khốc tiếng nói tại tim của mỗi người bên trong còn chưa triệt để rơi xuống, trong một chớp mắt bao phủ hơn mười dặm phạm vi thâm trầm u ám trong lúc đó gào thét bốc lên, giống như là có ít chi không hết màu mực bị kéo ra ra, hóa thành một con phương viên một dặm kích cỡ, vô cùng bàn tay khổng lồ, treo lủng lẳng xuống dưới!

Phương viên một dặm, thuần túy là từ ý chí quán chú điều khiển nguyên khí cự chưởng, thiên không tận mực, mây đen bao phủ, đều đen nhánh!

Ngay sau đó, cự chưởng này toàn thân như cacbon, quanh thân lượn lờ mây trôi như mực, như là một tòa hùng vĩ sơn nhạc, tuôn ra kinh khủng tiếng oanh minh chậm rãi buông xuống, hướng về thông thiên tháp nhẹ nhàng, không có chút nào yên hỏa khí tức chộp tới!

"Đây là người nào!"

Phô thiên cái địa màu mực chạm mặt tới, chỉ cảm thấy chính mình như là sâu kiến đồng dạng nhỏ bé, thông thiên chi tháp bên trên rất nhiều tham nghị trưởng lão nội tâm cùng nhau ra một tiếng sợ hãi rống to, sau đó hóa thành hơn trăm vệt cầu vồng đồng loạt mãnh liệt bắn mà ra, !

"Hồng, Thiên, Cương, ngươi dám!"

Giờ khắc này, ở xa thành trì khu vực biên giới Nguyên Bạch Lộc trong miệng đột nhiên ho ra đại cổ đại cổ đen như mực huyết dịch, cần đều dựng, mắt thử muốn nứt! Hắn trong nháy mắt thi triển ra trước nay chưa từng có lần, không để ý tới để ý tới ngũ đại Ngục Chủ, bỗng nhiên hóa thành lưu tinh hướng về thông thiên tháp phương hướng tiến đến!

Mà tại nguyên khí dòng nước xiết bỏ dở ở thân hình năm vị Ngục Chủ ai cũng không tiếp tục lần xuất thủ, mỉm cười nhìn chăm chú lên Nguyên Bạch Lộc cuồng vút đi bóng lưng.

Nhanh một chút!

Nhanh một chút!

Nhanh hơn chút nữa!

Dữ tợn đen nhánh đường vân đã che kín khuôn mặt, Nguyên Bạch Lộc giờ phút này lại như là triệt để thiêu đốt tính mạng mình, tuôn ra kiếp sau cùng nhanh nhất lần, sao chổi va mặt trăng đồng dạng chạy về thông thiên tháp!

Ngũ ngục một phương vòng vòng đan xen mưu đồ rộng mở trong sáng, ở trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, giả mạo Hắc Ngục Tôn Chủ chẳng qua là che giấu tai mắt người, mà chân chính Hắc Ngục Tôn Chủ đã tại Cự Lực Võ Tôn bản tôn hiện thân nghênh địch thời khắc liền đã chui vào trấn long tuyệt ngục, đem bất tử chi ma Hồng Thiên Cương cứu ra!

Ông!

Tiếng vang truyền đến, không để ý tới đi suy nghĩ vì cái gì giam giữ mấy trăm năm, vốn nên vô cùng hư nhược Hồng Thiên Cương vì sao vẫn như cũ có thực lực như thế, Nguyên Bạch Lộc trong mắt, như núi cao kình thiên cự chưởng nhẹ nhàng đụng vào

tại cao không quá hơn trăm trượng thông thiên chi tháp lên.

Ầm ầm ——

Thông thiên chi tháp toàn thân kịch liệt rung động, vô số tro bụi rì rào mà rơi, trong tháp hàng trăm hàng ngàn không rút lui kịp người kinh hoảng kêu to! Cự chưởng tựa hồ là ngay tại lực, muốn đem toà này sừng sững mấy trăm năm, tượng trưng cho Bắc Hoang liên minh quyền lực cùng vinh quang tháp cao trực tiếp đẩy ngã!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 506: Giác Ngộ!

Chương 506: Giác ngộ!

Ngư Hồng Âm ở xa gần ngoài mười dặm nơi nào đó cao ngất lầu các đỉnh cao nhất, thân thể cứng ngắc, không nhúc nhích thông qua dòm kính nhìn thấy màn này.

Làm lớn như núi cao, như là thượng cổ Cự Ma chi thủ lay trời chi chưởng cầm chắc lấy thông thiên chi tháp, làm cái này cao hơn trăm trượng cự tháp run rẩy kịch liệt thời khắc, Thần La Võ Đô bên trong hàng mấy chục, mấy trăm vạn thông qua cửa sổ thấy cảnh này dân chúng bị to lớn sợ hãi bao phủ, phảng phất tận thế hàng lâm!

Bọn hắn chưa từng có nghĩ tới có một ngày tại Thần La Võ Đô cái này đại biểu cho võ đạo triển lãm tối cao trình độ võ đạo thánh thành, sẽ ở trong khoảnh khắc long trời lở đất, liên thông thiên chi tháp đều trở thành địch tới đánh đồ chơi!

Mà tại cự thủ giáng lâm trước đó đã từ phía trên trên đài thoát đi rất nhiều tham nghị trưởng lão đã rời xa vài dặm, tùy tâm đến thân mỗi một chỗ đều là cực độ rét lạnh. Dạng này diệt thế đồng dạng uy năng dưới, bọn hắn thậm chí đánh mất xuất thủ chặn đường tư cách cùng dũng khí.

"Không có khả năng!"

Giờ này khắc này Cự Lực Võ Tôn trong lòng kinh đào hải lãng

căn bản là không có cách lấy ngôn ngữ hình dung, cũng trực tiếp ngay tại hắn uy vũ cương nghị khuôn mặt bên trên phản ứng ra vẻ cực độ khiếp sợ.

Bất luận ngũ ngục một phe là như thế nào biết được Hồng Thiên Cương cũng không tử vong mà là giam giữ tại trấn long tuyệt ngục phía dưới, nhưng là gần đây năm trăm năm đến Thần Dụ Võ Tôn lấy đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới thủ đoạn đem Hồng Thiên Cương trăm năm như một ngày trấn áp cầm tù, dựa vào đủ loại bí pháp suy yếu Hồng Thiên Cương ý chí bản nguyên, nhưng lại khống chế sẽ không tử vong tiêu tán, từ còn lại ma chủng bên trong khởi tử hoàn sinh. Theo lý đến Hồng Thiên Cương đã sớm suy yếu tới cực điểm.

Mà nhưng giờ phút này Hồng Thiên Cương trong lúc xuất thủ chấn nhiếp bốn phía thanh thế lại cường hoành đến không thể tưởng tượng nổi.

Cường hãn hơn nữa cao thủ, cho dù là đổi lại Đại Hoang Thần Triều thời kì thiên hạ người mạnh nhất Viêm Hoang đế gặp được mấy trăm năm nay trấn áp cầm tù cũng sẽ trở nên suy yếu dị thường, nơi nào sẽ giống Hồng Thiên Cương dạng này vừa mới thoát ly trấn áp còn có được kinh người như thế thực lực

"Ma chủng! Nhất định là ngũ ngục mang theo đổ vào bồi dưỡng ma chủng, hắn mới có thể ngắn như thế thời gian nhanh chóng khôi phục!"

Một cái ý niệm trong đầu từ Cự Lực Võ Tôn trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhưng bất luận là hắn hay là Hoàng Thiên, thậm chí là thành trì biên giới chỗ Vân Tiêu Võ Tôn đúng lúc bỏ qua đối thủ của mình, đem hết toàn lực chạy về tiếp viện Nguyên Bạch Lộc thời điểm, Quang Vương, Băng Vương, Hắc Ngục, Huyền Ngục, thanh ngục, Xích Ngục, bạch ngục cái này bảy đại Luyện Thần cường giả

trong nháy mắt ngăn cản tại trước mặt của bọn hắn!

Bọn hắn đồng thời lấy một loại khoái ý, đều ở trong lòng bàn tay ngữ khí cười ha ha:

"Chư vị, không muốn sai lầm, lưu tại nơi này kiên nhẫn chờ đi! Nếu không thân tử đạo tiêu chớ có trách ta cùng tâm ngoan thủ lạt!"

Ba vị liên minh Võ Tôn đột nhiên lâm vào triền đấu.

Oanh long long long

Thông thiên chi tháp rung động càng kịch liệt, tựa hồ là đang cái này hai ba cái hô hấp không đến trong thời gian tiếp nhận khó có thể tưởng tượng Cự Lực áp bách.

Gundam gần một dặm, một trăm linh tám tầng cao cường thông thiên tháp là tập hợp Bắc Hoang tất cả thợ khéo trí tuệ tâm huyết, hao tốn mười mấy năm lấy cực kỳ kiên cố vật liệu đá đúc thành, vậy mà mặc dù như thế, đã mất đi thông thiên triệt địa trận bảo hộ, tại bất tử chi ma Hồng Thiên Cương nắm phía dưới, toà này Bắc Hoang biểu tượng chi tháp tựa hồ cũng đến cực hạn.

Lúc này, tung khắp kình thiên cự chưởng chung quanh 170 tám vị tham nghị trưởng lão nhao nhao nổi giận gầm lên một tiếng, ngang nhiên xuất thủ!

Một trăm số không khí vị khí đạo tông sư đồng thời xuất thủ, lập tức một phái trời đất sụp đổ, các loại sáng chói mà dữ dằn khí mang quang huy trống rỗng dâng lên, hội tụ thành vô tận vô lượng trăm sắc dòng lũ giữa trời giận phun, trong chốc lát chiếu khắp toàn bộ thế giới!

Trăm sắc đại dương mênh mông, từ trên trời giáng xuống!

Một cỗ to lớn đến là đủ chiếm cứ toàn bộ thiên không nguyên

khí hãn hải dòng lũ hừng hực thiêu đốt, đem so ánh mặt trời hung lệ hơn vạn lần sáng chói thỏa thích tìm đến phía thế gian, phảng phất muốn lấy ánh sáng và nhiệt độ triệt để thiêu đốt hết thảy, cỗ này dòng lũ tại trong nháy mắt xẹt qua trăm trượng dư xa, lấy phúc thiên lấp mặt đất chi thế nghiền ép mà xuống. Công về phía Hồng Thiên Cương cầm chắc lấy thông thiên chi tháp lay trời cự thủ!

Ầm ầm!

Giống như hư không bị tạc thành bột mịn một tiếng vang thật lớn giữa trời rung mạnh, lập tức liền thiên băng địa liệt vĩnh viễn băng liệt vỡ vụn! Hoàn toàn yên tĩnh trong im lặng, chỉ thấy bầu trời màu mực đại chấn, mây đen vỡ vụn, cự thủ hóa thành đầy trời hắc vụ vỡ vụn ra!

"Ừ"

Một tiếng nhẹ kêu vang lên: "Các ngươi những cái này con kiến nhỏ "

Theo thanh âm vang lên sau một khắc, bao quát Đoan Mộc Hòa Vũ ở bên trong, rải bốn phía một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão đột nhiên ở giữa cảm giác được trong óc phảng phất đâm vào một cây vô cùng sắc bén cương châm, tại trong đại não hung hăng quấy, trước mắt nhất thời tối sầm lại, kêu thảm một tiếng, nhao nhao rơi xuống!

Phảng phất xua đuổi con muỗi đồng dạng hững hờ, ngay sau đó đầy trời phiêu tán hắc vụ trong khoảnh khắc hội tụ, lại lần nữa tạo thành lay trời chi chưởng , ấn tại thông thiên chi tháp lên!

"Nhanh nhanh nhanh!"

Có cái này rất nhiều tham nghị trưởng lão một lát tranh thủ mà đến thời gian, thời khắc này Nguyên Bạch Lộc đã vượt qua qua

hơn hai mươi dặm khoảng cách, khoảng cách thông thiên tháp chỗ cũng chỉ thừa một dặm, cự chưởng cùng thông thiên chi tháp đã rõ mồn một trước mắt, âm lãnh sền sệt tuyệt vọng khí tức hỗn hợp có phương xa truyền đến tiếng oanh minh, Nguyên Bạch Lộc tại cực tiến lên ở trong kinh lôi kêu to:

"Hồng Thiên Cương! Dừng tay! Có cái "

Răng rắc!

Thiên băng địa liệt tiếng nổ lớn truyền đến, Nguyên Bạch Lộc mắt thử muốn nứt!

Ngay tại hắn sắp chạy đến giờ khắc này, trong mắt hắn, Bắc Hoang quyền lực hạch tâm, liên minh quyền hành chân chính biểu tượng, cả tòa rộng lớn thông thiên chi tháp đã từ gốc rễ đứt gãy, bị Hồng Thiên Cương biến thành ra lay trời cự thủ từ rễ mà đứt!

Bỗng nhiên từ gốc rễ đứt gãy, toàn bộ thông thiên tháp ra một tiếng không chịu nổi gánh nặng rên rỉ, chậm rãi hướng về một bên ngã xuống.

Ông

Ngay tại Nguyên Bạch Lộc mắt thử muốn nứt sau một khắc, đen như mực, bao phủ khắp nơi lay trời cự chưởng ngăn cản lại trụ trời đứt gãy đồng dạng sụp đổ thông thiên chi tháp, đưa nó nhẹ nhàng đỡ.

"Nguyên Bạch Lộc, ngươi rất khẩn trương cái này "

Hồng Thiên Cương quỷ bí, trống rỗng, tàn nhẫn thanh âm tiếp tục giữa thiên địa, cũng tại tim của mỗi người trong mắt nhẹ nhàng vang lên:

"Như vậy, ta liền đem nó trả lại cho ngươi đi."

Lay trời cự chưởng đột nhiên thu hồi, phảng phất là làm một cái tụ lực động tác, sau đó đem dài một trăm lẻ tám trượng, nặng đến gần ngàn vạn tấn thông thiên tháp, hướng về Nguyên Bạch Lộc chỗ chạy tới phương hướng đột nhiên đẩy!

Oanh long long long

Cái này hơn ngàn vạn tấn thông thiên chi tháp dựa vào Hồng Thiên Cương gia trì Cự Lực, trực tiếp liền tảo tháp vô số kiến trúc, tạo thành tử thương vô số, như là trụ trời sụp đổ, mang theo khó có thể tưởng tượng to lớn cương phong, lăng không tà phi mà đến!

Kinh khủng gào thét thanh âm đinh tai nhức óc, hỗn hợp có vô số kiến trúc sụp đổ thanh âm, nếu như không người ngăn cản, cái này nặng ngàn vạn tấn lượng quái vật khổng lồ quét ngang va chạm, quán tính phía dưới cũng đủ để phá hủy gần phân nửa Thần La Võ Đô, trăm vạn người đều muốn táng thân trong đó!

"Uống!"

Cương phong đập vào mặt, kinh khủng âm ảnh đối diện đánh tới, phong lôi kích đãng bên trong Nguyên Bạch Lộc nhưng không có tránh né, trong miệng ra từng tiếng so kinh lôi sóng dữ càng thêm mãnh liệt khiếp người to lớn nộ hống! Mỗi một âm thanh tiếng rống, đều cùng phong lôi cộng minh, mỗi một lần hơi thở, đều làm cuồng phong điên cuồng gào thét!

Tại sau lưng, chính là đến trăm vạn mà tính sinh mệnh, hắn làm sao có thể tránh

Đứng ở tại chỗ, Nguyên Bạch Lộc giang hai cánh tay ra, lấy thân bị trọng thương nghênh hướng tà phi mà đến, khổng lồ hủy diệt âm ảnh.

Không gian, thời gian, phảng phất bị đọng lại.

Tại Nguyên Bạch Lộc nguyên khí ngưng tụ hiển hóa một đôi

tay lớn cùng cực lớn đến kém xa thông thiên tháp tiếp xúc thời điểm, một cỗ vô cùng thật lớn khí lãng kịch liệt bành trướng, lại lấy trời long đất nở chi thế bốn phía quét sạch khuếch tán, mà cùng lúc đó, theo một tiếng phảng phất vô âm, lại giống thiên băng địa liệt tiếng vang, Nguyên Bạch Lộc toàn thân trên dưới huyết quang bùng lên! Vô số đen nhánh huyết tiễn bắn ra, toàn thân cao thấp mỗi một cái lỗ chân lông cùng một chỗ đang dâng lên, tại vẩy, tại phun máu! Trước đó tao ngộ Hồng Thiên Cương đánh lén thương thế giờ phút này phảng phất triệt để bạo, quanh thân vô số vết thương đồng thời vỡ ra, tại quanh người hắn trên dưới đều huyết vụ tràn ngập!

"Quát!"

Hắc màn trời ở giữa, Nguyên Bạch Lộc biến thành thanh sắc quang mang thông thiên ngay cả địa, không ngừng chập chờn lăn lộn, đầy trời bùng lên, xen lẫn thành một mảnh không bờ bến lôi đình địa ngục, làm ức vạn ánh sáng màu xanh xen lẫn lấp lánh tới cực điểm lúc, tựa hồ ngay cả một phương hư không đều bị quang mang xuyên thấu, trực tiếp phá vỡ Hồng Thiên Cương bao phủ toàn thành ý chí Ám Mạc, để ánh mặt trời chiếu sáng mà xuống!

Oanh!

Ám Mạc bị phá ra, đạo đạo cột sáng bắn ra mà xuống, phong thanh cùng loạn lưu bốn phía gào thét, bay tứ tung mà đến khổng lồ cự tháp quỷ dị ngưng kết ở giữa không trung bên trong, bị ngừng lại thế đi.

Toàn bộ Thần La Võ Đô, vô số đạo ánh mắt tụ tập tại cái kia lực xắn thiên khoảnh, vô cùng nhỏ bé thân ảnh phía trên.

Thời khắc này Nguyên Bạch Lộc, trong mắt, trong miệng, trong mũi bao quát trên thân thể hạ che kín nhìn thấy mà giật mình đen nhánh huyết xà, đen nhánh máu tươi còn tại không ngừng rơi vãi mà xuống.

"Bạch Lộc đại nhân!"

Một màn này khắc sâu vào ánh mắt, Hoàng Thiên, Vân Tiêu, Cự Lực tam đại liên minh Võ Tôn, bao quát rơi xuống trên mặt đất miễn cưỡng khôi phục như cũ tông phái, quân phiệt, võ đạo trường, thế gia cùng tất cả phe phái tham nghị trưởng lão, giờ khắc này hốc mắt băng liệt, ra một tiếng bi thống rống to!

Mà giờ khắc này Nguyên Bạch Lộc, trước mắt ánh mắt bắt đầu từ từ mơ hồ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ rời khỏi thân thể, trong tai đều là tiếng oanh minh, đã thanh âm gì đều nghe không được.

Nguyên Bạch Lộc ánh mắt mỏi mệt, trong miệng lại lần nữa phun ra một ngụm máu đen: "Trả, chênh lệch, một, điểm!"

Như là kiến càng lay cây, máu đen sương mù lại lần nữa từ Nguyên Bạch Lộc các vị trí cơ thể tuôn ra, hắn lại phảng phất không phát giác gì, vung ra xa cực hạn lực lượng, lấy sức một mình kéo lên toà này thông thiên chi tháp từng chút từng chút đặt ngang xuống tới.

Ầm ầm.

Tại chấn động nhè nhẹ bên trong, thông thiên chi tháp đánh vỡ vô số mái hiên, nhẹ nhàng nằm ở trong thành rộng lớn nhất một đầu trên đại đạo.

Làm xong đây hết thảy, Nguyên Bạch Lộc không một lời, rơi vào phế tích phía trên tại chỗ ngồi xếp bằng.

Đạp, đạp, đạp.

Một rất có uy nghiêm khí độ, nhìn qua tùy tâm sở dục, phảng phất chấp chưởng vô số nhân sinh giết đại quyền hắc bào nam tử, tại phế tích, ánh lửa, kêu khóc bên trong chậm rãi đi tới.

Nam tử này dáng người vĩ ngạn, ngũ quan thanh kỳ, quần áo nghiêm cẩn cẩn thận tỉ mỉ, toàn thân cao thấp toàn bộ đều là hắc, hắc đến so thuần khiết, bao quát đôi mắt ở bên trong cả người từ đầu tới đuôi, thậm chí là mỗi một cây lông đều là cực kỳ thuần túy hắc thủy tinh điêu khắc thành.

Ở phía sau hắn, Hắc Ngục Tôn Chủ cùng Cơ Sùng Quang hai người sắc mặt hờ hững theo sát phía sau.

Nguyên Bạch Lộc bỏ qua người còn lại, nhìn chăm chú lên xa xa đi tới đạo thân ảnh này, nói khẽ:

"Hồng Thiên Cương, ta đã lấy mệnh hoàn lại, buông tha người vô tội."

Thôi, không đợi Hồng Thiên Cương trả lời, đầu của hắn bỗng nhiên rủ xuống, khí tuyệt bỏ mình.

Hắn chết.

Nhất đại Võ Tôn, tu luyện tới thân ngoại hóa thân cảnh giới Luyện Thần cự phách, vẫn lạc tại nơi này.

Hồng Thiên Cương nhìn chăm chú Nguyên Bạch Lộc khí tức đoạn tuyệt thân thể. Nửa ngày, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu lên, cười to nói: "Ta Hồng Thiên Cương, ở đây đa tạ chư vị xuất thủ tương trợ!"

Tiếng cười của hắn vô cùng to lớn, thoáng như gió lốc quá cảnh, nhất thời cuồng phong khuấy động, đại địa run run, phế tích bên trong đầy trời bụi mù kịch liệt cuồn cuộn, phảng phất cái này toàn bộ thiên địa đều tại cùng hắn cùng một chỗ cười!

Bụi mù tràn ngập, Thần La Võ Đô dải đất trung tâm cảnh hoàng tàn khắp nơi, phế tích khắp nơi trên đất. Dù cho Nguyên Bạch Lộc tại trước khi chết đem tổn thất hạ xuống thấp nhất, vẫn như cũ có hàng ngàn hàng vạn người tại các loại dư ba phía dưới

mệnh tang hoàng tuyền.

Bạch Lộc Võ Tôn chết!

Bạch Lộc Võ Tôn chết!

Không thể tin suy nghĩ tại phe liên minh đám người trong đầu kích động.

Giờ phút này trong tranh đấu mấy Đại Vũ tôn đã dừng tay, xa xa nhìn qua trên mặt đất cái kia phách tuyệt thân ảnh, sâu thẳm tĩnh mịch vô cùng hàn ý, sợ hãi cùng tuyệt vọng, bao phủ Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão cùng ngàn ngàn vạn vạn người.

Không trung bên trong, Xích Huyền Thanh Bạch tứ đại Ngục Chủ đồng thời mỉm cười:

"Các hạ cùng bọn ta có cùng nguồn gốc, trước có sói sau có hổ, tự nhiên cùng nhau trông coi."

Nguyên bản Hắc Ngục Tôn Chủ dung mạo đã đổi, hiển lộ ra Huyễn Vương thân ảnh, hắn cùng Quang Vương, Băng Vương ba người song song đứng thẳng ở khác một bên chân trời, chắp tay mà cười, thanh âm chấn động truyền lại:

"Chúc mừng các hạ tránh thoát lồng chim, từ đây thiên hạ đều có thể đi đến! Bất quá này không phải đất lành, chư vị, chúng ta đi trước một bước!"

Tiếng nói vừa hết, một đạo ánh sáng mông lung ảnh khuếch tán mà ra đem ba người thân ảnh đều bao phủ, hóa thành một viên ảm đạm lưu tinh phá vỡ chân trời.

Nhìn qua không chút nào dừng lại liền rời đi hoang hướng tam đại Luyện Thần, Hồng Thiên Cương thu liễm tiếng cười, nhìn về phía bốn Ngục Tôn Chủ thản nhiên nói:

"Chư vị, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta đi!"

Bạch!

Hồng Thiên Cương căn bản không nhìn ở đây Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu tam đại liên minh Võ Tôn, phảng phất cái này ba cái Luyện Thần cự phách là cái gì râu ria tiểu nhân vật, vô cùng tùy tiện, bá đạo nhấc lên một mảnh nguyên khí triều dâng, bỗng nhiên bay lên không, đi ra ngoài thành!

Ngũ đại Ngục Chủ cùng Cơ Sùng Quang cùng sáu người theo sát phía sau, đồng dạng lấy một loại nghênh ngang tư thái, rời đi Thần La Võ Đô.

Mà Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu lấy ba vị Luyện Thần cường giả ánh mắt từ Nguyên Bạch Lộc trên thi thể dời đi chỗ khác, gắt gao nhìn chằm chằm về phía Hồng Thiên Cương bóng lưng, trong mắt bi thống, cuồng nộ, sỉ nhục hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt!

Bọn hắn từ tu luyện đến nay, khi nào chịu đựng qua khuất nhục như vậy hết lần này tới lần khác bọn hắn cũng không dám có bất kỳ động tác!

Trong bọn họ người mạnh nhất liền ở trước mặt bọn họ vẫn lạc, so sánh thực lực phía trên, đã mất đi Thông Thiên Tuyệt Địa trận phụ trợ, ba người bọn họ căn bản cũng không phải là bao quát Hồng Thiên Cương ở bên trong lục đại Luyện Thần đối thủ, lại thêm thành trì bên trong hơn ngàn vạn cư dân thành tuyệt đại cản tay, để bọn hắn giờ phút này chỉ có thể cắn nát Cương Nha, trơ mắt nhìn những người này rời đi!

"Đúng rồi."

Trong hư không, vì cái gì Hồng Thiên Cương đột nhiên dừng bước, quay đầu xa xa nhìn về phía Cự Lực Võ Tôn:

"Những năm gần đây, là ngươi đang tại bảo vệ bản tọa a "

Cự Lực Võ Tôn con ngươi co vào, thân thể căng cứng mà lên, Hồng Thiên Cương thì là giống như cười mà không phải cười mà nói:

"Yên tâm, oan có đầu nợ có chủ, cùng Nguyên Bạch Lộc cái này đồng mưu khác biệt, ngươi chỉ bất quá Thần Dụ lo liệu khôi lỗi mà thôi, bản tọa hôm nay tâm tình vui sướng, sẽ không lại thêm tạo sát nghiệt, lưu ngươi một mạng, thay ta cho Thần Dụ truyền câu nói trước."

"Tại ta tìm tới lúc trước hắn, tuyệt đối không nên chết! Ha ha ha "

Sau đó tại chấn động Vân Tiêu trong tiếng cười điên dại, Hồng Thiên Cương dẫn đầu ngũ ngục bên trong người chân đạp mây đen, phóng lên tận trời!

"Đại thủ bút, thủ bút thật lớn!"

Trong tầm mắt cường hoành thân ảnh đi xa, trong lầu các, Ngư Hồng Âm chậm rãi buông xuống trong tay dòm kính, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Bạch Lộc bỏ mình, Thần La Võ Đô bị hủy, Thần Dụ cùng còn lại Luyện Thần tôn giả tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, mưa to gió lớn sắp tới!"

Sau đó nàng phảng phất là nhớ ra cái gì đó, khuynh thành tuyệt diễm đôi mắt hơi động một chút, nhìn về phía đồng dạng rung động không hiểu Huyên Ly nói:

"Lập tức liên hệ Nhạc Bình Sinh, ta muốn đích thân gặp hắn!"

Cùng lúc đó, Hoang Cổ di địa thẳng tắp xâm nhập ước chừng hơn hai trăm dặm khoảng cách, nguyên bản sáng như ban ngày đã

trở lại hắc ám, ngàn dặm bầu trời đêm một mảnh trong vắt.

Mượn nhờ ánh trăng liền có thể hiện, nơi này đã xuất hiện một cái cực kỳ to lớn, vuông vức, bóng loáng cái hố nhỏ. Phảng phất là có một viên vô cùng to lớn thiên ngoại vẫn lạc sao băng rơi đụng vào nơi này hình thành, phương viên mười dặm bên trong, nguyên bản lít nha lít nhít che trời cây rừng sớm đã hóa thành than cốc, phóng xạ ra điểm điểm tinh hồng quang huy, đưa mắt mà trông bên trong sinh cơ đều đã diệt tuyệt, một mảnh đất chết!

Soạt!

Dưới ánh trăng, một đôi máu thịt be bét, cơ hồ chỉ còn bạch cốt âm u bàn tay phá vỡ tầng tầng bùn đất đưa ra ngoài.

Một đạo cùng hố to so sánh tro bụi đồng dạng nhỏ bé thân ảnh từ hố to biên giới phá đất mà lên, cả người nhìn qua như là một bộ đã bị lột da hủ hóa thi thể, cháy đen huyết nhục bại lộ xoay tròn, phần lớn khí quan đã tổn hại, bao quát khuôn mặt ở bên trong, phảng phất chí quái bên trong lệ quỷ, căn bản nhìn không ra nguyên bản dáng vẻ!

Nhẹ nhàng giơ lên rách nát không chịu nổi, cơ hồ chỉ còn lại khung xương cánh tay, Nhạc Bình Sinh thanh âm khàn khàn nhẹ nhàng trong gió phiêu đãng:

"Nhìn, ta đích xác là quá đa nghi từ nương tay "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 507: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Một)

Chương 507: Chợt có Cuồng Đồ đêm mài đao (một)

Nguyên bản màn sương bao phủ không gian giờ phút này trở nên trong vắt, như thủy ngân ánh trăng trút xuống, hiếm thấy bao phủ tại mảnh này phế thổ phía trên.

Đường kính chừng một dặm hố trời biên giới, Nhạc Bình Sinh thân ảnh cô nhưng mà lập.

Ngoại trừ hắn bên ngoài, chung quanh đã không có một cái nào vật sống. Nguyên Bạch Lộc hóa thân từ lâu triệt để tiêu diệt tại giữa thiên địa.

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: o đơn vị

Linh năng dự trữ triệt để về không!

Linh năng dự trữ số liệu từ Nhạc Bình Sinh con ngươi bên trên chợt lóe lên, đau đớn kịch liệt từ rách nát không chịu nổi thân thể mỗi một nơi hẻo lánh giống như thủy triều tuôn ra.

Tại trải qua tu luyện 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tiêu hao hơn một vạn điểm linh năng, lại thêm đến tiếp sau nhiều lần động 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】, Nhạc Bình Sinh còn thừa linh năng vốn cũng không nhiều, bây giờ càng là toàn bộ tiêu hao tại ngăn cản Diệt Tuyệt Tân Tinh tổn thương phía dưới. Hiện tại thậm chí ngay cả chữa trị tự thân tổn thương đều không thể làm được.

Mà phần lớn linh năng đều lúc trước khoảng cách gần hủy diệt đả kích xuống dùng để tập trung bảo hộ đầu của hắn yếu hại, nếu không liền xem như Bạch Lộc Võ Tôn hóa thân tại thời khắc mấu chốt che chở ngăn cản, hắn có thể hay không sống sót vẫn là một ẩn số.

Dung mạo bị hủy lộ ra dữ tợn không chịu nổi, toàn thân kịch liệt đau nhức, thậm chí liền nói chuyện phổi đều như là hỏa thiêu, Nhạc Bình Sinh lại không phát giác gì, đưa mắt mà trông lấy một mảnh tiêu Hắc Tử tịch cảnh tượng:

"Đây chính là Diệt Tuyệt Tân Tinh. . ."

Hắn lấy cửu tử nhất sinh tự mình kinh lịch nghiệm chứng, tân triều hủy diệt tính sát khí Diệt Tuyệt Tân Tinh hoàn toàn chính xác có hắn kiếp trước Địa Cầu ngàn vạn tấn cấp bậc đạn hạt nhân đả kích cường độ, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém. Hạch tâm bạo điểm trăm trượng bên trong thiên băng địa liệt, không có một ngọn cỏ, Nguyên Bạch Lộc dạng này Luyện Thần cự phách cũng muốn hôi phi yên diệt.

Mà hắn có thể còn sống sót, là tại 【 Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh 】, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, Bạch Lộc Võ Tôn hóa thân ngăn cản, linh năng hộ thể chống cự nhiệt độ cao phóng xạ tổn thương cùng nhiều phương diện nhân tố phía dưới mới bồi dưỡng kỳ tích.

Ở trong đó 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tác dụng không thể nghi ngờ là lớn nhất, nếu như không phải động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 trốn vào đến vặn vẹo không gian bên trong, Nhạc Bình Sinh ở trong chớp mắt căn bản là không có cách thoát ly Diệt Tuyệt Tân Tinh hạch tâm đả kích phạm vi, trong nháy mắt liền sẽ hóa thành tro bụi.

Cũng chính là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đối hủy diệt tính đả kích ngăn cách suy giảm, mới khiến cho Nhạc Bình Sinh

không có trước tiên tử vong, từ đó khiến cho Nguyên Bạch Lộc thân ngoại hóa thân xuất hiện, xả thân ngăn cản.

【 Nhạc Bình Sinh, coi như số ngươi gặp may. 】

Tà Linh phụ đề đột nhiên ở giữa ló đầu ra đến, nhưng không có cười trên nỗi đau của người khác, mà lộ ra mười phần nặng nề:

【 bất quá coi như trước đó tên kia hi sinh chính mình giúp ngươi một tay, ngươi bây giờ cũng chỉ thừa nửa cái mạng!

Cái trò này đả kích cường độ xác thực không thể khinh thường, nghĩ không ra con kiến cấp thấp sinh mệnh, cũng có thể sáng tạo ra dạng này có thể uy hiếp cao đẳng sinh mệnh cường đại thủ đoạn.

Nhưng là ngươi thử tưởng tượng, loại thủ đoạn này địch nhân của ngươi có thể thi triển bao nhiêu lần nếu như bọn hắn biết ngươi không có tử vong tiếp xuống lại sẽ như thế nào ngươi bây giờ giác ngộ a! 】

"Giác ngộ đích thật là có một ít."

Nhạc Bình Sinh thanh âm khàn khàn:

"Ta ý nghĩ cho tới nay đều quá mức điệu thấp, ôn hòa. Bất quá lại không phải như ngươi nghĩ."

Cho tới nay Nhạc Bình Sinh đều rời rạc ở cái thế giới này bên ngoài, bất luận là Bắc Hoang võ đạo giới vẫn là tân triều phương diện hắn đều không có chút nào tán đồng cảm giác, hắn như là một người ngoài cuộc một mực tại thờ ơ lạnh nhạt, hai phe này hết thảy ân oán tình cừu đều phảng phất không có quan hệ gì với hắn.

Mà tân triều tầng tầng lớp lớp truy sát, Tinh Thần Liệt Túc tông hơn ngàn môn nhân đệ tử chết cùng Nguyên Bạch Lộc hóa

thân xả thân che chở, rốt cục để hắn đã quyết định một loại nào đó quyết tâm.

【 a 】

Tà Linh Nhãn châu nhất chuyển, không có hảo ý hỏi:

【 chẳng lẽ ngươi rốt cục dự định dựa theo đề nghị của ta hành sự a 】

"Không được bao lâu ngươi liền sẽ biết."

Không trả lời thẳng, nói xong câu đó Nhạc Bình Sinh không tiếp tục để ý Tà Linh, đem hành tích của mình che giấu về sau, chậm rãi mở ra bộ pháp, lấy tàn phá thân thể chật vật hướng về Hoang Cổ di địa chỗ sâu trước.

Hắn giờ phút này thương thế nghiêm trọng, hết thảy kế hoạch đều muốn đợi đến thu hoạch linh năng tiến hành khôi phục về sau lại bắt đầu tiến hành.

. . . .

Hô!

Tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ to lớn hố trời chỗ biến mất ước chừng nửa canh giờ sau, hai đạo thanh trong vắt trường hồng đã vượt qua mà tới, tại thanh huy thối lui về sau hiển lộ ra Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn thân ảnh.

Thời khắc này hai người hình dáng tướng mạo đồng dạng chật vật không chịu nổi, trên thân vết thương trải rộng, quần áo rách rưới, đầu tán loạn, lộ ra đầy bụi đất, tựa hồ lúc trước xung kích ở trong bị thua thiệt không nhỏ.

Thẳng đến hủy diệt cùng xung kích triệt để quá khứ, không có bất cứ động tĩnh gì lại lần nữa sinh, hai người mới dám tới gần

xem xét.

Giờ này khắc này, đứng ở mảnh này mười dặm đất khô cằn, một dặm hố to phía trên, hai người bọn họ toàn thân rét lạnh, tay chân lạnh buốt, từ hàm răng ở trong gạt ra mấy chữ:

"Diệt, Tuyệt, Tân, Tinh!"

Đoan Mộc Hòa Vũ cùng Đoan Mộc Tôn hai người thân là Đoan Mộc thế gia dạng này đỉnh tiêm thế lực trưởng lão, tân triều bí mật sát khí Diệt Tuyệt Tân Tinh đối bọn hắn tới nói cũng không phải là tuyệt mật, liên quan tới Diệt Tuyệt Tân Tinh lần đưa vào sử dụng liền giết chết một Luyện Thần cự phách sự tình đồng dạng rõ ràng.

Trước đó như thế tận thế đồng dạng thanh thế động tĩnh, cùng hiện trường một mảnh phế thổ tràng cảnh, đều phù hợp Diệt Tuyệt Tân Tinh miêu tả.

Mà bây giờ hai người bọn họ cũng rốt cuộc minh bạch, Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử tao ngộ đồ sát sự tình, từ đầu tới đuôi đều là tân triều phương diện âm mưu, chính là muốn đem Nhạc Bình Sinh dẫn vào Hoang Cổ di địa ở trong đem triệt để bóp chết!

Hung thủ vì sao tiến về Hoang Cổ di địa, lại vì sao tận lực bại lộ thân phận, hết thảy nghi vấn đều tại đây khắc rộng mở trong sáng.

"Tìm!"

Hai người ánh mắt cực kỳ nặng nề liếc nhau hạ xuống, bắt đầu tìm kiếm có tồn tại hay không sinh cơ.

Mặc dù biết rõ Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới Luyện Thần cự phách đều muốn thân tử hồn diệt, Nhạc Bình Sinh cũng không tồn tại cái gì may mắn còn sống sót khả năng, nhưng là hai người bọn

họ căn cứ dĩ vãng Nhạc Bình Sinh đủ loại chỗ thần kỳ, vẫn như cũ là trong lòng còn có lấy một tia may mắn.

. . .

Lúc sáng sớm.

Đang lúc Thần La Võ Đô bên trong sinh đại sự như là gió lốc quá cảnh phóng xạ truyền bá thời điểm, Diệp Phàm đã ngựa không dừng vó, chạy tới ở vào Hoang Cổ di địa bên ngoài khu giao dịch.

Trên đường phố rộng rãi, người đến người đi, tiếng người huyên náo, nhất là tại Đoan Mộc thế gia dán thiếp rộng mà báo cho to lớn bố cáo cột trước đã chật ních muôn hình muôn vẻ người.

"Ai ai, đêm qua rất nhỏ địa chấn là chuyện gì xảy ra ta nghe người ta nói lúc buổi tối nhìn thấy di địa bên trong giống như đã sinh cái gì khó lường đại sự, ngươi nghe nói a "

"Nghe nói, nghe nói, ta lúc ấy còn chứng kiến một điểm ánh lửa đâu, bất quá khoảng cách thực sự quá xa, hẳn là núi lửa phát nổ a "

"Núi lửa bạo đây chẳng phải là sẽ có rất nhiều trân quý khoáng thạch một khối cho phun ra ngoài nhanh đi nhìn xem, nói không chừng sẽ tài a!"

"Trễ rồi! Viêm Khuê quân người đã sớm tại trong đêm sờ soạng đi, ban đêm di địa bên trong nguy hiểm như vậy, ta nghe nói còn chết không ít người đâu, hiện tại đã đem nơi đó bắt đầu phong tỏa. Nếu quả thật có cái gì bảo bối sớm đã bị vơ vét sạch sẽ, chỗ nào còn đến phiên chúng ta. Nghe nói Đoan Mộc thế gia người cũng đi."

"Đoan Mộc thế gia bọn hắn không phải đang đuổi bắt cái kia hung thủ a làm sao còn có nhàn hạ thoải mái đi vơ vét bảo bối "

"Mặc kệ nó, những cái này thế lực lớn đánh lấy ý định gì ai biết."

Tiếng chói tai tạp tạp nghị luận tiếng ồn ào bay vào lỗ tai, Diệp Phàm sắc mặt xanh xám, xuất một cỗ người sống chớ gần băng lãnh khí tức, yên lặng nhìn chăm chú lên bảng thông báo.

Tại dọc theo con đường này hắn đã biết, sư phụ của hắn, của hắn đồng môn sư huynh đệ, cơ hồ toàn bộ táng thân tại thần bí khí đạo tông sư chi thủ, mà hắn tông chủ một đường truy sát ngàn dặm, đã tiến vào Hoang Cổ di địa bên trong.

Dù vậy, bi thống cùng cuồng nộ cũng khống chế không nổi trong lòng của hắn kịch liệt kích động.

Sau đó, Diệp Phàm ngẩng đầu nhìn Đoan Mộc thế gia thương hội kim quang chói mắt bảng hiệu, cất bước đi vào.

Lúc sáng sớm.

Đang lúc Thần La Võ Đô bên trong sinh đại sự như là gió lốc quá cảnh phóng xạ truyền bá thời điểm, Diệp Phàm đã ngựa không dừng vó, chạy tới ở vào Hoang Cổ di địa bên ngoài khu giao dịch.

Trên đường phố rộng rãi, người đến người đi, tiếng người huyên náo, nhất là tại Đoan Mộc thế gia dán thiếp rộng mà báo cho to lớn bố cáo cột trước đã chật ních muôn hình muôn vẻ người.

"Ai ai, đêm qua rất nhỏ địa chấn là chuyện gì xảy ra ta nghe người ta nói lúc buổi tối nhìn thấy di địa bên trong giống như đã sinh cái gì khó lường đại sự, ngươi nghe nói a "

"Nghe nói, nghe nói, ta lúc ấy còn chứng kiến một điểm ánh lửa đâu, bất quá khoảng cách thực sự quá xa, hẳn là núi lửa phát nổ a "

"Núi lửa bạo đây chẳng phải là sẽ có rất nhiều trân quý khoáng thạch một khối cho phun ra ngoài nhanh đi nhìn xem, nói không chừng sẽ tài a!"

"Trễ rồi! Viêm Khuê quân người đã sớm tại trong đêm sờ soạng đi, ban đêm di địa bên trong nguy hiểm như vậy, ta nghe nói còn chết không ít người đâu, hiện tại đã đem nơi đó bắt đầu phong tỏa. Nếu quả thật có cái gì bảo bối sớm đã bị vơ vét sạch sẽ, chỗ nào còn đến phiên chúng ta. Nghe nói Đoan Mộc thế gia người cũng đi."

"Đoan Mộc thế gia bọn hắn không phải đang đuổi bắt cái kia hung thủ a làm sao còn có nhàn hạ thoải mái đi vơ vét bảo bối "

"Mặc kệ nó, những cái này thế lực lớn đánh lấy ý định gì ai biết."

Tiếng chói tai tạp tạp nghị luận tiếng ồn ào bay vào lỗ tai, Diệp Phàm sắc mặt xanh xám, xuất một cỗ người sống chớ gần băng lãnh khí tức, yên lặng nhìn chăm chú lên bảng thông báo.

Tại dọc theo con đường này hắn đã biết, sư phụ của hắn, của hắn đồng môn sư huynh đệ, cơ hồ toàn bộ táng thân tại thần bí khí đạo tông sư chi thủ, mà hắn tông chủ một đường truy sát ngàn dặm, đã tiến vào Hoang Cổ di địa bên trong.

Dù vậy, bi thống cùng cuồng nộ cũng khống chế không nổi trong lòng của hắn kịch liệt kích động.

Sau đó, Diệp Phàm ngẩng đầu nhìn Đoan Mộc thế gia thương hội kim quang chói mắt bảng hiệu, cất bước đi vào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 508: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Hai)

Chương 508: Chợt có cuồng đồ đêm mài đao (hai)

Kêu khóc, ánh lửa, khói lửa, phế tích.

Ba bốn canh giờ đi qua, từ sáng sớm đến hoàng hôn, thông thiên chi tháp bị từ rễ mà đứt, tao ngộ trước nay chưa từng có trọng thương Thần La Võ Đô vẫn như cũ khắp nơi tràn ngập tuyệt vọng cùng đau xót.

Thành vệ, quân phòng giữ hàng loạt hàng loạt điều động, bắt đầu thanh lý trong thành phế tích, cứu trợ người bị thương. Trải qua thô sơ giản lược kiểm kê một phen, tối thiểu có gần mười vạn người lâm nạn.

Thời khắc này trung tâm thành trì, bị sụp đổ thông thiên tháp lấp đầy rộng lớn chủ đạo phía trên, từ đầu tới đuôi đã bị triệt để phong tỏa, Hoàng Thiên, Vân Tiêu, Cự Lực tam đại Võ Tôn, cùng sau lưng hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão đứng yên như tượng gỗ, im lặng nhìn chăm chú như là bị huyết sắc xâm nhiễm pho tượng, không nhúc nhích bình tĩnh xếp bằng ở trên thân tháp Nguyên Bạch Lộc.

Im lặng tĩnh mịch bên trong, kính trọng, bi thống, nặng nề, cuồng nộ, đủ loại tâm tình từ mỗi người trong mắt thay nhau hiện lên.

Chầm chậm gió nhẹ thổi vào người, từ da một mực lạnh đến

cốt tủy.

Nguyên Bạch Lộc là liên minh mới thành lập người một trong, thực lực cường đại mà lại một lòng chỉ vì liên minh, chưa hề kết bè kết cánh, là chân chính lòng người chỗ hướng, đức cao vọng trọng nguyên lão.

Thân là có thể đếm được trên đầu ngón tay thượng vị Luyện Thần cự phách, một thân võ đạo thông thiên triệt địa, chỉ cần hắn muốn đi cho dù là Ngũ Ngục Tôn Chủ đồng loạt ra tay đều không thể đem chặn đường.

Vậy mà lúc này giờ phút này hắn lại hóa thành một bộ thi thể lạnh băng, ngồi ở nơi này.

Cự Lực nhẹ nhàng đi lên trước, đem liên minh cờ xí nhẹ nhàng khoác ở Nguyên Bạch Lộc trên thân, thanh âm khô khốc:

"Bạch Lộc đại nhân. . ."

Những người khác có lẽ không rõ ràng ngọn nguồn, nhưng là hắn làm Thần Dụ Võ Tôn cắt cử trấn long tuyệt ngục trấn thủ, đối với tiền căn hậu quả lại quá là rõ ràng.

Cự Lực Võ Tôn minh bạch, từ Hoang Thiên Huyền Đế ấn bị phá giải thu lấy, thông thiên tuyệt địa đại trận mất đi hiệu lực sụp đổ, Hồng Thiên Cương phá ngục mà ra, đứng trước hết thảy chín đại Luyện Thần bắt đầu, Nguyên Bạch Lộc liền đã biết mình tất nhiên dữ nhiều lành ít. Năm đó bắt giữ Hồng Thiên Cương là Bạch Lộc cũng là đồng mưu, loại này cừu hận phía dưới Hồng Thiên Cương tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ. Hắn tại so sánh thực lực như thế cách xa loại tình huống này, phảng phất thản nhiên chịu chết.

Mà tất cả mọi người ở đây thời khắc này nội tâm chỉ còn lại có cừu hận cùng cuồng nộ.

Ầm ầm!

Sau một khắc, như là trời nắng đánh một cái phích lịch, không có điếc tai muốn tập thanh âm. Cũng không có thiên địa chấn động khí thế. Phương viên trong vòng hơn mười dặm không khí bỗng nhiên như là nham tương đồng dạng mãnh liệt, sôi trào!

Chỉ có Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu tam đại luyện thần võ tôn ý chí trong lúc đó cảm nhận được có mặt khắp nơi thiên địa nguyên khí bên trong, tràn đầy cuồng bạo, một chút so một chút mãnh liệt, một chút so một chút bá đạo chấn động, phảng phất có một vị thiên thần mang theo phẫn nộ diệt thế hỏa diễm, giáng lâm mà tới!

Liên minh Võ Tôn người mạnh nhất, Thần Dụ đi mà quay về!

... . .

Tiếng ồn ào bay vào trong tai, Đoan Mộc thế gia thương hội tầng thứ ba tĩnh mịch trong lầu các, Diệp Phàm thần sắc lo nghĩ, thỉnh thoảng nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Hắn khi tìm thấy Đoan Mộc thế gia Ôn chưởng quỹ nói rõ ý đồ đến về sau, lập tức liền đạt được an bài, ở chỗ này đã trọn vẹn chờ đợi một ngày công phu.

Nếu như từ nhà mình tông chủ cùng Đoan Mộc thế gia hai vị trưởng lão điều binh khiển tướng tiến vào Hoang Cổ di địa tính lên, đã ước chừng qua hai ngày thời gian, thẳng đến trước mắt không có tin tức gì truyền đến, không khỏi để Diệp Phàm lo nghĩ phi thường.

Làm sao như thế trưởng thời gian chẳng lẽ hung thủ đào thoát

Nghĩ đến hung thủ khả năng đào thoát, lại nghĩ tới chính mình tại Khinh Thần sơn bên trên nhìn thấy từng cái nhìn thấy mà giật mình mộ bia, Diệp Phàm nội tâm như là thiên đao vạn quả, không cách nào tự đè xuống.

Ân

Lo lắng trong khi chờ đợi, Diệp Phàm ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, đứng dậy xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn thấy một vị có chút quen mặt nam tử dẫn theo một đội sắc mặt mệt nhọc xốc vác giáp sĩ, sẽ khoan hồng khoát đường đi một bên ghé qua mà đến.

"Là Đoan Mộc Tôn trưởng lão!"

Diệp Phàm lập tức đẩy cửa đi ra ngoài, đi xuống lầu các, bỏ qua Ôn chưởng quỹ kinh ngạc ánh mắt, đi ra thương hội, hướng về sắc mặt nặng nề đi tới Đoan Mộc Tôn bước nhanh nghênh đón.

"Tôn trưởng lão! Ta vì Tinh Thần Liệt Túc tông đệ tử, không biết nhà ta tông chủ ở đâu "

Nhìn qua đột nhiên nghênh đón Diệp Phàm nôn nóng khuôn mặt, Đoan Mộc Tôn hơi sững sờ, sau đó ánh mắt biến đổi, đồng dạng nhận ra Diệp Phàm thân phận.

Đoan Mộc Tôn miễn cưỡng nở nụ cười, nói: "Nơi này không phải nói chuyện địa phương, ngươi đi theo ta đi."

Sau đó Ôn chưởng quỹ cũng gấp vội vã ra đón, Đoan Mộc Tôn đi đầu đi vào thương hội. Diệp Phàm cưỡng ép kềm chế nôn nóng, đi theo phía sau. Tại Ôn chưởng quỹ an bài xuống trở lại sương phòng chờ

Tại trong sương phòng lo lắng chờ đợi chỉ chốc lát, Diệp Phàm như ngồi bàn chông.

Một khắc đồng hồ về sau, Đoan Mộc Tôn rốt cục đẩy cửa vào, đi đến:

"Ta đối với ngươi có ấn tượng, ngươi tựa hồ gọi là Diệp Phàm "

Diệp Phàm vội vàng đứng dậy, vội vàng gật đầu nói: "Tôn trưởng lão, hung thủ như thế nào nhà ta tông chủ phải chăng đã đem bắt được "

Đoan Mộc Tôn than nhẹ một tiếng, ngồi ngay ngắn xuống, sắc mặt trầm ngưng, trầm ngâm không nói.

Mắt thấy đến Đoan Mộc Tôn bộ biểu tình này, Diệp Phàm trong lòng hơi hồi hộp một chút, không khỏi dâng lên một cỗ bất an.

"Nguyên bản tin tức này đã bị triệt để phong tỏa, liệt vào cơ mật, nhưng là ngươi nếu là Nhạc tông chủ tâm phúc đệ tử, như vậy cũng có tư cách biết."

Im lặng cũng không có duy trì bao lâu, còn không đợi Diệp Phàm lại lần nữa hỏi thăm, Đoan Mộc Tôn cuối cùng chậm rãi mở miệng nói:

"Từ Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử tao ngộ chặn giết bắt đầu, đây chính là một cái bẫy. Một cái từ đầu tới đuôi nhằm vào Nhạc tông chủ cạm bẫy."

Diệp Phàm sắc mặt tính cả lấy thân thể bỗng nhiên cứng đờ.

Đoan Mộc Tôn trong ánh mắt mang theo vẻ đồng tình, trầm giọng nói:

"Cụ thể đã sinh cái gì chỉ sợ không thể nói cho ngươi, nhưng là chúng ta trải qua chiến đấu hiện trường thăm dò kiểm nghiệm phán đoán, đối phương thi triển ra một loại nào đó cực lớn uy lực thủ đoạn, mà Nhạc tông chủ rất có thể đã cùng cái kia làm xuống huyết án hung thủ đồng quy vu tận."

Cái gì!

Diệp Phàm da đầu đột nhiên sắp vỡ, căn bản ức chế không nổi

nội tâm kinh sợ, lớn tiếng nói:

"Không có khả năng! Tôn trưởng lão, nhà ta tông chủ thi ở đâu! "

"Chúng ta cũng không tìm tới thi."

Đoan Mộc Tôn lắc đầu: "Nhưng là căn cứ tình huống hiện trường, liền ngay cả tính chất cực kì cứng rắn khoáng thạch đều triệt để hòa tan , bất kỳ cái gì sinh mệnh đều đã hóa thành tro bụi, ta nghĩ Nhạc tông chủ. . ."

Đoan Mộc Tôn lời mặc dù còn chưa nói hết, Diệp Phàm cũng đã minh bạch hắn ý tứ.

Chết

Tựa hồ không gì làm không được tông chủ chết

Hắn đầu óc trống rỗng, thân thể tựa hồ không tự chủ được khẽ run lên.

Đoan Mộc Tôn nhíu mày, tựa hồ là trên mặt vẻ không đành lòng, cân nhắc một chút nói:

"Bất quá. . . Tại hiện tại chúng ta cũng không có hiện Nhạc tông chủ tùy thân binh khí, hiện tại còn không thể triệt để xác nhận hắn đã táng thân trong đó, hiện tại Hòa Vũ trưởng lão chính dẫn người tại hiện trường loại bỏ tìm tòi, sẽ mang về tin tức tốt cũng khó nói."

Đoan Mộc Tôn tiếng nói rơi xuống, Diệp Phàm giống như là một lần nữa hoán sinh cơ, trên mặt đột nhiên dâng lên hi vọng hào quang.

. . .

Ngay tại Diệp Phàm đầy cõi lòng hi vọng bắt đầu chờ đợi thời

điểm, hai tên dung mạo phổ thông, lại dáng người yểu điệu nữ tử xuất hiện ở Hoang Cổ di địa bên ngoài khu giao dịch ở trong.

Nhìn chăm chú lên người đến người đi, Ngư Hồng Âm nhẹ giọng hỏi: "Huyên Ly, Nhạc Bình Sinh bây giờ đang ở nơi này "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 509: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Ba)

Chương 509: Chợt có cuồng đồ đêm mài đao (ba)

Giữa thiên địa đã là một mảnh tối tăm mờ mịt sắc trời, không biết kéo dài hoặc nhiều hoặc ít khoảng cách lờ mờ tầng mây hỗn hợp có Hoang Cổ di địa đặc hữu độc chướng đem đại địa tầng tầng bao khỏa, hừng hực ánh nắng mặc dù không có bất kỳ trở ngại nào chiếu xạ trên tầng mây, nhưng là không có cách nào xuyên thấu.

Đây là đã xâm nhập Hoang Cổ di địa hơn bảy trăm dặm một mảnh băng thiên tuyết địa, trên mặt đất, phóng tầm mắt nhìn tới một mảnh mênh mông, ngoại trừ xám trắng cùng màu nâu đậm, toàn bộ tầm mắt bên trong phạm vi mấy chục dặm liền tại không có cái khác chút nhan sắc nào, cây tuyệt tích, trời đông giá rét, nặng nề tầng tuyết bao trùm đại địa, là một chỗ tràn đầy túc sát tiêu điều rét đậm.

Ầm ầm!

Băng Tuyết Hoang Nguyên phía trên, một tòa đỉnh thiên lập địa, chừng cao mười trượng hạ khổng lồ núi thịt ầm vang ngã xuống, tại đại địa chấn chiến kịch liệt tiếng oanh minh bên trong văng lên từng mảnh nhỏ tuyết lãng.

Đây là một đầu nhân hình di chủng, toàn thân bao trùm một tầng cương châm tựa như màu trắng lông tơ, da lông hạ cơ bắp cầu lên như là từng khối thép khối, hốc mắt hãm sâu, xương gò má cao đột một trương màu xám trắng trên mặt khe rãnh dày đặc,

bồn máu tựa như miệng rộng khỏa cái nanh cứ như vậy bại lộ tại bờ môi bên ngoài, từng chiếc đều có một chỉ dài ngắn.

Đáng tiếc, dù cho biểu lộ hung mãnh hơn nữa dữ tợn nhưng cũng không có bất kỳ cái gì tác dụng, bởi vì trán của nó chính giữa, cũng là toàn thân cứng rắn nhất bộ vị đã sớm bị đánh ra một gần dài ba thước ngắn bóng loáng bằng phẳng vết đao, màu trắng óc hỗn hợp có màu đỏ máu tươi từ bên trong chậm rãi chảy ra, chết không thể chết lại.

Cự viên di chủng cái kia to con trên lồng ngực đồng dạng nhiều hơn một chỗ khoảng đó xuyên qua kinh khủng vết thương, vết thương chỗ sâu cái kia vốn nên nên sắp đặt lấy viên kia cường kiện nhảy lên trái tim địa phương, bây giờ lại rỗng tuếch, chỉ có một cái cửa cửa sổ kích cỡ trống rỗng.

Ở bộ này cự thi chung quanh ước chừng phương viên chừng một dặm không gian, trên mặt đất lít nha lít nhít nằm hàng trăm hàng ngàn đầu thân hình tại gần cao một trượng hạ thi thể.

Nếu có quen thuộc Hoang Cổ di địa cái loại di chủng phân bố thâm niên võ giả liền sẽ biết, toàn quân bị diệt ở chỗ này, chính là phiến địa vực này ở trong bá chủ, để khí đạo tông sư cũng vì đó đau đầu tuyết quỷ vượn.

Về phần cỗ kia to lớn nhất thi thể, dĩ nhiên chính là chi này di chủng ở trong vương giả, cũng là là đủ sánh vai thượng vị tông sư cường hoành di chủng.

Vậy mà lúc này giờ phút này, chi này từ tuyết quỷ Viên Vương dẫn đầu, có thể tuỳ tiện phá hủy vạn người trở lên quân đội tinh nhuệ cường hoành di chủng tộc đàn, lại toàn quân bị diệt, một người sống đều không có để lại.

Ông!

Cự thi hướng trên đỉnh đầu một mảnh nhỏ không gian lấy mắt thường có thể thấy được đường cong vặn vẹo rung động, sau đó 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 giải trừ, Nhạc Bình Sinh tại khúc lần không gian trùng điệp đè ép phía dưới cất bước mà ra, trống rỗng xuất hiện.

Làm mảnh này Băng Tuyết Hoang Nguyên duy nhất tồn tại sinh mệnh, Nhạc Bình Sinh thân khỏa áo bào đen, đứng ở cự thi đầu lâu trên không, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Quá chậm, dạng này quá chậm..."

Cái này một mảnh Băng Tuyết Hoang Nguyên bên trong im ắng giết chóc, tự nhiên là xuất từ Nhạc Bình Sinh chi thủ.

Thời khắc này Nhạc Bình Sinh đã khỏi hẳn thương thế, gặp Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích mà nhìn thấy mà giật mình, cửu tử nhất sinh vết thương kinh khủng đã không còn tồn tại, đây là Nhạc Bình Sinh tại xâm nhập đến Hoang Cổ di địa hơn bảy trăm dặm vị trí về sau, một đường thu hoạch ở trong rốt cục tại một ngày sau đó thu tập được gần hai ngàn điểm linh năng, đem tự thân vô cùng thương thế nghiêm trọng đều chữa trị.

Nhưng mà ở trong đó tuyệt đại bộ phận thời gian đều lãng phí ở tìm kiếm đủ cường đại di chủng tộc đàn cùng phân rõ phương vị lên. Thậm chí nếu như không phải Nhạc Bình Sinh vận khí tốt hơn, tìm được chi này tuyết quỷ vượn hang ổ, chỉ sợ còn muốn tại dùng nhiều bỏ phí một hai ngày công phu.

【 Nhạc Bình Sinh, như lời ngươi nói ta chẳng mấy chốc sẽ biết đến cái gọi là kế hoạch, chẳng lẽ chính là tại cái này địa phương cứt chim cũng không có chơi trò chơi mèo vờn chuột 】

Lúc này, một đạo không lưu tình chút nào châm chọc phụ đề trong lúc đó từ Nhạc Bình Sinh con ngươi trước đó chợt lóe lên, Tà Linh ló đầu ra đến cười khẩy nói:

【 những cái này ngu xuẩn sinh vật bất luận là trí tuệ vẫn là tình cảm đều ở vào một cái cấp thấp nhất cấp độ, ngươi cho dù là giết chết một cái vừa ra đời nhân loại hài nhi, đạt được linh năng chỉ sợ đều cùng những cái này tay chân vụng về thấp kém sinh vật không kém bao nhiêu, trừ phi ngươi có thể như lần trước như thế đi đại vận, những cái này di chủng tự chủ tụ tập lại đứng xếp hàng chờ ngươi giết, nếu không ngươi chính là đang lãng phí thời gian! 】

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ bỏ qua Tà Linh trào phúng, lãnh đạm nói:

"Tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh ngươi cũng đồng dạng thấy được, nếu như dựa theo đề nghị của ngươi sợ rằng sẽ chết càng nhanh. Ngươi chẳng lẽ có biện pháp trợ giúp ta ngăn cản "

Tà Linh Nhãn hạt châu nhất chuyển, nói:

【 kỳ thật cái này gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh đồ vật cũng không phải rất khó ngăn cản, ngươi vừa rồi sử dụng môn kia vặn vẹo không gian ẩn núp trong đó thủ đoạn, tựa hồ đã dính đến không gian phương diện vận dụng a ngươi là lúc nào học được không gian thế nhưng là cao đẳng sinh mệnh mới có thể lý giải thậm chí lợi dụng lực lượng cường đại, nghĩ không ra ngươi bây giờ thế mà liền có thể tìm tòi đến một tia da lông 】

"Ngươi nói là Hư Không Xuyên Giới thuật "

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, bất động thanh sắc nói:

"Đây là ta ngẫu nhiên đạt được một môn võ đạo, mới tập luyện không lâu, ý của ngươi là nó có thể ngăn cản hoặc là lẩn tránh Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích "

【 đương nhiên! Chư Thiên Vạn Giới, dính đến không gian chi lực cao đẳng sinh mệnh đã có thể được xưng là cường giả, như lời

ngươi nói Diệt Tuyệt Tân Tinh mặc dù không thể khinh thường, nhưng nhiều nhất cũng bất quá là năng lượng phương diện cường độ cao đả kích, mà cường hãn hơn nữa lực lượng nếu như không cách nào trong số mệnh mục tiêu thì không có chút ý nghĩa nào! Nếu như ngươi có thể làm được trực tiếp đưa ngươi trước mặt không gian chồng chất làm không thể vượt qua bình chướng; hoặc là có thể làm được trực tiếp tiến hành không gian xuyên toa, trong nháy mắt vượt qua ngàn dặm, vạn dặm, như vậy cái gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh liền đối ngươi không có chút nào uy hiếp! Hiện tại ngươi sinh mệnh cấp độ vẫn như cũ thấp kém, không gian chi lực lợi dụng bên trên chẳng qua là nông cạn nhất trình độ, mới có thể cảm thấy cái kia đồ chơi không cách nào ngăn cản. 】

Chồng chất không gian không gian xuyên toa

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, âm thầm nhẹ gật đầu.

Tà Linh thuyết pháp cùng chính hắn phán đoán không kém bao nhiêu, tại lúc trước hắn chính diện tao ngộ Diệt Tuyệt Tân Tinh thời điểm sơ bộ tu thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đã làm ra tác dụng cực lớn , dựa theo suy nghĩ của hắn nếu như đem môn này võ đạo thúc đẩy đến kế tiếp giai đoạn, cũng chính là có thể phát động cự ly ngắn Hư Không Xuyên toa giai đoạn, như vậy lại lần nữa đứng trước Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích thời điểm, đào thoát hạch tâm đả kích phạm vi còn sống sót khả năng liền trên phạm vi lớn tăng lên.

Chỉ bất quá sơ bộ tu thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đều hao tốn gần hai vạn điểm linh năng, đem tiến thêm một bước cần bao lớn linh năng tiêu hao vẫn là một ẩn số.

Không chỉ là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, càng quan trọng hơn mở ra thần quan, tấn thăng Luyện Thần càng là một cái không biết sâu đến mức nào hang không đáy, tại linh năng dự trữ bên trên hiện tại Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ gặp phải tương đương to lớn lỗ hổng.

Các loại suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh không nói thêm lời, lập tức quay người hướng về Hoang Cổ di địa phương hướng lối ra bay lượn mà đi.

Tà Linh hỏi: 【 ngươi lại dự định làm cái gì 】

"Ra ngoài, tìm một người."

Cực tốc bay lượn bên trong, Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói.

Tà Linh thuyết pháp cùng chính hắn phán đoán không kém bao nhiêu, tại lúc trước hắn chính diện tao ngộ Diệt Tuyệt Tân Tinh thời điểm sơ bộ tu thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đã làm ra tác dụng cực lớn , dựa theo suy nghĩ của hắn nếu như đem môn này võ đạo thúc đẩy đến kế tiếp giai đoạn, cũng chính là có thể phát động cự ly ngắn Hư Không Xuyên toa giai đoạn, như vậy lại lần nữa đứng trước Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích thời điểm, đào thoát hạch tâm đả kích phạm vi còn sống sót khả năng liền trên phạm vi lớn tăng lên.

Chỉ bất quá sơ bộ tu thành 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đều hao tốn gần hai vạn điểm linh năng, đem tiến thêm một bước cần bao lớn linh năng tiêu hao vẫn là một ẩn số.

Không chỉ là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, càng quan trọng hơn mở ra thần quan, tấn thăng Luyện Thần càng là một cái không biết sâu đến mức nào hang không đáy, tại linh năng dự trữ bên trên hiện tại Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ gặp phải tương đương to lớn lỗ hổng.

Các loại suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh không nói thêm lời, lập tức quay người hướng về Hoang Cổ di địa phương hướng lối ra bay lượn mà đi.

Tà Linh hỏi: 【 ngươi lại dự định làm cái gì 】

"Ra ngoài, tìm một người."

Cực tốc bay lượn bên trong, Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 510: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Bốn)

Chương 510: Chợt có cuồng đồ đêm mài đao (bốn)

Khu giao dịch lớn nhất quán rượu, một chỗ yên lặng trong sương phòng.

Huyên Ly lặng yên không tiếng động đẩy cửa vào, Ngư Hồng Âm ở trên cao nhìn xuống nhìn chăm chú trên đường phố người đến người đi, cũng không quay đầu lại nhẹ giọng hỏi:

"Thế nào "

"Đây là ta nghe ngóng, thu mua đến tình báo."

Đem vừa mới thu hoạch tình báo đưa tới, Huyên Ly hồi đáp:

"Nhạc Bình Sinh bởi vì trên tông môn hạ tao ngộ huyết tinh chuyện trả thù ngàn dặm truy sát, tin tức mới nhất chính là bọn hắn tìm được hung thủ đã ẩn núp tiến vào Hoang Cổ di địa manh mối, hiện tại tuyên bố ra kếch xù treo thưởng, Đoan Mộc thế gia phần lớn lực lượng cũng bị phát động tiến vào Hoang Cổ di địa trợ giúp hắn đuổi bắt hung thủ tung tích. Vì thế liền ngay cả Viêm Khuê quân Khuê Lang doanh đều xuất động."

Ngư Hồng Âm mày nhăn lại, tiếp nhận Huyên Ly chống chế tình báo, một chút liếc nhìn, sau đó ánh mắt hơi đổi:

"Không đúng! Tên hung thủ này có can đảm đem Nhạc Bình Sinh Tinh Thần Liệt Túc tông gần như diệt môn, đích thật là một

cái gan to bằng trời, bất chấp hậu quả tên điên, nhưng là tuyệt đối không phải một thằng ngu, làm sao có thể như thế đại ý tại ngắn như vậy thời gian liền tuỳ tiện bạo lộ ra, tựa như là cố ý vì đó đồng dạng "

Huyên Ly lấy làm kinh hãi: "Tỷ tỷ, ngươi nói là "

Ngư Hồng Âm mắt thấy dòng người lui tới, trong mắt vô số suy nghĩ va chạm:

"Chuyện này mới phát sinh không lâu, tam vương sẽ có lấy điện hạ giao phó trách nhiệm, mà lúc đó ngũ ngục một phương đồng dạng vì Hồng Thiên Cương sự tình đang cẩn thận mưu đồ, không có khả năng rảnh tay bởi vì một cái nho nhỏ Nhạc Bình Sinh từ đó đánh cỏ động rắn, vậy cái này diệt môn huyết án hung thủ, sẽ là ai "

Huyên Ly trầm tư suy nghĩ, nói: "Có phải hay không là Cơ Sùng Quang tâm phúc tử trung dù sao cùng Nhạc Bình Sinh có sâu như vậy thù đại hận địch nhân, chỉ sợ cũng chỉ có hắn."

"Chưa hẳn!"

Ngư Hồng Âm lắc đầu nói:

"Nhưng là chỉ sợ Nhạc Bình Sinh mấy người cũng là hướng cái phương hướng này nghĩ, mới căn bản không cố kỵ sẽ hay không có cạm bẫy một đầu đụng đi vào. Bất quá theo lý mà nói, thời gian lâu như vậy đã sớm hẳn là bắt được hung thủ, thời gian lâu như vậy đều không có tin tức khác, hẳn là có khác sự tình phát sinh."

"Còn có một tin tức, không biết cùng chuyện này có hay không liên quan."

Huyên Ly suy nghĩ một chút nói:

"Đây là ta tin đồn mà đến, ngay tại ba ngày trước đó trong

đêm, Hoang Cổ di địa bên trong đột nhiên ánh lửa ngút trời, liền ngay cả bên ngoài ba trăm dặm đều có thể mơ hồ nhìn thấy, căn cứ người ở đây thuyết pháp là núi lửa bộc phát, vì thế Khuê Lang doanh binh mã thậm chí xuất động phong tỏa hiện trường, không biết cụ thể chuyện gì xảy ra."

"Ánh lửa ngút trời, bên ngoài ba trăm dặm đều có thể nhìn thấy "

Ngư Hồng Âm tựa hồ liên tưởng đến cái gì, đột nhiên luồn lên thấy lạnh cả người, sắc mặt thay đổi mấy lần.

Huyên Ly hiếu kỳ nói: "Tỷ tỷ, ngươi nghĩ ra cái gì "

"Làm sao lại "

Ngư Hồng Âm ánh mắt kịch liệt biến hóa, tựa hồ có cái gì không nghĩ ra sự tình, cuối cùng thật sâu thở ra một hơi:

"Chuyện này từ trong ra ngoài đều lộ ra một cỗ quỷ dị, việc cấp bách là tìm được trước Nhạc Bình Sinh lại nói, hắn cái kia gọi là Diệp Phàm tâm phúc đệ tử nên cũng đến nơi này, ổn thỏa lý do trước tiên tìm tìm tới người này đi!"

Ngư Hồng Âm ánh mắt lộ ra một tia rã rời. Nếu như sự tình thật nhớ nàng suy nghĩ, như vậy nàng có thể mượn dùng lực lượng không thể nghi ngờ ít đi một phần

Lại là thời gian dài dằng dặc đi qua.

Giờ này khắc này Diệp Phàm, khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là một ngày bằng một năm.

Hắn cũng không có tại Đoan Mộc thế gia thương hội bên trong yên tĩnh chờ đợi, mà là tại lớn như vậy một cái giao dịch khu khắp nơi du tẩu, từ di địa bên trong đi ra muôn hình muôn vẻ trên thân người dò xét lấy tình báo.

Chỉ bất quá rất đáng tiếc, theo những người này nói tới hư hư thực thực núi lửa phun trào, bị Khuê Lang doanh cùng Đoan Mộc thế gia liên hợp bắt đầu phong tỏa một khu vực như vậy đã xâm nhập Hoang Cổ di địa hơn ba trăm dặm, võ giả bình thường đại bộ phận đều không thể tận lực tầng tầng lớp lớp nguy hiểm tiến vào khoảng cách này, lại càng không cần phải nói đột phá Khuê Lang doanh cùng Đoan Mộc thế gia song trọng phong tỏa nhìn trộm một khu vực như vậy bí mật, tất cả cũng không có đạt được cái gì tin tức có giá trị.

Diệp Phàm lòng nóng như lửa đốt, khó nén vẻ thất vọng.

Đang lúc Diệp Phàm chuẩn bị đi hướng kế tiếp phong trần mệt mỏi dược nông chuẩn bị nghe ngóng tin tức lúc, một trận làn gió thơm đập vào mặt.

Ân

Diệp Phàm sững sờ, nhìn chăm chú lên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt cười nhẹ nhàng nữ tử, ánh mắt ngưng tụ, loáng thoáng cảm thấy có chút quen thuộc, nói:

"Ngươi "

Huyên Ly mỉm cười nói: "Thế nào, Diệp sư huynh, mới thấy qua không lâu, nhanh như vậy liền không biết ta "

Mặc dù tựa hồ tận lực trải qua một phen ngụy trang, Diệp Phàm còn có thể loáng thoáng nhận ra Huyên Ly hình dạng đến, hắn đầu tiên là quét mắt một vòng bốn phía , kiềm chế lại nội tâm lo lắng nói:

"Không biết Huyên Ly tiểu thư có chuyện gì "

Huyên Ly nở nụ cười xinh đẹp: "Ngươi không phải đã từng nói nhà ngươi tông chủ có khoản giao dịch muốn cùng ta nhà tiểu thư trao đổi a tiểu thư đồng ý, bất quá nàng muốn trước tiên gặp

ngươi một mặt, ngươi đi theo ta đi."

Dứt lời cũng không đợi Diệp Phàm đáp lại, Huyên Ly liền tự mình phiêu nhiên mà đi.

Diệp Phàm lông mày vặn thành một đoàn, cảnh giác lại lần nữa dò xét người xung quanh lưu, cuối cùng đi theo.

Xuyên qua từng cái từng cái đường đi, đi vào khu giao dịch lớn nhất quán rượu, tại người phục vụ nhiệt tình dẫn dắt hạ leo lên từng tầng từng tầng lầu các, cuối cùng Huyên Ly Diệp Phàm đi tới một chỗ sương phòng trước đó.

Huyên Ly mỉm cười, dẫn đầu đẩy cửa vào. Diệp Phàm cất bước đi vào, liền thấy một dung mạo bình thường nữ tử mỉm cười nhìn hắn.

Diệp Phàm không có chút nào bởi vì cái này nữ nhân phổ phổ thông thông náo nhiệt dung mạo mà sinh lòng khinh thị, hắn cẩn thận quan sát Ngư Hồng Âm, cẩn thận nói: "Chắc hẳn ngươi chính là Ngư Hồng Âm tiểu thư đi, ngươi muốn gặp ta "

"Mời ngồi."

Ngư Hồng Âm đưa tay ra hiệu , chờ đến Diệp Phàm ngồi xuống về sau than nhẹ một tiếng: "Quý tông tao ngộ ta thâm biểu tiếc nuối, người hành hung phát rồ, người người có thể tru diệt."

Diệp Phàm sắc mặt ngây ngô: "Cám ơn Ngư Hồng Âm tiểu thư."

Nhìn thấy Diệp Phàm bộ dáng này Ngư Hồng Âm đối với chuyện này cũng không tiếp tục nhiều lời, mà là ánh mắt sáng rực mà nói:

"Ta sở dĩ tới đây, là bởi vì quý tông tông chủ từng nói có một hạng giao dịch muốn cùng ta tự mình trao đổi. Không biết hắn

hiện tại người ở nơi nào "

Diệp Phàm ánh mắt có chút bỗng nhúc nhích, sắc mặt nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, nói:

"Tông chủ đại nhân hắn hiện tại ngay tại Hoang Cổ di địa ở trong dẫn đầu các phương nhân mã đuổi bắt hung thủ, ta còn chưa từng thấy đến, bất quá nghĩ đến chẳng mấy chốc sẽ ra, Ngư Hồng Âm tiểu thư không bằng đợi chút một chút thời gian , chờ đợi tông chủ trở về, như thế nào "

Ngư Hồng Âm nhìn thật sâu một chút Diệp Phàm, tựa hồ là minh bạch cái gì, cuối cùng chậm rãi nói:

"Đã như vậy "

"Không cần chờ, liền hiện tại đi!"

Ngư Hồng Âm, Huyên Ly, Diệp Phàm sắc mặt cùng nhau biến đổi!

Ông!

Trong sương phòng, hư không một trận rung động, một vòng lại một vòng gợn sóng khống chế tại một cái cực nhỏ trong phạm vi nhộn nhạo lên, một thân hắc bào Nhạc Bình Sinh từ khúc lần không gian bên trong một bước phóng ra!

"Ta sở dĩ tới đây, là bởi vì quý tông tông chủ từng nói có một hạng giao dịch muốn cùng ta tự mình trao đổi. Không biết hắn hiện tại người ở nơi nào "

Diệp Phàm ánh mắt có chút bỗng nhúc nhích, sắc mặt nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, nói:

"Tông chủ đại nhân hắn hiện tại ngay tại Hoang Cổ di địa ở trong dẫn đầu các phương nhân mã đuổi bắt hung thủ, ta còn chưa

từng thấy đến, bất quá nghĩ đến chẳng mấy chốc sẽ ra, Ngư Hồng Âm tiểu thư không bằng đợi chút một chút thời gian , chờ đợi tông chủ trở về, như thế nào "

Ngư Hồng Âm nhìn thật sâu một chút Diệp Phàm, tựa hồ là minh bạch cái gì, cuối cùng chậm rãi nói:

"Đã như vậy "

"Không cần chờ, liền hiện tại đi!"

Ngư Hồng Âm, Huyên Ly, Diệp Phàm sắc mặt cùng nhau biến đổi!

Ông!

Trong sương phòng, hư không một trận rung động, một vòng lại một vòng gợn sóng khống chế tại một cái cực nhỏ trong phạm vi nhộn nhạo lên, một thân hắc bào Nhạc Bình Sinh từ khúc lần không gian bên trong một bước phóng ra! r

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 511: Chợt Có Cuồng Đồ Đêm Mài Đao (Cuối Cùng)

Chương 511: Chợt có cuồng đồ đêm mài đao (cuối cùng)

"Tông chủ đại nhân!"

"Nhạc Bình Sinh! "

Tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh đột ngột trong phòng hiển lộ giờ khắc này, bất luận là Diệp Phàm vẫn là Ngư Hồng Âm Huyên Ly đều sợ hãi mà kinh, đột nhiên đứng dậy, sắc mặt lộ ra đặc sắc phi thường. .

Nhạc Bình Sinh ra sân phương thức quá mức không thể tưởng tượng, nếu như nói Diệp Phàm phản ứng là mừng rỡ, Ngư Hồng Âm chính là thuần túy kinh hãi.

Căn cứ nàng xâu chuỗi đủ loại dấu vết để lại phỏng đoán, phán đoán đem Nhạc Bình Sinh dẫn vào Hoang Cổ di địa thần bí hung thủ rất có thể chính là tân triều người, mà sở dĩ muốn đem Nhạc Bình Sinh dẫn vào Hoang Cổ di địa, chính là vì vận dụng một loại nào đó hủy diệt tính sát khí, đem Nhạc Bình Sinh cái này có khả năng nhất bước vào Luyện Thần cảnh giới người giết chết!

Mà căn cứ hai ngày trước trong đêm di địa bên trong phát sinh dị tượng, càng thêm bằng chứng Ngư Hồng Âm phỏng đoán, tân triều lần này rõ ràng là muốn một lần là xong, không tiếc vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh, muốn đem Nhạc Bình Sinh bóp chết!

Sở dĩ tìm kiếm Diệp Phàm, cũng chính là vì xác nhận điểm này mà thôi.

Nguyên bản căn cứ Diệp Phàm lí do thoái thác, Ngư Hồng Âm đã nhận định Nhạc Bình Sinh rất có thể đã tử vong, lại không nghĩ rằng thế mà lấy loại này không tưởng tượng nổi phương thức xuất hiện ở trước mặt mình.

"Tông chủ!"

Diệp Phàm đầu tiên là mặt mũi tràn đầy vẻ mừng như điên, sau đó bước nhanh về phía trước đột nhiên nửa quỳ dưới đất, hốc mắt đỏ bừng, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Cái kia hung thủ "

"Hại chết sư phụ ngươi hung thủ đã chặt đầu, còn có càng nhiều người phải bỏ ra máu đại giới. Đợi một lát."

Nhạc Bình Sinh sắc mặt lạnh lùng đem Diệp Phàm nâng lên, cất bước đi vào Ngư Hồng Âm đối diện ngồi xuống, thản nhiên nói:

"Ngư Hồng Âm, di tích từ biệt, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ."

Ngư Hồng Âm cưỡng ép ấn xuống nội tâm chấn động cùng kinh nghi, miễn cưỡng cười một tiếng, sau đó bất động thanh sắc quét Diệp Phàm một chút.

Nhạc Bình Sinh không hề bận tâm mà nói: "Không cần cố kỵ."

Ngư Hồng Âm thu liễm ý cười trầm giọng nói:

"Nhạc tông chủ, đã lâu không gặp. Quý tông môn nhân một chuyện ta cũng có chỗ nghe nói, thâm biểu tiếc nuối. Bất quá ta đoán chuyện này chỉ sợ là tân triều phương diện gây nên a cái này

cái gọi là hung thủ cũng là tận lực bại lộ hành tích đưa ngươi dẫn tới Hoang Cổ di địa bên trong, ta nghĩ nên là "

"Ngươi rất thông minh! Ngươi suy nghĩ cũng không sai, bọn họ đích xác là phát động Diệt Tuyệt Tân Tinh."

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng:

"Nhưng là rất đáng tiếc, cho dù là dạng này, vẫn không có giết chết ta!"

Ầm ầm!

Nghe được Nhạc Bình Sinh không che giấu chút nào phun ra Diệt Tuyệt Tân Tinh bốn chữ này, Diệp Phàm thần sắc mê hoặc không rõ ràng cho lắm, mà Ngư Hồng Âm, Huyên Ly hai người trong đầu chấn động kịch liệt oanh minh, đầu váng mắt hoa!

Diệt Tuyệt Tân Tinh là cái gì, là tân triều cực kỳ đỉnh cấp chiến lược sát khí! Hủy diệt thiên quân vạn mã chỉ ở trong nháy mắt, phá vỡ núi Đoạn Nhạc, tồi thành diệt quốc chỉ là bình thường! Làm khắp thiên hạ Luyện Thần cự phách đều kiêng kị tới cực điểm, thậm chí căn bản không dám công nhiên hiện thân, gần như không thể ngăn cản!

Các nàng đối với Diệt Tuyệt Tân Tinh biết so với Đoan Mộc Hòa Vũ bọn người còn muốn kỹ càng, vô cùng minh bạch kia rốt cuộc là như thế nào một loại cấm kỵ sát khí.

Vậy mà lúc này giờ phút này ngồi tại các nàng đối diện nam tử này, ý tứ trong lời nói là chính mình không chỉ bị Diệt Tuyệt Tân Tinh hủy diệt tính đả kích, thậm chí còn bình yên vô sự, nhìn qua ngay cả một chút xíu vết thương đều không tồn tại!

"Cái này sao có thể "

Ngư Hồng Âm sắc mặt lúc xanh lúc trắng, ánh mắt bên trong

lại là cực độ mãnh liệt không thể tin!

Diệt Tuyệt Tân Tinh là bực nào uy năng đừng nói là Nhạc Bình Sinh bất quá là một cái đỉnh phong cảnh giới khí đạo tông sư, cho dù là Quang Vương, Băng Vương, Huyễn Vương cái này tam đại Luyện Thần vương tướng, thậm chí chính là vị kia điện hạ, đều không có chỗ nào mà không phải là đối Diệt Tuyệt Tân Tinh cực độ kiêng kị cùng phòng bị, mà khí đạo tông sư cảnh giới Nhạc Bình Sinh lại thế nào khả năng ngăn cản

"Ngươi không tin "

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, hờ hững nói:

"Diệt Tuyệt Tân Tinh hủy diệt vết tích không phải dễ dàng như vậy che giấu, muốn tìm được Diệt Tuyệt Tân Tinh bạo tạc địa điểm cũng không khó khăn, tin tưởng lấy các ngươi năng lực tình báo đi nghiệm chứng điểm này tính không được là việc khó gì. Mà lại đến tiếp sau không được bao lâu ta tử vong tin tức nên liền sẽ truyền bá ra, hiện tại các ngươi là duy nhất biết ta cũng chưa chết người."

Nhạc Bình Sinh đoạn đường này trở về cũng không có công nhiên hiện thân, mà là mặc cho sự tình lên men , chờ đến tin tức truyền bá ra ngoài về sau, tất cả mọi người sẽ cho rằng mình đã tử vong, chính mình cũng triệt để từ sáng chuyển vào tối, âm thầm súc tích lực lượng.

Mà hắn sở dĩ không che giấu chút nào hướng Ngư Hồng Âm giảng thuật ngay cả Diệt Tuyệt Tân Tinh đều không có giết chết chính mình, chính là tại biểu hiện ra thực lực của mình cổ tay, xao sơn chấn hổ!

Không để ý đến giờ phút này ánh mắt gấp rút chớp động Ngư Hồng Âm, Nhạc Bình Sinh giờ phút này đã nắm trong tay toàn cục, hời hợt, lại mang theo một loại không cho cự tuyệt lãnh khốc ý vị

nói:

"Hiện tại, ta hỏi ngươi, ngươi đưa tới người kia đầu, cùng ngươi có gì liên quan liên, ngươi lại có ý đồ gì sau lưng của ngươi còn có một số người nào, có phải hay không cùng Đại Hoang Thần Triều có quan hệ "

Đại Hoang Thần Triều bốn chữ này để tràng diện phía trên bỗng nhiên lâm vào tĩnh mịch, Diệp Phàm trong lòng giật mình, mà Huyên Ly thì là trong nháy mắt thân thể căng cứng, như lâm đại địch đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh gương mặt.

"Nhạc tông chủ, ngươi nhưng thật ra là muốn hỏi chúng ta có phải hay không Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt a "

Ngư Hồng Âm đột nhiên phá vỡ im lặng, tự giễu cười một tiếng:

"Ngươi không có nói sai, Nhạc tông chủ còn nhớ cho ngươi tại Vân Châu thời điểm giết chết Âm Vô Sinh đó cũng là chúng ta người."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, Thần Minh Cảm Ứng Pháp đã phát động, thản nhiên nói:

"Nói tiếp."

Cảm ứng được Nhạc Bình Sinh trong mắt Thần Quang lưu chuyển, phảng phất muốn thẩm thấu trước tâm linh của mình chỗ sâu, Ngư Hồng Âm giờ phút này gặp phảng phất cừu non gặp phải hùng sư, trong lòng trùng điệp nhảy một cái.

Từ Nhạc Bình Sinh đột ngột xuất hiện bắt đầu, nàng tấc vuông cùng tiết tấu liền bị triệt để xáo trộn, đã rơi vào Nhạc Bình Sinh chưởng khống. Mà hiện ở trong mắt Nhạc Bình Sinh Thần Quang càng làm cho trong lòng của nàng cực kỳ bất an, phảng phất bất kỳ

giấu diếm cùng lừa gạt đều sẽ không chỗ che thân.

Giữa hư không càng là có một cái mắt thường khó gặp mịt mờ băng lãnh sát cơ, từ đầu tới đuôi khóa chặt chính mình.

"Tự do!"

Im lặng một lát, Ngư Hồng Âm hít sâu một hơi, loại bỏ nỗi lòng tạp niệm, ánh mắt phức tạp, trầm giọng nói:

"Một cái tại người khác điều khiển hạ con rối, cả đời nguyện vọng lớn nhất, chính là tự do!"

Ngư Hồng Âm nhẹ nhàng cười một tiếng, ánh mắt có chút kết thúc, tựa hồ là đang tự giễu:

"Nhạc tông chủ rất khó tưởng tượng a một người nếu như từ nhi đồng thời đại bắt đầu liền biến thành một cái băng lãnh giết chóc công cụ, tại tối tăm không ánh mặt trời tử vong cùng tuyệt vọng ở trong giãy dụa cầu sinh, giống như là một cái đề tuyến con rối không tự chủ được, mười năm, trăm năm, mấy trăm năm như một ngày làm hắn người chó săn, đối với dạng này một người tới nói, còn có cái gì là so tự do càng thêm trân quý đâu "

Nàng ngẩng đầu lên nhìn thẳng Nhạc Bình Sinh không lộ vẻ gì khuôn mặt, ánh mắt đau thương, cười cười:

"Ta chính là chi này con rối, nhưng mà con rối vẻn vẹn bằng vào lực lượng của mình là vĩnh viễn không cách nào thoát khỏi thợ mộc khống chế."

"Khống chế chúng ta cái tay kia, quá cường đại."

"Sau lưng ta thế lực ẩn núp đã lâu, tích súc mấy trăm năm lực lượng, ta, bao quát ta tặng cùng ngươi viên kia đầu người, đều chỉ bất quá là một chút chân chạy tiểu nhân vật mà thôi. Mà giấu ở phía sau màn chân chính đại nhân vật, là từ hoang hướng phá diệt

thời kì liền tồn tại đến nay ba vị Luyện Thần cự phách! Là được xưng Quang Vương, Băng Vương, Huyễn Vương tam đại vương đem!"

"Nếu như vẻn vẹn ba vị này Luyện Thần cự phách còn không tính cái gì, thậm chí ngay cả ngũ ngục một phương thực lực cũng không sánh bằng, nhưng là tại cái này tam đại vương đem về sau, vẫn còn chân chính có một vị tuyệt thế nhân vật khủng bố, chúng ta đều gọi chung vị đại nhân này vì điện hạ!"

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại: "Điện hạ "

"Không sai."

Nói tới cái này cái gọi là điện hạ, Ngư Hồng Âm thần sắc tựa hồ có chút bất an, cưỡng ép trấn định lấy tâm thần nói:

"Mà vị này điện hạ mặc dù thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chưa từng có biểu lộ qua thân phận của mình, ta lại biết, vị này điện hạ chân thực thân phận, chính là tiền triều đệ nhất cường giả Viêm Hoang đại đế trưởng tử, cũng chính là Đại Hoang Thần Triều cuối cùng Thái tử!"

Đại Hoang Thần Triều, cuối cùng Thái tử!

Diệp Phàm một bộ hãi hùng khiếp vía bộ dáng, mà Nhạc Bình Sinh tựa hồ là căn bản cũng không để ý tam đại vương sẽ lấy cùng cái gọi là cuối cùng Thái tử, hờ hững nói:

"Rất tốt, Ngư Hồng Âm, ngươi không có lừa gạt ta, như vậy cái này cũng sẽ trở thành ngươi ta hợp tác nền tảng."

Cái gì tam đại vương tướng, cái gì cuối cùng Thái tử, đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói đều không trọng yếu, sở dĩ áp bách Ngư Hồng Âm, trên thực tế cũng là Nhạc Bình Sinh một khảo nghiệm.

Ngư Hồng Âm nữ nhân này tâm như xà hạt, tại thần khí di tích ở trong là Tư Không thế gia cái kia hai cái tông sư chính là rất tốt chứng minh. Nhạc Bình Sinh sẽ không bởi vì nàng giờ phút này tựa hồ chân tình bộc lộ mà đối với nàng ấn tượng có bất kỳ đổi mới.

Trên thực tế tại vừa rồi vấn đáp bên trong nếu như Ngư Hồng Âm có nửa câu lời nói dối, hắn khi lấy được vật mình cần về sau liền sẽ không lưu tình chút nào giết chết nàng, bất quá nữ nhân này hoàn toàn chính xác rất thông minh, tựa hồ cảm ứng ra Nhạc Bình Sinh loáng thoáng sát cơ, lúc này mới toàn bộ đỡ ra, đồng thời bày ra như thế một bộ chân tình bộc lộ, điềm đạm đáng yêu bộ dáng.

Về phần này tấm tư thái ở trong đến cùng mấy phần thật giả liền không được biết rồi.

Cảm ứng được cái kia cỗ cực kỳ mịt mờ sát cơ tán đi, Ngư Hồng Âm trong lòng âm thầm thở dài một hơi.

Từ Nhạc Bình Sinh đột ngột xuất hiện, lại đến biết được thậm chí ngay cả Diệt Tuyệt Tân Tinh đều không thể đem giết chết về sau, Ngư Hồng Âm trong suy nghĩ đối với Nhạc Bình Sinh đánh giá thẳng tắp cất cao, trực tiếp tăng lên tới cùng vị kia thần bí điện hạ đồng dạng địa vị.

Dù sao liền xem như vị kia điện hạ, gặp được Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích chỉ sợ đều là một cái cửu tử nhất sinh hạ tràng, lại càng không cần phải nói là giống Nhạc Bình Sinh dạng này toàn thân trở ra, thậm chí ngay cả một điểm tổn thương đều không bị!

Ngư Hồng Âm ở sâu trong nội tâm, loại hi vọng nào đó đột nhiên mãnh liệt.

Nàng một bộ nhu thuận tư thái nói: "Nói như vậy, Nhạc tông chủ nguyện ý tại cái nào đó thời cơ thích hợp, đối thiếp thân duỗi lấy viện thủ "

"Vấn đề của ta còn không có hỏi xong."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, không nhanh không chậm nói:

"Lúc trước ta cùng Đoan Mộc thế gia một nhóm ba người đi ra thần khí di tích lúc, phô thiên cái địa đều là tụ đến Hoang Cổ Di loại, đây có phải hay không là ngươi bố trí xuống cạm bẫy "

Ngư Hồng Âm mí mắt giựt một cái. Trong mắt tràn đầy hoảng loạn chi sắc nói:

"Nhạc tông chủ, lúc ấy thiếp thân cũng là có mệnh mang theo, bị buộc bất đắc dĩ, còn xin tha thứ "

"Để nhiều như thế Hoang Cổ Di loại điên cuồng hội tụ, "

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, bỏ qua Ngư Hồng Âm nửa thật nửa giả lo lắng bộ dáng, hờ hững nói:

"Ngươi dùng chính là thủ đoạn gì "

Ngư Hồng Âm có chút ngạc nhiên, sau đó cười khổ một tiếng chủ động mở ra hư không túi, lấy ra một cái tạo hình hộp ngọc tinh sảo, nhẹ nhàng đặt lên Nhạc Bình Sinh trước mặt trên mặt bàn, nói khẽ:

"Nhạc tông chủ, đồ vật trong này gọi là yêu đà nghi ngờ thần hương, là ta trước kia một lần kỳ ngộ, một lần tình cờ đạt được hiếm thấy trân bảo, nhóm lửa về sau có thể phóng xuất ra một loại nhân loại không cách nào phân biệt, lại có thể để Hoang Cổ Di loại điên cuồng hương khí, mà lại là thông qua nguyên khí rải, khuếch tán phạm vi cực lớn, mà lại rất khó tiêu tán, thần khí di tích lối ra sở dĩ có như thế nhiều di chủng hội tụ chính là nó đưa đến tác dụng."

Thì ra là thế!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chỗ sâu, không thể nhận ra cảm giác dâng lên một chút vui sướng.

"Yêu đà nghi ngờ thần hương còn thừa mặc dù không nhiều, nếu như Nhạc tông chủ cảm thấy hứng thú, thiếp thân tự nhiên hai tay dâng lên."

Ngay sau đó, vì đổi lấy tín nhiệm, Ngư Hồng Âm tiếp tục nói:

"Mặt khác có một chuyện, Nhạc tông chủ những ngày này một mực tại Hoang Cổ di địa ở trong khả năng có chỗ không biết, ba ngày trước đó, thái tử điện hạ hạ lệnh, băng quang huyễn tam đại vương đem tính cả ngũ ngục hết thảy bát đại võ đô cự phách cộng đồng tiến đánh Thần La Võ Đô! Tam vương đem một phương đem Thần La Võ Đô thông thiên chi tháp phá hủy, phá giải thông thiên triệt địa đại trận, cướp đi trấn quốc trọng khí Hoang Thiên Huyền Đế ấn; mà ngũ ngục một phương càng là không biết lúc nào vọt thông Cơ Sùng Quang nội ứng ngoại hợp, đem trấn áp tại thông thiên tháp phía dưới một vị cận cổ thời kỳ ma đạo cự phách, Hồng Thiên Cương phóng thích mà ra!"

"Cái gì "

Diệp Phàm miệng há lớn, bởi vì Ngư Hồng Âm giờ phút này thổ lộ tin tức khiếp sợ trợn mắt hốc mồm.

Nhạc Bình Sinh trong mắt đồng dạng tinh quang bắn ra bốn phía, nội tâm trong chấn động đem vừa mới dâng lên vẻ vui thích tách ra, âm thanh lạnh lùng nói:

"Chín đại Luyện Thần giáng lâm Thần La Võ Đô cái kia Thần La Võ Đô trấn thủ Bạch Lộc Võ Tôn hiện tại như thế nào "

Ngư Hồng Âm ánh mắt bên trong hiếm thấy hiển lộ ra một vòng khâm phục cùng tiếc hận thần thái, nói khẽ:

"Liên minh ở trong lúc ấy hết thảy có bốn vị Võ Tôn trấn thủ,

mà mặc kệ là tam vương đem vẫn là Ngũ Ngục Tôn Chủ đều không muốn cùng tương bính, sợ bị tân triều làm ngư ông. Bất quá được phóng thích ra ma đạo cự phách Hồng Thiên Cương cùng Bạch Lộc Võ Tôn riêng có thù cũ, đầu tiên là đánh lén, sau là dùng võ đều bên trong vô số sinh linh tính mệnh dẫn dụ uy hiếp, Bạch Lộc Võ Tôn đã bỏ mình."

Ngư Hồng Âm tiếp tục nói:

"Chúng ta rời đi Thần La Võ Đô thời điểm toàn thành đồ trắng, mà tin tức này đã từ từ quét sạch Bắc Hoang, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp thiên hạ."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đột nhiên ngưng tụ.

Không chỉ là ánh mắt của hắn, liền ngay cả trong sương phòng Ngư Hồng Âm, Huyên Ly, Diệp Phàm ba người, thậm chí cả tòa trong tửu lâu hết thảy mọi người hô hấp trong lúc đó cứng lại, phảng phất là tất cả không khí trong khoảnh khắc bị rút đi, lại bị lấp đầy vô cùng cuồng bạo, sôi trào sát cơ!

Sát cơ chỉ hiển lộ ra một cái chớp mắt liền tiêu diệt vô tung, khiến người ta cảm thấy vừa rồi ngạt thở phảng phất chẳng qua là ảo giác của mình mà thôi.

Phòng khách ở trong bầu không khí xuống tới điểm đóng băng, triệt để trầm mặc lại.

"Chết "

Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, thấy không rõ trong mắt của hắn thần thái, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Ngũ Ngục Tôn Chủ, Hồng Thiên Cương "

Hô!

Chịu trận ba người hoảng sợ run rẩy bên trong, Nhạc Bình Sinh đứng thẳng người lên, phất ống tay áo một cái ở trong đem trên mặt bàn yêu đà nghi ngờ thần hương thu hồi, mặt như pho tượng:

"Ngư Hồng Âm, ta muốn ngươi đem ta tại Hoang Cổ di địa bên trong gặp tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh tập kích từ đó bỏ mình tin tức nhanh chóng khuếch tán, truyền bá. Ta còn muốn biết ngũ ngục năm vị Ngục Chủ cùng cái này Hồng Thiên Cương tất cả động tĩnh!"

"Diệp Phàm chính là ta người đại diện, có bất kỳ tin tức trực tiếp truyền lại cho hắn."

"Vì thế, ta hứa hẹn, trợ giúp ngươi ngày sau đoạt lại tự do!"

Ngư Hồng Âm mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh vì sao phản ứng như thế, nhưng đột nhiên sinh tử nguy hiểm giải trừ, còn chiếm được Nhạc Bình Sinh hứa hẹn, không khỏi mặt mũi tràn đầy vẻ vui thích, lập tức đứng lên nói:

"Mời Nhạc tông chủ yên tâm, thiếp thân tất nhiên toàn lực ứng phó!"

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, đưa mắt nhìn sang Diệp Phàm: "Diệp Phàm, ngươi lưu tại khu giao dịch, cùng Ngư Hồng Âm bảo trì tin tức bên trên thông suốt, ta muốn tạm thời rời đi một đoạn thời gian, thời gian sẽ không quá dài!"

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, trực tiếp dung nhập hư không bên trong, biến mất tại chỗ không thấy.

Chỉ có Diệp Phàm ngây người tại nguyên chỗ, mí mắt nhảy loạn.

Từ Nhạc Bình Sinh cái này liên tiếp phân phó bên trong, hắn phảng phất cảm giác được rất nhanh liền có thiên băng địa liệt đại

sự tại Nhạc Bình Sinh rời đi trong không khí ấp ủ, sắp phát sinh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 512: Gió Nổi Mây Phun!

Chương 512: Gió nổi mây phun!

Tân triều tại Hoang Cổ di tích bên trong đưa lên Diệt Tuyệt Tân Tinh, mà Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ bỏ mình trong đó tin tức lấy không có gì sánh kịp lần trong khoảnh khắc từ biên cảnh khu vực quét sạch, truyền bá đến tất cả cỡ lớn thế lực cao tầng trong tai, cơ hồ dẫn không kém cỏi chút nào cùng Thần La Võ Đô tao ngộ ngũ ngục vây công chấn động kịch liệt.

Đối với đại bộ phận khí đạo tông sư cảnh giới võ giả tới nói, Diệt Tuyệt Tân Tinh không tính là bí mật gì. Thế là cười trên nỗi đau của người khác, tiếc hận, chấn kinh, phẫn nộ, thổ tử hồ bi...

Đối với Nhạc Bình Sinh cái này nổi danh ồn ào náo động Luyện Thần phía dưới người mạnh nhất tử vong tin tức, đủ loại phản ứng không phải trường hợp cá biệt, trong lúc nhất thời cũng dẫn động vô số mạch nước ngầm, các phương nhân mã đều muốn tiến vào Hoang Cổ di địa dòm ngó Diệt Tuyệt Tân Tinh bí mật.

Một mặt khác tại liên tục tìm tòi hai ba ngày đều không có kết quả gì về sau, Đoan Mộc Hòa Vũ may mắn triệt để phá diệt, dẫn theo trên trăm tên thanh mộc vệ tinh anh, từ Hoang Cổ di địa ở trong đi ra.

Đoan Mộc Hòa Vũ thần sắc rã rời, sắc mặt nặng nề, một đường ghé qua đi vào nhà mình thương hội cổng lúc, xa xa liền gặp được Diệp Phàm đờ đẫn chờ đợi thân ảnh.

Đi đến Diệp Phàm trước mặt, đối mặt với hắn chờ đợi ánh mắt, Đoan Mộc Hòa Vũ chậm rãi lắc đầu:

"Tiểu hữu, không nên chờ nữa."

Nguyên bản kiên trì tìm kiếm chính là hắn may mắn mà thôi, làm được một bước này, hắn cũng coi như hết lòng quan tâm giúp đỡ.

Dứt lời, Đoan Mộc Hòa Vũ thật dài thở dài một hơi, vỗ vỗ Diệp Phàm bả vai, đi vào.

Diệp Phàm cũng không quay đầu, chỉ là thật thà đứng ở tại chỗ, trong lòng mặc niệm nói:

"Hòa Vũ trưởng lão, tông chủ có lệnh, xin lỗi rồi..."

... ...

Là đến bây giờ, Thần La Võ Đô tao ngộ ngũ ngục một phương rất nhiều Luyện Thần cự phách vây công, trấn thủ Bạch Lộc Võ Tôn tuẫn thân tin tức đã sớm truyền khắp toàn bộ Bắc Hoang, thiên hạ đồ trắng.

Màu trắng sinh lụa vải tơ treo đầy Thần La Võ Đô bên trong mỗi một chỗ kiến trúc, hóa thành bi thương hải dương màu trắng.

Bốn phương thông suốt, hàng ngàn hàng vạn điều trên đường phố, đếm mãi không hết đám người người khoác áo gai, đi ra đầu phố, hướng về thông thiên tháp vị trí bước đi.

Trên đường đi im lặng im ắng, thỉnh thoảng bay ra từng sợi khóc nức nở, hỗn hợp có tiếng bước chân nặng nề ở chân trời ở giữa quanh quẩn.

Trăm chiếc, ngàn chi, vạn chi dòng người tại từng cái đường đi miệng hội tụ, hóa thành đau thương biển người từng chút từng

chút hướng về phía trước dũng động.

Đây là vô số Thần La Võ Đô dân chúng mục đích bản thân ai điếu.

Giờ phút này đã đứt gãy thông thiên chi tháp đã sớm tại lục tục đi mà quay về luyện thần võ tôn triệt để thanh lý, Nguyên Bạch Lộc bỏ mình địa điểm cũng từ tất cả luyện thần võ tôn cộng đồng liên thủ, rèn đúc ra một tòa tỏa ra ánh sáng lung linh ngang lưu ly pho tượng.

Toà này pho tượng sinh động như thật, đầu lâu rủ xuống, thấy không rõ trên mặt biểu lộ, chính là Nguyên Bạch Lộc bỏ mình thời điểm bi tráng tư thái.

Mà toà này ngang pho tượng trước đó, đã bị một mảnh Liên Hoa Hải dương chỗ tràn ngập phủ kín, toàn cảnh là xanh tươi ướt át cùng thấm vào ruột gan nhàn nhạt mùi thơm ngát như là mây mù phiêu miểu, bao phủ phiến không gian.

Thanh Liên biển hoa bên ngoài, hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão thân lấy đồ trắng, thật sâu cúi đầu xuống sừng sững mặc niệm, mà sau lưng bọn hắn, thì là nhìn không thấy cuối, tựa hồ vô biên vô tận, từ đến đây tưởng niệm biển người.

Lưu ly Kim Thân, biển hoa, biển người.

Ngay tại ngoại giới hàng mấy chục, mấy trăm vạn dòng người mặc niệm thời điểm, trong thành một chỗ không biết tên không gian ở trong.

Đây là một mảnh hỗn độn không biết thời đại quỷ bí không gian, hoàn toàn mơ hồ âm u bên trong, loáng thoáng hiển lộ ra hơn mười đạo thần bí mà vĩ ngạn thân ảnh.

Ngay sau đó, một cái rét lạnh, vô tình, cho đến thẩm thấu lòng người thanh âm tại trong âm u phiêu phiêu đãng đãng vang lên:

"Cướp đoạt Hoang Thiên Huyền Đế ấn ba tên hoang hướng dư nghiệt vẫn như cũ là chẳng biết đi đâu, sau lưng của bọn hắn còn có hay không những người khác không được biết, Hồng Thiên Cương hiện tại đã cùng Ngũ Ngục Tôn Chủ trở về Uyên ngục địa giới, nếu như hắn lúc trước hoàn toàn chính xác rải không ít ma chủng, chỉ sợ không cần không lâu thời gian hắn liền sẽ trở lại đỉnh phong. Trước có sói sau có hổ, liên minh nguy rồi."

Nói chuyện, chính là trừ Nguyên Bạch Lộc bên ngoài liên minh duy hai tu luyện tới thân ngoại hóa thân cảnh giới vô câu Võ Tôn, nó địa vị cũng chỉ tại Thần Dụ phía dưới, cùng Nguyên Bạch Lộc không kém bao nhiêu. Mà hắn thời khắc này trong giọng nói ngoại trừ tức giận bên ngoài, còn có một chút bất mãn chi ý.

Mà cái này chưa tròn tự nhiên là nhằm vào Thần Dụ Võ Tôn một mực giấu diếm bắt giữ Hồng Thiên Cương một chuyện, thẳng đến hiện tại bọn hắn mới hiểu nguyên lai bất tử chi ma cũng không có bởi vì yểm hộ môn nhân chết tại tân triều chi thủ, mà là bị Thần Dụ thâu thiên hoán nhật đồng dạng cầm tù tại trấn long tuyệt ngục.

Bất quá khi đó Võ Đạo Liên Minh còn chưa thành lập, hiện tại nguy cơ tràn ngập, vô câu Võ Tôn cũng chỉ là chạm đến là thôi.

Nguyên Bạch Lộc thân là thượng vị Luyện Thần cảnh giới Võ Tôn, hắn chết hóa thành mây đen bao phủ trong lòng, để tất cả trở về Võ Tôn cảm nhận được vô cùng nặng nề.

"Không chỉ như thế."

Lúc này Hoàng Thiên Võ Tôn thanh âm lạnh lùng, truyền ra:

"Cơ hồ ngay tại ngũ ngục một phương đến Thần La Võ Đô cùng một thời gian, Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân liền gặp phải tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích, phi hôi yên diệt! Nếu như không phải là bởi vì tâm thần liên luỵ, bản thể trọng thương

nguyên nhân, Bạch Lộc Võ Tôn như thế nào lại dễ dàng như thế vẫn lạc !"

"Cái gì! Chuyện này là thật ngươi như thế nào biết được "

"Diệt Tuyệt Tân Tinh ở nơi nào!"

"Làm sao có thể, tân triều làm sao có thể như thế gan to bằng trời, không kiêng nể gì cả "

...

Hoàng Thiên Võ Tôn lập tức dẫn rung động dữ dội, trong lúc nhất thời mảnh không gian hỗn độn này bên trong gió lốc gào thét, từng cái như kinh lôi quát chói tai vỡ ra, tựa hồ muốn cả vùng không gian rung sụp.

"Các vị an tâm chớ vội, tin tức này là tại Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân bị hủy là tâm thần đồng bộ cảm ứng, cáo tri tại chúng ta muốn thông tri cho chư vị."

Vân Tiêu Võ Tôn thanh âm bay ra, bình phục loạn lưu, nói:

"Lúc trước Nhạc Bình Sinh quấy thiên hạ phong vân, hấp dẫn vô số ánh mắt, Bạch Lộc Võ Tôn bản ý là muốn thông qua hắn câu ra âm thầm theo dõi Luyện Thần tôn giả, nhưng chưa từng nghĩ đem mấy trăm năm trước nên thân tử hồn diệt Băng Kỷ cung cung chủ câu được ra."

"Băng Kỷ cung Dư Thành Lễ "

"Hắn không phải đã chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, làm sao lại khởi tử hoàn sinh "

"Hoang đường! Thiên đại hoang đường!"

Liên tiếp tin tức kinh người, khiến cái này luyện thần võ tôn tâm niệm lại lần nữa kích động.

"Mà căn cứ mới nhất truyền lại trở về tin tức biểu hiện!"

Vân Tiêu Võ Tôn lên giọng, áp đảo tiếng nghị luận:

"Tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh chỉ coi đồ sát Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân làm dẫn, đem thân là tông chủ Nhạc Bình Sinh tận lực dẫn vào Hoang Cổ di địa bên trong, Bạch Lộc Võ Tôn thân ngoại hóa thân lúc ấy ký thác tại Nhạc Bình Sinh trên thân, đồng dạng không có may mắn thoát khỏi."

Tràng diện chỉ một thoáng trầm mặc lại.

Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt cùng ngũ ngục liên thủ, cướp đoạt Hoang Thiên Huyền Đế ấn ý đồ là cái gì

Dư Thành Lễ khởi tử hoàn sinh một chuyện là thật là giả

Tân triều lại vì sao đối một cái nho nhỏ Nhạc Bình Sinh vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh dạng này hủy diệt tính sát khí đơn thuần chỉ là vì bóp chết cái này có khả năng nhất tấn thăng Luyện Thần tiềm lực hạt giống vẫn là có mưu đồ khác, hoặc là nói là vì chấn nhiếp bọn hắn những cái này Võ Tôn

Ngũ ngục vây công Thần La Võ Đô cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh dẫn bạo giữa hai cái này sinh thời gian như thế tiếp cận, phải chăng lại có cái gì không muốn người biết liên quan

Tĩnh mịch cùng im lặng một người trong đó lại một cái nghi vấn từ những võ đạo này cự phách trong óc hiện lên.

Một cỗ mưa gió nổi lên gấp gáp bầu không khí tràn ngập mảnh không gian này.

Sau một lát, từng tia ánh mắt toàn bộ tụ tập tại trong bọn họ người mạnh nhất, cho đến nay một mực không một lời Thần Dụ Võ Tôn vị trí.

Nửa ngày, một cái thanh âm trầm thấp chấn động hắc ám, chậm rãi truyền ra:

"Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt cũng tốt, ngũ ngục cũng tốt, tân triều cũng tốt."

"Liên minh hiện tại đã đến bấp bênh biên giới, nhưng là Bạch Lộc hắn không thể cứ như vậy không công chết."

"Đối với kẻ đầu têu ngũ ngục, từ giờ trở đi vứt bỏ đối bọn hắn hết thảy kỳ vọng cùng huyễn tưởng."

"Ta, muốn cho Nguyên Bạch Lộc một cái công đạo, cho Thần La Võ Đô, cho khắp thiên hạ, cùng tất cả nhìn chằm chằm thù khấu, một cái công đạo!"

... .

Cùng Thần La Võ Đô thậm chí toàn bộ Bắc Hoang bi thống mà không khí khẩn trương khác biệt, giờ phút này ở vào Hoang Cổ di địa phía ngoài nhất cực Tây khu vực, cũng là được xưng Uyên ngục địa giới bên trong, lại là mặt khác một bức vui sướng náo nhiệt cảnh tượng.

Toàn bộ Hắc Ngục, mười vạn môn nhân đệ tử, đều tại bởi vì bất tử chi ma Hồng Thiên Cương trở về mà chấn động, tung tăng.

Hắc Ngục đại điện bên trong, Hồng Thiên Cương cùng Ngũ Ngục Tôn Chủ trước mặt, đã bày đầy sản xuất từ Hoang Cổ di địa ở trong các loại sơn trân hải vị trân quý nguyên liệu nấu ăn, đại điện bên trong ăn uống linh đình.

Hồng Thiên Cương đại mã kim đao ngồi ở chủ vị phía trên, quét mắt Ngũ Ngục Tôn Chủ cười nói:

"Lần này liên minh ăn to lớn như thế thua thiệt, chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, chư vị vẫn là chuẩn bị sớm cho thỏa đáng."

"Các hạ quá lo lắng."

Xích Huyền Thanh Bạch bốn vị Ngục Chủ nhìn nhau, Xích Ngục Tôn Chủ ha ha cười nói:

"Chân trần không sợ mang giày. Tân triều rình mò, liên minh đông đảo Võ Tôn ốc còn không mang nổi mình ốc, căn bản không dám công nhiên hành tẩu ở trong thiên hạ, Uyên ngục nơi hiểm yếu, dễ thủ khó công, trừ phi bọn hắn tất cả Luyện Thần đều xuất động chân thân tiến đánh ta ngũ ngục, lúc này mới có ưu thế áp đảo, vấn đề là bọn hắn dám sử dụng chân thân, dốc toàn bộ lực lượng a "

"Không sai."

Thanh Ngục Tôn Chủ nở nụ cười xinh đẹp:

"Mà lại nếu như không phải Thần Dụ ti tiện vô sỉ xuất thủ đánh lén, khiến cho các hạ phí thời gian trăm năm, chỉ sợ các hạ cũng sớm đã đứng ở đỉnh phong chi cảnh, khinh thường quần hùng. Cho nên khi vụ chi gấp là các hạ mau chóng trở về đỉnh phong, dạng này mới có thể dẫn đầu chúng ta cùng Thần Dụ một đám địa vị ngang nhau."

Hồng Thiên Cương nhẹ gật đầu, lộ ra một cái thần bí mà lãnh khốc bá đạo tiếu dung:

"Đa tạ quan tâm. Chư vị yên tâm, hết thảy đều ở ta trong lòng bàn tay!"

... ...

Đạp, đạp, đạp...

Tràn ngập tuyệt vọng cùng tĩnh mịch trong hắc ám, ba đạo hùng tráng thân ảnh, mang theo trống trận gióng lên tiếng bước chân một đường đi hướng về phía chỗ sâu.

Quang Vương, Huyễn Vương, Băng Vương ba vị Luyện Thần cự phách không một lời, im lặng im ắng bước chân, tiến lên tại trong hắc ám.

Ồn ào... Ồn ào...

Trong một chớp mắt, toàn cảnh là hắc ám giống như thủy triều sôi trào mãnh liệt, nguyên bản tĩnh mịch hắc ám bỗng nhiên hóa thành có được sinh mệnh ma quái, một tiếng một tiếng quỷ bí, hung lệ gào thét tầng tầng cất cao từ chỗ sâu nhất xuyên thấu mà ra, sau đó như là điểm sông đoạn biển, thủy triều đồng dạng hắc ám như là bị một thanh vô hình chi đao bổ ra, tự động điểm ra.

Một đạo như là thiên không hãn hải đồng dạng thần bí, thâm bất khả trắc thân ảnh từ hắc ám chỗ sâu nhất hiển lộ ra, mặt mỉm cười đi tới.

Đây là một cái tụ tập giữa thiên địa tất cả tinh hoa, hoàn mỹ không một tì vết, đồng thời lại rất có uy nghiêm khí độ, Chí Tôn đến quý nam tử.

Hắn người mặc một bộ phảng phất thuần túy Xích Kim tơ dệt liền võ hắn, trên đó thiên long vờn quanh, bên hông cột một cây ngọc vỡ văn kim mang, một đầu màu đen như mực tia, mặt quan như ngọc, dạng gì ngôn từ đều không đủ lấy hình dung tuấn mỹ tà dị. Mà diện mục phía trên một đôi hờ hững vô tình đôi mắt bên trong chư thiên luân chuyển, phảng phất tại diễn hóa lấy chúng sinh luân hồi, bình tĩnh nhìn chăm chú lên đi tới ba người.

"Tham kiến điện hạ! Chúng ta may mắn không làm nhục mệnh!"

Vì cái gì Huyễn Vương hai tay kéo lên một phương không biết tên chất liệu đúc thành đại ấn, bước nhanh đi vào đồng thời thật sâu cúi đầu xuống, đi ngoài kính thanh âm.

"Các ngươi, làm rất tốt!"

Một tay lấy Hoang Thiên Huyền Đế ấn nắm bắt đến ở trong tay, giờ khắc này, Thái tử khó nén trong mắt vẻ vui thích, cất tiếng cười dài, tiếng cười to lớn thoáng như ngàn vạn long ngâm, tựa hồ muốn cảm xúc trong đáy lòng hết thảy trút xuống, nhất thời cuồng phong khuấy động, hắc ám cuồn cuộn!

Huyễn Vương, Quang Vương, Băng Vương ba người vẫn như cũ duy trì cung kính tư thái, đứng ở tại chỗ không một lời.

Tiếng cười ngừng, Thái tử đem Hoang Thiên Huyền Đế ấn thu vào trong lòng, cười hỏi:

"Lần này, phe liên minh là phản ứng gì "

Quang Vương lập tức trở về nói: "Thần Dụ tựa hồ đã về tới Thần La Võ Đô, tức giận phi thường, hiện tại Thần La Võ Đô ở trong phỏng đoán cẩn thận trở về Luyện Thần tôn giả tối thiểu cũng có mười ngón số lượng, nên chính đang thương nghị sách lược, có lẽ sẽ có hành động."

Huyễn Vương tiếp lấy cười nói:

"Cừu hận chủ thể đều tụ tập tại Hồng Thiên Cương trên thân, bất quá theo ta thấy trong thời gian ngắn Thần Dụ nên không có động tác, dù sao tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh không giờ khắc nào không tại uy hiếp dưới, muốn cho liên minh Luyện Thần tôn giả dốc toàn bộ lực lượng tiến đánh ngũ ngục gần như không có khả năng, ta rất hiếu kì Thần Dụ bọn người sẽ dùng phương thức gì tìm về lần này tràng tử phải biết Hồng Thiên Cương hiện tại còn ở vào trạng thái hư nhược, nếu như chờ đến hắn trở lại đỉnh phong, Thần Dụ cho dù là đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới chỉ sợ cũng không phải là đối thủ."

Thái tử nhẹ gật đầu, vân đạm phong khinh nói:

"Hiện tại những cái này không liên quan gì đến chúng ta, từ giờ trở đi tạm dừng ngoại giới hoạt động, co vào hết thảy nhân thủ, yên tĩnh chờ đợi trận này vở kịch trình diễn liền tốt. Đợi đến hết thảy trù bị hoàn tất, thời cơ chín muồi thời điểm, chính là chúng ta chính thức động thời khắc. Các ngươi ba vị tạm thời ủy khuất một chút thời gian đi."

Tam vương đem gật đầu nói phải, cái này Thì Băng vương Dư Thành Lễ tựa hồ là nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên ngẩng đầu lên nói ra:

"Điện hạ, còn có một chuyện, cùng điện hạ lúc trước chú ý Nhạc Bình Sinh có quan hệ."

"A "

Thái tử lông mày nhíu lại, cười nhạt nói:

"Người này hiện tại như thế nào "

Dư Thành Lễ lắc đầu: "Tân triều phương diện không biết ra ngoài loại nào cân nhắc, đem Nhạc Bình Sinh dẫn vào Hoang Cổ di địa bên trong sau thế mà vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh, người này hiện tại đã triệt để hóa thành tro bụi, đáng tiếc."

"Bởi vì người này mà động dùng Diệt Tuyệt Tân Tinh "

Thái tử trên mặt lộ ra một tia không tưởng tượng được thần sắc, sau đó không thèm để ý chút nào ung dung cười một tiếng:

"Chết mất thiên tài tính không được cái gì thiên tài, có gì đáng tiếc chỗ các ngươi đi thôi."

Sau đó Thái tử quay người chắp hai tay sau lưng, mở ra bộ pháp, dung nhập hắc ám chỗ sâu nhất.

Đợi đến vô biên hắc ám bao khỏa, ngoại giới hết thảy bị triệt

để ngăn cách thời điểm, Thái tử nhìn chăm chú trong tay Hoang Thiên Huyền Đế ấn, nhẹ vỗ về ấn ngọn nguồn chữ viết, lẩm bẩm nói:

"Phụ hoàng..."

... ...

Trống rỗng trong đại sảnh, một đạo cao lớn nam tử thân ảnh nửa quỳ dưới đất, mặt ngó về phía bình phong về sau một đạo quang ảnh.

"Bệ hạ, tru tinh kế hoạch đã áp dụng hoàn tất, mục tiêu đả kích đã triệt để xoá bỏ. Mặc dù là tại Hoang Cổ di địa ở trong áp dụng, nhưng là tin tức hiện tại đã truyền khắp toàn bộ Bắc Hoang, chắc hẳn sẽ cho những cái kia tự cho mình siêu phàm Võ Tôn gõ vang cảnh báo."

Tựa hồ là nghĩ tới điều gì có ý tứ sự tình, Đoạn Tội đốc chủ cười cười tiếp tục nói:

"Bởi vì Trần Bình phi hôi yên diệt nguyên nhân, Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng đấm ngực dậm chân, còn náo lên tính tình."

"Được."

Một cái tôn quý phi phàm thanh âm hời hợt lên tiếng, tựa hồ cũng không để ở trong lòng, sau đó thuận miệng hỏi:

"Hôm nay triều hội bên trên những đại thần kia làm cho túi bụi, vì thế ngươi có ý kiến gì không "

Đoạn Tội đốc chủ cũng không ngẩng đầu lên, cân nhắc nói:

"Bệ hạ, hiện tại Bắc Hoang rất rõ ràng đã là đến một cái bấp bênh giai đoạn, mà triều ta quốc lực càng cường hoành, tại chiến

tranh năng lực so sánh bên trên cũng sớm đã hiện ra nghiền ép tính ưu thế, chỉ bất quá cho tới nay những cái kia Võ Tôn sinh mệnh cá thể bên trên cực đoan cường đại cùng cơ động mới thật sự là uy hiếp. Cho tới nay thời cơ đều cũng không thành thục, thiếu chỉ là một cái điểm vào. Bất quá lần này ngũ ngục liên thủ tiến đánh Thần La Võ Đô đích thật là hiển lộ ra một tia manh mối, chúng ta chỉ cần yên lặng nhìn tình thế triển lãm , chờ đợi thời cơ liền tốt!"

Bình phong về sau bóng người từ chối cho ý kiến, mệt mỏi vuốt vuốt mi tâm, nói:

"Ngươi đi xuống đi."

... .

Ngay tại Bắc Hoang gió nổi mây phun, bấp bênh thời khắc, thế nhân coi là y nguyên bỏ mình Nhạc Bình Sinh, đã tại một đường sát phạt bên trong như là một thanh đao nhọn thẳng tắp cắm vào Hoang Cổ di địa, nơi này là giờ phút này xâm nhập đến gần nghìn dặm khoảng cách!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 513: Địa Ngục Triều Dâng!

Chương 513: Địa Ngục triều dâng!

Ô ô ô...

Thê lương tiếng gió như cùng quỷ khóc sói gào, tính cả lấy trong gió múa như là giương nanh múa vuốt yêu ma đồng dạng ăn mòn độc chướng hiện đầy đại địa.

Đầy rẫy thấy, đều là chì xám chi sắc, nặng nề đè xuống, một bộ tận thế hàng lâm cảnh tượng.

Nhạc Bình Sinh căn bản không có chuẩn bị bất luận cái gì bài trừ độc chướng ngoại vật thủ đoạn, mà là thuần túy dựa vào hùng hậu tới cực điểm Tiên Thiên chi khí ngang ngược bài trừ, một đường lấy chiến dưỡng chiến, tại mấy canh giờ về sau liền một đường sát nhập vào Hoang Cổ di địa chỗ sâu ngàn dặm.

Cùng những võ giả khác bão đoàn đồng thời cẩn thận từng li từng tí khác biệt, Nhạc Bình Sinh căn bản không cần cân nhắc tiêu hao sự tình, tất cả ngăn cản ở trước mặt hắn di chủng toàn bộ một đao mất mạng, gọn gàng.

Hiện tại Nhạc Bình Sinh vị trí, cũng chính là liên minh ở trong công bố thăm dò, trên bản đồ có chỗ đánh dấu cuối cùng.

Mà ở trước mặt hắn càng thêm thâm trầm sương mù về sau, chính là nghe nói có đồng đẳng với Luyện Thần giai đoạn đỉnh cấp

di chủng ẩn hiện thần bí mang.

Hoang Cổ di địa thọc sâu ngàn dặm về sau, đến khoảng cách này có mặt khắp nơi độc chướng thành phần càng thêm phức tạp, độc tính cũng càng thêm kịch liệt, sinh hoạt tại trong đó cao đẳng di chủng ẩn hiện cũng càng thêm tấp nập.

Mặc dù vẻn vẹn thọc sâu ngàn dặm, nhưng trên thực tế vô cùng rộng lớn, cơ hồ sờ không được giới hạn, căn cứ Đoan Mộc thế gia phần này lưu truyền ngàn năm địa đồ, trước mắt Hoang Cổ di địa bị xác minh phạm vi đã chừng hơn phân nửa Bắc Hoang kích cỡ!

Nhạc Bình Sinh thô sơ giản lược đoán chừng, cái này bị xác minh đánh dấu phạm vi tối thiểu cũng là lấy ngàn vạn bình phương bên trong làm cơ sở đơn vị.

Bởi vậy cũng có thể gặp Hoang Cổ di địa rộng lớn vô ngần, kỳ quái.

Cùng bên ngoài hai ba trăm dặm ở trong bị vô số kiếm tiền thám hiểm giả lăn qua lộn lại thăm dò khác biệt, Nhạc Bình Sinh chỗ xâm nhập khoảng cách này bởi vì mức độ nguy hiểm, ngoại trừ khí đạo tông sư cảnh giới cường giả ngẫu nhiên sẽ tới bên ngoài, cơ hồ vẫn là một mảnh Tịnh Thổ.

"Ngay ở chỗ này đi."

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú phía trước không biết không gian thật lâu, cuối cùng bỏ đi tiếp tục thâm nhập sâu trong đó ý đồ.

Hắn hiện tại việc khẩn cấp trước mắt là cấp tốc góp nhặt linh năng, tiếp tục thâm nhập sâu mức độ nguy hiểm không biết, vạn nhất hấp dẫn đến cái gì quá cường hoành Hoang Cổ Di loại ngược lại sẽ đánh loạn kế hoạch của hắn.

Từ hư không trong túi áo lấy ra chứa yêu đà nghi ngờ thần hương hộp ngọc, Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng mở ra, hiển hiện một đoạn lớn bằng ngón cái đoạn hương.

Cái này cắt đứt hương vô sắc vô vị, cùng bình thường chùa miếu cung phụng hương nến tựa hồ không hề khác gì nhau, nhìn không ra có bất kỳ lạ thường địa phương.

Xùy!

Nhạc Bình Sinh lấy ra cái này cắt đứt hương về sau, đầu ngón tay phía trên nguyên khí đột nhiên va chạm, dấy lên một đạo hỏa quang, đem yêu đà nghi ngờ thần hương nhóm lửa!

Sau đó một cỗ vô hình gợn sóng như là bình tĩnh trên mặt nước tràn ra điểm điểm gợn sóng, trong lúc đó từ Nhạc Bình Sinh trong lòng lướt qua!

Nhạc Bình Sinh không phát giác gì, cứ như vậy cầm trong tay yêu đà nghi ngờ thần hương đứng ở tại chỗ, nói khẽ:

"Như vậy, bắt đầu đi..."

Hắn lại là cứ như vậy cầm trong tay yêu đà nghi ngờ thần hương, đứng ở tại chỗ bắt đầu bình tĩnh chờ đợi.

Một khắc đồng hồ về sau.

Tất tiếng xột xoạt tốt...

Sau một lát, đầu tiên là lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm phương viên vài dặm bên trong, vô số yêu ma quỷ quái đồng dạng giương nanh múa vuốt to lớn cây bên trong phát ra làm cho người da đầu tê dại tiếng vang, phảng phất mảnh này tĩnh mịch không gian ở trong chớp mắt sống lại.

Nhánh cây điên cuồng lay động, Nhạc Bình Sinh dưới chân đại

địa bắt đầu chấn động nhè nhẹ, thiên quân vạn mã cùng nhau tại đại địa phía trên chà đạp, một cỗ phô thiên cái địa điên cuồng, hung lệ khí tức, bốn phương tám hướng cuốn tới, đem Nhạc Bình Sinh chỗ không gian từ đầu đến chân bao phủ!

Li!

Rống!

Ngao!

Sau một khắc, trên bầu trời sóng âm cuồn cuộn, độc chướng khuấy động bên trong truyền đến bài không liệt mây sắc nhọn huýt dài, mảng lớn mảng lớn âm ảnh chồng chất; trên mặt đất phương xa một nháy mắt vạn thú cùng rống, như cùng ở tại cùng một thời gian từ trong ngủ mê thanh tỉnh, muốn tịch quyển thiên hạ, nhắm người mà phệ!

Theo yêu đà nghi ngờ thần hương hương khí thông qua nguyên khí cực tốc truyền lại, phương viên trăm dặm trong vòng phàm là cảm nhận được cỗ này mùi hương di chủng tất cả đều trở nên xao động bất an, trong đó trời sinh tính bạo ngược, xưng bá một phương cao đẳng di chủng nhóm càng là hai con ngươi đỏ bừng, phát ra một thanh âm vang lên qua một tiếng gào thét, trong lúc nhất thời tiếng rống như sấm, muôn ngựa im tiếng, bạo ngược tàn nhẫn khí tức tại bách lý phương viên bên trong vừa đi vừa về cổn đãng!

Yêu đà nghi ngờ thần hương không biết dùng cái gì chế tác, chỉ bất quá một lát thời gian, phương viên mười dặm ở trong tất cả di chủng đã triệt để lâm vào điên cuồng, hướng về mùi hương đầu nguồn điên cuồng vọt tới, mà mùi hương ảnh hưởng phạm vi còn tại không ngừng khuếch tán!

Oanh long long long... Thiên kinh địa động thú rống cùng đại địa oanh minh vang thành một mảnh.

Rống!

Sau một khắc, chiếm cứ tầm mắt cây, sương mù bị hung hăng xé nát, Nhạc Bình Sinh trước mặt, sau lưng, bốn phương tám hướng ầm vang đã tuôn ra vô số kể hung ác di chủng, sườn sinh hai cánh hổ lang, mắt kép dày đặc, sắp xếp sắp xếp răng nhọn chuyển động con dơi thằn lằn, vai sinh bốn tay tam nhãn cự hùng... Hàng ngàn hàng vạn, không thể tính toán, diện mạo cực điểm nanh ác!

Liền như là mở ra Địa Ngục Chi Môn, đếm mãi không hết Địa Ngục yêu ma phát ra mừng rỡ như điên kinh khủng gầm rú, bốn phương tám hướng từng cái phương hướng không có bất kỳ cái gì góc chết, hóa thành một cỗ tử vong thủy triều hướng về Nhạc Bình Sinh lao thẳng tới mà đến!

"Tốt tốt tốt..."

Đối mặt dạng này Địa Ngục triều dâng, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lộ ra mừng rỡ, sắc mặt lại như là vạn cổ sông băng không có chút nào gợn sóng, một tay cầm yêu đà nghi ngờ thần hương, một cái tay khác đặt tại Lưu Quang Tinh Vẫn đao chuôi đao phía trên.

Bang lang!

Một đạo bá liệt tinh huy quang mang từ Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay đột nhiên nở rộ, trong một chớp mắt đem Thiên Địa u ám chiếu sáng, hóa thành một đạo huy hoàng lôi đình điện quang ngang qua đếm rõ số lượng mười trượng khoảng cách, một đao quét ngang bên trong liền đem tất cả đập vào mặt di chủng từ trái sang phải tách thành đồng đều hai nửa, trong máu thịt bẩn lập tức rơi đầy đất, mùi vị huyết tinh phóng lên tận trời!

Nhưng mà cho dù là làm tiên phong trăm ngàn di chủng bị trực tiếp phân thây, tầng tầng lớp lớp tuôn ra mà đến Hoang Cổ Di loại cũng không có cảm nhận được chút nào e ngại, bỏ qua vẩy xuống

toái thi, bạo tung tóe máu tươi, lấy vô số huyết nhục chi khu xếp phun trào, hóa thành cao hơn mười trượng diệt thế triều dâng vẫn như cũ cuồng nhiệt hướng về Nhạc Bình Sinh che đậy mà xuống!

Cấp thấp Hoang Cổ Di loại trí tuệ vốn cũng không cao, giờ khắc này ở yêu đà nghi ngờ thần hương hấp dẫn hạ càng là triệt để hóa thành đói khát mà điên cuồng Dã Thú, không biết đau đớn, không biết sợ hãi tuôn ra mà lên.

Nhạc Bình Sinh không chút nào dừng lại, trên cánh tay từng cái từng cái lớn gân nhất bạo, trong tay Lưu Quang Tinh Vẫn đao trong một chớp mắt quang huy đại phóng, một vòng lại một vòng xán lạn vô cùng nguyệt nha giống như mới lên trăng non, mang theo chập chờn đuôi ánh sáng cùng vô tình sát khí bắn ra, cắt đứt thiên địa, giăng khắp nơi!

Liếc nhìn lại Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã hoàn toàn bị che giấu tại vô số đạo trăng non đồng dạng giảo sát mà ra đao vòng bên trong.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, bắn ra mấy chục trên trăm đạo đao vòng chém ra ngăn cản phía trước trước quỹ tích bên trên hết thảy trở ngại, dọn dẹp ra từng cái từng cái thông đạo, hàng trăm hàng ngàn di chủng trực tiếp bị mở ngực mổ bụng, trong lúc nhất thời huyết vũ mưa lớn!

Giờ này khắc này, 【 linh năng dự trữ đơn vị 】: 1024!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 514: Giết Chóc Thời Khắc!

Chương 514: Giết chóc thời khắc!

Tranh tranh tranh tranh

Đao thanh điên cuồng gào thét, rung động thiên địa.

Tại mảnh này thuần túy từ điên cuồng, bạo ngược, tàn nhẫn mà tạo thành huyết tinh chi hải bên trong, đao khí tung hoành, từng đạo rộng lớn hoàng liệt đao quang liên thành một mảnh, dẫn dắt chiết xạ mờ tối tia sáng, hội tụ thành một mảnh đao quang chi hải, tại cái này phô thiên cái địa diệt thế thú triều bên trong nhấc lên một cỗ giết chóc phong bạo.

Cỗ gió lốc này bên trong ẩn chứa một loại cực độ tàn khốc băng lãnh sát khí, như là một đầu đến từ Hoang Cổ hung thú, nanh vuốt dữ tợn hạ không biết thôn phệ hủy diệt hoặc nhiều hoặc ít tính mệnh, đây là một loại sinh linh diệt hết, chỉ có từng đống bạch cốt mới có thể chồng chất ra hiển hách hung uy.

Loại uy thế này, liền ngay cả tới gần Nhạc Bình Sinh di chủng đều sẽ bản năng cảm giác được sợ hãi, nhưng lại căn bản là không có cách ngăn cản cái này đầy trời chói lọi đao quang, mà phía sau thú triều vẫn như cũ kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên xông về phía trước động, chém giết, đầu nhập vào thịnh đại tử vong.

Xuy xuy!

Như là lấp kín núi nhỏ đồng dạng nặng nề chắc nịch cốt giáp cự thú, tại như lôi đình không ngừng bạo liệt đao quang hạ bị lưu loát chém thành bảy tám khối, ngay cả xương cốt bên trên chỗ đứt đều như thế đều nhịp, ngược lại kích thích Địa Chu vây những cái kia yêu thú tất cả đều dữ tợn điên cuồng gầm hét lên;

Tứ ngược gào thét giữa không trung lợi trảo âm đường, từng cái bị đao quang từ bên hông trực tiếp chặt thành hai đoạn, đại lượng màu xanh biếc máu tươi hỗn hợp có nội tạng thoa khắp đầy đất;

Từng bước từng bước hình thể nhỏ gầy, giác hút hẹp dài sắc nhọn không mặt quỷ, động tác của bọn nó tấn mãnh như sấm, hành tẩu như gió, bình thường võ giả ngay cả cái bóng đều không nhìn thấy liền sẽ bị điểm mà ăn chi, lại bị phong bạo giống như Địa Đao khí chém thành đầy trời mảnh vỡ.

Giết chóc, giết chóc, vẫn là giết chóc.

Không có đạo đức, không có lễ pháp, không có ôn nhu, chỉ có thuần túy giết chóc. Nhạc Bình Sinh đã biến thành một cái băng lãnh Tử thần, lấy tay bên trong đao chế tạo tử vong.

Bất quá trong phiến khắc, Nhạc Bình Sinh chung quanh gần một dặm không gian đã bị cắt chém phá thành mảnh nhỏ, nhìn thấy mà giật mình huyết nhục vũng bùn đem tất cả to lớn vết đao triệt để lấp đầy.

Linh năng dự trữ: 2157... 2189... 22 12...

"Còn chưa đủ!"

Một đao đem quanh thân quét sạch không còn, nhưng không có nhiễm đến nửa điểm vết máu, Nhạc Bình Sinh hét dài một tiếng, nhấc lên một mảnh huyết sắc trường hồng thẳng hướng di triều dâng vọt tới phương hướng!

Rống!

Lúc này, một tiếng giống như long ngâm giống như hổ khiếu to lớn tiếng gầm cuồn cuộn bài không đánh tới, âm trầm dày đặc rừng cây phía trên ngàn vạn tán cây tùy theo hướng về một mặt khuynh đảo, như là bão quá cảnh, một cỗ bạo ngược mùi tanh như là sóng dữ điên cuồng gào thét, đột nhiên quét sạch bát phương!

Thiên kinh địa động bên trong, Nhạc Bình Sinh ánh mắt vì đó tối sầm lại, một đầu to lớn di chủng cao hơn hơn mười trượng, giống như núi cao trên thân toàn thân lân giáp dày đặc, lân giáp khe hở bên trong sinh ra vô số bén nhọn cốt thứ, bỗng nhiên phá vỡ độc chướng cùng trước mặt vô số trở ngại, đột nhiên xuất hiện!

Đầu này di chủng thân hình như là núi thịt, cực kỳ to lớn, dù là tại mảnh này hung ác Địa Ngục triều dâng ở trong đều là hạc giữa bầy gà, qua tuyệt đại đa số Hoang Cổ Di loại, nó tàn nhẫn âm độc ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, trong khoảnh khắc liền khóa chặt Nhạc Bình Sinh nhỏ bé thân ảnh!

"Tới tốt lắm!"

Mắt thấy đến đầu này cường hoành di chủng xuất hiện, Nhạc Bình Sinh trong mắt cũng hiển lộ ra một tia vui sướng hào quang.

Càng là cường hoành cao đẳng di chủng, đủ khả năng cung cấp linh năng số lượng cũng càng nhiều. Mặc dù không cách nào so sánh người cùng đẳng cấp loại cường giả, nhưng là so với những cái này kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên phổ thông di chủng tới nói cũng muốn mạnh hơn gấp trăm ngàn lần.

Nhìn đầu này di chủng dáng vẻ tựa hồ kề bên này hơn mười dặm bên trong lĩnh cấp bậc cao đẳng di chủng, hai con bạo ngược tròng mắt bên trong hồng quang bắn ra bốn phía, trong miệng răng nanh hoàn toàn lộ ra, tanh hôi chi khí trùng thiên, trên lợi trảo chính bắt một nửa đường kính một trượng phẩm chất cự mãng

thân thể, tích táp hướng xuống chảy xuống máu tươi, nghĩ đến tại Nhạc Bình Sinh nhóm lửa yêu đà nghi ngờ thần hương bị hấp dẫn mà đến trước ngay tại ăn.

"Rống!"

Cự hình di chủng ngửa mặt lên trời ra một tiếng chấn thiên gào thét, ném ra ở trong tay thân rắn, một đường ầm ầm chà đạp băng băng mà tới, những nơi đi qua nếu như cự hình máy ủi đất đồng dạng đem tất cả ngăn tại trước người trở ngại tất cả đều nghiền nát đẩy ngã, tại trong núi thây biển máu sinh sinh mở ra một đầu đại đạo, hướng về Nhạc Bình Sinh băng băng mà tới!

"Chết!"

Nhạc Bình Sinh không đợi cự hình di chủng vọt tới, giẫm đạp hư không, ở trên trời lưu lại liên tiếp biến đổi bộ pháp hư ảnh, quỹ tích bên trên lưu lại vô số vỡ ra chân cụt tay đứt, thẳng tắp phóng tới cái kia cự thú trước người, đồng dạng dài mười trượng ngắn đao mang bắn ra mà ra, một đao đánh xuống!

Mà cự hình di chủng mặc dù thân hình khổng lồ, nhưng là phản ứng lại là dị thường linh mẫn, tại cái này tử vong làm chủ đề Hoang Cổ di địa bên trong càng là từng bước một chém giết đến nay, trở thành chúa tể một phương, kinh nghiệm chiến đấu phong phú vô cùng, lập tức một tiếng gào thét, hai con đao phong cự trảo liều mạng hướng về phía trước hất lên, mười con trên lợi trảo lập tức phun xuất ra đạo đạo khí nhận, sưu sưu sưu liền đón nhận Nhạc Bình Sinh chém vụt tới đao khí!

Keng!

Tại đao quang cùng màu xanh sẫm khí nhận tiếp xúc một sát na kia, cự hình di chủng hai cái lợi trảo một trảm mà đứt! Nhạc Bình Sinh ra đao mang chỉ bất quá dừng lại một chút không đến một phần ba cái hô hấp công phu, chợt không chút lưu tình trảm

tại cự hình di chủng hai con che kín lân giáp to lớn trên cánh tay, tại tia lửa tung tóe trung tướng trực tiếp chém xuống!

Rống!

Trong lúc nhất thời cự thú cái kia điên cuồng thống khổ rống lên một tiếng vang vọng khắp nơi, rầm rầm huyết thủy cuồng phún mà ra, dẫn ngàn vạn di chủng điên cuồng gào thét!

Ngay sau đó, bởi vì kịch liệt đau đớn mà điên cuồng gào thét cự hình di chủng đau đến cực chỗ, lại cảm ứng được nguy cơ sinh tử đang ở trước mắt, lập tức miệng rộng mở ra, một đoàn dữ dằn thâm trầm khí mang liền gào thét phun ra! Mà Nhạc Bình Sinh sắc mặt không thay đổi, đao quang kịch liệt chấn động, hẹp dài to lớn đao quang mũi đao về chọn, một đao trở tay bổ ra! Trong nháy mắt giăng khắp nơi tinh quang đao khí liền đem cự hình di chủng giãy dụa phản kích một đao trảm diệt!

Phốc phốc!

Sau đó huy hoàng đao khí ngang lóe lên, gào thét đao thanh bên trong một viên to lớn không gì so sánh được đầu lăng không bay lên, điên cuồng tiếng gầm gừ lập tức im bặt mà dừng.

Dạng này một cái hung tàn vô cùng, là đủ sánh vai đỉnh phong khí đạo tông sư cao đẳng di chủng, đối mặt phía dưới ngay cả ba cái hô hấp đều không có chống nổi, liền chết tại Nhạc Bình Sinh đao hạ.

Ầm ầm!

Khổng lồ núi thịt ầm vang ngã xuống, đè chết không biết bao nhiêu không kịp tránh né cấp thấp di chủng, Nhạc Bình Sinh không chút nào dừng lại, hư không dậm chân, trong lòng cái kia nóng bỏng sát ý không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại bị cái này cự hình di chủng máu tươi đổ vào, tựa hồ trở nên càng tràn đầy.

Đầy rẫy đều là chân cụt tay đứt rơi vãi, tại phương viên hơn mười dặm phạm vi mảnh này tuyệt vọng cùng tử vong giết chóc trong lò luyện, Nhạc Bình Sinh chính là một tòa không biết mệt mỏi cao vận chuyển cối xay thịt, nhanh chóng thu gặt lấy sinh mệnh.

Một canh giờ... Hai canh giờ... Ba canh giờ...

Trọn vẹn ba canh giờ, Nhạc Bình Sinh như vào chỗ không người, thỏa thích huy sái lấy tử vong.

Trở tay chém ra một đao, hoa mỹ đao quang thẳng tắp chảy ra ra hơn trăm trượng xa, đem giữa không trung xoay quanh vang vọng không ngừng một đầu cú lớn lăng không vung giống hai đoạn, máu tươi rải đầy thiên không.

"Không đủ, không đủ, còn chưa đủ!"

Trong lúc nhất thời, Nhạc Bình Sinh một tiếng gầm điên cuồng, thật lớn tiếng gầm quét sạch thiên địa, trong lòng sát ý như sóng triều, xông thẳng trời cao!

Linh năng dự trữ đơn vị: 20 126!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 515: Đem Cải Biến Thiên Hạ Thế Cục 1 Chiến!

Chương 515: Đem cải biến thiên hạ thế cục 1 chiến!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh một người một đao tại vạn dặm xa Hoang Cổ di tích bên trong không biết mệt mỏi chém giết thời điểm. Một kiện kinh động thiên hạ đại sự, tại bấp bênh, rung chuyển bất an Bắc Hoang đại địa phía trên phát sinh.

Uyên ngục giới, Hắc Ngục núi đao, tôn chủ đại điện.

Giờ phút này âm u u ám đại điện bên trong, một phong thư trôi nổi tại giữa không trung, phóng xạ ra cực điểm bá đạo quang huy, đem toàn bộ đại sảnh chiếu sáng như ban ngày, từng cái rồng bay phượng múa to lớn ký tự bút tẩu long xà, từ quang huy bên trong bay lên, tại cả tòa đại sảnh phất phới lay động!

【 ngươi ta ân oán, một trận chiến nhưng quyết! Chết sống có số, thắng thua tại trời, bên thắng tiếu ngạo, kẻ bại quy thuận! Nhưng, hay không! 】

Cái này từng cái ký tự sát ý ngút trời, một cỗ khó nói lên lời vô hình áp bách trĩu nặng đặt ở mọi người tại đây trong lòng.

Đây là thình lình một phong sinh tử chiến sách!

Trong đại sảnh, một cái thân mặc liên minh võ hắn nam tử tầm mắt buông xuống, đối chung quanh vòng tòa ngũ đại Luyện Thần làm như không thấy, bình tĩnh mà đứng.

Bầu không khí ngưng kết thành băng, toàn bộ trong đại sảnh nhiệt độ xuống tới điểm đóng băng, Hắc Ngục, Xích Ngục, Huyền Ngục, Thanh Ngục, Bạch Ngục cái này năm vị Luyện Thần cự phách hết thảy đều nheo mắt lại, sắc mặt trầm ngưng.

Bọn hắn tưởng tượng qua Võ Đạo Liên Minh đủ loại trả thù phương thức, cũng tương ứng làm xong rất nhiều chuẩn bị, duy chỉ có không nghĩ tới Thần Dụ Võ Tôn thế mà lại dùng như thế một loại nhất làm cho người không tưởng tượng được phương thức!

Khắp thiên hạ người ức vạn võ giả trước đó, mời vừa mới vượt ngục mà ra Hồng Thiên Cương, tiến hành một trận sinh tử!

Thanh Ngục Tôn Chủ nhìn chăm chú rồng bay phượng múa ký tự, xinh đẹp khuôn mặt bên trên lộ ra cười khẽ:

"Cái gọi là kẻ bại quy thuận, là có ý gì "

Liên minh người mang tin tức đối năm vị đứng ở võ đạo kim tự tháp cường giả đứng đầu phát ra kinh khủng tâm linh áp bách như không có gì, mở miệng nói:

"Rất đơn giản, chiến bại tự nhiên không cần giảng, Thần Dụ đại nhân hi vọng nếu như lần này hắn thắng, như vậy ngũ ngục nhất định phải trở về Võ Đạo Liên Minh, vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cộng đồng chống lại tân triều!"

Vứt bỏ hiềm khích lúc trước, trở về liên minh năm vị Ngục Chủ nhao nhao cười lạnh một tiếng.

Bọn hắn giáng lâm Thần La Võ Đô, ngàn vạn sinh linh táng thân trong đó, Nguyên Bạch Lộc càng là bởi vậy bỏ mình, giữa hai bên như nước với lửa, đương nhiên sẽ không tin tưởng dạng này chuyện ma quỷ.

Hắc Ngục Tôn Chủ hờ hững nói:

"Thần Dụ thật sự là giỏi tính toán, hắn phát ra cái này phong chiến thư chẳng lẽ liền không sợ người trong thiên hạ trò cười bất tử chi ma các hạ bị giam giữ mấy trăm năm, võ đạo đình trệ, mà hắn Thần Dụ lại hưởng thụ lấy liên tục không ngừng, đếm mãi không hết tài nguyên, đã là Bắc Hoang đệ nhất cường giả. Như thế không công bằng quyết đấu, hắn võ đạo tinh thần chẳng lẽ gọi chó ăn a như thế không biết xấu hổ cử động, cũng không sợ người trong thiên hạ cười đến rụng răng!"

Liên minh người mang tin tức mí mắt có chút bỗng nhúc nhích, không kiêu ngạo không tự ti mà nói:

"Bất tử chi ma các hạ thành danh đã lâu , ấn bối phận mà tính chỉ sợ là hiện có Võ Tôn ở trong cao nhất một vị, chính là Thần Dụ đại nhân đều có chỗ không kịp, bất quá chư vị tại Thần La Võ Đô sở tác chỗ vi Nhân Thần cộng phẫn, Thần Dụ đại nhân không muốn sống linh đồ thán, tử thương vô số, lại để cho tân triều làm ngư ông, mới dùng cái này phương pháp kết thù mới hận cũ."

"Mà lại."

Tên này khí đạo tông sư cảnh giới người mang tin tức ngẩng đầu lên nhìn một vòng ở đây Luyện Thần tôn chủ, không nhanh không chậm nói:

"Chư vị các hạ làm sao biết, bất tử chi ma các hạ liền nhất định biết cự tuyệt "

"Ha ha ha ha ngươi ngược lại là cùng Thần Dụ, có chút khôn vặt!"

Đạp, đạp, đạp.

Tiếng gió rít gào, một trận không che giấu chút nào tiếng bước chân truyền đến, mỗi một bước đều phảng phất trùng điệp đạp ở trong lòng của người ta, để cho người ta khổ sở như muốn thổ

huyết, toàn bộ sơn phong đều đang rung động!

Hồng Thiên Cương long hành hổ bộ, mang theo phần phật gió lớn tự đại điện chỗ sâu đi ra, cất tiếng cười to nói:

"Thần Dụ ngược lại là sẽ chọn thời điểm, bản tọa còn chưa có đi tìm hắn, hắn lại trước tìm tới cửa!"

Tiếng cười của hắn quỷ bí mà bá đạo, tràn ngập một cỗ thẩm thấu lòng người lực lượng, ở đại sảnh ở trong rồng bay phượng múa ký tự đều đang tiếng cười ở trong không tự chủ được rung động.

Ngũ Ngục Tôn Chủ cùng nhau đứng dậy chào.

Hồng Thiên Cương gật đầu ra hiệu, nhô ra tay đến đem sinh tử chiến sách một thanh nắm bắt tiến vào trong tay, một chút liếc nhìn qua đi ngẩng đầu lên đưa mắt nhìn sang người mang tin tức, giống như cười mà không phải cười:

"Mời tân triều phương diện đến đây xem lễ Thần Dụ thật sự là nhọc lòng a."

Liên minh người mang tin tức sắc mặt không thay đổi:

"Đúng là như thế, không biết bất tử chi ma các hạ ý như thế nào "

Hồng Thiên Cương ung dung cười một tiếng: "Có thể! Vì cái gì không thể ngươi trở về nói cho Thần Dụ, sau một tháng, ta cùng hắn một trận sinh tử!"

"Sư thúc!"

"Hồng tiền bối!"

"Các hạ!"

Hồng Thiên Cương câu nói này vừa ra, còn không đợi liên minh người mang tin tức có phản ứng, ngoại trừ Hắc Ngục Tôn Chủ bên ngoài bốn ngục Tôn giả nhao nhao biến sắc!

Bất tử chi ma uy tên hiển hách, tại võ đạo giới lưu lại vô số truyền kỳ, năm đó chống lại Viêm Hoang đại đế phong thái càng là tuyệt thế vô song. Trên thực tế nếu như là đã từng trạng thái đỉnh phong, lấy 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 ngưng tụ Võ Tôn thân ngoại hóa thân Hồng Thiên Cương, tại Viêm Hoang đại đế bại vong về sau võ đạo giới tàn lụi thời kì tuyệt đối có vấn đỉnh thiên hạ đệ nhất nhân tuyệt cường thực lực.

Mà bây giờ Hồng Thiên Cương bị cầm tù mấy trăm năm, tu vi võ đạo không có chút nào tiến bộ, mà Thần Dụ đã đứng hàng Luyện Thần cảnh giới đỉnh phong, tiến vào tâm huyết dâng trào cái này huyền chi lại huyền cảnh giới, cứ kéo dài tình huống như thế, hiện tại Hồng Thiên Cương lại như thế nào có thể địch nổi

Mặc dù bọn hắn đề cử Hồng Thiên Cương vì lãnh tụ, nhưng là Hồng Thiên Cương quyết định này theo bọn hắn nghĩ vẫn là quá mức qua loa.

Nhưng mà còn không đợi bọn hắn lại lần nữa lên tiếng ngăn cản, Hồng Thiên Cương miệng khẽ nhúc nhích, tựa hồ nói thứ gì, lập tức để bốn vị Luyện Thần cự đầu an định lại, chỉ có ánh mắt bên trong như có điều suy nghĩ.

Liên minh người mang tin tức mắt thấy đến một màn này, mắt sáng lên, thi lễ một cái nói:

"Đã bất tử chi ma các hạ đáp ứng, như vậy tại hạ liền trở về phục mệnh."

Hồng Thiên Cương phất ống tay áo một cái, cười dài nói: "Ngươi đi đi!"

Đợi đến người mang tin tức bóng lưng triệt để tại u ám chân trời biến mất về sau, Hồng Thiên Cương cười nói:

"Thần Dụ chiêu này dương mưu chơi giống điểm bộ dáng."

Hắc Ngục Tôn Chủ đi tới nói: "Tận lực mời tân triều phương diện xem lễ, làm đục nước, cố tình bày nghi trận "

Hồng Thiên Cương mỉm cười, Xích Ngục, thanh ngục, bạch ngục, Huyền Ngục bốn vị tôn chủ đã đi tới, trầm giọng nói:

"Các hạ, trước ngươi nói, nhưng có vạn toàn nắm chắc "

"Đương nhiên!"

Hồng Thiên Cương nhìn phương xa, đứng chắp tay, trong ánh mắt hiển thị rõ bá đạo chi ý, còn có tiềm ẩn cực sâu, gần như không thể phát giác hung lệ bạo ngược sát ý, ngửa mặt lên trời cười như điên nói:

"Thần Dụ hắn coi là những năm gần đây trấn áp để bản tọa căn cơ tổn hao nhiều, tu vi không tiến ngược lại thụt lùi. Hắn nhưng lại không biết bản tọa tại mấy trăm năm nay tại tối tăm không ánh mặt trời kiếp sống bên trong lấy oán, giận, hận làm củi củi, đem 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 đẩy lên một cái tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả cảnh giới! Chỉ coi bản tọa căn bản không cần dài dằng dặc tu dưỡng, chỉ cần đem ta rải ma chủng tìm về, dung nhập bản thân, trong khoảnh khắc liền có thể trở lại đỉnh phong, đồng thời tiến thêm một bước!"

Ngũ Ngục Tôn Chủ trong mắt lập tức lộ ra khẽ chấn động thần sắc, nhìn nhau nhẹ gật đầu.

"Ta đem hành tẩu thiên hạ đem ma chủng tìm về, những ngày qua chư vị phải cẩn thận, phòng bị Thần Dụ bọn hắn đùa bỡn âm mưu quỷ kế gì."

Hồng Thiên Cương xoay người lại, phảng phất trí tuệ vững vàng, nắm trong tay hết thảy, chậm rãi mà nói:

"Sau một tháng sinh tử chi chiến, thế nhân chứng kiến, ma lâm thiên hạ, mà Thần Dụ sẽ chỉ có đến mà không có về, hữu tử vô sinh, rửa sạch bản tọa cái này tích súc mấy trăm năm giận cùng hận!"

Tân triều, Hình Ngục ty đại điện.

Đoạn Tội đốc chủ dậm chân đi tới, ba tên tư tọa nhao nhao đứng dậy.

"Chư vị mời an vị."

Đại mã kim đao tại chủ tọa thượng tọa dưới, Đoạn Tội đốc món chính chỉ nhẹ nhàng đập mặt bàn, nhìn chăm chú trên mặt bàn từ khay thịnh phóng một phong tinh xảo phong thư:

"Đây chính là Võ Đạo Liên Minh đưa tới phong thư "

Đao Binh tư tọa gật đầu nói: "Phong thư này văn kiện là từ Thần La Võ Đô phát tới, chỉ tên yêu cầu Diễn Võ Cơ Quan cao tầng tiếp thu, chúng ta đã dùng các loại phương thức kiểm trắc qua, phong thư này văn kiện không có bất cứ vấn đề gì."

Diễn Võ Cơ Quan từ khi Đế Trọng Sinh, Hoàng Tuyền, Lôi Vụ, Nghịch Vân bọn người lần lượt bởi vì Nhạc Bình Sinh mà chết về sau đã là nguyên khí đại thương, đã không có có thể lấy ra được đỉnh cấp khí đạo tông sư cường giả, lại không thể một mực rắn mất đầu, cho nên tạm thời thuộc cho Hình Ngục ty tiến hành điều hành. Chỉ coi Hình Ngục ty ba tên tư tọa nhận được cái này phong đến từ Thần La Võ Đô phong thư.

Đoạn Tội đốc chủ một tay đem phong thư nắm bắt mà lên, mở ra về sau một chút liếc nhìn, nét mặt của hắn cũng xuất hiện rất nhỏ biến hóa.

"Thần Dụ cùng Hồng Thiên Cương một trận sinh tử, mời xem lễ "

Đoạn Tội đốc chủ lông mày chăm chú nhăn lại, lộ ra một bộ cực kỳ ngoài ý muốn, bỗng nhiên đứng dậy:

"Phong thư này văn kiện, ta mang đi!"

Thần La Võ Đô.

Trung tâm thành trì, nguyên bản bị nhổ tận gốc thông thiên chi tháp giờ phút này đã lại lần nữa sừng sững tại giữa thiên địa.

Đây là mấy cái luyện thần võ tôn xuất thủ, lấy thần hồ kỳ thần thủ đoạn tại mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong đem thông thiên tháp chữa trị như lúc ban đầu, bao quát nứt ra đại địa, đổ sụp lầu các cung điện, cũng bằng nhanh nhất tốc độ bị thanh lý lấp đầy khôi phục nguyên trạng. Nếu như không phải trong thành vô cùng trầm ngưng bầu không khí, liền phảng phất cả tòa Thần La Võ Đô chưa hề từng chịu đựng trận kia kiếp nạn.

Thông thiên tháp trên sân thượng, hai thân ảnh bằng gió mà đứng, ngắm nhìn nhà nhà đốt đèn.

"Thần Dụ đại nhân, Vô Câu đại nhân, tân triều phương diện phong thư đã đưa đạt, so sánh chẳng mấy chốc sẽ có hồi âm."

"Tốt, ngươi lui ra đi."

Vô Câu đem đến đây báo tin tông sư vẫy lui.

"Thần Dụ, ngươi quá mạo hiểm."

Đợi đến tiếng bước chân biến mất, ánh mắt của hắn ẩn ẩn có chút phức tạp nhìn về phía bên cạnh, đương kim võ đạo giới cường đại nhất võ giả, nói:

"Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt cướp đoạt Hoang Thiên

Huyền Đế ấn, ý đồ không rõ, đang âm thầm nhìn trộm. Hồng Thiên Cương mặc dù bị trấn áp mấy trăm năm tu vi võ đạo không tiến ngược lại thụt lùi, nhưng là chưa hẳn không có ngọc đá cùng vỡ thủ đoạn. Loạn trong giặc ngoài, bấp bênh, chúng ta chầm chậm mưu toan chưa chắc không thể, ngươi cần gì phải như thế cấp tiến "

"Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong."

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt nhàn nhạt, thanh âm tại trong tiếng gió phiêu đãng:

"Vô Câu, ngươi biết hiện tại Bắc Hoang đại địa phía trên có bao nhiêu khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh đang chờ đợi khởi động a "

Vô Câu Võ Tôn im lặng.

Ai cũng không biết Diệt Tuyệt Tân Tinh sản xuất số lượng cùng tồn trữ số lượng, càng không biết tân triều có mặt khắp nơi bóng tối đinh phải chăng chôn xếp đặt Diệt Tuyệt Tân Tinh, liền chờ khởi động một khắc này.

Nguyên Bạch Lộc cùng hắn đồng dạng thân là thân ngoại hóa thân cảnh giới thượng vị Luyện Thần tôn giả, hóa thân thực lực so với bản tôn cũng chỉ chênh lệch một tuyến mà thôi, đồng dạng tại Diệt Tuyệt Tân Tinh hạ vẫn lạc, bọn hắn dạng này võ đạo cự phách đều không thể ngăn cản, thiên quân vạn mã cũng không có chút nào tác dụng.

Không có tiếp tục đàm luận cái đề tài này, Vô Câu Võ Tôn ánh mắt sáng rực nói: "Ngươi đã sớm biết Hồng Thiên Cương tất nhiên sẽ đáp ứng, như vậy ngươi lại có bao nhiêu nắm chắc "

"Nắm chắc đương nhiên là mười thành!"

Thần Dụ Võ Tôn cười nhạt một tiếng, giờ khắc này lời nói ở trong đột nhiên ẩn hiện ra một tia đều ở trong lòng bàn tay bá đạo

tuyệt luân cảm giác:

"Hồng Thiên Cương thiên phú tài tình tuyệt thế, 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 càng là xưa nay chưa từng có, chỉ tiếc nhất đại người mới thay người cũ, hiện tại đã không phải là Đại Hoang Thần Triều thời kì, hắn, đã già!"

"Nguyên Bạch Lộc cái chết, trách nhiệm không có quá nhiều thời gian lại cùng ngũ ngục do dự, tự nhiên muốn giải quyết dứt khoát."

Ngóng nhìn phương xa chân trời đường chân trời, Thần Dụ Võ Tôn nói khẽ:

"Đáng tiếc a, nếu như lại cho ta năm trăm năm thời gian, ta nhất định có thể kham phá một bước kia bí mật, nhưng là bây giờ lại không có thời gian "

Tại không đến ba ngày thời gian, Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn, vào khoảng sau một tháng cùng vừa mới vượt ngục mà ra bất tử chi ma Hồng Thiên Cương tiến hành sinh tử chi chiến tin tức, như là giống như cuồng phong bạo vũ cuốn toàn bộ Bắc Hoang, chấn kinh toàn bộ thiên hạ.

Hai đại Luyện Thần tuyệt đỉnh cự phách sinh tử chi chiến!

Thần Dụ như bại, Võ Đạo Liên Minh chỉ sợ trong khoảnh khắc liền sẽ sụp đổ. Hồng Thiên Cương như bại, như vậy bất luận có thể hay không hợp nhất ngũ ngục, liên minh tối thiểu cũng sẽ đổi lấy trăm năm an bình.

Bất luận phương nào chiến thắng, đều chính là là đủ sửa lập tức hình thức một trận chiến.

Hồng Thiên Cương cùng Ngũ Ngục Tôn Chủ tại Thần La Võ Đô bên trong làm ác sớm đã thông truyền thiên hạ, vô số nghe được sắp sinh tử chi chiến tin tức đám người quần tình xúc động mãnh

liệt, cắn răng nghiến lợi mong mỏi cùng trông mong.

Người bình thường khả năng cũng không hiểu rõ, nhưng là phàm là có chút nội tình võ đạo thế lực, đều hết sức rõ ràng Thần Dụ Võ Tôn cùng bất tử chi ma Hồng Thiên Cương hai cái danh tự này có như thế nào kinh khủng phân lượng.

Cái này cũng không thật đơn giản báo thù chiến đấu, còn loáng thoáng là làm hôm nay dưới, đệ nhất võ đạo cường giả tuyệt thế một trận chiến! Mà phe thắng lợi, chính là đương kim võ đạo giới bên trong, hoàn toàn xứng đáng thiên hạ đệ nhất nhân, trở thành vua không ngai!

Hoang Cổ di địa bên trong, khoảng cách Bắc Hoang đại địa không biết bao nhiêu khoảng cách địa phương.

Màn sương bao phủ xuống, tia sáng u ám, mười trượng bên ngoài hết thảy sự vật đều nhìn không rõ ràng. Vô số màu tím cánh hoa bay múa đầy trời, không chút nào tuân theo ăn mòn âm chướng ảnh hưởng, đem mảnh không gian này trang trí lộng lẫy.

Mây mù lượn lờ, hóa mưa bay tán loạn, cực đoan hiểm ác Hoang Cổ di địa ở trong cứ như vậy cực kỳ đột ngột tồn tại một chỗ nhân gian tiên cảnh.

Nhưng mà mảnh này đẹp không sao tả xiết cảnh tượng bên trong, lại loáng thoáng lộ ra cực đoan kiềm chế cùng tim đập nhanh, phảng phất tiềm ẩn cái gì không có gì sánh kịp nguy hiểm.

Một nữ tử từ mây mù hoa vũ bên trong đi tới, có mặt khắp nơi màn sương phảng phất đã có được sinh mạng, tự phát tách ra, phảng phất là tại lui tránh.

Nữ tử này dáng người vô cùng cao gầy xinh đẹp, mọi cử động làm cho người huyết mạch phún trương, câu hồn phách người, đủ để khiến vô số tâm trí không kiên nam tính điên cuồng; nàng tụ

thiên địa chi linh tú tuyệt mỹ trên mặt để lộ ra một tia lười biếng phong tình, mà nàng một đôi tròng mắt lại cùng người thường khác biệt, rõ ràng là một đôi như rắn dựng thẳng đồng, hiển lộ ra khác yêu dị cảm giác.

Sưu!

Tiếng xé gió bỗng nhiên đánh tới, tên này nữ tử thần bí mang theo vô số phong tình nghiêng đầu.

Ở trước mặt nàng, rõ ràng là một đầu đứng thẳng người lên, đỉnh sinh đỏ quan, sườn sinh cánh chim Vũ Xà!

Nàng môi đỏ hé mở, giận trách: "Thì thế nào "

Đầu này Vũ Xà ngang đầu, thổ lộ lưỡi rắn, phát ra tối nghĩa mà khàn khàn tê minh thanh.

Ân

Đem tê minh thanh nghe hết, nữ tử này xinh đẹp đến kinh tâm động phách trên mặt, đột nhiên xuất hiện vẻ nguy hiểm, bỗng nhiên đưa mắt nhìn sang một phương hướng khác!

Nơi đó, cũng chính là Nhạc Bình Sinh nhóm lửa yêu đà nghi ngờ thần hương, tiến hành cuồng bạo giết chóc phương hướng. r

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 516: Đánh Vỡ Thần Quan!

Chương 516: Đánh vỡ thần quan!

Rống!

Một tiếng tàn nhẫn điên cuồng gào thét vang vọng đất trời ở giữa, huyết tinh, tử vong, tuyệt vọng tại huyết nhục vũng bùn trên không quanh quẩn, bị xâm nhiễm trở thành màu đỏ sậm màn sương bên trong, một cỗ cuồng loạn ý chí xung kích hóa thành một cỗ bành trướng sóng lớn, vô số âm độc, tà ác, tàn nhẫn cùng nhất là cực hạn sợ hãi, điên cuồng ý chí không ngừng mà xung kích cuốn tới.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh chỗ phương viên trong vòng hơn mười dặm không gian liếc nhìn lại đã hóa thành chân chính huyết nhục chồng chất mà thành Địa Ngục, trên mặt đất đủ mọi màu sắc chính là từ vô số kể chân cụt tay đứt dệt thành tử vong toàn diện.

Hình thù kỳ quái tứ chi, máu me đầm đìa tạng khí, các loại đậm đặc máu tươi chồng chất dập tắt lửa, tàn khốc như vậy, làm lòng người sinh tuyệt vọng cảnh tượng.

Trong lúc bất tri bất giác trọn vẹn ba ngày thời gian trôi qua, Nhạc Bình Sinh cơ hồ đã đã mất đi khái niệm thời gian, mà mảnh máu này thịt đúc thành huyết tinh chiến tuyến đã bị hắn lại lần nữa một đường phát triển, mở ra càng lớn chiến trường.

Ba ngày này thời gian bên trong, Nhạc Bình Sinh không ngủ không nghỉ như là cơ quan nhân ngẫu, không biết mệt mỏi điên cuồng giết chóc, không thể tính toán Hoang Cổ Di loại bị chém xuống với hắn đao hạ!

Hướng về bốn phía liếc nhìn, nguyên bản phô thiên cái địa che đậy tất cả tầm mắt Hoang Cổ Di loại đã trở nên chấm sao lẻ loi, bất quá còn lại trăm ngàn số lượng, hơn nữa còn có phần lớn Hoang Cổ Di loại tựa hồ là bởi vì yêu đà nghi ngờ thần hương hiệu lực đã qua, đã thanh tỉnh lại nhìn qua bên ngoài chạy thục mạng.

Hiện tại bộ này Tu La tràng cảnh tượng, chính là lại điên cuồng hung ác di chủng cũng đều sẽ sinh lòng sợ hãi, muốn thoát đi.

Trận này trước nay chưa từng có giết chóc thịnh yến cũng rốt cục tiến vào hồi cuối.

Nhạc Bình Sinh không để ý đến bắt đầu lớn diện tích chạy trốn Hoang Cổ Di loại, ở trước mặt của hắn một đầu thân hình chừng ba trượng, mạo như Bạch Hổ đồng dạng hung thú ngay tại gào thét gào thét, từng đợt từng đợt doạ người ý chí xung kích từ huyết bồn đại khẩu bên trong khuấy động bát phương, Nhạc Bình Sinh thân ảnh cũng như dòng nước xiết bên trong thuyền gỗ chập chờn.

Đầu này hổ hình di chủng quanh thân từng mảnh từng mảnh âm trầm ảm đạm giống như u linh quang ảnh không ngừng biến đổi, huyễn hóa ra từng đầu lệ quỷ hình tượng, phiêu miểu bất định, quỷ khí âm trầm, trong đó cũng xen lẫn một ít nhân loại tuyệt vọng mà sợ hãi khuôn mặt, thoáng qua liền mất, như là trong địa ngục đi ra Câu hồn sứ giả.

Đầu này Hoang Cổ Di loại mặc dù hình thể không tính là mười phần to lớn, nhưng lại quỷ dị có thể phát động ý chí phương diện xung kích, rõ ràng là một đầu khoảng cách Luyện Thần giai đoạn

chỉ kém lâm môn nửa chân, sắp tấn thăng đỉnh tiêm Hoang Cổ Di loại, cũng là cái này phương viên bách lý khu vực ở trong chân chính Vương giả!

Chỉ bất quá đầu này vương giả di chủng trạng thái nhìn qua thê thảm vô cùng, roi thép giống như cái đuôi cùng móng trái y nguyên bị chém đứt, trên thân càng là kích cỡ vết thương vô số, tựa hồ kinh lịch vô cùng gian khổ ác chiến.

Rống!

Giằng co bên trong, mắt thấy đến thủ đoạn mạnh nhất ý chí xung kích cũng không có đưa đến cái tác dụng gì, vết thương chồng chất hổ hình di chủng tựa hồ sinh lòng thoái ý, ngửa mặt lên trời một tiếng dữ tợn gào thét, quanh thân vờn quanh từng đạo quỷ ảnh lập tức hướng về Nhạc Bình Sinh quay đầu đập xuống!

"Chết!"

Keng!

Nhạc Bình Sinh trong mắt đồng dạng có khó mà che giấu vẻ mệt mỏi, nhưng lại trong khoảnh khắc khí tức tăng vọt, sau đó một vòng trong suốt xán lạn đao quang hư không thoáng hiện, trong chốc lát giống như đồng thời xuất hiện ở bảy tám cái không cùng vị trí, trong khoảnh khắc trảm diệt tất cả tấn công mà đến lệ quỷ hư ảnh, trượng dài dữ dằn đao khí tại lôi đình điện thiểm trung hậu phát tới trước, thẳng tắp đem đầu này thân thể cực kỳ cường hoành di chủng mở ngực mổ bụng, nội tạng rơi đầy đất!

Phốc phốc!

Một cái đầu lâu to lớn phóng lên tận trời, phá thành mảnh nhỏ thi khối giữa không trung vẩy xuống. Đầu này có khả năng tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới cường đại di chủng vẫn không thể nào chạy thoát, cuối cùng chết không toàn thây.

Tại giết chết đầu này cường hoành vô cùng vương giả di chủng về sau, Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong hư không dừng lại. Lồng ngực cấp tốc chập trùng, ánh mắt bên trong có thật sâu rã rời.

Mỗi giờ mỗi khắc tinh thần cao độ tập trung, cùng vô số sinh tử uy hiếp thay nhau xâm nhập, đang kéo dài không ngừng mấy chục canh giờ về sau hắn đã đạt tới cực hạn.

Loại này diệt thế đồng dạng di chủng triều dâng phía dưới Luyện Thần tôn giả đều muốn chật vật mà chạy, nếu không liền có nguy cơ vẫn lạc. Nếu như không phải lấy chiến dưỡng chiến, đồng thời linh năng tùy thời bổ sung thể năng cùng nguyên khí, hắn chưa hẳn chống thời gian một ngày.

Giữa thiên địa gió tanh mưa máu, phương viên mười dặm không khí đã triệt để hóa thành gay mũi huyết tinh vị đạo, đầy rẫy thấy các loại nhan sắc máu tươi, huyết nhục hội tụ vào một chỗ, Nhạc Bình Sinh dưới chân đại địa đã biến thành nhan sắc cực độ thâm trầm, đen nhánh huyết nhục vũng bùn.

Đưa mắt ngắm nhìn thưa thớt bắt đầu cấp tốc thoát đi cá lọt lưới, Nhạc Bình Sinh không có truy kích dự định, chậm rãi thu hồi đao đến, con ngươi phía trên một màn ánh sáng chợt lóe lên:

Linh năng tích lũy đơn vị: 12 3555!

133,000 năm trăm năm mươi năm điểm linh năng dự trữ!

Khổng lồ như thế số lượng chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh bởi vì tàn khốc giết chóc mà đông kết thành băng khuôn mặt đột nhiên hòa tan, lộ ra một tia mừng rỡ ý cười, đem sâu trong tâm linh mỏi mệt cảm giác đều hòa tan không ít.

Trọn vẹn ba ngày, mấy chục canh giờ không chút nào gián đoạn huyết tinh giết chóc, để tâm linh của hắn cảm nhận được

trước nay chưa từng có chết lặng cùng rã rời, nhưng cũng thu tập được đạt tới sáu chữ số linh năng dự trữ!

Cái này cũng đại biểu cho tối thiểu có mười vạn trở lên số lượng Hoang Cổ Di loại thành Nhạc Bình Sinh vong hồn dưới đao.

"Mười ba vạn linh năng tích lũy... Nên đủ mạnh đi xông mở thần quan, tiến giai Luyện Thần!"

Tại ba ngày này giết chóc thời khắc bên trong, hắn liên chiến bách lý, mở ra mấy cái Tu La tràng, yêu đà nghi ngờ thần hương đã thiêu đốt hầu như không còn.

Cái này cũng ý vị hắn tại lại lần nữa tìm kiếm được yêu đà nghi ngờ thần hương trước đó, không cách nào lại dùng gần như vậy hồ tại gian lận phương thức điên cuồng góp nhặt linh năng.

Mà dựa theo Nhạc Bình Sinh tính ra, lấy bình thường hiệu suất tới nói hắn muốn thu thập mười ba vạn đơn vị linh năng tối thiểu cũng muốn bỏ ra tới mấy tháng công phu.

Mà bây giờ hắn tại ngắn ngủi ba ngày thời gian liền làm được.

Chậc chậc chậc... Thật sự là không dễ dàng a.

Tà Linh hắc hắc cười quái dị ló đầu ra đến:

Đồ một tòa nhân loại thành trì liền có thể thu tập được linh năng ngươi lại phế đi như thế lớn cảm giác... Ta nên nói ngươi cái gì tốt đâu

"Tà Linh, không muốn nói nhảm."

Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, hỏi:

"Theo ý ngươi những cái này số lượng đủ ta đột phá sở dụng a
"

Đương nhiên. Tà Linh cũng lơ đễnh, lười biếng nói: Trên thực tế căn cứ ta đoán chừng, ngươi chỉ cần ước chừng chừng mười vạn linh năng đơn vị liền có thể đột phá ngươi chỗ đi hệ thống tu luyện trước mắt bình cảnh.

Nhìn Tà Linh, Nhạc Bình Sinh trong lòng an định một phần.

Tà Linh tiếp tục nói ra: Bất quá tiểu tử , chờ đến ngươi thành công đánh vỡ trói buộc, đạt tới ý chí ngoại phóng can thiệp hiện thực thời điểm, ngươi liền muốn đứng trước một lựa chọn.

Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động: "Lựa chọn gì "

Tà Linh ngữ khí trong lúc đó trở nên vô cùng nghiêm nghị, thậm chí để lộ ra một tia xa xăm, thần thánh hương vị:

Thoát khỏi trói buộc, siêu thoát tự tại, vô câu vô thúc, đi hướng cường đại nhất sinh mệnh con đường!

Nhạc Bình Sinh nhướng mày: "Đây là ý gì "

Đợi đến ngươi đánh vỡ trước mắt bình cảnh, bước vào cao đẳng sinh mệnh cánh cửa là ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi. Tà Linh cười đắc ý: Ngươi bây giờ coi như ta nói ngươi cũng lý giải không được, minh bạch chưa

Nhạc Bình Sinh lắc đầu không tiếp tục truy vấn. Tà Linh yêu nhất cố lộng huyền hư, chuyện như vậy không phải lần một lần hai, hắn hiện tại việc cấp bách là tìm kiếm được một chỗ đầy đủ địa phương an toàn bắt đầu nếm thử đột phá Luyện Thần, tạm thời không có công phu để ý tới chuyện còn lại.

Quét mắt một vòng địa ngục cảnh tượng, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên bay lên không, hướng về phương xa bước đi.

Đột phá Luyện Thần, đã lửa sém lông mày!

... ...

Ngay tại Nhạc Bình Sinh rời đi nơi này bất quá mấy canh giờ công phu, tầng trời thấp phía trên nguyên bản đã lại lần nữa bị lấp đầy ăn mòn màn sương đột nhiên bắt đầu kịch liệt cuồn cuộn, sau đó giống như là bị lực vô hình một phân thành hai, lộ ra một đầu trong vắt thông đạo.

Một mắt sinh dựng thẳng đồng, tuyệt thế xinh đẹp nữ tử từ Hoang Cổ di địa chỗ sâu phương hướng chậm rãi đi.

Tại nàng hoàn mỹ không một tì vết trên tay ngọc, một đầu khéo léo đẹp đẽ đỏ quan Vũ Xà nhu thuận quay quanh, bất an phun lưỡi rắn.

Nồng đậm khiến người ta buồn nôn gió tanh đập vào mặt, đầy rẫy thấy đều là sền sệt, đen nhánh, kinh khủng huyết nhục vũng bùn, khắc sâu vào cái này một người một xà nhãn màn, rõ ràng là một mảnh hữu tử vô sinh huyết nhục địa ngục.

Này tấm đủ để khiến bất luận kẻ nào sợ vỡ mật cảnh tượng, cũng khiến cho yêu dị nữ tử trong đôi mắt hiếm thấy hiện lên từng sợi kinh hãi.

Sau đó, nàng nâng lên cánh tay ngọc, một cái tay khác nhẹ vỗ về Vũ Xà đỉnh đầu đỏ quan, môi đỏ hé mở, tựa hồ muốn nói thứ gì.

Ngay sau đó, cánh tay nàng bên trên đỏ quan Vũ Xà tựa hồ là đạt được cái gì chỉ lệnh, đột nhiên từ trên tay ngọc thoát ly, như chớp giật bay vụt hướng về phía phương xa.

Đỏ quan Vũ Xà mảnh khảnh thân ảnh thoáng qua liền mất , chờ đến nó thân ảnh trong chớp mắt liền hoàn toàn biến mất tại phương xa về sau, yêu dị nữ tử quét mắt mặt đất huyết nhục vũng bùn, lộ ra một bộ mãnh liệt cảm thấy hứng thú thần sắc.

... ...

Một bên là nham tương khắp nơi trên đất, một mảnh đất chết, đầy rẫy đều là tinh hồng chi sắc, tràn ngập gay mũi khí lưu hoàng; một bên là băng thiên tuyết địa, cực độ rét lạnh, băng phong hết thảy. Giữa hai bên phân biệt rõ ràng, lại có vẻ kỳ quái.

Ngay tại cái này hai nơi quỷ dị mạo giao giới khu vực nào đó một chỗ, chừng mấy chục trượng chi sâu lòng đất, được mở mang ra một cái không gian nho nhỏ.

Hắc ám bên trong, Nhạc Bình Sinh đột nhiên mở hai mắt ra, phóng xạ ra nhàn nhạt tinh huy.

Trải qua ròng rã ba ngày ba đêm điều chỉnh cùng tu dưỡng, giờ này khắc này tinh thần của hắn đã khôi phục được đỉnh phong, bởi vì tàn khốc giết chóc mà sinh ra tâm linh mệt nhọc đã triệt để quét sạch sành sanh.

Trong lúc này, hắn sở tu Tinh Thần Liệt Túc Kiếp diệt hô tâm kinh cùng Nguyên Bạch Lộc tặng cùng bị hắn ghi lại hồng trần luyện tâm pháp, bao quát Ám Giới Vô Ảnh Chân Giải, Phong Hỏa Phần Thiên Sách, Thiên Âm Địa Sát công các loại ở bên trong, hắn vơ vét mà đến đông đảo võ đạo bí điển bên trong liên quan tới Luyện Thần cảnh giới đủ loại miêu tả đều trải qua một phen tỉ mỉ chải vuốt, đã hiểu rõ tại tâm.

Trong ba ngày này hắn tuyệt đại bộ phận thời gian đều dùng tại phía trên này.

Luyện Thần cảnh giới đột phá cùng lực quan, khí quan khác biệt, luyện quyền hóa não mặc dù hung hiểm, lại là mài nước công phu, chỉ cần thiên phú đạt tiêu chuẩn, căn cơ hùng hồn võ giả đều có hi vọng làm được, lấy Nhạc Bình Sinh xưa nay chưa từng có tích lũy cùng linh năng phụ trợ đồng dạng không đáng kể.

Mà chân chính khó mà vượt qua lạch trời, thì là thần nhốt tại mở ra một khắc này, đại não tiềm năng đột nhiên bộc phát sinh ra tin tức loạn lưu, cũng chính là cái gọi là Tâm Ma chi chướng.

Đây mới là từ xưa đến nay chặn đường hạ vô số tài trí cao tuyệt thiên tài khó mà vượt qua hồng câu.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh đã đứng thẳng tại hồng câu trước đó, một bước này vượt qua, hoặc là trời cao biển rộng, hoặc là vĩnh viễn rơi xuống vực sâu!

"Lấy như giày mỏng Băng Tâm, đi tiến bộ dũng mãnh sự tình."

Nhạc Bình Sinh tại hắc ám chật chội không gian bên trong hít sâu một hơi, trong mắt phóng xạ ra kiên nghị mà quả quyết thần thái.

"Như vậy, bắt đầu đi!"

Ông!

Sau một khắc, hắn nằm ngang ở trên gối Lưu Quang Tinh Vẫn đao đột nhiên chấn động, cuồng bạo linh năng trong khoảnh khắc như là đại giang triều cường, sôi trào mãnh liệt, tuôn trào ra!

Ồn ào... Ồn ào...

Nhạc Bình Sinh mặc dù đứng im bất động như là một pho tượng, nhưng trên thân lại ẩn ẩn truyền đến thật lớn triều tịch bành trướng thanh âm, chính là khí huyết chảy xiết phồng lên tới cực điểm biểu hiện. Một cỗ mạnh mẽ huyết khí tựa hồ nhét đầy toàn bộ mở ra không gian thu hẹp, còn xuyên thấu qua tầng tầng thổ nhưỡng hướng về bốn phương tám hướng thẩm thấu, đem tĩnh mịch túc sát bầu không khí quét sạch sành sanh, thay vào đó là sinh cơ bừng bừng!

Khó có thể tưởng tượng mênh mông linh năng trong nháy mắt

liền tràn vào Nhạc Bình Sinh toàn thân, khổng lồ như thế số lượng phía dưới Nhạc Bình Sinh trầm tĩnh lại tâm cảnh lập tức liền cảm giác chính mình phảng phất là một cái sung khí bóng da, mỗi một tấc gân cốt cơ bắp đều phảng phất không chịu nổi đồng dạng bành trướng lên.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh ý chí liền như là uông dương đại hải bên trong Định Hải Thần Châm, đối các vị trí cơ thể truyền đến đau nhức, ngứa, nha, các loại tín hiệu giống như chưa tỉnh, tâm linh của hắn ý niệm trước nay chưa từng có tập trung lại, để ý niệm quan tưởng hình thành vô ngần không gian bên trong tìm kiếm cảm ứng đến thần quan tồn tại.

Mênh mông linh năng trào lên phía dưới, Nhạc Bình Sinh tư duy cảm giác tăng lên tới một cái hắn cũng vô pháp phán đoán nhạy cảm trình độ, trong thân thể hết thảy hết thảy đều như là xem vân tay trên bàn tay, rõ ràng rành mạch, căn bản không chỗ che thân.

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ, thân ở mấy chục trượng chi sâu, sinh linh tuyệt tích lòng đất đồng thời tại loại này không linh trạng thái dưới, thời gian tựa hồ đối với Nhạc Bình Sinh đã mất đi ý nghĩa.

Ý niệm của hắn như cùng ở tại tuyệt đối tĩnh mịch trong lỗ đen cô độc phiêu lưu, không có chút nào thanh âm, không tồn tại không gian, không tồn tại thời gian, hoàn toàn là tuyệt đối hắc ám cùng trống không.

Cô quạnh. Cô độc. Tĩnh mịch.

Ngoại giới, tại Nhạc Bình Sinh trên thân, Lưu Quang Tinh Vẫn đao bên trong khổng lồ linh năng không chút nào gián đoạn trào lên bên trong phóng xạ ra trong suốt quang huy, từ hắn bên ngoài thân thấu thể mà ra, hóa thành điểm điểm quang vũ phiêu tán, lộng lẫy.

Đây là đại lượng linh năng bị hắn đã cường hóa tới cực điểm thể phách ra ngoài bảo hộ tự thân bản năng bài xích mà ra, bay hơi ra.

Nhạc Bình Sinh hai mắt nhắm nghiền, ngũ giác Linh giác vẫn như cũ toàn bộ đầu nhập tại quan tưởng không gian bên trong tìm kiếm, đối với cái này không phát giác gì.

Một ngày... Hai ngày... Ba ngày...

Không biết qua bao lâu, tĩnh mịch ý niệm không gian bên trong loáng thoáng truyền đến đại giang biển cả trào lên thanh âm.

Sau đó, tại đen nhánh không thấy ánh mặt trời, tuyệt đối trống không ý niệm bên trong, hết thảy hỗn độn mê vụ bị bỗng nhiên đâm rách, đột nhiên sáng lên một viên cực điểm sáng chói, huy hoàng, hừng hực mặt trời!

"Ở chỗ này!"

Giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh toàn thân trên dưới mỗi một tấc máu thịt da thịt lông tóc đều phát ra tới từ sâu trong tâm linh hò hét, sau một khắc, hạo đãng mãnh liệt cuồng mãnh linh năng liên hợp lấy hắn cô ném một chú ý niệm, lấy một loại tìm đường sống trong chỗ chết vô song trạng thái xung kích hướng về phía vầng mặt trời này!

Ầm ầm!

Chỉ nghe trong một chớp mắt lôi đình bạo hưởng, mỗi một âm thanh phích lịch đều phảng phất là tại Nhạc Bình Sinh chỗ sâu trong óc trực tiếp vang lên, kịch liệt tiếng oanh minh phảng phất muốn đem Nhạc Bình Sinh đỉnh đầu trực tiếp xốc lên! Viên kia cùng trong hư vô bỗng nhiên xuất hiện sí dương không trở ngại chút nào trực tiếp vỡ vụn! Như là mở ra một đạo tuyên cổ tồn tại gông xiềng, ngay sau đó trong lúc nhất thời các loại chua, ngọt,

khổ, cay; các loại tình yêu, hận, tình, thù, các loại mừng, giận, buồn, vui cảm giác đều không thể ức chế một mạch điên cuồng hiện ra đến!

Thần quan đánh vỡ, tâm thần chi lực thoát ly nhục thể gông xiềng!

Mà liền tại cái này thần quan đánh vỡ một khắc, Nhạc Bình Sinh cả người tựa như một máy riêng mật cơ quan bị rút lấy mấu chốt linh kiện, vô luận là thân thể, linh hồn, vẫn là lực lượng, ý thức đều tại không cách nào ức chế cấp tốc sụp đổ nổ tung!

Tâm Ma chi chướng, giáng lâm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 517: Đại Mộng Ai Người Sớm Giác Ngộ

Chương 517: Đại mộng ai người sớm giác ngộ

Ngay tại Nhạc Bình Sinh thần quan đánh vỡ thời khắc này, trên mặt đất, một cỗ vô hình ba động bỗng nhiên quét ngang khuếch tán ra đến, phương viên một dặm bên trong bùn đất tầng ngoài bên trong cất giấu vô số sâu kiến giống như là tiếp nhận một cỗ vô hình trọng áp, nhao nhao bạo liệt.

Một cỗ khó mà ngôn ngữ, phảng phất làm mảnh không gian này đều sinh ra vặn vẹo kiềm chế cảm giác đột nhiên từ sâu trong lòng đất xuyên thấu mặt đất phóng xạ ra, phương viên một dặm bên trong vô số sinh linh bắt đầu kinh hoảng bốn trốn!

Đây là thần quan đánh vỡ sát na, ý chí đột phá thân thể trói buộc can thiệp hiện thực hình thành dị tượng.

Mà vừa mới xông phá thần quan Nhạc Bình Sinh, tự nhiên không biết những thứ này.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trong mắt thế giới đã là hoàn toàn khác biệt, hắn phảng phất bị một cỗ không thể kháng cự khoảng cách lôi kéo, rơi vào một cái sâu không thấy đáy đen nhánh vực sâu, đồng thời còn tại rơi xuống.

Vui vẻ ra mặt, như cha mẹ chết, quát tháo phong vân, đau đến không muốn sống, mừng rỡ như điên, tức sùi bọt mép. . . Đủ loại cảm xúc cảm thụ loạn thất bát tao không có chút nào Logic quấy

cùng một chỗ, cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng từ Nhạc Bình Sinh nội tâm cấp tốc tuôn ra, không có chút nào lý do, cũng không có bất kỳ cái gì dấu hiệu.

Hắn đã đánh mất đối thân thể, đối với ngoại giới hết thảy cảm giác, phảng phất hồn phách bị một bàn tay vô hình từ trong thân thể kéo ra ra, sau đó đầu nhập vực sâu!

Phảng phất chỉ là một cái chớp mắt, lại phảng phất qua mười ngày nửa tháng lâu, Nhạc Bình Sinh ý niệm rơi xuống Vô Gian hắc ám bắt đầu trở nên kỳ quái, vô cùng vô tận, đủ mọi màu sắc lưu quang cạnh va nhau đụng, từ trong đụng chạm tựa hồ đản sinh ra vô số cái như huyễn giống như thật thế giới, gấp rút lấp lóe, lít nha lít nhít lấp kín mỗi một chỗ hư không, thỉnh thoảng có thế giới mới sinh ra, lại có giao tình thế giới hủy diệt, hình thành pha tạp giao thoa, làm cho người hoa mắt quỷ dị huyễn tượng!

Tầm mắt đi tới mỗi một chỗ, đồng loạt có hoàn toàn khác biệt nhiều loại cảnh quan, như là đếm mãi không hết mảnh kiếng bể từng khối giao thoa giao nhau, thường thường là một mảnh bên trong tuyết lớn đầy trời, vạn vật băng phong, tới liền nhau lại là khói lửa ngập trời, khói lửa trùng thiên; hoặc là một cái mảnh vỡ bên trong là sóng biếc mênh mang, thủy triều lên xuống; bên cạnh vỡ vụn không gian bên trong lại là cát vàng cuồn cuộn, một mảnh hoang vu. Toàn bộ thế giới loang lổ lỗ chỗ, hỗn loạn không chịu nổi, mà những cái này toàn bộ đều là từ Nhạc Bình Sinh đã từng tự mình trải qua cảnh tượng tạo thành!

Rơi xuống, rơi xuống, vĩnh vô chỉ cảnh rơi xuống.

Ngay sau đó, thời gian cùng không gian chuyển đổi càng phát kịch liệt. Nhất thời khắp nơi đều tại chấn động, tại lay động, tại băng liệt. Trong cái khe bày biện ra vô số thế giới kì dị cảnh tượng, có người buôn bán nhỏ, bóng người lắc lư, đài cao nhà cao cửa rộng, cũng có núi đao biển lửa, hoặc là núi thây biển máu, xương trắng chất đống. . .

Không chỉ có như thế, Nhạc Bình Sinh ý niệm cảm giác bên trong không khí bốn phía cũng biến thành cực kỳ không ổn định, khi thì ánh nắng ấm áp, khi thì hàn phong thấu xương, khi thì khô ráo nóng rực phảng phất sa mạc, đủ loại thay đổi thất thường hỗn hợp cùng một chỗ, cảm giác kia bên trên cực đoan biến hóa làm cho người chính muốn đầu lâu nổ tung!

Hỗn loạn, hỗn loạn, vẫn là hỗn loạn!

Giờ khắc này vô số kể tin tức loạn lưu bộc phát xung kích, đủ loại như thật như ảo cảm giác không ngừng ăn mòn, ngàn vạn tư vị cùng nhau chui vào Nhạc Bình Sinh não hải, giống như thân ở trong mộng, nhất thời cao vạn trượng không, nhất thời lại rơi xuống vực sâu!

Chỉ xích thiên nhai, một giấc chiêm bao ngàn năm, ảo ảnh trong mơ, như lộ như điện.

Đủ loại chân thực cùng hư ảo trộn lẫn giao thế, mà lại biến ảo cực nhanh, trước một khắc cùng sau một khắc, Nhạc Bình Sinh đều cảm nhận được trăm ngàn cái lạ lẫm mà quen thuộc tư duy ý thức hiện lên, đồng thời xen lẫn ngàn trượng vạn trọng, có nam có nữ thanh âm, tại não hải chỗ sâu nhất vui cười giận mắng, nhẹ giọng thì thầm, quỷ khóc sói gào!

"Thân ái đệ đệ, mệnh của ngươi thật là lớn. . ."

"Thỏa thích hưởng thụ báo thù khoái nhạc thời gian đi. . ."

"Đáng thương tiểu bò sát, ngươi đến cùng tại kiên trì thứ gì "

"Bình Sinh, ngươi không thuộc về nơi này, rời đi đi, đi làm ngươi việc."

"Tông chủ, cho chúng ta báo thù a!"

Càng ngày càng ồn ào, càng ngày càng sục sôi thật lớn sóng âm

cuồn cuộn xung kích, Nhạc Bình Sinh như là một chiếc thuyền con, đang sóng lớn sóng biển ở trong bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp.

Loại này cực đoan hỗn loạn cảm giác giống như kéo dài trăm ngàn năm lâu, sau đó ——

Ầm ầm!

Vĩnh viễn rơi xuống bỗng nhiên đình chỉ, như là vũ trụ cực điểm bạo tạc, một trận to lớn trống không cùng choáng váng bỗng nhiên đánh tới, hết thảy quy về hư vô!

... .

Ngoại giới, ngay tại Nhạc Bình Sinh Tâm Ma chi chướng giáng lâm trong khoảng thời gian này, từ trên người hắn tản mát ra như biển như nước thủy triều quỷ dị ý chí ba động, đã tại mảnh này rét lạnh cùng nóng rực giao kẹp khu vực tạo thành một mảnh đặc biệt lực tràng.

Cái ý chí này lực tràng bao phủ phương viên một dặm phạm vi, có mặt khắp nơi nguyên khí hạt nhận cỗ này cuồng bạo mãnh liệt ý chí can thiệp kịch liệt bạo động, hình thành pha tạp gợn sóng tùy ý vặn vẹo lên tiến vào mảnh không gian này tia sáng.

Trên mặt đất nhìn một cái, hết thảy đều là vặn vẹo quét sạch quái rực rỡ, giống như là cách lồi lõm không đồng nhất mặt kính. Mà cái phạm vi này bên trong toàn bộ sinh linh đã sớm không chịu nổi loại này áp bách mà hốt hoảng thoát đi.

Ngay tại lúc mảnh này ý chí lực trận biên giới chỗ, tại hơn mười trượng trong tầng trời thấp, lại không hề có điềm báo trước xuất hiện một cái mắt sinh dựng thẳng đồng, tuyệt thế xinh đẹp nữ tử.

Nữ tử này toàn thân cao thấp tụ thiên địa chi linh tú, hoàn mỹ không một tì vết, mang theo một cỗ kinh tâm động phách yêu dị

phong tình, chậm rãi mà đến.

"Tâm Ma chi chướng. . . Một nhân loại, thế mà ở chỗ này tấn thăng Luyện Thần. . ."

Sau một khắc, nhìn chăm chú cái này bao phủ một dặm phương viên quỷ dị ý chí lực trận, dựng thẳng đồng nữ tử tựa hồ là rốt cục đã nhìn ra cái gì, trong mắt đột nhiên xuất hiện cực độ ngạc nhiên thần thái!

Trong giọng nói của nàng có không ức chế được kinh hỉ cùng kích động, đã một màn kia ẩn tàng cực sâu, giờ phút này lại đem tiêu tán mà ra cực đoan thâm trầm tham lam cùng ác ý!

"Rất tốt, rất tốt. . . Bất quá nhìn, tâm ma của hắn chi chướng còn không có vượt qua "

Nàng tuyệt mỹ trên dung nhan đột nhiên tách ra một vòng nghiêng nước nghiêng thành lúm đồng tiền, như máu yêu diễm môi đỏ hé mở, nhẹ giọng nói một mình, trong lời nói lại cùng dung nhan này bất hợp lý, để lộ ra một cỗ cực đoan hung lệ cảm giác.

Sau đó, nàng toàn thân khí tức thu liễm, cả người phảng phất biến thành cảm giác không thấy bất kỳ khí tức gì tử vật, mở ra bộ pháp hướng về ý chí lực trận dải đất trung tâm đi đến.

Ân

Nhưng mà vừa mới phóng ra một bước, nữ tử này ánh mắt nhất động, bỗng nhiên dừng bước, nhìn phía một phương hướng khác.

Hơn trăm trượng bên ngoài, đồng dạng là tại ý chí lực tràng biên giới bên ngoài, một đạo mông lung thân ảnh từ màn sương bên trong hiển hiện.

Đạp, đạp, đạp.

Một cái tóc trắng phơ như là yêu ma cuồng vũ, khuôn mặt tuyệt mỹ lại như là Vạn Cổ Băng Phong lãnh diễm nữ tử cái này a đột ngột tại bên ngoài trăm trượng màn sương bên trong đi tới, áo quyết bồng bềnh, ánh mắt nhàn nhạt nhìn xem dựng thẳng đồng nữ tử:

"Vũ Lưu Cơ, ngươi vượt biên giới!"

Nữ tử này toàn thân phảng phất băng tuyết ngưng liền, mỗi một tấc da thịt, mỗi một cây sợi tóc, thậm chí con mắt của nàng đều là ngân bạch chi sắc, căn bản không giống người sống. Mà nàng quanh thân không gian thật giống như bị trong khoảnh khắc triệt để đông kết thành băng, ngay cả màn sương, tia sáng đều không thể đào thoát, cực đoan quỷ dị, thần bí!

"Âm Ly Nguyệt, lại là ngươi "

Được xưng Vũ Lưu Cơ dựng thẳng đồng nữ tử lập tức ánh mắt hơi đổi, trên mặt vẻ mừng rỡ thối lui, ánh mắt lấp lóe ở trong tựa hồ một nháy mắt có vô số tính toán chợt lóe lên, tiếp theo khẽ cười nói:

"Nguyên lai, ngươi cũng để mắt tới con mồi này "

Ngàn vạn ngân bạch phát tia không gió múa, đứng yên vào hư không bên trong được xưng Âm Ly Nguyệt nữ tử tựa hồ căn bản không có cùng Vũ Lưu Cơ hàn huyên lôi kéo ý đồ, ngữ khí lạnh lùng, như nôn vụn băng đồng dạng:

"Vũ Lưu Cơ, ngươi vượt biên giới! Rời đi nơi này, trở lại chính ngươi lãnh địa bên trong đi!"

"A nếu như, ta không rời đi đâu "

Vũ Lưu Cơ tựa hồ không chút phật lòng, yêu mị gương mặt bên trên vẫn như cũ treo hoàn mỹ không một tì vết ý cười, nàng chậm rãi mà nói:

"Âm Ly Nguyệt, nói trắng ra, nếu như coi trọng tới trước tới sau, người này mấy ngày trước đó tại ta lãnh thổ biên giới trắng trợn giết chóc, cũng sớm đã bị ta phát hiện, ta là tốn hao tâm huyết, một đường truy tung mới tìm được nơi này, người này bất quá là tại lãnh địa của ngươi biên giới đột phá mà thôi, ngươi nghĩ cứ như vậy dăm ba câu đem ta đuổi "

Vũ Lưu Cơ thu liễm ý cười, ngữ khí hời hợt lại để lộ ra một cỗ làm cho người không rét mà run sâm nhiên, nói tiếp:

"Ngươi ta cũng không cần lại làm bộ làm tịch! Một cái vừa mới tấn thăng Luyện Thần nhân loại võ giả, huyết nhục của hắn, óc, linh hồn là cỡ nào mỹ vị có thể đối với chúng ta tiến giai, tiến hóa đưa đến lớn cỡ nào tác dụng như thế một cái trên trời rơi xuống đại lễ, ngươi nói ta có thể hay không bởi vì ngươi nhẹ nhàng một hai câu cứ như vậy từ bỏ "

Âm Ly Nguyệt vẫn như cũ dung nhan băng lãnh, hiện lên một tia khó nói lên lời tối nghĩa lệ khí, nàng chung quanh khí tức chậm rãi trở nên cực đoan bạo ngược, sôi trào, nhưng mà còn không đợi nàng nói chuyện, Vũ Lưu Cơ ngữ khí ôn hòa xuống tới:

"Âm Ly Nguyệt, ngươi muốn động thủ ngươi liền không sợ bởi vậy lại dẫn đến khác Linh Vương mà lại ngươi ta một khi động thủ động tĩnh quá lớn, vạn nhất con mồi này bởi vậy nhận xung kích, tiến giai thất bại, đến lúc đó gà bay trứng vỡ, đối ngươi đối ta lại có chỗ tốt gì "

Vờn quanh quanh thân âm lệ, tàn khốc tới cực điểm ý chí ba động chậm rãi bình ổn lại, Âm Ly Nguyệt hoàn toàn trắng bệch hai mắt hờ hững nhìn qua Vũ Lưu Cơ:

"Ngươi muốn như thế nào "

Vũ Lưu Cơ mỉm cười: "Không bằng ngươi ta liên thủ đem nơi này phong tỏa, chậm đợi con mồi này tiến giai Luyện Thần thành

công, tại hắn cường đại nhất cũng là suy yếu nhất thời khắc, mỗi người dựa vào thủ đoạn quyết định thuộc về, như thế nào "

Âm Ly Nguyệt thuần bạch sắc đôi mắt phóng xạ ra ánh mắt tựa hồ có thể đem không gian đông kết, nàng nhìn chòng chọc vào dù bận vẫn ung dung, mỉm cười mà đứng Vũ Lưu Cơ trọn vẹn hơn mười cái hô hấp, cuối cùng chậm rãi mở miệng:

"Rất tốt, vậy liền như ngươi mong muốn!"

... .

Ngay tại Nhạc Bình Sinh giả chết từ sáng chuyển vào tối, tại Hoang Cổ di địa bên trong nếm thử xung kích Luyện Thần, hai tên không biết tên cường giả không có hảo ý âm thầm theo dõi trong khoảng thời gian này.

Hắc Ngục, núi đao.

Một đường ánh sáng chưa hề biết cao bao nhiêu vết nứt bên trong vương vãi xuống, mà Cơ Sùng Quang hùng tráng thân ảnh cứ như vậy đứng ở núi đao bên vách núi, ngắm nhìn đầy rẫy âm trầm ảm đạm gió giận vân dũng, ánh mắt xa xăm, không biết suy nghĩ cái gì.

"Cơ trưởng lão, ngươi muốn tin tức ta đã vì ngươi mang đến."

Thiếu tôn áo bào phần phật chậm rãi đi đến, đi đến Cơ Sùng Quang sau lưng đưa lên một bộ hồ sơ nói:

"Ngươi muốn biết tin tức, đều ở nơi này."

"Đa tạ thiếu tôn."

Cơ Sùng Quang quay người tiếp nhận phần này hồ sơ, lúc này liền mở ra lật xem.

Ánh mắt một nhóm một nhóm đảo qua, nét mặt của hắn vô hỉ

vô bi.

Nửa ngày, Cơ Sùng Quang nhẹ nhàng khép lại hồ sơ, thản nhiên nói: "Nói như vậy, Nhạc Bình Sinh đã triệt để chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, hài cốt không còn "

"Không tệ." Thiếu tôn trong giọng nói cũng hiển lộ ra nhất trung khác cảm khái, nói: "Tin tức này là trải qua nhiều mặt lặp đi lặp lại nghiệm chứng, có thể nói là vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, vừa vặn chính là tại sư tôn cùng còn lại bốn vị Ngục Chủ tiến về Thần La Võ Đô nghĩ cách cứu viện Hồng Thiên Cương đại nhân thời điểm đồng bộ phát sinh."

Nhạc Bình Sinh như là sao chổi đồng dạng quật khởi, quấy thiên hạ phong vân, chính mình thiên phú, tài nguyên không có chỗ nào mà không phải là đứng hàng đỉnh tiêm, nhưng lại khó nhìn theo bóng lưng, theo không kịp. Dạng này một cái suốt đời đại địch vẫn lạc, không khỏi thiếu tôn không vạn phần cảm khái.

Thiếu tôn tự nhiên biết nhà mình sư tôn đã từng lời hứa, hắn cân nhắc một chút, đối sắc mặt thật thà Cơ Sùng Quang nói:

"Cơ trưởng lão, Nhạc Bình Sinh đã phi hôi yên diệt, hài cốt không còn, như vậy cũng coi là cảm thấy an ủi Nguyệt tiểu thư trên trời có linh thiêng. Sư tôn đã có chỗ phân phó, Cơ trưởng lão những ngày qua có thể làm quen một chút Hắc Ngục các hạng sự vụ, điển tịch các cũng toàn bộ hướng Cơ trưởng lão mở ra, có thể tùy ý đọc qua, mười vạn đệ tử cũng mặc cho điều khiển!"

Cơ Sùng Quang đối thiếu tôn nói tới thờ ơ, xoay người ngóng nhìn đỉnh đầu Nhất Tuyến Thiên tế, một tay nắm tay, đứng chắp tay, không nói một lời.

Núi đao đỉnh núi đại điện chỗ sâu, một đôi uy nghiêm đôi mắt tựa hồ là xuyên qua trùng điệp chướng ngại đem một màn này thu hết vào mắt, sau đó một tiếng quỷ bí cười khẽ chấn động hắc ám.

... .

Tân triều tại Hoang Cổ di tích bên trong phát động Diệt Tuyệt Tân Tinh, giết chết Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ dạng này chấn động thiên hạ tin tức, đã triệt để bị không đến sau một tháng Bắc Hoang liên minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn đem cùng mấy trăm năm trước ma đạo cự phách bất tử chi ma Hồng Thiên Cương tiến hành một trận sinh tử tin tức che giấu, vô số người đối trận này tinh không chi hạ mạnh nhất võ giả tuyệt thế một trận chiến mong mỏi cùng trông mong.

Mà nâng lên Nhạc Bình Sinh cái này sao chổi quật khởi nhưng lại phù dung sớm nở tối tàn võ giả, bao quát Đoan Mộc thế gia ở bên trong đông đảo người biết chuyện cũng bất quá thay đổi thở dài, đối với tân triều Diệt Tuyệt Tân Tinh càng là sinh lòng e ngại.

U Châu, châu thành, Phục Linh thành.

Nơi này, cũng là toàn bộ U Châu số một số hai, cao cấp nhất võ đạo trường, Thái Hư võ đạo trường căn cứ địa.

Thái Hư võ đạo trường thành lập tại liên minh về sau, sáng lập người Cung Liên Sơn kỳ tài ngút trời, truyền ngôn kỳ nhân vốn chỉ là một cái chân chạy gã sai vặt, lại tại một lần tình cờ đạt được kỳ ngộ, từ đây lực lượng mới xuất hiện đã xảy ra là không thể ngăn cản, bất luận là kỳ ngộ vẫn là tu vi võ đạo đều là thẳng tới mây xanh, cho thấy làm cho người líu lưỡi phát triển tốc độ, một tay sáng lập Thái Hư võ đạo trường, đạo trường môn đồ hơn hai mươi vạn, Cung Liên Sơn bản thân càng là tại không đến năm trăm năm thời gian bên trong nhất cử đột phá đến khí tu vô cực đỉnh phong tông sư, khoảng cách Luyện Thần cảnh giới cũng chỉ chênh lệch lâm môn một cước, là U Châu thổ địa phía trên còn sống truyền kỳ!

Cho đến trước mắt, từ đã từ nghị viện bên trong thoái vị Cung Liên Sơn bắt đầu, mỗi một giới Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội

Thái Hư võ đạo trường đều có thể ở trong đó chiếm cứ hai cái nghị viện ghế.

Thái Hư võ đạo trường chiếm diện tích gần ngàn bình phương bên trong, cơ hồ chiếm cứ gần phân nửa Phục Linh thành kích cỡ.

"Uống, uống, hát!"

Võ đạo trường bên trong, cực kỳ rộng lớn trên quảng trường, hàng ngàn hàng vạn thái hư môn đồ hô quát thao luyện, ngàn cỗ vạn cỗ nồng đậm huyết khí nương theo lấy hạo đãng, chấn động toàn thành tiếng gầm phóng lên tận trời, đem cao ngàn trượng không từng sợi vân khí đánh bể tan tành!

Ngay tại lúc ngoại giới môn đồ thao luyện hừng hực khí thế thời điểm.

Chưởng tọa đại điện, cũng là Thái Hư võ đạo trường sáng lập người, Cung Liên Sơn sinh hoạt thường ngày địa phương, nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

"Ôi, ôi. . . ."

Một diện mục không giận tự uy, tang thương cương nghị hùng tráng lão giả, giờ phút này lại khuôn mặt dữ tợn, gắt gao giữ lại cổ họng của mình, phát ra mơ hồ không rõ thanh âm, cực điểm giãy dụa lấy.

Mặt mũi của hắn đã vặn vẹo thành một đoàn, phảng phất nhìn thấy cái gì cực đoan kinh khủng đồ vật, mồ hôi rơi như mưa, toàn thân trên dưới mỗi một chỗ đều tại cổ động, vặn vẹo, tựa hồ trong thân thể quái vật gì sắp phá thể mà ra, đồng thời một cỗ dữ dằn nguyên khí ba động từ trên người hắn khuấy động, gào thét lên.

Nhưng mà phảng phất cùng ngoại giới triệt để ngăn cách, rõ ràng bên trong đại điện nguyên khí gào thét chấn động, lại không chút nào truyền ra ngoài, bị hoàn toàn giam cầm tại mảnh này

không gian nho nhỏ bên trong.

Nằm trên mặt đất giãy dụa hùng tráng nam tử tựa hồ đã không cách nào nói chuyện, lại lấy một loại cực độ oán độc, sợ hãi, ánh mắt không thể tin, nhìn chòng chọc vào đứng tại trước người hắn một bóng người.

"Thế nào, ngươi tựa hồ không thể tin được "

Hồng Thiên Cương ở trên cao nhìn xuống, giống như là điều trị một người chết, giọng mang thương hại cùng ý tán thưởng:

"Cung Liên Sơn, ngươi rất không tệ, vô tâm cắm liễu liễu xanh um, liền ngay cả ta cũng không nghĩ tới ngươi có thể lấy được thành tựu như vậy, năm đó cử chỉ vô tâm sẽ cho ta to lớn như thế kinh hỉ!"

Nằm trên mặt đất cực điểm giãy dụa, ngay cả lời đều không nói được, thình lình chính là trước đây tham nghị trưởng lão, U Châu đại địa bên trên nhân vật truyền kỳ, đã đạt tới khí tu vô cực đỉnh phong cảnh giới Thái Hư võ đạo trường chưởng tọa, Cung Liên Sơn!

Mà Hồng Thiên Cương lời nói phía dưới, Cung Liên Sơn thống khổ gương mặt bên trên thay nhau thoáng hiện cực đoan sợ hãi cùng kinh khủng chi sắc.

Hồng Thiên Cương lắc đầu mà cười: "Như vậy hiện tại, đem hết thảy trả lại tại bản tọa, trở thành bản tọa một bộ phận, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!"

Sau đó Hồng Thiên Cương nhô ra hai tay, năm ngón tay chăm chú bóp!

Lốp bốp!

Liên tiếp dồn dập tiếng nổ vang bên trong, Cung Liên Sơn thân

thể hùng tráng nội bộ phảng phất xuất hiện một cái thôn phệ hết thảy lỗ đen, cấp tốc thôn phệ lấy hắn khí huyết nội tạng, khiến cho hắn thân thể hướng một cái như khí cầu bị đâm thủng, co lại nhanh chóng khô quắt xuống tới!

"Ôi ôi. . ."

Ngay cả chẳng hề nói một câu ra, Cung Liên Sơn vị này một tay sáng lập Thái Hư võ đạo trường truyền kỳ võ giả, trong mắt Thần Quang đều tiêu tán.

Hồng Thiên Cương mặt lộ vẻ vẻ hài lòng, ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, một cái ánh sáng đen kịt đoàn lập tức từ Cung Liên Sơn khô quắt thân thể trái tim bộ vị phá thể mà ra, đã rơi vào Hồng Thiên Cương trong lòng bàn tay.

Bịch, bịch, bịch.

Hồng Thiên Cương thu hồi cái này miếng ma chủng như là trái tim đồng dạng tại trong lòng bàn tay hắn nhảy lên, hắn trên mặt lập tức lộ ra một cái tà cuồng ý cười:

"Rất tốt, rất tốt, còn kém một cái. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 518: Bình Sinh Ta Tự Biết!

Chương 518: Bình Sinh ta tự biết!

Hết thảy gió êm sóng lặng. Một luồng ý thức ở trong hỗn độn cô độc phiêu lưu.

Nhạc Bình Sinh mí mắt khẽ nhúc nhích, chậm rãi, có chút chật vật mở hai mắt ra.

Dẫn vào tầm mắt chính là một mảnh thuần trắng, cùng hơi có vẻ ánh đèn chói mắt. Một loại chết lặng cảm giác truyền khắp toàn thân, giống như một tòa núi lớn đặt ở trên thân, ngay cả động một chút ngón tay đều là một loại hi vọng xa vời.

Một cỗ nhàn nhạt mùi thuốc sát trùng bay vào Nhạc Bình Sinh trong mũi, cho hắn một loại cảm giác vô cùng quen thuộc.

Nơi này... Là địa phương nào

Trong đầu một mảnh hỗn độn, mê vụ bao phủ, tựa hồ đem một thứ gì đó che đậy, lại phảng phất có thứ gì đang nhanh chóng tiêu tán. Đồng thời cực độ nhói nhói cảm giác giống như là vô số cương châm đâm vào não hải, để Nhạc Bình Sinh trong mắt không ngừng hiện lên đau đớn cùng mê hoặc.

"Bình Sinh, Bình Sinh! Bác sĩ, mau tới, mau tới, hắn tỉnh!"

Một cái thanh thúy mà kích động thanh âm nghẹn ngào đột nhiên tại Nhạc Bình Sinh bên tai vang lên.

Nhạc Bình Sinh miễn cưỡng quay đầu sang, một trương ẩn ẩn có chút quen thuộc dung nhan khắc sâu vào hắn tầm mắt.

Một cái dung mạo thanh lệ, sắc mặt lại hơi có vẻ tiều tụy nữ tử giờ phút này trong mắt phóng xạ ra vô cùng vui sướng hào quang, la lên cái gì, đồng thời nhìn qua nàng tựa hồ rất muốn dựa vào gần nhưng lại cưỡng ép nhịn xuống. Thật giống như hiện tại Nhạc Bình Sinh là một cái đồ sứ búp bê, chạm vào tức nát, mới khiến cho nàng để ý như vậy cẩn thận.

Mà nàng thân mang rộng rãi màu trắng đồng phục bệnh nhân, đầu bảng băng gạc, tựa hồ cũng thụ một chút tổn thương.

Nơi này là, bệnh viện nữ nhân này là...

Nhạc Bình Sinh đại não phản ứng hơi chậm một chút trệ, trong đầu vô số mê vụ bao phủ, hỗn hỗn độn độn.

Cộc cộc cộc.

Tiếng bước chân dồn dập truyền đến, một đám người mặc áo khoác trắng, nhìn qua kinh nghiệm phong phú bác sĩ đẩy cửa vào, vội vàng đi lên phía trước nhẹ nhàng khuấy động lấy Nhạc Bình Sinh mí mắt, một trận quan sát.

Nhạc Bình Sinh như là một cái tượng gỗ, không có khí lực nói chuyện , mặc cho loay hoay.

Sau đó quan sát y sư lộ ra một cái mừng rỡ, chúc mừng tiếu dung, xoay người lại đối đầu bảng băng gạc nữ hài nói ra:

"Kỳ nguy hiểm vượt qua!"

Nằm ở trên giường động một cái cũng không thể động Nhạc Bình Sinh lập tức nhìn thấy, cô gái này lập tức vui đến phát khóc, bưng kín miệng của mình, cưỡng ép ức chế lấy kích động, sau đó nàng đồng thời lấy ra một bộ điện thoại bấm.

Rất quen thuộc... Rất quen thuộc... Tiểu Duyệt

Một cái đã lâu danh tự đụng vào Nhạc Bình Sinh não hải, lập tức như là sấm sét vang dội, một cỗ to lớn đau đớn vọt tới, Nhạc Bình Sinh mắt tối sầm lại, nặng nề thiếp đi.

... ...

Đợi đến Nhạc Bình Sinh lại lần nữa mở mắt thời điểm, giường ngủ trước đó đã đứng một đoàn người, đem coi như rộng lớn săn sóc đặc biệt phòng bệnh gần như chật ních.

Từng trương vô cùng quen thuộc, lại phảng phất mười phần khuôn mặt xa lạ một trương lại một trương khắc sâu vào tầm mắt.

"Bình Sinh, ngươi thế nào "

"Bác sĩ, bác sĩ!"

"Đệ đệ, ngươi rốt cục tỉnh, ngươi cảm giác thế nào "

Phụ mẫu, ca ca, bạn gái, từ nhỏ đến lớn phát tiểu, còn có rất nhiều thân thích đều lấy khẩn trương mà vui sướng thần sắc nhìn lấy mình.

"Bình Sinh, ngươi rốt cục tỉnh."

Nhạc Bình Sinh mẫu thân rốt cục không cách nào kềm chế nội tâm kích động, vui đến phát khóc, một tay nắm chặt Nhạc Bình Sinh hai tay, một tay khẽ vuốt khuôn mặt của hắn: "Ngươi làm cho mẹ sợ lắm rồi..."

Nhạc Bình Sinh phụ thân thì là đứng tại trước giường hốc mắt ửng đỏ, nói liên tục:

"Tỉnh lại liền tốt, tỉnh lại liền tốt... ."

Nhạc Bình Sinh thời khắc này đầu não giống như rỉ sét máy

móc, mười phần trì độn, nửa ngày, hắn chật vật hỏi:

"Ta... Đây là thế nào "

Nghe được Nhạc Bình Sinh phát ra hư nhược thanh âm, Nhạc Bình Sinh mẫu thân rơi lệ, vỗ nhẹ Nhạc Bình Sinh mu bàn tay:

"Đi qua, đều đi qua, ta hài tử đáng thương..."

"Có người siêu tốc châm rượu giá, gây chuyện bỏ trốn, ngươi tao ngộ nghiêm trọng tai nạn xe cộ. Bất quá tay thuật rất thành công, ngươi chẳng mấy chốc sẽ tốt, tuyệt đối không nên lo lắng."

Nhạc Bình Sinh ca ca nhạc tu tên bình tĩnh an ủi:

"Người gây ra họa cũng đã bắt được, ta cùng phụ thân sẽ không dễ dàng tha hắn."

Tai nạn xe cộ

Một tia linh quang từ trong đầu chợt lóe lên. Nhạc Bình Sinh lập tức nhớ lại tiền căn hậu quả.

Lúc ấy chính vào đêm khuya, hắn lái xe đưa bạn gái của mình về nhà trải qua một cái giao lộ thời điểm, đột nhiên từ nghiêng hậu phương truyền đến một cỗ Cự Lực, sau đó hắn liền cái gì cũng không biết.

Nguyên lai là dạng này a

Nhạc Bình Sinh lại đem ánh mắt chậm rãi nói chuyển hướng bị mẫu thân mình nắm chắc trên tay phải.

Trong lòng của hắn dâng lên một cỗ cảm giác khó hiểu, hắn cái tay này không nên như thế tái nhợt bất lực, nên là một đôi có thể xé xác hổ báo, phá núi liệt biển hai tay.

"Làm sao có kỳ quái như thế mộng "

Nhạc Bình Sinh tự giễu cười một tiếng.

... ...

Ánh nắng hơi say rượu, đêm qua vừa mới xuống một cơn mưa nhỏ, một cỗ tươi mát hương khí tràn ngập tại cả tòa công viên bên trong, thấm vào ruột gan.

Một cái xinh đẹp nữ hài đẩy ngồi tại trên xe lăn Nhạc Bình Sinh, dạo bước ở trên đường nhỏ.

Khoảng cách Nhạc Bình Sinh tỉnh táo lại đã qua nửa tháng, hắn hiện tại miễn cưỡng có thể cưỡi xe lăn ra ngoài hít thở mới mẻ không khí. Phóng tầm mắt nhìn tới trong công viên toàn bộ đều là giống hắn dạng này ra ngoài hoạt động bệnh nhân.

Cho tới hôm nay, hắn vẫn như cũ có một loại phảng phất giống như cách một thế hệ cảm giác.

"Làm sao rồi, ngươi còn tại dư vị ngươi giấc mộng kia a."

Xe lăn đình chỉ tiến lên, Tiểu Duyệt đi vào Nhạc Bình Sinh trước mặt, nhẹ nhàng đem hắn trên gối chăn lông khe hở dịch tốt, không khỏi giận cười nói ra:

"Bình Sinh, ngươi nhưng tuyệt đối không nên tại thúc thúc a di trước mặt dạng này, bằng không bọn hắn lại phải sốt ruột phát hỏa, đến lúc đó tìm đến một đống lớn cái gì tâm lý chuyên gia giày vò ngươi, đến lúc đó chịu tội vẫn là chính ngươi."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt một thanh, lập tức lấy lại tinh thần cười ha ha: "Tiểu Duyệt, ngươi nhưng tuyệt đối không nên nói cho bọn hắn, bằng không lại phải phiền chết ta."

Sau đó không đợi chính mình thanh mai trúc mã bạn gái nói chuyện, Nhạc Bình Sinh tiếp theo thấp giọng chậm rãi nói:

"Bất quá, cái này mộng thật sự là quá chân thực, chân thực đến để cho ta coi là hiện tại mới là đang nằm mơ..."

Trong giấc mộng này, hắn bởi vì một trận tai nạn xe cộ đã mất đi toàn bộ, lưu lạc thế giới khác, cũng đã trở thành một trong đó tâm đông kết thành băng, tại sinh mệnh đếm ngược ép sát phía dưới chỉ biết là truy cầu lực lượng võ giả.

Trong giấc mộng này, khói lửa ngập trời, máu chảy thành sông, mà giết người người không đếm được, một đường tao ngộ đông đảo cường địch, lại nhất nhất chém ở đao hạ.

Hắn cuối cùng có thể nhớ tới, là hắn tựa hồ đang tiến hành cái gì đột phá cùng nếm thử, sau đó liền thoát ly mộng cảnh thanh tỉnh lại.

Một đôi mộc mạc trắng nõn nhu di cầm thật chặt Nhạc Bình Sinh hai tay, Tiểu Duyệt ánh mắt ôn nhu mà đau lòng nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh hai mắt, ôn nhu nói:

"Được rồi, đừng lại suy nghĩ lung tung, thúc thúc a di bọn hắn nói bọn hắn ở nước ngoài cho ngươi liên hệ một vị rất có quyền uy khôi phục y sư, chỉ cần ngươi nghiêm túc hạ điểm Khổ Tâm, không cần nửa năm liền có thể chạy có thể nhảy."

"A muốn lâu như vậy a."

"Vậy thì có cái gì, có ta cùng ngươi nha."

Tiểu Duyệt vươn tay ra sờ lên Nhạc Bình Sinh tóc, một đôi mắt cong thành nguyệt nha.

... ...

Một tháng về sau.

Lúc đêm khuya, trăng sáng sao thưa.

Cao lớn cửa sổ sát đất trước, Nhạc Bình Sinh ngồi tại trên xe lăn, nhìn đầy trời tinh quang xán lạn, chỉ cảm thấy trên trời những cái này vô số kể tinh thần có một cỗ không nói ra được quen thuộc cùng thân cận.

Ánh mắt của hắn khi thì thanh minh, khi thì hỗn độn, nguyên bản trong đầu mê vụ tựa hồ tại từng chút từng chút bị kham phá, sau đó từ từ tiêu tán.

... ...

Nửa năm sau, Nhạc Bình Sinh trong thân thể mặc dù nhiều chỗ đánh lấy đinh thép, nhưng là đã có thể bình thường hành động, ngoại trừ không thể vận động dữ dội bên ngoài cùng người bình thường không khác.

Trong lúc này cha mẹ của hắn cùng ca ca nhạc tu tên nhiều lần bay dương qua biển đến thăm hắn, mà người gây ra họa đuổi bắt khởi tố cùng một loạt đến tiếp sau sự nghị đã sớm hoàn thành, người gây ra họa đồng dạng là một cái có chút bối cảnh phú nhị đại, siêu tốc, rượu giá. Chỉ bất quá tại Nhạc Bình Sinh phụ mẫu cường ngạnh yêu cầu cùng vận hành dưới, người gây ra họa vẫn như cũ đạt được pháp luật dàn khung bên trong giao thông gây chuyện tội tiếp cận hạn mức cao nhất nghiêm trọng trừng phạt.

Mà đợi đến Nhạc Bình Sinh cùng Tiểu Duyệt trở lại Thượng Hải thời điểm, cha mẹ của hắn đã bắt đầu liên hệ Tiểu Duyệt phụ mẫu, vì hai người trù bị chuyện kết hôn.

Tiểu Duyệt gia cảnh, trên thực tế Nhạc Bình Sinh phụ mẫu nguyên bản đối nàng nắm lấy không ủng hộ không phản đối thái độ, nhưng là hoạn nạn gặp chân tình, Nhạc Bình Sinh gặp trận này tai nạn xe cộ cũng làm cho bọn hắn triệt để công nhận Nhạc Bình Sinh cái này từ tiểu Thanh mai ngựa tre bạn gái.

Mà đạt được y sư cùng phụ mẫu đồng ý về sau, Nhạc Bình

Sinh cùng Tiểu Duyệt hai người bắt đầu vòng quanh trái đất lữ hành.

Bọn hắn từng tại Tokyo tháp hạ sóng vai mà trông, đã từng tại lớn bảo đá ngầm san hô tắm rửa gió biển; bọn hắn từng tại Venice song chỉ riêng liễm diễm, sóng xanh lưu động bên trong ôm hôn, đã từng tại mênh mông ma quỷ sa mạc biên giới dạo bước.

Nhưng mà bất luận đi tới chỗ nào, mỗi khi lúc ban đêm, Nhạc Bình Sinh kiểu gì cũng sẽ ngẩng đầu lên ngước nhìn đầy trời tinh quang.

Trong đầu của hắn, vật gì đó cũng càng ngày càng rõ ràng.

... ...

Bốn tháng về sau, tại năm thứ hai đầu xuân, liền tại Thượng Hải nơi nào đó trang viên, hai người hôn lễ cử hành.

Song phương gia đình đều không có mời quá nhiều người, trình diện đều là chân chính quan hệ thân cận thân bằng hảo hữu, cộng lại không hơn trăm nhân chi số.

Hoa tươi, tiếng vỗ tay, reo hò.

Trong tiếng âm nhạc, Tiểu Duyệt thân mang áo cưới trắng noãn, trên mặt mang phát ra từ nội tâm hạnh phúc tiếu dung, hơi kéo một bộ trang phục chính thức Nhạc Bình Sinh cánh tay, từng bước một hướng về người chủ trì đi đến.

Cái này ngắn ngủi khoảng cách phía trên, Nhạc Bình Sinh cha mẹ bằng nhiệt liệt phồng lên chưởng, vui vẻ ra mặt; Tiểu Duyệt phụ mẫu tại vui sướng đồng thời cũng con mắt ướt át, có che giấu không đi vẻ cảm khái.

Một đôi người mới, bước chân nhẹ nhàng, đi tới người chủ trì trước mặt.

Tất cả mọi người bình tức tĩnh khí, chúc phúc nhìn về phía đôi này người mới.

Tại song phương trang nghiêm tuyên thệ trao đổi chiếc nhẫn về sau, một đôi người mới ôm nhau mà hôn, dưới đài bộc phát ra nhiệt liệt nhất tiếng vỗ tay, mỗi một cái quý khách đều vui sướng đứng dậy phồng lên chưởng.

Thật lâu, đang nhiệt tình trong tiếng vỗ tay, một đôi người mới tách rời. Tiểu Duyệt trong mắt có không che giấu được hạnh phúc, hóa thành một vũng tràn đầy yêu thương, cứ như vậy ngắm nhìn trượng phu của mình.

Nhạc Bình Sinh nhìn thẳng trước mắt cái này mỹ lệ sắp trở thành vợ mình nữ nhân, hết thảy đều là như vậy hoàn mỹ, hoàn mỹ đến tựa như ảo mộng.

Sau đó, hắn đột nhiên nhô ra tay đến khẽ vuốt Tiểu Duyệt trơn bóng gương mặt, nhẹ giọng nói ra:

"Cám ơn ngươi."

"Thật cám ơn ngươi."

"Cái này mộng nên là ta đã từng nội tâm chỗ sâu nhất cất giấu chờ đợi a huynh đệ hòa thuận, tình yêu mỹ mãn, nhân sinh thuận lợi, không có ngoài ý muốn, không có thống khổ, không có bi thương... Đây chính là ta đã từng nhân sinh tất cả truy cầu a... ."

Theo Nhạc Bình Sinh tiếng nói rơi xuống, thời gian, đọng lại.

Âm nhạc, không khí, hương hoa, thê tử nét mặt tươi cười, thân bằng hảo hữu chúc phúc, hết thảy hết thảy đều bỗng nhiên ở giữa bị đọng lại ở!

Hình tượng bị như ngừng lại giờ khắc này. Đây hết thảy mỹ hảo dừng lại tại giờ khắc này, tạo thành một bộ im lặng im ắng,

nhưng lại hạnh phúc ôn nhu bức tranh, tất cả nguyện cảnh, tất cả âm dung tiếu mạo đều vĩnh viễn giữ lại tại thời khắc này, vĩnh viễn sẽ không tiêu tán!

"Ta muốn cảm tạ cái gọi là Tâm Ma, thế mà để cho ta có cơ hội có thể thể nghiệm những cái này tình cảm."

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú vẫn như cũ hạnh phúc cười Tiểu Duyệt, cùng cha mẹ của mình quý khách, thần sắc hoài niệm, mỉm cười cáo biệt:

"Như vậy, đã từng, tạm biệt."

Sau đó, Nhạc Bình Sinh thân thể càng ngày càng nhẹ, càng ngày càng nhẹ, giống như là một mảnh như lông ngỗng trôi nổi.

Càng lên càng cao, càng lên càng cao, Nhạc Bình Sinh trong mắt hết thảy cảnh tượng tại cấp tốc thu nhỏ.

"Đại mộng ai người sớm giác ngộ "

Kiếp trước tình cảm chân thành, phụ mẫu, thân bằng, đủ loại đủ loại đều rời xa hắn mà đi, Nhạc Bình Sinh đột nhiên lên tiếng mà cười, trong tiếng cười có không nói ra được tự tại, thoải mái, đây là kham phá tâm linh nhược điểm, chặt đứt trước kia quá khứ hết thảy gông xiềng tiếng cười khoái trá:

"Bình Sinh ta tự biết!"

Ông!

Cuối cùng hết thảy quay về hỗn độn hắc ám.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 519: Mạnh Nhất Chi Địch!

Chương 519: Mạnh nhất chi địch!

Đem chính mình đã từng kinh lịch cùng chấp niệm từng li từng tí không để lọt một lần nữa thể nghiệm một lần. Chuyện cũ trước kia nhiều như rừng, chi tiết không bỏ sót, chỉ ở nghĩ lại ở giữa, toàn bộ bị tỉnh lại, hết thảy tình yêu hận tình cừu đều bị kích thích, quấn giao khuấy động tâm thần, sau đó lại bị Nhạc Bình Sinh quyết tuyệt một trảm mà đứt.

Hoàng Lương nhất mộng, nháy mắt đã qua.

Cáo biệt đi qua, tựa hồ dục hỏa trùng sinh đản sinh ra một cái hoàn toàn mới "Ta" . Nhạc Bình Sinh ý niệm trở nên trước nay chưa từng có thanh minh, tâm linh tại trong lúc vô hình trải qua một phen tẩy luyện, xuất hiện không nói rõ được cũng không tả rõ được biến hóa.

Thoát ly trước kia mộng cảnh, phảng phất tung bay đến cửu thiên bên ngoài Nhạc Bình Sinh quanh thân đã hóa thành lộng lẫy mê huyễn thế giới, thất thải hào quang bên trong ẩn hàm bao hàm toàn diện, vô cùng vô tận huyễn tượng, hướng mình bao khỏa vọt tới.

Loại này thất thải hào quang, ẩn tàng cái này một loại làm cho lòng người nghĩ được chuyện lực lượng, tựa hồ tâm niệm vừa động liền có thể có được vô tận tài phú, vô tận quyền lực, vô tận lực lượng, vô số chấp niệm thật giả lẫn lộn, như là sâu không thấy

đáy vũng bùn vực sâu phun trào, bao khỏa mà đến.

Nhạc Bình Sinh như là một khối kinh lịch ngàn năm vạn năm đá ngầm, bất động như núi, đối với mấy cái này huyễn tượng hoàn toàn không để ý tới.

Bao phủ hắc ám bỗng nhiên ở giữa gấp tiêu tán, vô số quang ảnh gấp rút lấp lóe, bốn phía trống trải yên tĩnh, không có âm thanh.

Ân

Nhạc Bình Sinh đứng thẳng ở chỉ riêng quái rực rỡ không gian bên trong nhíu mày, vừa đi vừa về đánh giá bốn phía, sau đó nhìn chăm chú chính mình hai tay.

Tâm Ma chi chướng còn chưa kết thúc

Ngay tại vừa rồi hắn kinh lịch một năm nửa năm thời gian từ tiền thế trong mộng cảnh tỉnh táo lại, chặt đứt hết thảy trước kia quá khứ, vốn cho rằng đã thành công vượt qua Tâm Ma chi chướng, lại không nghĩ rằng ý niệm của mình chủ thể tựa hồ còn tại thừa nhận vô số tin tức mảnh vỡ xung kích, cũng không có tỉnh táo lại.

Cảm thụ được hắn hiện tại thân thể, tựa hồ là hàng thật giá thật huyết nhục thân thể, khí huyết du tẩu cùng Tiên Thiên chi khí phun trào có thể rõ ràng cảm giác, trên người hắn vẫn như cũ mặc đột phá là màu đen võ phục, Lưu Quang Tinh Vẫn đao, hư không túi các loại vật phẩm tùy thân cũng đầy đủ mọi thứ.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh lại rõ ràng, hắn hiện tại vẫn tại Tâm Ma chi chướng bên trong cũng không có vượt qua, vẫn như cũ chỉ coi ý niệm phương thức tư duy tồn tại.

Ồn ào. . .

Ngay tại Nhạc Bình Sinh nghĩ như vậy thời điểm, hoàn cảnh bốn phía đã đại biến!

Bốn phía trong lúc đó dâng lên nóng bỏng sương mù, sóng lớn trong sương mù truyền đến như núi kêu biển gầm chói tai tiếng gầm gừ cùng làm cho người rùng mình nhấm nuốt nuốt âm thanh, phảng phất mê vụ ở trong tiềm ẩn không gì so sánh nổi nguy hiểm, sắp phá lồng mà ra!

"Rống!"

Nương theo lấy từng tiếng hung lệ gào thét, từ hỗn độn trong sương mù, thân thể tàn khuyết không đầy đủ, tản ra mùi máu tanh gay mũi vô số Hoang Cổ Di loại đột nhiên hiện ra, từ bốn phương tám hướng hướng Nhạc Bình Sinh đánh giết mà đến!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngưng tụ, Lưu Quang Tinh Vẫn đao trong nháy mắt ra khỏi vỏ, to lớn mà phô thiên cái địa đao khí nổ tung đến, lập tức lấy cắt đứt thiên địa thế thái đem tất cả đánh giết mà đến di chủng đều một phân thành hai.

Cho dù là hình thể to như núi thịt cao đẳng Hoang Cổ Di loại, bây giờ cũng đã không ngăn cản được hắn tiện tay một đao.

Đây là cái gì, mặt khác nhất trọng huyễn cảnh

Trong chớp mắt đem lít nha lít nhít đánh tới di chủng quét sạch sành sanh, Nhạc Bình Sinh dâng lên một cái ý niệm trong đầu.

"Nhạc Bình Sinh, đồng quy vu tận a!"

Sau một khắc, nương theo lấy một tiếng điên cuồng, gào thét thảm thiết, đầy trời nổ tan mưa máu bên trong một thân ảnh đột nhiên lướt ầm ầm ra, cầm trong tay một thanh trường đao đánh giết mà đến.

"Đây là. . . Lý Văn Bằng" nhìn xem điên cuồng đánh tới bóng

người cùng trên mặt hơi có vẻ mặt mũi vặn vẹo, Nhạc Bình Sinh biểu lộ trở nên kinh ngạc.

Cái này đánh giết mà đến, thình lình chính là hắn tại Biên Hoang Bắc Ngô thành giết chết Lý Vân Thông cha, Lý Văn Bằng.

Tiện tay một đao đem giống như điên cuồng Lý Văn Bằng chém thành vài khúc, Nhạc Bình Sinh còn đến không kịp suy nghĩ nhiều, đột nhiên quay đầu!

"Ngươi cho rằng ngươi tại cùng ai động thủ!"

Phong thanh điên cuồng gào thét bên trong, một cái mặt mày như máu nam tử nhanh chóng như bôn lôi, thương ưng bác thỏ từ hỗn độn mê vụ đánh tới chớp nhoáng.

Xích Luyện Pháp Vương, Ứng Tông Đạo!

"Súc sinh, đưa ta đệ đệ mệnh đến!"

Một anh tuấn thanh niên trong mắt khắc cốt oán độc cùng cừu hận cháy hừng hực, thân hình kịch liệt bành trướng, như là một cái tiểu cự nhân đồng dạng chà đạp hư không, vọt mạnh mà đến.

Phá Nguyệt quân thống lĩnh, Phương Đạo Tinh!

"Huyết hải vô nhai, bạch cốt giống thuyền!"

Hải triều phun trào thanh âm đại tác, nhìn thấy mà giật mình huyết sắc nhộn nhạo lên, một cái máu thịt be bét thân ảnh điện xạ mà đến! Ở phía sau hắn một đạo quỷ bí, một đạo to như cột điện thân ảnh theo sát phía sau!

Xích Huyết Giáo, Thần Luân, Quỷ Liên, Ám Long tam vương!

"Thì ra là thế a lợi dụng trí nhớ của ta, cùng những cái này người chết oán khí hỗn hợp, khởi tử hoàn sinh "

Nhạc Bình Sinh trong điện quang hỏa thạch đem tình huống thật đoán không rời mười, lập tức cười lạnh một tiếng:

"Đáng tiếc, các ngươi bây giờ quá yếu!"

Coong!

Nhạc Bình Sinh cánh tay chấn động, hời hợt mấy đao như thiểm điện bổ ra, dữ dằn đao khí tung hoành gào thét, cơ hồ không cần tốn nhiều sức liền đem mấy cái này nhiều nhất bất quá võ đạo gia cảnh giới ngày xưa cừu địch chém ở đao hạ.

Nhưng mà sau một khắc, hỗn độn mê vụ càng thêm kịch liệt cuồn cuộn, bành trướng khuấy động, khí thế bàng bạc.

Bá bá bá!

Ngay sau đó đếm không hết phô thiên cái địa trăng non lưỡi đao cuốn tới, tại lay động nguyên khí ba động bên trong ẩn ẩn hiển hiện một cái mặt mũi vặn vẹo.

Thân Hoành Thiên

Lại lần nữa từ trong sương mù xuất hiện tập sát người, đối phương khí thế so với bình thường huyễn ảnh muốn tới đến vô cùng rất thật, khơi gợi lên Nhạc Bình Sinh nội tâm một tia hồi ức.

"Giết giết giết giết giết! Các ngươi đều là của ta huyết thực!"

Một cái cực độ hỗn loạn điên cuồng tiếng cuồng tiếu phá không mà đến, một đạo vô cùng to lớn huyết ảnh pháp tướng nương theo lấy trùng thiên tuyệt vọng, oán hận, dậm chân mà đến!

Xích Huyết Giáo giáo tông một đao đem đột kích trăng non đao khí vỡ vụn, Nhạc Bình Sinh trong lòng hiện lên một cái tên.

"Rất tốt! Ngươi có tư cách giống đối thủ của ta!"

Một cái thanh âm quen thuộc truyền đến, ngay sau đó tại kinh khủng tiếng gầm gừ bên trong, to lớn âm ảnh phô thiên cái địa bắn ra mà xuống, một đầu khổng lồ uốn lượn Long Thú thăng thiên mà lên, chiếm cứ nửa cái không gian!

"Đế Trọng Sinh "

Nhạc Bình Sinh đằng sau đột nhiên cảm thấy một trận rất nhỏ đâm nhói, một cái có một cái áo bào đen lão giả chẳng biết lúc nào không có chút nào yên hỏa khí tức ở phía sau hắn thoáng hiện, vung vẩy trong tay một thanh đen nhánh thứ kiếm hướng giết người đến!

Thích khách chi vương, Vô Gian!

Nhưng mà không chỉ là những cái này, trong một chớp mắt thiên kinh địa động, trong sương mù xuất hiện địch nhân càng ngày càng nhiều, Luyện Tâm Kiếm Tông tông chủ Yến Quy Nam, Võ gia trưởng lão Võ Tiên Thiên, Thần Mang quân phó quân chủ Huyền Khôi, Diễn Võ Cơ Quan Hoàng Tuyền. . . . Những cái này Nhạc Bình Sinh ký ức chỗ sâu tự mình chính tay đâm địch nhân giờ này khắc này, nhao nhao đăng tràng!

"Tất cả bị ta giết chết người đều hóa thân lệ quỷ đến đây lấy mạng a" Nhạc Bình Sinh khóe miệng lại hiển hiện một chút thương hại cùng cười lạnh, "Nhưng là rất đáng tiếc, ta có thể giết chết các ngươi một lần, liền có thể lại giết một lần!"

Hắn đột nhiên giơ bàn tay lên, toàn thân trên dưới tinh huy đại tác, xuất như vực sâu biển lớn kinh khủng uy áp, sau đó ——

Ầm ầm!

Trong bàn tay hắn lập tức tách ra nối liền trời đất hoàng liệt quang trụ, hết thảy ngăn trở mê vụ đều bị triệt để xé nát, toàn bộ thế giới đều lấy cột sáng bắn ra mà ra quỹ tích tại vỡ nát, tại sụp

đổ, tại hủy diệt!

Nhưng là tại vô số nát bấy trong địch nhân, vẫn còn có một cái thân ảnh màu đen lù lù bất động, vững như Thái Sơn, đột nhiên biến mất, thuấn gian truyền tống đồng dạng trong một chớp mắt xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh trước mặt!

Đạo thân ảnh này rõ ràng là ngay cả Tru Thần võ trang cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh đều căn cứ Nhạc Bình Sinh ký ức hoàn mỹ phỏng chế Diễn Võ Cơ Quan Nghịch Vân.

Ông!

Sau một khắc, còn không đợi Nhạc Bình Sinh có phản ứng, cực đoan dữ dằn chính muốn chọc mù người hai mắt cường quang tràn ngập thiên địa, Nghịch Vân đã hóa thành một cái huy hoàng mặt trời, giáng lâm trước mặt Nhạc Bình Sinh!

Không gian bốn phía trong nháy mắt đã hóa thành vô tận hủy diệt dòng lũ, sóng nhiệt lăn lộn, Phần Thiên chi nộ phô thiên cái địa, đem chính mình vô tình thôn phệ bao phủ. Chướng mắt cường quang khắc sâu vào tầm mắt, rõ ràng mắt không thể gặp, lại cảm giác được hết thảy đều đang điên cuồng chấn động, mà Nhạc Bình Sinh ý niệm ở trong thân thể trong một chớp mắt liền hóa thành khói nhẹ, không còn tồn tại!

Lần này, không có Nguyên Bạch Lộc ngăn cản ngăn cản, Nhạc Bình Sinh đối mặt phía dưới liền hôi phi yên diệt.

Nhưng mà lạ thường chính là, Nhạc Bình Sinh ý niệm cũng không có bởi vì thân thể hoá khí mà biến mất.

Ý niệm tại hủy diệt dòng lũ cùng nhiệt độ cao bên trong phiêu phiêu đãng đãng, có vô hình lực lượng nắm kéo hắn đem hắn kéo hướng một chỗ vũng bùn, Nhạc Bình Sinh sinh ra một cỗ không hiểu cảm thụ:

"Loại này cảm giác áp bách. . . Loại này cảm giác tử vong, như thế nào chân thật như vậy là, là bởi vì ta kém một chút liền chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, trong đáy lòng có kiêng kị cùng sợ hãi. . ."

Ý niệm bị đánh tan, Nhạc Bình Sinh tâm linh lại vô cùng trong vắt trong suốt.

Bất quá phảng phất có được lực vô hình ngăn cản lấy hắn ý niệm đoàn tụ, mặc dù không cách nào đối với hắn tạo thành chân chính tổn thương, nhưng cũng làm cho hắn càng ngày càng cảm thấy tâm lực lao lực quá độ, sinh ra đủ kiểu cảm giác vô lực, tựa như không cách nào tại trong cơn ác mộng nhắm mắt lại, không cách nào chi phối động tác của mình cùng tình cảm.

Thế giới dần dần yên tĩnh lại, không nhìn thấy bất kỳ vật gì, nghe không được bất kỳ thanh âm gì, ngửi không đến bất luận cái gì khí tức, đụng vào không đến bất luận cái gì sự vật, thậm chí ngay cả tự thân tồn tại cảm cũng là càng ngày càng yếu ớt.

Một loại vô cùng khốn đốn, mệt mỏi cảm giác như thủy triều đánh tới, tựa hồ muốn Nhạc Bình Sinh triệt để bao phủ.

Ngủ đi, ngủ đi. Nhắm mắt lại, sau khi tỉnh lại hết thảy đều tốt. Một cái không hiểu thanh âm tựa hồ tại Nhạc Bình Sinh bên tai nhẹ giọng thì thầm.

Nhưng mà cho dù là Nhạc Bình Sinh ý niệm chi thể phi hôi yên diệt, tư duy muốn vĩnh thế trầm luân thời khắc, chân chính trước nay chưa từng có, nội tâm của hắn chỗ sâu sợ hãi nhất tuyệt thế chi địch, vẫn như cũ giáng lâm.

Oanh long long long ——

Hỗn loạn không gian bên trong, hết thảy đều đang điên cuồng run rẩy, bốn phía từng đoá từng đoá diệt thế Nghiệp Hỏa trống

rỗng mà sinh, như là thiên hoa phiêu đãng xuống tới, vô biên vô tận Minh Hải lan tràn ra, Nghiệp Hỏa Phần Thiên, Minh Hải cuồn cuộn! Đen nhánh đám mây từ hư không diễn sinh, một tia sấm sét điên cuồng lấp lóe, ầm vang âm thanh sấm sét nổ vang, phô thiên cái địa giáng xuống, muốn đem thế gian này triệt để hủy diệt!

Thiên lôi chợt vang, một cái lỗ đen tại chỗ cực kỳ cao thiên khung chỗ gấp khuếch tán ra đến, sau đó một tôn lớn không thể đo đếm được to lớn Tà Thần thân ảnh, mang theo không thể chống cự linh hồn uy áp từ đó hiển hiện ra.

Mặt quỷ Tà Thần khuôn mặt cùng Nhạc Bình Sinh cực giống, nhưng ánh mắt lại mang theo một loại tà ác cùng tử vong hỗn loạn vô tự, hờ hững nhìn xuống xuống tới, ánh mắt chỗ đến, hết thảy đều bị vì đó ngưng trệ, phảng phất thời gian đã đình chỉ lưu động; to lớn Tà Thần hô hấp, mỗi một lần đều phảng phất tại thôn thiên thổ địa, nạp khí vô lượng, mang đến núi kêu biển gầm gợn sóng cuồn cuộn quanh quẩn!

Mặt quỷ Tà Thần trong hai mắt, phảng phất ẩn chứa thay đổi càn khôn, đẩy nhật nguyệt vô tận lực lượng; ở sau lưng của hắn, vô số thế giới duyên tới duyên đi, sợ hãi cùng tuyệt vọng tinh thần ba động như là thật sâu thẩm thấu đến huyết mạch, cốt tủy, sâu trong linh hồn nguyền rủa, từ mặt quỷ Tà Thần xuất hiện giờ khắc này đem bi ai, thống khổ, cô độc, bất lực, tuyệt vọng, oán hận các loại vô cùng vô tận cảm xúc rải thiên địa, ăn mòn hết thảy!

Nhạc Bình Sinh sâu trong tâm linh, cường đại nhất, nhất không thể chống cự địch nhân, cũng là đem hắn vùi đầu vào phương thế giới này phía sau màn Hắc Thủ, tại ý niệm của hắn ở trong mượn nhờ Tâm Ma chi chướng bỗng nhiên giáng lâm.

"Quả là thế, đây mới là ta chân chính Tâm Ma, để cho ta từ thân mà tâm đều cảm thấy không cách nào ngăn cản tồn tại. . ."

Một cái yếu ớt suy nghĩ dâng lên, mà lúc này thời khắc này

Nhạc Bình Sinh ý niệm phiêu đãng, như là trong gió ánh nến bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt, không có chút nào ngăn cản lực lượng.

Nhưng là đối với mặt quỷ Tà Thần xuất hiện, tựa hồ đã có chỗ đoán trước, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

"Đáng thương con kiến nhỏ. . ."

Một cái trùng trùng điệp điệp thanh âm trực tiếp tại Nhạc Bình Sinh ý niệm bên trong vang lên, đầy trời cực địa mặt quỷ Tà Thần hờ hững nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh ý niệm chi thể tiêu tán địa phương, tựa hồ bắt được Nhạc Bình Sinh giờ phút này ra suy nghĩ, nó khổng lồ gương mặt bên trên lộ ra một cái thú vị mà cực điểm tà ác châm chọc tiếu dung:

"Ngươi có phải hay không coi là. . . Ta chẳng qua là một cái hư ảo tâm ma "

Mặt quỷ Tà Thần thanh âm như là thần lôi trên trời rơi xuống, rung động toàn bộ thế giới, thổ lộ ra kinh thiên động địa một câu!

Tôn này mặt quỷ Tà Thần vậy mà không phải Tâm Ma diễn hóa, mà là đã sớm sống nhờ tại Nhạc Bình Sinh sâu trong linh hồn một viên hạt giống!

"Không phải Tâm Ma. . ."

Nhưng mà lạ thường chính là, như thế làm cho người khủng hoảng sôi trào chân tướng bị thổ lộ, Nhạc Bình Sinh tâm linh tựa hồ có chút ngoài dự liệu, lại có chút thoải mái, sát na cảm xúc chuyển đổi qua đi ngược lại lạ thường bình tĩnh, khác thường tới cực điểm:

"Như vậy ngươi là cái gì là đã sớm tiềm phục tại ta tư duy chỗ sâu nhất một luồng phân thần , chờ đợi lấy thời cơ tùy thời mà động "

"Ta cái này một luồng nhỏ bé nhất suy nghĩ như là một viên hạt giống, theo sự cường đại của ngươi đến nhất định giới hạn mà thức tỉnh, ngươi hết thảy đều tại trong lòng bàn tay của ta, mà bây giờ chính là thu hoạch thời điểm."

Nhạc Bình Sinh như thế trái với lẽ thường cùng Tĩnh Ý niệm lan truyền ra, lại cũng để mặt quỷ Tà Thần cũng trầm mặc một lát, sau đó mới thương hại nói:

"Kẻ đáng thương, của ngươi phát triển làm ta ngoài ý muốn, dưới loại tình huống này, ngươi lại còn có thể lấy bình tĩnh như vậy đối ta gật đầu bình đủ. Ta thật sự là không kịp chờ đợi muốn nhìn ngươi sợ hãi, sợ hãi, cầu xin tha thứ dáng vẻ. . ."

Mặt quỷ Tà Thần tán thưởng thanh âm vẫn như cũ tràn đầy thương hại, nhưng trong đó lại ẩn giấu đi không nói ra được tàn khốc cùng ác độc, hai loại cực đoan tương phản đặc thù, xen lẫn thành một loại không nói ra được dụ hoặc, một loại làm cho lòng người cam tình nguyện vĩnh viễn rơi xuống vực sâu dụ hoặc.

Rất hiển nhiên, vốn nên làm không thể tin, kinh hãi muốn tuyệt, cực độ sợ hãi, sau đó lại quỳ xuống đất cầu xin tha thứ các cảm xúc không có đồng dạng tại Nhạc Bình Sinh trên thân xuất hiện, thật to ngoài dự liệu của nó.

"Tâm Ma chi chướng, thật thú vị. Chỉ tiếc. . ."

Nhạc Bình Sinh ý niệm ở trong đột nhiên một tiếng cười khẽ:

"Liền xem như ngươi thì thế nào ngươi cho rằng, ta còn là đã từng ta a "

Tiếng nói vừa mới vang lên đồng thời, không gian trực tiếp đứng im, kinh khủng hủy diệt dòng lũ đình chỉ xung kích, Nhạc Bình Sinh hạt bụi nhỏ ý niệm chớp mắt bành trướng, một bộ ý niệm đúc thành huyết nhục thân thể bỗng nhiên hiển hiện!

Ngay sau đó, một cỗ hoặc giận xung quan, hoặc chí lớn kịch liệt, hoặc tiêu sát lạnh lùng đặc biệt ý niệm khí trùng cửu tiêu, Nhạc Bình Sinh tâm linh, tư duy, ý chí lúc trước chặt đứt trước kia quá khứ về sau sớm đã rực rỡ hẳn lên, giành lấy cuộc sống mới, không ngại sợ hãi, không ngại thống khổ, không ngại tuyệt vọng!

"Đây là!"

Biến hóa kinh người xuất hiện ở trước mắt, mặt quỷ Tà Thần ánh mắt lần xuất hiện kịch liệt biến hóa!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 520: Vô Địch Bắt Đầu

Chương 520: Vô địch bắt đầu

Nhạc Bình Sinh trống rỗng xuất hiện huyết nhục võ đạo chi thân phát ra tới tự sinh mệnh cùng sâu trong linh hồn nồng nặc nhất, khuấy động, không ngại hò hét:

"Bằng vào ta chi dũng, chém hết hết thảy sợ hãi!"

"Bằng vào ta ý chí. Không ngại hết thảy thống khổ!"

"Lấy trái tim ta, siêu việt hết thảy tuyệt vọng!"

Nhạc Bình Sinh thân hình sừng sững bất động, đỉnh đầu một cỗ mãnh liệt huyết khí hội tụ thẳng tiến không lùi, sắc bén như đao ý chí, như là đâm rách thiên không phóng lên tận trời, trực tiếp xuyên thủng hư không chân trời, xua tán đi vô biên mê vụ!

Bành trướng, bành trướng, bành trướng!

Nhạc Bình Sinh ngưng tụ huyết nhục chi khu giờ khắc này bắt đầu kịch liệt, muốn đem toàn bộ không gian hỗn độn căng nứt bành trướng! Nhạc Bình Sinh võ đạo chi thân bành trướng tốc độ vượt qua hết thảy tưởng tượng, trong khoảnh khắc liền trưởng thành vì ngàn dặm, vạn dặm, trăm vạn dặm không thể hình dung kinh khủng thân thể, đồng thời còn tại bành trướng!

Oanh long long long ——

Bốn phía đột nhiên vang lên liên tiếp răng rắc răng rắc vỡ vụn thanh âm, đồng thời nương theo lấy sâu xa hùng vĩ ầm ầm sụp đổ thanh âm, Địa Thủy Phong Hỏa bốn phía nổ tung trào lên, rót thành một loại vạn Thiên Phong long nộ rống, trời đất sụp đổ tận thế hương vị, để mặt quỷ Tà Thần chung quanh cảnh tượng đã đại biến!

Toàn bộ mê vụ không gian đã triệt để bị Nhạc Bình Sinh vô hạn bành trướng khuếch trương thân thể triệt để căng nứt, đã biến thành một phương vô cùng bao la thâm thúy u ám tinh không, vô tận bên ngoài vũ trụ màn trời bên trên tinh quang mênh mông, hùng vĩ, bao la, rung động, không thể hình dung.

Một đạo mông lung, tựa hồ giấu ở vô tận thời không chỗ sâu vĩ ngạn thân thể vượt ngang cái này chân trời vũ trụ, trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi, vô biên vô hạn, như là chống lên toàn bộ vũ trụ thiên địa sống lưng!

Phảng phất Bàn Cổ khai thiên tích địa, hỗn độn mê vụ không gian trực tiếp liền bị Nhạc Bình Sinh võ đạo chi niệm trảm phá, diễn hóa ra như thế một phương vô ngần vũ trụ.

"Sao lại thế. . . Thấp như vậy các loại sinh mệnh. . . !"

Mặt quỷ Tà Thần tà ác con ngươi đột nhiên hiện ra dữ tợn, trở nên nhất là khó coi, Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt triển lộ ra thần dị đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Sau một khắc, trước mắt của nó bỗng nhiên thiên hôn địa ám, thiên địa sụp đổ, chân không vỡ nát, một trương phạm vi trăm vạn dặm sự bao la, hằng tinh chi cự bàn tay, lấy quấy toàn bộ Vũ Trụ Hồng Hoang trạng thái, hướng về trên mặt đất so hạt bụi nhỏ còn muốn nhỏ bé trăm vạn lần mặt quỷ Tà Thần tham trảo mà đến!

Ầm ầm ầm ầm ——

Màn trời kịch liệt lay động, mảng lớn mảng lớn không gian nơi tay chưởng lấy tốc độ ánh sáng lướt qua về sau triệt để sụp đổ, tiến lên quỹ tích phía trên vô số ngôi sao vì đó phá diệt, cái này đến cái khác lỗ đen tùy theo tạo ra, tia sáng đều không thể từ đó đào thoát, đối Nhạc Bình Sinh tham trảo mà đến kình thiên chi cánh tay lại không hề ảnh hưởng!

Mặt trời đường kính là gần 300 vạn dặm, mà giờ khắc này Nhạc Bình Sinh tại huyễn cảnh ở trong hiển hóa ra ngoài bàn tay, liền đạt tới nửa cái mặt trời kích cỡ!

Không ai có thể hình dung ra Nhạc Bình Sinh ý niệm không gian phát sinh này tấm tràng cảnh.

"Nơi này, là ta sân nhà."

Sóng âm lấy lượng tử dây dưa hình thức đồng bộ vượt tốc độ ánh sáng truyền lại, tại ngàn vạn dặm xa khoảng cách, vô số đạo vỡ vụn mê vụ che lấp, loáng thoáng hiển lộ ra Nhạc Bình Sinh vô biên vô hạn, bao gồm nửa cái vũ trụ tinh không lạnh lùng khuôn mặt:

"Bất quá là nằm mơ mà thôi, không cần khách khí!"

Ông.

Thiên địa nghẹn ngào, các loại tia vũ trụ, cường quang, nhiệt độ cao bộc phát, vô số lôi đình sinh diệt, lượng lớn tinh quang phun trào như nước thủy triều, Nhạc Bình Sinh một trảo này trực tiếp liền đem phương này diễn hóa mà ra vũ trụ tinh không trực tiếp vồ nát, phát sinh như là vũ trụ khởi động lại đồng dạng hủy diệt nổ lớn!

Một cỗ Phái chớ có thể ngự, không thể địch nổi lực lượng nhất thời làm ý niệm hư không tại một loại kỳ dị điên tâm động đất nghiêm trọng lõm vặn vẹo, giống như một cái thổi phồng khí cầu

đồng dạng kịch liệt bành trướng, bành trướng, bành trướng. . . Thẳng đến trướng không thể trướng, sau đó triệt để trướng bạo, băng liệt, vỡ vụn!

Hư không như là mặt kính đồng dạng vỡ vụn, hư không cực ám, triệt để bóng tối thành một mảnh không có giới hạn không đáy hắc ám. Không chỉ có như thế, vô số hư không vết rách còn lấy cái này động làm hạch tâm hướng bốn phương tám hướng điên cuồng lan tràn khuếch tán, phảng phất một vòng cực ám hắc nhật, tại giảo động bên trong vỡ nát hết thảy, không ngừng khuếch tán đen nhánh diệt tuyệt biên giới!

Vỡ nát, vỡ nát, hết thảy đều đang đổ nát!

Mà tại ở trong đó, nhỏ bé đến đáng thương mặt quỷ Tà Thần sớm đã không có lực phản kháng chút nào bị trực tiếp che mất.

Thật giống như một giọt nước tại biển lửa vô biên bên trong trong nháy mắt bốc hơi như thế, lặng yên không một tiếng động.

Mặt quỷ Tà Thần hiển hiện ra ý niệm thân thể chừng ngàn dặm chi cự, hiển lộ tại ngoại giới là đủ hủy thiên diệt địa, nhưng mà lại tại cái này Nhạc Bình Sinh làm chủ trận ý niệm không gian bên trong vô thanh vô tức chôn vùi.

Kham phá sức mạnh tâm linh huyền bí, tâm linh đã thăng hoa Nhạc Bình Sinh tại thời khắc này với mình sân nhà bên trong phát ra như thế không thể nào tưởng tượng diệt thế một kích.

Một kích đem mặt quỷ Tà Thần cùng cái ý này niệm không gian vồ nát, vô lượng thân thể đứng thẳng ở ý niệm vũ trụ sụp đổ trung ương, Nhạc Bình Sinh không phát giác gì, ngước đầu nhìn lên.

Mặt quỷ Tà Thần đến cùng là lòng của mình ma diễn hóa hoang ngôn lừa gạt chính là vì chấn nhiếp sợ hãi tâm linh của

mình, hay là thật như cùng nó chính mình lời nói là đã sớm chôn thiết lập tốt có thể để hắn tu hú chiếm tổ cạm bẫy, ở trong đó thật thật giả giả, Nhạc Bình Sinh đã không cách nào phân biệt.

Nhưng là, thật cũng tốt, nghỉ ngơi cũng tốt, tâm linh của hắn, ý chí đã triệt để thoát thai hoán cốt, hắn gần nhất theo đuổi đích đạo đường đã vô cùng rõ ràng.

Theo Tâm Ma không gian không ngừng sụp đổ, vỡ vụn. Nội tâm của hắn ngộ ra.

Ầm ầm!

Sau một khắc, hết thảy huyễn tượng đột nhiên tiêu tán, khổng lồ ý niệm trở về bản thể, Nhạc Bình Sinh trong mắt đột nhiên khắc sâu vào tự mình mở ra mà ra lòng đất không gian, mà vô số cảm giác cũng tại trong nháy mắt trở về bản thân!

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh trước mắt trở nên hoảng hốt, hư không bên trong có vô số hoa tươi nở rộ, hoa vũ rực rỡ, tại trong nháy mắt diễn hóa xuất nở rộ khô héo luân hồi chi ý, xán lạn phương hoa, thoáng qua liền mất, thẳng dạy người phiêu phiêu dục tiên.

Nhạc Bình Sinh bất động như núi, con mắt lúc mở lúc đóng ở giữa, một loại áp đảo cửu tiêu phía trên, như là tuyên cổ tinh thần đồng dạng cao cao đứng sững ở đám mây nhìn xuống nhân gian lạnh lùng ý chí gió bão đồng dạng bốn phía quét sạch ra, đem hết thảy mộng ảo Hạ Hoa, trong nháy mắt luân hồi ý cảnh càn quét trống không.

Trong chớp mắt, trong óc vô số tin tức loạn lưu bị triệt để trấn áp, Nhạc Bình Sinh tâm linh trước nay chưa từng có thông thấu, chiếu sáng toàn thân.

Từ xưa đến nay chặn lại vô số thiên kiêu lạch trời Tâm Ma chi

chướng, đến tận đây triệt để vượt qua! Nhạc Bình Sinh đã thành công tiến giai Luyện Thần, từ đây trời cao biển rộng!

Giờ khắc này, chân trời gió ngừng mây dừng, một cỗ kinh người sóng ý niệm xuyên thấu tầng tầng mặt đất, quét ngang mười dặm phương viên, vạn vật cúi đầu, chúng sinh đủ âm, một đạo tối nghĩa khó hiểu vô hình ý niệm áp bách, trong nháy mắt sóng biển dâng mãnh liệt khuếch tán!

"Vượt qua!"

Nhưng mà ngoại giới, một trái một phải đem Nhạc Bình Sinh bế quan chỗ triệt để bắt đầu phong tỏa hai tên không có hảo ý cường giả đột nhiên mở hai mắt ra, mắt thấy mặt đất nơi nào đó, trong mắt bỗng nhiên phóng xạ ra hưng phấn, tàn nhẫn, ác độc thần thái!

Nhạc Bình Sinh bất động như núi, con mắt lúc mở lúc đóng ở giữa, một loại áp đảo cửu tiêu phía trên, như là tuyên cổ tinh thần đồng dạng cao cao đứng sững ở đám mây nhìn xuống nhân gian lạnh lùng ý chí gió bão đồng dạng bốn phía quét sạch ra, đem hết thảy mộng ảo Hạ Hoa, trong nháy mắt luân hồi ý cảnh càn quét trống không.

Trong chớp mắt, trong óc vô số tin tức loạn lưu bị triệt để trấn áp, Nhạc Bình Sinh tâm linh trước nay chưa từng có thông thấu, chiếu sáng toàn thân.

Từ xưa đến nay chặn lại vô số thiên kiêu lạch trời Tâm Ma chi chướng, đến tận đây triệt để vượt qua! Nhạc Bình Sinh đã thành công tiến giai Luyện Thần, từ đây trời cao biển rộng!

Giờ khắc này, chân trời gió ngừng mây dừng, một cỗ kinh người sóng ý niệm xuyên thấu tầng tầng mặt đất, quét ngang mười dặm phương viên, vạn vật cúi đầu, chúng sinh đủ âm, một đạo tối nghĩa khó hiểu vô hình ý niệm áp bách, trong nháy mắt sóng biển

dâng mãnh liệt khuếch tán!

"Vượt qua!"

Nhưng mà ngoại giới, một trái một phải đem Nhạc Bình Sinh bế quan chỗ triệt để bắt đầu phong tỏa hai tên không có hảo ý cường giả đột nhiên mở hai mắt ra, mắt thấy mặt đất nơi nào đó, trong mắt bỗng nhiên phóng xạ ra hưng phấn, tàn nhẫn, ác độc thần thái! Trong chớp mắt, trong óc vô số tin tức loạn lưu bị triệt để trấn áp, Nhạc Bình Sinh tâm linh trước nay chưa từng có thông thấu, chiếu sáng toàn thân.

Từ xưa đến nay chặn lại vô số thiên kiêu lạch trời Tâm Ma chi chướng, đến tận đây triệt để vượt qua! Nhạc Bình Sinh đã thành công tiến giai Luyện Thần, từ đây trời cao biển rộng!

Giờ khắc này, chân trời gió ngừng mây dừng, một cỗ kinh người sóng ý niệm xuyên thấu tầng tầng mặt đất, quét ngang mười dặm phương viên, vạn vật cúi đầu, chúng sinh đủ âm, một đạo tối nghĩa khó hiểu vô hình ý niệm áp bách, trong nháy mắt sóng biển dâng mãnh liệt khuếch tán!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 521: Vạn Tượng Kinh Khủng

Chương 521: Vạn tượng kinh khủng

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trong mắt thế giới, đã triệt để phát sinh biến hóa.

Trong thân thể, lực lượng như là núi lửa bộc phát, triệt để bắt đầu bạo động, sôi trào, không ngừng kéo lên.

Giữa hư không, cho dù là hắn hiện tại vị trí mấy chục trượng chi sâu lòng đất, quanh thân có mặt khắp nơi hạt năng lượng như là xem vân tay trên bàn tay, tất cả vận động quỹ tích mơ hồ có thể thấy được.

Vô số tin tức hỏa hoa trong đầu va chạm, tư duy sinh động trình độ phảng phất tăng lên gấp mười, 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, 【 Thuấn Ngục Trụy Tinh Đao Thức 】 các loại vô số võ đạo lý niệm tuôn ra, đã từng không nghĩ ra vấn đề phảng phất là đứng ở một cái cao hơn phương diện bên trên, rộng mở trong sáng, Nhạc Bình Sinh cơ hồ mỗi một cái suy tư trong nháy mắt đều có chỗ thu hoạch.

Hạt năng lượng điều động, tối ưu tuần hoàn lộ tuyến, ý chí cùng năng lượng kết hợp . . . chờ một chút suy nghĩ Nhạc Bình Sinh phảng phất vô sự tự thông, hướng qua tất cả trên tu hành nghi hoặc từng cái từng cái liên tiếp giải khai, rộng mở trong sáng!

Đây chính là Tà Linh đã từng nói, đại não tiềm năng triệt để

giải phóng, ý niệm cùng tư duy xuất hiện bay vọt về chất, để võ giả trực tiếp đứng tại trên đỉnh núi cao, ở trên cao nhìn xuống, cẩn thận thăm dò, hết thảy vấn đề lấy gần nhất hiệu suất phương thức giải quyết dễ dàng.

Tại thần quan đánh vỡ về sau, bất luận là hắn ngũ giác vẫn là Linh giác đều xuất hiện nghiêng trời lệch đất tăng lên, gấp mười thậm chí gấp trăm lần siêu việt lúc trước. Hư không bên trong, vô số tối nghĩa ba động cùng tín hiệu bị tinh thần của hắn tuỳ tiện cảm giác, bắt được.

Đồng thời hắn cũng cảm giác được chính mình mỗi một cái mệnh khiếu thậm chí là tế bào đều phá vỡ một loại vô hình trói buộc, truyền đến mười phần "Đói khát" cảm giác. Bộ phận thân thể, tế bào cơ bắp, Tiên Thiên chi khí tại thời khắc này toàn bộ bắt đầu thuế biến.

Luyện Thần tôn giả khí và thần hợp lại, võ đạo ý chí xâm nhập thân thể mỗi một nơi hẻo lánh, thẩm thấu mỗi một cái tế bào, Tiên Thiên chi khí hình thái xuất hiện biến hóa về chất, được xưng "Chân Võ chi khí "

Biến hoá càng kinh người hơn tiếp tục đang phát sinh, Nhạc Bình Sinh bộ mặt cơ bắp, xương cốt tựa hồ nhận lấy cái gì thay đổi một cách vô tri vô giác ảnh hưởng bắt đầu biến hóa sinh trưởng, con mắt, xương gò má, quai hàm xương. . . Nếu như Nhạc Bình Sinh chiếu vừa chiếu tấm gương liền sẽ phát hiện, hắn hiện tại dung mạo, hình thể đều hướng về chân chính hắn tiến hành chuyển biến!

Trong thân thể, thiên kinh địa động biến hóa còn tại kéo dài phát sinh.

Kinh lịch mười vạn linh năng cưỡng ép mở ra thần quan tích lũy chuyển hóa làm bỗng nhiên thoát ly nhục thân gông xiềng cường hoành ý chí, lại thêm trước đó tại tâm ma chi chướng ở

trong thoát thai hoán cốt tâm linh, hai cái này tăng theo cấp số cộng loáng thoáng hướng Nhạc Bình Sinh truyền đạt ra một cái tín hiệu:

Hắn hiện tại, tựa hồ không gì làm không được!

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn chính xác không biết mình bây giờ tiến vào một cái dạng gì cấp độ.

Căn cứ hắn lấy được rất nhiều trong điển tịch miêu tả, vượt qua Tâm Ma chi chướng về sau Luyện Thần võ giả thường thường bởi vì tâm thần nhận cực lớn tranh đấu cùng tiêu hao, sẽ có một cái ngắn ngủi suy yếu kỳ, thậm chí không so được đột phá trước đó. Cần thời gian dài uẩn dưỡng tâm thần mới có thể từ từ khôi phục, sau đó phát huy ra Luyện Thần tôn giả ý chí công phạt uy năng. Nhưng mà cái gọi là suy yếu kỳ cũng không có ở trên người hắn phát sinh.

Cái này cùng linh năng không quan hệ, mà là tâm linh của hắn thoát thai hoán cốt, đã đã cường đại đến một cái không biết tình trạng. Cái này từ mặt quỷ Tà Thần tâm ma hiển hóa đều trong nháy mắt bị Nhạc Bình Sinh một kích phá nát điểm này liền có thể thấy đốm.

Vĩnh hằng bất động, không gì không phá.

Ý chí thẩm thấu toàn thân, mỗi một nơi hẻo lánh đều như lòng bàn tay, Nhạc Bình Sinh cảm thấy cường đại trước nay chưa từng có, loại kia áp chế hết thảy lực lượng, phảng phất có thể đánh tan hết thảy, có thể quét ngang hết thảy, nhấc chân liền có thể xé rách đại địa, nâng quyền có thể đánh xuyên thiên không!

【 Nhạc Bình Sinh, không thể không nói, ngươi thực sự quá làm cho ta ngoài ý muốn! 】

Giờ khắc này, Tà Linh cũng giống như cảm giác được cái gì,

ngữ khí có chút kinh ngạc ló đầu ra đến:

【 loại này tâm thần ngưng tụ lần, loại biến hóa này. . . Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi! Vẻn vẹn một lần sinh mệnh bên trên tiến hóa tuyệt đối không làm được đến mức này, ngươi đến cùng kinh lịch cái gì 】

Nhạc Bình Sinh cũng tương tự từ thân thể biến hóa nghiêng trời lệch đất ở trong lấy lại tinh thần, hỏi:

"Thế nào, có cái gì không đúng a "

【 tinh thần của ngươi cường độ ngoài dự liệu, đồng thời có một loại rất kỳ quái phẩm chất riêng, loại này phẩm chất riêng tựa hồ cùng linh năng cho ngươi căn cơ được đặt nền móng không quan hệ. 】

Tà Linh giống như ức chế không nổi giờ phút này chính mình nội tâm không thể tưởng tượng nổi, líu lo không ngừng nói:

【 loại này phẩm chất riêng. . . Quá kì quái, tinh thần của ngươi cường độ làm sao lại như thế kỳ quái 】

Nhạc Bình Sinh đồng dạng cũng không hiểu rất rõ chính mình tại đột phá Luyện Thần về sau trạng thái, nhìn chăm chú hai tay của mình, hắn đúng lúc mở miệng hỏi thăm Tà Linh thời điểm ——

Bạch!

Dưới nền đất, sát na ở giữa phảng phất có hai cỗ vô hình quỷ bí lực lượng phát động, cấp tốc giao thoa đồng tiến hướng về Nhạc Bình Sinh vây quanh mà đến, từng cái từng cái sâm nhiên quang nhận tấn mãnh trong lòng đất ghé qua vây kín mà đến, tại Nhạc Bình Sinh quanh thân mười trượng phương viên trong nháy mắt tạo thành một cái cài răng lược dữ tợn lồng giam!

Phía dưới, đỉnh đầu, bốn phía toàn bộ đều là giăng khắp nơi quang nhận, một chút nhìn theo làm con mắt đều muốn thụ thương đổ máu, thật giống như tại cố ý điều khiển chế dưới, một cái chôn sâu tại dưới đáy bắt thú kẹp bỗng nhiên khởi động.

Xuy xuy xuy!

Ngay sau đó phảng phất là có một đôi vô hình cự chưởng trên mặt đất mãnh lực lôi kéo, cái này đem Nhạc Bình Sinh tầng tầng phong tỏa chỉ riêng cầu vồng lồng giam dễ như trở bàn tay phá vỡ tầng tầng bùn đất, cấp tốc hướng về trên mặt đất thăng!

Kinh biến đột nhiên phát sinh, Nhạc Bình Sinh lại mặt không thay đổi an tọa bất động, không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn.

Tại tâm ma chi chướng vừa mới vượt qua, ý thức trở về bản thể thời khắc, Nhạc Bình Sinh liền loáng thoáng cảm nhận được trên mặt đất tựa hồ có vô hình ác ý bồi hồi, mặc dù cực kỳ bí ẩn đến mức phổ thông Luyện Thần tôn giả căn bản không có khả năng phát hiện, nhưng là hiện tại võ đạo ý chí cường hãn đến một cái không cũng biết cảnh giới Nhạc Bình Sinh tới nói, cái này hai cỗ vô cùng bí ẩn ác ý lại hướng trong đêm tối đom đóm như thế không chỗ che thân.

Đỉnh đầu bùn đất cực kì nhanh chóng bị tầng tầng phá vỡ, bất quá mấy hơi thở công phu, chỉ riêng cầu vồng lồng giam liền đã bao vây lấy Nhạc Bình Sinh phá vỡ mặt đất, xuất hiện ở trên mặt đất.

Xuyên thấu qua lồng giam ở giữa khoảng cách, Nhạc Bình Sinh thấy được hai cái khí tức cực kỳ quỷ bí, hung lệ, khuôn mặt lại vô cùng mỹ lệ nữ tử, phân lập hai bên, tựa hồ lẫn nhau ở giữa lẫn nhau có kiêng kị, lấy một loại hưng phấn, nóng rực, làm cho người không rét mà run ánh mắt nhìn chòng chọc vào hắn.

Ánh mắt ấy, là người ăn thịt nhìn thấy ngon miệng con mồi

mới có thể lộ ra ánh mắt.

"Ừ"

Vũ Lưu Cơ một bên tùy thời phòng bị khác một bên Âm Ly Nguyệt, vừa có chút ngoài ý muốn khẽ cười một tiếng:

"Người thú vị loại. . . Thân là vừa mới đột phá Luyện Thần cảnh giới cường đại võ giả, ngươi vì cái gì không phản kháng, chẳng lẽ là đã suy yếu đến một chút khí lực cũng không có sao "

"Hai người các ngươi, không phải nhân loại "

Nhạc Bình Sinh an tọa tại lồng giam bên trong, đối với mình hiện tại vị trí hoàn cảnh lơ đễnh, ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn yêu khí sâm sâm hai tên nữ tử, hời hợt nói:

"Như vậy các ngươi là cái gì chẳng lẽ là tiến giai đạo Luyện Thần cảnh giới đỉnh tiêm Hoang Cổ Di loại "

Cái này hai tên nữ tử bất luận là ăn nói vẫn là mang đến cho hắn một cảm giác đều mười phần yêu dị sâm nhiên, căn bản không giống nhân loại, mang đến cho hắn một cảm giác ngược lại cùng những cái kia cao đẳng Hoang Cổ Di có trồng một hai phần chỗ tương tự. Mà lại Đoan Mộc Hòa Vũ đã sớm đã nói với hắn ngàn dặm về sau phạm vi tồn tại Luyện Thần cấp bậc Hoang Cổ Di loại, tất cả để hắn làm ra phán đoán như thế.

"Rất có ý tứ con mồi."

Âm Ly Nguyệt tóc bạc trắng cuồng vũ, tái nhợt đôi mắt đánh giá bình tĩnh đến trái với lẽ thường Nhạc Bình Sinh, thanh âm khàn khàn như là hàn phong phất qua:

"Ngươi trấn định như vậy lực lượng ở nơi nào "

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ lấy một loại hiếu kỳ ánh mắt vừa

đi vừa về đánh giá Âm Ly Nguyệt cùng Vũ Lưu Cơ hai người:

"Các ngươi đã bên ngoài đợi thời gian không ngắn đi các ngươi chẳng lẽ đã thương lượng xong a "

"Lập tức liền muốn chết heo cũng dám nói nhảm ngươi cho rằng lẫn nhau châm ngòi chúng ta, ngươi liền có cơ hội để lợi dụng được, có thể chạy ra thăng thiên "

Một bên Vũ Lưu Cơ tựa hồ không có kiên nhẫn lại cùng con mồi nhiều lời nói nhảm, nàng yêu dị tà mị ánh mắt quét về Âm Ly Nguyệt, yên nhiên nói:

"Âm Ly Nguyệt, để cho ta trước lấy vạn xà sợ ngục đem trấn áp như thế nào nhân loại vô cùng giảo hoạt , chờ đến vạn vô nhất thất, sau đó ngươi ta lại dựa theo trước đó nói, ta rút đi thần, ngươi đến huyết nhục chi thân, như thế nào "

Mặt mũi của nàng đẹp đến mức kinh tâm động phách, mà hoàn mỹ không một tì vết trong môi đỏ thổ lộ ra lời nói lại như thế tàn khốc, Nhạc Bình Sinh tại trong miệng của nàng liền như là trên thớt thịt cá, chỉ có bị xâu xé hạ tràng.

Trong miệng nàng nói tới, cũng là mấy ngày nay trong khi chờ đợi hai người dần dần đạt thành chung nhận thức.

Âm Ly Nguyệt ánh mắt vẫn như cũ khóa chặt tại Nhạc Bình Sinh trên thân, lạnh lùng nói: "Có thể! Nhưng là không muốn đùa nghịch bất kỳ hoa văn, nếu không chớ có trách ta không nể tình!"

Vũ Lưu Cơ nở nụ cười hớn hở, xoay đầu lại nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, lộ ra một cái tàn nhẫn mà thương hại, cực kỳ mâu thuẫn tiếu dung: "Đương nhiên sẽ không, thú vị con mồi, muốn trách thì trách chính ngươi thời vận không đủ đi."

Chậm rãi phun ra một câu về sau, Vũ Lưu Cơ toàn thân cao thấp màu nâu đỏ kinh khủng quang mang thấu hắn mà ra, loá mắt

đại tác, đem không gian xung quanh phủ lên thành vẻ lo lắng mà không rõ màu đỏ sậm. Mà tại Nhạc Bình Sinh hướng trên đỉnh đầu, đột nhiên xuất hiện một cái âm trầm ảm đạm sơn Hắc Tuyền Qua!

Vòng xoáy mang theo khí tức kinh khủng đang điên cuồng xoay tròn, xuyên thấu qua trong đó phảng phất có thể nhìn thấy trăm đầu, ngàn đầu, vạn cái rắn độc lít nha lít nhít, xoắn xuýt quấn quanh, bốc lên phun trào, rõ ràng là một mảnh rắn biển Địa Ngục!

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên nhìn chăm chú đỉnh đầu lỗ đen đồng dạng vòng xoáy, khẽ chau mày.

Vòng xoáy cấp tốc xoay tròn, đã mãnh liệt đến đem giữa thiên địa bất luận cái gì quang mang đều che giấu đi qua tình trạng. Vô biên sợ hãi che đậy nghe nhìn, tràn ngập cảm quan, ăn mòn tâm linh, nhất thời tại Nhạc Bình Sinh cảm giác bên trong, phảng phất có vô số ác mộng chỗ sâu nhất mới có thể xuất hiện hình thù kỳ quái tà vật, dị quái, ma quỷ, u linh, xúc tu tràn ngập chung quanh, phát ra từng tiếng dữ tợn kinh khủng rít lên cùng gào thét. Phảng phất toàn bộ vũ trụ hết thảy kinh khủng hình tượng, thanh âm, xúc cảm toàn bộ hội tụ ở đây, bất cứ sinh vật nào đều có thể tìm tới làm bọn hắn sợ mất mật sự vật cùng cảm thụ. Thị giác, thính giác, khứu giác, thậm chí da thịt cùng trên đầu lưỡi cũng có thể cảm giác được không thể tưởng tượng nổi khí tức khủng bố, đao phong đồng dạng phá xoa mà qua.

Thiên địa vũ trụ, muôn vàn dữ tợn, vạn tượng kinh khủng!

Đây chính là bản thể là Xích Quan Vũ xà vương Vũ Lưu Cơ thiên phú thủ đoạn.

Nàng giờ phút này thi triển cũng không phải là phổ thông ý chí công phạt thủ đoạn, vẫn là một loại thông qua ý niệm tinh thần truyền bá lây nhiễm "Độc" !

Loại độc này không chỉ có thể vặn vẹo, che đậy cảm giác, mà

lại hết thảy nghi hoặc, khủng hoảng cùng sợ hãi cảm xúc đều sẽ chuyển hóa thành ăn mòn tâm linh trí mạng độc tố, một khi cảm xúc bị trêu chọc mất khống chế liền sẽ từng bước lâm vào hỗn loạn cùng điên cuồng! Loại này ý niệm chi độc không có thuốc nào chữa được, sẽ theo thời gian lên men càng phát ra kịch liệt, mà lại căn bản là không có cách phòng bị, trừ phi võ đạo ý chí cao hơn nhiều Vũ Lưu Cơ người, nếu không chỉ có Vũ Lưu Cơ bản nhân mới có thể giải trừ.

Giữa tầm mắt, vạn xà tê minh, quang nhận lồng giam phía trên cái này phương viên hơn một trượng không gian tràn ngập Vô Gian kinh khủng, vạn xà Địa Ngục vẩy xuống ảm đạm phá diệt quang huy đem Nhạc Bình Sinh triệt để bao khỏa, bao phủ.

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên nhìn chăm chú đỉnh đầu lỗ đen đồng dạng vòng xoáy, khẽ chau mày.

Vòng xoáy cấp tốc xoay tròn, đã mãnh liệt đến đem giữa thiên địa bất luận cái gì quang mang đều che giấu đi qua tình trạng. vô biên sợ hãi che đậy nghe nhìn, tràn ngập cảm quan, ăn mòn tâm linh, nhất thời tại Nhạc Bình Sinh cảm giác bên trong, phảng phất có vô số ác mộng chỗ sâu nhất mới có thể xuất hiện hình thù kỳ quái tà vật, dị quái, ma quỷ, u linh, xúc tu tràn ngập chung quanh, phát ra từng tiếng dữ tợn kinh khủng rít lên cùng gào thét. Phảng phất toàn bộ vũ trụ hết thảy kinh khủng hình tượng, thanh âm, xúc cảm toàn bộ hội tụ ở đây, bất cứ sinh vật nào đều có thể tìm tới làm bọn hắn sợ mất mật sự vật cùng cảm thụ. Thị giác, thính giác, khứu giác, thậm chí da thịt cùng trên đầu lưỡi cũng có thể cảm giác được không thể tưởng tượng nổi khí tức khủng bố, đao phong đồng dạng phá xoa mà qua.

Thiên địa vũ trụ, muôn vàn dữ tợn, vạn tượng kinh khủng!

Đây chính là bản thể là Xích Quan Vũ xà vương Vũ Lưu Cơ thiên phú thủ đoạn.

Nàng giờ phút này thi triển cũng không phải là phổ thông ý chí công phạt thủ đoạn, vẫn là một loại thông qua ý niệm tinh thần truyền bá lây nhiễm "Độc" !

Loại độc này không chỉ có thể vặn vẹo, che đậy cảm giác, mà lại hết thảy nghi hoặc, khủng hoảng cùng sợ hãi cảm xúc đều sẽ chuyển hóa thành ăn mòn tâm linh trí mạng độc tố, một khi cảm xúc bị trêu chọc mất khống chế liền sẽ từng bước lâm vào hỗn loạn cùng điên cuồng! Loại này ý niệm chi độc không có thuốc nào chữa được, sẽ theo thời gian lên men càng phát ra kịch liệt, mà lại căn bản là không có cách phòng bị, trừ phi võ đạo ý chí cao hơn nhiều Vũ Lưu Cơ người, nếu không chỉ có Vũ Lưu Cơ bản nhân mới có thể giải trừ.

Giữa tầm mắt, vạn xà tê minh, quang nhận lồng giam phía trên cái này phương viên hơn một trượng không gian tràn ngập Vô Gian kinh khủng, vạn xà Địa Ngục vẩy xuống ảm đạm phá diệt quang huy đem Nhạc Bình Sinh triệt để bao khỏa, bao phủ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 522: Tàn Bạo

Chương 522: Tàn bạo

Mắt thấy Nhạc Bình Sinh lặng yên không tiếng động bị Vạn Xà Khủng Ngục trấn áp, đứng thẳng bất động tại lồng giam bên trong, Âm Ly Nguyệt trong mắt lóe lên nhè nhẹ vẻ kiêng dè, âm thanh lạnh lùng nói:

"Vũ Lưu Cơ, trăm năm không thấy, nghĩ không ra ngươi Vạn Xà Khủng Ngục có như vậy uy năng!"

Vũ Lưu Cơ Vạn Xà Khủng Ngục là mang tính tiêu chí thủ đoạn, loại này ý niệm chi độc kỳ quỷ khó phòng, có không ít Linh Vương cùng tranh đấu thời điểm đều ăn phải cái lỗ vốn, đây cũng là nàng dễ dàng tha thứ Vũ Lưu Cơ cùng nàng cùng hưởng chiến lợi phẩm nguyên nhân.

Vũ Lưu Cơ quay đầu sang, cười nói:

"Âm Ly Nguyệt, ngươi quá khen rồi. Ngươi băng kỷ nguyên đồng dạng không phải tầm thường, chỉ bất quá lực phá hoại quá lớn, mà ta chỉ là vừa lúc mà gặp, nếu không chỗ nào vòng đến ta xuất thủ "

Âm Ly Nguyệt lạnh lùng nói: "Không cần nhiều lời, chậm trễ thời gian quá lâu, bắt đầu đi!"

Vũ Lưu Cơ cũng không chút phật lòng, xoay đầu lại cười nói:

"Đã như vậy, như vậy thì dựa theo lúc trước ước định, ý chí của hắn từ ta rút ra, mà nhục thể..."

"Ngươi vừa rồi, là đang làm gì "

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh giọng hời hợt đánh gãy Vũ Lưu Cơ.

Cơ hồ ngay tại tiếng nói vang lên đồng thời, truyền đến một tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang!

"Chuyện gì xảy ra!"

Vũ Lưu Cơ cùng Âm Ly Nguyệt sắc mặt biến đổi lớn, liền thấy hai người mình liên thủ biên chế ý chí lồng giam đã vỡ vụn thành đầy trời quang vũ, mà vốn hẳn nên tại tuyệt vọng cùng thống khổ kịch độc bên trong giãy dụa trầm luân Nhạc Bình Sinh đã biến mất không thấy gì nữa!

"Không có khả năng!"

Đắc ý chiêu thức thế mà không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì, mà lại con mồi cũng căn bản không nghĩ tưởng tượng của mình như thế không có chút nào sức chống cự đảm nhiệm chính mình xâm lược, phán đoán sai lầm Vũ Lưu Cơ, Âm Ly Nguyệt sắc mặt hai người kịch biến, trong lòng báo động đột nhiên mà sinh!

"Ở nơi nào !"

Một phần ba cái hô hấp ở giữa, hai người hung lệ mà cuồng bạo ý chí tuôn trào ra, trực tiếp bao trùm phương viên một dặm phương viên, lục soát thiên phá đồng dạng tìm kiếm lấy Nhạc Bình Sinh thân ảnh!

Ông! Ông!

Âm Ly Nguyệt trên thân, một đầu như là vạn năm hàn băng

đúc thành khổng lồ hư ảo âm ảnh đột nhiên ở giữa khuếch tán thiên địa, làm vạn vật khó khăn, toàn bộ thế giới đều muốn ngừng vận chuyển rét lạnh khí tức phất qua, trong khoảnh khắc hóa thành một đầu trăm trượng độ dài, xen vào hư ảo cùng chân thực ở giữa băng lam Ly Long, tại Âm Ly Nguyệt quanh thân khoảng chừng gào thét bốc lên, dời sông lấp biển!

Mặc dù hóa hình Linh Vương hóa thân nhân hình, bất quá ý niệm của nàng lực lượng lại hiển hóa ra chân chính bản thể, Âm Ly Nguyệt bản thể, chính là một đầu Thương Lan Ly Long.

Một bên khác, một đầu một cỗ âm lệ, tối nghĩa, tà ác, phảng phất tại trong vực sâu tích lũy lên men trăm ngàn năm quỷ bí tà độc khí tức từ Vũ Lưu Cơ trên thân khuếch tán, giống như cuồng phong bạo vũ bốn phía quét sạch, ý niệm của nàng tại trong lúc nhất thời tách ra trăm ngàn điều sợi tóc phẩm chất Vũ Xà, phóng xạ hướng về phía bốn phương tám hướng, tìm khắp tứ phía!

Cái này hai tên hóa hình Linh Vương tại Nhạc Bình Sinh không hiểu biến mất về sau trong khoảnh khắc liền phát động ý chí sưu tầm thủ đoạn, muốn đem cái này phương viên mười dặm không gian triệt để lật cái úp sấp.

Màn sương kịch liệt cuồn cuộn vỡ vụn, mỗi một tấc không khí đều tại hai đại Luyện Thần tôn giả ý niệm đảo qua hạ run không ngừng, một dặm, hai dặm, ba dặm...

Tìm không thấy!

Tìm không thấy!

Tìm không thấy!

Nhưng mà mặc cho Âm Ly Nguyệt cùng Vũ Lưu Cơ hai người như thế nào tìm kiếm, Nhạc Bình Sinh tựa như là cho tới bây giờ đều chưa từng tồn tại qua, phương viên một dặm thậm chí vài

dặm ở trong cũng không có một tơ một hào dấu vết để lại, nguyên khí vết tích, mùi , bất kỳ cái gì ba động đều không có để lại, cho người cảm giác liền phảng phất Nhạc Bình Sinh cả người là hư không tiêu thất!

"Không có khả năng! Hắn đến cùng dùng phương pháp gì "

Vũ Lưu Cơ đột nhiên phát ra một tiếng kinh sợ mà tức hổn hển thét lên, tuyệt mỹ khuôn mặt bắt đầu vặn vẹo, quanh thân du tẩu Vũ Xà ý niệm cũng cùng nhau phát ra bạo ngược hung lệ tê minh, làm gần trăm dặm bên ngoài ngàn vạn sinh linh đều toàn thân run rẩy, hốt hoảng mà chạy.

Một cái vừa lúc vừa mới tấn thăng Luyện Thần, ở vào trạng thái hư nhược nhẹ nhõm liền có thể cầm nã vô cùng con mồi mỹ vị ra sao khó gặp, mà con vịt đã đun sôi lại không lý do tại mí mắt của nàng tử dưới đáy bay đi, cái này khiến nàng làm sao có thể tiếp nhận

Mà Âm Ly Nguyệt quanh thân hơn mười trượng không gian nhiệt độ đã xuống tới điểm đóng băng, nàng cưỡng ép đè nén tâm hỏa nhìn về phía Vũ Lưu Cơ, khổng lồ ý niệm chi long tức giận tới cực điểm, thanh âm phong ba hét giận dữ truyền lại:

"Vũ Lưu Cơ, ngươi đang chơi cái gì âm..."

Ngay tại lúc sau một khắc, thanh âm của nàng im bặt mà dừng.

Tại trong ánh mắt của nàng, hơn trăm trượng bên ngoài, Vũ Lưu Cơ đằng sau không đến một trượng khoảng cách, một bóng người cực kỳ đột ngột từ giữa hư không một bước đi ra, một cánh tay nhô ra, năm ngón tay thư giãn, thẳng tắp chộp tới Vũ Lưu Cơ đầu!

Rõ ràng là Nhạc Bình Sinh phát động Hư Không Xuyên Giới

thuật, trực tiếp trốn vào vặn vẹo không gian, giờ này khắc này mới hiện thân tập sát!

Vừa mới chuẩn bị hướng Âm Ly Nguyệt giải thích Vũ Lưu Cơ, tại thời khắc này bỗng nhiên cảm nhận được sau lưng có trước nay chưa từng có uy hiếp xuất hiện, tâm linh chấn động mãnh liệt!

"Quát!"

Nàng đột nhiên xoay đầu lại, lại vừa hay nhìn thấy một cái đại thủ nhấc lên phô thiên cái địa cuồng phong, thẳng bắt mà đến!

Nhưng đối mặt đây hết thảy, trong điện quang hỏa thạch Vũ Lưu Cơ chỉ là bộ mặt cơ bắp có chút vặn vẹo, chỉ là trong mắt của nàng phảng phất vạn xà tê minh, xoắn xuýt quấn quanh ở cùng một chỗ, đột nhiên hóa thành một vòng hình rắn u quang từ trong con ngươi của nàng bắn ra!

Nhạc Bình Sinh động tác nhưng không có bất luận cái gì dừng lại biến hóa , mặc cho đầu này tiểu xà lóe lên một cái rồi biến mất đụng vào chính mình tham trảo mà xuất thủ chưởng phía trên.

Ngu xuẩn!

Tình hình chiến đấu ác liệt như vậy, Vũ Lưu Cơ lại không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trên mặt trong khoảnh khắc lộ ra hỗn tạp đắc ý, cuồng hỉ cùng mãnh liệt sát ý nhe răng cười!

U vũ diệt hồn rồng! Có thể sống nhờ người khác nhục thân, thôn phệ túc chủ tất cả linh hồn ý niệm, dù là không cách nào tu hú chiếm tổ, tại cái này trong điện quang hỏa thạch trúng chiêu người cũng sẽ trực tiếp sa vào đến ý niệm phương diện thôn phệ cùng trong chém giết, thân bất do kỷ! Đây là nàng chân chính thủ đoạn cuối cùng!

Tình huống trong khoảnh khắc đảo ngược, bây giờ Vũ Lưu Cơ ánh mắt đã không có bối rối cùng sợ hãi, ngược lại có loại mèo

chơi chuột quang mang.

Nhưng mà ——

Ba.

Trong mắt của nàng, Nhạc Bình Sinh cũng không có bất kỳ cái gì thất thần dấu hiệu, sắt thép đổ bê tông đồng dạng bàn tay không có bất kỳ cái gì dừng lại, cứ như vậy chụp tại khuôn mặt của mình phía trên.

"Ngươi!"

Cái này một phần mười cái trong nháy mắt, Vũ Lưu Cơ sợ vỡ mật!

Tại ngay mặt bị chết như vậy chết chế trụ, một phần mười cái trong nháy mắt thời gian cũng chưa tới, nơi tay chưởng cùng Vũ Lưu Cơ tuyệt mỹ lại dữ tợn hung lệ gương mặt số không khoảng cách tiếp xúc phía dưới, Nhạc Bình Sinh tàn bạo cười một tiếng, hai trăm bốn mươi mệnh khiếu cùng nhau bạo động, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang trực tiếp phát động!

Ông!

Dữ dằn tinh huy dán chặt lấy Vũ Lưu Cơ tuyệt thế xinh đẹp gương mặt bên trên, không có chút nào khoảng cách đột nhiên bộc phát! Căn bản là ngay cả không kịp giãy dụa, thậm chí liền hô một tiếng kêu thảm đều bởi vì Nhạc Bình Sinh đại thủ khấu chặt không cách nào phát ra, Vũ Lưu Cơ da mặt nứt ra, ánh mắt bạo liệt, xương đầu hòa tan, đại não vỡ nát... .

Đường hoàng bá đạo quang huy chi trụ trực tiếp che mất Vũ Lưu Cơ nửa người trên, tê thiên liệt địa ngang qua thiên không, mà lại đạo này từ Vũ Lưu Cơ trên mặt trực tiếp bộc phát Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang thế đi không dứt, còn thẳng tắp hướng về bên ngoài trăm trượng Âm Ly Nguyệt oanh kích mà đến!

Nguy hiểm, tuyệt đối nguy hiểm!

Đạo này hùng vĩ tinh huy chi trụ trùng trùng điệp điệp, tràn ngập không thể ngăn cản đường hoàng bá đạo, vô tình tinh huy vừa mới dẫn vào tầm mắt một khắc này, Âm Ly Nguyệt trong lòng cảnh báo điên cuồng gõ vang!

Nhưng mà Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang oanh kích tốc độ chừng gấp năm lần vận tốc âm thanh trên đây, hơn trăm trượng khoảng cách chớp mắt liền đến, nàng tránh cũng không thể tránh!

"Rống!"

Đầy rẫy hùng vĩ huy hoàng hủy diệt cột sáng bắn ra mà tới, thời khắc này Âm Ly Nguyệt chỗ nào lo lắng Vũ Lưu Cơ chết sống, tại Ly Long ý niệm một tiếng kinh thiên động địa tiếng gầm gừ bên trong, một cỗ tựa hồ kinh lịch vô tận kỷ nguyên, vượt qua ngàn vạn năm tang thương cổ lão khí tức xông thẳng tới chân trời!

Tang thương tuyên cổ, đông kết thiên địa vạn vật, vạn vật điểm cuối cùng, hết thảy hết thảy đều triệt để tới điểm kết thúc, quy về tịch diệt băng phong! Đây là tựa hồ ngay cả thời gian đều muốn bị băng phong mênh mông ý chí, vạn sự vạn vật đều không thể ngăn cản!

Mắt trần có thể thấy, Âm Ly Nguyệt phương viên mười trượng không gian ở trong ngay cả năng lượng cơ bản nhất hạt đều đình chỉ vận động, giống như là bị Âm Ly Nguyệt ý chí chỗ đông kết, lại giống là mảnh này nho nhỏ không gian bên trong thời gian ngừng lại lưu động, mà thế như lôi đình đồng dạng bắn ra mà tới Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tại đâm vào tiến vào mảnh này quỷ dị đông kết không gian bên trong về sau, trong một chớp mắt truyền lại tốc độ vậy mà mắt trần có thể thấy chậm gấp mười, gấp trăm lần!

Thời gian bản chất trên thực tế chính là hạt vận động, mà Âm

Ly Nguyệt thiên phú thủ đoạn, chính là có thể dùng tuyệt đối võ đạo ý chí triệt để đông kết phương viên mười trượng không gian, đạt tới xấp xỉ tại đông kết thời gian quỷ dị hiệu quả!

Bạch!

Âm Ly Nguyệt thân như quỷ mị, tại Thương Lan Ly Long tiếng gầm gừ ở giữa không dung phát ở giữa rời đi Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phát xạ quỹ tích.

Thân ảnh của nàng vừa mới cấp tốc tránh rời tại chỗ. Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang chớp mắt ngay tại nàng nguyên bản vị trí xuyên qua mà qua, những nơi đi qua hết thảy đều bị xé nứt, băng diệt, răng rắc răng rắc vỡ nát thanh âm vang vọng không dứt.

"Ngươi!"

Hốt hoảng thoát đi tại chỗ Âm Ly Nguyệt ánh mắt hung ác, bỗng nhiên ngẩng đầu!

Sau đó ánh mắt của nàng liền đọng lại.

Giữa tầm mắt, bên ngoài trăm trượng, điểm điểm ánh sáng chói lọi dư vị triệt để tiêu tán, một cái nam nhân vẫn như cũ duy trì cánh tay tham trảo mà ra tư thế, ánh mắt thú vị nhìn lấy mình cái phương hướng này.

Mà trong lòng bàn tay hắn đã không có vật gì, ở trước mặt của hắn, một bộ vô cùng xinh đẹp, mỹ hảo, nhưng không có đầu lâu không đầu nữ thi, cháy đen cái cổ đứt gãy phía trên tản ra lượn lờ khói đen, chầm chậm rơi xuống phía dưới!

Khấu chặt lấy Vũ Lưu Cơ khuôn mặt, số không khoảng cách tiếp xúc phía dưới, Nhạc Bình Sinh cái này phát Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang trực tiếp liền đem Vũ Lưu Cơ đầu lâu chiết xuất thành tro bụi, đã chết không thể chết lại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 523: Cuồng Bạo Nghiền Ép

Chương 523: Cuồng bạo nghiền ép

Một cái Luyện Thần cấp bậc hóa hình đại yêu, cứ như vậy không có chút nào sức chống cự chết tại Nhạc Bình Sinh trong tay.

Luyện Thần cấp bậc tồn tại, sinh mệnh lực đã cường hoành đến một cái không thể tưởng tượng trình độ, cho dù là thân thể triệt để hủy diệt, chỉ cần đại não không có nhận tổn thương, cũng sẽ không lập tức tử vong, thậm chí còn có khả năng phát động liều chết phản kích.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh cái này trực tiếp đè lại ngay mặt phát động Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phương thức thật sự là quá mức tấn mãnh tàn bạo, đến mức Vũ Lưu Cơ đầu lâu yếu hại trực tiếp liền bị băng diệt bốc hơi.

Cho đến chết một khắc này, Vũ Lưu Cơ cũng không hiểu vì cái gì chính mình cường hoành vô song ý chí công phạt thủ đoạn Vạn Xà Khủng Ngục cùng u vũ diệt thần long sẽ không có đưa đến một tơ một hào tác dụng.

Chỉ tiếc đại não hóa thành tro bụi, mệnh tang hoàng tuyền, ngay cả một bộ toàn thây đều không có để lại, nàng vĩnh viễn cũng vô pháp minh bạch ở trong đó nguyên nhân.

"Chuyện gì xảy ra!"

Mà bên ngoài một dặm đem hết thảy thu hết vào mắt Âm Ly Nguyệt đầu não đã lâm vào cực kỳ ngắn ngủi choáng váng cùng trống không, đã là sợ vỡ mật.

Một cái vừa mới đột phá Luyện Thần cảnh giới, vốn nên ở vào suy yếu kỳ nhân loại võ giả thế mà thời gian trong nháy mắt không đến ngay tại mí mắt của nàng tử dưới đáy giết chết một vị tu hành ngàn năm hóa hình Linh Vương!

Nhưng mà còn không đợi giá rét thấu xương lan tràn toàn thân, Âm Ly Nguyệt trong mắt, một kích giết chết Vũ Lưu Cơ Nhạc Bình Sinh động tác không chút nào dừng lại, bước chân một bước bên trong, giữa không trung sóng biển dâng trào đồng dạng mãnh liệt khí lãng bỗng nhiên lao nhanh gào thét, quét sạch thiên địa!

Tại chỗ bởi vì bức tường âm thanh bị cuồng bạo đánh vỡ từ đó sinh ra thật lớn kích sóng, kịch liệt âm bạo tạo thành mắt trần có thể thấy gợn sóng vỡ nát hết thảy màn sương hạt bụi nhỏ, mà Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất tại chỗ.

Gấp ba vận tốc âm thanh!

Giờ khắc này Nhạc Bình Sinh vẻn vẹn nương tựa theo ý chí gia trì phía dưới thể phách, tại không có phát động Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh tình huống dưới liền đạt đến gấp ba vận tốc âm thanh!

Sơn hà rung chuyển, toàn bộ thiên địa đều đang run rẩy, theo Nhạc Bình Sinh cuồng bạo xông thẳng mà đến, trong một chớp mắt ở trong mắt Âm Ly Nguyệt phảng phất toàn bộ thế giới, vạn sự vạn vật, đều trời đất sụp đổ đồng dạng hướng nàng đánh tới!

Uông dương đại hải đồng dạng có mặt khắp nơi ăn mòn màn sương giờ phút này bị lực lượng cuồng bạo quét sạch mà lên, lại bị hung hăng khuấy động hướng bốn phương tám hướng, nếu như từ trên cao hướng phía dưới quan sát liền sẽ phát hiện, mảnh này màn sương chi hải đột nhiên tách ra một đầu thẳng tắp mà hùng vĩ

thông đạo, mà thông đạo chỉ hướng cuối cùng, chính là đôi mắt trắng bệch mà kinh hãi Âm Ly Nguyệt!

Không chỗ có thể trốn!

Loại này thẳng tiến không lùi, thiên không đều muốn bị chà đạp nát bấy kinh khủng thanh thế, để Âm Ly Nguyệt trái tim trong khoảnh khắc như là bị một đôi đại thủ hung hăng nắm lấy, trong óc không suy nghĩ gì, lập tức liền minh bạch địch nhân trước mắt trước nay chưa từng có, là nàng tu hành đến nay gặp phải mạnh nhất chi địch! Trực tiếp liền bạo phát đi ra trong cuộc sống mạnh nhất phản kích!

Ồn ào. . . Ồn ào. . .

Âm Ly Nguyệt tuân theo Vũ Lưu Cơ cái chết cùng Nhạc Bình Sinh mang theo tử vong uy hiếp kích thích, lực lượng đã không giữ lại chút nào bộc phát, mà cái này phương viên một dặm ở trong trong nháy mắt đã hóa thành mênh mông vô bờ u ám băng dương, cực độ hàn khí phóng lên tận trời, sắc trời khó thấu. Trong tầm mắt khắp nơi xanh đậm, lại không bên cạnh vật.

Tinh thần của nàng ý chí trước kia chỗ không có tần suất chấn động vận chuyển, băng phong kỷ nguyên đông kết quanh thân hết thảy vật chất hạt vận động, đông kết thời gian phạm vi cũng bị nàng trước nay chưa từng có tăng lên đến trọn vẹn ba mươi trượng phạm vi.

Tại cái này ba mươi trượng trong phạm vi, màn sương đứng im, hạt bụi nhỏ đứng im, tia sáng đứng im, thời gian đình trệ, hết thảy tiến vào bên trong vật chất năng lượng tốc độ đều sẽ bị thả chậm hơn gấp mười lần!

Băng dương bành trướng, nhưng không có mảy may mênh mông biển cả khuấy động bành trướng cảm giác. Mà là vô cùng sền sệt dính dính, tựa như là to lớn nội tạng đang ngọ nguậy, vô

tận quỷ khóc thần hào cuồn cuộn chấn động, khi thì bén nhọn chi cực khoan tim đâm tủy, khi thì ngột ngạt chi cực như muốn chấn vỡ nội tạng. Đây là một loại thẩm thấu vô cùng ác ý cùng rét lạnh, đến từ Âm Ly Nguyệt Thương Lan Băng Ly huyết mạch bản nguyên rống giận gào thét!

Mà Âm Ly Nguyệt làm phản ứng không chỉ có ở đây, nàng hiển hiện ra Ly Long ý niệm bản thể kịch liệt co vào, co vào, lại co rúc, trong nháy mắt đã hóa thành ảm đạm minh khải, mũ giáp, giáp ngực, hộ tâm kính rất nhiều bộ vị dần dần hiển hóa, đưa nàng cả người bao khỏa ở bên trong, như là vạn năm băng sơn điêu khắc thành nữ chiến thần, vạn thế không đổi, vững như thành đồng.

Oanh long long long ——

Ngay tại mảnh này vạn vật tàn lụi, tuyên cổ băng phong u ám băng dương trước đó, Nhạc Bình Sinh lẻ loi một mình lại như là thiên quân vạn mã, mang theo to lớn khí lãng mãnh liệt, lấy Phái chớ có thể ngự tư thế đụng vào mảnh này u ám băng dương bên trong!

Răng rắc răng rắc răng rắc!

Khối băng không ngừng vỡ vụn thanh âm vang vọng không dứt, Nhạc Bình Sinh tay không tấc sắt, lại như là một thanh đốt đỏ bừng đao nhọn, thế không thể đỡ đâm vào mảnh này thời gian là dừng chậm chạp u ám băng dương!

Hai mươi trượng!

Mười trượng!

Năm trượng!

Ý chí gia trì phía dưới, có thể đem linh hồn đông kết kinh khủng nhiệt độ giống như là trực tiếp bị ngăn cách, đối Nhạc Bình Sinh ảnh hưởng hạ xuống thấp nhất, mặc dù tốc độ của hắn có

chỗ chậm chạp, nhưng như cũ cực tốc hướng về Âm Ly Nguyệt tới gần! Cho dù là băng phong vạn vật, chậm chạp thời gian cường hoành thủ đoạn, cũng vô pháp ngăn cản giờ này khắc này hắn!

"Li!"

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ mang theo bóng ma tử vong cuồng tập mà tới, Âm Ly Nguyệt khuôn mặt cực độ dữ tợn vặn vẹo, đột nhiên phát ra một tiếng không giống tiếng người thê lương thét lên, sau đó ——

Tranh tranh tranh tranh tranh!

U lam băng dương không còn sâu như u đàm, lạnh lẽo tĩnh mịch, mà là như là trong gió lốc biển cả đồng dạng nhấc lên cơn sóng gió động trời, sóng lớn bên trong, vô số điểm trắng như là dày đặc tinh thần dâng lên. Không phải óng ánh sáng long lanh quỳnh bạch, không phải Thần Thánh quang huy trắng noãn. Mà là tái nhợt người chết làn da, từng chồng bạch cốt, thảm đạm, ảm đạm, âm lãnh tái nhợt.

Mỗi một Điểm Thương bạch. Đều là một thanh phảng phất vạn năm hàn băng điêu khắc thành màu tái nhợt vũ khí, hoặc đao hoặc kiếm, hoặc thương hoặc đâm, số lượng nhiều, đâu chỉ ngàn vạn mà tính, cơ hồ lít nha lít nhít nối thành một mảnh, còn chưa công kích, ken két xoạt xoạt liên miên tiếng vang kỳ quái lập tức vang vọng thiên không, từng tiếng như là ma âm xuyên não!

Trong một chớp mắt băng dương nứt ra, tại Nhạc Bình Sinh thân hình bị ngăn trở giờ khắc này, u ám băng dương phảng phất sụp đổ, hóa thành một cái quái vật kinh khủng bồn máu miệng lớn. Vực sâu không đáy, bỗng nhiên mở ra! Lít nha lít nhít, hàng ngàn hàng vạn băng đao, băng thứ, chính là nó trên dưới hai hàng dày đặc duệ răng! Mà lại cái quái vật này đúng lúc mãnh lực nhấm nuốt, dùng những cái này bén nhọn răng nhọn đem trong miệng Nhạc Bình Sinh ép thành thịt nát, nhai đến vỡ nát!

Nhưng mà ——

Nhạc Bình Sinh trong thân thể linh năng bỗng nhiên nhất bạo, trong khoảnh khắc Thuấn Ngục Tuyệt Ảnh mở ra, bỗng nhiên kéo lên cuồng bạo lực lượng trực tiếp bài không phá sóng đem u ám băng dương nổ ra ngàn thước cao sóng lớn, mà thân ảnh của hắn trong nháy mắt từ miệng lớn trung ương biến mất, trực tiếp xuất hiện tại Âm Ly Nguyệt trước mặt, đấm ra một quyền!

Ầm!

Nhạc Bình Sinh nhẹ như vậy bồng bềnh một quyền, cứ như vậy hời hợt rơi vào Âm Ly Nguyệt trên trán.

Vừa mới phát động liều mạng một kích, trên mặt còn mang theo cực độ điên cuồng thần sắc Âm Ly Nguyệt, con mắt đột nhiên máy động!

Trong một tiếng nổ vang, không khí, màn sương, tia sáng điên cuồng chấn động, giống như là nham tương sôi trào, mắt trần có thể thấy gợn sóng hướng về bốn phương tám hướng tuôn ra ra. Lấy Nhạc Bình Sinh hữu quyền tiếp xúc điểm làm trung tâm, bao trùm ba mươi trượng phương viên u ám băng dương triệt để sụp đổ, vỡ vụn, khí lãng hỗn hợp có băng lãnh vỡ vụn nguyên khí bỗng nhiên hướng về bốn phương tám hướng bắn ra, tựa như là Nhạc Bình Sinh một quyền này trực tiếp đánh nổ một cái cự hình pháo hoa!

Răng rắc răng rắc.

Một phần ba cái hô hấp ở giữa, Âm Ly Nguyệt lấy ý niệm đúc thành bộ kia bao khỏa toàn thân minh khải từ đầu nón trụ bắt đầu, một nháy mắt xuất hiện vô số đạo vết rạn cấp tốc lan tràn, sau đó trong lúc đó vỡ vụn!

Đây chỉ là một nháy mắt chuyện xảy ra, ngay tại Nhạc Bình

Sinh thiên mã hành không một quyền bổ tới Âm Ly Nguyệt trên trán về sau, đầu tiên là khí lãng quét sạch khuấy động, sau đó minh khải toàn bộ vỡ vụn, cuối cùng Âm Ly Nguyệt toàn bộ thân thể thì giống như là bị đại pháo bắn ra đi đạn pháo, không có chút nào sức chống cự cấp tốc bắn ngược mà ra, thẳng tắp đánh vào hơn trăm trượng bên ngoài đại địa phía trên.

Oanh long long long ——

Phương viên một dặm cho đến vài dặm đất rung núi chuyển, mặt đất lớn diện tích sụp đổ, nứt ra, bụi mù cuồn cuộn phóng lên tận trời, Âm Ly Nguyệt thân thể cùng mặt đất va chạm trong nháy mắt, tại Nhạc Bình Sinh vô biên Cự Lực lôi cuốn hạ chân chính là giống vạn pháo tề phát oanh kích đại địa, sơn băng địa liệt!

Đây là thuần túy lực lượng nghiền ép ra hiệu quả. Tấn thăng đến Luyện Thần cảnh giới, tâm thần ý chí gia trì bản thân, Nhạc Bình Sinh trong lúc xuất thủ uy lực đã nhảy lên tới một cái hoàn toàn mới hoàn cảnh.

Trăm ngàn đạo đại địa khe hở đầu nguồn, một cái như là thiên thạch va chạm mặt đất đập ra cự hình hố thiên thạch bên trong, một bộ máu thịt be bét, tàn phá không chịu nổi thân thể cuộn mình thành một đoàn, có chút co quắp.

Giờ phút này Âm Ly Nguyệt đầu lâu đã triệt để biến hình, một con mắt thậm chí đã nổ tung, nguyên bản lãnh diễm vô song khuôn mặt hiện tại cùng xấu xí nhất lệ quỷ cũng không có gì khác nhau, một đầu như tuyết sợi tóc nhiễm đều là vết máu cùng tro bụi, toàn thân xương cốt vỡ vụn, tựa hồ chỉ còn lại có một hơi.

Tiếng oanh minh vang vọng không dứt, Nhạc Bình Sinh một quyền này lực lượng dư thế không dứt, thông qua Âm Ly Nguyệt rách nát thân thể tiếp tục truyền xuống tiếp, cả vùng còn tại không ngừng chấn động oanh minh, truyền tới lòng đất không biết sâu đến mức nào địa phương.

"Ôi ôi. . ."

Âm Ly Nguyệt trong cổ họng phát ra ý nghĩa không rõ thanh âm, tựa hồ muốn nói cái gì.

Bạch!

Nhạc Bình Sinh hư không dạo bước, thân ảnh loé lên một cái ở trong đi vào hố to trên không, ở trên cao nhìn xuống đánh giá đã không thành hình người Âm Ly Nguyệt:

"Hiện tại có thể nói cho ta, các ngươi đến cùng là cái gì "

"Ngươi. . . Xong, chết. . ."

Tựa hồ đại não nhận lấy khó có thể tưởng tượng thương thế, cuộn mình tại đất Âm Ly Nguyệt đã ở vào thần chí không rõ trạng thái điên cuồng, trong cổ họng phát ra cực kỳ khủng bố thanh âm:

"Chết. . . Vi phạm với. . . Cái khác Linh Vương sẽ. . . Chết, giết chết. . ."

Ân

Nhạc Bình Sinh nhướng mày: "Vi phạm với cái gì cái gọi là Linh Vương chỉ là chính là các ngươi dạng này hóa hình di chủng "

"Ôi. . . Chết, ăn hết, huyết thực. . ."

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh một mặt hờ hững, mắt thấy hỏi không ra bất kỳ tình báo về sau, chân phải từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đem Âm Ly Nguyệt đầu lâu một cước giẫm bạo!

Theo Nhạc Bình Sinh một cước giẫm đạp, tại đại địa cuồng dã chấn động bên trong, thịt nát, cốt phiến, óc, hoàng bạch trong lúc nhất thời theo bụi mù bạo nước bắn đến, Nhạc Bình Sinh chung

quanh mười trượng phạm vi bỗng nhiên bởi vì một cước này mà vỡ tan, chìm xuống, sụp đổ, triệt để bị lực lượng cuồng bạo nghiền thành bùn.

Đại địa đung đưa kịch liệt bên trong, sâu trong lòng đất truyền đến rầm rập tiếng vang, hiển nhiên Nhạc Bình Sinh một cước này lực lượng một truyền tới sâu trong lòng đất.

Giương mắt nhìn lên, to lớn hố thiên thạch đã bị giẫm vào mặt đất trở xuống gần mười trượng chi sâu, tạo thành một cái làm cho lòng người bên trong khí lạnh ứa ra to lớn, đen nhánh hố trời!

Mà theo Âm Ly Nguyệt chết đi, một cỗ cực kỳ to lớn, hạo đãng linh năng tràn vào Nhạc Bình Sinh thân thể, bị hắn chứa đựng.

Đến tận đây, cái này hai tên trong bóng tối theo dõi hóa hình đại yêu đều bị đánh nổ đầu lâu, trở thành Nhạc Bình Sinh thủ hạ vong hồn.

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Hoang Cổ di địa chỗ sâu phương hướng:

"Linh Vương nhìn Hoang Cổ di địa chỗ sâu còn có không ít bí mật."

Về phần Âm Ly Nguyệt trước khi chết nói tới cũng không bị hắn để ở trong lòng. Thần quan đánh vỡ về sau, Nhạc Bình Sinh lực lượng xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, đồng thời dựa theo Tà Linh thuyết pháp sau đó lực lượng tăng trưởng lại không hạn mức cao nhất, vô luận dạng gì địch nhân tập kích đều chỉ bất quá sẽ trở thành hắn tư lương.

Mà lại giờ này khắc này, trải qua trận chiến đấu này Nhạc Bình Sinh cũng rốt cục loáng thoáng minh bạch Tà Linh nói tới tâm thần phẩm chất riêng đến cùng là cái gì.

Vĩnh hằng bất động, vạn ác bất xâm!

Phàm là ý chí ở giữa công phạt tranh đấu, chỉ cần tại tâm thần cường độ phía trên không có đạt tới chính mình mạnh như vậy lần, hết thảy đều sẽ bị suy yếu chín thành, cho đến tại vô hiệu hóa, đạt tới gần như miễn dịch hiệu quả!

Lúc trước Vũ Lưu Cơ thi triển ra Vạn Xà Khủng Ngục cùng áp đáy hòm u vũ diệt hồn rồng đều là như thế, Nhạc Bình Sinh ý chí liền như là một tòa tuyên cổ mà đứng vạn năm Thần Sơn , bất kỳ cái gì mưa to gió lớn sấm sét vang dội đều như là thanh phong quất vào mặt, lật tay ở giữa liền bị hắn kinh khủng võ đạo ý chí trực tiếp phá diệt trấn áp!

Cái gì sợ hãi chi độc, cái gì ý chí thôn phệ, tại hắn giờ này khắc này ý chí cường độ phía dưới đều trở thành trò cười.

Bất quá loại này bất động như núi phẩm chất riêng phải chăng nhất là tiếp nhận hạn mức cao nhất, hạn mức cao nhất lại tại chỗ nào, thời gian ngắn ngủi ở trong Nhạc Bình Sinh còn không có khảo thí ra. Hắn mơ hồ cảm giác ngoại trừ cùng mình chặt đứt trước kia quá khứ bên ngoài, còn cùng Tâm Ma chi chướng bên trong xuất hiện mặt quỷ Tà Thần có chút liên quan.

Một phương diện khác hắn đối mặt cái này hai tên địch nhân thủ đoạn mặc dù kỳ quỷ phi thường, bất quá mang đến cho hắn một cảm giác cũng không như hắn đã từng gặp phải Băng Vương Dư Thành Lễ, nói cách khác cái này hai tên hóa hình cảnh giới Hoang Cổ Di loại nhiều nhất cũng liền tương đương với sơ vị cảnh giới luyện thần võ tôn.

Nếu không Nhạc Bình Sinh cũng quyết định không cách nào dễ dàng như vậy đem bọn hắn giết chết.

Chậc chậc chậc, thật sự là dã man, bạo lực a. . .

Tà Linh lúc này ló đầu ra đến, đều khinh bỉ nói:

Ngươi bây giờ tốt xấu cũng coi là bước vào cao đẳng sinh mệnh cánh cửa. . . Vì cái gì còn cần thô bạo như vậy phương thức chiến đấu

Không hề nghi ngờ, tại Tà Linh nhìn sức mạnh tâm thần là áp đảo vật chất phía trên lực lượng, mà Nhạc Bình Sinh loại này dã man mà bạo lực phương thức chiến đấu nên là cấp thấp sinh mệnh chuyên môn,

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, bất đắc dĩ nói: "Tà Linh, ta mới vừa vặn đột phá, tại tâm thần ý chí bên trên lợi dụng còn không phải rất quen thuộc."

Tình huống thực tế cũng đúng là như thế, Nhạc Bình Sinh dù sao cũng là vừa mới đột phá Luyện Thần cảnh giới, còn không có tốt rất quen thuộc hiện hữu lực lượng, theo bản năng liền tuân theo dĩ vãng phương thức chiến đấu.

Trên thực tế tại chiến đấu mới vừa rồi bên trong Nhạc Bình Sinh chỉ dùng cực kỳ thô thiển cũng là hữu hiệu nhất một loại phương thức, chính là lấy khí cùng thần hợp, lấy võ đạo ý chí gia trì bản thân, ý chí phòng hộ hạ vĩnh hằng bất động, vạn pháp bất xâm, tại lấy thuần túy mà vô song lực lượng cuồng bạo nghiền ép. Mà loại phương pháp này mười phần hữu hiệu, cũng không có Tà Linh nói như vậy không chịu nổi.

Bất quá một phương diện khác Nhạc Bình Sinh cũng là mang theo khảo thí chính mình trước mắt cơ bản nhất thể phách lực lượng tâm tư.

Ngay sau đó, không để ý tới nhiều lời, một màn ánh sáng từ Nhạc Bình Sinh con ngươi phía trên lóe lên mà ra:

Lực lượng: 110

Thể chất: 109

Nhanh nhẹn: 109

Tinh thần: 120

Cơ sở sức chiến đấu ước định: 11 800

Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp tiến độ: 70

Băng Thần Tinh Trùng cơ sở tiến độ: 50

Tinh Uyên Bất Diệt Thể cơ sở tiến độ: 70

Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp cơ sở tiến độ: 80

Thần Minh Cảm Ứng Pháp cơ sở tiến độ: 50

Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật tích lũy trình độ: 0

Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang: Cơ sở tiến độ: 60

Còn thừa linh năng dự trữ: 65 24 0 đơn vị

Sinh mệnh đếm ngược: 39 1 ngày 15 giờ

Đánh vỡ thần quan, tiến giai Luyện Thần, bốn hạng tố chất thân thể ước định bay thẳng vọt, đột phá một trăm điểm đại quan!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 524: Con Đường Lựa Chọn

Chương 524: Con đường lựa chọn

Không chỉ là bốn hạng tố chất thân thể toàn diện đột phá một trăm điểm đại quan, tại đánh giết Âm Ly Nguyệt, Vũ Lưu Cơ cái này hai đại hóa hình giai đoạn Hoang Cổ Di loại về sau, linh năng dự trữ càng là bộc phát thức tăng trưởng, mỗi người thì là cung cấp hơn một vạn năm ngàn điểm linh năng! Tính cả Âm Huyết Quy Nguyên Châu bên trong còn thừa hơn ba vạn điểm, hiện tại hắn hết thảy có được hơn sáu vạn điểm linh năng dự trữ!

Nhạc Bình Sinh lập tức mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ, hắn hiện tại vừa mới đột phá, bất luận là nguyên bản công pháp tiến độ vẫn là mới lấy được 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 đều tiếp tục linh năng đến nhanh chóng tăng lên, nhất là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, nếu như đem tiến thêm một bước, tăng lên tới có thể tiến hành Hư Không Xuyên toa tình trạng, nói không chừng có thể ngăn cản Diệt Tuyệt Tân Tinh trí mạng uy hiếp!

Mà cái này tăng vọt linh năng dự trữ không thể nghi ngờ là vì hắn tiết kiệm thời gian dài.

Bất quá bảng phía trên, 【 tinh thần 】 cái này viễn siêu cái khác thuộc tính ước định trị số lập tức liền để Nhạc Bình Sinh lập tức chú ý tới. Hắn suy tư một lát, lập tức ở trong lòng hỏi:

"Tà Linh, vì cái gì tinh thần của ta thuộc tính ước định muốn so lên cái khác thuộc tính cao hơn nhiều như vậy "

Cho tới nay bởi vì linh năng nguyên nhân, hắn bốn hạng ước định thuộc tính vẫn luôn là đồng bộ tăng trưởng, lẫn nhau ở giữa chênh lệch phi thường nhỏ, mà hắn đột phá Luyện Thần về sau tinh thần thuộc tính lập tức hất ra còn lại ba loại một mảng lớn, không khỏi hắn không kỳ quái.

Số liệu ước định càng về sau, một điểm đại biểu cường độ cũng liền càng cao, tinh thần thuộc tính cao hơn cái khác thuộc tính mười điểm trở lên cũng đại biểu cho ở giữa chênh lệch cực kỳ to lớn.

【 cái này đương nhiên muốn hỏi chính ngươi. 】

Tà Linh ló đầu ra đến, đồng dạng khó hiểu đạo;

【 ta làm ước định chỉ là căn cứ chân thực cường độ mà phán đoán, số này giá trị cũng nói tinh thần của ngươi ý chí thật là xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, ngươi đến cùng tại đột phá thời điểm kinh lịch cái gì 】

Nhạc Bình Sinh khẽ nhíu mày, là bởi vì triệt để chặt đứt trước kia quá khứ, tẩy luyện tâm linh, từ đây không có vướng víu, vô câu vô thúc, vẫn là cùng Tâm Ma chi chướng bên trong xuất hiện cái kia mặt quỷ Tà Thần phá diệt có quan hệ

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm nói: "Ta đột phá là tư duy gặp xung kích lâm vào hỗn loạn, đem ngươi ta đưa đến thế giới này phía sau màn Hắc Thủ xuất hiện. Ta không cách nào phán đoán hắn đến cùng là tâm ma của ta diễn hóa, hay là thật đã sớm tại ta tư duy chỗ sâu mai phục một luồng phân thần, ngươi có cảm giác a "

【 nó xuất hiện 】

Tà Linh sững sờ, chợt ngữ khí biến đổi:

【 không có khả năng, không có khả năng! Ta vì cái gì chưa từng có phát giác được 】

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, Tà Linh phảng phất là lâm vào một loại nào đó suy tư, lẩm bẩm nói:

【 tại thế giới tinh thần của ngươi xuất hiện, ngươi thế mà còn không có bị thôn phệ như vậy rất có thể chẳng qua là tiềm phục tại ngươi nội tâm chỗ sâu nhất sợ hãi biến thành, mà lại nó hoàn toàn không cần thiết như vậy tốn công tốn sức. Chỉ bất quá ngươi tâm thần biến hóa lại làm như thế nào giải thích kỳ quái, kỳ quái 】

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, suy tư một lát, sau đó không còn đi xoắn xuýt vấn đề này:

"Có lẽ hoàn toàn chính xác chỉ là ta nội tâm sợ hãi chỗ diễn hóa mà ra. Trước ngươi từng nói ta tại đột phá Luyện Thần cảnh giới về sau muốn đứng trước con đường lựa chọn, đến cùng là cái gì "

Tà Linh từ trong trầm tư lấy lại tinh thần:

【 rất đơn giản, bước vào cao đẳng sinh mệnh cánh cửa, ngươi muốn gặp phải lựa chọn chính là tiếp xuống tiến hóa con đường! Tiến hóa con đường hàng ngàn hàng vạn, nhưng là quy kết xuống tới đơn giản cũng liền hai loại, một là lấy năng lượng cùng vật chất làm chủ, tỉ như nói ngươi bây giờ phương thức tu luyện; thứ hai là vứt bỏ nhục thân, lấy linh hồn tư duy tu luyện tiến hóa làm chủ. 】

【 cầm thế giới này nêu ví dụ, cái gọi là luyện lực luyện khí luyện thần chỗ đi chính là năng lượng cùng vật chất con đường, linh nhục hợp nhất, nhục thân không thể bỏ qua, cuối cùng nhục thân thành thánh; mà đổi thành một đầu thì là bỏ qua nhục thân, chuyên chú cùng linh hồn tư duy lớn mạnh, linh hồn vĩnh hằng Bất Hủ! 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng đủ loại suy nghĩ lấp lóe: "Vậy ngươi

có đề nghị gì "

【 rất đơn giản, ta nhất tộc thờ phụng lý niệm chính là: Vật chất cường độ chung quy có hạn, mà tư duy thì là vô hạn. 】

Tà Linh cười hắc hắc:

【 huống chi ngươi còn có linh năng trợ giúp bất quá ta bây giờ nói quá nhiều ngươi chỉ sợ không thể hoàn toàn lý giải, mà bây giờ ngươi đã có thể bắt đầu suy nghĩ, trù bị ngươi muốn lựa chọn con đường. 】

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu.

Bất quá hắn dù sao vừa mới đột phá Luyện Thần cảnh giới, khoảng cách con đường lựa chọn còn rất xa, mà nên hạ hắn còn có càng khẩn yếu hơn việc cần hoàn thành.

Hắn đột phá trong khoảng thời gian này không biết đi qua bao lâu, tình huống ngoại giới cũng không biết như thế nào, hắn dự định đang lợi dụng còn lại linh năng đem 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 cùng một hệ liệt võ đạo thúc đẩy về sau liền ra ngoài tìm kiếm Ngư Hồng Âm Diệp Phàm bọn người.

Đem Tà Linh lời nói nhớ ở trong lòng, Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, quét mắt Âm Ly Nguyệt máu thịt be bét thân thể, đối với cái này cái gọi là hóa hình di chủng hắn cũng cảm thấy mười phần hiếu kì, hắn đem Âm Ly Nguyệt cùng một bên khác Vũ Lưu Cơ thi thể thu liễm mà lên, cất vào hư không túi, chuẩn bị ngày sau lại giống nghiên cứu.

Quét mắt chung quanh một vòng, Nhạc Bình Sinh bay lên không, rời đi nơi đây.

Nơi này phát sinh động tĩnh quá lớn, vì ngăn ngừa quấy nhiễu hắn nếu lại đi tìm một chỗ địa phương an toàn tiến hành công pháp thúc đẩy, sau đó cô đọng Chân Võ Pháp Tướng, lại lần nữa

tăng lên, làm hậu tục việc cần phải làm làm chuẩn bị

Ngay tại Nhạc Bình Sinh từ Hoang Cổ di địa ở trong phá quan mà ra liên tiếp đánh giết hai đại hóa hình di chủng thời điểm, ngoại giới, theo Bắc Hoang liên minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn cùng bất tử chi ma Hồng Thiên Cương đặt vững đương đại thiên hạ đệ nhất nhân tuyệt thế một trận chiến thời gian tới gần, đã là càng ngày càng nghiêm trọng.

Từ tin tức bắt đầu truyền bá cái này hơn mười ngày bên trong, Trung Vực mười Cửu Châu, tất cả lớn nhỏ nơi hẻo lánh, từ quan lại quyền quý cho tới người buôn bán nhỏ, đã là không ai không biết không người không hay, đến bây giờ khoảng cách một trận chiến này chỉ còn lại đến mấy ngày thời gian, toàn bộ Bắc Hoang ức vạn dân chúng càng thêm sôi trào, mong mỏi cùng trông mong!

Đôi này toàn bộ võ đạo giới tới nói càng là hạng nhất đại sự, là so với Đế Trọng Sinh khiêu chiến Thần La Võ Đô càng phải oanh động gấp mười, gấp trăm lần kinh thế chiến đấu!

Vô số thế gia, tông phái, võ đạo trường, quân phiệt các loại đại đỉnh tiêm thế lực ở trong đã lui về phía sau màn lão tổ, Thái Thượng trưởng lão nhao nhao xuất quan đi lại , chờ đợi lấy một trận chiến này đến.

Trong lúc nhất thời đông đảo sớm đã mai danh ẩn tích, lại từng lưu lại không ít quang huy sự tích cường giả, đều nhao nhao hiện thân, càng thêm đem một trận chiến này sôi trào thanh thế đẩy hướng cao phong.

Đã bị chữa trị thông thiên tháp bên trong, nghị hội đại sảnh.

Hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão vờn quanh mà ngồi, mỗi người trong mắt đều có không che giấu được vẻ mệt mỏi.

Trong khoảng thời gian này đến nay chữa trị Thần La Võ Đô,

trấn an lòng người, cùng tùy thời phòng bị Thần La Võ Đô gặp vây công đưa tới to lớn phong ba náo động, bọn hắn đã là sứt đầu mẻ trán.

Thần Dụ Võ Tôn ra đời tử chiến sách sự tình là chính hắn quyết định, bọn hắn mặc dù thân là tham nghị trưởng lão nhưng không có một tơ một hào nhúng tay chỗ trống.

Luyện Thần cự đầu ở giữa giao phong, đã là một cái khác cấp độ tranh đấu.

Một cái thanh âm khàn khàn vang lên: "Có một cái tin tức mới nhất, Thái Hư võ đạo trường, cũng là liên minh nguyên lão Cung Liên Sơn, tại mấy ngày trước đó phát hiện bị người giết chết tại chính mình chưởng tọa trong đại điện."

Đã bị chữa trị thông thiên tháp bên trong, nghị hội đại sảnh.

Hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão vờn quanh mà ngồi, mỗi người trong mắt đều có không che giấu được vẻ mệt mỏi.

Trong khoảng thời gian này đến nay chữa trị Thần La Võ Đô, trấn an lòng người, cùng tùy thời phòng bị Thần La Võ Đô gặp vây công đưa tới to lớn phong ba náo động, bọn hắn đã là sứt đầu mẻ trán.

Thần Dụ Võ Tôn ra đời tử chiến sách sự tình là chính hắn quyết định, bọn hắn mặc dù thân là tham nghị trưởng lão nhưng không có một tơ một hào nhúng tay chỗ trống.

Luyện Thần cự đầu ở giữa giao phong, đã là một cái khác cấp độ tranh đấu.

Một cái thanh âm khàn khàn vang lên: "Có một cái tin tức mới nhất, Thái Hư võ đạo trường, cũng là liên minh nguyên lão Cung Liên Sơn, tại mấy ngày trước đó phát hiện bị người giết chết tại chính mình chưởng tọa trong đại điện."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 525: Bất An

Chương 525: Bất an

"Cái gì! "

"Cung trường lão lại là Cung trường lão "

"Không có khả năng! Cung trường lão một tiếng thực lực khoảng cách Luyện Thần cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước, ai có thể giết chết Cung trường lão! "

"Chẳng lẽ "

Tin tức này giống như là bỗng nhiên dẫn nổ một viên bom, khiến cho không ít từng chịu qua Cung Liên Sơn ân huệ hay là cùng quan hệ thân cận tham nghị trưởng lão kinh sợ hét lớn.

Trước hết nhất nói ra tin tức này tham nghị trưởng lão sắc mặt nặng nề, thanh âm đột nhiên cất cao:

"Giết chết Cung trường lão, là Hồng Thiên Cương!"

Như kinh lôi chất vấn, tiếng hét phẫn nộ im bặt mà dừng.

Bầu không khí lâm vào như chết im lặng.

Từ khi Hồng Thiên Cương vượt ngục mà ra về sau, có quan hệ với cái này cận cổ ma đạo cự phách tất cả tin tức toàn bộ đều bị lật ra ra, bao quát bất tử chi ma uy danh hiển hách cùng 【 Thánh

Tâm Chủng Ma đại pháp 】 so sánh chí tôn võ đạo các loại nhiều như rừng tin tức không có bất kỳ cái gì bỏ sót, vì ở đây tất cả tham nghị trưởng lão chỗ biết rõ.

Bọn hắn đều hiểu Hồng Thiên Cương giết chết Cung Liên Sơn ý vị như thế nào.

Ma chủng, Cung Liên Sơn trên thân thế mà tại mấy trăm năm trước liền bị Hồng Thiên Cương bày ra ma chủng, đồng thời một mực không có bị phát giác!

Một cỗ không có chút nào lý do sâm nhiên hàn ý phun lên đang ngồi tất cả tham nghị trưởng lão trong lòng.

Hồng Thiên Cương đến cùng bày ra hoặc nhiều hoặc ít ma chủng còn có nào võ đạo danh túc trên thân sống nhờ mê muội loại mà chính mình không chút nào tự biết, cuối cùng biến thành Hồng Thiên Cương tư lương người này, từ có phải hay không là chính mình

Yên tĩnh như chết cũng không có duy trì quá lâu, nửa ngày, một cái khô khốc thanh âm chậm rãi vang lên, dò hỏi:

"Như vậy, chuyện này, Thần Dụ đại nhân biết chưa "

Yên lặng hành cung trong đại điện, mấy đạo khí tức mênh mông, như thần linh đồng dạng thân ảnh thẳng tắp sừng sững.

Thần Dụ, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này ngũ đại võ đạo cự phách thình lình tề tụ. Mà cái khác Võ Tôn như thường ngày, ẩn vào chỗ tối, tránh cho bị tân triều thăm dò nội tình.

Mà bây giờ, tại cái này ngũ đại Luyện Thần cự phách trước mặt, một bộ tinh xảo quan tài thủy tinh bên trong, một bộ xấu xí, dữ tợn, rách nát khô cạn thi thể an tĩnh nằm ở bên trong.

"Đại não héo rút, huyết nhục khô bại, mà lại là từ trong ra ngoài phát động, đây là toàn thân tinh khí thần đều bị đều bị một loại nào đó sống nhờ ở thể nội sự vật nào đó triệt để hút khô mới có tình huống quả nhiên là Hồng Thiên Cương!"

Hoàng Thiên Võ Tôn mặt như phủ băng nói:

"Nên lập tức phát tin, nhắc nhở thiên hạ tất cả tông sư!"

"Vô dụng, mà lại đã quá muộn."

Thần Dụ Võ Tôn cau mày, kiểm tra lấy Cung Liên Sơn thi thể không nói một lời, mà một bên Vô Câu Võ Tôn thì là lắc đầu nói:

"Cung Liên Sơn ngay tại chính mình chưởng tọa đại điện ở trong đều bị lặng yên không tiếng động giết chết, rất hiển nhiên Hồng Thiên Cương đối với mình rải ma chủng có đặc biệt cảm giác, mà lại có được tuyệt đối lực khống chế, nếu không lấy Cung Liên Sơn thực lực cũng sẽ không như thế không tốt."

Thần Dụ Võ Tôn tầm mắt buông xuống, hờ hững mở miệng nói:

"Bất luận hắn đã từng bày ra hoặc nhiều hoặc ít khỏa ma chủng, cũng không cải biến được hắn đem lại lần nữa bị ta trấn áp cầm nã hạ tràng."

Sau đó hắn mở ra bộ pháp, đi ra ngoài, tại chỗ chỉ nhẹ nhàng để lại một câu nói:

"Đem hắn an táng đi."

Vô Câu Võ Tôn nhìn về phía Thần Dụ Võ Tôn rời đi bóng lưng, các loại suy nghĩ chợt lóe lên, trong lòng không khỏi phun lên một cỗ tim đập nhanh cùng bất an.

Ánh mắt của hắn mười phần ngưng trọng, cũng không có bởi

vì chết là một vị khí đạo tông sư mà xem thường.

【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 kỳ quỷ phi thường, ma chủng có thể cung cấp cho Hồng Thiên Cương lực lượng nơi phát ra cũng không phải là lấy túc chủ tu vi làm chủ, mà là tiềm phục tại túc chủ trong linh hồn hấp thu đủ loại âm u cảm xúc, phát triển lớn mạnh, cuối cùng hai hợp thành một, tại trải qua Hồng Thiên Cương đặc biệt thủ đoạn luyện chế, từ đó chuyển hóa làm cùng loại thượng vị Luyện Thần tôn giả thân ngoại hóa thân đồng dạng tồn tại.

Cung Liên Sơn khoảng cách như vậy Luyện Thần cảnh giới chỉ kém lâm môn một cước cường giả đều bị sống nhờ ma chủng, cướp đoạt hết thảy, xuyên thấu qua cỗ này thây khô, Vô Câu Võ Tôn ẩn ẩn cảm giác được tựa hồ có vô hình kinh khủng âm ảnh bao phủ mà đến.

Tại sau mười ngày cùng Hồng Thiên Cương một trận chiến, chỉ sợ không có đơn giản như vậy.

Sau mười ngày, cái này đương thời đỉnh tiêm hai đại cường giả, ai mới có thể là người thắng sau cùng

Nơi nào đó to lớn hành cung đại điện, Thái tử cao ở lớn liễn phía trên, dưới tay hắn Băng Vương, Quang Vương, Huyễn Vương tam đại vương tướng tướng đối mà ngồi, ăn uống linh đình, chuyện trò vui vẻ.

Thái tử nâng chén cười nói: "Chư vị, thời gian càng phát tới gần, chỉ còn lại có mấy ngày công phu, các ngươi coi là Thần Dụ cùng Hồng Thiên Cương một trận chiến này, kết quả sẽ như thế nào "

"Xem ra điện hạ muốn khảo giáo nhãn lực của ta."

Quang Vương đặt chén rượu xuống mỉm cười, nói:

"Bằng vào ta đến xem, Thần Dụ những năm gần đây hưởng thụ toàn bộ Võ Đạo Liên Minh cực kỳ to lớn tài nguyên cung ứng, tu vi võ đạo có thể nói là thâm bất khả trắc. Mà tâm huyết dâng trào cảnh giới này mọi người đều biết đã đến trong cõi u minh cảm giác thiên mệnh cảnh giới, mặc dù không tính là có thể thôi diễn thiên cơ, dự báo tương lai, nhưng là đối với tự thân họa phúc cảm ứng đã đến một cái huyền chi lại huyền tình trạng, muốn chân chính uy hiếp được người này có thể nói là muôn vàn khó khăn. Mà Thần Dụ là hiện tại thiên hạ đã biết một vị duy nhất cảnh giới đỉnh cao nhất luyện thần võ tôn. Mà đối mặt như thế một cái đỉnh phong cảnh giới Luyện Thần tôn giả, ta tiêu kia trướng phía dưới Hồng Thiên Cương tình huống nguy rồi."

"Quang Vương nói rất có lý, bất quá ta lại có một chút khác biệt kiến giải."

Quang Vương tiếng nói rơi xuống, Băng Vương đã mở miệng nói:

"Hồng Thiên Cương người này, bao quát hắn chỗ tự sáng tạo 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 danh xưng so sánh chí tôn võ đạo, không thể lẽ thường lần chi. Hắn mặc dù bị trấn áp cầm tù trăm năm, nhưng là lấy người này tâm tính ý chí tất nhiên nằm gai nếm mật, không giờ khắc nào không tại vì thoát khốn báo thù làm chuẩn bị, mà lại Thần Dụ sở dĩ không dám đem bản tôn giết chết, chính là lo lắng mượn nhờ ma chủng sống lại, hiện tại Hồng Thiên Cương đã thoát khốn mà ra, tự nhiên sẽ đi tìm hắn đã từng rải ma chủng, hươu chết vào tay ai còn vì cũng chưa biết."

Huyễn Vương nhẹ nhàng chuyển động chén rượu trong tay, thản nhiên nói: "A hai vị là như thế điều trị sao ta bất quá ta ngược lại cho rằng, Hồng Thiên Cương cơ hội thắng chỉ sợ lớn hơn."

Huyễn Vương câu nói này vừa ra, Thái tử vẫn như cũ ở trên đài cao mỉm cười, quét sạch Vương Tắc là ánh mắt khẽ nhúc nhích, bất động thanh sắc nói: "Không biết Huyễn Vương cao kiến "

Huyễn Vương lập tức cười ha ha:

"Hai vị chẳng lẽ quên đi năm đó duy nhất có thể tại trong tay bệ hạ nỗ lực chèo chống rải rác trong mấy người, liền bao quát cái này Thánh Tâm tông Hồng Thiên Cương! Người này tiến bộ dũng mãnh, tâm như sắt thép, tâm trí, thủ đoạn đều là tuyệt thế chi tài, bệ hạ đều từng khen ngợi. Mà năm đó Thần Dụ cùng chết mất Nguyên Bạch Lộc đồng dạng bất quá là một vô danh tiểu tốt ngươi, thậm chí tại bệ hạ ngập trời uy lực hạ giẫm chân tại chỗ, mà lại hắn sợ Hồng Thiên Cương quay về đỉnh phong, không kịp chờ đợi ra đời tử chiến sách, dạng này một cái ti tiện người cho dù là tu luyện đến tâm huyết lai triều cảnh giới, chỉ sợ cũng chưa chắc là đem một ngụm oán hận chi khí góp nhặt mấy trăm năm lâu Hồng Thiên Cương đối thủ!"

Hắn nhìn về phía Quang Vương cùng Băng Vương hai người nói:

"Mà lại Hồng Thiên Cương biết rõ Thần Dụ thủ đoạn ti tiện, vì sao còn không chút do dự đáp ứng tiến hành cái này một trận sinh tử hoặc là hắn là một cái không có đầu óc xuẩn tài, hoặc là chính là hắn có niềm tin tuyệt đối! Hai vị nghĩ có đúng không "

Băng Vương cùng Quang Vương còn chưa đáp lại, đài cao lớn liễn phía trên Thái tử đã thét dài cười một tiếng:

"Ba vị lời nói đều mười phần có đạo lý, hai người này đều là thiên hạ nhất đẳng võ đạo cường giả, không đến cuối cùng một khắc ai cũng không dám khẳng định ai thắng ai thua, tuyệt thế một trận chiến sắp thành, như thế thịnh đại sự tình chúng ta có thể nào không tiến đi tận mắt nhìn qua "

Tam vương đem hơi kinh ngạc, hỏi:

"Điện hạ, ngươi chẳng lẽ dự định tự mình tiến về bất quá bây giờ "

"Ta biết, toàn bộ Bắc Hoang đều đang tìm kiếm chúng ta, chúng ta tất cả nhãn tuyến đã co vào rút về, ẩn núp."

Thái tử khoát tay áo, thản nhiên nói: "Bất quá lần này chỉ chúng ta bốn người tiến về, không cần kinh động cái khác bất luận kẻ nào."

Tam vương đem cùng nhau cúi đầu: "Đúng."

Hắn nhìn về phía Quang Vương cùng Băng Vương hai người nói:

"Mà lại Hồng Thiên Cương biết rõ Thần Dụ thủ đoạn ti tiện, vì sao còn không chút do dự đáp ứng tiến hành cái này một trận sinh tử hoặc là hắn là một cái không có đầu óc xuẩn tài, hoặc là chính là hắn có niềm tin tuyệt đối! Hai vị nghĩ có đúng không "

Băng Vương cùng Quang Vương còn chưa đáp lại, đài cao lớn liễn phía trên Thái tử đã thét dài cười một tiếng:

"Ba vị lời nói đều mười phần có đạo lý, hai người này đều là thiên hạ nhất đẳng võ đạo cường giả, không đến cuối cùng một khắc ai cũng không dám khẳng định ai thắng ai thua, tuyệt thế một trận chiến sắp thành, như thế thịnh đại sự tình chúng ta có thể nào không tiến đi tận mắt nhìn qua "

Tam vương đem hơi kinh ngạc, hỏi:

"Điện hạ, ngươi chẳng lẽ dự định tự mình tiến về bất quá bây giờ "

"Ta biết, toàn bộ Bắc Hoang đều đang tìm kiếm chúng ta, chúng ta tất cả nhãn tuyến đã co vào rút về, ẩn núp."

Thái tử khoát tay áo, thản nhiên nói: "Bất quá lần này chỉ chúng ta bốn người tiến về, không cần kinh động cái khác bất luận kẻ nào."

Tam vương đem cùng nhau cúi đầu: "Đúng."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 526: Quỷ Dị Mộng

Chương 526: Quỷ dị mộng

Tân triều, đế kinh.

Cùng toàn bộ Bắc Hoang vạn chúng sôi trào khác biệt, tân triều cảnh nội cũng không có bởi vì xa xôi Bắc Hoang đại địa phía trên sắp tiến hành cái này tuyệt thế một trận chiến mà dẫn phát quá lớn chấn động, thậm chí tuyệt đại đa số dân chúng cũng không cảm kích, coi như cảm kích cũng không quan tâm.

Nhưng là tương phản chính là đế trong kinh tất cả cao tầng toàn bộ đều đối với chuyện này đầu nhập vào mười hai vạn phần chú ý, trong lúc nhất thời tất cả bí ẩn cơ quan toàn bộ hiệu suất cao vận chuyển, các loại tin tức như là hoa tuyết bay tới.

"Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương, đương thời hai đại đỉnh tiêm cao thủ, giữa bọn hắn sinh tử chi chiến không giống với võ giả tầm thường ở giữa rất thích tàn nhẫn tranh đấu, một trận chiến này rất có thể sẽ cải biến thiên hạ thế cục, vô số tin tức cung cấp, bệ hạ túi khôn đoàn cuối cùng được ra kết quả, giữa hai người sinh tử chi chiến Thần Dụ chiếm cứ sáu thành trở lên tỷ số thắng!"

Một cái trống trải phòng họp bên trong, Đoạn Tội đốc chủ trầm giọng nói:

"Lần này đi tình huống nguy hiểm, bất quá đã bốn vị viện

trưởng kiên trì như vậy, bệ hạ cũng đồng ý, như vậy còn xin bốn vị viện trưởng tuân theo điểm ủy khuất, nghe theo sắp xếp của ta."

Thiên Công Thần Khí cục cùng Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ bốn vị viện trưởng trên khuôn mặt già nua lộ ra hưng phấn thần thái, nhao nhao gật đầu.

Khi biết Bắc Hoang hai đại Luyện Thần cấp bậc cường giả đỉnh cao muốn một trận sinh tử tin tức về sau, cái này bốn tên lão giả kích động không thôi, mỗi ngày lợi dụng chính mình đặc thù quyền lợi chạy tới quấy rối hoàng đế, để kỳ phiền không thắng phiền, lúc này mới rốt cục nhả ra.

Mà bọn hắn sở dĩ bức thiết muốn tự mình đi quan sát một trận chiến này, chính là muốn thu thập hàng mẫu, hoàn thiện nhằm vào Luyện Thần cảnh giới bên trong cường giả ứng đối phương thức.

Thần Dụ cùng Hồng Thiên Cương một trận chiến này không thể nghi ngờ là một cái cơ hội tốt nhất!

Hoang Cổ di tích bên trong nơi nào đó, vách núi tuyệt bích, xuyên thẳng chân trời.

Từng tòa ngàn trượng cao cường to lớn mũi kiếm thẳng tắp đâm vào chân trời, cắt thiên liệt địa, sinh linh tuyệt tích.

Nơi này là khoảng cách Hoang Cổ di địa lối ra ước chừng bốn, năm trăm dặm một chỗ tuyệt địa.

Trong đó cao nhất một tòa trên mũi kiếm, cuồng phong phần phật, Nhạc Bình Sinh cùng trên đỉnh núi ngồi xếp bằng, như là pho tượng đồng dạng không có bất kỳ cái gì âm thanh.

Đang tìm kiếm đến như thế một chỗ tiếp cận nhất thiên khung địa phương về sau, Nhạc Bình Sinh trực tiếp bắt đầu võ đạo công pháp thúc đẩy.

Dựa theo kế hoạch của hắn, cần thúc đẩy tập luyện dựa theo thứ tự trước sau, theo thứ tự là 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】, cùng Luyện Thần giai đoạn đao thuật sát pháp 【 Hư Không Liệt Nguyệt tàn khuyết 】.

Bất quá dựa theo chính Nhạc Bình Sinh đoán chừng, hắn hiện tại tất cả những cái này linh năng nhìn qua rất nhiều, nhưng là muốn thúc đẩy những cái này Luyện Thần giai đoạn võ đạo chỉ sợ cũng phải giật gấu vá vai, nhiều nhất có thể hoàn thành hai môn.

【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 là hắn võ đạo tu hành căn cơ, mà 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 quan hệ đến hắn lần nữa đứng trước Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích thời điểm có thể hay không chạy thoát, cho nên cái này hai môn võ đạo công pháp là quan trọng nhất, về phần còn lại công phạt võ đạo đều có thể tạm thời đẩy sau.

Ồn ào

Linh năng như thủy triều trào lên âm thanh bên trong, Nhạc Bình Sinh ý thức chỗ sâu xuất hiện vô cùng vô tận mênh mông tinh không, để hắn cảm giác đã lẻ loi trơ trọi mà rơi vào không nhìn thấy cuối vũ trụ vũ trụ.

Nhân thể kích cỡ mệnh khiếu nhiều mật như đầy sao, như đem người thể xem như một cái tiểu vũ trụ, như vậy mệnh khiếu chính là vũ trụ tinh thần, trong ngoài vũ trụ cộng minh, tại trong cõi u minh dẫn tụ chư thiên tinh thần chi lực.

Lúc này, Nhạc Bình Sinh sinh mệnh khí tức càng ngày càng suy vi, suy vi đến gần như không cảm nhận được xem xét, thậm chí ngay cả tự thân tồn tại cảm cũng là càng ngày càng hướng tới đạm bạc, cả người phảng phất hòa tan tại tinh quang, thân thể dần dần trở nên trong suốt, chỉ còn lại toàn thân cao thấp cùng tinh thần hô ứng rất nhiều mệnh khiếu, tách ra điểm điểm tinh huy.

Tinh quang chấn động chính là tim của hắn đập, mạch đập của hắn, hô hấp của hắn. . . Tính mạng hắn cùng lực lượng đã bắt đầu không ngừng kéo lên, theo hắn tự thân từng cái mệnh khiếu có chút nhảy lên, trên bầu trời, tựa hồ có từng cái cùng tần suất hoàn mỹ phù hợp tinh thần tại đáp lại, đến tận đây thành lập được loáng thoáng liên hệ!

Hải triều đồng dạng mãnh liệt linh năng phun trào bên trong, 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 lấy không phải tầm thường tốc độ cao tốc vận chuyển, võ đạo công pháp thúc đẩy càng đi về phía sau càng là phức tạp khó khăn, cho dù là có linh năng làm phụ trợ, Nhạc Bình Sinh cũng đầy đủ hao tốn ba ngày công phu. Mà lúc này giờ phút này

Hô hấp pháp tiến độ: 100%! 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 bên trong chỗ ghi lại ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu cùng nhau mở ra!

Hao phí mấy vạn điểm linh năng, Nhạc Bình Sinh rốt cục đem môn này võ đạo thúc đẩy đến viên mãn, đồng thời biến hóa kinh người cũng phát sinh.

Ba trăm sáu mươi lăm khỏa điểm điểm tinh huy chẳng có mục đích vận chuyển, nhìn như không mục đích gì bốn phía rải, lại tựa như ám hợp một loại nào đó quy luật, chỗ đến, hết thảy tia sáng cũng theo đó ảm đạm, ngoại trừ tinh huy bên ngoài cảnh vật càng ngày càng mơ hồ, phong thanh lôi âm tựa như từ xa xôi thiên ngoại truyền đến, càng ngày càng yếu không thể nghe thấy, không gian cũng càng ngày càng có một loại mênh mông không miểu cảm giác, hoàn cảnh chung quanh chính trở nên càng lúc càng giống vũ trụ tinh không.

Tinh quang chớp tắt, từng khỏa tinh thần sinh lại diệt, diệt lại sinh, tuần hoàn không thôi, lặp đi lặp lại giao thế, phảng phất là lại lần nữa mở ra nào đó một chỗ vô hình gông xiềng, một cỗ cuồng bạo vô ngần lực lượng từ ba trăm sáu mươi lăm cái tổ kiến

thành đại chu thiên tuần hoàn tinh đồ bên trong mãnh liệt mà ra!

Cường đại, vô cùng cường đại!

Tại 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 thúc đẩy đến viên mãn cấp độ về sau, Nhạc Bình Sinh thực lực lại lần nữa nhảy lên một bậc thang!

Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp mỗi một tấc cơ bắp bắt đầu kịch liệt chấn động, mỗi khối bắp thịt chấn động đều tại trong lúc vô hình kéo theo hư không đồng loạt chấn động, không thể nghe thấy, nhưng lại xa so với bất luận cái gì lôi đình càng thêm sâu xa hùng vĩ, liên miên rung động thiên địa! Nguyên bản không khí màn sương sôi trào chập trùng, một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, tựa như vô tận sóng lớn đồng dạng rào rạt nhưng nhào về phía bốn phương tám hướng. Cả người hắn giống như một phương uông hãn bát ngát biển cả, cùng vô tận thiên địa nguyên khí nối thành một mảnh, nhưng ở bình tĩnh mặt ngoài dưới, lại hình như có núi lửa ngay tại dâng lên bộc phát, tùy thời sắp nhấc lên kinh thiên sóng thần.

Mà còn không để ý tới trải nghiệm lại lần nữa tăng vọt lực lượng, phảng phất ẩn mênh mông vô cực vũ trụ tinh thần biến hóa, đủ loại không hiểu thấu hỗn loạn tin tức, đột ngột, một mạch hiện lên, là đủ đem bất kỳ ý thức nào bao phủ hoàn toàn!

Mà Nhạc Bình Sinh ý niệm mặc dù vĩnh hằng bất động, lại lâm vào một loại kỳ dị cảm giác.

Hắn giống như rơi vào một cái kỳ quái mộng cảnh, ở trong giấc mộng hắn hóa thành một đầu mảnh mai tiểu xà, phá xác mà ra.

Tìm kiếm thức ăn, tránh né thiên địch, thổ nạp nguyên khí tu luyện, huyết tinh giết chóc, mở ra thần trí, ở bên hồ tấm gương đồng dạng trên mặt nước nhìn thấy chính mình dung nhan vui

sướng

Sau một khắc, hắn lại hình như hóa thành một đầu từ khi ra đời liền uy phong lẫm lẫm Ly Long, rét lạnh tràn ngập, vạn thú thần phục, những nơi đi qua hết thảy sinh linh lui tránh, đồng dạng kinh lịch vô số chém giết cùng thôn phệ, cuối cùng từng bước từng bước lột xác thành thân người

Một màn một màn cưỡi ngựa xem hoa tại Nhạc Bình Sinh trước mắt thoáng hiện.

"Chuyện gì xảy ra "

Nhạc Bình Sinh mở bừng mắt ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 527: Linh Năng Bí Mật

Chương 527: Linh năng bí mật

Vừa đi vừa về quét mắt cô tuyệt chân trời. Không có bất kỳ cái gì sinh mệnh tồn tại, mà lại Linh giác cũng không có bất kỳ cái gì nhắc nhở, tự nhiên cũng không phải có cái gì tồn tại phát động tâm thần thế công.

Vừa rồi đó là cái gì

Nhạc Bình Sinh cẩn thận trở về chỗ vừa rồi cảm giác, hắn phảng phất là một cái bên thứ ba, tại kinh lịch lấy một đầu Vũ Xà một đời, sau một khắc lại hình như chính mình biến thành một đầu Băng Ly, từ phá xác mà ra bắt đầu ở một nháy mắt kinh lịch ngàn năm tang thương. Tựa hồ đúng là mình trước đây không lâu mới giết chết cái kia hai đầu hóa hình di chủng một đời!

Dù cho chủ quan thị giác bản thân kinh lịch, lại giống là đọc qua một quyển sách như vậy hoàn toàn tỉnh táo đứng ngoài quan sát thị giác.

"Tà Linh, đây là có chuyện gì "

Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, lập tức kêu gọi ra Tà Linh, đem hắn vừa rồi gặp phải tình huống tinh tế giảng thuật một phen.

【 ngươi có thể giải tích linh năng bên trong còn sót lại bản

nguyên tin tức 】

Tà Linh nghe xong Nhạc Bình Sinh giảng thuật, lập tức ngốc trệ, giọng nói vô cùng độ không thể tin, lại lần nữa hỏi ngược lại một lần:

【 ngươi có thể giải tích linh năng bên trong bản nguyên tin tức vì cái gì ngươi vì cái gì có thể cái này rõ ràng 】

Nhạc Bình Sinh nhướng mày: "Rõ ràng cái gì "

【 không có khả năng, không tồn tại, vì cái gì 】

Tà Linh phảng phất lâm vào cực độ chấn kinh bên trong, líu lo không ngừng nhắc tới:

【 ngươi thế mà có thể giải tích linh năng bản nguyên, đây không có khả năng, ngươi thế mà có thể giải tích linh năng bản nguyên, đây không có khả năng 】

Tà Linh thất thố như vậy tình huống cùng với hiếm thấy, Nhạc Bình Sinh lãnh đạm nói: "Ngươi đến cùng đang nói cái gì!"

Nhạc Bình Sinh cả đời này quát hỏi giống như là cuối cùng đem Tà Linh cho đánh thức, lập tức lâm vào lâu dài im lặng, tựa hồ đang suy tư điều gì.

Nó trầm mặc nửa ngày, cuối cùng mới chậm rãi nói ra:

【 nghĩ không ra, nghĩ không ra, ngươi một cái vừa mới bước vào cao đẳng sinh mệnh phạm trù nhân loại thế mà có thể làm được chuyện này, ta cũng không thể không nói, Nhạc Bình Sinh, ngươi hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của ta! 】

Tà Linh ngữ khí cùng với trịnh trọng, nó tựa hồ suy tư thật lâu, mới tiếp tục nói ra:

"Có lẽ là ở giữa ta liền đã từng nói qua cho ngươi, linh năng

cũng không có vậy đơn giản, tại nó trong đó ẩn giấu cực lớn bí mật, mà bí mật này, chính là sinh linh linh hồn chỗ sâu nhất bản nguyên tin tức, hoặc là nói là sinh mệnh lạc ấn!"

Nhạc Bình Sinh lúc này mới loáng thoáng nhớ tới Tà Linh tựa hồ đã từng đề cập tới một lần, linh năng không chỉ là một loại năng lượng, mà lại rất không giống hắn tưởng tượng đơn giản như vậy.

Sau đó hắn lập tức hỏi:

"Cái này cái gọi là bản nguyên linh hồn tin tức đại biểu cho cái gì có tác dụng gì vì cái gì trước kia ta cũng không có phát giác "

【 bản nguyên tin tức tác dụng ngươi cũng đã nếm thử qua, trong này ghi chép tính mạng hắn bên trong trọng yếu nhất, ký ức khắc sâu nhất sự tình, sâu nhất tình cảm, lớn nhất thống khổ, vui sướng nhất thời khắc, thậm chí bao gồm hắn tu hành kinh nghiệm, công pháp, nhận biết vân vân vân vân chỉ cần là đầy đủ khắc sâu đầy đủ trọng yếu đồ vật đều sẽ ghi lại ở sinh mệnh lạc ấn bên trong! 】

Tà Linh vô cùng trịnh trọng mà nói:

【 linh năng chân chính cường đại địa phương, chính là đem chuyển hóa làm linh năng đồng thời, những cái này bản nguyên tin tức cũng tương tự bị rút ra, bao hàm tại linh năng ở trong! Bất luận cái gì sinh mạng thể nếu như có thể triệt để phân tích những cái này bản nguyên tin tức, biến tướng liền có thể kế thừa hấp thu linh năng bên trong, đếm mãi không hết kinh nghiệm, nhận biết! Chỉ cần có đầy đủ số lượng chồng chất, liền có thể không gì không biết, không gì làm không được! 】

Nhạc Bình Sinh tâm linh chấn động, lập tức nói: "Ý của ngươi là có thể từ linh năng ở trong đọc đến người khác ký ức "

【 mặc dù có không ít khác biệt, nhưng là ngươi có thể đại khái hiểu như vậy. Linh năng bên trong bản nguyên tin tức là đã trải qua chuyển đổi, cùng trực tiếp đọc đến người khác ký ức tiếp nhận ký ức nhiễm khác biệt, linh năng thật giống như thư viện, bản nguyên ký ức chẳng qua là trên giá sách từng quyển từng quyển sách! 】

【 về phần ngươi vì cái gì trước kia không có phát giác 】

Tà Linh cười lạnh nói:

【 có thể phân tích linh năng bên trong bản nguyên tin tức, chỉ có ta nhất tộc, mà lại tiến hóa đến cực kỳ cao đẳng cấp bậc thời điểm mới có được loại năng lực này! Mà bây giờ liền ngay cả đã từng ta cũng vô pháp chính xác bắt giữ phân tích bản nguyên linh hồn tin tức, cho nên ta mới nói ngươi để cho ta thật to lấy làm kinh hãi! 】

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, hắn sở dĩ có thể đột nhiên cảm ứng được những tin tức này mảnh vỡ, cũng là tại 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 thúc đẩy đến viên mãn trình độ về sau mới xuất hiện tình huống, chẳng lẽ nguyên nhân xuất hiện ở nơi này

Nhạc Bình Sinh trong lòng ẩn ẩn có một loại cảm giác nói với mình, cái này rất có thể chính là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Tà Linh phảng phất là lâm vào trầm tư suy nghĩ không còn lên tiếng, mà Nhạc Bình Sinh lại ổn định lại tâm thần, các loại suy nghĩ hiện lên về sau đem phức tạp suy nghĩ quên sạch sành sanh, tiếp tục tiến hành bước kế tiếp kế hoạch.

Ngưng Tụ Chân võ pháp tướng!

Nhạc Bình Sinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, lại lần nữa tăng vọt thực lực lập tức làm ra không phải tầm thường hiệu quả,

còn thừa tất cả linh năng, Chân Võ chi khí, tính cả lấy quanh thân mười dặm phương viên, uông dương đại hải đồng dạng thiên địa nguyên khí toàn bộ kịch liệt sôi trào lên!

Tụ tập, co vào, lại tụ họp tụ.

Lấy Nhạc Bình Sinh làm trung tâm, phương viên mười dặm trong phạm vi tỏa ra ánh sáng lung linh, hóa thành nguyên khí hải dương tuôn ra mà đến, hội tụ thành một cái trăm trượng phương viên to lớn quang đoàn, như là một trái tim lấy một loại đặc biệt tần suất nhảy lên.

Bịch, bịch, bịch.

Trầm muộn nhảy lên âm thanh bên trong, cự hình quan đoàn còn tại không ngừng co vào, co vào, nhắc nhở cũng càng ngày càng nhỏ, trăm trượng, năm mươi trượng, hai mươi trượng

Cuối cùng viên này quang đoàn cực đoan ngưng tụ, co vào đến không đến một trượng kích cỡ, tản mát ra một cỗ cực đoan đè nén ba động, trong đó tựa hồ ẩn chứa khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Ngay sau đó, Nhạc Bình Sinh ngón tay điểm nhẹ mi tâm, tách ra một luồng tâm thần chi lực, rót vào viên này quang đoàn.

Răng rắc răng rắc!

Pha lê vỡ vụn thanh âm truyền đến, quang đoàn xác ngoài tại Nhạc Bình Sinh rót vào một luồng tâm thần chi lực sau trong khoảnh khắc vỡ vụn ra, trùng trùng điệp điệp tinh huy hiển lộ ra.

Từng đầu tinh huy tia sáng vặn vẹo uốn lượn, nhanh chóng hội tụ, sau đó xoắn xuýt quấn quanh ở cùng một chỗ, từng mảnh từng mảnh các lấy nhân thể thần kinh, mạch lạc, mạch máu phân biệt tổ hợp, đột nhiên tụ tập thành một cái cùng Nhạc Bình Sinh đồng dạng cao thấp quang ảnh, sau đó tinh quang thối lui, một thân ảnh

hiển hiện.

Đây là một tôn thường nhân cao thấp, hoàn mỹ không một tì vết thân thể.

Thân thể trên người mỗi một chỗ đường cong đều vô cùng hoàn mỹ, vừa đúng, giống như thiên hạ vĩ đại nhất thợ điêu khắc điêu khắc ra thần vận tác phẩm, mà lại căn bản không giống nguyên khí ngưng kết hư giả thân thể, mà là chính thức có được sinh mệnh của mình, tinh khí thần cực độ cô đọng huyết nhục thân thể,

Thân thể bên trên ẩn ẩn tản mát ra cực đoan cuồng bạo ba động, ngoài thân hư không ẩn ẩn có long ngâm hổ khiếu thanh âm. Một cỗ cường hãn, bá đạo, vô kiên bất tồi khí tức quét sạch thiên địa.

Toàn thân như là cực kỳ hoàn mỹ không một tì vết mỹ ngọc đúc thành, tại gia trì tâm thần chi lực về sau, Nhạc Bình Sinh Chân Võ Pháp Tướng thành công đúc thành!

Mà hắn Chân Võ Pháp Tướng cũng cùng tất cả Luyện Thần tôn giả khác nhau rất lớn, bởi vì hắn tâm thần cùng thực lực đã cường hãn đến một cái không cách nào phán đoán trình độ nguyên nhân, cơ hồ cùng chân nhân không khác. Diện mạo thì là tuân theo hắn hiện tại này tấm thân thể.

Phảng phất nhất tâm nhị dụng, tại mặt khác truyền tới một luồng cảm giác ở trong nhìn thấy khuôn mặt của mình, Nhạc Bình Sinh cảm giác được mười phần thú vị.

Không nghĩ nhiều nữa, Nhạc Bình Sinh ổn định lại tâm thần, một bước cuối cùng, tu luyện 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】!

Đây là một tôn thường nhân cao thấp, hoàn mỹ không một tì vết thân thể.

Thân thể trên người mỗi một chỗ đường cong đều vô cùng hoàn mỹ, vừa đúng, giống như thiên hạ vĩ đại nhất thợ điêu khắc điêu khắc ra thần vận tác phẩm, mà lại căn bản không giống nguyên khí ngưng kết hư giả thân thể, mà là chính thức có được sinh mệnh của mình, tinh khí thần cực độ cô đọng huyết nhục thân thể,

Thân thể bên trên ẩn ẩn tản mát ra cực đoan cuồng bạo ba động, ngoài thân hư không ẩn ẩn có long ngâm hổ khiếu thanh âm. Một cỗ cường hãn, bá đạo, vô kiên bất tồi khí tức quét sạch thiên địa.

Toàn thân như là cực kỳ hoàn mỹ không một tì vết mỹ ngọc đúc thành, tại gia trì tâm thần chi lực về sau, Nhạc Bình Sinh Chân Võ Pháp Tướng thành công đúc thành!

Mà hắn Chân Võ Pháp Tướng cũng cùng tất cả Luyện Thần tôn giả khác nhau rất lớn, bởi vì hắn tâm thần cùng thực lực đã cường hãn đến một cái không cách nào phán đoán trình độ nguyên nhân, cơ hồ cùng chân nhân không khác. Diện mạo thì là tuân theo hắn hiện tại này tấm thân thể.

Phảng phất nhất tâm nhị dụng, tại mặt khác truyền tới một luồng cảm giác ở trong nhìn thấy khuôn mặt của mình, Nhạc Bình Sinh cảm giác được mười phần thú vị.

Không nghĩ nhiều nữa, Nhạc Bình Sinh ổn định lại tâm thần, một bước cuối cùng, tu luyện 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 528: Trở Về!

Chương 528: Trở về!

Cô tuyệt kiếm phong phía trên, gió nổi mây phun, tầm mắt bao quát non sông.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh lẻ loi mà đứng, trên mặt lại vô hỉ vô bi, hai mắt nhắm nghiền, tựa hồ là đang trở về chỗ cái gì.

Ngay tại vừa rồi, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 cái thứ hai Hư Không Xuyên toa giai đoạn, rốt cục bị hắn tu thành.

Vì thế, hắn ròng rã hao tốn gần bốn vạn đơn vị linh năng.

Ngay sau đó, tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì, Nhạc Bình Sinh biểu hiện trên mặt xuất hiện rất nhỏ biến hóa, sau đó hắn bỗng nhiên mở mắt, bước chân một bước!

Bạch!

Nhạc Bình Sinh thân ảnh giống như là trực tiếp dung nhập không gian bên trong đồng dạng từ đỉnh núi biến mất, sau đó ngay cả nửa cái hô hấp thời gian cũng chưa tới, khoảng cách toà này tuyệt phong gần ngoài mười dặm tầng tầng mây trôi ở trong đột nhiên vặn vẹo sôi trào, mà Nhạc Bình Sinh đột ngột vừa sải bước ra!

Hắn lại là trong nháy mắt công phu, phảng phất súc địa thành thốn, bước chân một bước ở giữa chỉ xích thiên nhai, bỏ qua mười

dặm khoảng cách, chớp mắt đã tới!

Lúc trước Vô Gian cuối cùng cả đời lực lượng đem 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 tu hành đến Hư Không Xuyên toa giai đoạn, cũng bất quá chỉ có thể thực hiện một dặm phạm vi Hư Không Xuyên toa mà thôi, mà bây giờ Nhạc Bình Sinh tùy ý phát động phía dưới, liền đạt đến gấp mười lần so với hắn xuyên thẳng qua phạm vi!

"Không, còn chưa tới cực hạn, hẳn là còn có thể càng xa."

Nhạc Bình Sinh chau mày, tỉ mỉ cảm giác mới trong một chớp mắt cảm giác. Cái loại cảm giác này giống như là một người rơi vào hàng ngàn hàng vạn trượng bên trong biển sâu, không gì so sánh nổi trọng áp gia tăng bản thân, cực kỳ đáng sợ.

Bất quá Nhạc Bình Sinh lại mơ hồ cảm giác được, hắn vừa trải qua trọng áp mặc dù là đủ đem một cái bình thường Luyện Thần tôn giả đè ép thành thịt muối, vẫn còn còn chưa đạt tới hắn nhục thân tiếp nhận hạn mức cao nhất!

Nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên, trước mặt không gian biến thành nhu hòa sóng nước, lại lần nữa vừa sải bước ra dung nhập trong đó, từ biến mất tại chỗ vô tung!

Hô!

Lần này, từ hai mươi dặm xa nào đó phiến cự mộc trên không, từng vòng từng vòng gợn sóng bỗng nhiên dập dờn, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đột ngột hiển hiện.

Nhưng mà lần này, Nhạc Bình Sinh thân ảnh mới vừa đi ra, đột nhiên chính là sắc mặt tái nhợt, toàn thân trên dưới truyền đến lốp bốp gấp rút bạo hưởng, sau đó từng đạo nhìn thấy mà giật mình vết nứt từ bên ngoài thân xuất hiện, máu tươi cuồng phún!

"Chủ quan, xuyên thẳng qua hai mươi dặm, không gian áp

bách lực lượng thật sự là quá lớn, liền ngay cả ta thể phách cũng chèo chống không được."

Máu tươi vẩy xuống, Nhạc Bình Sinh lồng ngực dồn dập chập trùng, còn sót lại không nhiều linh năng điều động ra một cỗ, dùng để chữa trị tự thân thương thế.

Thương thế của hắn mặc dù nhìn thảm liệt phi thường, bất quá cũng không coi là quá mức nghiêm trọng.

Bởi vì đối với mình đột phá Luyện Thần về sau thực lực quá mức tự tin, hắn mới ăn như thế một cái thiệt thòi nhỏ. Duy nhất một lần xuyên thẳng qua khoảng cách hai mươi dặm, liền ngay cả hắn hiện tại cũng vô pháp làm được.

Mà lại Hư Không Xuyên toa cùng đơn thuần vặn vẹo quanh thân không gian khác biệt, muốn tiêu hao tâm thần lực lượng hiện lên gấp mười gấp trăm lần tăng lên, khổng lồ như vậy tiêu hao cho dù là Nhạc Bình Sinh hiện tại cực kỳ cường hoành tâm thần lực lượng cũng không duy trì nổi mấy lần.

Một cỗ rã rời chi ý xông lên đầu, phảng phất buồn ngủ. Đây là tâm thần chi lực cực lớn tiêu hao biểu hiện.

Một nháy mắt Nhạc Bình Sinh liền tính ra ra, nếu như lấy khoảng cách mười dặm giống đơn vị, hắn nhiều nhất có thể liên tục phát động hai đến ba lượt Hư Không Xuyên toa, nếu không liền sẽ tổn thương căn bản, thậm chí có khả năng nhục thân thể phách không thể thừa nhận cao tần lần không gian trọng áp mà triệt để vỡ vụn.

Ngoại trừ 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 phát ra động Hư Không Xuyên toa là thẳng tắp khoảng cách, cùng mục đích ở giữa không thể có bất kỳ vật thể ngăn cản, nếu không sẽ tại nửa đường trực tiếp giải trừ.

Khảo thí ra những cái này tệ nạn Nhạc Bình Sinh có chút hơi thất vọng.

Nguyên bản hắn coi là cái gọi là Hư Không Xuyên toa có thể tùy tâm sở dục, lại nghĩ không ra có ví dụ như vậy trùng điệp hạn chế.

Bất quá từ một phương diện khác nhìn Hư Không Xuyên Giới thuật còn có tầng thứ cao hơn, mà hắn cũng mới vừa mới tấn thăng Luyện Thần, còn có vô hạn tăng lên chỗ trống, nghĩ tới đây hắn cũng liền tùy theo thoải mái.

Trên thân bởi vì không gian trọng áp mà nứt toác ra từng đạo vết thương cấp tốc chữa trị, Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên, nhìn về phía Bắc Hoang đại địa phương hướng, lẩm bẩm nói:

"Là thời điểm đi ra "

Hoang Cổ di địa bên ngoài khu giao dịch, vẫn như cũ là tiếng người huyên náo, muôn hình muôn vẻ võ giả vãng lai tại ở giữa.

Đoan Mộc thế gia ban bố treo thưởng bố cáo đã sớm tại nửa tháng trước đã triệt hạ, trước đó gióng trống khua chiêng lùng bắt giống như chưa hề phát sinh qua, tại lúc ấy dẫn phát chấn động không nhỏ nghị luận về sau từ từ lắng lại, bị tất cả tại Hoang Cổ di địa kiếm ăn võ giả quên sạch sành sanh.

Hiện tại người người chỗ đàm luận đều là tiếp qua hai ngày về sau, sắp tại hoang nguyên phía trên chiến trường cổ phát sinh kinh thiên động địa đại chiến.

"Lão La, ngươi không phải nói chính là đập nồi bán sắt đều muốn đi nhìn xem một trận thịnh thế chiến đấu a ngươi làm sao còn ở nơi này "

"Này, ta ngược lại thật ra muốn đi nhìn, nhưng không có lớn như vậy mệnh a! Hoang nguyên cổ chiến trường sớm đã bị quân

đội cho bắt đầu phong tỏa, năm mươi dặm phương viên bên trong không cho phép trước cũng không cho phép ra. Ta như vậy không ai mang theo cái gì cũng không nhìn thấy a!"

"Chiếu ta nói vẫn là chớ đi, một cái ma đầu, một cái Võ Tôn, hai cái này đánh nhau thiên băng địa liệt, đừng nói là năm mươi dặm, ngươi coi như rời năm trăm dặm, nếu là người ta đánh hưng khởi, cái mạng nhỏ của ngươi cũng phải chơi xong!"

"Nói cũng đúng."

Quán rượu, cửa hàng, trà tứ ví dụ như vậy đàm luận tại khu giao dịch các nơi diễn ra,

Mà cái này đem gần một tháng bên trong, Ngư Hồng Âm, Huyên Ly, Diệp Phàm ba người cũng không hề rời đi khu giao dịch phạm vi, một bên tùy thời thám thính lấy ngoại giới cùng Hồng Thiên Cương, ngũ ngục có liên quan tin tức, một bên liền ở chỗ này chờ đợi Nhạc Bình Sinh trở về.

Vào buổi tối. Trăng sáng sao thưa, đêm lạnh như nước.

Khoảng cách sắp phát sinh tuyệt thế một trận chiến, chỉ còn lại có không đến ba ngày.

Ngư Hồng Âm đứng thẳng ở bên cửa sổ, nhìn Hoang Cổ di địa phương hướng, ánh mắt bên trong các loại suy nghĩ hiện lên, không biết suy nghĩ cái gì.

Huyên Ly đi tới, nói khẽ: "Tỷ tỷ, hiện tại người trong thiên hạ đều bị Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương một trận chiến khiên động tâm thần, điện hạ cùng tam vương đem nói không chừng cũng sẽ trình diện quan chiến, chúng ta ở chỗ này đã chậm trễ quá lâu, có phải hay không hẳn là "

Ngư Hồng Âm lắc đầu nói: "Không, chúng ta muốn ở chỗ này cùng Nhạc Bình Sinh ra."

Huyên Ly khó hiểu nói: "Tỷ tỷ, ta cảm thấy rất kỳ quái. Nhạc Bình Sinh nói cho cùng cũng chỉ bất quá có thể tại khí đạo tông sư cảnh giới xưng vương xưng bá mà thôi, ngươi vì sao như thế coi trọng hắn hắn có thể từ Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích xuống chạy thoát có khả năng chỉ là bởi vì vận khí tốt sớm thoát ly hạch tâm phạm vi mà thôi, vị kia điện hạ là bực nào thần bí khó lường, chỉ cần một Nhạc Bình Sinh làm sao có thể trợ giúp chúng ta nếu như nói trước đó chúng ta giả ý đáp ứng chẳng qua là ngộ biến tùng quyền, vậy bây giờ "

"Những nghi vấn này trong lòng của ngươi rất lâu đi."

Ngư Hồng Âm cười nhạt một tiếng:

"Rất đơn giản, ta hiện tại sở dĩ muốn ở chỗ này chờ, chính là muốn biết hắn muốn chúng ta vì hắn tìm kiếm Hồng Thiên Cương cùng ngũ ngục tin tức, đến cùng là vì sao "

Nàng xoay người lại: "Nhạc Bình Sinh người này hoàn toàn không thể lẽ thường lần chi, Hồng Thiên Cương cùng ngũ ngục tình báo chẳng qua là tiện tay mà thôi, ta rất hiếu kì, hắn "

"Không cần tò mò! Lập tức đến ngự phong lâu gặp ta!"

Một thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, không phải thông qua không khí truyền bá, mà là trực tiếp tại Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly trong lòng vang lên.

Đây là tâm niệm truyền âm!

Trong một chớp mắt, Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly sắc mặt hai người phảng phất là gặp quỷ, hai mặt nhìn nhau!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 529: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Thượng)

Chương 529: Lấy răng trả răng, lấy máu trả máu! (thượng)

Tĩnh mịch trong lầu các, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, bên cạnh Diệp Phàm thần sắc cuồng nhiệt hầu hạ ở bên, trước mặt Nhạc Bình Sinh, Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly hai nữ thần sắc kính sợ, bất an, lại dẫn một loại không thể tưởng tượng nổi, thận trọng đánh giá trước mặt đại mã kim đao mà ngồi Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh tại từ Hoang Cổ di địa bên trong đi ra về sau, bất quá một hai canh giờ thời gian lập tức liền tìm được Diệp Phàm, khi biết Ngư Hồng Âm cũng không hề rời đi khu giao dịch về sau truyền lại tâm niệm, để các nàng tới gặp mình.

Ngư Hồng Âm ánh mắt do dự nửa ngày, tựa hồ có vô số nói muốn hỏi, cuối cùng nói: "Nhạc tông chủ, ngươi bây giờ có phải hay không đã "

"Ngươi đoán không sai, ta đã bước vào đến Luyện Thần cảnh giới!"

Nhạc Bình Sinh lộ ra một cái đạm mạc mỉm cười, sau đó tinh thần của hắn có chút thả ra một luồng, Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly hai người trước mắt không gian đột nhiên đổi, thế mà hóa thành một mảnh vô ngần tinh không, mà nguyên bản ở giữa mà ngồi Nhạc Bình Sinh thì là cái kia nhất là lóe sáng hằng tinh!

Tâm thần công phạt!

Trong khoảnh khắc minh bạch Nhạc Bình Sinh sở dụng thủ đoạn, cũng nghiệm chứng nội tâm suy đoán, giờ khắc này Ngư Hồng Âm cùng Huyên Ly triệt để lâm vào ngốc trệ ở trong.

Nhạc Bình Sinh lại không để ý bọn hắn chấn kinh, hỏi:

"Hồng Thiên Cương, hiện tại chỗ nào "

Ngốc trệ nửa ngày, Ngư Hồng Âm mới ánh mắt cực đoan rung động lấy lại tinh thần, ngữ khí đã là kính sợ tới cực điểm, nói:

"Hồi đại nhân, liên minh Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương tại ba ngày sau liền muốn tại hoang nguyên cổ chiến trường tiến hành một trận sinh tử, mặc dù kỳ nhân trước mắt không biết tung tích, nhưng là ba ngày sau tất nhiên sẽ tại hoang nguyên cổ chiến trường xuất hiện."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Tin tức này ta đã nghe Diệp Phàm nói, hiện tại ngũ ngục năm Đại Tôn Chủ ở nơi nào "

Ngư Hồng Âm trong lòng nhảy một cái: "Căn cứ tin tức mới nhất, cái này ngũ đại Ngục Chủ hiện tại toàn bộ đều tọa trấn tại Uyên ngục giới bên trong, tựa hồ là phòng bị liên minh động tác, đã phong bế sơn môn không ngoài."

"A nói như vậy, hiện tại bọn hắn toàn bộ đều tại Uyên ngục giới bên trong "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, lộ ra một cái rét lạnh ý cười:

"Các ngươi âm thầm kinh doanh lâu như vậy, nên có ngũ ngục tin tưởng vị trí địa đồ, cùng các loại phòng thủ tư liệu a "

"Đương nhiên."

Ngư Hồng Âm trái tim bịch bịch cuồng loạn, nàng miễn cưỡng cười cười:

"Không biết đại nhân là muốn "

Nhạc Bình Sinh hờ hững nói: "Ngũ ngục, đã không có tồn tại cần thiết. Đã Hồng Thiên Cương tại hai ngày về sau hoang nguyên cổ chiến trường tất nhiên sẽ xuất hiện, như vậy thì lấy trước ngũ ngục khai đao!"

Cầm ngũ ngục khai đao! hắn là nghĩ

Trong đầu lóe lên một cái không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ, để Ngư Hồng Âm con ngươi bỗng nhiên co rụt lại. Nhạc Bình Sinh trong lời nói để lộ ra tin tức so với Nhạc Bình Sinh đột phá đến Luyện Thần cảnh giới càng làm cho nàng không thể tin, đến mức tay chân lạnh buốt!

Nàng cưỡng ép trấn định lại tâm thần, nhanh chóng nói ra:

"Đại nhân chẳng lẽ là nghĩ tiến đánh ngũ ngục nhưng là hiện tại Ngũ Ngục Tôn Chủ toàn bộ đều tọa trấn Uyên ngục giới, giữa bọn hắn cách xa nhau cũng không xa, mà lại lẫn nhau ở giữa cùng nhau trông coi, mỗi một ngục đều có hộ sơn đại trận, mặc dù không so được liên minh võ đô Thông Thiên Tuyệt Địa trận, nhưng là phòng bị thế công nhất thời nửa khắc vẫn là không khó làm được bất luận cái nào một ngục gặp công kích, cái khác Ngục Chủ lập tức liền có thể biết, không cần nhất thời nửa khắc liền sẽ cùng nhau đuổi tới! Trừ phi xuất động năm vị trở lên Luyện Thần tôn giả, nếu không muốn tiến đánh ngũ ngục căn bản chính là chuyện không thể nào!"

Trong lời nói của nàng ý tứ trên thực tế cũng là tại uyển chuyển khuyên nhủ, dù là Nhạc Bình Sinh hiện tại đột phá đến Luyện Thần cảnh giới cũng không nên như thế coi trời bằng vung.

Nhạc Bình Sinh thì là cười nhạt nói: "Ngư Hồng Âm, đây không phải ngươi có thể quan tâm sự tình, ngươi chỉ cần đem ngươi biết toàn bộ nói cho ta."

Ngư Hồng Âm mí mắt giựt một cái, cuối cùng cắn răng một cái, từ hư không trong túi lấy ra một phần ngọc giản, đưa lên trước nói: "Đại nhân, trong này chính là liên quan tới ngũ ngục vị trí cùng phân bố."

"Ba ngày sau đó "

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận tay đến, khẽ mỉm cười nói:

"Như vậy thời gian đầy đủ."

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất ngay tại chỗ

Tại khoảng cách này Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương sinh tử chi chiến còn thừa không đến trong thời gian ba ngày, toàn bộ Bắc Hoang đại địa giống như là nước sôi đồng dạng triệt để sôi trào.

Trong lúc nhất thời vô số sòng bạc lấy cái này tuyệt thế một trận chiến bắt đầu phiên giao dịch, đếm mãi không hết dân cờ bạc thần tình kích động cuồng nhiệt nhao nhao tràn vào, tuyệt đại bộ phận đều áp chú tại Thần Dụ Võ Tôn trên thân.

Bởi vì hoang nguyên cổ chiến trường bị liên minh phong tỏa duyên cớ, người bình thường căn bản không thể tới gần, tự nhiên cũng vô pháp hiện trường quan chiến, mà lại hai đại thế gian cao cấp nhất cường giả sinh tử chi chiến thật sự là quá mức nguy hiểm, không có người sẽ lấy chính mình mạng nhỏ nói đùa.

Như vậy áp chú chính là bọn hắn chưa thể đủ tham dự phương thức.

Ngay tại Tần Châu cực Tây, một nơi hiếm vết người bãi tha ma.

Chỗ này bãi tha ma tại liên minh thành lập trước đó cực kỳ nổi danh, mà bây giờ thương hải tang điền, đã là bỏ phế. Nhưng là giờ này khắc này loáng thoáng còn có thể nhìn thấy mặt đất tầng đất phía dưới từng đống bạch cốt.

Ào ào, ồn ào

Quỷ dị hải triều cọ rửa thanh âm vang lên,

Ầm ầm!

Theo một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó đại lượng máu đen từ mặt đất khắp tuôn ra mà ra, phảng phất cái kia đã thành một cái miệng núi lửa, chỉ bất quá trong đó dâng trào không phải nham tương, mà là đen nhánh máu tươi!

Đen nhánh máu tươi cấp tốc tác dụng tràn ngập, trong khoảnh khắc liền bao trùm trăm trượng phương viên, thôn phệ hết thảy nguồn sáng, chỗ đến trên mặt đất hết thảy lẻ tẻ cỏ cây trong nháy mắt héo tàn, hóa thành tro tàn, liền cả thiên không phía trên cũng sinh cơ đều diệt tuyệt!

Đầy rẫy thấy, đều tận đen nhánh, hắc làm người tuyệt vọng, hắc làm cho người kinh hãi run sợ, hắc làm cho người đau đến không muốn sống! Đủ để cho mỗi một cái mắt thấy huyết sắc lòng người thần vì đó chấn nhiếp sở đoạt!

Răng rắc!

Sau đó vết rách cống rãnh trải rộng, hướng bốn phía dịch ra, xung quanh đá vụn cát bay, ầm vang vang lên! Toàn bộ mặt đất đều kịch liệt đẩu động, không ngừng sôi trào. Thật giống như có một con cùng hung cực ác yêu ma muốn xé mở đại địa từ trong Địa ngục leo ra!

Sau đó một đạo ảm đạm hắc quang lóe lên một cái rồi biến mất, hướng lên trời xa xôi đi.

Đồng thời, một đạo tà ác, vui sướng, lại tràn ngập tàn khốc thanh âm nhẹ nhàng từ lòng đất truyền đến:

"Còn lại hai ngày Thần Dụ, ngươi chuẩn bị xong chưa "

Ngoại giới hết thảy nhao nhao hỗn loạn Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết, tại hắn đạt được ngũ ngục tình báo về sau, bất quá không đến thời gian nửa ngày, hắn một đường ghé qua mấy ngàn dặm khoảng cách, đã tới Uyên ngục giới phụ cận.

Cái gọi là Uyên ngục giới, ở vào Bắc Hoang cùng Hoang Cổ di địa cực Tây khu vực kẽ hở bên trong, mà ngũ ngục tọa lạc tại trăm ngàn trượng chi sâu to lớn khe nứt ở trong. Uyên ngục giới hoàn cảnh cực kỳ hiểm ác, dễ thủ khó công, lại thêm tới gần Hoang Cổ di địa, thỉnh thoảng có Hoang Cổ Di loại đi ra tứ ngược, mà năm Ngục Môn đồ chính là tại loại này tàn khốc hoàn cảnh ở trong trưởng thành.

Mà Nhạc Bình Sinh hiện tại vị trí, khoảng cách vết nứt đã không đủ khoảng cách mười dặm.

Chỗ hắn ở chung quanh gió lạnh rít gào, cương phong cùng đao, mãnh ác phi thường, một người bình thường ở chỗ này khó mà sinh tồn. Trên mặt đất thì đều là dãy núi vờn quanh, đá lởm chởm quái thạch trải rộng.

Ân

Bay tới một tòa gần cao hàng trăm trượng, thành bên trên lớn hạ tiểu nhân hình mũi khoan núi đá trước đó, Nhạc Bình Sinh ánh mắt thú vị bắt đầu đánh giá.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 530: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Trung)

Chương 530: Lấy răng trả răng, lấy máu trả máu! (trung)

Hắc Ngục, núi đao, một đường ánh sáng từ vô số Hắc Ngục môn đồ đỉnh đầu khe nứt miệng trút xuống xuống tới, bao phủ cả tòa Hắc Ngục.

Trên đỉnh núi, gió lạnh rít gào, cuồng phong phần phật.

Hắc Ngục Tôn Chủ đứng ở vách núi tuyệt bích trước, sau lưng Cơ Sùng Quang tầm mắt buông xuống, cung kính mà đứng.

"Ta biết, trong lòng có của ngươi lời oán giận."

Gió núi bên trong, Hắc Ngục Tôn Chủ thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, truyền vào Cơ Sùng Quang trong tai:

"Ngươi tại oán bản tọa không có dựa theo hứa hẹn, giúp ngươi tự mình chính tay đâm cừu nhân báo thù rửa hận."

Cơ Sùng Quang thần sắc động khẽ động, chậm rãi nói: "Tôn chủ loại bỏ, Nhạc Bình Sinh một chuyện, tạo hóa trêu ngươi, cũng không phải là tôn chủ ruồng bỏ hứa hẹn, chẳng qua là Nhạc Bình Sinh mệnh của hắn tốt mà thôi."

Nâng lên Nhạc Bình Sinh ba chữ, Cơ Sùng Quang trên mặt hiển lộ ra một vòng cực kỳ vặn vẹo vẻ oán độc:

"Hắn hẳn là may mắn chính mình chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh

phía dưới, mà không phải rơi vào trong tay của ta, nếu không "

Ngữ khí của hắn giống như là trong địa ngục quét ra âm phong, tràn ngập để cho người ta không rét mà run hương vị.

Hắc Ngục Tôn Chủ xoay người lại, trên mặt lộ ra một cái ý nghĩa không rõ tiếu dung, nói:

"Mặc dù như thế, cái này cũng không cách nào che giấu ta chưa từng thực hiện cam kết sự thật, bất quá ngươi không cần lo lắng, ngươi bây giờ nên ở vào khí tu vô cực đỉnh phong cảnh giới a mặc dù ngươi bây giờ kém một chút hỏa hầu, nhưng là ta sẽ điều động Hắc Ngục tài nguyên, truyền thụ cho ngươi ta kinh nghiệm võ đạo, toàn lực giúp ngươi tại trong vòng trăm năm đánh vỡ thần quan, đột phá Luyện Thần!"

Cơ Sùng Quang ánh mắt chấn động một cái, oán độc thần sắc đều tận rút đi, đổi lại một bộ cảm động đến rơi nước mắt khuôn mặt, khom người nói:

"Đa tạ tôn chủ, Cơ mỗ tự nhiên quên mình phục vụ đã báo!"

Hắc Ngục Tôn Chủ mỉm cười, đang muốn nói chuyện là ánh mắt lại đột nhiên khẽ động, vừa quay đầu.

Chân trời một viên màu đen lưu tinh xẹt qua chân trời, cực tốc mà đến, hai ba cái hô hấp ở giữa liền khóa vực gần trăm dặm khoảng cách, dừng lại tại Hắc Ngục Tôn Chủ trước mặt không nhúc nhích.

Đem viên này màu đen lưu tinh lấy trong tay, dán ở cái trán một chút cảm giác. Hắc Ngục Tôn Chủ giống như là nhận được cái gì tin vui, trên mặt hiển lộ ra vẻ vui sướng mà kích động thần thái:

"Đại công cáo thành!"

Cơ Sùng Quang trong lòng hơi động, lập tức hỏi: "Tôn chủ đại

nhân, thế nhưng là Hồng đại nhân truyền đến tin tức "

"Đúng vậy! Hồng Thiên Cương đại nhân đã tu vi phục hồi, mà lại cố gắng tiến lên một bước, chính là cho ta biết cùng tiến về hoang nguyên cổ chiến trường trong vòng lược trận!"

Hắc Ngục Tôn Chủ tiếng cười to vô cùng thoải mái, hắn quay đầu nhìn về phía Cơ Sùng Quang nói:

"Cơ Sùng Quang, lập tức tiến đến xao động ngục linh, mời còn lại bốn Ngục Tôn Chủ, chuẩn bị tiến về hoang nguyên cổ chiến trường! Chúng ta đi vì Hồng "

Ông.

Hắc ám không hề có điềm báo trước giáng lâm, đem sắc trời đều che chắn, một mảnh to lớn âm ảnh bắn ra mà xuống, bao khỏa toàn bộ núi đao, cũng đem Hắc Ngục Tôn Chủ đánh gãy.

Cái gì

Hắc Ngục Tôn Chủ bỗng nhiên ngẩng đầu.

Cơ Sùng Quang ngẩng đầu.

Chỗ giữa sườn núi thiếu tôn, Khổ Tâm ngẩng đầu.

Cho đến tại phương viên vài dặm ở trong mười vạn Hắc Ngục môn đồ nhao nhao ngẩng đầu!

Sau đó, hô hấp của bọn hắn lập tức vì đó ngạt thở.

Xuyên thấu qua rộng lớn vết nứt, mấy trăm trượng trên không trung, một tòa trên đó quái thạch đá lởm chởm, trăm trượng độ dài, trăm vạn tấn chi trọng to lớn ngọn núi, cứ như vậy lơ lửng tại đỉnh đầu của bọn hắn không trung, tản hạ khổng lồ âm ảnh, che lại tất cả sắc trời!

Mấy trăm trượng không trung! Trăm vạn tấn núi đá!

Toàn thân Chân Võ chi khí điên cuồng vận chuyển, toàn bộ điều động để mà nắm nâng ngọn núi này thể, Nhạc Bình Sinh xa xa mắt thấy trên mặt đất con kiến nhỏ bé bóng người, nhe răng cười một tiếng, không có bất kỳ cái gì nói nhảm, trong nháy mắt triệt hồi nắm nâng lực lượng!

Oanh long long long rồi

Tại tất cả mọi người kinh hãi muốn tuyệt ánh mắt bên trong, tại thiên địa sụp đổ tiếng oanh minh bên trong, trăm vạn tấn nặng nề ngọn núi một thân rên rỉ, sau đó rơi xuống phía dưới!

Lúc trước ngũ ngục lấy Thần La Võ Đô ngàn vạn nhân mạng vì uy hiếp, khiến cho Nguyên Bạch Lộc bỏ mình, hắn hôm nay lấy răng trả răng, lấy mắt trả mắt!

Bao quát Hắc Ngục Tôn Chủ ở bên trong, giờ khắc này cả tòa Hắc Ngục hơn mười vạn người da đầu cùng nhau sắp vỡ, sợ vỡ mật!

Từ mấy trăm trượng không trung, trăm vạn tấn chất lượng ngọn núi rơi xuống phía dưới, sẽ có dạng gì uy lực

Đầu tiên trải qua gần ngàn mét khoảng cách trọng lực tăng tốc độ sẽ để cho ngọn núi này thể tại va chạm mặt đất trước đó thu hoạch được vượt qua 1000 cây số trở lên vận tốc, một viên mấy trượng hình vuông thiên thạch vũ trụ liền có thể tạo thành tương đương với một vạn tấn thuốc nổ phóng thích lực phá hoại, mà toà này thể tích, chất lượng mấy chục lần tại nó ngọn núi nếu như đụng vào trên mặt đất, trong khoảnh khắc liền có thể phóng xuất ra vượt qua trăm vạn tấn thuốc nổ bạo tạc hủy diệt tính lực phá hoại!

Vậy sẽ là có thể so với Diệt Tuyệt Tân Tinh, phương viên thực

lực ở trong vô số sinh linh diệt hết uy lực kinh khủng. Lại càng không cần phải nói là địa chấn, bắn tung tóe, sóng xung kích các cái khác phổ thông đệ tử đồng dạng không cách nào ngăn cản kinh khủng phá hư.

Cao tốc ma sát không khí khiến cho toà này to lớn ngọn núi toàn thân đỏ lên, một đạo khổng lồ mà vặn vẹo khí lãng đuôi cánh xông thẳng mà xuống, nhấc lên phô thiên cái địa kinh khủng âm bạo, chói mắt hồng quang tràn ngập toàn bộ tầm mắt, giờ khắc này, bất luận là Hắc Ngục Tôn Chủ hay là dưới núi ngàn vạn Hắc Ngục môn đồ, đều cảm thấy đập vào mặt tử vong uy hiếp!

Nguy hiểm! Nguy hiểm! Cực độ nguy hiểm! Toàn bộ Hắc Ngục núi đao tối thiểu có mười vạn môn đồ, nếu như tùy ý viên này vẫn lạc tinh lạc dưới, như vậy hủy diệt tính lực phá hoại sẽ để cho toàn bộ Hắc Ngục không còn tồn tại, ngoại trừ số rất ít cao thủ bên ngoài, không ai được sống!

Hắc Ngục Tôn Chủ giờ khắc này râu tóc đều dựng, hốc mắt băng liệt, phát ra một tiếng đinh tai nhức óc gào thét:

"Khởi động đại trận!"

Ồn ào!

Nương theo lấy Hắc Ngục Tôn Chủ hét to, toàn bộ núi đao trong khoảnh khắc hiển hiện như mực ảm đạm quang ảnh, kịch liệt sôi trào, phun trào, phảng phất là bành trướng mãnh liệt sóng lớn đem trọn tòa cự đại ngọn núi vây kín mít, trong khoảnh khắc chính là nộ hải cuồng đào, sóng lớn mênh mang!

Mà vô lượng ảm đạm quang ảnh xông thẳng đỉnh núi, gia trì tại Hắc Ngục Tôn Chủ trên thân, để hắn cấp tốc bay lên không đồng thời, trên thân quang ảnh cấp tốc bành trướng, trong nháy mắt liền trưởng thành vì một cái to lớn minh chỉ riêng cự nhân, trong khoảnh khắc tám đầu quang ảnh tay lớn ngưng tụ thành

hình, giống như đất bằng rút lên ngọn núi hiểm trở tuấn nhạc, cùng nhau mang theo ầm ầm tiếng vang chính diện bên trên nghênh, muốn đem viên này thiên ngoại Vẫn Tinh ngăn lại!

Tám tay Minh Vương!

Giờ khắc này, căn bản không để ý tới suy nghĩ là ai đột kích, Hắc Ngục Tôn Chủ đã phát động âm ngục Minh Hải đại trận gia trì bản thân, lấy tự thân Chân Võ Pháp Tướng ngăn cản hủy diệt vẩn lạc tinh!

Ầm ầm!

Sau một khắc, thiên băng địa liệt! Hắc Ngục Tôn Chủ Chân Võ Pháp Tướng tám tay Minh Vương cánh tay trong khoảnh khắc vỡ vụn sáu đầu! Kinh khủng âm bạo, khí lãng, sóng xung kích lấy vượt qua vận tốc âm thanh tốc độ bắt đầu tuỳ tiện quét ngang chung quanh! Thiên địa một mảnh hỗn độn, băng liệt, phân giải, vỡ nát, hoá khí, minh chỉ riêng pháp tướng cùng vẩn lạc tinh ngọn núi tiếp xúc cái kia một điểm, hết thảy toàn bộ đều chuyển hóa làm trạng thái khí bụi mù, lấy không thể tưởng tượng nổi khí thế bàng bạc khí thôn vạn dặm tư thái, ngang ngược đáng sợ hướng bốn phương tám hướng nghiền ép mà đi!

"Hây a!"

Quét sạch toàn bộ thiên địa ngập trời sóng lớn sóng xung kích, tốc độ nhanh chóng, đến mức ngay cả Hắc Ngục Tôn Chủ rống giận gào thét đều xa xa bỏ lại đằng sau. Thật giống như trong nháy mắt này, thiên địa yên tĩnh tới cực điểm, chung quanh giống như là một bộ kịch câm hình tượng, lấy lặng im tư thái nghênh đón giương nanh múa vuốt điên cuồng bộc phát!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 531: Lấy Răng Trả Răng, Lấy Máu Trả Máu! (Hạ)

Chương 531: Lấy răng trả răng, lấy máu trả máu! (hạ)

Thiên địa rung chuyển, nhật nguyệt vô quang.

Bao vây lấy hơn phân nửa Hắc Ngục Âm Ngục Minh Hải đại trận điên cuồng run rẩy, tựa hồ là bị khó có thể tưởng tượng dư ba xung kích liền muốn không chịu nổi. Tính cả lấy toàn bộ núi đao ngọn núi dồn dập chấn động, vô số đá vụn lăn xuống.

Nhưng mà nó dù sao không có vỡ vụn. Vẫn như cũ đem tất cả Hắc Ngục môn đồ bảo hộ trong đó.

Vượt qua mười vạn tên Hắc Ngục môn đồ cứ như vậy ánh mắt kinh hãi muốn tuyệt, đầu não đã triệt để lâm vào trống không nhìn qua đỉnh đầu xa xôi đỉnh núi hết thảy, ngây ra như phỗng.

Vô cùng to lớn trọng áp phía dưới, khổng lồ tám tay Minh Vương Pháp Tướng đã lung lay sắp đổ, ở trong đó Hắc Ngục Tôn Chủ hốc mắt đã băng liệt, toàn thân cao thấp trong lúc nhất thời nứt toác ra mấy chục trên trăm đạo vết nứt, máu tươi cuồng phún!

Hắn theo bản năng chặn đường, lại tạo thành chính mình trọng thương hạ tràng.

"Chủ quan!"

Cho dù là có Âm Ngục Minh Hải đại trận đại trận gia trì đồng thời bộc phát ra toàn lực, hắn còn đánh giá thấp toà này từ mấy

trăm trượng không trung rơi xuống phía dưới ngọn núi uy lực kinh khủng!

Bất quá cũng may Âm Ngục Minh Hải đại trận vẫn như cũ hoàn hảo, còn tại liên tục không ngừng chữa trị trong thân thể của hắn thương thế, mà viên này tử vong vẩn lạc tinh, rốt cục bị ngăn cản ở. Mặc kệ là ai đột kích, chỉ cần tại quần nhau một lát, còn lại bốn vị Ngục Chủ đuổi tới, như vậy tình thế nguy hiểm liền sẽ giải trừ!

Ngăn cản! Rốt cục ngăn cản!

Giờ khắc này hàng ngàn hàng vạn Hắc Ngục môn đồ cũng giống như là đại mộng mới tỉnh đồng dạng nhao nhao lấy lại tinh thần, lộ ra sống sót sau tai nạn vẻ mừng như điên!

Nhưng mà đúng vào lúc này, Hắc Ngục Tôn Chủ sau lưng, đột ngột xuất hiện một bóng người.

Chính là Hắc Ngục Tôn Chủ liều chết chặn đường vẩn lạc tinh thời điểm, Nhạc Bình Sinh phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, từ hắn sau lưng hư không đi ra!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh trong tay Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang bỗng nhiên bắn ra! Một đạo đường hoàng, dữ dằn tinh quang chi trụ xé rách hết thảy, quán xuyên thiên địa, cũng trực tiếp sẽ tại tám tay Minh Vương Pháp Tướng bao khỏa bên trong Hắc Ngục Tôn Chủ thân thể trực tiếp xuyên qua!

Tại cái này trong một chớp mắt, thời gian phảng phất trở nên bất động.

Cực độ đau đớn tràn vào trong đầu, Hắc Ngục Tôn Chủ ánh mắt ngưng kết, chậm rãi cúi đầu xuống, thân thể của mình chính giữa, đã xuất hiện một cái so với người đầu còn muốn lớn hơn hai

điểm nhìn thấy mà giật mình chỗ trống, mà trong đó bẩn cùng nội tạng khí quan đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Hắn chậm rãi, vô cùng gian nan, không thể tin xoay đầu lại:

"Ngươi "

Mà lúc này đây, khổng lồ tám tay Minh Vương Pháp Tướng bởi vì Hắc Ngục Tôn Chủ trọng thương đột nhiên vỡ vụn, không có tám tay Minh Vương nắm nâng lực lượng về sau, trăm vạn tấn ngọn núi tiếp tục không thể ngăn cản hướng về núi đao rơi xuống phía dưới.

Bạch!

Tại khổng lồ ngọn núi âm ảnh sắp đem Hắc Ngục Tôn Chủ bao phủ thời điểm, một con tinh quang ngưng liền cự chưởng nhanh chóng như bôn lôi, một tay lấy Hắc Ngục Tôn Chủ tàn phá thân thể một thanh nắm, bắt ra!

Nhạc Bình Sinh lăng không sừng sững, nhìn chăm chú trong lòng bàn tay thần sắc bởi vì không thể tin mà cực kỳ dữ tợn kinh khủng, nhưng không có phản kháng chỗ trống Hắc Ngục Tôn Chủ, cười gằn nói:

"Bị đánh lén tư vị, cảm giác như thế nào "

Lốp bốp!

Liên tiếp vô cùng tàn khốc tiếng nổ vang bên trong, tinh quang cự chưởng đột nhiên phát lực, Hắc Ngục Tôn Chủ còn chưa kịp phát động liều chết phản kích, toàn thân trên dưới huyết nhục bạo liệt, ngoại trừ đầu lâu hoàn hảo bên ngoài những địa phương khác toàn bộ đều bạo thành một đống thịt nát!

Như thế một cái tâm cảnh ngoại vực cảnh giới Luyện Thần cự phách, trong khoảnh khắc chỉ còn lại có một cái đầu lâu, ánh mắt

Thần Quang cấp tốc ảm đạm, cho đến dập tắt.

Đây hết thảy phát sinh thực sự quá nhanh, Nhạc Bình Sinh thanh âm truyền ra cùng mặt mũi của hắn khắc sâu vào tầm mắt giờ khắc này, vừa mới bay lên không tưởng muốn giúp Hắc Ngục Tôn Chủ một chút sức lực Cơ Sùng Quang, thiếu tôn bọn người da đầu đột nhiên sắp vỡ!

Toàn bộ Hắc Ngục, từ Khí Đạo Tông Sư trưởng lão, cho tới mười vạn Hắc Ngục môn đồ, giờ phút này trong mắt toàn bộ khắc sâu vào bọn hắn kính như thần minh tôn chủ, Luyện Thần cấp bậc võ đạo cự phách, giống như là một đầu giống như chó chết bị người bóp tại lòng bàn tay một màn này!

Tất cả mọi người, đều giống như chuẩn bị một đôi bàn tay vô hình gắt gao giữ lại yết hầu, nói không ra lời.

Thiên địa vì đó yên tĩnh giờ khắc này, sau đó, lúc trước tại núi đao mấy chục trượng khoảng cách bị nắm nâng ở vẫn lạc tinh ngọn núi, nhấc lên phô thiên cái địa hạo đãng gió lốc, ầm vang đập vào núi đao ngọn núi phía trên.

Hai cái quái vật khổng lồ chạm vào nhau, lập tức thiên băng địa liệt!

Oanh long long long tại là đủ để cho người lỗ tai mất thông tiếng nổ kinh khủng bên trong, đầu tiên là đỉnh núi tôn chủ đại điện giống như là đậu hũ đồng dạng bị đập vụn, sau đó núi đao bộ phận ngọn núi bắt đầu băng liệt, mà rơi xuống vẫn lạc tinh cũng đồng dạng nứt toác ra, vô số mười trượng, mấy chục trượng phương viên kích cỡ kinh khủng cự thạch hỗn hợp có, gầm thét theo núi đao dốc đứng ngọn núi lăn xuống mà xuống, phá diệt hết thảy! Trên đường trải qua cung điện, lầu các, pho tượng, toàn bộ biến thành vỡ nát, ở trên núi hàng trăm hàng ngàn Hắc Ngục đệ tử tinh anh căn bản tránh không kịp, liền trực tiếp bị nghiền thành thịt vụn!

Theo không thể ngăn cản, nghiền ép hết thảy cự thạch từ trên núi lăn xuống mà xuống, phương viên hơn mười dặm đại địa bắt đầu kịch liệt địa chấn.

Liền thấy toàn bộ mặt đất như là gợn sóng đồng dạng lại hướng nội bên ngoài không ngừng khuếch tán, cùng lúc đó trùng thiên bụi mù giống như là biển gầm hướng về bốn phương tám hướng phóng đi, sóng xung kích những nơi đi qua hết thảy đều bị xé nứt, chấn vỡ. Hóa thành mảnh vỡ, bụi, theo sóng xung kích cùng một chỗ khuấy động, xông thẳng xông lên thiên không! Mà tại chân núi phổ thông Hắc Ngục đệ tử giờ phút này giống như bởi vì núi lửa phun trào mà chạy nạn Dã Thú, từng cái thần sắc vặn vẹo, hoảng sợ, hoảng sợ điên cuồng chạy trốn!

Mặc dù bởi vì Hắc Ngục Tôn Chủ ngăn cản, chợt giảm đến cao mấy chục trượng độ trọng lực thế năng để Nhạc Bình Sinh bỏ ra viên này vẫn lạc tinh ngọn núi uy lực giảm nhiều, không có đạt tới giống như là Diệt Tuyệt Tân Tinh như thế lực phá hoại, nhưng là vẫn làm cho cả Hắc Ngục tử thương thảm trọng.

Cứ như vậy một lát thời gian tối thiểu mấy ngàn người đều chết tại vô số cự thạch lăn xuống, nện như điên phía dưới, trở thành thịt muối.

Đây là một cỗ khổng lồ linh năng từ trong hư không tràn vào thân thể, cực tốc lớn mạnh lấy thể phách của hắn, tâm thần, Nhạc Bình Sinh trong một chớp mắt đơn giản tính ra mà ra.

Linh năng không ngừng tràn vào, hắn còn tại không ngừng mạnh lên.

Diệt thế đồng dạng địa chấn cùng oanh minh không ngừng kéo dài, xen lẫn vô số tiếng kêu thảm thiết, Nhạc Bình Sinh cứ như vậy dẫn theo Hắc Ngục Tôn Chủ đầu, đứng thẳng ở hư không, hờ hững quét mắt mặt đất thảm liệt tới cực điểm cảnh tượng.

Lấy răng trả răng, lấy máu trả máu!

Sau đó ánh mắt của hắn hơi động một chút, quay đầu nhìn về phía một phương hướng khác.

"Thật to gan!"

Theo bốn tiếng có nam có nữ, bành trướng khuấy động sâm nhiên quát chói tai, bỗng nhiên ở giữa một cỗ cường đại sát khí, sát khí, tâm thần áp bách từ phương xa thẳng bức mà tới, giống như cuộn trào khuấy động nộ hải triều dâng, giống như xé rách thiên địa gió lốc quét sạch, giống như Thái Sơn áp đỉnh vạn trượng Thần Sơn, giống như ngang qua trời cao hừng hực kiêu dương!

Cái này bốn cỗ bỗng nhiên xuất hiện mênh mông tâm thần uy năng chỉ ở trong một chớp mắt liền khóa chặt đứng thẳng ở hư không bên trong Nhạc Bình Sinh, sau đó tại nửa cái chân trời sôi trào nổi giận bên trong, bốn đạo sáng chói lưu tinh vạch phá thiên không, chớp mắt giáng lâm mà tới!

Còn lại bốn vị Ngục Chủ, đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 532: Vô Địch Tư Thái!

Chương 532: Vô địch tư thái!

Cái này bốn khỏa sáng chói trong nháy mắt liền thành vây quanh chi thế, bốn phương tám hướng đem Nhạc Bình Sinh tất cả khả năng đào tẩu phương hướng khóa kín, sau đó quang hoa rút đi, bốn đạo vĩ ngạn thân thể hiển hiện ra.

Quét mắt toàn bộ Hắc Ngục đã là một vùng phế tích cảnh tượng, tứ đại Ngục Chủ kinh hãi tới cực điểm: Mà khi bọn hắn đưa mắt nhìn sang Nhạc Bình Sinh lúc, toàn thân đột nhiên cứng ngắc lại.

Hắc Ngục Tôn Chủ, vị này Luyện Thần cự phách đầu người, liền bị người trước mắt như vậy nhẹ nhàng bâng quơ đề cập tại trên tay.

Hắc Ngục Tôn Chủ đầu người, lại thêm Nhạc Bình Sinh dung mạo khắc sâu vào tầm mắt, giờ phút này phảng phất là từ ngàn vạn kinh lôi tại nội tâm nổ tung, Xích Ngục Tôn Chủ, Huyền Ngục Tôn Chủ, thanh Ngục Tôn Chủ, Bạch Ngục Tôn Chủ cái này tứ đại Luyện Thần cự phách cùng nhau kinh hãi muốn tuyệt, chợt quát lên:

"Nhạc Bình Sinh! Không có khả năng! Ngươi đến cùng là ai!"

Cho dù là thân là Luyện Thần cự phách, giờ phút này nội tâm của bọn hắn bên trong cũng dâng lên khó nói lên lời cảm giác sợ

hãi, Hắc Ngục Tôn Chủ thân là tâm cảnh ngoại vực cảnh giới trung vị Luyện Thần, ai có thể tại bọn hắn chạy tới này nháy mắt ở giữa đem giết chết! Mà Nhạc Bình Sinh người này bọn hắn đều có chút ấn tượng, càng là có vô cùng xác thực không thể nghi ngờ tin tức chỉ rõ hắn sớm tại gần một tháng trước liền chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, lại thế nào khả năng khởi tử hoàn sinh, càng là có được chỉ chốc lát ở giữa giết chết Hắc Ngục Tôn Chủ kinh khủng thế lực!

Xích Ngục Tôn Chủ râu tóc đều dựng, gân xanh nổi lên, cuồng hống nói: "Ngươi không phải Nhạc Bình Sinh, ngươi đến cùng là ai! Đến cùng có "

Coong!

Nương theo lấy đao thanh vang lên, tuyệt đối hắc ám trong nháy mắt giáng lâm.

Trả lời hắn, là một đạo tàn khốc, dữ dằn, không cách nào ngăn cản, cho đến đem bọn hắn thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác cùng ngũ giác ngăn cách tước đoạt hủy diệt đao khí!

Sát pháp: Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật! Giờ khắc này Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì nói nhảm ý đồ, linh năng trực tiếp bạo động, trong một chớp mắt liên tiếp bốn đao rút đao chém ra!

"Đáng chết!"

Giờ khắc này, bỗng nhiên rơi vào Vô Gian Địa Ngục tứ đại Ngục Chủ sợ hãi mà kinh, nhưng lại sớm đã đem nội tâm cảnh giác tăng lên tới cực điểm, trong một chớp mắt vô biên hắc ám bên trong lại loáng thoáng bắt được đột kích uy hiếp, ngang nhiên xuất thủ, thẳng hướng nguy hiểm đột kích phương hướng, đồng thời cấp tốc lui lại!

Ông!

Đầy trời kim quang, không gian đông kết, khí lưu đình chỉ, hết thảy đều yên tĩnh vô sinh, tất cả cát bụi bay lả tả vãi xuống đến, trong lúc nhất thời, gió bão hoàn toàn không có, cát bụi không dậy nổi.

Một vành mặt trời từ Xích Ngục Tôn Chủ lòng bàn tay hiện ra, trong một chớp mắt hoàng hôn mặt trời lặn, nghênh hướng Nhạc Bình Sinh chém ra đao khí.

【 đỏ đều ám quang Đại Nhật 】!

Một bên khác, mặt đất tất cả cảnh vật tựa hồ cũng đã biến mất, chỉ còn lại một cỗ ba động chấn động, Huyền Ngục Tôn Chủ trước mặt, một con núi đá bàn tay không có chút nào yên hỏa khí tức chộp tới đột kích đao khí, bàn tay hoa văn vô cùng rõ ràng, từng đầu vân tay, vậy mà loáng thoáng tạo thành một bộ sông núi địa lý đồ hình đường cong, phảng phất mang theo cả vùng hùng hậu vô biên lực lượng.

【 che trời chi thủ 】!

Một bên khác, thanh Ngục Tôn Chủ mi tâm phía trên, một đầu màu xanh xiềng xích đột nhiên bắn ra, vô số tối nghĩa thần bí ý niệm lóe ra, tại xiềng xích chỗ khớp nối du tẩu, chuyển động, toàn bộ xiềng xích hóa thành màu xanh du long, hướng về đao khí quấn quanh mà lên!

【 Thanh Minh trấn thần liên 】!

Cuối cùng! Bạch Ngục Tôn Chủ miệng đột nhiên mở ra, một đạo trắng bệch trường mâu tản mát ra hủy diệt tuyệt vọng khí tức mãnh liệt bắn mà ra, phảng phất là trong địa ngục bắn ra mà ra Minh Thần Chi Mâu, tựa như có thể xuyên thủng không gian, chính xác vô cùng ám sát tại tinh quang đao khí phía trên!

【 không giới phá hồn mâu 】!

Xuy xuy xuy xùy!

Sắc bén tới cực điểm kích sóng quét ngang bốn phương tám hướng, điểm điểm kích sóng bốn phía cắt chém, mà Nhạc Bình Sinh phát động Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật không có thu hoạch bất kỳ chiến quả nào, trong một chớp mắt liền bị đánh tan.

Mà ngũ giác tước đoạt hiệu quả đối với tứ đại Luyện Thần Ngục Chủ tới nói, thời gian duy trì ngay cả một cái nháy mắt cũng chưa tới, liền đã mất đi tác dụng.

Vẫn như cũ là hiện lên vây quanh chi thế, phân lập tại bốn phía hư không, Xích Ngục Tôn Chủ khẽ vuốt ngực, nhiễm điểm điểm vết máu, lẩm bẩm nói:

"Lấy lực lượng một người, hướng chúng ta bốn người xuất thủ, lại còn có thể thương tổn được chúng ta "

Giờ phút này không chỉ là hắn, bao quát Thanh Ngục, Huyền Ngục, Bạch Ngục cái này ba Đại Tôn Chủ ở bên trong, lồng ngực của bọn hắn phía trên đều xuất hiện một đạo không sâu không cạn vết đao.

Nhạc Bình Sinh lấy một địch bốn, lại còn là thương tổn tới bọn hắn!

Mặc dù lưu trên người bọn hắn vết đao không có ý nghĩa, nhiều nhất chỉ là vết thương nhẹ mà thôi, nhưng lại để bốn vị này Luyện Thần cự phách biểu lộ trở nên lạ thường trang nghiêm, ngưng trọng, còn có một tia vui sướng kích động.

Trong không khí ở trong tràn ngập vô cùng túc sát không khí, một nháy mắt, bốn Đại Tôn Chủ phảng phất là đạt thành cái gì thống nhất ăn ý, cùng nhau mở miệng nói:

"Như vậy, chẳng cần biết ngươi là ai, đều có tư cách kiến thức đến chúng ta một chiêu này."

"Một chiêu này là chúng ta vì Thần Dụ mà chuẩn bị."

"Mặc dù thiếu đi Hắc Ngục, nhưng là hi vọng ngươi có thể còn sống sót."

"Dù là thân tử hồn diệt, ngươi cũng nên cảm giác được vinh hạnh."

Trên mặt của bọn hắn trong lúc đó dâng lên một vòng tàn khốc mỉm cười, sau đó

Ông!

Sau một khắc, thành bốn phía phong tỏa chi thế, tứ đại Luyện Thần mãnh liệt đem bàn tay ra, đỏ, kim, bạch, thanh bốn đạo Thần Quang, một chút phô thiên cái địa dâng lên, nhuộm dần thiên địa!

Bọn hắn không còn đuổi theo hỏi Nhạc Bình Sinh lai lịch, cũng không còn đi suy nghĩ Hắc Ngục Tôn Chủ dạng này cường giả là như thế nào tử vong. Có thể giết chết Hắc Ngục Tôn Chủ Luyện Thần cường giả, hắn ngọc đá cùng vỡ một kích khó đảm bảo kéo dưới người nước, tại thời khắc này tứ đại Luyện Thần cự phách liên thủ, tâm thần ở trong không suy nghĩ gì, phát động trước nay chưa từng có chung cực át chủ bài!

Thiên không đã hoàn toàn biến sắc. Sau đó, ở vào bốn phía bốn ngục Tôn giả thân ảnh nhoáng một cái, bỗng nhiên hóa thành một viên to lớn, nhan sắc khác nhau tinh thần luân bàn.

Bốn phía tất cả quang huy đều hướng về trong hư không bốn cái điểm sập kết tụ lại tụ, trong nháy mắt từ lượng biến đến chất biến. Từ chất biến đến tụ biến. Trong nháy mắt liền có bốn vòng quang mang vạn trượng hư không luân bàn bay lên không, dù sao đều có gần mười trượng, thể tích mặc dù không lớn, lại có được

một loại nghiền ép vạn sự vạn vật hương vị, mỗi một cái luân bàn mặt ngoài thiêu đốt lên mênh mông hỏa diễm, quang huy lượn lờ, phích lịch chấn minh, không giây phút nào nổi lên thiên băng địa liệt bạo tạc, mà lại từng cái nặng nề có thể so với cự nhạc, ép tới bốn phía hư không đều vì dừng uốn lượn lay động, to lớn vô biên khí tức hủy diệt bao phủ phương viên mười dặm đại địa!

Nhạc Bình Sinh biến sắc, toàn thân chấn động, lập tức cảm nhận được áp lực cực lớn!

Vô số làm cho người ta cảm thấy nặng nề ngưng trệ cảm giác quang hoàn trống rỗng từ Nhạc Bình Sinh bốn phía hư không xuất hiện, chồng chất bao phủ lại Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp mỗi một chỗ, giống như gông xiềng, tầng tầng gia thân, lại như đầm lầy, bùn đủ hãm sâu.

Mà phương viên mười dặm, hơn mười dặm chạy trốn ra ngoài Hắc Ngục môn đồ, dù là khoảng cách như thế xa xôi, trong khoảnh khắc cũng cảm thấy toàn thân mình có chút ngốc trệ, bốn bề áp lực giống như nặng gấp mười, gấp trăm lần, thân thể của hắn phảng phất bị quấn tại sền sệt nhựa đường hồ nước bên trong, nhấc cái ngón tay đều là như vậy khó khăn.

Người người đều cảm thấy một cỗ hít thở không thông khí tức, từ sâu trong linh hồn bay lên, phảng phất muốn đại nạn lâm đầu, vạn kiếp bất phục!

【 Ngũ Âm Ma Ngục 】! Cái này tứ đại Luyện Thần cự phách liên thủ một kích mặc dù thiếu khuyết một vòng, nhưng uy lực của nó có thể đủ diệt sát bất luận cái gì cảnh giới Luyện Thần cao thủ! Liền xem như mạnh như Thần Dụ Võ Tôn, Hồng Thiên Cương loại tồn tại này, đều chỉ sợ muốn thận trọng ứng đối! Một cái không tốt, bọn hắn cũng muốn vẫn lạc!

Bốn đạo vô cùng hùng vĩ, hạo đãng thanh âm có nam có nữ, tại toàn bộ chân trời quanh quẩn:

"Ngũ Âm Ma Ngục, xin chỉ giáo!"

Tiếng nói vang lên đồng thời, bốn tôn tinh thần luân bàn đột nhiên chuyển động đi lên.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt! So lôi minh thiểm điện càng là vang dội hơn trăm lần, hơn ngàn lần, đơn giản không cách nào hình dung, thiên địa cũng vì đó đánh rách tả tơi tiếng vang, ầm vang chấn động giữa thiên địa! Nhạc Bình Sinh trước mắt đã là huy hoàng khắp chốn sát diệt, vạn tượng sụp đổ!

Nếu như nói bình thường trạng thái dưới, hư không là giống như một mặt gợn sóng không sinh mặt biển, bây giờ hư không liền như là bão tố bên trong biển cả, bốn phía vặn vẹo chập trùng, chấn động lay động, sóng dữ ngập trời, đã đem Nhạc Bình Sinh thân ảnh triệt để bao phủ!

Tứ đại Ma Ngục luân bàn chuyển động phía dưới, hư không bỗng nhiên ở giữa không biết mở ra một đạo bao sâu vết nứt, trong nháy mắt liền có vô số hàn băng liệt diễm, lôi đình phích lịch, lưu quang xạ tuyến hỗn loạn khuấy động, nhiệt độ cao, vặn vẹo tia sáng, bỗng nhiên vạn biến, quấy đến vùng trời này giống như là vừa mới nổ tung núi lửa, thiên băng địa liệt, một cỗ khí tức hủy diệt phóng lên tận trời!

Vạn sự vạn vật, thế giới hết thảy tồn tại vật chất, cũng không thể tại dạng này hủy diệt uy năng sống sót.

Đây chính là 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】, liên thủ phía dưới, có thể giết chết lúc ấy mạnh nhất võ giả kinh khủng sát chiêu!

Bằng phẳng không gian phảng phất biến thành trang giấy, bị một đôi bàn tay vô hình hung hăng đập vỡ vụn, cảnh tượng tấp nập giao thoa biến ảo, từng đợt tia sáng chói mắt cùng cực ám hư

không liên tiếp thay đổi mấy lần, đột nhiên ở giữa đen trắng đan xen, một tiếng vang thật lớn, quang minh chợt hiện, hết thảy đều trở nên sáng tỏ bình tĩnh.

Hô!

Hết thảy hỗn loạn dị tượng đã toàn bộ biến mất, bốn tôn to lớn luân bàn đã tiêu tán, lại lần nữa hiển lộ ra Xích Ngục Thanh Ngục Huyền Ngục Bạch Ngục bốn vị này Ngục Chủ thân ảnh.

Tại trong tầm mắt của bọn hắn, Nhạc Bình Sinh nửa quỳ dưới đất, toàn thân phát ra ánh sáng nhạt, thân thể biên giới không ngừng vặn vẹo lắc lư, cả người thân hình phảng phất là muốn rời khỏi thế giới này,

Điểm điểm tinh quang từ Nhạc Bình Sinh trên thân bắt đầu tung bay, gặp tứ đại Ngục Chủ liên thủ khó có thể tưởng tượng tuyệt thế một kích, thân thể của hắn sắp sụp đổ, sắp giải thể.

Nhạc Bình Sinh chậm rãi ngẩng đầu, khàn khàn nói: "Không tầm thường một chiêu "

"Ngươi rất không tệ."

Nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh khí tức càng phát ra yếu ớt xuống dưới, Xích Ngục Tôn Chủ đứng chắp tay, hờ hững nói: "Có thể tiếp nhận một kích này không có lập tức phi hôi yên diệt, chỉ bằng vào điểm này ngươi liền đầy đủ tự ngạo!"

Một bên, thanh Ngục Tôn Chủ thì là cười duyên nói: "Xích Ngục, ngươi sai, hắn không có tro bụi chỉ là bởi vì thiếu đi Hắc Ngục mà thôi."

Một bên khác, Huyền Ngục Tôn Chủ sắc mặt lãnh khốc: "Đã ngươi vẫn như cũ phải chết, sao không lưu lại danh hào của mình "

Cuối cùng Bạch Ngục Tôn Chủ cười gằn nói: "Xưng tên ra, bản tọa có thể cho ngươi một cái thể diện kiểu chết!"

Nhạc Bình Sinh chật vật, vô cùng chậm rãi ngẩng đầu lên, đột nhiên lộ ra một cái nụ cười quỷ bí.

Ầm!

Tại tứ đại Ngục Chủ trong mắt, Nhạc Bình Sinh thân thể bỗng nhiên vỡ vụn, hóa thành vô số viên tinh quang phiêu tán, phiêu phiêu đãng đãng đón gió mà võ, sau đó dung nhập chân trời, lộng lẫy!

"Đây là!"

Tứ đại Ngục Chủ biểu lộ đột nhiên cứng ngắc, đọng lại xuống tới.

Đờ đẫn nhìn xem đầy trời quang vũ tung bay, mỗi một người bọn hắn trong lòng, đột nhiên hiện lên vô biên ác hàn chi ý.

Tại trước mặt bọn hắn tiêu tán, không phải Luyện Thần cự phách huyết nhục chân thân, chẳng qua là một tôn ngưng thực tới cực điểm, gần như thật giả khó phân Chân Võ Pháp Tướng!

Nói cách khác, một mực tại cùng bọn hắn chiến đấu, bốn người bọn họ liên thủ, phát động tuyệt thế một kích chỗ chiến thắng, chẳng qua là một tôn pháp tướng mà thôi!

Ngay tại vãi cả linh hồn cái này sát na, tuyệt đối tĩnh mịch cùng vô biên hàn ý để tứ đại Ngục Chủ linh hồn đều muốn đông kết thời khắc

Phốc phốc!

Một đạo tơ máu, đột ngột từ thanh Ngục Tôn Chủ trắng nõn mềm mại trên cổ xuất hiện, để vị này Luyện Thần cự phách triệt

để đứng thẳng bất động ở.

"Rất hữu hiệu công kích."

Một cái cực độ tàn khốc vô tình thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, thanh Ngục Tôn Chủ sau lưng giữa hư không, mặt khác một bức khuôn mặt, Nhạc Bình Sinh bản tôn chân thân, như là từ một thế giới khác giáng lâm, một bước đi ra!

"Chỉ tiếc, không có chút ý nghĩa nào!"

Tiếng nói chấn động truyền lại đồng thời, Nhạc Bình Sinh cánh tay vừa nhấc, trực tiếp đem thanh Ngục Tôn Chủ đã đầu thân tách rời xinh đẹp đầu người một cái nhấc lên! Huyết vũ trùng thiên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 533: Tâm Thần Làm Đao!

Chương 533: Tâm thần làm đao!

Cái gì Ngũ Âm Ma Ngục, bài tẩy gì sát chiêu, cái gì uy nghiêm quyền thế, đều tại thân là Luyện Thần cự phách thanh Ngục Tôn Chủ đầu người tách rời, lại bị Nhạc Bình Sinh một cái nhấc lên thời khắc tan thành mây khói.

Nương theo lấy thanh Ngục Tôn Chủ trắng nõn trên cổ phun ra ngoài mưa máu, không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung kinh khủng cảm thụ, tại cái này chớp mắt thời gian cũng chưa tới bên trong trở thành một thanh thế gian lợi hại nhất đao nhọn, hung hăng đâm vào Xích Ngục Tôn Chủ, Huyền Ngục Tôn Chủ, Bạch Ngục Tôn Chủ tam đại Luyện Thần cự phách trái tim!

Trên mặt còn tồn lấy tàn khốc tiếu dung nát, đều ở trong lòng bàn tay nát, hết thảy đều nát. Một nháy mắt, còn sót lại tam đại Ngục Chủ tâm tình đã từ Thiên Đường trực tiếp rơi xuống đến mười tám tầng Địa Ngục. Dù là trong đó Xích Ngục Tôn Chủ là cùng Hắc Ngục Tôn Chủ đồng dạng cùng là tâm cảnh ngoại vực cảnh giới trung vị Luyện Thần cự phách, giờ này khắc này cũng sắc mặt thảm biến, tùy tâm thần đến thân thể, trong khoảnh khắc đông kết thành băng!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh nhưng không có cho bọn hắn trải nghiệm cảm giác này thời gian, Hư Không Xuyên Giới thuật sau khi giải trừ, một cỗ dữ dằn vô song tâm thần xung kích trực tiếp

cầm trong tay thanh Ngục Tôn Chủ đầu người bên trong còn sót lại tâm thần ý chí triệt để đánh tan, chuyển đổi thành linh năng, sau đó

Coong!

Nhạc Bình Sinh cũng chỉ thành đao, vậy mà phát ra sắt thép va chạm đồng dạng to lớn đao thanh, vượt qua một vạn đơn vị linh năng trực tiếp thiêu đốt, so với vừa rồi càng tăng mạnh hơn hoành gấp mười gấp trăm lần 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 lấy một loại khác phương thức lại lần nữa một đao xa xa chém ra!

Không đợi tam đại sắc mặt thảm biến Ngục Chủ làm ra bất kỳ phản ứng nào, dị tượng phát sinh.

Tuyệt đối hắc ám, hết thảy đều không thể cảm giác, bao quát thân thể của mình đều không thể chưởng khống, cảm giác được hắc ám Địa Ngục, trong khoảnh khắc bao phủ tại phương viên mười dặm đại địa phía trên vô số sinh linh trong lòng!

Hóa thành trường hồng thoát đi xuất chiến số trận bên trong Cơ Sùng Quang, thiếu tôn, Khổ Tâm, cùng Hắc Ngục còn lại hơn mười vị Khí Đạo Tông Sư đột nhiên giống như là ngưng kết tại hổ phách ở trong con muỗi, không nhúc nhích, sau đó cứng ngắc rơi xuống phía dưới;

Tung khắp vỡ vụn đại địa phía trên kinh hoảng chạy trốn tất cả môn đồ; tại Vô Gian Địa Ngục bao phủ một sát na đánh mất đối thân thể hết thảy cảm giác, huyết dịch tựa hồ ngưng kết tại trong mạch máu, giống như là không có sinh mệnh con rối, một chút mới ngã xuống đất, thân thể lại tại nguyên bản cấp tốc chạy trốn quán tính hạ chật vật lăn lộn;

Mà khoảng cách Nhạc Bình Sinh không hơn trăm trượng hơn ba vị Ngục Chủ càng là đứng mũi chịu sào, mắt không thể gặp, tai

không thể nghe, ý không thể cảm giác, tâm thần giống như là bỗng nhiên bị một cái sâu không thấy đáy lỗ đen thôn phệ hết sạch, hết thảy tận bóng tối, không có ánh sáng, không có âm thanh, không tồn tại không gian, càng không tồn tại thời gian, chỉ có làm người tuyệt vọng, tim đập nhanh, không thể ngăn cản đen nhánh!

Cho dù là bọn hắn đã là ý chí can thiệp hiện thực Luyện Thần tôn giả, tại thời khắc này Nhạc Bình Sinh cực đoan bá đạo tâm thần trấn áp xuống, trong chớp mắt này cũng đúng trong lòng triệt để đã mất đi chưởng khống, cũng so với những cái kia rơi xuống Khí Đạo Tông Sư không khá hơn bao nhiêu.

Đang thiêu đốt hơn vạn linh năng, lại thêm Nhạc Bình Sinh bản tôn hiện nay có không thể phỏng đoán tâm thần lực lượng toàn lực phát động, 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 ngũ giác tước đoạt chân chính hiển lộ ra kinh khủng uy năng.

Hắn không chút nào đau lòng đại lượng linh năng tiêu hao, chính là muốn ở chỗ này đem cái này Ngũ Ngục Tôn Chủ đều đánh giết, chém xuống đầu người!

Theo Nhạc Bình Sinh chém ra một đao, một đạo nói không rõ là tâm thần ý niệm vẫn là nguyên khí ngưng kết đao khí bắn ra, vô hình vô chất, trực chỉ bên ngoài trăm trượng Xích Ngục Tôn Chủ.

Không khí, hạt bụi nhỏ, tia sáng đình chỉ lưu động, không có một tia thanh âm, tất cả thanh âm đều bị Nhạc Bình Sinh ý niệm trực tiếp trấn áp, đại địa oanh minh chấn động âm thanh, trên bầu trời gió lạnh rít gào âm thanh, tất cả đều triệt để trầm mặc xuống.

Hết thảy đều bị dừng lại, hết thảy đều bị đọng lại, mà tại này tấm kiềm chế, ngạt thở, quỷ dị bức tranh phía trên duy nhất có thể động, tại cấp tốc tiến lên, chính là Nhạc Bình Sinh ý niệm chi đao!

Tất cả mọi người đã mất đi tự chủ, không thể có chút động đậy, nhất là giờ khắc này đao phong chỗ hướng Xích Ngục Tôn

Chủ, càng là gánh chịu Nhạc Bình Sinh phần lớn tâm thần trấn áp ngăn cách lực lượng.

Ý niệm của hắn tại tuyệt đối đen nhánh trống không bên trong hóa thành pho tượng.

Hắn tựa hồ quên đi trận này thiên băng địa liệt chiến đấu, quên đi Hắc Ngục Tôn Chủ, thanh Ngục Tôn Chủ liên tiếp bỏ mình thời điểm kinh hãi muốn tuyệt.

Tinh thần của hắn tại cái này một cái hô hấp thời gian cũng chưa tới bên trong phảng phất ngủ say trăm năm, ngàn năm, còn muốn tiếp tục ngủ say đi.

"Không đúng!"

So với ngoại giới đến phảng phất thả chậm gấp trăm ngàn lần thời gian đen nhánh trong địa ngục, Xích Ngục Tôn Chủ tâm linh đột nhiên giật mình.

"Ta ngay tại chiến đấu!"

"Một cái vô cùng cường đại địch nhân ngay tại bên ngoài!"

"Hắn là ai! Hắn là ai! Ta muốn giết chết hắn! Ta có thể giết chết hắn!"

Xích Ngục Tôn Chủ ý niệm bỗng nhiên thức tỉnh, phát ra tới từ tâm thần chỗ sâu nhất kịch liệt hò hét, sau đó vô biên hắc ám điên cuồng chấn động, phảng phất liền muốn vỡ vụn sụp đổ!

Ngay tại lúc vô cùng đen nhánh bắt đầu sụp đổ vỡ vụn, Xích Ngục Tôn Chủ tâm thần ý niệm trong khoảnh khắc liền muốn tránh thoát Vô Gian Địa Ngục trấn áp là

Keng!

Một đạo uy năng hạo đãng, diệt tuyệt hết thảy, không thể ngăn

cản phong mang ý niệm, đột nhiên ở giữa tồi khô lạp hủ trảm phá hắc ám, cũng thẳng tắp trảm tại hắn vừa mới thức tỉnh tâm thần ý niệm phía trên!

Cùng lúc đó ngoại giới, trải qua ròng rã một cái hô hấp có thừa ngũ giác tước đoạt, Bạch Ngục, Huyền Ngục cái này hai Đại Tôn Chủ cũng trong nháy mắt khôi phục cảm giác, giống như là người chết chìm rốt cục hô hấp đến không khí, trong nháy mắt kinh hãi muốn tuyệt, tại sắc mặt dữ tợn cuồng biến bên trong điên cuồng lui lại!

Bọn hắn vừa rồi đối mặt một đao kia cùng lúc trước Nhạc Bình Sinh phát cái kia bốn đạo đồng thời chém về phía bốn người bọn họ đao khí hoàn toàn không thể so sánh nổi, liền ngay cả bọn hắn thiên chuy bách luyện, cường hoành vô song tâm thần ý niệm đều bị trấn áp trọn vẹn một cái hô hấp lâu!

Hướng bọn hắn dạng này cấp bậc cường giả ở giữa tranh đấu, thời gian một hơi thở đầy đủ giết chết đối phương mười lần.

Bên này hai đại Ngục Chủ điên cuồng hư không rút lui, mà còn thừa trong ba người người mạnh nhất Xích Ngục Tôn Chủ, lại cứng ngắc đứng yên vào hư không, không nhúc nhích, trên thân nhưng không có bất kỳ vết thương.

"Xích Ngục! Xích Ngục!"

Điên cuồng lui lại, đồng thời hướng về cùng một chỗ cực tốc tụ hợp Bạch Ngục, Huyền Ngục hai Đại Tôn Chủ phát ra sợ vỡ mật hét to!

Mà ở tiếng kêu gào của bọn họ bên trong, Xích Ngục Tôn Chủ trong mắt Thần Quang kịch liệt chợt lóe lên, sau đó triệt để dập tắt, khuôn mặt cứng ngắc, cả người vô lực từ hư không rơi xuống phía dưới.

Nhạc Bình Sinh thiêu đốt linh năng lấy Bạt Đao Thuật lý niệm vận dụng cho tâm thần chi lực, toàn lực phát ra ý niệm chi đao, trực tiếp liền đem vị này tâm cảnh ngoại vực cảnh giới Luyện Thần cự phách trảm diệt tâm thần, chỉ còn một bộ trống không thể xác!

Đây cũng chính là ý chí phương diện giao phong hiểm ác cùng tàn khốc.

Xích Ngục Tôn Chủ thân thể bất lực rơi xuống giờ khắc này, Huyền Ngục Tôn Chủ cùng Bạch Ngục Tôn Chủ da đầu đột nhiên sắp vỡ, không có gì sánh kịp sâm nhiên ác hàn lan khắp toàn thân, tâm thần, thân thể hết thảy đều sợ run!

Hắc Ngục Tôn Chủ, Xích Ngục Tôn Chủ, thanh Ngục Tôn Chủ, ba vị Luyện Thần cự phách! Tu luyện gần ngàn năm, trong đó còn có hai vị là tâm cảnh ngoại vực cảnh giới trung vị Luyện Thần tôn giả, ba người này không có chỗ nào mà không phải là sinh mệnh cấp độ siêu phàm nhập thánh, di sơn đảo hải, tồi thành diệt quốc chỉ là bình thường, là đủ địch nổi mười vạn thậm chí trăm vạn quân đội võ đạo cự đầu! Hiện nay võ đạo giới đông đảo tích lũy thâm hậu đỉnh phong tông sư trăm năm đều chưa hẳn có thể một người có thể thành công tấn thăng cảnh giới này, bọn hắn chính là chân chính thần long đồng dạng tồn tại!

Ngay tại lúc nơi này, ngay tại trong chốc lát, tam tôn cự phách liền tại bọn hắn trước mặt hai người vẫn lạc.

"Đi!"

Trong nháy mắt, Huyền Ngục Tôn Chủ cùng Bạch Ngục Tôn Chủ hốc mắt băng liệt, cùng nhau phát ra một tiếng thiên kinh địa động nộ hống!

Hai người bọn họ trong khoảnh khắc trên thân các loại quang diễm lượn lờ, tại chỗ tuôn ra thật lớn kích sóng khí lãng, sau đó

hóa thành hai viên ảm đạm không ánh sáng lưu tinh, cùng nhau hướng về cùng một cái phương hướng phá toái hư không, lóe lên một cái rồi biến mất!

Hai người bọn họ thế mà trong nháy mắt liền quyết đoán ra, đối mặt với cái này thần bí cường giả bọn hắn bại nhiều thắng ít, cơ hồ là hữu tử vô sinh cục diện, chỉ coi quyết định thật nhanh bỏ chạy!

Mà lại hai người bọn họ cũng không có tách ra, hai viên cực tốc lưu tinh tề đầu tịnh tiến hướng về cùng một phương hướng mà đi, phảng phất nơi đó có là đủ che chở bọn hắn tồn tại.

Mà Nhạc Bình Sinh tại hai người hóa thành lưu tinh đi xa đồng thời, trong mắt chấn động Thần Quang lắng xuống.

Ngay tại vừa rồi hắn lần đầu lấy 【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 phương thức chém ra phá diệt tâm thần một đao lúc, mặc dù nghiền ép tính trấn áp trảm diệt Xích Ngục Tôn Chủ tâm thần, nhưng lại cũng đồng dạng để tinh thần của hắn ý niệm nhận lấy chấn động xung kích, mặc dù không có tạo thành cái gì lớn thương thế, lại làm cho hắn thất thần như thế một cái sát na, nếu không có thể từ dưới mí mắt hắn đào tẩu nhiều nhất chỉ có một cái.

Bất quá hai cái này Ngục Chủ hướng về cùng một cái phương hướng bỏ chạy cũng ngoài Nhạc Bình Sinh đoán trước, nhưng cũng cho hắn bớt đi không ít công phu.

"Các ngươi muốn đi nơi nào "

Nhìn cũng không nhìn dưới chân quỷ khóc sói gào bốn phía chập trùng, đã bị triệt để hủy diệt Hắc Ngục, Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, hư không đột nhiên đạp mạnh, sôi trào mãnh liệt khí lãng bài sơn đảo hải đồng dạng bộc phát, còn hắn thì lấy tiếp cận bốn lần vận tốc âm thanh vận tốc trung bình hướng về trốn xa

hai cái lưu tinh mau chóng đuổi mà đi!

Soạt!

Thẳng đến oanh minh cùng tinh quang đâm rách chân trời biến mất tại phương xa, thiếu tôn, Cơ Sùng Quang cùng lúc trước rơi xuống trên mặt đất Hắc Ngục tông sư từ Nhạc Bình Sinh kinh khủng ý chí trấn áp còn sót lại ảnh hưởng bên trong tránh thoát, đứng thẳng lên.

Đứng ở một đầu cái khe to lớn biên giới, chung quanh vô số cự thạch, cái hố nhỏ vờn quanh, tiếng kêu thảm thiết liên tiếp, máu tươi, thịt vụn, chân cụt tay đứt, còn có từng cái thống khổ giãy dụa Hắc Ngục môn đồ, thiếu tôn toàn thân bụi đất, bởi vì từ trên cao rơi xuống mà máu chảy đầy mặt, khuôn mặt cứng ngắc ngơ ngác nhìn qua đây hết thảy.

Hắc Ngục, triệt để không tồn tại nữa.

Hắn sư tôn, kính như thần minh, vô cùng cường đại, ở trong mắt hắn cơ hồ không gì làm không được Hắc Ngục Tôn Chủ, cũng đã chết.

Đi mà đến liên thủ kháng địch bốn vị võ đạo cự phách, cũng trong khoảnh khắc liền bị giết chết hai vị, tấn thăng hai vị lại hốt hoảng mà chạy.

Châm chọc là, nếu như không phải hoảng hốt đào tẩu hai vị Ngục Chủ, bọn hắn những người này hạ tràng còn không biết sẽ như thế nào.

Là ai!

Cái kia cường giả bí ẩn đến cùng là ai!

Một cái thống khổ mà tuyệt vọng hò hét tại thiếu tôn trống rỗng trong đầu, để hắn cái gì suy nghĩ cũng không có.

"Thiếu tôn! Thiếu tôn! Lập tức thu nạp đệ tử, rời đi nơi này!"

Một bên khác, Khổ Tâm trong nháy mắt chạy tới, trên khuôn mặt già nua đều là kinh hãi, nghiêm nghị nói:

"Bây giờ không phải là bi thống thời điểm! Người kia tùy thời có khả năng trở về, bảo lưu lại hỏa chủng, đừng cho tôn chủ đại nhân truyền thừa đoạn tuyệt!"

Thiếu tôn thân thể chấn động, trong mắt sợ hãi, bi thống tán đi, lập tức cùng Khổ Tâm hành động.

Một cái khác nơi hẻo lánh, đồng dạng tóc tai rối bời, chật vật không chịu nổi Cơ Sùng Quang đứng thẳng ở đổ nát thê lương bên trong, nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất địa phương.

Cái này liên tiếp đánh giết tam đại Luyện Thần cự phách cường giả khủng bố là ai trước đó tôn này vỡ vụn Chân Võ Pháp Tướng vì sao là Nhạc Bình Sinh hình dạng

Cơ Sùng Quang ánh mắt sợ hãi ở trong mang theo thật sâu vẻ lo lắng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 534: Cắt Cỗ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Một)

Chương 534: Cắt cỗ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (một)

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Một đoàn một đoàn dữ dằn thuần trắng kích sóng từ Nhạc Bình Sinh dưới chân bộc phát, tại vô song lực lượng cùng thể phách chống đỡ dưới, hắn giống như là hư không dạo bước đồng dạng đạp hụt khí làm phản tác dụng động lực, trong không khí đủ loại hạt năng lượng căn bản không kịp né tránh, trực tiếp bị lực lượng cuồng bạo trực tiếp giẫm bạo, hóa thành cường đại động lực, làm hiện tại Nhạc Bình Sinh gần hơn bốn lần vận tốc âm thanh tốc độ nhanh chóng tiếp theo phía trước hơn mười dặm bên ngoài hai viên lưu tinh.

Giống như là một tôn cuồng bạo tinh quang thần linh giáng lâm tại nhân thế ở giữa, những nơi đi qua không khí hạt bụi nhỏ tia sáng cùng đều đều tại nó uy nghiêm phía dưới run rẩy, rên rỉ.

Tại đem 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 thúc đẩy đến viên mãn tiến độ, lại liên tiếp đánh giết Hắc Ngục Tôn Chủ, thanh Ngục Tôn Chủ, Xích Ngục Tôn Chủ cái này tam đại Luyện Thần cự phách đem linh năng thu nạp cường hóa tự thân về sau, Nhạc Bình Sinh lực lượng lấy một loại không cách nào tưởng tượng tốc độ bay nhanh tăng trưởng.

Cái này tam đại nhân loại võ đạo cự phách bên trong, Hắc Ngục Tôn Chủ cùng Xích Ngục Tôn Chủ là trung vị cảnh giới cường giả, cung cấp linh năng càng phải so thanh Ngục Tôn Chủ cao hơn gần gấp đôi.

Hắc Ngục Tôn Chủ cùng thanh Ngục Tôn Chủ cả hai tăng theo cấp số cộng hết thảy cung cấp hơn năm vạn đơn vị linh năng, trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh tại chỗ hấp thu hóa thành tăng vọt tâm thần lực lượng, mà giết chết Xích Ngục Tôn Chủ sau đạt được ba vạn điểm linh năng thì là bị tạm thời tồn trữ.

Ngoại trừ gặp tác động đến vô số tử thương thảm trọng Hắc Ngục môn đồ còn vì Nhạc Bình Sinh cung cấp tiếp cận hai vạn đơn vị linh năng, cũng bị dùng cho cường hóa tự thân cùng phát động Bạt Đao Thuật.

Tinh thần của hắn ý niệm giống một khối cấp tốc sinh trưởng mầm non, tham lam hấp thu linh năng tẩm bổ bản thân, lấy nghìn lần, vạn lần tốc độ trong khoảnh khắc liền trưởng thành vì thông thiên cự mộc, đồng thời xa xa không có cực hạn.

Tại đã triệt để thuế biến 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 dưới, mỗi thời mỗi khắc, mỗi một cái hô hấp, mỗi một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh cũng có thể cảm giác được chính mình đang tăng cường, đang mạnh lên! Chân chính như là Tà Linh nói, tâm thần xông phá thân thể gông xiềng thời điểm, thể xác hạn chế hạ xuống thấp nhất, hắn lực lượng tăng lên từ đây vô ngần mà vô hạn!

Mau! Mau! Mau!

Hai trước một sau ba viên nhan sắc lưu tinh kéo lấy thật dài đuôi ánh sáng, như là Thiên Ngoại Lưu Tinh đồng dạng cực tốc vạch phá không khí, mỗi một cái hô hấp ở giữa đều vượt qua qua một dặm trở lên khoảng cách, cứ như vậy ngắn ngủi nhất thời nửa khắc đã cách xa Uyên ngục giới gần nghìn dặm, tiến vào Bắc

Hoang liên minh lãnh thổ phạm vi.

Nhưng mà mắt thấy đến phát sau mà đến trước, tại hai người mình toàn lực bộc phát bỏ chạy tình huống dưới cấp tốc truy đến, còn tại không ngừng rút ngắn ở giữa khoảng cách tình huống, Bạch Ngục Tôn Chủ cùng Huyền Ngục tôn kinh, sợ, giận đan xen!

Bọn hắn thân là đứng ở võ đạo kim tự tháp đỉnh cao nhất, lật tay thành mây trở tay thành mưa võ đạo cự phách, được vạn người ngưỡng mộ, cũng tuân theo ức vạn người sợ hãi, từ trước đến nay đều là cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh, lúc nào giống như vậy như là một đầu chó nhà có tang đồng dạng bị người truy chật vật chạy trốn

Loại này Thiên Đường đến Địa Ngục giống như mộng ảo tương phản, cho bọn hắn dạng này cao cao tại thượng cự đầu mang tới chỉ có dốc hết giang hà biển hồ cũng không cọ rửa hết sỉ nhục, oán độc, nổi giận!

"Đến cùng là từ đâu xuất hiện như thế một cái kinh khủng cường giả!"

Tử vong nguy cơ nhanh chóng đang đến gần, bọn hắn không có thời gian đi tinh tế trải nghiệm trong lòng sỉ nhục oán độc, trong đầu lại chỉ còn lại có như thế một vấn đề.

Tuyệt cường tâm thần ý niệm, trước đây chưa từng gặp không phải người thể phách, một tôn người khác gương mặt, thật giả khó phân lại vô cùng cường hoành Chân Võ Pháp Tướng, dạng này một cường giả tại bọn hắn gần ngàn năm tu hành kiếp sống bên trong chưa từng nghe qua. Mặc kệ là tại Đại Hoang Thần Triều thời kì vẫn là liên minh thành lập về sau, vượt ngang ngàn năm, bọn hắn đều chưa từng có từng nghe nói có như thế số một cường giả.

Càng quỷ dị hơn địa phương ở chỗ cái này cái gì cường giả

tâm thần ý niệm chất cùng lượng đều toàn diện nghiền ép bọn hắn, liền ngay cả Xích Ngục Tôn Chủ vị này tại tâm thần ngoại vực chìm đắm đã lâu thâm niên trung vị Luyện Thần cường giả đều xa xa không kịp, một kích mà diệt, nói rõ cường giả bí ẩn tâm thần ý niệm tối thiểu đạt đến thân ngoại hóa thân cảnh giới, hết lần này tới lần khác trước đó tại mấy người bọn họ liên thủ phía dưới vỡ vụn chẳng qua là một tôn tâm thần điều khiển Chân Võ Pháp Tướng, mâu thuẫn tới cực điểm.

Hơn nữa lúc ấy bên trong theo bọn hắn biết, tu hành đến thân ngoại hóa thân cảnh giới trở lên Luyện Thần cự phách có thể đếm được trên đầu ngón tay! Ngoại trừ đã chết mất Nguyên Bạch Lộc bên ngoài, liền chỉ còn lại Võ Đạo Liên Minh Thần Dụ Võ Tôn, Vô Câu Võ Tôn, cùng vừa mới thoát khốn mà ra Hồng Thiên Cương! Nếu như tính luôn bọn hắn tạm thời không cách nào xác định, Hoang triều dư nghiệt, trốn ở tam vương đem đằng sau người thần bí kia vật, khắp thiên hạ chỉ có năm cái!

Bây giờ lại xuất hiện như thế cái thứ sáu.

Mà lại cho dù là thân ngoại hóa thân cảnh giới Luyện Thần cự phách, cũng kiên quyết làm không được trong chốc lát giết chết Hắc Ngục Tôn Chủ, sau đó còn lấy một địch bốn đánh chết tại chỗ hai đại Ngục Chủ!

Dạng này không thể tưởng tượng nổi, làm cho người không thể tin sự tình, lại cứ như vậy phát sinh. Mà lại cái này thần bí cường giả còn lấy càng nhanh một bậc tốc độ mau chóng đuổi mà tới, không cần nhất thời nửa khắc công phu liền có khả năng đuổi kịp bọn hắn!

"Không thể tiếp tục như vậy nữa!"

Tề đầu tịnh tiến bên trong, cảm giác được sau lưng Nhạc Bình Sinh từng chút từng chút rút ngắn lấy giữa hai bên khoảng cách, Huyền Ngục Tôn Chủ cùng Bạch Ngục Tôn Chủ tâm thần va chạm

một chút, trong nháy mắt đạt thành nào đó hạng chung nhận thức.

"Hồng Thiên Cương đại nhân! Chỉ có bất tử chi ma mới có thể đối phó người này!"

"Thành trì! Lấy Bắc Hoang thành trì vô số sinh linh tính mệnh vì dựa vào, mới có thể để người này sợ ném chuột vỡ bình!"

Hai người bọn họ sở dĩ không có chia ra bỏ chạy, một mặt là hai người liên thủ phía dưới mới có lấy cứu vãn chu toàn chỗ trống, đồng thời nếu như chia ra bỏ chạy ai cũng không muốn gánh chịu cái kia một nửa tử vong uy hiếp.

Muốn sinh cùng sống, muốn chết cùng chết! Người trong ma đạo đều là vì tư lợi hạng người, ai cũng không muốn bởi vì chia ra bỏ chạy mà trở thành săn giết mục tiêu vì người khác làm áo cưới, mà lại tu hành đến một bước này là bực nào không dễ, càng không khả năng biết rõ không địch lại còn cùng ngọc thạch câu phần liều mình đánh cược một lần!

Đối bọn hắn tới nói tôn nghiêm, vinh dự đều không phải là trọng yếu nhất, chỉ có còn sống mới có vô hạn khả năng.

Huyền Ngục Tôn Chủ, Bạch Ngục Tôn Chủ hai cái này ngày thường cao cao tại thượng võ đạo cự phách giờ phút này hoàn toàn không có cao nhân đắc đạo tư thái, trên khuôn mặt, trong ánh mắt đều là điên cuồng!

Ngay tại lúc đó, tại chỗ rất xa, ước chừng hơn trăm dặm khoảng cách, một tòa khổng lồ thành trì âm ảnh tại bọn hắn cực tốc phi độn ở trong hiển hiện.

"Ha ha ha! Trời không tuyệt đường người!"

Tại chỗ rất xa phủ phục hình dáng âm ảnh khắc sâu vào tầm mắt sát na, Huyền Ngục, Bạch Ngục hai Đại Tôn Chủ trong mắt lập tức phóng xạ ra mừng như điên hào quang!

Nhìn nơi xa tòa thành trì kia quy mô, tối thiểu có trăm vạn nhân khẩu số lượng, mặc kệ chỉ coi đây là thẻ đánh bạc vẫn là trốn vào trong đó đục nước béo cò đều để sau lưng cường giả sợ ném chuột vỡ bình, thậm chí đem bức lui!

Đương thời không có cái nào Luyện Thần cường giả có can đảm tàn sát cả tòa thành trì, liền xem như bọn hắn lúc trước tiến đánh Thần La Võ Đô cũng giữ vững cực lớn khắc chế, không dám đem sự tình triệt để làm tuyệt. Bọn hắn không tin cái này thần bí cường giả sẽ đối với trăm vạn người tính mệnh thờ ơ!

Cuồng hỉ bên trong, tốc độ của bọn hắn phảng phất nhanh hơn một phần.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 535: Cắt Cỗ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Hai)

Chương 535: Cắt cỗ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (hai)

Ân

Khí lưu cực tốc chảy qua, mỗi một giây tốc độ đạt đến gần ba dặm, giờ phút này đã tới gần huyền, bạch hai đại Ngục Chủ sau lưng khoảng cách mười dặm, tại chỗ rất xa thành trì âm ảnh xuất hiện, đồng thời tại từ từ phóng đại, Nhạc Bình Sinh lập tức nhíu mày.

"Không cần biết ngươi là người nào, lập tức dừng lại!"

Một cỗ ý niệm tại bạch huyền hai Ngục Tôn Chủ hai người trải qua sau không gian vỡ ra, truyền ra một đạo ác độc mà tàn khốc thanh âm:

"Nếu không chúng ta hai người coi như không phải là đối thủ của ngươi, trước Phương thành trong ao trăm vạn người cũng muốn triệt để chôn cùng!"

"Không muốn hoài nghi ta cùng nói tới lời nói, tại năm cái hô hấp về sau ngươi như còn không ngừng dưới, như vậy chúng ta sẽ từ bỏ hết thảy, đem trước Phương thành ao hủy đi!"

"Trăm vạn người, vô số người buôn bán nhỏ, phụ nữ hài đồng,

đều sẽ bởi vì ngươi mà chết! Cực kỳ bi thảm!"

Giữa không trung bắn nổ tàn khốc tiếng nói chấn động chân trời, chui vào Nhạc Bình Sinh lỗ tai.

Tiền phương độn quang như lưu tinh huyền, bạch hai đại Ngục Chủ căn bản không có cho Nhạc Bình Sinh suy nghĩ thời gian, ác độc thanh âm tiếp tục bị bọn hắn để qua sau lưng, giữa không trung nổ vang:

"Đệ nhất hơi thở!"

Đối diện thực chất hóa cương phong bị đao nhọn một nửa chém ra, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lạnh xuống.

Tùy thời chú ý sau lưng cường giả bí ẩn động tĩnh, Huyền Ngục Tôn Chủ cười gằn bỏ xuống một câu:

"Thứ hai hơi thở!"

Mà lúc này giờ phút này, khoảng cách phía trước thành trì đã không đến bách lý, nếu như Nhạc Bình Sinh không dừng lại truy sát, không cần trong phiến khắc hai đại Ngục Chủ liền có thể đến tòa thành trì kia trên không!

"Thứ ba hơi thở!"

Giờ phút này Nhạc Bình Sinh cùng phía trước hai đại Ngục Chủ khoảng cách mặc dù kéo gần lại không ít, nhưng như cũ có khoảng cách bảy tám dặm!

"Thứ tư hơi thở!"

Khoảng cách sau cùng thời hạn chỉ còn một hơi!

Huyền Ngục Tôn Chủ cùng Bạch Ngục Tôn Chủ nhìn nhau cười một tiếng, trong mắt đều là không thể hình dung tĩnh mịch cùng tàn khốc, một vòng dữ tợn mỉm cười chậm rãi hiển hiện:

"Đệ "

"Các ngươi đang nhìn chỗ nào "

Một cỗ ý niệm, lại đột ngột từ đỉnh đầu bọn họ trên không bao phủ xuống.

Bọn hắn phương hướng đi tới trên không, cách bọn họ ước chừng không đến trăm trượng khoảng cách, một thân ảnh lẻ loi mà đứng xuất hiện.

Ý niệm truyền lại cỗ này đạm mạc tin tức đồng thời, một đạo đường hoàng bá liệt, tê thiên liệt địa tinh quang chi trụ, băng diệt tiến lên quỹ tích phía trên hết thảy tồn tại, hung mãnh oanh kích mà đến!

Chính là khi tiến vào đến hữu hiệu khoảng cách về sau Nhạc Bình Sinh trực tiếp phát động 【 Hư Không Xuyên toa 】, trực tiếp xuất hiện tại huyền bạch hai đại Ngục Chủ trước mặt, phát động 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】!

Xùy!

Tại hai đại Ngục Chủ kinh hãi muốn tuyệt cái này trong nháy mắt, hủy diệt cột sáng trực tiếp đánh vào Huyền Ngục Tôn Chủ lồng ngực chính giữa, xuyên qua mà qua!

Quang vũ tung bay, tỏa ra ngoài một trượng Bạch Ngục Tôn Chủ sợ vỡ mật, vô cùng kinh khủng ánh mắt, tại cái này một phần ba cái trong nháy mắt, hắn cứ như vậy trơ mắt nhìn hùng vĩ cột sáng như là Thiên Phạt đồng dạng giáng lâm, không trở ngại chút nào đem Huyền Ngục Tôn Chủ trên nửa cái thân thể đều chiết xuất, hóa thành bụi mù tro bụi, chỉ có một cái đầu hoàn hảo không chút tổn hại trôi nổi mà lên.

Tại Nhạc Bình Sinh tận lực khống chế phía dưới, Huyền Ngục Tôn Chủ bảo lưu lại đầu.

Bạch Ngục tôn hốc mắt đã băng liệt, chảy ra máu tươi, căn bản là không có cách tưởng tượng vì sao Nhạc Bình Sinh có thể không nhìn thẳng gần mười dặm xa khoảng cách ngược lại xuất hiện tại tiền phương của bọn hắn!

Nhưng mà chẳng kịp chờ hắn phát động bỏ mạng đánh cược một lần,

Bang lang!

Nhạc Bình Sinh không có một tơ một hào dừng lại, đứng thẳng bất động trấn áp hư không, đồng thời thân thể vì khiếu, tâm thần làm đao, ý niệm ra khỏi vỏ, một đao xa xa chém ra!

Theo đao thanh vang lên, đã từng cảm thụ qua loại kia vô biên hắc ám lại lần nữa giáng lâm.

Kinh hãi, sợ hãi, tuyệt vọng tất cả cảm xúc lập tức giống như thủy triều thối lui, sợ vỡ mật Bạch Ngục Tôn Chủ lập tức rơi vào đen nhánh Địa Ngục, lại lần nữa hóa thành con rối.

Cái này ngắn ngủi một cái hô hấp bên trong, khoảng cách gần như thế kinh khủng tuyệt luân nghiền ép tính ý chí trấn áp xuống, hắn tâm thần hỗn độn, tựa hồ triệt để quên đi cừu hận, quên đi trước mặt sinh tử chi địch, quên đi chính mình mạng sống như treo trên sợi tóc!

Phốc phốc.

Sau đó nương theo lấy huyết vũ, đầu của hắn phóng lên tận trời.

Bạch!

Một tay lấy hai đầu cơ hồ không phân tuần tự bay lên Luyện Thần cự đầu đầu lâu nắm bắt mà lên, Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh quang bắn ra, cường hoành vô song tâm thần ý niệm lại lần

nữa quét ngang trấn áp, trực tiếp liền đem hai cái đầu ở trong còn sót lại Luyện Thần triệt để trảm diệt, chuyển đổi làm linh năng.

Đến tận đây, ngũ ngục ngũ đại Luyện Thần cự phách toàn bộ chặt đầu, bị Nhạc Bình Sinh chém xuống đầu lâu!

Nhạc Bình Sinh lấy lực lượng một người, quét ngang ngũ đại Luyện Thần cự phách, tung hoành vô địch, tại Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương tuyệt thế một trận chiến một ngày trước, làm xuống như thế vang dội cổ kim kinh thế hành động vĩ đại!

Chỉ tiếc đây hết thảy phát sinh thời gian thực sự quá nhanh, cũng không có cái gì người xem, mà khắp thiên hạ chú ý toàn bộ tụ tập tại ngày mai thiên hạ đệ nhất võ giả chiến đấu bên trên, không người nào biết từ nay về sau cái gọi là ngũ ngục đã không còn tồn tại.

Nhạc Bình Sinh đứng yên vào hư không, hai mắt khép hờ, trên thân tản mát ra mông lung tinh quang.

Lực lượng, đại giang biển cả đồng dạng lực lượng lại lần nữa tràn vào.

Cảm thụ được loại lực lượng này tràn vào làm cho người say mê cảm giác, Nhạc Bình Sinh con ngươi trước đó một màn ánh sáng trong lúc đó bắn ra ngoài:

【 lực lượng 】: 121

【 thể chất 】: 120

【 nhanh nhẹn 】: 120

【 tinh thần 】: 149

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】: 12 750

【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt hô hấp pháp 】 tiến độ: 100%

【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cơ sở tiến độ: 55%

【 Tinh Uyên Bất Diệt Thể 】 cơ sở tiến độ: 75%

【 Tinh Túc Vô Gian Sát Pháp 】 cơ sở tiến độ: 100%

【 Thần Minh Cảm Ứng Pháp 】 cơ sở tiến độ: 100%

【 Nhật Nguyệt Minh Diệt Bạt Đao Thuật 】 tích lũy trình độ: 0%

【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】: Cơ sở tiến độ: 70%

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】: Cơ sở tiến độ: 60%

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 70 503 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 45 1 ngày 15 giờ 】

Bảy vạn đơn vị linh năng tính gộp lại! Lực lượng lại lần nữa tăng vọt! Mà tại trên thực lực thể hiện thì là so với Nhạc Bình Sinh vừa mới tấn thăng Luyện Thần cảnh giới là càng tăng trưởng hơn mấy bậc, tại kinh nghiệm thủ đoạn bên trên càng là không thể đồng thời mà nói!

So với Nhạc Bình Sinh trước đó hao phí thời gian dài cùng tâm thần tại Hoang Cổ di địa ở trong giết chóc, trực tiếp đánh giết những cái này Luyện Thần cự phách tại thực lực tăng lên cùng linh năng tính gộp lại bên trên hiệu suất cao gấp trăm lần, nghìn lần, hoàn toàn là một khi bay thì tới tận trời!

Bất quá Nhạc Bình Sinh đồng thời cũng pháp hiện một cái cực kì biến hóa kỳ dị, chính là các hạng số liệu ở giữa tăng trưởng cũng không tiếp tục là như dĩ vãng như thế tề đầu tịnh tiến, đại biểu cho tâm thần ý niệm 【 tinh thần 】 xa xa hất ra cái khác số liệu, hiện ra to lớn dẫn trước ưu thế.

Nhạc Bình Sinh lập tức liền lĩnh hội tới Tà Linh nói tới tư duy

trưởng thành khả năng vô hạn ý tứ chân chính.

Vật chất tồn tại không có chút ý nghĩa nào, tư duy tồn tại mới giao phó bọn hắn ý nghĩa. Tư duy ý thức làm quan trắc cái vũ trụ này vạn sự vạn vật duy nhất phương thức cùng thủ đoạn, đích thật là toàn bộ vũ trụ mênh mông bên trong chân chính thần bí mà có vô hạn khả năng lực lượng.

"Thì ra là thế."

Cái này loáng thoáng lĩnh ngộ từ Nhạc Bình Sinh trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 536: Cắt Cỗ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Ba)

Chương 536: Cắt cỗ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (ba)

Trên không trung, gió nhẹ chầm chậm, Nhạc Bình Sinh không nhúc nhích đứng thẳng ở hư không bên trên, dưới chân là hoang vu không có bóng người đại địa.

"Oán hận oán hận hận!"

"Ngươi cho rằng ngươi liền thắng lợi a "

"Hồng Thiên Cương đại nhân nhất định biết cho chúng ta báo thù!"

"Hắn đã trở lại đỉnh phong, thậm chí tiến thêm một bước, chẳng cần biết ngươi là ai, đến lúc đó đều nhất định biết chết không có chỗ chôn a!"

"Ngươi lại so với chúng ta chết thảm hại hơn gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần!"

"Chết! Chết! Chết!"

Trong gió nhẹ, hai tấm loáng thoáng, cực đoan mặt mũi vặn vẹo lóe lên một cái rồi biến mất, đồng thời phát ra tới Cửu U Địa Ngục đồng dạng oán tăng, ác độc, không thể tin tiếng rống thảm, sau đó liền triệt để tiêu tán tại trong gió.

Đây là Huyền Ngục Tôn Chủ cùng Bạch Ngục Tôn Chủ tại điểm cuối của sinh mệnh thời khắc, trước khi chết cực đoan oán khí để bọn hắn tại tâm thần triệt để tiêu tán một sát na, phát ra đến từ linh hồn chỗ sâu nhất ác độc nguyền rủa!

Luyện Thần tôn giả ý chí can thiệp hiện thực, hai người bọn họ trước khi chết mãnh liệt oán khí trong hư không lưu lại một đoạn như vậy quỷ dị không hiểu tin tức.

Chỉ tiếc đây chỉ là trước khi chết vô cùng mãnh liệt oán khí mang theo một chút xíu tin tức, liền như là gió nhẹ quét, đối Nhạc Bình Sinh không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng.

"Hồng Thiên Cương "

Oán độc tiếng gào thét thoáng qua liền mất, Nhạc Bình Sinh lạnh lùng cười một tiếng:

"Các ngươi chẳng lẽ cho là ta sẽ bỏ qua hắn a "

Tại hắn tao ngộ Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích phía dưới, là Nguyên Bạch Lộc thân ngoại hóa thân liều chết ngăn cản, mới vì hắn chế tạo ra một chút hi vọng sống, bằng không mà nói nếu như bao quát đầu lâu ở bên trong yếu hại đều hóa thành tro bụi, chỉ sợ sẽ là tại chỗ chết một cách triệt để hạ tràng, linh năng cũng vô pháp để phục hồi như cũ.

Từ phía trên này tới nói Nguyên Bạch Lộc đối với hắn xem như có ân cứu mạng.

Nhưng mà bởi vì ngũ ngục vây công cùng Hồng Thiên Cương vượt ngục mà ra, Nguyên Bạch Lộc cuối cùng bỏ mình, ở trong đó cũng cùng Nguyên Bạch Lộc thân ngoại hóa thân bởi vì cứu Nhạc Bình Sinh mà phá diệt có chỗ liên quan.

Nếu như không phải thân ngoại hóa thân bỗng nhiên phá diệt, tâm thần liên luỵ phía dưới Nguyên Bạch Lộc căn cơ tổn hao

nhiều, như vậy hắn cũng chưa chắc liền sẽ bỏ mình tại chỗ.

Đã Nguyên Bạch Lộc bỏ mình, như vậy thù này tự nhiên do hắn tiếp nhận gánh chịu, mà xem như thủ phạm Hồng Thiên Cương hắn đồng dạng sẽ không bỏ qua.

"Còn có không đủ hai ngày thời gian."

Nhạc Bình Sinh xoay người lại ánh mắt sáng rực nhìn về phía một phương hướng nào đó, đủ loại suy nghĩ kịch liệt đụng chạm:

"Như vậy trừ bỏ trên đường đi muốn tốn hao thời gian chỉ có không đến mười lăm cái canh giờ!"

Hồng Thiên Cương cùng Thần Dụ Võ Tôn một trận sinh tử sắp thành, Nhạc Bình Sinh nhưng không có lập tức tiến về, mà là tại suy tư.

Hồng Thiên Cương người này tư liệu, hắn đã từ Ngư Hồng Âm trong tay tư liệu biết đến mười phần tường tận.

Cái này Cận Cổ thời đại ma đạo cự phách, từng lưu lại vô số truyền thuyết. Tại năm đó cùng Đại Hoang Thần Triều phá diệt một trận chiến bên trong, vẻn vẹn hắn một người thủ hạ tối thiểu có năm vị trở lên lớn Hoang Vương hầu tính mệnh, mà những cái này Vũ Hầu không có chỗ nào mà không phải là Luyện Thần cảnh giới võ đạo cự phách!

Cái này vẻn vẹn hắn chiến công hiển hách một trong, càng trọng yếu hơn chính là năm đó vây công Viêm Hoang đế võ đạo giới đông đảo cao thủ thúc thủ vô sách, tử thương thảm trọng, chính là dựa vào hắn hiệp đồng năm tôn ma chủng biến thành ma chiến hóa thân, cùng một tên khác Thái Thượng Đạo cường giả chặn lại Viêm Hoang đế hủy diệt Thần Uy, lúc này mới tại võ đạo giới đông đảo cao thủ hợp lực phía dưới giết chết Viêm Hoang đế vị này Cận Cổ thời đại đệ nhất cường giả, từ đó cải thiên hoán địa.

Bởi vậy có thể thấy được người này võ đạo thực lực mạnh mẽ, đích thật là không phải tầm thường, cùng bị hắn giết chết Ngũ Ngục Tôn Chủ không thể so sánh nổi.

Mà hắn bị Thần Dụ Võ Tôn bắt giữ thời kì, hoàn toàn là bởi vì đại chiến qua đi hắn ngũ đại ma chiến hóa thân tiếp cận tổn hại, một thân thực lực xuống tới đáy cốc, mà lại là bởi vì yểm hộ môn nhân gặp đánh lén, lúc này mới bị cầm nã trấn áp.

Mà căn cứ Ngư Hồng Âm tư liệu cùng nhắc nhở, vị này bất tử chi ma sở tu 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 là tự sáng tạo, danh xưng so sánh chí tôn võ đạo, kỳ quỷ phi thường, dù là kỳ nhân phi hôi yên diệt, cũng sẽ lại lần nữa mượn nhờ ma chủng sống lại, gần như không thể tưởng tượng nổi.

Thần Dụ Võ Tôn sở dĩ tại mấy trăm năm nay thời gian ở trong một mực đem Hồng Thiên Cương trấn áp mà không có thống hạ sát thủ, chính là đối điểm này có cực lớn kiêng kị cùng cố kỵ. Tại không có tìm ra phương pháp ứng đối Hồng Thiên Cương ma chủng trước khi trùng sinh đem giết chết cùng đem phóng thích không khác, một khi thả hổ về rừng, không cần mấy trăm năm công phu vị này bất tử chi ma liền có thể ngóc đầu trở lại, nhấc lên gió tanh mưa máu.

Lấy trong tư liệu thuyết pháp, muốn chân chính giết chết Hồng Thiên Cương, nhất định phải nắm giữ ma chủng chỗ. Chỉ tiếc điểm này Thần Dụ Võ Tôn hao tốn mấy trăm năm lại đều không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Hiện tại Hồng Thiên Cương mặc dù bị trấn áp mấy trăm năm, võ đạo không có bất kỳ cái gì tiến cảnh, nhưng là hắn đã có can đảm đáp ứng Thần Dụ Võ Tôn một trận sinh tử, nói hắn không có cái gì át chủ bài Nhạc Bình Sinh cũng không tin tưởng.

Bất quá Nhạc Bình Sinh rất muốn biết, nếu như hắn đem Hồng Thiên Cương tại chỗ đánh chết, lại đem linh hồn của hắn chuyển

hóa làm linh năng đều hấp thu, tình huống lại sẽ như thế nào

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng, bước chân một bước, hư không tiến lên, sau một lát tìm tìm được một mảnh cô tuyệt sơn phong, hạ xuống.

Tại cái này còn lại khoảng mười lăm canh giờ thời gian, hắn phải thật tốt chỉnh lý một phen hiện hữu lực lượng. Mà lại trước đó tại Hoang Cổ di địa ở trong vì thời gian đang gấp, hấp thu Luyện Thần cường giả cung cấp linh năng bên trong bao hàm sinh mệnh bản nguyên tin tức hắn còn không có tinh tế đi giải tích.

Rơi vào đỉnh núi một khối lẻ loi trơ trọi cự thạch phía trên, nhắm mắt lại cảm ngộ hiện hữu lực lượng, Nhạc Bình Sinh quanh thân mấy trượng không gian bởi vì bộc phát thức tăng trưởng lực lượng dưới, tạo thành tùy tâm thần cùng cuồng dã nguyên khí sôi trào tạo thành song trọng lập trường, vặn vẹo lên tia sáng, phản xạ sáng chói cầu vồng đồng dạng ánh sáng bảy màu.

Xích Ngục, cùng vừa mới giết chết Huyền Ngục, Bạch Ngục cái này tam đại Luyện Thần cự phách cung cấp linh năng Nhạc Bình Sinh cũng không có hấp thu mà là tồn trữ xuống tới, khiến cho linh năng hiện hữu tồn lượng lại lần nữa đạt đến bảy vạn chi cự!

Mà lại đến Luyện Thần cảnh giới, linh năng tồn trữ cũng không tiếp tục cần bất kỳ vật chất làm vật dẫn, đã có thể trực tiếp chứa đựng tại hắn từ ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu tổ kiến mà thành thể nội tinh không ở trong!

Nhạc Bình Sinh tâm thần trầm tĩnh lại, đã rơi vào mảnh này thể nội tinh hệ.

Trước đó thời gian quá vội vàng, hắn còn chưa kịp hảo hảo cảm ngộ trải nghiệm 【 Tinh Tú kiếp diệt hô hấp 】 tại tạo dựng ra hoàn chỉnh đại chu thiên tuần hoàn về sau lấy từng cái mệnh khiếu hình thành này tấm thể nội tinh đồ.

Hoàn chỉnh đại chu thiên tuần hoàn cấu thành về sau, hắn đột ngột có được có thể phân tích rút ra linh năng bên trong bao hàm bản nguyên tin tức năng lực, chỉ bất quá loại năng lực này cần toàn bộ tâm thần đầu nhập mới có thể phân tích rút ra, vẻn vẹn bằng vào ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu tuần hoàn vẫn là không cách nào làm được.

Ào ào ào ào ào ào hoa

Làm Nhạc Bình Sinh tâm thần ý niệm chìm vào, mệnh khiếu tinh hệ bên trong linh năng biển cả đột nhiên sôi trào.

Đồng thời linh năng bên trong ẩn chứa Luyện Thần cự phách bản nguyên linh hồn tin tức toàn bộ tại ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu vận chuyển phía dưới lấy ra, tựa như là một đài vô cùng hiệu suất cao, tinh vi máy tính, từng chút từng chút giải mã phân tích.

Đem vô số vây công lấy đánh chết ở dưới lòng bàn tay, từ trong núi thây biển máu điên cuồng cười to

Vì tu hành bí pháp, giết chết chính mình cực kỳ thương yêu thê tử, giết vợ chứng đạo

Bế quan không ra, Tuyệt Tâm niệm, ngồi trơ trăm năm chỉ vì cầu được một tuyến thời cơ đột phá

Bị người trong lòng phản bội

Bị đồng môn sư huynh đệ đằng sau đâm đao

Đùa bỡn ngày xưa cừu địch, để cực kỳ bi thảm, sống không bằng chết

Nhạc Bình Sinh trong mắt, giống như thiên đạo luân hồi, đủ loại đáng sợ cảnh tượng thay nhau hiển hiện.

Mà những cái này, toàn bộ đều là linh năng ở trong Ngũ Ngục Tôn Chủ cái này ngũ đại ma đạo cự phách sâu trong tâm linh cực kỳ khó mà quên, không thể xóa nhòa mảnh vỡ kí ức!

Nhạc Bình Sinh tâm thần bất động như núi, lấy chủ quan thị giác kinh lịch lấy đây hết thảy.

Mà những cái này đủ để khiến bất luận cái gì người bình thường trong nháy mắt nổi điên tàn khốc mà khổng lồ tin tức mặc dù như là mênh mông sóng lớn xung kích, cũng không có đối đã bắt đầu đọc đến Ngũ Ngục Tôn Chủ cuộc đời ở trong ký ức là khắc sâu nhất sinh mệnh lạc ấn Nhạc Bình Sinh tạo thành ảnh hưởng quá lớn.

Nếu như nói hỗn loạn mà bề bộn bản nguyên tin tức là mãnh liệt loạn lưu, Nhạc Bình Sinh tâm thần ý niệm chính là Định Hải Thần Châm, trấn áp tứ hải Bát Hoang!

Theo một màn một màn hoặc tàn nhẫn, hoặc bi thống, hoặc mừng như điên cảnh tượng chợt lóe chợt tắt, một cỗ trọng yếu tin tức bị Nhạc Bình Sinh rút ra, phát giác.

"Tuân hồ như thủy chi liền xuống, tràn trề mà chớ chi năng ngự, như hỏa chi bên trong công, phát chi mà không kịp che tai "

Xích Ngục Tôn Chủ sở tu công pháp: 【 Xích Đô Dương Cực Chân Cương 】!

"Ngũ Hành trăm thể, tất cả cho một nguyên, tứ thể ba tâm, kết hợp một mạch "

Huyền Ngục Tôn Chủ sở tu công pháp: 【 Ngũ Lôi Cức Không Lục 】!

"Nện không thể không động tĩnh, khí không thể không hô hấp, hút thì làm âm, hô thì làm dương, chủ bình tĩnh người vì âm, chủ hồ động người vì dương "

Hắc Ngục Tôn Chủ sở tu công pháp: 【 Thánh Tâm Âm Minh pháp điển 】!

Tại Nhạc Bình Sinh tâm thần cực độ trầm tĩnh, ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu tạo thành tinh đồ cực tốc vận chuyển dưới, từng đoạn lóe lên một cái rồi biến mất tin tức đoạn ngắn, bao hàm những cái này Luyện Thần cự phách cuộc đời công pháp tu hành kinh nghiệm, từng chút từng chút tại Nhạc Bình Sinh trong tâm thần dần dần hiển hiện!

Đối với những võ đạo này cự phách tới nói, công pháp tu hành cùng kinh nghiệm võ đạo tự nhiên là điêu khắc ở tâm linh chỗ sâu nhất, vĩnh thế sẽ không lãng quên ký ức, những cái này tối nghĩa mà phức tạp tin tức tự nhiên mà vậy liền từ từ lắng đọng, hợp thành sinh mệnh lạc ấn một bộ phận!

Giờ này khắc này, những võ đạo này cự phách cho dù là cực kỳ thân cận người cũng sẽ không thổ lộ công pháp bí mật, bị Nhạc Bình Sinh từng chút từng chút rút ra, giải mã phân tích.

Mà theo từng chút từng chút tin tức bị giải mã, lập tức liền chuyển hóa trở thành các loại tối nghĩa kinh nghiệm cùng linh quang, các loại loáng thoáng tin tức cùng kinh nghiệm bị Nhạc Bình Sinh tâm thần cấp tốc hấp thu bổ sung, để kinh nghiệm của hắn cùng nhận biết dùng tốc độ khó mà tin nổi cùng phương thức phi tốc lớn mạnh!

Chặt đứt trước kia quá khứ, giành lấy cuộc sống mới tâm linh, ba trăm sáu mươi lăm cái đối ứng chân trời đại chu thiên vận chuyển tinh thần, tiến lên thôi diễn phân tích 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】, lại thêm linh năng chuyển đổi, ba cái này tăng theo cấp số cộng đã phát sinh không thể tưởng tượng hỗ trợ lẫn nhau.

Tại phiến đại địa này phía trên, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, chân chính trước nay chưa từng có truyền thuyết, thần thoại, ngay

tại từng chút từng chút diễn ra

Khoảng cách khiên động thiên hạ ức vạn tâm thần người, thiên hạ hai đại cường giả đỉnh cao một trận sinh tử, bây giờ chỉ còn lại có thời gian một ngày.

Một chiếc bên trên cắm đế kỳ, trăm trượng chi cự giống như núi phi thuyền từ chân trời lái tới, khổng lồ âm ảnh bao phủ xuống, dính sát đại địa lóe lên một cái rồi biến mất. Mặt đất đại địa con đường phía trên, ngẫu nhiên có người đi đường bỗng nhiên ngẩng đầu, lập tức phát ra từng đợt kinh hô.

Đây là tân triều đáp ứng lời mời đến đây xem lễ đoàn sứ giả.

Ở này chiếc khổng lồ phi thuyền khoảng chừng, hết thảy tám tên Khí Đạo Tông Sư cấp bậc liên minh cường giả phía trước mở đường hộ tống. Đây là liên minh chuyên môn điều động mà tới đón tiếp tân triều xem lễ đoàn sứ giả.

Buồng nhỏ trên tàu dưới đáy, một chỗ vắng vẻ mà xa hoa không gian bên trong.

Xuyên thấu qua dòm kính đem mênh mông sông núi thu hết vào mắt, Thiên Công Thần Khí cục Hỏa lão xoay đầu lại có chút bất mãn mở miệng nói:

"Nghĩ tới nghĩ lui, ta còn là cảm thấy lá gan của các ngươi cũng quá nhỏ, liên minh những cái kia Luyện Thần quái vật đại bộ phận đều sẽ trình diện, tốt như vậy một cái cơ hội một lưới bắt hết các ngươi cứ như vậy tuỳ tiện từ bỏ "

Đoạn Tội đốc chủ bất đắc dĩ lắc đầu nói:

"Hỏa lão, chuyện này ta đã cùng ngươi đã nói rất nhiều lần rồi. Một là chuyện xảy ra quá mức đột nhiên, chúng ta chuẩn bị căn bản không đủ đầy đủ, hai là chuyện này là từ Thần Dụ Võ Tôn chủ động đưa ra, những cái này sống qua ngàn năm quái vật làm sao có

thể nghĩ không ra điểm này chúng ta nếu là có động tác, chỉ sợ vừa vặn đụng trúng bọn hắn ý muốn, bao quát bệ hạ cũng cho rằng thời cơ vẫn còn không tính là thành thục."

Hỏa lão hậm hực hừ một tiếng, không cam lòng nói: "Vạn nhất bọn hắn chính là lợi dụng các ngươi cái này loại tâm lý đâu "

Đoạn Tội đốc chủ lắc đầu:

"Hỏa lão, chúng ta tại tiến bộ, Bắc Hoang cũng đồng dạng tại tiến bộ, giám thần tháp mặc dù có thể giám sát nhất định phạm vi tinh thần cường độ, để Luyện Thần tôn giả không còn chỗ ẩn thân. Nhưng là đã nhiều năm như vậy, vạn nhất bọn hắn đã có ứng đối chúng ta kiểm trắc phương thức thủ đoạn, các lớn hạch tâm yếu địa thậm chí là đế trong kinh mai phục đâu phải biết cho tới bây giờ chúng ta cũng còn không cách nào xác nhận trong liên minh hiện tại đến cùng có mấy cái Võ Tôn. Chúng ta một khi nhân cơ hội này phát động, chính là không chết không thôi kết cục, trừ phi có thể bảo đảm vạn vô nhất thất một mẻ hốt gọn, nếu không phong hiểm thực sự quá lớn. Trên một điểm này mặt bất luận là bản triều vẫn là Bắc Hoang cũng còn không có chuẩn bị sẵn sàng."

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ Cố viện trưởng thì là cười khẩy nói: "Hỏa lão đầu, bệ hạ đều lên tiếng, ngươi tại cái này mù thao cái gì tâm, liền này tấm đầu não chẳng lẽ so với bệ hạ cùng đám kia túi khôn đoàn càng thông minh "

Lôi bộ viện trưởng hát đệm cười lạnh nói: "Lão Cố, loại lời này ngươi cũng có mặt nói, ngươi cái kia Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hiện tại mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, cái gọi là tạo thần kế hoạch một mực sấm to mưa nhỏ, đừng đợi đến bệ hạ đem Bắc Hoang thống nhất các ngươi cái kia 'Thần' còn không có tạo ra đến!"

Phó viện trưởng một phát miệng: "Lão bất tử, không cần ngươi quan tâm , chờ đến tận mắt chứng kiến cái kia hai cái Luyện Thần quái vật chiến đấu, thu thập tin tức, chúng ta ngay lập tức sẽ đạt

được một tay số liệu, tạo thần kế hoạch ít ngày nữa liền sẽ thành công!"

"Hắc hắc, khoác lác ai không biết, coi như có thể tạo ra như vậy một hai cái, còn không phải phải sợ Diệt Tuyệt Tân Tinh "

"Ha ha, ngươi cho rằng cái này cùng huyết mạch cấy ghép là giống nhau kỹ thuật nông cạn! Bất quá ngươi dạng này đầy đầu chỉ biết là rèn sắt gia hỏa làm sao lại minh bạch tạo thần kế hoạch vĩ đại "

"Tạo, tạo, tạo, tạo đã bao nhiêu năm ta tại sao không có thấy "

Mắt thấy đám này lão đầu càng nhao nhao càng hung, Đoạn Tội đốc chủ mí mắt giựt một cái, có chút bất đắc dĩ.

Cái này bốn cái lão đầu tư lịch thực sự quá mức hạ nhân, liền ngay cả hắn cũng không thể tránh được.

Tự động đem trong tai càng ngày càng kịch liệt bình thường sinh che đậy, Đoạn Tội đốc chủ đi đến dòm kính bên cạnh ngóng nhìn, lẩm bẩm nói;

"Đương thời đệ nhất cường giả thật là khiến người ta chờ mong a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 537: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Bốn)

Chương 537: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (bốn)

Khoảng cách Thần Dụ Võ Tôn cùng bất tử chi ma Hồng Thiên Cương khiên động thiên hạ nhân tâm một trận sinh tử, đã chỉ còn khoảng mười canh giờ, cũng chính là không đủ thời gian một ngày, mà tới được cuối cùng này thời khắc, trải qua một tháng này thời gian ấp ủ, tích súc, ức vạn quần tình rốt cục tích súc đến đỉnh phong, Bắc Hoang đại địa, Trung Vực mười Cửu Châu, hết thảy hơn ngàn tòa thành trì triệt để sôi trào.

Vô số trong âm thầm thiết lập bàn khẩu cũng nghênh đón áp chú đỉnh phong sóng ngắn.

"Ta áp Thần Dụ Võ Tôn!"

"Ta cũng áp Thần Dụ đại nhân!"

"Ta áp Hồng tính toán ta cũng áp Thần Dụ!"

Dạng này đối thoại tại vô số bí ẩn bàn khẩu trình diễn, dù cho Thần Dụ Võ Tôn thắng lợi cho tỉ lệ đặt cược mười phần thấp, nhưng vẫn là có bảy thành trở lên người đặt ở trên người hắn. Còn thừa áp chú Hồng Thiên Cương ba thành bất quá là một chút đầu cơ trục lợi dân cờ bạc mà thôi. Những cái này áp chú Hồng Thiên Cương người đại đa số đều cẩn thận từng li từng tí, sợ bị người

phát giác.

Vô số bí ẩn bàn khẩu, lượng lớn tiền tài tràn vào.

Tại cái này tuyệt thế một trận chiến một ngày trước, không ít người lộ ra tinh thần không thuộc, mà đầu đường cuối ngõ tất cả mọi người lời đàm luận đề cũng toàn bộ đều là tại vây quanh cái này ngày mai sắp phát sinh một trận chiến.

Cùng lúc đó.

Hoang nguyên cổ chiến trường phương Bắc ước chừng không đủ bách lý, cũng là khoảng cách nó gần nhất thành trì Nam Dương trong thành đã là kín người hết chỗ, hàng ngàn hàng vạn võ giả tại mấy ngày nay thời gian bên trong nhao nhao tràn vào, để tòa thành nhỏ này trở nên chen chúc phi thường, kín người hết chỗ.

Đây là đông đảo võ giả không nguyện ý bỏ lỡ nước cờ trăm năm cũng khó khăn đến thấy một lần tuyệt thế chiến đấu, muốn trình độ lớn nhất bên trên tiếp cận chiến trường, cũng ngay đầu tiên biết được kết quả. Dạng này nhân số lượng đông đảo, ngoại trừ một chút tán tu võ giả bên ngoài, đại bộ phận đều là cỡ lớn võ đạo thế lực môn nhân đệ tử.

Cùng lúc trước Đế Trọng Sinh tiến về Thần La Võ Đô một trận chiến khác biệt, Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương cái này đương thời hai đại cường giả đỉnh cao một trận chiến lực phá hoại không phải tầm thường, tùy ý xuất thủ chính là thiên kinh địa động, mà lại tâm thần công pháp thường thường là không khác biệt đả kích, cho dù là một tia dư ba chưa thể đều không thể coi thường được, người bình thường căn bản không có khả năng khoảng cách gần quan chiến.

Mà dù là liên minh thông cáo thiên hạ, phong tỏa hoang nguyên cổ chiến trường, đến đây Nam Dương thành quan chiến ngàn ngàn vạn vạn võ giả cũng đem toà này bất quá không đến

trăm vạn người thành nhỏ chen chật như nêm cối.

Trên đường phố bốn phía đều là khí chất điêu luyện võ giả, quán rượu, trà tứ, khách sạn bốn phía kín người hết chỗ, cao đàm khoát luận ở trong tràn đầy đối ngày mai một trận chiến mê mẩn.

"Ngày mai một trận chiến, theo Hồng Thiên Cương bỏ mình, ngũ ngục quy thuận, chắc chắn danh truyền thiên cổ!"

"Quy thuận ngũ ngục tại Thần La Võ Đô bên trong tạo hạ hoặc nhiều hoặc ít sát nghiệt, hoặc nhiều hoặc ít người vô tội bởi vì bỏ mình, há có thể dễ dàng như thế để quy thuận ngươi hỏi một chút thiên hạ ngàn ngàn vạn vạn người có thể đáp ứng hay không "

"Vô tri, nông cạn! Người chết không thể phục sinh, mà Thần Dụ Võ Tôn sở dĩ ra đời tử chiến sách, thông truyền thiên hạ, chính là muốn giải quyết dứt khoát, một trận chiến đóng đô, để tránh sinh linh đồ thán."

"Lời tuy như thế, ta nhìn lại sẽ không dễ dàng như vậy."

Ví dụ như vậy trò chuyện đầu đường cuối ngõ khắp nơi có thể nghe.

Không chỉ là những cái này võ giả bình thường, bất luận là ẩn dật nhiều năm nhàn vân dã hạc, vẫn là các đại tông môn trung vị quyền cao nặng tông chủ trưởng lão, thiên hạ tiếp cận bảy tám phần Khí Đạo Tông Sư tại cuối cùng này một ngày đã nhao nhao hội tụ ở đây.

Toàn bộ võ đạo giới, nhiều hơn phân nửa làm cho nổi danh hào võ đạo cao thủ tại cuối cùng này một ngày đã hội tụ tại toà này nho nhỏ Nam Dương thành chờ đợi , chờ đợi lấy ngày mai chứng kiến trận này sẽ sửa toàn bộ Bắc Hoang thế cục một trận sinh tử, cũng là đặt vững võ đạo giới đương thời người mạnh nhất một trận chiến!

Ngoài ra, liên minh một trăm linh bảy vị tham nghị trưởng lão, cũng đồng dạng đã toàn bộ đã tới Nam Dương thành.

Phủ thành chủ.

Thời khắc này phủ thành chủ khác biệt dĩ vãng, từ trên xuống dưới đều bị triệt để trưng dụng, dùng làm hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão lối ra. Phương viên một dặm đã bị quân đội liên minh triệt để phong tỏa.

Ngay tại lâm thời xây dựng thêm tiếp khách trong đại sảnh, hơn trăm vị tham nghị trưởng lão vờn quanh mà ngồi.

Hoàn cảnh đơn sơ mà lại hơi có vẻ chen chúc, nhưng là đang ngồi tất cả tham nghị trưởng lão đều sắc mặt trầm ngưng, không người để ý điểm này.

"Tân triều xem lễ đoàn đã đến cái nào "

"Một canh giờ trước từ hộ tống tông sư trở lại tới tin tức, bọn hắn cách Nam Dương thành đã không đến ngàn dặm khoảng cách, nhiều nhất bất quá hai canh giờ liền có thể đến."

"Tân triều phương diện là từ người nào ra mặt "

"Tân triều hoàng đế phái ra bên cạnh hắn một cái trọng yếu tâm phúc, còn có một số không quan trọng gì quan viên. Nhưng là tại lơ lửng cự trong đò mặt phải chăng còn có khác nhân vật trọng yếu không hề lộ diện tạm thời không được biết. Nghĩ đến hai đại đỉnh tiêm Luyện Thần cường giả chiến đấu đối với bọn hắn tới nói là rất nặng tin tức tình báo, vì hoàn thiện nhằm vào bên ta luyện thần võ tôn kế hoạch cùng phương án, mặc kệ là Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ vẫn là Thiên Công Thần Khí cục chỉ sợ cũng sẽ không bỏ lỡ."

"Nói cách khác chi này xem lễ đoàn bên trong rất có thể có cái này hai viện nhân vật trọng yếu tùy hành, thậm chí là viện trưởng

cấp bậc nhân vật "

"Rất có thể, nhưng là hai nước tương giao không chém sứ, huống chi là Thần Dụ đại nhân hạ lệnh mời mà đến, suy nghĩ thêm đến tân triều phương diện khả năng phản ứng, việc này không thể làm."

"Một điểm nữa, căn cứ chúng ta ảnh bộ nhân viên khóa chặt, hơn mười điều tân triều bày ra ám tuyến tựa hồ nhận được cái gì thông tri, toàn bộ án binh bất động."

Hơn trăm bên ngoài tham nghị trưởng lão an tọa bất động, ngữ tốc cực nhanh trao đổi.

"Đặt ở trước mắt cơ hội thật tốt không cần, thật đúng là cẩn thận "

"Cướp đi Hoang Thiên Huyền Đế ấn nhóm người kia tung tích quỷ bí, không biết trốn ở địa phương nào. Trong khoảng thời gian này mặc dù bắt được mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, nhưng đều là chút không quan trọng gì nhân vật, mà lại trên người của bọn hắn tựa hồ chết bị rơi xuống cái gì thủ đoạn đặc thù, cái gì thẩm vấn thủ đoạn đều không hề có tác dụng, liền ngay cả mê thần nôn thật dịch cũng hiệu quả quá mức bé nhỏ. Trước mắt ngoại trừ biết đối phương có ba vị Luyện Thần cấp bậc võ đạo cự phách bên ngoài, đằng sau làm chủ mục đích cùng tin tức hoàn toàn không biết."

"Những cái này trong khe cống ngầm chuột, ngược lại thật sự là là có chút tiểu thông minh! Nhưng là Thần Dụ đại nhân một trận chiến này, bọn hắn mười phần sẽ ở chiến trường chung quanh hiện trường quan chiến, bày ra thiên la địa võng, đem những này chuột toàn bộ bắt tới!"

"Ngũ ngục đâu phải chăng còn tại sung làm rùa đen rút đầu ngày mai bọn hắn phải chăng dám xuất hiện "

"Một tháng này đến nay ngũ ngục tất cả nhân viên co vào, toàn bộ lui về Uyên ngục giới, ngày mai nếu là Hồng Thiên Cương một trận sinh tử, bọn hắn tất nhiên sẽ cùng nhau trình diện, vì đó lược trận."

"Mặt khác, hôm qua hư hư thực thực tại Tần Châu cực Tây khu vực phát hiện Hồng Thiên Cương tung tích, căn cứ hiện trường vết tích đến xem, kỳ nhân hoặc là thực lực mức độ lớn khôi phục, hoặc là chính là tu thành một loại nào đó hết sức lợi hại thủ đoạn, cái tin tức này đã truyền cho Thần Vực đại nhân."

Cái tin tức này vừa ra, đại sảnh đột nhiên trầm mặc một lát.

"Hừ! Mặc kệ hắn khôi phục hoặc nhiều hoặc ít, tu thành cái gì, đều không dùng được!"

"Thần Dụ đại nhân đều nhất định biết vì Bạch Lộc Võ Tôn đòi lại công đạo!"

"Ngày mai, ngay tại ngày mai" (.)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 538: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Năm)

Chương 538: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (năm)

Không đến hai canh giờ về sau, một chiếc khổng lồ lơ lửng cự thuyền trên cắm đế kỳ xuất hiện ở chân trời, hãm lại tốc độ, chậm rãi hướng về Nam Dương thành lái tới.

Theo lơ lửng cự thuyền tiếp cận, thành trì ở trong không ít người lập tức liền phát hiện cái này từ chân trời chậm rãi lái tới khổng lồ lớn vật.

"Kia là tân triều lơ lửng cự thuyền!"

"Mau nhìn! Tân triều xem lễ đoàn đến rồi!"

"Thật lớn một chiếc thuyền, như là một ngọn núi kích cỡ thế mà còn có thể bay! "

"Ta có chút không rõ, tại sao muốn mời tân triều xem lễ đoàn đến "

"Ai biết được có lẽ là để bọn hắn mở mang kiến thức một chút Luyện Thần tôn giả vĩ lực, gõ một cái bọn hắn "

Tại lơ lửng cự thuyền xuất hiện một sát na, tiếng nghị luận như biển như nước thủy triều bỗng nhiên trong đám người bạo phát.

Cùng lúc đó, từ phủ thành chủ ở trong liên tiếp hơn mười đạo trường hồng chậm rãi bay lên không, nghênh hướng dần dần lái tới tân triều xem lễ đoàn.

Mà tại tám tên liên minh tông sư hộ tống dưới, lơ lửng cự thuyền không tiếp tục tiếp tục đi tới, mà là dừng lại tại Nam Dương ngoài thành mười dặm một chỗ đất trống trên không.

Như thế một chiếc giống như núi cự thuyền làm cho người ta cảm thấy một loại khó nói lên lời áp bách, khổng lồ âm ảnh bắn ra mà xuống, bao trùm một phương.

Lấy Đoan Mộc Hồng cầm đầu hơn mười vị tham nghị trưởng lão giờ phút này đã đến, đứng sóng vai bên trong an tĩnh chờ đợi.

"Ha ha ha ha "

Theo một tiếng ý nghĩa không rõ tiếng cười dài, một thân ảnh dẫn đầu mấy chục người hầu đi ra buồng nhỏ trên tàu đạp vào boong tàu.

Đoạn Tội đốc chủ quét mắt hơn mười trượng bên ngoài đứng lơ lửng trên không hơn mười vị tham nghị trưởng lão chắp tay chào nói:

"Làm phiền chư vị đón lấy!"

"Các hạ đường xa mà đến, không có từ xa tiếp đón, còn xin đừng làm như người xa lạ."

Đoan Mộc Hồng cùng tham nghị trưởng lão hoàn lễ qua đi cũng không có hàn huyên ý đồ, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Ngày mai mới là chính thức một trận chiến, chư vị tàu xe mệt mỏi, chúng ta đã sắp xếp xong xuôi nghỉ ngơi địa phương, không biết "

Đoạn Tội đốc chủ mỉm cười: "Chư vị thực sự quá khách qua đường tức giận, bất quá nghỉ ngơi địa phương thì không cần, như thế cái đại gia hỏa không ai chủ trì không thể được, chúng ta trên thuyền nghỉ ngơi liền tốt."

Đoan Mộc Hồng gật gật đầu, không ngạc nhiên chút nào mà nói: "Đã như vậy, chư vị có thể tùy ý, ngày mai một trận chiến trước khi bắt đầu chúng ta sẽ phái người đến đây nhắc nhở."

Đoạn Tội đốc chủ gật gật đầu, sau đó mắt sáng lên , có vẻ như tùy ý hỏi: "Không biết Thần Dụ Võ Tôn các hạ là hay không đã đến nơi này "

Đoan Mộc Hồng thần sắc không thay đổi, thản nhiên nói: "Thần Dụ đại nhân thần long kiến thủ bất kiến vĩ, các hạ ngày mai tự nhiên có thể nhìn thấy hắn."

Đoạn Tội đốc chủ cũng lơ đễnh: "Đã như vậy, chúng ta liền kiên nhẫn chờ đợi đi."

Đoan Mộc Hồng gật đầu, sau đó cùng còn lại tham nghị trưởng lão quay người rời đi.

Ngay tại Đoạn Tội đốc chủ đưa mắt nhìn những cái này tham nghị trưởng lão rời đi thời khắc, Đoan Mộc Hồng đột nhiên xoay người lại, ý vị thâm trường nói:

"Bởi vì một trận chiến này hiện tại toàn bộ Nam Dương thành đại lượng võ giả tràn vào, đã là ngư long hỗn tạp. Ta đề nghị các hạ tốt nhất ước thúc thủ hạ, không muốn tùy ý hành động, nếu không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn liền không tốt lắm, các hạ nghĩ có đúng không "

Đoạn Tội đốc chủ mỉm cười: "Chư vị yên tâm, nơi này là Bắc Hoang lãnh thổ, ta tự nhiên sẽ ước thúc bọn hắn."

Đợi đến Đoan Mộc Hồng cùng tham nghị trưởng lão thân ảnh

biến mất tại thành trì âm ảnh ở trong về sau, Đoạn Tội đốc chủ nhìn lướt qua bốn phương tám hướng hộ tống mà không có rời đi tám tên Khí Đạo Tông Sư, cười nhạo một tiếng sau về tới trong khoang thuyền.

"Thế nào còn bao lâu bắt đầu "

"Kia cái gì đồ bỏ Thần Dụ Võ Tôn hiện tại ở đâu "

"Còn có cái kia Hồng Thiên Cương "

Nhìn thấy Đoạn Tội đốc chủ trở về, Thiên Công Thần Khí cục cùng Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ bốn tên viện trưởng lập tức cùng nhau tiến lên hỏi thăm về.

Đoạn Tội đốc chủ lắc đầu, nói: "Bốn vị viện trưởng, sinh tử chi chiến ngày mai mới bắt đầu, hiện tại hai cái chính chủ cũng không biết tung tích, chúng ta vẫn kiên nhẫn chờ đợi đi."

Phó viện trưởng ánh mắt chờ đợi mà nói: "Có hay không biện pháp có thể làm đến chiến bại một phương thi thể nếu có thể làm được nói tin tưởng tạo thần kế hoạch sản phẩm sẽ càng thêm hoàn mỹ!"

Đoạn Tội đốc chủ vẫn không trả lời, Lôi viện trưởng đã vượt lên trước châm chọc nói: "Ý nghĩ hão huyền, cũng không nhìn nơi này là địa phương nào! Coi là nơi này là nghiên cứu của ngươi thất a "

Đoạn Tội đốc chủ cũng lắc đầu nói: "Chuyện này tuyệt đối không thể."

Phó viện trưởng ánh mắt ỉu xìu xuống dưới, tiếp theo tức giận bất mãn nói: "Cũng thế, đừng nói đương thời đỉnh tiêm võ đạo cường giả, liền ngay cả một cái nho nhỏ Trần Bình đều gọi các ngươi bó tay luống cuống, ngay cả khối xương đều không có lưu lại, đích thật là ý nghĩ hão huyền."

Bỏ qua Phó viện trưởng bất mãn, Đoạn Tội đốc chủ thản nhiên nói:

"Bốn vị viện trưởng vẫn là mời kiên nhẫn chờ đợi , chờ đợi ngày mai mấy trăm năm nay cũng không từng thấy một lần tuyệt thế một trận chiến đi."

Màn đêm, từ từ giáng lâm.

Mà cả tòa kín người hết chỗ Nam Dương thành cũng không có bởi vì màn đêm giáng lâm mà lâm vào yên lặng, đầu đường cuối ngõ vẫn như cũ là đèn đuốc sáng trưng, ồn ào náo động dị thường, càng nhiều người thì là bởi vì tại mấy canh giờ sau sắp đến, sửa toàn bộ Bắc Hoang thế cục một trận chiến mà trắng đêm khó ngủ.

Hoặc nghiến răng nghiến lợi, hoặc uống tràn cuồng ca, hoặc yên lặng chờ đợi chúng sinh muôn màu, không phải trường hợp cá biệt.

Mà mặc kệ là trong phủ thành chủ hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão vẫn là rải trong thành các nơi Khí Đạo Tông Sư cấp bậc cao thủ, không một người chìm vào giấc ngủ, đều nhìn đường chân trời hoang nguyên cổ chiến trường phương hướng, im lặng im ắng cùng đợi.

Đây là dài dằng dặc một đêm.

Ô ô ô ô ô ô

Tinh quang đầy trời, gió nhẹ chầm chậm, nguyên bản quất vào mặt gió nhẹ tại hoang nguyên trên chiến trường cổ lại hóa thành quỷ khóc sói gào, phong thanh thê lương bi ai, như khóc như tố.

Màn đêm buông xuống thời gian, chỗ này từng có hàng trăm hàng ngàn vạn từng cái triều đại quân sĩ mới thôi mai táng cổ chiến trường tản mát ra đông kết nhân khí huyết thể phách khí âm hàn, dù là ánh trăng tung xuống cũng tựa hồ có từng tia từng tia

từng sợi quỷ dị hắc khí từ thổ nhưỡng bên trong phát ra, trên mặt đất phóng xuống cái bóng, như là trong địa ngục ma quái giương nanh múa vuốt, kinh khủng tuyệt luân.

Vô luận là lúc nào, cho dù là giữa ban ngày thời gian, ngoại trừ cực thiểu số kẻ tài cao gan cũng lớn võ giả bên ngoài, cơ hồ không người từ cổ chiến trường trải qua, dù là nơi này cũng coi là một chỗ giao thông đầu mối then chốt.

Ngay tại lúc chiến trường cổ này dải đất trung tâm, lại xuất hiện hai đạo thẳng tắp, vĩ ngạn bóng người, bỏ qua chung quanh như quỷ mị cảnh tượng, nhàn nhã đi dạo.

"Cầm rồng, xa chỉ riêng đám người đã riêng phần mình quy vị, ta cùng Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu bốn người sẽ ở hiện trường vì ngươi lược trận."

Yên tĩnh bên trong, Vô Câu Võ Tôn nhẹ giọng mở miệng nói:

"Tân triều phương diện người bị ngươi chiêu này dục cầm cố túng bị hù không dám hành động thiếu suy nghĩ, hiện tại duy nhất phải nhìn chính là ngày mai cuối cùng thời khắc."

"Liên minh là chúng ta một tay sáng lập, hiện tại toàn bộ liên minh, bao quát người trong thiên hạ an nguy toàn bộ thắt ở ngươi trên thân, ngày mai một trận chiến cũng đem ghi vào sử sách, vì thiên hạ người truyền tụng."

"Ngươi là trong chúng ta người mạnh nhất, ngươi nhất định phải thắng."

"Không cần phải lo lắng. Ngày mai sẽ là ta lấy Hồng Thiên Cương đầu người tế điện Nguyên Bạch Lộc thời điểm."

Thần Dụ Võ Tôn cười lạnh mở miệng, trong lời nói ẩn ẩn hiển lộ ra chưởng khống hết thảy bá đạo cùng băng lãnh, tựa hồ Hồng Thiên Cương kết cục đã định.

Hắn sau này nói: "Vô Câu, không cần phải để ý đến ta, để cho ta một người ở chỗ này yên lặng một chút đi."

Vô Câu Võ Tôn nhìn chăm chú Thần Dụ Võ Tôn bóng lưng, khẽ gật đầu, sau đó thân hình tán loạn ra, hóa thành một luồng khói nhẹ phiêu đãng hướng về phía phương xa.

Vô Câu Võ Tôn rời đi về sau, Thần Dụ Võ Tôn chắp tay mà đi, ngẩng đầu vọng nguyệt, im ắng nhẹ gật đầu, giống như là đang lầm bầm lầu bầu đồng dạng thản nhiên nói:

"Hồng Thiên Cương, để cho ta nhìn xem, ngươi tiến triển hoặc nhiều hoặc ít "

Bốn phía mọi âm thanh yên tĩnh, Thần Dụ Võ Tôn liền tại dưới bóng đêm một mình đứng ở mảnh này quỷ khóc sói gào táng thổ phía trên, ngước nhìn tinh không biến ảo, tựa hồ ẩn chứa trong đó cái gì thiên đại bí mật.

Không biết đi qua bao lâu, bóng đêm như là mực đậm đen nhánh thời khắc, một đạo quỷ bí, ảm đạm, phảng phất hội tụ trên đời này tất cả hắc ám thân ảnh phiêu phiêu đãng đãng, tại hoang nguyên phía trên chiến trường cổ xuất hiện.

Ân

Lẻ loi mà đứng Thần Dụ Võ Tôn trong lòng hơi động, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một phương hướng nào đó, cực độ ngoài ý muốn:

"Hồng Thiên Cương "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 539: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Sáu)

Chương 539: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (sáu)

Theo Thần Dụ Võ Tôn nhẹ giọng thì thầm, chỉ một thoáng từ mặt đất nổi lên từng tia từng sợi hắc vụ sát khí điên cuồng lay động, phảng phất là bởi vì người nào đó đến mà được trao cho sinh mệnh, tại triều bái bọn họ quân vương! Trong lúc nhất thời, gió lạnh rít gào, ma ảnh trùng điệp, bầy quỷ dạ hành!

"Thần Dụ ngươi cũng sẽ giống những cái kia sâu kiến đồng dạng tồn tại xúc cảnh đau buồn a "

Theo một cái cực đoan tà ác mà khốc liệt thanh âm vang lên, giống như vạn quỷ cùng vang lên âm trầm lời nói từ bốn phương tám hướng truyền đến, bốn phía giống như sống lại, vô số đen nhánh sương mù một chút xíu ngọ nguậy, quấy tạo thành vô số cái màu đen vòng xoáy, tinh quang, hắc ám, hết thảy sợ run.

Đạp, đạp, đạp.

Hồng Thiên Cương phảng phất thuần túy là có hắc vụ ngưng tụ mà thành thân ảnh tách ra hắc ám, từ đột nhiên trở nên quỷ bí túc sát trong bóng tối đi tới, bóng đen, bóng đêm chính là hắn thần tử, mà hắn chính là nhất ngôn cửu đỉnh, chúa tể vạn sự vạn vật quyền sinh sát đế vương!

Đứng ở bất quá hơn mười trượng xa khoảng cách bên ngoài, Hồng Thiên Cương đứng chắp tay, giống như cười mà không phải cười đánh giá Thần Dụ Võ Tôn:

"Thần Dụ, dị địa gặp lại, lâu rồi không gặp có khoẻ hay không "

"Ừm ngươi lại là lấy bản tôn xuất hiện trước mặt ta "

Thần Dụ Võ Tôn thần sắc từ một chút kinh ngạc lập tức chuyển biến làm không tình cảm chút nào hờ hững, lập tức chậm rãi mà nói:

"Hồng Thiên Cương, đảm lượng của ngươi rất lớn. Còn kém mấy canh giờ , chờ đến mặt trời lên mới là tử kỳ của ngươi, ngươi bây giờ xuất hiện ở đây, là đã không kịp chờ đợi muốn đưa chết a ngươi chọn nơi này rất không tệ, rất thích hợp làm ngươi mai cốt chi địa."

"Chịu chết ha ha ha ha ha "

Hồng Thiên Cương chỉ một thoáng ầm ĩ cuồng tiếu, tiếng cười khuấy động, phảng phất là Thần Dụ Võ Tôn nói một cái hết sức buồn cười trò cười, âm phong cùng hắc ám vì đó rung động khuất phục, run lẩy bẩy!

Thần Dụ Võ Tôn thân ảnh cùng thần sắc không có biến hóa chút nào, bất động như núi, phảng phất hết thảy đều ở trong lòng bàn tay, thản nhiên nói:

"Hồng Thiên Cương, ngươi vẫn không rõ a sóng sau đè sóng trước, ba bốn trăm năm đi qua, ngươi đã già, mà thời đại của ngươi cùng tất cả vinh quang cũng đã đi qua. Mặc dù bản tôn đưa ngươi bắt giữ trấn áp nhiều năm như vậy cũng không có đạt được ngươi tu hành bí mật, nhưng giờ này khắc này bản tôn đã là đứng ở Luyện Thần đỉnh phong, ngươi lại không tiến ngược lại thụt lùi,

nhiều nhất bất quá miễn cưỡng khôi phục một chút nguyên khí, dù là ngươi những năm gần đây tại oán hận thôi thúc dưới có một chút tâm đắc cùng lĩnh ngộ, nhưng lại làm sao có thể vượt qua lạch trời cùng bản tôn so sánh "

"Ta biết nơi này nồng hậu dày đặc âm khí, sát khí để ngươi có thể có được sân nhà đồng dạng ưu thế, đáng tiếc thì tính sao nếu như là năm đó đỉnh phong thời kì năm tôn Chiến Ma hóa thân đầy đủ hết ngươi, tại công phạt tranh đấu phía trên bản tôn sẽ còn kiêng kị mấy phần, ngươi bây giờ "

Hồng Thiên Cương nhe răng cười lên tiếng: "Nếu như miệng lưỡi chi tranh liền có thể quyết định thắng bại, cái kia còn tu luyện cái gì võ đạo "

Thần Dụ Võ Tôn ngoảnh mặt làm ngơ, tươi thắm thở dài nói:

"Tâm huyết dâng trào cảnh giới này chi huyền diệu, ngôn ngữ không cách nào hình dung. Bản tôn đột nhiên minh bạch năm đó Viêm Hoang đại đế chỉ sợ là mắt thấy Đại Hoang Thần Triều phá diệt đã thành kết cục đã định, vô lực hồi thiên, lúc này mới lấy thân chết theo tế điện thần triều. Nếu không lấy tâm huyết của hắn dâng lên cảm ứng, lại thế nào khả năng tao ngộ vây công mà chết "

"Có đúng không lâm chiến thời khắc, loại này công phạt tâm linh thấp kém trò xiếc liền không cần lấy ra."

Hồng Thiên Cương lơ đễnh nở nụ cười:

"Không đa nghi huyết lai triều cảnh giới võ giả mặc dù phượng mao lân giác, nhưng bất luận là thượng cổ, trung cổ, vẫn là Cận Cổ thời đại, các phương đỉnh cấp trong truyền thừa đều có rất nhiều luận thuật, đích thật là một cái huyền chi lại huyền cảnh giới. Làm đương thời còn sót lại đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới, tân triều những năm gần đây phần lớn kiêng kị cùng chú ý nên đều

đặt ở trên người của ngươi a "

"Đúng là như thế."

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt phức tạp ngẩng đầu ngóng nhìn ánh trăng:

"Một bước sai, từng bước sai, võ đạo giới truyền thừa vạn năm, nghĩ không ra đến chúng ta thế hệ này đã đến tràn ngập nguy hiểm tình trạng. Hồng Thiên Cương, mặt trời mọc một trận chiến, ngươi tôn này thân thể tử vong, tối thiểu sẽ vì Bắc Hoang đổi lấy trăm năm yên ổn, bất luận ngũ ngục có nguyện ý hay không quy thuận, bản tôn đều có thể hứa hẹn thiện đãi ngũ ngục môn đồ, không đến mức để ma đạo một mạch bị đứt đoạn truyền thừa."

"Ngươi vẫn là như thế dối trá."

Hồng Thiên Cương không chút nào tức giận, vẫn như cũ là một bộ mỉm cười thần sắc, nhưng ở ánh trăng chiếu rọi hiển lộ ra một loại không nói ra được âm trầm cùng kinh khủng, nói khẽ:

"Bản tọa cũng không thể chờ đợi, không kịp chờ đợi muốn đem nước cờ trăm năm tối tăm không mặt trời kiếp sống, mấy trăm năm nay trung tâm thần cùng thân thể gặp tất cả thống khổ, tất cả tra tấn, tất cả oán hận, đều gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần trả lại cho ngươi a "

Hai người đột nhiên không còn trò chuyện, ngược lại giống như là nhiều năm không thấy có được ăn ý lão hữu, cùng nhau nhìn về phía chân trời, lẳng lặng chờ đợi mặt trời mọc đến

Không ai từng nghĩ tới ngay tại lúc đêm khuya hoang nguyên bên trong chiến trường cổ, khiên động toàn bộ thiên hạ chú ý một trận sinh tử hai đại cường giả đỉnh cao vậy mà sớm tụ tập ở chiến trường bắt đầu trò chuyện. Nam Dương trong thành đèn đuốc sáng trưng, vô số người trắng đêm không ngủ , chờ đợi lấy mặt trời lên

một khắc này.

Cùng lúc đó, vạn dặm xa nào đó một tòa mấy trăm trượng cao cường cô tuyệt ngọn núi bên trên, chim bay tuyệt tích, một thân ảnh yên tĩnh ngồi xếp bằng, như là kinh lịch trăm ngàn năm pho tượng đồng dạng không nhúc nhích.

Ở trên người hắn, hết thảy ba trăm sáu mươi lăm tinh quang sáng lên, vô ngần trên bầu trời đêm vô số ngôi sao xạ tuyến bị dẫn dắt mà xuống bắn ra tại hắn trên thân, hội tụ thành một mảnh tinh huy chi hải.

Thần bí, đường hoàng, mênh mông.

Không cần nội thị quan tưởng, Nhạc Bình Sinh trên thân thể đã trực tiếp xuất hiện ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu tạo dựng mà thành phức tạp tuần hoàn tinh đồ, mà lại tựa hồ có thể nhìn thấy tại ba trăm sáu mươi lăm cái tinh đoàn bên trong, giống như loáng thoáng xuất hiện từng đạo cực kỳ nhỏ bé bóng người, hết thảy ba trăm sáu mươi lăm cái mơ hồ tinh quang tiểu nhân cứ như vậy cùng Nhạc Bình Sinh duy trì cùng một tư thế, xếp bằng ở mệnh khiếu chỗ sâu nhất ngồi xếp bằng, hô hấp, thổ nạp.

Ngưng thần nhập khiếu, 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】 tiến độ: 30%!

Tại Nhạc Bình Sinh lựa chọn đem môn này Luyện Thần giai đoạn bí truyền võ đạo tu luyện tới tiểu thành giai đoạn lúc, rõ ràng có thể cảm giác được mệnh khiếu không còn là hư vô lỗ đen, mà là vô cùng ngưng tụ, như là một viên chân chính tinh thần.

Tâm thần ý niệm giờ phút này trước nay chưa từng có cao tốc vận chuyển, tại 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Hô Hấp Pháp 】 ba trăm sáu mươi lăm cái đối ứng chu thiên tinh thần mệnh khiếu phụ trợ phối hợp phía dưới, khổng lồ linh năng bên trong lượng lớn tin tức bị lấy ra, các loại tinh thâm mà tối nghĩa công pháp, tâm đắc, kinh

nghiệm bị nhanh chóng phân tích, cũng làm cho Nhạc Bình Sinh tâm thần cấp tốc thu nạp, lấy không thua gì trực tiếp hấp thu linh năng tăng lên tốc độ cực tốc lớn mạnh.

Một cỗ lại một cỗ minh ngộ thay nhau từ trong lòng hiện lên.

Đột phá Luyện Thần cảnh giới về sau, đủ loại hợp lại nguyên nhân tác dụng dưới, Nhạc Bình Sinh tại toàn tâm toàn ý vận chuyển hô hấp pháp thời khắc, tự thân tư duy phảng phất hóa thành một đài vô cùng hiệu suất cao mà tinh vi máy tính, trực tiếp từ linh năng bên trong rút ra ra đủ loại phức tạp kinh nghiệm tin tức tiến hành chuyển hóa hấp thu, trái lại gia tốc tăng lên tin tức rút ra, phân tích tốc độ cùng hiệu suất.

Ý chí bắn ra phương thức, Chân Võ Pháp Tướng đặc biệt ngưng tụ thủ đoạn, tâm cảnh lực tràng bện cùng lợi dụng

Ngoại trừ tâm thần chi lực cùng kinh nghiệm võ đạo phi tốc tăng trưởng bên ngoài, Nhạc Bình Sinh đối với thiên địa, thế giới, vũ trụ đủ loại nhận biết cùng lĩnh ngộ cũng tại từng chút từng chút phong phú.

Phương xa chân trời dần dần nổi lên một vòng ngân bạch sắc, bóng đêm càng lúc càng mờ nhạt, từ từ rút đi.

Lúc trước thăng ngày đệ nhất xóa vỏ quýt ánh sáng nhạt chiếu xạ tại tuyệt trên đỉnh Nhạc Bình Sinh gương mặt bên trên lúc, hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra!

"Không đến hai canh giờ là lúc này rồi."

Nhạc Bình Sinh thân ảnh nhất thời biến mất ngay tại chỗ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 540: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Bảy)

Chương 540: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (bảy)

Ở xa vạn dặm xa Nam Dương thành, bởi vì địa vực cùng chênh lệch nguyên nhân, bao phủ đại địa màn đêm còn tại làm sau cùng giãy dụa.

Mà cho dù khoảng cách mặt trời mọc còn có một hai canh giờ thời gian, cả tòa trắng đêm chưa ngủ Nam Dương thành đã xao động.

Phủ thành chủ sân thượng, hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão trầm tĩnh mà đứng, ngóng nhìn sắc trời. Cái này một trăm đạo im lặng mà đứng bóng lưng cao lớn, tại kiềm chế cùng trầm ngưng ở trong hiện ra một loại mưa to gió lớn trước muốn đến yên tĩnh.

"Hai đại đương thời cường giả đỉnh cao! Tuyệt thế một trận chiến sắp thành!"

"Trận chiến này, quyết định thiên hạ đại thế, chúng ta sớm tiến về chờ!"

"Đi!"

Ông!

Trên sân thượng chỉ một thoáng tuôn ra hơn trăm vệt cầu

vồng, đâm rách chưa rút đi hắc ám, phá vỡ bao phủ tại Nam Dương trên thành trống không hắc ám!

Theo hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão cử động, Nam Dương thành giống như là một tòa bị điểm nổ núi lửa, triệt để sôi trào, vạn chúng xôn xao!

"Mau nhìn! Bên kia! Là liên minh tham nghị trưởng lão!"

"Bắt đầu, bắt đầu, liền muốn bắt đầu!"

"Chúng ta cũng đi!"

Nương theo lấy dạng này đối thoại, từng đạo nguyên khí trường hồng chỉ một thoáng từ tạm thời giải trừ cấm bay lệnh cấm Nam Dương trên thành không dâng lên, một đạo, mười đạo, trăm đạo trong chốc lát tối thiểu liền có mấy trăm vị Khí Đạo Tông Sư khởi hành chạy tới hoang nguyên cổ chiến trường, trong lúc nhất thời ngũ quang thập sắc chiếu rọi giữa thiên địa, vô cùng tráng lệ!

Theo sát phía sau, chính là tân triều xem lễ đoàn lơ lửng cự thuyền, khi lấy được nghị viện thông tri về sau, tại hơn mười vị tông sư hộ tống dưới, chiếc này khổng lồ phù thuyền bay lên không, đi theo mấy trăm đạo trường hồng về sau chậm rãi lái về phía hoang nguyên cổ chiến trường phương hướng.

Tuyệt thế chiến đấu, hết sức căng thẳng!

Hoang nguyên cổ chiến trường khoảng cách Nam Dương thành hơn mười dặm, đối với những cái này phi thiên độn địa võ đạo cao thủ tới nói bất quá một lát thời gian liền có thể đến.

Cuồng phong phần phật, hết thảy mấy trăm đạo nguyên khí trường hồng tiến vào hoang nguyên cổ chiến trường phạm vi về sau, lại đột nhiên cùng nhau ngừng lại, xa xa nhìn qua bên ngoài mấy dặm trên mặt đất cái kia hai cái nhỏ bé bóng đen, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Tại trong tầm mắt của bọn hắn, âm trầm mà túc sát hoang nguyên ở giữa chiến trường cổ khu vực, cái này đương thời đứng đầu nhất hai vị cường giả thế mà sớm đã đến, đồng thời không có chút nào tranh phong tương đối khí tức đứng đối mặt nhau, nhìn qua đã có thời gian không ngắn.

"Kia là Thần Dụ đại nhân cùng Hồng Thiên Cương!"

"Bọn hắn thế mà đã sớm tới! "

"Đây là có chuyện gì "

Không chỉ là bọn hắn, cho dù là trước bọn hắn một bước đến nơi này Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này tứ đại liên minh Võ Tôn cũng đồng dạng đứng yên vào hư không, lạnh lùng toàn bộ ánh mắt tụ tập tại Hồng Thiên Cương trên thân, một tia vẻ kinh nghi chợt lóe lên.

Tại bọn hắn đến nơi này trước đó, hai vị này sắp một trận sinh tử cường giả liền đã tương đối không nói gì mà đứng, nhưng không có động thủ.

Theo bọn hắn nghĩ một trận chiến này mặc dù là Thần Dụ Võ Tôn hạ đạt chiến thư công khai khiêu chiến, nhưng là lấy Hồng Thiên Cương ngũ ngục một phương chú ý cẩn thận tất nhiên là cùng nhau mà tới, mà lại không đến cuối cùng thời khắc sẽ không xuất hiện, làm sao lại đơn độc chỉ có Hồng Thiên Cương một người xuất hiện ở đây

Ngũ Ngục Chi Chủ đâu chẳng lẽ đã tại phụ cận ẩn núp

Tứ đại Võ Tôn cùng còn lại tông sư đồng thời ý thức được điểm này, toàn bộ cảnh giác liếc nhìn lên bốn phía.

Boong tàu phía trên, Đoạn Tội đốc chủ lấy ra dòm kính nhìn trong chiến trường, lẩm bẩm nói: "Đây chính là đương thời hai đại cường giả đỉnh cao "

Trong khoang thuyền Thiên Công Thần Khí cục cùng Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ bốn vị viện trưởng cũng là mặt mũi tràn đầy hưng phấn cùng cuồng nhiệt, thông qua trong khoang thuyền bắc dòm kính nháy mắt một cái cũng không nháy mắt gắt gao nhìn chằm chằm Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương thân ảnh, phảng phất là đối đãi thế gian trân quý nhất bảo vật, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Tốt tốt tốt thật sự là khó gặp rầm rộ a "

Mặt khác có ba đạo biến mất tại một chỗ khác thân ảnh, đồng dạng xa xa đánh giá ở giữa chiến trường cổ đứng đối mặt nhau hai đạo nhân ảnh.

Quang Vương cười nhạo một tiếng: "Người lùn bên trong nhổ lớn cái, hai người kia liền dám làm đương thời đệ nhất cường giả chi tranh, thật là khiến người làm trò hề cho thiên hạ, bọn hắn nếu dám như thế tự xưng, đưa điện hạ ở chỗ nào "

Thái tử mỉm cười lắc đầu: "Mà lại nhìn chi, có lẽ sẽ có kinh hỉ."

Phong thanh đứng im, mọi âm thanh yên tĩnh, toàn bộ thiên địa phảng phất cảm nhận được cái gì giống như không có một tia thanh âm, bình minh đến trước túc sát mà âm trầm hoang nguyên cổ chiến trường như là bị triệt để đọng lại.

Ngay tại chiếm cứ nửa cái chân trời trình diện người quan chiến trong lòng kinh nghi không chừng thời khắc, sắc trời từng chút từng chút từ đen nhánh chuyển thành xanh đậm, từng chút từng chút sáng lên.

Trăm ngàn đạo trầm ngưng ánh mắt giờ phút này toàn bộ tụ tập tại tại chỗ rất xa cái kia hai đạo bình tĩnh mà đứng thân ảnh lên.

Thời gian từng chút từng chút quá khứ, theo thời gian thúc đẩy tất cả mọi người nội tâm càng thêm căng cứng.

Một khắc đồng hồ, hai khắc đồng hồ, ba khắc đồng hồ

Đường chân trời duyên, xanh đậm chi sắc từng chút từng chút rút đi, nổi lên một tia ngân bạch sắc.

Lúc này, hoang nguyên phía trên chiến trường cổ duy trì nửa đêm im lặng bị đánh vỡ.

Bỏ qua Thần Dụ Võ Tôn đằng sau chân trời lít nha lít nhít liên minh cao tầng cùng người quan chiến, nhìn lướt qua một bên khác lơ lửng cự thuyền, Hồng Thiên Cương đột nhiên nhàn nhạt mở miệng nói:

"Không thể không nói, ngươi đem tân triều người mời tới ngược lại là đi một bước tốt cờ, đánh cỏ động rắn, dục cầm cố túng, tốt một tay dương mưu. Thời gian trôi qua quá lâu, tân triều hoàng đế chỉ sợ đã quên đi Luyện Thần cảnh giới hủy diệt uy năng, một trận chiến này bất luận thắng bại đều có thể hung hăng chấn nhiếp bọn hắn, lại vì Bắc Hoang tranh thủ thêm đến không ít thời gian."

"Tân triều phát triển, quá nhanh."

Thần Dụ Võ Tôn thần sắc cảm thán, nhìn về phía lơ lửng cự thuyền thần sắc cũng có một chút phức tạp:

"Một tháng trước tân triều tại Hoang Cổ di địa bên trong đưa lên một viên Diệt Tuyệt Tân Tinh sự tình, chắc hẳn ngươi hẳn phải biết. Ta xem qua từ hiện trường thác ấn trở về thủy nguyệt kính ghi chép, mười dặm phạm vi không có một ngọn cỏ. Uy năng cỡ này đã không chút nào thấp hơn chúng ta toàn lực xuất thủ uy năng. Nếu như không đem tân triều hung hăng chấn nhiếp một phen, không ngoài mười năm thời gian tân triều chỉ sợ cũng sẽ kìm

nén không được."

"Nếu quả như thật đến ngày đó kết quả chưa chắc là ngọc thạch câu phần."

Hồng Thiên Cương hờ hững nói:

"Có lẽ ngày đó chính là truyền thừa vạn năm võ đạo giới biến mất bắt đầu."

Thần Dụ Võ Tôn lập tức im lặng, im lặng một lát mới khẽ thở dài: "Nếu như không có năm đó chuyện kia, Nguyên Bạch Lộc không có vẫn lạc, liên minh cùng ngũ ngục có thể thật tâm thật ý liên thủ, tình huống có lẽ sẽ khác nhau rất lớn."

"Thật sự là đường hoàng, làm cho người buồn nôn buồn nôn lí do thoái thác a."

Hồng Thiên Cương cười gằn nói:

"Chờ đã không kịp nhiều như vậy thú vị khán giả đều đã trình diện, ta đã không thể chờ đợi "

"Ngươi nghĩ hiện tại động thủ "

Thần Dụ Võ Tôn lông mày hơi nhíu, có chút ngoài ý muốn. Hắn vừa đi vừa về liếc nhìn phương xa hư không đứng yên chờ đợi mọi người ảnh, thản nhiên nói:

"Bất quá Ngũ Ngục Tôn Chủ còn chưa tới trận, không có bọn hắn vì ngươi lược trận ngươi cũng dám a "

Hồng Thiên Cương nhướng mày, lập tức giãn ra, thét dài cười nói:

"Bọn hắn có tới hay không, đều râu ria!"

Hắn trong tươi cười có nói không nên lời tàn khốc tà ác:

"Ngươi biết, vì cái gì ta muốn đem quyết chiến chi địa lựa chọn tại chiến trường cổ này a "

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt biến hóa, trong lòng đột nhiên dâng lên từng sợi bất an.

Ầm ầm!

Giữa sân biến cố phát sinh.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 541: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Tám)

Chương 541: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (tám)

Lúc này giữa sân đã có kinh người biến cố

Thời khắc này bóng đêm chưa cởi tận, nương theo lấy một mảnh uyết tra kinh khủng tiếng vang bên trong, hoang nguyên phía trên chiến trường cổ, thiên không, đại địa, vô tận tử khí sát khí giống như sống lại, vết rách cống rãnh trải rộng, hướng bốn phía dịch ra, vô cùng vô tận, nhìn thấy mà giật mình sơn Hắc Tử khí như là ngàn ngụm vạn thanh suối phun đồng dạng phun ra ngoài! Lớn như vậy một cổ chiến trường, đại địa ầm vang vang lên, bốn phía khói đen trùng thiên!

Thần Dụ Võ Tôn đã lui ra mấy trăm trượng xa, ánh mắt không có chút nào nhiệt độ:

"Thì ra là thế "

"Hồng Thiên Cương, ngươi thế mà nắm giữ chiến trường tử khí lợi dụng phương thức "

Ầm ầm

Ngay sau đó, toàn bộ thiên địa vì đó tối sầm lại, một con khổng lồ bóng đen giống như kình thiên chống đất tà ma, từ lòng đất

dâng lên, trùng điệp đặt ở tất cả đem ánh mắt bắn ra mà đến trong lòng của người ta.

Nguyên bản một mảnh bằng phẳng hoang nguyên ở giữa chiến trường cổ, đã triệt để cải biến hình dáng tướng mạo.

Một mảnh cao lớn nguy nga đứng vững như núi kiến trúc tạo thành cự thành trang nghiêm túc mục, một tòa to lớn thành lâu Gundam mấy trăm trượng, khí thế bàng bạc, cực kỳ hùng vĩ. Cự thành bên trong một tòa cao vút trong mây cung điện tựa như quán thông thiên địa xà nhà trụ lớn, nhìn xuống cùng thủ vệ phiến đại địa này, tràn ngập một cỗ rét lạnh, trang nghiêm, túc mục, uy áp, khốc lệ khí tức.

Chỉ thấy nó toàn thân hoàn toàn là từ đất vàng cùng vô tận bạch cốt cấu thành, cự thành bên trong, từng cơn âm phong bên trong có bóng người lắc lư, ánh lửa ẩn ẩn, lại không là truyền đến hò hét, chém giết, gào thét cùng thê lương gào khóc, cầu xin tha thứ thanh âm.

Theo toà này âm ảnh bao trùm một dặm phương viên Quỷ thành cự điện hiển hiện, phảng phất trầm tích nổi lên hàng trăm hàng ngàn năm ác độc, âm lãnh, khí tức tử vong phô thiên cái địa tràn ngập ra. Đọng lại ở trong thiên địa tà oán chi khí, giống một tòa trầm ngưng đại sơn, rắn rắn chắc chắc tại chìm tại mỗi người trong lòng.

Mà lúc này giờ phút này đã triệt để cải thiên hoán địa, hóa thành một mảnh Địa Ngục chi quốc ở giữa chiến trường cổ, Hồng Thiên Cương giống như chưởng khống tử vong Địa Ngục Chi Vương, bị một tòa không ngừng kéo dài Bạch Cốt Vương Tọa nắm cử nhi trở đi nhìn chăm chú dưới chân nhỏ bé Thần Dụ Võ Tôn nhẹ giọng nỉ non nói:

"Hoan nghênh đi vào, ta Minh vực quỷ quốc "

Minh vực quỷ quốc! Đây chính là Hồng Thiên Cương trải qua hơn trăm năm trấn áp tra tấn, lấy vô biên biển cả đều không thể rửa sạch oán, giận, hận, tà, cuồng làm củi củi, lấy 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 chỉnh hợp Bình Sinh sở học, lại mượn nhờ hoang nguyên cổ chiến trường vô tận tử khí, sát khí chỗ thi triển mà ra trước nay chưa từng có võ đạo!

"Minh vực quỷ quốc!"

Thần Dụ Võ Tôn chỉ cảm thấy trong lòng một trận hồi hộp, như là bị cái gì yêu ma cường đại quỷ quái âm thầm để mắt tới, cùng lúc đó bên ngoài mấy dặm mắt thấy đến đột nhiên dâng lên tôn này khổng lồ Quỷ thành tất cả võ giả toàn bộ huyết dịch đông kết, tay chân lạnh buốt!

"Đây là!"

Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu tứ đại liên minh Võ Tôn, hơn một trăm vị tham nghị Trương lão, lại thêm ở đây mấy trăm tên cơ hồ hội tụ thiên hạ nhiều hơn phân nửa võ đạo cao thủ, hết thảy sợ hãi mà kinh, mí mắt cuồng loạn!

Mà tân triều phương diện, lơ lửng cự thuyền khoang thuyền ở trong bốn vị viện trưởng lập tức bị Minh vực quỷ quốc âm trầm khí thế kinh khủng bị dọa đến không nhẹ, nghẹn ngào hô lớn: "Đây là thứ quỷ gì!"

Liền ngay cả thời thời khắc khắc chú ý trong chiến trường Thái tử cũng đột nhiên động dung:

"Loại thủ đoạn này, mặc dù mượn nhờ ngoại lực, nhưng là không tầm thường!"

Kinh khủng, tuyệt vọng, không thể địch nổi.

Đây chính là mảnh này bao trùm vài dặm phạm vi đáng sợ quỷ quốc đưa cho người mang tới gần nhất trực quan cảm thụ.

Hết thảy trước mắt có lẽ chỉ là huyễn tượng, nhưng mỗi người rõ ràng có thể cảm nhận được trong đó giống như quỷ quan đại trùng thiên tử khí, còn có cái kia Hồng Thiên Cương trên thân mãi mãi như một, chấn nhiếp vạn quỷ Vô Thượng uy nghiêm khí thế.

Không ai từng nghĩ tới Hồng Thiên Cương thế mà có thể triệt để điều động hoang nguyên cổ chiến trường tử khí sát khí cho mình dùng, thi triển đi ra mạnh mẽ như thế vô song thủ đoạn!

"Tốt, tốt, tốt, là ta chủ quan! Nguyên lai ngươi lại có thể dẫn động tràn ngập hỗn loạn ý chí Địa Sát tử khí cho mình dùng, khó trách lựa chọn tại chiến trường thượng cổ này! Như thế võ đạo, tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, chỉ này một chiêu, ngươi liền có thể cùng khai sáng 【 chí tôn võ đạo 】 chư vị tiên hiền kề vai sát cánh!"

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt trở nên vô cùng trầm ngưng, túc sát, cùng lúc đó tinh thần của hắn ý niệm ở trong cũng truyền tới một cỗ không có gì sánh kịp nguy hiểm cảnh cáo.

Kia là làm hắn tâm thần có chút không tập trung, phảng phất trời đất sụp đổ, đại nạn lâm đầu đồng dạng điên cuồng cảnh cáo! Cỗ này cảnh cáo không giờ khắc nào không tại nhắc nhở hắn: Hiện tại Hồng Thiên Cương, có vô cùng to lớn, để hắn đều khó mà ứng đối uy hiếp!

Thẳng đến Hồng Thiên Cương giờ phút này triệt để triệt hồi ngụy trang, toàn lực phát động giờ khắc này, Thần Dụ Võ Tôn tâm huyết dâng lên rốt cục truyền đến chân chính cảnh cáo.

"Thần Dụ, đừng bảo là ta không có cho ngươi cơ hội."

Hồng Thiên Cương tại bạch cốt đúc thành vương tọa đầu trên ngồi bất động, ở trên cao nhìn xuống quét mắt như lâm đại địch Thần Dụ Võ Tôn, chậm rãi mà nói: "Như vậy, ngươi trước hết cùng ta Chiến Ma hóa thân chơi đùa đi."

Tiếng nói của hắn còn chưa rơi xuống, hai đạo đen nhánh sương mù từ mi tâm ở trong bắn ra, rơi vào trên tường thành lập tức hóa thành hai đạo chiến thiên đấu địa, cực đoan bá đạo thân ảnh, đồng thời ống tay áo của hắn ở trong lại có ba cái ánh sáng đen kịt đoàn trôi nổi mà ra, cấp tốc hút vào có mặt khắp nơi hắc vụ, nhanh chóng lớn mạnh, chỉ bất quá mấy hơi thở công phu liền tạo thành cùng trước đó hắc quang bóng người không khác nhau chút nào tồn tại.

Sau đó, cái này năm vị hóa thân bỗng nhiên mở mắt, lộ ra cùng Hồng Thiên Cương không khác nhau chút nào nhe răng cười khuôn mặt, vừa sải bước ra!

Theo bọn hắn vừa sải bước ra, một trận thảm liệt sa trường khí tức bỗng nhiên phóng lên tận trời, trong lúc nhất thời huyết quang liệt diễm, tinh kỳ như mưa, huyết hải vô nhai, hoàn toàn chính là một bộ thiên địa rung chuyển, đao binh nổi lên bốn phía loạn thế tình hình. Loại này sa trường khí tức không giống với chiến trường trùng sát chi khí, trong đó đúng là mang theo một cỗ trùng thiên um tùm quỷ khí, phảng phất mười vạn quỷ hồn đại quân mang theo trùng thiên sát phạt chi khí, quét sạch toàn bộ quỷ quốc!

Năm tôn Chiến Ma hóa thân!

Điều này đại biểu lấy Hồng Thiên Cương giờ này khắc này bất luận là mượn nhờ ngoại lực vẫn là sử dụng cái gì thủ đoạn khác, đã hoàn toàn có đỉnh phong nhất giai đoạn thực lực kinh khủng! Mà lại Hồng Thiên Cương là không có bản tôn xuất thủ ý đồ, mà là lấy năm tôn Chiến Ma hóa thân, nghênh chiến Thần Dụ Võ Tôn vị này đương thời duy nhất đỉnh phong Võ Tôn!

"Cuồng vọng!"

Cho dù là Thần Dụ Võ Tôn tu luyện ngàn năm sớm đã đến không quan tâm hơn thua hoàn cảnh, giờ phút này cũng cảm nhận

được cực đoan tức giận! Nhưng là vô luận thời khắc này Hồng Thiên Cương mang cho hắn bao lớn uy hiếp, bao lớn phẫn nộ, hắn đều không thể không chiến!

Ầm ầm!

Sau một khắc, Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt bên trong một mảnh lưu manh mênh mông, như là thiên địa chưa mở là hỗn độn, hỗn độn chỗ sâu, một đạo long xà tựa như màu tím phù văn rung động, có một loại mạnh mẽ muốn phát mãnh liệt sinh cơ ẩn chứa trong đó. Như là tuyên cổ ngủ say thần linh khôi phục, khai thiên tích địa đại năng hàng thế, một tôn thần linh từ Thần Dụ Võ Tôn trong mắt từng bước đi ra, trấn áp lại đập vào mặt âm trầm tử khí, thân mang đế hắn, bên trên ấn có giang sơn xã tắc, trần thế biến hóa, thương hải tang điền.

Thần Dụ Võ Tôn thân ngoại hóa thân, đến tận đây hiện thân!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 542: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Chín)

Chương 542: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (chín)

Đối mặt với Hồng Thiên Cương năm tôn Chiến Ma hóa thân săn bắn mà đến, Thần Dụ Võ Tôn thân ngoại hóa thân một bước đi ra!

"Quát!"

Trong hư không, Thần Dụ Võ Tôn bản tôn, hóa thân đứng đối mặt nhau, bỗng nhiên há miệng! Nương theo lấy một đạo oanh lôi tựa như kinh thiên vang lên, một vòng một vòng sóng gợn vô hình bốn phía chấn động ra đến, gợn sóng những nơi đi qua, vô số sấm sét tinh quang theo âm thanh theo diệt, huyễn hóa thành đủ loại hoa, chim, cá, sâu, phi cầm tẩu thú, thế gian vạn vật đều ở trong đó diễn biến, đây là khai thiên tích địa âm thanh thứ nhất, như sấm, như ánh sáng, như điện, như gió, vô hình vô chất, không thể nắm lấy.

【 quá một ngày Long Âm 】! Thần Dụ Võ Tôn tiêu chí võ đạo, Thần Dụ chi hào bởi vậy gọi tên!

Ông!

Chỉ một thoáng, gợn sóng quét sạch xung kích, sấm chớp dậm chân mà đến, bức vào Thần Dụ Võ Tôn quanh thân trăm trượng

ngũ đại Chiến Ma hóa thân giống như là bỗng nhiên lâm vào vũng bùn bên trong, nửa bước khó đi! Không chỉ như thế, bọn hắn bên ngoài thân giống như là nước sôi sôi trào lên đồng dạng kịch liệt bốc lên!

Thần Dụ Võ Tôn cùng hóa thân bất động không dao, bước chân hư không bước vào bên trong, thủ ấn biến ảo, trợn mắt tròn xoe:

"Quát!"

"Quát!"

Liên tiếp hai tiếng không chút nào gián đoạn to lớn Thiên Âm vang lên, thiên đang run, đang run, tất cả thời gian không gian phảng phất đã toàn bộ bị cái này ba tiếng nộ hống vỡ nát, sau đó hóa thành một mảng lớn từ hủy diệt quang mang cùng hỏa diễm tạo thành, sôi trào bạo tạc sóng dữ trùng thiên biển, đem cùng một chỗ đều bao phủ nghiền nát.

Kinh khủng âm trầm cùng tử vong đã nứt ra, băng tán.

Năm tôn Chiến Ma hóa thân phía trên vốn là hắc đến đã nhìn không ra bất kỳ vật gì, phảng phất độn chưa mở một mảnh hắc, bây giờ tại vô biên dữ dằn gợn sóng xé rách hạ trong nháy mắt đã là thủng trăm ngàn lỗ, lung lay muốn bại.

Ầm!

Năm tôn vây kín mà đến, bị gợn sóng bao trùm từ đó nửa bước khó đi, còn không có tới cùng biểu hiện ra thực lực thủ đoạn Chiến Ma hóa thân đột nhiên vỡ vụn!

Toàn lực hành động phía dưới, trong nháy mắt vỡ nát năm tôn Luyện Thần cảnh giới thân ngoại hóa thân! Đây chính là đương thời duy nhất đỉnh phong Võ Tôn thực lực!

"Thần Dụ đại nhân Thần Uy!" Quỷ quốc bên ngoài tất cả người quan chiến trong lòng vui mừng.

Liên tiếp ba rống vỡ nát Hồng Thiên Cương năm tôn thân ngoại hóa thân qua đi, Thần Dụ Võ Tôn thần sắc băng lãnh tới cực điểm, hiệp đồng thân ngoại hóa thân đánh vỡ sâm sâm sơn Hắc Tử khí cùng sát khí, hướng về cao ở Bạch Cốt Vương Tọa phía trên Hồng Thiên Cương bạo vút đi.

Hồng Thiên Cương cái môn này võ đạo mặc dù quỷ dị cường hoành, nhưng lại dù sao cũng là mượn tới lực lượng, đổi lại hắn thuần túy lấy tâm niệm lâu dài bồi dưỡng ra được Chiến Ma hóa thân sẽ không như thế không tốt.

Nhưng mà

"Ngươi đang nhìn chỗ nào "

Tùy theo âm trầm kỹ xảo ngũ trọng hồi âm, năm tôn như quỷ mị hắc bóng đen ngưng tụ như lúc ban đầu, vẫn như cũ như núi cao biển rộng, ngăn lại Thần Dụ Võ Tôn đường đi.

Minh vực quỷ quốc ở trong có vô tận tử khí sát khí làm tư lương bổ sung, năm tôn Chiến Ma hóa thân vẫn như cũ chưa diệt, thậm chí ngay cả trọng thương đều chưa nói tới!

Mà lần này ngưng tụ thành hình năm tôn Chiến Ma hóa thân hắc quang cuồn cuộn, kịch liệt co vào ngưng tụ, chỉ một thoáng hóa thành năm viên tử tinh, ma tinh, lấy bạch hồng quán nhật hủy diệt chi thế xuyên qua trời cao, quét tới! Đồng dạng tại thời khắc này, ngồi ngay ngắn ở Bạch Cốt Vương Tọa phía trên Hồng Thiên Cương nhe răng cười một tiếng, bỗng nhiên đứng dậy, năm ngón tay thư giãn, ra sức vồ một cái! Một con um tùm nhưng, tràn ngập tuyệt vọng cùng tử khí bạch cốt chi trảo trong một chớp mắt hiện hình, hướng về Thần Dụ Võ Tôn ôm đồm đi!

Biến cố phát sinh! Quỷ quốc bên ngoài tất cả người quan chiến sợ hãi mà kinh!

"Tốt tặc tử!"

Thần Dụ Võ Tôn lập tức vừa kinh vừa sợ, tuyệt đối không ngờ rằng rõ ràng bị sụp đổ năm vị hóa thân thế mà giống như là có được bất tử chi thân đồng dạng lại lần nữa hiện hình, hơn nữa nhìn dạng này thanh thế tựa hồ cũng không có bởi vì vừa rồi sụp đổ mà suy yếu mảy may! Giờ phút này chung quanh năm cái phương hướng phía trên tử vong hung mãnh đột kích!

"Đốt!"

Tại thời khắc mấu chốt này thân ngoại hóa thân bước chân một bước, sớm ngăn cản tại Thần Dụ Võ Tôn trước mặt, quang huy đại phóng!

Thoáng chốc, toàn bộ chân trời đều sáng lên một cái, màu đen màn trời che kín màu trắng lóa tế văn, vân dũng bão tố phát, phảng phất thiên không toàn bộ rạn nứt ra, chói mắt ánh sáng trắng chiếu sáng chân trời, cuồng nhiệt lưu mà đến, khiến người khắc sâu cảm giác được xa xa trong bạch quang tích chứa vô cùng quang nhiệt.

Không gian phảng phất bị triệt để đọng lại, năm viên bạch hồng quán nhật đồng dạng hung mãnh đột kích ma tinh bỗng nhiên bị trấn áp, ngưng kết, chỉ có Hồng Thiên Cương đánh ra dữ tợn cốt trảo lại bỏ qua không gian cùng tâm thần song trọng trấn áp lực lượng, hung hoành chộp vào ngăn cản tại Thần Dụ Võ Tôn bản tôn trước đó thân ngoại hóa thân phía trên!

Ầm ầm!

Ngay sau đó, mới là một tiếng so vừa rồi tất cả lôi minh to rõ gấp trăm lần, vang tận mây xanh kinh lôi nổ vang, tại dãy núi vạn

khe ở giữa rời núi hô sóng thần cuồn cuộn hồi âm. Toàn bộ hoang nguyên cổ chiến trường hóa thành quỷ quốc đều tại rung động, bức tường phía trên một chút bạch cốt, bùn cát từ trên núi tróc ra, ầm ầm lăn xuống.

Răng rắc.

Ngăn cản tại bản tôn trước người thân ngoại hóa thân vỡ vụn.

Thần Dụ Võ Tôn cũng theo đó phát ra một tiếng thiên băng địa liệt rống to!

Tại cái này hủy diệt thiên địa uy năng bên trong, Thần Dụ Võ Tôn thân ngoại hóa thân bỗng nhiên bị hủy, tâm thần xung kích phía dưới, máu tươi rơi vãi, cấp tốc bay ngược!

"Không được!"

"Đại nhân!"

Đối mặt Thần Dụ Võ Tôn trọng thương bay ngược, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này tứ đại Võ Tôn sợ vỡ mật hét lớn một tiếng, trong một chớp mắt không để ý tới song phương ngay tại một trận sinh tử, cùng nhau mãnh liệt bắn mà ra!

Thần Dụ Võ Tôn hiện tại chính là Võ Đạo Liên Minh người mạnh nhất, nếu như hắn chết tại Hồng Thiên Cương trong tay, toàn bộ Võ Đạo Liên Minh trong khoảnh khắc liền sẽ sụp đổ, vô luận như thế nào, cho dù là vi phạm công lý đạo nghĩa để người trong thiên hạ chế nhạo, Thần Dụ cũng tuyệt đối không thể chết!

Nhưng mà ngoài tất cả mọi người dự liệu chính là, đối mặt với Thần Dụ Võ Tôn rõ ràng trọng thương, Hồng Thiên Cương nhưng không có bất luận cái gì thống hạ sát thủ ý tứ , mặc cho xâm nhập Minh vực quỷ quốc Vô Câu bọn người tiếp ứng Thần Dụ Võ Tôn.

Hô!

Thần Dụ Võ Tôn thân hình giữa không trung liền dừng lại, thân thể chính diện một cỗ quỷ bí tà ác Hắc Viêm ngay tại chậm rãi thiêu đốt, để trên mặt của hắn hiển lộ ra một tia đau đớn.

Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này tứ đại Võ Tôn đồng thời chớp mắt đã tới:

"Đại nhân!"

"Thần Dụ, ngươi thế nào!"

Nơi xa, Bạch Cốt Vương Tọa phía trên, Hồng Thiên Cương dù bận vẫn ung dung, giống như là tại đối mặt một cái thú vị đồ chơi, chậm rãi nói:

"Thần Dụ, có lẽ đổi chỗ khác ngươi ta ở giữa còn có thể sẽ có một phen long tranh hổ đấu, mà ở chỗ này ngươi không phải là ta địch. Mua dây buộc mình tư vị như thế nào "

Lúc trước một trận sinh tử chiến thư mặc dù là từ Thần Dụ Võ Tôn hạ đạt, nhưng là bất luận là quyết chiến thời gian vẫn là địa điểm đều là từ Hồng Thiên Cương chỉ định, Thần Dụ Võ Tôn biết hoang nguyên cổ chiến trường tích súc vô lượng Địa Sát tử khí, nhưng không có nghĩ đến Hồng Thiên Cương lại có thể đem triệt để lợi dụng, một chiêu Minh vực quỷ quốc ngay cả hắn đều không thể địch nổi.

Địa Sát tử khí, là hội hợp vô số quân sĩ trước khi chết thảm liệt sát phạt ý niệm, là một loại vô cùng dữ dằn năng lượng, căn bản nguyên bản cơ hồ liền không tồn tại lợi dụng khả năng.

Hồng Thiên Cương lại quỷ dị làm được.

Cự Lực Võ Tôn quay đầu hét to, cự âm chấn động: "Hồng Thiên Cương! Rõ ràng là một trận sinh tử, ngươi lại dựa vào địa hình mượn nhờ ngoại lực, ngươi có biết liêm sỉ hai chữ "

"Không sao. Đây là chính hắn bản sự."

Còn không đợi Hồng Thiên Cương trả lời, Thần Dụ Võ Tôn hít sâu một hơi khoát tay áo, ngẩng đầu ngóng nhìn hướng Bạch Cốt Vương Tọa bên trên đạo nhân ảnh kia, thanh âm khàn khàn mà khô khốc:

"Hồng Thiên Cương, chúng ta tiếp tục đi."

Bên người tứ đại Võ Tôn cùng nhau giật mình: "Không thể!"

Hiện tại Hồng Thiên Cương lại có thể điều động mượn nhờ toàn bộ hoang nguyên cổ chiến trường tích súc ngàn năm vạn năm tử khí sát khí, như vậy ở cái địa phương này hắn gần như không người có thể địch, mà lại tình huống vừa rồi tất cả mọi người thấy rõ ràng, Thần Dụ Võ Tôn hóa thân vỡ vụn, đã là bị trọng thương, sẽ cùng hiện tại rõ ràng không thể địch nổi Hồng Thiên Cương giao chiến xuống dưới, ngoại trừ vẫn lạc tại chỗ bên ngoài không còn con đường nào khác!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 543: Cắt Cổ Tướng Nhắm Rượu, Vạn Dặm Lấy Người Đầu! (Cuối Cùng)

Chương 543: Cắt cổ tướng nhắm rượu, vạn dặm lấy người đầu! (cuối cùng)

"Không không không, Thần Dụ, nghĩ không ra ngươi như thế không tốt, bản tọa còn không có xuất ra chân chính thủ đoạn đến đâu, ỷ mạnh hiếp yếu nhưng không có có ý tứ gì "

Trùng trùng điệp điệp Địa Sát tử khí chìm chìm nổi nổi, Bạch Cốt Vương Tọa phía trên, Hồng Thiên Cương nhẹ nhàng đập bạch cốt lan can, có nhiều thú vị nói ra:

"Bất quá, ta ngược lại thật ra có một cái rất thú vị đề nghị "

Hắn sở dĩ không có thừa thắng truy sát cũng không phải là sinh lòng thương hại, mà là hắn đối Thần Dụ mặc dù có thâm cừu đại hận, nhưng là tân triều rình mò ở bên, Thần Dụ còn sống mới có thể vì hắn gánh chịu áp lực, cũng mới phù hợp lợi ích của hắn.

Nếu không nếu như ở chỗ này hắn đem Thần Dụ đánh giết tại chỗ, Bắc Hoang liên minh sụp đổ, như vậy hắn liền sẽ trở thành tân triều số một mục tiêu.

Bất quá mặc dù không thể đem tại chỗ giết chết, lại có thể hảo hảo đem nhục nhã một phen.

Thần Dụ Võ Tôn mỗi chữ mỗi câu âm thanh lạnh lùng nói:

"Ngươi muốn như nào "

"Thần Dụ, ta cho ngươi thêm một cái cơ hội!"

Hồng Thiên Cương đột nhiên lên tiếng cuồng tiếu, âm phong tà mưa mãnh liệt khuấy động, toàn bộ quỷ quốc giống như vạn quỷ đủ âm, quỷ khóc sói gào!

"Ngươi! Vô Câu! Hoàng Thiên! Cự Lực! Vân Tiêu! Ta cho phép các ngươi đồng loạt ra tay!"

Hắn tiếng nói vang lên đồng thời, năm tôn Chiến Ma hóa thân đột nhiên tiến lên trước một bước, nhao nhao lấy không có sai biệt cười lạnh đánh giá đối diện ngũ đại luyện thần võ tôn.

Hồng Thiên Cương tiếp tục cười nói: "Nếu như các ngươi có thể triệt để đánh bại ta cái này năm tôn Chiến Ma hóa thân, như vậy một trận chiến này coi như các ngươi thắng, như thế nào "

"Đáng chết!"

Ngoại trừ Thần Dụ Võ Tôn bên ngoài, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cùng tứ đại Võ Tôn lập tức thốt nhiên mà giận!

Một trận chiến này là từ liên minh thông truyền thiên hạ, hai đại cường giả đỉnh cao công bằng công chính một trận sinh tử, hiện tại bọn hắn bọn người nhúng tay chiến cuộc đã coi như là rơi tiếng người chuôi, nếu như lại dựa theo Hồng Thiên Cương nói tới bọn hắn ngũ đại Võ Tôn cộng đồng xuất thủ vây công, bất luận thắng hay thua đều là từ lúc cái tát, lưu truyền ra đi sẽ chỉ làm người trong thiên hạ một vị phe liên minh không biết xấu hổ âm mưu tính toán, nơi nào còn có chút nào mặt mũi tại

Quỷ quốc bên ngoài, liên minh rất nhiều tông sư nghĩ không ra liên minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn thế mà lại không địch lại Hồng Thiên Cương, giờ phút này đã là sắc mặt xanh trắng đan xen, vô cùng khó coi.

Một trận chiến này, Thần Dụ Võ Tôn chủ động hạ đạt chiến thư, toàn bộ Bắc Hoang đại địa ức vạn người chú ý, đều đang đợi lấy kết quả sau cùng, bọn hắn đơn giản không cách nào tưởng tượng Thần Dụ Võ Tôn chiến bại tin tức truyền khắp thiên hạ hậu quả.

"Hồng Thiên Cương! Đây là ngươi ta ở giữa sự tình, không muốn liên lụy đến trên đầu của người khác!"

Thần Dụ Võ Tôn râu tóc đều dựng, chợt quát lên:

"Mà lại, ngươi cho rằng ngươi liền nắm vững thắng lợi sao! "

"A "

Hồng Thiên Cương ở trên cao nhìn xuống, chậm rãi nói ra:

"Thân ngoại hóa thân bị hủy, ngươi một thân thực lực đã là giảm bớt đi nhiều, xem ra ngươi là thật muốn chết "

Thần Dụ Võ Tôn phảng phất là đã quyết định cái gì đồng dạng hít sâu một hơi: "Hươu chết vào tay ai còn vì cũng chưa biết!"

Hồng Thiên Cương đột nhiên cười gằn nói:

"Trời gây nghiệt, còn nhưng tha thứ, tự gây nghiệt, không thể sống, vậy bản tôn liền thành toàn ngươi!"

Vô Câu Võ Tôn mí mắt cuồng loạn: "Thần Dụ, ngươi "

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt trầm tĩnh, tựa hồ là phải vận dụng cái gì có thể thay đổi xu hướng suy tàn át chủ bài, nhẹ nhàng gật đầu mà nói: "Yên tâm đi."

Tiếng nói vừa hết, hắn liền hướng về trước mặt vô cùng to lớn âm trầm quỷ quốc âm ảnh cất bước mà đi.

Vô Câu Võ Tôn trải qua muốn nói lại thôi, cuối cùng lại nhịn

được.

Hồng Thiên Cương thì là cười khẩy, ánh mắt bên trong ở trong không nói ra được tàn khốc.

Hắn Minh vực quỷ quốc không chỉ có riêng là điều động Địa Sát tử khí cho mình dùng đơn giản như vậy, tại 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 triệt để thuế biến về sau, hắn đã bước lên một đầu trước nay chưa từng có con đường, mặc kệ Thần Dụ Võ Tôn có dạng gì át chủ bài, hắn đều tự tin có thể trong trở bàn tay trấn áp!

Đúng lúc này.

Một cỗ trùng trùng điệp điệp áp lực từ chân trời mà tới, giống như lao nhanh gào thét cơn sóng gió động trời, giống như nghiêng trời lệch đất diệt thế gió lốc, giống như đốt cháy trời cao liệt diễm lưu tinh!

Một đạo sáng chói dữ dằn tinh quang trường hồng đã khó có thể tưởng tượng tốc độ từ chân trời vượt qua mà đến rồi.

Người nào

Thần Dụ Võ Tôn bước chân lập tức dừng lại, bao quát Vô Câu bọn người cùng Hồng Thiên Cương đều nhao nhao quay đầu, nhìn về phía đạo này đột ngột mà đến tinh quang trường hồng.

Hô!

Từ quỷ quốc khu vực biên giới, Nhạc Bình Sinh dừng lại, quét mắt một chút hơi có vẻ chật vật Thần Dụ Võ Tôn cùng phía sau hắn Vô Câu bọn người.

"Xem ra coi như kịp thời."

Giờ phút này đúng lúc là mặt trời mọc thời gian, Nhạc Bình

Sinh vừa lúc đuổi tới, chỉ tiếc Hồng Thiên Cương sớm động thủ, mới khiến cho hắn bỏ qua một trận trò hay.

Bất quá một chút liếc nhìn tình huống hiện trường, Nhạc Bình Sinh đại khái có thể đánh giá ra cái gọi là một trận sinh tử Thần Dụ Võ Tôn đã là chiến bại.

Đủ loại suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh nghiêng đầu xa xa nhìn về phía quỷ quốc vương tọa phía trên ngồi ngay ngắn bất động quỷ bí bóng người:

"Ngươi chính là Hồng Thiên Cương Nguyên Bạch Lộc chính là bị ngươi giết chết "

Thần Dụ cùng Võ Tôn lông mày lập tức nhíu một cái.

Đây là nơi nào xuất hiện Luyện Thần cường giả cùng Nguyên Bạch Lộc lại là cái gì quan hệ tới làm cái gì

"Ừ"

Hồng Thiên Cương trên khuôn mặt lập tức lộ ra ngoài ý muốn mà thú vị thần sắc, hắn mỉm cười nói:

"Là ta xử lý hắn, ngươi là ai là muốn cho ta đưa ngươi xuống dưới gặp hắn sao "

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, hư không cất bước, hướng về quỷ quốc vô cùng to lớn âm ảnh đi đến.

Hồng Thiên Cương lập tức cười ha ha, cười đến vui vô cùng: "Thú vị, thú vị, quá thú vị! Thần Dụ, chuyện gì xảy ra làm sao tùy tiện liền xuất hiện một cái a miêu a cẩu liền muốn đánh đoạn ngươi ta quyết chiến "

Thần Dụ cùng sau lưng bốn vị Võ Tôn mí mắt cùng nhau nhảy một cái, lấy một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem Nhạc Bình

Sinh hư không từng bước một đi tới, tựa hồ sớm từ nhóm người mình trước mặt trải qua, đi nghênh chiến Hồng Thiên Cương.

"Hắn có biết hay không chính mình đang làm những gì "

Một cái hoang đường suy nghĩ từ trong đầu lóe lên một cái rồi biến mất, không để ý tới đi cân nhắc cái này Luyện Thần võ giả có cái gì lai lịch, lại cùng Nguyên Bạch Lộc có cái gì sâu xa, mắt thấy Nhạc Bình Sinh cử động quỷ bí như vậy mà không biết tiến thối, Thần Dụ Võ Tôn tiến lên một bước, nhíu mày nghiêm nghị nói:

"Mặc kệ ngươi muốn làm cái gì, lập tức rời đi nơi này! Đây không phải ngươi có thể nhúng tay sự tình "

Hồng Thiên Cương ngồi ngay ngắn ở Bạch Cốt Vương Tọa phía trên, mỉm cười nói: "Trận này nháo kịch còn muốn tiếp tục bao lâu Thần Dụ, đến cùng ai đi tìm cái chết "

Vô Câu cùng còn lại ba vị Võ Tôn đồng dạng chau mày, lẫn nhau nhìn thoáng qua nhau về sau cùng nhau cất bước, nghênh hướng Nhạc Bình Sinh chuẩn bị cản lại cái này đột ngột xuất hiện quấy nhiễu người, vừa lên tiếng nói:

"Đây không phải ngươi có thể nhúng tay sự tình, mặc kệ ngươi cùng Hồng Thiên Cương có cái "

"Các ngươi "

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía nghênh đón Vô Câu bọn người:

"Lui ra!"

Ầm ầm!

Phảng phất giữa thiên địa phát sinh một trận kinh thiên bạo tạc, tựa hồ đại lượng không khí, nguyên khí đều đang sôi trào, tại

điên cuồng gào thét, sau đó tạo thành một cỗ tùy tâm thần, âm rít gào, không khí chấn động hình thành tam trọng sóng lớn, tầng tầng lớp lớp, cao khuấy động, giống như lao nhanh diệt thế tuyết lở sóng lớn, giống như thiêu tẫn thiên địa núi lửa phun trào, giống như chôn vùi hết thảy diệt tuyệt triều dâng, quét sạch thiên địa, hướng về nhíu mày nghênh đón bốn vị Võ Tôn đánh tới!

Vô Câu cùng tứ đại Võ Tôn lập tức sắc mặt hoàn toàn thay đổi.

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Sau một khắc, âm rít gào sóng lớn giáng lâm mà tới, đón lấy Nhạc Bình Sinh Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, bao quát phía sau bọn họ Thần Dụ Võ Tôn trong một chớp mắt bị dìm ngập, sau đó giống như là có một tòa vạn trượng Thần Sơn trực tiếp đụng vào trên thân, toàn thân đôm đốp bạo hưởng, khống chế không nổi hư không cấp tốc rút lui!

Người ở bên ngoài trong mắt nhìn lại thật giống như không có cái gì phát sinh, cái này năm vị cường hoành vô cùng Luyện Thần tôn giả bị cái gì kinh hãi đồng dạng trong nháy mắt bay rớt ra ngoài trăm trượng xa.

Một tiếng quát lớn, bức lui ngũ đại Luyện Thần, đây là sức mạnh cỡ nào

"Lui ra!"

"Lui ra hạ!"

"Lui lui ra hạ hạ "

Kinh khủng hồi âm chấn động toàn bộ khổng lồ quỷ quốc, hết thảy sâm nhiên âm ảnh đều đang điên cuồng lay động, hùng vĩ trên tường thành càng là kịch liệt rung động, đại cổ đại cổ đất vàng, bạch cốt băng liệt tách rời, trút xuống, thật giống như toàn bộ Minh vực quỷ quốc đều không thể chịu đựng lấy Nhạc Bình Sinh

một tiếng này quát lớn, sắp sụp đổ!

Minh vực quỷ quốc, Bạch Cốt Vương Tọa phía trên, cảm thụ được dưới chân U Minh quỷ điện không chịu nổi gánh nặng rung động, Hồng Thiên Cương ánh mắt lập tức đọng lại:

"Loại lực lượng này, ngươi "

"Ngươi có di ngôn "

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên quay đầu, cười lạnh trực tiếp đánh gãy Hồng Thiên Cương:

"Chờ đến ta chém đứt đầu của ngươi sau này hãy nói đi!"

Ông!

Một mảnh thần bí thâm thúy vô ngần bầu trời đêm đột nhiên từ Nhạc Bình Sinh trên thân khuếch tán ra đến, trong nháy mắt liền xông nát Địa Sát tử khí bao phủ âm trầm thiên không, rõ ràng là mặt trời mới mọc, chân trời trắng bệch, giờ khắc này đêm tối cùng tinh quang lại lần giáng lâm.

Phương viên mười dặm, nguyên bản trời trong húc nhật chỉ một thoáng bị cải thiên hoán địa, nơi này là giờ phút này nghịch chuyển ban ngày, lại lần nữa hóa thành một mảnh ánh sao lấp lánh đen nhánh bầu trời đêm!

Mảnh này trên bầu trời đêm, đột nhiên một viên chói mắt tinh thần sáng lên.

Không chỉ là một viên, chỉ một thoáng đầy trời tinh thần không hẹn mà cùng liên tiếp sáng lên.

Một trăm khỏa hai trăm khỏa ba trăm khỏa ba trăm sáu mươi lăm khỏa!

Nương theo lấy Nhạc Bình Sinh đằng sau vùng tinh không kia

ở trong ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao tinh huy đại thịnh, Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu cũng theo đó sáng lên, mệnh khiếu chỗ sâu nhộn nhạo tinh quang bên trong, từng đạo yên tĩnh ngồi xếp bằng hư ảnh bỗng nhiên đứng người lên!

Vậy mà lúc này giờ phút này, không có gì sánh kịp trọng áp, phảng phất là nguyên một hành tinh đặt ở đỉnh đầu, Hồng Thiên Cương toàn thân đã qua gắt gao kề sát tại Bạch Cốt Vương Tọa phía trên, không thể động đậy chút nào, duy chỉ có nội tâm của hắn phát ra không thể tin cuồng hống:

"Loại này tâm thần, loại ý chí này, hắn là ai! Hắn là ai!"

Hết thảy ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh quang bóng người cùng nhau từ Nhạc Bình Sinh mệnh khiếu bên trong đứng thẳng mà lên, trùng trùng điệp điệp biển sao bắn ra mà xuống, trực tiếp đem thế gian hết thảy đều bao phủ lại.

Sau đó ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh quang bóng người cùng nhau quay người, đối hướng về phía Nhạc Bình Sinh sâu trong thân thể, phảng phất là tại triều bái bọn họ quân vương, xa xa khom người cúi đầu!

Oanh long long long ù ù!

Nương theo lấy lấy ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh quang bóng người khom người cúi đầu, phương viên ròng rã mười dặm đại địa đột nhiên không trở ngại chút nào vỡ tan, chìm xuống! Giống như là bị một viên ức vạn tấn vẫn lạc tinh bỗng nhiên đánh tới, hư không bên trong lập tức truyền đến trăm tầng, ngàn trượng, vạn trọng thảm liệt gào thét gào khóc thanh âm, hết thảy đều tại sụp đổ!

Mà từ Địa Sát tử khí ngưng tụ mà thành, vô cùng to lớn, vô cùng kiên cố Minh vực quỷ quốc, cũng chèo chống không quá một

hai cái thời gian hô hấp, liền ầm vang sụp đổ.

Thiên kinh địa động, đại địa nộ hống, nhật nguyệt vô quang, đất vàng bạch cốt tại tiếng quỷ khóc sói tru bên trong bay giương.

Cùng lúc đó, 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】 trời đất sụp đổ, hủy thiên diệt địa đồng dạng uy năng dưới, Bạch Cốt Vương Tọa, năm tôn Chiến Ma hóa thân, tính cả trên đó Hồng Thiên Cương sớm đã toàn bộ bạo liệt ra, mưa máu đầy trời!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 544: Bất Tử

Chương 544: Bất tử

Oanh long long long

Trời đất sụp đổ cảnh tượng vẫn như cũ kéo dài, ở giữa chiến trường cổ đại địa oanh minh không ngớt, không chịu nổi gánh nặng đồng dạng rên rỉ, có mặt khắp nơi, yêu ma cuồng vũ đồng dạng hắc sát tử khí như là băng tuyết tan rã, to lớn mà tà quỷ Minh vực quỷ quốc cung điện tường thành giống như là vỡ vụn đậu hũ đồng dạng tiếp tục không ngừng sụp đổ.

Lần này nhìn thấy mà giật mình cảnh tượng nếu như từ trên cao quan sát xuống dưới, liền giống với ở giữa chiến trường cổ khu vực, phương viên mười vạn mét vuông bên trong hết thảy tồn tại chẳng qua là một khối yếu ớt bánh gatô, bị một đôi vô hình cự quyền một chút đập nát!

"Cái này!"

"Thế mà một chiêu!"

"Đây là người nào! Đây là người nào!"

Bị Nhạc Bình Sinh một tiếng quát lui Thần Dụ, Vô Câu cùng ngũ đại liên minh Võ Tôn giống như là như là thấy quỷ, thời khắc này nội tâm dùng kinh đào hải lãng đều khó mà hình dung, nhưng mà bọn hắn nhưng căn bản không để ý tới mở miệng hỏi thăm, bởi

vì đồng dạng thân ở tại Minh vực quỷ quốc phạm vi bên trong, Nhạc Bình Sinh một thức này 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】 mặc dù mục tiêu cũng không phải là bọn hắn, nhưng cũng đồng dạng để bọn hắn tâm thần phía trên tiếp nhận không thể hình dung ý chí trọng áp, áp bách lấy bọn hắn tâm thần, thân thể!

Ngoại trừ Thần Dụ Võ Tôn cùng Vô Câu Võ Tôn có thể miễn cưỡng bảo trì thân thể sừng sững vào hư không bất động không dao bên ngoài, còn lại Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cùng tam đại Võ Tôn giống như là lưng đeo một tòa vạn trượng Thần Sơn, trên trán gân xanh nổi lên, thân hình vẫn tại khống chế không nổi rơi xuống, chìm xuống.

Mà tại bảy tám dặm địa chi bên ngoài một đám tham nghị trưởng lão, liên minh tông sư càng là không chịu nổi, cái này tung khắp chân trời mấy trăm đạo thân ảnh tại Nhạc Bình Sinh kinh khủng tâm thần không khác biệt trấn áp phía dưới trực tiếp tựa như là bị vỗ trúng con muỗi, nhao nhao rống giận rơi xuống phía dưới!

Duy nhất nhìn qua tựa hồ không bị ảnh hưởng tân triều xem lễ đoàn lơ lửng cự thuyền boong tàu bên trên, cơ hồ tất cả nhân viên giờ phút này toàn bộ đều đỏ bừng cả khuôn mặt, đồng dạng bị lực vô hình trấn áp, toàn thân gắt gao ghé vào boong tàu phía trên không cách nào động đậy.

Lơ lửng cự thuyền mặt ngoài, trên thực tế có được có thể ngăn cản, phản xạ, hấp thu các loại tinh thần xung kích sơn phủ, chính là vì có thể tới một mức độ nào đó ngăn cản Luyện Thần tôn giả công kích, vậy mà mặc dù như thế tại Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt bộc phát giờ khắc này vẫn là thùng rỗng kêu to.

Duy nhất coi như bảo trì hoàn hảo chính là trong khoang thuyền bốn vị viện trưởng, bọn hắn giờ phút này ánh mắt đờ đẫn nhìn qua ở giữa chiến trường cổ hết thảy, trên thân tựa hồ đã khởi động vật gì, tản mát ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt, nhẹ nhàng đung

đưa ngăn cản trong một chớp mắt tâm linh trọng áp, mới khiến cho cái này bốn tên lão giả có vẻ như không bị ảnh hưởng.

"Kinh khủng, kinh khủng! Đây là nơi nào xuất hiện một cái Luyện Thần tôn giả "

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng thần sắc có chút sợ hãi, cũng có một chút vặn vẹo, kích động, cùng hưng phấn, hô lớn nói:

"Tư liệu của chúng ta kho ở trong vì sao vì sao không có tin tức của người này thành lập hồ sơ, lập tức vì hắn thành lập hồ sơ!"

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ chuyên môn nghiên cứu cơ thể người huyền bí, đối với đại biểu cho đương thời cao cấp nhất vũ lực Luyện Thần tôn giả tư liệu thu thập từ trước đến nay đều là không lưu dư lực, nhưng mà đột nhiên xuất hiện như thế một cường giả trong trở bàn tay liền đánh nổ Hồng Thiên Cương, để mười dặm đại địa băng liệt, thực lực như thế đơn giản chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy!

Nhạc Bình Sinh hiện tại diện mạo đã trở về nguyên bản, không còn là Trần Bình dáng vẻ, cho nên ở đây không người nào biết trước mắt một kích đánh nổ Hồng Thiên Cương cường giả bí ẩn chính là đã tất cả mọi người coi là đã chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới Nhạc Bình Sinh.

Mà Thiên Công Thần Khí cục hai vị viện trưởng đồng dạng là thông qua dòm kính nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh, bọn hắn thời khắc này trong đầu duy nhất suy tư vấn đề chính là:

Dạng này một cái cường giả khủng bố, Diệt Tuyệt Tân Tinh có thể hay không giết chết hắn

Biên giới chiến trường nơi nào đó, một cỗ vô biên luân hồi ý cảnh bao phủ, bốn đạo nhân ảnh bình tĩnh, im lặng mà đứng.

Tại Thái tử tâm thần bao phủ phía dưới, sau lưng tam đại vương đem cũng không nhận ảnh hưởng gì, nhưng là sắc mặt của bọn hắn đều tại Hồng Thiên Cương bị trực tiếp đánh nổ về sau xuất hiện biến hóa, trở nên mười phần ngưng trọng.

Thái tử giống như là hỏi thăm, lại giống là nói một mình: "Người này, là ai "

Im lặng, yên tĩnh.

Không có người trả lời.

Ngay sau đó tam đại vương đem sắc mặt khó coi, cùng nhau cung eo trầm giọng nói: "Chúng ta tình báo thu thập bất lợi, mời điện hạ giáng tội!"

Bọn hắn mưu đồ rình mò đã lâu, các mặt thấm vào toàn bộ Bắc Hoang, liên minh Luyện Thần cường giả tình báo càng là quan trọng nhất, nhưng mà nơi này xuất hiện mạnh mẽ như vậy Luyện Thần tôn giả, bọn hắn một điểm tin tức cũng không biết.

Thái tử không để ý đến bọn hắn. Ánh mắt sáng rực bên trong có một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị, tựa hồ là vui sướng lại tựa hồ là cái gì khác:

"Trên đời này thế mà vẫn tồn tại dạng này một cái ta cũng không biết nền móng lai lịch cường giả đỉnh cao "

"Đây chính là liên minh át chủ bài a không, không đúng, người này không phải phe liên minh người "

"Rất tốt, rất tốt, rất hoàn mỹ một bộ thân thể "

Tam vương đem trong lòng giật mình, cùng nhau ngẩng đầu: "Điện hạ, ý của ngươi là "

"Nguyên bản ta nghĩ tại Thần Dụ cùng Hồng Thiên Cương ở

trong chọn lựa một cái, nhưng là hiện tại xem ra đã có càng hoàn mỹ hơn nhân tuyển."

Thái tử nhìn ở giữa chiến trường cổ đứng chắp tay, ngữ khí nhu hòa, để lộ ra ý vị lại làm cho người không rét mà run:

"Bất quá, tuồng vui này còn chưa kết thúc, tiếp tục xem a "

Còn không có kết thúc chẳng lẽ

Tam vương đem nheo mắt, bỗng nhiên ngẩng đầu

Kinh thiên địa động tiếng oanh minh từ từ giảm bớt, rung động đại địa cũng bắt đầu từ từ bình ổn lại.

Bao phủ mười dặm phương viên tinh không biển cả tiêu tán, lại lần nữa hiển lộ ra chân trời dâng lên một vòng Đại Nhật.

Cùng lúc đó, trấn áp mười dặm đại địa kinh khủng tâm thần ý chí cũng chỉ duy trì trong nháy mắt sau liền tiêu diệt vô tung, tất cả mọi người, từ luyện thần võ tôn, cho tới lơ lửng cự thuyền trên người bình thường hết thảy đều đứng dậy, vừa sợ lại sợ nhìn về phía đứng ở một vùng phế tích đại địa bên trên phương Nhạc Bình Sinh.

Chỉ trong một chiêu, đánh nổ bất tử chi ma Hồng Thiên Cương.

Bao quát hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão ở bên trong mấy trăm tông sư, mới siêu xem lễ đoàn bọn người, trong mắt kinh hãi chi ý còn chưa tiêu tán, nhưng lại không thể không tiếp nhận sự thật này, tùy tâm đến thân, lại đến mỗi một cây lọn tóc, đều cảm giác được vô cùng rét lạnh.

Cái này cường giả khủng bố, là lai lịch gì

Không chỉ là phương xa người quan chiến nhóm không chịu

được như thế, khoảng cách Nhạc Bình Sinh bất quá không đến một dặm Thần Dụ, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này ngũ đại Võ Tôn đứng ở hư không, đồng dạng nội tâm cực độ hồi hộp!

Ở trước mặt bọn họ, Nhạc Bình Sinh đứng yên bất động, ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, lại tựa hồ là đang lắng nghe cái gì.

Trước mắt cực độ lạ lẫm mà cường giả bí ẩn xuất hiện, triệt để vượt ra khỏi bọn hắn đối Bắc Hoang đại địa nhận biết cùng chưởng khống.

Đương kim võ đạo giới thậm chí toàn bộ Bắc Hoang đại địa, luyện thần võ tôn chính là chân chính chèo chống người, Chúa Tể Giả! Mà Thần Dụ Võ Tôn thọ quá ngàn năm, cùng rất nhiều Võ Tôn cộng đồng sáng lập Võ Đạo Liên Minh, tự thân càng là đột phá đỉnh phong, trở thành trước mắt một vị duy nhất tâm huyết dâng trào cảnh giới đỉnh phong Võ Tôn, khinh thường liên minh tất cả Võ Tôn, đã có thể nói là toàn bộ Võ Đạo Liên Minh tối cao vũ lực!

Bây giờ lại đột ngột xuất hiện như thế một cái thực lực có thể xưng nghiền ép không biết tên cường giả, để bọn hắn những cái này chấp chưởng Bắc Hoang Võ Tôn làm sao có thể không hồi hộp

Thần Dụ Võ Tôn hít sâu một hơi, tiến lên một bước mở miệng, thanh âm xa xa truyền lại:

"Các hạ."

Nhưng mà còn không đợi hắn câu nói tiếp theo nói ra miệng, Nhạc Bình Sinh lại bỗng nhiên mở mắt, đồng thời nhe răng cười một tiếng:

"Ngươi tại tránh cái gì "

Ông!

Nói chuyện đồng thời, Nhạc Bình Sinh trên thân tinh huy đại

thịnh, đầy trời vang lên gió lớn tiếng thét, hắn đưa tay ở giữa, một đạo huy hoàng mà ánh sáng óng ánh trụ lập tức từ lòng bàn tay bắn ra, trong nháy mắt đánh vào dưới chân đại địa bên trên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 545: Đùa Bỡn

Chương 545: Đùa bỡn

Ầm ầm!

Tựa như là dưới nền đất chôn mấy tấn thuốc nổ cùng nhau bạo tạc đồng dạng. Hoang nguyên ở giữa chiến trường cổ lại lần nữa đất rung núi chuyển, nguyên bản đã hãm sâu mặt đất lớn diện tích sụp đổ, nứt ra! Lấy Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang đả kích địa điểm làm trung tâm, sụp đổ mặt đất giống như là đột nhiên nâng lên một cái bọc lớn, một tầng lại một tầng đất đá, rỉ sét binh khí mảnh vỡ, mục nát xương cốt mảnh vỡ bị một tầng lại một tầng nhấc lên, đồng thời lượng lớn bụi mù, tro cốt tại cuồng bạo trùng kích vào vừa mới dâng lên, liền lại bị một trận không khí sóng xung kích trực tiếp khuấy động hướng về phía bốn phương tám hướng!

"Chẳng lẽ!"

Nhạc Bình Sinh đột ngột cử động tựa hồ để xa xa quan chiến đám người liên tưởng đến cái gì, lập tức sợ hãi mà kinh.

Long long long long

Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang đả kích qua đi, không khí bạo tạc sinh ra nhiệt lượng thì khiến cho đất đá hòa tan, nóng rực không chịu nổi, màu trắng hơi nước không ngừng từ mặt đất xuất hiện, một mảng lớn cháy đen khô ráo trong đất bùn vị trí thì là

một cái đen ngòm hố to, một luồng một luồng đen nhánh sương mù xông ra, không biết kéo dài đến bao sâu lòng đất.

Nhạc Bình Sinh cười lạnh, thân hình chậm rãi hạ xuống.

Hồng Thiên Cương thực chiến môn này đem trọn phiến đại địa hóa thành Minh vực quỷ quốc thủ đoạn quỷ bí mà cường hoành, để tinh thần của hắn đều cảm nhận được nặng nề áp bách, vì thuấn sát Hồng Thiên Cương, hắn đang thi triển 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】 là trực tiếp thiêu đốt một vạn đơn vị linh năng, như thế phía dưới phối hợp bản thân hắn liền quét ngang cùng giai thực lực, dữ dằn uy năng mới nhất cử liền đem Hồng Thiên Cương tính cả lấy hội tụ lượng lớn tử khí Minh vực quỷ quốc đánh tan.

Nhưng mà kịp thời đem ngồi ngay ngắn ở Bạch Cốt Vương Tọa phía trên Hồng Thiên Cương một kích đánh nổ, hắn nhưng không có chuyển đổi đến chút nào linh năng, cái này cũng liền mang ý nghĩa Hồng Thiên Cương cũng không tử vong, hắn chỗ bị đánh nổ tôn này thân thể chỉ sợ không phải bản tôn chân thân!

Thần Dụ Võ Tôn cũng lập tức ý thức được Nhạc Bình Sinh cử động lần này nguyên nhân, mí mắt hơi nhảy. Nếu như Hồng Thiên Cương thật không có tử vong, như vậy thì là Hồng Thiên Cương không biết tên thủ đoạn đem hắn cái này đỉnh phong Võ Tôn đều lừa gạt được!

"Ở nơi nào "

Nhạc Bình Sinh vừa đi vừa về quét mắt dưới chân đại địa, lắng nghe cảm giác đồng thời, ngữ khí nhu hòa lại tràn đầy làm cho người run sợ khốc liệt cùng vô tình:

"Bất tử chi ma các hạ, ngươi núp ở chỗ nào đâu "

Ông!

Ấm áp mặt trời mọc quang mang đột nhiên tối sầm lại, phảng phất là bị hút đi tất cả nhiệt lượng, trên đường chân trời, gió lốc gào thét, vô lượng nguyên khí hải dương cuồng dã vô cùng sôi trào, sau đó một con tinh quang đúc thành sâm nhiên cự trảo, che khuất bầu trời tại cổ chiến trường trung ương hiển hiện.

Lớn!

Vô cùng to lớn!

Khoảng chừng một dặm dài ngắn, che đậy sắc trời, như là một ngọn núi kích cỡ tinh quang cự trảo đột nhiên phá tan tầng tầng mây trôi hạ xuống!

Mà lại cái này tinh quang cự trảo vô cùng ngưng thực, toàn thân như là cực kỳ thuần túy thủy tinh điêu khắc thành, không có bất kỳ cái gì tì vết cũng không có bất kỳ cái gì phù phiếm cảm giác, là thế gian cực kỳ hoàn mỹ không một tì vết điêu khắc tác phẩm, cứ như vậy im lặng im ắng vắt ngang cùng thiên địa ở giữa.

Nhìn thấy như thế một con như là một ngọn núi cự nhạc kích cỡ nguyên khí chi trảo, đã thối lui đến ngoài mười dặm tất cả người quan chiến da mặt không khỏi lay động.

"Lui!"

Cự trảo âm ảnh bao phủ phía dưới, Thần Dụ cùng liên minh năm vị Võ Tôn lập tức ý thức được Nhạc Bình Sinh muốn làm gì, mí mắt hơi nhảy bên trong liên tiếp lui về phía sau.

Nhạc Bình Sinh mỉm cười nhìn chăm chú dưới chân hoang nguyên cổ chiến trường:

"Là ở chỗ này "

Tiếng nói vang lên đồng thời, hắn năm ngón tay hư trương, lăng không một trảo!

Ầm ầm!

Phù ở giữa không trung cự trảo biên giới chỗ, đột nhiên bộc phát ra mãnh liệt mà thật lớn khí lãng, tại không khí không chịu nổi gánh nặng nặng nề tiếng oanh minh bên trong, tinh quang cự trảo mang theo cuồng phong ác sóng cùng khổng lồ âm ảnh ôm đồm dưới, thật sâu đâm vào đã vỡ vụn không chịu nổi đại địa!

Sau đó, Nhạc Bình Sinh năm ngón tay hư không bóp, mà đâm vào mặt đất hơn trăm trượng chi sâu cự trảo giống như là đang đào móc, lại giống là tại cày, đem hàng mấy chục, mấy trăm vạn tấn, hỗn hợp có sắt rỉ, xương khô đất đá hung hăng một thanh lật lên!

Lượng lớn đất đá hóa thành thật lớn đất sóng bị một thanh giơ lên, cự trảo cắm vào địa phương xuất hiện một cái cực kỳ bất quy tắc kinh khủng hố sâu.

Nhạc Bình Sinh lại đột nhiên nhìn về phía một phương hướng khác, mỉm cười nói:

"Vẫn là nói ở chỗ này "

Ầm ầm thanh âm bên trong, tinh quang cự trảo dâng lên, hướng về một phương hướng khác ôm đồm hạ! Đại địa băng liệt, đất đá sóng lớn phóng lên tận trời!

"Con chuột nhỏ, tại sao muốn trốn đi "

Ầm ầm! Lại là một trảo vồ xuống, nương theo lấy vô tận Địa Sát tử khí bốc lên, tan rã, đại địa tại gào thét, tại run rẩy, đang run rẩy.

Mà tất cả mọi người, từ Võ Tôn, cho tới tông sư, trong mắt chiếu vào sơn hà này rung chuyển một màn này, trong lòng không có chút nào lý do dâng lên một cỗ cực độ ác hàn,

Trong mắt bọn hắn, Nhạc Bình Sinh cử động nhẹ nhàng thoải mái, không giống như là tìm kiếm đối phó thực lực gì cường hoành ma đầu, giống như là muốn từ lòng đất móc ra một con con chuột nhỏ đồng dạng!

"Ngươi vì cái gì không trốn, ngươi đang chuẩn bị cái gì "

Ngữ khí vẫn ôn hòa như cũ, rất có tương phản lại là trăm vạn tấn bùn đất cát đá bản hung hăng vồ nát, lại đem phiến đại địa này hung hăng lật lên, lại là một cái làm người ta nhìn tới phát lạnh khổng lồ hình móng tại rung mạnh ở trong xuất hiện.

Thời khắc này toàn bộ hoang nguyên cổ chiến trường, đã triệt để biến thành Nhạc Bình Sinh thủ hạ đồ chơi, run rẩy, gào thét, cự trảo tứ ngược dưới, phương viên vài dặm đại địa chấn động mãnh liệt không dứt, đất đá sóng lớn hung mãnh bốc lên, mảnh đất này không giờ khắc nào không tại vỡ vụn nứt ra, không giờ khắc nào không tại sụp đổ chìm xuống!

Oanh long long long

Đại địa đã phá thành mảnh nhỏ.

Này nháy mắt ở giữa, cái này phương viên vài dặm dải đất bình nguyên, đã Nhạc Bình Sinh cào thành một mảnh nhìn thấy mà giật mình rách rưới thung lũng.

"Thằng nhãi ranh an dám lấn ta!"

Đúng lúc này, một đạo quỷ bí mà chấn nộ thanh âm bỗng nhiên như là ngàn vạn kinh lôi cùng nhau nổ tung, lại như cùng sâu trong lòng đất ức vạn oan hồn lệ quỷ nộ hống, vang vọng chân trời!

Theo Hồng Thiên Cương thanh âm vang lên, trong một chớp mắt phương viên mười dặm bên trong, tất cả dưới ánh mặt trời cái bóng đột nhiên tối tối sầm lại, bóng tối đến thâm thúy, bóng tối

đến làm cho người thấy không rõ bất kỳ cái gì sự vật, phảng phất nối liền vô tận hư không bên ngoài tĩnh mịch Minh Ngục.

Lượng lớn đất đá chồng chất thành núi mà hình thành âm ảnh, rất nhiều liền không thu được ánh mặt trời chiếu sáng hố to bên trong âm ảnh, hết thảy đen nhánh âm ảnh đều vặn vẹo, biến ảo, phảng phất có tầng tầng hắc triều từ đó cuồn cuộn dâng lên, nhiếp nhân tâm phách!

Không có chút nào lý do, bình minh cùng sáng sớm bỗng nhiên mờ tối xuống dưới, giữa thiên địa một trận gió tanh mưa máu, tầng tầng hắc triều cuồn cuộn, thâm thúy như vực sâu, trong hoảng hốt phảng phất có cùng hung ác yêu ma cùng quỷ dị quỷ quái ẩn tàng trong đó, tại âm trầm khiếp người hắc ám đằng sau, giống như khắp nơi đều tại sinh sôi lấy muốn nhắm người mà phệ, không cách nào ngăn cản yêu ma quỷ quái.

Nơi xa, tất cả người quan chiến lập tức tâm thần chấn động: "Hồng Thiên Cương quả nhiên không chết!"

"【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 ma chủng sống lại "

Nhìn chăm chú dưới chân bỗng nhiên cuồn cuộn hắc triều, Nhạc Bình Sinh lại đứng yên bất động, sâm nhiên cười lạnh, nhẹ giọng tự nhủ:

"Hồng Thiên Cương, đừng để ta thất vọng, ta thật rất muốn học sẽ ngươi môn công pháp này a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 546: Không Chết Cũng Phải Chết

Chương 546: Không chết cũng phải chết

"Chết!"

Hắc triều bên trong, một bóng người vừa mới dâng lên, um tùm cự trảo liền tham trảo mà xuống, tính cả lấy đem phương viên hơn trăm trượng vô lượng tử khí một thanh cầm nã, sau đó hung hăng bóp!

Ông!

Lượng lớn Tử Sát chi khí cùng tinh quang chi trảo ở giữa phảng phất là sinh ra cái gì không thể nghịch chuyển phản ứng hoá học, cả hai tại thiên địa trong một chớp mắt một chút chấn động mãnh liệt bên trong song song vỡ nát ra.

Nhưng mà.

"Ngươi, là ai "

Âm phong nổi lên bốn phía, mù sương tràn ngập, ở đây cao thủ, người người biến sắc!

Chỉ một thoáng người người đều cảm giác được một cỗ tựa hồ có thể phá núi sôi biển, làm cho người phá vỡ tâm đứt ruột, sợ vỡ mật ngang ngược khí thế hung ác như núi lửa bộc phát, trùng thiên thê lương oán giận trực chỉ đám người, mang theo vô cùng cảm giác áp bách, cuồn cuộn mà đến, bao phủ khắp nơi.

Ở giữa chiến trường cổ vỡ vụn không chịu nổi đại địa đã bị nồng đậm, nhìn thấy mà giật mình tử khí hắc triều toàn bộ bao trùm, phảng phất là chiến trường cổ này tích súc ngàn năm, vạn năm Tử Sát chi khí toàn bộ bị rút lấy, hội tụ, không lý do sôi trào cuồn cuộn, từng trương mơ hồ mặt người như ẩn như hiện, tựa hồ trong đó sa vào đếm mãi không hết vong linh oan hồn, tại giương nanh múa vuốt liều mạng giãy dụa!

Phóng tầm mắt nhìn tới, mười dặm đại địa đã hóa thành tử vong chi hải, khiến cho mọi người da đầu tê dại lại lần nữa rút lui, kinh hãi không thôi sợ bị tác động đến.

Nhạc Bình Sinh trấn áp hư không, phương viên mười trượng không có một tia tử khí sát khí có thể cận thân, nhưng không có lại lần nữa động thủ.

Hắn có chút nheo mắt lại, ánh mắt tập trung thành một chùm sắc bén phong mang, tựa hồ có thể đâm rách dưới chân vô biên hắc ám, tìm kiếm được Hồng Thiên Cương bản tôn chân thân.

"Ha ha rất mạnh, thật rất mạnh ngươi là ai "

Bá đạo tà cuồng thanh âm quanh quẩn thời khắc, từ mặt đất cuồn cuộn tuyệt vọng hắc triều bên trong, một bóng người chậm rãi dâng lên.

Không, không chỉ một đạo, mà là mười đạo, trăm đạo, nghìn đạo giống nhau như đúc bóng người! Cái này hơn ngàn đạo thân ảnh hết thảy đều dài lấy một bộ giống nhau như đúc khuôn mặt, tung khắp bao trùm vài dặm rộng hắc triều phía trên!

"Trước đó một chiêu kia chính là của ngươi át chủ bài sát chiêu a lợi dụng bản tọa chủ quan, lấy thế sét đánh lôi đình phát động nhất kích tất sát, rất không tệ kế sách, đáng tiếc ở chỗ này không có người giết chết bản tọa."

Hô!

Tuyệt vọng hắc triều ở trong bỗng nhiên hiển hiện gần ngàn đạo Hồng Thiên Cương thân ảnh cùng nhau ngẩng đầu!

Đen nhánh mà trống rỗng ánh mắt gắt gao tiếp cận đứng thẳng ở giữa không trung Nhạc Bình Sinh, đen nhánh không thấy đáy con ngươi tựa hồ có thể đem hết thảy thôn phệ đi vào, ngay cả tia sáng đều không thể đào thoát.

Sau đó, gặp Nhạc Bình Sinh không có trả lời ý đồ, bọn hắn có chút nghiêng đầu, nhìn về phía Thần Dụ Võ Tôn, chậm rãi nói:

"Thần Dụ, ngươi cũng không cần lại yếu thế, giả vờ giả vịt. Bày ra địch lấy yếu, ôm cây đợi thỏ, đường đường liên minh đệ nhất Võ Tôn thế mà cũng sẽ đùa bỡn loại này thấp kém trò xiếc "

Hơn ngàn đạo quỷ bí hóa thân cùng nhau mở miệng, chồng chất quanh quẩn, rung động lòng người, này tấm kinh khủng cảnh tượng làm cho người tê cả da đầu, sinh lòng vô biên kinh khủng.

Tuyệt đại đa số người quan chiến sớm đã da mặt run mạnh, nói không ra lời.

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt có chút giật giật, mặt không biểu tình, tại một hướng khác chân trời hờ hững nhìn chăm chú lên trên mặt đất hắc triều, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà Hồng Thiên Cương thanh âm đàm thoại truyền lại bên trong, Thần Dụ sau lưng Vô Câu cùng bốn tên Võ Tôn cùng xa xa quan chiến trong lòng mọi người cùng nhau giật mình.

Hồng Thiên Cương ý tứ trong lời nói, rõ ràng là Thần Dụ Võ Tôn trước đó trọng thương bại lui bộ dáng là đang cố ý yếu thế

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào cái này đột nhiên cắm vào chiến cuộc cường giả bí ẩn lại là từ đâu mà đến "

Bên trong chiến trường tam cường phân lập quỷ dị tình huống nhất thời làm tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau. Mà Vô Câu cùng tứ đại Võ Tôn càng là vừa sợ vừa nghi.

Thần Dụ Võ Tôn thất bại thật sự là quá nhanh, cơ hồ là tại đối mặt phía dưới liền tổn thương tại Hồng Thiên Cương trong tay, bọn hắn mới lo lắng phía dưới đến không nghĩ ngợi thêm lập tức cắm vào chiến cuộc ngăn cản. Suy nghĩ kỹ một chút dù là Hồng Thiên Cương thi triển ra như thế không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, làm đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới Thần Dụ cũng không nên như thế không tốt!

Bọn hắn trong nháy mắt liền liên tưởng đến cái kia một đám đem Hoang Thiên Huyền Đế ấn cướp đi thế lực.

Kém chút đem bọn hắn đều lừa qua!

Cái nào đó bị che đậy bao phủ bí ẩn địa điểm, tam đại vương đem sắc mặt khó coi, mà Thái tử lại lạnh lùng cười một tiếng.

Nhạc Bình Sinh lại hoàn toàn không để ý đến những cái này, tâm thần đột nhiên lắng đọng, ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu cấp tốc chấn động vận chuyển, chỗ sâu loáng thoáng tinh quang bóng người lại lần nữa hiển hiện, bắt giữ hư không bên trong tin tức, toàn lực quan sát, suy tính lên trước mắt hắc triều bên trong Hồng Thiên Cương chân thân chỗ.

Tại hắn Linh giác cảm ứng bên trong, hắc triều mặt ngoài nổi lên mỗi một vị Hồng Thiên Cương hóa thân đều khí tức thâm trầm, sâm nhiên, hung lệ, thậm chí loáng thoáng truyền đến vô số oan hồn kêu to, mỗi một vị đều là bình thường không hai cơ hồ không có gì khác biệt.

Mặc dù cái này hơn ngàn đạo hóa thân nhìn qua cũng không cường đại, nhưng mỗi một cái tựa hồ cũng là độc lập cá thể, thần thái không giống nhau. Đây là đầu hắn hẹn gặp lại đến mạnh mẽ

như thế mà không thể tưởng tượng nổi tâm thần hiển hóa thủ đoạn.

Mà cùng lúc đó, một câu nói toạc ra Thần Dụ Võ Tôn dự định về sau, hắc triều bên trong hơn trăm đạo Hồng Thiên Cương thân ảnh dù bận vẫn ung dung, chậm rãi đồng nói:

"Thần Dụ, đã xuất hiện kẻ quấy rối, nhìn hôm nay ngươi ta ở giữa sinh tử chi chiến chú định không cách nào hoàn thành. Ngươi, còn muốn tiếp tục a "

Thanh âm đàm thoại mặc dù nhẹ nhàng thoải mái, nhưng là Hồng Thiên Cương đang nói chuyện thời điểm vượt qua một nửa hóa thân đem lực chú ý toàn bộ đều đặt ở Nhạc Bình Sinh trên thân.

Cái này không biết lai lịch bí ẩn cường giả mang cho hắn uy hiếp không chút nào hạ cùng Thần Dụ, thậm chí còn hơn. Bất quá bây giờ có Nhạc Bình Sinh vây quanh khoảng chừng, hắn cùng Thần Dụ một trận sinh tử rõ ràng không cách nào tiếp tục.

Mà lại nghe thần bí nhân này lúc trước tra hỏi tựa hồ còn cùng Nguyên Bạch Lộc có liên luỵ, là địch không phải bạn.

"Hồng Thiên Cương, ngươi thật to ngoài dự liệu của ta."

Thần Dụ Võ Tôn đã khôi phục tuyệt đối bình tĩnh, lái chậm chậm cảm giác thở dài:

"Ta cũng không nghĩ tới, ngươi bị trấn áp mấy trăm năm nay lại có thể đem 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 thúc đẩy đến bây giờ dạng này cảnh giới, không tầm thường! Bất quá hôm nay nếu là một trận sinh tử, như vậy ngươi ta ở trong chỉ có một người có thể còn sống rời đi nơi này."

"A chẳng lẽ ngươi muốn cùng vị này liên thủ vây công ngươi nghĩ dẫn phát đại chiến "

Hồng Thiên Cương sâm nhiên cười gằn nói:

"Có toàn bộ hoang nguyên cổ chiến trường lượng lớn Tử Sát chi khí làm dựa vào, tử khí bất diệt ta bất diệt! Cho dù là hai người các ngươi liên thủ đều không thể giết chết ta , chờ đến Ngũ Ngục Tôn Chủ đến, lập tức liền là một trận thiên băng địa liệt đại chiến "

Lập tức có gần trăm đạo thân ảnh xa xa nhìn lướt qua tại chỗ rất xa lơ lửng cự thuyền, có ý riêng cười như điên nói:

"Các ngươi, gánh chịu lên hậu quả như vậy a "

Thần Dụ đằng sau, Vô Câu cùng bốn vị Võ Tôn sắc mặt hơi đổi một chút. Hiện tại Hồng Thiên Cương dựa vào lấy cổ chiến trường lượng lớn Tử Sát chi khí, chân thân khó kiếm, gần như bất tử, Thần Dụ Võ Tôn cùng cái kia cường giả bí ẩn đến bây giờ không có động thủ cũng là bởi vì nguyên nhân này, mà đợi đến Ngũ Ngục Tôn Chủ sau khi đến, Hồng Thiên Cương hoàn toàn có thể thong dong rời đi.

"Ngũ Ngục Tôn Chủ "

Nhưng mà, còn không đợi Thần Dụ Võ Tôn trả lời, một bên khác hư không bên trên, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên nhe răng cười một tiếng, tiếng cười không nói ra được tàn khốc vô tình, chấn động hư không:

"Vậy ngươi không cần chờ!"

Bá bá bá!

Chỉ một thoáng năm đạo bóng đen từ bên hông hắn mở ra hư không trong túi bay lượn mà ra, vờn quanh tại hắn quanh thân khoảng chừng. Biểu hiện ra tại trước mắt bao người.

Kia là bốn nam một nữ, hết thảy năm viên khuôn mặt dữ tợn,

chết không nhắm mắt đầu người.

Cũng chính là Hồng Thiên Cương chỗ chờ đợi, ngũ ngục năm vị tôn chủ đầu người.

"Đây là!"

Hồng Thiên Cương, bao quát Thần Dụ, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, ráng mây cùng ngũ đại Võ Tôn nhận ra cái này năm viên đầu người, trong tâm thần đột nhiên rung mạnh, sợ hãi mà kinh!

Ở chỗ này!

Tại Hồng Thiên Cương tâm thần rung mạnh giờ khắc này, Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt liền bắt được dưới chân mãnh liệt hắc triều bên trong một chỗ rõ ràng không tầm thường tâm thần ba động, đưa tay ở giữa một đạo hừng hực quang huy bắn ra!

Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tối thiểu gấp năm lần vận tốc âm thanh trở lên đả kích tốc độ ra sao nhanh chóng

Cơ hồ ngay tại sáng chói tinh quang vừa mới dẫn vào tầm mắt giờ khắc này, huy hoàng dữ dằn cột sáng đã xé rách tầng tầng lớp lớp hung lệ hắc triều, cuồng dã đánh vào Nhạc Bình Sinh chỗ tỏa định vị trí đó!

Xuy xuy xuy! Phảng phất là nham tương bị tưới lên băng tuyết phía trên, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang quỹ tích phía trên hết thảy hắc sát tử khí đều bị bốc hơi, sền sệt tuyệt vọng hắc triều trong nháy mắt bị xé nứt ra một cái cự đại chỗ trống, còn tại không ngừng khuếch tán, mà dữ dằn tinh quang chi trụ thế đi không dứt trực tiếp đánh vào không biết sâu đến mức nào lòng đất!

"A! A!"

Tiếng oanh minh bên trong, tựa hồ bị to lớn gì đả kích, trong

một chớp mắt hắc triều bên trong Hồng Thiên Cương mấy chục trên trăm cái hóa thân duy trì không ở, giống như là quân bài domino sụp đổ đồng dạng nhao nhao vỡ vụn tiêu tán, phát ra tràn ngập oán hận cùng đau đớn thảm liệt gào thét! Mà mãnh liệt hắc triều cũng giống là một cái bị trọng thương khổng lồ yêu ma, bắt đầu kịch liệt co vào, giống như liệt hỏa tưới dầu càng đốt càng thịnh, tựa hồ có thể phá núi sôi biển, nhưng lại giống như là bị cái gì lực lượng gắt gao trói buộc chặt, lại như lồng giam bên trong ngang ngược cuồng thú, ngay tại điên cuồng ra sức giãy dụa lấy, thê lương oán giận trùng thiên, làm cho người phá vỡ tâm đứt ruột, sợ vỡ mật!

Bao trùm lòng đất mấy chục trượng chi sâu địa phương, chung quanh bao trùm hắc triều triệt để bốc hơi, một tòa cơ hồ ngưng kết thành thực chất Ma Cung đại điện lờ mờ hiển hiện ra, đem một bóng người bảo hộ trong đó. Tòa đại điện này hư ảnh đã bị xuyên thủng ra một cái động lớn , liên đới lấy bảo hộ trong đó đạo nhân ảnh kia đều tàn khuyết không đầy đủ, tựa hồ tại Nhạc Bình Sinh sét đánh không kịp bưng tai Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phía dưới thụ thương thế nghiêm trọng.

Cẩn thận nhìn lại, đạo này hùng tráng thân ảnh nửa người trên không trọn vẹn gần một nửa, bao quát trái tim ở bên trong nửa cái bả vai đã biến mất không thấy gì nữa, đã bị chiết xuất bốc hơi.

"Ngươi! Đáng chết a!"

Ánh sáng chói mắt bỗng nhiên bắn ra, đâm rách hắc ám thời điểm, chung quanh sôi trào hắc triều bên trong hiện lên trăm ngàn trương Hồng Thiên Cương dữ tợn khuôn mặt, cùng nhau râu tóc đều dựng, phát ra cực đoan hung ác, bạo ngược nộ hống!

Sau một khắc vô tận hắc khí cuồn cuộn khuếch tán, từng tầng từng tầng cuồn cuộn hắc triều tựa như là băng tuyết, mang theo mơ hồ soạt trầm đục cấp tốc mở rộng, lan tràn tốc độ thật làm người khác khó mà tưởng tượng, mới như thế một nháy mắt liền

như là trăm con, ngàn con trong địa ngục tham trảo mà ra ma trảo, hướng về giữa không trung Nhạc Bình Sinh thẳng tắp chộp tới, thẳng che đậy đến tất cả phụ cận không gian đen kịt một màu, cơ hồ khiến người đưa tay không thấy được năm ngón. Khí lưu bị xé nứt lít nha lít nhít, lại đỉnh tiêm lại lệ gào thét biến thành ầm ầm ù ù thanh thế doạ người oanh minh, tựa như là có hàng ngàn hàng vạn con yêu ma đồng thời điên cuồng gầm rú!

Chấn động kêu khóc âm thanh bên trong, trong không khí nhiệt độ cũng trong nháy mắt này phút chốc trở nên cực kỳ âm lãnh, cỗ này âm lãnh cũng không phải là đơn thuần âm hàn, mà là vô khổng bất nhập, không thể ngăn cản, một loại làm cho người sợ vỡ mật lại thấu cốt trùy cơ âm hàn, khiến người nhịn không được hàm răng cách cách run rẩy đồng thời lại chính muốn đem huyết dịch thậm chí cốt tủy đông kết ác hàn!

Mà Thần Dụ Võ Tôn thấy tình cảnh này chau mày, không biết nguyên nhân gì cũng không có xuất thủ tham dự vây công, mà là mang theo còn lại bốn vị liên minh Võ Tôn lui về phía sau.

Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang phát động về sau, khổng lồ vô biên áp lực sóng thần phong ba cuồn cuộn mà đến, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khốc liệt, đối mặt tấn công mà đến kinh khủng hắc triều không tiến ngược lại thụt lùi, bước chân một bước ở trong hư không bạo khởi cuồng mãnh khí lãng, lấy vẩn lạc tinh va chạm Địa Cầu tư thế hướng về mặt đất đánh tới, đồng thời:

"Chết!"

Nhạc Bình Sinh miệng há ra, một cỗ vô cùng hừng hực, thế như biển gầm sóng lớn tinh quang dòng lũ mãnh liệt mà ra, khí lưu ma sát khuấy động, chấn động đến thiên địa quanh quẩn, tứ phía đại địa chấn chiến, hắc triều vỡ nát, vang tận mây xanh! Mà khí lưu bên trong càng có một cỗ ngột ngạt như núi lôi đình trấn áp chi ý, chấn động phía dưới, Nhạc Bình Sinh trước mặt bạo dũng mà đến Địa Ngục chi thủ đều vỡ nát tiêu tán, càng là một đường

lan tràn tới mặt đất, tới lòng đất!

Ầm ầm!

Một tiếng sơn băng địa liệt tiếng vang quanh quẩn không ngớt. Hắc triều mảng lớn mảng lớn vỡ nát, Ma Cung đại điện hư ảnh mãnh liệt run rẩy, tựa như một ngụm bị liên tục trùng điệp gõ chuông lớn, như tiếng sấm tiếng ầm ầm chấn không ngừng, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ. Kia là Nhạc Bình Sinh đuổi đánh tới cùng hạ lấy 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 pháp môn phát động tâm thần trấn áp truy kích, hung hăng xung kích tại bảo vệ Hồng Thiên Cương bản tôn chân thân Ma Cung trên đại điện hình thành.

Tiến giai Luyện Thần về sau, hiện tại Nhạc Bình Sinh đã từ từ đem đủ loại võ đạo lĩnh ngộ dung hợp, thi triển xuất thần nhập hóa. 【 Băng Thần Tinh Trùng 】 cũng không còn là đơn thuần âm ba công kích, mà là lấy hắn vô địch tâm thần làm căn cơ ý chí cấp độ công phạt trấn áp!

Liền ngay cả tại chỗ rất xa, bộ phận tu vi không đủ, ý chí không kiên người quan chiến chẳng những màng nhĩ lỗ tai bị chấn động đến tạm thời mất linh, thậm chí còn cảm giác trong đầu óc tựa hồ cũng bị sấm rền thanh âm trực tiếp chấn động, đầu trầm muộn giống như muốn nôn mửa, xương cốt ông ông tác hưởng.

Ở trước mặt trước hết thảy ngăn cản trong nháy mắt vỡ nát, trở nên không trở ngại chút nào thời khắc, Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong nháy mắt giống như là một giọt hoà vào biển cả giọt nước, cứ như vậy không hề có điềm báo trước biến mất trong không khí.

【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, Hư Không Xuyên toa!

"A!"

Hồn hùng âm vang sóng âm tại Ma Cung đại điện tác dụng lặp

đi lặp lại chấn động, ở trong đó Hồng Thiên Cương kêu thảm một tiếng, điên cuồng gào thét.

Ngũ Ngục Tôn Chủ đầu người để hắn tâm thần vì đó sở đoạt, càng không nghĩ đến Nhạc Bình Sinh lại có thể trong nháy mắt bắt hắn lại tâm thần lỗ thủng phát giác bản tôn chỗ, mà lúc trước Nhạc Bình Sinh Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang bạo khởi một kích Hồng Thiên Cương càng là tránh không kịp, gần phân nửa thân thể đều bị phá hủy.

Hiện tại giờ khắc này, vị này bị bắt lại bản tôn chân thân cường giả đỉnh cao đụng phải Nhạc Bình Sinh không ngừng nghỉ chút nào đả kích, trong đại não giống như là đâm vào một thanh đao nhọn, tâm thần triệt để tán loạn, màng nhĩ muốn nứt, ngay cả trước mắt ánh mắt cũng hỗn loạn tưng bừng, thậm chí ngũ tạng lục phủ đều bị chấn động đến ẩn ẩn phát đau nhức, phảng phất ngay cả thể xác bên trong hồn phách đều tại theo sóng âm run rẩy!

"A! A! Không có người! Không ai có thể giết!"

Phốc phốc.

Sau một khắc, bởi vì thể phách cùng tâm thần song trọng thương thế trùng kích vào gào thét nộ hống Hồng Thiên Cương, trên cổ tơ máu xuất hiện.

Hết thảy giãy dụa im bặt mà dừng.

Thời gian phảng phất tại cái này trong một chớp mắt bị đọng lại, Hồng Thiên Cương vặn vẹo mà tà cuồng trên khuôn mặt tràn đầy một loại làm sao có thể, tại sao có thể như vậy không thể tin biểu lộ.

Sau đó hắn đầu thân tách rời, tốt đẹp một cái đầu lâu lăn xuống.

"Bất tử chi ma "

Hồng Thiên Cương đằng sau, đột ngột xuất hiện Nhạc Bình Sinh nhe răng cười một tiếng, năm ngón tay thư giãn, hướng về lăn xuống đầu người ôm đồm đi:

"Không chết cũng phải chết!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 547: Vãng Sinh Cực Lạc

Chương 547: Vãng sinh cực lạc

Ngay tại lúc Hồng Thiên Cương đầu người lăn xuống, Nhạc Bình Sinh một thanh tham trảo mà đi, tất cả người quan chiến hô hấp cứng lại thời khắc.

Ầm!

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh ôm đồm bên trong, Hồng Thiên Cương đầu người vậy mà giống như là tối đen như mực như mực pháo hoa bạo liệt ra!

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, động tác lập tức ngừng lại.

"Khặc khặc "

Đồng thời một cái cực điểm oán hận, cuồng nộ thanh âm rung động chân trời, tại Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong, cũng tại phương viên mười dặm sinh linh tâm linh ở trong quỷ bí vang lên:

"Ngươi, giết chết Ngũ Ngục Tôn Chủ "

"Ngươi rất tốt, liền ngay cả hiện tại bản tọa cũng có chỗ không kịp "

"Liền bồi bản tọa cùng lên đường a "

Đột nhiên!

Theo Hồng Thiên Cương đầu người bạo liệt, cực oán, cực hận, cực cuồng thanh âm như là vạn ma gào thét tại mỗi người trong lòng nổ vang đồng thời, ở giữa trống ra một cái trống rỗng to lớn tử khí hắc triều giống như là một con vô cùng to lớn, sắp gặp tử vong yêu ma, đều hóa thành Hồng Thiên Cương gương mặt, điên cuồng gào thét, nhúc nhích, co vào! Mảnh này bao trùm mười dặm phương viên tử khí hắc triều trong nháy mắt diện tích che phủ liền rút lại một nửa, còn tại không ngừng co vào!

Mà tử khí hắc triều co vào hội tụ trung tâm, chính là Nhạc Bình Sinh hiện tại chỗ phương vị.

Phảng phất là ngày tận thế tới, Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong đầu tiên truyền đến so với dĩ vãng đều mãnh liệt hơn to lớn cảnh cáo. Bởi vì Hồng Thiên Cương đầu lâu nổ tung thời khắc, một cỗ cực điểm tà quỷ âm lệ tâm thần lực tràng ba động quét ngang mà qua đồng thời, thân thể của hắn liền triệt để thoát ly khống chế của hắn.

Hắn phảng phất có thể cảm giác được thân thể của mình tại một cái vô cùng nơi xa xôi, tâm thần của mình ý chí phảng phất bị một loại không thuộc về thế giới này quỷ dị lực lượng ngăn cách, chỉ xích thiên nhai, chỉ có thể loáng thoáng cảm giác được thân thể tồn tại, không chút nào không cách nào chưởng khống.

Bất quá một hai cái thời gian hô hấp, thật lớn tử khí hắc triều đã vô cùng ngưng tụ, co vào, toàn bộ đều tụ tập tại Nhạc Bình Sinh quanh thân khoảng chừng.

"Ngọc thạch câu phần!"

Tại thời khắc này, khoảng cách tương đối gần Thần Dụ Võ Tôn cùng năm vị Luyện Thần cự phách trong lòng cảnh báo cuồng làm, không hẹn mà cùng trốn xa mà ra! Bọn hắn thân là tư lịch thâm hậu Luyện Thần cường giả, xem xét này tấm cảnh tượng liền hiểu Hồng Thiên Cương tại đầu lâu của mình bị một đao chém xuống

thời khắc đã triệt để thiêu đốt bản thân, phát động là đủ Thiên Tuyệt Địa Diệt liều mình một kích!

Mà nơi xa tất cả người quan chiến giờ phút này cũng rõ ràng cảm thấy một loại không thể chống cự đại nạn lâm đầu cảm giác, mỗi người mắt thấy đến trước mắt lần này thanh thế đều như rơi vào hầm băng, một câu khó phát, cả người giống như là trong cuồng phong bạo vũ một cây rơm rạ, nước chảy bèo trôi, lung lay sắp đổ, khí huyết, nhịp tim hết thảy đều không thể nắm giữ.

Một vị Cận Cổ thời đại ma đạo cự phách, lấy tích súc lắng đọng ngàn năm, vạn năm hắc sát tử khí vì dựa vào, lấy tự thân tâm thần làm củi củi nhiên liệu phát động liều mình một kích, sẽ có được lấy bực nào uy lực

Vậy sẽ là làm thế hết thảy tồn tại, Luyện Thần tôn giả cũng tốt, chí tôn võ đạo cũng tốt, tuyệt thế thần binh cũng tốt, đều tuyệt đối không cách nào chống cự một kích.

Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 danh xưng bất tử, hắn cho dù là ngọc thạch câu phần, cũng có thể mượn nhờ ma chủng sống lại, chỉ cần ẩn núp mấy trăm năm lại có thể lại lần nữa ngóc đầu trở lại, nhưng mà trước mắt tên này cường giả bí ẩn nếu như không thể ngăn cản được, đó chính là chân chính hôi phi yên diệt!

Vô cùng sền sệt, vô cùng nặng nề, vô cùng trì trệ.

Nhạc Bình Sinh chỗ phương viên trăm trượng không gian đã bị triệt để ngưng kết, một cỗ khó mà ngôn ngữ lực lượng bao phủ xuống, nguyên khí, tâm thần phản hồi phảng phất thả chậm gấp mười, mà thể phách cùng tâm linh phía trên tiếp nhận áp bách lại bỗng nhiên mãnh liệt gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần!

"Hư Không Xuyên Giới thuật thế mà đều không thể phát động!"

Mà chiến trận trung tâm, muốn mượn nhờ Hư Không Xuyên toa thoát ly nơi này Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức trầm xuống.

Bốn phương tám hướng đều là ngưng kết thành thể rắn hắc sát tử khí, vô cùng hỗn loạn lực tràng thẩm thấu hủ thực không gian, đem một phương này không gian triệt để đảo loạn, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 cũng lần đầu mất đi hiệu lực!

Phía trên chiến trường cổ này, tích súc ngàn năm vạn năm lâu phương viên mười dặm khắp mặt đất tất cả hắc sát tử khí đã hóa thành tinh thạch đồng dạng vô cùng ngưng kết trạng thái, từ đầu đến chân, bốn phương tám hướng đem Nhạc Bình Sinh bao vây lại, vô biên trong hắc ám, vô số trương Hồng Thiên Cương chỉ có một cái đầu lâu kỹ xảo khuôn mặt tại Nhạc Bình Sinh trước mắt thay nhau hiện lên.

Mà từ đằng xa người quan chiến thị giác nhìn qua, thời khắc này Nhạc Bình Sinh đã bị một viên mấy trượng phương viên, còn tại như là một trái tim không ngừng nhúc nhích co vào hắc cầu triệt để bao khỏa!

"Đây rốt cuộc là "

Nhạc Bình Sinh thân hình triệt để biến mất cái này trong nháy mắt, liền ngay cả một mực trầm tĩnh không biết suy nghĩ Thần Dụ Võ Tôn đều ánh mắt biến đổi lớn. Vô số tín hiệu tại trong tâm thần hắn dồn dập chớp động: Một chiêu này, cực kỳ nguy hiểm, hắn cũng vô pháp ngăn cản!

Hồng Thiên Cương này quỷ dị không hiểu, kinh khủng tuyệt luân trước khi chết phản kích để Nhạc Bình Sinh thân ảnh bị triệt để thôn phệ, nhưng mà liên minh ngũ đại Luyện Thần lại không một người dám tới gần.

Xuy xuy xuy!

Cực ám bao phủ ăn mòn, cực độ uy hiếp phía dưới, Nhạc Bình Sinh miễn cưỡng tránh thoát một tia, tâm thần ý niệm ngưng tụ làm đao, lấy một loại vô cùng gian nan, chậm rãi tốc độ phá thể liên tiếp chém ra, lại trong khoảnh khắc liền bị hắc triều thôn phệ, ngay cả một điểm bọt nước đều không có kích thích.

"Ngươi, không cần vùng vẫy "

Hàng ngàn hàng vạn khỏa thay nhau thoáng hiện Hồng Thiên Cương đầu lâu hư ảnh cùng nhau mở miệng:

"Một chiêu này 【 vãng sinh cực lạc 】【 Minh vực quỷ quốc 】cuối cùng sát chiêu mấy trăm năm thời gian, cũng không có chân chính hoàn thiện, mà lại "

"Vốn cho rằng thế gian này không có người có tư cách để cho ta vận dụng một chiêu này, nhưng là ngươi "

Tựa hồ một chiêu này đồng dạng thi triển cực kỳ miễn cưỡng, Hồng Thiên Cương đang toàn lực hành động phía dưới, thanh âm đứt quãng.

Tình huống đã nguy hiểm tới cực điểm.

Ngay sau đó , bất kỳ cái gì vật chất áp súc tới cực điểm, liền sẽ dẫn phát chất biến, lúc này đã là sâu không thấy đáy hắc, đột nhiên hướng ra phía ngoài nhất bạo!

Một nháy mắt, giống như thiên địa đổi, đưa thân vào U Minh Địa Ngục, vô biên màu mực bên trong, một cỗ có thể so với thiên quân vạn mã kỵ binh lưỡi mác huyết tinh chém giết, bá đạo thảm liệt chi cực không đào sát khí phô thiên cái địa, tuỳ tiện sôi trào mãnh liệt!

Ô ô ô

Ở khu vực này phía trên ngủ say ngàn năm, vạn năm, hết thảy

ẩn chứa huyết dũng sát niệm âm hồn Quỷ Sát, tựa hồ nhao nhao sống lại. Từng cái xoắn xuýt, quấn quanh, lại là tại Nhạc Bình Sinh dưới chân hội tụ thành một tòa cao một trượng dưới, âm phong thảm thảm, cổ phác hùng vĩ Địa Ngục Chi Môn!

Tôn này to lớn đại môn phảng phất tồn tại vô tận năm tháng, kinh lịch vạn thế lưu chuyển, hải điền tang thương, nhưng trên đó nhưng lại có vô số vong linh, oan hồn, lệ quỷ giãy dụa nhúc nhích, tuyệt vọng gào thét cùng kêu thảm gặm nuốt lòng người, lộ ra hết thảy sinh linh nhập chúng ta bên trong, không được vãng sinh tà, quỷ, âm, tuyệt!

Mỗi một cái nhìn thấy toà này đại môn sinh linh, dù cho khoảng cách xa xôi, tâm niệm cũng lập tức ngo ngoe muốn động, phảng phất linh hồn đều muốn bị hút nhiếp đi vào, không cách nào đào thoát!

【 mau! Chạy ra nơi này! 】

Nhạc Bình Sinh con ngươi trước đó, đột nhiên hiện lên phụ đề huyết hồng cảnh cáo! Tà Linh cơ hồ xưa nay sẽ không nhúng tay Nhạc Bình Sinh sự tình, từ Nhạc Bình Sinh giáng lâm thế giới này đến nay vẫn là lần đầu làm ra loại này nhắc nhở!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 548: Đồng Quy

Chương 548: Đồng quy

"Âm Minh không gian, Hồng Thiên Cương, ngươi vậy mà cũng có thể câu thông Âm Minh không gian "

Tại chỗ rất xa, mắt thấy đến bên trong chiến trường như thế một tôn Địa Ngục Chi Môn đột nhiên xuất hiện, tam đại vương đem cùng nhau kinh ngạc thời khắc, Thái tử trong mắt đột nhiên tách ra vô cùng kinh ngạc thần thái!

"Mặc dù là mượn nhờ ngoại lực, thiêu đốt hết thảy một kích, cũng đầy đủ làm ta lau mắt mà nhìn "

Âm Minh không gian bên trong có được vô tận tử khí, minh khí, oán khí, là vô tận sinh linh tử vong tự phát mà hình thành số ảo không gian , bất kỳ cái gì sinh mệnh đều không thể sống sót.

Thái tử sở dĩ có thể nhận ra đến Hồng Thiên Cương cái này cuối cùng một kích lai lịch nền móng, là bởi vì hắn tu hành 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 bên trong đồng dạng có từ nơi sâu xa hấp thu hư không dị vực lực lượng pháp môn. Trong đó hắn tu tập lục đạo một trong ngạ quỷ đạo liền có câu thông cùng loại số ảo không gian quỷ dị năng lực.

Nhưng mà Thái tử sở dĩ kinh ngạc, không hề chỉ như thế, mà là lấy ánh mắt của hắn cùng phán đoán lập tức liền ý thức được Hồng Thiên Cương không chỉ có là trao đổi Âm Minh không gian,

còn đảo ngược biến ảo, tạo thành một môn cực kỳ quỷ bí cường hoành, mà lại căn bản là không có cách ngăn cản võ đạo, đem đối thủ linh hồn trục xuất, từ trong thân thể bóc ra về sau trực tiếp vùi đầu vào Âm Minh không gian bên trong!

Mà Luyện Thần tôn giả mặc dù tâm thần siêu thoát thân thể trói buộc có thể ảnh hưởng can thiệp hiện thực, nhưng là đại não lại là tâm thần chi lực tồn tại căn cơ, một khi linh hồn, tâm thần bị rút ra, vùi đầu vào sinh linh tuyệt địa Âm Minh không gian, dù là bất luận Âm Minh không gian bên trong nguy hiểm trùng điệp, tâm thần sẽ không lập tức liền tiêu tán tử vong, nhưng lại sẽ trở thành cây không rễ, nước không nguồn, nhiều nhất chỉ bất quá có thể kéo dài hơi tàn một trận, cuối cùng vô luận như thế nào cũng chạy không thoát linh hồn khô héo, chôn vùi hạ tràng!

Hồng Thiên Cương hiển nhiên là nhận thức được cho dù là ngọc đá cùng vỡ một kích, phổ thông thủ đoạn đều không thể bảo đảm đem Nhạc Bình Sinh triệt để giết chết, mới vận dụng cái này thậm chí chưa hoàn thiện cuối cùng át chủ bài.

Đúng lúc này.

Ông

Tại đông đảo thối lui ra khỏi mười dặm địa chi bên ngoài người quan chiến dòm kính tầm mắt bên trong, tôn này cao một trượng dưới, âm trầm quỷ mị đại môn hư ảnh, chậm rãi mở ra một tia khe hở.

Chỉ một thoáng! Từ Võ Tôn, cho tới tân triều xem lễ đoàn người bình thường, cho dù là cách khoảng cách mười dặm, phàm là đem ánh mắt bắn ra trên Địa Ngục Chi Môn người, trong mắt hết thảy đã triệt để biến ảo cảnh tượng!

Trong mắt tầm nhìn, thiên địa đã đổi, khi thì trở nên một mảnh sương đen mờ ảo, ma ảnh trùng điệp, quỷ khóc thê thê, quỷ

bí ly kỳ, tựa hồ đến U Minh quỷ vực; sau một khắc, trời đất quay cuồng, lại hiện ra núi thây biển máu, thiên quân vạn mã, đao binh giết chóc, lại giống là Tu La sát tràng!

Mà ở chung quanh, vặn vẹo tia sáng đỡ đỡ mà động, có khi lõm, có khi lồi ra, có khi thay đổi biến hình, có khi lại hút tâm thần người như vào lỗ đen, tựa hồ không gian đều bị một loại nào đó quỷ dị lực lượng không ngừng vặn vẹo lên.

"Ha ha ha, ta bằng vào ta sở hữu, đưa ngươi vãng sinh cực lạc, lên đường a!"

Tựa hồ rốt cục hoàn toàn phát động cái này một võ đạo, Hồng Thiên Cương cuồng liệt tiếng cười hung hăng chà đạp lấy phiến thiên địa này, trong nháy mắt đem ngoài mười dặm tất cả mọi người kéo về thực tế!

Mà tại Hồng Thiên Cương tử vong tuyên cáo phía dưới, Địa Ngục Chi Môn khe hở bên trong, một cỗ khó nói lên lời âm phong chầm chậm thổi ra, mà Nhạc Bình Sinh tư duy, tâm thần, linh hồn giống như là bị toàn bộ thế giới tập hợp lực lượng lôi kéo, rút ra, giống như vạn thế luân hồi, giống như lỗ đen thôn phệ, dạng gì lực lượng đều không thể ngăn cản loại này lực kéo, khiến cho hắn tâm thần, khiến cho hắn ý thức từng chút từng chút bị rút ra, từng chút từng chút trôi hướng dưới chân tôn này bị mở ra Địa Ngục Chi Môn!

【 đáng chết! Đáng chết! Lại là linh hồn khu trục! 】

【 tiểu tử, chịu đựng! Cẩn thủ ở linh hồn không muốn rời khỏi thân thể! 】

【 nếu bị cái không gian kia hút vào, ngươi tám chín phần mười sẽ chết! 】

Tà Linh giống như điên cuồng cảnh cáo dồn dập lóe ra, mà giờ

khắc này Nhạc Bình Sinh cũng đã chú ý không đến điểm này.

Hắn cảm giác được thân thể của mình tựa hồ tại vô hạn kéo dài, vô hạn phiêu miểu, phảng phất tùy thời đều muốn đột phá thân thể trói buộc, bị triệt để rút ra ra.

Hắn cảm giác được hết thảy cách mình càng ngày càng xa xôi, thân thể, nguyên khí, linh năng, hết thảy hết thảy đều chỉ có thể loáng thoáng cảm giác, nhưng không sờ được mảy may.

Linh hồn của hắn tựa hồ từng chút từng chút, không thể nghịch chuyển từ trong thân thể thoát ly ra, sắp bị vùi đầu vào tôn này Địa Ngục Chi Môn bên trong.

Cái này không chỉ là Hồng Thiên Cương trước khi chết phản kích, vô tận hắc sát tử khí trấn áp, vẫn là đến từ một cái khác đáng sợ mà không biết một cái không gian trấn áp!

Nếu như không phải Nhạc Bình Sinh tâm thần lực lượng viễn siêu cùng giai cường đại, tại Địa Ngục Chi Môn mở ra một sát na linh hồn của hắn liền sẽ bị triệt để trục xuất.

Dù vậy hắn cũng tựa hồ đến cực hạn.

Nhạc Bình Sinh trước mặt, Hồng Thiên Cương ngàn vạn đầu lâu hư ảnh càng phát mơ hồ, tựa hồ đồng dạng đến cực hạn, sắp tử vong, tiêu tán. Cái này đậu phụ phơi khô, vạn tấm giống nhau như đúc dữ tợn khuôn mặt phía trên cùng nhau cười như điên nói:

"Ngươi liền muốn xong! Mà bản tọa, lại dục hỏa trùng sinh, mấy trăm năm sau ngóc đầu trở lại, mà ngươi lại vĩnh viễn không lại có người nhớ kỹ!"

"thật không"

Tại không thể ngăn cản mới thôi lực kéo hạ Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt từ bỏ hết thảy chống cự, mà lại tại từ bỏ chống

lại, linh hồn thoát ly nhục thân nháy mắt kia, tất cả cảm giác khôi phục một cái sát na, trong khoảnh khắc cảm ứng được chứa đựng linh năng, truyền lại ra một cái quyết tuyệt ý niệm:

"Ngươi không có cơ hội sống lại!"

Tất cả chứa đựng linh năng triệt để bạo động, hỗn hợp có Nhạc Bình Sinh trong chốc lát tránh thoát trói buộc tâm thần giống như là một cái đạn hạt nhân bộc phát ra!

Oanh!

Giống như im ắng, lại như thiên băng địa liệt đồng dạng tiếng vang, thiên địa một mảnh hỗn độn, bọc lại Nhạc Bình Sinh hắc triều chi cầu trong nháy mắt băng liệt, phân giải, vỡ nát, hoá khí! Hết thảy toàn bộ đều chuyển hóa làm đen nhánh bụi mù, lấy khí nuốt vạn dặm tư thái ngang ngược hướng bốn phương tám hướng phồng lên mà đi!

Thiên địa đen nhánh, hết thảy tận bóng tối, tất cả mọi người, cho dù là luyện thần võ tôn trước mắt cũng đều là đen kịt một màu, đưa tay không thấy được năm ngón!

Quét sạch toàn bộ thiên địa ngập trời con sóng lớn màu đen tốc độ nhanh chóng, tựa hồ liền âm thanh đều xa xa bỏ lại đằng sau. Thiên địa yên tĩnh tới cực điểm, chung quanh giống như là một bộ kịch câm hình tượng, lấy lặng im tư thái nghênh đón giương nanh múa vuốt đen nhánh dòng lũ!

Ngay sau đó, mấy chục trên trăm cái đắm chìm ở trong bóng tối người quan chiến kêu lên một tiếng đau đớn, giống như là đầu bị một thanh búa tạ hung hăng đánh một chút, thất khiếu ở trong từng đạo huyết xà uốn lượn mà xuống.

Sau đó, thiên địa hoàn toàn yên tĩnh.

Không có thông hướng vực sâu Địa Ngục đại môn, không có

ngàn vạn oan hồn kêu to, cũng không có làm lòng người sinh tuyệt vọng hắc triều.

Húc nhật quang huy vãi xuống đến, thiên không trong vắt, chiếu sáng đại địa sáng trưng.

Kết thúc

Tất cả mọi người, Thần Dụ cùng ngũ đại Võ Tôn, hơn một trăm vị tham nghị trưởng lão, mấy trăm vị quan chiến tông sư, tân triều xem lễ đoàn đốc chủ cùng bốn vị viện trưởng nhao nhao đem khẩn trương ánh mắt tìm đến phía giữa sân.

Trong vòng hơn mười dặm bên ngoài, một đạo nhỏ bé mà đen nhánh thân ảnh mơ hồ bình tĩnh mà đứng.

"Đây là vị kia cường giả bí ẩn nhìn hắn tựa hồ không có việc gì "

Bạch!

Tại mọi người hai mặt nhìn nhau, cẩn thận phân biệt bên trong, Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt trầm tĩnh, đã bước chân một bước bên trong đi đầu một bước hướng về trung tâm chiến trường đạo nhân ảnh này tiến đến, Vô Câu cùng bốn vị Võ Tôn thì là theo sát phía sau.

Sau đó còn lại mọi người mới giống như là đại mộng mới tỉnh đồng dạng nhao nhao đi theo, chỉ để lại tân triều xem lễ đoàn lưu tại tại chỗ.

Thần Dụ Võ Tôn tốc độ nhanh nhất, mười dặm khoảng cách bất quá hơn mười cái hô hấp liền đến. Không để ý đến người đứng phía sau, hắn sớm đáp xuống đất, đi hướng Nhạc Bình Sinh.

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh không nhúc nhích, Thần Dụ Võ Tôn chau mày, mà theo trong tầm mắt Nhạc Bình Sinh

thân ảnh dần dần rõ ràng, cước bộ của hắn lại dần dần giảm bớt, sau đó đột nhiên dừng lại.

Trong mắt hắn, Nhạc Bình Sinh thân thể toàn thân bị một tầng hơi mỏng hắc thủy tinh bao trùm, liền liền góc áo, lông tóc đều không có phòng ngừa, giống như là cả người sử dụng hắc thủy tinh điêu khắc ra, cũng đã không có một tơ một hào âm thanh.

"Đồng quy vu tận "

"Lại là đồng quy vu tận "

Thần Dụ Võ Tôn ngắm nhìn trước mắt thủy tinh pho tượng, trong miệng lẩm bẩm nói.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 549: Hồi Cuối

Chương 549: Hồi cuối

Cái này một mảnh hoang dã đồng bằng đã hóa thành cực bất quy tắc vực sâu thung lũng, tiếng gió rít gào bên trong, mấy trăm đạo trường hồng lần lượt đuổi tới, nhao nhao rơi xuống cái này vực sâu khổng lồ thung lũng bên trong, đi đến Thần Dụ Võ Tôn sau lưng.

Tại Thần Dụ Võ Tôn trước mặt mười trượng, một tòa toàn thân quang hoa lưu chuyển, giống như hoàn mỹ nhất hắc thủy tinh điêu khắc ra pho tượng, xuất hiện ở trước mặt bọn họ. Tại pho tượng này loáng thoáng có hắc vụ quấn, quanh thân ước chừng không đến một trượng không gian giống như là gợn sóng đồng dạng vặn vẹo, tản mát ra một cỗ cực độ không rõ khí tức.

"Cái này xảy ra chuyện gì "

Cẩn thận phân biệt trước mặt bọn hắn tôn này hắc tinh pho tượng về sau, ở đây mấy trăm vị Khí Đạo Tông Sư nhao nhao sắc mặt biến hóa.

Trống trải vực sâu thung lũng bên trong, phong thanh nghẹn ngào, yên tĩnh im ắng.

Vô Câu Võ Tôn mấy bước đi đến Thần Dụ Võ Tôn trước mặt, ánh mắt không thể tưởng tượng nổi: "Bọn hắn đồng quy vu tận "

Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cùng tam đại Luyện Thần ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, đồng dạng là vừa sợ vừa nghi.

Vị này đột ngột xuất hiện cường giả bí ẩn ra sao cường hoành

Chém xuống ngũ ngục năm vị Luyện Thần cự phách đầu người! Điều động chu thiên tinh lực, cải thiên hoán địa, một kích hỏng mất Hồng Thiên Cương Minh vực quỷ quốc, lại đem chân thân đầu lâu chém xuống, có thể nói là phách tuyệt tại chỗ, có nghiền ép tính ưu thế, bất luận là cường giả bí ẩn trấn áp bốn phía tâm thần ý chí vẫn là thực lực thủ đoạn đều có thể nói là bọn hắn cuộc đời ít thấy, thế mà lại tại Hồng Thiên Cương trước khi chết phản kích như trên quy về tận

Cái này trái với lẽ thường kết quả thật to ngoài dự liệu của bọn họ!

"Không nên, không nên "

Thần Dụ Võ Tôn tựa hồ là có cái gì không nghĩ ra sự tình, cau mày, chỗ sâu trong con ngươi các loại linh quang lấp lóe, suy nghĩ va chạm.

Sau đó hắn đột nhiên cất bước, thân ảnh nhoáng một cái bên trong tiếp cận Nhạc Bình Sinh thân thể biến thành pho tượng ba trượng phạm vi bên trong:

"Ngoại trừ bốn vị Võ Tôn, những người khác không được qua đây."

Rất nhiều tông sư hai mặt nhìn nhau bên trong, Vô Câu cùng bốn vị Võ Tôn đồng thời khởi hành, theo sát phía sau, đồng dạng tiếp cận hắc tinh pho tượng.

"Hồng Thiên Cương vừa rồi sở dụng một chiêu kia, nên là câu thông mở ra một cái không biết dị độ không gian, lại đem người cường giả này tâm thần ý chí trực tiếp trục xuất trong đó a "

Tại Thần Dụ Võ Tôn nhíu mày quan sát bên trong, Vô Câu Võ Tôn trầm giọng nói:

"Chiến trường cổ này lòng đất tử khí, sát khí, oán khí tích súc không biết bao nhiêu năm thời gian, không gian bích chướng bị xâm nhiễm ăn mòn, lại thêm Hồng Thiên Cương đặc biệt thủ đoạn mới có thể mở ra như vậy một đầu phù dung sớm nở tối tàn không gian kẽ nứt! Nghĩ không ra trong truyền thuyết Luyện Hư cảnh giới mới có thể làm được sự tình, để Hồng Thiên Cương lấy loại phương thức này làm được!"

Trong truyền thuyết Luyện Hư cảnh giới mới có thể làm sự tình!

Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu cái này tam đại Võ Tôn hơi kinh hãi, ba người bọn họ chỉ bất quá sơ vị Luyện Thần, tầm mắt kiến thức tự nhiên không so được Vô Câu dạng này thượng vị Luyện Thần, đối với Thần Dụ, Bạch Lộc, Vô Câu ba vị này Võ Tôn cộng đồng chuẩn bị kham phá Luyện Thần phía trên cảnh giới cũng chỉ bất quá biết cái chỉ lân phiến bắt mà thôi.

Thần Dụ Võ Tôn lại ánh mắt sáng rực, ánh mắt không nhúc nhích nhìn chằm chằm hắc tinh pho tượng khuôn mặt: "Không đúng, không đúng"

Vô Câu Võ Tôn cau mày nói: "Không đúng chỗ nào "

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt càng ngày càng sáng, trong đó phảng phất là ẩn chứa một cái mặt trời nhỏ, lực lượng dọa tâm thần người khống chế không nổi tiêu tán mà ra, tựa hồ có chỗ phát hiện đồng dạng lẩm bẩm nói:

"Lấy tâm thần của người này ý chí độ cường hoành, so với Hồng Thiên Cương đến tối thiểu mạnh hơn một bậc, tuyệt không về phần rơi vào cái không thể ngăn cản hạ tràng, lại thêm cái này từ ngàn năm nay chưa từng nghe qua có như thế số một cường

giả, chẳng lẽ "

Vô Câu Võ Tôn ánh mắt sợ hãi mà kinh:

"Ngươi nói là đây là Cận Cổ thời đại thậm chí là trung cổ thời kỳ cái nào đó võ đạo cự phách đoạt xá người khác thân thể, ẩn núp đến nay, linh hồn cùng thân thể không cách nào hoàn mỹ phù hợp, lúc này mới không cách nào ngăn cản Hồng Thiên Cương trục xuất linh hồn một chiêu này "

Lấy cái này cường giả bí ẩn bày ra thiên kinh địa động thực lực tới nói, bất luận là đặt ở cận cổ vẫn là thời đại trung cổ, đều hẳn là nổi tiếng võ đạo cự phách, cho nên mới lấy lực lượng một người đánh chết năm vị Ngũ Ngục Tôn Chủ, vừa mới đăng tràng liền nhất cử sụp đổ Hồng Thiên Cương kiến tạo Minh vực quỷ quốc, càng là thi triển ra một loại Hư Không Xuyên toa thủ đoạn, nhất cử đem Hồng Thiên Cương bêu đầu. Nhưng là dạng này một vị võ đạo cự phách duy nhất tồn tại một cái không tính nhược điểm nhược điểm, chính là hắn đoạt xá thân thể lại như thế nào hoàn mỹ, linh hồn cùng thân thể ở giữa cũng không có khả năng trăm phần trăm phù hợp, đây cũng chính là chỗ sơ hở duy nhất chỗ.

Mà Hồng Thiên Cương một thức này vãng sinh cực lạc lại chó ngáp phải ruồi, vừa vặn nhằm vào vị này cường giả bí ẩn lỗ thủng cùng nhược điểm, đem trục xuất dị độ hư không.

Thần Dụ Võ Tôn gật gật đầu: "Đây cũng chỉ là suy đoán của ta, nhưng là bất luận như thế nào, linh hồn của hắn bị trục xuất dị độ hư không, kỳ nhân đến cùng ra sao lai lịch cũng liền không thể nào biết được."

Sau đó, hắn nhẹ nhàng thở dài: "Là vậy. Mệnh vậy"

Thần Dụ Võ Tôn ngữ khí ở trong có cỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị, tựa hồ là tiếc hận, lại tựa hồ là cái gì khác.

Tại sau lưng đen nghịt kinh nghi không thôi tham nghị trưởng lão trông mong lấy nhìn bên trong, hắc tinh pho tượng trước mặt ngũ đại liên minh Võ Tôn cùng nhau trầm mặc.

Ai cũng nghĩ không ra, cái này oanh động thiên hạ một trận sinh tử, sẽ lấy loại phương thức này hạ màn.

Nửa ngày, Hoàng Thiên Võ Tôn nói: "Như vậy, pho tượng này nên xử lý như thế nào "

"Pho tượng này là lượng lớn Tử Sát chi khí ngưng kết thành thực chất mà hình thành, mà lại cũng không ổn định, giống như là bom đồng dạng không biết lúc nào liền sẽ bộc phát, uy lực cũng sẽ không phải tầm thường, phải xử lý hắn rất phiền phức."

Thần Dụ Võ Tôn lắc đầu: Đưa tay bỗng nhiên một chỉ, Nhạc Bình Sinh hắc tinh pho tượng chậm rãi lơ lửng mà lên.

"Ta mang đi xử lý, thỉnh cầu chư vị đem nơi này xử lý một phen. Lập tức an bài nhân thủ thám thính ngũ ngục tình huống hiện tại!"

Sau đó, Thần Dụ Võ Tôn mệnh lệnh truyền đạt, đám người nhao nhao bay lên không, đồng thời tứ đại Võ Tôn liên hợp xuất thủ phía dưới, cái này phương viên mười dặm vỡ vụn đại địa bị lấp đầy.

Lơ lửng cự thuyền bên trong, bốn tên viện trưởng, nhất là Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ chú ý, giao hai đại viện trưởng mặt mũi tràn đầy đều là cuồng nhiệt cùng thương tiếc chi ý: "Đáng tiếc, đáng tiếc a! Cỡ nào hoàn mỹ, cỡ nào khó gặp vật liệu!"

Đối với bọn hắn tới nói, hai tên đương thời cao cấp nhất cường giả thân thể tự nhiên là giá trị đoán chừng to lớn tài phú, cứ như vậy trơ mắt một cái hôi phi yên diệt, một cái hóa thành pho tượng bị mang đi, để bọn hắn đau lòng không thôi.

Mà đứt tội đốc chủ trên mặt giờ phút này lại đều là ý mừng rỡ.

Hai cái này uy hiếp chỉ số là đủ đứng hàng cao nhất đỉnh tiêm Luyện Thần cự phách thế mà song song vẫn lạc tại nơi này, thiếu đi hai cái này đỉnh cấp uy hiếp nhưng không có hao phí một binh một tốt, một thương một pháo, đối tân triều tới nói không thể nghi ngờ là một cái không thể tốt hơn kết quả.

Đây cũng là bọn hắn trước khi đến chưa hề nghĩ tới kết quả.

"Thật sự là một trận đặc sắc tuyệt thế chiến đấu, kết quả này bệ hạ nhất định biết cảm thấy cao hứng a "

Ở xa trong vòng hơn mười dặm bên ngoài, một chỗ phảng phất bị che đậy không gian bên trong.

Nhìn chăm chú tại chỗ rất xa hội tụ vào một chỗ thân ảnh, Thái tử một nhóm bốn người im lặng im ắng đứng yên.

"Lấy lực lượng một người giết chết ngũ ngục năm vị tôn chủ người này tuyệt đối là Cận Cổ thời đại sơ kỳ, thậm chí là thời đại trung cổ thời kì cuối cái nào đó võ đạo cự phách, nắm giữ đoạt xá loại này cấm kỵ pháp môn "

Thái tử nói một mình đồng dạng nói khẽ:

"Sẽ là ai "

Linh hồn đoạt xá phương pháp này không chỉ là một loại cấm kỵ, còn muốn lấy trình độ lớn nhất phù hợp thân thể, chí cường tâm thần lực lượng cùng hiếm thấy đoạt xá thủ đoạn, ba tăng theo cấp số cộng lại thêm một bộ phận vận khí mới có thể thành công, tâm thần chi lực muốn đạt tới có thể thi triển đoạt xá trình độ, không phải thượng vị Võ Tôn cảnh giới không thể.

Bởi vậy Nhạc Bình Sinh thân phận cũng trong mắt hắn lộ ra

càng thêm thần bí.

Một bên Huyễn Vương nhíu mày mở miệng nói: "Điện hạ, chúng ta phải chăng "

"Không!"

Thái tử bỗng nhiên đưa tay:

"Không thể không nói, cái này cường giả bí ẩn hạ tràng cảnh tỉnh ta, ta gắng đạt tới hoàn mỹ, tuyệt đối không thể chịu đựng như thế một cái cự đại sơ hở. Ta sẽ đích thân sáng tạo ra một cái chân chính hoàn mỹ, không có bất kỳ cái gì nhược điểm bình chứa."

Tam đại vương đem ánh mắt cùng nhau biến đổi, ẩn hiện một tia kinh dị cùng kích động.

Băng Vương ánh mắt khẽ động, nói: "Điện hạ, hiện tại Hồng Thiên Cương nên mượn nhờ ma chủng sống lại, ở vào suy yếu nhất vô lực thời điểm, chúng ta phải chăng ý nghĩ thiết pháp tìm kiếm được hắn, đem thu về chính mình dùng "

Thái tử lắc đầu:

"Bực này ma đầu thỏ khôn có ba hang, chuẩn bị ở sau vô số, không cần lãng phí thời gian. Qua chiến dịch này hắn tối thiểu nếu lại tốn hao hai ba trăm năm mới có thể trở lại Luyện Thần cảnh giới, lại thêm ngũ ngục không còn tồn tại, Hồng Thiên Cương đã bị loại, không cần lại để ý tới."

Thái tử vẫn như cũ nhìn phương xa, cười lạnh nói:

"Thần Dụ người này tâm cơ giảo quyệt, kiêu hùng là. Bất quá hắn cũng tính là làm một chuyện tốt!"

Đến tận đây, khiên động thiên hạ ức vạn lòng người một trận

chiến kết thúc, đương thời hai đại cường giả đỉnh cao một trận sinh tử bị cường giả bí ẩn đánh gãy, sau đó bất tử chi ma Hồng Thiên Cương cùng cường giả bí ẩn đồng quy vu tận tin tức như là mưa to gió lớn, hướng về toàn bộ thiên hạ quét sạch mà đi... (.)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 550: Ngớ Ngẩn

Chương 550: Ngớ ngẩn

Ở xa vạn dặm xa Tịnh Châu, sông núi trùng điệp chập chùng, trường phong mênh mông.

Nơi này là Tịnh Châu đỉnh tiêm tông môn, Tẩy Nguyệt các tông môn căn cứ địa.

Vọng nguyệt trên núi mây mù lượn lờ, Thải Điệp bay tán loạn, một phái nhân gian tiên cảnh cảnh tượng.

Một phong thần như ngọc nam tử thân mang xanh nhạt võ hắn, phảng phất người trong chốn thần tiên đồng dạng chắp hai tay sau lưng, dạo bước tại trong núi trong đường nhỏ.

Lui tới tuổi trẻ các đệ tử mắt thấy đến người thanh niên này nhao nhao sắc mặt biến hóa, cực kỳ cung kính, khom mình hành lễ:

"Ngọc sư huynh sáng sớm tốt lành!"

"Gặp qua Ngọc sư huynh!"

Bọn hắn trước mắt vị này Ngọc Minh Tâm sư huynh, chính là tập võ bất quá thời gian hai mươi năm, tại ngày trước liền trực tiếp phá vỡ khí quan, thành công tấn thăng làm Khí Đạo Tông Sư Tẩy Nguyệt các thủ tịch Đại sư huynh!

Mà lại vị này thủ tịch sư huynh tích lũy vô cùng hùng hậu, trực tiếp liền nhất cổ tác khí xung kích đến trung vị Khí Đạo Tông Sư cảnh giới.

Nếu như nói nam đệ tử trong mắt tràn đầy kính sợ, hâm mộ, như vậy Ngọc Minh Tâm trải qua cơ hồ tất cả nữ đệ tử trong mắt đều là trắng trợn ái mộ, ngưỡng mộ.

Chỉ tiếc bọn hắn vị này thành công tấn thăng Khí Đạo Tông Sư, đã không còn là đệ tử, mà là thăng làm trưởng lão, cùng các nàng thân phận chênh lệch vô cùng to lớn.

Ngọc Minh Tâm thỉnh thoảng mỉm cười đáp lễ, một đường đi lên đỉnh núi, đi tới tông chủ đại điện.

Đại điện bên trong, hắn sư tôn, cũng chính là Tẩy Nguyệt các các chủ cùng một người trưởng lão khác đã ở chờ.

"Minh Tâm, ngươi đã đến."

Tẩy Nguyệt các các chủ mỉm cười, trong mắt đều là vui mừng:

"Tính toán thời gian, tiến đến hoang nguyên cổ chiến trường quan chiến ba vị trưởng lão ít ngày nữa liền sẽ trở về , chờ đến bọn hắn vừa về đến, chúng ta liền vì ngươi tổ chức khánh điển."

Ngọc Minh Tâm mỉm cười, đúng lúc mở miệng nói chuyện bên trong, tiếu dung đột nhiên ngưng kết trên mặt.

Ngay sau đó, Ngọc Minh Tâm mắt, cánh tay, miệng cùng thất khiếu bên trong bỗng nhiên ở giữa bốc lên um tùm hắc mang, giống như là trong thân thể hắn tiềm ẩn một cái kinh khủng yêu ma, bạo khởi phía dưới muốn đem hắn nguyên bản linh hồn triệt để thôn phệ!

Hắc mang thoáng hiện sát na, một cỗ quỷ dị, cường hoành không hiểu ba động quét ngang cả tòa đại điện.

"Chuyện gì xảy ra!"

Tẩy Nguyệt các các chủ cùng một vị trưởng lão khác tuyệt đối không ngờ rằng xuất sắc nhất môn nhân trước mặt mình đột nhiên xuất hiện biến hóa như thế, sắc mặt hoàn toàn thay đổi bên trong bỗng nhiên đứng dậy một tiếng quát chói tai!

Nhưng mà Ngọc Minh Tâm trên thân sinh ra dị tượng chỉ duy trì ngắn ngủi trong nháy mắt cũng chưa tới liền tan thành mây khói, Ngọc Minh Tâm vẫn như cũ duy trì dị tượng phát sinh trước thần sắc đứng thẳng bất động, giống như cái gì cũng không có xảy ra.

Đồng thời trong đại điện hai vị Khí Đạo Tông Sư chỉ một thoáng thân hình điện xạ, một trái một phải xuất hiện trước mặt Ngọc Minh Tâm, nhìn chòng chọc vào hắn:

"Minh Tâm Minh Tâm!"

" "

Tẩy Nguyệt các các chủ quát chói tai âm thanh tại trong đại điện quanh quẩn, Ngọc Minh Tâm nhưng thật giống như ngốc trệ, không có chút nào đáp lại.

"Đáng chết, đây là có chuyện gì!"

Coi trọng nhất đệ tử hành vi cử chỉ như thế quỷ dị, để Tẩy Nguyệt các các chủ kiên nhẫn hoàn toàn biến mất, hắn bỗng nhiên đưa tay giữa ngón tay, một đạo một đạo nguyên khí băng gấm trống rỗng tạo ra, tầng tầng lớp lớp quấn quanh ở Ngọc Minh Tâm trên thân phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh.

Ngọc Minh Tâm vẫn như cũ giống như là con rối không phản ứng chút nào, đồng dạng mặc cho hắn hành động.

Một người trưởng lão khác cũng là sắc mặt tái xanh: "Đây là

tẩu hỏa nhập ma vẫn là nói "

Tẩy Nguyệt các các chủ lại nghiến răng nghiến lợi, ngữ khí rét lạnh, ẩn mang một tia sợ hãi:

"Hồng, Thiên, Cương!"

Làm nội tình thâm hậu một tông chi chủ, lại thêm liên minh tin tức truyền lại, mắt thấy đến đệ tử của mình trên thân quỷ bí dị tượng, lập tức liền liên tưởng đến Hồng Thiên Cương rõ ràng là đem ma chủng ký thác vào chính mình tên này đệ tử ưu tú nhất trên thân! Mà này tấm cảnh tượng cũng mười phần là Hồng Thiên Cương bản tôn bỏ mình, lại mượn nhờ ký thác vào nhà mình đệ tử trên người ma chủng sống lại! Để trong đầu của hắn chỉ một thoáng chỉ còn lại có không có gì sánh kịp tức giận cùng sợ hãi!

Ngay tại lúc hai vị này tông sư sợ hãi ở trong còn chưa làm ra bước kế tiếp phản ứng lúc, bị nguyên khí chi hoàn khống chế lại Ngọc Minh Tâm đột nhiên phát ra thanh âm:

"Ê a nha nha "

Nguyên bản không nhúc nhích Ngọc Minh Tâm đột nhiên quay đầu vừa đi vừa về nhìn quanh, ánh mắt bên trong phảng phất hài nhi đồng dạng tinh khiết ngây thơ, trong mắt tràn ngập hiếu kì, trong miệng phát ra không có chút ý nghĩa nào nói mớ.

"A..., ê a "

Như lâm đại địch Tẩy Nguyệt các các chủ cùng một vị khác trưởng lão, đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Ô ô, ô ô ô

Thê thê lương bi ai cắt quỷ dị rít lên, không giờ khắc nào không tại vang vọng.

Một mảnh trong hỗn độn, không có thời gian, không có không gian, không có bất kỳ cái gì còn sống sinh linh, hết thảy đều là tối tăm mờ mịt, phảng phất thiên địa hỗn độn sơ khai.

Nơi này phảng phất không có giới hạn giới, vô cùng rộng lớn, hùng vĩ, tựa hồ bao trùm vạn dặm chi cự từng mảnh từng mảnh tối tăm mờ mịt cự hình mây khói bên trong, thỉnh thoảng có không thể tính toán vặn vẹo gương mặt lóe lên một cái rồi biến mất.

Những cái này gương mặt có người có thú, càng nhiều thì là hung ác quái dị mặt quỷ, lít nha lít nhít, căn bản không thể tính toán. Nhưng từng cái lại không phân địch ta, huyết bồn đại khẩu mở ra, điên cuồng chém giết thôn phệ.

Nơi này phảng phất là chân chính U Minh quỷ quốc, âm hiểm thảm thảm, là chém giết thôn phệ Địa Ngục, cũng là oan hồn lệ quỷ quê hương.

Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này tâm thần chi lực hết thảy ngưng tụ co vào, lấy linh thể hình thức tại mảnh này không có giới hạn giới vô ngần không gian bên trong phiêu phiêu đãng đãng.

Tại hắn quanh thân khoảng chừng, thỉnh thoảng có từng cái hung lệ ác quỷ tự hối bóng tối trong hỗn độn giương nanh múa vuốt đánh giết mà đến, lại ngay cả quanh người hắn mười trượng khoảng cách đều không có tiếp cận, giống như là nho nhỏ bọt nước đập tại bên trên cự nham, trực tiếp vỡ nát ra.

Đây là Nhạc Bình Sinh tâm thần cường hoành đến trình độ nhất định, tự nhiên mà vậy phát ra tâm thần lực tràng. Tựa như chất lượng tinh cầu khổng lồ có lực hút, Nhạc Bình Sinh cực đoan cường hoành linh hồn cũng đồng dạng tạo thành loại này tự nhiên hình thành tâm thần lực tràng.

Tạm thời không để ý đến ngoại giới hết thảy, Nhạc Bình Sinh tâm thần bao vây lấy cái này đoàn co vào ngưng tụ tới cực điểm to

lớn linh năng, từng chút từng chút hấp thu, lớn mạnh lấy linh hồn.

Cái này một đoàn cực đoan áp súc thật lớn linh năng tự nhiên là được từ tại Hồng Thiên Cương, tại một khắc cuối cùng Nhạc Bình Sinh không có tùy ý Hồng Thiên Cương tận chính mình hết thảy, mà là bất kể đại giới dẫn bạo tất cả linh năng, tranh thủ đến một tia khe hở sau tự tay đem kết thúc, đem Hồng Thiên Cương linh hồn chuyển hóa làm linh năng.

Tại làm xong một bước này về sau, không thể chống cự thôn phệ lực kéo truyền đến, tinh thần của hắn linh hồn liền xuất hiện ở như thế một cái âm minh cùng tĩnh mịch tuyệt vọng không gian.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh tâm linh lại vô cùng trầm tĩnh, dù là hiện tại chỉ là ở vào một loại hư ảo vô cùng linh thể trạng thái, cũng không có mất đi tỉnh táo, ngược lại đang suy tư vấn đề khác.

"Hồng Thiên Cương có thể mượn nhờ ma chủng sống lại, đơn giản là thông qua một loại làm cho người khó mà phát giác thủ đoạn dời đi chính mình bản nguyên linh hồn tin tức, mới có thể bảo trì ký ức dị địa sống lại.

Mà ở bị ta tự tay giết chết về sau, hết thảy sinh linh sinh mệnh bản nguyên tin tức đều sẽ bị trực tiếp bị bóc ra, rút ra, bị chuyển hóa làm linh năng, Hồng Thiên Cương cũng kiên quyết không cách nào may mắn thoát khỏi."

Căn cứ chính Nhạc Bình Sinh suy tính, không có mang theo bản nguyên linh hồn tin tức, cho dù là Hồng Thiên Cương mượn nhờ sống nhờ cùng người khác trên người ma chủng sống lại, cũng chỉ bất quá là một cái không có mảy may ký ức cùng nhận biết ngớ ngẩn mà thôi.

Mặc dù không có triệt để đem Hồng Thiên Cương giết chết, nhưng là nhất đại ma đạo cự phách biến thành một cái chân chính nhược trí ngớ ngẩn, chỉ sợ so với tử vong càng làm cho khó có thể

chịu đựng.

"Ta hiện tại trạng thái, mặc dù có vẻ như không có nhận bất kỳ ảnh hưởng, nhưng là loại tình huống này tuyệt không có khả năng bảo trì thật lâu, một lúc sau tâm thần của ta không có thân thể bảo hộ cùng uẩn dưỡng sẽ càng ngày càng suy yếu, thẳng đến tiêu tán."

"Ta hiện tại tâm thần lực lượng mặc dù có thể chống đỡ thật lâu, nhưng là còn muốn cân nhắc đến ứng đối u hồn tiêu hao, còn có sinh mệnh đếm ngược."

Từng cái suy nghĩ tại Nhạc Bình Sinh tâm niệm bên trong chợt lóe lên. . . (.)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 551: Ấp Ủ

Chương 551: Ấp ủ

Nhạc Bình Sinh hiện tại không cách nào xác nhận mình rốt cuộc ở vào một cái dạng gì không gian cùng trạng thái bên trong, bởi vì thuần túy là lấy ý thức trạng thái tồn tại, thời gian cùng không gian cảm giác yếu ớt, hắn thậm chí sinh ra một loại chính mình ở vào không gian nhị duy ảo giác.

Mà hỗn độn bên trong không giờ khắc nào không tại chém giết quỷ dị u hồn cũng không tồn tại bất kỳ ý thức, tựa hồ chỉ còn lại thôn phệ hết thảy từng tia từng tia bản năng, không ngừng chém giết thôn phệ, sau đó phảng phất vượt qua chính mình tiếp nhận cực hạn đồng dạng bạo liệt mở ra, lại dẫn tới vô số u hồn giống như là ngửi thấy huyết tinh vị đạo cá mập đồng dạng ùa lên.

Phốc phốc phốc.

Nhạc Bình Sinh tâm thần lực tràng cường đại căn bản không phải những cái này không có chút nào ý thức u hồn có khả năng tiếp nhận, liên tiếp vọt tới u hồn nhao nhao bạo liệt tiêu tán, sau đó từng sợi cực đoan yếu ớt, gần như không thể phát giác linh năng tràn vào Nhạc Bình Sinh tâm thần.

"Quá yếu, một cái u hồn cung cấp linh năng ngay cả một con phổ thông Hoang Cổ Di loại một phần vạn cũng chưa tới."

"Đây là bởi vì những cái này u hồn vốn không phải còn sống

sinh linh nguyên nhân a "

"Như vậy nơi này đến cùng là cái gì á không gian số ảo không gian phản vật chất không gian hoặc là nói còn tại Bắc Hoang đại địa phía trên "

Nhạc Bình Sinh không biết nên dùng loại kia phương thức tư duy đến lý giải hắn vị trí không gian, mảnh không gian này không có vật chất tồn tại, ngoại trừ vô tận u hồn bên ngoài, chỉ có một loại mười phần ảm đạm, khó mà phát giác, khó mà điều động tính trơ trường năng lượng, có mặt khắp nơi.

Ngoài ra, hắn còn có thể cảm giác được một cỗ quỷ mị âm lãnh lặng yên không tiếng động ăn mòn tinh thần của hắn lực tràng, tựa hồ muốn hắn cũng triệt để đồng hóa, mặc dù loại này ăn mòn lực lượng đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói không có chút nào uy hiếp, nhưng lại thắng ở mỗi giờ mỗi khắc, căn bản sẽ không đình chỉ.

"Nơi này đến cùng có dạng gì nguy hiểm vẫn là không biết, nhất định phải nghĩ biện pháp mau chóng thoát ly nơi này."

"Muốn thoát ly nơi này, hiển nhiên cần dính đến không gian cùng chiều không gian."

"Như vậy duy nhất khả năng có thể trợ giúp ta thoát ly nơi này, chính là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】!"

"Nhưng là nhục thể của ta tại ngoại giới, không có mệnh khiếu cộng hưởng, không cách nào phát động bí truyền võ đạo!"

Tùy ý một con một con u hồn kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên đụng vào tâm thần mình chung quanh lực tràng bên trên, Nhạc Bình Sinh tâm thần vận chuyển hết tốc lực.

Lấy trước mắt hắn sở học, duy nhất có thể thoát khỏi hiện hữu khốn cảnh chỉ có có thể dính đến không gian 【 Hư Không Xuyên

Giới thuật 】, nhưng là Hư Không Xuyên Giới thuật phát động nhất định phải lấy rất nhiều mệnh khiếu thống nhất điệu bộ vì dựa vào, mà bây giờ ở vào ý niệm thể trạng thái Nhạc Bình Sinh hiển nhiên không tồn tại mệnh khiếu loại vật này, tự nhiên cũng liền không cách nào phát động.

Đã mất đi vật tham chiếu, Nhạc Bình Sinh hiện tại ngay cả thời gian đều không thể cảm giác, cũng không biết hắn ở chỗ này cụ thể đi qua thời gian bao nhiêu.

Từ bỏ những cái này suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh đem tất cả lực chú ý tập trung vào tư dưỡng tự thân tâm thần linh năng ở trong.

Theo được từ tại Hồng Thiên Cương linh năng toàn bộ tan trong lớn mạnh bản thân, từng đạo tạp nhạp suy nghĩ huyễn tượng lóe lên một cái rồi biến mất, cực khổ, đắc chí, chém giết, cừu hận, cầm tù từng màn Hồng Thiên Cương ký ức khắc sâu bản nguyên tin tức lóe lên một cái rồi biến mất, Nhạc Bình Sinh cuối cùng bắt được hắn muốn nhất đầu kia:

【 Thánh Tâm Chủng Ma 】!

Vô cùng huyền ảo kinh văn, bao quát Hồng Thiên Cương đủ loại tu luyện tâm đắc ngâm vào tâm thần, cũng làm cho Nhạc Bình Sinh tâm thần hơi chấn động một chút.

"Bộ công pháp kia không tầm thường."

Theo đến Luyện Thần cảnh giới, lắng đọng rất nhiều Luyện Thần cự phách bản nguyên tin tức, Nhạc Bình Sinh mặc dù không có tới kịp triệt để đem những cái này lý giải hấp thu, nhưng tự thân kinh nghiệm võ đạo đã không thể so sánh nổi, tự nhiên có thể phân biệt ra được Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 cực đoan cao thâm huyền diệu.

Cùng còn lại hệ thống từ lực, khí, thần ba cửa ải tiến hành

theo chất lượng võ đạo công pháp khác biệt, 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 là một môn thuần túy chuyên chú cùng tâm thần ý chí tu luyện, đồng thời chỉ có đến Luyện Thần cảnh giới mới có thể tu hành pháp môn.

Trong đó đối với linh hồn trình bày, tâm thần hư không ký thác, ma chủng uẩn dưỡng đổ vào, cùng thống hợp toàn thiên chung cực võ đạo 【 Minh vực quỷ quốc 】

Đây là một bộ so với Nhạc Bình Sinh hiện tại sở học cũng cao hơn thâm ảo diệu tuyệt thế võ học!

Thậm chí 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 cũng có thiếu sót.

Theo kinh văn ở trong lòng chảy xuôi, Nhạc Bình Sinh loáng thoáng sinh ra một cái ý niệm trong đầu:

"Có lẽ, có thể "

【 tiểu tử, đừng suy nghĩ! 】

【 bằng vào ngươi nhận biết cùng tình huống hiện tại, ngươi là không cách nào thoát ly mảnh không gian này! 】

【 ngươi liền thành thành thật thật tại cái này U Minh không gian trung đẳng lấy hồn phi phách tán đi! 】

Một cỗ tâm niệm truyền lại đột nhiên để Nhạc Bình Sinh tâm thần khơi dậy gợn sóng.

"Tà Linh, ngươi thế mà cũng bị dẫn tới nơi này nơi này là địa phương nào như thế nào mới có thể ra ngoài "

【 ta và ngươi cột vào cùng một chỗ, ngươi cho rằng ta nghĩ đến cái này địa phương quỷ quái đến a 】

Tà Linh tâm niệm lạnh lùng truyền lại:

【 nơi này là từ vô tận sinh linh trước khi chết oán niệm ăn mòn mà ra á không gian , bất kỳ cái gì vật chất tồn tại đều không thể tiến vào, chỉ có tinh thần thể mới có thể ngắn ngủi sống sót, nhưng là ngươi không nên cao hứng quá sớm, mảnh không gian này tùy thời tùy chỗ đều tại xâm nhập ý chí của ngươi, ngươi cũng có thể ngăn cản nhất thời, nhưng là cuối cùng đều sẽ càng ngày càng suy yếu, sau đó ý thức tiêu tán, biến thành cùng những cái này u hồn đồng dạng tồn tại! 】

Tà Linh vô cùng căm tức nói: 【 ngươi cũng không cần lại giãy dụa, linh hồn của ngươi mặc dù vừa mới bước qua cao đẳng sinh mệnh cánh cửa, nhưng là ngươi nhận biết vẫn còn rất cấp thấp giai đoạn, không có vật chất thân thể phối hợp, ngươi căn bản là không có cách thoát ly nơi này, an tâm chờ lấy linh hồn tiêu tán đi! 】

"Không, có lẽ còn có những biện pháp khác."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi nói:

"Có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Ta cần trợ giúp của ngươi, ta cần ngươi đem tất cả đối với sinh mệnh, linh hồn, không gian vũ trụ những phương diện này nhận biết, toàn bộ truyền lại cho ta."

【 linh hồn cùng không gian nhận biết 】

Tà Linh cười nhạo nói:

【 truyền lại cho ngươi lại có thể thế nào, lâm thời ôm chân phật linh hồn cùng không gian sao mà thâm ảo, mênh mông, ngươi không có tự mình kinh lịch thăm dò qua thì có ích lợi gì 】

"Biết trước tại thể nghiệm. Ngươi chẳng lẽ muốn cùng ta cùng một chỗ bị vây ở chỗ này a "

Tà Linh sửng sốt một chút, tựa hồ minh bạch Nhạc Bình Sinh ý

đồ, im lặng nửa ngày về sau lạnh lùng nói:

【 như ngươi mong muốn. 】

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh trong lòng, vô số ký tự thác nước đồng dạng chảy xuống, phảng phất ẩn chứa cái gì thế gian chung cực huyền bí, lộ ra cực đoan phức tạp, thâm ảo, tối nghĩa, để hắn lập tức đắm chìm trong đó.

Đó cũng không phải cái gì có thể để cho người ta thoát thai hoán cốt vũ trụ huyền bí, chẳng qua là Tà Linh tự thân đối với linh hồn cùng tầng không gian mặt đủ loại nhận biết.

Loại này được từ tại Tà Linh đứng ở tương đối cao phương diện nhận biết, để Nhạc Bình Sinh nguyên bản kinh nghiệm cùng lý giải dần dần bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Không chỉ là Tà Linh truyền lại đưa các loại kinh nghiệm nhận biết:

Hắn sở tu 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】, Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】, Hắc Ngục, Xích Ngục, Huyền Ngục, Bạch Ngục, Thanh Ngục võ đạo Luyện Thần tôn chủ tất cả hạch tâm công pháp cùng kinh nghiệm tâm đắc, Hoang Cổ di tích bên trong hai đại hóa hình di chủng tu hành khác biệt quá trình các loại một mực lắng đọng lấy vô cùng to lớn, phức tạp, thâm ảo sinh mệnh bản nguyên tin tức cùng một thời gian hiện lên, va chạm, bện!

Loại này không thể nói nói trạng thái dưới, Nhạc Bình Sinh tâm thần vô cùng trầm tĩnh, phảng phất tại dựng dục cái gì trước nay chưa từng có đồ vật.

Mà hắn hình thành linh thể cứ như vậy tại vô cùng vô tận tĩnh mịch cùng trong hỗn độn, tiếp tục cô độc phiêu lưu lấy

Ngay tại Nhạc Bình Sinh linh thể tại U Minh không gian tựa hồ

có chỗ lĩnh ngộ, phiêu phiêu đãng đãng không biết thời đại thời điểm.

Ngũ ngục triệt để hủy diệt, bất tử chi ma Hồng Thiên Cương bỏ mình tại chỗ, tại toàn bộ Bắc Hoang võ đạo giới đã dẫn phát trời long đất lở chấn động. Nhất là tại trải qua điều tra xác nhận ngũ ngục đã triệt để sụp đổ, không đáng lo lắng về sau, Thần La Võ Đô mặc kệ là tham nghị trưởng lão vẫn là từng gặp cực khổ ngàn vạn dân chúng không có chỗ nào mà không phải là vui sướng kích động, vô cùng khoái ý.

Mà làm xuống cái này một dãy chuyện cường giả bí ẩn mặc dù không biết lai lịch, liên minh cũng niệm công lao chuyên môn tại Thần La Võ Đô bên trong vì đó dựng lên một tòa Kim Thân, đứng ở Nguyên Bạch Lộc Kim Thân bên cạnh, tiếp nhận vạn chúng tế điện.

Qua như thế một tháng thời gian, đến đây kỷ niệm tế bái người đã lác đác không có mấy, còn lâu mới có được trước đó người đông nghìn nghịt cảnh tượng.

Quảng trường xó xỉnh bên trong, một cái đồi phế thanh niên đờ đẫn im lặng ngắm nhìn tôn này khuôn mặt xa lạ pho tượng.

"Tông chủ là ngươi a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 552: Lượng Tử Nguyên Thần! Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh!

Chương 552: Lượng Tử Nguyên Thần! Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh!

Nhạc Bình Sinh linh thể tại U Minh trong hỗn độn tiếp tục phiêu phiêu đãng đãng, phảng phất là qua ngàn năm, vạn năm.

Giờ phút này linh thể của hắn đã triệt để co rút lại thành một viên lớn chừng quả đấm quang đoàn, giống như là một trái tim lại giống là một quả trứng trứng đồng dạng cái kia lấy một loại không hiểu tần suất nhảy lên.

Mà nguyên bản cái này U Minh không gian bên trong, gần như không thể điều động không biết tên năng lượng tối hạt nhao nhao bắt đầu xao động, từng cái bị dẫn động, sau đó nhao nhao hướng về quang đoàn hội tụ mà đi, bao khỏa ở phía trên đem nhuộm dần một mảnh u ám, giống như một cái lớn chừng quả đấm lỗ đen.

Một cỗ không có gì sánh kịp uy áp bao phủ không biết bao lớn phạm vi, phàm là tiến vào cái phạm vi này bên trong linh thể nhao nhao bạo liệt vỡ vụn, hóa thành yếu không thể tra linh năng tràn vào Nhạc Bình Sinh linh thể hóa thành chùm sáng ở trong.

Mà viên này quang đoàn nội bộ, vô số linh quang va chạm, Thần Quang lấp lóe, giống như một đài lượng tử máy tính đồng dạng cấp tốc tính toán, thôi diễn cái gì.

Đồng dạng cho rằng khách quan vật thể nhất định phải có một cái xác định không gian vị trí, loại này tồn tại, là không lấy người ý chí vì chuyển di, là khách quan. Cái này khách quan định nghĩa toàn bộ sinh linh đều lý giải, mà lại cho rằng đây là thiên kinh địa nghĩa.

Nhưng mà sinh mệnh sáng tạo vũ trụ, có người ý thức mới có vũ trụ tồn tại, trên thực chất sinh mệnh cùng sinh vật là chân thật thế giới trung tâm, tiếp lấy mới có vũ trụ, vũ trụ bản thân cũng sẽ không sáng tạo sinh mệnh; ý thức khiến cho thế giới trở nên có ý nghĩa, thời gian cùng không gian chỉ là nhân loại ý thức công cụ

Thế gian hết thảy đều là không xác định, tạo dựng thành thế giới vật chất hết thảy vi mô hạt đều ở vào không xác định điệp gia thái.

Nếu như Nhạc Bình Sinh có thân thể, tại nhắm mắt lại ngăn cách hết thảy cảm giác thời điểm, như vậy mảnh này u hồn không gian đối với hắn mà nói liền đã tồn tại, lại không tồn tại, tại hắn tiến hành quan trắc một khắc này mới có thể cuối cùng xác định một loại nào đó trạng thái.

Là ý thức, là linh hồn, là tâm linh quan trắc, giao phó vật chất tồn tại ý nghĩa.

Mà ý thức, là hạt, là sóng, là dây cung, là lượng tử

Đây là Nhạc Bình Sinh kết hợp tự thân kiếp trước khoa học nhận biết cùng sở tu công pháp, Tà Linh cao như vậy cùng sinh mệnh đối linh hồn cùng không gian nhận biết, Hồng Thiên Cương, Ngũ Ngục Tôn Chủ, hóa hình di chủng cùng Luyện Thần tồn tại nhận biết cùng kinh nghiệm, tâm thần mô phỏng ba trăm sáu mươi lăm cái ngôi sao chu thiên tuần hoàn thôi diễn mà ra đủ loại nhận biết, thay nhau hiện lên.

Có lẽ là một cái chớp mắt, có lẽ là trăm năm, có lẽ là vạn năm,

không có ai biết đi qua bao lâu.

Răng rắc!

Tại cái này chân không , bất kỳ cái gì vật chất đều không thể sống sót U Minh không gian bên trong truyền đến một tiếng giống như im ắng, lại như thiên băng địa liệt tiếng vang!

Lớn chừng quả đấm quang đoàn đột nhiên ở giữa vỡ vụn, sau đó kịch liệt sập co lại, phảng phất xuất hiện một cái hơi hình lỗ đen đồng dạng hội tụ thành một cái cực, sau đó lại giống vũ trụ nổ lớn đồng dạng đột nhiên bành trướng khuếch trương, tại cái này không có bất kỳ cái gì sinh linh tồn tại U Minh không gian ở trong tạo thành một cái nho nhỏ nhân hình u ảnh!

Cái này hình người u ảnh so với nắm đấm đến lớn hơn không được bao nhiêu, nhưng là mỗi một tấc mỗi một phần tựa như là rút nhỏ gấp mười thân thể, thậm chí mỗi một cây lông tơ đều rõ mồn một trước mắt, rõ ràng rành mạch!

U ảnh tiểu nhân bỗng nhiên mở hai mắt ra, phóng xạ ra từng sợi u quang, ngoại trừ nhan sắc hư ảo mà không chân thực bên ngoài, con mắt thậm chí nội bộ con ngươi đều cùng chân nhân không khác!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh linh hồn tâm thần thuế biến mà ra là tâm niệm vừa động bên trong, hắn quanh thân phảng phất bỗng nhiên ở giữa sập co lại thành vì một cái vi hình lỗ đen, một cỗ vô hình linh hồn lực hút khuếch tán trên trời dưới đất bốn phương tám hướng, trong lúc nhất thời không thể tính toán lượng lớn u hồn đều rít lên, không tự chủ được bị cực tốc lôi kéo mà đến!

Bốn phương tám hướng, vô số u hồn hội tụ thành trùng trùng điệp điệp một mảnh, như là lao nhanh nộ trào tuôn ra mà đến, ngay sau đó trực tiếp đụng vào Nhạc Bình Sinh trên thân thể, khơi dậy gợn sóng, tựa hồ bị triệt để thôn phệ.

Hoàn mỹ ngàn một vạn tất cả không gian tựa hồ cũng đã bị lượng lớn u hồn bao phủ.

【 ngươi đây là làm cái gì 】

Tà Linh vô cùng kinh ngạc tâm niệm chỉ một thoáng chợt lóe lên, nó lấy một loại gặp quỷ đồng dạng giọng nói:

【 ngươi biến thành thứ quỷ gì 】

"Cái này cũng muốn cảm tạ ngươi truyền thụ cho kiến thức của ta."

Nhạc Bình Sinh linh thể sừng sững bất động, thản nhiên nói:

"Ta phát minh một đồ vật, về phần ta hiện tại trạng thái, chính ta đem hắn gọi Lượng Tử Nguyên Thần, bất quá còn xa xa chưa hề hoàn thiện."

Không sai, Nhạc Bình Sinh hiện tại vẫn như cũ là linh thể trạng thái, nhưng là từ căn bản tính chất đi lên nói đã cùng thuần túy linh hồn xuất hiện cực lớn khác nhau.

Đây là hắn lấy 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 cùng Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 làm căn cơ, kết hợp tự thân sở học cùng nhận biết, lấy một đường đến nay thu tập được tất cả Luyện Thần công pháp, nhận biết, kinh nghiệm, tâm đắc, lại thêm Tà Linh truyền thụ cho bộ phận nhận biết vì chất dinh dưỡng, kinh lịch thời gian lắng đọng tiêu hóa, cuối cùng lấy 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 bên trong chu thiên tinh thần thôi diễn lực lượng diễn biến ra một môn chuyên tu tâm thần võ đạo.

Tâm thần tại thôi diễn quá trình bên trong dẫn dắt chung quanh hư không không biết tên năng lượng tối hạt hội tụ, lấy chu thiên tinh thần sắp xếp vì nguyên tạo dựng, cuối cùng lột xác thành tôn này Lượng Tử Nguyên Thần.

Sở dĩ được xưng Lượng Tử Nguyên Thần, là bởi vì hắn cảm giác được giờ phút này tâm thần của mình đã biến thành một đài lượng tử máy tính đồng dạng tồn tại tự phát vận hành, căn bản không cần hắn khu động, hư không bên trong vô cùng vô tận, có mặt khắp nơi tin tức cùng có thể lớn mạnh tâm thần thừa số liền bị hắn bắt giữ lớn mạnh tự thân.

Mà hình thành Lượng Tử Nguyên Thần môn này võ đạo, bị hắn mệnh danh là 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】!

Môn này võ đạo lấy 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 làm căn cơ diễn biến mà đến, hỗn hợp gần mười môn mười phần cao đẳng võ đạo lý niệm tinh hoa. Bất quá bởi vì nhận biết cùng kinh nghiệm hạn chế, bất luận là Lượng Tử Nguyên Thần hay là 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 đều ở vào một cái tương đối thô thiển, cấp thấp trạng thái, vừa mới dính đến Luyện Thần cảnh giới ước chừng là một cái vừa mới nhập môn giai đoạn mà thôi, ngay cả bán thành phẩm cũng không tính, xa xa chưa hề hoàn thiện.

Đây cũng là bởi vì Nhạc Bình Sinh nguyên thần cường độ còn xa xa không đủ để hoàn toàn thôi diễn xuống dưới.

Mà lại cho dù là diễn biến ra Lượng Tử Nguyên Thần, trước mắt suy tính cùng phân tích bên trong, tại hiện hữu tình huống dưới Nhạc Bình Sinh cũng không có bất kỳ cái gì thoát ly nơi này thủ đoạn.

【 hừ! Càng là yếu ớt sinh mệnh, càng là thích cho mình lấy một chút nhìn như uy phong kì thực không đứng đắn danh tự! Cái gì là tương lai ngươi hiểu không! 】

Tà Linh hừ lạnh một tiếng, nhưng trong lòng kinh nghi bất định.

Nhạc Bình Sinh hiện tại linh hồn trạng thái, giờ phút này đã có chút vượt ra khỏi nó nhận biết, cho dù là nó tại cái này trong lúc

nhất thời cũng không hiểu Nhạc Bình Sinh cái gọi là Lượng Tử Nguyên Thần đến cùng là cái thứ gì.

"Tương lai là cái gì, ta đương nhiên biết."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, nguyên thần chi thể trong mắt tựa hồ có vô lượng ám quang phun trào:

"Chỉ cần nắm giữ cấu thành vũ trụ hết thảy vật chất hạt vận động trạng thái, thì tương đương với nắm giữ tương lai, ta nói "

Ân

Nhạc Bình Sinh đột nhiên ngừng lại, tựa hồ toàn lực lắng nghe cái gì. Tà Linh nhưng thật giống như không có cái gì cảm nhận được, vô cùng hồ nghi: 【 ngươi đang làm cái gì 】

Một cỗ cực đoan bi thiết, oán độc, cừu hận nộ hống cùng hò hét, tựa hồ xuyên qua qua vô tận xa xôi thời không, truyền tiến đến. Loáng thoáng cảm ứng được thanh âm phát âm kì lạ, cùng Nhạc Bình Sinh biết bất luận cái gì ngôn ngữ đều không giống nhau.

Nhưng là Lượng Tử Nguyên Thần trong nháy mắt bắt giữ phân tích dưới, trong đó lại chuyển đổi phiên dịch ra đến một chút đoạn ngắn:

"Lấy máu "

"Bằng vào ta thể xác "

"Kính dâng hồn "

"Khẩn cầu Tà Thần giáng lâm giết!"

Cơ hồ tại cỗ này hò hét xuyên qua vô tận không gian truyền lại mà tới đồng thời, U Minh không gian bên trong ức vạn vạn u hồn giống như là nước sôi sôi trào, điên cuồng hướng về phía trên

cuồng dũng tới!

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần cũng đang chấn động ở trong truyền tới một vô cùng rõ ràng tin tức:

Thoát ly nơi đây thời cơ, xuất hiện.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 553: Giáng Lâm!

Chương 553: Giáng lâm!

Thánh quang chiếu rọi, thấm nhuần lòng người.

Tòa thành trì này ở trong phóng tầm mắt nhìn tới đều là Gothic cao ngất kiến trúc, hùng vĩ mà dày đặc, tựa như về tới thời trung cổ Châu Âu.

Một tòa rộng rãi hùng tráng, vàng son lộng lẫy, xuyên thẳng đám mây giáo đường trước đó, một đầu đỏ tươi toàn diện từ giáo đường cửa chính một mực dọc theo người ra ngoài, chung quanh một đám một đám kim sắc ngọn đuốc nhảy vọt thiêu đốt, tựa hồ tỏ rõ lấy cái gì.

Hàng trăm hàng ngàn thân mang che đậy toàn thân áo giáp bạc, eo đeo trọng kiếm điêu luyện binh sĩ sâm nhiên mà đứng.

"A! A! A!"

Từng tiếng cực kỳ bi thảm tiếng gào thét quanh quẩn.

Trước giáo đường là một mảnh rộng rãi hùng vĩ quảng trường, trong sân rộng dựng lên một tôn tiếp cận cao mười mét hạ cự hình bằng bạc Thập Tự Giá, tại thánh hỏa cùng ánh nắng chiếu rọi xuống phản xạ ra băng lãnh quang huy. Mà tại Thập Tự Giá dưới đáy, một cái sắc mặt tái nhợt nam tử tóc đen thần sắc cực độ vặn vẹo, thống khổ, ở trên người hắn bả vai, cánh tay, cổ tay, đầu gối,

chân trần bên trên hết thảy bị một viên hẹp dài gai bạc xuyên qua, đem hắn cả người gắt gao đóng ở trên thập tự giá.

Không chỉ như thế, nam tử này tất cả răng toàn bộ đều bị gõ xuống, hai mắt cũng đã bị khoét, chỉ còn lại hai cái huyết động, cực đoan thảm liệt!

Chỉ có từ khuôn mặt bên trên mơ hồ đó có thể thấy được cái này tựa hồ là một cái người phương Đông khuôn mặt.

Chính đối trong sân rộng bằng bạc Thập Tự Giá ngoài trăm thước một chỗ trên đài cao, đứng vững mấy đạo thân ảnh, cao cao tại thượng, lạnh lùng vô tình nhìn chăm chú.

Những người này có nam có nữ, khí chất uy nghiêm, tựa hồ cũng là thân cư cao vị, nhất là toàn bộ đều là tóc vàng mắt xanh, mũi cao ngất, hốc mắt hãm sâu, là một bộ điển hình phương tây người da trắng gương mặt.

"Thánh quang chiếu rọi phía dưới, hết thảy tội ác đều không chỗ che thân!"

Cả người khoác trắng noãn thánh hắn, khuôn mặt hoàn mỹ không một tì vết cô gái tóc vàng chậm rãi đi lên trước, quét mắt thẩm phán đài bên ngoài lít nha lít nhít đầu người, nhẹ giọng mở miệng nói:

"Chủ giáo đại nhân đối với mình giáo khu che giấu chuyện xấu mười phần đau lòng, ta làm mười ba giáo khu Thánh nữ đem tự mình thực hành thánh phạt!"

Tên này người da trắng nữ tử con mắt xanh thẳm, đại biểu cho nàng có thuần túy nhất huyết mạch, đẹp kinh tâm động phách, để cho người ta không dám nhìn thẳng. Chỉ là tại quét mắt dưới đáy vô số phương đông gương mặt là cực kỳ băng lãnh, còn có một loại không che giấu chút nào chán ghét, phảng phất là nhìn thấy

cái gì làm cho người buồn nôn đồ vật.

Quảng trường đầu người dày đặc, đen nghịt dòng người phân lập hai bên. Những đám người này tuyệt đại bộ phận đều là mắt đen tóc đen, một bộ người phương Đông khuôn mặt, mà lại đại bộ phận đều là xanh xao vàng vọt, quần áo tả tơi, hết thảy đều sắc mặt chết lặng hoặc ẩn mang cừu hận, oán giận, lại không lên tiếng phát.

"Roland Thánh nữ, ngươi cũng quá ôn hòa."

Một thân mang lấy uy vũ bất phàm tinh kim áo giáp, người đeo cùng thân thể cùng cao cự kiếm, hùng tráng như núi người da trắng nam tử khinh miệt quét mắt một chút chung quanh, bỗng nhiên đi lên trước phát ra Cuồng Sư đồng dạng cự rít gào:

"Các ngươi những cái này chảy ma quỷ huyết mạch tạp chủng, ký sinh trùng, hất lên cây hồng bì ti tiện heo! Đại chủ giáo đại nhân sinh lòng nhân từ, cho các ngươi hoạch xuất ra như thế một khối chỗ nương thân, các ngươi lại dùng để giấu kín Thánh Đình lùng bắt vẫn như cũ tội phạm truy nã, giống các ngươi dạng này Đông Thổ hầu tử liền không nên trên đời này tồn tại, hết thảy đều hẳn là phát hỏa hình đỡ, đến trong Địa ngục đi kêu rên!"

"Hiện tại, Thánh Đình nhân từ, cho các ngươi một lần chuộc tội cơ hội, chỉ cần xác nhận trợ giúp cái này tà ma tòng phạm, Rios tế tự liền cho phép miễn trừ hắn lao dịch, đồng thời cho phép hắn tiến vào giáo đường triều bái!"

Roland Thánh nữ sau lưng, một tóc hoa râm lão giả người da trắng nhíu mày, Roland Thánh nữ tức thời cười cười: "Tế tự, Grieg có quyền lực này."

Nghĩ đến Grieg không đến ba mươi tuổi đã là tông giáo tài phán sở thẩm phán quan thân phận thực lực, Rios cha xứ im lặng. Không chỉ có là Grieg, chính là vị này đẹp đến mức không tưởng

nổi Roland làm toàn bộ mười ba giáo khu ngàn vạn giáo đồ bên trong chân tuyển ra tới Thánh nữ, thực tế quyền lực cùng địa vị cũng xa xa không phải mình một cái nho nhỏ tế tự có thể so sánh.

Tại Grieg cự tiếng gào truyền lại bên trong, tất cả quần áo tả tơi Đông Thổ người cùng nhau cúi đầu xuống.

Im lặng, lâu dài im lặng.

"Ừ"

Grieg cười gằn nói: "Các ngươi những cái này ti tiện Đông Thổ hầu tử muốn bảo vệ mình anh hùng a "

"Grieg, đối tay không tấc sắt người đùa nghịch uy phong, chẳng lẽ là các ngươi tông giáo tài phán sở truyền thống a "

Lúc này, cự hình trên thập tự giá, răng bị lột sạch, hai mắt bị đào Đông Thổ nam tử chậm rãi phát ra thanh âm.

"Ha ha ha ha!"

Grieg xoay chuyển ánh mắt, cười như điên nói:

"Hắc Phong, ngươi chẳng lẽ dự định chủ động nói cho ta, để cho ta có thể tiết kiệm chút khí lực ngươi trốn đông trốn tây nhiều năm như vậy, cái này giáo khu lại liên tiếp phát sinh thánh chức người gặp ám sát sự tình, đến cùng là cái kia tạp chủng biết chuyện không báo, còn tại len lén trợ giúp ngươi "

"Mọi chuyện cần thiết đều là ta một người gây nên, cùng những người này không liên hệ chút nào, các ngươi không cần uổng phí lực "

Roland Thánh nữ duyên dáng dáng người nhẹ nhàng giãn ra một thoáng, lộ ra vô cùng lười biếng, môi đỏ khẽ nhúc nhích, ôn nhu nói:

"Đúng vậy a, Hắc Phong, trên một điểm này ngươi cũng không có gạt chúng ta, liền ngay cả con gái của ngươi đều không biết đâu "

Không khí giống như trong một chớp mắt đọng lại một lát.

Trên thập tự giá đinh lấy Hắc Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, trên mặt hai cái huyết động thẳng tắp nhìn về phía Roland Thánh nữ phương hướng, phát ra một tiếng không giống tiếng người rống to: "Toa Toa! Toa Toa! Làm sao có thể! Các ngươi đem nữ nhi của ta thế nào!"

"Ngươi đem nàng giấu thật đúng là sâu đâu, để chúng ta một phen dễ tìm."

Roland Thánh nữ khuôn mặt vô cùng thánh khiết mỹ lệ, ngữ khí cũng cực kỳ ôn nhu, hết lần này tới lần khác để lộ ra một cỗ để cho người ta cảm giác không rét mà run:

"Về phần nàng hiện tại phụ thân của nàng là tội không thể tha kẻ khinh nhờn, nàng là huyết mạch đê tiện thuần túy Đông Thổ người, chúng ta chỉ có miễn cưỡng để nàng làm một cái kính dâng người lấy chuộc tội lỗi, chỉ tiếc nàng ngay cả ba ngày đều không có kiên trì vượt qua, thật là khiến người tiếc nuối đâu "

Kính dâng người!

Trên thập tự giá Hắc Phong như bị sét đánh, cả người triệt để đứng thẳng bất động ở.

Mà thẩm phán trên đài Rios tế tự cùng Grieg thẩm phán quan cũng lộ ra một vòng mập mờ tiếu dung.

Cái gọi là kính dâng người, trên thực tế cũng chính là Thánh Đình bên trong kỹ nữ, vẫn là đê đẳng nhất cái kia một loại, ngay cả súc sinh, nô lệ cũng không bằng! Bất luận cái gì chính thức tín đồ đều có thể tiêu hao cống hiến sau đều có thể tùy ý đùa bỡn,

phát tiết!

"Hắc Phong, con gái của ngươi rất không tệ, mặc dù nàng mới chỉ có mười hai tuổi!"

Grieg ha ha cười nói:

"Ta cùng Rios tế tự trước hết nhất đánh giá qua, hiện tại nói cho ngươi cũng chưa muộn lắm đi! Ha ha ha ha ha!"

Ác độc tiếng cuồng tiếu quanh quẩn tại hùng vĩ giáo đường trên không, hàng ngàn hàng vạn bị bức bách vây xem Đông Thổ người răng cắn khanh khách rung động, Hắc Phong thân thể như là run rẩy đồng dạng run run.

Kế tiếp, như là trong vực sâu thổi ra Địa Ngục Chi Phong, hỗn tạp dốc hết thế gian hết thảy cũng vô pháp rửa sạch oán độc, cuồng nộ, tuyệt vọng, một thanh âm từ Hắc Phong trong cổ họng, sâu trong linh hồn vang lên:

"Lấy ta oán hận chi huyết "

Theo Hắc Phong thanh âm vang lên, một cỗ vô hình run rẩy cảm giác tại tất cả Đông Thổ người, Thánh Đình thẩm phán quân, bao quát Roland Grieg bọn người trong lòng khẽ quét mà qua, phảng phất một cái vô cùng kinh khủng u ám không gian liên tiếp đến thế giới này, sắp hạ xuống không thể ngăn cản tai hoạ.

"Lại là "

Roland Thánh nữ sắc mặt hơi đổi, nhưng không có bất kỳ kinh hoảng nào chi sắc lạnh lùng nói: "Ngăn lại hắn! Hắn phát động hắc ám cấm kỵ pháp chú, tại lấy tự thân làm tế lễ, triệu hoán dị vực tà ma!"

"Lấy ta thống khổ thân thể" Hắc Phong thanh âm khàn khàn, tiếp tục vang lên.

"Thế mà ngay cả cái này đều chiếm được sao" Grieg vung tay lên, cười lạnh nói:

"Không cần! Thân thể hấp hối mà thôi, dù là lấy tự thân làm tế lễ khai ra chẳng qua là chút cấp thấp trung đẳng tà ma thôi, vừa vặn dùng cơ hội này khiến cái này cây hồng bì tiện chủng hảo hảo nhìn một chút, Thánh Đình là như thế nào cường đại mà không thể ngăn cản!"

"Lấy ta tuyệt vọng chi hồn "

Rios già nua trên khuôn mặt nếp nhăn giật giật, bất đắc dĩ đứng dậy, đi tới cười lạnh Roland cùng Gris bên cạnh.

"Lấy ta máu, thân, hồn làm tế, khẩn cầu trước mắt chi địch "

Hắc Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, hai cái đáng sợ không có vật gì lỗ máu gắt gao khóa chặt trăm thước bên ngoài Roland, Grieg, Rios ba người, phát ra sinh mệnh thời khắc cuối cùng gào thét:

"Chết! Chết! Chết! Chết! Chết!"

Đụng một tiếng, tại cuối cùng một tiếng chữ chết qua đi, Hắc Phong linh hồn, thân thể toàn bộ bạo liệt thành từng sợi hắc vụ, tiêu tán.

Răng rắc!

Sau một khắc, một tiếng thiên băng địa liệt đồng dạng tiếng vang, nguyên bản Hắc Phong thân thể chỗ hư không bỗng nhiên đã nứt ra một đầu dài ba tấc đoạn, nếu như không cẩn thận quan sát cơ hồ đều không thể phát giác nho nhỏ hắc ám vết nứt, cơ hồ chỉ có thể dung nạp một con người bình thường bàn tay thông qua.

Ngay tại lúc cái này vết nứt mở ra trong chớp nhoáng này! Như một cỗ giống như tích súc ngàn năm vạn năm khổng lồ núi lửa trong khoảnh khắc bạo tạc dâng trào, lại giống như ức vạn tấn

núi hồng hải rít gào chỉ một thoáng lao nhanh bộc phát, một cỗ không thể hình dung, cực đoan kinh khủng run rẩy áp bách cảm giác để tất cả ở đây da đầu sắp vỡ, lông tơ từng chiếc đứng đấy mà lên, phảng phất là cái gì có diệt thế chi năng tà ma sắp phá giới mà ra!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 554: Lấy 1 Địch Quốc! (Một)

Chương 554: Lấy 1 địch quốc! (một)

Loại cảm giác này mười phần ngắn ngủi, ngay cả một cái nháy mắt thời gian cũng chưa tới liền lóe lên một cái rồi biến mất, lại không vết tích, phảng phất chỉ là người ảo giác.

"Chuyện gì xảy ra "

Roland, Grieg thân thể hai người bên trong huy hoàng thánh lực vận chuyển, cùng nhau nhíu mày.

Sau một khắc, tại hai người bọn họ trong tầm mắt, cái kia dài ba tấc khe hở bên trong, một cái lớn chừng quả đấm nho nhỏ bóng người tựa hồ miễn cưỡng chống ra không gian, một chút chui ra, sau đó lớn chừng quả đấm khe hở cũng trong nháy mắt khép kín.

Xuất hiện ở thẩm phán quân trước mặt mọi người, là một cái như là to như nắm tay, u quang lòe lòe hư ảo tiểu nhân, hai mắt khép hờ, nhìn qua tựa hồ không có một tơ một hào uy hiếp, phảng phất một trận gió liền có thể thổi tan.

"Ừm người phương Tây "

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần tại hiểm lại càng hiểm rốt cục mượn nhờ nào đó minh Triệu Hoán chi lực xông phá U Minh không gian bích chướng xuất hiện tại hiện thế giờ khắc này, ý niệm khẽ quét mà qua phát giác vị trí thành trì lối kiến trúc, cùng

đối diện thẩm phán trên đài chăm chú nhìn phía bên mình mấy cái tựa hồ là đại nhân vật gì đồng dạng người da trắng lúc, lập tức sững sờ.

Sau đó một cỗ còn sót lại, cực đoan tuyệt vọng mà oán độc tin tức đoạn ngắn truyền đến.

"Giết chết bọn hắn đây chính là nguyện vọng của ngươi a ta hiểu được."

Đồng thời, Nhạc Bình Sinh nguyên thần quét nhìn chung quanh hết thảy:

"Nơi này là cổ đại Châu Âu thời không hỗn loạn "

"Không, không đúng."

"Đây là một loại nào đó tông giáo thẩm phán nghi thức. Còn có người phương Đông khuôn mặt, nhìn qua tựa hồ là nô lệ chủng tộc áp bách loại này cừu hận cùng oán độc "

"Đem ta triệu hoán mà đến người đã chết rồi. Thực lực của hắn cũng không mạnh, nhưng là trong chốc lát oán hận cùng tuyệt vọng lại đột phá một loại nào đó giới hạn, bất quá hắn dùng chính là biện pháp gì "

"Lực hút có chênh lệch, thành phần không khí trong không khí hạt năng lượng tạo thành thành phần rất kì lạ, quang tử nồng đậm, chu thiên tinh lực thưa thớt, nơi này tuyệt đối không phải Bắc Hoang thế giới chỗ."

"Ta hiện tại chỉ sợ không phải tại nào đó hành tinh phía trên, cái này có một nửa có thể là một nửa vị diện."

"Tình huống có chút phiền phức, trước phân tích một chút năng lượng tạo thành, tái tạo một bộ pháp tướng đi."

Vô số cái suy nghĩ tại Lượng Tử Nguyên Thần bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, ngay cả một mili giây thời gian cũng chưa tới Nhạc Bình Sinh đã làm rõ ràng hiện tại chính mình vị trí điểm khác lạ, sau đó hoàn toàn không để ý tới chung quanh bắn ra trên người mình vô số khẩn trương ánh mắt, nguyên thần chi thể dừng lại tại hư không, lượng tử danh sách vận chuyển hết tốc lực, bắt đầu toàn lực phân tích hiện tại vị trí vị diện này năng lượng cấu thành.

Căn cứ Lượng Tử Nguyên Thần phân tích, hiện tại hắn sức chiến đấu muốn tối đại hóa vẫn là cần một tôn hoàn mỹ thân thể. Khác biệt tinh cầu hoặc là vị diện ở giữa các loại hạt năng lượng cấu thành đều có cực lớn khác biệt, Lượng Tử Nguyên Thần phân tích chính là vì có thể tìm kiếm được tối ưu đáp án, từ đó phát huy chiến lực mạnh nhất.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh từ giáng lâm đến bắt đầu phân tích vị diện này hạt năng lượng cấu thành, bất quá vừa mới qua đi nửa giây lúc.

"Một cái nho nhỏ oán linh vừa rồi quả nhiên là ảo giác a "

Ngắm nhìn không nhúc nhích Nhạc Bình Sinh, Roland Thánh nữ trong lòng vừa mới hiện lên một cái ý niệm như vậy, bên cạnh Grieg thì là ánh mắt sững sờ, trong lúc đó giống như là ức chế không nổi đồng dạng cười như điên:

"Đây chính là Hắc Phong hiến tế chính mình hết thảy triệu hoán đi ra tà ma một cái ti tiện Đông Thổ người gương mặt, còn không bằng ta nắm đấm lớn oán linh ai có thể nói cho ta đây là cái quái gì ha ha ha ha ha!"

Grieg làm sở tài phán tân tấn cường giả thanh niên, cùng những cái này oán linh u hồn không biết đánh qua bao nhiêu lần quan hệ, trong nháy mắt liền nhận ra trước mắt từ dị không gian giáng lâm chẳng qua là một cái nho nhỏ oán linh mà thôi! Hắc Phong linh hồn cùng thân thể hết thảy hết thảy hiến tế, liền triệu

hoán đi ra như thế một cái yếu ớt đồ chơi, hắn lại có thể nào không cười

"Ha ha ha ha "

Giờ khắc này, không chỉ là Grieg, bao quát Thánh nữ Roland, tế tự Rios cùng phân bố tại thẩm phán trên quảng trường hơn ngàn tên thẩm phán quân đều cùng nhau cười to.

Nguyên bản bọn hắn trận địa sẵn sàng đón quân địch, coi là Hắc Phong cái này tiếng tăm lừng lẫy thuật sĩ có thể triệu ra cái gì khó lường tà ma, nghĩ không ra dầu hết đèn tắt phía dưới chỉ từ dị giới gọi như thế một cái ngơ ngác ngốc ngốc u hồn, tại như thế túc sát không khí hạ thật là tràn đầy vui cảm giác.

Trên quảng trường những cái kia thần sắc cừu hận mà chờ đợi Đông Thổ người, tại những cái này cười vang bên trong, trong mắt hi vọng hào quang toàn bộ đều dập tắt.

Roland Thánh nữ nhìn lướt qua không nhúc nhích u quang tiểu nhân, mỉm cười nói: "Grieg đại nhân, mặc dù cái này oán linh mười phần nhỏ yếu, vẫn là mời ngươi hướng những cái này Đông Thổ dân đen phơi bày một ít Thánh Đình lực lượng đi."

Grieg cũng ngưng cười âm thanh, lắc đầu, đem đằng sau một người cao cường cự kiếm gỡ xuống, nho nhã lễ độ nói:

"Roland Thánh nữ, Grieg tự nhiên tuân theo."

Sau đó, vị này tông giáo tài phán sở thanh niên mạnh nhất thẩm phán quan cứ như vậy hời hợt dẫn theo trong tay trên trăm cân cự kiếm, từng bước từng bước đi hướng dưới thập tự giá cái kia u quang tiểu nhân, cười gằn nói:

"Cây hồng bì tiện chủng sau khi chết hình thành u hồn có thể để cho ta tự mình phán quyết thẩm phán, đối ngươi tội ác linh hồn tới nói là Vô Thượng vinh hạnh!"

Ầm!

Trên người hắn đột nhiên bốc lên hừng hực màu trắng bạc Thánh Viêm, vô cùng thuần túy, phảng phất có thể đốt hết thế gian hết thảy tội ác, luồn lên khoảng chừng gần cao mười mét dưới, một cỗ không có gì sánh kịp cảm giác áp bách cuồn cuộn khuếch tán, khiến cho dọc theo quảng trường chỗ thẩm phán quân quân sĩ cả kinh liên tiếp lui về phía sau!

Rios tế tự ở hậu phương ánh mắt rung động: "Thế mà đã tiếp cận liệt nhật đẳng cấp thánh lực!"

Roland Thánh nữ khẽ cười nói: "Đúng vậy a, hắn mới ba mươi tuổi, đây chính là chủ giáo đại nhân tự tay dạy dỗ nên đâu "

Làm mười ba khu đại chủ giáo đắc ý học sinh, Roland vô cùng rõ ràng Grieg thân thể hùng tráng bên trong ẩn chứa như thế nào kinh người tiềm lực.

Rios ánh mắt kính sợ. sơ cấp, trung cấp, cao cấp, thần tinh, huy nguyệt, liệt nhật cái này lục đại đẳng cấp cửa ải một cái so một cái khó mà vượt qua, không đến ba mươi tuổi liền có thể so sánh liệt nhật cấp bậc cường giả, khủng bố như vậy thiên phú, tại hắn trăm tuổi trước đó rất có thể sẽ bước vào truyền kỳ lĩnh vực!

Vậy sẽ là cùng bảy mươi hai vị hồng y giáo chủ sánh vai tồn tại!

"Ti tiện linh hồn, chạy trở về Địa Ngục đi thôi!"

Ngay tại Rios trong rung động, toàn bộ quảng trường chấn động kịch liệt một chút, kia là Grieg một cước giẫm đạp phía dưới tại chỗ nhận Cự Lực áp bách truyền lại hình thành, sau đó Grieg cả người hóa thành một đầu sáng chói mà dữ dằn ngân bạch trường hồng, hai tay cầm giữ cự kiếm, lấy một loại phá núi trảm nhạc uy mãnh trạng thái trong nháy mắt vượt qua khoảng trăm thước,

mang theo sâm nhiên Thánh Viêm hướng về Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần chém thẳng vào mà xuống!

"Các ngươi, cứ như vậy vội vã muốn chết a "

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần chậm rãi mở mắt, mặc dù hắn tạm thời không cách nào nghe hiểu vị diện này ngôn ngữ, lại không trở ngại Lượng Tử Nguyên Thần căn cứ mục tiêu phát ra tinh thần ba động phân tích đối phương cơ bản ý đồ.

"Được rồi, vẫn là trước báo đáp một cái đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 555: Lấy 1 Địch Quốc! (Hai)

Chương 555: Lấy 1 địch quốc! (hai)

Keng!

Hoả tinh, quang diễm bạo tung tóe! Mili giây ở giữa Nhạc Bình Sinh suy nghĩ lóe lên qua đi, tại Grieg Thánh Viêm cự kiếm sắp trảm tại nguyên thần của mình phía trên lúc, một con thường nhân kích cỡ tinh quang bàn tay sát na thành hình, không kém chút xíu một thanh nắm Grieg mang theo Cự Lực chém xuống sắc bén cự kiếm! Để không thể lại cử động đạn mảy may!

"Ngươi!"

Grieg da đầu đột nhiên sắp vỡ, mà ngoài trăm thước Roland cùng Rios thì là sợ hãi mà kinh, thét to: "Đây là cái gì hư không chi nắm "

Hô!

Cự Lực truyền đến, đã so sánh liệt nhật cấp bậc cường giả Grieg liên tiếp lui về phía sau, thối lui ra khỏi hai ba mươi mét sau nổi giận gầm lên một tiếng cưỡng ép ngừng lại thân hình, không thể tin bỗng nhiên ngẩng đầu, gắt gao nhìn về phía dưới thập tự giá.

Có thể đem toàn lực của mình một kích đánh lui, cái tay kia truyền đến lực lượng tối thiểu cũng đạt tới liệt nhật cấp bậc!

Nhưng là một cái nho nhỏ oán linh làm sao lại dùng hư không chi nắm

Sau đó, bao quát Grieg ở bên trong ở đây tất cả mọi người ánh mắt đều đọng lại,

Trong mắt bọn họ, từng đầu tinh huy tia sáng đột nhiên ở giữa từ không trung phía trên bắn ra xuống dưới, hắt vẫy tại Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần phía trên, cực tốc vặn vẹo uốn lượn lại hội tụ, sau đó xoắn xuýt quấn quanh ở cùng một chỗ tựa như tia chớp bành trướng kéo dài, nhân thể thần kinh, mạch lạc, mạch máu thậm chí mệnh khiếu trong khoảnh khắc thành hình, cực tốc tụ tập thành một cái một tôn thường nhân cao thấp, hoàn mỹ không một tì vết thân thể!

Tôn này thân thể trên người mỗi một chỗ đường cong đều vô cùng hoàn mỹ, vừa đúng, mỗi một cây sợi tóc, lông tơ đều rõ ràng rành mạch, thân thể bên trên ẩn ẩn tản mát ra cực đoan cuồng bạo ba động, ngoài thân hư không ẩn ẩn có phong long gào thét thanh âm, quét sạch thiên địa!

Bắc Hoang võ đạo hệ thống tu luyện, Luyện Thần tiêu chí thủ đoạn Chân Võ Pháp Tướng, tại cái này xa lạ vị diện lần đầu ra đời.

"Mặc dù không hoàn mỹ, nhưng là khả năng trước thấu hoạt một chút."

Lượng Tử Nguyên Thần nhập chủ, Nhạc Bình Sinh có chút uốn éo một cái cổ, phát ra chân thực xương cốt vang động thanh âm, thản nhiên nói:

"Các ngươi chơi với ta chơi đi, để cho ta nhìn xem thế giới này có cái gì ly kỳ địa phương, đừng chết quá nhanh."

Bá.

Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, không lộ liễu, bí ẩn,

không có dẫn phát khí lãng bạo tạc , bất kỳ cái gì địa chấn sụp đổ, thận trọng khống chế một phần trăm cũng chưa tới lực lượng, nửa giây thời gian cũng chưa tới liền xuất hiện ở Grieg trước mặt, nhẹ nhàng một quyền đánh xuống!

"Đây là thứ quỷ gì!"

Nhìn xem xuất hiện trước mặt cùng chân nhân không khác phương đông gương mặt, ánh mắt kinh hãi Grieg chỉ cảm thấy kinh khủng cuồng phong đập vào mặt, cái này Đông Thổ người thế tới nhanh chóng đơn giản đã không phải là nhanh chóng như lôi đình có khả năng hình dung!

Nếu như ngăn không được, nhất định biết chết.

"Thánh Huyết chi tế!"

Grieg trợn mắt điên cuồng gào thét, đột nhiên bộc phát ra một cỗ cực điểm cường hoành lại không rõ khí tức, tựa hồ là hắn tại ở dưới sự nguy hiểm đến sống chết trong lúc đó phát động bí pháp nào đó, không để ý thân thể, tinh thần cực hạn chịu đựng liều mạng đốt lên cự kiếm bên trong chứa đựng hạo đãng thánh lực, hai tay hoành nắm, mãnh liệt vung thân thể, ngay cả đao dẫn người thẳng hướng Nhạc Bình Sinh đột nhiên chém tới!

Siêu việt cực hạn cường đại thánh lực quán chú phía dưới, cự kiếm vẽ lên mấy mét trưởng kim mang, dòng nước xiết sóng dữ, thân đao đột nhiên mang theo mật như vạn sóng vỗ bờ kinh thao tiếng phóng đãng, tựa như một đầu từ trên trời tới cuồn cuộn sông lớn đem trước mặt hết thảy tất cả đều bao phủ quét sạch xoắn đến không dư thừa chút nào!

Đối phương sát na ở giữa biểu diễn ra quỷ bí, tử vong uy hiếp mãnh liệt, lập tức để Grieg lực lượng, tinh thần, thể phách hung hãn, đối chết sợ hãi đối nhau khát vọng đều tập trung vào trong tay cự kiếm bên trên, tất cả tốc độ, lực lượng, thánh lực, ý chí,

tinh thần, sinh mệnh bất luận cái gì một điểm nhỏ bé tồn tại đều tại một đao kia bên trong toàn bộ dung hợp làm một lại nở rộ khuấy động ra trước nay chưa từng có hỏa hoa, Grieg cảm giác được trong cơ thể mình thánh lực đang điên cuồng vận chuyển trong đụng chạm vậy mà ẩn ẩn có thăng hoa đột phá dấu hiệu.

Keng!

Ngột ngạt mà rung động ầm vang khí bạo âm thanh bên trong, Grieg cự kiếm cùng Nhạc Bình Sinh không có chút nào phòng hộ hữu quyền tới cái thiên băng địa liệt va chạm mạnh! Trong đụng chạm phát ra đinh tai nhức óc kinh khủng tiếng vang!

Nhạc Bình Sinh quyền thượng lưu lại một đạo nhàn nhạt vết đao, liền không còn cách nào tiến vào mảy may, Grieg con mắt thì là đột nhiên một lồi! Ánh mắt bên trong tràn đầy làm sao có thể, tại sao có thể như vậy không thể tin!

"Ngươi "

Sau đó, lời còn chưa nói hết, tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức truyền đến, nhận Nhạc Bình Sinh hời hợt một quyền Grieg, trong thân thể bộc phát thánh lực rốt cuộc khống chế không nổi tại thể nội đột nhiên bộc phát, nghịch huyết dâng lên, phốc từ thất khiếu bên trong đột nhiên bắn ra bảy cỗ máu tươi, tiếp lấy trên thân vô số lỗ chân lông tiêu xạ ra vô số đạo huyết tiễn, một nháy mắt huyết tiễn như mưa!

Bởi vì đụng phải Cự Lực áp bách thực sự quá quá mạnh liệt, từng đạo tiêu xạ huyết tiễn thẳng đem Grieg diện mạo bên trên ánh mắt mũi tai các khí quan, toàn xông đến liệt da mà đi, không biết bay thấp phương nào, toàn bộ diện mạo thất khiếu, bị nhanh chóng dày đặc huyết tiễn xông thẳng đến còn lại bảy cái giọt máu rơi lỗ máu!

Không chỉ như thế! Lực phản chấn toàn diện bộc phát. Grieg

trải qua truyền kỳ thợ rèn chế tạo cự kiếm một chút vỡ vụn! Kịch liệt chấn động truyền lại hung mãnh lực lượng đè ép bài xích phía dưới, Grieg bao quát trên thân vô cùng trân quý thánh quang áo giáp ở bên trong, mỗi một tấc làn da, mỗi một tấc xương cốt, mười cái ngón tay, mười con ngón chân, hết thảy hết thảy toàn bộ đều tại băng liệt! Tại phun máu!

Giờ này khắc này, Grieg trên mặt tất cả ngũ quan đã toàn bộ xé rách không thấy, bảy cái huyết động vưu tự rò rỉ ra bên ngoài rướm máu, thậm chí loáng thoáng có thể trông thấy hắn đã bị chấn động thành một cục thịt bùn óc.

Sau đó, Grieg, vị này làm vô số người nghe tin đã sợ mất mật thẩm phán quan thân thể mềm mềm ngã xuống.

Nhạc Bình Sinh nhíu mày, cũng có một chút ngoài ý muốn, ngẩng đầu lên nhìn về phía đã triệt để ngốc trệ Thánh nữ Roland cùng tế tự Rios, mang theo một tia thất vọng nói:

"Quá yếu."

Sau đó Nhạc Bình Sinh bước chân lại lần nữa một bước, như là súc địa thành thốn, ngang ngược không nói lý chen bể, băng diệt trên đường đi hết thảy không khí cùng hạt bụi nhỏ, nửa giây liền vượt qua hơn sáu mươi mét, xuất hiện ở thẩm phán trên đài!

"A!"

Thánh nữ Roland thực lực cùng phản ứng rõ ràng so với một bên Rios cao hơn một đoạn, nàng tại sợ vỡ mật ở trong phát ra một tiếng cực độ hoảng sợ thét lên, hoàn mỹ không một tì vết khuôn mặt vì đó vặn vẹo, lộ ra dữ tợn, ghê tởm dị thường!

Tựa hồ không kịp điều động tự thân thánh lực tiến hành phòng hộ, trên tay nàng một viên ám lam sắc chiếc nhẫn đột nhiên vỡ vụn, một cỗ cực đoan u ám, rét lạnh, tích súc ức vạn năm lâu

băng phong rét lạnh hóa thành một cái quang hoàn trong nháy mắt bộc phát!

Ma pháp 【 hàn băng quang hoàn 】! Mà lại là đạt đến liệt nhật cấp bậc thi pháp cường độ!

Tĩnh mịch băng lam quang hoàn kịch liệt khuếch trương, trong nháy mắt liền đem cách nàng gần nhất Rios tế tự đông kết thành băng điêu, nhưng mà Roland nhưng căn bản không để ý tới những cái này, điên cuồng lui lại đồng thời, trong lòng thét lên:

"Đáng chết! Chỉ cần tranh thủ hai giây thời gian! Ta liền có thể "

Nhưng mà, đối mặt kịch liệt khuếch tán mà đến quang hoàn, bỗng nhiên xuất hiện ở thẩm phán trên đài Nhạc Bình Sinh chỉ là nhẹ nhàng đưa tay trên không trung nhẹ nhàng đẩy.

Ầm ầm!

Phảng phất là máy bơm hơi đuôi cánh tốc độ cao nhất phía dưới bộc phát hung mãnh khí lưu, kịch liệt khuếch trương hàn băng quang hoàn tại vượt qua vận tốc âm thanh khí lưu cuồng bạo va chạm đè xuống trực tiếp cuốn ngược mà quay về, trong khoảnh khắc liền đuổi kịp còn chưa kịp triệt để thối lui Roland.

Kịch liệt khuếch tán băng phong gợn sóng mang theo tất liệt nhẹ vang lên, đông kết vạn vật, nhanh chóng vô luân dọc theo Roland thon dài chặt chẽ hai chân, thấm qua nổi bật vòng eo, hoàn mỹ không một tì vết gương mặt...

Ngay trong nháy mắt này, vị này từ ngàn vạn giáo đồ bên trong tuyển ra hoàn mỹ không một tì vết Thánh nữ, đã hóa thành một tòa băng điêu.

Ngay sau đó, tại đạt tới vận tốc âm thanh cuồng mãnh khí lưu thôi thúc dưới

Răng rắc!

Một tiếng mặt kính vỡ vụn thanh âm vang lên, toàn thân đông thành băng mỹ nhân Roland, chân chính giống như là mặt kính đồng dạng vỡ vụn ra, biến thành từng khối từng khối, có đỏ có bạch, bao vây lấy thân thể từng cái bộ vị vụn băng khối.

Đông kết đại não, đỏ tươi thịt mềm, gãy chi, tay cụt, nội tạng hết thảy đều chia năm xẻ bảy, chỉ có bao vây lấy ánh mắt khối kia vụn băng, trong đó ánh mắt trong con mắt ẩn ẩn để lộ ra một cỗ sinh động như thật cực đoan sợ hãi cùng kinh khủng.

Răng rắc!

Sau đó nhẹ nhàng một chỉ bắn nát Rios băng phong pho tượng, Nhạc Bình Sinh càng thêm thất vọng, nghi ngờ nói:

"Thánh lực, Thánh Đình thế mà yếu như vậy "

Toàn trường mấy vạn người, tất cả Thánh Đình thần phạt quân, tất cả Đông Thổ tội dân, đầu não đã quy về trống không, chỉ có thể ngơ ngác nhìn qua trên đài cái này tại hai giây không đến thời gian ngay cả giết ba mét vuông trong ngày quyền sinh sát trong tay Thánh Đình cường giả bóng lưng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 556: Lấy 1 Địch Quốc! (Ba)

Chương 556: Lấy 1 địch quốc! (ba)

Đến từ tông giáo tài phán sở thẩm phán quan chết rồi.

Từ ngàn vạn tín đồ bên trong chân tuyển ra tới Thánh nữ cũng đã chết.

Dọc theo quảng trường chỗ hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ tội dân toàn thân đều đang phát run, trong nháy mắt khoái ý hiện lên về sau, vô luận nam nữ lão ấu lại hoàn toàn không có bất kỳ cái gì mừng rỡ, chỉ còn lại từ thân đến tâm, lan tràn đến mỗi một tấc da thịt, mỗi một tấc lông tóc cực đoan run rẩy cùng sợ hãi!

Thánh Đình chính thức tín đồ quá trăm triệu, tu luyện thánh lực cường giả nhiều vô số kể, ngàn năm bên trong lấy tàn khốc cùng không thể ngăn cản bạo lực tiêu diệt toàn bộ vô số dị đoan, là trên phiến đại lục này tuyệt đối Chúa Tể Giả! Mà bọn hắn chẳng qua là bị những cái này thuần huyết người da trắng coi là heo chó, địa vị cực kỳ đê tiện, ngay cả nô lệ cũng không bằng Đông Thổ tội dân! Hiện tại như thế hai cái Thánh Đình nhân vật trọng yếu chết tại mảnh này tội dân căn cứ, lấy Thánh Đình nhất quán đến nay tàn bạo, sẽ điều động cường giả triệt triệt để để thanh tẩy mảnh này tội ác chỗ giết sạch mảnh này thành trì! Tất cả tội dân đều muốn liên đới, bị đưa lên hình phạt thiêu sống tại thống khổ cùng kêu rên bên trong bị thiêu chết, toà này tội phạt thành sẽ trong khoảnh khắc trở thành một vùng đất chết!

Cái này đột nhiên xuất hiện tà ma không chỉ là giết chết ba cái Thánh Đình đại nhân vật, còn gián tiếp tống táng bọn hắn tất cả mọi người sinh mệnh.

Tất cả nghĩ tới chỗ này Đông Thổ người, bởi vì cực đoan sợ hãi đã đầu não trống không.

"A! Tà ma! Đến từ Đông Thổ tà ma!"

"Nó giết chết Grieg thẩm phán quan!"

"Roland Thánh nữ cũng đã chết!"

"Tà ma! Trong địa ngục tà ma! Giết chết hắn! Giết chết hắn! Tịnh hóa mảnh này dơ bẩn chỗ!"

"Thánh quang ban thưởng ta lực lượng! Lấy chúng ta vinh quang cùng sinh mệnh, thanh trừ cái này ô uế không chịu nổi tội ác!"

"Chúng ta chiến vô bất thắng!"

Keng keng keng keng!

Chuôi đao ra khỏi vỏ thanh âm vang vọng thành một mảnh, sau một khắc, trên quảng trường tất cả thẩm phán quân cũng rốt cục phản ứng lại, trong đó từng cái đội trưởng, đầu lĩnh nhân vật phát ra từng tiếng không thể tin, cực đoan phẫn nộ bạo hống âm thanh, sau đó áo giáp bạc phía trên bốc lên hừng hực ngọn lửa màu bạc, làm gương cho binh sĩ giơ cao trường kiếm, hướng về thẩm phán trên đài Nhạc Bình Sinh bạo xông mà đi!

"Thánh quang ở trên, tru sát Đông Thổ tà ma!"

Theo hơn mười cái đầu lĩnh động tác, toàn trường thẩm phán quân sôi trào lên, cái này hơn ngàn tên lính đồng dạng toàn thân tản mát ra nhàn nhạt ánh sáng màu bạc, từng cái sắc mặt cương

nghị mà cừu hận, tay cầm trường thương, như là bỗng nhiên bộc phát ngân sắc hải triều đồng dạng bốn phương tám hướng hướng về thẩm phán đài phương hướng Nhạc Bình Sinh tuôn ra mà đến!

Theo những người này động tác, cả tòa quảng trường tính cả lấy sau lưng giáo đường đều rung động, phảng phất không thể thừa nhận thanh thế như vậy, những cái này thẩm phán quân trên mặt của mỗi một người đều tràn ngập một loại gần như vặn vẹo cuồng nhiệt, không ngại tử vong thẳng tiến không lùi, cùng đối với ô uế cùng hắc ám cực độ cừu hận, phảng phất thẩm phán trên đài Nhạc Bình Sinh chính là thế gian bẩn thỉu nhất, tà ác nhất tồn tại, nhất định phải đem triệt để tiêu diệt, cho dù là vì đó đánh đổi mạng sống đại giới cũng ở đây không tiếc!

"Tông giáo cuồng tín đã bị triệt để tẩy não sao "

Mặc kệ là đầu lĩnh cấp bậc thẩm phán quân vẫn là phổ thông cuồng xông mà đến binh sĩ, động tác của bọn hắn ở trong mắt Nhạc Bình Sinh không thể nghi ngờ đều là giống nhau chậm tới cực điểm, hắn vừa đi vừa về quét mắt một vài bức vặn vẹo nộ hống người phương Tây gương mặt, mặt không chút thay đổi nói:

"Ngu xuẩn."

Ông!

Lượng Tử Nguyên Thần trong nháy mắt đình chỉ tính toán thôi diễn, một cỗ kinh khủng tâm thần ba động như là trời long đất nở, lấy tiếp cận tốc độ ánh sáng tại mili giây bên trong khuếch tán bao phủ toàn thành, hung hăng đặt ở tòa thành trì này phía trên toàn bộ sinh linh trong lòng!

Phanh phanh phanh phanh phanh ầm!

Bạo hưởng tiếng va chạm vang vọng không dứt, tất cả cuồng xông mà đến, đối Nhạc Bình Sinh có sát ý áo giáp bạc binh sĩ bất

luận thực lực cao thấp, hết thảy đều giống như một cái bị mãnh nhiên ở giữa đập xuống con ruồi ầm vang ném xuống đất, lại theo quán tính lăn lộn va chạm!

Chấn động bên tai không dứt, liếc nhìn lại, gần ngàn đạo thân ảnh trong cùng một lúc giống như là khống chế không nổi chính mình đồng dạng lăn lộn rơi đập trên mặt đất, đứt gân gãy xương thanh âm vang vọng không dứt, vô cùng quỷ dị, hùng vĩ!

"A!"

"Đây là cái gì!"

"Nguyền rủa! Nguyền rủa! Tà ma nguyền rủa!"

Mà đã sợ hãi tới cực điểm hàng ngàn hàng vạn tội dân giờ phút này toàn bộ bị một cỗ không thể ngăn cản kinh khủng ý chí trùng điệp áp bách, đồng dạng không cách nào khống chế thân thể của mình, giống như là bị một cái đại thủ đè xuống đồng dạng gắt gao nằm trên đất động một cái cũng không thể động.

Nhạc Bình Sinh động tác không chút nào dừng lại, trong lòng cũng không có bất kỳ cái gì thương hại, trong mắt vô lượng Thần Quang phun trào, hàng trăm hàng ngàn cổ vô cùng tàn khốc, vô tình, trảm diệt hết thảy sắc bén chi ý bạo dũng mà ra, tại Lượng Tử Nguyên Thần thao túng phía dưới như là lại có linh tính đồng dạng tự chủ biến ảo tiến lên quỹ tích, hướng về còn tại lăn lộn, nộ hống, gào thét gần ngàn thẩm phán quân chém giết mà đi!

Lượng Tử Nguyên Thần thành tựu thời gian mặc dù không dài, nhưng là tại không gì sánh kịp tính toán, phân tích, thôi diễn lực lượng dưới, Nhạc Bình Sinh phương thức chiến đấu cùng thủ đoạn đã xuất hiện biến hóa cực lớn, đổi lại thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần trước kia Nhạc Bình Sinh tuyệt đối không cách nào làm được dạng này tâm thần phân hoá trăm ngàn, thần hồ kỳ thần năng lực khống chế.

Mà dạng này ngưng tụ tâm thần làm đao, bỏ qua vật chất trực tiếp tiến hành phương diện tinh thần công phạt đả kích chiêu thức, bị Nhạc Bình Sinh mệnh danh là lượng tử liệt thần đao.

Sau một khắc

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc phốc!

Theo trong cùng một lúc trăm ngàn âm thanh trầm muộn nhẹ vang lên cùng nhau vang lên, tiếng rống giận dữ, tiếng kêu thảm thiết, tiếng gầm gừ cũng trong nháy mắt im bặt mà dừng.

Bọn hắn từng cái thân thể, khuôn mặt đều đứng thẳng bất động, đình chỉ tất cả giãy dụa. Không chỉ như thế, gần ngàn tên thẩm phán quân trên thân, phát động thánh lực hình thành, tỏa ra toàn bộ quảng trường một mảnh huy hoàng sáng chói ngân huy cũng toàn bộ dập tắt, một người cũng không còn.

Sau đó, giống như là quân bài domino sụp đổ, những cái này cường tráng vô cùng quân sĩ từng bước từng bước toàn bộ đều giống như một bãi bùn nhão ầm vang ngã quỵ, không nhúc nhích, không có bất luận cái gì âm thanh.

Toàn bộ quảng trường yên tĩnh như cũ.

Gần đây một ngàn tên cuồng nhiệt, hung ác, không sợ sinh tử quân sĩ, tại thời khắc này linh hồn trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh lượng tử liệt thần đao trảm diệt, chuyển hóa làm linh năng, chết không thể chết lại.

Đại lượng linh năng chỉ một thoáng từ trong hư không vọt tới, trực tiếp dung nhập Chân Võ Pháp Tướng bên trong, sau đó bị Lượng Tử Nguyên Thần rút ra, nhanh chóng lớn mạnh lấy tự thân.

"Hết thảy không đến 8000 linh năng, qua loa."

Nhạc Bình Sinh giải trừ bao phủ toàn thành tâm thần trấn áp,

ánh mắt giật giật.

"Cái này cái gọi là Thánh Đình không biết còn có hay không ra dáng cao thủ. Bất quá không được bao lâu bọn hắn hẳn là liền sẽ tìm tới, cũng có thể nói thêm cung cấp một chút linh năng."

"Vị diện này tựa hồ cũng không đơn giản, cùng võ đạo hệ thống hoàn toàn khác biệt."

"Bây giờ không phải là lãng phí thời gian thời điểm. Muốn rời khỏi nơi này trở lại Bắc Hoang, ta còn cần càng nhiều tin tức hơn."

"Trước tiên tìm một nơi đọc đến phân tích một chút những cái này thổ dân bản nguyên linh hồn tin tức, có thể hay không tìm tới thứ mà ta cần."

Trên trăm cái suy nghĩ, kế hoạch tại Lượng Tử Nguyên Thần ở trong bị liệt ra, Nhạc Bình Sinh đột nhiên quay người mở ra bộ pháp, vượt qua thi thể đầy đất hướng về sau lưng giáo đường đi đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 557: Lấy 1 Địch Quốc! (Bốn)

Chương 557: Lấy 1 địch quốc! (bốn)

Gió nhẹ chầm chậm.

Trên quảng trường, cử hành Thập Tự Giá âm ảnh bắn ra mà xuống, toàn diện hai bên thánh huy ngọn đuốc vẫn như cũ chậm rãi thiêu đốt lên. Mà lên ngàn tên như lang như hổ thẩm phán quân trong nháy mắt liền biến thành không nhúc nhích tử thi, còn duy trì khi còn sống hoặc cuồng nhiệt, hoặc nộ hống thần sắc, nhưng là trên thân nhưng không có bất kỳ vết thương, phảng phất linh hồn trực tiếp bị rút đi.

Đây là ác mộng, cái này nhất định là ác mộng! Trên đời làm sao có thể tồn tại một nháy mắt liền giết chết gần ngàn tên thẩm phán quân sự tình

Ánh nắng nóng rực, chiếu rọi tại mỗi một cái Đông Thổ trên thân thể người nhưng lại làm cho bọn họ cảm giác không thấy chút nào ấm áp, chỉ có như rơi vào hầm băng đồng dạng thấu xương rét lạnh.

Được được được

Nhìn qua giáo đường, răng run lên thanh âm liên tiếp, mỗi một cái từ mặt đất bò dậy người cũng đã sợ hãi tới cực điểm, không dám nhúc nhích, sợ rơi vào cái linh hồn bị thôn phệ hạ tràng.

"Xong, Thánh nữ chết rồi, thẩm phán quan chết "

"Chúng ta cũng trốn không thoát, ai cũng trốn không thoát, không phải bị tà ma ăn hết linh hồn, chính là bị Thánh Đình phái tới tiêu diệt tà ma Thánh giáo quân đốt sống chết tươi "

"Vì cái gì, chúng ta đã làm sai điều gì, ai tới cứu cứu chúng ta trốn đi, trốn "

Một cỗ không có gì sánh kịp tuyệt vọng cùng sợ hãi virus đồng dạng nhanh chóng lan tràn.

"Ngậm miệng! Không muốn tự loạn trận cước!"

Theo quát to một tiếng âm thanh, bỗng nhiên ở giữa, một cái sắc mặt tang thương, hai tóc mai xám trắng, thân hình coi như cao lớn nam tử trung niên từ trong đám người đi ra, dõng dạc giận dữ hét:

"Chư vị đồng bào! Tổ tông có câu ngạn ngữ, gọi là trời không tuyệt đường người! Hiện tại đã đến nên chúng ta lựa chọn thời điểm!"

Tên này cao lớn nam tử trung niên tựa hồ tại bọn này Đông Thổ tội dân bên trong rất có uy vọng, hắn như thế một tiếng bạo hống, lập tức liền để lâm vào cực độ khủng hoảng đám người thoáng trấn định lại.

Một cái trên mặt dơ bẩn không chịu nổi thanh niên lắp bắp nói: "Hồ An đại thúc, ta, chúng ta bây giờ phải làm gì "

"Roland cùng Grieg cái này hai đầu hất lên da người súc sinh chết tại nơi này, Thánh Đình tuyệt đối sẽ không buông tha ở đây bất kỳ một người, bọn hắn sẽ tới rất nhanh! Có lẽ một ngày, có lẽ là hai ngày, Thánh Đình cường đại hơn thẩm phán quân sẽ tới! Bọn hắn sẽ coi đây là lấy cớ xé rách giả nhân giả nghĩa tiến hành không khác biệt đồ sát, chúng ta hết thảy đều sẽ bị giết chết, mà

bọn hắn thì sẽ lấy tên đẹp tịnh hóa tội ác!"

Đám người một trận khủng hoảng cùng bạo động, được xưng Hồ An nam tử lại lần nữa rống to:

"Chúng ta đã làm sai điều gì chúng ta cũng không có làm gì sai! Chúng ta cũng không phải cái gì ma quỷ huyết mạch! Bọn hắn mới là cướp đi của chúng ta gia viên cường đạo!"

"Hiện tại, chúng ta đã không đường thối lui! Cơ hội duy nhất, chính là toàn thành bảo vệ lực lượng đã triệt để tiêu diệt toàn bộ không còn, không có ức hiếp chúng ta người, chúng ta có thể ăn bữa cơm no, mặc vào áo giáp, cầm vũ khí lên, như cái chiến sĩ như thế chiến đấu, như cái chiến sĩ chết như vậy đi! Mà không phải giống như là heo chó đồng dạng bị Thánh Đình súc sinh cột lên hình phạt thiêu sống!"

"Ta biết các ngươi rất sợ hãi, bởi vì ta cũng rất sợ hãi!"

"Nhưng là ta chịu đủ!"

"Ta không nghĩ con của ta trở thành bọn hắn nô lệ! Không nghĩ nữ nhi của ta bị bọn hắn cướp đi biến thành kỹ nữ! Ta chịu đủ! Tất cả vận mệnh bi thảm, đến chúng ta thế hệ này liền triệt để kết thúc đi!"

"Chư vị! Các ngươi là muốn hướng heo chó đồng dạng bị đốt sống chết tươi, vẫn là muốn chiến sĩ đồng dạng tại chặt xuống cừu nhân đầu sau quang vinh chết đi!"

Hồ An trên trán nổi lên gân xanh, quát khàn cả giọng: "Nói cho ta, đáp án của các ngươi!"

Trên quảng trường hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ tội dân, từng cái hai mắt huyết hồng, tựa hồ là nội tâm tích súc đã lâu cừu hận cùng oán giận bởi vì Hồ An triệt để bạo phát ra:

"Giết! Giết! Giết!"

"Thà chết đứng! Không muốn quỳ mà sống!"

"Cùng Thánh Đình súc sinh liều mạng!"

Núi kêu biển gầm đồng dạng phẫn nộ kêu khóc vang vọng thiên không, Hồ An quát to:

"Rút ra khôi giáp của bọn hắn, cầm lấy vũ khí của bọn hắn!"

Tiếng nói vừa hết, bọn này bị áp bách đã lâu tội dân như lang như hổ nhào về phía trên đất thẩm phán quân.

Hồ An xoay đầu lại, nhìn về phía giáo đường đại môn chỗ sâu, hít sâu một hơi, phảng phất đã quyết định cái gì quyết tâm.

Ngoại giới kêu khóc âm thanh Nhạc Bình Sinh tự nhiên nghe được, nhưng là hắn hiện tại nhưng không có công phu lại để ý tới những chuyện này.

【 lực lượng 】:

【 thể chất 】:

【 nhanh nhẹn 】:

【 tinh thần 】: 100 ---- 200

【 cơ sở sức chiến đấu ước định 】:

【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 tiến độ:

【 còn thừa linh năng dự trữ 】: 0 đơn vị

【 sinh mệnh đếm ngược: 37 5 ngày 14 giờ 】

Một màn ánh sáng từ trong lòng chợt lóe lên, phía trên ngoại trừ tinh thần bên ngoài lại không tồn tại nữa bất kỳ trị số, chỉ còn

lại có dấu chấm hỏi.

Nhạc Bình Sinh lại chú ý tới một điểm, mày nhăn lại: "Thế mà khoảng cách ta rời đi Bắc Hoang đã qua thời gian ba tháng a "

Ngay tại ý nghĩ này vừa mới lóe lên đồng thời.

【 Nhạc Bình Sinh, ngươi rất không tệ. Hiện tại chính là ta đều không thể nhìn thấu ngươi. 】

Tà Linh đột nhiên ngoi đầu lên, giọng điệu ngoài ý muốn trịnh trọng:

【 ta nguyên bản đối ngươi đã không ôm bất kỳ hi vọng, nghĩ không ra ngươi thế mà trưởng thành nhanh chóng như vậy. 】

【 dựa theo loại tốc độ này, ngươi có lẽ sẽ rất nhanh liền có thể lợi dụng thế giới này tài nguyên tìm tới phương pháp trở về. 】

【 bất quá hữu nghị nhắc nhở, thế giới này căn cứ quan sát của ta, tựa hồ không có đơn giản như vậy, Chúc ngươi may mắn. 】

Sau đó Tà Linh liền trở nên yên lặng.

"Không có đơn giản như vậy a "

Nhạc Bình Sinh nói khẽ:

"Xem ra ngươi cũng cảm thấy."

Trên thực tế tại vừa mới giáng lâm phương thế giới này, đối hư không hạt năng lượng tiến hành phân tích thời điểm Nhạc Bình Sinh liền có chỗ phát hiện, một chủng loại giống như quang tử hạt năng lượng ẩn chứa nồng độ vượt xa khỏi những chủng loại khác hạt, đồng thời loại này hạt ở trong tựa hồ đã bao hàm một cỗ như có như không, cực kỳ yếu ớt, ý chí cổ quái. Để hắn điều động tốn

hao gấp đôi trở lên tâm thần lực lượng.

Mà kỳ quái thì là mặc kệ là bị hắn đánh chết Grieg, Roland bọn người vẫn là bình thường binh sĩ, tại bọn hắn phát động lực lượng thời khắc trong hư không cái gọi là thánh lực liền trở nên vô cùng sinh động.

"Là bởi vì tín ngưỡng duyên cớ a "

Suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh tạm thời đem ném các vị sau đầu. Bắt đầu phân tích những cái này thổ dân bản nguyên linh hồn tin tức.

Lượng Tử Nguyên Thần toàn lực vận chuyển dưới, Grieg, Roland, Rios ba người linh hồn ký ức nhanh chóng bị phân tích, ở trong quá trình này Nhạc Bình Sinh cũng tại thời gian cực ngắn liền học được vị diện này ngôn ngữ văn tự.

Lượng Tử Nguyên Thần theo tự thân lớn mạnh, tính toán, phân tích, thôi diễn lực lượng cũng tại từng chút từng chút tăng trưởng. Bất quá Nhạc Bình Sinh lại rõ ràng Lượng Tử Nguyên Thần tiềm lực gần như vô hạn, hoàn toàn không chỉ như thế, chỉ có có thể thu tập được cao tầng thứ võ đạo công pháp hoặc là nhận biết, nó sẽ còn tại tạo dựng bên trên càng thêm hoàn thiện, đồng thời không tồn tại hạn mức cao nhất có thể vô hạn cường đại xuống dưới, thẳng đến ngay cả chính Nhạc Bình Sinh đều không thể tưởng tượng trình độ.

Lượng Tử Nguyên Thần vận chuyển bên trong, từng đầu Nhạc Bình Sinh chỗ chú ý tin tức bị tinh luyện ra.

"Thánh Đình làm chúa tể, thanh chước vô số dị đoan, tại ngàn năm trước diệt vong còn lại đế quốc cùng vô số chủng tộc, bắt đầu thực hành cao áp thống trị. Truy bản tố nguyên Thánh Đình đã tồn tại mấy ngàn năm. Phía ngoài tội dân thì là Đông Thổ đế quốc phá diệt về sau lưu vong người."

"Siêu phàm lực lượng đại khái có tu hành thánh lực cận thân kiếm sĩ, cùng người thi pháp bị đánh vì dị đoan thì là điều khiển lực lượng nguyên tố vu sư cùng dựa vào huyết mạch lực lượng thi pháp thuật sĩ còn có chiêm tinh người các loại sơ cấp, trung cấp, cao cấp, lại đến siêu phàm đẳng cấp thần tinh, huy nguyệt, liệt nhật, sau đó là truyền kỳ, Thánh Vực có chút ý tứ."

Lượng Tử Nguyên Thần vận chuyển dưới, vị diện này lịch sử, siêu phàm lực lượng phân bố cùng cấp độ trước mặt Nhạc Bình Sinh giải khai mạng che mặt.

Bất quá Nhạc Bình Sinh đối với những cái này vẻn vẹn cảm thấy có hứng thú, tạm thời không có đi mảnh cứu những cái này siêu phàm lực lượng nguyên lý của tu luyện cùng phương thức, tiếp tục hướng xuống phân tích.

"Ừm Hắc Phong, hắc ám cấm kỵ pháp chú đây chính là trao đổi U Minh không gian triệu hoán pháp thuật "

Từng đầu tin tức đọc đến bên trong, Nhạc Bình Sinh pháp tướng chi thân đột nhiên quang hoa đại phóng, tâm thần chấn động:

"Thánh Đình tổng bộ còn cất giữ có lượng lớn ma pháp tác phẩm bao quát không gian ma pháp!"

"Tốt tốt tốt, nghĩ không ra nhanh như vậy liền có thể tìm tới manh mối! Các loại "

"Thánh Đình tín ngưỡng một cái chân chính thần linh "

"Siêu phàm lực lượng đại khái có tu hành thánh lực cận thân kiếm sĩ, cùng người thi pháp bị đánh vì dị đoan thì là điều khiển lực lượng nguyên tố vu sư cùng dựa vào huyết mạch lực lượng thi pháp thuật sĩ còn có chiêm tinh người các loại sơ cấp, trung cấp, cao cấp, lại đến siêu phàm đẳng cấp thần tinh, huy nguyệt, liệt

nhật, sau đó là truyền kỳ, Thánh Vực có chút ý tứ."

Lượng Tử Nguyên Thần vận chuyển dưới, vị diện này lịch sử, siêu phàm lực lượng phân bố cùng cấp độ trước mặt Nhạc Bình Sinh giải khai mạng che mặt.

Bất quá Nhạc Bình Sinh đối với những cái này vẻn vẹn cảm thấy có hứng thú, tạm thời không có đi mảnh cứu những cái này siêu phàm lực lượng nguyên lý của tu luyện cùng phương thức, tiếp tục hướng xuống phân tích.

"Ừm Hắc Phong, hắc ám cấm kỵ pháp chú đây chính là trao đổi U Minh không gian triệu hoán pháp thuật ân Hắc Phong, hắc ám cấm kỵ pháp chú đây chính là trao đổi U Minh không gian triệu hoán pháp thuật "

Từng đầu tin tức đọc đến bên trong, Nhạc Bình Sinh pháp tướng chi thân đột nhiên quang hoa đại phóng, tâm thần chấn động:

"Thánh Đình tổng bộ còn cất giữ có lượng lớn ma pháp tác phẩm bao quát không gian ma pháp!"

"Tốt tốt tốt, nghĩ không ra nhanh như vậy liền có thể tìm tới manh mối! Các loại "

Từng đầu tin tức đọc đến bên trong, Nhạc Bình Sinh pháp tướng chi thân đột nhiên quang hoa đại phóng, tâm thần chấn động:

"Thánh Đình tổng bộ còn cất giữ có lượng lớn ma pháp tác phẩm bao quát không gian ma pháp!"

"Tốt tốt tốt, nghĩ không ra nhanh như vậy liền có thể tìm tới manh mối! Các loại "

"Thánh Đình tín ngưỡng một cái chân chính thần linh "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 558: Lấy 1 Địch Quốc! (Năm)

Chương 558: Lấy 1 địch quốc! (năm)

Cái này cái gọi là "Thần" khái niệm, lập tức đưa tới Nhạc Bình Sinh hứng thú. .

Lượng Tử Nguyên Thần toàn lực phân tích phía dưới, Thánh Đình có quan hệ với tín ngưỡng thần miêu tả, giáo nghĩa nhanh chóng hiện ra tại Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong.

Cùng hắn kiếp trước cơ hồ to lớn bộ phận tông giáo, Thánh Đình tuyên dương cũng giống như nhau sáo lộ, công bố thế giới này từ thần linh ngủ say thân thể diễn hóa mà thành, mà Thánh Đình chính là thần linh hành tẩu trên thế gian người phát ngôn.

Mà cái gọi là thánh lực thì là gia nhập Thánh Đình, tín ngưỡng thánh thần thành kính tín đồ mới có thể sử dụng lực lượng.

"Chúng sinh tín ngưỡng chi lực a cái này cái gọi là thánh thần, rất có thể hoàn toàn chính xác đã từng tồn tại."

"Điểm này từ nơi này vị diện bên trong tỉ lệ thất thường kì lạ quang tử phân bố, cùng hạt ánh sáng bên trong như có như không còn sót lại ý chí có thể nói rõ."

"Đây không phải cái gì thần linh, nên là một cái sinh mệnh cấp độ cực cao tồn tại."

"Chẳng lẽ đúng như là cùng Thánh Đình giáo nghĩa nói, vị diện

này là cái này thánh thần tự thân chỗ diễn hóa "

"Thế giới này không phải ở vào tinh cầu phía trên, còn có cái gọi là vực sâu biên giới, như vậy thế giới này hình thành rất có thể hoàn toàn chính xác cùng thánh thần có cực lớn liên quan."

Nhạc Bình Sinh trong mắt vô số tinh quang phun trào như thủy triều, sinh sinh diệt diệt, tựa hồ đem hết thảy đều thấm nhuần.

"Bất quá những cái này không có quan hệ gì với ta. Thánh Đình gần đây ngàn năm qua tiêu diệt dị đoan thu thập vô số liên quan đến hắc ám, tử linh, không gian, huyết mạch cùng ngưng tụ vô số chủng tộc trí tuệ tinh hoa ma pháp tác phẩm, tư liệu mới là với ta mà nói có giá trị nhất đồ vật. Lượng Tử Nguyên Thần nếu như có thể hấp thu tiêu hóa những cái này một cái khác thể hệ tri thức, nên có thể lại lần nữa hoàn thiện tiến hóa, đồng thời thôi diễn ra trở về phương thức."

"Những vật này cực kỳ trân quý, cất giữ tại Thánh Đình tổng bộ. Tổng bộ có rất nhiều thổ dân cường giả, có chút phiền phức."

"Giáo hoàng, mười hai đại chủ giáo, bảy mươi hai hồng y giáo chủ, còn có Thánh Đường, tông giáo tài phán sở, Thánh Huyết kỵ sĩ đoàn truyền kỳ, cường giả Thánh vực đội hình tựa hồ không kém."

Dựa theo Lượng Tử Nguyên Thần phân tích suy tính, hắn giết chết Grieg là tiếp cận cùng liệt nhật cấp bậc thánh võ sĩ, cũng chỉ bất quá cùng võ đạo hệ thống ở trong thượng vị võ đạo gia không sai biệt lắm mà thôi, nếu như thế giới này hệ thống sức mạnh khoảng cách giống như Bắc Hoang, như vậy cái gọi là truyền kỳ đối ứng chính là Khí Tông, Thánh Vực đối ứng chính là luyện thần võ tôn.

Chỉ bất quá không có tự mình tiếp xúc, hiện hữu tin tức quá ít, Nhạc Bình Sinh còn không cách nào xác nhận điểm này. Mà lại thế

giới này cái gọi là ma pháp chú thuật mười phần quỷ dị, thế mà tồn tại đem địch nhân biến thành cừu non, thậm chí hấp thu sinh mệnh người khác lực, để thời gian ngừng lại dạng này không thể tưởng tượng nổi ma pháp, rất khó tuân theo lực lượng cấp bậc tiến hành đánh giá.

"Thánh quang hệ, tố năng hệ, chú pháp hệ, biến hóa hệ, huyết mạch thuật sĩ ma pháp tu luyện độ khó, quỷ dị, cùng lực phá hoại xa xa cao hơn cái gọi là thánh võ sĩ, người thi pháp tựa hồ thiên hướng về tinh thần cùng nhận biết tu luyện, này cũng cùng Tà Linh từng nói có chút cùng loại. Biến hình thuật, thời gian ngừng lại rất có ý tứ, ta không kịp chờ đợi muốn kiến thức một phen."

"Trực tiếp đánh đến tận cửa đi quá lỗ mãng."

"Như vậy đầu tiên chờ chút đã đến tiếp sau thổ dân cao thủ trên cửa, nghiệm một nghiệm bọn hắn chất lượng, hoàn thiện Lượng Tử Nguyên Thần."

Chỉ một nháy mắt Nhạc Bình Sinh liền làm ra quyết đoán.

Hắn vừa mới giáng lâm liền giết cái này Thánh Đình nhân vật trọng yếu, đã thiên nhiên đứng ở Thánh Đình mặt đối lập. Bất quá Nhạc Bình Sinh bản thân cũng sẽ không khờ dại cho rằng Thánh Đình sẽ đem những cái này vô cùng trân quý tuyệt mật điển tịch cùng tri thức giao cho mình.

Suy cho cùng vẫn là muốn lấy bạo chế bạo, đánh tới bọn hắn giao.

Nhưng là tính trước làm sau, Nhạc Bình Sinh hiện tại nắm giữ tin tức còn không toàn diện, hiện tại liền trực tiếp đánh đến tận cửa đi không thể nghi ngờ có không nhỏ phong hiểm. Mà ở trong đó tin tức Thánh Đình thu được về sau chẳng mấy chốc sẽ phái ra có phân lượng cường giả quân đội đến đây thanh tẩy vây quét, bọn hắn cung cấp linh năng chính là Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên

Thần lớn mạnh chất dinh dưỡng, còn có thể cung cấp càng nhiều tin tức hơn cùng tình báo.

Lượng Tử Nguyên Thần đúc thành về sau, Nhạc Bình Sinh thực lực đã đến một cái giới hạn mơ hồ tình trạng, đơn thuần tâm thần lực lượng lời đã vượt xa khỏi Luyện Thần cảnh giới hạn mức cao nhất. Mặc dù Lượng Tử Nguyên Thần cùng 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 bị giới hạn hắn nhận biết chỉ là dựng ra một cái thô sơ giản lược khung xương cùng mô hình, mười phần thô ráp cần không ngừng uốn nắn, hoàn thiện, nhưng là tiềm lực lại vô cùng vô tận, đã bị hắn đi lên một đầu không tầm thường con đường.

Đúng lúc này, ở giáo đường chủ tọa phía trên Nhạc Bình Sinh nguyên thần có chút khẽ động.

Hắn chỗ đối diện phương hướng, giáo đường cửa chính, một cái thân hình cao lớn, diện mục tang thương nam tử trung niên, toàn thân căng cứng, có chút mang theo một chút run rẩy, đi đến.

Bịch bịch

Thánh nến quang huy nhẹ nhàng lay động, trống trải trong giáo đường đầy đất đều là thần chức người thi thể, yên tĩnh trong im lặng chỉ có Hồ An bản thân kịch liệt, cơ hồ muốn tung ra lồng ngực tiếng tim đập.

Những thi thể này, là Nhạc Bình Sinh khi tiến vào giáo đường về sau lao ra người phản kháng, toàn bộ đều bị lượng tử liệt thần đao thu hoạch được linh hồn.

Hồ An sắc mặt trắng bệch, trên trán giọt lớn giọt lớn mồ hôi lăn xuống mà xuống, kinh hồn táng đảm đứng ở giáo đường cổng, sợ hãi cực độ để tay chân của hắn tựa hồ cũng không cách nào khống chế.

Sau đó Hồ An ánh mắt hung ác, giống như là thông suốt ra

ngoài đồng dạng hung hăng cắn răng, đột nhiên một chút quỳ rạp xuống đất, hô lớn nói:

"Tà đại nhân! Van cầu ngươi, cứu vớt chúng ta!"

"Tất cả chúng ta, đều nguyện ý trở thành ngài trung thực tín đồ!"

"Chỉ cầu ngài che chở!"

Nhạc Bình Sinh mở mắt ra, nhiều hứng thú nhìn về phía cái này cũng giống như mình có phương đông gương mặt nam tử trung niên.

Rất hiển nhiên, những cái này cái gọi là Đông Thổ tội dân thật đem mình làm làm thành dị độ không gian giáng lâm mà đến Tà Thần, bởi vì chính mình giết chết Thánh Đình quân đội mà tới được cùng đường mạt lộ tình trạng, lại thêm chính mình hiển lộ mà ra cũng là một bộ người phương Đông khuôn mặt mới khiến cho người này nổi lên lá gan thỉnh cầu chính mình che chở.

Cùng giáo đường đại điện chỗ sâu ngồi ngay ngắn Nhạc Bình Sinh cách xa mấy chục mét, Hồ An nhưng không có cảm giác được bất kỳ an toàn, thân thể dọn như run rẩy, lại kiên trì tiếp tục nằm trên đất, cắn răng hô lớn nói:

"Đại nhân! Tội phạt thành mấy vạn Đông Thổ người thỉnh cầu ngài cứu vớt, che chở! Vì thế, chúng ta nguyện ý dâng lên "

"Ta biết ngươi ý đồ đến."

Nhạc Bình Sinh phiêu miểu thanh âm trực tiếp Hồ An tâm linh chỗ sâu vang lên, đánh gãy hắn đồng thời cũng làm cho thân thể của hắn đột nhiên cứng đờ, một cử động nhỏ cũng không dám.

"Ta có thể bảo hộ an toàn của các ngươi, các ngươi duy nhất phải làm, chính là trốn ở trong phòng hoặc là lòng đất, không

muốn đi ra."

"Nói ta chỉ nói một lần, muốn sống cứ dựa theo ta nói đi làm, ngươi đi đi."

Nhạc Bình Sinh tâm niệm liên tiếp tại Hồ An trong lòng vang lên, để hắn đột nhiên cuồng hỉ, sau đó còn không đợi Hồ An có phản ứng, ý thức của hắn đột nhiên giống như là trở thành kết thúc ngoại nhân, trơ mắt nhìn ánh mắt biến ảo, thân thể của mình giống như là một cái tung con rối, đi ra giáo đường.

"Hồ An ra!"

"Hồ đại thúc! Thế nào "

"Tà Thần không ở bên trong sao "

Trên quảng trường, hàng ngàn hàng vạn tội dân cầm trong tay từ thẩm phán quân trên thân cùng kho quân giới bên trong đoạt tới binh khí áo giáp, khẩn trương nhìn qua không đến một lát liền từ trong giáo đường đi ra Hồ An.

"Ta vừa rồi "

Đứng ở cửa giáo đường tắm rửa ánh nắng, Hồ An sợ hãi mà kinh, sắc mặt trắng bệch, toàn thân quần áo đã bị mồ hôi lạnh chỗ ướt nhẹp.

Thánh Nhật chiếu rọi xuống cùng ngàn vạn đạo ánh mắt tụ vào ở trên người hắn, hắn mới cảm giác được một tia nhiệt độ.

Chậm rãi quét mắt trên quảng trường vô số trên mặt khẩn trương cùng e ngại đồng bào, Hồ An do dự một chút, rối rít suy nghĩ chợt lóe lên, sau đó sắc mặt nghiêm một chút, vung cánh tay hô lên:

"Tà Thần đại nhân là Thánh Đình tử địch, hắn đã đáp ứng che

chở chúng ta! Tất cả kẻ xâm lấn đều sẽ từ hắn tự mình hạ xuống trừng phạt!"

Hồ An tuyên bố giờ khắc này, trên quảng trường tất cả xanh xao vàng vọt, áo rách quần manh Đông Thổ tội dân giống như là tuyệt cảnh phùng sinh, lại giống là người chết chìm bắt lấy cuối cùng một cọng cỏ cứu mạng, căn bản không có nghĩ lại liền mừng rỡ như điên hoan hô lên.

Bọn hắn tuyệt đại bộ phận đều là chút không có siêu phàm lực lượng trong người người bình thường, giờ phút này đã tới gần tuyệt cảnh, cùng đường mạt lộ, cho dù là cầm vũ khí lên cùng sẽ tới rất nhanh Thánh Đình thanh tẩy đại quân chiến đấu cũng bất quá chỉ coi trứng chọi đá mà thôi, mà đột nhiên xuất hiện một hi vọng đủ để cho bọn hắn liều lĩnh bắt lấy.

Dù là cái này hi vọng là một cái dị vực Tà Thần cung cấp, bọn hắn cũng không chiếu cố được nhiều như vậy.

Hồ An tự nhiên minh bạch đạo lý này, hắn vứt bỏ hết thảy hoài nghi cùng nỗi lòng tạp niệm, giận dữ hét:

"Chư vị! Các đồng bào của ta! Hiện tại chúng ta muốn làm chính là tìm kiếm lương thực! Ăn bữa cơm no! Chúng ta mới là tòa thành thị này chủ nhân chân chính! Cầm lấy trong tay chúng ta đao kiếm, đi phát tiết! Đi báo thù! Để những cái kia chà đạp chúng ta tôn nghiêm, hai tay dính đầy chúng ta đồng bào máu tươi quý tộc, phú thương đi gặp quỷ đi!"

Theo Hồ An ra lệnh một tiếng, bạo động bắt đầu.

Tòa thành thị này không lớn, bán kính bất quá không đến năm dặm. Mà lại lớn nhất sản nghiệp cũng là lấy Đông Thổ tội dân làm chủ nô lệ mua bán, trấn thủ ở này cường đại nhất thẩm phán quân đã bị Nhạc Bình Sinh đều tru diệt, cả tòa tội phạt thành phòng hộ lực lượng đồng đẳng với số không, mà tại cừu hận cùng đói khát

kích thích hạ Đông Thổ người như là hồng thủy đồng dạng lấy quảng trường làm trung tâm lan tràn toàn thành.

Địa chủ, phú thương, tiểu quý tộc, những cái này tội phạt trong thành ngày xưa quyền sinh sát trong tay, cao cao tại thượng người da trắng bị như thủy triều hai mắt huyết hồng Đông Thổ người vọt thẳng phá cửa phòng loạn đao phân thây, liền xem như tùy thân hộ vệ có võ kỹ mang theo, cũng song quyền nan địch tứ thủ, giết chết một cái, còn có càng nhiều Đông Thổ nhân thần tình vặn vẹo không sợ sinh tử nhào lên, hoặc là trực tiếp bị cướp đoạt từ thẩm phán quân thủ nỏ bắn giết.

Báo thù giết chóc nhạc dạo tại không đến thời gian nửa tiếng liền tấu vang lên toàn thành.

Đại lượng lương thực, quần áo, dược vật, kim tệ, bị triệt để bạo động Đông Thổ người từ từng cái tráng lệ chỗ ở bên trong lật ra ra, phân phát đến mỗi người trong tay, tất cả biểu tượng thánh thần pho tượng, chân dung đều bị đánh lật đẩy ngã.

Nộ hống, kêu thảm, gào thét, máu tươi giờ khắc này, mỗi một cái nộ hống Đông Thổ người đều hóa thành người báo thù, đem tử vong, oán hận, phẫn nộ thỏa thích hắt vẫy, gấp mười gấp trăm lần trả về cho những cái này tự xưng là cao quý Thánh Đình tín đồ

Ngay tại tội phạt thành báo thù hừng hực khí thế thời điểm, khoảng cách tội phạt thành bất quá hơn ba trăm dặm một chỗ phồn hoa lãnh địa, tráng lệ tòa thành trong đại sảnh.

"Cái gì! Roland Thánh nữ bị tà ma giết chết "

Một người mặc lãnh chúa trường bào mũi ưng tóc nâu, khuôn mặt âm lãnh một người da trắng nam tử trung niên giận tím mặt, mênh mông thánh lực ba động tuôn trào ra, như là trong biển rộng kinh đào hải lãng bỗng nhiên bộc phát, để cả tòa cổ bảo đều tại run lẩy bẩy!

Nam tử này, chính là từng vì Thánh Đình lập xuống công lao hãn mã trước tông giáo tài phán sở chính án một trong, Maros. Hắn trong vòng nhiệm kỳ vì Thánh Đình tiêu diệt toàn bộ vô số dị đoan, tín ngưỡng kiên định, một thân thánh quang ma pháp vô cùng cường hãn, đã là bước vào Truyền Kỳ Cảnh giới cường giả.

Tại nhiệm kỳ kết thúc về sau, lấy hắn ngày xưa công huân cùng vinh dự, hắn trở thành mười ba giáo khu một có được mười vạn con dân lãnh chúa.

"Không sai, hiện tại tin tức ngay tại truyền hướng đại chủ giáo đại nhân nơi đó, kinh khủng không được bao lâu hắn liền sẽ biết Roland Thánh nữ tin chết."

Maros đối diện, một tóc bạc trắng, trên mặt đạo đạo nếp nhăn giăng khắp nơi lạnh lùng lão giả người da trắng lạnh lùng nói:

"Maros, mặc kệ là tà ma vẫn là đám này cây hồng bì dân đen, đều là phải lập tức triệt để tịnh hóa ti tiện tồn tại! Ngươi ta đều là khoảng cách tội phạt thành gần nhất truyền kỳ cường giả, hộ vệ của ta quân đã triệu tập, chúng ta tốt nhất tại đại chủ giáo đại nhân biết chuyện này trước đó lập tức giải quyết chuyện này!"

Lão giả này thì là đã từng bảy mươi hai hồng y giáo chủ một trong Kagon. Đồng dạng tại nhiệm kỳ kết thúc về sau trở thành răng trắng lĩnh lãnh chúa, khoảng cách Maros Bạch Ưng lĩnh cũng không xa.

"Đám này ti tiện tạp chủng, một cái đều chạy không được!"

Maros tại nổi giận tới cực điểm tiếng gầm gừ bên trong bỗng nhiên đứng dậy, đối tùy thân cận vệ nói:

"Lập tức triệu tập quân hộ vệ, cùng răng trắng lĩnh quân tụ hợp, vây quanh tội phạt thành!"

Sau đó hắn quay đầu cười gằn nói:

"Kagon lãnh chúa, như vậy ngươi ta hiện tại liền lên đường, để cái gọi là tà ma cùng những cái kia bẩn thỉu tiện chủng mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là chân chính kinh khủng!"

Hô!

Còn chưa dứt lời dưới, Maros cùng Kagon cái này hai tên Thánh Đình tư thâm truyền kỳ cường giả thánh lực bừng bừng phấn chấn, một đôi vô cùng thần thánh, ánh sáng chói mắt cánh phá thể mà ra, chiếu rọi toàn bộ đại sảnh một mảnh huy hoàng!

Kagon thản nhiên nói: "Maros, chúng ta thật lâu cũng không có động qua tay đi "

Maros cười lạnh nói: "Hi vọng cái này dị đoan tà ma không để cho chúng ta thất vọng a!"

Quang dực rung động bên trong, hai người chỉ một thoáng liền biến mất ngay tại chỗ

Tội phạt trong thành bạo loạn kéo dài hai giờ, đã tới gần hồi cuối.

Tàn chi, tay cụt, máu chảy thành sông, gay mũi huyết tinh vị đạo bao phủ toàn thành.

Từng cỗ tàn khuyết không đầy đủ người da trắng thi thể cứ như vậy rải trên đường phố, hàng trăm hàng ngàn xếp cùng một chỗ, tựa như nhân gian Địa Ngục.

Đầu đường cuối ngõ bao quát trên quảng trường, hàng trăm hàng ngàn Đông Thổ trên thân người vết máu điểm điểm, cầm trong tay đao kiếm, mang trên mặt thỏa mãn cùng khoái ý, vẫn tại chẳng có mục đích tìm kiếm.

Bọn hắn từng cái ánh mắt bên trong phóng xạ ra làm người ta sợ hãi huyết quang, từ có thụ ức hiếp cừu non chuyển biến thành

sói đói đồng dạng nhân vật, tản ra liều lĩnh hung ác cùng sát khí.

Mấy trăm năm qua bốn phía lưu vong, bị xem như heo chó đồng dạng đối đãi, cũng không có triệt để ma diệt cừu hận của bọn họ chi tâm, ngược lại càng ẩn giấu càng sâu, rốt cục mượn nhờ tà ma giáng lâm cơ hội này bạo phát ra.

"Thân ái Tây Đức đại nhân, ngươi núp ở chỗ nào đâu ngươi vì sao lại sợ hãi ta như thế một cái ti tiện tội dân "

"Suzie đại thương nhân, ngươi cái kia cay nghiệt ác độc thê tử bị ta chém đứt đầu, ngươi làm như thế nào cám ơn ta "

"Ha ha ha ha! Tỷ tỷ, ta tự tay lột Salo da, báo thù cho ngươi!"

Tàn khốc lại ẩn mang bi thương báo thù tuyên ngôn liên tiếp, vang vọng không dứt.

Giờ khắc này, từ lão giả tóc trắng, cho tới thiếu niên, trong mắt đều thiêu đốt lên sâm nhiên cừu hận chi hỏa, lại nhu nhược, lại trầm mặc ít nói Đông Thổ người đều bị kích phát trong lòng chỗ sâu nhất huyết khí, sát khí, hóa thân thành quái tử thủ.

Hồ An im lặng nhìn qua đây hết thảy, từ đầu tới đuôi đều không có ngăn cản.

Nhưng mà đúng vào lúc này

"Các ngươi đám này thấp hèn tạp chủng! Dân đen!"

Một đạo cực đoan nổi giận thanh âm trong lúc đó vang vọng hư không, cuồn cuộn sóng âm cấp tốc khuấy động, phảng phất trăm ngàn đạo kinh lôi trực tiếp tại người bên tai bạo tạc, chấn cả tòa tội phạt thành tốc tốc phát run, cũng làm cho ngay tại khoái ý báo thù lấy hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ người kêu thảm một tiếng, gắt gao bưng kín lỗ tai!

Nho nhỏ tội phạt thành trăm mét trên không trung, xuất hiện hai đạo đứng lơ lửng trên không, dữ dằn thánh quang phun ra, lượn lờ thân ảnh, không có gì sánh kịp uy áp mạnh mẽ giống như là nước biển chảy ngược đồng dạng hung hăng trút xuống, để tất cả Đông Thổ người trong tai máu tươi chảy ra, nhịp tim gần như đình chỉ!

Cái này như là cự hình âm bạo đạn bạo tạc gầm lên giận dữ, trực tiếp liền để bảy thành trở lên Đông Thổ người tạm thời đã mất đi sức chiến đấu.

Đây là Maros cùng Kagon, hai vị này Thánh Đình tư thâm truyền kỳ cường giả đến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 559: Lấy 1 Địch Quốc! (Sáu)

Chương 559: Lấy 1 địch quốc! (sáu)

"Truyền, kỳ, cường, giả!"

Lại là đưa tay ở giữa liền có thể hủy thành diệt quốc truyền kỳ cường giả!

Trên quảng trường, trong lỗ tai chảy ra máu tươi, thừa nhận đến từ thiên không trút xuống không có gì sánh kịp trọng áp cùng đau đớn, Hồ An đầu óc trống rỗng, huyết dịch khắp người linh hồn như rơi xuống vạn trượng hầm băng, bị triệt để đông kết.

So sánh những người khác, Hồ An tầm mắt kiến thức không thể nghi ngờ cao hơn không ít, vô cùng rõ ràng Thánh Đình những cái này nắm giữ đỉnh cấp lực lượng cường giả đến cùng khủng bố cỡ nào cùng tàn bạo, hắn cũng hoàn toàn không nghĩ tới Thánh Đình phản ứng thế mà nhanh như vậy, bất quá thời gian hai, ba tiếng liền phái tới hai vị có thể ngự không mà đi Truyền Kỳ cấp khác cường giả!

Làm sao bây giờ!

Bị hắn coi là cây cỏ cứu mạng Tà Thần cũng vô pháp ngăn cản hai vị truyền kỳ cường giả!

Mặc kệ là Tà Thần hay là bọn hắn, tất cả mọi người sẽ chết!

Nửa quỳ dưới đất, Hồ An cực kì miễn cưỡng quét mắt bốn

phía kêu thảm ngay cả đứng đều đứng không dậy nổi đồng bào, răng khanh khách run rẩy, mỗi một tấc cơ bắp đều tại bởi vì mãnh liệt sợ hãi mà run rẩy.

Thánh Đình hai vị này cường giả hiện thân một nháy mắt, cả tòa tội phạt thành liền bị không gì so sánh nổi tuyệt vọng bao phủ.

Tàn chi, tay cụt, quý tộc, phú thương, còn có hàng trăm hàng ngàn thẩm phán quân bị nhổ xong áo giáp cùng binh khí, giống như là lợn chết đồng dạng trần trụi tản mát các nơi, huyết tinh vị đạo phóng lên tận trời, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, vô cùng thê thảm.

Quét mắt tội phạt trong thành Địa Ngục đồng dạng cảnh tượng, Maros sắc mặt tái xanh, hiển nhiên đã nổi giận tới cực điểm, như lôi đình gào thét chấn động toàn thành:

"Đáng chết, đáng chết! Các ngươi những tiện chủng này đều đã làm những gì!"

Tình huống so với hắn thiết tưởng còn bết bát hơn, hắn cũng không nghĩ tới tại Thánh Đình tàn khốc trấn áp xuống, luôn luôn như là cừu non đồng dạng mặc người chém giết Đông Thổ người thế mà phát khởi tàn khốc như vậy bạo động.

"Có gì đó quái lạ."

Kagon ánh mắt cũng đồng dạng hạ xuống điểm đóng băng, ngữ khí không có chút nào nhiệt độ, điềm nhiên nói:

"Maros, không nên bị chọc giận, cái này có thể là tà ma đùa bỡn trò xiếc."

"Ta dùng điều tra tà ác dò xét qua, thế mà không có bất kỳ cái gì phản ứng, tà ma rất có thể đã thoát đi nơi này."

"Không muốn lãng phí thời gian, trước thanh tẩy những cái

này cây hồng bì dân đen, lại tìm kiếm manh mối."

"Động thủ!"

Theo tiếng nói vừa hết, hai vị này truyền kỳ cường giả trên mặt chỉ còn lại có tàn khốc vô tình sát ý, sau đó miệng khẽ nhúc nhích, phun ra mấy cái tối nghĩa âm tiết về sau, một cỗ cuồng dã mà bá đạo ba động từ Maros cùng Kagon trên người của hai người khuếch tán ra.

Cơ hồ ngay tại ba động khuếch tán đồng thời, hai người đỉnh đầu thiên không bỗng nhiên thánh quang nổi lên, trong khoảnh khắc chính là thánh quang chiếu rọi đại địa, trong nháy mắt liền đem tất cả mây đen đều nhuộm thành màu vàng kim nhạt, hóa thành một mảnh kim sắc biển mây, hốt hoảng bên trong, một tòa hùng vĩ Thiên Đường Chi Môn như ẩn như hiện, trong mơ hồ, gột rửa tâm linh thánh ca to rõ, truyền lại bát phương.

Truyền Kỳ cấp ma pháp: 【 Thiên Đường chi quyền 】!

Một cái khác bên ngoài một bên, Maros trên thân, vô số đạo bén nhọn ý niệm trải rộng thiên không, thánh lực cấp tốc hội tụ, ngưng tụ ra trăm đạo, nghìn đạo, vạn đạo thuần túy là từ thánh lực ngưng tụ, dưới đáy bén nhọn thánh quang Thập Tự Giá, phảng phất có thể đâm xuyên hết thảy, lít nha lít nhít hiện đầy nửa cái thiên không, vô tình nhắm ngay trên mặt đất chỉ còn lại sợ hãi cùng tuyệt vọng Đông Thổ tội dân!

Truyền Kỳ cấp ma pháp: 【 Thánh Thập Tự thẩm phán 】!

Cái này hai môn hủy diệt tính ma pháp ở trên không tích súc thành hình, vận sức chờ phát động thời khắc, phảng phất thiêu đốt linh hồn đồng dạng mãnh liệt thánh quang hắt vẫy mà xuống, mỗi một cái nhìn thẳng Đông Thổ người đều cảm giác con mắt giống như là bị hỏa thiêu, phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn. Những người khác thì giống như là núi lửa phun trào hạ chạy nạn Dã

Thú, phát ra từng tiếng hoảng sợ tới cực điểm tru lên, gánh lấy mãnh liệt hủy diệt trọng áp, giống ốc sên đồng dạng chật vật chậm rãi di động, muốn tìm một cái che đậy.

Đối mặt này tấm cảnh tượng, Maros cùng Kagon cái này hai tên truyền kỳ cường giả không có bất kỳ cái gì thương hại chi tình:

"Như vậy, đến trong địa ngục đi sám hối đi!"

Theo hai người thẩm phán tuyên ngôn, một tiếng ngột ngạt như sấm nổ vang động bên trong, hùng vĩ Thiên Đường Chi Môn ầm vang mà ra, một đạo huy hoàng sáng chói lôi đình cột sáng đột nhiên bắn ra, phảng phất là chôn vùi thời gian hết thảy tội ác quang chi thánh phạt, những nơi đi qua hết thảy hôi phi yên diệt!

Đồng thời trải rộng chân trời bén nhọn Thập tự cũng trong cùng một lúc như là mưa to mưa lớn, dày đặc mà xuống, kinh khủng tiếng rít trung tướng không khí xé rách thủng trăm ngàn lỗ!

Hủy diệt uy lực, giáng lâm.

Ánh sáng chói mắt đâm vào con mắt, Hồ An không để ý con mắt đâm nhói, ngược lại giống như là buông xuống hết thảy, cười thảm lấy nhìn thẳng từ trên trời giáng xuống thánh phạt.

Ngay tại lúc sau một khắc, để cho người ta không thể tin ngoài ý muốn phát sinh.

Phốc phốc phốc.

Tại liên tiếp trầm muộn nhẹ vang lên âm thanh bên trong, vô luận là hàng rơi mà xuống, ẩn chứa cường hoành uy năng Thiên Đường chi quang, vẫn là không chỗ có thể trốn bao trùm tất cả phương vị Thập tự thẩm phán, đều sắp rơi vào trong thành là giữa không trung đột nhiên giống như là đã rơi vào vô ngần trong biển rộng giọt nước, lặng yên không một tiếng động, không thể tưởng tượng nổi chôn vùi.

"Chuyện gì xảy ra!"

Truyền kỳ cường giả, Maros cùng Kagon hai người hai mắt đột nhiên một lồi, sợ hãi mà kinh!

Sau một khắc, dưới chân bọn hắn không khí như là thủy triều đột khởi, kịch liệt vặn vẹo đung đưa, bất quá thời gian trong nháy mắt vô số gợn sóng dập dờn khuếch tán, vậy mà tạo thành một bộ mặt xanh nanh vàng, vô cùng to lớn mặt quỷ gương mặt! Mà này tấm gương mặt to lớn, vậy mà đem trọn tòa tội phạt thành đều bao khỏa bao phủ trong đó!

Mà đứng đứng ở trên gương mặt trống không Maros cùng Kagon hai người cùng so sánh vô cùng nhỏ bé, ngay cả gương mặt khổng lồ phía trên một cọng lông tóc cũng không bằng.

Như thế một bộ bao phủ khắp nơi mặt quỷ tại dưới chân hiển hiện sát na, một cỗ không có gì sánh kịp ác hàn xông lên hai vị này truyền kỳ cường giả trong lòng.

"Các ngươi biểu diễn xong "

"Như vậy tới phiên ta."

Ngay tại Maros Kagon hai người kinh hãi muốn tuyệt, đang định thoát thân kéo dài khoảng cách lúc, này tấm cực lớn đến tột đỉnh tà ác mặt quỷ cười đắc ý, bỗng nhiên mở ra huyết bồn đại khẩu, đột nhiên khẽ hấp!

Oanh long long long

Chỉ một thoáng! Huyết bồn đại khẩu chỗ hướng không gian điên cuồng chấn động, vạn Thiên Phong long nộ rống tiếng gầm gừ lay động đất trời, khổng lồ mặt quỷ cái này khẽ hấp lực lượng hung mãnh rút sạch phương viên mười dặm bên trong hết thảy mây lưu, không khí, điên cuồng hướng về máu của mình bồn miệng lớn dũng mãnh lao tới! Những khí lưu này phun trào hội tụ,

như là đã dẫn phát mười tám cấp trở lên kinh khủng gió lốc tuôn hướng hấp lực đầu nguồn, mà lại mỗi một giây tốc độ đều vượt qua vận tốc âm thanh!

"Đây là vật gì!"

Còn chưa kịp kéo dài khoảng cách lại đột nhiên bị không thể kháng cự kinh khủng hấp lực cùng sau lưng vượt qua vận tốc âm thanh gió lốc xung kích, Maros cùng Kagon hai người sợ vỡ mật, phát ra một tiếng cực đoan hoảng sợ gào thét!

Cùng lúc đó, trên người bọn họ chỉ một thoáng phảng phất là kích phát mấy chục trên trăm đạo ma pháp trang bị, ngũ thải tân phân quang huy thay nhau lấp lánh, ngăn cản kinh khủng hấp lực cùng gió lốc xung kích, nhìn qua úy vi tráng quan!

Làm người thi pháp mà nói cận thân chiến đấu là bọn hắn yếu kém hạng, nhưng là sớm chứa đựng tại ma pháp đạo cụ ở trong phòng hộ ma pháp lại có thể đền bù cái này tệ nạn, mà bọn hắn giờ này khắc này tại không biết sợ hãi cùng điên cuồng kinh hãi hạ đã đem trên thân tất cả át chủ bài đều triệt để phát động!

Nhưng mà đáng tiếc là, dù là một nháy mắt kích phát tất cả phòng hộ căn bản cũng không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì

Sau đó

"A a a a!"

Không gian đều đã bị mặt quỷ cái này khẽ hấp rút thành chân không, đã không thể thở nổi Maros, Kagon cái này hai tên truyền kỳ cường giả mặt mũi tràn đầy không thể tin cùng hoảng sợ, khuôn mặt vặn vẹo tới cực điểm, tại nội tâm điên cuồng tiếng gầm gừ bên trong trực tiếp chui vào mặt quỷ sâu không thấy đáy huyết bồn đại khẩu bên trong, hoàn toàn biến mất không thấy!

Hai người bọn họ lại là trực tiếp không có chút nào sức chống

cự bị ăn sạch.

Hô.

Phong thanh đột nhiên đứng im, trời sáng khí trong, vạn dặm không mây, hết thảy đều thuộc về tại bình tĩnh.

"Chỉ có hai cái hơi ít."

Nhạc Bình Sinh hóa thành mặt quỷ đập đi một chút miệng, tựa hồ có chút vẫn chưa thỏa mãn, tự nhủ:

"Như vậy, ta thì càng giống một cái tà ma đi "

Sau đó tia sáng một trận vặn vẹo lắc lư, hắn ngưng tụ khổng lồ mặt quỷ không hề có điềm báo trước đột nhiên tiêu tán.

Bao quát Hồ An ở bên trong, tội phạt trong thành tất cả Đông Thổ tội dân ngơ ngác nhìn qua đỉnh đầu bao phủ toàn thành, chỉ có thể nhìn thấy gần một nửa khổng lồ gương mặt.

Trong mắt bọn hắn căn bản là không có cách ngăn cản hai cường giả, bị cái này dị vực giáng lâm tà ma nhẹ nhàng hít một hơi về sau, ăn một miếng rơi mất.

Hồ An mí mắt cuồng loạn, da mặt run mạnh, giống như là bị sợ choáng váng, lắp ba lắp bắp hỏi nói: "Đùa, đùa cái gì!"

Đây không phải a miêu a cẩu, mà là trăm vạn người bên trong đều tìm không ra tới một cái truyền kỳ cường giả!

Thẳng đến mấy phút về sau, sống sót sau tai nạn cuồng hỉ mới từ trong lòng của mỗi người hiện lên, những cái này rốt cục phản ứng lại Đông Thổ người nhao nhao mừng rỡ như điên hướng về giáo đường phương hướng bắt đầu triều bái.

"Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!"

"Ta nguyện ý toàn thân toàn ý cung phụng đại nhân!"

"Mời đại nhân tiếp nhận của chúng ta tín ngưỡng!"

Hàng ngàn hàng vạn người vọt tới cửa giáo đường, chắn chật như nêm cối, từng cái vô cùng kích động, trong miệng nói lẩm bẩm.

Bọn hắn tự nhiên không phải tại triều bái Thánh Đình, mà là tại triều bái vị kia tu hú chiếm tổ, thật cứu vớt bọn hắn tất cả mọi người sinh mệnh dị vực Tà Thần!

Nhạc Bình Sinh tâm thần vừa mới trở về Lượng Tử Nguyên Thần bên trong, Tà Linh tức hổn hển lời nói truyền ra:

【 đáng chết! Nhạc Bình Sinh, ai cho phép ngươi giả mạo ta bộ dáng! 】

Nhạc Bình Sinh cười ha ha:

"Tà Linh, không muốn nhỏ mọn như vậy, đã những người này coi ta là làm tà ma, không trang giống một điểm sao có thể đi "

Sau đó Nhạc Bình Sinh không tiếp tục để ý ngoại giới hết thảy, bắt đầu nhanh chóng phân tích, hấp thu Maros cùng Kagon cái này hai tên cái gọi là truyền kỳ cường giả bản nguyên linh hồn tin tức.

Rèn luyện tinh thần, trình độ lớn nhất bao dung thu nạp thánh lực 【 Thánh Huyết minh tưởng pháp 】

Miêu tả thế giới này từng cái không ổn định không gian kẽ nứt bên trong loạn nhập dị vực yêu ma quỷ quái 【 dị ma chi thư 】

Trình bày tố năng hệ ma pháp bản chất 【 nguyên tố khái luận 】

Hết thảy trọng yếu tu hành kinh nghiệm, tất cả đối với không gian, thời gian, linh hồn lý giải cùng nhận biết

Từng cái tin tức đoạn ngắn bị Lượng Tử Nguyên Thần bóc ra, rút ra, phân tích, tổ hợp, bện, sau đó đem có giá trị nhất tinh hoa dung nhập 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 ở trong. Ở trong quá trình này nguyên bản tiến hóa tốc độ tăng lên chậm lại Lượng Tử Nguyên Thần tạo dựng trận liệt, cũng bởi vì một cái khác thể hệ cực cao nhận biết dung nhập mà không ngừng nhanh chóng bản thân điều chỉnh, ưu hóa.

Một cái khác thể hệ nhận biết bổ sung, để Lượng Tử Nguyên Thần bắt đầu tiến thêm một bước. Ở trong đó trực tiếp nhất thể hiện chính là Lượng Tử Nguyên Thần càng thêm cường đại, sức tính toán, thôi diễn lực, phân tích lực cũng toàn bộ nâng cao một bước.

"Thế giới này bởi vì là bán vị diện nguyên nhân không gian cũng không ổn định, mà lại tựa hồ vị trí có chút đặc thù, cùng cái khác không ít vị diện không gian đều có chỗ liên quan, nhìn như vậy vừa đi vừa về về hi vọng lớn hơn."

"Hai người kia mặc dù là truyền kỳ cường giả, nhưng là nhận biết vẫn là có tính hạn chế, cao tầng thứ nhận biết cùng lý niệm còn chưa đủ."

"Bất quá căn cứ bọn hắn thực lực trình độ, Thánh Đình lực lượng cũng coi là hiểu rõ, cái gọi là cường giả Thánh vực tại năng lực bên trên so với Bắc Hoang Luyện Thần cường giả hơi phải kém một chút. Thế giới này lực lượng cấp độ tổng thể tới nói không bằng Bắc Hoang thế giới."

"Mười ba cái giáo khu, trăm vạn Thánh giáo quân, tích lũy ngàn năm tính ra hàng trăm truyền kỳ cường giả, số lượng không biết cường giả Thánh vực, người mạnh nhất Giáo hoàng nhiều như vậy tư lương cùng chất dinh dưỡng, thực lực của ta sẽ đạt tới mức độ như thế nào "

"Không cần lại đợi, trực tiếp bắt đầu đi."

Cuối cùng một tiết tin tức đoạn ngắn bị phân tích hoàn tất, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở hai mắt ra:

"A hai cái lãnh địa quân hộ vệ sắp đến sao "

"Xem như khởi hành trước đó món điểm tâm ngọt đi."

Long long long ù ù

Bụi đất tung bay, bụi mù khuấy động, đại địa tại dưới vó ngựa run rẩy, thông hướng tội phạt thành hoang dã trên đại đạo, một đại cổ khí chất cuồng dã điêu luyện kỵ binh mang theo nghiền nát hết thảy hung hãn chi khí nhanh chóng tới gần, trước Phương thành ao hình dáng đã là mơ hồ có thể thấy được.

Răng trắng lĩnh cùng Bạch Ưng lĩnh cái này hai đội kỵ binh nhân số tổng cộng chừng một ngàn người, nhưng là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, tất cả đều là vào phẩm giai chiến sĩ, lại thêm nghiêm chỉnh huấn luyện, trang bị tinh lương, đã từng nam chinh bắc chiến kinh lịch rất nhiều máu và lửa tẩy lễ, là một đội Tử thần đồng dạng tồn tại, lấy bọn hắn chiến đấu tố dưỡng, sớm thiết hạ mai phục phàm là còn chưa đạt tới truyền kỳ đẳng cấp siêu phàm người đều có thể nhẹ nhõm giết!

Mà bọn hắn chuyến này nhiệm vụ, lại chẳng qua là vây quanh tội phạt thành triệt để thanh chước một đám đê tiện tội dân mà thôi, đơn giản không nên quá nhẹ nhõm.

Một trái một phải hai cỗ thân mang khác biệt áo giáp kỵ binh tề đầu tịnh tiến, trong đó một phương thủ lĩnh nghiêng đầu quát:

"Rhodey! Hai vị đại nhân chắc hẳn đã đem đám kia dân đen triệt để thanh tẩy một lần, chúng ta muốn hay không so một lần "

Được xưng Rhodey kỵ sĩ thủ lĩnh cười ha ha:

"Casa, ta biết ngươi đối năm năm trước lần kia thất bại chưa

tròn, một mực kìm nén một cỗ cảm giác, nói đi, chỉ cần không chậm trễ hai vị đại nhân sự tình, ngươi muốn làm sao so "

Hai người bọn họ làm xa gần nghe tiếng liệt nhật cao thủ cấp bậc, người hiểu chuyện thường xuyên đem bọn hắn hai người đánh đồng, cho nên cho tới nay có chút lẫn nhau ganh đua tranh giành ý tứ.

Casa cười đắc ý: "Chúng ta liền so mặt trời lặn trước đó, ai chặt đi xuống đầu nhiều nhất, như thế nào "

Còn không đợi Rhodey nói chuyện, phía sau hắn một phụ tá đã sói tru nói: "Còn không bằng so tài một chút một đêm ai làm Đông Thổ nữ nhân nhiều nhất, đây không phải càng tốt hơn!"

Thanh âm truyền lại, tất cả nghe được kỵ sĩ đều tại cấp tốc chạy vội ở trong cười vang.

"Casa, liền theo ngươi nói!"

Cuồng phong đập vào mặt, giờ phút này khoảng cách tội phạt thành đã bất quá khoảng cách hai, ba dặm, nhìn càng phát ra tới gần đơn sơ tường thành, Rhodey cười như điên nói:

"Đầu tiên nói trước, tiểu hài đầu nhưng "

Một mảnh khổng lồ âm ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, che lại Thánh Nhật quang huy, cũng làm cho Rhodey thanh âm đàm thoại im bặt mà dừng.

Không chỉ là Rhodey, phô thiên cái địa âm ảnh hắt vẫy lan tràn mà tới thời khắc, cái này cấp tốc lao nhanh ở trong hơn ngàn tên hung hãn kỵ binh cứng ngắc ngẩng đầu, ánh mắt đờ đẫn, yết hầu giống như là bị một cái đại thủ gắt gao bóp chặt, nói không ra lời.

Trước mặt của bọn hắn, tội phạt thành chỗ, một mảnh cực điểm thâm trầm, bá đạo, tàn khốc âm ảnh đột ngột từ mặt đất mọc

lên, che đậy trước mặt bọn hắn tất cả sắc trời, tạo thành một tôn đầy trời cực địa, hình thể hơn một ngàn mét cao thấp, khuôn mặt cực điểm nanh ác tàn khốc kinh khủng Tà Thần! Mà tôn này Tà Thần chính lấy nhìn thấy đồ ăn, băng lãnh vô tình thần sắc đánh giá bọn hắn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 560: Lấy 1 Địch Quốc! (Bảy)

Chương 560: Lấy 1 địch quốc! (bảy)

Trên đường chân trời mây đen cuồn cuộn, có mặt khắp nơi hạt năng lượng nhận không hiểu dẫn dắt nhao nhao tụ hợp vào tà ma cự tượng, nguyên bản đã Gundam ngàn mét chi cự thân thể còn tại chậm rãi tăng trưởng, vô số lôi đình hỏa hoa tại Nhạc Bình Sinh biến thành tà ma cự tượng bên ngoài thân bắn ra bạo liệt, nương theo lấy một tiếng một tiếng ù ù oanh minh, nhìn qua doạ người tới cực điểm. .

"Chuyện gì xảy ra!"

"Đây là vật gì!"

"Đại nhân, hai vị đại nhân ở nơi nào!"

"Hí hí hii hi .... hi.!"

Chỉ một thoáng duy trì tốc độ cao nhất lao nhanh chi thế kỵ binh kinh hãi muốn tuyệt, phát ra không thể tin kêu to, mà bọn hắn dưới hông nguyên bản nghiêm chỉnh huấn luyện ngựa tại phía trước tà ma cự tượng che kín tất cả sắc trời thời khắc cũng bỗng nhiên chấn kinh, tê minh bên trong đột nhiên giơ lên móng trước, liền muốn quay đầu mà chạy!

Bất quá bọn hắn phản ứng cũng giới hạn nơi này.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh đã nhẹ nhàng nhô ra khổng lồ pháp

tướng chi thủ, năm ngón tay thư giãn, xa xa hướng về cỗ này hỗn loạn kỵ binh hư không một nắm!

Ông!

Theo một tiếng đinh tai nhức óc tiếng oanh minh chấn động bốn phía, rõ ràng là nện vững chắc đất đá đại đạo trong khoảnh khắc phảng phất là bị xé nát trang giấy trở nên phá thành mảnh nhỏ, giống như là được cho thêm cái gì không thể ngăn cản lực lượng, đại cổ đại cổ đất đá hóa thành sóng lớn bốn phía lao nhanh, gợn sóng đồng dạng liên tiếp! Mà nếu như từ không trung quan sát đi xuống liền có thể phát hiện, cái này đội ngàn người kỵ binh chỗ phương viên ròng rã một ngàn mét đại địa, bắt đầu vỡ tan, sụp đổ, lượng lớn bụi bặm ngập trời mà lên!

"A! A!"

Đây hết thảy phát sinh quá nhanh, đại lượng không kịp phản ứng kỵ sĩ còn không có thoát ly ngựa ngay tại đại địa nứt ra cùng chấn động mãnh liệt bên trong cả người lẫn ngựa rơi đập trên mặt đất, phát ra đứt gân gãy xương tiếng vang trầm trầm cùng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng. Mà một số nhỏ thân thủ phản ứng cao siêu kỵ sĩ thì là nổi giận gầm lên một tiếng đột nhiên kéo đứt chân đạp, dùng cái này mượn lực phóng lên tận trời!

"Phá vây! Phá vây! Rời đi nơi này!"

"Lập tức thông tri Thánh Đình!"

Rhodey cùng Casa cái này hai tên liệt nhật cấp bậc cường đại kỵ sĩ càng là thân hình nhanh chóng như thiểm điện tại đại địa chấn động sụp đổ bên trong ghé qua, muốn thoát ly mảnh này quỷ dị địa chấn khu vực, đồng thời thỉnh thoảng một bả nhấc lên sắp lâm vào đất đá thủ hạ, sắc mặt dữ tợn phát ra từng tiếng nộ hống. Chỉ tiếc địa chấn cùng sụp đổ tiếng oanh minh thật sự là quá lớn, đem bọn hắn hai người tiếng rống giận dữ triệt để bao phủ.

"Tà ma! Trước đây chưa từng gặp cường đại tà ma!"

Cực tốc giẫm đạp, ghé qua, muốn thoát ly bên trong khu vực này, Rhodey cùng Casa cắn chặt hàm răng, thánh lực điên cuồng vận chuyển, trong lòng cuồng hống:

"Hai vị đại nhân nhất định bị độc thủ, Thánh Đình! Chỉ có Thánh Đình mới có thể tiêu diệt tà ma!"

Mắt thấy đến cái này đột ngột xuất hiện tà ma khủng bố như thế thanh thế, hai người bọn họ chỗ nào vẫn không rõ hai vị đến đây thanh tẩy tội dân truyền kỳ cường giả đã gặp độc thủ mà có thể nhẹ nhõm giết chết truyền kỳ cường giả tà ma căn bản cũng không phải là bọn hắn có thể đối phó tồn tại!

Nếu như không thể lập tức thoát đi, bọn hắn chỉ sợ đều sẽ trở thành tà ma khẩu phần lương thực.

Bất quá mấy cái nháy mắt, lấy Rhodey cùng Casa cái này hai tên đầu lĩnh cầm đầu hết thảy hơn hai trăm tên kỵ sĩ không để ý tới đi cứu trợ đồng bào của mình, đã vượt qua khoảng trăm thước, trong nháy mắt xông ra bụi mù tràn ngập hạch tâm dải địa chấn!

"Lao ra ngoài!"

Mà vừa mới xông ra bụi mù Rodica tát bọn người, trên mặt vừa mới hiển lộ ra một tia vui sướng, trong miệng gấp rút la lên:

"Phân tán! Phân tán trốn!"

Từng đạo khổng lồ âm ảnh uốn lượn mà đến, tiếng rống to đột nhiên dừng lại.

Vừa mới xông ra bụi mù Rhodey cùng Casa hoảng sợ muốn tuyệt, yết hầu nhấp nhô bên trong tựa hồ ngay cả lời đều nói không hết chỉnh:

"Cái..., cái gì "

Trước mắt của bọn hắn, đạo đạo khổng lồ đen nhánh âm ảnh bao phủ xuống, mà âm ảnh nơi phát ra, rõ ràng là mấy cây đỉnh thiên lập địa, từ hàng trăm hàng ngàn vạn tấn lượng lớn đất đá ngưng kết mà thành ngón tay, tại không khí không chịu nổi gánh nặng tiếng oanh minh bên trong, ngay tại chậm rãi thu nạp mà đến!

Nơi nào có cái gì địa chấn chỉ bất quá cái này phương viên một ngàn mét khắp mặt đất lượng lớn đất đá cưỡng ép ngưng tụ, trực tiếp hóa thành một con to lớn đến tột đỉnh đất đá bàn tay, đem Rhodey cùng Casa cái này đội kỵ binh trực tiếp nắm vào lòng bàn tay!

Mà cái này hơn ngàn tên xốc vác kỵ binh, từ đầu tới đuôi chẳng qua là đứng ở Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay một đám con kiến mà thôi.

Ầm ầm!

Tại từng tiếng hoảng sợ trong tiếng kêu to, cái này khổng lồ, diện tích đạt đến gần mười vạn mét vuông đất đá cự chưởng, đột nhiên ghép lại, thu nạp, phát ra thiên kinh địa động tiếng vang! Theo tiếng vang, cái này hơn ngàn tên điêu luyện kỵ binh cứ như vậy thịt nát xương tan, áo giáp, binh khí, huyết nhục, hết thảy hết thảy đều cùng lượng lớn đất đá hỗn hợp tại hết thảy, không phân khác biệt!

Cứ như vậy, tại từ trên mặt đất tổ hợp ngưng tụ mà thành khổng lồ cự chưởng ghép lại phía dưới, cái này ngàn tên tinh nhuệ kỵ sĩ một cái đều không có đào thoát, toàn bộ táng thân trong đó.

Nhạc Bình Sinh xa xa nhìn chăm chú nắm thành quyền trạng đất đá cự thủ, mỉm cười nói: "Tố năng hệ ma pháp, thật có ý tứ, bất quá cùng khí đạo tông sư nguyên khí thao túng cơ bản giống

nhau."

Theo tiếng nói vừa hết, giữa không trung cơ hồ nửa cái tội phạt thành kích cỡ đất đá cự thủ giống như là đã mất đi lực thao túng bỗng nhiên vỡ vụn ra, lượng lớn đất đá như là cơn sóng gió động trời đồng dạng điên cuồng trút xuống, để đại địa lại lần nữa kịch chấn, đồng thời to lớn hơn mây khói khuấy động mà lên, tràn ngập chân trời!

Hô!

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng một hơi, tựa như mười tám cấp cuồng phong đột khởi, gào thét gió lốc trong nháy mắt thành hình, vận tốc âm thanh trùng kích vào đem nồng đậm bụi mù trong khoảnh khắc quét sạch, khuấy động hướng về phía phương xa, thời gian trong nháy mắt liền vô tung vô ảnh.

"Hiển linh, Tà Thần đại nhân lại lần nữa hiển linh!"

Ngay tại Nhạc Bình Sinh làm xong đây hết thảy thời khắc, tội phạt trong thành tất cả Đông Thổ tội dân đã toàn bộ đều hiện đầy đầu đường cuối ngõ, đối mặt với trên đỉnh đầu tôn này kình thiên chống đất tà ma cự tượng dập đầu triều bái, trong miệng nói lẩm bẩm, thần sắc cực đoan cuồng nhiệt.

Hồ An càng là không biết nên như thế nào hình dung chính mình nội tâm loại kia cuồng hỉ cùng kích động, chỉ có một lần một lần triều bái, la lên.

Từ tôn này dị vực Tà Thần một ngụm hời hợt ăn hết hai vị truyền kỳ cường giả bắt đầu, hắn liền loáng thoáng ý thức được bọn hắn những cái này Đông Thổ tội dân sửa vận mệnh thời cơ đến. Trước đó hai đại truyền kỳ cường giả sau khi chết vị này Tà Thần tựa hồ cũng không có cùng bọn hắn trò chuyện ý đồ, mà bây giờ hiển lộ thần tích thì lập tức để Hồ An cùng vô số Đông Thổ người cuồng hỉ.

Khi như thế một tôn cao lớn ngàn mét chi cự, phảng phất chống lên thiên không cự tượng hiển hiện ra giờ khắc này, cuồng nhiệt triều bái trở thành bọn hắn tự phát cử động.

Hơn ngàn kỵ binh bị một kích mà diệt lấy phát sinh ở ngoài thành hai ba dặm bên ngoài sự tình bọn hắn tự nhiên không biết, chỉ bất quá Nhạc Bình Sinh cái này một tôn tà ma cự tượng theo bọn hắn nghĩ không thể nghi ngờ là tương đương hiển lộ thần tích, lại thêm trước đó hời hợt ăn một miếng rơi mất hai cái sắp đồ sát toàn thành truyền kỳ cường giả, bọn hắn cái gì đều không cần làm, chỉ cần dâng lên tín ngưỡng của mình.

Giết người như ngóe tà ma lại như thế nào không có siêu phàm lực lượng trong người bọn hắn, từ trước đến nay là mặc người chém giết thịt cá. Chỉ cần có thể che chở bọn hắn bất luận là cái gì bọn hắn đều nguyện ý tín ngưỡng.

Phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ tội phạt trong thành cuồng nhiệt la lên đã tạo thành một mảnh núi kêu biển gầm, càng phát to lớn.

Ân

Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, quét mắt dưới chân như là sâu kiến đồng dạng Đông Thổ người, đột nhiên cảm thấy từ cái này hơn vạn trên thân thể người, tựa hồ tản ra một cỗ chớ dân kỳ diệu ba động hoặc là nói là lực lượng, cùng bọn hắn cuồng nhiệt trong tiếng kêu ầm ĩ đản sinh ra, phảng phất vô hình vật chất, lại tựa hồ tích chứa tiềm lực vô cùng, sau đó chậm rãi rơi vào hắn pháp tướng chi thân lên.

"Đây là cái gì "

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần trong nháy mắt liền bắt được đáp xuống pháp tướng chi thân bên trên yếu ớt ba động, nhanh chóng phân tích ra, từng đạo phức tạp tin tức lưu từ Nhạc

Bình Sinh trong lòng chợt lóe lên, để Lượng Tử Nguyên Thần chủ thể tựa hồ nhỏ bé không thể nhận ra hơi lớn mạnh như vậy một tia. Bất quá loại này lớn mạnh đại bộ phận thể hiện đều là nguyên thần cường độ bên trên lớn mạnh, đối với Lượng Tử Nguyên Thần kết cấu ưu hóa, thôi diễn sức tính toán tăng lên nhưng không có biến hóa gì.

Nhạc Bình Sinh lập tức hơi sững sờ: "Thế mà có thể lớn mạnh Lượng Tử Nguyên Thần "

Rất hiển nhiên, loại này quỷ dị không hiểu năng lượng đột nhiên xuất hiện, hơn nữa có thể đối Lượng Tử Nguyên Thần đưa đến lớn mạnh hiệu quả, để hắn cảm giác được một tia ngoài ý muốn.

【 chậc chậc chậc, tiểu tử, ngươi ngược lại là có chút vận khí. 】

Tà Linh có chút ngoài ý muốn ló đầu ra đến:

【 nhìn này một đám cùng đường mạt lộ kẻ đáng thương là chân chính toàn tâm toàn ý thờ phụng ngươi, nếu không không có khả năng xuất hiện như thế thuần túy tín ngưỡng chi lực. 】

"Tín ngưỡng chi lực "

Vô số tâm niệm linh quang tại trong mắt kịch liệt va chạm, lại diễn sinh ra từng cái kết luận, thời gian cực ngắn bên trong Nhạc Bình Sinh đã tại Lượng Tử Nguyên Thần phân tích thôi diễn phía dưới đối với cái gọi là tín ngưỡng chi lực có một cái đại khái lý giải.

Cái gọi là tín ngưỡng chi lực chính là chúng sinh tín niệm, nguyện cảnh, chờ đợi, cực đoan ngưng tụ ký thác. Cùng trước mắt Nhạc Bình Sinh biết bất luận một loại nào năng lượng đều không giống nhau, cùng ý thức tồn tại phương thức mười phần gần, là

hạt lại là sóng, tức thuần túy lại hỗn tạp.

Rất hiển nhiên, tại chính mình thay nhau bày ra lực lượng dưới, những cái này Đông Thổ người hiện tại tín ngưỡng đã từ từ ngưng tụ, ký thác vào trên người mình.

Bất quá Lượng Tử Nguyên Thần phân tích thời gian quá ngắn, tín ngưỡng chi lực cái khác một chút công dụng cùng bí mật cũng không có triệt để bị phân tích ra.

【 mặc dù không cách nào cùng linh năng đánh đồng, nhưng là tín ngưỡng chi lực cũng là một loại rất cao cấp lực lượng. 】

Cảm ứng được Lượng Tử Nguyên Thần vận chuyển, Tà Linh tựa hồ có một ít kiêng kị, nhưng vẫn là lặng lẽ cười nói:

【 hiện tại xuất hiện như thế một cái cơ hội tốt, nếu như ta là ngươi, liền sẽ hảo hảo bồi dưỡng một chút đám này kẻ đáng thương, tốt nhất là trợ giúp bọn hắn đại quy mô sinh sôi, súc tích lực lượng, đem bọn hắn bồi dưỡng làm tín đồ của ngươi, vạn nhất bọn hắn may mắn trở thành thống trị thế giới này chúa tể, có lẽ sẽ cho ngươi một cái không tưởng tượng được kinh hỉ 】

Nhạc Bình Sinh không có trả lời ngay, mà là Lượng Tử Nguyên Thần trong khoảnh khắc toàn công suất vận chuyển, bắt đầu phân tích cái gọi là tín ngưỡng chi lực đối với tự thân ý nghĩa, các loại tưởng tượng, phương án, kế hoạch nhao nhao hiện lên.

Nửa ngày, Nhạc Bình Sinh tâm thần trở về, quét mắt trên mặt đất ngàn vạn Đông Thổ người thản nhiên nói:

"Đề nghị này cũng rất có ý tứ."

Nguyên bản kế hoạch của hắn chẳng qua là thăm dò rõ ràng thế giới này tầng cao nhất vũ lực tình huống, tìm ra đem chính mình triệu hoán đến thế giới này kì lạ ma pháp, đồng thời tận khả năng thu thập các loại nhận biết, ưu hóa Lượng Tử Nguyên Thần

hệ thống, trong thời gian ngắn nhất suy tính ra trở về Bắc Hoang võ đạo thế giới phương thức. Thuận tay cứu được những cái này Đông Thổ người, bị những cái này Đông Thổ người xem như tín ngưỡng hoàn toàn là hắn kế hoạch bên ngoài sự tình.

Bất quá Tà Linh cho hắn không nhỏ dẫn dắt, để hắn manh động một cái ý niệm trong đầu.

Nghĩ tới đây, tại Nhạc Bình Sinh điều khiển dưới, tà ma cự tượng trong lúc đó mở miệng, phát ra một tiếng như là sóng biển dâng trào đồng dạng hùng vĩ thanh âm:

"Yên tĩnh!"

Tiếng gầm ở trong thiên địa quét sạch quanh quẩn, rung động cả tòa tội phạt thành run lẩy bẩy, mà trên mặt đất đang theo bái lấy Đông Thổ người càng là trong lòng giật mình, kinh hồn táng đảm, khí quyển không dám thở ngẩng đầu nhìn phía vị này lần đầu mở miệng nói chuyện dị vực Tà Thần.

Ngay sau đó, tuyệt đối trong yên tĩnh, tà ma cự tượng mi tâm đột nhiên nứt ra ra một vết nứt, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần từ trong đó chậm rãi đi ra, như là hư không dạo bước đồng dạng chậm rãi hướng về trong thành hạ xuống, đồng thời một cỗ rung động lòng người Thiên Âm bắt đầu ở mỗi một cái Đông Thổ người tâm bên trong quanh quẩn không ngớt:

"Đã từng các ngươi bị cấm chỉ tín ngưỡng thánh thần, là trói gà không chặt , mặc người chém giết cừu non , bất kỳ cái gì một cái Thánh Đình tín đồ đều có thể tùy ý phỉ nhổ các ngươi, chà đạp các ngươi tôn nghiêm."

"Các ngươi ở cái thế giới này, chính là hèn mọn nhất tồn tại, mạng của các ngươi thậm chí đê tiện đến còn không bằng quý tộc nuôi dưỡng một đầu súc vật."

"Cừu hận của các ngươi, oán giận, bất lực, ta đều có thể cảm nhận được."

Theo Nhạc Bình Sinh trùng trùng điệp điệp, rung động lòng người thanh âm tại nội tâm quanh quẩn, mỗi một cái Đông Thổ người tựa hồ trong khoảnh khắc liền hồi tưởng lại nghĩ lại mà kinh, sỉ nhục bi thống quá khứ, nghĩ đến giống như là heo chó đồng dạng không có chút nào tôn nghiêm chết đi thân hữu đồng bào, hai mắt trong nháy mắt biến thành huyết hồng, nắm đấm hung hăng nắm đâm vào lòng bàn tay, nghiến răng nghiến lợi trên mặt một mảnh dữ tợn!

Thánh Đình hết thảy mười ba cái giáo khu, từng cái giáo khu bên trong ngoại trừ giống bọn hắn dạng này bị tập trung quản khống mua bán lao công, nô lệ bên ngoài, còn có đếm mãi không hết đáng thương đồng bào đang đứng ở nước sôi lửa bỏng ở trong. Mà ở Thánh Đình tàn khốc trấn áp, bọn hắn căn bản không có lực phản kháng chút nào, chỉ có thể chết lặng chịu đựng.

Không phải là không có người phản kháng qua, chỉ là bất luận là tài nguyên còn là tu luyện phương pháp, Thánh Đình cầm giữ hết thảy siêu phàm lực lượng tu hành đường tắt. Bất luận là thánh lực hay là ma pháp, hết thảy siêu phàm lực lượng tu luyện đều muốn trải qua Thánh Đình cho phép, nếu không liền sẽ bị đánh vì dị đoan, đưa lên hình phạt thiêu sống thẩm phán!

Không có siêu phàm lực lượng mang theo, thậm chí ngay cả cơm đều ăn không đủ no Đông Thổ người cùng toàn bộ Thánh Đình so sánh, có lực lượng tựa như là hạt bụi nhỏ đồng dạng nhỏ bé. Bọn hắn mỗi một lần không chịu nổi bạo động đều lật tay ở giữa liền bị tàn khốc trấn áp, mỗi một lần thanh tẩy đồng bào của bọn hắn liền có hàng ngàn hàng vạn đầu người cuồn cuộn rơi xuống đất, máu chảy thành sông, vô cùng thê thảm!

"Chính là bởi vì cảm nhận được các ngươi oán, giận, hận, cho nên ta xuất hiện ở thế giới này."

"Như thế nào cải biến đây hết thảy như thế nào nắm giữ vận mệnh của mình làm sao không để cho mình hậu thế kinh lịch giống như chính mình sỉ nhục cùng cực khổ "

Nhạc Bình Sinh dừng lại giữa không trung, cùng mỗi một đạo bị thật sâu nhói nhói ánh mắt nhìn nhau, nói khẽ:

"Là lực lượng!"

"Chỉ có lực lượng, mới có thể để vung hướng các ngươi đồ đao không công mà lui. Chỉ có lực lượng! Mới có thể để các ngươi đem đã từng chịu qua thống khổ cùng sỉ nhục gấp mười, gấp trăm lần trả lại cho các ngươi cừu địch!"

"Mà bây giờ, ta đem ban cho các ngươi lực lượng."

"Ban cho các ngươi là đủ chưởng khống vận mệnh của mình, không còn mặc người chém giết lực lượng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 561: Lấy 1 Địch Quốc! (Tám)

Chương 561: Lấy 1 địch quốc! (tám)

Lực lượng, phản kháng lực lượng!

Tội phạt trong thành hoàn toàn tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, nhưng là mỗi một cái Đông Thổ người tâm bên trong nhưng lại có hạo đãng Thiên Âm đang vang vọng, để bọn hắn hô hấp đều bỗng nhiên trở nên gấp rút phi thường.

"Cầu xin đại nhân ban cho chúng ta lực lượng!"

Hồ An vượt qua đám người ra, ba chân bốn cẳng quỳ mọp xuống đất, thần sắc cuồng nhiệt hét lớn:

"Vì thế bỏ ra bất kỳ đại giới, chúng ta đều sẽ không tiếc!"

Không chỉ là vượt qua đám người ra Hồ An, còn lại tất cả Đông Thổ người ánh mắt của bọn hắn cũng tại chỉ một thoáng trở nên cực kỳ nóng rực, khát vọng, không kịp chờ đợi, sau đó cùng kêu lên phát ra trời long đất nở đồng dạng la lên:

"Cầu xin đại nhân ban cho chúng ta lực lượng!"

Phảng phất là tìm đường sống trong chỗ chết hò hét, lại phảng phất là vật gì đó triệt để từ sâu trong tâm linh thức tỉnh, tuyệt đại bộ phận người trên mặt một mảnh quyết tuyệt chi sắc, tựa hồ nguyện ý vì đó bỏ ra bất kỳ đại giới.

To lớn tiếng gầm bên trong, Nhạc Bình Sinh cúi đầu nhìn về phía vượt qua đám người ra Hồ An, nhận ra hắn là dám tại tiến vào giáo đường thỉnh cầu che chở người kia, thản nhiên nói:

"Như vậy trước từ ngươi bắt đầu đi."

Theo Nhạc Bình Sinh tiếng nói vừa hết, ngón tay của hắn nhẹ nhàng điểm một cái, trên mặt đất Hồ An thân thể lập tức giống như là có nhu hòa khí lưu hội tụ, nắm nâng, chậm rãi trôi nổi mà lên.

Chung quanh cảnh tượng đột nhiên biến ảo thăng lên không trung để Hồ An trong lòng đột nhiên giật mình, lại cố tự trấn định lấy không có phản kháng giãy dụa, vô cùng kính úy nhìn phía Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống thân ảnh, mà trên quảng trường thật lớn tiếng hô hoán cũng đột nhiên ngừng lại, tất cả Đông Thổ người mở to hai mắt, không dám thở mạnh chăm chú nhìn qua đây hết thảy.

Vị này, sẽ như thế nào thực hiện ban cho người khác lực lượng

Bất quá một hai cái thời gian hô hấp, Hồ An đã tại vô hình nắm nâng lực lượng lên tới lên tới Nhạc Bình Sinh nguyên thần trước mặt, còn không đợi thấp thỏm bất an trong lòng Hồ An nói chuyện, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần thân thể ngón tay đã nhẹ nhàng đụng vào tại hắn mi tâm phía trên, một cỗ mãnh liệt linh năng chỉ một thoáng mãnh liệt mà ra, thẳng tắp xông vào Hồ An thể nội!

Lốp bốp!

Nương theo lấy trên thân thể liên tiếp dồn dập bạo hưởng, Hồ An con mắt đột nhiên một lồi, chỉ cảm thấy một cỗ không thể hình dung mênh mông năng lượng giống như là thuỷ triều cọ rửa toàn thân, nội tạng, gân cốt, huyết nhục các loại trong thân thể hết thảy

đều tại cỗ năng lượng này cọ rửa hạ toàn chỗ không có lớn mạnh, thuế biến!

Một cái hô hấp, hai cái hô hấp, ba cái hô hấp thân hình của hắn lấy mắt thường có thể thấy được trình độ bắt đầu bành trướng, từng cái từng cái gân xanh du thoán, cơ thể hướng về hoàn mỹ trình độ nhanh chóng diễn biến phát triển, trong khoảnh khắc liền tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng!

Hô.

Ước chừng mười giây đồng hồ qua đi, trên mặt đất tất cả mọi người khẩn trương mà khát vọng ánh mắt bên trong Nhạc Bình Sinh buông lỏng tay ra. Hồ An vẫn như cũ là một bộ đờ đẫn thần sắc, thân thể cũng giống là như lông ngỗng bay xuống trên mặt đất, sắc mặt tựa như ảo mộng tựa như còn không có tỉnh táo lại.

Mà tất cả Đông Thổ người đều đồng loạt đem nóng rực toàn bộ ánh mắt tụ tập tại Hồ An trên thân, tại mong mỏi cái gì.

Nhạc Bình Sinh thanh âm đột nhiên ở chân trời quanh quẩn: "Hướng đồng bào của ngươi phơi bày một ít đi."

Theo tiếng nói khuếch tán, không thể tin nhìn chăm chú hai tay của mình, nửa quỳ dưới đất Hồ An lúc này mới phảng phất là đại mộng mới tỉnh, bỗng nhiên phát ra một tiếng như dã thú rống to, tay phải năm ngón tay bóp, tựa hồ đem một loại nào đó tích súc đã lâu cảm xúc hết thảy phát tiết ra, giản dị tự nhiên một quyền đập vào dưới chân đại địa phía trên!

Một tiếng ầm vang tiếng vang! Lấy hắn nắm đấm điểm rơi làm trung tâm, đường kính vượt qua mười mét mặt đất đột nhiên không trở ngại chút nào vỡ tan, sau đó chìm xuống, đạo đạo vết rạn cực tốc khuếch trương lan tràn, vô số đá vụn bắn bay, giống như là vạn tên cùng bắn đồng dạng đánh ra phá không rít lên!

Nửa quỳ dưới đất Hồ An nhìn xem bị một quyền của mình đánh ra phá hư tràng cảnh, đầu não lâm vào trống không, lẩm bẩm nói "Đây là, lực lượng "

Mà tiếng vang oanh minh dư âm bên trong, toàn bộ trên quảng trường hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ nhân vọng lấy bị Hồ An một quyền đánh cho phá thành mảnh nhỏ mặt đất, lại lần nữa lâm vào tĩnh mịch.

"Thần tích!"

"Đây là thần tích!"

"Chân chính thần linh!"

Oanh

Sau đó to lớn, sôi trào, rung chuyển toàn thành tiếng gầm lại lần nữa bạo phát.

Thời gian mấy hơi thở, một cái bình thường phàm nhân liền có được cường đại như thế phá hoại lực lượng, ra sao không thể tưởng tượng nổi

Đây hết thảy, chỉ có thần linh mới có thể làm đến.

Giờ khắc này, mỗi người Đông Thổ người từ Nhạc Bình Sinh chỗ triển lộ thần tích bên trong tựa hồ thấy được to lớn, là đủ sửa cuộc đời mình vận mệnh, không cần biến thành đợi làm thịt cừu non hi vọng, toàn bộ đều lệ nóng doanh tròng, phát ra tới từ sâu trong linh hồn khát vọng cùng hò hét!

Tại quần tình mãnh liệt trong tiếng kêu ầm ĩ, Nhạc Bình Sinh rõ ràng cảm giác được tụ đến một tia tín ngưỡng chi lực tựa hồ lại lần nữa mãnh liệt một phần.

"Nhìn một bước này, ta tính toán không tệ."

Suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần thân thể chậm rãi hạ xuống, rơi vào trong sân rộng.

Hiện tại Hồ An tại đơn thuần lực lượng so sánh bên trên cùng thẩm phán quan Grieg đã chênh lệch không xa. Linh năng tác dụng mặc dù cường đại không có hậu hoạn nhưng lại không phải không gì làm không được, đối với một cái không có chút nào căn cứ người bình thường tới nói đem thúc đẩy đến võ đạo gia lực lượng cấp độ đã là cực hạn, đến tiếp sau muốn chân chính nắm giữ thuộc về mình lực lượng còn cần hệ thống tu luyện mở ra phát ra nhân thể tiềm năng.

"Vẻn vẹn dạng này còn chưa đủ."

Nhạc Bình Sinh nhắm mắt lại, tâm thần chi lực không giữ lại chút nào toàn bộ trải tản ra đến, như là uông dương đại hải đồng dạng đem trên quảng trường tất cả Đông Thổ người đều bao trùm. Hắn đây là tại lấy tâm thần chi lực cảm ứng những cái này Đông Thổ người đối với hắn tín ngưỡng ký thác mãnh liệt trình độ, từ đó tiến hành chọn lựa. Dù sao muốn ở cái thế giới này thành lập được tín ngưỡng không thể nghi ngờ là một cái lâu dài mà lại công trình vĩ đại, chỉ dựa vào lấy Hồ An một người rõ ràng không đủ.

Bất quá trong phiến khắc, Lượng Tử Nguyên Thần liền như là một đài siêu máy tính, trong nháy mắt tiến hành hàng ngàn, hàng vạn lần phân tích suy tính, tại đạt được kết quả về sau Nhạc Bình Sinh tâm niệm khẽ động, sôi trào giữa đám người lập tức dâng lên lần lượt từng thân ảnh, tại tiếng kinh hô của bọn họ bên trong trực tiếp bị vồ lấy đến trong sân rộng, rơi vào Hồ An bên cạnh.

Nhạc Bình Sinh chọn lựa ra cái này ba mươi sáu người có nam có nữ, đại bộ phận đều rất trẻ trung, duy nhất giống nhau chính là tại bọn hắn đi vào Nhạc Bình Sinh trước mặt là đều phảng phất là ý thức được cái gì, mặt lộ vẻ vẻ mừng như điên!

"Ta có thể cảm giác được, các ngươi đối ta tín ngưỡng so với

những người khác đều muốn thành kính, kiên định."

Nhạc Bình Sinh thanh âm cuồn cuộn khuếch tán ra đến:

"Cho nên, ta đồng dạng sẽ ban cho các ngươi lực lượng!"

Bạch!

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần mi tâm đột nhiên kích xạ ra ba mươi sáu đạo tinh quang sợi tơ , liên tiếp đến bị chọn lựa ra ba mươi sáu người, mượn từ cái này chớp mắt thành lập truyền thâu thông đạo, vừa mới đánh giết hơn ngàn kỵ sĩ thu thập mà đến mấy ngàn điểm linh năng trào lên mà ra, đầu nhập vào hắn chọn lựa mà ra ba mươi sáu cái người cuồng tín trong thân thể!

Chỉ một thoáng, lốp bốp tiếng nổ vang vang vọng thành một mảnh, cảm giác được thân thể của mình ở trong biến hóa nghiêng trời lệch đất, cái này ba mươi sáu cái Đông Thổ người đồng dạng là con mắt đột nhiên máy động, cùng Hồ An trước đó phản ứng không khác nhau chút nào. Mà trên quảng trường còn lại hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ người đều triệt như là nước sôi đồng dạng triệt để sôi trào, nhao nhao lấy một loại càng thêm cuồng nhiệt mà khát vọng thần sắc, đầu rạp xuống đất triều bái, liền ngay cả cái trán bị mẻ phá chảy ra máu tươi đều không phát giác gì!

Hô.

Đồng dạng là bất quá mười mấy giây, sôi trào tiếng hò hét bên trong linh năng cường hóa kết thúc, tại ba mươi sáu tên người cuồng tín vẫn còn mộng ảo trạng thái lúc, Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì dừng lại, thì thầm thanh âm tại trước mặt bao quát Hồ An ở bên trong ba mươi bảy người tâm linh chỗ sâu vang lên:

"Kẻ tin ta, có thể được đến trực tiếp lực lượng ban cho."

"Nhưng lấy vẻn vẹn lực lượng hạt giống, muốn cải biến một

chủng tộc vận mệnh còn thiếu rất nhiều."

"Ta đem ban cho các ngươi nắm giữ lực lượng phương pháp, lại từ các ngươi thay thế ta, truyền bá cho những người khác!"

Không khỏi Hồ An cùng mặt khác ba mươi sáu người phản ứng, một cỗ thâm ảo, tối nghĩa sóng tinh thần đoạn trong nháy mắt tràn vào đầu óc của bọn hắn, từng đạo tin tức cực tốc chảy xuôi mà qua, để bọn hắn lại lần nữa đứng thẳng bất động ngay tại chỗ!

Nhạc Bình Sinh truyền lại cho bọn hắn, tự nhiên là lợi dụng Lượng Tử Nguyên Thần kết hợp Bắc Hoang võ đạo cùng thế giới này hệ thống tu luyện bện ra một môn bất luận kẻ nào đều có thể tu tập võ đạo.

Căn cứ hắn trước đó đoạt được từ ở thế giới này thổ dân đông đảo linh hồn tin tức, cái gọi là pháp chức người cần thiên phú cũng chính là cao hơn bình quân trình độ tinh thần ba động đến cảm ứng ma pháp hạt, mà cái này vẻn vẹn chỉ là nhập môn nhu cầu mà thôi, ngoại trừ còn cần đại lượng tri thức cùng tài nguyên chèo chống mới có thể có thành tựu.

Mà Thánh Đình phương diện cống hiến tín ngưỡng, hấp thụ thánh lực phương thức tu luyện hiển nhiên cũng cùng Nhạc Bình Sinh lợi ích tướng vi phạm, cho nên hắn mới tại 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 trên cơ sở kết hợp Thánh Đình võ sĩ phương thức tu luyện tiến hành cải biến, sáng chế ra môn này cơ hồ là vì Đông Thổ người chế tạo riêng võ đạo.

Chỉ một tia lửa có thể thành đám cháy, môn này võ đạo, bị Nhạc Bình Sinh mệnh danh là 【 Tinh Hỏa Liêu Nguyên đạo 】!

Trên thực tế môn này võ đạo cùng nguyên bản 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 đã là thiên soa địa viễn, tại lập ý cùng thâm ảo trình độ bên trên cũng kém rất nhiều, tương đương với phiên

bản đơn giản hóa. Mà lại bởi vì thời gian ngắn ngủi nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần chỉ thôi diễn ra tu luyện tới khí đạo tông sư cảnh giới. Nhưng là bởi vì kết hợp thế giới này phương thức tu luyện nguyên nhân, 【 Tinh Hỏa Liêu Nguyên đạo 】 tại tốc độ tu luyện bên trên nhưng lại xa xa vượt qua nguyên bản.

Dựa theo Nhạc Bình Sinh đoán chừng, 【 Tinh Hỏa Liêu Nguyên đạo 】 tốc độ tu luyện tối thiểu muốn so 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 mau ra một nửa trở lên.

Đối với những cái này cực khổ sâu nặng Đông Thổ người mà nói, thời gian chính là sinh mệnh, nếu như Nhạc Bình Sinh dựa theo nguyên bản 【 Tinh Thần Liệt Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 đến truyền thụ cho lời nói, chỉ sợ còn không chờ đến bọn hắn có thành tựu, liền đã bị Thánh Đình tiêu diệt.

Không chỉ là môn này võ đạo, tại truyền thâu đồng thời, Nhạc Bình Sinh còn lợi dụng được từ 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 tại tâm linh của bọn hắn ở trong gieo một loại nào đó ám chỉ.

Trong sân rộng, Hồ An cùng mặt khác ba mươi sáu người đứng thẳng bất động, tâm thần đã triệt để đắm chìm trong đại lục này phía trên trước nay chưa từng có kì lạ pháp môn tu luyện phía trên.

Mà tại làm xong đây hết thảy về sau, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần lại không tiếp tục để ý trên mặt đất cuồng nhiệt triều bái Đông Thổ người, đột nhiên ở giữa hóa thành một đạo lưu quang, trở về khổng lồ tà ma cự tượng mi tâm khe hở ở trong.

Oanh long long long

Tà ma cự tượng mi tâm khe hở khép kín, tại đại địa rung động tiếng oanh minh bên trong, tôn này to lớn đến tột đỉnh quái vật khổng lồ mở ra bộ pháp, tại tất cả Đông Thổ người không phản

ứng chút nào tình huống dưới trong nháy mắt rời xa, hướng về phương xa bước đi.

Nhạc Bình Sinh làm đây hết thảy chỉ là vì hoàn thành hắn một cái tưởng tượng, tương đương với chôn xuống một viên hạt giống. Cái này hạt giống có thể hay không nở hoa kết trái lại không phải hắn có thể cam đoan. Mà tại kết thúc một màn này khúc nhạc dạo ngắn về sau, hắn liền muốn đi làm chuyện trọng yếu hơn.

Mà hắn hiện tại phương hướng, tự nhiên là có được ngàn vạn trở lên tín đồ, cường giả vô số, như rồng đầm hang hổ Thánh Đình tổng bộ!

"Chuyện gì xảy ra! "

"Tà Thần đại nhân vì cái gì cách chúng ta mà đi "

"Nó có phải hay không từ bỏ chúng ta "

"Tà Thần đại nhân! Tà Thần đại nhân! Van cầu ngươi, van cầu ngươi che chở chúng ta!"

Hồ An cùng hơn ba mươi người vẫn như cũ đứng thẳng bất động tại trong sân rộng không nhúc nhích, mà tại Nhạc Bình Sinh hóa thành tà ma cự tượng trong nháy mắt rời xa về sau, ở đây Đông Thổ người đầu tiên là kinh ngạc, sau đó nhao nhao thất kinh nghẹn ngào quát to lên.

Đối với bọn hắn tiếp nhận cực khổ tới nói, thật vất vả từ trên trời rớt xuống như thế một cái tín ngưỡng, hi vọng, liền như là muốn người chết chìm đồng dạng liều mạng bắt lấy, mà Nhạc Bình Sinh không nói một tiếng rời đi không thể nghi ngờ là đem bọn hắn lại lần nữa đánh rớt vực sâu, để bọn hắn sinh lòng tuyệt vọng.

Huống chi không có Nhạc Bình Sinh che chở, bọn hắn lại như thế nào đối mặt Thánh Đình chẳng mấy chốc sẽ kịp phản ứng hổ

lang chi sư

Phảng phất là đột nhiên bị đánh rơi đám mây, kêu khóc, khẩn cầu thanh âm vang vọng không dứt, tâm tình tuyệt vọng nhanh chóng bắt đầu lan tràn.

"Yên lặng!"

Lúc này, nguyên bản đứng thẳng bất động Hồ An bỗng nhiên ở giữa mở hai mắt ra, trong đôi mắt gần ba tấc trưởng tinh quang mãnh liệt bắn mà ra, mà thanh âm của hắn như là ngàn vạn kinh lôi nộ hống, tại tất cả thất kinh Đông Thổ người bên tai nổ vang:

"Hết thảy yên lặng!"

Ông

Tiếng gầm kịch liệt khuếch tán, Hồ An một tiếng này rống to chỉ một thoáng như là cuồng phong sóng lớn, nhấc lên một mảnh cát bay đá chạy quét sạch gào thét, còn kèm theo một loại khó mà ngôn ngữ uy nghiêm quét ngang tại chỗ, để nguyên bản hỗn loạn không chịu nổi tràng diện mới thôi yên tĩnh!

Tất cả Đông Thổ người lúc này mới đình chỉ kêu khóc kêu khóc, ngốc trệ mà không thể tưởng tượng nổi nhìn phía cái này riêng có uy vọng, bây giờ lại tựa hồ như có chút xa lạ người dẫn đầu.

"Tinh Thần đại nhân cũng không phải là từ bỏ chúng ta! Hắn có mặt khắp nơi! Hắn chẳng qua là có chuyện trọng yếu hơn đi làm!"

Hồ An lại lần nữa phát ra từng tiếng rống to:

"Hắn sở dĩ rời đi, là hắn muốn đi Thánh Đình tổng bộ, triệt triệt để để đánh những cái này hất lên da người súc sinh, cùng bọn hắn đằng sau Ngụy Thần! Nhất lao vĩnh dật giải quyết mối họa lớn

nhất!"

Ngay sau đó, Hồ An sau lưng ba mươi sáu tên Nhạc Bình Sinh chỗ chọn lựa ra người cuồng tín cũng cùng nhau tiến lên trước một bước, hét lớn:

"Không chỉ như thế, trước lúc rời đi Tinh Thần đại nhân cũng lưu lại chỉ lệnh, ban cho chúng ta thu hoạch được siêu phàm lực lượng phương pháp! Phàm là thành tâm thực lòng tín ngưỡng Tinh Thần đại nhân đồng bào, đều có thể đạt được truyền thụ!"

"Hỗn loạn sắp tới, chúng ta muốn lấy tòa thành thị này làm căn cơ, đồng thời cứu trợ, đoàn kết tất cả giới hạn trong trong nước sôi lửa bỏng đồng bào, xoay người làm chủ!"

"Các đồng bào của ta, Tinh Thần đại nhân tại che chở lấy chúng ta! Từ đó, hết thảy cực khổ đều đem cách chúng ta đi xa, chúng ta đem chính chúa tể vận mệnh!"

"Tin tưởng chúng ta, cũng tin tưởng các ngươi chính mình! Một đốm lửa nhỏ, có thể đốt bình nguyên!"

Oanh

Nguyên bản đã tuyệt vọng đến giống như đứng ở vực sâu biên giới Đông Thổ mọi người phảng phất bỗng nhiên ở giữa giành lấy cuộc sống mới, phát ra rung động toàn thành cuồng hỉ la lên!

"Nguyên lai vị đại nhân kia là gọi Tinh Thần đại nhân a "

"Ta liền biết, Tinh Thần đại nhân nhất định sẽ không vứt bỏ chúng ta!"

"Chúng ta được cứu rồi, chúng ta được cứu rồi! Đoàn kết tất cả đồng bào, lật đổ Thánh Đình!"

Tại trời long đất lở trong tiếng kêu ầm ĩ, trên quảng trường

Đông Thổ người từng cái giống như là như là phát điên vọt mạnh mà đến, như là đem Hồ An bọn người chen chúc, quăng lên, để cả tòa thẩm phán quảng trường trong khoảnh khắc hóa thành vui sướng hải dương.

Thánh quang lịch 5418 năm, tinh Hỏa Thần giáo tại một cái vắng vẻ rách nát biên giới thành nhỏ thành lập, sắp lấy Tinh Hỏa Liêu Nguyên trạng thái quét sạch toàn bộ đại lục.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 562: Lấy 1 Địch Quốc! (Chín)

Chương 562: Lấy 1 địch quốc! (chín)

Thứ mười ba giáo khu, Nhật Mang thành. .

Đây là một tòa dung nạp mấy trăm ngàn nhân khẩu cỡ trung tiểu thành thị, tọa lạc tại phong Diệp Bình nguyên phía trên, dựa vào đồng bằng sản xuất Lam Phong thảo loại quý tộc này tương đương yêu thích nâng cao tinh thần thảo kinh doanh sinh động.

Mà toà này từ Thánh Đình phân đất phong hầu thành trì thành chủ, đồng dạng là một vị tinh tu ma pháp truyền kỳ cường giả.

Mặt trời lặn dư huy vẩy xuống, nguy nga tường thành đứng vững. Tường thành nhìn tháp phía trên, hai tên một đầu dơ dáy bẩn thỉu tóc nâu thành vệ quân quét mắt trên mặt đất thưa thớt xe ngựa dòng người, câu được câu không nói nói.

Khóe miệng có một đạo hiệp trường đao sẹo, một mực kéo dài đến chỗ cổ cường tráng binh sĩ buồn bực ngán ngẩm một lần một lần lau sạch lấy trường kiếm trong tay, lơ đãng nói:

"Carlos, giữa trưa nghe nói tội phạt thành cái nhóm này cây hồng bì dân đen làm ra tới một cái gì dị vực tà ma chuyện này ngươi nghe nói a "

"Nghe nói."

Gọi là Carlos hán tử tựa ở trên vách tường, con mắt đều không

trợn, lười biếng nói: "Thánh Đình trong giáo đường đều có đưa tin ma pháp, chuyện gì xảy ra lên một cấp giáo đường lập tức liền có thể biết, từng tầng từng tầng truyền xuống tiếp, nếu như chuyện này thật sự có nghiêm trọng như vậy, đại chủ giáo đại nhân hiện tại chỉ sợ đã biết đi đối mặt một vị đại chủ giáo lôi đình chi nộ, tà ma hắc hắc, ta đều muốn đối với nó biểu thị một chút đồng tình."

"Đồng tình cái gì, không phải nói khoảng cách gần nhất hai vị Truyền Kỳ cấp khác lãnh chúa đã xuất phát tiến đến thanh tẩy tiêu diệt a hai vị truyền kỳ cường giả xuất động cái gì tà ma đều muốn hôi phi yên diệt."

Lên tiếng trước nhất tra hỏi đại hán kia liếm môi một cái, lặng lẽ cười nói:

"Giết chết một vị giáo khu Thánh nữ, đây chính là một kiện khó lường đại sự! Cái này tà ma thật là dám làm. Bất quá thật sự là đáng tiếc, ta đã từng thấy qua cái kia Roland Thánh nữ, cái kia cái mông, cái kia, nếu có thể làm nàng một pháo nhất định sướng chết, thế mà cứ như vậy bị giết chết, thật mẹ nhà hắn lãng phí a."

Carlos đột nhiên mở hai mắt ra, cảnh giác lắng nghe một chút, sau đó quát lớn:

"Adams, ngươi thằng ngu, loại lời này cũng là có thể tùy tiện nói đạt được miệng a ngươi có phải hay không muốn bị người nghe qua sau đến giáo đường báo cáo, sau đó tươi sống đem ngươi treo cổ đến lúc đó liền xem như thành chủ đại nhân đều cứu không được ngươi!"

Adams xem thường nhếch nhếch miệng:

"Carlos, ta lại không ngốc, nơi này lại không có những người khác, chúng ta từ nhỏ quan hệ mật thiết lớn lên, ta còn vì ngươi cản qua đao kiếm, ngươi chẳng lẽ sẽ đi báo cáo ta a "

Nhìn thấy Adams này tấm xem thường bộ dáng, Carlos bất đắc dĩ nói:

"Hiện tại thành chủ đại nhân thời gian sống rất khổ, hắn tại Thánh Đình bên trong vị kia chỗ dựa tựa hồ ra một chút xíu vấn đề, chức thành chủ hắn có thể hay không kế nhiệm đã khó mà bảo hộ, khoảng thời gian này bên trong ngàn vạn không thể bị bắt lại tay cầm, nếu không "

"Tốt tốt."

Adams đứng dậy nhún nhún vai, duỗi cái lưng mệt mỏi:

"Ta không nói , chờ đến tối đổi ban về sau ta đi tìm những cái kia Đông Thổ nữ nhân * được đi."

Tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên tới hào hứng, sinh động như thật cười dâm nói:

"Ngươi là không biết, ta ngày đó chọn lựa đầu kia chó cái đơn giản "

Lời vừa nói ra được phân nửa, trước mắt hắn mặt, hướng về mặt trời lặn dư huy Carlos đột nhiên há to miệng, phảng phất là nhìn thấy cái gì vô cùng kinh khủng tồn tại, đã là một bộ không thể tin kinh hãi biểu lộ.

Cái gì

Adams nghi ngờ xoay người qua.

Tại chỗ rất xa, ước chừng ngoài mấy chục dặm trên đường chân trời, một đạo không thể hình dung, khổng lồ, kinh khủng âm ảnh bay lên, đem đỏ rực Thánh Nhật dư huy đều che đậy, để bao quát Nhật Mang thành ở bên trong toàn bộ phong Diệp Bình nguyên do một trong bóng tối, phảng phất đêm tối sớm giáng lâm!

Nương theo lấy đạo này đỉnh thiên lập địa thân ảnh sừng sững giữa thiên địa, che đậy sắc trời, Carlos cùng Adams trong mắt tầm nhìn đã là một mảnh thiên hôn địa ám.

Nhạc Bình Sinh biến thành tà ma cự tượng trước khi đến Thánh Đình tổng bộ trên đường, rốt cục gặp cái thứ nhất nho nhỏ trở ngại.

"Cái này, là!"

Adams cùng Carlos hai người yết hầu giống như là bị một cái đại thủ gắt gao bóp chặt, nói không ra lời. Đại khái chừng qua ba giây đồng hồ thời gian qua đi, hai cái này mới giống như là rốt cục phản ứng lại, giống như là điên rồi đột nhiên quay người, giơ lên bên tường thiết chùy hướng về treo xâu chuông đồng đột nhiên trùng điệp oanh kích, đồng thời phát ra kinh hãi rống to:

"Tà ma! Tà ma đột kích! Chuẩn bị phòng thủ! Chuẩn bị phòng thủ!"

Căn bản không cần bất kỳ cân nhắc, mắt thấy đến đạo thân ảnh này như thế hung thần ác sát, không thể ngăn cản bộ dáng, ngoại trừ dị vực tà ma bên ngoài không có khác giải thích!

Keng keng keng

Không chỉ là hai người bọn họ, tất cả tại trên tường thành nhìn tuần thú thành vệ quân đồng dạng phát hiện cái này từ trên đường chân trời đột ngột từ mặt đất mọc lên Cự Ma, phát ra điên cuồng cảnh cáo, hùng hồn mà dồn dập tiếng oanh minh trong nháy mắt vang vọng Nhật Mang thành trên không!

"Đóng cửa thành! Đóng cửa thành!"

"Lập tức thông tri thành chủ đại nhân cùng hồng y giáo chủ đại nhân! Mau! Mau! Mau!"

"Cung tiễn thủ chuẩn bị! Pháo thủ chuẩn bị! Máy ném đá chuẩn bị!"

"Tế tự! Tế tự ở nơi nào!"

"Ai vào chỗ nấy! Ai vào chỗ nấy!"

Tại từng tiếng vừa sợ lại sợ trong tiếng rống giận dữ, cửa thành chậm rãi hạ xuống tới, một đội một đội binh sĩ leo lên thành lâu, lít nha lít nhít xếp thành một loạt đem bên tường thành đứng đầy, giơ lên cung tiễn; pháo đài phía trên, hết thảy hơn hai mươi tôn hai người ôm hết phẩm chất thánh quang đại pháo bị đẩy ra, từng cái binh sĩ đầu đầy mồ hôi tại không gì so sánh nổi tâm linh áp lực dưới tiến hành lắp.

Tất cả binh sĩ đều hầu kết nhấp nhô, thần sắc hoảng sợ nhìn phía chỗ xa xa cự ảnh từng bước từng bước đi tới, trên trán mồ hôi lạnh cuồng bốc lên.

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm.

Đại địa chấn động phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng rên rỉ theo âm ảnh cùng một chỗ từng chút từng chút hướng về Nhật Mang thành lan tràn mà đến, mang cho trên tường thành mấy ngàn binh sĩ chính là không cách nào hình dung kinh khủng áp bách, để bọn hắn cảm giác giờ này khắc này chính mình phảng phất tại làm ác mộng.

Một tôn hơn một ngàn mét cao thấp Cự Ma là khái niệm gì bọn hắn chỗ đứng lập tòa thành này tường độ cao bất quá không đến trăm mét, ngay cả Nhạc Bình Sinh tà ma cự tượng đầu gối cũng chưa tới! So sánh cùng nhau hoàn toàn chính là một cái xếp gỗ dựng đồ chơi, tùy ý một cước giẫm đạp liền sẽ trực tiếp sụp đổ!

Cửa thành chỗ vụn vặt lẻ tẻ xe ngựa toàn bộ đều giống như như bị điên liều mạng muốn trở lại thành trì bên trong, tại Nhật

Mang thành phần lớn người đang không ngừng quanh quẩn nộ hống cùng chuông vang âm thanh còn không rõ cho nên thời điểm, tọa lạc ở Nhật Mang thành trung tâm tòa thành cùng trong giáo đường đột nhiên dâng lên hai thân ảnh, đều là tóc vàng mắt xanh thuần huyết người da trắng, đều sắc mặt tái xanh, kinh nghi bất định nhìn hướng về phía bên ngoài mấy dặm cửa thành.

"Tà ma "

Hai người kia chính là Nhật Mang thành thành chủ Herd, cùng Thánh Đình cắt cử ở chỗ này phụ trách tín ngưỡng giáo hóa hồng y giáo chủ Luke, cũng là mười ba giáo khu tổng chủ giáo trợ thủ đắc lực. Ở cửa thành phát ra cảnh cáo đồng thời, bọn hắn cũng nhận được phòng giữ dài liên quan tới tà ma đột kích cảnh cáo.

"Chẳng lẽ là "

Hai vị này truyền kỳ cường giả ở giữa cách xa nhau cũng không xa, xa xa liếc nhau sau trong khoảnh khắc tụ hợp, không để ý tới nói nhiều tại toàn thành hỗn loạn tưng bừng ở trong hướng về chỗ cửa thành bay lượn mà đi.

Bất quá mấy phút, hai người bọn họ đã không nói một lời đi vào cửa thành, đồng thời trong mắt bọn họ cũng cùng nhau chiếu vào cái kia đạo từ trên đường chân trời cất bước đi tới, một bước ở giữa liền có thể vượt qua quá gần một dặm khoảng cách khổng lồ tà ma cự tượng!

"Làm sao lại xuất hiện to lớn như vậy tà ma!"

Trong chớp nhoáng này, bất luận là thành chủ Herd vẫn là hồng y giáo chủ Luke trái tim đều trùng điệp nhảy một cái, căn bản là không có cách bảo trì nguyên bản trấn định. Liệt kê từng cái Thánh Đình từ thành lập đến nay lịch sử, to lớn như vậy tà ma giáng lâm vu thánh làm vinh dự lục đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay!

"Thánh quang ở trên! Roland Thánh nữ rất có thể chính là bị tôn này Tà Thần giết chết!"

Chỉ một nháy mắt, Luke phảng phất liền liên tưởng đến cái gì, sắc mặt vô cùng nặng nề, trang nghiêm gắt gao nhìn chằm chằm càng ngày càng tới gần tà ma cự tượng:

"Không thể chờ nó tới gần, chúng ta muốn đi qua ngăn cản hắn! Nếu không cả tòa Nhật Mang thành đều sẽ bị phá hủy!"

"Giết chết Roland Thánh nữ tà ma thế mà tới nơi này "

Herd sắc mặt hơi đổi, vừa sợ vừa nghi nói: "Không phải có hai vị truyền kỳ lãnh chúa "

Roland Thánh nữ bị giết chết tin tức là một kiện khó lường đại sự, Nhật Mang thành khoảng cách tội phạt thành đồng dạng không xa, bao quát có hai vị lãnh chúa đã làm gương cho binh sĩ tiến về tiêu diệt tà ma tin tức tại chuyện xảy ra không lâu bị bọn hắn biết được. Vậy mà lúc này giờ phút này tôn tà ma nhưng như cũ xuất hiện ở nơi này, như vậy là tà ma phá vây mà ra, vẫn là nói rõ cái kia hai tên cùng hắn giống nhau đẳng cấp truyền kỳ cường giả đã tao ngộ ngoài ý muốn

Đây là Herd trong một chớp mắt cảm giác được bất an đầu nguồn.

"Thành chủ các hạ! Hiện tại không để ý tới nhiều như vậy! Ngươi lĩnh dân, binh sĩ, còn có tất cả Thánh đồ đều đang nhìn chúng ta! Chờ đợi chúng ta đứng ra, càn quét tà ác!"

Đối mặt Herd sát na ở giữa chần chờ, lại thêm tà ma cự tượng càng ngày càng tiếp cận, giờ phút này bất quá bốn mươi, năm mươi dặm khoảng cách, Luke lập tức thanh sắc câu lệ quát lên:

"Ai cũng có thể trốn tránh, nhưng là ngươi cùng ta không được!"

Ầm ầm

Còn chưa dứt lời dưới, Luke trên thân đã bộc phát ra hào quang sáng chói, cả người hóa thành một viên lấp lánh lưu tinh, kéo lấy thật dài đuôi lửa cực tốc bay vụt hướng về phía dậm chân mà đến tà ma cự tượng, phát ra quát to một tiếng:

"Bẩn thỉu tà ma, chịu chết đi!"

"Đáng chết!"

Herd hung hăng cắn răng một cái, mặc dù trong lòng ẩn ẩn có chút bất an, nhưng nghĩ tới Thánh Đình nhưng căn bản không dám lâm trận bỏ chạy, theo sát phía sau nhấc lên một mảnh cuồng phong, nghênh hướng trên đường chân trời cất bước đi tới cái kia đạo không thể ngăn cản khổng lồ âm ảnh!

Bốn mươi dặm ba mươi dặm hai mươi dặm

Tại bộc phát tốc độ cao nhất hạ Luke cùng Herd hai vị này truyền kỳ cường giả cảnh tượng trước mắt đã toàn bộ hóa thành lưu quang, nhanh chóng tiếp theo chậm rãi cất bước đi tới tà ma cự tượng.

"Chúng ta không cần cùng nó liều mạng, chỉ cần tương phản thiết pháp đem nó dẫn ra , chờ đợi còn lại cường giả đến đây trợ giúp liền tốt!"

Vượt qua vận tốc âm thanh phi hành bên trong, Luke thần sắc trang nghiêm mà trầm tĩnh, thanh âm truyền lại cho Herd:

"Thành chủ các hạ, chuẩn bị sẵn sàng, này lại là một trận chiến đấu gian khổ! Nhưng là thánh quang chắc chắn chiến thắng tà ác!"

Triền đấu a như thế có thể thực hiện. Herd không nói một lời nhẹ gật đầu.

Dù sao vẻn vẹn nhìn tôn này tà ma hình thể, từ đầu tới đuôi đều tản mát ra một cỗ cực kỳ nguy hiểm tín hiệu, hắn cũng không có bất kỳ cái gì nắm chắc có thể chiến thắng. Nhưng nếu như vẻn vẹn du tẩu triền đấu lại thêm kéo dài thời gian, như vậy cuộc chiến đấu này không thể nghi ngờ dễ dàng rất nhiều.

Mà cùng lúc đó, đối mặt với xa xôi thành trì bên ngoài kích xạ mà đến hai cái nhỏ bé điểm đen, Nhạc Bình Sinh tại cất bước tiến lên bên trong có chút thất vọng:

"Nguyên lai chỉ có hai cái a xem ra không cần lại cho bọn hắn nhiều thời gian hơn."

Sau đó, Nhạc Bình Sinh bước chân đột nhiên một bước, ròng rã một dặm ở trong đại địa đột nhiên chìm xuống, sau đó lại bị vận tốc âm thanh phong áp trực tiếp đem khối lớn khối lớn mặt đất tầng tầng nhấc lên, mà trong nháy mắt lực lượng khổng lồ tác dụng dưới cho dù là khu sử tà ma cự tượng khổng lồ như thế thân thể, hắn sát na ở giữa bộc phát tốc độ vẫn là vượt qua vận tốc âm thanh, lấy trời đất sụp đổ trạng thái hướng về phía trước hai tên truyền kỳ cường giả đánh tới!

Trong khoảnh khắc đại địa oanh minh nộ hống, giống như tận thế núi lửa phun trào! Nhạc Bình Sinh tà ma cự tượng trong mắt giống như lôi đình phích lịch chợt lóe lên, trong nháy mắt bộc phát đột tiến trong nháy mắt công phu thời gian cũng chưa tới bên trong, tay phải hắn khổng lồ năm ngón tay đột nhiên thư giãn ra, như là hoa sen nở rộ, lập tức năm ngón tay cấp tốc chăm chú bóp.

Cái này tay phải nắm vào trong hư không một cái một nhiếp, lập tức lấy hắn lòng bàn tay làm trung tâm, phương viên ròng rã một trăm mét không gian như là sập rụt, đại lượng khí lưu xé rách lấy đầy trời hạt bụi nhỏ nhanh chóng hướng về ở giữa hội tụ, mơ hồ vặn vẹo trong không khí, Nhạc Bình Sinh trên nắm tay bỗng nhiên xuất hiện một cái cự đại vặn vẹo vòng xoáy, vặn vẹo tia sáng vòng xoáy đem đại lượng không khí cấp tốc thu nạp vào đi,

tựa như là trong lòng bàn tay của hắn có một chỗ nhìn không thấy lỗ đen! Thậm chí tạo thành vặn vẹo lắc lư không thôi năm đạo luồng khí xoáy vòi rồng!

Sau đó

Tôn này cao lớn ngàn mét tà ma cự tượng như là lại làm một cái huy quyền đập nện động tác, năm ngón tay bóp quyền, một quyền đánh ra!

Oanh long long long!

Phảng phất trong chớp mắt nghìn đạo, vạn đạo lôi đình trong cùng một lúc bạo liệt, phương viên một trăm dặm đại địa bị chấn động hung hăng nhảy một cái! Đồng thời theo Nhạc Bình Sinh hữu quyền oanh kích mà ra, hắn chỗ tiến lên phương hướng bên trên đột nhiên tuôn ra một vòng gần ngàn mét cao thấp to lớn khí lãng, như là nộ hải triều dâng đồng dạng lao nhanh tứ ngược, đem khí quyển, tầng mây, đại địa đánh bể tan tành!

Hùng vĩ khí lãng tuôn ra đồng thời, tà ma cự tượng một quyền đánh ra điểm dùng lực, có mặt khắp nơi hạt năng lượng nhận không thể tưởng tượng lực lượng áp bách bắt đầu đè ép, băng diệt, giống như là phản ứng tổng hợp hạt nhân đồng dạng phóng xạ ra hủy diệt quang huy, tạo thành một đạo cực đoan cuồng bạo, to lớn, không thể ngăn cản Plasma dòng lũ, lấy hơn gấp mười lần tốc độ siêu thanh hướng về cấp tốc bay lượn mà đến Luke cùng Herd hai người oanh kích mà đi!

Đinh tai nhức óc tiếng vang bên trong, cũng tại Luke cùng Herd hai vị này truyền kỳ cường giả trong mắt, Nhạc Bình Sinh tà ma cự tượng hoàn toàn không có một tia cồng kềnh cùng trì trệ, lấy so với võ giả tầm thường còn muốn tấn mãnh gấp mười gấp trăm lần tốc độ xa xa một quyền đánh ra, cơ hồ tại con ngươi tiếp thu được tin tức đồng thời, trước mặt bọn hắn tất cả không khí tựa hồ hết thảy đều bị phá ra, ngạt thở ở trong tựa hồ toàn bộ phổi đều muốn

bị một quyền này đè nát!

Không chỉ là hắn một người, dù cho xa sau lưng bọn hắn trong vòng hơn mười dặm thủ thành binh sĩ trong nháy mắt này thấy không rõ lắm xảy ra chuyện gì, tâm linh ở trong cũng cùng nhau hiện ra một loại cảm giác hết sức khủng bố!

Hơn gấp mười lần tốc độ siêu thanh sao mà kinh người Luke cùng Herd hai vị này truyền kỳ cường giả võng mạc bên trong vừa mới chiếu vào hủy diệt quang huy, không kịp né tránh, không kịp phát động bất kỳ phòng vệ nào ma pháp thậm chí liền tâm bên trong kinh hãi nộ hống cũng không kịp phát ra liền trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh một quyền đánh ra Plasma quyền khí bao phủ! Sau đó đạo này huy hoàng mà dữ dằn lực quyền phong trụ ngang qua trong vòng hơn mười dặm không gian khoảng cách, tại không đến một giây đồng hồ về sau liền cực tốc đánh vào Nhật Mang thành to lớn mà kiên cố trên tường thành!

Răng rắc!

Nương theo lấy một tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang, Nhật Mang thành cả tòa hùng vĩ tường thành run rẩy đồng dạng chấn động mãnh liệt không ngớt, đạo đạo lít nha lít nhít, nhìn thấy mà giật mình to lớn vết rạn cực tốc lan tràn khuếch tán, trên đó hàng trăm hàng ngàn binh sĩ đứng không vững, kinh hãi ngã xuống đất!

Bất quá bởi vì khoảng cách quá xa, lực lượng suy giảm nguyên nhân, cái này lan tràn mấy ngàn mét tường thành mặc dù chính giữa vết rạn trải rộng, nhưng lại ráng chống đỡ lấy không có sụp đổ.

Cách xa trong vòng hơn mười dặm, quyền phong băng liệt tường thành, đây là sức mạnh cỡ nào

Nhạc Bình Sinh chậm rãi thu hồi nắm đấm nhíu nhíu mày, không biết suy nghĩ cái gì, sau đó tiếp tục mở ra bộ pháp, rung

động đại địa, hướng về Nhật Mang thành đi đến.

"Ngừng, dừng lại "

Lúc này, một cái thanh âm yếu ớt vang lên.

Ân

Nhạc Bình Sinh dừng bước. Đồng thời theo yếu ớt nhưng lại thanh âm kiên định vang lên, trên mặt đất, một nửa thân thể đã biến mất không thấy gì nữa, bởi vì mất máu sắc mặt cùng người chết đồng dạng bạch tóc vàng phương tây nam tử toàn thân đột nhiên tản mát ra quang huy màu trắng ngà, tựa hồ là kéo lại được hắn cuối cùng một hơi.

Đây là hồng y giáo chủ Luke, tại tối hậu quan đầu trên thân một kiện Giáo hoàng ban cho đỉnh tiêm ma pháp đạo cụ làm ra tác dụng, miễn cưỡng lưu lại một cái mạng, không có lập tức tử vong.

"Tội ác ô uế, tà ma a "

Luke thân thể mười phần miễn cưỡng chậm rãi trôi nổi mà lên, cặp mắt của hắn bên trong dần hiện ra một loại kì lạ quyết tuyệt cùng không ngại, phảng phất là hi sinh hết thảy đều sẽ không tiếc, đứt quãng nói:

"Tuyệt không cho phép ngươi, tiến vào Thánh Đình tuyệt không!"

"Muốn, đi qua trừ phi từ thi thể của ta bên trên bước qua đi, nếu không "

Ầm ầm!

Lời còn chưa nói hết, một con khổng lồ bàn chân từ trên trời giáng xuống, trực tiếp để một dặm đại địa lại lần nữa đột nhiên sụp đổ, cũng trực tiếp đem Luke một cước giẫm bạo!

"Can đảm lắm."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi thu hồi cự tượng chân phải, thần sắc hờ hững:

"Chỉ tiếc không có chút ý nghĩa nào."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 563: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười)

Chương 563: Lấy 1 địch quốc! (mười)

Theo Luke vị này truyền kỳ đẳng cấp hồng y giáo chủ giống như là một con kiến đồng dạng bị Nhạc Bình Sinh biến thành tà ma cự tượng một cước giẫm bạo, đại địa chấn động không dứt thời điểm, ở xa hơn ngoài mười dặm trên tường thành, tất cả quân phòng giữ vẫn như cũ ở vào dưới chân tường thành rung động nứt ra kinh hãi cùng hỗn loạn ở trong.

Nhạc Bình Sinh động tác cũng không có vì vậy mà chần chờ, tiếp tục mở ra bộ pháp hướng về Nhật Mang thành đi đến.

"A! A!"

"Thành chủ, thành chủ đại nhân chết!"

"Chủ giáo đại nhân, kia là chủ giáo đại nhân!"

Đứng thẳng ở bên tường thành nhắm chuẩn cung tiễn thủ tại đột nhiên chấn động xuống liên miên liên miên ngã xuống, cũng không ít người tại hỗn loạn ở trong thấy được tại chỗ rất xa hồng y giáo chủ bị một cước giẫm nổ tàn khốc cảnh tượng, phát ra không thể tin hoảng sợ kêu to, nhất là theo Nhạc Bình Sinh tà ma cự tượng đi tới, tiếng oanh minh chấn động truyền lại, khổng lồ âm ảnh lan tràn mà đến, hết thảy hết thảy đều phảng phất tận thế sắp giáng lâm, để tất cả binh sĩ sợ vỡ mật!

"Tà ma! Không, đây là Tà Thần, không thể ngăn cản Tà Thần!"

"Chạy, chạy mau!"

"Ta còn không muốn chết a!"

Tại hai đại truyền kỳ cường giả ngay cả trong một nháy mắt đều không có chèo chống đến liền trong khoảnh khắc tử vong về sau, sợ hãi không gì so nổi cùng tuyệt vọng lan tràn, thỉnh thoảng hữu tâm chí yếu kém binh sĩ phát ra sụp đổ đồng dạng rống to, cứ như vậy bỏ xuống binh khí muốn chạy trốn.

Giờ phút này, theo Nhạc Bình Sinh không nhanh không chậm cất bước tiến lên, hắn cách Nhật Mang thành đã không đến mười dặm khoảng cách.

Bang lang một tiếng, mắt thấy tà ma cự tượng càng phát tiếp cận, tường thành phòng giữ lực lượng trong khoảnh khắc có xu thế sụp đổ, đốc chiến canh phòng quan diện mục dữ tợn rút ra bên hông bằng bạc trường kiếm, cưỡng ép đứng vững lại liên tiếp chém bay bốn năm cái muốn chạy trốn binh sĩ, giận dữ hét:

"Lâm trận bỏ chạy, đây chính là hạ tràng!"

"Lập tức quy vị! Tất cả mọi người lập tức quy vị!"

"Lúc này lui lại một bước tất cả mọi người sẽ trở thành Tà Thần khẩu phần lương thực, ai cũng chạy không được!"

"Thánh quang đại pháo nhắm chuẩn!"

Canh phòng quan ngoan lệ quyết tuyệt làm ra tác dụng không nhỏ, cục diện hỗn loạn trong khoảnh khắc bị khống chế lại, cung tiễn thủ, tấm khiên binh, pháo thủ cùng đều cắn răng cấp tốc quy vị.

Sau đó đối mặt với che đậy trước mắt không gian tầm mắt

khổng lồ tà ma, canh phòng quan thô ráp trên mặt hiển lộ ra một cỗ dữ tợn cùng một tia bi tráng, trường kiếm trong tay vung lên, phát ra từng tiếng rống to:

"Nã pháo! Nã pháo! Nã pháo!"

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Nương theo lấy canh phòng quan đập nồi dìm thuyền đồng dạng ra lệnh một tiếng, pháo đài phía trên hết thảy hơn hai mươi tôn hai người ôm hết phẩm chất to lớn họng pháo thay đổi đối hướng về phía tà ma cự tượng, tại dữ dằn quang huy kết nối thành một mảnh, cùng nhau phát ra kinh thiên động địa nộ hống! Cả tòa Nhật Mang thành phảng phất đều tại lần này tề xạ hạ run rẩy, từng khỏa áp súc thánh quang đạn pháo giống như vi hình mặt trời rơi xuống nhân gian, trong khoảnh khắc liền đánh vào tà ma cự tượng trên đầu, trên thân, chói mắt hủy diệt quang huy đem tôn này đỉnh thiên lập địa cự tượng bao phủ hoàn toàn!

"Đừng có ngừng!"

"Nã pháo!"

"Tiếp tục mở pháo!"

Canh phòng quan nhưng không có chút nào chủ quan, tiếp tục cuồng hống lấy hạ đạt chỉ lệnh, trên pháo đài tất cả pháo thủ cũng tại mãnh liệt sợ hãi hạ không có bất kỳ cái gì buông lỏng, không ngừng lặp lại lấy lắp, động tác tác xạ.

Giữa thiên địa đã triệt để hóa thành quang mang hải dương, đâm vào trong mắt tất cả mọi người một mảnh lóa mắt, to lớn mây khói chi trụ nương theo lấy đinh tai nhức óc tiếng vang bạo tạc phóng lên tận trời, che khuất bầu trời!

Thẳng đến thánh quang đại pháo đến tiếp nhận cực hạn, tiếp tục xạ kích có tạc nòng nguy hiểm, hơn hai mươi tôn thánh quang

đại pháo mới rốt cục ngừng lại.

Cùng lúc đó, trên tường thành bao quát canh phòng quan ở bên trong tất cả binh sĩ, đều nín thở, gắt gao nhìn phía đại cổ đại cổ mây khói bao phủ khu vực.

Kết quả như thế nào

Cái này tà ma cho bọn hắn áp bách thật sự là quá lớn, cho dù là như thế một phát có thể trọng thương truyền kỳ cường giả thánh quang đại pháo oanh kích thanh tẩy phía dưới cũng cho không được bọn hắn lòng tin cùng cảm giác an toàn.

Nương theo từng đợt rung động tiếng oanh minh, Nhạc Bình Sinh mặt ngoài mấp mô, tứ chi tàn khuyết không đầy đủ tà ma cự tượng phá tan tầng tầng mây khói, lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt bọn hắn.

Giờ này khắc này tôn này tà ma cự tượng đầu lâu đã hoàn toàn thay đổi, lồng ngực bị tạc ra một cái cự đại hố sâu, nửa cái bả vai biến mất không thấy gì nữa, một cánh tay không cánh mà bay, nhìn qua vô cùng thê thảm!

Nhìn thấy này tấm cảnh tượng, tất cả mọi người binh sĩ đột nhiên phảng phất sống sót sau tai nạn đồng dạng lộ ra vẻ mừng như điên:

"Hắn ngăn cản không nổi thánh quang đại pháo!"

"Tà ma bị thương nặng! Hắn sắp chết! Ha ha ha!"

"Chúng ta có thể chiến thắng nó!"

"Thánh quang ở trên!"

Trên tường thành trong khoảnh khắc bộc phát một trận như núi kêu biển gầm tiếng hoan hô, canh phòng quan cũng có chút thở

dài một hơi, rống to: "Không nên khinh thường, chiến đấu còn chưa kết thúc! Cùng thánh quang đại pháo làm lạnh qua đi lập tức tiến hành xuống "

"Các ngươi tại cao hứng cái gì "

Sau một khắc, một cỗ quỷ dị không hiểu, làm lòng người sinh vô biên hàn ý tâm thần ba động tại mỗi một tên lính trong lòng vang lên, để bọn hắn hết thảy cứng ngắc ở.

"Ta chỉ là tại làm một cái khảo nghiệm nho nhỏ mà thôi."

Theo tâm thần ba động bao trùm, Nhạc Bình Sinh tàn khuyết không đầy đủ tà ma cự tượng bên ngoài thân trong khoảnh khắc nổi lên từng cái vòng xoáy, cấp tốc thu nạp, dẫn dắt trong hư không hạt năng lượng tụ hợp vào bản thân, mặc kệ là lồng ngực bị oanh kích ra hố to vẫn là bị nổ đoạn cánh tay, đều lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được sinh trưởng.

Tôn này pháp tướng bất quá là Nhạc Bình Sinh thời gian ngắn tiện tay ngưng tụ, bởi vì thể lượng quá lớn nguyên nhân tại cường độ bên trên tự nhiên kém rất nhiều, mà Lượng Tử Nguyên Thần tồn tại thì tùy thời tùy chỗ có thể nhanh chóng chữa trị. Cái này nhìn qua tựa hồ thảm không nỡ nhìn phá hư trên thực tế đối với hắn căn bản không có một tơ một hào ảnh hưởng!

Trên tường thành tất cả binh sĩ tâm linh rơi vào sợ hãi vực sâu, ở vào đờ đẫn thời khắc, Nhạc Bình Sinh nhưng không có hứng thú lãng phí thời gian nữa, trực tiếp bước ra một bước, lăng không đấm ra một quyền! Vô số hạt năng lượng tại lực lượng cuồng bạo hạ đè ép, va chạm, tách ra, Plasma quyền phong chớp mắt thành hình, hơn gấp mười lần tốc độ siêu thanh oanh kích hạ

Ầm ầm! Đắp lên ra khỏi thành tường từng khối cự thạch nội bộ cấp tốc bạo liệt, giống như là một cái đại thủ hung hăng đánh vào một khối đậu hũ phía trên, Nhạc Bình Sinh một quyền này trực

tiếp liền đem gần trăm mét cao tường thành đánh thành chia năm xẻ bảy, ầm vang sụp đổ!

Mà trên tường thành vượt qua bảy thành binh sĩ vẫn như cũ còn đắm chìm trong sợ hãi trong thâm uyên, trực tiếp liền bị Plasma quyền phong oanh kích bạo liệt hình thành siêu trạng thái tĩnh phong áp xé rách phá thành mảnh nhỏ, huyết vũ hỗn hợp có sụp đổ cự thạch, bụi mù phồng lên hướng về phía bốn phương tám hướng.

Toà này mấy trăm năm bên trong không ngừng gia cố tường thành từ đây không còn tồn tại.

Theo tường thành triệt để sụp đổ, khổng lồ tà ma cự tượng âm ảnh bắn ra mà xuống thời khắc, trong thành tất cả cư dân đã lâm vào cực độ trong khủng hoảng, kêu khóc, kêu thảm, cầu nguyện vang vọng không dứt.

"Không thú vị, bất quá lập tức liền hẳn là xuất hiện một chút nhân vật có phân lượng đi "

Đối với Nhật Mang thành bên trong điểm khác lạ, Nhạc Bình Sinh liền nhìn đều không có nhìn một chút, Lượng Tử Nguyên Thần thao túng tà ma cự tượng hiện lên đạp không mà đi, vượt qua trong thành lít nha lít nhít kiến trúc, tiếp tục hướng về Thánh Đình tổng bộ phương hướng bước đi

Ở vào cực Tây khu vực an đồ ân dãy núi bên ngoài chỉ riêng vũ đồng bằng, nơi này chính là thánh quang đại lục kẻ thống trị Thánh Đình tổng bộ, một nửa trở lên cường giả cùng cao thủ đều trú đóng ở an đồ ân dãy núi về sau, trấn áp trong vực sâu yêu ma không được tiến thêm.

Chỉ riêng vũ đồng bằng chiếm diện tích mấy trăm dặm, Thánh Đình tổng bộ tọa lạc trong đó, so với thánh quang đại lục phía trên bất luận cái gì một tòa thành trì đều muốn rộng lớn, hùng vĩ, cũng

là ức vạn giáo đồ trong suy nghĩ Tịnh Thổ, thánh địa.

Một chỗ ngồi tại trung tâm đồng bằng, xuyên thẳng đám mây, chừng gần ngàn mét cao cường thần linh chỗ ở đồng dạng to lớn trong giáo đường, một mảnh vàng son lộng lẫy. Một tôn cơ hồ cùng giáo đường cùng cao trắng noãn pho tượng phảng phất là chống lên nhà này kiến trúc, thánh quang dập dờn, thánh ca to rõ, gột rửa lòng người.

Tóc bạc trắng chải vuốt cẩn thận tỉ mỉ, vẻ mặt già nua Giáo hoàng thân mang mộc mạc bạch bào, đứng ở pho tượng trước đó một mình làm lấy cầu nguyện.

Tại giáo đường nơi cửa, có hai tên thân hình vĩ ngạn, trong mắt thánh quang lưu chuyển thân ảnh yên lặng nhìn chăm chú lên đây hết thảy.

Nửa ngày, cầu nguyện hoàn tất, Giáo hoàng chậm rãi xoay người lại, trong mắt lóe lên một tia cơ trí quang mang, thản nhiên nói:

"Duriel, Albert, hai người các ngươi cùng một chỗ đến, là cùng mười ba giáo khu tà ma có quan hệ a "

"Giáo hoàng đại nhân anh minh."

Một đầu rối bời tóc quăn màu vàng kim, mặt như hùng sư Albert trầm giọng mở miệng nói:

"Mới nhất nhận được tin tức, tôn này từ tội phạt trong thành giáng lâm tà ma thân hình chừng một ngàn mét chi cự, mà lại tựa hồ là từ năng lượng thể ngưng tụ mà thành, có thể nhanh chóng chữa trị, tại ngắn ngủi nửa ngày thời gian bên trong đã liên tiếp giết chết tám tên truyền kỳ cường giả, vượt qua một vạn tên binh sĩ tuẫn thân, căn cứ sở tài phán bình phán, cái này tà ma rất có thể là đạt đến Thánh Vực cấp bậc!"

"Không chỉ như thế." Khuôn mặt anh tuấn mà hoàn mỹ, phảng phất chiến đấu thiên sứ đồng dạng Duriel tiếp tục mở miệng nói: "Tôn này tà ma lẻ loi một mình, liên tiếp phá hủy Nhật Mang thành, Nguyệt Diệu thành, Thánh Giới thành lực lượng phòng thủ, giết chết chúng ta thành chủ cùng hồng y giáo chủ, nhưng lại cũng không có thương tổn bình dân, ý đồ không rõ."

Dừng lại một chút, Duriel cười cười:

"Trọng yếu nhất chính là căn cứ tôn này tà ma gióng trống khua chiêng chỗ tiến lên phương hướng chúng ta suy đoán mục tiêu của hắn, tựa hồ là Thánh Đình tổng bộ."

"Thánh Vực "

Giáo hoàng già nua như là gỗ mục gương mặt bên trên không có chút rung động nào, đối với tà ma mục tiêu có thể là Thánh Đình tổng bộ không có bất kỳ cái gì phản ứng, phảng phất cái này căn bản chính là một kiện không đáng đàm luận sự tình, sau đó hắn thản nhiên nói:

"Mười ba giáo khu nửa ngày thời gian trôi qua, trơ mắt nhìn Thánh Đình uy nghiêm bị hao tổn, Verrickt đại chủ giáo đều đã làm những gì "

"Verrickt đại chủ giáo đã thông qua tượng thánh hướng Thánh Đình truyền về tin tức."

Albert khom người giải thích nói:

"Trước đó hắn đạt được tin tức cũng không hoàn toàn, cho nên mới làm trễ nải một chút thời gian, hiện tại Verrickt đại chủ giáo đã triệu tập mười ba giáo khu tất cả khoảng cách tương đối gần truyền kỳ cường giả, lại liên hợp liền nhau thứ tám giáo khu cùng thứ mười một giáo khu hai vị đại chủ giáo, hết thảy ba vị cường giả Thánh vực, vượt qua trăm vị truyền kỳ cường giả, lấy sư tử

bắt thỏ lực lượng tập trung lực lượng muốn đem tà ma nhất cử tiêu diệt, không lưu một tia cơ hội, cũng nhờ vào đó biểu hiện ra Thánh Đình lực lượng cùng uy nghiêm."

"Tiêu diệt thì không cần."

Giáo hoàng xoay người, bước chân tập tễnh đi trở về tượng thánh trước đó, thở dài một cái:

"Thật lâu chưa từng gặp qua thú vị như vậy tà ma nói cho Verrickt, lưu nó một mạng, mang về gặp ta."

Albert cùng Duriel hai người cùng nhau khom người, cung kính nói:

"Rõ!"

Mười ba giáo khu tâm phúc khu vực, đây là ở vào Thánh Đình suy tính ra tà ma phương hướng đi tới bên trên một chỗ hoang sơn dã lĩnh. Đầy rẫy hoang vu, tựa hồ đã từng bị liệt diễm thiêu tẫn, không có một ngọn cỏ.

Giờ này khắc này, mảnh này hoang sơn dã lĩnh phía trên, lại lăng không đứng thẳng mấy chục đạo khí tức đường hoàng, mênh mông cường đại thân ảnh, bố thành một mảnh thiên la địa võng bao phủ vùng trời này, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì.

Mảnh này thiên la địa võng trung tâm, là ba vị thân mang màu tím chủ giáo trường bào, bên trên văn kim sắc thánh hỏa, nhìn qua cao quý không tả nổi, đồng thời lại cực kỳ cường đại thân ảnh. Một cỗ không thể hình dung khí cơ áp bách bao trùm toàn bộ thiên không, tất cả hạt vận động gần như ngưng kết, chói mắt thánh huy lượn lờ bên trong phảng phất đem bầu trời đều muốn đè sập, dưới chân sông núi đều khó mà tiếp nhận!

Ba người này khí tức thậm chí áp đảo chung quanh tất cả truyền kỳ cường giả liên hợp.

Mà ba vị này, chính là đã đạt đến Thánh Vực cấp bậc đỉnh cấp cường giả, quản hạt lấy ức vạn người tam đại giáo khu vua không ngai, mười ba giáo khu đại chủ giáo Verrickt, thứ tám giáo khu đại chủ giáo Soros, thứ mười một giáo khu đại chủ giáo Norton!

Sưu sưu sưu!

Không trung, thỉnh thoảng vang lên kịch liệt tiếng rít, từng đạo khí tức cường hoành thân ảnh từ bốn phương tám hướng bay vụt tụ đến, những cái này nhận được mệnh lệnh lần lượt chạy đến truyền kỳ cường giả thần sắc kính úy cùng ba vị áo bào tím đại chủ giáo hành lý qua đi, lập tức liền bổ sung đến thiên la địa võng biên giới, trầm tĩnh trang nghiêm nửa đứng ở hư không.

Đây là Verrickt lấy tiêu diệt tà ma danh nghĩa, thông qua giáo đường tượng thánh truyền lại tin tức, triệu tập mười ba giáo khu phần lớn truyền kỳ cường giả đến đây.

Hư không bên trong ám lưu hung dũng, mơ hồ có túc sát chi ý tích súc, lắng đọng, sắp bộc phát ra khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Theo thời gian một chút xíu trôi qua, cấp tốc chạy tới truyền kỳ cường giả cũng tới càng nhiều, thứ tám giáo khu Soros đại chủ giáo tinh thần một chút cảm giác, nói khẽ: "Cho đến trước mắt đã tới bảy mươi lăm vị truyền kỳ cường giả, một nửa tới đều là mười ba giáo khu các nơi lãnh chúa, thành chủ Verrickt, ngươi là có hay không quá gióng trống khua chiêng "

Một bên thứ mười một giáo khu đại chủ giáo Norton cười lắc đầu nói:

"Soros, cái này không chỉ có riêng là vì tiêu diệt tà ma."

"A" Soros nhíu mày, sau đó giãn ra, tựa hồ là liên tưởng đến cái gì.

"Ta chỉ là khiến cái này xao động bất an mọi người một lần nữa xem kỹ một chút tâm linh của mình mà thôi."

Verrickt chậm rãi mở hai mắt ra, vô số đạo sáng chói lưu quang tại chỗ sâu trong con ngươi sinh sinh diệt diệt, tựa hồ là có ý riêng nói:

"Hai vị đại chủ giáo, Giáo hoàng đại nhân ra lệnh, yêu cầu chúng ta đem cái này tà ma mang về tổng bộ."

"Bắt sống một cái Thánh Vực cấp bậc tà ma "

Norton bất đắc dĩ nói:

"Cái này có chút khó khăn nữa nha."

Soros thiêu thiêu mi mao: "Nếu là bắt sống, Verrickt, nhìn chỉ có thể một mình ngươi xuất thủ, nếu không ta cùng Norton ra tay trợ giúp ngươi, trực tiếp đem tà ma triệt để tịnh hóa sẽ không tốt."

"Không cần hai vị xuất thủ. Ta một người đầy đủ."

Verrickt cười lạnh ngóng nhìn phương xa, phảng phất hết thảy đều ở trong lòng bàn tay:

"Sở dĩ mời các ngươi hai vị đến, chẳng qua là phòng ngừa cái này tà ma giảo hoạt chạy trốn mà thôi."

Sau đó ba vị này đương thời đạt tới Thánh Vực cấp bậc cường giả đỉnh cao ngậm miệng không nói, yên lặng đợi. Mà phía sau bọn họ, hết thảy hơn mười vị truyền kỳ cường giả bởi vì ba Đại Thánh Vực ở đây ngược lại biểu lộ nhẹ nhõm, lặng im chờ đợi.

Ước chừng sau một tiếng, Verrickt, Soros, Norton ba vị này đại chủ giáo bỗng nhiên từ trong hư không mở cặp mắt ra, sáng chói mà hừng hực thánh quang bắn ra mà ra, nhìn phía không biết cách nơi này có bao xa, mông lung thiên không cùng đại địa giao hội

biên giới!

Ở nơi đó, một đạo mơ mơ hồ hồ, lại tựa hồ như đỉnh thiên lập địa, vô cùng to lớn thân ảnh, xuất hiện.

"Bẩn thỉu tà ma, chuẩn bị xong chưa "

Verrickt ngóng nhìn bên trong thấp giọng nói một mình:

"Như vậy, chuẩn bị nghênh đón lửa giận của ta a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 564: Lấy 1 Địch Quốc (Mười Một)

Chương 564: Lấy 1 địch quốc (mười một)

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm.

Tà ma cự tượng giẫm lên đại địa, phát ra ngột ngạt mà nặng nề tiếng oanh minh, không nhanh không chậm đi tới.

Xuyên thấu qua tà ma cự tượng hai con cực đại mà sâm nhiên con ngươi, loáng thoáng có thể nhìn thấy Nhạc Bình Sinh ẩn tàng tại chỗ sâu Lượng Tử Nguyên Thần phát ra kì lạ rung động, đồng thời điểm điểm tinh quang tán phát ra, tựa hồ ngay tại phát sinh cái gì kì lạ biến hóa.

Đây là Nhạc Bình Sinh trước khi đến Thánh Đình tổng bộ trên đường đánh giết rất nhiều truyền kỳ cường giả, từ linh hồn của bọn hắn bản nguyên tin tức ở trong bóc ra đề luyện ra các loại tri thức cùng nhận biết tinh hoa bị dung nhập vào Lượng Tử Nguyên Thần bên trong, cũng làm 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 đạt được bước tiến dài.

Lại thêm một đường tiêu diệt hơn vạn phản kháng lực lượng thu hoạch gần mười vạn điểm linh năng trực tiếp lớn mạnh, Lượng Tử Nguyên Thần so với vừa mới sinh ra thời điểm mặc kệ là tại cường độ, kết cấu vẫn là tại tính toán, thôi diễn năng lực bên trên đều cường đại mấy bậc!

Bất quá những cái này truyền kỳ cường giả nhận biết nhiều

nhất cũng chính là khí đạo tông sư trình độ, cũng không có chạm tới linh hồn, không gian, bao quát thế giới này bản chất, Nhạc Bình Sinh còn cần lượng lớn càng cao thâm hơn nhận biết làm bổ sung, mới có thể vạn vô nhất thất thôi diễn ra trở về phương thức.

"Mặc dù 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 tiến bộ không ít, nhưng là căn cơ vẫn là Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】. Vẻn vẹn ban đầu khúc dạo đầu, trong đó bao hàm cái khác cao đẳng võ đạo lý niệm còn không có triệt để dung hội quán thông, còn có rất nhiều nơi không có lĩnh hội, còn cần thời gian dài tính toán thôi diễn."

Chính Nhạc Bình Sinh sáng tạo ra 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 là một môn cực kỳ đặc thù võ đạo, có thể nói là cùng Lượng Tử Nguyên Thần đồng thời thành tựu, không phân tuần tự, nhưng lại đều là một cái phôi thô. Tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ bên trong, nếu như tiếp tục không ngừng hấp thu thu nạp hết thảy võ đạo, tri thức, nhận biết, kinh nghiệm, tâm đắc vân vân vân vân, Lượng Tử Nguyên Thần cùng 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 sẽ tiến hóa đến một cái không gì không biết, khó có thể tưởng tượng trình độ, thậm chí có thể lấy cường đại vô song tính toán, thôi diễn năng lực, lợi dụng lượng tử dây dưa từ thế sự biến hóa vô số loại khả năng bên trong suy tính ra có khả năng nhất phát sinh tương lai!

Biết thế giới tất cả hạt cơ bản ban đầu trạng thái cùng vật lý quy luật, thì có thể dự đoán tương lai bất kỳ thời khắc nào thế giới trạng thái. Nhưng là lượng tử cơ học cơ bản quan điểm chính là sự không chắc chắn cùng ngẫu nhiên tính, cái này cũng liền đại biểu cho ý thức quan trắc hạt cơ bản phương vị cùng vận động suy tính ra tương lai có sai lầm, chỉ là tại vô số khả năng bên trong lớn nhất chuyện có thể xảy ra, mà không phải tất nhiên phát sinh sự tình.

Bất quá đây hết thảy tạm thời đều là Nhạc Bình Sinh suy nghĩ mà thôi, muốn đạt tới một bước này cần Lượng Tử Nguyên Thần

không gì so sánh nổi cường độ, sức tính toán, thôi diễn năng lực, hắn bây giờ cách một bước này còn kém cách xa vạn dặm, cũng có khả năng căn bản lại không tồn tại như thế một cảnh giới.

Ân

Tiếp tục không ngừng suy tính bên trong, Nhạc Bình Sinh đột nhiên sinh lòng cảm ứng, xuyên thấu qua tà ma cự tượng cửa sổ giống như to lớn con ngươi nhìn phía phương xa.

Cái này một mảnh lan tràn mênh mông hoang sơn dã lĩnh, tại vị trí của chỗ hắn hai ba mươi dặm hơn địa chi bên ngoài chân trời, mấy chục đạo nhỏ bé không thể nhận ra nhỏ bé bóng đen nhanh chóng bay lượn mà đến.

Nhạc Bình Sinh mỉm cười: "Nhìn rốt cuộc đã đến chút ra dáng đối thủ."

Tà ma cự tượng dù bận vẫn ung dung dừng bước lại sừng sững giữa thiên địa, Nhạc Bình Sinh trong lòng vừa mới lóe lên ý nghĩ này, biến hóa phát sinh!

Ông!

Tà ma cự tượng chỗ phương viên vài dặm hư không đột nhiên như là nham tương đồng dạng kịch liệt sôi trào, tại Nhạc Bình Sinh phía trước, hậu phương, đỉnh đầu cái này ba cái vị trí bên trên trong lúc đó riêng phần mình xuất hiện một điểm cực độ áp súc, liễm tụ chói mắt quang hoa, sau đó đột nhiên khuếch trương ra, tạo thành ba đạo to lớn mà uy nghiêm quang huy cổng vòm!

Đạo này cổng vòm bên trong, vô lượng thánh quang phun trào hội tụ, phảng phất là thông hướng Thiên Đường thông đạo.

Đạp!

Sau một khắc, ba đạo vĩ ngạn, mênh mông, khí tức Phái chớ có

thể ngự cường đại thân ảnh tản mát ra kiêu dương đồng dạng hừng hực quang huy, từ quang huy cổng vòm bên trong bước ra một bước! Cái này hời hợt tiếng bước chân truyền ra, sau một khắc liền thiên âm lớn lao quanh quẩn, biến thành mưa to gió lớn, sấm sét vang dội, để ngàn vạn dãy núi run rẩy, oanh minh!

Cái này ba đạo thân ảnh mới vừa xuất hiện, một cỗ không gì so sánh nổi, mênh mông như biển sâu nặng nề liền áp bách tại cái này phương viên vài dặm hư không bên trên, dẫn dưới chân dãy núi đều không chịu nổi gánh nặng rên rỉ lên.

Cùng lúc đó, Verrickt ánh mắt giống như hai thanh cường ngạnh bén nhọn là đủ đâm xuyên tà ác, cắt chém linh hồn thánh kiếm, mà lại là vừa mới xuyên thấu, đóng đinh tội nhân thân thể, tản ra khí tức tử vong hai thanh thánh kiếm đâm tới hướng về phía tà ma cự tượng, để cho người ta chỉ cảm thấy phía sau lưng lông tơ lớn nổ, sinh ra một loại chính mình đã bị giết chết ảo giác!

Tại Verrickt trở thành mười ba giáo khu đại chủ giáo trước đó, "Vô Tâm xử hình giả" cái này tràn ngập tàn khốc ý vị danh hào mới là để hắn vì thánh quang đại lục tất cả phản kháng thế lực vì đó sợ hãi tồn tại. Mà ngắn ngủi trăm năm bên trong chết tại Verrickt trong tay Thánh Đình dị đoan vô số, Truyền Kỳ cấp đừng đều có vượt qua mười ngón số lượng, thậm chí còn bao gồm một Thánh Vực cấp bậc tử linh pháp sư.

Verrickt, Duriel, Norton ba vị này giáo khu đại chủ giáo, Thánh Vực cấp bậc đương thế cường giả đỉnh cao, phảng phất trực tiếp xuyên qua hư không, vừa mới đối mặt liền tạo thành vây kín phong tỏa trạng thái, đem Nhạc Bình Sinh vây quanh trong đó!

"Ừm đây là cái gì Không Gian Chi Môn "

"Ba người này, tựa hồ chính là cái gọi là cường giả Thánh vực, thế mà tất cả đều có thể lợi dụng không gian chi lực phát động Hư Không Xuyên toa "

"Phân tích một chút đi."

Cái này ba cái cho đến trước mắt Nhạc Bình Sinh ở cái thế giới này gặp được người mạnh nhất đăng tràng phương thức lập tức đã dẫn phát hắn mãnh liệt hứng thú, Lượng Tử Nguyên Thần trong khoảnh khắc ngừng 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 thôi diễn, toàn lực thu thập hư không tin tức, phân tích lên ba người này đăng tràng phương thức ảo diệu.

Cùng lúc đó, toàn bộ mười ba giáo khu triệu tập mà đến hơn mười vị truyền kỳ cường giả cũng hoàn thành phong tỏa vây kín phong, hợp thành một trương lít nha lít nhít, bao trùm mười dặm thiên không phạm vi thiên la địa võng, đem tà ma cự tượng bao khỏa trong đó!

Bất quá cho dù là cách xa mười dặm phạm vi, hơn nghìn thước cao thấp quái vật khổng lồ cùng bắn ra mà xuống âm ảnh mang tới to lớn áp bách, vẫn là để cái này hơn mười vị truyền kỳ cường giả da mặt co rúm, cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

"Quả nhiên là Thánh Vực đẳng cấp tà ma!"

"Khó trách gặp phải những cái kia truyền kỳ cường giả trong nháy mắt liền bị giết chết!"

"Tôn này tà ma đến cùng là từ đâu tới, như vậy gióng trống khua chiêng có mục đích gì "

Tại bọn hắn tuyệt đại bộ phận người kinh lịch bên trong, còn chưa hề được chứng kiến như thế hung ác, cường đại dị vực tà ma. Đổi lại bình thường thời gian bọn hắn nhìn thấy loại này trăm ngàn năm cũng khó khăn gặp một lần cường đại tà ma căn bản liền sẽ không có chút chiến đấu suy nghĩ, nhưng là hiện tại tam đại thâm niên cường giả Thánh vực chiến đấu tại tuyến đầu, để bọn hắn may mắn chứng kiến cái này nhất định ghi vào Thánh Đình sử sách một trận chiến.

"Ô uế rác rưởi, mùi của ngươi thật là khiến người buồn nôn a "

Hơn mười vị truyền kỳ cường giả tạo thành thiên la địa võng bên trong, chính diện đối mặt một tôn khổng lồ như thế tà ma Verrickt trên người tán phát ra thánh huy khí tức không chút nào không rơi vào thế hạ phong, hắn cười lạnh:

"Tại ngươi thống khổ kêu rên trước đó ta rất muốn hỏi hỏi ngươi, chẳng lẽ tất cả dị vực tà ma đều là giống như ngươi ngu xuẩn a "

Nương theo lấy thanh âm của hắn trong hư không quanh quẩn, Duriel cùng Norton hai người không khỏi bật cười.

Nếu như cái này tà ma tại giáng lâm về sau lập tức tiềm ẩn, hoặc là tiến hành du kích chiến đích thật là có thể cho Giáo Đình mang đến sự đả kích không nhỏ, cũng có thể tại toàn bộ thánh quang đại lục ở bên trên tản sợ hãi. Bất quá cái này tà ma tựa hồ quá mê tín lực lượng của mình, thế mà không chút nào che lấp hành tích gióng trống khua chiêng thẳng tắp hướng về Thánh Đình tổng bộ phương hướng đánh tới, không thể nghi ngờ là ngu xuẩn tới cực điểm.

Mà bây giờ, chính là nó vì mình ngu xuẩn trả giá thật lớn thời điểm.

Verrickt tràn đầy một cỗ cực đoan chán ghét, căm hận hương vị, Nhạc Bình Sinh lại lơ đễnh, một bên vận dụng Lượng Tử Nguyên Thần suy tính, một bên một cỗ tâm thần ba động khuếch tán mà ra:

"Các ngươi chính là cái này thế giới đỉnh tiêm lực lượng, cái gọi là cường giả Thánh vực chỉ ba người các ngươi a "

Theo Nhạc Bình Sinh tản ra cỗ này tâm thần ba động như là sóng nước trong hư không nhộn nhạo thời khắc, Verrickt, Duriel,

Norton ba Đại Thánh Vực cùng nhau nhíu lông mày, lộ ra mười phần thú vị thần sắc.

Duriel cười ha ha nói: "Lại có thể nhanh như vậy học được ngôn ngữ của chúng ta, thoạt nhìn là một đầu cùng loại phệ tâm ma u hồn loại trưởng thành tiến hóa mà đến "

Norton đồng dạng mỉm cười nói: "Ta có thể cảm giác đạo nó bản thể tồn tại, để cho ta nhìn xem ngô nguyên lai là giấu ở trong đầu không tệ, thật sự là một cái rất trân quý tài liệu."

Không có người trả lời Nhạc Bình Sinh vấn đề, Verrickt thì là hờ hững nhìn lướt qua Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần vị trí đầu lâu vị trí, lấy cảm giác của hắn cùng kiến thức đồng dạng phát hiện tôn này tà ma yếu hại, sau đó,

Ông!

Sau một khắc, chỉ gặp đạo đạo thánh văn tại Verrickt cái trán lấp lóe sáng lên, trong nháy mắt xen lẫn thành một cái con mắt trạng thánh văn, trong nháy mắt sáng đến giống như một vòng không thể nhìn thẳng mặt trời. Cùng lúc đó, hai đôi từ quang huy hình thành cánh chim hư ảnh tại sau lưng của hắn bắt đầu hiển hiện. Cái kia cánh chim lông vũ từng chiếc dựng đứng như kích, mũi nhọn sắc bén như kiếm, lưu chuyển lên sắt thép hung khí đồng dạng lạnh lẽo cứng rắn, sắc bén, vô tình thánh huy, cho người ta một loại khó mà hình dung truật mục kinh tâm cảm giác!

Cùng lúc đó, hai vị khác cường giả Thánh vực đằng sau cũng đồng dạng Thánh Dực mở ra, mà sau lưng bọn hắn hùng vĩ quang huy cổng vòm cũng không có tiêu tán, mà là đạo đạo như tơ kim sắc thánh quang đột nhiên kích xạ kết nối, trong nháy mắt giăng khắp nơi cắt chém không gian, tạo thành một cái trấn áp hết thảy lưới ánh sáng kết giới, đem ngàn mét cao cường tà ma cự tượng đều bao phủ trong đó, đồng thời bắt đầu nhanh chóng co vào! Mà theo trương này kim sắc kết giới thu nạp, cấu thành tà ma cự

tượng hạt năng lượng tựa hồ là phát sinh vỡ vụn, bên ngoài thân đột nhiên giống như là băng tuyết tan rã đồng dạng tại đại cổ đại cổ hơi khói bốc lên phía dưới bắt đầu kịch liệt rút lại!

Cấm chú: 【 thánh ngục trấn hồn kết giới 】!

Xuy xuy xuy

Tại dồn dập tiếng vang bên trong, một ngàn mét tám trăm mét năm trăm mét Nhạc Bình Sinh ngàn mét chi cự tà ma cự tượng cấp tốc bốc hơi, thu nhỏ!

Ba Đại Thánh Vực cường giả liên thủ tạo dựng thánh ngục trấn hồn kết giới uy lực không phải tầm thường, có trấn áp hết thảy dị đoan tà ác Vô Thượng uy năng, trong khoảnh khắc sắp khổng lồ tà ma cự tượng áp súc trói buộc đến không ở trăm mét tình trạng, sôi trào hơi khói bên trong, từng tia từng sợi kim mang lóe lên một cái rồi biến mất, vẫn còn tiếp tục bốc hơi, kiềm chế.

Cuối cùng, thẳng đến tà ma cự tượng thân ảnh tại thánh ngục trấn hồn kết giới hạ rút lại thành một đạo thường nhân cao thấp mới ngừng lại được, mà bao vây lấy đạo thân ảnh này kim quang kết giới đã cực đoan ngưng tụ, tựa như một bộ kim sắc thủy tinh chế tạo thành không thể phá vỡ thánh quan, sôi trào hơi khói tại không gian thu hẹp bên trong vừa đi vừa về khuấy động, loáng thoáng hiển lộ ra một đạo không nhúc nhích thân ảnh.

"Cái này, cái này giải quyết "

Mắt thấy đến như thế một tôn gần như không thể ngăn cản kinh khủng Cự Ma trong khoảnh khắc liền bị triệt để phong ấn, tạo thành thiên la địa võng hơn mười vị truyền kỳ cường giả con mắt cùng nhau một lồi!

Bọn hắn biết Thánh Đình ba vị này đại chủ giáo thực lực ở vào thánh quang đại lục đỉnh tiêm, nhưng là như thế gọn gàng liền

giải quyết hết một cái Thánh Vực tà ma, vẫn là vượt quá tưởng tượng của bọn hắn!

Mà nhìn thấy tôn này to lớn như vậy tà ma không có lực phản kháng chút nào liền bị thánh ngục trấn hồn kết giới trấn áp, Verrickt bạch bào múa, mặt không biểu tình. Hời hợt nói một câu nói:

"Bẩn thỉu rác rưởi, nên đợi ở hắn nguyên bản nên đợi vị trí."

Đứng thẳng giữa hư không một cái khác phương vị Duriel nhún vai: "Verrickt, là ngươi mạnh hơn, vẫn là cái này Thánh Vực tà ma căn bản chính là miệng cọp gan thỏ "

Một bên khác Norton lại cười cười: "Duriel, ngươi đã quên, thánh ngục trấn hồn kết giới bản thân liền là cấm chú, vẫn là đặc biệt nhằm vào u hồn loại dị đoan tà ma, ba người chúng ta người liên thủ nó nếu là có thể ngăn cản được mới là một kiện rất không thể tưởng tượng nổi sự tình a "

Verrickt cũng không tiếp tục trò chuyện ý tứ, mà là từ trong không gian giới chỉ lấy ra một người cao thấp, như là hoàn mỹ nhất ngọc thạch điêu khắc thành trắng noãn tượng thánh, tượng thánh trong tay bưng lấy một mặt kính tròn. Sau một khắc, nương theo lấy Verrickt toàn thân trong lúc đó dâng lên đại lượng quang huy màu trắng ngà, như thủy triều toàn bộ tràn vào đến tượng thánh bên trong, sau đó tượng thánh chậm rãi trôi nổi mà lên, trên tay bưng lấy kính tròn cũng hào quang tỏa sáng, quang hải dập dờn, xuyên thấu qua trong đó phảng phất là liên thông đến một cái không gian khác!

"Verrickt ngươi đang kêu gọi ta "

Xuyên thấu qua kính tròn, một cái uy nghiêm mà thanh âm già nua vượt qua xa xôi khoảng cách, giáng lâm tại giữa thiên địa:

"Nói như vậy, các ngươi đã bắt được tà ma sao "

Thanh âm này quanh quẩn một khắc này, bất luận là thân là cường giả Thánh vực Verrickt, Duriel, Norton ba người, vẫn là ở vào vòng vây bên ngoài mười mấy tên truyền kỳ cường giả, cùng nhau đều nghiêm sắc mặt, mặt ngó về phía pho tượng hư không nửa quỳ, vô cùng cung kính lớn tiếng nói:

"Tham kiến Giáo hoàng bệ hạ!"

Verrickt ngẩng đầu chỉ hướng tầng trời thấp ở trong nổi lơ lửng không nhúc nhích kim quan:

"May mắn không làm nhục mệnh, chúng ta đã đem tà ma bắt được!"

"Rất tốt. "

Tượng thánh theo Verrickt chỉ dẫn chậm rãi chuyển hướng kim quan vị trí, tựa hồ xuyên thấu qua tượng thánh trong tay mặt kính có thể tận mắt thấy, Giáo hoàng thanh âm già nua tiếp tục vang lên:

"Thánh ngục trấn hồn kết giới Verrickt đại chủ giáo, ngươi làm phi thường tốt! Như vậy mau chóng đem cái này tà ma đưa đến tổng bộ tới đi."

Verrickt lộ ra vui sướng thần thái, cúi đầu nói: "Phải"

Răng rắc!

Ầm!

Nương theo lấy phảng phất không gian vỡ vụn thiên băng địa liệt thanh âm cùng huyết nhục vỡ ra tiếng vang trầm trầm cùng một thời gian, không phân tuần tự vang lên, vừa mới hướng về tượng thánh khom người cúi đầu Verrickt đầu lâu trong nháy mắt

giống như là bị không thể hình dung Cự Lực đả kích, trực tiếp vỡ ra! Hồng, bạch như là Thiên Nữ Tán Hoa, ở tại liên thông Giáo hoàng tượng thánh phía trên!

Tại thi thể không đầu đằng sau, một nháy mắt đánh vỡ kết giới, vượt ngang ngàn mét một quyền đánh nổ Verrickt đầu, trở về thường nhân hình thể Nhạc Bình Sinh chậm rãi thu hồi nắm đấm:

"Ai mới là rác rưởi "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 565: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Hai)

Chương 565: Lấy 1 địch quốc! (mười hai)

Giờ phút này một quyền đánh nổ Verrickt đầu Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên bắp thịt đường cong, du thoán lớn gân, da thịt hoa văn các loại đều lấy một loại hoàn mỹ vô cùng tỉ lệ tồn tại, mỗi một cái bộ vị đều vì chiến đấu mà sinh, đồng thời một cỗ tinh quang cũng bị hấp dẫn lấy từ trên trời giáng xuống, phụ thuộc đến thân thể phía trên, vì đó phủ thêm một bức thần bí, thâm thúy, đem người linh hồn đều muốn thôn phệ đi vào tinh quang võ bào, thân cao vượt qua bảy thước chiến đấu thân thể mỗi một tấc tản mát ra lực lượng cuồng bạo, để bắn ra trên đó tia sáng cũng bắt đầu vặn vẹo.

Đó căn bản không giống nguyên khí ngưng kết hư giả thân thể, mà là chính thức có được sinh mệnh của mình, trải qua vô số lần cô đọng huyết chi thân thể!

Nhìn tựa như là thánh ngục trấn hồn kết giới đem Nhạc Bình Sinh tùy ý bóp ra tà ma cự tượng bốc hơi trấn áp, trên thực tế chẳng qua là Nhạc Bình Sinh thuận thế mà làm, lợi dụng lấy Lượng Tử Nguyên Thần toàn lực khu động áp súc ngưng tụ, tạo thành như thế một bộ chiến đấu pháp tướng. Mà lại không chỉ là gân cốt cơ bắp, Nhạc Bình Sinh thậm chí còn tại thân thể ở trong mô phỏng ra mệnh khiếu vận chuyển cùng tuần hoàn tạo dựng, mặc dù không cách nào cùng chân chính huyết nhục chi khu so sánh với, nhưng tương tự có thể phát huy ra chân chính mệnh

khiếu một nửa công hiệu.

Cái này cũng không còn là bình thường trên ý nghĩa Chân Võ Pháp Tướng hoặc là thân ngoại hóa thân, nên gọi lượng tử pháp thân!

Loại thủ đoạn này, rõ ràng đã vượt ra khỏi nguyên khí ngưng tụ phạm trù, tiếp cận với vật chất gây dựng lại. Bất quá khoảng cách đúng nghĩa vật chất gây dựng lại còn có chênh lệch cực lớn , chờ đến Nhạc Bình Sinh có thể hoàn chỉnh không thiếu sót tạo nên ra ba tòa nhân thể bảo khố bao quát nhiều như sao trời đồng dạng tinh vi mệnh khiếu thời điểm chính là chân chính vật chất gây dựng lại, mà tới được bước này sinh mạng thể cũng đã cùng chân chính thần linh không khác.

"Verrickt, đã xảy ra chuyện gì!"

Liên thông Giáo hoàng tượng thánh tầm mắt nhận hạn chế, chỉ có thấy được điểm điểm máu thịt vụn từ tầm mắt bên trong chợt lóe lên, phát ra một tiếng kinh sợ hỏi thăm. Mà ba Đại Thánh Vực cường giả liên thủ phát ra cấm chú phong tỏa phá thành mảnh nhỏ, Verrickt vị này mười ba giáo khu đại chủ giáo trở thành thi thể không đầu từ giữa không trung rơi xuống đây hết thảy thực sự nhanh đến cực điểm, tại Soros, Norton cùng tất cả truyền kỳ cường giả kinh hãi, đờ đẫn biểu lộ còn ngưng kết ở trên mặt lúc, Nhạc Bình Sinh lại lần nữa động.

Ầm ầm!

Kích sóng, âm bạo, bành trướng to lớn khí lãng trong cùng một lúc từ hư không bộc phát, thiên không tại đinh tai nhức óc trong tiếng nổ phảng phất bị Nhạc Bình Sinh một cước giẫm sập, thân ảnh của hắn tại nguyên chỗ tựa như tia chớp lóe lên một cái rồi biến mất, đồng thời giản dị tự nhiên một quyền bổ về phía khoảng cách gần nhất, ba dặm bên ngoài Norton!

Ầm!

Trong tâm linh vừa mới dâng lên không có gì sánh kịp báo động, thậm chí còn không kịp nghiêng đầu, Norton trước mặt liền giống như vạn năm núi lửa phun trào, cuồng bạo, Phái chớ có thể ngự lực lượng chớp mắt giáng lâm, thân thể của hắn phía trên cố hóa vượt qua mười đạo trở lên đỉnh cấp hộ thân ma pháp trong lúc đó tự chủ khởi động, ngũ thải quang hoa đồng thời bạo phát, lại ngay cả một giây đồng hồ thời gian đều không có chèo chống đến đều vỡ vụn, tính cả lấy hắn không thể tin thân thể bạo thành đầy trời huyết vũ!

Một giây đồng hồ, cường giả Thánh vực, thứ mười một giáo khu đại chủ giáo Norton liền bị Nhạc Bình Sinh một quyền đấm chết!

Tại tối thiểu hơn gấp mười lần tính áp đảo lực lượng cuồng bạo nghiền ép phía dưới, cái gì cố hóa pháp thuật, cái gì phát động tính ma pháp đạo cụ đều thành trò cười.

"A!"

Một bên khác, đồng dạng cách có hai ba dặm xa Soros vãi cả linh hồn, cơ hồ hồn bất phụ thể phát ra một tiếng kinh hãi muốn tuyệt kêu to, lấy hắn nhận biết trong chớp mắt này căn bản là không có cách lý giải Verrickt cùng Norton hai vị này đồng cấp cường giả tử vong, cho dù là lấy nhãn lực của hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy một cái bóng mờ lóe lên một cái rồi biến mất về sau lớn như vậy một người sống liền trực tiếp bạo thành đầy trời huyết vũ, giống như ác mộng!

Bất quá cái này chỉ một thoáng kinh hãi muốn tuyệt lại cũng không ảnh hưởng Soros lập tức liền ý thức được Tử thần gần ngay trước mắt, sau một khắc liền sẽ tới gần! Ngay sau đó trên người hắn tất cả đồ trang sức, mặt dây chuyền, vòng tay, chiếc nhẫn, ngoại trừ không gian giới chỉ bên ngoài tất cả ma pháp đạo cụ hết

thảy vỡ ra, đem bên trong chứa đựng tất cả phòng hộ tính, gia trì tính, tăng thêm tính pháp thuật đều phóng thích!

【 thần thánh chúc phúc 】, 【 thánh quang bụi gai chi khải 】, 【 phản xạ chi kính 】, 【 thần thánh chỗ tránh nạn 】, 【 thánh linh phù hộ 】 các loại cao giai đỉnh giai thánh quang hệ pháp thuật cùng nhau bộc phát, trong lúc nhất thời quang hải dập dờn, chỉ riêng khải, thánh kính, hùng vĩ cung điện từ hư không hiển hiện, đem Soros cả người bao khỏa trong đó, vô cùng sáng chói huy hoàng các loại hừng hực cường quang phóng lên tận trời, phảng phất trong chớp mắt đem thiên không đều chọc ra một cái lỗ thủng đến!

Soros cùng Verrickt cùng Norton cái này hai tên cường giả Thánh vực khác biệt, hắn am hiểu chính là ma pháp đạo cụ chế tác, lại thêm thân là giáo khu đại chủ giáo có lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn tài nguyên cung ứng, trên người hắn thuấn phát hình bảo mệnh ma pháp đạo cụ bất luận là số lượng vẫn là chất lượng đều so vượt xa cùng cấp bậc cường giả.

Trong chớp nhoáng này ở trên người hắn bao phủ vượt qua hai mươi đạo phòng hộ ma pháp để hắn tại trong thời gian ngắn năng lực phòng ngự vô cùng cường đại, dù là mấy cái cường giả Thánh vực liên thủ trong khoảng thời gian này cũng vô pháp công phá phòng ngự của hắn, chỉ có chờ đợi những ma pháp này hiệu quả kết thúc.

Rầm rầm rầm!

Soros vừa mới làm xong đây hết thảy, sau một khắc, trong hư không vừa mới còn giống như là một mảnh thần thánh quang hải dập dờn, lập tức tại thiên băng địa liệt trong tiếng nổ tựa như một mảnh khổng lồ mặt kính đồng dạng trực tiếp bị đánh nát, phảng phất mở ra vô số cái không biết bao sâu vết nứt, một cỗ bài sơn đảo hải Cự Lực oanh kích phía dưới, vô số hạt năng lượng cao tốc đè ép va chạm, hình thành đủ loại nhiệt độ cao, vặn vẹo tia sáng,

còn có viêm lưu như điện quang Lưu Hỏa, bỗng nhiên vạn biến, quấy đến vùng trời này giống như là vừa mới nổ tung núi lửa, một mảnh kỳ quái!

Đây là Nhạc Bình Sinh chỉ một thoáng lại lần nữa động tác, mang theo gấp năm lần vận tốc âm thanh sinh ra dữ dằn kích sóng khí lãng, không có người bất luận cái gì hoa xảo thẳng tắp xung kích từ đó hình thành cảnh tượng.

Răng rắc răng rắc!

Từng đạo phòng hộ ma pháp cấp tốc vỡ vụn thanh âm phảng phất là lấy mạng chuông tang đồng dạng tại Soros trong lòng gõ vang, cuồng mãnh vô song năng lượng loạn lưu bốn phía khuấy động, hắn thậm chí ngay cả chạy trốn đi đều làm không được, chỉ có thể trơ mắt nhìn một nắm đấm giống như là đập nát tầng tầng pha lê đồng dạng thẳng tiến không lùi tan vỡ hơn mười đạo đỉnh cấp thậm chí cấm chú cấp bậc ma pháp!

Ông!

Phảng phất vô kiên bất tồi công kích gặp phải không thể phá vỡ phòng hộ, chỉ một thoáng một cỗ vỡ nát hết thảy gợn sóng tại cả hai va chạm hạ kịch liệt khuếch tán ra đến, băng diệt vỡ vụn phất qua hết thảy vật chất tồn tại, để cả mảnh trời không điên cuồng run rẩy rên rỉ lên.

"Ừ"

Một quyền liên tiếp phá vỡ hơn hai mươi đạo phòng hộ ma pháp, Nhạc Bình Sinh lực lượng đồng dạng thế đi đã hết, nhưng không có bài trừ cuối cùng một đạo thánh quang bao phủ, phảng phất là đem Soros ngăn cách đến một cái không gian khác kì lạ pháp thuật.

Cái này đạo pháp thuật giống như là một tòa cổ phác, to lớn

hơi co lại cung điện quang ảnh, đem Soros bảo hộ ở trong đó, không nhận bất kỳ xâm hại.

Nhạc Bình Sinh có chút ngoài ý muốn, có chút hăng hái thu hồi nắm đấm: "Cái này vỏ bọc tựa hồ quá cứng rắn "

Giờ này khắc này trước mặt Soros chỉ còn lại cuối cùng một đạo cấm chú cấp bậc pháp thuật 【 thần thánh chỗ tránh nạn 】, cũng chính là đạo này ngăn cách không gian cường đại pháp thuật rốt cục chặn lại Nhạc Bình Sinh kinh khủng không hiểu thế công, rốt cục hộ vệ ở hắn.

Vậy mà mặc dù như thế, xuyên thấu qua nhàn nhạt màn sáng đem Nhạc Bình Sinh giờ này khắc này hình dáng tướng mạo thu hết vào mắt Soros trên khuôn mặt đã một mảnh thảm đạm, tuyệt vọng, cho dù là 【 thần thánh chỗ tránh nạn 】 cũng vô pháp cấp cho hắn bất kỳ cảm giác an toàn nào, trên mặt hắn cơ bắp điên cuồng run run, vô cùng chật vật khàn giọng nói:

"Ngươi không phải dị vực tà ma! Ngươi cùng những cái kia Đông Thổ dân đen là quan hệ như thế nào!"

Nhạc Bình Sinh nhưng lại không trả lời một kẻ hấp hối sắp chết vấn đề, hắn trong con mắt vô số tinh quang lưu chuyển hiện lên:

"Thần thánh chỗ tránh nạn a nhìn ngươi có thể tiếp nhận ta mấy quyền "

Lời còn chưa dứt, Nhạc Bình Sinh đứng thẳng hư không bất động, năm ngón tay bóp, một quyền nhấc lên hung ác cuồng phong sóng lớn, hung hăng đập vào chỗ tránh nạn quang ảnh phía trên!

Ông!

Cuồng bạo mà mênh mông vô biên Cự Lực oanh kích dưới, toà này kim sắc cung điện quang ảnh bỗng nhiên dừng lại một sát na,

sau đó một nháy mắt phát sinh trăm lần, nghìn lần, vạn lần kịch liệt run rẩy, mà chính giữa cung điện đều Farrell lập tức hét thảm một tiếng, tựa hồ bị một loại nào đó xuyên thấu hư không chấn động Cự Lực đả kích, trong mắt, trong tai, trong mũi máu tươi cuồng phún!

Nhạc Bình Sinh hữu quyền vừa thu lại, chân phải hư không đạp mạnh, quyền trái quyền cánh tay như thép, tại nổ lên mãnh liệt kích sóng khí lãng bên trong mang theo trăm vạn tấn vô song Cự Lực, lại lần nữa chém bổ xuống đầu!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh nắm đấm rơi xuống sát na, tạo dựng thành thần thánh chỗ tránh nạn mỗi một chỗ hạt kết cấu đều đang điên cuồng run rẩy, cả tòa hùng vĩ cung điện bởi vì cao tần run rẩy phảng phất là hóa thành hư ảo , biên giới đều tại kịch liệt hư thực biến ảo ở giữa trở nên mơ hồ không rõ, đồng thời ngột ngạt, làm cho người đầu lâu đều muốn nổ tung sóng âm như là tận thế hồng thủy trong nháy mắt quét sạch!

Ầm ầm ầm ầm

Khuếch tán bên trong phảng phất tạo thành một loại nào đó cộng hưởng hội chứng, sóng siêu âm khuấy động quét sạch phía dưới, Nhạc Bình Sinh dưới chân phương viên gần mười dặm đỉnh núi toàn bộ đều vỡ nát, giải thể, hóa thành đếm mãi không hết đá vụn ầm vang sụp đổ! Mà tất cả tổ kiến thành thiên la địa võng truyền kỳ cường giả, từ hai vị cường giả Thánh vực trong nháy mắt tử vong kinh hãi ở trong vừa mới sinh lòng kinh khủng chi ý, chuẩn bị chạy tứ phía thời điểm liền bị sóng âm quét sạch bao khỏa, nhao nhao kêu thảm một tiếng từ giữa không trung rơi xuống phía dưới!

Cũng không ít truyền kỳ cường giả bởi vì thực lực thâm hậu duyên cớ nhận ảnh hưởng nhỏ bé, tại kêu lên một tiếng đau đớn

sau hồn bất phụ thể quay người điên cuồng chạy trốn, căn bản không để ý tới đi chú ý một trận chiến này kết quả sau cùng. Verrickt cùng Norton hai vị này cường giả Thánh vực tuần tự tử vong thời gian chênh lệch không cao hơn một giây, hai giây thời gian giết chết hai tên thánh quang đại lục cao cấp nhất cường giả Thánh vực, loại này kinh khủng tồn tại bọn hắn thêm ở chỗ này dừng lại một giây đều là đang tự tìm đường chết!

Ngay tại thiên không, sông núi, lòng đất đều tại cùng nhau chấn động, run rẩy thời điểm, thần thánh chỗ tránh nạn mông lung quang ảnh bên trong, Soros thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ có từng mảnh từng mảnh nhìn thấy mà giật mình huyết vụ tại kim quang bên trong phiêu phiêu đãng đãng.

Tại ngay cả ngăn cách hư không đều không thể triệt tiêu kinh khủng Cự Lực dưới, Soros vị này cường giả Thánh vực ngay cả Nhạc Bình Sinh quyền thứ hai đều không có chống nổi, trực tiếp liền bị khủng bố lực chấn động chấn thành từng mảnh từng mảnh huyết vụ, chết tại thần thánh chỗ tránh nạn bên trong.

"Hai quyền đều sống không qua a "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, ngừng đúng lúc bổ ra quyền thứ ba động tác, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía đường chân trời tứ tán chạy từng cái truyền kỳ cường giả, lập tức cười dài một tiếng:

"Các ngươi vẫn là đem mệnh ở lại đây đi!"

Sau một khắc, gấp năm lần vận tốc âm thanh bộc phát, Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt như là súc địa thành thốn đồng dạng hướng về hơn mười vị chạy tứ tán truyền kỳ cường giả đuổi sát mà đi. Đối với hắn mà nói những người này đã có can đảm đến chặn giết hắn, liền đã chạy không thoát biến thành linh năng hạ tràng.

"A! A!"

"Tà Thần đuổi theo tới!"

Thỉnh thoảng quay đầu một chút truyền kỳ cường giả tại phát hiện Nhạc Bình Sinh động tác cùng chính lấy không có gì sánh kịp tốc độ cấp tốc rút ngắn lấy khoảng cách cùng bọn họ, lập tức phát ra sợ vỡ mật kêu to!

Những cái này truyền kỳ cường giả giờ này khắc này tốc độ nhanh nhất cũng chỉ bất quá khó khăn lắm đạt đến vận tốc âm thanh mà thôi, mặc dù là phân tán mà chạy, bốn phương tám hướng từng cái phương hướng đều có, nhưng là Nhạc Bình Sinh chỗ đuổi theo phương hướng bên trên cái này mười mấy truyền kỳ cường giả lập tức lâm vào tuyệt vọng ở trong.

Từng đoàn từng đoàn bành trướng thật lớn kích ngực phẳng mặt từ hư không liên tiếp thoáng hiện, tại không khí đinh tai nhức óc trong tiếng thét gào, bất quá vài giây đồng hồ thời gian Nhạc Bình Sinh đã thẳng bức mà tới, một cỗ nặng nề, lạnh lùng, mà vô tình tâm thần ba động trong nháy mắt bao phủ mười dặm phương viên, tại tất cả truyền kỳ cường giả trong lòng vang lên:

"Cần gì phải giãy dụa đâu "

Sau một khắc, tại Lượng Tử Nguyên Thần thao túng dưới, Nhạc Bình Sinh tâm thần lực lượng bỗng nhiên phân hoá ra mấy chục trên trăm đạo, ngưng tụ thành đao, bắn ra, gần như bỏ qua không gian khoảng cách đồng dạng trong nháy mắt liền trảm kích tại bốn phương tám hướng chạy trốn mà ra truyền kỳ cường giả tâm linh phía trên!

Sau đó, phương viên mười dặm cả mảnh trời tế, tất cả cực tốc mà chạy thân ảnh bỗng nhiên phát ra rên lên một tiếng, linh hồn trực tiếp bị trảm diệt, thân thể lại duy trì quán tính trên không trung đánh rơi qua một khoảng cách sau mới nhao nhao rơi xuống phía dưới.

Chỉ một sát na, tại Nhạc Bình Sinh lượng tử liệt thần đao chém giết phía dưới, những cái này chạy trốn truyền kỳ cường giả hết thảy đều bị trảm diệt linh hồn, giống như là hạ như sủi cảo từ giữa không trung rơi xuống phía dưới.

Mà từ đánh giết Verrickt bắt đầu, lại đến đem ở đây Thánh Đình cường giả đều tiêu diệt mới thôi, hết thảy mới trôi qua không đến mười giây đồng hồ thời gian.

"Lần này thu hoạch, coi như không tệ."

Nhạc Bình Sinh quét mắt một chút, bảo đảm không có bỏ sót về sau, quay người nhìn về phía xa xôi trong hư không nổi lơ lửng, đương thời Verrickt chỗ lấy ra cái kia tựa hồ liên thông Giáo hoàng tượng thánh phía trên

Chỉ riêng vũ đồng bằng, Thánh Đình tổng bộ, thánh so liệt đại giáo đường.

Giờ phút này bầu không khí đã xuống đến đến điểm đóng băng.

Giáo hoàng cao ở bạch kim thánh tòa phía trên, trước mặt hắn tôn này khổng lồ thần linh pho tượng trong tay mặt kính hiện ra một mảnh nhỏ tầm mắt, ngay tại từng chút từng chút biến ảo, tựa hồ là đang Giáo hoàng điều khiển hạ tìm kiếm lấy cái gì.

Trước đại điện, sắc mặt ngưng trọng Duriel, Albert hai người thấp giọng nói:

"Giáo hoàng bệ hạ, vừa rồi xảy ra chuyện gì "

Trước đó Verrickt đám người thông tin đột nhiên gián đoạn, sau đó chính là một mảnh bầu trời băng đất nứt tiếng vang, hình tượng một mảnh hỗn độn, để bọn hắn đều cảm thấy kinh nghi bất định,

Giáo hoàng tang thương ánh mắt giờ phút này trở nên như là diều hâu đồng dạng sắc bén, vẫn như cũ mắt không chớp nhìn chằm chằm trong kính tầm mắt biến ảo, trong miệng thì là thản nhiên nói:

"Verrickt bọn hắn tại vừa rồi đã khống chế được tà ma, bất quá tựa hồ xuất hiện một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn."

Ngay sau đó, theo trong kính tầm mắt điều chỉnh, đột nhiên khắc sâu vào xa xôi chân trời, tựa hồ có từng đạo bóng đen lóe lên một cái rồi biến mất, tựa hồ ngay tại rời xa, muốn thoát đi một nơi nào đó đồng dạng.

Giáo hoàng ánh mắt có chút ngưng tụ, mà Duriel cùng Albert thì là thất thanh nói:

"Chuyện gì xảy ra! Bọn hắn vì sao lại chạy trốn "

Sau một khắc, trên tấm hình đột nhiên khắc sâu vào một trương có chút phổ thông, người phương Đông khuôn mặt, chiếm cứ toàn bộ hình tượng!

Giáo hoàng con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, ánh mắt trở nên cực kỳ nguy hiểm, mà Duriel cùng Albert thì là khiếp sợ nghiêm nghị nói: "Ngươi là ai!"

"Ta a dĩ nhiên chính là trong miệng các ngươi tà ma."

Một cái tối nghĩa thanh âm đàm thoại hời hợt thông qua pho tượng trong tay mặt kính truyền bá ra:

"Các ngươi muốn cùng ba người kia trò chuyện thật đáng tiếc, bọn hắn đã không có cách nào nói chuyện."

Sau đó Giáo hoàng đám người trong mắt, trên mặt kính tầm mắt cấp tốc biến ảo, tựa hồ ở xa mấy vạn dặm xa liên thông pho tượng bị người nắm ở trong tay, sau đó thi thể đầy đất, băng liệt

đỉnh núi, vỡ vụn đại địa cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng hiện ra ở trước mắt của bọn hắn.

"Không có khả năng!"

Không thể tin từng màn thay nhau từ trên mặt kính thoáng hiện, Giáo hoàng như là pho tượng đồng dạng không nhúc nhích, mà Duriel cùng Albert hai người thì là da đầu sắp vỡ, phát ra không thể tin quát chói tai!

"Cho các ngươi một cái lời khuyên."

Nhạc Bình Sinh thanh âm xuyên thấu qua mặt kính vang lên, như là thống trị vực sâu Ma Thần Địa Ngục, cho cả tòa to lớn giáo đường mang đến vô biên hàn ý:

"Các ngươi ba cái Thánh Vực, quá yếu. Giết chết bọn hắn chỉ tốn ta không đến mười giây đồng hồ thời gian."

"Mà một ngày qua đi, ta liền sẽ đến Thánh Đình tổng bộ, triển khai tiến công."

"Cho nên, triệu tập toàn bộ đại lục cường giả cũng tốt, phát động tất cả quân đội cũng tốt, trù bị lá bài tẩy của các ngươi cũng tốt, ta cho các ngươi đầy đủ thời gian chuẩn bị."

"Bằng không mà nói, cái gọi là Thánh Đình sẽ thành lịch sử, không còn tồn tại."

"Như vậy, vì bảo trì các ngươi đối phiến đại lục này thống trị, ngăn cản ta đi."

"Liều mạng, nghĩ trăm phương ngàn kế, đem hết toàn lực ngăn cản ta đi."

Dư âm chưa rơi, hình tượng triệt để trở nên đen nhánh.

Um tùm ác hàn chi ý bao phủ, đại lục này phía trên lớn nhất,

hoành vĩ nhất trong giáo đường, lập tức lâm vào yên tĩnh như chết.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 566: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Ba)

Chương 566: Lấy 1 địch quốc! (mười ba)

Trống rỗng thánh so liệt trong giáo đường thánh ca to rõ, tồn tại hết thảy bài trí đều tản ra mông lung thánh quang, một mảnh vàng son lộng lẫy. Nhưng mà cái này giống như nhân gian thiên đường địa phương giờ phút này nhưng không có chút nào ấm áp, cho người ta cảm giác cực đoan yên tĩnh, rét lạnh.

Albert khàn khàn mà khô khốc thanh âm chậm rãi phiêu đãng: "Nó giết chết ba vị Thánh Vực "

"Càn rỡ, càn rỡ!"

Thân là chủ quản tông giáo tài phán sở đại thẩm phán dài, Duriel giờ phút này lông mày, mí mắt hết thảy đều đang cuồng loạn, hiển nhiên đã tức giận tới cực điểm, sau đó hắn đột nhiên tiến lên một bước khom người:

"Giáo hoàng bệ hạ! Ta thỉnh cầu từ tông giáo tài phán sở cùng Thánh Đường tất cả đỉnh tiêm chiến lực liên hợp xuất động, tiêu diệt tà ma! Để cái này ngu xuẩn, ngạo mạn, bẩn thỉu tà ác tồn tại cảm nhận thánh thần uy nghiêm, để nó tại thần thánh hỏa diễm bên trong thống khổ kêu rên vạn năm!"

Thánh Đình bên trong cường giả đông đảo, nhất là làm đặc biệt nhằm vào tà ma dị đoan mà thành lập tông giáo tài phán sở, cùng chuyên môn bồi dưỡng thánh thần trung thành nhất xuất sắc

nhất tín đồ, cũng là đẳng cấp cao nhất tông giáo bồi dưỡng địa, Thánh Đường! Hai cái này cơ cấu một trong một ngoài, tuyệt đại trình độ bên trên liền đại biểu Thánh Đình hạch tâm nhất lực lượng, trải qua thời gian dài dằng dặc lắng đọng, đảm nhiệm mười ba cái giáo khu đại chủ giáo cường giả Thánh vực cơ hồ toàn bộ đều là xuất từ hai cái này cơ cấu.

Không chỉ như thế, hiện tại sở tài phán cùng Thánh Đường ở trong lưu lại xuống tới cường giả đỉnh cao cơ hồ toàn bộ đều là thành tín nhất, cuồng nhiệt thánh thần tín đồ, bọn hắn bỏ qua tiền tài, vinh dự, quyền lợi, như là khổ tu sĩ đồng dạng trải qua trăm năm như một ngày tu luyện kiếp sống, bất luận là tín ngưỡng vẫn là thực lực đều sớm đã đến thâm bất khả trắc tình trạng, tại Thánh Vực đẳng cấp này ở trong cũng là chiến lực mạnh nhất một nhóm kia!

Bọn hắn mới là Thánh Đình quái vật khổng lồ này căn cơ chân chính, mà đảm nhiệm giáo khu đại chủ giáo cái này một nhóm người xa xa không cách nào cùng bọn hắn so sánh.

Duriel nói tới phát động sở tài phán cùng Thánh Đường tất cả cường giả đỉnh cao, trên thực tế thì tương đương với phát động Thánh Đình chân chính, hạch tâm nhất lực lượng.

"Duriel, xin chờ một chút!"

Albert cũng đồng dạng là đi lên trước một bước, sắc mặt lại trầm ngưng mà túc sát, ngăn lại nói:

"Tình huống bây giờ không rõ, nếu như cái này tà ma thật trong thời gian ngắn như vậy liền giết chết ba vị Thánh Vực đại chủ giáo, như vậy đại biểu cho nó mức độ nguy hiểm trước nay chưa từng có, nó năng lực, thực lực, thủ đoạn công kích hết thảy đều là không biết, loại tình huống này coi như chúng ta có thể thắng lợi cũng muốn bỏ ra cực kỳ giá cao thảm trọng, không thể như thế lỗ mãng!"

"Chẳng lẽ chúng ta không hề làm gì, cứ như vậy tùy ý tà ma tứ ngược, chà đạp Thánh Đình uy nghiêm, họa loạn nhân gian, để chúng ta ức vạn tín đồ sống ở thống khổ cùng trong sự sợ hãi "

Duriel bỗng nhiên quay đầu, lạnh lùng nói:

"Mười ba giáo khu phát sinh sự tình đã từ từ bắt đầu truyền bá, khủng hoảng ngay tại một chút xíu lan tràn, lấy cái này tà ma tốc độ đi tới không được bao lâu toàn bộ thánh quang đại lục đều sẽ biết! Nếu như không ở chỗ này trước đó lấy thế sét đánh lôi đình tiêu diệt tà ma, giết gà dọa khỉ, như vậy vô số tiềm phục tại trong âm u dị đoan đều sẽ thừa thế xông lên, gây sóng gió, hậu quả khó có thể tưởng tượng!"

"Không, Duriel, ngươi vẫn là không có minh bạch, hiện tại chúng ta căn bản hoàn toàn không biết gì cả!"

Albert thanh âm trầm thấp:

"Dị vực tà ma nhiều vô số kể, tính chất cùng năng lực đặc dị, cái này tà ma lại là một bộ Đông Thổ người khuôn mặt, mà lại như thế gióng trống khua chiêng hướng chúng ta khiêu khích, ngươi chẳng lẽ không có ý thức được cái gì sao "

Duriel tựa hồ nghĩ tới điều gì nhướng mày, vừa muốn mở miệng nói chuyện, bạch kim thánh tòa phía trên Giáo hoàng đột nhiên chậm rãi mở miệng:

"Không cần tranh chấp, Albert nói có đạo lý."

"Từ Verrickt thông qua tượng thánh liên hệ ta đến tà ma gương mặt xuất hiện, hoàn toàn chính xác không cao hơn mười giây. Mà liền tại cái này mười giây ở trong rõ ràng đã chiếm hết ưu thế bọn hắn lại đột ngột tử vong, ngay cả những cái kia truyền kỳ đều không có đào thoát, đầy đủ nói rõ tà ma cường đại cùng quỷ dị."

"Cái này mọc ra một bộ Đông Thổ người gương mặt tà ma cho ta một loại rất bất an dự cảm, mà loại dự cảm này ta đã đã mấy trăm năm đều chưa từng thể nghiệm qua."

Duriel cùng Albert trong lòng lập tức sợ hãi mà kinh.

Thánh Đình Giáo hoàng làm gần với thần nhất linh tồn tại, có thể nói là thánh quang đại lục người mạnh nhất! Mà lại không chỉ là tại lực lượng phía trên, vị này Giáo hoàng thậm chí có thể có được thần linh gợi ý, có thể từ thánh quang bên trong ngược dòng bản truy căn nguyên, thông hiểu hết thảy, thậm chí cảm giác tương lai!

Mà có thể để cho dạng này một vị cường giả đều cảm giác được bất an tà ma, này sẽ là dạng gì tồn tại

Giáo hoàng tự bạch kim thánh chỗ ngồi chậm rãi đứng dậy, từ trên bậc thang từng bước một đi xuống, già nua mà còng xuống thân thể lập tức tản mát ra như vực sâu như núi to lớn khí thế:

"Ta có thể cảm giác được, cái này Đông Thổ tà ma, là so với vực sâu đại ác ma còn nguy hiểm hơn gấp mười, thậm chí gấp trăm lần tồn tại."

Nương theo lấy Giáo hoàng thần thánh mà thanh âm uy nghiêm, rõ ràng để lộ ra trước mắt Thánh Đình đối mặt nghiêm trọng thế cục, lại làm cho Duriel một Albert hai người nội tâm lạ thường bình tĩnh trở lại.

Hai người bọn họ cùng nhau nửa quỳ dưới đất, cánh tay trái nằm ngang ở trước ngực, đồng nói:

"Giáo hoàng bệ hạ, mời cho chúng ta lạc đường chỉ dẫn!"

Giáo hoàng không nói một lời đi tới khổng lồ tượng thánh dưới chân, hai tay thư giãn làm ra một bộ cầu nguyện, triều bái tư thái:

"Có mặt khắp nơi thánh thần a "

Sau một khắc tựa như Thiên Hà ngược lại nghiêng, khổng lồ tượng thánh trong tay mặt kính phía trên, vô lượng thánh quang giống như như thủy triều trút xuống, đem hắn thân thể bao phủ trong đó!

Duriel cùng Albert đột nhiên kích động lên: "Thần gợi ý!"

Cái gọi là thần gợi ý, chính là có thể cùng quang chi thánh ý chí của Thần tiến hành câu thông, vượt qua cấm chú cấp bậc thần thuật! Trong thiên hạ chỉ có Giáo hoàng một người có thể làm được!

Thật lớn thánh quang trút xuống dập dờn, giờ phút này trống rỗng giáo đường một mảnh quang hải lan tràn, mà Giáo hoàng thân thể sừng sững trong đó, bất động không dao, cả người tựa hồ lâm vào một loại trạng thái kỳ dị, trong con mắt tựa hồ có từng đạo tin tức chảy vào, va chạm.

Từng cái tàn toàn không hoàn toàn đoạn ngắn ở trước mắt lấp lóe mà qua, Giáo hoàng khí tức trên thân càng ngày càng nặng nặng, kiềm chế, để Duriel cùng Albert hai người cảm giác được mười phần tim đập nhanh.

"Một cái năng lượng thao túng đã xuất thần nhập hóa linh hồn thể nguyên lai hắn cũng không phải thật sự là trên ý nghĩa tà ma."

"Thì ra là thế, cái kia mới là bản thể của hắn a "

"Một chiêu giết chết Verrickt cùng Norton "

"Kia là!"

Nửa ngày, không biết nhìn thấy cái gì, Giáo hoàng khí tức cứng lại.

Ngay sau đó, tại Albert hai người không rõ ràng cho lắm trong ánh mắt, Giáo hoàng trong hai mắt hình tượng từng màn phi tốc mà qua, ngữ khí lại trở nên vô cùng gấp rút mà kịch liệt:

"Mục tiêu của hắn, quả nhiên là Thánh Đình tổng bộ!"

"Cường đại, cường đại trước nay chưa từng có! Đôi này Thánh Đình tới nói chính là một trận trước nay chưa từng có khiêu chiến!"

"Duriel! Albert! Lập tức tuyên bố thánh quang lệnh triệu tập! Triệu tập Thánh Long kỵ sĩ đoàn! Triệu tập ma pháp đặc khiển bộ! Triệu tập Thánh Đường, tông giáo tài phán sở, mười ba giáo khu bao quát đại chủ giáo ở bên trong tất cả Truyền Kỳ cấp đừng trở lên cường giả, trở về Thánh Đình!"

Duriel cùng Albert hai người khiếp sợ ngẩng đầu lên, Giáo hoàng thay đổi trước đó trầm tĩnh mà trấn định bộ dáng, nghiêm khắc nói:

"Hiện tại! Lập tức!"

Cấp bách tiếng gầm tại trống rỗng trong giáo đường vừa đi vừa về khuấy động, Albert trong lòng hai người phát lạnh, vội vàng đứng dậy đi ra giáo đường chấp hành Giáo hoàng mệnh lệnh.

Giáo đường cổng, hai người im lặng không nói gì, tách ra trước đó liếc nhau một cái, từ đối phương bất an trong ánh mắt đều nhìn ra một cái đồng dạng suy nghĩ:

Giáo hoàng đến cùng từ thần chi gợi ý trông được đến cái gì

Ân

Ở xa vạn dặm xa, còn không có rời đi hiện trường ngay tại thu liễm chiến lợi phẩm Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt quét mắt bốn phía.

Ngay tại vừa rồi một nháy mắt, hắn có thể rõ ràng cảm giác được giữa hư không nồng đậm hạt ánh sáng tựa hồ sống lại, mơ hồ tản mát ra một tia nhỏ bé không thể nhận ra kỳ dị ba động, phản hồi đến Lượng Tử Nguyên Thần bên trong, cũng chỉ có Lượng Tử Nguyên Thần mới có thể bắt được loại này vi lượng cấp ba động.

"Cái này tựa hồ là "

Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh quang biến ảo, một nháy mắt sinh ra đủ loại liên tưởng.

Căn cứ Lượng Tử Nguyên Thần phân tích phỏng đoán, hắn hiện tại cơ bản có thể xác nhận thế giới này thuộc về một cái bán vị diện, mà cái này bán vị diện hình thành cùng một cái nào đó cực kỳ cường đại sinh mạng thể thoát ly không được quan hệ. Cùng loại với thần linh sáng thế, Bàn Cổ khai thiên tích địa dạng này truyền thuyết, cái này cường đại sinh mạng thể tới một mức độ nào đó mở ra như thế một cái bán vị diện, nhưng là lại tựa hồ bởi vì không biết tên nguyên nhân đã tử vong, tiêu tán tại giữa thiên địa, trở thành vị diện này một bộ phận.

Mà cái này đã tử vong, tiêu tán cường đại sinh mạng thể thì là bị Thánh Đình cung phụng vì thánh thần.

Đây là Lượng Tử Nguyên Thần căn cứ nồng độ viễn siêu hạt ánh sáng, hạt ánh sáng bên trong bao hàm kì lạ ý chí, cùng Thánh Đình tồn tại, lịch sử, giáo nghĩa các loại tư liệu tổng hợp suy đoán ra kết quả.

Suy nghĩ chợt lóe lên, Nhạc Bình Sinh đem quên sạch sành sanh, ngồi ngay ngắn hư không, toàn lực tiêu hóa lên được từ Verrickt, Soros, Norton cái này ba tên Thánh Vực đại chủ giáo linh năng cùng bản nguyên linh hồn tin tức.

Lấy lực lượng một người khiêu chiến thống trị phiến đại lục

này Chúa Tể Giả, đối mặt tầng tầng lớp lớp cường giả, cấm chú, thần thuật, đối với thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần Nhạc Bình Sinh tới nói cũng chính là một trận trận đánh ác liệt, hắn còn cần càng nhiều chuẩn bị cùng thẻ đánh bạc.

Trận này thiên về một bên đồ sát lại thêm trước đó trên đường đi linh năng thu hoạch, Nhạc Bình Sinh trước mắt hết thảy thu hoạch được gần hai mươi vạn đơn vị linh năng, khổng lồ như biển linh năng đều dung nhập Lượng Tử Nguyên Thần, đồng thời từng đầu thâm ảo tin tức mảnh vỡ bị rút ra, tổ hợp, Lượng Tử Nguyên Thần, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 lại lần nữa phi tốc biến hóa.

So với trước đó truyền kỳ cường giả, ba tên cường giả Thánh vực cung cấp tri thức, nhận biết, kinh nghiệm bổ sung không thể nghi ngờ càng thêm thâm ảo hữu hiệu.

【 nguyên tố trận liệt cấu giải 】, 【 linh hồn thánh rèn đồ giải 】, 【 tín ngưỡng cùng thánh quang áo nghĩa 】 từng đầu cấm chú, linh hồn, thánh quang cùng với dư ma pháp phe phái hạch tâm cao thâm huyền bí hiện ra ở Nhạc Bình Sinh tâm thần ở trong. Đồng thời bởi vì ba người này thân là Thánh Đình cao tầng nguyên nhân, Thánh Đình một chút không muốn người biết át chủ bài cùng tuyệt mật cũng triển lộ ra.

"Hàng trăm hàng ngàn truyền kỳ thánh chức người, vượt qua hai mươi vị Thánh Vực Thánh Long kỵ sĩ đoàn Thiên Đường cự pháo thần thánh chi lĩnh vực gần với thần nhất linh Giáo hoàng thần giáng thuật cái này còn vẻn vẹn ba người bọn họ biết lực lượng, nhìn không dễ đối phó."

"Lượng Tử Nguyên Thần suy tính kết quả, trực tiếp tiến đánh Thánh Đình tổng bộ, có vượt qua một phần ba khả năng là hai phe địch ta lưỡng bại câu thương, có không đến một phần tư khả năng Lượng Tử Nguyên Thần sẽ bị trọng thương thậm chí phá hủy."

"Mặc dù thắng nhiều bại ít, nhưng là không có chân chính thân

thể, không cách nào phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, ta hiện tại phương thức công kích cùng thủ đoạn tựa hồ cũng không có vạn toàn nắm chắc."

Thông qua đối linh năng bản nguyên linh hồn tin tức phân tích, Nhạc Bình Sinh trong khoảnh khắc liền biết được Thánh Đình đông đảo át chủ bài, đồng thời căn cứ trước mắt tự thân điểm khác lạ đại khái tính ra ra trực tiếp tiến đánh Thánh Đình tổng bộ nguy hiểm xác suất.

Trước mắt hắn ngưng tụ tôn này lượng tử pháp thân cuối cùng chẳng qua là một cái năng lượng thể, mặc dù mô phỏng ra phần lớn mệnh khiếu, nhưng là không cách nào thỏa mãn giống như là 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 dạng này cao thâm bí truyền võ đạo nhu cầu, cho nên không cách nào phát động, bởi vậy tại cơ biến bên trên còn kém rất nhiều.

"【 Hư Không Liệt Nguyệt tàn khuyết 】 có thể thời gian ngắn tu tập, nhưng là còn chưa đủ."

"Như vậy, tìm ra có thể có vạn toàn nắm chắc phương thức đi."

"Thời gian một ngày, đầy đủ."

Đã loáng thoáng có một cái phương hướng, ngay tại Nhạc Bình Sinh nghĩ như vậy đồng thời, một bộ bộ thuần túy mà vô cùng cường đại võ đạo lý niệm từ trong lòng chảy xuôi mà qua:

Đến từ 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】, đến từ Hồng Thiên Cương 【 Minh vực quỷ quốc 】, đến từ Ngũ Ngục Tôn Chủ 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】, đến từ Nhạc Bình Sinh giáng lâm đến thế giới này thành lập được tri thức hệ thống từng đạo hoàn toàn khác biệt lý niệm kịch liệt va chạm.

Một môn vang dội cổ kim công phạt võ đạo như là một cái nho

nhỏ phôi thai, tại Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần toàn lực vận chuyển hạ cực tốc dựng dục

Ngay tại Nhạc Bình Sinh ngay tại làm công đánh Thánh Đình tổng bộ mà tiến hành đủ loại chuẩn bị thời điểm, một trận bao trùm hơn phân nửa thánh quang đại lục, mười ba cái giáo khu, vượt qua ức vạn số lượng giáo đồ chấn động kịch liệt bắt đầu.

Cơ hồ là trong cùng một lúc, tọa lạc ở mười ba cái giáo khu từng cái thành trì trong giáo đường, thánh thần điêu giống đột nhiên bộc phát ra mãnh liệt thánh quang, làm trong giáo đường từ chủ giáo cho tới cha xứ nhân viên thần chức sợ hãi mà kinh, nhao nhao để tay xuống trên đầu hết thảy sự vật đi tới tượng thánh trước mặt túc nhiên nhi lập.

Không đến bao lâu, một cỗ trang nghiêm, trầm thấp, thần thánh ba động đồng thời tại hàng trăm hàng ngàn cái tượng thánh phía trên lan truyền ra, truyền lại tại giáo đường bên trong trong lòng của mỗi người:

"Thánh thần tín đồ a "

"Có cường đại tà ma đi tới thế giới của chúng ta, hắn đem thu hoạch linh hồn, tản sợ hãi cùng tuyệt vọng, đem chúng ta quê hương hóa thành tử vong Địa Ngục. Mà nó hiện tại mục tiêu, chính là Thánh Đình tổng bộ."

"Tà ác, ngay tại tới gần."

"Tất cả truyền kỳ trở lên nhân viên thần chức tiếp vào tin tức trở đi lập tức trở về, nghênh chiến tà ma, tiêu diệt tà ác!"

"Vì thánh thần mà chiến, là tín ngưỡng mà chiến!"

Theo Giáo hoàng cái tin tức này thông qua thần thuật câu thông tất cả giáo đường tượng thánh tức thời truyền lại, mười ba cái vùng ngoại thành bên trong bao quát còn lại mười vị Thánh

Vực đại chủ giáo ở bên trong mấy trăm tên truyền kỳ trở lên thần chức người đều nhận được cái này làm cho người rung động tin tức.

"Đây là Giáo hoàng đại nhân!"

"Thánh quang lệnh triệu tập! Lại là thánh quang lệnh triệu tập!"

"Có cường đại tà ma giáng lâm!"

"Thánh quang ở trên, tịnh hóa tà ác, đem bẩn thỉu tà ma đưa vào Địa Ngục!"

Bọn hắn từng cái sắc mặt kịch biến, sau đó không có một cái nào dám chậm trễ, nhao nhao ngưng tụ Thánh Dực phóng lên tận trời, từ mười ba cái giáo khu các ngõ ngách lấy thế sét đánh lôi đình đi hướng về phía Thánh Đình tổng bộ.

"Đáng chết, làm sao lại đột nhiên xuất hiện loại chuyện này!"

Không chỉ như thế, ngoại trừ Thánh Đình tổng bộ bên ngoài, rải tại thánh quang đại lục các nơi hoặc khổ tu, hoặc truy sát dị đoan Thánh Đường, tông giáo tài phán sở, Thánh Long kỵ sĩ đoàn toàn bộ đỉnh tiêm lực lượng cũng đều trong cùng một lúc, không phân tuần tự nhận được đạo này thánh quang lệnh triệu tập, đang ngạc nhiên nghi ngờ bên trong không thể không dừng tay lại bên trong sự tình, cấp bách hướng về Thánh Đình tổng bộ chạy về.

Tà ma tứ ngược tin tức đang nổi lên lên men qua đi như là như vòi rồng cấp tốc quét sạch nửa cái thánh quang đại lục, để ức vạn Thánh Đình tín đồ khủng hoảng sôi trào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 567: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Bốn)

Chương 567: Lấy 1 địch quốc! (mười bốn)

Từ Giáo hoàng tuyên bố thánh quang lệnh triệu tập qua đi không đến năm tiếng, tại bao trùm nửa cái thánh quang đại lục mười ba cái giáo khu lâm vào khủng hoảng cùng hỗn loạn thời khắc, ở vào chỉ riêng vũ đồng bằng Thánh Đình tổng bộ đang tiến hành trước nay chưa từng có biến hóa.

Đạp đạp đạp đạp

Ngột ngạt mà túc sát tiếng bước chân quanh quẩn tại toàn bộ chỉ riêng vũ đồng bằng trên không, như là sấm rền đồng dạng cuồn cuộn quanh quẩn, từng đội từng đội toàn thân ngân quang lấp lóe, trang bị tinh lương, khí chất điêu luyện mà cường đại kỵ binh hoặc là bộ binh đoàn rung động đại địa, ngay tại cấp tốc hội tụ.

Đối phó tà ma phổ thông đơn vị tác chiến không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, Thánh Đình trước mắt điều khiển đều là vô luận thực lực vẫn là chiến công đều cường đại nhất hạch tâm tác chiến quân đoàn, những cái này ngân quang lóng lánh thủy triều tại các cái lối đi phun trào khuếch tán, liếc nhìn lại tối thiểu cũng là vượt qua mười vạn số lượng!

"Mau! Mau! Mau!"

"Đạo thứ nhất phòng tuyến! Thánh Long kỵ sĩ đoàn trận thứ nhất liệt, trận thứ hai liệt, thứ ba trận liệt, lên không bố phòng!"

Cùng lúc đó, một mảnh khác rộng lớn trên quảng trường nương theo lấy từng tiếng như là gấp rút như sấm rền hét lớn, cuồng phong đột khởi, từng người từng người kim khải kỵ sĩ tọa hạ, diện mục dữ tợn, người khoác kim giáp khổng lồ Long Thú phát ra từng tiếng rống to, vuốt cánh thịt thăng lên không trung, theo mười đầu, trăm con, ngàn con màu trắng kim giáp Long Thú rống giận xông lên không trung, trong nháy mắt ngay tại khoảng cách Thánh Đình trung tâm gần trăm dặm biên giới trên không tổ kiến ra một đầu sâm nghiêm phòng tuyến!

Từng mảnh nhỏ hàn quang dập dờn, trên đường chân trời vừa đi vừa về tuần sát Thánh Long kỵ sĩ Long Thú trên lưng dài đến gần mười mét Long Thương tại ánh nắng chiếu rọi xuống phản xạ ra tử vong quang huy, bốn phía huy sái.

Cái này ngàn tên Thánh Long kỵ sĩ, mỗi một cái đều là liệt nhật hoặc là tiếp cận liệt nhật cấp bậc kỵ sĩ! Cũng là Thánh Đình hơn ngàn năm lịch sử ở trong nam chinh bắc chiến, tiêu diệt đủ loại dị đoan chủ lực quân đoàn!

Không chỉ như thế, theo một vị một vị Truyền Kỳ cấp khác nhân viên thần chức đuổi tới, đồng dạng được xếp vào đạo thứ nhất phòng tuyến bên trong, bọn hắn bị đơn giản tổ chức về sau nhao nhao dán chặt lấy Thánh Long kỵ sĩ đoàn không trung phòng tuyến, tùy thời chuẩn bị trút xuống giống như cuồng phong bạo vũ ma pháp đả kích.

Trên mặt đất, từng tòa thánh tháp lục tục sáng lên quang huy, thật lớn Phật xướng âm thanh quanh quẩn giữa thiên địa, thẩm thấu lòng người. Thánh ca bên trong, từng đạo quang huy nhộn nhạo như là lụa mỏng đồng dạng khoác vẩy mà xuống, đáp xuống Thánh Long kỵ sĩ đoàn cùng truyền kỳ cường giả xây dựng song trọng tuyến phong tỏa bên trên, để cái này giữa không trung gần hai ngàn vị trận địa sẵn sàng đón quân địch nhân viên chiến đấu khí tức tăng vọt!

【 Quang Chi Chúc Phúc 】, 【 Cự Lực thuật 】, 【 thánh dũ thuật 】, 【 quang huy hộ thể 】, 【 Ưng Nhãn thuật 】 theo từng đạo quần thể tăng thêm tính pháp thuật thông qua thánh tháp ở trong tế tự đoàn gia trì, mỗi một cái nhân viên chiến đấu phòng ngự, phản ứng, tốc độ, khép lại tốc độ toàn bộ đều lại đến một bậc thang!

Cường đại như vậy đội hình , bất kỳ cái gì một cái cường giả Thánh vực đối mặt phía dưới liền sẽ bị mưa to gió lớn đồng dạng thế công đả kích đánh giết, thậm chí liền chạy trốn cũng không kịp.

Nhưng mà Thánh Đình loại này quái vật khổng lồ bỗng nhiên bộc phát ra toàn bộ lực lượng kết quả hoàn toàn không chỉ như thế.

Thánh so liệt đại giáo đường bên trong, mười tám đạo cường đại, thần thánh, trang nghiêm thân ảnh mặt hướng thánh thần pho tượng, thân thể trang nghiêm, đứng thẳng bất động.

Tông giáo tài phán sở đại thẩm phán dài, Thánh Đường chi chủ, mười vị đại chủ giáo Thánh Đình tầng cao nhất, cơ hồ tất cả cường giả Thánh vực tại thánh quang lệnh triệu tập tuyên bố sau mấy canh giờ về sau, đều đã hội tụ ở này!

"Thánh Đình chính diện lâm, là một cái cực kỳ cường đại uy hiếp."

Giáo hoàng đưa lưng về phía mười tám vị cường giả Thánh vực, thành kính đối mặt với tượng thánh, thanh âm trầm thấp:

"Thánh thần cho ta gợi ý, cái này uy hiếp đã đã cường đại đến cần tập hợp toàn bộ Thánh Đình lực lượng mới có thể tiêu diệt tình trạng."

Giáo hoàng thanh âm tại trống rỗng trong giáo đường quanh

quẩn, mỗi một vị cường giả Thánh vực khuôn mặt đã ngưng kết thành băng, một mảnh túc sát, làm cho người ngạt thở.

Đến cùng là dạng gì tà ma

Giáo hoàng danh xưng thánh người phát ngôn của thần, thực lực là hoàn toàn xứng đáng Thánh Đình đệ nhất nhân, uy nghiêm sâu nặng. Ngay cả vị này thánh quang đại lục đệ nhất cường giả đều thận trọng như thế, trận địa sẵn sàng đón quân địch, để bọn hắn kinh hãi trong lòng cùng cảnh giác cũng đề cao đến, không người dám chủ quan.

"Chư vị, chính là bảo vệ Thánh Đình đạo thứ hai phòng tuyến, tà ma sẽ dùng phương thức gì khởi xướng tiến công vẫn chưa biết được, một khi đạo thứ nhất phòng tuyến bị công phá, chư vị liền muốn gian khổ phấn khởi chiến đấu, thậm chí có khả năng dâng ra sinh mệnh."

Giáo hoàng xoay người lại, mặt mũi già nua bên trên không có bất kỳ cái gì biểu lộ:

"Albert, Duriel, từ hai người các ngươi điều khiển Thiên Đường cự pháo, một khi tình huống không cách nào khống chế, các ngươi biết nên làm như thế nào."

Tình huống đã hiểm ác như vậy sao

Nghe được Thiên Đường cự pháo bốn chữ này, mười tám vị cường giả Thánh vực ánh mắt cùng nhau chấn động một cái, lại không người nói chuyện.

"Còn có chừng mười giờ, ai vào chỗ nấy đi." Thần sắc có chút rã rời, Giáo hoàng thản nhiên nói: "Như vậy chư vị, thánh quang cùng các ngươi cùng ở tại."

"Thánh quang cùng chúng ta cùng ở tại!"

Mười tám vị cường giả Thánh vực cùng nhau cúi người hành lễ về sau, sắc mặt nặng nề rời đi thánh so liệt giáo đường.

Mắt thấy những cao tầng này rời đi thân ảnh, Giáo hoàng già nua trên khuôn mặt không lộ vẻ gì, không biết suy nghĩ cái gì.

Không lâu sau đó, ở vào Thánh Đình trung ương thánh so liệt đại giáo đường tản mát ra kim quang nhàn nhạt, như là rơi xuống trên mặt đất vi hình mặt trời. Đại giáo đường đỉnh cũng chính là cách xa mặt đất hơn một ngàn mét địa phương, từng đạo lớn bằng cánh tay kim sắc tia sáng hướng về bốn phương tám hướng kéo dài, tạo dựng ra một cái cực kỳ huyền ảo trận liệt đường vân, giăng khắp nơi, đem Thánh Đình tổng bộ mười dặm phương viên khu vực hạch tâm đều bao phủ.

Toà này Thần chi lĩnh vực kết giới là Thánh Đình dốc hết đếm mãi không hết nhân lực cùng vật lực, ở trên ngàn năm thời gian không ngừng hoàn thiện, gia cố Thần cấp kết giới, mỗi khởi động bao quát duy trì đều sẽ tiêu hao lượng lớn thánh lực cùng tín ngưỡng chi lực, nhưng là đổi lấy lại là không thể phá vỡ, không gì so sánh nổi phòng hộ, đây là toàn bộ thánh quang đại lục tất cả cường giả Thánh vực toàn lực xuất thủ trong lúc nhất thời đều khó mà phá hư thần chi kết giới.

Không chỉ như thế, Thần chi lĩnh vực kết giới phát động về sau sẽ còn ảnh hưởng phương viên hơn mười dặm thánh quang hạt gấp bội sinh động nồng đậm, phảng phất một đạo cố nói chúc phúc thần thuật, loại này có mặt khắp nơi ảnh hưởng phía dưới có thể tự ý Thánh Đình tất cả nhân viên chiến đấu tiếp cận ba thành thực lực!

Mà Thần chi lĩnh vực kết giới, đã đem gần bảy trăm năm chưa từng khởi động qua.

Đây cũng là Thánh Đình đạo thứ ba phòng tuyến

Thánh Đình toàn diện điều tất cả truyền kỳ trở lên cường giả tin tức tại thời gian cực ngắn đã quét sạch thánh quang đại lục, vô số trốn ở trong bóng tối cái gọi là dị đoan thế lực lập tức ngửi được không giống bình thường hương vị, nhao nhao bắt đầu thăm dò, hỗn loạn chi thế toàn diện nở hoa, còn có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Cùng lúc đó, cùng cuồng sơn dã lĩnh trên không hư không tĩnh tọa Nhạc Bình Sinh đột nhiên mở hai mắt ra.

Mà tại hắn mở mắt ra một khắc này, phương viên gần trăm dặm hư không bỗng nhiên tối sầm lại, phảng phất là trong một chớp mắt đêm tối giáng lâm, một cỗ không thể hình dung sóng ý thức quét ngang Bát Hoang!

Tại được từ ba cái Thánh Vực cấp bậc linh hồn của cường giả bản nguyên tin tức, một cái hoàn chỉnh dị vực nhận biết hệ thống sức mạnh dung nhập, hơn nữa đối với tất cả nhận biết dự trữ một loạt lắng đọng cùng chải vuốt, cùng tiếp cận hai mươi vạn linh năng toàn bộ bị hấp thu, giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần lại lần nữa toàn diện tăng lên, không còn là một cái phôi thô, xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất!

"Cường độ, thôi diễn lực, sức tính toán xuất hiện to lớn tăng lên."

"Không chỉ như vậy."

"Thử một chút đi."

Lượng Tử Nguyên Thần, không phải vật chất, không phải năng lượng. Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt tại Lượng Tử Nguyên Thần toàn lực phát động một khắc, phương viên một dặm phạm vi tầm mắt triệt để đổi, thiên không, đại địa, hết thảy vật chất chỉ một thoáng không còn tồn tại, chỉ có lít nha lít nhít, nhiều vô số kể, không thể tính toán sợi tơ, hạt chồng chất, tụ tập, vận động, tạo

dựng thành một cái quỷ dị, kỳ quái thế giới!

Nhạc Bình Sinh trong mắt cũng không tiếp tục tồn tại cái gọi là vật chất cùng năng lượng, có vẻn vẹn chỉ là một đống lại một đống hạt cơ bản tổ hợp thể mà thôi.

"Thứ này lại có thể là vi mô tầm nhìn."

Nhạc Bình Sinh lập tức liền ý thức được, giờ này khắc này Lượng Tử Nguyên Thần trực tiếp xuyên thấu qua hiện tượng nhìn bản chất, từ vĩ mô nhập vi xem, hiện ra một bộ vi mô tầm mắt!

Mang ý nghĩa hắn tại vận dụng vi mô tầm nhìn thời điểm, hết thảy năng lượng vận chuyển đều trong mắt hắn không chỗ che thân , bất kỳ cái gì năng lượng hoặc là vật chất loại công kích hắn đều có thể quan trắc đến quỹ tích vận hành cùng kết cấu ở trong nhược điểm!

Không chỉ có như thế, tại thế giới vi mô trạng thái, Nhạc Bình Sinh có thể tại không hấp thu bản nguyên linh hồn tin tức tình huống dưới, phân tích tuyệt đại bộ phận võ đạo, ma pháp, thần thuật năng lượng triệu tập, vận chuyển phương thức, thậm chí chớp mắt liền học được.

Trong mắt kỳ quái cảnh tượng duy trì ước chừng mười giây đồng hồ thời gian, một trận không lưu loát cảm giác truyền đến, Nhạc Bình Sinh cảnh tượng trước mắt lập tức khôi phục bình thường.

"Không tầm thường năng lực, bất quá tạm thời không cách nào duy trì quá lâu, còn phải đợi đến Lượng Tử Nguyên Thần tiến thêm một bước."

Nhạc Bình Sinh đối với Lượng Tử Nguyên Thần tiến vào một cái tiểu thành giai đoạn diễn sinh ra vi mô tầm nhìn cảm thấy hết sức hài lòng, duy nhất thiếu hụt ngay tại ở bởi vì trước mắt

nguyên thần cường độ hạn chế, vi mô tầm nhìn không cách nào lâu dài giữ lại, chỉ có thời khắc mấu chốt mới có thể vận dụng.

"Còn có một cái càng lớn biến hóa."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh tâm thần giống như thủy triều quét sạch mà ra, một cỗ không cách nào hình dung ba động dập dờn, hư không trấn áp!

Kì lạ biến hóa phát sinh.

Tại tâm thần ba động bộc phát ra cái này sát na, vi mô tầm nhìn lại lần nữa phát động, Nhạc Bình Sinh quanh thân gần một dặm, hết thảy vật chất, năng lượng, hạt cơ bản vận động phảng phất là đông kết, tốc độ chậm lại gấp mười thậm chí gấp trăm lần! Thiên địa đen trắng, phong thanh đứng im, hạt bụi nhỏ bất động, cái này trong một chớp mắt thật giống như chính Nhạc Bình Sinh tính cả lấy quanh thân một dặm không gian bị đông cứng tiến vào giống như hổ phách, hạt bụi nhỏ, tia sáng, thời gian lưu động chớp mắt đình chỉ!

Mà ngoại trừ cái này bên ngoài một dặm không gian nhưng không có bất kỳ biến ảo, cũng có thể rõ ràng cảm giác được cái này hai mảnh không gian phân biệt rõ ràng, tựa hồ thời gian tốc độ chảy cũng khác nhau.

Mà Nhạc Bình Sinh phát động bộ này quỷ dị cảnh tượng chỉ duy trì một sát na, ước chừng chỉ có một giây đồng hồ thời gian liền lần nữa lại khôi phục bình thường.

"Thì ra là thế, đông kết trấn áp lĩnh vực ở trong hết thảy vật chất vận động, tương đương với thời gian giảm bớt a "

"Một giây đồng hồ thời gian, tại cái phạm vi này bên trong có thể đem thời gian giảm bớt một giây."

"Tương đương với ta so người khác nhiều hơn một giây phản

ứng, ứng đối thời gian."

Thời gian là vật chất tồn tại một loại hình thức, là từ quá khứ, hiện tại, tương lai liên miên không dứt hệ thống, là vật chất vận động, biến hóa tiếp tục tính biểu hiện. Mà Nhạc Bình Sinh vừa mới thi triển năng lực thì là lấy Lượng Tử Nguyên Thần thao túng, can thiệp, trình độ lớn nhất đóng băng kết có hạn phạm vi bên trong tất cả vật chất vận động, biến tướng đạt thành thời gian sát na đình trệ quỷ dị hiệu quả!

Mặc dù hiệu quả có hạn, Nhạc Bình Sinh chỉ nhiều ra một giây thời gian, nhưng là đối với hắn hiện tại tới nói một giây đồng hồ thời gian đã có thể làm rất nhiều chuyện.

Loại năng lực này căn cơ là tới từ Hoang Cổ di địa ở trong đầu kia Băng Ly thiên phú bản năng, lại thêm thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần về sau tâm thần tấn mãnh phát triển lớn mạnh, mỗi một phút mỗi một giây đều tại tăng lên cho tới bây giờ khiến cho hắn có năng lực như vậy.

Trong mắt vô số linh quang kịch liệt va chạm, suy nghĩ hoàn tất, Nhạc Bình Sinh đứng ở hư không, ngóng nhìn hướng về phía Thánh Đình tổng bộ phương hướng:

"Là lúc này rồi."

Hắn tiếng nói vừa hết đồng thời, hắn lượng tử pháp thân lập tức bắt đầu tách ra, tách ra năm đạo hư ảo quang ảnh, bắn ra ở trước mặt của hắn.

Ào ào ào ào ào ào hoa

Phương viên trăm dặm hư không khí lưu, năng lượng chỉ một thoáng kịch liệt khuấy động, phong ba sóng dữ đồng dạng phun trào gào thét, như là bị lỗ đen dẫn dắt lực lượng đồng dạng hướng về năm đạo quang ảnh điên cuồng hội tụ.

Năng lượng trong cuồng triều, cái này năm đạo quang ảnh cũng loáng thoáng phát ra giống như mừng rỡ, giống như mong đợi thanh âm:

"Là lúc này rồi "

Đêm tối rút đi, Thánh Nhật quang huy chiếu sáng đại địa.

Thánh Đình tổng bộ, phương viên trăm dặm, từ cường giả Thánh vực, cho tới trận địa sẵn sàng đón quân địch binh sĩ, chưa từng có cảm giác được đêm tối là như thế dài dằng dặc.

Thánh so liệt trong giáo đường, Giáo hoàng ngồi ngay ngắn trong đó, nguyên bản trống rỗng trong giáo đường giờ phút này đã dâng lên trên trăm mặt quang kính, ấn chiếu vào tổng bộ các nơi từng màn cảnh tượng.

Khoảng cách tà ma tiến công thời khắc càng phát tới gần.

Trải qua hơn mười giờ thần kinh căng cứng, độ cao tập trung tiêu hao, cho dù là có từng đạo tăng thêm tính pháp thuật gia trì, vượt qua mười vạn tên trận địa sẵn sàng đón quân địch Thánh Đình nhân viên chiến đấu vẫn là không khỏi cảm nhận được một tia rã rời.

Nhưng là dù vậy, đồng bằng khu vực biên giới trên bầu trời, từ truyền kỳ cường giả cùng Thánh Long kỵ sĩ đoàn tạo thành nghiêm mật phòng tuyến không có một tia buông lỏng, nháy mắt một cái không nháy mắt dò xét trước mặt phụ trách phạm vi; từng tòa thánh tháp phía trên, từng đạo 【 trinh sát tà ác 】 không ngừng nghỉ chút nào bao trùm đại địa; mười tám vị cường giả Thánh vực đứng yên tại không trung, như là tinh thần bảo vệ, đem bách lý đại địa thu hết vào mắt.

Cái này ba đạo phòng tuyến cách xa nhau hơn mười dặm, đem lớn như vậy một cái Thánh Đình tổng bộ hộ vệ chật như nêm cối.

Ngay tại sâm nóng túc sát bầu không khí cực đoan trầm ngưng, trầm ngưng đến đỉnh phong thời điểm.

Ầm ầm!

Đột nhiên! Phía chân trời xa xôi cuối cùng ánh sáng tối sầm lại, một tuyến hắc ám trong lúc đó lan tràn, khắc sâu vào giữa tầm mắt!

Ngay sau đó phảng phất là đêm tối ngay tại xua đuổi quang minh, có một cỗ để cho người ta kinh dị hạo đãng khí tức lộ ra, đồng thời một cỗ để mặt đất đều tựa hồ khẽ chấn động ngập trời sát khí, cực độ lãnh khốc, vô tình, như thủy triều từ xa xôi đường chân trời cuốn tới!

"Kia là!"

"Là tà ma!"

"Toàn thể! Cảnh giới! Chuẩn bị!"

Khu vực biên giới, không trung đạo thứ nhất trong phòng tuyến nhân viên chiến đấu phát hiện trước nhất chỗ xa xa dị trạng, hô hấp cũng vì đó dừng lại, trái tim đều kịch liệt nhảy lên cùng nhau phát ra một tiếng sét rống to, để ở vào thứ hai phòng tuyến mười tám vị cường giả Thánh vực bỗng nhiên quay đầu, đạo đạo ánh mắt như là sâm nhiên lợi kiếm hung hăng đâm về phía phát ra động tĩnh phương hướng!

Theo vang vọng bách lý mãnh liệt cảnh cáo, chỉnh đạo phòng tuyến thứ nhất nhanh chóng co vào, tất cả Thánh Long kỵ sĩ nhanh chóng tụ tập, dài đến mười mét Long Thương chỉ hướng động tĩnh phát sinh phương hướng, tất cả truyền kỳ cường giả thánh lực phồng lên, cường đại thánh quang pháp thuật vận sức chờ phát động.

Cái kia một tuyến hắc ám ở trong hư không cấp tốc lan tràn

khuếch tán, tốc độ nhanh đến cực điểm, bất quá thời gian trong nháy mắt, năm đạo sâm nhiên âm ảnh liền loáng thoáng hiện ra ở phương xa chân trời.

"Năm, năm cái tà ma!"

Phụ trách phòng tuyến thứ nhất người da trắng quan chỉ huy lập tức phát ra khiếp sợ rống to:

"Lại có năm cái tà ma!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 568: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Năm)

Chương 568: Lấy 1 địch quốc! (mười năm)

Nương theo lấy không trung phòng tuyến thứ nhất quan chỉ huy như lôi đình gào thét, tất cả Thánh Long kỵ sĩ cũng đồng dạng phát hiện đường chân trời mang theo phô thiên cái địa âm ảnh đánh thẳng tới, rõ ràng là năm đạo xếp thành một hàng, mang đến vô biên áp bách, quỷ dị khó lường thân ảnh!

Đây là có chuyện gì!

Chiến báo thời gian thực truyền lại, mặc kệ là tọa trấn tại thánh so liệt trong giáo đường thống ngự toàn cục Giáo hoàng vẫn là đạo thứ hai phòng tuyến mười tám vị cường giả Thánh vực lập tức nội tâm kịch chấn.

Ngay tại tiếng rống giận dữ quanh quẩn thời khắc, chân trời năm đạo bóng đen cùng thiểm điện đồng dạng nhanh, nhanh đến không cách nào tưởng tượng, vừa mới mới chỉ là chân trời năm cái nhỏ bé không thể nhận ra điểm nhỏ, thời gian mấy hơi thở liền vượt qua mười dặm, hơn mười dặm khoảng cách, mang theo vạn Thiên Phong rồng nộ hống, hướng về đạo thứ nhất phòng tuyến cực tốc tới gần!

"Thánh Long kỵ sĩ đoàn!"

"Toàn thể xuất kích!"

"Công kích!"

Kinh ngạc chỉ duy trì một cái chớp mắt, theo mệnh lệnh truyền lại, hơn ngàn con núi thịt kim giáp Long Thú cấp tốc vuốt cánh thịt, đang vang vọng thành một mảnh Chấn Thiên Nộ Hống bên trong, không trung thít chặt phòng tuyến thứ nhất bỗng nhiên hướng ra phía ngoài nhất bạo, Thánh Long kỵ sĩ đoàn toàn thể như là rời dây cung mà ra kim sắc mũi tên, hóa thành một mảng lớn đâm thủng bầu trời dòng lũ sắt thép, trào lên mà ra!

Dài mười mét Long Thương phun ra xuất ra đạo đạo dữ dằn quang mang, trên không trung xẹt qua lít nha lít nhít, làm cho người không rét mà run quỹ tích, Thánh Đình binh chủng cường đại nhất xuất kích, trong khoảnh khắc phảng phất hư không sụp đổ, thiên địa nghẹn ngào, hủy diệt dòng lũ lấy một loại xé nát hết thảy trở ngại, mà lại không thể ngăn cản trạng thái muốn đem trên đường hết thảy tồn tại bao phủ.

Cùng lúc đó, vài trăm mét truyền kỳ cường giả bộc phát quang dực theo sát phía sau, bọn hắn cực tốc tiến lên đồng thời trên thân tản ra hủy diệt ba động, đủ loại cường đại cấm chú ấp ủ tới cực điểm, vận sức chờ phát động!

Năm mươi dặm bốn mươi dặm ba mươi dặm

Quét sạch mà ra Thánh Long kỵ sĩ đoàn cùng hậu phương lạc hậu một bước truyền kỳ quân đoàn khoảng cách cuồng tập mà đến năm tôn tà ma càng ngày càng gần.

"Trước hết để cho những người này tới thử nước a "

"Có thể có thực lực như vậy, không tệ."

"Tốc chiến tốc thắng."

Lôi đình tốc độ tiến lên bên trong, trong điện quang hỏa thạch các loại suy nghĩ tại Nhạc Bình Sinh tách ra năm tôn lượng tử pháp

thân trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất.

Đối mặt mãnh liệt mà đến Thánh Long quân đoàn, cái này năm tôn cách xa nhau trăm trượng lượng tử pháp thân cùng nhau đưa tay, sau một khắc, một tia màu trắng ánh sáng nhạt tại năm tôn lượng tử pháp thân lòng bàn tay thoáng hiện, chỉ là nhìn thấy chút ít này ánh sáng, liền cho người ta một loại phá hư, hủy diệt, cực hạn uy hiếp cảm giác.

Theo chút ít này chỉ riêng dần dần ngưng tụ, quấn giao, vô số đạo sáng chói ánh sáng hoa từ hư không lưu tinh chạy đến, trong chớp mắt vượt qua không biết dài đến đâu khoảng cách, hội tụ, hội tụ, lại hội tụ! Chèn ép người tựa hồ cũng muốn không thở nổi!

Không cần mệnh khiếu phát động, Lượng Tử Nguyên Thần cải tiến bản 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】!

"Đây là!"

Còn có trong vòng hơn mười dặm khoảng cách song phương liền muốn lấy Vẫn Tinh va chạm đồng dạng trạng thái đụng vào nhau, Thánh Long kỵ sĩ đoàn quan chỉ huy trong mắt khắc sâu vào phương xa năm đoàn kịch liệt hội tụ áp súc chùm sáng, trong lòng dâng lên một loại cảm giác khủng bố, ý thức được đây là một loại nào đó cường đại công kích từ xa thủ đoạn, lập tức giận dữ hét:

"Phân tán! Phân tán! Phân tán công kích!"

Nương theo lấy mệnh lệnh của hắn, nguyên bản ngưng tụ thành một thanh đao nhọn bộ dáng hủy diệt dòng lũ trong khoảnh khắc phân tán ra đến, kéo ra lẫn nhau ở giữa khoảng cách.

"Vô dụng."

Năm cái hư không cất bước tiến lên Nhạc Bình Sinh cùng một phó biểu tình nhàn nhạt nói một câu như vậy, sau đó

Càng thêm mãnh liệt gió lớn tiếng thét tại tất cả Thánh Long kỵ sĩ vang lên bên tai, tại bọn hắn ánh mắt cảnh giác bên trong, tại chỗ rất xa năm đoàn tại cấp tốc tiếp cận bên trong cực độ áp súc ngưng tụ sáng chói ánh sáng đoàn bỗng nhiên bành trướng vỡ tan, một đạo, mười đạo, trên trăm đạo nóng rực dữ dằn hủy diệt cột sáng, lít nha lít nhít, như là mưa to gió lớn bắn ra, ngang qua hư không!

Liếc nhìn lại, Nhạc Bình Sinh năm tôn lượng tử pháp thân thật giống như năm thời đại pháo, trong khoảnh khắc đối diện trước hơn mười dặm không gian phát động giống như cuồng phong bạo vũ không khác biệt oanh tạc!

Tại tất cả ánh mắt bắn ra mà đến người trong mắt bất quá là quang mang lóe lên, phảng phất là năm viên mặt trời sinh mệnh đi đến cuối con đường, bộc phát ra sau cùng quang huy, giữa thiên địa một mảnh chói mắt trong suốt, thật lớn tiếng oanh minh tại tất cả kỵ sĩ trong đầu như thiên lôi phẫn nộ cổn đãng không ngớt, kinh hãi ở trong trước mắt đã cái gì đều nhìn không thấy.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay sau đó có thể trực tiếp đem người màng nhĩ đánh vỡ. Thậm chí đem người trực tiếp chấn động toàn thân mạch máu vỡ tan mà chết ầm ầm nổ vang, vang vọng toàn bộ thiên địa, giống như cuồng phong bạo vũ hủy diệt cột sáng phát sau mà đến trước, thẳng tắp đánh vào Thánh Long kỵ sĩ trận hình bên trong, chỉ một thoáng tựa như hàng ngàn hàng vạn khỏa bom cùng một thời gian bạo tạc, hết thảy đều tại băng liệt, sụp đổ! Trên đường chân trời xuất hiện trăm ngàn khỏa cự hình hỏa cầu kịch liệt căng phồng lên đến, đem xung quanh hết thảy đều đều thôn phệ!

"A! A!"

Không còn kịp suy tư nữa đến cùng xảy ra chuyện gì, không kịp sợ hãi cái này đáng sợ lực lượng, không kịp tuyệt vọng sinh

mệnh mình đánh mất, vừa mới còn nộ hống ồn ào náo động lấy hơn ngàn Thánh Long kỵ sĩ trận hình một nháy mắt bị xé rách phá thành mảnh nhỏ, cháy đen huyết nhục chi hoa không trung tung xuống, không biết bao nhiêu người không tránh kịp trực tiếp ngay tại oanh tạc phía dưới thịt nát xương tan! Từng tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng bên trong từng đạo khổng lồ bóng đen rơi xuống phía dưới, càng nhiều hơn chính là tính cả núi thịt đồng dạng kim giáp Long Thú tại cuồng bạo trùng kích vào triệt để vỡ nát, lại bị càn quét san bằng đến nỗi ngay cả một chút tồn tại vết tích đều không có còn lại!

Cái này vô kiên bất tồi Thánh Long kỵ sĩ đoàn cùng Nhạc Bình Sinh còn chưa từng chân chính đối mặt, liền đã tử thương thảm trọng.

Mà cái này bây giờ đăng tràng năm tôn lượng tử pháp thân, bất quá riêng phần mình kế thừa Nhạc Bình Sinh bản tôn một phần năm lực lượng mà thôi.

Bởi vì Lượng Tử Nguyên Thần tồn tại, tăng thêm Nhạc Bình Sinh hiện tại kinh nghiệm cùng thủ đoạn, dù chỉ là một phần năm lực lượng phân thần, cũng vượt xa phổ thông Luyện Thần tôn giả!

Thiên không bị xé nứt, vô số nóng rực khí lãng khuấy động, loạn lưu trào lên, nhật nguyệt vô quang thời khắc, năm tôn lượng tử pháp thân không có bất kỳ cái gì dừng lại, lại lần nữa gia tốc bên trong hướng về Thánh Long kỵ sĩ trận hình bị xé nát sau hiển lộ ra truyền kỳ quân đoàn phóng đi.

Bởi vì thực lực khá mạnh lại thêm có Thánh Long kỵ sĩ đoàn làm giảm xóc nguyên nhân, truyền kỳ quân đoàn mặc dù tổn thất không nhỏ, nhưng là sinh lực lại đại bộ phận giữ lại.

Mà giờ khắc này, trong mắt của bọn hắn đều là vặn vẹo gợn sóng, bành trướng mây khói, rơi xuống phía dưới cháy đen thi khối, trong tai đều là cuồn cuộn quanh quẩn oanh minh tiếng kêu

thảm thiết đau đớn, làm cho người tê cả da đầu!

"Chuyện gì xảy ra! Tại sao có thể có cường đại như thế tà ma!"

"Vừa rồi đó là cái gì!"

"Cẩn thận! Cẩn thận!"

Tất cả truyền kỳ cường giả đều sợ vỡ mật, hoàn toàn không nghĩ tới trong nháy mắt công phu, hàng trăm hàng ngàn toàn bộ đều là Du Liệt Nhật cao thủ cấp bậc tạo thành Thánh Long kỵ sĩ đoàn cứ như vậy gần như toàn quân bị diệt!

Bọn hắn lần này đối mặt tà ma, đến cùng là loại dạng gì tồn tại

Mỗi một cái truyền kỳ trong lòng đều dâng lên sâm sâm ác hàn chi ý.

Ngay tại lúc bọn hắn vừa muốn có phản ứng thời khắc

Ông!

Trong nháy mắt, một tuyến so phích lịch còn muốn sáng lên vô số lần cực sáng ánh sáng trắng lại lần nữa đâm rách hết thảy hỗn loạn cùng nồng vụ, kịch liệt lóe lên, bốn phía tất cả không khí chấn động mạnh, một tầng gợn sóng đồng dạng sóng chấn động hướng bốn phương tám hướng tuôn trào ra, ngay sau đó, mấy chục trên trăm đạo hùng vĩ mà hoàng liệt cột sáng lại lần nữa xé rách hết thảy trở ngại, vượt qua vài dặm khoảng cách oanh kích mà đến!

"A!"

"Sao lại thế!"

Hoàn toàn không nghĩ tới ngắn như thế thời gian tà ma có thể lần nữa phát động phạm vi lớn như thế, cường độ cao kinh khủng

đả kích, mấy trăm tên truyền kỳ phát ra kinh hãi kêu to!

Mà bọn hắn phần lớn người phản ứng cũng giới hạn như thế.

Theo chấn thiên động địa hủy diệt bạo tạc trên không trung lại lần nữa biến chỗ nở hoa, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang tốc độ nhanh chóng so với Nhạc Bình Sinh bản thể càng nhanh gấp đôi, dạng này bỏ qua tiêu hao, không khác biệt, phạm vi lớn oanh tạc tại những người này còn đến không kịp đào tẩu thời điểm cũng đã đem phương viên mười dặm hư không đều quét sạch, bao phủ, mảnh không gian này tựa như là một trương yếu ớt trang giấy bị lặp đi lặp lại xé rách, còn kèm theo từng cái cháy đen chân cụt tay đứt, tại mây khói bên trong rơi xuống phía dưới.

Ngoại trừ một phần nhỏ ở vào oanh tạc rỗng ruột khu vực hoặc là thực lực cường đại truyền kỳ may mắn còn sống bên ngoài, Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang dày đặc hỏa lực bao trùm dưới, vượt qua ba trăm tên trở lên truyền kỳ trong nháy mắt thịt nát xương tan.

Xung kích dư ba bốn phía khuấy động, trên mặt đất mảng lớn mảng lớn kiến trúc vỡ nát sập đổ, tầng tầng đất đá bị cuồng bạo bốn phía lực lượng hung hăng nhấc lên, phương viên gần mười dặm đại địa trong khoảnh khắc chính là phá thành mảnh nhỏ, một mảnh hỗn độn.

Năm tôn lượng tử pháp thân không để ý đến còn lại cá lọt lưới, thân ảnh phá vỡ vỡ vụn loạn lưu, tiếp tục hướng về tầm mắt ở trong tôn này tối cao kiến trúc cấp tốc bước đi.

Bất quá mấy cái nháy mắt, đối dưới chân lít nha lít nhít bóng người kêu rên cùng thét lên bỏ mặc, Nhạc Bình Sinh hư không dạo bước, chính thức tiến vào Thánh Đình tổng bộ phạm vi.

"A! !"

"Tà ma nhận lấy cái chết!"

"Xạ kích! Xạ kích!"

Theo năm thân ảnh xuất hiện ở Thánh Đình tổng bộ ngoại vi trên không, trên mặt đất tụ tập Thánh giáo quân trong khoảnh khắc họng pháo thay đổi, phát ra từng tiếng nộ hống; còn có từng cái thần xạ thủ tại các loại chúc phúc pháp thuật gia trì cầm dưới đầu gân xanh nổi lên kéo khai cung dây cung, lít nha lít nhít không thể tính toán quang chi mũi tên trong khoảnh khắc như là mưa to mưa lớn, xông thẳng thiên không, đem Nhạc Bình Sinh trải qua không gian đều bao trùm!

"Châu chấu đá xe."

Mà đối mặt trên mặt đất như là kiến càng lay cây đồng dạng liều chết phản kích, năm tôn pháp thân hời hợt giơ tay lên. Dữ dằn quang huy lại lần nữa trút xuống, trong khoảnh khắc nhiệt độ cao, khí lãng, sóng xung kích kịch liệt bành trướng, rửa sạch dưới chân mặt đất, đem tất cả đột kích ma pháp, đạn pháo, mũi tên tính cả lấy hàng ngàn hàng vạn Thánh giáo quân hết thảy oanh thành vỡ nát!

Nhìn cũng không nhìn kết quả, năm tôn pháp thân cùng nhau bước chân, lại lần nữa không nhanh không chậm hướng về ngoài mấy chục dặm loáng thoáng thánh so liệt giáo đường vượt qua mà đi.

"Đáng chết tà ma!"

Đúng lúc này, cũng là tại đạo thứ nhất phòng tuyến tồi khô lạp hủ bị năm tôn lượng tử pháp thân lật tay ở giữa đánh nát sau không đến một phút, phía trước, hơn mười đạo tức giận tới cực điểm rống to chấn động hư không cuồn cuộn mà đến!

Từng tiếng nộ hống triệt triệt để để không ngừng kích động,

tràn đầy cực kỳ nồng đậm, mãnh liệt nổi giận, sát ý, còn có một tia run sợ, quét sạch hư không! Như là từ không trung phía trên rơi xuống phía dưới vi hình mặt trời, phía trước hơn mười khỏa ánh sáng chói mắt đoàn như lưu tinh cấp tốc đánh tới!

Đây là ở vào đạo thứ hai tuyến phong tỏa hơn mười vị cường giả Thánh vực thời khắc này đi mà tới.

Nhạc Bình Sinh năm tôn lượng tử pháp thân xếp song song, đứng yên bất động, mặt giống nhau như đúc dâng đủ đủ lộ ra một vòng mỉm cười:

"Rốt cuộc đã đến a "

Phương xa hơn mười khỏa lưu tinh tốc độ cực nhanh, tốc độ tối thiểu vượt qua gấp đôi vận tốc âm thanh trên đây, bất quá không đến mười cái hô hấp công phu liền giáng lâm mà tới, quang mang tan hết sau liền hiển lộ ra hơn mười cái diện mục u ám, rét lạnh hoặc già nua hoặc tuấn mỹ người da trắng nam tử, tất cả đều lấy một loại cực kỳ chán ghét lại cảnh giác vô cùng ánh mắt gắt gao khóa chặt xếp song song năm tôn lượng tử pháp thân.

"Đông Thổ người diện mạo "

"Mà lại giống nhau như đúc."

"Là một loại nào đó phân liệt linh hồn ma pháp a! "

Tất cả cường giả Thánh vực thần sắc nghiêm trọng. Ngưng trọng tới cực điểm, đủ loại suy nghĩ trong lòng kinh run rẩy bên trong chợt lóe lên, hai tướng giằng co giờ khắc này, bất luận là Thánh Đình một phương vẫn là Nhạc Bình Sinh đều không người nói chuyện.

Sau một khắc, đột nhiên xảy ra dị biến.

Ông!

Một trận chói mắt muốn mù cực quang bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng thánh tháp đỉnh bộc phát, liền như là mảnh đất này phía trên đột nhiên dâng lên mấy chục trên trăm khỏa mặt trời, sau một khắc, vô số làm cho người ta cảm thấy nặng nề ngưng trệ cảm giác quang chi bụi gai trống rỗng từ Nhạc Bình Sinh năm tôn pháp thân bốn phía hư không xuất hiện, chồng chất bao phủ lại Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp mỗi một chỗ, giống như gông xiềng, tầng tầng gia thân!

Tập hợp chung quanh tất cả thánh tháp, tất cả Tế Tự phát động khống chế trói buộc loại thần thuật, 【 thần thánh bụi gai gông xiềng 】 phát động!

Năm tôn pháp thân quanh thân một dặm bên trong, vô số đầu thô to quang chi bụi gai giăng khắp nơi, bện thành một cái vô cùng to lớn gông xiềng bộ dáng đem trọn chỉnh một dặm không gian bao phủ trong đó, bốn bề áp lực giống như nặng gấp mười, gấp trăm lần, pháp thân cũng giống như bị quấn tại muốn ngưng kết bùn nhão bên trong, bước đi liên tục khó khăn!

"Oanh liệt thánh quang a, đem hết thảy hóa thành tro tàn bi ai tội nhân a. Hủy diệt khoác tại thân, khắc họa này tổn thương vĩnh viễn không càng; đang dây dưa xốc xếch khóa trạng lao ngục "

Liên hợp hơn mười vị cường giả Thánh vực phát động chung cực cấm chú: 【 Tận Thế Thẩm Phán 】!

Tại 【 thần thánh bụi gai gông xiềng 】 phát động trong nháy mắt này, hơn mười vị cường giả Thánh vực trong khoảnh khắc liền tóm lấy cái này tuyệt thế khó gặp cơ hội, mấy trăm năm câu thông khổ tu thánh lực không giữ lại chút nào đổ xuống mà ra, một cỗ khó mà hình dung kinh người ba động từ mỗi người trên thân tản ra, người người đều cảm thấy một cỗ hít thở không thông khí tức, từ sâu trong linh hồn bay lên, phảng phất muốn đại nạn lâm đầu, vạn kiếp bất phục!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh hấp thu ba tên giáo khu đại chủ giáo ký ức, làm sao lại không biết Thánh Đình đủ loại át chủ bài sát chiêu Lượng Tử Nguyên Thần suy tính bên trong, sớm đã liệt ra hắn khả năng gặp phải tất cả tình huống, bao gồm 【 thần thánh bụi gai gông xiềng 】 cùng 【 Tận Thế Thẩm Phán 】!

Trấn áp không gian bụi gai gông xiềng bên trong, năm tôn lượng tử pháp thân đột nhiên cùng nhau cất tiếng cười to:

"Tận Thế Thẩm Phán a đến so tài một chút ai mạnh ai yếu đi!"

Răng rắc!

Sau một khắc, song song mà đứng, cất bước chật vật năm tôn lượng tử pháp thân thân hình thoắt một cái, bỗng nhiên bắt đầu sập co lại!

Nguyên bản tại thánh quang chiếu rọi tiếp theo phiến kim hoàng sắc thiên không đã hoàn toàn biến sắc, đột nhiên xuất hiện năm khối không cách nào xóa đi đen nhánh.

Bốn phía tất cả quang huy đều hướng về trong hư không năm cái điểm sập kết tụ lại tụ, trong nháy mắt từ lượng biến đến chất biến, từ chất biến đến tụ biến, ngưng tụ thành chất lượng vô cùng lớn năm cái cực điểm! Cái này năm cái cực điểm tạo thành một cái kỳ dị trận liệt, thể tích rõ ràng to không quá đầu ngón tay, lại vẫn cứ có được một loại nghiền ép vạn sự vạn vật hương vị, ép tới bốn phía hư không đều vì dừng uốn lượn lay động!

Xuyên thấu qua ngũ đại cực điểm mặt ngoài bóng tối vô tận bên trong, tựa hồ mênh mông hỏa diễm, quang huy lượn lờ, phích lịch chấn minh, thay nhau lấp lóe! Không giây phút nào nổi lên thiên băng địa liệt bạo tạc, khí tức hủy diệt chỉ một thoáng quét sạch mà ra!

Tại hơn mười vị cường giả Thánh vực sắp ngâm xướng hoàn

tất thời khắc, ngũ trọng hùng vĩ, hạo đãng, thanh âm lạnh lùng từ bụi gai gông xiềng bên trong quanh quẩn mà ra:

"Ngũ Âm Ma Ngục, xin chỉ giáo!"

Mười sáu vị cường giả Thánh vực liên hợp cấm chú 【 Tận Thế Thẩm Phán 】 vs Nhạc Bình Sinh cải tiến qua đi năm tôn lượng tử pháp thân liên thủ phát động 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 569: Lấy 1 Địch Quốc! (Mười Sáu)

Chương 569: Lấy 1 địch quốc! (mười sáu)

Phong tỏa lan tràn một dặm hư không bụi gai gông xiềng bên trong, năm viên sập co lại cực điểm tạo dựng mà thành kì lạ trận thế hiển hiện ra một sát na, không thể hình dung hủy diệt ba động bao phủ khắp nơi, từng đầu bện quấn quanh hư không bụi gai thế mà giống như quân bài domino phản ứng dây chuyền, một chút xíu sụp đổ ra!

"Cái này!"

Phật xướng âm thanh bên trong hơn mười vị cường giả Thánh vực con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, nội tâm sợ hãi mà kinh, tại một cỗ đại nạn lâm đầu đồng dạng áp bách dưới không hẹn mà cùng lấy nộ hống tư thái phun ra cái cuối cùng âm tiết:

"Tội ác quy vô, Tận Thế Thẩm Phán!"

Ông!

Trước mặt bọn hắn hư không, đầu tiên là dấy lên một đóa nho nhỏ thuần túy kim sắc ngọn lửa, khẽ đung đưa, sau một khắc xoắn xuýt quấn quanh kim sắc ngọn lửa bỗng nhiên căng phồng lên đến, vô số bốn phía vẩy ra ánh lửa bên trong, đầy trời kim quang che khuất bầu trời phiêu tán ra, hóa thành một cái cháy hừng hực kim sắc mặt trời, còn tại kịch liệt bành trướng, đem thiên không cùng đại địa nhiễm đến một mảnh kim hoàng, phảng phất một viên đi

đến cuối con đường hằng tinh, sau một khắc liền sẽ bản thân hủy diệt!

"Đến hay lắm!"

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh năm tôn lượng tử pháp thân hóa thành sập co lại cực điểm cùng nhau chấn động!

Ầm ầm! Có thể trực tiếp đem người màng nhĩ đánh vỡ, thậm chí đem người trực tiếp chấn động toàn thân mạch máu vỡ tan mà chết ầm ầm nổ vang, vang vọng toàn bộ thiên địa!

Trong chớp nhoáng này, giữa thiên địa đã mất đi hết thảy sắc thái.

Một tuyến so mặt trời còn muốn chướng mắt vô số lần cực quang kịch liệt lóe lên, bao phủ khắp nơi. Tất cả không khí chấn động mạnh, sóng thần sóng chấn động, sóng xung kích hướng bốn phương tám hướng tuôn ra, lại lấy vượt xa qua vận tốc âm thanh tốc độ quét ngang chung quanh trên trăm cây số! Đem mười dặm đại địa, tính cả lấy trên đó kiến trúc hùng vĩ trong nháy mắt vỡ nát, sau đó tầng tầng nhấc lên, hình thành sóng thần đất đá sóng lớn!

Thiên địa một mảnh hỗn độn, băng liệt, phân giải, vỡ nát, hoá khí, trong nháy mắt chung quanh mười dặm hết thảy toàn bộ đều chuyển hóa làm trạng thái khí bụi mù kịch liệt bành trướng, lấy khí nuốt vạn dặm tư thái, ngang ngược hướng bốn phương tám hướng nghiền ép mà đi!

Quét sạch toàn bộ thiên địa ngập trời sóng lớn sóng xung kích tốc độ nhanh chóng, liền âm thanh đều xa xa bỏ lại đằng sau. Giống như là một bộ yên tĩnh im ắng hủy diệt bức tranh, lấy lặng im tư thái nghênh đón giương nanh múa vuốt hủy diệt một khắc.

"A!"

Không biết xảy ra chuyện gì, thậm chí không kịp bởi vậy dâng lên bất luận cái gì tâm tình sợ hãi, mặt đất phương viên trong vòng hơn mười dặm ở trong tất cả kiến trúc cùng hàng ngàn hàng vạn Thánh giáo quân trong nháy mắt phi hôi yên diệt, hóa thành khuấy động trào lên bụi mù, không còn có bất luận cái gì tồn tại vết tích. Đủ mọi màu sắc quang hoa bốn phía ăn mòn, từ trên cao quan sát đại địa, mặt đất đã bị xé nứt chấn động vỡ vụn băng liệt. Từng đạo kéo dài hơn mười dặm, to lớn tới cực điểm tân sinh lạch trời hẻm núi, thình lình xuất hiện tại mặt đất bên trong. Mà tại vô số đạo liệt hố trung tâm, thì bỗng nhiên là một cái tan rã không còn hình dáng to lớn hố thiên thạch. Quang diễm ngay tại chậm rãi tung bay, hỗn loạn khí lưu đang chấn động chấn động, quanh quẩn lấy tuyệt vọng cùng hủy diệt.

Hô!

Oanh minh bên trong, bảy đạo rách nát không chịu nổi thân thể kéo lấy thật dài bụi mù, từ ác liệt loạn lưu ở trong quăng ra ngoài, tại giữa tiếng kêu gào thê thảm điên cuồng rút lui!

Cái này bảy đạo thân ảnh gần nhìn bên ngoài thân một mảnh cháy đen, giống như là gặp lăng trì chi hình đồng dạng huyết nhục bị sinh sinh cắt giảm một tầng, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, vô cùng thê thảm!

"Đây không có khả năng!"

"A! A!"

Kinh hãi muốn tuyệt rống lên một tiếng vang vọng toàn bộ khu phế tích trên không, đồng thời đối diện giữa hư không, năm cái sập co lại cực điểm trong lúc đó bành trướng khuếch trương, lại lần nữa tạo thành năm đạo bóng người.

Đây là Nhạc Bình Sinh phân thần hiển hóa năm tôn lượng tử pháp thân, đồng thời không hư hại chút nào!

Năm tôn lượng tử pháp thân hiển lộ giờ khắc này, đầy trời bụi mù sóng lớn bị một cỗ vô hình lực lượng càn quét, còn sót lại loạn lưu cũng hết thảy ngừng.

Lượng Tử Nguyên Thần cải tiến bản 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 phát động phía dưới, uy năng có thể so với gần trăm vạn tính bằng tấn đạn hạt nhân đả kích, không chỉ trong vòng hơn mười dặm đại địa bị phá hư hầu như không còn, liền ngay cả liên thủ phát động 【 Tận Thế Thẩm Phán 】 hơn mười vị cường giả Thánh vực cũng trong khoảnh khắc giảm quân số hơn phân nửa, tử thương thảm trọng, chỉ còn lại có đã trọng thương bảy người!

Trên thực tế nếu như không phải bọn hắn đều ở vào Ngũ Âm Ma Ngục hạch tâm uy năng bên ngoài, bọn hắn bảy người cũng đã sớm cùng còn lại cường giả Thánh vực đồng dạng hóa thành tro bụi.

"Các ngươi, kém xa."

Năm tôn pháp thân thần sắc hờ hững, cùng nhau mở miệng, sau đó bước chân một bước, như là lấy mạng Tử thần hướng về trọng thương bảy tên Thánh Vực thẳng bức mà tới.

Trốn!

Chỉ có Giáo hoàng đại nhân mới có thể tiêu diệt cái này tà ma!

Phe mình cường đại như thế đội hình, mạnh mẽ như vậy thế công thế mà như là bọ ngựa đấu xe đồng dạng không có đưa đến bất cứ hiệu quả nào, điên cuồng rút lui bảy tên Thánh Vực cố nén thảm liệt thương thế phát ra một tiếng tuyệt vọng, không thể tin nộ hống, hết thảy lòng tin trong khoảnh khắc sụp đổ, hướng về sau lưng ở bên ngoài hơn bốn mươi dặm thánh so liệt giáo đường cuồng vút đi, đã không có bất luận cái gì ngăn cản suy nghĩ!

Năm tôn lượng tử pháp thân cùng nhau cười một tiếng, không

nhanh không chậm, như là đi bộ nhàn nhã đồng dạng chăm chú rơi xuống sau lưng bọn hắn.

Nhanh một chút, nhanh hơn chút nữa!

Bảy tên cường giả Thánh vực tại dưới tuyệt cảnh bạo phát ra kinh người tiềm lực, mỗi một cái đều vượt qua gấp hai trở lên vận tốc âm thanh, gần như điên cuồng muốn trở lại đạo thứ ba phòng tuyến, cũng chính là lấy thánh so liệt giáo đường làm trung tâm, bao trùm mười dặm phạm vi, vô kiên bất tồi Thần chi lĩnh vực che chở ở trong.

Chỉ cần đi vào Thần chi lĩnh vực, bọn hắn liền có thể bảo trụ sinh mệnh của mình!

Cái gì tà ma, cái gì tịnh hóa, tại thời khắc này đều bị bọn hắn hết thảy ném ra sau đầu.

Cảnh tượng trước mắt cấp tốc chảy xuôi mà qua, Nhạc Bình Sinh tại mèo vờn chuột đồng dạng nhàn nhã đuổi theo bên trong tự nhiên có thể minh bạch ý đồ của bọn hắn, lại không thèm để ý chút nào xa xa đánh giá tại chỗ rất xa dày đặc mà lặp đi lặp lại kim sắc trận liệt, tựa hồ như có điều suy nghĩ.

Tới gần, càng gần!

Máu tươi giữa không trung tản mát, gặp năm cái tà ma bị quăng tại sau lưng, mặt ngoài thân thể một mảnh máu thịt be bét bảy vị cường giả Thánh vực hoảng sợ trong ánh mắt để lộ ra một tia vẻ mừng như điên, giờ phút này khoảng cách Thần chi lĩnh vực kết giới phạm vi bao phủ, đã không đủ mười dặm! Chỉ cần bảo trì hiện hữu tốc độ, không đến năm giây liền bảo toàn.

Nhưng mà sau một khắc, bọn hắn cuồng hỉ liền ngưng kết tại trong ánh mắt.

Bởi vì tại tiền phương của bọn hắn trên không, đột nhiên dâng

lên một thân ảnh, chính lấy túc sát, sợ hãi, không đành lòng ánh mắt hướng về phía này trông lại.

Sưu!

Duriel cắn răng một cái, tay phải ném đi, một cái nho nhỏ bất minh vật thể trong khoảnh khắc như là lưu tinh trong chớp mắt lóe lên một cái rồi biến mất, hướng về chật vật trốn về đến bảy tên cường giả Thánh vực, cũng hướng phía sau bọn họ đuổi theo năm tôn lượng tử pháp thân bay đi.

Bảy tên diện mạo máu thịt be bét cường giả Thánh vực, cứ như vậy trơ mắt nhìn cái này bất minh vật thể phát sau mà đến trước, như thiểm điện lướt qua nhóm người mình.

Kia là một khối thường thường không có gì lạ, tựa hồ khắp nơi có thể thấy được tinh xảo đồng hồ bỏ túi.

Bảy tên Thánh Vực trong mắt đột nhiên hiện lên thấu xương rét lạnh tuyệt vọng! Mà cảm nhận được một cái tựa hồ không có chút nào uy hiếp vật thể thiểm điện đánh tới, đuổi sát mà tới năm tôn lượng tử pháp thân trong mắt cùng nhau hiện lên một tia nghi hoặc.

Tí tách!

Một tiếng quỷ bí, máy móc chuyển động thanh âm tại trái tim tất cả mọi người linh chỗ sâu vang lên, sau một khắc, nhật nguyệt tinh thần, quang hoa giấu kỹ; thiên địa không ánh sáng, vạn vật ảm đạm. Phương viên mười dặm thế giới, triệt để hóa thành hai màu trắng đen!

Gió bất động, mây không lưu, không gian ngưng kết, thời gian ngưng kết, tư duy ngưng kết, cái phạm vi này ở trong hết thảy hết thảy đều triệt để đình chỉ bất động! Hết thảy đều bị dừng lại trên không trung, biến thành một bức kiềm chế, ngạt thở, quỷ dị, sợ hãi

hình tượng!

Thời gian chân chính bị đọng lại ở.

Có người đều đã mất đi tự chủ, duy trì hoặc tuyệt vọng, hoặc phẫn nộ, hoặc thần sắc không đành lòng, không cách nào cải biến mảy may, bao gồm... Nhạc Bình Sinh năm tôn lượng tử pháp thân!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 570: Lấy 1 Địch Quốc! (Cuối Cùng)

Chương 570: Lấy 1 địch quốc! (cuối cùng)

【 thời gian ngừng lại 】! Đây là gần như thần linh lĩnh vực!

Ông!

Ngay tại cái này giữa không trung thời gian ngừng lại chớp mắt, sau một khắc, trong hư không bỗng nhiên cường quang nở rộ, một đạo rộng rãi bao la hùng vĩ, mà không nói ra được lãnh khốc vô tình to lớn cột sáng từ ở xa trong vòng hơn mười dặm bên ngoài Thánh Đình tổng bộ trung tâm oanh kích mà ra! Thô to, đường kính gần trăm mét huy hoàng cột sáng vượt qua gần khoảng cách hai mươi dặm ngang qua thiên không, lấy chân chính tiếp cận tốc độ ánh sáng chớp mắt đã tới, đem không trung không nhúc nhích bảy tên trọng thương cường giả Thánh vực cùng Nhạc Bình Sinh năm tôn lượng tử pháp thân, đều bao phủ!

Nhìn như rộng rãi thánh quang mênh mang ánh sáng trắng chỗ đến, hết thảy nhan sắc đều tại trong khoảnh khắc bị nó xâm diệt, toàn bộ thiên địa trắng bệch, không còn cái khác nhan sắc hỗn tạp, trở thành cực kỳ triệt bạch, so vực sâu còn muốn càng quỷ dị, sâm nhiên khủng bố trắng.

Thánh Đình tổng bộ chung cực chiến tranh sát khí: Thiên Đường cự pháo!

Trước lấy thời gian đồng hồ bỏ túi đem địch nhân triệt để

đông kết trấn áp, lại lấy tích súc trăm ngàn năm thánh lực Thiên Đường cự pháo oanh sát, không ai có thể ngăn cản khủng bố như vậy, không có lỗ thủng tuyệt sát!

Kinh khủng quang huy lóe lên liền biến mất, ánh sáng trắng tan hết về sau, mênh mông trời cao lưu lại một đầu dài tới trăm dặm vặn vẹo quỹ tích, mà đầu này quỹ tích bên trên bao quát bảy tên Thánh Vực, năm tôn lượng tử pháp thân ở bên trong hết thảy tồn tại đều đã không còn tồn tại, cũng không có để lại mảy may vết tích.

Chỉ có làm tất cả nhan sắc tì vết phai màu, mà lại lạnh lẽo đến không có chút nào nhiệt độ có thể nói tái nhợt viêm quang vẫn tại hư không phiêu tán. Tuy là quang minh, nhưng cũng cực đoan ác độc, cực đoan kinh khủng!

Tại Thiên Đường cự pháo oanh kích uy năng biên giới chỗ Duriel đứng yên ở không trung, lẩm bẩm nói.

"Thắng, kết thúc, kết thúc "

Nét mặt của hắn giống như buồn giống như vui, trộn lẫn hỗn hợp có dựa theo chưa tiêu lui kinh hãi cùng đắng chát.

Trong mắt của hắn, chiếm diện tích gần trăm dặm Thánh Đình tổng bộ đã bị phá hủy hơn phân nửa, mảng lớn mảng lớn dốc hết tâm huyết kiến trúc kiệt tác sụp đổ, khắp nơi đều là khói đặc cuồn cuộn, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, cảnh hoàng tàn khắp nơi!

Trấn thủ ở này mười vạn tinh nhuệ quân đoàn, cũng có vượt qua nhiều hơn phân nửa chết tại tà ma trong tay.

Càng quan trọng hơn là, bao quát còn lại thập đại giáo khu chủ giáo ở bên trong tất cả cường giả Thánh vực đều đã tử vong, to như vậy một cái Thánh Đình chỉ còn lại hắn, Albert, cùng Giáo hoàng ba tên Thánh Vực!

Đây là khó có thể tưởng tượng, giống như ác mộng đồng dạng nặng nề đại giới. Nếu như không phải thật sự rõ ràng cắt phát sinh ở trước mắt, Duriel vĩnh viễn cũng vô pháp tưởng tượng Thánh Đình sẽ phải gánh chịu đến gần như vậy hồ hủy diệt tính đả kích!

Có thể đoán được, Thánh Đình mấy ngàn năm quyền uy cùng thống trị chỉ sợ cũng không còn cách nào duy trì.

Không có một tơ một hào tiêu diệt cường địch mừng rỡ, Duriel thất hồn lạc phách về tới Thánh Đình trung tâm.

Nguyên bản quảng trường trống trải bên trên đã vỡ ra, một tôn đường kính gần mười mét, chiều dài đạt trăm mét kinh khủng cự pháo tản ra nồng đậm sương mù, chung quanh lít nha lít nhít to lớn vết rạn kéo dài tới đến, cả tòa quảng trường đã tại Thiên Đường cự pháo phát động oanh kích hạ hạ chìm mấy mét.

Thiên Đường cự pháo về sau, Albert đầu đầy mồ hôi, bạch bào thấm ướt, tựa hồ hao hết tất cả lực lượng, ngay cả động một chút ngón tay đều lộ ra vô cùng khó khăn.

"Chính nghĩa, cuối cùng rồi sẽ chiến thắng tà ác."

Duriel thân ảnh hạ xuống, đi đến Albert bên người, một tay lấy hắn đỡ dậy, thanh âm trầm thấp:

"Quang minh, lần nữa thắng lợi."

Albert tóc vàng từng sợi dán tại trên mặt, sắc mặt trắng bệch giống như người chết, hắn tránh thoát Duriel nâng, cười thảm nói:

"Thắng lợi, loại này thắng lợi, ha ha ha ha ha "

Duriel im lặng không nói, hắn biết chết thảm ở tà ma thủ hạ có Albert thưởng thức nhất học sinh, cũng có hắn thích nhất trực hệ huyết mạch hậu đại, còn có cùng là cường giả Thánh vực hảo hữu chí giao.

Không chỉ có là Albert, bao quát chính hắn cũng giống như vậy.

Bất quá dù sao cũng là đã tu luyện đến Thánh Vực đỉnh giai cường giả, trong nháy mắt bi phẫn cùng điên cuồng qua đi, Albert khuôn mặt chậm rãi trầm tĩnh lại, nửa ngày, hắn mở hai mắt ra mệt mỏi nói:

"Duriel, chỉ còn hai chúng ta, một trận chiến này qua đi vô số dị đoan đều sẽ tro tàn lại cháy, muốn cắn xé huyết nhục của chúng ta, thánh thần tín ngưỡng cũng sẽ bởi vậy thụ trọng thương."

Duriel sắc mặt nặng nề nhẹ gật đầu, diện mạo dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Tin tức này chỉ sợ không có cách nào phong tỏa ngăn cản, chúng ta bây giờ đi yết kiến Giáo hoàng bệ hạ, chỉ cần Giáo hoàng bệ hạ bình yên vô sự, như vậy hết thảy "

"Các ngươi vừa rồi phát động, chính là cái vật này "

Một tiếng hời hợt, ẩn ẩn lộ ra hiếu kì thanh âm đột nhiên vang lên.

Người nào!

Thanh âm khoảng cách gần vang lên giờ khắc này, Albert cùng Duriel da đầu sắp vỡ, toàn thân lông tơ từng chiếc số dựng đứng mà lên, đột nhiên quay đầu nhìn về phía thanh âm tới nguyên địa!

Đát, đát, đát.

Thiên Đường cự pháo khác một bên, một thân ảnh chậm rãi từ to lớn họng pháo bắn ra mà xuống âm ảnh ở trong đi ra, người tới mắt đen tóc đen, rõ ràng là một bộ Đông Thổ người khuôn mặt, cầm trong tay cổ phác hồ sơ, chính lấy nhiều hứng thú thần sắc đánh giá bên cạnh to lớn Thiên Đường cự pháo.

Chỉ một thoáng, Albert cùng cùng Duriel sắc mặt hoàn toàn thay đổi! Lông mày, da mặt, răng, toàn thân cơ bắp toàn bộ đều như là đắm chìm đến vạn năm băng sương bên trong, thân thể mỗi một cái bộ vị đều đang sợ hãi, đều đang run rẩy!

Bọn hắn vô cùng miễn cưỡng, cực kỳ chật vật, tại hầu kết nhấp nhô bên trong phun ra bốn chữ:

"Đông, thổ, tà, ma!"

"Làm sao có thể! Làm sao có thể!"

Duriel hốc mắt băng liệt, điên cuồng gầm rú:

"Tại sao lại xuất hiện ở nơi này! Chúng ta rõ ràng đã giết chết ngươi!"

"Ngươi nói vừa rồi cái kia năm cái đây không phải là ta, đây chẳng qua là ta năm đạo tách rời mà ra ý chí, cũng là một cái tạm thời vẫn chưa hoàn thiện thí nghiệm mà thôi."

Nhạc Bình Sinh giương lên trên tay một quyển mở ra cổ phác hồ sơ, thản nhiên nói:

"Các ngươi làm không tệ, ta một mực tại các ngươi tối cao trong bí khố đọc qua tư liệu, không nghĩ tới cuối cùng còn phải chính mình tự mình động thủ."

Trên thực tế tại năm tôn Lượng Tử Nguyên Thần phát động toàn diện thế công thời khắc, Nhạc Bình Sinh cũng sớm đã lặng yên không tiếng động phá giải từng đạo kết giới, tiến vào Thánh Đình tối cao bí khố bên trong, cảm ứng được lượng tử pháp thân phá diệt, Nhạc Bình Sinh bản tôn mới chính thức đăng tràng.

Nghe được Nhạc Bình Sinh, Albert cùng Duriel lập tức bị dại ra.

Linh hồn của bọn hắn cùng tư duy đều bởi vì trước nay chưa từng có kinh khủng, sợ hãi, triệt để đông lại.

Một cái tay nhẹ nhàng phủ tại Thiên Đường cự pháo họng pháo phía trên, Nhạc Bình Sinh xoay đầu lại nói:

"Đây là ai sáng tạo ra lấy các ngươi lực lượng cùng trình độ có thể đánh tạo ra dạng này công cụ chiến tranh, không tầm thường."

Albert cùng Duriel vẫn như cũ như là linh hồn ly thể, đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ.

Nhạc Bình Sinh nhíu mày, lập tức nhoẻn miệng cười: "Được rồi, vẫn là ta tự mình tới đi."

Ầm!

Theo Nhạc Bình Sinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, lượng tử liệt thần đao chém giết mà ra, Duriel cùng Albert hai vị này đỉnh tiêm cường giả Thánh vực trong nháy mắt đầu lâu bạo liệt, huyết nhục bốn phía bạo tung tóe!

"Chỉ còn một cái."

Nhạc Bình Sinh xoay người lại, ngắm nhìn trước mặt cách đó không xa thánh so liệt đại giáo đường, nói khẽ:

"Cho ngươi thời gian lâu như vậy, hẳn là chuẩn bị xong chưa "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 571: Thần Hàng!

Chương 571: Thần hàng!

"Nhìn, ngươi còn không có chuẩn bị kỹ càng a "

Ý niệm làm đao không tốn sức chút nào đem Albert cùng Duriel hai người giết chết, Nhạc Bình Sinh cũng không có động tác khác, cứ như vậy bình tĩnh đứng ở tại chỗ xa xa đánh giá thánh so liệt đại giáo đường.

"Tà ma thế mà không chết!"

"Duriel đại nhân chết!"

"A! A!"

Nương theo lấy từng tiếng sợ vỡ mật kêu to, Thiên Đường cự pháo chung quanh cách đó không xa rải rác mấy đội tàn binh bại tướng tại phát hiện một màn này về sau hoảng sợ muốn tuyệt, quay đầu liền chạy.

Trên không bình nguyên, kêu thảm tiếng rống giận dữ theo gió âm thanh phiêu đãng, Thánh Đình tổng bộ hơn phân nửa lực lượng phòng thủ đã bị 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 phá hủy, ngoại trừ những cái này tàn binh bại tướng, còn lại phạm vi bên trên binh sĩ ốc còn không mang nổi mình ốc, hoặc là kinh hoảng kêu to, hoặc là chật vật tránh né, hoặc là cứu trợ đồng bào, cơ hồ không có ai biết nơi này chuyện phát sinh.

Sưu!

Không để ý đến đào binh, theo Nhạc Bình Sinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, hơn ngoài mười dặm, năm viên nho nhỏ hạt châu từ tại chỗ rất xa bắn ra mà đến, trôi lơ lửng ở trước mặt hắn.

Đây là năm tôn lượng tử pháp thân giết chóc thu thập linh năng chỗ hội tụ hình thành, cũng là lợi dụng 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】 ma chủng nguyên lý. Mặc dù pháp thân hủy diệt tại Thiên Đường cự pháo oanh kích phía dưới, nhưng là áp súc ngưng tụ mà ra linh năng chi châu tại pháp thân toàn lực bảo hộ phía dưới cũng không có quá lớn hao tổn, vẫn như cũ giữ lại.

Ào ào. . . Ồn ào. . .

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh trước mặt linh năng châu bởi vì chứa đựng lượng lớn khổng lồ linh năng, loáng thoáng phát ra nộ trào mênh mông thanh âm, toàn thân tản mát ra mơ hồ ánh sáng nhạt, như là một bộ ngay tại dựng dục thần thai đồng dạng phát ra không hiểu ba động.

Nhìn chăm chú năm viên hạt châu, Nhạc Bình Sinh có vẻ như cảm thán: "Quả nhiên hủy thành diệt quốc mới là linh năng nhanh nhất thu thập đường tắt a."

Mặc dù không biết năm viên linh năng hạt châu ở trong cụ thể số lượng, nhưng là mười tám tên cường giả Thánh vực, hơn ngàn tên Thánh Long kỵ sĩ cùng truyền kỳ, lại thêm tử thương mấy vạn tinh nhuệ Thánh giáo quân, chỗ thu tập được linh năng tất nhiên là một cái trước nay chưa từng có khổng lồ số lượng.

Ông!

Chớp mắt bành trướng bên trong, Nhạc Bình Sinh trước mặt năm viên linh năng hạt châu lại lần nữa hóa thành năm đạo quang ảnh.

"Mặc dù dung hợp 【 Chiến Ma hóa thân 】, 【 Minh vực quỷ quốc 】, 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】, nhưng là cái này mới thành lập chiến đấu pháp môn còn chưa đủ hoàn thiện, không có đạt tới mục tiêu dự trù."

Nhạc Bình Sinh sáng tạo cái này tông chiến đấu pháp môn, cùng Hồng Thiên Cương 【 Minh vực quỷ quốc 】 Chiến Ma hóa thân nguyên lý giống nhau, đồng dạng đều là ý niệm phân hoá, lấy phân thân tác chiến.

Mà Nhạc Bình Sinh tự sáng tạo pháp môn ưu việt địa phương ngay tại ở hắn Lượng Tử Nguyên Thần cường đại, căn bản cũng không cần tiến hành theo chất lượng bồi dưỡng ma chủng, mà lại thông qua chủ thứ ý thức ở giữa lượng tử dây dưa, pháp thân đồng dạng kế thừa Nhạc Bình Sinh tuyệt đại bộ phận kinh nghiệm, chỉ cần chủ thể ý thức bảo trì hoàn hảo trạng thái, vô luận pháp thân bị phá diệt bao nhiêu lần đều có thể tại thời gian cực ngắn ở trong lại lần nữa đoàn tụ.

Bởi vì bản tôn Lượng Tử Nguyên Thần thật sự là quá mức không thể tưởng tượng, tách rời mà ra lượng tử pháp thân vô luận như thế nào cũng không có khả năng hoàn toàn đạt tới bản tôn thực lực, thậm chí liền ngay cả đạt tới một nửa thực lực đều khó mà làm được. Dù vậy cũng vượt xa phổ thông Luyện Thần tôn giả.

Đây là viễn siêu cái gọi là thân ngoại hóa thân tồn tại.

"Muốn tăng lên pháp thân thực lực chiếm so phi thường khó khăn, nhưng là có thể từ về số lượng ra tay."

"Hiện tại nếu như ta bản tôn không chiến đấu, không giữ lại chút nào triệt để phát động cái này tông pháp cửa, tại bảo trì điều khiển tính tình huống dưới nên có thể ngưng tụ ra ba mươi sáu tôn pháp thân, nhưng là tương ứng pháp thân thực lực có lẽ sẽ suy giảm."

"Nhưng là vấn đề này rất nhanh liền có thể giải quyết."

Sau một khắc, năm tôn linh năng ngưng tụ mà ra hình người quang ảnh từng bước một hướng về Nhạc Bình Sinh thân thể đánh tới, giống như là dòng nhỏ tụ hợp vào uông dương đại hải, lặng yên không một tiếng động.

Mà liền tại năm đạo linh năng quang ảnh lần lượt dung nhập Nhạc Bình Sinh bản tôn nguyên thần về sau, quanh người hắn gần một dặm không gian đột nhiên giống như là thuỷ triều chập trùng lắc lư, gợn sóng đột khởi, lại giống là mặt kính lồi lõm, chỗ qua tia sáng vì đó vặn vẹo!

Một vạn. . . Mười vạn. . . Hai mươi vạn. . .

Ba mươi vạn! Tiếp cận ba mươi vạn lượng lớn linh năng!

Trước nay chưa từng có khổng lồ linh năng kịch liệt rót vào, Nhạc Bình Sinh nguyên thần chi thể lại lần nữa bay vọt thức bắt đầu lớn mạnh, nguyên thần cường độ, phân tích lực, sức tính toán, thôi diễn lực cầu thang thức tăng trưởng!

Ngay sau đó, ngàn ánh sáng màu hoa từ Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp thấu phát. Một đạo lại một đạo hào quang như ngân hà lốc xoáy đồng dạng xoay tròn, mang theo vô cùng hùng vĩ khí thế mãnh liệt chấn động. Trong nháy mắt. Năng lượng khổng lồ nổ tung, ẩn chứa vô số loại thuộc tính cùng quy tắc vận hành thánh lực, tín ngưỡng lực, nguyên khí.. . . chờ một chút hạt năng lượng hỗn hợp vô số loại khí tức giống như núi lửa phun trào.

Kinh người bộc phát thức tăng lên chậm rãi thấp xuống tốc độ, ba mươi vạn linh năng sắp bị Lượng Tử Nguyên Thần tiêu hóa hầu như không còn. Cùng lúc đó, tại nguyên thần chi thể kịch liệt lớn mạnh thời điểm, vô số đầu tin tức như là thác nước từ trước mắt chảy qua, đây là trước đó Nhạc Bình Sinh trực tiếp đem Thánh Đình đỉnh cấp trong bí khố tất cả ma pháp tác phẩm toàn bộ phục

chế, chính lấy Lượng Tử Nguyên Thần từ từ tiêu hóa phân tích.

Những ma pháp này tác phẩm tuyệt đại bộ phận đều là Thánh Đình cái này thời gian hàng trăm, hàng ngàn năm bên trong nam chinh bắc chiến, tiêu diệt bắt vô số thuật sĩ, vu sư cùng dị đoan vơ vét mà đến, khổng lồ như thế lượng tin tức chính là Lượng Tử Nguyên Thần cũng chỉ có thể làm được tạm thời toàn bộ phục chế, đến tiếp sau còn cần tốn hao không ít thời gian tiến hành phân tích, hấp thu.

Bất quá Nhạc Bình Sinh chú ý nhất như thế nào câu thông U Minh không gian cũng đã nhận được giải đáp, đây là tới từ ở hắc ám hệ triệu hoán cấm chú cấp bậc ma pháp 【 Tà Thần hiến tế 】, chỉ cần chờ Lượng Tử Nguyên Thần triệt để phân tích hoàn tất qua đi, hắn liền có thể ý nghĩ nghĩ cách trở lại U Minh không gian.

Trước mắt nhìn U Minh không gian là cùng loại lỗ sâu tồn tại , liên tiếp thánh quang đại lục cái này bán vị diện cùng Bắc Hoang võ đạo thế giới thậm chí nhiều hơn không gian vũ trụ, muốn trở về Bắc Hoang, đường cũ trở về là một cái không thể tốt hơn lựa chọn.

"Ngươi! Đáng chết!"

Đúng lúc này, bao hàm oán hận, cuồng nộ cảm xúc to lớn tiếng gầm quét sạch ngàn dặm phương viên, một cỗ không cách nào hình dung, đủ để khiến người linh hồn tán loạn kinh khủng ba động giáng lâm.

"Rốt cuộc đã đến a "

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ gặp thánh so liệt giáo đường phương hướng bên trên, vạn dặm không mây, trời xanh không mây, không trung chỗ treo hừng hực Thánh Nhật đột nhiên bạo phát ra so thường ngày sáng ngời gấp trăm ngàn lần, là đủ chọc mù mắt người quang huy, đem thế

giới này đều bao phủ! Nguyên bản gió êm sóng lặng tình hình cũng liền biến đổi, trở nên cường quang mãnh liệt bắn, vô biên vô hạn kéo dài đến bách lý, ngàn dặm, vạn dặm!

Sáng! Cực hạn sáng! Thánh Nhật cái này bỗng nhiên bộc phát để thánh quang từ các ngõ ngách đâm xuống, tuyệt đại bộ phận âm ảnh cũng không còn tồn tại, mà vô số tổng bộ ở trong hàng ngàn hàng vạn tàn binh một tiếng hét thảm, hai mắt mù!

Mênh mông không thể gặp vật quang mang chi hải bên trong, thánh so liệt giáo đường trên không, một đôi mắt chậm rãi mở ra, uyên thâm như biển. Thần Uy khó lường, phảng phất bao phủ toàn bộ thế giới, trừ cái đó ra, không có vật khác, chỉ còn lại một đôi con mắt thật to vắt ngang trước mắt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 572: Phệ Thần!

Chương 572: Phệ thần!

Cái này Thần Uy mênh mông kinh khủng hai mắt tràn ngập tàn nhẫn cùng oán độc, cứ như vậy gắt gao bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Trời cùng đất khái niệm không còn tồn tại, dưới chân là bị cường quang chiếu xạ trong suốt mặt đất màu vàng óng, phía chân trời sấm sét oanh minh, vô số đạo kim xà lung tung xông xáo, tung hoành xen lẫn, như muốn xé rách thiên địa!

"Rất cổ lão, khổng lồ ý thức, cái này vượt ra khỏi cực hạn của con người."

"Tựa hồ là lấy tín ngưỡng chi lực tụ tập khu động "

"Tán loạn, trì trệ, quả là thế, cùng ta suy đoán đồng dạng."

Lấy tâm thần quan trắc thế giới, đủ để khiến mắt người mù cường quang đối Nhạc Bình Sinh không có ảnh hưởng chút nào, chân hắn đạp trên trong suốt đại địa, từng bước một hướng về vài dặm bên ngoài thánh so liệt đại giáo đường từng bước một đi đến, cười to nói:

"Ngươi, chính là Giáo hoàng "

"Ngươi ngồi nhìn tất cả thủ hạ lần lượt mất mạng cũng không dám đi ra giáo đường một bước, cho tới bây giờ rốt cục ló đầu a "

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu, tại một mảnh lắc nhưng sáng ngời ở trong nhìn thẳng trên không trung cặp kia to lớn, già nua con mắt, tâm thần cấp tốc truyền tới, đồng thời tâm tình có chút kích động lên.

Thần giáng thuật. Thế giới này hoàn toàn xứng đáng mạnh nhất thần thuật, có thể tỉnh lại thánh quang đại lục có được ức vạn tín đồ quang chi thần linh thần linh hàng thế! Nhạc Bình Sinh đã sớm thông qua rất nhiều cường giả Thánh vực bản nguyên linh hồn tin tức đại khái suy tính ra Giáo hoàng chân chính át chủ bài sát chiêu!

Thánh thần chính là tại Nhạc Bình Sinh phỏng đoán bên trong cái kia sáng tạo ra thế giới này sinh mạng thể tán loạn còn sót lại ý thức, mà cái này còn sót lại ý thức mặc dù cổ lão, khổng lồ, cường hoành đến không thể ngăn cản, nhưng không có ý thức tự chủ tồn tại, vẫn như cũ chỉ coi Giáo hoàng ý chí làm chủ đạo.

Nhạc Bình Sinh sở dĩ như thế áp bách Thánh Đình, ngoại trừ muốn thu hoạch được vô số tư liệu bên ngoài một cái càng trọng yếu hơn mục tiêu chính là nó. Bao quát trước đó hết thảy đều là tại cho Giáo hoàng đầy đủ chuẩn bị phát động thời gian.

Mà bây giờ, Nhạc Bình Sinh rốt cục đạt được ước muốn.

"Ngươi, giết chết thánh thần tín đồ "

Sau một khắc, thẩm thấu toàn bộ thế giới cường quang tối tối sầm lại, vô tình con mắt lớn tùy theo bay lên, một đạo cực lớn đến tột đỉnh thân ảnh sừng sững tại mênh mông quang hải ở giữa.

Cả người cao hơn vạn mét, phô thiên cái địa thần thánh quang ảnh, bốn cặp đồng dạng dài đến vạn mét, từ quang huy hình thành cánh chim hư ảnh ở sau lưng bắt đầu hiển hiện.

Cái kia cánh chim lông vũ lại không giống phổ thông thiên sứ

lông vũ đồng dạng thánh khiết mềm mại, mà là từng chiếc dựng đứng như kích, mũi nhọn sắc bén như kiếm, lưu chuyển lên sắt thép hung khí đồng dạng lạnh lẽo cứng rắn, sắc bén, vô tình thánh huy, không chỉ có không thể cho người mang đến mảy may tường hòa cảm thụ, ngược lại cho người một loại như ngục như vực sâu, truật mục kinh tâm cảm giác.

Chỉ gặp lớn bồng lớn bồng quang vũ tại cự Thần Sơn loan đồng dạng trên thân thể trống rỗng quyển ra, đầy trời phất phới, cấu kết thành từng vệt cực địa ban ngày chỉ riêng giống như bảy sắc uốn lượn màn trời, bàn hằng cùng cự thần sau lưng, ức vạn đạo lập lòe hào quang hoà lẫn, mỹ lệ đến bút mực khó chứa.

Cái này bao trùm vạn mét chi cự quang chi thánh linh, rõ ràng là một tôn bát dực thiên sứ bộ dáng!

Tôn này bát dực thiên sứ cự thần trên mặt loáng thoáng hiện ra Giáo hoàng mặt mũi già nua, ánh mắt của hắn đảo qua từng mảnh phế tích, thây ngang khắp đồng, khí tức đã trở nên như là vực sâu Địa Ngục đồng dạng thấu xương rét lạnh.

Nhưng mà phát động thần giáng thuật triệt để tụ tập thánh thần hàng lâm, cần một cái rất dài quá trình, cho dù là tại thần gợi ý cho tai nạn nhắc nhở qua sau hắn lập tức liền bắt đầu chuẩn bị, lại không nghĩ rằng vẫn như cũ là chậm một bước, để Thánh Đình cường giả cao thủ tinh nhuệ tử thương hầu như không còn, truyền thừa gần như sụp đổ, để giờ này khắc này hắn đã oán hận, cuồng nộ tới cực điểm!

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh biểu lộ đột nhiên ngưng trọng xuống tới. Tại trong cảm nhận của hắn, Giáo hoàng biến thành tôn này bát dực thiên sứ quang ảnh liền giống như một tòa tuyên cổ vĩnh tồn, dạy người không thể phỏng đoán cao, dày, kiên kình thiên cự nhạc, liền ngay cả giờ này khắc này hắn đều cảm thấy vô cùng nhỏ bé! Đây là lực lượng của đối phương trên phạm vi lớn vượt ra khỏi chính mình, Lượng Tử Nguyên Thần đưa cho cùng

cảnh cáo!

Bởi vậy cũng có thể gặp sáng tạo ra cái này bán vị diện sinh mạng thể tại khi còn sống là bực nào cường đại.

"Lại tà ác hắc ám, đều chạy không thoát quang minh chế tài."

Phảng phất một tòa lơ lửng cự sơn ngồi ngay ngắn đầy trời quang huy phía trên, Giáo hoàng biến thành tám cánh cự thần trong miệng phát ra từng tiếng so kinh lôi sóng dữ càng thêm mãnh liệt khiếp người to lớn nộ hống, mỗi một âm thanh tiếng rống, đều cùng vạn sét cộng minh, mỗi một lần hơi thở, đều làm cuồng phong điên cuồng gào thét! Mênh mông quang hải, kim sắc lôi đình điện mang thông thiên ngay cả địa, không ngừng chập chờn lăn lộn, đầy trời bùng lên, xen lẫn thành một mảnh không bờ bến lôi đình địa ngục, tựa như tận thế đã tới!

Làm ức vạn lôi đình xen lẫn lấp lánh tới cực điểm lúc, tựa hồ ngay cả một phương hư không đều bị lôi quang xuyên thấu, tấp nập dần hiện ra một cái khác hư vô hỗn độn thế giới. Bất quá loại tình hình này, ngoại trừ chứng minh thần linh chi nộ đáng sợ uy lực bên ngoài, còn nói rõ cái này bán vị diện kết cấu cũng không vững chắc.

"Chuộc tội đi!"

Theo oán giận vô tình, là đủ vang vọng đất trời tuyên cổ vĩnh tồn to lớn tiếng nói, một vòng cực nóng liệt nhật tại vô lượng quang minh bên trong cao không lường được đỉnh cao nhất trống rỗng dâng lên, vô tận vô lượng rực kim sắc cường quang giữa trời giận phun, trong chốc lát chiếu khắp toàn bộ thế giới!

Thần phạt trên trời rơi xuống!

Một vòng to lớn đến là đủ chiếm cứ toàn bộ thiên không vô biên hỏa cầu hừng hực thiêu đốt, đem so ánh mặt trời hung lệ hơn

vạn lần quang minh thỏa thích tìm đến phía thế gian, tạo thành một đạo hùng vĩ thần phạt cột sáng, phảng phất muốn lấy ánh sáng và nhiệt độ triệt để thiêu đốt hết thảy, bốc hơi hết thảy, đem toàn bộ thế giới hóa thành hư không!

Mặt trời hỏa cầu từ cực cao trên trời từ từ bay xuống, nhìn như thư chậm phiêu dật, lại tại trong nháy mắt xẹt qua vạn trượng xa, lấy phúc thiên lấp mặt đất chi thế bắn ra mà xuống. Thiên không thoáng chốc bị toàn bộ nhóm lửa, đều thiêu đốt thành biển lửa vô biên, tựa như toàn bộ thế giới đều bị mặt trời hấp dẫn lấy, giống như một con từ ném hừng hực ngọn đuốc nhỏ bé bươm bướm đồng dạng rơi xuống hướng mặt trời!

Toàn bộ thế giới nhất thời đã là trên không chạm trời, dưới không chạm đất, thiên địa không phân, hoàn toàn là một bộ vượt qua nhân loại tưởng tượng cực hạn, hùng vĩ mà kinh khủng tràng diện.

Đây là chân chân chính chính hủy thiên diệt địa một kích, tuyệt không nửa điểm khoa trương thành phần. Giáo hoàng giờ phút này tiêu hao toàn bộ Thánh Đình tất cả tồn trữ tín ngưỡng chi lực khiến cho thần linh phụ thể, thực lực hàng trăm hàng ngàn lần tăng lên, cường đại trước nay chưa từng có! Tại trong thế giới của hắn, muốn trời sập chính là trời sập, yếu địa liệt chính là đất nứt, thần chi giận dữ, vạn tượng băng diệt!

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần đồng dạng hơi kinh hãi, tế nhị bên trong liền suy tính ra uy năng như thế hắn cũng vô pháp đón đỡ.

"Uy lực ngược lại là đủ rồi, chỉ tiếc, quá chậm!"

Tiếng cười dài bên trong, Nhạc Bình Sinh nguyên thần chi thể có chút lóe lên bắn ra, tại sáng ngời quang mang thế giới bên trong nhấc lên một mảnh dữ dằn kích sóng khí lãng, trong nháy mắt liền rời xa hủy diệt thần phạt đả kích phạm vi.

Hắn nguyên thần chi thể trước mắt tốc độ dù là không phải đem hết toàn lực bộc phát, cũng dễ dàng liền đạt đến gấp năm lần nhân tố, tất cả tại phát giác được Giáo hoàng triển khai thế công trong nháy mắt đó liền đã xuất hiện ở bên ngoài mấy dặm.

"A, có đúng không "

Ba!

Sau một khắc một con bao trùm ngàn mét xa vô cùng to lớn quang ảnh chi thủ đột ngột, không hề có đạo lý xuất hiện, đem Nhạc Bình Sinh nguyên thần chi thể trực tiếp nắm ở trong tay!

"Quên nói cho ngươi."

Trong nháy mắt, ngay cả một giây thời gian cũng chưa tới liền vượt ngang trong vòng hơn mười dặm khoảng cách, đem Nhạc Bình Sinh hời hợt nắm vào trong tay, bát dực thiên sứ cự thần trên mặt, lộ ra Giáo hoàng hờ hững thần sắc:

"Thần minh lĩnh vực, thần có mặt khắp nơi!"

Thánh thần tác vì cái này bán vị diện người sáng tạo, giờ này khắc này Giáo hoàng phát động thần linh phụ thể về sau, đã có thể trong nháy mắt bỏ qua quy tắc truyền tống, xuất hiện tại thánh quang đại lục phía trên bất kỳ ngóc ngách nào.

Nói cách khác trừ phi rời đi thế giới này hoặc là đem hiện tại Giáo hoàng triệt để hủy diệt, nếu không không người có thể đào thoát có mặt khắp nơi kinh khủng công sát!

Nặng, nặng, nặng!

Không kịp né tránh liền bị không nhìn thẳng khoảng cách thiên sứ cự thần một thanh nắm nguyên thần chi thể, Nhạc Bình Sinh phát ra từng tiếng rống to, lại cảm giác được quang ảnh cự chưởng cũng không phải là năng lượng gì thể, mà giống như là

toàn bộ thế giới, toàn bộ vị diện đều tại hướng hắn đè ép, thi lực, căn bản không thể ngăn cản phản kháng, quang ảnh cự chưởng cũng không có bất kỳ cái gì buông lỏng!

"Vô dụng."

Nhìn chăm chú hơi mờ trong lòng bàn tay nhỏ bé thân ảnh, Giáo hoàng lộ ra một vòng tàn khốc mà sâm nhiên ý cười:

"Bẩn thỉu đồ vật, ngươi căn bản cũng không minh bạch hiện tại ta mạnh đến mức nào, ngươi nói một chút ta làm như thế nào tra tấn ngươi đây, ân "

Cười gằn quan sát đến Nhạc Bình Sinh giãy dụa nộ hống, Giáo hoàng làm ra một bộ suy nghĩ biểu lộ: "Như vậy đối phó ngươi loại thực lực này cường đại tà ma, phương pháp gì hữu hiệu nhất đâu ta ngẫm lại "

Đã nắm chắc thắng lợi trong tay, Giáo hoàng giờ phút này ác khí biểu đạt, vô cùng thoải mái. Nhưng là lại vừa nghĩ tới lớn như vậy một cái Thánh Đình chính là tại cái này tà ma trong tay phá thành mảnh nhỏ, mãnh liệt oán hận hạ hắn cũng không muốn cái này tà ma cứ như vậy tuỳ tiện chết đi, mà nếu là tàn khốc tra tấn bên trong kêu thảm chết đi!

"Uống! A!"

Từng tiếng nộ hống lấy tâm thần ba động hình thức khuếch tán ra đến, tựa hồ bị đánh gãy suy nghĩ, Giáo hoàng cúi đầu xuống biểu lộ âm trầm, đúng lúc mở miệng.

"Lừa gạt ngươi, cái trò chơi này không dễ chơi."

Đột nhiên, tại hắn khổng lồ cự chưởng bên trong bất lực giãy dụa Nhạc Bình Sinh đình chỉ nộ hống cùng phản kháng, đồng thời một cái tựa hồ mang theo ý cười tâm thần ba động chớp mắt lan truyền ra.

"Ngươi nghe nói qua đoạt xá a "

Cái gì

Tại giáo hoàng trong một chớp mắt ngạc nhiên ở trong

Vi mô tầm nhìn, phát động!

Thời gian đình trệ, phát động!

Nhạc Bình Sinh quanh thân thời gian trôi qua, bỗng nhiên giảm bớt một giây.

Đột nhiên ở giữa, Giáo hoàng quang ảnh bàn tay bị đâm phá, bị chăm chú nắm Nhạc Bình Sinh biến mất không thấy gì nữa, một đạo nhỏ bé không thể nhận ra âm ảnh lại tựa hồ như chui vào thân thể của hắn, dọc theo cánh tay của hắn cực tốc hướng về đại não chỗ tiến lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 573: Nuốt Mất!

Chương 573: Nuốt mất!

Nhạc Bình Sinh nguyên thần chi thể không có vào trong đó giờ khắc này, Giáo hoàng cực lớn đến tột đỉnh thiên thần chi thể bỗng nhiên cứng đờ.

Thật giống như một đài khổng lồ mà tinh vi máy tính bị virus xâm nhập, đình chỉ làm việc.

Trên thực tế Giáo hoàng tại phát động thần giáng thuật ngưng tụ tỉnh lại sáng tạo ra vị diện này sinh mệnh còn sót lại ý thức ý niệm thể đồng thời vào ở trong đó về sau, thực lực của hắn đã tăng vọt đến một cái khó có thể tưởng tượng trình độ.

Rung chuyển không gian, cường đại đến không thể tưởng tượng nổi tinh thần cường độ, toàn bộ đại lục phạm vi bên trong không có bất kỳ cái gì hạn chế thuấn gian di động, tiện tay phát động chính là hủy thiên diệt địa cấp bậc thần thuật đồng thời bỏ qua bất kỳ tiêu hao ở cái thế giới này ở trong Giáo hoàng chính là hoàn toàn xứng đáng thế giới chi vương, hắn thậm chí có thể tại không đến thời gian một ngày bên trong hủy diệt cả tòa đại lục.

Dù là Nhạc Bình Sinh cũng không biết Giáo hoàng thần linh phụ thể về sau năng lực, vẻn vẹn từ trên người hắn tản ra vô tận như đại dương mênh mông cường hoành ý chí ba động, liền gấp mười vượt ra khỏi chính mình!

Mà cái này còn vẻn vẹn sáng tạo ra vị diện này sinh mạng thể tán loạn, còn sót lại, vô chủ ý thức hình thành ý niệm thể mà thôi, khó có thể tưởng tượng cái này sinh mạng thể tại khi còn sống đã cường đại đến mức độ như thế nào.

Nhưng là đây hết thảy đều tại Nhạc Bình Sinh trong dự tính.

"Đáng chết! Ngươi làm cái gì!"

Bỗng nhiên cảm giác được thiên thần khổng lồ thiên thần thân thể bên trong sinh ra trì trệ dị trạng, ở thiên thần đứng đầu Giáo hoàng phát ra một tiếng chấn nộ gào thét, hắn có thể cảm giác được một loại nào đó không biết tên sự vật xâm nhập thiên thần thân thể, virus cấp tốc lan tràn đồng thời để hắn nhìn trời thần chi thân thể điều khiển thậm chí sinh ra một tia nhỏ bé không thể nhận ra yếu bớt.

Từ ngoại giới nhìn lại, tôn này vạn mét chi cự, đỉnh thiên lập địa kinh khủng cự thần từ tay lớn bắt đầu loáng thoáng một tuyến tinh quang bắt đầu kịch liệt lấp lóe lan tràn, xâm hướng về phía cự thần toàn thân.

Giáo hoàng thao túng tôn này ý niệm chi thể mặc dù lực lượng cường hoành đến không thể địch nổi, nhưng lại có một cái nhược điểm trí mạng cùng lỗ thủng, chính là làm người thao túng Giáo hoàng bản thân!

Đổi lại thường nhân điểm này căn bản không tính là nhược điểm, trong khoảnh khắc liền sẽ tại giáo hoàng thiên thần chi thể Thần Uy hạ hôi phi yên diệt, mà Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần chi thể lại đồng dạng là một loại không thể tưởng tượng nổi khác loại tồn tại, tiếp cận Giáo hoàng thiên thần chi thể bản thân ngay tại kế hoạch của hắn bên trong!

Nhạc Bình Sinh tâm thần giác quan vào giờ phút này tại một cái không cách nào nói nói không gian cấp tốc đi tới.

Một mảnh lúc sáng lúc tối kim sắc quang hải bên trong, như là vũ trụ tinh không, không thể tính toán điểm sáng lấy một loại huyền diệu phương thức sắp xếp, giống như là tinh hệ đồng dạng xoay chầm chậm.

Mà tựa hồ cảm ứng được dị vật xâm nhập, tinh hà vận chuyển điểm sáng bỗng nhiên xao động lên, từng khỏa quang chi Vẫn Tinh rơi xuống phía dưới, giống như hủy thiên diệt địa mưa sao băng đồng dạng theo bản năng muốn đem xâm nhập thân thể dị vật thanh trừ!

Đây là thánh thần còn sót lại vô chủ ý thức ngưng tụ thành ý niệm thể chỉ còn lại nguyên thủy nhất bản năng tiềm thức, thật giống như nhân thể tế bào miễn dịch đồng dạng cảm thấy virus ăn mòn tự phát phát động. Đồng thời lại có hay không tận thay đổi trong nháy mắt không có chút nào Logic có thể nói hỗn loạn đoạn ngắn, không ngừng xung kích Nhạc Bình Sinh bản thân ý thức.

"Tốt, tốt so với các ngươi, một cái thần linh nhận biết cùng linh năng mới là ta chân chính muốn a!"

Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, để ý niệm không gian bên trong kịch liệt chấn động, Lượng Tử Nguyên Thần kéo dài tới ra, vô lượng tinh quang bắn ra hóa thành ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao, tổ kiến ra một cái huyền ảo khó tên kỳ quỷ trận liệt!

Ngay sau đó, ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao tạo dựng phức tạp trận liệt, chớp mắt chuyển động.

Cái này bắt đầu xoay tròn, chỉ một thoáng phảng phất là trao đổi một cái sâu không thấy đáy lỗ đen, không cách nào hình dung dẫn dắt lực lượng lan tràn ra, nguyên bản khí thế hùng hổ giảo sát mà đến còn sót lại ý thức nhao nhao bị hung hăng, không có chút nào sức chống cự bị lôi kéo, kéo vào cái lỗ đen này bên trong!

Trong lúc nhất thời, quang vũ mưa lớn, mỗi một giọt quang vũ đều đại biểu cho sáng tạo vị diện này sinh mạng thể một phần còn sót lại ý thức, vô lực đầu nhập vào Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần biến thành trận liệt trong lỗ đen, tiêu diệt vô tung.

Mà mắt trần có thể thấy, tựa hồ đạt được lực lượng nào đó bổ sung, trận liệt lỗ đen hấp dẫn càng thêm cường đại, khuếch trương tốc độ cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Hắn lại là tại thôn phệ! Mà lại theo dạng này hung tàn mà không lưu tình chút nào thôn phệ, Lượng Tử Nguyên Thần cũng giống là bỗng nhiên ăn cái gì so linh năng còn cao cấp hơn thuốc bổ đồng dạng cấp tốc lớn mạnh!

Sớm tại Nhạc Bình Sinh từ rất nhiều cường giả Thánh vực bản nguyên linh hồn trong tin tức biết được Giáo hoàng có thể phát động thần giáng thuật, tỉnh lại, ngưng tụ thánh thần bộ phận tham dự ý thức bắt đầu ngay tại kế hoạch đây hết thảy.

Một vị cường đại như thế sinh mạng thể, dù chỉ là còn sót lại vô chủ ý chí, sẽ cho Lượng Tử Nguyên Thần mang đến như thế nào tăng lên cùng tịnh hóa

Ngoại giới, đứng thẳng bất động cùng thiên địa ở giữa bàng Đại Thiên Thần chi thể tại thời khắc này bắt đầu mắt trần có thể thấy thu nhỏ, cũng làm cho ở thiên thần đứng đầu ở trong Giáo hoàng vãi cả linh hồn:

"Làm sao có thể!"

Giáo hoàng ý niệm còn tại khu động thiên thần chi thể bên trong khổng lồ ý chí đối Nhạc Bình Sinh xâm nhập tiến hành giảo sát, lại không nghĩ rằng trong khoảnh khắc phát sinh như thế làm hắn không thể nào hiểu được, kinh hãi muốn tuyệt điểm khác lạ.

Loại tình huống này nếu như một mực duy trì, hậu quả đơn

giản thiết tưởng không chịu nổi!

Không có công phu đi cân nhắc tà ma vì cái gì có thể thôn phệ một vị thần linh ý chí, Giáo hoàng tinh thần ý niệm không giữ lại chút nào tuôn trào ra, khu động cả tòa thiên thần thân thể vượt qua một nửa trở lên vô chủ ý niệm sôi trào mãnh liệt hướng về Nhạc Bình Sinh Lượng Tử Nguyên Thần chỗ phát động trấn áp cùng giảo sát!

Trong một chớp mắt, Nhạc Bình Sinh chỗ quang hải không gian, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên trào lên mà đến điểm sáng hóa thành Giáo hoàng vặn vẹo, kinh sợ già nua gương mặt, phát ra đủ để khiến người hồn phi phách tán rống giận gào thét:

"Lăn ra ngoài!"

Thoáng chốc! Phảng phất là trời đất sụp đổ! Toàn bộ ý niệm không gian điên cuồng chấn động, trong lúc vô hình kéo theo hư không đồng loạt chấn động. Không thể nghe thấy, nhưng lại xa so với bất luận cái gì lôi đình càng thêm sâu xa hùng vĩ liên miên oanh rít gào rung khắp thiên địa! Nguyên bản cùng thẳng hư không kịch liệt uốn lượn chập trùng, một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, tựa như vô tận sóng lớn đồng dạng rào rạt nhưng nhào về phía bốn phương tám hướng.

"Cút cút cút cút cút cút cút cút cút!"

Ngàn trượng, vạn trọng rống to trùng điệp chấn động, phảng phất ức vạn vô chủ ý thức tập hợp toàn bộ ý niệm không gian thậm chí toàn bộ vị diện chán ghét, oán giận, muốn đem Nhạc Bình Sinh ép thành phấn vụn!

Cái này như là ngàn vạn tòa núi lửa cùng một thời gian bộc phát, không thể hình dung ý chí công phạt hướng về Nhạc Bình Sinh chỗ trấn áp mà xuống thời khắc, vô cùng to lớn, vô cùng phức tạp, vô cùng hỗn loạn, vô cùng kinh khủng, vô cùng nổi giận, tràn

ngập tất cả.

Đây là nhân loại đại não không thể nào tiếp thu được điên cuồng cùng vô tự.

Đây là ngôn ngữ của nhân loại không cách nào miêu tả quái dị cùng hoang đường.

Nhưng mà vô số trấn áp mà ý đồ đến chí loạn lưu dưới, Nhạc Bình Sinh nguyên thần như là Định Hải Thần Châm, bất động không dao.

"Vẫn không rõ a "

Nhạc Bình Sinh lan truyền ra ý niệm để Giáo hoàng kinh sợ ý thức vì đó mà ngừng lại.

"Vô dụng."

"Những cái này vô chủ ý niệm tập hợp thể hoàn toàn chính xác cường đại, chỉ tiếc là một cái xác rỗng."

"Ý chí của ngươi lực lượng, quá yếu. Ngươi ở trong đó chẳng qua là sung làm một cái chất keo dính mà thôi, ngươi căn bản là không có cách triệt để khống chế."

"Ta muốn cảm tạ ngươi, vì ta đưa lên như thế một phần như thế kinh hỉ đại lễ."

"Như vậy tạm biệt."

Sau một khắc, Lượng Tử Nguyên Thần diễn hóa xuất tinh thần trận liệt bỗng nhiên khuếch trương gấp mười, gấp trăm lần, giống như một trương không thấy giới hạn vực sâu miệng lớn, lỗ đen đồng dạng kinh khủng lực hấp dẫn chỉ một thoáng tăng lên gấp trăm lần, nghìn lần, đại biểu cho còn sót lại ý thức quang chi tinh hà như là mưa lớn mưa to, cực tốc, vô lực không có vào trong đó!

"A! Ngươi "

Kinh hoàng ba động còn đến không kịp truyền ra, Giáo hoàng tinh thần biến thành gương mặt, cũng tại kịch liệt lôi kéo, vặn vẹo, biến hóa bên trong bị một ngụm thôn phệ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 574: Tình Thế Hỗn Loạn Bắt Đầu!

Chương 574: Tình thế hỗn loạn bắt đầu!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh tại xa xôi mà không biết tên dị vực vị diện cùng một cái thần linh vô chủ ý thức thôn phệ chém giết thời khắc.

Khoảng cách ngũ ngục phá diệt cùng bất tử chi ma Hồng Thiên Cương tử vong đã qua hơn bốn tháng, mặc dù một loạt chuyện này trên cơ bản cùng Võ Đạo Liên Minh không có cái gì liên quan, nhưng là nội ưu quét dọn hơn phân nửa, toàn bộ Bắc Hoang đại địa quan hân cổ vũ, lực ngưng tụ chưa từng có, một phái thịnh thế cảnh tượng. Ngày xưa đau xót tựa hồ đã bị người quên lãng.

Mà lại tại trải qua hoang nguyên cổ chiến trường đánh một trận xong, tân triều tại biên cảnh quân đội cùng rải tại Bắc Hoang cảnh nội rất nhiều mật thám cũng bắt đầu ẩn núp, hoạt động không còn tấp nập, tựa hồ là bởi vì tân triều xem lễ đoàn phương diện mang về tình báo cho tân triều phương diện chủ chiến phái hung hăng rót một chậu nước lạnh, lại bắt đầu lại từ đầu đối Bắc Hoang cấp cao lực lượng các mặt ước định cùng ứng đối chính sách bên trên điều chỉnh.

Ngoài ra, trải qua cái này một loạt rung chuyển về sau, Võ Đạo Liên Minh có vượt qua năm ngón tay số lượng luyện thần võ tôn bắt đầu đi đến trước sân khấu, thành lập nội các nghị đình, chính thức nhúng tay liên minh quản lý sự nghị, từng cái tông phái, thế

gia, võ đạo trường, quân phiệt quyền lợi bắt đầu co vào tập trung đến nội các nghị đình, địa phương bên trên có can đảm đối nghị đình mệnh lệnh âm phụng dương vi võ đạo thế lực không lưu tình chút nào bị thanh toán, Võ Đạo Liên Minh lực ảnh hưởng cùng lực khống chế chưa từng có cường đại. Người bình thường đối với đây hết thảy biến hóa phát giác cũng không rõ ràng, nhưng là từng cái võ đạo thế lực ở trong thành viên nhưng lại có mười phần trực quan cảm thụ.

Bất quá cái này tất cả phát sinh hết thảy, đều không thể che giấu Bắc Hoang đại địa phía trên một hồi chưa từng có thịnh thế ngay tại như hỏa như đồ tổ chức ở trong:

Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội!

Năm năm này tổ chức một lần, cũng là các đại võ đạo thế lực cao tầng xung kích nghị viện số ghế, một lần nữa tẩy bài thịnh hội ý nghĩa mặc dù tại Luyện Thần cự phách đi đến trước sân khấu tự mình chưởng khống liên minh đi hướng về sau có chỗ hạ xuống, nhưng là đối với Bắc Hoang đại địa mười vạn vạn dân chúng tới nói cũng không có bất kỳ thay đổi nào, vẫn như cũ là vạn chúng chờ mong, muôn người đều đổ xô ra đường, vô số thanh niên tài tuấn ma quyền sát chưởng kích động, lực ảnh hưởng chưa từng có tối cao thịnh hội!

Từ phù hợp Cốt Linh cùng cảnh giới võ đạo điều kiện thanh niên tài tuấn báo danh, lại đến thi châu vị trí thứ năm mươi tài tuấn trổ hết tài năng, lại đến cuối cùng hơn ngàn tên thiên chi kiêu tử tụ tập dưới một mái nhà hội tụ ở Thần La Võ Đô, thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc tranh truy đuổi một trăm linh tám cái danh ngạch, đây hết thảy cho dù là không thông võ đạo người bình thường đều vì dừng nhiệt huyết phún trương, nói chuyện say sưa, cũng làm cho đại lượng người ở thời điểm này hướng về mười Cửu Châu các Đại Châu Thành lại đến Thần La Võ Đô hội tụ.

Mà trước mắt thịnh đại thi châu đã kết thúc, kích động nhất

lòng người cuối cùng giai đoạn, cũng chính là tranh đấu tân sinh nhất đại mạnh nhất một trăm linh tám vị thanh niên tài tuấn số ghế Long Hổ Võ Đạo đại hội, sắp tại Thần La Võ Đô bên trong tổ chức.

Giờ này khắc này Thần La Võ Đô, đã là kín người hết chỗ.

Đầu đường cuối ngõ, dòng người chen chúc, các nơi võ giả toàn bộ tràn vào, để toà này võ đạo thánh thành trở nên chen chúc không chịu nổi. Bao quát đã từ thi châu bên trong lan truyền ra hơn ngàn tên đại tân sinh võ đạo gia từ lâu hội tụ ở đây, bắt đầu chuẩn bị chiến đấu.

Mà ngày mai, chính là nhất là kinh động lòng người thời khắc, có người đem ảm đạm rời sân, có người đem một tiếng hót lên làm kinh người, thanh chấn thiên hạ!

"Ta Phiền Chấn Đông, nhất định không phụ tông môn nhờ vả, truyền ra một cái tương lai tươi sáng!"

"Người dự thi tuy mạnh, nhưng ta từ ngạo nghễ tất nhiên có thể tấn thân năm mươi vị trí đầu!"

"Tới đi! Nghênh chiến thiên hạ anh tài, sao mà khoái chăng!"

Từng cái quán rượu ở trong thỉnh thoảng có người dõng dạc. Đầu đường cuối ngõ không giờ khắc nào không tại nghị luận, một phần một phần ghi chép từng cái người dự thi thực lực chiêu số cái gọi là chỉ nam bảo điển tại đầu đường bán, mà lại nhanh chóng liền bị tranh đoạt trống không.

Ngay tại kiểu gì cũng sẽ võ như là liệt hỏa nấu dầu, càng diễn càng liệt thời khắc.

Thông thiên tháp trên sân thượng, cuồng phong phần phật.

Thần Dụ Võ Tôn đứng chắp tay, áo bào phồng lên, ngắm nhìn

trong thành khu lít nha lít nhít dòng người không biết suy nghĩ cái gì.

Hắn đột nhiên thanh âm trầm thấp: "Thế nào, tìm được a "

Vô Câu Võ Tôn từ trong thông đạo chậm rãi đi tới, lắc đầu, trầm giọng nói:

"Ba cái kia Hoang triều dư nghiệt đến nay không có chút nào tung tích, không biết núp ở chỗ nào, chúng ta mặc dù bày ra thiên la địa võng, nhưng thu hoạch toàn bộ đều là chút tin đồn thất thiệt tin tức, không có tìm được một cái nhân vật mấu chốt, những người này rất cẩn thận, cũng sớm có đoán trước."

"Ta lo lắng duy nhất chính là, cái này ba cái Luyện Thần dư nghiệt đằng sau phải chăng còn có khác người tồn tại có thể sai sử tam đại Luyện Thần đồng thời cướp đoạt Hoang Thiên Huyền Đế Ấn, tất nhiên là hoàng thất trực hệ huyết mạch, mà năm đó hoàng thất tất cả huyết mạch đều bị Viêm Hoang đế chính mình tự tay giết chết, chúng ta cũng tự mình kiểm nghiệm qua thi thể, bây giờ nhìn lại chỉ sợ là Viêm Hoang đế cố tình làm, chính là muốn vàng thau lẫn lộn, lừa gạt được chúng ta. Chỉ là không biết bọn hắn cướp đoạt Hoang Thiên Huyền Đế Ấn đến cùng có cái gì mưu đồ "

Vô Câu Võ Tôn thấp giọng thở dài, trong giọng nói tràn ngập một loại thế sự vô thường hương vị:

"Ngũ ngục đã quét dọn, vốn cho là họa lớn Hồng Thiên Cương cũng bị vị kia phá hết 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 trở thành ngớ ngẩn, hiện tại chỉ còn lại như thế một cái tâm phúc bên trong hoạn, vẫn như cũ gọi là người ta buông lỏng không được a "

Hơn ba tháng trước, Tẩy Nguyệt các thủ tịch đệ tử trên thân phát sinh sự tình trong thời gian ngắn nhất liền lên trình diện nghị viện, mà tại Thần Dụ Võ Tôn đích thân đến sau khi kiểm tra lập tức liền xác nhận lọt vào ma chủng ký sinh, nhưng là tựa hồ quá

trình bên trong xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, phục sinh Hồng Thiên Cương đã là một trương giấy trắng, cùng ngớ ngẩn không có khác nhau.

Cái này làm cho người khiếp sợ đại sự cấp tốc truyền khắp, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng cái này cùng vị kia cùng Hồng Thiên Cương đại chiến cường giả bí ẩn có quan hệ.

"Không sao, lấy bất biến ứng vạn biến, bọn hắn kiểu gì cũng sẽ lộ ra chân ngựa. Chỉ dám tại trong âm u bắn lén hạng giá áo túi cơm tất nhiên thấy hết liền chết."

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt xa xăm, thản nhiên nói:

"Ngày mai kiểu gì cũng sẽ võ tổ chức, những người này chưa chắc sẽ an phận, ôm cây đợi thỏ liền tốt."

Vô Câu Võ Tôn nhẹ gật đầu tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, cười lạnh nói:

"Đúng rồi, xích thanh bạch huyền bốn ngục môn nhân đệ tử đã bị đánh tan bắt giữ, tử trung phần tử đã bị xử tử, bất quá Hắc Ngục Tôn Chủ đệ tử trước mặt vẫn là không biết tung tích, Hắc Ngục truyền thừa cũng tung tích không rõ. Bất quá Cơ Sùng Quang người này ngược lại là vì hắn nghĩa nữ thi thể đang dẫn dụ hạ bại lộ hành tích, đã bị Hoàng Thiên Võ Tôn tự tay bắt được."

Thần Dụ Võ Tôn trầm mặc một chút, ánh mắt nhớ lại nhìn về phía Nguyên Bạch Lộc Kim Thân pho tượng phương hướng:

"Mặc dù trễ chút, nhưng vẫn là bắt hắn đầu tế điện Bạch Lộc a "

Cùng lúc đó, ở xa mấy vạn dặm xa Hoang Cổ di địa, một trận thiên băng địa liệt biến hóa đang nổi lên phát sinh.

Khoảng cách khu giao dịch hơn nghìn dặm xa di địa chỗ sâu.

"Rống!"

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm!

Thiên quân vạn mã cùng nhau tại đại địa phía trên chà đạp, một cỗ phô thiên cái địa điên cuồng, hung lệ khí tức, bốn phương tám hướng cuốn tới, đem phương viên trăm dặm không gian từ đầu đến chân bao phủ!

Li!

Rống!

Ngao!

Sau một khắc, trên bầu trời sóng âm cuồn cuộn, độc chướng khuấy động bên trong truyền đến bài không liệt mây sắc nhọn huýt dài, mảng lớn mảng lớn âm ảnh chồng chất; trên mặt đất phương xa một nháy mắt vạn thú cùng rống, như cùng ở tại cùng một thời gian từ trong ngủ mê thanh tỉnh, muốn tịch quyển thiên hạ, nhằm người mà phệ! Như là phát sinh mười tám cấp động đất, đất đá, cây, không khí, hết thảy hết thảy đều đang điên cuồng chấn động, liên tiếp kinh khủng thú rống xen lẫn thành một mảnh, đem trời đều muốn rung sụp!

Thiên băng địa liệt lao nhanh tiếng rống giận dữ, màn sương bên trong ầm vang đã tuôn ra vô số kể hung ác di chủng, sườn sinh hai cánh ác hổ, mắt kép dày đặc, sắp xếp sắp xếp răng nhọn chuyển động kiêu chim, lông dài lê đất tam nhãn cự nhân hàng ngàn hàng vạn, không thể tính toán, diện mạo cực điểm nanh ác! Liền như là mở ra Địa Ngục Chi Môn, đếm mãi không hết Địa Ngục yêu ma phát ra mừng rỡ như điên kinh khủng gầm rú, một vạn, mười vạn, trăm vạn, bao trùm thiên địa, vô số kể, mênh mông vô bờ dị thú triều dâng, đang hướng về Bắc Hoang đại địa quét sạch mà đi!

Một tôn uy năng hạo đãng, như vực sâu như ngục, trấn áp bốn phía thân ảnh xuất hiện ở trên không, chung quanh có năm đạo cường đại thân ảnh bảo vệ, phát ra nhẹ giọng tối nghĩa nỉ non:

"Con dân của ta."

"Đi, tìm ra hung thủ."

"Xé nát hắn!"

Còn lại năm thân ảnh cùng nhau cung kính nửa quỳ dưới đất, phát ra như là Địa Ngục Minh Hải hung lệ to lớn, ẩn ẩn vui sướng mà kích động tâm thần ba động:

"Cẩn tuân Ngô Hoàng chi lệnh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 575: Kinh Thiên Biến Đổi Lớn!

Chương 575: Kinh thiên biến đổi lớn!

Hoang Cổ di địa cùng Bắc Hoang đại địa giao giới khu vực, Viêm Khuê quân quân doanh.

Thời gian đêm khuya, mọi âm thanh yên tĩnh.

Toàn bộ quân doanh ở trong một mảnh tĩnh mịch, ngoại trừ một đội một đội phòng thủ quân sĩ giàu có tiết tấu tiếng bước chân cùng chậu than ở trong đôm đốp thiêu đốt âm thanh, lớn như vậy một cái võ đài doanh địa khó được trống trải, yên tĩnh.

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm

Trầm muộn tiếng oanh minh loáng thoáng truyền đến, phảng phất nơi xa xôi phát sinh một trận địa chấn, phá vỡ cái này khó được yên tĩnh.

Nguyên bản tuần tra từng nhóm binh sĩ lập tức dừng bước, nghiêng tai yên lặng nghe, hai mặt nhìn nhau.

"Chuyện gì xảy ra "

Một cái thanh âm uy nghiêm tòng quân chủ trong đại trướng truyền ra, Viêm Khuê quân quân chủ Quan Sơn Nhạc từ trong đó đi ra.

Khí đạo tông sư cảm ứng nhạy cảm vô cùng, cho dù là tại

minh tưởng ở trong Quan Sơn Nhạc cũng rõ ràng cảm giác được loáng thoáng động tĩnh.

Đứng hầu cùng đại trướng khoảng chừng hai tên cận vệ lập tức khom mình hành lễ, không xác định nói: "Hồi đại nhân, nghe động tĩnh này là núi lửa phun trào hay là địa chấn "

Quan Sơn Nhạc chăm chú nhíu mày, nhìn phía động tĩnh phát sinh nơi phát ra, cũng chính là Hoang Cổ di địa sâu không thấy đáy mê vụ cùng hắc ám, trong lòng mơ hồ lật lên một cỗ không hiểu bất an:

"Không đúng, không giống! Tiền tuyến không có cái gì tin tức truyền đến a "

Tiền tuyến cũng chính là cảnh giới tuyến, từ một chi trăm người số lượng tinh anh tướng sĩ tổ kiến, tùy thời giám sát Hoang Cổ di địa lối ra có hay không di chủng lưu thoán mà ra. Bất quá trên thực tế Hoang Cổ di địa phía ngoài nhất khu vực di chủng tại vô số thám hiểm giả bắt giết phía dưới đã gần như tuyệt tích, có rất ít di chủng lưu thoán ra. Liền xem như có cũng căn bản không cần vận dụng đại quân, đường ranh giới bên trên tướng sĩ liền có thể nhẹ nhõm giải quyết.

Hai tên cận vệ lắc đầu nói: "Đại nhân, cho đến trước mắt còn "

Sưu!

Sau một khắc, ở xa vài dặm xa trong hắc ám, một đạo so phích lịch còn mãnh liệt hơn gấp mười màu đỏ kinh lôi đột nhiên thăng lên không trung ầm vang nổ tung, đem phương viên trong vòng hơn mười dặm phủ lên một mảnh tinh hồng!

Đây là tới từ ở bên ngoài mấy dặm tiền tuyến cảnh cáo!

Quan Sơn Nhạc sắc mặt biến đổi lớn, không để ý tới tại hỏi thăm cận vệ của mình, thân hình tại bỗng nhiên ở giữa đột ngột từ

mặt đất mọc lên xông thẳng không trung!

"Đây là!"

Con ngươi của hắn bỗng nhiên co rụt lại.

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm! Tại đầy trời khuếch tán, dần dần ảm đạm tinh hồng ánh sáng nhạt chiếu rọi, một mảnh đậm đặc trong hắc ám, kinh tâm động phách đại địa tiếng oanh minh càng phát kịch liệt, tính cả lấy bóng đêm cũng tại kịch liệt lăn lộn chấn động, phảng phất vô biên trong hắc ám nổi lên vô số kể ăn thịt người yêu ma sắp xông phá hắc ám trói buộc, giáng lâm nhân gian!

Mặc dù không biết trong bóng tối có thứ gì, nhưng là Quan Sơn Nhạc lập tức liền phát giác được bọn chúng tiến lên tốc độ cực nhanh, không cần nhất thời nửa khắc thời gian liền sẽ xung kích đến quân doanh.

Hắn cúi đầu xuống phát ra như lôi đình gầm thét:

"Toàn thể cảnh giới! Chuẩn bị chiến đấu!"

Không ít cảm ứng được mặt đất chấn động, thụy nhãn mông lung đi ra doanh trướng quân sĩ nghe được cái này âm thanh như sét đánh hét lớn trong lúc đó giật mình một cái, chỉ một thoáng cả tòa quân doanh từ ngủ say ở trong trong khoảnh khắc tiến vào khẩn cấp trạng thái chuẩn bị chiến đấu, từng cái binh sĩ tại không đến hai mươi cái thời gian hô hấp bên trong võ trang đầy đủ, nhao nhao xông ra doanh trướng, tại từng cái đầu lĩnh, đội trưởng dồn dập nộ hống hạ đã tuôn ra doanh địa.

"Mau! Mau! Mau!"

Tại đại địa càng phát ra gấp rút, rung động dữ dội bên trong, mỗi cái binh sĩ đều cảm nhận được một cỗ cực đoan chèn ép khí tức từ doanh địa trước trong bóng tối lan tràn mà đến, tại nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới, doanh địa tiễn tháp phía

trên, từng dãy trọng nỏ dây cung quấy, vận sức chờ phát động, từng đạo từ đao thuẫn thủ, trường mâu quân, người bắn nỏ tổ kiến mà thành cấp độ rõ ràng trận liệt phòng tuyến nhanh chóng thành hình.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

So với hàng ngàn hàng vạn kỵ binh hạng nặng cùng nhau khởi xướng công kích dạng này càng kinh người hơn thanh thế cấp tốc mà tới, giờ phút này đại địa oanh minh cùng chấn động âm thanh đã đinh tai nhức óc! Để mỗi một cái thân kinh bách chiến, trận địa sẵn sàng đón quân địch quân sĩ đều cảm giác phảng phất sắp đại nạn lâm đầu!

"Là đại lượng Hoang Cổ Di loại!"

Trên bầu trời Quan Sơn Nhạc gắt gao nhìn chăm chú hắc ám, ngửi được nồng đậm tử vong hương vị.

Rống! Rống! Rống!

Ma ảnh trùng điệp, lít nha lít nhít, cuồng bạo hung tàn Địa Ngục triều dâng như là một thanh đao nhọn, đâm rách hắc ám, tuôn trào ra!

"Làm sao có thể!"

Rốt cục miễn cưỡng thấy rõ ràng đột kích di chủng trong cuồng triều mênh mông vô bờ, không thể tính toán, gấp mười gấp trăm lần tại Viêm Khuê quân số lượng, Quan Sơn Nhạc lập tức phát ra một tiếng tuyệt vọng, không thể tin rống to!

Phế tích đổ nát, tinh hồng đại địa, chân cụt tay đứt.

Trận này chênh lệch cách xa chiến đấu tại không đến nửa canh giờ thời gian liền triệt để kết thúc.

Cái này nửa canh giờ bên trong, không chỉ là làm giao giới khu vực trấn thủ phòng tuyến Viêm Khuê quân quân doanh , liên đới lấy quân doanh sau lưng phương viên hơn mười dặm ở trong tối thiểu có vượt qua hai trăm ngàn nhân khẩu thường trú khu giao dịch đều đã luân hãm, tuyệt đại bộ phận người đều không kịp chạy trốn, hết thảy đều táng thân tại trăm vạn di chủng triều dâng tử vong xung kích phía dưới!

Nguyên bản vàng son lộng lẫy thương hội, quán rượu, Trân Bảo Các đã toàn bộ bị một vị đáy bằng, bị xóa đi tất cả tồn tại vết tích. Từng đạo thuần túy từ máu tươi hội tụ mà thành dòng nhỏ uốn lượn khúc chiết, như là người mạch máu trải rộng đại địa, nồng đậm, tuyệt vọng, làm cho người buồn nôn buồn nôn gay mũi mùi máu tươi xông thẳng tới chân trời!

Phóng tầm mắt nhìn tới, phương viên tam tam trong vòng hơn mười dặm phạm vi đều đã bị hình dung nanh ác, khổng lồ Hoang Cổ Di loại tràn ngập nhồi vào, thỉnh thoảng phát ra từng tiếng hưng phấn gào thét.

Dát băng, bẹp

Làm cho người da đầu tê dại nhấm nuốt, nuốt âm thanh bên trong, từng cái hoặc khổng lồ như núi thịt, hoặc nhỏ như trùng rắn chuột kiến Hoang Cổ Di loại chật ních đại địa, từng cái ăn như hổ đói, ăn nhiều ăn liên tục, huyết nhục vẩy ra!

Thỉnh thoảng có một đầu trắng bệch nhân loại cánh tay hoặc là đùi từ cự hình di chủng trong miệng rớt xuống, đã dẫn phát đông đảo cỡ nhỏ di chủng tranh đoạt.

Đây là một bộ đủ để khiến thường nhân sợ vỡ mật, vô biên tuyệt vọng ăn thịt người Địa Ngục!

Một vị trí sinh sừng nhọn thanh niên yêu dị phù ở giữa không trung, cầm trong tay một đầu cường tráng cánh tay vừa đi vừa về

liếc nhìn đồng thời nhàn nhã gặm nuốt.

Đồng dạng ở giữa không trung cách đó không xa, một hùng tráng không giống nhân loại, toàn thân trên dưới không có một cọng lông tóc tráng hán chán ghét quét thanh niên yêu dị một chút:

"Quỷ Giác, Ngô Hoàng đang triệu hoán chúng ta."

"Phốc."

Gọi Quỷ Giác thanh niên yêu dị miệng bên trong phun ra một đoàn huyết nhục:

"Cái này cái gì quân chủ thịt thật lão."

Tiện tay đưa trong tay tay cụt vứt bỏ, hai thân ảnh một trước một sau hướng về di chủng triều dâng dải đất trung tâm bước đi.

Dải đất trung tâm, quỷ dị hiển lộ ra một mảnh phạm vi trăm trượng đất trống, không có máu tươi, không có phế tích, cũng không có bất kỳ cái gì một đầu một đầu Hoang Cổ Di loại có can đảm tới gần.

Một tôn quỷ dị, vết rỉ loang lổ thanh đồng vương tọa phía trên, một cái khuôn mặt, dáng người toàn bộ hoàn mỹ không một tì vết, khuynh thành tuyệt sắc, làn da thuận hoạt thậm chí không nhìn thấy bất luận cái gì lỗ chân lông nữ tử, lấy một loại lười biếng tư thái tựa ở vương tọa phía trên.

Nữ tử này ngoại trừ dung mạo phảng phất tụ thiên địa chi tinh hoa không thể bắt bẻ, làm cho người say mê bên ngoài, còn có sinh một đôi quỷ bí sáu bên cạnh trùng đồng, tựa hồ tùy ý một chút liền có thể làm vạn vật sụp đổ, linh hồn tiêu mất!

"Để cho ta con dân hảo hảo nhét đầy cái bao tử, đừng đi quấy rầy bọn hắn."

Làm năm đạo khác biệt thân ảnh đuổi tới, rất cung kính nửa quỳ nàng trước người lúc, nàng tràn ngập tàn khốc dụ hoặc môi đỏ khẽ nhúc nhích:

"Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh Đồng, U Đồng. Các ngươi đi nói cho nhân loại kẻ thống trị, đây hết thảy chỉ là bắt đầu."

"Đã bọn hắn người vi phạm với ước định, như vậy thì phải bỏ ra giá cao thảm trọng."

"Ta cho bọn hắn một tháng thời gian tìm đến ra giết chết Vũ Lưu Cơ cùng Âm Ly Nguyệt hung thủ, giao cho ta."

"Nếu không, liền dùng bọn hắn ức vạn đồng loại huyết nhục đến hoàn lại đi."

Giờ này khắc này mấy vạn dặm xa Thần La Võ Đô, đã là mặt trời lặn phía tây.

Đồng thời hùng vĩ thông thiên trên quảng trường, tiếng người huyên náo, vượt qua mười vạn võ giả hội tụ ở đây.

Biển người mênh mông, tiếng gầm cuồn cuộn, tiếng hô hoán chấn thiên!

Lít nha lít nhít bóng người phân tán tại lôi đài chung quanh, thần sắc khẩn trương nhìn chằm chằm trên đài, thỉnh thoảng phát ra từng tiếng ức chế không nổi, chấn động Vân Tiêu kích động lớn tiếng khen hay. Đây là Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội cuối cùng võ hội tại cả ngày kịch liệt trong quyết đấu, rốt cục tiến vào cuối cùng thời khắc!

Đây là hai vị cho đến nay chưa gặp được bại một lần hai vị thanh niên võ đạo gia truy đuổi Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội người mạnh nhất một trận chiến.

Không chỉ là ở đây quan chiến võ giả, chính là một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão cũng đều toàn bộ trình diện, nghiêm nghị chờ đợi người mạnh nhất thắng được.

Trên chủ lôi đài, hỗn hợp thép Thiết Kim thuộc đúc thành kiên cố trên mặt bàn, bị giẫm ra cái này đến cái khác hãm sâu cái hố nhỏ, không khí lốp bốp nổ vang tiếng vang triệt không dứt, ngay tại rung động lòng người cương khí bạo chấn âm thanh bên trong, hai đạo sấm chớp thanh âm kịch liệt đụng chạm.

"Thắng bại lập tức liền muốn gặp rốt cuộc."

Thông thiên tháp trên sân thượng, xa xa nhìn qua trên lôi đài tranh đấu, Vô Câu Võ Tôn cười cười:

"Thần Dụ, một hồi ngươi muốn đích thân vì thắng được người thụ huấn a "

"Không sai."

Thần Dụ Võ Tôn nhẹ gật đầu:

"Thế hệ thanh niên là chúng ta hi vọng. Chúng ta trước kia ứng đối phương thức xuất hiện sai lầm, luôn luôn giấu ở phía sau màn vu sự vô bổ, là thời điểm làm ra cải biến."

Tựa hồ xúc cảnh sinh tình, để Vô Câu Võ Tôn nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên thở dài:

"Nếu như cái kia gọi là Nhạc Bình Sinh người trẻ tuổi không có chết tại Diệt Tuyệt Tân Tinh phía dưới, hắn hiện tại nên có khả năng bước vào Luyện Thần đi "

Thần Dụ Võ Tôn lắc đầu: "Tạo hóa trêu ngươi, hắn là Bạch Lộc xem trọng người, chỉ tiếc số mệnh không tốt."

Sau đó ánh mắt của hắn khẽ động: "Thắng bại đã phân."

Vô Câu Võ Tôn xoay chuyển ánh mắt, chỉ gặp trên lôi đài tại trải qua lâu dài tranh đấu về sau trong đó một phương huyết khí vận chuyển xuất hiện một tia nhỏ bé không thể nhận ra trì trệ, lại bị đối thủ trực tiếp bắt lấy cơ hội, một quyền đánh trúng ngực, xương cốt vỡ vụn, nội phủ chấn thương, bất lực tái chiến.

Oanh

Theo thanh niên võ đạo gia cuối cùng thắng được, ngàn vạn biển người bỗng nhiên bộc phát ra reo hò lớn tiếng khen hay, mà người thắng thì là hai tay thư giãn, hưởng thụ lấy cái này kinh lịch thiên tân vạn khổ, kiếm không dễ thắng lợi cùng vinh quang.

"Là lúc này rồi."

Trên sân thượng, Thần Dụ Võ Tôn mỉm cười, chuẩn bị giáng lâm tại trên lôi đài.

"Việc lớn không tốt!"

Một tiếng nôn nóng, lạnh lùng thanh âm bứt rứt từ phía trên đài trong thông đạo vang lên.

Thần Dụ Võ Tôn quay đầu, liền thấy Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu ba người biểu lộ đông kết thành băng, hiện lên xanh xám chi sắc bước nhanh tới:

"Tình báo mới nhất, hôm qua trong đêm Hoang Cổ di địa ở trong bộc phát kinh thiên thú triều, tối thiểu có trăm vạn số lượng cấp Hoang Cổ Di loại từ chỗ sâu xung kích mà ra! Viêm Khuê quân quân chủ chết trận giữa trường, toàn thể quân sĩ không ai trốn thoát! Không chỉ có như thế, di địa khu giao dịch cũng triệt để luân hãm, còn sống nhân số không cao hơn một thành! Có người thậm chí chính mắt thấy được hóa hình đại yêu!"

Hóa hình Linh Vương!

Cho dù là Thần Dụ cùng Vô Câu hai vị này thực lực cường đại nhất Võ Tôn, nghe được tin tức này con ngươi đều đột nhiên co vào.

"Có tin tức xác thực chứng thực, dạng này hóa hình đại yêu tối thiểu có năm tôn, thực lực ngang nhau Luyện Thần! Đồng thời sau lưng của bọn hắn còn có một vị không biết sâu cạn, cái gọi là Hoàng!"

Cự Lực Võ Tôn hít một hơi thật sâu, thần sắc đã nghiêm trọng tới cực điểm:

"Tổ kiến thú triều di chủng cách đại bộ phận đều là đến từ di địa chỗ sâu ngàn dặm về sau! Là có tổ chức có dự mưu một trận hành động trả thù, cái gọi là Hoàng điều động cái này năm tên hóa hình Linh Vương hướng chúng ta ban bố tối hậu thư, yêu cầu chúng ta tại trong vòng ba mươi ngày giao ra mấy tháng trước tại Hoang Cổ di địa bên trong giết chết hai tên hóa hình Linh Vương hung thủ, bằng không mà nói cái này Hoàng liền muốn triệt để buông ra đối trăm vạn di chủng đại quân ước thúc, huyết tẩy thiên hạ!"

"Tại Hoang Cổ di địa chỗ sâu, có người giết chết hai tên hóa hình Linh Vương "

Vô Câu Võ Tôn nghiêm nghị nói:

"Không có khả năng!"

Hoàng Thiên Võ Tôn sắc mặt tái xanh: "Cái này cái gọi là Hoàng tìm từ vô cùng cường ngạnh, mặc kệ hung thủ là ai, đều muốn cầu chúng ta tìm ra, giao cho trên tay của nàng, mà lại tại cái này ba mươi ngày kỳ hạn qua đi, mỗi một ngày qua nàng liền sẽ đồ một tòa thành, làm di chủng khẩu phần lương thực, thẳng đến chúng ta giao ra hung thủ mới thôi!"

"Cuồng vọng súc sinh!"

Giờ khắc này, Thần Dụ Võ Tôn cũng hiếm thấy lộ ra nổi giận thần sắc:

"Triệu tập Thần Mang, Lôi Minh, Quang Vũ tam đại quân đoàn, đi "

"Các ngươi đang làm cái gì!"

"Dừng tay!"

"A! A! A!"

Thần Dụ Võ Tôn lời nói vẫn chưa nói xong, đinh tai nhức óc quỷ dị gào thét cùng gào thét liền từ trên quảng trường truyền đến!

Ngũ đại Võ Tôn bỗng nhiên quay đầu.

Chỉ kiến giải trên mặt, nguyên bản lít nha lít nhít, chen vai thích cánh dòng người chỉ một thoáng hai mắt trắng dã, trán nổi gân xanh trở đi toàn bộ giống như là đã mất đi thần trí giống như dã thú, không phân mục tiêu, bất kể đại giới, bỏ qua thống khổ điên cuồng hướng về người chung quanh cắn xé, công kích!

Trên mặt đất, bất luận là không thông võ đạo người bình thường, vẫn là trúc cơ cảnh giới công phu hảo thủ, hoặc là tại Võ Đạo đại hội giết ra khỏi trùng vây thanh niên võ đạo gia, giờ phút này toàn bộ trở thành chỉ còn lại sát lục dục nhìn Dã Thú, gào thét gầm thét dùng quyền cước của mình, nanh vuốt giống như là bên cạnh vốn không quen biết lại đồng dạng tàn nhẫn người điên cuồng triển khai chém giết!

Máu tươi, chân cụt tay đứt, các loại khí quan rơi vãi, bay múa, lớn như vậy một cái quảng trường, vượt qua mười vạn người bên trong gần một nửa người không lý trí chút nào chém giết, đem nơi

này hóa thành triệt triệt để để tàn khốc Tu La sát tràng!

Mà liền tại hiện trường một trăm linh tám vị tham nghị trưởng lão tựa hồ cũng không có thu được ảnh hưởng quá lớn, rống giận ngăn cản lên trước mặt hết thảy phát sinh.

"Tẩu thi cổ độc!"

Trên sân thượng, Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt kịch biến, phát ra một tiếng nổi giận gào thét:

"Hoang triều dư nghiệt, các ngươi đáng chết a!"

Ngay tại Hoang Cổ di địa ở trong đi ra Hoàng mang theo năm tôn hóa hình đại yêu cùng trăm vạn di chủng triều dâng lấy không thể ngăn cản chi thế giết sạch Viêm Khuê quân cùng di địa khu giao dịch lúc, một loại có thể làm cho người bình thường bao quát khí đạo tông sư cảnh giới một chút tuyệt đại bộ phận võ giả hóa thành không để ý tới trí, chỉ biết là giết chóc kinh khủng chi độc từ Thần La Võ Đô Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội hiện trường bộc phát, vượt qua mười vạn người bị lây nhiễm. Đại lượng nhân khẩu tử vong.

Chênh lệch bất quá thời gian một ngày, tại Trung Vực mười Cửu Châu nhân khẩu dầy đặc nhất châu thành bên trong, dạng này quỷ bí độc tố mọc lên như nấm, truyền nhiễm người vượt qua trăm vạn, đồng dạng có vượt qua trăm vạn trở lên người tại cùng một ngày mất mạng tại phát cuồng người đột nhiên tập kích bên trong, trong lúc nhất thời người người cảm thấy bất an.

Cùng lúc đó, tân triều phương diện tại thời gian ngắn nhất biết được hết thảy, vượt qua trăm vạn quân đội, siêu huyền hỏa khí, lơ lửng cự thuyền, bắt đầu hướng đường biên giới đại lượng tập kết, chuẩn bị xuất phát.

Bắc Hoang đại địa, Võ Đạo Liên Minh, tại dần dần đi hướng

phồn thịnh đồng thời trong khoảnh khắc đã đến sụp đổ biên giới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 576: Khung Vũ Tinh Không Thần Quốc!

Chương 576: Khung Vũ Tinh Không thần quốc!

Bắc Hoang đại địa phía trên phát sinh hết thảy Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết được, bắt lấy một trận trước nay chưa từng có tạo hóa cùng kỳ ngộ, một hồi chưa từng có thuế biến ngay tại nguyên thần của hắn bên trong phát sinh.

Cách hắn đem Giáo hoàng linh hồn cùng thánh thần chắp vá lên khổng lồ vô chủ ý thức giảo sát thôn phệ bắt đầu, đã ước chừng qua thời gian gần một tháng.

Tại một tháng này ở trong Thánh Đình bị tà ma triệt để san thành bình địa tin tức đã sớm quét sạch toàn bộ thánh quang đại lục, mỗi một cái giáo đường chi phụng tượng thánh cũng toàn bộ trong cùng một lúc nứt ra, sụp đổ, hiện ra điềm không may. Ức vạn tín đồ đầu tiên là chấn kinh, không thể tin, lại đến sụp đổ không thể nào tiếp thu được, lâm vào vô tự hỗn loạn trạng thái.

Loại này cùng một thời gian tất cả tượng thánh nứt ra sụp đổ thời gian làm cho không người nào có thể không sinh ra liên tưởng, lại liên tưởng đến tất cả Thánh Đình cao tầng vì kháng tà ma trở về tổng bộ, tại Thánh Đình trấn áp thô bạo hạ không thở nổi các Phương thành chủ, lãnh chúa, đại quý tộc lặng yên điều động nhân mã nhiều lần nghiệm chứng, xác nhận Thánh Đình bị san thành bình địa, tất cả cao thủ phi hôi yên diệt về sau, cuồng hỉ không thôi!

Không có không ai bì nổi Thánh Đình lên đỉnh đầu, trong lúc nhất thời vô số công quốc, lãnh chúa nhao nhao tuyên bố độc lập, cướp đoạt bàn, muốn thành lập được khổng lồ cơ nghiệp. Mà thánh quang đại lục phía trên nguyên bản bản ngàn ngàn vạn vạn bị tàn khốc chèn ép nô lệ, dị tộc nhao nhao cầm vũ khí nổi dậy, phản kháng quý tộc tàn khốc bóc lột, giữa hai cái này thiên nhiên không cách nào điều hòa giai cấp mâu thuẫn, để cả tòa đại lục chiến hỏa liên thiên, tại ngắn ngủi một tháng không đến trong thời gian lâm vào cát cứ cùng hỗn chiến ở trong.

Các loại tông giáo, tín ngưỡng chỉ một thoáng tro tàn lại cháy, tuyên dương Thánh Đình bị thần phạt, mình mới là chính thống. Đồng dạng là tại một tháng này bên trong, tội phạt thành Đông Thổ người nhưng từ đến sớm muộn quỳ lạy, cầu nguyện Tinh Thần, chăm học khổ luyện lấy vị này dị giới thần linh truyền lại xuống tới rèn luyện pháp môn, lặng lẽ tại cái này xa xôi, vùng đất nghèo nàn yên lặng tích góp lực lượng.

Bọn hắn không có mạo muội ra ngoài tìm kiếm đồng bào, mà là tại toàn lực tăng lên chính mình đồng thời, cầu nguyện Tinh Thần trở về.

Từ khi Thánh Đình quái vật khổng lồ này sụp đổ về sau, cả tòa tội phạt thành Đông Thổ người đối với Tinh Thần tín ngưỡng cùng kính sợ đều đã đạt tới đỉnh phong, không có bất kì người nào lại có bất kỳ hoài nghi, không giữ lại chút nào hướng vị này chân chính đem nhóm người mình từ trong nước sôi lửa bỏng giải cứu ra sinh linh dâng lên thành kính tín ngưỡng, đồng thời cũng đem 【 Tinh Hỏa Liêu Nguyên đạo 】 phụng làm giáo nghĩa cùng chân lý.

Sáng lập Tinh Hỏa thần giáo tại thành lập mới bắt đầu, tại Hồ An cùng ba mươi sáu tên hộ pháp duy trì phía dưới, liền có được chưa từng có lực ngưng tụ

Đã hóa thành một vùng phế tích Thánh Đình tổng bộ, nguyên

bản Giáo hoàng chỗ tỉnh lại ngưng tụ Gundam vạn mét chi cự tám Dực Thiên thần chi thân thể đã không còn tồn tại, một mảnh thâm thúy tinh không giống như không gian bị ăn mòn ra lỗ lớn, cứ như vậy ở giữa không trung nổi trôi.

Một cỗ như là kinh thiên sóng thần đồng dạng quỷ dị tinh thần ba động tại phương viên hơn mười dặm không gian bên trong bành trướng khuấy động, một tháng này ở trong phàm là đến đây thăm dò võ giả nơi này cũng tốt, pháp sư cũng tốt, quân đội cũng tốt, vừa mới bước vào cái phạm vi này một bước liền trực tiếp ngất, cho dù là truyền kỳ cường giả đều không thể may mắn thoát khỏi, toàn bộ đều bị bài xích tại bên ngoài không được tiến thêm, ai cũng không biết cụ thể chuyện gì xảy ra.

Chỉ coi ngày xưa ức vạn tín đồ triều bái thần linh sinh ra chỗ, giờ phút này đã trở thành tuyệt đối Sinh Mệnh Cấm Khu, vì thánh quang đại lục chỗ công biết, cũng làm cho tất cả cát cứ hỗn chiến thế lực nơm nớp lo sợ, nghiêm lệnh không được tiếp cận.

Đã bị sập thánh so liệt đại giáo đường trên không, tinh không đứng im bất động trong bóng tối, nhưng lại có một đạo thường nhân cao thấp thân ảnh tồn tại, loáng thoáng, như ẩn như hiện.

Nếu như nhìn kỹ lại, càng sâu trong hắc ám, không chỉ là một đạo, tại đạo thân ảnh này khoảng chừng, một đạo lại một đạo tổng số vượt qua ba trăm đạo tinh thần quang huy tại hỗn độn trong hư không sáng lên, phảng phất tinh thần bảo vệ, không ngừng lấp lóe xoay tròn, chiếu sáng rạng rỡ. Lại như có hô hấp lúc sáng lúc tối, là thả là co lại. Mỗi một đạo quang huy đều có khác biệt màu sắc cùng cảm nhận, lấy nguồn sáng làm hạch tâm, một cỗ không giống nhau sóng chấn động động tĩnh trong hư không không ngừng khuếch tán, vặn vẹo thời không, nhưng lại lại không chút nào lẫn nhau quấy nhiễu, phảng phất mỗi một chỗ nguồn sáng, mỗi một đạo quang huy đều tồn tại ở một cái không gian độc lập.

Không chỉ có như thế, mỗi một đạo quang huy đang chấn động

bên trong ẩn ẩn hình thành từng người hình hư ảnh hào quang, chung ba trăm sáu mươi lăm tôn, từng cái thần ý lưu động, tinh thải hà ánh sáng, đều tản ra vô cùng ngưng thực mà lại khác hẳn khác nhau khí thế uy áp, khi thì uyên thâm như biển, khi thì sừng sững như núi, khi thì bất động như hằng, khi thì huyễn biến vô phương!

Mỗi một thân ảnh đều vô cùng chân thực, từng cái sinh động như thật, sừng sững mà đứng. Cho người ta cảm giác phảng phất giơ tay nhấc chân ở giữa hái trăng bắt sao, di sơn đảo hải, một tay che trời!

Cái này ba trăm sáu mươi lăm đạo thân ảnh trấn áp hư không, thật giống như một phương thế giới tuyệt đối chúa tể, là trời cùng đất khởi nguyên trung tâm, không cách nào ước đoán trong đó vĩ ngạn, cường đại.

Cái này ba trăm sáu mươi lăm thân ảnh, chính là Nhạc Bình Sinh đang tiêu hóa Thánh Đình trăm ngàn năm qua vô số cao đẳng tri thức dự trữ, lại thêm một cái không trọn vẹn thần linh nhận biết, cuối cùng ngưng tụ mà thành ba trăm sáu mươi lăm tôn cường hoành vô song lượng tử pháp thân!

Từ thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần giáng lâm vị diện này cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh thu hoạch ra sao khổng lồ không thể tưởng tượng nổi vượt qua mười vạn trở lên binh lính tinh nhuệ, hàng trăm hàng ngàn liệt nhật, Truyền Kỳ cấp khác cường giả, vượt qua hai mươi tên cường giả Thánh vực, Giáo hoàng, thánh thần còn sót lại ý chí đây hết thảy hết thảy cho hắn cung cấp vô cùng to lớn linh năng cùng cao thâm nhận biết, thậm chí chỉ là thánh thần còn sót lại ý chí cái này thu hoạch, liền vượt ra khỏi Nhạc Bình Sinh giáng lâm đến phương thế giới này thu hoạch tổng cộng!

Rút ra đến một vị thần linh không trọn vẹn bản nguyên linh hồn tin tức, lại thêm Thánh Đình tối cao trong bí khố trăm ngàn

năm qua thu thập các tộc tác phẩm, vô số cao thâm học thức, tri thức, kinh nghiệm, nhận biết, kinh nghiệm tại một tháng này trải qua Lượng Tử Nguyên Thần siêu phụ tải vận chuyển, rốt cục đều hấp thu tiêu hóa, hóa thành tự thân chất dinh dưỡng sinh ra chất biến, cường độ, sức tính toán, phân tích lực, thôi diễn lực lại lần nữa tăng vọt, để Lượng Tử Nguyên Thần phát triển đến chưa từng có cường đại mà bước!

Mà cái này phân hoá ba trăm sáu mươi lăm tôn lượng tử pháp thân võ đạo, chính là Nhạc Bình Sinh tâm thần phân liệt, kết hợp thánh thần còn sót lại ý chí bên trong cao thâm nhận biết, Giáo hoàng thần giáng thuật 【 Thiên Đường lĩnh vực 】, Hồng Thiên Cương 【 Minh vực quỷ quốc 】, 【 Hoàn Vũ Mệnh Tinh Thần Đạo 】 các loại vượt qua hai mươi đạo công phạt pháp môn, lấy tinh hoa, thôi diễn tự sáng tạo, thành tựu mạnh nhất võ đạo thủ đoạn:

【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】!

Cái này ba trăm sáu mươi lăm tôn pháp thân đã không còn là đơn thuần tâm thần ký thác nguyên khí hiển hóa, mà là Lượng Tử Nguyên Thần phân liệt bện, thôn phệ dung hợp thánh thần vô chủ ý chí đúc thành, thậm chí mang theo chủ nguyên thần một chút phân tích, thôi diễn đặc tính, trở thành ba trăm sáu mươi lăm chút xíu nguyên thần, cũng chính là thân thần.

Tại tinh không thần quốc lĩnh vực bên trong, căn cứ ý thức lượng tử dây dưa đặc tính, Nhạc Bình Sinh chủ ý thức có thể tùy thời tùy chỗ tại ba trăm sáu mươi lăm chút xíu nguyên thần pháp thân ở giữa tùy ý chuyển di, cái này mang ý nghĩa, trừ phi có người có thể cường đại đến nhất cử liền có thể tiêu diệt Nhạc Bình Sinh tất cả thân thần, nếu không thần quốc lĩnh vực bên trong, hắn gần như bất tử bất diệt!

Tại điểm này, 【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】 không thể nghi ngờ so với Hồng Thiên Cương mượn nhờ ma chủng sống lại

pháp môn càng thêm ưu việt, cường đại, quỷ dị khó lường.

Đây là một môn siêu phàm nhập thánh, chấn động cổ kim, gần như không thể tưởng tượng nổi cường đại võ đạo. Trong đó gian nan trình độ, phảng phất đem chính Nhạc Bình Sinh chia ra thành ba trăm sáu mươi lăm cá nhân, đến bây giờ, cũng đã xem gần đại công cáo thành.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 577: Trở Lại!

Chương 577: Trở lại!

"Ta có thể cảm giác được, môn này võ đạo còn chưa tới cuối cùng, y nguyên có được tiến thêm một bước khổng lồ tiềm lực."

Hỗn độn một mảnh tinh không chi hải bên trong, Nhạc Bình Sinh hai mắt chậm rãi mở ra, uyên thâm như biển, Thần Uy khó lường, để thiên địa sát na ở giữa đã mất đi tất cả ánh sáng màu.

"Hiện tại ta so một tháng trước tối thiểu cường đại hơn gấp mười lần."

Theo một đôi mắt này mở ra, lan tràn hơn mười dặm tinh không chi hải kịch liệt co vào, Nhạc Bình Sinh thân thể cũng bày biện ra đến, đem ba trăm sáu mươi lăm tôn thân thần hào quang toàn bộ bao trùm đi qua.

Nhìn qua chỉ là một cái lại so với bình thường còn bình thường hơn thân thể, nhưng tồn tại cảm lại lập tức đem ba trăm sáu mươi lăm tôn siêu phàm nhập thánh, uy năng không thể phỏng đoán thân ảnh tính cả trấn áp một phương hư không cho đều bao trùm che lấp, tình cảnh chi huyền bí khó nói lên lời.

Sau đó phân bố vào hư không bên trong ba trăm sáu mươi lăm đạo thân thần hơi chấn động một chút, cùng nhau hóa thành ba trăm sáu mươi lăm đạo lưu quang, đầu nhập vào Nhạc Bình Sinh hiện tại nguyên thần thân thể bên trong. Ngay sau đó, ánh sáng vô

lượng hoa từ Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp thấu phát. Một đạo lại một đạo hào quang như ngân hà lốc xoáy đồng dạng xoay tròn, mang theo vô cùng hùng vĩ khí thế mãnh liệt chấn động.

Thân thần mô phỏng mệnh khiếu, lập tức năng lượng khổng lồ nổ tung, thần bí, đường hoàng, hạo đãng đủ loại khí tức giống như núi lửa phun trào, trong lúc nhất thời, đầu nhập Nhạc Bình Sinh nguyên thần thân thể tinh thần hóa thành ba trăm sáu mươi lăm cái mệnh khiếu đồng dạng tồn tại ngồi xếp bằng trong đó, chỉ một thoáng đều như vi hình lỗ đen đồng dạng không đến tận thôn phệ thu nạp hết thảy vi mô, thế giới vĩ mô nguyên khí năng lượng, lại tại phun ra nuốt vào chuyển hóa ở trong trước sợ sau hướng ra phía ngoài phóng thích, phóng xạ.

Nguyên thần tức ta, ta tức nguyên thần!

【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 trên phạm vi lớn hoàn thiện, Lượng Tử Nguyên Thần toàn diện thuế biến về sau đã mười phần tiếp cận vật chất gây dựng lại, không cần pháp thân làm môi giới cùng bảo hộ, ý niệm cùng nguyên thần chi thể đã không phân khác biệt, Nhạc Bình Sinh hiện tại trạng thái, không phải vật chất không phải năng lượng, có thể tùy ý bản thân bện, chữa trị, gọi Lượng Tử thân xác càng thêm phù hợp!

"Thân thần mô phỏng mệnh khiếu, bí truyền võ đạo phát động chướng ngại đã không còn tồn tại. 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 có thể tùy ý phát động."

"U Minh không gian tương đương với lỗ sâu không gian, liên thông vị diện này cùng Bắc Hoang thế giới. Phương pháp trở về đã thôi diễn ra, vượt qua bảy thành trở lên xác suất thành công."

"Là thời điểm rời đi."

Ở trong khoảng thời gian một tháng này mặt tiêu hóa đông đảo thâm ảo tri thức, tin tức, Nhạc Bình Sinh đối với như thế nào trở

về Bắc Hoang thế giới đã đã tính trước.

Cảm giác trong hư không hạ xuống rõ ràng mãnh liệt không ít tín ngưỡng ký thác lực lượng, hắn nói khẽ:

"Bất quá trước lúc này còn có một chuyện cuối cùng."

Ý niệm của hắn khẽ động, lập tức biến mất ngay tại chỗ, chưa đầy cái nháy mắt xuất hiện ở bên ngoài mấy chục dặm, sau đó giống như là tinh thần nhảy vọt, hắn thân ảnh mỗi một lần lấp lóe, đều có thể vượt qua hơn mười dặm không gian!

Lấy thân thần mô phỏng mệnh khiếu, không có nhục thân ràng buộc, thôn phệ một cái không trọn vẹn thần linh về sau hiện tại Nhạc Bình Sinh gấp mười gấp trăm lần dĩ vãng, không cách nào phỏng đoán thực lực, liên tục phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 thật giống như ăn cơm uống nước đơn giản như vậy.

Nhạc Bình Sinh thân ảnh trong chớp mắt ở chân trời biến mất, tại chỗ chỉ có phương viên gần trăm dặm rách nát không chịu nổi đại địa đại biểu cho nơi này ngàn năm chúa tể chính thức kết thúc

Không đến nửa canh giờ, khoảng cách Thánh Đình tổng bộ mấy vạn dặm xa tội phạt trên thành không.

Chấn động một tiếng vang nhỏ, hư không bên trong gợn sóng dập dờn, Nhạc Bình Sinh thân thể từ trong đó một bước đi ra.

Không lớn tội phạt trong thành, bởi vì ở vào vùng đất nghèo nàn, lại thêm tà ma tứ ngược đầu nguồn chính là từ nơi này phát sinh, cũng không có cái gì quý tộc hay là quân phiệt đến đây quấy rầy, mà lúc này vô luận là canh gác nhân viên, lao động người, vẫn là tại cần luyện võ công ngàn ngàn vạn vạn Đông Thổ người, trong lòng một cái hùng vĩ vô cùng thanh âm vang lên:

"Tín đồ của ta, đến quảng trường gặp ta "

Đây là!

Tất cả mọi người dừng tay lại trên đầu động tác, biểu lộ đầu tiên là không thể tin, chuyển hóa làm cuồng hỉ:

"Là Tinh Thần! Là Tinh Thần đại nhân!"

"Tinh Thần đại nhân trở về!"

"Đi mau, đi mau! Lập tức đi quảng trường!"

Chỉ một thoáng vốn cũng không lớn tội phạt thành triệt để sôi trào lên, dòng người tại thời gian cực ngắn từ các con đường hội tụ, tranh nhau sợ sau hướng về trên quảng trường vọt tới.

Ước chừng một khắc đồng hồ thời gian, lít nha lít nhít dòng người liền đã trải rộng quảng trường cùng các điều đại lộ, chen chúc không chịu nổi lại không người để ý, lấy Hồ An cùng ba mươi sáu tên Tinh Hỏa thần giáo hộ pháp cầm đầu, toàn bộ cuồng nhiệt nhìn phía không trung đứng yên bóng người, sau đó không hẹn mà cùng quỳ xuống xuống tới:

"Cung nghênh Tinh Thần đại nhân thánh giá!"

Như núi kêu biển gầm thanh âm đinh tai nhức óc, xông thẳng tới chân trời. Nhạc Bình Sinh quét mắt trên mặt đất cuồng nhiệt mà thành kính Đông Thổ người chậm rãi mở miệng nói:

"Ta sắp rời đi thế giới này."

"Thánh Đình mặc dù đã không còn tồn tại, các ngươi nhưng như cũ ở vào trong nguy hiểm."

Trên mặt đất quỳ lạy lấy ngàn vạn Tinh Hỏa thần giáo giáo đồ trong lòng đột nhiên giật mình, còn chưa từng tới kịp mở miệng thời điểm, chỉ gặp không trung Nhạc Bình Sinh phất ống tay áo một cái, một mảng lớn lộng lẫy, sáng chói tuyệt luân quang vũ bay

lả tả thẳng vẩy mà xuống!

Quang vũ mưa lớn, quỷ dị không có một giọt rơi vào trên mặt đất, mà là trong khoảnh khắc liền phân tán ra đến, dung nhập mỗi một cái Đông Thổ người trong thân thể!

Phảng phất là ăn cái gì đại bổ chi dược, hàng trăm hàng ngàn nguyên bản sắc mặt xám trắng, tại Thánh Đình trước đó tàn phá áp bách phía dưới khí huyết tan tác, thân thể yếu đuối cả nam lẫn nữ nhanh chóng khí huyết tràn đầy, một chút tật bệnh bất trị mà càng; mà tại một tháng này ở trong tu luyện 【 Tinh Hỏa Liêu Nguyên đạo 】 có một chút thành quả thanh tráng niên càng là vô cùng cảm giác được rõ ràng chính mình tinh khí thần tại quang vũ dung nhập về sau bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi một đoạn!

"Chuyện gì xảy ra ta "

Trong thân thể thần hồ kỳ thần biến hóa lập tức để tất cả Đông Thổ người ngu như gà gỗ, không nhúc nhích.

Những cái này quang vũ toàn bộ đều là Nhạc Bình Sinh lấy ý niệm bao khỏa linh năng, đối với mấy cái này Đông Thổ người căn cơ tiến hành toàn diện khôi phục, cường hóa. Dù sao những người này ở đây trước đó đại bộ phận đều là khí huyết cực độ thâm hụt người bình thường mà thôi, đối mặt nguy hiểm chỉ có Hồ An bọn hắn những người này còn thiếu rất nhiều. Trải qua linh năng bổ sung, có thể làm cho bọn hắn tại thời gian ngắn nhất hình thành hữu hiệu sức tự vệ.

Việc quan hệ chính mình thí nghiệm, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không liền đem những người này bỏ mặc không quan tâm.

Quang vũ tung bay, đình chỉ vẩy xuống. Hàng ngàn hàng vạn người hoặc há to miệng nói không ra lời, tựa như ảo mộng, hoặc không thể tin sờ lấy bộ ngực của mình.

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Hồ An bọn người:

"Lực lượng cần nhờ chính mình đi tranh thủ, ta sẽ không trợ giúp các ngươi trực tiếp trở thành đại lục chúa tể, ta đã truyền bá lực lượng hạt giống, chỉ cần kiên trì bền bỉ tu luyện, các ngươi liền sẽ thu hoạch được là đủ chúa tể chính mình vận mệnh lực lượng."

"Nỗ lực a, cố gắng đoạt lại chính mình mất đi hết thảy."

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh không đợi trên mặt đất tín đồ có phản ứng, ngước đầu nhìn lên hư không, cảm thán một tiếng:

"Như vậy, tạm biệt."

Sau một khắc, tại hàng ngàn hàng vạn Đông Thổ người tựa như ảo mộng trong ánh mắt, Nhạc Bình Sinh toàn thân tản mát ra một cỗ âm u, tà dị kinh khủng ba động, đồng thời từng cái ý nghĩa không rõ tối nghĩa âm tiết tại hư không quanh quẩn không ngớt.

Sau đó

Răng rắc! Phảng phất là mặt kính vỡ vụn, giữa hư không bỗng nhiên đã nứt ra một cái khe, một cỗ làm cho người linh hồn đông kết rét lạnh chi ý tuôn trào ra, chỉ một thoáng vô số oan hồn kêu to tràn ngập chân trời, phảng phất ức vạn oan hồn lệ quỷ sắp giáng lâm nhân gian!

Mà Nhạc Bình Sinh đối đây hết thảy tựa hồ không phát giác gì, cất bước đi vào trong cái khe, thân ảnh trong khoảnh khắc biến mất không thấy gì nữa.

Liên thông quỷ bí không gian thế giới khe hở chỉ duy trì một hai giây tiêu diệt vô tung, phảng phất cái gì đều chưa từng phát sinh qua.

Biển người chen chúc tội phạt trong thành, yên tĩnh như chết.

Trên mặt đất, Hồ An hốc mắt đỏ bừng, bỗng nhiên phát ra rống to một tiếng:

"Cung tiễn Tinh Thần!"

Ngàn vạn Đông Thổ người cũng cùng nhau ngẩng đầu, lệ nóng doanh tròng, đồng thời phát ra tới từ ở sâu trong nội tâm cảm kích mà cuồng nhiệt hò hét:

"Cung tiễn Tinh Thần!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 578: Nguy Như Chồng Trứng!

Chương 578: Nguy như chồng trứng!

Đầy rẫy đều là âm trầm hỗn độn cùng tử vong, uông dương đại hải đồng dạng âm lệ khí hơi thở có mặt khắp nơi, xen lẫn lít nha lít nhít, không cách nào tính toán lẫn nhau chém giết gầm thét âm hồn, mênh mông vô bờ, không có giới hạn giới, cũng tựa hồ không có không gian cùng khái niệm thời gian.

Đây là một mảnh thường nhân không cách nào tưởng tượng chân chính quốc gia Tử Vong.

Ngay tại lúc cái này sinh mệnh tuyệt đối cấm khu bên trong, một thân ảnh đi bộ nhàn nhã, lại phảng phất là tại nước chảy bèo trôi, chẳng có mục đích hư không dạo bước.

Đạo thân ảnh này phảng phất là một cái hành tẩu lỗ đen, bên ngoài giới tiêu chuẩn cân nhắc, tại quanh người hắn tối thiểu vượt qua mười dặm trở lên phạm vi ở trong tựa hồ tồn tại một cỗ vô hình lực tràng, tản ra cực đoan cường đại lực hút, phàm là tiến vào cái phạm vi này âm hồn nhao nhao hoảng sợ giãy dụa rít lên, lại không có chút nào sức chống cự bị cực tốc cưỡng ép lôi kéo hướng về phía đạo thân ảnh kia, trên nửa đường liền lặng yên không tiếng động sụp đổ ra, hóa thành đạo đạo nhỏ bé không thể nhận ra u quang đầu nhập vào đạo thân ảnh kia ở trong.

Ngoại trừ cực ít tương đối cường tráng âm hồn có thể tránh thoát bên ngoài, hơn chín thành âm hồn đều hóa thành chất dinh

dưỡng dung nhập đạo thân ảnh này.

"Quả là thế. Hiện tại ta có thể cảm giác được thánh quang đại lục tồn tại."

Tùy ý vô tận u quang dung nhập Lượng Tử thân xác, Nhạc Bình Sinh lại quay đầu nhìn phía một cái nào đó phương hướng.

Ở nơi đó, hắn loáng thoáng có thể cảm giác được một loại nào đó không biết tên ba động thế mà vượt qua trùng điệp không gian, đáp xuống trên người mình.

Đây là tới từ ở Tinh Hỏa thần giáo tín đồ tín ngưỡng chi lực.

"Tín ngưỡng chi lực bao hàm tin tức mười phần khổng lồ, tạp bác, phổ thông thủ đoạn cơ hồ không cách nào lợi dụng, nhưng là đối với ta mà nói lại tương đương với định vị tọa độ tồn tại, có thể rõ ràng cảm giác được ký thác tại trên người ta tín ngưỡng chi lực đầu nguồn, ta có thể tùy thời trở lại thánh quang đại lục."

"Như vậy hiện tại muốn trở lại Bắc Hoang thế giới, cũng đồng dạng cần một tọa độ. Bằng không mà nói liền muốn dựa vào tiêu tốn rất nhiều thời gian phản bản tố nguyên, tiến hành suy tính, còn có tính toán ra hiện sai lầm khả năng."

Tọa độ tín ngưỡng chi lực Tinh Thần Liệt Túc tông môn nhân đệ tử đếm không hết phức tạp suy nghĩ ở trong mắt Nhạc Bình Sinh va chạm, tựa như tinh hà lưu chuyển. Đây là hắn tại phân tích suy tính thời gian tốn hao ngắn nhất, sai sót khả năng nhỏ nhất, tối ưu đáp án trở về phương thức.

【 thật là khiến người mở rộng tầm mắt. 】

Lúc này, tại yên tĩnh trong im lặng, Tà Linh chậm rãi ló đầu ra đến, ngữ khí phức tạp, ý nghĩa không rõ:

【 cho dù là ta, cũng chưa từng có được chứng kiến dạng này

sinh mệnh cấp độ cấp tốc bay vọt, để cho ta đều không thể thấy rõ tình trạng, ta đã không cách nào đối ngươi tiến hành bất luận cái gì ước định ta rất muốn biết, ngươi bây giờ cụ thể đến loại trình độ gì 】

Từ khi Nhạc Bình Sinh thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần về sau, nó đối với Nhạc Bình Sinh tồn tại trạng thái liền như là ngắm hoa trong màn sương đồng dạng nhìn không rõ ràng, mà tới được Nhạc Bình Sinh thôn phệ một cái thần linh còn sót lại ý thức lại lần nữa thuế biến về sau, nó càng là hoàn toàn không cách nào lý giải.

"Ta a so với vị kia phía sau màn Hắc Thủ rõ ràng còn cách một đoạn, "

Nhạc Bình Sinh tùy ý hồi đáp:

"Nhưng là ta hiện tại cũng có năng lực làm một chút thú vị phản kháng, tỉ như "

Tà Linh ngữ khí ngưng tụ: 【 cái gì 】

Nhạc Bình Sinh mỉm cười nói: "Tỉ như, tại ý thức của ta bên trong, đem ngươi triệt để tiêu diệt "

【 ngươi 】 Tà Linh lập tức cứng lại.

"Lừa gạt ngươi!"

Nhạc Bình Sinh không khỏi cười ha ha:

"Bất quá có lời gì , chờ ta khóa chặt tọa độ sau này hãy nói đi!"

Cũng không đợi Tà Linh trả lời phản ứng, liền để nó cưỡng ép trở nên yên lặng, Nhạc Bình Sinh hai mắt khép kín, lại lần nữa bắt đầu suy tính.

Hỗn độn bên trong yên tĩnh như cũ, chỉ có loáng thoáng âm

hồn hoảng sợ rít lên tại truyền lại phiêu đãng.

Tại đây cơ hồ không có thời gian cùng không gian khái niệm U Minh không gian, không biết qua bao lâu, tựa hồ cho ra cái nào đó kết quả, Nhạc Bình Sinh mở mắt:

"Là hắn a như vậy thử một chút đi."

Ngoại giới, Bắc Hoang đại địa.

Trước nay chưa từng có khủng hoảng đã giáng lâm.

Thần La Võ Đô bao quát mười Cửu Châu châu thành, hàng ngàn hàng vạn võ giả thậm chí người bình thường tại trung tâm thành trì dòng người dầy đặc nhất địa phương hóa thân dã thú khát máu triển khai tàn nhẫn giết chóc quỷ nhưng biến đổi lớn truyền khắp Bắc Hoang đại địa phía trên thành trì lớn bé, ức vạn dân chúng vì đó khủng hoảng sôi trào.

Tẩu thi cổ độc thông qua huyết dịch truyền bá, người bình thường lây nhiễm về sau trong khoảnh khắc liền sẽ chuyển biến làm điên cuồng khát máu Dã Thú, võ đạo gia cảnh giới võ giả mới có thể trì hoãn một lát, bản thân cứu trợ. Tại không có chút nào chuẩn bị phía dưới, ngoại trừ Thần La Võ Đô bởi vì có Luyện Thần tôn giả đã rất nhiều khí đạo tông sư tồn tại cấp tốc trấn áp, còn lại mười chín cái châu thành ở trong toàn bộ đều thương vong thảm trọng.

Một vạn, mười vạn, trăm vạn tẩu thi chi độc lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ kinh khủng khuếch tán.

Mà tại các phương cấp tốc kịp phản ứng về sau, triển khai một trận huyết nhục văng tung tóe giảo sát qua đi, những cái này bị tẩu thi cổ độc ăn mòn hoạt thi phảng phất là tiếp thu được cái gì chỉ lệnh đồng dạng nhao nhao đang chém giết lẫn nhau bên trong tuôn ra ngoài thành, dung nhập mênh mông hoang dã, không biết đi

hướng phương nào, phảng phất như bệnh dịch từ mười chín cái châu thành hướng về toàn bộ Bắc Hoang đại địa khuếch tán, phóng xạ.

Vùng bỏ hoang bên trên, đại đạo bên trong, thậm chí là hoang sơn dã lĩnh ở trong đều thỉnh thoảng có thể nhìn thấy thành quần kết đội tẩu thi, chẳng có mục đích tìm kiếm lấy mục tiêu, lại có đại lượng lữ nhân, thương đội lại lần nữa bị chuyển hóa làm khát máu hoạt thi, số lượng nhanh chóng lớn mạnh.

Trải qua ba ngày thời gian ấp ủ, tối thiểu có trăm vạn hoạt thi tung khắp Bắc Hoang đại địa, ngoại trừ có được các phương lực lượng trấn thủ thành trì bên ngoài, ngoại giới biến thành đối với người bình thường cực đoan tồn tại nguy hiểm.

Mà hết thảy này phát sinh, vẻn vẹn tại ba ngày này ở trong.

Thần La Võ Đô, thông thiên tháp ở trong.

Hội nghị trong đại sảnh, hơn ba mươi vị tham nghị trưởng lão sắc mặt xanh xám, khó coi tới cực điểm, không ai nói chuyện.

Tại Phong Vân Long Hổ võ đạo đại hội cuối cùng dày đặc nhất thời khắc bộc phát thi độc khuếch tán bao trùm mấy vạn nhân chi nhiều, đại bộ phận đều là chút người bình thường cùng thực lực không cao võ nhân, ở đây năm vị luyện thần võ tôn đồng loạt ra tay, trực tiếp lấy sóng biển dâng trào đồng dạng tâm thần xung kích trấn áp toàn trường, trong khoảnh khắc liền trấn trụ hình thức, đem tất cả trúng độc người giam giữ. Không có tạo thành quá mức nghiêm trọng hậu quả.

Nhưng mà không đến thời gian một ngày, từ từng cái châu thành bên trong tin tức truyền đến, lại thêm biên cảnh phía trên truyền đến tân triều phương diện đại quân tụ tập quân báo để bọn hắn cảm giác được tâm kinh đảm hàn, tức giận không thôi.

Nội ưu, ngoại hoạn, tẩu thi cổ độc ôn dịch bộc phát, thần bí Hoàng dẫn đầu trăm vạn di chủng đại quân áp cảnh, tân triều ở một bên nhìn chằm chằm, tùy thời đều đang chuẩn bị khai chiến, ngắn ngủi không đến ba ngày thời gian liền để lớn như vậy một cái Bắc Hoang hình thức chuyển tiếp đột ngột, nguy như chồng trứng!

Võ Đạo Liên Minh phòng binh lực bất quá hơn ba trăm vạn, trong đó nhiều hơn phân nửa đều rải tại đường biên giới bên trên cùng tân triều giằng co, thần bí Hoàng dẫn đầu trăm vạn di chủng đại quân uy hiếp hấp dẫn liên minh còn thừa binh lực đại lượng triệu tập, mà tẩu thi chi độc bộc phát khiến cho vô số đánh mất thần trí hoạt thi biến chỗ tứ ngược, để Võ Đạo Liên Minh hiện tại đã là giật gấu vá vai, loạn trong giặc ngoài phía dưới không có dư thừa binh lực tiến hành phạm vi lớn thanh chước, mà nếu như không thể nhanh chóng xử lý hoạt thi cùng di chủng đại quân uy hiếp, chỉ sợ có hủy diệt nguy hiểm!

Có thể nói duy nhất may mắn chính là phân tán ở vạn dặm đại địa hơn trăm vạn hoạt thi cũng không có thần trí, đồng thời hiện tại đại bộ phận đều tại thành trì bên ngoài hoạt động, tạm thời có thể nói là tính uy hiếp thấp nhất, cũng cho liên minh một tia cơ hội thở dốc.

Còn lại hơn mười vị tham nghị trưởng lão đã khẩn cấp chạy tới từng cái tổn thất nặng nề châu thành tọa trấn, mà Thần Dụ Võ Tôn cùng Luyện Thần cường giả tạm thời không để ý tới những cái này, tại cùng còn lại Võ Tôn ròng rã thương nghị qua một đêm, quyết định quân đội điều động về sau liền tiến về Bắc Hoang cùng hướng Hoang Cổ di địa biên cảnh, tiến đến cùng cái gọi là Hoàng tiến hành đàm phán.

Bao quát tất cả luyện thần võ tôn ở bên trong, khí đạo tông sư trở lên cấp cao chiến lực cũng bắt đầu thống nhất điều động, một đường tọa trấn Bắc Hoang, cấp tốc xử lý các loại đột phát tình

huống, trấn an lòng người, đồng thời ngược dòng tìm hiểu tẩu thi chi độc cùng với đằng sau chủ mưu; một đường bí mật tiến về biên cảnh tọa trấn, tùy thời phòng bị tân triều quân đội có khả năng phản ứng; mặt khác một đường thì là tiến về Hoang Cổ di địa biên giới, ứng đối trăm vạn di chủng đại quân!

Đạp đạp đạp!

Tiếng bước chân dồn dập truyền đến, Vô Câu Võ Tôn sắc mặt đông kết thành băng, bước nhanh đến.

"Vô Câu đại nhân!"

Ở đây tất cả tham nghị trưởng lão nhao nhao cấp bách đứng dậy, tràn ngập mong đợi hỏi:

"Nhưng có ứng đối chi pháp "

"Có!" Vô Câu Võ Tôn trên mặt đã thấy không đến bất luận cái gì vui sướng: "Đây cũng không phải là là bất trị chi độc, chúng ta dùng trúng độc người trải qua thí nghiệm, chỉ cần lấy mộng ảo không thần hoa làm chủ tài điều chế dược thủy nhiều lần ngâm, liền có thể đem xâm nhập huyết dịch cùng thần kinh trúng độc làm trung hoà, để cho người ta khôi phục thần trí. Không nhất định phải dùng không thần hoa, so với không thần bao phấn hiệu mạnh hơn tỉnh thần loại dược liệu đều có thể đưa đến tác dụng."

Nguyên bản tràn ngập mong đợi rất nhiều tham nghị trưởng lão sắc mặt đột nhiên đọng lại.

Mộng ảo không thần hoa mặc dù tính không được cái gì đỉnh tiêm thiên tài địa bảo, nhưng cũng thiên kim khó cầu, toàn bộ liên minh cho đến trước mắt tồn kho không cao hơn một ngàn gốc! Dù là tăng thêm còn lại tất cả lớn nhỏ võ đạo thế lực bên trong dự trữ cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua một vạn gốc, đối mặt với cảnh nội tứ ngược trăm vạn hoạt thi như thế nào đủ!

Mà lại cần để cho hoạt thi tại dược dịch bên trong ngâm, trong đó tốn hao nhân lực vật lực đại giới đối với hiện tại tràn ngập nguy hiểm Võ Đạo Liên Minh không thể nghi ngờ là chuyện không thể nào!

"Phát rồ, phát rồ!"

Từng cái tham nghị trưởng lão khống chế không nổi rống giận gào thét.

Trận này tai nạn bọn hắn sở thuộc thế lực đều hứng chịu tới thương không nhẹ, cũng có con cháu của mình một đời gặp bất hạnh. Mà lại người giật dây phát động thời gian như thế âm hiểm độc ác, trong khoảnh khắc liền đem liên minh dạng này một cái quái vật khổng lồ đẩy lâm vực sâu, xem trăm vạn sinh linh tính mệnh như không, sao mà diệt tuyệt nhân tính!

"Bây giờ không phải là sa sút tinh thần thời điểm!"

Vô Câu Võ Tôn lạnh lùng mở miệng nói:

"Võ Đạo Liên Minh đã đến tràn ngập nguy hiểm tình trạng! Hoang triều dư nghiệt vì cái cơ hội này chỉ sợ trù bị ròng rã năm trăm năm lâu, tất nhiên không có đơn giản như vậy! Tân triều ngo ngoe muốn động, chẳng mấy chốc sẽ có hành động triển khai thăm dò! Bất luận xuất thân phương nào thế lực, hiện tại tất cả mọi người nhất định phải đồng tâm hiệp lực phát động hết thảy có thể phát động lực lượng, tìm ra rải tẩu thi cổ độc phía sau màn chỗ! Không tìm ra cái này đầu nguồn, cái này bom hẹn giờ bất cứ lúc nào cũng sẽ lại lần nữa bộc phát, đem liên minh đẩy vào vực sâu!"

Đồng dạng là tại một ngày này, từ Hoàng Thiên Võ Tôn tự mình đảm nhiệm nguyên soái tọa trấn chỉ huy tám mươi vạn tập đoàn quân tập kết hoàn tất, hướng về Hoang Cổ di địa đã trở thành tử địa khu giao dịch xuất phát, bày ra bền chắc không thể phá được phòng tuyến, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Đồng bằng đại địa phía trên, từng cái doanh trướng kéo dài vô tận, đại kỳ phấp phới, thiết huyết sát phạt chi khí xông thẳng cửu tiêu!

Cách xa nhau không hơn trăm bên trong, đem toàn bộ khu giao dịch cùng Hoang Cổ di địa cửa ra vào triệt để chiếm cứ trăm vạn di chủng triều dâng đối với cái này không phản ứng chút nào, những cái này hung ác di chủng tựa hồ tiếp thu được cái gì không cách nào kháng cự mệnh lệnh, thậm chí áp đảo bản năng, trăm vạn di chủng toàn bộ đều tại không cao hơn năm mươi dặm phạm vi ở trong hoạt động.

Dù vậy, mỗi một cái nhìn thấy cái này một bộ cảnh tượng người đều sẽ tê cả da đầu, hít vào một ngụm khí lạnh.

Ầm!

"Bọn này súc sinh!"

Nguyên soái đại trướng bên trong, Hoàng Thiên Võ Tôn ức chế không nổi nội tâm cuồng nộ, cầm trong tay nhận được tình báo bóp thành một mảnh bụi.

Trong đại trướng, còn có Thần Dụ, Cự Lực, Vân Tiêu, lăng không, lạnh Côn cái này ngũ đại Võ Tôn như là băng lãnh pho tượng, ngồi đối diện nhau, trên mặt đồng dạng là sát khí bạo động.

Ngay tại vừa rồi, bọn hắn đã biết được trước mặt trăm vạn di chủng đại quân chiếm cứ dị địa khu giao dịch bên ngoài phạm vi trăm dặm, tám tòa nhân khẩu vượt qua mười vạn giao dịch thị trấn đã bị triệt để tàn sát đẫm máu, đồ diệt, mấy chục vạn người toàn bộ biến thành bọn này súc sinh huyết thực, khẩu phần lương thực!

"Bọn này súc sinh bên trong, ngoại trừ không biết sâu cạn Hoàng chưa từng nhìn thấy bên ngoài, mặt khác năm người đã có

thể xác định là hóa hình đại yêu không thể nghi ngờ."

Hoàng Thiên Võ Tôn biểu lộ cực độ nặng nề, điềm nhiên nói:

"Ngoài ra, còn có tương đương với khí đạo tông sư cấp bậc cao đẳng di chủng, tối thiểu tính ra hàng trăm! Trận này trận chiến coi như đánh xuống, chúng ta cũng tuyệt đối là thắng thảm!"

Đối với cái này trăm vạn di chủng triều dâng, trong đó cấp thấp di chủng đối với nghiêm chỉnh huấn luyện, phân phối các loại chiến tranh sát khí tập đoàn quân tới nói bất quá là chém dưa thái rau, cho dù là có người chỉ huy, số lượng chiếm ưu cũng tuyệt đối không phải tám mươi vạn tập đoàn quân đối thủ.

Duy nhất tạo thành cực lớn uy hiếp, chính là tính ra hàng trăm tương đương với khí đạo tông sư cấp bậc cao đẳng di chủng, cùng năm tên hóa hình đại yêu cùng cái kia thần bí Hoàng.

Luyện khí nhất là Luyện Thần cấp bậc cường giả trong lúc xuất thủ uy năng cực kỳ cường đại, uy năng bao phủ vượt qua một dặm phạm vi, cho dù là tùy tiện một đạo đối bính dư ba cũng có thể tạo thành mấy chục hơn trăm người chết đi, một khi chân chính bộc phát đại chiến, các phương cao thủ hạ tràng, trong khoảnh khắc chính là thiên băng địa liệt kết quả.

Nhất là còn có một cái không biết sâu cạn cái gọi là Hoàng tồn tại.

Liên minh hiện tại loạn trong giặc ngoài giao kẹp, căn bản đảm đương không nổi dạng này một trận đại chiến hậu quả, cho dù là thắng thảm cũng không được.

"Một trận chiến này, không thể đánh, chỉ có thể nhẫn!"

Thần Dụ Võ Tôn chậm rãi mở miệng, ngữ khí mặc dù bình thản, nhưng lại có một loại chém đinh chặt sắt quả quyết:

"Mới hướng năng lực tình báo, bọn hắn tất nhiên ngửi được cơ hội này, Hoang triều dư nghiệt tận lực rải tẩu thi cổ độc trợ giúp dưới, rất nhanh bọn hắn liền sẽ phát động thăm dò, sau đó lại từng bước ép sát, thăm dò phản ứng của chúng ta. Nhất định phải mau chóng giải quyết cái này uy hiếp, nếu không "

Tất cả luyện thần võ tôn sắc mặt nặng nề, hết sức rõ ràng liên minh hiện tại đối mặt tình huống đã tồi tệ đến mức độ không còn gì hơn.

Bọn hắn căn bản là không có cách gánh chịu cùng di chủng đại quân khai chiến hậu quả, như vậy lựa chọn duy nhất chính là đàm phán.

Thần Dụ Võ Tôn chậm rãi đứng dậy, trong mắt Thần Quang hạo đãng:

"Thời gian cấp bách, suy nghĩ nhiều vô ích, chúng ta đi gặp thấy một lần cái này cái gọi là Hoàng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 579: Gấp Gáp!

Chương 579: Gấp gáp!

Rống!

Li!

Trùng điệp hoặc hùng hồn trầm thấp, hoặc bén nhọn hung lệ gầm rú, tê minh thanh chấn động Vân Tiêu, loáng thoáng truyền đến.

Thiên không cùng mặt đất, đã bị lít nha lít nhít, hình thể hoặc khổng lồ như núi hoặc điêu luyện như hổ các loại di chủng sở chiếm cứ, che khuất bầu trời, phô thiên cái địa, tạo thành một mảnh đen nghịt âm ảnh, lan tràn đi ra hơn mười dặm.

Không trung năm thân ảnh đứng lơ lửng trên không, xa xa nhìn qua ngoài mười dặm dã man mà hung ác trăm vạn di chủng đại quân, cho dù là Thần Dụ, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cái này ngũ đại Võ Tôn đều cảm giác được nhìn thấy mà giật mình.

Theo ngũ đại Võ Tôn tiếp cận, cái phương hướng này bên trên đông đảo cao đẳng di chủng bỗng nhiên ngẩng đầu, ở trên không xoay quanh tê minh phi hành di chủng lập tức giống như là phát hiện ngon miệng đồ ăn đồng dạng phát ra hưng phấn tê minh, trong mắt tàn nhẫn quang mang chớp động, nhóm lớn nhóm lớn vuốt cánh tựa hồ muốn lập tức xông lại, lại phảng phất là bởi vì có điều kiêng kị gì mới không dám động tác.

"Có thể để cho bọn này súc sinh kiềm chế thiên tính, là bởi vì Hoàng a "

Thần Dụ Võ Tôn ý niệm trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, bỗng nhiên mở miệng, sóng âm hỗn hợp có tâm thần chi lực cuồn cuộn mà ra, quét sạch bát phương:

"Các ngươi Hoàng ở nơi nào ta muốn cùng hắn đàm phán!"

Ở đâu ở đâu đàm phán đàm phán

Hùng vĩ sóng âm cuồn cuộn khuấy động, truyền bá ra ngoài mấy chục hơn trăm dặm xa, không trung phi hành di chủng thân hình lay động, phát ra từng tiếng rít lên, trên mặt đất di chủng cũng đều nhao nhao bất an nộ hống từng cơn, cái này phô thiên cái địa di chủng hải dương trong khoảnh khắc cũng bởi vì Thần Dụ Võ Tôn một tiếng này thét dài mà khuấy động bành trướng.

"Các ngươi đã tìm tới hung thủ a "

Một cái vô cùng dụ hoặc, vô cùng thánh khiết, lại cực kỳ vô tình, phảng phất thế gian gần nhất dễ nghe êm tai, khiến người ta say mê, làm cho người phiêu phiêu dục tiên thanh âm nữ nhân vang lên.

Thần Dụ cùng ngũ đại Luyện Thần ánh mắt nhất động, nhìn về phía một phương hướng nào đó.

Ngay sau đó, trước mặt bọn hắn vài dặm chỗ, lít nha lít nhít, kéo dài mãnh liệt thú triều bên trong đột nhiên đã nứt ra một đầu thật sâu thông đạo, một cái tại thanh đồng vương tọa phía trên ngồi ngay ngắn thân ảnh, tại quanh thân mặt khác năm đạo tà dị khó lường thân ảnh bảo vệ hạ hiển lộ ra.

Bảo vệ năm thân ảnh từng cái khí tức hung lệ, thâm trầm, không ai bì nổi, so như đen nhánh vực sâu, phảng phất Man Hoang bên trong đi ra tuyệt thế hung thú thu liễm nanh vuốt, lại mang

đến càng thêm khó nói lên lời um tùm áp bách. Mà bị bảo vệ trong đó nữ tử mắt sinh trùng đồng, dung nhan khuynh thành tuyệt thế, không có một tơ một hào tì vết. Thân thể của nàng lấy một bộ màu xanh nhạt phục cổ khoan bào, tóc dài rủ xuống, cho dù là lười biếng tư thế ngồi, lại đồng dạng kinh tâm động phách, hoàn mỹ không một tì vết để mỗi một cái tận mắt nhìn thấy người đều cảm giác được tâm thần trở nên hoảng hốt.

Nhưng mà nữ tử này thân hình hiển lộ giờ khắc này, trên mặt đất đen nghịt Hoang Cổ Di loại nhao nhao tê minh gầm rú lấy cung kính nằm rạp trên mặt đất, cực kỳ kính sợ.

Một màn này để Thần Dụ Võ Tôn bọn người ánh mắt có chút ngưng tụ. Nữ tử này một bộ hững hờ bộ dáng, mà nàng quanh thân năm cái hóa hình đại yêu hướng về bọn hắn quăng tới nghiền ngẫm, tàn nhẫn, ánh mắt hưng phấn.

Thần Dụ Võ Tôn chăm chú nhìn thanh đồng vương tọa phía trên đẹp kinh tâm động phách nữ tử:

"Không biết các hạ nên như thế nào xưng hô "

"Ngươi chính là nhân loại ở trong người mạnh nhất a ta có thể cảm giác được ngươi rất cường đại."

Nữ tử này nhẹ nhàng săn bên tai sợi tóc, nói khẽ:

"Ngươi, có thể xưng hô ta là Linh Hoàng."

"Linh Hoàng như vậy, ngươi quy mô xâm chiếm, đồ quân ta đội, diệt ta thành trì "

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt dần dần từ lãnh đạm chuyển hướng sâm nhiên túc sát:

"Ý muốn như thế nào!"

Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn tứ đại Võ Tôn cùng nhau tiến lên một bước, đã là thanh sắc câu lệ, đồng dạng quát lên:

"Ý muốn như thế nào "

Cái này ý muốn như thế nào bốn chữ thổ lộ mà ra thời khắc, như là ngàn vạn phích lịch tại hư không nổ vang, tức giận thật lớn tiếng gầm như là gió lốc quá cảnh, quét sạch tứ hải Bát Hoang!

Giờ khắc này, liền liên miên diên vô tận trăm vạn di chủng triều dâng cũng theo đó sợ hãi, nghẹn ngào.

"Ý muốn như thế nào đây chỉ là một điểm nho nhỏ trừng trị mà thôi."

Phảng phất bất quá là gió nhẹ quất vào mặt, Linh Hoàng lại chỉ cười khẽ một tiếng:

"Các ngươi người phá hủy thượng cổ ước hẹn, đi không nên đi địa phương, còn giết chết ta coi trọng nhất Linh Vương, vẻn vẹn tiêu diệt các ngươi vài toà tiểu thành trấn đã đầy đủ tiện nghi các ngươi, chẳng lẽ còn không biết đủ a "

"Ăn nói bừa bãi!"

Vân Tiêu Võ Tôn lạnh lùng nói:

"Liên minh tất cả Võ Tôn không phải đang bế quan chính là trấn thủ ở thành trì bên trong, không có một cái nào từng tại một năm này trong thời gian bước vào Hoang Cổ di địa một bước! Mà lại ngươi ta song phương nước giếng không phạm nước sông, chúng ta vì sao muốn giết chết các ngươi Linh Vương "

Ân

Linh Hoàng tuyệt mỹ đôi mắt bên trong đột nhiên hiện lên một vòng cực kỳ nguy hiểm hung lệ hào quang, để Vân Tiêu Võ Tôn tóc

gáy trên người đột nhiên dựng đứng mà lên. Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt bỗng nhiên khẽ biến lại bởi vì chuyện đột nhiên xảy ra chưa kịp ngăn cản, sau một khắc Vân Tiêu Võ Tôn kêu lên một tiếng đau đớn, sắc mặt đột nhiên trắng lên rút lui một bước, từng sợi tơ máu từ trong mắt hiển hiện.

Cái này cái gọi là Hoàng thế mà một chút phía dưới, liền để cùng là Luyện Thần cảnh giới Vân Tiêu Võ Tôn thụ thương!

"Làm càn!"

"Ngươi dám động thủ!"

Cự Lực, Lăng Không, Hàn Côn ba vị Võ Tôn thốt nhiên mà giận, còn lại năm vị hóa hình đại yêu chỉ chờ mong, không chút kiêng kỵ ánh mắt nhìn nhau, Linh Hoàng thì là lười biếng tựa ở vương tọa bên trên, tuyết ngọc cánh tay phải chống đỡ cái cằm mỉm cười nói:

"Một cái nho nhỏ cảnh cáo mà thôi."

Sau đó, nàng chậm rãi đứng dậy, một cỗ như là vô tận đại dương mênh mông, vực sâu vạn trượng hùng vĩ, không thể phỏng đoán khí tức lan tràn mà ra, phô thiên cái địa bao phủ khắp nơi!

"Không muốn lãng phí thời gian, nhân loại cường giả."

"Đừng nghĩ đến lừa gạt, giấu diếm, che chở điều kiện của ta đã đầy đủ hậu đãi, ta tuyệt đối sẽ không sửa đổi."

"Có phải hay không các ngươi người làm đã không trọng yếu, ta chỉ cần hung thủ."

"Hai mươi bảy ngày qua đi, nếu như các ngươi không nộp ra giết chết Âm Ly Nguyệt cùng Vũ Lưu Cơ hung thủ, như vậy thì phải làm cho tốt bị ta san bằng chuẩn bị, đến lúc đó ta sẽ lấy tính mạng của các ngươi để tế điện."

"Vì các ngươi đồng bào phòng ngừa trở thành ta con dân khẩu phần lương thực, hết sức đi tìm ra hung thủ a "

Linh Hoàng ngữ khí nhu hòa, thanh âm như là chuông gió đồng dạng phiêu phiêu đãng đãng, dễ nghe êm tai, nhưng lại để lộ ra một cỗ khó nói lên lời âm lệ, tàn nhẫn, quỷ bí.

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt chỉ một thoáng trở nên sâu thẳm tĩnh mịch vô cùng, hắn thật sâu nhìn một cái doanh doanh mỉm cười Linh Hoàng, phảng phất là muốn đem thật sâu sâu dẫn vào não hải, sau đó hắn xoay người:

"Chúng ta đi."

Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn đồng dạng ánh mắt như đao tại Linh Hoàng cùng năm tên hóa hình đại yêu trên thân vừa đi vừa về liếc nhìn, quay người rời đi.

"Đúng rồi nhớ kỹ nhanh một chút."

Làm Thần Dụ cùng năm vị Võ Tôn quay người rời đi giờ khắc này, Linh Hoàng cười nhẹ nhàng mà nói:

"Mặc dù có ta ước thúc, nhưng là con dân của ta có lẽ đợi không được lâu như vậy đâu "

Thần Dụ Võ Tôn bọn người cũng không quay đầu lại, hướng về tám mươi vạn đãng ma quân đoàn phương hướng bước đi.

Sau lưng bọn hắn, Linh Hoàng vẫn như cũ lấy một loại nhiều hứng thú ánh mắt đánh giá từ từ đi xa năm đạo bóng lưng.

"Cuồng vọng súc sinh!"

Quân doanh nguyên soái trong đại trướng, Vân Tiêu Võ Tôn ánh mắt cơ hồ có thể đem không khí đông kết thành băng, quay đầu nhìn về phía Thần Dụ Võ Tôn:

"Thần Dụ đại nhân, cái này Linh Hoàng không thể coi thường, có thể một chút phía dưới để cho ta tâm thần nhận xung kích, rất có thể là đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới!"

"Không chỉ như thế."

Hàn Côn Võ Tôn sắc mặt nghiêm trọng:

"Biết thượng cổ ước hẹn đồng thời ước thúc trên lãnh địa tất cả Hoang Cổ Di trồng cái này linh Hoàng Khởi mã cũng là thời đại trung cổ đại yêu tồn tại đến nay , ấn tuổi thọ suy tính có khả năng so với bình thường đỉnh phong Võ Tôn còn mạnh hơn!"

Trong quân đội tọa trấn cũng không có cùng nhau đi tới Hoàng Thiên Võ Tôn không khỏi mí mắt hơi nhảy, đem ánh mắt dời về phía Thần Dụ Võ Tôn:

"Thần Dụ đại nhân, Linh Hoàng thực lực theo ý của ngươi như thế nào "

Làm Bắc Hoang võ đạo giới đương kim người mạnh nhất, không thể nghi ngờ chỉ có Thần Dụ Võ Tôn mới có thể cùng cái này cái gọi là Linh Hoàng đánh đồng. Bọn hắn tiến đến đàm phán càng quan trọng hơn một điểm chính là phán đoán Hoàng lực lượng.

"Các ngươi nói không sai."

Từ trên đường về đến đến trong đại trướng một mực không nói một lời Thần Dụ Võ Tôn chậm rãi mở miệng nói:

"Tâm huyết dâng trào cũng cho ta một chút cảnh cáo, cái này Linh Hoàng hoàn toàn chính xác thực lực mạnh mẽ, không thua tại ta."

Đám người còn lại nội tâm đột nhiên trầm xuống.

Thực lực so sánh Thần Dụ Võ Tôn vị này võ đạo giới người mạnh nhất, đây không thể nghi ngờ là xấu nhất tình huống!

Hoàng Thiên Võ Tôn thanh âm trầm thấp khô khốc:

"Chẳng lẽ chúng ta thật phải hướng lấy Hoàng cúi đầu thỏa hiệp , ấn nàng nói tới đi giúp nàng tìm kiếm hung thủ "

Còn lại Võ Tôn cũng đều là sắc mặt xanh xám, có thể đồng thời giết chết hai tên hóa hình đại yêu Luyện Thần cường giả, toàn bộ Võ Đạo Liên Minh có thể đếm được trên đầu ngón tay, chỉ có Thần Dụ cùng Vô Câu hai vị này Võ Tôn khả năng làm được, nhưng bọn hắn hai người xưa nay không từng rời đi Bắc Hoang thổ địa nửa bước, lại thế nào khả năng xâm nhập Hoang Cổ di địa ngàn dặm đi làm chuyện này

"Đây là tất nhiên là Hoang triều dư nghiệt giá họa tiến hành, ý tại phá vỡ liên minh!"

Lăng không Võ Tôn xanh mặt:

"Di chủng xung kích cùng tẩu thi chi độc phạm vi lớn bộc phát một trước một sau phát sinh, tuyệt đối không phải trùng hợp!"

Cự Lực Võ Tôn tiếp lời nói: "So với những cái này di chủng đại quân tới nói, Hoang triều dư nghiệt đều là muốn đầu tiên giải quyết lớn nhất uy hiếp, tẩu thi cổ độc chi tai họa nhất định phải từ nguồn cội giải quyết! Nếu không bất luận là ứng đối bọn này súc sinh vẫn là tân triều động tác, khẩn yếu thời khắc bộc phát chính là tai nạn to lớn!"

Linh Hoàng nơi này còn có một tháng thời gian, tân triều phương diện liền xem như nghĩ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cũng là trước một bước bước thăm dò, đều có giảm xóc chỗ trống, nhưng là đây hết thảy điều kiện tiên quyết là tiêu trừ tẩu thi cổ độc tản phía sau màn Hắc Thủ, nếu không nếu như sự tình thật

phát triển đến xấu nhất tình trạng, toàn diện đại chiến phía dưới tẩu thi cổ độc nếu như tại trong quân đội phạm vi lớn bộc phát, hậu quả khó mà lường được.

"Linh Hoàng uy hiếp, ta có đầy đủ nắm chắc giải quyết, chỉ cần vượt lên trước giết chết nàng cùng còn lại năm tôn hóa hình đại yêu, di chủng đại quân liền không đáng để lo."

Lúc này, Thần Dụ Võ Tôn phảng phất là làm ra quyết định gì đồng dạng chậm rãi đứng dậy.

Hoàng Thiên, Cự Lực, Lăng Không, Hàn Côn tứ đại Võ Tôn đầu tiên là giật mình, sau đó giống như là nghĩ tới điều gì đồng dạng mặt lộ vẻ vui mừng.

"Nhưng khi vụ chi gấp, là trước phải thừa dịp cơ hội này bắt được trốn ở chỗ tối tăm bắn lén Hoang triều dư nghiệt, nếu không liên minh vĩnh viễn không ngày yên tĩnh."

Thần Dụ Võ Tôn nhìn thẳng trong đại trướng bốn người:

"Chư vị, ta sẽ đổi Vô Câu Võ Tôn đến đây cùng chư vị cùng nhau tọa trấn nơi đây, tạm thời nhẫn nại! Từ ta trở về Thần La Võ Đô, tranh thủ tại trong thời gian ngắn nhất đem những này chuột tìm ra. Xử lý bên trong hoạn về sau, chính là bọn này súc sinh tử kỳ!"

Tân triều cùng Bắc Hoang dài tới mấy ngàn dặm đường biên giới lên.

Giờ này khắc này, trên trăm chiếc hình thể vượt qua mười trượng sắt thép phù thuyền đen nghịt xếp thành một tuyến, từng dãy đen ngòm thô to họng pháo nhô ra, tản mát ra băng lãnh vô tình hương vị; đại địa phía trên, vượt qua ngàn chiếc trở lên tạo hình khổng lồ mà kì lạ, giống như giống như xe tăng chiến tranh thành lũy đứng hàng tại chiến tuyến hàng trước nhất, ngoại trừ

dài đến mấy thước chủ pháo khẩu bên ngoài, còn nhô ra từng cái họng súng đen ngòm. Đây là ẩn thân đang di động thành lũy ở trong tân triều binh sĩ võ trang đầy đủ, chuẩn bị chờ lệnh.

Những cái này pháo đài di động về sau thì là vô số tay cầm súng đạn binh sĩ, thần sắc băng lãnh, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Sát thương khoảng cách vượt qua mười dặm thậm chí hai mươi dặm, ba mươi dặm các loại khác biệt quy cách thần rống pháo ngoại trừ trang bị tại từng cái chiến tranh phù thuyền, thành lũy phía trên bên ngoài, còn có vượt qua một trăm tòa tụ tập thành pháo trận, tùy thời đối mục tiêu tiến hành hủy thiên diệt địa đả kích.

Không đường hai quân vượt qua trăm vạn trở lên binh lực cùng chiến tranh súng đạn tại trong thời gian ba ngày cấp tốc tập kết,

Cách xa nhau bất quá khoảng cách hai mươi dặm, các loại dựng đứng mà lên công sự phòng ngự bên trong, Bắc Hoang trấn thủ biên quân ở trong lại tràn ngập một cỗ cực kỳ không khí khẩn trương.

Từng đạo có quan hệ với tân triều quân đội động tĩnh khẩn cấp tình báo truyền đến, mỗi một cái Bắc Hoang binh sĩ đều cảm giác được mười phần hãi hùng khiếp vía, còn kèm theo bất an. Làm lâu dài trấn thủ ở đây, cùng tân triều biên quân ma sát không ngừng bọn hắn tới nói, đối phương súng đạn có được bực nào uy lực thật sự là lại quá là rõ ràng. Mỗi một trận quy mô nhỏ xung đột, tại quân đội võ đạo cao thủ không xuất mã tình huống dưới, trên cơ bản mỗi lần đều là phe mình thất bại thảm hại!

Nhất là quy mô nhỏ xung đột đối phương chưa hề động tới đại quy mô sát thương chiến tranh súng đạn, chỉ là dựa vào hạng nhẹ hoả pháo, các loại tay súng, quản nhiều, liên phát, bạo liệt, xa cách

hoả súng tăng thêm khoảng cách gần hỏa lôi ném mạnh, liền có thể dễ dàng áp chế bọn hắn tinh nhuệ người bắn nỏ cái đại bộ phận binh chủng!

Mỗi một tên lính trong lòng đều tràn ngập khẩn trương tâm tình bất an.

Quân doanh trong đại trướng, trấn rộng lớn nguyên soái, mười mấy vị quân chủ, cùng đến đây tọa trấn tại biên quân ứng đối tân triều phương diện hai vị luyện thần võ tôn ngồi đối diện nhau.

Bầu không khí vô cùng túc sát, gấp gáp, phảng phất ngưng kết thành thực chất.

Dạ Phong, Huyền Minh hai đại Võ Tôn cùng nhau mở miệng nói:

"Chư vị, liên minh hiện tại bấp bênh, duy trì thế cục cân bằng bị đánh phá, tân triều trên triều đình hạ cãi lộn rất nhanh liền bị đạt được một kết quả, thời gian không nhiều, trăm vạn biên quân đem đứng trước gần nhất khảo nghiệm nghiêm trọng."

Trấn xa nguyên soái Tề Đằng Long sắc mặt âm trầm, nghiêm nghị nói:

"Hai vị đại nhân, cấp thấp quân lực sức chiến đấu so sánh bên trên không thể nghi ngờ, tân triều vượt xa binh lính của chúng ta, nhưng là tại cấp cao vô lực tỉ lệ bên trên ưu thế của chúng ta cũng không lớn, mắt thấy tân triều vận sức chờ phát động, không biết chư vị đại nhân có gì mưu đồ "

"Kéo dài!"

Hai tên Võ Tôn thần sắc lạnh lùng, trong miệng cùng nhau phun ra hai chữ.

"Một khi tân triều phương diện phát động thăm dò, không

muốn chính diện tác chiến, trình độ lớn nhất bên trên giảm bớt thương vong đồng thời bảo tồn sinh lực, đồng thời nghĩ trăm phương ngàn kế ngăn chặn bọn hắn chiến tuyến tốc độ tiến lên!"

"Hiện tại liên minh cần thời gian, giải quyết bên trong hoạn về sau chúng ta liền có thể đưa ra tất cả lực lượng đem bọn hắn chạy trở về chính mình nên đợi địa phương!"

"Hết thảy, liền xin nhờ chư vị."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 580: Vực Sâu (Một)

Chương 580: Vực sâu (một)

Một mảnh tựa hồ sâu không thấy đáy trong vực sâu, như mực đen nhánh hiện ra một loại quỷ bí nhúc nhích cảm giác, phảng phất là tại thâm trầm nhất trong hắc ám dựng dục một loại nào đó hung lệ tuyệt luân đáng sợ ma quái, phát ra hoặc trầm thấp hoặc khàn giọng hoặc âm trầm gầm nhẹ, tê minh.

"Điện hạ, kế hoạch thực hành mười phần thuận lợi."

Quang Vương ẩn mang kích động cùng mong đợi thanh âm vang lên:

"Tân triều đại quân, Hoang Cổ thú triều hai tướng áp bách phía dưới, liên minh các phương bất luận cao thấp lực lượng đều đã giật gấu vá vai, căn bản không có đầy đủ lực lượng quy mô tiêu diệt hiến tế người, hiện tại hiến tế người số lượng không riêng không có hạ xuống, còn tại vững bước tăng lên, sơ bộ tính ra đã có trăm vạn số lượng!"

"Điện hạ liệu sự như thần."

Băng Vương hờ hững nói:

"Đúng như là cùng điện hạ chỗ đoán chừng, tân triều phương diện nhạy cảm ngửi được cơ hội này, quân lực đã bắt đầu đại lượng tập kết, lập tức liền sẽ triển khai thăm dò, đến lúc đó liên

minh ngay lập tức sẽ đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương."

Huyễn Vương nói tiếp: "Thần Dụ đám người cùng Linh Hoàng đàm phán tan rã trong không vui, mà lại có gần một nửa luyện thần võ tôn bị kiềm chế tại di địa chỗ giao giới không dám hành động thiếu suy nghĩ, chính là thiên thời địa lợi nhân hoà tốt đẹp thời cơ!"

Thái tử oai hùng phi phàm, cao quý không tả nổi thân ảnh, tựa như đám mây phía trên quan sát nhân thế luân hồi thần linh, cô độc ngồi ngay ngắn vương tọa phía trên.

"Rất tốt "

Hắn nhẹ nhàng đánh bóng bàn tay bên trong một chiếc đại ấn, trong mắt hạo nhiên đáng sợ Thần Quang chớp tắt, nói khẽ:

"Nhưng là trăm vạn số lượng còn chưa đủ, còn muốn tại tiếp tục ấp ủ một đoạn thời gian."

"Quang Vương, từ ngươi tự thân xuất mã, tránh đi thành trì, thành trấn, tăng tốc tiến độ chuyển hóa hiến tế người."

"Băng Vương, Huyễn Vương, tùy thời chú ý biên cảnh cùng Linh Hoàng động tĩnh."

"Các ngươi đi thôi."

Tam đại vương đem vô cùng cung kính gục đầu xuống: "Cẩn tuân điện hạ chi lệnh!"

Không hề dừng lại một chút nào, ba người cấp tốc rời đi, đi chấp hành chính mình chỗ phân phối đến nhận chức vụ.

Tại ba người rời đi về sau, Thái tử nhẹ nhàng nâng lên trong tay Hoang Thiên Huyền Đế Ấn, ánh mắt nhìn chăm chú ở trong giống như nhớ lại, giống như nhu mạt.

"Phụ hoàng "

"Ta rốt cục liền phải chờ đến cái ngày này."

Tân triều, đế kinh, hoàng cung đại điện.

Cực điểm to lớn, xa hoa, ngôn ngữ không đủ để miêu tả trăm bên trong một trong triều đình đại điện bên trong, kéo dài mau ba ngày cãi lộn còn tại tiến hành.

"Bệ hạ! Đây tuyệt đối là một cái cơ hội ngàn năm một thuở, trời cao cũng đang trợ giúp chúng ta!"

Chủ chiến phái đầu mối đại thần đứng tại triều đình chính giữa dõng dạc, trịch địa hữu thanh:

"Tình huống hiện tại đã vô cùng sáng tỏ, Bắc Hoang hiện tại có thể nói là loạn trong giặc ngoài, bấp bênh. Xâm chiếm trăm vạn di chủng triều dâng cùng bọn hắn cảnh nội bộc phát quỷ dị chi độc đã liên lụy toàn bộ Võ Đạo Liên Minh một nửa lực lượng! Như thế cơ hội ngàn năm một thuở không có sở tác vì, chờ đến khi nào "

"Không thể!"

Phản đối đại thần nhao nhao đứng ra đồng dạng là khẳng khái phân trần:

"Chuyện đột nhiên xảy ra, triều ta căn bản không có hoàn toàn làm tốt toàn diện đại chiến chuẩn bị, tình huống cùng tưởng tượng xuất hiện bất kỳ một điểm sai lầm, cũng có thể đem triều ta kéo vào cực kì hiếu chiến chiến tranh vũng bùn. Hiện tại nên tọa sơn quan hổ đấu, ngồi xem Bắc Hoang nội bộ thủng trăm ngàn lỗ, thực lực suy sụp, mà triều ta làm gì chắc đó, quốc lực càng phát ra cường thịnh, siêu huyền kỹ thuật cấp tốc phát triển đến đối Bắc Hoang Luyện Thần tôn giả có niềm tin tuyệt đối về sau, lại lấy cái giá thấp nhất hoàn thành thống nhất đại nghiệp!"

"Lo trước lo sau, thụ tử không đủ cùng mưu! Chúng ta hiện tại phát động, chỉ cần bỏ ra so thường ngày ít hơn nhiều đại giới liền có thể thu hoạch lớn nhất chiến quả! Lấy chiến tuyến từng bước một thúc đẩy, dần dần từng bước xâm chiếm!"

"Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo! Bắc Hoang đứng đầu nhất vũ lực chỉ bất quá nhận kiềm chế, một khi làm cho thật chặt, ai có thể gánh chịu nổi cá chết lưới rách hậu quả ngươi vẫn là ta "

"Nhận kiềm chế như vậy đủ rồi! Bọn hắn những tồn tại này tu luyện tới tình cảnh như thế, một khi nhìn thấy tình huống vô lực hồi thiên, thật chẳng lẽ sẽ như thế cương liệt quả quyết, ngọc thạch câu phần "

"Chỉ cần có một tia khả năng đối với triều ta tới nói chính là không có gì sánh kịp uy hiếp! Huống chi tẩu thi chi độc ngay tại Bắc Hoang toàn cảnh tứ ngược, ngươi chẳng lẽ muốn cho loại vật này truyền bá đến triều ta trong quân đội đi a "

"Ngươi biết cái gì, chính là tẩu thi tứ ngược mới vừa vặn tiến hành thanh tẩy, nếu không những cái kia man phu từng cái mắt cao hơn đầu, xem như tù binh cũng là lớn lao gánh vác! Thời cơ chớp mắt là qua, không thể trì hoãn được nữa!"

Hơn trăm người nhao nhao giống một đoàn, nước miếng vẩy ra, từng cái tranh mặt đỏ tía tai, phảng phất sau một khắc liền muốn xoay đánh nhau, hỗn loạn tới cực điểm.

Bất quá rõ ràng có thể thấy được, chủ chiến phái đại thần chiếm cứ thượng phong.

"Tốt."

Màn sáng đột nhiên sáng lên, nương theo lấy một thân ảnh hiển hiện, một cái to lớn, uy nghiêm, tôn quý đến không cách nào hình dung thanh âm vang lên, ngăn lại đại thần cãi lộn.

"Lập trường của các ngươi, trẫm đã biết được."

"Trải qua nội các thương nghị, sự tình mặc dù đột nhiên, nhưng cái này đích xác là một cái trước nay chưa từng có cơ hội."

"Không thể không kế đại giới trực tiếp phát động toàn diện tổng tiến công, nhưng là cũng không thể đối cơ hội này làm như không thấy."

"Giao trách nhiệm biên quân, tạm thời khắc chế đỉnh tiêm hỏa lực vận dụng, chậm rãi thúc đẩy, thăm dò từng bước xâm chiếm!"

"Để trẫm nhìn xem, hiện tại Bắc Hoang liên minh, đến cùng là con lão hổ vẫn là chỉ con mèo bệnh "

Đại bộ phận chủ chiến phái đại thần nhao nhao đại hỉ, cùng nhau khom người cao giọng quát to:

"Bệ hạ anh minh!"

Bắc Hoang nguy cơ toàn diện bộc phát ngày thứ tư, theo đế kinh mệnh lệnh tại mấy canh giờ trong thời gian truyền lại đến tân triều biên quân quan chỉ huy tối cao trong tay, không đến nửa canh giờ thời gian chiến tranh phù thuyền, sắt thép thành lũy, súng đạn đại quân không hề có điềm báo trước phát động thế công.

Oanh long long long long long long ——

Thanh thiên bạch nhật, nồng đậm mây khói tràn ngập, vượt qua năm trăm tôn đả kích phạm vi vượt qua mười dặm trở lên khoảng cách thần rống đại pháo nộ diễm phun ra, đem từng khỏa sát thương phạm vi nổ vượt qua mười trượng hỏa lực hướng về Bắc Hoang biên quân phòng tuyến mưa to gió lớn trút xuống, để chiều dài tiếp cận vài dặm phòng tuyến đỏ rực ánh lửa cùng đen nhánh mây khói như là biển khuếch tán, dập dờn!

"Lui! Lui! Lui!"

Nộ hống cùng còi báo động chói tai bên trong, công sự phòng ngự bên trong từng đội từng đội binh sĩ nhanh chóng rút lui ra, bắt đầu rút lui xuất trận tuyến.

Làm ra quyết nghị về sau, sớm đã có chuẩn bị Bắc Hoang quân đội trận tuyến trong bóng tối đã rút lui mười dặm, lưu tại công sự phòng ngự bên trong binh sĩ bất quá là dùng để che giấu tai mắt người mà thôi.

Hỏa lực rống giận rung trời âm thanh bên trong, đen nghịt chiến tranh phù thuyền cùng mặt đất di động sắt thép thành lũy tương hỗ là yểm hộ, bắt đầu chậm rãi thúc đẩy, mà hỏa lực đả kích tần suất lại càng thêm hung mãnh thường xuyên.

Mỗi một khắc chuông, đều có hàng ngàn hàng vạn phát hỏa lực đáp xuống Bắc Hoang trận địa phía trên, hung mãnh hỏa lực phạm vi bao phủ bên trong, tất cả công sự phòng ngự cùng mặt đất đều bị nổ thành phấn vụn, lại bị đả kích cường liệt sóng tầng tầng nhấc lên!

Mỗi một vòng pháo biển tề xạ tẩy lễ, đều có thể đem hỏa lực điểm rơi thổ địa san bằng vài thước chi sâu, bất quá trong phiến khắc mảnh này chủ lực trận tuyến chiến trường mặt đất liền thật sâu hãm đi xuống hơn mười thước!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 581: Vực Sâu (Hai)

Chương 581: Vực sâu (hai)

Tân triều sử dụng chiến thuật hết sức đơn giản thô bạo, trước lấy dày đặc cuồng mãnh hỏa lực cường đại tiến hành không khác biệt bao trùm thanh tẩy, trực tiếp từ xa công phá hết thảy phòng ngự trận thế, sau đó lại lấy chiến tranh phù thuyền cùng pháo đài di động không trung cùng mặt đất tiến hành song trọng thúc đẩy, hấp dẫn hỏa lực, yểm hộ súng đạn đại quân, đại bộ phận địa hình động năng đủ linh hoạt biến động, mọi việc đều thuận lợi!

Loại này siêu viễn trình, phạm vi lớn, không khác biệt chiến tranh thủ đoạn phía dưới, Bắc Hoang quân đội cường cung ngạnh nỏ cùng công kích từ xa thủ đoạn đều thành trò cười, trừ phi khí đạo tông sư trở lên cảnh giới võ đạo cao thủ lấy siêu cường tính cơ động xuất thủ, hoặc là vùng núi rừng cây cùng địa hình phức tạp tiến hành đánh giáp lá cà, nếu không căn bản cũng không phải là tân triều súng đạn đại quân đối thủ!

Trận này không hề có điềm báo trước, thiên về một bên chiến đấu kết thúc so với trong tưởng tượng càng nhanh.

Tân triều phát động thế công về sau, không đến nửa ngày thời gian liền đem chiến tuyến đẩy vào hơn hai mươi dặm, cũng đem Bắc Hoang đại quân rút lui trận tuyến chiếm cứ, bắt đầu tiếp tục thúc đẩy.

Nhưng là từ cái này bắt đầu, thiên về một bên thế cục sửa, tân

triều quân đội khí thế một đi không trở lại nhận lấy ngăn cản.

Bắc Hoang biên quân một bên rút lui, một bên tại lộ tuyến phía dưới bày ra đủ loại hiểm ác cạm bẫy, toàn lực trì hoãn tân triều quân đội bộ pháp, từng đạo thật sâu cống rãnh, đinh đâm, cự thạch chướng ngại vật trên đường hiện đầy toàn bộ rút lui lộ tuyến.

Từ chiến tranh bắt đầu từ sáng sớm đến tối, cạm bẫy, ám sát, hạ độc, dạ tập lợi dụng võ đạo cao thủ tính cơ động, đủ loại quấy rối tầng tầng lớp lớp, thậm chí Dạ Phong, Huyền Minh cái này hai đại Võ Tôn đều sẽ ngẫu nhiên xuất thủ ám sát, để đại lượng tân triều sĩ quan tử thương, hữu hiệu kìm chân tân triều quân đội tốc độ tiến lên, thẳng đến Diễn Võ Cơ Quan rất nhiều máu mạch võ giả vào chỗ, để Bắc Hoang phương diện bị thua thiệt không nhỏ về sau, tình huống như vậy mới có chỗ giảm bớt.

Tại tân quân càng phát ra sâm nghiêm đề phòng dưới, dù là tông sư cấp bậc cao thủ ám sát thành công đắc thủ về sau cũng rất khó toàn thân trở ra, thường thường đang rút lui thời khắc táng thân tại ám sát, mưa đạn chi vũ cùng vạn pháo tề phát phía dưới.

Nhưng là cho dù là dạng này vừa đánh vừa lui, không chính diện tác chiến mà là toàn bộ điều động võ đạo cao thủ tiến hành quấy rối ám sát kéo dài chiến thuật, ngắn ngủi mấy ngày trong thời gian Bắc Hoang một phương đều tổn thất nặng nề.

Chín vị khí đạo tông sư bỏ mình, vượt qua ba mươi tên trở lên võ đạo gia tử vong, thể cơ cảnh giới võ giả càng là tính ra hàng trăm.

Đây chẳng qua là ngắn ngủi không đến mười ngày ở trong phát sinh sự tình. Dù là Bắc Hoang biên quân chia thành tốp nhỏ, bắt đầu du kích quấy rối, thậm chí là lợi dụng mang theo tẩu thi cổ độc huyết dịch hạ độc, đều không thể hoàn toàn ngăn cản tân triều quân đội tiến lên bộ pháp.

Không đến thời gian mười ngày, Bắc Hoang biên quân liên tục bại lui phía dưới, tân triều đại quân rõ ràng là đem trọn điều chiến tuyến đẩy vào bách lý! Mà Bắc Hoang trấn xa tập đoàn quân từ võ đạo cao thủ, cho tới binh lính bình thường thương vong còn tại nhanh chóng mở rộng!

Theo tình hình chiến đấu càng phát ra kịch liệt, mỗi một ngày chiến báo đều như là như là hoa tuyết bay về phía riêng phần mình người cầm quyền trong tay.

Tin chiến thắng liên tục, toàn bộ tân triều trên dưới vui mừng khôn xiết, toàn diện phát động tổng tiến công tiếng hô càng phát ra tăng vọt, mà ở vào hạ phong một phương Võ Đạo Liên Minh tại nội ưu ngoại hoạn giao kẹp phía dưới thì là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương.

Chiến sự căng thẳng, Bắc Hoang quân đội liên tiếp lui về phía sau, tân triều đại quân vững bước thúc đẩy chiến tuyến, sắp đột nhập vùng biên hoang tin tức căn bản là không có cách che giấu, đã vì Bắc Hoang đại địa ức vạn dân chúng đều biết, kế tẩu thi cổ độc bộc phát về sau đã dẫn phát một vòng mới khủng hoảng.

Một phương diện khác, tự đi thi cổ độc bộc phát ra bắt đầu đã ước chừng qua hơn mười ngày thời gian, vượt qua trăm vạn trở lên võ giả cùng người bình thường hỗn hợp hoạt thi tại Trung Vực đại địa vùng bỏ hoang, đại đạo, hoang sơn dã lĩnh chỗ du đãng, trong lúc này vô số kể tin tức lạc hậu người đi đường, thương đội đụng phải thành quần kết đội hoạt thi công kích, lây nhiễm nhân số lại lần nữa bên trên tăng trưởng.

Ngoài ra, ngoại trừ những cái kia có được phòng giữ lực lượng thành trì, thành trấn nội bộ phản ứng cấp tốc kịp thời thanh trừ uy hiếp bình yên vô sự bên ngoài, Bắc Hoang đại địa phía trên vô số rời xa thành trì thôn xóm, thôn trang căn bản không có ra dáng phòng hộ lực lượng, tại đụng phải thành quần kết đội du đãng tẩu thi công kích sau không cách nào may mắn thoát khỏi, biến thành

bách thượng thiên biến thành khát máu hoạt thi lại lần nữa lớn mạnh lấy hoạt thi đại quân số lượng.

Đối với đây hết thảy Võ Đạo Liên Minh cao tầng mặc dù lòng nóng như lửa đốt, lại không thể làm gì.

Biên cảnh chiến sự, Linh Hoàng suất lĩnh trăm vạn di chủng đại quân liền kềm chế Võ Đạo Liên Minh bảy thành lực lượng, từng cái thành trì phòng giữ lực lượng không cách nào tùy ý điều động, dù là lấy công huân làm ban thưởng, phát động tất cả tông phái, thế gia, võ đạo trường nhóm thế lực đệ tử ra khỏi thành tiêu diệt hoạt thi, đại bộ phận cũng đều e ngại tẩu thi cổ độc tiêu cực biếng nhác chỉ lo thân mình, hiệu quả cũng không lớn.

Tẩu thi thành quần kết đội không biết đau đớn, hung hãn không sợ chết, nhưng là độc tố kịch liệt, một đạo nhỏ xíu vết thương cũng có thể tạo thành lây nhiễm, hết lần này tới lần khác như thế nguy hiểm kích xuống dưới giết tẩu thi ngoại trừ liên minh công huân ban thưởng bên ngoài không có bất kỳ cái gì có giá trị thu hoạch, phần lớn võ giả đương nhiên sẽ không liều lĩnh tràng phiêu lưu này. Mà lên các phương võ đạo thế lực bên trong khí đạo tông sư trở lên lực lượng đại bộ phận bị điều động, làm vây quét lực lượng trung kiên võ đạo gia cấp bậc cũng vô pháp hoàn toàn ngăn cản tẩu thi cổ độc ăn mòn.

Không đến thời gian nửa tháng, tẩu thi số lượng chẳng những không có giảm bớt, tối thiểu số lượng còn mở rộng hơn hai lần, toàn bộ Bắc Hoang Trung Vực khu vực, tối thiểu có vượt qua hai trăm vạn trở lên hoạt thi tại giữa đồng trống không biết mệt mỏi bốn phía du đãng.

Đồng thời Bắc Hoang đại địa phía trên xuất hiện vô số nạn dân, lưu dân, đều là đã từng ở thôn xóm nhỏ, thôn trấn nhỏ thôn dân, nhận tẩu thi chi độc ôn dịch khuếch tán mà chạy nạn, hàng mấy chục, mấy trăm vạn dòng người cách không nơi yên sống!

Những người này mang nhà mang người, gánh lấy vùng bỏ hoang trên đại đạo vô số tẩu thi du đãng uy hiếp, hướng về thành trì xuất phát, tìm kiếm che chở. Đường xá phía trên lại có vô số kể nam nữ lão ấu cơ hàn đan xen, hoặc chết bệnh, mệt chết, gặp tẩu thi công kích mà chết, hài cốt khắp nơi, đất cằn nghìn dặm, tiếng kêu than dậy khắp trời đất!

Bởi vì biên cảnh chiến sự cùng tẩu thi chi độc song trọng uy hiếp, Trung Vực mười Cửu Châu tất cả phồn hoa châu thành phần lớn hoạt động thương nghiệp đã đình chỉ, quán rượu, cửa hàng, trà tứ các loại nhao nhao đóng cửa, trên đường phố người đi thưa thớt, vô cùng quạnh quẽ, ngày xưa rộn rộn ràng ràng lui tới tại các nơi người đi đường thương đội cũng tiếp cận tuyệt tích.

"Làm sao bây giờ, nghe nói tân triều quân đội đã đột phá biên cảnh phong tỏa, đã tiến vào vùng biên hoang, nếu như còn bảo trì dạng này trạng thái không cần một tháng thời gian liền có thể tiến vào Trung Vực phạm vi!"

"Bắc Hoang quân đội là làm ăn gì, vì cái gì không liều chết chống cự!"

"Ta nghe nói là Hoang Cổ di địa bên kia xảy ra đại sự gì, còn có ngoài thành đầu những cái kia người chết sống lại hình thành đầu nguồn đến bây giờ còn không có tìm được, kiềm chế không ít lực lượng."

"Nếu như đến lúc đó làm sao bây giờ bọn hắn sẽ không đồ thành a "

Thành trì lớn bé ở trong bởi vì tẩu thi chi độc uy hiếp, phần lớn cư dân đều chân không bước ra khỏi nhà, các loại hoảng sợ bất an nghị luận nổi lên bốn phía.

Cho dù là ngu ngốc đến mấy, lại không chú ý liên minh động tĩnh phổ thông bách tính, đều có thể rõ ràng cảm giác được hiện

tại Võ Đạo Liên Minh tựa hồ ngay tại trượt hướng một cái vô cùng nguy hiểm hoàn cảnh.

Rõ ràng là giữa hè, Bắc Hoang đại địa lại giống như là sớm tiến vào tận thế rét đậm thời kì, kinh hoảng, sợ hãi, âm ảnh triệt để bao phủ phiến đại địa này.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 582: Vực Sâu (Ba)

Chương 582: Vực sâu (ba)

Biên cảnh chiến sự phát sinh sau ngày thứ mười.

Thần La Võ Đô, thông thiên tháp.

"Thần Dụ đại nhân! Đãng Ma quân Hoàng Thiên đại nhân truyền đến tình báo, Linh Hoàng dưới trướng thường có tiểu cổ di chủng bốn phía lưu thoán, tập sát quân ta quân trận!"

"Khiến cho nghiêm phòng tử thủ, xâm phạm súc sinh giết hết không xá!"

"Báo! Trấn Viễn quân quân tình: Quân ta liên tiếp lui về phía sau, tân triều đã xem chủ chiến tuyến thúc đẩy bách lý, hai phe địch ta bây giờ tại sét vòng lĩnh giằng co ác chiến, địch quân hỏa lực hung mãnh, bên ta tổn thất nặng nề, phòng tuyến sắp không cách nào duy trì, phải chăng từ Dạ Phong, Huyền Minh hai vị Võ Tôn suất lĩnh chư vị tông sư chân chính xuất thủ "

"Tân triều phương diện phải chăng vận dụng đại quy mô tính sát thương chiến tranh súng đạn "

"Tạm thời chưa có! Tân triều phương diện chiến tuyến thúc đẩy cũng mười phần ổn định khắc chế, ngoại trừ chiến tranh phù thuyền, thành lũy công thành, lấy hỏa lực bao trùm yểm hộ, thúc đẩy bên ngoài, tạm thời không vượt ra ngoài dự tính hủy diệt tính

đả kích xuất hiện."

"Lấy phá hư loại cỡ lớn chiến tranh súng đạn, kéo dài chiến tuyến thúc đẩy làm chủ! Bảo trì khắc chế!"

"Mười lăm cái tông môn, thế gia, võ đạo trường liên hợp báo cáo! Căn cứ giảo sát hành động tiến hành tình huống, tẩu thi số lượng không có giảm bớt, tựa hồ còn có lại lần nữa mở rộng xu thế, vô số thôn trang luân hãm, sơ bộ tính ra toàn bộ Trung Vực tẩu thi số lượng vượt qua hai trăm vạn! Thậm chí còn biểu hiện ra tiến công thành trấn xu thế!"

"Tiếp tục đi thăm dò! Khóa chặt đầu nguồn xuất từ ở đâu!"

Phòng nghị sự bên trong, từng đạo nghiêm trọng, ác liệt tình báo truyền đến.

Lục đạo cường đại mà lạnh lùng thân ảnh ngồi ngay ngắn bất động.

Đây là Thần Dụ, Du Quang, Tây Hải, Chân Thích, Song Long, Đoạn Hồn lục đại Võ Tôn.

Bao quát giờ khắc này ở Đãng Ma quân đoàn trấn thủ giằng co Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn sáu vị Võ Tôn, lại thêm trấn thủ ở biên cảnh trấn xa tập đoàn quân bên trong Dạ Phong, Huyền Minh hai tên Võ Tôn, đến tận đây toàn bộ liên minh hết thảy mười bốn người luyện thần võ tôn tại toàn diện nguy cơ bộc phát về sau, toàn bộ từ phía sau màn đi tới trước sân khấu!

Tình thế nghiêm trọng phía dưới, còn lại Võ Tôn cũng không còn cách nào bế quan ẩn nấp, nhao nhao nhận Thần Dụ Võ Tôn chiêu mộ phá quan mà ra, bình định sóng to.

Du Quang Võ Tôn trầm giọng nói: "Mấy ngày nay tẩu thi số lượng rõ ràng xuất hiện trên phạm vi lớn tăng trưởng, ta hoài nghi

rất có thể là phía sau màn Hắc Thủ lại lần nữa ra tay. Ức chế tẩu thi cổ độc dược tề ngay tại nghiên cứu chế tạo bên trong, đã có mặt mày, nếu như thuận lợi ước chừng một tháng thời gian liền có thể đại lượng sản xuất."

Tây Hải Võ Tôn âm thanh lạnh lùng nói: "Một tháng thời gian quá muộn, hiện tại biên cảnh chiến sự khẩn cấp, thời gian của chúng ta quá mức gấp gáp, nhất định phải nhanh từ nguồn cội tiêu diệt tẩu thi cổ độc khuếch tán, để tẩu thi số lượng không còn tăng trưởng! Bây giờ cách cái kia Linh Hoàng hạn định thời gian chỉ còn lại có một nửa, nếu như không thể trong khoảng thời gian này đem cái này u ác tính triệt để trừ bỏ, liên minh nguy rồi!"

Chân Thích Võ Tôn: "Ta chỗ giám sát tân triều thám tử hoạt động càng phát ra tấp nập, tân triều mặc dù e ngại chúng ta ngọc đá cùng vỡ trả thù không dám ở thành trì ở trong thực hành phá hư kinh khủng hoạt động, nhưng lại liên lụy, lãng phí chúng ta rất nhiều lực lượng, dẫn đến truy tra xu thế đầu nguồn lực lượng không đủ."

Song Long Võ Tôn nheo mắt lại: "Hoang triều dư nghiệt tại mười chín cái châu thành phóng thích tẩu thi cổ độc chẳng lẽ chỉ là vì đánh vỡ thế cục, phá vỡ ta liên minh, vẫn là có mưu đồ khác "

Đoạn Hồn Võ Tôn điềm nhiên nói: "Mặc kệ có cái gì mưu đồ, gần ngàn vạn người gặp đại nạn, sinh linh đồ thán, kẻ chủ mưu nhất định phải chết!"

"Ta có thể cảm giác được, nguy hiểm, đang áp sát "

Thần Dụ Võ Tôn tựa hồ lòng có cảm giác, chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu hư không, ngóng nhìn hướng về phía ngoài phòng khách:

"Tẩu thi chi độc, cũng không có đơn giản như vậy, mà phía sau màn Hắc Thủ, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ hiện thân "

Ngay tại Thần Dụ Võ Tôn bởi vì tâm huyết lai triều cảnh cáo lòng có cảm giác thời khắc.

Mắt không thấy ngọn nguồn trong vực sâu hắc ám, Băng Vương cùng Huyễn Vương khom người mà đứng, ngữ khí kích động:

"Điện hạ, tân triều quả nhiên triển khai thăm dò, Trấn Viễn quân hiện tại là liên tục bại lui, sau phòng tuyến lui gần trăm dặm, đã thối lui đến vùng biên hoang, nếu như vẫn là như vậy trạng thái, chỉ sợ không được bao lâu tân triều liền sẽ triển lộ dữ tợn răng nanh, toàn diện triển khai tổng tiến công!"

"Quang Vương hoạt động không người phát giác, hiện tại Trung Vực đại địa phía trên tẩu thi trải rộng, liên minh căn bản bất lực triệt để tiêu diệt, chỉ có buông xuôi bỏ mặc, hiện tại chỉ sợ đã vượt ra khỏi ba trăm vạn số lượng!"

"Điện hạ, là lúc này rồi, thuộc về ngài thời đại đến!"

"Tốt, tốt, tốt "

Nương theo lấy hai đại vương đem âm thanh kích động khuấy động, hắc ám kịch liệt lăn lộn, một cái quỷ bí bá đạo, lại đồng dạng ẩn hàm mừng rỡ âm thanh kích động truyền ra.

"Vì một ngày này, ta đã chờ đợi hơn năm trăm năm "

Ầm ầm!

Một tiếng giống như im ắng, lại như thiên băng địa liệt đồng dạng trong tiếng nổ, hắc ám trong lúc đó đã nứt ra.

Một cỗ không thể hình dung khí tức khủng bố như là núi lửa phun trào, trào lên mà ra!

Theo hắc ám vỡ vụn, nứt ra, Huyễn Vương cùng Băng Vương

trên mặt của hai người đột nhiên hiển lộ ra vô cùng kính úy thần sắc, tại trước mắt của bọn hắn hết thảy, vượt quá thường nhập có thể hiểu được phạm trù.

Kia là một mảnh sống sờ sờ máu cùng thịt đúc thành hải dương.

Vực sâu dưới đáy, vách tường cùng mặt đất còn có thể duy trì vốn có hình dáng, nhưng lại đều bao trùm tại một tầng tàn khốc huyết quang phía dưới, một mảng lớn huyết nhục xen lẫn mà thành toàn diện trải tản ra gần một dặm phạm vi! Vô số tạp nhạp nhân thể khí quan từ vách tường, mặt đất, thạch gặp cùng ngóc ngách rơi ở giữa duỗi ra, hoặc là trực tiếp từ huyết nhục trên mặt đá mọc ra. Kia là một chút phảng phất vặn vẹo thân thể ngàn, sắc bén vây cá sừng, khớp xương đá lởm chởm cánh tay. . . Cùng vô số để nhập rùng mình, không cách nào hình dung, dị dạng xấu xí sự vật.

Mảnh máu này thịt toàn diện không ngừng nhịp đập, chậm rãi bành trướng cùng co rút lại, phảng phất đang chìm ngủ bên trong làm vô ý thức hô hấp, lại phảng phất dựng dục cái gì tuyệt thế vực sâu kinh khủng ma quái!

Trong không khí tràn ngập một cỗ không nói rõ được cũng không tả rõ được khí tức, phảng phất tràn ngập huyết tinh, hủy diệt, tuyệt vọng.

Đạp!

Thái tử vĩ ngạn, tôn quý, cường đại thân ảnh từ huyết quang phía trên hiện ra.

Trong mắt của hắn lúc sáng lúc tối vô lượng Thần Quang bên trong, diễn hóa lấy một mảnh không cách nào tưởng tượng cảnh sắc:

Có Thiên Cung cung điện sừng sững đám mây, thải hà phiêu miểu, phảng phất thần linh chỗ ở, hết thảy đều là chí thiện đến đẹp, hoàn mỹ, thánh khiết, để cho người ta không biết đêm nay là năm nào;

Có hồng trần vạn trượng uốn lượn vô tận, ức vạn tính bóng người lắc lư, trong đó có người buôn bán nhỏ, nam nữ si tình, tình yêu hận tình cừu muôn vàn tình đời cưỡi ngựa xem hoa, thay nhau trình diễn;

Có vạn trượng Tu La chi thần chân đạp long xà, thân ảnh che khuất bầu trời, vô lượng thiện ác nghiệp báo hóa thành kéo dài vô tận biển lửa, thay nhau giao thế;

Lại có ức vạn súc vật tại luân hồi biến hóa, chim, thú, cá, trùng, xuất sinh, trưởng thành, tử vong, hoặc khổ dịch, hoặc mạo xưng ăn, hoặc nhân giết, hoặc lẫn nhau đạm, kunai nghèo;

Lại có hay không lượng phần bụng chướng bụng, mặt xanh nanh vàng ức vạn quỷ chúng lẫn nhau chém giết thôn phệ, ăn nhiều ăn liên tục, lại vĩnh viễn không cách nào chắc bụng, cả ngày nóng vội tại ẩm thực, lại chịu đủ cầu không được nỗi khổ;

Lại có huyết hải vô nhai, núi đao biển lửa, nghèo nàn khốc nhiệt, rút lưỡi liệt thân, trùng điệp Địa Ngục ở trong cực kỳ bi thảm la lên cầu xin tha thứ đinh tai nhức óc, lại trầm luân bể khổ, vĩnh thế không được giải thoát!

Thiên, người, Atula ba thiện đạo! Súc sinh, ác quỷ, Địa Ngục ba ác đạo! Lục Đạo Luân Hồi nhao nhao tụ tập ở Thái tử trong mắt, cực điểm thế gian hết thảy biến hóa, tản mát ra chúa tể vạn sự vạn vật kinh khủng cảm giác!

"Phụ hoàng, ngươi truyền ta【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】ta sớm đã tu thành, phóng nhãn thiên hạ, lại vô địch tay."

"Nhưng là ngươi không tại, ta những cái này thành tựu lại có ý nghĩa gì "

Tự lẩm bẩm bên trong, sau một khắc, Thái tử tay phải ném đi, Hoang Thiên Huyền Đế Ấn đột nhiên tách ra mãnh liệt tôn quý quang huy, lập tức như lưu tinh rơi vào mảnh máu này thịt trong hải dương.

Ông

Ngột ngạt, làm cho người sợ vỡ mật kinh khủng tiếng vang lạ bên trong, tại mảnh này trong thâm uyên lan tràn một dặm huyết nhục hải dương thoáng chốc kịch liệt nhúc nhích!

"Lấy chúng sinh huyết nhục làm củi củi "

"Lấy đế ấn tàn biết làm dẫn "

"Trở về đi, Ngô Hoàng!"

Thái tử cánh tay thư giãn, phảng phất là đang nghênh tiếp một thời đại mới, Thần Uy hạo đãng thanh âm xuyên qua vô tận hư không!

Bắc Hoang đại địa phía trên, tại huyết nhục hải dương hiển hiện, Thái tử phát ra hạo đãng thanh âm một khắc này, vô số kể tại hoang dã đại địa bên trên du đãng tẩu thi thân hình đột nhiên cứng đờ, sau đó trong mắt nở rộ vô cùng mãnh liệt huyết tinh hào quang!

Sau một khắc, Trung Vực mười Cửu Châu, hàng mấy chục, mấy trăm vạn tẩu thi đại quân thiên quân vạn mã, chà đạp đại địa, cùng nhau quay người, gào thét, gầm thét, hướng về phía này điên cuồng trào lên mà đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 583: Vực Sâu (Bốn)

Chương 583: Vực sâu (bốn)

Màn đêm buông xuống.

Thanh Châu, Thanh Ngọc thành. Một nhà toàn thành vị trí tốt nhất, cũng là quý nhất quán rượu ở trong.

Bàn ngọc quán rượu tầng cao nhất lầu các độ cao thậm chí vượt qua Thanh Ngọc thành tường thành độ cao, nơi này đứng cao nhìn xa, dựa vào lan can mà đứng, là thường ngày quan lại quyền quý mới có cơ hội đặt trước vị tầng lầu, mà bây giờ lại thực khách rải rác.

Một cái thần sắc đồi phế thanh niên ngồi tại cột một bên, thỉnh thoảng ngóng nhìn phương xa chân trời, yên lặng uống rượu.

"Người trẻ tuổi, gặp lại tức là hữu duyên, sao không cùng uống một chén "

Diệp Phàm sững sờ bên trong, đối diện một cái dung mạo tuấn tú, tiên phong đạo cốt lão giả mỉm cười nâng chén, hướng mình phát ra mời.

Lão giả này bên người một cây cờ bố dựa vào bên tường, trên viết: Trong mộng duyên phú quý, thần hồn dự cát hung

Nguyên lai là một cái thầy bói.

Diệp Phàm tự giễu cười một tiếng, vốn muốn cự tuyệt, lại không biết nghĩ tới điều gì, sửa lời nói: "Nào dám không tòng mệnh."

Lập tức gọi người hầu thu thập thịt rượu, đem đến đoán mệnh lão giả trước bàn.

"Tiên sinh xưng hô như thế nào "

"Tiên sinh không dám nhận, nhặt hai câu dễ nghe lại nói nói, đổi phần cơm ăn mà thôi."

Vượt quá Diệp Phàm dự liệu là đoán mệnh lão giả mở miệng mười phần thẳng thắn:

"Ta kêu Định An, gặp tiểu ca hiền hòa, tăng thêm một người lẻ loi, cho nên mời cộng ẩm, còn xin chớ trách."

"Diệp Phàm."

Hai người giơ ly rượu lên ra hiệu, uống một hơi cạn sạch.

Định An tiên sinh đập đi một chút miệng: "Tiểu ca, ta gặp ngươi trên mặt chán nản, tâm lo, lại ẩn mang một tia cận hương tình khiếp, có phải là hay không hồi hương thăm người thân "

"Ta đích xác là hồi hương thăm người thân." Diệp Phàm giật mình: "Tiên sinh làm thế nào biết "

Định An tiên sinh kẹp một đũa thịt cá, thần bí cười nói: "Đây là ta sống yên phận, trò chuyện lấy chắc bụng bản lĩnh, nói trắng ra cũng không đáng giá một đồng, đơn giản nhìn mặt mà nói chuyện bốn chữ mà thôi."

Diệp Phàm không khỏi tự giễu cười cười, trầm giọng nói:

"Ta từng có hùng tâm tráng chí, lại không nghĩ gặp loạn thế. Thi tai họa lan tràn, dân chúng lầm than. Bây giờ nhân mạng rẻ

như chó, ta chỉ muốn trở về quê cũ, bồi lão phụ bình yên vượt qua lúc tuổi già, không làm hắn muốn."

Tại Thần La Võ Đô bên trong chờ đợi gần nửa năm, Diệp Phàm cũng không có chờ đến Nhạc Bình Sinh trở về. Hắn cũng không dám xác nhận hủy diệt ngũ ngục, cùng Hồng Thiên Cương đồng quy vu tận cái kia cường giả bí ẩn chính là nhà mình tông chủ.

Dài dằng dặc trong khi chờ đợi, biến đổi lớn mọc lan tràn, loạn thế giáng lâm, sư phụ, đồng môn sư huynh đệ sớm đã rời xa, hắn một thân một mình, dọc theo con đường này hài cốt khắp nơi, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, nhìn thấy mà giật mình, để tâm hắn có ưu tư, ý chí tinh thần sa sút, chỉ muốn xem quê cũ phụng dưỡng lão phụ.

"Tiểu ca quê cũ là "

"Ô Nham thành."

"A" An Định tiên sinh vuốt vuốt chòm râu: "Còn tốt, ngoại trừ tẩu thi chi độc bộc phát từng cái châu thành cùng rải từng cái thôn xóm Trang Tử, còn lại thành trì ở trong cũng không có cái gì tẩu thi tai hoạ phát sinh. Chính là ngươi lẻ loi một mình, trở về trên đường đi chỉ sợ nguy hiểm trùng điệp a."

Diệp Phàm cười cười: "Không sao, tiểu tử ta có chút ít ỏi vũ lực mang theo, chỉ cần cẩn thận một chút, không ra được cái gì "

Ầm ầm, ầm ầm, ầm ầm

Phảng phất thiên quân vạn mã cùng nhau cấp tốc lao nhanh phát khởi công kích, như sấm rền trầm muộn tiếng oanh minh từ chỗ xa vô cùng truyền đến.

"Mau nhìn! Đó là cái gì!"

"Đóng cửa thành! Đóng cửa thành!"

"Không cần quản hắn! Lập tức đóng lại cửa thành!"

"Ông trời ơi..!"

Trên tường thành bóng người lắc lư, cực độ hỗn loạn.

Diệp Phàm cùng An Định tiên sinh bỗng nhiên quay đầu.

Vị trí của bọn hắn vì toàn thành tối cao, ở trên cao nhìn xuống phía dưới lập tức liền loáng thoáng nhìn thấy, ngoài thành một mảnh đường bằng phẳng phía trên, một mảnh đen nghịt dòng lũ rung động đại địa nghiền ép mà qua, không biết đi đâu phương nào.

An Định tiên sinh kinh ngạc nói: "Đó là cái gì "

Mà Diệp Phàm lại tại sắc mặt biến hóa bên trong bay mau móc ra dòm kính, xa xa nhìn lại.

Cái kia một mảnh đen nghịt, như là thiên quân vạn mã lao nhanh, rõ ràng là hàng ngàn hàng vạn thần sắc vặn vẹo, điên cuồng, dơ bẩn không chịu nổi người chết sống lại xây dựng dòng lũ, tại cuồng dã lao nhanh!

Những cái này tẩu thi đại quân cũng không có xung kích Thanh Ngọc thành ý đồ, mà là trực tiếp từ cửa thành trước đó lao nhanh mà qua, tựa hồ tại phía trước có cái gì vô cùng hấp dẫn bọn hắn đồ vật, không biết mệt mỏi, vĩnh viễn không thôi!

"Này làm sao sẽ!"

Diệp Phàm trong lòng đang kinh hãi ở trong hiện lên cực độ bất an

Không chỉ là Thanh Châu, Bắc Hoang đại địa, toàn bộ Trung Vực khu vực, kinh người cảnh tượng ngay tại phát sinh.

Tại trời tối người yên, vạn vật ngủ say thời khắc, trải rộng

vùng bỏ hoang trong hoang nguyên du đãng thành quần kết đội, mênh mông vô bờ mấy trăm vạn tẩu thi, có vượt qua một nửa tẩu thi tại một ngày này đột nhiên phát cuồng, cùng nhau hướng về cùng một cái phương hướng chạy như điên.

Những cái này tẩu thi đại bộ phận đều là từ võ giả chuyển hóa mà đến, giống như là nhận lấy một loại nào đó vô hình ở trong tác động đồng dạng cuồng bạo lao nhanh, rõ ràng bất quá là hai chân bôn tẩu, lại giống như là đốt hết sinh mệnh tất cả tiềm năng đồng dạng bộc phát ra siêu việt tuấn mã nhanh chóng tốc độ, mà lại không biết mệt mỏi, không biết đau đớn, trùng trùng điệp điệp tẩu thi đại quân thế mà giống như là có người chỉ huy đồng dạng thẳng tắp phi nước đại, trèo đèo lội suối, trèo non lội suối, xem trước mắt trở ngại như không!

Cho dù là chạy gãy chân xương, bị sau lưng lít nha lít nhít cuồng nhiệt tẩu thi chà đạp chia năm xẻ bảy, máu thịt be bét thân thể hướng về tẩu thi đại quân tiến lên phương hướng bò.

Đen nghịt tẩu thi dòng lũ tại ngắn ngủi nửa ngày thời gian bắt đầu từ Trung Vực mười Cửu Châu vượt qua châu vực cuồng bạo lao nhanh, khoảng cách tương đối gần quân tiên phong bất quá hai ba canh giờ thời gian liền lao nhanh trăm ngàn dặm, giống như là huyết nhục thủy triều đồng dạng từng cỗ từng cỗ điên cuồng vọt tới một phương hướng nào đó.

Kia là ở vào Trung Vực cảnh nội cực Tây khu vực, từ trước đến nay địa thế cực kỳ hiểm ác, ít ai lui tới Âm Chúc vực sâu!

Dãy núi núi non chập chùng bên ngoài, không hiểu tồn tại một đạo hùng vĩ đen nhánh, so với bóng đêm càng thêm nồng đậm đen nhánh vết nứt, dưới đáy thì là vô tận vực sâu.

Âm Chúc vực sâu hình thành từ xưa đến nay, sớm tại thời đại trung cổ náo động ở trong đại lục địa hình cải biến, tạo thành như thế một chỗ kéo dài trong vòng hơn mười dặm lạch trời, bất quá

nơi này rừng thiêng nước độc, cũng không phải giao thông yếu đạo, lại không có cái gì trân quý tài nguyên, từ trước đến nay làm người chỗ coi nhẹ, ít ai lui tới.

Trời tối người yên, giờ này khắc này Âm Chúc vực sâu, lại trước nay chưa từng có náo nhiệt.

Long long long ù ù

Đại địa chấn động nhè nhẹ cùng oanh minh bên trong, quỷ bí điên cuồng tiếng gào thét quét sạch thiên địa, trên đường chân trời một đạo, trăm đạo, vạn đạo âm ảnh cấp tốc hiển hiện , liên tiếp thành một mảnh, như là sôi trào khắp chốn bốn vạn thủy triều, rít lên lấy lao nhanh mà đến!

Những cái này tẩu thi có nam có nữ, trẻ có già có, gần một nửa đều khổng vũ hữu lực, tựa hồ có võ công nội tình, bọn hắn hai mắt chỉ có tròng trắng mắt, trong miệng chảy tanh hôi nước bọt, lại lạ thường siêu việt thân thể cực hạn, lấy so với báo săn toàn lực lao nhanh còn nhanh tốc độ cuồng xông mà đến.

Mười dặm năm dặm một dặm nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới, tẩu thi triều dâng đầu sóng liền đã trào lên đến Âm Chúc vực sâu khu vực biên giới, phía trước chính là thâm bất khả trắc tuyệt vọng vực sâu!

Nhưng mà những cái này tẩu thi lại đối trước mắt tuyệt lộ không phát giác gì, nhao nhao hưng phấn gào thét kêu to thả người nhảy lên! Thậm chí bọn hắn tại thả người nhảy vào vực sâu thời khắc vặn vẹo gương mặt bên trên thế mà quỷ dị vô cùng hiện ra một loại cực kỳ thỏa mãn, vui sướng thần thái, làm cho người không rét mà run!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 584: Vực Sâu (Năm)

Chương 584: Vực sâu (năm)

Hàng ngàn hàng vạn, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên tẩu thi thủy triều không ngừng nghỉ chút nào cứ như vậy trào lên hướng về phía sâu không thấy đáy Âm Chúc vực sâu, giống như tự phát tràn vào một cái vực sâu ma quái miệng lớn bên trong đồng dạng.

Nửa canh giờ, một canh giờ, hai canh giờ

Tại không đến nửa ngày trong thời gian, nhiều hơn phân nửa, vượt qua năm mươi vạn trở lên số lượng tẩu thi đại quân đã lấy vượt qua thân thể cực hạn lao nhanh tốc độ đi mà tới, lít nha lít nhít điểm đen tại hung ác gào thét bên trong thả người nhảy lên, dấn thân vào trong đó, bị Âm Chúc vực sâu triệt để thôn phệ.

Hô!

Phương xa trên đường chân trời, ba đạo ảm đạm trường hồng giáng lâm mà tới, dừng lại tại Âm Chúc vực sâu ngoài mười dặm phương hướng, đây là ba vị liên minh tâm tư cơ mật, dẫn đầu phát hiện dị trạng khí đạo tông sư truy tra mà tới.

Bọn hắn cứ như vậy tê cả da đầu, sắc mặt tái nhợt, rung động, thậm chí hãi hùng khiếp vía nhìn chăm chú lên cái này lít nha lít nhít tẩu thi triều dâng, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên dấn thân vào Địa Ngục một màn:

"Đây là có chuyện gì "

"Âm Chúc vực sâu phía dưới có cái gì! "

"Đã tìm tới đầu nguồn, lập tức trở về báo cáo nhanh cho chư vị Võ Tôn đại nhân!"

Trước mắt này tấm cùng vực sâu Địa Ngục không khác nhau chút nào kinh khủng cảnh tượng để ba vị này khí đạo tông sư căn bản không dám tới gần tinh tế quan sát, trong lòng kinh sợ hãi liếc nhau về sau đồng nói:

"Chúng ta đi!"

Nhưng mà cái này ba tên tông sư vừa mới xoay người lại, một cỗ lãnh khốc ý chí ba động bỗng nhiên giáng lâm, một cỗ cực kỳ lạnh lẽo, nhói nhói, chết lặng quỷ dị phong tuyết bỗng nhiên từ trong hư không sinh ra, phô thiên cái địa xoay quanh bay múa, đem bọn hắn ba người vây kín mít!

"A! Luyện Thần tôn giả! Là Hoang triều dư nghiệt!"

"A! A! Liều mạng với hắn!"

Nhưng mà quét sạch lan tràn trăm trượng hư không bay đầy trời tuyết bên trong, giãy dụa cùng nộ hống chỉ bất quá kéo dài không đến mười cái hô hấp công phu, liền lần nữa lại lặng yên không một tiếng động xuống tới.

Sau đó ba bộ toàn thân lạnh lẽo cứng rắn, phát xanh thi thể hiển lộ mà ra, bị phong tuyết nắm cử đi ra.

Băng Vương thân ảnh tại trong gió tuyết ngưng tụ thành hình, nhiều hứng thú đánh giá cái này tam tôn thi thể:

"Phản ứng ngược lại là rất nhanh, chỉ tiếc đã quá muộn."

Hô!

Phong tuyết hô khiếu thiên địa, hắn vượt qua trong vòng hơn mười dặm khoảng cách, đem cái này ba bộ băng thi đầu nhập vào sâu không thấy đáy vực sâu miệng lớn ở trong

Thần La Võ Đô, thông thiên tháp.

Thần Dụ, Du Quang, Tây Hải, Chân Thích, Song Long, Đoạn Hồn sáu vị Võ Tôn thần sắc lạnh lùng, không nói một lời, tựa hồ đang đợi cái gì.

Tại toàn bộ Trung Vực nhiều hơn phân nửa tẩu thi thủy triều bắt đầu xuất hiện kỳ dị động hướng về sau không đến hai canh giờ, tại Thần La Võ Đô ở trong trấn giữ sáu vị Võ Tôn liền biết được tin tức này, lập tức điều động đại lượng nhân thủ truy tung điều tra tẩu thi triều dâng bắt đầu hội tụ trào lên phương hướng.

Bất quá bởi vì tẩu thi đại quân quỷ dị động tĩnh đều là tại đêm khuya tiến hành, từ phát hiện đến tin tức truyền lại, tin tức của bọn hắn vẫn là lạc hậu một đoạn thời gian.

"Cái này tựa hồ là đang triệu tập tẩu thi đại quân đây rốt cuộc là muốn làm gì mặc dù chúng ta bây giờ binh lực không đủ, nhưng là tẩu thi chi tai họa chính là thắng ở phân tán trải rộng phía trên, nếu như tụ tập ở cùng nhau, không cần thời gian một ngày ta một người liền có thể giết sạch!"

"Nếu như đây không phải một cái muốn đem chúng ta dẫn dụ ra một lưới bắt hết cạm bẫy, như vậy đây chính là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt mục đích thực sự!"

"Đến cùng sẽ là cái gì "

Thần Dụ Võ Tôn cau mày, các loại suy nghĩ lấp lóe, một loại cảm giác cấp bách lóe lên trong đầu.

"Chư vị đại nhân, có kết quả!"

Chờ đợi cùng tranh luận bên trong chưa tới một canh giờ về sau, lấy Đoan Mộc Hồng cầm đầu liên minh tham nghị trưởng lão bước nhanh đi vào đại sảnh:

"Chúng ta tổn thất không ít tông sư, vừa mới trở lại tới tin tức, tẩu thi đại quân chỗ nhắm tới địa điểm là ba ngàn dặm bên ngoài Âm Chúc vực sâu!"

"Nguyên lai trốn ở chỗ này!"

Sáu vị Võ Tôn cùng nhau ngẩng đầu, trong mắt lãnh điện bắn ra!

"Thời gian cấp bách , dựa theo kế hoạch đã định!"

Đại sảnh ở trong sâm sâm tàn khốc sát ý bốn phía khuấy động, Thần Dụ Võ Tôn bỗng nhiên đứng dậy, như nôn vụn băng nói:

"Giải thích chân thật chính xác, song long, hai vị lưu tại nơi này tọa trấn! Còn lại chư vị cùng ta cùng nhau đi tới, tiêu diệt Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt!"

Hô!

Sau một khắc, cuồng phong khuấy động, Thần Dụ, Du Quang, Tây Hải, mất hồn bốn vị Võ Tôn thân ảnh chỉ một thoáng biến mất tại đại sảnh, đâm vào thiên ngoại tầng mây, xông thẳng cửu tiêu!

Cùng lúc đó, ở xa vạn dặm xa Hoang Cổ di địa biên giới.

Vô Câu Võ Tôn bọn người trấn giữ tám mươi vạn đãng ma tập đoàn quân cùng Linh Hoàng suất lĩnh trăm vạn hung ác, dữ tợn di chủng đại quân cách xa nhau hơn ba mươi dặm khoảng cách, cách không giằng co.

Tại cái này không đến thời gian nửa tháng, mỗi khi gặp lúc đêm khuya, thỉnh thoảng có một cỗ lại một cỗ các loại di chủng

thừa dịp bóng đêm đánh lén, nhắm người mà phệ, xuất quỷ nhập thần phía dưới hàng ngàn hàng vạn binh sĩ táng thân, biến thành di chủng khẩu phần lương thực.

Bất quá mỗi một lần đánh lén, đến đây đánh lén di chủng tối thiểu muốn lưu lại gần gấp đôi thi thể, ngoại trừ một số nhỏ ẩn nấp cùng phương diện tốc độ khá mạnh di chủng có thể may mắn đào thoát bên ngoài, mỗi lần tới tập di chủng đại bộ phận đều bị trấn giữ rất nhiều Liên Minh Võ Đạo cường giả tiêu diệt.

Nguyên soái trong đại trướng.

"Bọn này súc sinh đánh lén càng thêm thường xuyên!"

Cự Lực Võ Tôn mặt mũi tràn đầy nổi giận chi sắc:

"Nếu không phải Linh Hoàng cái kia tiện hóa, ta hận không thể xông đi vào giết nó sạch sẽ, cũng không nguyện ý tuân theo loại này uất khí!"

Hoàng Thiên Võ Tôn lạnh lùng nói: "Bọn này súc sinh đào sâu ba thước, to lớn như vậy số lượng, đem sau lưng gần trăm dặm địa giới bên trên có thể ăn đồ vật đều nhanh ăn sạch sẽ, bọn chúng càng ngày càng đói khát, càng ngày càng không cách nào khống chế, đây là Linh Hoàng cố ý tại cho chúng ta tạo áp lực!"

"Tin tưởng Thần Dụ Võ Tôn, tạm thời nhẫn nại!"

Vô Câu Võ Tôn ánh mắt băng lãnh:

"Hiện tại liên minh, chính là tại cùng thời gian thi chạy! Chỉ cần trước từ nguồn cội bóp tắt tẩu thi cổ độc tai hoạ, lấy Thần Dụ Võ Tôn nội tình thực lực, Linh Hoàng không đáng lo lắng! Hiện tại đắc chí vừa lòng tân triều cũng sẽ đem ăn vào đi đồ vật toàn bộ phun ra!"

Còn lại năm vị Võ Tôn liếc nhau, lạnh lẽo cứng rắn sắc mặt có

chút hòa hoãn một tia.

Bọn hắn loáng thoáng biết, liên minh đương kim mạnh nhất Võ Tôn Thần Dụ ngoại trừ cảnh giới võ đạo là đám người ở trong cao nhất bên ngoài, còn có được một hạng nghe nói cực kỳ cường hãn, có thể bình định hết thảy uy hiếp át chủ bài đòn sát thủ. Chỉ bất quá tuyệt đại bộ phận Võ Tôn cho đến trước mắt đều vô duyên nhìn thấy, không biết kia rốt cuộc là như thế nào một loại thủ đoạn.

Ngắn ngủi yên tĩnh bên trong, Vân Tiêu Võ Tôn ánh mắt khẽ động, tựa hồ nghĩ tới điều gì:

"Ngoại trừ Linh Hoàng bên ngoài, mấy cái kia hóa hình đại yêu đang làm cái gì, vì cái gì rất ít gặp đến "

Vân Tiêu Võ Tôn vấn đề để bao quát Vô Câu Võ Tôn ở bên trong tất cả mọi người lông mày lập tức nhíu một cái

Rống! Rống!

Mà ở xa bên ngoài ba mươi dặm, phô thiên cái địa gào thét tiếng gầm gừ bên trong, cái này một mảnh lan tràn hơn mười dặm đại địa cuồng ác di chủng thủy triều trung tâm, trống ra một mảnh một dặm hình vuông đất trống.

Một cái nữ tử hoàn mĩ không một tì vết an tĩnh ngồi tại vương tọa phía trên, từng nhánh Thải Điệp hoa mắt, nhẹ nhàng nhảy múa, tại trên người nàng chơi đùa.

Hô!

Lít nha lít nhít di chủng thủy triều tự động tách ra,

Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh, U Đồng năm tên hóa hình đại yêu cung kính đi tới:

"Tôn quý Hoàng, ngài liệu sự như thần, Bắc Hoang cảnh nội xác thực loạn trong giặc ngoài, thủng trăm ngàn lỗ!"

"A nội bộ bọn họ tình huống thế mà so ta tưởng tượng bên trong còn muốn nghiêm trọng a "

Nghe xong thủ hạ hồi báo dò xét mà đến tình huống, Linh Hoàng nhẹ nhàng cười một tiếng:

"Cho bọn hắn thời gian nhiều lắm, cái kia lại thêm một mồi lửa a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 585: Vực Sâu (Cuối Cùng)

Chương 585: Vực sâu (cuối cùng)

Ô ô ô

Nặng nề mây đen nặng nề đè xuống, gió lạnh rít gào, thiên hôn địa ám.

Lấy Thần Dụ Võ Tôn cầm đầu, bốn đạo cường đại, không thể ngăn cản thân ảnh tránh đi hết thảy khả năng tân triều nhãn tuyến, tại ngắn ngủi nửa canh giờ trong thời gian vượt qua khoảng cách ba ngàn dặm, đã tới Âm Chúc vực sâu bên ngoài khu vực.

Giờ này khắc này, bốn phương tám hướng đại địa phía trên, vẫn như cũ có thành quần kết đội, thưa thớt một cỗ tẩu thi gào thét phi nước đại, lấy thẳng tiến không lùi thế thái trực tiếp đầu nhập vào vực sâu khổng lồ bên trong, giống như là một cỗ tán loạn đen nhánh dòng suối nghĩa vô phản cố dung nhập vực sâu biển cả, tiêu diệt vô tung.

Trên không trung, xa xa nhìn chăm chú to lớn Âm Chúc vực sâu vết nứt, Thần Dụ Võ Tôn trầm giọng nói: "Nhìn chúng ta đã đã mất đi tiên cơ."

Du lịch ánh sáng, Tây Hải, mất hồn cái này tam đại Võ Tôn đồng dạng là sắc mặt nghiêm trọng.

Nhìn như bây giờ tình huống, bất luận Đại Hoang Thần Triều

dư nghiệt muốn làm cái gì, đại lượng tẩu thi đã sớm tại bọn hắn đuổi tới trước đó liền dấn thân vào đến trong vực sâu, Âm Chúc vực sâu bên trong mưu đồ hiển nhiên đã tiến vào hồi cuối.

Chỉ là, một đường xem ra cũng không phải là tất cả tẩu thi nhận lấy chiêu mộ tiến về nơi này, ước chừng chỉ có một nửa mà thôi, lại đang làm gì vậy

"Chư vị, đề cao cảnh giác!"

Nhắc nhở một câu như vậy về sau, Thần Dụ Võ Tôn đi đầu một bước hướng về bên ngoài mấy dặm nằm ngang trong vòng hơn mười dặm, phủ phục ngủ say vực sâu miệng lớn bước đi, còn lại ba vị Võ Tôn theo sát phía sau.

Rốt cục đến Âm Chúc vực sâu trên không về sau, Thần Dụ cùng Võ Tôn cùng nhau nhíu mày.

Tại dưới chân của bọn hắn, một mảnh tựa hồ vô tận biển sâu đồng dạng đen nhánh trong vực sâu, như âm trầm ảm đạm, so với mực đậm còn muốn đen nhánh gấp trăm lần, thôn phệ tia sáng trong hắc ám, hiện ra một loại âm trầm kinh khủng nhảy lên cảm giác, phảng phất cái này một mảnh cực điểm thâm trầm hắc ám chính là một viên phôi thai, ngay tại dựng dục một cái không cách nào tưởng tượng tồn tại.

"Giả thần giả quỷ! Ta ngược lại muốn xem xem các ngươi có thể tránh bao lâu "

Thần Dụ Võ Tôn cười lạnh một tiếng, sau một khắc, trong không khí vang lên chói tai chi cực xé rách tiếng vang, màn trời như gấm vóc bị hung hăng xé rách. Trên người hắn trong lúc đó dâng lên một đạo trăm trượng độ dài, như muốn chọc thủng trời tế kim sắc quang hoa, đem chung quanh ba vị Võ Tôn đều không thể tiếp nhận đồng dạng đè ép ra đến, lại lấy xé trời sắp xếp mây khí thế hung hăng mở ra trùng điệp khí quyển cách trở, hướng về

dưới chân quỷ bí vực sâu thẳng trảm mà đi!

Tranh tranh tranh tranh tranh!

Theo sát phía sau, lại là một đạo hẹp dài sắc bén kim sắc trường hồng theo đuôi phía sau, liên tiếp chém tới, trùng thiên chói tai sóng âm sóng sau cao hơn sóng trước. Mười đạo, trăm đạo, nghìn đạo! Sắc bén như đao kim sắc trường hồng đầu đuôi đụng vào nhau, một chữ bài không, như là một đầu kim sắc trường long, huy hoàng khí quyển, thanh thế hiển hách, những nơi đi qua, không khí nhao nhao bị cắt chém phá thành mảnh nhỏ, cứ như vậy thẳng tắp xé tan bóng đêm, chui vào trong vực sâu!

Nhưng mà thẳng đến Kim Hồng không có vào trong vực sâu gần mười cái hô hấp về sau, vực sâu vết nứt ở trong yên tĩnh im ắng, không có bất kỳ cái gì động tĩnh phát sinh.

"Ừ"

Bao quát Thần Dụ Võ Tôn ở bên trong, tất cả liên minh Võ Tôn cùng nhau lông mày thít chặt.

Thần Dụ Võ Tôn làm liên minh ở trong người mạnh nhất, cái này tiện tay một đạo uy năng mặc dù không phải quyền lực phát ra, nhưng là lực phá hoại cùng đả kích phạm vi cũng cực kỳ cường hoành, lấy sắc bén tới cực điểm, vô kiên bất tồi đặc tính đến xem đả kích phạm vi tối thiểu vượt qua ngàn trượng trên đây, không có bất cứ động tĩnh gì phát sinh chẳng phải là nói Âm Chúc vực sâu chiều sâu vượt qua ngàn trượng

"Có ý tứ, ta cũng tới!"

Tây Hải Võ Tôn cười gằn một tiếng, thân hình của hắn hạ xuống, bỗng nhiên năm ngón tay thư giãn đưa tay một trảo, đại địa từng khúc rạn nứt, vượt qua mười khối hơn mười trượng hình vuông cự thạch bị hắn trực tiếp vồ bắt mà lên, sau đó nâng lên vực

sâu trên không, như là mưa sao băng hạ xuống đồng dạng hung hăng nện xuống!

Hơn mười khối khổng lồ cự thạch như là vẫn lạc tinh va chạm Địa Cầu đồng dạng tại ngột ngạt tiếng oanh minh bên trong cấp tốc rơi xuống, lại bị bóng tối vô tận thôn phệ.

Vẫn không có bất luận cái gì động tĩnh phát sinh.

Loại này hiện tượng quỷ dị lập tức chọc giận còn lại Võ Tôn, chỉ một thoáng các loại hào quang phóng lên tận trời, Thần Dụ, Tây Hải, du lịch ánh sáng, mất hồn tứ đại Võ Tôn trên thân một cỗ mênh mông lực lượng cuồng bạo ba động phóng lên tận trời, giống như cuồng phong bạo vũ quét sạch phạm vi mấy chục dặm, đem chân trời mây đen hết thảy đẩy ra!

Trên mặt của bọn hắn cười lạnh nhao nhao, hiển nhiên liền muốn toàn lực hành động!

"Chư vị, làm như thế không cảm thấy quá khuyết điểm lễ sao "

Trong hắc ám, chỉ một thoáng truyền ra một cỗ tôn quý phi phàm uy nghiêm thanh âm, để Thần Dụ Võ Tôn đám người động tác ngừng.

"Rốt cục dám mạo hiểm đầu a "

Nhìn chăm chú dưới chân đen nhánh vực sâu, Thần Dụ Võ Tôn điềm nhiên nói:

"Ngươi là ngày đó tại Thần La Võ Đô hiện thân qua Hoang triều dư nghiệt vẫn là cái nào đó lọt lưới hoàng thất huyết mạch, kéo dài hơi tàn đến nay "

Trong thâm uyên truyền ra tâm thần ba động ẩn mang ý cười: "Muốn biết chư vị tự mình xuống tới thấy một lần chẳng phải sẽ biết. Chư vị đều là quát tháo phong vân một phương Võ Tôn,

chẳng lẽ chút can đảm này đều không có a "

"Không muốn khoe khoang ngươi vụng về khích tướng."

Thần Dụ Võ Tôn mặt không biểu tình, chậm rãi mà nói:

"Tẩu thi tụ tập nhảy vọt mà xuống bất quá liền cái này vài dặm phạm vi, bằng vào ta cùng khả năng, đem mảnh này vực sâu triệt để lấp đầy cũng bất quá mấy ngày công phu, ngươi tình nguyện bị chôn sống cũng không dám ra a "

"Ha ha ha ha ha "

Trong thâm uyên tâm thần ba động đột nhiên cất tiếng cười to:

"Đã các ngươi nghĩ như vậy, vì cái gì không thử một chút đâu chư vị loạn trong giặc ngoài giao kẹp, còn có bao nhiêu thời gian chớ có trách ta không có nhắc nhở chư vị, nếu như các ngươi tới chậm, sợ rằng sẽ bỏ lỡ cái này đương thời vĩ đại nhất, kích động nhất lòng người thời khắc!"

Sau khi cười to, lòng này thần ba động triệt để biến mất không thấy.

Ngoại trừ chau mày Thần Dụ Võ Tôn bên ngoài, còn lại ba vị Võ Tôn nhao nhao cười lạnh một tiếng, lại lần nữa toàn lực xuất thủ công phạt hướng về phía vực sâu dưới đáy, trong lúc nhất thời như là ngàn vạn lôi đình bạo liệt, bạo liệt Lôi Hỏa bắn ra nổ tung, hư không rung động oanh minh, hủy diệt uy năng khuấy động, để vực sâu biên giới đất đá đại lượng sụp đổ, xung kích mà xuống!

Nhưng mà dù là hàng mấy chục, mấy trăm vạn tấn đất đá cuồn cuộn mà rơi, nhưng như cũ bị im lặng im ắng hắc ám lặng yên không tiếng động triệt để thôn phệ, không có khuấy động lên một tia gợn sóng.

"Làm sao có thể "

Du Quang Võ Tôn trên mặt vẻ khó tin:

"Âm Chúc vực sâu liên minh cũng sớm đã có người thăm dò qua, không hơn trăm trượng hơn chi sâu, cũng không có bất kỳ cái gì quỷ bí huyền bí chỗ, làm sao có thể nghe không được bất luận cái gì đụng đáy động tĩnh "

Tại Bắc Hoang lãnh thổ phía trên, hầu như không tồn tại cái gì không muốn người biết địa phương, mà cái này Âm Chúc vực sâu cũng đồng dạng sớm liền bị liên minh một chút võ đạo cường giả thăm dò qua không ít lần, ngoại trừ vết nứt cực lớn, cực sâu bên ngoài, cũng không tồn tại cái gì bí mật không muốn người biết.

"Chư vị, thời gian cấp bách, không thể lại trì hoãn."

Gặp tình hình này, Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt ngưng trọng, quyết định thật nhanh:

"Rất hiển nhiên, nơi này có khả năng trải qua Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt một loại nào đó cải tạo, chúng ta xuống dưới liền biết!"

Nhất là trăm vạn tẩu thi kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên dấn thân vào mà xuống, vực sâu dưới đáy phảng phất có vô biên kinh khủng đang nổi lên, để Thần Dụ Võ Tôn sinh ra một loại âm ảnh bao phủ, lửa sém lông mày cảm thụ.

Tiếng nói vừa hết, Thần Dụ Võ Tôn đi đầu một bước, như lưu tinh đầu nhập vào quỷ bí, âm trầm trong hắc ám.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 586: Huyết Lệ!

Chương 586: Huyết lệ!

Đồng dạng là vào giờ phút này, không muốn người biết không gian bên trong, Nhạc Bình Sinh toàn thân Thần Quang lượn lờ, tại cái này hỗn độn tĩnh mịch không gian bên trong giống như sáng thế thần linh, chẳng có mục đích đi tới.

Không có chút nào lý trí u hồn tại thật xa bên ngoài tựa như là nghe tin đã sợ mất mật đồng dạng liều mạng chạy trốn, nhưng như cũ bị vô hình lực tràng trực tiếp lôi kéo vỡ nát, hóa thành điểm điểm linh quang chui vào Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác bên trong.

"Dựa theo thánh quang đại lục thời gian là vật tham chiếu, hiện tại tối thiểu đi qua thời gian ba tháng."

"Không biết hiện tại Bắc Hoang tình huống như thế nào "

"Còn có chuyện kia, cũng đến nên giải quyết thời điểm."

Trong khoảng thời gian này, đã suy tính ra Diệp Phàm chính là mình mau chóng trở lại Bắc Hoang thế giới đường tắt, Nhạc Bình Sinh toàn lực bắt giữ lấy vô hình ở trong đáp xuống tâm thần mình phía trên tín ngưỡng chi lực, từng giờ từng phút phân tích.

Tinh Thần Liệt Túc tông mặc dù không tính là chuyên môn cường hóa gia tăng tín ngưỡng chi lực tông giáo, nhưng là làm

chính mình tự tay bồi dưỡng được tâm phúc Diệp Phàm, lại đối với mình kính như thần minh, đồng dạng có một luồng nhỏ bé không thể nhận ra tín ngưỡng chi lực ký thác vào trên người mình. Chỉ bất quá bởi vì hàng ngàn hàng vạn người tín ngưỡng chi lực quá mức phức tạp, mà Diệp Phàm cũng không phải là lấy tông giáo tín ngưỡng phương thức bồi dưỡng, chỉ có một tia tín ngưỡng chi lực thật sự là yếu ớt tới cực điểm, lúc ẩn lúc hiện, muốn từ đáp xuống tâm thần phía trên khổng lồ mà rườm rà tín ngưỡng bên trong truy bản tố nguyên, khóa chặt Diệp Phàm hư không tọa độ cũng không phải là một kiện sự tình đơn giản.

Nhạc Bình Sinh cũng không có hoàn toàn đem hi vọng ký thác vào cái này một cái phương thức bên trên, đồng thời hắn còn nhất tâm nhị dụng, lấy ổn trát ổn đả phương thức hút vào hư không tin tức, từ ức vạn lộn xộn vô tự tin tức ở trong suy tính Bắc Hoang thế giới phương vị.

U Minh không gian là cùng loại với lỗ sâu cùng số ảo không gian tồn tại, nó liên thông vô số dị độ không gian, đối với Nhạc Bình Sinh tới nói tùy tiện đánh vỡ không gian chỉ bất quá hạ xuống cái khác từng cái dị độ vị diện ở trong mà thôi, chỉ có khóa chặt tọa độ mới có thể chân chính trở về.

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, hắn giống như là một tôn cô độc thần linh, hư không phiêu lưu.

Không biết qua bao lâu, tại Nhạc Bình Sinh toàn lực phân tích, phồn phức tạp tạp vô số tín ngưỡng chi lực bên trong, sau một khắc một cỗ cực độ thù giận, oán hận ba động vượt qua trùng điệp hư không, để trong đó một luồng yếu ớt đến không thể nhận ra cảm giác tín ngưỡng chi lực trong lúc đó mãnh liệt gấp mười, trăm vị!

"Tông chủ "

"Vì ta, báo thù!"

"Báo thù cho ta!"

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở mắt!

Máu tươi, thi thể, khói lửa, ánh lửa, phế tích.

"A! Chạy mau, chạy mau a!"

"Hài tử! Con của ta!"

"Mau cứu ta, van cầu ngươi, cứu "

Ô Nham thành bên trong, tiếng kêu thảm thiết thê lương sợ hãi liên tiếp, mảng lớn mảng lớn kiến trúc sụp đổ, rách nát không chịu nổi trên đường phố, lần lượt từng thân ảnh hoảng sợ muôn dạng điên cuồng chạy thục mạng, thành quần kết đội tẩu thi biểu lộ dữ tợn mà gào thét phác sát.

"Các ngươi đáng chết! Tất cả đều đáng chết a!"

Diệp Phàm hai mắt đỏ như máu, đứng ở một vùng phế tích trước đó, đối mặt với một đám chỉ còn tròng trắng mắt, làn da xám xanh, toàn thân máu thịt be bét, nhìn làm cho người lông mao dựng đứng tẩu thi.

Bọn này tẩu thi có nam có nữ, có mấy cái là từ võ giả chuyển hóa mà đến, hành động đánh giết ở giữa cực kỳ tấn mãnh hung ác, rất khó đối phó.

Thời khắc này Diệp Phàm trên mặt, hai hàng huyết lệ chảy xuôi mà xuống, lấy so với những cái này tẩu thi càng hung ác, tàn nhẫn, ánh mắt oán độc nhìn bọn hắn chằm chằm.

Ô Nham thành, là Diệp Phàm cố hương.

Tại hắn vừa mới chạy về nơi này thời điểm, liền phát hiện tòa thành trì này ở trong thế mà phạm vi lớn bạo phát tẩu thi chi độc, hàng ngàn hàng vạn người trực tiếp bị chuyển hóa làm đánh mất

lý trí tẩu thi, hướng về hết thảy mục tiêu cắn xé đánh giết, trong khoảnh khắc liền như là Liệt Hỏa Liệu Nguyên, đem trọn tòa Ô Nham thành hóa thành huyết tinh Địa Ngục!

Mà phụ thân của hắn, nhìn xem hắn lớn lên lão bộc, cũng đều không có may mắn thoát khỏi, thậm chí bởi vì tật bệnh quấn thân, tuổi tác đã cao nguyên nhân không có bị chuyển hóa làm tẩu thi, mà là chỉ còn lại có hai cỗ tàn thi, hình dạng thê thảm, vô cùng thê thảm! Cũng làm cho Diệp Phàm từ thân đến tâm, triệt để điên cuồng!

"Vì cái gì "

"Sư phụ của ta "

"Sư môn của ta huynh đệ, còn có tông chủ "

"Cha, Phúc bá vì cái gì đều "

Thời khắc này trước mắt ánh mắt đã trở nên đỏ như máu, Diệp Phàm trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

Giết giết giết giết giết!

Giết chết, hủy diệt hết thảy trước mắt!

Bạch!

Chỉ một thoáng, Diệp Phàm đột nhiên một cái gấp vọt, mang ra hoàn toàn mơ hồ tàn ảnh, nhào trên thân trước, tay trái bóp quyền, lôi hướng khoảng cách gần nhất ba cái tẩu thi phần cổ.

Hắn nắm đấm vừa ra, cánh tay lập tức dài ra, mà lại run không ngừng run mạnh, liền như là một cây co dãn mười phần nhuyễn thương, phát ra ông ông dư âm lấy quyền vì thương hung mãnh ám sát!

Tẩu thi chỉ có còn sót lại chém giết dục vọng cùng bản năng,

không có tự vệ ý thức, chỉ là máy móc mà lấy tay vươn hướng "Đồ ăn", nhận công kích cũng không hiểu tránh né phản kích.

"Răng rắc" một tiếng, ba cái đối mặt Diệp Phàm tẩu thi cổ trực tiếp bị đánh gãy, thân thể cũng như mất đi động lực như con rối té lăn trên đất, đây là Diệp Phàm cái này ba quyền đánh cho thực sự quá nhanh, tẩu thi xương cốt bạo liệt thanh âm trực tiếp liên thành một mảnh, mới sinh ra một tiếng ảo giác...

Ba cái tẩu thi ngã xuống, trong đám thi thể lập tức trống đi một cái không gian, Diệp Phàm bước chân một bước, gạch đá băng liệt, tay trái một thanh bắt được bên người một cái tẩu thi đầu lâu, tại cái kia tẩu thi còn không có làm ra phản ứng thời điểm, lấy đầu lâu vì điểm tựa, phóng người lên, hai chân mang theo lăng lệ kình phong quét ngang hướng trước mắt mấy cái tẩu thi đầu.

Một trận lốp bốp thân thể va chạm cùng xương vỡ thanh âm vang lên, chí ít có năm sáu cái tẩu thi bị quét ngang ra ngoài, trong đó bốn cái sau khi hạ xuống hoặc là cổ bẻ gãy, hoặc là xương sọ vỡ vụn, không thể dậy được nữa. Mặt khác cũng có mấy cỗ tẩu thi bị bọn hắn đâm đến té ngã ra ngoài.

Cái này vừa quét qua, trong tay hắn tẩu thi đầu lâu cũng trực tiếp bị vặn xuống, tại run rẩy bên trong lập tức té ngã trên đất.

Trong chớp nhoáng này đả kích, thi bầy có tám cỗ tẩu thi từ đây biến thành chân chính thi thể, mặt khác cũng có bốn năm cỗ tẩu thi bị đâm đến ngã phá tan đi, thi bầy lập tức hỗn loạn lung tung.

Thừa dịp thi bầy hỗn loạn, Diệp Phàm khom người vọt tới, thế như mãnh hổ săn mồi, hùng ưng bắt thỏ, một đôi thiết quyền mưa to gió lớn đập nện mà ra!

Răng rắc răng rắc!

Dồn dập tiếng xương nứt vang lên, đây là Diệp Phàm trong nháy mắt bộc phát toàn lực, đem trước mặt còn lại tẩu thi cổ họng một bộ đánh nát.

Đem những cái này hủy diệt chính mình cố hương, giết chết chính mình chí thân tẩu thi toàn bộ đánh giết, Diệp Phàm không để ý tới bi thống, thừa dịp còn không có khác tẩu thi đến, lập tức vọt vào rách nát đình viện ở trong thu liễm thi thể.

Sau một lát, đem phụ thân của mình cùng lão bộc tạm thời vùi lấp Diệp Phàm thần sắc thật thà đi ra viện lạc, đập vụn Cương Nha, song quyền nắm chặt, nhảy lên mà ra, dáng như hổ điên đồng dạng xông về từng cái phi nước đại, gào thét tẩu thi, bắt đầu điên cuồng mà vĩnh viễn chém giết!

Phanh phanh phanh!

Trầm muộn, cốt nhục bạo liệt tiếng vang bên trong, từng cỗ tẩu thi hoặc ném đi, hoặc ngửa mặt té xuống không nhúc nhích. Mà Diệp Phàm nhưng như cũ giống như là một cái băng lãnh cơ quan nhân ngẫu, tựa hồ tại lại tại tàn khốc như vậy giết chóc ở trong mới có thể cho hắn tâm hồn cho có chút an ủi.

"Ừm Diệp Phàm ngươi tại sao lại ở chỗ này "

Một cái kinh dị giọng nữ đột nhiên vang lên.

Diệp Phàm bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy một cái tuyệt thế xinh đẹp nữ tử đứng thẳng ở hư không, lấy một loại mười phần kinh nghi ánh mắt nhìn về phía chính mình vị trí phương hướng.

Kia là Ngư Hồng Âm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 587: Hàng Thế!

Chương 587: Hàng thế!

Nhìn thấy Diệp Phàm khuôn mặt giờ khắc này, Ngư Hồng Âm có chút khẩn trương mà cảnh giác quét một vòng bốn phía, cấp tốc đáp xuống Diệp Phàm trước mặt, gấp rút hỏi:

"Ngươi vì sao lại ở chỗ này Nhạc tông chủ hiện tại người ở phương nào, ngươi có hay không tin tức của hắn "

Diệp Phàm cúi đầu, thấy không rõ trên mặt hắn biểu lộ, thanh âm sâu kín vang lên: "Ngươi vì sao lại ở chỗ này "

Ngư Hồng Âm hơi sững sờ, gượng cười nói; "Ta chỉ là vừa vặn "

"Đều nói tẩu thi chi độc là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt tán bố, ngươi không phải liền là bọn hắn người a "

Diệp Phàm chậm rãi ngẩng đầu, hai hàng huyết lệ lại lần nữa từ trong mắt tuôn ra, cười thảm nói:

"Trận này bao trùm toàn bộ Trung Vực tẩu thi chi tai họa, chính là các ngươi làm ra a "

"Chết rồi, chết rồi, đều đã chết."

"Phụ thân của ta, còn có Phúc bá, cố hương của ta, bởi vì các ngươi, đều là bởi vì các ngươi "

"Nghe ta nói!"

Ngư Hồng Âm đứng thẳng ở tầng trời thấp ở trên cao nhìn xuống nhìn qua Diệp Phàm, ánh mắt bên trong phức tạp, có hung lệ, có oán hận, lại có người không khỏi mình, hấp tấp nói:

"Ngươi tốt nhất mau mau rời đi nơi này, hiện tại từng cái lực lượng phòng thủ yếu kém thành trì cũng đã trở thành mục tiêu, không riêng gì nơi này, lập tức "

"Hồng Âm, đây là bằng hữu của ngươi a "

Một cái hạo đãng thanh âm đột nhiên ở bên tai vang lên, để Ngư Hồng Âm thân thể đột nhiên cứng đờ.

Một cái thân hình cao lớn mà uy nghiêm, trong mắt Thần Quang mênh mông, toàn thân tính cả sợi tóc đều giống như tản ra quang mang nam tử đột nhiên xuất hiện ở phía sau của nàng mấy trượng xa địa phương, nhiều hứng thú đánh giá trên mặt đất Diệp Phàm, phát ra thanh phong mưa phùn ôn hòa hỏi thăm.

"Không, không phải."

Ngư Hồng Âm ra vẻ trấn định xoay người lại, cúi đầu xuống giọng nói vô cùng cung kính nói: "Chỉ là thuộc hạ cùng bọn hắn tông chủ từng có qua một lần tiếp xúc, ở chỗ này nhìn thấy cảm thấy có chút ngoài ý muốn cùng tò mò, cho nên mới đến đây hỏi thăm một phen."

Mặc dù biểu hiện cung kính tới cực điểm, nhưng là Ngư Hồng Âm từ thân đến tâm, mỗi một tấc da thịt, lông tóc đều như là tơ thép căng thẳng, trên lưng mồ hôi lạnh không ức chế được xông ra.

"Các ngươi bọn này súc sinh!"

Mà Diệp Phàm hoàn toàn u ám ánh mắt bên trong đột nhiên

bạo phát ra cừu hận mãnh liệt hỏa diễm, mãnh liệt thiêu đốt, bộc phát ra từng tiếng tê tâm liệt phế, cực điểm thảm liệt nộ hống, ánh mắt như là thiên đao vạn quả, hung hăng đâm về phía cái này đột ngột xuất hiện hùng tráng nam tử!

"Nguyên lai là dạng này."

Cảm giác được Diệp Phàm bắn ra mà đến ánh mắt oán độc, Quang Vương không chút phật lòng mỉm cười:

"Đã không phải bằng hữu của ngươi, người này nội tình nhìn qua mặc dù qua loa, hẳn là đủ tư cách chuyển hóa làm hiến tế người, ngươi nói có đúng hay không "

Ngư Hồng Âm mí mắt run lên, miễn cưỡng cười nói: "Đại nhân lời nói rất đúng."

Sau một khắc, Ngư Hồng Âm hít sâu một hơi, bỗng nhiên quay người, nguyên khí chi thủ hư không vồ bắt, một tay lấy Diệp Phàm cầm nã trong tay!

Một cỗ hừng hực mãnh liệt khí lưu tràn vào Diệp Phàm toàn thân, lập tức để hắn không thể động đậy, còn không đợi Diệp Phàm lại lần nữa nộ hống phản kháng, một đạo sắc bén sâm nhiên khí mang đột nhiên từ Ngư Hồng Âm trong hai mắt bắn ra, đem Diệp Phàm đầu lưỡi cùng răng xoắn thành vỡ nát!

Đây là Ngư Hồng Âm lo lắng Diệp Phàm thổ lộ ra nàng cùng Nhạc Bình Sinh đã từng vãng lai giao dịch, đánh đòn phủ đầu.

Cho dù là toàn thân trên dưới mỗi một khối xương, mỗi một tấc cơ bắp đều bị khống chế, cực độ đau đớn vẫn là để Diệp Phàm thân thể kịch liệt run rẩy lên.

Nhưng mà mặc dù là như thế đau đến không muốn sống đau đớn lan tràn, Diệp Phàm trong mắt hào quang vẫn như cũ là lạnh như cương đao, để lộ ra một loại dốc hết giang hà biển hồ cũng

không cọ rửa hết cừu hận, oán độc, phảng phất hận không thể đem ăn thịt ngủ da, gắt gao nhìn về phía trước mặt Ngư Hồng Âm cùng nàng sau lưng cách đó không xa Quang Vương!

"Rất ý tứ ánh mắt."

Quang Vương cười xùy một hồi, sau đó hờ hững nói:

"Không muốn lãng phí thời gian, giải quyết hết, chúng ta đi tới một tòa thành!"

Nhìn chăm chú Diệp Phàm thống khổ, oán hận, không chút nào thỏa hiệp ánh mắt, Ngư Hồng Âm trong mắt lóe lên một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được ý vị, ngoài miệng nhẹ nhàng làm ra một cái khẩu hình:

Đừng trách ta.

Sau đó, nàng nắm vuốt Diệp Phàm cổ họng cánh tay nhẹ nhàng ném đi.

Diệp Phàm thân thể vạch lên một đạo đường vòng cung, hướng về mặt đất rơi xuống mà đi.

Tại Ngư Hồng Âm đem Diệp Phàm ném đi phương hướng trên mặt đất, hơn mười cái hung ác điêu luyện, phảng phất là có binh lính tinh nhuệ chuyển hóa mà thành tẩu thi bỗng nhiên giống như là đã nhận ra cái gì tuyệt thế mỹ vị hướng về bọn hắn rơi xuống, nhao nhao tranh nhau chen lấn mở ra cánh tay, thổ mạt hoành phi, phát ra hưng phấn tiếng gào thét!

"Phải chết a "

Trời đất quay cuồng, phong thanh từ bên tai xẹt qua, cừu nhân khuôn mặt biến mất tại giữa tầm mắt, Diệp Phàm trong đại não trống rỗng.

"Thật sự là không cam lòng a, nếu như, ta có tông chủ như thế kinh thiên động địa tu vi, nếu như "

Ngay sau đó, từng đôi nổi gân xanh, huyết tinh dữ tợn đại thủ tựa hồ đụng chạm đến hắn thân thể, loáng thoáng mùi tanh hôi bay vào hơi thở của hắn, nhưng mà Ngư Hồng Âm lưu lại nguyên khí khống chế dưới, hắn lại ngay cả động một cái đầu ngón tay đều thành hi vọng xa vời.

"Thú vị sâu kiến." Quang Vương mỉm cười một tiếng: Xoay người lại: "Đi thôi."

Mắt thấy Diệp Phàm bị bầy thi bao phủ, Ngư Hồng Âm im lặng xoay người lại, đi theo Quang Vương sau lưng, chuẩn bị rời đi.

"Báo thù cho ta!"

Bầy thi cắn xé bên trong, bỏ qua dữ tợn bàn tay xé rách, một loạt lại một loạt răng nhọn tại huyết nhục của mình bên trên cắn xé, tại tới gần điểm cuối của sinh mệnh một khắc, Diệp Phàm đột nhiên trợn mắt tròn xoe, mặc dù đầu lưỡi răng toàn diện vỡ vụn, lại tại ở sâu trong nội tâm phát ra một tiếng không cam lòng, oán hận, phẫn phất ọe ra linh hồn đồng dạng, thiên băng địa liệt rống to!

"Tông chủ, báo thù cho ta!"

Ngay tại Diệp Phàm ở sâu trong nội tâm phát ra cái này tê tâm liệt phế, cực oán cực hận cực cuồng linh hồn nộ hống giờ khắc này, ở xa xa xôi vô tận thời không ở trong Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở mắt, Lượng Tử thân xác trong nháy mắt hào quang tỏa sáng, trong khoảnh khắc liền khóa chặt xa xôi thời không ở trong cái nào đó tọa độ!

Nhạc Bình Sinh tại vô tận hỗn độn U Minh ở trong đứng thẳng

mà lên, cũng chỉ vạch một cái!

Răng rắc!

Phảng phất không gian vỡ vụn, bị bầy thi gặm nuốt Diệp Phàm trên đỉnh đầu, trong lúc đó phá vỡ một cái sâu không thấy đáy vết nứt không gian! Một cỗ như là vô tận như đại dương không thể hình dung cuồng bạo, vĩ ngạn, thật lớn tâm thần ba động, chỉ một thoáng từ đó tuôn ra, quét sạch tứ hải Bát Hoang, rung động hoàn vũ!

Vừa mới quay người, còn chưa từng rời đi Quang Vương, Ngư Hồng Âm hai người đột nhiên giống như là hổ phách bên trong con muỗi, trong hư không bị triệt để ngưng kết, đông lại.

Giờ khắc này, bọn hắn mắt có thể gặp, tai có thể nghe, tâm có thể nghĩ, hết lần này tới lần khác mỗi một khối xương cốt, mỗi một tấc cơ bắp, mỗi một tia lông tóc đều tại khổng lồ, mênh mông tột đỉnh tâm thần ba động hạ cứng ngắc, run rẩy, lại không cách nào động đậy một tơ một hào!

Bọn hắn rõ ràng có thể cảm nhận được, một cái kinh khủng tuyệt luân tồn tại liền tại bọn hắn đằng sau giáng lâm, hết lần này tới lần khác lại ngay cả quay đầu đều làm không được.

"A! A! Đây là người nào!"

"Động a!"

"Cho ta động a!"

Bất luận là mạnh như Luyện Thần cảnh giới Quang Vương, vẫn là khí đạo tông sư cảnh giới Ngư Hồng Âm, toàn bộ đều ở trong lòng phát ra kinh hãi muốn tuyệt, sợ vỡ mật, nhưng lại mềm yếu vô lực sợ hãi rống to!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 588: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Một)

Chương 588: Mạnh mẽ! Vô địch! (một)

Lấy Diệp Phàm trên đỉnh đầu đột ngột vỡ ra vết nứt không gian làm trung tâm, chiếm diện tích hơn ngàn bình phương bên trong cả tòa Ô Nham thành bên trong, kêu khóc, kêu thảm, ồn ào náo động, giết chóc toàn bộ đều đình chỉ lại.

Hơn ngàn bình phương phòng trong thiên không, đại địa đột nhiên biến thành một bộ im lặng im ắng bức tranh.

Đạp.

Một đạo tiếng bước chân hời hợt, tại tất cả sinh linh trong lòng vang lên.

Vết nứt không gian bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ một thế giới khác giáng lâm mà tới, vừa sải bước ra!

"Đây là cái gì Resident Evil a "

Thây ngang khắp đồng, bốn phía bừa bộn, Nhạc Bình Sinh ánh mắt ngoài ý muốn vừa đi vừa về liếc nhìn, tinh thần của hắn đang đánh phá không gian bình chướng giờ khắc này liền đã như là uông dương đại hải đồng dạng bao phủ, bao trùm hơn ngàn bình phương bên trong cả tòa Ô Nham thành, đủ loại tin tức từ hư không bị hắn bắt giữ, tại ý niệm của hắn ở trong giao hội, va chạm, trong khoảnh khắc liền đại khái hiểu rõ Ô Nham thành tình

huống.

"Rất tốt "

Sắc mặt đột nhiên lạnh, Nhạc Bình Sinh nhô ra tay đến đưa tay một điểm, dưới chân cách đó không xa, bị bầy thi lôi kéo, cắn xé biến chỗ vết thương Diệp Phàm chỗ, tất cả duy trì vây công tư thái, biểu lộ dữ tợn lại động một cái cũng không thể động hơn mười cái tẩu thi đầu lâu đột nhiên giống như là pháo bông bạo liệt!

Đồng thời giống như là quân bài domino phản ứng dây chuyền, từ con đường này bắt đầu, trăm cỗ, ngàn cỗ, vạn cỗ tẩu thi đầu lâu nhao nhao bạo liệt, cả tòa Ô Nham thành chỉ một thoáng khắp nơi trên đất huyết nhục chi hoa nở rộ, huyết sắc pháo hoa lấp lóe toàn thành!

Đây là Nhạc Bình Sinh tại chớp mắt thời gian cũng chưa tới bên trong liền đem toàn thành vượt qua một vạn trở lên tẩu thi lấy tâm thần khóa chặt, trực tiếp lấy lượng tử liệt thần đao đem tất cả tẩu thi toàn bộ tiêu diệt.

Hô!

Vô tận uông dương đại hải ý chí trấn áp trong khoảnh khắc tiêu tán. Ngoại trừ Quang Vương cùng Ngư Hồng Âm hai người vẫn như cũ giống như là bị tuyệt vọng đọng lại con muỗi động một cái cũng không thể động bên ngoài, thế giới lưu động khôi phục bình thường.

Nằm trên mặt đất bên trên Diệp Phàm cảm giác được đến từ quanh thân công kích đình chỉ, nằm trên mặt đất chật vật ngửa đầu, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh đột ngột giáng lâm thân ảnh, biểu lộ tựa như ảo mộng, không thể tin.

Huyết sắc vệt nước mắt còn chưa khô cạn, Diệp Phàm yết hầu

nhấp nhô, phát ra một tia thanh âm yếu ớt: "Tông, tông chủ là ngươi a "

"Là ta."

Nhạc Bình Sinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Diệp Phàm thân thể lập tức trôi nổi mà đi tới hắn trước mặt, giọng mang áy náy:

"Ngươi chịu khổ."

Còn không đợi Diệp Phàm trả lời, sau một khắc, tru sát toàn trường tẩu thi chỗ thu thập mà đến linh năng hóa thành một đạo năng lượng chi cầu, trực tiếp đầu nhập vào Diệp Phàm thân thể, vượt qua một vạn chọn món vị linh năng xông vào Diệp Phàm trong thân thể!

Bị xé rách mà xuống da thịt, thiếu thốn ngón tay, đứt gãy xương cốt thật lớn linh năng tại mấy cái trong nháy mắt công phu liền đem Diệp Phàm trên thân tàn khốc thương thế đều chữa trị, như thế lượng lớn linh năng tràn vào, cơ hồ đem hắn thân thể no bạo!

Đồng thời Nhạc Bình Sinh vi mô tầm nhìn mở ra, bao quát Diệp Phàm thân thể ở bên trong, thế gian vạn vật chỉ một thoáng trong mắt hắn trở thành hạt cơ bản chồng chất cùng tổ hợp, thấy rõ thế gian hết thảy huyền bí, ngay sau đó tại hắn giống như thần linh đồng dạng kinh khủng tâm thần chi lực cùng linh năng song trọng dẫn đạo thao tác hạ

Răng rắc!

Diệp Phàm thể nội lập tức phát ra hai tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang!

Đây là Diệp Phàm thể nội, lực quan, khí quan cái này hai đại nhân thể thần tàng tại linh năng cùng Nhạc Bình Sinh vi mô cấp

bậc năng lượng thao tác lần này trực tiếp cưỡng ép đánh vỡ! Cường đại tiềm lực trào lên mà ra, nói cách khác Diệp Phàm tại chớp mắt thời gian trực tiếp vượt qua lực quan, khí quan cái này hai đại cửa ải, từ một cái xông quan cảnh giới võ giả một khi bay thì tới tận trời, nhảy lên trở thành một cái khí đạo tông sư!

Đây là tại thế giới này cơ hồ xưa nay chưa từng xảy ra qua sự tình, đây là thần linh mới có thể làm đến sự tình.

Bất quá trên thực tế phương thức như vậy một là muốn khổng lồ linh năng tiêu hao, hai là cần Nhạc Bình Sinh cường đại như vậy vi mô cấp bậc hạt thao tác năng lực. Tiếp theo loại phương thức này đột phá Diệp Phàm vô luận tại kinh nghiệm vẫn là trên thực lực xa xa không so được chính thống đột phá mà đến võ giả, có thể nói là yếu nhất khí đạo tông sư, cần thời gian dài dằng dặc lắng đọng mới có thể đuổi tới.

Mà lại Nhạc Bình Sinh vi mô tầm nhìn giới hạn tại lực quan, khí quan thao tác, thần quan mở ra huyền diệu hung hiểm, ngay tại lúc này hắn cũng bất lực.

Cường đại! Phi thiên độn địa, phá vỡ núi Đoạn Nhạc cường đại!

Giờ này khắc này, Diệp Phàm mở to hai mắt, cảm thụ được trong thân thể long trời lở đất, nhưng lại vô cùng chân thực cảm thụ, cả người không thể tin được hoàn toàn bị dại ra.

Mà cách đó không xa Quang Vương, Ngư Hồng Âm hai người vẫn như cũ duy trì ngưng kết giữa không trung tư thái, nhưng là cực đoan kinh hãi sợ hãi phía dưới, mặt mũi của bọn hắn đã vặn vẹo không thành hình người, như muốn điên cuồng!

"Hư thánh! Làm sao có thể! Ta vậy mà gặp một cái Luyện Hư Võ Thánh!"

Nhất là Quang Vương vị này Luyện Thần cường giả, trong lòng của hắn sợ hãi như là kinh đào hải lãng, căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ, vẻn vẹn dựa vào võ đạo ý chí lực lượng liền có thể trấn áp lên ngàn bình phương bên trong đại địa, đồng thời chính mình dạng này Luyện Thần tôn giả đều không có lực phản kháng chút nào, cái này ngoại trừ dựng thiên địa chi kiều, trong ngoài giao hội. Tinh khí thần Tam Tạng quán thông, Hỗn Nguyên như một Luyện Hư Võ Thánh bên ngoài tuyệt đối không thể làm được!

Sợ hãi, hối hận, giống như rắn độc gặm nuốt lấy vị này Luyện Thần cự phách tâm linh.

Mà Ngư Hồng Âm tuyệt mỹ gương mặt phía trên chỉ còn lại hoảng sợ lo sợ nghi hoặc, bởi vì lưng hướng về phía Diệp Phàm phương hướng duyên cớ, nàng thậm chí căn bản cũng không biết đến cùng là như thế nào một cái tồn tại giáng lâm, chỉ có thể giống một cái tượng gỗ đồng dạng cương nhưng bất động.

Nhìn xem biểu lộ tựa như ảo mộng Diệp Phàm, Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói: "Diệp Phàm, ngươi muốn cho bọn hắn chết như thế nào "

Nhạc Bình Sinh hỏi thăm tựa hồ chỉ một thoáng đem Diệp Phàm lôi trở lại chí thân qua đời, cừu hận bi thống hiện thế, nét mặt của hắn liên tiếp vặn vẹo biến ảo, sau đó cắn răng nói:

"Mặc cho tông chủ làm chủ!"

"Bọn hắn nhìn qua không phải chân chính chủ sử sau màn."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu:

"Hoàn toàn chính xác không đáng trên người bọn hắn lãng phí quá nhiều thời gian."

Nhạc Bình Sinh nhô ra tay phải, năm ngón tay bóp!

Trong nháy mắt, Quang Vương cùng Ngư Hồng Âm chỗ phương viên mấy trượng không gian hướng về trung tâm nguyên điểm bắt đầu vặn vẹo, sập co lại, mà hai người này giống như là bị hai khối bị vô hình Cự Lực hung hăng nhào nặn bánh mì, tại dồn dập xương cốt tiếng bạo liệt bên trong trước từ đầu sọ, cước bộ trực tiếp đứt gãy chồng chất, cổ bẻ gãy, xương sống bẻ gãy, tứ chi bẻ gãy! Áp lực cường đại trực tiếp đem ánh sáng vương cùng Ngư Hồng Âm hai người thể xác chậm rãi chen vỡ ra, nội tạng xương vỡ từ thân thể vết nứt bên trên bắn ra, máu tươi phun tung toé, huyết nhục văng tung tóe, vô cùng thê thảm!

Lốp bốp!

Sau một khắc, bất luận là mạnh như Quang Vương Luyện Thần cự phách, vẫn là xinh đẹp khuynh thành Ngư Hồng Âm, hoàn toàn tan vỡ ra, trực tiếp hóa thành một đoàn cốt nhục hỗn hợp nắm bùn!

Không kịp nộ hống, không kịp cầu xin tha thứ, không kịp hối hận, thậm chí liền thân sau là người phương nào cũng không biết, hai người này liền lặng yên không tiếng động chết không toàn thây.

Hai người hóa thành linh năng khoảnh khắc tràn vào Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác, trong đó tin tức cũng tại chỉ một thoáng bị rút ra, giải đọc.

"Linh Hoàng trăm vạn di chủng đại quân giao ra hung thủ "

"Cuối cùng Thái tử 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】, tẩu thi chi độc, hiến tế người phục sinh Viêm Hoang đại đế "

"Tân triều chiến tuyến thúc đẩy quy mô tiến công "

Tại mili giây ở giữa, tại Nhạc Bình Sinh rời đi Bắc Hoang thế giới trong khoảng thời gian này đủ loại đại sự, bí ẩn đều trong mắt

hắn cực tốc hiện lên, hắn đứng yên vào hư không, chung quanh nguyên khí triều cường khuấy động gào thét, gió nổi mây phun, giống như nắm giữ hết thảy thiên thần!

Diệp Phàm giờ phút này tê cả da đầu, tâm linh cực đoan run sợ đứng ở Nhạc Bình Sinh bên cạnh, tại hắn cảm giác bên trong chính mình phảng phất là phiêu phù ở một tôn Thái Cổ Thần Linh cái khác một hạt bụi nhỏ, sống hay chết cũng không khỏi chính mình nắm giữ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 589: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Hai)

Chương 589: Mạnh mẽ! Vô địch! (hai)

"Thái tử, tu luyện chí tôn võ đạo 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】, thành tựu Lục Đạo Luân Hồi pháp thân "

"Viêm Hoang đại đế, Cận Cổ thời đại tinh không chi hạ đệ nhất cường giả "

"Linh Hoàng, thống ngự ngũ đại hóa hình Yêu Vương, trăm vạn di chủng đại quân "

Không cao hơn năm cái hô hấp thời gian, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên mở hai mắt ra, trên mặt hiển lộ ra băng lãnh ý cười:

"Thú vị, quá thú vị."

"Nhìn, vẫn là Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt nơi đó càng có ý tứ."

"Không hơn trăm vạn di chủng đại quân tụ tập, cũng là trên trời rơi xuống đại lễ."

"Như vậy "

Ông!

Sau một khắc, tại Diệp Phàm hãi hùng khiếp vía trong ánh mắt, chỉ gặp Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên điểm điểm tinh

quang nhao nhao sáng lên, phô thiên cái địa như là diệt thế sóng thần đồng dạng lan tràn khuếch trương, phảng phất liên thông thiên ngoại vũ trụ, từ mênh mông tinh quang đầu nguồn thậm chí có thể loáng thoáng nhìn thấy mọi người ảnh lắc lư giống như tinh hà lưu chuyển vờn quanh, thần bí mà vĩ ngạn!

Chỉ một thoáng, tinh quang càng phát sáng chói, hoàng liệt, bắt đầu cấp tốc chớp động, đem Nhạc Bình Sinh thân ảnh đều hoàn toàn bao phủ, Diệp Phàm chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh chói mắt lấp lánh, không thể nhìn thẳng, không khỏi nhắm chặt hai mắt, liên tiếp lui về phía sau!

Sau đó, phảng phất bờ biển thuỷ triều xuống, làm trùng trùng điệp điệp quang mang dần dần rút đi, Nhạc Bình Sinh thân ảnh lại lần nữa hiển hiện ra thời khắc, trong tay của hắn đã xuất hiện một thanh toàn thân đen nhánh, ảm đạm, hẹp dài liền vỏ trường đao, không phải vàng không phải sắt, không phải đá không phải ngọc, cổ quái phi thường.

Hô!

Nhạc Bình Sinh đem trong tay cây đao này ném ngốc lăng Diệp Phàm:

"Ta tự mình đi báo thù cho ngươi, xử lý chủ sử sau màn đây hết thảy Hắc Thủ, nhưng là còn có một chuyện ta cần ngươi đi làm."

Diệp Phàm ngây thơ tiếp nhận Nhạc Bình Sinh ném tới đao khí, bỗng nhiên cuồng hỉ, hét lớn:

"Nhưng bằng tông chủ phân phó!"

"Ngươi bây giờ còn không có thích ứng chính mình luyện khí cấp bậc lực lượng, cây đao này sẽ dẫn ngươi đi Hoang Cổ di địa trăm vạn di chủng đại quân vị trí."

Diệp Phàm biểu lộ lập tức hơi sững sờ, Nhạc Bình Sinh lại tiếp tục mỉm cười nói ra:

"Ta muốn ngươi làm, chính là tới mục đích về sau, rút ra nó!"

Tại trăm vạn di chủng đại quân trước mặt, rút ra cây đao này

Một nháy mắt Diệp Phàm ánh mắt mấy lần, vô số suy nghĩ chớp nhoáng mà qua, nhưng hắn lại không chậm trễ chút nào lập tức lớn tiếng nói: "Cẩn tuân tông chủ chi lệnh!"

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh tại trong lòng của hắn đã cùng thần linh không khác, Nhạc Bình Sinh bất kỳ phân phó chỉ lệnh hắn đều sẽ không chút do dự đi làm, cho dù là cái này nhìn qua giống như là tự tìm đường chết sự tình!

Mà lại Diệp Phàm tin tưởng, vị này đã cùng thần linh không kém bao nhiêu tông chủ tuyệt đối sẽ không để cho mình đi chịu chết.

Ông!

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, Diệp Phàm trường đao trong tay đột nhiên tản mát ra mờ mịt nhộn nhạo tinh quang, trực tiếp đem hắn thân thể hoàn toàn bao khỏa, cả người hắn chỉ một thoáng như là sao băng xẹt qua chân trời, lóe lên một cái rồi biến mất, trực chỉ gần vạn dặm xa Hoang Cổ di địa cùng Bắc Hoang biên giới!

Nhạc Bình Sinh xa xa nhìn một cái, lập tức xoay đầu lại nhìn về phía Âm Chúc vực sâu phương hướng, nhẹ giọng cười nói:

"Cuối cùng Thái tử, cuối cùng hoàng đế phụ tử binh cùng lên trận, đừng để ta thất vọng "

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh thân ảnh bỗng nhiên nhoáng một cái, giống như tinh thần nhảy vọt đồng dạng biến mất ngay

tại chỗ, xuất hiện ở ngoài trăm dặm chân trời, sau đó lại lần nữa lấp lóe, lại là vượt qua khoảng cách trăm dặm!

Hiện tại Nhạc Bình Sinh không chỉ đem 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 lý giải thấu triệt, thậm chí dần dần còn hướng về càng cao thâm hơn tình trạng phát triển. Lượng Tử thân xác không phải vật chất không phải năng lượng đặc tính, lại thêm khổng lồ, cường đại đến không thể nghi ngờ phục thêm tâm thần chi lực, để hắn phá vỡ vốn có hạn chế, hiện tại một bước ở giữa liền có thể vượt qua bách lý khoảng cách, chỉ cần tâm thần chi lực đầy đủ, liền có thể tấp nập phát động!

Âm Chúc vực sâu cách hắn vị trí ước chừng hơn năm ngàn dặm, mà hắn đuổi tới nơi đó chỉ cần ——

Năm mươi cái hô hấp!

Âm Chúc vực sâu.

Trống trải, âm trầm vô biên hắc ám bên trong, năm đạo lấp lánh ánh sáng óng ánh huy đâm rách hắc ám, giống như chậm rãi hạ xuống mặt trời đồng dạng đem phương viên một dặm chiếu rọi trong suốt, ánh sáng chói lọi rọi sáng ra hai bên lộn xộn đột ngột vách đá, cành khô, hiện ra khác dữ tợn.

Đây là Thần Dụ, Tây Hải, du lịch ánh sáng, mất hồn tứ đại Võ Tôn giờ này khắc này tại chậm rãi thúc đẩy phía dưới, đã xâm nhập Âm Chúc vực sâu phía dưới trăm trượng khoảng cách, đồng thời vẫn còn tiếp tục chìm xuống.

Thỉnh thoảng có lẻ tẻ tẩu thi gào thét bên trong như là thiên thạch từ bên cạnh của bọn hắn rơi xuống, lại bị hắc ám thôn phệ, không biết đi hướng phương nào.

"Hoang triều dư nghiệt quả nhiên man thiên quá hải, đem nơi này tiến hành cải tạo!"

Một mực không nhìn thấy dưới đáy xu thế, Tây Hải Võ Tôn âm thanh lạnh lùng nói:

"Nhiều như vậy tẩu thi dấn thân vào mà xuống, chẳng lẽ là dư nghiệt tại tu luyện cái gì phát rồ tuyệt thế tà công "

Tây Hải Võ Tôn thanh âm tại yên tĩnh trống trải trong thâm uyên quanh quẩn, Đoạn Hồn Võ Tôn tiếp lời nói:

"Khó mà nói, bất quá Đại Hoang Thần Triều thần công bí tịch vô số, nhưng tựa hồ chưa từng nghe qua cái gì lấy tẩu thi vì hiến tế công pháp."

Đoạn Hồn Võ Tôn tiếng nói vừa mới rơi xuống, Du Quang Võ Tôn ánh mắt khẽ động, bỗng nhiên quát lên:

"Chư vị, thu liễm quang huy, nhìn, đó là cái gì!"

Còn lại Võ Tôn bỗng nhiên cúi đầu, đem toàn thân quang huy vừa thu lại, để chỗ không gian quay về tĩnh mịch cùng hắc ám, đồng thời cuối cùng thị lực hướng về dưới chân gắt gao nhìn lại.

Dưới chân bọn hắn, sâu không thấy đáy hắc ám một cái tinh hồng ánh sáng nhạt loáng thoáng, hiện ra, tối thiểu cùng bọn hắn khoảng cách vượt qua trăm trượng xa, nếu như không phải thu nhiếp toàn thân quang mang, căn bản là không cách nào phát giác.

"Là chỗ đó!"

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt lạnh lẽo, phảng phất là mất kiên trì, không tại một chút xíu thận trọng rơi xuống, mà là cả người tốc độ tăng nhanh gấp mười gấp trăm lần hướng về vực sâu dưới đáy tinh hồng ánh sáng nhạt kích xạ mà đi!

Còn lại Võ Tôn cũng đồng dạng đem cố kỵ ném đến sau đầu, theo sát phía sau cực tốc hướng về vực sâu dưới đáy rơi đi.

Tại bất quá mấy hơi thở phi tốc tiến lên về sau, lại lần nữa xâm nhập lòng đất hơn trăm trượng về sau, nằm ở trong Thần Dụ Võ Tôn bỗng nhiên cứng nhắc ngừng lại thân hình, tính cả đến tiếp sau chạy đến du lịch ánh sáng, Tây Hải, mất hồn ba vị Võ Tôn cũng bỗng nhiên đình chỉ bước chân.

Nét mặt của bọn hắn nhao nhao đọng lại.

Vực sâu dưới đáy bao la vô cùng, mà tại dưới chân bọn hắn mấy chục trượng khoảng cách, sôi trào huyết quang như sóng biển đang dập dờn.

Đây là một mảnh cực điểm tàn khốc, vượt qua nhân loại tưởng tượng, sống sờ sờ, huyết nhục đúc thành cung điện!

Vùng cung điện này dựa vào vực sâu vách tường mà đứng, cung điện cung điện cùng đường đi, mặt đất còn có thể duy trì vốn có hình dáng, nhưng lại đều bao trùm tại một tầng dày đặc tinh hồng chất nhầy dưới, trên đó có thể thấy rõ ràng phô thiên cái địa mạch máu cùng thần kinh tiết mạng lưới, lít nha lít nhít leo lên tại dày đặc trên thành thịt, toàn bộ cung điện cảm nhận đã giống một loại nào đó mềm mại, có sinh mệnh to lớn sinh vật!

Vô số tạp nhạp nội tạng, xương cốt, quần áo mảnh vỡ trộn lẫn trong đó, lại thỉnh thoảng có linh tinh tẩu thi từ đỉnh đầu rơi xuống phía dưới, trong khoảnh khắc liền bị mảnh máu này thịt cung điện giống như là dạ dày tiêu hóa đồ ăn phân giải hấp thu, chỉ để lại một chỗ vô số để nhập rùng mình cặn bã mảnh vỡ.

Nhìn, mảnh máu này thịt cung điện rõ ràng chính là dựa vào trăm vạn dấn thân vào mà xuống tẩu thi huyết nhục chồng chất, đúc thành!

Thần Dụ Võ Tôn đám người trong lòng đột nhiên dâng lên không có gì sánh kịp ác hàn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 590: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Ba)

Chương 590: Mạnh mẽ! Vô địch! (ba)

Huyết nhục chi thành chính giữa chủ điện, tản mát ra một loại quỷ bí, làm cho người chính muốn buồn nôn buồn nôn hung ác nhúc nhích cảm giác, phảng phất toà này huyết nhục chi thành ở trong tất cả hấp thu mà đến chất dinh dưỡng toàn bộ đều truyền thâu đến nơi này, ngay tại dựng dục cái gì kinh khủng tuyệt luân đồ vật.

"Đây là cái gì "

Cho dù là lấy ở đây bốn vị Võ Tôn khả năng, giờ này khắc này cũng từ thân đến tâm cảm giác được mười phần hồi hộp.

Dù là kiến thức rộng rãi như Thần Dụ Võ Tôn, giờ khắc này cũng căn bản không cách nào đánh giá ra trước mắt huyết nhục chi thành ở trong dựng dục đến cùng là như thế nào tồn tại, mà tâm huyết của hắn dâng lên lại tại giờ này khắc này điên cuồng nhắc nhở hắn: Nguy hiểm, nguy hiểm! Nếu như không hủy diệt trước mắt sự vật hoặc là lập tức rời đi nơi này, hắn sẽ có lấy nguy cơ vẫn lạc!

"Cảm tạ chư vị đến "

Ngay tại bốn vị liên minh Võ Tôn tâm kinh đảm hàn giờ khắc này, tại máu tanh như thế, tàn nhẫn, kinh khủng cảnh tượng bên trong, một đạo tràn ngập uy nghiêm, tôn quý, cùng âm thanh kích

động vang lên.

Tại bốn vị liên minh Võ Tôn ác hàn trong ánh mắt, một tuấn mỹ đến yêu dị thanh niên quỷ bí mà bá đạo thân thể từ huyết nhục cung điện phía trên đột nhiên hiển hiện, hai tay thư giãn, phát ra vô cùng hồng lãng kích động cười to:

"Các ngươi rất vinh hạnh, sẽ chứng kiến trước đây chỗ không có vĩ đại thịnh thế!"

Ông ——

Cái này phảng phất vui vô cùng thanh âm quanh quẩn thời khắc, toàn bộ kéo dài gần một dặm huyết nhục chi thành đột nhiên ở giữa kịch liệt nhúc nhích, phảng phất tại vì đó reo hò, vì đó tung tăng!

Tại cả tòa huyết nhục chi thành kịch liệt nhúc nhích bên trong, Thái tử sau lưng, Huyễn Vương cùng Băng Vương chậm rãi đi tới, rất cung kính đứng hầu tại trái phải, cười lạnh đánh giá huyết nhục chi thành trên không Thần Dụ bọn người, phảng phất là đối đãi dê đợi làm thịt đồng dạng làm cho người không rét mà run.

"Rất tốt, rất tốt "

Hết thảy trước mắt như thế nhìn thấy mà giật mình, Thần Dụ Võ Tôn da mặt run run, hít một hơi thật sâu:

"Ngươi ta ở giữa không cách nào lành, chỉ có một phương có thể còn sống rời đi nơi đây. Như vậy tại động thủ trước đó, có thể hay không nói cho ta thân phận của ngươi, cùng triệu tập tẩu thi rèn đúc toà này huyết nhục chi thành mục đích "

"Ha ha ha ha Thần Dụ, ngươi sớm đã có suy đoán, cần gì phải hỏi đâu "

Thái tử tiếng cười to khuấy động bay lên, có mặt khắp nơi tinh

hồng ánh sáng nhạt cùng ánh sáng nhạt bên ngoài quỷ bí hắc ám đều điên cuồng run rẩy lên, phảng phất là cái này tàn khốc huyết quang hắc ám lại cùng hắn cùng một chỗ cười!

"Thần Dụ, ngươi thân ngoại hóa thân sớm tại Hồng Thiên Cương một trận chiến bên trong bị hủy đi, cũng nên tại điện hạ trước mặt phát ngôn bừa bãi "

Thái tử bên người, Huyễn Vương tiến lên một bước, cười lạnh một tiếng:

"Tốt gọi chư vị chấp chưởng đại quyền Võ Tôn làm quỷ minh bạch, trước mắt các ngươi vị này, chính là ta Đại Hoang Thần Triều cuối cùng nhất đại Thái tử, Diệc Huyền Cơ điện hạ!"

Đại Hoang Thần Triều cuối cùng Thái tử!

Bốn vị liên minh Võ Tôn nội tâm kịch chấn.

"Về phần thái tử điện hạ sở tác sở vi nguyên nhân điện hạ đã đã công hành viên mãn, đều ở trong lòng bàn tay, nói cho các ngươi biết cũng không có quan hệ."

Băng Vương thì mặt mũi tràn đầy đều là trào phúng cùng tàn khốc, cười khẩy nói:

"Chư vị sao không suy nghĩ một chút, Hoang Thiên Huyền Đế Ấn là ai chế tạo "

"Các ngươi muốn phục sinh Viêm Hoang đế! "

Như là ngàn vạn lôi đình phích lịch tại tâm thần bên trong bạo liệt, bất luận là Thần Dụ Võ Tôn hay là còn lại ba vị Võ Tôn đô đầu da cùng nhau sắp vỡ! Sắc mặt hoàn toàn thay đổi ở trong đồng thời phát ra không thể tin rống to!

Một sát na này, bọn hắn thậm chí không để ý tới bởi vì Diệc

Huyền Cơ cuối cùng Thái tử thân phận mà kinh ngạc, nghiêm nghị nói:

"Không có khả năng! Không có khả năng! Viêm Hoang đế đã triệt để thân tử hồn diệt, hôi phi yên diệt ngay cả thi thể đều không có để lại, chết không thể chết lại! Tuyệt đối không có khả năng có cơ hội khởi tử hoàn sinh!"

Thái tử mỉm cười, không trả lời thẳng, mà là thổn thức cảm thán nói:

"Đắm chìm trong mộng đẹp huyễn cảnh ở trong không muốn nhận rõ hiện thực người a đây là nhân tính bên trong nhược điểm, cho dù là luyện thần võ tôn siêu phàm như vậy thoát tục tồn tại cũng vô pháp may mắn thoát khỏi."

Thì thào khẽ nói bên trong, máu đỏ tươi chỉ riêng chiếu rọi, Thái tử đằng sau lôi kéo ra lục đạo hoặc thần thánh, hoặc đường hoàng, hoặc bá liệt, hoặc quỷ bí, hoặc tàn khốc, hoặc hung ác âm ảnh, tại giương nanh múa vuốt, muốn đột phá trói buộc giáng lâm đến nhân gian!

Mà cùng lúc đó, Thần Dụ, Du Quang, Tây Hải, mất hồn bốn vị liên minh Võ Tôn sắc mặt liên tiếp biến ảo, khó coi tới cực điểm, trong đầu vô số suy nghĩ chớp nhoáng mà qua.

Bọn hắn một tấc thần kinh, mỗi một phần cảm giác đều vô cùng rõ ràng đã nhận ra trước mặt bọn hắn giống như là biển gầm sôi trào hung hiểm.

Viêm Hoang đại đế, Cận Cổ thời đại đệ nhất võ đạo cường giả, gặp toàn bộ võ đạo giới tất cả Luyện Thần cự phách vây công, còn đem vây công người giết chết hơn phân nửa!

Dạng này một cái cường giả tuyệt thế sắp khởi tử hoàn sinh!

Bất luận là huyết nhục trong cung điện chỗ thai nghén sắp

phục sinh Viêm Hoang đại đế là thật là giả, chính là trước mắt cái này thần bí Thái tử, đều tại trong lòng của bọn hắn bịt kín khó nói lên lời nặng nề áp lực. Dù là phe mình có Thần Dụ Võ Tôn vị này đương kim võ đạo giới người mạnh nhất ở đây, lại thêm nhân số chiếm ưu, sắc mặt của bọn hắn cũng nghiêm trọng tới cực điểm, không có bất kỳ cái gì vẻ nhẹ nhàng.

"Chư vị, mời lui ra phía sau."

Đúng lúc này, Thần Dụ Võ Tôn thanh âm chỉ một thoáng tại du lịch ánh sáng, Tây Hải, mất hồn ba vị Võ Tôn bên tai vang lên, để bọn hắn trong lòng hơi động một chút.

Chẳng lẽ

Ba người bọn họ trong mắt chỉ một thoáng hiện lên một cái không thể tưởng tượng nổi suy nghĩ, dưới chân không lưu dấu vết bắt đầu kéo về phía sau mở cùng Thần Dụ Võ Tôn khoảng cách.

"Thủ bút thật lớn không tầm thường kế hoạch."

Đồng thời, nhìn qua huyết nhục phía trên cung điện Thái tử, tựa hồ trong khoảnh khắc đã quyết định một loại nào đó quyết tâm, Thần Dụ Võ Tôn tầm mắt buông xuống, chậm rãi mở miệng:

"Mặc kệ như lời ngươi nói phục sinh Viêm Hoang đế là thật là giả, nhưng là hắn hiện tại tựa hồ còn chưa không có triệt để hoàn thành như vậy, chỉ cần là chủ cầm người ngươi tử vong "

Tại còn lại ba vị Võ Tôn dần dần thối lui giờ khắc này, Thần Dụ Võ Tôn nhẹ nhàng vỗ bên hông túi.

Ông!

Một cỗ vô cùng sợ hãi khí tức đột nhiên từ Thần Dụ Võ Tôn hư không túi ở trong tuôn ra, chỉ một thoáng như là diệt thế sóng thần đồng dạng từ hư không trào lên chảy ngược mà xuống, để toàn

trường tất cả Luyện Thần cảnh giới tồn tại chỉ một thoáng tâm thần run rẩy, hô hấp đình trệ!

"Thứ gì!"

Sáu đầu cái bóng giương nanh múa vuốt, điên cuồng lay động bên trong cuối cùng Thái tử Diệc Huyền Cơ cũng là triệt để chấn động, đồng thời bên cạnh hắn, Băng Vương cùng Huyễn Vương cái này hai đại vương đem cũng trong khoảnh khắc biến sắc, Thần Dụ Võ Tôn trên thân bỗng nhiên bạo phát đi ra khí tức như là đại dương mênh mông tại cuồng tràn, chỉ là khí tức tựa hồ muốn đem thiên địa này băng liệt, để bọn hắn đều trong nháy mắt cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Ngay sau đó, hư không chấn động kịch liệt, như là có vô số kim thiết đao qua tại đánh trúng, một tôn khiết bạch vô hà, như là bạch ngọc bạch cốt từ Thần Dụ Võ Tôn hư không trong túi bay vọt mà ra.

Tôn này bạch ngọc giống như hài cốt tựa hồ kinh lịch vạn thế tang thương, có một loại xa xăm, cổ lão hương vị, trên đó không có một tơ một hào tì vết, trong suốt ánh sáng nhạt phát ra, tản mát ra một loại vặn vẹo hư không, trấn áp chư thiên lực lượng.

Hiển nhiên, cỗ hài cốt này tại khi còn sống là một cường đại đến không cách nào tưởng tượng võ đạo đại năng!

"Đây là hoàn chỉnh Luyện Hư Võ Thánh chi cốt!"

Ở đây ngoại trừ Thần Dụ Võ Tôn bên ngoài Luyện Thần tôn giả cùng nhau sắc mặt biến đổi lớn, sợ hãi mà kinh:

"Ngươi thế mà đem tế luyện thành chính mình thân ngoại hóa thân!"

Giờ khắc này, trước mắt đứng trước trước nay chưa từng có gấp gáp nguy cơ, Thần Dụ Võ Tôn không chần chờ nữa, trực tiếp

xốc lên chính mình làm đương kim võ đạo giới đệ nhất nhân át chủ bài!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 591: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Bốn)

Chương 591: Mạnh mẽ! Vô địch! (bốn)

Hư thánh chi cốt xuất hiện giờ khắc này, đường hoàng thật lớn bá đạo khí cơ tại mảnh này vực sâu dưới đáy lao nhanh khuấy động, huyết nhục cung điện tản ra tàn khốc đáng sợ tinh hồng ánh sáng nhạt cũng tựa hồ khó mà chống cự đồng dạng bị cỗ lực lượng này xua đuổi, áp súc, bắt đầu ẩn núp.

Mà cái này bá đạo khí cơ gột rửa im lặng cùng tĩnh mịch bên trong, Thái tử Diệc Huyền Cơ đứng chắp tay, nhìn chòng chọc vào ở trên cao nhìn xuống Thần Dụ Võ Tôn, Băng Vương cùng Quang Vương cái này hai đại vương đem càng là sắc mặt khó coi.

"Lấy hư thánh chi cốt vì thân ngoại hóa thân, thủ bút thật lớn, tốt một cái Thần Dụ! Tất cả mọi người xem nhẹ ngươi!"

Mà một bên Huyễn Vương trên mặt ngoại trừ cực đoan ngưng trọng bên ngoài, còn có một tia không thể tưởng tượng nổi:

"Nguyên lai ngày đó đánh với Hồng Thiên Cương một trận, bị phá diệt tôn này căn bản cũng không phải là ngươi thân ngoại hóa thân "

"Tốt một cái man thiên quá hải!"

Băng Vương cũng sắc mặt triệt để đóng băng:

"Luyện Hư Võ Thánh vũ lực chân chính thông thiên triệt địa,

có phá toái hư không, ngao du chư thiên khả năng, dạng này truyền thuyết đồng dạng tồn tại sớm đã trên thế gian tuyệt tích, cỗ này hoàn chỉnh hư thánh chi cốt ngươi là chiếm được ở đâu! "

Theo Băng Vương, Huyễn Vương hai người kinh nghi quát hỏi, Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt hờ hững, mỉm cười, mà trước người hắn hư thánh hài xương lại đột nhiên quai hàm xương khẽ nhúc nhích, phát ra cùng Thần Dụ Võ Tôn giống nhau như đúc vân đạm phong khinh thanh âm:

"Đã các ngươi có thể làm cho vốn đã triệt để tử vong Viêm Hoang đế lại lần nữa phục sinh, như vậy ta lại vì sao không thể được đến một tôn hư thánh hài cốt "

Cùng Thái tử một phương kinh nghi khác biệt, phảng phất tình thế đảo ngược, thắng lợi Thiên Bình nghiêng về, Du Quang, Tây Hải, Đoạn Hồn bốn người lại nhao nhao mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, nguyên bản nặng nề bất an tâm linh lập tức yên ổn, tựa hồ đại cục đều ở trong lòng bàn tay!

Thần Dụ Võ Tôn bản thân liền là tâm huyết dâng trào cảnh giới đỉnh phong Võ Tôn, hiện tại càng là phân liệt tâm thần, đem một bộ hư thánh hài xương tế luyện thành chính mình thân ngoại hóa thân, mà lại cùng bình thường thân ngoại hóa thân cảnh giới thượng vị Luyện Thần cự phách khác biệt, Thần Dụ Võ Tôn tôn này hư thánh hài hóa xương thân thậm chí so với bản tôn còn cường đại hơn!

Bỗng nhiên nhiều hơn một cái chí cường chiến lực, không hề nghi ngờ bọn hắn bây giờ tại lực lượng so sánh bên trên chiếm cứ tuyệt đối thượng phong! Mặc cho cái này Đại Hoang Thần Triều cuối cùng Thái tử có cái gì thủ đoạn tại dạng này nghiền ép tính lực lượng phía dưới đều không thể lật ra cái gì bọt nước.

Về phần toà này huyết nhục chi thành trong đó dựng dục đồ vật, hiện tại hiển nhiên bất quá là một nửa thành phẩm, bất luận

có phải hay không Viêm Hoang đế muốn từ đó phục sinh, chỉ cần trước diệt sát Thái tử bọn người, lấy hiện tại Thần Dụ Võ Tôn bày ra lực lượng có là thủ đoạn đem bào chế xử lý.

"Ba vị, thực lực cao thấp so sánh là như thế rõ ràng, các ngươi chẳng lẽ còn phải bị góc ngoan cố chống lại, để hàng trăm hàng ngàn năm khổ tu hóa thành hư không a !"

Ba người bọn họ cùng nhau cười to nói:

"Thúc thủ chịu trói a!"

Ba người bọn họ tiếng cười to tại vực sâu dưới đáy quanh quẩn, nhưng ánh mắt cùng tâm thần lại gắt gao khóa chặt huyết nhục phía trên cung điện Thái tử ba người, tùy thời phòng ngừa lấy bọn hắn khả năng dị động.

Nhưng mà, tiếng cười quanh quẩn bên trong, đúng lúc mở miệng Thần Dụ Võ Tôn lông mày lại hơi nhíu lại.

Nguyên bản thần sắc kinh nghi, ngưng trọng Thái tử đã đổi thành một loại nhiều hứng thú, ẩn mang mỉa mai ánh mắt hướng về phe mình trông lại.

"Ha ha ha ha thúc thủ chịu trói "

Nguyên bản sắc mặt khó coi Huyễn Vương cùng Băng Vương hai người cũng vào lúc này phát ra tràn ngập ý trào phúng chấn thiên cười to:

"Thần Dụ, ngươi thật đem mình làm làm đương thời đệ nhất cường giả a thật sự là làm trò hề cho thiên hạ! Bất quá là một bộ thân ngoại hóa thân mà thôi, các ngươi căn bản không biết các ngươi chỗ đứng trước đến cùng là như thế nào tồn tại a!"

Thái tử chắp tay nhìn đều ở trong lòng bàn tay đồng dạng đứng yên vào hư không bên trong Thần Dụ Võ Tôn bọn người, nhẹ

giọng cảm thán mở miệng nói:

"Thần Dụ, nguyên lai ngươi chính là dựa vào cái này mới có lực lượng tự phong vì đương thời đệ nhất võ đạo cao thủ a "

"Không đủ, còn thiếu rất nhiều."

"Ngươi cũng tốt, cùng ngươi tranh chấp bất tử chi ma Hồng Thiên Cương cũng tốt, thậm chí là cái kia đồ diệt ngũ ngục, cùng Hồng Thiên Cương đồng quy vu tận cường giả bí ẩn cũng tốt, các ngươi trong mắt của ta đều là kẻ yếu!"

Ông!

Sau một khắc, Thái tử Diệc Huyền Cơ mi tâm trong lúc đó vỡ ra, một cái hỗn độn vòng xoáy lúc ẩn lúc hiện, vô số chim thú cá trùng, núi đao biển lửa, từ thiên nhân, cho tới lệ quỷ nhao nhao hiện lên, một cỗ không thể hình dung đáng sợ khí tức như là sắp núi lửa bộc phát, tại Thái tử vĩ ngạn trong thân thể ấp ủ khuấy động!

"Như vậy, để các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là cường giả chân chính a "

Nội tâm báo động đột nhiên mà sinh, nguyên bản nắm chắc thắng lợi trong tay, đại cục đã định Thần Dụ Võ Tôn đám người sắc mặt lập tức khẽ biến.

Giống như là đạt được tín hiệu gì, Huyễn Vương, Băng Vương cái này hai đại Luyện Thần tôn giả bỗng nhiên liên tiếp lui về phía sau, sau đó thần sắc kính úy nửa quỳ dưới đất, cuồng nhiệt hét lớn:

"Cung thỉnh thái tử điện hạ pháp thân!"

Ngay tại cuồng hống tiếng vang lên một sát na, Thái tử mi tâm luân hồi vòng xoáy cùng nhau chấn động, lục đạo không thể hình

dung, Phái chớ có thể ngự quang ảnh đột nhiên bắn ra, rơi vào Thái tử trước người!

Kia là lục đạo chưa từng có quỷ bí, cường đại thân ảnh.

Một đạo khí tức linh hoạt kỳ ảo mênh mông lại băng lãnh, thân hình phiêu miểu phảng phất tùy thời đều muốn vũ hóa thành tiên rời đi thế giới này, một đôi trong con mắt không có bất kỳ cái gì tình cảm, giống như coi vạn vật như chó rơm hóa thân của đạo trời!

Một thân ảnh hoàn toàn tương phản, trong mắt hồng trần vạn trượng, bao hàm đủ loại tham, giận, si, oán, tình yêu, hận, tình, thù muôn vàn tình đời, nhiếp nhân tâm phách, để ức vạn sinh linh trầm luân trong đó!

Một thân ảnh trong mắt ẩn chứa vô lượng phẫn nộ hỏa diễm, thiện ác nghiệp báo cháy hừng hực, thẳng tiến không lùi tức giận, sát ý xuyên thấu U Minh, xông thẳng cửu tiêu!

Một thân ảnh một thân làm ác, hai thanh làm ác, ba ý làm ác, thân ý nghĩa lời nói các loại việc ác hóa thành Nghiệp Hỏa thiêu đốt, vạn ác cập thân!

Một thân ảnh mặt xanh nanh vàng, phảng phất từ vô lượng quỷ đói hợp lại mà thành, phát ra cực kỳ đói khát, tham lam, phảng phất muốn phệ tận vạn sự vạn vật chán ghét khí tức!

Một thân ảnh uy nghiêm um tùm, giống như Địa Ngục Diêm La, cầm trong tay phán bút, bút lớn vung lên một cái phía dưới vô tận oan hồn lệ quỷ vĩnh rơi xuống mười tám tầng Địa Ngục, nếm cả khổ sở, vĩnh thế không được giải thoát!

Thiên đạo, nhân đạo, Atula đạo, súc sinh đạo, ngạ quỷ đạo, địa ngục đạo, lục đạo pháp thân!

Cái này lục đạo cùng Thái tử Diệc Huyền Cơ cùng một bộ mặt

tà dị, cường đại hóa thân giáng lâm giữa phàm thế thời điểm, mỗi một vị đều tản mát ra cơ hồ không kém gì Thần Dụ Võ Tôn bản thân đáng sợ uy áp, để vực sâu, hắc ám, bao quát cái này cả vùng không gian đều đang rên rỉ run rẩy!

Đây chính là huyền ảo nhất cường đại chí tôn võ đạo đứng đầu, 【 tam kinh ngũ điển 】 ở trong 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 hạch tâm áo nghĩa, Lục Đạo Luân Hồi pháp thân! Mỗi một vị pháp thân tại trên thực lực đều có thể so sánh một vị đỉnh phong cảnh giới luyện thần võ tôn!

"Sáu tôn thân ngoại hóa thân! Chẳng lẽ là 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】!"

Thái tử Lục Đạo Luân Hồi pháp thân phá thể mà ra chỉ bất quá chớp mắt cũng chưa tới công phu, giờ khắc này bất luận là cùng hư thánh hài hóa xương thân song song mà đứng Thần Dụ Võ Tôn, vẫn là Tây Hải, du lịch ánh sáng, mất hồn ba người đều như rơi vào hầm băng, toàn thân băng hàn! Tại lúc này Thái tử cái này phảng phất chúa tể thế gian vạn sự vạn vật, không người có thể phản kháng đáng sợ khí cơ uy áp dưới, mỗi người đều cảm giác được phảng phất sau một khắc liền muốn đại nạn lâm đầu!

"Hai người các ngươi đừng xuất thủ, ở một bên nhìn xem liền tốt."

Song phương át chủ bài đều đã hiển lộ, tại liên minh Võ Tôn một phương thể xác tinh thần băng hàn thời khắc, Thái tử hướng về cung kính nửa quỳ dưới đất hai đại vương đem nhẹ giọng phân phó một câu về sau, nhìn về phía Thần Dụ Võ Tôn cùng hắn hư thánh hài hóa xương thân, sáu tôn luân hồi pháp thân đồng thời mở miệng, phát ra lục trọng lạnh lùng, sâm nghiêm, thật lớn thanh âm:

"Đừng bảo là ta không có cho các ngươi cơ hội, cùng lên đi."

Sau đó, không đợi phe liên minh có phản ứng, Thái tử sáu tôn luân hồi pháp thân đủ Tề Trường cười một tiếng, ngang nhiên xuất thủ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 592: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Năm)

Chương 592: Mạnh mẽ! Vô địch! (năm)

Chỉ một thoáng, lục đạo pháp thân ngự thân ảnh mang theo rung động hư không đáng sợ khí cơ xông thẳng mà đến, trong đó thiên đạo, nhân đạo, Atula đạo ba thiện đạo luân hồi pháp thân hướng về Thần Dụ Võ Tôn công sát mà đến, mà súc sinh, quỷ đói, Địa Ngục ba ác đạo luân hồi pháp thân thì là hướng về Du Quang, Tây Hải, Đoạn Hồn cùng ba vị Võ Tôn công tới!

Giờ này khắc này, Thái tử Diệc Huyền Cơ lại là lấy sức một mình, lấy sáu tôn luân hồi pháp thân tại vực sâu không đáy ở trong đồng thời công về phía Thần Dụ Võ Tôn bọn bốn người, kỳ thế khí thôn vạn dặm, bá đạo tuyệt luân!

"Đi!"

Thần Dụ Võ Tôn trán nổi gân xanh trở đi tâm linh đã bị tâm huyết dâng trào truyền đến kịch liệt cảnh cáo triệt để tràn ngập nhồi vào, phát ra một tiếng kinh thiên động địa nộ hống!

Chí tôn võ đạo cho tới bây giờ đều là tồn tại trong truyền thuyết, bây giờ thế gian chợt có lưu truyền tuyệt đại bộ phận đều là một chút tàn thiên, thời đại trung cổ thẳng đến Cận Cổ thời đại cơ hồ đều chưa từng nghe nói qua từ phương nào đã từng từng chiếm được hoàn chỉnh chí tôn võ đạo. Nhưng là cho dù là tàn thiên cũng cực kỳ cường đại, đủ để cho một võ giả một khi bay thì tới tận trời, hưởng thụ vô tận! Mà 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh

】làm chí tôn võ đạo xếp hạng mạnh mẽ ba đỉnh tiêm tồn tại, càng là đến quỷ thần khó lường trình độ!

Đại Hoang Thần Triều tại hủy diệt trước đó tất cả võ đạo thế lực đều loáng thoáng biết Viêm Hoang đế tựa hồ tại tận sức tại thu thập môn này võ đạo, nhưng Thần Dụ lại nghĩ không ra tại năm trăm năm sau hôm nay, hắn thấy tận mắt môn này quỷ thần khó lường vô địch võ đạo hiện thế, còn tại chỉ một thoáng liền mang đến cho hắn mãnh liệt nguy cơ sinh tử!

Đến giờ này khắc này, chính mắt thấy Thái tử cái này sáu tôn khí tức cơ hồ không kém cỏi chính mình luân hồi pháp thân, Thần Dụ Võ Tôn lập tức liền minh bạch Thái tử lực lượng từ đầu tới đuôi đều đến từ thực lực của mình, dù là chính mình có hư thánh hài xương nơi tay cũng không có bất kỳ cái gì nắm chắc!

Càng quan trọng hơn là hiện tại liên minh ngoại ưu nội hoạn đan xen, bấp bênh, đã đến vách núi cheo leo biên giới, triệt để tiêu diệt Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt dự định rõ ràng đã không thể làm, chính hắn thực lực cao nhất tùy thời có thể lấy thoát ly, như vậy duy nhất phải làm chính là bảo tồn sinh lực thoát ly nơi đây, không thể để cho bất luận một vị nào Võ Tôn hao tổn ở chỗ này!

"Đi!"

Tây Hải, Du Quang, Đoạn Hồn ba tên Võ Tôn cắn răng, biết hiện tại tình thế nguy cấp tới cực điểm không phải lề mề chậm chạp thời điểm, thân hình lập tức phóng lên tận trời!

Đồng thời Thái tử sáu tôn luân hồi pháp thân tốc độ nhanh đến cực điểm, Thần Dụ Võ Tôn cùng hắn hư thánh hài xương pháp thân lại tại Tây Hải, Du Quang, Đoạn Hồn ba tên Võ Tôn có hành động trước đó phân biệt nghênh hướng ba thiện ba ác pháp thân, hài cốt pháp thân bóp chỉ thành quyền không giữ lại chút nào một quyền chém thẳng vào mà xuống, một phương cực độ ngưng tụ, vỡ nát hết thảy khổng lồ kim quang quyền ấn đem sáu tôn đột kích

luân hồi pháp thân đều ngăn cản! Thần Dụ Võ Tôn theo sát phía sau một tiếng kêu to, cũng chỉ thành đao, một đạo phá hải băng sơn, không chỗ bất diệt đao khí dòng lũ theo sát phía sau, nổ tung vô tận um tùm lệ quang, chiếu rọi đến vực sâu lòng đất một mảnh mênh mông! !

Hắn toàn lực bộc phát to lớn thế công không chỉ có là muốn lấy bản tọa cùng hài cốt hóa thân toàn lực chặn đường, vì đó dư ba tên Võ Tôn sáng tạo thoát ly nơi đây cơ hội, vẫn là phải trình độ lớn nhất bên trên đánh sập vực sâu vách đá, phá hư dưới chân mảnh máu này thịt cung điện, để Thái tử bọn người hoàn mỹ truy kích, mưu đồ sắp thành lại bại!

Một cái đỉnh phong luyện thần võ tôn cùng một cái hư thánh hài xương cô đọng càng cường đại hơn thân ngoại hóa thân đồng thời toàn lực xuất thủ, uy năng là bực nào mênh mông đừng nói là cái này bất quá mấy trăm trượng sâu địa uyên, cho dù là một tòa ngàn trượng Thần Sơn cự nhạc, ngàn trượng vô ngần biển sâu, đều muốn tại dạng này uy năng hạ bị nhẹ nhõm đánh xuyên qua, đánh liệt!

"Thần Dụ, ngươi ngăn được a "

Chỉ gặp Thần Dụ Võ Tôn cùng hư thánh hài hóa xương thân vừa mới đánh ra hủy thiên diệt địa một kích lúc, vội xông mà đến sáu tôn khí chất khác nhau Thái tử luân hồi pháp thân cùng nhau cười lạnh mở miệng, sau đó chỉ một thoáng di hình hoán vị, phảng phất là hợp thành cái gì đặc biệt trận thế, lục đạo quang ảnh thân hình ẩn núp vô tung, dù cho ngẫu nhiên hiện ra bóng hình, cũng từ đầu đến cuối cho người ta một loại lờ mờ hốt hoảng mờ mịt khó lường cảm giác, thoáng chốc mang theo hình nhoáng một cái ở trong sập co lại ở hư không biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó thì là một cái từ sáu người vị trí trung tâm, một cái đầu kim kích cỡ tương đương hỗn độn vòng xoáy, giống như xoắn nát không gian đồng dạng đột ngột xuất hiện!

Hỗn độn vòng xoáy xuất hiện giờ khắc này, toàn bộ lòng đất vực sâu, tất cả năng lượng dòng năng lượng động trong khoảnh khắc đình chỉ. Trong hư không vừa mới còn giống như là mở ra vô số cái không biết bao sâu miệng, nhiệt độ cao, vặn vẹo tia sáng, còn có viêm lưu như điện quang Lưu Hỏa, giống như là vừa mới nổ tung núi lửa nóng rực không chịu nổi, mà tại Thái tử luân hồi pháp thân biến thành hỗn độn vòng xoáy phía dưới nhưng lại trong chốc lát biến thành Vạn Cổ Băng Phong trống trải đồng bằng, gió bất động, mây không lưu, mà Thần Dụ Võ Tôn toàn lực phát ra, nguyên bản ẩn chứa kinh khủng hủy diệt ý chí cùng uy năng quyền ấn cùng đao khí dòng lũ cũng chỉ một thoáng vỡ vụn ra, phân tán thành không có chút nào uy hiếp cơ bản nhất năng lực hạt, trở về ở thiên địa!

Thật giống như có một loại lực lượng vô hình trực tiếp đem Thần Dụ Võ Tôn bao hàm tại nguyên khí bên trong sát phạt ý chí trực tiếp trống rỗng xóa đi, lại từ vi mô hạt phương diện phá hư năng lượng kết cấu, cái gì quyền ấn, cái gì đao khí đều trực tiếp phân giải!

"Hảo thủ đoạn!"

Trước mặt hỗn độn vòng xoáy phảng phất tại xoắn nát biên giới chỗ không gian đồng dạng ngay tại cấp tốc khuếch trương, cũng đem lòng đất huyết nhục chi thành đều che đậy, không có nhận chút nào phá hư, không nghĩ tới chính mình một kích toàn lực đạt được quỷ dị như vậy kết quả, Thần Dụ Võ Tôn cùng hài cốt hóa thân khổng lồ ý niệm đột nhiên khuấy động, kêu to một tiếng lại là vô cùng hạo đãng công phạt thủ đoạn liên tiếp đánh ra!

Ầm ầm!

Cũng không tính rộng lớn lòng đất vực sâu cùng nhau chấn động, vô số đá vụn bụi đất cuồn cuộn mà rơi, huy hoàng khắp chốn sát diệt, vạn tượng sụp đổ, cảnh tượng tấp nập giao thoa biến ảo, so lôi minh thiểm điện càng là vang dội gấp mười gấp

trăm lần tiếng vang ầm vang chấn động giữa thiên địa!

Nhưng mà từng đợt tia sáng chói mắt cùng cực ám hư không liên tiếp thay đổi mấy lần, đột nhiên ở giữa đen trắng đan xen, bất quá trong chớp mắt nhưng lại quay về bình tĩnh.

Che chắn bao trùm tại huyết nhục chi thành trên không luân hồi vòng xoáy vẫn như cũ kiên định không thay đổi, xoay chầm chậm, mà Thần Dụ Võ Tôn thế công vẫn tại vừa mới kích phát thành hình sát na liền vỡ vụn tán loạn ra, quay về thiên địa. Phảng phất chỉ cần luân hồi vòng xoáy tồn tại thời khắc bên trong, cái này phương viên vài dặm hết thảy năng lượng đều không nhận chưởng khống!

"Cần phải đi!"

Thần Dụ Võ Tôn không có tâm tình dò xét trước mặt luân hồi vòng xoáy tiếp nhận ranh giới cuối cùng, hắn làm đây hết thảy bất quá là vì chiếm cứ tiên cơ, để du lịch chỉ riêng mất hồn Tây Hải đám ba người thong dong thoát thân mà thôi, hắn mục đích đã đạt tới.

"A! A!"

Ngay tại lúc Thần Dụ Võ Tôn vừa mới thu tay lại chuẩn bị thoát thân mà lên thời khắc, liên tiếp ba tiếng dồn dập kêu thảm đột nhiên từ trên đỉnh đầu hắn không chỗ không xa truyền đến, để sắc mặt của hắn chỉ một thoáng kịch biến!

Ngay sau đó, tại Thần Dụ Võ Tôn giữa tầm mắt, từ trên không trong âm u, ba đạo thân ảnh máu tươi rơi vãi, ầm vang rơi xuống.

Đây là Du Quang, Tây Hải, Đoạn Hồn ba vị này liên minh Võ Tôn tựa hồ đang chạy trốn con đường bên trên bị cái gì đả kích, đã trọng thương!

Hô!

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn giờ khắc này, Thần Dụ Võ Tôn trên đỉnh đầu hai ba mươi trượng hơn hắc ám kịch liệt phun trào, tách ra, Thái tử, Huyễn Vương, Băng Vương ba người thân ảnh loáng thoáng hiển lộ ra, nhao nhao lấy mỉa mai ánh mắt liếc mắt trông về vành mắt băng liệt Thần Dụ Võ Tôn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 593: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Sáu)

Chương 593: Mạnh mẽ! Vô địch! (sáu)

Lúc trước Thần Dụ Võ Tôn toàn lực xuất thủ công phạt hướng sáu tôn luân hồi pháp thân loạn lưu khuấy động thời khắc, Thái tử cùng hai đại vương đem không biết lấy cái gì che giấu tai mắt người phương thức thế mà phát sau mà đến trước đuổi kịp Tây Hải, Du Quang, Đoạn Hồn người, tập sát phía dưới liền để cái này ba tên Luyện Thần cự phách trọng thương rơi xuống!

Kêu thảm tiếng gào thét bên trong, ba vị Võ Tôn không biết cụ thể bị dạng gì đả kích, tại rơi xuống ở trong căn bản là không có cách khống chế thân hình của mình, cứ như vậy thẳng tắp hướng về vực sâu lòng đất huyết nhục toàn diện rơi thẳng xuống!

"Đáng chết!"

Thần Dụ Võ Tôn điên cuồng gào thét một tiếng, chỉ một thoáng thân hình như là như lôi đình mãnh liệt bắn chuẩn bị cứu viện ba người! Ba người bọn họ khí tức vẫn còn, nếu như tùy ý bọn hắn rơi vào đến huyết nhục toàn diện bên trong, hậu quả khó có thể tưởng tượng!

Ngay tại lúc Thần Dụ Võ Tôn bản tôn bắn nhanh ra như điện, hư thánh hài xương pháp thân nhưng như cũ phòng bị Thái tử sáu tôn luân hồi pháp thân tụ hợp mà thành luân hồi vòng xoáy thời điểm

Ông

Chầm chậm xoay tròn, phảng phất tại diễn hóa lấy thiên địa luân hồi hỗn độn vòng xoáy bỗng nhiên hướng ra phía ngoài nhất bạo! Tại Thần Dụ Võ Tôn thân ảnh mãnh liệt bắn cứu viện, trước sau đều khó khăn thời khắc đã khó có thể tưởng tượng tốc độ kịch liệt bành trướng, trong nháy mắt giống như là một trương khuếch trương gấp mười hỗn độn chi võng, đem Thần Dụ Võ Tôn hư thánh hài hóa xương thân vây kín mít trong đó!

Phốc!

Vừa mới một tay lấy Tây Hải, Đoạn Hồn Võ Tôn mò lên lôi kéo đến bên cạnh mình, đang chuẩn bị cứu viện du lịch ánh sáng Thần Dụ Võ Tôn thân hình bỗng nhiên dừng lại, bỗng nhiên giống như là nhận lấy cái gì liên luỵ, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi!

Mà Du Quang Võ Tôn lại đã mất đi được cứu viện cơ hội tốt, trong nháy mắt rơi vào nanh ác tàn khốc huyết nhục trên sạp hàng, một cỗ làm cho người sợ hãi mà kinh hãi tinh hồng huyết quang lan tràn mà lên, chỉ một thoáng liền đem nó vùi lấp bao khỏa, không biết trong đó xảy ra chuyện gì, phát ra từng tiếng thảm liệt tuyệt luân kêu thảm!

"Hây a!"

Cùng lúc đó! Một bên khác bị luân hồi vòng xoáy bao trùm, bao khỏa Thần Dụ Võ Tôn hư thánh hài hóa xương thân, nguyên bản khiết bạch vô hà khung xương giờ phút này toàn thân đã hóa thành cực hạn đen nhánh! Đồng thời phảng phất là bị một cỗ Phái chớ có thể ngự triệt triệt để để trói buộc lại, đứng ở hư không chật vật giãy dụa, gào thét! Tựa hồ là đang cùng xâm nhập trong thân thể vật gì đó làm lấy điên cuồng chống lại!

Thân ngoại hóa thân chỉ coi tâm thần phân liệt bồi dưỡng lớn mạnh, chủ thể ý thức ở giữa có rất sâu liên luỵ, có thể nói là có

vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục, Thần Dụ Võ Tôn sở dĩ bỗng nhiên thụ thương cũng là bởi vì như thế!

Hư thánh hài xương kịch liệt giãy dụa chỉ xuất hiện một cái chớp mắt, sau đó tại bỗng nhiên ở giữa hết thảy rung động, nộ hống đình chỉ, lặng yên không tiếng động đứng yên ở tại chỗ, mà xương cốt phía trên bao trùm cực hạn đen nhánh nhưng như cũ đang lưu động, phảng phất tại một chút xíu thanh trừ cái gì.

"A! A!"

Trong tay dẫn theo Tây Hải cùng mất hồn Thần Dụ Võ Tôn trong miệng phát ra giống như dã thú gào thét gào thét, hắn giờ phút này giống như là bỗng nhiên bị cái gì nghiêm trọng vô cùng thương thế, từ trong miệng của hắn, trong mũi, trong tai cùng thất khiếu bên trong, máu tươi đột nhiên chảy ra, huyết xà uốn lượn mà xuống, xem ra vô cùng thê thảm!

Đây là hắn tế luyện hư thánh hài hóa xương thân ở trong tâm thần ý chí, bị đột nhiên xâm nhập mà vào sáu cỗ khác biệt quỷ bí luân hồi ý chí triệt để tiêu diệt, thôn phệ.

Đơn thuần tại tâm thần ý chí phương diện, hóa thân vô luận như thế nào cũng vô pháp cùng bản tôn tương đương, mà lại Thái tử đột nhiên bạo khởi ăn mòn Lục Đạo Luân Hồi ý chí mỗi một đạo cơ hồ đều không kém gì Thần Dụ Võ Tôn tại hài cốt pháp thân ở trong tâm thần ký thác, trước sau đều khó khăn, lấy một địch sáu, hắn lại như thế nào có thể địch nổi

"Thật là khiến người kính nể nhân từ."

Ba ba ba. Thanh thúy tiếng vỗ tay tại vực sâu lòng đất đột ngột vang lên.

Thái tử Diệc Huyền Cơ ở trên cao nhìn xuống nhìn xem dưới chân Thần Dụ Võ Tôn, tuấn mỹ tà dị gương mặt bên trên hiển lộ ra

một tia mỉm cười:

"Ta mời chư vị chứng kiến thịnh sự kỳ tích, các ngươi lại nghĩ đến chạy trốn, thật là làm cho ta hao tổn tâm trí a "

Thần Dụ Võ Tôn lồng ngực kịch liệt chập trùng, diện mục phía trên máu tươi gắn đầy, thảm liệt mà dữ tợn, bị hắn cứu Tây Hải cùng Đoạn Hồn Võ Tôn cũng tựa hồ tại trước đây đánh lén ở trong khôi phục một tia, đã có thể miễn cưỡng hành động.

Ba người bọn họ dựa lưng vào khác một bên vực sâu vách đá, kịch liệt thở hào hển. Mỗi người đều đã tới gần nỏ mạnh hết đà. Đỉnh đầu Thái tử bản tôn, Huyễn Vương, Băng Vương ba người thành phong tỏa chi thế, bọn hắn tựa hồ đã tới gần tuyệt cảnh, đi tới cùng đồ mạt lộ!

Mà từ đầu tới đuôi, đây hết thảy bất quá mới trôi qua thời gian mười hơi thở mà thôi.

"Tốt, tốt, tốt."

Ngẩng đầu trực câu câu nhìn qua ở trên cao nhìn xuống Thái tử một đoàn người cùng một phương hướng khác tựa hồ đang bị triệt để tẩy luyện hài cốt hóa thân, Thần Dụ Võ Tôn vẫn không có mảy may liên minh người mạnh nhất uy nghiêm khí độ, thanh âm khàn khàn, đau thương cười nói:

"Nghĩ không ra "

"Nghĩ không ra cái gì nghĩ không ra ngươi hư thánh hài hóa xương thân lại nhận loại này khắc chế "

Thái tử mỉm cười, nhiều hứng thú nói ra:

"Thần Dụ, ngươi cho rằng ngươi năm đó tại công phá thần kinh thời điểm tập sát ta hoàng thúc, đạt được bản này là thuộc về ta đại hoang hoàng thất tuyệt thế trân bảo, ta thân là Thái tử lại

không biết a "

Thái tử hời hợt, tại Thần Dụ Võ Tôn trong tai lại đinh tai nhức óc, hắn lẩm bẩm nói:

"Thì ra là thế, ngươi thế mà biết là ta "

"Đương nhiên. Bất quá bây giờ cũng không phải ôn chuyện thời điểm."

Thái tử ánh mắt xa xăm nhìn phía huyết nhục cung điện chủ điện phía trên, phảng phất đến cái gì trọng yếu thời khắc không cách nào kềm chế tâm tình của mình, biến nóng rực mà kích động:

"Ta liền để các ngươi trước khi chết chiêm ngưỡng một chút, ta phụ hoàng, cũng là thời đại cận cổ đệ nhất cường giả phong thái đi!"

Bổ tư bổ tư

Làm cho người buồn nôn phiền muộn, đầu đau muốn nứt quỷ dị huyết nhục nhúc nhích thanh âm chỉ một thoáng tại cả vùng không gian ở trong vang lên, ngay tại suy tư đối sách Thần Dụ, mất hồn, Tây Hải người cùng nhau quay đầu, nhìn về phía hơn trăm trượng bên ngoài huyết nhục chi thành chỗ sâu nhất, trung tâm nhất chủ điện phía trên.

Ở giữa chủ điện tinh hồng dày đặc vách tường trong khoảnh khắc bắt đầu hòa tan tiêu tán, giống như là dưới ánh mặt trời bộc phơi băng tuyết đồng dạng hòa tan, sau đó một cái trên đó sinh trưởng liên thông lấy vô số ghê tởm bướu thịt, xúc tu, mào to lớn viên thịt hiển lộ ra!

To lớn viên thịt da rất mỏng, quỷ dị giống như là thiếu nữ da thịt đồng dạng thổi qua liền phá, tựa hồ bên trong bao vây lấy đại lượng huyết dịch mủ dịch, phát ra giống như thủy triều lắc lư thanh âm.

Mà liền tại trong đó không biết tên chất lỏng bao khỏa bên trong, loáng thoáng có thể nhìn thấy một tôn cao lớn vĩ ngạn, như vực sâu như ngục, phảng phất ngủ say Thái Cổ Ma Thần đồng dạng hùng tráng thân ảnh! Dù là vẻn vẹn đang ngủ say yên tĩnh bên trong, thấy được tôn này thân thể Thần Dụ Võ Tôn đám ba người cũng con ngươi bỗng nhiên co lại thành to bằng mũi kim, toàn thân lông tơ từng chiếc nổ trở đi phảng phất gặp phải khó mà ngăn cản thiên địch!

Là hắn! Là hắn! Thật là hắn!

Vô biên sợ hãi lan tràn, Thần Dụ Võ Tôn ba người thân thể lập tức đứng thẳng bất động ở.

Không có trải qua thời đại kia võ giả, vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng Viêm Hoang đại đế là bực nào cường đại. Dù là Thần Dụ mình bây giờ có được thực lực như vậy tu vi, tại đơn đả độc đấu phía dưới cũng không có bất kỳ cái gì lòng tin có thể từ Viêm Hoang đại đế trong tay còn sống!

"Thần Dụ, kỳ thật ta một mực chờ đợi ngươi."

Ánh mắt giống như là một đứa bé con nhìn mình khổng vũ hữu lực phụ thân như vậy sùng kính, Thái tử xa xa ngắm nhìn viên thịt bên trong thân ảnh, cũng không quay đầu lại nói khẽ:

"Ta phụ hoàng, hắn còn thiếu một bộ thế gian mạnh nhất chi cốt, mà hư thánh chi cốt, lại thích hợp cực kỳ. Cũng chỉ có hắn dạng này đỉnh thiên lập địa nhân vật mới xứng được với này tấm hài cốt, ngươi nói có đúng hay không "

Thì ra là thế!

Tây Hải, mất hồn hai người trong mắt lóe lên người bình thường sợ hãi, Thần Dụ Võ Tôn hít một hơi thật sâu, lại nói không ngoài nói.

Linh Hoàng tiến công về sau rải tẩu thi cổ độc, tại thi độc khuếch tán, tẩu thi số lượng đạt đến đỉnh cao về sau triệu tập trăm vạn thi quân hiến tế huyết nhục, lại dẫn đến chính mình điều tra truy sát, từ đó lấy được hư thánh chi cốt ở trong đó kế hoạch vòng vòng đan xen, hết thảy đều tại Thái tử Diệc Huyền Cơ tính toán bên trong!

Ông!

Đúng lúc này, chỗ xa xa, nguyên bản đứng yên bất động đen nhánh hư thánh hài xương mặt ngoài hỗn độn chi sắc chỉ một thoáng như thủy triều thoát ly, rút đi, sau đó lại lần phân giải ra đến, hiển lộ ra lục đạo hoặc linh hoạt kỳ ảo, hoặc đường hoàng, hoặc bá liệt, hoặc quỷ bí, hoặc tàn khốc, hoặc hung ác luân hồi pháp thân!

Mà hư thánh hài xương phía trên, tựa hồ là bị Lục Đạo Luân Hồi ý chí từ trong ra ngoài triệt để thanh tẩy, tán phát ba động cực kỳ thuần túy, trở thành vật vô chủ.

Thần Dụ Võ Tôn đám người trên mặt một mảnh tro tàn, vẻ tuyệt vọng, Băng Vương, Huyễn Vương hai đại vương đem gặp một màn này lập tức vui mừng: "Chúc mừng điện hạ đạt được ước muốn!"

"Ha ha ha ha "

Ở xa mấy chục trượng bên ngoài Thái tử lấy tay một chiêu, hư thánh hài xương lập tức hướng về hắn bay vụt mà đến, hắn tuấn mỹ tà dị gương mặt phía trên cũng ẩn hiện bá đạo tuyệt luân vẻ vui thích, khống chế không nổi cất tiếng cười to, tiếng cười chấn động cả tòa vực sâu, phảng phất xuyên thấu đến Cửu U Hoàng Tuyền!

"Rốt cục!"

"Phụ hoàng, một ngày này, cuối cùng "

Sau một khắc, phảng phất là bị người đột nhiên giữ lại yết hầu, Thái tử Diệc Huyền Cơ bá đạo cuồng tiếu đột nhiên đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì tại huyết nhục chi thành tinh hồng ánh sáng nhạt chiếu rọi xuống, tại hư thánh hài xương hướng về hắn bay tới quỹ tích bên trên, một con bình thường, không chút nào lạ thường bàn tay nửa đường chặn đường, bắt lại hư thánh hài xương.

Ông!

Trong nháy mắt! Nơi cánh tay chủ nhân trực tiếp từ giữa hư không một bước đi ra, cùng Thái tử Diệc Huyền Cơ, huyễn Vương Băng vương hai đại vương tướng, Thần Dụ Tây Hải, mất hồn ba vị liên minh Võ Tôn kinh ngạc, ngưng kết, trong ánh mắt đờ đẫn, trong thâm uyên hắc ám cùng lòng đất huyết quang đột nhiên kịch liệt lay động, sau đó thiên địa trong nháy mắt đổi, bọn hắn đã là xuất hiện ở một phương bao la thâm thúy u ám tinh không bên trong, vũ trụ màn trời bên trên tinh hà tô điểm, trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi, hùng vĩ, bao la, rung động, dạng gì từ ngữ tựa hồ cũng không cách nào hình dung!

"Cái trò chơi này, ta cũng tới tham gia."

Rốt cục tại năm mươi cái hô hấp sau đến Nhạc Bình Sinh cầm trong tay hư thánh hài xương, ngắm nhìn bốn phía:

"Ba, sáu, chín, tính cả sáu cái năng lượng thể hết thảy chín cái, như vậy "

Nhạc Bình Sinh to lớn thật lớn khẽ nói tại trong điện quang hỏa thạch từ ở đây tâm thần của mỗi người chỗ sâu vang lên.

Đột nhiên ở giữa! Đã từ vực sâu hóa thành vũ trụ tinh không màn trời phía trên, đột nhiên ở giữa có chín ngôi sao sáng lên, vô

lượng tinh thần xạ tuyến phóng xạ mà ra, phảng phất là trong nháy mắt vượt qua vô tận năm ánh sáng, đáp xuống Nhạc Bình Sinh trước người, tạo thành chín vị tinh huy lượn lờ lượng tử pháp thân, trời đất sụp đổ, cuồng bạo vô ngần ba động trong khoảnh khắc trấn áp phiến tinh không này!

Ba động khủng bố dưới, Thái tử, hai đại vương tướng, Thần Dụ Võ Tôn da mặt kịch liệt co rúm, thoáng chốc chỉ cảm thấy như là hãm sâu vũng bùn con muỗi , bất kỳ cái gì động tác đều thành hi vọng xa vời!

"Hoan nghênh đi vào ta thần quốc."

Một tôn tinh quang vương tọa trong khoảnh khắc ngưng tụ mà ra, Nhạc Bình Sinh đại mã kim đao ngồi ngay ngắn trên đó, giống như chúa tể chúng sinh vận mệnh, xa không thể chạm thần vũ trụ linh, hờ hững nhìn phía Thái tử Diệc Huyền Cơ bọn người:

"Ngươi chính là Đại Hoang Thần Triều cuối cùng Thái tử a chỉ cần có thể đánh bại ta những cái này pháp thân, như vậy ngươi mưu đồ vẫn như cũ có thể bình thường tiến hành."

"Các ngươi có thể vây công, có thể liên thủ , bất kỳ cái gì thủ đoạn đều có thể. Mà lại cái trò chơi này ta không nghĩ quá nhanh kết thúc, cho nên "

"Cái này mỗi một vị pháp thân, sẽ chỉ vận dụng ta ba trăm sáu mươi lăm phần có một lực lượng."

"Như vậy, bắt đầu đi."

Phảng phất giống như là đối đãi một đám đang đánh nhau sâu kiến, theo Nhạc Bình Sinh băng lãnh tuyên cáo, chín vị trấn áp chư thiên lượng tử pháp thân sắc mặt lãnh khốc, trong khoảnh khắc vạn trượng tinh huy bạo động, rung chuyển hoàn vũ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 594: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Bảy)

Chương 594: Mạnh mẽ! Vô địch! (bảy)

【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】 vừa mới giáng lâm thời khắc, tại phiến thiên địa này đổi, tựa hồ chân chính giáng lâm mà tới vô biên vô tận vũ trụ tinh không bên trong, có không cách nào tính toán mênh mông tinh hà xoay tròn, mà Thái tử Diệc Huyền Cơ, thiên, người, Atula, súc sinh, ác quỷ, Địa Ngục cái này Lục Đạo Luân Hồi pháp thân; huyễn Vương Băng vương hai đại vương tướng, Thần Dụ Tây Hải mất hồn cùng tam đại liên minh Võ Tôn bọn người, thân ảnh của bọn hắn tựa như là trong sa mạc một hạt bụi nhỏ, nhỏ bé như vậy, như thế bất lực, như thế không chút nào thu hút.

Vực sâu, vách đá đã biến mất không thấy gì nữa, đã khó mà phân biệt bọn hắn đến cùng là vẫn tại Âm Chúc vực sâu dưới đáy vẫn là nhóm người mình chân chính được đưa tới vũ trụ tinh không bên trong, đồng thời một cỗ không thể hình dung kinh khủng tâm thần áp bách lực lượng giáng lâm tại trong lòng của bọn hắn, như là một tòa vạn trượng Thần Sơn, trấn áp mỗi một người bọn hắn thân thể, nguyên khí, thậm chí là tư duy!

Thế nào lại là hắn!

Rốt cục thấy rõ ràng sâu trong vũ trụ tinh không vương tọa phía trên Nhạc Bình Sinh khuôn mặt, Thái tử Diệc Huyền Cơ cùng Thần Dụ Võ Tôn người lại giống như sấm sét giữa trời quang, ngũ

lôi oanh đỉnh, đầu não chỉ một thoáng trống không, thậm chí ngay cả Nhạc Bình Sinh nói cái gì đều không có phản ứng!

Ngày đó Thần Dụ Võ Tôn đánh với Hồng Thiên Cương một trận, khiên động võ đạo giới thậm chí cả toàn bộ Bắc Hoang ức vạn lòng người, ở đây vô số cao thủ quan chiến, cuối cùng đột nhiên giết ra tới một cái cực kỳ cường hoành thần bí Luyện Thần cự phách, lại tại Hồng Thiên Cương trước khi chết phản kích phía dưới cùng kỳ đồng quy về tận, chỉ để lại một bộ vì Tử Sát chi khí triệt để ăn mòn thể xác, vì thiên hạ mọi người đều biết. Mà trước mắt dung mạo của người này vậy mà cùng đương thời cái kia cường giả bí ẩn cường giả không khác nhau chút nào!

Thần Dụ Võ Tôn càng giống là gặp quỷ một nửa ngây ra như phỗng, bởi vì cùng Hồng Thiên Cương đồng quy vu tận cường giả bí ẩn thi thể thậm chí còn ở trong tay của hắn!

Đang sóng lớn sóng biển ở trong chấn kinh bên trong, trước mặt của bọn hắn liền xuất hiện vô số đạo tinh quang xạ tuyến xoắn xuýt quấn quanh mà xuống hình thành chín vị tinh quang thân thần, bên tai quanh quẩn Nhạc Bình Sinh băng lãnh tuyên cáo thanh âm:

"Cái này mỗi một vị pháp thân, sẽ chỉ vận dụng ta ba trăm sáu mươi lăm phần có một lực lượng."

"Như vậy, bắt đầu đi."

Chín vị tinh quang thân thần khí hơi thở cuồng bạo, bước chân ở trong rung động tinh không, phân tán ra đến, riêng phần mình nghênh hướng Thái tử Diệc Huyền Cơ bản tôn, thiên, người, Atula, súc sinh, ác quỷ, Địa Ngục Lục Đạo Luân Hồi pháp thân, huyễn Vương Băng vương hai đại vương đem chín người!

"Cuồng vọng!"

Chín vị lượng tử thân thần động tác một sát na, không để ý tới kinh hãi, không để ý tới rung động, Thái tử tuấn mỹ tà dị gương mặt phía trên đột nhiên vặn vẹo mà dữ tợn, bản tôn, bao quát lục đạo khác nhau luân hồi pháp thân đồng thời bộc phát ra một tiếng kinh thiên động địa, sỉ nhục mà nổi giận kêu to!

Theo một tiếng này kêu to, sóng thần thật lớn võ đạo ý chí tuôn trào ra, áp bách tại Thái tử Diệc Huyền Cơ bọn người trên thân nặng nề tâm thần áp bách cũng tại chỉ một thoáng vỡ vụn, phảng phất xưa nay không từng xuất hiện!

Diệc Huyền Cơ thân là Đại Hoang Thần Triều Thái tử, bản thân thiên phú tài tình liền có một không hai thần triều, được xưng là ngàn năm mới ra tuyệt thế chi tài, nếu không cũng không có khả năng tại ngắn ngủi không đến năm trăm năm thời gian, liền từ khí đạo tông sư tấn thăng đến đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới, còn đem đứng hàng đỉnh tiêm chí tôn võ đạo 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 tu luyện tới đại thành tình trạng! Mà lại tại thành tựu chung cực áo nghĩa Lục Đạo Luân Hồi pháp thân về sau, thực lực của hắn đến bội kế tăng lên, vẻn vẹn sáu Đại Luân Hồi hóa thân lực lượng thì tương đương với sáu tên ngang nhau cảnh giới đỉnh phong Võ Tôn!

Hắn dạng này thực lực có một không hai đương kim võ đạo giới, là bực nào bá đạo tuyệt luân, danh xưng liên minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn cũng là bại tướng dưới tay hắn, lại như thế nào có thể chịu được như thế khiêu khích vũ nhục Thái tử căn bản cũng không tin tưởng, không thèm để ý trước mắt người thần bí nói tới vận dụng ba trăm sáu mươi lăm phần có dốc hết sức lượng chuyện ma quỷ, hắn nói cần phải làm là, lập tức để trước mắt ngạo mạn cuồng vọng xuẩn tài bỏ ra giá cao thảm trọng, đem hắn huyết nhục, linh hồn, hết thảy vùi đầu vào huyết nhục chi thành ở trong thống khổ kêu rên!

Vũ trụ tinh không tựa hồ chỉ một thoáng bắt đầu cắt cách,

bành trướng, theo Thái tử kêu to, đám người một phương vị trí bỗng nhiên bị cách biệt, Thái tử bản tôn, Lục Đạo Luân Hồi pháp thân, hai đại vương tướng, Thần Dụ bọn người phân biệt bị cắt đứt cách ly đến bốn phía khác biệt vũ trụ phương vị, lẫn nhau ở giữa khoảng cách phảng phất gần trong gang tấc, lại phảng phất tại trăm ngàn dặm xa!

Tinh huy hạo đãng, hắc ám mà bao la hùng vĩ vũ trụ tinh không bên trong, hết thảy chín đạo sáng chói lưu tinh tựa hồ vượt qua xa xôi khoảng cách, hướng về Thái tử một phương tất cả lực lượng phân biệt tập đến!

"Đây cũng là thủ đoạn gì!"

Chung quanh khoảng cách bỗng nhiên bị đổi, kêu to cuồn cuộn khuấy động lấy chung quanh tinh không, Thái tử tuấn mỹ gương mặt phía trên kinh sợ lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó tràn đầy hung lệ, bước chân đạp mạnh bên trong cả người như là sao chổi va mặt trăng, lấy thiên mã hành không, phiêu miểu vô tung quỹ tích hướng về ngay phía trước vạch phá tinh không đánh tới lượng tử thân thần đấm ra một quyền!

Một quyền này của hắn đánh ra, lực quyền quỹ tích phía trên không gian xuất hiện cực tốc vặn vẹo, sập co lại, phảng phất là Thái tử nắm đấm hóa thành lỗ đen, tràn đầy một loại không cách nào chạy trốn luân hồi chi ý!

Ầm ầm!

Hàng ngàn hàng vạn tinh quang tại Thái tử cái này một cuồng bạo lực quyền phía dưới trực tiếp băng diệt, mà Lưu Tinh đánh tới lượng tử thân Thần thủ trong lòng bàn tay ngăn cản ứng đối bắn ra dữ dằn quang huy chi trụ thế mà cũng đồng dạng bị Thái tử một quyền băng diệt, quang vũ tung bay! Sau đó tôn này thân tượng thần là bị cái gì lực lượng cường đại đả kích, trong nháy mắt bay ngược mà quay về, phát ra thế công cánh tay cũng đều vỡ nát ra,

biến mất không thấy gì nữa!

Thái tử bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn phía vũ trụ tinh không chỗ sâu, tinh không vương tọa phía trên ngồi ngay ngắn bất động Nhạc Bình Sinh, cười gằn nói:

"Cuồng vọng xuẩn tài, ngươi có biết hay không mặt ngươi đúng là ai !"

Sau đó dưới chân hắn đạp mạnh, mảng lớn mảng lớn tinh không phảng phất bị trực tiếp giẫm đạp, Thái tử chỉ một thoáng mang theo thiên địa luân hồi, trấn áp chư thiên bá đạo tuyệt luân ý cảnh, sắc mặt lãnh khốc, trực tiếp hướng về tinh không vương tọa Nhạc Bình Sinh oanh sát mà đi!

Thái tử thế thái bá đạo mà quyết tuyệt, lại là muốn trực tiếp công kích là chủ làm mảnh này quỷ dị vũ trụ tinh không Nhạc Bình Sinh, từ nguồn cội giải quyết đây hết thảy!

"Luân hồi vô biên!"

Mà lại cùng lúc đó một mảnh khác tinh không, đối mặt với sáu tôn lượng tử thân thần rào rạt đột kích, Thái tử thiên đạo, nhân đạo, Atula đạo, súc sinh đạo, ngạ quỷ đạo, địa ngục đạo lục đạo hóa thân mở miệng quát khẽ, quanh thân tinh không kịch liệt chấn động, trong nháy mắt hóa thành lục đạo lưu quang va chạm dung hợp, lại lần nữa khuếch trương trở thành một mảnh trấn áp, chúa tể vạn sự vạn vật, muốn đem đầu nhập vô biên luân hồi hỗn độn vòng xoáy!

Cái này luân hồi vòng xoáy xuất hiện một sát na, tinh không đột nhiên bắt đầu rất nhỏ vặn vẹo, bao quát chấn thiên động địa, công sát mà đến sáu tôn lượng tử thân thần đều sắc mặt cùng nhau biến đổi, phảng phất là tại kháng cự cái gì cường đại mà vô hình quỷ dị lực lượng đồng dạng lập tức dừng lại thân hình, nhưng mà mặc kệ là cái phạm vi này bên trong vũ trụ tinh không, vẫn là bị

luân hồi lực lượng trấn áp lại sáu tôn lượng tử thân thần chi bên trên, đều có một chút xíu lưu quang không ngừng từ từ bay ra, phảng phất là cấu thành kết cấu ngay tại phân giải, hư thực biến ảo biến ảo ở trong phảng phất sẽ phải tán loạn!

Một bên khác, Huyễn Vương cùng Quang Vương cái này hai đại vương đem lại nộ hống liên tục, xuất hiện tại chỉ xích thiên nhai đồng dạng một cái khác tinh không chiến trường, dữ dằn hủy diệt khí cơ mãnh liệt khuấy động, vô số hư ảo tinh quang cũng vì đó phá diệt!

Bất quá bọn hắn hai người giờ phút này vừa mới giao thủ lại rõ ràng đã rơi vào hạ phong, hai người cùng là trung vị cảnh giới luyện thần võ tôn, liên hợp phía dưới thế mà chỉ bất quá có thể tại hai tôn lượng tử thân thần công phạt phía dưới nỗ lực chèo chống, trên thân hiến máu điểm điểm, liền như là mưa to gió lớn ở trong một chiếc thuyền con, bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp.

Vũ trụ tinh không ở trong một cái khác nơi hẻo lánh, trọng thương Thần Dụ Võ Tôn ba người ánh mắt rung động, ngây người như phỗng nhìn xem cái này giống như thần thoại tinh không chiến đấu.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 595: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Tám)

Chương 595: Mạnh mẽ! Vô địch! (tám)

Giờ này khắc này, Thần Dụ Võ Tôn tâm thần rung mạnh, đem toàn bộ lực chú ý đều tập trung vào lấy thiên kinh địa động, chà đạp tinh không trạng thái hướng về Nhạc Bình Sinh hung mãnh tập sát mà đi Thái tử trên thân!

Phảng phất xuyên toa không gian, Thái tử tốc độ giống như hắc ám bên trong lôi đình bắn ra, tại vô ngần tinh không ở trong lóe lên một cái rồi biến mất, mà cùng lúc đó, lúc trước tại hắn một quyền phía dưới bức lui thân thần thân thể đều đã chữa trị, lại lần nữa như là cực nhanh đồng dạng hướng về Thái tử ngăn cản mà đi!

"Cút cho ta!"

Thái tử tùy ý cuồng tiếu, thiểm điện lưu quang đồng dạng tiến lên tình thế không có bất kỳ cái gì cải biến ý đồ, khí tức tăng vọt ở trong lại lần nữa thiên kinh địa động, luân hồi xoay tròn một quyền hướng về chặn đường mà đến thân thần chém thẳng vào mà xuống!

Chỉ một thoáng, Thái tử ánh mắt chỗ đến cùng huy quyền oanh sát phương vị phía trên, lực quyền quỹ đạo trên tinh không quỹ tích kịch liệt run rẩy, thiên băng địa liệt trong tiếng nổ một cỗ sợ hãi khí tức giống như diệt thế sóng thần, phun trào núi lửa, xé rách hết thảy trở ngại oanh kích mà ra!

Bành một tiếng! Tiến về chặn đường tinh quang thân thần trong lúc đó bị không thể chống cự lực lượng đả kích, đột nhiên tán loạn trở thành đầy trời quang vũ, quay về tinh không!

Mà Thái tử động tác không có chút nào dừng lại, chỉ một thoáng liền vượt qua trăm ngàn trượng không gian, vô cùng tới gần tinh quang vương tọa phía trên Nhạc Bình Sinh, đồng thời tại cấp tốc tiến lên trong quá trình, hắn năm ngón tay bóp quyền, đột nhiên tụ tập tại eo, toàn thân uốn lượn thành một thanh Xạ Nhật chi cung.

Hắn tiến lên ở trong động tác giản dị tự nhiên, nhưng là chỉ một thoáng, Thái tử chung quanh trăm trượng tinh không bên trong toàn bộ bắt đầu vặn vẹo sụp đổ! Kỳ quái chi chi âm thanh cùng nhỏ bé dữ dằn âm thanh cũng tại toàn bộ không gian bên trong vang lên, tựa như là tiếp nhận cái gì không cách nào hình dung áp lực, toàn bộ không gian đều tại lõm, tia sáng cũng theo đó vặn vẹo!

Bốn phía cảnh tượng đều đã bắt đầu vỡ vụn vặn vẹo. Một quyền này không phát, đầy súc lực lượng kinh khủng cũng đã đem chung quanh hết thảy tất cả, bao quát không gian cùng cảm giác đều đầy trướng phải băng liệt, xuất hiện kỳ dị điên chấn.

Oanh long long long

Sau một khắc! Mang theo một tiếng tựa hồ đem thế giới đều xé rách thanh âm, Thái tử cái này không thể ngăn cản, bá đạo tuyệt luân một quyền hướng về đã không xa, ngồi ngay ngắn bất động Nhạc Bình Sinh trào lên oanh ra!

"Ngươi cũng cho ta chết đi!"

Hai quyền đánh nổ cho hai đại vương đem mang đến cường đại chèn ép lượng tử thân thần, Thái tử hùng vĩ, bá đạo thanh âm vang vọng toàn bộ vũ trụ tinh không! Làm cho tất cả mọi người tại

giằng co, trong lúc kịch chiến đều nhao nhao ghé mắt!

Khóe mắt của bọn họ dư quang nhìn lại, thiên đang run, đang run, tất cả thời gian không gian phảng phất đã toàn bộ bị một quyền này vỡ nát, không biết nơi bao xa tựa hồ là mở ra thiên địa luân hồi, vô lượng sinh linh ở trong đó chìm nổi, đem thế gian tồn tại hết thảy bao quát trong đó, thiện ác có báo, luân hồi vô biên, không người có thể đào thoát!

Chí Tôn sát pháp: 【 Lục Đạo Luân Hồi Quyền 】!

"Đây là!"

Thần Dụ Võ Tôn đám ba người nhịp tim đình chỉ, liền ngay cả bỏ mạng chém giết ở trong hai đại vương đem động tác tại thời khắc này đều tựa hồ chậm nửa nhịp.

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ ngồi ngay ngắn tinh quang vương tọa trên đời, giống như là không có sinh mệnh cũng không có tình cảm thần, nhàn nhạt quét mắt tinh không trạm trên trận phát sinh sự tình, bất luận là Thái tử một kích đánh nổ lượng tử thân thần, hoặc là luân hồi pháp thân bá đạo cùng thân rất giống hồ giằng co không xong đồng thời hiện ra ưu thế, vẫn là hai đại vương đem một phương nộ hống liên tục, tại hai tôn thân thần công phạt hạ thua trận đã hiển, đều không để cho nét mặt của hắn xuất hiện chút nào gợn sóng.

Nhưng là Thái tử cái này một ở những người khác xem ra kinh khủng đến diễn hóa thiên địa luân hồi, trấn áp băng diệt thế gian hết thảy một quyền, lại tựa hồ như rốt cục đưa tới hắn một tia chú ý.

Ông!

Một cỗ khó nói lên lời ba động quét sạch hoàn vũ, thời gian, không gian, toàn bộ đều tại chỉ một thoáng đình chỉ lại.

Tinh không, Ngân Hà, tia sáng, luân hồi, loạn lưu đến mức Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong hết thảy vĩ mô vi mô tồn tại, toàn bộ đều đình chỉ lại.

Nguyên bản hùng bá bễ nghễ, đánh nổ trước mặt hết thảy trở ngại Thái tử, cũng vẫn như cũ treo sâm nhiên cuồng tà biểu lộ, bị đọng lại tại Nhạc Bình Sinh trước mặt vũ trụ tinh không ở trong.

Vạn sự vạn vật hết thảy cũng không khỏi tự chủ bị dừng lại, biến thành một bức kiềm chế, hít thở không thông im lặng bức tranh!

Nhạc Bình Sinh có chút nghiêng đầu, nhìn về phía Thái tử, đồng thời lãnh đạm thanh âm tại thần quốc ở trong bao hàm Thái tử ở bên trong tâm linh của mỗi người chỗ sâu vang lên:

"Ngươi quá không nghe bảo."

"Trái với ta quy tắc trò chơi, vậy sẽ phải trả giá đắt."

Sau đó, phảng phất là đang giáo huấn một cái không nghe lời hài đồng, ngồi ngay ngắn tinh không vương tọa phía trên, Nhạc Bình Sinh nâng tay phải lên, nhẹ nhàng cong ngón búng ra.

Ầm!

Theo một tiếng phảng phất vô âm, lại giống thiên băng địa liệt tiếng vang, giống như Nhạc Bình Sinh một chỉ này bắn nát giam cầm tại thời gian, không gian bên trên gông xiềng, vạn sự vạn vật, vũ trụ tinh không chỉ một thoáng khôi phục lưu động,

"Ngươi! A!"

Mà đâm tâm liệt phế thảm liệt rống to âm thanh bên trong, Thái tử cái trán lại đột nhiên ngửa về sau một cái, giống như là bị một viên vẫn lạc tinh chính diện va chạm đồng dạng kéo theo lấy cả người hắn hướng về phương hướng ngược thiên thạch rơi

xuống! Đồng thời toàn thân của hắn trên dưới truyền đến trăm đạo, nghìn đạo cơ bắp, xương cốt băng liệt, vỡ vụn thanh âm! Toàn thân cao thấp cùng một chỗ đang dâng lên, tại vẩy, tại phun máu!

Cái gì luân hồi, cái gì tuyệt sát một quyền đều giống như chưa từng có tồn tại qua, Nhạc Bình Sinh cái này hời hợt một kích thật giống như lại xua đuổi con muỗi, lại làm cho khí thế hung hung, bá đạo tuyệt luân Thái tử Diệc Huyền Cơ giống như là cái vải rách búp bê đồng dạng vô lực bắn ngược mà quay về!

Mắt thấy một màn này, Thần Dụ, Tây Hải, mất hồn ba người thoáng chốc ngây ra như phỗng! Mà tại cùng lượng tử thân thần chém giết trong tranh đấu kéo dài hơi tàn, chỉ còn chờ Thái tử cứu viện Huyễn Vương, Băng Vương thì là sợ vỡ mật!

Trong nháy mắt trọng thương bọn hắn kính như thần minh, chí tôn võ đạo đại thành, thực lực tại ngang nhau cảnh giới bên trong có một không hai cổ kim Thái tử Diệc Huyền Cơ, đây là sức mạnh cỡ nào, cảnh giới cỡ nào! Chính là Luyện Hư Võ Thánh đều chưa hẳn có thể làm được!

Ngay tại lúc Huyễn Vương, Băng Vương hai người bởi vì Thái tử chớp mắt trọng thương bại lui mà tâm thần rung mạnh một viên, trước mặt bọn hắn hai tôn thân thần nhưng không có bất luận cái gì chần chờ bắt lấy cơ hội này

Ầm ầm! Ầm ầm!

Hai đạo dữ dằn quang huy chi trụ hư không bắn ra, chiếu sáng tinh không.

Ngay cả một tia phản ứng cũng không kịp làm ra, Huyễn Vương, Băng Vương hai đại vương chấp nhận hóa thành hai cỗ nửa người trên biến mất không thấy gì nữa tàn thi, từ tinh không rơi xuống.

Đây hết thảy phát sinh thực sự quá nhanh, cơ hồ không phân tuần tự, làm Thần Dụ Võ Tôn bọn người hoa mắt, không kịp nhìn! Tùy ý chín vị pháp thân một trong liền có thể rất ngắn thời gian chém giết trung vị cảnh giới Luyện Thần cự phách, chuyện như vậy nếu như không phải tận mắt nhìn đến, bọn hắn căn bản là không cách nào tưởng tượng!

Cùng lúc đó, một bên khác tinh không, Thái tử lục đạo hóa thân dung hợp hình thành luân hồi vòng xoáy tại Thái tử trọng thương giờ khắc này tựa hồ nhận lấy liên luỵ, đột nhiên bất ổn lắc lư một cái, mà bị trấn áp, tựa hồ sắp tán loạn ra sáu tôn lượng tử thân thần chỉ một thoáng cũng đồng dạng bắt lấy cơ hội này, thân hình chấn động ở trong sụp đổ vì tinh không ở trong sáu cái cực điểm!

Sáu tôn thân thần liên thủ phát động, 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 596: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Chín)

Chương 596: Mạnh mẽ! Vô địch! (chín)

Răng rắc!

Giống như ức vạn pha lê đồng thời nổ thành bột mịn một tiếng vang thật lớn giữa trời giận phun, lập tức liền thiên băng địa liệt vĩnh viễn băng liệt vỡ vụn! Một mảnh không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung tiếng vang bên trong, chỉ gặp tinh không đại chấn, tinh hà vỡ vụn, hư không nứt thành bốn mảnh!

Tựa hồ là một kích này cường đại đã vượt ra khỏi luân hồi vòng xoáy tiếp nhận hạn mức cao nhất, nguyên bản trấn áp bình định lấy hết thảy vật chất năng lượng, lại đem phá giải luân hồi vòng xoáy trong lúc đó lấy cao hơn gấp mười tần suất kịch liệt xoay tròn, rung động, muốn bình định, phân giải này thiên băng địa liệt đồng dạng hủy diệt uy năng.

Mà tại phát động 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 về sau, vừa mới hiển lộ ra thân hình sáu tôn lượng tử thân rất giống hồ cũng rốt cục đạt tới cực hạn, bị cuồng bạo hơn gấp mười lần luân hồi lực lượng bỗng nhiên vỡ vụn, cùng nhau hóa thành hạo đãng tinh quang, quay về thần quốc tinh không!

Tựa hồ là dùng hết hết thảy lực lượng, luân hồi vòng xoáy rốt cục đem cái phạm vi này bên trong hủy diệt khuấy động đáng sợ loạn lưu bình định trấn áp, ngăn cản đi qua. Sau đó đồng dạng là như cùng ở tại vừa rồi hủy thiên diệt địa đả kích xuống đến nỏ

mạnh hết đà, hỗn hỗn độn độn luân hồi vòng xoáy cũng không còn cách nào duy trì, đột nhiên tung toé ra, hóa thành khí tức hạ xuống đáy cốc, đã gần như tại trong suốt thiên đạo, nhân đạo, Atula đạo, súc sinh đạo, ác quỷ đạo, địa ngục đạo lục đạo pháp thân!

Nguyên bản quỷ bí, bá đạo, cường đại Lục Đạo Luân Hồi pháp thân giờ phút này thân ảnh phiêu diêu, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tán, cho người ta một loại không chân thiết cảm giác, tựa hồ là bởi vì Thái tử trọng thương, cùng 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 song trọng đả kích phía dưới cơ hồ đến vỡ nát biên giới.

Nhưng mà chiến thắng giết chết hai đại vương đem lượng tử thân thần nhưng không có thừa cơ triển khai thế công, bình tĩnh đứng ở tại chỗ.

"Vì cái gì không thừa thắng xông lên "

Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba vị liên minh Võ Tôn trên mặt tràn đầy kinh nghi, không rõ ràng cho lắm.

Đúng lúc này, giống như Cửu U trong địa ngục quét ra âm phong, một cái tràn ngập oán hận, không cam lòng, còn có sợ hãi âm thanh yếu ớt vang lên:

"Nghĩ không ra nghĩ không ra ngươi đến cùng là ai "

Thái tử thân ảnh từ tinh không bên trong lung la lung lay, miễn cưỡng đứng thẳng mà lên, ngay sau đó, tựa hồ lực lượng đã triệt để hao hết Lục Đạo Luân Hồi pháp thân trong nháy mắt hóa thành lục đạo lưu quang chớp mắt vượt qua, chui vào trong cơ thể của hắn.

Phảng phất đột nhiên rót vào một chút lực lượng, khôi phục bộ phận thương thế, Thái tử ánh mắt giống như giống như dã thú, gắt gao nhìn phía xa xôi chỗ, tinh quang vương tọa phía trên bình yên bất động Nhạc Bình Sinh, trên thân máu tươi không ngừng vẩy

xuống hư không, trên mặt cũng máu tươi gắn đầy, giống như lệ quỷ đồng dạng phát ra một tiếng cực kỳ không cam lòng rống to:

"Ngươi đến cùng là ai!"

Trước mắt cái này thần bí cường giả tuyệt thế, bất luận là thực lực, thủ đoạn, toàn bộ đều có thể nói là Thái tử cuộc đời ít thấy, cơ hồ lật đổ hắn tất cả võ đạo nhận biết! Nguyên bản hắn coi là Nhạc Bình Sinh là cái nào đó dị vực giáng lâm Luyện Hư cấp bậc võ giả, nhưng là tại hắn lực lượng cho người cảm giác bên trên, lại tựa hồ như vẫn như cũ là Luyện Thần võ đạo ý chí can thiệp hiện thực cấp độ, quỷ dị tới cực điểm!

Mặc cho Thái tử như thế nào lục soát trong đầu ký ức, hắn cũng căn bản không cách nào liên tưởng đến tên này cường giả tuyệt thế lai lịch cùng nền móng.

"Thế nào, cái trò chơi này, ngươi không có ý định tiến hành nữa a "

Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, thản nhiên nói:

"Rất đáng tiếc, nếu như ngươi tuân thủ quy tắc của ta, vốn là có cơ hội tại trận này trong trò chơi thắng được."

"Thắng được "

Thái tử miễn cưỡng đứng thẳng cùng vô ngân tinh không, cười thảm một tiếng:

"Chẳng cần biết ngươi là ai, đừng lại trang mô tác dạng. Giết người bất quá đầu chạm đất, ta Đại Hoang Thần Triều mặc dù không còn tồn tại, nhưng là hoàng thất uy nghiêm không dung mạo phạm! Ngươi cho rằng thực lực của ngươi mạnh hơn xa ta liền có thể đùa bỡn lòng người a "

Thái tử lồng ngực dồn dập phập phồng, ánh mắt lại gắt gao

nhìn qua dưới chân, tựa hồ là đang tìm kiếm lấy bị tinh không nơi bao bọc huyết nhục chi thành, ngữ khí ở trong tràn ngập thất bại trong gang tấc, sắp thành lại bại oán độc không cam lòng, nghiến răng nghiến lợi nói:

"Đáng tiếc, đáng tiếc nếu như ta phụ hoàng vẫn tại thế, chỗ nào cho phép đến ngươi ở đây càn rỡ "

Trong nháy mắt lực lượng, trực tiếp đánh tan Lục Đạo Luân Hồi Quyền trọng thương chính mình, giờ này khắc này Thái tử đã rõ ràng nhận thức đến mình đã đến cùng đồ mạt lộ, lại không còn mảy may xoay người khả năng!

"A ngươi nói chính là Đại Hoang Thần Triều cuối cùng hoàng đế, Viêm Hoang đế a "

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, không biết suy nghĩ cái gì, sau đó hắn cười thần bí, nói:

"Đã như vậy, như vậy "

Hô!

Nhạc Bình Sinh cánh tay nhẹ nhàng ném đi, hư thánh hài xương chỉ một thoáng giống như như lưu tinh xẹt qua tinh không, mấy cái trong nháy mắt liền hạ xuống dừng lại tại Thái tử trước mặt.

"Ngươi! "

Hư thánh hài xương cứ như vậy trôi nổi trước mặt mình, óng ánh hoàn mỹ bạch cốt phía trên tản mát ra mênh mông khí tức, Thái tử lập tức triệt để ngây ngẩn cả người. Không chỉ là hắn, liền liền tại tinh không một góc khác không dám thở mạnh, lắng nghe hai người nói chuyện Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn Võ Tôn cũng đều giật mình!

Hắn muốn làm gì!

Đây là ba người bọn họ trong đầu duy nhất nghi vấn.

"Ngươi tựa hồ cần vật này mới có thể để cho phụ thân của ngươi, cũng chính là Viêm Hoang đế hoàn mỹ phục sinh "

Tinh không phía trên, Nhạc Bình Sinh cúi đầu mỉm cười nói:

"Hiện tại, ta cho ngươi cơ hội này, ta cho phép dùng ngươi hết thảy thủ đoạn, để Viêm Hoang đế trong thời gian ngắn nhất, lấy hoàn mỹ nhất trạng thái phục sinh! Mà lại tuyệt sẽ không có nhân quấy nhiễu!"

Ông!

Nhạc Bình Sinh tiếng nói vang lên đồng thời, vô ngần vũ trụ tinh không giống như thủy triều rút đi, chỉ một thoáng hiển lộ ra vực sâu vách đá, tinh hồng ánh sáng nhạt, còn có cái kia một tòa chậm rãi nhảy lên, ký thác Thái tử tất cả nguyện cảnh, hi vọng huyết nhục chi noãn.

Trong đó cái kia đạo hùng bá thiên hạ thân ảnh vẫn tại trứng bên trong lờ mờ, nhìn không rõ ràng, lại làm cho mỗi một cái đem ánh mắt bắn ra mà tới người sợ hãi mà kinh, như rơi xuống vực sâu.

"Ngươi nói cái gì!"

Chỉ một thoáng, tại lấy một bên khác Thần Dụ đám người sắc mặt cuồng biến bên trong, Thái tử trong mắt lại bỗng nhiên ngẩng đầu, không thể tin cuồng hống nói: "Lời ấy coi là thật!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ giọng cảm thán nói: "Đương nhiên bởi vì ta rất muốn biết, phách tuyệt thời đại cận cổ, được xưng làm tinh không chi hạ đệ nhất Hoàng giả Viêm Hoang đế, đến cùng là dạng gì phong thái "

Tại Thái tử không thể tin được cùng vẻ mừng như điên thay nhau giao thế thời khắc, Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, hờ hững nói:

"Không muốn lãng phí thời gian của ta, lập tức đi làm!"

"Tốt! Tốt!"

Giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh sở tác sở vi hoàn toàn ngoài đoán trước, Thái tử Diệc Huyền Cơ kích động, mừng như điên gầm nhẹ một tiếng, sắc mặt bởi vì tuyệt đối kinh hỉ mà vặn vẹo thành một đoàn, lộ ra cực đoan điên cuồng! Hắn mỗi một tấc da thịt, mỗi một cây lông tóc đều tại hưng phấn run rẩy, sau đó một bả nhấc lên trước mặt hư thánh hài xương, căn bản không để ý tự thân thương thế, điên cuồng hướng về bao vây lấy Viêm Hoang đế phục sinh thân thể huyết nhục chi noãn rơi đi!

"Cái này!"

Nhìn thấy một màn này, Thần Dụ Võ Tôn lập tức sợ hãi mà kinh, phát ra một thanh âm vang lên triệt vực sâu rống to!

"Các hạ, tuyệt đối không thể!"

Hắn làm năm đó tự mình tham dự qua diệt tuyệt một trận chiến kinh nghiệm bản thân người, vô cùng biết rõ thời đại cận cổ đệ nhất cường giả Viêm Hoang đế đến cùng khủng bố cỡ nào!

Hơn phân nửa võ đạo giới, vượt qua ba mươi tên trở lên trấn phái chi chủ cấp bậc Luyện Thần cự phách mai phục, vây công! Còn có các loại hủy thiên diệt địa uy năng trấn phái thần binh, bảo vật trấn áp, siêu huyền hỏa khí đánh lén đánh giết, có thể nói là dốc hết đương thời toàn bộ võ đạo giới hơn phân nửa trở lên lực lượng mới đem triệt để đánh giết, vì thế võ đạo giới tổn thất nặng nề, hơn phân nửa Luyện Thần cự phách vẫn lạc, truyền thừa đoạn tuyệt!

Bởi vậy cũng có thể gặp, Viêm Hoang đế là bực nào cường đại, đáng sợ!

Vậy mà lúc này giờ phút này Thái tử một phương sắp bị diệt tới nơi, lúc đầu đã nguy cơ bình định, cái này không biết lai lịch cường giả bí ẩn vậy mà bởi vì muốn kiến thức một chút Viêm Hoang đế ngày xưa phong thái, giống như cỏ này dẫn đầu muốn mở ra Địa Ngục Chi Môn, để Viêm Hoang đế khủng bố như vậy nhân vật phục sinh, để Thần Dụ bọn người làm sao không sợ vỡ mật

"A "

Tiếng hét giận dữ như thủy triều kịch liệt khuấy động, Thái tử động tác đột nhiên lại lần nữa tăng tốc, mà Nhạc Bình Sinh lại lơ đễnh quay đầu sang:

"Vì sao không thể "

"Các hạ, Viêm Hoang đế thực lực mạnh, không thể phỏng đoán! Bắc Hoang bây giờ võ đạo giới như thế tàn lụi, cũng là bởi vì hơn phân nửa võ đạo thánh địa chi chủ vẫn lạc tay! Là làm thế nhất đẳng kinh khủng nhân vật a!"

Thần Dụ Võ Tôn giờ phút này sắc mặt sợ hãi phi thường, hét lớn:

"Các hạ! Ta biết ngài vũ lực ngập trời, hiện nay thiên hạ không người sánh vai, muốn cùng thứ nhất so sánh. Nhưng là Viêm Hoang đế trình độ kinh khủng tuyệt đối vượt qua thế nhân tưởng tượng nhất là bây giờ Thái tử lấy trăm vạn sinh linh, lại thêm hư thánh chi cốt phục sinh, thực lực của hắn chỉ sợ trở lại một cái chưa từng có cường đại tình trạng! Tuyệt đối không thể!"

Nhạc Bình Sinh mỉm cười một tiếng, chậm rãi xoay đầu lại, tựa hồ lơ đễnh.

Thần Dụ Võ Tôn nhưng không có từ bỏ, kiên trì lại lần nữa hét lớn:

"Các hạ! Ngươi phải biết, ngươi nhìn chăm chú vực sâu thời điểm, vực sâu cũng tại nhìn chăm chú "

"Ta không phải nhìn chăm chú vực sâu người."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi mở miệng trực tiếp đánh gãy Thần Dụ Võ Tôn, đồng thời, hờ hững, xa xăm, như là vũ trụ tinh không to lớn khó lường thanh âm giáng lâm tại phương viên trăm dặm thiên không, đại địa, chấn động không ngớt:

"Bởi vì, ta chính là vực sâu!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 597: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Mười)

Chương 597: Mạnh mẽ! Vô địch! (mười)

Nhạc Bình Sinh lạnh lùng, linh hoạt kỳ ảo, thật lớn thanh âm chấn động toàn bộ Âm Chúc vực sâu, cũng làm cho lo lắng khuyên nhủ Thần Dụ Võ Tôn ngữ khí cứng lại, tâm thần tựa hồ nhận lấy một loại nào đó xung kích, bỗng nhiên ở giữa liên tục rút lui.

"Thần Dụ!"

Tây Hải, Đoạn Hồn hai đại Võ Tôn liền vội vàng tiến lên đỡ lấy Thần Dụ Võ Tôn rút lui thân hình.

"Ta không sao."

Ổn định thân hình, Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt tái xanh, trong lòng hàn ý bao phủ, thật sâu nhìn một cái tinh quang vương tọa phía trên sừng sững bất động Nhạc Bình Sinh một chút, bỏ đi tất cả khuyên can suy nghĩ.

"Thần Vực đại nhân, một khi Viêm Hoang đại đế phục sinh mà ra, lo toan thiết tưởng không chịu nổi! Làm sao bây giờ "

"Viêm Hoang đế là nhân vật đáng sợ cỡ nào cái này cường giả tuyệt đỉnh thật sự là quá mức tự tin! Hết lần này tới lần khác chúng ta còn không cách nào ngăn cản, như thế nào cho phải "

Nhìn qua chật vật không chịu nổi Tây Hải, Đoạn Hồn hai tên Võ Tôn sắc mặt khó coi, gấp gáp tới cực điểm, gắt gao nhìn chằm

chằm Thái tử tại huyết nhục chi thành chủ điện bên trên cử động, tâm thần bỗng nhiên lặng yên không tiếng động truyền lại hướng về phía Thần Dụ Võ Tôn.

"Chuyện cho tới bây giờ, đã không cách nào có thể nghĩ, chỉ có phó thác cho trời, hành sự tùy theo hoàn cảnh!"

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt xanh lét xám, hiển nhiên là trước đó phân thần bị luân hồi lực lượng phân giải tẩy luyện cấp cho hắn thương tích quá lớn, hắn gấp rút truyền lại tâm thần nói:

"Mà lại cái này hoành không xuất thế cường giả thực lực hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, chỉ sợ cũng không yếu tại Viêm Hoang đại đế hoặc nhiều hoặc ít, chưa chắc sẽ có chúng ta nghĩ như vậy hỏng bét!"

Mặc dù là nói như vậy, nhưng là chính Thần Dụ Võ Tôn trong lòng nhưng không có chút nào lực lượng. Hắn đã từng tham dự qua năm trăm năm trước diệt tuyệt một trận chiến, bất quá khi đó chủ lực đều là một chút võ đạo thánh địa chi chủ, hắn trên cơ bản ở vào tuyến phong tỏa bên ngoài, không có trực quan cảm thụ qua Viêm Hoang đế lực lượng đến cùng đến loại trình độ gì.

Càng quan trọng hơn là, giờ này khắc này Thái tử Diệc Huyền Cơ không biết từ nơi nào có được pháp môn, thi triển ra hắn chưa bao giờ nghe đại thủ bút, lấy mấy triệu người huyết nhục, xương cốt, linh hồn vì hiến tế, dung luyện, bồi dưỡng được dạng này một tôn yêu ma đồng dạng thân thể, lại thêm một vị hàng thật giá thật hư thánh hài xương nhập chủ trong đó, để cho người ta khó có thể tưởng tượng khởi tử hoàn sinh Viêm Hoang đế sẽ có được sức mạnh cỡ nào!

Ngay tại Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn bọn người lặng yên truyền âm thời điểm, Nhạc Bình Sinh ánh mắt hơi động một chút liền rõ ràng đã nhận ra ba người bọn họ tiểu động tác, lại không chút nào để ý, nhàn nhã nhìn chăm chú lên Thái tử Diệc Huyền Cơ

động tác.

Mà giờ khắc này Thái tử tựa hồ sợ Nhạc Bình Sinh sẽ hối hận, không muốn lãng phí từng giây từng phút thời gian, đã đứng ở tản ra tinh hồng ánh sáng nhạt huyết nhục chi noãn trước mặt trong miệng nói lẩm bẩm, dẫn phát cả tòa huyết nhục chi thành cũng bắt đầu kịch liệt ba động co vào.

Không đến một lát thời gian liền đem trong tay hư thánh hài xương nhẹ nhàng dán vào.

Xùy!

Tựa hồ cảm thấy một loại nào đó khát vọng, mỹ vị vô cùng đồ ăn xuất hiện ở trước mặt mình, huyết nhục chi noãn mặt ngoài chỉ một thoáng kịch liệt nhúc nhích, sau đó tầng tầng huyết nhục như là cánh sen đồng dạng nứt ra, nở rộ, chỉ một thoáng đem hư thánh hài xương lôi kéo thôn phệ trong đó!

Theo hư thánh hài xương bị huyết nhục chi noãn thôn phệ, tầng tầng cánh sen giống như huyết nhục màng mỏng bắt đầu khép kín, sau đó trong đó mờ mịt tinh hồng ánh sáng nhạt đột nhiên nồng nặc gấp trăm lần, nghìn lần, giống như mênh mông sóng dữ cực hạn tại nơi chật hẹp nhỏ bé vừa đi vừa về khuấy động lại bị hung hăng áp súc, đồng thời phát ra làm cho người không rét mà run nhấm nuốt nuốt thanh âm!

Ngay sau đó, tại Thần Dụ Võ Tôn bọn người trong mắt, cái này kéo dài bao trùm vực sâu lòng đất dài một dặm huyết nhục toàn diện chỉ một thoáng huyết quang kịch liệt phun trào, sau đó phảng phất là thuỷ triều xuống đồng dạng chỉ một thoáng co vào, cấp tốc tuôn hướng huyết nhục chi thành trung tâm!

Mà huyết quang tiêu tán sau hiển lộ ra huyết nhục chi thảm thì là từng mảnh cháy đen, giống như là bị rút lấy tất cả tinh hoa cùng lực lượng, khô bại cháy đen.

Ngắn ngủi mười cái hô hấp công phu, huyết quang phạm vi bao phủ liền thu nhỏ lại một nửa, vẫn còn tiếp tục co vào, hướng về huyết nhục chi noãn tụ tập, hiển lộ ra mảng lớn mảng lớn khô héo huyết nhục.

Huyết quang nhanh chóng co vào, toàn bộ tụ hợp vào huyết nhục chi noãn bên trong, phảng phất là tiến hành cái gì không cách nào tưởng tượng biến hóa, trong vực sâu đột nhiên thổi lên gió tanh mưa máu, tựa hồ tỏ rõ lấy thế gian này lớn nhất kinh khủng sắp giáng lâm!

Đối mặt với tình cảnh này, Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ bình yên bất động, mà Thần Dụ Võ Tôn bọn người hô hấp đều giống như bị ức chế ở, biến mười phần gian nan!

Huyết hải vô nhai bên trong, Thái tử Diệc Huyền Cơ đứng ở huyết nhục chi noãn trước mặt, thời gian hết thảy đều trong mắt hắn biến mất, chỉ có huyết nhục chi noãn ở trong lờ mờ thân ảnh, mặt mũi tràn đầy máu tươi thần tình trên mặt vặn vẹo mà cuồng nhiệt, nhẹ giọng nỉ non nói:

"Trở về đi, thức tỉnh đi, đã từng bất bại Hoàng giả "

"Để ngu xuẩn, cuồng vọng, không biết sống chết người khiêu khích, kiến thức đến ngài mênh mông vĩ lực, tại ngài dưới chân phủ phục run rẩy, sau đó tại hối hận cùng kêu rên bên trong chết đi "

Nguyên bản bé không thể nghe tự lẩm bẩm trở nên càng ngày càng sục sôi, càng ngày càng cao cang, càng ngày càng điên cuồng! Thái tử mặt mũi tràn đầy vẻ dữ tợn, bỗng nhiên hai tay thư giãn, phảng phất là muốn kính dâng chính mình hết thảy, nghiêm nghị điên cuồng gào thét!

"Thiên! Nhân! Atula! Súc sinh! Quỷ đói! Địa Ngục! Ta tức lục đạo, ta chủ luân hồi!"

Thoáng chốc! Theo Thái tử nghiêm nghị điên cuồng gào thét, mi tâm của hắn bỗng nhiên vỡ ra, phảng phất luân hồi mở lại, hóa thân của đạo trời, nhân đạo hóa thân, Atula đạo hóa thân, súc sinh đạo hóa thân, ngạ quỷ đạo hóa thân, địa ngục đạo hóa thân từ đó luân hồi vòng xoáy bên trong một bước đi ra, sau đó thế mà phảng phất thiêu thân lao đầu vào lửa, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, không chậm trễ chút nào trực tiếp đầu nhập vào Thái tử trước mặt huyết nhục chi noãn ở trong!

Thật giống như chảo dầu tích thủy, theo Thái tử phảng phất dâng hiến chính mình đem Lục Đạo Luân Hồi pháp thân đầu nhập vào huyết nhục chi noãn bên trong về sau, không thể hình dung kinh khủng ba động rải mà ra, nho nhỏ một cái huyết nhục chi noãn chỉ một thoáng biến thành một tòa sắp phun trào, hủy thiên diệt địa viễn cổ núi lửa!

"Còn chưa đủ!"

Thái tử ánh mắt giống như là tới gần tuyệt cảnh giống như dã thú tàn nhẫn hung ác, tại Thần Dụ Võ Tôn bọn người hãi hùng khiếp vía trong ánh mắt, thân thể của hắn đột nhiên ở giữa chấn động, từ hắn bị Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt đập nện ra trên dưới một trăm đạo vết thương phía trên, lít nha lít nhít huyết tiễn đột nhiên phun ra, phảng phất là đem hắn toàn thân huyết dịch toàn bộ rút sạch, toàn bộ đã rơi vào huyết nhục chi noãn ở trong!

"Bằng vào ta huyết mạch, truy bản tố nguyên, đã từng bá giả, hồn trở về này!"

Ông!

Giống như là triệt để đã dẫn phát chất biến, huyết nhục chi noãn điên cuồng nhúc nhích! Máu đỏ tươi chỉ riêng bốn phương tám hướng bắn ra, bồi dưỡng vô số kinh khủng âm ảnh điên cuồng lay động, giống như trong địa ngục vô tận ma quái, ngay tại hò hét triều bái, nghênh đón bọn hắn Hoàng giả trở về!

Mắt thấy đến thảm liệt như vậy tàn khốc, như thế nhìn thấy mà giật mình một màn, Thần Dụ Võ Tôn bọn người tất cả đều đều tê cả da đầu, toàn thân lông mao dựng đứng! Liền ngay cả tinh quang vương tọa phía trên Nhạc Bình Sinh cũng hơi híp mắt lại!

Ngay tại sau một khắc, theo Thái tử Diệc Huyền Cơ cái này phảng phất loại này tìm đường sống trong chỗ chết, bỏ qua hết thảy, kính dâng hết thảy kịch liệt hò hét sau

"Là cái gì, đang kêu gọi trẫm "

Lòng đất trong vực sâu, một cái cực điểm bá đạo, cực điểm uy nghiêm, một lời ra lệnh đủ để khiến giang sơn xã tắc thây nằm trăm vạn, máu chảy thành sông đế vương thanh âm vang lên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 598: Mạnh Mẽ! Vô Địch! (Cuối Cùng)

Chương 598: Mạnh mẽ! Vô địch! (cuối cùng)

Theo đạo thanh âm này vang lên, Thần Dụ Võ Tôn đám người tâm linh bỗng nhiên giống như là gặp một kích nặng nề, lại giống là trên trái tim có một trương không thể phá vỡ lưới lớn bỗng nhiên nắm chặt, thân thể từng khúc căng cứng, cứng ngắc!

Ngắm nhìn nơi xa cái kia phiến cực hạn ngưng tụ, bất cứ lúc nào cũng sẽ bộc phát huyết quang, Tây Hải Võ Tôn đắng chát phát ra âm thanh:

"Cuối cùng, vẫn là "

Cùng Thần Dụ Võ Tôn đám người sợ hãi khác biệt, huyết nhục chi noãn trước mặt, sắc mặt cùng người chết đồng dạng bạch, cơ hồ thoi thóp suy yếu tới cực điểm Thái tử trong mắt lại bỗng nhiên bạo phát ra mừng như điên hào quang, hắn lảo đảo nghiêng ngã xông lên phía trước, hét lớn:

"Phụ hoàng! Là ta! Là nhi thần Huyền Cơ đang kêu gọi ngươi!"

Giờ này khắc này, phảng phất là núi lửa bắt đầu hạ nhiệt độ làm lạnh, huyết nhục chi noãn xao động càng phát xu hướng tại bình ổn, nhưng lại lộ ra một loại tất cả lực lượng cực hạn ngưng tụ thu liễm kinh khủng cảm giác.

Ngắn ngủi im lặng bên trong, tựa hồ đang nhớ lại, thích ứng

lấy cái gì, yên tĩnh duy trì một lát, huyết nhục chi noãn bên trong cái kia bá đạo tuyệt luân thanh âm lại lần nữa thanh tỉnh vang lên:

"Huyền cơ, là ngươi thì ra là thế "

"Nghĩ không ra, liền ngay cả trẫm chính mình cũng cho rằng hi vọng không lớn pháp môn, ngươi lại có thể làm được "

"Trẫm rất vui mừng!"

Xùy!

Còn không đợi Thái tử lại lần nữa trả lời, tại hắn mừng như điên ánh mắt bên trong theo một tiếng huyết nhục xé rách tiếng vang, một con điêu luyện, cường kiện cánh tay bỗng nhiên phá vỡ huyết nhục chi noãn, đưa ra ngoài!

Sau đó huyết nhục chi noãn chia năm xẻ bảy, tinh hồng dịch nhờn khuynh đảo mà ra, một tôn chưa từng có cường đại thân ảnh nhưng từ trong đó chậm rãi đứng thẳng lên.

Theo đạo thân ảnh này huyết nhục chi noãn ở trong đứng thẳng mà lên, một cỗ rung động áp bách thoáng chốc quét sạch mà ra, giống như trào lên hét giận dữ diệt thế sóng lớn, giống như tê thiên liệt địa vòi rồng gió lốc, giống như trực áp mà xuống vạn trượng Thần Sơn, giống như ngang qua trời cao liệt diễm lưu tinh!

Đạo này vĩ ngạn thân ảnh bên ngoài thân thân thể bên trên, cơ bắp lấy một loại ưu mỹ vô cùng đường cong tồn tại, phảng phất cực hạn áp súc chiến đấu tinh hoa, hết thảy đều là vì chiến đấu mà sinh, ngôn ngữ không đủ để hình dung vạn nhất! Thân cao gần chín thước thân thể tản mát ra cực đoan lực lượng cuồng bạo, cơ bắp như rắn rồng điên cuồng phun trào. Vẻn vẹn như thế đứng thẳng bất động, vực sâu lòng đất hư không cùng hắc ám phảng phất không chịu nổi đồng dạng bắt đầu vặn vẹo, run rẩy, rồng ngâm thật lớn tiếng hổ gầm giống như triều bái đồng dạng tại hư

không quanh quẩn không ngớt, quét sạch thiên địa!

Theo nguyên khí hội tụ phun trào, đạo thân ảnh này phía trên kim quang khoác vẩy, chỉ một thoáng tạo thành một thân hình rồng ẩn hiện, vô thượng uy nghiêm đế bào.

Thời đại cận cổ mạnh nhất bá giả, Đại Hoang Thần Triều cuối cùng đại đế Viêm Hoang đế, đến tận đây khởi tử hoàn sinh, sừng sững tại mảnh đất này ngọn nguồn vực sâu!

"Thế mà!"

Trong mắt khắc sâu vào cái kia đạo bá đạo vô biên thân ảnh, phảng phất tất cả thảm liệt ác mộng bị trong khoảnh khắc hồi ức mà lên, Thần Dụ Võ Tôn đám người nhất thời như rơi vào hầm băng, thể xác tinh thần băng hàn! Nhìn thấy này tấm cảnh tượng, cảm giác được cỗ khí tức này, Thần Dụ Võ Tôn lập tức liền cảm giác được khởi tử hoàn sinh Viêm Hoang đế không chỉ có không có chút nào suy yếu thái độ, ngược lại so những ký ức khác ở trong càng cường đại, càng kinh khủng!

Mà đối với ngoại giới hết thảy đều không phát giác gì, giờ phút này Thái tử trong mắt thế giới chỉ còn lại có trước mắt đạo này cường đại thân ảnh.

Không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung hắn kích động cùng tình khó tự đè xuống, hắn trong hốc mắt ẩn hiện một tia thủy quang, ngắm nhìn như là vạn trượng như núi cao trấn áp vực sâu thân ảnh, thanh âm hắn khô khốc, ẩn mang nức nở nói:

"Phụ hoàng, ta rốt cục, ta rốt cục "

Viêm Hoang đại đế trong mắt Thần Quang đóng mở, xé rách hư không, nghiêng đầu nhìn tới. Hắn đối với tinh không vương tọa phía trên Nhạc Bình Sinh cùng một bên khác Thần Dụ Võ Tôn cùng ba tên Luyện Thần cự phách căn bản như không có gì, phảng phất

đối phương chẳng qua là sau đó liền có thể đè chết sâu kiến.

"Hoàng Lương nhất mộng, thế sự biến thiên, hải điền tang thương thần triều đã không tồn tại nữa a "

"Trẫm hài tử, những năm này vì phục sinh ta, ngươi tựa hồ ăn thật nhiều khổ. Huyền cơ, ngươi chịu khổ, tâm ý của ngươi, ngươi ẩn nhẫn hi sinh, vi phụ từ ngươi dâng ra máu tươi bên trong rõ ràng cảm nhận được. Ngươi không hổ là là ta Diệc thị huyết mạch."

"Như vậy, là mấy người bọn hắn đả thương ngươi a "

Tại Viêm Hoang đế quay đầu nhìn về phía sắc mặt trắng bệch, vô cùng suy yếu Thái tử Diệc Huyền Cơ lúc, một giấc chiêm bao ngàn năm, hải điền tang thương biến ảo, cực điểm bá đạo vô tình trong ánh mắt tựa hồ hiện lên một tia không dễ dàng phát giác thương tiếc cùng liếm độc chi tình:

"Cha con chúng ta ở giữa tuy có thiên ngôn vạn ngữ lại không phải lúc nói chuyện , chờ đến vì phụ thân tay vặn hạ đầu của bọn hắn về sau lại tự."

"Ngươi mà lại thối lui."

Lập tức Viêm Hoang đế nghiêng đầu, lấy một loại điều trị người chết đồng dạng tàn khốc ánh mắt quét mắt Nhạc Bình Sinh bọn người:

"Chuẩn bị kỹ càng cầu nguyện a bởi vì lập tức trẫm liền phải đem các ngươi thực hiện trên người Thái tử thống khổ, gấp trăm lần, trăm ngàn trả lại các ngươi. Bất quá các ngươi là cảnh giới gì, mặc kệ các ngươi tu luyện bao lâu, lập tức các ngươi liền sẽ rõ ràng, tử vong đối với các ngươi tới nói là tuyệt đối hi vọng xa vời."

Bị Viêm Hoang đế ánh mắt đảo qua Thần Dụ Võ Tôn ba người đột nhiên giống như là ngưng kết pho tượng, cứng ngắc ở. Một cỗ

nồng đậm không cách nào tản ra tử khí triệt để bao phủ bọn hắn.

Mà Thái tử giờ phút này một bên bay ngược, một bên ánh mắt cừu hận, khoái ý gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, tựa hồ chính mình phụ hoàng lập tức liền muốn đem cái này cấp cho chính mình trước nay chưa từng có thống khổ cùng nhục nhã đại địch tra tấn cái chết, gào thét lớn nhắc nhở:

"Phụ hoàng, người kia ngươi phải cẩn thận!"

"Ngươi nói là hắn a "

Viêm Hoang đế cũng không ngẩng đầu lên, lười Nhạc Bình Sinh một chút:

"Người này thực lực không tệ, nhưng cũng tiếc, coi như hắn là Luyện Hư Võ Thánh cũng muốn chết."

Nguyên bản Viêm Hoang đế liền có được là đủ cùng Luyện Hư Võ Thánh sánh vai kinh khủng thế lực, mà tại hiện tại khởi tử hoàn sinh, lấy hư thánh hài cốt làm căn cơ, tụ mấy triệu người huyết nhục linh hồn tinh hoa hiến tế đúc thành thân thể, tâm linh càng là kinh lịch giữa sinh tử luân hồi biến ảo, sự cường đại của hắn cùng kinh khủng hoàn toàn đã đến một cái mức không thể tưởng tượng nổi, cho dù là nhìn qua thâm bất khả trắc Nhạc Bình Sinh đối với hắn mà nói cũng vẻn vẹn nhìn qua không tệ mà thôi.

"Rốt cục ôn chuyện xong a "

Sau một khắc! Nhạc Bình Sinh cười một tiếng dài, chỉ một thoáng từ tinh quang vương tọa phía trên đứng thẳng mà lên, thanh âm tuyên cổ, hạo đãng, áp đảo cái này vực sâu trong lòng đất hết thảy thanh âm, trở thành thiên địa duy nhất!

"Các ngươi đã làm trễ nải ta quá nhiều thời gian, như vậy lập tức bắt đầu đi."

"Viêm Hoang đế, thực lực của ngươi rất không tệ, ta nguyên bản dự tính một phần trăm lực lượng liền có thể đánh chết ngươi, nhưng là tình huống hiện tại hiển nhiên ngoài dự liệu của ta."

"Như vậy, vi biểu đối ngươi thưởng thức, lần này "

"Ta đem vận dụng mười phần trăm lực lượng."

Ông!

Theo Nhạc Bình Sinh hời hợt tuyên cáo, một cỗ mênh mông hùng vĩ tâm thần ý niệm chỉ một thoáng quét sạch bao gồm phương viên gần trăm dặm! Phạm vi bao phủ bên trong, xa xăm thâm thúy màn trời phía trên có ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao lập loè tỏa ánh sáng, lại có hay không lượng tinh hà bảo vệ xoay tròn. Bách lý giữa thiên địa bỗng nhiên thêm ra một cỗ mênh mông hoang hoang viễn cổ khí tức, như là một lần nữa trở lại Thiên Địa Khai Tịch thời đại hồng hoang!

Cùng lúc đó! Xa xôi chân trời, chu thiên vận chuyển lớn tinh phía trên, hết thảy ba trăm sáu mươi lăm tôn lạnh lùng vô tình tinh thần thần linh chỉ một thoáng cùng nhau từ tinh quang ở trong đứng thẳng mà lên! Trong đó ba mươi sáu tôn tinh quang thần linh trong khoảnh khắc tiến lên trước một bước, hướng lên trời nhai góc biển đồng dạng lòng đất vực sâu, hướng về tinh quang vương tọa phía trên Nhạc Bình Sinh, hướng về đứng chắp tay Viêm Hoang đế, xa xa khom người cúi đầu!

"Ngươi!"

Nguyên bản quyền sinh sát trong tay, hết thảy đều ở trong lòng bàn tay Viêm Hoang đế, trong nháy mắt thần sắc kịch biến!

Ầm ầm!

Chư thiên tinh đấu bên trong, bỗng nhiên thiên địa băng liệt một tiếng nổ vang, có ba mươi sáu ngôi sao lớn thả ra chói mắt to

lớn tinh quang, trong lúc nhất thời loại này quang huy tràn ngập toàn bộ thiên địa, trở thành thế gian này duy nhất hào quang, cũng sẽ tại mili giây ở giữa đem Viêm Hoang đế bao phủ hoàn toàn.

Bay ngược ra Thái tử, một phương hướng khác bên trên bởi vì Viêm Hoang đế mà sợ hãi run rẩy bên trong Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba người chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh chói mắt huy hoàng, con mắt mù, lỗ tai mất thông, đối thân thể, không gian, thậm chí thời gian đánh mất hết thảy cảm giác.

Sụp đổ, sụp đổ, Nhạc Bình Sinh 【 Quần Tinh Triêu Bái Quân Lâm thuật 】 phát động phương hướng bên trên, hết thảy đều tại sụp đổ. Cùng mặt đất thẳng đứng vượt qua một cây số chi sâu vực sâu vách đá, giống như là một khối đậu hũ đồng dạng bị trực tiếp đảo từng tầng từng tầng vỡ vụn, đồng thời căn bản cũng không có dừng lại xu thế, mười vạn, trăm vạn, ngàn vạn tấn đất đá trực tiếp bị lực lượng cuồng bạo vỡ vụn, nhấc lên, bốc hơi!

"A! Không có khả năng!"

"Thế gian này không ai có thể chiến "

Hạo đãng tinh quang bên trong truyền đến một tiếng kinh thiên động địa Thần Ma rống to, nhưng lại không biết tại trên nửa đường xảy ra chuyện gì liền đột nhiên ngừng lại, mà vừa mới thối lui ra khỏi hơn trăm trượng phạm vi Thái tử đồng dạng kêu thảm một tiếng, cả người thân thể tại loạn lưu bên trong ném đi đồng thời bắt đầu vỡ vụn hòa tan!

Toàn bộ vực sâu, tia sáng, thiên địa đều đang run rẩy sụp đổ bên trong, đất đá bốc hơi, đại địa nứt ra, thiên không vỡ vụn, Tứ Tượng trào lên, vực sâu lòng đất trở lại hỗn độn!

Là đủ đem người màng nhĩ đánh vỡ tiếng vang cùng hoàng liệt tinh quang cùng hỗn độn hư không liên tiếp thay đổi mấy lần, sau đó hết thảy đều trở nên bình tĩnh.

Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn tam đại Võ Tôn miễn cưỡng, chật vật mở cặp mắt ra.

Sau đó một luồng ánh nắng chiếu xuống để bọn hắn trên khuôn mặt.

"Cái này!" Da mặt của bọn hắn, răng, thân thể bắt đầu không cách nào khống chế run rẩy! Cả người giống như là bỗng nhiên bị gắt gao giữ lại cổ họng, một câu đều nói không nên lời!

Ở trước mặt bọn họ, chiều sâu vượt qua một cây số trở lên vực sâu một bên thâm thúy vách đá đã trực tiếp bị không biết tên lực lượng diệt trừ san bằng, vượt qua ức vạn tấn đất đá như là trống không tan biến mất hoàn toàn biến mất không thấy, Thần Dụ Võ Tôn bọn người trước mặt ánh mắt trở nên không có vật gì, tầm mắt rộng lớn, thay vào đó là một đầu từ hẹp đến rộng, dài tới mấy chục dặm rộng lớn hình quạt xung kích đồng bằng!

Đây là Nhạc Bình Sinh mười phần trăm lực lượng dưới, so với mười mấy khỏa đạn hạt nhân đồng thời oanh tạc đả kích còn muốn tinh chuẩn, thẳng đứng chiều sâu một cây số Âm Chúc vực sâu một bên trực tiếp bị trừ bỏ, san bằng thành một mảnh gần vạn bình phương bên trong bao la đồng bằng ruộng dốc!

Ấm áp ánh nắng tản mát, gió nhẹ quét, hơn phân nửa Âm Chúc vực sâu đã không còn tồn tại.

"A! A! Phụ hoàng! Phụ hoàng!"

Tuyệt đối tĩnh mịch bên trong, chỉ một thoáng vang lên một mảnh thảm liệt mà tuyệt vọng gào thét. Chỉ gặp một mảnh bằng phẳng đồng bằng khu vực biên giới, đất đá bên trong, một thân ảnh chật vật ngọ nguậy, phát ra giống như từ đám mây rơi xuống không thể tin thê lương gào thét.

Kia là Thái tử.

Giờ này khắc này Thái tử cánh tay, đi đứng, thậm chí nửa cái thân thể đều đã hoàn toàn biến mất không thấy, khuôn mặt phía trên tai mắt mũi các khí quan cũng tại Nhạc Bình Sinh bạo liệt một kích dư ba hạ hủy đi, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, chân chính vô cùng thê thảm!

Nhưng mà dù là tàn phá thân thể, mắt không thể thấy, đã chỉ còn lại có một hơi, Thái tử Diệc Huyền Cơ vẫn như cũ giống như là hồi quang phản chiếu, tìm kiếm lấy cái gì đồng dạng phát ra điên cuồng rống to:

"Phụ hoàng! Ngươi ở đâu! Ngươi ở đâu!"

Cho dù là tương hỗ là thù không đội trời chung địch Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn cái này ba tên liên minh Võ Tôn khi nhìn đến một màn này về sau, đều trong lòng kinh run rẩy bên trong mặt lộ vẻ vẻ không đành lòng.

"Làm cho người cảm động tình phụ tử!"

"Bất quá ngươi không cần tìm."

Nhạc Bình Sinh như thần như ma đồng dạng thân ảnh chậm rãi hạ xuống, nhìn lướt qua đột nhiên cứng đờ Thái tử, lãnh đạm nói:

"Rất đáng tiếc, ta còn không có hoàn toàn dùng ra mười phần trăm lực lượng, hắn liền chết."

Theo tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh khiêng ra tay đến nhẹ nhàng điểm một cái, tại mặt đất thân thể tàn phá Thái tử, đầu lâu trong nháy mắt pháo bông bạo liệt, như vậy giải thoát!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 599: Tiến Đánh Tân Triều Thần Kinh!

Chương 599: Tiến đánh tân triều thần kinh!

Bao la trống trải đồng bằng phía trên, trời trong gió nhẹ, phong thanh chầm chậm.

Theo Thái tử tử vong cùng Nhạc Bình Sinh giọng hời hợt, Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn cái này tam đại liên minh Võ Tôn biểu lộ tựa như ảo mộng, giống như là bị mất hồn phách đồng dạng cứng ngắc nhìn qua trước mặt bị san bằng vực sâu, không nhúc nhích.

Viêm Hoang đế, vị này Đại Hoang Thần Triều cuối cùng hoàng đế, lấy sức một mình tan vỡ hơn phân nửa võ đạo giới, khiến cho bây giờ Bắc Hoang võ đạo giới tàn lụi thời đại cận cổ đệ nhất bá giả, tựa hồ thật đã phi hôi yên diệt, ngay cả một tia vết tích đều không có để lại.

"Một chiêu giết Tử Viêm hoang đế "

"Mười phần trăm lực lượng "

"Không, không có khả năng thế gian này tuyệt đối không có khả năng tồn tại dạng này sự tình "

"Thế gian này, tuyệt không có khả năng tồn tại dạng này người "

Thần Dụ Võ Tôn bọn người thất hồn lạc phách ánh mắt vừa đi vừa về tìm kiếm lên trước mắt không gian , chờ đợi, rõ ràng là một

cái tuyệt thế chi địch vẫn lạc, bọn hắn giờ phút này lại ngược lại không thể tưởng tượng nổi cầu nguyện, mong mỏi, hi vọng có thể lại lần nữa nhìn thấy Viêm Hoang đế thân ảnh, nói cho bọn hắn trước mắt đây hết thảy đều là ảo giác của bọn hắn, là hư giả, không chân thực tồn tại.

Tập hợp toàn bộ võ đạo giới tất cả thánh địa chi chủ, Luyện Thần cự phách, cùng tân triều tiền thân mấy trăm vạn quân cách mạng, vô số chí sĩ đầy lòng nhân ái bỏ ra thảm trọng đại giới mới đánh bại lật đổ Viêm Hoang đế, là bực nào kinh tài tuyệt diễm, hùng bá thiên hạ kỳ nhân mặc dù là đỉnh phong Luyện Thần cảnh giới, lại có được phách tuyệt cùng giai, không chút thua kém tại chân chính Luyện Hư Võ Thánh thực lực kinh khủng!

Nhưng mà dạng này một cái ác mộng tồn tại, lại như thế đột ngột, mộng ảo, buồn cười phương thức liền hôi phi yên diệt, thậm chí nhìn qua ngay cả một tia sức phản kháng đều không có cứ như vậy chết mất.

Nhạc Bình Sinh một kích giết chết trên phiến đại lục này tung hoành bễ nghễ, mang cho toàn bộ võ đạo giới trọng thương cùng sợ hãi cận cổ đệ nhất bá giả sự thật, trực tiếp để Thần Dụ Võ Tôn ba người võ đạo tín niệm, ý chí giờ phút này nhận lấy đời này đến nay trước nay chưa từng có xung kích, đã là lung lay sắp đổ, gần như sụp đổ!

Cái gì ngàn năm khổ tu, cái gì mưu tính sâu xa, cái gì tuyệt thế tài tình tại tuyệt đối lực lượng cuồng bạo nghiền ép phía dưới đều giống như thành một cái không có chút ý nghĩa nào trò cười, bọn hắn chưa từng có một khắc giống như bây giờ cảm giác được, tại cái này thần bí cường giả tuyệt đỉnh trước mặt chính mình là như thế yếu ớt, hèn mọn, nhỏ bé.

Mà Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không để ý tới Thần Dụ Võ Tôn cùng ba người suy nghĩ cái gì, giờ này khắc này một cỗ không gì so sánh nổi khổng lồ linh năng chính như cùng Thiên Hà ngược

lại nghiêng đồng dạng tại hắn lượng tử trong thân thể kích động, như là gió xuân mưa phùn dung nhập đại địa, nhuận vật mảnh im ắng bị Lượng Tử thân xác trực tiếp thu nạp.

Vượt qua ba mươi vạn!

Cuối cùng hoàng đế, cuối cùng Thái tử cái này hai đôi phụ tử vì hắn cung cấp trọn vẹn hơn ba mươi vạn đơn vị linh năng! Trong đó vẻn vẹn Viêm Hoang đại đế một người cung cấp linh năng liền đạt tới vượt qua hai mươi vạn chi cự, bởi vậy cũng có thể gặp Viêm Hoang đế vị này thời đại cận cổ đệ nhất bá giả mạnh mẽ!

Bất quá Viêm Hoang đế cung cấp linh năng mặc dù khổng lồ, so với Nhạc Bình Sinh tại thánh quang đại lục thôn phệ hấp thu thánh thần còn sót lại ý thức vẫn là rất có không bằng, thậm chí ngay cả một phần năm đều không có đạt tới.

Tại thôn phệ qua một cái thần linh còn sót lại ý thức về sau, tập hợp một cái bán vị diện tri thức, nhận biết, kinh nghiệm, Nhạc Bình Sinh nguyên thần Lượng Tử thân xác đã tiến hóa đến một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, nguyên thần tức ta, ta tức nguyên thần, không chỉ là linh năng, hư không bên trong tất cả hạt năng lượng, xạ tuyến, năng lượng ánh sáng, động năng, điện từ có thể đợi hết thảy năng lượng hoặc là tin tức đều bị Lượng Tử thân xác cùng thân thần bộ bắt chuyển hóa, để suy nghĩ của hắn, ý niệm, tâm thần mỗi thời mỗi khắc đều tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng cường, theo tư duy nhận biết không dừng tận tăng lên, hắn cách thuần túy lấy ý niệm đối cơ bản nguyên tử tiến hành thao tác tổ hợp vật chất gây dựng lại giai đoạn đã càng ngày càng gần, Bắc Hoang hệ thống tu luyện đã hoàn toàn không cách nào cân nhắc thực lực của hắn bây giờ, sức chiến đấu!

Luyện Hư Võ Thánh trong ngoài giao hội, tinh khí thần Tam Tạng Hỗn Nguyên như một, đã dính đến không gian chi lực lợi dụng, nắm giữ không gian, phá toái hư không. Mà cảnh giới này

võ đạo Thánh giả có thể làm đến sự tình hiện tại Nhạc Bình Sinh tuỳ tiện liền có thể làm được, mà Luyện Hư Võ Thánh rất làm thêm không đến sự tình, hắn hiện tại cũng tương tự có thể làm được!

Chính là tại Nhạc Bình Sinh sâu như vậy không thấy đáy đồng thời mỗi thời mỗi khắc còn đang tăng trưởng lực lượng dưới, Viêm Hoang đế ngay cả mười phần trăm trình độ đều không thể tiếp nhận liền bụi về với bụi, đất về với đất.

Mặt ngoài nhìn lại hắn tựa hồ vẫn như cũ là ở vào Luyện Thần cảnh giới, nhưng trên thực tế từ khi Lượng Tử Nguyên Thần sinh ra về sau, hắn liền đã đi lên một đầu độc thuộc về chính hắn sinh mệnh tiến hóa con đường.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, một lát thời gian, Thần Dụ bọn người phảng phất hồn về cùng thể, rốt cục hồi phục thần trí, lại thận trọng đánh giá cách đó không xa Nhạc Bình Sinh, tựa hồ muốn nói lại thôi.

Mà cùng lúc đó theo linh năng lấy chưa từng có hiệu suất bị Lượng Tử thân xác hấp thu, Nhạc Bình Sinh lại tại toàn lực phân tích rút ra lấy linh năng ở trong bao hàm bản nguyên linh hồn tin tức.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, Thái tử tu luyện 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 đưa tới hắn hứng thú thật lớn, mà lại lúc trước chiến đấu bên trong cũng có thể nhìn ra Thái tử thiên đạo, nhân đạo, Atula đạo, súc sinh đạo, ngạ quỷ đạo, địa ngục đạo lục đạo pháp thân để ý cảnh, kết cấu huyền diệu bên trên càng hơn chính mình lượng tử thân thần, một đối một tình huống dưới thân thần thậm chí cũng không là đối thủ.

Phải biết hắn cơ bản thực lực gần trăm lần cao hơn tại Thái tử, nhưng là thân ngoại hóa thân lại rơi nhập xuống gió, rõ ràng biểu lộ 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 môn này đỉnh tiêm chí

tôn võ đạo cao thâm mạt trắc.

Cái này cũng đồng dạng là Nhạc Bình Sinh lần đầu kiến thức đến một bộ hoàn chỉnh chí tôn võ đạo uy năng, đích thật là cho hắn không nhỏ kinh hỉ.

Như vậy, nếu như rút ra phân tích 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 môn này đỉnh tiêm chí tôn võ đạo bên trong tinh hoa võ đạo lý niệm, dung nhập vào 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 bên trong, bản tôn cùng thân thần thực lực thủ đoạn lại sẽ xuất hiện biến hóa như thế nào, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 lại sẽ hoàn thiện đến loại trình độ gì

Mà lại Viêm Hoang đế thân là thời đại cận cổ đệ nhất cường giả, tu luyện chỉ sợ cũng đồng dạng là nào đó bộ vang dội cổ kim võ đạo công pháp, nếu như đem những tin tức này lấy ra chỉ sợ không thể so với 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 kém đến đi đâu.

Nhất tâm nhị dụng, một bên phân tích rút ra lấy các loại phức tạp tin tức, Nhạc Bình Sinh lông mày khẽ động.

Theo tinh thần của hắn quét sạch mà ra bao trùm quét hình phía dưới, Thái tử thi thể chỗ ngực, một viên chôn sâu tại da thịt bên trong rõ ràng không phải phàm phẩm ám kim ban chỉ trong nháy mắt bị phát hiện, bay tới Nhạc Bình Sinh trước mặt.

"Nên là một loại nào đó không gian chứa đựng đạo cụ."

Nhạc Bình Sinh có chút quét qua, lập tức liền phát giác được ám kim ban chỉ phía trên có một cỗ huyền ảo tối nghĩa thần bí huyết mạch phong tỏa lực lượng quanh quẩn trên đó, tựa hồ bài xích người bên ngoài tâm thần rót vào mở ra.

"Bất quá có thể làm cho Diệc Huyền Cơ như thế trân trọng cất giấu trong người, nhìn đây là cái gì vật rất quan trọng ân "

Nhạc Bình Sinh tường tận xem xét bên trong, lập tức liền thấy được ban chỉ phía trên tựa hồ loáng thoáng khắc lấy ba cái chữ nhỏ:

"Diệc Vô Tình."

Diệc Vô Tình

Giờ này khắc này tâm thần ở trong vẫn tại hãn hải đồng dạng phức tạp tin tức trong biển rộng rút ra phân tích lấy Viêm Hoang đế cùng Thái tử bản nguyên linh hồn tin tức vẫn chưa hoàn thành, Nhạc Bình Sinh trong lúc nhất thời cũng không biết Diệc Vô Tình đến cùng là lai lịch gì nền móng.

Hắn quay đầu, nhìn về phía bên người cách đó không xa cương nhưng mà lập Thần Dụ Võ Tôn đám ba người, thuận miệng hỏi:

"Ta hỏi các ngươi, Diệc Vô Tình là ai có phải hay không Viêm Hoang đế lúc đầu tục danh "

Nghe được Nhạc Bình Sinh thanh âm, Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba người cùng nhau sững sờ, Tây Hải cùng Đoạn Hồn Võ Tôn hai mặt nhìn nhau bên trong, Thần Dụ Võ Tôn hít sâu một hơi, hồi đáp:

"Các hạ, Viêm Hoang đế tục danh gọi Diệc La Thiên, cũng không phải là Diệc Vô Tình."

"A "

Thần Dụ Võ Tôn trả lời hiển nhiên ngoài Nhạc Bình Sinh đoán trước, hắn lông mày nhíu lại, nói:

"Vậy cái này Diệc Vô Tình lại là người nào "

Rất hiển nhiên, cái này ám kim ban chỉ Thái tử tùy thân mang

theo, cái tên này lại cùng Viêm Hoang đế cùng Diệc Huyền Cơ hai cha con cùng họ, cái tên này chủ nhân tất nhiên là cùng bọn hắn có cùng nguồn gốc Đại Hoang Thần Triều hoàng thất huyết mạch.

Thần Dụ Võ Tôn đồng dạng là cau mày, tựa hồ là đang cố gắng nghĩ lại lấy cái gì đồng dạng: "Cái tên này có chút quen thuộc, ta cũng rất giống từng tại chỗ nào thấy qua "

Lúc này, đồng dạng là tại trầm tư suy nghĩ bên trong Đoạn Hồn Võ Tôn trong mắt linh quang lóe lên, nhìn qua Nhạc Bình Sinh thần sắc kính sợ, do do dự dự nói:

"Các đại nhân, cái tên này ta có chút ấn tượng. Bất quá không nhất định chuẩn xác "

"A "

Nhạc Bình Sinh đem ánh mắt chuyển qua Đoạn Hồn Võ Tôn trên thân:

"Ngươi cứ nói đừng ngại."

Đoạn Hồn Võ Tôn thận trọng nói: "Ta đã từng nhìn qua nào đó bộ trung cổ tông phái còn sót lại tàn phá cổ tịch, trong đó nâng lên hai ngàn năm trước Đại Hoang Thần Triều thần triều người khai sáng tục danh, thần triều đời thứ nhất khai triều đại đế, chính là Diệc Vô Tình!"

Ngay tại Đoạn Hồn Võ Tôn tiếng nói vừa hết sát na, Nhạc Bình Sinh biểu lộ lại đồng thời ngưng lại.

Sau một khắc, một cỗ không thể hình dung, làm cho người sợ hãi mà kinh hãi kinh khủng tâm thần ba động bỗng nhiên từ Nhạc Bình Sinh trên thân bộc phát, phương viên vượt qua mười dặm không gian đột nhiên giống như là tràn đầy vô hình cuồng đào cự lãng đồng dạng cuồng bạo phun trào, tiến vào cái phạm vi này bên trong tia sáng cũng theo đó vặn vẹo, cũng làm cho Thần Dụ, Tây

Hải, Đoạn Hồn đám ba người con mắt một lồi, cùng nhau kêu lên một tiếng đau đớn liên tiếp lui về phía sau!

"Đại Hoang Thần Triều, khai triều đại đế "

"Tân triều, khai triều đại đế "

Nhạc Bình Sinh đứng ở ngập trời tâm thần sóng lớn trung tâm lẻ loi mà đứng, đối với phương viên mười dặm biến hóa kinh người như không có gì, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, tựa hồ muốn xuyên thủng hư không, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Diệc Vô Tình, Diệc Vô Tình Tần Vô Nhất "

Giống như bài sơn đảo hải đồng dạng sóng biển dâng trào từng lớp từng lớp đập xung kích mà xuống, đã trọng thương Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn tam đại Võ Tôn không biết Nhạc Bình Sinh trên thân tại sao lại phát sinh kinh người như thế phản ứng, nhao nhao tại liên tiếp lui về phía sau ở trong giận dữ hét:

"Các hạ! Ngươi!"

Ba người bọn họ tiếng rống giận dữ giống như là đột nhiên đem Nhạc Bình Sinh ý niệm kéo về thực tế, Nhạc Bình Sinh trong mắt Thần Quang trong khoảnh khắc ngưng tụ, mà diệt thế triều dâng đồng dạng quét sạch Bát Hoang tâm thần thủy triều cũng trong khoảnh khắc đình chỉ.

Tâm thần xung kích đình chỉ, Thần Dụ Võ Tôn ba người thân hình cũng chỉ một thoáng trong hư không ngừng lại, nhao nhao lấy một loại hồi hộp thần sắc nhìn phía Nhạc Bình Sinh. Bọn hắn tự nhiên biết Nhạc Bình Sinh chẳng qua là theo bản năng phát ra, cũng không có có thể nhằm vào bọn họ, bằng không mà nói bọn hắn liền không chỉ là hư không rút lui đơn giản như vậy.

Sau một khắc, còn không đợi kinh nghi bất định Thần Dụ Võ Tôn bọn người mở miệng, Nhạc Bình Sinh lại đầu tiên lên tiếng:

"Ta là nguyên Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh, hiện tại, Võ Đạo Liên Minh chính thức từ ta tiếp quản."

"Từ giờ trở đi, bao quát ba người các ngươi ở bên trong, từ tất cả luyện thần võ tôn, nghị viện tham nghị trưởng lão, lại đến từng cái thế gia, tông phái, võ đạo trường, quân phiệt, toàn bộ đều muốn nghe theo hiệu lệnh của ta."

Nhạc Bình Sinh ngữ tốc rất nhanh, hời hợt bên trong nhưng căn bản không thể nghi ngờ, phảng phất có ngàn vạn kinh lôi trực tiếp trong đầu nổ vang, để Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba người trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ.

"Hắn nói hắn là ai Nhạc Bình Sinh cái kia chết tại Hoang Cổ di địa Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích phía dưới Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh "

Trong óc giống như ngàn vạn đồng la cùng nhau gõ, Thần Dụ Võ Tôn ba người đầu não ông ông tác hưởng, trong lúc nhất thời thậm chí không làm được phản ứng chút nào.

Thần Dụ Võ Tôn thanh âm khô khốc: "Các hạ, ngươi chẳng lẽ đang tiêu khiển chúng ta các hạ thực lực thông thiên triệt địa, vang dội cổ kim, nhưng là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ rõ ràng bất quá là khí đạo tông sư cảnh giới, ngươi "

Thần Dụ Võ Tôn trong phút chốc kinh hãi về sau miễn cưỡng trấn định lại, suy nghĩ cấp tốc chuyển động.

Thân phận của người này có phải hay không Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh tạm dừng không nói, nhưng là cả người thực lực tuyệt đối đã đến đương thời đệ nhất nhân tình trạng, lớn như vậy một cái Võ Đạo Liên Minh dù là tất cả Võ Tôn cùng nhau xuất thủ chỉ sợ đều tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn!

Loại này thực lực tuyệt đối nghiền ép so sánh dưới, Nhạc Bình Sinh bất kỳ yêu cầu gì trên thực tế bọn hắn đều cơ hồ không có cự tuyệt chỗ trống.

Đây chính là thực lực tuyệt đối uy hiếp.

Huống chi từ kỳ nhân trước mắt ngôn hành cử chỉ, sở tố sở vi đến xem lập trường vẫn như cũ là đứng tại Võ Đạo Liên Minh một phương này, có như thế một cái trấn áp đương thời cường giả vô địch trấn giữ lời nói, mặc kệ là tân triều quy mô xâm chiếm vẫn là Linh Hoàng trăm vạn di chủng đại quân, hiện tại đủ loại nguy cơ cũng sẽ giải quyết dễ dàng, đã như vậy đối với liên minh tới nói tựa hồ ngược lại là một cái tình thế nghịch chuyển cơ hội tuyệt hảo

"Không muốn lãng phí thời gian, ta không có công phu giải thích với các ngươi."

Nhạc Bình Sinh mặt không thay đổi trực tiếp đánh gãy Thần Dụ Võ Tôn:

"Ta chỉ nói một lần. Võ Đạo Liên Minh hiện tại chính thức tiến vào từ ta độc tài chưởng khống hình thức."

"Hoang Cổ di địa biên giới trăm vạn di chủng đại quân ta đã phái phân thần xử lý, mà ta hiện tại thì sẽ đích thân tiến về biên cảnh chiến tuyến."

"Hiện tại, ta muốn các ngươi lập tức từ hai địa phương này triệu hồi điều xuất binh lực, toàn lực tiêu diệt, xử lý toàn bộ Bắc Hoang cảnh nội tẩu thi chi hoạn! Đồng thời thông tri biên cảnh chiến tuyến quan chỉ huy tối cao nghe theo chỉ thị của ta, tùy thời chờ lệnh!"

Nhạc Bình Sinh mỗi một câu nói, nội dung trong đó liền để Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn Võ Tôn đám ba người da mặt liền

kịch liệt run run một chút, bọn hắn trái tim kịch liệt, bịch bịch cuồng loạn lên, thậm chí hoàn toàn không cách nào mở miệng.

Triệu hồi binh lực trấn áp tẩu thi chi hoạn, trăm vạn di chủng đại quân phái phân thần đi xử lý bản tôn tự mình chạy tới chiến tuyến hắn đây là muốn làm cái gì

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt đột nhiên khẽ động, nhưng mà còn không đợi hắn mở miệng hỏi thăm, Nhạc Bình Sinh cười lạnh:

"Các ngươi đoán không lầm, ta muốn đích thân hướng toàn bộ tân triều tuyên chiến, tiến đánh đế đô!"

Làm Nhạc Bình Sinh đối Đại Hoang Thần Triều khai triều đại đế Diệc Vô Tình cùng tân triều khai triều đại đế Tần Vô Nhất giữa hai bên danh tự sinh ra liên tưởng thời điểm, hắn liền quyết định từ bỏ hết thảy chầm chậm mưu toan dự định, trực tiếp đánh lên tân triều trái tim, cũng chính là hoàng đế chỗ đế kinh, sau đó tự tay mở ra Tần Vô Nhất Đế Lăng, tìm tòi nghiên cứu sinh tử!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 600: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Một)

Chương 600: Quét ngang 9 vạn dặm! (một)

Một người hướng toàn bộ tân triều tuyên chiến

Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba tên Võ Tôn trong khoảnh khắc liền bị triệt triệt để để chấn nhiếp rồi.

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Nhạc Bình Sinh mi tâm ở trong kích xạ ra ba đạo óng ánh tia sáng, như là lôi đình điện quang đồng dạng lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ chui vào Thần Dụ, Tây Hải, Đoạn Hồn ba người thể nội.

Thần Dụ đám ba người cùng nhau giật mình, giống như nhưng căn bản không kịp tránh né, chỉ có thể trơ mắt tùy ý này quỷ dị tia sáng liên tiếp đến trên người mình.

Sau một khắc, ánh mắt của bọn hắn liền đột nhiên một lồi! Bởi vì cơ hồ không phân tuần tự, ngay tại tia sáng kết nối đồng thời, một cỗ thần bí, mênh mông, tràn ngập khổng lồ sinh cơ năng lượng như là lao nhanh nộ trào trực tiếp tràn vào thể nội! Phảng phất hạn hán đã lâu gặp cam lộ, trong cơ thể của bọn họ vỡ tan xương cốt, nội tạng, đứt gãy cơ bắp, đủ loại nhỏ xíu vết thương thậm chí bao gồm tâm thần ý chí bên trên gặp đả kích lưu lại nghiêm trọng thương thế trong khoảnh khắc cũng bắt đầu mắt thường có thể phát giác cấp tốc chữa trị!

"Cái này, cái này "

Ánh mắt cùng thân thể tóc da đều đang run rẩy, Thần Dụ Võ Tôn ba người cứ như vậy giống như là tung như con rối không nhúc nhích, sắc mặt càng là như là gặp ma.

Giờ khắc này thân thể bọn họ bên trong biến hóa mang cho bọn hắn một loại cảm giác, là thần tiên mới có thủ đoạn.

Hô!

Một lát thời gian , liên tiếp ba người thân thể tia sáng tiêu tán, vẫn như cũ có lưu lại linh năng xông vào thân thể của bọn hắn, để bọn hắn lâu không tăng lên lực lượng xuất hiện một chút tăng trưởng.

Thần Dụ Võ Tôn cứng ngắc ngẩng đầu lên: "Đại nhân "

"Không muốn lãng phí thời gian. Ta hiện tại muốn đuổi hướng biên cảnh chiến tuyến."

Nhạc Bình Sinh trực tiếp đánh gãy, đưa tay một điểm, tâm thần phân liệt dây dưa hạt năng lượng tạo thành ba cái đặc biệt chiếc nhẫn, hiện lên ở Thần Dụ Võ Tôn đám ba người trước mặt:

"Lấy tâm thần rót vào cái này chiếc nhẫn bên trong tin tức, bất luận bao xa ta đều có thể tiếp thu được, có cái gì tin tức biến hóa tùy thời có thể lấy nói cho ta. Hiện tại, không cần bận tâm cái khác, các ngươi lập tức điều binh khiển tướng, giải quyết Bắc Hoang cảnh nội tẩu thi tai hoạ!"

Tiếng nói vừa hết đồng thời, còn không đợi Thần Dụ Võ Tôn bọn người có phản ứng, Nhạc Bình Sinh thân ảnh trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Hắn như là tinh thần nhảy vọt, mỗi một cái chớp mắt liền vượt qua khoảng cách trăm dặm, mà hắn chỗ tiến về phương hướng, chính là biên cảnh chiến tuyến!

Biên cảnh chiến tuyến khoảng cách Âm Chúc vực sâu chỗ phương vị ước chừng mười bảy ngàn dặm xa, lấy Nhạc Bình Sinh khả năng nhiều nhất bất quá nửa canh giờ liền có thể đuổi tới.

Tại liên tiếp sử dụng 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 xuyên thẳng qua hư không như giẫm trên đất bằng thời khắc, Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong đối với Viêm Hoang đế cùng Thái tử linh hồn hai người bản nguyên tin tức phân tích một khắc cũng chưa từng đình chỉ, từng đạo tin tức bị rút ra.

Chí tôn võ đạo: 【 Bát Hoang Phần Thiên Lục 】!

Chí tôn võ đạo: 【 Chiến Ma Sách 】!

Chí tôn võ đạo: 【 Thần Minh Thông U Đại Điển 】!

Chí tôn võ đạo: 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】!

Từ đôi này cuối cùng Hoang triều phụ tử bản nguyên trong tin tức, vượt qua năm bộ hoặc hoàn chỉnh, hoặc không trọn vẹn chí tôn võ đạo bị phân tích rút ra, trong đó đỉnh tiêm võ đạo càng là nhiều vô số kể!

Tại cực tốc Hư Không Xuyên toa bên trong, Nhạc Bình Sinh trong mắt vô lượng Thần Quang chớp tắt, lượng tử thân thể lại lần nữa từng chút từng chút tiêu hóa, lớn mạnh lấy

"Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi!"

Từ Nhạc Bình Sinh biến mất đi qua trọn vẹn mười cái hô hấp công phu, Tây Hải Võ Tôn rốt cục giống như là phản ứng lại, một bộ không thể tin được khuôn mặt nhìn chăm chú cánh tay của mình, thân thể:

"Không riêng thân thể ta bên trên thương thế khỏi hẳn, liền liền tâm thần thượng tổn thương cũng toàn bộ đều được chữa trị!"

Đoạn Hồn Võ Tôn chậm rãi ngẩng đầu nhìn trước mặt trực tiếp bị xóa đi vực sâu, lẩm bẩm nói: "Hắn là ai, hắn là ai "

Thần Dụ Võ Tôn đồng dạng là không nói một lời, trong đầu vô số suy nghĩ chớp nhoáng mà qua.

Cái này cường giả tuyệt thế tại lực lượng, thủ đoạn bên trên đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận biết, đơn thuần cái này đang lúc trở tay đem nhóm người mình nghiêm trọng thương thế đều chữa trị thủ đoạn liền thần hồ kỳ thần, cho dù là Luyện Hư Võ Thánh cũng gần như không có khả năng làm được.

Vì cái gì thế gian này sẽ trống rỗng xuất hiện một cái như thế vượt quá tưởng tượng cường giả, cường giả này xuất hiện đối với Bắc Hoang đại địa tới nói lại ý vị như thế nào

Tựa hồ không thể không tiếp nhận thực tế như vậy hồi phục thần trí, Đoạn Hồn Võ Tôn nhìn về phía Thần Dụ Võ Tôn, do dự nói:

"Thần Dụ, vị này vị đại nhân này thật chẳng lẽ muốn tiến đánh tân triều, nhấc lên toàn diện đại chiến phải biết tân triều không biết có được hoặc nhiều hoặc ít khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh, lấy vị đại nhân này bày ra thực lực đến xem là không hề nghi ngờ tung hoành vô địch thủ, lại lần nữa hướng phương diện tới nói duy nhất có thể đối đưa đến uy hiếp chỉ sợ sẽ là Diệt Tuyệt Tân Tinh cái này chiến lược tính sát khí. Có lẽ một cái không cách nào đối người cường giả này tạo thành cái uy hiếp gì, nhưng là mười khỏa thậm chí là trăm khỏa đâu vạn nhất đến lúc cá chết lưới rách "

"Bất luận tình thế như thế nào phát triển, hiện tại cũng đã không phải là chúng ta có thể chưởng khống ngăn cản."

Tây Hải Võ Tôn sắc mặt chết lặng, chậm rãi lắc đầu nói:

"Chúng ta căn bản cũng không có biện pháp cải biến vị đại

nhân này quyết định, duy nhất có thể làm chính là phó thác cho trời, làm tốt dự tính xấu nhất."

Vẻn vẹn cái này cường giả tuyệt đỉnh lực lượng một người liền có thể đổ nhào toàn bộ Võ Đạo Liên Minh, trừ phi là ngọc thạch câu phần, bằng không hắn chỗ đưa ra mệnh lệnh cùng yêu cầu bọn hắn căn bản cũng không có cự tuyệt chỗ trống, bọn hắn đã từ kỳ thủ trực tiếp hạ thấp trở thành trên bàn cờ quân cờ.

Không có ai biết tân triều đến cùng có hoặc nhiều hoặc ít khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh dự trữ, không có ai biết nếu như vị này cường giả tuyệt thế thật tiến đánh đế kinh về sau tân triều sẽ như thế nào ứng đối, cũng không người nào biết một màn kia đến cùng sẽ là như thế nào cảnh tượng, nhưng là bọn hắn ở đây ba người trong lòng toàn bộ đều có một loại sắp thiên băng địa liệt nguy cấp cảm giác cấp bách cảm giác.

Liền phảng phất Dã Thú tại núi lửa phun trào trước giác quan thứ sáu, đều cảm giác được một loại sắp đại nạn lâm đầu hương vị.

"Chư vị, suy nghĩ nhiều vô ích!"

Thần Dụ Võ Tôn hít sâu một hơi:

"Hiện tại chúng ta tuyệt đối không thể tự loạn trận cước! Chúng ta trước chia ra chạy tới Thần La Võ Đô , biên cảnh chiến tuyến, di chủng đại quân chỗ, đem cái này tin tức mang cho tất cả Võ Tôn! Điều binh lực tiêu trừ tẩu thi tai hoạ đồng thời yên lặng theo dõi kỳ biến!"

Tây Hải, Đoạn Hồn hai tên Võ Tôn liếc nhau: "Cũng chỉ có như vậy."

Sau một khắc, ba người thân ảnh hóa thành Tam đạo trưởng cầu vồng, tại trời cao bên trong hướng về phương hướng khác

nhau kích xạ mà đi

Giờ này khắc này, Diệp Phàm toàn thân bị nhàn nhạt tinh quang bao vây lấy, không cần hắn suy nghĩ điều khiển, trong tay hắn cái kia thanh không phải vàng không phải ngọc đao khí liền tự chủ phân ra một cỗ lực lượng, bảo hộ lấy hắn lấy gấp năm lần vận tốc âm thanh trở lên tốc độ kinh khủng vạch phá bầu trời!

Mây trôi cuồng phong bị không trở ngại chút nào phách trảm ra, Diệp Phàm trong mắt cảnh tượng đã biến thành năm màu lưu quang từ trước mắt chảy xuôi mà qua, hết thảy đều nhìn không rõ ràng. Đây là hắn thời khắc này tốc độ thực sự quá nhanh tạo thành.

Diệp Phàm có thể cảm giác được, nếu như không phải trên đao truyền đến không hiểu lực lượng bảo hộ, dù là hắn hiện tại bỗng nhiên kéo lên gấp mười thể phách, cũng tuyệt đối phải chịu khủng bố như vậy tốc độ xuống sụp đổ ra!

Theo mục tiêu càng phát ra tiếp cận, Diệp Phàm thần sắc băng lãnh bên trong mang theo một tia khẩn trương:

"Nhanh, nhanh "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 601: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Hai)

Chương 601: Quét ngang 9 vạn dặm! (hai)

Di địa biên giới, Đãng Ma quân đoàn phòng thủ trận tuyến, quân doanh đại trướng.

Hoàng Thiên Võ Tôn ngồi nghiêm chỉnh, thân thể lạnh lùng, giống như vạn năm hàn băng đúc thành băng điêu.

Ở trước mặt của hắn, mấy tướng lĩnh trên trán nổi lên gân xanh, ngay tại khẳng khái phân trần:

"Đại nhân, bọn này ăn người súc sinh từng lớp từng lớp quấy rối tập kích, ngắn ngủi thời gian nửa tháng tối thiểu có vượt qua một vạn các tướng sĩ mất mạng, người bị thương càng là vô số kể, chữa bệnh và chăm sóc đội nhân thủ đã là giật gấu vá vai! Thậm chí có chút binh sĩ không chiếm được hữu hiệu cứu chữa!"

"Bọn này súc sinh nhiều lần tập kích, các tướng sĩ tổn thất nặng nề lại chỉ có thể phòng thủ không thể xuất kích, từ trên xuống dưới đã là tiếng oán than dậy đất, quân tâm lưu động!"

"Đại nhân! Xuất kích đi! Tượng đất cũng có ba phần hỏa khí, để bọn này súc sinh bỏ ra giá cao thảm trọng!"

"Đại nhân, ta huyết sát đoàn toàn thể tướng sĩ thỉnh cầu xuất kích!"

"Thỉnh cầu xuất kích!"

Quân trướng bên trong, từng cái tướng lĩnh khắp khuôn mặt là cuồng nộ, nửa quỳ dưới đất thỉnh nguyện, mà Hoàng Thiên Võ Tôn cùng một bên Hàn Côn Võ Tôn thì là trong mắt sát cơ kịch liệt cuồn cuộn, còn ẩn ẩn mang theo một tia bất đắc dĩ.

Ngay tại Hoàng Thiên Võ Tôn đúng lúc mở miệng thời điểm:

"Không thể!"

Một tiếng sét đùng đoàng hét lớn đột nhiên tại quân trướng ở trong nổ vang, sau đó lấy Vô Câu Võ Tôn cầm đầu, Cự Lực, Vân Tiêu, lăng không, chung bốn vị Võ Tôn cất bước đi đến.

"Chư vị tướng sĩ, tạm thời nhẫn nại!"

Thần Dụ Võ Tôn trầm giọng nói:

"Vừa mới Thần Dụ Võ Tôn tin tức đã truyền tới nơi này, ngay tại mấy canh giờ trước Bắc Hoang cảnh nội vượt qua một nửa trở lên tẩu thi tạp bắt đầu đại quy mô hội tụ, tuôn hướng Âm Chúc vực sâu, tẩu thi chi tai họa thủ phạm thật phía sau màn đã hiện thân! Thần Dụ Võ Tôn bọn người giờ phút này đã chạy tới Âm Chúc vực sâu xử lý, không được bao lâu liền sẽ có kết quả. Mà Thần Dụ Võ Tôn tiêu diệt phía sau màn Hắc Thủ liền sẽ đến đây cùng chúng ta tụ hợp, đến lúc kia chính là phát động tổng tiến công, cùng bọn này súc sinh thanh toán nợ máu thời điểm!"

"Tìm được "

"Tốt, tốt, tốt!"

Hoàng Thiên, Hàn Côn hai tên Võ Tôn bỗng nhiên ngạc nhiên đứng thẳng đứng dậy, vỗ tay cười to:

"Bọn này súc sinh, ta nhẫn bọn chúng đã rất lâu rồi, ta muốn đạm thịt, uống máu, lấy tiêu mối hận trong lòng!"

Không riêng gì hai người bọn họ, báo cáo quân tình thỉnh nguyện mấy tướng sĩ cũng đều nhao nhao vui vô cùng.

Thời gian nửa tháng, nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn, nhưng là đối với Đãng Ma quân đoàn tướng sĩ tới nói lại là trước nay chưa từng có biệt khuất cùng phẫn nộ, loại này bó tay bó chân, chỉ có thể bị động phòng thủ , mặc cho bọn này súc sinh tứ ngược nhắm người mà phệ cảm giác cơ hồ đã bị bọn hắn nhẫn nại đến cực hạn, nếu như không phải quân lệnh ước thúc, bọn hắn tình nguyện cùng bọn này súc sinh liều chết một trận chiến cũng tốt hơn dạng này co đầu rút cổ không ngoài.

Bất quá bây giờ, bọn hắn chờ đợi ánh rạng đông rốt cục nghênh đón.

Ô ô

Nhưng mà đúng vào lúc này, một cỗ ngột ngạt, hùng vĩ tiếng oanh minh tựa hồ từ phương xa tầng tầng truyền lại, đi vào trong đại trướng, để Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cái này lục đại Võ Tôn sắc mặt hơi đổi một chút!

Sau một khắc, một tên binh lính xông vào đại trướng, dồn dập lớn tiếng nói:

"Chư vị đại nhân! Di chủng đại quân phương hướng bên trên có người đến đây! Tựa hồ chính là Linh Hoàng cùng mặt khác năm cái hóa hình đại yêu!"

"Bọn này súc sinh muốn làm gì "

Vô Câu Võ Tôn sắc mặt lạnh như băng sương, để trong trướng không khí nhiệt độ đều bỗng nhiên giảm xuống mấy phần, hắn quay đầu quét về phía còn lại Võ Tôn: "Chư vị, chúng ta đi!"

Chiến trận tiền tuyến, nỏ máy pháo, máy ném đá, người bắn nỏ nghiêm chỉnh mà đối đãi, trên mặt đất đen nghịt Đãng Ma quân

tướng sĩ sắc mặt cương nghị, nhao nhao ngẩng đầu ngước nhìn trong tầng trời thấp lục đạo tản ra tà dị, tàn nhẫn khí tức cường đại thân ảnh, vượt qua ba mươi tên bị dấu hiệu khí đạo tông sư giờ phút này như lâm đại địch, sắc mặt lạnh tụ, cùng Linh Hoàng cùng thủ hạ năm tên hóa hình đại yêu trong lúc giằng co, không nói một lời.

Giằng co bên trong, một cỗ tinh kỳ như rừng, binh giáp trăm vạn, thiên quân vạn mã xông pha chiến đấu lạnh thấu xương thảm liệt khí thế, phô thiên cái địa bao phủ tại chiến trận tiền tuyến, nhất thời đao quang kiếm ảnh đầy trời tung hoành, kim qua thiết mã túc sát chi ý khuấy động Vân Tiêu!

Mấy chục vạn Đãng Ma quân đoàn huyết tính, vũ dũng, sát phạt chi khí cực đoan ngưng tụ phía dưới, phương viên mười dặm nguyên khí hỗn loạn khuấy động, làm cho người ta cảm thấy một loại sắp cải thiên hoán địa kinh người tư thế!

Linh Hoàng lười biếng tựa ở thanh đồng vương tọa phía trên, tựa hồ bởi vì trên mặt đất một màn này đưa tới hứng thú của nàng, môi đỏ khẽ nhúc nhích nói:

"Nhân loại cá thể mặc dù đều rất nhỏ bé, hoàn toàn không so được con dân của ta, nhưng là tụ tập cùng một chỗ ngược lại là có chút làm cho người kinh ngạc đâu "

Tại Linh Hoàng bên cạnh đứng hầu lấy một yêu diễm nữ tử cười duyên nói: "Hoàng, nhân loại loại này tàn khốc xảo trá, thích nhất tự giết lẫn nhau giống loài làm sao so sánh được ngài con dân phải biết cho dù là đê đẳng nhất một chút xíu dân, huyết mạch của nó nơi phát ra đều gấp mười cao quý tại nhân loại loại này mạng sống thấp hèn."

Linh Hoàng mỉm cười: "U Đồng, không nên xem thường nhân loại, liền ngay cả chúng ta tiên tổ cũng đều cho rằng nhân thể mới là có lợi nhất tu luyện, phát huy lực lượng hình thái một trong,

nếu như không phải "

Ầm ầm!

Đột nhiên ở giữa, một đạo chấn động chân trời hư không lôi đình oanh minh cuồn cuộn mà đến, cũng đem Linh Hoàng đánh gãy.

Trong chốc lát, gió nổi mây phun, long ngâm hổ khiếu, sóng thần lao nhanh trên đường chân trời đủ loại to lớn thần dị cảnh tượng đột nhiên giáng lâm tại Linh Hoàng đám người phía trước, sau đó trong cùng một lúc có sáu thân ảnh tại phong lôi kích đãng bên trong một bước đi ra!

Hô!

Mây lưu vỡ vụn, Vô Câu Võ Tôn thân ảnh hiển hiện, tiến lên trước một bước, ánh mắt băng lãnh khóa chặt hoặc lười biếng, hoặc cười lạnh, hoặc tàn nhẫn Linh Hoàng một nhóm sáu người, nghiêm nghị nói:

"Các ngươi xâm phạm, ý muốn như thế nào "

Theo Vô Câu Võ Tôn quát hỏi, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không năm vị Võ Tôn cũng không che giấu chút nào đều thả ra dữ dằn quả quyết sát cơ sát khí, như là phong ba lượng lớn đồng dạng đánh ra hướng về phía Linh Hoàng đám người phương hướng.

Thần Dụ Võ Tôn bọn người xử lý bên ngoài tẩu thi chi độc phía sau màn Hắc Thủ về sau sắp cùng bọn hắn tụ hợp, nhưng là trước đó bọn hắn lực lượng cùng Linh Hoàng một phương so sánh hiển nhiên rơi vào hạ phong, vô luận như thế nào đều muốn ổn định, bức lui đối phương!

"Ừ"

Đúng đúng mặt sôi trào như biển hung hoành khí cơ lơ đễnh, Linh Hoàng ánh mắt xuất hiện một tia ngoài ý muốn, nàng cười mỉm đánh giá Vô Câu Võ Tôn:

"Làm sao đổi một người lần trước người tới bên trong không có ngươi, người kia đâu so với hắn đến, ngươi tựa hồ là phải kém không ít đâu "

Linh Hoàng mặc dù là đang cười, nhưng là cười như vậy ý cùng ánh mắt, không chỉ có không thể cho người mang đến bất luận cái gì quang minh cùng ấm áp, ngược lại cho người ta một loại sâu vô cùng sợ hãi.

Vô Câu Võ Tôn nhìn thẳng Linh Hoàng như là vực sâu vạn trượng đồng dạng đôi mắt, mơ hồ cảm giác được một tia tim đập nhanh, vẫn là cười lạnh một tiếng nói:

"Tại cùng không tại cùng các hạ có liên can gì không muốn lãng phí thời gian vừa đi vừa về lôi kéo, thời hạn một tháng còn chưa tới, các hạ liền đã đã đợi không kịp a "

"A "

Linh Hoàng trong mắt đột nhiên hiện lên một vòng cực kỳ nguy hiểm thần sắc, lại cười nhẹ nhàng mà nói:

"Nói như vậy, hắn cũng không ở chỗ này "

Cùng lúc đó, nàng bên cạnh năm tên hóa hình đại yêu cũng cùng nhau lộ ra một bộ không có hảo ý hung tàn thần sắc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 602: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Ba)

Chương 602: Quét ngang 9 vạn dặm! (ba)

Tại Linh Hoàng hời hợt hỏi thăm cùng năm tên hóa hình đại yêu không che giấu chút nào hiển lộ ra cực đoan ác ý thời khắc, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cùng lục đại Võ Tôn sắc mặt cùng nhau khẽ biến, trong lòng cảnh báo cuồng giống!

Ngay sau đó, trong mắt bọn hắn, Linh Hoàng vẫn như cũ là treo hoàn mỹ không một tì vết, không thể bắt bẻ lười biếng tiếu dung, nói khẽ:

"Ta hiện tại cảm thấy, cho các ngươi thời gian nhiều lắm."

"Có thể giết chết hai ta tên thuộc hạ nhân loại võ giả không phải là hạng người vô danh, thời gian nửa tháng đi qua không có khả năng tìm không thấy."

"Xem ra các ngươi cũng không có đem ta coi là chuyện đáng kể, để cho ta cho rằng có cần phải trước cho các ngươi những cái này không nhìn rõ hình thức kẻ yếu một điểm khắc sâu giáo huấn."

Thanh đồng vương tọa phía trên, Linh Hoàng chậm rãi đứng dậy.

Thiên địa có như vậy một nháy mắt tối tối sầm lại.

Linh Hoàng từ thanh đồng vương tọa phía trên đứng dậy thời

khắc! Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh, U Đồng năm tên hóa hình đại yêu thần sắc cuồng nhiệt mà kính sợ, cấp tốc rút lui; mà liên minh Võ Tôn một phương sáu vị Luyện Thần cự phách da đầu lập tức sắp vỡ, cầm đầu Vô Câu Võ Tôn càng là thần sắc câu lệ, phát ra một tiếng thiên kinh địa động rống to:

"Toàn quân lui lại!"

Cơ hồ ngay tại Vô Câu Võ Tôn phát ra cảnh cáo đồng thời, một mảnh phô thiên cái địa âm ảnh đột nhiên liền đem mảnh này trống trải trước khi chiến đấu trận địa bao phủ, trên mặt đất tất cả như lâm đại địch Đãng Ma quân tướng sĩ mắt tối sầm lại! Vốn nên nhìn một cái không sót gì đại địa bên trên lại kỳ quái xuất hiện một cái phương viên hơn mười dặm to lớn âm ảnh, giống như một cái cự bát chụp tại đại địa bên trên!

Đoàn bóng ma này cũng không phải là mây đen cái bóng, mà là tại cái này một chỗ mang ánh nắng bị một loại nào đó lực lượng vô hình chỗ toàn bộ hút tụ thôn phệ kết quả. Trong đó tràn ngập nổi lên mãng hoang, bạo ngược, hung tàn, dơ bẩn khí tức kinh khủng phong bạo!

"Chư vị cẩn thận!"

Đãng Ma quân phòng tuyến bắt đầu nhanh chóng triệt thoái phía sau, trong bóng tối khí tức cũng càng ngày càng ngưng thực khổng lồ, tản ra mãnh liệt bá đạo nặng như sơn nhạc khí thế, cảm giác áp bách mạnh, đừng nói là trên mặt đất điên cuồng triệt thoái phía sau tướng sĩ, chính là lấy Vô Câu cùng Luyện Thần cự phách đều đến sợ hãi mà kinh hãi tình trạng! Loáng thoáng một cặp một đôi hào quang màu đỏ thắm, tại trong gió lốc vừa đi vừa về xoay quanh, ấp ủ làm người sợ hãi hung tàn sát ý.

Rống!

Theo một tiếng xé rách linh hồn kinh khủng rống to âm thanh,

ở giữa khổng lồ trong bóng tối loáng thoáng hiện ra một tôn chín đầu ma quái giận thủ hướng lên trời, ngửa mặt lên trời gào thét thét dài, tiếng gào vang vọng đất trời, khuấy động đến mây tầng lăn lộn, đại địa đất đá vỡ toang, đất rung núi chuyển!

"Đây là Cửu Đầu Tương Liễu "

Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn sáu người như lâm đại địch, mí mắt cuồng loạn:

"Đây là Linh Hoàng bản tôn!"

Tướng Liễu một mạch, Hydra thân, chỗ đến hủy thành diệt quốc, là Hoang Cổ Di loại Chí Tôn đến quý viễn cổ huyết mạch tồn tại, cũng là tuyệt đối thượng cổ hung thần, chỉ tồn tại ở điển tịch trong truyền thuyết! Nhìn Linh Hoàng giờ phút này chỗ hiển lộ ra tôn này chân thân thanh thế, rõ ràng là đã huyết mạch tố nguyên, mười phần tiếp cận với thượng cổ hung thần nguyên tổ trạng thái!

Đồng dạng Vô Câu bọn người tuyệt đối không ngờ rằng một tháng kỳ hạn mới trôi qua không đến một nửa, Linh Hoàng cũng dám bốc lên thiên hạ hợp nhau tấn công lớn bộc trực, ngay trước bọn hắn tất cả Võ Tôn cùng tướng sĩ mặt ngang nhiên nổi lên, sao mà xương cuồng bá đạo, không ai bì nổi!

Chẳng lẽ tên súc sinh này đã biết Bắc Hoang cảnh nội phát sinh đại loạn mới như thế không kiêng nể gì cả

Cự yêu đỉnh đầu, Linh Hoàng xinh đẹp thân ảnh hiển lộ ra, lấy một loại điều trị dê đợi làm thịt đồng dạng ánh mắt, vô tình quét mắt bảo vệ tụ tập tại một chỗ lục đại liên minh Võ Tôn:

"Đây là ta đã từng thân thể, các ngươi sáu người theo nàng chơi đùa đi."

"Nếu như các ngươi thua, như vậy các ngươi sau lưng những cái này đáng thương con kiến nhỏ liền sẽ bị nó ăn một miếng rơi."

"Cho nên, ngàn vạn phải kiên trì lên a "

Làm cho người không thở nổi kinh khủng tê minh thanh hư không truyền lại, chỉ gặp Linh Hoàng lột xác biến thành Tướng Liễu chín cái miệng lớn mở ra, các phun ra ra hoặc hắc, hoặc tử, hoặc hạt, hoặc thanh các loại dòng lũ, phảng phất mãnh liệt nhất sóng thần xen lẫn đến cùng một chỗ, tại phảng phất thiên hồn khóc lóc đau khổ thê gào bên trong, hình thành trăm ngàn cái vòng xoáy cao tốc xoay tròn, Hắc Viêm bốc hơi, nhưng lại phảng phất gió bão khốc tuyết đồng dạng làm nhiệt độ không khí kịch hàng, không khí thậm chí xuất hiện quỷ dị Hồn Độn hóa, như thế hung uy hiển hách, khí diễm ngập trời!

Mặc kệ là ở đây người mạnh nhất Vô Câu Võ Tôn vẫn là cái khác năm tên không tôn trái tim đều tại kịch liệt cuồng loạn, tôn này Tướng Liễu lột xác tương đương với Linh Hoàng thân ngoại hóa thân đồng dạng tồn tại, nhưng là trên thân tán phát kinh khủng hung uy ác ý, thật sự là bọn hắn cuộc đời ít thấy, để bọn hắn trong lòng trước nay chưa từng có xuất hiện một cỗ ẩn ẩn không thể ngăn cản hồi hộp cảm giác!

Đây là Linh Hoàng bản tôn cùng còn lại năm tên hóa hình đại yêu còn không có xuất thủ tình huống dưới.

Vô Câu Võ Tôn sắc mặt hung ác: "Chư vị! Vì ta lược trận!"

Sau một khắc, Vô Câu Võ Tôn trong lúc đó thân hóa mặt trời, bốn phía không gian ẩn dương khí Liệt Viêm nhất thời thuận tiện Tượng Sơn băng sóng thần đồng dạng bành trướng tứ ngược, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn ra, không thể tưởng tượng đem vài dặm bên trong thiên không mây trắng đốt cháy thành một mảnh huyết sắc địa hỏa biển. Trong biển lửa, như là Đại Nhật rơi xuống, rơi về phía hung uy ngập trời Tướng Liễu lột xác!

Xuyên thấu qua không có gì sánh kịp lóa mắt quang nhiệt, rơi

xuống không mặt trời bên trong vậy mà ẩn ẩn có mạnh hơn quang hoa ngưng tụ mà thành cự nhân, đơn giản chính là thiên thần hàng thế hình tượng. Thế không thể làm liệt nhật phong mang chỗ đến, chính là trên mặt đất Cửu Đầu Tương Liễu khổng lồ vô song thân ảnh. Mỗi một cái thấy được ngày hôm đó người đều chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh chói mắt kim hoàng sắc quang minh, quanh thân một mảnh nấu biển đốt trời khốc nhiệt, tựa hồ thân ở biển lửa vô biên, ngoại trừ ánh sáng và nhiệt độ bên ngoài, thiên địa vạn vật không còn, đồ vật không phân, trên dưới khó phân biệt!

Biết không cách nào lành, cũng bởi vì Linh Hoàng tùy tiện cùng không ai bì nổi chỗ chọc giận Vô Câu Võ Tôn, đã toàn lực xuất thủ.

"Súc sinh nhận lấy cái chết!"

Cùng lúc đó, Vô Câu Võ Tôn xuất thủ sát na, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn ngũ đại luyện thần võ tôn cùng nhau chợt quát một tiếng, thân hình mãnh liệt bắn, đồng thời xuất thủ!

Sóng cả cuồn cuộn, cơn sóng gió động trời đất bằng mà lên, đập mà xuống; đầy trời bắn ra sáng chói lấp lánh bên trong, một đạo tràn ngập bá đạo hủy diệt lôi đình chi long gào thét mà ra; trùng trùng điệp điệp, đâm rách hư không kiếm quang như là thác nước cuốn ngược, long xà bay lên không, bay lả tả

Chỉ một thoáng, một ngày đứng mũi chịu sào, phía sau là đem thiên địa xé rách rời ra phá tô hủy diệt dòng lũ, hung hăng xé rách Cửu Đầu Tương Liễu lột xác lan tràn khuếch tán ra hắc ám!

Ầm ầm!

Một đoàn trùng thiên ánh lửa nương theo lấy điên cuồng chập chờn hừng hực diễm hỏa, thoáng chốc đem Cửu Đầu Tương Liễu khổng lồ thân hình nuốt hết. Sóng xung kích cùng chấn động điên cuồng hướng về bốn phương tám hướng cực tốc khuếch tán, dung

nham sóng lửa lăn lộn, vô số tinh hỏa nhiệt lưu từ liệt nhật vẫn lạc chỗ hướng bốn phương tám hướng phun ra mà đi, như núi lửa phun trào, chói lóa mắt.

"Rống! Rống!"

Đang vang vọng Vân Tiêu, ẩn chứa vô cùng phẫn nộ chi ý tê minh thanh bên trong, Tướng Liễu lột xác thân thể cao lớn lăng không bay lên, bị lực lượng cường đại xung kích ném đi gần khoảng cách mười dặm, sau đó trên mặt đất một đường lăn lộn, đập đại địa ầm ầm rung động!

Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cái này sáu tên Luyện Thần cự phách liên thủ một kích, lại là đem tôn này núi thịt hung thần oanh kích đi ra trong vòng hơn mười dặm xa, rời xa Đãng Ma quân trận địa, nện vào trăm vạn di chủng đại quân chỗ chiếm cứ địa phương, chấn kinh khắp nơi!

Trăm vạn di chủng quân đoàn chiếm cứ khu vực biên giới, ác thú triều dâng đột nhiên khuấy động mà lên, vô số tất cả lớn nhỏ Hoang Cổ Di loại hoảng sợ bốn trốn, sợ bị Tướng Liễu lột xác lăn lộn giãy dụa nghiền thành thịt vụn

Nhưng mà liên thủ một kích toàn lực đem Tướng Liễu cự yêu đánh bay, cách xa bản quân trận địa Vô Câu cùng lục đại Võ Tôn, trên mặt nhưng không có bất kỳ vẻ nhẹ nhàng, lại lần nữa tụ tập cùng một chỗ, trong hư không từng bước một tới gần.

Bọn hắn có thể cảm giác được, vừa rồi cái kia một chút mặc dù thanh thế to lớn, nhưng là Tướng Liễu cự yêu cũng không nhận được đả kích trí mạng, thậm chí ngay cả trọng thương đều chưa nói tới!

Rầm rập!

Tướng Liễu hoàn toàn hóa thành một con bị thương phẫn nộ

cự thú lăn lộn giãy dụa, tùy ý phát tiết nỗi thống khổ của mình cùng nổi giận. Rơi đập hố to dưới đáy bỗng nhiên đã hoàn toàn hóa thành dung nham hình, Tướng Liễu mỗi một cái bốc lên, đều sẽ làm đại địa phát cuồng đồng dạng chấn động kịch liệt, mang theo dung nham như sóng, hừng hực thao Thiên Diễm hỏa điên cuồng chập chờn, lại thành công bách thượng thiên không kịp tránh né di chủng bị đập đứt gân gãy xương!

Sáu tên liên minh Võ Tôn thần sắc nghiêm trọng, từng bước ép sát, dừng lại tại vài dặm bên ngoài hư không tùy thời phòng bị khóa chặt Linh Hoàng bản tôn cùng còn lại năm tên hóa hình đại yêu, Vô Câu Võ Tôn thì là âm thanh lạnh lùng nói:

"Đây chính là ngươi thân ngoại hóa thân chỉ có cường đại thể phách cùng lực lượng, nhưng lại trong thối rữa! Ngươi còn có lời gì muốn nói "

Đã thối lui đến trăm vạn di chủng trên đại quân không trấn an bình định hoảng sợ di chủng triều dâng, Linh Hoàng khẽ thở dài một hơi:

"Nhưng là các ngươi chẳng lẽ còn không có phát hiện, các ngươi đã thua a "

Cái gì

Vô Câu Võ Tôn trong lòng giật mình, sau đó

"A!"

Tại bên cạnh hắn, Hoàng Thiên, Cự Lực, Lăng Không, Hàn Côn, Vân Tiêu ngũ đại Võ Tôn thân hình thoắt một cái, sắc mặt bỗng nhiên vô số đen nhánh sương mù leo lên trên đó, lộ ra cực độ dữ tợn, đang phát ra một tiếng ngắn ngủi mà không thể tin tiếng rống giận dữ sau cả người chỉ một thoáng giống như là cứng ngắc như con rối không nhúc nhích!

Chuyện gì xảy ra!

Vô Câu Võ Tôn sợ hãi mà kinh, mà ở hắn còn đến không kịp phản ứng thời khắc, cơ hồ trong cùng một lúc, ở trong cơ thể hắn một cỗ vô cùng rét lạnh, âm độc, tĩnh mịch lực lượng bỗng nhiên từ không biết tên nơi hẻo lánh bộc phát, lấy không thể ngăn cản trạng thái cấp tốc xâm nhập toàn thân của hắn!

Thân thể, ngũ tạng lục phủ, toàn thân, từng cái mệnh khiếu thậm chí là đại não, một cỗ chí âm, chí độc, đến oán, chí tà, đến uế, chí hung, đến tuyệt quỷ độc lực lượng lấy để cho người ta căn bản là không có cách phản ứng tốc độ lan tràn toàn thân, để bao quát Vô Câu Võ Tôn ở bên trong sáu người huyết nhục, gân cốt, nội tạng toàn bộ biến thành mục nát gỗ mục, tản mát ra một cỗ cứng ngắc rách nát mục nát hương vị!

Vô Câu Võ Tôn cùng sáu người toàn thân trong nháy mắt mảng lớn mảng lớn mộc hóa, để bọn hắn như là bị đọng lại tại hổ phách bên trong con muỗi đồng dạng tại trong hư không cương nhưng mà lập, liên động một chút ngón tay đều là khó khăn như vậy!

Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cùng năm người đã nói không ra lời, nồng đậm đen nhánh sương mù tại toàn thân leo lên chập chờn, thần sắc giống như lệ quỷ, toàn lực chống cự lấy trong thân thể quỷ độc ăn mòn đại não. Mà Vô Câu Võ Tôn trên trán gân xanh nổi lên, chật vật ngẩng đầu:

"Đúng, cái gì, thời điểm "

Thanh âm của hắn khàn khàn mà suy yếu, phiêu phiêu đãng đãng. Phương xa, Cửu Đầu Tương Liễu tiếng gào thét thời gian dần trôi qua đình chỉ, chín đối đục ngầu đáng sợ dựng thẳng đồng toàn bộ khóa chặt trong hư không không nhúc nhích Vô Câu cùng sáu người, tê tê thổ lộ lấy lưỡi rắn, tản ra sâm nhiên ác ý, tùy thời đều muốn nhắm người mà phệ.

Linh Hoàng không có trả lời, chỉ là lấy một loại ánh mắt thương hại nhìn qua Vô Câu bọn người, mà nàng bên cạnh U Đồng cùng hóa hình đại yêu thì là cùng nhau cười gằn nói:

"Lúc nào Linh Hoàng đại nhân thủ đoạn há lại các ngươi có thể phỏng đoán tại các ngươi gan to bằng trời dám phát ngôn bừa bãi, xuất thủ phản kháng thời điểm, kết cục liền đã chú định!"

"Ngô Hoàng tiền thân, là thượng cổ hung thần, vạn độc chi vương, vạn độc đứng đầu! Các ngươi một khi xuất thủ công kích, bản nguyên cổ độc ngay lập tức sẽ trở lại bản tố nguyên nhiễm tại thân, không người có thể tránh!"

"Nhân loại ngu xuẩn a, các ngươi căn bản cũng không biết mình đối mặt chính là dạng gì tồn tại, nếu như các ngươi thành thành thật thật thần phục với Linh Hoàng đại nhân, làm sao đến mức rơi xuống dạng này một cái thê thảm hạ tràng "

"Hiện tại, lập tức quỳ xuống! Hướng Linh Hoàng sám hối, Ngô Hoàng còn có thể rộng lượng các ngươi ngu xuẩn cùng sai lầm!"

Năm đạo cực đoan khinh miệt tàn khốc thanh âm trong hư không chấn động truyền lại, mà hết thảy này phát sinh là tại quá nhanh, trên mặt đất vẫn tại hỗn loạn lui lại ngàn vạn Đãng Ma quân tướng sĩ thậm chí còn không biết mình thần hộ mệnh giờ phút này đã đến cùng đồ mạt lộ.

"Bọn hắn năm cái nói không sai."

Linh Hoàng lúc này ngồi trở lại đến thanh đồng vương tọa phía trên, nhiều hứng thú mỉm cười mở miệng:

"Như vậy đi, chỉ cần các ngươi sáu người hiện tại dập đầu bồi tội, ta liền tha thứ các ngươi mạo phạm, đồng thời cho các ngươi giải độc, như thế nào "

Thoáng chốc! Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng

Không, Hàn Côn cùng năm người mặc dù thân không thể động, miệng không thể nói, lại trong khoảnh khắc trợn mắt tròn xoe, hốc mắt băng liệt! Ánh mắt bên trong vô cùng mãnh liệt sỉ nhục nổi giận cơ hồ khiến không khí cũng bắt đầu thiêu đốt!

Bọn hắn thân là Luyện Thần cự phách, liên minh Võ Tôn, cho tới bây giờ đều là như là thần linh đồng dạng đứng sừng sững đám mây, chi phối lấy Bắc Hoang đại địa ức vạn chúng sinh vận mệnh, ra sao cao cao tại thượng mà lúc này giờ phút này Linh Hoàng để bọn hắn quỳ xuống dập đầu dạng này vô tình nhục nhã, lập tức để bọn hắn cuồng nộ bạo tạc!

"Chậc chậc chậc là bởi vì không có chút ý nghĩa nào tôn nghiêm "

Phát giác được Vô Câu Võ Tôn bọn người bộ này chính muốn ngọc đá cùng vỡ cuồng nộ sát ý, U Đồng cười khinh bỉ, xoay người lại cung kính nói:

"Ngô Hoàng, mấy cái này nhân loại ngu xuẩn minh ngoan bất linh, chúng ta đem bọn hắn mang đến, quỳ trước mặt ngài cho ngài dập đầu bồi tội, mặc kệ bọn họ có phải hay không tình nguyện, Ngô Hoàng uy nghiêm đều không dung mạo phạm."

Núi thịt Tướng Liễu lột xác chấn động đại địa, tê minh lấy bò đến Linh Hoàng dưới chân, Linh Hoàng tựa ở thanh đồng vương tọa phía trên, xa xa nhìn một cái vẫn tại liều mạng ngăn cản quỷ độc ăn mòn Vô Câu Võ Tôn sáu người, mỉm cười, nhẹ nhàng nói:

"Đi thôi. Nó đói bụng."

U Đồng, Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh bỗng nhiên đứng dậy, quay người cười gằn hướng Vô Câu bọn người cất bước mà đi!

Mà lúc này giờ phút này, mắt thấy đến bên ngoài một dặm

năm tên hóa hình đại yêu cất bước đến đây, đem Linh Hoàng đám người trò chuyện nghe hết Vô Câu Võ Tôn bọn người hai mắt trong nháy mắt huyết hồng, trên trán tất cả gân xanh, mạch máu bạo khởi, ở trong lòng phát ra cuồng bạo cấp bách gào thét:

"A!"

"Động! Cho ta động a!"

"Chết chết chết chết chết chết a! !"

So với bị những súc sinh này bắt sống ở, tại bị ép buộc cho Linh Hoàng dập đầu tạ tội, bọn hắn tình nguyện từ bỏ tất cả, lấy thân thể, linh hồn, tôn nghiêm, vinh dự thiêu đốt, ngọc thạch câu phần, liều mình đánh cược một lần!

Nhưng mà bao quát Vô Câu Võ Tôn ở bên trong, bọn hắn hao hết tất cả tâm thần cùng lực lượng mà chỉ có thể miễn cưỡng làm được đại não trung tâm không nhận quỷ độc ăn mòn, thiêu đốt sinh mệnh phát động ngọc đá cùng vỡ một kích đã thành triệt triệt để để hi vọng xa vời!

Bọn hắn đối diện, năm tên hóa hình đại yêu bộ pháp không vội không chậm, mặc dù trên mặt đều treo tàn nhẫn khinh miệt ý cười, ánh mắt lại cùng với trịnh trọng, tùy thời đều tại phòng bị sáu tên nhân loại Võ Tôn quay giáo một kích.

Mặc dù bọn hắn đối Linh Hoàng thủ đoạn có lòng tin tuyệt đối, nhưng là vẫn như cũ xuất ra mười phần cẩn thận tư thế, không khỏi lật thuyền trong mương, liền tại bọn hắn nhắm mắt theo đuôi càng phát ra tới gần thời khắc

Ầm ầm!

Giống như lôi đình oanh minh không khí tiếng phá hủy từ xa mà đến gần, truyền tới từ xa xa.

Ân

Không chỉ là đột nhiên hồ nghi dừng bước năm tên hóa hình đại yêu, Linh Hoàng, cùng nàng tọa hạ Cửu Đầu Tương Liễu cũng đột nhiên ở giữa đứng thẳng lên năm viên đầu lâu, sâm nhiên nhìn phía Vô Câu Võ Tôn bọn người sau lưng thiên không.

Phương xa chân trời, một viên sao băng tốc độ nhanh đến cực điểm, chớp mắt liền vạch phá tầng tầng không gian, cực tốc giáng lâm mà tới, xuất hiện ở đã cùng đồ mạt lộ Vô Câu Võ Tôn đám người trên không!

Đây là Diệp Phàm mang theo Nhạc Bình Sinh quán chú lực lượng một cây đao khí, vượt qua vạn dặm, rốt cục đến!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 603: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Bốn)

Chương 603: Quét ngang 9 vạn dặm! (bốn)

"Chuyện gì xảy ra "

Giờ khắc này, hơn ngoài mười dặm Đãng Ma quân vẫn tại co vào trận tuyến, rất nhiều khí đạo tông sư tạo thành trận liệt trận địa sẵn sàng đón quân địch, bọn hắn ẩn ẩn phát giác được phương xa chân trời bên trên Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Lăng Không, Hàn Côn cái này lục đại Võ Tôn tựa hồ tình huống không đúng, nhưng lại không dám vọng động.

Ầm ầm!

Từng tiếng kịch liệt âm bạo từ phía sau chấn động hư không truyền đến, để rất nhiều cảm giác nhạy cảm khí đạo tông sư trong lòng đột nhiên giật mình, vừa mới quay đầu lại liền phát hiện một viên sao băng xé rách hư không, trong nháy mắt liền vượt qua qua chiếm diện tích khổng lồ Đãng Ma quân quân đoàn từ đỉnh đầu của bọn hắn chớp nhoáng mà qua, lại hướng lấy Linh Hoàng trăm vạn di chủng đại quân phương hướng lao đi!

Thời khắc này, U Đồng cùng năm tên hóa hình đại yêu dừng bước, quay đầu lấy một loại xin chỉ thị ánh mắt nhìn phía Linh Hoàng, mà ngồi ngay ngắn ở thanh đồng vương tọa phía trên tuyệt mỹ nữ tử lại lấy một loại thú vị ánh mắt đánh giá chạy tới lưu tinh:

"Nhìn, tới một người thú vị đâu "

Theo Linh Hoàng thì thào khẽ nói, Cửu Đầu Tương Liễu như núi cao thân thể cao lớn lay động phập phồng, hoang mãng tà độc khí tức bốn phía quét sạch khuếch tán, chín đối to lớn dựng thẳng đồng gắt gao nhìn về phía chân trời, phát ra tàn nhẫn mà hưng phấn tê minh; trăm vạn di chủng triều dâng cũng trong khoảnh khắc táo động, mảnh này chiếm diện tích phạm vi mấy chục dặm, thuần túy từ các loại dữ tợn ác thú tạo thành Địa Ngục chi hải mãnh liệt khuấy động, hàng ngàn hàng vạn cỗ kinh khủng gầm rú hội tụ, liên tiếp, để cho người ta chân chính như là đặt mình vào Địa Ngục, sợ vỡ mật!

Liều chết ngăn cản quỷ độc, để cầu bộc phát ra liều mạng một kích Vô Câu Võ Tôn cùng sáu tên Võ Tôn giờ khắc này đều đã nhận ra chân trời chạy tới viên này lưu tinh:

"Là Thần Dụ! Nhất định là Thần Dụ giải quyết Hoang triều dư nghiệt đến nơi này!"

Chỉ một thoáng, hai mắt huyết hồng, đang chuẩn bị liều lĩnh cũng muốn cùng địch nhân trước mắt cá chết lưới rách Vô Câu Võ Tôn sáu người, trong lòng đột nhiên dâng lên giống như tuyệt cảnh phùng sinh đồng dạng hi vọng.

Hô!

Chấn thiên khí lưu tiếng phá hủy đình chỉ, lưu tinh dừng lại lơ lửng tại bọn hắn phía trước trên không, điểm điểm tinh huy giảm đi, hiển lộ ra một bộ lạ lẫm thanh niên nam tử khuôn mặt.

Gian khổ trong lúc kháng cự Vô Câu cùng sáu người lập tức ngây ngẩn cả người.

"Cái này "

Giờ này khắc này, Diệp Phàm sắc mặt tái nhợt đứng thẳng ở

hư không, trong tay chăm chú nắm chặt trường đao, ánh mắt rung động nhìn qua trước mặt mảnh này kéo dài bát ngát, đem hắn tầm mắt toàn bộ tràn ngập nhồi vào hung thú hải dương, cùng đầu kia giống như sơn nhạc chi cự rắn khổng lồ chín đầu, thậm chí ngay cả Linh Hoàng một đoàn người đều xem nhẹ.

Thiên địa rung động, tê minh thú rống từng cái chấn động chân trời, làm người tuyệt vọng, một cỗ phô thiên cái địa điên cuồng hung lệ khí tức, giương nanh múa vuốt, bốn phương tám hướng cuốn tới, đem hắn từ đầu đến chân triệt để bao phủ!

Ngàn vạn đạo tham lam, không có chút nào nhân tính hung tàn ánh mắt bắn ra mà đến, Diệp Phàm trái tim bịch bịch nhảy lên kịch liệt, vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới xuất hiện tại trước mắt hắn lại là dạng này một bộ là đủ đem người bình thường dọa bị điên kinh khủng cảnh tượng!

Dù sao hắn trong một ngày bất quá là một cái chú thể cơ cảnh giới nho nhỏ võ giả, trước mặt hắn này tấm cảnh tượng chính là Luyện Thần tôn giả tại đều muốn vì đó hãi hùng khiếp vía, hắn tại không có chút nào chuẩn bị tình huống dưới trong lúc nhất thời tâm thần vì đó sở đoạt cũng không chút nào lạ thường.

"Không phải Thần Dụ!"

Ngay tại Diệp Phàm tựa như là nhận lấy kinh hãi đồng dạng ngây người vào hư không thời khắc, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không sáu người cũng bỗng nhiên giống như là từ đám mây rơi vào vực sâu, trong lòng đột nhiên trầm xuống.

"Tốc độ mặc dù rất nhanh, nhưng là rất yếu không phải cái kia gọi là Thần Dụ nhân loại võ giả."

Không chỉ là Vô Câu Võ Tôn sáu người, dù bận vẫn ung dung chờ đợi Linh Hoàng tại Diệp Phàm thân ảnh dừng lại hiển lộ về

sau cũng lộ ra mười phần ngoài ý muốn, sau đó ý hưng lan san khẽ thở dài một hơi, phảng phất không có chơi đến mình thích đồ chơi, phát giác Diệp Phàm bất quá khí đạo tông sư cũng không bằng thực lực tu vi, nàng nói nhiều một câu hứng thú cũng không có.

Linh Hoàng than nhẹ âm thanh phảng phất là một loại nào đó ra hiệu, dừng bước lại Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh, U Đồng năm tên hóa hình đại yêu nhe răng cười một tiếng, lại lần nữa mở ra bộ pháp:

"Nhỏ yếu kẻ đáng thương, ngươi không biết sống chết lỗ mãng hành vi ảnh hưởng đến Ngô Hoàng tâm tình, dùng huyết nhục của ngươi linh hồn đến hoàn lại đi!"

Theo năm tên hóa hình đại yêu mang theo tàn nhẫn sát ý lại lần nữa đi tới, Vô Câu Võ Tôn bọn người trán nổi gân xanh trở đi đồng thời sâm nhiên nhe răng cười cũng đem trong hư không Diệp Phàm từ sợ hãi ác mộng bên trong kéo về thực tế,

Năm tên hóa hình đại yêu, rắn khổng lồ chín đầu, vô số đạo chính muốn nhắm người mà phệ ánh mắt ẩn chứa trong đó tinh thần áp bách đủ để khiến bất kỳ một cái nào khí đạo tông sư tay chân như nhũn ra, không kềm chế được, mà Diệp Phàm trường đao trong tay lại tản mát ra một cỗ lực lượng vô hình, gạt ra tất cả làm cho người sợ vỡ mật đáng sợ áp bách, vuốt lên trong lòng của hắn hồi hộp.

Ân

Sát na ở giữa, thanh đồng vương tọa phía trên Linh Hoàng giống như là cảm ứng được cái gì, lộ ra một bộ hết sức cảm thấy hứng thú thần sắc, môi đỏ khẽ nhúc nhích, mở miệng nói:

"Trong tay hắn cây đao kia, mang cho ta tới!"

Năm tên hóa hình đại yêu dừng một chút: "Cẩn tuân Ngô

Hoàng chi lệnh!"

Mặt quay về phía mình tuyệt đối không cách nào ngăn cản tồn tại hướng về chính mình áp sát tới, vô số cái suy nghĩ từ trong lòng chợt lóe lên.

"Muốn nhìn đao của ta a vậy liền cho ngươi xem đi."

Sau một khắc! Diệp Phàm hít một hơi thật sâu, đột nhiên ở giữa tiến lên trước một bước, trầm thấp quát chói tai:

"Ta! Tinh Thần Liệt Túc tông Diệp Phàm!"

"Tuân theo bản tông tông chủ Nhạc Bình Sinh nhờ vả, hướng chư vị vấn an!"

Thoáng chốc, Linh Hoàng một phương không rõ ràng cho lắm, Vô Câu Võ Tôn một phương tâm thần chấn động mãnh liệt!

Sau một khắc, Diệp Phàm một tiếng gầm điên cuồng, đột nhiên rút đao!

Bang lang!

Đao thanh vang lên giờ khắc này, phương viên gần trăm dặm, sôi trào như biển, tàn nhẫn ngang ngược đủ loại gào thét tiếng gầm gừ đột nhiên biến mất.

Đối diện hai mươi dặm, trận địa sẵn sàng đón quân địch trên dưới một trăm vạn Đãng Ma quân toàn thể tướng sĩ giống như là bị thi triển Định Thân Thuật, không nhúc nhích, nguyên bản khuấy động kim qua thiết mã sát phạt chi khí tiêu diệt vô tung.

Hư không bên trên, nổi gân xanh, sắc mặt nhăn nhó liều chết chống cự lại thể nội quỷ độc Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không lục đại Võ Tôn, thân thể tóc da trên thân thể mỗi một chỗ phản ứng cùng kịch liệt tâm lý hoạt động

toàn bộ đình chỉ.

Trong hư không hướng về Diệp Phàm áp sát tới năm tên hóa hình đại yêu từ đầu đến chân ngưng kết, trên mặt còn mang theo khinh miệt lại cười tàn nhẫn ý, đối thế gian hết thảy biến hóa không phát giác gì.

Linh Hoàng gương mặt phía trên, vẫn như cũ treo tựa hồ phát hiện cái gì những thứ mới lạ đồng dạng thú vị ánh mắt, duy trì ra lệnh tư thái không nhúc nhích, tựa hồ cùng thanh đồng vương tọa hòa làm một thể.

Linh Hoàng tọa hạ Cửu Đầu Tương Liễu cùng phun trào, bay nhảy Địa Ngục triều dâng cũng đều toàn bộ cương nhưng bất động, không có mảy may hung lệ khí tức.

Không có một tia thanh âm, tất cả thanh âm đều bị tiêu diệt tại quanh quẩn đao thanh bên trong, vạn thú gào thét, phong thanh túc sát, kim qua thiết mã, đều biến thành kịch câm phụ đề, triệt để im lặng.

Đây hết thảy hết thảy, tựa như là thời gian lưu động đột ngột, không nói đạo lý đình chỉ lại.

Mà thế gian này đình chỉ ngưng kết thời khắc, vô biên tinh không che đậy hết thảy quang huy.

Tinh không càng ngày càng sâu thúy, tinh hà treo ngược, điểm điểm tinh quang tô điểm tại không biết xa xôi bao nhiêu màn trời phía trên, lộng lẫy.

Diệp Phàm thân hình đồng dạng ngưng kết, duy trì rút đao mà ra tư thế, mà lúc này giờ phút này hắn rút ra trên trường đao lại lộ ra một cỗ óng ánh hào quang, loáng thoáng hiện ra một đạo vĩ ngạn vô song, ngôn ngữ căn bản là không cách nào hình dung thân ảnh, cùng bốn phía càng ngày càng trở nên ảm đạm hoàn cảnh

hình thành so sánh rõ ràng, quỷ dị không hiểu!

Mà cái này duy nhất quang minh thân ảnh, lại cũng không mang đến chút nào hi vọng cùng ấm áp, mà là vô tình cắt đứt thế gian hết thảy sinh cơ, để phương viên ròng rã bách lý, đều bao phủ tại một cỗ tuyệt vọng lệ sát kinh khủng trong không khí.

Nhạc Bình Sinh từ bắn ra trong ánh đao một bước đi ra, ánh mắt giống như vận chuyển thiên đạo băng lãnh vô tình, không có một câu thêm lời thừa thãi, không có một cái nào dư thừa động tác, cứ như vậy đối mặt với Linh Hoàng, đối mặt với năm tên hóa hình đại yêu, đối mặt với hung thần Tướng Liễu cùng kéo dài vô tận trăm vạn di chủng đại quân, cũng chỉ thành đao, một đao chém xuống!

Răng rắc!

Một cái rõ ràng vô âm, lại giống như thiên băng địa liệt không gian vỡ vụn thanh âm không có thông qua không khí truyền bá, mà là trực tiếp tại một trăm dặm phương viên tất cả sinh linh trong lòng vang lên, Nhạc Bình Sinh cổ tay chặt chỗ trảm hư không, bỗng nhiên đã nứt ra một cái vô cùng hẹp dài, tĩnh mịch lỗ hổng, đem tới gần hạt bụi nhỏ, tia sáng, vạn sự vạn vật toàn hút đi vào, một chút liền tối, triệt để bóng tối thành một mảnh không có giới hạn không đáy hắc ám!

Không chỉ có như thế, vô số hắc sắc điện mang đồng dạng hư không vết rách còn lấy cái này vết rách làm hạch tâm hướng bốn phương tám hướng điên cuồng lan tràn, phảng phất một vòng cực ám trăng khuyết, hướng bốn phương tám hướng phóng xạ lấy ức vạn đạo là đủ cắt đứt thế gian vạn vật lăng lệ, một đường vỡ nát, cắt đứt lấy không gian, như vết đao vết nứt không gian đầu tiên là chỉ có dài bằng bàn tay ngắn, tại mili giây bên trong cực tốc kéo dài tới thành một trượng, mười trượng, trăm trượng, còn tại điên cuồng mở rộng!

Nhạc Bình Sinh một đao kia trảm kích, thật giống như xán lạn thâm thúy tinh không đột nhiên bị xé mở một đạo cự đại vết nứt, lại hình như đem trên trời trăng khuyết bị lấy xuống, lại nhuộm thành đen nhánh, trở thành không thể ngăn cản sát sinh chi đao!

Đao thuật sát pháp: ! Nhạc Bình Sinh tại giao cho Diệp Phàm trong đao quán chú vượt qua ba thành bản thể lực lượng, cùng trước đó lượng tử thân thần ba trăm sáu mươi lăm phần có dốc hết sức lượng tiểu đả tiểu nháo có cách biệt một trời!

Vô số là đủ cắt chém hết thảy, sắc bén vô luân vết nứt không gian lướt qua, hết thảy vật chất đều tại vô thanh vô tức ở giữa bị cắt chém tách rời, tại không gian phương diện lực lượng trước mặt, hết thảy vật chất kết cấu kiên cố đều có thể nói không có chút ý nghĩa nào, Nhạc Bình Sinh trước mặt không khí, tia sáng, hết thảy hữu hình vô hình tồn tại, đều bị cắt chém vỡ nát, sụp đổ.

Xuy xuy xuy!

Không có âm thanh, nhưng là thị giác bên trên cảm giác lại rõ ràng làm cho người ta cảm thấy một loại huyết nhục bị trảm kích cắt chém thông thấu cảm giác, đứng mũi chịu sào Quỷ Giác, Ngục Linh, Cự Tượng, Huyền Linh, U Đồng cái này năm tên hóa hình đại yêu trên đầu, trên mặt, trên thân tất cả bộ vị, tại hư không liệt tháng lướt qua về sau đột nhiên xuất hiện ngàn vạn đạo nhỏ bé không thể nhận ra huyết tuyến, cả người nhìn qua giống như triệt để vỡ nát sau lại bị dán lại lên đồ sứ!

Cái này năm tên hóa hình đại yêu chết rồi, tại tư duy ý thức bị đọng lại, thả chậm gấp trăm ngàn lần ở trong chết đi.

Nhưng mà mặc dù thân thể đã chia năm xẻ bảy, nhưng là quỷ dị chính là cái này năm tên hóa hình đại yêu trên mặt vẫn như cũ duy trì khinh miệt tàn khốc biểu lộ, động tác của bọn hắn, ánh mắt của bọn hắn vẫn như cũ duy trì nguyên trạng, ngay cả huyết dịch đều bởi vì thời gian ngưng kết mà không có thể chảy ra nửa giọt.

Hết thảy đều bị dừng lại trên không trung, biến thành một bức ngạt thở, quỷ dị, sợ hãi im ắng bức tranh.

Tại mili giây bên trong lướt qua năm tên hóa hình đại yêu, tiếp tục hướng về phía trước dũng mãnh lao tới, phương viên một trăm dặm toàn bộ sinh linh mất đi tự chủ, huyết nhục chi thân trở thành tư duy cảm giác lồng giam, bao gồm thanh đồng vương tọa phía trên Linh Hoàng!

"Ta "

"Tại, chỗ nào "

"Đúng, cái gì là cái gì "

Đối mặt cái này kinh thiên địa, khiếp quỷ thần một đao chém giết mà đến, Linh Hoàng vẫn như cũ duy trì nguyên bản lười biếng tư thái, ánh mắt bên trong lại là một mảnh hỗn độn mê mang, nàng giác quan thứ sáu phát ra mơ hồ cảnh cáo, đã nhận ra giờ phút này suy nghĩ của nàng tựa hồ cũng bị thả chậm gấp trăm lần nghìn lần, mà ngoại giới nhưng lại có không có gì sánh kịp hung hiểm ngay tại đến!

Linh Hoàng làm huyết mạch phản tổ, tiếp cận nhất thượng cổ hung thần Tướng Liễu huyết mạch, một thân thực lực tu vi đã sớm vượt ra khỏi cảnh giới hạn chế, sánh vai Luyện Hư Võ Thánh, nếu không linh hồn của nàng quỷ độc cũng sẽ không bá đạo đến trong nháy mắt liền để Vô Câu Võ Tôn cùng sáu tên Luyện Thần cường giả cùng đồ mạt lộ, bất lực phòng kháng tình trạng. Cho nên ở những người khác đã hoàn toàn bị thời gian đình chỉ ở thời khắc, tinh thần của nàng ở trong lại có thể miễn cưỡng giãy dụa!

Từ nơi sâu xa, Linh Hoàng phảng phất có thể nhìn thấy một đạo như đao đen nhánh chi nguyệt, ngang qua thiên địa, chặt đứt không gian bình chướng, chặt đứt thời gian trôi qua, đem hết thảy đều triệt để dừng lại ngưng kết.

Nàng phảng phất có thể nhìn thấy, cái này vòng diệt sinh chi nguyệt sau lưng, một đạo thần linh bóng người đang đánh giá lấy nàng vị trí, ánh mắt bên trong có chỉ là hờ hững. Một loại ở trên cao nhìn xuống, coi vạn vật như chó rơm hờ hững, lãnh khốc, vô tình!

Nàng trong cõi u minh cảm giác được ánh mắt, thật sâu đâm nhói nàng.

"Ngươi, làm sao dám "

"Ta là, yêu linh chi Hoàng "

"Thiên hạ, không có người, có thể như thế, đối đãi ta!"

"Ta "

Sau một khắc, Linh Hoàng kịch liệt, sợ hãi, không cam lòng, ngo ngoe muốn động tư duy hoạt động toàn bộ đình chỉ.

Đen nhánh diệt sinh chi nguyệt lướt qua, nàng xinh đẹp, tràn đầy vô hạn mỹ hảo thân thể cứ như vậy duy trì lười biếng ngồi dựa vào tư thế không nhúc nhích, vô số đạo lít nha lít nhít, nhìn thấy mà giật mình huyết văn dày đặc, trong mắt Thần Quang mất hết.

Khuếch tán, khuếch tán, hư không liệt tháng tình thế vẫn không có bất kỳ đình chỉ, tại lướt qua Linh Hoàng về sau tiếp tục hướng về phía sau nàng khổng lồ Cửu Đầu Tương Liễu, phô thiên cái địa trăm vạn di chủng đại quân lao đi, từ trăm trượng, ngàn trượng dài ngắn lan tràn tới mười dặm, bách lý chi cự, chân chính muốn đem thiên địa này đều cho triệt để chém thành bột mịn!

Vô số là đủ cắt chém hết thảy, sắc bén vô luân vết nứt không gian, triệt để đem Nhạc Bình Sinh trước mặt gần trăm dặm không gian che mất

Ông

Phong thanh chầm chậm, mây lưu phun trào, thời gian trở về bình thường, chặt đứt thời gian trôi qua một đao kia tựa hồ chưa hề phát sinh.

Chuyện gì xảy ra!

Chỉ một thoáng tư duy từ bị gần như Băng Phong Đống Kết trạng thái bên trong khôi phục lại, mặc kệ là Nhạc Bình Sinh đằng sau Diệp Phàm, vẫn là vẫn tại đau khổ ngăn cản linh hồn quỷ độc ăn mòn Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không lục đại Võ Tôn đều tựa hồ cảm giác được tại vừa rồi trong một chớp mắt xảy ra chuyện gì trời đất sụp đổ đại sự, sợ hãi mà kinh.

Tại bọn hắn đem ánh mắt kinh nghi tìm đến phía Linh Hoàng bọn người vị trí là

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy xùy!

Theo một tiếng phảng phất vô âm, lại giống hư không vỡ vụn lệ vang, tại bọn hắn giữa tầm mắt, năm tên cách bọn họ gần nhất hóa hình đại yêu tại huyết quang bùng lên bên trong bỗng nhiên giải thể, hóa thành không cách nào đếm rõ huyết nhục khối vụn giữa trời vẩy xuống! Tại năm tên hóa hình đại yêu sau lưng! Ngồi ngay ngắn ở thanh đồng vương tọa phía trên Linh Hoàng trên thân, thành trên ngàn trăm đạo huyết quang, huyết tiễn, huyết vụ, tại cuồng phún, tại tuôn ra! Nàng hoàn mỹ không một tì vết khuôn mặt, thân thể, sợi tóc đồng dạng giống như là dán lại tốt như đồ sứ lại lần nữa vỡ vụn, một người xinh đẹp tuyệt thế mỹ nhân trong một chớp mắt liền vỡ vụn thành trăm ngàn khối thi khối, trải tán tại thanh đồng vương tọa phía trên, rơi đầy đất!

Không chỉ như thế! Nhạc Bình Sinh trước mặt phạm vi trăm dặm, bao quát Cửu Đầu Tương Liễu ở bên trong tất cả di chủng

đại quân chỗ, trước đó thời gian ngưng kết, không gian chi đao cắt liệt kết quả giờ phút này khôi phục bình thường, to lớn như là biển tàn khốc huyết quang trong khoảnh khắc cùng nhau bộc phát, bao trùm phương viên trăm dặm thiên không, đại địa! Khổng lồ giống như núi thịt Cửu Đầu Tương Liễu hóa thành hơn vạn khối cắt chém chỉnh tề huyết nhục đột nhiên sụp đổ, gió tanh mưa máu gào thét, nhất thời như là thương thiên khấp huyết! Bất luận là hình thể như núi vẫn là nhỏ bé như con muỗi, trên người bọn chúng hết thảy đều hỗn hợp có như nước thủy triều mãnh liệt máu tươi, khắp nơi bắn ra! Khắp nơi phun tung toé!

Thời gian trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh trước mặt không gian phảng phất đã hóa thành thảm không nỡ nhìn A Tỳ Địa Ngục. Bách lý đại địa cấp tốc băng liệt, dày đặc vô số thâm bất khả trắc vết đao, lại trong nháy mắt bị đậm đặc huyết tương chỗ đổ đầy, trên trời dưới đất, khắp nơi huyết nhục văng tung tóe, gió tanh gào thét, huyết vũ mưa lớn!

Nhạc Bình Sinh kinh khủng sát thương hiệu quả, đến giờ khắc này mới rốt cục đạt được thể hiện cực kỳ rõ nét.

Mà cái này giống như A Tỳ Địa Ngục đồng dạng một màn dẫn vào tầm mắt, giống như ngàn vạn cây cương đao lưỡi dao đâm vào trái tim, không gì so sánh nổi đại khủng bố trong khoảnh khắc đem Diệp Phàm, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không linh hồn triệt để đông kết!

Nhìn qua bách lý đại địa máu chảy thành sông đáng sợ cảnh tượng, Nhạc Bình Sinh nhíu nhíu mày, xoay đầu lại nhìn về phía vô biên hàn ý bao phủ Vô Câu Võ Tôn bọn người:

"Các ngươi, đi điều một chút tông sư, tới rửa sạch."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 604: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (5)

Chương 604: Quét ngang 9 vạn dặm! (5)

Làm cho người buồn nôn buồn nôn mùi máu tanh xông thẳng lên trời, nhìn thấy mà giật mình nồng Hác Huyết sương mù bao trùm phạm vi mấy chục dặm, diện tích gần một vạn bình phương bên trong đại địa đều đã hóa thành ô uế, tanh hôi, kinh khủng huyết nhục vũng bùn.

Hai mươi dặm bên ngoài, rất nhiều Đãng Ma quân trung cao cấp tướng lĩnh đứng ở phòng ngự trên đài dòm ngó kính dò xét lấy phương xa sôi trào như biển trùng thiên huyết quang, da mặt run lẩy bẩy.

Huyết nhục vũng bùn bên trong, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy linh linh tinh tinh hoặc lớn hoặc nhỏ Hoang Cổ Di loại cực kỳ may mắn trốn khỏi chia năm xẻ bảy hạ tràng, ngay tại hoảng sợ gào thét giãy dụa, muốn thoát đi mảnh này tử vong khu vực.

Ngoại trừ những cái này cực kì cá biệt may mắn bên ngoài, vượt qua chín thành chín Hoang Cổ Di loại trực tiếp biến thành một chỗ thi khối, chính là số lượng này gần một triệu di chủng đại quân mới có thể thuần túy lấy tự thân huyết nhục lát thành ra như thế một mảnh huyết nhục vũng bùn.

Ngay tại mảnh này thường nhân khó có thể tưởng tượng, là đủ đem người bình thường dọa bị điên Địa Ngục vũng bùn trên không, gần trăm tên liên minh Đãng Ma quân chiêu mộ mà đến khí

đạo tông sư phân tán ra đến, bận rộn.

Bọn hắn từng cái toàn bộ đều trắng bệch nghiêm mặt, kinh hồn táng đảm, thận trọng ngưng tụ nguyên khí tại huyết nhục vũng bùn bên trong đào xới cái hố cùng cống rãnh, muốn đem mảnh này vùi lấp xử lý. Đối với những cái này khí đạo tông sư tới nói, bọn hắn vị trí này tấm giống như Địa Ngục ác mộng cảnh tượng cũng là cuộc đời ít thấy, bất luận thực lực cao thấp, tu luyện bao lâu, hết thảy đều một bộ nơm nớp lo sợ bộ dáng bị bị hù không nhẹ.

Hư không bên trên, Nhạc Bình Sinh bên người, Diệp Phàm kính như thần minh cung kính hầu hạ ở bên, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực, Vân Tiêu, Hàn Côn, lăng không sáu vị Võ Tôn đồng dạng là cực độ kính sợ, thận trọng tới gần, khom mình hành lễ nói:

"Nhạc tông chủ, tất cả tông sư đã bắt đầu giải quyết tốt hậu quả, không biết tiếp xuống "

Dựa theo Nhạc Bình Sinh phân phó, lập tức đem Đãng Ma quân chiêu mộ khí đạo tông sư triệu tập đến rửa sạch, giờ này khắc này cái này sáu tên Luyện Thần cự phách trên mặt ngoại trừ cực độ kính sợ bên ngoài còn tràn đầy một loại khó nói lên lời mộng ảo hương vị.

Linh Hoàng thực lực tự nhiên không cần nhiều lời, đó là bọn họ buộc chung một chỗ đều khó mà chiến thắng cường giả khủng bố, lại thêm năm tên hóa hình đại yêu cùng kéo dài vô tận trăm vạn di chủng đại quân, tại mới một lần để bọn hắn rơi vào tuyệt vọng vực sâu.

Nhưng mà bất quá thời gian trong nháy mắt, tình thế nghịch chuyển, kinh khủng như vậy Linh Hoàng như thế buồn cười buồn cười chết tại chính mình vương tọa phía trên, bao trùm đại địa di chủng triều dâng trong khoảnh khắc thành một chỗ huyết nhục vũng bùn, đủ để cho toàn bộ liên minh sụp đổ tan rã nguy cơ cứ

như vậy tan thành mây khói.

Mà hết thảy này, đều bái cái này tự xưng là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh một kích ban tặng.

Kia là hoàn toàn vượt ra khỏi bọn hắn nhận biết, phá toái hư không đáng sợ một kích; là gấp mười, gấp trăm lần vượt qua bọn hắn tập hợp tất cả lực lượng, giống như thần phạt một kích!

Thẳng đến hiện tại, trong đầu của bọn hắn còn thỉnh thoảng hiện lên hư không vỡ vụn, trăng tròn rơi xuống thế gian một màn, thật lâu không cách nào tiêu tán.

"Rất tốt. Tiếp xuống ta sẽ lấy cá nhân danh nghĩa hướng tân triều tuyên chiến."

Nhạc Bình Sinh hài lòng gật đầu, mới mở miệng chính là một cái quả bom nặng ký, đem Diệp Phàm. Vô Câu Võ Tôn chờ ở nơi chốn có người chấn đầu váng mắt hoa:

"Nhưng là dạng này phân thân ta thiếu phương pháp, trước sau đều khó khăn. Cho nên muốn các ngươi chia tách quân đội, một bộ phận tiến về Bắc Hoang các nơi trấn áp đáy bằng tẩu thi chi hoạn, một bộ phận thì là đi biên cảnh chiến tuyến, rất nhanh liền có rất nhiều sự tình cần các ngươi tới làm."

Vô Câu Võ Tôn bọn người vẫn còn khó mà tiêu hóa rung động bên trong, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía Diệp Phàm:

"Diệp Phàm, tẩu thi tai hoạ đầu nguồn đã giải quyết, phụ thân ngươi cùng lão bộc thù đã đến báo."

Trong lúc nói chuyện, Nhạc Bình Sinh đưa tay một điểm, tinh thần của hắn ý chí trực tiếp kết nối truyền thâu đến Diệp Phàm bao quát cái khác sáu tên Võ Tôn trên thân, sau đó tại bọn hắn não hải, trong con mắt gợn sóng đột khởi, vực sâu lòng đất, trăm vạn tẩu thi huyết tế, huyết nhục chi thành, Thái tử, Viêm Hoang đế

bọn người từ không ai bì nổi lại đến hôi phi yên diệt từng màn cảnh tượng không hề có điềm báo trước tại bọn hắn não hải cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng chớp nhoáng mà qua, phảng phất là tự mình kinh lịch!

Đồng dạng tiếp thu được Nhạc Bình Sinh truyền lại tin tức, Vô Câu Võ Tôn cùng sáu tên Luyện Thần tôn chủ lại sắc mặt liên tiếp biến ảo, không khỏi kinh hô:

"Viêm Hoang đế! Thế mà "

Thời gian mấy hơi thở liền đem Nhạc Bình Sinh truyền lại mà gửi thư hơi thở tiếp thu hoàn tất, biết được Hoang triều dư nghiệt toàn bộ tại Nhạc Bình Sinh chơi đùa trêu đùa đồng dạng xuất thủ hạ triệt để tiêu diệt, bọn hắn tâm thần đã chết lặng, ngẩng đầu lên đối mặt Nhạc Bình Sinh thời điểm ngoại trừ triệt triệt để để kính phục, kính sợ bên ngoài, lại không còn mảy may ý niệm khác trong đầu.

Tại Vô Câu Võ Tôn bọn người xem ra, vị này đã từng nhúng tay Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương một trận sinh tử cường giả bí ẩn đến cùng là lai lịch gì, lại vì sao tự xưng là Tinh Thần Liệt Túc tông tông chủ Nhạc Bình Sinh, nguyên do trong đó đã căn bản không trọng yếu, trọng yếu là tên này cường giả tuyệt thế có được toàn bộ võ đạo giới buộc chung một chỗ đều không thể sánh vai vô địch lực lượng, chỉ có hắn có thể lấy một tay che trời tư thái bình định bấp bênh Võ Đạo Liên Minh giờ phút này đối mặt hết thảy nguy cơ!

"Cái này "

Trong con mắt vô số cảnh tượng cực tốc biến huyễn, Diệp Phàm đứng thẳng bất động tại tại chỗ, ánh mắt trống rỗng, hốc mắt lại không tự chủ được đỏ lên:

"Phụ thân, Phúc bá, các ngươi thấy được a, tông chủ cho các

ngươi báo thù "

Nhạc Bình Sinh vỗ vỗ Diệp Phàm bả vai: "Lúc trước sư phụ của ngươi, Chung Thành Chung trưởng lão, còn có hơn ngàn sư huynh đệ, đều chết tại tân triều nhằm vào ta mưu đồ dưới, cũng là thời điểm để bọn hắn hoàn lại, theo ta đi chứng kiến một màn này đi."

Hắn nhìn về phía Vô Câu Võ Tôn bọn người: "Thông qua cái này, có thể lấy tâm thần hướng ta truyền lại tin tức, bất luận bao xa ta đều có thể tiếp thu được. Lời ta nói, mau chóng đi làm."

Ông!

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, lưu lại sáu cái để mà truyền lại tin tức chiếc nhẫn, Nhạc Bình Sinh trên thân bốc lên sáng chói tinh quang, mang theo Diệp Phàm hóa thành một viên sao băng, giống như lôi đình bắn ra lóe lên một cái rồi biến mất.

Vô Gian bọn người duy nhất có thể nhìn thấy chính là một cái ngôi sao ở chân trời có chút lóe lên, sau đó hướng về tân triều biên cảnh chiến tuyến phương hướng cực tốc vạch tới.

Nhạc Bình Sinh cái hóa thân này cũng không phải là bản thể lượng tử thân thể, lại thêm mang theo một người duyên cớ chỉ có thể lấy thông thường thủ đoạn đi đường mà không cách nào vận dụng Hư Không Xuyên Giới thuật.

Nhạc Bình Sinh cùng Diệp Phàm hóa thành lưu tinh biến mất về sau, Vô Câu Võ Tôn mấy người cũng từ rung động ở trong khôi phục tâm thần.

"Thiên hạ hôm nay, thế mà vẫn tồn tại như thế võ đạo cường giả!"

"Luyện Hư Võ Thánh ở thời đại trung cổ đã gần như tuyệt tích, hắn vì sao còn tại giới này lưu lại "

"Đáng sợ, đáng sợ, vẻn vẹn từ một kích này đến xem, so với Luyện Hư Võ Thánh phá toái hư không thanh thế còn kinh người hơn! Vị này đến cùng là cảnh giới gì "

Vô Câu Võ Tôn làm đã tu luyện tới thân ngoại hóa thân cảnh giới thượng vị luyện thần võ tôn, tự nhiên đối Luyện Hư cảnh giới này có tỉ mỉ nghiên cứu cùng nhận biết, nhưng là từ Nhạc Bình Sinh thi triển thủ đoạn nhìn lại lại cùng điển tịch miêu tả Luyện Hư Thánh giả có không nhỏ khác nhau, để hắn hoàn toàn không cách nào phán Đoạn Nhạc Bình Sinh đến cùng ở vào một cái dạng gì cảnh giới võ đạo.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, đem vô số phức tạp suy nghĩ, quên sạch sành sanh, Vô Câu Võ Tôn trầm giọng nói:

"Chư vị, kinh thiên chi biến sắp phát sinh, liên minh nghịch chuyển xu hướng suy tàn cơ hội đến đến rồi!"

Cùng lúc đó , biên cảnh chiến tuyến.

Từ chiến tranh khai hỏa bắt đầu đến nay đã ước chừng qua thời gian nửa tháng, tân triều cường thế hỏa lực đã đem chiến tuyến đẩy vào vượt qua hai trăm dặm, tiến vào Biên Hoang phạm vi, trước mắt khoảng cách thủ tọa thành trì bất quá khoảng cách mấy chục dặm.

Tại nửa tháng này bên trong, theo thời gian thúc đẩy, tân triều phương diện thăm dò càng lúc càng lớn mật, hỏa lực càng ngày càng mãnh liệt, tham dự chiến tranh các loại phạm vi lớn đả kích tính siêu huyền hỏa khí chủng loại cũng hiện lên thẳng tắp tăng lên, giản lược đơn thô bạo các loại lơ lửng phi thuyền, pháo đài di động đẩy ngang, đến các loại Thần Ma võ giả cùng các loại có thể tiềm hành, ẩn nấp, đánh lén chiến đấu võ trang kết hợp, phát huy ra 1 + 1 lớn hơn 2 đáng sợ sức chiến đấu, lấy không có gì sánh kịp cơ động năng lực thành quần kết đội đối Bắc Hoang quân liên minh phòng tuyến khai triển điên cuồng công kích, đại địa bị san

bằng, liền ngay cả phổ thông khí đạo tông sư xuất thủ cũng không phải những cái này Diễn Võ Cơ Quan chiến đấu thành viên đối thủ, vì thế phe liên minh Dạ Phong, Huyền Minh hai người thậm chí bốc lên cực lớn phong hiểm thịnh nộ xuất thủ, lật về một chút xu hướng suy tàn.

Song phương chiến tranh càng ngày càng kịch liệt, cái gọi là khắc chế đã từng chút từng chút tại tan rã, song phương xuất ra thủ đoạn càng ngày càng cường đại, chiến cuộc dần dần hướng về không cách nào dự báo phương hướng phát triển.

Quân doanh trong đại trướng, Dạ Phong, Huyền Minh hai đại luyện thần võ tôn ngồi ngay ngắn, trấn rộng lớn nguyên soái cùng còn lại hơn mười tên tướng lĩnh tề tụ.

"Hai vị đại nhân! Không thể lại lui!"

Trấn rộng lớn nguyên soái Tề Đằng Long sắc mặt tái xanh, đằng đằng sát khí:

"Không đến khoảng cách năm mươi dặm, chính là Hắc Ngọc thành chỗ, tân triều công thành hỏa lực rõ như ban ngày, dựng thẳng một cái bia ngắm để bọn hắn đánh là tự hủy Trường Thành, dựa vào Hắc Ngọc thành tiến hành công phòng chiến dự định căn bản là không làm được!"

"Nhưng là nếu như chúng ta vẫn như cũ là dựa theo trước đó tác chiến phương châm đến chấp hành, ném đi tòa thành trì này, tân triều phương diện bên trong liền sẽ lấy Hắc Ngọc thành làm căn cơ thận trọng từng bước, toàn diện phóng xạ khuếch tán, thế cục nguy rồi!"

"Vô luận như thế nào, Hắc Ngọc thành tuyệt không thể ném!"

Bao quát hắn ở bên trong, mỗi một cái tướng lĩnh hốc mắt đều đỏ bừng, tràn ngập khó nói lên lời túc sát cùng áp lực. Bọn hắn

biết tân triều phương diện siêu huyền kỹ thuật phát triển vô cùng cấp tốc, nhưng không có nghĩ đến tại chính thức thể hiện ra lực lượng thời khắc, lại là dạng này hiện ra tính tuyệt đối nghiền ép ưu thế!

Ngoại trừ giống luyện thần võ tôn dạng này không thể tuỳ tiện vận dụng cấp cao chiến lực bên ngoài, tân triều quân đội tại trong thời gian nửa tháng này cho thấy lực lượng cơ hồ toàn diện áp đảo phe liên minh cấp thấp, trung đoạn lực lượng, mặc kệ là phổ thông quân sĩ vẫn là khí đạo tông sư cấp bậc võ đạo cao thủ, tại tập đoàn hóa không từ thủ đoạn chiến tranh hạ toàn diện rơi vào hạ phong, liên tiếp tan tác!

Kết hợp các loại siêu viễn cự ly hỏa lực bao trùm thanh tẩy, phối hợp mấy chục trên trăm trang bị các loại cấp cao chiến đấu võ trang Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư, xác định vị trí thanh trừ mục tiêu, các loại chém đầu chiến thuật, tân triều chiến thuật chi phong phú, tinh chuẩn hoàn toàn đã đến một cái làm cho người nhìn thấy mà giật mình tình trạng.

Đây cơ hồ cũng không phải là một cái cấp độ chiến đấu. Cho đến trước mắt, phe liên minh đã có vượt qua ba mươi tên khí đạo tông sư tại các loại siêu cách ám sát siêu huyền hỏa khí, cùng Diễn Võ Cơ Quan nhân viên chiến đấu đánh lén ám toán hạ mất mạng, phổ thông quân sĩ càng là hao tổn dẫn đầu đạt đến gần như hai thành!

Đây là Bắc Hoang Trấn Viễn quân một mực thừa hành lấy kéo dài chiến thuật, tận lực phòng ngừa chính diện tác chiến tình huống dưới. Hiện tại duy nhất có thể ngăn chặn đây hết thảy xu hướng suy tàn chỉ có Dạ Phong, Huyền Minh cái này hai đại Luyện Thần tôn giả, hết lần này tới lần khác theo tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, song phương chiến tranh thủ đoạn càng ngày càng khó lấy ngăn chặn, Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp giống như một cái bất cứ lúc nào cũng sẽ tại bọn hắn bên tai gõ

vang chuông tang, để bọn hắn trong lòng có e dè, không cách nào tấp nập xuất thủ.

Trên thực tế Diệt Tuyệt Tân Tinh đến bây giờ vẫn không có đưa vào sử dụng, đối với liên minh quân tạo thành càng thêm thảm trọng thương vong cũng là có hai người bọn họ trấn giữ duyên cớ.

Một khi Diệt Tuyệt Tân Tinh đăng tràng, cũng liền mang ý nghĩa chiến tranh chính thức tiến vào không thể khống giai đoạn, song phương biết lái chiến hết thảy thủ đoạn, bất kể đại giới, bất chấp hậu quả thắng được trận chiến tranh này.

Huyền Minh ngắm nhìn bốn phía, lạnh lùng nói: "Chư vị, ta biết một trận chiến này các ngươi đánh cho rất gian khổ, mà chúng ta bây giờ, chính là tại cùng thời gian thi chạy! Trước đây không lâu Thần Dụ Võ Tôn đã phát tới tin tức, tẩu thi cổ độc đầu nguồn cùng phía sau màn Hắc Thủ đã bại lộ, hắn đã tự mình tiến về xử lý, khốn cục sắp dẫn lưỡi đao mà giải!"

Gió đêm Võ Tôn chậm rãi thở ra một hơi, khí lưu trong khoảnh khắc ngay tại trong đại trướng kích động:

"Vì hung hăng đả kích tân triều tình thế từ đó tranh thủ thời gian, lần này, ta cùng Huyền Minh quyết định tự mình xuất thủ!"

Một mảnh bằng phẳng đất khô cằn phế tích phía trên, từng cái doanh trướng lít nha lít nhít, kéo dài vài dặm.

Chiếm diện tích rộng lớn doanh địa bên trong, từng nhóm tân triều binh sĩ thần sắc băng lãnh, cầm trong tay súng đạn tuần tra. Trong doanh địa cách mỗi trăm bước xa liền đứng thẳng lấy một cái cao một trượng dưới, đơn sơ hình cái tháp sự vật, lặng yên không một tiếng động, ảm đạm không ánh sáng, trải rộng doanh địa.

Đây chính là tân triều phương diện để mà kiểm trắc vượt ra khỏi cường độ nhất định khí huyết, sóng tinh thần dài kiểm trắc tháp, phòng ngừa có Bắc Hoang võ đạo cao thủ chạm vào doanh địa ám sát cao tầng tướng lĩnh. Ngoài ra, không trung còn có lơ lửng cự thuyền, mặc lấy chiến đấu võ trang Diễn Võ Cơ Quan nhân viên chiến đấu vừa đi vừa về tuần sát, cơ hồ không có góc chết đề phòng.

Chính là có dạng này ba tầng trong ba tầng ngoài nghiêm mật đề phòng bao quanh từng cái bên trong cao tầng tướng lĩnh, để tân triều quân đội sẽ không sụp đổ.

Ngay tại ngoại giới đề phòng sâm nghiêm thời khắc, một cái khách không mời mà đến lại xuất hiện ở tân triều quân viễn chinh Thống soái tối cao trong doanh trướng.

Một cái râu tóc xám trắng, giống như giống như cột điện uy nghiêm to con nam tử trung niên đứng vững, ánh mắt bên trong đều là khó mà che giấu kích động.

Tùy thân cận vệ toàn bộ đều lặng yên không tiếng động rút lui ra, Ngụy Khai Vũ đứng thẳng đứng dậy mắt thấy đứng ở trước mặt mình hơn mười đạo thân ảnh, sợi râu rung động, tựa hồ khó mà ức chế nội tâm kích động, thấp giọng nói:

"Đốc chủ, bệ hạ đã quyết định a "

"Không sai."

Mặt mũi tràn đầy gian nan vất vả chi sắc, tựa hồ trải qua không ngừng nghỉ chút nào lặn lội đường xa, Đoạn Tội đốc chủ trên mặt có thật sâu vẻ mệt mỏi, lại khó mà che giấu ánh mắt chỗ sâu một loại nào đó quang huy:

"Bệ hạ đã chính thức phê chuẩn! Đây là bệ hạ đưa cho ngươi mật lệnh!"

Dứt lời, hắn vô cùng trịnh trọng từ hư không trong túi lấy ra một phong kim sắc phong thư, đưa tới.

Tựa hồ đã đợi chờ đợi thật lâu, đối một ngày này sớm đã không kịp chờ đợi, Ngụy Khai Vũ tiếp nhận phong thư, ánh mắt phấn chấn, phóng khoáng chi ý phảng phất muốn dâng lên mà ra, khuấy động không khí:

Bệ hạ anh minh thần võ, ta Ngụy Khai Vũ chính là đem cái mạng này ném ở Bắc Hoang thổ địa bên trên, cũng phải vì bệ hạ hoàn thành cái này thiên cổ đại nghiệp!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 605: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Sáu)

Chương 605: Quét ngang 9 vạn dặm! (sáu)

Ngụy Khai Vũ tâm thần khuấy động, cương nghị uy nghiêm trên khuôn mặt đều là một loại là không ta đợi dõng dạc.

Làm tân triều phương diện trước tiên nhận được Bắc Hoang cảnh nội hoắc loạn nổi lên bốn phía tin tức lúc, hắn liền ý thức được đây là một cái trăm năm khó gặp cơ hội tuyệt hảo, là từ Bắc Hoang liên minh thành lập đến nay mấy trăm năm bên trong tân triều có khả năng nhất lấy nhỏ nhất đại giới hoàn thành thống nhất đại nghiệp thời cơ!

Nhưng mà đế trong kinh trên triều đình cãi lộn để hắn giận không tranh, hắn cơ hồ lấy mỗi ngày một phong gấp tấu tần suất hướng về đế trong kinh vị kia bệ hạ đau nhức trần lợi hại.

Hiện tại, hắn chỗ chờ đợi thời cơ rốt cục đến.

Trong trướng, Đoạn Tội đốc chủ trầm giọng nói:

"Ngụy nguyên soái, thiên thời địa lợi nhân hoà, cái này trước nay chưa từng có thời cơ đến, bệ hạ tiếp thu ngươi gián ngôn, nhưng là lần này giết gà dọa khỉ, nhất định phải một lần là xong, nếu không rất có thể sẽ hoàn toàn ngược lại, ngược lại bức lên Võ Đạo Liên Minh cá chết lưới rách chi tâm, cho nên bệ hạ tuyệt đối không cho phép bất luận cái gì hình thức bên trên thất bại."

"Võ Đạo Liên Minh hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, chính là đang trì hoãn thời gian, đối diện trận tuyến bên trong giấu hai con cá lớn cũng ngo ngoe muốn động, chúng ta muốn trước ra tay vì mạnh mẽ."

Ngụy Khai Vũ bình phục tâm thần, khuôn mặt trở nên không hề bận tâm, tại sát na ở giữa tâm thần kích động về sau khôi phục trở thành vị kia danh chấn thiên hạ thiết huyết quân thần, thản nhiên nói:

"Ta nguyên bản đoán chừng cái này hai con cá lớn tại gần nhất liền sẽ bằng vào ta cùng rất nhiều trọng yếu tướng lĩnh làm mục tiêu tập sát bên ta doanh địa, đồng thời vì bọn họ chuẩn bị một chút lễ vật nho nhỏ, nhưng là bây giờ nhìn lại không cần."

Ánh mắt của hắn sáng rực nhìn phía Đoạn Tội đốc chủ thân sau mười hai tên không nói một lời im lặng mà đứng thân ảnh. Cái này mười hai đạo thân ảnh đồng dạng cao thấp, toàn thân đều bao phủ tại hắc bào thùng thình bên trong, trên thân không có một tơ một hào người sống khí tức, giống như băng lãnh Tử thần.

Ngụy Khai Vũ ánh mắt bên trong hiếm thấy xuất hiện một tia chờ đợi, mừng rỡ cùng nhỏ bé không thể nhận ra hoảng sợ:

"Bọn hắn, chính là. . . "

"Không sai!"

Đoạn Tội đốc chủ thấp giọng cười nói:

"Mười hai cỗ Tru Thần võ trang, mười hai khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh , mặc cho Ngụy nguyên soái điều động!"

Mười hai khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh!

Cho dù là Ngụy Khai Vũ dạng này kinh lịch vô số trận tất cả lớn nhỏ nam chinh bắc chiến, từ gió tanh mưa máu, trong núi thây

biển máu thành lập được chí cao công huân cùng vinh quang quân thần giờ phút này cũng cảm giác được mười phần kinh hãi.

Vẻn vẹn trước mặt hắn cái này mười hai đạo băng lãnh vô tình thân ảnh, cũng đủ để đem toàn bộ kéo dài thời gian Bắc Hoang trăm vạn Trấn Viễn quân từ thế gian xóa đi, cái gì khí đạo tông sư, cái gì Luyện Thần cự phách, hết thảy đều muốn hóa thành tro bụi!

Bất quá cái này mười hai khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh rõ ràng cũng không phải là vẻn vẹn chỉ vì Trấn Viễn quân bên trong Luyện Thần tôn giả mà bắt đầu dùng.

"Rất tốt, như vậy không cần đợi thêm nữa!"

Ngụy Khai Vũ lập tức ầm ĩ cười to:

"Truyền ta quân lệnh, tất cả không trung đơn vị lập tức triệu tập, hướng Bắc Hoang trận tuyến toàn diện xuất phát!"

. . .

Theo Thống soái tối cao ra lệnh một tiếng, toàn bộ tân triều trận tuyến như là một tôn khổng lồ sắt thép quái thú bắt đầu chuyển động.

Gần một trăm tên Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư toàn bộ thân mang cấp cao chiến đấu võ trang, tạo thành mười chi chiến đấu biên đội cắt đứt thiên không, đứng mũi chịu sào bắt đầu hướng về phía trước chiến tuyến xuất phát. Bọn hắn bản thân liền là di thực huyết mạch, thực lực sánh vai khí đạo tông sư cường giả, giả bộ chở được cấp cao chiến đấu võ trang về sau thủ đoạn công kích, phòng ngự, di động, chạy trốn thủ đoạn các loại toàn bộ lại đến một bậc thang, như hổ thêm cánh!

Nhất là chiến đấu võ trang phía trên lấy chế tác hư không túi kỹ thuật như vậy chế tạo vũ khí trong khoang thuyền đại lượng Xích Hỏa thần lôi, Lôi Hỏa phích lịch, Chấn Thiên Lôi bạo . . . chờ

một chút cao năng bạo phá tính siêu huyền hỏa khí, so với bọn hắn bản thân phương thức công kích cùng thủ đoạn càng có lực phá hoại!

Phía sau là hơn hai mươi chiếc khổng lồ lơ lửng cự thuyền một loạt mở, chậm rãi chạy động, từ dưới đáy sắt thép trong khoang thuyền, mỗi một chiếc lơ lửng cự thuyền đều có vượt qua một trăm tên thân mang cấp thấp phi hành võ trang đơn vị tác chiến giống như máy bay chiến đấu bầy đồng dạng bay múa ra, bảo vệ tại chiến tranh phù thuyền khoảng chừng.

Đây là từ cấp thấp huyết mạch Thần Ma võ giả thậm chí là từ phổ thông quân đội tổ kiến mà thành chiến hạm hộ vệ biên đội, trên người bọn họ linh hoạt bay múa phi hành võ trang mười phần đơn sơ, mà lại phòng hộ năng lực cũng mười phần thấp, xa xa không cách nào cùng long bộ các bậc tông sư mặc lấy cấp cao chiến đấu võ trang so sánh, duy nhất đáng giá xưng đạo chính là linh hoạt cùng tốc độ.

Lơ lửng cự thuyền trên trăm hỏa lực họng pháo có thể tạo thành đả kích hoàn toàn chính xác mười phần hung mãnh, nhưng là duy nhất yếu thế chính là mục tiêu quá lớn, mà lại di động chậm chạp, là không trung sống sờ sờ bia ngắm. Mà những cái này biên đội nhiệm vụ chính là sớm phát hiện mục tiêu, hộ vệ lơ lửng cự thuyền,

Trên thực tế tại nửa tháng này chiến đấu bên trong tân triều quân viễn chinh đối mặt áp lực đồng dạng không nhỏ, mặc dù song phương tại cấp thấp binh chủng tỷ thí với hiện lên thiên về một bên xu thế, nhưng là đồng dạng có số lượng rất nhiều công cụ chiến tranh, Long Hổ hai bộ tông sư, binh lính bình thường phá hư, hủy diệt tại đối phương võ đạo cao thủ tập sát phía dưới.

Nhất là bị phá hủy đánh rơi lơ lửng cự thuyền, cao cấp chiến đấu võ trang, những tổn thất này chồng chất hoàn toàn là một cái thiên văn số tự.

Mà tại hai mươi dặm ngoài ra Bắc Hoang trận tuyến, một mực tại trên bầu trời vừa đi vừa về không ngừng dò xét liên minh tông sư lập tức liền phát hiện phương xa chân trời lít nha lít nhít đột kích không tập đơn vị, phát ra vang vọng hơn mười dặm to lớn cảnh cáo:

"Địch tập, địch tập!"

Phía trước trận tuyến quân sĩ lập tức tìm kiếm công sự che chắn, trốn công sự phòng ngự tiến vào độ cao tình trạng báo động, mà nguyên soái trong đại trướng như cũ tại trao đổi lấy Dạ Phong, Huyền Minh hai đại Võ Tôn cùng Trấn Viễn quân nguyên soái Tề Đằng Long cùng một đám tướng lãnh cao cấp cũng đồng dạng trong nháy mắt sắc mặt biến hóa, quay đầu nhìn về phía trong doanh trướng thủy nguyệt kính.

Gió đêm Võ Tôn nhấc chỉ một điểm, thủy nguyệt kính ở trong cảnh tượng cấp tốc kéo dài mở rộng, khắc sâu vào phương xa trên đường chân trời cái kia một mảnh lít nha lít nhít điểm đen.

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Cùng lúc đó, loáng thoáng oanh minh chấn động truyền đến, thủy nguyệt kính bên trên hình tượng chấn động kịch liệt lắc lư, đây là hai mươi chiếc lơ lửng cự thuyền phía trên hết thảy hơn hai trăm tôn đả kích phạm vi đạt tới hơn hai mươi dặm khoảng cách siêu cách thần rống pháo cùng nhau nộ hống, hướng về Bắc vòng chiến tuyến khuynh tả tử vong cùng hủy diệt!

"Toàn bộ đều là không trung đơn vị tác chiến!"

"Làm càn!"

Còn không đợi Tề Đằng Long một đám tướng lãnh cao cấp phản ứng, gió đêm cùng Huyền Minh hai tên Võ Tôn bỗng nhiên đứng dậy, sát ý tuôn ra. Bọn hắn ngược lại không từng muốn đến

vừa mới hành quân lặng lẽ còn không có bao lâu, bọn hắn còn không có chọn lựa thời cơ động thủ, đối phương ngược lại lại lần nữa quy mô xâm chiếm!

"Chư vị, đối phương lơ lửng cự thuyền toàn thể xuất động, chúng ta đi trước một bước!"

Tiếng nói vừa hết, hai vị này Luyện Thần cự phách chỉ một thoáng biến mất tại trong đại trướng.

. . .

Cùng lúc đó, ngay tại tân triều không trung đơn vị tác chiến quy mô xâm chiếm, Bắc Hoang phía trước phòng tuyến gặp hung mãnh hỏa lực tẩy lễ thời khắc, tại kéo dài vô tận doanh địa hậu phương hơn mười dặm chỗ, hư không một trận như thủy triều lắc lư, một thân ảnh một bước vượt qua mà ra.

Đứng thẳng ở không trung, Nhạc Bình Sinh ánh mắt xuyên thấu mây nhàn nhạt lưu đánh giá loáng thoáng ánh lửa cùng oanh minh, mỉm cười:

"Tới có chút xảo."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 606: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Bảy)

Chương 606: Quét ngang 9 vạn dặm! (bảy)

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm ——!

Thiên không đang run rẩy, đại địa tại gào thét, theo lấy lơ lửng cự thuyền làm chủ không trung đơn vị tác chiến từng bước thúc đẩy, Bắc Hoang phòng tuyến tuyến đầu đào ra đạo đạo cống rãnh cùng đơn sơ công sự phòng ngự giống như là đậu hũ vỡ vụn, mặt đất cũng bị tầng tầng nhấc lên, một tấc một tấc biến thành đất khô cằn.

"Lui lui lui!"

"Rút lui!"

Theo từng tiếng rống to, hàng loạt hàng loạt Trấn Viễn quân quân sĩ vứt xuống vô số chỉ còn chân cụt tay đứt thi thể bắt đầu triệt thoái phía sau, mà phía sau trận địa, lần lượt từng thân ảnh như lôi đình bốn phương tám hướng đi mà đến, hàng loạt hàng loạt khí đạo tông sư bắt đầu tụ tập, dạng này thế công tại nửa tháng này trong thời gian phe liên minh đã tao ngộ qua không ít lần, đã sớm có ứng đối kinh nghiệm.

Lơ lửng cự thuyền phía trên siêu cách thần rống pháo có gần hai mươi dặm đả kích khoảng cách, mục tiêu dưới đất chỉ có thể bị động bị đánh, chỉ có bọn hắn có thể lấy cường đại cơ động có thể cố tránh mở dày đặc hỏa lực thi triển phản công.

"Tốt tặc tử!"

Lợi dụng dòm kính tại đầy trời dày đặc hỏa lực cùng trong khói dày đặc loáng thoáng thấy được phương xa khổng lồ chiến tranh cự thuyền thúc đẩy, rất nhiều thân mang chiến đấu võ trang Diễn Võ Cơ Quan long bộ nhân viên chiến đấu khí thế hùng hổ mà đến, cầm đầu phụ trách chỉ huy một vị khí tu vô cực cảnh giới đỉnh phong liên minh tông sư phát ra từng tiếng gầm thét:

"Chư vị, theo ta toàn lực xuất thủ chặn đường!"

Ông!

Theo ra lệnh một tiếng, tề tụ hơn trăm vị tông sư thân hình đột nhiên phóng lên tận trời, lên thẳng không trung, thậm chí chui vào chân trời tầng mây ở trong!

Cho đến tiến lên cho tân triều phương diện làm bia ngắm chuyện ngu xuẩn những cái này đã phi thiên độn địa khí đạo tông sư đương nhiên sẽ không đi làm, bọn hắn những võ đạo này cao thủ đối mặt tân triều các loại cường đại chiến tranh thủ đoạn, ưu thế lớn nhất chính là xuất quỷ nhập thần, không gì so sánh nổi tính cơ động cùng đơn binh lực phá hoại!

Những cái này khí đạo tông sư vận tốc trung bình đã gần đến tiếp cận vận tốc âm thanh, tại đám mây phía trên giống như trên trăm đạo khó mà nắm lấy lôi đình tán loạn, trải rộng toàn bộ màn trời hướng về tân triều thúc đẩy mà đến không trung đơn vị tác chiến bao phủ tới.

"Cẩn thận! Địch quân tông sư xuất thủ!"

Theo từng tiếng cảnh cáo, mà là chiếc lơ lửng cự thuyền đột nhiên thay đổi nâng lên tiếp cận một nửa họng pháo góc độ, phun ra ra dữ dằn ánh lửa.

Rầm rầm rầm!

Màn trời phía trên đột nhiên giống như là nổ tung trên trăm đóa to lớn pháo hoa, vô số sắt thép mảnh vỡ bốn phương tám hướng bắn ra, khí lãng nộ hống khuấy động!

"Hừ! Uổng công!"

Phân tán ra đến từng người tự chiến, trình độ lớn nhất bên trên phát huy cá thể thực lực cùng tính cơ động rất nhiều tông sư tốc độ nhanh đến cực điểm, mà lại hành tích tựa như tia chớp biến ảo, ngoại trừ cá biệt tông sư bị tác động đến thụ chút vết thương nhẹ bên ngoài, cơ bản không tổn hao gì!

Lúc này hơn trăm vị liên minh tông sư, khoảng cách hai mươi chiếc xếp thành một hàng chiến tranh cự thuyền đã không đến khoảng cách mười dặm!

"Diễn Võ Cơ Quan! Long bộ xuất kích!"

Theo gầm lên giận dữ, chiến tuyến phía trước nhất gần trăm tên Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư rít lên một tiếng, nhao nhao như là như lôi đình mãnh liệt bắn mà ra, nghênh hướng màn trời phía trên bốn phương tám hướng tập sát mà đến đông đảo liên minh tông sư!

"Số một phương vị, không có phát hiện mục tiêu."

"Số hai phương vị, không có phát hiện mục tiêu."

"Số ba phương vị, không có phát hiện mục tiêu. . ."

"Tiếp tục quan sát, một khi xác nhận Song Ngư xuất hiện, từ số một, số hai, số ba, số bốn áp dụng diệt tuyệt đả kích!"

Theo một cỗ nhỏ bé không thể nhận ra ba động truyền lại, mỗi một chiếc lơ lửng cự thuyền boong tàu bên trên âm ảnh nơi hẻo lánh bên trong, từng đôi u ám, tĩnh mịch, không có chút nào nhân khí đích ánh mắt tại màn trời phía trên thu góp, tựa hồ đang tìm

kiếm cái gì.

Ầm ầm! Sau một khắc, màn trời phía trên giống như vẩn lạc tinh va chạm Địa Cầu đồng dạng phát sinh kinh thiên va chạm, trên trăm đạo dữ dằn khí mang hư không bắn ra, đụng nhau, để hư không tựa như là xuất hiện vặn vẹo cùng vỡ tan, vô số quỷ quyệt rét lạnh hàn băng, hừng hực bốc lên Lưu Hỏa, vặn vẹo bắn nổ lôi đình, cùng nhau lấp lánh hư không!

Bách lý thiên không mây lưu trong khoảnh khắc phá thành mảnh nhỏ, nguyên khí oanh minh, nộ hống thét dài chấn động hư không, sơn hà rung chuyển, nhật nguyệt vô quang.

Theo song phương cấp cao vũ lực đánh giáp lá cà, chiến đấu cơ hồ là lập tức liền tiến vào mức độ kịch liệt. Mặc dù phe liên minh tông sư nhân số chiếm ưu, nhưng là Diễn Võ Cơ Quan long bộ thành viên bản thân liền có Khí Tông thực lực, lại thêm cấp cao chiến đấu võ trang phụ trợ, dù là thực lực không bằng đối phương cường đại đối thủ cũng có thể đánh cho có đến có về thậm chí chuyển bại thành thắng!

Cuồng mãnh năng lượng trùng kích vào, hai mươi chiếc lơ lửng cự thuyền chậm rãi bắt đầu lui lại, bên ngoài mấy dặm, tại nơi nào đó bị oanh kích đất đá lật lên một mảnh sườn đất âm ảnh bên trong, Dạ Phong cùng Huyền Minh hai đại Võ Tôn đứng chắp tay, nhìn thẳng phía trước màn trời phía trên kinh thiên va chạm.

"Như thế hùng hổ dọa người!"

Mắt thấy đến phe mình tông sư cùng đối phương giằng co không xong, dần dần xuất hiện tổn thất, Dạ Phong Võ Tôn thần sắc lạnh lùng:

"Thật coi chúng ta không dám ra tay "

"Cẩn thận." Huyền Minh Võ Tôn nhíu mày: "Không có bộ đội

mặt đất, toàn bộ đều là mạnh nhất không trung đơn vị tác chiến, đây là tại dẫn dụ chúng ta xuất thủ to lớn như thế đại giới, chẳng lẽ. . ."

"Xem ra bọn hắn rốt cục nhịn không được, nhưng là mặc kệ bọn hắn là kế dụ địch vẫn là chân chính phát động thế công, cũng không đáng kể."

Đồng dạng nghĩ đến một loại nào đó khả năng, Dạ Phong Võ Tôn sắc mặt lại bất động không dao, lãnh khốc nói:

"Chúng ta đi! Chém đầu bọn hắn Thống soái tối cao, ta cũng muốn xem thử xem, bọn hắn có dám hay không tại chính mình trong quân doanh phát động Diệt Tuyệt Tân Tinh!"

Sưu!

Dạ Phong Võ Tôn tiếng nói còn chưa rơi xuống, hai vị này Luyện Thần tôn giả còn đến không kịp khởi hành đi thi triển chính mình chém đầu chiến thuật, đỉnh đầu của bọn hắn phía trên liền có một bóng người chắp hai tay sau lưng, như là hư không dạo bước, súc địa thành thốn, đi bộ nhàn nhã đi hướng về phía phía trước va chạm kịch liệt nhất địa phương!

Người nào

Phát giác được viên này bóng lưng phát ra một cỗ không hiểu làm cho người cực đoan kiềm chế, làm cho người cảm giác không thở nổi, Dạ Phong cùng Huyền Minh hai người ánh mắt cùng nhau ngưng tụ. Đạo này bóng lưng mười phần lạ lẫm, cùng bọn hắn đã biết bất luận cái gì một liên minh Võ Tôn đều không khớp kêu, còn không đợi bọn hắn ngăn cản phản ứng liền đã chớp mắt rời xa, tiếp cận kịch liệt chiến cuộc.

Ân

Sau một khắc, không chỉ có là Dạ Phong cùng Huyền Minh hai

đại Võ Tôn, giấu ở lơ lửng cự thuyền boong tàu phía trên chờ đợi, tìm kiếm lấy mục tiêu sáu vị Tru Thần người cũng bỗng nhiên đem toàn bộ lực chú ý tập trung đến cực tốc đánh tới khách không mời mà đến trên thân. Mà tung khắp màn trời phía trên kịch đấu chém giết vượt qua hai trăm tên tông sư cấp bậc cường giả lại đối với cái này không phát giác gì, không người phát giác được điểm này.

"Tới là ai "

"Không phải Dạ Phong, cũng không phải Huyền Minh."

"Cũng không phải đã biết bất luận cái gì một liên minh Võ Tôn."

"Chờ một chút! Người này, giống như. . ."

Sáu tên Tru Thần người trao đổi lấy ý niệm đồng thời, thẳng tắp đâm vào chiến cuộc biên giới Nhạc Bình Sinh lúc này cũng dừng bước.

Tình hình chiến đấu kịch liệt, một cỗ sóng xung kích tại toàn bộ hư không khuấy động, ngẫu nhiên có từng đạo nhỏ vụn khí mang xung kích hướng về phía Nhạc Bình Sinh vị trí, lại tại nửa đường bên trên tựa như là sương mù đồng dạng bay hơi tại không khí bên trong, lại cơ hồ không có người phát giác được điểm này.

Nhạc Bình Sinh đem cảm thấy hứng thú ánh mắt bắn ra hướng về phía chiến cuộc về sau chậm rãi lui lại, có hơn ngàn phi hành biên đội hộ vệ lấy lơ lửng cự thuyền, phát giác được cự thuyền mặt ngoài tựa hồ có một loại lực lượng vô hình bài xích phản kháng lấy tâm thần mình ý niệm quét hình. Qua loại này phản kháng phòng hộ lực lượng đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói so với một tờ giấy mỏng đến không mạnh hơn bao nhiêu.

"Thì ra là thế, là một loại nào đó hấp thu phản xạ tâm thần sóng ngắn vòng bảo hộ, ngược lại là có thể miễn cưỡng ngăn cản

phổ thông Luyện Thần ý chí phương diện đả kích, bất quá vẫn là không đáng chú ý."

"Ừm, có mấy cái người rất có ý tứ."

"Đây là. . . Là vật kia a "

"Rất tốt, như vậy lần này quy tắc trò chơi liền theo loại phương thức này chế định đi."

Ngay tại Nhạc Bình Sinh không bị người chú ý đứng tại chiến cuộc biên giới lấy tâm thần quét nhìn xa xa lơ lửng cự thuyền lúc.

"Chết!"

Một cái giết đỏ cả mắt Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư trên thân sát khí bức người, hai mắt ẩn hiện tàn nhẫn huyết quang, đưa tay giữa ngón tay chính là một cây trắng bệch u mịch khí mâu, hung mãnh ám sát hướng về phía Nhạc Bình Sinh vị trí.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 607: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Tám)

Chương 607: Quét ngang 9 vạn dặm! (tám)

Tân triều trận tuyến phía trên, từng chiếc từng chiếc lơ lửng mà lên cỡ nhỏ phù thuyền phía trên, Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ hai người thông qua dòm kính xa xa quan sát đến ở xa ở bên ngoài hơn hai mươi dặm chiến cuộc.

"Chuẩn bị sẵn sàng! Dạ Phong cùng Huyền Minh cái này hai con cá lớn cáo già, cho tới bây giờ đều không có xuất thủ, chỉ sợ đang đánh thực hành chém đầu chiến thuật chủ ý!"

"Hết thảy đã bố trí tốt, liền chờ con cá mắc câu!"

Hết thảy mười hai tên Tru Thần người, mười hai khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh, Ngụy Khai Vũ làm hai tay chuẩn bị, chia hai cỗ, một cỗ theo không chiến đơn vị tiến về thúc đẩy trận tuyến, dụ địch xuất thủ thực hành diệt tuyệt đả kích; một cỗ thì là để phòng vạn nhất lấy thế thân bày ra mồi nhử chờ đợi Dạ Phong cùng Huyền Minh hai người tự chui đầu vào lưới.

Có được Diệt Tuyệt Tân Tinh dạng này đại sát khí, thấy thế nào đều đã là nắm chắc thắng lợi trong tay.

Thẳng đến lúc này giờ phút này mới thôi, bởi vì hơn hai trăm vị tông sư cấp bậc cường giả tại màn trời phía trên từng đôi chém giết, chiến cuộc thực sự quá mức rộng lớn, bọn hắn thẳng đến hiện tại vẫn không có phát giác chiếm cứ khu vực biên giới xuất

hiện, không chút nào thu hút Nhạc Bình Sinh.

Cùng lúc đó, thân mang chiến đấu võ trang, cầm trong tay dài một trượng ngắn um tùm khí mâu, hướng về Nhạc Bình Sinh ám sát mà đến Diễn Võ Cơ Quan long bộ tông sư giáng lâm ở giữa không trung, mặt mũi tràn đầy hung lệ sát ý biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là trước nay chưa từng có vẻ hoảng sợ.

Ngay tại vừa rồi, hắn là đủ xuyên kim liệt thạch, đâm xuyên thiên khung hung mãnh ám sát, tại nửa đường bên trên liền không hề có điềm báo trước, không nói đạo lý đọng lại.

Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn giống như là hổ phách bên trong con muỗi đồng dạng tông sư, có chút hăng hái đánh giá một hàng kia từ vượt qua hai ngàn tên phi hành đơn vị hộ vệ lấy lơ lửng cự thuyền, hững hờ, tự nhủ:

"Cái này phi thuyền có chút ý tứ, lần trước ta liền muốn mở ra tới xem một chút, chỉ tiếc một mực không có cơ hội."

Nhạc Bình Sinh nhẹ giọng nói một mình giống như là khuếch tán bách lý phương viên sóng điện từ tín hiệu, tại mỗi một cái hữu tình sinh linh tâm linh ở trong vang lên.

"Các ngươi tranh đấu, quá nhàm chán."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong vô tình diệt tuyệt, phảng phất chặt đứt hư không kinh khủng ý niệm bắn ra, phương viên trăm dặm đại địa, bất luận thân ở phương nào, vô luận đang làm cái gì sự tình, vô luận thân phận cao thấp, thực lực cao thấp, tất cả sinh linh tại thời khắc này đều cảm nhận được một cỗ sợ hãi, không cách nào ngăn cản, cương đao cắt yết hầu đau đớn cùng tuyệt vọng!

"Chuyện gì xảy ra!"

Cách xa hai mươi dặm bên ngoài tân triều trận tuyến, từ

Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ, cho tới trăm vạn tinh binh thậm chí đầu bếp tạp dịch mỗi một người bọn hắn tại thời khắc này đều toàn diện không hiểu hô hấp cứng lại, giống như là bỗng nhiên tại trong địa ngục đi một cái vừa đi vừa về, quần áo đều bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, dù là ẩn nấp tại vài dặm bên ngoài Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn đồng dạng sợ hãi mà kinh!

Đủ loại kinh dị cảm thụ chẳng qua là mili giây ở giữa phát sinh sự tình, tại 【 lượng tử liệt thần đao 】 phát động về sau, Nhạc Bình Sinh tâm thần ý niệm tại chỉ một thoáng giống như Thiên Hà khuynh đảo mà xuống diệt thế sóng thần, trong khoảnh khắc đem trước mặt chiến cuộc triệt để bao phủ, phân hoá trở thành ngàn vạn đạo vô hình sắc bén ý niệm, giống như có được sinh mệnh phi đao, lấy tốc độ không thể nào hình dung chém vào ở đây tân triều tất cả nhân viên chiến đấu trong óc!

Phanh phanh phanh phanh phanh ầm!

Ngay tại nộ hống chém giết liên minh tông sư trước mặt, Dạ Phong Huyền Minh hai đại luyện thần võ tôn trong mắt, lơ lửng cự thuyền chung quanh, hơn hai ngàn đóa huyết nhục pháo hoa trong khoảnh khắc hư không nở rộ.

Đây là tất cả cùng bọn hắn tranh đấu lấy hoặc là vận sức chờ phát động tân triều đơn binh đơn vị tác chiến, đầu lâu giống như là như dưa hấu vỡ ra, huyết nhục óc giữa trời vẩy xuống!

Bất luận là mặc lấy thấp kém phi hành võ trang thời khắc chuẩn bị tự sát thức tập kích hộ vệ biên đội, vẫn là thân mang cấp cao chiến đấu võ trang long bộ tông sư, kết quả của bọn hắn đều không có gì khác nhau, hết thảy đều là đầu lâu pháo bông bạo liệt, sau đó không đầu thi thể giống như là vải rách búp bê đồng dạng vô lực rơi xuống phía dưới.

Huyết nhục óc vẩy ra tản mát thậm chí dính trên mặt, ngay tại

bỏ mạng chém giết đối thủ đột nhiên không nói đạo lý biến thành thi thể không đầu, trước mặt tầm mắt bên trong đều là rơi xuống phía dưới địch nhân, dạng này giống như như mộng ảo quỷ dị mà đáng sợ một màn lập tức để tất cả bên trên một giây còn tại chém giết nộ hống liên minh tông sư ngây ra như phỗng.

Không chỉ là bọn hắn, ở xa vài dặm bên ngoài Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn cũng ánh mắt rung mạnh, tâm thần bất ổn, bởi vì chính là chính bọn hắn, thậm chí Võ Đạo Liên Minh người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn ở đây muốn làm được dạng này thần hồ kỳ thần sự tình cũng tuyệt đối không thể!

Vô thanh vô tức ở giữa không có bất kỳ cái gì kinh thiên động địa uy thế, liền để bao quát hơn trăm vị khí đạo tông sư cấp bậc cường giả ở bên trong hơn hai ngàn người biến thành thi thể không đầu, loại thực lực này thủ đoạn là bực nào quỷ bí khó lường.

Mà những người khác trong lòng nghĩ thế nào Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không đi để ý tới, giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt, bắn ra hướng về phía hai mươi chiếc như núi cao kích cỡ lơ lửng cự thuyền.

Theo ánh mắt của hắn nhất chuyển, sau một khắc, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, mỗi một chiếc nhìn qua không thể phá vỡ thân tàu trong lúc đó phát ra rợn người thanh âm, sau đó cái này to lớn không gì so sánh được sắt thép cự thuyền giống như là bị một đôi vô hình cự thủ nắm lấy, sau đó từng cái mắt trần có thể thấy, bắt đầu vặn vẹo, biến hình!

Kẹt kẹt —— làm cho người buồn nôn buồn nôn sắt thép vặn vẹo thanh âm truyền bá bách lý, mỗi một vị sắt thép cự thuyền đều tại kịch liệt run rẩy bên trong cấp tốc vặn vẹo biến hình, trong khoang thuyền tất cả điều khiển nhân viên phát giác được không gian thu hẹp bắt đầu mãnh liệt uốn lượn đè ép, chính muốn đem người chen thành bánh thịt kinh khủng một màn, tại sắc mặt hoàn

toàn thay đổi ở trong điên cuồng hướng về boong tàu phía trên chạy tới.

Nhưng mà vượt qua một nửa người tiến về boong tàu trên đường đi ngay tại giữa tiếng kêu gào thê thảm bị đè ép mà đến vặn vẹo Tường Đồng Vách Sắt cắt chém đè ép thành khối vụn.

Mà nhanh nhất leo lên phá thành mảnh nhỏ boong tàu hô hấp đến không khí mới mẻ may mắn còn không có cảm nhận được tuyệt xử phùng sinh mừng rỡ, sợ hãi không gì so nổi liền bao phủ bọn hắn.

Liền tại bọn hắn giữa tầm mắt, hiện lên tam giác đội ngũ trải rộng ra hai mươi chiếc cự thuyền mỗi một chiếc hình dạng đã vô hạn tiếp cận với một cái cự đại sắt thép bánh quai chèo, mỗi một chiếc đều giống như tại cùng một song vô hình cự thủ, tại giống nhau vĩ lực dưới, trong cùng một lúc bị người vặn thành bánh quai chèo!

Phương xa, Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn im ắng nhìn qua một màn này, ánh mắt rung mạnh.

Bọn hắn làm trong một tháng này cùng tân triều quân viễn chinh tấp nập giao thủ người, tự nhiên vô cùng rõ ràng tân triều chế tạo chiến trận này thành lũy đến cùng là cỡ nào khó giải quyết. Không biết tân triều phương diện sử dụng dạng gì kỹ thuật thủ đoạn làm được, tại loại quy cách này lơ lửng cự thuyền phía trên có được một tầng có thể trình độ lớn nhất bên trên che đậy cắt giảm tâm thần công kích vòng phòng hộ, cùng loại với khí đạo tông sư từ trường phòng hộ. Đồng thời lơ lửng cự thuyền thân tàu cũng là dùng đặc thù vật liệu đúc thành, đối nguyên khí có rất mạnh bài xích cùng sức chịu đựng, ở các loại ví dụ như vậy tính nhắm vào thủ đoạn dưới, lơ lửng cự thuyền thực sự trở thành pháo đài bay, luyện thần võ tôn muốn tại bảo toàn tự thân không bại lộ tình huống dưới phá hủy dạng này một tòa pháo đài bay đều là mười phần không dễ sự tình.

Vậy mà lúc này giờ phút này trong mắt bọn hắn, hai mươi chiếc lơ lửng cự thuyền lại hết thảy đều tại không đến trong phiến khắc liền bị xoay thành hai mươi điều sắt thép bánh quai chèo.

Ầm ầm!

Hai mươi cây khổng lồ sắt thép bánh quai chèo từ tầm mắt bên trong rơi xuống phía dưới, đại địa hung hăng run lên, tiếng vang cùng tiếng oanh minh giống như là cự chùy tại mỗi người ở đây mỗi vị liên minh tông sư màng nhĩ cùng trong lòng bên trên gõ vang, dù cho cách xa hơn hai mươi dặm, thông qua dòm kính quan sát được một màn này quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ trong nháy mắt kinh dị chấn động qua đi trong mắt lại bộc phát ra một loại nào đó kinh hỉ hào quang!

"Đại thu hoạch, đại thu hoạch!"

"Không phải Thần Dụ! Đây chính là Võ Đạo Liên Minh chân chính át chủ bài thế mà ẩn tàng sâu như thế!"

Đoạn Tội đốc chủ vẫn còn rung động không hiểu bên trong, Ngụy Khai Vũ lại râu tóc đều dựng, quyết định thật nhanh thét dài đạo

"Đáng tiếc, đáng tiếc, Thiên Đường có lối ngươi không đi, Địa Ngục không cửa lại tiến tới!"

"Thông tri một đến sáu hào, điều chỉnh kế hoạch! Vừa đến số bốn lựa chọn thời cơ phát động diệt tuyệt đả kích, năm đến sáu kêu chờ lệnh, chuẩn bị bổ sung đả kích!"

Ngụy Khai Vũ trong tay dòm kính tầm mắt có hạn, mà lại hắn biết giống như là Luyện Thần cảnh giới võ đạo cường giả năng lực cảm ứng không phải người , bất kỳ cái gì mang theo địch ý cảm xúc ánh mắt cũng có thể gây nên đối phương phát giác. Nguyên

bản mục tiêu của bọn hắn chẳng qua là Dạ Phong, Huyền Minh cái này hai tên xếp hạng hạ du phổ thông Võ Tôn, xao sơn chấn hổ, giết gà dọa khỉ, cho đã là bấp bênh Võ Đạo Liên Minh chế tạo khủng hoảng lớn hơn nữa, hắn nhưng không có nghĩ đến trời xui đất khiến phía dưới bọn hắn vậy mà bức ra một cái như thế cường giả tuyệt đỉnh, vừa ra trận chỉ làm thành kinh người như thế chiến quả, lập tức để hắn phán đoán người này tám chín phần mười là Võ Đạo Liên Minh bên trong so Thần Dụ mạnh hơn, ẩn tàng sâu nhất chân chính át chủ bài chỗ!

Kinh hỉ tới là đột nhiên như thế, Ngụy Khai Vũ lại chỉ một thoáng quyết định thật nhanh: Áp dụng diệt tuyệt đả kích, giết chết cái này không biết tên húy cường giả tuyệt đỉnh, lập tức liền có thể cho toàn bộ Võ Đạo Liên Minh mang đến tai nạn đồng dạng đả kích!

Tân triều chiến tuyến một phương phản ứng bất quá là chuyện trong chớp mắt, theo hai mươi cây sắt thép bánh quai chèo rơi đập trên mặt đất oanh minh cùng chấn động không dứt, thật lớn bụi mù khuấy động mà lên, không trung đã không có bất kỳ một cái nào tân triều chiến đấu đơn vị, chỉ có phe liên minh rất nhiều tông sư như là đại mộng mới tỉnh đồng dạng đồng loạt tụ tập cùng một chỗ, như lâm đại địch nhìn phía Nhạc Bình Sinh vị trí.

Người này trong chốc lát thi triển ra thủ đoạn quá mức kinh khủng, phe mình người nhân viên chiến đấu mặc dù là không hư hao chút nào, nhưng lại để bọn hắn cũng không có cái gì thoải mái mà thần sắc, mà lại bọn hắn thấy lại hướng cái này cường giả tuyệt đỉnh diện mục thời điểm chỉ cảm thấy mông lung, tựa hồ có chút quen thuộc nhưng lại tại một giây sau không nhớ rõ diện mạo của hắn, cho người cảm giác thật sự là quỷ dị phi thường.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt nhỏ bé không thể nhận ra nhìn lướt qua mặt đất cuồn cuộn khuếch tán màu vàng đất bụi mù: Sau đó sau lưng hắn, Dạ Phong cùng Huyền Minh hai đại Võ Tôn thân ảnh

quỷ mị đồng dạng từ hư không hiển hiện, hướng phe liên minh tông sư gật đầu ra hiệu qua đi, đối Nhạc Bình Sinh bóng lưng nhanh chóng nói ra:

"Các hạ là người nào chúng ta hoài nghi tân triều phương diện có vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh dự định, thời gian dài bại lộ tự thân mười phần nguy hiểm! Còn xin lập tức theo chúng ta. . ."

"Các ngươi, không nhận ra ta a "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, xoay người qua.

"Các hạ là. . . !"

Theo Nhạc Bình Sinh xoay người, một trương đã từng lưu lại khắc sâu ấn tượng khuôn mặt khắc sâu vào Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn trong mắt của hai người, để bọn hắn con ngươi trùng điệp co rụt lại!

Là hắn! Là cắm vào Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương sinh tử chiến cục, đồng thời cùng Hồng Thiên Cương đồng quy vu tận cái kia thần bí Luyện Thần cự phách!

Đồng dạng quan sát qua trận chiến kia thủy nguyệt kính ghi chép, hai người bọn họ tự nhiên nhớ kỹ tên kia không biết tên cường giả dung mạo, nhưng là kỳ nhân đã hồn phi phách tán, liền liền thân thân thể đều bị Tử Sát chi khí ăn mòn bị Thần Dụ Võ Tôn thu lấy làm nghiên cứu, làm sao lại khởi tử hoàn sinh xuất hiện ở trước mặt bọn họ

Chỉ một thoáng, thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh dung mạo Dạ Phong, Huyền Minh Võ Tôn hai người tâm thần thất thủ.

"Ngay tại lúc này!"

Ông!

Sau một khắc, theo một cỗ tàn khốc mà tử tịch sóng ý niệm truyền lại, một cỗ không hiểu không gian ba động từ trên mặt đất bị cuồn cuộn bụi mù che giấu khu vực bên trong truyền đến, cơ hồ trong cùng một lúc, hư không bên trong, Nhạc Bình Sinh, Dạ Phong, Huyền Minh ba người khoảng cách bất quá mấy chục trượng Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng bên trên, bốn đạo thân mang Tru Thần võ trang bốn tên băng lãnh Tử thần xuyên thẳng qua hư không, trong nháy mắt hình thành vây quanh chi thế!

"Các ngươi!" Chỉ một thoáng! Dạ Phong cùng Huyền Minh hai tên Võ Tôn da đầu đột nhiên sắp vỡ, đã ý thức được cái gì, sợ vỡ mật!

Rơi xuống lơ lửng cự thuyền phía trên ẩn núp Tru Thần người, vào lúc này này rốt cục nhô ra tử vong răng nanh!

"Triều ta vạn tuế!"

Theo từng tiếng giống như cuồng nhiệt, giống như giải thoát hò hét, ẩn núp tại đất bày tỏ, đột nhiên xuyên thẳng qua vây quanh bốn tên Tru Thần người không có dư thừa nói nhảm, không có dư thừa động tác, cơ hồ tại mới vừa từ hư không hiển hiện một khắc này, trong ngực liền bạo phát đi ra mặt trời đồng dạng hủy diệt quang huy! Như là ngàn vạn thanh cương đao lợi kiếm, hung hăng đâm vào căn bản không kịp phản ứng Dạ Phong cùng Huyền Minh hai đại Võ Tôn trong mắt!

Cỗ này quang huy là mãnh liệt như vậy, như thế chói mắt, phảng phất là trong vũ trụ hằng tinh đi đến cuối con đường, tại điểm cuối của sinh mệnh một khắc phóng xuất ra chính mình tất cả ánh sáng cùng nóng.

"Ta chờ các ngươi rất lâu."

Nhưng mà tiếp theo hơi giây, Nhạc Bình Sinh tâm niệm ở trong

thiên địa vang lên.

Chói mắt hủy diệt quang huy vừa mới lộ ra một điểm manh mối hơi giây bên trong, thời gian đột nhiên tựa hồ thả chậm gấp mười gấp trăm lần, lại giống là không nói đạo lý đọng lại.

Trên trăm tên liên minh tông sư vẫn như cũ lấy khẩn trương mà ánh mắt kính sợ ngưng tụ tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh phía trên, đối với võng mạc bên trên phía trên đột ngột thêm ra tới bốn đạo thân ảnh, đại não thậm chí còn chưa từng tới kịp xử lý tin tức;

Dạ Phong cùng Huyền Minh hai đại Võ Tôn trên mặt sợ vỡ mật thần sắc vừa mới hiển lộ ra một tia, còn không có hoàn toàn khuếch tán, nhưng là ánh mắt bên trong ngưng kết lấy điên cuồng kinh hãi cùng tuyệt vọng;

Bốn tên Tru Thần người thân thể vỡ vụn, gần như giải thể, nhưng là tại bộ ngực của bọn hắn chính giữa, lại có xuất hiện một đoàn to bằng đầu người hình tròn vẩn lạc tinh, bên ngoài thân phía trên lít nha lít nhít khe hở rải, mặt trời đồng dạng quang huy chính là từ những cái này vết rạn bên trong mãnh liệt bắn mà ra, phảng phất tại sau một khắc liền sẽ hóa thành rửa sạch thế gian hết thảy tuyệt đối hủy diệt.

Tại thời khắc này, tại Diệt Tuyệt Tân Tinh vừa mới bị bốn tên Tru Thần người dẫn bạo, vô biên hủy diệt uy năng sắp quét sạch thời khắc, Nhạc Bình Sinh lại là lấy thuần túy tâm thần ý chí, cưỡng ép đem phương viên mười dặm khắp mặt đất không gian, thời gian toàn bộ đọng lại!

"Ta một mực đang nghĩ, thời gian là cái gì "

Thiên địa yên tĩnh một mảnh, trở thành tĩnh mịch im ắng bức tranh, Nhạc Bình Sinh giống như hành tẩu trên thế gian cô độc thần linh, một cỗ cảm thán cùng tịch liêu tại mảnh này ngưng kết không gian bên trong tất cả sinh linh trong lòng vang lên:

"Là tạo thành tạo dựng vạn sự vạn vật hạt cơ bản vận động biến hóa tiếp tục tính, trình tự tính biểu hiện "

Đem Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng bên trên sắp phóng thích hủy diệt uy năng Diệt Tuyệt Tân Tinh sắp xếp ở cùng nhau quan trắc, Nhạc Bình Sinh trong mắt, vi mô tầm nhìn mở ra, thế giới không còn tồn tại, hết thảy trước mặt tồn tại đã biến thành vô số hạt tập hợp:

"Vẫn là nói thời gian chẳng qua là hữu tình sinh linh lấy tư duy nhận biết ban cho một cái chủ quan khái niệm mà thôi "

"Đã hạt cơ bản vận động tuyệt đối bất động chính là thời gian đứng im, như vậy. . ."

"Hạt cơ bản vận động quỹ tích tại chỗ trở về, phải chăng liền có thể thực hiện thời gian quay lại "

Từng tiếng hời hợt, lại ẩn chứa vô cùng kinh người, làm cho người khó có thể lý giải được tin tức tại không thể nhúc nhích Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn trong lòng vang lên. Nhưng mà hai người bọn họ thời khắc này tư duy cũng nhận không gì so sánh nổi trấn áp trì độn gấp trăm lần, căn bản là không có cách phản ứng.

"Các ngươi lý giải không được."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, phảng phất là nói một mình đồng dạng:

"Như vậy thử một lần đi."

Ngay sau đó, theo Nhạc Bình Sinh tâm thần ý chí tuôn trào ra sẽ vì thủ một viên Diệt Tuyệt Tân Tinh vây kín mít, vi mô hạt phương diện thao tác dưới, ức vạn vạn vạn đứng im bất động hạt cơ bản đột nhiên bắt đầu dựa theo nguyên bản vận động quỹ tích rút lui.

Tách ra, tụ biến đủ loại đã phát sinh hoặc là ngay tại phát sinh kịch liệt phản ứng trong khoảnh khắc dập tắt, đồng thời theo Nhạc Bình Sinh tâm thần thao tác, cái này một viên Diệt Tuyệt Tân Tinh mặt ngoài, hủy diệt quang huy đều thu liễm, đồng thời trên đó từng vết nứt thế mà bắt đầu hình tượng chiếu lại, thời gian đảo lưu đồng dạng khép lại!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 608: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Chín)

Chương 608: Quét ngang 9 vạn dặm! (chín)

Viên này sắp bộc phát ra hủy thiên diệt địa Diệt Tuyệt Tân Tinh, không những ở phóng thích hủy diệt uy năng trong nháy mắt bị cưỡng ép đứng im, đồng thời bản thân còn bắt đầu thời gian đảo lưu quỷ dị kỳ tích.

Nhưng cái này cái gọi là thời gian đảo lưu chỉ là tương đối, vẻn vẹn chỉ tác dụng tại Diệt Tuyệt Tân Tinh cái này một cái độc lập vật chất phía trên, mà không phải toàn bộ thế giới thời gian quay lại. Đừng nói là toàn bộ thế giới, cho dù là tiến hành một trăm mét phạm vi hạt vận động quỹ tích quay lại, trong đó muốn hao phí sức tính toán, tâm thần lực lượng đều khó mà tưởng tượng, lấy Nhạc Bình Sinh hiện tại năng lực còn không cách nào làm được.

Đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói hắn hiện tại thao tác cùng nói là thời gian quay lại, không bằng nói là xấp xỉ tại vật chất trọng tổ thủ đoạn. Chỉ bất quá so với chân chính hạt tùy ý thao túng sắp xếp tổ hợp, để không khí biến thành nham thạch, nước chảy biến thành kim loại, hư không tạo vật trống rỗng sáng tạo các loại vật chất gây dựng lại thủ đoạn tới nói, Nhạc Bình Sinh tại vi mô phương diện để tạo dựng thành Diệt Tuyệt Tân Tinh hạt cơ bản vận động quỹ tích trở về không thể nghi ngờ muốn đơn giản gấp trăm ngàn lần.

Nhưng là theo Lượng Tử thân xác cùng vũ trụ hư không trao đổi, lấy hết thảy năng lượng, nhận biết, kinh nghiệm lớn mạnh tự thân, hướng về toàn trí toàn năng tình trạng phát triển, một ngày nào đó Nhạc Bình Sinh có thể thực hiện chân chính hư không tạo vật, vật chất gây dựng lại.

Từ Nhạc Bình Sinh trấn áp hư không, ngưng kết thời gian không gian bắt đầu, đã qua gần hai cái thời gian hô hấp. Mà ở xa ở bên ngoài hơn hai mươi dặm dòm ngó kính bao hàm lấy vẻ kích động, chuẩn bị thưởng thức thiên địa hủy diệt, Bắc Hoang tất cả cường giả cao thủ phi hôi yên diệt cảnh tượng Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc Chủ Thần tình đã triệt để đọng lại.

"Chuyện gì xảy ra! "

"Đây không có khả năng!"

"Vì cái gì Diệt Tuyệt Tân Tinh còn không có bạo tạc !"

Nhạc Bình Sinh thời gian đình trệ phạm vi chỉ bao trùm một dặm phương viên, ở xa ở bên ngoài hơn hai mươi dặm tân triều trận tuyến tự nhiên không có nhận bất kỳ ảnh hưởng. Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ không biết xa xa chân trời đến cùng phát sinh cái gì, bọn hắn chỉ thấy bốn đóa chói mắt phích lịch đột nhiên chợt lóe lên về sau liền tiêu diệt vô tung, mà bọn hắn chờ đợi bên trong hủy thiên diệt địa cảnh tượng cũng không có phát sinh.

Chẳng lẽ phe liên minh nắm giữ ngăn cản Diệt Tuyệt Tân Tinh phương pháp

Một cỗ không biết kinh hoàng cùng hàn ý đột nhiên xông lên trong lòng của bọn hắn.

Cùng lúc đó, đạt tới cái thứ ba thời gian hô hấp, đang tiến hành hạt quỹ tích trở về thao tác Nhạc Bình Sinh nhướng mày,

trước mặt hắn bốn khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh tất cả hạt bắt đầu loáng thoáng xao động, không cách nào ức chế, phảng phất sắp phun trào diệt thế núi lửa đồng dạng tản mát ra không có gì sánh kịp khí tức hủy diệt!

"Đối tâm thần tiêu hao quá lớn, mà lại quá trình bên trong xuất hiện một chút xíu sai lầm."

"Quả nhiên không có dễ dàng như vậy."

"Lần thứ nhất vẫn là thái sinh sơ."

Ý thức được lần này nếm thử thất bại, Nhạc Bình Sinh cũng không có bất luận cái gì khẩn trương lo lắng cảm xúc, như thiểm điện nhô ra tay đến cũng chỉ hư không một trảm, răng rắc một tiếng bên trong, một đạo hẹp dài đen nhánh không gian kẽ nứt trong khoảnh khắc hiển hiện, sau đó đem cái này bốn khỏa sắp bộc phát Diệt Tuyệt Tân Tinh nuốt hết!

Tại cái này nghìn cân treo sợi tóc thời khắc, Nhạc Bình Sinh lại là trực tiếp chém ra hư không, đem bốn khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh mất hết vô tận hư không loạn lưu ở trong.

Đen nhánh không gian kẽ nứt lóe lên một cái rồi biến mất, bốn tên Tru Thần người cùng trên người bọn họ mang theo Diệt Tuyệt Tân Tinh tiêu diệt vô tung, phong thanh lưu động, thời gian không gian cũng lại lần nữa khôi phục vận chuyển.

"Xảy ra chuyện gì "

Sát na ở giữa, hơn trăm tên liên minh tông sư hồn quy về thể, phảng phất giấc mộng Nam Kha đồng dạng đại mộng mới tỉnh nhìn phía Nhạc Bình Sinh, mà đồng dạng tư duy khôi phục bình thường Dạ Phong Huyền Minh hai vị Võ Tôn thì là sợ hãi cả kinh, ánh mắt gắt gao tại bốn cái phương vị vừa đi vừa về tìm kiếm lấy trước đó đột ngột xuất hiện tập sát người, nhưng căn bản tìm

kiếm không đến chút nào tung tích, giống như là trước đó chỉ là bọn hắn ảo giác, hết thảy đều chưa từng phát sinh qua.

Ông.

Một cỗ loáng thoáng đáng sợ ba động từ Nhạc Bình Sinh chém ra hư không phương vị khuếch tán mà ra, từ ở đây trong lòng mọi người lướt qua, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đây là bốn khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh tập trung bộc phát uy năng quá mức kinh khủng, dư ba thậm chí xuyên thấu qua hư không loạn lưu từ Nhạc Bình Sinh chém ra không gian phương vị sinh ra ảnh hưởng.

"Đây là có chuyện gì trước đó rõ ràng..."

Không chỉ là Dạ Phong cùng Huyền Minh hai đại Võ Tôn kinh nghi bất định, Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ cũng râu tóc đều dựng, chỉ cảm thấy dòm kính tầm mắt bên trong gió êm sóng lặng hết thảy hoàn toàn vượt ra khỏi chính mình nhận biết cùng tưởng tượng!

"Mau! Thông tri số năm cùng số sáu!"

Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ tâm bên trong rét lạnh, đồng thời nghiêm nghị nói:

"Lập tức từ bỏ nhiệm vụ, để bọn hắn trở về! Toàn quân đề phòng!"

Số năm cùng số sáu làm vì để tránh cho phát sinh mục tiêu không có tử vong ngoài ý muốn, tiến hành thêm vào đả kích dự khuyết đơn vị, đồng dạng tiềm phục tại hiện trường. Mà Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ hai người hiện tại duy nhất muốn làm rõ ràng, chính là cái này đột nhiên xuất hiện trên chiến tuyến tuyệt đỉnh võ đạo cự phách đến cùng là thông qua dạng gì thủ đoạn để Diệt Tuyệt Tân Tinh mất đi hiệu lực! Loại thủ đoạn này

không thể nghi ngờ trực tiếp phá vỡ tân triều phương diện cực lớn uy hiếp cùng ưu thế, thậm chí trực tiếp quan hệ đến tân triều hoàng đế, cùng một trận chiến này trăm vạn tướng sĩ sinh tử tồn vong!

Thân là từ trong núi thây biển máu thành lập được hiển hách công lao sự nghiệp quân thần Ngụy Khai Vũ đơn giản không cách nào tưởng tượng, có thể trong khoảnh khắc trêu đùa đồng dạng hủy diệt hai mươi chiếc lơ lửng cự thuyền, trên trăm thân mang chiến đấu võ trang long bộ tông sư, không sợ hãi chút nào Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp chế ước, dạng này một cái cơ hồ không có chút nào nhược điểm kinh khủng võ đạo cường giả, làm sao lại như thế đột ngột, không có một tơ một hào dấu hiệu cứ như vậy xuất hiện ở thế gian

Hắn vốn có tự tin, lấy hiện tại tân triều kỹ thuật thủ đoạn, liền xem như được xưng Cận Cổ thời đại đệ nhất cường giả Viêm Hoang đế khởi tử hoàn sinh, không cần bất kỳ võ đạo cao thủ liền có thể để tại Diệt Tuyệt Tân Tinh hạ hôi phi yên diệt, mà cái này thần bí cường giả tuyệt đỉnh xuất hiện không thể nghi ngờ là đem hắn từ tự tin đám mây đánh rớt bụi bặm.

Ngụy Khai Vũ rõ ràng ý thức được, bọn hắn sắp đứng trước một cái chưa từng có cường đại, đáng sợ đối thủ, nếu như không thể trong thời gian ngắn nhất tìm tới phương pháp khắc chế, bọn hắn liền sẽ đầy bàn đều thua!

Theo sắc mặt hai người xanh xám ra lệnh một tiếng, sau lưng còn lại sáu tên một thân tĩnh mịch khí tức Tru Thần người thông qua Tru Thần võ trang ở giữa kết nối thông tin, lập tức gửi đi tin tức.

Theo tin tức truyền lại, tiềm phục tại rơi xuống lơ lửng cự thuyền âm ảnh phía dưới số năm số sáu Tru Thần từ này cực kỳ kinh hãi giật mình bên trong lấy lại tinh thần, Tru Thần võ trang mặt ngoài sơn phủ biến ảo, như là tắc kè hoa đồng dạng cùng

chung quanh cảnh sắc hòa làm một thể, lặng yên không tiếng động chậm rãi lui về phía sau.

Mặc dù có có thể lừa gạt phổ thông Luyện Thần tôn giả ẩn nấp thủ đoạn, nhưng là hai cái này Tru Thần người rút lui vẫn như cũ không thể gạt được tâm thần cảm giác giống như thần linh Nhạc Bình Sinh, nhưng là hắn lại nhìn cũng chưa từng nhìn một chút , mặc cho hai người rút lui.

Mà trong hư không kinh nghi bất định đông đảo liên minh tông sư cùng Dạ Phong Huyền Minh hai người tại tâm thần bị chấn động lại không phát giác gì. Phía sau bọn họ Bắc Hoang quân viễn chinh trận doanh bên trong, lấy chủ soái Tề Đằng Long ở bên trong đông đảo tướng lãnh cao cấp đối thủy nguyệt kính bên trên phát sinh từng màn bắt đầu kịch liệt thảo luận:

"Tốt tốt tốt! Nghĩ không ra trong liên minh thế mà có được như thế giải quyết dứt khoát cường giả tuyệt thế!"

"Vừa mới cái kia là cái gì chẳng lẽ là Diệt Tuyệt Tân Tinh "

"Vị cường giả này vì cái gì cho tới bây giờ mới hiện thân nếu như sớm đi xuất thủ chúng ta sao lại cần thương vong nhiều như thế tướng sĩ "

...

Phong thanh túc sát, trọn vẹn hai ba cái hô hấp thời gian, Dạ Phong, Huyền Minh hai đại Võ Tôn tại vừa đi vừa về tìm kiếm lại không thu được gì bên trong cứng ngắc xoay đầu lại, hồi hộp nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Các hạ, vừa rồi..."

"Vừa rồi bốn người là tân triều Tru Thần người, trên người bọn họ Tru Thần võ trang có thể thực hiện phạm vi nhỏ thuấn gian di động, đồng thời chuyên chở Diệt Tuyệt Tân Tinh."

Nhạc Bình Sinh không để ý đến rút lui hai tên Tru Thần người, nhìn phương xa tân triều chiến tuyến, thuận miệng nói:

"Tân triều người, rất đáng gờm. Lớn như thế uy lực hủy diệt sát khí lại có thể tùy thân mang theo, mà lại bộc phát phản ứng tốc độ không cao hơn một cái hô hấp liền có thể phóng xuất ra tất cả uy năng, mà đây đều là lợi dụng đủ loại đặc thù vật chất tổ hợp sinh ra một loại nào đó phản ứng phân hạch, siêu huyền kỹ thuật, làm cho người lau mắt mà nhìn."

Nhạc Bình Sinh mỗi một câu nói đều làm Dạ Phong cùng Huyền Minh hai người mí mắt run rẩy dữ dội, trong mắt dư kinh chưa tiêu, người trước mắt thần hồ kỳ thần thủ đoạn nhưng lại làm cho bọn họ không cách nào dâng lên hoài nghi suy nghĩ, hỏi:

"Vậy các hạ mới vừa rồi là như thế nào để Diệt Tuyệt Tân Tinh mất đi hiệu lực "

"Mất đi hiệu lực "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười:

"Bọn chúng cũng không có mất đi hiệu lực, kỳ thật ngươi chỉ cần so với hắn bộc phát phản ứng tốc độ càng nhanh, sau đó lại mở ra hư không đem hắn ném vào là được rồi."

Mở ra hư không hắn là Luyện Hư Võ Thánh!

Dạ Phong cùng Huyền Minh hai người da mặt hung hăng run rẩy một chút, tất cả liên minh tông sư dừng lại giữa không trung vểnh tai không sót một chữ lắng nghe song phương nói chuyện, không khỏi hai mặt nhìn nhau, không biết làm sao.

Nhạc Bình Sinh nhưng không có lại nói quá nhiều, hắn vừa mới cất bước tựa hồ muốn đi trước tân triều chiến tuyến, lại đột nhiên dừng bước quay đầu nhìn về hậu phương.

Một viên sáng chói lưu tinh lấy không gì so sánh nổi tốc độ từ chân trời vượt qua mà đến, tại hai ba cái thời gian trong nháy mắt liền vượt qua mấy chục hơn trăm dặm khoảng cách, giáng lâm mà tới!

Tất cả mọi người vẫn hồ nghi thời khắc, viên này lưu tinh cũng đã thẳng tắp xẹt qua Bắc Hoang trận doanh đỉnh đầu trên không, xâm nhập rất nhiều cao thủ tụ tập hư không bên trong, dừng lại tại Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Quang mang tiêu tán, sắc mặt tái nhợt, tựa hồ đối với cực tốc tiến lên cảm giác được cực kỳ khó chịu Diệp Phàm, cùng Nhạc Bình Sinh giống nhau diện mạo lượng tử thân thần hiển lộ ra.

Chính là chém giết trăm vạn di chủng đại quân, mang theo vượt qua trăm vạn số lượng lượng lớn linh năng phân thần mang theo Diệp Phàm vượt qua vạn dặm đuổi tới!

"Tông chủ."

Diệp Phàm cung kính hành lễ qua đi, liền đem toàn bộ lực chú ý tập trung đến nhìn thấy mà giật mình, một mảnh hỗn độn chiến trường cùng chung quanh trực câu câu đánh giá nhóm người mình liên minh cao thủ trên thân.

Nhạc Bình Sinh nhìn xem chính mình lượng tử thân thần, cảm ứng được trong đó uông dương đại hải đồng dạng linh năng, mỉm cười nói:

"Tới thật đúng lúc."

Sau một khắc, trước mắt bao người, lượng tử thân thần trên thân nhộn nhạo thật lớn linh quang, hư không cất bước, trực tiếp dung nhập vào Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân ở trong! Vượt qua trăm vạn đơn vị lượng lớn linh năng trong khoảnh khắc trời long đất nở đồng dạng tại Nhạc Bình Sinh lượng tử thân thể bên trong

bộc phát!

Chỉ một thoáng, một loại không cách nào hình dung ba động như là bát ngát đại dương mênh mông lan tràn mà qua, Diệp Phàm, Dạ Phong, Huyền Minh bao quát ở đây tất cả không biết làm sao khí đạo tông sư đều giống như đột nhiên rơi vào đến vạn trượng biển sâu ở trong, nặng nề năng lượng ba động áp bách tất cả thân thể giác quan, sinh ra một loại cơ hồ muốn hít thở không thông kinh dị ảo giác.

"Hết thảy 175 vạn... Rất tốt."

Sau một lát, đứng thẳng giữa hư không không nhúc nhích, giống như thiên địa vũ trụ trung tâm, Nhạc Bình Sinh thấp giọng cười nói.

Lúc trước tiến hành vi mô phương diện thao tác nhìn tựa hồ hời hợt, nhưng trên thực tế tiêu hao hắn không ít lực lượng, tốn lực chi cự thậm chí vượt qua cùng mười cái Viêm Hoang đế tác chiến. Bất quá thân thần chém giết Linh Hoàng cùng một đám di chủng đại quân mang theo mà đến 175 vạn lượng lớn linh năng chẳng những hoàn toàn bổ sung hắn tiêu hao, sẽ còn đem hắn Lượng Tử thân xác lại lần nữa thúc đẩy đến một cái độ cao mới!

"Chư vị, đi theo ta."

Nhạc Bình Sinh hướng Diệp Phàm gật đầu ra hiệu, sau đó ánh mắt quét mắt ở đây tất cả phe liên minh võ đạo cao thủ, trong thân thể một bên cấp tốc tiêu hóa lấy lượng lớn linh năng, mỉm cười nói:

"Ta chính thức mời các ngươi, tham dự ta trò chơi."

Tiếng nói vừa hết, Nhạc Bình Sinh đi đầu một bước, không nhanh không chậm hướng về tân triều trận doanh đi đến.

Trong hư không tâm thần của mọi người khẽ run lên, bao quát

Dạ Phong cùng Huyền Minh Võ Tôn ở bên trong, đến nay không có người làm rõ ràng cái này một vị thân phận cùng lai lịch, cũng không người nào dám lên tiếng hỏi thăm, nhưng lại đồng dạng dâng lên một cái không thể tưởng tượng nổi suy đoán:

Vị này chẳng lẽ là muốn...

Tất cả mọi người trao đổi một cái kinh nghi bất định ánh mắt, sau đó hít sâu một hơi, nhao nhao theo sát mà lên, đồng dạng im lặng đi hướng về phía hai mươi dặm bên ngoài tân triều chiến tuyến.

...

Giờ này khắc này, hiện lên tam giác trận liệt, bao trùm mấy ngàn bình phương bên trong tân triều chiến trận tiền tuyến, tại diệt tuyệt đả kích thất bại về sau không đến mười giây đồng hồ đã tiến vào cao cấp nhất canh gác trạng thái.

Lơ lửng cự thuyền, chiến tranh thành lũy, thần rống cự pháo... Các loại san bằng hết thảy cường đại chiến tranh súng đạn trận địa sẵn sàng đón quân địch, từng cái ẩn nấp chỗ nấp bên trên vượt qua hai trăm danh thủ cầm thần giết súng, chuyên môn xử lí siêu viễn cự ly ám sát tay bắn tỉa đã vào chỗ, khóa chặt tầm mắt bên trong mười dặm đả kích phạm vi.

Trong nháy mắt công phu, tân triều quân viễn chinh liền từ nắm chắc thắng lợi trong tay sục sôi chuyển biến thành như lâm đại địch đồng dạng sâm nhiên túc sát.

"Vừa rồi đến cùng chuyện gì xảy ra "

Mắt thấy trước mặt nửa quỳ dưới đất số năm, số sáu Tru Thần người, Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ dồn dập nghiêm nghị quát hỏi:

"Bốn khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh vì cái gì không có có hiệu quả,

lại đi nơi nào! "

Hiện tại địch quân đột ngột xuất hiện cường giả tuyệt đỉnh tin tức không rõ, để bọn hắn trong lòng hiếm thấy xuất hiện một loại không nhận chưởng khống cảm giác nguy cơ, nếu như không làm rõ ràng đồng thời vấn đề này, như vậy trước đó hết thảy thành công đều sẽ trôi theo dòng nước, phí công nhọc sức!

"Vừa rồi tại một nháy mắt, chúng ta chỉ cảm thấy thời gian tính cả suy nghĩ của mình đều thả chậm rất nhiều lần, gần như đứng im bất động."

Hai tên Tru Thần giả thuyết nói đồng thời trong mắt vẫn như cũ tràn đầy hồi hộp rung động thần sắc:

"Nhưng là đang khôi phục trước đó, ta tựa hồ ẩn ẩn cảm giác được đương thời chỉ có người kia có thể hoạt động, mà lại tựa hồ..."

"Đại nhân! Bắc Hoang một phương võ đạo cao thủ ngay tại hướng bên ta tới gần!"

Cỡ nhỏ phù trên thuyền, còi báo động chói tai đột nhiên đánh gãy Tru Thần người báo cáo. Ngụy Khai Vũ ánh mắt run lên, Đoạn Tội đốc chủ cũng là sắc mặt biến đổi lớn.

Nhưng mà còn không đợi Ngụy Khai Vũ ra lệnh, sau đó ——

Oanh long long long long ——

Vang vọng đất trời tiếng oanh minh bên trong, toàn bộ đại địa phảng phất phát sinh mười tám cấp động đất đồng dạng bắt đầu kịch liệt run rẩy, ngoại trừ không trung chiến đấu đơn vị không bị ảnh hưởng bên ngoài, hơn trăm dặm đại địa trên mặt đất đạo đạo vết rạn nứt ra, giản dị công sự phòng ngự, rải trận tuyến phía trên hơn trăm vạn binh sĩ, từng tôn cỡ lớn chiến tranh khí giới cũng bắt đầu ngã trái ngã phải, nguyên bản trận địa sẵn sàng đón quân địch

túc sát trận tuyến chỉ một thoáng liền hỗn loạn tưng bừng!

"Chuyện gì xảy ra!"

"Địa chấn! Là địa chấn!"

"Tìm kiếm công sự che chắn, tìm kiếm công sự che chắn! Cẩn thận!"

Liên tiếp tiếng gào thét lập tức tại chấn thiên tiếng oanh minh bên trong vang vọng không dứt, trận này địa chấn tới là như thế đột ngột không nói đạo lý, lại thêm xa xa cường địch cũng ngay tại tới gần, phù thuyền phía trên Ngụy Khai Vũ quét mắt mặt đất hỗn loạn cảnh tượng lập tức tức giận sôi sục, tức giận gầm thét lên:

"Chuyện gì xảy ra địch nhân còn không có tới gần, đây là từ nơi nào triển khai công kích "

"Toàn viên quy vị! Toàn viên lập tức quy vị!"

"Tru Thần người, số năm đến số mười, các ngươi lập tức xuất động, phát động diệt tuyệt đả kích, ngăn cản Bắc Hoang võ đạo cao thủ!"

Tình huống khẩn cấp, mặc dù không biết đối phương là như thế nào tại cách xa trong vòng hơn mười dặm tại phe mình trận địa dẫn phát địa chấn, cũng không kịp kỹ càng nghiên cứu cái gì tác chiến phương châm, Ngụy Khai Vũ không thể không lại lần nữa tiêu hao Tru Thần người một lần phát động diệt tuyệt đả kích, để cầu có thể đem đối phương bức lui.

"Chờ một chút!"

Đang lúc sáu tên Tru Thần người chuẩn bị khởi hành thời điểm, quan sát đến mặt đất địa chấn cảnh tượng Đoạn Tội đốc chủ đột nhiên phát ra một tiếng không thể tin run rẩy rống to:

"Ngươi nhìn!"

Ngụy Khai Vũ xanh mặt, ba chân bốn cẳng vượt đến một bên khác boong tàu biên giới, nhìn phía Đoạn Tội đốc chủ chỉ phương hướng.

Sau đó ánh mắt của hắn đột nhiên ngưng kết.

Kinh thiên động địa tiếng oanh minh bên trong, mênh mông vô bờ hỗn loạn đại địa cùng bọn hắn vị trí trôi nổi tại giữa không trung lơ lửng cự thuyền, khoảng cách rút ngắn một nửa.

"Chúng ta phù thuyền cũng không có hạ xuống, vậy cái này là... . !"

Hắn cứng ngắc đem tầm mắt nhìn phía phương xa.

Tầm mắt cuối đại địa biên giới, vậy mà chậm rãi dâng lên.

"Trực tiếp đánh bại hoàng cung quá không thú vị. Các ngươi chơi với ta một cái trò chơi đi."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh phiêu miểu tâm thần thanh âm tại Ngụy Khai Vũ trong lòng, tại vượt qua trăm vạn số lượng tân triều tướng sĩ trong lòng, tại phương viên mấy trăm dặm hết thảy hữu tình sinh linh trong lòng trực tiếp vang lên:

"Các ngươi dưới chân mảnh đất này, diện tích lớn khái tại mười vạn bình phương bên trong khoảng chừng. Mà ta đem mang theo mảnh này vi hình lục địa tiến về tân triều đế kinh."

"Trong lúc này, các ngươi có thể dùng hết tất cả thủ đoạn đến ngăn cản ta, thiên quân vạn mã cũng tốt, Diệt Tuyệt Tân Tinh cũng tốt, tự sát thức tập kích cũng tốt, cái gì đều có thể."

"Nhưng là nếu như các ngươi không ngăn cản được..."

"Như vậy đầu tiên thần kinh, bao quát hoàng đế của các ngươi,

đến lúc đó đều sẽ bị mảnh này vi hình đại lục nện thành thịt muối."

"Trò chơi từ giờ trở đi."

Theo Nhạc Bình Sinh tuyên cáo, tại Diệp Phàm, liên minh Võ Tôn, tông sư bọn người ngốc trệ thậm chí kinh hãi trong ánh mắt, trước mắt một mảnh mênh mông vô bờ, chiếm cứ tất cả ánh mắt cho đến không nhìn thấy bờ giới, cực lớn đến tột đỉnh lục địa chậm rãi bay lên không, lượng lớn bụi mù khuấy động bên trong phóng xuống giống như bát ngát như đại dương mênh mông âm ảnh, làm cho người ta cảm thấy rung động lòng người kinh khủng áp bách, trên đó loáng thoáng có thể nhìn đạo vô số lít nha lít nhít, nhỏ bé tân triều quân sĩ ở phía trên phát ra hoảng sợ gầm rú!

Bao trùm hơn trăm dặm địa chấn chỉ là biểu tượng. Chân tướng thì là tân triều trăm vạn đại quân chỗ, diện tích tiếp cận mười vạn bình phương bên trong đại địa, trực tiếp bị Nhạc Bình Sinh lấy vô biên tâm thần vĩ lực cắt đứt, nắm cử nhi trở đi biến thành như thế một mảnh lơ lửng mà lên đại lục!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 609: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười)

Chương 609: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười)

Một mảnh diện tích tiếp cận mười vạn bình phương bên trong, thể tích vượt qua trăm triệu mét khối vi hình đại lục đột ngột từ mặt đất mọc lên, dừng lại tại cách đất vài trăm mét không trung, đây là một bộ như thế nào cảnh tượng

Trong tầm mắt, đều là thâm trầm bùn đất đứt gãy, kéo dài bát ngát, một chút nhìn không thấy biên giới; thiên địa bỗng nhiên tối tối sầm lại, từ trời nắng liệt nhật trực tiếp tiến vào hoàng hôn tận thế, giữa thiên địa cát bay đá chạy, mê man; sôi trào như biển đen nhánh âm ảnh bắn ra mà xuống, quán chú tại mặt đất xuất hiện mênh mông vô bờ hố to bên trong, làm cho cả giữa thiên địa nhiệt độ kịch liệt hạ xuống, giống như quay về sông băng thời đại!

Bắc Hoang phe liên minh, bất luận là Nhạc Bình Sinh sau lưng Võ Tôn, Khí Tông, hoặc là càng xa xôi thời khắc quan sát đến chiến trường Trấn Viễn quân một đám tướng lãnh cao cấp cùng tất cả binh sĩ, toàn bộ đều con mắt trống ra, miệng đại trương, một câu đều nói không nên lời.

Tại mảnh này chiếm cứ tất cả tầm mắt khổng lồ lục địa đột ngột từ mặt đất mọc lên thời khắc, bọn hắn từ thân đến tâm cảm giác được thấu xương sợ hãi, rét lạnh, trước mắt sinh hết thảy đã hoàn toàn ra nhân loại sức tưởng tượng cực hạn!

"A! A!"

"Chuyện gì xảy ra! Chuyện gì xảy ra!"

"Đại địa, đại địa thăng lên!"

Lơ lửng đại lục phía trên, hàng mấy chục, mấy trăm vạn tân triều quân sĩ đã ý thức được đã sinh cái gì, đã lâm vào tuyệt đối hoảng sợ cùng hỗn loạn, liền ngay cả ngẫu nhiên thượng cấp sĩ quan rống giận gào thét đều hiệu quả quá mức bé nhỏ, loại tình huống này đã không có người có thể bảo trì trấn định, cả đám đều biểu lộ hoảng sợ muôn dạng ra kêu to.

Thậm chí có triệt để đã lâm vào sợ hãi cùng điên cuồng binh sĩ đột nhiên vứt xuống trong tay súng đạn, như điên hướng về đại lục biên giới phương hướng lộn nhào chạy tới, tựa hồ là muốn thoát đi toà này lơ lửng đại lục.

Nhưng mà một mảnh diện tích tiếp cận mười vạn bình phương bên trong đại lục là khái niệm gì, cho dù là mặt đất hai đầu biên giới ngắn nhất đường kính đều gần một trăm bên trong rộng lớn, là một thớt tuấn mã toàn lao nhanh đều muốn một hai canh giờ mới có thể đến chạy đến khoảng cách, càng không nói đến binh lính bình thường cước lực!

"Không có khả năng! Đây không có khả năng!"

Từng chiếc từng chiếc cự hình, cỡ nhỏ lơ lửng cự thuyền liều mạng bay lên không, tránh cho bị cực bay lên đại lục đụng trúng, mà boong tàu phía trên, trông thấy đến như thế một bộ ra nhân loại tưởng tượng kinh khủng cảnh tượng, đến đây đốc chiến Đoạn Tội đốc chủ hai mắt huyết hồng, ra không thể tin gào thét:

"Trong thiên hạ làm sao có thể tồn tại dạng này sự tình!"

Quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ đồng dạng là mặt mũi tràn đầy kinh hãi cùng dữ tợn, lại nghiêm nghị rống to nói: "Thông tri tất cả không trung đơn vị, bảo trì trấn định, chuẩn

bị rút lui!"

"Rút lui làm sao rút lui "

Đoạn Tội đốc chủ trán nổi gân xanh trở đi cắn răng nói:

"Chẳng lẽ muốn đem trên mặt đất gần đây trăm vạn tướng sĩ bỏ đi không thèm để ý tùy ý bọn hắn tự sinh tự diệt "

Loại tình huống này có thể nói là trước nay chưa từng có, để nội tâm của hắn bị kinh hãi cùng sợ hãi toàn bộ nhồi vào, đối phương lực lượng một người liền có được như thế vô biên vĩ lực, thậm chí để bọn hắn sợ ném chuột vỡ bình, liên động diệt tuyệt đả kích đều trở thành hi vọng xa vời!

Coi như còn lại tám tên Tru Thần người toàn bộ điều động động diệt tuyệt đả kích, lấy lý tưởng nhất hoàn mỹ nhất tình huống đoán chừng giết chết đem đại địa giơ lên Bắc Hoang cường giả, cái này một mảnh đại lục bỗng nhiên từ cao mấy trăm thước không rơi xuống lại sẽ xảy ra cái gì đáng sợ sự tình

Lơ lửng đại lục bên trên tân triều trăm vạn quân viễn chinh, sẽ tại rơi xuống va chạm hạ mười không còn một.

Vẻn vẹn đơn giản như vậy, thô bạo đem đại địa nắm cử nhi trở đi liền để chi này phá vỡ núi hủy nhạc chỉ là bình thường súng đạn đại quân trở thành dê đợi làm thịt, bất lực phản kháng.

Ngụy Khai Vũ trợn mắt tròn xoe, cần đều dựng, quát lên:

"Còn chưa tới không thể vãn hồi tình trạng! Địch quân đã có thể giơ lên phiến đại địa này như vậy giết chết trăm vạn tướng sĩ cũng là dễ như trở bàn tay! Hắn sở dĩ không có làm như thế, hoặc là tự cao vũ lực, tại đùa bỡn, nhục nhã chúng ta! Hoặc là chính là không muốn cùng chúng ta triệt triệt để để vạch mặt, mà lại chúng ta cũng không phải không nắm chắc bài! Đi! Chúng ta đi cùng hắn đàm phán! Năm đến mười hào, nếu như chúng ta chưa có trở về,

các ngươi lập tức rời đi nơi này, đem tin tức mang cho bệ hạ cùng Thiên Công Thần Khí cục hai vị viện trưởng!"

Tình thế chuyển tiếp đột ngột, phe mình ưu thế trong khoảnh khắc liền không còn sót lại chút gì, trăm vạn tướng sĩ đến sinh tử tồn vong biên giới, Ngụy Khai Vũ lại quyết định thật nhanh đã đoán được trọng yếu một điểm:

Người này vũ lực mặc dù cường đại ra bọn hắn mức tưởng tượng, nhưng là bọn hắn lại không phải không nắm chắc bài! Tân triều đã sớm làm xuống ngọc đá cùng vỡ chung cực phòng bị, tại Bắc Hoang võ đạo thế giới chôn xếp đặt hơn trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh tùy thời chờ lệnh, một khi mệnh lệnh được đưa ra Bắc Hoang qua một trăm tòa chủ yếu thành trì trong khoảnh khắc liền sẽ bị Diệt Tuyệt Tân Tinh phá hủy, đây là tân triều hoàng thất cân nhắc đến họp có Luyện Thần cự phách liều lĩnh tập sát đế kinh, cá chết lưới rách khả năng, làm chung cực phản kích thủ đoạn!

Mà cái này cường giả tuyệt đỉnh mặc dù nhìn qua không sợ Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích, nhưng là Bắc Hoang cảnh nội tất cả thành trì bên trong ức vạn người bình thường lại không được! Hắn không tin người này sẽ không xem Bắc Hoang đại địa phía trên ức vạn sinh linh tính mệnh, đây cũng chính là bọn hắn hiện tại có thể lấy ra uy hiếp chu toàn át chủ bài cùng đàm phán thẻ đánh bạc!

Cho tới bây giờ tình trạng này, Ngụy Khai Vũ không thể không thừa nhận cuộc chiến tranh này bắt đầu không đến bao lâu bọn hắn liền đã thất bại, cũng không thể không lấy cuối cùng át chủ bài vì uy hiếp tiến hành kết thúc chiến tranh đàm phán.

Theo Ngụy Khai Vũ mệnh lệnh được đưa ra, tất cả mặt đất, không trung đơn vị đều tiếp thụ lấy cùng tần suất chỉ lệnh, cấp thấp, trung cấp sĩ quan bắt đầu lắng lại hỗn loạn, mà Ngụy Khai Vũ chỗ vi hình phù thuyền cứ như vậy tại hỗn loạn tưng bừng ở trong cô độc lái ra, bay về phía phía trước đại biểu cho Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ nhỏ bé điểm đen.

Lơ lửng đại lục khu vực biên giới, Nhạc Bình Sinh lượng tử thân thể bên trên ba trăm sáu mươi lăm đạo tinh quang sáng lên, tâm thần chi lực bao phủ khắp nơi, tạo thành trước mặt bao trùm hơn trăm dặm phương viên tâm thần lực tràng.

Tâm thần lực tràng phạm vi bên trong, Nhạc Bình Sinh giờ phút này đã vận dụng tiếp cận bảy thành lực lượng, trước mắt hắn trạng thái có thể lấy thuần túy lực lượng tinh thần tới một mức độ nào đó ảnh hưởng tứ đại lực cơ bản, theo lượng tử thân thể bay vọt cùng hoàn thiện, hắn thuần túy tâm thần lực lượng ngay tại từng bước hướng về không gì làm không được phương hướng tiến lên.

Sau lưng đám người vẫn như cũ là ngơ ngác nhìn qua trước mặt chống trời mà lên đại lục, đầu óc trống rỗng. Nhạc Bình Sinh lại ánh mắt khẽ động, lập tức chú ý tới tại hỗn loạn tưng bừng ở trong hướng về bên này lái tới nho nhỏ phù thuyền, một cái càng thêm nhỏ bé thân ảnh đứng ở boong tàu phía trên truyền lại xuất ra thanh âm:

"Ta là quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, ta muốn cùng..."

Bạch!

Lười chờ đợi chiếc này phù thuyền thận trọng lái tới, Nhạc Bình Sinh đưa tay một trảo, chiếc này phù thuyền liền đứng tại vô hình lực tràng tác dụng dưới đột nhiên thôi động, tại mấy cái trong nháy mắt liền bị kéo đến Nhạc Bình Sinh trước mặt.

"Các ngươi dám xuất hiện trước mặt ta, chẳng lẽ không sợ chết "

Hắn nhiều hứng thú đánh giá boong tàu bên trên bởi vì bỗng nhiên thêm mà chưa tỉnh hồn Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ, cười hỏi:

"Các ngươi có lời gì muốn nói "

Ngụy Khai Vũ hít sâu một hơi đang muốn nói chuyện, một bên Đoạn Tội đốc chủ tại ngẩng đầu khoảng cách gần thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh dung mạo về sau lại phảng phất là gặp quỷ đồng dạng: "Ngươi! Là ngươi! Thế nào lại là ngươi! "

Nửa năm trước Thần Dụ Võ Tôn cùng Hồng Thiên Cương một trận sinh tử lúc, Đoạn Tội đốc chủ dẫn đầu xem lễ đoàn tự mình tiến về tự mình kinh lịch cái kia ầm ầm sóng dậy một trận chiến, cũng lập tức liền nhận ra trước mặt Nhạc Bình Sinh chính thức đương thời đột nhiên giết ra, sẽ cùng Hồng Thiên Cương đồng quy vu tận cường giả bí ẩn! Đương thời hắn còn đã từng vì cái này hai tên khó giải quyết nhân vật trên thế gian biến mất mà hướng tân triều hoàng đế mừng rỡ báo cáo, lại nghĩ không ra cái này công nhận đã tử vong nhân vật lại lần xuất hiện, còn cho thấy như thế không thể ngăn cản khó lường Thần Uy!

Ngụy Khai Vũ đã từng đọc qua qua trận chiến kia tình báo, cũng tại Đoạn Tội đốc chủ về sau nhận ra Nhạc Bình Sinh, nhưng hắn rõ ràng trấn định không ít, cưỡng ép đè xuống kinh hãi trong lòng, trầm giọng nói:

"Các hạ là vũ lực thông thiên võ đạo Thánh giả, thực lực thủ đoạn vang dội cổ kim, chúng ta tâm phục khẩu phục, bất quá các hạ nhân vật như vậy hướng quân ta tướng sĩ xuất thủ chẳng phải là có sai lầm thân phận còn xin các hạ dừng tay, vì thế quân ta sẽ rút khỏi Bắc Hoang địa giới, không còn xâm chiếm!"

"Hừ! Hoang đường! Ta Bắc Hoang địa giới há lại cho ngươi nói đến là đến, nói đi là đi "

Lúc này Dạ Phong cùng Huyền Minh hai vị Võ Tôn từ rung động lòng người cảnh tượng bên trong đã hồi phục thần trí, nghe được Ngụy Khai Vũ ngôn từ không khỏi cười lạnh một tiếng:

"Rõ ràng là các ngươi nhìn ta liên minh họa loạn nhiều lần, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ngang nhiên xâm chiếm, các ngươi binh sĩ mệnh là mệnh, chúng ta tướng sĩ mệnh chẳng lẽ cũng không phải là mệnh nửa tháng này đến nay ta Trấn Viễn quân hoặc nhiều hoặc ít tướng sĩ da ngựa bọc thây, hồn về đại địa, các khoản đó há lại ngươi một câu rút quân liền có thể hoàn lại cao minh đường đường một nguyên soái quân đoàn, loại này làm trò hề cho thiên hạ cũng nói đạt được miệng, đồ làm cho người ta cười tai!"

Dạ Phong cùng Huyền Minh hai vị Võ Tôn trong lời nói đều băng lãnh túc sát chi ý, còn có một tia không dễ dàng phát giác khoái ý. Tại bọn hắn tọa trấn Trấn Viễn quân trong quân nửa tháng này đến nay thiền tinh kiệt lo, tại tân triều thế công hạ liên tục bại lui, hết lần này tới lần khác bởi vì Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp không dám trắng trợn xuất thủ, đã sớm nhẫn nhịn một bụng lửa giận, hiện tại mắt thấy đến đối phương Thống soái tối cao đều bị bất đắc dĩ, từ bỏ tự thân an nguy đến đây đàm phán, tự nhiên không có tuỳ tiện buông tha đạo lý.

Trên thực tế, phe mình hiện tại nhiều hơn như thế một vị nghiền ép hết thảy lực lượng cường giả khủng bố tọa trấn, đã hoàn toàn có thể mở mày mở mặt, thậm chí nghịch chuyển tình thế, phản công tân triều!

"Đối với Bắc Hoang một phương tổn thất, chúng ta có thể tiến hành thích hợp đền bù, bất quá còn muốn trước hết mời vị đại nhân này dừng tay, không biết các hạ ý như thế nào "

Đối với Dạ Phong Huyền Minh lời của hai người, Ngụy Khai Vũ chẳng quan tâm, chỉ là chăm chú nhìn chằm chằm vì cái gì Nhạc Bình Sinh.

Ngụy Khai Vũ tự nhiên biết, hết thảy rễ kết đều ở trước mắt người trên thân, không có người này, hiện tại Dạ Phong cùng Huyền Minh hai người đã bị chính mình thiết kế lừa giết, mà toàn

bộ Bắc Hoang Trấn Viễn quân phòng tuyến cũng sẽ bởi vì hai vị Luyện Thần cự phách tử vong mà toàn tuyến sụp đổ. Mà phe mình đại quân thì hội trưởng khu thẳng vào, chiếm cứ Biên Hoang tòa thành thứ nhất ao, coi đây là căn cơ thận trọng từng bước, dựng thẳng vách tường thanh dã, từng bước từng bước xâm chiếm toàn bộ Bắc Hoang đại địa.

Nhưng mà đây hết thảy suy nghĩ đều đã theo Nhạc Bình Sinh xuất hiện mà tan thành mây khói.

"Nhìn, các ngươi cũng không có đem ta lời mới vừa nói coi ra gì."

Nhạc Bình Sinh khẽ cười nói:

"Ta đã rõ ràng nói cho các ngươi, hoặc là các ngươi ngăn cản ta, hoặc là tùy ý mảnh này đại lục hạ xuống các ngươi đế kinh, đem các ngươi hoàng đế đập chết, không có con đường thứ ba có thể đi."

"Ngươi!"

Đoạn Tội đốc chủ giống như là nhận lấy lớn lao vũ nhục, nhiệt huyết dâng lên, lại cố nén nộ khí, mỗi chữ mỗi câu cắn răng nói:

"Vị này các hạ, như thế khư khư cố chấp đối ngươi có chỗ tốt gì mà lại ngươi cho rằng ngươi liền nắm chắc phần thắng a ngươi cũng đã biết tại Bắc Hoang đại địa phía trên còn có hoặc nhiều hoặc ít khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh "

Ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài, ở đây phe liên minh tất cả mọi người sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Một trăm miếng!"

Phát giác được mọi người tại đây sắc mặt biến hóa, Đoạn Tội đốc chủ dựng thẳng lên một ngón tay, sắc mặt điềm nhiên nói:

"Tại Bắc Hoang đại địa phía trên, chúng ta ẩn núp qua một trăm miếng Diệt Tuyệt Tân Tinh, chỉ cần thỏa mãn điều kiện đặc biệt liền sẽ bị kích!"

Phe liên minh tất cả mọi người ánh mắt rung mạnh, nghe được cái số này gần như tâm thần thất thủ.

Một trăm miếng Diệt Tuyệt Tân Tinh là khái niệm gì vẻn vẹn từ bọn hắn ban đầu ở Hoang Cổ di địa ở trong thăm dò qua cái kia studio cảnh đến xem, một viên Diệt Tuyệt Tân Tinh cũng đủ để đem một tòa châu thành cấp bậc thành trì khu vực trung tâm toàn bộ xóa đi, liền xem như Thần La Võ Đô toà này đệ nhất hùng thành, bốn năm miếng cũng là đủ đem phá hủy!

Hiện tại Đoạn Tội đốc chủ trong miệng dạng này Diệt Tuyệt Tân Tinh từng có một trăm miếng đều tiềm phục tại Bắc Hoang đại địa phía trên, chẳng phải là mang ý nghĩa bao quát Thần La Võ Đô ở bên trong, Trung Vực mười Cửu Châu tất cả cơ yếu chỗ toàn bộ đều ở vào Diệt Tuyệt Tân Tinh hủy diệt âm ảnh phía dưới

Cơ hồ trong nháy mắt, phe liên minh ở đây tất cả mọi người, cho dù là Dạ Phong cùng Huyền Minh hai vị này Võ Tôn, đằng sau đều trong khoảnh khắc mồ hôi lạnh ứa ra, đem quần áo ướt nhẹp.

Toàn bộ Bắc Hoang ước chừng mười vạn vạn nhân khẩu, trong đó đại đa số đều tụ tập tại Trung Vực mười Cửu Châu, mười Cửu Châu châu thành toàn bộ đều là nhân khẩu qua năm trăm vạn cỡ lớn thành trì, Thần La Võ Đô càng là nhân khẩu quá ngàn vạn. Như thế tình huống dưới nếu quả thật giống người này nói, như vậy chỉ cần tân triều hoàng đế ra lệnh một tiếng, Diệt Tuyệt Tân Tinh mọc lên như nấm, toàn bộ Bắc Hoang trong khoảnh khắc liền sẽ trở thành nhân gian tử vực, hàng trăm triệu sinh linh, cái gì mười Cửu Châu, cái gì liên minh toàn bộ cũng sẽ ở trong chớp mắt không còn sót lại chút gì!

Đoạn Tội đốc chủ tựa hồ rất hài lòng liên minh phản ứng của

mọi người, hắn thẳng tắp nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, trầm giọng nói ra:

"Cũng không phải là triều ta bệ hạ không có đức hiếu sinh, cái này vốn là là vì phòng bị phe liên minh Võ Tôn cá chết lưới rách, tại đế kinh tùy ý giết chóc, mới không được đã làm ra bố trí cùng chuẩn bị. Trên thực tế phe liên minh phần lớn liên minh Võ Tôn đều lòng dạ biết rõ, chỉ bất quá không rõ ràng Diệt Tuyệt Tân Tinh cụ thể số lượng mà thôi. Đây cũng là bọn hắn xưa nay không dám vào phạm triều ta, tùy ý phá hư căn bản nguyên nhân. Mà cái này chung cực phản kích thủ đoạn, khởi động tiêu chuẩn một trong, chính là đế kinh đụng phải phe liên minh uy hiếp nghiêm trọng là liền sẽ khởi động! Các hạ hoàn toàn chính xác có được vô biên vĩ lực, nhưng là đúng như các hạ nói tới mảnh này lơ lửng đại lục giáng lâm đến đế kinh trên không, trước lúc này triều ta liền sẽ đem liệt vào tối cao uy hiếp, từ đó động chung cực phản kích!"

Phe liên minh tất cả mọi người sắc mặt liên tiếp mấy lần, cùng nhau nhìn về phía Nhạc Bình Sinh.

"Đây không phải đang uy hiếp các hạ. Chúng ta chỉ là tại đơn thuần trần thuật một sự thật."

Ngụy Khai Vũ hít sâu một hơi nói tiếp:

"Ức vạn sinh linh tính mệnh có thể nói đã ký thác vào các hạ trên thân, Bắc Hoang liên minh cùng ta hướng ở giữa bình an vô sự mấy trăm năm, mâu thuẫn cũng không phải là không thể điều hòa, hết thảy đều là lấy lợi ích của song phương làm đầu, lần này chúng ta cũng nguyện ý liền Bắc Hoang một phương tổn thất cho đền bù, đều có thể ngồi xuống đàm."

"Nói đã đến nước này, ức vạn sinh linh tính mệnh nặng nhẹ, hết thảy đều nhìn các hạ lựa chọn."

Tiếng nói vừa hết, bầu không khí triệt để ngưng kết, phe liên

minh tất cả mọi người lộ ra giận dữ biểu lộ, sau đó chán nản xuống tới.

Ngàn tỉ nhân khẩu! Cái này không hề chỉ là một con số, vẫn là từng cái người sống sờ sờ!

Bọn hắn minh bạch hai người kia lời nói đều đâm trúng tử huyệt của bọn hắn. Trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh, ức vạn sinh linh sinh tử tồn vong làm cuối cùng uy hiếp, cho dù là có Nhạc Bình Sinh dạng này giống như thần cường giả tuyệt đỉnh, bọn hắn vẫn như cũ như là như thú bị nhốt, không thể thoát khỏi bị uy hiếp, áp chế cục diện.

Chỉ có lúc nào triệt để đem Bắc Hoang cảnh nội hết thảy Diệt Tuyệt Tân Tinh trừ bỏ, bảo đảm hậu phương an ổn, bọn hắn mới có lực lượng chân chính phản công tân triều, bất quá ai cũng không biết cái kia phải tới lúc nào.

Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ sắc mặt thư giãn xuống tới, ánh mắt sáng rực, nắm đại cục trong tay đồng dạng thẳng tắp nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh: "Như vậy, các hạ lựa chọn như thế nào "

"Lựa chọn ta lựa chọn..."

Nhạc Bình Sinh cất tiếng cười dài, tiếng cười không nói ra được tùy ý buông thả:

"Ta lựa chọn, mọi người cùng nhau đến hủy diệt thế giới!"

Ông!

Kinh thiên động địa tiếng nổ kinh khủng bên trong, diện tích gần mười vạn bình phương bên trong lơ lửng đại lục nhấc lên quét sạch trăm ngàn dặm to lớn gió lốc, hướng về tân triều đế kinh phương hướng bắt đầu di động!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 610: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Một)

Chương 610: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười một)

Che khuất bầu trời lơ lửng đại lục bắt đầu di động, trong khoảnh khắc liền nhấc lên bao trùm trăm ngàn phạm vi cuồng phong, bắn ra trên mặt đất sâu xa như biển âm ảnh đồng dạng bắt đầu di động.

Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ ngồi cỡ nhỏ phù thuyền tại trong cuồng phong rất nhỏ run rẩy, bọn hắn cứng ngắc quay đầu, trơ mắt nhìn trước mặt chiếm cứ tất cả tầm mắt lơ lửng đại lục mặt cắt trong tiếng nổ vang một chút xíu rời xa, thân hình đứng thẳng bất động, giống như ngũ lôi oanh đỉnh!

Lơ lửng đại lục di động nhìn qua không chút nào thu hút, nhưng đây là bởi vì cực lớn đến tột đỉnh diện tích, thể tích cho người ảo giác, trên thực tế tại Nhạc Bình Sinh tâm thần lực tràng phía dưới, toà này lơ lửng đại lục đang lấy là hơn trăm bên trong lần tiến hành di động!

Hắn làm sao dám, hắn làm sao dám!

Giờ khắc này, liền xem như Ngụy Khai Vũ cũng căn bản ức chế không nổi nội tâm kinh hãi cuồng nộ, không thể tưởng tượng nổi, đột nhiên quay đầu lại hốc mắt băng liệt điên cuồng gào thét giận dữ hét:

"Các hạ! Ngươi thật chẳng lẽ muốn khư khư cố chấp! ngươi

tình nguyện ngồi nhìn ức vạn vô tội sinh linh bởi vì ngươi tùy ý cử động mà phi hôi yên diệt, ngươi nhưng từng nghĩ tới những người này làm người con cái, làm cha làm mẹ, cả đời vất vả, cần cù chăm chỉ, đối với chúng ta ở giữa chinh phạt hoàn toàn không biết gì cả, ra sao vô tội "

"Các hạ không muốn sai lầm!"

Đoạn Tội đốc chủ trợn mắt tròn xoe, hét lớn:

"Ba ngày! Ta lấy tính mệnh đảm bảo, nếu như các hạ không dừng lại, bất quá ba ngày thời gian, tại ngươi còn chưa tới nơi đế kinh thời điểm, chôn thiết lập tại Bắc Hoang Trung Vực mười Cửu Châu chung cực phản kích liền sẽ bị khởi động! Đến lúc đó trên trăm tòa thành trì, hơn trăm triệu Bắc Hoang người toàn bộ đều phải chết không nơi táng thân!"

"Ức vạn người, ức vạn người a! Chẳng lẽ ngươi tự kiềm chế vũ lực thông thiên, liền có thể đem bọn hắn coi là cỏ rác, đối với mấy cái này vô tội sinh linh tính mệnh thờ ơ "

Hai người phích lịch hét lớn giống như từ trong linh hồn ra hò hét, chịu nơi chốn có sắc mặt tái nhợt liên minh võ giả trong lòng kinh lôi quanh quẩn. Bọn hắn giờ phút này cũng hoàn toàn bởi vì Nhạc Bình Sinh dạng này không chút nào thỏa hiệp, coi trời bằng vung cử động mà tâm kinh đảm hàn, quá sợ hãi.

Dạ Phong, Huyền Minh hai tên Võ Tôn giờ phút này cũng cảm thấy tình huống không đúng, hai người bọn họ kiên trì tiến lên một bước, hướng về Nhạc Bình Sinh bóng lưng đi qua thi lễ về sau, Dạ Phong Võ Tôn trước nói:

"Đại nhân, liên minh hiện tại nội bộ họa loạn chưa lắng lại, không nên sẽ cùng tân triều làm nhiều tranh chấp, mà lại Diệt Tuyệt Tân Tinh cái này chôn thiết lập tại Trung Vực cảnh nội bóng tối đinh không trừ bỏ, phản công đế kinh khả năng không lớn, đại

giới cũng thực sự quá lớn. Không bằng tạm thời hành quân lặng lẽ, để tân triều phương diện xuất ra đầy đủ để ngài hài lòng đại giới."

"Không tệ."

Huyền Minh Võ Tôn do dự một chút, nhìn lướt qua phù thuyền phía trên Ngụy Khai Vũ bọn người, mau nói ra:

"Tân triều phản kích thủ đoạn chúng ta cũng sớm đã có phát giác, lại không cách nào phòng bị, cũng chưa từng nghĩ qua bọn hắn cư nhiên như thế phát rồ chôn xếp đặt trăm viên Diệt Tuyệt Tân Tinh, nhưng là nói tới ứng kích phản ứng chỉ sợ không làm được nghỉ ngơi, nếu như đại nhân thật chở những binh lính này đánh lên đế kinh, đến lúc đó chỉ sợ..."

"Cái kia mọi người liền cùng một chỗ xong đời tốt."

"Không, không đúng, là các ngươi cùng một chỗ xong đời tốt."

Nhạc Bình Sinh cười ha ha một tiếng, ánh mắt tại Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ trên thân vừa đi vừa về liếc nhìn, thuận miệng nói:

"Ức vạn tính mạng con người, đích thật là đủ nhiều, cũng đủ vô tội. Cho nên ta sẽ chặt xuống tân triều hoàng đế cùng tất cả quan viên đầu người vì bọn họ tế điện, hoặc là dứt khoát đem các ngươi tất cả Diệt Tuyệt Tân Tinh toàn bộ dẫn bạo, để toàn thế giới vì bọn họ chôn cùng, như thế nào "

Nhạc Bình Sinh tiếp theo nhẹ nhàng cảm thán nói:

"Đến lúc đó toàn thế giới tất cả mọi người cùng một chỗ xong đời, trên thế giới này chỉ còn lại có ta một người, một người đối mặt không có sinh mệnh tận thế phế thổ, suy nghĩ một chút hoặc nhiều hoặc ít có chút tiếc nuối cùng tịch mịch a, khi đó ta hẳn là sẽ rời đi nơi này, tìm kiếm một cái khác có sinh mệnh thế giới a "

"Ngươi!"

Nhạc Bình Sinh nhẹ giọng cảm thán giống như trong địa ngục yêu ma chi vương nhẹ giọng thì thầm, để ở đây mặc kệ là Ngụy Khai Vũ một phương vẫn là phe liên minh tất cả mọi người cảm giác được một cỗ không cách nào miêu tả tàn khốc, vô tình, cũng làm cho bọn hắn từ thân đến tâm rơi vào hầm băng, bị vô biên ý lạnh âm u bao phủ:

Người này, là bị điên.

Không có một cái nào đối Nhạc Bình Sinh sinh ra hoài nghi, không tin suy nghĩ, mà lại thẳng đến giờ này khắc này Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ, Dạ Phong Huyền Minh hai đại Võ Tôn cùng một đám liên minh tông sư mới sợ hãi ý thức được, bọn hắn đối mặt chính là một cái sinh mệnh cấp độ, thực lực thủ đoạn đã xa xa ra bọn hắn, cơ hồ đã không thể xưng là người cường đại tồn tại! Suy nghĩ của hắn, hắn nhận biết đã hoàn toàn ra nhân loại cố hữu quan niệm trói buộc cùng cực hạn, không thể tính toán theo lẽ thường, cái gì trận doanh, luân lý, đạo đức, chúng sinh, hết thảy đều là thoảng qua như mây khói, không cách nào trói buộc mảy may!

Bọn hắn hết thảy tính toán, hết thảy chuẩn bị, hết thảy uy hiếp tại đối mặt bên trên một tồn tại như vậy là toàn bộ đều trở thành uổng công.

Kẻ yếu mới cần lấy đại cục làm trọng, đối với hiện tại Lượng Tử thân xác không ngừng hoàn thiện, có thể ngưng kết thời gian không gian, vật chất quay lại, có thể tại vũ trụ trong chân không sống sót, chỉ cần có được tọa độ liền có thể lui tới xuyên thẳng qua hư không dị giới Nhạc Bình Sinh tới nói, cho dù là lấy ức vạn người sống sờ sờ tính mệnh làm điều kiện áp chế, tân triều ngọc đá cùng vỡ chung cực phản kích thủ đoạn cũng vô pháp rung chuyển ý chí của hắn mảy may.

Giờ phút này trong hư không, người người đều vô cùng rõ ràng cảm nhận được Nhạc Bình Sinh cái kia cổ coi vạn vật như chó rơm, đối xử như nhau lãnh khốc ý chí, yết hầu nhấp nhô lại một chữ đều nói không nên lời.

"Tốt, đừng lại lãng phí thời gian của ta."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười đánh giá diện mục tái nhợt Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ hai người:

"Cùng ở chỗ này lãng phí miệng lưỡi, các ngươi còn không bằng trở về triệu tập tất cả mọi người hảo hảo cân nhắc thương nghị một chút, như thế nào mới có thể ngăn cản ta "

Nhạc Bình Sinh nhấc chỉ nhẹ nhàng điểm một cái, chở Ngụy Khai Vũ hai người lơ lửng cự thuyền tấn mãnh vô cùng bay ngược mà quay về, đồng thời tâm thần truyền lại thanh âm tại hai người bên tai, tại phương viên trăm dặm chân trời toàn bộ sinh linh trong lòng vang lên:

"Cái trò chơi này kỳ thật rất đơn giản, hiện tại, ta cho các ngươi chủ động giảm xuống một chút khó khăn."

"Ta cho phép các ngươi thông qua các loại thủ đoạn từ lơ lửng đại lục bên trên đem những này binh sĩ rút đi."

"Tại binh lính của các ngươi rút đi về sau, ta sẽ tọa trấn tại đại lục phía trên, sau đó các ngươi có thể thông qua các loại thủ đoạn đến ngăn cản, phá hư, mảnh này đại lục nếu như tại đến tân triều đế kinh trước đó bị đánh chìm, coi như các ngươi thắng lợi. Đương nhiên, nếu như có thể giết chết ta, cũng coi như bản lãnh của các ngươi, mặc dù loại khả năng này chỉ có một phần vạn tỉ lệ."

"Toà này lơ lửng đại lục sẽ lấy là hơn trăm bên trong lần tiến về đế kinh, dự tính tại bảy ngày sau đó liền sẽ đến. Cho nên..."

"Hoàng đế, còn có cả tòa đế trong kinh toàn bộ sinh linh tính mệnh, liền nắm giữ tại trong tay các ngươi."

Theo Nhạc Bình Sinh băng lãnh vô tình tuyên cáo, lơ lửng đại lục phía trên hỗn loạn vừa mới lắng lại, gần trăm vạn tướng sĩ hai mặt nhìn nhau, lại lần nữa phát nổ kịch liệt rối loạn.

Mà đồng thời theo trong hư không cỡ nhỏ phù thuyền tấn mãnh bay ngược mà quay về, sau đó đột nhiên điều chỉnh phương hướng hướng về phe mình trận địa bay đi, Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ gắt gao bắt lấy boong tàu biên giới lan can nắm lấy bình ổn, đốt ngón tay bởi vì quá mức dùng sức mà triệt để trắng bệch, ánh mắt lại tràn ngập không cách nào hình dung cuồng nộ, không cam lòng, cùng thâm hàn, giống như băng hỏa lưỡng trọng thiên.

Mấy cái trong chớp mắt tại Nhạc Bình Sinh vứt bỏ đồ chơi đồng dạng cử động dưới, Ngụy Khai Vũ cưỡi lơ lửng phi thuyền liền đã trở thành một cái điểm nhỏ, hướng về lơ lửng đại lục bay đi. Mà sau lưng Nhạc Bình Sinh, liên minh một đám võ đạo cao thủ cương nhưng mà lập, sắc mặt xám xịt, im lặng im lặng, mặc kệ là Võ Tôn vẫn là tông sư trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu:

Như thế nào mới có thể khuyên nhủ vị này cải biến tâm ý ngăn cản trận này chú định sẽ hủy diệt thế giới trò chơi

Không có người muốn chân chính cá chết lưới rách, nếu như cái này cường giả tuyệt đỉnh thật mang theo mảnh này lơ lửng đại lục đem đế kinh san thành bình địa, tân triều ngọc thạch câu phần phía dưới trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh tại Trung Vực mười Cửu Châu bạo, loại hậu quả này cùng hình tượng bọn hắn căn bản cũng không cảm tưởng tượng.

Diệp Phàm nhưng không có giống liên minh đám người còn lại, trong óc hắn tâm niệm thay đổi thật nhanh, đi lên trước một bước thấp giọng truyền âm nói:

"Tông chủ, nếu quả như thật đến một bước kia, tân triều phương diện thật chẳng lẽ sẽ liều lĩnh, đồng quy vu tận "

Nhạc Bình Sinh hư không cất bước, cùng lơ lửng đại lục đồng bộ đi tới, xoay đầu lại mỉm cười nói: "Có lẽ sẽ, có lẽ sẽ không, nhân tính điên cuồng cùng phức tạp, không ai nói rõ được. Nhưng là từ hiện tại bắt đầu, tỉ lệ đã vô hạn giảm xuống."

Diệp Phàm lập tức sững sờ, suy nghĩ Nhạc Bình Sinh lời nói bên trong ý tứ, tựa hồ loáng thoáng minh bạch cái gì.

Nếu như Nhạc Bình Sinh trực tiếp giết chết lơ lửng đại lục phía trên trăm vạn tân triều binh sĩ sau đó lại trực tiếp tiến đánh đế kinh, tân triều hoàn toàn chính xác rất có thể cá chết lưới rách. Nhưng là hiện tại Nhạc Bình Sinh cho trăm vạn binh sĩ một chút hi vọng sống, càng quan trọng hơn là cho bọn hắn một tuyến nhìn qua chẳng phải xa vời cơ hội thắng, dưới loại tình huống này bọn hắn sẽ chỉ nghĩ hết tất cả biện pháp đến tuân thủ Nhạc Bình Sinh quy tắc trò chơi, tại tuân thủ quy tắc tình huống dưới bất kể bất cứ giá nào trở thành người thắng.

Mà Nhạc Bình Sinh ngôn hành cử chỉ, sở tác sở vi cũng sẽ làm tân triều phương diện ý thức được, ngoại trừ thông qua tham dự trận này trò chơi đến giải cứu tự thân bên ngoài, tuyệt không thứ hai con đường có thể đi!

Nhạc Bình Sinh tự nhiên không phải một cái hủy diệt hết thảy tên điên, nhưng là ý chí của hắn cũng sẽ không bởi vì tân triều lấy ức vạn người vì uy hiếp mà dao động mảy may, loại này uy hiếp phóng tới bất luận người nào trên thân đều khó mà tiếp nhận, đối mặt Nhạc Bình Sinh thời điểm lại nhất định thất bại!

...

Lơ lửng đại lục phía trên, mặc dù lấy hơn trăm bên trong là ở trên không trung tiến lên, nhưng là bởi vì bách lý phương viên

diện tích thực sự quá lớn, đối với trên mặt đất ngàn vạn binh sĩ tới nói ngoại trừ đỉnh đầu thiên không phá lệ thấp, còn có chung quanh cảnh tượng lưu động vô cùng kiềm chế bên ngoài, cũng không có quá lớn khác nhau.

Theo Ngụy Khai Vũ mệnh lệnh được đưa ra, nguyên bản đã rời đi lơ lửng đại lục không trung đơn vị toàn bộ hạ xuống, mắt thấy đến thượng cấp sĩ quan không có người thoát đi chiến trường, kinh hoàng bất an các binh sĩ xao động cũng nhao nhao bình phục xuống tới, nhưng là mỗi người trong mắt đều có khó mà che giấu hồi hộp, tự hỏi vừa rồi cái kia giống như Ma Thần đồng dạng thanh âm.

"Không chiến thắng được. Chúng ta không chiến thắng được..."

"Chúng ta, đến cùng là tại cùng thứ gì tác chiến người kia, hắn là thần a "

"Không nên nói bậy nói bạ, nhiễu loạn quân tâm! Trên đời này không có cái gì cẩu thí thần, liền xem như có lão tử một pháo cũng có thể đem hắn đánh xuống!"

"Mảnh này đại lục đang di động, thật chẳng lẽ phải bay đến đế kinh trên không, công kích bệ hạ chúng ta sẽ làm thế nào "

"Không muốn nói nhảm, Ngụy nguyên soái bọn hắn đều còn tại, ngươi sợ cái trứng "

Mặc dù nghiêm lệnh cấm chỉ nghị luận dao động quân tâm, nhưng là loại tình huống này căn bản cấm chỉ không được, mỗi một tên lính đều như là chim sợ cành cong nói nhỏ, cầm thật chặt trong tay súng đạn tựa hồ tại cho mình tăng thêm lòng dũng cảm.

Lại không cách nào vô thiên binh sĩ giờ phút này đứng ở mảnh này phi hành đại lục, đều chỉ cảm thấy mình là như thế bất lực, nhỏ bé.

Cùng lúc đó, chiến tuyến trung tâm trên đất trống toàn bộ bị đẳng ra, về tới trận địa Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ nhanh chóng triệu tập tất cả sĩ quan cao cấp, bắt đầu kiểm kê tất cả có được vận tải năng lực không trung đơn vị.

"Báo cáo đại nhân! Tối cao quy cách cỡ lớn phù thuyền hết thảy hai mươi ba chiếc! Cự ly ngắn đầy phụ tải mang người mỗi một chiếc có thể chứa năm ba ngàn người đến năm ngàn người! Chỉ bất quá hết thảy đạn dược, súng đạn, đồ quân nhu toàn bộ đều muốn vứt bỏ!"

"Báo cáo! Trải qua kiểm kê, vi hình phù thuyền hết thảy sáu mươi sáu chiếc, vứt bỏ vật nặng mỗi một chiếc có thể vận tải năm trăm đến tám trăm người!"

"Báo cáo đại nhân! Phù thuyền phía trên dù nhảy trải qua kiểm kê, hết thảy có một vạn 5800 cái!"

Nghe từng cái quan tiếp liệu báo cáo, trên đất trống một loại tướng lĩnh sắc mặt nghiêm trọng phi thường, như là đông kết băng sơn. Không cần Ngụy Khai Vũ nhắc nhở, bọn hắn đã rõ ràng nhận thức đến hiện tại bọn hắn đối mặt là cỡ nào cường đại địch nhân.

"Chư vị, ngay tại sự tình không cần ta nhiều lời. Chúng ta ngay tại tao ngộ một cái trước nay chưa từng có địch nhân. Bởi vì một ít nguyên nhân, chúng ta có được rút lui cơ hội."

Không có bất kỳ cái gì nói nhảm, Ngụy Khai Vũ một mặt túc sát chi ý:

"Hiện tại chúng ta muốn nhiệm vụ, chính là chuyển di mảnh này đại lục bên trên tất cả tướng sĩ! Từ giờ trở đi tất cả không trung đơn vị toàn lực vận tải tất cả tướng sĩ, đồng thời ta đã phái người truyền tin từ phía sau triệu tập mang người phù thuyền tiến hành trợ giúp, trước đó, không có ta mệnh lệnh bất luận kẻ nào không được nã một phát súng một pháo!"

Một một mặt gian nan vất vả sĩ quan trầm giọng nói: "Nguyên soái, vậy cái này phiến đại lục, còn có cái kia tồn tại, chúng ta ứng đối ra sao "

"Hiện tại đây cũng không phải là chúng ta có thể quyết định."

Đoạn Tội đốc chủ lạnh lùng nói:

"Nhưng là chư vị mời không nên nản chí ủ rũ, ta đã thông tri bệ hạ cùng Thiên Công Thần Khí cục hai vị viện trưởng, người này cuồng vọng không được bao lâu!"

Đoạn Tội đốc chủ dõng dạc, trịch địa hữu thanh, một đám sĩ quan ẩn mang sợ hãi trên mặt thư hoãn mấy phần:

"Không sai! Chờ chúng ta binh sĩ rút đi liền oanh mẹ nó!"

"Ta cũng không tin, một khối lớn một chút bia ngắm mà thôi, chẳng lẽ chúng ta liền lấy hắn không có cách nào "

"Chờ đến binh sĩ toàn bộ rút lui, bệ hạ phê chuẩn, đưa lên Diệt Tuyệt Tân Tinh, nhìn hắn còn dám hay không càn rỡ!"

Ngụy Khai Vũ sắc mặt nặng nề, trước đó an bài diệt tuyệt đả kích là tuyệt mật kế hoạch, những quân quan này cũng không biết trước đó diệt tuyệt đả kích đã mất đi hiệu lực, nhưng hắn lại sẽ không nói ra dao động quân tâm, vung tay lên nói:

"Tốt, ai vào chỗ nấy! Nói cho toàn quân tướng sĩ, tại bọn hắn không có rút lui trước đó, ta cái này chủ soái cũng sẽ không rời đi!"

Ở đây sĩ quan mặt lộ vẻ vẻ cảm kích ầm vang đồng ý, sau đó mỗi người quản lí chức vụ của mình, chỉ huy lơ lửng cự thuyền, bắt đầu khẩn trương vận tải làm việc.

Sĩ quan sau khi đi, Ngụy Khai Vũ cùng Đoạn Tội đốc chủ hai người nhìn chăm chú lên từng chiếc từng chiếc phù thuyền vận

chuyển, nhìn nhau không nói gì.

"Tin tức truyền lại đến đế kinh, truyền lại đến bệ hạ cùng hai vị viện trưởng trong tay, có chỗ đáp lại nhanh nhất cũng cần gần nửa ngày thời gian."

"Muốn đem lơ lửng đại lục bên trên gần trăm vạn tướng sĩ toàn bộ rút đi, liền xem như các đơn vị không ngủ không nghỉ, tối thiểu muốn hai đến ba ngày thời gian. Trong khoảng thời gian này chính là chúng ta duy nhất có thể lấy dùng để suy nghĩ ứng đối ra sao thời gian."

Ngụy Khai Vũ quay đầu nhìn về phía Đoạn Tội đốc chủ, mau nói ra:

"Ngươi đối Diệt Tuyệt Tân Tinh hiểu rõ so ta rõ ràng nhiều, theo ý của ngươi nếu như một trăm khỏa số lượng cấp Diệt Tuyệt Tân Tinh đồng thời đối khối này lơ lửng lục địa áp dụng đả kích, có thể hay không đem phá hủy "

Đoạn Tội đốc chủ ánh mắt ngưng ngưng, tựa hồ trong đầu đang kịch liệt suy tư điều gì.

Diệt Tuyệt Tân Tinh lực sát thương căn bản không thể nghi ngờ, hạch tâm uy năng là tại bạo điểm đường kính một dặm phạm vi có thể đạt tới lớn nhất, ra cái phạm vi này về sau, uy lực bắt đầu suy giảm.

Nhưng là mảnh này lơ lửng đại lục thật sự là quá mức khổng lồ, diện tích tiếp cận mười vạn bình phương bên trong, thể tích qua hơn trăm tỷ mét khối, cho dù là một trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh cái này kinh khủng số lượng, muốn phá hủy trên đó sinh mệnh dễ như trở bàn tay, nhưng là muốn phá hủy toàn bộ đại lục hắn cũng không có hoàn toàn nắm chắc!

Đã từ Đoạn Tội đốc chủ chần chờ bên trong biết được đáp án,

Ngụy Khai Vũ ngắm nhìn nhanh chóng lưu động chân trời, lẩm bẩm nói:

"Bảy ngày, chúng ta chỉ có bảy ngày..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 611: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Hai)

Chương 611: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười hai)

Trong tầm mắt, Nhạc Bình Sinh thân ảnh theo khổng lồ lơ lửng lục địa âm ảnh ngay tại từng chút từng chút rời xa, phe liên minh tất cả võ đạo cường giả, tay chân luống cuống đứng ở hư không.

Bọn hắn rốt cuộc minh bạch, thế gian này chỉ sợ không có có thể ngăn cản Nhạc Bình Sinh tồn tại, hắn lần này đi đế kinh, lại sẽ là bực nào thiên băng địa liệt

Nhạc Bình Sinh áo quyết bồng bềnh, cũng không quay đầu lại:

"Diệp Phàm, ngươi còn lo lắng cái gì "

Diệp Phàm hồi phục thần trí, đại mộng mới tỉnh đồng dạng thân ảnh bắn nhanh ra như điện, không chút do dự lập tức theo sát mà lên. Dù là hắn biết cái này lơ lửng đại lục phía trên từ giờ trở đi sẽ càng ngày càng nguy hiểm, cũng sẽ gặp được tân triều mãnh liệt nhất đánh lén, nhưng không có chút nào lo âu và e ngại.

Theo Diệp Phàm động tác, bao quát Dạ Phong Huyền Minh Võ Tôn ở bên trong một số nhỏ người nhất thời lộ ra ý động cùng lo lắng pha tạp thần sắc, Nhạc Bình Sinh quay đầu cười cười: "Ai nghĩ đến có thể tới, ta có thể cam đoan an toàn của hắn."

Ai cũng có thể đến mọi người tại đây lập tức hai mặt nhìn nhau.

"Người chết chim chỉ lên trời, bất tử vạn vạn năm, sợ cái bóng!"

Tông sư biên đội bên trong, một cái thô hào tráng hán cười to một tiếng vượt qua đám người ra, đuổi sát mà lên.

"Như thế thịnh sự, có thể nào bỏ lỡ Dạ Phong, làm phiền ngươi tọa trấn ở chỗ này, ta đi vậy!"

Huyền Minh Võ Tôn cười ha ha, một bước phóng ra, lưu lại một mặt kinh ngạc Dạ Phong Võ Tôn.

"Chúng ta cùng một chỗ, đi chứng kiến đại nhân cái này vang dội cổ kim tuyệt thế hành động vĩ đại!"

Hai người bọn họ động tác về sau, lại có hơn mười cái tông sư dõng dạc, không sợ chút nào khả năng tại gặp phải nguy hiểm, vượt qua đám người ra.

Nhạc Bình Sinh mỉm cười: "Đi theo ta."

Nhạc Bình Sinh chắp tay mà đi, dẫn theo Diệp Phàm, Huyền Minh Võ Tôn bọn người khoan thai leo lên lơ lửng đại lục, mà tại chỗ còn lại không đến không đến trăm người, sắc mặt âm tình bất định nhìn qua Nhạc Bình Sinh bọn người đi xa bóng lưng, cuối cùng thở dài một hơi không có động tác.

Bởi vì, thật sự là chuyến này quá mức nguy hiểm, mảnh này lơ lửng lớn Lục Mã bên trên liền sẽ gặp khó có thể tưởng tượng mãnh liệt đả kích, vậy sẽ là tân triều át chủ bài toàn ra, bất kể bất cứ giá nào công kích!

Bọn hắn thực sự khó mà bảo đảm Nhạc Bình Sinh có thể làm được cam đoan an toàn của bọn hắn.

. . .

"Nhanh, mau!"

Lơ lửng đại lục trung tâm khu vực, vô cùng hỗn loạn, cũng vô cùng bận rộn, từng chiếc từng chiếc phù thuyền toàn lực vận chuyển, vận chuyển mặt đất bên trên binh sĩ.

"Báo cáo trưởng quan quan, nhiên liệu lập tức liền sắp thấy đáy!"

"Dự bị nhiên liệu, dự bị nhiên liệu cũng sử dụng hết sao "

"Thứ bảy lơ lửng biên đội vượt qua bảy thành phù thuyền nhiên liệu cũng sắp sử dụng hết!"

"Nơi này khoảng cách Thiên Hải quan ước chừng bốn trăm dặm, tất cả nhiên liệu dùng hết đơn vị lập tức trở về địa điểm xuất phát, tại Thiên Hải quan bổ sung qua đi lại đến tiến hành chuyển vận!"

Mấy chục trên trăm chiếc tất cả lớn nhỏ phù thuyền khẩn trương bận rộn, Ngụy Khai Vũ xoay chuyển ánh mắt, lập tức liền phát hiện một đám mơ hồ có thể thấy được thân ảnh chính lấy nhiều hứng thú ánh mắt đánh giá đây hết thảy,

Mà cầm đầu, dĩ nhiên chính là Nhạc Bình Sinh.

Ngụy Khai Vũ trong lòng hàn ý dâng lên, xoay đầu lại hướng về một sĩ quan giận dữ hét:

"Hiện tại đã rút lui hoặc nhiều hoặc ít người "

Tên quan quân kia bạch nghiêm mặt nói: "Đại nhân, rút lui mới vừa vặn tiến hành không tới ba canh giờ, ước chừng, ước chừng chỉ có không đến năm vạn người. . ."

"Nắm chặt!"

Ngụy Khai Vũ cưỡng ép đè xuống trong lòng lo lắng gấp gáp

chi ý, nhưng trong lòng tại im ắng thì thầm:

Nhanh, nhanh, mau. . .

. . . .

Nguyên bản tân triều, Bắc Hoang cả hai đường biên giới hậu phương, từng đoạn từng đoạn sắt thép trường long từ đường ray xa xa lái vào Thiên Hải quan hùng thành.

Tòa thành trì này làm khoảng cách đường biên giới gần nhất thành trì, đã sớm kinh doanh như thùng sắt, từng cái từng cái đường ray xây dựng đến nơi này, các loại chiến tranh quân giới đều vận tải đến nơi này, sau đó lại bổ sung đến tiền tuyến.

Vốn có hư không túi dạng này không gian chứa đựng trang bị về sau, chiến tranh bên trong đạn dược lương thảo cùng hậu viện đã sớm trở nên vô cùng biên giới, cắt đứt lương thảo vây khốn cùng chiến thuật cũng sớm đã trở thành lịch sử. Nhưng là giống như là cỡ lớn chiến tranh khí giới vận chuyển, sửa chữa các loại bởi vì thể tích nguyên nhân vẫn là phải dùng nguyên thủy nhất biện pháp. Không chỉ là từ các nơi vận tới đồ quân nhu, tiền tuyến người bị trọng thương, hư hao phù thuyền, pháo đài di động cùng đều là bị gửi vận chuyển trở lại Thiên Hải quan, tại trị liệu sửa chữa qua đi nặng hơn nữa trở lại tiền tuyến.

Thành trì bên trong tiếng người huyên náo, người người đều bởi vì nửa tháng này đến nay mình Phương Tiệp báo liên tục, đã đẩy vào khoảng cách mấy trăm dặm, sắp chuẩn bị tiến công Bắc Hoang tòa thành thứ nhất ao rút ra thứ nhất mà vui vẻ ra mặt.

"Này, ngươi nghe lão Cẩu nói a Bắc Hoang đám kia mọi rợ không biết có phải hay không là đắc tội lão thiên gia, rất nhiều nơi người đều biến thành tẩu thi, người ăn người a!"

"Nghe nói, lão Cẩu không phải còn nói những cái kia ti tiện

mọi rợ thậm chí còn dùng tẩu thi máu đến hạ độc a "

"Mẹ nó, thật là đáng chết, tử quang tốt nhất! Ta dám đánh cược, không cần thời gian nửa năm, những cái kia mọi rợ liền phải bị chúng ta phá tan!"

Trên tường thành, dò xét binh sĩ tại bảo trì cảnh giác đồng thời vui cười tức giận mắng.

Đột nhiên, tia sáng tối tối sầm lại.

Tường thành, tháp lâu phía trên, hơn trăm tên lính sững sờ, nhao nhao đưa mắt mà trông.

"Đó là cái gì "

Nét mặt của bọn hắn đầu tiên là kinh nghi, đang ánh mắt chạm đến phía chân trời xa xôi về sau, liền từ kinh nghi biến thành triệt để ngốc trệ:

"Đùa, đùa cái gì!"

Phương xa, ngoài mấy trăm dặm chân trời, dãy núi cùng bầu trời chỗ giao giới, một mảnh âm trầm, cực lớn đến tột đỉnh âm ảnh chậm rãi dâng lên, che đậy hết thảy.

. . .

Một mảnh đại lục đột ngột từ mặt đất mọc lên, chở gần trăm vạn tân triều quân viễn chinh, lấy vận tốc vượt qua bách lý tốc độ ngay tại hướng về đế kinh tới gần tin tức tại ngắn ngủi hai canh giờ thời gian liền cực tốc truyền lại, thông qua đặc thù con đường truyền đến đế kinh.

Đạp đạp đạp. . .

Tiếng bước chân dồn dập quanh quẩn, tại từng cái thân mang siêu huyền võ trang cận vệ dẫn đầu dưới, Thiên Công Thần Khí

cục Lôi Hỏa hai vị viện trưởng mặt mũi già nua bên trên đều là túc sát chi sắc, tại tiếp vào chiêu mộ sau bằng nhanh nhất tốc độ đi tới nội các.

Thời khắc này nội các bên trong bầu không khí ngưng trọng tới cực điểm, một cỗ vô hình uy nghiêm, tức giận, cùng sát cơ giống như thực chất đồng dạng bao phủ, hơn mười vị nội các tham nghị, phụ tá, túi khôn đoàn thành viên túc nhiên nhi lập, mà hoàng đế cao ở Long Đài phía trên, sắc mặt đông kết, không biết suy nghĩ cái gì.

"Bệ hạ!"

Vội vàng đi qua thi lễ, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng thần sắc gấp gáp:

"Xảy ra chuyện gì "

Hoàng đế lạnh lùng vung tay lên: "Tự mình xem đi!"

Tiếng nói còn không có rơi xuống, đại sảnh một bên trên vách tường một đạo rộng lượng màn sáng bỗng nhiên sáng lên, sau đó từng màn cảnh tượng bắt đầu thay nhau lấp lóe.

Hai mươi chiếc khổng lồ như núi lơ lửng cự thuyền trong cùng một lúc trực tiếp bị vặn thành bánh quai chèo rơi xuống. . . Gần trăm thân mang chiến đấu võ trang long bộ tông sư cùng hơn ngàn hộ biên đội trực tiếp biến thành thi thể không đầu từ không trung rơi xuống. . . Sau đó chính là phô thiên cái địa âm ảnh bao phủ, một chút nhìn không thấy biên giới đại địa đột ngột từ mặt đất mọc lên, vô số binh sĩ lâm vào hoảng sợ cùng hỗn loạn. . .

Lôi Hỏa hai vị viện trưởng biểu lộ cũng tại kịch liệt biến hóa, ánh mắt bên trong đều là vẻ kinh hãi: "Cái này. . . Cái này sao có thể! Bắc Hoang tại sao có thể có loại tồn tại này "

"Hai vị viện trưởng, bây giờ không phải là cân nhắc vấn đề này

thời điểm. Ta là tham mưu trưởng Lục Vũ Phong, tuân theo bệ hạ bổ nhiệm toàn quyền xử lý nguy cơ lần này. Nguy cơ đẳng cấp là đẳng cấp cao nhất. Hiện tại tin tức này là tuyệt mật giai đoạn, nhưng là chỉ sợ không cần một hai ngày thời gian liền sẽ truyền khắp thiên hạ."

Một cái sắc mặt tái nhợt, tràn đầy thư quyển khí tức cẩm bào nam tử đứng dậy:

"Đây là vừa mới từ tiền tuyến dùng khẩn cấp truyền thâu tần suất truyền về tin tức, chúng ta gặp phải một cái khó có thể tưởng tượng địch nhân. Ngụy nguyên soái tự mình cùng đối phương tiến hành quá ngắn tạm tiếp xúc, đối phương nhưng không có bất kỳ tố cầu, chỉ là công bố hắn sẽ mang theo mảnh này vi hình đại lục tại bảy ngày sau đó giáng lâm đế kinh, nếu như chúng ta không ngăn cản được hắn hắn liền sẽ hủy diệt đế kinh."

"Mà người này tự xưng cái này đây hết thảy đều chẳng qua là một trò chơi."

Đem hai phần tư liệu giao cho hai vị viện trưởng trong tay, Lục Vũ Phong đưa tay vung lên, màn sáng bên trên cảnh tượng lại lần nữa biến ảo, xuất hiện hơn mười bức lơ lửng đại lục chậm rãi bắt đầu tiến lên đứng im hình tượng:

"Thông qua những hình này tiến hành so với, chúng ta đoán sơ qua mảnh này lơ lửng đại lục diện tích lớn khái tại chín vạn đến mười vạn bình phương bên trong ở giữa, thể tích chỉ sợ vượt qua 100 tỷ lập phương, trọng lượng càng là không cách nào đoán chừng. Căn cứ ở phía trên còn không có rút lui tướng lĩnh tính ra, phiến đại lục này đang lấy vận tốc chừng trăm dặm thời gian hướng về đế kinh phương hướng thúc đẩy, nếu như không người ngăn cản, đại khái tại tám mươi đến chín mươi canh giờ về sau liền sẽ đến đế kinh."

"Không nói đem phiến đại lục này giơ lên kẻ đầu têu có đẳng

cấp gì lực phá hoại, vẻn vẹn mảnh này lơ lửng đại lục, hắn va chạm hoàn toàn có thể so sánh với vượt qua một trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh đồng thời đả kích."

Mặc kệ là Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng vẫn là ở đây tất cả túi khôn đoàn thành viên mỗi một cái đều là tài trí viễn siêu thường nhân yêu nghiệt, nhưng lại đồng dạng không cách nào che đậy kín nội tâm hồi hộp, sau đó hình tượng lại lần nữa biến ảo, xuất hiện một cái có chút mông lung, thân ảnh mơ hồ.

Thân ảnh này chính là Nhạc Bình Sinh.

Lục Vũ Phong ánh mắt cùng ngữ khí vô cùng tỉnh táo, không mang theo mảy may tình cảm mở miệng nói:

"Đây là căn cứ Đoạn Tội đốc chủ xác nhận cùng miêu tả, trở lại như cũ ra kẻ đầu têu diện mạo. Hắn cũng là liên minh Thần Dụ cùng Hồng Thiên Cương một trận sinh tử là đột nhiên xuất hiện kẻ quấy rối, làm tự mình kinh lịch người Đoạn Tội đốc chủ đã tại truyền lại trở về trong tin tức cường điệu xác nhận điểm này. Nhưng là tư liệu quá ít, ngoại trừ những cái này bên ngoài người này lai lịch cụ thể vẫn là không biết."

"Từ Ngụy nguyên soái cùng đốc chủ truyền về tư liệu đến xem, này nhân sinh mệnh cấp độ đã cùng phàm nhân thậm chí Luyện Thần tôn giả đều hoàn toàn khác biệt, mà lại coi trời bằng vung, cực kỳ nguy hiểm, hoàn toàn xem chúng ta chôn thiết lập tại Bắc Hoang Trung Vực cảnh nội chung cực phản kích thủ đoạn như không, nhưng lại cũng không có tùy ý đồ sát quân ta tướng sĩ, đáng giá nghiền ngẫm. Nhưng là trừ phi chúng ta giống như hắn điên, liều lĩnh để Bắc Hoang Trung Vực thành trì lần lượt dẫn bạo, dùng cái này bức bách, bằng không mà nói chỉ có thể dựa theo hắn quy tắc trò chơi. Nhưng là kể từ đó, trận chiến tranh này chỉ sợ sẽ không có bên thắng, chúng ta càng là sẽ trở thành từ đầu đến đuôi bên thua."

Lục Vũ Phong liên tiếp giảng thuật để Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng chấn kinh đến chết lặng, đã triệt để yên lặng.

"Còn một người khác càng quan trọng hơn địa phương cho hai vị viện trưởng tham khảo."

Lục Vũ Phong dừng một chút, tiếp tục nói:

"Ngụy nguyên soái đã từng xuất động bốn tên Tru Thần người đối phát động diệt tuyệt đả kích, nhưng lại mất hiệu lực."

"Mất đi hiệu lực "

Lôi bộ viện trưởng đột nhiên xoay đầu lại, ánh mắt giống như là giống như dã thú:

"Ngươi nói Diệt Tuyệt Tân Tinh mất đi hiệu lực có ý tứ gì "

Đối với toàn bộ tân triều tới nói, Diệt Tuyệt Tân Tinh chính là ngăn chặn đối phương cấp cao vũ lực chung cực sát khí, mà lại tại lần đầu đăng tràng hiển lộ qua một lần uy năng sau liền mọi việc đều thuận lợi, làm liên minh Võ Tôn tâm kinh đảm hàn, thậm chí không dám công khai xuất đầu lộ diện. Thiên Công Thần Khí cục nhiều đời viện trưởng không khỏi là tại tận sức tại tốt hơn cải tiến cái này đòn sát thủ, đến bây giờ Diệt Tuyệt Tân Tinh bất luận là tại uy năng, đả kích phương thức, khởi động tốc độ đều đã tiếp cận cực hạn.

"Chính là mặt chữ bên trên ý tứ."

Lục Vũ Phong y nguyên bình tĩnh giống khối pho tượng:

"Tru Thần võ trang bên trên liên thông trang bị lẫn nhau liên thông, tại còn lại mấy tên Tru Thần người tín hiệu bên trên cũng rõ ràng biểu lộ Diệt Tuyệt Tân Tinh bình thường khởi động, nhưng là. . . Không có cái gì phát sinh. Căn cứ hai tên thân còn sống Tru Thần người miêu tả, đương thời bọn hắn tư duy phảng phất bị

đông cứng, hoàn toàn không rõ ràng xảy ra chuyện gì, phát động diệt tuyệt đả kích bốn tên Tru Thần người liền đã biến mất không thấy gì nữa."

Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng lập tức thốt ra: "Cái kia hai cái người sống sót ở nơi nào, ta muốn gặp bọn hắn!"

Lục Vũ Phong lắc đầu nói: "Hai vị viện trưởng , ấn xấu nhất tình huống đoán chừng, chúng ta chỉ còn tám mươi cái canh giờ đi ngăn cản cái tên điên này, mặc dù hai người kia ngay tại gấp trở về trên đường, nhưng là thời gian đã không cho phép chúng ta lại kéo dài thêm, bệ hạ sở dĩ triệu tập hai vị đến đây chính là muốn biết, như thế nào mới có thể đủ phá hư phiến đại lục này "

Lôi bộ viện trưởng tức giận nói: "Muốn đánh chìm phiến đại lục này không phải là không được, lấy hiện tại Diệt Tuyệt Tân Tinh dự trữ hoàn toàn có thể làm được! Nhưng là hiện tại đầu tiên phải hiểu rõ một vấn đề chính là người này như thế nào để Diệt Tuyệt Tân Tinh mất đi hiệu lực là thủ đoạn đặc thù vẫn là tùy thời có thể vận dụng thông thường thủ đoạn không làm rõ ràng điểm này, lại nhiều Diệt Tuyệt Tân Tinh cũng không đủ lấp!"

Hỏa bộ viện trưởng cũng túc tiếng nói: "Còn có một điểm, nếu như muốn đem phiến đại lục này nổ nát, vậy thì nhất định phải phải nhanh! Muốn tại phiến đại lục này chân chính tiến vào triều ta tâm phúc khu vực trước đó nhất định phải có hành động! Nếu không coi như lơ lửng đại lục bị tạc hủy, năng lượng to lớn đem bụi mù cùng hạt nhỏ rót vào khí quyển, lâu dài che chắn ánh nắng, triều ta cảnh nội sẽ ở không đến một tháng thời gian trực tiếp tiến vào rét căm căm rét đậm, di hoạ vô tận!"

"Thì ra là thế a "

Lục Vũ Phong mắt sáng lên, lập tức quay người, nhìn về phía im lặng hoàng đế, nói:

"Bệ hạ, ta xin mở ra tối cao chiến tranh quyền hạn, toàn cảnh tất cả đơn vị tiến vào khẩn cấp trạng thái chuẩn bị chiến đấu! Mặt khác vì vạn toàn lý do, đề nghị bệ hạ vẫn là tạm thời chuyển di, để phòng vạn nhất."

Một trận chiến này hậu quả không biết, đối mặt với như thế một cái có thể lấy cá nhân vĩ lực giơ lên một mảnh đại lục kinh khủng tồn tại , bất kỳ cái gì nghiêm ngặt đề phòng cùng dự định đều không đủ, Lục Vũ Phong đề nghị này đã là từ xấu nhất tình huống cân nhắc.

Bầu không khí trầm ngưng, trong đại sảnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Hoàng đế chậm rãi đứng dậy, uy nghiêm mà băng lãnh thanh âm bắt đầu quanh quẩn:

"Thiên hạ này, là thiên hạ của trẫm."

"Tiên tổ Quang Vũ Trung Ương đại đế, từ không quan trọng bên trong cầm vũ khí nổi dậy, quét ngang thiên hạ, trấn áp hoàn vũ, thành tựu cái này vạn thế không đổi cơ nghiệp, trẫm chăm lo quản lý, không thẹn với tiên tổ. . ."

"Từ giờ trở đi, trẫm cho phép, mở ra hết thảy chiến tranh quyền hạn."

Hoàng đế nhìn lướt qua im lặng mà đứng đám người:

"Ở đây đặc thù thời cơ, Diệt Tuyệt Tân Tinh có thể xem tình huống tùy ý điều động, không riêng như thế, diệt tuyệt siêu cự tinh lệnh cấm cũng theo đó giải trừ!"

Diệt tuyệt siêu cự tinh lệnh cấm giải trừ!

Mặt của mọi người sắc bỗng nhiên biến đổi, Lục Vũ Phong cùng một đám tham mưu là không rõ ràng cho lắm, mà Lôi Hỏa hai

bộ viện trưởng thì là mí mắt cuồng loạn, tựa hồ muốn nói cái gì lại ngừng lại.

Tên như ý nghĩa, diệt tuyệt siêu cự tinh nguyên lý cùng chế tác phương thức trên cơ bản cùng Diệt Tuyệt Tân Tinh cơ bản giống nhau, nhưng là đơn thể thực tế uy lực lại mấy chục lần vượt qua phổ thông Diệt Tuyệt Tân Tinh, là chân chính chung cực sát khí!

Hạch tâm của nó mạnh nhất uy năng bao trùm có thể đạt tới mười dặm, hữu hiệu sát thương bán kính năm mươi dặm! Vẻn vẹn một viên diệt tuyệt siêu cự tinh liền có thể bao trùm nửa cái lơ lửng đại lục!

Dạng này chung cực sát khí một khi dẫn động, phạm vi trăm dặm hết thảy sinh cơ diệt tuyệt, liền xem như ở ngoài ngàn dặm đều có thể nhìn thấy dữ dằn cường quang.

Nhưng là đồng dạng, mạnh mẽ như thế kinh khủng sát khí mặc dù uy lực đầy đủ, nhưng vẫn là cho đến trước mắt còn chưa không thành thục, tại tính ổn định, tính tiện lợi, nhanh chóng đả kích tính bên trên không cách nào cùng phổ thông Diệt Tuyệt Tân Tinh so sánh. Mà lại bởi vì uy năng thực sự quá mức kinh khủng lại khó mà khống chế, mà phổ thông Diệt Tuyệt Tân Tinh đã có thể đạt tới đầy đủ uy hiếp hiệu quả, cho nên trước đây hoàng đế cùng đời trước Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng đem loại này chung cực sát khí tạm thời nghiên cứu gác lại.

Hai người bọn họ lại là nghĩ không ra, tại chính mình sinh thời còn có bắt đầu dùng diệt tuyệt siêu cự tinh một ngày.

Hoàng đế chậm rãi ngồi trở lại Long Đài, mắt thấy phương xa, tựa hồ xuyên thấu trùng điệp hư không, cười lạnh nói:

"Mà trẫm, sẽ không đi! Trẫm liền ở chỗ này chờ lấy hắn đến!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 612: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Ba)

Chương 612: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười ba)

"Có muốn không công kích! Không nên công kích!"

"Tất cả đơn vị, bảo trì trấn định, tại chỗ bất động!"

Thiên Hải quan hùng trong thành, mênh mông vô bờ âm ảnh tới gần thời khắc, từng đạo cấp bách quân lệnh truyền khắp toàn thành, ngoại trừ có từng chiếc từng chiếc cỡ nhỏ phù thuyền bay lên không gia nhập rút lui chuyển vận đội ngũ bên ngoài, trên tường thành, hàng ngàn hàng vạn binh sĩ cứng ngắc nắm tay bên trong súng đạn, hầu kết nhấp nhô.

Tại lơ lửng đại lục tiếp cận Thiên Hải quan hùng thành dẫn kinh hoảng đại loạn trước đó, từng chiếc từng chiếc phù thuyền biên đội chở hàng trăm hàng ngàn binh lính rút lui sớm đuổi tới, Đoạn Tội đốc chủ lập tức lấy ngự tiền thân vệ dài thân phận hướng thành vệ quân quan chỉ huy tối cao hạ đạt lệnh cấm.

Lơ lửng đại lục phía trên binh sĩ mới rút lui không đến một phần năm , bất kỳ cái gì quá kích cử động cũng có thể chọc giận Nhạc Bình Sinh, dẫn khó có thể tưởng tượng hậu quả. Mà lại lại tính Thiên Hải quan thân là quân sự trọng trấn có vô cùng hùng hậu quân sự dự trữ, nhưng là cùng có thể giơ lên một mảnh đại lục Nhạc Bình Sinh so sánh cùng lấy trứng chọi đá không có chút nào khác nhau. Cho nên tại đế kinh phương diện truyền về tin tức trước đó, bọn hắn chỉ có thể tạm thời án binh bất động , mặc cho

mảnh này đại lục chậm rãi hướng về đế kinh tiến lên.

Theo Thiên Hải quan hùng thành phía trên cực lớn đến tột đỉnh âm ảnh bắn ra mà xuống, giống như thủy triều dần dần lan tràn mà qua, thành trì bên trong tất cả mọi người, từ sĩ quan cho tới dân chúng, đều nghĩ là làm một cái không cách nào tỉnh lại ác mộng, thần sắc hoảng sợ, toàn thân run rẩy, trơ mắt nhìn đỉnh đầu lơ lửng đại lục chậm rãi lướt qua.

Tại lơ lửng đại lục mới vừa từ đường chân trời giới hiển hiện thời khắc Thiên Hải quan quân dân đã từng đều trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhưng là đợi đến lơ lửng đại lục toàn cảnh chân chính hiển hiện thời khắc, dũng khí của bọn hắn cũng triệt để mất hết. Cho tới bây giờ càng là trong lòng sinh ra một loại không cách nào ngăn cản tuyệt vọng.

"Có được loại lực lượng này, đó là cái dạng gì tồn tại..."

"Bại, chúng ta bại..."

"Còn có ai có thể ngăn cản hắn "

Thẳng đến tại nửa giờ sau khổng lồ lục địa từ đỉnh đầu lướt qua, rét lạnh âm ảnh rút đi, ánh nắng lại lần nữa tung xuống, tất cả mọi người mới lại lần nữa dâng lên một loại phảng phất giống như cách một thế hệ cảm giác. Cũng làm cho bọn hắn biết rõ, bọn hắn lấy làm tự hào, mọi việc đều thuận lợi súng đạn đại quân, triệt để chiến bại, thua ở cái này giống như thiên thần đồng dạng vĩ lực phía dưới.

Theo lơ lửng đại lục chính thức tiến vào tân triều cảnh nội, trải qua Thiên Hải quan hùng thành hướng về đế kinh phương hướng tiếp tục trước, tin tức này vì vô số người tận mắt nhìn thấy, căn bản là không cách nào che giấu, bắt đầu như bệnh dịch nhanh chóng hướng về tân triều cảnh nội truyền bá.

...

Lơ lửng đại lục, một đỉnh núi phía trên.

Từng chiếc từng chiếc phù thuyền hạ xuống, dâng lên, cấp bách vận tải binh sĩ rời đi mảnh này đại lục, liên minh đi theo mà đến hơn mười tên võ đạo cao thủ tâm tình vẫn không có bình phục, nhìn qua sau lưng đã dần dần rời xa Thiên Hải quan hùng thành, lẫn nhau ở giữa vẫn tại kích động thấp giọng nói nhỏ. Diệp Phàm lại tại một bên hai mắt nhắm nghiền, lợi dụng trong khoảng thời gian này quen thuộc lấy khí quan đánh vỡ sau lực lượng, như là vô thanh vô tức pho tượng.

Một tòa khác đỉnh núi phía trên, Nhạc Bình Sinh ngóng nhìn mây cuốn mây bay, đối với liên minh đám người thỉnh thoảng bắn ra mà đến ánh mắt kính sợ lơ đễnh, một bên đánh giá cách đó không xa kéo dài hơn mười dặm, hỗn loạn tưng bừng tân triều quân doanh, một bên tâm thần vận chuyển, phân tích lấy từ Viêm Hoang đế, Thái tử bản nguyên linh hồn trong tin tức lấy ra mấy bộ chí tôn võ đạo.

Cái này năm bộ chí tôn võ đạo bên trong, không thể nghi ngờ lấy Thái tử tu luyện 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 độ hoàn thành tối cao, còn lại bốn môn cũng khác nhau trình độ có chỗ không trọn vẹn, bao quát Viêm Hoang đế chính mình tu luyện 【 Bát Hoang Phần Thiên Lục 】 cũng là như thế. Mà lại từ lý niệm ý cảnh nhìn lại 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 cũng là khuất một chỉ, trong đó giảng thuật vạn vật luân hồi lý lẽ, chính là bây giờ cảnh giới Nhạc Bình Sinh cũng thỉnh thoảng sinh ra một loại sợ hãi than cảm giác.

Bộ công pháp kia, tại lập ý, lý niệm, cùng đối với sinh mạng cấp độ tăng lên bên trên, không thể nghi ngờ là Nhạc Bình Sinh trước mắt thu tập được mấy chục bộ công pháp bên trong hoàn toàn xứng đáng khôi, đối 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 tăng lên cùng hoàn thiện có khó mà lường được tác dụng. Nhạc Bình Sinh

có loại dự cảm, nếu như có thể đem lần này thu hoạch triệt để tiêu hóa hấp thu, năm bộ chí tôn võ đạo tinh hoa lý niệm, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 sẽ lại đến một bậc thang , liên đới lấy trước mắt hắn Lượng Tử thân xác cũng sẽ tiến thêm một bước.

"Hiện tại vi mô tầm nhìn, thời gian đình trệ, vật chất quay lại cái này ba loại năng lực đều ở vào một cái tương đối cơ sở giai đoạn, ý niệm của ta chỉ có thể ảnh hưởng phạm vi có hạn, không cách nào can thiệp toàn bộ thế giới."

"Đối không gian lực lượng lợi dụng cũng quá cơ sở cùng mặt ngoài. Thân thần cũng còn có tiềm lực rất lớn có thể đào móc."

"Mặc dù bây giờ hoàn toàn có thể tại vũ trụ chân không sinh tồn, nhưng là qua cường độ nhất định nhiệt độ cao, xạ tuyến vẫn là có thể uy hiếp được ta. Nhưng là chân chính đến vật chất trọng tổ giai đoạn nhược điểm này cũng sẽ không còn tồn tại."

Một lòng số dùng, trong tâm linh mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến hành vô cùng phức tạp huyền ảo phân tích cùng thôi diễn đồng thời, Nhạc Bình Sinh cũng đang suy tư sinh mệnh tiến hóa con đường

Đơn thuần cảnh giới tới nói Nhạc Bình Sinh trên thực tế vẫn như cũ là Luyện Thần cảnh giới, nhưng là hắn bỏ nhục thân lồng giam, lấy linh hồn thể tạo dựng trở thành không phải vật chất không phải năng lượng Lượng Tử thân xác, đã hoàn toàn đi đến một đầu độc con đường thuộc về mình, không cách nào dùng lẽ thường đến suy đoán.

Mà con đường này đến cùng thông hướng phương nào, ngoại trừ chính hắn bên ngoài không có ai biết. Tại Nhạc Bình Sinh tư tưởng bên trong, hắn bây giờ sinh mệnh tiến hóa con đường đem không có điểm cuối cùng.

Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, xuất một loại vô cùng linh hoạt

kỳ ảo khí tức mờ ảo, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ rời đi thế giới này. Mà tại cách đó không xa Huyền Minh Võ Tôn cùng một đám cao thủ lại tại hạ giọng trò chuyện với nhau.

Một tông sư thấp giọng hỏi: "Huyền Minh đại nhân, vị tiền bối này đến cùng là tu vi gì cảnh giới, có phải là hay không trong truyền thuyết Luyện Hư Võ Thánh "

Huyền Minh lắc đầu, trầm giọng nói: "Luyện Hư Võ Thánh trong ngoài giao hội, linh nhục hợp nhất, tinh khí thần Tam Tạng quán thông, Hỗn Nguyên như một, đang toàn lực xuất thủ là lấy tâm thần cảm giác, nên sẽ có ngọc hoa, ngân hoa, kim hoa Tam Hoa Tụ Đỉnh thần dị cảnh tượng, nhưng là vị tiền bối này... Vị tiền bối này tựa như một cái sâu không thấy đáy lỗ đen, để cho người ta căn bản là không có cách cảm giác phán đoán cảnh giới."

"Mà lại..."

Huyền Minh Võ Tôn quét mắt một vòng:

"Có thể giơ lên như thế một mảnh đại lục, đồng thời mang theo một đường bay đến tiến lên, chỉ sợ không phải Luyện Hư Võ Thánh có thể làm được."

So với Luyện Hư Võ Thánh còn muốn cường hoành hơn cái kia lại là cái gì cảnh giới

Nghe được Huyền Minh Võ Tôn, một loại tông sư hai mặt nhìn nhau, nhưng lại ẩn ẩn có có chỗ dự liệu cảm giác.

Giữa bọn hắn thanh âm rất thấp, nhưng lại không có người lấy tâm niệm truyền âm phương thức giao lưu. Lấy Nhạc Bình Sinh thần hồ kỳ thần thủ đoạn đến xem, bọn hắn không cho rằng tâm niệm truyền âm có thể giấu diếm được vị này kinh khủng cường giả, thà rằng như vậy còn không bằng rất thẳng thắn để tránh đối phương có chỗ hiểu lầm.

"Đúng vậy a, vị tiền bối này thực lực chính là trong cổ tịch cũng chưa từng từng có, đích thật là được xưng tụng có một không hai cổ kim."

Trước đó nghe được Nhạc Bình Sinh mời trước hết nhất cùng lên đến tên kia hùng tráng đại hán mặt mũi tràn đầy đều là vẻ hưng phấn, nói:

"Bất quá ta rất muốn biết tân triều phương diện sẽ làm sao đế trong kinh những đại thần kia còn có hoàng đế cũng đã biết đi thật muốn xem bọn hắn bị dọa dẫm phát sợ bộ dáng a."

Huyền Minh Võ Tôn cảm khái nói: "Cái này mấy trăm năm đi qua, cũng rốt cục đến phiên chúng ta mở mày mở mặt một hồi."

Hắn sở dĩ dám leo lên toà này lơ lửng đại lục, không hề chỉ là bởi vì Nhạc Bình Sinh giơ lên một mảnh đại lục vĩ lực, còn tại ở hắn lại có thể hời hợt ở giữa trấn áp làm tất cả Luyện Thần tôn giả sợ như sợ cọp Diệt Tuyệt Tân Tinh, để không công mà lui thần dị thủ đoạn. Có thể bỏ qua Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích uy hiếp, tại Huyền Minh Võ Tôn xem ra mới thật sự là có thể thay đổi càn khôn tuyệt cường thủ đoạn!

Duy nhất để Huyền Minh Võ Tôn có chút nghĩ không thông chính là vị này cường giả tuyệt thế lai lịch thân phận, lúc trước căn bản không có một tơ một hào phong thanh cùng nghe đồn, tựa như là trống rỗng xuất hiện đồng dạng.

Mà lại vị cường giả này tâm tính thật sự là khó mà gọt giũa, đã có đánh chết tại chỗ tất cả long bộ tông sư tàn khốc vô tình, lại có để mặc cho địch quân đại quân bình yên rút lui nhân từ, càng có xem ức vạn tính mạng người tại không để ý, nhấc lên một mảnh đại lục quét ngang tân triều đế kinh coi trời bằng vung, không ai bì nổi, thực sự mâu thuẫn tới cực điểm.

Huyền Minh Võ Tôn nhìn về phía cách đó không xa yên tĩnh

nhắm mắt tĩnh tọa Diệp Phàm:

"Chư vị, các ngươi có ai nhận biết người này "

Còn lại tông sư nghe vậy nhao nhao quay đầu đi, sau đó thấp giọng nói: "Bộ này gương mặt rất lạ lẫm, không có ấn tượng gì. Người này tựa hồ là vị tiền bối kia đồ đệ "

Huyền Minh Võ Tôn ánh mắt chợt lóe lên, cất bước tiến lên, tại khoảng cách Diệp Phàm chừng mười trượng thời điểm ngừng lại, chắp tay truyền âm nói:

"Các hạ xưng hô như thế nào thịnh huống như thế phía trước, các hạ sao không cùng chúng ta một lần "

Huyền Minh Võ Tôn lần này tư thái hoàn toàn có thể được xưng là lấy lễ hạ giao, hoàn toàn là bởi vì Diệp Phàm nhìn qua cùng cái kia cường giả tuyệt đỉnh quan hệ tựa hồ không tầm thường, ra ngoài cẩn thận mà thôi.

"Không tệ, chúng ta tổng hợp ở đây, cùng nhau chứng kiến mới lịch sử, đích thật là hữu duyên."

Còn lại tông sư cũng đi tới, hướng về ngồi xếp bằng bất động Diệp Phàm nhao nhao chắp tay chào.

Diệp Phàm mở hai mắt ra, xa xa nhìn một cái một cái khác trên đỉnh núi lăng hư mà đứng Nhạc Bình Sinh, sau đó xoay đầu lại giống như cười mà không phải cười mà nói:

"Chư vị đều là tiền bối của ta, nên ta hướng chư vị hành lễ, bất quá các vị hẳn là rất hiếu kì vị kia lai lịch a "

Huyền Minh Võ Tôn mấy người cũng không nghĩ tới Diệp Phàm như thế gọn gàng dứt khoát rơi phá điểm này, nhao nhao mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, Diệp Phàm nhưng không có cái gì nhử ý tứ, gọn gàng dứt khoát nói ra:

"Vị kia, chính là bản tông tông chủ."

Tông chủ !

Huyền Minh Võ Tôn đám người nhất thời kinh nghi bất định, trong bọn họ không ít người đều là xuất thân giới tông phái, làm sao chưa từng có nghe nói qua trong giới tông phái còn tiềm ẩn một cái mạnh như thế người

Còn không đợi trước mặt vừa sợ vừa nghi đám người hỏi thăm, Diệp Phàm mỉm cười, mang theo một điểm cô đơn, lại tràn đầy ác thú vị:

"Bản tông tông chủ tục danh, Nhạc Bình Sinh!"

Huyền Minh Võ Tôn cùng một đám tông sư lập tức ngẩn người tại chỗ.

...

Lơ lửng đại lục đột ngột từ mặt đất mọc lên chiến trường.

Thời khắc này chiến trường nguyên bản tân triều quân viễn chinh chỗ chiếm cứ địa phương đã không thể xưng là là hố sâu, mà biến thành một mảnh kéo dài bao trùm bách lý chi cự đồng bằng thung lũng, cùng bình thường mặt đất chừng một dặm chênh lệch để mảnh này khổng lồ đồng bằng đáy cốc giống như Thiên Uyên.

Thiên Uyên khu vực biên giới trên không, đi mà tới Thần Dụ Võ Tôn cùng lưu thủ Dạ Phong Võ Tôn nhìn chân trời, im lặng im lặng.

Không có Nhạc Bình Sinh như thế xuyên thẳng qua hư không thủ đoạn, tại phân phối xong nhiệm vụ, trải qua hơn canh giờ không ngừng nghỉ chút nào đi đường, Thần Dụ Võ Tôn rốt cục đã tới vốn nên nên chiến hỏa bay tán loạn biên cảnh chiến tuyến, lại

không nghĩ rằng thấy được như thế một bộ cảnh tượng.

Thẳng đến lúc này giờ phút này, đứng ở tầm mắt khoáng đạt chân trời, hai người bọn họ vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng phương xa cái kia một khối chậm rãi di động tới nặng nề âm ảnh, trong lòng hàn ý lan tràn.

Dạ Phong Võ Tôn thanh âm khàn khàn: "Người này, thực sự quá mức đáng sợ, mặc kệ hắn muốn làm gì, thiên hạ hôm nay chỉ sợ không ai có thể ngăn cản hắn, thật sự là họa phúc khó dò."

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt trầm tĩnh, đột nhiên cất bước, hướng về âm ảnh đuổi sát mà đi, tâm thần truyền lại nói: "Ta đi trước một bước, ngươi tọa trấn ở chỗ này."

Hắn tự nhiên biết Nhạc Bình Sinh cử động lần này trực tiếp khiến cho tình thế hướng về không thể dự báo tình trạng triển lãm, nhưng là từ Dạ Phong Võ Tôn chỗ biết được Nhạc Bình Sinh trở tay giải trừ Diệt Tuyệt Tân Tinh uy hiếp về sau, hắn đã biết rõ, toàn bộ thế gian không ai có thể ngăn cản Nhạc Bình Sinh việc cần phải làm.

Hắn có loại dự cảm, Bắc Hoang cùng tân triều mấy trăm năm tranh chấp sắp vẽ lên một cái bỏ chỉ phù, một cái mới tinh thời đại, ngay tại chầm chậm mở màn.

Hắn muốn đi chứng kiến đây hết thảy.

...

Gần hai ngày thời gian trôi qua.

Tại cái này đem gần hai ngày trong thời gian, khủng hoảng biến đổi lớn liền như là diệt thế thủy triều, lại lần nữa hướng biên cảnh khu vực hướng về toàn cảnh quét sạch lan tràn.

Trong khoảng thời gian này, Nhạc Bình Sinh lấy tâm thần chi

lực kéo lên lơ lửng đại lục lại lần nữa hướng biên cảnh đột nhập, đã đi tới hơn ba ngàn dặm, tại cái này đường xá phía trên trải qua qua mười toà trở lên thành trì, không ngoài dự tính mang đến ngập trời sợ hãi cùng kinh hoảng.

Dù là tin tức sớm truyền lại, tân triều từng cái thành trì lực lượng phòng thủ đã sớm làm xong ổn định lòng người chuẩn bị, nhưng là ở mảnh này mênh mông vô bờ kinh khủng âm ảnh giáng lâm thời khắc, cả tòa thành trì vẫn là lâm vào cực lớn hoảng sợ cùng hỗn loạn, thẳng đến đỉnh đầu đại lục âm ảnh biến mất về sau mới từ từ lắng lại.

Mà tại một ngày này nửa trong thời gian, theo Ngụy Khai Vũ cơ hồ điều tập tân triều hơn phân nửa không trung đơn vị vận chuyển rút lui, trước mắt lơ lửng đại lục phía trên binh sĩ đã rút đi hơn phân nửa, chỉ còn lại một mảnh chờ đợi quân sĩ cùng mảng lớn mảng lớn bừa bộn, không cần nửa ngày thời gian liền có thể toàn bộ rút khỏi.

Tại nào đó một chiếc vi hình phù trên thuyền, hoàng đế bổ nhiệm phụ trách ứng đối lần này nguy cơ Lục Vũ phong còn có Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng bọn người xuyên thấu qua phù cửa sổ quét mắt toàn bộ lơ lửng đại lục, thần sắc nghiêm trọng tới cực điểm.

Bọn hắn từ đế kinh ra, tại thời gian ngắn nhất chạy tới lơ lửng đại lục tiến lên quỹ tích bên trên, lại cưỡi phi thuyền ngụy trang thành vận chuyển biên đội trà trộn đi vào tiến hành thực địa khảo sát. Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng làm rõ ràng nhất Diệt Tuyệt Tân Tinh cùng diệt tuyệt cự tinh uy lực người cũng tự mình mạo hiểm, thấy được cái này khó có thể tưởng tượng lơ lửng đại lục.

Bảy ngày thời gian đã qua gần một nửa, mặt đất trăm vạn quân sĩ rút lui làm việc cũng tiến hành đến hồi cuối, bọn hắn nhất định phải tại cái này còn lại hai ba canh giờ ở trong thăm dò hoàn tất, đồng thời chế định ra nghiêm cẩn mà có thể được tác chiến phương án!

Lục Vũ phong vẫn như cũ giống như là một cái không có tình cảm pho tượng, tỉnh táo vô cùng mà hỏi: "Hai vị viện trưởng, thế nào "

Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng xoay đầu lại, trầm giọng nói:

"Chúng ta có một cái đại khái phương án! Nếu như có thể thực hiện, liền có thể phá hủy mảnh này đại lục, thậm chí giết chết người kia!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 613: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Bốn)

Chương 613: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười bốn)

"Lơ lửng đại lục đã xâm nhập triều ta cảnh nội hơn năm ngàn dặm, tất cả quận huyện xuất hiện phạm vi lớn khủng hoảng!"

"Quân viễn chinh đâu! Bọn hắn Thống soái tối cao là làm ăn gì, thế mà tùy ý toà này phù lục tiến quân thần tốc, tiến vào triều ta cảnh nội "

"Lơ lửng đại lục ở bên trên có gần trăm vạn binh sĩ có thể làm cái gì hiện tại quân viễn chinh rút lui làm việc đã tiến vào hồi cuối, lập tức liền sẽ rút lui hoàn tất, đến lúc đó chính là phát động phản chế thủ đoạn thời điểm!"

"Ai có thể ngăn cản hắn, nên như thế nào ngăn cản hắn ta đã sớm nói, toàn diện khai chiến thời cơ cũng không thành thục, chuyện cho tới bây giờ người nào chịu trách nhiệm này! "

"Bây giờ nói những lời này có làm được cái gì không đến năm ngày thời gian, không, không thể để cho nó tiến vào chúng ta Trung Nguyên phồn hoa khu vực, vậy liền chỉ còn không đến hai ngày thời gian, nhất định phải ngăn cản hắn!"

"Không bằng thử một lần hoà đàm dù sao người này có năng lực cũng không có trắng trợn giết chóc, nhìn cũng không phát rồ đến không cách nào giao lưu, như vậy hoà đàm cũng có thể bỏ ra cái giá thấp nhất liền tiêu trừ lần này uy hiếp "

"Hoà đàm nghĩ cùng đừng nghĩ! Triều ta là nam chinh bắc chiến, vô số chí sĩ đầy lòng nhân ái ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết, cách những cái kia cao cao tại thượng võ giả mệnh mới có hôm nay, tại chỗ đối mặt binh lực gấp mười lần so với chúng ta Đại Hoang Thần Triều chúng ta không có hoà đàm, bây giờ một cái thế đơn lực cô võ nhân lại muốn chúng ta cùng hắn hoà đàm, nằm mơ!"

Đế kinh, trên triều đình, trên trăm tên đại thần từng cái râu tóc đều dựng, khàn cả giọng cãi lộn nghị luận. Những người này hoặc sắc mặt tái nhợt, hoặc dõng dạc, hoặc tức sùi bọt mép, hoặc tâm kinh đảm hàn, nhân sinh muôn màu trong lúc nhất thời lại này tề tựu.

Tại cái này đặc thù thời kì, Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng cũng nhận chiêu mộ, tại trong quần thần chờ đợi.

Mặc kệ là trước kia chủ chiến phái vẫn là người chống lại đều chưa từng nghĩ đến, phe mình nam chinh bắc chiến, từ trước đến nay mọi việc đều thuận lợi viễn chinh đại quân thế mà lại như thế yếu ớt vô lực rơi vào tình cảnh như vậy, lúc đầu một mảnh tốt đẹp hình thức cũng trong khoảnh khắc đảo ngược lại, ngược lại để tân triều lập tức ở vào tràn ngập nguy hiểm tình trạng!

Ngắn ngủi hai ngày thời gian, mảnh này lơ lửng đại lục tiến quân thần tốc tân triều cảnh nội hơn năm ngàn dặm, trải qua trên trăm tòa quận huyện thành trì, để ức vạn tân triều người trợn mắt hốc mồm, tâm kinh đảm hàn, phạm vi lớn khủng hoảng nhanh chóng lên men, đã là trên đời đều biết, căn bản là không có cách giấu diếm.

Mà tân triều từ lập triều năm trăm năm đến ở chỗ võ đạo giới trong lúc giằng co từ trước đến nay là ở vào tuyệt đối thượng phong, từ trước đến nay chỉ có từng bước ép sát, từng bước một áp súc từng bước xâm chiếm lấy Bắc Hoang, lúc nào giống như vậy bất quá hai ngày thời gian liền bị người lấy bá đạo như vậy,

không ai bì nổi phương thức xâm nhập lãnh thổ, hết lần này tới lần khác còn sợ ném chuột vỡ bình, không cách nào ngăn cản

Những đại thần này nhao nhao đều giống như từ đám mây rơi xuống, từ trước đó tin chiến thắng liên tục tạo nên chiến vô bất thắng giả tượng bên trong không thể không thanh tỉnh lại.

"Bệ hạ giá lâm!"

Kịch liệt tranh luận cũng không có duy trì bao lâu, theo cao âm truyền lại, ở đây tất cả đại thần quan viên mặc dù sắc mặt khó coi, vẫn như cũ toàn bộ đình chỉ tranh luận.

Một đạo chí tôn chí quý thân ảnh long hành hổ bộ, từ bình phong về sau đi ra, tại trên Long Đài ngồi xuống.

Hoàng đế uy nghiêm ánh mắt liếc nhìn phía dưới đài sắc nghiêm trọng đại thần, thanh âm chấn động:

"Nhìn tình huống hiện tại các ngươi đều đã rất rõ ràng. Trẫm liền không cần nhiều lời."

Hoàng đế tiếng nói rơi xuống, cầm đầu thủ tướng đại thần ra khỏi hàng túc tiếng nói:

"Bệ hạ, bây giờ bản triều chính diện gặp trước nay chưa từng có uy hiếp, không biết tiền tuyến Ngụy nguyên soái có hay không ứng đối chi pháp nếu như toà này lơ lửng đại lục mục tiêu thật là đế kinh, chúng ta muốn tiêu trừ cái này uy hiếp nhất định phải tại Trung Nguyên phồn hoa khu vực bên ngoài động thủ, nếu không bất luận cái gì một điểm bên ngoài đều sẽ tạo thành khó mà lường được tổn thất a!"

Còn lại đại thần cũng nhao nhao ra khỏi hàng:

"Thủ tướng đại thần nói rất đúng, bệ hạ , dựa theo hiện hữu tin tức suy tính, lưu cho thời gian của chúng ta chỉ có một đến hai

ngày, bỏ qua thời gian này chúng ta chỉ sợ phải bỏ ra cực kỳ to lớn đại giới a!"

"Bệ hạ, không bằng điều động ngự sử tiến đến hoà đàm, nếu như có thể thông qua cùng nói phương thức tiêu diệt lần này nguy cơ tai hoạ, đối với tất cả "

"Im ngay! Quyết không thể hoà đàm! Bệ hạ, ta cho là chúng ta trên khí thế quyết không thể rơi vào hạ phong! Người này như thế cuồng vọng, chúng ta nên lập tức cấp cho đáp lại, để ẩn núp tại Bắc Hoang cảnh nội phản chế thủ đoạn dần dần bắt đầu dùng, để hắn kiến thức đến chúng ta thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành ý chí! Không năng thủ mềm!"

"Không thể! Ngươi cho rằng đối phương lại bởi vì như thế mà lùi bước vạn nhất triệt để khơi dậy người này hung tính huyết đồ vạn dặm, ai đến gánh chịu trách nhiệm này! Chẳng lẽ ở trong mắt ngươi vô số bách tính chẳng qua là từng cái số lượng "

Từng cái đại thần nhao nhao không kịp chờ đợi, thô cổ bắt đầu gián ngôn, mà hoàng đế nhàn nhạt nhìn lướt qua bọn hắn:

"Không cần tranh giành. Trẫm để các ngươi tận mắt xem xét hiện trường điểm khác lạ."

Quần thần lập tức sững sờ, sau đó to lớn đại điện đại môn ầm vang đóng chặt, một màn ánh sáng đột nhiên ở giữa tại đại môn phía trên bay lên.

Sau một khắc, gần mười trượng hình vuông màn sáng đột nhiên một trận kịch liệt run run, sau đó một bức làm cho người kinh hãi cảnh tượng hiển lộ ra.

Phương xa chân trời, một mảnh thiên hôn địa ám, một đạo kéo dài bát ngát, một chút nhìn không thấy biên giới u ám âm ảnh như là thôn phệ thế giới, ngay tại từng chút từng chút thẳng bức mà

đến.

"Đây là!"

Quần thần sắc mặt trắng nhợt, lập tức xôn xao.

"Đây là Thiên Công Thần Khí cục nghiên cứu cảnh thật truyền bá trang bị, giới hạn trong một ít hạn chế tạm thời còn không cách nào phạm vi lớn sử dụng. Trẫm để hai vị viện trưởng đem phó Nghi dẫn tới tiền tuyến, các ngươi bây giờ thấy được chính là thời gian thực cảnh tượng."

Hoàng đế thần sắc băng lãnh:

"Từ giờ trở đi, tất cả mọi người hết thảy im lặng, không có trẫm cho phép không được mở miệng nói chuyện!"

Quần thần con mắt chăm chú nhìn chằm chằm màn sáng bên trên cái kia phiến kinh khủng âm ảnh, trong mắt toàn bộ đều toát ra thần sắc sợ hãi, câm như hến.

Cái kia phiến âm ảnh, thật sự là quá mức khổng lồ, đã vượt ra khỏi bọn hắn sức tưởng tượng cực hạn , bất kỳ cái gì thấy cảnh này người đều sẽ chỉ sinh ra một loại không cách nào ngăn cản tuyệt vọng suy nghĩ, mà không có ý khác!

"Bệ hạ, bệ hạ, có thể nghe được a "

Yên tĩnh một mảnh triều đình trong đại điện, một thanh âm từ màn sáng thượng truyền ra, sau đó hình tượng chuyển đổi, nhắm ngay boong tàu phía trên.

Lục Vũ Phong, Thiên Công Thần Khí cục Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ đám người sắc mặt nghiêm trọng, đang vẽ mặt bên trong nhao nhao khom mình hành lễ.

"Trẫm tại." Hoàng đế khoát tay chặn lại: "Đặc thù thời kì, không cần như thế. Tình huống hiện trường như thế nào "

"Hồi bệ hạ, cuối cùng hai mươi sáu canh giờ, quân ta đã toàn bộ rút lui, nhân viên phương diện cũng không có tạo thành tổn thất quá lớn mất."

Cảnh thật màn sáng bên trên, Ngụy Khai Vũ tiến lên một bước nhanh chóng nói ra:

"Hiện tại quân ta đã rút lui, cố kỵ toàn bộ tiêu tán, mà lại có thể xác nhận là, mục tiêu chủ yếu mang theo không đến hai mươi tên liên minh võ đạo cao thủ, ngay tại lơ lửng đại lục phía trên, cũng không ẩn tàng bộ dạng!"

Lục Vũ Phong vẫn như cũ là tỉnh táo đến trong giọng nói không có bất kỳ cái gì gợn sóng: "Hiện tại lơ lửng đại lục ngay tại trải qua cùng hồ quận, chúng ta định ra tại sau nửa canh giờ liền đối phù lục tiến hành thăm dò tính công kích, căn cứ tình huống tuyển định phương án cùng chiến thuật."

Hoàng đế ngón tay chậm rãi đập long đầu lan can: "Hai vị viện trưởng, các ngươi chế định phương án là cái gì "

Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng liếc nhau, tránh ra thân hình, phía sau bọn họ mấy tên binh sĩ kéo ra một bộ một trượng hình vuông to lớn bức tranh. Bức tranh phía trên miêu tả, rõ ràng chính là Nhạc Bình Sinh chỗ giơ lên lơ lửng đại lục hình thể hình dạng mặt đất.

"Bệ hạ, đây chính là chúng ta đại khái đo vẽ bản đồ ra lơ lửng đại lục kết cấu đồ."

Lôi bộ viện trưởng đi vào hôn hôn một điểm trên bản đồ đánh dấu một cái gạch đỏ:

"Toà này lơ lửng đại lục bình quân độ dày vượt qua một dặm,

mà ở trong đó là chúng ta tính toán ra đến tương đối yếu nhất đả kích địa điểm, chỉ cần chúng ta có thể từ mặt ngoài cùng dưới đáy ở chỗ này đồng thời phát động diệt tuyệt siêu cự tinh, như vậy thì có thể thành công phá hủy nó."

"Mục tiêu chủ yếu của chúng ta hẳn là đặt ở phù đảo dưới đáy, nếu như có thể chui vào dưới đáy nổ tung lời nói, chỉ sợ không cần diệt tuyệt siêu cự tinh liền có thể phá hủy phù lục!"

"Các ngươi chẳng lẽ cho rằng, chỉ cần phá hủy mảnh này phù lục liền bình an vô sự sao "

Hoàng đế uy nghiêm tôn quý khuôn mặt bên trên hiển lộ ra một tia sát khí lạnh lẽo:

"Trẫm cho các ngươi mở ra hết thảy chiến tranh quyền hạn, muốn là triệt triệt để để tiêu diệt kẻ đầu têu, tiêu diệt hết thảy uy hiếp, mà không phải bị nắm mũi dẫn đi!"

Màn sáng bên trong tất cả nhân viên lâm vào im lặng, Hỏa bộ viện trưởng ngữ khí dừng một chút:

"Hoặc là chúng ta có thể thử một chút trực tiếp tiến công mục tiêu chủ yếu bản nhân, nhưng là người này từng để cho diệt đả kích mất đi hiệu lực qua một lần, chúng ta tạm thời không rõ ràng hắn sở dụng chính là dạng gì thủ đoạn, diệt tuyệt siêu cự tinh số lượng có hạn, bảo đảm có thể vận dụng chỉ có ba viên mà thôi. Cử động lần này phong hiểm không cách nào chưởng khống. Cho nên chúng ta sẽ trước lấy nhân viên chiến đấu tiến hành thăm dò tính công kích, căn cứ tình huống đến quyết định."

Hoàng đế hờ hững nói: "Như vậy, các ngươi bắt đầu chuẩn bị đi, sau nửa canh giờ đúng giờ phát động!"

Tùy thời hoàng đế ra lệnh một tiếng, màn sáng bên trong hình tượng lại lần nữa thay đổi, đối hướng về phía xa xôi chân trời bức

áp mà đến lơ lửng đại lục, trên triều đình cũng tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, một đám quân thần im lặng im ắng nhìn xem màn sáng , chờ đợi lấy

Hư không bên trên, khoảng cách chậm rãi đi tới lơ lửng đại lục hơn năm trăm dặm khoảng cách, gần năm mươi chiếc cỡ trung tiểu phù thuyền trận địa sẵn sàng đón quân địch, boong tàu phía trên từng người từng người thân mang chiến đấu võ trang nhân viên trang nghiêm mà đứng.

"Tính toán đâu ra đấy, chuyên chở Diệt Tuyệt Tân Tinh, có thể lấy xuyên thẳng qua hư không phương thức phát động hủy diệt thức đả kích Tru Thần võ trang chỉ có ba mươi cỗ, còn lại bảy mươi miếng Diệt Tuyệt Tân Tinh có thể dùng nhảy dù hoặc là phổ thông chiến đấu võ trang trang bị phương thức thực hành đả kích. Diệt tuyệt siêu cự tinh là cuối cùng đòn sát thủ, không đến cuối cùng thời khắc quyết không thể vận dụng."

"Trước lấy phù thuyền tiến hành Diệt Tuyệt Tân Tinh đưa lên đả kích!"

"Tam phương đồng thời bắt đầu! Phù lục mặt ngoài, dưới đáy cùng mục tiêu chủ yếu bản nhân ba đường đả kích đồng thời tiến hành!"

"Chư vị, có vấn đề hay không "

Tại màn sáng chuyển hướng, thanh âm cách ly về sau, Lục Vũ Phong thanh âm vang lên.

Thiên Công Thần Khí cục Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, Đoạn Tội đốc chủ đám người sắc mặt nghiêm trọng, nhẹ gật đầu.

Trên thực tế bọn hắn cũng không có quá nhiều biện pháp có thể nghĩ, toà này phù đảo duy nhất hiển lộ ra lỗ thủng cùng góc

chết chính là nó dưới đáy, nhưng là thực lực của đối phương thủ đoạn là tại quá mức kinh khủng, ai cũng không biết nhược điểm này phải chăng giống như bọn hắn suy nghĩ dễ dàng như vậy lợi dụng.

Boong tàu bên trên, Ngụy Khai Vũ chậm rãi đứng dậy, đi tới khuếch trương âm thanh khí trước đó, hít sâu một hơi:

"Chư vị, ta là quân viễn chinh Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, lập tức, chiến đấu chân chính thời khắc liền muốn đến."

Theo hắn mở miệng, còn lại bốn mươi chín chiếc phù trên thuyền hàng trăm hàng ngàn tinh anh nhân viên chiến đấu toàn bộ đều nghe được thanh âm này, thần sắc vì đó nghiêm một chút.

"Tại hai ngày này thời gian, trải qua thời gian dài chiến thuật thảo luận, các ngươi hẳn là rất rõ ràng đối mặt là một cái dạng gì địch nhân."

"Chỉ cần là chiến tranh, liền sẽ có người thụ thương, liền sẽ có dòng người máu. Các ngươi vốn là ngàn chọn vạn tuyển ra tới tinh anh, ưu tú, chiến công hiển hách, nên tiếp nhận vinh dự, công huân, tại bệ hạ phong thưởng hạ phong vợ ấm tử. Nhưng là đối mặt một kẻ địch như vậy, chỉ có chúng ta mới có năng lực ngăn cản hắn, giết chết hắn! Chỉ có chúng ta, mới có thể bảo vệ gia viên của chúng ta, bảo vệ lý niệm của chúng ta, dùng máu của chúng ta cùng hỏa để bọn hắn biết, đây là ai thời đại!"

Ngụy Khai Vũ thanh âm đàm thoại dõng dạc, chí lớn kịch liệt, tại mỗi một cái tinh anh nhân viên chiến đấu bên tai vang lên, cũng làm cho ánh mắt của bọn hắn xuất hiện một tia biến hóa.

"Ta không biết ở đây chư vị bên trong có ai có thể còn sống xuống tới, nhưng là các ngươi, chính là chân chính sống lưng, các ngươi mỗi người danh tự, đem vĩnh thế viết khắc trên Bia Công Huân, để kẻ đến sau chiêm ngưỡng, để bọn hắn biết, đã từng tiên

liệt là như thế nào ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết, chỉ vì chúng ta phổ phổ thông thông mọi người có được không bị chèn ép tôn nghiêm! Tự do! Ta, bệ hạ, cảnh nội hai mươi vạn vạn dân chúng, sẽ lấy các ngươi làm vinh!"

Đã an bài tốt kế hoạch, sắp đứng trước không biết kinh khủng tinh anh nhân viên chiến đấu trên mặt nhiệt huyết dâng lên, hai mắt ửng đỏ:

"Chiến!"

"Chiến!"

"Chiến!"

Ngụy Khai Vũ chỗ chủ thuyền phía trên, một cây chủ soái chiến kỳ phần phật phấp phới, một tiếng sét đùng đoàng hét lớn nương theo lấy ngột ngạt hùng vĩ trống trận tiếng đánh chấn kinh khắp nơi:

"Toàn quân xuất kích!"

Cùng lúc đó, vẫn như cũ duy trì vận tốc bách lý tốc độ chậm rãi tiến lên lơ lửng đại lục phía trên, Nhạc Bình Sinh trước mặt, Thần Dụ cùng Huyền Minh Võ Tôn cung kính mà đứng.

Thần Dụ Võ Tôn khom người nói: "Đại nhân, tại ta trước khi đến đã dựa theo yêu cầu của ngươi phân tán quân lực, tiến về các nơi tiêu diệt tẩu thi tai hoạ. Gần đây ba ngày thời gian cảnh nội du đãng tẩu thi đã bị tiêu diệt hơn phân nửa, trong vòng nửa tháng tẩu thi tai hoạ nên liền có thể triệt để tuyệt tích."

"Làm tốt."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu:

"Bất quá các ngươi tìm ta hẳn không phải là chỉ vì nói chuyện

này."

Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người liếc nhau, sau đó cẩn thận nói ra: "Đại nhân, không biết ngươi cử động lần này đến cùng có gì thâm ý, thật chẳng lẽ dự định giết chết tân triều hoàng đế, hủy diệt đế đô a "

Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt, mỉm cười nói: "Các ngươi sợ bọn họ phát rồ, đến một tay đồng quy vu tận "

Thần Dụ trầm giọng nói: "Đại nhân, cũng không phải là không có khả năng này."

Theo bọn hắn nghĩ, coi như Nhạc Bình Sinh một đường đẩy tân triều cả triều chặn đường lực lượng, tân triều hoàng đế cũng sẽ không ngồi chờ chết, tất nhiên sẽ ẩn tàng chuyển sang hoạt động bí mật, đồng thời phát động khó có thể tưởng tượng tàn khốc báo thù thủ đoạn. Đến lúc đó Trung Vực mười Cửu Châu sẽ trở thành phế tích, ức vạn sinh linh cũng chết không có chỗ chôn, không có cái gọi là người thắng.

"Yên tâm đi, ta chỉ là hù dọa bọn hắn một chút."

Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói ra:

"Về phần ta tại sao muốn làm như thế, chờ các ngươi đến đế kinh tự nhiên sẽ minh bạch."

Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người nghe được Nhạc Bình Sinh nói như vậy, trong lòng lập tức mãnh liệt thở dài một hơi, căng cứng ánh mắt cũng nhỏ bé không thể nhận ra thư giãn xuống tới. Nhạc Bình Sinh thực lực như vậy cảnh giới không hề nghi ngờ chính là đương thời người mạnh nhất, tự nhiên không cần thiết lừa gạt bọn hắn. Đã Nhạc Bình Sinh cũng không có hủy diệt đế kinh dự định, như vậy hết thảy cũng còn có chỗ giảng hoà. Bọn hắn mặc dù kiêng kị, thống hận tân triều, muốn quay về võ đạo

thịnh thế, nhưng cũng không hi vọng đạt được cái ngọc đá cùng vỡ kết quả.

Gặp hai người còn không có rời đi, Nhạc Bình Sinh phảng phất thấm nhuần lòng người, thản nhiên nói: "Còn có chuyện gì "

Thần Dụ cười khổ một tiếng: "Đại nhân mắt sáng như đuốc, Thần Dụ có một chuyện hi vọng có thể đạt được đại nhân chỉ điểm chỉ giáo."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét qua, tự tiếu phi tiếu nói:

"Ngươi muốn hỏi, là có liên quan Luyện Hư cảnh giới "

Một cái nói phá suy nghĩ trong lòng, Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt có chút run lên, cung kính nói: "Đúng là như thế, ta tại Luyện Thần cảnh giới phí thời gian đã lâu, nhưng thủy chung không được pháp, không cách nào vượt qua cái kia một cửa ải, mà đại nhân thực lực thủ đoạn kinh thiên địa khiếp quỷ thần, chính là Luyện Hư Võ Thánh cũng kém xa tít tắp, không biết Thần Dụ phải chăng có vinh hạnh đạt được đại nhân chỉ điểm "

Lúc đầu muốn thối lui Huyền Minh Võ Tôn giờ phút này cũng gắng gượng dừng bước, lộ ra khát vọng thần sắc.

Đến bọn hắn cảnh giới này tiến lên trước một bước đều ngàn khó vạn hiểm, một cái thực lực tầm mắt vượt xa khỏi bọn hắn tuyệt đỉnh cao thủ chỉ điểm ra sao có thể ngộ nhưng không thể cầu.

"Cái gọi là bí truyền võ đạo bảng, là các ngươi thụ ý thiết lập a "

Nhạc Bình Sinh đáp phi sở vấn nói:

"Nhờ vào đó thu thập tất cả mệnh khiếu bí mật, trên thực tế ý nghĩ của các ngươi cũng không có sai."

Thần Dụ Võ Tôn ánh mắt đột nhiên sáng lên, tựa hồ tràn đầy vô hạn hi vọng: "Đại nhân nói là chỉ cần nhân thể ba trăm sáu mươi lăm cái chủ mệnh khiếu cô đọng trọn vẹn, liền có tư cách đánh vỡ hư không, thành tựu Luyện Hư "

"Ba trăm sáu mươi lăm cái chủ mệnh khiếu ai nói cho ngươi "

Nhạc Bình Sinh sắc mặt cổ quái cười cười;

"Nhân thể mệnh khiếu, hết thảy có nhất nguyên chi số, cũng chính là mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 614: Quét Ngang 9 VạN Dặm! (Mười Năm)

Chương 614: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười năm)

Thành tựu Lượng Tử thân xác, thôn phệ thánh thần còn sót lại ý chí cùng một cái khác thể hệ nhận biết kinh nghiệm, thống hợp 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】, 【 Thánh Tâm Chủng Ma 】, 【 Bát Hoang Phần Thiên Lục 】 các loại một hệ liệt đỉnh tiêm võ đạo, hiện tại Nhạc Bình Sinh tầm mắt, kiến thức đã sớm lấy dĩ vãng không thể so sánh nổi, Võ Đạo Liên Minh những cái này Võ Tôn coi như buộc chung một chỗ cộng lại cũng hoàn toàn không cách nào so sánh cùng nhau.

Nhất là tại Nhạc Bình Sinh mở ra vi mô tầm nhìn, vật chất tồn tại trở về bản chất hạt cơ bản tập hợp về sau, thế gian hết thảy trong mắt hắn hầu như không tồn tại bí mật, nhân thể huyền bí cũng triệt để ở trước mặt của hắn mở ra khăn che mặt thần bí.

Nhân thể chi có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm mệnh khiếu, trong đó 1,296 cái làm chủ mệnh khiếu, chủ mệnh khiếu mở ra sẽ có chín mươi chín cái tử khiếu cũng theo đó mở ra, tương đương với một khiếu thông thì trăm khiếu thông. Mà cái gọi là tam đại thần tàng từ trên xuống dưới ba cái đan điền trên thực tế cũng nên cùng thuộc mệnh khiếu.

Điểm này, là Nhạc Bình Sinh tại cái này không đến trong thời gian ba ngày hoàn toàn tiêu hóa từ Thái tử cùng Viêm Hoang đế đoạt được về sau, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 chỗ thôi diễn ra

Bắc Hoang võ đạo hoàn chỉnh hệ thống tu luyện. Đồng dạng là tại cái này không đến trong thời gian ba ngày 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 cũng bởi vậy lại lần nữa đạt được bay vọt thức tăng lên, từ đó làm bao quát Lượng Tử thân xác, tâm thần chi lực, 【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】 ở bên trong tất cả thực lực thủ đoạn bạo tạc thức tăng lên.

Đây hết thảy đều cùng vô thanh vô tức ở giữa tại Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác bên trong hoàn thành, cùng chỗ tại lơ lửng trên đường lớn những người khác không phát giác gì.

"Mười, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm "

Thần Dụ cùng Huyền Minh sắc mặt hai người đờ đẫn đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ, trong miệng tự lẩm bẩm, hiển nhiên là bị cái số này chấn không nhẹ.

"Một khiếu thông diễn trăm khiếu, các ngươi có thể cho rằng chân chính mệnh khiếu có 1,296 cái, nhưng là Luyện Hư cảnh giới cũng không cần đem tất cả mệnh khiếu câu thông mở ra, trên thực tế tại Luyện Thần cảnh giới cũng tuyệt không tồn tại loại này sự tình."

Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói:

"Luyện Hư cảnh giới chân chính yếu điểm ở chỗ ngưng thần nhập khiếu, linh nhục hợp nhất, chỉ cần lấy hiện hữu mở ra mệnh khiếu tạo dựng một cái tận khả năng hoàn thiện tuần hoàn hệ thống, lại đem thể phách thần tàng cùng linh hồn thống nhất không phân khác biệt, liền có thể bước vào Luyện Hư cảnh giới. Cụ thể như thế nào đi áp dụng vẫn là phải nhìn chính các ngươi."

Hắn hiện tại mặc dù là lấy thuần túy linh hồn chi thể thành tựu Lượng Tử thân xác, đi lên một đầu hoàn toàn khác biệt sinh mệnh tiến hóa chi lộ, nhưng là Luyện Thần phía trên cảnh giới trong mắt hắn cũng không có quá nhiều bí mật.

Nhạc Bình Sinh chỉ điểm mười phần ngay thẳng cùng dễ hiểu, lại phảng phất đánh trúng yếu hại, để Thần Dụ Võ Tôn trong mắt đột nhiên bộc phát ra hào quang, lặp đi lặp lại lẩm bẩm nói: "Linh nhục hợp nhất, thì ra là như vậy, thì ra là thế "

Huyền Minh Võ Tôn mặc dù tạm thời không cách nào lĩnh hội Nhạc Bình Sinh nói tới yếu điểm, lại như nhặt được chí bảo đồng dạng đem hắn nói tới mỗi một câu nói thật sâu khắc vào não hải , chờ đến hắn tu luyện tới Thần Dụ Võ Tôn tình trạng này thời điểm có lẽ liền sẽ đưa đến thiên đại tác dụng.

Sau một lát, phảng phất là đại mộng mới tỉnh, Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người kích động mà cung kính khom mình hành lễ nói:

"Đa tạ đại nhân chỉ điểm, đại ân đại đức chúng ta suốt đời khó quên!"

Nhạc Bình Sinh lơ đễnh, hắn chẳng qua là tùy ý đề điểm hai câu mà thôi, không tính là cái gì cảnh tỉnh Thiên Âm xâu tai, có thể hay không phóng ra một bước kia suy cho cùng vẫn là muốn nhìn chính bọn hắn.

Ân

Đúng lúc này, Nhạc Bình Sinh đột nhiên quay người, nhìn phía phương xa chân trời.

Ở xa bên ngoài hai, ba trăm dặm, một mảnh dày đặc nhỏ bé bóng đen vạch phá bầu trời, ngay tại nhanh chóng tiếp cận!

Theo Nhạc Bình Sinh động tác, ở đây tất cả mọi người cũng đã nhận ra phương xa chân trời dị động, thần sắc lập tức run lên, đồng thời đều ý thức được cái này tất nhiên là tân triều phương diện đem đối toà này lơ lửng đại lục trút xuống ra cường hãn nhất hỏa lực đả kích!

"Tông chủ!"

"Đại nhân!"

"Tiền bối "

Diệp Phàm mấy cái bước xa thoan tới, cách đó không xa tông sư cũng nhao nhao chạy tới:

"Mời đại nhân hạ lệnh, chúng ta tự nhiên dốc hết toàn lực vì đại nhân phân ưu!"

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh tay áo hất lên, phảng phất tân triều quy mô đột kích là một kiện lại bình thường bất quá sự tình, lãnh đạm nói:

"Không cần các ngươi động thủ, các ngươi chỉ cần không muốn tùy ý đi lại, ở lại đây liền tốt."

Diệp Phàm, Huyền Minh, Thần Dụ đám người sắc mặt biến đổi một chút, cuối cùng vẫn cúi đầu xuống, cung kính nói:

"Rõ!"

Nhìn chăm chú mây đen áp đỉnh, như là nổi lên khó có thể tưởng tượng lôi đình như phong bạo cuốn tới dày đặc bóng đen, Nhạc Bình Sinh thấp giọng cười nói:

"Vừa vặn, để cho ta nhìn một chút, các ngươi có cái gì mới hoa văn "

"Toàn thể lên không!"

"Phân tán!"

"Lập tức tiến vào chỉ định chiến đấu phương vị!"

Trên đường chân trời lít nha lít nhít bóng đen lấy một loại trời long đất lở khí thế cuốn tới, tất cả chiến đấu đơn vị bọc thép trong mũ giáp đều truyền đến Ngụy Khai Vũ mệnh lệnh, sau đó mỗi một cái nhân viên chiến đấu biểu lộ đều như loại băng hàn lạnh lẽo cứng rắn, trong lúc đó tăng lên độ cao giống như là mũi tên nhọn phóng lên tận trời, đồng thời nhanh chóng phân tán ra đến, tựa hồ muốn lấy không trung vây quanh, nhảy dù đánh nổ phương thức phát động đả kích.

So sánh bọn hắn nhanh chóng như lôi đình tốc độ, ba mươi chiếc phù thuyền tốc độ không thể nghi ngờ là chậm rất nhiều, nhưng lại duy trì cùng ở bên ngoài hơn hai trăm dặm bức áp mà đến lơ lửng lớn Lục Bình làm được độ cao, từng tôn xa nhất đả kích phạm vi đạt tới năm mươi dặm siêu cách thần rống pháo họng pháo thay đổi, vận sức chờ phát động, chỉ cần lơ lửng đại lục tiến vào đả kích phạm vi bọn chúng liền sẽ một nháy mắt trút xuống ra mạnh nhất hỏa lực!

Lơ lửng đại lục phương hướng đi tới trên mặt đất, hơn ba mươi đạo thân ảnh không nhúc nhích, cùng mặt đất đất vàng cỏ dại hòa làm một thể, yên lặng ẩn núp chờ đợi. Hai tên thân mang Tru Thần võ trang Tru Thần người bị bị bảo vệ trong đó, trong ánh mắt đều là tinh hồng hào quang, giống như một đầu tiềm phục tại âm ảnh trong bóng tối rắn độc, tùy thời chuẩn bị phát động tuyệt mệnh một kích!

Đế kinh triều đình đại điện bên trong, quần thần đã là không dám thở mạnh, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn chằm chằm màn sáng phía trên hàng trăm hàng ngàn tên nhân viên chiến đấu thẳng tiến không lùi nghênh hướng cái kia phiến căn bản kém xa khổng lồ âm ảnh, trong lòng vậy mà không hiểu sinh ra một loại cảm giác bi tráng.

"Bệ hạ, vẫn lạc tinh đội cảm tử toàn quân xuất động, dự tính tại một khắc đồng hồ sau tiến nhập nhưng đánh kích phạm vi."

Lục Vũ Phong băng lãnh dị thường thanh âm từ màn sáng bên trong truyền đến:

"Chúng ta sẽ trực tiếp lấy mười khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh nhảy dù dẫn bạo, tiến hành nhiễu loạn đả kích, quan sát đối phương phản chế thủ đoạn, sau đó lại hướng lơ lửng đại lục ở bên trên mục tiêu chủ yếu tiến hành diệt tuyệt đả kích! Về phần Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh đem làm sau cùng thủ đoạn!"

Hoàng đế thanh âm quyết tuyệt, chấn động hư không: "Buông tay đi làm!"

Trên đường chân trời hoàng đế thanh âm truyền ra, khoảng cách phía trước đơn vị tác chiến bất quá cách xa nhau mà hơn ba mươi dặm chỉ huy hạm bên trên, Lục Vũ Phong, Ngụy Khai Vũ, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng đám người sắc mặt lạnh lùng, chăm chú nhìn phía trước phân tán ra tới không trung đơn vị, tim đập loạn.

Đối mặt như thế một cái không phải người tồn tại, lại như thế nào nghiêm mật, chu toàn phương án cũng vô pháp để bọn hắn triệt để buông lỏng, mà lập tức liền là kiểm nghiệm bọn hắn chiến thuật thành quả thời khắc!

Ngụy Khai Vũ hiếm thấy xuất mồ hôi trán, ánh mắt bên trong đều là điên cuồng thần sắc: "Ta cũng không tin, một trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh, ba viên Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh, ngươi cũng có thể chống đỡ được!"

Cho dù là không tính Diệt Tuyệt Tân Tinh loại này hủy diệt tính sát khí, chính là hơn ngàn tên tinh anh nhân viên chiến đấu chiến đấu võ trang bên trong dự trữ bạo phá vật chất, thay nhau oanh tạc phía dưới đều đủ để đem bách lý đại lục triệt để oanh thành bột phấn!

Có thể nói một trận chiến này, chỉ vì Nhạc Bình Sinh một người, tân triều tất cả cấp cao, đỉnh tiêm hỏa lực cùng đả kích thủ

đoạn đều không thể không hiển lộ ra.

Hai trăm dặm một trăm dặm năm mươi dặm

Hư không bên trên, tất cả nhân viên chiến đấu khuếch tán ra đến, đều một loại thấy chết không sờn, thẳng tiến không lùi tới gần lơ lửng đại lục năm mươi dặm phạm vi, lạ thường chính là dù vậy cả tòa khổng lồ lơ lửng đại lục phía trên lại thật yên lặng, sự tình gì đều không có phát sinh.

"Quan sát nhân viên, quan sát nhân viên, xác định mục tiêu chủ yếu phương vị!"

"Ngay tại tìm kiếm!"

"Số năm quan sát vị phát hiện mục tiêu! Số năm quan sát vị phát hiện mục tiêu! Mục tiêu tại số hai mươi lăm khu vực một ngọn núi phía trên!"

"Toàn viên chú ý, toàn viên chú ý! Chủ yếu đơn vị tác chiến, đả kích bao trùm số hai mươi lăm khu vực!"

Theo thời gian thúc đẩy, chậm rãi tiến lên lơ lửng đại lục trên không hơn trăm trượng khoảng cách, mấy trăm đạo thân ảnh rải bốn phía, đã vô cùng tới gần phù lục khu vực biên giới, sắp chính thức tiến vào phù trên đất liền không, trong đó không trung quan sát đơn vị cũng tại thời gian cực ngắn bên trong liền khóa chặt Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ phương vị.

Nhạc Bình Sinh đám người cũng không có che giấu bộ dạng, mà lại toàn bộ tụ tập tại tương đối khoáng đạt dễ thấy đỉnh núi tự nhiên rất nhanh liền bị phát hiện.

Thông qua đưa tin thiết bị, Ngụy Khai Vũ nghiêm nghị nói:

"Tất cả lơ lửng đơn vị, cẩn thận canh gác! Mười cái hô hấp người tầm thường đi hỏa lực thăm dò, mười cái hô hấp người tầm

thường đi hỏa lực thăm dò! !"

Cái gọi là hỏa lực thăm dò cũng không phải là vận dụng Diệt Tuyệt Tân Tinh, mà là trực tiếp đưa lên oanh thiên hỏa lôi dạng này cao năng chất nổ tiến hành hỏa lực oanh tạc, nhiễu loạn tầm mắt đồng thời quan sát mục tiêu chủ yếu như thế nào ngăn cản, đồng thời cũng vì Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích giống yểm hộ!

"Chín!"

Ngụy Khai Vũ thanh âm lãnh khốc tại mỗi một cái tới gần lơ lửng đại lục nhân viên chiến đấu bên tai vang lên.

"Tám!"

"Bảy!"

Tới gần, càng gần, theo Ngụy Khai Vũ thanh âm, trên không trung một đội chiến đấu biên đội chính thức đột nhập lơ lửng đại lục trên không, tiến quân thần tốc, hướng về số hai mươi lăm khu vực cũng chính là lơ lửng đại lục trung tâm khu vực Nhạc Bình Sinh bọn người cuồng tập mà đi!

Trên triều đình đã là tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, hoàng đế híp mắt lại, quần thần trái tim thì là phổ thông phù phù cuồng loạn.

"Ba!"

"Hai!"

Lục Vũ Phong, Đoạn Tội đốc chủ, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng bọn người tâm đột nhiên nhấc lên, Ngụy Khai Vũ ánh mắt sắc bén như đao, nghiêm nghị điên cuồng gào thét:

"Giết!"

Ngay tại Ngụy Khai Vũ tiếng hét giận dữ truyền đến thời khắc,

cho dù là khoảng cách tinh anh nhân viên chiến đấu gần nhất khoảng cách Nhạc Bình Sinh đám người trình độ khoảng cách còn có mà hơn ba mươi dặm, nhưng là bọn hắn chiến đấu võ trang phía trên vũ khí khoang thuyền lại bỗng nhiên mở ra, sau đó từng đạo bóng đen đổ xuống mà ra!

Trong lúc nhất thời, tại Ngụy Khai Vũ mệnh lệnh phía dưới, hàng ngàn hàng vạn khỏa cao năng hỏa lôi bắn ra mà xuống, đồng thời ba tên tương đối lạc hậu phù thuyền phía trên cũng đồng dạng phát ra kinh thiên oanh minh nộ hống, hàng trăm hàng ngàn khỏa chói mắt ánh lửa bắn ra mà tới!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Bạo tạc, bạo tạc! Nhạc Bình Sinh trước mặt trong tầm mắt thoáng chốc bị toàn bộ nhóm lửa, đều thiêu đốt thành biển lửa vô biên!

Theo vô số kể đạn pháo, hỏa lôi rít lên lấy rơi xuống, chấn thiên oanh minh bên trong, từng tầng từng tầng mấy chục trượng cao cường đất sóng vừa mới bị nhấc lên liền trực tiếp bị bốc hơi hơn phân nửa! Mặt đất hố to bên trong bởi vì kinh khủng nhiệt độ đã tan chảy thành một mảng lớn dung nham biển lửa! Đến ngàn vạn tấn kế sền sệt dung nham lại theo sát cuồng bạo sóng xung kích hóa thành đột ngột từ mặt đất mọc lên mãnh liệt hỏa thác nước, hướng lên bầu trời dâng lên bộc phát!

Sông núi run rẩy vỡ nát, đại địa bị thiêu đốt thành nham tương lại bị tầng tầng nhấc lên, lượng lớn đen nhánh mây khói bốc lên khuếch tán, đây là thăm dò đả kích trong khoảnh khắc liền để Nhạc Bình Sinh phía trước phương viên vài dặm, hơn mười dặm không gian bị hủy diệt ánh lửa đều thôn phệ, đồng thời còn theo không trung trăm ngàn chiến đấu đơn vị tiếp tục tính oanh tạc trở thành một đầu đáng sợ quái thú, nhanh chóng hướng về Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ đỉnh núi quét sạch thôn phệ mà đến!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh quanh thân phảng phất tạo thành một cái đặc biệt lực tràng, bất luận là chấn thiên oanh minh vẫn là phô thiên cái địa sóng nhiệt, ánh lửa đến hắn trước mặt đều bị cắt giảm đến vừa mới thích hợp trình độ, truyền đến Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn bọn người trong mắt trong tai không có kinh tâm động phách như thế.

Dù vậy, ngoại trừ hai tên Luyện Thần tôn giả bên ngoài, mắt thấy đến đáng sợ như vậy thanh thế Diệp Phàm cùng một đám tông sư vẫn là lộ ra một bộ hãi hùng khiếp vía thần sắc. Càng làm bọn hắn hơn nóng lòng khó nhịn chính là đối mặt kinh người như thế thế công, Nhạc Bình Sinh lại dù bận vẫn ung dung, không có bất kỳ động tác gì.

"Rất tốt!"

Chỉ huy hạm bên trên, mắt thấy đến oanh tạc đả kích thành công rơi vào lơ lửng đại lục phía trên tạo thành phá hư, Ngụy Khai Vũ bọn người mãnh liệt thở dài một hơi, không biết mới là sợ hãi, trước đó Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích mất đi hiệu lực để bọn hắn trong lòng bịt kín rất lớn âm ảnh, một vị cần đại lượng nhân mạng đi lấp, giờ phút này ý thức được đối phương cũng không phải là trong tưởng tượng như thế không gì làm không được, lập tức liền đối với kế tiếp chiến thuật rót vào cực lớn lòng tin.

Hắn hét lớn: "Chú ý! Toàn viên lên cao! Toàn viên lên cao! Đưa lên diệt tuyệt đả kích! Trên mặt đất diệt tuyệt đả kích thành công áp dụng về sau! Lại từ Tru Thần người xuất động tiến hành tinh chuẩn đả kích, nếm thử giết chết mục tiêu!"

Theo Ngụy Khai Vũ ra lệnh một tiếng, khoảng cách Nhạc Bình Sinh chỗ số hai mươi lăm khu vực còn có khoảng hơn mười dặm nhân viên chiến đấu lại lần nữa thân hình cất cao, cất cao, thẳng tắp cất cao đến khoảng cách phù lục địa bày tỏ tiếp cận khoảng cách hai dặm!

Còn lại nhân viên chiến đấu cũng toàn bộ đều giống như tị nạn đồng dạng cấp tốc kéo lên, điên cuồng công kích vẫn tại tiến hành, hỏa lực, sóng nhiệt, nham tương các loại hủy diệt uy năng thẳng tắp đẩy vào Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ khu vực!

Mắt thấy trước mắt thiên băng địa liệt, sắp gây họa tới bản thân, Thần Dụ, Huyền Minh, Diệp Phàm bọn người không thể kìm được, nghẹn ngào kêu lên:

"Đại nhân, chúng ta!"

Thanh âm của bọn hắn bị đánh gãy.

Bởi vì hết thảy có chín khỏa mặt trời đột nhiên từ trên trời giáng xuống. Vô tận vô lượng chói mắt cường quang giữa trời giận phun, trong chốc lát chiếu khắp toàn bộ thế giới!

Cửu luân to lớn đến là đủ chiếm cứ toàn bộ thiên không vô biên quang cầu dữ dằn nở rộ, chiếm cứ bọn hắn trước, về sau, trái, phải, còn có đỉnh đầu tất cả không gian, đem so ánh mặt trời hung lệ hơn vạn lần quang minh thỏa thích tìm đến phía thế gian, phảng phất muốn lấy ánh sáng và nhiệt độ triệt để thiêu đốt hết thảy, bốc hơi hết thảy, đem toàn bộ thế giới hóa thành hư không!

Đây là xen lẫn trong điên cuồng công kích bên trong Diệt Tuyệt Tân Tinh, trực tiếp tại chưa rơi xuống đất giữa không trung liền dẫn nổ.

Chỉ một thoáng, toàn bộ thế giới đã là thiên địa không phân, biến thành hai màu trắng đen, không còn gì khác! Chỉ có quang minh, nóng bỏng cùng hủy diệt ở khắp mọi nơi! Trên không trung, cho dù là thân mang cao đẳng chiến đấu võ trang, cách xa một dặm có thừa khoảng cách, hàng trăm hàng ngàn nhân viên chiến đấu đều giống như sóng lớn bên trong một cây rơm rạ đồng dạng phiêu diêu, nỗ lực chống đỡ lấy, thậm chí có như vậy một hai người thừa trọng không ở đáng sợ năng lượng xung kích trực tiếp

rơi xuống phía dưới!

"Làm tốt! !"

Mắt thấy đến cường quang bộc phát một màn này, đế kinh trên triều đình quần thần phảng phất là quên đi hoàng đế lệnh cấm, đột nhiên bộc phát ra cuồng hỉ lớn tiếng khen hay, liền ngay cả hoàng đế uy nghiêm băng lãnh trên khuôn mặt đều xuất hiện một tia buông lỏng.

Đồng dạng đã lái vào phù đảo biên giới trên không chỉ huy hạm bên trên, còn lại đám người cũng đều mặt lộ vẻ vui mừng, mà Ngụy Khai Vũ lại quyết định thật nhanh, quát to: "Người quan sát vào chỗ! Năm cái hô hấp về sau, Tru Thần người phát động tinh chuẩn đả kích! Dưới đáy ẩn núp đơn vị đồng thời hành động!"

Ngụy Khai Vũ thanh âm đứt quãng tại mỗi một cái chiến đấu đơn vị vang lên bên tai, tất cả chiến đấu đơn vị đều gấp nhìn chằm chằm về phía cường quang tiêu tán, lại khói đặc cuồn cuộn số hai mươi lăm khu vực.

Vừa rồi diệt tuyệt đả kích vẫn là thăm dò, thăm dò đối phương thủ đoạn ứng đối, cho nên mới tại rơi xuống đất ở giữa giữa không trung dẫn bạo, không có người mong đợi tại dạng này liền có thể giết chết mục tiêu chủ yếu, tiếp xuống quan sát mục tiêu chỗ cụ thể phương vị, Tru Thần người thừa dịp loạn xuyên thẳng qua hư không phát động tinh chuẩn đả kích, mới thật sự là tất sát, tuyệt sát!

"Ta rất thất vọng, các ngươi liền không có cái gì mới hoa văn a "

Nhưng mà sau một khắc, Nhạc Bình Sinh thanh âm quỷ dị bỏ qua không gian khoảng cách, tại toàn bộ sinh linh trong lòng đột nhiên vang lên.

Dài đến hơn ngàn mét cuồn cuộn khói đặc cùng tràn ngập tuyệt vọng cùng hủy diệt uy năng khuấy động bên trong, một vòng sâu vô cùng đen nhánh đột nhiên giống như là tránh thoát trói buộc, từ trong địa ngục bỏ chạy ma quái đồng dạng giáng lâm thế gian, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ trong nháy mắt liền lan tràn ra hơn trăm dặm xa! Thời gian trong nháy mắt, một giây đồng hồ thời gian cũng chưa tới, phương viên mấy trăm dặm thiên không đã toàn bộ biến thành màu đen kịt, liếc nhìn lại liền giống như tầng khí quyển trực tiếp biến mất, hiển lộ ra không biết bao xa xa xôi vũ trụ chân không!

Cái này sát na, hiện trường tất cả mọi người, từ chỉ huy hạm bên trên Ngụy Khai Vũ bọn người, cho tới trong hư không hàng trăm hàng ngàn thấy chết không sờn nhân viên chiến đấu, toàn bộ đều bị một cỗ vô hình lực lượng gắt gao đóng ở tại chỗ, không thể động đậy!

"Chuyện gì xảy ra!"

Một tiếng kinh sợ hét lớn đồng thời đang chỉ huy hạm cùng đế kinh trên triều đình vang lên, hoàng đế trước hết nhất từ màn sáng phía trên phát giác dị thường, phát ra một tiếng tức giận hét lớn, tại hiện trường hết thảy mọi người lại giống như là ngạt thở đồng dạng một câu đều nói không nên lời.

Tại Nhạc Bình Sinh đằng sau, Thần Dụ, Huyền Minh, Diệp Phàm cùng một đám liên minh tông sư vẻ sợ hãi treo đầy khuôn mặt, nhưng căn bản không biết xảy ra chuyện gì, mờ mịt nhìn về phía bốn phía vô ngần hắc ám.

Chung quanh bọn họ một dặm không gian hết thảy đều không hư hao chút nào, ngoại trừ đột nhiên từ trời trong chuyển biến trở thành đêm tối bên ngoài.

Ông!

Sau một khắc, đêm đen như mực không phía trên, từng chút từng chút tinh quang đột nhiên sáng lên, rót thành một mảnh, giống như vi hình tinh hà, nguyên bản hoàn toàn tĩnh mịch đen nhánh chỉ một thoáng liền biến thành mỹ luân mỹ hoán vũ trụ tinh không. Treo móc ở tinh không chính giữa trong tinh hà, hết thảy 1,296 ngôi sao lớn quang huy đại phóng, sau đó từ cái này sáng chói tuyệt luân ánh sáng vô lượng huy bên trong, lần lượt từng thân ảnh phảng phất là thần linh trên trời rơi xuống từ trong đó một bước đi ra!

Ba trăm sáu trăm chín trăm cho đến 1,296 đạo thân ảnh! 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 đột nhiên tăng mạnh, Nhạc Bình Sinh 【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】 trong lĩnh vực lượng tử thân thần đã đạt đến nhân thể chủ mệnh khiếu số lượng!

"Trước đó hai ngày ta từng nói qua, các ngươi át chủ bài ra hết, dốc hết thủ đoạn, còn có một tia ngăn cản ta khả năng."

Cả tòa lơ lửng đại lục, 1,296 tôn tinh quang thần linh vờn quanh, Nhạc Bình Sinh 1,296 nặng hùng vĩ thanh âm tầng tầng quanh quẩn, lạnh lùng vô tình tại Ngụy Khai Vũ, tân triều tất cả nhân viên chiến đấu, thậm chí ở xa vạn dặm xa đế kinh trong triều đình vang vọng:

"Nhưng là thật đáng tiếc, động tác của các ngươi quá chậm. Hai ngày sau đó hôm nay, các ngươi chiến thắng ta tỉ lệ chỉ còn "

"Một phần một trăm ngàn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 615: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Mười Sáu)

Chương 615: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười sáu)

Lấy lơ lửng đại lục làm trung tâm, phương viên mấy trăm dặm trên trời dưới đất tất cả không gian toàn bộ đều bị Nhạc Bình Sinh bao la như biển lớn kinh khủng ý chí chỗ tràn ngập nhồi vào, hư không giống như là bị rót đầy sôi trào nham tương, mà vô luận là phù thuyền vẫn là lưu thoán tại không trung nhân viên chiến đấu toàn bộ đều giống như bị đọng lại tại hổ phách bên trong con muỗi, muốn động đạn một chút đều vô cùng gian nan.

Hàng trăm hàng ngàn hình dạng khác nhau oanh thiên hỏa lôi, liệt địa bạo đạn, không bạo thần lôi cùng lớn uy lực chất nổ cũng bị ngưng kết tại trong giữa không trung, bao quát mặt đất đại địa rung động, Hỏa xà phun ra, đất sóng khuấy động cũng đều hết thảy bị một cỗ vô hình lực lượng ngưng kết, áp chế, quỷ dị tới cực điểm.

Đó cũng không phải Nhạc Bình Sinh phát động thời gian đình trệ, mà là tại 【 Khung Vũ Tinh Không thần quốc 】 lĩnh vực phạm vi bên trong, 1,296 tôn thân thần đơn thuần tản ra cuồng bạo tâm thần ý chí liền đem không gian trấn áp ngưng kết, dù là tân triều tất cả cấp cao công cụ chiến tranh phía trên đều có che đậy, hấp thu, gãy thần lực lượng sơn phủ, trang bị đều không làm nên chuyện gì!

Nhạc Bình Sinh lực lượng bây giờ đã sớm thoát ly tuyến tính

tăng trưởng phương thức, theo 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 dung hội các loại nhận biết kinh nghiệm từng bước hoàn thiện, Lượng Tử thân xác từng lần một lớn mạnh, ưu hóa, để hắn tâm thần lực lượng tăng trưởng bày biện ra bạo tạc tính chất chỉ số tính tăng trưởng, đang hấp thu chiếm được Thái tử Viêm Hoang đế phụ tử 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】, 【 Bát Hoang Phần Thiên Lục 】, 【 Thần Minh Thông U Đại Điển 】 rất nhiều Chí Tôn hoặc là đỉnh tiêm võ đạo về sau, hiện tại Nhạc Bình Sinh so với vừa mới trở về Bắc Hoang võ đạo thế giới lúc lực lượng đã tăng trưởng gấp mười!

Đây hết thảy đều tại mấy ngày ngắn ngủi trong thời gian phát sinh, mà cái này xa xa không phải điểm cuối cùng, theo nhận biết thể hệ lại lần nữa mở rộng, vi mô tầm nhìn, vật chất gây dựng lại, tư duy đọc đến, dự báo tương lai, khống chế thời gian đình trệ, quay lại, gia tốc những cái này đủ loại thần thoại năng lực từ Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác bên trong đã sơ hiện mánh khóe, theo vô tận nhận biết bổ sung, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 từng bước bao quát vô tận vũ trụ hoàn vũ hết thảy vận chuyển biến hóa, Nhạc Bình Sinh ngay tại từng bước một hướng về toàn trí toàn năng phương hướng tiến lên.

Nếu như nói trên chiến trường tất cả bị Nhạc Bình Sinh cuồng bạo tâm thần chi lực trấn áp tướng sĩ là cuồng nộ, kinh hãi lời nói, xa như vậy tại vạn dặm xa đế kinh trên triều đình, trợn mắt hốc mồm nhìn xem màn sáng phía trên hết thảy sự vật đều đứng im bất động quần thần trong lòng còn thừa chỉ có kinh dị.

"Chuyện gì xảy ra!"

Mắt thấy đến màn sáng phía trên địch nhân thế mà biến ảo ra hơn ngàn cái phân thân huyễn ảnh, phe mình nhân viên chiến đấu giống như là choáng váng đồng dạng không nhúc nhích, hoàng đế ánh mắt tức giận, vỗ long ỷ:

"Ngụy Khai Vũ, Lục Vũ Phong, vì cái gì không hạ lệnh tiến

công! Các ngươi còn đang chờ cái gì!"

Yên tĩnh.

Ngoại trừ hắn chấn nộ thanh âm tại trên đại điện quanh quẩn không ngớt bên ngoài, màn sáng phía trên cảnh tượng chưa từng xuất hiện bất kỳ biến hóa nào.

"Ôi ôi "

Chỉ huy hạm bên trên, Ngụy Khai Vũ bao quát Lục Vũ Phong, Đoạn Tội đốc chủ, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng bọn người tiếp cận ngạt thở, yết hầu chấn động phát ra âm thanh vừa mới truyền ra liền bị Nhạc Bình Sinh có mặt khắp nơi tâm thần ý chí chỗ san bằng, chiếc này dựa theo tối cao quy cách chế tạo phù thuyền phía trên có vô cùng cường đại năng lượng cùng tinh thần song trọng phòng ngự, nhưng ở giờ này khắc này lại phảng phất không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì, thùng rỗng kêu to.

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh thân hình bất động, mỉm cười mở miệng, thanh âm cũng tại tim của mỗi người bên trong vang lên: "Các ngươi hết thảy chuẩn bị, kế hoạch, đều tại dự tính của ta bên trong, bao quát "

Bạch!

Theo Nhạc Bình Sinh một cái ý niệm trong đầu dâng lên, bao trùm mấy trăm dặm phạm vi vũ trụ tinh không chỉ một thoáng văng lên điểm điểm gợn sóng, sau đó thiên nam địa bắc, vô luận là lơ lửng đại lục trên không vẫn là dưới đáy, vô luận ở vào cái nào phương vị nhân viên chiến đấu thân ảnh đều trong nháy mắt biến mất, giống như là đồng thời tiến hành không gian truyền tống đồng dạng xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh trước mặt mười dặm phạm vi không gian!

Bao quát ở xa lơ lửng đại lục khu vực biên giới chỉ huy toàn

cục chỉ huy hạm, cũng tại chỉ một thoáng thuấn gian truyền tống, cùng trăm ngàn tên tinh anh nhân viên chiến đấu tụ tập tại một chỗ.

Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn bọn người vẫn còn ánh sao đầy trời thần linh hàng thế rung động bên trong, thấy hoa mắt, phía trước trong hư không trăm ngàn đạo tất cả lớn nhỏ bóng đen liền đột ngột khắc sâu vào giữa tầm mắt.

Đây là tại Nhạc Bình Sinh tinh không thần quốc trong lĩnh vực, không gian đã hoàn toàn đã rơi vào Nhạc Bình Sinh chưởng khống, cho dù là đồng thời truyền tống tân triều tất cả đơn vị, cũng bất quá cần động một cái ý niệm trong đầu mà thôi!

"Sao lại thế!"

Ở xa vạn dặm, màn sáng phía trên tầm mắt đột nhiên biến hóa, tuyệt thế đại địch thân ảnh đột ngột bị kéo gần lại gấp mười gấp trăm lần, triều đình trong đại điện quần thần cũng lập tức nghẹn ngào kêu sợ hãi!

Sau đó, màn sáng bên trong, Nhạc Bình Sinh ánh mắt loáng thoáng chuyển hướng chỉ huy hạm bên trên, mặc dù cách xa nhau trong vòng hơn mười dặm khoảng cách, ánh mắt của hắn lại giống như thực chất đồng dạng thẳng tắp bắn ra đến đang tiến hành thực cảnh truyền bá dụng cụ phía trên!

"A nguyên lai đang tiến hành tại chỗ trực tiếp a "

Nhạc Bình Sinh nhiều hứng thú thanh âm đột nhiên tại triều đình đại điện vang vọng, tính cả lấy một đạo thần bí, thâm thúy, nhiếp nhân tâm phách ánh mắt tựa hồ vượt qua mấy vạn dặm xa trực tiếp đã rơi vào tân triều hoàng đế cùng dưới đài quần thần trong mắt:

"Ngươi chính là hoàng đế a thế mà còn có loại vật này, thật

thú vị."

Ý thức được cái này kinh khủng tồn tại phát hiện quan sát của bọn hắn, quần thần lâm vào tĩnh mịch, hoàng đế sắc mặt xanh xám, chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi đem bọn hắn thế nào "

"Bọn hắn tạm thời cũng còn tốt."

Nhạc Bình Sinh nhấc chỉ một điểm, chỉ huy hạm bên trên ống kính lập tức xoay chầm chậm một vòng, mà triều đình đại điện màn sáng phía trên, hư không bên trong tất cả chiến đấu đơn vị toàn bộ đều bị quỷ dị tụ tập đến một chỗ, đồng thời không nhúc nhích cảnh tượng cũng tận thu đáy mắt.

"Cái này!"

"Làm sao có thể!"

"Đến cùng chuyện gì xảy ra! "

Nhìn xem trên tấm hình dày đặc mà quỷ dị đứng im bất động bóng người, cái này phá vỡ tất cả nhận biết kinh nghiệm một màn để quần thần tràn ngập sợ hãi hỗn loạn.

"Đều cho trẫm ngậm miệng!"

Hoàng đế gầm thét một tiếng, trong nháy mắt áp đảo trên triều đình tất cả sợ hãi thanh âm, hắn chăm chú nhìn màn sáng, gằn từng chữ:

"Ngươi rốt cuộc là ai lại đến cùng muốn làm cái gì "

"Ngươi muốn cùng ta đàm phán a bất quá bây giờ còn không phải thời điểm."

Nhạc Bình Sinh cười nhẹ cảm thán nói:

"Ngươi biết, vì cái gì ta không có trực tiếp đánh lên đế kinh,

mà là muốn lấy loại phương thức này cho các ngươi phản kích ngăn trở cơ hội a "

"Bởi vì nếu như không cho các ngươi cơ hội biểu hiện ra các ngươi tất cả thủ đoạn, các ngươi làm sao lại biết cái gì gọi là không thể ngăn cản, cái gì gọi là tuyệt vọng "

Theo Nhạc Bình Sinh thanh âm đàm thoại tại triều đình đại điện quanh quẩn, một cỗ vô biên ác hàn chi ý đột nhiên từ quần thần thể xác tinh thần bên trong lan tràn ra, hoàng đế càng là sắc mặt khó coi tới cực điểm, không nói một lời.

Nhạc Bình Sinh đằng sau, Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn bọn người đầu rạp xuống đất nhìn qua đây hết thảy, ánh mắt bên trong kính sợ đã không cách nào dùng ngôn ngữ miêu tả. Bọn hắn tự nhiên nhìn ra được Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng thoải mái tư thái đại biểu cho cũng không có lấy ra toàn bộ thực lực, mà chẳng qua là đang chơi đùa, trêu đùa!

"Hiện tại, vì để cho các ngươi thể hội một chút chân chính bất lực cùng tuyệt vọng, ta quyết định lại vì các ngươi giảm xuống một điểm trò chơi độ khó."

Hô.

1,296 tôn thân thần bỗng nhiên ở giữa tán loạn ra, lại lần nữa hóa thành tinh thần treo móc ở sâu trong tinh không, giống như vô tận hãn hải đồng dạng tràn ngập phạm vi mấy trăm dặm, đem không gian trấn áp tâm thần ý chí như thủy triều rút đi, nguyên bản bị đọng lại bất động Ngụy Khai Vũ, Lục Vũ Phong cùng tất cả chiến đấu đơn vị thể xác tinh thần phía trên doạ người áp bách đột nhiên buông lỏng, từng ngụm từng ngụm thở dốc. Tất cả tinh anh nhân viên chiến đấu đều ánh mắt kinh hãi, duy trì lấy thân hình, trận hình hỗn loạn tưng bừng.

"Vì cái gì ta sẽ xuất hiện ở chỗ này!"

"Ta vừa rồi rõ ràng tại phù lục dưới đáy!"

"Bộ chỉ huy, thỉnh cầu chỉ lệnh, thỉnh cầu chỉ lệnh, phải chăng phát động công kích!"

Hỗn loạn tín hiệu tin tức ồn ào tràn vào, lồng ngực cấp tốc phập phồng, Ngụy Khai Vũ bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt giống như giống như dã thú thẳng tắp nhìn về phía Nhạc Bình Sinh bản tôn, một cỗ tuyệt vọng cuồng nộ cảm xúc hiện lên:

"Thế mà, thế mà "

Đến giờ này khắc này, hắn rốt cuộc biết từ đầu tới đuôi bọn hắn đều không có đánh giá cao cái này tuyệt thế chi địch, ngược lại là cực lớn trình độ đánh giá thấp! Tại đối phương xuất ra chân chính thực lực sau phe mình căn bản cũng không có bất kỳ sức phản kháng, cái gì chiến thuật, cái gì Diệt Tuyệt Tân Tinh, cái gì Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh, liền thi triển đều làm không được!

Đối phương tâm thần lực lượng quá mức kinh khủng, đơn giản không phải người có khả năng có, dù là có chiến đấu võ trang phòng hộ ngăn cách cũng không có đưa đến chút nào tác dụng, để bọn hắn hết thảy mưu đồ đều thành hoa trong gương, trăng trong nước.

Hắn không biết đối phương vì cái gì có thể làm được điểm này, vì cái gì đối phương có thể giống một cái chân chính thần linh đồng dạng đem bọn hắn lấy làm tự hào trang bị, chiến thuật tùy ý loay hoay, hắn chỉ biết là nếu như không nghĩ trăm phương ngàn kế phá giải đối phương trấn áp mấy trăm dặm hư không thủ đoạn, cường đại tới đâu, đả kích mãnh liệt thủ đoạn cũng vô pháp trong số mệnh đối phương, căn bản cũng không có một tơ một hào cơ hội thắng!

Quét mắt trước mặt toàn bộ tân triều cường đại nhất lực phản kích lượng, Nhạc Bình Sinh đứng thẳng ở đỉnh núi, phảng phất

toàn bộ thế giới trung tâm, làm cho không người nào có thể dời hai mắt, mỉm cười nói:

"Công kích ta."

Cái gì

Chỉ huy hạm bên trên, Ngụy Khai Vũ bọn người, hư không bên trên tất cả nhân viên chiến đấu, cùng đế kinh triều đình màn sáng về sau quân thần cùng nhau khẽ giật mình.

"Các ngươi không phải đối Diệt Tuyệt Tân Tinh rất tự tin a ta lại cho các ngươi một lần, cũng là một cơ hội cuối cùng."

Nhạc Bình Sinh ầm ĩ mà cười, tiếng cười tại vũ trụ tinh không ở giữa tung hoành khuấy động:

"Ta liền đứng ở chỗ này , mặc cho các ngươi công kích , bất kỳ cái gì thủ đoạn đều có thể, đồng thời sẽ không nửa đường ngăn cản. Các ngươi có thể thử một lần có thể hay không giết chết ta "

Bất luận là hiện trường vẫn là ở xa vạn dặm xa màn sáng trước đó, tất cả mọi người con ngươi lập tức trùng điệp co rụt lại. Sau đó một cỗ khó có thể tin sỉ nhục chi sắc cơ hồ tại mỗi một cái tân triều người gương mặt phía trên dâng lên.

Chỉ huy hạm bên trên, Lục Vũ Phong vẫn như cũ tỉnh táo phi thường, ánh mắt kịch liệt lấp lóe, đủ loại suy nghĩ, tác chiến phương án lập tức dần hiện ra đến, mà Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng thì giống như là nhận lấy nhục nhã quá lớn, râu tóc đều dựng tức giận gầm thét lên:

"Cuồng vọng! Cuồng vọng! Siêu cự tinh! Nhất định phải xuất động Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh, để hắn chết không nơi táng thân a!"

Diệt Tuyệt Tân Tinh luôn luôn là tân triều lớn nhất lực uy hiếp đòn sát thủ, tại mấy trăm năm nay bên trong làm hoặc nhiều hoặc

ít Luyện Thần cự phách kiêng kị phi thường, thậm chí không dám công nhiên lộ diện, cũng là Thiên Công Thần Khí cục cấp cao nhất siêu huyền kỹ thuật kết tinh, lúc nào bị người như thế trêu đùa, bỏ qua

Ngụy Khai Vũ đồng dạng là tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt cuồng nộ qua đi lại ép buộc chính mình tỉnh táo lại, cực tốc tự hỏi áp dụng diệt tuyệt đả kích tỷ lệ thành công.

"Không cần lại nghĩ!"

Sau một khắc, chỉ huy hạm bên trên, hoàng đế kinh sợ thanh âm truyền ra, tràn đầy chém đinh chặt sắt ý vị:

"Các ngươi, buông tay đi làm!"

"Cẩn tuân bệ hạ chỉ lệnh!"

Trong điện quang hỏa thạch, bỏ đi trong óc rất nhiều suy nghĩ, Ngụy Khai Vũ tựa như đánh cược lần cuối bỗng nhiên quay người, giận dữ hét:

"Cự tinh số một, số hai! Ra khỏi hàng! Tân tinh vừa đến số hai mươi, ra khỏi hàng! Còn lại tất cả đơn vị, rút lui năm mươi dặm!"

Cái gọi là cự tinh một hai hào, chỉ chính là chuyên chở Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh hai tên Tru Thần người, cũng là nguyên bản kế hoạch không phải vạn bất đắc dĩ sẽ không vận dụng át chủ bài. Có thể nói nếu như Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh không cách nào xóa đi Nhạc Bình Sinh tồn tại, như vậy toàn bộ thế giới, không người có thể ngăn!

Theo Ngụy Khai Vũ mệnh lệnh, không trung nhân viên chiến đấu rối loạn đình chỉ, ngoại trừ trong mệnh lệnh hai mươi hai người bên ngoài bao quát chỉ huy hạm ở bên trong tất cả đơn vị bắt đầu rút lui.

Đối mặt đây hết thảy, Nhạc Bình Sinh thần sắc không có chút nào biến hóa, tại sau lưng của hắn tất cả Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh cùng Liên Minh Võ Đạo cao thủ da mặt khó mà phát giác run rẩy mấy lần, hai mặt nhìn nhau.

Mặc dù rõ ràng Nhạc Bình Sinh thực lực thủ đoạn không phải bọn hắn có khả năng tưởng tượng, dù là tùy ý đối phương phát động diệt tuyệt đả kích cũng sẽ không có chỗ ích lợi gì, nhưng là bọn hắn đối có thể hay không bảo toàn chính mình nhưng không có cái gì tự tin. Nhất là Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người, vừa nghĩ tới Diệt Tuyệt Tân Tinh cái kia hủy thiên diệt địa uy năng không khỏi hãi hùng khiếp vía, lại chỉ có thể kiên trì đứng thẳng sau lưng Nhạc Bình Sinh.

Lui lui lui!

Hàng trăm hàng ngàn không trung đơn vị cấp tốc triệt thoái phía sau, tại chỗ chỉ có hai mươi hai tên Tru Thần người tản ra băng lãnh khí tức, thấy chết không sờn nhìn qua hết thảy trước mặt. Bọn hắn những người này là Diễn Võ Cơ Quan từ nhỏ đã bắt đầu từng bước một bồi dưỡng tử sĩ , bất kỳ cái gì mệnh lệnh đều sẽ không chậm trễ chút nào đi chấp hành, cho dù là ngay lập tức đem muốn phát động tự sát thức đả kích, bất luận mục tiêu sẽ hay không bị hủy diệt bọn hắn đều đem thịt nát xương tan, hài cốt không còn, vẫn như cũ ngay cả con mắt cũng sẽ không thêm nháy một chút.

"Đông, Nam, Tây, Bắc, ai vào chỗ nấy!"

Ngụy Khai Vũ chỉ lệnh từ đầu nón trụ bên trong truyền đến, 22 đạo thân ảnh như chớp giật khuếch tán ra đến, đem Nhạc Bình Sinh bọn người chỗ đỉnh núi vây quanh!

Gió bất động, mây không lưu, nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cũng không có bất kỳ cái gì ngăn trở cử động , mặc cho hai mươi hai tên Tru Thần người đem chung quanh phong tỏa, bất luận là màn sáng

trước đó hoàng đế, quần thần, vẫn là chỉ huy hạm bên trên Ngụy Khai Vũ bọn người chỉ một thoáng thân thể căng cứng, tim đập loạn:

"Ngay tại lúc này!"

"Toàn thể đều có!"

"Giết!"

Chỉ lệnh truyền đến đồng thời, hai mươi hai tên Tru Thần người sắc mặt giống như tĩnh mịch, giống như giải thoát, tại cuồng tiếu bên trong đồng thời phát động thuấn gian truyền tống! Sau đó ngay tại một nháy mắt, một tuyến so phích lịch còn muốn sáng lên vô số lần cực sáng ánh sáng trắng đâm rách sáng chói vũ trụ tinh không, bốn phía tất cả không khí chấn động mạnh, một tầng gợn sóng đồng dạng sóng chấn động hướng bốn phương tám hướng tuôn trào ra, ngay sau đó, một trận chói mắt muốn mù cực quang cuồng bạo tới cực điểm, như là hai mươi hai vầng thái dương đột nhiên đồng thời rơi vào mảnh đất này phía trên!

Oanh long long long

Thoáng chốc! Một cái khổng lồ tuyệt luân, lớn đến tột đỉnh đám mây, lấy không ai bì nổi, Địa Ngục ma vương đồng dạng tư thái giáng lâm đến nhân thế ở giữa, giương nanh múa vuốt, xé rách thiên địa!

Cái này đám mây không ngừng bốc lên, càng ngày càng to lớn, bạo tạc hạch tâm hết thảy tồn tại trong nháy mắt bị khí hóa, bốn phía khí lãng giống ngàn vạn thớt quái thú, rào rạt nhưng hướng bốn phương tám hướng gào thét chạy đi, lấy vô cùng tàn bạo hung mãnh tư thái chà đạp đại địa, rung chuyển thiên không!

Sông núi vỡ nát, đại địa nứt ra, đất đá bốc hơi, hết thảy đều tại phá diệt, tại hủy diệt!

"Lui! Lui! Lui!"

Ngoài năm mươi dặm, hiện trường tất cả chiến đấu đơn vị đều giống như trong cuồng phong bạo vũ lục bình rơm rạ, lui về sau nữa đồng thời vừa đi vừa về kích động, thỉnh thoảng có từng cái nhân viên chiến đấu võ trang vỡ vụn, sau đó rơi xuống. Dù là cách hơn năm mươi dặm, kinh khủng xung kích vẫn như cũ có như thế sát thương, để bọn hắn tiếp tục điên cuồng lui lại!

Thành công không

Màn sáng phía trên hình tượng lập loè nhấp nháy, tựa hồ nhận lấy một loại nào đó quấy nhiễu đồng dạng nhìn không rõ ràng, trên triều đình yên tĩnh im ắng, hoàng đế cùng quần thần nhìn chòng chọc vào hình tượng bên trong to lớn đám mây.

Cường quang còn không có triệt để tiêu tán, cùng lúc đó, tại hiện trường, chỉ huy hạm bên trên Ngụy Khai Vũ, Lục Vũ Phong, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, Đoạn Tội đốc chủ bọn người lại nhao nhao không kịp chờ đợi giơ lên dòm kính, hướng về ngoài mấy chục dặm trung tâm vụ nổ nhìn lại, quan sát tình hình chiến đấu.

"Không"

"Không, không có khả năng "

"Đó là cái gì "

Sau một khắc, mỗi một người bọn hắn trên mặt đồng thời lộ ra một loại không thể tin, tuyệt vọng thần sắc.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 616: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Mười Bảy)

Chương 616: Quét ngang 9 vạn dặm! (mười bảy)

Ầm ầm!

Cả tòa phù lục kịch liệt rung động, trên mặt đất xuất hiện một cái đường kính vượt qua năm mươi dặm hình tròn hố to, chừng trăm trượng chi sâu, đem toà này độ dày vượt qua một dặm lơ lửng đại lục cơ hồ nổ một cái thông thấu!

Nhưng mà dựa theo lẽ thường tới nói hung mãnh như vậy đả kích hẳn là đem toà này phù lục oanh kích vỡ toang ra, nhưng là cả tòa phù lục nhưng như cũ trái với lẽ thường duy trì hoàn chỉnh không có chia năm xẻ bảy.

Tại hết thảy chú ý người trong mắt, sôi trào bách lý lượng lớn mây khói, Lưu Hỏa, sóng xung kích đột nhiên hướng về trung tâm địa điểm bắt đầu cấp tốc lưu động, giống như có một trương vô hình miệng lớn ngay tại không chút kiêng kỵ thôn phệ, giống như là vạn trượng dưới biển sâu cuồng bạo vòng xoáy, lôi kéo thôn phệ lấy hết thảy vật chất tồn tại!

Lưu quang hỏa diễm vặn vẹo chập chờn, tựa hồ tia sáng đều không thể thoát đi, nguyên bản một phái hủy diệt cảnh tượng nhất thời trở nên kỳ quái, theo trùng trùng điệp điệp uy năng dư ba lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng về trung tâm xói mòn, tại bị chiếu rọi một mảnh đỏ bừng tinh không huyễn tượng chỗ sâu, một viên lờ mờ, đen nhánh hắc động không thấy đáy hiện ra.

Cái lỗ đen này tựa như là không gian bị ăn mòn ra lỗ lớn, liên thông hướng về phía không biết hư không, hết thảy hủy diệt gợn sóng, dữ dằn lưu quang, nhiệt độ cao phóng xạ tại chạm đến cái lỗ đen này đồng thời đều bị vô thanh vô tức thôn phệ, không có kích thích một tia gợn sóng, phảng phất đi đến một thế giới khác.

"Đây là cái gì đây là cái gì! "

Màn sáng về sau hoàng đế, quần thần, chỉ huy hạm bên trên Ngụy Khai Vũ, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng bọn người trái tim giống như là bị một cái đại thủ hung hăng nắm lấy, choáng váng trong đại não chỉ còn lại có một cái ý niệm như vậy.

"Các ngươi cái này vũ khí rất lợi hại, đổi lại những người khác cho dù là Luyện Hư cảnh giới cũng đã chết."

Theo Nhạc Bình Sinh thanh âm đạm mạc vang lên, cái này một viên lỗ đen mặt ngoài thâm thúy màu mực thế mà giống như là thuỷ triều rút đi, hiển lộ ra Nhạc Bình Sinh Uyên đình núi cao sừng sững thân ảnh, ở phía sau hắn, Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh đám người sắc mặt hồi hộp lại dẫn vẻ mờ mịt quét mắt bốn phía, tựa hồ đồng dạng không biết xảy ra chuyện gì.

Không có phát động hạt cơ bản đình trệ tiến hành ngăn cản, Nhạc Bình Sinh sở tác sở vi lại cực kỳ đơn giản, trực tiếp lấy ý chí vỡ vụn không gian, đem không gian kẽ nứt như là hư không khuếch trương mặt đồng dạng đem chính mình cùng sau lưng đám người vây kín mít, hắn cùng sau lưng đám người bởi vậy trong phút chốc cùng thế giới này hoàn toàn ngăn cách, tất cả hủy diệt tính năng lượng phóng xạ dòng lũ toàn bộ đều xuyên thấu qua hư không vết nứt đi hướng không biết tên không gian, không công mà lui.

"Không có khả năng!"

Giờ khắc này, lại tỉnh táo, trấn định người cũng tay chân lạnh

buốt, hàn khí ứa ra, mà chỉ huy hạm bên trên Ngụy Khai Vũ càng là trong khoảnh khắc hai mắt huyết hồng, phát ra giống như dã thú khàn cả giọng gầm rú:

"Không có khả năng!"

"Diệt tuyệt biên đội, tất cả đơn vị, bật hết hỏa lực! Công kích! Công kích! Toàn lực công kích!"

Giờ này khắc này Ngụy Khai Vũ giống như thua đỏ mắt dân cờ bạc, muốn làm đánh cược lần cuối, để cầu lật bàn!

Xuyên thấu qua đưa tin trang bị, Ngụy Khai Vũ tràn ngập tuyệt vọng cùng không thể tin dường như sấm sét trên không trung rải mấy trăm nhân viên chiến đấu bên tai nổ vang, cũng làm cho những cái này thể xác tinh thần câu hàn nhân viên chiến đấu từ trong rung động trong nháy mắt lấy lại tinh thần.

Ngoại trừ cực ít bộ phận đã là sợ vỡ mật, đánh mất tái chiến dũng khí bên ngoài, phần lớn nhân viên chiến đấu sắc mặt hung ác, lộ ra thấy chết không sờn thần sắc, nghiêm nghị rống to, sát na ở giữa liền từ hư không phía trên như là như lôi đình bắn ra, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, thẳng tiến không lùi xông về ngoài mấy chục dặm Nhạc Bình Sinh!

"Một tấc sơn hà, một tấc máu! Triều ta không dễ khinh thường!"

"Kẻ xâm lấn, xa đâu cũng giết! Dù chết dứt khoát!"

"Giết giết giết giết giết! !"

Những cái này nhân viên chiến đấu nhao nhao cuồng tiếu, trong mắt một cỗ sôi trào như máu tín niệm mãnh liệt thiêu đốt, phảng phất muốn xuyên thấu qua hộ mặt hộ cái cổ bắn ra ra, đem không gian đều nhóm lửa! Chỉ một thoáng chỉ mỗi ngày màn phía trên mười đạo, trăm đạo lôi đình ánh lửa như là diệt thế liệt diễm

lưu tinh, điên cuồng bắn về phía Nhạc Bình Sinh! Rõ ràng bất quá mấy trăm người số lượng, lại tại trong khoảnh khắc làm cho người ta cảm thấy một loại tinh kỳ trăm vạn, huyết chiến vạn dặm, da ngựa bọc thây khẳng khái bi tráng!

Bạch!

Nhưng mà sau một khắc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt động khẽ động, bước chân một bước, lại là trực tiếp xuyên thẳng qua hơn mười dặm hư không, xuất hiện ở Ngụy Khai Vũ bọn người chỗ chỉ huy hạm bên trên, cũng xuất hiện ở đế kinh triều đình quang mang phía trên.

"Ngươi!"

Mắt thấy đến kinh khủng kẻ địch thế mà trong nháy mắt liền xuất hiện ở nhóm người mình trước mặt, Ngụy Khai Vũ, Lục Vũ Phong, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng da đầu sắp vỡ, nghẹn ngào cuồng khiếu!

"Khiến người khâm phục tín niệm cùng dũng khí."

Đưa lưng về phía Ngụy Khai Vũ bọn người, nhìn chân trời vẫn như cũ kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, thẳng tiến không lùi mấy trăm tử sĩ, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình:

"Nhưng là không dùng được."

Phanh phanh phanh! Liên tiếp trầm muộn bạo hưởng, trên đường chân trời chưa rời xa mấy trăm tử sĩ đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn, mũ giáp hộ dưới mặt đầu lâu hết thảy bạo liệt, tận thành thịt băm, lại duy trì quán tính như là như lưu tinh rơi xuống phía dưới!

Thần quốc lĩnh vực bên trong, Nhạc Bình Sinh lượng tử liệt thần đao phát động, chém giết tốc độ đã đạt đến tâm theo mà tới tốc độ kinh khủng, những cái này tử sĩ thậm chí đối Nhạc Bình

Sinh thân ảnh từ trong tầm mắt của bọn hắn biến mất cũng còn không kịp phản ứng, liền toàn bộ bị chém giết linh hồn.

"Không! !"

Chỉ huy hạm bên trên, Ngụy Khai Vũ hốc mắt nứt toác ra. Ngoại trừ Lục Vũ Phong miễn cưỡng trấn định bên ngoài, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, Đoạn Tội đốc chủ, cùng với khác một đám binh sĩ đều đã là sợ vỡ mật!

Siêu huyền kỹ thuật đỉnh tiêm sản phẩm, ba mươi ba cỗ Tru Thần võ trang! Chín trăm cỗ chỉ kém một bậc mũi nhọn võ trang! Một trăm khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh, ba viên Diệt Tuyệt Siêu Cự Tinh, dạng này phối trí có thể giết chết thế gian này hết thảy sinh vật, cũng có thể đem toàn bộ Bắc Hoang phá hủy san bằng, tại trước mặt người này lại toàn bộ thành trò cười!

Thậm chí giờ này khắc này bọn hắn đã trở thành trên thớt thịt cá, tính mệnh đã hoàn toàn không nhận tầm kiểm soát của mình.

"Các hạ đã có như thế vĩ lực, đã hoàn toàn siêu thoát phàm tục, vì sao muốn nhúng tay trận chiến tranh này "

Lục Vũ Phong thở sâu tiến lên một bước, duy trì trấn định nói:

"Đối ngươi cùng ngươi dạng này tồn tại tới nói, chúng ta đều là vô cùng yếu ớt nhỏ bé, như là kẻ như giun dế a như vậy nhúng tay tham dự vào một bầy kiến hôi chiến tranh đối với ngươi mà nói có ý nghĩa gì "

Đối với hắn mà nói, thấy được Nhạc Bình Sinh cùng trong truyền thuyết thần thoại tồn tại đồng dạng không cách nào ngăn cản, không cách nào ngăn cản về sau, hắn duy nhất có thể làm chính là thăm dò rõ ràng Nhạc Bình Sinh dạng này tồn tại phương thức tư duy, nếm thử mưu cầu một chút hi vọng sống!

Lục Vũ Phong tiếng nói rơi xuống, chỉ huy hạm bên trên tất cả

mọi người lộ ra khuất nhục thần sắc, mà Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng càng là sắc mặt đỏ bừng, lồng ngực kịch liệt phập phồng gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh không nói một lời. Trong đầu của bọn hắn trước nay chưa từng có chuyển động, càng là trong nháy mắt phát hạ thề độc, muốn đem lấy nghiên cứu ra có thể giết chết người trước mắt vũ khí trở thành suốt đời tâm nguyện, nếu không chết không nhắm mắt!

"Ý nghĩa ngươi giết ta ta giết ngươi mà thôi, không có ý nghĩa gì."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười một tiếng, lười nhác nói nhảm:

"Trò chơi đã kết thúc, thất bại đại giới, liền dùng tính mạng của các ngươi đến lấp đi."

Xuy xuy xuy xùy!

Nhạc Bình Sinh tiếng nói còn chưa rơi xuống, sau một khắc, thần sắc hoặc cuồng nộ phẫn hận, hoặc quyết tâm lập thệ, hoặc tính toán mưu đồ Ngụy Khai Vũ, Lục Vũ Phong, Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng, Đoạn Tội đốc chủ bọn người đầu lâu trong khoảnh khắc bạo liệt, huyết nhục pháo bông rơi vãi một chỗ!

Không chỉ như thế, tại Ngụy Khai Vũ bọn người không đầu thân thể mềm mềm ngã quỵ đồng thời, còn lại tất cả lơ lửng chiến hạm bên trong, tất cả khoang điều khiển, pháo đài thao túng, hậu cần hết thảy nhân viên toàn bộ đều bị Nhạc Bình Sinh lượng tử liệt thần đao chém vào não hải, mệnh tang hoàng tuyền!

Trong chớp mắt, hội tụ toàn bộ tân triều đỉnh cao nhất kỹ thuật, cấp cao nhất trang bị, cường đại nhất đả kích thủ đoạn tinh anh ngăn chặn đội ngũ không có một người sống tồn tại.

Chỉ huy hạm boong tàu phía trên, Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về phía thực cảnh trực tiếp phó Nghi, ánh mắt vượt qua vạn

dặm rơi vào thần sắc cứng ngắc, như là pho tượng hoàng đế trên thân:

"Các ngươi còn có cái gì kế hoạch cùng phương án a "

"Nếu như không có, liền thừa dịp trong khoảng thời gian này chuẩn bị cẩn thận một chút , chờ ta đến đế kinh về sau từ hoàng đế tự mình ra đầu hàng đi."

"Đây là duy nhất có thể cứu vớt toàn bộ đế kinh phương thức."

Màn sáng phía trên hình tượng đột nhiên dập tắt, trong triều đình, Nhạc Bình Sinh thanh âm đàm thoại phiêu phiêu đãng đãng vang lên, mắt thấy đỉnh cao nhất, lực lượng tinh nhuệ hủy diệt toàn bộ quá trình hoàng đế cùng quần thần lâm vào ngạt thở đồng dạng tĩnh mịch.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 617: Quét Ngang 9 Vạn Dặm! (Cuối Cùng)

Chương 617: Quét ngang 9 vạn dặm! (cuối cùng)

Tân lịch năm 498 ngày 26 tháng 3, đánh lén lơ lửng đại lục ngăn chặn đội cảm tử toàn quân bị diệt, Thống soái tối cao Ngụy Khai Vũ, Thiên Công Thần Khí cục Lôi Hỏa hai bộ tối cao viện trưởng bỏ mình, tin tức ngoại trừ đế kinh trên triều đình hoàng đế cùng quần thần bên ngoài không người biết được.

Đồng dạng là tại một ngày này, đế kinh triều đình đại điện đóng chặt, vô luận là quần thần, thị vệ, vẫn là hoàng đế đều không có đi ra khỏi một bước.

Ngày 27, lơ lửng đại lục tiếp tục đi tới, chính thức tiến vào tân triều hạch tâm Trung Nguyên khu vực, trải qua hơn hai mươi tòa lớn nhỏ không đều quận huyện, dẫn phát phạm vi lớn khủng hoảng, nhưng là tại Ngụy Khai Vũ trước đó truyền khắp tất cả quân khu lệnh cấm phía dưới không người dám tự tiện phát động công kích, đồng thời các loại tình báo trong lúc nhất thời bông tuyết tuôn hướng đế kinh, lại quỷ dị không có thu được bất kỳ đáp lại. Một cỗ bất an không khí bắt đầu lan tràn.

Ngày 28, Trung Nguyên cảnh nội tất cả bên trong, cơ sở quan viên cùng nắm giữ quyền quyết định từng cái hệ thống đại thần cơ hồ đánh mất liên hệ, mà theo lơ lửng đại lục thúc đẩy, không khí khủng hoảng càng ngày càng nghiêm trọng, phạm vi nhỏ rối loạn thỉnh thoảng tại từng cái quận huyện bắt đầu bộc phát, đế kinh cư

dân tiểu cổ thoát đi.

Ngày 29, cũng chính là lơ lửng đại lục xâm lấn tân triều lãnh thổ ngày thứ bảy, phù lục tới gần tân triều đế kinh ngàn dặm phạm vi, theo tin tức truyền lại, mắt thấy đến hoàng đế căn bản không có bất luận cái gì ngăn cản phù lục xu thế cùng manh mối, khủng hoảng cùng tuyệt vọng toàn diện bộc phát, to lớn hùng tráng đế kinh, lít nha lít nhít dòng người bắt đầu phạm vi lớn thoát đi

Một mảnh khổng lồ âm ảnh cực tốc lưu động.

Lơ lửng đại lục hướng về đế kinh phương hướng chạy tới, chỗ qua thời khắc đều sẽ dẫn phát một trận tác động đến toàn thành sợ hãi cùng hỗn loạn, vô số thân người tâm run rẩy, thất kinh, lại chỉ có thể mặc cho như thủy triều âm ảnh lan tràn mà đến, trơ mắt nhìn toà này không thể ngăn cản phù lục từ đỉnh đầu trải qua.

Cái này mấy ngày bên trong, làm quyền lực trung tâm đế kinh đô đối toà này phù lục chẳng quan tâm, liền phảng phất không có cái gì phát sinh đồng dạng tùy ý tiến quân thần tốc, mà toà này phù lục lúc này khoảng cách đế kinh cũng chỉ còn lại có không đến ngàn dặm lộ trình.

Tại cái này ngắn ngủi năm sáu ngày trong thời gian, lơ lửng đại lục động tĩnh thời gian thực truyền lại, bao quát đế kinh ở bên trong tất cả thành trì bên trong dân chúng bình thường mỗi một ngày đều nghe ngóng lấy lơ lửng đại lục phương vị, trật tự xã hội đã từng bước hướng về sụp đổ phương hướng phát triển.

Lấy Ngụy Khai Vũ bọn người cầm đầu tinh anh cảm tử quân hủy diệt đều là tại chiếm diện tích ngàn dặm hoang dã khu không người phát sinh, đồng thời không có bất kỳ cái gì người sống, cho nên ngoại trừ đế trong kinh những người đang nắm quyền kia bên ngoài, cơ hồ không có ai biết chân thực tình hình chiến đấu.

Nhưng là dù vậy, tân triều hai mươi vạn vạn dân chúng lại không phải đồ đần, nhưng phàm là một cái có chút trí tuệ người đều từ mấy ngày nay quân đội trong sự phản ứng đoán ra được một cái làm cho người khó có thể tin, nhưng lại không thể không tin suy đoán:

Đế kinh bệ hạ, rất có thể xảy ra chuyện gì, hoặc là dứt khoát chính là phe mình quân đội căn bản là đối toà này phù lục bất lực, xông đi lên cũng bất quá là tại lấy trứng chọi đá mà thôi!

Cái này khiến bọn hắn sinh lòng vô biên sợ hãi cùng tuyệt vọng.

"Vì cái gì! Vì cái gì quân đội còn không có đem người xâm nhập đánh lui!"

"Từ biên cảnh tính lên toà này phù lục đã lái vào chúng ta cảnh nội hơn vạn dặm khoảng cách, đến cùng là đang làm gì!"

"Chuyện gì xảy ra, phù lục đến cùng là ai làm, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!"

"Xong, xong! Chúng ta xong!"

Vô số ái quốc chí sĩ hai mắt đỏ như máu, chạy tướng đi cáo, một bầu nhiệt huyết, thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành

Cuồng phong phần phật, mây cuốn mây bay.

Thần Dụ Võ Tôn bọn người đứng ở phù lục biên giới, quan sát trên mặt đất toàn thành khủng hoảng hình tượng, lẩm bẩm nói: "Nghĩ không ra, "

Bọn hắn trong miệng nghĩ không ra, tự nhiên là nguyên bản Bắc Hoang liên minh tại tân triều các loại áp chế dưới một mực ở vào hạ phong, cơ hồ không thở nổi. Tân triều lãnh thổ, hoàn cảnh hậu đãi, so với chỗ nghèo nàn Bắc Hoang tới nói mạnh hơn không

biết bao nhiêu, nhưng là kỳ cảnh bên trong đối võ đạo giới phong tỏa nghiêm trọng đến làm cho người giận sôi tình trạng, dù là chính là Luyện Thần tôn giả đều muốn chú ý cẩn thận, trốn trốn tránh tránh.

Mà tại năm trăm năm trước đó bọn hắn những cái này Võ Tôn cũng là sinh hoạt tại mảnh này lãnh thổ phía trên, mặc dù có Đại Hoang Thần Triều kinh khủng thống trị, cũng không có đến tân triều dạng này chưởng khống nghiêm trọng, để bọn hắn cơ hồ không dám vượt qua giới hạn tình trạng.

Còn lại liên minh tông sư trên mặt vẻ kích động cũng vô pháp tự đè xuống, một mặt mộng ảo chi sắc nhìn mặt đất hỗn loạn toàn thành:

"Nghĩ không ra tân triều thế mà từ bỏ chống cự, chẳng lẽ cái này một nhiệm kỳ hoàng đế thật muốn lựa chọn đầu hàng "

Huyền Minh Võ Tôn cười lạnh một tiếng: "Bọn hắn ngoại trừ đầu hàng bên ngoài, còn có thể làm cái gì mặc kệ là bọn hắn trong thành trì quân trị an vẫn là những bộ đội khác, mặc kệ lại nhiều, chạy tới cùng chịu chết có khác nhau a "

Một tên khác tông sư thần sắc lóe lên, thấp giọng nói: "Nếu như tân triều thật đầu hàng, cái kia "

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt không có chút rung động nào, thản nhiên nói: "Hết thảy sự nghị đều từ Nhạc đại nhân an bài, chúng ta chỉ cần làm theo, cái khác không cần suy nghĩ nhiều!"

Một bên Huyền Minh Võ Tôn thâm dĩ vi nhiên nhẹ gật đầu, Nhạc Bình Sinh hiện tại bày ra thực lực thủ đoạn xấp xỉ tại thượng cổ trong truyền thuyết các loại thần linh, cho dù là bọn họ thân là luyện thần võ tôn đối cũng đều đầu rạp xuống đất, đến kính như thần minh trình độ. Đối mặt một nhân vật như vậy , bất kỳ cái gì tiểu thông minh tính toán nhỏ nhặt đều là tự rước lấy nhục.

Đám người giấu trong lòng kích động tâm tình bay vụt mà xuống nghe ngóng tin tức, sau một lát về tới trên đỉnh núi Nhạc Bình Sinh trước mặt.

Thần Dụ Võ Tôn khom người nói:

"Đại nhân, chúng ta vừa rồi xuống dưới dò xét hỏi thăm một phen, đế kinh trong hoàng cung mấy ngày qua một mực không có động tĩnh, hoàng đế rất có thể đã ve sầu thoát xác."

Huyền Minh Võ Tôn nói tiếp: "Mặt khác toàn bộ đế kinh nhân khẩu xuất hiện phạm vi lớn chạy, chúng ta hôm nay trên đường đi thấy có không ít chính là từ đế kinh trốn đi phú thương quyền quý. Đến diên rồng quận, đã nói lên chúng ta khoảng cách đế kinh đã không đến khoảng cách một ngàn dặm."

"Những cái này đều râu ria."

Nhạc Bình Sinh cũng không quay đầu lại, bình tĩnh mở miệng, ra hiệu lấy phía trước hỏi:

"Các ngươi nhìn thấy cái gì "

Diệp Phàm hơi sững sờ, đưa mắt nhìn lại, trước mặt ngoại trừ vạn dặm mây đen bên ngoài đều là âm trầm một mảnh, cái gì đều nhìn không rõ ràng.

Trên mặt mọi người không rõ ràng cho lắm, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, sau đó

Hô!

Một cỗ thanh khí từ trong miệng của hắn tuôn trào ra, lại tại nửa đường liền biến thành hạo đãng ngàn dặm gió lốc chi long, trong lúc nhất thời gió lốc quá cảnh, ngàn vạn vòi rồng ở chân trời nộ hống, trong chớp mắt liền lấy không lưu tình chút nào, phong quyển tàn vân tư thái đem trước mặt kéo dài nghìn dặm mây đen

quét sạch sành sanh, hiển lộ ra một mảnh trời xanh không mây!

Ngay tại mảnh này bầu trời xanh phía dưới, ngàn dặm xa trời cùng đất cuối cùng, một tòa hùng vĩ, tang thương, không thể vượt qua cự thành âm ảnh lờ mờ, hiện ra.

Diệp Phàm bọn người thần sắc đột nhiên chấn động: "Là đế kinh!"

Tân triều, đế kinh, xuất hiện ở trong tầm mắt của bọn hắn!

Nhạc Bình Sinh ngắm nhìn mảnh này âm ảnh, ánh mắt bên trong tựa hồ vô cùng chờ mong, mỉm cười lẩm bẩm nói:

"Tần Vô Nhất, để cho ta nhìn xem, ta có thể hay không tham dự giữa các ngươi trò chơi "

Cùng lúc đó, theo ngàn dặm mây đen bị quét sạch sành sanh, hiển lộ ra phương xa cái kia phiến ác mộng khổng lồ âm ảnh, toàn bộ đế kinh khủng hoảng sôi trào, bộc phát, trong nháy mắt đạt tới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 618: Quân Vương Tử Xã Tắc!

Chương 618: Quân vương tử xã tắc!

"Trời ạ!"

"Không có người đứng ra ngăn cản, chúng ta đã bị ném bỏ "

"Trốn đến hầm! Không muốn đi ra!"

"Đầu hàng, đầu hàng, chúng ta đầu hàng!"

Làm kéo dài bát ngát âm ảnh đem đế kinh một chút xíu thôn phệ thời điểm, toà này nhân khẩu vượt qua ngàn vạn trung tâm chi thành rốt cục bạo phát ra vô số hoảng sợ la lên.

Mặc dù tại lơ lửng đại lục tiến quân thần tốc, không người ngăn cản ngăn cản mấy ngày ngắn ngủi trong thời gian, khủng hoảng sôi trào bên trong đế trong kinh đại lượng phú thương, quyền quý, bình dân trốn đi, nhưng là vẫn có hơn phân nửa người bởi vì đủ loại nguyên nhân vẫn như cũ lựa chọn lưu tại nơi này.

Những người này tuyệt đại đa số đều là chút tầng dưới chót nhân sĩ, hoặc ôm cùng tân triều sinh tử cùng chết sống xúc động phẫn nộ huyết dũng, hoặc không muốn ly biệt quê hương, hoặc đã nhận mệnh, lại hoặc là trong lòng còn có may mắn.

Phù lục khu vực biên giới, đủ loại hoảng sợ phẫn nộ la lên vang tận mây xanh, có không ít đã mất đi lý trí người không biết từ chỗ nào có được tay súng, cung tiễn thậm chí bình bình lọ lọ,

giống như là nổi điên giống như dã thú phí công vô lực hướng về đỉnh đầu cao hơn trăm trượng phù lục công kích tới, lại tốn công vô ích.

"Ma đầu! Đại ma đầu, đi chết a!"

"Mau mau cút! Lăn ra ngoài!"

"Đến a! Đến giết lão tử a! Nhìn một chút lão tử có thể hay không một chút nhíu mày!"

Lít nha lít nhít kéo dài toàn thành trên đường phố, từng cái nam nữ già trẻ hai mắt thấu đỏ, một bên đem trong tay mình bất luận cái gì có thể lợi dụng vật thể hướng về che khuất bầu trời âm ảnh ném nện mà đi, một bên khàn cả giọng gầm rú. Những người này cử động cùng nói là công kích, không bằng nói là đang phát tiết sợ hãi của mình cùng tuyệt vọng.

Từ diện tích nhìn lại Nhạc Bình Sinh nhờ vả bập bềnh không đại lục chỉ so với toàn bộ đế kinh nhỏ hơn một vòng, có thể nói Nhạc Bình Sinh cái gì đều không cần làm chỉ cần triệt hồi tâm thần chi lực, toà này phù lục liền có thể đem toàn bộ đế kinh, ngàn vạn sinh linh triệt để chôn vùi, loại này uy hiếp hạ không ai có thể bảo trì trấn định, duy nhất có thể cảm nhận được chính là nhỏ bé, bất lực, cùng sâu vô cùng không biết sợ hãi!

Phù lục tại sắp tới gần đế trong kinh hoàng cung là liền ngừng lại.

Đây là một mảnh vàng son lộng lẫy, ngưng tụ vô số đại sư trí tuệ cùng tang thương lịch sử kiến trúc hùng vĩ. Từng tòa hùng tráng điện đường nguy nga đứng vững, mái cong đấu củng, thấy người sang bắt quàng làm họ, sinh động như thật, cái này một mảnh quần lạc kéo dài ra ngoài gần hơn hai mươi dặm , bất kỳ cái gì ngôn ngữ không cách nào hình dung hùng vĩ, tráng lệ chi sắc.

Nhưng quỷ dị chính là, to như vậy một cái to lớn hoàng cung nhưng thật giống như một người đều không, không gặp được một bóng người.

Đối mặt đất hết thảy âm thanh ồn ào mắt điếc tai ngơ, Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, quét mắt mặt đất to lớn lại tĩnh mịch tân triều hoàng cung, như có điều suy nghĩ.

"Đại nhân, còn xin cẩn thận."

Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn ba người đi lên phía trước trầm giọng nói:

"Cái này mấy điểm chúng ta không có gặp được bất kỳ phản kháng lực lượng, quân đội cũng phá lệ yên lặng, tân triều phản ứng rất khác thường!"

"Theo dò xét mà đến tình báo, hoàng đế cùng tất cả đại thần trong vòng mấy ngày này đều không có đi ra khỏi hoàng cung một bước, có lẽ đã bí mật trốn đi, giống Đại Hoang Thần Triều dư nghiệt như thế từ sáng chuyển vào tối, muốn trong bóng tối súc tích lực lượng, ý đồ một ngày kia ngóc đầu trở lại!"

"Mà lại ta cho rằng hiện tại trong hoàng cung có khả năng thiết hạ mai phục muốn ngọc thạch câu phần, lại hoặc là nổi lên âm mưu gì!"

Từ ngăn chặn cảm tử quân toàn quân bị diệt về sau, đoạn đường này đến nay bọn hắn không còn nhận bất kỳ ngăn cản, bao quát đường tắt tất cả thành trì quận huyện quân sự lực lượng phòng thủ cũng giống là triệt để từ bỏ đồng dạng co đầu rút cổ không ngoài, để bọn hắn mỗi người sinh lòng lo nghĩ. Theo bản năng liền nghĩ đến tân triều hoàng đế chỉ sợ không có dễ dàng như vậy liền đem tốt đẹp giang sơn chắp tay nhường cho, nếu như kỳ nhân từ sáng chuyển vào tối, lại nắm giữ lấy Bắc Hoang đại địa phía trên ẩn núp lực phản kích lượng áp dụng kinh khủng hoạt

động, vậy sẽ là tai nạn to lớn.

"Âm mưu "

Trong mắt vô số linh quang giống như tinh thần sinh diệt, hàng trăm hàng ngàn loại khả năng một nháy mắt từ ý niệm bên trong hiện lên, Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt liền suy đoán ra đến trồng loại khả năng, cười ha ha nói:

"Xem bọn hắn đang chơi trò xiếc gì đi!"

Tiếng cười dài bên trong, Nhạc Bình Sinh nhô ra tay nắm vào trong hư không một cái.

Răng rắc!

Một tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang, sau đó chính là đủ để khiến sơn hà rung chuyển to lớn tiếng oanh minh vang lên, Nhạc Bình Sinh trước mặt, đế trong kinh, toàn bộ diện tích mấy ngàn bình phương bên trong hoàng cung từ vờn quanh một vòng bên tường thành duyên tận gốc đứt gãy, sau đó tại Nhạc Bình Sinh vô biên vĩ lực hạ bạt đi lên, xông thẳng không trung!

Đại lượng đất đá, bụi mù vẩy xuống khuấy động, mặt đất hàng ngàn hàng vạn người phát ra kinh hãi muốn tuyệt thét lên, trơ mắt nhìn tượng trưng cho toàn bộ tân triều tối cao trung tâm quyền lực, bị bọn hắn liệt vào Thần Thánh Chi Địa hoàng cung giống như là một khối xếp gỗ đồng dạng bị nâng lên thiên không.

Ầm ầm!

Bị Nhạc Bình Sinh một thanh tính cả chạm đất da nắm lên toàn bộ hoàng cung nhẹ nhàng tựa vào lơ lửng đại lục biên giới, phát ra trầm muộn tiếng vang, cũng làm cho Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn bọn người mí mắt trùng điệp nhảy một cái.

"Đây thật là đơn giản thô bạo a."

Bọn hắn nhìn nhau một chút, nội tâm đã hoàn toàn chết lặng.

Giờ phút này toàn bộ hoàng cung liền ở vào bọn hắn nghiêng xuống phương vị trí, tất cả cung điện nhìn một cái không sót gì, bao gồm chính giữa toà kia tượng trưng cho hoàng đế Vô Thượng quyền hành triều đình đại điện.

"Đi thôi."

Nhẹ nhàng một câu truyền ra, Nhạc Bình Sinh lăng không dạo bước, chắp hai tay sau lưng nhàn nhã hướng về trong hoàng cung triều đình đại điện bước đi, Diệp Phàm bọn người nhao nhao theo sát phía sau.

"Nghĩ không ra, một ngày kia chúng ta cũng có thể xuất hiện ở đây!"

Bất luận cảnh giới cao thấp, liên minh di chủng võ đạo cao thủ tại từng bước tiến lên ở trong ngắm nhìn dưới chân tráng lệ, cực điểm xa hoa hùng vĩ kiến trúc, trên mặt toàn bộ đều là tựa như ảo mộng cảm thán.

Không đến trong phiến khắc, triều đình đại điện đã gần ngay trước mắt, Nhạc Bình Sinh có nhiều thú vị nhìn từ trên xuống dưới.

"Đại nhân, xin cho ta đi."

Dư chấn đình chỉ, đế trong kinh tiếng hô hoán chấn thiên, Diệp Phàm làm gương cho binh sĩ bắn ra, trong chốc lát đáp xuống triều đình đại điện trên không, lạnh lùng nhìn xuống tắc kinh to lớn cửa điện, sau đó hùng vĩ thanh âm như là như sấm rền cuồn cuộn khuấy động:

"Tân triều hoàng đế, ở đâu!"

Thật lớn tiếng gầm trong khoảnh khắc liền quét sạch toàn bộ

to lớn hoàng cung cung điện, khiến cho vô số hạt bụi nhỏ tia sáng chấn động. Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, nhàn nhã đánh giá đây hết thảy.

Yên tĩnh, ngoại trừ mặt đất phân loạn thanh âm huyên náo bên ngoài, dưới chân hoàng cung lại hoàn toàn yên tĩnh, giống như là không có một cái nào người sống.

Diệp Phàm nhíu chặt mày, vừa muốn lại lần nữa có hành động là

Kẹt kẹt

Triều đình đại điện nặng nề đại môn từ từ mở ra, một cỗ nồng đậm huyết tinh vị đạo tuôn trào ra.

Theo cửa điện mở rộng, tia sáng chiếu nhập, một mảnh đen nghịt bóng người cũng hiển lộ ra.

Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh mười hơn người ánh mắt lập tức đọng lại.

"Đại nhân! Ngươi rốt cuộc đã đến!"

Theo một cái khàn khàn mà âm thanh kích động vang lên, lần lượt từng thân ảnh bước nhanh đi ra triều đình đại điện, đều là một chút thân mang quan hắn, tựa hồ cửu cư cao vị nhân vật. Những người này trên mặt tràn ngập sợ hãi kính úy thần sắc, mới vừa đi ra triều đình đại điện liền hướng về hư không bên trong bình tĩnh mà đứng Nhạc Bình Sinh bịch một chút quỳ rạp xuống đất.

Cái này

Bọn này triều đình trong đại điện đi ra nhân vật nhìn qua rõ ràng là tân triều quan viên, trọng thần, mà cử động của bọn hắn thực sự vượt quá Thần Dụ Võ Tôn đám người đoán trước, để bọn

hắn không khỏi khẽ giật mình.

Lúc này, quỳ xuống trong đám người cầm đầu một thân ảnh bỗng nhiên ngẩng đầu lên hướng về không trung Diệp Phàm, cũng hướng về Diệp Phàm sau lưng Nhạc Bình Sinh khàn cả giọng hô lớn:

"Đại nhân Thần Uy vô biên, chúng ta cam nguyện quy hàng, lấy ra sức trâu ngựa! Tân đế ý đồ bỏ thành mà chạy, đã bị chúng ta thiết kế bắt được, lấy đó thành ý!"

"Cái gì "

Cầm đầu hô to chẳng qua là một người bình thường, thanh âm phiêu phiêu đãng đãng, lại chỉ một thoáng tại Võ Đạo Liên Minh cả đám cùng trong lòng nhấc lên sóng lớn ngập trời!

"Ngươi là ai ngươi nói tân đế ý đồ bỏ thành mà chạy, bị các ngươi bắt được "

Thần Dụ Võ Tôn đột nhiên tiến lên một bước quát lạnh nói:

"Người ở nơi nào!"

"Ta là thủ tướng đại thần Vương Minh Đường, chúng ta đã xem tân đế giam lỏng tại đại điện bên trong, một mực chờ đợi sau đại nhân đến đến!"

Lão giả dẫn đầu tựa hồ đồng dạng là thân cư cao vị, hắn đột nhiên xoay đầu lại hướng về tràn ngập huyết tinh vị đạo đại điện bên trong quát:

"Đem người mang tới!"

Đạp đạp đạp, theo tiếng bước chân vang lên, bốn tên thân mang chiến đấu võ trang giáp sĩ áp giải một thân mang đế bào, sắc mặt trắng bệch nam tử đi ra.

Mặc dù là bị bức hiếp áp giải, nhưng là nam tử này thân hình cao lớn, trong lúc hành tẩu ung dung không vội, không vội không chậm, phảng phất trời đất sụp đổ cũng không thể rung chuyển mảy may, không có chút nào tù nhân giác ngộ. Mà hắn nhìn không chớp mắt, ánh mắt như đao bắn ra hướng về phía không trung Nhạc Bình Sinh bọn người, người này mặc dù không nói một lời cứ như vậy bình tĩnh tới cực điểm nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh bọn người, nhưng lại tản mát ra một cỗ tôn quý vô cùng khí chất, ánh mắt bên trong như là trào lên cực nóng nham tương gần như nhóm lửa không khí, tràn đầy một loại sơn hà vỡ vụn cuồng nộ! Xúc động phẫn nộ! Không cam lòng!

Nhìn thấy nam tử này diện mạo, cảm ứng được nam tử này ánh mắt, nguyên bản cười lạnh Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn nội tâm đột nhiên chấn động:

"Tân đế! Thật là ngươi!"

Nguyên bản bọn hắn coi là hết thảy trước mắt bất quá là một trận vụng về trò xiếc, vì chính là thay chân chính tân đế động tĩnh che giấu tai mắt người, nhưng chưa từng nghĩ đến người trước mắt lại là hàng thật giá thật, vào chỗ đến nay chăm lo quản lý, đem bọn hắn bức bách hơn ba mươi năm đương triều tân đế!

"Ha ha ha ha ha tân đế, nghĩ không ra! Nghĩ không ra! Thế mà thật là ngươi!"

Một nháy mắt không thể tin qua đi, Thần Dụ Võ Tôn trong lúc đó giống như là nhìn thấy cái gì trên đời này buồn cười nhất sự vật đồng dạng cất tiếng cười to:

"Không biết ngươi tại nửa tháng trước mượn gió bẻ măng xâm chiếm ta Bắc Hoang biên giới lúc, có muốn hay không đến chính mình sẽ bị thủ hạ quần thần xem như nhập đội, rơi xuống tình cảnh như thế "

"Ha ha ha" Huyền Minh Võ Tôn cũng ép không được trong lòng hoang đường cảm giác, cười như điên nói: "Ta coi là tân triều hoàng đế văn thao vũ lược, là một cái cỡ nào khó lường nhân vật, không nghĩ tới lại tại thuyền lật trong mương thú vị, quá thú vị!"

Trên thực tế tân triều từ lập triều đến nay, mỗi một đời hoàng đế nhiệm kỳ bất quá ba bốn mươi dư năm, lại dài cũng sẽ không vượt qua năm mươi năm. Mà mỗi một thời đại hoàng đế đều là chăm lo quản lý, để tân triều quốc lực liên tục tăng lên. Mà trước mặt của bọn hắn đương triều tân đế càng là như vậy, hắn không thấy vẻn vẹn giữ vững tân triều tấn mãnh phát triển xu thế, tại hắn đảm nhiệm bên trong huyết mạch cấy ghép võ đạo phát triển còn đột nhiên tăng mạnh, thậm chí tạo ra được Đế Trọng Sinh dạng này cùng cảnh giới gần như vô địch Thần Ma võ giả ra!

Đây là một vị có hùng tài đại lược, hoàn toàn xứng đáng hùng chủ.

Nếu như nói hắn duy nhất quyết sách bên trên sai lầm, chỉ sợ sẽ là Nhạc Bình Sinh dạng này hoàn toàn đã vượt qua tưởng tượng tồn tại, bằng không mà nói nếu như quân viễn chinh vận dụng tất cả át chủ bài thủ đoạn, tại Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh chính vào ngoại ưu nội hoạn thời khắc hoàn toàn chính xác có thể lấy cái giá thấp nhất hoàn thành thống nhất đại nghiệp.

Chỉ tiếc bất cứ chuyện gì cũng không có như quả.

Thần Dụ cùng Huyền Minh Võ Tôn hai người rõ ràng chính mình đánh giá thấp nhân tính, cũng hoàn toàn minh bạch Nhạc Bình Sinh làm như thế nguyên nhân, đúng là như thế liên tiếp triển lộ ra như thế làm cho người sợ hãi, không cách nào ngăn cản Thần Uy, mới khiến cho những đại thần này vì cam đoan ích lợi của mình, làm ra lâm trận phản chiến cử động.

Sau lưng rất nhiều liên minh cao thủ biểu lộ đều là vừa mừng vừa sợ, mà Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười

vừa đi vừa về liếc nhìn một vòng, sau đó đem ánh mắt bắn ra tại thủ tướng đại thần Vương Minh Đường trên thân, thuận miệng hỏi:

"Nói cho ta, các ngươi là thế nào làm "

Đen nghịt quỳ sát trong quần thần, cầm đầu Vương Minh Đường cũng không ngẩng đầu lên, cung kính nói:

"Tân đế tại đại nhân phát ra tối hậu thư về sau đã cuồng nộ mất trí, nhân tính mẫn diệt, lại là muốn đem còn lại tất cả Diệt Tuyệt Tân Tinh chôn thiết lập tại trong hoàng cung, ý đồ ngọc thạch câu phần, để đế kinh chôn cùng!"

"Đây là tân đế một thiếp thân cận vệ bỏ gian tà theo chính nghĩa cáo tri tại chúng ta, chúng ta biết rõ tân đế khư khư cố chấp, đã tẩu hỏa nhập ma, căn bản thuyết phục không được, cho nên tại cùng ngày liền liên hệ các phương, phát động phản đối bằng vũ trang, đem tân đế bao quát hắn một đám phi tử, huyết mạch toàn bộ cầm nã! Vì để tránh cho tin tức tiết lộ dẫn phát đại loạn, phản đối bằng vũ trang tạo thành vết tích bị thanh tẩy, tất cả thi thể bao quát tân đế phi tử cùng huyết mạch toàn bộ đều chồng chất tại triều đình trong đại điện."

"Nói như vậy các ngươi ngược lại là cứu vớt thương sinh."

Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ là một mặt vân đạm phong khinh thần sắc, mà Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh ba người ánh mắt khẽ động, bước chân một bước bên trong vượt qua triều đình trước đại điện quỳ sát chúng thần, bước vào đại điện bên trong.

Ánh mắt của bọn hắn có chút co rụt lại.

Hùng vĩ đại điện trống trải bên trong, gay mũi huyết tinh vị đạo trùng thiên, chỉ gặp đại điện một bên thi cốt chồng chất thành núi, có quan viên, có thị nữ, có giáp sĩ, hàng trăm hàng ngàn, tất cả

đều rải lên một tầng vôi cũng vô pháp che giấu buồn nôn buồn nôn huyết tinh vị đạo.

Mà tại mặt khác một bên, một đội tinh nhuệ vệ sĩ vờn quanh, khống chế một đám cả nam lẫn nữ, chính là tân đế phi tử cùng dòng dõi.

Diệp Phàm đám ba người nhìn nhau nhẹ gật đầu, quát: "Đem bọn hắn mang ra!"

"Phụ hoàng! Mau cứu ta!"

"Tha mạng, tha mạng, ta còn không muốn chết a!"

"Bệ hạ! Mau tới cứu chúng ta!"

Ồn ào thê lương la lên trong gió phiêu đãng, tân đế đã thẳng tắp mà đứng, tựa như tuyên cổ mà đứng sông núi.

Hắn chậm rãi xoay người lại, mắt cũng không nhìn quỳ sát ở một bên quần thần, lãnh khốc nói:

"Im ngay! Ai tại cừu địch trước mặt mềm yếu kêu khóc, chính là tại cho trẫm hổ thẹn! Để trẫm nói cho các ngươi biết, đối mặt sơn hà vỡ vụn, xã tắc sụp đổ lúc, ta Tần thị nhất tộc, nên như thế nào!"

Nói xong đoạn văn này, tân đế đột nhiên quay đầu, ánh mắt giống như ngàn vạn thanh cương đao thẳng tắp đâm về phía Nhạc Bình Sinh:

"Ngươi vũ lực, là trẫm trước đây chưa từng gặp, làm quỷ thần đều muốn sợ hãi."

"Nhưng là ngươi cho rằng dạng này liền có thể để Tần thị nhất tộc cúi đầu, coi là trẫm sẽ sợ hãi, đầu hàng, cầu xin tha thứ, làm một cái vong quốc chi quân vậy liền mười phần sai!"

"Thiên tử, thủ biên giới! Quân vương, tử xã tắc!"

Tân đế chí lớn kịch liệt thanh âm chấn động chân trời, để Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh cùng một đám liên minh cao thủ sắc mặt thoáng chốc biến đổi: "Không được!"

Phốc!

Còn không đợi bọn hắn có hành động, sau một khắc, tại bọn hắn cùng Nhạc Bình Sinh trong mắt, tân đế cả người đột nhiên trên thân vô số huyết vụ phun tung toé, cả người giống như là trong nháy mắt bị rút khô tất cả huyết dịch, sau đó lại từ lỗ chân lông xuyên suốt mà ra!

Chí tôn chí quý long bào phía trên đã bị nhuộm dần thành tinh hồng, tân đế thân hình cao lớn đẩy kim sơn đổ ngọc trụ đồng dạng ầm vang ngã xuống, tóe lên điểm điểm bụi mù.

Trong suốt thiên không đều đập vào mi mắt, hắn hai mắt trợn trừng, con ngươi phóng đại, yết hầu khẽ nhúc nhích, phát ra một cái thanh âm rất nhỏ, như là thì thào nhỏ nhẹ

"Trẫm, hận, a "

Sau đó trong mắt của hắn quang mang mất hết.

Nhất đại hùng chủ, tân triều đương đại đại đế tự sát mà chết. Chết tại Nhạc Bình Sinh trước mặt.

"Đáng chết!"

"Chuyện gì xảy ra!"

"Vì cái gì hắn có loại thủ đoạn này!"

Thần Dụ Diệp Phàm bọn người trong nháy mắt cuồng nộ, tân đế chỉ một thoáng tử vong thực sự phát sinh quá nhanh, bọn hắn cũng tuyệt đối không ngờ rằng vị hoàng đế này vậy mà như thế

cương liệt quả quyết, trực tiếp ở trước mặt bọn họ không biết dùng thủ đoạn gì tự sát mà chết!

Mắt thấy đây hết thảy Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, từ đầu tới đuôi cũng giống như một cái quần chúng đồng dạng không có chút nào ngăn cản ý đồ.

Duy chỉ có trong mắt hiển lộ ra một tia mỉa mai thần thái.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 619: Ta, Đang Chờ Ngươi!

Chương 619: Ta, đang chờ ngươi!

Nhất đại đế vương máu tươi tại chỗ, ầm vang mà ngã thời khắc, phảng phất một thời đại tùy theo rời xa, vô luận là lâm trận quay giáo quần thần, vẫn là một bên nơm nớp lo sợ tân đế Tần phi, dòng dõi, toàn bộ đều tại Thần Dụ bọn người kinh sợ trong tiếng kêu ầm ĩ ngây dại.

Bọn hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới thân là nhất đại quân chủ, tại cái này đại hạ tương khuynh thời khắc tân đế không có đàm phán, không có khúm núm, như thế cương liệt quả quyết lấy thân đền nợ nước!

"Bệ hạ!"

"Phụ hoàng!"

Tân đế Tần phi, dòng dõi trong nháy mắt ngốc trệ qua đi phát ra tê tâm liệt phế thê lương kêu khóc.

"Đáng chết!"

Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người thân hình lóe lên, trong khoảnh khắc xuất hiện tại tân đế thi thể trước đó, tâm thần tuôn ra đảo qua, lại phát hiện vị này nhất đại hùng chủ đích đích xác xác là hồn phi phách tán, bỏ không một bộ rách nát thân thể, chết không thể chết lại.

Thần Dụ Võ Tôn đột nhiên quay đầu, hướng về một mặt khiếp sợ thủ tướng đại thần Vương Minh Đường quát lên:

"Các ngươi bọn này ngu xuẩn! Tại khống chế tân đế thời điểm chẳng lẽ không nghĩ tới điểm này a!"

Như kinh lôi quát chói tai âm thanh đinh tai nhức óc, Vương Minh Đường lấy lại tinh thần, thanh âm khô khốc:

"Các vị, chư vị đại nhân, tân đế dù sao từng là nhất đại quân vương, chúng ta mặc dù lâm trận phản chiến lại sao dám khinh nhục nếu như không phải hắn khư khư cố chấp muốn lấy toàn bộ đế kinh vì cạm bẫy, thương sinh đại nghĩa phía trước, chúng ta cũng sẽ không làm bất trung như thế bất nghĩa sự tình!"

Vương Minh Đường sau lưng quần thần cũng kinh hồn táng đảm nhao nhao phụ họa nói:

"Đúng vậy a! Đúng a!"

"Hoàng gia thủ đoạn không phải chúng ta có thể phỏng đoán, chúng ta thực sự không biết a!"

"Chúng ta cũng tuyệt không có nghĩ đến tân đế sẽ như thế chấp mê bất ngộ, tình nguyện lấy thân đền nợ nước cũng không muốn đầu hàng a!"

Thần Dụ cùng Huyền Minh cùng một đám liên minh cao thủ sắc mặt tái xanh. Tân đế vừa chết, tin tức này nếu như truyền ra ngoài toàn bộ tân triều ngay lập tức sẽ đại loạn! Không có cái mới đế áp chế, các nơi bộ đội, cơ quan mất đi quản khống, muốn cùng cùng chưởng khống tân triều độ khó tăng vọt gấp mười, mà tân đế tại Bắc Hoang cảnh nội mai phục hạ những cái kia chung cực phản kích thủ đoạn, nếu như biết được tin tức này, rắn mất đầu phía dưới khó mà phán đoán có thể hay không mất khống chế!

Một nháy mắt nghĩ đến những cái này, mỗi người sắc mặt đều

khó nhìn tới cực điểm.

"Tốt, người chết thì chết. Làm các ngươi việc."

Đám người mí mắt nhảy loạn thời khắc, Nhạc Bình Sinh ý vị thâm trường liếc qua tân đế thi thể, vân đạm phong khinh nói:

"Thần Dụ, Huyền Minh, nhiệm vụ của các ngươi chính là khiến cái này đại thần phối hợp, ổn định toàn bộ tân triều thế cục, không nên xuất hiện cái gì phạm vi lớn rung chuyển."

"Diệp Phàm, ta muốn ngươi sưu tập chỉnh lý trong hoàng cung tất cả văn kiện cơ mật, tư liệu, văn hiến, ta hữu dụng."

"Mặt khác Bắc Hoang phương diện tạm thời án binh bất động, cụ thể tiếp thu sát nhập sự nghị chờ ta đến tiếp sau rồi quyết định."

Diệp Phàm bọn người không khỏi khẽ giật mình:

"Đại nhân, ngươi là muốn "

Nhạc Bình Sinh thần sắc nhàn nhạt, nhìn phía dưới chân một cái nào đó phương hướng:

"Ta muốn đi một chỗ , chờ ta trở lại hẵng nói."

Đám người mặc dù trong lòng còn có lo nghĩ cũng không dám hỏi nhiều, cùng nhau gật đầu nói phải, Thần Dụ Võ Tôn ngẩng đầu lên hỏi:

"Đại nhân, cái kia tân đế Tần phi cùng dòng dõi "

Làm hắn ngẩng đầu lên thời khắc, Nhạc Bình Sinh thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ có giọng nói lạnh lùng trên không trung phiêu phiêu đãng đãng:

"Tân đế không phải là muốn tự thân dạy dỗ nói cho bọn hắn

thân là thành viên hoàng thất cách làm chính xác a "

"Vậy liền thỏa mãn hắn đi."

Đế kinh phía bắc bên ngoài năm mươi dặm, sông núi chập trùng, giống như cự long nằm ngang, mênh mông quần sơn trong một cỗ trang nghiêm túc mục chi khí tràn ngập khuấy động, một mảnh ngôn ngữ khó mà miêu tả hùng vĩ lăng tẩm quần lạc tọa lạc trong đó.

Đây chính là tân triều Đế Lăng, lại lần nữa hướng lập triều đến nay hết thảy mười tám vị hoàng đế chỗ mai táng địa phương, cũng là tân triều đời thứ nhất khai triều đại đế Quang Vũ Trung Ương đại đế chỗ mai táng địa phương!

Từ trên cao quan sát xuống dưới, cái này một mảnh sông núi long mạch tương tự một đầu khổng lồ Chân Long ở trên mặt đất ngủ say, phảng phất trấn áp toàn bộ thiên hạ khí vận, mà trên đó Đế Lăng không chỉ là quy mô hùng vĩ, còn có tùng bách che trời, cung điện huy hoàng, khí thế rộng rãi, tựa như Thiên Cung.

Đồng thời Đế Lăng bên ngoài có trọng binh trấn giữ, cũng là đế kinh quân đội chỗ, tối thiểu có vượt qua hai mươi vạn tinh nhuệ bộ đội đóng quân tại Đế Lăng bên ngoài, cùng đế kinh xa xa tương vọng, một khi xuất hiện bất kỳ đột phát tình huống cũng sẽ ở thời gian ngắn nhất đến đế kinh, tiến hành trấn áp.

Bất quá giờ này khắc này, nguyên bản kỷ luật sâm nghiêm trong quân khu lại tràn ngập một cỗ cực độ khẩn trương, xao động bầu không khí.

Tầm mắt khoáng đạt khu vực, hàng ngàn hàng vạn binh sĩ tụ tập ở đây, nhìn xa xôi trên đường chân trời, cũng là tại đế kinh chỗ trên không cái kia một mảnh kinh người đại lục âm ảnh, đã là tâm kinh đảm hàn:

"Rốt cuộc xảy ra sự tình gì!"

"Vì cái gì tùy ý tiến quân thần tốc, không làm phản kháng "

"Bệ hạ đang làm cái gì "

Đối với tiền tuyến thất bại, lơ lửng đại lục xâm lấn tin tức sớm đã truyền khắp từng cái quân đội, tại mấy ngày nay trong thời gian hạch tâm quân khu Thống soái tối cao không chỉ một lần phát tin hỏi thăm , chờ đến đáp lại lại toàn bộ đều là yêu cầu bọn hắn án binh bất động, mà lại tìm từ mười phần nghiêm khắc, khiến cho các loại suy đoán nổi lên bốn phía, quân tâm lưu động.

Mà khi mảnh này rung động lòng người lơ lửng đại lục tại đế kinh trên không hiển lộ thời khắc, toàn bộ quân khu chấn động cùng khủng hoảng không thể nghi ngờ đạt đến.

Hô!

Dãy núi trên không, hư không giống như là nước gợn sóng bắt đầu lắc lư, sau một khắc một thân ảnh không có dấu hiệu nào vừa sải bước ra, phảng phất là từ thế giới khác giáng lâm mà tới.

Đây là Nhạc Bình Sinh xuyên thẳng qua hư không, một bước ở giữa vượt qua khoảng cách mấy chục dặm trực tiếp giáng lâm mà tới. Mà từ hắn rời đi hoàng cung phù đảo đến đây chỉ bất quá hao tốn trong một nháy mắt.

Ân

Vừa mới xuất hiện vào hư không, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, lập tức liền đã nhận ra một cỗ quỷ dị không hiểu ba động tràn ngập hắn chỗ vùng hư không này, lại tại trong khoảnh khắc liền bị Lượng Tử thân xác hấp thu đồng hóa.

"Loại này dò xét thủ đoạn đế trong kinh cũng có, đây chính là cái gọi là giám thần tháp a "

Trong tâm thần trong nháy mắt đạo đạo tư liệu tin tức chảy qua, trong nháy mắt Nhạc Bình Sinh liền minh bạch đây chính là tân triều dùng để phòng bị dò xét Bắc Hoang võ đạo cao thủ thủ đoạn, cùng loại với radar quét hình. Chỉ tiếc đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói muốn phá giải loại thủ đoạn này cùng ăn cơm uống nước đồng dạng đơn giản.

Xa xa quét mắt một chút ngoài quần sơn vây lít nha lít nhít quân doanh cùng trên sơn đạo binh lính tuần tra, Nhạc Bình Sinh không làm kinh động bất luận người nào dự định, trong nháy mắt lại biến mất ngay tại chỗ.

Mục tiêu của hắn, chính là tòa thứ nhất Đế Lăng, cũng chính là Tần Vô Nhất nơi chôn thây!

Đạp, đạp, đạp.

Rộng rãi trong thông đạo tối tăm, Nhạc Bình Sinh bước chân nhẹ giọng quanh quẩn.

Hẹp dài trong thông đạo, một cỗ âm hàn ẩm ướt chi khí không ngừng từ bốn phương tám hướng đánh tới, hai bên lối đi thỉnh thoảng sáng lên dạ minh châu óng ánh quang huy, chiếu rọi ra Nhạc Bình Sinh không có cái bóng thân thể.

Tại lặng yên không tiếng động đem lăng mộ cổng rõ ràng bởi vì lơ lửng đại lục giáng lâm đế kinh mà không yên lòng thủ vệ giải quyết về sau, tại vi mô tầm nhìn phía dưới cả tòa Đế Lăng chỉnh thể cấu tạo đều nhìn một cái không sót gì, Nhạc Bình Sinh căn bản không cần giống bình thường kẻ trộm mộ như thế đào đất động, quấn mê cung, tránh cạm bẫy, mà là trực tiếp hơi tô lại nhạt lấy tâm thần chi lực làm đao cắt chém ra một cái thông đạo, tiến vào Tần Vô Nhất Đế Lăng.

Đế Lăng là tập hợp tân triều tất cả thợ khéo trí tuệ, dùng đứng đầu nhất thiết kế, kiên cố nhất bay kiến trúc vật liệu, gần nhất

hiểm ác cạm bẫy, thậm chí hoàn toàn có thể đối phó được Diệt Tuyệt Tân Tinh oanh tạc đả kích, nhưng là tại hiện tại Nhạc Bình Sinh không thể tưởng tượng thủ đoạn phía dưới lại đều giống như là nhà chòi đồ chơi.

Đổ bê tông hợp kim vách tường tựa giống như đậu hũ yếu ớt, bị tầng tầng cắt chém ra một đầu trực tiếp thông hướng khu vực hạch tâm thông đạo; nhiệt độ cao, lưu toan, kịch độc, hỏa diễm, hàn băng đủ loại xuất kỳ bất ý, cực đoan ác độc cạm bẫy thỉnh thoảng phát động, đối Nhạc Bình Sinh tới nói lại phảng phất là gió nhẹ quất vào mặt, không cách nào trì trệ bước chân hắn mảy may.

Đại khái xâm nhập Đế Lăng, hướng về vi mô tầm nhìn chỗ quan sát được khu vực hạch tâm xâm nhập chừng một dặm, thông đạo dưới đáy, một đạo vô cùng cửa đá khổng lồ xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh trước mặt, trên cửa đá một bộ vạn chúng cầm vũ khí nổi dậy, lật đổ Đại Hoang Thần Triều thống trị cảnh tượng rộng lớn phù điêu tuyên khắc, một chút nhìn đến lập tức liền cho người ta một loại tức sùi bọt mép, chí lớn kịch liệt, dám gọi nhật nguyệt thay mới thiên ý niệm hừng hực như lửa đốt, cuồn cuộn tràn ngập ra!

"Tốt, tốt "

Dạ minh châu ánh sáng nhạt chiếu rọi, Nhạc Bình Sinh khuôn mặt bên trên hiếm thấy hiển lộ ra từng tia từng tia kích động, thần sắc mong đợi. Hắn tự nhiên biết, cửa đá về sau, chính là khu vực hạch tâm, cũng chính là Tần Vô Nhất Đế quan chỗ! Hắn sắp tự tay mở ra chân tướng, mà quanh quẩn đã lâu hoang mang, lo nghĩ đều đem đạt được giải đáp!

Oanh long long long

Không thấy Nhạc Bình Sinh có bất kỳ động tác, tâm thần lực tràng phát động, hơn ngàn tấn hùng vĩ cửa đá tại trầm muộn oanh minh chậm rãi bị đẩy ra.

Hiển lộ tại Nhạc Bình Sinh trước mặt, là một chỗ sâu không thấy đáy vực sâu.

Trên vực sâu, một cái toàn thân ám kim chi sắc, trên đó đạo đạo minh văn gắn đầy quan tài cứ như vậy quỷ dị nằm thẳng trên không trung.

Chính là Quang Vũ Trung Ương đại đế Đế quan!

Không biết Đế quan là dùng làm bằng vật liệu gì làm thành, trên đó loáng thoáng tản mát ra một loại nhiếp nhân tâm phách, thôn phệ hết thảy quỷ dị hương vị, thậm chí tại Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong lực trường tạo thành trống rỗng hội chứng, mà bốn cái đen nhánh dây sắt từ đỉnh chóp bốn cái phương vị kéo dài mà đến, vượt ngang giữa không trung , liên tiếp tại Đế quan bốn góc.

Nhìn qua phảng phất tôn này Đế quan bất cứ lúc nào cũng sẽ chìm đến vực sâu vô tận bên trong.

Hô!

Trong chớp mắt, từ giáng lâm đến phương thế giới này đến nay tất cả ký ức chảy xuôi mà qua, cưỡi ngựa xem hoa thay nhau thoáng hiện, Nhạc Bình Sinh không có bất kỳ cái gì chần chờ, bước chân một bước, trong nháy mắt xuất hiện ở Đế quan trên không!

Nhạc Bình Sinh trong ánh mắt, vô lượng tinh quang phun trào, sinh diệt, vô số loại cảm xúc khuấy động khó tự kiềm chế, không có thời gian đi phân tích tôn này Đế quan vì cái gì có thể ăn mòn tâm thần lực tràng, tự mình nhô ra hai tay, một thanh đặt tại nắp quan tài phía trên!

"Lên!"

Két cạch

Một tiếng vang nhỏ vô cùng rõ ràng tại phía trên vực sâu, trong bóng đêm quanh quẩn, trong dự đoán trở ngại, cạm bẫy hết thảy không có phát sinh, Nhạc Bình Sinh lại là không tốn sức chút nào liền mở ra nắp quan tài!

Sau một khắc, ánh mắt của hắn liền đọng lại.

Trong miệng hắn thì thào nói nhỏ:

"Quả nhiên quả nhiên là ngươi a "

Đế quan bên trong, trống rỗng, thình lình không có vật gì!

Không có thi cốt, không có chôn cùng vật, không có cái gì!

Cái này cũng đã chứng minh Nhạc Bình Sinh ban đầu phán đoán cũng không có phạm sai lầm, Tần Vô Nhất mười phần cũng không phải là tư liệu lịch sử văn hiến bên trong nói tới người bình thường, hắn cũng tuyệt không có thọ chung đi ngủ, mà là giả chết thoát thân, lừa qua người trong thiên hạ! Mà phía sau màn tồn tại muốn tìm kiếm Tần Vô Nhất, cùng tân triều khai triều đại đế Tần Vô Nhất chính là cùng là một người!

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú không có vật gì Đế quan, chỉ một thoáng vô số suy nghĩ nhao nhao mà lên:

Tần Vô Nhất tại sao muốn ngụy trang thành một người bình thường, hiện tại lại tại chỗ nào, phải chăng đã rời đi thế giới này, lại vì sao rời đi

Có thể làm ra loại này suy đoán, Nhạc Bình Sinh hoàn toàn là căn cứ vào tự thân hiện tại đồng dạng có thể phá toái hư không, lui tới tại vị diện khác, thế giới làm cân nhắc. Chính hắn sở dĩ không hề rời đi thế giới này tìm kiếm vũ trụ cùng chư thiên huyền bí, vẻn vẹn bởi vì sự tình cũng không có kết mà thôi. Mà có thể để cho cái kia tồn tại nhớ muốn giết chết nhân vật, không có lý do không làm được đến mức này.

Một điểm nữa, tân triều súng đạn cùng siêu phàm kỹ thuật sinh ra cùng Tần Vô Nhất đến cùng có quan hệ hay không tại Đại Hoang Thần Triều trước đó chưa từng có cái gọi là siêu huyền kỹ thuật, còn có Diệt Tuyệt Tân Tinh loại này tồn tại là đúng như phe liên minh lí do thoái thác, là thời vận không đủ mới khiến cho tân triều vượt lên trước một bước, vẫn là nói cùng Tần Vô Nhất có quan hệ

Theo Tần Vô Nhất thân phận trong khoảnh khắc xác nhận, Nhạc Bình Sinh trong lòng loáng thoáng hiển hiện đủ loại suy đoán.

Trước lúc này, hắn được từ tại Thái tử viên kia ban chỉ phía trên cái tên đó, đồng dạng là Đại Hoang Thần Triều khai triều đại đế tục danh, Diệc Vô Tình nếu như ngược lại đọc nói chính là Tần Vô Nhất, đã bị Nhạc Bình Sinh trong lòng có suy đoán, mà lúc này giờ phút này trống rỗng Đế quan không thể nghi ngờ là sâu hơn hắn cái nào đó suy nghĩ!

Chỉ bất quá hắn ý nghĩ này còn cần càng nhiều chứng cứ mới có thể chứng minh.

Hoa lạp lạp lạp

Đột nhiên! Ngay tại Nhạc Bình Sinh mở ra Đế quan đem bên trong cảnh tượng thu hết vào mắt, vô số nghi vấn, suy nghĩ dâng lên thời khắc! Kết nối lấy Đế quan bốn đạo xiềng xích đột nhiên hư không lay động, phát ra ào ào tiếng vang, dưới chân vô biên hắc ám giống như là gợn sóng bắt đầu dập dờn!

Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ngẩng đầu.

Xiềng xích lay động bên trong, một đạo phiêu miểu, linh hoạt kỳ ảo, giọng ôn hòa cực kỳ đột ngột, quỷ dị tại toàn bộ vực sâu quanh quẩn đi lên.

"Ta, đang chờ ngươi "

Ta tại ta tại

Chờ ngươi chờ ngươi chờ ngươi

Hư không bên trong dư âm quanh quẩn, Nhạc Bình Sinh thân thể đột nhiên chấn động! Ánh mắt trong khoảnh khắc sắc bén như là thế gian cấp cao nhất thần binh lợi khí, tung hoành cắt chém, phảng phất muốn đem vực sâu, hắc ám, hư không đều hoàn toàn cắt đứt! Tâm thần chi lực giống như là biển gầm lao nhanh mà ra, quét sạch bát phương, trong khoảnh khắc liền đem toàn bộ Đế Lăng đều bao trùm!

Lượng Tử thân xác trong nháy mắt từ bỏ cái khác hết thảy thôi diễn phân tích, trước kia chỗ không có hiệu suất bắt giữ lấy trong hư không tin tức cùng dư âm, mỗi một mili giây ở giữa đều có hàng ngàn hàng vạn loại thôi diễn quá trình diễn sinh, lại dập tắt:

"Thanh âm này, là một cái nam nhân. Có bảy thành trở lên khả năng chính là Tần Vô Nhất bản nhân."

"Không có cảm giác được bất kỳ không gian ba động, không gian chiều không gian cũng không có sinh ra bất kỳ biến hóa nào."

"Điều này nói rõ thanh âm này cũng không phải là xuyên thấu qua hư không truyền đến, bất quá cũng không bài trừ là một loại nào đó ta tạm thời còn không hiểu rõ thủ đoạn, bất quá khả năng rất thấp."

"Lớn nhất khả năng chính là cái này thanh âm chính là rất sớm trước đó liền tồn tại tại Đế quan bên trong, một khi có người mở ra Đế quan liền sẽ bị phát động."

"Nói cách khác, Tần Vô Nhất có lẽ là trước kia liền biết sẽ có người tới tìm kiếm hắn!"

"Sớm tại mấy trăm năm trước đó, là hắn biết!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 620: Sau Cùng Nghiệm Chứng

Chương 620: Sau cùng nghiệm chứng

Ông!

Tinh quang như nước gợn nhộn nhạo lên, Nhạc Bình Sinh trên thân tinh huy sáng lên, hơn mười cỗ thân thần một bước đi ra, như lưu tinh tại trên vực sâu không lóe lên một cái rồi biến mất, tiến về còn lại Đế Lăng bên trong tiến hành thăm dò, đi tìm phải chăng có Tần Vô Nhất lưu lại manh mối.

Trống rỗng trên vực sâu không, một cỗ vạn trượng biển sâu giáng lâm tâm thần ba động bành trướng khuấy động, Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú không có vật gì Đế quan, vô số suy nghĩ nhao nhao hiện lên.

"Vượt qua hơn chín thành khả năng, Tần Vô Nhất đã không ở cái thế giới này. Như vậy hắn ở nơi đó "

"Lưu lại câu nói này lập lờ nước đôi, bao hàm tin tức cũng quá thiếu."

"Hắn biết người tới là ai, vẫn là đang cố lộng huyền hư "

Đến Nhạc Bình Sinh hiện tại cảnh giới này, 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 đã sơ bộ hoàn thiện, đối với vũ trụ, không gian, thời gian thăm dò cùng hiểu rõ đã đến một cái rất cao thâm trình độ, theo Lượng Tử thân xác thành tựu, trong vũ trụ vạn sự vạn vật

trong mắt hắn đều là có dấu vết mà lần theo, lấy Lượng Tử thân xác tính toán thôi diễn năng lực bất cứ chuyện gì, vật đều sẽ bị cẩn thận thăm dò, truy bản tố nguyên.

Hắn cũng không tin tưởng Tần Vô Nhất sớm tại mấy trăm năm trước liền chính xác biết được hắn sẽ tới, một câu như vậy lập lờ nước đôi ngược lại càng giống là đang cố lộng huyền hư.

Lấy Nhạc Bình Sinh trước mắt nhận biết tới nói, chính xác dự báo chuyện tương lai tại trong vũ trụ cũng không tồn tại, lấy lượng tử không xác định tới nói chỉ có thể căn cứ quan trắc xu thế rút ra ra một cái lớn nhất khả năng, lại không phải nhất định liền sẽ phát sinh, toàn trí toàn năng cũng chỉ là một cái ngụy khái niệm.

Trừ phi Tần Vô Nhất đã đã cường đại đến có mặt khắp nơi, một cái ý niệm trong đầu bên trong toàn bộ vũ trụ tất cả vật chất liên tục vận động đều trong lòng bàn tay của hắn tình trạng. Nếu không tuyệt không có khả năng rõ ràng biết tại mấy trăm năm sau hôm nay chính mình sẽ tới nơi đây.

Nếu như đổi lại một cái những người khác sợ rằng sẽ bị thanh âm này lừa gạt, tâm thần vì đó sở đoạt, nhưng là đối với Lượng Tử thân xác hình thái Nhạc Bình Sinh tới nói lại trong khoảnh khắc cẩn thận thăm dò, làm ra chuẩn xác nhất phán đoán.

Mặc dù ngoại trừ thanh âm này bên ngoài Nhạc Bình Sinh cũng không có phát hiện gì lạ khác, nhưng là các loại liên tưởng để Nhạc Bình Sinh trong lòng một cái nào đó suy nghĩ càng thêm rõ ràng, nhưng là hắn còn cần đại lượng tư liệu tin tức làm bằng chứng.

Đem Tần Vô Nhất Đế Lăng không có chút nào bỏ sót lại lần nữa quét hình qua một phen về sau, sai phái ra đi mười một cỗ thân thần truyền về tin tức thì là còn lại Đế Lăng bên trong toàn bộ bình thường, an táng lấy ngoại trừ Tần Vô Nhất bên ngoài tân triều lịch đại hoàng đế.

Trong nháy mắt xử lý xong trong tâm thần bỗng nhiên tràn vào tin tức về sau, Nhạc Bình Sinh đem Đế quan hồi quy nguyên vị, biến mất tại Đế Lăng bên trong

Đồng dạng đột ngột từ mặt đất mọc lên nương tựa lơ lửng đại lục hoàng cung phù đảo phía trên, Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh, liên minh một đám tông sư bởi vì Nhạc Bình Sinh một cái mệnh lệnh lâm vào khẩn trương bận rộn trạng thái.

Bọn hắn đem tất cả quy hàng quan viên trọng thần đều tập trung lại, ghi chép lại chức quan cùng chức trách cùng sở thuộc cơ cấu, đồng thời từ quần thần trong miệng dò xét các loại bí ẩn không muốn người biết cơ cấu, nhân viên, ghi lại trong danh sách, làm chuẩn bị.

Diệp Phàm thì là cấp tốc triệu tập hoàng cung tất cả thị vệ, lấy được hoàng cung địa đồ đồng thời đánh dấu ra từng cái trọng yếu cung điện, sau đó dựa theo Nhạc Bình Sinh yêu cầu lập tức tiến về tân đế thư phòng, tẩm cung, còn có chuyên môn chứa đựng đủ loại trân quý văn hiến tư liệu thậm chí là các loại công pháp bí văn Thiên Cơ Điện.

Ngay tại Diệp Phàm chỉ huy hơn mười tên cung đình thị vệ mới vừa từ tân đế trong thư phòng chuyển ra từng rương tàng thư, văn hiến lúc, trên đỉnh đầu bọn họ không, một thân ảnh đột nhiên từ trong hư vô bước ra.

Diệp Phàm hơi kinh hãi, đột nhiên khom người nói: "Đại nhân!"

Tất cả thị vệ vội vàng hấp tấp nửa quỳ dưới đất, Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Diệp Phàm: "Đã tìm được a "

"Đã tìm được, bất quá đây chỉ là một bộ phận."

Diệp Phàm nhanh chóng nói ra:

"Ta đã lặp đi lặp lại xác minh qua, ngoại trừ tân đế thư phòng cùng tẩm cung bên ngoài, tuyệt đại bộ phận trân quý tư liệu, văn hiến còn có cơ mật hồ sơ toàn bộ đều cất giữ trong Thiên Cơ Điện bên trong, ta hiện tại liền dẫn người tiến đến, chậm nhất đêm nay liền cho đại nhân "

"Tìm được liền tốt, không cần phiền toái như vậy."

Tại Diệp Phàm sững sờ bên trong, Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên, hết thảy 1,296 khỏa tinh quang đại phóng, từng đạo hư ảo thân ảnh một bộ từ trong đó vượt qua mà ra, chỉ một thoáng liền hóa thành 1,296 cái Nhạc Bình Sinh đứng thẳng ở hư không, chiếm hết chân trời!

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh hàng trăm hàng ngàn giống nhau như đúc thân thần một bước đi ra, hướng về hoàng cung các nơi bắn ra mà đi. Đồng thời Diệp Phàm sau lưng tất cả thị vệ trong tay văn hiến tư liệu trong lúc đó lăng không bay lên, như là hoa tuyết tuôn hướng chân trời.

Không chỉ là như thế, theo Nhạc Bình Sinh thân thần hàng lâm tại cách đó không xa Thiên Cơ Điện trên không, cả tòa cơ mật muốn điện bên trong tất cả tinh vi cơ quan toàn bộ đình chỉ, một gian một gian bịt kín thạch thất toàn bộ mở rộng, sau đó từng quyển từng quyển, một bộ bộ, từng trương trân phẩm, bản độc nhất, tuyệt đỉnh cơ mật, bao quát lại không giới hạn trong các loại văn hiến, truyền thuyết, tư liệu, cổ tịch các loại ngoại giới thiên kim khó cầu thấy một lần văn hiến tư liệu toàn bộ không gió mà bay trôi nổi mà đi, vô số kể hội tụ thành một dòng lũ lớn trào lên ra đại điện, bay lên, ngang qua trời cao!

Thiên Cơ Điện tân đế thư phòng tẩm cung tế lễ cung theo Nhạc Bình Sinh một nháy mắt phát động tất cả lượng tử thân thần, vi mô tầm nhìn phía dưới, toàn bộ hoàng cung tất cả cơ mật yếu địa nhìn một cái không sót gì, một khi có chỗ phát hiện lập tức liền có một tôn lượng tử thân thần hàng lâm, chớp mắt đem bên trong văn

hiến tư liệu nắm bắt mà ra, tụ hợp vào trên bầu trời tư liệu trường long bên trong.

Không đến một lát thời gian, toàn bộ hoàng cung trên không liền đã hóa thành một mảnh từ các loại trang giấy, thư tịch, tơ lụa vải lụa tổ kiến mà thành hải dương, liếc nhìn lại lít nha lít nhít, vô số kể. Đây đều là mấy trăm năm trong thời gian tân triều từ trên xuống dưới thu thập trân quý văn hiến tư liệu, từ Thượng Cổ thời đại, cho tới bây giờ thời đại biến thiên, trong đó các loại ghi chép vượt ngang hơn vạn năm lâu, bao quát ngàn vạn!

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lãnh đạm: "Như vậy, bắt đầu đi."

Chỉ một thoáng, theo Nhạc Bình Sinh ra lệnh một tiếng, hơn ngàn tên lượng tử thân thần đột nhiên ở giữa hư không ngồi xếp bằng xuống, mà phủ kín chân trời thư tịch chi hải thì là hơi chấn động một chút! Sau đó to lớn không thể hình dung tâm thần ba động quét sạch giáng lâm, trong biển sách vở mỗi một quyển sách, sách lụa, thư từ cũng bắt đầu cấp tốc lật qua lật lại!

Ào ào ào ào ào ào hoa

Hư không bên trên, trang sách cấp tốc lật qua lật lại thanh âm vang vọng chân trời, mà tại những cái này điển tịch chi hải trước mặt, mỗi một tên lượng tử thân thần bàn ngồi bất động, ánh mắt đều vô cùng hư vô, thác nước đồng dạng tin tức lưu cực tốc hiện lên, vài giây đồng hồ thời gian liền có thể đem một bộ điển tịch văn hiến quét hình hoàn tất, mà mỗi một cái trong nháy mắt đều có đại lượng tin tức tràn vào, chuyển hóa, phân tích!

Toàn bộ trong hoàng cung tất cả mọi người, toàn bộ đều ánh mắt đờ đẫn nhìn qua cái này thần dị tới cực điểm một màn, nói không ra lời.

Làm 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 sơ bộ hoàn thiện về sau, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác đồng dạng nước lên thì thuyền

lên, không chỉ là lực lượng tăng trưởng phương thức hiện lên chỉ số tính tăng trưởng, hắn lượng tử thân thần không cần chủ thể ý thức giáng lâm, cũng tương tự tiếp cận Lượng Tử Nguyên Thần hình thái, có được cường đại tính toán, phân tích, thôi diễn khả năng! Này một ngàn hai trăm chín mươi sáu tôn tử nguyên thần thì tương đương với 1,296 đài hiệu suất kinh người tử máy tính, mặc dù ở mọi phương diện xa xa không cách nào cùng Nhạc Bình Sinh bản tôn Lượng Tử thân xác so sánh, nhưng cũng đồng dạng có vô hạn khả năng, cùng gần như vô hạn tăng trưởng tiềm lực!

1,296 đài tiếp cận Lượng Tử Nguyên Thần tồn tại cộng đồng xử lý tin tức, công hiệu dẫn đầu ra sao kinh khủng dù là trước mắt bao la như biển lớn, người bình thường muốn toàn bộ đọc xong đều muốn thời gian hàng trăm hàng ngàn năm, Nhạc Bình Sinh lại có thể tại ngắn ngủi một hai canh giờ thời gian đều hoàn thành, đồng thời đem tiêu hóa!

Ngắm nhìn một màn này, Nhạc Bình Sinh thấp giọng nói: "Có lẽ còn chưa đủ."

Ánh mắt của hắn nhất chuyển, tâm thần ba động trong nháy mắt giáng lâm tại Thần Dụ cùng Huyền Minh trong lòng của hai người: "Võ Đạo Liên Minh bên trong, tất cả văn hiến tư liệu phải chăng đều tại thông thiên chi tháp bên trong "

Thần Dụ ngơ ngác một chút, mặc dù không biết Nhạc Bình Sinh muốn làm cái gì vẫn là trả lời ngay đến:

"Hồi đại nhân, đúng là như thế. Ngoại trừ trong liên minh bên ngoài, các phương võ đạo thế lực ở trong kỳ thật cũng có được không ít bản độc nhất văn hiến, nếu như đại nhân cần, ta lập tức trở về Bắc Hoang, phát động toàn viên, vì đại nhân dâng lên."

"Không cần, ngươi trở về quá chậm, ta tự mình đến liền tốt."

Nhạc Bình Sinh khoát tay chặn lại, trên đường chân trời gần

một nửa lượng tử thân thần lại lần nữa hóa thành điểm điểm tinh quang chui vào trong người hắn:

"Ta hóa thân sẽ lưu tại nơi này, các ngươi duy trì tốt cục diện, ta rất nhanh liền trở về."

Dứt lời, cũng không đợi mọi người tại đây phản ứng, Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thể đã biến mất tại chỗ.

Vẫn như cũ lơ lửng giữa không trung hoàng cung phù đảo phía trên, mấy trăm vị lượng tử thân Thần Y cũ tại quét hình phân tích trước mặt biển sách, chỉ để lại mặt đất liên minh một đám võ đạo cao thủ hai mặt nhìn nhau, trong lòng các loại suy đoán nổi lên bốn phía

"Nhanh nhanh nhanh!"

"Bên kia, động tác nhanh một chút!"

"Điểm nhẹ, điểm nhẹ, ngươi quá mãng!"

Thông thiên tháp đáy tháp địa cung, Vô Câu, Hoàng Thiên, Cự Lực ba tên Võ Tôn thần sắc cấp bách chỉ huy từng người từng người tông sư đem một phần phần văn hiến, hồ sơ vận chuyển ra, phân loại chất đống.

Bọn hắn thời khắc này trong lòng có hùng tâm vạn trượng, đã biết được tân đế tử vong tin tức, biết được tân triều cái này tuyệt thế đại địch đã bị triệt triệt để để trấn áp.

Đồng thời, Nhạc Bình Sinh trước đó lưu cho bọn hắn thông tin chiếc nhẫn đột nhiên đã tuôn ra tâm thần ba động, yêu cầu bọn hắn đem Võ Đạo Liên Minh bên trong tất cả cất giữ các loại văn hiến hồ sơ chuẩn bị kỹ càng.

Mặc dù đồng dạng không biết Nhạc Bình Sinh cử động lần này có thâm ý gì, nhưng là cái này mấy ngày ngắn ngủi thời gian, tung

hoành trống đi thế đến quét ngang Bát Hoang bình định hết thảy ngoại ưu nội hoạn, lại đến trực tiếp quét ngang vạn dặm đem bọn hắn tâm phúc đại địch tân triều trấn áp thô bạo, Nhạc Bình Sinh tục danh đã truyền khắp toàn bộ Bắc Hoang đại địa, thậm chí được tôn sùng là chuyên môn đến cứu vớt võ đạo thế giới Chân Võ đại đế, vì vạn chúng chỗ cung phụng, kính ngưỡng, Vô Câu bọn người mặc dù là cao quý Võ Tôn, cũng không dám chần chờ, lập tức liền dựa theo Nhạc Bình Sinh yêu cầu để chuẩn bị.

"Vô Câu đại nhân! Vô Câu đại nhân!"

Vô Câu xoay người lại, một thế gia người cầm quyền bộ dáng nhân vật cao quý đi vào thông thiên tháp đáy tháp, một mặt gấp gáp mà thần sắc hưng phấn nói: "Nghe nói vị đại nhân kia đang tìm các loại trân quý cổ tịch văn hiến "

Vô Câu Võ Tôn không khỏi cười một tiếng: "Âu Dương Thì, phản ứng của ngươi cũng quá nhanh, ta mới vừa vặn phát ra tin tức ngươi liền đến, nói như vậy ngươi cũng chuẩn bị xong "

"Vị đại nhân kia phân phó, ta Âu Dương thế gia tự nhiên không dám thất lễ."

Âu Dương thế gia gia chủ Âu Dương Thì đưa lên một cái hư không túi, cung kính nói:

"Ta Âu Dương thế gia cũng truyền thừa ngàn năm lâu, cổ tịch bản thiếu vẫn có một ít, như vậy dâng lên, còn xin Vô Câu đại nhân có thể nhấc lên ta Âu Dương gia một câu, đến lúc đó "

"Vô Câu đại nhân!"

"Hoàng Thiên đại nhân!"

"Chúng ta cũng có thượng cổ điển tịch muốn cung phụng cho vị đại nhân kia!"

"Ha ha ha, Âu Dương Thì, ngươi lão tiểu tử chạy ngược lại là nhanh, nhưng là chúng ta cũng không kém!"

Vô Câu Võ Tôn xoay đầu lại, trong tiếng kêu ầm ĩ, từng cái vô luận tư thái khí độ đều là nhân trung chi long nhân vật bốn phương tám hướng cấp tốc chạy đến, rõ ràng đều là Thần La Võ Đô bên trong từng cái thế gia, võ đạo trường người cầm quyền, đều không ngoại lệ chính là trên mặt của bọn hắn đều treo vẻ hưng phấn, giống như là vào kinh đi thi đồng dạng nhắm tới mà đến, cũng làm cho bị đánh gãy Âu Dương Thì thần sắc hậm hực.

Hoàng Thiên Võ Tôn cười ha ha một tiếng: "Bọn gia hỏa này, tin tức còn không có khuếch tán bỏ chạy còn nhanh hơn thỏ!"

Cự Lực Võ Tôn cả tiếng nói: "Các ngươi từng cái đến, ta sẽ cho các ngươi đăng ký tạo sách, sau đó lại cho vị đại nhân kia xem qua, sẽ không để cho các ngươi một chuyến tay không!"

"Không tệ, động tác của các ngươi rất nhanh."

Một mét vuông bình thản nhạt thanh âm đột nhiên chịu trận lòng của mọi người bên trong vang lên, để bọn hắn đột nhiên giật mình.

Đỉnh đầu bọn họ trong hư không, Nhạc Bình Sinh thân ảnh không có dấu hiệu nào một bước đi ra!

Lượng Tử thân xác trạng thái Nhạc Bình Sinh, thoát ly nhục thân hạn chế, phát động Hư Không Xuyên Giới thuật phía dưới một lần liền có thể vượt qua đếm rõ số lượng khoảng cách trăm dặm, lại lần nữa hướng đế kinh đến nơi đây vượt qua mười vạn dặm xa xôi khoảng cách, Nhạc Bình Sinh lại chỉ phí phí hết nửa canh giờ cũng chưa tới liền đã đến!

Ở đây từ Võ Tôn, cho tới tông sư, binh lính bình thường da mặt run mạnh, trong nháy mắt không thể tin sau bỗng nhiên nửa

quỳ dưới đất, hét lớn:

"Tham kiến đại nhân!"

Bất luận thực lực cao thấp, mỗi một người bọn hắn trong mắt chỉ có cực kỳ thuần túy kính sợ, bọn hắn cũng không nghĩ tới vốn hẳn nên đến tân triều đế đô không lâu Nhạc Bình Sinh thế mà lại xuất hiện mười vạn dặm xa Thần La Võ Đô!

"Không cần đa lễ." Nhạc Bình Sinh thuận miệng hỏi: "Liên minh cảnh nội bây giờ tình huống như thế nào "

Không có nửa điểm chần chờ, Vô Câu Võ Tôn cất bước tiến lên, rất cung kính nói:

"Hồi đại nhân, tại cái này bảy ngày trong thời gian không có loạn trong giặc ngoài, liên minh từ trên xuống dưới tề tâm hợp lực, đã đem Bắc Hoang cảnh nội tất cả tẩu thi tai hoạ hết thảy tiêu diệt, giải quyết tốt hậu quả làm việc cũng đã tiến vào hồi cuối. Hiện tại phần lớn Võ Tôn còn có tông sư cùng lực lượng đều tại biên cảnh đóng quân, tùy thời chờ đại nhân triệu hoán!"

"Để bọn hắn đầu tiên chờ chút đã đi, còn có một đầu cá con không có mắc câu."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, sau đó thân hình chấn động, hơn hai trăm đạo tinh trường hồng đột nhiên từ đó bắn ra mà ra, ở chân trời tạo thành hơn hai trăm tôn lượng tử thân thần, nhìn về phía Vô Câu bọn người nói:

"Ta phân thần lưu tại nơi này, nơi này không cần các ngươi, nếu có khác điển tịch văn hiến trực tiếp đưa tới liền tốt."

Bị Nhạc Bình Sinh đột nhiên biến ảo ra hơn hai trăm cái phân thân thủ đoạn chấn mí mắt cuồng loạn, mọi người tại đây ngốc trệ một lát mới cuống quít khom người nói:

"Cẩn tuân đại nhân chi lệnh!"

Bọn hắn tại ngẩng đầu thời điểm, Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân cũng đã tiêu diệt vô tung

Nửa khắc đồng hồ về sau, khoảng cách Thần La Võ Đô vạn dặm xa, Hoang Cổ di địa lối vào chỗ, Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ hư không bên trong một bước đi ra, lóe lên một cái rồi biến mất.

Bây giờ Hoang Cổ di địa đã xuất hiện biến hóa cực lớn, bởi vì Linh Hoàng mang theo trăm vạn di chủng đại quân từ di địa chỗ sâu quét sạch mà ra, lại bị Nhạc Bình Sinh một cái 【 Hư Không Liệt Nguyệt tàn khuyết 】 chém giết hơn phân nửa về sau, di địa cửa vào mấy trăm dặm phạm vi bên trong di chủng số lượng cùng mật độ cũng đồng dạng chợt giảm hơn phân nửa.

Mà Nhạc Bình Sinh sở dĩ lại lần nữa tiến vào Hoang Cổ di địa, chính là tìm tới chỗ kia hắn đã từng từng tiến vào thần khí di tích, làm sau cùng một cái nghiệm chứng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 621: Sóng Mây Quỷ Quyệt!

Chương 621: Sóng mây quỷ quyệt!

Đại địa khô cạn tĩnh mịch, màu chàm quang huy dập dờn, to lớn cột đá nguy nga sừng sững, một cỗ quỷ bí mà tang thương mâu thuẫn khí tức quanh quẩn giữa thiên địa. .

Trước kia ký ức bị rút ra, dù cho không có tinh chuẩn địa đồ, đối với Nhạc Bình Sinh tới nói lại phảng phất trở lại chốn cũ, không có chút nào sai lầm ngay tại một lát thời gian xâm nhập Hoang Cổ di địa ngàn dặm chi sâu thần khí di tích vết nứt chỗ.

Di tích vết nứt chỗ nồng đậm tới cực điểm âm chướng kịch liệt sôi trào, lại phảng phất không cách nào đột phá một loại nào đó hạn chế chỉ có thể ở vết nứt bồi hồi, không cách nào khuếch tán đến ngoại giới. Nửa năm trước đã từng phát sinh qua tàn khốc chém giết đã khó gặp vết tích, tựa hồ là bởi vì âm chướng tản mát ra một loại nào đó phóng xạ lực lượng, nguyên bản Ngư Hồng Âm thiết hạ cạm bẫy dẫn phát vô tận Hoang Cổ Di loại lại bị Nhạc Bình Sinh tàn sát không còn Tu La chỗ cơ hồ không gặp được hoặc nhiều hoặc ít hài cốt tồn tại, thi cốt da lông đã triệt để phong hoá, dung nhập bên trong lòng đất.

"Quả là thế a "

Vết nứt trước mặt, cực đoan nồng đậm, trong khoảnh khắc liền có thể tất tử giết một tông sư âm chướng gần ngay trước mắt, Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, ánh mắt sáng rực, ánh mắt bên

trong các loại cảm xúc thay nhau giao thế:

"Cái gọi là âm chướng "

Lấy Nhạc Bình Sinh bây giờ tầm mắt kiến thức, thần khí di tích càng giống là khảm hợp ở cái thế giới này một cái không gian độc lập, nhưng giữa hai bên lại có cực kỳ liên hệ chặt chẽ, phảng phất thiên địa tự thành, lại phảng phất ngay tại chỗ mở ra tới, cho nên chỉ cần có thể ngăn cản âm chướng , bất kỳ cái gì sinh linh đều có thể tiến vào bên trong.

Về phần cái gọi là âm chướng, tại Nhạc Bình Sinh đào được một luồng phân tích qua đi, lại phát hiện cũng không phải là cái gì thiên địa tự sinh độc Vụ Chướng khí, mà là thiên địa nguyên khí nhận một loại nào đó không hiểu lực lượng phóng xạ ăn mòn hình thành, trong đó loáng thoáng để lộ ra một cỗ làm người sợ hãi, cực kỳ tối nghĩa, viễn cổ khí tức!

Đây là một cái nào đó cường đại đến không cách nào tưởng tượng sinh mạng thể tiết lộ ra ngoài khí tức, đồng thời không chỉ một!

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại đến nhìn chăm chú di tích vết nứt, cách xa vạn dặm lượng tử thân thần, tất cả bị hắn đánh giết Luyện Thần tôn giả bản nguyên ký ức, những tin tức này nơi phát ra bên trong tất cả có quan hệ thần khí di tích tin tức nhao nhao xông lên đầu.

Thần khí di tích cũng không phải là Võ Đạo Liên Minh trước tiên phát hiện, căn cứ Viêm Hoang đế bản nguyên linh hồn tin tức, Đại Hoang Thần Triều thậm chí cái trước triều đại đã phát hiện, tại hao tốn mấy trăm năm mới thăm dò rõ ràng âm chướng tiêu tán cùng một cái khác quỷ dị quy luật:

Bất luận cái gì khí đạo tông sư cảnh giới trở lên tồn tại, không thể tiến vào bên trong!

Đại Hoang Thần Triều đã từng thử qua nhiều lần, nhiều nhất một lần thậm chí điều động qua ba tên Luyện Thần cự phách liên thủ tiến vào thần khí di tích tiến hành dò xét, lại hết thảy từ đây bặt vô âm tín, không còn có ra qua.

Không có ai biết tại thần khí di tích bên trong biến mất Luyện Thần cự phách gặp phải cái gì, nhưng là từ này về sau không còn có Luyện Thần cảnh giới võ giả có can đảm tiến vào bên trong.

Từng đầu lòng tin từ trong lòng chảy xuôi mà qua, Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú trước mặt vết nứt bên trong nồng đậm đến biến thành màu đen u lam chi sắc:

"Nhà giam, mộ địa, vẫn là cái khác cái gì "

"Trong này, tựa hồ vô cùng nguy hiểm."

"Nếu như bản tôn tiến vào bên trong, có vượt qua bảy thành khả năng sẽ trọng thương hoặc là tử vong, loại này cảnh cáo cùng phản hồi cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện."

Nhạc Bình Sinh sở dĩ không có tiến vào bên trong tiến hành thực địa thăm dò cùng thăm dò, cũng là bởi vì tại hắn vừa mới đến, ánh mắt chạm tới thần khí di tích vết nứt thời khắc, liền có một cỗ vô cùng mãnh liệt, giống như cương đao cắt yết hầu đồng dạng cảm giác nguy hiểm tràn ngập toàn thân của hắn!

Loại cảm giác này liền phảng phất trước mặt hắn ngủ say cái này một tôn viễn cổ đản sinh Ma Thần, một khi xâm nhập lĩnh vực của hắn trong khoảnh khắc liền triệt để thôn phệ, hài cốt không còn. Mà tại khí đạo tông sư cảnh giới là hắn lại hoàn toàn chưa từng có dạng này cảm xúc.

Hơi suy tư một lát, Nhạc Bình Sinh đột nhiên nhô ra tay đến, nhẹ nhàng điểm một cái mi tâm.

Ông!

Một cỗ quỷ dị không hiểu ba động bên trong, Nhạc Bình Sinh mi tâm một luồng nhỏ bé không thể nhận ra u quang đang giãy dụa, rung động ở trong bị từng chút từng chút kéo ra ra, nhìn qua thật giống như Nhạc Bình Sinh từ trong óc cưỡng ép rút ra ra thứ gì.

Mấy cái nháy mắt, cái này sợi u quang liền bị đều rút ra ra Nhạc Bình Sinh mi tâm, sau đó ngưng tụ với hắn đầu ngón tay, tại xoay quanh vờn quanh bên trong bắt đầu vặn vẹo biến ảo, cuối cùng tạo thành một bộ mặt xanh nanh vàng vi hình mặt quỷ!

Tà Linh chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt thẳng tắp bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên khuôn mặt. Tựa hồ đối với giờ này khắc này hoàn cảnh sớm có đoán trước.

Ánh mắt của nó bên trong ngoại trừ lạnh lùng bên ngoài còn có một tia phức tạp:

【 ngươi rất tốt. Ta đã từng tưởng tượng qua một ngày này, nhưng không có nghĩ đến nhanh như vậy liền đến đến 】

Tại thời khắc này, Nhạc Bình Sinh lại là đem phía sau màn tồn tại sống nhờ với mình linh hồn ở trong Tà Linh móc ra!

Trên thực tế sớm tại Nhạc Bình Sinh thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần thời khắc, hắn liền đã có thể phát giác được Tà Linh tồn tại cùng vận hành phương thức, đến bây giờ Lượng Tử Nguyên Thần đã lột xác thành vì Lượng Tử thân xác, đem cái này kẻ ngoại lai từ trong ý thức bóc ra với hắn mà nói không tốn sức chút nào!

Mà lại không chỉ là đem tà linh bóc ra, bao quát trên người hắn gông xiềng, cái gì số liệu phán đoán, sinh mệnh đếm ngược, cũng đã sớm tại Lượng Tử thân xác thành tựu thời khắc tan thành mây khói, cũng không còn cách nào khống chế trói buộc hắn mảy may!

Nhạc Bình Sinh cười không nói, Tà Linh ánh mắt yên tĩnh, vẫn

như cũ tự nhủ:

【 ngươi bây giờ tồn tại phương thức thật là ta trước đây chưa từng gặp, ngươi bây giờ, mặc dù "Lượng" xa xa không cách nào cùng đỉnh cấp sinh mạng thể so sánh, nhưng là "Chất" đã vô cùng tiếp cận, mà lại ta có thể cảm giác được loại sinh mạng này hình thái tựa hồ có vô hạn tiềm lực 】

【 ngươi bây giờ sinh mệnh hình thái đến cùng là như thế nào hình thành ta trước đó đã từng cảm giác được của ngươi tâm linh lực lượng mỗi thời mỗi khắc đều tại lấy chỉ số tính phương thức bạo tạc tính chất tăng trưởng, nhưng là ngươi cũng không có thu hút hoặc nhiều hoặc ít linh năng, ta tính toán qua ngươi trong khoảng thời gian này thu hút linh năng xa xa không đủ để duy trì ngươi lực lượng dạng này mỗi thời mỗi khắc chỉ số tính tăng trưởng ngươi đến cùng là thế nào làm được 】

Trong khoảng thời gian này nó một mực tại yên lặng quan sát, nghiên cứu Nhạc Bình Sinh hiện tại sinh mệnh hình thái, lại phát hiện cỗ này không phải vật chất, không phải năng lượng quỷ dị trong thân thể mỗi thời mỗi khắc đều đang tiến hành kịch liệt tăng trưởng biến hóa, mỗi một ngày tăng lên sóng tư duy dài cùng cường độ để nó đều sinh ra một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Nó chưa từng có nghe nói qua có cái gì sinh mạng thể có thể trong thân thể vô thanh vô tức ở giữa tiến hành như thế cao tốc lực lượng tăng trưởng.

Nhạc Bình Sinh mỉm cười: "Linh năng a tại năm ngày trước đó ta liền đã không cần. Mà lại "

Bạch!

Nhạc Bình Sinh giương tay vồ một cái, trên bầu trời, ở xa hơn mười dặm bên ngoài một đầu quái điểu trực tiếp bị ôm đồm nhiếp đi qua.

"Ta rất sớm trước đó liền suy nghĩ, linh năng đến cùng là cái gì hắn vì cái gì có thể tái tạo lại toàn thân, có được đủ loại năng lực khó tin "

Nhạc Bình Sinh nhẹ giọng cảm thán nói:

"Thẳng đến trước đây không lâu ta mới rốt cục minh bạch, đạo lý kỳ thật chính là âm cực dương sinh, linh hồn tại sinh cùng tử chuyển hóa ở giữa bị rút lấy ra bản nguyên nhất, tinh hoa nhất sinh mệnh năng lượng thôi."

"Chính là điểm này cực kỳ thuần túy sinh mệnh năng lượng, mới khiến cho linh năng có được đủ loại không thể tưởng tượng nổi lực lượng."

Theo Nhạc Bình Sinh cảm thán, nguyên khí chi thủ bên trong liều mạng gào thét giãy dụa quái điểu bỗng nhiên run lên, cương nhưng bất động, sau đó từ đầu vị trí, một điểm chừng hạt gạo ánh sáng nhạt bay lên.

Kia là linh năng.

【 ngươi 】

Tà Linh ánh mắt lập tức đọng lại.

Tại nó bị bóc ra Nhạc Bình Sinh ý thức về sau, không có hắn phụ trợ, Nhạc Bình Sinh lại vẻn vẹn nương tựa theo chính mình liền đem linh năng rút ra! Linh năng rút ra là Tà Linh nhất tộc thiên phú bản năng, là một loại căn bản là không có cách bị bắt chước, tước đoạt năng lực, nếu không cái kia phía sau màn tồn tại cũng sẽ không đem hắn phụ thân đến Nhạc Bình Sinh ý thức bên trong, làm phụ trợ!

Vậy mà lúc này giờ phút này, hết thảy trước mặt để nó nội tâm vật gì đó sụp đổ.

Lưu ý đến Tà Linh thất sắc, Nhạc Bình Sinh thuận miệng nói: "Không muốn kinh ngạc như vậy, kỳ thật tại mấy ngày trước đó ta mới vừa vặn có thể làm được điểm này."

Chuẩn xác mà nói đến, là tại năm ngày trước đó, tại đem 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 cùng một hệ liệt chí tôn võ đạo triệt để tiêu hóa hấp thu, dung nhập 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 hệ thống ở trong về sau, Nhạc Bình Sinh thấm nhuần Lục Đạo Luân Hồi lý niệm, lại thêm cho tới nay rõ ràng cảm giác linh năng rút ra chuyển hóa quá trình, lúc này mới lấy Lượng Tử thân xác chân chính tái hiện Tà Linh linh năng chuyển đổi thiên phú.

Những điều kiện này thiếu một thứ cũng không được.

Tà Linh Nhãn thần chỗ sâu quang mang kịch liệt biến hóa, tựa hồ đang tiến hành vô cùng kịch liệt suy nghĩ tranh chấp.

"Linh năng hiện tại đối ta sinh mệnh cấp độ tăng lên chỉ là thứ yếu thủ đoạn. Tư duy nhận biết tăng lên mới là lực lượng tăng trưởng chủ yếu phương thức."

Nhạc Bình Sinh không để ý đến Tà Linh chấn kinh, thản nhiên nói:

"Nhìn ngươi bây giờ rốt cục nguyện ý cùng ta tiến hành nói chuyện ngang hàng a ta cơ hồ đã muốn quên ngươi đã từng là một cái cao đẳng sinh mệnh. Theo ý của ngươi, ta hẳn là phân chia đến dạng gì sinh mệnh cấp độ bên trong đi "

【 ý thức đã tồn tại tồn tại tức ý thức thì ra là thế. 】

Tà Linh ánh mắt bình ổn lại, lại lần nữa trở nên không hề bận tâm, tựa hồ đã tiếp nhận hiện thực:

【 ngươi bây giờ vẫn như cũ thuộc về cao đẳng sinh mệnh tầng cấp, mà đợi đến ngươi có thể lợi dụng, phóng thích hằng tinh cấp bậc năng lượng lúc, coi như được là bước vào đỉnh cấp sinh

mạng thể hàng ngũ, ngươi bây giờ đã có dạng này tiềm lực, bằng vào ta mấy ngày nay quan sát, không cần quá lâu ngươi liền có thể tiến vào cấp độ này, không tầm thường. 】

"Lợi dụng phóng thích toàn bộ hằng tinh cấp bậc năng lượng "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chợt lóe lên, Lượng Tử thân xác sát na ở giữa cấp tốc phân tích ra, nhìn phía thần khí di tích vết nứt:

"Tỉ như trong này ẩn tàng hoặc là ngủ say một ít tồn tại "

【 ngươi rốt cục ý thức được a 】

Tà Linh thanh âm trầm thấp:

【 trong này hoàn toàn chính xác cùng một ít cực đoan cường đại sinh mạng thể có quan hệ, mà lại cùng cái kia phía sau màn tồn tại có rất sâu liên quan, sở dĩ duy trì yên lặng trạng thái có lẽ là bị phong ấn, có lẽ đã tử vong. Phía sau màn tồn tại khả năng chính là muốn đem tỉnh lại hoặc là nói là cứu ra, nhưng lại không cách nào tự quyết tự mình giáng lâm đến thế giới này, ta vốn là muốn chờ thời cơ thích hợp sẽ nói cho ngươi biết phán đoán của ta, nghĩ không ra chính ngươi phát hiện. 】

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động: "Nói như vậy, đây chính là phía sau màn tồn tại chân chính mục đích "

【 tiểu tử, ngươi suy nghĩ nhiều. 】

Tà Linh cười lạnh lắc đầu:

【 ta cũng chỉ là căn cứ dấu vết để lại phát giác được trong này có cái nào đó cường đại vượt quá tưởng tượng sinh mạng thể tồn tại qua vết tích, phía sau màn tồn tại mục đích cũng khẳng định có liên quan với đó, nhưng là cụ thể là cái gì, chỉ sợ muốn đích thân hỏi hắn hoặc là tìm đến cái kia Tần Vô Nhất mới có thể biết! 】

"A "

Trong đầu cái nào đó suy nghĩ càng ngày càng rõ ràng, Nhạc Bình Sinh thuận miệng hỏi:

"Như vậy, theo ý của ngươi, cái kia phía sau màn tồn tại đến cùng là cái gì cấp độ sinh mệnh là như lời ngươi nói hằng tinh cấp bậc a "

Tà Linh im lặng một lát, chậm rãi nói: 【 không biết, ta chưa từng gặp qua nó chân chính xuất thủ, nhưng nghĩ đến tối thiểu cũng là nhất là đỉnh cấp sinh mệnh. 】

Không biết

Nhạc Bình Sinh khẽ nhíu mày.

Lấy hắn hiện tại đến phân tích phán đoán, lúc trước chính mình bị bệnh liệt giường, đối phương một cái ý niệm trong đầu liền để chính mình có được thần hồ kỳ thần lực lượng, tùy ý thao túng đùa bỡn linh hồn, lại thêm có thể tùy ý xuyên thẳng qua dị độ không gian, chưa hề biết xa xôi bao nhiêu khoảng cách đem hắn như thế một cái yếu đuối linh hồn vùi đầu vào thế giới này đến, ngay tại lúc này hắn cũng vô pháp so sánh cùng nhau.

【 Chư Thiên Vạn Giới, hằng sa vị diện, vô tận vũ trụ, vô tận cường giả tại sinh mệnh tiến hóa chi lộ bên trên đau khổ giãy dụa, không đến thời gian một năm khoảng cách đối với bọn hắn tu luyện vạn năm làm căn bản đơn vị tới nói căn bản không có ý nghĩa, không đáng giá nhắc tới, nhưng là ngươi lại có thể từ một con đáng thương sâu kiến có được bây giờ tiềm lực, ta thật hoài nghi ngươi đến cùng phải hay không một cái nào đó đỉnh cấp sinh mạng thể tiến hành linh hồn chuyển sinh. 】

Tà Linh chăm chú nhìn Nhạc Bình Sinh con mắt:

【 mà lại so với cái kia tồn tại, ta ngược lại càng muốn biết

ngươi vì sao có thể dễ dàng như thế thoát khỏi khống chế của hắn đã từng ngươi bất quá là kẻ như giun dế, hắn chẳng lẽ liền không có thiết hạ phản chế thủ đoạn ngươi lại như thế nào có thể phản kháng đến cùng là cái kia tồn tại quá mức ngu xuẩn tự đại, vẫn là bản thân ngươi tiến hóa bay vọt mới tạo thành cục diện như vậy 】

"Có lẽ đã từng thiết trí qua, chẳng qua là mất hiệu lực mà thôi "

Nhạc Bình Sinh cười nhạt một tiếng: "Giỏi lặn cũng có thể chìm, ngươi làm sao sẽ biết trên bàn cờ quân cờ không thể hất bàn chính mình làm người tiên phong đâu dừng ở đây, về sau lại tự đi!"

Hắn tay áo hất lên, nho nhỏ mặt quỷ Tà Linh lập tức được thu vào Lượng Tử thân xác bên trong, sau đó hắn hư không ngồi xếp bằng, một đạo một đạo lượng tử thân thần từ hắn mi tâm đi ra.

Tân triều hoàng cung cùng Thần La Võ Đô hắn lưu lại bảy thành số lượng thân thần, còn lại nguyên bản là vì thăm dò thần khí di tích chuẩn bị.

Mười tôn lượng tử thân thần đứng thẳng trước mặt Nhạc Bình Sinh, sau đó cùng nhau cất bước, lại là trực tiếp tiến vào thần khí di tích vết nứt ở trong!

Tĩnh mịch âm chướng bị lượng tử thân thần tâm thần lực tràng bách khai, Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú lại lần nữa cấp tốc lấp đầy vết nứt âm chướng, thấp giọng nói:

"Để cho ta nhìn xem, nơi này đến cùng là ngươi mộ địa, vẫn là nhà giam "

Cái nào đó không biết tên trống trải không gian bên trong, một loại nhân loại giác quan cơ hồ không thể nhận ra cảm giác thần bí

ba động một vòng một vòng nhộn nhạo lên, tựa hồ thẩm thấu hư không, truyền bá đến xa xôi mà không biết tên không gian.

Trống rỗng không gian dưới đất bên trong, bóng người lắc lư, mấy chục đạo bóng người tựa hồ mười phần khẩn trương, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt nhìn chằm chằm bày ở trên bệ đá một cái tiểu xảo mà cổ phác la bàn, trên đó lít nha lít nhít cơ quan cấp tốc chuyển động, mà loại kia xuyên thấu hư không thần bí ba động cũng là từ phát ra.

"Còn không có thu được đáp lại a "

Theo một cái thanh âm trầm thấp vang lên, vây tụ bóng người nhao nhao tránh ra, đồng thời khom mình hành lễ.

Một thân ảnh cao lớn từ đám người tách ra trong thông đạo đi tới, thẳng tắp đi đến la bàn trước mặt:

"Tựa hồ còn chưa đủ, như vậy "

Đạo này bóng người cao lớn nhô ra cánh tay, u quang lóe lên bên trong, chỗ cổ tay lập tức bị bị cắt đứt ra một cái miệng máu, tinh hồng máu tươi cấp tốc tuôn ra, nhỏ xuống tại la bàn phía trên. Mà la bàn giống như là đạt được năng lượng gì bổ sung, thần bí ba động phát xạ tần suất đột nhiên tăng lên!

"Bệ hạ! Bảo trọng long thể a!"

Sau lưng rất nhiều người ảnh nhao nhao phát ra kinh hoảng hét lớn, sau đó quỳ sát tại đất, khóc rống nói:

"Đều là chúng ta vô năng, đều là chúng ta vô năng a!"

"Thiên hoảng sợ biến, tai họa bất ngờ, không có quan hệ gì với các ngươi."

La bàn trước đó bóng người cao lớn chậm rãi xoay người lại,

hiển lộ ra một trương tái nhợt lại chí tôn chí quý uy nghiêm khuôn mặt, đồng thời cười lạnh nói:

"Trẫm giang sơn xã tắc, há lại cho một đám man phu chà đạp "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 622: Thần Võ Chiến Tranh Cứ Điểm!

Chương 622: Thần võ chiến tranh cứ điểm!

Thanh âm này tại mờ tối không gian dưới đất quanh quẩn, quỳ rạp trên đất mặt đám người thân thể có chút đã run một cái.

Mở miệng người, rõ ràng là tại hoàng cung phù đảo phía trên, tại Nhạc Bình Sinh bọn người trước mặt từ băng mà vẫn lạc, chết không thể chết lại tân đế! Mà hoàng cung phù đảo phía trên cái kia tân đế thi thể mới vừa vặn bị thu lại, đồng thời thân phận trải qua liên tục xác nhận, giờ này khắc này ở chỗ này vậy mà đồng thời xuất hiện một cái giống nhau như đúc tân đế, vô luận là dung mạo, thần thái, khí chất cả hai đều hoàn toàn nhất trí, không có gì khác nhau!

Mà dù là để bất kỳ một cái nào tân đế thân cận người đến phân biệt, cũng tuyệt đối không thể nhận ra cảm giác đến cả hai có bất kỳ chỗ khác biệt.

Tân đế nhìn chăm chú trên bệ đá lơ lửng la bàn, thấp giọng quanh quẩn:

"Trong hoàng cung tình huống như thế nào đối phương có hay không phát giác "

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ chú ý, giao hai vị viện trưởng vượt qua đám người ra, trầm giọng nói:

"Bệ hạ xin yên tâm, bồi dưỡng thể cùng nguyên thể tương tự lần đạt đến chín thành chín, lại thân cận người đều không thể phát hiện, đối phương đồng dạng không có khả năng có bất kỳ cảm thấy."

"Bất quá thủ tướng đại thần mấy vị trung tâm đại thần bồi dưỡng người hay là mau chóng xử lý cho thỏa đáng, mặc dù người vì cắm vào tâm lý ám chỉ, nhưng là không thể khống nhân tố quá nhiều, có lẽ sẽ mang đến một chút biến số."

Luyện Thần cự phách đã dính đến tinh thần cấp độ lực lượng tu luyện lợi dụng, vì để tránh cho bị loại tồn tại này nhìn ra mánh khóe, bọn hắn cũng vô pháp trực tiếp thô bạo hướng bồi dưỡng trong cơ thể quán thâu lâm trận phản chiến chỉ lệnh, chỉ có thể lấy tâm linh phương thức ám chỉ thay đổi một cách vô tri vô giác phát huy tác dụng.

Một bên khác, thủ tướng đại thần Vương Minh Đường cùng mấy tên trọng thần trên mặt lộ ra thần sắc không tự nhiên. Bọn hắn bồi dưỡng người lâm trận phản chiến mặc dù chỉ là tâm lý ám chỉ kết quả, nhưng là dù sao cũng là làm ra đại nghịch bất đạo sự tình, để bọn hắn đối mặt tân đế thời điểm vẫn còn có chút lo sợ bất an.

Trên thực tế tại ngăn chặn cảm tử quân toàn quân bị diệt thời khắc, tân triều từ trên xuống dưới đã rõ ràng nhận thức đến đối mặt một cái như thế không thể tưởng tượng, vượt qua tưởng tượng địch nhân bọn hắn đã không có năng lực lại ngăn cản mảy may. Mà bày ở trước mặt bọn hắn đơn giản hai con đường, một đầu là từ bỏ chống lại đầu hàng, đem vận mệnh của mình giao cho địch nhân đi quyết định; đầu thứ hai chính là liều lĩnh phát động chung cực phản kích thủ đoạn, mặc dù không cách nào giết chết cái kia mạnh nhất kẻ địch, nhưng lại có thể làm cho toàn bộ Bắc Hoang cùng nhau chôn cùng.

Nhưng mà tân đế lại làm một đầu ngoài người ta dự liệu lựa

chọn, mà lại tựa hồ sớm có có chỗ chuẩn bị, đem bản tôn cùng mấy cái hạch tâm trọng thần lấy hoàn toàn kế thừa tự thân ký ức bồi dưỡng người tiến hành thay thế, chế tạo ra thiên tử thủ biên giới, quân vương tử xã tắc một màn. Cũng đích đích xác xác cơ hồ lừa gạt được tất cả mọi người.

Vương Minh Đường thần sắc trầm thống: "Chỉ tiếc chúng ta vẫn là quá mức đánh giá thấp người này lợi hại! Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng vốn là triều ta cấp chiến lược quý giá nhân tài, một người có thể địch trăm vạn sư, lại không công hao tổn tại ngăn chặn chiến đấu bên trong, làm cho người thương tiếc!"

Ở đây tất cả hạch tâm nhân viên toàn bộ đều là sắc mặt thảm đạm. Mảnh đất này hạ không gian bên trong, hội tụ Thiên Công Thần Khí cục, Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ tất cả hạch tâm người nghiên cứu mới, nhưng là giống Lôi Hỏa hai bộ viện trưởng nhân vật hao tổn, đối tân triều tới nói vẫn như cũ là một loại tổn thất thật lớn.

"Không sao, lần này chúng ta sở thất đi, lập tức liền sẽ nghìn lần, gấp trăm lần đoạt lại!"

Tân đế trong hai mắt giống như liệt diễm Địa Ngục hừng hực mà đốt:

"Rất nhanh, rất nhanh. . ."

Chú ý giao hai tên viện trưởng cùng một đám hạch tâm nhân viên không lưu dấu vết liếc nhau, đem tất cả lực chú ý bắn ra đến tân đế trước mặt la bàn phía trên, ánh mắt bên trong có nồng đậm lo nghĩ chợt lóe lên, mỗi người đều là một bộ muốn nói lại thôi thần thái.

Bọn hắn mặc dù là tân đế hạch tâm nhất tâm phúc, nhưng lại căn bản không biết cái này kỳ kỳ quái quái la bàn đến cùng có cái gì lai lịch, lại đối tân triều bây giờ đã gần như thống trị toàn bộ

sụp đổ tình cảnh đưa đến cái tác dụng gì, nhưng là tân đế từ lặng yên không tiếng động chuyển dời đến nơi này về sau không có làm cái khác bất kỳ ứng đối, mà là một mực lại lợi dụng cái này la bàn hô hoán cái gì đồng dạng.

Mà lại đáng lưu ý chính là, bọn hắn lưu ý đến cái này la bàn tại bất luận cái gì tay của người bên trong đều là tử vật, chỉ có nhỏ lên tân đế máu tươi về sau mới có thể xuất hiện trước mắt dạng này thần dị biến hóa.

"Các ngươi có phải hay không rất hiếu kì, vật này là cái gì, lại như thế nào mới có thể tru sát tuyệt thế đại địch, trợ giúp trẫm đoạt lại giang sơn xã tắc "

Tân đế giương mắt đem trước mặt cả đám các loại thần sắc thu hết vào mắt, thản nhiên nói:

"Cái này la bàn, là bản triều Thái tổ, Quang Vũ Trung Ương đại đế vật lưu lại!"

Bản triều Thái tổ, Quang Vũ Trung Ương đại đế!

Tất cả mọi người lập tức bị hung hăng chấn nhiếp, một nháy mắt trong lòng chưa tính toán gì suy nghĩ tuôn trào ra.

Tân triều Thái tổ, Quang Vũ Trung Ương đại đế là chân chính nhân vật trong truyền thuyết, súng đạn, siêu huyền kỹ thuật đầu nguồn đều là bởi vậy người mà lên, từ đó nhấc lên một trận thời đại biến đổi, càng là trực tiếp đẩy ngã thống trị tàn khốc, kinh doanh một ngàn năm trăm năm hơn Đại Hoang Thần Triều, có thể nói sáng lập mới lịch sử!

Nhưng là dạng này một cái tồn tại vẫn như cũ đánh không lại thời gian lực lượng, sớm tại mấy trăm năm trước liền bụi về với bụi, đất về với đất, liền xem như hắn vật lưu lại lại như thế nào có thể đem đại hạ tương khuynh tân triều cứu vãn tới

Mà lại từ la bàn bắt đầu dùng ba ngày nay bên trong, dù là tân đế một mực kiên trì không ngừng lấy máu tươi đổ vào, cũng không có bất cứ chuyện gì phát sinh.

"Thái tổ cả đời, lấy phàm nhân chi thân hoàn thành tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả hành động vĩ đại, là tuyệt thế hùng chủ, nhất đại anh hào. Mà hắn duy nhất một đầu lưu truyền tới tổ huấn chính là. . ."

Tân đế trong mắt lại đều là một loại chém đinh chặt sắt cùng tin tưởng vững chắc không nghi ngờ:

"Hắn sau khi đi, một ngày kia, tân triều tất nhiên sẽ gặp được trước đây chưa từng gặp biến đổi lớn! Mà hắn lưu lại, chính là thay đổi càn khôn hi vọng chìa khóa!"

Tiếng nói còn không có hoàn toàn rơi xuống, cũng mặc kệ quần thần ra sao phản ứng, tân đế lại lần nữa nhô ra tay đến, ánh đao lướt qua, máu tươi nở rộ, đóa đóa tinh hồng chi hoa giữa trời vẩy xuống!

Mọi người nhất thời nghẹn ngào kêu sợ hãi: "Bệ hạ!"

"Ai cũng không được qua đây!" Tân đế quát chói tai một tiếng, không thèm để ý chút nào tùy ý máu tươi vẩy xuống.

Máu tươi cốt cốt, trọn vẹn hơn mười cái hô hấp thời gian, tân đế sắc mặt dần dần trở nên cùng người chết đồng dạng trắng bệch.

Mà liền tại quần thần không cách nào kiềm chế trong lòng rung động chuẩn bị tiến lên ngăn cản lúc.

Ông ——!

Sau một khắc, phảng phất là đạt đến một loại nào đó điểm tới hạn, la bàn tại kịch liệt run rẩy bên trong bỗng nhiên phát ra một

loại mãnh liệt thật lớn ba động, giống như sóng lớn vỗ bờ, sóng lớn quét sạch, đem mọi người kêu sợ hãi hết thảy chặn lại trở về!

Sau đó, một cái sâm nghiêm, bá đạo, phảng phất ẩn chứa bành trướng uy năng thanh âm tựa hồ vượt qua vô tận thời không, đột ngột từ la bàn phía trên truyền ra:

"Là ai, đang kêu gọi. . ."

Người nào

Tại quần thần bởi vì cái này không hiểu thanh âm sợ hãi mà kinh hãi thời khắc, tân đế trong mắt lại đột nhiên ở giữa tách ra vô tận hào quang!

Tân đế ầm ĩ thét dài:

"Trẫm, chính là tân triều đời thứ mười bảy hoàng đế! Tiên tổ di huấn, trước nay chưa từng có biến đổi lớn đến, giang sơn bất cứ lúc nào cũng sẽ lật úp! Vì thế trẫm lấy tâm huyết làm tế, chỉ vì cầu từ bỏ cự hoạn, còn thế gian một cái tươi sáng càn khôn!"

Đinh tai nhức óc thanh âm rơi xuống, trong la bàn thanh âm trầm mặc một lát.

"Tiên tổ di huấn, nguyên lai ngươi là. . ."

Lên tiếng lần nữa lúc, không biết ra ngoài nguyên nhân gì, cái này đến từ vô tận thời không chỗ sâu hùng vĩ thanh âm đột nhiên biến ảo, ẩn ẩn lộ ra một loại ôn hòa thậm chí là kỳ quái kính ý:

"Bản tọa, Khởi Nguyên Giới Thần Vũ quân thánh tòa Kỷ Bình Uyên! Bản tọa đã nghe thấy được yêu cầu của ngươi, hiện tại, các ngươi có thể đem giới này bên trong tình huống kỹ càng cáo tri!"

Khởi Nguyên Giới, Thần Vũ quân

Bao quát tân đế ở bên trong, tất cả mọi người lập tức nội tâm

chấn động, sinh ra vô số liên tưởng. Mà tân đế ở trong chớp mắt thất thần qua đi ánh mắt ra hiệu, Vương Minh Đường lúc này đi ra một bước, đem Nhạc Bình Sinh một loạt sở tác sở vi cùng thực lực ước định nhanh chóng giảng thuật.

Tân đế giờ phút này lại cảm xúc chập trùng, hắn thân là nhất đại hùng chủ, tâm tính mưu trí đều là nhân trung chi long, liền trong la bàn như thế vô cùng đơn giản mấy câu cùng người giật dây thái độ biến hóa, lập tức liền để hắn từ đó thu hoạch không ít tin tức, cũng tại nội tâm của hắn bên trong nhấc lên sóng lớn!

Cái gọi là Khởi Nguyên Giới, chỉ sợ là một cái khác bọn hắn chỗ không biết được thế giới thần bí, mà căn cứ cái này Kỷ Bình Uyên có thể vượt qua không gian tiến hành thông tin tới nói, thế giới này xa xa muốn so hắn tân triều càng thêm cường đại! Mà Thái tổ Quang Vũ Trung Ương đại đế rất có thể chính là đến từ cái này cái gọi là Khởi Nguyên Giới!

Bất quá trong lúc nhất thời tân đế còn không cách nào đoán được cái gọi là Khởi Nguyên Giới đến cùng là một cái võ đạo chưa từng có cường đại phồn thịnh thế giới, vẫn là đồng dạng lấy siêu huyền kỹ thuật làm chủ đạo thế giới.

"A Diệt Tuyệt Tân Tinh vì đó mất đi hiệu lực, đồng thời giơ lên một khối phương viên hơn trăm dặm đại địa, tiến lên vạn dặm mà không lực kiệt "

Tại tân đế ánh mắt lấp lóe, suy nghĩ bay tán loạn thời khắc, nghe xong Vương Minh Đường giảng thuật, la bàn về sau thanh âm có chút kinh dị một chút, tựa hồ vô cùng rõ ràng Diệt Tuyệt Tân Tinh là cái gì, sau đó cười nhạo nói:

"Có ý tứ, loại thực lực này. . . Nhìn không chỉ là phá hư, có khả năng đã đạt đến Phản Hư "

"Ròng rã một ngàn năm thời gian giám sát bộ đều không có bất

kỳ phát hiện nào, vốn cho rằng giới này truyền thừa sự suy thoái, Luyện Hư khó hiện, lại nghĩ không ra còn có như thế một cái cá lọt lưới."

"Có thể tại giám sát bộ dưới mí mắt thành tựu Luyện Hư còn không bị phát hiện, hoàn toàn chính xác đáng giá Thần Vũ quân xuất động."

"Như vậy. . ."

La bàn về sau thanh âm tựa hồ là đang nhanh chóng hạ đạt cái gì chỉ lệnh, truyền đến từng tiếng ồn ào mà sâm nghiêm thanh âm, sau đó:

"Ta đã thông biết giám sát bộ, đồng thời xuất động thần võ cứ điểm trợ giúp các ngươi, an tâm chờ đợi a!"

Tân đế mắt sáng lên, quần thần cũng lập tức hai mặt nhìn nhau. Vương Minh Đường trầm giọng mở miệng nói:

"Vị này. . . Vị đại nhân này, không biết viện quân cần bao lâu mới có thể đến địch nhân hung hăng ngang ngược, mà lại một thân thực lực thủ đoạn thiên kinh địa động, phổ thông quân đội chỉ sợ. . ."

"Phổ thông quân đội ha ha ha ha ha. . ."

Phảng phất là nghe được cái gì chuyện cười lớn, la bàn về sau thanh âm đột nhiên cất tiếng cười to:

"Nếu như hùng cứ Khởi Nguyên Giới Thần Vũ quân đều là phổ thông quân đội, như vậy trên đời này liền không có có can đảm thành quân tồn tại!"

Tiếng cười to quanh quẩn không dứt, Vương Minh Đường trên mặt thanh bạch đan xen, mà tân đế trong mắt lại chỉ còn lại kinh hỉ chi ý. Quang Võ Đế có thể lưu lại cái này la bàn tại giang sơn xã

tắc thời khắc nguy hiểm nhất dùng để thay đổi càn khôn, hắn ngay tại trình độ lớn nhất bên trên tín nhiệm đối phương, mà lại tình huống hiện tại đã không có khả năng lại xấu, hắn chỉ sợ cái này cái gọi là Thần Vũ quân không đủ mạnh mẽ!

"Về phần cần bao lâu mới có thể đến. . ."

Đám người trong vui mừng, la bàn về sau thanh âm nở nụ cười:

"Các ngươi, hiện tại liền đến trống trải khu vực, chuẩn bị nghênh đón a!"

Tiếng nói vừa hết, cái kia một loại phảng phất từ trong hư không dọc theo người ra ngoài không hiểu ba động trong lúc đó giống như nước thủy triều tiêu tán, mà trên bệ đá la bàn cũng tại chỉ một thoáng quy về yên tĩnh, không nhúc nhích.

Không gian dưới đất bên trong, quân thần tâm thần rung động, toàn bộ đều đem ánh mắt tụ tập tại cái này la bàn phía trên, không nói một lời, lâm vào yên tĩnh như chết.

Đạp!

Tân đế tiến lên một bước đem la bàn thu vào trong lòng, sau đó xoay người lại, ngữ khí khuấy động:

"Chư vị! Theo trẫm cùng nhau tới mặt đất, chuẩn bị nghênh đón!"

Quần thần nhao nhao hưởng ứng, một đoàn người cấp tốc xuyên qua tầng tầng thủ vệ, cơ quan, công sự phòng ngự, tại một khắc đồng hồ về sau cấp tốc đi tới trên mặt đất.

Địa cung xây dựng ở một tòa khổng lồ sông núi ngọn núi phía dưới, trước mặt bọn hắn chính là bầu trời xanh vạn dặm, dãy núi mênh mông, một phái rộng lớn mênh mông cảnh tượng.

Vậy mà lúc này giờ phút này nhưng không ai có tâm tư thưởng thức cảnh sắc, tân đế càng là hai tay nắm chặt la bàn, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt nhìn chăm chú chân trời hư không , chờ đợi.

Bầu không khí ngưng kết tới cực điểm, ngoại trừ nhỏ bé không thể nhận ra phong thanh, một tia thanh âm đều không có.

Ngoại trừ tân đế bên ngoài, tất cả mọi người hồ nghi quét mắt hư không. Nếu như đối phương thật là xa xôi thời không ở trong một thế giới khác bên trong tồn tại, bọn hắn thực sự nghĩ không ra đối phương có thể sử dụng loại thủ đoạn nào vượt qua khoảng cách vô tận giáng lâm đến nơi đây, tất cả thẳng đến hiện tại bọn hắn vẫn còn có chút bán tín bán nghi.

Duy nhất kiên định không thay đổi chờ mong , chờ đợi lấy, chỉ có tân đế một người.

Liền đang chờ chờ đợi nửa khắc đồng hồ, quần thần trong mắt lo nghĩ càng ngày càng sâu là ——

Ông!

Một cỗ làm cho người kinh dị tim đập nhanh không hiểu ba động bỗng nhiên từ đỉnh đầu hư không truyền đến, để bọn hắn bỗng nhiên ngẩng đầu!

Xa xôi cao vạn trượng không, hư không đột nhiên mở rộng, một cái cực lớn đến tột đỉnh hình tròn âm ảnh phảng phất tại thoát khỏi lấy đủ loại lực vô hình lôi kéo cùng trói buộc, phảng phất trên không trung một vòng trăng tròn từng chút từng chút rơi xuống, chậm rãi nhô ra!

Tất cả mọi người da đầu tê rần, tại bọn hắn đưa mắt mà nhìn đến về sau, phát hiện trên đó vết máu loang lổ, từng cái không biết công dụng dữ tợn nổi lên trải rộng trên đó, rõ ràng là một tòa tràn

ngập cuồng bạo, hung tàn, nghiền ép chư thiên khí tức kinh khủng chiến tranh cứ điểm!

Cùng lúc đó, một cỗ hững hờ, lại Sâm La Vạn Tượng ẩn chứa cực hạn phong bạo ý niệm đột nhiên hướng về trên mặt đất tân đế bọn người bao phủ xuống:

"Các ngươi nói tới cái kia cá lọt lưới, bây giờ ở nơi nào "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 623: Sợ Không Phải Cái Kẻ Ngu

Chương 623: Sợ không phải cái kẻ ngu

Thật lớn ý niệm hạ xuống, rõ ràng là thanh thiên bạch nhật, cao vạn trượng không phía trên lại phảng phất nhiều hơn một viên ảm đạm thiên thể, phản xạ sâm nhiên quang huy, còn tại chậm rãi hướng về mặt đất rơi xuống mà đến. . Liền như là sao vỡ trăng rơi, một cỗ khó mà hình dung cảm giác áp bách đè ầm ầm ở mặt đất chúng nhân trong lòng!

Đây chính là cái gọi là thần võ cứ điểm

Cư nhiên như thế khổng lồ, lại tại ngắn như thế trong thời gian liền vượt qua không biết bao nhiêu vạn dặm khoảng cách giáng lâm mà tới, đây là bực nào kỹ thuật thủ đoạn

Quần thần bị thật sâu rung động, hoặc miệng đại trương, hoặc liều mạng ngước cổ, hoặc giơ dòm kính ngóng nhìn hướng chậm rãi hạ xuống tới hình tròn cứ điểm.

Cái gọi là thần võ cứ điểm chỉnh thể bày biện ra một loại bất quy tắc hình tròn, trên đó có các loại không biết công dụng dữ tợn nổi lên, nhìn qua phảng phất là từ ức vạn vạn cái cơ quan tổ hợp mà thành, tràn đầy một loại viễn cổ, hung lệ hương vị. Mà lại không biết là dùng cái gì vật liệu chế tạo, tất cả ánh sáng tuyến bắn ra mà lên thời điểm đều phát sinh kịch liệt vặn vẹo, tại cứ điểm mặt ngoài tạo thành một loại tựa hồ vạn pháp bất xâm, không thể phá vỡ vô hình bình chướng!

Đường kính của nó ước chừng khoảng mười dặm, cùng nói là một cái chiến tranh cứ điểm, chẳng bằng nói là một viên từ người tùy ý thao túng thiên thể! Cùng so sánh, tân triều cái gọi là lơ lửng cự thuyền, pháo đài di động đều là một chuyện cười, căn bản là không có cách so sánh cùng nhau!

Tân đế im lặng im ắng nhìn chăm chú chậm rãi hạ xuống khổng lồ thần võ cứ điểm, sau đó đem ánh mắt rơi xuống la bàn trong tay phía trên, trong lòng dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

"Thái tổ lưu lại cái này la bàn, chính là cái gọi là giới lệnh, cũng tương đương với một cái máy truyền tin, tọa độ! Không chỉ phát ra tin tức ba động có thể làm cho Khởi Nguyên Giới người tiếp thu được, còn có thể làm cho đối phương cấp tốc khóa chặt đại khái phương vị, từ đó vượt qua không gian giáng lâm!"

"Nghe bọn hắn ngữ khí, tựa hồ đã sớm biết thế giới này cùng Thái tổ tồn tại, mà lại cũng không thể tùy ý giáng lâm đến phương thế giới này, mà là cần một loại nào đó cho phép hay là triệu hoán, mà loại này cho phép, chính là ta trong tay giới lệnh!"

"Như vậy bản triều Thái tổ rốt cuộc là ai "

Trên thực tế liên quan tới không gian cùng thế giới khác tồn tại nghiên cứu mỗi một thời đại hoàng đế đều tiến hành qua, bao quát một chút thần bí văn minh thời thượng cổ, di tích, còn có trong truyền thuyết Luyện Hư Võ Thánh loại hình hư không tiêu thất bọn hắn đều từng làm qua nghiên cứu điều tra, đối thế giới khác, văn minh tồn tại đã sớm đã làm đủ loại phỏng đoán.

"Bệ hạ, cái này cứ điểm thể tích khổng lồ như vậy, lại có thể thực hiện không gian vượt qua, chỉ dựa vào điểm này, đối phương kỹ thuật đã gấp mười gấp trăm lần vượt ra khỏi chúng ta!"

Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ hai vị viện trưởng cấp tốc tiến lên một bước, thấp giọng nói:

"Mà lại đối phương cứ điểm phong cách nhìn qua, tựa hồ có chút cùng loại với bản triều siêu huyền kỹ thuật "

Hai người thanh âm đàm thoại rơi vào tân đế trong tai, như là sấm sét giữa trời quang đồng dạng đem hắn nội tâm chiếu trong suốt!

Hắn giống như là rốt cục suy nghĩ minh bạch cái gì, lẩm bẩm nói: "Chẳng lẽ "

Chú ý, giao hai vị viện trưởng hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này, biến sắc:

Chẳng lẽ súng đạn cùng siêu huyền kỹ thuật đầu nguồn, chính là đến từ cái này Khởi Nguyên Giới

Mà lúc này giờ phút này, tại quần thần rung động không thôi ánh mắt bên trong, viên này cứ điểm thiên thể đã đã rơi xuống cao ngàn trượng không trung đứng im bất động, sau đó một nhanh quang ảnh bắn ra mà ra, nhanh chóng chiếu xạ mà xuống, tại đỉnh đầu bọn họ trên không tạo thành một đạo thần bí, cường hãn cao lớn thân ảnh.

Đây là một cái diện mục thô hào nam tử, khí chất buông thả mà bá đạo, một bộ toàn thân đen nhánh, nhìn qua liền cực kỳ buông thả hung hãn võ trang áo giáp đem hắn thân thể vây kín mít, cho người ta cảm giác ẩn chứa trong đó khó có thể tưởng tượng cuồng bạo lực lượng!

Mà cái khôi giáp này đại hán ánh mắt tại đảo qua quần thần thời điểm ẩn ẩn mang theo lạnh lùng cùng bỏ qua, duy chỉ có tại rơi vào tân đế trên thân là đủ loại cảm xúc toàn bộ thu liễm lên, trở nên không kiêu ngạo không tự ti:

"Tuân theo giới lệnh bắt đầu dùng cùng Kỷ đại nhân chi lệnh, Thần Vũ quân Trấn Giới làm được đều đến đây, xin lấy ra giới

lệnh!"

Đây là một loại nào đó chiến đấu võ trang

Tất cả mọi người bá một chút đem ánh mắt toàn bộ bắn ra đến nam tử này võ trang phía trên, lập tức phát hiện cùng phe mình tinh anh nhân viên chiến đấu mặc lấy Tru Thần võ trang phong cách mười phần gần, nhưng là tại cho người cảm giác phía trên lại cường đại không biết bao nhiêu lần, cả hai hoàn toàn không thể so sánh nổi!

Yên tĩnh trong im lặng, tân đế không nói một lời, chậm rãi nhô ra tay đến, đem la bàn nắm nâng tại trước ngực. Được đều nhẹ gật đầu, tựa hồ không nguyện ý nhiều lời, hư không nắm bắt đem la bàn bắt được trong tay, không biết làm cái gì nghiệm chứng về sau lại đem la bàn trả lại cho tân đế.

Được cũng hơi gật đầu, nhìn về phía tân đế ra hiệu nói:

"Chúng ta hiện tại liền đi đem người này cầm nã, ngươi có biết người này ở nơi nào "

Tân đế ánh mắt đột nhiên lạnh:

"Người này vừa mới đến trẫm hoàng cung không lâu, hẳn là còn ở đế trong kinh chưa từng rời đi, mà trẫm chỉ yêu cầu bất luận như thế nào, không muốn đối đế kinh cùng xung quanh khu vực tạo thành quá lớn phá hư."

"Không muốn tạo thành quá lớn phá hư cùng thương vong a "

Được đều lông mày hơi động một chút, lập tức giãn ra, thản nhiên nói:

"Một cái phá hư kính trở lên Võ Thánh, là có một chút điểm phiền phức, phải tốn nhiều một chút tay chân. Bất quá điểm này dù cho ngươi không nói, chúng ta cũng có đồng dạng quân lệnh

muốn tuân theo."

Vương Minh Đường thấp giọng nói: "Vị đại nhân này, triều ta lực lượng trung kiên đã bị người này hủy diệt, nhưng là Bắc Hoang một phương nhưng như cũ có rất nhiều Luyện Thần tôn giả nhìn chằm chằm , có thể hay không "

"Ngươi cho rằng ta cùng là ngươi tay chân "

Được đều lạnh lùng xoay đầu lại, vô tình cười khẩy nói:

"Chư vị khả năng còn không rõ lắm, chúng ta chỉ phụ trách trấn thủ ở giới vực, mà lại nghiêm lệnh cấm chỉ nhúng tay can thiệp các vị giới sự nghị, trừ phi xuất hiện vượt qua giới hạn, uy hiếp được các vị giới ổn định nhân tố, chúng ta mới có thể xuất thủ can thiệp. Nếu không cho dù là phát động giới lệnh chúng ta cũng sẽ không để ý tới, lại càng không cần phải nói là thay các ngươi quét sạch địch nhân!"

Vương Minh Đường sắc mặt ngưng tụ: "Thế nhưng là "

"Không cần nói nữa!"

Tân đế đột nhiên ở giữa đưa tay ngăn lại Vương Minh Đường, thật sâu nhìn một cái không trung hư ảo bóng người:

"Như vậy, liền làm phiền chư vị xuất thủ."

Đối mặt tân đế thời điểm, được đều thu liễm khóe miệng cười lạnh, bảo trì không kiêu ngạo không tự ti thần sắc có chút thi lễ một cái, cười nhạt nói: "Việc rất nhỏ mà thôi. Bất quá ta ngược lại là có thể làm chủ, dẫn đầu chư vị tự mình tiến về, chứng kiến đem cái này cá lọt lưới bắt được một màn, cũng đem xã tắc Thần khí quy về nguyên chủ, như thế nào "

"A "

Vượt qua được đều thân ảnh nhìn về phía trấn áp hư không chiến tranh cứ điểm, bất luận là tân đế vẫn là quần thần trên mặt nhao nhao lộ ra ý động thần sắc, đồng thời lại có một chút do dự. Bọn hắn cũng không phải sợ trước mắt Thần Vũ quân sẽ đối với bọn hắn thế nào, bọn hắn lo lắng duy nhất chính là nếu như cái này thần vật chiến tranh cứ điểm nếu như cũng cầm Nhạc Bình Sinh không có cách nào chẳng phải là ngược lại đem tự thân đặt địa phương nguy hiểm

Dù sao ngắn ngủi bảy ngày bên trong, to như vậy một cái tân triều thủ đoạn ra hết, lại cầm Nhạc Bình Sinh không có chút nào biện pháp, trơ mắt nhìn xem hắn tại bảy ngày thời gian trêu đùa, đùa bỡn đồng dạng đem bọn hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo lực lượng hết thảy biến thành không có, đau mất giang sơn.

Nhưng mà tựa hồ là nhìn ra tân đế trong mắt suy nghĩ, được đều lại đột nhiên cất tiếng cười to, tiếng cười tùy ý bay lên:

"Hư kình Võ Thánh có lẽ theo các ngươi không cách nào địch nổi, nhưng là tại khởi nguyên Thánh Giới lại tầng tầng lớp lớp, tính không được cái gì nhân vật tuyệt đỉnh! Ta Thần Vũ quân bên trong cái này ngàn năm vạn năm bên trong không biết cầm nã từng đánh chết hoặc nhiều hoặc ít, nếu như chư vị trong lòng còn có lo lắng, như vậy thì tự tiện đi!"

"Chờ một chút!"

Tân đế hợp thời mở miệng nói:

"Trẫm nguyện cùng nhau đi tới!"

Tân đế đã lên tiếng, còn lại quần thần tự nhiên không cách nào lại phản bác, cùng nhau nói: "Chúng ta nguyện theo bệ hạ tiến về!"

Được đều nhìn về tân đế, mỉm cười: "Mời!"

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, được đều huyễn ảnh bỗng nhiên

ở giữa tiêu tán, mà đỉnh đầu bọn họ cực lớn đến tột đỉnh chiến tranh cứ điểm mặt ngoài đột nhiên mở rộng, một đầu chỉ riêng cầu vồng như là cầu nối đồng dạng chớp mắt vượt qua đếm rõ số lượng bên trong khoảng cách, xuất hiện ở tân đế dưới chân.

Tân đế hít sâu một hơi, một bước phóng ra, đứng ở chỉ riêng cầu vồng phía trên, ánh mắt sáng rực nhìn phía đế kinh phương hướng. Phía sau hắn quần thần cũng bắt chước tân đế động tác, nhao nhao tiến lên giẫm tại chỉ riêng cầu vồng phía trên.

Sau đó còn không đợi tân đế bọn người có hành động, đạo ánh sáng này cầu vồng giấy cầu hào quang tỏa sáng, trong nháy mắt liền bao vây lấy tân đế bọn người chui vào thần võ trong cứ điểm!

Bỗng nhiên ở giữa mất trọng lượng cảm giác đột nhiên giáng lâm lại đột nhiên biến mất, ôn hòa tia sáng chiếu xạ ở trên mặt, ngắn ngủi thích ứng qua đi, tân đế cùng chưa tỉnh hồn quần thần mở hai mắt ra, đánh giá đến bốn phía.

Đây là một cái vuông vức, cực kỳ không gian trống trải, bốn phía vách tường đều là từ không biết tên kim loại chế tạo thành, tản mát ra băng hàn khí tức.

Đang lúc đám người nghi hoặc bên trong, gian phòng đỉnh chóp đột nhiên mở rộng, chậm rãi rủ xuống một mảnh trong suốt màn sáng, hiển hiện ra mênh mông đại địa, một phái bao la hùng vĩ cảnh sắc, mà lại phân chia ra mấy cái thị giác, chính là từ thần võ cứ điểm từng cái phương hướng khác nhau quan sát đại địa thị giác.

"Quân vụ mang theo, tha thứ được đều không thể phụng bồi. Thần võ cứ điểm có không gian bình chướng phòng hộ, các ngươi rất an toàn."

Trống rỗng không gian bên trong, được đều thanh âm tại tân đế bên tai vang lên:

"Toàn thể tướng sĩ, khóa chặt mục tiêu, chuẩn bị xuất kích!"

Ông!

Giống như vi hình thiên thể thần võ cứ điểm toàn thân chấn động, trong nháy mắt biến mất tại giữa hư không!

Không đến nửa khắc đồng hồ trước đó.

Hoàng cung phù đảo phía trên, Nhạc Bình Sinh mấy trăm vị lượng tử thân Thần Y cũ xếp bằng ở hư không bên trên, trang sách, trang giấy lật qua lật lại thanh âm bên tai không dứt, mà bao trùm với thiên tế điển tịch, văn hiến tạo thành hải dương tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc giảm bớt.

Bọn hắn không chỉ có là tại cấp tốc phân tích, tiêu hóa lấy đủ loại tin tức, đồng thời còn hợp lực duy trì lấy tâm thần lực tràng, khiến cho hoàng cung phù đảo cùng lơ lửng đại lục vẫn như cũ triệt tiêu lực hút lơ lửng giữa không trung.

Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh, liên minh tông sư bọn người giờ phút này đã là bận bịu sứt đầu mẻ trán.

"Ừ"

Bận rộn bên trong, trong lòng không có chút nào lý do đột nhiên hiện ra một cỗ rung động, Thần Dụ Võ Tôn bỗng nhiên quay đầu, nhìn phía một bên chân trời, sắc mặt hơi động một chút nói:

"Đó là cái gì "

Huyền Minh Võ Tôn đồng dạng xoay đầu lại, ánh mắt có chút ngưng tụ.

Phương xa chân trời, Đại Nhật treo cao, một viên giống như trăng tròn tinh thể lại cực kỳ đột ngột xuất hiện ở Đại Nhật phía dưới, không nhúc nhích!

Bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, viên này tinh thể mông lung, mười phần hư ảo, không giống như là chân thực tồn tại. mà liền tại sau một khắc, trong tầm mắt tinh thể đột nhiên tối sầm lại, đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Thần Dụ cùng Huyền Minh hai người liếc nhau, Thần Dụ Võ Tôn lắc đầu bật cười, chỉ cho là chính mình bởi vì quá mức bận rộn xuất hiện ảo giác, sau đó lại lần nữa đầu nhập vào khẩn trương bận rộn kiểm kê bên trong.

Bây giờ tân đế bỏ mình, một chút bí ẩn cơ cấu thành viên trọng yếu danh sách cũng theo tân đế đế vương tan thành mây khói, bọn hắn thì là muốn từng cái hỏi thăm quần thần khẩu cung, hết sức đem những cái này trong âm u bí mật chấp hành cơ cấu bắt tới, để tránh sinh ra họa loạn.

Sau một khắc, đỉnh đầu bọn họ trên không, một cái hời hợt, nhưng lại có hết thảy đều ở trong lòng bàn tay bá đạo thanh âm đột ngột vang lên

"Chậc chậc chậc, phân thân mấy trăm phương pháp này ta còn là lần đầu nhìn thấy, nhìn giá trị của ngươi lớn hơn."

"Ngươi chính là tiến đánh đế kinh kẻ chủ mưu a "

Được đều thanh âm xuyên thấu hư không, chậm rãi mà nói:

"Như vậy, vì để tránh cho nhận không cần thiết khổ sở, ngươi liền thúc thủ chịu trói a."

Chỉ một thoáng, xếp bằng ở hư không mấy trăm cái Nhạc Bình Sinh cùng nhau mở hai mắt ra, bỗng nhiên ngẩng đầu. Mà đồng dạng tiếp thu được tin tức này Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh cùng một đám liên minh tông sư thì là khó có thể tin thân thể cứng đờ.

"Người nào "

Bọn hắn ánh mắt quỷ dị, quét mắt hư không, tìm kiếm lấy thanh âm nơi phát ra, đồng thời trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu:

"Để vị kia thúc thủ chịu trói, người này sợ không phải cái kẻ ngu a"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 624: Ngươi Tuyển Cái Nào 1 Điều

Chương 624: Ngươi tuyển cái nào 1 điều

Ở xa mấy vạn dặm xa thần khí di tích vết nứt chỗ.

Nhạc Bình Sinh bình tĩnh đứng thẳng ở hư không bên trong không nhúc nhích. Con ngươi của hắn bộ vị, bị cắt đứt trở thành mười cái khu vực khác nhau, riêng phần mình thoáng hiện khác biệt hình tượng.

Mà những hình ảnh này nơi phát ra, chính là đến từ hơn mười cái đi vào thần khí di tích bên trong lượng tử thân thần. Mỗi một vị thân trước thần trước thăm dò phương vị không giống nhau, trong mắt bọn họ thấy, nhận thấy toàn bộ đều rõ ràng không sai thời gian thực truyền tới Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong, để hắn bản tôn phảng phất đích thân trải qua kỳ cảnh đồng dạng cảm giác hết thảy.

Di tích bên trong âm chướng nồng độ đã đạt đến một cái khó có thể tưởng tượng trình độ, đầy rẫy thấy đều là nồng đậm đến biến thành màu đen u lam chi sắc, liền ngay cả lượng tử thân thần tản ra tâm thần lực tràng cũng chỉ có thể đem bách khai trăm trượng khoảng cách, bên ngoài trăm trượng tầm nhìn thì là đồng đẳng với không.

Đối với lượng tử thân thần tới nói, duy trì lấy phạm vi trăm trượng tầm nhìn, đồng thời duy trì tâm thần lực tràng không nhận âm chướng ăn mòn tiêu hao to lớn vô cùng, muốn đem âm chướng

dạng này tính chất đặc dị năng lượng quỷ dị chuyển hóa bổ sung thân thần tự thân, hiệu suất cũng mười phần thấp, đồng thời ngoại trừ lấy thị giác dò xét bên ngoài , bất kỳ cái gì ý niệm chỉ cần nhô ra tâm thần lực tràng an toàn phạm vi, liền sẽ đụng phải cực kỳ mãnh liệt ăn mòn, khó mà duy trì.

Một khắc đồng hồ thời gian xuống tới, mười tôn lượng tử cũng chỉ bất quá tại khác biệt phương hướng tiến lên tiến ngàn dặm khoảng cách.

Mảnh này độc lập di tích không gian phảng phất vô cùng vô tận, ngàn dặm khoảng cách cũng xa xa không có đến cực hạn, trong đó mảng lớn mảng lớn rộng lớn hoang vu thổ địa, trong đó lại có từng mảnh nhỏ cung điện, phế tích tọa lạc trong đó.

Lượng tử thân thần đoạn đường này đến nay nhìn thấy tất cả kiến trúc, cùng lúc trước Nhạc Bình Sinh cùng Võ Tiên Thiên bọn người thăm dò chém giết chỗ kia di tích phong cách có cùng nguồn gốc, cũng tương tự có từng tôn khổng lồ mà dữ tợn Ma Thần pho tượng sừng sững, bất quá tuyệt đại đa số chịu đựng không được năm tháng xói mòn đã đổ sụp.

Bất quá cho tới bây giờ, mặc dù một cỗ nhỏ bé không thể nhận ra hồi hộp khí tức tung khắp thần khí di tích các ngõ ngách, nhưng là cái gọi là nguy hiểm hơn mười tôn thân thần cho tới bây giờ còn chưa từng gặp được.

Duy nhất có thể miễn cưỡng tính được là uy hiếp cũng chính là di tích bên trong các loại không biết như thế nào đản sinh ra các loại yêu chủng. Bất quá đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói, dù chỉ là 1,296 tôn thân thần chi một, cũng xa xa không phải những cái này yêu chủng có khả năng ngăn cản.

Ngay tại lượng tử thân thần từng bước một hướng về di tích chỗ sâu thúc đẩy thời khắc, Nhạc Bình Sinh trong lòng gợn sóng đột khởi. Để trên mặt của hắn đột nhiên hiển lộ ra một tia thần

sắc mừng rỡ:

"Ừm nghĩ không ra, lại là như thế lớn một con cá. . . "

. . .

Toàn bộ đế kinh hoảng sợ cùng hỗn loạn vẫn tại kéo dài, la lên, nộ hống cùng thanh âm huyên náo loáng thoáng nổi lên chân trời, hoàng cung phù đảo phía trên, bầu không khí cũng đã trở nên cổ quái mà khẩn trương.

"Là ai, người nào "

Quy hàng đại thần, thị vệ cả đám tim đập loạn, một chút khẩn trương lên, vừa đi vừa về tìm kiếm lấy thanh âm đầu nguồn.

Trong hư không ngồi xếp bằng mấy trăm vị lượng tử thân thần đã đình chỉ đọc đến và phân tích lượng lớn điểm kích tư liệu, mà là phất ống tay áo một cái đem thu nhiếp không còn, sau đó chậm rãi đứng thẳng lên, cùng nhau ngẩng đầu nhìn phía đỉnh đầu thiên khung, phảng phất thanh âm mới vừa rồi chính là từ nơi đó phát ra.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh động tác, Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn cùng liên minh đám người kinh nghi bất định đồng dạng ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung, lại phát hiện tinh không vạn lý, nhìn một cái không sót gì, không có cái gì.

Nhưng mà bọn hắn cũng không có bất kỳ cái gì khẩn trương e ngại cảm xúc, mà là đơn thuần cảm thấy hiếu kì thậm chí không thể tưởng tượng nổi, tại kiến thức đến Nhạc Bình Sinh như thế rung chuyển trời đất vĩ lực về sau, người nào còn dám muốn hắn thúc thủ chịu trói, lớn như thế nói không biết thẹn, không biết sống chết

Nhạc Bình Sinh bản tôn mặc dù không ở nơi này, nhưng là cái này mấy trăm vị phân thần đứng thẳng ở hư không, mỗi một vị

đều tản mát ra thâm thúy, không linh khí tức cường đại, mỗi một đạo thân ảnh phảng phất như là đại biểu một viên thiên ngoại tinh thần. Chính là bây giờ mọi người tại đây bên trong người mạnh nhất Thần Dụ Võ Tôn sinh ra một loại cảm giác:

Cho dù là cái này mấy trăm vị phân thần bên trong tùy ý một cái, hắn đều mười phần không phải là đối thủ!

Chính là Nhạc Bình Sinh cái này bên trong không thể lay động thực lực kinh khủng, mới cho Diệp Phàm cùng Thần Dụ Võ Tôn bọn người trước núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc lực lượng.

Thần võ cứ điểm vùng kiểm soát trung tâm vực bên trong, Mông Đô đứng ở một cái cự đại vô cùng màn sáng trước, pho tượng đồng dạng trên mặt lại sinh ra nóng rực cùng sợ hãi lẫn vui mừng:

"Đây là công pháp gì, truyền thừa phương nào thế mà còn có thể phát hiện ở vào trong không gian đứt gãy thần võ cứ điểm, thật là khiến người kinh hỉ a. . ."

Thần võ cứ điểm làm chinh chiến vạn giới chí cường chiến tranh cứ điểm, trực tiếp lấy không gian khiêu dược trong nháy mắt xong hàng ngàn hàng vạn năm ánh sáng khoảng cách di động căn bản không đáng kể, mặc dù hình thể to lớn, nhưng là chỉ cần có thể căn nguyên đầy đủ, thần võ cứ điểm có thể ngắn ngủi dừng lại tại không gian đứt gãy ở trong ẩn nấp tự thân, chính là Hư Cảnh Võ Thánh đều khó mà phát giác. Mà nhìn Nhạc Bình Sinh bộ dáng này tựa hồ rõ ràng nhìn ra mánh khóe, tại cái này hoang vu giới vực xuất hiện một nhân vật như vậy, không khỏi Mông Đô không kinh ngạc.

Mông Đô sau lưng, hai tên đồng dạng thân mang lấy thần bí chiến đấu áo giáp oai hùng nam tử cẩn thận quan sát đến hoàng cung phù đảo phía trên mấy trăm đạo giống nhau như đúc bóng

người, đồng dạng trên mặt vẻ khó tin.

Trong đó một tên tóc ngắn nam tử mi tâm một viên ấn ký chậm rãi thiêu đốt nhảy vọt, tản mát ra thiêu tẫn chư thiên hương vị, nói khẽ:

"Người này rất mạnh. . . Phân thân trăm ngàn, mà lại mỗi một vị chiến lực chỉ số tựa hồ cũng đạt đến Luyện Thần chi cảnh, loại thủ đoạn này toàn bộ Khởi Nguyên Giới đều chưa từng nghe nói, đây rốt cuộc là phương pháp gì "

"Nhìn ngược lại cùng tiếng xấu chiêu lấy 【 Tự Tại Thiên Huyết Thần Kinh 】 rất giống, không thể để cho bất kỳ một cái nào phân thân chạy thoát."

Một tên khác hùng tráng nam tử diện mạo phía trên không có bất kỳ cái gì lông tóc, ánh mắt thâm thúy không đáy, giống như đã bao hàm toàn bộ Thiên Uyên, hờ hững nói:

"Bất quá ngục giới mặc dù là từ Khởi Nguyên Giới phân liệt mà ra, nhưng là võ đạo truyền thừa cùng phát triển xa xa không thể cùng Khởi Nguyên Giới so sánh, Hư Cảnh đã là giới này hạn mức cao nhất, chẳng lẽ người này là tự hành lĩnh ngộ ra phương pháp này, vẫn là đạt được cái gì truyền thừa, hoặc là nói là từ những giới khác vực lén qua mà tới "

Mở miệng hai người kia, chính là tôn thần này võ cứ điểm Phó Đô ngự sử, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác, toàn bộ thần võ cứ điểm bên trong số hai nhân vật số ba.

Dựa theo giới lệnh phát động người thuyết pháp, Nhạc Bình Sinh giơ lên như thế một mảnh lơ lửng đại lục gần bảy ngày thời gian đồng thời không lực kiệt, đã vượt xa khỏi phổ thông Hư Cảnh Võ Thánh năng lực. Chính là Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người từ đặt tại thân mang Thiên Mang chiến tôn khải tình huống dưới muốn làm được điểm này đều không thoải mái. Nếu

như không phải giới lệnh phát động bọn hắn căn bản nghĩ không ra giới này bên trong thế mà lại xuất hiện một cái mạnh mẽ như vậy tồn tại, còn tránh né giám sát bộ kiểm tra!

"Theo lý mà nói, từ giám sát bộ thiên cơ Nghi giám sát sẽ không xuất hiện loại tình huống này, bất quá không có gì tuyệt đối, mặc kệ hắn là như thế nào làm được, bắt hắn lại chẳng phải nhất thanh nhị sở a "

Mông Đô cười ha ha một tiếng:

"Như thế một cái thu hoạch không nhỏ, nhìn xem người này phải chăng thức thời, hi vọng hắn đầy đủ thông minh, có thể vì ta mấy tỉnh tiếp theo chút sự tình, nếu không. . ."

Hắn bật cười một tiếng:

"Đã chuột đã nhận ra mèo, như vậy thì ra ngoài chính thức cùng hắn chào hỏi đi!"

Sau một khắc, thiên khung phía trên, một cỗ cuồng bạo chi cực không gian ba động giống như diệt thế như đại dương mênh mông khuynh đảo mà xuống, trong nháy mắt liền đem cái này phương viên bách lý không gian đều tràn ngập, nhồi vào! Cỗ này không gian ba động quét ngang mà qua đồng thời, một cỗ không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung lực lượng trấn áp toàn bộ đế kinh, không gian giống như là bị đọng lại mỡ bò đồng dạng vô cùng vướng víu!

Vừa đi vừa về tìm kiếm lấy thanh âm nơi phát ra Diệp Phàm bọn người thậm chí đế trong kinh phòng ốc, trong lòng đất ẩn núp người bình thường chỉ cảm thấy hô hấp bỗng nhiên cứng lại, phảng phất quanh thân bình thường tại tầm thường bất quá không gian xuất hiện một loại nào đó không muốn người biết biến hóa kinh người!

Đây là không gian trong chớp mắt này, bị trấn áp phong tỏa.

Sau một khắc, theo sát trấn áp hư không ba động về sau, thiên khung phía trên, hoàng cung phù đảo cùng lơ lửng đại lục trên không, một mảnh rung động lòng người âm ảnh bắn ra tại sợ hãi mà kinh hãi trên mặt mọi người.

Rõ ràng là một tòa to lớn không gì so sánh được, nghiền ép chư thiên chiến tranh cứ điểm, tránh thoát một loại nào đó trói buộc, xuất hiện ở thiên khung phía trên, phóng xuống sôi trào như biển âm ảnh, giống như một viên thiên thể tinh thần giáng lâm nhân gian!

"Đây là vật gì! "

Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn bọn người con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, mí mắt cuồng loạn, đỉnh đầu xuất hiện viên này khổng lồ sắt thép cứ điểm toàn thân đều tản mát ra một cỗ chinh chiến vạn giới, rung chuyển hoàn vũ khí tức khủng bố, cái này hoàn toàn vượt qua bọn hắn nhận biết sự vật lập tức liền để bọn hắn trái tim bất an cuồng loạn!

Mà trong hư không hơn năm trăm cái Nhạc Bình Sinh không nói một lời, cứ như vậy thẳng tắp nhìn chằm chằm thiên khung phía trên đột ngột xuất hiện thần vật chiến tranh cứ điểm, đạo đạo linh quang tại ánh mắt chỗ sâu chớp nhoáng mà qua.

"Không gian tựa hồ bị lực lượng nào đó phong tỏa trấn áp."

"Cùng loại với tân triều siêu huyền kỹ thuật, bất quá muốn trước tiến vào gấp mười thậm chí gấp trăm lần. Từ hư không bên trong giáng lâm. . . Không gian khiêu dược "

"Đây không phải thế giới này sản phẩm, xem ra một mực tìm kiếm bằng chứng cùng đáp án ở chỗ này đều có thể đạt được."

Thần võ cứ điểm nội bộ, tân đế cùng quần thần chỗ kim loại

không gian, màn ánh sáng lớn chiếu lên bắn ra hoàng cung phù đảo phía trên đám người bỗng nhiên như lâm đại địch biểu lộ, để bọn hắn mỗi người đều lộ ra hỗn hợp có cắn răng nghiến lợi khoái ý thần sắc.

Tân đế ánh mắt càng là toàn bộ đặt ở Nhạc Bình Sinh mấy trăm phân thần trên thân, trong mắt sát khí sát khí cơ hồ ngưng kết thành thực chất, đồng thời trong lòng thấp giọng cười lạnh nói:

"Chơi đùa trận này chuột gặp được mèo trò chơi, không biết ngươi có thích hay không "

Ngoại giới hơn năm trăm cái Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết thần võ trong cứ điểm tân đế suy nghĩ, hắn cũng không có công phu lĩnh hội những cái kia, bởi vì thiên khung phía trên thần võ cứ điểm vừa mới xuất hiện, liền đột nhiên phóng xuống tới ba đạo chùm sáng, trong khoảnh khắc tại hoàng cung phù đảo trên không tạo thành ba đạo rõ ràng thường nhân kích cỡ, lại phảng phất đỉnh thiên lập địa nhân hình hình chiếu!

Cầm đầu một đạo khuôn mặt thô hào, ánh mắt lại Thần Quang hạo đãng, phảng phất đã trải qua vạn thế tang thương, lại có một cỗ khó nói lên lời cuồng mãng khí tức quét ngang Tứ Cực Bát Hoang! Sau lưng hai người một cái khí tức hừng hực như lửa đốt, khốc liệt không chịu nổi, một cái khí tức sâu không thấy đáy, giống như vực sâu vạn trượng, hai người bọn họ so với người cầm đầu mặc dù hơi có không bằng, lại là đồng dạng bá đạo phi thường, chấn kinh khắp nơi!

Ba người xuất hiện sát na, trong hư không loạn lưu khuấy động, một cỗ nồng đậm võ đạo ý chí như là vạn trượng lang yên phóng lên tận trời, quấy hư không một mảnh kỳ quái, loáng thoáng hiện ra ba cánh hoa tề tụ cách đỉnh đầu thần dị cảnh tượng!

Cái này ba đạo hình chiếu dần dần ngưng tụ, tại trong chớp

mắt liền trở nên rõ ràng rành mạch, sinh động như thật, nếu như không phải ý niệm cường đại trình độ nhất định, căn bản là không thể nhận ra cảm giác đối phương đến cùng là chân thật vẫn là hư ảo.

"Ba người này. . ."

Đã sớm tụ tập cùng một chỗ liên minh đám người, vô cùng rõ ràng đã nhận ra trên đỉnh đầu ba đạo nhân ảnh cường hãn, thâm bất khả trắc, sắc mặt nhao nhao trầm xuống, mà Thần Dụ Võ Tôn thì là nhìn chòng chọc vào ba đạo hình chiếu đỉnh đầu, một cái như kinh lôi thanh âm trong đầu quanh quẩn:

"Ba người này, toàn bộ đều là hàng thật giá thật Luyện Hư Võ Thánh!"

Tam đại thần tàng quán thông, tinh khí thần Hỗn Nguyên như một, ngân hoa, kim hoa, ngọc hoa Tam Hoa Tụ Đỉnh, đây mới thực là Luyện Hư Võ Thánh tại quyền ý bừng bừng phấn chấn thời điểm mới có thể biểu hiện ra thần dị cảnh tượng!

Thần Dụ Võ Tôn sắc mặt nghiêm trọng, lập tức truyền lại tâm niệm cho cách mình gần nhất một cái Nhạc Bình Sinh:

"Đại nhân, ba người này đều là Luyện Hư Võ Thánh! Bọn hắn là khách đến từ thiên ngoại!"

Thân là đã đứng thẳng tại Luyện Thần cảnh giới đỉnh phong Luyện Thần cự phách, Thần Dụ Võ Tôn tầm mắt kiến thức không khác viễn siêu liên minh còn lại Võ Tôn, các loại thượng cổ lưu truyền xuống cổ tịch, văn hiến cũng có tiền nhân nhìn trời bên ngoài thế giới các loại suy đoán cùng suy đoán, cũng làm cho hắn lập tức liền liên tưởng đến điểm này.

Nhưng mà hư không bên trên từng cái Nhạc Bình Sinh sắc mặt không hề bận tâm, bình tĩnh như trước nhìn qua trên không ba đạo

hình chiếu, tựa hồ đang đợi cái gì.

Đem dưới chân hết thảy thu hết vào mắt, đối Diệp Phàm. Thần Dụ Võ Tôn cùng một đám tạp ngư ngay cả một tia chú ý đều không đáp lại, Mông Đô quét mắt hư không bên trên từng cái Nhạc Bình Sinh, chậm rãi mở miệng:

"Không tệ, ngươi rất bình tĩnh."

"Ta chính là khởi nguyên Thánh Giới, Thần Vũ quân trấn tinh bộ thứ 26 hào thần vật chiến tranh cứ điểm đều ngự sử, Mông Đô."

"Ngươi giấu ở ngục giới, giấu diếm không báo, uy hiếp ngục giới ổn định, nhúng tay phàm tục chiến tranh, đã xúc phạm khởi nguyên Thánh Giới thứ sáu trăm sáu mươi sáu điều, đệ 2,333 điều giới luật."

"Hiện tại, ngươi có hai lựa chọn."

Khởi nguyên Thánh Giới ngục giới

Mông Đô mới mở miệng ở giữa để lộ ra tới tin tức thật sự là quá mức kinh người, lập tức để ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài hoàng cung phù đảo phía trên trong mọi người tâm chấn động mãnh liệt!

Phó Đô ngự sử Hạng Vận Long ngay sau đó cười lạnh mở miệng nói:

"Một là, ngươi thành thành thật thật tự trói hai tay, từ chúng ta phong trấn lực lượng của ngươi, sau đó mang về Khởi Nguyên Giới tiếp nhận thẩm tra, thẩm tra thông qua nói ngươi đánh đổi một số thứ, có thể vì Thần Vũ quân làm việc hoặc là cái khác, liền có thể rất nhanh thu hoạch được tự do, dù sao hư kình cường giả tại Khởi Nguyên Giới cũng rất khó được."

"Hai là. . ."

Một bên khác Phong Minh cảm giác trên mặt mang lên lạnh lùng mà mỉa mai hương vị:

"Chúng ta đem ngươi phân thần từng cái đánh nổ, lại lấy bảy mươi hai rễ thất âm lục thần đinh đưa ngươi võ đạo quyền ý, Huyết Phách đều khóa kín đốt cháy, lại bị áp giải đến khởi nguyên Thánh Giới tiếp nhận thẩm tra!"

Yên tĩnh bên trong, mấy trăm cái Nhạc Bình Sinh im lặng im ắng.

"Không muốn may mắn. Ta từng xử lý qua rất nhiều trái với giới luật người, bọn hắn có so ngươi nhỏ yếu, có mạnh hơn ngươi, nhưng là phàm là từ hầu vũ lực phản kháng, không người có thể tại ta Thần Vũ quân chinh phạt hạ bỏ chạy, hết thảy bị phạt vạn thế cầm tù, vạn năm không thấy ánh mặt trời, thẳng đến thọ nguyên khô cạn chết già, hạ tràng thê thảm vô cùng."

"Đó cũng không phải uy hiếp hoặc là đe dọa, ta chỉ là đang trần thuật một sự thật."

"Nơi này không gian đã bị chiến tranh cứ điểm phong tỏa trấn áp, hình ảnh của ngươi, khí tức, tâm thần sóng ngắn cũng bị chúng ta khóa chặt, trên thực tế nếu như không phải xem ở mỗi một cái hư kình cường giả đều tu luyện không dễ mà lại là một cái khó được trợ lực, trái với hai đầu giới lệnh, ngươi bây giờ đã là một người chết."

Mông Đô trên mặt hiển lộ ra một loại tự tin và nhìn xuống, một loại bá đạo, chưởng khống hết thảy, không cho cự tuyệt mãnh liệt tự tin, kia là đối với thực lực bản thân, thủ đoạn cùng đằng sau Thần Vũ quân tuyệt đối tín nhiệm cùng tự ngạo!

Hắn ngoạn vị đánh giá mặt đất Nhạc Bình Sinh, thản nhiên

nói:

"Như vậy hiện tại, ngươi tuyển cái nào một đầu"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 625: Không Gian Bích Chướng

Chương 625: Không gian bích chướng

Yên tĩnh!

Tam đại hư cảnh cường giả băng lãnh phảng phất hết thảy đều nắm trong tay thanh âm đàm thoại ẩn chứa trong đó tin tức, không thể nghi ngờ để hoàng cung phù đảo phía trên tất cả mọi người trong nháy mắt sa vào đến sợ hãi cùng tĩnh mịch ở trong.

Một cái tung hoành tinh không, võ đạo cùng siêu huyền kỹ thuật đều viễn siêu tân triều cùng Bắc Hoang, cường đại đến vượt quá tưởng tượng văn minh!

Thần Dụ, Diệp Phàm bọn người từ thân đến tâm còn bắt đầu run rẩy, như từ đám mây rơi vào vực sâu, chật vật đưa mắt nhìn sang từng cái đứng yên bất động Nhạc Bình Sinh.

Dạng này một cái khổng lồ, vượt quá tưởng tượng văn minh không phải bất kỳ một cái nào cá thể có khả năng ngăn cản phản kháng, bọn hắn vạn vạn nghĩ không ra cái này đột ngột xuất hiện thế lực địa vị cư nhiên như thế kinh người, một nháy mắt liền để bọn hắn cảm giác được không cách nào ngăn cản tuyệt vọng!

Đối mặt với dạng này một cái cường hãn văn minh nổi lên, Nhạc Bình Sinh lại nên như thế nào ứng đối

Cùng bọn hắn hoảng sợ sợ hãi khác biệt, thần võ cứ điểm nội

bộ không gian quan sát một màn này tân triều quân thần lại không khỏi lộ ra khoái ý thần sắc.

Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba vị này Luyện Hư Võ Thánh quyền ý hình chiếu khí thế phô thiên cái địa, đồng thời quanh thân hư không bên trong, từng vết nứt du tẩu, trong đó truyền đến từng màn kim qua thiết mã chà đạp tinh không hoàn vũ, núi thây biển máu kéo dài vô tận hư ảo cảnh tượng, giống như những cái kia khe hở không gian bên trong liền đại biểu cho từng cái bị trấn áp văn minh, thế giới.

Ba người bọn họ hờ hững vô tình quét mắt từng cái Nhạc Bình Sinh thờ ơ khuôn mặt , chờ đợi lấy hồi phục. Đồng thời ý niệm lặng yên không tiếng động thẩm thấu hư không, tìm kiếm lấy Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân chỗ, cũng phòng ngừa lấy đối phương dị động.

Mông Đô trong mắt lôi đình sinh diệt, trong lòng cười lạnh:

"Hết thảy năm trăm hai mươi tôn phân thần."

"Mỗi một vị phân thần lực lượng, khí tức, ý chí sóng ngắn, đều không có bất kỳ cái gì khác biệt, cơ hồ một màn đồng dạng, muốn dùng loại thủ đoạn này đem bản tôn che giấu a "

"Mặc dù bất quá là tiểu thông minh, nhưng là hắn là thế nào làm được "

Thượng binh phạt mưu, bọn hắn sở dĩ có dạng này kiên nhẫn, vẫn là hi vọng có thể lấy đại thế áp bách đối phương chủ động khuất phục. Ngục giới bên trong hết thảy đều lấy ổn định làm đầu, thần võ chiến tranh cứ điểm uy năng thực sự quá mức cường hãn, uy năng toàn bộ triển khai phía dưới thậm chí trong nháy mắt liền có thể phá hủy một mảnh đại lục, cho nên trên thực tế không cách nào tùy ý vận dụng, chủ yếu đưa đến một cái trấn áp phong tỏa không gian tác dụng. Mà muốn tại không tạo thành quá lớn phá hư

tình huống dưới xuất thủ cầm nã người trước mắt vẫn là phải dựa vào chính bọn hắn tự mình xuất thủ.

Thực lực của đối phương sơ bộ phán đoán nên là ở vào Động Hư cảnh giới đỉnh phong, tương đương với một thâm niên trung vị Võ Thánh, nhất là phân thần trăm ngàn thủ đoạn càng là quỷ dị không hiểu. Thực lực như vậy đặt ở Khởi Nguyên Giới dạng này rộng lớn vô ngần, cường giả như rừng vạn giới trung tâm đều cũng coi là chúa tể một phương, liền xem như thực lực mạnh nhất, thân mang càng cao hơn một cấp Thiên Mang chiến tôn khải đều ngự sử Mông Đô đối mặt dạng này một cái ngang nhau cảnh giới cường giả, đồng dạng cần nghiêm túc đối đãi.

Nếu quả như thật làm to chuyện tại giới này ra tay đánh nhau, cho phép thương vong, phá hư giới hạn nếu như vượt ra khỏi trình độ nhất định, thì tất nhiên sẽ kinh động Thần Vũ quân thánh tòa Kỷ Bình Uyên thậm chí là tầng cấp cao hơn cường đại tồn tại, bọn hắn cũng sẽ gặp cực kỳ nghiêm khắc trách phạt!

Thần Vũ quân tại luật pháp chấp hành bên trên hoàn toàn chính xác lãnh khốc đến gần như vô tình tình trạng, nhất là tại quân pháp thưởng phạt phương diện, có công tất thưởng, có tội tất phạt , bất kỳ người nào đều không được làm việc thiên tư, nếu quả như thật xảy ra sai sót chính là thân là Thần Vũ quân chưởng khống giả Kỷ Bình Uyên đều không thể vì bọn họ giải vây.

Hư không bên trên, mấy trăm cái Nhạc Bình Sinh trong mắt tinh quang phun trào, thấp giọng mở miệng nói:

"Các ngươi, là tại trấn thủ lấy thứ gì a "

"Phương thế giới này, trấn áp cái gì "

Nghe được Nhạc Bình Sinh đáp phi sở vấn thì thầm, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người hình chiếu sắc mặt cùng nhau chấn động: "Ngươi... !"

"Quả nhiên là dạng này a như vậy rốt cuộc là thứ gì "

Hơn năm trăm tôn Nhạc Bình Sinh nhìn thẳng sắc mặt đột biến tam đại hư cảnh cường giả, cùng nhau lộ ra một cái băng lãnh mỉm cười:

"Được rồi, vẫn là đánh chết các ngươi về sau ta tự mình đến xem đi."

Ầm ầm!

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, hơn năm trăm tôn lượng tử thân thần cùng nhau đưa tay, năm trăm đạo huy hoàng, dữ dằn tinh quang chi trụ giăng khắp nơi, tê thiên liệt địa! Trong nháy mắt liền đem ba vị hư cảnh cường giả hình chiếu chôn vùi, sau đó phô thiên cái địa đánh về phía thiên khung phía trên thần võ chiến tranh cứ điểm!

Hơn năm trăm tôn lượng tử thân thần đồng thời phát động 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 uy năng ra sao to lớn, tại sát na ở giữa trong mắt mọi người đều là một mảnh hoàng Hoàng Tinh quang chi biển, mắt không thể thấy!

Gần ngàn trượng không gian khoảng cách, mấy trăm đạo hoàng liệt bá đạo tinh quang chi trụ một hai cái thời gian trong nháy mắt liền đến, nhưng mà sau một khắc, những cái này vốn nên nên xuyên thủng hết thảy năng lượng cột sáng lại bỗng nhiên tại tiếp xúc đến thần võ cứ điểm quanh thân trăm trượng khoảng cách thời điểm liền bỗng nhiên giống như là bị lực vô hình lôi kéo đồng dạng bắt đầu vặn vẹo, bạo liệt, sau đó khí lãng mãnh liệt cùng dư ba như là sóng lớn vỗ bờ, tại gần ngàn trượng thiên khung gào thét tứ ngược!

Là đủ hủy diệt một tòa thành trấn mãnh liệt dư ba khuấy động, nhưng mà khổng lồ thần võ chiến tranh cứ điểm lại phảng phất một tòa vạn thế không đổi Thần Sơn đồng dạng bất động

không dao, ngoại trừ quanh thân không gian bình chướng phía trên văng lên điểm điểm gợn sóng bên ngoài, không có chút nào tổn thương.

"Ừ"

Tất cả phát động 【 Vẫn Tinh Kiếp Diệt Trụ Quang 】 Nhạc Bình Sinh cùng nhau nhíu mày, trong nháy mắt đạt thành chung nhận thức:

"Không phải lấy hư không kẽ nứt chuyển di công kích, mà là gấp mười gấp trăm lần cố hóa không gian, tạo thành một tầng không thể phá vỡ bình chướng."

"Trừ phi hoàn toàn đánh nát tầng này không gian bình chướng, nếu không không cách nào công kích đến cứ điểm bản thể."

"Lực lượng quá phân tán, như vậy..."

Ngay tại lượng tử thân thần chuẩn bị phát động vòng tiếp theo thăm dò lúc, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người giận quá thành cười, khinh miệt thanh âm như tiếng sấm nổ vang:

"Ngu xuẩn!"

"Không biết sống chết!"

"Khiêu khích Thần Vũ quân, ngươi tội đáng chết vạn lần!"

Cơ hồ ngay tại tiếng nói vang lên đồng thời ——

Ầm ầm ——

Khổng lồ giống như vi hình thiên thể đồng dạng cứ điểm Thái Sơn áp đỉnh đồng dạng chậm rãi bắt đầu hạ xuống, đinh tai nhức óc tiếng nổ kinh khủng bên trong, một cỗ đại nạn lâm đầu cảm giác trong khoảnh khắc đánh lên trong lòng mọi người, những

cung nữ kia, thị vệ, đại thần càng là phát ra vô cùng hoảng sợ thét lên, Diệp Phàm, Thần Dụ cùng một đám liên minh cao thủ da mặt run mạnh, đang lẩn trốn cùng lưu ở giữa giãy dụa đung đưa không ngừng, dạng này một viên khổng lồ cứ điểm hạ xuống va chạm mà xuống hậu quả cho dù ai đều khó mà tưởng tượng, mà đang lừa cũng chờ người hiển lộ ra thân phận về sau bọn hắn đối với Nhạc Bình Sinh có thể hay không ngăn cản lòng tin đã hạ xuống điểm thấp nhất!

Nhưng mà mặc cho hoàng cung phù đảo bên trong hỗn loạn tưng bừng, thần võ cứ điểm giống như Thái Sơn áp đỉnh đồng dạng chậm rãi nghiền ép mà xuống, bất luận cái nào Nhạc Bình Sinh, trên mặt đều là không có sai biệt bình tĩnh thần sắc.

"Phô trương thanh thế a "

"Như thế một tôn cứ điểm, vì cái gì không thấy bọn hắn phát động công kích chân chính đã như vậy khắc chế, phải chăng đại biểu cho... Bởi vì một loại nào đó cố kỵ, để bọn hắn không dám như thế làm việc "

"Ba cái kia đầu lĩnh cấp bậc nhân vật hẳn là liền tại bên trong tọa trấn, trước nếm thử đột phá không gian bình chướng nhìn có thể hay không tiến vào nội bộ."

Cái này từng cái suy nghĩ chẳng qua là ở trong chớp mắt liền từ trong lòng chớp nhoáng mà qua, ngay sau đó không cần bất kỳ câu thông giao lưu, từng cái Nhạc Bình Sinh đã lại lần nữa ra tay!

【 lượng tử liệt thần đao 】, 【 Hư Không Liệt Nguyệt tàn khuyết 】, 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】... Sát na ở giữa, hơn năm trăm tôn thân thần đồng loạt ra tay, một cỗ kinh người hủy diệt uy năng bắn ra, điên cuồng kéo dài đen nhánh không gian kẽ nứt, ăn mòn hết thảy không gian âm ngục, vô hình vật chất lại chém hết thế gian hết thảy tâm thần chi đao... Đủ loại đủ loại hội tụ thành một mảnh vượt qua thế nhân tưởng tượng diệt tuyệt dòng lũ, cấp tốc

trào lên hướng về phía chậm rãi đè xuống thần võ cứ điểm!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 626: Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát!

Chương 626: Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát!

Mỗi một vị thần thần lựa chọn dùng công phạt thủ đoạn hoặc là lấy thuần túy tâm thần chi lực làm công phạt, hoặc là chính là lấy vỡ vụn không gian chi lực làm công phạt, nếm thử đột phá thần võ cứ điểm quanh thân nơi bao bọc không gian bình chướng!

Ông ——!

Trước mắt huy hoàng khắp chốn sát diệt, vạn tượng sụp đổ, cảnh tượng tấp nập giao thoa biến ảo, so lôi minh thiểm điện càng là vang dội hơn trăm lần thậm chí hơn ngàn lần, làm thiên địa cũng vì đó đánh rách tả tơi tiếng vang, ầm vang chấn động giữa thiên địa!

Diệt tuyệt dòng lũ cùng thần võ cứ điểm giao hội khu vực, một cỗ lớn không thể đo đếm được vĩ lực nhất thời làm cái kia một mảnh hư không tại một loại kỳ dị điên tâm động đất nghiêm trọng lõm vặn vẹo, Cự Lực làm hư không giống như một cái thổi phồng khí cầu đồng dạng kịch liệt bành trướng, bành trướng, bành trướng. . . Thẳng đến ầm vang vỡ vụn!

Kinh thiên va chạm vị trí, hư không phá cái lỗ lớn, đem tới gần loạn lưu, tia sáng toàn hút đi vào, chung quanh một chút liền tối. Không chỉ có như thế, vô số hắc sắc điện mang đồng dạng hư không vết rách còn lấy cái này động làm hạch tâm hướng bốn phương tám hướng điên cuồng lan tràn, phảng phất phương thiên

địa này đều sắp sụp đổ ra!

Thần võ cứ điểm bên ngoài thân chống lên không gian bình chướng kịch liệt rung động, phảng phất bị san bằng một tầng vậy mà loáng thoáng rút nhỏ một vòng, nội bộ không gian tân đế bọn người trơ mắt nhìn kinh khủng như vậy uy năng đang ở trước mắt bộc phát, phảng phất thân lâm kỳ cảnh, đã triệt để nghẹn ngào.

Ngay tại thần võ cứ điểm tình thế bị ngăn trở, không gian bình chướng run rẩy kịch liệt thời điểm, từng cái Nhạc Bình Sinh đã thả người mà ra, từ bốn phương tám hướng sấm chớp đồng dạng bắn về phía cứ điểm!

Hơn năm trăm tôn lượng tử thân thần, mỗi một vị chân chính thực lực đều có viễn siêu phổ thông Luyện Thần tôn giả thực lực cường đại, chỉ cần có biện pháp đột phá thần võ chiến tranh cứ điểm không gian bình chướng tiến vào bên trong, đánh giết tam đại hư cảnh cường giả, như vậy không riêng Nhạc Bình Sinh tuyệt đại bộ phận nghi vấn, nghi hoặc đều đem đạt được giải đáp, loại này cái trong cứ điểm bao hàm kỹ thuật nguyên lý cùng các loại vận hành phương thức nếu như có thể triệt để phân tích, đối với bản tôn thực lực cũng sẽ lại lần nữa hiện ra bộc phát thức tăng lên!

"Lại dám cùng thần võ chiến tranh cứ điểm tiếp xúc gần gũi "

Nhưng mà khu vực hạch tâm, từng mảnh từng mảnh màn sáng phía trên đều tỏa ra Nhạc Bình Sinh đạo đạo thân ảnh vội xông mà đến, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác khóe miệng chậm rãi hiển hiện giễu cợt thần sắc:

"Nguyên lai người này đối với Khởi Nguyên Giới, Thần Vũ quân thật hoàn toàn không biết gì cả "

"Châu chấu đá xe, buồn cười không tự lượng!"

"Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát!"

Theo Mông Đô lãnh khốc thanh âm vang vọng hư không, sau đó,

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Thiên khung phía trên, thần võ cứ điểm trước mặt tung hoành khuấy động loạn lưu trong khoảnh khắc thủng trăm ngàn lỗ, mười đạo, trăm đạo, nghìn đạo lớn bằng ngón cái u quang bỗng nhiên xuyên thấu mà ra!

Đạo này đạo u quang tốc độ nhanh đến cực điểm, cơ hồ đạt đến chân chính tốc độ ánh sáng, tại người võng mạc tiếp thu được u quang bộc phát trước cảnh tượng là liền lóe lên một cái rồi biến mất! Mỗi một cái sắc mặt hờ hững, vội xông mà đến lượng tử thân thần trong lòng, tại mili giây ở giữa đột nhiên rung động một chút, thậm chí còn không kịp phản ứng liền bị mưa to đồng dạng u quang mặc thấu!

Tốc độ ánh sáng , mặc cho lượng tử thân thần lại như thế nào nhạy bén cũng vô pháp phản ứng, né nhanh qua đi, trong hư không đem thần võ cứ điểm vây quanh hơn năm trăm cái Nhạc Bình Sinh cương nhưng mà lập, chỉ gặp tất cả thân thần chi thân thể bên trên, hoặc cánh tay, hoặc lồng ngực, phàm là bị u quang xuyên thủng hoặc là sát qua bộ vị đều xuất hiện một cái trống rỗng, trên đó có thanh u chi sắc hỏa hoa đang nhảy vọt, đang chậm rãi thiêu đốt.

Mỗi một cái Nhạc Bình Sinh sắc mặt lạnh lẽo, tại nhanh chóng thối lui đồng thời xuất thủ sẽ có thanh u hỏa hoa nhiễm địa phương chém tới, lại tại một giây sau hư không tự sinh, lại lần nữa bám vào tại bị chém tới bộ vị, quỷ dị tới cực điểm!

U quang nhiễm chỗ đốt cháy không phải chân thực hỏa diễm, mà là một loại chỉ có lấy tâm thần mới có thể cảm giác được hư

vô, tư tư đốt cháy ý niệm, tâm thần hết thảy lực lượng tinh thần ác độc hỏa diễm!

Theo thanh u hỏa diễm thiêu đốt, lượng tử thân thần ở trong lực lượng bắt đầu nhanh chóng xói mòn, mà châm chút lửa hoa lại phảng phất đạt được một loại nào đó bổ sung, tại từ từ lớn mạnh. Nếu như Nhạc Bình Sinh giờ phút này vẫn như cũ là huyết nhục chi khu, thì là biết một chút một điểm mục nát, khô bại. Mà lúc này mặc dù nhìn bề ngoài mỗi một cái Nhạc Bình Sinh đều hành động không ngại, nhưng là nếu như để mặc cho thanh u hỏa diễm tiếp tục thiêu đốt, không được bao lâu toàn bộ thân thần đều có khả năng bị thanh u hỏa diễm triệt để thôn phệ!

"Đây là một loại nào đó tính chất đặc dị năng lượng, tựa hồ có thể đốt cháy tâm thần thậm chí huyết nhục thể phách bổ sung lớn mạnh tự thân."

"Nó tại đốt cháy, tổn thương tất cả thân thần. Muốn ngăn cản hoặc là tiêu trừ nó cần thời gian phân tích cùng chuẩn bị."

"Dựa theo hiện tại để mặc cho thiêu đốt tình huống đến xem, nhiều nhất còn có thể chèo chống nửa canh giờ, thân thần liền sẽ bị triệt để đốt cháy sạch sẽ."

Trong điện quang hỏa thạch, liên quan tới tự thân chỗ đụng phải quỷ dị thế công sơ bộ phân tích đồng thời tại mỗi một cái Nhạc Bình Sinh trong đầu hiện lên. Thần võ cứ điểm đột nhiên phát động quỷ dị tốc độ ánh sáng đả kích thực sự quá nhanh, quá dày đặc, mà lại tựa hồ đối phương đã sớm đang nổi lên khóa chặt, mỗi một vị lượng tử thân thần đều không có tránh thoát.

Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát, có thể nói là ngoại trừ thần võ chiến tranh cứ điểm diệt Tinh chủ pháo bên ngoài nổi danh nhất thủ đoạn. Loại này Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát là thu thập Ngũ Hành nguyên từ, cực quang chân linh, âm ác sát khí các loại một hệ liệt năng lượng kỳ dị lấy đặc biệt bí pháp tế luyện mà thành,

trang bị tại thần võ chiến tranh cứ điểm mười vạn tám ngàn cái họng pháo phía trên , bất kỳ cái gì cường địch lấy bất luận cái gì góc độ đột kích, ý đồ đột phá không gian bích chướng tiến vào cứ điểm nội bộ là đều có thể phát động tốc độ ánh sáng đả kích, làm cho đối phương gieo gió gặt bão!

Loại này cơ hồ không cách nào né tránh ác độc thế công mặc dù không có lập tức đối thân thần tạo thành trọng thương, nhưng lại như là như giòi trong xương, nếu như không thể mau chóng nghĩ trăm phương ngàn kế trừ bỏ, cuối cùng thì sẽ thể xác tinh thần trong ngoài hừng hực mà đốt, hóa thành tro bụi, rốt cuộc vô lực hồi thiên!

Càng thêm không người biết đến chính là, phàm là bị Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát dính vào đến địch nhân, Thần Vũ quân đều có một bộ đặc biệt mà tinh chuẩn khóa chặt, truy tung thủ đoạn, đối phương chỉ cần không có đem ánh sáng sát trừ bỏ, chính là trốn vào trong hư không cũng vô dụng, tuyệt khó chạy thoát Thần Vũ quân vượt giới truy sát!

Đây hết thảy Nhạc Bình Sinh mặc dù không biết được, nhưng là tâm thần cấp tốc phân tích lại tại sát na ở giữa liền phát hiện mánh khóe.

Tại vội vàng thối lui đồng thời, từng cái Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên thân hình chạm vào nhau, dung hội tại một chỗ, cũng khiến cho đầy trời lượng tử thân thần cấp tốc giảm bớt.

Phù đảo bên trên đám người tâm thần rung động, không rõ ràng cho lắm nhìn qua đây hết thảy, cũng không biết Nhạc Bình Sinh đến cùng gặp phải cái gì.

"Vô dụng. Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát lấy xưng chính là như là như giòi trong xương, như bóng với hình, ngoại trừ phối hợp bí pháp lấy mài nước công phu cưỡng ép trừ bỏ bên ngoài không có biện pháp khác, ngươi sát nhập phân thần sẽ chỉ làm chỉ

riêng sát ăn mòn uy năng tăng trưởng thôi."

"Bất quá ngươi cái này bên trong tùy ý phân hoá bản thân võ đạo, đến lúc đó ta cuộc đời ít thấy, không tầm thường."

"Tu vi như thế, ngươi lại ngay cả ta thần võ chiến tranh cứ điểm nổi danh nhất thủ đoạn đều hoàn toàn không biết gì cả. . ."

Nguyên bản chậm rãi hạ xuống nghiền ép mà xuống thần võ cứ điểm đột nhiên dừng lại, Mông Đô nhiều hứng thú thanh âm ầm vang vang lên:

"Ta rất hiếu kì, ngươi đến cùng là lai lịch gì, thật chẳng lẽ chính là thế giới này thổ dân "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 627: Có Cái Gì Không Có Khả Năng

Chương 627: Có cái gì không có khả năng

Đến giờ này khắc này, trước mặt hắn Nhạc Bình Sinh trăm đạo phân thần có thể nói thực sự trở thành cá trong chậu, theo thời gian xói mòn sẽ chỉ càng ngày càng suy yếu, mà trước mắt hư không đã bị thần võ chiến tranh cứ điểm chỗ trấn áp phong tỏa, Hư Cảnh Võ Thánh rất khó đánh vỡ loại này trấn áp phong tỏa trốn vào hư không, coi như đối phương có không biết tên thủ đoạn cùng át chủ bài, đem hết toàn lực đột phá không gian trấn áp lực lượng, dạng này tiêu hao đại lượng lực lượng về sau càng thêm khó mà ngăn cản Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát, sẽ chỉ chết càng nhanh thôi.

Đứng im bất động thần võ cứ điểm lại lần nữa bắn ra ra ba đạo ý niệm hình chiếu, ngưng tụ thành ba đạo thần bí mà cường hãn thân ảnh, nhao nhao đều lấy một loại cặp mắt hờ hững quét mắt từng cái Nhạc Bình Sinh:

Hạng Vận Long bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Chậc chậc chậc... Vì cái gì luôn có người như thế tự cho mình siêu phàm, không biết trời cao đất rộng "

Phong Minh cảm giác cười nhạt nói: "Chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, dạng này Luyện Hư Võ Thánh chúng ta không biết xử lý qua hoặc nhiều hoặc ít, có gì hiếm lạ "

"Trên thực tế ngươi rất không tệ, nếu như một lần nữa ngươi

chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy liền rơi xuống tình cảnh như thế, đến lúc đó chúng ta chỉ sợ cũng không thể không ra tay. Bất quá chỉ tiếc, trên đời cũng không có như quả."

Mông Đô chắp hai tay sau lưng, chậm rãi nói:

"Ngươi có phải hay không đang suy nghĩ như thế nào đào tẩu ngươi có thể thử nhìn một chút biết đánh nhau hay không phá mảnh này bị phong trấn không gian, mà lại chúng ta ba người còn chưa xuất thủ, ngươi liền đã thành nỏ mạnh hết đà, như thế tình huống ngươi chẳng lẽ còn không biết giác ngộ a "

Lời này có ý tứ gì, chẳng lẽ

Mông Đô thanh âm không có tị huý bất luận kẻ nào, toàn bộ hoàng cung phù đảo phía trên người đều rõ ràng đứng tại trong tai, để Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh bọn người không khỏi trong lòng cảm giác nặng nề:

Chẳng lẽ cái này trong thời gian thật ngắn, có tung hoành vô địch tư thái Nhạc Bình Sinh liền bại

Trên thực tế hết thảy phát sinh quá nhanh, Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát tốc độ cũng tiếp cận tốc độ ánh sáng, cho dù là bọn họ một mực nhìn chằm chằm không trung chiến cuộc trên thực tế cũng không rõ ràng đến cùng tình huống như thế nào.

Nhưng là cái này ba tên hư cảnh cường giả không thể nghi ngờ đã chỉ ra Nhạc Bình Sinh thời khắc này tình huống tựa hồ không ổn.

"Khụ khụ."

Giờ phút này trong hư không đạo đạo thân thần dung hội, ở đây thân thần chỉ còn lại có mấy chục cái, còn thỉnh thoảng phát ra từng tiếng ho nhẹ, mỗi một cái sắc mặt đều là đồng dạng tái nhợt, tựa hồ đang cực lực chống cự lấy lực lượng nào đó đốt cháy

ăn mòn.

Mông Đô trong mắt đột nhiên phóng xạ ra tinh mang, nóng rực không chịu nổi: "Thế mà đến loại trình độ này còn có thể duy trì bản tôn không lộ dấu vết để lại a đây rốt cuộc là cái gì truyền thừa, nếu như ta..."

Ngay tại hoặc nóng rực, hoặc lạnh lùng, hoặc khoái ý, hoặc lo lắng toàn bộ ánh mắt hội tụ va chạm thời điểm, từng cái Nhạc Bình Sinh chậm rãi ngẩng đầu lên, đột nhiên lấy đồng dạng một bộ biểu lộ cười lạnh nói:

"Nếu như không phải muốn duy trì phù lục, các ngươi làm sao có thể tổn thương ta "

Oanh long long long ——!

Cơ hồ ngay tại Nhạc Bình Sinh cười lạnh đồng thời, phù lục dưới đáy kéo lên tâm thần lực tràng bỗng nhiên tiêu tán, phương viên trăm dặm phù lục bỗng nhiên phát ra chấn thiên động địa tiếng nổ kinh khủng, bỗng nhiên từ hai trăm trượng cao cường không trung bắt đầu rơi xuống!

Trên thực tế vì duy trì phù lục không ngã, mấy trăm vị thân thần một mực liên tục không ngừng cung cấp lấy tâm thần chi lực, tiếp tục lấy tâm thần lực tràng kéo lên phù lục, mà giờ khắc này tại tự thân Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát tai hoạ phía dưới, hắn lại trực tiếp không quan tâm trực tiếp rút đi lực tràng , mặc cho khối này phù lục từ hơn hai trăm trượng rơi xuống phía dưới!

Vượt qua mười điểm báo tấn trọng lượng, lại thêm hơn hai trăm trượng khoảng cách trọng lực tăng tốc độ, nếu quả như thật tùy ý khối này phù lục rơi xuống trên mặt đất, va chạm sinh ra năng lượng bạo tạc là đủ so sánh một ngàn khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh đồng thời bạo tạc, đến lúc đó đừng nói là toàn bộ đế kinh, chính là phạm vi ngàn dặm thậm chí mấy ngàn dặm ở trong hết

thảy đều sẽ phát sinh cấp mười trở lên địa chấn, vỏ quả đất chấn động, núi lửa bộc phát, lượng lớn bụi mù bao phủ đại địa, vô số sinh linh chết hết!

Đối mặt Nhạc Bình Sinh gần như phát rồ cử động, Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người hình chiếu con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, lại ngược lại đồng thời cất tiếng cười to:

"Ngươi cho rằng, chúng ta sẽ không nghĩ tới a "

Ông!

Ba người cười to đồng thời, khổng lồ thần võ chiến tranh cứ điểm dưới đáy, từng đạo hùng vĩ gợn sóng bỗng nhiên bắn ra, càn quét Tứ Cực Bát Hoang! Mà tại gợn sóng từng vòng từng vòng càn quét đồng thời, phù lục vị trí không gian lực hút bỗng nhiên bị một loại nào đó lực lượng vô danh triệt tiêu, khiến cho rơi xuống phù lục đột nhiên ở giữa rơi xuống tốc độ giảm bớt gấp mười, gấp trăm lần! Chợt nhìn đi lên phảng phất quỷ dị lơ lửng ở giữa không trung bên trong!

Cơ hồ ngay tại phù lục quỷ dị lơ lửng giữa không trung một sát na, giống như thiên thể cứ điểm phía trên, vô số vết nứt mở rộng, chỉ một thoáng phô thiên cái địa, lít nha lít nhít bóng đen như thiểm điện bắn ra, rõ ràng là từng cái thân mang cường hãn võ trang võ giả, mà cầm đầu chính là Chỉ huy phó làm Phong Minh cảm giác! !

Lấy Phong Minh cảm giác cầm đầu, cái này hàng ngàn hàng vạn nhìn qua liền thập phần cường đại võ giả nhấc lên một mảnh phô thiên cái địa huyết khí thủy triều, trong nháy mắt liền toàn bộ đi tới phù lục dưới đáy, sau đó từng cái nhô ra hai tay đặt tại phía trên, gân xanh bạo trán, phát ra từng tiếng nộ hống:

"Hàng!"

Tại trọng lực bị thần võ chiến tranh cứ điểm phát ra kỳ dị gợn sóng trình độ lớn nhất bên trên triệt tiêu về sau, lấy Phong Minh cảm giác làm chủ đạo, cái này hàng ngàn hàng vạn thân mang võ trang võ giả thế mà kéo lên phù lục, đem cải biến phương vị, hướng về vài dặm bên ngoài núi hoang chậm rãi hạ xuống!

Mà lúc này giờ phút này, Nhạc Bình Sinh mỗi một vị thân thần đều bị một cỗ như vực sâu như ngục to lớn quyền ý gắt gao khóa chặt, không chỉ là Phong Minh cảm giác, Mông Đô, Hạng Vận Long hai người bản tôn cũng rốt cục đi ra thần võ chiến tranh cứ điểm, đi tới Nhạc Bình Sinh đỉnh đầu hư không!

"Triệt tiêu đại địa, tinh thần lực hút là thần võ cứ điểm cực kỳ cơ bản năng lực, ngươi vậy mà muốn lấy loại phương thức này gây ra hỗn loạn, từ đó chạy trốn "

Mông Đô đứng chắp tay, mỉm cười nói:

"Ta sớm đã có đoán trước, cũng đã sớm khóa chặt ngươi, ta nên nói ngươi ngu xuẩn, ngu xuẩn, vẫn là ngu xuẩn đâu "

Hạng Vận Long cười gằn nói: "Ngươi đã hao hết chúng ta tất cả kiên nhẫn, cho ngươi năm cái hô hấp thời gian, quỳ gối trước mặt chúng ta! Thúc thủ chịu trói! Nếu không liền chết!"

Giờ này khắc này, Mông Đô, Hạng Vận Long đối hết thảy cục diện đều đều ở trong lòng bàn tay, Thiên Mang chiến tôn khải tất cả công dụng mở ra, kinh khủng quyền ý thẩm thấu tiến vào hư không, chỉ cần Nhạc Bình Sinh có bất kỳ một điểm dị động, liền sẽ đụng phải lôi đình đả kích!

"Ngu xuẩn... "

Bỗng nhiên ở giữa, trước mặt bọn hắn nhìn qua nỗ lực kiên trì mấy chục cái Nhạc Bình Sinh cùng nhau ngẩng đầu, lộ ra một cái nụ cười cổ quái!

"Không biết là ai ngu xuẩn tại trên người của ta, các ngươi chẳng lẽ liền không có phát hiện cái gì a "

Cái gì

Mông Đô, Hạng Vận Long hai người cùng nhau sững sờ.

Hạng Vận Long cười lạnh nói: "Thứ không biết chết sống, đến lúc này còn dám cố lộng huyền hư "

Mà trải qua Nhạc Bình Sinh nhắc nhở, Mông Đô trên mặt biểu lộ lại cứng ngắc xuống tới, ngơ ngác quét mắt trước mặt từng cái phân thần, trong lòng đột nhiên dâng lên sâm sâm hàn ý.

"Không có bản tôn..."

"Ở chỗ này, tất cả đều là ngươi phân thần..."

Tại quét mắt trước mặt tất cả giống nhau như đúc phân thần về sau, Mông Đô lập tức liền phát hiện mỗi một cái Nhạc Bình Sinh bị Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát thiêu đốt ra vết thương đều không phải là huyết nhục chi khu! Nói cách khác ở trước mặt hắn, toàn bộ đều là một người phân thần!

"Sao lại thế!"

Hạng Vận Long da đầu đột nhiên sắp vỡ, cuồng hống nói:

"Không có khả năng! Không có khả năng! Chúng ta chẳng lẽ..."

"Có cái gì không có khả năng "

Thiên khung phía trên, một cái vô cùng lạnh lẽo, vĩ ngạn, cường đại thanh âm vang lên.

Mông Đô, Hạng Vận Long bỗng nhiên ngẩng đầu.

Thoáng chốc ở giữa! Phạm vi ngàn dặm hảo hảo thiên khung

trong lúc đó như thủy triều kịch liệt ba động! Sau đó ánh mắt có thể đụng tất cả chân trời, bao gồm bao phủ ngàn dặm phương viên tầng khí quyển trong một chớp mắt mãnh liệt bốc lên, một trương vô cùng to lớn, chiếm cứ toàn bộ thiên khung, cực lớn đến tột đỉnh khuôn mặt xuất hiện ở ức vạn sinh linh trên đỉnh đầu!

Kia là Nhạc Bình Sinh khuôn mặt.

"Ta chờ thật lâu, ba người các ngươi cuối cùng từ bên trong chạy ra."

Thiên khung phía trên, Nhạc Bình Sinh bao trùm bao phủ ngàn dặm đại địa lãnh khốc khuôn mặt phát ra giống như thần khải hùng vĩ thanh âm:

"Là cái gì, để các ngươi cho là mình thật tại cùng ta chiến đấu "

Sau một khắc, trương này gấp trăm lần tại thần võ chiến tranh cứ điểm gương mặt kinh khủng đột nhiên hé miệng, đang lừa đều trong ánh mắt đờ đẫn, đem to lớn sắt thép cứ điểm phảng phất một cái đường hoàn, nuốt vào trong miệng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 628: Vây Công!

Chương 628: Vây công!

Làm Nhạc Bình Sinh bản tôn giáng lâm thời khắc, Khung Vũ Tinh Không thần quốc kéo dài nghìn dặm, trực tiếp đem nội bộ trống rỗng thần võ chiến tranh cứ điểm nuốt vào.

Đồng dạng là tại Khung Vũ Tinh Không thần quốc bao trùm ngàn dặm thiên khung thời khắc, nguyên bản tựa hồ cùng đồ mạt lộ tất cả lượng tử thân thần toàn bộ tán loạn ra, hóa thành đạo đạo thoáng qua liền mất lưu quang trở về tại thiên khung phía trên, mà trên đó bám vào Đô Thiên Huyền Từ Quang Sát tại dung nhập Khung Vũ Tinh Không thần quốc trong chớp mắt liền bị triệt để phân tích, sau đó bị trực tiếp đồng hóa hấp thu, ngược lại trở thành thần quốc chất dinh dưỡng.

"Đáng chết, sao lại thế. . ."

Mông Đô căn bản không lo được chặn đường trước mặt trên trăm tôn lượng tử thân thần hóa giống lưu quang tiêu tán, mà là quanh thân ba trăm sáu mươi lăm cái chu thiên chủ khiếu toàn bộ triển khai, thân mang Thiên Mang chiến tôn khải hào quang tỏa sáng, muốn thông qua cái này cùng thần võ chiến tranh cứ điểm nguyên bộ liên thông đầu mối then chốt điều khiển cứ điểm phát động phản kích phá vây!

Khởi Nguyên Giới huyền ảo khó lường khó có thể tưởng tượng, thần võ chiến tranh cứ điểm cùng nói là một tòa công phạt

chư thiên chiến tranh cứ điểm chẳng bằng nói là nó là một cái phức tạp tới cực điểm , bất kỳ người nào thu được trao quyền đều có thể nhập chủ điều khiển cỡ lớn pháp bảo. Mà thân là số 26 cứ điểm Chấp Chưởng Giả, Mông Đô trên người Thiên Mang chiến tôn khải ngoại trừ tăng lên trên diện rộng bản thân thực lực thủ đoạn bên ngoài, còn có thể liên thông số 26 cứ điểm hạch tâm đầu mối then chốt, chính là vì chủ tướng bởi vì đặc thù nguyên nhân đi ra chiến tranh cứ điểm cũng có thể tùy thời ra lệnh cho cứ điểm nội bộ, cũng phòng ngừa cứ điểm bị những địch nhân khác xâm lấn khống chế. Nếu như chủ tướng chiến tử, quyền khống chế thì sẽ chuyển dời đến hai tên phụ tá võ trang phía trên, bảo hộ cứ điểm sẽ không rơi xuống không người chưởng khống tình trạng.

Mà ở thiên khung phía trên cái này gương mặt khổng lồ đem thần võ chiến tranh cứ điểm một ngụm nuốt vào về sau , mặc cho Mông Đô như thế nào thôi động, kết nối, trên trăm đầu chỉ lệnh hạ đạt, số 26 cứ điểm đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, phảng phất cho tới bây giờ đều không tồn tại.

Liền phảng phất có một cỗ thần bí khó lường ngăn cách lực lượng đem thần võ chiến tranh cứ điểm triệt để bao khỏa, hoàn toàn che giấu ngoại giới.

"Không có khả năng. . . Luyện Hư Võ Thánh tuyệt đối làm không được loại chuyện này. . ."

Ngắn ngủi hai ba cái hô hấp ở giữa hàng chục hàng trăm lần nếm thử hết thảy thất bại, Mông Đô kiêu ngạo nát, tự tin nát, nguyên bản trí tuệ vững vàng, nắm giữ hết thảy cũng đều triệt để không còn sót lại chút gì.

Thần võ chiến tranh cứ điểm đang lừa đều mấy ngàn năm tinh không chinh chiến kiếp sống bên trong có hại xấu, có tự hủy, có rơi vào lỗ đen các loại tình huống, nhưng xưa nay không có dạng này bên trên một giây cứ điểm còn trước mặt mình, một giây sau liền hoàn toàn biến mất, mà lại ngay cả hạch tâm đầu mối then

chốt đều không thể liên thông! Càng quan trọng hơn là mỗi một tòa thần võ chiến tranh cứ điểm đều tuyên khắc cửu khúc diệt thần trận làm phòng hộ, đối với bất kỳ người nào lấy võ đạo ý chí xâm lấn đều sẽ bộc phát ra kinh khủng ý chí phản kích, mà loại này phản kích tuyệt đối không phải một cái Luyện Hư Võ Thánh có khả năng tiếp nhận, trương này gương mặt khổng lồ đem thần võ cứ điểm thôn phệ thủ đoạn, đã vượt ra khỏi hắn nhận biết!

Ầm ầm ——

Lơ lửng đại lục vừa mới rơi xuống tại đất, đại địa chấn động không dứt, ầm vang vang lên, mà thoát thân mà ra Phong Minh cảm giác cùng hơn vạn Thần Vũ quân quân sĩ ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu kéo dài nghìn dặm to lớn gương mặt, trái tim phảng phất lập tức bị một đôi bàn tay vô hình hung hăng nắm lấy, đều một nháy mắt đình chỉ!

Thiên khung phía trên, gương mặt khổng lồ khóe miệng có chút nhất câu:

"Chiến đấu mới vừa rồi khác biệt công bằng, để cho ta tự mình cùng các ngươi chơi đùa đi."

Gương mặt khổng lồ phía dưới, không gian hơi chao đảo một cái, Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân xuất hiện ở ngàn trượng thiên khung phía trên, lãnh đạm đạo nhìn xuống dưới chân chúng sinh.

Bạch!

Thể xác tinh thần câu hàn Phong Minh cảm giác một cái cất bước ở giữa đi tới đồng dạng sắc mặt tái xanh Mông Đô, Hạng Vận Long bên cạnh.

"Thật là cuồng vọng tặc tử! Ngươi cho rằng ngươi liền nắm chắc phần thắng a! "

Mông Đô lạnh lẽo, chấn nộ ý niệm thẩm thấu hư không, lại bị

ngăn cản tại Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên ngoài, ánh mắt của hắn vừa đi vừa về quét mắt, phảng phất tại tìm kiếm lấy Nhạc Bình Sinh nhược điểm.

Cứ điểm bị cướp đoạt, gặp nhất là tàn khốc quân luật trừng phạt không nói, vẫn là bọn hắn quân lữ kiếp sống bên trong chưa từng có vô cùng nhục nhã! Mà lại nếu như không đoạt lại cứ điểm, vẻn vẹn bằng vào bọn hắn tự thân muốn đột phá tầng tầng giới bích trở lại xa xôi Khởi Nguyên Giới cũng là gần như chuyện không thể nào.

Mông Đô mí mắt nhảy lên, âm thanh lạnh lùng nói:

"Chúng ta có lẽ xem thường người này."

"Bộ này gương mặt nội bộ tạo thành một loại nào đó không gian lĩnh vực, không biết hắn dùng thủ pháp gì ngăn cách hạch tâm trung tâm liên lạc với ta, nhưng hắn mục đích rất rõ ràng, chính là cướp đoạt cứ điểm!"

"Lai lịch người này quỷ dị, tuyệt không thể để đắc thủ! Vô luận như thế nào muốn trước muốn nhét cướp đoạt trở về!"

Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác thân thể nghiêm trọng, chậm rãi nhẹ gật đầu.

Bọn hắn đoán sai người trước mắt thực lực, cũng hoàn toàn không có dự liệu được thủ đoạn của đối phương quỷ dị như vậy, hiển nhiên vượt ra khỏi Động Hư Võ Thánh phạm trù, thẳng bức quy hư cảnh giới! Cho dù là tại Khởi Nguyên Giới, phá hư, Động Hư, quy hư từ trên xuống dưới ba cái Hư Cảnh bên trong, đạt tới quy hư cảnh thượng vị Võ Thánh đều là do chi không thẹn bá chủ, chính là đối mặt dạng này một cái tiếp cận quy hư cảnh cường giả, lại thêm phe mình chủ quan, bất ngờ không đề phòng, bọn hắn mới ăn lớn như thế thua thiệt.

Bất quá mặc dù đối phương biểu hiện ra thực lực thủ đoạn loáng thoáng cao hơn phe mình ba người một tuyến, nhưng là phe mình ba người ba tên Luyện Hư, Mông Đô càng là Động Hư cảnh giới Luyện Hư Võ Thánh, lại thêm Thiên Mang chiến tôn khải cường lực gia trì, bọn hắn đối mặt với đối phương chưa hẳn liền không có phần thắng!

Sau một khắc, Mông Đô nộ hống thông qua thần võ võ trang tại tất cả hồi hộp không hiểu Thần Vũ quân quân sĩ bên tai nổ vang: "Liệt Thần Vũ Bác Thiên Trận!"

Những cái này Thần Vũ quân quân sĩ lâu dài chinh chiến tinh không, kiến thức rộng rãi, chiến đấu tố dưỡng cũng không phải tầm thường, thiên khung phía trên gương mặt khổng lồ cho bọn hắn thể xác tinh thần tạo thành to lớn áp bách, nhưng lại xa xa không có đến để bọn hắn đánh mất chiến đấu dũng khí tình trạng, cho nên đang lừa đều ra lệnh một tiếng về sau, gần đây vạn tên sát khí hung hãn bức người quân sĩ nhao nhao hét lớn một tiếng, như thiểm điện cấp tốc hội tụ, hợp thành một cái hùng vĩ chiến trận, khổng lồ huyết khí chiến ý ngưng tụ, xông thẳng lên trời!

Rống!

Ngay sau đó, theo chiến trận thành hình, một tôn từ ngàn xưa cự thần hư ảnh bay lên, mơ hồ đến như ảo giác đồng dạng khuôn mặt, lại có thể rõ ràng ràng tráng kiện cơ bắp, vẻn vẹn một con cánh tay, liền làm cho người ta cảm thấy một loại hùng núi trùng điệp nguy nga cảm giác. Cự thần hai tay đều cầm có huyết khí, sát khí, quyền ý ngưng tụ chiến đao cùng tấm khiên, ngửa mặt lên trời phát ra gào thét!

Thiên khung phía trên, Nhạc Bình Sinh to lớn khuôn mặt vẫn như cũ là lạnh lùng vô tình quét mắt con kiến hôi chúng sinh, một cỗ khó tả biến hóa tựa hồ tại gương mặt nội bộ kịch liệt biến hóa, đây là Khung Vũ Tinh Không thần quốc đang toàn lực phá giải lấy thần võ chiến tranh cứ điểm mặt ngoài đại trận phòng hộ.

"Tốt!"

Đã ý thức được không thể lại kéo dài thêm làm Nhạc Bình Sinh phá giải thần võ cứ điểm, Mông Đô sắc mặt hung ác, nghiêm nghị nói:

"Thần Vũ quân toàn thể tướng sĩ! Toàn lực xuất thủ, công kích thiên khung!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Mông Đô đột nhiên chân đạp huyền bí, liên tiếp dấu chân hình dạng không gian trống rỗng đột nhiên xuất hiện, đồng thời một đôi hung viêm lượn lờ, mười ngón như câu, chừng xé núi liệt địa lực lượng, nấu biển đốt trời uy lực dữ tợn lệ trảo hướng lên trời khung tham trảo mà ra!) ! !

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 629: Lượng Tử 2 Duy Đao!

Chương 629: Lượng tử 2 duy đao!

Răng rắc!

Không gian vỡ vụn cự âm vang lên, Mông Đô chiêu này tham trảo mà ra, màn trời phảng phất đều muốn bị xé rách, mười đạo to lớn đen nhánh vết nứt không gian cực tốc hướng về đầu đội bầu trời lan tràn mà đi!

Mông Đô hình thể khôi ngô cao lớn, hai con ngươi Phần Thiên đốt địa, đầu đầy giận phát thịnh đốt. Cô đọng hung liệt tới cực điểm đục máu đỏ khí nộ diễm phảng phất ngàn vạn tấn nham tương dâng lên mà ra, rõ ràng là vô hình vô chất hỏa diễm, nhưng mỗi một chút lửa lại phảng phất có được như núi cao vô cùng nặng nề, càng không cần nhắc tới trong đó cái kia bá liệt vô song, đốt cháy hết thảy nồng đậm quyền ý, cơ hồ muốn xuyên thủng hư không, phóng xạ vạn giới!

Mông Đô kỳ tài ngút trời, đối với mình càng là có võ giả tầm thường khó có thể tưởng tượng ngoan lệ, hắn sở tu 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 cùng chỗ sâu trong lòng đất Thái Cổ Địa Sát chi khí câu thông cộng minh, tụ giữa thiên địa vô tận âm tà nghiệt khí rèn luyện bản thân thể phách ý chí, hắn võ đạo quyền ý không chỉ có gồm nhiều mặt diệt tuyệt thương sinh vạn vật kinh người sát khí, hơn nữa còn vô cùng cô đọng nặng nề, ẩn chứa vô tận đại địa chi lực, yếu kém Động Hư Võ Thánh thậm chí khó mà

chính diện chống lại!

Mông Đô xuất thủ giống như là dẫn nổ tín hiệu gì, sau lưng hắn bên trái, Hạng Vận Long trên thân, một vòng huy hoàng mặt trời bỗng nhiên dâng lên, phô thiên cái địa kim sắc lưu quang hỏa diễm như là hồng thủy đồng dạng hiện ra đến, nhất thời đầy rẫy kim hoàng! Ngàn ngàn vạn vạn đạo là đủ dong kim hóa thiết, phá vỡ núi đốt nhạc sáng chói ánh sáng huy bắn ra, ánh sáng vô lượng nóng xen lẫn hội tụ, hóa thành từng đầu chấn nộ Kim Ô, ở trong hư không tùy ý xuyên thẳng qua, kỳ thế phần thiên chử hải, thật sự giống như một vòng kiêu dương vỡ nát tại trước, ngay cả không gian cũng theo đó kịch liệt vặn vẹo nóng chảy!

Hạng Vận Long xoay người, khom người, đấm ra một quyền! Chỉ một thoáng đem chính mình nhảy lên tới đỉnh phong quyền ý, nộ khí đổ xuống mà ra, lấy nổ tan trời cao, vỡ nát Đại Nhật vô song bá khí, hướng lên trời mà đi! Hắn quyền phong chỗ hướng, từ từng tầng từng tầng không gian bình chướng như là từng mặt bị đánh nát mỏng manh pha lê, trong nháy mắt bị tạc thành ức vạn phiến mạ vàng sắc chỉ riêng toa mảnh vụn, lại tại trong nháy mắt bị vô song quyền kình xoắn thành một đoàn mưa ánh sáng màu vàng, lôi cuốn vô số là đủ cắt đứt thế gian vạn vật không gian mảnh vỡ hội tụ mà thành kinh thế gió lốc, quét hướng về phía thiên khung!

Thiên hỏa địa hỏa, tại chỗ này giao hội, liên miên tuẫn bạo. Vô biên hỏa diễm bao phủ, nhất thời thiên không như đốt, nộ hải như sôi, nhộn nhạo lên gợn sóng không gian chấn động bốn phía.

"Quát!"

Một bên khác! Phong Minh cảm giác trên thân, một cỗ hung lệ đến không cách nào tưởng tượng, chính muốn giết sạch thương sinh mênh mông hung tính sát ý phóng lên tận trời, mơ hồ trong đó cùng thiên địa ở giữa ồn ào náo động chìm nổi hung thần lệ khí liền thành một mạch. Đang kinh thiên động địa rống to âm thanh

bên trong, trước mắt phương viên hơn mười dặm không khí kịch liệt vặn vẹo chấn động, từng khỏa hung tinh mang theo vô tận hung viêm, tê thiên liệt địa, xuyên qua hư không, hướng về bầu trời phía trên Nhạc Bình Sinh cùng gương mặt oanh kích mà tới!

Quyền ý thực chất, phô thiên cái địa, ngoại trừ điên cuồng lại thuần túy, để cho người chạm vào tâm liệt máu sôi điên cuồng hung lệ sát ý cùng hủy diệt ý chí bên ngoài, không dư thừa cái khác! Khác tạm dừng không nói, riêng là tuân theo thiên địa hung thần lệ khí cùng tử ý mà sinh, chính muốn hủy thiên diệt địa, để vạn vật về vong vô tận Man Hoang sát khí sát ý cũng đủ để trọng thương bất luận cái gì dưới hư cảnh võ giả!

"Giết!"

Sau cùng, thì là hơn vạn Thần Vũ quân quân sĩ tổ kiến quân trận hiển hóa cự thần phát ra vạn trọng thanh âm hư không chấn động, đồng thời hư không bạo chấn, trong tay chiến đao cuồng bạo bổ ra!

Chiến đao lấy Lan giang điểm biển, phá vỡ núi Đoạn Nhạc chi thế giữa trời bổ ra, mà lại lại tại bổ ra trong nháy mắt một phân thành hai, hai phân thành bốn, bốn phân thành tám... Trong nháy mắt, vô số đao quang kết nối thành một mảnh, tản ra phách tuyệt đương thời, quyết tuyệt không về huy hoàng sát ý, hỗn hợp muốn cùng trời so độ cao cuồng dã, bất khuất chi ý, phóng lên tận trời!

Cái này trong lúc nhất thời, đến từ thần bí Khởi Nguyên Giới chi này cường đại quân đội liền hướng lên trời khung bạo phát ra chân chính Thiên Tuyệt Địa Diệt, là đủ phá hủy ngàn dặm đại địa kinh khủng thế công! Mông Đô, Hạng Thiên long, Phong Minh cảm giác ba vị này Hư Cảnh Võ Thánh càng là triệt triệt để để bạo phát ra toàn bộ lực lượng, không có chút nào giữ lại!

"Làm cho người tán thưởng võ đạo kỹ nghệ."

Đối mặt với như thế rung động lòng người, rung động tinh vũ thế công, đứng ở thiên khung phía trên Nhạc Bình Sinh lộ ra động dung thần sắc.

Ầm ầm ——!

Thần quốc che trời, từ mấy ngàn trượng dưới không trung hàng, phảng phất thương thiên ngược lại nghiêng, cứ như vậy cuồn cuộn lấy sôi trào, đen nghịt từ bốn phương tám hướng đè ép xuống! Sắc trời lập tức trở nên đen như hũ nút, bốn phương tám hướng tinh quang dần dần khép lại, đem toàn bộ đại địa bao phủ!

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh một đôi thâm thúy đen nhánh, phảng phất có thể chôn vùi hết thảy đôi mắt trở thành thiên địa này trung tâm, để cho người ta vĩnh khó quên nghi ngờ:

"Vì biểu đạt đối với các ngươi thưởng thức, vẫn là xin các ngươi đi chết đi."

Một lời đã nói ra, thiên địa tận ảm, chỉ có Nhạc Bình Sinh thân ảnh thu hết thiên địa chi quang, đứng lặng giữa thiên địa.

Thời gian giống như thả chậm gần mười lần, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, tại bỗng nhiên chậm dần thời gian ở trong chậm rãi giơ cánh tay lên, năm ngón tay thành đao, lăng không một chém!

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Từng đạo thẳng tắp mà ngắn ngủi tuyến ngấn cực tốc khuếch trương, lấp lóe, lại coi là tuyến ngấn hạch tâm bốn phía khép lại. Chỗ đến, không gian đều lấy tuyến ngấn vì phân giới xuất hiện rõ ràng sai chỗ, cũng từ hai mặt hướng tuyến ngấn cấp tốc tập trung, phảng phất tựa như là bị một đạo vô hình giới hạn nuốt chửng lấy.

Nhạc Bình Sinh cái này sát na ở giữa động tác, đao ra yên tĩnh,

chưa từng rung chuyển phong vân, chưa từng hô khiếu thiên địa, phong mang ảm đạm, vút không mà đi, vô thanh vô tức. Nhưng lại làm cho người ta cảm thấy một loại một đao trảm phá sinh tử chi lộ, cắt đứt từ nơi sâu xa tuyên cổ vĩnh hằng vô tận thời không kinh khủng cảm giác! Đồng thời sau một khắc, bốn phương tám hướng cuốn tới khí thế hùng dũng máu lửa, hung lệ mặt trời, cuồng bạo quyền ý, đao quang, vật chất, năng lượng . . . chờ một chút hết thảy hết thảy tại gặp được du tẩu tuyến ngấn là đều lặng yên không tiếng động biến mất!

Đó là một loại cực kỳ đột nhiên, đột ngột, trái với lẽ thường biến mất.

Cái này từng đạo tuyến ngấn không phải vết nứt không gian! Mà là Nhạc Bình Sinh lấy chiều không gian làm đao, lấy áp súc lấy ra không gian ba chiều chiều không gian hình thành cực nhỏ phạm vi hàng duy, để cái này cực nhỏ phạm vi bất luận cái gì tồn tại trực tiếp từ không gian ba chiều rơi xuống đến hai chiều trong mặt phẳng, tạo thành so với vết nứt không gian lực sát thương kinh khủng gấp mười, gấp trăm lần, không gì có thể ngăn thanh đao mạnh nhất!

Môn này lấy chiều không gian làm đao đao thuật, được xưng lượng tử hai chiều đao. Tại Nhạc Bình Sinh tưởng tượng ở trong môn này đao thuật mạnh nhất cảnh giới, chính là chém ra một đao, vô tận vũ trụ đều sẽ bị hàng duy, sẽ từ ba vị lập thể không gian bị dần dần hàng duy vì hai chiều mặt phẳng, từ đây sinh linh diệt hết, vạn giới quy hư!

"Cái gì! "

Hư vô tuyến ngấn trong hư không cơ hồ khó mà phát giác, mà đủ loại vỡ vụn không gian, tinh vũ cường hãn công phạt quỷ dị không hiểu tiêu tán hơn phân nửa, để tất cả phát động công kích đầu người da sắp vỡ, lông tơ từng chiếc dựng thẳng lên, phảng phất như là thấy quỷ!

Luyện Hư cấp bậc tranh đấu, ở mức độ rất lớn so đấu chính là đối với không gian chi lực lý giải cùng lợi dụng, mà trước mắt không hợp với lẽ thường cảnh tượng, không thể nghi ngờ lại lần nữa vượt ra khỏi Thần Vũ quân tướng sĩ nhận biết!

Không có chút nào lý do, Mông Đô, Hạng Thiên long, Phong Minh cảm giác tam đại Luyện Hư Võ Thánh, cùng tất cả thấy được đạo này đạo ngắn ngủi tuyến ngấn trong hư không chôn vùi bọn hắn toàn lực bộc phát ra công kích người, con ngươi đột nhiên co vào, trong lòng dâng lên một loại khó nói lên lời kinh khủng cảm giác.

Nhưng đây cũng là bọn hắn tuyệt đại bộ phận người bên trong cái cuối cùng suy nghĩ.

Phốc phốc.

Sau một khắc, không có chút nào phản kháng, Mông Đô, Hạng Vận Long ba đạo cường hãn thân thể từ đó một phân thành hai;

Hơn vạn Thần Vũ quân quân sĩ huyết khí nguyên khí kết nối hình thành chiến tranh Cự Linh một phân thành hai;

Cuồng bạo hung lệ, quét sạch Tứ Cực Bát Hoang nồng đậm quyền ý, huyết khí... Luyện Hư cũng tốt, Động Hư cũng tốt, phổ thông quân sĩ cũng tốt, hết thảy địch tới đánh, hết thảy đều tại huyết quang mãnh liệt bắn bên trong, bị lượng tử hai chiều đao một phân thành hai!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 630: Cường Hãn Sinh Mệnh Lực

Chương 630: Cường hãn sinh mệnh lực

Cái gì là hai chiều

Thế giới 2D chỉ có dài cùng rộng, không có độ cao, là do từng cái bản vẽ mặt phẳng hình, đường cong, điểm, tạo thành. Tại hai chiều sinh mệnh trong mắt, thế giới là từ điểm và đường đoạn cấu thành, vô luận tại ba chiều trong mắt phức tạp hơn đồ hình, tại hai chiều bên trong nhìn thấy chỉ có thể là một cái đoạn thẳng, chỉ có thể hướng hiện chung quanh vận động.

Đánh một cái so sánh, tại vĩ mô góc độ tới nói không gian nhị duy liền giống với một trương độ dày là số không trang giấy, mà khi Nhạc Bình Sinh lấy chiều không gian làm đao lúc, đạo này đạo từ hư không tuyến ngấn kéo dài tới ra mặt phẳng liền có được thế gian bất kỳ vũ khí nào đều không thể với tới tuyệt đối sắc bén!

Đây chỉ là lượng tử hai chiều đao cực kỳ sơ cấp vận dụng, nó chung cực uy lực nên là phá hủy chiều không gian, đối vô ngần vũ trụ áp dụng hàng duy đả kích, tại từ ba vị không gian hàng duy vì hai chiều mặt phẳng về sau, vô ngần trong vũ trụ cơ hồ tất cả vật chất cùng ba chiều sinh mệnh cũng sẽ ở cái này hàng duy quá trình bên trong triệt để sụp đổ, không còn tồn tại!

Bất quá dạng này chung cực sát phạt thủ đoạn chỉ là một cái tưởng tượng, tại Nhạc Bình Sinh suy tính bên trong, muốn từ lượng tử hai chiều đao tiến giai trở thành lượng tử hàng duy đao,

chân chính hiện ra hàng duy đả kích năng lực còn rất dài một đoạn đường rất dài muốn đi, tại Lượng Tử thân xác đạt thành vật chất trọng tổ cảnh giới về sau mới có thể. Mà bây giờ hắn có khả năng lợi dụng chính là lượng tử hai chiều đao độ dày là số không, tuyệt đối không cách nào ngăn cản sắc bén!

Trên thực tế, lượng tử hai chiều đao cũng tại vừa mới hiện thế thời khắc, cũng sáng tạo ra cực kỳ kinh người chiến quả.

Tập hợp Thần Vũ quân tất cả quân sĩ ngưng tụ mà thành chiến tranh Cự Linh bị một phân thành hai, xây dựng trong đại trận càng là gió tanh mưa máu gào thét, chân cụt tay đứt đầy trời cùng bay!

Thời gian phảng phất đọng lại như thế một cái sát na, trong hư không, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba vị này chiến lực siêu quần Hư Cảnh Võ Thánh, một đạo đường thẳng ngấn từ bờ vai của bọn hắn xoải bước đến eo, dù cho thân mang kiên cố, cường hãn đến đủ để ngăn chặn không gian chi lực cắt chém Thiên Mang chiến tôn khải đều không dùng được, tính cả lấy bọn hắn thiên chuy bách luyện sắt thép thân thể, trong nháy mắt liền bị lượng tử hai chiều đao không trở ngại chút nào chém ra, trên dưới tách rời!

Huyết quang bùng lên bên trong, ba người bọn họ cả người rõ ràng là bị chém thành hai đoạn!

"A! A!"

Nóng bỏng máu tươi vẩy xuống trời cao, chấn thiên động địa thảm liệt rống to âm thanh bên trong, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người bị chém đứt nửa người dưới vừa mới ly thể, lại phảng phất có một cỗ đốt xuyên hư không hừng hực quyền ý tuôn ra, cưỡng ép đem đứt gãy thân thể dán lại, đồng thời điên cuồng rút lui!

"Dạng này đều không chết "

Bởi vì Nhạc Bình Sinh một nháy mắt chặt đứt thời không cường hãn một đao mà đầu não trống không Diệp Phàm cùng Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn đám người, khi nhìn đến cái này ba tên Luyện Hư Võ Thánh tại bị chém ngang lưng về sau còn có được bền bỉ như vậy cường hoành ý chí cùng hành động, lâm vào rung động thật lớn ở trong.

"Đáng chết, đáng chết!"

"Đây là cái gì đao thuật!"

"Vì cái gì ngay cả Thiên Mang chiến tôn khải cũng đỡ không nổi!"

Cả người bị chém ngang lưng đau đớn còn kém rất rất xa nội tâm cuồng nộ cùng sợ hãi, lượng tử hai chiều đao thời không rối loạn chém giết xu thế để bọn hắn đối Nhạc Bình Sinh công kích quỹ tích đánh giá ra hiện sai lầm, vốn hẳn nên có thể tránh thoát trảm kích lại ngược lại thật sự rơi vào trên người mình, nếu như không phải lâu dài trong chinh chiến bồi dưỡng ra được trực giác, chỉ sợ một đao kia sẽ tính cả đầu lâu của bọn hắn yếu hại bị đồng loạt chém ra!

Trên thực tế Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người nhìn qua thương thế thảm liệt, nhưng là Hư Cảnh Võ Thánh linh nhục hợp nhất, trong thân thể mỗi một cái tế bào đều thẩm thấu tự thân thiên chuy bách luyện võ đạo quyền ý, sinh mệnh lực cũng là chưa từng có cường đại, Luyện Thần cường giả đầu lâu không bị hủy diệt đều có thể ngắn ngủi sống sót, đối với sinh mệnh lực càng sâu gấp mười bọn hắn tới nói càng là như vậy!

Mà Nhạc Bình Sinh lượng tử hai chiều đao vẻn vẹn đơn thuần vật lý tổn thương, không có ẩn chứa ý chí phương diện công phạt đến tiêu diệt hư thánh chi thể bên trong ẩn chứa quyền ý, cho nên loại này thảm tao chém ngang lưng trí mệnh thương thế đối Mông Đô đám ba người tới nói vẻn vẹn trọng thương, cũng không có để

bọn hắn đánh mất sức chiến đấu!

Cho nên, làm Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người trong hư không dừng bước, như lâm đại địch gắt gao nhìn chằm chằm phương xa thiên khung dưới đáy Nhạc Bình Sinh thân ảnh lúc, bọn hắn bị chém đứt thân thể đã lại lần nữa kết nối, nhìn qua không hư hao chút nào, nếu như không phải Thiên Mang chiến tôn khải bên trên cái kia một đầu thẳng tắp vết rạn, ai cũng không tưởng tượng nổi ba người đã từng từng chịu đựng chém ngang lưng thảm như vậy trọng thương tổn thương.

"A "

Nhạc Bình Sinh lộ ra một bộ nhiều hứng thú thần sắc:

"Đứt gãy thân thể nội tạng có thể tại ngắn như vậy thời gian liên tiếp, đây là quán thông toàn thân võ đạo ý chí tác dụng... Linh nhục hợp nhất võ giả sinh mệnh lực đã đã cường đại đến trình độ này a "

Nhạc Bình Sinh cũng là lần đầu cùng đúng nghĩa Luyện Hư Võ Thánh giao thủ, Mông Đô đám ba người thụ trọng thương sau phản ứng thật là mang cho hắn một chút ngoài ý muốn, bất quá cũng tại trong chớp mắt hắn liền khuy xuất nguyên do trong đó.

Rất hiển nhiên, hắn lượng tử hai chiều đao vẻn vẹn thuần túy vật lý trảm kích, đã không có trong số mệnh đối phương đầu lâu yếu hại, lại chưa từng lấy ý chí quán chú giảo sát hư thánh chi thể bên trong quán thông võ đạo ý chí, đối với Luyện Hư Võ Thánh mạnh mẽ như vậy sinh mạng thể tạo thành chân chính tổn thương tự nhiên có hạn.

Gió tanh gào thét, phương xa quân trận hỗn loạn tưng bừng, tổn thương thảm trọng, Mông Đô đám ba người mí mắt hơi nhảy, hít sâu một hơi.

"Đao của người này thuật quá mức quỷ dị, không gì không phá, ngay cả Thiên Mang chiến tôn khải đều không thể ngăn cản, mặc dù không có bất luận cái gì đao ý quán chú, nhưng là vẫn không thể đón đỡ! Loại này đao thuật trước đây chưa từng gặp, chẳng lẽ người này là một Hư Cảnh viên mãn đỉnh phong Võ Thánh "

"Vô luận như thế nào, Man Hoang ngục giới vậy mà lại xuất hiện một cái như thế tồn tại, việc này nhất định phải hướng Kỷ đại nhân báo cáo, tới một lần triệt để thanh tra!"

"Việc này phải chờ tới đoạt lại cứ điểm sau này hãy nói! Việc cấp bách là đánh tan không gian lĩnh vực, đoạt lại cứ điểm! Ngục giới ở trong không dễ tạo thành quá lớn rung chuyển, đao của người này thuật quỷ dị kinh người, vẻn vẹn chúng ta ba người chỉ sợ rất khó đem người này bắt giết, không thể chính diện chống đỡ!"

Trong nháy mắt, từng đạo ý niệm tại hư không giao lưu, đụng chạm. Nhất là Mông Đô, đã rõ ràng đã đoán được người này khó giải quyết, một bước sai từng bước sai, đã mất đi thần võ cứ điểm tình huống dưới chỉ dựa vào chính mình cái này một chi chiến liệt biên đội rất khó đem bắt giết, sắc mặt hắn rét căm căm, ý niệm bắn ra:

"Hắn sở dĩ không có truy kích, rất có thể chính là nuốt vào cứ điểm, phá giải cửu khúc diệt thần trận liên lụy hắn quá nhiều lực lượng! Chư vị, hư không quanh co, toàn lực xuất thủ! Công phá lĩnh vực!"

Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác sắc mặt hung ác: "Chúng ta đánh nghi binh kiềm chế, vì ngươi sáng tạo cơ hội!"

Răng rắc!

Một tiếng pha lê vỡ vụn tiếng vang đồng thời vang lên, Mông

Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người trước mặt hư không mở rộng, ba người bước chân một bước ở trong lại là đồng thời trốn vào giữa hư không!

Bọn hắn tự nhiên không phải muốn chạy trốn. Trên thực tế không có thần võ cứ điểm, cho dù là Luyện Hư Võ Thánh cũng vô pháp tiến hành hàng ngàn hàng vạn năm ánh sáng khoảng cách không gian khiêu dược, thần võ chiến tranh cứ điểm là hết thảy căn cơ sở tại, vô luận như thế nào bọn hắn đều muốn giành giật từng giây, tại Nhạc Bình Sinh đem thần võ cứ điểm phòng hộ đại trận phá giải trước đó đoạt lại!)

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 631: Không Biết Sống Chết

Chương 631: Không biết sống chết

Trên vách tường, giam khống bốn phương tám hướng từng cái phương hướng, tùy thời truyền thâu quả thực là cảnh tượng mấy chục khối màn sáng bên trong, giờ phút này đều hiện ra một bộ giống nhau như đúc cảnh tượng.

Hư không tận bóng tối, trống trải bao la, lại để lộ ra một cỗ khó nói lên lời tĩnh mịch, xa xôi không biết bao nhiêu năm ánh sáng bầu trời đêm chỗ sâu, điểm điểm sáng chói, không thể tính toán tinh quang hội tụ phun trào, tạo thành một mảnh to lớn tinh hà chầm chậm lưu động.

Cái này rõ ràng là một mảnh vô ngần vũ trụ hư không.

"Mông đại nhân! Mông đại nhân!"

"Đây là nơi quái quỷ gì, chúng ta bị truyền tống đến trong vũ trụ sao trời sao "

"Không phải vũ trụ tinh không, là một loại nào đó không gian lĩnh vực! Khởi động xuyên thẳng qua engine, nếm thử phá vây!"

"Không được! Có một loại không biết tên ngay tại lực lượng xâm nhập engine, engine ngay tại dần dần mất khống chế! Dự tính hoàn toàn khởi động cần một khắc đồng hồ thời gian!"

"Mông đại nhân thông tin kết nối vào sao "

"Lần thứ năm mươi nếm thử, không cách nào kết nối! Có một loại đặc thù lực lượng ngăn cản, không cách nào liên thông đến ngoại giới!"

"Cửu khúc diệt thần trận công suất đã toàn bộ khởi động! Nguồn năng lượng chiếm dụng so sáu mươi phần trăm!"

"Tham mưu đại nhân, phải chăng mở ra chủ pháo, nếm thử công kích "

"Không thể! Không có Mông đại nhân mệnh lệnh phát động chủ pháo chính là vượt qua chi tội, càng quan trọng hơn là nơi này là ngục giới! Bất luận kẻ nào không có tiếp vào chỉ lệnh trước đều không thể hành động thiếu suy nghĩ!"

Cứ điểm chủ phó trong phòng điều khiển, tất cả sĩ quan đã lâm vào cấp bách, hỗn loạn bên trong, cũng lâm vào tình cảnh lưỡng nan.

Ngoại giới đến cùng xảy ra chuyện gì, bọn hắn cũng không biết. Bọn hắn cũng không phải là không có nếm thử đột phá cường lực thủ đoạn, riêng lấy thần võ cứ điểm chủ pháo tới nói, uy năng cường hãn trình độ là đủ phá hủy nguyên một phiến đại lục Hòa Vũ trụ tinh không bên trong các loại Vẫn Tinh, muốn xé rách đem bọn hắn bao vây lại mảnh không gian này tự nhiên không đáng kể, nhưng là khiến cho mọi người không dám hành động thiếu suy nghĩ chính là chỗ này là ngục giới một trong! Là từng cái giới vực bên trong cực kỳ trọng yếu tồn tại, không cho phép bất luận cái gì kịch liệt rung chuyển tại ngục giới bên trong phát sinh!

Cho nên dù là tình huống bây giờ không ổn, cũng không người nào dám bốc lên thiên hạ to lớn bộc trực tại ngục giới phát động chủ pháo.

"Tập hợp phó pháo, toàn lực nếm thử công kích một điểm!"

Quan tham mưu ra lệnh một tiếng về sau, thần võ cứ điểm một mặt hàng trăm hàng ngàn họng pháo mở rộng, sau đó từng đạo sâm nhiên tĩnh mịch thảm ánh sáng trắng trụ phun ra mà ra!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trăm ngàn đạo cột sáng đồng thời bắn ra hung hăng xé rách hắc ám, để toàn bộ tinh không nhẹ nhàng run rẩy lên, nhưng mà ngoại trừ run rẩy bên ngoài không còn có phản ứng chút nào.

"Nã pháo! Nã pháo! Nã pháo!"

"Đánh cho ta xuyên nó!"

Trăm ngàn đạo cột sáng lại lần nữa mưa to gió lớn oanh kích mà ra.

Không chỉ là phòng điều khiển chính, nguyên bản chuẩn bị thưởng thức mèo vờn chuột trò chơi, thu phục chính mình giang sơn xã tắc tân đế cùng quân thần, ở trước mắt từng cái màn sáng đột nhiên biến ảo thành một vùng vũ trụ tinh không hậu tâm bên trong đều dâng lên một cỗ cực kỳ dự cảm không ổn.

Tân đế mặt trầm như nước, ánh mắt chớp động, không biết suy nghĩ cái gì.

Trống rỗng kim loại không gian bên trong yên tĩnh im ắng, bầu không khí trở nên vô cùng nặng nề, thủ tướng đại thần Vương Minh Đường con mắt trực câu câu nhìn chằm chằm màn sáng, thanh âm khàn khàn nói:

"Cương, vừa rồi tấm kia gương mặt khổng lồ, còn có phiến tinh không này. . . Đây là có chuyện gì "

"Cái kia ba vị bị ngăn cách tại bên ngoài "

Tân đế song quyền nắm chặt, ngữ khí băng lãnh:

"Chư vị an tâm chớ vội, Thần Vũ quân vô luận võ đạo vẫn là siêu huyền kỹ thuật đều xa xa vượt qua bản triều cùng Bắc Hoang, huống chi chi này cứ điểm biên đội chỉ là Thần Vũ quân chủ lực một trong, tin tưởng bọn họ sẽ không để cho chúng ta thất vọng!"

Quần thần nhìn nhau một chút , ấn xuống nóng nảy trong lòng bất an, kiên nhẫn đợi.

. . .

Thần quốc lĩnh vực bên ngoài, thiên khung phía dưới.

Phong thanh đứng im, Thần Vũ quân quân sĩ thảm liệt kêu khóc tiếng vang triệt không dứt, mà hoàng cung phù đảo bên trên Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn bọn người lại thời gian để ý tới những cái này, tất cả đều con ngươi co vào, toàn lực trong hư không vừa đi vừa về dò xét, tìm kiếm lấy trốn vào hư không loạn lưu bên trong biến mất không thấy gì nữa Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người.

Nhạc Bình Sinh đứng ở bình tĩnh lại tựa hồ ám lưu hung dũng Khung Vũ Tinh Không thần quốc phía dưới, sắc mặt xuất hiện rất nhỏ biến hóa, thiên khung gương mặt khổng lồ thỉnh thoảng lộ ra một cỗ sợ hãi khí tức, làm người sợ hãi.

Một bên muốn ứng đối cái này ba tên xuyên thẳng qua hư không hư kình Võ Thánh, một mặt muốn trấn áp triệt tiêu thần quốc trong lĩnh vực cuồng bạo thế công, còn muốn thẩm thấu phá giải thần võ chiến tranh cứ điểm bên ngoài thân phòng hộ đại trận, đích thật là liên lụy hắn phần lớn tinh lực.

"Cái này không gian lĩnh vực công chính tại gặp công kích!"

"Quả là thế, cái này kì lạ không gian lĩnh vực kềm chế hắn không ít lực lượng, mà lại cứ điểm mặc dù không dám phát động chủ pháo, nhưng là phó pháo uy năng đồng dạng không kém, lĩnh

vực này cầm cự không được bao lâu!"

Một nháy mắt, qua lại hư không loạn lưu bên trong Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác không cần bất kỳ câu thông, giao lưu, liền đạt thành một cái làm cho người mừng rỡ chung nhận thức, sau một khắc ——

Ông!

Kì lạ tần suất chấn động bên trong, hư không đột nhiên mở rộng, kiềm chế đã lâu ba người bỗng nhiên bộc phát, mênh mông trời cao dấy lên gần như mắt trần có thể thấy bàng bạc khí huyết, thiêu đốt hư không, tựa như vỏ quả đất vỡ vụn sau đập vào mặt nham tương sóng lớn, cuồng dã, Man Hoang, tràn đầy lấy cực độ nguyên thủy thuần túy lực lượng, cách hư không oanh kích mà ra!

Chỉ bất quá Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người quyền ý hiển hóa chỗ công kích là Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân, mà tại một cái khác xa xôi phương hướng bên trên, lại là Mông Đô hướng lên trời khung gương mặt khổng lồ ngang nhiên xuất thủ!

Sách lược của bọn hắn cũng lại cực kỳ đơn giản, từ Hạng Vận Long cùng Phong Minh cảm giác hai người hư không du đấu, kiềm chế lại Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân, mà hắn thì toàn lực xuất thủ, nếm thử công phá thần quốc! Chỉ cần công phá thần quốc, trọng chưởng thần võ chiến tranh cứ điểm, là đánh là đi đều tại bọn hắn một ý niệm!

"Các ngươi không mau trốn đi đến viện binh, còn dám hướng ta xuất thủ "

Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng:

"Không biết sống chết."

Dứt lời, hắn căn bản cũng không để ý tới giống như trong

nước như du ngư vừa đi vừa về Hư Không Xuyên toa, sợ bị Nhạc Bình Sinh bắt lấy hành tích Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người, bước chân một bước ở trong 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 phát động, liền muốn trực tiếp tiến về xa xôi thiên khung chỗ chuẩn bị công kích thần quốc Mông Đô!

"Ngươi muốn đi đâu "

"Chờ chính là ngươi!"

Tại Nhạc Bình Sinh có hành động trước đó, Hạng Vận Long cùng Phong Minh cảm giác hai người ý niệm hư không chấn động, tựa hồ sớm đã có đoán trước, sau đó hai người khí huyết, thọ nguyên dữ dằn thiêu đốt, một cỗ kinh dị không gian phong bạo đột nhiên từ trong hư không quét sạch mà ra!

Cỗ này không hiểu phong bạo trong khoảnh khắc liền đem bách lý hư không quấy hỗn loạn tưng bừng, vừa mới xuyên thẳng qua tiến vào hư không Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt chỉ cảm thấy vạn tượng vạn vật, đều tận sụp đổ rối loạn!

Năng lượng thoải mái mãnh liệt. Đủ loại lực lượng khuấy động xé rách, hoặc âm nhu mà tàn ác, hoặc cương mãnh mà lại ngang ngược. Quỷ dị không hiểu, trống rỗng mà sinh, trống rỗng mà không. . . Loạn lưu kịch liệt, hung hiểm khó lường, ngoại trừ năng lượng cùng ý chí loạn lưu bên ngoài, hư không nội bộ cũng đã hỗn loạn không chịu nổi, không có phương hướng khái niệm, phía trước chưa chắc là phía trước, đằng sau chưa chắc là đằng sau, các loại hữu hình vô hình vết nứt không gian, mảnh vỡ tùy thời xuất hiện, chia cắt hỗn độn, hóa thành lồng giam, lập tức đem Nhạc Bình Sinh khốn vào giữa hư không!)! !

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 632: Tuyệt Vọng!

Chương 632: Tuyệt vọng!

Nghịch loạn thời không! Môn này hư không khốn địch thủ đoạn tại Hư Cảnh Võ Thánh bên trong tính không được hiếm thấy, nhưng là tại Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người không tiếc thiêu đốt huyết khí, thọ nguyên, liên thủ mà phát tình huống dưới, uy năng xuất hiện gấp mười, gấp trăm lần tăng lên, trực tiếp liền đem bởi vì thần quốc kềm chế đại bộ phận lực lượng Nhạc Bình Sinh tạm thời vây ở hư không loạn lưu bên trong!

"Làm tốt!"

Cơ hồ ngay tại Mông Đô ý niệm chấn động hư không đồng thời, hắn phảng phất hóa thân Địa Ngục Dung Lô, toàn thân cao thấp khiếu huyệt cũng đều hóa thành sắp núi lửa bộc phát miệng, nặng nề sâm nhiên huyết khí sát lực vô cùng vô tận bành trướng khuếch tán, toàn thân cao thấp hơn tám trăm cái mệnh khiếu các lấy đặc thù tần suất cao tần chấn động, sau đó eo như căng dây cung, một quyền làm tiễn, một quyền đâm ra!

Chỉ một nháy mắt, Mông Đô toàn thân khí huyết đã triệt để kích phát, toàn bộ tụ tập ở hữu quyền, tất cả võ đạo quyền ý ngưng tụ, ngưng tụ, lại ngưng tụ! Sau đó bỗng nhiên tụ tập sập co lại thành một cái gần như không có thể tích điểm nhỏ, đón rung động không thôi thần quốc lĩnh vực, một quyền ám sát!

Oanh long long long ——

Mông Đô sao chổi va mặt trăng kinh khủng quyền ý vượt qua hư không, trong nháy mắt liền đâm giết tại thần quốc gương mặt mi tâm vị trí, giống như trời xanh cuồng nộ, ức vạn nộ lôi oanh tạc, đinh tai nhức óc bạo hưởng oanh minh chấn động toàn bộ chân trời! Mà mắt trần có thể thấy, lấy thiên khung gương mặt khổng lồ chỗ mi tâm làm trung tâm, toàn bộ thần quốc kịch liệt rung động, phảng phất một giây sau liền sẽ sụp đổ!

"Còn thiếu một chút!"

Một kích phía dưới cơ hồ trút xuống toàn lực, Mông Đô trên thân nồng đậm huyết khí bốc hơi, lồng ngực giống như ống bễ đồng dạng kịch liệt phập phồng:

"Một lần nữa! Vừa rồi trong số mệnh vị trí xuất hiện một điểm sai lầm, nếu như có thể tìm đúng thần võ cứ điểm tụ tập công kích vị trí, trong ngoài giao kích phía dưới liền nhất định có thể đem nó đánh vỡ!"

"Hai vị, còn thiếu một chút, lại chúc ta một chút sức lực!"

Mông Đô dồn dập ý niệm vượt qua hư không giáng lâm mà đến, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người không có chút nào do dự, ánh mắt bỗng nhiên trở nên cực kỳ hung lệ, trên thân hai người dâng lên Phần Thiên huyết viêm lại lần nữa mãnh liệt kéo lên, gia tăng huyết khí cùng thọ nguyên thiêu đốt, mà quét sạch hư không Thời Không Phong Bạo cũng lập tức cuồng bạo mấy lần!

Hai người bọn họ sở dĩ như thế bất kể đại giới, là bởi vì mặc dù nhìn qua bọn hắn sẽ tổn thất nặng nề, nhưng là trên thực tế Mông Đô một khi trọng chưởng cứ điểm, hình thức nghịch chuyển, lại thêm bọn hắn hiện tại khống chế, muốn bắt giữ như thế một cái lai lịch thủ đoạn đều tận quỷ bí đại cao thủ không còn khó khăn, báo cáo cho cấp trên về sau lập tức liền là một cái công lớn! Đến lúc đó mặc kệ thọ nguyên vẫn là trang bị hoặc là cái khác tổn

thất gì, đều có thể gấp mười bồi thường lại!

Theo hai người bất kể đại giới toàn lực hành động, toàn bộ thiên khung phía dưới chân trời đã triệt để trở thành sôi trào khắp chốn Phong Bạo Hải Dương, hết thảy đều đang vặn vẹo, hết thảy đều đang chấn động, kỳ quái đều không đủ lấy hình dung.

Một bên khác, mặc dù thời không khuấy động mà khốn loạn, nhưng là Mông Đô lại bỗng nhiên thở dài một hơi, lợi dụng cái này đáng ngưỡng mộ thời gian đột nhiên nuốt xuống có thể cấp tốc bổ sung huyết khí, ôn dưỡng quyền ý quy nguyên còn Chân Đan, đồng thời võ đạo ý niệm không giữ lại chút nào phóng xạ mà ra, tìm kiếm lấy hắn muốn cái điểm kia.

Một cái hô hấp, hai cái hô hấp, ba cái hô hấp... Hạng Vận Long cùng Phong Minh cảm giác hai người trấn áp hư không, sắc mặt cùng người chết đồng dạng bạch, nhưng lại căn bản không dám khinh thường khinh tâm, huyết khí thọ nguyên phảng phất không muốn sống đồng dạng cháy hừng hực, trấn áp hư không, đem Nhạc Bình Sinh gắt gao vây ở trung tâm phong bạo.

Mông Đô lòng nóng như lửa đốt, con ngươi cơ hồ co rút lại thành vì một cái điểm, thăm dò tìm kiếm lấy.

Lấy Mông Đô chính mình tính ra, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người nghịch loạn thời không là đang thiêu đốt chính mình khí huyết thọ nguyên, căn bản là không có cách duy trì quá lâu, hắn có thể nói chỉ còn lại có một lần công kích cơ hội, nếu như lần này còn không thể đánh tan thần quốc lĩnh vực, như vậy Nhạc Bình Sinh thoát vây mà ra sau bọn hắn chỉ sợ cũng phải đối mặt không thể không chật vật thoát đi giới này, tìm kiếm viện binh hạ tràng.

Loại kết quả này, vô luận như thế nào hắn cũng không thể tiếp nhận.

Thần quốc trong lĩnh vực dày đặc oanh kích không ngừng nghỉ chút nào, cơ hồ mỗi qua mấy hơi thở liền tề xạ một lần, liên tiếp bốn năm lần oanh kích cũng không có thu được bất cứ hiệu quả nào, để trong phòng điều khiển quan binh sinh lòng sa sút tinh thần, duy chỉ có quan tham mưu khuôn mặt cương nghị, lại lần nữa hạ lệnh:

"Vòng thứ năm, công kích!"

Trăm ngàn đạo thảm ánh sáng trắng huy lại lần nữa phun ra mà ra.

Coi như lần này hơn ngàn ổ phó pháo cùng nhau oanh kích mà ra thời khắc, Mông Đô bỗng nhiên một tiếng gầm điên cuồng:

"Ở chỗ này!"

Sát na ở giữa! Chỉ gặp Mông Đô hít một hơi thật sâu, ngay sau đó lại sâu sắc bật hơi, chung quanh thân thể bỗng nhiên nổi lên một cỗ tứ ngược cuồng phong. Mà thân hình của hắn cũng kịch liệt co vào cùng bành trướng, chấn động đến không khí xé rách, lay đến đại địa run rẩy. Từng đợt giống như trống trận ân sét ngột ngạt hùng vĩ chấn động một đợt tiếp một đợt không ngừng ép qua bốn phía.

Hoàng cung phù đảo bên trên đám người mặc dù cách xa hơn trăm dặm, nhưng ở nhìn thấy chỗ xa xa một màn này lúc, vẫn như cũ cảm giác buồng tim của mình không thể át chế theo Mông Đô chập trùng đập đều,nhịp nhàng,nhịp đập,rung động, toàn bộ trái tim quặn đau không chịu nổi, vô cùng khó chịu.

Oanh!

Mông Đô vừa ra tay, trong khoảnh khắc trùng điệp quyền ảnh bài sơn đảo hải, mỗi một quyền đều bộc phát ra như là sấm nổ sấm sét nấm mốc ầm vang nổ vang, liên tiếp đến nỗi ngay cả cùng

một chỗ, hình thành một loại dữ dằn hùng vĩ đến khó lấy tưởng tượng hủy diệt tính tiếng oanh minh, trào lên hướng về phía thần quốc lĩnh vực!

Nhất thời thiên địa biến sắc, phô thiên cái địa quyền thế đã xem thiên khung thần quốc hoàn toàn bao phủ. Quanh quẩn thiên địa chỉ có phá vỡ hồn đãng phách như biển quyền rít gào, ngoài ra không còn gì khác!

Răng rắc.

Sau một khắc, một đạo nhỏ bé không thể nhận ra vỡ vụn thanh âm trên bầu trời, tại dữ dằn quyền trong tiếng gào, cũng tại tim của mỗi người bên trong vang lên.

Khổng lồ thần quốc lĩnh vực mi tâm, phảng phất pha lê kính vỡ vụn, xuất hiện một cái bất quy tắc chỗ trống, hiển lộ ra nội bộ màu đen kịt, đạo đạo vết rạn bốn phương tám hướng khuếch tán ra đến, còn tại cấp tốc khuếch tán.

"Tốt, tốt!"

"Là Mông đại nhân!"

"Mông đại nhân uy vũ!"

"Mau nhìn! Vị kia tấn công vào đến rồi!"

Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người mừng rỡ hét lớn, mà thần quốc nội bộ cứ điểm, trong lúc nhất thời màn sáng chiếu lên soi sáng ra thần quốc phá tan đến hiển lộ ra ngoại giới không gian, chủ phó phòng điều khiển các cấp sĩ quan, còn có kim loại không gian tân đế quân thần lập tức phát ra kinh hỉ mà ngoài ý muốn thanh âm. Mông Đô lên tiếng cuồng tiếu, thân hình như là như lôi đình hư không lấp lóe, trong chớp mắt liền tránh vào đến thần quốc lĩnh vực ở trong!

Lúc này Mông Đô chỉ cảm thấy chính mình đã thân ở mênh mông đen nhánh trong vũ trụ, toàn thân đã mất đi trọng lượng, chung quanh trên dưới đều là rực sáng đầy sao, quanh mình tinh hà lưu chuyển. Sáng chói hoa lệ không gì sánh được.

Chính mình vừa rơi vào trong đó, lập tức liền có thật nhiều lưu chuyển tinh thần bị hấp dẫn hội tụ tới, vòng quanh chính mình tứ phía nhanh quay ngược trở lại, càng tụ càng nhiều, thậm chí kéo theo trong cơ thể mình bên ngoài cơ thể năng lượng cũng dần dần muốn theo tinh thần lưu chuyển phương hướng cùng một chỗ vận chuyển.

"Ừm vùng vẫy giãy chết!"

Mông Đô cười lạnh một tiếng, một quyền đánh ra, chỉ nghe ầm vang một tiếng, đánh cho vô lượng tinh quang sụp đổ, lưu quang như lưu huỳnh bay ra. Nhưng lại dựa theo chưa thể đem trước mắt tinh hà cảnh tượng đánh vỡ, cảm giác thật giống như một quyền đánh về phía thâm bất khả trắc biển cả, cuối cùng khoảng chừng mặt nước hình thành một cái vòng xoáy đồng dạng.

Cùng lúc đó. Bốn phương tám hướng tinh quang chính lấy hắn làm hạch tâm liên tục không ngừng tụ đến, giống như sóng lớn vỗ bờ, vô tận tinh quang tuôn ra mà đến, rất nhanh liền lấy hắn làm hạch tâm tạo thành một cái càng lúc càng lớn tinh vân, đem vây kín mít!

"Đây là!"

Trong nháy mắt, Mông Đô phảng phất có một loại người chết chìm hãm sâu đại dương mênh mông vòng xoáy, giãy dụa không dậy nổi cảm giác. Vô cùng vô tận mênh mông tinh quang chính dọc theo vô tận phương hướng hướng mình xung kích hội tụ, trong ngoài thân thể. Đều có lóe ra ngân sắc quang mang tinh quang dòng lũ phun trào không thôi, cọ rửa không dứt, không ngừng xâm nhập da của hắn, xương cốt, tế bào...

"Nguyên lai... Ngươi!"

Chỉ một nháy mắt, vừa mới bước vào Khung Vũ Tinh Không thần quốc, Mông Đô trên mặt liền hiển lộ ra cực độ vặn vẹo, kinh hoảng, sợ hãi, cho đến tuyệt vọng thần sắc!

"Các ngươi coi là, chính mình tại cùng ai chiến đấu "

Mông Đô động một cái cũng không thể động trong thân thể, ức vạn vạn cái tế bào ở trong đồng thời hiện ra tới đếm chi không hết quỷ bí tin tức, để bản thân hắn sợ vỡ mật, kinh hãi muốn tuyệt:

"Biết vừa rồi một đao kia vì cái gì không có đem các ngươi giết chết a "

"Ngoại trừ là ta tại thí nghiệm chiêu thức mới bên ngoài..."

"Càng quan trọng hơn, chẳng qua là bởi vì ta muốn cho thủ hạ của các ngươi cảm thấy các ngươi không có chết thôi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 633: Di Hồn Đoạt Phách!

Chương 633: Di hồn đoạt phách!

"Nơi đó là chuyện gì xảy ra! "

"Mông đại nhân ngay tại gặp công kích!"

"Hỏa lực trợ giúp, hỏa lực trợ giúp!"

Ngay tại Mông Đô toàn lực đánh tan thần quốc lĩnh vực bước vào trong đó, quỷ dị tinh quang hợp nhau tấn công đem hắn cả người đều bao phủ thời khắc, vô luận là chủ phó phòng điều khiển quan binh, vẫn là đồng dạng tại cứ điểm nội bộ đem này tấm cảnh tượng thu hết vào mắt tân đế quân thần, đều bỗng nhiên đem tâm nhấc lên.

Tại quan tham mưu mệnh lệnh chớp mắt truyền đạt về sau, thần võ cứ điểm đối mặt Mông Đô phương hướng, trăm ngàn họng pháo phương hướng thay đổi, hơn ngàn đạo tàn khốc sâm nhiên tử quang bắn ra, hung hăng đánh vào tinh quang đám mây bên ngoài!

Tinh quang đám mây trong khoảnh khắc bị xé nứt chia năm xẻ bảy, tại quang mang chỗ sâu nhất tựa hồ có thể nhìn thấy một tôn cường hãn thân ảnh chân đạp long xà, quyền cấp bách hư không, ngay tại nội ứng ngoại hợp, sắp tránh thoát lồng chim.

Phanh ——!

Còn không đợi tâm tình phấn chấn cứ điểm quan quân lại lần

nữa phát động hỏa lực trợ giúp, liền nghe đến một tiếng thiên kinh địa động, phảng phất hư không đều muốn sụp đổ to lớn sóng âm mãnh liệt quét sạch bốn phương tám hướng, mà kịch liệt vồ giết tới tinh quang thủy triều giống như là bị một cỗ không thể chống cự vĩ lực chính diện oanh trúng, trong khoảnh khắc liền vỡ vụn thành hàng ngàn hàng vạn đóa bọt nước!

"Điêu trùng tiểu kỹ, có thể làm gì được ta "

Cơ hồ cũng chính là trong cùng một lúc, Mông Đô lên tiếng cuồng tiếu, cả người liền từ mênh mông tinh quang cọ rửa vây khốn bên trong phá vây mà ra! Thân như bạch hồng quán nhật, hướng về cứ điểm lao đi!

"Tốt! Tiếp dẫn đại nhân!"

Cứ điểm nội bộ, nỗi lòng lo lắng rốt cục rơi xuống, quan tham mưu một tiếng kích động hét lớn, sau đó toàn bộ cứ điểm phảng phất là tại trong vũng bùn di động, chậm rãi hướng về vội xông mà đến Mông Đô nghênh đón, đồng thời cứ điểm chính giữa mở rộng, một đạo tiếp dẫn cột sáng đang rung chuyển không thôi tinh không thần quốc trong lĩnh vực bắn thẳng đến mà ra!

Hai ba cái thời gian trong nháy mắt, Mông Đô thân thể liền tiếp xúc đến bắn ra mà đến tiếp dẫn cột sáng, sau đó cả người chỉ một thoáng biến mất, trong nháy mắt liền xuất hiện ở cứ điểm nội bộ phòng điều khiển ở trong!

"Mông đại nhân!"

Ở đây tất cả sĩ quan nhao nhao vui vô cùng, mặc dù một trận chiến này xuất hiện bọn hắn ngoài ý liệu khó khăn trắc trở, nhưng là chỉ cần Mông Đô về tới trong cứ điểm tọa trấn, là đánh là lưu hết thảy đều đều ở bọn hắn nắm giữ!

"Bắt giết người này quan trọng, còn lại cho sau lại tự!"

Mông Đô một tay hư áp, cười lạnh nói:

"Mảnh này không gian lĩnh vực cùng người này tâm thần tương liên, cùng một nhịp thở, triệt để công phá hắn liền có thể trọng thương hắn! Bằng vào ta quyền hạn, hoàn toàn thiêu đốt engine, phòng hộ đại trận, cho ta đụng tới!"

Đám người cùng nhau giật mình, mà chủ tướng đài điều khiển bên trên, Mông Đô đã là bàn tay xòe ra , ấn ở bên trên.

Ông!

Tựa hồ đạt được một loại nào đó trao quyền, toàn bộ thần võ chiến tranh cứ điểm hơi chấn động một chút, sau đó từ chỗ sâu nhất tản mát ra một cỗ làm cho người cực độ đè nén, kinh dị khí tức khủng bố. Mà tại thần võ cứ điểm quanh thân hơn trăm trượng không gian phát ra lốp bốp bạo hưởng, giống như một viên đi đến sinh mệnh cuối hằng tinh, bộc phát ra là đủ chọc mù người hai mắt hừng hực cường quang, đem hơn phân nửa tinh không thần quốc chiếu lên trong suốt!

Oanh long long long ——

Không gian rung động kì lạ trong tiếng nổ, thần võ chiến tranh cứ điểm trong khoảnh khắc phun ra ra vô số đạo huy hoàng mà dữ dằn đuôi lửa, giống như hỏa tinh đụng kích Địa Cầu, thẳng tắp hướng về lúc trước cái kia bị Mông Đô oanh kích mà ra vết nứt hung hăng đánh tới!

Mông Đô trong khoảnh khắc mở ra thần võ cứ điểm phụ tải công suất tránh thoát trói buộc, làm thần quốc lĩnh vực bên trong mãnh liệt rung chuyển. Giống như cự kình ở trong biển tiến lên sẽ tự nhiên mà nhưng kích thích bốn phía ám lưu hung dũng, theo thần võ cứ điểm ầm vang hướng về phía trước, bốn phía bắt đầu xuất hiện từng đạo gợn sóng hướng về hư không mở rộng mà ra, chỗ đến truyền ra liên tiếp ngay cả vạn lôi tề minh đều không thể

che giấu tiếng vang, tơ nhện trạng thâm thúy khe hở tại vũ trụ tinh không bên trên bắn ra khuếch tán!

Sau một khắc, to như vậy một cái thần võ chiến tranh cứ điểm, liền mang theo nghiền ép chư thiên khí thế, hung hăng đâm vào cái kia nho nhỏ vết nứt phía trên!

Oanh!

Giống như ức vạn pha lê đồng thời nổ thành bột mịn một tiếng vang thật lớn giữa trời giận phun, lập tức liền thiên băng địa liệt vĩnh viễn băng liệt vỡ vụn! Một mảnh đinh tai nhức óc tiếng oanh minh bên trong, chỉ gặp thần quốc bên trong, vũ trụ màn trời đại chấn, tinh vân vỡ vụn, tinh hà vỡ vụn, hư không nứt thành bốn mảnh!

Cái này một năng lượng thiêu đốt, động lực toàn bộ triển khai va chạm phía dưới, liền ngay cả Khung Vũ Tinh Không thần quốc cũng vô pháp ngăn cản, vỡ vụn ra.

Hư không bên trên, hung hãn, chiến tranh viễn cổ cứ điểm từ vết nứt chỗ chậm rãi gạt ra thân thể, kéo dài nghìn dặm thần quốc lĩnh vực trong khoảnh khắc trở nên chia năm xẻ bảy!

"Thế mà phá vây ra!"

Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn đám người da mặt run mạnh, hãi hùng khiếp vía, mà trước mắt tầm nhìn khôi phục bình thường tân đế cùng quân thần thì là vỗ tay cười to!

"Đáng chết! Coi như các ngươi gặp may mắn!"

Cũng liền tại thần võ chiến tranh cứ điểm đánh vỡ thần quốc lĩnh vực phá vây mà ra về sau, một cái vừa kinh vừa sợ, còn ẩn ẩn để lộ ra một cỗ hư nhược ý niệm thanh âm đột nhiên quét sạch hư không, tràn đầy một loại không thể tin cùng gấp gáp!

Còn đến không kịp bởi vì Mông Đô trọng chưởng cứ điểm mà mừng rỡ, thiêu đốt huyết khí thọ nguyên trấn áp Nhạc Bình Sinh bản tôn Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác sắc mặt hai người cùng nhau biến đổi: "Không được! Hắn muốn chạy trốn!"

Răng rắc!

Hoàn toàn nghịch loạn hư không trung tâm phong bạo, một cỗ sắc bén tới cực điểm, phảng phất ức vạn thanh sắc bén nhất lưỡi đao cùng nhau xuất thế ý niệm bắn ra, lấy phảng phất diệt tuyệt hết thảy, chặt đứt thiên khung tư thái chém ra nghịch loạn không gian phong bạo loạn lưu, sau đó Nhạc Bình Sinh bản tôn từ trấn áp trung tâm lóe lên một cái rồi biến mất, tựa hồ cưỡng ép mở ra nào đó điều không biết thông hướng phương nào không gian thông đạo, trốn vào trong đó!

Xuy xuy!

Cùng một thời gian, nhận cỗ này rõ ràng liều chết phá vây phản kích, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác trên thân hai người mấy chục trên trăm đạo hẹp dài vết đao đột nhiên hiện ra, máu tươi cuồng phún! Trong nháy mắt này, hai người tựa hồ là bị chưa từng có trọng thương, trong mắt trống rỗng, thảm liệt tới cực điểm.

Nếu như cái kia đạo chém hết hết thảy ý niệm không phải là vì chém ra hư không phong bạo mà là nhằm vào bọn họ hai người phát lời nói, hai người bọn họ sợ rằng sẽ bị Nhạc Bình Sinh lần này phản kích trong khoảnh khắc chém thành một chỗ thịt nát.

Tại hai người cố nén một cỗ diệt tuyệt hết thảy sắc bén ý niệm tại thể nội tứ ngược, chuẩn bị đề khí truy tung thời khắc ——

"Giặc cùng đường chớ đuổi!"

Mông Đô hùng vĩ thanh âm quanh quẩn hư không, thang trời

thần võ chiến tranh cứ điểm tại hạ trong một nháy mắt giáng lâm đến thụ trọng thương Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người trên không, sau đó một đạo tiếp dẫn cột sáng bắn ra mà xuống.

Cái này hai tên Chỉ huy phó làm giờ phút này trong thân thể thương thế đã đến không thể bỏ qua tình trạng, lập tức dừng bước , mặc cho tiếp dẫn cột sáng đem chính mình bao phủ, sau đó thân thể chậm rãi biến mất, trở về đến thần võ chiến tranh cứ điểm ở trong.

Đem hai người lấy tiếp dẫn cột sáng thu hút về sau, khổng lồ thần võ cứ điểm cứ như vậy một mình trôi nổi tại không trung, không nhúc nhích.

"Độn, bỏ chạy "

"Kết quả thế mà lại là như thế..."

Ở xa hơn mười dặm xa hoàng cung phù đảo phía trên, Diệp Phàm, Thần Dụ, Huyền Minh Võ Tôn bọn người rung động không hiểu nhìn xem trong khoảnh khắc hoàn toàn khôi phục bình tĩnh thiên khung, ánh mắt rung động, trong lúc nhất thời tiếc nuối, lo lắng, may mắn, e ngại... Đủ loại tư vị xông lên đầu.

Một loạt chuyện này thật sự là phát sinh quá nhanh, chỉ sợ ngay cả nửa khắc đồng hồ thời gian cũng chưa tới. Trong mắt bọn hắn mà thực lực bá tuyệt thiên hạ Nhạc Bình Sinh tựa hồ đối với thần võ chiến tranh cứ điểm có chỗ cố kỵ, mặc dù thiết hạ mưu kế muốn cướp đoạt quyền khống chế, cuối cùng vẫn là thất bại trong gang tấc, cuối cùng lựa chọn bỏ chạy.

Mà nhìn những cái này dị giới khách tới dáng vẻ, tựa hồ đối với bỏ chạy Nhạc Bình Sinh cũng cực kỳ kiêng kị, thậm chí là căn bản bất lực truy kích.

Đối với kết quả này, Diệp Phàm bọn người ở tại thở dài một hơi về sau, bắt đầu lo sợ bất an.

Chi này thế giới khác quân đội đến cùng là dạng gì lập trường trước lúc trước tên thủ lĩnh nhân vật nói đến xem, bọn hắn tựa hồ là lấy một loại người giám sát thân phận giáng lâm đến đây giới, như vậy bọn hắn sẽ hay không can thiệp tân triều cùng Bắc Hoang chiến tranh, Nhạc Bình Sinh bỏ chạy lại có hay không sẽ liên luỵ đến bọn hắn

Ngay cả lấy lực lượng một người hùng bá toàn bộ đại lục Nhạc Bình Sinh đều muốn kiêng kị bỏ chạy, như vậy cái này dị giới văn minh lại nên là cường đại cỡ nào

Nghĩ tới đây, Diệp Phàm bọn người khẩn trương liếc nhau, lặng yên không tiếng động biến mất tại trong hoàng cung.

Nơi này đối bọn hắn tới nói đã không phải là đất lành, thắng lợi trái cây bọn hắn cũng không thể không vứt bỏ.

...

Thần võ cứ điểm ở trong.

"Ngay tại bắt giữ không gian sóng ngắn, tiến hành phân tích!"

"Đối phương chỗ mở ra không gian cùng loại với số ảo không gian , bất kỳ cái gì vật chất đều không thể lâu dài tồn tại, nói cách khác đối phương trốn không được xa, có khả năng còn ở lại chỗ này phiến trong tinh vực!"

"Năng lượng không đủ! Năng lượng không đủ!"

"Khoang động cơ hư hao đạt tới ba thành, năng lượng tiêu hao đã tới cảnh giới tuyến! Bắt giữ phân tích gián đoạn, toàn lực rút ra chân không 0 điểm có thể, bổ sung năng lượng!"

Phòng điều khiển chính bên trong, đài điều khiển phụ cận quan binh từng cái thần tình nghiêm túc, từng đầu tình huống truyền vào Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người trong mắt.

Mông Đô xoay đầu lại, nhìn về phía Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người: "Hai vị, hiện tại cảm giác như thế nào "

Hai người cùng nhau mở miệng: "Đã không có trở ngại."

Thời khắc này Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác hai người mặc dù sắc mặt trắng bệch, phảng phất bệnh lâu chưa lành bệnh nhân, nhưng là thân thể của bọn họ phía trên tuyệt đại bộ phận vết thương đều đã tại trị liệu khoang thuyền phụ trợ hạ khép lại, đã không có trở ngại.

Phiền toái duy nhất, chính là tại bọn hắn trong thân thể còn sót lại, tứ ngược cái kia cổ diệt tuyệt ý niệm nếu như không thể mau chóng thanh trừ, sợ rằng sẽ đối bọn hắn võ đạo căn cơ tạo thành tổn hại cực lớn.

"Ba vị đại nhân!"

Khẩn trương thống kê qua đi, quan tham mưu bước nhanh tới, ngữ tốc cực nhanh:

"Bởi vì phó pháo thay nhau oanh kích, cùng engine phụ tải công suất vận chuyển, còn có cửu khúc diệt thần trận hoàn toàn mở ra, cứ điểm dự trữ nguồn năng lượng đều đã tiêu hao hơn phân nửa, còn lại đã không đủ để chèo chống chúng ta tiến hành không gian khiêu dược. Nơi này không có uẩn có thể sân thượng, muốn dựa vào cứ điểm tự thân tiến hành năng lượng chuyển đổi bổ sung năng lượng kho, chỉ sợ còn cần hai đến ba ngày công phu!"

Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long hai người vẫn như cũ sắc mặt thảm đạm, toàn lực khôi phục, mà Mông Đô thì là nhàn

nhạt gật gật đầu: "Ngươi sửa sang một chút, sau đó ta sẽ đem tình huống hướng Kỷ đại nhân làm một cái báo cáo."

"Đúng, đại nhân."

Quan tham mưu ngữ khí dừng một chút:

"Còn có, bởi vì năng lượng cung ứng không đủ nguyên nhân, chúng ta đối người kia truy tung cũng hoàn toàn gián đoạn, muốn tìm kiếm được đối phương chỉ sợ..."

"Không sao, thực lực của đối phương ngoài dự liệu, nếu như không phải tâm hắn có điều cố kỵ, đến lúc đó cần rút lui chỉ sợ là chúng ta."

Mông Đô khuôn mặt lạnh như băng nói:

"Tân triều hoàng đế còn có hắn một bang thần tử không có xảy ra vấn đề a bọn hắn hẳn là hoặc nhiều hoặc ít biết lai lịch của người này, đem bọn hắn mang tới gặp ta!"

Quan tham mưu khẽ khom người: "Bọn hắn đều rất an toàn, ta cái này vì ba vị đại nhân an bài."

Sau một lát, một gian chuyên môn vì đều ngự sử chỗ liên quan cực kì bí mật trong đại sảnh, tân đế dẫn theo mấy tên trọng yếu quan viên, trên mặt của mỗi người đều là kích động, phấn chấn thần sắc, tại quan tham mưu tự mình dẫn đầu hạ ở trong đó lo lắng chờ.

"Chúc mừng bệ hạ, thu phục sơn hà!"

Thủ tướng đại thần Vương Minh Đường, Nghiên Mệnh Cứu Nguyên bộ chú ý giao hai tên viện trưởng cùng với khác mấy tên hạch tâm trọng thần ức chế không nổi sự hoan hỉ trong lòng chi ý, thấp giọng chúc mừng:

"Qua chiến dịch này, Bắc Hoang phương diện tất nhiên tâm kinh đảm hàn, lấy bệ hạ hùng tài đại lược, chỉ cần giấu tài, tất nhiên có thể trong khoảng thời gian ngắn trọng chấn non sông!"

Tân đế sắc mặt trấn định, trong mắt lại đồng dạng có khó mà ức chế vui sướng chi ý, nói khẽ: "Chư vị trung can nghĩa đảm, trẫm toàn bộ nhìn ở trong mắt, chư vị tồn tại, là trẫm may mắn, cũng là giang sơn xã tắc may mắn!"

Hô!

Không đợi quần thần trả lời, đại môn mở rộng, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người long hành hổ bộ, đi đến.

Tân đế ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người: "Thần Vũ quân chi Vepar chớ có thể ngự, thật sự là làm trẫm mở rộng tầm mắt! Không tệ người này thực lực thủ đoạn hoàn toàn chính xác không phải tầm thường, ba vị có phải hay không muốn đuổi theo bản tố nguyên, hỏi thăm người này đến cùng là lai lịch gì, để truy nã "

Mông Đô nhẹ nhàng vung tay lên, sau lưng quan tham mưu lặng yên không tiếng động lui ra ngoài. Tại đại môn quan bế về sau, một cỗ vô hình ý niệm trong lúc đó đem toàn bộ đại sảnh bao khỏa, mà ba người bọn họ nhao nhao lấy một loại đạm mạc ánh mắt quét mắt tân đế bọn người.

Chuyện gì xảy ra

Tân đế quần thần lập tức sững sờ.

Sau đó Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người biểu lộ chậm rãi biến hóa, một cỗ quỷ bí khí tức tản ra. Bọn hắn cương nghị khuôn mặt bên trên toàn bộ lộ ra một loại đồng dạng lạnh lùng, đồng dạng thần sắc quỷ dị, đồng thời lấy hoàn toàn tương tự mà xa lạ ngữ điệu phát ra thanh âm:

"Ai nói, ta muốn hỏi ngươi những thứ này "

Ánh mắt, ngữ tốc, ngữ điệu hoàn toàn nhất trí, rõ ràng là ba người mở miệng, lại phảng phất là một cái cùng là một người đang nói chuyện:

"Tân đế, ngươi giả chết sách lược coi như có chút ý mới, chỉ tiếc ngươi cái kia kẻ chết thay linh hồn tàn khuyết không đầy đủ, tại ngay từ đầu liền bại lộ tại trong mắt của ta. Ngươi có phải hay không cho là ngươi lừa gạt được ta, từ đó đắc chí "

"Ngươi cho rằng ngươi có thể bình yên vô sự đứng ở chỗ này, vẻn vẹn bởi vì ta muốn nhìn ngươi một chút có thể chơi ra hoa dạng gì đến thôi."

"Trên thực tế, ngươi cũng hoàn toàn chính xác cho ta một cái mười phần kinh hỉ, vì ta đưa tới một đầu trước nay chưa từng có cá lớn..."

Một cỗ lực lượng vô hình đem mảnh này đại sảnh triệt để phong trấn bao khỏa, ngoại trừ Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người bên ngoài, tân đế quân thần đã triệt để biến thành ngưng kết tại hổ phách bên trong con muỗi, động một cái cũng không thể động, chỉ là trên mặt biểu lộ đã triệt để bị dại ra.

Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long trên mặt cùng nhau lộ ra một cái và khí chất cực kỳ không hợp kỳ dị mỉm cười:

"Để cho ta nhìn xem, Tần Vô Nhất lưu lại cho ngươi rốt cuộc là thứ gì "

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Mông Đô ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, tân đế trong ngực cái kia từ Quang Vũ Trung Ương đại đế truyền thừa xuống la bàn đã hời hợt bay ra, rơi vào trước mặt của bọn hắn.

"Chất liệu không rõ."

"Cũng không có ẩn chứa tiềm ẩn cái gì năng lượng cường đại."

"Có thể triệu hoán đến chi này Thần Vũ quân, vượt qua vô tận thời không tiến hành thông tin kết nối... Quả là thế."

Ngay tại Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người lấy không có sai biệt, nhiều hứng thú thần sắc phân tích trước mặt la bàn lúc, tân đế trên mặt hết thảy uy nghiêm tôn quý cũng không còn tồn tại.

"Đoạt xá..."

Tân đế trên mặt biểu lộ triệt triệt để để cứng ngắc, ngơ ngác nhìn qua trước mặt khí chất, thần thái đại biến Mông Đô ba người, trong lòng đột nhiên dâng lên vô biên kinh khủng cảm giác:

"Ba người các ngươi, đều bị người kia đoạt xá, biến thành của hắn phân thân..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 634: Công Bố Thời Khắc

Chương 634: Công bố thời khắc

Tân đế mặc dù giới hạn trong Tần thị nhất tộc tổ huấn không có tập luyện võ đạo, nhưng là của hắn tầm mắt kiến thức căn bản không kém hơn bất luận cái gì một luyện thần võ tôn, mắt thấy đến thời khắc này Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người cực kỳ quỷ dị biểu hiện, chỗ nào còn không nghĩ tới ba người này linh hồn tư duy đã triệt để biến thành một người khác

Loại biểu hiện này, cùng chí quái trong truyền thuyết nói cách khác Nhạc Bình Sinh bỏ chạy căn bản chính là giả tượng, tại cái nào đó bọn hắn không có chú ý tới thời gian tiết điểm, Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người nguyên bản tư duy ý chí liền bị tiêu diệt, lại bị Nhạc Bình Sinh tu hú chiếm tổ!

Tại ngay từ đầu Mông Đô ba người khí chất ánh mắt không có hiển lộ ra chút nào mánh khóe, nếu như không phải đối phương tận lực hiển lộ, nhóm người mình căn bản là không cách nào biết được bọn hắn vậy mà đã bị tu hú chiếm tổ. Mà Mông Đô đám ba người xem xét chính là chi này có được chinh chiến tinh không lực lượng Thần Vũ quân trọng yếu tướng lĩnh, Nhạc Bình Sinh chiếm cứ ba người bọn họ thể xác lại có dạng gì mưu đồ

Tân đế từ thân mà tâm mỗi một tấc da thịt lông tóc đều cảm nhận được thấu xương rét lạnh, ngữ khí gian nan, từ trong cổ họng phát ra mơ mơ hồ hồ thanh âm:

"Lúc nào, là lúc nào. . ."

Ngay tại tân đế như rơi vào hầm băng, chúng thần như bị sét đánh, đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ thời khắc, Mông Đô mi tâm mở rộng, Nhạc Bình Sinh chân chính bản tôn chi thân một bước đi ra, chỉ nhàn nhạt hơi lườm bọn hắn:

"Ngươi không cần thiết biết."

Nói chuyện đồng thời, lượng tử liệt thần đao lặng yên không tiếng động chém vào tân đế quân thần ý thức bên trong, tồi khô lạp hủ trảm diệt hết thảy tư duy hoạt động, để bọn hắn thân thể kịch liệt run lên, ngay cả hừ đều không có hừ một tiếng, trong mắt hào quang liền đều biến mất. Nhất nhìn sách

Ý thức của bọn hắn, tư duy, linh hồn triệt triệt để để bị trảm diệt, mặc dù thân thể hoàn hảo, nhưng là đã trở thành một cái xác không!

Lần này, nhất đại quân chủ cùng hắn lại chi trọng chấn non sông trọng thần là chân chính hồn phi phách tán, chết không thể chết lại.

Mà theo điểm điểm tích tích linh năng bị chuyển hóa, mang theo đại lượng bản nguyên linh hồn tin tức chui vào Mông Đô mi tâm, trong con mắt một mảnh hôi bại, tĩnh mịch tân đế cùng quân thần ánh mắt chỗ sâu đột nhiên hiện ra đến đạo đạo như lưu tinh quang mang, xoay quanh vờn quanh, sau đó lóe lên một cái rồi biến mất.

Tinh quang gấp rút lấp lóe, bất quá hai ba cái thời gian trong nháy mắt, tân đế cùng quân thần thân thể hơi chấn động một chút, nháy nháy mắt, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh cùng kêu lên cười dài nói:

"Thiện!"

Lượng tử thân thần nhập chủ tân đế đám người thể xác, Nhạc Bình Sinh khẽ gật đầu.

Thân thần cùng Nhạc Bình Sinh chủ thể Lượng Tử thân xác tính chất mười phần tiếp cận, đều là một loại không phải vật chất không phải năng lượng tồn tại, lấy thôi diễn, mô phỏng, phân tích năng lực, sớm đã có cướp đoạt người khác thân thể năng lực, lại thêm giảo sát mục tiêu tư duy ý thức, lại hấp thu bản nguyên linh hồn tin tức, tu hú chiếm tổ thân thần liền có thể hoàn mỹ phỏng chế ra bị đoạt xá người khí chất, thần thái, ký ức, tự nhiên cũng bao gồm võ đạo công pháp!

Thậm chí nói lượng tử thân thần chính là bị đoạt xá người sinh mệnh kéo dài cũng hoàn toàn không có vấn đề, cũng cơ hồ không ai có thể phát giác được bị đoạt xá người nguyên bản linh hồn ý thức sớm đã hôi phi yên diệt.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, nhẹ giọng tự nói:

"Tiếp xuống chính là cho cái kia cái gọi là Kỷ đại nhân báo cáo quân tình."

"Bất quá chiếm cứ ba người này thân thể thời gian quá ngắn, nhất là Mông Đô, còn có bộ phận còn sót lại võ đạo ý niệm chỉ là trấn áp không có triệt để tiêu diệt, bộ phận bản nguyên linh hồn tin tức cũng không có hoàn toàn tiêu hóa."

"Thực lực của đối phương không rõ, vì để tránh cho bị nhìn ra mánh khóe, vẫn là chờ nhất đẳng."

Sớm tại thần võ cứ điểm vừa mới giáng lâm thời khắc, Nhạc Bình Sinh liền đã đã định rơi xuống cái này đoạt xá kế hoạch. Trên thực tế hắn cũng không phải là không có thủ đoạn triệt để hủy diệt chi này cứ điểm biên đội, nhưng là một phương diện rất hiển nhiên đó cũng không phải Thần Vũ quân toàn bộ lực lượng, một phương diện khác đối với Khởi Nguyên Giới cùng toàn bộ Thần Vũ

quân Nhạc Bình Sinh biết tin tức thực sự quá ít, tạm thời còn không cách nào phán đoán đối phương cường giả cấp độ cùng kỹ thuật thủ đoạn đến cùng ở vào hơn một cái cao vị trí.

Nhạc Bình Sinh không có tự đại đến cho là mình đã đến vũ nội vô địch tình trạng, vẻn vẹn từ nơi này chiến tranh cứ điểm triển lộ ra tinh tế ở giữa nhảy vọt năng lực chính là trước mắt hắn khó mà với tới, lại càng không cần phải nói đây chỉ là đối phương một chi chiến liệt biên đội mà thôi.

Loại tình huống này, coi đây là thời cơ, xuất kỳ bất ý, lặng yên không tiếng động thẩm thấu đến đối phương nội bộ, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Mà Mông Đô sở dĩ có thể công phá Khung Vũ Tinh Không thần quốc, cũng không phải là thực lực của hắn cùng nắm bắt thời cơ cỡ nào không phải tầm thường, vẻn vẹn bởi vì Nhạc Bình Sinh cố tình làm mà thôi. Cũng đang lừa đều vừa mới bước vào thần quốc lĩnh vực không lâu, Nhạc Bình Sinh lượng tử liệt thần đao liền toàn lực âm thầm ra tay, đối với hắn chủ thể ý chí cùng thẩm thấu toàn thân mệnh khiếu, tế bào võ đạo quyền ý tiến hành giảo sát.

Hư Cảnh Võ Thánh ngưng thần nhập khiếu, linh nhục hợp nhất. Mông Đô càng là mở ra hơn tám trăm cái chủ mệnh khiếu, đồng thời lấy võ đạo ý chí cô đọng đến bất động như núi hoàn cảnh, chính là Nhạc Bình Sinh đều chỉ có thể chém giết kỳ chủ thể ý chí, mà không cách nào tại thời gian ngắn triệt để đem hơn tám trăm cái mệnh khiếu bên trong tất cả võ đạo quyền ý tiêu diệt, đành phải tạm thời phong trấn.

Cái kia cái gọi là Kỷ đại nhân thực lực không rõ, rất khó nói phải chăng có thể từ một điểm này dấu vết để lại nhìn ra đầu mối, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không bốc lên nguy hiểm như vậy.

Bất quá lấy hiện tại Nhạc Bình Sinh độ mạnh, triệt để tiêu diệt toàn bộ Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người

thân thể bên trong còn sót lại võ đạo ý niệm, triệt để hoàn thành hoàn mỹ đoạt xá, cũng chỉ bất quá cần nhất thời nửa khắc công phu mà thôi.

Lập tức thừa dịp cái này đứng không, Mông Đô cùng ba bộ phân thân tại căn này trong đại sảnh hư không ngồi xếp bằng, sóng mặt đất lan không sợ hãi, thân thể nội bộ lại bắt đầu toàn diện ý niệm giảo sát.

"Còn có. . ."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chuyển động, tại quét mắt mảnh này cứ điểm không gian đồng thời tự hỏi.

Trên thực tế đang khoác Mông Đô đám người thể xác lúc, hắn liền đã lặng yên không tiếng động thu liễm khí tức, thả ra trên trăm đạo lượng tử thân thần bắt chước ngụy trang biến hóa, như là không thể nhận ra cảm giác virus xâm nhập cứ điểm từng cái khu vực, từ nội bộ trung tâm bắt đầu phóng xạ, đối toàn bộ cứ điểm công dụng, công nghệ, ẩn chứa không gian cùng năng lượng lợi dụng phương thức cùng thủ đoạn.. . . chờ một chút bắt đầu toàn diện quét hình và phân tích.

Hắn mục đích cũng không phải là muốn phá giải toàn bộ cứ điểm chân chính cướp đoạt quyền khống chế, mà là phải căn cứ tôn này cứ điểm phía trên ẩn chứa cực kỳ cao đẳng mà thâm ảo không gian cùng năng lượng phương diện tri thức, thực hiện tự thân nhận biết hệ thống sức mạnh lại lần nữa khuếch trương!

Trước mắt Nhạc Bình Sinh lực lượng tăng lên chủ yếu phương thức ngoại trừ Lượng Tử thân xác đối với hiện hữu nhận biết hệ thống sức mạnh tự phát suy tính bên ngoài, càng quan trọng hơn đường tắt chính là từ ngoại giới hấp thu đại lượng cao thâm tri thức, nhận biết, lý niệm . . . chờ một chút.

Một mặt khác, Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận

Long ba vị này Hư Cảnh Võ Thánh ký ức cũng đang nhanh chóng phân tích rút ra bên trong, bọn hắn cuộc đời, tu luyện công pháp, bao quát thế giới này bí mật, cùng toàn bộ thần bí mênh mông Khởi Nguyên Giới, không được bao lâu đều đem trước mặt Nhạc Bình Sinh để lộ mạng che mặt!) ! !

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 635: Thiên Diễn Suy Tính

Chương 635: Thiên Diễn suy tính

Sau nửa canh giờ, thần võ chiến tranh cứ điểm phòng điều khiển chính, phòng truyền tin.

"Ừm một cái thượng vị Võ Thánh thậm chí là đỉnh phong Võ Thánh "

Màn sáng bên trên, một cái lờ mờ, phảng phất dung nhập hư vô không gian vĩ ngạn thân ảnh hiển lộ, trong ánh mắt lôi đình lãnh điện cơ hồ muốn xuyên thủng vô tận thời không tán phát ra, đem trống trải phòng truyền tin ở trong tỏa ra gợn sóng.

Kỷ Bình Uyên sắc mặt giống như vạn cổ băng phong, lạnh lùng bức nhân:

"Từng cái Man Hoang ngục giới vẫn luôn tại giám sát bộ chưởng khống phía dưới, bản tọa cũng chưa từng có thu được bất cứ dị thường nào cảnh cáo cùng tin tức, như vậy người này là từ đâu xuất hiện hắn lại có cái gì mưu đồ "

Mông Đô sắc mặt trầm ngưng, nhanh chóng nói: "Hồi đại nhân, việc này hoàn toàn chính xác quỷ dị, liền ta đã thu thập mà đến tình báo nhìn, người này là trong khoảng thời gian này mới tại giới này xuất hiện, trước đó bất kỳ bên nào thế lực đều chưa từng từng nghe nói. Tính cả nửa năm trước, người này hết thảy xuất hiện qua rải rác hai ba lần, nhưng là mỗi một lần xuất hiện thực lực

khoảng cách đều xuất hiện hết sức kinh người biến hóa!"

Kỷ Bình Uyên lông mày dựng thẳng lên: "Biến hóa kinh người "

Mông Đô hồi đáp: "Nửa năm trước người này lần thứ nhất xuất hiện thời điểm, nhúng tay giới này hai tên luyện thần võ tôn tranh chấp, còn cùng một phương khác đồng quy vu tận! Mà tại hơn mười ngày trước người này lại lần nữa xuất hiện thời khắc, lại cho thấy thượng vị thậm chí là đỉnh phong Võ Thánh thực lực thủ đoạn, liền ngay cả thần võ cứ điểm cũng suýt nữa bị người này cướp đi, thật là quỷ dị!"

Mông Đô dừng một chút:

"Đại nhân, ta coi là sau lưng của người nọ chỉ sợ có con nào đó nhìn không thấy Hắc Thủ, nếu không nếu như người này thật sự là giới này thổ dân, hắn tại quyền cấp bách hư không, bước vào phá hư cảnh giới là tuyệt đối không cách nào ẩn nấp khí cơ, né tránh giám sát bộ giám sát. Trừ phi người này căn bản chính là con nào đó Hắc Thủ lấy man thiên quá hải thủ đoạn che giấu thiên cơ, này mới khiến chúng ta không thể nào phát giác. Chỉ tiếc thuộc hạ nhất thời không tra, lại thêm thần võ cứ điểm nguồn năng lượng tiêu hao quá đáng, mới khiến cho hắn. . ."

"Che đậy thiên cơ a "

Màn sáng phía trên, Kỷ Bình Uyên đột nhiên cười lạnh một tiếng:

"Bản tọa ngược lại muốn xem xem, là ai không biết chết sống, dám hướng nơi này đưa móng vuốt "

Sau một khắc, Kỷ Bình Uyên đôi mắt như là vũ trụ tinh không thâm thúy, cảm xúc nhân tính như thủy triều thối lui, cả người khí chất giống như thiên đạo vận chuyển lạnh lùng vô tình, lít nha lít nhít, vô số kể linh quang tại trong mắt vận chuyển sắp xếp, mà lại

những cái này hoặc Thanh hoặc động Thần Quang lẫn nhau ở giữa còn tại không ngừng phát sinh các loại tổ hợp cùng ảnh hưởng, hoặc tam tài, hoặc Tứ Tượng, hoặc Ngũ Hành, hoặc bát quái, hoặc Thiên can, hoặc địa chi. . . Trong vũ trụ hết thảy biến hóa, khả năng, phảng phất đều trong mắt hắn thay nhau thoáng hiện.

Cũng chính là ở trong mắt Kỷ Bình Uyên Thần Quang đại thịnh thời khắc, Mông Đô ánh mắt chỗ sâu, mắt thường khó mà phát giác biến hóa một chút.

Cứ điểm bên trong một không gian khác, Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực, bình tĩnh chờ đợi.

Thần Vũ quân trấn áp chinh chiến vô tận tinh vực, mà xem như chi này vô địch chi sư chủ chưởng người, Kỷ Bình Uyên là đã bước vào Hợp Đạo Cảnh giới võ đạo đại năng, quyền ý ký thác hư không, thân thể mở thế giới, hắn thực lực thủ đoạn thông thiên triệt địa, quỷ thần khó lường, sớm đã vượt qua phàm tục võ giả có khả năng tưởng tượng, tại mênh mông vô tận Khởi Nguyên Giới bên trong cũng là tung hoành tinh vực cái thế đại năng!

Mà lúc này giờ phút này Kỷ Bình Uyên sở tác sở vi, thì là tại mượn nhờ thiên đạo vũ trụ quy luật, vượt qua xa xôi không gian khoảng cách truy bản tố nguyên, tiến hành suy tính!

Điểm này, là Mông Đô lưu lại ký ức phản hồi, nhưng là đối với hợp đạo đại năng Thiên Diễn suy tính khả năng cuối cùng có thể đạt tới loại trình độ gì lại không hiểu rõ lắm.

Bất quá Thiên Diễn suy tính có thể tính toán tường tận thiên cơ, gặp dữ hóa lành, nghịch thiên cải mệnh. Lại không phải không có hạn chế, Mông Đô ký ức ẩn ẩn biểu hiện, loại này Thiên Diễn suy tính thủ đoạn tính qua đi dễ dàng tính tương lai khó; tính việc nhỏ dễ dàng tính đại sự khó; coi như hắn người dễ dàng tính chính mình khó; mà lại thời gian càng là xa xưa, Thiên Diễn suy tính hao phí tâm lực, thời gian càng khổng lồ, mà lại đồng dạng thân là Hợp

Đạo Cảnh đại năng, cơ hồ mỗi người đều có che đậy, lẫn lộn thiên cơ thủ đoạn, để loại thủ đoạn này mất đi hiệu lực, cho nên đối cùng cảnh giới võ giả cũng cơ hồ không thích hợp.

Mà Nhạc Bình Sinh tận lực lấy ngôn ngữ dẫn động, chính là muốn nhìn một chút cái gọi là hợp đạo đại năng đến cùng có gì uy năng, lại có thể hay không lấy Thiên Diễn suy tính kham phá chính mình Lượng Tử thân xác!

Thông qua lượng tử thân thần tướng màn sáng phía trên Kỷ Bình Uyên tản ra thần dị cảnh tượng thu hết vào mắt, Nhạc Bình Sinh bình tĩnh chờ đợi.

"Ừ"

Kỷ Bình Uyên hừ lạnh một tiếng:

"Mê vụ bao phủ, ngắm hoa trong màn sương. . . Là bị người che giấu a sau lưng của hắn quả nhiên còn có khác tồn tại. Lính tôm tướng cua không đáng bản tọa lãng phí tinh lực, liền để bản tọa nhìn xem sau lưng của ngươi đến cùng là ai đi!"

Kỷ Bình Uyên trong mắt, vô tận thần quang lưu chuyển lại lần nữa nhanh thêm mấy phần.

Một cái hô hấp. . . Hai cái hô hấp. . .

Ngay tại Kỷ Bình Uyên tiến hành Thiên Diễn suy tính bất quá hơn mười cái hô hấp về sau

Ông!

Một tiếng kì lạ réo vang âm thanh từ Kỷ Bình Uyên mỗi một tấc da thịt, mỗi một cây lông tóc, mỗi một cái mệnh khiếu ở trong rung động vang lên, mà vị này võ đạo đại năng đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, trên mặt hiển lộ ra một loại thần sắc kinh khủng, mặt như lá vàng!

Nhìn bộ dáng này, hắn lại là tại trong khoảnh khắc bỗng nhận lấy cái gì thương thế không nhẹ, quỷ dị như vậy!

Mông Đô ánh mắt cũng không khỏi đến chấn động, cấp bách nói: "Kỷ đại nhân, đã xảy ra chuyện gì "

"Là cái gì!"

Kỷ Bình Uyên thân thể chấn động kịch liệt, trong mắt vô số đạo lưu động vận chuyển Thần Quang trong khoảnh khắc đều bị đánh tan, ánh mắt bên trong hiển lộ ra một loại cực kỳ khiếp sợ thần thái, mà lên lấy hắn phách tuyệt tinh không thực lực, nội tình đều ức chế không nổi loại này chấn kinh, nói:

"Sau lưng của người này, chẳng lẽ. . . !"

Mông Đô cũng hiển lộ ra một loại rung động thần sắc, không khỏi nói: "Kỷ đại nhân, ngươi. . ."

"Ba người các ngươi đợi đến cứ điểm bổ sung năng lượng hoàn tất, lập tức trở về tinh không trận tuyến!"

Kỷ Bình Uyên vung tay lên, đánh gãy Mông Đô:

"Về phần chuyện này, bản tọa muốn các ngươi đem chuyện này nát tại bụng, xem như không có cái gì phát sinh, đối với bất kỳ người nào đều không cần nhắc lên! Đến tiếp sau hết thảy từ bản tọa cùng chư vị Tinh chủ tự mình xử lý! Rõ chưa "

Mông Đô ngẩn người, vẫn là chém đinh chặt sắt khom người nói: "Rõ!"

Tựa hồ có phát hiện kinh người gì, Kỷ Bình Uyên rốt cuộc Vô Tâm nghe Mông Đô báo cáo, thương xúc nói: "Tốt, hôm nay dừng ở đây! Sau khi trở về gặp ta!"

Sau đó, lớn như vậy một cái màn sáng đột nhiên tối đen, một

lần nữa quy về yên tĩnh.

Màn sáng trước đó, Mông Đô chậm rãi ngẩng đầu lên, lúc trước hết thảy biểu lộ đều đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có hờ hững.

Nhạc Bình Sinh trong lòng rõ ràng, nhìn tình huống như vậy, cái này hợp đạo đại năng rõ ràng là có cái gì phát hiện trọng đại, chỉ bất quá Mông Đô bọn người thực lực cùng thân phận quá thấp, căn bản cũng không có tư cách biết thôi.

"Ngươi đến cùng phát hiện cái gì "

Nhìn tĩnh mịch màn sáng, Nhạc Bình Sinh thanh âm từ Mông Đô trong miệng phát ra, thấp giọng quanh quẩn:

"Hết lần này tới lần khác ngươi không nói ra, thật là khiến người ta buồn rầu a."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 636: Xâm Lấn Chư Thiên Vạn Giới!

Chương 636: Xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới!

Nhìn Kỷ Bình Uyên bộ dáng, hiển nhiên là cái gọi là Thiên Diễn suy tính chạm đến cái nào đó tồn tại cực kỳ cường đại, cuối cùng đã dẫn phát một loại nào đó phản phệ.

Nhưng là đối với mình lượng tử thân thần đoạt xá Mông Đô đám người sự tình, Nhạc Bình Sinh trên thực tế cũng không lo lắng. Lượng tử bản thân liền là sự không chắc chắn tập hợp, thân thần bao trùm hạ tại thiên nhiên trình độ bên trên liền không tồn tại cái gọi là thiên cơ, Kỷ Bình Uyên chỉ có thể nhìn thấy mê vụ bao phủ là rất tự nhiên sự tình.

"Phá hư, Động Hư, Quy Khư, đây là Hư Cảnh Võ Thánh từ trên xuống dưới ba cái cảnh giới. . ."

"Tại Hư Cảnh viên mãn, cũng chính là 1,296 chủ mệnh khiếu cô đọng viên mãn, đạt tới Thiên Nguyên không để lọt về sau, mới có một tia một chút khả năng bước vào hợp đạo cảnh giới này."

Theo trong mắt vô số hình tượng lưu động, Nhạc Bình Sinh quan tâm liên quan tới Khởi Nguyên Giới, Thần Vũ quân lực lượng cấp độ càng thêm kỹ càng tin tức hiện lên.

Tại Bắc Hoang đã trở thành truyền thuyết Luyện Hư Võ Thánh, tại Khởi Nguyên Giới tất cả chiến tranh cơ cấu bên trong đều trở thành trụ cột vững vàng, nhưng lại xa xa còn chưa đạt tới võ đạo

điểm cuối cùng, tại Luyện Hư Võ Thánh phía trên, còn có chân chính phách tuyệt tinh không võ giả, cũng chính là hợp đạo đại năng!

Đang lừa cũng chờ ba người trong trí nhớ, hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng quyền ý ký thác hư không, nhục thân hóa thành Hỗn Động thế giới, xuyên thấu hư không thu nạp Chư Thiên Vạn Giới hết thảy năng lượng, lực lượng vô cùng vô tận, lợi dụng vũ trụ vận chuyển quy luật thôi diễn thiên cơ, tróc tinh nã nguyệt, hành tẩu ở mặt trời chỉ là bình thường, mỗi một vị hợp đạo cường giả, đều có được một người đồ diệt một cái cường đại văn minh vô biên vĩ lực!

Mà loại tồn tại này tại Khởi Nguyên Giới cũng là tuyệt đối lông phượng củ ấu, cũng là chân chính chúa tể Khởi Nguyên Giới đi hướng đại nhân vật.

"Thần Vũ quân thánh tòa Kỷ Bình Uyên chính là cái này cảnh giới võ giả."

Nhạc Bình Sinh các loại suy nghĩ lập tức vọt ra:

"Bất quá đối với hợp đạo cảnh giới cụ thể phân chia cùng biểu hiện, Mông Đô đám ba người trong trí nhớ đều là mơ hồ không rõ, hiển nhiên đối hiểu rõ cũng không nhiều. Quyền ý ký thác hư không, mệnh khiếu mở Hỗn Động thế giới, thôn phệ vạn giới, lực lượng vô cùng vô tận. . . Loại thủ đoạn này tựa hồ cùng loại với chất năng chuyển hoán, còn chưa tới nơi vật chất trọng tổ tình trạng "

"Cùng Kỷ Bình Uyên thông tin thời gian quá ngắn, mà lại đào được hữu hiệu tin tức thực sự quá ít, tạm thời không cách nào suy đoán ra đối phương sinh mệnh trạng thái cùng thực lực cụ thể cấp độ."

"Như vậy, đem hai bên so sánh phía dưới, ta hiện tại Lượng Tử

thân xác so với hợp đạo cảnh giới võ đạo cường giả ai mạnh ai yếu
"

Bởi vì là lấy thần võ chiến tranh cứ điểm gửi đi truyền lại tín hiệu, vượt qua vô tận hư không cùng Kỷ Bình Uyên tiến hành thông tin, Nhạc Bình Sinh có khả năng đào được Kỷ Bình Uyên tin tức quá ít, Lượng Tử thân xác cũng căn bản không đủ để nhờ vào đó phân tích ra loại này đỉnh cấp sinh mạng thể cấp độ cùng trạng thái đến, hắn chỉ có thể căn cứ Mông Đô bọn người mơ hồ nhận biết làm ra một cái đại khái phán đoán.

Đến bây giờ không cần kiểm tra Mông Đô ký ức, vẻn vẹn căn cứ thần võ chiến tranh cứ điểm nhân viên chiến đấu phối trí, Khởi Nguyên Giới cường đại hoàn toàn chính xác vượt ra khỏi Nhạc Bình Sinh tưởng tượng.

Tại Bắc Hoang võ đạo thế giới người người hâm mộ võ đạo gia, đại diện liên minh khí đạo tông sư phóng tới Khởi Nguyên Giới chẳng qua là từng cái cao cấp pháo hôi. Mà lại viễn siêu tưởng tượng công pháp tài nguyên chèo chống, tại Khởi Nguyên Giới đồng dạng cảnh giới võ giả, bọn hắn tu luyện niên hạn cũng rút ngắn gần một nửa thời gian!

. . .

Cứ điểm nội bộ, chuyên môn là chủ tướng mở thiết trí tĩnh thất tu luyện bên trong, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba bộ phân thân hư không ngồi xếp bằng, mà tại Nhạc Bình Sinh ánh mắt chỗ sâu, mỗi một giây liền có hàng ngàn hàng vạn bức hình tượng cấp tốc hiện lên.

Đây là tới từ ở Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người mấy ngàn năm chi cửu viễn cuộc đời, như đồng tình cảnh lại xuất hiện đồng dạng bị Nhạc Bình Sinh đọc đến chiếu lại. Tại kết thúc cùng Kỷ Bình Uyên thông tin về sau Nhạc Bình Sinh giành giật từng giây, bắt đầu toàn lực đọc đến phân tích.

Vượt ngang mấy ngàn năm thời gian khoảng cách ký ức ra sao khổng lồ mỗi một cái trong nháy mắt lượng tin tức cũng đủ để no bạo một người bình thường đại não, liền xem như hiện tại Nhạc Bình Sinh cũng muốn tốn hao một chút thời gian một chút xíu đọc đến.

Thời gian từ từ trôi qua.

Trời sao mênh mông vô ngần, từng cái tinh cầu, từng cái vị diện, từng cái văn minh; thăm dò, chinh chiến, cướp đoạt. . .

Tùy ý hành tẩu ở ngàn vạn độ cao ấm mặt trời phía trên, thân như Hỗn Động, thôn thực thiên địa nhân loại khủng bố võ giả;

So với mặt trời càng lớn gấp mười, tất cả đều là từ gió bão, lôi đình ngưng tụ mà thành khổng lồ thiên thể;

Nhục thân phương viên trăm vạn dặm có thể so với một mảnh đại lục, lấy vũ trụ thiên thể làm thức ăn, ngao du thái hư Tinh Không Cự Thú;

Chủ pháo oanh kích phía dưới cả viên hành tinh đều trực tiếp bị phá hủy, từ tinh không bản đồ bên trên xóa đi, vô tận sinh linh phi hôi yên diệt kinh khủng Phật cứ điểm. . .

Đủ loại cường hãn, kỳ dị chủng tộc, văn minh, tại vô tận tinh không bên trong va chạm chém giết, tạo thành từng màn rộng lớn mỹ lệ, vượt qua nhân loại tưởng tượng cực hạn rung động hình tượng!

Thông qua ba vị này Luyện Hư Võ Thánh bản nguyên linh hồn tin tức giải đọc, Nhạc Bình Sinh liền phảng phất tại cái gọi là Khởi Nguyên Giới theo Thần Vũ quân chinh chiến ngàn năm vạn năm, chứng kiến Mông Đô đám ba người từ một cái không quan trọng quân sĩ từng bước một quật khởi, trở thành chinh chiến tinh không võ đạo Thánh giả; cũng chứng kiến hàng ngàn hàng vạn chủng tộc,

văn minh tại Thần Vũ quân gót sắt hạ run rẩy, vỡ nát, hủy diệt, mà Khởi Nguyên Giới bản đồ cũng gấp nhanh khuếch trương, phóng xạ Chư Thiên Vạn Giới!

"Thì ra là thế. . ."

Từng cảnh tượng ấy rung động lòng người hình tượng để Nhạc Bình Sinh cũng không khỏi đến thất thần, đắm chìm trong đó. Đồng thời hắn rất nhiều nghi hoặc cũng đều được giải đáp.

Cái gọi là Khởi Nguyên Giới, cũng không phải là hắn tưởng tượng bên trong một cái cao đẳng vị diện hoặc là tinh thể, mà là một cái lấy nhân loại làm chủ, từ võ đạo hệ thống tu luyện cùng siêu huyền kỹ thuật cộng đồng nâng lên, một cái cực lớn đến không cách nào tưởng tượng văn minh!

Khởi nguyên văn minh cho rằng Khởi Nguyên Giới tổ tinh chính là vô ngần vũ trụ trung tâm, là hết thảy thời gian, không gian, vật chất, năng lượng khởi nguyên chi địa, cũng là vũ trụ nổ lớn nguyên điểm chỗ. Khởi nguyên tổ tinh, cũng bị cho rằng chính là sinh mệnh ban đầu đản sinh địa phương.

Cái văn minh này bên trong, võ đạo, siêu huyền kỹ thuật chưa từng có phồn thịnh, sớm tại mấy vạn năm trước liền đã đột phá thiên không cùng đại địa hạn chế, tiến vào vũ trụ tinh không bên trong, cũng bước vào du lịch trong vũ trụ cùng vũ trụ thực dân giai đoạn!

Mà khởi nguyên văn minh đương thời sở dĩ tiến vào tinh không, ngoại trừ nhân loại trời sinh dã tâm cùng thăm dò bên ngoài, càng quan trọng hơn chính là khởi nguyên tổ tinh phía trên tài nguyên đã sắp khô kiệt, đã không cách nào thỏa mãn rất nhiều người tu luyện cùng siêu huyền kỹ thuật phát triển. Nếu như không thể lái tích tinh không thu hoạch được đại lượng tài nguyên, phồn thịnh tới cực điểm khởi nguyên tổ tinh chỉ sợ không được bao lâu liền sẽ lâm vào bởi vì cướp đoạt tài nguyên tu luyện mà

vĩnh viễn tranh đấu trong chém giết, đến lúc đó vô tận sinh linh lâm vào điên cuồng bên trong, toàn bộ văn minh cũng sẽ bởi vậy bản thân hủy diệt.

Cũng may khởi nguyên văn minh rất nhanh liền tìm kiếm đến từng cái có hoặc thích hợp cư ngụ, hoặc chứa đựng lượng lớn tài nguyên hành tinh, sau đó chính là huyết tinh vô tình đồ sát, tại đem trên hành tinh tất cả cấu thành uy hiếp sinh mạng thể tàn sát không còn về sau bắt đầu tiến hành thực dân cùng tài nguyên thu thập, hóa giải tổ tinh phía trên khẩn cấp.

Dùng cái này thận trọng từng bước, khởi nguyên văn minh nhanh chóng phóng xạ khuếch trương, mà lại bởi vì đạt được lượng lớn tài nguyên chèo chống, hơn nữa đối với tại cái khác dị độ văn minh học tập cùng dung hợp, khởi nguyên văn minh vô luận là võ đạo phát triển vẫn là siêu huyền kỹ thuật đều nghênh đón bộc phát thức tăng trưởng, mà chinh phục Chư Thiên Vạn Giới hành trình cũng càng phát tấn mãnh, thế không thể đỡ!

Hiện tại Khởi Nguyên Giới tung hoành phóng xạ hàng trăm hàng ngàn tinh hệ, bao quát ức vạn hành tinh, bài trừ chín thành chín trở lên tĩnh mịch tinh cầu hoang vu, tại trong vũ trụ mịt mờ tìm kiếm lấy các loại có thể thỏa mãn thực dân hoặc là tài nguyên nhu cầu tinh cầu. Mà bọn hắn thực dân thủ đoạn cũng mười phần tàn khốc, đại bộ phận không phải người hình sinh mệnh có trí tuệ căn bản cũng không có đầu hàng cơ hội liền bị tàn sát, trở thành nô lệ, mà loại người hình sinh mệnh có trí tuệ thì sẽ có được không nhỏ ưu đãi, nếu như đối phương có giá trị mà lại tiếp nhận đầu hàng thì sẽ phòng ngừa gặp đồ sát hoặc là trở thành nô lệ hạ tràng, bị khởi nguyên văn minh hấp thu, trở thành trong đó một phần tử.

Vô luận thực lực cao thấp, mỗi một cái Khởi Nguyên Giới võ giả mộng tưởng chính là chinh chiến vạn giới để cầu kiến công lập nghiệp, thành tựu vạn thế không đổi công tích vĩ đại;

Mà siêu huyền kỹ thuật cường hãn càng là tại vĩ mô chiến tranh phương diện vì đám võ giả hộ giá hộ tống, từng tòa chiến tranh cứ điểm bay vào vũ trụ, nghiền ép chư thiên. Mà tại vũ trụ trong chân không không cần Luyện Hư Võ Thánh xuất thủ, cho dù là một cái trải qua chiến thuật huấn luyện người bình thường đều có thể mượn nhờ Đấu Tinh võ trang tại vũ trụ trong chân không tiến hành cường độ cao tác chiến, lại càng không cần phải nói động một tí liền phá hủy một mảnh đại lục thậm chí một viên hành tinh hủy diệt cự pháo.

Bất quá Khởi Nguyên Giới cũng không phải phách tuyệt vũ trụ tinh không vô địch thủ, trên thực tế theo Khởi Nguyên Giới xúc tu càng phát khuếch trương, quét sạch mà qua tinh không cương vực càng phát khổng lồ, bọn hắn tại vô cùng tinh không xa xôi cương vực bên trong đã từng gặp được số ít cực kỳ cường đại, thậm chí so Khởi Nguyên Giới bản thân không kém là bao nhiêu cường đại văn minh, liền ngay cả hợp đạo đại năng xuất thủ đều không có vạn toàn nắm chắc.

Những cái này tương đối khó giải quyết tinh hệ, vị diện, hoặc là văn minh rất nhiều hai hai ở giữa kết liên minh, Khởi Nguyên Giới tại cân nhắc đại giới về sau cũng không có quy mô tiến công ý đồ, miễn cưỡng cũng coi là sống chung hòa bình, cũng làm cho to như vậy một cái Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên trên lưu lại điểm điểm tì vết.

Đây đều là đến từ Mông Đô đám ba người trong trí nhớ tin tức, mặc dù ba người nhận biết tựa hồ không giống nhau, có nhiều chỗ có chút nói không tỉ mỉ thậm chí là khoảng đó mâu thuẫn, nhưng là không thể nghi ngờ đại khái phác hoạ ra Khởi Nguyên Giới bộ phận lịch sử diện mạo.

Ký ức phân tích đọc đến đến nơi đây, Nhạc Bình Sinh giờ phút này khắc sâu cảm nhận được Khởi Nguyên Giới cường hoành cùng không thể tưởng tượng nổi, lấy hắn khả năng, tại dạng này văn

minh trước mặt đều cảm thấy mười phần nhỏ bé:

"Một cái phóng xạ gần ngàn tinh hệ Thần cấp văn minh. . . Cá thể tiến hóa cùng đối với kỹ thuật quy tắc lợi dụng toàn bộ đều đạt đến làm cho người khó có thể tưởng tượng cảnh giới. Nhìn Khởi Nguyên Giới tự xưng vũ trụ khởi nguyên cũng không phải là không có đạo lý."

"Tại dạng này quái vật khổng lồ trước mặt, ta thực lực bây giờ căn bản cũng không đủ nhìn, nếu như không có đoạt xá Mông Đô ba người bọn hắn, mà là trực tiếp giết chết bọn hắn, hiện tại ta thì gặp phải một cái Thần cấp văn minh truy sát, chỉ có thể lưu vong tinh không!"

"Không đủ, thực lực còn chưa đủ, . . ."

Nhạc Bình Sinh thấp giọng tự nói bên trong, mi tâm đột nhiên nứt ra, sau đó một cái tiểu xảo mặt quỷ hư ảnh từ đó bay vụt ra.

Đây là Nhạc Bình Sinh đem bị hắn phong trấn tại Lượng Tử thân xác bên trong Tà Linh phóng thích ra ngoài.

Mới vừa ra tới, Tà Linh liền phát hiện Mông Đô đám ba người cùng hiện tại vị trí kì lạ không gian, để nó không khỏi sững sờ:

【 nơi này. . . 】

"Có nhiều thứ cho ngươi xem xem xét đi." Nhạc Bình Sinh không có thêm lời thừa thãi, ngón tay nhẹ nhàng vừa nhấc, đại lượng tin tức liền tạo thành một đầu quang mang, chui vào Tà Linh mi tâm.

Căn bản không có năng lực phản kháng, Tà Linh lập tức sửng sốt, tư duy ý niệm hoàn toàn bị Nhạc Bình Sinh truyền thâu mà đến có quan hệ Khởi Nguyên Giới lượng lớn tin tức bao phủ, thân ảnh tại tu luyện trong tĩnh thất nhẹ nhàng chấn động, phảng phất nội tâm của nó cũng bị lớn lao xung kích.

Trọn vẹn qua một khắc đồng hồ thời gian, Tà Linh trên người chấn động mới dần dần khôi phục bình tĩnh.

Nó bỗng nhiên mở hai mắt ra, lấy một loại chấn động ngữ khí nói ra: 【 trong vũ trụ, vạn giới khởi nguyên cường đại như thế văn minh, không tầm thường! Nhìn ta thực sự quá mức cô lậu quả văn, nhân loại các ngươi thế mà có thể đạt tới loại trình độ này! 】

Nhạc Bình Sinh ánh mắt tỉnh táo: "Cái này Khởi Nguyên Giới, ngươi cũng chưa nghe nói qua "

Tà Linh trên mặt theo bản năng lộ ra một cái nụ cười giễu cợt, không biết ra ngoài nguyên nhân gì lại nhanh chóng thu liễm, bình tĩnh nói:

【 toàn bộ vũ trụ ra sao mênh mông, vô ngần đừng nói là hằng sa số lượng tinh thần, chính là tất cả lớn nhỏ tinh hệ đều vượt qua trăm tỷ số lượng, sinh mạng thể sáng tạo văn minh càng là vô số kể. Khổng lồ như thế vô tận không gian vũ trụ bên trong, chưa nghe nói qua cái này Khởi Nguyên Giới không phải không thể bình thường hơn được sao 】

Tà Linh nhếch miệng cười một tiếng:

【 mặc dù cái vũ trụ này khởi nguyên, vạn giới trung tâm thuyết pháp ta là lần đầu nghe nói, nhưng là sự cường đại của hắn là không thể nghi ngờ, ngươi chẳng lẽ đắc tội bọn hắn vậy ngươi tốt nhất hiện tại liền chuẩn bị tốt đi đường đi, loại này văn minh bên trong đỉnh cấp tồn tại đã không phải là bình thường khái niệm có thể hiểu được. Ngươi bây giờ sinh mệnh tính chất cùng trạng thái mặc dù để cho ta khó có thể lý giải được, nhưng là tại 'Lượng' bên trên quá thấp, không có thời gian lắng đọng căn bản không ngăn cản được bọn hắn. 】

"Ngươi nói không sai, đối mặt dạng này một cái văn minh, ta thực sự kém đến quá xa."

Nhạc Bình Sinh sắc mặt bình thản, một mình mở miệng:

"Nhưng là có một chút ngươi cũng không hiểu rõ, chính là trước mắt tính mạng của ta trạng thái, cùng lực lượng tăng trưởng phương thức."

【 a 】

Tà Linh ánh mắt khẽ động, hiển nhiên đối điểm này dị thường cảm thấy hứng thú, bất động thanh sắc hỏi:

【 lời này của ngươi là có ý gì 】

"Lực lượng của ta, đến từ tư duy, ý thức, tâm linh."

Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng dậy, hướng Tà Linh thổ lộ ra cái này chưa hề hướng người khác nhắc tới bí mật:

"Ý thức, đã tồn tại, tại ta mở hai mắt ra quan sát thế giới này thời điểm, suy nghĩ của ta, ta nhận biết, lại thêm ta quan trắc, liền sáng tạo ra cái vũ trụ này."

【 ngươi sáng tạo ra cái vũ trụ này 】

Nhạc Bình Sinh thời khắc này nói hiển nhiên đã vượt ra khỏi Tà Linh nhận biết, nó cười lạnh nói:

【 ngươi tại nói hươu nói vượn thứ gì 】

"Lý giải không được a thời gian, không gian, vũ trụ, hết thảy đều là sinh mệnh ý thức ban cho ý nghĩa, người, động vật, côn trùng, mỗi một cái quan trắc người trong mắt thế giới đều cũng không trùng hợp, mà nếu như không có vĩ mô trên ý nghĩa quan trắc người, hết thảy trên thực tế đều không có chút ý nghĩa nào."

Nhạc Bình Sinh thở dài một hơi:

"Ta chỗ đi con đường, chính là ý thức đã tồn tại. Mà lực lượng

của ta muốn tăng trưởng, chỉ cần liên tục không ngừng thu hoạch trình độ nhất định tri thức, nhận biết, kinh nghiệm, tâm đắc. . . Nhất là dị độ văn minh bên trong hoàn toàn khác biệt cao thâm tri thức hệ thống, liền có thể thực hiện bay vọt thức tăng trưởng."

Chưa từng có từng nghe nói loại này không thể tưởng tượng nổi tu luyện tiến hóa phương thức, giờ này khắc này Tà Linh lập tức ngây ngẩn cả người.

"Ngươi biết ta lần này chân chính thu hoạch lớn nhất là cái gì a "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười xoay đầu lại, tự hỏi tự trả lời nói:

"Là không gian tọa độ, là Khởi Nguyên Giới Thần Vũ quân tung hoành tinh không từng ấy năm tới nay như vậy, hoặc chinh phục, hoặc bất phân thắng bại, hoặc bị ép rút lui, từ cấp thấp đến cao đẳng, hàng ngàn hàng vạn cái dị độ văn minh không gian tọa độ."

"Như vậy kể từ đó hiệu suất cao nhất biện pháp. . . Chính là dùng cái này đưa lên ta tất cả thân thần, toàn diện xâm lấn những cái này dị độ văn minh, tìm kiếm, hấp thu toàn bộ văn minh trí tuệ kết tinh, lấy ngàn vạn văn minh trí tuệ tinh hoa, dung hội bản thân!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 637: Nhân Hoàng

Chương 637: Nhân Hoàng

Tà Linh đã lại lần nữa bị phong ấn thu nhiếp tiến vào Lượng Tử thân xác bên trong, to như vậy một cái tĩnh thất tu luyện lại lần nữa trở về yên tĩnh ở trong. Nhạc Bình Sinh lại tại trầm tư.

Trên thực tế mặc dù hiện nay giai đoạn Lượng Tử thân xác không giờ khắc nào không tại hấp thu các loại điện từ, hạt, năng lượng tối cùng trong hư không các loại rời rạc tin tức, để Nhạc Bình Sinh tư duy ý thức cường độ, chiều rộng lấy chỉ số tính tăng trưởng phương thức tấn mãnh tăng lên, nhưng là từ Mông Đô bọn người bên trong thu hoạch liên quan tới Khởi Nguyên Giới ký ức không thể nghi ngờ để Nhạc Bình Sinh rõ ràng nhận thức đến, vẻn vẹn như thế còn xa xa không đủ.

Một cái tung hoành hơn ngàn tinh hệ văn minh, nó nội tình, thủ đoạn, đỉnh tiêm sinh mạng thể lực lượng cấp độ đã xa xa siêu nhân tưởng tượng, cho dù là Mông Đô đám người ký ức kinh nghiệm cũng bởi vì thực lực cùng địa vị duyên cớ biết có hạn, cũng không có tiếp xúc đến Khởi Nguyên Giới chân chính hạch tâm.

Bởi vì Nhạc Bình Sinh còn phát hiện một cái càng thêm kinh người sự thật:

Đó chính là dứt bỏ siêu huyền kỹ thuật không nói, tại Khởi Nguyên Giới cá thể tu luyện tiến hóa võ đạo hệ thống bên trong,

hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng, vẫn như cũ không phải toàn bộ Khởi Nguyên Giới đỉnh điểm!

Tại hợp đạo cảnh giới phía trên, còn có cảnh giới không rõ, thần ẩn vô tung, lấy Mông Đô bọn người Luyện Hư Võ Thánh thân phận đều vô duyên nhìn thấy các đại giới vương, cùng toàn bộ Khởi Nguyên Giới chân chính Chúa Tể Giả, Nhân Hoàng!

Giới Vương, thống ngự Khởi Nguyên Giới tất cả đã bị chinh phục tinh hệ, là mênh mông tinh vực, trăm tỉ tỉ sinh linh vương giả! Mà Nhân Hoàng, chính là bao quát Giới Vương ở bên trong, Khởi Nguyên Giới vô ngân tinh không cương vực, ức vạn chủng tộc, vô tận hữu tình sinh linh chung chủ!

Chinh chiến tinh không, kèn lệnh phóng xạ hơn ngàn cái tinh hệ cường hoành văn minh, bọn hắn người thống trị cao nhất lại sẽ là như thế nào kinh khủng tồn tại

Không có ai biết Nhân Hoàng cùng từng cái Giới Vương đến cùng ở vào dạng gì sinh mệnh cấp độ, cũng không có biết bọn hắn võ đạo tu luyện đến mức độ như thế nào. Đang lừa cũng chờ người trong trí nhớ, liên quan tới cái gọi là Giới Vương cùng Nhân Hoàng tin tức ít càng thêm ít, ba người bọn họ mấy ngàn năm trong trí nhớ chưa từng có tận mắt nhìn đến qua, nhưng là Nhân Hoàng hai chữ này lại giống như là có được một loại nào đó ma lực, tượng trưng cho Khởi Nguyên Giới ký hiệu, để bất kỳ một cái nào Khởi Nguyên Giới con dân đều chỉ có tuyệt đối phục tùng, thành kính cùng kính sợ.

Mà Nhạc Bình Sinh tất cả cảm giác cấp bách cũng đều là đến từ phát hiện này.

Khởi nguyên văn minh cường đại, không thể tưởng tượng nổi, để hắn sinh ra một loại từ miệng giếng nhảy ra, kiến thức đến chân chính vũ trụ tinh không cảm xúc.

Luyện Hư về sau, hợp đạo cảnh giới thủ đoạn cùng thực lực biểu hiện đã cho Nhạc Bình Sinh uy hiếp không nhỏ cảm giác, nhưng là Mông Đô biết cảnh giới tin tức cũng không nhiều, tại không có tự mình đối mặt, giao thủ tình huống dưới hắn cũng khó có thể phán đoán cao thấp.

Càng quan trọng hơn là Kỷ Bình Uyên, bao quát hắn Thần Vũ quân chẳng qua là Khởi Nguyên Giới khổng lồ tinh không chinh giao nộp trong đại quân một chi mà thôi! Mà từng cái thống ngự đại quân quân tọa, tọa trấn cỡ lớn thực dân tinh Tinh chủ, đều là Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng! Lại càng không cần phải nói liền xem như cùng là hợp đạo cảnh giới cũng có được chia cao thấp, trong đó chênh lệch càng là có khác nhau một trời một vực!

Đối mặt với dạng này văn minh, lực lượng như vậy, Nhạc Bình Sinh liền cùng lấy trứng chọi đá đồng dạng không có gì khác biệt, Lượng Tử thân xác tự phát lực lượng tăng trưởng cũng vô pháp đè xuống trong lòng của hắn cảm giác nguy cơ. Có lẽ trải qua năm tháng dài đằng đẵng tự chủ thôi diễn tiến hóa, Lượng Tử thân xác sẽ tiến hóa đến một cái không thể phỏng đoán vĩ đại trình độ, nhưng là hiện tại Nhạc Bình Sinh không thể không thừa nhận, hắn hiện tại cũng không có cùng toàn bộ khởi nguyên văn minh vật tay tư cách.

Mà lấy lượng tử thân thần đưa lên Chư Thiên Vạn Giới, dùng cái này hấp thu từng cái cao đẳng văn minh trí tuệ dung hội bản thân, thực hiện tính dễ nổ tiến hóa cùng lực lượng tăng trưởng, chính là Lượng Tử thân xác kết hợp nguy cơ trước mắt tình cảnh đưa cho ra tối ưu phương pháp!

"Muốn thực hiện thân thần xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới, còn có rất nhiều công tác chuẩn bị muốn làm."

"Một là hoàn toàn phân tích thần võ chiến tranh cứ điểm không gian khiêu dược nguyên lý, để lượng tử thân Thần năng đủ thực hiện cự ly xa vượt qua, đây là hết thảy điều kiện tiên quyết,

giải quyết vấn đề này kế hoạch mới có thể thích đáng thực hành. Không thừa thãi tử thân thần không có vật chất thân thể trói buộc, nên không khó làm được."

"Hai là chọn lựa không gian tọa độ, tận lực lựa chọn thành thục, cường đại văn minh, mới có thể cung cấp hữu hiệu tư lương."

"Ba là nghĩ trăm phương ngàn kế phòng ngừa giáng lâm giới vực bên trong, một ít đỉnh cấp sinh mạng thể cảm giác."

Nhạc Bình Sinh lấy được những cái này văn minh tọa độ phân tán tại Khởi Nguyên Giới từng cái phương hướng bên trên bên cạnh vực tinh không, lẫn nhau ở giữa thậm chí cách hàng ngàn hàng vạn năm ánh sáng khoảng cách, không có không gian nhảy vọt năng lực hết thảy đều sẽ biến thành nói suông.

Nhưng là lượng tử thân thần có được một cái tuyệt đại ưu thế, chính là bản chất không phải là vật chất không phải năng lượng, không có vật chất trói buộc tồn tại tiến hành không gian xuyên toa, nhảy vọt, muốn gánh chịu gặp không gian áp lực so sánh thần võ chiến tranh cứ điểm chỉ sợ nhỏ hơn ức vạn lần, duy nhất phải lo lắng chính là nhảy vọt trên đường khả năng đụng phải hư không phong bạo cùng loạn lưu mà thôi.

Còn lại phải chú ý địa phương chính là những cái này không gian tọa độ bên trong không thiếu có thể cùng chinh giao nộp quân địa vị ngang nhau văn minh tồn tại, đơn tại lực lượng cấp độ bên trên so với Bắc Hoang võ đạo thế giới không biết mạnh hơn hoặc nhiều hoặc ít, nếu như thân thần thành công giáng lâm sẽ hay không bị nên văn minh bên trong đỉnh tiêm tồn tại phát giác, lại nên như thế nào phòng ngừa điểm này.

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, ánh mắt dường như xuyên thấu hư không.

Đánh giết Mông Đô ba tên Luyện Hư Võ Thánh thu hoạch các loại ký ức cùng kinh nghiệm võ đạo, thân thần lặng yên không tiếng động thẩm thấu phân tích thần võ chiến tranh cứ điểm bên trong huyền ảo cao siêu lý niệm, từng đạo đại biểu cho không gian tọa độ tin tức thác chảy bố chảy xuống. . . Đây hết thảy đều từ hơn ngàn cái lượng tử thân thần hiệu suất cao tiến hành.

"Nhân Hoàng. . ."

Nhạc Bình Sinh nhướng mày, nhớ tới một điểm, cấp tốc đang lừa đều dài dằng dặc trong trí nhớ tìm kiếm.

Từng đạo mơ hồ mà không xác định tin tức bị Nhạc Bình Sinh tìm được.

Tại Khởi Nguyên Giới cực thiểu số truyền thuyết cùng ghi chép bên trong, vũ trụ nổ lớn đã sáng tạo ra Khởi Nguyên Giới, mà tại đã Khởi Nguyên Giới không cách nào khảo sát thái sơ thời đại trước hết nhất đản sinh là đủ loại khổng lồ mà cường hoành quá sơ sinh mệnh thể, những sinh mạng này thể thiên kì bách quái, duy nhất giống nhau chính là không khó có thể tưởng tượng cường đại! Những cái này quá sơ sinh mệnh thể diễn sinh ra được các loại tự xưng: Thần Ma, cổ yêu, chân linh . . . chờ một chút, bọn chúng ngao du tinh không, thôn phệ tinh thần, có thể nói là vũ trụ chân chính chúa tể.

Năm tháng trôi qua, đủ loại sinh mệnh tại Khởi Nguyên Giới sinh ra, sinh sôi, tiến hóa, vạn tộc từ đó sinh ra, bao quát nhân tộc đồng dạng là từ đốt rẫy gieo hạt sinh sôi mà ra, chỉ bất quá vạn tộc đản sinh thời gian quá muộn, địa vị hèn mọn, chỉ có thể biến thành sinh ra chỗ bên trên vô số Thần Ma, cổ yêu, chân linh cùng cao đẳng sinh mệnh khẩu phần lương thực. Mà ức vạn năm chỉ có thể ở quá sơ sinh mệnh thể âm ảnh hạ run rẩy cực khổ, sớm đã để vạn tộc không chịu nổi, trong quá trình này Khởi Nguyên Giới nhân tộc tiên dân bắt chước quá sơ sinh mệnh thể, sáng tạo ra đủ loại võ đạo, cộng đồng đề cử ra nhân tộc Hoàng giả, kinh lịch ức

vạn năm thời đại phát triển biến thiên, cũng kinh lịch trăm ngàn lần thiên tai nhân họa gần như diệt vong, chịu nhục, cuối cùng lấy Nhân Hoàng cầm đầu, liên hợp vạn tộc ngăn cơn sóng dữ, lấy hèn mọn huyết mạch chi thân tru tuyệt tất cả quá sơ sinh mệnh thể, phá vỡ hết thảy áp bách, để nhân tộc từ đây nhảy lên trở thành chúa tể!

Đây chính là khởi nguyên tổ tinh thượng nhân Hoàng nơi phát ra. Mà đoạn này truyền thuyết lai lịch mặc dù không thể thi, cũng bị hiện tại khởi nguyên văn minh nhận giống là Khởi Nguyên Giới ban đầu lịch sử. Bất quá bây giờ khởi nguyên văn minh khoảng cách đoạn này truyền thuyết niên đại đã vượt qua chục tỷ năm, trong đó còn trải qua mấy lần văn minh tuyệt tự, các loại ghi chép biến mất. Ngoại trừ Nhân Hoàng chi vị truyền thừa xuống bên ngoài, hiện tại Khởi Nguyên Giới cùng thái sơ thời kỳ Khởi Nguyên Giới cũng không có cái gì truyền thừa quan hệ.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 638: Trước Khi Rời Đi

Chương 638: Trước khi rời đi

"Như vậy cái gọi là ngục giới. . ."

Sau một khắc, từng đạo tin tức theo Nhạc Bình Sinh hơi chuyển động ý nghĩ một chút, tự phát hiện lên.

Ngục giới nơi phát ra đã không thể thi, từ vài ngàn năm trước Mông Đô chân chính gia nhập Thần Vũ quân Trấn Giới biên đội là cái gọi là ngục giới liền đã tồn tại. Mà lại số lượng không chỉ một, cụ thể phương vị và số lượng đều là cơ mật.

Càng quan trọng hơn là giám sát ngục giới, không có mệnh lệnh cùng cho phép nghiêm cấm tiến vào bên trong lệnh cấm là toàn bộ Khởi Nguyên Giới chi chủ, cũng chính là Nhân Hoàng tự mình hạ đạt!

Bất quá dù là Mông Đô thân là Hư Cảnh Võ Thánh cũng căn bản không biết ngục giới ở trong đến cùng trấn áp phong ấn cái gì, vì thế Mông Đô cũng từng có đủ loại suy đoán:

Một là tại khởi nguyên văn minh năm tháng dài đằng đẵng ở trong có không ít võ đạo thông thiên triệt địa, đạt đến hợp đạo thậm chí hợp đạo cảnh giới phía trên đại năng, bởi vì một ít nguyên nhân không muốn người biết bị Nhân hoàng đầu nhập vào trong đó trấn áp lại lấy đó trừng phạt;

Thứ hai là một loại nào đó cường hoành tới cực điểm sinh mạng thể liền xem như lấy khởi nguyên văn minh lực lượng đều không thể giết chết, chỉ có thể lấy loại phương thức này trấn áp lại!

Nhạc Bình Sinh sắc mặt xuất hiện biến hóa, Mông Đô suy đoán trên thực tế cùng chính hắn phán đoán mười phần tiếp cận:

"Quả là thế. . ."

"Hai loại khả năng, vẫn là loại thứ hai khả năng càng lớn một điểm."

"Hiện tại vấn đề là, cái này cụ thể số lượng không rõ ngục giới bên trong, trấn áp phong ấn tồn tại lẫn nhau ở giữa có hay không liên hệ "

"Như vậy cái kia phía sau màn Hắc Thủ mục đích cũng chính là nghĩ trăm phương ngàn kế giải khai cái này phong ấn "

"Không đúng, Tần Vô Nhất. . . Nhân Hoàng. . ."

Ông!

Kịch liệt suy nghĩ, suy tính bên trong, Nhạc Bình Sinh thân thể đột nhiên hơi chấn động một chút, để hắn đem ánh mắt bỗng nhiên chuyển hướng mấy vạn dặm xa thần khí di tích phương hướng!

Ngay tại vừa rồi một nháy mắt, hắn đưa lên đến thần khí di tích bên trong tiến hành thăm dò hơn mười tôn lượng tử thân thần trong cùng một lúc, lặng yên không tiếng động chôn vùi.

Đến Nhạc Bình Sinh cảnh giới trước mắt, thân thần cùng Lượng Tử thân xác ở giữa chỉ coi lượng tử dây dưa phương thức ảnh hưởng, tại đơn thuần thăm dò bên trên tử nguyên thần tiến vào cùng Nhạc Bình Sinh bản thể tiến vào không có cái gì quá lớn

khác biệt. Mà ở đột nhiên không có tập kích, không có bất kỳ cái gì dị thường, cũng không có bất kỳ cái gì tinh thần cùng năng lượng ba động, hơn mười tôn lượng tử thân thần đều trong cùng một lúc triệt để tiêu diệt vô tung.

Nhạc Bình Sinh lạnh giọng lẩm bẩm:

"Có thể dạng này lặng yên không tiếng động chôn vùi lượng tử thân thần, xem ra ta vẫn là đánh giá thấp ngươi. . ."

Lời mặc dù như thế, hắn nhưng không có lại lần nữa tiến vào bên trong dự định. Có thể lấy hắn đều không thể phán đoán phát giác phương thức hủy diệt thân thần, thần khí di tích so với hắn lúc trước phán đoán còn muốn hung hiểm, mà lại có thể bị khởi nguyên văn minh lấy lớn như thế chiến trận trấn áp ở chỗ này, hắn bản tôn tiến vào có lẽ sẽ dẫn phát cái gì phiền toái không cần thiết.

Thông qua cho tới nay tìm kiếm, lại thêm Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba tên Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp ký ức tiến hành xác minh, đối với Tần Vô Nhất, phía sau màn Hắc Thủ gút mắc, Nhạc Bình Sinh đã có đại khái suy đoán.

Lúc này, tĩnh thất tu luyện bên trong máy truyền tin đột nhiên vang lên, quan tham mưu thanh âm bay ra:

"Mông đại nhân, cứ điểm bổ sung năng lượng độ hoàn thành đã hoàn thành ba mươi phần trăm, sau ba canh giờ chúng ta liền có thể trở về!"

Mông Đô mở to mắt: "Tốt, ta đã biết."

"Còn có ba canh giờ a "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đột nhiên hiển lộ ra một tia phiền muộn:

"Ở cái thế giới này chỉ còn ba canh giờ, như vậy ra ngoài đi một chút đi."

Sau đó tĩnh thất tu luyện bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh cấp tốc làm nhạt, cho đến biến mất.

Từ hắn cướp đoạt Mông Đô đám ba người thể xác bắt đầu, hắn liền đã quyết định lấy ba người làm yểm hộ, bước vào tinh không, xâm lấn thẩm thấu Thần Vũ quân!

Mà theo cứ điểm bổ sung năng lượng cấp tốc hoàn thành, hắn lưu lại thế giới này thời gian cũng chỉ còn lại có ba canh giờ.

. . .

Từ thần võ chiến tranh cứ điểm giáng lâm thiên khung ngắn ngủi hai ngày thời gian, thiên hạ đã triệt để đại loạn.

Đầu tiên là Diệp Phàm, Thần Dụ Võ Tôn bọn người lẻn về liên minh, mang đến dị vực khách tới giáng lâm, Nhạc Bình Sinh không địch lại bỏ chạy tin tức, lập tức làm cho cả Võ Đạo Liên Minh tập thể nghẹn ngào, như lâm đại địch.

Mà tân triều phương diện, tân đế mang theo quần thần cùng Tần phi dòng dõi hiện thân lần nữa, toàn cảnh từng cái cơ cấu khi lấy được tin tức này sau vui mừng quá đỗi, nguyên bản thất bại thế cục đột nhiên chấn động, hỗn loạn bắt đầu lắng lại.

Mà người người e ngại cái kia khổng lồ thiên thể cứ điểm nhưng như cũ không nhúc nhích, treo móc ở thiên khung phía trên.

Thông thiên tháp trống rỗng nghị trong đình, bao quát Diệp Phàm ở bên trong, từ Võ Tôn, cho tới tham nghị trưởng lão toàn bộ trình diện.

Mỗi người thần sắc đều mặt trầm như nước, nghiêm trọng tới cực điểm.

"Ta nhìn, thời khắc nguy hiểm nhất cũng đã đi qua."

Huyền Minh Võ Tôn đánh vỡ im lặng trước tiên mở miệng nói:

"Đã những ngày này khách bên ngoài rõ ràng có nghiền ép tính thực lực nhưng như cũ không có động thủ, như vậy thì nói rõ trên người của đối phương hẳn là có một loại nào đó ước thúc hoặc là hạn chế, nếu không không cần thiết chờ lâu như vậy."

Thần Dụ Võ Tôn thật sâu thở ra một hơi: "Cái này cứ điểm giáng lâm cùng tân đế thoát ly không được quan hệ, nghĩ không ra chúng ta cũng đều bị hắn che tại trống bên trong. Huyền Minh nói mặc dù có đạo lý, nhưng không có nghĩ tới một cái khác khả năng. . ."

Diệp Phàm bình tĩnh mở miệng nói: "Nếu như đối phương là tại hướng lên trời bên ngoài phát xạ tín hiệu, gọi đến càng nhiều khách đến từ thiên ngoại đâu "

Nghị trong đình hoàn toàn tĩnh mịch cùng yên lặng.

Bọn hắn không biết phương này dị vực thế lực sẽ làm cái gì, bọn hắn không biết Bắc Hoang vận mệnh sẽ đi về phương nào, bọn hắn cái gì đều không làm được. Khách đến từ thiên ngoại cường đại, ngay cả một người quét ngang tân triều mấy vạn dặm cương vực Nhạc Bình Sinh đều muốn bỏ chạy tạm thời tránh mũi nhọn, bọn hắn ngoại trừ ở chỗ này một mình chờ đợi, phó thác cho trời bên ngoài, căn bản cũng không có chút nào biện pháp.

"Rất tốt, người đều đến đông đủ, tiết kiệm ta không ít thời gian."

Một cái giọng hời hợt từ hư không truyền ra, quét sạch toàn trường, cũng làm cho ở đây đám người thần sắc đại biến.

Ngay sau đó, đám người cuồng biến ánh mắt bên trong, hư không gợn sóng dần dần sinh, Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ đó một

bước đi ra, giáng lâm nơi này!

"Tông chủ!"

"Đại nhân!"

Hoàn toàn nghĩ không ra đã bỏ chạy Nhạc Bình Sinh thế mà đi mà quay lại, mọi người tại đây ánh mắt rung động mà cuồng hỉ, đột nhiên đứng dậy.

"Các ngươi không cần lo lắng."

"Thế giới này văn minh đầu nguồn chính là bọn hắn, có thể nói là cùng là một thể, bọn hắn sẽ không can thiệp các ngươi cùng tân triều đấu tranh."

Tựa hồ nhìn ra mọi người tại chỗ sa sút tinh thần, đứng ngồi không yên biểu hiện hạ đang suy nghĩ gì, Nhạc Bình Sinh không có lãng phí thời gian, từng đạo tin tức trực tiếp gửi đi đến mọi người tại đây trong lòng bên trong:

"Tân đế chôn thiết lập một trăm số không mười hai khỏa Diệt Tuyệt Tân Tinh đã bị ta trừ bỏ, khách đến từ thiên ngoại tại sau ba canh giờ cũng sẽ rời đi. Đương nhiên ta cũng sẽ không lưu tại nơi này. Cho nên từ nay về sau thế giới này hướng đi từ chính các ngươi quyết định."

"Là lựa chọn nghỉ ngơi lấy lại sức vẫn là thừa thắng truy kích, là toàn lực phát triển võ đạo vẫn là siêu huyền kỹ thuật đều từ chính các ngươi lựa chọn."

Nhạc Bình Sinh nghiêng đầu nhìn Diệp Phàm một chút:

"Diệp Phàm, chết sống có số, giàu có nhờ trời. Ngươi đi đến bây giờ một bước này chưa chắc là ngươi muốn, ta cuối cùng đưa ngươi một cái lễ vật nho nhỏ."

Hắn đưa tay một điểm, một đạo quang mang liền bị đánh vào Diệp Phàm trong thân thể.

Hắn lưu lại đạo tia sáng này ẩn chứa trong đó rất nhiều cao thâm võ đạo, hơn nữa có thể miễn trừ Diệp Phàm ba lần nguy hiểm đến tính mạng, thậm chí nếu như Diệp Phàm có cơ hội nếm thử đột phá Luyện Thần cảnh giới, đạo tia sáng này sẽ còn vì đó hộ giá hộ tống, cực lớn gia tăng tỷ lệ thành công.

Đại lượng tin tức tràn vào, mọi người tại đây lập tức tâm thần thất thủ thời khắc, Nhạc Bình Sinh lại lặng yên không tiếng động biến mất ngay tại chỗ.

"Tông chủ!"

Diệp Phàm tựa hồ đã nhận ra cái gì, đột nhiên hất ra trong đầu tin tức xung kích phát ra một tiếng cấp bách hét lớn, lại phát hiện toàn bộ đại sảnh không có vật gì.

"Cái này. . ." Còn lại Võ Tôn, tham nghị trưởng lão bọn người lấy lại tinh thần, trên mặt nửa vui nửa buồn, hai mặt nhìn nhau.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 639: Dường Như Cố Nhân Đến

Chương 639: Dường như cố nhân đến

Vùng biên hoang, khoảng cách bách phế đãi hưng Bắc Ngô thành bất quá khoảng cách mấy trăm dặm, Hành Vân thành ở đây sừng sững.

Tòa thành trì này so với Bắc Ngô thành còn nhỏ hơn tới một chút, nhân khẩu cũng bất quá hai ba mươi vạn, mặc dù vị trí không phải cái gì đầu mối then chốt yếu đạo, cũng không có cái gì đặc biệt sản xuất, nhưng là dựa vào núi, ở cạnh sông, tự cấp tự túc, cũng coi như được là vùng biên hoang khó được tràn ngập tĩnh mịch cùng thanh thản bầu không khí thành nhỏ.

Nơi này chỗ vắng vẻ, tin tức bế tắc, quét sạch hơn phân nửa Bắc Hoang tẩu thi tai hoạ tại cái này xa xôi Biên Hoang cũng không có phát sinh, ngoại trừ cùng tân triều biên cảnh bộc phát chiến sự tin tức tại hai ngày này mới truyền đến nơi này, đã dẫn phát một trận không lớn không nhỏ khủng hoảng bên ngoài, toà này không lớn thành trì bên trong bách tính vẫn như cũ an cư lạc nghiệp, cùng Bắc Hoang Trung Vực hoặc là tân triều cảnh nội hỗn loạn so sánh liền phảng phất thế ngoại đào nguyên.

Mặt trời chiều ngã về tây, dư huy biến vẩy. Nội thành bán hàng rong, ngoài thành người lao động kết thúc một ngày lao động, bắt đầu lục tục trở về.

Thành nam, có một nhà vừa mới mở chưa tới nửa năm võ

quán.

Võ quán chiếm diện tích rộng lớn, đại môn mở rộng, từ bên trong mơ hồ truyền đến hô hô uống một chút thanh âm.

Chính là một đám chất phác người thiếu niên mặc quần áo luyện công , dần dần từng bước đánh lấy từng bộ từng bộ quyền pháp, mồ hôi rơi như mưa.

Đám thiếu niên này khí thế ngất trời luyện công quá trình bên trong, Hà Hùng ánh mắt điêu luyện, thần sắc lạnh lùng, chắp hai tay sau lưng vừa đi vừa về dò xét.

Bây giờ Hà Hùng ánh mắt sáng ngời có thần, huyệt Thái Dương có chút nâng lên, khí huyết cực độ ngưng tụ ẩn núp tại cơ thể bên trong, ẩn chứa cường đại lực bộc phát, khí chất, thần thái các loại biểu hiện để hắn cùng dĩ vãng so sánh tựa như là biến thành người khác.

Tại một thân ảnh trước mặt, Hà Hùng đột nhiên dừng bước, nhướng mày, âm thanh lạnh lùng nói:

"Tiểu Lam, bộ này quyền lộ thức thứ bảy ta lặp đi lặp lại cùng ngươi cường điệu qua rất nhiều lần, nhất định phải gân cốt thư giãn, hết sức chăm chú lấy tâm ý vận chuyển khí huyết, nếu không chẳng những không được tôi luyện gân cốt tác dụng, ngược lại đối ngươi thân thể có hại! Nói nhiều lần như vậy ngươi vì cái gì vẫn là không dụng tâm "

Còn lại học viên tại thời gian nửa năm này bên trong đã sớm rõ ràng vị này luyện công cuồng nhân Đại sư huynh là như thế nào khắc nghiệt, cho nên nhìn không chớp mắt, căn bản không dám quan tâm quá nhiều. Mà gặp răn dạy Tiêu Lam khuôn mặt nhỏ tái đi, dừng lại động tác đến thấp giọng nói:

"Đại sư huynh, thật xin lỗi, ta không dám."

Trong hư không, một đạo không thể phát giác ánh mắt đáp xuống khí chất đại biến Hà Hùng trên thân.

Nhạc Bình Sinh nói khẽ: "Hà Hùng, Tiêu Lam "

Đứng ở chiều không gian vặn vẹo không gian bình chướng về sau, Nhạc Bình Sinh đã cùng toàn bộ thiên địa ngăn cách ra, rõ ràng liền đứng tại trong võ quán, thậm chí liền đứng tại những học viên này trước mặt, nhưng không có bất luận kẻ nào có thể phát giác được hắn tồn tại.

Khi tiến vào vũ trụ tinh không trước cuối cùng này hai ba canh giờ, Nhạc Bình Sinh tới lần cuối gặp một lần chính mình không quan trọng là cố nhân, chỉ là không biết ra ngoài nguyên nhân gì, hắn cũng không có hiện thân.

Sắc trời dần tối, cái này tiểu cắm Khúc Phát sinh không đến bao lâu, Hà Hùng nhẹ nhàng đánh một chút đồng la, tất cả học viên cũng dừng tay lại bên trong động tác.

"Hôm nay bài tập liền đến nơi này, các ngươi sau này trở về hảo hảo sửa sang một chút gần nhất sở học, ngày mai Trần sư phó sẽ kiểm nghiệm các ngươi trong khoảng thời gian này học tập thành quả."

Tất cả các thiếu niên thở dài một hơi, một tiếng reo hò qua đi thay đổi quần áo, vừa nói vừa cười tuôn ra, tại cửa ra vào nhao nhao hướng về võ quán trong viện phất tay, hô lớn:

"Tiểu Hi tỷ, chúng ta đi!"

"Tiểu Lam, ngày mai gặp!"

"Trần sư phó gặp lại!"

Trong hư không, Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt,

Dẫn theo giỏ thức ăn Lưu Hi từ cửa sau đi ra, mỉm cười ra hiệu, mà vừa mới chịu răn dạy Tiêu Lam tựa hồ bởi vì sự tình vừa rồi có chút xấu hổ, từ Lưu Hi trong tay đoạt lấy giỏ thức ăn:

"Tiểu Hi tỷ, ta đi giúp ngươi mua thức ăn!"

Sau đó liền chạy như một làn khói ra ngoài.

Nhạc Bình Sinh trong mắt ngày xưa ký ức hiện lên: "Lưu Hi "

Hiện tại Lưu Hi vẫn như cũ giống như là một đóa không cốc u lan, ôn nhu mà mỹ lệ, trong mắt càng là nhiều hơn một loại nhìn thấu tình đời cứng cỏi, cùng Nhạc Bình Sinh trong trí nhớ cái kia tại chính mình đầu vai thút thít nữ tử yếu đuối có rất nhỏ biến hóa.

Một góc khác, Trần Hạc Tường cũng từ luyện công trong tĩnh thất đi ra.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, lập tức liền phát hiện hiện tại Trần Hạc Tường huyết khí tràn đầy, mặc dù thu mà không phát, nhưng là tại trong ánh mắt của hắn Trần Hạc Tường dưới đan điền chỗ lại giống một cái lò lửa đồng dạng tản mát ra một cỗ mãnh liệt sinh mệnh khí tức, hiển nhiên là đã phá vỡ lực quan, trở thành võ đạo gia!

Đồng thời Hà Hùng bình tĩnh đi đến Trần Hạc Tường trước mặt, cung kính nói: "Trần sư phó, ta ra ngoài luyện công, trước cơm tối ta sẽ trở về."

Trần Hạc Tường khẽ gật đầu, nhìn xem Hà Hùng bóng lưng biến mất tại cửa võ quán, không khỏi thở dài một hơi.

Hơn nửa năm trước cái kia một trận tai bay vạ gió để bọn hắn chỗ toàn bộ thành khu đều trở thành phế tích, tử thương vô số. Mà Hà Hùng phụ mẫu cùng muội muội Hà Lỵ cũng không có may mắn thoát khỏi tại khó, toàn bộ đều táng sinh ở cái kia một trận huyết

họa bên trong. Thậm chí ngay cả thi thể của bọn hắn đều không có tìm được, không cách nào an táng.

Từ nay về sau Hà Hùng cả người cũng tính tình đại biến, trở nên trầm mặc ít nói, đang cùng tùy bọn hắn đi vào Hành Vân thành một lần nữa mở võ quán về sau, mỗi ngày từ sáng sớm đến tối ngoại trừ luyện công chính là luyện công, nghiền ép tiềm năng của mình, tàn phá thân thể của mình, đến gần như điên cuồng tình trạng, liền ngay cả Trần Hạc Tường khuyên can đều không làm nên chuyện gì. Bất quá cũng chính thức loại này cực độ điên cuồng sức mạnh, hiện tại Hà Hùng trải qua ngắn ngủi nửa năm tự ngược thức tu luyện, đã bước vào hổ báo lôi âm cánh cửa, tiến cảnh vừa nhanh vừa mạnh làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối.

Bất quá đây cũng là bởi vì Nhạc Bình Sinh từng dùng linh năng trị liệu từng cường hóa thân thể của hắn, lại thêm Nhạc Bình Sinh cho Trần Hạc Tường lưu lại đại lượng thiên tài địa bảo ủng hộ, mới khiến cho Hà Hùng tại loại này điên cuồng phương thức tu luyện không có đem thân thể của mình triệt để phá đổ, đổi lại những người khác đừng nói là cảnh giới tăng lên, chỉ sợ sớm đã đem chính mình đã luyện thành một tên phế nhân.

"Trần sư phó, Hà Hùng hắn một mực dạng này, ta lo lắng hắn sớm muộn có một ngày sẽ đem thân thể của hắn phá đổ."

Lưu Hi nhìn về phía ngoài cửa, biểu lộ lo lắng:

"Nội tâm tích tụ, lại thêm dạng này tiêu hao thân thể của mình tiềm lực, cứ thế mãi cho dù có Bình Sinh lưu lại những vật kia, ta sợ "

"Hắn có lẽ còn đắm chìm trong thân nhân gặp, chính mình lại bất lực trong bóng tối không có đi ra khỏi. Tìm một cơ hội ta cùng hắn nói chuyện đi."

Trần Hạc Tường thật sâu thở dài một hơi:

"Tiểu Hi, gần nhất khác biệt thái bình, Trung Vực cảnh nội phạm vi lớn bộc phát tẩu thi tai hoạ, mặc dù chúng ta nơi này chưa từng xuất hiện loại tình huống này, nhưng là cũng không thể không phòng; lại thêm biên cảnh cùng tân triều chiến sự tấp nập, lưu truyền tới tin tức cũng rất không lạc quan, chúng ta vẫn là có chỗ chuẩn bị cho thỏa đáng."

Lưu Hi ánh mắt nổi lên gợn sóng, thấp giọng nói: "Như thế loạn thế cái kia có Bình Sinh tin tức a "

"Nơi này tin tức quá bế tắc." Trần Hạc Tường lắc đầu: "Bình Sinh lai lịch bí ẩn, hắn không nói cho chúng ta chỉ sợ cũng là vì bảo hộ chúng ta. Hi vọng một ngày kia hắn cùng chúng ta sẽ lại lần nữa gặp nhau đi."

Trần Hạc Tường về tới tĩnh thất bên trong, biết mình lo lắng không làm nên chuyện gì, Lưu Hi than khẽ, trở lại hậu viện bên trong, đầy cõi lòng lấy tâm sự thu liễm lấy phơi đầy quần áo.

Đem Trần Hạc Tường cùng Lưu Hi hai người đối thoại từ đầu tới đuôi nghe hết, Nhạc Bình Sinh lại một mực ẩn nấp trong hư không không có hiện thân.

Giờ này khắc này, hắn cứ như vậy im lặng im ắng nhìn qua Lưu Hi mang mang lục lục bóng hình xinh đẹp, lờ mờ phảng phất là về tới hắn ban đầu muốn rời đi Bắc Ngô thành thời khắc, cái kia dưới ánh đèn lờ mờ, Lưu Hi hết sức chuyên chú vì hắn may vá quần áo trước khi đi ban đêm.

Sắc trời đã tối sầm lại, đem từng bộ từng bộ các học viên quần áo luyện công chồng chất chồng chất tốt, Lưu Hi săn tản mát sợi tóc, hướng về phòng đi đến.

Mà ở nàng muốn cất bước đi vào phòng lúc, bước chân lại đột nhiên dừng lại.

Nàng chậm rãi xoay người lại, trực câu câu nhìn qua trước mặt không có vật gì không gian, nói khẽ:

"Bình Sinh "

Cùng hư không hòa làm một thể, dù là Luyện Thần tôn giả đều không thể phát giác Nhạc Bình Sinh lập tức ánh mắt ngạc nhiên.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 640: Xông Vào Tinh Không!

Chương 640: Xông vào tinh không!

Lưu Hi vừa đi vừa về đánh giá trước mặt hư vô không gian, ánh mắt bên trong có nghi hoặc, còn ẩn ẩn mang theo không hiểu chờ mong.

Tại vừa rồi tâm linh của nàng đột nhiên nổi lên một cỗ không có chút nào lý do gợn sóng, phảng phất một cái rất quen thuộc người rất quen thuộc giấu ở lấp kín nhìn không thấy sau tường mặt, ngay tại yên lặng nhìn chăm chú lên nàng.

Mà nàng một tiếng này tràn ngập không xác định thăm dò tính hỏi thăm, hoàn toàn chính xác để uốn lượn không gian bình chướng bên trong ẩn nấp Nhạc Bình Sinh ngạc nhiên.

Hắn hiện tại lấy vặn vẹo chiều không gian phương thức ẩn nấp tại trong không gian hư vô, đừng nói là không thông võ đạo người bình thường, liền là bình thường Hư Cảnh Võ Thánh muốn lập tức phát hiện đều không phải là một kiện chuyện dễ dàng, mà Lưu Hi dạng này cô gái bình thường lại như thế nào có thể phát hiện hắn

Trong nháy mắt suy nghĩ hiện lên, nguyên bản không có ý định hiện thân Nhạc Bình Sinh lại cải biến chủ ý, trong không gian hư vô, khuôn mặt của hắn dung mạo theo tâm niệm của hắn khẽ động phát sinh cải biến, lại lần nữa biến thành Trần Bình bộ dáng.

Chấn động ba động bên trong, Nhạc Bình Sinh thân ảnh từ không gian nổi lên gợn sóng một bước đi ra, cười nhìn về phía Lưu Hi:

"Tiểu Hi tỷ."

Lưu Hi nhìn qua không hề có điềm báo trước liền xuất hiện ở trước mặt mình quen thuộc gương mặt, suy nghĩ xuất thần.

"Bình Sinh, thật là ngươi "

Sau một khắc, trên mặt của nàng tách ra rung động lòng người kinh hỉ tiếu dung:

"Mau vào, ta đi hô Trần sư phó, nếu là hắn biết ngươi đã đến, nhất định thật cao hứng!"

Mang theo phát ra từ nội tâm vui sướng tiếu dung, Lưu Hi liền tranh thủ trong tay áo rổ buông xuống, liền muốn đi luyện công phòng lòng đất tĩnh thất đi hô Trần Hạc Tường.

"Tiểu Hi tỷ, không cần, ta chẳng mấy chốc sẽ đi."

Nhạc Bình Sinh vươn tay ra ngăn cản Lưu Hi động tác, lắc đầu nói

"Ta nguyên bản không muốn đánh nhiễu các ngươi sinh hoạt, bất quá làm sao ngươi biết là ta "

Nghe được sắp sửa đi câu nói này, Lưu Hi động tác dừng một chút, nàng xoay đầu lại ôn nhu cười một tiếng:

"Bởi vì cảm giác a."

"Vừa rồi ta đột nhiên sinh ra một loại cảm giác, thật giống như ngươi đã trở về."

"Ta còn tưởng rằng là ảo giác của ta, cho nên thử thăm dò kêu

một tiếng, nghĩ không ra cảm giác của ta không có sai."

Nữ nhân giác quan thứ sáu a

Làm sao cũng không nghĩ tới là như vậy nguyên nhân, Nhạc Bình Sinh không khỏi bật cười.

"Mau vào đi."

Lưu Hi nhấc lên áo rổ, dắt Nhạc Bình Sinh tay đi vào phòng, để Nhạc Bình Sinh ngồi ở bên bàn về sau, nàng một bên đem từng gian quần áo luyện công chồng chất trải tại trong ngăn tủ, một bên nhỏ nhẹ nói:

"Ngươi đi về sau, Trần sư phó liền mang theo ta, Tiêu Lam còn có Hà Hùng bọn hắn đến nơi này, một lần nữa mở võ quán."

"Trần sư phó rất lợi hại, dựa vào một mình hắn đánh lùi mấy nhà đến phá quán võ quán, chúng ta lúc này mới thuận lợi mở."

"Nơi này dựa vào núi, ở cạnh sông, hoàn cảnh rất tốt, mới tuyển nhận học viên cũng đều rất dụng công nghe lời, có điểm giống ngươi thời điểm đó bộ dáng."

"Bất quá Hà Hùng hắn tựa hồ một mực không có từ trong bóng tối đi tới, để cho ta cùng Trần sư phó rất lo lắng."

Nhạc Bình Sinh yên lặng ngồi tại bên cạnh bàn, nghe Lưu Hi giảng thuật những gia trưởng này bên trong ngắn, phảng phất về tới chính mình bé nhất mạt, gần nhất cẩn thận những cái kia năm tháng, cũng là chính mình lần đầu tới đến một cái thế giới xa lạ khó quên nhất năm tháng.

Nghe Lưu Hi cười nhẹ nhàng giảng thuật, Bắc Ngô thành đã từng phát sinh cực khổ tựa hồ cũng không có tại trên người nàng lưu lại vết tích. Nhạc Bình Sinh cũng rất giống không còn là cái kia tung hoành Tứ Cực Bát Hoang, quét ngang vô địch thủ võ đạo

cường giả, mà là biến trở về cái kia thiếu niên thông thường người.

"Ngươi vừa đi chính là nửa năm không có tin tức, chúng ta đều rất nhớ ngươi."

"Chúng ta biết ngươi bây giờ là một thế giới khác người, nhưng lại không biết ngươi kinh lịch cái gì, cũng giúp không được gấp cái gì. Ngươi có thể trở về nhìn ta, ta rất vui vẻ."

Lưu Hi quay đầu, nói khẽ:

"Ngươi nói chẳng mấy chốc sẽ rời đi, là muốn đi nơi nào "

"Ta muốn đi một cái rất xa xôi, chỗ thật xa. Tiểu Hi tỷ, ngươi nhìn."

Nhạc Bình Sinh chỉ chỉ ngoài cửa sổ màn trời phía trên sáng lên điểm điểm tinh thần,

Mỉm cười nói:

"Ngôi sao trên trời vô cùng vô tận, cách chúng ta không biết có bao nhiêu xa xôi, có hay không sinh linh tồn tại ngươi nói tại phía trên kia sẽ có hay không có rất nhiều giống như chúng ta người, bọn hắn cũng đang suy tư vấn đề này "

Lưu Hi nao nao, sau đó nở nụ cười xinh đẹp:

"Ngươi nói ngươi muốn tới cái khác chấm sao đi lên "

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, hắn vươn tay ra, trên bàn tay ánh sáng nhạt lấp lánh, cấp tốc co vào ngưng tụ , chờ đến quang mang lui bước thời điểm một đầu dài nhỏ mà mỹ luân mỹ hoán dây chuyền xuất hiện ở trên tay của hắn.

Lưu Hi ánh mắt cũng không khỏi đến bị sợi dây chuyền này hấp dẫn: "Đây là "

"Đây là đưa cho ngươi."

Nhạc Bình Sinh đứng dậy đi hướng Lưu Hi:

"Ta cho tới bây giờ không có cho ngươi đưa hành lễ vật a ta chuyến đi này có lẽ phải thời gian rất dài, nó có thể thay thế ta bảo vệ các ngươi."

Lưu Hi ngẩng đầu lên, trong suốt như ngọc trên khuôn mặt nổi lên say lòng người hơi say rượu: "Ai nói không có ngươi quên ngươi đưa ta bức kia mặt nạ a "

Nhớ tới một đoạn này quá khứ, Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng, nhẹ nhàng vung lên Lưu Hi tản ra mùi thơm như thác nước tóc dài, lộ ra ôn nhu trắng nõn cái cổ, đem sợi dây chuyền này mang theo đi lên.

Sợi dây chuyền này không chỉ có như là một cái vi hình máy tính có thể tự động phân biệt Lưu Hi tao ngộ nguy hiểm, xuất thủ tiêu diệt; trong đó còn ẩn chứa đại lượng bị phong tỏa linh năng, có thể thay đổi một cách vô tri vô giác cải biến Lưu Hi thể chất, bách độc bách bệnh không được dính vào người.

Lưu Hi nhẹ vỗ về trên cổ dây chuyền, nhẹ nhàng tựa ở Nhạc Bình Sinh trên bờ vai, nói khẽ:

"Bình Sinh, cám ơn ngươi, ta rất thích."

Mùi thơm từng sợi, thời gian tĩnh mịch.

"Tiểu Hi tỷ, ta trở về á!"

Lúc này, Tiêu Lam thanh âm xa xa truyền vào.

"Tiểu Hi tỷ, ta phải đi."

Nhạc Bình Sinh quan sát sắc trời, quan sát Lưu Hi ôn nhu gương mặt:

"Các ngươi bảo trọng."

Lưu Hi đem đầu từ Nhạc Bình Sinh trên bờ vai dời, lui ra phía sau một bước, sóng mắt ôn nhu:

"Đi thôi."

"Đi làm ngươi muốn làm. Đi truy tầm ngươi muốn."

"Nếu như mỏi mệt mệt mỏi, còn có tỷ tỷ ở chỗ này chờ ngươi trở về."

Nhạc Bình Sinh không nói một lời, chậm rãi gật gật đầu, cả người thân ảnh biến mất trong không khí.

"Tiểu Hi tỷ, ta tại phòng bếp không tìm được ngươi, nguyên lai ở chỗ này."

Nhạc Bình Sinh thân ảnh vừa mới biến mất, Tiêu Lam đầu đột nhiên từ cạnh cửa mò vào, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc nhìn về phía trong phòng đứng yên bất động Lưu Hi, nói:

"Ngươi đang làm cái gì, muốn ta hỗ trợ sao "

"Không, không cần."

Tiêu Lam không rõ ràng cho lắm trong ánh mắt, Lưu Hi khẽ vuốt dây chuyền, ánh mắt ôn nhu, giống như là gặp cái gì thập phần vui vẻ vui sướng sự tình, xoay đầu lại nở nụ cười xinh đẹp

Sau một lát.

Tân triều đế kinh, ngàn trượng thiên khung phía trên, thần võ chiến tranh cứ điểm như là vòng thứ hai mặt trăng, phản xạ rét lạnh kim loại quang huy, chiếu sáng đại địa.

Phòng điều khiển.

Quan tham mưu dáng người thẳng tắp, quát lớn:

"Báo cáo ba vị đại nhân! Động cơ tổn thương chữa trị hoàn tất!"

"Nguồn năng lượng bổ sung hoàn tất!"

"Tọa độ khóa chặt hoàn tất!"

"Mời ba vị đại nhân hạ lệnh!"

Hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, theo từng đạo tin tức tụ hợp vào Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người trong tai, lại bị Nhạc Bình Sinh bản tôn đồng bộ tiếp nhận, ba người bọn họ đồng thời lộ ra lạnh lùng lại ẩn ẩn mong đợi vẻ mặt kỳ quái:

"Khởi Nguyên Giới như vậy, xuất phát!"

Ông!

Một cỗ to lớn mà khó mà hình dung ba động quét sạch giữa thiên địa.

"Mau nhìn!"

"Vật kia động!"

"Bọn chúng muốn rời đi a! "

Vào lức đêm tối, đế trong kinh bách phế đãi hưng, nhưng vẫn là có không ít người miệng ở đây sinh hoạt, thiên khung phía trên động tĩnh lập tức đã dẫn phát to lớn gợn sóng!

Oanh long long long

Phảng phất trời nổi giận, thiên khung phía trên vân khí kịch liệt lăn lộn, cực lớn đến tột đỉnh thần võ chiến tranh cứ điểm tại mặt đất con kiến dời chúng sinh ánh mắt kinh hãi bên trong,

hướng lên trời bên ngoài bắt đầu di động!

Mục tiêu, Chư Thiên Vạn Giới, vũ trụ tinh không!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 641: Vạn Giới Vạn Pháp!

Chương 641: Vạn giới vạn pháp!

Tĩnh mịch, băng lãnh, trống trải, vô ngần, mênh mông, im ắng.

Kéo dài vô tận vũ trụ tinh không, vô lượng tinh thần tô điểm, mênh mông tinh hà vượt ngang không cách nào tính toán khoảng cách, đến từ ức vạn năm ánh sáng bên ngoài tia vũ trụ trào lên, tràn ngập tại vũ trụ trong chân không.

Vô luận đem ánh mắt hoặc là ý niệm, cảm giác thông qua cứ điểm bên trong tìm đến phía bất luận cái gì một chỗ, đều giống như tiến vào một cái mênh mông không thể độ triệt hư vô, tâm trí không kiên định người trong khoảnh khắc liền sẽ lạc lối tại cái này vô cùng mỹ lệ, hùng kỳ cảnh tượng ở trong!

Trên dưới trái phải vì vũ, cổ vãng kim lai vi trụ.

"Vũ trụ. . ."

Khi thật sự vũ trụ tinh không hiện ra ở trước mắt thời điểm, Nhạc Bình Sinh từ đáy lòng mà khắc sâu cảm thấy vũ trụ chi quảng đại, tự thân chi nhỏ bé, thiên địa nhiều tư.

Mặc dù sớm tại thành tựu Lượng Tử Nguyên Thần về sau hắn liền đã có thể thời gian dài tại vũ trụ trong chân không sống sót, nhưng là cho tới nay sự tình các loại theo nhau mà tới, hắn còn chưa từng riêng lấy tự thân thoát khỏi sức hút trái đất tiến vào

tinh không tận mắt nhìn một màn bất khả tư nghị này.

Mà bây giờ, tại Nhạc Bình Sinh thay mận đổi đào mệnh lệnh phía dưới, thần võ chiến tranh cứ điểm đã chở bọn hắn xông phá ngục giới tinh cầu tầng khí quyển, chính thức tiến vào trong vũ trụ sao trời. Mà ngục giới chỗ hành tinh hệ cũng triển lộ ra chính mình hoàn chỉnh diện mạo.

Đây là cùng hắn trong trí nhớ Địa Cầu Thái Dương Hệ mười phần tương cận hành tinh hệ, nhưng là kích cỡ cùng tự quay quay quanh phía trên có không nhỏ khác biệt. Cũng chính là dạng này mới tạo nên cùng Địa Cầu tới gần vòng sinh thái. Bất quá từ dạng này góc độ bên trên Nhạc Bình Sinh cũng lập tức phát hiện ngục giới trên hành tinh ngoại trừ đại biểu tân triều cùng Bắc Hoang khối này hoàn chỉnh đại lục bên ngoài, cái khác bộ vị đại bộ phận đều bao phủ tại mê vụ bên trong, hết thảy đều nhìn không rõ ràng.

"Là bởi vì cái kia bị phong ấn đồ vật nguyên nhân a "

Xuyên thấu qua huyền cửa sổ, Nhạc Bình Sinh yên lặng nhìn chăm chú đại biểu cho tân triều cùng Bắc Hoang thế giới cái kia một mảnh đại lục, trong lòng dâng lên một cái ý niệm như vậy.

"Tọa độ khóa chặt, khoảng cách suy tính, nguồn năng lượng tiêu hao suy tính!"

"Khoảng cách chủ tinh không doanh địa. . . 156 vạn năm ánh sáng, đường tắt mười tám cái tinh hệ!"

"Nhảy vọt số lần lui tính bên trong! Nhân công lỗ sâu kết cấu suy tính bên trong!"

"Cần tiến hành chín lần không gian khiêu dược, dự tính tốn thời gian một tháng!"

"Nhảy vọt chuẩn bị bên trong. . . Một khắc đồng hồ về sau, tiến hành lần đầu nhảy vọt."

Chủ tướng trong tĩnh thất, từng đạo ký tự trực tiếp chuyển hóa thành tín hiệu phương thức truyền thâu đến Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác đám ba người trong thân thể, cũng bị phía sau bọn họ Nhạc Bình Sinh đồng bộ tiếp thu.

Nguyên bản Mông Đô chi này số 26 chiến liệt biên đội chấp hành chính là trấn thủ nhiệm vụ, thường trú tại ngục giới chỗ mảnh này tinh hệ bên trong, cho nên mới có thể tại tân đế phát ra tín hiệu về sau ngắn như vậy thời gian bên trong giáng lâm.

Nhưng là trải qua trước đó cùng Thần Vũ quân quân tọa Kỷ Bình Uyên thông tin qua đi, Mông Đô trấn thủ nhiệm vụ từ khác chiến liệt biên đội tạm thời thay thế, Mông Đô bản nhân thì là muốn trở về tổng quân bộ tự mình hướng Kỷ Bình Uyên báo cáo công tác, mà thần võ chủ yếu nhét cách bọn họ chỗ thì là có hơn trăm vạn năm ánh sáng khoảng cách.

Một trăm năm mươi vạn năm ánh sáng! Chỉ cần một tháng thời gian!

Nhạc Bình Sinh cũng bởi vì cái này một chuỗi dài số lượng đằng sau đại biểu khoảng cách mà tâm thần chấn động.

Tốc độ ánh sáng, là trong vũ trụ tốc độ nhanh nhất, tại trạng thái chân không hạ quang tử một giây đồng hồ liền có thể vượt qua ba mươi vạn cây số khoảng cách! Mà tôn thần này võ chiến tranh cứ điểm năng lực, thì là có thể đem chỉ riêng 156 vạn năm mới có thể đi đến khoảng cách rút ngắn đến ngắn ngủi thời gian ba tháng, đây là bực nào không thể tưởng tượng kỹ thuật thủ đoạn

Vũ trụ sao mà uyên bác, một mảnh tinh hệ bao hàm hàng trăm hàng ngàn trăm triệu hành tinh, động một tí ngang qua hàng mấy chục, mấy trăm vạn năm ánh sáng không gian khoảng cách, cho dù là bất luận cái gì vật chất tồn tại thực hiện tốc độ ánh sáng tiến lên, muốn xông ra một mảnh tinh hệ động một tí đều phải tốn phí vạn năm làm đơn vị thời gian, đối với toàn bộ vũ trụ tiêu chuẩn

thật sự mà nói là quá chậm, mà ngoại trừ những cái kia sinh mệnh cấp độ đã đạt đến đỉnh điểm sinh mệnh tồn tại bên ngoài, ai có thể tiếp nhận loại thời giờ này tiêu hao

Phải biết một cái văn minh muốn khuếch trương tuyệt đối không phải chỉ dựa vào bộ phận đỉnh cấp sinh mạng thể liền có thể làm được, mà một cái văn minh chủ yếu nhất đặc thù chính là tộc đàn tính, nhưng là một cái trí tuệ tộc đàn ở trong vượt qua chín mươi chín phần trăm đều là từ cấp thấp sinh mệnh cấp độ cá thể tạo thành, gần như không có khả năng có lấy vạn năm làm đơn vị bình quân tuổi thọ.

Kể từ đó coi như cái này tộc đàn bên trong đỉnh cấp cường giả có thể bỏ qua năm tháng ăn mòn, nhưng là những người khác lại không được.

Mà khởi nguyên văn minh võ giả sở dĩ có thể trở thành Vũ Trụ Bá Chủ, lấy nhân tộc chi thân quét sạch chúa tể hơn ngàn tinh hệ, trọng yếu nhất nguyên nhân chính là siêu huyền kỹ thuật giải quyết vượt ngang tinh vực tốc độ cùng vấn đề thời gian. Bọn hắn kiến tạo ra các loại cứ điểm, chiến hạm, lại lợi dụng năng lượng khổng lồ hỗn loạn thời không, nhân công chế tạo ra lỗ sâu, biến tướng thực hiện vượt tốc độ ánh sáng du lịch trong vũ trụ, nghìn lần, vạn lần rút ngắn tinh tế viễn chinh muốn tốn hao đại lượng thời gian.

Hai điểm ở giữa, cũng không phải là thẳng tắp khoảng cách gần nhất, nhân công lỗ sâu nguyên lý thì tương đương với đem không gian hóa thành trang giấy tiến hành gãy đôi, kể từ đó hai điểm trùng hợp, cũng liền thực hiện nhanh nhất đến.

Loại này cấp tốc vượt qua vô tận năm ánh sáng năng lực, liền xem như trong vũ trụ có được cực hạn lực lượng đỉnh tiêm sinh mạng thể đều tuyệt đối không cách nào làm được.

Một cái có được lực lượng cường đại đỉnh tiêm sinh mạng thể,

cho dù là có thể phát động tốc độ ánh sáng tại tinh tế ở giữa ghé qua, nhưng là trên lý luận tới nói hắn tại hàng mấy chục, mấy trăm vạn giữa năm phạm vi hoạt động cũng chỉ bất quá cực hạn tại một hai cái tinh hệ, đặt ở toàn bộ vũ trụ khổng lồ tiêu chuẩn bên trong ngay cả một bọt nước cũng không bằng.

Mà khởi nguyên văn minh lại khác, tại đã xác định vũ trụ tọa độ tình huống dưới, phối hợp công cụ chiến tranh lỗ sâu nhảy vọt năng lực, từng cái đỉnh tiêm võ đạo cường giả có thể tại thời gian cực ngắn liền vượt qua mấy trăm vạn năm ánh sáng, hướng cái khác dị độ văn minh tản tử vong cùng hủy diệt, chinh phục cái này đến cái khác văn minh!

Luyện Hư, hợp đạo, khởi nguyên văn minh phía trên cực đoan cường đại cá thể lực lượng, lại thêm siêu huyền kỹ thuật tùy ý qua lại vũ trụ phối hợp, tại trong vũ trụ sao trời đã đản sinh ra một cái quét ngang trăm ngàn tinh hệ Cự Vô Phách.

Càng quan trọng hơn là, tại đem Mông Đô đám người ký ức phân tích hoàn tất, Nhạc Bình Sinh trong lòng rất rõ ràng, thần võ chiến tranh cứ điểm cũng không tính là khởi nguyên văn minh cao đoan nhất chiến tranh sản phẩm, vũ, trụ, hồng, hoang bốn đẳng cấp, thần võ chiến tranh cứ điểm chẳng qua là hồng cấp sơ giai, trên đó còn có trung giai, cao giai đến mức có được phá hủy hằng tinh khả năng trụ, vũ hai cấp chiến tranh cứ điểm!

Thần Vũ quân quân tọa Kỷ Bình Uyên tọa giá, chính là như thế một tòa đạt đến trụ cấp chiến tranh cứ điểm.

Đổi lại loại này đẳng cấp chiến tranh cứ điểm, không chỉ là chiến tranh đả kích thủ đoạn có biến hóa nghiêng trời lệch đất, không gian khiêu dược khoảng cách sẽ càng xa, tốn hao thời gian cũng càng ngắn, hồng cấp cứ điểm phải hao phí hơn một tháng thời gian, trụ cấp khả năng ngay cả thời gian mười ngày cũng chưa tới.

Bất quá, trụ cấp cứ điểm chế tạo muốn tốn hao tài nguyên hoàn toàn là một cái thiên văn số tự, so một viên điều kiện hậu đãi sinh mệnh tinh giá trị còn kinh người hơn! Hiện có số lượng cũng là thưa thớt tới cực điểm, tuyệt đại bộ phận đều nắm giữ tại từng cái quân tọa, tinh vực chủ trong tay. Liền xem như những cái này phách tuyệt tinh không hoàn vũ đỉnh cấp võ đạo đại năng, cũng chỉ có được quyền sử dụng, mà không phải quyền sở hữu.

Mà những võ đạo này đại năng mượn nhờ trụ cấp cứ điểm không gian khiêu dược khả năng, tung hoành ở trăm ngàn vạn năm ánh sáng bên trong cái này đến cái khác tinh hệ, trở thành không biết bao nhiêu văn minh ác mộng.

Nhưng là lấy vũ trụ chi quảng bác, tại Khởi Nguyên Giới rất nhiều võ đạo đại năng hành trình bên trong, lại đồng dạng có không kém là bao nhiêu dị độ văn minh cường giả đỉnh cao ngăn cản lại bước tiến của bọn hắn.

Càn Vu giới, Vu Đạo Văn Minh, người mạnh nhất mười hai Tổ Vu vì bất tử chi thân, có thể thôn phệ thiên địa, tróc tinh nã nguyệt, cải thiên hoán địa! Khởi Nguyên Giới mấy vị tinh vực chủ từng vượt ngang ức vạn dặm cách không liên hợp xuất thủ, lại không công mà lui!

Huỳnh Cổ Giới, cổ đạo văn minh, người mạnh nhất cửu chuyển cổ tiên, luyện hóa thiên địa chi tinh, dung nhập bản thân, kinh lịch Tam Tai Cửu Kiếp, cùng thiên địa tề thọ, nhật nguyệt tinh thần đủ tuổi! Khởi Nguyên Giới Hoàng Long quân quân tọa, từng dẫn đầu trụ cấp đầu rồng chiến tranh cứ điểm chinh phạt, không công mà lui!

Tiên linh giới, tiên đạo văn minh, người mạnh nhất ba Đại Tiên Tôn, tính mệnh song tu, trộm thiên địa hư vô chân cơ, đốn siêu trực nhập, suy nghĩ diễn hóa thế giới luân hồi, thành tựu tai kiếp khó diệt Vô Thượng Tiên tôn, Khởi Nguyên Giới Thần Vũ quân chinh phạt không có kết quả!

Thần Huyền giới, võ đạo văn minh, tu luyện nhân tiên Luyện Khiếu pháp, Phấn Toái Chân Không!

Huyền cơ giới. . .

Trống rỗng giới. . .

"Vạn giới, vạn pháp!"

Nội tâm hiện lên từng cái văn minh tọa độ, Nhạc Bình Sinh tâm triều bành trướng:

"Nếu như. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 642: Trở Ngại

Chương 642: Trở ngại

Lít nha lít nhít, chầm chậm lưu động Vẫn Tinh quần lạc, tinh thần bụi bặm hội tụ thành khổng lồ tinh vòng, trăm ngàn vạn năm ánh sáng bên ngoài hùng tráng tinh vân bắn ra mà đến quang huy. . .

Đây là hoàn toàn tĩnh mịch, lạ lẫm, lại có được vượt qua nhân loại tưởng tượng cực hạn mỹ lệ tinh vực.

Lực hút sóng đột nhiên giống như là bình tĩnh bên hồ tràn ra điểm điểm gợn sóng, gợn sóng phát sinh.

Ông!

Một tiếng vang nhỏ bên trong, một mảnh hư vô tinh không tại gợn sóng bên trong đột nhiên giống như là vòng xoáy hướng vào phía trong co rụt lại, sau đó một cái tràn ngập cổ phác cùng dữ tợn sắt thép cứ điểm từ vòng xoáy bên trong từng chút từng chút gạt ra, xuất hiện ở mảnh tinh vực xa lạ này!

"Nơi này chính là Không Nguyên tinh hệ. . ."

Từ Mông Đô đám ba người thân thể giác quan bên trong cảm giác được rõ ràng trong nháy mắt đó linh hồn đều muốn bị đè ép ra cảm giác quỷ dị tuân theo, Nhạc Bình Sinh mở hai mắt ra thông qua treo cửa sổ quét mắt cái này một tinh vực xa lạ, minh bạch lần

thứ nhất không gian khiêu dược đã thành công, bọn chúng hiện tại vị trí đã là hơn mười vạn năm ánh sáng bên ngoài, bị Khởi Nguyên Giới mệnh danh là Không Nguyên tinh hệ lạ lẫm tinh hệ ở trong.

Cứ điểm nội bộ tinh đồ đánh dấu bên trong, Không Nguyên tinh hệ thuộc về chỉ có mấy ngàn khỏa hằng tinh, đồng thời không có sinh mệnh tồn tại vi hình tinh hệ, ngoại trừ rải rác mấy khỏa tư nguyên tinh bên ngoài cũng không tuân theo Khởi Nguyên Giới coi trọng.

Thần võ cứ điểm bên trong, quan tham mưu báo cáo cũng đồng bộ truyền tới Mông Đô đám ba người chỗ tĩnh thất ở trong.

"Báo cáo ba vị đại nhân! Cứ điểm lần thứ nhất nhảy vọt thành công, hao tổn năng lượng năm mươi phần trăm."

"Bổ sung năng lượng bắt đầu, dự tính bổ sung năng lượng thời gian, hai mươi bảy canh giờ! Hai mươi bảy canh giờ sau tiến hành lần thứ hai nhảy vọt!"

Nhạc Bình Sinh ra hiệu dưới, Mông Đô đám ba người nhẹ gật đầu: "Biết, tiếp tục đi."

Trên thực tế chiến tranh cứ điểm không gian khiêu dược kỹ thuật đích thật là một hạng cực kỳ khó lường thành tựu, thần võ cứ điểm thể lượng thật sự là quá mức khổng lồ, có chừng mười dặm chi cự đường kính, mở khổng lồ như thế nhân công lỗ sâu muốn tốn hao nguồn năng lượng thật sự là một cái thiên văn số tự. Cho nên cho dù là thân là hồng cấp cứ điểm, vì cam đoan những chức năng khác nguồn cung cấp năng lượng, thần võ cứ điểm cũng chỉ có thể tiến hành một lần nhảy vọt, nhất định phải đem nguồn năng lượng tràn ngập về sau lại khởi động lần thứ hai nhảy vọt.

Cho nên trên thực tế hơn một tháng tinh tế lữ trình bên trong, phần lớn thời giờ đều tiêu vào từ trong hư không hấp thu nguồn năng lượng chờ đợi quá trình bên trong.

Đang lừa đều trong trí nhớ, cái khác đẳng cấp cao hơn chiến tranh cứ điểm càng xa nhảy vọt khoảng cách cùng càng nhanh nguồn năng lượng bổ sung tốc độ, đều có thể hữu hiệu rút ngắn Tinh cấp lữ hành rút ngắn thời gian, nếu như giống Khởi Nguyên Giới chuyên môn tiến hành tinh vực thăm dò những cái kia thăm dò cứ điểm, thu nhỏ thể lượng, giảm bớt các loại công cụ chiến tranh phân phối trang bị, cũng đồng dạng có thể trên phạm vi lớn kéo dài khoảng cách, rút ngắn thời gian.

Tỉ như Khởi Nguyên Giới dùng để tinh hệ ở giữa vận chuyển nhân viên, tài nguyên vận tải hạm, cơ hồ hi sinh phần lớn chiến tranh năng lực, đổi lấy chính là khoảng cách dài, thậm chí là tính liên tục không gian khiêu dược năng lực.

"Toàn bộ tinh hệ đều là không có sinh mệnh tồn tại tĩnh mịch tinh cầu. . ."

Mặc dù biết rõ mảnh này tinh hệ không có sinh mệnh sinh ra, nhưng là Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ ánh mắt đảo qua từng khỏa nhan sắc lớn nhỏ không đều tinh cầu, đồng thời từ thần võ cứ điểm tinh đồ bên trong điều ra mảnh này tinh hệ tài liệu cặn kẽ.

Sinh mệnh có trí tuệ sinh ra là gần với vũ trụ đản sinh thứ hai kỳ tích, nhưng là nếu là kỳ tích cũng liền mang ý nghĩa hắn phát sinh tỉ lệ thấp đáng thương.

Lực hút, nhiệt độ, khí quyển thành phần, tự truyện quay quanh . . . chờ một chút các loại nhân tố đều là ảnh hưởng sinh mệnh có trí tuệ đản sinh nhân tố, đừng nói là dạng này chỉ có mấy ngàn khỏa hằng tinh hình thành vi hình tinh hệ, chính là một mảnh bao hàm hơn trăm triệu hành tinh tinh hệ bên trong không có bất kỳ cái gì sinh mệnh có trí tuệ sinh ra, đều không phải là chuyện ly kỳ gì.

Tùy ý lật xem Không Nguyên tinh hệ tư liệu, Nhạc Bình Sinh đồng thời cũng tại từng lần một suy tính lấy lấy Lượng Tử thân

xác thực hiện dựng nhân công lỗ sâu, lại đem phân thần bắn ra xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới cụ thể thực hành phương án.

Từ cướp đoạt cứ điểm quyền khống chế đến lúc này, đủ loại kỹ thuật, lý niệm, tri thức đều bị phân tích, chuyển hóa thành lực lượng của hắn, lại lần nữa thực hiện bộc phát thức kéo lên, nhưng là Nhạc Bình Sinh quan tâm nhất nhân công chế tạo lỗ sâu tiến hành không gian khiêu dược phương diện này lại chậm chạp không có đột phá.

"Không được, ta còn là quá coi thường thần võ chiến tranh cứ điểm bên trong bao hàm kỹ thuật cùng lý niệm."

"Khác còn dễ nói, nhưng là cực kỳ hạch tâm liên quan tới lỗ sâu không gian lợi dụng phương thức đến bây giờ đều không có từ cứ điểm bên trong phân tích ra."

"Đây cũng là cứ điểm bí mật lớn nhất, giấu ở hạch tâm trung tâm bên trong, bị tầng tầng mã hóa, không cách nào đọc đến cũng vô pháp phá giải."

"Là phòng bị văn minh khác từ đó thu hoạch hạng kỹ thuật này a nếu như không cách nào phân tích lỗ sâu cấu tạo nguyên lý, chỉ bằng vào ta hiện tại có tin tức và số liệu còn không cách nào làm được lấy thân thần xuyên thẳng qua Chư Thiên Vạn Giới."

"Lâm vào vòng lặp vô hạn."

Ánh mắt bên trong vô số đạo Thần Quang kịch liệt đụng chạm, Nhạc Bình Sinh cũng thật chặt nhíu mày.

Vốn cho là chính mình lượng tử thân thần không có vật chất thân thể trói buộc, nên không khó thực hiện thần võ cứ điểm không gian khiêu dược năng lực, nhưng là cho tới bây giờ đối cái này hạch tâm kỹ thuật thủ đoạn phân tích một mực không có tiến triển, không thể nghi ngờ là quấy nhiễu Nhạc Bình Sinh kế hoạch.

Hắn lấy được những cái này có thể làm cho hắn trên phạm vi lớn tiến hóa văn minh tọa độ, động một tí chính là cách xa nhau hàng mấy chục, mấy trăm vạn năm ánh sáng khoảng cách, nếu như không có không gian khiêu dược năng lực, muốn lấy thân thần xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới, hội tụ đông đảo cao đẳng văn minh tinh hoa nhập bản thân còn không biết phải hao phí bao lâu.

Cùng hắn đã từng tiến vào U Minh không gian dạng này á không gian tiến vào thánh quang đại lục khác biệt, lấy hiện tại xem ra thánh quang đại lục chính là một cái điển hình bán vị diện, là hoặc tự nhiên hoặc nhân vì mở ra tới một cái dị độ không gian, cũng không phải là một khỏa tinh cầu. Cho nên căn bản không tính là tinh tế xuyên thẳng qua.

"Nếu là như vậy, chỉ có thể quan sát cứ điểm chế tạo lỗ sâu tiến hành xuyên thẳng qua hiện tượng, lại từ không đến có, lấy Lượng Tử thân xác tự chủ tiến hành suy tính, tương đối có thể thực hiện."

"Cái này cần thời gian dài, nhưng là tạm thời cũng chỉ có dạng này."

"Bất quá vô luận như thế nào lượng tử thân thần bất quá là ý niệm thể, tại kỹ thuật độ khó bên trên so với vật chất xuyên thẳng qua độ khó tối thiểu thấp xuống một cấp độ, Lượng Tử thân xác tự chủ suy tính lời nói mặc dù cơ sở tư liệu và số liệu không được đầy đủ, nhưng vẫn là có hi vọng làm được."

Hắn không có bạo lực phá giải thần võ cứ điểm ý đồ, chỉ có chầm chậm mưu toan.

Một phương diện so sánh với mà nói Nhạc Bình Sinh hiện tại tri thức nhận biết dự trữ còn chưa đủ, không cách nào cam đoan tại không phá hủy cứ điểm hạch tâm trung tâm tình huống dưới thu hoạch đến vật mình muốn; một phương diện khác Mông Đô trong trí nhớ, thần võ cứ điểm loại này chiến lược tính công cụ

chiến tranh, là khởi nguyên văn minh mười phần xem trọng, đồng thời nhận nghiêm khắc quản chế. Cho dù là tại tinh không trong chinh chiến bị tổn hại, hài cốt đều nhất định muốn thu về. Bất luận cái gì một tôn chiến tranh cứ điểm tổn hại cùng mất tích đều sẽ dẫn tới nghiêm khắc nhất điều tra, cho nên Chư Thiên Vạn Giới cơ hồ không có cái nào văn minh hoặc là sinh mạng thể dám đánh chiến tranh cứ điểm chủ ý.

Nhạc Bình Sinh sở dĩ đoạt xá Mông Đô bọn người thay mận đổi đào chỉ là ra ngoài cẩn thận, lại đi đối một bước này, nếu không một tôn chiến tranh cứ điểm mất liên lạc tất nhiên sẽ gọi đến Thần Vũ quân tức giận, liền xem như hắn đến lúc đó có khả năng nhất hạ tràng chỉ sợ cũng là lưu vong tinh không, cửu tử nhất sinh.

Đem ánh mắt thu hồi, trong tâm linh đột nhiên xuất hiện từng đợt xao động, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, mi tâm nứt ra, đem tà linh phóng thích ra ngoài.

【 tiểu tử, lá gan của ngươi không nhỏ, ngươi thật muốn dự định làm như vậy a 】

Tà Linh vừa ra tới nhìn lướt qua Mông Đô ba người thể xác, không kịp chờ đợi hỏi:

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 643: Dạo Chơi Nhân Gian

Chương 643: Dạo chơi nhân gian

Hư vô trong vũ trụ sao trời, thần võ chiến tranh cứ điểm đứng im bất động, toàn lực rút ra lấy trong hư không vô cùng vô tận năng lượng, bổ sung năng lượng kho.

Chủ tướng trong tĩnh thất.

【 mặc dù không biết là bởi vì nguyên nhân gì, nhưng là ngươi dù sao thoát khỏi trói buộc, thể xác tinh thần tự do, hoàn toàn có thể đi làm chuyện ngươi muốn làm, cần gì phải để ý tới cái gì Tần Vô Nhất 】

Tà Linh lặng lẽ cười nói:

【 nếu như sinh mệnh của ngươi tiến hóa cùng lực lượng tăng lên phương thức thật sự có ngươi nói như vậy không thể tưởng tượng nổi, ngươi bây giờ không nên tìm một chỗ trốn đi an tâm tu luyện a phải biết quét ngang hơn ngàn tinh hệ, quét ngang vạn giới, cái văn minh này cường đại liền ngay cả ta đều là cuộc đời ít thấy, khổng lồ như thế tộc đàn, đỉnh cấp cường giả số lượng, thực lực, thủ đoạn đồng dạng kinh người! Tháng năm dài đằng đẵng tích luỹ xuống, giống như ngươi cường đại, thậm chí so ngươi còn cường đại hơn sinh mạng thể số lượng hàng ngàn hàng vạn đều không hiếm lạ, ngươi chẳng qua là một người cô đơn, tại cái văn minh này trước mặt liền cùng hạt cát đồng dạng nhỏ bé, trọng yếu nhất chính là, ngươi giết chết bọn hắn tướng lãnh cao cấp sự tình

một khi bị phát hiện, hắc hắc. . . 】

Tà Linh lộ ra một bộ ngươi nhất định phải chết nụ cười ý vị thâm trường.

Trên thực tế phán đoán của nó cũng không có vấn đề, Nhạc Bình Sinh đoạt xá Mông Đô đám người thật là tại dây kéo bên trên nhảy múa, nhất là bọn hắn còn muốn hôn từ đến Thần Vũ quân quân bộ dạng này đầm rồng hang hổ bên trong gặp mặt Kỷ Bình Uyên tiến hành báo cáo công tác, mà tại cái gọi là hợp đạo cảnh giới đại năng thực lực cụ thể thủ đoạn không rõ ràng tình huống dưới hoàn toàn chính xác có bị phát giác phong hiểm.

Từ Mông Đô đám ba người trong trí nhớ lẫn nhau ấn chiếu, hợp đạo cảnh giới cường giả mệnh khiếu diễn hóa thế giới, trong lúc phất tay mang theo bàng bạc tinh vũ lực lượng, cùng Luyện Hư cảnh giới hoàn toàn không thể so sánh nổi. Mà lại bởi vì thọ tuổi dài ngắn, thực lực biểu hiện khoảng cách cũng chênh lệch cực lớn.

Khởi Nguyên Giới võ đạo phát triển cùng sung túc tài nguyên cung ứng dưới, đỉnh phong Luyện Hư Võ Thánh thọ nguyên cực hạn chừng vạn năm lâu, mà hợp đạo cảnh giới đại năng lấy thân hợp đạo, nhục thân khai thiên tích địa, cảnh giới võ đạo đã đến một cái phàm tục khó có thể tưởng tượng hoàn cảnh, tuổi thọ càng là đánh vỡ gông cùm xiềng xích, vượt qua vạn năm!

Một cái tu luyện tuổi tác vượt qua vạn năm năm tháng võ đạo cường giả ra sao nó cường hãn

Hiện tại Nhạc Bình Sinh cũng vô pháp khinh thị.

"Vì cái gì bởi vì cho tới bây giờ, ta đích xác đối Tần Vô Nhất sinh ra tò mò mãnh liệt."

Nhạc Bình Sinh cười nhạt một tiếng nói:

"Ngươi biết không tại Bắc Hoang ngục giới ta dung hội tất cả

văn hiến tư liệu, suy tính ra một cái chuyện rất thú vị."

"Tân triều khai triều đại đế, là Tần Vô Nhất; đời trước thống trị vương triều Đại Hoang Thần Triều khai triều đại đế, là Diệc Vô Tình, lại ngược dòng tìm hiểu nhất đại, bị Đại Hoang Thần Triều chỗ lật đổ Đại Càn vương triều, khai triều đại đế tục danh gọi là. . . Võ Kình Y!"

Tà Linh không khỏi hơi kinh hãi: 【 ngươi nói là. . . 】

"Ngươi đoán không lầm. Bọn hắn tám chín phần mười đều là cùng là một người."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, nhẹ giọng cảm thán nói:

"Thật sự là ác thú vị a, giống như là tại làm xếp gỗ trò chơi, chính mình từ không tới có một tay sáng tạo ra một cái khổng lồ vương triều, sau đó lại một tay lật đổ, một lần nữa sáng tạo một cái khác hẳn hồ khác biệt chính thể vương triều. . . Toàn bộ thế giới tựa như là hắn sân chơi."

"Chí tôn võ đạo, siêu huyền kỹ thuật, Diệt Tuyệt Tân Tinh có lẽ đều là đến từ hắn thậm chí Khởi Nguyên Giới Nhân Hoàng cũng là hắn "

"Bất quá, đến cùng là vì cái gì "

"Là đang chơi đùa, vẫn là tại thí nghiệm cái gì, hay là cái khác không muốn người biết nguyên do "

"Hắn lại vì cái gì rời đi, lại đi nơi nào "

Sớm tại từ Thái tử trong nhẫn biết được Diệc Vô Tình tục danh về sau, Nhạc Bình Sinh liền có một loại mãnh liệt hoài nghi, tại đọc qua tất cả niên đại xa xưa văn hiến sau hắn chỉ tìm được Đại Càn vương triều khai triều đại đế tục danh, về phần càng xa xưa thời kỳ Thượng Cổ đã không thể thi. Nhưng những cái này đã

đầy đủ xác minh trong lòng của hắn suy đoán.

Đại Càn, Đại Hoang Thần Triều, tân triều, cái này ba triều khai triều đại đế đều là Tần Vô Nhất! Sáng tạo từng cái khổng lồ vương triều hôn lại tay lật đổ nó, ức vạn chúng sinh đều là Tần Vô Nhất trên bàn cờ quân cờ!

【 tự biên tự diễn,

Dạo chơi nhân gian 】

Tà Linh hiển nhiên giật mình không nhỏ, nhíu mày:

【 cường giả tính tình thiên kì bách quái, như lời ngươi nói cũng không phải không có khả năng, bất quá ngươi sao có thể xác định 】

"Ta cũng không thể trăm phần trăm xác định, nhưng là. . ."

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Tà Linh thuận miệng nói:

"Nhưng là cái này cũng đã chứng minh vị này rất thú vị, không phải sao "

Đối với hiện tại đã rõ ràng chính mình tiến hóa con đường Nhạc Bình Sinh tới nói, ngoại trừ thực hiện sinh mệnh cấp độ hướng về không cũng biết cảnh giới kéo lên bên ngoài, để hắn cảm thấy mãnh liệt hứng thú, không thể nghi ngờ chính là Tần Vô Nhất chân chính thân phận, cùng cái kia phía sau màn tồn tại giữa hai bên gút mắc.

Hắn có loại cảm giác, trong này có lẽ tích chứa cực kì kinh người huyền bí, thậm chí nói là Khởi Nguyên Giới bí mật lớn nhất cũng không đủ.

Bất quá Nhạc Bình Sinh tâm linh rất rõ ràng hai cái này tồn tại vô luận từ chỗ nào phương diện nói đều là nghìn lần vạn lần vượt

qua chính mình cường hoành sinh mạng thể, mình bây giờ tạm thời còn không có kham phá đây hết thảy thực lực, nhưng cũng không trở ngại hắn truy bản tố nguyên.

Lấy Mông Đô thân thể lẫn vào Khởi Nguyên Giới, chính là vì này đi ra một nước cờ hiểm.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh lợi dụng loại phương thức này chui vào Thần Vũ quân, lại không chỉ chỉ là vì điểm này.

Cùng chống cự Khởi Nguyên Giới thực dân xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới so sánh, lấy sức một mình quét ngang đối kháng hàng trăm hàng ngàn cường đại văn minh khởi nguyên văn minh, không thể nghi ngờ mới thật sự là Vũ Trụ Bá Chủ, như vậy từ dạng này văn minh trên thân hấp thu tinh hoa dung nhập tự thân, hắn lại sẽ thực hiện dạng gì bay vọt tiến hóa

Đây cũng chính là Nhạc Bình Sinh một cái khác nặng mục đích chỗ.

【 đối mặt như thế một cái quái vật khổng lồ, ngươi không cảm thấy lòng hiếu kỳ của mình rất nguy hiểm a 】

Tà Linh Nhãn hạt châu nhất chuyển, nhưng không có tiếp tục cái đề tài này, tiếp theo nói:

【 bất quá tiểu tử, ngươi muốn đem ta nhốt vào lúc nào tại ngươi vẫn là sâu kiến thời điểm dù sao cũng là dựa vào năng lực của ta mới qua nan quan, mà lại không có linh năng vì ngươi đánh xuống cơ sở ngươi như thế nào đi nữa cũng không có khả năng nhanh như vậy đạt tới thành tựu hiện tại, liền xông điểm này ngươi có phải hay không cũng hẳn là thả ta 】

"Thả ngươi a không phải là không thể được."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười:

"Bất quá bây giờ còn không phải thời điểm. An tâm chờ đợi a."

Tiếng nói còn không có rơi xuống, tại Tà Linh đột nhiên tức giận trên nét mặt, Nhạc Bình Sinh mi tâm vỡ ra, lại lần nữa đem Tà Linh nắm bắt đi vào.

Kết thúc cùng Tà Linh nói chuyện, Nhạc Bình Sinh ánh mắt chuyển hướng Mông Đô thân thể hùng tráng, trong mắt Thần Quang lấp lóe, tiến hành đủ loại kế hoạch thôi diễn.

Khởi Nguyên Giới tổ dấu sao xưng là vũ trụ khởi nguyên chi địa, cũng được xưng giống vạn giới trung tâm. Bất luận là Nhạc Bình Sinh ngay tại truy tìm đáp án vẫn là cái này Vũ Trụ Bá Chủ văn minh trí tuệ tinh hoa, ở nơi đó đều có thể đạt được thu hoạch lớn nhất.

. . .

Hai ngày sau đó.

"Bổ sung năng lượng hoàn tất!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 644: Thay Mận Đổi Đào

Chương 644: Thay mận đổi đào

Một tháng sau.

Trục ánh sao hệ, đếm mãi không hết hằng tinh, hành tinh, thiên thạch, bụi bặm, tạo thành một mảnh vượt ngang trăm vạn năm ánh sáng vòng xoáy hình tinh hệ, khổng lồ cánh tay treo ngay tại chậm rãi xoay tròn lấy.

Ông!

Vũ trụ tĩnh mịch trong chân không, không gian cấp tốc rung động, một cái khách không mời mà đến bỗng nhiên giáng lâm.

"Ba vị đại nhân, lần thứ tám không gian khiêu dược hoàn thành, hiện tại bắt đầu bổ sung năng lượng."

"Chúng ta đã hướng quân bộ phát động tin tức, đang đợi phản hồi, sớm chuẩn bị dẫn độ."

"Dự tính ba ngày sau đó đến Thần Vũ quân quân bộ!"

Nhảy vọt hoàn tất, lệ cũ báo cáo đồng bộ truyền tới Nhạc Bình Sinh vị trí tĩnh thất tu luyện ở trong.

"Còn có ba ngày..."

Nhạc Bình Sinh đem đầu chuyển hướng hư không ngồi xếp

bằng Mông Đô đám ba người, ánh mắt bên trong ẩn ẩn hiển lộ ra từng tia từng tia mịt mờ ba động.

Ở ngắn ngủi một tháng trong thời gian, Nhạc Bình Sinh thu hoạch được một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng.

Được từ tại tân triều cùng Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh tất cả trân quý văn hiến, kỹ thuật, công pháp tư liệu;

Đánh giết Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người có được đủ loại kinh nghiệm võ đạo, ký ức, đông đảo đến từ Khởi Nguyên Giới cao đẳng công pháp;

Tâm thần thẩm thấu thần võ chiến tranh cứ điểm, phân tích trong đó tuyệt đại bộ phận trận pháp, từng cái công năng nguyên lý cùng năng lượng vận hành phương thức, còn có cứ điểm tự thân dự trữ lượng lớn tư liệu... Có thể nói ngoại trừ không gian khiêu dược dạng này hạch tâm tuyệt mật không có phá giải bên ngoài, thần võ chiến đấu cứ điểm hơn chín thành công dụng cơ chế đều bị phân tích phân tích ra.

Những cái này một người cuối cùng cả đời thậm chí vạn năm đều tuyệt đối không cách nào đọc xong tin tức tư liệu, tại ngắn ngủi một tháng thời gian ở trong bị Nhạc Bình Sinh hơn một ngàn chút xíu nguyên thần công suất toàn bộ triển khai, phân tích thôi diễn, đi vu tồn tinh, dung hội tại bản thân.

Mà những cái này lượng lớn nhận biết cùng kinh nghiệm tư liệu, cho Nhạc Bình Sinh hiện tại Lượng Tử thân xác cùng 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 lại lần nữa mang đến bạo tạc thức tăng lên! Loại tăng trưởng này phản hồi tại tổng hợp trên lực lượng hoàn toàn là chỉ số tính tính dễ nổ tăng trưởng, hiện tại Nhạc Bình Sinh so với một tháng trước đó, đơn thuần tư duy ý niệm tăng trưởng cao hơn gần mười lần!

Gần nhất trực quan biểu hiện, ngay tại lúc này Nhạc Bình Sinh

tâm thần lực tràng tại bảo trì bình thường công suất khuếch tán lúc, hữu hiệu phạm vi bao phủ đã đạt đến vạn dặm chi cự khoảng cách, mà bản thể phát động Hư Không Xuyên Giới thuật cũng có thể một bước ở giữa liền nhẹ nhõm xuyên thẳng qua vạn dặm không gian khoảng cách!

Nói cách khác nếu như còn tại Bắc Hoang ngục giới lên, mấy cái nháy mắt, Nhạc Bình Sinh liền có thể trực tiếp lại lần nữa hướng đế kinh xuyên thẳng qua đến Bắc Hoang Thần La Võ Đô.

Ngắn ngủi một tháng thời gian thực hiện gấp mười tăng trưởng, nếu như Tà Linh có thể cảm giác được đây hết thảy cũng sẽ nhận kinh hãi. Loại sinh mạng này cấp độ cùng lực lượng tăng lên đã kinh người đến gần như gian lận trình độ, đối với tới nói tới nói cho dù là vô tận vật chất trong vũ trụ, loại này trái với lẽ thường tiến hóa tốc độ tăng lên cũng là chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy.

Mặc dù nói hiện tại Nhạc Bình Sinh cái gì đều không cần làm, Lượng Tử thân xác liền sẽ tự phát hấp thu trong hư không vũ trụ đủ loại điện từ, tín hiệu, năng lượng, không ngừng tự chủ tiến hóa, nhưng là loại này bỗng nhiên thu hoạch được đại lượng cao đẳng nhận biết dung nhập, không chỉ sẽ thực hiện lực lượng bộc phát thức tăng lên, đồng thời bởi vì Lượng Tử thân xác chất lượng cơ số bạo tăng, bản thân tiến hóa tăng cường biên độ cùng tốc độ cũng sẽ đồng dạng nước lên thì thuyền lên!

Đây cũng chính là vì cái gì Nhạc Bình Sinh suy tính ra dung nạp vô số cao đẳng văn minh trí tuệ tinh hoa tại bản thân là nhanh nhất tốc độ tiến hóa nguyên nhân.

"Hiện tại ta, nên không kém cỏi cái gọi là hợp đạo."

Nhạc Bình Sinh mở to mắt:

"Bất quá muốn đối hợp đạo cảnh giới cường giả làm một cái

chính xác thực lực ước định cùng suy tính, vẫn là phải tự mình giao thủ mới có thể."

Hợp đạo cảnh giới cường giả, bị Khởi Nguyên Giới vạn ức sinh linh gọi hợp đạo đại năng, là khởi nguyên văn minh cái này to lớn kim tự tháp chân chính đỉnh tiêm tồn tại, cơ hồ mỗi một vị trong tay đều nắm giữ lấy từng nhánh vô địch quân đội, hoặc khổng lồ sinh mệnh, tư nguyên tinh, một cái ý niệm trong đầu phía dưới tinh không run rẩy, văn minh hủy diệt, là Chư Thiên Vạn Giới vô tận sinh linh sợ hãi cùng ác mộng!

Không chỉ là trong tay bọn họ nắm giữ quân đội,

Bọn hắn cá nhân thực lực cũng là tung hoành tinh không, nhục thân 1,296 cái mệnh khiếu toàn bộ mở ra, cô đọng, chỉ dựa vào lực lượng một người hủy diệt một cái văn minh đều không đáng kể. Mà dạng này võ đạo đại năng cực ít xuất thủ, vừa ra tay chính là chân chính thiên kinh địa động, rung động hoàn vũ, liền ngay cả Mông Đô đám ba người mấy ngàn năm trong trí nhớ tận mắt nhìn đến hợp đạo đại năng xuất thủ số lần cũng ít đáng thương.

Trong ba tháng này hoàn toàn đem Mông Đô đám ba người ký ức triệt để phân tích, Nhạc Bình Sinh cũng phát hiện hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng thực lực phương diện một chút dấu vết để lại. Ở trong đó duy nhất để Mông Đô bọn hắn ký ức khắc sâu, chính là tại Thần Vũ quân chinh phục một viên ở vào trung đẳng văn minh cấp độ sinh mệnh tinh lúc, thổ dân liều chết phản kháng từng dẫn phát quân tọa Kỷ Bình Uyên tức giận, vị này hợp đạo cảnh giới đại năng cứ như vậy đứng ở khoảng cách tinh cầu mặt đất mấy vạn trượng vũ trụ trong chân không, cách không một chưởng oanh kích, toàn bộ đại lục chia năm xẻ bảy, đại địa bản khối vận động dẫn phát kinh khủng địa chấn, núi lửa phun trào, sóng thần quét sạch, từ trường hỗn loạn, trên cái tinh cầu này thổ dân tại ngắn ngủi ba ngày thời gian bởi vì các loại thiên tai tử vong bảy thành trở lên!

Cái này còn chưa không phải vị này hợp đạo đại năng toàn lực xuất thủ.

Trên thực tế muốn phá hủy một khối đại lục, dẫn phát các loại kinh khủng thiên tai thậm chí diệt tuyệt cả viên sinh mệnh tinh bên trên vòng sinh thái, đối với đỉnh phong Luyện Hư Võ Thánh tới nói cũng không phải là không cách nào làm được. Chỉ cần giơ lên một viên đầy đủ khổng lồ núi đá, tại cao vạn trượng không phía trên trải qua toàn lực bắn vọt gia tốc đem ngọn núi này thạch bắn ra mà xuống, kinh khủng tăng tốc độ cùng va chạm lực phía dưới ngọn núi này thạch liền có được so sánh thành ngàn thành vạn khỏa đạn hạt nhân bạo tạc năng lượng, đồng dạng có thể phá hủy nguyên một phiến đại lục.

Nhưng là loại phương thức này xa xa không cách nào cùng Kỷ Bình Uyên dạng này vẻn vẹn bằng vào tự thân, đồng thời cách xa lấy hư không, một kích phía dưới để đại lục hủy chìm so sánh.

Nếu như nói trước đó Nhạc Bình Sinh còn không cách nào xác định mình liệu có thể cùng Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng cùng so sánh, hắn hiện tại đã có lực lượng.

"Như vậy, còn có một điểm cuối cùng làm việc muốn tại ba ngày ở trong hoàn thành."

Nhạc Bình Sinh đưa mắt nhìn sang Mông Đô thể xác phía trên.

Tinh tế ở giữa vượt qua hơn vạn năm ánh sáng tiến hành nhảy vọt năng lực, trước mắt đã biết chỉ có khởi nguyên văn minh mới có năng lực như vậy, tất cả Nhạc Bình Sinh tạm thời còn không cách nào thoát ly cứ điểm. Trong thời gian ngắn hắn đều có thể nhất định phải lấy Mông Đô này tấm thân thể hành tẩu.

Vì để tránh cho trước mặt Kỷ Bình Uyên lộ ra mánh khóe, cũng vì trình độ lớn nhất bên trên mượn nhờ bộ thân thể này phát huy chính mình sức mạnh lớn nhất, Nhạc Bình Sinh dự định tự mình

nhập chủ thân thể này, đồng thời tiến hành cải tạo.

Một tháng thời gian trôi qua, loại này cải tạo cũng tiến vào hồi cuối, sắp hoàn thành.

Bước chân một bước, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác hoàn toàn dung nhập vào Mông Đô trong thân thể, thay thế nguyên bản chưởng khống bộ thân thể này thân thần.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 645: Đầm Rồng Hang Hổ!

Chương 645: Đầm rồng hang hổ!

Vì để tránh cho từ công pháp bên trên bị nhìn ra mánh khóe, Nhạc Bình Sinh đem Mông Đô sở tu 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 đã hoàn toàn phân tích lĩnh hội, thật giống như chính mình thật là đã tu luyện trăm ngàn năm, nhìn không ra bất kỳ sơ hở.

【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 là một môn võ đạo lý niệm mười phần đặc biệt, cao đẳng, trực chỉ hợp đạo cảnh giới cường hãn võ đạo, phương thức tu luyện chính là lấy từng cái mệnh khiếu thôn phệ cô đọng hết thảy địa mạch chi khí, gánh chịu đại địa chi trọng, chân đạp đại địa phía trên liền có được vô tận địa khí ủng hộ, mà tới được cao thâm nhất cảnh giới võ giả chính mình liền sẽ thân hóa tinh thể, trong lúc phất tay ẩn chứa bàng bạc Cự Lực, cực kỳ cường hãn.

Môn này võ đạo cũng là Mông Đô tại hơn năm trăm năm đi từng lập đại công, lấy suốt đời đại bộ phận quân công chỗ đổi lấy.

Chỉ bất quá Mông Đô vẻn vẹn Hư Cảnh trung vị Võ Thánh mà thôi, so với 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 bên trong chỗ miêu tả cao thâm nhất giai đoạn kém đâu chỉ cách xa vạn dặm, cho đến trước mắt hắn cũng chỉ bất quá mở ra hơn tám trăm mệnh khiếu mà thôi.

Trên thực tế lấy Nhạc Bình Sinh bây giờ võ đạo kiến thức xem ra, môn này 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 hoàn toàn có thể

cùng hắn biết không ít cao thâm võ đạo lý niệm tương dung, tại nguyên bản trên cơ sở ưu hóa tăng lên, tăng trưởng môn công pháp này tiềm lực hạn mức cao nhất. Bất quá lập tức liền muốn gặp mặt Kỷ Bình Uyên, vì để tránh cho bị dò xét ra dấu vết để lại đến hắn tạm thời không có vọng động.

Mà hắn hiện tại muốn làm, chính là đo đạc ra Mông Đô trong thân thể còn lại hơn bốn trăm cái mệnh khiếu phương vị, làm tốt tùy thời mở ra chuẩn bị, có thể trong nháy mắt giải phóng ra ngoài lực lượng cường đại ứng đối hết thảy ngoài ý muốn.

Ầm ầm...

Mông Đô thể nội, mênh mông huyết khí như là nộ hải điên cuồng gào thét trào lên, cả người lại tản mát ra một loại bất động như núi , mặc cho trời đất sụp đổ đều bất động không dao mâu thuẫn hương vị, đây là từ hắn mỗi một giọt máu, mỗi một tấc gân cốt, mỗi một cây lông tóc bên trong phát ra khí tức.

Tại lấy tư duy ý niệm tập hợp trở thành Lượng Tử thân xác về sau, chỉ cần hoàn toàn phân tích qua đi, Nhạc Bình Sinh có thể tùy ý bắt chước, tu luyện thế gian này tuyệt đại bộ phận công pháp, cũng chỉ có những cái kia hiện tại Nhạc Bình Sinh đều không thể lý giải võ đạo mới có thể nhường một chút loại này mô phỏng mất đi hiệu lực, nhưng là 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 hiển nhiên không ở trong đám này.

Ý niệm chỗ sâu chỗ sâu xuất hiện huyết sắc tinh không, Nhạc Bình Sinh một bên mô phỏng vận chuyển 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】, một bên lấy cường đại đến cực điểm tư duy ý niệm thẩm thấu Mông Đô thân thể mỗi một cái hạt nhỏ, tìm kiếm lấy còn lại mệnh khiếu ẩn tàng chỗ.

Nhân thể kích cỡ mệnh khiếu nhiều mật như đầy sao, như đem người thể xem như một cái tiểu vũ trụ, như vậy mệnh khiếu chính là vũ trụ tinh thần, trong ngoài vũ trụ cộng minh, tại trong

cõi u minh dẫn tụ chư thiên tinh thần chi lực.

Theo 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 cấp tốc vận chuyển, Nhạc Bình Sinh khí tức trên thân càng ngày càng dày nặng, nặng nề đến phảng phất một tôn vạn trượng Thần Sơn bị cưỡng ép áp súc đến thường nhân kích cỡ, tản mát ra một loại khó tả áp bách cảm giác.

Cũng may đây là chuyên môn là giả cảnh Võ Thánh chế tạo luyện công tĩnh thất, ngăn cách hết thảy, nếu không đổi được ngoại giới lời nói, cho dù là không hề làm gì, Nhạc Bình Sinh hiện tại thân thể cũng là đủ áp sập gần trăm dặm đại địa.

Ồn ào... Ồn ào...

Bành trướng mãnh liệt huyết khí trào lên thanh âm bên trong, Nhạc Bình Sinh thời khắc này thân thể chỉ còn lại toàn thân cao thấp hơn tám trăm mệnh khiếu, tách ra từng tấc từng tấc Thần Quang.

Mệnh khiếu kéo theo Thần Quang chấn động, giống như là người hô hấp, nhịp tim, mạch đập... Ý niệm của hắn tư duy tại thể nội hư không đã bắt đầu không ngừng kéo lên, theo 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 cấp tốc vận chuyển, loáng thoáng tựa hồ có từng cái cùng tần suất hoàn mỹ phù hợp lỗ đen tại đáp lại, đến tận đây thành lập được loáng thoáng liên hệ!

Tám trăm chín mươi năm, chín trăm ba mươi ba, 1,024... .

Mông Đô tự thân đã mở ra hơn tám trăm cái mệnh khiếu như thiên thể nặng nề, chậm rãi chấn động, nhìn như không mục đích gì phân bố ở thể nội hư không, lại tựa như ám hợp một loại nào đó quy luật, mà tại Nhạc Bình Sinh bây giờ vi mô tầm nhìn quét hình dưới, hết thảy dấu vết để lại đều không chỗ che thân, ẩn tàng, tĩnh mịch, khép kín từng cái mệnh khiếu hết thảy đều bị hắn quét nhìn ra!

Không biết qua bao lâu, thẳng đến... 1,296,

Cũng chính là cái cuối cùng mệnh khiếu tại Nhạc Bình Sinh vi mô tầm nhìn hạ bị quét nhìn sau khi ra ngoài

Ầm ầm!

Phảng phất thể nội trong lúc nhất thời có ngàn vạn đạo cùng một thời gian nổ vang, Nhạc Bình Sinh toàn thân cao thấp mỗi một tấc cơ bắp bắt đầu kịch liệt chấn động, nhưng lại xa so với bất luận cái gì lôi đình càng thêm sâu xa hùng vĩ, liên miên rung động không gian! Cả người tại bình tĩnh mặt ngoài dưới, lại hình như có núi lửa ngay tại dâng lên bộc phát, tùy thời sắp nhấc lên chiến thiên động địa triều dâng!

Mông Đô, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh, chậm rãi mở hai mắt ra.

"1,296 cái mệnh khiếu đo đạc hoàn tất, nhưng là không thể ở chỗ này mở ra, động tĩnh có lẽ sẽ kinh động người khác, thậm chí tại cứ điểm bên trong lưu lại vết tích."

"Thể phách đã dùng linh năng thúc đẩy đến tiếp cận Luyện Hư cảnh giới đỉnh cao, hẳn là đủ dùng."

"Không thể lại cải tạo, nếu không khó đảm bảo sẽ không bị phát giác, liền đến này là ngừng đi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng một quyền, cảm thụ được tôn này huyết nhục chi khu dưới đáy cuồng bạo mãnh liệt, phảng phất có thể nghiền nát hết thảy lực lượng, các loại số liệu, phán đoán toàn bộ hiện lên.

Cùng lúc đó, trong tĩnh thất màn sáng đột nhiên lóe lên, quan chỉ huy thanh âm hưng phấn truyền vào:

"Đại nhân, cứ điểm bổ sung năng lượng hoàn tất, tùy thời đều

có thể xuất phát, quân bộ cũng đã chuẩn bị xong tiếp dẫn, mời đại nhân hạ lệnh!"

Lập tức liền muốn tới sao

Sẽ phải xâm nhập hang hổ, lẻn vào đến như thế một chi cường hãn quân đội nội bộ, Nhạc Bình Sinh trong mắt lóe lên từng tia từng tia ba động, ra lệnh một tiếng:

"Mở ra nhảy vọt, tiếp nhận tiếp dẫn!"

Ông!

Ra lệnh một tiếng, thần võ cứ điểm kịch liệt run lên, hư không mở rộng, biến mất tại vùng tinh không vũ trụ này bên trong.

Có lẽ là một lát, có lẽ là một hai canh giờ lâu, tại lỗ sâu bên trong xuyên thẳng qua nhảy vọt cái chủng loại kia không phân biệt không gian, không phân biệt thời gian, hết thảy đều là hỗn loạn xa cách cảm giác bỗng nhiên biến mất, hoàn cảnh chung quanh đột ngột đổi, đã xuất hiện ở một mảnh xa lạ tinh hệ ở trong!

Cơ hồ không cần thích ứng, lập tức liền khôi phục hết thảy giác quan, xuyên thấu qua trong tĩnh thất thời gian thực chiếu rọi cứ điểm ngoại bộ không gian huyền cửa sổ, Nhạc Bình Sinh ánh mắt trong khoảnh khắc chấn động.

Xuất hiện trong tầm mắt hắn, là tại ước chừng vạn dặm xa vũ trụ chân không, một cái khổng lồ chiến tranh luân bàn ngay tại xoay chầm chậm, tản mát ra một cỗ trấn áp chư thiên kinh khủng hương vị. Mà tại hắn quanh thân phía trên, từng cây hẹp dài đường ống lan tràn ra ngoài, phảng phất từng đầu bộ rễ đồng dạng kết nối tại từng tòa chiến tranh cứ điểm, chiến hạm, thành lũy phía trên!

Đây hết thảy xem ra, liền phảng phất một cái cự hình bồ công anh, chẳng qua là từ chế tạo giết chóc cùng hủy diệt công cụ chiến

trận tổ kiến mà thành mà thôi.

Mà cái này từ hạch tâm chiến tranh luân bàn, cùng rất nhiều cứ điểm, chiến hạm, thành lũy các loại công cụ chiến tranh, tổ kiến thành một cái cực kỳ rung động quái vật khổng lồ, trong hư không tề đầu tịnh tiến, chậm rãi bồng bềnh!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 646: Gặp Mặt

Chương 646: Gặp mặt

"Đây chính là Kỷ Bình Uyên tọa giá, cái gọi là trụ cấp cứ điểm "

Xuyên thấu qua huyền cửa sổ, Nhạc Bình Sinh chăm chú nhìn khổng lồ cứ điểm trận liệt nơi trọng yếu cái kia cự hình chiến trận luân bàn.

Vượt quá dự liệu của hắn, tôn này trụ cấp cứ điểm đơn thuần thể tích nhìn qua so với thần võ cứ điểm còn nhỏ hơn tới một hai phần, hàng ngàn hàng vạn cơ quan, chiến tranh module tùy thời đều duy trì di động trạng thái, trên đó từng vòng từng vòng kì lạ gợn sóng một mực khuếch tán, dập dờn, trải qua tia sáng đều vì dừng vặn vẹo bỏ trốn!

Nhạc Bình Sinh một chút liếc nhìn xuống tới , liên tiếp tại chiến tranh luân bàn bên trên, cùng mình ngồi giống nhau như đúc thần võ cứ điểm tối thiểu liền có hơn hai mươi tòa nhiều, mà Nhạc Bình Sinh cũng biết, dừng lại tại quân bộ chiến tranh cứ điểm chỉ là một phần nhỏ mà thôi, còn có đại bộ phận đều bị sai phái ra đi, hướng về sâu trong vũ trụ đi thăm dò, chinh phục cái này đến cái khác dị độ văn minh!

Mà liền xem như Thần Vũ quân cũng vẻn vẹn Khởi Nguyên Giới vũ trụ quân viễn chinh bên trong một chi lực lượng mà thôi, bởi vậy cũng có thể gặp toàn bộ khởi nguyên văn minh là bực nào cường đại.

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ chỉ là trong nháy mắt sự tình, tiếp vào quân bộ tiếp dẫn chỉ lệnh, thần võ cứ điểm đã dựa theo yêu cầu chậm rãi mở ra động cơ bộ vị tầng tầng phòng hộ, tại hai chiếc hơn trăm trượng dài ngắn tinh không chiến hạm dẫn dắt hạ nhắm ngay chiến tranh luân bàn phương vị dần dần tới gần.

Sau một lát, thần võ cứ điểm đã tiếp cận chiến tranh luân bàn xây dựng trận liệt biên giới, đồng thời chiến tranh trên bàn quay, một đầu tản mát ra óng ánh quang huy đường ống năng lượng như là xúc tu đưa ra ngoài, như thiểm điện tại vũ trụ trong chân không ghé qua , liên tiếp đến động cơ phía trên.

Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên, biết là tôn này trụ cấp chủ yếu nhét vào rút ra thần võ cứ điểm lần này nhiệm vụ hành trình tất cả ghi chép.

Liền cùng trên máy bay hộp đen có thể đem máy bay đình chỉ làm việc hoặc rủi ro rơi vỡ nửa trước giờ giọng nói đối thoại cùng hai giờ phi hành độ cao, tốc độ, hướng đi, trèo lên dẫn đầu, hạ xuống dẫn đầu, gia tốc tình huống, hao xăng lượng. . . Cùng phi hành tham số đều ghi chép lại, thần võ cứ điểm nội bộ cũng tồn tại đồng dạng đồ vật, có thể chuẩn xác mà rõ ràng ghi chép cứ điểm trải qua hết thảy tình hình chiến đấu, tiến hành đủ loại phân tích, mà lại chỉ có quân bộ mới có tiếp xúc mở ra quyền hạn, liền ngay cả Mông Đô mình cũng không cách nào tiếp xúc đến vật này.

Một phương diện khác loại này kiểm trắc cũng là vì phòng bị có cái gì cường hoành sinh mạng thể công phá cứ điểm nội bộ, ngụy trang lẫn vào quân bộ.

Những cái này tự nhiên là Nhạc Bình Sinh tại phân tích Mông Đô ký ức cùng thần võ cứ điểm là phát hiện tình huống. Bất quá hắn tại đoạt bỏ Mông Đô bọn người là đã làm tốt vạn toàn chuẩn bị, có thể nói là thần không biết quỷ không hay, cũng không lo lắng điểm này.

Tại đến Thần Vũ quân quân bộ trước đó, Nhạc Bình Sinh cũng sớm đã suy tính qua các loại khả năng, hắn hiện tại có lẽ về mặt sức mạnh chưa hẳn có thể tại Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng bên trong xưng hùng, nhưng là lấy hắn Lượng Tử thân xác đặc tính, lại thêm hoàn toàn kế thừa Mông Đô cuộc đời ký ức, toàn lực mô phỏng phía dưới bị Kỷ Bình Uyên nhìn thấu khả năng cực kỳ bé nhỏ.

"Rất tốt, Mông Đô, các ngươi vất vả."

Trước mặt màn sáng đột nhiên tiếp vào tin tức, Kỷ Bình Uyên thanh âm uy nghiêm đột ngột vang lên:

"Hộp đen bên trong liên quan tới lần này nhiệm vụ ghi chép, bản tọa đã rút ra đồng thời xóa hết dấu vết, các ngươi đến Hàn Vũ cứ điểm bên trong tới gặp ta."

Trong tĩnh thất, Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người cùng nhau đồng ý nói:

"Rõ!"

Tiếng nói vừa hết, thông tin gián đoạn, cùng là Nhạc Bình Sinh tam tôn thể xác chậm rãi ngẩng đầu, đồng thời lộ ra một cái thần thái nụ cười quỷ dị.

. . .

Vũ trụ trong chân không, nhiệt độ thấp, xạ tuyến, lực hút sóng, đủ loại hoặc mạnh mẽ hoặc yếu lực lượng có mặt khắp nơi, mà lấy trụ cấp cứ điểm làm chủ đạo khổng lồ trận liệt trấn áp chư thiên, không có nhận chút nào ảnh hưởng, chậm rãi đi tới.

Mà mấy chục điều phát tán mà ra, dài đến mấy chục hơn trăm dặm đường ống năng lượng bên trong nào đó một đầu, ba đạo thân ảnh cấp tốc đi tới, sau một lát liền đã tới đường ống ống kính.

Khổng lồ âm ảnh hắt vẫy mà xuống, trước mặt là đầy trời cực địa, phảng phất chống ra vũ trụ tinh không cự hình luân bàn, Mông Đô đám ba người thân thể tại như thế quái vật khổng lồ trước mặt như là giọt nước trong biển cả, không có ý nghĩa.

Ba người không nói một lời,

Thần sắc cung kính đứng ở đường ống cuối cùng, chiến tranh luân bàn bên trên một chỗ cửa hình module trước đó, một mình chờ đợi.

Két cộc!

Một trận phức tạp giống như cơ quan chuyển động tiếng vang truyền đến, Mông Đô bọn người trước mặt tầng tầng cơ quan phân liệt ra đến, hiển lộ ra một đầu trống trải mà sâu không thấy đáy thông đạo.

"Vào đi, ngoại trừ ta ra, còn có mấy vị muốn gặp các ngươi."

Đợi đến Mông Đô ba người bước vào đầu này kim loại thông đạo về sau, một cỗ hùng vĩ ý chí ba động đột nhiên giáng lâm, từ đầu đến chân đang lừa cũng chờ ba người trên thân quét hình mà qua.

"Ừ"

Trong chớp mắt, Kỷ Bình Uyên ngoài ý muốn thanh âm vang lên:

"Mông Đô, ta xem ngươi chi tinh khí thần, tựa hồ khoảng cách quy hư cảnh không xa a nghĩ không ra hồi lâu không thấy, ngươi võ đạo lại có tiến cảnh, không tệ, rất không tệ!"

"Đại nhân quá khen rồi. ba người chúng ta chỗ tao ngộ đích thật là một tên kình địch, thuộc hạ chính là trong trận chiến này lòng có thu hoạch."

Mông Đô "Hổ thẹn" nói:

"Bất quá lần này chúng ta làm việc bất lợi, để kẻ đầu têu thong dong đào thoát, mời Kỷ đại nhân trách phạt!"

Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long hai người cũng hợp thời tiến lên một bước: "Mời đại nhân trách phạt!"

"Không sao."

Hoàn toàn không có phát giác ra ý chí quét hình phía dưới ba cái đắc lực thuộc hạ đã là ba bộ bị tu hú chiếm tổ thể xác, Kỷ Bình Uyên ý chí ba động mười phần bình tĩnh, lơ đễnh nói:

"Là bản tọa đánh giá thấp đối phương, cùng các ngươi quan hệ không lớn. Sau đó sẽ có mấy vị Tinh chủ hỏi thăm các ngươi một vài vấn đề, chi tiết đáp lại lập tức."

Kỷ Bình Uyên tiếng nói còn chưa rơi xuống, Nhạc Bình Sinh vị trí kim loại trong thông đạo đột nhiên xảy ra dị biến, một cỗ quỷ dị lực lượng vô danh trong nháy mắt đem hắn tam tôn thể xác bao khỏa, trước mắt chỉ một thoáng một hoa, đã là xuất hiện ở một gian cực kì rộng lớn, hùng vĩ, vàng son lộng lẫy trong đại sảnh!

Ba người bọn họ trước mặt, một trương trên đó điêu khắc đủ loại thần vật, không biết tên vật liệu chế tạo to lớn bàn hội nghị tản ra mờ mịt quang huy, trong hư không hạt năng lượng phảng phất bị xâm nhiễm chuyển hóa làm một loại nào đó không biết tên năng lượng, tại căn này trong đại sảnh một hít một thở ở giữa cũng có thể cảm giác được tinh khí thần đều tại một tia lớn mạnh!

Mà tại trương này bàn tròn về sau, một cái khuôn mặt uy nghiêm mà thong dong, trong cơ thể phảng phất đã dung nạp vô ngần thế giới vĩ ngạn nam tử, trong mắt mênh mông Thần Quang bắn ra, ngay tại nhìn chăm chú lên Mông Đô ba người.

Tên này nam tử trung niên rõ ràng ngồi ở chỗ đó, nhưng không

có bất kỳ sinh mệnh khí tức lộ ra, mà là cùng trong tầm mắt có khả năng chạm đến thế giới toàn bộ hòa thành một thể, lại hình như có từng cái thế giới ngay tại trong người hắn vận chuyển, diễn hóa, có được rung động hoàn vũ vô tận vĩ lực!

Chính là Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng, Thần Vũ quân quân tọa, Kỷ Bình Uyên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 647: Đột Phát!

Chương 647: Đột phát!

"Tốt. Bọn hắn hẳn là đợi lâu. Hiện tại bắt đầu đi."

Kỷ Bình Uyên thân thể sừng sững bất động, nhàn nhạt khoát tay chặn lại, không có nhiều lời.

Ông!

Tựa hồ là Kỷ Bình Uyên khởi động thứ gì, hình tròn trên bàn hội nghị chính giữa bộ vị, một tôn tiểu xảo thanh đồng trang bị trong lúc đó sáng lên, loáng thoáng tựa hồ có từng đạo vô hình ba động xuyên thấu vô tận thời không, không biết đi hướng chỗ nào.

"Nguyên lai là Thần Vũ quân kỷ quân tọa. . ."

"Thế nào, có mặt mày sao "

"Ừm ba người này. . . Chính là bọn hắn gặp cái kia phải không "

. . .

Không đến trong chốc lát, một cỗ làm cho người kinh dị, rung động ý chí cường đại từ thanh đồng trang bị phía trên truyền ra, đồng thời từng đạo lưu quang trào lên mà ra, tự phát tạo thành hơn mười đạo mông lung vĩ ngạn quang ảnh, vây quanh bàn tròn nhao nhao ngồi xuống!

Ngồi xuống trong nháy mắt, cái này hơn mười đạo quang ảnh đã là vô cùng ngưng thực, từng cái nhìn qua hoặc cao hoặc thấp, hoặc uy nghiêm hoặc âm lệ, hình dáng tướng mạo khí chất không giống nhau, duy nhất giống nhau chính là loại kia chưởng khống lòng người, chưởng khống thiên địa, làm cho người không cách nào thở dốc cực đoan cảm giác áp bách!

Mông Đô đám ba người ánh mắt bên trong cũng nhao nhao tức thời hiển lộ ra kính úy thần sắc.

Những cái này quang ảnh, rõ ràng là một ít cường đại đến không thể tưởng tượng nổi sinh mạng thể đem chính mình một luồng ý chí xuyên thấu qua trên cái bàn tròn cái này thanh đồng trang bị, vượt qua hàng mấy chục, mấy trăm vạn năm ánh sáng không gian khoảng cách, hình chiếu mà tới! Mà có thể làm cho Kỷ Bình Uyên bình đẳng giao lưu, nói rõ cái này mỗi một vị ý chí hình chiếu đằng sau, đều đại biểu cho một vị uy năng chiến thiên đấu địa Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng!

"Những thứ này. . . Hẳn là Kỷ Bình Uyên một phương này trận doanh đỉnh cấp nhân vật."

Thu nhiếp hết thảy tư duy ý niệm, tầm mắt buông xuống, vẻn vẹn lấy dư quang quan sát cái này từng đạo có thể xưng kinh khủng cường đại quang ảnh, Nhạc Bình Sinh biết rõ những người này chỉ sợ sẽ là cái gọi là Tinh chủ cùng với khác quân tọa.

Khởi Nguyên Giới chiếm đoạt lĩnh vũ trụ cương vực thật sự là quá mức khổng lồ, phóng xạ hơn ngàn cái tinh hệ, trong đó bao hàm hành tinh, hằng tinh đến điểm báo mà tính, dù là sinh mệnh có trí tuệ sinh ra đối với vô ngần vũ trụ tới nói là cái kỳ tích, nhưng là tại khổng lồ như thế cơ số dưới, cái gọi là kỳ tích cũng không khan hiếm, hoàn cảnh hậu đãi, lợi cho thực dân, hay là có trọng yếu tài nguyên sản xuất tinh cầu đông đảo, tại khởi nguyên văn minh kiến thiết dưới, từng khỏa tinh hệ hành chính chủ tinh, thực dân tinh, quân sự cứ điểm, vận chuyển trung tâm . . . chờ một

chút tinh cầu bị kiến thiết, cùng chinh chiến vạn giới, tiêu diệt từng cái dị độ văn minh vũ trụ quân viễn chinh khác biệt, tinh vực chủ thường thường trấn áp một cái thậm chí là mấy cái tinh hệ lĩnh vực, phụ trách quản lý khai phát phạm vi lãnh địa bên trong thực dân tinh cùng tư nguyên tinh.

Mà vũ trụ quân viễn chinh chinh chiến cũng không phải là vì người khác làm áo cưới, mỗi phát hiện, khai thác một viên sinh mệnh tinh hoặc là tư nguyên tinh, trước mắt tinh hệ tinh vực chủ phụ trách khai phát tinh cầu, mà trên đó hết thảy tài nguyên lối ra đều muốn cho kẻ khai thác rút thành nộp thuế, duy trì quân phí chi tiêu, tiếp tục tiến hành vũ trụ khai thác.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trong lòng hiện lên những tài liệu này lúc, bên bàn tròn vờn quanh từng cái Hợp Đạo Cảnh đại năng nhao nhao đem cặp mắt hờ hững tìm đến phía trong đại sảnh bọn hắn.

"Chư vị, một tháng trước đó ta đã từng đem tình huống truyền lại cho Giới Vương đại nhân, không có gì bất ngờ xảy ra không có đạt được bất kỳ đáp lại nào. Theo ta được biết, cái khác chín vị Giới Vương đại nhân cũng giống như vậy, thật lâu không có trên thế gian hành tẩu qua."

Kỷ Bình Uyên gõ gõ lan can, chậm rãi mở miệng:

"Giới Vương đại nhân mặc dù không có đáp lại, nhưng là chúng ta nên vì hắn phân ưu, không thể làm làm cái gì đều không có phát sinh. Tại không có mặt mày trước đó, chuyện này không nên phóng tới vương giới nghị Đình Chi bên trên thảo luận. Ngục giới ta đã tăng thêm nhân thủ nghiêm ngặt trông coi, Mông Đô, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người ta đã đưa tới, chư vị có cái gì nghi vấn cứ hỏi đi."

"Được."

Hợp đạo đại năng ý chí hình chiếu bên trong, một vị diện mục

giống như vạn năm thanh thương tang thương lão giả mở miệng:

"Lão phu Thanh Ngô tinh chủ, người này đào thoát về sau, các ngươi đều lưu tại ngục giới bên trong mấy ngày công phu, có hay không đối với người này thân phận triển khai loại bỏ "

Mông Đô trầm giọng nói: "Liên quan tới thân phận của người này chúng ta đối ngục giới bên trong hai cái thế lực lớn nhất tiến hành kỹ càng hỏi thăm,

Mặc kệ là song phương cao tầng vẫn là các loại thổ dân tổ chức tình báo bên trong, liên quan tới người này tin tức đều cực ít, giống như là trống rỗng xuất hiện."

Thanh Ngô tinh chủ nhẹ gật đầu, bên cạnh hắn một giống như chiến thần nam tử mở miệng nói:

"Bản tọa Liệt Ảnh quân quân tọa, ta hỏi các ngươi. . ."

"Ta chính là Huyền Vân tinh chủ, các ngươi nói người này ý đồ cướp đoạt cứ điểm. . ."

Theo từng cái hợp đạo đại năng đặt câu hỏi, Mông Đô đám ba người trục điều trục điều trả lời.

Sớm tại trước khi đến một tháng trong thời gian Nhạc Bình Sinh không biết tiến hành qua bao nhiêu lần thôi diễn, đối với tất cả khả năng phát sinh tình huống sớm đã hiểu rõ tại tâm, hắn mỗi một cái trả lời đều không có chút nào sơ hở, căn bản chính là giọt nước không lọt.

Cái cuối cùng hợp đạo cảnh giới đại năng đặt câu hỏi hoàn tất về sau, trong đại sảnh lâm vào ngắn ngủi im lặng. Nhạc Bình Sinh đồng dạng tầm mắt buông xuống, trong lòng phân tích.

"Mấy người này đều là ý niệm hình chiếu, không đoán ra được thực lực chân chính."

"Bất quá cái này Kỷ Bình Uyên sinh mệnh cấp độ hoàn toàn chính xác cùng Luyện Hư võ giả đã hoàn toàn khác biệt."

"Hợp đạo, hợp đạo. . . Quyền ý ký thác hư không, nhục thân diễn hóa thế giới nguyên lai là dạng này. . ."

Giấu ở Mông Đô thể xác phía dưới, vẻn vẹn thông qua ánh mắt tiếp xúc, Nhạc Bình Sinh liền từ Kỷ Bình Uyên vị này hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng bên trên khuy xuất một điểm mánh khóe. Cái gọi là thân hóa thế giới hiển nhiên không phải vọng đàm, Kỷ Bình Uyên mang đến cho hắn một cảm giác hoàn toàn chính xác phảng phất là cả người là do từng cái dị độ không gian tạo thành, tràn ngập một loại hoang đường, cảm giác không chân thật.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh phân tích bên trong, Kỷ Bình Uyên phá vỡ im lặng:

"Ngục giới là Nhân Hoàng bệ hạ thân làm muốn nghiêm phòng tử thủ địa phương, ta lo lắng là loại tình huống này là chỉ ở chúng ta trú khu phát sinh. . . Vẫn là nói cái khác ngục giới đều bị lặng yên không tiếng động bỏ ra quân cờ "

Còn lại chư vị hợp đạo đại năng hiển nhiên rõ ràng Kỷ Bình Uyên ý tứ, mắt sáng lên nói:

"Nhìn có cần phải hảo hảo tra rõ một phen, nhìn xem là nơi nào xuất hiện sơ hở."

"Bệ hạ từng hạ lệnh, không có trao quyền cùng cho phép, tuyệt không thể tiến vào ngục giới, nhất là Luyện Hư cảnh giới trở lên tồn tại."

"Che giấu thiên cơ muốn bắt được đối phương như là mò kim đáy biển. Như vậy chỉ có thể tăng cường giám thị , chờ đợi đối phương lộ ra chân ngựa."

"Tạm thời trước như thế đi."

Trong nháy mắt công phu, những cái này trong vũ trụ cường giả đỉnh cao ngay tại trong hư không ý niệm va chạm, trao đổi ý kiến, đạt thành chung nhận thức.

Trên cái bàn tròn, đông đảo hợp đạo đại năng ý chí hình chiếu cùng nhau chuyển hướng Kỷ Bình Uyên, đồng thời chắp tay nói:

"Còn muốn đa tạ kỷ quân chủ nhắc nhở, nếu không chúng ta chỉ sợ còn mãi lúc sau mới biết."

Kỷ Bình Uyên đáp lễ, cười nhạt nói: "Chư vị khách khí, việc quan hệ Khởi Nguyên Giới ức vạn năm đại kế, không thể không cẩn thận, nếu như đến tiếp sau có cái gì phát hiện, bản tọa sẽ kịp thời thông tri các vị."

Chúng hình chiếu cùng nhau gật đầu nói: "Thiện!"

Tiếng nói vừa hết, hơn mười đạo ý chí hình chiếu cùng nhau sụp đổ ra, hóa thành từng đạo lưu quang chui vào bàn tròn trung tâm thanh đồng đồ đằng bên trong biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ đại sảnh cũng tại chỉ một thoáng về cùng yên tĩnh.

Chỉ có Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người cung kính mà đứng.

Kỷ Bình Uyên nhắm mắt minh tưởng, không biết suy nghĩ cái gì, tại yên tĩnh duy trì sau một lát, hắn mở bừng mắt ra nhàn nhạt quét Mông Đô ba người một chút:

"Ba người các ngươi, đều là ta tận mắt chứng kiến cất nhắc, hẳn là minh bạch làm thế nào "

Mông Đô ba người cùng nhau cung kính đồng ý: "Xin đại nhân yên tâm!"

"Rất tốt."

Kỷ Bình Uyên nhẹ nhàng khoát tay chặn lại: "Vậy các ngươi. . . Ân "

Trên cái bàn tròn, thanh đồng đồ đằng trong lúc đó chấn động kịch liệt, Kỷ Bình Uyên tiện tay một điểm, một đầu dồn dập tình báo vang lên:

"Báo cáo đại nhân! Mười lăm vạn năm ánh sáng bên ngoài phát hiện một cái ngay tại từng bước sụp đổ không biết tên vị diện! Căn cứ tiền trạm hạm tin tức thu thập cùng phán đoán, cái này rất có thể là từ quá sơ sinh mệnh thể sau khi chết hình thành vị diện, sắp thọ chung đi ngủ!"

"Căn cứ số liệu suy tính, cái này ngay tại sụp đổ vị diện bên trong mười phần nguy hiểm, chúng ta đưa lên ra Luyện Thần dò xét người tỉ lệ tử vong đạt đến chín thành, mà lại vị diện này có khả năng tiếp nhận lực lượng cực hạn chính là Luyện Hư cảnh giới, nếu không sẽ gia tốc hắn sụp đổ!"

"Hiện tại không chỉ là chúng ta, còn có một phương cao đẳng dị độ văn minh so với chúng ta còn sớm phát hiện vị diện này, đã điều động không ít cường giả tiến vào, tình huống khẩn cấp, thỉnh cầu đại nhân trợ giúp!"

"Quá sơ sinh mệnh thể "

Kỷ Bình Uyên trong mắt Thần Quang mãnh liệt bắn, bỗng nhiên đứng dậy!

Hắn nhìn về phía Mông Đô ba người, chém đinh chặt sắt nói:

"Ba người các ngươi, lưu tại nơi này!"

Sau một khắc, Kỷ Bình Uyên trên thân bộc phát ra một cỗ mênh mông tuyệt luân quyền ý ba động, đồng thời toàn bộ chiến tranh cứ điểm tổ kiến mà thành khổng lồ trận liệt bên trong, mỗi một cái cứ điểm nội bộ đều vang lên Kỷ Bình Uyên hùng vĩ thanh

âm:

"Quân bộ bên trong, tất cả Luyện Hư cấp bậc tướng lĩnh, lập tức tới gặp ta!"

Quá sơ sinh mệnh thể, chỉ có Luyện Hư cảnh giới mới có thể tiến nhập

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 648: Triệu Tập!

Chương 648: Triệu tập!

"Đại nhân! Luyện Hư cảnh giới tất cả tướng lĩnh tập kết hoàn tất!"

"Không biết đại nhân bởi vì chuyện gì kêu gọi ta cùng "

Trống trải trong đại sảnh, quân tọa phía trên, Kỷ Bình Uyên đại mã kim đao ngồi yên bất động, giống như chống đỡ lấy thiên địa sống lưng, nhìn xuống trước mặt từng đạo cường hãn, túc sát thân ảnh.

Những bóng người này mỗi một cái đều mặc lấy tướng lãnh cao cấp mới có thể phân phối đỉnh cấp chiến đấu võ trang, mỗi người tinh khí thần đều Hỗn Nguyên như một, đỉnh đầu tam hoa trong hư không chậm rãi nở rộ, trong mắt thần quang trong trẻo, chăm chú nhìn đem bọn hắn triệu hoán mà đến Kỷ Bình Uyên.

Tại Kỷ Bình Uyên mệnh lệnh được đưa ra về sau, toàn bộ quân bộ trước mắt hoặc lưu thủ, hoặc ở vào chỉnh đốn trạng thái Luyện Hư cấp bậc tướng lãnh cao cấp tại không đến nửa khắc đồng hồ thời gian đã nhao nhao đi mà tới.

Đám người về sau một cái không đáng chú ý vị trí, Mông Đô, Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long ba người lặng yên mà đứng, mà tại ánh mắt của bọn hắn chỗ sâu nhưng lại có giống nhau như đúc quang huy đang lưu chuyển, va chạm:

"Bao quát Mông Đô bọn người ở tại bên trong, tổng cộng là ba mươi ba tên Hư Cảnh Võ Thánh."

"Từ chiến đấu võ trang bên trên phán đoán... Đại bộ phận đều là phá hư cảnh giới Võ Thánh, Động Hư, Quy Khư cảnh giới tựa hồ rất ít."

"Cái này còn không phải toàn bộ, còn có rất nhiều đã sai phái ra đi chấp hành nhiệm vụ cứ điểm không ở nơi này. Vẻn vẹn một chi Thần Vũ quân liền có nhiều như vậy võ đạo Thánh giả, khởi nguyên văn minh vạn giới bá chủ địa vị quả nhiên danh phù kỳ thực."

Tầm mắt buông xuống, Nhạc Bình Sinh bất động thanh sắc tính toán ở đây các tướng lĩnh thực lực, cũng đúng toàn bộ khởi nguyên văn minh thực lực có một cái càng rõ ràng hơn nhận biết.

Toàn bộ Khởi Nguyên Giới lấy tổ tinh làm trung tâm phóng xạ, hiện lên phóng xạ trạng đem trước mắt tinh không cương vực bản đồ chia cắt thành mười phần, phân thuộc tại thập đại Giới Vương lĩnh vực, mà Thần Vũ quân cho dù là mạnh như vậy, cũng vẻn vẹn thứ tám giới vực bên trong thập đại tinh không quân viễn chinh một trong mà thôi!

Nói cách khác vẻn vẹn tại cái này thứ tám giới vực, cùng toàn bộ Thần Vũ quân đồng dạng cường đại vũ trụ quân viễn chinh, liền tối thiểu còn có chín chi.

Một phương diện khác Nhạc Bình Sinh cũng ở trong lòng toàn lực tìm kiếm lấy cái gọi là quá sơ sinh mệnh thể tư liệu.

Đang lừa đều, Hạng Vận Long, Phong Minh cảm giác ba người trong trí nhớ liên quan tới quá sơ sinh mệnh thể tư liệu ít đến thương cảm, đại bộ phận đều là đến từ các loại khó phân biệt thật giả Thái Cổ truyền thuyết, những cái này truyền thuyết đại bộ phận đều thuyết minh cái gọi là quá sơ sinh mệnh thể là vũ trụ nổ

lớn về sau trước hết nhất sinh ra cường hoành sinh mạng thể, những sinh mạng này thể cá thể lực lượng cường đại đến không cách nào tưởng tượng, không chỉ tùy ý ngao du vũ trụ tinh không, còn sáng tạo, nuôi nhốt, nô dịch lấy tổ tinh bên trên ức vạn chủng tộc, mà nhân tộc chịu nhục, nương theo lấy Nhân Hoàng hoành không xuất thế quật khởi mạnh mẽ, cuối cùng liên hợp vạn tộc đem rất nhiều quá sơ sinh mệnh thể mai táng, là điển hình sử thi truyền thuyết.

Nếu như cái này cái gọi là vị diện thật giống như là trong tình báo chỗ thuyết minh như thế, là một cái quá sơ sinh mệnh thể sau khi chết biến thành vị diện, cũng liền đại biểu cho vị diện này đã tại trong vũ trụ tồn tại trên trăm ức năm, so với khởi nguyên văn minh lịch sử còn muốn lâu đời!

Căn cứ ít đến thương cảm tin tức, Nhạc Bình Sinh toàn lực suy tính lấy nếu như tiến vào dạng này một cái vị diện khả năng gặp phải thu hoạch cùng nguy hiểm.

"Chư vị đều là đi theo bản tọa nam chinh bắc chiến tướng tài đắc lực, tình huống khẩn cấp, đây là bản tọa vừa mới tiếp thụ lấy tình báo, các ngươi xem trước một chút đi."

Làm cho người hít thở không thông túc sát cùng tĩnh mịch bên trong, quân tọa phía trên Kỷ Bình Uyên đánh vỡ im lặng, ý niệm hơi động một chút phía dưới, một đạo khổng lồ màn sáng buông xuống, một vài bức hình tượng từ trên đó hiện ra.

"Đây là... !"

Rất nhiều tướng lĩnh đem ánh mắt tập trung đi qua, nhao nhao ngưng tụ.

Màn sáng bên trên chỗ hiển hiện, là tại một vùng tăm tối vũ trụ chân không bên trong, một cái đường kính tối thiểu vượt qua mười vạn dặm chi cự quỷ dị thiên thể, trong hư không cô độc

phiêu lưu!

Vật này nhìn qua giống như lỗ sâu lại như một cái cự đại thời không bọt biển, để vũ trụ trong chân không phảng phất phá cái hang lớn, vặn vẹo hỗn loạn thời không, lúc ẩn lúc hiện! Nó phảng phất là đem bắn ra mà đến hết thảy xạ tuyến, quang mang, vũ trụ phong bạo đều toàn bộ nuốt vào, tại nó mặt ngoài, lít nha lít nhít, không cách nào tính toán hắc sắc điện mang đồng dạng hư không vết rách điên cuồng lan tràn du tẩu,

Ngay tại vỡ nát, sụp đổ!

Này tấm cảnh tượng, rõ ràng chính là một cái độc lập mở, giấu ở trong hư không khổng lồ vị diện đã thọ hết chết già, đi tới phần cuối của sinh mệnh, không thể vãn hồi bắt đầu sập co lại!

"Chư vị trước mắt, chính là hư hư thực thực quá sơ sinh mệnh thể hoặc là quá sơ sinh mệnh thể hậu duệ thân thể biến thành dị độ vị diện, tuổi thọ của nó mười phần cổ lão, hiện tại ngay tại cấp tốc sụp đổ. Tiền trạm bộ đội dự tính đo lường tính toán ra, chừng một tháng thời gian vị diện này liền sẽ triệt để sụp đổ, sập co lại thành vì một cái lỗ đen, đem phụ cận tinh hệ đều hủy diệt, thôn phệ."

Kỷ Bình Uyên trầm giọng nói:

"Không có ai biết vị diện này nội bộ có tồn tại gì, nhưng là tại sập co lại thành lỗ đen trước đó, nó còn có không gì so sánh nổi thăm dò giá trị, so với bất kỳ một cái nào sinh mệnh tinh hay là tư nguyên tinh đều trân quý hơn! Bất quá bởi vì cái này vị diện kết cấu mười phần không ổn định, vị diện nội bộ chỉ sợ nguy hiểm dị thường, đồng thời tiếp nhận trên lực lượng hạn không thể vượt qua Hư Cảnh, chỉ coi phổ thông quân sĩ tiến vào chỉ có thể chịu chết, mà bản tọa lại không cách nào tự mình tiến vào thăm dò, cho nên phải nhờ vào Luyện Hư cảnh giới các vị tự mình tiến vào!"

"Đồng thời căn cứ suy đoán của ta, vị diện này bên trong nên không có bất kỳ cái gì vượt qua Hư Cảnh cấp bậc tồn tại, nếu không toàn bộ vị diện cũng có thể hiện ra tuyết lở thức sụp đổ, mà không phải giống như bây giờ chậm rãi vỡ nát. Chư vị đều là Thần Vũ quân thực lực cùng kinh nghiệm hơn người tướng tài đắc lực, chỉ cần cẩn thận một chút, không có vấn đề gì. "

"Mặt khác tiền tuyến truyền đến tình báo ghi rõ, tựa hồ có cái khác cao đẳng văn minh cường giả ngay tại nếm thử thăm dò, tình báo có hạn, còn không rõ ràng lắm đến cùng là phương nào tiến vào trong đó, nhưng bản tọa muốn các ngươi đem bọn hắn giết sạch!"

Kỷ Bình Uyên thanh âm như sấm rền chấn động, tất cả tướng lãnh cao cấp túc nhiên nhi lập đồng thời nhìn thoáng qua nhau, đều xuất hiện hưng phấn, như có điều suy nghĩ thần thái.

Mặc dù đại đa số người đều đối cái gọi là quá sơ sinh mệnh tư thế mặt kiến thức nửa vời, nhưng là có thể làm cho một vị hợp đạo đại năng như thế trân trọng ứng đối, ở trong đó đại biểu cho giá trị, kỳ ngộ đơn giản không cách nào tưởng tượng! Mà lại dù là ở bên trong không có thu hoạch gì, cái này nhiệm vụ đại biểu quân công chỉ sợ cũng tuyệt không thua kém phát hiện, chinh phục một cái dị độ văn minh!

Mà lại đã trong đó cũng không tồn tại cái gì vượt qua Luyện Hư cấp độ tồn tại, bọn hắn chỉ cần cẩn thận ứng đối cái này sinh mạng thể vị diện bên trong hiểm ác hoàn cảnh, lấy bọn hắn thực lực trang bị liên thủ phía dưới, bất luận cái gì phong hiểm đều đủ để ứng đối.

Về phần cái gọi là cái khác cao đẳng văn minh, bọn hắn tuyệt đại đa số người đều cũng không có để ở trong lòng.

Khởi nguyên văn minh vô luận là võ đạo vẫn là siêu huyền kỹ thuật phát triển, không có chỗ nào mà không phải là ở vào bá chủ

địa vị, bây giờ Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ ở trong tất cả dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cao đẳng văn minh hợp tung liên hoành phía dưới cũng chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản, chỉ là bởi vì khởi nguyên văn minh lấy khai thác vũ trụ cương vực làm chủ, tăng thêm lực lượng phân tán, mà những cái này dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cao đẳng văn minh tài nguyên sớm đã tiêu hao hầu như không còn, lại có không ít khó giải quyết đỉnh cấp cường giả tồn tại, cùng hao phí rất nhiều nhân lực vật lực tiến đánh tiêu diệt còn không bằng thêm thăm dò chinh phục một chút còn chưa kịp đại lượng tiêu hao tài nguyên nảy sinh văn minh.

Kỷ Bình Uyên ánh mắt đảo qua tất cả Hư Cảnh tướng lĩnh khuôn mặt, đem ánh mắt dừng lại tại các tướng lĩnh đứng đầu, một cái sắc mặt tái nhợt, thân hình thon dài, thân mang chiến đấu võ trang lại không giống bình thường cường đại thân ảnh trên thân:)! !

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 649: Muốn Hay Không Đánh Chết Hắn

Chương 649: Muốn hay không đánh chết hắn

Bạch Yến Thăng

Các tướng lĩnh về sau Nhạc Bình Sinh trong lòng gợn sóng phát sinh, giống như phản xạ có điều kiện đồng dạng ngay cả hơi giây thời gian cũng chưa tới người này tư liệu liền toàn bộ hiện lên ra.

Bạch Yến Thăng, khởi nguyên tổ tinh phía trên Bạch thị đích hệ huyết mạch, sở tu công pháp 【 Hàn Cổ Kỷ Nguyên Đạo 】, kỳ nhân thiên phú tài tình tuyệt thế, cùng Mông Đô là cùng một thời kì gia nhập Thần Vũ quân. Bắt đầu chinh chiến tinh không, tích lũy quân công!

Cùng Mông Đô dạng này cơ hồ không có cái gì bối cảnh, toàn bộ nhờ một quyền của mình một cước đi lên leo lên hàn môn tử đệ khác biệt, thân là cường đại Bạch thị nhất tộc tuyệt thế thiên tài, Bạch Yến Thăng giao thiệp tài nguyên, võ đạo tiến cảnh, quân công tích lũy cùng tấn thăng tốc độ đều vượt xa xuất thân hàn môn Mông Đô.

Không kém bao nhiêu tu luyện tuổi tác, Mông Đô bất quá là Động Hư cảnh giới đỉnh phong thực lực, mà Bạch Yến Thăng thì tại mấy chục năm trước đó vừa mới đem toàn thân mệnh khiếu toàn bộ cô đọng hoàn tất, trở thành nhục thân lưu ly không để lọt đỉnh phong Võ Thánh, cũng trở thành cả chi Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp bên trong duy hai đỉnh phong Võ Thánh một trong!

Mà Mông Đô đối với Bạch Yến Thăng ký ức sở dĩ rõ ràng như thế, khắc cốt, ngoại trừ hàn môn cùng hào môn ở giữa trời sinh mâu thuẫn cùng không quen nhìn bên ngoài, chủ yếu hơn chính là ở chỗ hơn ngàn năm trước Bạch Yến Thăng đã từng ỷ vào thế lực sau lưng cướp đoạt Mông Đô quân công, Mông Đô không chỉ khiếu nại không thành, ngược lại bị Bạch Yến Thăng lấy võ đạo thực lực hung hăng làm nhục qua một phen, bị Mông Đô chính mình dẫn mà sống cùng đại hận!

Thậm chí Mông Đô sở dĩ bị điều đi ngục giới trấn thủ giám sát, trong đó chưa hẳn không có cái này Bạch Yến Thăng ở sau lưng cản trở.

Cũng chính là dạng này đối với Mông Đô tới nói là vô cùng nhục nhã khắc cốt cừu hận, mới khiến cho đọc đến hắn ký ức Nhạc Bình Sinh phản xạ có điều kiện minh bạch Bạch Yến Thăng thân phận.

"Mạt tướng nguyện theo Bạch Tướng quân tiến về thăm dò!"

"Mạt tướng Hồ Phi Vũ, tự xin xuất chiến!"

"Kỷ đại nhân, chúng ta nguyện đi!"

. . .

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ ở giữa, trước mặt hơn ba mươi vị Hư Cảnh tướng lĩnh đã nhao nhao mở miệng thỉnh nguyện, hiển nhiên không xa bỏ lỡ như thế một chuyện tốt.

Kỷ Bình Uyên bàn tay hư áp, thản nhiên nói:

"Thời gian khẩn cấp, quân bộ các vị cứ điểm không thể không người tọa trấn, trước lưu một nửa người ở chỗ này. Một phương diện khác chư vị đều là tân tân khổ khổ đi đến bây giờ một bước này, sụp đổ vị diện bên trong dù sao tình huống không rõ, vì bảo đảm vạn toàn, trên nguyên tắc tận lực chọn lựa vị cùng trung vị

cảnh giới trở lên Võ Thánh tiến vào cho thỏa đáng. Bạch Yến Thăng!"

Bạch Yến Thăng tiến lên một bước, cả người tản mát ra một cỗ không hiểu lạnh lẽo khí tức, phảng phất đem quanh thân thời không đều muốn đông kết, khom người quát: "Rõ!"

Hắn lập tức xoay người lại, ánh mắt nhanh chóng tại trước mặt liếc nhìn mà qua, giống như vạn năm hàn phong quét qua:

"Công Tài Lương!"

"Vũ Long!"

"Diệp Hà Đồ!"

Trong đại sảnh Bạch Yến Thăng thanh âm chấn động, nhanh chóng kêu lên cái này đến cái khác danh tự. Đồng thời hắn chỗ chọn nhân tuyển toàn bộ đều dựa theo Kỷ Bình Uyên thuận miệng nói lên cái kia mấy đầu yêu cầu, bất luận bối cảnh xuất thân. Hắn rõ ràng giờ phút này trước mặt Kỷ Bình Uyên đùa bỡn cái gì đấu đá trò xiếc đồng đẳng với muốn chết.

"Lục Phỉ!"

"Quản Công Minh. . ."

Ân Mông Đô

Liên tiếp báo ra hơn mười cái tính danh, cuối cùng đang ánh mắt rơi vào không chút nào thu hút Mông Đô đám ba người trên thân, Bạch Yến Thăng ánh mắt chỗ sâu quang mang lóe lên, nói không nên lời là ngoài ý muốn vẫn là mỉa mai, thản nhiên nói:

"Cái cuối cùng. . . Mông Đô!"

Bạch Yến Thăng cũng không có nhìn nhiều Mông Đô cái này ngày xưa thủ hạ bại tướng một chút, nếu như không phải vốn hắn

nên bị đày đi đến ngục giới trấn thủ giám sát Mông Đô đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn thậm chí nhớ không nổi người này.

Chọn lựa hoàn tất, Bạch Yến Thăng cấp tốc xoay người lại hướng về Kỷ Bình Uyên cung kính nói: "Kỷ đại nhân, tính cả ta ở bên trong, hết thảy mười ba người chân chọn xong tất!"

"Tốt! Chuyến này là vì thăm dò, mục tiêu không nên quá lớn. Còn lại cứ điểm tạm thời án binh bất động."

Kỷ Bình Uyên hài lòng gật đầu, phất ống tay áo một cái:

"Ngoại trừ bọn hắn, đám người còn lại, trở về riêng phần mình cứ điểm! Bản tọa muốn đích thân tiến về!"

"Rõ!"

Kỷ Bình Uyên thân ảnh đột ngột biến mất,

Không biết đi hướng chỗ nào. Đồng thời trong đại sảnh một loại nào đó lực lượng vô danh hiện lên, bao quát Nhạc Bình Sinh bên cạnh Phong Minh cảm giác, Hạng Vận Long hai cỗ hóa thân, còn lại không có được tuyển chọn Hư Cảnh tướng lĩnh thân ảnh đột nhiên biến mất, bị Kỷ Bình Uyên chuyển dời đến trụ cấp cứ điểm cửa ra vào.

Sau một khắc, trong đại sảnh cảnh báo đại tác:

"Năng lượng bắt đầu dự trữ!"

"Tọa độ trong tính toán!"

"Lỗ sâu mô hình mô phỏng bên trong!"

. . .

Vũ trụ trong chân không, xoay chầm chậm lấy khổng lồ chiến

tranh luân bàn nhẹ nhàng chấn động, từ hắn mặt ngoài dọc theo người ra ngoài kết nối từng cái cứ điểm đường ống năng lượng đồng bộ đều bị chặt đứt, một cỗ thần bí mà huyền ảo ba động quét sạch hoàn vũ!

Ngay tại tôn này trụ cấp cứ điểm tính toán tọa độ, khẩn trương chuẩn bị không gian khiêu dược thời khắc, trong đại sảnh cơ hồ tất cả tướng lãnh cao cấp đều ẩn mang kích động, nghiêm nghị chờ đợi.

Nhạc Bình Sinh giấu ở Mông Đô thể xác phía dưới, lại tại tự hỏi mình có thể thông qua hành động lần này thu hoạch cái gì.

"Kỷ Bình Uyên để Bạch Yến Thăng toàn quyền phụ trách hành động lần này chỉ sợ cũng không có đơn giản như vậy. Quá sơ sinh mệnh hình thể thành vị diện, để hắn như thế dè chừng. . . Bên trong sẽ có cái gì "

"Kỷ Bình Uyên là thật không biết bên trong có cái gì, vẫn là đã bí mật hướng Bạch Yến Thăng làm bàn giao "

"Không, hẳn là sẽ không, cái khác nhiều như vậy Hư Cảnh võ giả làm pháo hôi, coi như Kỷ Bình Uyên cũng không có lá gan lớn như vậy."

Đã biết tin tức thật sự là quá ít, Nhạc Bình Sinh cũng khó có thể tiến hành hữu hiệu tình huống thôi diễn, nhưng là hắn lại chú ý tới một điểm nữa.

"Tiền trạm bộ đội gửi tới tình báo nói có cái khác dị độ văn minh cũng phát hiện cái này sụp đổ bên trong vị diện. . . Bọn hắn là thế nào phát hiện vẻn vẹn trùng hợp vẫn là nói đối phương cũng có cùng loại với siêu khoảng cách không gian khiêu dược kỹ thuật phương pháp "

"Bất luận như thế nào, đây đều là một cái rất tốt thí nghiệm cơ

sẽ."

So với nội bộ hết thảy đều là không biết nửa sụp đổ vị diện tới nói, Nhạc Bình Sinh càng cảm thấy hứng thú vẫn là cái này có thể tiến vào vũ trụ tinh không dị độ văn minh, cùng như thế nào tiếp xúc, lặng yên không tiếng động thẩm thấu đối phương.

"Mông Đô, đã lâu không gặp."

Đang trầm tư bên trong, một cái thanh âm đạm mạc đột nhiên từ Nhạc Bình Sinh phía trước truyền đến. Rõ ràng là Bạch Yến Thăng chắp hai tay sau lưng, tại một trái một phải hai tên Luyện Hư tướng lĩnh bảo vệ hạ cất bước đi tới.

Bạch Yến Thăng đến gần, chậm rãi mà nói:

"Ta coi là sẽ có thật lâu cũng sẽ không ở chỗ này nhìn thấy ngươi, nghĩ không ra bất quá mấy trăm năm công phu ngươi liền bị Kỷ đại nhân điều trở về a "

Bên cạnh hai tên tướng lĩnh có chút thương hại nhìn phía lẻ loi mà đứng Nhạc Bình Sinh, Bạch Yến Thăng giống như Băng Phong Đống Kết khuôn mặt bên trên đột nhiên hiển lộ ra một bộ lãnh khốc mà nhìn xuống, khinh miệt tiếu dung, một cỗ nhỏ bé không thể nhận ra tin tức đột nhiên cực kỳ ẩn nấp truyền đến:

"Thế nào, ngục giới phong cảnh vẫn khỏe chứ đây chính là ta nghĩ trăm phương ngàn kế vì ngươi chọn lựa địa phương, ngươi nhanh như vậy trở về thật sự là cô phụ hảo ý của ta a."

"Ta nghe nói ngươi trở về thời gian còn không dài a vừa mới trở về liền có thể đụng vào cái này nhiệm vụ, vận cứt chó của ngươi rất không tệ."

"Bất quá Mông Đô, đi vào về sau ngươi cần phải theo sát đằng sau ta, nếu không vạn nhất gặp cái gì ngoài ý muốn, vậy coi như không tốt lắm, ngươi nói đúng không "

Ở đây còn lại tướng lĩnh rõ ràng biết Bạch Yến Thăng cùng Mông Đô đã từng khập khiễng, nhao nhao lấy một loại xem kịch vui nội tâm, hờ hững im ắng chú ý giữa hai người nói chuyện.

Ngẩng đầu nhìn lướt qua Bạch Yến Thăng giống như cười mà không phải cười khuôn mặt, Nhạc Bình Sinh ánh mắt có chút ba động một chút.

Mặc dù bản thân hắn đối với Mông Đô cùng cái này Bạch Yến Thăng ở giữa khập khiễng không cảm giác, nhưng là hắn hiện tại hất lên Mông Đô thể xác, chính mình không thèm để ý không có nghĩa là đối phương liền sẽ không đùa nghịch cái gì tay Đoạn Cán nhiễu đến chính mình.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 650: Ám Tập

Chương 650: Ám tập

Nhạc Bình Sinh nhìn người chết đồng dạng quét phảng phất đều ở trong lòng bàn tay Bạch Yến Thăng một chút, lười nhác đấu khẩu, yên tĩnh chờ đợi cứ điểm tiến hành nhảy vọt.

Tựa như là sư tử bị cừu non khiêu khích, Nhạc Bình Sinh cũng không để ý tới. Hắn có đầy đủ tự tin, đừng nói là bản thể xuất thủ, liền xem như dùng Mông Đô cỗ này thể xác, hắn muốn đánh chết cái này cái gọi là tuyệt thế thiên tài đều không phải là khó khăn gì sự tình.

Chờ lấy xem kịch vui một đám tướng lĩnh, nhìn thấy tính tình nóng nảy Mông Đô thế mà chưa từng xuất hiện theo dự liệu phản ứng không khỏi tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

Đơn thuần quân chức Mông Đô cùng Bạch Yến Thăng trên thực tế tại cùng một chức giai, nhưng là Bạch Yến Thăng mấy chục năm trước thành công bước vào Hư Cảnh đỉnh phong cảnh giới về sau, vô luận địa vị vẫn là quyền nói chuyện đều nước lên thì thuyền lên, phối cấp chiến tranh cứ điểm cũng tăng lên tới hồng cấp cao đẳng phân phối trang bị, đã cũng coi là Thần Vũ quân bên trong trừ Kỷ Bình Uyên bên ngoài số một số hai tướng lĩnh.

Đông đảo cứ điểm đều ngự sử ở giữa mặc dù chỉ đối Kỷ Bình Uyên một người phụ trách, lẫn nhau ở giữa không có cái gì phụ thuộc quan hệ, nhưng là xu lợi tránh hại là tất cả mọi người bản

năng, như mặt trời ban trưa Bạch Yến Thăng cùng âu sầu thất bại Mông Đô hai người, đem hai bên so sánh phía dưới có khuynh hướng một bên nào căn bản chính là không cần cân nhắc sự tình.

"Không tệ, Mông Đô, mấy trăm năm thời gian ngươi coi như có tiến bộ, tối thiểu dưỡng khí công phu có rất lớn tiến bộ."

Bạch Yến Thăng lông mày nhướn lên, cũng không nhiều lời, mỉm cười một tiếng quay người rời đi.

Đại sự trước mắt, hắn tự nhiên rõ ràng nặng nhẹ, một cái thủ hạ bại tướng mà thôi, về sau hắn có là thủ đoạn thu thập.

Bạch Yến Thăng bên cạnh hai tên Hư Cảnh tướng lĩnh hướng Nhạc Bình Sinh lưu lại một cái ánh mắt ý vị thâm trường. Còn lại ở đây tướng lĩnh suy nghĩ va chạm, trao đổi:

"Hành động lần này, Mông Đô chỉ sợ có nếm mùi đau khổ."

"Bạch Yến Thăng là người thông minh, loại này khẩn yếu nhiệm vụ bên trên hắn không dám đùa kiếm thủ đoạn gì."

"Tại Kỷ đại nhân dưới mí mắt còn tốt, nếu như tiến vào vị diện nội bộ lời nói, tình huống khó mà nói."

"Chưa hẳn, sụp đổ vị diện tình huống không rõ, nói không chừng Kỷ đại nhân có thể lấy ý chí hình chiếu phương thức cùng chúng ta cùng nhau tiến vào, bất quá tình huống cụ thể còn muốn đến hiện trường mới biết được."

Cái này cái tướng lĩnh ba hai tụ tập, chỉ có Nhạc Bình Sinh trong đại sảnh lẻ loi mà đứng, bình tĩnh chờ đợi.

"Chúng tướng chuẩn bị, nhảy vọt bắt đầu!"

Kỷ Bình Uyên thanh âm uy nghiêm đột nhiên chấn động đại sảnh, đánh gãy các tướng lĩnh thảo luận:

"Ba, hai, một!"

Ông!

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh chỉ cảm thấy ánh mắt sụp đổ rối loạn, năng lượng thoải mái mãnh liệt, đủ loại lực lượng khuấy động xé rách dụng tâm biết tư duy, Đông Nam Tây Bắc, chung quanh, đối với thời gian không gian giác quan trong khoảnh khắc hỗn loạn dị thường!

Trong đại sảnh các tướng lĩnh sớm thành thói quen, toàn bộ hai mắt nhắm nghiền, trấn định lấy tâm thần.

Loại này nghĩ Vera kéo, thời gian không gian hỗn loạn cảm xúc không biết qua bao lâu, đột nhiên biến mất, đám người cùng nhau mở hai mắt ra.

"Ở nơi đó!"

Ngay tại giác quan trong khoảnh khắc khôi phục đồng thời, trong đại sảnh màn sáng sáng lên, nguyên bản tinh không cảnh tượng đột ngột đổi, một mảnh quỷ dị hùng kỳ cảnh tượng tại trên đó hiển hiện!

Bọn hắn giờ phút này đã nhảy vọt đến hơn mười vạn năm ánh sáng bên ngoài một mảnh lạ lẫm tinh không bên trong, mà cảnh tượng trước mắt, chính là cái kia hư hư thực thực thái sơ sinh mệnh thể sau khi chết biến thành, giống như hằng tinh thật lớn vị diện, ngay tại trong vũ trụ sao trời chậm rãi phiêu lưu!

Tại mọi người trong mắt, trước mặt một mảnh nguyên bản mênh mông mênh mông, băng lãnh vũ trụ tinh không đã triệt để sôi trào, phảng phất một đoàn vô số bọt khí cuồn cuộn không thôi vòng xoáy, trống rỗng, mà mỗi một cái bọt khí, nhưng lại đều là một cái vỡ nát, tiêu mất dị độ không gian.

"Cái này. . . Coi như không phải thái sơ sinh mệnh thể, cũng

hẳn là là một loại nào đó cực kỳ cường hoành sinh mạng thể, khi còn sống thậm chí so với hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng còn cường hãn hơn!"

"Truyền thuyết chẳng lẽ là thật, thật sự có cái gọi là thái sơ sinh mệnh thể tồn tại "

"Không biết vị diện này bên trong ra đời bao lâu, bên trong có hay không sinh linh tồn tại "

Bạch Yến Thăng ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm màn sáng bên trên thời gian thực phản hồi về tới hình tượng, còn lại đông đảo Hư Cảnh Võ Thánh cũng thần tình kích động,

Đạo đạo cường hoành ý niệm kịch liệt va chạm, trao đổi.

Lúc trước Kỷ Bình Uyên biểu hiện ra tin tức thực sự quá mức có hạn, bọn hắn đối cái này thần bí vị diện cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả, cũng khó có thể phán đoán bên trong đến cùng ẩn giấu dạng gì nguy hiểm.

"Lại có thể hình thành như là hằng tinh thật lớn dị thứ nguyên vị diện "

Khó có thể tưởng tượng mỹ lệ kỳ quan cách mình gần như thế, Nhạc Bình Sinh đồng dạng thật sâu nhận lấy rung động, sinh ra một loại muốn tiếp xúc gần gũi, quan sát, tìm kiếm cái này sinh mạng thể vị diện huyền bí xúc động.

Hô!

Cơ hồ ngay tại nhảy vọt hoàn thành đồng thời, Kỷ Bình Uyên vĩ ngạn thân ảnh đột ngột trong đại sảnh xuất hiện, trong mắt của hắn thần quang trong trẻo, quét mắt trong đại sảnh rất nhiều Hư Cảnh tướng lĩnh:

"Hiện tại cần chờ đợi lúc trước thăm dò đội tin tức phản hồi,

cùng thu thập phân tích tiến hành chuẩn xác ước định! An tâm chớ vội , chờ bản tọa mệnh lệnh!"

Vừa rồi tiền trạm thăm dò đội trở lại tới tin tức đứt quãng, không biết là có hay không bởi vì nhận vị diện sập co lại thời không vặn vẹo ảnh hưởng, truyền lại trở về tình báo cũng nhiều có thiếu thốn, vị diện này năm tháng lâu đời, nội bộ không gian chỉ sợ không phải đất lành, mà mỗi một vị Hư Cảnh Võ Thánh đều là từ ức vạn người bên trong lan truyền ra trân quý nhân tài, tự nhiên muốn thu tập được đầy đủ tin tức tính trước làm sau.

Tiếng nói vừa hết, theo Kỷ Bình Uyên chỉ lệnh truyền đạt, toàn bộ chiến tranh luân bàn trong hư không chấn động, hướng về ngay tại lở hằng tinh vị diện chậm rãi di động.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt không thể nhận ra cảm giác chỗ sâu, hơn ngàn đạo tinh thần linh quang cực tốc lưu chuyển, suy tính.

"Lực hút chưa từng có cường đại, theo vị diện sập co lại, lực hút sóng ngay tại một chút xíu tăng cường."

"Vị diện này bên trong lực hút, hiện tại chỉ sợ tại Bắc Hoang ngục giới hơn gấp mười lần."

"Tư liệu thiếu thốn, không cách nào phán đoán nội bộ phải chăng từ sinh mệnh hoặc là văn minh tồn tại."

Mười vạn dặm, chín vạn dặm, tám vạn dặm Nhạc Bình Sinh quan sát suy tư đồng thời, khổng lồ chiến tranh luân bàn một bên chậm rãi tới gần, vô số cơ quan, module cấp tốc vận chuyển, một cỗ ba động quét sạch mà ra, thu thập, ghi chép không gian, lực hút, năng lượng, nhiệt độ các loại hết thảy số liệu biến hóa, đối ngay tại vỡ vụn vị diện tiến hành phân tích; đồng thời cứ điểm nội bộ không gian, phát cho tiền trạm thăm dò đội kết nối tin tức từng lần một gửi đi.

Chẳng qua trước mắt mới thôi, chiến tranh luân bàn phương viên mấy vạn dặm vũ trụ chân không bên trong, cũng không có đội tiền trạm tung tích, mà lại theo thông tin tin tức từng lần một gửi đi, nửa khắc đồng hồ thời gian trôi qua, chiến tranh luân bàn cũng không có đạt được bất kỳ đáp lại.

Ân

Kỷ Bình Uyên mày nhăn lại, sắc mặt lãnh khốc, mặc dù không có bất kỳ động tác gì, nhưng là một cỗ mây đen áp thành thành muốn phá vỡ kinh khủng uy áp liền đột ngột đánh lên trong lòng mọi người.

"Đại nhân."

Bạch Yến Thăng cũng đã nhận ra không đúng, ánh mắt lạnh như băng nói:

"Lúc trước thăm dò đội trước đó trở lại tới tin tức từng nói qua tựa hồ có cái khác cao đẳng văn minh cũng phát hiện vị diện này, đồng thời ngay tại nếm thử thăm dò, phải chăng "

Đám người về sau, Nhạc Bình Sinh tâm thần ba động một chút. Đối phương đã phát hiện Thần Vũ quân tiền trạm bộ đội còn dám ngang nhiên xuất thủ, là quá mức ngu xuẩn, căn bản cũng không biết Khởi Nguyên Giới cái này Vũ Trụ Bá Chủ tồn tại, vẫn là thực lực bản thân mang đến lực lượng

Bất quá bọn hắn hiện tại vị trí ở vào Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài, đối phương không hiểu rõ Khởi Nguyên Giới cường hoành, đáng sợ cũng rất có thể.

Kỷ Bình Uyên như là một tôn chiến thần ngồi ngay ngắn bất động, hờ hững nói:

"Bản tọa cũng muốn nhìn xem, ai có lá gan lớn như vậy "

Ông!

Không biết Kỷ Bình Uyên phát động trụ cấp chiến tranh luân bàn loại công năng nào, một cỗ so một cỗ mãnh liệt dò xét ba động lấy tốc độ ánh sáng bốn phương tám hướng cấp tốc phóng xạ, mấy cái nháy mắt liền lấy tốc độ ánh sáng hoàn toàn bao trùm gần trăm vạn dặm vũ trụ tinh không, còn tại cấp tốc lan tràn!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 651: Hồng Hoang!

Chương 651: Hồng Hoang!

Toàn bộ khởi nguyên văn minh trận chiến chi tại tung hoành tinh không, ngoại trừ tại mênh mông vô ngần trong vũ trụ nhảy vọt xuyên thẳng qua bên ngoài, chính là lấy chiến tranh cứ điểm nghìn lần, vạn lần tăng phúc chủ chưởng người ý niệm chuyển hóa làm đặc biệt phản hồi sóng điện từ, lấy tốc độ ánh sáng phóng xạ hàng trăm hàng ngàn vạn dặm, nhanh chóng đối thăm dò sóng điện phạm vi bao phủ bên trong tinh cầu tiến hành quét hình, phán đoán phải chăng có sinh mệnh hoặc là trân quý tài nguyên tồn tại, tiết kiệm rất nhiều nhân lực, vật lực, thời gian. Xem xét sách ·

Nếu như không phải loại phương pháp này, trước mắt toàn bộ Khởi Nguyên Giới vượt ngang hơn ngàn tinh hệ bản đồ chỉ sợ còn muốn thu nhỏ một nửa trở lên. Dù sao đến tính bằng ngàn tỉ tinh cầu số lượng chuyên môn phái người giáng lâm thăm dò, coi như nhân lực vật lực đầy đủ, thời gian hao phí cũng sẽ là một cái thiên văn số tự.

Mà bây giờ Kỷ Bình Uyên, chính là đem chính mình bàng bạc võ đạo quyền ý đều quán chú đến chiến tranh luân bàn bên trong, đối dị độ vị diện phương viên gần ngàn vạn dặm không gian vũ trụ tiến hành quét hình, tìm kiếm lấy lúc trước thăm dò bộ đội dấu vết để lại.

Theo dò xét tín hiệu bao trùm, bắn ra hướng đang di động sụp

đổ vị diện bên trong tín hiệu hết thảy biến mất, không có phản hồi; mà cái khác phương vị bên trên, từng tổ từng tổ tin tức, từng màn hình tượng cấp tốc tung người ra.

"Ừm muốn chết!"

Sau một khắc, tựa hồ đã nhận ra cái gì, Kỷ Bình Uyên uy nghiêm trên khuôn mặt sát cơ tất hiện, đồng thời toàn bộ chiến tranh luân bàn trong khoảnh khắc đình chỉ tin tức thu thập hành vi, tại xé Liệt Chân trống không tiếng oanh minh bên trong đổi phương hướng, giống như vệ tinh vờn quanh hướng về khổng lồ sụp đổ vị diện đằng sau cực tốc mà đi!

Bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong tất cả Hư Cảnh tướng lĩnh, mặc dù không rõ ràng Kỷ Bình Uyên cụ thể phát hiện cái gì, nhưng là túc sát chi ý cũng trong khoảnh khắc tuôn trào ra, tùy thời làm xong tiến vào vũ trụ trong chân không tác chiến chuẩn bị.

Trực tiếp lấy không gian khiêu dược phương thức xuất hiện ở hằng tinh vị diện mặt sau trên không, Kỷ Bình Uyên lãnh khốc ý chí ba động lập tức lấy chiến tranh luân bàn vì truyền thâu, quét sạch tại vũ trụ tinh không ở giữa!

"Giấu đầu lộ đuôi đồ vật, dám đối Thần Vũ quân đưa móng vuốt, tội đáng chết vạn lần!"

Ầm ầm!

Cơ hồ ngay tại Kỷ Bình Uyên ý chí ba động chấn động hoàn vũ một giây sau, chiến tranh luân bàn bên trên, một đạo rưỡi kính chừng một dặm chi cự, cực điểm huy hoàng, bá liệt hủy diệt quang huy, bỗng nhiên xé rách vũ trụ ở giữa tràn ngập vô tận hắc ám, hướng về hằng tinh vị diện đằng sau không gian một điểm nào đó oanh kích mà đi!

Thần võ diệt tinh pháo! Một kích phía dưới là đủ đánh xuyên

hành tinh vỏ quả đất, phá hủy đại lục á quang nhanh đả kích!

Tại chiến tranh vụ trũ tiêu chuẩn bên trong , bất kỳ cái gì động năng vũ khí trên cơ bản đều đã mất đi ý nghĩa. Nhất nhìn sách mà tất cả chiến tranh cứ điểm phía trên tuyệt đại bộ phận công phạt thủ đoạn đều là áp súc hạt năng lượng, thực hiện tốc độ ánh sáng hoặc là á quang nhanh dạng này cơ hồ không cách nào phòng ngự năng lượng pháo công kích.

"Loại cường độ này. . . Còn không phải mạnh nhất chủ pháo!"

Ánh sáng chói mắt từ màn sáng bên trên lấp lánh, Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, trong lòng trong nháy mắt hiện lên một cái ý niệm như vậy.

Thần võ diệt tinh pháo quang mang xuyên qua mà qua quỹ tích, khả năng lượng cường độ đã mãnh liệt đến thẩm thấu không gian, khiến cho toàn bộ quỹ tích hiện ra một loại quỷ dị vặn vẹo, mà tại chiến tranh luân bàn mục tiêu công kích trên cái điểm kia, hoàng liệt cột sáng tựa hồ đánh trúng vào ẩn nấp ở trong hư không cái nào đó khổng lồ sự vật, trong lúc nhất thời vô số đạo lôi đình, lưu quang tại vũ trụ trong chân không bốn phía vẩy ra!

"Ở nơi đó!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, lập tức minh bạch đối phương rõ ràng đánh giá thấp Thần Vũ quân thủ đoạn, thần võ diệt tinh pháo uy năng cường hoành đã đến vặn vẹo không gian tình trạng, liền xem như bọn hắn ẩn nấp tiềm phục tại trong hư không cũng không hề có tác dụng!

Từ ngắn ngủi một lát quét hình gần ngàn vạn dặm không gian vũ trụ, tìm kiếm được dấu vết để lại, lại đến trong nháy mắt phát động diệt tinh pháo đả kích trong số mệnh đối phương, đều biểu hiện lấy Kỷ Bình Uyên vị này hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng cùng trụ cấp chiến tranh cứ điểm phối hợp phía dưới, là bực nào

cường đại!

Sau một khắc, đang lúc Kỷ Bình Uyên cười lạnh chuẩn bị phát động cao hơn quy cách lúc công kích, một cỗ phiêu miểu ý niệm đột nhiên giống như thủy triều cuốn tới, bị chiến tranh luân bàn chỗ tiếp thu, chuyển đổi về sau trong đại sảnh truyền ra dạng này tin tức:

"Cứ điểm bên trong đạo hữu,

Chúng ta có cùng nguồn gốc, đều là vạn vật linh trưởng, mà lại cũng vô ác ý, làm gì tức giận "

Đến ý chí giao lưu phương diện, cường giả suy nghĩ đã có thể rõ ràng cho thấy ý đồ của mình, văn tự khác biệt không còn là văn minh khác nhau giao lưu ở giữa trở ngại.

"Ừ"

Kỷ Bình Uyên trong mắt lóe lên một tia ngoài ý muốn, không biết ra ngoài nguyên nhân gì dừng động tác lại, mà ý chí thì mượn từ chiến tranh luân bàn tại khổng lồ không gian vũ trụ bên trong khuấy động:

"Nói như vậy, các ngươi cũng cùng thuộc nhân tộc "

"Các ngươi xuất hiện ở đây, cũng là nhìn trúng vị diện này, có mưu đồ thôi "

"Bất quá bản tọa tiền trạm bộ đội ở đây biến mất, các ngươi lại tại này giấu đầu lộ đuôi, còn dám tự xưng không có ác ý đã không có ác ý vậy liền ra thỉnh tội thôi, miễn cho bản tọa tốn nhiều tay chân!"

"Các hạ sai lầm một ít chuyện, mà lại các hạ không khỏi cũng quá bá đạo một chút. . ."

Lúc trước cái kia phiêu miểu ý niệm thở dài nói:

"Rõ ràng là chúng ta đi đầu phát hiện này vô chủ chi giới, đồng thời một đường truy tung đến tận đây. Mà đạo hữu thăm dò bộ đội lặng lẽ tới gần chúng ta, ý đồ không rõ, chúng ta chẳng qua là để phòng vạn nhất, đem bắt lại thẩm vấn thôi, cũng không thương tới tính mệnh."

"Bất quá đã đạo hữu yêu cầu, tự nhiên hiện thân gặp mặt."

Ý niệm truyền đến đồng thời, khoảng cách chiến tranh luân bàn mấy vạn dặm xa vũ trụ trong chân không, một mảnh hư không như thủy triều run run, một cái tản ra trong suốt ánh sáng nhạt cự hình đĩa ngọc đột ngột hiện ra.

Cái này đĩa ngọc tự nhiên mà thành, hoàn mỹ không một tì vết, không có bất kỳ cái gì khe hở, trên đó có vô số đạo thần bí huyền ảo đường vân lưu chuyển, tựa như thiên địa tự sinh tuyệt thế thần vật.

Tại cái này cự hình đĩa ngọc phía dưới, Thần Vũ quân thăm dò hạm bị một mực hấp thụ, tựa hồ nhận lấy cái gì khống chế, không thể động đậy.

"Kê cao gối mà ngủ chín tầng mây, bồ đoàn đạo chân, Thiên Địa Huyền Hoàng bên ngoài, ta làm chưởng giáo tôn!"

Theo cái này đĩa ngọc hiện thân, một luồng thanh quang từ trên đó phiêu đãng mà ra, trong khoảnh khắc tại thiên địa vũ trụ ở giữa tạo thành chiều cao vạn dặm chi cự, tiên phong đạo cốt quang ảnh đạo nhân! Cái này đứng ở chân không, phảng phất trở thành trong vũ trụ quang ảnh cự nhân miệng đóng mở, phát ra trong sáng mà hùng vĩ ý niệm, vang vọng tại vùng tinh không vũ trụ này:

"Hồng Hoang Giới, Tạo Hóa Đạo, chưởng giáo Đạo Tôn Long

Vô Thủ, gặp qua Khởi Nguyên Giới đạo hữu!"

So sánh hợp đạo cảnh giới cường giả!

Cái này quang ảnh cự nhân mới vừa xuất hiện, rất nhiều Luyện Hư tướng lĩnh nhao nhao biến sắc.

Mà Nhạc Bình Sinh thì là tâm thần toàn lực điều động, đủ loại tin tức, suy tính nhanh chóng vận chuyển lại:

"Nhìn qua tựa hồ là thuộc về tính mệnh song tu, lấy pháp bảo cùng thần thông làm chủ yếu công phạt thủ đoạn tiên đạo văn minh."

"Nơi này là không biết tinh vực, cứ điểm tinh đồ bên trong cũng không có Hồng Hoang Giới ghi chép."

"Cái kia chiếc đĩa ngọc tại công năng bên trên ngược lại là có chút giống Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm, người này nếu biết Khởi Nguyên Giới tồn tại, mà lại cũng không hề e ngại, cái gọi là Hồng Hoang Giới nên không kém."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 652: Tru, Lục, Hãm, Tuyệt!

Chương 652: Tru, lục, hãm, tuyệt!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh dâng lên các loại suy nghĩ thời điểm, Kỷ Bình Uyên lại híp mắt lại, lóe ra nguy hiểm quang huy, không biết suy nghĩ cái gì. ·

Ông!

Một tiếng lũ quét cuốn tới ý chí ba động khuếch tán mà ra, ở đại sảnh đông đảo hư kình tướng lĩnh chấn động trong ánh mắt, chiến tranh luân bàn hướng về vũ trụ chân không bắn ra ra một điểm Thần Quang, trong chớp mắt kịch liệt bành trướng, tạo thành một tôn đồng dạng vạn dặm cao thấp hình chiếu cự nhân, sừng sững tại tinh hà ở giữa!

"Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Đạo Tôn Long Vô Thủ "

Kỷ Bình Uyên ý chí hình chiếu biến thành cự nhân ánh mắt lạnh lùng, muốn ngóng nhìn hướng về phía mấy vạn dặm xa đạo nhân, chậm rãi nói:

"Nhìn, ngươi từ bản tọa thủ hạ đạt được không ít tình báo như vậy ngươi hoặc nhiều hoặc ít hẳn là hiểu ta Khởi Nguyên Giới nội tình cùng thủ đoạn, cũng hẳn là biết những cái kia cùng Thần Vũ quân là địch văn minh hạ tràng. Mạo phạm thứ tám Giới Vương dưới trướng Thần Vũ quân còn không có lập tức đào tẩu. . . Là cái gì cho ngươi khiêu khích Thần Vũ quân lực lượng "

Kỷ Bình Uyên ý chí truyền lại đưa tin tức lãnh khốc mà sát cơ tất hiện, quét sạch ảnh đạo nhân lại cũng không để ý, hắn buông tay một chiêu, hấp thụ tại đĩa ngọc dưới đáy dài mấy trăm trượng ngắn tiền trạm thăm dò hạm, giống như là cái không có ý nghĩa đồ chơi đồng dạng bay tới hắn cự chưởng phía trên, sau đó nhẹ nhàng đưa tới, hướng về Kỷ Bình Uyên vị trí chậm rãi trôi nổi mà đến.

Quang ảnh đạo nhân vẫn như cũ không có chút nào yên hỏa khí tức cười nói:

"Đạo hữu, ta Hồng Hoang Giới vô ý đối địch với Khởi Nguyên Giới, quý quân tướng sĩ toàn bộ không hư hao chút nào, còn xin đạo hữu xem xét. Vi biểu áy náy, ta nguyện ý cống hiến ra cái này phiêu lưu Cổ Giới tư liệu cho đạo hữu."

"Mặc dù biết không nhiều, nhưng ta đã từ đạo hữu dưới trướng tướng sĩ trong miệng biết rõ ràng minh Bạch Khởi Nguyên Giới cường đại, làm ta cảm giác sâu sắc thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, nhưng là. . ."

Long Vô Thủ cao giọng mà cười:

"Quý giới cương vực nghìn lần vạn lần tại ta Hồng Hoang Cổ Giới, có tung hoành tinh vũ Luyện Hư Võ Thánh, hợp đạo đại năng, thậm chí có giống như thần minh Giới Vương Võ Thần tồn tại, nhưng. . . Khỏi cần nói toàn bộ Hồng Hoang Cổ Giới, vẻn vẹn ta Tạo Hóa Đạo, đồng dạng có đạo quân, Đạo Tôn, thậm chí thiên đạo hóa thân Đạo Tổ, đỉnh thiên lập địa, tuyên cổ tang thương!"

Hắn chỉ chỉ sau lưng cự hình đĩa ngọc, mỉm cười nói:

"Đằng sau ta, chính là ta Tạo Hóa Đạo Tiên Thiên Linh Bảo, xuyên thẳng qua Chư Thiên Vạn Giới, chỉ ở một ý niệm. mặc dù không so được quý giới quét ngang tinh vũ chiến tranh cứ điểm, nhưng là đã từng bảo đảm ta Tạo Hóa Đạo trải qua thiên địa phá diệt lớn tai kiếp mà bất diệt! Mà ta Tạo Hóa Đạo lấy làm bản gốc

phỏng chế tạo hóa linh đĩa tuy không tuyên cổ bất diệt uy năng, lại đồng dạng có thể ngao du tinh vũ, tránh né tai kiếp!"

Long Vô Thủ chữ câu chữ câu mười phần bình tĩnh, nhìn về phía thần sắc lạnh lùng Kỷ Bình Uyên:

"Quý giới Vũ Trụ Bá Chủ địa vị tự nhiên là không thể nghi ngờ, bất luận Tạo Hóa Đạo vẫn là Hồng Hoang Cổ Giới cũng có thiếu sót, nhưng là nghĩ tiến đánh Hồng Hoang Cổ Giới. . . Muốn trả ra đại giới chỉ sợ là đạo hữu cùng thứ tám giới vương nghị đình chỗ không muốn nhìn thấy a "

"Đạo hữu, chúng ta cùng thuộc nhân tộc, bởi vì nho nhỏ hiểu lầm hưng khởi đao binh hữu thương thiên hòa."

Long Vô Thủ ôn hòa nói:

"Bất quá đối với quý quân xuất thủ thật là chúng ta từng có trước đây, ta nguyện ý đem cái này phiêu lưu Cổ Giới tư liệu cung cấp cho đạo hữu tham khảo, đồng thời chúng ta cùng nhau tiến vào thăm dò, như thế nào "

Kỷ Bình Uyên ý chí hình chiếu mà ra cự nhân trong mắt, quang mang phun trào, tựa hồ đang tính toán cái gì.

Hằng tinh chi cự khổng lồ vị diện vẫn tại chậm rãi bồng bềnh, vỡ nát, chuyển động chiến tranh luân bàn, táo hoa đĩa ngọc, võ đạo cự nhân, quang ảnh đạo nhân cách vạn dặm vũ trụ hư không, xa xa giằng co.

Mà Nhạc Bình Sinh trong lòng cũng theo Long Vô Thủ giảng thuật, buộc vòng quanh một bộ Hồng Hoang Cổ Giới mơ hồ diện mạo, ánh mắt chỗ sâu nhất tách ra óng ánh nhất quang huy!

"Tạo Hóa Ngọc Điệp, rất tốt. . ."

"Nhìn, cái này Long Vô Thủ rất rõ ràng Khởi Nguyên Giới

mạnh mẽ, bất quá đội tiền trạm mất đi liên hệ thời gian ngắn như vậy, đối phương không có khả năng biết nhiều như vậy.

Tạo Hóa Đạo đồng dạng có thể xuyên thẳng qua tinh vũ, hẳn là sớm đã có hiểu biết."

"Hắn nói rất đúng, lấy Khởi Nguyên Giới hiện tại như thế lớn sạp hàng, như thế phân tán lực lượng, làm thật tiêu diệt Hồng Hoang Giới hoàn toàn chính xác rất không có khả năng."

Cùng là hợp đạo cảnh giới, tên này Hồng Hoang Giới đỉnh tiêm môn phái chưởng giáo Đạo Tôn lời nói ở giữa không kiêu ngạo không tự ti, dù là biết toàn bộ Khởi Nguyên Giới cường hoành vô song, cũng không có bất kỳ cái gì e ngại.

Trên thực tế Long Vô Thủ đối với Khởi Nguyên Giới đại khái hình thức phán đoán hết sức chính xác.

Làm đã biết trong vũ trụ tuyệt đối bá chủ, Khởi Nguyên Giới vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, hàng ngàn hàng vạn khỏa sinh mệnh tinh, tư nguyên tinh, rải tại ức vạn năm ánh sáng bên trong, sạp hàng thực sự trải quá lớn. Nhất là bản đồ ngoại vi tinh không cương vực, hiện lên phóng xạ trạng cương vực càng rộng lớn hơn vô tận, cũng càng thêm khó mà chưởng khống.

Có lẽ đối với toàn bộ khởi nguyên văn minh tới nói, Hồng Hoang Giới căn bản không tính là cái gì, chân chính quyết định triệu tập lực lượng trong trở bàn tay liền sẽ hủy diệt. Nhưng là đối với Kỷ Bình Uyên chỗ thứ tám giới vực tới nói, đối phương có hợp đạo thậm chí hư hư thực thực hợp đạo phía trên đỉnh cấp cường giả tồn tại, bọn hắn muốn cân nhắc không phải có thể hay không, mà là có đáng giá hay không.

"Miệng lưỡi dẻo quẹo! Đã như vậy, liền để bản tọa kiểm nghiệm một phen a!"

Tinh không bên trong, Kỷ Bình Uyên ý chí biến thành đỉnh thiên lập địa cự nhân hờ hững mở miệng, lời ít mà ý nhiều:

Kỷ Bình Uyên bá đạo tuyệt luân ý niệm chỉ một thoáng chấn động tinh không hoàn vũ, cơ hồ trong cùng một lúc vạn dặm chi cự võ đạo cự nhân đạp chân xuống, khom người, nghiêng về phía trước!

Mặc dù chỉ là một cái hơi nghiêng về phía trước, biên độ rất nhỏ động tác, nhưng là chỉ một thoáng võ đạo cự nhân quanh thân thời không lập tức đều sinh ra uốn lượn! Cái này khẽ động, Kỷ Bình Uyên quanh người không gian đều bị một loại không có tận cùng bộc phát thức tiêu thăng lực lượng tràn đầy phồng lên, để cả người hắn phảng phất không có tận cùng cất cao biến lớn, nhét đầy thiên địa!

Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt đem tất cả lực chú ý toàn bộ ném đến vận sức chờ phát động Kỷ Bình Uyên hình chiếu phía trên!

"Đỡ được bản tọa một kích, hết thảy chuyện cũ sẽ bỏ qua! Nếu không, triệu tập ức vạn tinh không quân viễn chinh, san bằng Hồng Hoang Giới!"

Ầm ầm!

Một cỗ doạ người cấp khí huyết triều tịch cùng thực chất quyền ý liền tạo thành quét sạch đại thiên vũ trụ phong bạo, hướng về Hồng Hoang Giới chưởng giáo Đạo Tôn Long Vô Thủ bắn ra!

Kỷ Bình Uyên một quyền này oanh ra, thiên địa rung động túc, tại cái này phách tuyệt đến đỉnh điểm một quyền trước mặt giống như toàn bộ thế giới đều là một cái huyễn tượng, đang bị nó xé nát. Cái gì nặng nề nguy nga, cái gì tuyên cổ bất động, cái gì thời gian lắng đọng, tại cái này ngang ngược e rằng xem hết thảy một

quyền trước mặt đều thành tái nhợt vô lực nông cạn biểu tượng!

Hư không đang thiêu đốt, vạn vật đang sôi trào, ngay cả vũ trụ chân không đều khó mà tiếp nhận. Đây là mặc cho trời đất sụp đổ , mặc ngươi ăn nói khéo léo, miệng lưỡi dẻo quẹo, đều muốn tiếp ta một quyền mới có tư cách tiếp tục hướng xuống nói hung hoành, bá đạo!

"Tốt!"

Bên ngoài mấy vạn dặm tinh không bên trong, đầy trời cực địa quang ảnh đạo nhân hét dài một tiếng, sau đó có bốn đạo hung lệ, sắc bén, diệt tuyệt kiếm quang từ mi tâm nhảy vọt mà ra.

"Đó là cái gì "

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động.

Bốn đạo kiếm quang chợt vừa hiện thế, một cỗ khó mà ngôn ngữ kinh khủng cảm giác tỏa ra, mà cái này bốn đạo không rõ kiếm quang phía trên, phân biệt ẩn hiện bốn chữ phù:

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 653: Hồng Hoang Chi Mưu!

Chương 653: Hồng Hoang chi mưu!

Long Vô Thủ bốn đạo kiếm quang tế ra, lợi dụng một loại không thể tưởng tượng nổi phương thức không giây phút nào cấp tốc rung động, trong nháy mắt ngay tại không gian bốn phía bên trong bày ra hư không tuyến ngấn, trùng điệp xen lẫn, tùy sinh tùy diệt. Diễn hóa vô tận.

"Rất lợi hại kiếm."

"Không hề làm gì vẻn vẹn dừng lại ở nơi đó đều có thể cắt đứt hư không."

"Xem ra cái văn minh này càng thêm khuynh hướng ngoại vật phụ trợ tu hành."

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, chỉ là thông qua trong đại sảnh phóng đại màn sáng quan sát từ xa kiếm quang, cũng chỉ cảm giác ức vạn huyền ảo khí cơ bên trong, giết chóc, lăng lệ, sắc bén chi ý đập vào mặt, thẳng nhiếp tâm thần, tựa hồ muốn người ý niệm đều cắt chém vỡ nát.

Bắc Hoang cùng Khởi Nguyên Giới võ đạo có cùng nguồn gốc, đi đều là sinh mệnh cấp độ tiến hóa. Chuyên tu nhục thân thể phách con đường, đối với binh khí ngoại vật cũng không coi trọng. Đây cũng là bởi vì siêu huyền kỹ thuật sáng tạo ra chiến tranh cứ điểm, có động một tí hủy thành diệt quốc cấp bậc công phạt thủ

đoạn, cho nên đối với Khởi Nguyên Giới võ giả tới nói, ngoại trừ trên người chiến đấu võ trang rất ít ỷ lại cùng binh khí.

Bất quá Nhạc Bình Sinh trong chớp nhoáng này quan sát xuống tới, cái này Long Vô Thủ bốn đạo kiếm quang không tầm thường, cho người ta cảm giác khí thế của nó cùng tích chứa hung lệ uy năng thậm chí so với hắn bản tôn còn cường đại hơn.

"Đạo hữu, bêu xấu!"

Theo nhất thanh thanh hát, ức vạn hư không vết rách nương theo bốn đạo kiếm quang lưu chuyển kết tụ, phảng phất kết thành vô số huyền ảo kiếm trận, Long Vô Thủ đỉnh đầu, một đạo gọi thiên đất là chi thất sắc kiếm ý trong khoảnh khắc tăng vọt, giống như mênh mông trong đêm tối lóe lên một tia chớp, xé rách trường không, chiếu sáng vạn cổ, hướng về đạp không mà đến Kỷ Bình Uyên cuốn tới!

Lấy tru, lục, hãm, tuyệt tứ đại tiên kiếm làm căn cơ, lấy giết chóc vạn vật, trảm diệt hết thảy Vô Tình Kiếm ý là củi củi, dùng cái này diễn dịch ngàn vạn hủy diệt khí tượng, tung hoành Hồng Hoang, chính là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Đạo Tôn tiêu chí thủ đoạn!

Kỷ Bình Uyên ánh mắt khó mà phát giác biến hóa một chút, hiển lộ ra một cỗ nóng lòng không đợi được thưởng thức, trong miệng lại lạnh như băng nói:

"Hảo kiếm!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, không thấy Kỷ Bình Uyên ý chí hình chiếu có bất kỳ động tác, đột ngột biến mất không thấy gì nữa, tại hắn nguyên bản náu thân vị trí, chỉ để lại một mảnh thâm thúy u ám hư vô không gian.

Trong vũ trụ sao trời, nhất thời chỉ gặp trùng trùng điệp điệp,

như là Thiên Hà ngược lại nghiêng kiếm ý quét sạch mà xuống, mỗi một đạo kiếm ý thật nhỏ đều tựa hồ kết hợp rất nhiều không gian biến hóa, hoặc vặn vẹo điên đảo, hoặc xuyên thẳng qua nhảy vọt, hoặc tuần hoàn vô tận, diễn dịch từng cái tràn ngập sâm nhiên, sắc bén, sát phạt cùng phá diệt kiếm quang thế giới, cũng đem Kỷ Bình Uyên nguyên bản chỗ phương vị đều bao phủ.

Trong nháy mắt, vô tận kiếm ý đâm xuyên hư không, toàn diện thẩm thấu mà vào, đem hết thảy hư vô không gian hết thảy giảo vỡ nát, đem nguyên bản bình tĩnh một phương không gian ba chiều xoắn thành một mảnh tử vong hỗn độn! Chỉ là hai ba cái sát na, Long Vô Thủ Tru Tiên Kiếm ý đã toàn diện thẩm thấu tan vô hạn tại có hạn không gian hỗn độn, sắp chạm đến Kỷ Bình Uyên trốn vào hư không, tạm thời tránh mũi nhọn ý chí hình chiếu!

Tru Tiên Kiếm ý chi thuần túy, hung lệ, dù là cùng Long Vô Thủ giống nhau cảnh giới Đạo Tôn cũng không thể lấy nhục thân hoặc là thần niệm ngăn cản, nếu không chính là trọng thương thậm chí thần hồn câu diệt hạ tràng, nhưng mà kiếm ý của hắn vừa mới chạm đến Kỷ Bình Uyên quanh thân mười trượng, đúng là đi hướng lập dừng, không thể tiến thêm!

"Không đợi không thừa nhận, ngươi cho bản tọa rất lớn kinh hỉ!"

Chỉ ở một nháy mắt, nguyên bản hung lệ vô tình, trảm diệt hết thảy kiếm quang bỗng nhiên lay động, lập tức trở nên bắt đầu mơ hồ, làm cho người ta cảm thấy một loại không hiểu chậm chạp, ngưng trệ cảm giác, lại giống là đã mất đi đối phương phán đoán, không rõ tiến thối, không biết từ đầu đến cuối!

"Cái gì "

Trong lòng ngoài ý muốn sau khi. Long Vô Thủ đỉnh đầu kiếm trận chấn động, Vô Lượng kiếm ý toàn diện bộc phát. Tản mát ra giết chóc vạn vật, trảm diệt càn khôn um tùm kiếm ý, từ bốn

phương tám hướng hướng Kỷ Bình Uyên toàn lực giảo sát.

Cùng lúc đó! Kỷ Bình Uyên hít một hơi thật sâu, toàn thân cao thấp 1,296 chỗ bỗng nhiên phát huy ra không có gì sánh kịp hút tụ thôn phệ lực lượng, giống như 1,296 cái vi hình lỗ đen kịch liệt vặn vẹo hư không, thôn phệ hết thảy! Trong lúc nhất thời, Kỷ Bình Uyên trong ngoài thân thể hư vô không gian kịch liệt sập co lại!

Trong một chớp mắt, đem vũ trụ chân không rửa sạch thủng trăm ngàn lỗ hung lệ kiếm ý,

Đã bị 1,296 cổ hư không sập co lại lực lượng mãnh liệt vặn vẹo chấn động, bỗng nhiên vỡ nát!

"Kiếm đạo một đường, ngươi có thể xưng hùng!"

Lấy vô cùng bá đạo tư thái vỡ vụn vô tận kiếm ý về sau, Kỷ Bình Uyên toàn thân cao thấp 1,296 cái bộ vị hào quang đại tác, phảng phất từ thôn phệ hết thảy lỗ đen một chút hóa thành quang mang vạn trượng siêu tân tinh. Đã xem quanh thân mệnh khiếu quang huy tính cả phạm vi ngàn dặm bên trong tất cả quang mang đều hút co ngón tay đỉnh tiêm, hóa thành vô cùng vô tận chỉ riêng từ lệ điện vờn quanh, một bước vượt qua hư không, một chỉ trước điểm, thẳng đến Long Vô Thủ!

"Quát!"

Long Vô Thủ đỉnh đầu bốn đạo kiếm quang bỗng nhiên tán loạn, dung hợp, quấn quanh, tạo thành một thanh quỷ dị không hiểu ánh kiếm bảy màu, giơ kiếm đâm tới, giản dị tự nhiên đón nhận Kỷ Bình Uyên một chỉ này!

Răng rắc!

Tại đối chọi gay gắt một kiếm một chỉ chung quanh, không biết hoặc nhiều hoặc ít đạo dữ tợn u ám vết nứt không gian xuất hiện, cũng cấp tốc hướng bốn phía lan tràn, đem trọn phiến không

gian kịch liệt xé rách, mắt thấy liền muốn vỡ nát đổ sụp, hóa thành hư vô!

Trăm triệu Vạn Không ở giữa vết rách giao thoa, ngàn vạn lôi quang oanh minh ở giữa, chỉ gặp đầy trời loá mắt nhỏ vụn quang hoa, sáng chói tinh mảnh bay tán loạn, đem sơn Hắc Tinh không tô điểm mỹ lệ vô cùng, một cỗ cuồng bạo vũ trụ phong bạo quét sạch hoàn vũ, càn quét phương viên mười vạn dặm bên trong hết thảy bụi bặm vũ trụ!

Hai đạo quang ảnh cự nhân cách xa vạn dặm xa xa tương vọng, phảng phất trước đó hết thảy đều chưa từng phát sinh qua.

Phanh.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trước đó, Long Vô Thủ đạo nhân quang ảnh bỗng nhiên sụp đổ ra, hóa thành vô tận lưu quang, biến mất tại đã quy về vũ trụ tĩnh mịch không gian bên trong.

Long Vô Thủ nhàn nhạt ý niệm cách không truyền lại mà đến:

"Khởi Nguyên Giới danh xưng vạn giới khởi nguyên, quả nhiên không phải tầm thường. Không biết đạo hữu nhưng hài lòng "

Đối phương đã thua Bạch Yến Thăng cùng một đám Hư Cảnh tướng lĩnh lập tức phản ứng lại.

Chỉ có Nhạc Bình Sinh lại không để lại dấu vết quét Kỷ Bình Uyên quân tọa phía trên bản tôn một chút, như có điều suy nghĩ.

Ở đây người bên trong ngoại trừ song phương giao chiến bên ngoài, chỉ có Nhạc Bình Sinh rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, cũng chỉ có hắn mới mơ hồ phát giác cái này như thiểm điện trong lúc giao thủ một chút mánh khóe:

"Không đúng."

"Cái kia bốn thanh kiếm, không có đơn giản như vậy, Long Vô Thủ không có khả năng dễ dàng như vậy liền bại."

"Bất quá Kỷ Bình Uyên lực lượng cùng thủ đoạn cũng ngoài dự liệu của ta, chẳng lẽ là bởi vì trụ cấp cứ điểm tăng phúc nguyên nhân "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chuyển hướng ngay tại phiêu lưu khổng lồ hằng tinh vị diện, suy tư.

"Nguyên thần ký thác ngoại vật, Hồng Hoang Giới tiên hiền làm cho người kính nể!"

Cùng lúc đó, Kỷ Bình Uyên ầm ĩ cười dài lấy ý Shiba động hình thức tràn ngập tại không gian vũ trụ ở trong:

"Đã ngươi tiếp nhận một chiêu này, như vậy dựa theo lúc trước nói, hết thảy chuyện cũ sẽ bỏ qua!"

"Như thế rất tốt."

Long Vô Thủ ý niệm cách không truyền lại, đồng thời một đoạn tin tức cũng truyền tiến đến:

"Đây là liên quan tới cái này phiêu lưu Cổ Giới tư liệu, cung cấp đạo hữu tham khảo. Chúng ta lúc trước nếm thử ra phiêu lưu Cổ Giới ngoại giới chân không tầng còn không có vỡ vụn hoàn tất , chờ đến triệt để tiêu mất về sau Cổ Giới nội bộ không gian kết cấu mới có thể hướng tới ổn định, mức độ nguy hiểm mới có thể hạ xuống. Quá trình này khả năng còn cần hai đến ba ngày công phu, đến lúc đó mới là chúng ta phái người tiến vào thời cơ tốt nhất, điểm này đạo hữu nghiệm chứng có biết. Cái khác đều tại tư liệu bên trong, ta liền không nói nhiều."

Kỷ Bình Uyên cũng không có một vị bá đạo, thản nhiên nói: "Như thế, liền cám ơn các hạ rồi."

...

Tạo Hóa Ngọc Điệp, hạch tâm thông thiên trong đại điện.

Linh khí nồng đậm giống như ngưng kết thành lộ, tiên âm lượn lờ, một mảnh tiên linh trong thánh địa, từng đạo thần bí mà phiêu miểu thân ảnh bình tĩnh chờ đợi.

Không gian gợn sóng dần dần trở đi Long Vô Thủ khuôn mặt lạnh lùng, đột ngột một bước đi ra.

"Chưởng giáo đại nhân!"

"Long đạo hữu, tình huống như thế nào !"

"Đối phương phải chăng phát giác "

Ở đây muôn hình muôn vẻ, tiên phong đạo cốt tu giả không kịp chờ đợi, nhao nhao mở miệng.

"Phát giác đương nhiên không có."

Long Vô Thủ thản nhiên nói:

"Đối phương sẽ chỉ cho là mình thần võ vô địch, trấn áp hết thảy phương ngoại kẻ địch, đồng thời vì đó đắc chí, làm sao lại phát giác chỉ là ủy khuất cái này bốn thanh đi theo ta năm tháng dài đằng đẵng lão bằng hữu."

"Muốn cường chịu đựng không chém giết đối phương, cũng không phải một chuyện dễ dàng a."

"Bất quá, ủy khuất là có thể dùng máu tươi rửa sạch. Như vậy, chuẩn bị đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 654: Liên Hợp Chống Lại!

Chương 654: Liên hợp chống lại!

Bốn phía mây mù lượn lờ. Thải hà mờ mịt, nơi xa có dãy núi trùng điệp, đình đài lầu các lúc ẩn lúc hiện, tiên hà phiêu miểu, phái này Tiên cung thịnh cảnh, phóng tầm mắt nhìn tới, cũng không biết chiều nay năm nào.

Tạo Hóa Ngọc Điệp nội bộ thế giới bên trong, to lớn giảng đạo đại điện, Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng toàn bộ tề tụ, tựa hồ tại thương nghị cái gì.

Long Vô Thủ biểu lộ không hề bận tâm, thản nhiên nói:

"Nghĩ không ra Khởi Nguyên Giới khuếch trương bộ pháp nhanh như vậy, Thái Nhất Đạo Tổ đã dự liệu được chuyến này sẽ hoành sinh ba chiết, lại nghĩ không ra là tao ngộ thứ tám Giới Vương quân đội, Hồng Hoang Giới mặc dù ẩn nấp tại đại thiên thời không bên trong, chỉ sợ cũng không thể gạt được bọn hắn. Nếu như bọn hắn tiếp tục duy trì dạng này khuếch trương tốc độ, không cần trăm năm thời gian Hồng Hoang Giới liền sẽ bị phát hiện."

Một lão giả râu tóc bạc trắng ánh mắt đục ngầu, than khẽ:

"Chưởng giáo, đây là số trời. Cũng may có dị độ văn minh cường giả tại Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm hạ bỏ chạy mà ra, lưu vong ngàn năm qua đến ta Hồng Hoang Giới, cáo tri

Khởi Nguyên Giới công phạt Chư Thiên Vạn Giới tin tức, nếu không chúng ta còn bị mơ mơ màng màng mà không biết. Mấy trăm năm nay trù bị, chúng ta đã cũng không phải là không có ứng đối sức phản kháng. Bất quá bây giờ đối với Khởi Nguyên Giới, chúng ta biết đến vẫn là quá ít. . ."

Một tên khác thần sắc tái nhợt đạo nhân mở miệng hỏi:

"Chưởng giáo, ngươi cùng tên kia hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng giao thủ, thực lực của đối phương như thế nào giống người này loại thực lực này đỉnh cấp cường giả, Khởi Nguyên Giới bên trong thật chẳng lẽ có hàng trăm hàng ngàn số lượng "

"Chư vị hẳn phải biết Khởi Nguyên Giới chỗ đi là cùng loại với nhục thân thành thánh con đường. Cái này Thần Vũ quân quân tọa Kỷ Bình Uyên mặc dù không có toàn lực xuất thủ, nhưng là đó có thể thấy được vẻn vẹn bản thân liền có thể so với bản giới bất kỳ bên nào đại giáo chi chủ. Nhưng là đối phương về việc tu hành tựa hồ chuyên tu bản thân, cũng không như thế nào ỷ lại ngoại vật, dẫn đến tại công phạt thủ đoạn bên trên có khiếm khuyết, nếu như vận dụng Tru Tiên Tứ Kiếm, ta có bảy thành nắm chắc đem trảm dưới kiếm, coi như đối phương vận dụng tôn này chiến tranh cứ điểm kết quả cũng giống vậy."

"Nhưng là một quân chi chủ chết ở chỗ này, chỉ sợ tinh không chấn động, cùng ta Hồng Hoang Giới lợi ích bất hợp lý."

Long Vô Thủ ngẩng đầu lên, ánh mắt xa xăm, tựa hồ xuyên thấu Tạo Hóa Ngọc Điệp rơi xuống mấy vạn dặm xa chiến tranh luân bàn bên trên:

"Vẻn vẹn tại cái này Khởi Nguyên Giới chỗ phân chia thứ tám giới vực, giống như là Kỷ Bình Uyên dạng này thực lực quân viễn chinh quân chủ liền có mười vị nhiều! Còn không tính trăm trong tinh vực đồng dạng là hợp đạo cảnh giới rất nhiều Tinh chủ, Giới Chủ, Vực Chủ!"

"Đây vẫn chỉ là bên ngoài cường giả, Khởi Nguyên Giới bắt nguồn xa, dòng chảy dài, văn minh vỡ lòng ngược dòng tìm hiểu đến vũ trụ khởi nguyên, xa xa sớm hơn Chư Thiên Vạn Giới, liền xem như trải qua các loại thiên địa tai kiếp, văn minh đứt gãy, cũng muốn mạnh hơn các vị giới! Ức vạn năm làm đơn vị tích lũy xuống ai cũng không biết Khởi Nguyên Giới đến cùng tồn trữ hoặc nhiều hoặc ít đạo quân trở lên võ đạo cường giả."

"Càng quan trọng hơn, đối phương mặc dù tại tu hành một đạo không mượn vật ngoài, nhưng là tại chiến tranh thủ đoạn bên trên đã đăng phong tạo cực. Hàng ngàn hàng vạn xuyên thẳng qua vạn giới, động một tí hủy diệt đại lục, phá diệt tinh thần chiến tranh cứ điểm, không có thành quy mô hóa tiến vào hư không năng lực tác chiến, không có tập thể hoành độ hư không năng lực, cũng chỉ có thể bị động bị đánh!

Loại tình huống này đỉnh cấp cường giả tối đa cũng bất quá có thể tự vệ mà thôi, Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm là tập hợp Chư Thiên Vạn Giới tài nguyên cùng trí tuệ tinh hoa phát triển cho tới bây giờ một bước này, đã là cứ điểm, cũng là pháp bảo, tại chiến tranh lĩnh vực , bất kỳ cái gì Tiên Thiên Linh Bảo đều không thể so sánh cùng nhau, Tạo Hóa Ngọc Điệp là ta Tạo Hóa Đạo bảo vật trấn giáo, có lẽ tại cái khác công dụng thượng huyền diệu phi thường, nhưng là chỉ luận về chiến tranh công phạt thủ đoạn bên trên, chỉ sợ vạn vạn không kịp Khởi Nguyên Giới!"

"Chúng ta nguyên bản ếch ngồi đáy giếng, coi là Hồng Hoang mới là thiên địa khởi nguyên, lại nghĩ không ra thiên ngoại hữu thiên. Chính là đừng bảo là toàn bộ Khởi Nguyên Giới, liền xem như đơn độc một cái thứ tám giới vực, tập hợp Hồng Hoang Giới tất cả thánh địa, đại giáo, Đạo môn đều không thể chống cự! Muốn tại Khởi Nguyên Giới chinh phạt vạn giới bước chân hạ giữ lại đạo thống truyền thừa, không thể ỷ lại tại đối phương không có ý nghĩa cố kỵ, chỉ lo thân mình cuối cùng cũng là đường chết một đầu, cho nên mới muốn liên hợp Chư Thiên Vạn Giới, cộng đồng

chống lại!"

Long Vô Thủ tiếng nói rơi xuống, Tạo Hóa Đạo bên trong cao tầng đều trầm mặc xuống.

Môi hở răng lạnh đạo lý, bọn hắn những cái này tu luyện tuổi tác lấy vạn năm làm đơn vị người tu đạo tự nhiên vô cùng rõ ràng.

Nghĩ đến Khởi Nguyên Giới nội tình thực lực, nghĩ đến Kỷ Bình Uyên dạng này cùng bọn hắn chưởng giáo Đạo Tôn cùng một đẳng cấp cường giả hàng trăm hàng ngàn, để bọn hắn trong lòng vô cùng nặng nề.

Nửa ngày, một cái hình dáng tướng mạo âm trầm nói người mở miệng nói:

"Chưởng giáo, còn có một điểm, Khởi Nguyên Giới bên trong cái gọi là Giới Vương đến cùng là bực nào cảnh giới dựa theo Luyện Hư cùng cấp bản giới đạo quân, hợp đạo cùng cấp Đạo Tôn, như vậy cái gọi là thập đại Giới Vương. . . Phải chăng cùng Thái Nhất Đạo Tổ là cùng một cảnh giới tồn tại "

"Nên chính là như thế."

Long Vô Thủ gật đầu nói:

"Năm đó vị kia dị độ văn minh cường giả tại dầu hết đèn tắt trước đó đã từng nhắc qua, thập đại Giới Vương cùng Nhân Hoàng cực kỳ thần bí, cực ít hành tẩu ở thiên hạ, để cho người ta hoài nghi bọn hắn đã đi đến dị độ thời không bên trong truy tìm chư quả chi nhân, cũng cơ hồ không người biết được cảnh giới của bọn hắn."

"Bất quá hợp đạo cảnh giới này đại năng, cũng xa xa không có đơn giản như vậy. Cùng chúng ta cảm ngộ thiên đạo, chém mất Tâm Ma khác biệt, bọn hắn quyền ý ký thác hư không, nhục thân dung nạp thế giới, mà thọ tuổi dài ngắn trực tiếp liền đại biểu cho

cảnh giới, lực lượng thâm hậu trình độ, theo ta thấy đến Kỷ Bình Uyên xa xa không cách nào đại biểu Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng trình độ."

Long Vô Thủ liếc nhìn một vòng chung quanh sắc mặt trầm ngưng đám người, cười nhạt nói:

"Chư vị không cần sa sút tinh thần, chúng ta nhân tộc từ Man Hoang bên trong đi ra, trở thành thiên địa nhân vật chính, dựa vào là đại dũng khí, đại nghị lực, đại trí tuệ, hợp tung liên hoành, liên thủ Chư Thiên Vạn Giới, công kháng khởi nguyên, hươu chết vào tay ai còn chưa biết được! Càng quan trọng hơn là Đạo Tổ đại nhân cũng có thể từ từ cái này phiêu lưu Cổ Giới bên trong thấy được cái kia một tuyến thành đạo thời cơ, trở thành cùng viễn cổ tiên hiền đặt song song thiên đạo thánh nhân, truyền đạo vạn giới, để cho ta Hồng Hoang đại hưng!"

Chúng đạo nhân nhao nhao gật đầu chắp tay: "Tốt."

Long Vô Thủ gật gật đầu: "Truyền Quân Quy Tàng bọn người trước điện!"

Theo Long Vô Thủ mệnh lệnh truyền đạt, đầy trời tiên hà cuồn cuộn, một đạo sáng chói Kim Hồng chở mấy đạo khí vũ hiên ngang, tay áo bồng bềnh thân ảnh, tiếp đón được giảng đạo trong đại điện.

Cầm đầu, là một thân mang xanh nhạt đạo bào, khuôn mặt tuấn mỹ không tì vết, trong mắt có thiên đạo lưu chuyển tuổi trẻ đạo nhân, phía sau là năm vị đồng dạng đã tu luyện tới đạo quân cảnh giới nhân vật thiên tài, cùng nhau cung kính nói:

"Gặp qua chưởng giáo Đạo Tôn cùng các vị sư thúc."

Long Vô Thủ khoát tay, trầm giọng nói: "Quy Tàng, các ngươi có thể làm tốt chuẩn bị "

Quân Quy Tàng mỉm cười, trong ánh mắt hiển lộ ra một loại không nói rõ được cũng không tả rõ được tự tin hào quang:

"Chưởng giáo xin yên tâm, nếu bàn về đấu pháp, ta Hồng Hoang Giới tại vạn giới bên trong đều số một, mà bọn hắn cái gọi là võ đạo cao thủ, nếu như ra khỏi chiến tranh cứ điểm vỏ bọc, chẳng phải là cái gì."

"Rất tốt, muốn chính là chính là loại này lòng tin!"

Long Vô Thủ cao giọng mà cười, trong mắt sát khí lạnh như băng gợn sóng:

"Phiêu lưu Cổ Giới bên trong tốc độ thời gian trôi qua cùng ngoại giới khác biệt, những người này thân là Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp, chỉ sợ biết không ít cơ mật, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng. Đến lúc đó các ngươi không muốn cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào, trước đem bọn hắn bắt lại, sưu hồn đoạt phách, khảo vấn Khởi Nguyên Giới tình báo!"

"Đinh Đầu Thất Tiễn sách, Đả Thần Tiên, Đông Hoàng Chung, Phiên Thiên Ấn. . . Trảm Tiên Phi Đao! Ta đem những cái này ban cho các ngươi, các ngươi vốn là Hồng Hoang Giới ức vạn vạn chúng sinh bên trong tuyệt thế kiêu dương, có Tiên Thiên Linh Bảo tương trợ, đối phó những cái kia Hư Cảnh võ giả dễ như trở bàn tay. Đừng để ta thất vọng!"

Quân Quy Tàng mang trên mặt ôn nhuận như ngọc mỉm cười, cùng sau lưng chúng đạo quân cùng nhau chắp tay nói:

"Cẩn tuân chưởng giáo chi lệnh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 655: Tốc Độ Thời Gian Trôi Qua

Chương 655: Tốc độ thời gian trôi qua

Vũ trụ trong chân không, tĩnh mịch, băng lãnh, im ắng, khổng lồ phiêu lưu vị diện tại mặt ngoài không ngừng vỡ vụn đồng thời, từng cỗ từng cỗ mãnh liệt lực hút sóng hướng ra phía ngoài khuếch tán. .

Chiến tranh luân bàn cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp hai cái này đại biểu cho riêng phần mình văn minh trí tuệ tinh hoa đỉnh tiêm sản phẩm, duy trì cùng phiêu lưu vị diện đầy đủ khoảng cách an toàn, phảng phất là tạo thành cái gì ăn ý, cách khoảng cách mấy vạn dặm xa xa giằng co.

Chiến tranh luân bàn nội bộ không gian, Kỷ Bình Uyên bất động như núi, mở bừng mắt ra.

Bạch Yến Thăng cùng một đám tướng lĩnh thần sắc cung kính, nhao nhao mở miệng chúc mừng:

"Kỷ đại nhân Thần Uy."

"Kỷ đại nhân uy giương phương ngoại, chúng ta bội phục."

"Bất quá những cái này phương ngoại chi dân cư nhưng có thể tiếp được Kỷ đại nhân một chiêu, hơn nữa có thể mở ra lối riêng xuyên thẳng qua tinh vũ, vậy liền tha cho bọn họ không được!"

Trên mặt của bọn hắn không có cái gì ngoài ý muốn chi, giống

như Kỷ Bình Uyên cùng cái này chưởng giáo Đạo Tôn đọ sức nhẹ nhõm thủ thắng là chuyện đương nhiên.

Sự thật cũng đúng là như thế, Khởi Nguyên Giới công phạt Chư Thiên Vạn Giới, ở trong quá trình này cũng hấp thu rất nhiều văn minh tinh hoa, mới đúc thành bây giờ tung hoành hơn ngàn tinh hệ bá chủ địa vị, cái này cùng loại với tiên đạo văn minh thế mà xuất hiện có thể trang bị đại quân, xuyên thẳng qua vạn giới đồ vật, vô luận như thế nào cũng phải cần bóp chết tại nảy sinh ở trong.

"Các ngươi không nên xem thường bọn hắn. Loại này tiên đạo văn minh đi đều là tính mệnh song tu đường đi, đấu pháp phương diện lấy thần thông, pháp bảo làm chủ, cá thể chiến đấu bên trong mười phần sắc bén. Mà cái này Hồng Hoang Giới tại Luyện Khí nhất đạo hiển nhiên đăng phong tạo cực, Tạo Hóa Đạo chưởng giáo cái kia bốn thanh kiếm khí uy năng cũng hết sức kinh người, thậm chí xa xa mạnh hơn Long Vô Thủ bản nhân. Không riêng gì bản tọa, đối phương cũng không có toàn lực xuất thủ."

Kỷ Bình Uyên ánh mắt thông thấu, tựa hồ sớm đã xem thấu hết thảy:

"Đối phương cố ý yếu thế, cũng là không muốn đắc tội ta Khởi Nguyên Giới, rơi vào cái bị chinh phạt, san bằng hạ tràng . Còn cái kia xuyên thẳng qua vạn giới Tạo Hóa Ngọc Điệp, cũng là không cần quá mức để ý. Cái kia tất nhiên là làm giới đứng đầu nhất pháp bảo, lấy chỉ là một giới tài nguyên tất nhiên không cách nào sản xuất hàng loạt, một khi cùng nổi lên đại quân chinh giao nộp, đối phương ngay cả tự vệ cũng khó khăn.

Giống như vậy tiên đạo văn minh tu hành coi trọng căn cốt, ngộ tính, tâm tính, khí vận, cuối cùng mới là tài nguyên. Loại này thể hệ tu luyện thành liền mặc dù chưa hẳn thấp hơn bản giới, nhưng là nhập môn quá mức khó khăn, người bình thường bên trong một ngàn người bên trong cũng chưa chắc có một cái có thể

bước vào tu chân cánh cửa, mà lại động một tí liền lấy trăm ngàn năm làm đơn vị bế quan, tu luyện hiệu suất thấp.

Mà bản giới có hàng ngàn hàng vạn khỏa tư nguyên tinh cung ứng, tài nguyên vô cùng vô tận, nhân thể khí lực thần Tam Tạng, người người đều có, người người đều có thể tu hành, người người như rồng! Mà bọn hắn các loại tông môn, giáo phái cầm giữ công pháp tài nguyên, của mình mình quý, tu hành hiệu suất, cường giả số lượng xa xa không cách nào chèo chống bọn hắn tiến hành tinh tế thực dân, cho nên ngàn năm thậm chí vạn năm bên trong đều không cần lo lắng."

Nhạc Bình Sinh đứng ở đám người về sau, không lưu dấu vết quét Kỷ Bình Uyên một chút: Có thể tu luyện tới hợp đạo cảnh giới, thọ lấy vạn năm mà tính, quả nhiên mỗi một cái đều là nhân trung chi long. Nhưng là Kỷ Bình Uyên đối với Long Vô Thủ chiến lực phán đoán, chỉ sợ vẫn là có chỗ đánh giá thấp. Bất quá Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không đi nhắc nhở điểm này.

"Hồng Hoang Giới chạy được hòa thượng chạy không được miếu, chuyện của bọn hắn cho sau lại nghị."

Kỷ Bình Uyên nhấc chỉ một điểm, trong đại sảnh màn sáng phía trên vô số liên quan tới phiêu lưu Cổ Giới tin tức, số liệu, tư liệu hiển hiện:

"Chư vị, đây chính là Hồng Hoang Giới cung cấp cho, chúng ta xưng là thái sơ sinh mệnh tư thế mặt, bọn hắn xưng là phiêu lưu Cổ Giới tư liệu."

Bạch Yến Thăng cùng một đám Hư Cảnh tướng lĩnh bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt sáng rực nhô ra ý niệm, cảm giác.

Nhạc Bình Sinh cũng đồng dạng chú ý cẩn thận, Lượng Tử thân xác toàn lực mô phỏng ra Mông Đô quyền ý, tiếp xúc đến phần tài liệu này, một nháy mắt đại lượng tin tức tràn vào tâm

thần:

"Vị diện đường kính vượt qua mười vạn dặm."

"Tính như vậy đến, phiêu lưu Cổ Giới thể tích vượt qua Địa Cầu gần một trăm lần!"

"Một trăm cái Địa Cầu kích cỡ dị thứ nguyên vị diện "

"Nội bộ không biết, ngoại giới chân không tầng ở vào phá diệt hỗn độn trạng thái. Bất luận cái gì vật chất cùng ý thức, năng lượng đều không thể truyền vào cũng vô pháp truyền ra."

"Đạo Tôn nhất niệm hóa thế giới cấp bậc thần thức dò xét sẽ dẫn phát phiêu lưu Cổ Giới kịch liệt phản phệ, tựa hồ là phiêu lưu Cổ Giới trong cõi u minh quy tắc hoặc là nói là bản năng,

Hoài nghi là cường hoành sinh mạng thể sau khi chết tán loạn bài xích bản năng."

"Đạo Tôn, nhất niệm hóa thế giới nên là cùng Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng là cùng một cấp độ tồn tại, nói như vậy Kỷ Bình Uyên không chỉ có không thể cùng nhau tiến vào thăm dò, chính là lấy võ đạo quyền ý hình chiếu hình thức đều không được."

"Ừm nội bộ khu vực tốc độ thời gian trôi qua khả năng cùng ngoại giới khác biệt "

"Quả là thế."

Nhạc Bình Sinh tính toán, phân tích, thôi diễn năng lực, cũng sớm đã đến không phải người trình độ, tại Bạch Yến Thăng các cái khác Hư Cảnh tướng lĩnh còn đắm chìm suy nghĩ bên trong, hắn ngay cả một giây đồng hồ thời gian cũng chưa tới liền đem phiêu lưu Cổ Giới tin tức hiểu rõ tại tâm!

Mà liên quan tới phiêu lưu Cổ Giới nội bộ tốc độ thời gian trôi

qua cùng ngoại giới khác biệt chuyện này hắn sớm có suy đoán.

Toàn bộ phiêu lưu Cổ Giới giờ phút này ở vào sập co lại, vỡ vụn trạng thái, lại thêm ngay tại hướng lỗ đen phát triển lực hút ảnh hưởng, phiêu lưu Cổ Giới quanh thân thời không hỗn loạn vô cùng, cũng trực tiếp ảnh hưởng đến nội bộ tốc độ thời gian trôi qua cùng ngoại giới khác biệt.

Ấn chứng trước đó phỏng đoán, Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức dâng lên một loại cảm giác vui mừng:

"Lượng Tử Nguyên Thần suy tính, phiêu lưu Cổ Giới nội bộ tốc độ thời gian trôi qua, cùng đại thiên vũ trụ so sánh, tối thiểu muốn thấp gấp năm lần trở lên! Nói cách khác tại cái này phiêu lưu Cổ Giới bên trong một ngày tương đương với ngoại giới năm ngày trở lên!"

"Thần kỳ như thế dị độ không gian, bên trong sẽ có cái gì "

Nguyên bản hắn chú ý nhất chính là làm sao không lấy dấu vết thông qua đối phương điều động nhân mã lẫn vào Hồng Hoang Giới, nhờ vào đó lấy thân thần phóng xạ vạn giới, nhưng là phiêu lưu Cổ Giới thần bí lập tức đưa tới hắn mãnh liệt hứng thú.

Hắn hiện tại cho dù là không có dung hội trí tuệ văn minh tinh hoa, không hề làm gì, Lượng Tử thân xác bên trong mỗi phút mỗi giây đều có trí tuệ hỏa hoa va chạm, lực lượng tự sinh. Mỗi đi qua một phần, sinh mệnh cấp độ của hắn cùng lực lượng liền tiến hóa một phần!

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói coi như tiến vào thời gian này tốc độ chảy khác biệt phiêu lưu Cổ Giới bên trong cái gì đều không làm, cũng là đang biến tướng tiến hành thực lực gấp năm lần tăng trưởng tốc độ tu hành.

"Đối phương biết nhiều như vậy, nhìn nghiên cứu đã lâu."

"Tốc độ thời gian trôi qua khác biệt như thế hiếm thấy."

"Kỷ đại nhân coi là, những tài liệu này là thật là giả "

Sau một lát, Bạch Yến Thăng cùng một đám tướng lĩnh lấy lại tinh thần, trong mắt lộ ra rung động mà không kịp chờ đợi thần thái, nhao nhao mở miệng.

Kỷ Bình Uyên thần nhàn nhạt khoát tay chặn lại:

"Muốn biết thật giả, chư vị cùng ta vừa đi liền biết."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh cảnh tượng trước mắt biến đổi, một cỗ lực lượng vô danh xuất hiện, bao vây lấy hắn cùng Bạch Yến Thăng cùng một đám tướng lĩnh, đột ngột xuất hiện ở một đạo đại môn trước đó.

Mà Kỷ Bình Uyên thân ảnh cũng đồng dạng xuất hiện ở trước mặt bọn họ, đứng chắp tay.

Răng rắc!

Chiến tranh luân bàn lối ra mở rộng, một cỗ hung mãnh hấp lực truyền đến đồng thời, Nhạc Bình Sinh trước mặt cũng hiển lộ ra ngoại giới vũ trụ mênh mông chân không!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 656: Tư Duy Tập Hợp Thể

Chương 656: Tư duy tập hợp thể

"Theo bản tọa."

Kỷ Bình Uyên để lại một câu nói, bước chân một bước bên trong lặng yên im ắng rời đi chiến tranh luân bàn, trực tiếp tiến vào vũ trụ trong chân không, cả người như là hư không dạo bước hướng về cực lớn đến tột đỉnh hằng tinh Cổ Giới bước đi.

Bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong không người trò chuyện, nhao nhao theo sát mà lên, cùng sau lưng Kỷ Bình Uyên hướng về Cổ Giới từng chút từng chút tiếp cận.

Tự mình tiếp cận cái này so với Địa Cầu lớn hơn gấp trăm lần trở lên hình tròn dị thứ nguyên không gian, so với thông qua màn hình quan sát càng thêm hùng tráng, mỹ lệ gấp mười gấp trăm lần kinh thế kỳ quan, đầy đủ rung động mỗi một cái Thần Vũ quân tướng lĩnh.

Cổ Giới mặt ngoài, giống như từng mảnh từng mảnh vỡ nát, vỡ nát, lại nát bấy mặt kính, mặt kính dưới đáy nhưng lại riêng phần mình tách rời, cống rãnh rõ ràng, tạo thành một bức vượt qua lẽ thường bên ngoài, không thể tưởng tượng kỳ diệu rộng lớn cảnh tượng. Mỗi một chỗ vô biên mà vô tự không gian lại diễn hóa xuất các loại đều có cảnh tượng bất đồng, chớp mắt muôn màu, vạn tượng hoá sinh!

Thâm thúy, mênh mông, không có chừng mực, không thấy giới hạn, vượt qua thế nhân sức tưởng tượng cực hạn!

Mỗi một người bọn hắn đều là thấm nhuần hư không, truy tinh cản nguyệt, ngao du tinh vũ hư kình Võ Thánh, nhưng là tại cái này rộng lớn kỳ quan trước đó lại từ đáy lòng cảm thấy nhỏ bé, giọt nước trong biển cả đều căn bản không đủ để hình dung.

Mà lại theo tiếp cận, kinh khủng lực hút sóng không giờ khắc nào không tại đánh thẳng vào bọn hắn bên ngoài thân chiến đấu võ trang, đổi lại cái khác vật chất cho dù là kim loại một loại, đều sẽ bị xé rách vỡ nát, lại rơi vào đến phiêu lưu Cổ Giới mặt ngoài nát bấy hỗn độn trong chân không.

"Thời không vỡ vụn, quay về hỗn độn "

Kỷ Bình Uyên đứng ở so với Nhạc Bình Sinh bọn người càng thêm tới gần phương vị, nhìn chăm chú trước mặt kinh tâm động phách cảnh tượng, lẩm bẩm nói:

"Khó trách như thế."

"Các ngươi tự hành thăm dò, không muốn thi quá gần." Vứt xuống một câu nói như vậy, Kỷ Bình Uyên duy trì khoảng cách an toàn, bắt đầu ở thiên ngoại vây quanh dưới chân sụp đổ Cổ Giới tuần sát, thỉnh thoảng bắn ra ra từng đạo ý chí, tựa hồ đang thử thăm dò lấy cái gì.

Ở ngoài xa mấy vạn dặm Tạo Hóa Ngọc Điệp rõ ràng quan sát được Kỷ Bình Uyên cử động, lại không hề có động tĩnh gì.

Nhạc Bình Sinh cùng những tướng lãnh khác phân tán ra đến, riêng phần mình thăm dò, so với những người khác chú ý cẩn thận, bất quá nhất thời nửa khắc thời gian, lấy Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác cường hãn phân tích suy tính năng lực, đã rõ ràng xác minh Tạo Hóa Đạo chưởng giáo đưa cho tư liệu toàn bộ là thật.

Có lẽ đối với mới có chỗ giấu diếm, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại đồng dạng tự chủ phân tích ra một tia mánh khóe:

"Cái này phiêu lưu vị diện nội bộ không gian, tựa hồ là từ vô số tử không gian tạo thành mà lại "

Nhạc Bình Sinh nhắm mắt cảm giác, cảm giác được một cách rõ ràng hư không bên trong tựa hồ có một loại nào đó không nói rõ được cũng không tả rõ được, cực kỳ mịt mờ đồ vật ngay tại từ trong hư không tuôn ra, tụ hợp vào phiêu lưu Cổ Giới bên trong.

Tiểu tử, đây là cái gì

Tà Linh chần chờ thanh âm đột nhiên tại Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong vang lên:

Vật này, giống như

"Ngươi cũng phát hiện a "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, ở trong lòng cùng Tà Linh trao đổi:

"Vị diện này tựa hồ tự phát đang hấp thụ Chư Thiên Vạn Giới sinh linh phát ra vật gì đó, giống như là tín ngưỡng một loại đồ vật, lại có không nhỏ khác nhau, ngươi biết đây là cái gì "

Không sai, loại này vô hình vật chất, lại không bao hàm năng lượng, tin tức cảm giác là sinh linh ẩn chứa một loại nào đó tương tính tư duy

Tà Linh không xác định nói:

Trong này, chẳng lẽ cất giấu một cái cùng loại tà niệm thể, các loại tư duy hình thành tập hợp thể

"Kỷ Bình Uyên cùng cái kia Hồng Hoang Giới chưởng giáo mục đích, có lẽ chính là nó "

Căn cứ đã biết tin tức, Nhạc Bình Sinh cũng có chỗ phỏng đoán, gật đầu nói:

"Sự tình càng ngày càng thú vị."

Thú vị cái gì

Tà Linh lặng lẽ cười nói:

Loại này tư duy tập hợp thể tà ác, hỗn loạn, vô tự, khó chơi, mà lại vô khổng bất nhập, các ngươi tiến vào địa bàn của nó không phải tự tìm đường chết ngươi tốt nhất cầu nguyện bên trong cất giấu không phải loại vật này, nếu không các ngươi những người này có lẽ đều chẳng qua là nó bữa ăn sau điểm tâm ngọt thôi.

Nhạc Bình Sinh cười nhạt một tiếng, không thèm để ý.

Đến hắn hiện tại sinh mệnh cấp độ cùng Lượng Tử thân xác trước nay chưa từng có đặc tính, Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh cùng Khung Vũ Tinh Không thần quốc tề đầu tịnh tiến, hắn nghĩ đã duy có thể tùy thời lấy lượng tử dây dưa nguyên lý tại tất cả thân thần thượng tiến hành tức thời chuyển di.

Cái gọi là lượng tử dây dưa đơn giản tới nói chính là hai cái hạt lẫn nhau dây dưa, dù cho cách xa nhau vô tận xa xôi khoảng cách, một cái hạt hành vi sẽ ảnh hưởng một cái khác trạng thái. Trong khi bên trong một viên giống mà trạng thái phát sinh biến hóa, một viên khác cũng sẽ lập tức phát sinh tương ứng trạng thái biến hóa. Mà bây giờ Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác làm chủ thể, còn lại thân thần đều cùng chủ thể ở giữa tồn tại dạng này liên hệ , bất kỳ cái gì không gian đều không thể ngăn cách.

Có lẽ Chư Thiên Vạn Giới có thể đánh bại hắn người không phải số ít, nhưng là muốn triệt để giết chết hắn, đã không phải là đơn thuần lực lượng có thể làm đến, nhất định phải trong nháy

mắt chấm dứt cường lực lượng, triệt để đem Nhạc Bình Sinh tính cả chủ thể ở bên trong 1,296 tôn thân thần vỡ nát, hủy diệt, mới có thể đúng nghĩa triệt để giết chết hắn!

"Thế nào Mông Đô "

Lúc này ngoài mấy chục dặm, một đạo băng lãnh ý chí đột ngột xâm nhập, tại Nhạc Bình Sinh bên tai vang lên:

"Ngươi như thế du dương tự tại, là có phát hiện gì a "

Nhạc Bình Sinh quay mặt lại, chỉ gặp ngoài trăm dặm tinh không bên trong, Bạch Yến Thăng chính trêu tức đánh giá hắn, hai người chính là tại bất tri bất giác thăm dò bên trong oan gia ngõ hẹp, vừa vặn gặp mặt.

Nhạc Bình Sinh lộ ra giống như đúc hung hoành thần sắc, quét mắt bốn phía: "Bạch Yến Thăng, ngươi đây là tại gây chuyện coi là bước vào đỉnh phong cảnh giới lão tử liền sợ ngươi, lầm Kỷ đại nhân đại sự, ngươi có mấy khỏa đầu đến bồi "

"Mông Đô a Mông Đô cái này mấy trăm năm thời gian, tựa hồ đem ngươi tâm khí đã toàn bộ ma diệt "

Xa xa nhìn qua Mông Đô rõ ràng lệ bên trong nhẫm bộ dáng, Bạch Yến Thăng đột nhiên có chút mất hết cả hứng, mỉm cười một tiếng:

"Chú ý an toàn, cũng không nên chưa xuất sư đã chết, để chư vị đồng bào trò cười a."

Dứt lời, Bạch Yến Thăng nhìn cũng không nhìn Mông Đô một chút, đi hướng khác phương vị.

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, đem cái này Bạch Yến Thăng dự định vì người chết, không có chút nào để ở trong lòng, làm bộ tiếp tục kiểm tra thực hư.

Loại tình huống này kéo dài mấy canh giờ, tại Kỷ Bình Uyên thân ảnh Hư Không Xuyên toa, đem mảnh này Cổ Giới mặt ngoài cẩn thận khám nghiệm qua đi, đám người toàn bộ đều đang triệu hoán lần sau về đến nguyên điểm.

Trong vũ trụ vẫn như cũ là tĩnh mịch giá rét, giờ phút này Kỷ Bình Uyên bên cạnh, lúc trước thăm dò bộ đội quan chỉ huy cùng một đám tướng lĩnh đứng vững, bọn hắn từ Hồng Hoang Giới khảo vấn thủ đoạn bên trong hoàn toàn khôi phục đi qua, thận trọng đáp trả Kỷ Bình Uyên vấn đề.

Mỗi người bọn họ mặt đều là một mặt hổ thẹn chi. Loại này tương đương với bị bắt làm tù binh kinh lịch ngoại trừ sẽ biến thành trò cười bên ngoài, sẽ còn trực tiếp ảnh hưởng đến quân công của bọn hắn cùng tấn thăng.

"Chúng ta phát hiện phiêu lưu Cổ Giới thời điểm đối phương đã tồn tại, nhưng chưa từng nghĩ bị phát giác khống chế, cắt đứt hết thảy liên hệ, không cách nào truyền lại tin tức. Đây là chúng ta bị chưa kịp truyền ra tin tức."

Kỷ Bình Uyên tiện tay đem tiếp thu được tin tức truyền lại cho Bạch Yến Thăng cùng các tướng lĩnh, Nhạc Bình Sinh một chút kiểm tra thực hư, liền phát hiện lúc trước thăm dò bộ đội tin tức cùng Long Vô Thủ truyền đến không có cái gì xuất nhập.

Tại các tướng lĩnh so với tư liệu tin tức đồng thời, Kỷ Bình Uyên xoay người lại, hờ hững nói:

"Tạo Hóa Đạo chưởng giáo cũng không có lừa gạt bản tọa, trong tư liệu giải thích cơ bản là thật. Đợi đến mấy ngày sau Cổ Giới ngoại giới chân không tầng chính thức tiêu mất, liền từ các ngươi liên thủ tiến vào thăm dò!"

"Sau khi tiến vào, ta muốn các ngươi trước đem thăm dò sự tình phóng tới một bên, toàn lực lùng bắt đối phương điều động

cao thủ, nghiêm hình tra tấn, xem bọn hắn chân chính mục đích, đến cùng là cái gì!" . . . .

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 657: Tiến Vào!

Chương 657: Tiến vào!

Ba ngày sau.

Yên tĩnh vũ trụ trong chân không, Phiêu Lưu Cổ Giới chỗ khu vực, không gian kết cấu đã kịch liệt vặn vẹo, sôi trào lên, toàn bộ Cổ Giới tựa hồ so với ba ngày trước nhỏ hơn một vòng, đồng thời có ngũ thải ban lan mờ mịt quang huy tại mặt ngoài phun trào không ngớt.

Khoảng cách Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài mấy ngàn dặm trong chân không, Kỷ Bình Uyên Uyên đình núi cao sừng sững, đứng chắp tay, hờ hững nhìn chăm chú lên dưới chân tựa hồ đang tiến hành kịch liệt biến hóa khổng lồ thiên thể. Ở phía sau hắn Bạch Yến Thăng cùng một đám Hư Cảnh tướng lĩnh nhìn không chuyển mắt, quan sát đến kịch liệt vỡ vụn biến hóa.

Nhạc Bình Sinh lặng yên không tiếng động đứng ở đám người về sau, đồng dạng chờ đợi:

"Dựa theo thời gian suy tính, Phiêu Lưu Cổ Giới gần nhất ngoại bộ kết cấu vào hôm nay liền sẽ vỡ vụn hoàn tất, cũng là chúng ta tiến vào thời cơ."

"Tầng ngoài vỡ vụn về sau, chính là không gian vũ trụ, trung tầng không gian, tầng bên trong không gian, sau đó là hạch tâm sập co lại. Vô luận có thu hoạch hay không, đều nhất định muốn ở

bên trong vòng không gian bắt đầu vỡ nát trước rời đi, nếu không liền sẽ theo vị diện sập co lại thành vì bụi bặm vũ trụ."

Giới hạn này tiết điểm không riêng gì chính Nhạc Bình Sinh suy tính ra, Kỷ Bình Uyên cũng đồng dạng căn cứ từ mình tầm mắt kiến thức đoán được điểm này.

Càng là sập co lại vỡ vụn, cái này thiên thể vị diện chất lượng, lực hút liền sẽ càng lớn, tốc độ thời gian trôi qua cũng sẽ càng thêm chậm chạp, trái lại càng thêm tăng lên tại toàn bộ vũ trụ tiêu chuẩn bên trên sụp đổ tốc độ. Đợi đến ngoại tầng, trung tầng không gian biến mất, tầng bên trong không gian bắt đầu sập co lại lúc, toàn bộ Phiêu Lưu Cổ Giới tựa như là mất thăng bằng cự hình bom, không biết lúc nào liền sẽ sập co lại thành một cái lỗ đen, vạn vật Quy Khư, nguy hiểm tới cực điểm, cho nên vô luận vị diện bên trong tình huống như thế nào, bọn hắn đều nhất định muốn tại nội bộ không gian bắt đầu sập co lại trước đó kết thúc thăm dò.

"Hồng Hoang Cổ Giới người cũng nên tới."

Ngay tại nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động nghiêng đầu nhìn lại, liền phát hiện xa xôi chân không tại cái này ba ngày bên trong một mực không nhúc nhích Tạo Hóa Ngọc Điệp đột nhiên hướng bên này chậm rãi di động mà đến.

"Không biết đạo hữu đối với chúng ta cung cấp tin tức còn hài lòng "

Tạo Hóa Ngọc Điệp tại khoảng cách Kỷ Bình Uyên cùng hắn chiến tranh luân bàn khoảng cách mấy trăm dặm là ngừng lại, sau đó Long Vô Thủ cao giọng cười dài lấy thần niệm truyền lại mà tới:

"Phiêu Lưu Cổ Giới bình chướng sắp vỡ vụn, đạo hữu cái này ba ngày bên trong có cái gì phát hiện mới "

Thần niệm truyền lại mà tới đồng thời, hơn mười đạo thân ảnh từ Tạo Hóa Ngọc Điệp phía trên dâng lên, xa xa nhìn qua Nhạc Bình Sinh bên này không gian vũ trụ. Nhạc Bình Sinh một chút liếc nhìn, ngoại trừ cầm đầu Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ cùng mấy từng cái đầu đầy tóc bạc, trưởng lão bộ dáng nhân vật, còn lại thì đều là từng cái tiên phong đạo cốt, phong thần tuấn lãng, rất có phong thái khí độ tuổi trẻ đạo nhân.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động: "Hết thảy bảy cái xem ra Long Vô Thủ sau lưng chính là cảnh giới cùng hư kình Võ Thánh đối ứng cái gọi là đạo quân, cũng chính là lần này cùng nhau tiến vào Cổ Giới thăm dò người."

Bạch Yến Thăng cùng một đám Hư Cảnh tướng lĩnh hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, trong nháy mắt đem ánh mắt lạnh như băng đều tụ tập tại Long Vô Thủ sau lưng mấy tên đạo nhân trên thân, thật giống như một cái thợ săn điều trị sắp tới tay con mồi đồng dạng.

"Các hạ tin tức tư liệu không có sai lầm, bất quá là hay không hoàn chỉnh bản tọa cũng không biết."

Kỷ Bình Uyên vẫn như cũ đứng chắp tay, xoay đầu lại nói:

"Các hạ sau lưng, chính là Tạo Hóa Đạo thanh niên tài tuấn, cũng là cùng bản tọa dưới trướng tướng lĩnh cùng nhau tiến vào Cổ Giới thăm dò cao thủ a "

"Ha ha ha đạo hữu quả nhiên là mắt sáng như đuốc."

Long Vô Thủ cười ha ha một tiếng, sau đó không khỏi lắc đầu nói:

"Bất quá Khởi Nguyên Giới sự rộng lớn vô ngần, tuyệt thế thiên tài như là sang sông chi khanh tầng tầng lớp lớp, ta Hồng Hoang Giới xa xa vô pháp so sánh, cái này bảy vị đạo quân đã là ta

Tạo Hóa Đạo xà nhà trụ cột, không giống đạo hữu, tuỳ tiện liền có thể triệu tập ta Tạo Hóa Đạo gấp hai số lượng cao thủ, thật sự là để cho chúng ta tự than thở không bằng!"

Sau lưng Long Vô Thủ, Quân Quy Tàng cùng bảy tên đạo quân tiến lên một bước, đối Kỷ Bình Uyên phương hướng xa xa chắp tay nói:

"Gặp qua Kỷ tiền bối, gặp qua Thần Vũ quân các vị đạo hữu!"

Kỷ Bình Uyên mặt không thay đổi nhẹ gật đầu, mà Bạch Yến Thăng cùng Thần Vũ quân tướng lĩnh thì là cười đắc ý,

Nội tâm khịt mũi coi thường. Bọn hắn đều rõ ràng hiện tại hình thức song phương đều có tính toán, tuyệt không phải giống mặt ngoài dạng này hòa hợp , chờ đến Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong, chính là song phương cao thủ chân tướng phơi bày thời điểm!

Long Vô Thủ cả đám đứng ở Tạo Hóa Ngọc Điệp phía trên, chậm rãi tới gần vỡ nát Cổ Giới biên giới, cùng Kỷ Bình Uyên một phương đều có tính toán trò chuyện với nhau. Nhạc Bình Sinh lại đem chú ý toàn bộ đặt ở cái kia bảy tên đạo quân trên thân.

"Tiên đạo văn minh là một cái mười phần rộng rãi khái niệm, Thiên, Địa, Nhân, thần, quỷ, nhân tiên chi đạo mở ra lối riêng, đã đã đưa vào võ đạo văn minh, không biết Hồng Hoang Giới thuộc về thiên, địa, thần, quỷ loại kia "

Cho dù là tư liệu có hạn, Nhạc Bình Sinh cũng biết cùng Khởi Nguyên Giới Hư Cảnh Võ Thánh phá toái hư không, linh nhục hợp nhất khác biệt, ngoại trừ nhân tiên võ đạo bên ngoài, còn lại tiên đạo phần lớn đều là chuyên tu thần hồn, nguyên thần xuất khiếu, lên trời xuống đất, trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm, cái gì đoạt xá bảo mệnh cùng quỷ dị thủ đoạn càng là cực kỳ am hiểu, ở phương diện này so sánh võ đạo văn minh có rất lớn ưu thế.

Cái này bảy tên đạo quân nếu là cùng Hư Cảnh Võ Thánh cùng một sinh mệnh cấp độ cường giả, như vậy tương tự giống như bỏ chạy thủ đoạn hẳn là càng thêm tầng tầng lớp lớp. Mà Nhạc Bình Sinh muốn cân nhắc, thì là như thế nào mới có thể hoàn mỹ không một tì vết thay vào đó, xâm lấn Hồng Hoang!

So với đám người xem trọng Phiêu Lưu Cổ Giới, vì chính mình thân thần tìm kiếm thời cơ, gieo rắc vạn giới, dung nạp ngàn vạn trí tuệ văn minh tinh hoa tại bản thân, mới là Nhạc Bình Sinh kế hoạch quan trọng nhất, mà Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất hiện còn có cái này bảy tên Hồng Hoang Giới đạo quân, chính là một cơ hội!

Một khắc đồng hồ qua đi, Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài biến hóa càng thêm kịch liệt, vô luận Kỷ Bình Uyên vẫn là Long Vô Thủ đều Vô Tâm trò chuyện, chăm chú nhìn dưới chân.

Sau một khắc, hai vị này đại năng cấp bậc cường giả tựa hồ nhìn ra cái gì mánh khóe, sắc mặt nhao nhao khẽ biến:

"Toàn bộ lui ra phía sau!"

Răng rắc!

Trong chân không thanh âm không cách nào truyền bá, nhưng là cái này âm thanh Cự Tượng lại giống như là tại vội vàng thối lui trong lòng mọi người bên trên vang lên!

Chỉ một thoáng, Nhạc Bình Sinh trong mắt, Phiêu Lưu Cổ Giới lớn không thể đo đếm được mặt ngoài, đột nhiên sụp đổ rối loạn, vỡ vụn vỡ nát, năng lượng thoải mái mãnh liệt, đủ loại lực lượng như là núi lửa trong nháy mắt phun trào!

Âm nhu, ngang ngược, cương mãnh, ngang ngược, phương viên mười vạn dặm không gian vũ trụ giống như là một trương yếu ớt giấy trắng, bị một con thiên đạo chi thủ tùy ý xé rách, nhào nặn, nguyên bản bình tĩnh mênh mông tinh vũ trong khoảnh khắc

chính là mưa to gió lớn!

Nhận cỗ này càn quét tinh không cơn bão năng lượng xung kích, đám người cực tốc trở về đến chiến tranh luân bàn hoặc Tạo Hóa Ngọc Điệp bên trong, tiếp tục thối lui ra khỏi mấy ngàn dặm xa, xa xa quan sát đến.

Sau một lát, cơn bão năng lượng dần dần biến mất, ngũ thải ban lan Trụ Quang cũng ảm đạm xuống, mà toàn bộ Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài hình tượng đại biến, biến thành một cái vạn tượng sâm la tròn trịa tinh vũ!)! !

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 658: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Một)

Chương 658: Luân hồi! Loạn đấu! (một)

Chiến tranh luân bàn cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp cấp tốc tới gần, tại phát giác được Phiêu Lưu Cổ Giới kết cấu hướng tới nhẹ nhàng về sau, đám người thân ảnh nhao nhao bắn nhanh ra như điện, đứng ở tròn trịa tinh vũ trên không, trong mắt đều là rung động, không thể tưởng tượng nổi thần thái.

Phiêu lưu vị diện phóng tới toàn bộ vũ trụ tiêu chuẩn ở trong đều là cực độ thưa thớt thiên văn kỳ quan, liền xem như Thần Vũ quân tại chinh chiến tinh không dài dằng dặc đường đi bên trong, cũng là lần thứ nhất tao ngộ mà thôi!

Nhạc Bình Sinh vừa muốn đem tâm thần phóng thích mà ra tiến hành dò xét phân tích thời điểm, cầm đầu Kỷ Bình Uyên không biết ra ngoài nguyên nhân gì lại đột nhiên sắc mặt đột biến, nghiêm nghị nói: "Các ngươi, thu nhiếp quyền ý!"

Một bên khác, Long Vô Thủ mỉm cười thanh âm vang lên:

"Đạo hữu còn xin cẩn thận, cái này Cổ Giới hư hư thực thực cái nào đó Thái Cổ sinh mệnh sau khi chết biến thành, coi như thần niệm sụp đổ, nhưng là toàn bộ vị diện bên trong còn tràn ngập còn sót lại bản năng, đạo quân cấp bậc còn tốt, giống như là chúng ta đã thân niệm diễn hóa thế giới, bất luận nhục thân vẫn là thần niệm tiến vào đều sẽ gây nên toàn bộ Cổ Giới ý chí cường đại phản phệ, tăng lên Cổ Giới sụp đổ, hậu quả không cách nào tưởng

tượng."

"Quả là thế."

Nhạc Bình Sinh cũng đại khái rõ ràng bình chướng sau khi vỡ vụn Phiêu Lưu Cổ Giới là chuyện gì xảy ra: Toàn bộ Phiêu Lưu Cổ Giới tựa như là có cố định miễn dịch phòng ngự cơ chế sinh mạng thể, mà Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ dạng này thần hồn cùng nhục thân đều đã tự hành mở diễn hóa không gian đại năng, không thể nghi ngờ giống như là một cái rất có uy hiếp đại hào virus, bất luận dùng loại phương thức nào xâm lấn đều sẽ dẫn phát Phiêu Lưu Cổ Giới kịch liệt phản kháng, cũng làm tuổi thọ kịch liệt rút ngắn, gia tốc sụp đổ.

Chỉ có Hư Cảnh lực lượng cùng sinh mệnh cấp độ, mới đã có thực lực tiến hành thăm dò, cũng sẽ không bị Cổ Giới ý chí quá mức chú ý, dẫn phát phản phệ.

Mà đối với Nhạc Bình Sinh tới nói lại không cần phải lo lắng điểm này, không nói hắn chỗ đi cũng không phải là nhục thân hoặc là nguyên thần mở diễn hóa thế giới tiến hóa con đường, bản thân hắn Lượng Tử thân xác đặc tính liền theo cơ, vô tự, không thể đo lường, hắn giấu ở Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ cái này hai tên hợp đạo cường giả dưới mí mắt cũng không bị phát giác, Cổ Giới ý chí cũng đồng dạng khó mà phân biệt.

Kỷ Bình Uyên sắc mặt rất khó coi, tựa hồ tại vừa rồi đối dưới chân Cổ Giới thăm dò bên trong ăn cái gì thiệt thòi, lạnh lùng nói:

"Vậy bản tọa liền đa tạ các hạ nhắc nhở!"

Long Vô Thủ không chút phật lòng, đứng ở Tạo Hóa Ngọc Điệp phía trên xa xa chắp tay nói:

"Đạo hữu, ta Tạo Hóa Đạo trước hết đi một bước!"

Theo Long Vô Thủ thần niệm truyền lại, Quân Quy Tàng cùng

bảy tên đạo quân một bước đi ra, nhao nhao xoay đầu lại, giống như cười mà không phải cười ngóng nhìn Bạch Yến Thăng cùng một đám tướng lĩnh một chút về sau, thoáng chốc hóa thành bảy đạo lưu quang, như thiểm điện hướng về tròn trịa tinh vũ Phiêu Lưu Cổ Giới lao đi!

"Đại nhân."

Mắt thấy Quân Quy Tàng bọn người biến thành lưu quang hướng về Phiêu Lưu Cổ Giới rơi xuống phía dưới, Bạch Yến Thăng khóe miệng hiện lên một vòng nhe răng cười, lập tức tiến lên một bước trầm giọng nói:

"Mời Kỷ đại nhân hạ lệnh!"

Kỷ Bình Uyên nặng như sơn nhạc ánh mắt tại bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong tất cả tướng lĩnh ẩn mang kích động, không kịp chờ đợi khuôn mặt bên trên đảo qua:

"Tất cả tin tức tư liệu cùng chú ý hạng mục các ngươi hẳn là hiểu rõ tại tâm, vị diện tầng bên trong bắt đầu sụp đổ chính là điểm tới hạn, đến thời gian này tiết điểm nhất định phải rời đi, nếu không hậu quả bản tọa không cần nhiều lời."

"Mà các ngươi, là Thần Vũ quân giáng lâm, là Khởi Nguyên Giới trụ cột vững vàng! Vũ trụ vạn giới, khởi nguyên vi tôn, còn lại hết thảy tận vì gà đất chó sành!"

"Hồng Hoang cũng tốt, Phiêu Lưu Cổ Giới cũng tốt, đi thôi, bình định bọn hắn, cướp đoạt bọn hắn!"

"Nặc!"

Bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong, hết thảy mười ba vị Hư Cảnh tướng lĩnh ầm vang đồng ý, trên thân đột nhiên bộc phát ra kinh thiên sát khí, rung động tinh không! Đồng thời thân ảnh của bọn hắn giống như súc địa thành thốn, cấp tốc trong hư không lấp

lóe, sau đó hung hăng đụng vào tinh vũ Cổ Giới mặt ngoài!

...

Ô ô ô...

Gánh lấy Mông Đô trải qua chính mình cải tạo Võ Thánh thân thể, vừa mới đụng vào vặn vẹo biến ảo tinh vũ vị diện mặt ngoài, kỳ quái chi cảnh theo nhau mà tới, một loại thời không rối loạn cảm xúc trong lúc đó phun lên Nhạc Bình Sinh trong lòng.

Không gian đã hỗn loạn không chịu nổi, không có phương hướng khái niệm, phía trước chưa chắc là phía trước, đằng sau chưa chắc là đằng sau, càng đáng sợ chính là các loại hữu hình vô hình vết nứt không gian, mảnh vỡ tùy thời xuất hiện, cắt chém vạn vật,

Vỡ nát hết thảy.

Nếu như không phải trên thân Thiên Mang chiến tôn khải phòng hộ, chính là Nhạc Bình Sinh trải qua cải tạo tăng cường Võ Thánh thân thể, tại ngàn vạn đạo vết nứt không gian trảm kích cắt xuống cũng sẽ trọng thương!

Bất quá mặc dù là như thế, mỗi thời mỗi khắc đều đang chịu đựng cao cường như vậy độ vết nứt không gian trảm kích, Thiên Mang chiến tôn khải cũng xuất hiện đạo đạo cạn ngấn, còn có tăng lên xu thế.

"Quỷ dị địa phương."

Rơi xuống, rơi xuống, vĩnh vô chỉ cảnh rơi xuống.

Người bình thường dưới loại tình huống này tất nhiên tâm thần thất thủ, mà Nhạc Bình Sinh lại tỉnh táo không phải người, lấy mắt thường con ngươi nhận lấy vô số vượt qua tưởng tượng cực hạn quỷ dị cảnh quan cùng tin tức!

"Bạch Yến Thăng đám người bọn họ rõ ràng khoảng cách ta gần, nhưng lại không nhìn thấy bóng dáng, chỉ sợ tất cả mọi người bị phân tán ra đến, khoảng cách rất xa."

"Thiên Mang chiến tôn khải thông tin kết nối công năng không có tác dụng, tin tức cũng truyền lại không đi ra. Cùng phỏng đoán đồng dạng."

"Nơi này không gian loạn lưu quỷ dị như vậy, cưỡng ép đánh gãy..."

"Phải nhanh một chút nghĩ biện pháp thoát ly, nếu không bộ thân thể này liền khó mà bảo trụ."

Nhạc Bình Sinh quanh thân quỷ bí biến ảo không gian bên trong, không có bất kỳ người nào tồn tại, cũng không có bất kỳ cái gì thanh âm , bất kỳ cái gì ý chí ba động tồn tại, rõ ràng lẫn nhau ở giữa cách xa nhau không cao hơn mười trượng còn lại mười hai tên tướng lĩnh tất cả đều không thấy tung tích.

Loại này không phân biệt phương vị rơi xuống bên trong, thời gian đều tựa hồ trở nên hỗn loạn dị thường, có đôi khi rõ ràng đi về phía trước, nhưng lại biến thành còn tại tại chỗ, hoặc là một ít vừa mới trải qua hình tượng lại lại một lần nữa một lần, hết thảy đương nhiên quy tắc cùng lẽ thường, nơi này đều bị phá vỡ , bất kỳ cái gì không thể tưởng tượng hoang đường tình hình, ở chỗ này cũng có thể xuất hiện!

"Ừ"

Tâm thần suy tính bên trong, Nhạc Bình Sinh đột nhiên phát hiện mánh khóe, chính là ngàn vạn đạo trảm kích mà đến vết nứt không gian bên trong, mơ hồ có thể nhìn thấy vô số kỳ kỳ quái quái không gian @ thiên hình vạn trạng tiểu không gian, trong đó phong cách khác nhau, từ nguyên thủy tự nhiên, cổ phác thần bí đến tràn ngập công nghệ cao khí tức các loại sự vật lóe lên một cái

rồi biến mất. Phảng phất những cái này vết nứt không gian chiếu rọi đến vô số văn minh phía trên, ở chỗ này tập thể hiển hiện!

Đang lúc Nhạc Bình Sinh kiên nhẫn dần mất, chuẩn bị trực tiếp mở ra Mông Đô 1,296 khiếu trấn áp không gian, kết thúc rơi xuống thời điểm, một cỗ quỷ bí ba động đột nhiên tại Nhạc Bình Sinh trong lòng vang lên:

"Nghĩ rõ ràng sinh mệnh ý nghĩa sao "

"Ngươi nghĩ chân chính... Còn sống sao "

Thanh âm này là đột ngột như vậy, mà lại nghe vào tựa hồ là từ ức vạn sinh linh đồng bộ tần suất nhẹ giọng thì thầm, ngàn tỉ lớp có nam có nữ thanh âm đồng thời vang lên, làm cho người kinh dị!

Ân

Nhạc Bình Sinh động tác đình chỉ, tựa hồ liên tưởng đến cái gì thú vị đồ vật đồng dạng cười đắc ý, ở trong lòng đáp lại nói: "Tốt!"

Ông!

Tiếp theo trong nháy mắt, một cỗ quỷ dị không hiểu ba động bỗng nhiên từ Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên khuếch tán mà ra, đồng thời hỗn loạn khuấy động không gian loạn lưu bên trong, một trương đen nhánh miệng lớn mở rộng, đột nhiên đem Nhạc Bình Sinh cả người nuốt vào.

...

Mây đen ép thành thành muốn phá vỡ, gió lạnh rít gào, thiên hôn địa ám, một bộ tận thế cảnh tượng.

Một chỗ trên đỉnh núi, hết thảy ba đạo hoặc cường hoành, hoặc âm lệ, hoặc nặng nề thân ảnh đứng thẳng ở đỉnh núi, ngẩng

đầu hờ hững nhìn chăm chú lên âm trầm chân trời. Sau lưng bọn hắn cách đó không xa, nằm ngổn ngang mười đạo thân ảnh, trẻ có già có, có nam có nữ.

Cầm đầu nam tử tựa hồ là trong ba người thủ lĩnh nhân vật, trên mặt mặt sẹo tung hoành, bắp thịt cuồn cuộn, cả người như là một tòa thiết tháp đồng dạng làm cho người ta cảm thấy không có gì sánh kịp áp bách, mà ở sau lưng của hắn, một thanh hình thể khoa trương cự đao thì là tản mát ra một loại phệ tận thiên hạ đáng sợ khí tức.

Một cá thể hình càng thêm khoa trương, chừng hai mét chi cự, thân thể phản xạ sắt thép quang huy cự hán trầm trầm nói: "Caesar, người mới hết thảy có mười cái, chẳng qua trước mắt còn không có một cái thanh tỉnh, thoạt nhìn không có bồi dưỡng giá trị, chỉ có thể làm làm heo."

Một cái khác một mặt âm nhu chi sắc thanh niên tuấn mỹ mắt phải bên trên mang theo máy dò đồng dạng sự vật, mỉm cười nói:

"Mở ra đoàn đội chiến, bọn hắn đều biến thành vướng víu... Nếu là chúng ta trước tiến vào, nói rõ một cái khác đoàn đội tại thực lực tổng hợp ước định bên trên muốn vượt qua chúng ta, nhìn không thể như lần trước nhiệm vụ như thế hồ nháo a... Như vậy Caesar, những cái này thằng xui xẻo... "

Cầm đầu gánh vác cự nhân nam tử lên tiếng sâm nhiên cười một tiếng, một cỗ khó nói lên lời mùi huyết tinh phát ra:

"Các ngươi cùng ta lâu như vậy, lúc nào gặp ta làm qua bảo mẫu "

Âm nhu thanh niên liếm môi một cái, nhìn về phía nằm trên đất một mỹ mạo thiếu nữ:

"Caesar, ta có thể hay không..."

Ông!

Một cỗ duy nhất ba động chỉ một thoáng từ trên đỉnh núi quét sạch bốn phía, ngay tại âm nhu thanh niên giật mình ánh mắt bên trong, người mới chỗ trên không, một đạo chỉ có bọn hắn có thể nhìn thấy cột sáng hạ xuống!

Cột sáng tán đi về sau, một đạo cao lớn, hùng tráng nam tử thân ảnh hiển lộ ra, mặc trên người vết rách từng đống kì lạ áo giáp, chính nheo mắt lại đến đánh giá hoàn cảnh bốn phía.

Chính là hất lên Mông Đô thể xác Nhạc Bình Sinh, giáng lâm tại phương này thần bí không gian.

"Nơi này... Cũng là không gian ba chiều."

"Ba người này, là chuyện gì xảy ra còn có mấy cái này người bình thường."

"Tại sao lại xuất hiện ở nơi này vừa mới đem ta chuyển dời đến nơi này tới là cái gì "

Tùy ý nhìn lướt qua người trước mặt, Nhạc Bình Sinh bắt đầu toàn lực suy tính, ngược dòng tìm hiểu từ bản thân dịch chuyển không gian quỹ tích.

"Ừm còn có người mới! "

Nhạc Bình Sinh xuất hiện rõ ràng để đỉnh núi ba tên khế ước luân hồi giả mãnh liệt lấy làm kinh hãi.

Mà ánh mắt chạm đến Nhạc Bình Sinh ánh mắt một nháy mắt, người mạnh nhất, gánh vác cự nhận, như ác thú hung hãn Caesar nội tâm càng là không có chút nào lý do sợ run một chút, nhưng lại rất nhanh tiêu diệt vô tung.

Chuyện gì xảy ra

Caesar im lặng đánh giá cái này trái với lẽ thường giáng lâm người mới, lông mày lập tức nhíu chặt.

"Thế mà thanh tỉnh" sắt thép chế tạo cự hán tiếng trầm cười nói: "Caesar, cái này khó gặp, nhìn Chủ Thần cũng không tính là quá keo kiệt, người mới này tố chất có vẻ như không tệ bất quá này tấm áo giáp là chuyện gì xảy ra "

"Gia hỏa này không phải sợ choáng váng a hắn tại đến nơi đây trước đó có phải hay không ngay tại quay phim "

Bị đánh gãy chuyện tốt, âm nhu thanh niên hiển thị chưa tròn, cười nhạo một tiếng, đứng dậy thoải mái nhàn nhã mở ra mắt phải bên trên mang theo sức chiến đấu máy dò:

"Vừa vặn, Dragon Ball thế giới sức chiến đấu máy dò mặc dù là sơ cấp đồ chơi, còn không có dùng qua mấy lần đâu, đối người mới tới nói cũng đủ. Để cho ta nhìn xem người mới này số liệu thế nào."

Nhỏ một tiếng vang nhỏ, sức chiến đấu máy dò bị khởi động, âm nhu thanh niên nhìn về phía đứng yên bất động Nhạc Bình Sinh, một mặt đồng tình nói:

"Nếu là ngươi quá yếu, Caesar đội trưởng có khả năng bắt ngươi nhắm rượu... Ân "

Một giây sau, âm nhu thanh niên mắt phải bên trên máy dò bên trên số liệu gấp rút lấp lóe, phát ra còi báo động chói tai!

Lực lượng: 99 + !

Thể lực: 99 + !

Nhanh nhẹn: 99 + !

Tinh thần: 99 + !

Sức chiến đấu ước định: 999999 + !

Ầm!

Từng tổ từng tổ từ 9 tạo thành chuỗi dài số lượng từ trong tầm mắt lóe lên một cái rồi biến mất, ánh lửa bạo liệt bên trong âm nhu thanh niên hét lên một tiếng, mắt phải phía trên sức chiến đấu máy dò đã toàn bộ vỡ ra!

"Sonic! Chuyện gì xảy ra!"

Đội trưởng Caesar cùng Thiết Tháp cự hán trong lòng giật mình, chỉ cảm thấy cái này liên tiếp phát sinh sự tình thực sự quỷ dị, không khỏi đồng thời phát ra hét lớn một tiếng!

"Chín mươi chín vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín sức chiến đấu, vượt qua máy dò dò xét hạn mức cao nhất..."

Mà được xưng Sonic thanh niên giờ phút này trên mặt máu tươi uốn lượn, thân thể cứng ngắc, cả người đờ đẫn nhìn qua Nhạc Bình Sinh;

"Đùa, đùa cái gì! Chủ Thần đến cùng đang làm cái gì! "

Sonic toàn thân trên dưới mồ hôi lạnh tuôn trào ra:

"Đây là trực tiếp chiêu cái siêu Saiya tiến đến a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 659: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Hai)

Chương 659: Luân hồi! Loạn đấu! (hai)

Một mảnh hoang sơn dã lĩnh bên trong, sắc trời âm trầm, Đại Nhật treo ở không trung, biến mất tại tầng mây bên trong, chỗ xa xa liên miên chập trùng dãy núi phảng phất cách một tầng sương mù có vẻ hơi ảm đạm.

Cái này một nơi dấu người hi hữu đến trên núi hoang, mấy đạo nhân ảnh lại thành đôi trì chi thế, một loại túc sát, hung hãn, tàn nhẫn khí tức xoay quanh tại trên đỉnh núi!

"Mới vừa rồi là tình huống như thế nào "

Tại Sonic xuất hiện dị trạng thời khắc, đội trưởng Caesar cùng tên kia cự hán đã đã nhận ra không đúng, trong nháy mắt thành giáp công chi thế xuất hiện ở Sonic khoảng chừng, lạnh lùng đánh giá Nhạc Bình Sinh cái này khách không mời mà đến.

"Không có khả năng, không thể nào, Caesar đội trưởng vạn giải về sau sức chiến đấu bất quá mới một vạn ra mặt, 99 vạn trở lên sức chiến đấu, chẳng phải là trực tiếp liền có thể đánh nổ đại lục nhất định là sức chiến đấu máy dò xuất hiện trục trặc!"

Chấn kinh cùng điên cuồng kinh hãi chỉ duy trì một nháy mắt, bởi vì đối phương vượt qua 99 vạn sức chiến đấu dò xét hạn mức cao nhất mà mồ hôi lạnh ứa ra Sonic đột nhiên kịp phản ứng, ý niệm trong lòng chớp nhoáng:

"Mà lại Inuyasha thế giới nhiều nhất bất quá là trung võ bên trong ma cấp độ thế giới, làm sao lại xuất hiện một cái 99 vạn sức chiến đấu trở lên người mới cái này đáng chết tham trắc khí!"

Ý thức được phản ứng của mình náo loạn một cái lớn Ô Long, Sonic nhìn chằm chằm không nhúc nhích, tựa hồ tại cảm giác cái gì Nhạc Bình Sinh, lúng túng nói:

"Có lỗi với Caesar đội trưởng, vừa rồi sức chiến đấu tham trắc khí xuất hiện trục trặc."

"A "

Không có suy nghĩ nhiều, Caesar trên thân một cỗ hung lệ khí tức trong lúc đó chìm xuống, ánh mắt vẫn như cũ vừa đi vừa về quét mắt Nhạc Bình Sinh:

"Người mới này ngược lại là rất cổ quái. Hắc, người mới, ngươi đến cùng... Kia là !"

Tỉ mỉ dò xét Nhạc Bình Sinh Caesar con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, phát hiện cái này không rõ lai lịch người mới trên thân, bộ kia bao khỏa toàn thân, thần bí, lại vết thương chồng chất áo giáp võ trang, vậy mà tại dưới mí mắt hắn tự chủ khép lại, chữa trị!

Đây là Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp trang bị đỉnh cấp chiến đấu võ trang đều có công năng, tăng thêm ký ức chữa trị kim loại, có thể tại cường độ cao sau khi chiến đấu tự chủ hấp thụ hư không rời rạc năng lượng, chữa trị võ trang.

Caesar sắc mặt biến hóa, tại ba tên đội viên đặc hữu liên thông kênh bên trong lạnh lùng đưa tin nói:

"Bản thân chữa trị hình áo giáp! Trên thân người này mặc áo giáp tối thiểu cũng là cấp B đạo cụ, hắn không phải người mới!"

Sắt thép cự hán cùng Sonic thần sắc run lên:

"Cấp B áo giáp... Đây là rất khó đoạt tới tay đồ vật, nói cách khác hắn là một cái thâm niên luân hồi giả, chẳng lẽ là từ cái khác đoàn đội bên trong đi ra ngoài "

"Từ đoàn đội bên trong thoát ly, là người này nguyên bản sở thuộc đoàn đội đã Đoàn Diệt, hay là hắn tự chủ thoát ly "

"Người này nhìn qua cũng là chủ lực nhân viên chiến đấu, nhưng là cứ như vậy..."

Sắt thép cự hán cùng Sonic liếc mắt nhìn lẫn nhau, ánh mắt chuyển hướng Caesar.

Trong nháy mắt phát hiện Nhạc Bình Sinh có thể là thực lực không kém gì bọn hắn thâm niên luân hồi giả, để bọn hắn suy nghĩ hoạt phiếm.

Bọn hắn vốn là luân hồi không gian hàng ngàn hàng vạn trong đội ngũ một chi, chỉ bất quá cho tới nay đi đều là đem người mới xem như heo ép nuôi dưỡng đội. Thông qua loại phương thức này, bọn hắn đang trưởng thành giai đoạn trước đích thật là thực hiện thực lực phi tốc tăng trưởng.

Thông qua từ lợn thịt trên thân vơ vét đại lượng điểm hối đoái cùng tự thân nhiệm vụ đoạt được, đội trưởng Caesar đổi xuất từ thế giới Bleach Trảm Phách Đao, đồng thời đã thành công tu hành vạn giải, Thuấn Bộ cùng cường lực chiến đấu kỹ năng, là ba người ở trong người mạnh nhất. Mà cự hán Loki thì là đổi hộ ngu Lữ đệ cơ bắp lực lượng cường hóa, tương đương với một cái cường lực MT, mà Sonic thì là một thiên hướng về phụ trợ thích khách hình luân hồi giả, hối đoái chính là đến từ Diablo 2 bên trong cạm bẫy hệ, chiếu cố tử linh pháp sư nguyền rủa kỹ năng.

Ba người bọn họ phối hợp xuống, loại này đối người mới quyền sinh sát trong tay nuôi dưỡng phương thức thật là tại giai đoạn trước đủ loại nhiệm vụ nguy hiểm bên trong bay tốc thành

dài đồng thời lại lộ ra thành thạo điêu luyện, từ 【 mãnh quỷ đường phố 】 đến 【 cương thi thế chiến 】, từ 【 Bắc Đẩu thần quyền 】 đến 【 Tử thần 】... Nhưng là theo kinh lịch tràng cảnh tăng trưởng , nhiệm vụ trình độ khó khăn từng bước tăng lên, bọn hắn phát giác nuôi dưỡng đội hình thức có thể mang cho bọn hắn được lợi ngược lại càng ngày càng nhỏ, mà lại ba người chiến đấu phối trí dù cho đã tận lực chiếu cố, nhưng là vẫn như cũ không cách nào so sánh bình thường phát triển đội ngũ phối trí.

Không riêng gì Chủ Thần ban bố nhiệm vụ hoàn thành càng thêm gian nan, thậm chí ở trên một trận đoàn đội chiến bên trong bọn hắn đội ngũ nuôi dưỡng lợn thịt toàn bộ bị đối phương đoàn đội giết chết, thật vất vả hoàn thành nhiệm vụ lấy được ích lợi cùng đội viên tử vong trừ điểm đều triệt tiêu, tương đương với bạch liều mạng một trận.

Cho nên dù là bọn họ đây ba người người mới mệnh lệnh như cỏ rác, cũng hi vọng có thể xuất hiện mấy cái có thể đền bù đoàn đội nhược điểm, đáng giá bồi dưỡng người mới ra. Bất quá căn cứ cấp B áo giáp phán đoán, Nhạc Bình Sinh nhìn qua mặc dù thực lực không yếu, nhưng là hắn cường hóa phương hướng rõ ràng cùng đội trưởng Caesar hoặc là Loki trùng hợp, mà bọn hắn trước mắt thiếu nhất chính là có được cường đại tinh thần lực pháp chức người.

Cái này ba tên luân hồi giả ánh mắt giao lưu bất quá một hai cái thời gian trong nháy mắt, những người mới vẫn như cũ còn không có tỉnh táo lại, Nhạc Bình Sinh lại bỗng nhiên mở hai mắt ra!

"Tổ ong hình, có thể di động thời không kết cấu, ta hiện tại vị trí chỉ là hàng ngàn hàng vạn ngoại bộ không gian một trong, mà lại tựa hồ có một loại khó nói lên lời ý chí thẩm thấu tất cả, có mặt khắp nơi."

"Loại ý chí này... Là đại thiên vũ trụ, một đám hữu tình sinh

linh, ý thức, linh hồn một loại nào đó tương tính tư duy tập hợp chiếu rọi! Vô ngần vũ trụ, vô tận năm tháng, vô tận chúng sinh hết thảy huyễn tượng, tưởng tượng tư duy, đều tại bị nó hút lấy lấy!"

"Bầu trời này, đại địa, sông núi, đều xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa một loại trạng thái, mỗi một khỏa giọt nước. Mỗi một hạt cát bụi, mỗi một cái không khí phần tử bên trong đều có phiêu lưu vị diện ý chí tồn tại! Mặc kệ nó có hay không chính mình ý thức tự chủ, nó chính là quyền sinh sát trong tay, chúa tể hết thảy thiên đạo... Kỳ diệu, kỳ diệu!"

"Từ một loại nào đó góc độ đến xem, đây cũng không phải là một cái vị diện, mà là một cái bao gồm hết thảy tồn tại cùng khả năng tồn tại sự vật: Tất cả không gian, thời gian, vật chất, năng lượng cùng vận hành quy luật cùng vật lý hằng số vi hình đa nguyên vũ trụ!"

Nhạc Bình Sinh trong mắt đột nhiên tách ra mênh mông Thần Quang, ánh mắt xuyên thấu trùng điệp hư không, cả người như là một tòa yên lặng vạn năm cự hình núi lửa, một cỗ là đủ gọi thiên băng đất nứt, nhật nguyệt vô quang khí tức khủng bố tựa như là diệt thế gió lốc, trong khoảnh khắc càn quét Tứ Cực Bát Hoang!

"Tình huống như thế nào!"

Trong khoảnh khắc, đụng phải cỗ này như là Hồng Hoang cự thần khí tức khủng bố, Caesar, Loki, Sonic cái này ba tên luân hồi giả sắc mặt điên cuồng kinh hãi, trên thân thể tựa như là đặt lên một chiếc vạn tấn cự luân, toàn thân trên dưới phát ra lốp bốp bạo hưởng, ngay cả 0.1 giây đều không có chèo chống, liền đột nhiên hai đầu gối đụng địa, quỳ rạp xuống đất!

"A, a! Người này!"

Mặt đất vỡ vụn, ba tên trải qua sinh tử, đạt tới cấp B trình độ thâm niên luân hồi giả giống như là vải rách búp bê, đầu rạp

xuống đất, vô lực bị cỗ này khí thế kinh khủng gắt gao đè xuống đất không thể động đậy, chỉ có ở trong lòng phát ra từng tiếng hoảng sợ chi cực im ắng cuồng hống!

"Như vậy, liền để ta nhìn ngươi sống hay chết a!"

Oanh long long long long!

Không để ý đến cái khác, Nhạc Bình Sinh dưới chân nhẹ nhàng giẫm mạnh, vạn dặm mây đen tầng tầng vỡ vụn, trực tiếp bị đẩy ra, sáng chói ánh nắng hắt vẫy mà xuống, mà phương viên hơn trăm dặm dãy núi, đại địa trong khoảnh khắc theo Nhạc Bình Sinh cái này giẫm mạnh mà kịch liệt run rẩy oanh minh!

Cái này giẫm mạnh, phảng phất đại lục bản khối vận động, trong tầm mắt, sông núi, đồng bằng, thung lũng hết thảy đều đang chấn động, run rẩy! Mà Nhạc Bình Sinh thì là trong khoảnh khắc xoay người, khom người, năm ngón tay bóp quyền, thu nạp vào bụng, mặt hướng thiên khung, bắt đầu súc thế!

Theo Nhạc Bình Sinh động tác, tất cả trải qua tia sáng bắt đầu vặn vẹo bỏ trốn, không gian bắt đầu kịch liệt uốn lượn, phảng phất một giây sau liền sẽ toàn bộ vỡ vụn!

"Cái này mẹ hắn. . . . . Là phá toái hư không ... Chỗ nào... Tới quái vật!"

Ngã sấp trên đất không thể động đậy Caesar, Loki, Sonic ba người mắt thấy đến không gian đều theo Nhạc Bình Sinh không chút nào thu hút động tác mà uốn lượn, một giây sau toàn bộ thế giới đều muốn theo Nhạc Bình Sinh một quyền mà sụp đổ, hết thảy đều ánh mắt kinh hãi, sợ vỡ mật!

Caesar nằm rạp trên mặt đất, sắc mặt dữ tợn mà vặn vẹo, phát ra từng tiếng tê kiệt lực không cam lòng gào thét:

"Bỏ vào đến một cái quái thai như vậy, Chủ Thần ta XXX mẹ

ngươi a!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 660: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Ba)

Chương 660: Luân hồi! Loạn đấu! (ba)

Oanh long long long ——

Phương viên mấy trăm dặm, địa mạch chi khí sôi trào, hết thảy đều tại Nhạc Bình Sinh 【 Hoàng Thiên Hậu Thổ quyết 】 vận chuyển hạ như thủy triều vọt tới, chuyển hóa trở thành hắn trong thân thể vô tận lực lượng, để phiến thiên địa này, không gian không chịu nổi gánh nặng run rẩy, rên rỉ.

Ba tên luân hồi đội viên bên trong, ngoại trừ Caesar còn có thể cực kỳ miễn cưỡng giãy dụa bên ngoài, Loki, Sonic hai người đã ngay cả lời đều nói không nên lời, một bên khác ngổn ngang lộn xộn nằm người mới càng là còn không có hoàn toàn thanh tỉnh liền lần nữa lại hôn mê, vô duyên nhìn thấy như thế một bộ diệt thế cảnh tượng.

"Hắn muốn làm gì! Vì sao lại có dạng này người xuất hiện tại loại này đẳng cấp nhiệm vụ bên trong a!"

Toàn thân xương cốt chi chi rung động, phảng phất sắp tan ra thành từng mảnh, Caesar cùng ba tên luân hồi đội viên liều mạng bị lệch đầu lâu, tại dãy núi oanh minh bên trong nhìn phía cái kia đạo kinh khủng thân ảnh.

"Mở cho ta!"

Sau một khắc, tại bọn hắn hoảng sợ muốn tuyệt ánh mắt bên trong, Nhạc Bình Sinh cao lớn, vĩ ngạn thân thể trong nháy mắt kịch liệt chấn động trăm ngàn lần, bàng bạc khí huyết mãnh liệt thiêu đốt hư không, tựa như vỏ quả đất vỡ vụn sau phun ra ngoài nham tương sóng lớn, cả người tràn ngập cuồng dã, Man Hoang cuồng bạo lực lượng, hướng lên trời khung một quyền đánh ra!

Răng rắc! Răng rắc! Răng rắc!

Như là trăm ngàn khỏa đạn hạt nhân nổ tại trên trời, là đủ đem người màng nhĩ đánh vỡ kinh khủng tiếng vang truyền bá ngàn dặm! Nhạc Bình Sinh quyền phong chỗ hướng thiên khung, hư không đột nhiên vỡ vụn, không gian bình chướng trong nháy mắt vỡ tan, bị đánh bạo! Ức vạn phiến không gian mảnh vỡ trong nháy mắt bốn phương tám hướng kích xạ, mà Nhạc Bình Sinh lực quyền bên trong ẩn chứa Phái chớ có thể ngự lực lượng nhất bạo lại bạo, đem to như vậy một cái thiên khung trong khoảnh khắc xé rách chia năm xẻ bảy! !

Vỡ vụn, vỡ vụn, lại vỡ vụn. Đếm mãi không hết đen nhánh vết nứt không gian tại lan tràn, mênh mông vô bờ thiên khung giống như là một khối quân bài domino vỡ nát mặt kính, vỡ vụn rối tinh rối mù!

Một quyền này, là chân chính đem thiên cho đánh sập.

Mà oanh ra một quyền này Nhạc Bình Sinh tại không gian vỡ vụn hiển lộ ra đen nhánh hư không là dừng động tác lại, lập tức liền đã nhận ra giữa cả thiên địa một loại nào đó biến hóa.

Kia là giữa cả thiên địa, mỗi một sợi vân khí, mỗi một cây cỏ cây, mỗi một cỗ cuồng phong bên trong, đều truyền đến một loại uy hiếp cảm giác, phảng phất một loại vô hình cảnh cáo!

Vỡ vụn không gian nhanh chóng chữa trị, mảng lớn mảng lớn sụp đổ, sụp đổ không gian lấy một loại mười phần vướng víu tư

thái khép lại, mà Nhạc Bình Sinh tâm thần ba động tại thừa cơ quét hình vết nứt không gian về sau lập tức liền phát hiện, hắn chỗ đánh vỡ phương thế giới này về sau cũng không phải là đại thiên vũ trụ hư không loạn lưu, mà là cái này tư duy tập hợp tư thế mặt độc hữu, thời gian, không gian song trọng hỗn loạn Thời Không Phong Bạo!

Mà tại cái này Thời Không Phong Bạo bên trong, ẩn ẩn có thể phát giác có vô số kể, bọt khí Vũ Trụ Nhỏ chìm chìm nổi nổi, lúc ẩn lúc hiện.

"Mặc dù không có hoàn toàn phát động bộ thân thể này lực lượng, nhưng là nghĩ đến muốn đánh vỡ giới bích, nhảy vọt từng cái tổ ong vị diện, tiến vào tư duy tập hợp tư thế mặt khu vực hạch tâm còn chưa đủ."

"Không gian bản thân chữa trị tốc độ so với ngoại giới đại thiên vũ trụ chậm hơn gấp mười lần, đây là bởi vì tư duy tập hợp tư thế mặt ngay tại sụp đổ, ốc còn không mang nổi mình ốc nguyên nhân a "

"Man lực đánh vỡ giới bích khả thi rất thấp, không nói tư duy tập hợp thể phản phệ, phương thế giới này ở vào tư duy tập hợp tư thế mặt tầng ngoài cùng, kết cấu vốn cũng không ổn định, vượt qua nhất định giới hạn công kích chỉ sợ sẽ làm cho nó sớm lở, toàn bộ sinh linh cũng sẽ rơi vào đến Thời Không Phong Bạo bên trong, được không bù mất."

Nhạc Bình Sinh sở tác sở vi, chính là tại nếm thử có thể hay không đánh tan giới bích, xâm nhập tập hợp tư thế mặt khu vực hạch tâm; cũng là đang thử thăm dò toàn bộ vị diện ý chí quy tắc cùng ranh giới cuối cùng!

Liền thí nghiệm kết quả đến xem, loại này phá hư không gian kết cấu cử động rõ ràng đã dẫn phát vị diện ý chí một loại nào đó chú ý, đồng thời truyền lại ra một loại cảnh cáo ý vị.

"Như vậy. . ."

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên nhìn qua đã dần dần bình phục lại thiên khung, bước chân một bước, cả người đã như là súc địa thành thốn, hóa thành một viên liệt diễm lưu tinh, thẳng tắp hướng lên trời khung, cũng chính là ngoài không gian phóng đi!

Tại chỗ đỉnh núi, chỉ để lại Caesar, Loki, Sonic cái này ba tên luân hồi đội viên, đầu não trống không, nhịp tim đều gần như đình trệ, cả người run rẩy giống như run rẩy rẩy.

Bọn hắn mỗi một cái đều là miệt thị lễ pháp, khát máu cực ác sát nhân cuồng, nhưng giờ phút này lại giống như là bị hoảng sợ chim tước, chỉ có thể vô lực nằm rạp trên mặt đất run rẩy.

Ô ô ô. . .

Một trăm trượng, năm trăm trượng, một ngàn trượng, một vạn trượng. . .

Hai ba cái thời gian trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh liền đã đột phá tầng khí quyển, tiến vào băng lãnh, vũ trụ tĩnh mịch chân không ở trong!

Dưới chân, là một cái từ tầng khí quyển bao trùm thủy lam sắc Địa Cầu, tự truyện, quay quanh, mặt trời, mặt trăng. . . Từng khỏa thiên địa bị Nhạc Bình Sinh nhận ra đến, suy nghĩ của hắn ý thức cũng đột phá Mông Đô thể xác trói buộc, vô hạn dọc theo ra, quét nhìn trên lục địa hết thảy văn minh tồn tại dấu hiệu!

"Nhật Bản, Chiến quốc thời đại, bách quỷ dạ hành. . . Cổ Trung Quốc, Minh triều Vĩnh Lạc Hoàng Đế, còn có Byzantine đế quốc, hàng hải thời đại. . ."

"Thế giới này chỉ coi thế kỷ 15 Địa Cầu làm bản gốc, giới tử nạp tu di a thế giới trong thế giới, vị diện khảm bộ vị diện, vũ trụ bao vây vũ trụ. . . Thật sự là thế gian kỳ tích. . ."

Nhạc Bình Sinh tư duy phạm vi dò xét sớm đã vượt ra khỏi vạn dặm khoảng cách phạm vi, tâm thần quét hình hắn giáng lâm đến phiến khu vực này cùng chung quanh, phản hồi về tới đại lượng tin tức cùng cảnh tượng, lập tức liền để Nhạc Bình Sinh phát hiện, hắn chỗ giáng lâm phương này không gian cực kỳ tiếp cận với cổ đại Địa Cầu!

"Lấy tư duy lực lượng cụ hiện ra độc lập với đại thiên vũ trụ thời gian tuyến. . . Đây không phải thiên địa tự sinh kỳ tích, đây là từ vô tận sinh linh huyễn tượng tư duy tập hợp thể làm căn cơ, sáng tạo ra kỳ tích!"

Nếu như đổi lại một người khác, sợ rằng sẽ cho là mình xuyên qua thời không, trở về quá khứ, hay là xuyên qua đến một cái khác song song trong vũ trụ, cũng chỉ có Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác mới có thể trong nháy mắt kham phá bản chất.

"Tư duy, ý niệm cụ hiện hóa, toàn bộ tư duy tập hợp tư thế mặt tại nào đó xưng trình độ bên trên là cùng ta Lượng Tử thân xác là cùng một loại tồn tại, bất quá hắn thể lượng cùng trình độ tiến hóa muốn xa xa cao hơn ta! Tốt! Tốt!"

Theo Lượng Tử thân xác cấp tốc suy tính, Nhạc Bình Sinh trên mặt thần sắc càng ngày càng phấn chấn, càng ngày càng sục sôi, tựa hồ đạt được cái gì thể hồ quán đỉnh gợi ý, đứng thẳng ở vũ trụ trong chân không lên tiếng mà cười!

Cùng thuần túy hư ảo mộng cảnh khác biệt, cái này tư duy tập hợp thể vị diện lại là tại tư duy, vật chất, năng lượng ở giữa tạo thành tế nhị cân bằng, là ở vào khoảng giữa chân thực cùng tuần hoàn ở giữa kỳ quỷ thế giới! Mà dạng này một cái từ tưởng tượng tư duy làm cơ sở cụ hiện hóa thế giới, nó vận hành quy tắc, nguyên lý, đối với Nhạc Bình Sinh tới nói đối với hắn Lượng Tử thân xác tiến hóa con đường có thể cung cấp cực lớn tham khảo, có khó mà lường được tác dụng cực lớn!

"Bất quá. . ."

Nhạc Bình Sinh quay đầu nhìn về sau lưng vũ trụ không gian mịt mờ, sau đó xuyên thẳng qua hư không, thân như lưu tinh, cấp tốc hướng về vũ trụ mịt mờ chỗ sâu bước đi!

"Cảnh cáo! Cảnh cáo!"

Một cỗ cực kỳ chói tai mà máu me cảnh báo đột nhiên tại Nhạc Bình Sinh trong lòng vang lên:

"Số hiệu 911024! Ngươi đã thoát ly chỗ khu nhiệm vụ vực! Lập tức trở về, lập tức trở về!"

"Nếu không ngươi sẽ bị xoá bỏ!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 661: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Bốn)

Chương 661: Luân hồi! Loạn đấu! (bốn)

Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, nhìn về phía vừa mới giáng lâm phương thế giới này trên cổ tay liền xuất hiện cổ phác đồng hồ, máu me cảnh cáo chính là từ phía trên này truyền ra. Tại ngay từ đầu luân hồi , nhiệm vụ cùng mơ mơ hồ hồ tin tức cũng là Nhạc Bình Sinh từ đó phân tích ra.

"Không phải từ máy móc tạo thành, đây chính là tư duy tập hợp thể ý chí một loại nào đó biểu hiện a "

"Loại này cảnh cáo đưa tin phương thức, ngược lại là rất giống lượng tử dây dưa, trạng thái tức thời ảnh hưởng, lập tức biến hóa."

"Xem ra ta đoán không sai, ta vị trí cái không gian này chỉ có Địa Cầu như thế một cái chân thực tồn tại, vũ trụ không gian mịt mờ bất quá là hư ảo trang trí, cái này tư duy tập hợp thể vị diện dù sao không phải chân chính đa nguyên vũ trụ."

"Nhưng là... Xoá bỏ "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười một tiếng:

"Thế giới này cấu thành đã hiểu rõ, nhưng là đối với cái gọi là nhiệm vụ tin tức còn chưa đủ, hỏi bọn họ một chút đi."

Hắn không có tiếp tục hướng về sâu trong vũ trụ xuất phát, mà

là bước chân một bước, tại trong nháy mắt xuyên thẳng qua vũ trụ chân không, hướng về Địa Cầu mặt đất, cũng là hắn ban đầu xuất hiện đỉnh núi kia phía trên bước đi.

Giờ phút này trên đỉnh núi, một mảnh hỗn độn, Caesar, Loki, Sonic ba người toàn thân máu me đầm đìa, chính miễn cưỡng đứng thẳng lên.

Lúc trước Nhạc Bình Sinh võ đạo ý chí bao phủ xuống, bọn hắn càng là đối kháng, đụng phải thể xác tinh thần áp bách cũng liền càng cường đại, thương tích cũng liền càng nặng. Nếu như bọn hắn hướng người mới như thế gọn gàng dứt khoát ngất đi ngược lại không phải là như thế một bộ thê thảm bộ dáng.

Loki gầm nhẹ một tiếng: "Vừa rồi người kia, đến cùng là cái gì phá toái hư không, cái nào đó cao Võ Thần nói thế giới kịch bản Boss loạn nhập a! ta cảm giác hắn một đầu ngón tay liền có thể đánh chết chúng ta toàn bộ!"

Sonic đem Loki nâng mà lên, cắn răng nói: "Không đúng, người kia trên tay rõ ràng cũng mang theo Chủ Thần đồng hồ, là Chủ Thần công nhận luân hồi giả! Chủ Thần cái này ngu ngốc, đến cùng đang làm cái gì, là dính virus sao!"

Caesar dùng cự nhận chống đỡ lấy thân thể, hai mắt tơ máu trải rộng, lồng ngực kịch liệt chập trùng, tản mát ra một loại như dã thú bị thương thảm liệt khí tức:

"Không cần quản nhiều như vậy! Lập tức rời đi nơi này, các ngươi chẳng lẽ muốn đem cái mạng nhỏ của mình giao cho người khác chưởng khống a!"

Bọn hắn chi này đoàn đội cho tới bây giờ, trải qua bốn năm trận luân hồi nhiệm vụ, đã có thể được xưng tụng là thâm niên luân hồi giả, trong đó đội trưởng Caesar càng là mở ra tam giai khóa gien, tại tam giai khóa gien cùng vạn giải trạng thái đồng

thời bộc phát dưới, hắn hoàn toàn có uy hiếp thậm chí đánh giết cấp A kịch bản BOSS thực lực!

Nhưng là tại cái này một quyền phía dưới, thiên khung sụp đổ cường giả khủng bố dưới, bọn hắn cảm giác chính mình so với một con kiến đến đều không mạnh hơn bao nhiêu, kia là hoàn toàn để cho người ta tuyệt vọng, mà lại không thể ngăn cản cường đại!

Cho nên hiện tại Caesar hoàn toàn không để ý tới suy nghĩ Nhạc Bình Sinh tại sao lại xuất hiện ở dạng này cấp thấp Luân Hồi thế giới bên trong, lại vì cái gì chặn đánh nát thiên khung, đi nơi nào, hắn hiện tại ý niệm duy nhất chính là xa xa né tránh! Rời xa cái này một cái đầu ngón tay là có thể đem chính mình đè chết cường giả khủng bố bên người!

"Mau tới đây!"

Caesar cắn răng ráng chống đỡ lấy từ nhỏ số lượng dự trữ bên trong thắt lưng không gian lấy ra một quyển thảm bay, Loki chần chờ quay đầu nhìn về phía một bên khác nói: "Caesar đội trưởng, cái kia người mới..."

"Các ngươi, muốn đi đâu "

Còn không đợi Caesar đem trong tay ma thảm trải rộng ra, sau một khắc, một đạo lạnh lùng tiếng nói cùng ý chí như là nộ hải triều dâng, từ không trung phía trên khuynh đảo mà xuống!

Được được được...

Răng cùng xương cốt run lên thanh âm trong khoảnh khắc từ Caesar ba người trên thân truyền ra, tuyệt đối không ngờ rằng tựa hồ đã đi xa Nhạc Bình Sinh thế mà thời gian ngắn như vậy liền đi mà quay lại, ba người bọn họ vô cùng chật vật ngẩng đầu lên, tuyệt vọng nhìn về phía đỉnh đầu cái kia đạo phảng phất chống đỡ lấy thiên không thân ảnh:

"Vị đại nhân này! Chúng ta..."

【 cảnh cáo! Cảnh cáo! 】

【MIDE4 65 đoàn đội sớm ra trận! 】

【 lần này đoàn chiến nhiệm vụ chính tuyến chính thức mở ra! 】

Sau một khắc, một đạo giống như âm thanh tự nhiên tin tức tại Nhạc Bình Sinh, Caesar ba tên luân hồi đội viên, cùng mười tên nửa tỉnh chưa tỉnh người mới trong lòng vang lên:

【 tràng cảnh: Inuyasha! 】

【 nhiệm vụ: Diệt thế đại xà! 】

【 nhiệm vụ đẳng cấp: 】

Đối phương đoàn đội đã ra trận! diệt thế đại xà ! Nhiệm vụ đẳng cấp ba cái dấu hỏi !

Đến từ cùng Chủ Thần nhắc nhở. Mỗi một câu đều giống như một đạo kinh lôi, để Caesar cùng ba tên luân hồi đội viên biểu lộ lập tức đọng lại.

"Ta cũng nhận được nhiệm vụ này thông tri."

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói:

"Như vậy, các ngươi ai đến cho ta giải thích một chút "

Sao lại thế... Chúng ta mới vừa vặn tiến vào, đối phương thâm niên đội viên số lượng cùng toàn bộ đoàn đội thực lực tối thiểu là gấp đôi của chúng ta, Chủ Thần vì cái gì nhanh như vậy liền để bọn hắn cũng tiến vào!

Chẳng lẽ là bởi vì người này

Không rõ ràng trước mắt cường giả bản tính, Caesar cưỡng ép kềm chế khiếp sợ trong lòng, bất an, nhanh chóng nói:

"Nhiệm vụ lần này rất kỳ quái! Chủ Thần thế mà không có hạn định mục tiêu, cũng không có nói rõ ban thưởng, ngoại trừ một cái nhiệm vụ danh xưng bên ngoài cái gì tin tức hữu dụng đều không có, ngay cả nhiệm vụ đẳng cấp đều là dấu chấm hỏi, đây là chuyện chưa bao giờ xảy ra!"

Đón lấy, Sonic thận trọng mở miệng nói: "Đại nhân, kỳ quái hơn chính là Inuyasha thế giới chỉ coi Nhật Bản thời kỳ chiến quốc làm bối cảnh, một chút liệt nhiệm vụ đều là quay chung quanh Ngọc Tứ Hồn cái này bảo vật chỗ triển khai, diệt thế đại xà cái chức vị này tại trong nội dung mặt cho tới bây giờ đều chưa từng xuất hiện!"

Loki cũng trầm trầm nói: "Lần này là đoàn đội chiến, đối phương đoàn đội mười phần cường lực, chúng ta trước tiến vào thế giới này chính là Chủ Thần cho chúng ta cơ hội cùng nội dung nhiệm vụ sớm giải trừ, vượt lên trước dựa thế, san bằng thực lực sai biệt, bất quá tựa hồ là bởi vì đại nhân thực lực phá hủy cân bằng nguyên nhân, tất cả đối phương đoàn đội mới sớm ra trận."

"Chủ Thần nhìn đây chính là những người này đối tư duy tập hợp thể xưng hô "

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ chớp nhoáng:

"Bất quá với Chủ Thần đưa lên những người này tiến vào chính hắn sáng tạo không gian thế giới là vì cái gì nuôi cổ a "

Đang lúc Nhạc Bình Sinh muốn tiếp tục hỏi thăm là ——

"Ta... Đây là ở đâu bên trong "

"Chuyện gì xảy ra, ta vì cái gì xuất hiện ở đây đây là bắt cóc * mau thả ta!"

"A...! Mau nhìn, người kia biết bay!"

"Lợi hại, lợi hại! Đây là tại quay phim sao "

Đồng dạng là ở thời điểm này, mười tên có nam có nữ người mới lục tục đã tỉnh lại, khi nhìn rõ ràng Sở hoàn cảnh chung quanh cùng từ không trung chậm rãi hạ xuống tới Nhạc Bình Sinh về sau, lập tức rít gào lên, giận mắng, gào khóc, đủ loại tư thái đều có.

"Bọn hắn những người này cũng là muốn tham dự luân hồi nhiệm vụ a "

Nhạc Bình Sinh cũng không quay đầu lại, nhìn chăm chú lên dưới chân động một cái cũng không thể động Caesar ba người, thản nhiên nói:

"Nhìn bọn hắn còn không có làm rõ ràng điểm khác lạ, loại tình huống này các ngươi dạng này người có thâm niên hẳn là muốn đưa đến dẫn đạo tác dụng a ta tới giúp các ngươi đi."

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng búng tay một cái, chỉ một thoáng một bên hoặc thét lên, hoặc giận mắng, hoặc tìm kiếm vũ khí, hoặc thừa dịp Nhạc Bình Sinh bên này không có người chú ý dự định đào tẩu thanh niên, thiếu nữ, tráng hán, bạch lĩnh mười tên người mới đột nhiên đứng thẳng bất động.

Cái này mười cái người mới đình chỉ hết thảy động tác cùng cãi lộn, biểu lộ chỉ một thoáng biến ảo, sau đó nhao nhao đứng lên, quỷ dị mặt ngó về phía Caesar đám người phương hướng, lấy cùng một loại ngữ điệu hờ hững nói:

"Lần này, yên tĩnh nhiều."

Tâm linh điều khiển!

Caesar, Loki, Sonic ba người không khỏi khẽ run rẩy

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 662: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Năm)

Chương 662: Luân hồi! Loạn đấu! (năm)

Rất rõ ràng, Nhạc Bình Sinh một cái búng tay phía dưới, trực tiếp điều khiển tất cả người mới tâm linh thủ đoạn đem Caesar cái này ba cái luân hồi giả dọa cho phát sợ.

"Hắn không phải một võ giả a thế mà còn có giáo sư X bên trong tối thiểu cấp A trên đây, trong nháy mắt thao túng người khác tâm linh năng lực "

Bởi vì tài nguyên, tinh lực hạn chế, Chủ Thần không gian bên trong cơ hồ có thể nói tất cả thâm niên luân hồi giả cường hóa đều là sở trường tại một cái phương hướng, hoặc truy cầu cường đại sát thương, hoặc truy cầu bền bỉ thể phách, hoặc đi thi pháp nhất hệ chuyên tu tinh thần vân vân.

Cái này thần bí loạn nhập luân hồi giả bằng vào nhục thân một quyền đánh vỡ thiên khung, đã đầy đủ nói rõ đối phương hẳn là một thuần túy võ giả, nếu không không có khả năng đạt tới phá toái hư không trình độ. Nhưng là người này cho thấy trong nháy mắt tẩy não người khác năng lực cực kỳ giống giáo sư X tâm linh thao túng, loại năng lực này tại Chủ Thần không gian đánh giá tối thiểu cũng tại cấp A trở lên!

Đối với cái này ba tên đánh giá nhiều nhất tại cấp B luân hồi giả tới nói, Nhạc Bình Sinh biểu hiện ra đủ loại năng lực thủ đoạn không thể nghi ngờ vượt ra khỏi bọn hắn nhất quán đến nay kinh

nghiệm cùng nhận biết.

Mười tên người mới đi tới Nhạc Bình Sinh đằng sau, nhìn qua nơm nớp lo sợ Caesar ba người, lấy cùng một loại ngữ điệu thản nhiên nói:

"Hiện tại, liên quan tới Chủ Thần, ta có mấy cái vấn đề muốn hỏi các ngươi."

"Được rồi, vẫn là để chính các ngươi tới nói đi."

Vì tiết kiệm thời gian, Nhạc Bình Sinh cũng lười cùng ba người này nhiều lời, tâm thần chi lực chỉ một thoáng tuôn trào ra, hung mãnh xông vào Caesar ba người đại não, để bọn hắn ba người con mắt đảo một vòng, ý thức trực tiếp lâm vào giống như ký ức thăm đáp lễ mộng cảnh làm * Nhạc Bình Sinh đọc qua đọc đến.

Sớm tại đầy đủ dung hội Thái tử 【 Lục Đạo Luân Hồi Thiên Kinh 】 bên trong võ đạo lý niệm về sau Nhạc Bình Sinh liền tự chế loại thủ đoạn này, có thể trực tiếp che đậy đối thủ tâm linh, để tư duy ý thức rơi vào mộng cảnh luân hồi, đem sâu trong tâm linh tất cả hồi ức cùng bí mật lấy mộng cảnh phương thức lại lần nữa tái hiện, cũng không cần giết chết đối phương phân tích bản nguyên linh hồn liền có thể làm được ký ức đọc đến.

Tại tư duy ý thức phương diện, Caesar, Sonic, Loki cái này ba cái luân hồi giả thật sự là yếu đáng thương, trước mặt Nhạc Bình Sinh không có lực phản kháng chút nào, từ xuất sinh đến nay, lại đến bị Chủ Thần chọn trúng, lại đến từng cái Luân Hồi thế giới lừa gạt, giết chóc, làm nhục, đủ loại phát rồ, mẫn diệt nhân tính kinh lịch, thiên hình vạn trạng huyễn tưởng thế giới, đủ loại thần bí mà cường hãn cường hóa, đạo cụ... Caesar, Sonic, Loki ba người tất cả ký ức đều tại Nhạc Bình Sinh con ngươi ở trong dần dần hiển hiện.

"Điểm tích lũy, kịch bản ban thưởng , nhiệm vụ sau khi hoàn

thành liền sẽ trở về Chủ Thần không gian, đồng thời hướng Chủ Thần xin hối đoái, cường hóa."

"Chủ Thần, một cái lớn quang cầu... Bao quát cũng không giới hạn trong tiểu thuyết, manga, truyền thuyết, thần thoại, hết thảy nhân loại tưởng tượng cực hạn sản phẩm, các loại huyết thống, công pháp, dày đặc, trong truyền thuyết thần binh lợi khí, Chủ Thần đều có cung cấp."

"Khóa gien... Đây là Chủ Thần không gian phân chia lực lượng cấp độ đẳng cấp. Thập cường tranh bá, tranh đấu Chủ Thần không gian mười chi cường đại nhất đội ngũ..."

Một màn một màn ký ức lấy số liệu hóa hình thức, tại một giây đồng hồ không đến thời gian liền bị Nhạc Bình Sinh đọc đến hoàn tất, đồng thời rút ra ra tất cả trọng yếu tin tức.

"Ba người bọn họ cấp độ quá thấp, cũng không biết Chủ Thần không gian tồn tại ý nghĩa."

"Mỗi chi đội ngũ đều có chính mình đặc hữu Chủ Thần không gian, nói cách khác toàn bộ phiêu lưu vị diện, tư duy tập hợp thể ý chí phân hoá thành hàng ngàn hàng vạn cổ, như thế cùng thân thể của ta thần cùng loại."

"Đã biết tin tức phán đoán, luân hồi giả là theo luân hồi nhiệm vụ kinh lịch số lần, từng bước từng bước đi hướng lực lượng cấp độ tương đối cao Luân Hồi thế giới. Mà lực lượng cấp độ càng cao Luân Hồi thế giới, hẳn là liền càng tiếp cận phiêu lưu vị diện nội bộ hạch tâm!"

"Ta gặp phải vấn đề có hai cái: Một là như thế nào như thế nào nhanh chóng tiến vào tới gần nội bộ hạch tâm cao cấp Luân Hồi thế giới. Hai là như thế nào mới có thể nhanh chóng tìm kiếm được Hồng Hoang Giới những người tu đạo kia!"

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, thăm dò cái này luân hồi vị diện bí mật, cùng tìm kiếm được Hồng Hoang Giới điều động những người kia ngang nhau trọng yếu, đều quan hệ đến sinh mệnh mình cấp độ tiến hóa đại kế! Cưỡng ép tiến vào Thời Không Phong Bạo đi mặc toa tìm kiếm không thể nghi ngờ là hạ sách nhất, một phương diện Thời Không Phong Bạo bên trong thời gian cùng không gian cực độ hỗn loạn, một phương diện khác Nhạc Bình Sinh còn không nghĩ triệt để gây nên Cổ Giới ý chí chú ý. Hắn mong muốn chính là một cái thủ vị chiếu cố, chắc chắn nhất phương pháp.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lấp loé không yên, cấp tốc suy đoán lấy giải quyết hai vấn đề này tối ưu đáp án, đồng thời tâm thần chi lực từ Caesar đám ba người trên thân rút khỏi.

"Vừa rồi... Là chuyện gì xảy ra "

"Là tâm linh điều khiển, chúng ta bị thôi miên."

Theo ký ức chiếu lại đáng sợ mộng cảnh biến mất, Caesar ba người cũng nhanh chóng từ trạng thái thất thần bên trong khôi phục lại, từng cái sắc mặt đều cùng người chết đồng dạng bạch, hoảng sợ nhìn xem trước mặt Nhạc Bình Sinh.

Caesar kiên trì cắn răng nói:

"Giết người bất quá đầu chạm đất, các hạ đến cùng muốn làm cái gì chúng ta dù sao cũng là cùng một trên chiếc thuyền này người, mặc dù thực lực của chúng ta xa xa không kịp các hạ, nhưng là đùa bỡn giết chết chúng ta các hạ lại có chỗ tốt gì giết chết cùng đội ngũ thành viên thế nhưng là sẽ bị Chủ Thần khấu trừ ban thưởng!"

Rất hiển nhiên, thời khắc này Caesar coi Nhạc Bình Sinh là làm loại kia hỉ nộ vô thường, cùng mình đẳng nhân loại giống như ngược sát cuồng ma, từ đầu tới đuôi một hệ liệt cử động bất quá

là tại đùa bỡn bọn hắn những người yếu này thôi.

"Ba người các ngươi, nuôi dưỡng người mới, quyền sinh sát trong tay, chuyện như vậy làm qua không ít a "

Nhạc Bình Sinh cười nhạo một tiếng:

"Bất quá bây giờ các ngươi còn có chút tác dụng. Hiện tại, dùng các ngươi thủ đoạn mạnh nhất, công đến đây đi, để cho ta nhìn xem Chủ Thần cường hóa có cái gì ảo diệu."

"Cái gì "

Caesar ánh mắt ngưng tụ, Sonic, Loki hai người cũng là kinh nghi bất định, không biết Nhạc Bình Sinh đang đánh lấy ý định gì.

Nhạc Bình Sinh nhìn người chết đồng dạng ánh mắt lần lượt tại ba người trên mặt đảo qua:

"Không muốn lãng phí thời gian của ta, xuất ra Chủ Thần cho các ngươi thủ đoạn mạnh nhất đến công kích ta, nếu không chết ngay bây giờ."

"Tốt!"

Nhạc Bình Sinh lãnh khốc vô tình lời nói, cùng điều trị đợi làm thịt heo dê ánh mắt lập tức để Caesar nhiệt huyết, lệ khí dâng lên! Hắn bỗng nhiên rút lui hai bước, kéo ra gần mười trượng khoảng cách, một thanh rút ra trên lưng cự nhận, cuồng hống nói:

"Vạn giải!"

Rầm rầm rầm —— không khí giống như là sôi trào nước sôi, phong ba đen nhánh linh áp từ Caesar thể nội phun ra ngoài, chỉ một thoáng tạo thành một bộ cực điểm dũng mãng, buông thả Shihakushō dán vào tại hắn trên thân! Mà trong tay hắn cự nhận cũng đồng thời hình dáng tướng mạo đại biến, biến thành một

thanh hẹp dài, đen nhánh, thiêu đốt lên hừng hực Hắc Viêm trực đao!

Hừng hực, âm trầm Hắc Viêm đầy trời bay lả tả, Caesar gầm nhẹ nói:

"Ta trải qua thiên tân vạn khổ, xuất sinh nhập tử, bố cục toàn bộ thế giới Bleach, mới đúc thành thanh này đánh cắp Thiên Tỏa Trảm Nguyệt cùng Lưu Nhận như hỏa cái này hai thanh đỉnh cấp Trảm Phách Đao năng lực thần binh! Ta mệnh danh là Yêu Đao Viêm Nguyệt!"

Một bên khác, Loki cũng phát ra trầm thấp hùng hậu gào thét: "Năng lực: 80%!"

Theo Loki gào thét, trên người hắn vốn là từng cục cơ bắp đột nhiên mãnh liệt nhúc nhích, bắt đầu kịch liệt bành trướng, làm cho người nhìn thấy mà giật mình bộ phận cơ thịt, gân lạc như là từng đầu thô to mãng rồng xoay quanh vờn quanh, để Loki cả người trong khoảnh khắc biến thành thân cao gần ba mét cơ bắp ma quỷ, cùng thành người thân eo đồng dạng phẩm chất cánh tay để cho người ta không chút nghi ngờ hắn tùy ý một quyền phía dưới liền có thể đánh sập một tòa cao ốc!

Cuối cùng, Sonic trong tay lật một cái, một thanh yêu dị trong suốt đoản đao trống rỗng xuất hiện, sau đó cả người hắn tính cả dao găm trong tay cũng bắt đầu hư hóa, phảng phất mỗi thời mỗi khắc đều tại cao tần rung động, nhờ vào đó súc tích lực lượng, bộc phát ra tuyệt sát hết thảy một kích!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 663: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Sáu)

Chương 663: Luân hồi! Loạn đấu! (sáu)

Ba người tại ba phương hướng thượng tướng Nhạc Bình Sinh một mực khóa chặt, khí diễm tại cực tốc kéo lên.

Làm nhằm vào mục tiêu, Nhạc Bình Sinh giống như là đối đãi ba cái thú vị đồ chơi, vi mô tầm nhìn đã mở ra, bao quát trước mắt Caesar cùng ba người ở bên trong, thế gian hết thảy trong mắt hắn đã trở thành điểm cùng tuyến tập hợp:

"Linh áp, linh khí, yêu lực... Trên bản chất đều chẳng qua là năng lượng biệt xưng."

"Tất cả bộ phận thân thể vận hành hiệu suất trên phạm vi lớn tăng lên, đây chính là cái gọi là khóa gien "

"Nguyên lai là đem ý chí đắm chìm ở tế bào hạt nhỏ, để đem lực lượng toàn thân khống chế nhập vi... Bất quá dựa theo Chủ Thần không gian phân chia, ba người bọn họ tựa hồ cũng là ở vào nhị giai khóa gien trạng thái, trong đó Caesar mở ra trình độ tựa hồ muốn so lên hai người khác phải sâu một điểm."

"Về phần trên lực lượng, nhị giai khóa gien nhiều nhất bất quá tương đương với khí đạo tông sư trình độ. Như vậy dùng cái này suy tính, Chủ Thần không gian bên trong tam giai khóa gien đối ứng Luyện Thần cảnh giới, tứ giai đối ứng Luyện Hư, ngũ giai đối ứng hợp đạo, nếu như trong cái không gian này có."

"Sinh mệnh tiến hóa chi lộ quả nhiên đủ loại, thiên kì bách quái, khóa gien hệ thống tiềm lực cũng không so tinh khí thần Tam Tạng hệ thống thấp."

"Nhưng là, bọn hắn tại lực lượng chưởng khống bên trên, biết thế nào mà không biết tại sao, đây là bởi vì Chủ Thần Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) tăng lên nguyên nhân a "

Trên thực tế mở ra khóa gien đã trên phạm vi lớn trợ giúp luân hồi giả chưởng khống Chủ Thần ban cho lực lượng. Caesar bọn người dạng này mở ra khóa gien luân hồi giả, cùng đồng dạng cường hóa nhưng không có mở ra khóa gien luân hồi giả so sánh, thực lực hoàn toàn hiện ra ưu thế áp đảo.

Đồng thời giống Chủ Thần dạng này trên phạm vi lớn thể hồ quán đỉnh tăng lên một người lực lượng, Nhạc Bình Sinh vốn có vi mô tầm nhìn về sau đồng dạng có thể làm được, ban đầu ở Bắc Hoang đại lục hắn lấy linh năng làm phụ trợ, trực tiếp đem Diệp Phàm lực quan, khí quan toàn bộ đả thông, từ một người Trúc Cơ cảnh giới võ giả tấn thăng làm khí đạo tông sư chính là như thế.

Nhưng là so với Chủ Thần dạng này trống rỗng cụ hiện trong tưởng tượng sự vật tồn tại, lấy huyết thống, công pháp, nhân thể cải tạo các loại thủ đoạn tăng lên trên diện rộng luân hồi giả lực lượng, Nhạc Bình Sinh thủ đoạn chỉ có thể coi là tiểu vu gặp đại vu.

"Chủ Thần, hối đoái..."

Hơi giây không đến thời gian, đem liều mạng tụ lực chuẩn bị bộc phát lôi đình nhất kích ba tên luân hồi giả quan sát cái thông thấu, Nhạc Bình Sinh trong lòng hiện lên cái nào đó suy nghĩ:

"Mặc kệ có thể thực hiện hay không, trước giải quyết trận này nhàm chán nhiệm vụ trở về không gian, tận mắt nhìn Chủ Thần rồi nói sau."

Cũng chính là ở thời điểm này, Caesar, Loki, Sonic đồng thời bộc phát ra ba tiếng rống to:

"Nguyệt nha —— Thiên Xung!"

"Trăm vạn hơi nước đại chùy!"

"Tuyệt mệnh thuấn ngục giết!"

To lớn tử vong Viêm Nguyệt trảm phá thiên không, cơ bắp cự nhân chà đạp đại địa, tử vong huyễn ảnh hư không lấp lóe, ba cỗ thế công mãnh liệt đánh tới, chính là Caesar ba người súc thế đã đến không phát không được tình trạng, tại Nhạc Bình Sinh áp bách dưới bộc phát ra chính mình một kích mạnh nhất!

"Các ngươi phát đại chiêu trước đó không phải rống một tiếng, dạng này mới tính có khí thế a "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười một tiếng, sau đó hời hợt, phảng phất xua đuổi con muỗi, nhẹ nhàng thổi một ngụm, vô số hạt năng lượng kịch liệt va chạm, bị khí lưu lôi cuốn, lấy mấy chục lần vận tốc âm thanh quét sạch thiên khung!

Ầm! Ầm! Ầm!

"A! A!"

Ba tiếng cốt nhục bạo liệt ngột ngạt bạo hưởng, đầu tiên là cắt đứt thiên không sơn Hắc Viêm tháng giống như là đóa nho nhỏ ngọn lửa bị thổi tan dập tắt, sau đó chính là hắc nguyệt về sau Caesar, chà đạp đại địa vọt mạnh mà đến Loki, hóa thành huyễn ảnh tại hư không lấy vận tốc âm thanh xuyên thẳng qua Sonic, đều bị Nhạc Bình Sinh thổi ra cỗ này có thể so với mấy chục lần vận tốc âm thanh vận động hạt khí lưu quét trúng, giống như là vải rách búp bê đồng dạng kêu thảm bay ngược mà ra!

"Tốt, nên làm chuyện chính."

Đối mặt kêu thảm bay ngược Caesar ba người, Nhạc Bình Sinh không nhúc nhích, bao phủ phạm vi mấy trăm dặm tâm thần lực tràng vận hành, trong nháy mắt liền đem Caesar ba người bay ngược tình thế trái với định luật vật lý đình chỉ, sau đó như thiểm điện kéo lại.

"Thế giới này kịch bản các ngươi tại tiến đến trước đó hẳn là chuyên môn nghiên cứu qua a cái này 【 diệt thế đại xà 】 nhiệm vụ cái gì nhắc nhở đều không có, hẳn là làm sao hoàn thành "

Về tới Nhạc Bình Sinh trước mặt, thời khắc này Caesar ba người toàn thân vết máu loang lổ, xương cốt không biết đoạn mất bao nhiêu cái, nhìn qua thê thảm tới cực điểm, mà nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt chỉ còn lại có sâu tận xương tủy sợ hãi!

"Các, các hạ, Chủ Thần sở dĩ cấp ra như thế một cái kỳ quái nhiệm vụ, hẳn là phát giác đại nhân thực lực ở cái thế giới này cực lớn ảnh hưởng tới cân bằng, cho nên mới đánh lên như thế một cái patch, bao quát đối địch đoàn đội sớm tiến vào cũng là duyên cớ này. Ta nhìn muốn tìm kiếm nhiệm vụ này manh mối có hai cái phương pháp."

Đau đớn kịch liệt tràn ngập toàn thân, Caesar nhưng căn bản không dám thất lễ, phun ra một búng máu nói:

"Một là chúng ta đi tiếp xúc trọng yếu nhân vật trong kịch bản hoặc là thế lực, đang thỏa mãn một loại nào đó điều kiện tình huống dưới có lẽ sẽ có manh mối, làm như vậy phi thường hao thời hao lực."

"Một cái biện pháp khác, chính là địch quân đoàn đội đã sớm ra trận, nhiệm vụ của bọn hắn tất nhiên là cùng chúng ta nhiệm vụ có chỗ liên quan, các hạ chỉ cần bắt được đội viên của bọn họ khảo vấn, hẳn là sẽ có manh mối, bất quá tại có chủ thần nhắc nhở dưới, muốn tìm được bọn hắn chỉ sợ không phải một kiện nhẹ nhõm sự tình."

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại:

"Cái thứ nhất không cân nhắc, cái thứ hai ngược lại là cái phương pháp."

...

Một gian ít ai lui tới, rách nát không chịu nổi đền thờ bên trong, một đạo quang trụ trống rỗng giáng lâm, từng đạo cách ăn mặc quái dị thân ảnh lục tục ngo ngoe từ trong cột ánh sáng hiển hiện.

Tại bọn hắn đi tới về sau, còn có mấy đạo thân ảnh ngổn ngang lộn xộn nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Trước hết nhất đi ra cột sáng chính là một khuôn mặt mỹ lệ, gánh vác trường kiếm, thân hình cực kỳ cao gầy, mạnh mẽ nữ tử, cũng không quay đầu lại lạnh như băng nói:

"La Thành, từ ngươi kiểm kê người mới, tiến hành dẫn đạo. Delia, ngươi phóng thích phi hành bào tử, phán đoán chúng ta vị trí phương vị cùng phụ cận địa hình , chờ đến Chủ Thần tuyên bố nhiệm vụ về sau, chúng ta rồi quyết định cụ thể chiến lược."

Một thân mang bạch bào, đầu đầy tóc vàng thiếu nữ do dự nói: "Đội trưởng, lần này tình huống..."

Bên cạnh một cái tráng kiện đại hán cười ha ha một tiếng nói:

"Tiểu Ria, ngươi đang lo lắng cái gì, chúng ta sớm tiến vào nhiều nhất chỉ tính một cái nho nhỏ ngoài ý muốn, có lẽ đối với mới là đi cái gì vận cùng cái nào đó nhân vật trong kịch bản đánh tốt quan hệ, bởi vậy dựa thế, chỉ cần chúng ta chú ý cẩn thận, thu thập tình báo, làm tốt bố cục, chúng ta liền sẽ để đối phương biết lực lượng chân chính là tới từ tự thân, mà không phải đem hi vọng

ký thác vào người khác trên thân!"

Một cái khác chất phác thanh niên cũng mở miệng cười nói: "Đúng vậy a Delia, coi như chúng ta đều không bảo vệ được ngươi, nhưng là Tử Lăng đội trưởng thế nhưng là Kim Đan cảnh Kiếm Tiên, lực công kích cùng giai mạnh nhất, coi như kịch bản Boss Naraku cũng không đủ đội trưởng chặt, ngươi sợ cái gì."

Tử Lăng nhướng mày, thản nhiên nói: "Các ngươi không muốn lơ là bất cẩn, chúng ta đoàn đội thực lực rõ ràng trên phạm vi lớn dẫn trước tại đối phương, lại bị Chủ Thần sớm truyền tống, ngoại trừ dựa thế bên ngoài, có thể là đối phương tại..."

【 lần này đoàn chiến nhiệm vụ chính tuyến mở ra! 】

Từng đạo tin tức đột ngột từ ở đây mỗi một vị luân hồi giả trong lòng chảy qua:

【 tràng cảnh: Inuyasha 】

【 nhiệm vụ: Diệt thế đại xà 】

【 nhiệm vụ mục tiêu: Còn sống. 】

【 nhiệm vụ đẳng cấp: S 】

【 nhiệm vụ ban thưởng: Sống sót người, cấp A kịch bản ban thưởng một cái, hối đoái điểm tích lũy 10000 điểm 】

"Cấp S nhiệm vụ, sống, còn sống "

"Miễn là còn sống, liền ban thưởng cấp A kịch bản cùng 1 vạn điểm điểm tích lũy "

Mờ tối không gian bên trong, không có bất kỳ cái gì vui sướng cảm xúc, một cỗ không gì so sánh nổi hàn ý từ trong lòng tràn qua, Tử Lăng cùng một đám luân hồi giả lập tức lâm vào yên tĩnh như chết.

= = = = = = = = = = = = = = =

Người mới tỉnh lại, Nhạc Bình Sinh một quyền đánh tan vị diện hàng rào, Chủ Thần ý chí địch ý cùng cảnh cáo ý vị, phân tích không gian sụp đổ xu thế, tiến vào vũ trụ chân không, cảnh cáo, xoá bỏ!

Hạ xuống, đội viên dọa sợ, người mới tỉnh lại , nhiệm vụ tuyên bố, cấp S nhiệm vụ: Diệt thế đại xà bắt đầu! Cải biến, tẩy não ba đội viên, đội viên phân tích, tìm kiếm nơi đó thế lực tìm kiếm manh mối, nào có phiền toái như vậy! Hóa thân hơn ngàn, quét sạch Nhật Bản đại lục!

Khai triển tiến công, tiện tay đập bay,

Luân hồi Chủ Thần thế giới, hối đoái, khóa gien,

= = = = = = = = = = = = = = =

Phá hư, Động Hư, quy hư, Thiên Nguyên, Tinh chủ (hợp đạo), Giới Vương (Đại La), Nhân Hoàng (Hỗn Nguyên)

Nơi đó hằng tinh cơ hồ đều đã dập tắt, trong hư không chỉ có vĩnh hằng hắc ám cùng rét lạnh. Các loại vật liệu khai thác độ khó cực lớn, lực hút biến hóa dị thường, càng là muốn thời thời khắc khắc lọt vào Gamma xạ tuyến xâm nhập.

Thủ đô tinh, quân sự cứ điểm, hành chính tinh cầu, truyền thâu trung tâm

Thứ tám vương giới nghị đình. Ba ngàn đại đạo thiên ma

Lôi đài

Khởi nguyên chi địa, Giới Vương võ điệu Thiên Vương, mười thánh tòa, không muốn bi thương, bởi vì ngươi đã tận lực

Giới Chủ thế giới,

Thiên Ma Tinh thể đánh vỡ giới bích, Vực Ngoại Thiên Ma giáng lâm, ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên Vực Ngoại Thiên Ma, lưu thoán, thiên ma vũ trụ đế vương

Vạn giới đại loạn đấu, thảo phạt Khởi Nguyên Giới

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 664: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Bảy)

Chương 664: Luân hồi! Loạn đấu! (bảy)

"Cấp S. . . Sống sót. . ."

"Không có khả năng, tại sao có thể có dạng này đoàn đội nhiệm vụ. . ."

"Nơi này chẳng qua là Inuyasha thế giới a!"

"Đến cùng chuyện gì xảy ra, trước tiến vào đội ngũ đến cùng làm cái gì, Chủ Thần đến cùng đang làm cái gì! "

Trong khoảnh khắc, chi này luân hồi đoàn đội tất cả thành viên nhao nhao quá sợ hãi, tựa như là thấy quỷ.

Chủ Thần tuyệt sẽ không tuyên bố hẳn phải chết nhiệm vụ, phong hiểm càng cao ích lợi càng cao, đây là tất cả luân hồi giả chung nhận thức, mà lại Inuyasha thế giới lực lượng cấp độ cũng cùng bọn hắn thực lực tổng hợp đại khái đối ứng, ngoại trừ kịch bản bên trong Inuyasha một đoàn người, Sesshoumaru, Naraku , chờ một đám đỉnh tiêm chiến lực nhân vật bên ngoài, bọn hắn trên cơ bản có thể ở cái thế giới này đi ngang.

Nhất là đội trưởng Lý Tử Lăng nắm giữ Thục Sơn Kiếm Tiên truyền thừa, đi là tại luân hồi không gian bên trong mười phần gian nan nhưng lại cường đại con đường tu chân, đồng thời đã ngưng kết ra Kim Đan, phối hợp nhị giai khóa gien có uy hiếp tam

giai năng lực!

Như vậy, lại có dạng gì nguy cơ đến để bọn hắn chi này có được bao quát Lý Tử Lăng ở bên trong, năm tên mở ra khóa gien đội viên cường đại đoàn đội ngay cả tự vệ đều khó mà làm được tình trạng

"Tỉnh táo! Hết thảy tất cả im miệng cho ta!"

Lý Tử Lăng sắc mặt liên tiếp biến ảo:

"Chủ Thần ban bố nhiệm vụ này không đầu không đuôi, hẳn là còn xa xa không chỉ như vậy, hiện tại chúng ta trước làm rõ ràng trước mắt kịch bản tại hậu kỳ cái nào giai đoạn, sau đó lại chờ. . ."

Ông!

Khủng hoảng lan tràn trong đền thờ, lại có bốn đạo thô to cột sáng hàng lâm xuống, để Lý Tử Lăng thanh âm im bặt mà dừng.

"Cái này. . . !"

Quang mang bên trong, hết thảy bốn chi đoàn đội, hai ba mươi dư tên luân hồi giả thân ảnh đột ngột xuất hiện, nguyên bản trống rỗng đền thờ lập tức trở nên chen chúc không chịu nổi!

"Lục Cự Ma Buck!"

"Khôi lỗi võ sư Alice!"

"Long quyền Tần Dương!"

"Phong Ma Yujiro!"

Liếc mắt qua đột nhiên xuất hiện trong đám người một người cầm đầu thân ảnh, Lý Tử Lăng tâm thần cơ hồ thất thủ, một ngụm gọi ra danh hào của bọn hắn, sắc mặt hoàn toàn thay đổi nói:

"Các ngươi làm sao lại xuất hiện ở đây! "

Nàng chỗ kêu lên cái này bốn cái danh tự, mỗi một cái đều là không kém chút nào đội trưởng của nàng cấp nhân vật, trước đó thêm trận nhiệm vụ bên trong đều lẫn nhau có tiếp xúc cạnh tranh, mà bọn hắn suất lĩnh đoàn đội cũng cùng mình, là ra ngoài trước mắt danh sách ở trong thực lực xếp hạng cao nhất mấy chi!

Lý Tử Lăng tuyệt đối không ngờ rằng, nàng một ngày kia thế mà lại tại cùng một cái thế giới nhiệm vụ, đồng thời nhìn thấy bọn hắn cái này năm chi đoàn đội gặp nhau.

"Ừm các ngươi thế mà "

Quang mang tan hết, tại mở hai mắt ra thấy rõ ràng toàn bộ trong đền thờ rất nhiều đoàn đội, Buck, Alice, Tần Dương, Yujiro tính cả phía sau bọn họ tất cả đội viên, hết thảy đều sắc mặt biến đổi lớn, căn bản không cần Lý Tử Lăng bất kỳ nhắc nhở, lập tức liền ý thức được đại sự không ổn!

Bọn hắn năm chi đội ngũ ra sân tại cùng một nơi chỉ có một lời giải thích, nhiệm vụ của lần này, bọn hắn năm chi trước mắt danh sách cường đại nhất đoàn đội ở vào cùng một chiến tuyến, Chủ Thần cho rằng chỉ có bọn hắn năm chi đội ngũ liên hợp mới có hoàn thành nhiệm vụ khả năng!

【! @# $%. . . Amp; Amp; Amp;*(】

Sau một khắc, một cỗ quỷ dị lộn xộn tín hiệu đột nhiên từ ở đây tất cả luân hồi đội viên trong lòng tràn qua, sau đó:

【 đoàn chiến nhiệm vụ chính tuyến @# $%. . . Amp; Amp; Amp;*. . . . 】

【 nhiệm vụ: Diệt thế đại xà 】

【 nhiệm vụ mục tiêu: Ngũ phương đồng minh, tế hiến Ngọc

Tứ Hồn, tỉnh lại đại xà ý chí! 】

【 nhiệm vụ ban thưởng: Tham dự người hoàn thành, cấp A kịch bản một cái, 10000 điểm hối đoái điểm tích lũy 】

【 đặc biệt ban thưởng nhiệm vụ: Tại đại xà ý chí thức tỉnh trước đó sống sót, đại xà ý chí triệt để thức tỉnh về sau liền có thể hoàn thành nhiệm vụ, trở về không gian 】

【 nhiệm vụ ban thưởng: Sống sót người, cấp A kịch bản một cái, 10000 điểm hối đoái điểm tích lũy 】

【 nhiệm vụ thất bại trừng phạt không, đội viên tử vong không trừng phạt. 】

【 nhiệm vụ đẳng cấp: S! 】

【 có tiếp nhận hay không (ngũ phương toàn bộ đồng ý , nhiệm vụ liền có thể bắt đầu. Cự tuyệt thì kết thúc nhiệm vụ, trở về không gian.) 】

Lý Tử Lăng trong lòng run lên: "Đây mới thật sự là nhiệm vụ, thế mà còn có thể lựa chọn, mà lại cự tuyệt không có bất kỳ cái gì trừng phạt!"

Cấp AA kịch bản! Hết thảy hai vạn điểm hối đoái điểm tích lũy! Nhiệm vụ thất bại cùng đoàn đội chiến bối cảnh hạ đội viên tử vong thế mà không có bất kỳ cái gì trừng phạt!

Chủ Thần lớn như thế thủ bút ban thưởng cùng trước nay chưa từng có khoan dung, lập tức để ở đây tất cả luân hồi giả sa vào đến thật sâu rung động ở trong.

Hai cái cấp A kịch bản, lại thêm hai vạn điểm hối đoái điểm tích lũy, đủ để cho bất kỳ một cái nào mới vừa tiến vào Chủ Thần không gian người mới hối đoái một cái không kém cấp A huyết thống cường hóa, từ một người bình thường một bước nhảy lên

trở thành so với Lý Tử Lăng dạng này Kim Đan cường giả cấp bậc còn cao hơn luân hồi giả!

Đương nhiên, người mới dù là tiến hành cấp AA cường hóa, đánh giá bên trên tiêu thăng, nhưng là chân chính sinh tử chiến đấu bên trong y nguyên không phải là Lý Tử Lăng loại này từ máu và lửa khảo nghiệm bên trong sờ soạng lần mò ra thâm niên luân hồi giả đối thủ, nhưng là vẫn như cũ có thể nói được là một bước lên trời!

Đối với Lý Tử Lăng, Buck, Tần Dương, Alice, Yujiro, cái này năm chi đoàn đội mà nói, cấp AA kịch bản ban thưởng cùng 20000 điểm hối đoái điểm tích lũy dụ hoặc không cần nói cũng biết. Tại một ngăn ngăn luân hồi đoàn đội bên trong, bọn hắn hiện tại như trước vẫn là ở vào tầng dưới chót, một trận nhiệm vụ nhiều nhất bất quá có thể tiếp xúc đến cấp C, cấp B kịch bản ban thưởng cùng bất quá rải rác hai ba ngàn điểm hối đoái ban thưởng, mà lần này như thế phần thưởng phong phú nếu như tới tay, lập tức liền có thể để bọn hắn đoàn đội chỉnh thể nhảy lên hai đến ba cái bậc thang!

Chủ Thần nhắc nhở trong đầu quanh quẩn, cơ hồ tất cả luân hồi giả hô hấp đều dồn dập lên, chỉ có đoàn đội bên trong cá biệt trí giả tại rung động qua đi trong lòng dâng lên một cỗ hàn ý:

Chủ Thần ban thưởng như thế phong phú, đối với nhiệm vụ thất bại trừng phạt như thế khoan hậu, như vậy bọn hắn tại nhiệm vụ ở trong đến cùng sẽ tao ngộ đến dạng gì nguy hiểm

"Các ngươi đều là đột nhiên bị Chủ Thần ném vào tới a "

Lý Tử Lăng hờ hững nói: "Đã Chủ Thần đem chúng ta phân phối đến cùng một chỗ, làm như vậy đồng minh ta có cần phải nhắc nhở một chút các vị. Trận này vốn là chúng ta cùng một cái khác yếu kém đoàn đội đoàn đội chiến, mà bình thường tới nói chúng ta hẳn là giáng lâm sau ba tháng thời gian tiết điểm, nhưng

lại bị Chủ Thần trước thời hạn. Tạm thời còn không rõ ràng lắm cùng chi này đối địch đội ngũ có hay không liên quan, nhưng là gần nhất Chủ Thần không gian cho người cảm giác không đúng lắm, không bài trừ là Chủ Thần chính mình xảy ra chút vấn đề."

"Rất hiển nhiên, Chủ Thần tựa hồ gặp một ít tiểu nhân phiền phức, có lẽ cùng loại với virus loại hình đồ vật, đồng thời cho chúng ta đưa ra một câu đố khó."

Năm chi đoàn đội bên trong, Buck hít sâu một hơi, trầm giọng nói:

"Nhưng là đồng dạng, Chủ Thần cũng rất khẳng khái, kiểu khen thưởng này thật đúng là làm lòng người động a. . . Như vậy, các vị có ý kiến gì không "

"Mặc dù không biết xảy ra điều gì điểm khác lạ, nhưng là Chủ Thần tuyệt đối sẽ không tuyên bố hẳn phải chết nhiệm vụ."

Tần Dương lạnh lùng nói:

"Inuyasha thế giới lực lượng cấp độ liền bày ở nơi này. Chủ Thần cũng tuyệt đối sẽ không cải biến một cái thế giới quy tắc vận hành, chúng ta một nhóm người này tụ tập cùng một chỗ, chỉ cần đồng tâm hợp lực, chính là cái này thế giới lực lượng cường đại nhất."

"Phong hiểm liền đại biểu cho kỳ ngộ."

Alice trong mắt lóe lên tinh hồng hào quang:

"Như thế phần thưởng phong phú đổi lại bình thường nơi nào có cơ hội nhìn thấy "

"Diệt thế đại xà, chẳng lẽ chỉ là Bát Kỳ Đại Xà Inuyasha chỉ coi Chiến quốc thời đại làm bối cảnh, như thế rất có thể. Hiến tế Ngọc Tứ Hồn. . . Nguy hiểm sẽ đến từ cái nào "

Yujiro ánh mắt sáng rực vừa đi vừa về quét mắt cái khác luân hồi giả:

"Chư vị, kỳ ngộ trước mắt, đã như vậy, chúng ta riêng phần mình đoàn đội nội bộ thương nghị một phen, thống nhất một chút ý kiến sau lại làm quyết nghị! Như thế nào "

"Tốt!"

Năm tên đội trưởng cùng riêng phần mình đội viên lập tức tụ lại, tại kênh đoàn đội bên trong bắt đầu kịch liệt thảo luận.

"Tiếp đi, đội trưởng! !"

"Người chết chim chỉ lên trời, bất tử vạn vạn năm, sợ cái chim này!"

"Song A kịch bản, 20000 điểm tích lũy a."

. . .

Bọn hắn những cái này luân hồi giả trải qua mấy trận tàn khốc nhiệm vụ tẩy lễ, cũng sớm đã rõ ràng biết phong hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại đạo lý, tại hung hiểm tàn khốc Chủ Thần không gian bên trong, khiếp đảm cùng e ngại chẳng những không thể sống lâu trăm tuổi, thường thường còn đại biểu cho tử vong chuông tang. Bọn hắn lần này đội năm tề tụ, đội hình cường đại, lại thêm Chủ Thần ban thưởng cũng phong phú đến để bọn hắn căn bản khó mà cự tuyệt tình trạng, cho nên năm chi đội ngũ nội bộ biểu quyết cơ hồ là lấy ưu thế áp đảo thông qua.

Tại ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Lý Tử Lăng dẫn đầu đi lên phía trước:

"Chúng ta tiếp nhận!"

Buck, Tần Dương, Alice, Yujiro bốn người đồng dạng tiến lên

một bước, nhìn nhau cười một tiếng, vươn tay ra:

"Chúng ta cũng tiếp nhận!"

【 nhiệm vụ xác nhận! 】

【 diệt thế đại xà chính thức bắt đầu! 】

Chủ Thần nhắc nhở vang lên, mỗi vị luân hồi giả đều hít sâu một hơi, thần sắc nghiêm trọng, ánh mắt chỗ sâu lại có khó nói lên lời hưng phấn cùng chờ đợi.

"Chúng ta bốn chi sau tiến nhập đội ngũ đều không có người mới tồn tại."

Yujiro đột nhiên đã nhận ra Lý Tử Lăng đoàn đội sau lưng, nguyên bản ngổn ngang lộn xộn nằm người mới lục tục bắt đầu thức tỉnh:

"Nhiệm vụ của lần này cực kỳ trọng yếu, lực lượng tuyệt không thể có phần tán cùng lãng phí. Đã lần này đội viên Tử Vong Chủ Thần sẽ không cho cho bất kỳ trừng phạt nào, vì cái gì Tử Lăng đội trưởng không đem những cái này vướng víu xử lý đâu "

"Chết sống có số, giàu có nhờ trời."

Lý Tử Lăng thản nhiên nói:

"Chúng ta mặc dù không có tinh lực đi chiếu cố bọn hắn, nhưng là sống hay chết xem chính bọn hắn vận khí, không nhọc ngươi quan tâm!"

"Những cái này đều râu ria."

Buck cười ha ha một tiếng, không kịp chờ đợi nói:

"Như vậy các vị, hiện tại chúng ta liền thương định một chút, như thế nào lấy cái giá thấp nhất hoàn thành trận này nhiệm vụ

đi!"

. . .

Trên đỉnh núi, cuồng phong phần phật, Nhạc Bình Sinh lẻ loi mà đứng.

Caesar, Loki, Sonic ba người cung kính dị thường đứng ở cách đó không xa, cái kia mười cái người mới thì là bị Nhạc Bình Sinh cơ hồ tại tẩy não quán thâu, hoàn toàn minh bạch Chủ Thần không gian hiểm ác, thành thành thật thật tập hợp một chỗ không dám vọng động.

Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú tay mình trên cổ tay Chủ Thần đồng hồ:

"Huyễn tưởng cụ hiện ra thế giới, có chính mình cố định vận hành quy luật, cho dù là Chủ Thần cũng không thể tùy ý can thiệp."

"Cũng không biết Bạch Yến Thăng bọn hắn, còn có Hồng Hoang Giới những cái kia đạo nhân như thế nào mỗi một cái thế giới tốc độ thời gian trôi qua đều có chỗ khác biệt, có lẽ bọn hắn đều đã trải qua một trận nhiệm vụ, gặp được Chủ Thần."

"Chủ Thần, hối đoái. . ."

Đón gió núi, Nhạc Bình Sinh trầm thấp cười một tiếng.

"Đại, đại nhân."

Caesar thận trọng thanh âm phao phao tới:

"Đại nhân đã nghĩ nhanh lên tìm tới liên quan tới diệt thế đại xà tình báo, không nếu như để cho chúng ta đi tìm hiểu cái khác đoàn đội tin tức Chủ Thần lại đưa lên năm chi đoàn đội tiến đến, nhưng là nhiệm vụ của chúng ta vẫn là không có bất kỳ nhắc nhở,

như thế lớn cái Nhật Bản, bọn hắn có khả năng trốn ở tùy ý một chỗ, ta lo lắng. . ."

"Tìm tới bọn hắn a "

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt xoay người lại:

"Động tác của các ngươi quá chậm, nho nhỏ đảo quốc mà thôi, vẫn là ta tự mình tới a!"

Ông!

Nhạc Bình Sinh trong thân thể, đột nhiên có 1,296 ngôi sao đột nhiên sáng lên, sau đó cái này hơn ngàn đạo tinh quang bên trong, từng đạo bóng người một bước từ Nhạc Bình Sinh trong thân thể đi ra, như thiểm điện phá vỡ thiên khung!

Một chút nhìn qua, giống như là trên trời đột nhiên rơi ra một cơn mưa sao băng, đạo đạo lưu quang nhanh đến cực điểm, hướng về bốn phương tám hướng vọt tới, mà Nhạc Bình Sinh chính là trận này mưa sao băng đầu nguồn!

Toàn bộ đảo lục bất quá mấy chục vạn bình phương bên trong kích cỡ, mà Nhạc Bình Sinh thả ra ngoài thân thần hết thảy hơn ngàn tôn, mỗi một vị tốc độ di chuyển đều vượt qua gấp mười vận tốc âm thanh, thần thức quét lướt phạm vi đều vượt qua bách lý, đừng nói là hai ba mươi tên có siêu phàm lực lượng luân hồi giả, chính là Chủ Thần bỏ vào đến con kiến, Nhạc Bình Sinh đều có thể căn cứ Chủ Thần đồng hồ, tại trong vòng một khắc đồng hồ liền đem những cái này luân hồi giả hết thảy đều bắt tới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 665: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Tám)

Chương 665: Luân hồi! Loạn đấu! (tám)

Ngay tại Nhạc Bình Sinh tại Inuyasha thế giới quét hình toàn bộ Nhật Bản đại lục lúc.

Bốn phía đều là bóng tối vô tận, một mảnh thuần bạch sắc, mênh mông vô bờ bình đài đột ngột tồn tại, liền phảng phất tại vũ trụ trong chân không phiêu lưu.

Tại cái này to lớn vô cùng bình đài chính giữa, một viên mông lung quang cầu đứng im bất động.

Quang mang lấp lóe, hơn mười đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện, trở về Chủ Thần không gian.

"Đây chính là Chủ Thần "

Đánh giá trước mặt to lớn quang cầu, trở về Chủ Thần không gian Quân Quy Tàng, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra không nói rõ được cũng không tả rõ được nóng rực sắc thái, cũng không quay đầu lại nói khẽ:

"Như vậy, chỉ cần lấy thần thức tiến hành câu thông, liền có thể đổi thôi "

Quân Quy Tàng sau lưng, từng cái luân hồi đội viên ánh mắt nhìn về phía hắn đều là kính như thần minh, tranh nhau chen lấn nói:

"Không sai! Đại nhân chỉ cần đi đến Chủ Thần trước mặt liền có thể tùy ý hối đoái!"

Nhất là chi này đoàn đội nguyên bản đội trưởng, càng là mặt mũi tràn đầy vẻ sùng kính, hấp tấp cùng sau lưng Quân Quy Tàng, nói:

"Đại nhân, ngươi vừa tiến vào Chủ Thần không gian, đối với hối đoái ban thưởng còn không hiểu rõ, xen cho phép ta vì ngài nói rõ."

Ngay tại vừa rồi cái kia một trận tinh hà chiến đội nhiệm vụ bên trong, bọn hắn nhận được một cái làm người tuyệt vọng Địa Ngục nhiệm vụ, nhưng mà cái này không biết Chủ Thần từ nơi nào tìm đến kinh khủng người mới lại giống như là trong truyền thuyết thần thoại tiên nhân, tùy ý vừa ra tay chính là thiên băng địa liệt, các loại thiên tai giáng lâm, trực tiếp tru diệt ức vạn số lượng ngoài hành tinh Trùng tộc, đồng thời xông ra ngoài không gian, đem Địa Cầu quân liên bang chạy tới hạm đội hết thảy đánh nổ, cũng làm cho bọn hắn tất cả luân hồi thành viên nhận lấy to lớn kinh hãi.

Không có quá nhiều đi xoắn xuýt thân phận của người này, cũng không có xoắn xuýt Chủ Thần lên cơn điên gì, thân là đội trưởng hắn thành thành thật thật, cam tâm tình nguyện nhường ra chính mình đội trưởng chức.

Quân Quy Tàng giờ phút này đứng tại Chủ Thần trước mặt, nhắm mắt lại, khổng lồ tin tức phân loại từ trong lòng hiện lên.

"Ừm Hồng Hoang hệ "

"Phiên Thiên Ấn, Đả Thần Tiên, Trảm Tiên Phi Đao... Nơi này thế mà cũng có "

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh, hỗn độn bảo lục, Nguyên Thủy đạo

kinh, đi qua hiện tại tương lai tam kinh... Đây là thiên đạo thánh nhân công pháp! Cái này chẳng lẽ chính là Đạo Tổ nói tới thành đạo thời cơ! "

Một lát ở trong liền từ Chủ Thần hối đoái trong mục lục tra tìm đến tại Hồng Hoang Giới đều là viễn cổ truyền thuyết công pháp, Quân Quy Tàng mở bừng mắt ra, nội tâm rung mạnh!

"Mỗi một bộ, đều muốn cấp độ SSS kịch bản, lại thêm năm mươi vạn đến một trăm vạn khác nhau hối đoái điểm tích lũy!"

Quân Quy Tàng trên mặt có không đè nén được cuồng hỉ:

"Tốt tốt tốt, tốt một cái Chủ Thần không gian!"

"Dựa theo Chủ Thần không gian quy tắc, trận này nhiệm vụ qua đi, ta chỗ đoàn đội đánh giá tăng lên trên diện rộng, trận tiếp theo liền sẽ trực tiếp tiến vào độ khó cao tràng cảnh, thu hoạch ban thưởng!"

"Thánh nhân công pháp, ta Quân Quy Tàng, nhất định phải chiếm được!"

...

Một cái khác thời không, chủ Thần Quang cầu dưới đáy.

Bạch Yến Thăng hai mắt nhắm nghiền, xem lấy từng đầu tin tức, ở một bên, cái đoàn đội thành viên một mặt e ngại, ở một bên khẩn trương chờ đợi.

Cùng Nhạc Bình Sinh, Quân Quy Tàng loạn nhập đoàn đội, Bạch Yến Thăng tại khảo vấn đội trưởng, biết được Chủ Thần không gian quy tắc về sau, trực tiếp lấy vô địch tư thái bình định The King of Fighters chín bảy thế giới, trở về Chủ Thần không gian.

Bạch Yến Thăng bộ mặt biểu lộ kịch liệt biến ảo:

"Không tầm thường, những cái này hối đoái danh sách bên trong, đối toàn bộ Khởi Nguyên Giới siêu huyền kỹ thuật có thể có trợ giúp đồ vật đều có không ít, nói không chừng có thể từ chỉnh thể phương diện nâng lên thăng bản giới thực lực, trấn áp những cái kia phương ngoại dị đoan văn minh."

"Còn có những cái này đẳng cấp cao nhất kỹ năng, chiêu thức, công pháp, bí kỹ, đối với hiện nay võ đạo hệ thống đều có cực lớn giá trị tham khảo!"

"Nhiều lắm, nhiều lắm, tuân theo Chủ Thần quy tắc tiến hành hối đoái, muốn đem những cái này toàn bộ hối đoái ra ta một người còn thiếu rất nhiều!"

"Đáng chết, nếu như cái khác tướng lĩnh không có bị phân tán ra đến liền tốt, đúng, hối đoái bên trong có thoát ly sở thuộc đoàn đội đạo cụ có thể giải quyết vấn đề này."

To như vậy một cái Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong, thời không hiện lên cắt đứt thức phân tán cùng hỗn loạn , bất kỳ cái gì tín hiệu đều sẽ lạc lối tại Thời Không Phong Bạo bên trong, Bạch Yến Thăng từng thử qua rất nhiều lần, căn bản là không có cách thông qua chiến đấu võ trang liên hệ đến cái khác Thần Vũ quân tướng lĩnh.

Bất quá những tướng lãnh này từng cái đều là Hư Cảnh trung vị võ đạo cường giả, chuyển đổi đến Chủ Thần không gian bên trong tối thiểu đều là khóa gien tứ giai bên trong đỉnh cấp luân hồi giả, Bạch Yến Thăng cũng không lo lắng những tướng lãnh này sẽ có cái gì sơ xuất.

"Trong cái không gian này luân hồi giả đều là quán đỉnh Điền Áp Thức (nhồi cho vịt ăn) tăng lên, nếu như không phải mở ra khóa gien căn bản không đáng giá nhắc tới!"

Bạch Yến Thăng ánh mắt sáng rực, ngẩng đầu nhìn về phía lớn quang cầu, khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười:

"Hồng Hoang Giới những người tu đạo kia cũng là vì những cái này a "

"Như vậy, cũng cần không được mấy trận nhiệm vụ, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ gặp nhau..."

...

"Đạo Tổ đại nhân dự cảm quả nhiên không sai! Nghĩ không ra ta lại có thể tận mắt thấy thiên đạo thánh nhân công pháp, đây là chấn động toàn bộ Hồng Hoang Giới phát hiện!"

"Đồ tốt! Những vật này nếu là hiến cho Giới Vương đại nhân, chúng ta sẽ có được khó có thể tưởng tượng quân công khen thưởng!"

"Hồng Hoang Giới những cái kia đạo nhân hẳn là tại khác biệt thế giới, giết chết bọn hắn, không thể để cho bọn hắn còn sống ra ngoài!"

"Một người lực lượng còn thiếu rất nhiều, phải nghĩ biện pháp cùng quân sư huynh tụ hợp!"

Thời không khác nhau chiều không gian trở về không gian bên trong, từng cái hoặc thân mang chiến đấu võ trang, hoặc thân mang cổ phác đạo bào cả nam lẫn nữ đứng ở chủ Thần Quang cầu dưới, thần tình kích động dị thường.

Chuyện giống vậy, tại cái khác thời không chiều không gian trở về không gian bên trong lên một lượt diễn.

...

Inuyasha thế giới.

Hoang sơn dã lĩnh, thâm sơn rừng cây, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy hữu hình mạo ghê tởm yêu quái ẩn hiện, đây là một cái yêu quái lấy người vì ăn huyết tinh loạn thế.

Khoảng cách Nhạc Bình Sinh giáng lâm đã có ròng rã ba ngày thời gian.

Thiên khung phía trên, mây đen gắn đầy, thiên hôn địa ám. Chính là tại cái này mây đen chi đỉnh, lấy Nhạc Bình Sinh cầm đầu, hơn mười đạo thân ảnh đứng ở cách mặt đất gần ngàn trượng đám mây phía trên.

Bọn hắn đang ở tại một mảnh hoang sơn dã lĩnh trên không, trên mặt đất, loáng thoáng có thể nhìn thấy từng cái cả nam lẫn nữ tựa hồ ngay tại chiến đấu.

Có tóc bạc trắng, thân mang hỏa hồng áo bào, cầm trong tay cự đao, trong lúc giơ tay nhấc chân sơn xuyên đại địa vỡ vụn nửa yêu thiếu niên, có cầm trong tay trường cung, hiện đại trang phục thiếu nữ, có cưỡi yêu thú, người đeo to lớn bay tới xương nữ tính khu ma sư, giãy dụa khu ma sư thiếu niên... Những người này thành vây công chi thế, công kích tới trên mặt đất thỉnh thoảng chui ra ngoài khổng lồ, buồn nôn xúc tu.

Trừ cái đó ra, Nhạc Bình Sinh trong con mắt hình tượng cắt đứt, xuất hiện từng cái hiện lên vây quanh chi thế, lặng yên không một tiếng động, ẩn nấp bức tiến luân hồi giả.

Hắn thân thần cũng sớm đã phát hiện cái này năm ngón tay luân hồi giả đội ngũ, cũng không có đánh cỏ động rắn, mà là thân thần biến đổi thành con muỗi, một đường giám thị, một mình chờ đợi bọn hắn hành động.

Caesar thận trọng đi tới, xum xoe nói:

"Đại nhân, xem ra chúng ta cắt vào thời gian điểm đã đến thế

giới kịch bản giai đoạn sau cùng, lập tức Naraku liền sẽ dùng kế cướp đi hổ phách Ngọc Tứ Hồn mảnh vỡ, cái này năm chi đội ngũ hẳn là cũng nhanh động thủ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 666: Luân Hồi! Loạn Đấu! (Cuối Cùng)

Chương 666: Luân hồi! Loạn đấu! (cuối cùng)

Lượng tử thân thần ẩn nấp thủ đoạn không phải những cái này nhiều nhất bất quá cả giận đỉnh phong cấp độ luân hồi giả có khả năng phát hiện, tại một đường giám thị bên trong, cái này năm chi luân hồi đội ngũ nhiệm vụ cùng mục tiêu cũng tất cả đều bị Nhạc Bình Sinh đoạt được biết.

Dựa theo Caesar thuyết pháp, Chủ Thần tương đương với một cái chế định tốt chương trình, tại một cái nghiêm mật dàn khung bên trong vận hành, có cực kỳ cường đại sửa chữa sai năng lực, giống như là diệt thế đại xà dạng này kỳ quái nhiệm vụ chính là Chủ Thần tự chủ sửa chữa sai làm ra đồ vật, một mặt là cân bằng thực lực, một phương diện cũng là đối Nhạc Bình Sinh dạng này Loạn Nhập Giả tiến hành chính xác thực lực ước định.

Chỉ tiếc, chính là thế giới quy tắc hạn chế, tại thế giới hiện tại lực lượng cấp độ bên trong, Chủ Thần bất luận cái gì tính nhắm vào vá víu cử động đối với Nhạc Bình Sinh tới nói đều không dùng được, coi như lại thêm phái gấp đôi luân hồi đội ngũ cũng giống vậy.

...

Sắc trời càng ngày càng âm u, cũng đã trở thành thiên nhiên che giấu.

Hai trăm trượng, một trăm năm mươi trượng, một trăm trượng...

Hơn hai mươi người luân hồi giả lặng yên không tiếng động mượn địa hình yểm hộ cấp tốc tiến lên, Lý Tử Lăng thông qua thông tin âm thanh lạnh lùng nói: "Giám sát vị, báo cáo tình huống!"

"Phương Nam năm dặm phạm vi, không có đối địch đoàn đội xuất hiện!" "Phương đông không có phát hiện!" "Phương tây không có!" "Phương Bắc không có!"

Kênh bên trong, Buck giọng nghi ngờ vang lên: "Đối địch đoàn đội người đến cùng núp ở chỗ nào nhiệm vụ của bọn hắn lại sẽ là cái gì "

"Không cần phải để ý đến bọn hắn , dựa theo kế hoạch đã định chấp hành!"

Tần Dương thanh âm lạnh như băng truyền ra:

"Naraku cái này nhân vật trong kịch bản quỷ kế đa đoan, tại hắn còn không có mượn nhờ Ngọc Tứ Hồn trở thành hoàn toàn thể trước đó, hiện tại chính là tốt nhất cắt vào thời cơ!"

"Sesshoumaru sẽ rời đi đi cứu linh, có được động gió Miller cũng trúng độc hôn mê không ở nơi này, thiên thời địa lợi nhân hoà!"

"Yujiro, Tử Lăng , chờ đến Naraku hiện ra chân thân, bị Inuyasha đánh vỡ kết giới về sau, toàn lực tiến công! Cướp đoạt hắn giấu ở vai phải bên trong Ngọc Tứ Hồn!"

"Buck! Từ ngươi xuất thủ bắt lấy hổ phách, từ hắn phần gáy lấy ra cái cuối cùng mảnh vỡ!"

"Ta, Alice, suất lĩnh cái khác tất cả thê đội thứ hai thành viên,

toàn lực ngăn chặn Inuyasha, san hô! Nhớ lấy không muốn liều mạng, Inuyasha minh đạo tàn nguyệt mặt mày hốc hác làm hung mãnh, không nên bị hắn trục xuất tới Minh giới đi!"

"Tay bắn tỉa, phụ trợ nhân viên tùy thời chuẩn bị yểm hộ!"

"Tốt!"

Đội năm tất cả tinh anh nhân viên chiến đấu cùng nhau ứng thanh, sau đó tốc độ thả chậm, bước chân thả nhẹ, tại khoảng cách chiến đấu phát sinh chỗ bên ngoài hơn mười trượng toàn bộ ngừng lại, giấu ở núi đá công sự che chắn về sau, nheo mắt lại đến đánh giá nơi xa Inuyasha bọn người càng phát ra kịch liệt chiến cuộc.

Naraku xúc tu phân thân bị minh đạo tàn nguyệt phá chém vỡ trục xuất... Hổ phách trên người Khúc Linh bị bức lui... Bạch Dạ Xoa hiện thân... Sesshoumaru đột nhiên xuất hiện đánh tan Khúc Linh... Bạch Dạ Xoa rút lui, Sesshoumaru rời đi đi tìm linh...

Từng màn kịch bản nhanh chóng phát triển, năm chi đoàn đội duy trì không bị phát hiện khoảng cách, yên lặng chờ đợi.

Giữa sân, uy hiếp quét dọn, Sesshoumaru rời đi về sau, Inuyasha bọn người thở dài một hơi, mà ở Inuyasha vừa mới chạy về phía Kagome muốn tụ hợp lúc, Kagome đằng sau, một cao lớn mà tà dị nam tử đột ngột hiển hiện!

"Naraku!"

Inuyasha gầm lên giận dữ, còn đến không kịp có hành động, chỉ có thể trơ mắt nhìn Naraku trên thân mấy đạo cốt nhận nhô ra, đem Kagome cưỡng ép.

"Chuẩn bị!"

Rải bốn phía luân hồi giả ánh mắt run lên, nhao nhao lướt ầm

ầm ra!

Cùng lúc đó, giữa sân đạt được Kagome nhắc nhở, chỉ gặp Inuyasha giận phát như điên, trong tay to lớn Thiết Toái Nha trong khoảnh khắc phóng xạ ra tinh hồng hào quang, cả người bắn nhanh ra như điện, thân hình hiện lên, đem Naraku bên ngoài thân cường đại phòng ngự kết giới một kích mà nát!

"Ngay tại lúc này!"

Coong!

Một bên khác san hô cầm trong tay bay tới xương đúng lúc phát động công kích, trong hư không lại có hai đạo cực điểm đường hoàng, bá đạo, chặt đứt hết thảy đao quang, kiếm quang, như thiểm điện phát sau mà đến trước, Hư Không Xuyên đi mà đến!

Chính là Lý Tử Lăng, Yujiro hai người khí thế tích lũy đến đỉnh điểm, bộc phát ra một đao, một kiếm!

Cùng lúc đó một bên khác, Buck cả người giống như là ra khỏi nòng đạn pháo, tại một giây đồng hồ thời gian cũng chưa tới liền vọt mạnh mà tới, quạt hương bồ giống như bàn tay lớn vồ một cái, giống như là diều hâu bắt gà con đem hổ phách cái này thiếu niên gầy yếu một thanh cầm nã!

San hô kinh hô một tiếng: "Hổ phách!"

Bạch! Biến đổi lớn liên tiếp phát sinh, Alice, Tần Dương thân ảnh của hai người một trái một phải, ngăn cản tại đã giận dữ Inuyasha cùng san hô trước mặt.

Tranh tranh tranh tranh tranh tranh!

Cũng chính là ở thời điểm này, Lý Tử Lăng cùng Yujiro hai người súc thế thật lâu, vốn nên chặt đứt hết thảy cường hoành

một đao một kiếm chạm tới Naraku đầu vai là nhưng không có đem thứ năm Mã Phân thi, mà là muốn trảm đánh vào một khối thế gian cứng rắn nhất sắt thép bên trên, kinh khủng bén nhọn khí lưu cùng sóng âm bốn phía xung kích, rung động thiên địa!

"Đáng chết! !"

Yujiro cùng Lý Tử Lăng hai người đột nhiên rút lui mà quay về, phát ra một tiếng không thể tin kêu to , dựa theo sớm định ra kế hoạch, lấy hai người bọn họ lực công kích mạnh tuỳ tiện liền có thể chém ra Naraku thân thể, lấy ra chỉ kém một mảnh vụn Ngọc Tứ Hồn, nhưng lại tuyệt đối không ngờ rằng bọn hắn nắm chắc thắng lợi trong tay một kích lại hoàn toàn không có thu được trong dự đoán kết quả!

"Ha ha ha... Các ngươi là ai "

Cưỡng ép lấy máu chảy đầy mặt, đã ngất đi Kagome, Naraku trên khuôn mặt tuấn mỹ đều là tà ác tiếu dung:

"Thôn phệ Võng Lượng hoàn ta, có được trên đời mạnh nhất áo giáp, chính là Thiết Toái Nha cùng sụp đổ răng đều không gây thương tổn được ta, chỉ bằng các ngươi... "

Phanh phanh phanh!

Sớm đã bố trí tốt tay bắn tỉa phát hiện điểm khác lạ không đúng, trong nháy mắt phát động cường lực ám sát!

Nhưng mà, đang nói chuyện đồng thời, Naraku mặt ngoài thân thể xích hồng sắc kết giới lại lần nữa khuếch tán ra đến, đem chính mình cùng Kagome vây kín mít, là đủ xuyên qua sắt thép phản thiết bị đạn đánh cho Naraku kết giới liên tục rung động, không chút nào không tổn hao gì!

"Phản thiết bị súng ngắm đều vô dụng! Đáng chết, đáng chết a!"

"Buông ra hổ phách!"

Vô luận là Buck, Tử Lăng, Yujiro cùng luân hồi giả, vẫn là Inuyasha, san hô đều vừa kinh vừa sợ. Inuyasha bọn người giận tự nhiên là nhóm này người lai lịch không rõ không chỉ có bắt hổ phách, còn tác động đến Kagome thụ thương; Tử Lăng bọn người giận là kể từ đó cơ hội thật tốt mất đi, chẳng những không có thành công lấy được Naraku trên người Ngọc Tứ Hồn, còn triệt để giao ác nhân vật chính một đoàn người, đối với kế hoạch sau này chấp hành không thể nghi ngờ tương đương phiền phức trình độ bạo tăng!

Naraku trong nháy mắt tiếp lấy đánh lén xung kích phản tác dụng lực trôi nổi mà lên, yêu dị ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, nhìn về phía Buck trong tay hổ phách:

"Inuyasha, nhìn con hàng này quái nhân cũng không phải là trợ thủ của ngươi bất quá, các ngươi vẫn là trước giải quyết ở giữa vấn đề đi, muốn Kagome hảo hảo còn sống lời nói, liền cái kia hổ phách trong thân thể mảnh vỡ đến đổi đi! Ha ha ha ha!"

Tà ác trong lúc cười to, Naraku người khoác kết giới, lấy tấn mãnh vô cùng tốc độ bay lên trời cao, hoạch hướng phương xa. Những cái này không rõ lai lịch người, cho hắn lấy một loại mãnh liệt uy hiếp cảm giác, hắn đương nhiên sẽ không lưu tại nơi này cùng chết.

Lý Tử Lăng quát lạnh nói: "Ta đuổi theo Naraku, các ngươi xử lý nơi này!"

Năm chi luân hồi đội ngũ bên trong, cũng liền Lý Tử Lăng, Alice cùng cá biệt dựa vào đạo cụ luân hồi giả mới có thể phi hành, mà ngoại trừ Lý Tử Lăng bên ngoài, những người khác đang truy kích phương diện tốc độ hoàn toàn không cách nào so sánh xuất quỷ nhập thần Naraku!

Ngay tại lúc Lý Tử Lăng kiếm quang vừa mới dâng lên thời khắc.

"Một đám phế vật."

Một cái hời hợt giọng nam, giống như là vô tận uông dương đại hải từ không trung phía trên khuynh đảo xuống tới, đem vùng non sông này ở giữa hết thảy sinh linh chèn ép quỳ rạp xuống đất!

Nhạc Bình Sinh thân ảnh không hề có điềm báo trước xuất hiện ở một mặt vẻ hoảng sợ Lý Tử Lăng, Buck, Yujiro cùng luân hồi giả trên đỉnh đầu, hời hợt đưa tay chộp một cái, liền thấy đã biến mất ở chân trời tầng mây Naraku giống như là cái đồ chơi đồng dạng bị bắt trở về.

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua quỳ rạp xuống đất, hoảng sợ giãy dụa nộ hống tất cả mọi người, hờ hững nói:

"Các ngươi có biết hay không, các ngươi lãng phí, đều là thời gian của ta "

Lốp bốp!

Vô cùng kiên cố kết giới cũng tốt, thể nội có thôn phệ từ Võng Lượng hoàn, ngay cả Thiết Toái Nha, sụp đổ răng đều không thể chém ra mạnh nhất áo giáp cũng tốt, Naraku cái này từ vô số yêu quái tập hợp mà ra đại yêu, ngay cả chẳng hề nói một câu ra, liền bị Nhạc Bình Sinh một thanh triệt để bóp nát, biến thành một đống bốc lên chướng khí buồn nôn thịt nát.

Nhạc Bình Sinh lấy ý niệm lấy ra Ngọc Tứ Hồn, đưa tới Lý Tử Lăng cùng luân hồi giả trước mặt, lãnh đạm nói:

"Lập tức đi làm các ngươi nên làm, ta thời gian đang gấp."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 667: Minh Giới Mở

Chương 667: Minh giới mở

Naraku làm một có được bất tử chi thân đặc tính đại yêu quái rất khó giết chết, cho dù là hóa thành một đoàn mơ hồ huyết nhục vẫn tại ương ngạnh ngọ nguậy. r A nw en ` chỉ bất quá tại Nhạc Bình Sinh tùy ý tạo nên tới tâm thần lực tràng phía dưới, Naraku cũng chỉ có thể lấy loại này thật đáng buồn phương thức tạm thời sống sót.

Nhạc Bình Sinh sở dĩ mặc cho cái này năm chi đội ngũ tại trong thời gian ba ngày đủ loại mưu đồ trù bị thờ ơ, chính là vì phòng ngừa chính mình xuất thủ sẽ để cho nhiệm vụ của bọn hắn sinh ra khó khăn trắc trở, từ đó ảnh hưởng đến nhiệm vụ của mình. Nhưng mà bọn hắn vây công thất thủ kết quả triệt để làm hao mòn rơi mất sự kiên nhẫn của hắn, cho nên mới tự mình xuất thủ, trực tiếp giải quyết Ngọc Tứ Hồn giao cho bọn hắn hiến tế.

"Cái..., người nào!"

Tâm linh ý niệm bên trên áp bách vô hình vật chất, nhưng là bất luận là bên ngoài sân mai phục tay bắn tỉa, vẫn là ở đây chủ lực luân hồi giả cùng Inuyasha cùng một đám nhân vật trong kịch bản, đều cảm giác thân thể tóc da, ngũ tạng lục phủ đều nặng nề gấp trăm lần trăm ngàn, động một chút ngón tay đều thành hi vọng xa vời.

Lý Tử Lăng, Buck, Yujiro, Alice, Tần Dương năm cái đội trưởng

cấp nhân vật miễn cưỡng ngẩng đầu lên, nhìn qua Nhạc Bình Sinh trấn áp thiên không đại địa thân ảnh, một mặt tuyệt vọng:

"Cái này tối thiểu cũng là A A cấp bậc trở lên đánh giá, mở ra tứ giai trở lên khóa gien luân hồi giả!"

"Cái này tồn tại, chẳng lẽ chính là cấp S nhiệm vụ nhận định căn nguyên chỗ "

"Thế này sao lại là cấp S nhiệm vụ, rõ ràng là hẳn phải chết nhiệm vụ a!"

"Chúng ta đều bị Chủ Thần cho hố!"

Bọn hắn từng làm qua vô số loại giả thiết, tưởng tượng qua tất cả Inuyasha thế giới bên trong có thể sẽ xuất hiện khó mà ngăn cản lực lượng, cũng lấy những cái này phỏng đoán làm đủ loại chuẩn bị, lại tuyệt đối không ngờ rằng bọn hắn đối mặt sẽ là loại này đối thủ!

Hoảng sợ, hối hận, bối rối... Đủ loại cảm xúc giống như rắn độc gặm nuốt lấy bọn hắn nội tâm.

Lý Tử Lăng ngẩng đầu gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh trên cổ tay Chủ Thần đồng hồ: "Các hạ nên chính là tiên tiến nhất tới chi kia đoàn đội đội trưởng a tại sao muốn làm như thế, tại sao phải giúp giúp bọn ta hoàn thành nhiệm vụ "

"Hỗn, trứng! Ta mặc kệ các ngươi là ai..."

Một bên khác, Inuyasha trên mặt, trên tay nổi gân xanh, trong tay Thiết Toái Nha như là trái tim ba động, một cỗ ngang ngược khí tức từ trên người hắn phát ra:

"Đem Kagome, còn có hổ phách..."

Ầm!

Inuyasha lời còn chưa nói hết, Nhạc Bình Sinh chỉ là ánh mắt thật đơn giản quét qua, Inuyasha cả người giống như bị trọng kích đồng dạng kêu thảm một tiếng, xa xa bay ngược ra ngoài.

"Bạo loại cũng vô dụng, nơi này đã không có chuyện của ngươi."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt rơi xuống Lý Tử Lăng, Yujiro đám người trên thân:

"Không nên nói nữa nói nhảm, nhiệm vụ của các ngươi không phải muốn tế hiến Ngọc Tứ Hồn tỉnh lại đại xà a như vậy thì bắt đầu đi."

Một ánh mắt đánh cho tàn phế thế giới này đỉnh cấp chiến lực!

Nội tâm sợ hãi giãy dụa tất cả luân hồi giả nhìn thấy dạng này cảnh tượng khó tin, cùng nhau rùng mình một cái.

Cảm giác được trên người mình kì lạ sức mạnh chèn ép chợt giảm, Lý Tử Lăng, Buck cùng mấy tên đội trưởng cấp bậc luân hồi giả giống như là người chết chìm một lần nữa hô hấp đến không khí mới mẻ từng ngụm từng ngụm thở dốc.

Đối mặt Nhạc Bình Sinh ngược lại đối bọn hắn có lợi, yêu cầu kỳ quái, Alice ánh mắt tỉnh táo lại, nhanh chóng nói ra:

"Vị này các hạ, nhiệm vụ của chúng ta là muốn tại Minh giới ở trong tế hiến Ngọc Tứ Hồn, dùng cái này tỉnh lại đại xà ý chí, ngoại trừ một cái đặc thù bảo ngọc bên ngoài, chỉ có Inuyasha hắc Thiết Toái Nha có thể làm được, cho nên nhất định phải dụ làm Inuyasha sử xuất minh đạo tàn nguyệt phá mở ra Minh giới, chúng ta mới có thể..."

"Ta đương nhiên biết, bất quá không cần phiền toái như vậy!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Nhạc Bình Sinh hời hợt giơ tay

lên cũng chỉ vạch một cái, trước mặt không gian lập tức giống như là bị lưỡi dao cắt mở trang giấy, hiển lộ ra một đạo dài đến vài dặm to lớn u ám không gian!

Từ nơi này không gian bên trong, vô tận rét lạnh, ác hối, tử khí tỏ khắp mà ra, chỉ có thuần túy tử vong, để cho người ta chỉ cảm thấy lông tơ đứng đấy, thể xác tinh thần run rẩy!

Nhạc Bình Sinh chỗ mở ra chính là Inuyasha thế giới bên trong Minh giới, trong đó không có bất kỳ cái gì sinh vật không có bất kỳ cái gì sẽ động đồ vật,

Chỉ có hắc ám bốn phía, phóng tầm mắt nhìn tới toàn bộ đều là một chút không cách nào đạt được siêu độ tử thi, là sinh cùng tử phân giới.

Minh giới cùng người sống ở lại thế giới tồn tại ở hai cái khác biệt thứ nguyên, người sống muốn đi vào Minh giới, chỉ có hai cái phương pháp, một là sử dụng đặc thù bảo ngọc, hai là sử dụng minh đạo tàn nguyệt phá cứng rắn mở ra tiến về cửa lớn của Minh giới, Minh giới con đường xuất hiện lúc, sẽ hủy diệt tính đem phụ cận đồ vật hút đi vào, cũng là minh đạo tàn nguyệt phá áo nghĩa tồn tại.

Trên thực tế theo Nhạc Bình Sinh thế giới này cái gọi là Minh giới, bất quá là một cái phụ thuộc vào trước mắt không gian kết cấu dị thứ nguyên không gian mà thôi, chỉ cần là đạt đến phá toái hư không cảnh giới đều không khó phát hiện, hoàn toàn không cần cái gì cái gọi là bảo ngọc, minh đạo tàn nguyệt phá.

"Ta! # $#%..."

Dài đến vài dặm Minh giới thông đạo, Nhạc Bình Sinh chiêu này hiển nhiên cho tất cả mọi người ở đây tạo thành to lớn kinh hãi, đồng thời ở trong lòng điên cuồng chửi mắng lên Chủ Thần.

Mặc dù mỗi người bọn họ đều là bởi vì Chủ Thần phong phú ban thưởng dụ hoặc mới tiếp nhận cái này quỷ dị vô cùng nhiệm vụ, nhưng là bọn hắn chung quy là căn cứ dĩ vãng Chủ Thần quy tắc làm ra phán đoán, lại không nghĩ rằng Inuyasha như thế một cái nhiều nhất bất quá trung võ cấp độ thế giới thế mà xuất hiện một cái to lớn như vậy bug. Loại cảm giác này liền giống với bọn hắn một thân đồ trắng tiểu hào đoàn đội mới vừa đi ra Tân Thủ thôn, lại đụng phải một cái toàn thân sử thi, màu đỏ tăng phúc max cấp thần trang đại hào, chú định bị vùi dập giữa chợ hạ tràng!

"Đã như vậy..."

Rõ ràng Nhạc Bình Sinh yêu cầu hoàn toàn phù hợp nhóm người mình nhiệm vụ, nhưng là trong lòng của mỗi người đều cực độ đè nén, bất an. Ý thức được đối mặt một cường giả như vậy, nhóm người mình căn bản không có bất luận cái gì cò kè mặc cả chỗ trống, chỉ có dựa theo phân phó đi làm năm tên đội trưởng hít sâu một hơi, cưỡng ép đè xuống trong lòng khủng hoảng nhận lấy Ngọc Tứ Hồn.

Ở trong quá trình này hổ phách trong thân thể cái cuối cùng mảnh vỡ cũng bị lấy ra, cả hai sát nhập, tạo thành hoàn chỉnh Ngọc Tứ Hồn, bộc phát ra sáng chói chi cực tử quang.

Trong thế giới này cường đại nhất bảo vật, cứ như vậy xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Mê say cảm xúc chỉ kéo dài một cái chớp mắt, năm tên đội trưởng không để ý tới thưởng thức, lấy ra căn cứ nhiệm vụ nhắc nhở từ tam đại trong đền thờ thu hoạch pháp đàn, pháp khí, bắt đầu tế hiến bố trí.

Mà ngoại trừ bọn hắn năm người bên ngoài, còn lại đội viên động một cái cũng không thể động, chỉ có thể giống dê đợi làm thịt đồng dạng vô lực chờ.

Trọn vẹn qua có gần nửa canh giờ công phu, tại Minh giới vết nứt chỗ tế hiến pháp đàn rốt cục bố trí xong.

Yujiro xoay người lại, rất cung kính nói:

"Đại nhân , dựa theo nhiệm vụ nhắc nhở, đem Ngọc Tứ Hồn cực hạn cho Minh giới về sau, liền sẽ tỉnh lại đại xà ý chí. Phù hợp đại xà cái chức vị này, tại Nhật Bản trong thần thoại chỉ có cái kia bị thần chém giết Bát Kỳ Đại Xà, Chủ Thần chỉ sợ sẽ là lợi dụng cái này tăng lên thế giới hiện tại lực lượng cấp độ hạn mức cao nhất, ngài..."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, thản nhiên nói: "Không cần nói, tiếp tục làm đi."

Lý Tử Lăng, Buck, Tần Dương bọn người liếc nhau, nhẹ gật đầu, thận trọng đem Ngọc Tứ Hồn cất đặt tại tế đàn trung tâm.

Tế đàn đột nhiên sáng lên, ở trung tâm, Ngọc Tứ Hồn bên trên cũng đột nhiên bốc lên cực kỳ mãnh liệt tử quang!

Oanh long long long

Ngọc Tứ Hồn quang mang bộc phát đồng thời, bị mở ra Minh giới không gian đột nhiên run rẩy một chút, một cỗ sợ hãi khí tức đột nhiên ba động một chút, phảng phất bên trong là có cái gì kinh khủng tuyệt thế hung vật đang thức tỉnh tới.

Thiên đang run, đang run, trong nháy mắt bị Nhạc Bình Sinh mở ra Minh giới thông đạo đã hóa thành một cái miệng núi lửa, một cỗ trời long đất lở hung thần, âm độc, ô uế lực lượng phảng phất vô cùng vô tận phun ra ngoài, một phái tận thế cảnh tượng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 668: Quyền Nghiêng Vạn Dặm!

Chương 668: Quyền nghiêng vạn dặm!

【 nhiệm vụ chính tuyến hoàn thành! 】

【 chờ đợi đại xà ý chí hoàn toàn thức tỉnh liền có thể trở về không gian! 】

Chủ Thần nhắc nhở dưới, tất cả luân hồi giả cũng không có vui sướng chút nào cảm xúc, chỉ có thể tuyệt vọng nhìn về phía giữa không trung Nhạc Bình Sinh , chờ đợi lấy cái này thần bí cường giả quyết định nhóm người mình sinh tử. `

Nhiệm vụ của bọn hắn muốn chờ đại xà ý chí hoàn toàn thức tỉnh mới tính hoàn thành nhiệm vụ, nếu như trước đó Nhạc Bình Sinh đem bọn hắn giết chết, bọn hắn cũng không có bất kỳ cái gì sức phản kháng.

【 nhiệm vụ chính tuyến mở ra! 】

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh trong lòng cũng vang lên Chủ Thần nhắc nhở:

【 trấn an đại xà ý chí, ngăn cản đại xà diệt thế! 】

"Trấn an "

Nhạc Bình Sinh cười đắc ý, thân hình cất cao, trong chốc lát xông lên gần ngàn trượng thiên khung, quan sát toàn bộ đảo lục.

Cùng những người khác khác biệt, hắn rõ ràng phát giác được từ Ngọc Tứ Hồn tế hiến về sau, không chỉ là bị hắn mở ra Minh giới không gian bên trong một cỗ có mặt khắp nơi tà ác ý chí đang thức tỉnh, đồng thời ngoại giới sông núi, đại địa, dòng sông. . . Toàn bộ Nhật Bản đại lục đều giống như sống lại, cùng Minh giới không gian bên trong phát ra cái kia cổ đáng sợ ý chí hô ứng lẫn nhau.

Nhạc Bình Sinh dù bận vẫn ung dung quan sát cả tòa giống như như địa chấn rung động Nhật Bản đại lục: "Thi cốt hóa thành ngày hôm đó bản đại lục, mà linh hồn thì là tại Minh giới bên trong ngủ say a đây chính là Chủ Thần đánh patch đi."

"Được rồi, dù sao kết quả cuối cùng đều như thế."

Mặt đất đất đá vỡ toang, kịch liệt chấn động, cái kia mãnh liệt chập trùng ở giữa thậm chí để cho người ta giống như đang cuộn trào mãnh liệt sóng biển cấp trên ảo giác. Ngay tại Nhạc Bình Sinh phóng lên tận trời, hóa thành trên bầu trời một cái nhỏ bé chi cực điểm đen lúc, trên mặt đất tất cả lúc trước bị trấn áp lại bất lực phản kháng luân hồi giả chỉ cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, khôi phục đối tự thân chưởng khống, lập tức mừng rỡ như điên.

"Thế mà không có giết chúng ta "

"Nhanh nhanh nhanh!"

"Rời đi nơi này, tìm một cái địa phương an toàn!"

Lý Tử Lăng, Buck, Tần Dương cùng đội trưởng cũng đồng dạng mừng rỡ, nhưng căn bản không để ý tới suy nghĩ nhiều, tại tần số truyền tin bên trong rống giận hạ đạt chỉ lệnh đồng thời, điên cuồng tan tác như chim muông, muốn rời khỏi nơi này.

Bọn hắn chật vật chạy trốn thời khắc, ở xa ở ngoài ngàn dặm, đại địa nứt ra, sông núi chấn động, vô tận tử vong hắc vụ phun ra

ngoài, một mảnh to lớn không gì so sánh được đáng sợ âm ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên!

Nhạc Bình Sinh tùy ý quay đầu nhìn lại, ở ngoài ngàn dặm, một cái cực lớn đến tột đỉnh, cự sơn đầu rắn xuất hiện, hai cái đáng sợ xích hồng mắt rắn co lại thành hai đạo dây nhỏ, tản ra nham tương mãnh liệt sát ý cùng thôn phệ!

Lớn! Vô cùng to lớn! Cái này đột ngột sinh ra đầu rắn, phảng phất là lấy toàn bộ hẹp dài Nhật Bản đại lục vì thân thể, mọc ra cực ác sản phẩm! Liền xem như ở xa ngàn trượng cao cường thiên khung, Nhạc Bình Sinh cũng có thể vô cùng rõ ràng nhìn thấy cái này đầu rắn ngay tại chậm rãi chuyển động, nhìn phía chính mình!

Nhưng cái này còn không chỉ, toàn bộ Nhật Bản đại lục chấn động càng thêm kịch liệt, vô số thôn xóm, thành trì bị phá hủy, vô cùng vô tận yêu quái từ bên trong dãy núi hốt hoảng chạy trốn, lại có một đạo khổng lồ âm ảnh chậm rãi tại khoảng cách cái thứ nhất đầu rắn bên ngoài mấy trăm dặm lục địa vị trí đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Đây là Bát Kỳ Đại Xà viên thứ hai đầu rắn.

Giống như vỏ quả đất vận động, đinh tai nhức óc tiếng oanh minh bên trong một đầu cự hình dãy núi chậm rãi hở ra, liền như là tạo thành đầu này diệt thế đại xà vĩ ngạn thân rắn, khiến cho chân trời hạo Hạo Nhật chỉ riêng bị một loại nào đó lực lượng vô hình chỗ toàn bộ hút tụ thôn phệ!

Bát Kỳ Đại Xà, kỳ thật sớm tại thần thoại thời đại bị Takamagahara thần minh Susanoo chém giết, thân thể tàn phế trở thành phiến đại lục này chất dinh dưỡng, linh hồn thì là bị rút lấy trục xuất tới Minh giới bên trong, duy trì lấy Minh giới ổn định.

Tỉnh lại hai viên đầu rắn giận thủ hướng lên trời, ngửa mặt lên trời gào thét thét dài, tiếng gào vang vọng đất trời, khuấy động

đến mây tầng lăn lộn, đại địa đất đá vỡ toang, đất rung núi chuyển. Một cỗ cuồn cuộn hắc vụ nương theo lấy âm phong kêu gào, vô số kêu to thanh âm, tại trên mặt kính cuồn cuộn khuếch tán ra, phảng phất tại nguyên bản làm sáng tỏ trên mặt nước tung xuống mực đậm, vô số hình thái khác nhau quỷ quái như là thiên quân vạn mã đồng dạng tuôn trào ra!

Có tuyết nữ, có hay không mặt phu nhân, có hay không ngày hôm trước về sau, có bay đầu rất, có bạch đồng tử các loại, hoặc là xinh đẹp phi thường,

Hoặc là âm trầm kinh khủng, hoặc là xấu xí không chịu nổi, hoặc là hung ác xảo trá, như là thật là tại trong địa ngục đi ra đồng dạng!

Oanh long long long

Ngàn tỉ nhân loại, yêu quái, phi cầm tẩu thú hoảng sợ chạy trốn, cầu nguyện, triều bái bên trong, đại lục phương hướng tây bắc, lại có một viên đầu rắn chậm rãi đột ngột từ mặt đất mọc lên.

"Mẹ của ta ơi, Chủ Thần thật mẹ hắn vô sỉ, Inuyasha thế giới cũng có thể làm ra loại này đẳng cấp đồ chơi đến!"

Năm chi hướng phương hướng khác nhau chạy trốn luân hồi đoàn đội liều mạng chạy trốn đồng thời, nhao nhao chú ý tới cách mình gần nhất che khuất bầu trời đầu rắn, không khỏi chửi ầm lên.

"Thế giới này xem như bị chơi hỏng."

"Thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp nạn, không biết người kia nhiệm vụ đến cùng là cái gì! "

"Nhanh một chút, nhanh hơn chút nữa, "

"Chịu đựng! Còn có năm viên đầu rắn dâng lên, chúng ta liền

có thể trở về!"

Minh bạch chỉ cần lại kiên trì nhất thời nửa khắc liền có thể trở về, đồng thời đạt tới cực kỳ phần thưởng phong phú, mỗi một cái luân hồi giả trong lòng đều sinh ra khát vọng cùng sốt ruột.

Chỉ có năm tên đội trưởng sắc mặt cực kỳ khó coi:

"Không đúng, nhiệm vụ này không có khả năng cứ như vậy nhẹ nhõm hoàn thành, như vậy đến cùng. . ."

Cũng chính là lúc này! Tại Bát Kỳ Đại Xà viên thứ tư đầu rắn tại đại lục một góc khác đột ngột từ mặt đất mọc lên đồng thời, đứng thẳng ở thiên khung phía trên Nhạc Bình Sinh cười lạnh một tiếng:

"Lãng phí thời gian của ta."

Oanh long long long

Nhạc Bình Sinh bốn phía không gian ẩn quyền ý, huyết khí nhất thời thuận tiện Tượng Sơn băng sóng thần đồng dạng bành trướng tứ ngược, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn ra, không thể tưởng tượng đem vạn dặm thiên khung đốt cháy thành một mảnh huyết sắc chi hải, cũng làm cho thân thể của hắn hóa thành giữa thiên địa viên thứ hai mặt trời!

Sau đó Nhạc Bình Sinh đạp chân xuống, ngàn vạn đạo không gian thật lớn vết rách bắn ra, mà cả người hắn lại mượn nhờ cái này giẫm sập thiên khung động tác, giống như húc nhật rơi xuống không, hướng về Nhật Bản đại lục rơi xuống mà đi!

Rơi xuống phía dưới Đại Nhật trong nháy mắt phá vỡ hết thảy âm u không khí, như là thiên thần hàng thế thiêu tẫn Bát Hoang, mà Nhạc Bình Sinh thế không thể cản liệt nhật phong mang chỗ đến, không phải cái nào một viên đầu rắn, mà là Nhật Bản đại lục, thềm lục địa chính giữa!

"Cái này mẹ hắn là cái gì!"

Không nói lời nào có thể hình dung chật vật chạy trốn lấy luân hồi giả trong lòng hoảng sợ, mắt thấy đến đỉnh đầu viên này Đại Nhật cấp tốc rớt xuống, trong lòng mỗi người đều sinh ra một loại sắp đại nạn lâm đầu kinh khủng cảnh cáo!

Xuy xuy xuy xùy

Rơi xuống không liệt nhật chưa tới, nguyên bản bốn phía hoành hành rất nhiều quỷ quái đã ở bén nhọn kêu gào thê lương âm thanh bên trong hồn phi phách tán, chỉ có Bát Kỳ Đại Xà năm viên đầu rắn đã nhận ra to lớn gì uy hiếp, tiếng gào thét vang vọng đất trời, trong miệng cổ cổ tử khí dòng lũ liều mạng phun ra ngoài, nhất thời chỉ gặp các loại tử khí phong bạo phảng phất mãnh liệt nhất sóng thần xen lẫn đến cùng một chỗ, tại phảng phất thiên hồn khóc lóc đau khổ thê gào bên trong quét sạch thiên địa!

Oanh long long long!

Nhưng mà sau một khắc, giống như mặt trời giáng lâm tới mặt đất, lại giống là hàng trăm hàng ngàn khỏa đạn hạt nhân tại cùng một điểm bộc phát, nương theo lấy kinh khủng cường quang thoáng chốc đem toàn bộ Nhật Bản đại lục bao phủ, trong vòng phương viên mấy trăm dặm vỏ quả đất, không khí bị trong nháy mắt lật tung gạt ra, một cái cự hình chân không trong nháy mắt trống rỗng xuất hiện, mắt trần có thể thấy kích sóng khí lãng lấy vượt qua âm bạo tốc độ hướng bốn phía quét sạch, quét ngang ngàn dặm, vạn dặm phương viên! Trong nháy mắt hướng về toàn bộ đường chân trời khuếch tán!

Một tầng lại một tầng mặt đất bị mãnh liệt nhấc lên, mênh mông Thổ Long, đất sóng như là diệt thế sóng thần quét sạch, phương viên mấy trăm dặm bị một kích san bằng, sinh linh diệt hết. Đồng thời Nhạc Bình Sinh một kích này điểm rơi bên trên, xuất hiện một cái phương viên mấy trăm dặm kích cỡ kinh khủng

hố to, không có bất kỳ cái gì sinh linh sống sót, ức vạn tấn đất đá tại một quyền này hạ trực tiếp bốc hơi, Bát Kỳ Đại Xà lục địa thân thể bị trực tiếp đánh gãy đồng thời, cũng làm cho đại lục vỏ quả đất băng liệt, sông núi sụp đổ, trở nên thủng trăm ngàn lỗ! Đồng thời toàn bộ Nhật Bản đại lục chỉnh thể điên cuồng chấn động, địa chấn, núi lửa, sóng thần, đủ loại cường độ, tần suất trước nay chưa từng có thiên tai cùng nhau bộc phát!

Răng rắc!

Từng tiếng ngột ngạt, nặng nề, kinh thiên động địa tiếng vang bên trong, bị Nhạc Bình Sinh oanh trúng địa điểm, thềm lục địa triệt để đứt gãy ra, đồng thời cũng làm cho cả tòa đại lục lập tức bắt đầu đắm chìm.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 669: Cướp Đoạt Chủ Thần!

Chương 669: Cướp đoạt Chủ Thần!

Núi lở, sóng thần, trời sập, đất sụt.

Đinh tai nhức óc, khó mà hình dung tiếng vang bên trong, thềm lục địa đứt gãy, chiếm diện tích mấy chục vạn bình phương bên trong đảo lục bắt đầu đắm chìm, lượng lớn nước biển gầm thét lao nhanh mà lên, che mất đảo lục năm mươi phần trăm thổ địa diện tích, nước biển chảy ngược, núi lửa dập tắt, rải tại đảo lục bên ngoài khu vực các nước chư hầu, thôn xóm, ức vạn sinh linh tại khủng bố như thế thiên tai bên trong trong nháy mắt mất mạng.

Cuồng mãnh khí lãng xung kích, núi lửa phun trào, cự thạch nham tương bốn phía va chạm, lấy Nhạc Bình Sinh một kích điểm rơi làm trung tâm, đủ loại kinh khủng cảnh tượng trình diễn, mà khoảng cách cũng không xa xôi tất cả luân hồi giả, tuyệt đại bộ phận đều bị các loại đột nhiên xuất hiện khí lãng, địa chấn, cự thạch cùng quét sạch hạ tử thương thảm trọng.

"Kinh khủng! Kinh khủng!"

"Nguyên lai đây mới là nguy hiểm nhất khâu!"

"Đáng chết a! Chủ Thần nhắc nhở vì cái gì vẫn chưa xuất hiện!"

Lý Tử Lăng, Buck, Tần Dương cùng đội trưởng cấp bậc nhân vật mắt thấy từng người từng người đội viên tại sóng lớn, cự thạch, cự mộc các loại sự vật lung tung va chạm hạ biến thành từng khối thịt nát, đã là sợ vỡ mật!

Một kích này cũng không phải là đối bọn hắn phát ra, nhưng là gần là đối với đảo lục phá hư dư ba, đều để bọn hắn không có bất kỳ cái gì sức chống cự, chỉ có thể tuyệt vọng đào mệnh.

Mỗi một người bọn hắn sắc mặt thảm đạm, tinh thần tập trung đến cực điểm, tránh né lấy từng khỏa có thể so với đạn pháo oanh kích cự thạch, năm sáu tầng lâu cao như vậy nham tương sóng lớn, còn có các loại xuất kỳ bất ý vực sâu khe hở.

Bất quá là mấy cái nháy mắt, đã từng có nửa đoàn đội thành viên đã tại dạng này thiên băng địa liệt dư ba hạ mất mạng, đồng thời số lượng thương vong còn tại nhanh chóng tăng trưởng. Ngoại trừ giống Lý Tử Lăng dạng này cá biệt có được năng lực phi hành luân hồi giả bên ngoài tuyệt đại bộ phận chỉ có thể mệt mỏi, tiêu hao từng kiện đạo cụ đến bảo mệnh.

"Rống!" "Rống!" "Rống!"

Một phái tận thế cảnh tượng bên trong, vẻn vẹn dâng lên bốn năm khỏa đầu rắn, còn không có hoàn toàn thức tỉnh Bát Kỳ Đại Xà phát ra từng tiếng gào thét thảm thiết. Đang vang vọng Vân Tiêu, ẩn chứa vô cùng phẫn nộ, buồn tuyệt chi ý tê minh thanh bên trong, tựa hồ nhận lấy trí mạng trọng thương mấy cái đầu rắn tại giận lưu sóng thần bên trong lăn lộn giãy dụa, tùy ý phát tiết nỗi thống khổ của mình cùng oán hận. Mỗi một cái bốc lên, đều sẽ làm mặt biển phát cuồng đồng dạng chấn động kịch liệt khuấy động!

Ùng ục ùng ục ——

Từng cái đầu rắn giãy dụa càng ngày càng yếu ớt, giống như là hao hết tất cả khí lực đồng dạng chậm rãi rơi xuống hướng bao

phủ mà đến mặt biển, chỉ có từng đôi tà ác mà điên cuồng dựng thẳng đồng nhìn chòng chọc vào trên bầu trời bình tĩnh mà đứng thân ảnh, dù cho chìm vào mặt biển bên trong tiếp tục hướng về biển sâu rơi xuống, nhưng như cũ có một cỗ tản ra không đi oán độc chi khí quanh quẩn không ngớt, phảng phất muốn Nhạc Bình Sinh cái này tử địch vĩnh sinh ghi khắc.

Cái gọi là diệt thế đại xà, còn không có hoàn toàn thức tỉnh, liền bị bóp chết tại trong chiếc nôi.

Thiên khung trên tầng mây, Caesar cùng một đám luân hồi đội viên toàn thân phát động, trơ mắt nhìn xem Nhạc Bình Sinh một quyền phía dưới đại lục hủy chìm, căn bản nói không ra lời.

Mà Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn rơi vào biển sâu mấy khỏa đầu rắn một chút, nhàn nhạt nhìn chăm chú lên toàn bộ lục đảo chậm rãi chìm vào vô tận đại dương mênh mông.

Một quyền này của hắn trực tiếp đập gãy Nhật Bản quần đảo thềm lục địa, lấy vô biên vĩ lực cùng dẫn động địa mạch chi khí, không chỉ đem diệt thế đại xà trực tiếp đánh chết, để cái này không đến trăm vạn bình phương bên trong đảo lục bắt đầu chỉnh thể đắm chìm. Vẻn vẹn lấy Mông Đô bản thân thể phách phát ra, cũng không hề sử dụng toàn lực.

Tại một đầu hoàn toàn khác biệt sinh mệnh tiến hóa trên đường tiến lên, hiện tại Nhạc Bình Sinh bản tôn thực lực sớm đã vượt ra khỏi Luyện Hư, đến một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, hoàn toàn có thể so sánh với hợp đạo đại năng.

Hợp Đạo Cảnh đại năng, phách tuyệt tinh không, đều là hoặc chủ chưởng quân viễn chinh, hoặc ngồi trấn tinh cầu Tinh chủ, quân tọa, tại toàn bộ Khởi Nguyên Giới kim tự tháp cũng là chân chính đỉnh cấp nhân vật.

Chỉ bất quá Hợp Đạo Cảnh lĩnh hội vũ trụ quy tắc, nhục thân

diễn hóa thế giới, huyền ảo dị thường, đồng dạng Hợp Đạo Cảnh ở giữa thực lực khoảng cách chênh lệch tựa hồ cực lớn, bởi vì từ Luyện Thần giai đoạn về sau Nhạc Bình Sinh con đường tu hành đã nhảy ra Khởi Nguyên Giới võ đạo hệ thống, cho nên đối cảnh giới này không hiểu nhiều; lại thêm trong khoảng thời gian này đến nay hắn một mực không có cùng cái giai tầng này đỉnh cấp cường giả chân chính giao thủ, chỗ tạm thời còn không cách nào xác nhận chính mình tại Khởi Nguyên Giới rất nhiều Hợp Đạo Cảnh đại năng bên trong ở vào vị trí nào.

【 diệt thế đại xà nhiệm vụ hoàn thành! 】

【 ban thưởng, cấp A kịch bản một cái, hối đoái điểm tích lũy 8000 điểm. 】

Chủ Thần băng lãnh lại có chút tạp nhạp tin tức đột nhiên từ Nhạc Bình Sinh trong lòng hiện lên: "Rốt cục phải hoàn thành sao "

【 sắp thoát ly thế giới nhiệm vụ, trở về không gian! 】

【 đếm ngược, mười, chín, tám, bảy. . . 】

Làm Chủ Thần tính toán ngược lại hoàn tất lúc, Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình , mặc cho trong hư không không hiểu hiện lên lực lượng đem chính mình chuyển di, đồng thời đám mây phía trên Caesar, Loki, Sonic cùng mười tên người mới vẫn như cũ duy trì một mặt đờ đẫn biểu lộ hư không tiêu thất, chỉ có trào lên đập sóng thần sóng lớn, trên mặt biển chấm sao lẻ loi, còn tại dần dần chìm xuống lục địa, tỏ rõ lấy nơi này đã từng có một khối to lớn đảo lục tồn tại.

Trên mặt biển, Lý Tử Lăng chân đạp thanh phong, Buck, Yujiro, Alice, Tần Dương cùng rải rác mấy tên luân hồi đội viên lấy đủ loại đạo cụ lơ lửng dừng lại ở giữa không trung, sắc mặt cùng người chết đồng dạng bạch, điên cuồng tại sóng thần khuấy động trên mặt biển vừa đi vừa về dò xét.

"Delia!"

"Barus!"

"Chết rồi, đều đã chết. . ."

"Ta đoàn đội. . ."

【 nhiệm vụ thất bại, trở về không gian! 】

Chủ Thần lãnh khốc nhắc nhở, vẫn tại những cái này đã trở thành chim sợ cành cong luân hồi giả trong lòng vang lên.

. . .

Trống trải, yên tĩnh, không có âm thanh.

Thuần bạch sắc to lớn bình đài thượng, hơn mười đạo bóng người đột ngột xuất hiện.

Caesar cùng luân hồi giả thân thể mềm nhũn, vô lực quỳ rạp xuống đất, mà Nhạc Bình Sinh thân hình bất động không dao, trong nháy mắt liền đem toàn bộ ánh mắt tụ tập tại trước mặt cách đó không xa lớn quang cầu bên trên, tâm thần chi lực toàn bộ điều động, bao trùm bọn hắn vị trí cái Chủ thần này không gian, tiến hành tin tức thu thập cùng suy tính.

"Đây là giấu ở Thời Không Phong Bạo bên trong dị thứ nguyên không gian, Phiêu Lưu Cổ Giới chỉnh thể không gian cư nhiên như thế phức tạp."

"Chủ Thần. . . Cái này nhìn qua tựa hồ là kết nối tư duy tập hợp thể một cái cảng, thông qua nó liền có thể lấy điểm tích lũy đem đối ứng ban thưởng thực chất hóa cụ hiện ra."

"Như vậy, thử trước một chút đi."

Nhạc Bình Sinh thân ảnh loé lên một cái, đã xuất hiện ở quang

cầu lòng đất, tâm niệm vừa động, ý thức ở trong chỉ một thoáng liền có khổng lồ phức tạp tin tức tràn vào, Nhạc Bình Sinh thân thể hơi chấn động một chút, 1,296 tôn thân thần phối hợp với bản thể Lượng Tử thân xác cấp tốc quét nhìn ức vạn cái tin tức:

"Võ đạo, vu thuật, nhẫn thuật, đạo thuật, ma pháp, niệm động lực, công nghệ cao. . . Quả nhiên là Chư Thiên Vạn Giới tưởng tượng tư duy tập hợp. Bất quá trong này rất nhiều đỉnh cấp truyền thừa là xác thực, vẫn là chỉ là xác không "

"Ở trong đó không ít cường hóa giống như đã từng quen biết, giống như là ngoại giới văn minh khác sinh vật tiến hóa chi lộ, không biết giữa hai bên có phải hay không hoàn toàn tương tự "

"Tóm lại tới nói các loại hiện tượng tập hợp chiếm được tuyệt đại đa số. Bất quá bất luận cái gì cường hóa, công pháp, đạo cụ, tựa hồ cũng có dấu vết mà lần theo, không cách nào vi phạm vũ trụ quy luật, sẽ không xuất hiện hoàn toàn trái với Logic hoang đường đồ vật."

Nhạc Bình Sinh ý niệm tại phong phú phức tạp điều mục bên trên khẽ quét mà qua:

"Tốt, tốt, tốt, nếu như có thể từ Chủ Thần nơi này thu hoạch những cái này tưởng tượng cùng nhận biết, đối Lượng Tử thân xác trợ giúp chỉ sợ là không cách nào tưởng tượng lớn!"

Đúng lúc này, Caesar thận trọng đi lên phía trước, đê mi thuận nhãn mà nói:

"Đại nhân, lần này chúng ta có thể thu được như thế lớn giáng lâm, tất cả đều là dựa vào lực lượng của ngài, nếu như điểm tích lũy kịch bản không đủ, ta còn có tất cả đội viên đều cam tâm tình nguyện vì đại nhân làm cống hiến, không biết đại nhân muốn đổi cái gì "

Tất cả luân hồi đội viên chê cười gật đầu, bao quát Caesar, bọn hắn trái tim tất cả mọi người bên trong rất rõ ràng, đối mặt vị này không phải người cấp bậc cường giả thông minh nhất cách làm chính là thành thành thật thật ôm chặt đùi, không làm hắn muốn.

"Hối đoái "

Nghe được Caesar, Nhạc Bình Sinh lại cười ha ha một tiếng:

"Như thế thật sự là quá phiền toái, vẫn là trực tiếp đoạt đi!"

Ông!

Một tiếng chấn nhiếp Thiên Địa Nhân Tâm ba động bên trong, Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên 1,296 đạo tinh quang bắn ra, giống như là ngửi được mùi máu tươi cá mập, hướng về chủ Thần Quang cầu bổ nhào mà lên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 670: Kháng Cự Xoá Bỏ!

Chương 670: Kháng cự xoá bỏ!

Thành trên ngàn trăm đạo tinh quang giống như tia vũ trụ bộc phát, thoáng qua liền mất, hết thảy chui vào chủ Thần Quang cầu bên trong. Mà theo tinh quang xâm lấn, thuần bạch sắc chủ Thần Quang cầu lập tức run lên.

Giờ này khắc này, đem toàn bộ Chủ Thần không gian vận hành cơ chế hiểu rõ bảy tám phần, Nhạc Bình Sinh ngang nhiên phóng xuất ra 1,296 tôn thân thần, giống như mã Virus độc đồng dạng mượn từ trước mặt cái này cảng bắt đầu xâm lấn cùng cướp đoạt!

"Chủ Thần không gian hàng ngàn hàng vạn, mỗi một chi luân hồi đội ngũ đều có độc lập Chủ Thần không gian, mà mỗi một khỏa chủ Thần Quang cầu trên thực tế đều là Phiêu Lưu Cổ Giới chỉnh thể ý chí phân hoá cảng."

"Chủ Thần nhiệm vụ ban thưởng, cường hóa, tin tức truyền lại đều là từ từng cái cảng, lấy lượng tử dây dưa phương thức truyền thâu cho mỗi một cái luân hồi giả!"

"Tư duy tập hợp thể cụ hiện cái này đa nguyên vị diện, vị diện sụp đổ, đại biểu cho tư duy tập hợp thể, cũng chính là Cổ Giới ý chí cũng tại từng bước vỡ vụn tiêu tán!"

"Nếu như nói Chủ Thần không gian có bản thân chữa trị cơ chế, như vậy hiện tại nó tuyệt đại bộ phận tinh lực nên dùng để

bảo trì đa nguyên vị diện kết cấu ổn định!"

"Mà bây giờ, chính là xâm lấn Chủ Thần cơ hội tuyệt hảo!"

Phiêu Lưu Cổ Giới hình thành nguyên nhân mặc dù tạm thời không biết, nhưng là phát triển quỹ tích lại là có dấu vết mà lần theo, bởi vì Chư Thiên Vạn Giới vô số tưởng tượng tư duy chồng chất, cụ hiện hóa đa nguyên vị diện từng cái khảm bộ thêm vào, để Phiêu Lưu Cổ Giới thời không kết cấu càng phát khổng lồ, phức tạp. Nhưng mà vật cực tất phản, tựa như là vũ trụ hằng tinh chất lượng, lực hút gia tăng mãnh liệt, vật chất áp súc, từ hằng tinh biến thành Bạch Oải Tinh, sao Neutron, cuối cùng biến thành thôn phệ vạn vật lỗ đen, Chủ Thần không gian cũng bởi vì một loại nào đó không biết tên nguyên nhân bắt đầu vị diện lở, hướng về cự hình lỗ đen bắt đầu chuyển hóa!

Nuôi cổ cũng tốt, bồi dưỡng người đại diện cũng tốt, mặc kệ là tồn tại mục đích, Chủ Thần nói theo một cách khác cùng loại với một loại có nghiêm mật quy tắc chương trình, mà bản thân bảo hộ cơ chế phía dưới, bảo trì đa nguyên vị diện thời không kết cấu, trì hoãn đổ sụp liền chiếm cứ Chủ Thần phần lớn tinh lực, cũng là chính là Nhạc Bình Sinh ngang nhiên xâm lấn nguyên nhân!

【 cảnh cáo! Cảnh cáo! 】

【 số hiệu 914024, lập tức đình chỉ hành vi của ngươi! 】

Theo Nhạc Bình Sinh thân thần toàn diện xâm lấn một giây sau, chủ Thần Quang cầu kịch liệt rung động, vô số sáng chói tinh mang đem mặt ngoài xâm nhiễm đồng thời, một cỗ không cách nào hình dung khí tức hủy diệt trong lúc đó tràn ngập tại tâm linh của mỗi người, phảng phất sắp có cái gì cực kỳ khủng bố sự tình phát sinh!

"Hắn đây là tại làm gì!"

Caesar, Loki, Sonic ba tên thâm niên luân hồi giả hai mắt nổi lên, giống như ngũ lôi oanh đỉnh, ngây người như phỗng đứng ở tại chỗ:

"Hắn làm sao dám, hắn làm sao dám! Hắn muốn được trực tiếp xoá bỏ a!"

Công kích, khiêu khích Chủ Thần loại chuyện này tại bọn hắn thêm trận nhiệm vụ kiếp sống bên trong, đơn giản chính là chưa từng nghe thấy! Mỗi một cái luân hồi giả đối với Chủ Thần e ngại đều sâu tận xương tủy, đối với bọn hắn những cái này tại thời khắc sinh tử du tẩu luân hồi giả mà nói, Chủ Thần chính là chân chính quyền sinh sát trong tay thần, căn bản cũng không có bất luận cái gì ý niệm phản kháng, liền ngay cả nằm mơ đều chưa từng nghĩ tới!

Chủ Thần sao mà lãnh khốc vô tình, tại một ít Luân Hồi thế giới bên trong nếu như không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, động một tí chính là trực tiếp xoá bỏ. Caesar liền đã từng may mắn tại cái nào đó đoàn đội liên hợp nhiệm vụ bên trong tận mắt chứng kiến đến, một xa so với hắn hiện tại cường đại luân hồi giả bị thiết kế phạm pháp không gian quy tắc, bởi vì không có kịp thời đền bù, trực tiếp coi như không bạo phân thành đầy đất thịt nát, cũng đã trở thành Caesar ác mộng!

Muốn ngươi chết ngươi liền chết, như thế không nói đạo lý, căn bản là không có cách chống cự xoá bỏ, khiến cho Chủ Thần chính là chân chính Diêm Vương, Tử thần, cũng không có bất kỳ cái gì cò kè mặc cả chỗ trống.

Mà bây giờ, giờ này khắc này, trước mặt của bọn hắn, đang có một người lấy một loại bọn hắn không biết tên thủ đoạn, công kích Chủ Thần.

Cũng chính là tại bọn hắn thể xác tinh thần run rẩy, rùng mình thời khắc, Nhạc Bình Sinh lại mặt không thay đổi đứng ở tại chỗ,

trong con mắt thác nước đồng dạng tin tức lưu chảy xuôi mà xuống, mỗi một giây đều có vượt qua hàng trăm hàng ngàn T số liệu từ từng cái thân thần thông quá lượng tử dây dưa phương thức truyền thâu hồi vốn thể!

Sau đó, một đạo lạnh lùng, vô tình, đại biểu cho thuần túy tử vong ba động, giáng lâm tại trở về không gian ở trong:

【 số hiệu 911024, phá hư Chủ Thần không gian, sự thật thành lập! 】

【 trừng phạt: Xoá bỏ! 】

Theo Chủ Thần băng lãnh vô tình ngữ điệu, to như vậy một cái trở về không gian bên trong, mỗi một tấc không gian, mỗi một đạo quang mang, thậm chí mỗi một cái không khí phần tử đều phóng xuất ra một cỗ kinh người tử ý, loại cảm giác này thật giống như hết thảy tồn tại đều đột nhiên có được một loại nào đó vĩ đại ý chí, Chí Tôn chí cường, không thể hình dung, giống như là đại biểu cho tử vong thần linh, hướng về Nhạc Bình Sinh phát ra tuyên án!

Một cỗ hủy diệt khí cơ không có chút nào lý do tại Nhạc Bình Sinh quanh thân hư không trống rỗng sinh ra, cuốn tới!

"Hừ!"

Nhạc Bình Sinh mặt hiện cười lạnh, bản tôn từ Mông Đô thân thể phía trên vừa sải bước ra, Lượng Tử thân xác tiến hóa đến nay sâu không thấy đáy, phách tuyệt tinh vũ thực lực kinh khủng không tiếp tục ẩn giấu, trong khoảnh khắc không giữ lại chút nào bộc phát!

Ông!

Chỉ gặp hắn dưới chân đột nhiên đạp mạnh, thiên địa bất động, nhưng là mỗi một khắc lỗ chân lông, mỗi một cây lông tóc bên trong đều có cường hãn tới cực điểm ý chí lực lượng phun ra

ngoài, cả người giống như là kịch liệt bộc phát siêu tân tinh, từ từng cái góc độ dâng trào ra chiếu sáng hoàn vũ mỹ lệ quang huy, trực tiếp xuyên thấu thời không!

Thời gian tại thời khắc này đình trệ ở.

Vi mô tầm nhìn bên trong, hết thảy đều là điểm cùng tuyến tập hợp, mà lúc này giờ phút này Nhạc Bình Sinh trong mắt thế giới, chủ Thần Quang cầu rung động đình chỉ, khí tức tử vong lan tràn đình chỉ, quang tử vận động đình chỉ, Caesar, Loki, Sonic cùng luân hồi giả trong mắt kinh hãi muốn tuyệt hào quang đình chỉ. . .

Hết thảy hết thảy, đình chỉ lưu động dưỡng khí, tia sáng, hạt bụi nhỏ, rất nhiều cảnh tượng tập hợp, đều biến thành một bộ im lặng, im ắng, sợ hãi bức tranh.

Đây chính là Nhạc Bình Sinh lấy Lượng Tử thân xác, lấy cực kỳ thuần túy ý chí, lấy ý chí can thiệp vi mô phương thức, khóa chặt hư không, trấn áp hạt, đình trệ thời gian, kháng cự Chủ Thần xoá bỏ!

Bị triệt để đình trệ, trấn áp phạm vi nhỏ thời không bên trong, duy nhất có thể động, chỉ có Nhạc Bình Sinh.

Hắn có thể rõ ràng phát giác được, mỗi một cái bị hắn trấn áp hạt bên trong, đều có một cỗ cực kỳ nhỏ lại băng lãnh ý chí lực lượng tại phản kháng hắn vi mô thao tác, tại đối với hắn ý chí khởi xướng giảo sát công kích. Mỗi một khỏa vi mô hạt đều giống như biến thành song phương ý chí chiến trường, lẫn nhau công phạt, sa vào đến đánh giằng co bên trong.

Mà hắn bản tôn chỗ một trượng phạm vi, đã tạo thành một cái tuyệt đối an toàn lĩnh vực, liền xem như Chủ Thần ý chí cũng đều bị hết thảy bị bài xích ra ngoài, không chút nào đến tấc gần!

Từ xưa đến nay, làm vô số luân hồi giả mà vì đó tâm kinh đảm

hàn Chủ Thần xoá bỏ, tại Nhạc Bình Sinh toàn lực chống lại phía dưới, không công mà lui.

Chỉ tiếc Caesar cùng luân hồi giả không riêng gì trên người ngưng kết, liền ngay cả tư duy cũng bị đông kết tại Nhạc Bình Sinh kháng cự xoá bỏ trước một khắc này, nếu không nhất quán đến nay quan niệm đều sẽ bị phá vỡ, từ đó hoài nghi nhân sinh!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 671: Liên Hợp Chặn Giết!

Chương 671: Liên hợp chặn giết!

"Quả là thế, Phiêu Lưu Cổ Giới ý chí, tính chất tới một mức độ nào đó cùng Lượng Tử thân xác cực kỳ tiếp cận, đồng thời đạt đến có thể vật chất trọng tổ tình trạng."

"Chủ Thần cái gọi là xoá bỏ, là điều động toàn bộ tập hợp thể bộ phận ý chí, trực tiếp đối mục tiêu tiến hành vi mô hạt cấp bậc thao tác công kích, vô hình vô tướng, từ căn nguyên trên mạt sát một người tồn tại."

"Nhưng là Chủ Thần cũng không phải là không gì làm không được, chỉ cần ý chí, lực lượng vượt qua nhất định giới hạn, liền có thể kháng cự loại này xoá bỏ."

"Bất quá loại cường độ này... Trừ bỏ hợp đạo đại năng không nói, phổ thông Luyện Hư cảnh giới Võ Thánh cơ hồ không cách nào ngăn cản, trừ phi đến đỉnh phong nhất cảnh giới mới có thể."

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại đến đánh giá trước mặt ngưng kết đình trệ, thỉnh thoảng rung động một chút chủ Thần Quang cầu, tâm thần, ý niệm, tư duy, lực lượng phảng phất vô cùng vô tận tuôn ra, đối kháng Chủ Thần ý chí. Đồng thời tại thời gian cực ngắn liền suy tính ra cái này lực lượng cấp độ điểm tới hạn.

Hư Cảnh Võ Thánh đạt tới đỉnh phong nhất cấp độ, 1,296 cái mệnh khiếu toàn bộ quán thông, ngưng thần nhập khiếu, nhục

thân lưu ly không để lọt, khoảng cách thân thể mở thế giới chỉ có cách xa một bước, loại này đẳng cấp võ giả mới có thể kháng cự Chủ Thần xoá bỏ.

Nếu như so sánh Chủ Thần không gian luân hồi giả tiến hóa thể hệ lời nói, cũng chính là tứ giai khóa gien giai đoạn cấp cao, đồng dạng khoảng cách cái gọi là thánh nhân cách xa một bước luân hồi giả mới có kháng cự Chủ Thần xoá bỏ tiền vốn.

【 không biết... Nguyên nhân. 】

【 xoá bỏ thất bại @# $%... 】

Tạp nhạp tín hiệu vô tự vang lên , mặc cho Chủ Thần xoá bỏ ý chí như thế nào hủy diệt hết thảy, nhưng như cũ bị Nhạc Bình Sinh vô tận vực sâu ý chí triệt tiêu, bài trừ, mà triệt để đình trệ vô số hạt cũng bởi vì hai cái tồn tại ý chí đối kháng ngẫu nhiên rung động, cũng không có khôi phục bình thường thời không lưu động.

"Không sai biệt lắm, dừng ở đây a!"

Nhạc Bình Sinh ầm ĩ cười dài, dậm chân tiến lên, óng ánh khắp nơi, mênh mông, thần bí nói không cách nào phỏng đoán tinh không bóng đêm từ hắn Lượng Tử thân xác bên trên giống như nước thủy triều quét sạch mà ra, chỉ một thoáng liền hiển hóa thành một mảnh vô ngân tinh không, đem toàn bộ Chủ Thần bình đài, tính cả lấy ngẫu nhiên rung động chủ Thần Quang cầu vây kín mít!

Trở về không gian cùng biên giới không gian giới bích trong nháy mắt bị thẩm thấu, ăn mòn, cái này ở vào Thời Không Phong Bạo bên trong không biết tên phương vị trở về không gian cũng bắt đầu thoát ly Chủ Thần chưởng khống.

Khung Vũ Tinh Không thần quốc, tự thành lĩnh vực, không gian, không chỉ là đem Chủ Thần một trong quang cầu thôn phệ,

cũng là đem cái này toàn bộ tại Thời Không Phong Bạo bên trong phiêu lưu lấy trở về không gian bao khỏa, cùng đa nguyên vị diện tập hợp thể ý chí liên hệ ngăn cách!

Từ đó, Nhạc Bình Sinh không chỉ là thành công kháng cự Chủ Thần xoá bỏ, còn lấy tự thân thần quốc lĩnh vực vì bao khỏa, triển khai đối Chủ Thần không gian thẩm thấu, ăn mòn!

Mà ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bản nhân cùng Chủ Thần ý chí bên ngoài ai cũng không biết, tại hỗn loạn Thời Không Phong Bạo chìm chìm nổi nổi Chủ Thần không gian bên trong, vậy mà xuất hiện một cái không nhận chưởng khống thần quốc lĩnh vực, như là một viên tròn trịa vi hình tinh vũ, ngay tại Thời Không Phong Bạo bên trong nước chảy bèo trôi.

...

Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới.

Một gian cổ phác, tang thương đại điện bên trong, từng cái hoặc phách tuyệt, hoặc không minh, hoặc xuất trần thân ảnh ngồi đối diện nhau.

Một cái một đầu loạn phát, lôi thôi lếch thếch hùng tráng nam tử hai mắt nhắm nghiền, ở thủ tọa. Ở bên tay phải của hắn một cái dáng vẻ thầy thuốc trang phục thanh niên tóc vàng, thanh âm trầm thấp:

"Các vị, chúng ta mặc dù vận dụng cấp S huyết chi báo thù, truy tung thứ bảy vương đội đến Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới, nhưng là Chủ Thần tác phong từ trước đến nay là phòng ngừa tứ giai khóa gien luân hồi giả chém giết, tiêu hao, lấy Chủ Thần nước tiểu tính sợ rằng sẽ lấy một loại nào đó đặc biệt phương thức cho chúng ta chế tạo một chút không tưởng tượng được khó khăn."

Một cái một thân màu xanh nhạt che đậy hắn, trường bào bên

trên vô số quỷ dị hoa văn hiện lên, lại biến mất thân ảnh phát ra tối nghĩa giọng nữ:

"Đây là một vấn đề, thế giới này hiện tại là thứ bảy vương đội sân nhà, chiến long đội trưởng thế giới của hắn tiến độ cùng quan hệ hoàn toàn không cách nào kế thừa, hoàn toàn chính xác có chút phiền phức. Còn có một cái càng quan trọng hơn vấn đề, chính là thứ bảy vương đội đội trường ở lần trước một trận chiến qua đi lại kinh lịch hai trận nhiệm vụ, thực lực có thể sẽ xuất hiện trên phạm vi lớn tăng trưởng, coi như chiến long đội trưởng hồn thiên bảo giám đã đến tầng thứ tám kim thần hi tình trạng cũng không thể chủ quan."

Một người tướng mạo giản dị, tóc hoa râm, hai mắt nhắm nghiền nam tử nhẹ gật đầu nhìn về phía ở thủ tọa lại im lặng im ắng hùng tráng nam tử:

"Chiến long đội trưởng, lương đao là giết chết bối Rica kẻ cầm đầu, chúng ta sẽ cực lực vì ngươi sáng tạo ra một cái từng đôi từng đôi quyết cơ hội, nhưng là lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, Chủ Thần một vòng mới mười vương đội tranh bá sắp bắt đầu, ngươi là trong chúng ta người mạnh nhất, không có ngươi chúng ta chỉ sợ không cách nào duy trì hiện hữu thứ tự, cho nên còn xin ngươi..."

"Các ngươi, đều yên tâm đi."

Chiến long chậm rãi mở hai mắt ra, trong đôi mắt giống như mặt trời mới mọc xuất sinh, làm cho cả trong cung điện kim quang đại phóng, tràn đầy một loại mạnh mẽ, bành trướng, lực lượng vô cùng vô tận cảm giác:

"Lương đao Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn ta đã tại Chủ Thần không gian bên trong so sánh diễn luyện vượt qua vạn lần, đao thức, đao ý ta không thể quen thuộc hơn được. Hiện tại hồn thiên bảo giám đột phá đến kim thần hi cảnh giới, chính là thiên

thần, ác ma hai đội đội trưởng, ta cũng không sợ. Cho nên..."

Chiến long hai cái như là mặt trời mới mọc đôi mắt bên trong, huy hoàng kim quang đột nhiên xâm nhiễm lên một cỗ cực hung, cực ác, dốc hết ngũ hồ tứ hải cũng tuyệt đối không cách nào rửa sạch oán cùng hận, chữ câu chữ câu chấn động hư không:

"Lương đao, nhất định biết chết!"

Nhìn thấy này tấm cảnh tượng, còn lại đội viên trong lòng âm thầm thở dài.

Bối Rica là chiến long là từ mới vào không gian đến nay bạn lữ, hai người liền cùng vợ chồng đồng dạng tương cứu trong lúc hoạn nạn, giúp đỡ lẫn nhau, không rời không bỏ, từ nhỏ bé trong quật khởi, một đường chém giết, chưa từng có thành lập được chi này Chủ Thần không gian bên trong cường đại nhất đoàn đội một trong, nguyên bản bọn hắn có sung túc lòng tin, có thể tại khóa mới tranh bá thi đấu bên trong tranh đấu cái kia mười cái mạnh nhất đoàn đội danh ngạch, thu hoạch được Chủ Thần không gian cực lớn tài nguyên cùng quyền hạn nghiêng về.

Song khi bối Rica bị thứ bảy vương đội lương đao đánh lén ngược sát về sau, hết thảy cũng thay đổi.

Đã từng phục sinh qua một lần bối Rica có lý bàn về đi lên nói đã hoàn toàn chết đi, mà đoàn bọn hắn trong đội người mạnh nhất, thân là đội trưởng chiến long từ nay về sau điên cuồng tu luyện, ngày nhớ đêm mong, không tiếc bốc lên nguy hiểm tính mạng đột phá hồn thiên bảo giám tầng thứ tám, hối đoái cấp S huyết chi báo thù, chính là vì bối Rica báo thù!

"Chiến long đội trưởng, đây là chúng ta thu thập trở về tình báo."

Bác sĩ than nhẹ một tiếng:

"Hiện tại kịch bản đã đến..."

【 khẩn cấp liên hợp tuyên bố nhiệm vụ! 】

【 khẩn cấp liên hợp tuyên bố nhiệm vụ! 】

Một đạo dồn dập tình báo, nương theo lấy từng cái tinh hồng chữ lớn tại tất cả mọi người trước mặt trên sàn nhà lưu động, hiện ra một cỗ cực kỳ khủng bố hương vị:

【 nhiệm vụ tên: Thanh lý dị đoan! 】

【 một cái dị đoan sinh mạng thể sẽ bị truyền tống đến Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới, triệt để hủy diệt nó! 】

【 nhiệm vụ này vụ từ thứ bảy vương đội, vương đội đội dự bị liên hợp, lập tức chuẩn bị chấp hành! 】

【 cự tuyệt nhiệm vụ đoàn đội, tàn sát tập thể! 】

【 nhiệm vụ kẻ thất bại, tàn sát tập thể! 】

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 672: Giáng Lâm!

Chương 672: Giáng lâm!

Đại Thương Vương Triêu, Triều Ca thành, một gian tửu lâu nhã gian bên trong.

Cả bàn mỹ vị trân tu, quỳnh tương ngọc dịch xếp đầy, mùi thơm nức mũi, trong sương phòng lại là hoàn toàn yên tĩnh.

Lương Đao cùng còn lại bảy tên đội viên một thân Thương triều quý tộc lộng lẫy cách ăn mặc, vờn quanh mà ngồi, từng cái sắc mặt lại hết sức trầm ngưng.

Một cái đôi mắt tĩnh mịch, không giống người sống nam tử tức giận nói:

"Chúng ta vất vả tâm sức kinh doanh lâu như vậy, thiên tân vạn khổ, thật vất vả đạt tới địa vị bây giờ, cũng lấy được Trụ Vương tín nhiệm, mắt thấy quyết chiến thời kì từng bước một tới gần, Chủ Thần cư nhiên như thế bá đạo cải biến nhiệm vụ, để chúng ta tất cả mưu đồ toàn bộ trôi theo dòng nước, thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Một cái làn da đạo đạo kim loại đường vân vừa đi vừa về du tẩu, giống như máy móc nam tử không mang theo bất cứ tia cảm tình nào mà nói:

"Càu nhàu vẫn là chờ sau này trở về rồi nói sau. Căn cứ ta

trước đó nghiên cứu suy tính, ngoại trừ đội trưởng bên ngoài chúng ta đều không có đủ kháng cự Chủ Thần xoá bỏ thực lực, không nghĩ biến thành một đống buồn nôn thịt nát, vẫn là thành thành thật thật đè lại thần nói đi làm đi."

Một cái dung mạo lãnh diễm, đôi mắt chỗ sâu tựa hồ nổi lên hàn băng Địa Ngục nữ tử cười lạnh mở miệng nói:

"Bất quá không phải Chủ Thần nhắc nhở, chúng ta còn không biết Chiến Long đội ngũ thế mà cũng tiến vào thế giới này. . . Hắn là sử dụng truy tung thế giới loại đạo cụ a dạng này đại giới cũng không nhỏ, đội trưởng, nhìn Chiến Long đối ngươi cừu hận rất sâu đâu."

Lương Đao nhẹ nhàng bưng chén rượu lên, thưởng thức quỳnh tương ngọc dịch, bên người một nhìn qua người vật vô hại xinh xắn thiếu nữ dịu dàng nói:

"Cái này Chiến Long thật là không may, không chỉ có hao tốn một kiện trân quý như vậy đạo cụ, Chủ Thần liên hợp nhiệm vụ hạ cũng không cho phép công kích lẫn nhau, không riêng báo không được thù, còn không phải không cùng đội trưởng cùng một chỗ liên thủ hoàn thành nhiệm vụ, hiện tại hắn có thể hay không tức giận đến thổ huyết nha "

"Tốt, giữ cửa ải chú trước phóng tới nhiệm vụ của lần này lên. Bởi vì nhiệm vụ đột nhiên cải biến tạo thành tổn thất to lớn các ngươi không cần phải lo lắng, Chủ Thần mặc dù lãnh khốc, nhưng là tại ban thưởng tính toán bên trên rất công bằng, nhất định biết cho đoàn đội hợp lý đền bù."

Lương Đao đặt chén rượu xuống, gõ bàn một cái nói:

"Chiến Long đội ngũ mặc dù không có tiến vào mười vương đội danh sách, nhưng là thực lực lại hoàn toàn không thua chúng ta. Các ngươi sẽ không phải coi là Chủ Thần khẩn cấp như vậy để

hai con mười vương đội liên hợp chấp hành nhiệm vụ sẽ rất nhẹ nhõm a "

Ánh mắt của hắn như đao, đâm vào tất cả đội viên đáy lòng:

"Không gian bên trong một mực có khóa gien tứ giai cao giai đoạn có thể kháng cự Chủ Thần xoá bỏ truyền thuyết, nhưng đã đến cảnh giới này cường giả không ai sẽ đi chủ động nếm thử, trên lý luận tới nói coi như một cái luân hồi giả kháng cự Chủ Thần xoá bỏ, nhưng là Chủ Thần còn có hàng ngàn hàng vạn loại thủ đoạn đem ngươi giết chết!"

"Cái này cái gọi là dị đoan sinh mạng thể chính là ví dụ rất tốt, nó có tám thành trở lên có thể là thành công đối kháng Chủ Thần xoá bỏ trừng phạt, cho nên Chủ Thần mới có thể khởi động khẩn cấp cơ chế, khẩn cấp loạn nhập, từ chúng ta những người đại lý này xuất thủ bóp chết!"

"Cho nên, chúng ta đối mặt chính là một cái khóa gien tứ giai cao cấp đỉnh cấp luân hồi giả!"

Tất cả đội viên ánh mắt biến ảo.

Khóa gien tứ giai cao cấp luân hồi giả, đã có thể nói là Chủ Thần không gian bên trong đứng ở kim tự tháp đỉnh nhân vật, bao quát mười vương đội, còn có thần bí nhất, cường đại thiên thần. Ác ma trong đội, cường đại nhất đội trưởng đều là cấp độ này cường giả.

Tứ giai khóa gien, là chân chính từ sinh mệnh bản chất triệt để tiến hóa, thức tỉnh tâm linh chi quang, chém mất Tâm Ma, đến cường đại nhất giai đoạn cấp cao, luân hồi giả tróc tinh nã nguyệt, di sơn đảo hải chỉ là bình thường, thời gian, không gian, vũ trụ quy tắc đều có thể trở thành bọn hắn lực lượng nguồn suối cùng vũ khí, tùy ý xuất thủ chính là thiên kinh địa động, có thể so với vũ khí hạt nhân oanh tạc.

Mà tới được cái giai tầng này luân hồi đoàn đội, trải qua thế giới tối thiểu nhất cũng là cao võ, cao ma thế giới, cùng tiên cùng ma cùng thần chinh chiến chém giết, sinh mệnh lực đã đến không phải người tình trạng, đạn hạt nhân chính diện oanh tạc đều không thể đem giết chết!

Giờ phút này thiên tai truyền kỳ thế giới bên trong hai đại cường đội, đội trưởng Lương Đao cùng Chiến Long, đồng dạng đều là khóa gien tứ giai cao đỉnh cấp luân hồi giả. Cũng chính bởi vì vậy, bọn hắn thật sâu biết loại này đỉnh cấp luân hồi giả đáng sợ. Liền xem như bọn hắn thực lực cùng nhân số chiếm cứ ưu thế tuyệt đối,

Đối phương nếu là ghép thành mệnh tới, không biết còn biết kéo mấy người đệm lưng.

Cuối cùng, Lương Đao đưa mắt nhìn sang cái ánh mắt kia tĩnh mịch, không phải người sống nam tử, cũng là đoàn đội túi khôn, Lãnh Không trên thân:

"Ngươi có kế hoạch gì "

"Chờ!"

Lãnh Không lời ít mà ý nhiều:

"Mặc kệ cái này cái gọi là dị đoan sinh mạng thể có phải hay không phản kháng không gian luân hồi giả, hắn tựa như là đại hào virus, chung quy muốn bị giảo sát. Đến tiếp sau nên còn sẽ có Chủ Thần nhắc nhở."

"Nói theo một cách khác đây là một cái rất đơn giản nhiệm vụ, đối phương người cô đơn, không có bất kỳ cái gì thế lực kiềm chế, không có cái khác đoàn đội quấy rối. Cho nên chỉ cần song phương hợp lực, bố trí thích đáng, vẫn là có thể lấy cái giá thấp nhất rõ ràng con virus này."

"Mà lại ngoại trừ Chiến Long bên ngoài, mặc kệ là Cơ Phát hay là Trụ Vương, thủ hạ bọn hắn lực lượng đều có lợi dụng khả năng, xem Chủ Thần đến tiếp sau nhắc nhở mà định ra."

Lãnh Không khó được cười cười:

"Ta có thể khẳng định, lần này nhiệm vụ Chủ Thần nhất định biết rất hào phóng, hoàn toàn có thể đền bù chúng ta tổn thất, bất quá Chiến Long đoàn đội, đội trưởng vẫn là nghĩ biện pháp liên lạc một chút đi, mặc kệ Chiến Long cùng ngươi có cái gì ân oán, chỉ cần hắn không nghĩ chính mình đoàn đội trừ chính hắn bên ngoài toàn bộ biến thành một đống thịt nát, vẫn là phải liên thủ với ngươi."

Lương Đao mỉm cười: "Không cần, hắn đã tới."

Cửa sương phòng đột nhiên đã nứt ra một đầu nho nhỏ khe hở, một chi không chút nào thu hút Xích Kim con muỗi tại trong sương phòng bay múa, sau đó đột nhiên bắn ra ra một đạo kim sắc quang ảnh, tạo thành Chiến Long hùng tráng như núi thân thể.

Thứ bảy vương đội còn lại tứ giai đội viên ánh mắt có chút run lên.

Đạo này lấy tinh thần lực hình thành hình chiếu bất động như núi, không để ý đến những người khác, không có cừu hận, không có oán độc, chỉ là ánh mắt hờ hững nhìn qua Lương Đao:

"Liên hợp nhiệm vụ, hai chúng ta đội đồng lòng dắt tay, bất quá tại tru sát dị đoan về sau, Chủ Thần chứng kiến, hai người chúng ta quyết nhất tử chiến, sinh tử nghe theo mệnh trời, ngươi, có dám hay không "

"Chiến Long, quá mức tự tin không phải chuyện gì tốt."

Lương Đao có chút nheo mắt lại, đột nhiên cười một tiếng:

"Bất quá đã ngươi muốn chết, ta đương nhiên muốn thành toàn ngươi!"

"Tốt!"

Chiến Long quang ảnh tích chữ như vàng, đạt được Lương Đao khẳng định trả lời chắc chắn về sau, tâm linh hình chiếu trực tiếp giữa trời tiêu tán.

"Cái này tựa hồ là hồn thiên bảo giám đệ bát trọng kim thần hi xem ra Chiến Long lúc trước cũng từng từng tiến vào Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới, bất quá nơi này là chủ của chúng ta trận, bọn hắn không có kế thừa nguyên bản thế giới tiến độ."

Đoàn đội bên trong trí giả Lãnh Không lắc đầu:

"Vẻn vẹn điểm này không đáng giá nhắc tới, hắn hẳn là còn có cái khác át chủ bài. Đội trưởng có chắc chắn hay không "

Lương Đao mỉm cười một tiếng: "Yên tâm đi , chờ đến Chủ Thần nhiệm vụ sau khi hoàn thành, ta còn có một cái to lớn kinh hỉ muốn tặng cho Chiến Long a."

Lãnh Không, bao quát cái khác sáu tên tứ giai thành viên không biết nghĩ tới điều gì, không khỏi cười ha ha.

. . .

Năng lượng thoải mái, thời không giao thoa, vạn tượng hỗn loạn.

Vượt qua người tưởng tượng cực hạn Thời Không Phong Bạo bên trong, năng lượng triều tịch ám lưu hung dũng, vô cùng vô tận vết nứt không gian lập tức bắn ra diễn duỗi, hết thảy thời gian không gian khái niệm tồn tại cảm cũng chờ cùng với không, một viên tròn trịa tinh vũ giống như là cuồng đào cự lãng bên trong một cây lục bình, chìm chìm nổi nổi, một mình phiêu lưu.

Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong, Nhạc Bình Sinh ý thức đã toàn diện dung nhập thần quốc trong lĩnh vực, một bên phối hợp 1,296 tôn thân thần toàn lực thôn phệ, phân tích chủ Thần Quang cầu; một bên chống cự lại Thời Không Phong Bạo xâm nhập, cùng từ Thời Không Phong Bạo bên trong lặng yên không một tiếng động hiện lên Chủ Thần ý chí đối kháng, giằng co.

Bây giờ Khung Vũ Tinh Không thần quốc cùng thông thường trên ý nghĩa không gian ba chiều đã khác biệt, cũng không phải truyền thống khái niệm bên trên năng lượng hoặc là kết giới có khả năng so sánh. Bây giờ tại Nhạc Bình Sinh không gian bốn phía, đã bị bóp méo thành một cái tròn trịa chiều không gian mặt cong, vô luận là như thế nào mãnh liệt Thời Không Phong Bạo đều bị mặt cong trên phạm vi lớn tiêu mất, gạt ra, không cách nào dính đến ở vào mặt cong nội bộ bản thể mảy may.

Mà theo vô cùng vô tận, không bao giờ ngừng nghỉ Thời Không Phong Bạo xung kích, lại sẽ khiến cho Nhạc Bình Sinh triển khai tròn trịa tinh vũ mặt ngoài có chút dập dờn, trong đó bao hàm năng lượng thật lớn bị thần quốc lĩnh vực không ngừng hấp thu, vì trận này dài dằng dặc tiêu hao chiến tăng thêm lấy nhiên liệu, nhìn qua liền phảng phất tại hỗn loạn tưng bừng trong gió lốc một cái ngay tại bành trướng cỡ nhỏ vũ trụ.

Thời Không Phong Bạo bên trong, Chủ Thần ý chí như là bọt biển đồng dạng thỉnh thoảng hiện lên, lại nếm thử tiến công thần quốc tinh vũ đồng thời, tựa hồ có ý thức lại đem thần quốc tinh vũ hướng về một cái nào đó phương vị dẫn dắt đến.

Thần quốc lĩnh vực nội bộ, tất cả Chủ Thần ý chí đều đã bị tiêu diệt sạch sẽ, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác, tương đương với tử nguyên thần từng cái thân thần, trước kia chỗ không có hiệu suất cấp tốc vận chuyển, ăn mòn bị hắn ngăn cách chủ Thần Quang cầu, phân tích lấy trong đó tin tức cùng bí mật.

Mặc dù cái này chủ Thần Quang cầu bất quá là kết nối tư duy

tập hợp thể cảng một trong, nhưng là lấy ra cái này cảng bên trong vẻn vẹn còn sót lại liền có lượng lớn tin tức, lại càng không cần phải nói Nhạc Bình Sinh còn tại lợi dụng lượng tử dây dưa nguyên lý, thông qua cảng đảo ngược đánh cắp, phục chế lấy tư duy tập hợp trong cơ thể bao hàm khổng lồ tin tức cùng nhận biết, cũng làm cho Lượng Tử thân xác cùng từng cái thân thần lại lần nữa cấp tốc lớn mạnh.

"Khóa gien ngũ giai. . . Chất dinh dưỡng. . . Bổ khuyết đa nguyên vị diện. . ."

Nhạc Bình Sinh ý chí sóng gió nổi lên:

"Mở ra ngũ giai khóa gien, được xưng thánh nhân cấp bậc luân hồi giả, tương đương với hợp đạo đại năng, bị dùng để bổ khuyết vị diện, trì hoãn Chủ Thần không gian sụp đổ. . ."

"Đây là tại Phiêu Lưu Cổ Giới tuổi thọ đi đến thời kì cuối phát sinh tình huống, lấy Chủ Thần không gian năng lực không có khả năng thời gian lâu như vậy một cái ngũ giai khóa gien luân hồi giả đều không có, nguyên lai là dạng này."

"Thục Sơn Kiếm Hiệp Truyện cường hóa hệ thống. . . The King of Fighters huyết mạch cường hóa hệ thống. . . Công nghệ cao võ đạo cường hóa hệ thống. . ."

Mỗi một giây đều có hàng trăm hàng ngàn tin tức cùng nhận biết cấp tốc tràn vào, trở thành chất dinh dưỡng bị Lượng Tử thân xác hấp thu, nhưng mà ngay cả như vậy cấp tốc rút ra phục chế lấy tin tức, đối với toàn bộ Chủ Thần không gian năm tháng dài đằng đẵng, vô tận sinh linh tưởng tượng tích lũy tới nói, ngay cả chín trâu mất sợi lông cũng không tính!

"Lấy Chủ Thần vận hành cơ chế tới nói, ta như vậy đào chân tường là nhất định phải quét dọn tồn tại."

"Chủ Thần thao tác, hẳn là muốn đem ta đưa lên đến cái nào đó lực lượng cấp độ tương đối cao đẳng Luân Hồi thế giới, mượn nhờ trong đó cao đẳng luân hồi giả lực lượng đến thanh chước."

"Làm cho người chờ mong."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu thần quốc, nhìn phía tại Thời Không Phong Bạo bên trong lúc ẩn lúc hiện, chỉ xích thiên nhai cách vô tận thời không khoảng cách từng cái hơi co lại thế giới.

. . .

Dài vạn dặm gió hạo đãng, sơn hà mênh mông.

Nơi này, là khoảng cách Triều Ca thành hơn nghìn dặm địa ngoại một chỗ vùng bỏ hoang đồng bằng, bởi vì chỗ hoang vu, cho nên hướng người tới một ít dấu tích đến.

Một chỗ hở ra trên sườn núi, từng đạo bóng người xa xa đối lập, im lặng im lặng.

Một chuyến này hết thảy mười sáu người dĩ nhiên chính là thứ bảy vương đội Lương Đao, cùng vương đội đội dự bị Chiến Long hai tên đỉnh cấp luân hồi giả suất lĩnh đoàn đội.

Nhưng mà vô luận là Chiến Long vẫn là Lương Đao, hai người đều im lặng im lặng nhìn chân trời, nhìn cũng không nhìn đối phương một chút, tựa hồ đang đợi cái gì, thật giống như không có bất kỳ cái gì thù hận người xa lạ.

So sánh hai người bọn họ, sau lưng bọn hắn rất nhiều luân hồi đội viên lại vừa đi vừa về quét mắt đối phương thành viên, lộ ra không che giấu chút nào khinh miệt cùng sát ý, sau đó tại ánh mắt va chạm qua đi đánh giá hoàn cảnh chung quanh, cân nhắc thi hành phong tỏa phương thức. Lương Đao cùng Chiến Long cái này hai tên tứ giai cao đỉnh cấp cường giả tự nhiên là chủ lực, mà bọn

hắn thì là tùy thời mà động, cung cấp các loại phụ trợ đồng thời phong tỏa mục tiêu khả năng.

【 mục tiêu sắp đột phá giới bích đưa lên đến Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới! 】

【 địa điểm, Triều Ca thành bên ngoài, hướng chính tây, một nghìn dặm! Lập tức tiến về! 】

Chủ Thần nhắc nhở so với bọn hắn tưởng tượng nhanh hơn, làm tại thiên tử truyền kỳ thế giới kinh doanh đã lâu thứ bảy vương đội thậm chí còn không kịp cùng thả ra tin tức lên men, dẫn phát nhân vật trong kịch bản chú ý, để nhân vật trong kịch bản vì bọn họ thử nghiệm, Chủ Thần liền sớm ban bố dị đoan sinh mệnh sắp đưa lên phương vị, yêu cầu hai phe lập tức đến.

Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới bên trong cường giả đông đảo, mặc kệ là nhất chính nhất phản hai đại nhân vật chính thiên mệnh Chân Long Cơ Phát, Đại Thiên Ma truyền nhân bạo quân Trụ Vương, vẫn là nguyên thủy thiên ma, Ma Quân, Yêu Soái các loại, toàn bộ đều là thực lực tối thiểu tại tứ giai thậm chí tứ giai trở lên khóa gien nhân vật cường hãn, nếu như làm cục dẫn dụ những cái này cường đại nhân vật trong kịch bản trước cùng Chủ Thần truy nã dị đoan sinh mệnh giao thủ, không thể nghi ngờ thuận tiện cùng bọn hắn đục nước béo cò, phòng ngừa tổn thất.

Bất quá Chủ Thần như thế cấp bách vượt quá bọn hắn đoán trước, bọn hắn căn bản cũng không có đi thi hành thời gian, tại tiếp vào nhắc nhở sau liền lập tức chạy tới nơi này.

Một thân áo bào bay phất phới, ánh mắt quét mắt thiên khung, Lương Đao tay trái mời đặt ở bên hông trên trường đao, xoay đầu lại mỉm cười nói:

"Chiến Long, tại ngươi ta một trận chiến trước đó, chúng ta không bằng so một lần lần này mục tiêu sẽ từ phương nào nhổ đến

thứ nhất, như thế nào "

Đại Nhật quang huy khoác vẩy vào Chiến Long trên thân, để hắn nhìn giống như một tôn kim sắc chiến thần, hắn mặt không thay đổi xoay đầu lại:

"Một cái tự cho là có thể đối kháng Chủ Thần ngớ ngẩn mà thôi, ngươi cảm thấy có cần phải như vậy "

"Chậc chậc chậc." Lương Đao cảm thán nói: "Mặc kệ ngu xuẩn hay không, đối phương tối thiểu dám đem suy nghĩ biến thành hành động không phải sao mặc kệ là ngươi ta vẫn là cái khác vương đội, thậm chí là thiên thần, ác ma đội trưởnghai đội, bọn hắn mặc dù biết Chủ Thần xoá bỏ chưa hẳn có thể sắp hiện ra ở bọn hắn như thế nào, lại có ai dám chân chính phản kháng đâu "

"Nói như vậy ngươi rất thưởng thức nó cái này đáng tiếc đây là ngu xuẩn, lỗ mãng."

Chiến Long hờ hững cười một tiếng:

"Mà không phải dũng khí!"

Lương Đao cười nhạt một tiếng: "Bất quá ngay cả như vậy, ta còn là rất hiếu kì cái này. . ."

Bịch.

Thời gian trôi qua ở trong chớp mắt tựa hồ chậm như vậy một giây, Lương Đao, Chiến Long, cùng hai phe tất cả đội viên trái tim đều trùng điệp nhảy một cái.

Đoàn đội bên trong mỗi người đều là mở ra tứ giai khóa gien tồn tại, đối thân thể mỗi một cái tế bào chưởng khống đều tinh diệu dị thường, lại tại giờ phút này không kiểm soát như thế một cái sát na.

Lương Đao, Chiến Long, cùng còn lại mười bốn người mạnh mẽ Đại Luân Hồi đội viên bỗng nhiên ngẩng đầu.

Tại mọi người trong mắt, đỉnh đầu nguyên bản mênh mông mênh mông, cố định bất động tinh không đột ngột triệt để sôi trào, phảng phất một nồi sôi trào nước sôi.

Oanh long long long long long long

Sau một khắc, mấy ngàn trượng thiên khung phía trên, một cái cực lớn đến tột đỉnh, vô số tinh hà vận chuyển, tinh thần sinh diệt tròn trịa tinh vũ, phá vỡ tầng khí quyển, chậm rãi hạ xuống, giống như một cái Vũ Trụ Nhỏ!

Vũ Trụ Nhỏ bên trong có thể thấy rõ ràng trung tâm có lấy một thân ảnh tồn tại, không có ý nghĩa, lại tựa hồ như đỉnh thiên lập địa, chống lên toàn bộ vũ trụ, toàn bộ vi hình tinh vũ đều đang lấy hắn làm hạch tâm cấp tốc bành trướng, chiếm cứ thiên địa, bao phủ vạn vật!

Mà lại mỗi người đều cảm giác được, cái này Vũ Trụ Nhỏ nội bộ hạch tâm, giống như sáng thế chủ tồn tại, đang lấy nhất trung có nhiều thú vị ánh mắt điều trị lấy nhóm người mình.

Giờ khắc này, toàn bộ Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới, từ Cơ Phát dạng này chân mệnh thiên tử, Trụ Vương, nguyên thủy thiên ma dạng này tuyệt thế ma đầu, cho tới Ma Quân Yêu Soái, tất cả có thể có tên tuổi cường giả, hết thảy sợ hãi, đưa mắt nhìn sang phương vị này!

Mênh mông, thâm thúy, vô ngần, không thấy giới hạn, trên dưới trái phải vì vũ, cổ vãng kim lai vi trụ. Vô luận đem ánh mắt hoặc là thần thức, niệm lực tìm đến phía bất kỳ một cái nào tinh vũ phương vị, đều giống như tiến vào một cái mênh mông không thể độ triệt vũ trụ!

"Đùa, đùa cái gì. . ."

Trên mặt đất, hết thảy tự tin, đều ở trong lòng bàn tay không còn sót lại chút gì, Lương Đao, Chiến Long, cùng còn lại mười sáu tên luân hồi đội viên sắc mặt thảm biến.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 673: Thằng Chó

Chương 673: Thằng chó

【 khẩn cấp liên hợp nhiệm vụ chính thức mở ra! 】

【 công nghệ cao vũ khí hạn chế giải trừ! Giới hạn tại nhằm vào nhiệm vụ mục tiêu! 】

【 triệt để tiêu diệt dị đoan sinh mạng thể, đánh giết người cấp S kịch bản ban thưởng một cái, 20000 điểm hối đoái điểm tích lũy, người tham dự cấp A kịch bản ban thưởng một cái, hối đoái điểm tích lũy 8000 điểm! Đoàn đội quyền hạn tăng lên một giai! 】

【 dị đoan sinh mạng thể rời đi giới này thì coi là nhiệm vụ thất bại, tàn sát tập thể! 】

Chủ Thần lãnh khốc vô tình nhắc nhở đột ngột tại mỗi một cái luân hồi giả đáy lòng vang lên, mà ở đây hết thảy mười sáu vị kinh lịch mấy chục trận thế giới nhiệm vụ, mở ra tứ giai khóa gien mạnh mẽ Đại Luân Hồi người vẫn như cũ ánh mắt rung động, nhìn qua đỉnh đầu cao mấy ngàn trượng thiên khung mở rộng, vạn dặm vân khí vỡ vụn khuấy động, hùng tráng mỹ lệ, viễn siêu thế nhân tưởng tượng Vũ Trụ Nhỏ chậm rãi hạ xuống. Đỉnh điểm tiểu thuyết

Ánh mắt ngưng kết nhìn qua hoàn toàn vượt qua phạm vi hiểu biết bên ngoài khổng lồ tinh vũ, một loại thật sâu cảm giác vô lực để tất cả luân hồi giả nội tâm rung mạnh. Kia là cùng bất luận cái

gì đỉnh cấp kịch bản Boss đều hoàn toàn khác biệt một loại tâm linh áp bách. Cái này đang hạ xuống tinh vũ để bọn hắn cơ hồ tất cả mọi người ẩn ẩn sinh ra một loại chính mình chỗ ỷ lại, chỗ tự ngạo năng lực căn bản chính là không có chút ý nghĩa nào hư ảo cảm giác.

"Vũ trụ thiên thể không gian lĩnh vực hỗn độn pháp bảo đây rốt cuộc là thứ quỷ gì!"

"Có lầm hay không, như thế xem xét chính là chung cực Boss ra sân tràng diện, Chủ Thần cái này gái điếm thúi vì cái gì không cho chúng ta kỹ càng nhắc nhở, để chúng ta sớm làm chuẩn bị "

"Bên trong bóng người kia chẳng lẽ là luân hồi giả a quá khoa trương, ta còn tưởng rằng là Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới Boss lớn thần nữ Oa đăng tràng, loại trình độ này đối thủ, khó trách Chủ Thần muốn chúng ta hai đội liên hợp!"

Viên này tròn trịa tinh vũ giáng lâm thanh thế tràng cảnh thực sự quá mức kinh người, vừa ra trận liền để đông đảo luân hồi giả ý thức được trận này nhiệm vụ, khả năng xa muốn so bọn hắn trước đó tưởng tượng còn muốn gian nan!

Chỉ có đem ánh mắt chuyển dời đến nhà mình đội trưởng trên thân lúc, trong lòng bọn họ gấp gáp cùng không còn đâu chậm lại như vậy một tia. Là chủ lực công thành Lương Đao, Chiến Long không chỉ mở ra tứ giai khóa gien cao cấp, chỗ cường hóa công pháp, kỹ năng cũng đều là võ học cấp Thần, vô cùng cường đại, cũng là hoàn thành cái này quỷ dị tiêu diệt toàn bộ nhiệm vụ ỷ vào cùng hi vọng.

Thiên địa dị động một giây sau, tròn trịa tinh vũ lấy không nhanh không chậm tư thái tiếp tục hướng về mặt đất rơi xuống, các loại nhìn xa trang bị, dò xét trang bị toàn bộ đều bị hai đội thành viên lấy ra ngoài, mấy vạn mét không trung tinh vũ cảnh tượng trong nháy mắt bị điện giật tử kính viễn vọng cùng phóng

lên tận trời vi hình vệ tinh bắt giữ, tạo thành 3D hình ảnh xuất hiện tại mọi người trước mặt.

"Lấy nó tốc độ bây giờ, còn có ước chừng một khắc đồng hồ thời gian, cái đồ chơi này liền sẽ hạ xuống chúng ta trên không một cây số khoảng chừng khoảng cách."

"Cái đồ chơi này mặt ngoài không gian thành vặn vẹo ngăn cách trạng thái, sóng điện từ không cách nào thẩm thấu, không cách nào đo đạc ra hắn đường kính cùng nội bộ cấu thành, nhưng là vẻn vẹn từ mắt thường bên trên phán đoán đường kính hắn là sẽ không vượt qua mười cây số."

"Về phần ở trung tâm đạo nhân ảnh này, chỉ sợ sẽ là nhiệm vụ của lần này mục tiêu, tạm thời còn không rõ ràng lắm đối phương cường hóa phương hướng. Nhưng là muốn công kích đến mục tiêu, rất hiển nhiên cùng đánh trước phá tầng ngoài cùng xác rùa đen mới có thể."

Lương Đao đội ngũ cùng Chiến Long đội ngũ đã hội tụ tại hết thảy, song phương trí giả cấp tốc xử lý vi hình vệ tinh cùng ống nhòm điện tử điện tử quan sát đào được tin tức, tự giễu nói:

"Các vị, lần này Chủ Thần chơi lớn rồi, chúng ta làm không tốt sẽ bị chơi hỏng."

Chiến Long cùng Lương Đao híp mắt nhìn chằm chằm thiên khung, lạnh lùng mở miệng: "Ý nghĩ nghĩ cách trước tìm ra vật này nhược điểm lại nói!"

Làm đoàn đội người mạnh nhất cùng lãnh tụ tinh thần, bọn hắn cũng là vừa sợ vừa nghi, tạm thời không cách nào đánh giá ra Chủ Thần đưa lên tiến đến đến cùng là như thế nào một loại tồn tại. Nhưng là cự tuyệt nhiệm vụ xoá bỏ , nhiệm vụ thất bại xoá bỏ, lấy bọn hắn đỉnh tiêm luân hồi đoàn đội địa vị, lần này cũng hiếm thấy rơi xuống không có lựa chọn khác tình trạng.

Chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại!

Tại Chủ Thần xoá bỏ uy hiếp dưới, song phương đoàn đội thành viên căn bản không để ý tới cái gì thù cũ, cấp tốc tụ tập cùng một chỗ, từ hai phe trí giả cộng đồng xử lý tin tức, thảo luận tác chiến phương án.

Tại chỉ có không đến một khắc đồng hồ như thế cấp bách thời khắc,

Chiến Long cùng Lương Đao hai người ánh mắt trực câu câu nhìn chằm chằm đỉnh đầu từng chút từng chút rơi xuống xuống tới tinh vũ:

Lương Đao sắc mặt nghiêm túc, thấp giọng nói: "Cái này nhìn qua tựa hồ là phá toái hư không, không gian ma pháp một loại thủ đoạn hình thành đồ vật "

Bên cạnh chính là sinh tử cừu địch, Chiến Long hờ hững nói: "Mà lại đối không gian lợi dụng đến một cái rất cao cấp độ, đây là một trận trận đánh ác liệt."

Lương Đao gật gật đầu: "Như thế trắng trợn phản kháng Chủ Thần, xem ra Chủ Thần gặp phải phiền phức không nhỏ, các vương đội ở giữa liên quan tới Chủ Thần xảy ra vấn đề truyền ngôn quả nhiên không phải không có lửa thì sao có khói."

"Bây giờ còn có công phu chú ý những thứ này." Chiến Long cười lạnh nói: "Lương Đao, mối thù của ta và ngươi oán còn không có giải quyết, một hồi chiến đấu bên trong nhưng tuyệt đối không nên chết rồi."

Lương Đao cười ha ha một tiếng: "Chiến Long, đây cũng chính là ta nghĩ nói với ngươi!"

"Đội trưởng!"

Lãnh Không cùng Carles cái này hai tên đoàn đội bên trong trí giả mở miệng kêu gọi, Lương Đao cùng Chiến Long hai người nhanh chóng trở về mặt đất, còn lại luân hồi đội viên trận địa sẵn sàng đón quân địch, lắng nghe song phương trí giả quyết định được tác chiến phương châm.

"Hiện tại mục tiêu ngoại tầng bao khỏa không gian cơ chế không rõ, cho nên chúng ta tất cả từ xa hỏa lực trước toàn lực xuất thủ thăm dò! Chủ Thần giải trừ công nghệ cao vũ khí hạn chế cũng coi là một cái lợi tin tức tốt, kiểm kê xuống tới điện từ mạch xung pháo, đại đương lượng hạch đạn đạo, phản vật chất súng ngắm, cùng với khác tất cả thành viên có công kích từ xa thủ đoạn triển khai công kích, nếm thử nhìn có thể hay không đánh vỡ!"

"Lương Đao, Chiến Long hai vị đội trưởng, đối phương cũng không biết hai người các ngươi là trong chúng ta người mạnh nhất , chờ đến sơ hở của đối phương hiển lộ sau chính là hai vị xuất thủ tuyệt sát thời cơ!"

Lương Đao Chiến Long hai người đồng thời gật đầu, hướng về riêng phần mình đội viên trầm giọng nói:

"Chư vị, đây là một trận trận đánh ác liệt, không có cái gì hoa xảo có thể nói, chư vị tùy cơ ứng biến đi. Đã phục sinh qua một lần thành viên lấy từ xa công kích cùng quấy rối làm chủ, còn lại đội viên lấy kênh đoàn đội thời gian thực tin tức làm chủ!"

"Tốt!"

Chúng đội viên cùng nhau đồng ý, mười sáu đạo bóng người trong nháy mắt phân tán ra đến, cực tốc chạy về phía chế định tốt tác chiến phương vị, bắt đầu bố trí lên chuyên vì công thành chuẩn bị chiến lược tính đại sát tổn thương công nghệ cao vũ khí.

Song phương đoàn đội ở phương diện này trên cơ bản không có tàng tư, có thể đi đến bây giờ tình trạng, đứng thẳng ở ngàn

vạn luân hồi giả đỉnh phong không ai là ngu xuẩn. Bây giờ bọn hắn đối mặt cục diện mặc dù chưa nói tới cửu tử nhất sinh, nhưng cũng muốn đem hết toàn lực, không thể có bất kỳ giữ lại, nếu không vô luận là phương nào lưu lại một tay dẫn đến nhiệm vụ thất bại, đưa tới hậu quả đều là tai nạn tính.

Nhiệm vụ một khi thất bại, hai đội đội trưởng coi như có thể kháng cự xoá bỏ, nhưng là cũng chỉ sẽ trở thành quang can tư lệnh một cái, sớm muộn sẽ chết tại cái khác đoàn đội giảo sát trong nhiệm vụ, không có ngoại lệ.

Tại khác biệt phương vị, toàn viên vận chuyển, mấy chiếc tốc độ siêu thanh phi hành khí trang bị tốt đại đương lượng đầu đạn hạt nhân chuẩn bị sẵn sàng; một tòa băng lãnh sắt thép pháo đài lắp ráp hoàn tất, bắt đầu vận chuyển tích súc năng lượng; một viên đạn liền có có thể so với đạn hạt nhân lực sát thương phản vật chất súng ngắm vào chỗ; cái khác có được cường đại công kích từ xa năng lực luân hồi giả hoặc kéo cung súc thế, hoặc minh tưởng ngâm xướng. . .

Tròn trịa tinh vũ vẫn tại tiếp tục tính hạ xuống, đã rơi xuống cách xa mặt đất không đến cự ly một cây số, đinh tai nhức óc tiếng oanh minh bên trong, đồng bằng trên mặt đất, một trận thiên băng địa liệt thế công đang nổi lên, một cỗ sợ hãi đáng sợ khí tức phóng lên tận trời!

Mỗi một cái luân hồi đội viên đều biến mất tại đồng bằng từng cái phương vị, lạnh lùng đánh giá đỉnh đầu hạ xuống tinh vũ:

"Chuẩn bị sẵn sàng!"

Tạm thời sát nhập kênh đoàn đội bên trong bỗng nhiên vang lên Chiến Long cùng Lương Đao hai người băng lãnh thanh âm:

"Tiến công!"

Sau một khắc, từ Chủ Thần không gian hối đoái mấy trăm vạn tương đương đạn hạt nhân theo tốc độ siêu thanh phi hành khí phóng lên tận trời;

Hơn ngàn vạn t điện từ mạch xung dòng lũ tại hỗn loạn thiên địa từ trường, vặn vẹo không gian bên trong bắn ra;

Một viên thường thường không có gì lạ hắc đạn lấy gấp năm lần vận tốc âm thanh bay về phía tròn trịa tinh vũ dưới đáy, ở trong quá trình này nó ngoại tầng vỏ đạn bắt đầu tầng tầng phân giải, một cỗ diệt thế khí tức ẩn ẩn lộ ra. . .

Một cây mũi tên, hóa thành một đạo thuần túy mà ánh sáng đen kịt tuyến, trải qua địa phương đều là đen nhánh, lộ ra đủ loại khó nói lên lời, hỗn loạn tới cực điểm hủy diệt sắc thái;

Một tia chớp chi long từ mặt đất bắn ra, phát ra so bất luận cái gì lôi minh càng trầm thấp hơn rung động, ầm ầm cuồn cuộn không dứt, phảng phất đến từ viễn cổ, có thể một mực kéo dài đến vũ trụ kết thúc trầm đục. . .

Sát na ở giữa, theo hai phe đội trưởng ra lệnh một tiếng, các loại vạn tượng sụp đổ thế công đã hội tụ thành vô tận hủy diệt dòng lũ, hung mãnh xung kích tại Khung Vũ Tinh Không thần quốc dưới đáy cùng một cái khu vực!

Oanh long long long long long long long!

Đinh tai nhức óc bạo minh giữa không trung liên tiếp vang lên, chính phản vật chất chạm vào nhau, quang điện phóng xạ, điện từ mạch xung, đánh nát hư không, hủy diệt lôi đình. . .

Ầm vang một tiếng, tựa như nổ tung tinh thần thiên thể, lực lượng nghiền ép cùng chống lại đạt tới ngay cả không gian cũng vô pháp tiếp nhận hạn mức cao nhất về sau, chính là nhỏ bé phạm vi sụp đổ, chôn vùi, nổ lớn!

Cuồng bạo tuyệt luân các thuộc tính năng lượng tại nhỏ hẹp phạm vi bên trong khuấy động điệp gia, lập tức thúc đẩy sinh trưởng ra một đóa thẳng đến màn trời hùng vĩ mây hình nấm, cây nấm dưới đáy đả kích cường liệt sóng cùng hào quang chói mắt hướng bốn phía khuếch tán, thật lớn kích sóng khí lãng lấy vượt qua vận tốc âm thanh hơn trăm lần tốc độ bắt đầu tuỳ tiện quét ngang chung quanh trên trăm cây số! Thiên địa một mảnh hỗn độn, băng liệt, phân giải, vỡ nát, hoá khí, trong nháy mắt chung quanh hơn trăm dặm hết thảy toàn bộ đều chuyển hóa làm trạng thái khí bụi mù, lấy khí nuốt vạn dặm tư thái, ngang ngược hướng bốn phương tám hướng nghiền ép mà đi!

Đủ loại uy năng điệp gia, hỗ trợ lẫn nhau, khiến cho tinh vũ dưới đáy bị trong số mệnh khu vực gặp năng lượng cường độ tương đương với bị trên trăm khỏa trăm vạn tương đương đạn hạt nhân đồng thời đả kích. Khổng lồ như thế năng lượng tại cực nhỏ phạm vi bên trong đồng thời bộc phát, hoàn toàn có thể xóa đi tất cả tồn tại.

Tinh vũ rơi xuống tình thế phảng phất dừng lại như vậy một cái sát na, sau đó toàn bộ hình tròn kết cấu kịch liệt rung động, co rút lại, hình dạng vặn vẹo biến ảo, nội bộ ẩn chứa sáng chói tinh hà là tránh là nhấp nháy, dập tắt một mảng lớn.

"Công kích hữu hiệu!"

Hai đội trí giả, Lãnh Không cùng Carles lúc nào cũng đều tại lấy thủ đoạn của chính mình giam khống đả kích khu vực biến hóa, lập tức ở kênh đoàn đội bên trong nhanh chóng nhắc nhở đến:

"Tinh vũ xuất hiện rõ ràng co vào, rõ ràng tại điều năng lượng, hẳn là tạo dựng không gian kết cấu nhận lấy trọng thương, ngăn cản hắn khôi phục!"

"Chúng ta tới a!"

Các loại cường đại công nghệ cao vũ khí, sát chiêu, không phải tiêu hao hoàn tất chính là ở vào làm lạnh bên trong, Lương Đao, Chiến Long cái này hai tên người mạnh nhất tức thời phát ra âm thanh, hư không một bước, xuất hiện ở tròn trịa tinh vũ dưới đáy, như cũ mãnh liệt dị thường năng lượng loạn lưu trung tâm, còn lại luân hồi đội viên trong nháy mắt đem lực chú ý toàn bộ tập trung, chuẩn bị tùy thời yểm hộ.

Bang lang!

Lương Đao cười lạnh một tiếng, không có bất kỳ cái gì nói nhảm, khí thế như núi lửa bộc phát, đao quang lướt qua chân trời, xuyên thủng hư không, ở trên bầu trời tạo thành một đạo to lớn vô cùng hư không vực sâu, chém về phía rút lại mấy lần tinh vũ không gian, làm cho cả thiên không đều đang run rẩy!

Tàn khốc vô tình, vạn vật Quy Khư đao thế, đao ý tê thiên liệt địa, bao phủ thôn phệ vạn vật. . . Sáng tắt tia sáng tại xoay chuyển, tại không quy luật tán loạn, thậm chí va chạm nhau, chập chờn. Cuồng bạo năng lượng quét sạch thiên khung, ù ù kinh khủng rống to phảng phất tại sâu trong hư không truyền đến. . .

【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn biển, núi, gió, băng, hỏa năm thức hợp nhất! 】!

Chiến Long đứng thẳng hư không bất động, như là Thái Cổ Thần Sơn trấn áp thương khung, tay phải năm ngón tay một nhiếp thả lỏng ở giữa, liền có mười vòng ấm áp húc nhật từ lòng bàn tay của hắn bay lên! Mười cái huy hoàng quang mang vạn trượng mặt trời, tại chỗ này hiện ra. Nhất thời thập dương diệu không, Chiến Long bốn phía không gian ẩn húc nhật dương khí nhất thời thuận tiện Tượng Sơn băng sóng thần đồng dạng bành trướng tứ ngược, hướng về bốn phương tám hướng lan tràn ra, không thể tưởng tượng đem trong vòng trăm dặm thiên không mây trắng đốt cháy thành một mảnh lập lòe quang hải!

Sau đó, thập nhật hoành không, hợp thành một tuyến, hướng về tinh vũ không gian dưới đáy rơi đi! Tất cả thấy cảnh này người chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh chói mắt kim hoàng sắc quang minh, quanh thân một mảnh nấu biển đốt trời khốc nhiệt, tựa hồ thân ở biển lửa vô biên, ngoại trừ ánh sáng và nhiệt độ bên ngoài, thiên địa vạn vật không còn, đồ vật không phân, trên dưới khó phân biệt. . .

【 hồn thiên bảo giám thập dương quy nhất 】!

Cái này hai tên đạt đến khóa gien tứ giai cao giai đoạn đỉnh cấp luân hồi giả, hoàn toàn chính xác có động một tí hủy thiên diệt địa thực lực cường đại, đã không thua đại thiên trong vũ trụ Khởi Nguyên Giới Hư Cảnh đỉnh phong từng cái Võ Thánh, đồng dạng có phá hư đại lục bản khối thực lực kinh khủng!

Nhưng mà

"Khặc khặc. . . XXX các ngươi mẫu thân a! Các ngươi những cái này thằng chó, hôm nay, ta liền muốn để các ngươi biết được cái gì là cường giả uy nghiêm nha!"

Lương Đao, Chiến Long, còn lại khẩn trương mong đợi luân hồi giả biến sắc.

Tinh vũ dưới đáy, đột nhiên vang lên một cái cực điểm tà ác, cuồng bá ý chí, đồng thời tinh vũ nứt ra, một đạo hùng tráng vĩ ngạn thân thể bạo xông mà ra, cầm trong tay một thanh hơi mờ hung lệ cự đao, một đao quét sạch ra thiên tượng dị biến khác thường, âm dương mất cân bằng xung đột, càn khôn điên đảo nghịch loạn kinh khủng đao thức, ẩn chứa trong đó có khó có thể dùng tưởng tượng huyền diệu chiêu thức, Lương Đao Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn cũng tốt, Chiến Long thập dương quy nhất cũng tốt, đều một chút giống như là đã mất đi phương hướng, bị gỡ ngoại trừ tuyệt đại uy lực, lung tung hướng về cái khác phương hướng tiêu xạ mà đi!

Ầm ầm

Nhìn lại dưới thân đại địa, ba va chạm ở giữa, mặt đất đã bị xé nứt chấn động vỡ vụn băng liệt. Từng đạo kéo dài trên trăm cây số, to lớn tới cực điểm tân sinh lạch trời hẻm núi, thình lình xuất hiện tại mặt đất bên trong. Mà tại vô số đạo liệt hố trung tâm, thì bỗng nhiên là một cái tan rã không còn hình dáng to lớn hình bầu dục cái hố nhỏ. Liệt diễm ngay tại chậm rãi thiêu đốt, hỗn loạn khí lãng đang chấn động chấn động, quanh quẩn lấy tuyệt vọng cùng hủy diệt!

"Tốt! Chủ động ra!"

Lương Đao, Chiến Long hai người đột nhiên vui mừng, thừa cơ hư không vội vàng thối lui, cũng không cần hai người hạ lệnh, mắt thấy đến chính chủ xuất hiện, trên mặt đất tứ tán ra luân hồi đội viên cấp tốc bốn phương tám hướng đem trên trời dưới đất toàn bộ phong tỏa!

Kéo ra khoảng cách an toàn, Chiến Long cùng Lương Đao hai người hư không đứng vững, ngưng trọng nhìn chằm chằm đối diện tinh vũ phía dưới.

Phá trừ hai người bọn họ liên thủ một kích, là cả người như sơn nhạc, vẻn vẹn đứng vững liền phảng phất chống đỡ lên phiến thiên địa này nam tử, hình dáng tướng mạo cực kỳ hung lệ, Man Cổ, giống như một tôn thượng cổ chiến thần!

Mà lúc này giờ phút này, cái này giống như Viễn Cổ thời đại chiến thần đồng dạng nam tử chính lấy một loại ánh mắt hưng phấn nhìn bọn hắn chằm chằm hai người.

Chiến Long nhướng mày, vẫn không nói gì, Lương Đao ánh mắt đã toàn bộ tụ tập tại đối diện buông thả trong tay nam tử cự trên đao:

"Ừm ngươi quả nhiên là luân hồi giả, nhìn ngươi là đổi hoàn chỉnh Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn cùng hổ phách đao "

Lương Đao vừa đi vừa về quét mắt buông thả nam tử toàn thân, chậm rãi mà nói:

"Như vậy ngươi có biết hay không, hổ phách chi tà chẳng những đả thương địch thủ, càng có thể thương chủ, nếu như không đi ra bản thân con đường đến, sớm muộn có một ngày sẽ bị hắn triệt để thôn phệ "

Hổ phách đao cùng Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn đều là xuất từ 【 thần binh huyền bí 】 thế giới, viễn cổ thời điểm, Xi Vưu mắt thấy thiên tai tai họa diễn sinh ra cường đại lực phá hoại, cho nên có chỗ dẫn dắt, sáng chế một bộ kinh thiên động địa đao thuật; hổ phách đao thì là Xi Vưu đem thiên ngoại dị yêu cùng mình Bạch Hổ tọa kỵ luyện làm một thể, thành tựu thanh này chí tà, chí phách thần binh, bọn chúng đều là tại Chủ Thần không gian bên trong đánh giá đỉnh tiêm Thần cấp binh khí cùng võ học, lực sát thương cường hãn tài nghệ trấn áp chư thần!

Bất quá muốn phát huy 【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn 】 uy lực chân chính nhất định phải phối hợp chân chính hổ phách đao, mà hổ phách đao chí hung chí tà, sẽ thay đổi một cách vô tri vô giác lấy tà khí ăn mòn kỳ chủ, cuối cùng không được chết tử tế.

Mà Lương Đao chính mình tại phát hiện điểm này sau thì là mở ra lối riêng, tại 【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn 】 trên cơ sở lấy kinh nghiệm của mình tâm đắc, đã sáng tạo ra không kém gì nguyên bản bao nhiêu một cái khác phiên bản, càng quan trọng hơn chính là không cần hổ phách đao, cũng có thể phát huy nguyên bản bảy thành trở lên uy lực.

Đây chính là bởi vì như thế, Lương Đao mới lập tức liền đã nhận ra cái Chủ thần này gấp đón đỡ thanh chước mục tiêu, cường hóa phương hướng cùng đã từng chính mình giống nhau như đúc.

"Thì ra là thế."

Chiến Long đáy lòng linh quang lóe lên:

"Khó trách gia hỏa này dám như thế lỗ mãng đối kháng Chủ Thần, xem ra hắn đã bị tà khí ăn mòn tâm trí!"

Không riêng gì Chiến Long cùng Lương Đao, giữa thiên địa xa xa phong tỏa chiến trường còn lại luân hồi đội viên tại Lương Đao điểm phá đối phương cường hóa phương hướng về sau lập tức nghĩ đến điểm này, đồng thời cũng nhanh chóng chỉ định lên tính nhắm vào tác chiến phương án.

【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn 】 cùng hổ phách đao tổ hợp, lực sát thương không thể nghi ngờ, đã là luân hồi giả đỉnh tiêm bên trong đỉnh tiêm, hơn nữa đối với mới có khả năng đã bị tà khí ăn mòn, nói không chừng lại bởi vậy nổ tung, biến thành càng thêm nguy hiểm cuồng ma, mà hai người bọn họ đội phải đối mặt có thể nói là nguy hiểm hệ số đồng dạng tiêu thăng.

"Khặc khặc, khặc khặc. . ."

Trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, khắp nơi đều bị phong tỏa, Chiến Long cùng Lương Đao hai người đối diện, chiến thần hung bá nam tử lại nhẹ nhàng quơ trong tay hổ phách đao, nhếch môi, sâm nhiên cười nói:

"Đáng chết thằng chó, ngươi tại thả cái gì cẩu thí! Ngươi vừa rồi sở dụng, chính là lão tử sáng tạo ra chiêu thức nha!"

"Ngươi dạng này củi mục, cũng dám lung tung cải biến lão tử tâm huyết, ngươi hôm nay liền muốn chết cực thảm, thảm nhất, cực kỳ bi thảm a!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 674: Cường Giả Liền Muốn Nghịch Thiên

Chương 674: Cường giả liền muốn nghịch thiên

Hắn đang nói cái gì hắn sáng tạo ra Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn

"Ngươi nói ngươi là Xi Vưu "

Lương Đao cùng Chiến Long nội tâm dâng lên một loại hoang đường tuyệt luân cảm thụ, trong điện quang hỏa thạch không khỏi cùng nhau cười lạnh thấp giọng đường rẽ:

"Ngu xuẩn!"

"Xem ra tâm trí của hắn đã bị hổ phách đao ăn mòn đại bộ phận, đem mình làm làm hổ phách đao đời thứ nhất chủ nhân, hỗn đồ ăn thực tế. Đỉnh điểm tiểu thuyết "

"Còn muốn làm tâm đối phương tâm trí triệt để sụp đổ nổ tung, khó mà kết thúc."

"Bất quá hắn có thể ngăn cản hai người chúng ta liên thủ một kích, hoàn toàn chính xác không thể khinh thường, nhất định phải xuất ra toàn lực. Cũng may Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn cường hóa chúng ta song phương đội ngũ đều hắn là hiểu rõ, xem như niềm vui ngoài ý muốn."

Hai người giao lưu chỉ là trong nháy mắt sự tình, rải bốn phía từng cái tứ giai thành viên, các loại từ xa chặn đánh, phụ trợ

Thánh thuật, suy yếu, chậm chạp, sinh mệnh trôi qua cùng nguyền rủa chú văn đã vận sức chờ phát động, mà hai phe trí giả, Lãnh Không, Carles lại đồng thời thật sâu nhíu mày lại:

"Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn... Không, không đúng lắm... Người này, rất kỳ quái."

"Đến cùng là nơi nào không đúng"

Bọn hắn làm đoàn đội bên trong hạch tâm túi khôn, tính toán tường tận hết thảy, chỗ cường hóa phương hướng không khỏi là hướng về não người lực cực hạn phương hướng phát triển, không chỉ là trí lực hạn mức cao nhất, bao quát giác quan thứ sáu khai phát cũng tiếp cận cực hạn.

Mà cái này đột nhiên từ tinh vũ nội bộ đi ra nam tử lập tức cho bọn hắn một loại cực kỳ hư ảo, không chân thực cảm giác quỷ dị xúc, lập tức liền để bọn hắn sinh lòng lo nghĩ.

"Miệng kiệt... Miệng kiệt, ta rất lâu không động tay a."

Tự xưng Xi Vưu hung bá nam tử lại tựa hồ như không nguyện ý lãng phí thời gian nữa, liếc mắt qua cái khác nhìn chằm chằm luân hồi giả, lên tiếng cười như điên nói:

"Củi mục số lượng lại nhiều cuối cùng chỉ là củi mục, muốn cùng ta như vậy cường giả chiến đấu, các ngươi còn chưa đủ ban a!"

Tranh tranh tranh tranh tranh tranh!

Sau một khắc, Xi Vưu trong tay hổ phách rung mạnh, phát ra phong lôi tề động thiên băng địa liệt thanh âm, không cách nào hình dung không thể nói rõ kinh khủng Cự Lực từ hai tay đều rót vào hổ phách lại cuồn cuộn dâng lên mở ra, hướng về trước mặt Chiến Long, Lương Đao hai người, cũng hướng về phong tỏa vòng lên đứng thẳng mỗi một cái luân hồi giả vung mạnh, chém mạnh,

mãnh liệt chém!

Hổ phách đao phong lướt qua, vô hình không khí, không gian, tia sáng đều bị xé nứt, bất an nhảy lên, kia là vô tận Cự Lực gia trì, xé rách hư không hiện ra! Ngay sau đó, vô cùng vô tận Địa Thủy Phong Hỏa các loại nguyên khí điên cuồng tứ ngược nổ tung!

"Cẩn thận!"

Đối mặt Xi Vưu ngang nhiên công kích, mỗi một cái luân hồi giả sớm đã có chuẩn bị, phản vật chất đạn đánh lén, các loại hung ác nguyền rủa, các loại cấm tiệt nguyên khí đạo cụ, kịch độc, cực hàn, cường toan công kích cùng nhau bộc phát, bốn phương tám hướng từng cái góc độ công về phía điên dại Xi Vưu; nhưng mà Xi Vưu một đao kia tựa như là trống rỗng nổi lên không gian phong bạo, không khác biệt quét sạch toàn bộ thiên khung, đem tuyệt đại bộ phận thế công đều quét sạch sành sanh, đồng thời như là trời long đất lở vẫn như cũ hướng lên trời bên trên lòng đất quét sạch mà đi, càn quét ngàn dặm!

Xi Vưu cười ha ha: "Củi mục nhóm, hết thảy cho ta bại đi!"

Cuồng tiếu bên trong, chân hắn đạp long xà, tay lớn chấn động, cơ bắp lớn gân như gợn sóng chập trùng, mà trong tay hổ phách đao lại lần nữa phát ra đinh tai nhức óc đao rít gào, như thiểm điện bổ ra, vung vẩy ở giữa Địa Thủy Hỏa Phong điên cuồng va chạm, một tia ảm đạm khó coi màu xám gợn sóng nương theo lấy đen nhánh nhỏ vụn điện mang không ngừng hiển hiện, khép lại, sinh ra như lỗ đen đao khí vòng xoáy dòng lũ, hướng về Lương Đao cùng Chiến Long đánh tới!

Một đao kia chém ra, sơn băng địa liệt, Bạo Phong Hải rít gào thiên tai cảnh tượng giáng lâm ngàn dặm phạm vi mấy trăm dặm, đại địa chớp mắt chìm xuống, vô số vết đao vực sâu ở trên mặt đất vỡ ra, để ở xa ở ngoài ngàn dặm Triều Ca thành đều kịch liệt chấn, sinh linh đồ thán!

Xuy xuy xuy. Máu tươi giữa trời vẩy xuống, mười bốn người luân hồi giả hoặc nhẹ hoặc nặng vết thương nở rộ, hư không nhanh chóng thối lui!

Cứ việc không phải đối bọn hắn phát ra, Xi Vưu một đao này đao thế liền bao phủ phạm vi mấy trăm dặm, để bọn hắn nhao nhao bị thương.

Mà trong cùng một lúc, các loại gia trì tốc độ, thể phách, khôi phục, kháng tính, sinh mệnh lực tính chất phụ trợ ma pháp cùng đạo cụ cùng nhau tại Lương Đao cùng Chiến Long cái này hai tên chủ lực trên thân nở rộ ra!

Đây là tới từ ở song phương đoàn đội phụ trợ nhân viên,

Đến giai đoạn này bọn hắn các loại tính chất phụ trợ pháp thuật hiệu quả đều mười phần cường đại, liền xem như Lương Đao cùng Chiến Long dạng này đỉnh cấp luân hồi giả, đều có thể tăng lên hai đạo ba thành chiến lực, là đủ sửa chiến cuộc.

Lực lượng, thực lực đột nhiên tăng phúc, đối mặt cuồng chiến thiên hạ Xi Vưu, Lương Đao cùng Chiến Long giễu cợt nói:

"Xi Vưu bất quá là người điên thôi!"

"Vừa rồi năm đao hợp nhất chỉ là thăm dò thôi, nếm thử ta một mình sáng tạo Thất Đại Hạn đi!"

Xi Vưu thiên kinh địa động sát chiêu phô thiên cái địa lao nhanh mà đến, Lương Đao thể nội như tiếng sấm giòn vang liên miên, gân xanh nổ lên tại cái trán, huyết mạch bí bắt nguồn từ lồng ngực, hai tay cơ bắp căng cứng hở ra... Phảng phất trong tay hổ phách ngưng tụ gánh nặng không thể chịu đựng nổi.

Rống!

Trường đao trong tay như là mãng rồng đọ sức thiên, đã thấy

Địa Thủy Phong Hỏa các loại hủy diệt đao ý bành trướng lưu chuyển, phá hải, núi lở, phong bạo, mưa đá, liệt hỏa ngũ đại hạn đao ý tại trong lúc nhất thời toàn bộ quán thông như một. Hóa thành một cỗ cổ phác vô hoa mà thuần túy tới cực điểm sức mạnh mang tính chất hủy diệt, cấp tốc giao hội thành một mảnh trắng xoá tối tăm mờ mịt, phảng phất có thể đem vạn sự vạn vật xoá bỏ diệt tuyệt lớn túc sát, đại phá diệt!

"Thất Đại Hạn Thiên Tuyệt Địa Diệt!"

Chiến Long cũng tại trong chớp mắt thân hóa húc nhật, cả người trở nên trong suốt, phảng phất biến thành lưu ly chế tạo người, thậm chí có thể rõ ràng mà nhìn thấy trong cơ thể hắn dòng năng lượng động. Hắn thật đơn giản nâng cánh tay, bóp quyền, thiên địa tối sầm lại, phảng phất đem giữa thiên địa cùng tự thân quang mang toàn bộ tụ tập đến trong tay, sau đó một quyền giữa trời hoành kích, một đạo khó mà hình dung hùng vĩ khí mang mãnh liệt bắn mà ra!

Nhất thời chỉ gặp khí mang chỗ đến, còn hơn nhiều trăm ngàn cái mặt trời cường quang tùy theo nở rộ. Phần tử vỡ vụn, điện tử bóc ra... Bị tức mang đảo qua, đâm trúng hết thảy sự vật. Vô luận không khí vẫn là hạt bụi nhỏ, nhỏ bé nhất phần tử kết cấu đều trong nháy mắt tan rã, đây chính là Chiến Long bí mật sát chiêu, kết hợp 【 hồn thiên bảo giám 】 cùng khoa học võ đạo tự sáng chế tới võ học: Hồn thiên Bạo Liệt Quyền!

Oanh!

Ba ở giữa va chạm trực tiếp tạo thành phương viên trăm dặm đại địa chìm xuống hơn trăm mét, nương theo lấy điên cuồng địa chấn, nham tương, mưa đá, gió lốc, tạo thành một cái vô biên vô tận tử vong khu vực, không biết bao nhiêu sinh linh chết hết!

Ba đạo thân ảnh riêng phần mình máu tươi rơi vãi, trên thân vết thương chồng chất, phương hướng ngược bay ngược mà quay

về, nhưng lại có thể thấy rõ ràng Xi Vưu bất luận là bị thương trình độ vẫn là hồi phục tốc độ đều muốn so Lương Đao, Chiến Long hai người mạnh hơn một đoạn.

"Miệng kiệt, miệng kiệt... Muốn bại ta, các ngươi luyện thêm một vạn năm cũng không đủ ban nha!"

Xi Vưu trên thân, một cỗ tàn nhẫn mà Man Hoang khí tức phồng lên, hắn ánh mắt cực độ hung hãn cuồng bá, giống như điều trị hai cái người chết đồng dạng đối Lương Đao, Chiến Long duỗi ra nắm đấm, nói:

"Mười chiêu! Nếu như đơn đả độc đấu, ta mười chiêu ở giữa liền có thể đem các ngươi tùy ý một người oanh sát đến cặn bã a!"

Tiếng nói còn chưa rơi xuống, Xi Vưu hừ lạnh một tiếng, loạn đao bổ ra, nhấc lên một mảnh phong bạo, đem đánh lén mà đến công kích từ xa chôn vùi triệt tiêu.

"Đáng tiếc ngươi không có cơ hội!"

Ba người thân ảnh liên hoàn tại hư không lấp lóe, thiên không băng liệt, đại địa hủy chìm... Trong thời gian này ám sát, nguyền rủa, cường toan, chí độc chi tiễn, tốc độ ánh sáng xạ tuyến xuyên thấu... Đủ loại ác độc công kích xuất kỳ bất ý từ từng cái góc độ công tới, đại bộ phận lực sát thương kinh người, lại ẩn nấp, lại có các loại suy yếu Xi Vưu thực lực cùng thế công mặt trái hiệu quả, để Xi Vưu vị này tuyệt thế hung nhân trong lúc nhất thời nộ hống liên tục, nhưng là hắn một phương diện không cách nào chỉ trong một chiêu đưa Lương Đao, Chiến Long hai người vào chỗ chết, lại tại các loại tên bắn lén tập kích hạ không thể thoát khỏi hai người bọn họ dây dưa đi đồ sát cái khác thành viên, trong lúc nhất thời cuồng nộ tới cực điểm.

Ngay tại Xi Vưu hung tính dâng lên, chuẩn bị đi trước đồ sát cái khác luân hồi giả lúc, nhưng dù sao cách Lương Đao cùng

Chiến Long hai người cường hãn, bá đạo thân ảnh, lâm vào triền đấu ở trong.

Trên thực tế, dù cho giờ này khắc này Chiến Long cùng Lương Đao trên thân các loại quang mang lấp lóe, từng đạo lộ ra bạch cốt, nội tạng huyết tinh vết đao ngay tại cấp tốc khép lại, hung lệ hủy diệt đao ý cũng tại từng chút từng chút bị thanh trừ, nhưng là hai người bọn họ chịu thương thế hoàn toàn chính xác muốn so Xi Vưu nghiêm trọng. Mặc dù còn lâu mới có được đến mất đi sức chiến đấu trình độ, nhưng không thể nghi ngờ đã coi như là đã rơi vào hạ phong.

Trước mắt cái này hung ác cự hán đao pháp đao thức đao ý hoàn toàn chính xác kinh khủng tới cực điểm, hổ phách đao cùng Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn dạng này võ học cấp Thần tại trong tay của người này, bộc phát ra để Lương Đao cái này đao đạo đại gia đều tâm kinh đảm hàn kinh người thế công, tại hắn cùng Chiến Long hai người vận dụng toàn lực phía dưới cũng chỉ có thể duy trì bất bại mà thôi!

Nếu như là đổi lại cái khác tứ giai thành viên, chỉ sợ mấy đao ở giữa liền sẽ bị gia hỏa này làm thịt. Thật giống như hổ phách đao cùng Thất Đại Hạn dạng này thiên địa huyền bí chính là người này một tay sáng tạo ra, phát huy ra lực lượng mạnh nhất.

Mà hai người bọn họ sở dĩ không có lập tức bại trận, trong đó còn muốn cân nhắc đến tại chiến cuộc bên ngoài còn có hết thảy mười bốn người các loại thủ đoạn đánh lén, suy yếu thủ đoạn tầng tầng lớp lớp đội viên phụ trợ quấy rối, những cái này cũng làm ra tuyệt đại trợ lực. Nếu như không phải như thế, chỉ sợ thật sẽ giống chính Xi Vưu nói, đơn đả độc đấu phía dưới trở thành Xi Vưu vong hồn dưới đao.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hết thảy xa xa không có đình chỉ, Xi Vưu, Lương Đao, Chiến

Long ba người lại lần nữa hóa thành trong hư không bốn phía du tẩu bắn ra diệt thế lôi đình, liên tiếp lấp lóe đồng thời kinh khủng hủy diệt khí cơ bốn phía khuấy động, đại địa nứt ra, chấn động đồng thời, Địa Thủy Hỏa Phong loạn lưu khuấy động, từng tầng từng tầng mặt đất bị hung hăng nhấc lên, bị xung kích sóng phồng lên hướng về phía bốn phía!

Triều Ca thành bên trong, thậm chí cả toàn bộ Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới, vô luận trận doanh, đều cảm giác được rõ ràng trận này không ngừng khuếch tán, diệt thế đồng dạng chiến đấu, nhao nhao chạy đến.

Theo thời gian thúc đẩy, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng cuồng bạo, toàn bộ đồng bằng giống như là bị hàng trăm hàng ngàn khỏa đạn hạt nhân oanh tạc qua, đã chỉnh thể hạ thành trên trăm trượng, ngàn dặm đại địa, trời đất sụp đổ, bốn phía bừa bộn.

Trụ Vương, nguyên thủy thiên ma, một lo tử, Thân Công Báo... Một đám Thiên Tử Truyền Kỳ cường giả đỉnh cao ngay tại Triều Ca thành bên trong, giờ phút này đã hoặc đuổi tới hoặc bắn ra thần niệm, riêng phần mình trong bóng tối cách xa chiến cuộc bách lý quan sát, đồng thời hãi hùng khiếp vía.

"Đáng sợ, đáng sợ, kinh người như thế thực lực, chiến đấu song phương đến cùng là thần thánh phương nào vì sao xưa nay không từng nghe tới "

Những cái này đỉnh cấp cao thủ mặc dù trong lòng kinh nghi không chừng, nhưng lại không có một cái nào có can đảm mạo muội cắm vào chiến cuộc. Tình huống hiện tại hiển nhiên chính là một phương nhân mã ngay tại hợp lực vây giết tên kia cuồng bá cường giả. Mà lại không nói ngay tại kịch liệt giao chiến, thấy không rõ hình dạng Xi Vưu, Lương Đao, Chiến Long ba người, chính là tại chiến cuộc biên giới du tẩu, thỉnh thoảng phát ra các loại không thể tưởng tượng thủ đoạn công kích mười mấy tên kỳ

dị trang phục người, mỗi một cái đều là nhân vật cực kỳ mạnh!

Chiến đấu kịch liệt ba người cường hãn trình độ càng làm cho người tới rung động, kinh dị tình trạng, tuyệt đối là tuyệt thế đỉnh tiêm Chí cường giả, tại tình huống không rõ trước đó bọn hắn tự nhiên sẽ lựa chọn sống chết mặc bây , chờ đến quyết ra một kết quả về sau mới quyết định.

Kênh đoàn đội bên trong, song phương trí giả Lãnh Không cùng Carles thanh âm dồn dập vang lên:

"Phân tán, phân tán! Chú ý phương vị! Thời khắc biến hóa vị trí!"

"Gắt gao đem hắn kiềm chế lại, nắm chắc thời cơ, vì bọn họ sáng tạo cơ hội! !"

"A! Hắn đến đây!"

"Đáng chết! Chín giờ phương hướng! Hắn đi qua!"

"Không được! Hắn trong nháy mắt bộc phát tốc độ thực sự quá nhanh!"

"Locke! Locke! Đáng chết! Ngăn lại hắn a!"

...

"Chết!"

Lúc này, huyết quang giữa trời bạo phát, tình thế lại lần nữa xuất hiện biến hóa.

Bị các loại nguyền rủa, mặt trái trạng thái quấn thân, thực lực của hai bên này lên kia xuống, ý thức được không ổn, Xi Vưu quả thực là gánh lấy Lương Đao cùng Chiến Long cuồng mãnh thế công cùng còn lại ác độc tên bắn lén, sinh sinh đem tuyến phong tỏa bên trên tứ giai đội viên ngay cả giết sáu cái! Để sáu người này biến

thành giữa trời vẩy xuống thịt nát, chết không thể chết lại!

Phốc!

Sinh sinh thụ Lương Đao cùng Chiến Long liên hợp một kích, Xi Vưu thân thể hùng tráng bên trên vô số vết thương trải rộng, liền ngay cả bản thân tốc độ khép lại đều tương đương với đình chỉ, hiển nhiên thụ trọng thương. Đây cũng là tại Xi Vưu điên cuồng đồ sát bên trong bị luân hồi đội viên trước khi chết phản kích tạo thành các loại thương thế, tích luỹ lại đến đã đến bây giờ trình độ.

Nhưng mà dù cho thụ trọng thương như thế, Xi Vưu thừa cơ lại lần nữa thuấn di vài dặm, đem một phóng thích ra các loại nguyền rủa luân hồi giả loạn đao phân thây, ha ha cười như điên nói:

"Cường giả cả đời, gặp mạnh càng mạnh, ta hôm nay chính là muốn nghịch thiên cho các ngươi nhìn a!"

Chỉ gặp hư không bên trong Xi Vưu liên chiến vài dặm phương viên, hổ phách đao vung vẩy ở giữa không gian kết cấu vỡ vụn, Địa Thủy Hỏa Phong tính cả lấy Thời Không Phong Bạo tuôn trào ra, theo Chiến Ma cuồng vũ!

"Cái tên điên này!"

Tại bọn hắn tỉ mỉ chuẩn bị các loại tầng tầng lớp lớp cạm bẫy cùng thủ đoạn dưới, Xi Vưu người bị thương nặng, hung uy đã giảm nhiều, tính uy hiếp đại giảm, nhưng là Lương Đao cùng Chiến Long hai người cũng không dễ chịu, lại thêm gần nửa đội viên đều hao tổn đi vào, căn bản không dám thư giãn tùy ý Xi Vưu lại đi truy sát cái khác đội viên, gượng chống lấy cưỡng đề một hơi, lại lần nữa truy sát mà lên.

Kênh đoàn đội bên trong:

"Lolita! Chú ý thần dũ thuật, thánh càng chi phong, thần chi ban cho thời gian cooldown, mặc kệ là đội trưởng vẫn là Lương Đao, ngươi đều phải tùy thời chuẩn bị trợ giúp!"

"Triệu Kỳ, liền xem như dùng chính ngươi mệnh đi lấp, đều nhất định phải bảo vệ tốt Lolita!"

"Chịu đựng, mục tiêu đã là nỏ mạnh hết đà, không kiên trì được bao lâu!"

Một thiếu nữ tóc vàng mím môi một cái.

Lolita dĩ nhiên chính là hiện tại Chiến Long một phương bên trong còn sót lại một trị liệu nhân viên, nắm giữ các loại cường đại, cải tử hồi sinh trị liệu ma pháp, Chiến Long có thể gánh lấy Xi Vưu hung uy một mực ác chiến đến nay, cô gái này làm ra trọng yếu tác dụng. Mà Lương Đao một đội bên trong trị liệu kẻ phụ trợ lúc trước đã tại Xi Vưu đao hạ chết không toàn thây, hiện tại trị liệu khôi phục gánh nặng liền toàn bộ đặt ở Lolita trên thân.

Ầm ầm!

Cuối cùng, tại lại một cái tuyến phong tỏa bên trên đội viên bị Xi Vưu chặn đường, cầu sinh vô vọng phía dưới trực tiếp khởi động cơ giáp chung cực tự bạo trang bị, có thể so với mặt trời bộc phát kinh khủng uy năng cùng cường quang giữa trời nở rộ, quét sạch thiên khung. Mà tên này luân hồi đội viên phi hôi yên diệt đồng thời, Xi Vưu thân thể hùng tráng tản ra nồng đậm khói đen bắn ngược mà ra, Lương Đao, Chiến Long hợp thời nắm lấy thời cơ, không giữ lại chút nào một kích tuyệt chiêu oanh ra, Xi Vưu chỉ tới kịp dựng lên hổ phách đao, máu tươi cuồng phún bên trong tựa như là người bù nhìn đồng dạng bay ngược ra ngoài.

"Hồng hộc, hồng hộc, hồng hộc..."

Thời khắc này Xi Vưu nửa quỳ vào hư không, cả người giống

như là rách rưới ống bễ đồng dạng thở hào hển, máu đỏ tươi không ngừng tuôn ra, tựa hồ đã đến cùng đồ mạt lộ.

Dù vậy, hắn nhìn về phía cẩn thận áp sát tới Lương Đao, Chiến Long ánh mắt của hai người bên trong cũng tràn đầy tùy ý, buông thả, không ai bì nổi!

Chiến Long giờ phút này bên phải bả vai tính cả toàn bộ cánh tay đều đã bị xoắn nát, vô số mầm thịt chậm rãi sinh trưởng; mà Lương Đao trên thân một đạo to lớn vết đao từ cái cổ lan tràn đến dưới bụng, máu chảy mãnh liệt, suýt nữa bị mở ngực mổ bụng.

Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn đao ý trực tiếp chém giết bọn hắn rót vào trong tế bào tâm linh chi quang, để bị thương bộ vị khó mà khép lại. Hai người bọn họ điểm khác lạ cũng đồng dạng đạt tới cực hạn, nếu như không phải Lolita các loại thần thuật trị liệu, hiện trạng của bọn họ so với hiện tại chỉ sợ còn phải lại thê thảm gấp mười.

Bất quá Xi Vưu tuy nghèo đồ mạt lộ, hoàn thành Chủ Thần nhiệm vụ gần ngay trước mắt, còn lại có thể từ xa công sát đội viên cơ hồ cũng bị nắm giữ giết sạch sành sanh. Hai người bọn họ cẩn thận phòng bị đối phương trước khi chết phản công, chậm rãi tới gần.

"Không tầm thường!"

Lương Đao chậm rãi mở miệng nói:

"Một người nghênh chiến chúng ta mười sáu người, còn bị ngươi giết chết chín cái, liền ngay cả chúng ta hai cái đều bản thân bị trọng thương... Dạng này chiến tích, ngươi là đủ tự ngạo!"

Chiến Long chậm rãi tới gần: "Nếu như ngươi cường hóa chính là cái khác phương hướng, hươu chết vào tay ai chỉ sợ còn chưa biết được, chỉ tiếc ngươi sở dụng chính là hai chúng ta đội đều

không thể quen thuộc hơn được đao pháp, đây chính là trong minh minh vận mệnh!"

Trên thực tế tình huống cũng đúng là như thế, đối với 【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn 】, Lương Đao bản thân đội ngũ bởi vì nhà mình đội trưởng chính là cái này cường hóa tự nhiên vô cùng rõ ràng; mà chiến rồng đội ngũ ở vào đối Lương Đao tất sát cừu hận, nghiên cứu quan trọng nhất liền đối phương Thần cấp sát chiêu, cho nên toàn đội đối với 【 Thôn Thiên Diệt Địa Thất Đại Hạn 】 đồng dạng hiểu rõ tại tâm, điểm này ở một mức độ rất lớn tránh khỏi hai đội thương vong nhiều hơn.

Nếu như Xi Vưu chỗ làm võ học chiêu thức là một loại khác xa lạ chiêu pháp, bọn hắn toàn quân bị diệt cũng không phải là không có khả năng.

Bao quát Lãnh Không, Carles, Lolita, song phương còn sót lại năm tên luân hồi đội viên nhìn chòng chọc vào thiên không, giờ phút này hai chi đội ngũ đều giảm quân số gần nửa, để song phương tất cả đội viên tâm tình nặng nề.

Bọn hắn thế nhưng là luân hồi không gian bên trong đỉnh cấp đội ngũ, vô luận cá nhân cường hóa vẫn là mưu trí chiến lược, hoặc là các loại chiến đấu dự trữ đều là đỉnh tiêm bên trong đỉnh tiêm! Mà cho dù đối nhiệm vụ của lần này trong lòng đã có chỗ chuẩn bị, nhưng dạng này đại giới vẫn là quá mức nặng nề một chút.

Dù cho Xi Vưu khí tức càng ngày càng yếu ớt, Lãnh Không, Carles vẫn là đồng thời tại kênh đoàn đội bên trong truyền tin nói: "Hai vị đội trưởng cẩn thận, đối phương rất có thể có một loại nào đó liều mạng thủ đoạn, đồng thời còn muốn phòng ngừa..."

"Quả nhiên, là lần đầu tiên vật thí nghiệm khác biệt thành công a."

Kênh đoàn đội bên trong, Chiến Long, Lương Đao, tất cả luân hồi đội viên, toàn bộ giữa thiên địa, cùng giấu ở chỗ tối quan sát đến một trận chiến này nguyên thủy thiên ma, Thân Công Báo, một lo tử cùng tất cả mọi người bên tai vang lên một mét vuông nhạt thanh âm:

"Như vậy, thử một chút cải tiến bản a."

Lương Đao, Chiến Long, cùng tất cả mọi người bỗng nhiên ngẩng đầu.

Thiên khung phía trên, cái kia đã theo Xi Vưu xuất hiện mà biến mất tròn trịa tinh vũ đột ngột lại lần nữa hiển hiện! Sau một khắc một vệt kim quang bắn ra mà xuống, ngưng tụ thành một bóng người, giáng lâm tại giữa thiên địa!

Đạo nhân ảnh này đồng dạng cao lớn mà hùng tráng, toàn thân kim viêm lượn lờ, người mặc đen đỏ giao nhau thiếp thân võ đạo phục, trên ngực in một cái 'Ngộ' chữ, đồng thời một đầu tóc vàng dựng đứng mà lên, như là hỏa diễm thiêu đốt.

Không chỉ là tóc, lông mày của người đàn ông này, thậm chí con ngươi đều là thuần túy kim sắc.

"Bảy, Dragon Ball, siêu Saiya Tôn Ngộ Không "

Người này hình dáng tướng mạo dẫn vào tầm mắt, Lương Đao, Chiến Long, cùng còn sót lại tất cả luân hồi giả giống như là như là thấy quỷ, vẻ mặt và thân thể triệt để cứng ngắc xuống tới.

"Ta hiểu được!"

Kênh đoàn đội bên trong, đột nhiên truyền đến Lãnh Không, Carles cái này hai tên trí giả thất thố rống to:

"Vừa rồi người kia, không phải cái gì bị hổ phách đao khống chế tên điên, mà là 【 thần binh huyền bí 】 bên trong chân chính

Xi Vưu!"

"Trước mắt cái này, cũng là 【 Dragon Ball 】 bên trong chân chính siêu Saiya, Tôn Ngộ Không!"

Hai tên trí giả tiếng rống giận dữ dưới đáy lòng quanh quẩn, Lương Đao, Chiến Long cái này hai tên đứng ở Chủ Thần không gian đỉnh phong đỉnh cấp luân hồi giả ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn qua viên kia tròn trịa tinh vũ, mồ hôi lạnh tuôn trào ra:

"Đây rốt cuộc..."

"Chẳng lẽ chúng ta thanh chước, mục tiêu công kích, cũng là một vị chủ thần "

Một cỗ không cách nào hình dung bất an, chỉ một thoáng hiếm thấy xông lên trong lòng của bọn hắn.

"Các ngươi tốt, ta gọi Kakarot , chính là các ngươi muốn cùng ta chiến đấu a xin chỉ giáo."

Tại mọi người triệt để thất thố thời khắc, Kakarot trên mặt cũng lộ ra như là gặp một cái đối thủ tốt, hưng phấn mà mong đợi tiếu dung.

Đối mặt với Lương Đao Chiến Long phương hướng, Kakarot xoay người, khom người, bày ra một cái kì lạ tư thế, quát khẽ nói:

"Gấp mười, Giới Vương Quyền!"

Ầm ầm!

Một phần mười giây ở giữa, tại Lương Đao cùng Chiến Long hai người liền tâm bên trong báo động đều chưa từng tới kịp dâng lên thời khắc, tại bách lý đại địa vỡ tan, cự thạch, đất sóng đằng không mà lên thời khắc, một đôi thế gian cường hãn nhất bàn tay, liền một trái một phải đặt tại trên mặt bọn họ, đem bọn hắn hai

người kéo đi vài dặm, gắng gượng ấn vào sâu trong lòng đất, vỏ quả đất bên trong!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 675: Các Ngươi Đã Tận Lực

Chương 675: Các ngươi đã tận lực

Oanh long long long

Vốn là vỡ vụn không chịu nổi mặt đất giống như là đậu hũ đồng dạng không ngừng vỡ nát ra, như là 12 cấp động đất đồng dạng chấn động mãnh liệt không ngớt, ngột ngạt đáng sợ tiếng oanh minh không ngừng từ lòng đất truyền đến, từng đạo nóng rực địa mạch chi khí phóng lên tận trời, đốt cháy thiên khung, phảng phất có được cái gì đáng sợ ma quái ngay tại lòng đất tránh thoát mà ra. Đỉnh điểm tiểu thuyết

"Đội trưởng!"

"Đáng chết!"

Xi Vưu hóa thành lưu quang biến mất, lại đến Kakarot hư không giáng lâm, đây hết thảy phát sinh đều nhanh tới cực điểm, hai đội còn sót lại năm tên luân hồi đội viên, Lãnh Không, Carles, Lolita, Lăng Lăng, Triệu Hiệp cùng năm người chỉ cảm thấy trong tầm mắt toàn bộ thiên địa rung động kịch liệt, mơ hồ một lúc sau, Lương Đao cùng Chiến Long hai người này liền biến mất không thấy gì nữa.

"Cái này mẹ hắn là Chủ Thần không gian hack đi."

"Ai mẹ hắn muốn theo loại vật này tác chiến!"

"Đây là Chủ Thần chuyên môn làm ra tới chơi chúng ta sao !"

Tất cả mọi người sợ đến vỡ mật, mồ hôi lạnh trên trán trải rộng, trong đó Lãnh Không trước hết nhất kịp phản ứng, nghiêm nghị nói:

"Không nên bị che đậy! Hắn cùng chân chính Tôn Ngộ Không có rất lớn khác nhau! Mà lại liền xem như chân chính Tôn Ngộ Không cũng có nhược điểm, không phải không cách nào giết chết!"

"Lolita! Tận thế chỗ tránh nạn tùy thời chuẩn bị!"

"Hai vị đội thoát ly mặt đất thời điểm lập tức phóng thích!"

"Carles, Lăng Lăng, Triệu Hiệp, chúng ta bốn người, chúng ta chuẩn bị tiếp ứng! Tranh thủ thời gian!"

Tại ý thức đến bọn hắn chỗ mục tiêu công kích, lại là một cái có thể đem Chủ Thần không gian bên trong từng cái cao đẳng thế giới bên trong Boss cấp nhân vật cụ hiện hóa ra tồn tại về sau, không cách nào hình dung tuyệt vọng, bất lực liền đè ầm ầm ở hai tên trí giả trong lòng, nhất là tại phe mình đem hết toàn lực bỏ ra giảm quân số gần nửa thảm trọng đại giới, đối phương lại cực hạn hóa ra một cái càng tăng mạnh hơn hoành, không phải người nhiệm vụ, càng là bị bọn hắn tất cả mọi người trầm trọng nhất tuyệt vọng đả kích!

Mà giờ khắc này, Lãnh Không mệnh lệnh được đưa ra, như thế cấp bách thời khắc, tất cả mọi người lại không để ý tới tuyệt vọng, không để ý tới sợ hãi, lập tức dựa theo Lãnh Không nói tới bắt đầu trù bị.

Bọn hắn đều là kinh lịch mấy chục trận tàn khốc nhân vật, tới gần tuyệt cảnh, gần như Đoàn Diệt tình huống cũng không phải là không có, nhưng là chỉ cần bọn hắn hai tên đội trưởng vẫn còn, như vậy hết thảy liền đều có hi vọng! Chỉ cần có thể hoàn thành

trận này nhiệm vụ, coi như chỉ còn lại có các đội đội trưởng một cái, bọn hắn cũng có thể tiến vào đặc biệt Luân Hồi thế giới đem phục sinh! Cái khác đội viên đại bộ phận đều đã lợi dụng Vong Linh Thánh Kinh phục sinh qua một lần, nhưng là Narnia truyền kỳ bên trong còn có mặt khác một lần phục sinh cơ hội! Chỉ cần đánh đổi khá nhiều liền xem như phục sinh qua một lần đội viên cũng tất cả đều có thể lần nữa phục sinh!

Nhưng mà đây hết thảy tiền đề, chính là kết thúc trận này nhiệm vụ.

Đại địa người đang rung động, chập trùng, để cho người ta không biết xảy ra chuyện gì, lãnh khốc, Carles bọn người hai ba cái thời gian trong nháy mắt liền đã làm xong bố trí, tại chiến đấu vị trí bên trên chuẩn bị sẵn sàng, khẩn trương chờ đợi.

Phóng tầm mắt nhìn tới, dưới chân bách lý đại địa đã hoàn toàn hóa thành phong ba sóng dữ, lượng lớn đất đá không ngừng vỡ vụn, chập trùng, bị nhấc lên, vô lượng bụi đất bao phủ thiên không che khuất bầu trời, tựa như tận thế!

"Liền xem như siêu Saiya, mạnh nhất cũng là đang giận, mà không phải tại nhục thân, thể phách, sinh mệnh lực! Manga bên trong tương lai Kakarot liền tử vu tâm tạng bệnh!"

Carles tinh thần lực không giữ lại chút nào phóng thích mà ra, dò xét chạm đất ngọn nguồn chiến đấu, ánh mắt đột nhiên động một cái, tại kênh đoàn đội bên trong hấp tấp nói:

"Lolita chuẩn bị! Đội trưởng bọn hắn liền muốn. . ."

Sau một khắc

Ầm ầm!

Như là mặt trời bộc phát cường quang từ lòng đất nở rộ, xé rách hết thảy, một đạo rộng rãi bao la hùng vĩ mà không nói ra

được lãnh khốc vô tình quang hoa ngút trời mà lên, xuyên thủng thiên khung, hiển lộ ra thiên ngoại vũ trụ chân không!

Nhìn như rộng rãi huy hoàng ánh sáng trắng chỗ đến, hết thảy nhan sắc đều tại trong khoảnh khắc bị nó xâm diệt, toàn bộ tất cả thiên địa hóa trắng bệch.

【 thứ bảy vương đội đội trưởng tử vong! Mời chỉ định thay mặt đội trưởng! 】

【 đội dự bị đội trưởng tử vong! Mời chỉ định thay mặt đội trưởng! 】

Xuyên thủng thiên khung khí công ba lấp lánh giữa thiên địa đồng thời, Chủ Thần băng lãnh nhắc nhở vang lên.

Đại địa tiếng oanh minh bên trong, cường quang kích thích bên trong, Carles, Lãnh Không, Lolita, Lăng Lăng, Triệu Hiệp cái này còn sót lại năm tên đội viên đầu não ầm vang một tiếng,

Lập tức quy về trống không.

Ầm ầm!

Một giây sau, đất đá sóng lớn phóng lên tận trời, khuấy động bốn phía, một thân ảnh như lôi đình từ lòng đất xông ra, đứng thẳng ở hư không, kim sắc khí diễm giống như phong bạo trung tâm, đem bách lý bên trong che khuất bầu trời bụi mù chỉ một thoáng quét sạch không còn! Đồng thời ở trong tay của hắn, còn một trái một phải, dẫn theo hai cái rách tung toé, như là da thịt túi thân thể!

Đứng thẳng ở hư không dĩ nhiên chính là Kakarot , mà xem như giao chiến một phương khác Lương Đao, Chiến Long hai người giờ phút này toàn thân xương cốt, nội tạng, thậm chí đại não đều đã vỡ nát, chết không thể chết lại!

Hai người thi thể đầu lâu rủ xuống, mềm mại bất lực, không nhúc nhích, không biết là tại khi còn sống gặp bực nào lực lượng đả kích.

Quên đi công kích, quên đi thi pháp, Carles, Lãnh Không, Lolita, Lăng Lăng, Triệu Hiệp năm người cứng ngắc nhìn về phía Kakarot trong tay đầu lâu buông xuống hai cỗ thi thể, triệt để bị dại ra.

Trong lòng bọn họ cực kỳ cường hãn, kinh lịch núi thây biển máu, gần như không có khả năng sẽ bị đánh bại đội trưởng, chết rồi.

"Đội, đội trưởng. . ."

"Đội trưởng. . ."

Tuyệt vọng giáng lâm, thiếu nữ tóc vàng Lolita nhìn qua Chiến Long thi thể, nước mắt khống chế không nổi tràn mi mà ra. Carles, Lãnh Không, Triệu Hiệp, Lăng Lăng cũng tuyệt vọng, cứng ngắc đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích.

Thời khắc này Kakarot nguyên bản thiếp thân võ đạo phục đồng dạng trở nên rách tung toé, thân thể bên trên cũng là vết đao, quyền ấn trải rộng, tựa hồ tại hai người trước khi chết phản kích hạ nhận lấy không nhẹ thương tích.

Kakarot nhẹ nhàng buông ra Chiến Long, Lương Đao hai người thi thể , mặc cho chậm rãi rơi xuống.

Mà ở giữa không trung lúc, theo gió nhẹ lướt qua, Chiến Long cùng Lương Đao thân thể tựa như là cát điêu đồng dạng dần dần phong hoá, phân giải, hóa thành vô số viên hạt theo gió phiêu tán.

Đây là bởi vì lúc trước chiến đấu bên trong Lương Đao, Chiến Long hai người nay đã bản thân bị trọng thương, đối mặt Kakarot loại này cường địch, càng là hoàn toàn thiêu đốt mỗi một khỏa

trong tế bào tiềm lực, sinh mệnh lực, cho nên tại chiến tử về sau mới trở thành như thế gỗ mục tồn tại.

Khóa gien tứ giai cao giai đoạn luân hồi giả sinh mệnh lực đã không phải người, chém mất Tâm Ma hậu tâm linh chi quang thẩm thấu mỗi một khỏa tế bào, liền xem như trái tim vỡ vụn, bị chém đứt đầu, đều có thể rất ngắn thời gian nối liền, trừ phi là thẩm thấu mỗi một khỏa tế bào tâm linh chi quang bị triệt để tiêu diệt, mới có thể đúng nghĩa giết chết một cái khóa gien tứ giai cao luân hồi giả.

Mà hai người bọn họ cũng chính là bị Kakarot Kamehameha xâm nhập toàn thân, tiêu diệt vô số trong tế bào tâm linh chi quang, triệt để tử vong.

Đem ánh mắt từ theo gió phiêu tán bão cát bên trên dời, Kakarot đứng yên vào hư không, ngẩng đầu lên, đối Lãnh Không, Carles bọn người trang nghiêm nói:

"Hai vị này đều là khiến người khâm phục chiến sĩ, hi vọng các ngươi cũng không cần khiến ta thất vọng."

"Chờ một chút!"

Mắt thấy Kakarot phải tiếp tục phát động công kích, Lãnh Không đột nhiên hét lớn:

"Trước đó, để cho ta hỏi một vấn đề!"

Kakarot dừng lại động tác, con ngươi màu vàng óng thuần túy mà nghiêm túc nhìn về phía Lãnh Không phương hướng: "Vấn đề gì "

"Ngươi có phải hay không thật Kakarot ngươi cùng Xi Vưu tại sao lại xuất hiện ở nơi này "

Lãnh Không hai mắt đỏ như máu, thần sắc vặn vẹo, nhìn

chòng chọc vào thiên khung tinh vũ nói:

"Ngươi trên đỉnh đầu cái kia đến cùng là cái gì cùng Chủ Thần có quan hệ gì! "

Giờ phút này tử vong uy hiếp vô cùng tới gần, đã là gần ngay trước mắt, mà lại căn bản là không thể né tránh. Ý thức được song phương thực lực chênh lệch hoàn toàn là trên trời dưới đất chênh lệch, đã vô lực hồi thiên Lãnh Không ngược lại dứt bỏ hết thảy bất lực cùng tuyệt vọng, hỏi cái này bối rối bọn hắn tất cả mọi người vấn đề.

"Kakarot ta là, cũng không phải."

Kakarot con ngươi màu vàng óng lật lên điểm điểm gợn sóng, ngẩng đầu nhìn về phía thiên khung phía trên lúc ẩn lúc hiện tinh vũ:

"Về phần hắn. . . Hắn là người sáng tạo, hắn là Xi Vưu, hắn cũng là ta, hắn có lẽ sẽ trở thành một cái khác Chủ Thần, một cái khác vô số tư duy tập hợp."

Kakarot không thể tưởng tượng lập tức để Lãnh Không, Carles sững sờ, như có điều suy nghĩ. Liền ngay cả sắc mặt trắng bệch Triệu Hiệp, Lăng Lăng hai người cũng ánh mắt nhất động, tựa hồ bắt lấy cái gì.

"Ta hiểu được. . . . ."

Tựa hồ rốt cục nghĩ thông suốt cái gì, Lãnh Không cùng Carles hai người ánh mắt cuồng nhiệt nhìn chằm chằm đỉnh đầu tinh vũ, đột nhiên lên tiếng cười như điên nói:

"Thì ra là thế, thì ra là thế!"

"Gần như không gì làm không được Chủ Thần thế mà cũng sẽ bị người đánh cắp lực lượng!"

"Buồn cười, buồn cười quá, ha ha ha ha ha!"

Lãnh Không, Carles hai người giống như là rốt cuộc hiểu rõ đem chính mình hai chi đoàn đội đang lúc trở tay hủy diệt tồn tại đến cùng là cái gì, cười vô cùng tùy ý, thoải mái:

"Tốt, đã như vậy, chúng ta cũng có thể an tâm lên đường!"

"Coi như như thế, muốn giết chết chúng ta, cũng phải làm tốt bị chúng ta phản sát chuẩn bị!"

"Triệu Hiệp, Lăng Lăng, chúng ta đi trước một bước!"

Sau một khắc, Lãnh Không, Carles cái này hai tên trí giả mênh mông niệm động lực, tinh thần lực núi lửa bộc phát tuôn ra, cả người như là như lưu tinh một trái một phải, bỏ qua Kakarot , ngược lại hướng về đỉnh đầu thiên khung bạo xông mà đi!

"Tới đi, mặc kệ ngươi là cái gì, hủy diệt chúng ta, hoặc là bị chúng ta hủy diệt!"

Hai người như lưu tinh giữa trời hoành kích trên nửa đường, cả người thân thể tựa như là sương mù tán loạn ra, ngưng tụ, ngưng tụ, lại ngưng tụ, toàn bộ tụ hợp vào vu yêu cường hóa Carles bí mật át chủ bài, tận thế trong thủy tinh cầu!

Hai người này lại là không biết từ lúc nào liền quyết định xuống dạng này tế hiến bản thân toàn bộ, phát động bỏ mạng một kích mưu kế!

Chỉ gặp sao chổi va mặt trăng oanh sát mà đến tận thế tinh cầu bên trong, ức vạn oan hồn chìm chìm nổi nổi, vô số sinh, lão, bệnh, tử, vô số oán tăng sẽ, tình yêu biệt ly, cầu không được, vô số tình yêu hận tình cừu, tham giận si, hóa thành vô cùng vô tận ác độc ý niệm mãnh liệt đánh thẳng tới!

Như thế bề bộn kinh khủng ác độc ý niệm căn bản là không có

cách diễn tả bằng ngôn từ, cho dù là khóa gien tứ giai cao cấp luân hồi giả đều sẽ trong nháy mắt bị ô nhiễm tâm linh chi quang, ăn mòn mỗi một cái trong tế bào ý chí, mẫn diệt tâm trí, hóa thành một cái từ đầu đến đuôi tên điên, ngớ ngẩn!

Ý thức được Kakarot chẳng qua là theo một ý nghĩa nào đó khôi lỗi, lúc ẩn lúc hiện tinh vũ không gian mới là phía sau màn Hắc Thủ ẩn tàng chỗ, còn có chính Kakarot chỗ để lộ ra tới một ít tin tức, đây là bọn hắn sau cùng nếm thử, sau cùng phản kích.

Cùng lúc đó, Lăng Lăng, Triệu Hiệp hai người mắt thấy đến hai vị trí giả phát động quyết tuyệt như vậy một kích, không có bất kỳ cái gì thù hận hay là e ngại, chỉ là nhìn nhau cười một tiếng, thanh âm nhẹ nhàng trôi dạt đến Lolita trong tai:

"Lolita, nếu như chúng ta thành công, hảo hảo sống sót."

Không có âm thanh, vẻn vẹn ánh mắt, ý niệm truyền lại, Lăng Lăng, Triệu Hiệp hai người, trên người một người vô số lỗ chân lông huyết vụ phun ra, trong nháy mắt liền hóa thành màu sắc đen nhánh; giống như đen nhánh Tử thần trong hư không xuyên thẳng qua, quỹ đạo trên ức vạn đạo vết nứt không gian như bóng với hình,, phảng phất không gian đều không thể chịu đựng lấy lực lượng của hắn! Một người khác toàn thân trên dưới vết rạn trải rộng, nhưng lại bắn ra cực điểm nồng đậm, sợ hãi sắc bén khí tức, tựa như hóa thành một thanh tuyệt thế tiên kiếm, bỏ qua không gian, hướng về đỉnh đầu tinh vũ phương vị ám sát mà tới!

Trong chớp mắt, theo sát lấy Lãnh Không cùng Carles, hai người bọn họ cũng đều bạo phát đi ra đốt hết sinh mệnh, đốt hết hết thảy một kích, tách ra sinh mệnh ở trong sau cùng quang hoa!

Lolita ngơ ngác ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn qua cái này mấy đạo thẳng tiến không lùi hủy diệt quang huy.

Kakarot toàn thân kim sắc khí diễm phiêu diêu, lắc đầu, nhưng

lại không biết ra ngoài nguyên nhân gì đứng yên bất động, phảng phất không đếm xỉa đến.

Đối mặt với phía dưới đủ loại đốt hết hết thảy, tiếp cận thế giới lực lượng cấp độ cực hạn đáng sợ thế công, tròn trịa tinh vũ về nhưng bất động, sau đó

Xùy!

Ức vạn tử vong ác niệm dòng lũ cũng tốt, Huyết Nhục Tụ Biến đáng sợ oanh kích cũng tốt, tuyệt thế tiên kiếm trảm phá thiên khung, sát ý cuồng bạo ám sát cũng tốt, tại trong số mệnh tinh vũ mặt ngoài thời điểm, đều giống như một viên cục đá đã rơi vào bình tĩnh mặt hồ, ngoại trừ tại tròn trịa tinh vũ mặt ngoài nổi lên điểm điểm gợn sóng bên ngoài, lại không còn chút nào động tĩnh!

Thiên địa yên tĩnh, phong thanh tịch liêu.

Trời sáng khí trong, vạn dặm không mây, hết thảy thiên kinh địa động, hủy thiên diệt địa cảnh tượng cũng không còn tồn tại, thật giống như vừa rồi Lãnh Không, Carles, Lăng Lăng, Triệu Hiệp bốn người đánh cược hết thảy, nở rộ sinh mệnh sau cùng quang hoa chỗ bạo phát đi ra tuyệt thế một kích chưa hề phát sinh.

"Lãnh tiên sinh. . ."

"Lăng Lăng tỷ tỷ. . ."

"Chiến Long đội trưởng. . . ."

Dưới chân là một bộ sơn hà lật úp, sơn băng địa liệt tận thế cảnh tượng, trên bầu trời Lolita lẻ loi trơ trọi đứng thẳng, bất lực thấp giọng khóc nức nở, từng chuỗi óng ánh nước mắt giữa trời vẩy xuống.

"Có lỗi với mọi người, là ta vô dụng."

"Là ta vô dụng. . ."

Chết rồi, chết rồi, đều đã chết. Ngày xưa bảo vệ đội trưởng của nàng, vào sinh ra tử đồng bạn đều đã chết, địch nhân đáng sợ lại lông tóc không thương, quen thuộc âm dung tiếu mạo tại trước mắt của nàng đều tiêu tán, mà nàng lại bất lực vãn hồi. Nàng bây giờ hoàn toàn đánh mất bất kỳ đấu chí, chỉ có thể giống một cái cơ khổ không nơi nương tựa, phổ phổ thông thông thiếu nữ như vậy thút thít.

Kakarot yên lặng nhìn chăm chú lên phương xa thiếu nữ tóc vàng này giống như là thương tâm đến chết nai con đồng dạng phát ra thống khổ gào thét, thấp giọng thở dài.

Lúc này, thiên khung phía trên, tinh vũ bên trong, một cỗ nhàn nhạt gió nhẹ quét mà ra, giống như là một tay nắm khẽ vuốt, nhẹ nhàng xóa đi Lolita nước mắt trên mặt.

"Không muốn bi thương, không muốn khổ sở. . ."

Nhạc Bình Sinh ôn hòa, thậm chí là thanh âm ôn nhu tại Lolita bên tai vang lên:

"Bởi vì, các ngươi đều đã tận lực."

Xùy!

Lượng tử liệt thần đao Hư Không Trảm Sát mà tới, Lolita thanh tịnh đôi mắt bên trong hào quang mất hết, không thống khổ chút nào chết đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 676: Chung Cực Săn Giết!

Chương 676: Chung cực săn giết!

Lolita nhỏ nhắn xinh xắn thân thể lặng yên không một tiếng động, giống như là một mảnh lông ngỗng đồng dạng phiêu phiêu đãng đãng, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, nổi lên điểm điểm bụi bặm.

Trận này phạm vi mấy trăm dặm khu vực đều vì dừng thiên băng địa liệt chiến đấu đến tận đây kết thúc, mà bốn phía nhìn trộm, quan sát thiên tử thế giới vô số cường giả sớm đã biến mất không thấy bóng dáng.

Trận này thiên băng địa liệt hỗn chiến, giao chiến mỗi một cái đều cũng coi là đương thời đỉnh tiêm danh sách cường giả, nhất là cầm đầu hai cái, càng là thuộc về Trụ Vương, Cơ Phát dạng này cao thủ tuyệt thế liệt kê. Nhưng mà chính là như vậy đáng sợ đội hình tại đối mặt cái kia quỷ dị tinh vũ là lại hết thảy thân tử đạo tiêu, một người sống đều không có chạy ra, thật sự là để ở đây thổ dân cường giả hãi hùng khiếp vía.

Mặc cho bọn hắn như thế nào suy tư cũng không hiểu đương thời tại sao lại có như thế nhiều chưa bao giờ nghe cường giả bí ẩn xuất thế, vây công chém giết, đỉnh đầu tròn trịa tinh vũ lại là vật gì, lại có gì mục đích, nhưng là nội tâm báo động cùng áp bách tất cả đều nhắc nhở bọn hắn lưu lại nữa đem vô cùng nguy hiểm!

Chỉ coi tại Lãnh Không, Carles bọn người sau cùng phản kích

mất đi hiệu lực qua đi, những cái này thổ dân cường giả lập tức lui bước, chuẩn bị liên lạc các phương, triệu tập cao thủ, ứng đối khả năng đến nguy cơ.

Kakarot đứng yên vào hư không, hơi quét mắt một chút thiên khung, cũng không để ý tới những cái này lui bước thổ dân cường giả, sau một khắc đôi mắt của hắn một trận biến ảo, biến thành màu sắc đen nhánh, hiện ra một bộ khác, như có điều suy nghĩ thần thái.

Kia là Nhạc Bình Sinh ánh mắt.

"Chủ Thần số liệu thật sự là quá mức khổng lồ, ta hiện tại đánh cắp phỏng chế chỉ sợ ngay cả một phần vạn cũng chưa tới."

"Còn muốn nghĩ biện pháp đang tăng nhanh một điểm."

Tạm thời toàn bộ nắm trong tay Kakarot thân thể, Nhạc Bình Sinh nhắm mắt lại cẩn thận cảm giác cỗ này lấy lượng tử thân thần, cùng từ Chủ Thần tử cảng bên trong phỏng chế số liệu tin tức làm căn cơ, cụ hiện hóa ra huyễn tưởng nhân vật.

Xi Vưu cũng tốt, Kakarot đều tốt, đều là Nhạc Bình Sinh trong khoảng thời gian này đến nay từ Chủ Thần trên thân đánh cắp phục chế mà đến huyễn tưởng tư duy bị giải mã sau sản phẩm, tính cách của bọn hắn, kinh lịch, thể phách, kỹ nghệ, năng lực các loại hết thảy đều bị Nhạc Bình Sinh toàn bộ phân tích phục chế. Bởi vì Lượng Tử thân xác tới một mức độ nào đó cùng Chủ Thần là mười phần gần tồn tại, đều là đi ý thức đã tồn tại con đường. Lại thêm lượng tử thân thần tác làm căn cơ, đem những tin tức này truyền thâu tiến thân thần chi bên trong tự phát cải tạo, giao phó bọn hắn lực lượng, khiến cho Nhạc Bình Sinh tái hiện cái này trong tưởng tượng nhân vật.

Cái khác bất luận kẻ nào đều làm không được giống Nhạc Bình Sinh dạng này, phảng phất biến thành một cái khác Chủ Thần, tạo

vật chủ, trống rỗng sáng tạo ra một cường giả.

Đương nhiên, bất luận là Xi Vưu hay là Kakarot , bởi vì một ít hạn chế, lấy lượng tử thân thần làm căn cơ cụ hiện huyễn tưởng nhân vật vẫn là cùng chân chính Luân Hồi thế giới bọn hắn có không nhỏ khác biệt, gần nhất trực quan thể hiện bên trên chính là lực lượng cấp độ vấn đề.

Tỷ như hiện tại Kakarot chính là vẻn vẹn ở vào siêu Saiya đời thứ hai trình độ, siêu Saiya đời thứ ba, đời bốn thậm chí là siêu Saiya thần Nhạc Bình Sinh cũng vô pháp hoàn toàn cụ hiện hóa, coi như cụ hiện hóa ra cũng bất quá là một cái hào nhoáng bên ngoài xác không.

Đây cũng là giới hạn trong Nhạc Bình Sinh trước mắt Lượng Tử thân xác năng lực, dù sao giống như là siêu Saiya loại này huyễn tưởng tồn tại có rất nhiều không hợp lý nhược điểm, mà lại từ lực phá hoại đi lên nói thật ra là quá mức khoa trương, động một tí chính là một đợt bạo tinh, so với phổ thông hợp đạo đại năng còn muốn hung mãnh.

Nhưng là riêng lấy đại thiên vũ trụ hiện thực lý luận tới nói, siêu Saiya như thế yếu ớt nhục thân cùng sinh mệnh lực căn bản không đủ để chèo chống bọn hắn tiến hành như thế lượng lớn năng lượng áp súc, điều động.

Một phương diện khác duy trì Kakarot tôn này huyễn tưởng hóa thân, trên thực tế cũng tiêu hao Nhạc Bình Sinh không ít tâm lực, muốn cho phân thân chân chính một phát Kamehameha đem Địa Cầu đánh cái xuyên thấu vẫn là khó mà làm được.

"Kakarot mặc dù so với lần thứ nhất Xi Vưu muốn ưu hóa rất nhiều, nhưng là vẫn có chút vấn đề."

Nhạc Bình Sinh sờ lên cái cằm:

"Những cái này huyễn tưởng nhân vật đều có tính cách, có chút phiền phức a."

Xi Vưu điển hình thiếu hụt chính là Nhạc Bình Sinh trực tiếp toàn bộ quán chú huyễn tượng tư duy tin tức, tăng thêm lần thứ nhất nếm thử phương pháp cũng không hoàn thiện, liền liền dẫn đến Xi Vưu miệng đầy kỳ quái trích lời, Kakarot liền muốn tốt hơn rất nhiều, nhưng vẫn như cũ mang theo bản thân tính cách, không hề giống đơn thuần thân thần là từ chính Nhạc Bình Sinh toàn bộ chưởng khống.

Huyễn tưởng hóa thân từng cái càng giống là một cái độc lập cá thể, mang theo khác biệt tính cách đặc thù. Đồng thời nếu như muốn chân chính phát huy huyễn tưởng hóa thân nguyên bản thực lực, liền không thể xoá bỏ loại này độc lập tính, đây là Nhạc Bình Sinh trải qua hai lần thí nghiệm cho ra kinh nghiệm.

"Mà lại, thế giới này "

Nhạc Bình Sinh yên lặng ngẩng đầu ngước nhìn thiên khung, tựa hồ tại cảm giác cái gì:

"Thần linh "

Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới đặt ở toàn bộ Chủ Thần không gian bên trong đều cũng coi là đỉnh cấp Luân Hồi thế giới, đồng thời căn cứ truyền thuyết thần thoại có như là Nữ Oa, Phật Tổ dạng này đại thần tồn tại, 【 hồn thiên bảo giám 】 môn này Thần cấp công pháp chính là Nữ Oa đại thần sáng tạo.

Bất quá cả hai luân hồi tiểu đội vây quét, hai phe ra tay đánh nhau cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh tạm thời còn không có tìm kiếm được bất luận cái gì thần linh vết tích.

Dứt bỏ những cái này suy nghĩ, Nhạc Bình Sinh cảm giác một chút Chiến Long, Lương Đao cùng một đám luân hồi đội viên linh

hồn chuyển hóa mà đến linh năng:

"Quả là thế, cái gọi là tứ giai khóa gien luân hồi giả, tại chuyển hóa tới linh năng bên trên mặc dù so với Khởi Nguyên Giới Hư Cảnh Võ Thánh muốn ít hơn một chút, nhưng là đại khái cùng cấp, ở vào giống nhau cấp độ bên trong."

"Đây cũng là giai đoạn trước Chủ Thần quán đỉnh sau xuống tới di chứng, so từng bước một từ đầu tới đuôi tu luyện võ giả trời sinh kém một tia."

"Chủ Thần còn có được phục sinh luân hồi giả năng lực điểm này ngược lại là không tầm thường."

Tùy ý liếc nhìn Lương Đao, Chiến Long đám người linh hồn ký ức, Nhạc Bình Sinh lập tức đối Chủ Thần phục sinh từng cái đội viên phương thức thủ đoạn sinh ra hứng thú. Tại những người này trong trí nhớ liền xem như bị chém thành muôn mảnh, trong chiến đấu hồn phi phách tán, Chủ Thần đều có thể hoàn hảo không chút tổn hại đem luân hồi giả phục hồi như cũ.

Trống rỗng tái tạo người thân thể, đây là hàng thật giá thật vật chất gây dựng lại. Mà linh hồn là so vật chất thân thể phức tạp gấp trăm ngàn lần tồn tại, đem hồn phi phách tán linh hồn tái tạo, hiện tại Nhạc Bình Sinh cũng không có loại năng lực này.

"Khởi tử hoàn sinh lấy linh hồn bản chất tới nói, nên là linh hồn bản nguyên, lại thêm tử vong luân hồi giả ký ức, kinh lịch, năng lực đều lấy số liệu hóa hình thức bị Chủ Thần bảo tồn lại, chuyển dời đến một bộ thân thể mới, từ đó phục sinh."

"Bất quá, Lương Đao, Chiến Long những người này linh hồn đều đã bị ta chuyển hóa, sinh mệnh bản nguyên tin tức cũng bị rút ra phân tích."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lập loè, nghĩ đến rất thú vị một điểm:

"Loại tình huống này Chủ Thần có thể hay không đem bọn hắn phục sinh "

Được từ Tà Linh năng lực thiên phú, Nhạc Bình Sinh có thể đem sinh linh hồn phách chuyển hóa làm linh năng, đồng thời bản nguyên linh hồn tin tức cũng đều bị rút ra, nhưng từ trên lý luận tới nói, phàm là bị Nhạc Bình Sinh tự tay giết chết, đồng thời tiến hành linh năng chuyển đổi sinh mệnh cũng không tồn tại khởi tử hoàn sinh khả năng. Cái gì luân hồi, chuyển sinh chuyện như vậy hết thảy không tồn tại, là triệt triệt để để từ nơi này trong vũ trụ biến mất.

Tỷ như Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】, đồng dạng có được rất khó giết chết bất tử đặc tính, nhưng là tại hắn chủ thể linh hồn lọt vào công kích bị chuyển hóa làm linh năng về sau, dựa vào ma chủng sống lại Hồng Thiên Cương đã đã mất đi bản nguyên linh hồn, trở thành một cái từ đầu đến đuôi ngớ ngẩn.

Nhạc Bình Sinh hiếu kì cũng chính là điểm này, tại đã mất đi bản nguyên linh hồn tình huống dưới, Chủ Thần có thể hay không phục sinh Chiến Long bọn hắn

Hơi suy tư một chút, dự định có cơ hội lại nếm thử, Nhạc Bình Sinh cấp tốc lấy ra từ ở những cái này đỉnh cấp luân hồi giả cường hóa tin tức:

【 hồn thiên bảo giám 】, 【 nguyên tử Bạo Liệt Quyền 】, 【 vong linh thiên tai 】, 【 hư không hành giả 】

"Hồn thiên bảo giám cái này tựa hồ là thế giới này công pháp "

Chiến Long cường hóa đưa tới Nhạc Bình Sinh chú ý.

Trừ ra những cái này trên thực tế Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới bên trong còn có không ít không dậy nổi đỉnh cấp võ học công

pháp, vị diện chi tử Cơ Phát sở học 【 tiên thiên càn khôn công 】, 【 hồn thiên bảo giám 】, Đại Thiên Ma lưu truyền 【 Thiên Ma Công 】, Xi Vưu 【 thiên yêu đồ thần pháp 】 vân vân vân vân. Bất quá bây giờ Nhạc Bình Sinh có thể trực tiếp thông qua Chủ Thần tử cảng, lấy lượng tử dây dưa hình thức một chút xíu đánh cắp, phục chế các loại tin tức, không cần lao tâm lao lực đi tìm kiếm những cái này tuyệt học.

Nếu như là đổi lại cái này tư duy tập hợp tư thế mặt hoàn hảo không chút tổn hại thời kì, Nhạc Bình Sinh dạng này đào chân tường hành vi không riêng sẽ không thành công, đồng thời còn có khả năng sẽ bị Chủ Thần hoàn chỉnh ý chí trọng thương. Nhưng là hiện tại toàn bộ vị diện gần như sập co lại cùng sụp đổ, Chủ Thần ý chí bản thân chữa trị ý chí một mực tại đối kháng vị diện sập co lại dạng này không cách nào nghịch chuyển hiện tượng, liên lụy phần lớn tinh lực, cũng làm cho Nhạc Bình Sinh có thừa dịp cơ hội.

Bất quá chỉ sợ cũng ngay cả Chủ Thần chính mình cũng không nghĩ tới bị phán định không có uy hiếp tiến vào không gian sinh linh bên trong, thế mà tồn tại Nhạc Bình Sinh dạng này sinh mệnh tính chất cùng mình như thế tương cận tồn tại. Ngoại trừ Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác bên ngoài, liền xem như đổi lại cái khác hợp đạo đại năng thậm chí tầng thứ cao hơn cường giả, cũng đều không thể nào làm được giống Nhạc Bình Sinh dạng này, đem Chủ Thần vô tận tích lũy từng giờ từng phút chuyển hóa làm lực lượng của mình.

Ân

Đúng lúc này, Nhạc Bình Sinh trong lòng khẽ động, phát giác được trong hư không vô cùng vô tận Chủ Thần ý chí hiện lên, đem chính mình cùng thần quốc không gian vây kín mít, tựa hồ chuẩn bị lại lần nữa đem chính mình kéo vào Thời Không Phong Bạo bên trong.

"Một kế không thành lại sinh một kế a "

Ý thức được Chủ Thần động tác, Nhạc Bình Sinh không khỏi cười một tiếng:

"Như vậy, liền để ta xem một chút, tiếp xuống là cái gì "

Ông!

Sau một khắc, ngay tại Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới kinh khủng khách đến từ thiên ngoại giáng lâm tin tức còn không có hoàn toàn truyền bá ra thời khắc, Nhạc Bình Sinh tính cả lấy Khung Vũ Tinh Không thần quốc, tại hư không đột nhiên khuấy động lên trong cuồng triều ầm vang chấn động, đột ngột biến mất không thấy gì nữa!

Mặc dù hoàn toàn có được kháng cự Chủ Thần chuyển di năng lực, nhưng là Nhạc Bình Sinh không có chút nào động tác , mặc cho Chủ Thần đem hắn lôi kéo tiến vào Thời Không Phong Bạo bên trong, hướng về một cái nơi chưa biết truyền tống đi qua.

Cùng lúc đó, ngay tại Nhạc Bình Sinh vừa mới rời đi Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới thời khắc, ngàn vạn đạo khẩn cấp tin tức, giống như thần linh tuyên cáo, tại từng cái cao đẳng thế giới nhiệm vụ truyền bá ra:

Phong Thần bảng thế giới.

Một chỗ trống rỗng trong động phủ, bao quát Quân Quy Tàng ở bên trong, ba tên đạo nhân thần sắc ẩn ẩn lộ ra không thể tưởng tượng nổi, nhìn chằm chằm bày ở trên bàn đá một cái hồ lô.

Quân Quy Tàng ánh mắt sáng rực nói: "Chư vị sư đệ, đây chính là ta từ nơi này thế giới cái gọi là Lục Áp đạo nhân trong tay đoạt tới Trảm Tiên Phi Đao. Đáng tiếc người này thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, vẫn là để hắn đào thoát."

Chủ Thần không gian từng cái thế giới tốc độ chảy khác biệt, bây giờ Quân Quy Tàng đã kinh lịch mấy trận luân hồi nhiệm vụ, trong lúc này nhanh chóng hấp thu các loại thế giới kịch bản tin tức, càng là phía trước hai trận nhiệm vụ bên trong vừa vặn gặp phải đồng môn của mình sư đệ, đã sớm chuẩn bị Quân Quy Tàng lấy từ Chủ Thần chỗ hối đoái tới đạo cụ trợ giúp hai người thoát ly nguyên bản đội ngũ, chia binh hai đường, một đường đi hoàn thành Chủ Thần ban bố nhiệm vụ, chính Quân Quy Tàng thì là phục kích Lục Áp đạo quân, lấy Đông Hoàng Chung trấn áp, đem Trảm Tiên Phi Đao đoạt lấy.

Về phần trước kia đội ngũ thành viên, cũng sớm đã bởi vì bỗng nhiên cấp tốc kéo lên nhiệm vụ độ khó mà chết bảy tám phần, lần này nhiệm vụ Quân Quy Tàng càng là mặc kệ tự sinh tự diệt.

"Trảm Tiên Phi Đao "

Lục tiêu dao, thành thiếu hai người lấy một loại ánh mắt bất khả tư nghị vừa đi vừa về đánh giá cái này hồ lô nho nhỏ, ánh mắt bên trong đều là không thể tưởng tượng nổi:

"Cái này "

Bọn hắn chấn kinh, không thể tưởng tượng nổi nguyên nhân chỉ có một cái, chính là bọn hắn đồng hành sư huynh đệ người, một người trong đó tiến vào Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong nắm giữ cũng là Trảm Tiên Phi Đao!

"Ta đã nếm thử qua."

Quân Quy Tàng trong mắt Thần Quang rạng rỡ:

"Cái này Trảm Tiên Phi Đao sử dụng phương thức cùng Vu sư đệ Trảm Tiên Phi Đao giống nhau như đúc, hiệu quả cũng là không có sai biệt. Không qua lại mảnh bên trong tra cứu, đến cùng có hay không khác biệt vẫn là phải tìm đến sư đệ, cùng hắn Trảm Tiên

Phi Đao cả hai tự mình so sánh mới có thể biết."

"Không riêng như thế, giới này lịch sử cũng cùng ta Hồng Hoang Giới có rất nhiều nói hùa chỗ, Đả Thần Tiên, Phiên Thiên Ấn cùng một loại pháp bảo càng là đầy đủ mọi thứ. Giống như là tham chiếu lấy ta Hồng Hoang Giới, tái tạo ra một cái thế giới."

Lục tiêu dao nhíu mày:

"Cái này Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong như thật như ảo, thật là quỷ dị."

Thành thiếu thì là ánh mắt chớp động: "Hai vị sư huynh, đã như vậy, chúng ta không bằng "

Quân Quy Tàng lắc đầu:

"Thành sư đệ, tuyệt đối không thể. Thế giới này lực lượng cấp độ cùng chúng ta trước đó trải qua thế giới hoàn toàn khác biệt. Cái này Lục Áp ta vốn cho là dễ như trở bàn tay, lại không nghĩ đối phương cũng không tốt đối phó, lại thêm còn có điều vị thánh nhân tồn tại, chỉ sợ là Đạo Tôn, thậm chí Đạo Tổ một cấp nhân vật, vẻn vẹn ba người chúng ta xa xa không có đến tùy ý làm bậy tình trạng."

Thế giới này vượt quá Quân Quy Tàng trong dự liệu cường đại, Xiển giáo, Tiệt giáo, từng cái không kém hơn sự cường đại của hắn tiên nhân tầng tầng lớp lớp, trên thực tế hắn cưỡng ép hướng Lục Áp xuất thủ đã là bốc lên lớn như vậy phong hiểm, nếu như không phải có Đông Hoàng Chung ở trên người che đậy hết thảy thiên cơ, hắn cũng vạn vạn không dám ở có hư hư thực thực Đạo Tôn thậm chí Đạo Tổ cấp bậc tồn tại thế giới tùy ý làm bậy.

"Lục sư huynh nói đúng lắm, nếu như bốn vị khác sư huynh đệ ở chỗ này liền tốt."

Lục tiêu dao thở dài một tiếng:

"Đáng tiếc cái khác chư vị sư huynh đệ không biết trước mắt thân ở phương nào, khi nào mới có thể tề tụ "

Thành thiếu hừ lạnh một tiếng: "Cũng không biết Khởi Nguyên Giới những cái kia vũ phu tình trạng như thế nào đến bây giờ còn chưa bao giờ gặp bọn hắn một lần, thật là khiến người ảo não."

Quân Quy Tàng mỉm cười: "Chư vị sư huynh đệ Tiên Thiên Linh Bảo mang theo, coi như đụng phải Khởi Nguyên Giới vũ phu bên trong người mạnh nhất, coi như không thể chiến thắng, thong dong đào thoát lại không phải việc khó, không cần phải lo lắng. Bọn hắn không có gặp phải chúng ta, là bọn hắn gặp may mắn."

【 chung cực săn giết nhiệm vụ mở ra! 】

【 nhiệm vụ này vụ Chủ Thần không gian toàn kênh gửi đi! Đánh giá cấp A trở lên đoàn đội đều có thể lựa chọn nhận lấy! 】

【 thiên thần đội, ác ma đội, mười vương đội, thập nhị chi đội Ngũ Cường chế tính chiêu mộ, ra trận săn giết, không thể cự tuyệt! Người cự tuyệt lập tức tàn sát tập thể! 】

【 ban thưởng: Ra trận đoàn đội cơ bản ban thưởng cấp S kịch bản một cái, hối đoái điểm tích lũy 50000 điểm! 】

【 thủ sát người, Chủ Thần vô điều kiện thỏa mãn hối đoái nguyện vọng ba cái! 】

Lúc này, Chủ Thần thanh âm lạnh như băng đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đã rơi vào Quân Quy Tàng đám người trong lòng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 677: Toàn Giới Bạo Động!

Chương 677: Toàn giới bạo động!

【 nhiệm vụ này vụ hạn là một giờ tiến hành xác nhận, sau một tiếng xác nhận đội ngũ bắt đầu truyền tống. 】

【 nhiệm vụ này vụ một khi xác nhận, không được nửa đường kết thúc. 】

【 đoàn đội của ngươi thực lực đánh giá là S đẳng cấp, có tiếp nhận hay không 】

Chủ Thần không tình cảm chút nào thanh âm trong động phủ quanh quẩn.

"Chung cực săn giết nhiệm vụ "

"Thủ sát người ba cái hối đoái nguyện vọng "

"Ra trận đoàn đội tức có cấp S kịch bản, 50000 điểm hối đoái điểm tích lũy "

Chủ Thần cái này liên tiếp nhắc nhở, lập tức liền để Quân Quy Tàng, lục tiêu dao, thành thiếu trong mắt ba người bỗng nhiên tinh quang đại phóng, đứng thẳng mà lên, một mặt vẻ mừng như điên!

Bọn hắn tại từng cái Luân Hồi thế giới mục đích lớn nhất chính là muốn nhanh chóng góp nhặt hối đoái điều kiện, tại Phiêu Lưu Cổ Giới triệt để sập co lại sụp đổ trước từ Chủ Thần nơi đó

đem Hồng Hoang nhất hệ giữa bầu trời đạo thánh nhân công pháp hối đoái ra, hiến cho Đạo Tổ.

Mà vốn là cần trải qua trên trăm trận luân hồi nhiệm vụ, tốn hao không biết bao nhiêu thời gian, tinh lực mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, giờ này khắc này vậy mà xuất hiện một cái như thế mau lẹ thời cơ, chỉ cần có thể hoàn thành cái này cái gọi là chung cực săn giết nhiệm vụ liền có thể thực hiện!

Lục tiêu dao, thành thiếu hai người ánh mắt bên trong có không ức chế được vẻ kích động, nhịn không được kêu: "Sư huynh!"

Quân Quy Tàng sắc mặt cũng là nhiều lần biến ảo, chậm rãi trở nên bằng phẳng, hít sâu một hơi nói:

"Hai vị sư đệ, an tâm chớ vội. Cái này chung cực săn giết nhiệm vụ quá mức ly kỳ, thế mà cưỡng ép chiêu mộ Chủ Thần không gian thập nhị chi mạnh nhất đội ngũ cộng đồng săn giết, như vậy săn giết mục tiêu tất nhiên không tầm thường!"

Dựa theo Chủ Thần thủ đoạn, không cần vận dụng xoá bỏ, tùy ý một điểm kịch bản bên trên biến động liền có thể tuỳ tiện hủy diệt một chi cường đại luân hồi đoàn đội, mà bây giờ vậy mà đến vận dụng toàn bộ không gian cường đại nhất thập nhị chi luân hồi đoàn đội tình trạng, như vậy cái này cái gọi là con mồi lại nên mạnh đến mức nào

Theo Luân Hồi thế giới kinh lịch càng phát ra phong phú, Quân Quy Tàng đồng dạng rõ ràng thực lực đạt tới tứ giai khóa gien cao đẳng về sau liền có thể kháng cự Chủ Thần xoá bỏ, nhưng là vì từ Chủ Thần chỗ tiến hành hối đoái thánh nhân công pháp, hắn nhưng xưa nay không từng có qua nếm thử suy nghĩ. Mà cái này săn giết mục tiêu hiển nhiên là trải qua Chủ Thần xoá bỏ mà hoàn hảo không chút tổn hại, mới khiến cho Chủ Thần không thể không mượn nhờ bọn hắn những cái này luân hồi giả tay đem thanh trừ!

Không thể không nói, Chủ Thần mở ra điều kiện đích thật là đã đến bất luận cái gì một chi luân hồi đoàn đội đều không thể cự tuyệt tình trạng, cũng bao gồm Quân Quy Tàng.

Dứt lời, Quân Quy Tàng lập tức sử dụng thân là đội trưởng quyền hạn, hướng về Chủ Thần đồng hồ nhanh chóng hỏi:

"Chủ Thần, săn giết tràng cảnh ở nơi nào có thể hay không cung cấp săn giết mục tiêu tài liệu cặn kẽ "

Chủ Thần thanh âm lạnh như băng vang lên:

【 săn giết tràng cảnh vì kết thúc tro tàn lôi đài! 】

【 săn giết mục tiêu tài liệu cặn kẽ tạm thời chưa có, không cách nào cung cấp. 】

【 căn cứ quyền hạn của ngươi, có thể tại xác nhận nhiệm vụ sau lựa chọn giao nộp 5000 điểm hối đoái điểm tích lũy, quan sát đối phương chiến đấu hình ảnh. 】

"Xác nhận nhiệm vụ về sau mới có thể quan sát đối phương chiến đấu hình ảnh "

Quân Quy Tàng trầm ngâm xuống tới.

Chủ Thần hồi phục là tại kênh đoàn đội bên trong truyền lại, lục tiêu dao, thành thiếu hai người cũng nghe được rõ ràng, đều đem ánh mắt chuyển hướng Quân Quy Tàng , chờ đợi lấy quyết định của hắn.

"Tiếp nhận nhiệm vụ!"

Quân Quy Tàng chém đinh chặt sắt nói:

"Hối đoái quan sát săn giết mục tiêu chiến đấu hình ảnh!"

Cơ hồ không cần do dự, Quân Quy Tàng lập tức liền xác nhận

nhiệm vụ này, ba cái hối đoái nguyện vọng là hắn nhất định phải được ban thưởng!

【 nhiệm vụ xác nhận thành công! 】

【 truyền tống đếm ngược: 58: 10 】

【 chiến đấu hình ảnh bắt đầu truyền thâu! 】

Theo Chủ Thần vẫn như cũ lạnh như băng nhắc nhở, đại lượng tin tức từ Chủ Thần đồng hồ bên trong nhanh chóng hiện lên, tạo thành một vài bức hành động tràng cảnh tại Quân Quy Tàng, lục tiêu dao, thành thiếu trong lòng thay nhau hiện lên.

Đao quang bay múa ở giữa, Địa Thủy Hỏa Phong vỡ vụn, quay về hỗn độn

Nam tử tóc vàng khí diễm ngút trời, di động trong nháy mắt hai tên tứ giai cao khóa gien đỉnh cấp luân hồi đội viên không có chút nào sức chống cự

Bốn tên luân hồi giả lấy thiêu đốt sinh mệnh một kích, lại như là ném đá nhập hồ, ngoại trừ điểm điểm gợn sóng bên ngoài, lại không còn lại phản ứng

Quân Quy Tàng ba người con ngươi không khỏi cùng nhau co rụt lại:

"Đây là "

Chư thần chiến đấu thế giới, Minh giới.

Âm phong mù sương bị cuồng bạo huyết khí tầng tầng gạt ra, phảng phất muốn xuyên thủng U Minh.

Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Chu Chấn, Nghiêm Xuyên, Cam Khuê cái này năm tên thành công tụ hợp Thần Vũ quân tướng lĩnh đứng lặng yên, trong con mắt một vài bức hình

tượng nhanh chóng hiện lên.

Tại năm người tụ hợp về sau, mặc dù không có tìm tới cái khác tám tên tướng lĩnh, nhưng là năm tên hư kình Võ Thánh thực lực cùng từng tràng nhiệm vụ siêu cao độ hoàn thành vẫn là để Chủ Thần đánh giá tiêu thăng, để bọn hắn cũng tương tự đạt được chung cực săn giết nhiệm vụ nhắc nhở, đồng thời xác nhận xuống tới.

Giờ phút này trong mắt bọn họ lóe lên một vài bức hình tượng chính là săn giết mục tiêu chiến đấu hình ảnh.

Sau một lát, bao quát Bạch Yến Thăng ở bên trong, mỗi người trong con mắt cảnh tượng đều biến mất, lại đều cau mày, im lặng không nói.

"Đây là Chủ Thần không gian Luân Hồi thế giới bên trong cường lực nhân vật "

Mạc Nguyên Lương đánh vỡ im lặng, nhìn về phía Bạch Yến Thăng nói:

"Những nhân vật này đều là từ viên kia kỳ quái tinh vũ bên trong ra, kia rốt cuộc là cái gì "

Còn lại tướng lĩnh cũng là một bộ không thể tưởng tượng nổi thần thái.

Kinh lịch mấy trận Luân Hồi thế giới, bù lại đại lượng tri thức, bọn hắn đối với toàn bộ Chủ Thần không gian đã có đầy đủ hiểu rõ, đối với các loại Luân Hồi thế giới kịch bản cũng là thuộc như lòng bàn tay, tự nhiên nhận ra chiến đấu hình tượng bên trong ra sân hai cái quỷ dị nhân vật lai lịch.

"Hừ, có chút ý tứ."

Bạch Yến Thăng lạnh lẽo cứng rắn gương mặt bên trên đột

nhiên toát ra một vòng mỉm cười, ngước đầu nhìn lên âm trầm Minh giới thiên khung:

"Phiêu Lưu Cổ Giới ngay tại kịch liệt sụp đổ bên trong, cái này hiển nhiên là cái này Cổ Giới ý chí chính mình xảy ra vấn đề gì, mới tạo ra được như thế một cái vật kỳ quái, Chủ Thần chính mình không thu thập được mới muốn chúng ta đi cho hắn chùi đít."

Chu Chấn trầm ngâm một chút:

"Cái này tinh vũ sáng tạo ra nhân vật tại trên thực lực cũng không vượt ra ngoài Hư Cảnh biểu hiện. Bất quá Chủ Thần lần này rơi xuống tiền vốn lớn, ngoại trừ thập nhị chi cường đội bên ngoài, không biết còn có bao nhiêu đội ngũ cũng sẽ tham dự nhiệm vụ, muốn cầm tới thủ sát cũng không dễ dàng."

"Bất quá đây cũng là một cái cơ hội!"

Nghiêm Xuyên mặt lộ vẻ vẻ hưng phấn, mở miệng nói: "Còn lại tám vị tướng lĩnh dựa theo Chủ Thần không gian bình thường phát triển quỹ tích tới nói, nên đồng dạng có tư cách tham dự trận này nhiệm vụ, vừa vặn có thể khiến cho tất cả tướng lĩnh tụ hợp! Chúng ta liên hợp, sẽ là người tham dự bên trong mạnh nhất!"

Cam Khuê cũng lộ ra ý cười: "Không riêng gì chúng ta, Hồng Hoang Giới những cái kia đạo nhân tám chín phần mười cũng sẽ tham dự, vừa vặn nghĩ biện pháp cùng nhau thu thập!"

"Nói rất hay!"

Bạch Yến Thăng không khỏi cười ha ha, tiếng cười chấn động Minh giới hư không:

"Chư vị, giới này cường giả mạnh mẽ thì mạnh mẽ vậy, nhưng lại có tiên thiên thiếu hụt, cùng ta Khởi Nguyên Giới chư tướng so sánh, cần gì tiếc nuối chỉ coi lần này không riêng chúng ta muốn

đem Khởi Nguyên Giới những cái kia đạo nhân thu thập hết, còn muốn lực áp quần hùng, nhổ đến thứ nhất!"

"Chủ Thần ban thưởng chúng ta muốn, những cái kia đạo nhân đầu người, cũng muốn!"

Chủ Thần không gian, đang đứng ở đứng không kỳ thiên thần đội đội viên tại chủ Thần Quang cầu phía dưới tề tụ.

Những cái này thân ảnh cho người ta lần đầu tiên gần nhất trực quan cảm thụ chính là cường đại, không thể ngăn cản cường đại! Liền ngay cả chủ Thần Quang cầu ánh sáng óng ánh huy cũng không chút nào có thể che lấp bọn hắn tồn tại!

Thiên thần đội, là Chủ Thần từ hàng ngàn hàng vạn chi luân hồi giả đoàn đội bên trong tiến hành chọn lựa mà ra đỉnh cấp đoàn đội, tại toàn bộ luân hồi không gian bên trong là đứng ở tuyệt đối đỉnh phong.

Đây là bởi vì Chủ Thần từ hàng ngàn hàng vạn chi phổ thông đoàn đội bên trong chọn lựa có nhất định tiềm lực, thực lực đạt đến trình độ nhất định đội trưởng cấp bậc nhân vật, vô luận tâm tính, thiên phú, từng cái phương diện đều là nhân tài kiệt xuất, hoàn toàn là từ tinh anh trong tinh anh tổ kiến mà thành đội ngũ, một đường trưởng thành đến Chủ Thần không gian bên trong chí cường đội ngũ một trong!

Mà giờ khắc này, tất cả thiên thần đội thành viên thần sắc trang nghiêm, suy tư, trở về chỗ Chủ Thần nhiệm vụ, cùng cái kia một vài bức trước đây chưa từng gặp chiến đấu hình tượng.

"Tình huống hiện tại cơ bản đã rõ ràng."

Thiên thần đội túi khôn, một cái thân hình gầy yếu, nhìn qua yếu đuối nam tử thản nhiên nói:

"Chủ Thần ngã bệnh, bệnh không nhẹ, giải phẫu không có cách

nào cho mình làm, cần chúng ta sung làm một chút dao giải phẫu."

"Xi Vưu cũng tốt, Kakarot cũng tốt, nhìn xem dọa người, nhưng là nếu như là chúng ta ở đây, chỉ cần bố trí thỏa đáng, giết chết bọn hắn cũng không khó."

"Cái kia tinh vũ không gian nội bộ, mới là trọng yếu nhất."

Hắn cúi đầu nhìn lướt qua đồng hồ:

"Còn lại năm mươi bảy phút, căn cứ tình báo hiện hữu, ta sẽ sớm chế định ra một cái hoàn mỹ tác chiến phương án."

"Mặc dù thủ sát đoàn đội có thể có được ba lần hối đoái nguyện vọng, nhưng là Chủ Thần cũng không phải là cứng nhắc máy tính chương trình, hao tốn đại lực khí bị người đoạt quái sự tình chỉ sợ không tồn tại. Chủ Thần sẽ đầy đủ cân nhắc đến từng cái đoàn đội tại chung cực săn giết nhiệm vụ bên trong cống hiến cùng tác dụng cấp cho ban thưởng, cho nên phương diện này đã không có đường tắt, cũng không cần lo lắng bị khác đội ngũ đục nước béo cò, hái được quả đào."

"Mặt khác nhiệm vụ lần này hiển nhiên cấm chỉ chúng ta từng cái đoàn đội lẫn nhau chém giết, đồng thời nên có nghiêm khắc quy tắc hạn chế, cho nên ác ma đội bên kia không cần lo lắng quá mức."

"Bất quá Chủ Thần lần này như thế gióng trống khua chiêng, cưỡng ép chiêu mộ ác ma đội cùng cái khác vương đội, muốn tại trận này nhiệm vụ bên trong lợi ích tối đại hóa không phải một chuyện dễ dàng sự tình."

Lời của người đàn ông này truyền lại, từng cái hoặc nam hoặc nữ, hoặc cao hoặc thấp cường đại thân ảnh trên mặt nhao nhao lộ ra tự tin mỉm cười, đây là đối với thực lực bản thân đầy đủ giải, nhận định có thể lật đổ hết thảy gian nan hiểm trở mãnh liệt tự

tin!

"Rất tốt."

Một cái ôn hòa, phiêu miểu thanh âm vang lên, một người quần áo lam lũ, khổ hạnh tăng nhân vật từ một bên khác chậm rãi đi tới, xuyên thấu qua con ngươi, tựa hồ loáng thoáng có thể nhìn thấy có vô lượng Phật quốc chìm chìm nổi nổi, gột rửa lòng người kim quang Phật xướng cũng tựa hồ không có chút nào lý do trong hư không vang lên.

Nam tử này, cũng là thiên thần đội đội trưởng, Liên Vô Sinh nhẹ giọng cười nói:

"Như vậy chư vị, liền để chúng ta tại trận này nhiệm vụ bên trong, sẽ cùng một cái khác ta một phân cao thấp đi."

Không biết tên thời không, Chủ Thần trên quảng trường, u quang lóe lên, một tôn Ma Thần hùng tráng nam tử thân thể, tản mát ra đại biểu cho hủy diệt cùng tử vong khí lưu hoàng, trống rỗng xuất hiện.

Cẩn thận nhìn lại, tên này khó mà hình dung nam tử thân hình to lớn, cơ bắp phảng phất là hắc sắt thép đổ bê tông ra, chỗ khớp nối kinh khủng gai nhọn đột xuất, quanh thân loáng thoáng tản mát ra vô số oán linh gào khóc, sau lưng một đầu thô to đuôi dài vung vẩy, hiển nhiên một cái trong địa ngục đi ra ma vương!

"Satan đội trưởng!"

Bảy tám tên ác ma đội thành viên mắt mang mơ hồ kính sợ, lập tức tiến lên đón:

"Chủ Thần chung cực săn giết nhiệm vụ ngươi nhận được a "

Satan, lấy nhân chi thân, lại lấy Ác Ma Chi Vương xưng hô làm tên, vẻn vẹn điểm này liền đầy đủ nói rõ ác ma đội đội trưởng

ngang ngược, cường đại!

Ác ma đội, là Chủ Thần từ tam giai khóa gien bắt đầu, chọn lựa ra có cường đại tiềm lực luân hồi giả phục chế thể, kinh lịch đều là gần nhất khắc nghiệt thế giới, cường độ cao nhất nhiệm vụ, loại này trọng áp hạ mỗi một cái thành viên đều cực kỳ coi trời bằng vung, hung tàn ngang ngược, cùng cái khác luân hồi giả so sánh chính là mười phần ác ma.

Nhưng mà những cái này hung tàn vô cùng đội viên cùng bọn hắn đội trưởng Satan so sánh, nhưng thật giống như thỏ yếu đuối. Nguyên bản yếu đuối ác ma đội có thể có được hôm nay uy danh, chín thành công lao đều tại đội trưởng Satan trên thân, là huyết tế không biết bao nhiêu cái Luân Hồi thế giới bên trong sinh linh, huyết đồ không biết bao nhiêu luân hồi giả mới đổi lại hiển hách hung danh.

"Đây cũng chính là ta thoát ly kịch bản thế giới trở về lý do."

Được xưng Satan nam tử lên tiếng ánh mắt vừa đi vừa về quét mắt, lộ ra không giống nhân loại huyết bồn đại khẩu cùng um tùm răng nanh:

"Như vậy các vị, mời nói cho ta, các ngươi chuẩn bị xong chưa "

"Satan đội trưởng, còn xin không nên khinh thường."

Ác ma đội đoàn đội bên trong túi khôn Katou, một cái giống như là người máy đồng dạng cẩn thận tỉ mỉ nam tử trung niên mở miệng nói:

"Lần này chúng ta sẽ còn gặp được đại nhân bản thể, bất quá trận này nhiệm vụ bên trong Chủ Thần chỉ sợ cũng không cho phép các đoàn đội ở giữa chém giết lẫn nhau, còn xin đại nhân chú ý."

"Hừ!"

Satan cười lạnh một tiếng, duỗi ra như là Địa Ngục mãng xà đồng dạng đầu rắn liếm môi một cái:

"Thật không biết bản thể của ta vì sao lại là một cái con lừa trọc, không ăn đi hắn thật là làm cho ta khó chịu a!"

Satan ánh mắt chuyển hướng dùng dụng cụ tuần hoàn phát ra Xi Vưu, Kakarot đám người khung cảnh chiến đấu, sâm nhiên cười nói:

"Chủ Thần đều ăn quả đắng đồ vật vật này, nhất định ăn thật ngon a!"

Tất cả ác ma đội thành viên theo Satan ánh mắt nhìn về phía chiến đấu cảnh tượng bên trong tinh vũ không gian, lộ ra một bộ thương hại mà thú vị thần sắc.

Hiện tại Chủ Thần nhiệm vụ tin tức truyền lại toàn bộ Chủ Thần không gian, vô số cường đại luân hồi giả sắp chen chúc mà tới, bất luận đến cùng có cái gì trốn ở tinh vũ không gian bên trong, đều sẽ bị cuồng nhiệt hung bạo luân hồi giả xé nát, nói không chừng sẽ còn bị đội trưởng của bọn họ xem như điểm tâm thuận thế ăn hết

The King of Fighters thế giới. Đệ nhất vương đội.

"Nhanh nhanh nhanh! Thời gian có hạn, ta muốn các ngươi lập tức bắt đầu chuẩn bị!"

Một cái toàn thân óng ánh sáng long lanh, giống như lưu ly chế tạo hùng tráng nam tử quát lạnh nói:

"Nghiên cứu chủ yếu đặt ở viên kia hình tròn tinh vũ bên trên, hắn mới là vấn đề hạch tâm, đầu tiên cần phải làm là công phá hắn! Nhiều như vậy đoàn đội sắp ra trận, đứng trước sói nhiều thịt

ít cục diện, nhưng là bên thắng chỉ có thể có một cái! Chỉ có thể là chúng ta!"

"Thiên thần đội cũng tốt, ác ma đội cũng tốt, hết thảy đứng sang bên cạnh!"

Thứ hai vương đội.

"Cấp S kịch bản, 50000 điểm điểm hối đoái! Ba cái hối đoái nguyện vọng!"

"Hắc hắc, Chủ Thần thoạt nhìn là nổi giận, thế mà thủ bút lớn như vậy. Ta nói là nếu như nó có tỳ khí nói."

"Mặc kệ săn giết mục tiêu đến cùng là dạng gì tồn tại đều phải xui xẻo, liền xem như Zeus, Jesus, Ngọc Hoàng đại đế dạng này đại lão đều sẽ bị chen chúc mà tới các cường đội xé nát, suy nghĩ một chút còn cảm thấy có chút thê thảm đâu."

"Tốt, chuẩn bị ra trận!"

"Kinh người ban thưởng. Đủ để khiến bất luận cái gì một chi đoàn đội hoặc là cá nhân một bước lên trời."

"Bầy hổ phệ long có thể đoán được, tối thiểu có vượt qua hai mươi chi trở lên đỉnh cấp luân hồi đoàn đội, vượt qua một trăm vị trở lên mở ra tứ giai khóa gien luân hồi giả sẽ ra trận tham dự chung cực săn giết mặc dù thực lực của chúng ta so với đỉnh tiêm đội ngũ phải kém một chút, nhưng là không phải là không có cơ hội!"

"Như vậy "

"Chúng ta cũng tham gia!"

"Nhận lấy nhiệm vụ!"

Thứ ba vương đội thứ mười vương đội cho đến Chủ Thần

không gian bên trong tất cả đánh giá đạt tới cấp A trở lên luân hồi giả đoàn đội, đều bởi vì Chủ Thần đột ngột ban bố nhiệm vụ tin tức mà triệt để bạo động, sôi trào!

Nhiệm vụ đếm ngược còn có năm mươi phút thời khắc, tất cả tham dự chung cực săn giết đội ngũ đã trở lại Chủ Thần quảng trường.

Đếm ngược còn lại hai mươi phút thời khắc, từng cái đội ngũ tất cả chiến đấu phương lược cơ bản đã chế định hoàn tất.

Đếm ngược còn có mười phút thời khắc, tất cả đoàn đội cường hóa, đạo cụ hối đoái, các loại chuẩn bị sẵn sàng, im lặng chờ đợi.

Hoặc bình tĩnh, hoặc kích động, hoặc chờ mong, hoặc tàn nhẫn, hoặc lo lắng, đủ loại cảm xúc tại vô số thời không khác nhau ẩn tàng Chủ Thần trên quảng trường kích động.

Đếm ngược, một phút.

Ba tên đạo nhân đứng yên chờ đợi, Quân Quy Tàng ánh mắt sáng rực, trên mặt vẫn như cũ là ôn nhuận như ngọc tiếu dung: "Tới đi, tới đi "

Một cái khác không gian, Bạch Yến Thăng cùng năm tên Thần Vũ quân giáng lâm ngang nhiên mà đứng: "Duy ta khởi nguyên vô địch!"

Thiên thần đội, dưới chủ thần, Liên Vô Sinh chậm rãi đứng dậy, ôn hòa nói: "Chư vị đồng bạn, tiếp xuống nhìn mọi người."

Ác ma đội, Satan dựng thẳng đồng bên trong đều là tàn nhẫn mà hưng phấn thần thái.

【 đếm ngược: 10, 93, 2, 1! 】

Bạch!

Đếm ngược hoàn tất về sau, thiên thần đội, ác ma đội, mười vương đội cùng với khác tham dự nhiệm vụ cường đội, tại Chủ Thần lãnh khốc nhắc nhở Trung Nguyên biến mất, bắt đầu truyền tống!

Mà lúc này giờ phút này, Nhạc Bình Sinh biến thành tinh vũ không gian tại Chủ Thần thao tác dưới, đồng thời xuất hiện ở một mảnh thần bí không gian bên trong.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 678: Treo Lên Đánh (Một)

Chương 678: Treo lên đánh (một)

Đây là một mảnh thuần bạch sắc, quỷ dị mà vô biên vô tận không gian. .

Mênh mông vô bờ thuần bạch sắc đại địa căn bản không nhìn thấy bờ giới, thuần bạch sắc thiên không cũng như như vũ trụ vô cùng vô tận, tạo dựng thành như thế một cái tĩnh mịch mà vô ngần thế giới. Thuần bạch sắc trong hư vô, thỉnh thoảng bên trong lóe lên mặt kính đồng dạng quang ảnh, thật giống như mặt kính về sau tính cả lấy một thế giới khác, không biết thông hướng chỗ nào.

Duy nhất để cái này thuần trắng thế giới sinh động lên, chính là một viên đã áp súc đến đường kính hơn trăm trượng kích cỡ tròn trịa tinh vũ, tựa hồ tại dựng dục vô tận khả năng.

"Nơi này tựa hồ là cái này tư duy tập hợp thể nội bộ khu vực, tiếp cận hạch tâm "

Tinh vũ mặt ngoài vỡ ra, Nhạc Bình Sinh hất lên Kakarot huyễn hóa thân thể từ đó một bước đi ra, hiếu kì vừa đi vừa về quét mắt chỗ này kỳ quỷ phi thường, thường nhân khó có thể tưởng tượng không gian cảnh tượng.

Trên thực tế, tại Thời Không Phong Bạo bên trong thời gian cùng không gian hỗn loạn dị thường, lại thêm Chủ Thần tận lực che giấu, liền xem như Nhạc Bình Sinh cũng không biết chính

mình trước mắt đến cùng ở vào Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong phương nào vị.

Vi mô tầm nhìn mở ra, Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng nâng lên tay đến, trong mắt hết thảy đã trở thành điểm cùng tuyến tập hợp, đồng thời trong hư vô phiêu lưu hạt cơ bản đã rơi vào trong tay của hắn, từ trong ra ngoài bắt đầu quét hình.

"Cái không gian này tựa hồ là từ Chủ Thần ý chí toàn quyền đem khống, không gian kết cấu dị thường kiên cố, lực hút cũng muốn so với bình thường Địa Cầu lớn hơn gấp mười lần."

Ầm!

Nhạc Bình Sinh đưa tay một quyền đánh xuống, quyền cánh tay điểm rơi chỗ, thuần bạch sắc hư không mắt trần có thể thấy kịch liệt bóp méo một chút, nhưng lại lập tức trả lời bình thường.

"Thì ra là thế, đem ta chuyển dời đến nơi này đến, là lo lắng ta đối cái khác Luân Hồi thế giới tạo thành quấy nhiễu cùng phá hư a "

Nhạc Bình Sinh thao túng Kakarot thân thể tùy ý thí nghiệm một chút, tại cái này thuần trắng không gian bên trong bởi vì Chủ Thần ý chí thẩm thấu cùng can thiệp, không gian kết cấu cường độ so với bình thường không gian ba chiều tới nói tối thiểu cứng cỏi hơn gấp mười lần, tại ngoại giới tuỳ tiện liền có thể phá toái hư không Hư Cảnh Võ Thánh, ở chỗ này muốn bao nhiêu tiêu tốn gấp mười lực lượng mới có thể làm được chuyện giống vậy.

"Đây không phải Luân Hồi thế giới."

Nhạc Bình Sinh nghiên cứu cái này không hề tầm thường không gian giải tỏa kết cấu, suy nghĩ hiện lên:

"Luân Hồi thế giới là dùng đến bồi dưỡng luân hồi giả đấu thú trường, Chủ Thần quảng trường là cho luân hồi giả cường hóa,

chỉnh đốn khu vực, như vậy nơi này vốn là dùng để làm cái gì "

Sau đó Nhạc Bình Sinh xoay chuyển ánh mắt, lưu ý đến thuần trắng trong hư không lập loè nhấp nháy kỳ quái mặt kính

Đây là một mảnh hỗn độn hư vô không gian.

Lấp kín chống trời mà lên, hoàn toàn trông không đến cuối to lớn thuần bạch sắc tinh bích trước đó, một chỗ đứng im bất động lơ lửng trên bình đài, Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người phảng phất một viên nhỏ bé bụi bặm đồng dạng đột nhiên xuất hiện.

"Nơi này "

Quân Quy Tàng mở hai mắt ra, ở trước mắt cảnh tượng dẫn vào tầm mắt về sau không khỏi có chút co rụt lại:

"Kia là!"

Còn đến không kịp bởi vì trước mặt tôn này vô biên vô hạn, phảng phất đem thiên địa một phân thành hai cự hình tinh bích mà cảm thấy rung động, tinh bích phía trên khảm vào cửa sổ trên mặt kính hiện ra một đạo bóng người màu vàng, còn có một viên tròn trịa tinh vũ, lập tức hấp dẫn Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người toàn bộ chú ý.

"Là Chủ Thần săn giết mục tiêu, hắn ngay tại tinh bích bên trong!"

Cùng lúc đó ——

Bá bá bá!

Hư vô trong hỗn độn, cái này đến cái khác thuần bạch sắc bình đài thượng, đạo đạo cột sáng trống rỗng mà đến, một đạo lại một đạo cường đại mà thần bí thân ảnh từ trong cột ánh sáng giáng

lâm, thoáng chốc hiện đầy cái này đến cái khác thuần trắng bình đài!

Chính là thiên thần, ác ma, mười hai vương đội cùng với khác cấp A trở lên đánh giá luân hồi đoàn đội, hết thảy hai mươi sáu chi Chủ Thần không gian đứng đầu nhất đoàn đội tiếp nhận Chủ Thần chiêu mộ, truyền tống mà tới!

Hàng trăm hàng ngàn đạo bóng người ánh mắt cùng ý niệm lạnh lùng vừa đi vừa về liếc nhìn:

"Ừm kia là thiên thần đội, còn có ác ma đội Chủ Thần thế mà không có trực tiếp đem chúng ta đưa lên đến chiến trường, mà là từng cái đội ngũ tề tụ, đây là ý gì "

"Hắc hắc, Dean, nghĩ không ra lại là ngươi, nhát như chuột ngươi cũng dám tham dự trận này nhiệm vụ a "

"Mau nhìn tinh bích bên trên, kia là Kakarot ! Săn giết mục tiêu hẳn là ngay tại tinh bích về sau!"

"Chờ một chút! Trong này này tấm cảnh tượng tựa hồ là Chủ Thần không gian luân hồi mười vương đội tranh bá thi đấu từng dùng qua thế giới, nghe nói là Chủ Thần không gian nội bộ khu vực "

"Săn giết mục tiêu thế mà trong này!"

Cái này từng nhánh giáng lâm mà tới cường đại đoàn đội trong chớp mắt liền thích ứng hoàn cảnh lạ lẫm, đồng dạng lập tức liền phát hiện cực lớn đến tột đỉnh tinh bích bên trên lấp lóe hàng trăm hàng ngàn khối mặt kính, cùng trên mặt kính hiển lộ ra săn giết mục tiêu cảnh tượng, toàn bộ tĩnh mịch hư vô không gian khoảnh khắc táo động.

Chỉ bất quá chủ Thần Quang hình trụ thành lồng ánh sáng vẫn như cũ bao phủ bọn hắn cũng không tiêu tán, hiển nhiên không

cách nào tùy ý hành động.

"Những cái này luân hồi giả nhìn đều rất mạnh."

Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người cùng nhau nheo mắt lại đến, xa xa cảm ứng đến rải rác hư không, nghị luận ầm ĩ từng cái đỉnh cấp luân hồi đoàn đội, Quân Quy Tàng thấp giọng nói:

"Hai vị sư đệ, lại tới đây không có một cái nào kẻ yếu, hết thảy coi chừng."

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người trịnh trọng nhẹ gật đầu.

Có thể xác nhận đến Chủ Thần chung cực săn giết nhiệm vụ đoàn đội, chủ lực nhân viên chiến đấu tối thiểu đều là mở ra tứ giai khóa gien trở lên nhân vật, chuyển đổi làm Hồng Hoang Giới phân chia thế lực, giống như bọn họ là cùng thuộc đạo quân cảnh giới.

Mặc dù đáy lòng ẩn ẩn đối với mấy cái này Chủ Thần không gian nhồi cho vịt ăn, nuôi cổ thức bồi dưỡng ra được cường giả lòng có khinh thường, nhưng là bọn hắn cũng hiểu được lấy Chủ Thần không gian không thể tưởng tượng nổi khả năng, giống như là thiên thần, ác ma đội cùng mười hai vương đội dạng này đỉnh cấp đoàn đội bên trong, bọn hắn người mạnh nhất tuyệt đối không phải kẻ vớ vẩn, thậm chí là có thể cùng Quân Quy Tàng sánh vai khó giải quyết nhân vật.

Muốn tại dạng này một trận phong vân hội tụ, quần hùng đồng tiến nhiệm vụ bên trong nhổ đến thứ nhất, hiển nhiên độ khó không nhỏ.

Ngay tại Quân Quy Tàng ánh mắt sáng rực, vừa đi vừa về quét mắt hư không thời khắc, trên cổ tay hắn Càn Khôn Trạc đột nhiên

khẽ chấn động, để hắn tuấn mỹ gương mặt bên trên lập tức hiển lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng:

"An sư đệ, Hồ sư đệ, Tông sư muội, Tân sư muội ba người cũng ở nơi đây, đồng thời tại cùng một chi đoàn đội bên trong!"

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người hiển nhiên cũng tiếp thu được tin tức, vui vô cùng nói: "Ở vào cùng một thời không về sau liền có thể tiến hành thần niệm đưa tin, sư huynh, mau thông tri bọn hắn cùng chúng ta tụ hợp!"

"Không cần!"

Quân Quy Tàng tay áo hất lên, quét mắt từng cái luân hồi đoàn đội, thấp giọng cười nói:

"Đã có thể liên hệ với bọn hắn, liền để bọn hắn làm mặt khác một chi lực lượng tồn tại, làm kì binh sử dụng không phải tốt hơn "

Hư không trên bình đài, Bạch Yến Thăng ánh mắt lợi hại giống như chim ưng tại tuần sát con mồi của mình, từng cái phân biệt lấy cách xa nhau không tính quá xa đoàn đội, đồng thời đỉnh cấp phối trí chiến đấu võ trang bên trong từng đạo mừng rỡ tin tức bắt đầu truyền ra:

"Tống Vũ Quân kêu gọi Bạch đội trưởng!"

"Lôi Bạo kêu gọi Bạch đội trưởng!"

"Hà Đồ kêu gọi Bạch đội trưởng!"

Làm rất nhiều luân hồi giả cộng đồng giáng lâm đến cái không gian này về sau, Bạch Yến Thăng cho tới nay yên lặng máy truyền tin cũng bắt đầu truyền ra từng đầu tin tức, đây là còn lại bảy tên tướng lĩnh phân hoá trở thành hai cái đoàn đội đồng dạng xác nhận chung cực săn giết nhiệm vụ lại tới đây, để Bạch Yến Thăng

cùng sau lưng Mạc Nguyên Lương, Chu Chấn, Nghiêm Xuyên, Cam Khuê các tướng lãnh trên mặt toát ra nắm chắc thắng lợi đang nhìn kinh hỉ tiếu dung.

Lần này, bọn hắn tiến vào giới này hết thảy có mười ba vị Hư Cảnh trung vị trở lên tướng lĩnh, thân mang đỉnh cấp chiến đấu võ trang vũ khí trong khoang thuyền càng là chuyên chở đại lượng hủy diệt tính siêu Huyền Vũ khí, cộng lại là đủ nhẹ nhõm san bằng nổ nát cả tòa đại lục, dạng này chỉnh dung thực lực có thể nói là tất cả luân hồi đoàn đội vua không ngai, chỉ cần bố trí thỏa đáng, tất nhiên có thể nhổ đến thứ nhất!

"Chư vị đồng bào đều tại, tốt!"

Bạch Yến Thăng trầm giọng nói:

"Chư vị, lấy tinh bích vì vật tham chiếu, báo cáo riêng phần mình phương vị, đồng thời cẩn thận không nên bị khác đội ngũ nhìn ra mánh khóe."

Hai cái tọa độ nhanh chóng vang lên, căn cứ tin tức bên trong phương vị, Bạch Yến Thăng ánh mắt vừa đi vừa về tuần sát, đại khái xác nhận vị trí, lặng lẽ cười nói:

"Chư vị, tạm thời án binh bất động, ra trận về sau cũng không cần sốt ruột tụ hợp, để tránh để cái khác luân hồi đoàn đội sinh lòng phòng bị , chờ đợi khi nào thời cơ chúng ta lại cộng đồng xuất thủ!"

"Rõ!"

Còn lại tướng lĩnh cùng nhau đồng ý.

Bạch Yến Thăng sau lưng, Mạc Nguyên Lương ánh mắt giật giật, cau mày nói:

"Bạch đội trưởng, phát cho Mông Đô thông tin vẫn như cũ là

đá chìm đáy biển, không có bất kỳ cái gì đáp lại, chẳng lẽ hắn "

"Chủ Thần không gian bên trong các loại cường giả, nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, đã hắn không có trả lời, không phải là không có tư cách xác nhận nhiệm vụ này, chính là tại Luân Hồi thế giới bên trong hi sinh vì nhiệm vụ thôi "

Bạch Yến Thăng ánh mắt giọng mỉa mai, lãnh đạm nói:

"Thật là khiến người tiếc nuối , chờ đến thoát ly Chủ Thần không gian, ta sẽ hướng Kỷ đại nhân báo cáo, vì hắn truy thụ công huân."

Phía sau hắn, Mạc Nguyên Lương, Chu Chấn, Nghiêm Xuyên các tướng lãnh liếc nhau một cái, lắc đầu. Loại tình huống này vô luận Mông Đô sống hay chết, bọn hắn đều không có công phu đi qua thêm để ý tới.

"Bạch đội trưởng! Là bọn hắn!"

Lúc này, một mực tại quan sát trong không gian hư vô từng cái luân hồi đoàn đội Cam Khuê đột nhiên lấy ý niệm truyền lại tin tức, chỉ hướng cái nào đó phương vị.

Tiếp vào nhắc nhở, Bạch Yến Thăng bọn người bất động thanh sắc xoay đầu lại, nhìn phía Cam Khuê đánh dấu phương vị, lập tức liền thấy được tại chỗ rất xa, thân ảnh nhỏ bé đến cơ hồ khó mà phát giác Quân Quy Tàng bọn người.

"Tốt tốt tốt!"

Liên tiếp ba chữ tốt, Bạch Yến Thăng tại kinh ngạc qua đi hiện ra một vòng nhe răng cười:

"Thật hi vọng các ngươi có thể sống qua trận này nhiệm vụ, dạng này chúng ta liền có thể tự tay hoàn thành Kỷ đại nhân phân phó "

Mà tại chỗ rất xa bình đài thượng, Quân Quy Tàng tựa hồ có chỗ phát giác, đột nhiên xoay đầu lại quét mắt hỗn độn hư vô, nhìn về phía Bạch Yến Thăng đám người phương hướng, như có điều suy nghĩ mỉm cười

"Hắn đang làm cái gì "

Thiên thần đội đội viên không để ý đến cái khác nhao nhao hỗn loạn, hết sức chăm chú quan sát đến.

Xuyên thấu qua tinh bích phía trên lấp lóe mặt kính, có thể trực tiếp nhìn thấy nội bộ không gian trung kim phát Kakarot thật tại chẳng có mục đích đánh giá cái gì, mà cái kia quỷ dị tinh vũ không gian bình tĩnh như trước lơ lửng bất động, không biết nội bộ ẩn giấu thứ gì.

"Rất tốt, cùng ta phỏng đoán đồng dạng."

Một cái thần sắc đạm mạc nam tử, cũng là thiên thần đội trí giả kỳ điểm nhanh chóng nói:

"Trên người của người này tràn đầy không hài hòa cảm giác, tuyệt đối không phải chân chính Kakarot . Dạng này triệu hoán huyễn tưởng nhân vật năng lực hẳn là tinh vũ nội bộ tồn tại từ Chủ Thần trên thân trộm lấy năng lực."

Một giống như hắc vụ ngưng tụ hình thành đội viên cười lạnh: "Gia hỏa này thật đúng là có thể chế tạo phiền phức a "

Kỳ điểm tùy ý nói: "Nếu như lấy The Matrix bên trong mẫu thể làm so sánh, Chủ Thần là mẫu thể, như vậy gia hỏa này chính là có thể vô hạn phỏng chế Smith, nếu như không nhanh chóng nghĩ trăm phương ngàn kế thanh trừ hết hắn, Chủ Thần chính mình cũng có khả năng bởi vì độc tận xương tủy mà xong đời."

"Quả nhiên là không thiếu cái lạ, liền xem như không gì làm không được Chủ Thần cũng có được nhược điểm."

Thiên thần đội đội trưởng Liên Vô Sinh thản nhiên nói:

"Chuyên môn đem hắn chuyển dời đến Chủ Thần khống chế trình độ mạnh nhất khu vực hạch tâm, Chủ Thần như thế lớn chiến trận, cái này kỳ quái virus chỉ sợ không có chúng ta trong tưởng tượng dễ dàng đối phó."

Ánh mắt của hắn tựa hồ có chút thương xót quét về trong không gian hư vô kích động cái khác luân hồi đoàn đội, nói khẽ:

"Không biết lần này lại phải có hoặc nhiều hoặc ít người chết oan chết uổng."

Trận này nhiệm vụ kết quả không cần phải nói, hai mươi sáu chi Chủ Thần không gian mạnh nhất đội ngũ dốc toàn bộ lực lượng, chính là trong truyền thuyết ngũ giai thánh nhân, đối mặt đủ loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp hơn trăm vị tứ giai khóa gien luân hồi giả đều sẽ bị vây đánh chí tử, cái này một cái trộm lấy Chủ Thần năng lực da lông virus tự nhiên cũng vô pháp may mắn thoát khỏi gặp nạn.

Bất quá ở trong quá trình này ngoại trừ xếp hạng hàng đầu thiên thần, ác ma, cùng có hạn mấy tiểu đội bên ngoài, cái khác đội ngũ chỉ sợ đều chỉ bất quá là pháo hôi thôi.

"Ha ha ha, Liên Vô Sinh, ngươi này tấm trách trời thương dân tư thái thật đúng là làm cho người buồn nôn a!"

Một cái vô cùng tùy tiện, tà ác bá đạo thanh âm giống như là Địa Ngục nỉ non, vang vọng toàn bộ hư vô, dẫn phát trôi nổi bình đài thượng đông đảo luân hồi đoàn đội ghé mắt, sau đó nhao nhao biến sắc, hiển lộ ra các loại oán độc, phẫn hận, ánh mắt sợ hãi.

Nói chuyện, dĩ nhiên chính là ác ma đội đội trưởng, Satan.

Hắn suất lĩnh ác ma đội vị trí bình đài đồng dạng là ở hàng trước nhất, khoảng cách Liên Vô Sinh thiên thần đội cũng không

xa. Hắn giờ phút này cứ như vậy hai tay ôm ấp lồng ngực, ánh mắt giống như là đối đãi một bàn ngon miệng điểm tâm đồng dạng tại thiên thần đội từng cái đội viên trên mặt đảo qua, lấy một loại chế giễu giọng điệu nói:

"Tiểu khả ái nhóm, các ngươi hẳn là may mắn lần này Chủ Thần đại phát thiện tâm, cấm chỉ đoàn đội ở giữa công kích lẫn nhau, dạng này mới có thể càng lớn cơ hội bảo trụ cái mạng nhỏ của mình, Liên Vô Sinh, ngươi nói đúng không "

Thiên thần đội đội viên nhao nhao mặt lộ vẻ vẻ chán ghét, còn có một tia không nói rõ được cũng không tả rõ được sợ hãi, mà Liên Vô Sinh lại bất động không dao, không hề bận tâm nói:

"Ác Ma Chi Vương Satan "

"Các ngươi người đều đến đông đủ a "

Liên Vô Sinh đột nhiên bị một cái hùng vĩ thanh âm trực tiếp đánh gãy, cũng làm cho hư vô trên bình đài trên trăm tên đỉnh tiêm luân hồi giả bỗng nhiên quay đầu!

Cự hình tinh bích bên trên, cái kia từng mặt hiển hiện lấy nội bộ cảnh tượng mặt kính, giờ phút này đều đã hiển hiện lấy Kakarot khuôn mặt.

Tựa hồ bởi vì áp sát quá gần nguyên nhân, Kakarot khuôn mặt lộ ra cực kỳ to lớn, ánh mắt của hắn vừa đi vừa về liếc nhìn, thật giống như đồng dạng có thể thông qua mặt kính quan sát được ngoại bộ luân hồi giả, nghiêm túc nói:

"Nhân số của các ngươi, nhiều lắm."

"Chỉ có ta một người, chỉ sợ không phải là đối thủ của các ngươi."

"Ta quyết định mời một ít giúp đỡ cùng ta cùng một chỗ đem

các ngươi đánh chết, các ngươi hẳn là sẽ không ngại a "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 679: Treo Lên Đánh (Hai)

Chương 679: Treo lên đánh (hai)

Hắn thế mà có thể phát giác được sự hiện hữu của chúng ta

Tinh bích bên trên thoáng hiện khuôn mặt lập tức để tất cả luân hồi giả nao nao.

Chỗ này thần bí không gian là Chủ Thần dùng để tiến hành mười vương đội tranh bá độc thuộc không gian, nội bộ tự thành thế giới, có thể tùy ý biến ảo khung cảnh chiến đấu, đại đa số người bọn hắn cũng không phải là lần thứ nhất đến. Chỗ này không gian làm toàn bộ Chủ Thần không gian hạch tâm tạo thành một trong, đối phương dễ dàng như thế liền có thể đột phá không gian ngăn cách phát giác được bọn hắn tồn tại, đầy đủ nói rõ bọn hắn sắp đối mặt đối thủ là sao mà quỷ dị.

"Thú vị."

"Không biết sống chết."

"Sắp chết đến nơi còn dám tùy tiện, buồn cười."

Một nháy mắt hai mươi sáu cái bình đài phía trên phần lớn luân hồi giả nhao nhao mặt lộ vẻ cười lạnh, không có chút nào đem Kakarot cái này khôi lỗi nhân vật để ở trong lòng.

Ở đây mở ra tứ giai khóa gien đỉnh tiêm luân hồi giả vượt qua trăm vị, mà tứ giai cao cường giả tối đỉnh tối thiểu vượt qua ngoài

mười vị, mạnh mẽ như vậy lực lượng là đủ san bằng bất kỳ một cái nào cao đẳng lực lượng cấp độ Luân Hồi thế giới! Chủ Thần rơi vào quy tắc vận hành hạn chế không cách nào giết chết đối phương, nhưng là bọn hắn lại không giống!

Satan tà ác dựng thẳng đồng chăm chú nhìn trên mặt kính Kakarot khuôn mặt, cười tà nói: "Hắc hắc hắc đủ cuồng, so lão tử còn cuồng, ta thích! Ta nhất định phải chính miệng ăn hết ngươi!"

Liên Vô Sinh, Quân Quy Tàng, Bạch Yến Thăng cùng còn lại đoàn đội đội trưởng cũng nhíu mày, đem toàn bộ lực chú ý đặt ở trên mặt kính, suy tư Kakarot lời nói, các loại suy nghĩ hiện lên, không biết đang tính kế lấy cái gì.

Ngay tại chúng luân hồi giả bởi vì Kakarot mà táo động thời khắc, Chủ Thần băng lãnh nhắc nhở lại lần nữa trống rỗng giáng lâm:

【 tất cả tham dự nhiệm vụ đoàn đội sẵn sàng, lựa chọn mặt kính cửa vào, lựa chọn hoàn cảnh nhân tố! 】

【 toàn bộ tuyển định về sau liền có thể ra trận! 】

Tự chủ chế định tác chiến hoàn cảnh!

Chủ Thần cái này một hạng nhắc nhở trong nháy mắt để tất cả đội viên sinh ra một loại cảm giác vui mừng, liền xem như đến bọn hắn bây giờ lực lượng cấp độ, địa hình hoàn cảnh vẫn như cũ có thể đối bọn hắn tác chiến phương châm đưa đến không nhỏ trợ giúp, tỷ như nguyên tố hệ cường hóa luân hồi giả, mà lại địa hình phức tạp cũng có thể để bọn hắn tính nhắm vào bày ra có lợi nhất tại phe mình chiến lược, hữu hiệu giảm xuống phong hiểm.

Rất hiển nhiên, Chủ Thần đang vận hành quy tắc bên trong cấp cho bọn hắn những cái này tham dự nhiệm vụ luân hồi giả lớn nhất tiện lợi.

Chở các đội luân hồi giả bình đài cấp tốc bắt đầu di động, đi tới tinh bích bên trên từng mảnh từng mảnh lấp lóe mặt kính trước đó, một màn ánh sáng hiển hiện, trên đó có núi lửa, tuyết bạo, vực sâu, đại dương mênh mông, gió lốc, đầm lầy các loại địa hình hiển hiện.

Các đội đội trưởng lập tức làm ra lựa chọn.

Cùng lúc đó, tại tinh bích nội bộ không gian bên trong, Kakarot đỉnh đầu thiên không cùng đại địa chớp mắt bắt đầu biến ảo.

Địa Thủy Hỏa Phong tuôn trào ra, khổng lồ dãy núi từ mặt đất hở ra, giống như là phù đảo đồng dạng tại không trung bồng bềnh; mãnh liệt nộ hải triều dâng trái với Logic treo ngược với thiên tế; đại địa nứt ra, hừng hực nham tương giống như là máu tươi đồng dạng từ đó tuôn ra; cuồng bạo gió lốc cuốn sạch lấy hàng ngàn hàng vạn tấn bông tuyết tứ ngược bát phương

Những cái này cảnh tượng bất đồng phân biệt rõ ràng, lẫn nhau không quấy rầy nhau, trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, cuồng phong kêu khóc, liệt diễm hừng hực, trời đông giá rét, sấm sét trào lên lớn như vậy một cái thuần trắng không gian chớp mắt biến ảo, phảng phất bị cưỡng ép chia cắt thành từ đủ loại hoàn cảnh khác nhau cảnh tượng ghép lại mà thành quỷ dị không gian!

Duy nhất không đổi chính là đứng im bất động tròn trịa tinh vũ, còn có đối đây hết thảy cảm thấy hứng thú Kakarot .

【 tác chiến hoàn cảnh tạo nên hoàn tất, toàn thể tiến vào! 】

Sau một khắc, Chủ Thần băng lãnh tuyên cáo âm thanh bên trong, tất cả chở luân hồi đội ngũ bình đài đột nhiên khởi động, trực tiếp mang theo cái này hơn trăm vị đỉnh tiêm luân hồi giả đụng vào lấp lóe mặt kính, tiến vào hệ Tinh Bích bên trong!

Tinh bích nội bộ không gian bên trong.

Vài tòa diện tích chừng trăm ngàn dặm chi cự dãy núi, giống như khổng lồ cự long đồng dạng tại vô ngần không gian trôi nổi; thiên không không biết nơi bao xa treo ngược nộ hải triều dâng; thâm thúy kéo dài hơn nghìn dặm vực sâu kẽ đất

Những cái này kỳ dị mà mỹ lệ thế gian kỳ cảnh đem Kakarot cùng tròn trịa tinh vũ đều vây quanh, tại từng cái bí ẩn địa điểm, từng đạo dò xét tính ánh mắt ánh mắt nhao nhao bắn ra mà đến.

Thiên thần, ác ma, cùng Bạch Yến Thăng, Quân Quy Tàng bọn người thông qua mặt kính, giống như là không gian xuyên toa đồng dạng trực tiếp liền xuất hiện ở riêng phần mình lựa chọn chế định chiến đấu hoàn cảnh bên trong, nhưng không có một chi đội ngũ xuất thủ, đều ở trong tối từ quan sát đến.

Mặc kệ cái nào một chi đoàn đội đều không có làm chim đầu đàn dự định, đều ở trên bách lý khoảng cách an toàn bên ngoài ẩn núp xuống tới , chờ đợi lấy cái nào đó thời cơ.

Tròn trịa tinh vũ bên cạnh, Kakarot vừa đi vừa về quét mắt càn khôn điên đảo các loại kỳ cảnh, nhàn nhã hai tay ôm ngực, cất giọng nói:

"Uy, các ngươi còn đang chờ cái gì "

Còn tại còn đang chờ cái gì chờ cái gì

Kakarot thanh âm phiêu đãng ra trăm ngàn dặm, mà giấu ở sông núi, vực sâu, biển cả cùng kỳ cảnh bên trong luân hồi giả giống như là không có nghe được đồng dạng mắt điếc tai ngơ.

"Hừ, thật sự là cuồng vọng!"

"Thu liễm khí tức, hiện tại cũng không phải làm náo động thời cơ!"

"Chờ! Các cái khác đội ngũ thử trước một chút nước!"

Từng cái đội ngũ kênh đoàn đội bên trong truyền đến riêng phần mình đội trưởng căn dặn, vô luận như thế nào, cái này săn giết mục tiêu có thể để cho Chủ Thần xuất động tất cả đỉnh cấp đoàn đội vây giết, tính nguy hiểm tự nhiên không cần nhiều lời, đơn nhất một chi đội ngũ tất nhiên không phải là đối thủ, bọn hắn đều đang đợi lấy chim đầu đàn xuất hiện.

Vô biên vô tận tinh bích nội bộ không gian bên trong, tràng diện tựa hồ lâm vào thế bí.

Chân trời một góc, nồng hậu dày đặc vạn trượng mây đen mãnh liệt, Bạch Yến Thăng cùng còn lại bốn vị Thần Vũ quân giáng lâm biến mất tại mây đen về sau đứng chắp tay, ánh mắt xuyên thấu mây đen bắn ra hướng về phía trăm ngàn dặm xa tầng trời thấp, khóe miệng khẽ nhúc nhích, tựa hồ tại cho còn lại phân tán các nơi tướng lĩnh giảng thuật cái gì;

Trăm ngàn dặm bên ngoài một góc khác, mấy chục trên trăm tòa dâng lên ngàn trượng cao cường kình thiên chi trụ bên trên, Quân Quy Tàng cùng Lục Tiêu Diêu Thành Khuyết ba tên đạo quân áo quyết bồng bềnh, liên thông trên ngọc bội từng đạo thần niệm truyền lại cho còn lại bốn vị đồng môn;

Thiên khung phía trên treo ngược vô tận trong biển rộng, được mở mang ra một mảnh khu vực chân không, thiên thần đội một loại đội viên hờ hững nhìn xem dưới chân, tựa hồ đang đợi cái gì:

Liên Vô Sinh thấp giọng thở dài: "Ngươi hẳn là nhịn không được "

"Một đám rùa đen, phế vật!"

Sau một khắc, khoảng cách Kakarot cùng tròn trịa tinh vũ không hơn trăm dặm hơn một chỗ to lớn trong thâm uyên, một cái

cực ác tàn bạo thanh âm, hỗn hợp có như là Địa Ngục Chi Môn mở rộng, vô tận tuyệt vọng, khí tức hủy diệt núi lửa bộc phát phun ra ngoài, thậm chí làm cho cả tinh bích không gian cũng hơi run lên:

"Để lão tử đến dạy dỗ ngươi nhóm cái gì mới gọi là cường giả đi!"

Cuồng tiếu vang vọng đồng thời, một viên đen nhánh vẩn lạc tinh như thiểm điện bắn ra mà ra, quỹ tích phía trên không gian kết cấu hết thảy đều bị ăn mòn, hiển lộ ra sâu không thấy đáy hỗn độn hư không, mà mỗi một cái mắt thấy đến viên này ma tinh người, sợ hãi trong lòng tựa như hải triều đồng dạng tuôn ra sinh, tâm linh chi quang đều bị đông cứng sát na!

Cái này lấy không ai bì nổi tư thái bạo xông mà ra bóng người, dĩ nhiên chính là ác ma đội đội trưởng Satan.

"Là Satan! Hắn động thủ!"

Đem lực chú ý toàn bộ tập trung ở săn giết mục tiêu bên trên đông đảo đỉnh cấp luân hồi giả ánh mắt nhao nhao chấn động.

Viên này đen nhánh vẩn lạc tinh tối thiểu đạt đến gần gấp hai mươi lần vận tốc âm thanh, phô thiên cái địa kinh khủng âm rít gào đinh tai nhức óc, bất quá mấy cái nháy mắt liền muốn lấy sao chổi đụng Địa Cầu tư thái trực tiếp đánh vào thần quốc lĩnh vực mặt ngoài.

Ngay tại trăm ngàn dặm bên ngoài tất cả đỉnh tiêm luân hồi giả bình tức tĩnh khí , chờ đợi lấy song phương va chạm giao phong lúc, Kakarot vẫn như cũ ôm trong ngực hai tay không nhúc nhích, đồng thời lại có một cỗ cao cao tại thượng, chúa tể thiên đạo vận mệnh ý chí bỏ qua không gian khoảng cách, trực tiếp tại nội tâm của bọn hắn chỗ sâu vang lên:

"Một đám rác rưởi."

Răng rắc!

"Ăn ta lão Tôn một gậy!"

Thần quốc lĩnh vực đột nhiên vỡ ra, một con người khoác kim giáp, cầm trong tay gậy sắt, chân đạp Tiên Vân hầu tử bắn nhanh ra như điện, trong tay gậy sắt tại trong nháy mắt phóng đại gấp trăm lần, nghìn lần, lớn đến không thể tưởng tượng nổi, một gậy quét ngang bên trong, trải qua Chủ Thần đặc thù gia cố không gian trực tiếp bị đè nát, không khí đè ép hình thành tốc độ siêu thanh cương phong càn quét bát phương, nhìn qua tựa như là một người nắm lấy một cây trụ trời đồng dạng hướng về ma tinh hung hăng đập tới, hung mãnh rối tinh rối mù!

"Kia là!"

Quan sát đến đông đảo luân hồi giả con ngươi bỗng nhiên co rụt lại!

Ầm ầm!

Vẩn lạc tinh cùng Kim Cô Bổng hai hai tương giao, chỉ một thoáng như là siêu tân tinh bộc phát, đen nhánh vẩn lạc tinh trực tiếp vỡ nát ra, hung mãnh cường quang, nhiệt độ cao, năng lượng dòng lũ bắn ra, trực tiếp đem tại chỗ xé rách ra một cái đường kính vượt qua một dặm hư không vết nứt, tạo thành hết thảy vật chất năng lượng đều không tồn tại tuyệt đối chân không!

Nhưng mà con khỉ này hình thể tuy nhỏ, trên mặt thần sắc lại hung tàn dị thường, giống như Thượng Cổ thời đại tuyệt thế Yêu Vương, động tác không dừng lại chút nào, trong tay như trụ trời kích cỡ kình thiên cự côn nhất chuyển, lấy phô thiên cái địa tư thái lại lần nữa giơ lên, lớn lên theo gió, không ngừng biến lớn, dài ra, kim quang nhảy lên, hướng về Satan đoàn đội ẩn thân vực sâu chém thẳng vào mà xuống!

Trong ầm ầm nổ vang, chỉ gặp vực sâu hai bên vách núi cheo leo trong khoảnh khắc băng liệt, tiếp theo tại to lớn động năng trùng kích vào, vỡ nát thành bụi mù trạng thái, băng liệt cùng nát bấy thế thái lấy tốc độ như tia chớp tại Kim Cô Bổng trong số mệnh bách lý đường kính cấp tốc khuếch tán, đá vụn, bụi, mấy vạn mét cao cường to lớn mây hình nấm bay lên!

Một côn phía dưới, vực sâu bị san bằng, phương viên mấy trăm dặm đại địa đều giống như bị một quyền đánh trúng bánh gatô, toàn bộ sụp đổ xuống dưới.

Đầy trời trong bụi mù, năm sáu đạo thân ảnh vô lực bị ném đi, mà ác ma Satan thân ảnh càng là giống như là tia chớp màu đen đồng dạng biến đổi phương vị, tại di động cao tốc bên trong hung ác mắng to:

"Móa nó, con khỉ này đều biến ra, còn sẽ có cái gì!"

"Các ngươi đám phế vật này, còn chưa động thủ , chờ lấy đớp cứt a!"

Satan tựa hồ căn bản cũng không quan tâm đội viên mình chết sống, động tác của hắn, khí diễm mặc dù không có bất kỳ yếu bớt, cũng không nhận được cái gì thương thế, nhưng lại đồng dạng không dám đón đỡ hầu tử một gậy, chỉ có thể tạm lánh phong.

"Tề Thiên Đại Thánh loại lực lượng này quả nhiên, hắn có thể huyễn hóa ra nhiều cái huyễn tưởng nhân vật!"

Satan gào thét vang vọng đất trời, cũng là vào giờ phút này, thiên thần đội Liên Vô Sinh cùng với khác đại bộ phận đội ngũ đội trưởng ánh mắt lạnh lẽo, thở ra một hơi đến: "Động thủ!"

Có thể đi đến hôm nay bước này, không có một cái nào là người ngu, mà lại Chủ Thần các mặt biểu hiện cũng đầy đủ nhắc nhở bọn hắn lần này săn giết mục tiêu uy hiếp chi lớn, bọn hắn

đương nhiên sẽ không làm cái gì mượn đao giết người, ngao cò tranh nhau dự định, làm mạnh nhất đội một trong ác ma đội nếu như bị đối phương đối mặt trọng thương hoặc là giết chết, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt!

Bá bá bá!

Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không xuất hiện giống như dẫn nổ tín hiệu gì, nhất định trong số mệnh đánh lén, chùm sáng loại đả kích, trói buộc tính ma pháp các loại từ xa thế công cùng nhau bộc phát, đồng thời mấy chục đạo gần Chiến Luân Hồi người bạo xông mà ra, đều như lưu tinh xẹt qua, lấy hơn gấp mười lần vận tốc âm thanh thẳng hướng trong cuộc chiến.

Răng rắc!

"Chiến! Chiến! Chiến!"

Mà chiến cục vừa mới bị dẫn bạo, thần quốc lĩnh vực mặt ngoài lại lần nữa nứt ra, một thân cao trăm trượng, đỉnh thiên lập địa không đầu cự nhân, đạp đất mà đi, cầm trong tay làm thích cuồng vũ, quấy lên thật lớn sắc bén phong bạo, tạo thành hàng trăm hàng ngàn điều cự hình phong long, đang gào thét âm thanh bên trong từng đầu phong long sát nhập, phong bạo trải qua hết thảy vật chất đều bị cắt chém thành vật chất cơ bản nhất đơn vị, đại địa phía trên bụi mù, nham tương, thiên khung phía trên treo ngược đại dương mênh mông như là rồng hút nước đồng dạng nhao nhao bị từng đầu phong long cuốn lên, tạo thành từng đầu gào thét hỏa long, Thủy Long, vân long!

Liên Vô Sinh ánh mắt khẽ động: "Đây là chiến thần Hình Thiên "

Răng rắc!

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn, đây là người của ta

sinh tín điều."

Cơ hồ ngay tại chiến thần Hình Thiên vừa mới bước ra tinh vũ, chiến thiên đấu địa thời khắc, tinh vũ mặt ngoài lại lần nữa nứt ra, một kẻ thân thể hùng tráng như núi, thân mang ám lam sắc quần áo bó, vai chụp tinh hồng sắc áo choàng, trước ngực một cái S đánh dấu nam tử, thân thể bên trong phảng phất ẩn chứa cả một cái hằng tinh lực lượng, mạnh mẽ đâm tới, tại ngắn ngủi hai ba giây vượt qua hơn trăm dặm khoảng cách, vẻn vẹn bằng vào sắt thép thân thể tựa như đụng đậu hũ đồng dạng đụng nát một tòa thể tích vượt qua chục tỷ lập phương cứng rắn sông núi.

Răng rắc.

"Lục đạo * địa bạo thiên tinh!"

Ngay sau đó, một cái thân mặc áo khoác, một đầu tóc vàng, đôi mắt xanh thẳm kỳ dị nam tử hoành không xuất thế, thủ ấn biến ảo ở giữa toàn bộ tinh bích không gian lực hút kịch liệt biến ảo, cấp tốc kéo lên! Đếm mãi không hết bụi mù, đất đá bay vụt mà đến tụ hợp trở thành ức vạn tấn đất đá tụ tập thể, trong chớp mắt liền tạo thành một viên khổng lồ đất đá thiên thể cực tốc xoay tròn, đồng thời giống như là sao Neutron đồng dạng cấp tốc thu nạp dung hội lấy trong hư không tất cả vật chất, còn tại cấp tốc tăng trưởng!

"Chuyện gì xảy ra!"

Mỗi một cái cường đại huyễn tưởng nhân vật xuất hiện, đều giống như có một đôi bàn tay vô hình hung hăng nắm ở đây luân hồi giả trái tim, để bọn hắn sắc mặt cũng gấp kịch biến hóa:

"Tại sao có thể có nhiều như vậy!"

Nhưng mà tình thế phát triển cũng không lấy bọn hắn run sợ tâm tình vì chuyển di, huyễn tưởng nhân vật giáng lâm vẫn không

có đình chỉ.

"Móa! Chiến ngươi mẫu thân, các ngươi đám phế vật này liền không làm gì được ta a!"

Một cái một đầu loạn phát hùng tráng nam tử ngay sau đó từ thần nước trong lĩnh vực một bước đi ra, một cỗ vô hình từ trường lực lượng như là trời long đất nở đồng dạng quét sạch Bát Hoang, cả người trái với sức hút trái đất trôi nổi mà lên, cách không một quyền, mãnh liệt từ trường cấp tốc vận chuyển, mấy chục vạn thớt cuồng bá lực quyền cách không oanh ra, một quyền đem thiên khung phía trên vô tận đại dương mênh mông một phân thành hai, triệt triệt để để oanh mở, mấy đạo thân ảnh tại vỡ vụn sóng lớn bên trong kêu thảm ném đi!

"Thiên Ma Lưu Tinh Quyền!"

Một cái một thân bá đạo áo giáp bạc oai hùng thanh niên đi ra, quyền cánh tay chấn động, trăm đạo, nghìn đạo, vạn đạo quyền ấn lưu quang oanh kích mà ra, trong lúc giơ tay nhấc chân sông núi sụp đổ, nước biển đảo lưu

"Nhân loại ngu xuẩn, thế gian này hết thảy ô uế, cuối cùng rồi sẽ bị thanh tẩy "

Một cái một đầu ngân sắc tóc ngắn, trên lồng ngực có hắc mặt trời đường vân lãnh khốc nam tử cũng từ thần quốc chi bên trong đi ra, cả người thân thể như là hư vô lỗ đen, thôn phệ thế gian hết thảy hào quang

Một cái gánh vác trường cung, quần áo cổ phác thanh niên tóc đen dậm chân mà ra, dây cung rung động ở giữa ẩn ẩn phát ra tầng tầng lớp lớp Kim Ô gào thét

Cái này đến cái khác hình dáng tướng mạo khác nhau, có lực lượng, khí tức nhưng lại làm kẻ khác kinh dị nhân vật không

ngừng nghỉ chút nào, từng cái từng cái liên tiếp từ Nhạc Bình Sinh thần quốc trong lĩnh vực đi ra, vẻn vẹn cuồng bạo khí tức cơ hồ khiến tinh bích không gian cũng vì đó vặn vẹo!

Mà bạo xông mà đến luân hồi giả còn không có tiếp cận Nhạc Bình Sinh thần quốc lĩnh vực trong vòng trăm dặm, liền bị đủ loại khuấy động kinh khủng uy năng oanh sát tiếng kêu rên liên hồi, nhìn qua thật giống như bọn hắn mới là bị vây đánh mục tiêu!

"Tề Thiên Đại Thánh, chiến thần Hình Thiên, Naruto Lục Đạo tiên nhân hình thức, sắt thép siêu nhân, Hải Hổ Võ Thần cái này mẹ hắn là kịch bản Boss tập thể du lịch a "

Ở xa chiến cuộc bên ngoài giữa không trung, một cái mở ra tứ giai bên trong khóa gien luân hồi giả triệt để cứng đờ, trên mặt mồ hôi lạnh không cầm được hướng xuống nhỏ xuống, trong lòng vô lực hò hét nói:

"Chủ Thần, từ bỏ, ta từ bỏ! Con mẹ nó chứ muốn về nhà!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 680: Treo Lên Đánh (Ba)

Chương 680: Treo lên đánh (ba)

【 nên nhiệm vụ một khi lựa chọn tham dự, không cách nào nửa đường gián đoạn! 】

Chủ Thần không tình cảm chút nào nhắc nhở tại cái này luân hồi giả trong lòng vang lên, để hắn lập tức ở trong lòng chửi ầm lên:

"Cút mẹ mày đi Chủ Thần!"

Hắn vị trí đội ngũ mặc dù tại Chủ Thần không gian có cấp A trở lên thực lực đánh giá, nhưng là cùng Chủ Thần sắc phong thập nhị chi chí cường đội vẫn là có chênh lệch không nhỏ, mở ra tứ giai khóa gien số lượng cùng chiều sâu đều không thể cùng mười hai cường đội so sánh. Bọn hắn sở dĩ toàn thể đồng ý tham dự trận này nhiệm vụ, hoặc nhiều hoặc ít cũng cất đục nước béo cò tâm tư.

Dù sao chỉ cần tham dự hoàn thành nhiệm vụ liền có cấp S kịch bản, 50000 hối đoái điểm tích lũy đoàn đội ban thưởng, mặc dù rõ ràng Chủ Thần nhiệm vụ sẽ không cho bất luận cái gì đoàn đội lợi dụng sơ hở cơ hội, nhưng là vô luận như thế nào bọn hắn cũng không nghĩ tới cái này săn giết mục tiêu cư nhiên như thế hung mãnh, trong một chớp mắt liền phóng ra mười con số trở lên cấp độ BOSS nhân vật, mà lại toàn bộ đều là cao đẳng lực lượng thế giới, cần cả chi đoàn đội đến tiến hành đối kháng BOSS!

Loại này từ Thiên Đường đến Địa Ngục tâm lý chênh lệch không chỉ là tên này luân hồi giả, còn tại cái khác không ít luân hồi giả trong lòng dâng lên, mắt thấy đến nhiều như vậy siêu cấp BOSS cấp bậc nhân vật chiến thiên đấu địa, các loại hủy diệt tính kỹ năng bao trùm trên trời dưới đất, mọc lên như nấm, để bọn hắn những người này kinh hồn táng đảm tránh né lấy đủ loại hung tàn dư ba, sợ như vậy hết nợ.

Tràng diện bên trên đột biến rõ ràng cũng ngoài thiên thần, ác ma mười nhị cường đội các cường giả đoán trước.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Lấy Nhạc Bình Sinh thần quốc lĩnh vực làm trung tâm, phương viên gần nghìn dặm phạm vi không gian đều tại cao tần lần nhảy lên, đây là Kakarot , Tôn Ngộ Không, lục đạo Naruto, chiến thần Hình Thiên mười mấy cái huyễn tưởng nhân vật duy trì bảo vệ thần quốc tư thái, đồng thời các loại hủy thiên diệt địa chiêu bài kỹ năng không giữ lại chút nào đổ xuống mà ra, thẳng đánh không gian một đường vỡ vụn; trong tầm mắt từ từng cái đoàn đội chế định sông núi, biển cả, vực sâu, núi lửa vân vân vân vân địa hình bản khối đã bị các loại cuồng bạo uy năng oanh kích chia năm xẻ bảy!

Sông núi triệt để đụng nát vỡ vụn, vực sâu bị một côn san bằng, cực hàn khí tức quét núi lửa dập tắt, mãnh liệt nặng nề uông dương đại hải bị một tiễn tách ra các loại huyễn tưởng, truyền thuyết, trong thần thoại năng lực bốn phía bộc phát, quấy long trời lở đất, còn tốt nơi này là Chủ Thần đặc thù tạo nên đến không gian, nếu như là đổi lại một viên phổ thông sinh mệnh hành tinh, chỉ sợ toàn bộ đại lục vòng sinh thái đều muốn bị trong nháy mắt phá hủy, tình hình chiến đấu tiếp tục kéo dài đại lục hủy chìm, vỏ quả đất di động, thiên tai tai họa bộc phát, không ngoài một canh giờ toàn bộ tinh cầu bên trên sinh linh đều sẽ bởi vậy chết hết.

Trước hết nhất bắt đầu xuất hiện thương vong, dĩ nhiên chính

là những cái kia xông thẳng mà đến gần Chiến Luân Hồi người.

Tề Thiên Đại Thánh cự côn côn ảnh tung hoành thiên địa, làm sáng tỏ điện ngọc, côn ảnh thời gian lập lòe, mấy cái né tránh chậm luân hồi giả trực tiếp bị đánh bạo thành một đoàn huyết sắc pháo hoa, mà phổ thông tứ giai khóa gien luân hồi giả sát liền tổn thương, đụng liền vong

Từng cái từng cái phong long, Thủy Long, hỏa long, Thổ Long nối liền đất trời, tung hoành càn quét, đó cũng không phải cái gì phổ thông gió lốc, mà là đem không gian kết cấu đều cắt chém phá thành mảnh nhỏ không gian phong bạo, Hình Thiên mặc dù không đầu, nhưng là cự phủ huy động ở giữa lại giống như là chính mình mọc mắt, từng cái luân hồi giả trực tiếp bị cuốn vào phong bạo, biến thành một đống thịt nát, in nhuộm ra một mảnh nho nhỏ màu đỏ vết tích

Sưu sưu sưu! Hậu Nghệ chân đạp đại địa, từng nhánh phổ phổ thông thông mũi tên xuyên thủng U Minh, không có chút nào yên hỏa khí tức đột ngột từ trong hư không xuyên thẳng qua mà ra, hóa thành đoạt mệnh Tử thần, mỗi một mũi tên cơ hồ nhất định bắn nổ một luân hồi giả đầu lâu, đồng thời mũi tên bên trong ẩn chứa mênh mông, viễn cổ ý chí, trực tiếp liền đem tâm linh của bọn hắn chi quang chôn vùi

Ngắn ngủi trong phiến khắc, không chỉ xông thẳng mà đến gần Chiến Luân Hồi người bị giết đại bại, chính là giấu ở từng cái hoàn cảnh bản khối bên trong công kích từ xa người cũng bị tác động đến, các loại năng lượng bộc phát chôn vùi, không gian vặn vẹo, vỡ vụn, để bọn hắn muốn nhắm chuẩn khóa chặt những cái này huyễn tưởng nhân vật tiến hành ám sát đều thành một kiện cực kỳ khó khăn sự tình!

Chiến cuộc một góc, Bạch Yến Thăng suất lĩnh trong đội ngũ bốn tên Thần Vũ quân tướng lĩnh duy trì di động cao tốc, không chút nào làm người khác chú ý, cũng tựa hồ cũng không có động

thủ dự định.

Cam Khuê ý niệm truyền lại nói: "Bạch đội trưởng, chúng ta lúc nào động thủ "

Mà cũng không có động thủ Bạch Yến Thăng mắt thấy cách đó không xa, lục đạo Naruto địa bạo thiên tinh trực tiếp đem ba tên không cách nào tránh thoát lực hút dẫn dắt thằng xui xẻo đè ép thành một đoàn thịt nát, dung nhập đất đá thiên địa bên trong, thấp giọng nói:

"Một chín mươi tám, mười tám cái huyễn tưởng nhân vật."

"Những nhân vật này mạnh yếu cũng không nhất trí, nhưng là tối thiểu đều có Hư Cảnh đỉnh phong lực phá hoại muốn tấn công cái kia tinh vũ không gian tất nhiên sẽ đứng trước cái này mười tám người vật công kích, ta cùng chư vị cộng lại cũng chưa hẳn là bọn hắn đối thủ."

"Chờ! Những cái kia luân hồi cường đội chẳng mấy chốc sẽ có hành động, chúng ta hành sự tùy theo hoàn cảnh!"

Hiển nhiên ôm dạng này cách nghĩ không chỉ Bạch Yến Thăng cái này một con đội ngũ, chiến cuộc một góc khác, Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba tên đạo quân đứng thẳng hư không bất động, một tôn bên trên khỏa sông núi cỏ cây kỳ dị Kim Chung móc ngược tới, đem bọn hắn thân ảnh đều che lấp. Đông Hoàng Chung che đậy hết thảy chân trời, nguyên khí, không gian biến hóa, khiến cho ba người rõ ràng cứ như vậy đứng thẳng hư không, nhưng thật giống như không có người có thể nhìn thấy bọn hắn.

Quân Quy Tàng thần sắc nhàn nhạt, quét mắt dưới chân hốt hoảng chạy trốn mơ hồ điểm đen, trong miệng đối đưa tin ngọc bội nhanh chóng nói ra:

"Tông sư muội, các ngươi tạm thời án binh bất động, không muốn bại lộ chính mình."

"Chờ đến những cái này luân hồi đoàn đội lại lần nữa chỉnh hợp lên thế công về sau, mới là chúng ta động thủ thời cơ!"

Hắn giống như Bạch Yến Thăng tại cho mặt khác một chi trong đội ngũ đồng môn đưa tin. Mười tám cái cường đại chi cực huyễn tưởng nhân vật đăng tràng, đủ loại thủ đoạn, lực phá hoại đều làm bọn hắn kinh hãi, nhưng là thẳng đến trước mắt ngoại trừ ác ma đội đội trưởng Satan đánh nghi binh bên ngoài, thập nhị chi chí cường đội chân chính đỉnh tiêm nhân vật cũng không có chân chính xuất thủ, hươu chết vào tay ai còn vì cũng chưa biết.

"Không thể tại dạng này đi xuống!"

Cũng chính là vào lúc này, đột nhiên từng cái nguyên bản độc lập kênh đoàn đội bên trong, Liên Vô Sinh thanh âm không hề có điềm báo trước vang lên:

"Các vị mời bỏ qua cho, đây là ta từ Chủ Thần chỗ hối đoái không bờ thanh âm, có thể liên tin tức cùng một không gian kênh đoàn đội tiến hành câu thông."

Ân

Bạch Yến Thăng, Quân Quy Tàng, cùng toàn bộ tinh bích không gian bên trong luân hồi giả trong lòng lập tức khẽ động, cẩn thận lắng nghe.

"Tình huống hiện tại rất rõ ràng, liền xem như ta cũng không thể không thừa nhận, cái này săn giết mục tiêu cường đại, chỉ bằng vào một chi đội ngũ hoặc là mấy chi đội ngũ là không cách nào chiến thắng, trừ phi chúng ta tiến hành hữu hiệu liên hợp, mới có thể lấy cái giá thấp nhất lấy được thắng lợi! Nếu không chẳng những kết quả không biết, sẽ còn bởi vì lẫn nhau ở giữa phòng bị

không duyên cớ tiêu hao lực lượng, lật thuyền trong mương, cho nên ta có một cái đơn giản tác chiến phương án, phòng ngừa chúng ta bởi vì lực lượng năm bè bảy mảng mà bị tiêu diệt từng bộ phận.

Thô sơ giản lược phán đoán, những cái này huyễn tưởng nhân vật mặc dù cực mạnh, nhưng cũng không có cái nào vượt ra khỏi chúng ta ứng đối hạn mức cao nhất, mặc dù bọn hắn lực phá hoại thậm chí còn mạnh hơn từng cái đội trưởng cấp bậc nhân vật, nhưng là tại thể phách, sinh mệnh lực các cái khác phương diện chưa hẳn không có nhược điểm, một chi đoàn đội phối trí, là đủ lấy cái giá thấp nhất giết chết một cái huyễn tưởng nhân vật!"

"Huyễn tưởng nhân vật hết thảy có mười tám cái, mà ở đây đội ngũ hết thảy hai mươi sáu chi, cho nên, đề nghị của ta là mỗi chi đoàn đội lựa chọn một mục tiêu tiến hành xác định vị trí thanh trừ! Tự nhận thực lực không đủ đoàn đội có thể hai bên liên hợp, hai đội lực lượng cũng là đủ đánh giết một cái huyễn tưởng nhân vật! Như thế nào "

Liên Vô Sinh thanh âm tràn ngập một loại chém đinh chặt sắt, mà lại đều ở trong lòng bàn tay hương vị:

"Chư vị, đừng nghĩ đến đục nước béo cò, mượn đao giết người, Chủ Thần không phải người ngu, các vị có thể đi đến hôm nay một bước này cũng không có một cái nào là người ngu, hiện tại chúng ta tại trên cùng một con thuyền, liền tạm thời liên hợp, ân ân oán oán sau này hãy nói, nếu như chư vị không có ý kiến, liền lấy đạn tín hiệu phương thức cho thấy phe mình thái độ cùng lựa chọn mục tiêu, như thế nào "

Bên trong kênh nói chuyện, im lặng sau một lát:

Satan thanh âm u nhiên vang lên: "Hắc hắc, lão tử liền cố mà làm đồng ý đi, "

"Tốt!"

"Ta là đội thứ nhất Vương đội trưởng, Vũ Chi Huyền, ta đồng ý!"

"Thứ hai vương đội đồng ý!"

"Cái này dạng xử lý!"

Từng cái đội trưởng cấp bậc luân hồi giả hiển nhiên cũng ý thức được hiện tại từng người tự chiến hỗn loạn tình huống có trăm hại mà không một lợi, lập tức cùng nhau phát ra tiếng, sau đó tại ồn ào tranh luận bên trong nhanh chóng xác nhận từng cái tác chiến mục tiêu.

Trong đó rõ ràng tương đối cường đại khó giải quyết, như là Tề Thiên Đại Thánh, chiến thần Hình Thiên, Hải Hổ Võ Thần loại hình, tự nhiên giao cho thiên thần, ác ma cùng mười vương đội đi đối phó, mà còn lại thì có cái khác đoàn đội hai bên liên hợp, phát động giảo sát.

"Tốt!"

Chiến cuộc một góc hư không, Liên Vô Sinh bỗng nhiên đứng thẳng mà lên, sau lưng từng cái cường hoành đội viên tiến lên một bước, phảng phất chống lên cả phiến thiên địa, cuồn cuộn lôi âm vang vọng vạn dặm:

"Như vậy chư vị, động thủ!"

Bạch!

Không đợi bất kỳ đáp lại nào, làm ở đây số một người mạnh nhất một trong, Liên Vô Sinh đứng mũi chịu sào, chân đạp Kim Liên, mấy cái trong nháy mắt vượt qua khoảng cách trăm dặm, trực tiếp xuất hiện tại tứ ngược thiên địa Hình Thiên trước đó!

Hắn sắc mặt ngưng trọng đối mặt chà đạp lấy đại địa, làm thích vung vẩy ở giữa mảng lớn mảng lớn không gian bị cắt đứt không đầu cự nhân chiến thần Hình Thiên, bỗng nhiên hư không đưa tay kết ấn, cả người hắn toàn thân làn da kinh mạch xương cốt trong suốt, giống như lưu ly minh châu, trong ngoài sáng, ngay sau đó toàn thân thậm chí mỗi một cái lỗ chân lông đều có quang hoa lộ ra, vạn trượng kim quang chiếu rọi thiên địa, phổ chiếu chúng sinh!

【 Như Lai Thần Chưởng thức thứ sáu —— phật quang phổ chiếu 】!

Ông!

Chưởng ảnh đầy trời, mỗi một chưởng phát ra, đều là một đạo thông triệt Phật quang, hàng ngàn hàng vạn chưởng phát ra, thì phật quang phổ chiếu đại thiên, bao phủ vạn vật, bằng mọi cách, có mặt khắp nơi! Kim quang Phật xướng hư không giáng sinh, mấy trăm dặm đều hóa thành Phật quang hải dương!

Đây là một thức phật quang phổ chiếu trải qua chính Liên Vô Sinh cải tạo tăng cường, cùng nguyên bản 【 Như Lai Thần Chưởng 】 đã có cực lớn khác nhau, càng thêm bá đạo gấp mười gấp trăm lần, mênh mông Phật quang không chỉ là năng lượng xung kích, trong đó chính Liên Vô Sinh tâm linh phổ lần chi quang càng là nhờ vào đó toàn diện thẩm thấu tại Phật quang bên trong , bất kỳ cái gì hữu tình sinh linh đều sẽ bị Phật quang toàn diện xâm lấn, sửa ý chí, triệt triệt để để tẩy não, lần hóa!

Bị một chiêu này chỗ lần hóa cường giả, vô luận đã từng thực lực cường đại cỡ nào, đều sẽ triệt để trở thành Liên Vô Sinh hộ pháp khôi lỗi, mặc kệ phân công, sinh tử không khỏi chính mình chưởng khống!

"Rống! Rống!"

Phảng phất là một vùng biển mênh mông toàn bộ khuynh đảo mà xuống, mênh mông Phật quang trong nháy mắt liền đem chiến thắng Hình Thiên tứ ngược mấy trăm dặm khu vực đều bao phủ, ẩn ẩn có thể nhìn thấy Hình Thiên thân ảnh khổng lồ ngửa mặt lên trời gào thét, phủ quang liên tiếp nhấc lên từng mảnh kinh khủng không gian phong bạo, tựa hồ muốn đánh vỡ Phật quang trấn áp, ăn mòn.

Xuy xuy xuy.

Lặng yên không tiếng động nhẹ vang lên âm thanh bên trong, Liên Vô Sinh trên khuôn mặt tuấn mỹ, hai tay, trên lồng ngực đột nhiên xuất hiện hàng trăm hàng ngàn đạo đao búa trảm kích ra vết thương, sâu đủ thấy xương, đại lượng kim sắc huyết dịch giống như nóng rực nham tương, giữa không trung vẩy xuống!

"Cường đại như thế rất tốt "

Đối với người tầm thường mà nói gần như trí mạng thương thế, Liên Vô Sinh lại không hỏi không nghe thấy, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trong mắt lóe lên một tia nhất định phải được kinh hỉ thần thái, cả người dáng vẻ trang nghiêm, khuôn mặt phía trên đều là trách trời thương dân hương vị, kim sắc phật máu vừa mới ly thể vẩy xuống, lại bắt đầu kịch liệt thiêu đốt!

"Chưởng Trung Phật Quốc!"

Ông!

Từ trên cao quan sát xuống dưới, vô lượng Phật quang chi hải như là một con tột đỉnh cự chưởng, đem Hình Thiên hư nắm trong đó, ngay sau đó phổ lần quang hải bên trong hoá sinh ra vô số Phật Đà, Bồ Tát, La Hán, từng cái sinh động như thật, dáng vẻ trang nghiêm, cùng kêu lên phát ra vô số đạo hùng vĩ vô biên, mà linh hoạt kỳ ảo thấu triệt tụng kinh, phật hiệu âm thanh, tựa hồ tại làm cho người siêu thoát đến Bỉ Ngạn.

"Thế gian thêm khổ. Tu hành nhiều khó khăn, trầm luân giãy dụa, muôn đời không được thoát, chỉ có quy y ngã phật, mới có thể siêu thoát bể khổ. Đến Bỉ Ngạn!"

"Tin phật người, làm nhập tây thiên cực lạc thế giới, không sinh không dài, bất tử bất diệt, hết thảy chúng sinh tất đều cách khổ đến vui. . ."

"Bỏ xuống đồ đao, lập địa thành Phật!"

Quang minh chính đại, phổ chiếu thập phương, mà bành trướng mênh mông đến bất khả tư nghị bước ý chí cuồn cuộn mà đến, phảng phất cảnh tỉnh, phích lịch chấn minh. Lại như thể hồ quán đỉnh, nhuận vật im ắng, hướng gào thét giãy dụa Hình Thiên phát động một đợt lại một đợt, không có cuối cùng không có dừng kiệt xung kích cùng thẩm thấu.

"Lại là một chiêu này!"

Ở xa ngoài mấy trăm dặm, ác ma đội đội trưởng Satan thật xa liền chú ý tới chân trời ầm vang rủ xuống Phật quang trường hà, một mặt vẻ chán ghét.

"Không hổ là đội trưởng!"

"Chi viện đội trưởng, trước tiên đem cái này hoàn toàn trấn áp lại nói!"

"Những người khác phong tỏa mảnh không gian này, đừng cho cái khác quái vật xông lại quấy nhiễu được đội trưởng!"

Liên Vô Sinh vừa ra tay lập tức kiến công, khiến cho đến tiếp sau đi mà đến từng cái thiên thần đội viên mừng rỡ dị thường.

Một Tinh Nguyệt học giả cường hóa phương hướng nữ tính luân hồi giả, cùng một chuyên tu các loại trận pháp cấm chế cùng kết giới nam tính luân hồi giả cấp tốc đuổi tới, thủ ấn biến ảo,

trong miệng nói lẩm bẩm, ngắn ngủi bao nhiêu thời gian hô hấp liền tạo dựng thành một cái tinh tuyến du tẩu đại trận, giống như chư thiên tinh đấu hư không giáng lâm, nặng nề đè xuống.

Trong chốc lát, Hình Thiên gào thét càng thêm kịch liệt, phảng phất là có vạn trượng Thần Sơn đặt ở đầu vai của hắn, để động tác của hắn đều tựa hồ xuất hiện một tia trì trệ. Mà đồng thời bao la như biển lớn Phật quang phun trào lại càng phát ra kịch liệt, ngay tại vô thanh vô tức ở giữa đối Hình Thiên cái này truyền thuyết bên trong nhân vật bao khỏa, thấm vào.

Song trọng trấn áp phía dưới, từng đầu nối liền đất trời phong bạo chi long đều càng ngày càng nhỏ, khó mà lật lên sóng gió, nhưng là vặn vẹo lại càng phát ra kịch liệt.

"Chiến! Chiến! Chiến!"

Phật quang chi hải bên trong, một cỗ chiến thiên đấu địa, huyết chiến thương khung cuồng bạo ý chí cùng có mặt khắp nơi lần hóa chi quang kịch liệt chém giết, Hình Thiên phản kháng phía dưới, mặc kệ là Liên Vô Sinh hay là phát động tinh tượng đại trận liên hợp trấn áp hai tên đội viên đều thân thể rung mạnh, ngoại trừ toàn thân đạo đạo đao búa miệng máu trải rộng bên ngoài, chính là thất khiếu bên trong đều có máu tươi uốn lượn mà xuống, nhìn qua hiểm tượng hoàn sinh, gian khổ dị thường.

"Tốt tốt tốt!"

Tại tinh tượng pháp thuật cùng cấm chỉ đại trận liên hợp trấn áp xuống, Hình Thiên giãy dụa mặc dù kịch liệt, nhưng thủy chung không cách nào đột phá Phật quang cùng tinh tượng đại trận song trọng trấn áp, phản kháng dần dần chìm xuống, Liên Vô Sinh không khỏi thét dài mà cười:

"Chiến thần Hình Thiên lại như thế nào vẫn là trở thành ta dưới trướng hộ pháp a!"

Liên Vô Sinh cử động lần này chính là muốn lấy vô song ý chí trực tiếp đem cái này huyễn tưởng chiến thần trực tiếp lần hóa, trở thành chính mình hộ pháp Thiên Vương!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 681: Treo Lên Đánh (Bốn)

Chương 681: Treo lên đánh (bốn)

Ngay tại Liên Vô Sinh tâm linh chi quang không giữ lại chút nào nở rộ mà ra, liên hợp còn lại đội viên đem chiến thần Hình Thiên trấn áp phong tỏa thời khắc, càng thêm mãnh liệt va chạm liên tiếp phát sinh.

Rầm rầm rầm!

Phô thiên cái địa côn ảnh nhao nhao, đường tắt hết thảy vật chất tồn tại đều bị triệt để đánh nổ, không khí càng là trực tiếp bị ma sát thiêu đốt trở thành Plasma trạng thái, hầu tử chân đạp Tiên Vân, tại một đường đánh nổ mấy luân hồi giả về sau, chăm chú truy sát sau lưng Satan , mặc cho Satan như thế nào tại âm ảnh trong bóng tối xuyên thẳng qua ẩn thân, đều bị kim quang côn ảnh hung hăng đảo qua, đem không gian quấy thành một đoàn hỗn độn , bất kỳ cái gì sinh mệnh đều khó mà ở trong đó ẩn thân.

Tôn Ngộ Không côn ảnh nhất chuyển, lực lượng đột ngột hư không xác định vị trí truyền tống hơn mười dặm, trực tiếp đem ẩn thân ở hư không một ác ma đội thành viên oanh kích trọng thương ném đi, Hỏa Nhãn Kim Tinh không có khoảng cách một mực tập trung vào Satan trốn đông trốn tây thân ảnh, âm thanh cười to nói:

"Này! Ngột yêu quái kia đừng chạy! Cùng nhà ngươi gia gia một trận chiến!"

"Hừ!"

Mắt thấy đến còn lại các cường đội nhao nhao toàn lực xuất thủ, riêng phần mình đem từng người từng người cường hoành huyễn tưởng nhân vật chia cắt vây công, xuyên tới xuyên lui phòng ngừa cùng Tôn Ngộ Không chính diện giao phong Satan trong mắt hung quang đại thịnh, xoay đầu lại cười gằn nói:

"Chết hầu tử, thật coi lão tử sợ ngươi !"

Coong!

Hỗn loạn tới cực điểm trong chiến trường, một đạo sắt thép va chạm tiếng vang đột nhiên vang vọng, chỉ gặp Satan ác ma chóp đuôi bưng đột nhiên vỡ ra, một chi kì lạ chuôi kiếm từ đó bắn ra, rơi vào trong tay của hắn, đồng thời tại kiếm này chuôi vừa mới xuất thế một sát na, ức vạn có nam có nữ, trẻ có già có thê lương tru lên bỗng nhiên vang lên, giống như vô số trong địa ngục trầm luân sinh linh bi thiết thê gào!

Satan ánh mắt mê say, hiểm hiểm tránh đi Tôn Ngộ Không cuồng bạo một côn, trong miệng nỉ non, thanh âm vẩy xuống:

"Sinh lão bệnh tử, thành ở xấu không, tử vong, hủy diệt, hỗn độn, mới là vũ trụ vạn vật chung cực kết cục "

Ông!

Trong tay hắn kỳ dị binh khí nắm tay chấn động, một cỗ vô hình vô tướng lực tràng tản ra, phảng phất là khởi động chúng thần chương nhạc, cho dù là khuếch tán hơn nghìn dặm chiến trường, người người đều nghe được hoàng hôn tụng hát!

Cầm trong tay thanh kiếm này, Satan cả người hình thái đã đại biến, cả người đã hoàn toàn hóa thành đen tuyền hình người ác ma, răng nanh bên ngoài lật, một đầu mũi nhọn như là như lưỡi đao sắc bén thô to đuôi dài vung vẩy, trên người hắn màu đen da

giống như sâu không thấy đáy vực sâu , bất kỳ cái gì năng lượng dư ba, xung kích, điện từ phóng xạ rơi vào trong đó ngay cả một tia phong thanh đều không có liền lặng yên không tiếng động biến mất, thật giống như bất luận cái gì vật chất lớp năng lượng mặt công kích đều đối triệt để mất đi hiệu lực!

"Ngươi yêu quái này, chẳng lẽ là chỉ thằn lằn tinh "

Tôn Ngộ Không mở miệng không lưu tình chút nào chế giễu một tiếng, thừa dịp Satan lấy kiếm, biến hóa cái này một cái trong chốc lát lỗ hổng, Kim Vân nhảy lên, trong nháy mắt xuất hiện ở Satan đỉnh đầu, trong tay cự côn như là đẩy kim sơn đổ ngọc trụ, ầm vang rơi xuống!

Phanh.

Không có thiên băng địa liệt tiếng vang, cũng không có hủy diệt dư ba xuất hiện, Satan tùy ý Tôn Ngộ Không nhẹ nhõm liền có thể đánh nổ một ngọn núi cự côn rơi trên người mình, một nháy mắt là đủ so sánh một viên ngàn vạn tương đương cấp đạn hạt nhân bạo tạc khổng lồ động năng nhưng thật giống như hoàn toàn bị Satan hấp thu, ngoại trừ hắn dữ tợn thân thể một nháy mắt rung động trăm ngàn lần bên ngoài, không còn kích thích một tia gợn sóng!

"Đầu tiên là "

Tôn Ngộ Không mặt khỉ bên trên một mặt kinh ngạc, mà Satan mí mắt giựt một cái, ngẩng đầu lên tràn đầy nhe răng cười, che kín um tùm răng nanh trong miệng phun ra ra Địa Ngục khí tức:

"Suy yếu!"

Satan đưa tay, tay nắm lấy trụi lủi một cái chuôi kiếm, quỷ dị hướng về Tôn Ngộ Không ám sát, giống như trong tay cầm không phải trụi lủi chuôi kiếm, mà là một thanh tuyệt thế thần binh.

"Tốt yêu quái!"

Tôn Ngộ Không hú lên quái dị, cũng đã nhận ra trong đó quỷ dị, một cái bổ nhào trong nháy mắt lật ngược ra ngoài vài dặm, tại rơi xuống đất trong nháy mắt lung tung sờ lấy thân thể của mình, chỉ cảm thấy trên người mình tựa hồ xuất hiện một loại nào đó chẳng hiểu ra sao biến hóa, nhe răng trợn mắt nói: "Ngươi yêu quái này, đang đùa hoa dạng gì "

Satan cũng không trả lời chỉ là nhe răng cười, cả người giống như tia chớp màu đen, tuỳ tiện đã đột phá gấp hai mươi lần vận tốc âm thanh, lại lần nữa lấy quỷ dị chuôi kiếm hướng về Tôn Ngộ Không ám sát mà đi.

"Ngột yêu quái kia, nhìn côn!"

Tôn Ngộ Không là nhất đại Yêu Vương, tự phong Tề Thiên Đại Thánh, không tồn tại cái gọi là e ngại cùng lui tránh, hắn một nhe răng bên trong trong tay gậy sắt giơ lên, lớn lên theo gió, lại lần nữa hóa thành trụ trời ngược lại nghiêng, gạt ra mênh mang bụi mù, hướng về phương thiên địa này chém thẳng vào mà xuống!

"Chậm chạp!"

Nhưng mà một cỗ vô hình vô tướng, khó mà miêu tả quỷ dị lực lượng lại lần nữa rơi vào Tôn Ngộ Không trên thân, để phản kích của hắn so với lúc trước tứ ngược hung uy đến, lại mắt thường có thể phát giác chậm hơn như vậy một tia, cũng khiến cho Satan hiểm hiểm từ cự côn âm ảnh hạ xuyên thẳng qua mà ra, lông tóc không thương.

"Già yếu!"

"Lờ mờ!"

"Rã rời!"

"Trúng độc!"

Satan giống như tấu vang lên tận thế chương nhạc Ác Ma Chi Vương, động tác của hắn càng ngày càng xuất quỷ nhập thần, càng ngày càng thiên mã hành không, khiến cho Tôn Ngộ Không cuồng bạo vô ngần, đánh nổ hư không côn ảnh rõ ràng có băng diệt hết thảy đáng sợ vĩ lực, lại càng ngày càng khó lấy đuổi kịp Satan thân ảnh, mặc dù đánh cho thiên khung vỡ nát, đại địa gào thét, nhưng như cũ không làm gì được Satan.

Không, cũng không phải là Satan động tác càng lúc càng nhanh, mà là Tôn Ngộ Không tốc độ, thậm chí lực lượng, phản ứng, phòng ngự các loại đang yếu bớt. Giờ này khắc này, Tôn Ngộ Không chỗ, có mười hai loại quỷ dị sắc thái tại đỉnh đầu của hắn hư không lấp lóe không ngớt, loại này quỷ dị sắc thái phảng phất là đang hấp thụ, trấn áp cái gì, để hắn thực lực tổng hợp xuất hiện sườn đồi thức ngã xuống!

Từ trong hư không phát động từng cái góc độ tập sát, Satan không chút kiêng kỵ lên tiếng cuồng tiếu: "Chết hầu tử, nhìn ngươi còn cùng lão tử phách lối "

Tại ngay từ đầu Satan cực lực phòng ngừa lấy cùng Tôn Ngộ Không chính diện giao phong, mà bây giờ Satan lại có thể cùng vạn quân trọng côn liên tiếp liều mạng mấy chiêu, đã đầy đủ nói rõ mười hai loại quỷ dị hào quang đối Tôn Ngộ Không thực lực suy yếu chi cự!

Cùng lúc đó, ác ma đội thành viên khác cũng bắt đầu nhao nhao xuất thủ, các loại cường lực kỹ năng nhao nhao công về phía tính uy hiếp giảm nhiều Tôn Ngộ Không. Dẫn tới Tôn Ngộ Không hét giận dữ liên tục, chỉ có một thân nghiền ép tính thực lực lại bị áp chế, trong lúc nhất thời côn ảnh tung bay, trái công phải giết, cuồng bạo dị thường.

"Ừm hư không ác Ma Quân chủ, hoàng hôn mười hai chương

nhạc "

Bên ngoài mấy trăm dặm, ngay tại toàn tâm toàn ý trấn áp, lần hóa Hình Thiên Liên Vô Sinh tựa hồ cảm ứng được một loại nào đó khí cơ, thấp giọng lẩm bẩm:

"Satan, một cái khác ta, ngươi thế mà tiến hóa đến trình độ này "

Làm một đôi sinh tử túc địch, Liên Vô Sinh có thể nói là tận mắt chứng kiến chính mình cái này phục chế thể từng bước một quật khởi, đi lên cùng mình hoàn toàn khác biệt cường hóa con đường.

Hư không ác ma là vực sâu nhất hệ đỉnh cấp cường hóa phương hướng, nằm trong loại trạng thái này luân hồi giả sinh mệnh cấp độ cùng chân chính hư không ác ma đã không có chút nào khác nhau, bọn hắn hoàn toàn trạng thái dưới da càng là có thể hấp thu bất luận cái gì vật chất lớp năng lượng mặt đả kích, chuyển hóa làm tự thân lực lượng, chính là đối phương diện tinh thần công kích cũng có được cực mạnh phòng ngự hiệu quả.

Hư không ác ma trạng thái dưới Satan, liền cùng loại với mở ra phòng ngự tuyệt đối trạng thái, vật lý miễn dịch, ma pháp miễn dịch, cơ hồ không cách nào công phá!

Chính là chính Liên Vô Sinh đều đã từng nếm qua một lần thua thiệt.

Hoàng hôn mười hai chương nhạc thì là Satan hoàn thành 【 chư thần chiến đấu 】 bên trong siêu cấp S nhiệm vụ đồ thần người, cuối cùng rèn đúc ra một thanh kinh khủng thần binh, thanh thần binh này lực sát thương cũng không như thế nào cường đại, nhưng là ẩn chứa trong đó suy yếu, già yếu, chậm chạp, lờ mờ, rã rời, trúng độc, huyễn âm, ngụy giống, hỗn loạn, cuồng bạo, phá pháp cùng yên giáp mười hai loại mặt trái trạng thái, sẽ trực

tiếp như là như giòi trong xương đồng dạng bám vào tại đối thủ trên thân, rất khó loại trừ.

Liền xem như cùng Satan ngang nhau cảnh giới cường giả nếu như bên trong cái này mười hai loại nguyền rủa, nếu như không nhanh chóng thoát ly chiến đấu nghĩ trăm phương ngàn kế loại trừ, theo thời gian trôi qua sẽ chỉ càng ngày càng suy yếu, trở thành trên thớt thịt cá , mặc người chém giết!

Chỉ coi mười hai loại hoàng hôn nguyền rủa tới người, chính là mạnh như Tôn Ngộ Không ảo tưởng như vậy nhân vật, cũng bị trên phạm vi lớn suy yếu, lâm vào vây công giằng co bên trong.

Ầm ầm ầm ầm ầm

Chiến thần Hình Thiên, Tôn Ngộ Không hung uy lần lượt bị ngăn chặn thời khắc, toàn bộ trong cuộc chiến còn lại phương vị bên trên, các chi đội ngũ liên hợp xuất thủ, đủ loại át chủ bài thủ đoạn ra hết vây giết mục tiêu của mình, cơ hồ tất cả huyễn tưởng nhân vật đều bị ngăn chặn lại tứ ngược tình thế, lâm vào hình thức cùng với kịch liệt vây giết triền đấu bên trong.

Những cái này luân hồi giả bản thân liền là ngàn chọn vạn tuyển, kinh lịch vô số tuyệt cảnh chém giết mới đứng ở Chủ Thần không gian đỉnh phong tồn tại, lại thêm đủ loại kỳ quỷ phi thường chiến thuật thủ đoạn, đã là đủ đối phó đại bộ phận cao lực lượng cấp độ thế giới kịch bản Boss, tất cả đỉnh tiêm đội ngũ tề tụ, muốn giết chết cái này mười tám cái huyễn tưởng nhân vật cũng không phải là chuyện không thể nào, đối với bọn hắn tới nói duy nhất cần cân nhắc chính là như thế nào bảo tồn lực lượng lấy nhỏ nhất thương vong, cái giá thấp nhất lấy được thắng lợi.

"Kundera, bình minh, viêm quyền! Ba người các ngươi đột phá tuyến phong tỏa, tùy thời công kích cái kia tinh vũ không gian!"

Đây là liên hợp đội viên khác đem Hình Thiên trấn áp thiên

thần đội đội trưởng Liên Vô Sinh tại cho đội viên khác ra lệnh.

"Con khỉ này từ chúng ta khiêng, Huyết Nha, ba người các ngươi đi dò xét chủ thể mục tiêu, cẩn thận không nên bị người khác hái được quả đào!"

Đây là ác ma đội đội trưởng Satan gánh chịu Tôn Ngộ Không đại bộ phận cuồng bạo thế công, tại kênh đoàn đội bên trong phát ra chỉ lệnh.

"Kakarot thuấn di năng lực đã bị hạn chế ở, nơi này có ta, mấy người các ngươi đi tiến công mục tiêu chủ thể, phân tán áp lực!" Đây là đệ nhất vương đội đội trưởng.

"Gia hỏa này lật không nổi sóng gió, các ngươi lập tức đi!"

"Thiên thần đội cùng ác ma đội đều có chỗ động tác, không nên bị bọn hắn vượt lên trước!"

Theo đoàn đội bên trong bao quát đội trường ở bên trong thực lực đứng đầu nhất mấy người hợp lực đem huyễn tưởng nhân vật trấn áp, từng nhánh đoàn đội trống rỗng còn lại tới lực lượng toàn bộ đều nhận đội trưởng chỉ lệnh, trực tiếp vượt qua mười tám cái huyễn tưởng nhân vật bảo vệ, bắt đầu thận trọng hướng về bình tĩnh bất động tròn trịa tinh vũ cùng vây mà đi, trong lúc kịch chiến đội trưởng riêng phần mình cũng chia ra một tia tinh lực, chú ý đến nơi này.

Cái này tinh vũ không gian bản chất bọn hắn mặc dù cũng không phải là hoàn toàn hiểu rõ, nhưng là căn cứ Thiên Tử Truyền Kỳ thế giới hai chi đội ngũ chiến đấu hình ảnh xem ra, đối phương tựa hồ cũng không có trực tiếp năng lực công kích, chỉ có thể cụ hiện hóa ra huyễn tưởng nhân vật tiến hành công kích.

Mà lại cho dù là cụ hiện hóa huyễn tưởng nhân vật năng lực cũng có được một loại nào đó hạn chế, cùng chân chính Chủ Thần

khác biệt. Cái này tinh vũ tối thiểu giống như là cái gì khai thiên tích địa Bàn Cổ đại thần, hóa thân thiên đạo Hồng Quân các loại đỉnh cấp đại lão cũng là không cách nào cụ hiện ra, hiện tại mười tám cái huyễn tưởng nhân vật, rất có thể đã chiếm cứ đối phương tuyệt đại bộ phận tinh lực, thừa này điều động đội viên khác tiến công thì là tốt nhất rút củi dưới đáy nồi kế sách!

Ở xa bên ngoài mấy trăm dặm một cái khác phương vị bên trên, Quân Quy Tàng đồng môn ba người đội ngũ cùng mặt khác bốn tên đồng môn đội ngũ tụ hợp, chân đạp thất tinh Huyền Thiên đại trận, đối mặt với đại trận bên trong toàn thân vết thương Lục Đạo tiên nhân hình thức Naruto, một mặt vẻ lạnh lùng.

Còn lại cường đại huyễn tưởng nhân vật đều bị các chi cường đội chia cắt săn bắn, bọn hắn những cái này danh sách bên ngoài đoàn đội phân phối mục tiêu đều là tương đối yếu kém huyễn tưởng nhân vật, đối với bọn hắn tới nói có Quân Quy Tàng ở đây, bảy người hợp lực ứng đối cái này tóc vàng mắt xanh nhân vật trong kịch bản căn bản chính là không chút huyền niệm sự tình.

Sở dĩ không có trực tiếp giết chết, cũng là ra ngoài phòng ngừa để người chú ý mục đích. Nếu không một khi cái khác đội ngũ phát giác bọn hắn lại có không chút nào hạ cùng thiên thần, ác ma hai đội thực lực cường đại, sẽ đối với bọn hắn hành động tiếp theo mang đến phiền toái không nhỏ cùng biến số.

Ân

Thời khắc này, mặc dù tinh bích không gian bốn phía đều là một phái thiên băng địa liệt tận thế cảnh tượng, Quân Quy Tàng lại lập tức đã nhận ra các chi đội ngũ ăn ý thăm dò cử động.

"Bọn hắn chuẩn bị động thủ, cơ hội tốt!"

"Viên này tinh vũ phân hoá ra mười tám cái đỉnh cấp huyễn tưởng nhân vật, tám chín phần mười chiếm cứ to lớn bộ phận lực

lượng cùng tâm lực!"

"Bây giờ tại trận song phương lực lượng chủ yếu đều bị kiềm chế, đây chính là chúng ta cơ hội!"

Mỗi một cái huyễn tưởng nhân vật đều là mười phần khó giải quyết tồn tại, kiềm chế mỗi một chi đội ngũ mạnh nhất mấy người lực lượng, không có bọn hắn đội viên bình thường khó mà đem từng cái huyễn tưởng nhân vật trấn áp lại.

Quân Quy Tàng ánh mắt giống như tinh thần lóe sáng, cấp tốc nói:

"An sư đệ, Hồ sư đệ, Tông sư muội, Tân sư muội, các ngươi bốn người biến ảo Tứ Tượng Đại Trận tiếp tục vây khốn người này, tạm thời không muốn giết chết hắn! Lục sư đệ, Thành sư đệ, các ngươi theo ta cộng đồng tiến về trước!"

Chiến cuộc một góc khác, kéo dài vô tận sông núi cả tòa, cả tòa vỡ nát ra, vô số đá vụn đánh ra phá không rít lên, phát ra phô thiên cái địa âm thanh bén nhọn.

Không ngừng phóng lên tận trời bụi mù trụ lớn bên trong, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy có chín đạo thân mang thống nhất áo giáp thân ảnh ngay tại hợp lực vây công lấy một mặc lấy tinh hồng áo choàng hùng tráng nam tử, sông núi vỡ vụn trở thành vực sâu thung lũng, vẫn như cũ bất phân thắng bại.

"Người này hẳn là cái gọi là siêu nhân a "

Mạc Nguyên Lương sắc mặt cũng không dễ nhìn, thanh âm trầm giọng nói:

"Đây là cái nào thời đại siêu nhân, thế mà muốn chúng ta chín vị tướng lĩnh mới có thể miễn cưỡng áp chế, liền xem như đại nhân cũng không xuất thủ cũng quá khoa trương!"

Xuất thủ chín người, chính là Bạch Yến Thăng xuất lĩnh trong đội ngũ tất cả Hư Cảnh trung vị tướng lĩnh, mà chính hắn cùng khác hai vị Hư Cảnh thượng vị tướng lĩnh quan sát đến cục diện, cũng không có động thủ. Đối phương ngoại trừ trong ánh mắt có thể kích phát ra lực xuyên thấu cực mạnh tia sáng laser tuyến bên ngoài cũng không có cái gì năng lực đặc thù, dựa vào chính là mạnh đến không thể tưởng tượng nổi thể phách cùng thuần túy lực lượng, cứ như vậy chín vị thân kinh bách chiến Hư Cảnh tướng lĩnh mới trấn áp lại đối phương, đã đầy đủ để Mạc Nguyên Lương cảm thấy giật mình.

Bên cạnh hắn, Bạch Yến Thăng đối hết thảy mắt điếc tai ngơ, mọi ánh mắt cùng lực chú ý toàn bộ tập trung vào tinh vũ không gian cùng Quân Quy Tàng bọn người chỗ phương vị.

Trong mắt của hắn thần sắc đột nhiên biến hóa một chút:

"Chư vị, cơ hội tới, chuẩn bị!"

Tiếng nói vừa hết, Bạch Yến Thăng thân ảnh biến mất, phía sau hắn Mạc Nguyên Lương, ngu sao mà không dễ cái này hai tên Hư Cảnh thượng vị tướng lĩnh lập tức theo sát mà lên.

Mấy cái nháy mắt, tại mười tám cái cường hoành huyễn tưởng nhân vật đều bị trấn áp lại thời khắc, lần lượt từng thân ảnh lấy các loại thủ đoạn cực tốc xuyên thẳng qua, công chúng thêm huyễn tưởng nhân vật không cam lòng nộ hống bỏ lại đằng sau, Quân Quy Tàng, Bạch Yến Thăng cùng một đám mười mấy tên luân hồi giả, đã đột nhập đến tinh vũ không gian trong vòng trăm dặm!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 682: Treo Lên Đánh (Năm)

Chương 682: Treo lên đánh (năm)

Bá bá bá!

Trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, mười tám cái khó giải quyết cường hoành huyễn tưởng nhân vật đều tạm thời hoặc trấn áp, hoặc kiềm chế, hơn ba mươi tên các đội luân hồi đội viên đột nhập tinh vũ không gian quanh thân hơn mười dặm.

Mà ở đại khái khoảng cách tinh vũ không gian khoảng hơn hai mươi dặm thời điểm, tất cả mọi người đình chỉ động tác, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm riêng phần mình trước mặt đường kính mấy chục trượng cự hình tinh vũ không gian, nhưng không có một người vượt lên trước động thủ, để tràng diện thế mà lâm vào một lát giằng co.

Đinh tai nhức óc hét giận dữ, các loại cuồng bạo dư âm năng lượng, phạm vi lớn không gian kết cấu rung động đủ loại làm cho người kinh hãi run rẩy cảm xúc từ phía sau lưng trên chiến tuyến càn quét tới, tinh vũ trước mặt, phần lớn luân hồi giả trái tim nhảy lên kịch liệt.

Cũng không trách những cái này luân hồi giả chú ý cẩn thận, thật sự là cái này tồn tại biểu hiện ra thủ đoạn thật sự là quá mức quỷ dị, nếu như không phải đối phương cụ hiện ra huyễn tưởng nhân vật cũng có được thực lực hạn chế, cũng không có đến chân chính mức tùy tâm sở dục, nói đối phương là một cái khác Chủ

Thần bọn hắn đều tin tưởng. Dạng này một cái tồn tại, ai cũng không biết trong đó bộ đến cùng ẩn giấu đi dạng gì nguy hiểm.

Trên trời dưới đất, từng cái phương vị, khí công trầm ngưng tới cực điểm, mỗi người trong mắt tinh quang lấp lóe, tựa hồ cũng đang tính kế lấy cái gì.

Ngay tại cục diện tựa hồ cầm cự được mấy hơi thở về sau, trong hư không một cái nào đó phương vị bên trên, Bạch Yến Thăng vừa đi vừa về quét mắt chung quanh như lâm đại địch chúng luân hồi giả, cũng không quay đầu lại cười lạnh nói:

"Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch, chuẩn bị xong chưa "

Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch hai người lên tiếng, lặng lẽ cười nói: "Mặc cho Bạch đội trưởng hạ lệnh!"

"Bọn hắn sợ đầu sợ đuôi, liền để chúng ta tới làm cái này chim đầu đàn a!"

Bạch Yến Thăng tiếng cười bá khí phi thường, dẫn tới khác một bên Quân Quy Tàng cùng với khác luân hồi giả nhao nhao giật mình.

Chỉ gặp Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người hư không dậm chân, súc địa thành thốn, như thiểm điện vượt qua gần khoảng cách mười dặm, đi tới tinh vũ không gian trên không! Xuất hiện sát na, cái này ba tên Thần Vũ quân tướng lĩnh trên thân, lồng ngực chỗ vũ khí khoang thuyền đột nhiên mở rộng, hiển lộ ra một cái tối như mực sâu không thấy đáy lỗ lớn, một cỗ sợ hãi đáng sợ khí tức tản ra, tại dữ dằn rít lên bên trong, một mảnh lít nha lít nhít bóng đen lấy nhanh hơn cả chớp giật tốc độ phun ra!

"Kia là "

Oanh long long long!

Tinh vũ không gian chung quanh mỗi một cái luân hồi giả trong óc vừa mới dâng lên vừa sợ vừa nghi cảm xúc, liền triệt để bị thế giới tựa là hủy diệt đáng sợ bạo tạc cảnh tượng xung kích che mất hết thảy cảm giác, cả người giống như là sóng biển dâng trào bên trong một lá phù thuyền, chỉ có thể vô lực nước chảy bèo trôi!

Một tuyến so cực quang giống như tinh thần bạo tạc, kịch liệt chợt lóe lên. Bốn phía tất cả không gian chấn động mạnh, một tầng gợn sóng đồng dạng sóng chấn động hướng bốn phương tám hướng tuôn trào ra, sóng xung kích giống ngàn vạn thớt to lớn cự thú, rào rạt nhưng hướng bốn phương tám hướng gào thét chạy đi, lấy vô cùng tàn bạo hung mãnh tư thái chà đạp, xé nát hết thảy!

Đây là Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người này trực tiếp đem chiến đấu võ trang bên trong chứa năm Diệt Tuyệt Tân Tinh trực tiếp trút xuống, tổng cộng cộng lại tương đương với vượt qua một trăm triệu tấn bom Hy-đrô đả kích, tạo thành đại phá diệt, lớn oanh tạc!

Nguyên tử phân hạch phóng thích năng lượng công kích đơn giản mà thô bạo, xa xa không so được Hư Cảnh Võ Thánh thấm nhuần không gian tinh diệu, nhưng khi hắn cường độ đột phá đến một cái max trị số về sau, hết thảy đều như vậy khác biệt. Đến một trăm triệu tấn cái này tương đương cấp, đồng thời tập trung tác dụng tại cực nhỏ phạm vi lúc, trong nháy mắt ức vạn độ nhiệt độ cao, vũ trụ ở giữa tuyệt đại bộ phận vật chất đều muốn tại bạo điểm trúng bị hoàn toàn phá hủy, danh xưng có thể ngạnh kháng Diệt Tuyệt Tân Tinh đả kích Hư Cảnh Võ Thánh tại dạng này thế công hạ cũng là thập tử vô sinh!

Liền xem như hợp đạo cảnh giới dạng này phách tuyệt tinh không cấp độ đại năng cường giả, cũng tuyệt đối không nghĩ chính diện cứng rắn trúng vào bá đạo như vậy oanh kích.

Bất quá cho dù là cái lượng này cấp siêu Huyền Vũ khí uy năng

đạt tới làm cho người kinh dị tình trạng, nhưng là bởi vì sát thương bỏ qua địch ta cùng cái khác đủ loại nguyên nhân, cũng không thích hợp thay đổi trong nháy mắt cường giả giao chiến, thường thường là Khởi Nguyên Giới các chi quân viễn chinh dùng để thanh tẩy hành tinh hoặc là công thành sở dụng.

Đối với giờ này khắc này Bạch Yến Thăng bọn người đối mặt điểm khác lạ, vận dụng đại đương lượng Diệt Tuyệt Tân Tinh trực tiếp điên cuồng công kích, vô luận cái gì không gian đều trực tiếp oanh mở, không thể nghi ngờ lại thích hợp bất quá.

"Lui lại lui lại!"

Kịch liệt thanh âm trong nháy mắt tại từng cái kênh đoàn đội bên trong vang lên, dù cho cách xa hơn hai mươi dặm khoảng cách kinh khủng cường quang, điện từ, nhiệt độ cao phóng xạ vẫn là kinh khủng dị thường, đem lớn như vậy một vùng không gian quấy thành một nồi loạn cháo, trước mắt đều là sáng loáng một mảnh, từng cái luân hồi giả chỉ sợ tránh không kịp, liên tiếp lui về phía sau.

"Loại uy lực này đó là vật gì, chẳng lẽ là Big Ivan "

"Nói đùa cái gì, thế mà lại có người tốn hao song S kịch bản cùng mười vạn điểm tới hối đoái loại đồ vật này!"

Vòng ngoài trong cuộc chiến, Liên Vô Sinh, Satan cùng một đám cường giả đang kịch liệt kiềm chế cùng trấn áp bên trong cũng hơi kinh hãi, nhưng mà mười tám tên huyễn tưởng nhân vật chiến lực phi phàm, khiến cho bọn hắn căn bản không dám khinh thường, tự nhiên cũng vô pháp rút ra thân đi

"Thần Vũ quân những cái kia vũ phu thế mà còn có thủ đoạn như thế, đây chính là cái gọi là Diệt Tuyệt Tân Tinh a "

Ông một tiếng nhẹ vang lên, từng tiếng càng chuông vang,

Đông Hoàng Chung hư ảnh từ Quân Quy Tàng trên thân khuếch tán ra đến, tiện thể lấy đem chính mình hai tên đồng môn bao khỏa trong đó , mặc cho ngoại giới kinh khủng cường quang sóng xung kích như thế nào mãnh liệt, càng ngang nhiên mà đứng, không bị ảnh hưởng chút nào.

Bao quát Quân Quy Tàng ở bên trong, ba người bọn họ biểu lộ lại là ngưng trọng dị thường, loại này thuần túy năng lượng bên trên xung kích nghiền ép, mặc dù không liên quan đến bất kỳ thời gian, không gian hoặc là trên đại đạo biến ảo, nhưng là đơn thuần uy năng đã có thể so sánh với chưởng giáo Đạo Tôn cấp bậc nhân vật xuất thủ!

"Quân sư huynh!"

Thành Khuyết cấp bách nói:

"Chúng ta cũng đi qua đi, nếu để cho những cái kia thất phu đoạt trước, chẳng phải là "

"Yên tâm! Bọn hắn nghĩ cứ như vậy thật đơn giản thủ thắng, không có đơn giản như vậy!"

Quân Quy Tàng quát khẽ một tiếng, đón cuồng bạo năng lượng dòng lũ, Đông Hoàng Chung lập tức bao phủ ba người chậm rãi hướng về tinh vũ nguyên bản chỗ địa điểm bay đi.

Đồng thời, Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người như là trụ trời đồng dạng đứng ở khuấy động loạn lưu bên trong đứng chắp tay, bất động không dao.

Quang mang dần dần tan hết, trong mắt bọn họ, trải qua vượt qua ức vạn tương đương Diệt Tuyệt Tân Tinh trực tiếp oanh kích về sau, lớn như vậy một cái tinh vũ không gian rút nhỏ gần mười lần, chỉ còn lại hơn mười trượng đường kính kích cỡ, mà lại tại hắn mặt ngoài các loại quang huy kịch liệt lóe ra, điểm điểm tinh

huy tan theo gió, phảng phất mới tiếp nhận đả kích đã vượt qua cực hạn của mình.

"Mau công phá!"

"Đáng chết! Không nên bị hắn đoạt trước!"

"Động thủ!"

Bá bá bá!

Mới đục nước béo cò, chỉ sợ tránh không kịp từng cái luân hồi giả chỉ một thoáng hiện lên, đều lấy vượt quá tưởng tượng tốc độ cực tốc đi mà đến! Bọn hắn chính là phát giác được tinh vũ không gian sắp bị công phá, muốn cướp đoạt cái kia một tuyến cơ hội thắng!

Mà khoảng cách gần nhất Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người nhìn qua gần ngay trước mắt tinh vũ không gian, lại cất tiếng cười to, toàn thân hơn một ngàn ra mệnh khiếu hào quang đại phóng, khí huyết như là vạn năm yên lặng núi lửa bỗng nhiên bộc phát, hóa thành một đạo hùng vĩ huyết khí hư trụ, xông thẳng thiên khung! Chính là vào giờ phút này không giữ lại chút nào cho thấy Khởi Nguyên Giới Thần Vũ quân quét ngang tinh không khí phách, thực lực!

"Phá cho ta a!"

Ngay tại đông đảo luân hồi giả tranh nhau chen lấn đi mà đến thời khắc, lấy Bạch Yến Thăng làm chủ đạo, liên hợp Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch cái này hai tên Hư Cảnh thượng vị tướng lĩnh lắc mình biến hoá, hóa thành 【 Thất Sát 】, 【 Phá Quân 】, 【 Tham Lang 】 cái này ba viên tuyệt thế hung tinh!

Toàn bộ tinh bích thiên địa đều đang run rẩy sụp đổ bên trong, ba viên to lớn vô cùng Vẫn Tinh mang theo huyết sắc đuôi ánh sáng oanh minh hướng về đánh tới, liên kết thành một cỗ kì lạ trận

thế, một cỗ phảng phất tinh kỳ trăm vạn, bạch cốt thành núi, khí thôn vạn dặm bàng bạc khí cơ rung động thiên địa!

"Chuyện gì xảy ra "

"Đáng chết! Đáng chết! Bị lừa qua!"

"Đây là chi đội ngũ kia, thế mà còn ẩn giấu đi mạnh như thế người!"

Vòng ngoài trên chiến tuyến, một mực chú ý nhằm vào tinh vũ không gian chủ thể hành động Liên Vô Sinh, Satan cùng còn lại đỉnh cấp cường đội đội trưởng ánh mắt kịch biến, nhao nhao đều lộ ra cực độ tức giận, không thể tin thần thái.

Đến bọn hắn cấp độ này, đối với Chủ Thần không gian còn lại đoàn đội các loại tin tức hiểu rõ đã đến thuộc như lòng bàn tay tình trạng, danh sách bên trong cùng danh sách bên ngoài đỉnh cấp cường giả, trí giả đám nhân vật tư liệu các đội đều rất kỹ càng, trước đó thương nghị mười tám cái mục tiêu phân phối cũng là căn cứ vào điểm này làm ra, vậy mà lúc này giờ khắc này ở bọn hắn cảm giác bên trong xuất hiện một kích này, so với bọn hắn thiên thần, ác ma tùy ý một cái đội trưởng cấp bậc nhân vật đều cường đại hơn!

Một cái trước đó chưa bao giờ nghe cường giả, không thể nghi ngờ cực lớn trình độ bên trên đảo loạn Liên Vô Sinh, Satan đám người tính toán. Hết lần này tới lần khác bọn hắn giờ này khắc này lại chỉ có thể trơ mắt nhìn đối phương thu hoạch thắng lợi trái cây!

Ầm ầm ầm ầm!

"Ha ha ha ha, chư vị không cần cãi nữa!"

Hùng bá thiên hạ tiếng cười dài vang lên, sau một khắc, tại tất cả mọi người cấp bách trong tầm mắt, ba viên hung tinh rơi

xuống.

Sụp đổ, sụp đổ, hết thảy đều tại sụp đổ.

Những nơi đi qua, đại địa nứt ra, nham tương băng lưu, tứ hải bốc lên, trụ trời ngược lại gãy, Thất Sát, Tham Lang, phá giải hung tinh phía dưới, thiên băng địa liệt, không gian vỡ vụn, Địa Thủy Hỏa Phong trào lên, trở lại hỗn độn!

"Nhanh nhanh nhanh!"

Ba viên hung tinh oanh kích mà xuống, chấn động chuông vang âm thanh bên trong Quân Quy Tàng không còn ẩn nấp thân hình, toàn lực thôi động Đông Hoàng Chung hướng về tinh vũ không gian công sát mà đi; trong hư không từng cái phương vị bên trên, từng cái sắc mặt dữ tợn luân hồi giả tranh nhau chen lấn, đều muốn cướp đoạt một tuyến tiên cơ!

Nhưng mà sau một khắc

Phốc phốc.

Vốn phải là nỏ mạnh hết đà, sắp bị đánh phá tinh vũ không gian đột nhiên giống như là vật sống, từ đó đã nứt ra một đạo vực sâu vết nứt, giống như là một loại nào đó đáng sợ ma quái, vậy mà đem Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người biến thành hủy diệt hung tinh cho một ngụm nuốt vào!

Đem cái này ba viên phá diệt vạn vật hung tinh nuốt hết, nó biểu hiện giống như là nuốt vào đi chính là ba viên nho, không có kích thích một tia gợn sóng, một tia biến hóa.

"Chuyện gì xảy ra!"

Trong nháy mắt, bao quát Quân Quy Tàng ở bên trong, tất cả nổi lên cường đại công kích luân hồi giả gắng gượng ngừng lại chính mình thân hình, lấy một loại vô cùng cảnh giới, thậm chí hãi

hùng khiếp vía ánh mắt gắt gao nhìn qua tinh vũ không gian:

"Bị, bị nuốt tiến vào "

Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người phát động thế công ra sao hung uy ngập trời làm ba viên hung tinh xuất hiện, mỗi một cái luân hồi giả vừa rồi đều có thể cảm giác được một cách rõ ràng tự thân tâm linh chi quang cùng mỗi một cái tế bào ý chí truyền đến cấp bách cảnh cáo, không một không tại nhắc nhở lấy kia là đối phương ba liên hợp, là đủ trong nháy mắt giết chết bất luận cái gì một đội trưởng cấp bậc nhân vật cuồng bạo lực lượng!

Nhưng mà ba viên hung tinh rơi vào tinh vũ không gian, nhưng không có một tơ một hào phản ứng cảnh tượng, không thể nghi ngờ để bọn hắn tất cả mọi người sợ hãi đến mức độ không còn gì hơn.

Ngay tại đông đảo luân hồi giả thần sắc biến ảo, lo lắng lấy tinh vũ không gian nội bộ tình huống lúc, một cỗ oán độc, thê lương, hoảng sợ muốn tuyệt, không thể tin kêu thảm loáng thoáng từ tinh vũ không gian bên trong truyền ra.

"A! A! Mông Đô lại là ngươi! Ngươi thế mà "

Kia là Bạch Yến Thăng thanh âm. Hắn tựa hồ gặp phải cái gì sinh mệnh kinh khủng nhất sự tình, nói cũng còn còn chưa nói hết liền đột ngột đột nhiên ngừng lại.

Biết được Bạch Yến Thăng bọn người thân phận Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người sắc mặt kịch biến.

Ngay sau đó.

Phanh.

Một tiếng bọt khí vỡ vụn nhẹ vang lên âm thanh bên trong,

toàn bộ tròn trịa tinh vũ co lại nhanh chóng một chút, sau đó tựa như là kỳ điểm bạo tạc sinh ra vũ trụ, sau đó vũ trụ bắt đầu bạo trướng, phương viên mấy ngàn dặm bên trong tinh bích không gian một nháy mắt liền bị chiếm cứ, ăn mòn, đột nhiên đổi biến thành vô ngần vũ trụ tinh không!

Quỷ dị biến ảo không chỉ như thế, ngay tại chiến đấu kịch liệt, Tôn Ngộ Không, Hình Thiên cũng tốt, Kakarot , Hậu Nghệ cũng tốt, cái này tổng cộng mười tám cái huyễn tưởng nhân vật đột nhiên giữa trời sụp đổ, hóa thành mười tám đạo lưu quang, cấp tốc vượt qua quá ngàn khoảng cách trăm dặm rơi vào tinh vũ biến mất sau xuất hiện một bóng người trên thân.

Chính là Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân.

"Ta từ Chủ Thần nơi đó có thu hoạch rất nhiều nhưng là các ngươi vừa rồi quấy rầy đến ta."

"Thành thành thật thật, nghiêm túc cùng ta vật thí nghiệm, tiến hành tràn ngập hi vọng chiến đấu không tốt sao "

"Hảo hảo hưởng thụ một chút tràn ngập thắng lợi hi vọng chiến đấu, giống như hưởng thụ một chút còn sống cảm giác không tốt sao "

Hoàn toàn tĩnh mịch bên trong, Nhạc Bình Sinh tiếng bước chân sàn sạt, quét mắt hư không từng đạo khiếp sợ bóng người, nhỏ nhẹ nói:

"Các ngươi, quá không nghe bảo."

Mặc dù là thì thầm âm thanh, nhưng là Nhạc Bình Sinh thanh âm không chướng ngại chút nào tại phạm vi ngàn dặm ở trong tất cả luân hồi giả vang lên bên tai.

Tinh vũ trong không gian lại là một người!

Ba tên liên thủ chí cường luân hồi giả như quỷ mị vô tung vô ảnh, mà tinh vũ không gian tự động phá vỡ hiển lộ ra người này, không thể nghi ngờ để tất cả mọi người ở đây mãnh liệt lấy làm kinh hãi!

"Bạch đội trưởng!"

Đã mất đi đối thủ, phát giác được Bạch Yến sinh tao ngộ, còn lại chín tên Thần Vũ quân tướng lĩnh quát to một tiếng, bay vụt mà đến.

Ngay tại kịch liệt đối chiến đối thủ đột ngột biến mất, Liên Vô Sinh, Satan , chờ mười mấy tên đỉnh tiêm luân hồi giả tựa hồ có được khó tả ăn ý, mấy cái hô hấp ở giữa vây kín mà tới, gần một trăm tên luân hồi giả trong khoảnh khắc bày ra thiên la địa võng, trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, đem Nhạc Bình Sinh tầng tầng phong tỏa, trên trăm đạo cuồng bạo sát cơ sôi trào như biển, đem hắn quanh thân mỗi một tấc không gian đều khóa chặt!

Liên Vô Sinh cẩn thận nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh khuôn mặt: "Ngươi chính là chân thân ngươi đến cùng là cái gì "

Satan cười khẳng khặc quái dị nói: "Đánh nửa ngày, nguyên lai là cái hình người Boss, ta cảm giác gia hỏa này rất nguy hiểm, Liên Vô Sinh, làm sao làm "

Cái khác các chi vương đội người mạnh nhất cũng nhao nhao lấy một loại thận trọng tư thái đánh giá cái này hiện ra chân thân mục tiêu, âm thầm tính toán Nhạc Bình Sinh thực lực thủ đoạn. Cũng Quân Quy Tàng chau mày, lặng yên không một tiếng động ở giữa triệu tập còn lại bốn môn đồng môn đi vào bên cạnh mình.

"Đáng chết a!"

Thần Vũ quân Cam Khuê rít lên một tiếng:

"Ngươi đem đội trưởng của chúng ta ba người thế nào!"

Còn lại luân hồi giả nhao nhao cũng lấy một loại cảnh giác, cẩn thận ánh mắt dò xét lấy Nhạc Bình Sinh thân thể, cùng đối phương quanh thân hư không phải chăng có ẩn tàng không gian, lại phát hiện đối phương chỗ thật giống như một cái không đáy lỗ đen , bất kỳ cái gì tâm linh chi quang, dò xét tín hiệu đều cùng vô thanh vô tức ở giữa chôn vùi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 683: Treo Lên Đánh (Sáu)

Chương 683: Treo lên đánh (sáu)

Mặc dù là thì thầm âm thanh, nhưng là Nhạc Bình Sinh thanh âm không chướng ngại chút nào tại phạm vi ngàn dặm ở trong tất cả luân hồi giả vang lên bên tai, thật giống như mỗi một tấc không gian đều trở thành Nhạc Bình Sinh tiếng nói, truyền lại thanh âm của hắn.

Tinh vũ trong không gian lại là một người!

Ba tên liên thủ chí cường luân hồi giả như quỷ mị vô tung vô ảnh, mà tinh vũ không gian tự động phá vỡ hiển lộ ra người này, không thể nghi ngờ chỉ một thoáng để tất cả mọi người ở đây sợ hãi cả kinh!

"Bạch đội trưởng!"

Phát giác được chiến đấu võ trang bên trong Bạch Yến Thăng, Mạc Nguyên Lương, Bạch Bất Dịch ba người tín hiệu kết nối đột ngột gián đoạn, còn lại chín tên Thần Vũ quân tướng lĩnh nhao nhao sắc mặt hoàn toàn thay đổi hét to lên tiếng, hướng về Nhạc Bình Sinh chỗ bay vụt mà đến;

Ngay tại kịch liệt đối chiến đối thủ đột ngột biến mất, trong điện quang hỏa thạch, Liên Vô Sinh, Satan , chờ mười mấy tên đỉnh tiêm luân hồi giả tựa hồ có được khó tả ăn ý, không nói một lời tại mấy cái hô hấp ở giữa vây kín mà tới!

Hơn hai mươi chi đỉnh tiêm đoàn đội, gần một trăm tên luân hồi giả trong khoảnh khắc bày ra thiên la địa võng, trên trời dưới đất, bốn phương tám hướng, đem Nhạc Bình Sinh tầng tầng phong tỏa, trên trăm đạo cuồng bạo sát cơ sôi trào như biển, đem hắn quanh thân mỗi một tấc không gian đều lấp đầy!

"Thật sự là ngoài dự liệu "

Đứng thẳng ở trong hư không, Liên Vô Sinh thận trọng nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh khuôn mặt:

"Ngươi chính là chân thân ngươi đến cùng là cái gì "

Satan hung tàn trong ánh mắt cũng mang theo mười phần cẩn thận, thô to đuôi dài vung vẩy bên trong cười khẳng khặc quái dị nói:

"Đánh nửa ngày, nguyên lai là cái hình người Boss, ta cảm giác gia hỏa này rất nguy hiểm, Liên Vô Sinh, làm sao làm "

Cái khác các chi vương đội người mạnh nhất cũng nhao nhao lấy một loại thận trọng tư thái đánh giá cái này hiện ra chân thân mục tiêu, âm thầm tính toán Nhạc Bình Sinh thực lực thủ đoạn.

Quân Quy Tàng chau mày, lặng yên không một tiếng động ở giữa triệu tập còn lại bốn môn đồng môn đi vào bên cạnh mình.

Hắn giờ phút này cảm thấy mười phần uy hiếp, Bạch Yến Thăng những người này làm Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp, tại trên thực lực cùng mình bọn người là ở vào cùng một trình độ tồn tại, khoảng cách bá chủ thực sự, đại năng chỉ thiếu chút nữa xa. Dạng này đẳng cấp cường giả tựa như là bọt nước đồng dạng lặng yên không tiếng động biến mất, không rõ sống chết gần như không có khả năng, nhưng là hắn cho tới bây giờ vẫn không có đánh giá ra đối phương đến cùng dùng dạng gì thủ đoạn.

"Đáng chết, đáng chết a!"

Thần Vũ quân trong trận doanh, Chu Chấn, Nghiêm Xuyên, Cam Khuê cùng một đám tướng lĩnh tức giận thét dài:

"Đội trưởng, đội trưởng!"

Nhưng mà bọn hắn kêu gọi cũng không có bất kỳ cái gì đáp lại, còn lại luân hồi giả nhao nhao cũng lấy một loại cảnh giác, cẩn thận ánh mắt dò xét lấy Nhạc Bình Sinh thân thể, cùng đối phương quanh thân hư không phải chăng có ẩn tàng không gian, lại phát hiện đối phương chỗ thật giống như một cái không đáy lỗ đen , bất kỳ cái gì tâm linh chi quang, dò xét tín hiệu đều cùng vô thanh vô tức ở giữa chôn vùi.

Tất cả mọi người đánh lên mười hai vạn phần tinh thần, toàn bộ tinh thần đề phòng, đồng thời tại riêng phần mình kênh đoàn đội bên trong thông tin lấy quy hoạch lấy chiến thuật. Mà cầm đầu từng cái đội trưởng cấp bậc nhân vật thì là cười lạnh nhao nhao:

"Không nghe lời ta còn là đầu về nghe được cuồng vọng như vậy, có gan. Thật đem mình làm Chủ Thần sao "

"Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa tranh thủ thời gian xuất ra, để chúng ta nhìn xem là cái gì cho ngươi như thế dũng khí!"

"Ngươi rốt cuộc là thứ gì thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, nói đi!"

Mấy chục trên trăm đạo lãnh khốc sinh ý cùng ý niệm xung kích hướng về phía Nhạc Bình Sinh chỗ, mà xuống một khắc, Liên Vô Sinh hư không ngã lão mà ngồi, hùng vĩ đường hoàng khí tức phát ra; Satan hư không ác Ma Quân chủ đen nhánh hình thái trở nên càng thâm thúy hơn, tà ác, phảng phất muốn phệ tận vũ trụ vạn vật.

Hai người cùng nhau phát ra hoặc rộng lớn, hoặc cuồng bạo lạnh lùng cự âm:

"Nói nhảm, dừng ở đây!"

"Mặc kệ ngươi là ai, đều muốn cho lão tử đi chết!"

Làm ở đây tất cả luân hồi giả bên trong mơ hồ hai vị người mạnh nhất, bọn hắn lòng dạ biết rõ, chỉ có hai người mình làm gương cho binh sĩ xuất thủ, mới có thể đưa đến phá vỡ cục diện bế tắc tác dụng, chỉ coi tại đồng thời thời gian liền đạt thành khó tả ăn ý, một cỗ quang minh, một cỗ cực ác khí tức phân biệt rõ ràng, như bài sơn đảo hải lao nhanh tại cái này mênh mang không gian!

Ngay tại hai người khí thế nhảy lên tới đỉnh phong, còn lại luân hồi giả đám người tâm linh chi quang đồng thời kịch liệt khuấy động, các loại át chủ bài sát chiêu ấp ủ tùy thời mà động thời khắc.

"Tại lồng giam bên trong không thể thoát khỏi khống vận mệnh đám khôi lỗi."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt tiếc hận quét mắt trên trời dưới đất từng đạo khí tức cuồng bạo thanh âm, lãnh đạm nói:

"Liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút lực lượng chân chính đi."

Bá.

Tại hơi giây cấp thời gian biến hóa bên trong, liền ngay cả hợp đạo cảnh giới đại năng, ngũ giai khóa gien thánh nhân cũng khó mà kịp phản ứng thời gian trong đơn vị, Nhạc Bình Sinh thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại Satan dữ tợn ác ma thân thể trước mặt.

Hơi giây cấp bậc thời gian đơn vị, thật sự là quá ngắn ngủi, liền xem như võng mạc chiếu rọi, hướng đại não truyền lại tin tức đều không thể vượt qua Nhạc Bình Sinh trực tiếp na di thời không tốc độ, chỉ coi Satan trên mặt biểu lộ vẫn như cũ là ác độc, tàn

nhẫn bên trong mang theo cẩn thận biểu lộ, thiêu đốt hư không Địa Ngục chi viêm tại hắn ác ma thân thể bên trên cháy hừng hực, tràn ngập một loại không ai bì nổi tà ác, cuồng bội, đối Nhạc Bình Sinh đến không phản ứng chút nào.

Không có bất kỳ cái gì năng lượng ba động, không gian cũng không có xuất hiện một tia biến hóa, đó cũng không phải Nhạc Bình Sinh sử dụng cái gì cái gì Hư Không Xuyên toa chi thuật, mà là hắn Lượng Tử thân xác tại chỗ bất động, trực tiếp na di toàn bộ thần quốc trong lĩnh vực thời không! Trong nháy mắt sẽ có hạn thời không, cùng thời không bên trong tất cả vật chất trực tiếp vận chuyển đến trước mặt mình!

Như vậy cũng tốt so một người muốn leo lên vượt qua một ngọn núi cao, hắn cũng không phải là tự thể nghiệm từng bước từng bước hoàn thành, mà là có phe thứ ba lực lượng trực tiếp đem trọn ngọn núi đem đến phía sau hắn, đồng dạng đạt thành vượt qua sơn phong mục tiêu!

Từ Nhạc Bình Sinh bắt đầu xâm lấn Chủ Thần lúc bắt đầu ở giữa ngắn ngủi, hắn từ Chủ Thần nơi đó đánh cắp phỏng chế bản nguyên tin tức chỉ sợ ngay cả một phần ngàn cũng chưa tới, nhưng là vẻn vẹn một phần ngàn, đối với Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác lại lần hiện ra tính dễ nổ tăng lên. Không chỉ như thế, thôn phệ chủ Thần Quang cầu, thấy rõ từng cái Luân Hồi thế giới huyền bí kết cấu, kết hợp với đánh cắp tự chủ thần tư liệu, Khung Vũ Tinh Không thần quốc tính chất, kết cấu, công hiệu đều xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất! Cho nên thời khắc này Khung Vũ Tinh Không thần quốc đem ngàn dặm chiến trường bao phủ bao trùm về sau, trực tiếp bài xích rơi mất Chủ Thần có mặt khắp nơi ý chí, tạo thành một cái độc thuộc về chính Nhạc Bình Sinh tuyệt đối Thời Không lĩnh vực!

Cũng chính là như thế, hắn mới có thể thi triển ra na di thời không dạng này vượt qua tưởng tượng thủ đoạn. Bất quá trong đó

hạn chế chính là chỉ có thần quốc trong lĩnh vực thời không mới có thể na di, mà đối mặt ngoại giới đại thiên vũ trụ chỉnh thể thời không còn xa xa không cách nào rung chuyển.

"Ngươi làm sao!"

Tiếp theo trong nháy mắt, Satan vị này ác Ma Quân chủ trên mặt nổi lên một bộ gặp quỷ đồng dạng hoảng sợ thần sắc, tựa hồ là võng mạc tín hiệu truyền lại, đại não tin tức xử lý, tâm linh chi quang kịch liệt cảnh cáo, rốt cục để hắn ý thức được to lớn uy hiếp tới gần.

Không riêng gì Satan, tất cả luân hồi giả tâm linh chi quang một mực thấm vào hư không, khóa chặt đối phương quanh thân không gian, chính là phòng bị đối phương xuyên toa không gian tiến hành tập sát cử động, lại đồng dạng không có phát giác được không gian, chiều không gian bên trên bất kỳ biến hóa nào, mà bọn hắn tỏa định mục tiêu lại biến mất.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh như thế trái với lẽ thường xuất hiện ở trước mắt, Satan căn bản không kịp làm ra bất kỳ phản kích, nhưng trong nháy mắt đã làm tốt cứng rắn tuân theo đối phương công kích chuẩn bị. Hắn hư không ác ma cường hóa đã đạt đến quân chủ cấp bậc cấp độ, ác ma da vỏ chỉ coi hư vô không gian vi bình chướng, có thể hấp thu bất luận cái gì vật chất năng lượng công kích, chuyển hóa làm ác Ma Nguyên có thể, vì hắn bản thân cung cấp lực lượng. Loại này cường đại năng lực một đường tiến hóa, tiếp nhận hạn mức cao nhất từng bước cất cao, bây giờ Satan đã có thể làm được dễ dàng ngạnh kháng ngàn vạn tương đương cấp bậc đạn hạt nhân đả kích mà không tổn hao gì!

"Coi là lão tử là quả hồng mềm a mặc kệ ngươi mạnh bao nhiêu, cũng không thể một kích giết chết lão tử!"

Bởi vì kinh hãi, Satan vốn là dữ tợn khuôn mặt dần dần xuất hiện một tia vặn vẹo, đây là trong điện quang hỏa thạch trong đầu

hắn ý niệm duy nhất.

Ầm!

Kế tiếp mili giây cấp thời gian đơn vị biến hóa bên trong, Nhạc Bình Sinh toàn thân đứng thẳng, bỗng nhiên nhấc quyền, thay đổi rất nhanh, rơi vào cái này ác Ma Quân chủ trên lồng ngực.

Một nháy mắt, tại Nhạc Bình Sinh nắm đấm rơi xuống về sau, hắn thiên chuy bách luyện, có thể so với bất luận cái gì thần binh pháp bảo, siêu cấp hợp kim ác ma thân thể bên trong, tạo dựng thành hắn hiện hữu thân thể 4× 10^ 27 cái nguyên tử trực tiếp tiến vào hung mãnh vô cùng cộng hưởng thái, một cỗ trời long đất nở đều không đủ lấy hình dung lực lượng kinh khủng từ nguyên tử phương diện, đem tạo dựng thành nguyên tử nơtron, con tin, Quark ở giữa trói buộc lực trực tiếp đánh tan! Tạo dựng thành hắn hư không ác ma thân thể tất cả vật chất kết cấu, trong khoảnh khắc cũng bắt đầu từ nguyên tử phương diện bắt đầu phân giải!

Satan trong mắt hung quang đột nhiên đọng lại.

Hắn rốt cục cảm nhận được cái gì gọi là lực lượng.

10^ 27 số lượng cấp nguyên tử quân bài domino đồng dạng cấp tốc phân giải, trong thân thể hết thảy biến hóa đều không bị khống chế, từ vĩ mô nhìn lại, Satan cả người thân thể đột nhiên không ngừng hiện ra đếm bằng ức vạn kế hắc hạt tròn, giống như là tinh tế tỉ mỉ ngàn vạn lần cát bụi đồng dạng cực tốc phiêu tán ra, chỉ bất quá trong chớp mắt thời gian, Satan cường hãn chi cực ác ma thân thể liền đã triệt để từ nguyên tử phương diện phân giải biến mất, chỉ để lại tại chỗ từng sợi sương mù giống như hắc quang, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị thổi tan!

Kia là Satan còn sót lại tâm linh chi quang.

Khóa gien tứ giai giai đoạn cấp cao luân hồi giả, tâm linh chi

quang mới là bọn hắn lực lượng, sinh mệnh nguồn suối, lại thêm Satan hư không ác ma cường hóa vốn là lấy sinh mệnh lực, lực phòng ngự xưng, chỉ coi liền xem như tâm linh chi quang chỗ ở, mỗi một cái tế bào đều bị phân giải không có vật chất thân thể, giống như là Satan cường giả như vậy vẫn như cũ có thể ngắn ngủi sống sót, thậm chí có cơ hội tái tạo thân thể.

Hô.

Nhạc Bình Sinh đưa tay một chiêu, một cỗ vô hình lực tràng dưới, Satan tâm linh chi quang còn đến không kịp đào thoát, liền bị đoàn thành một viên quả cầu ánh sáng màu đen, đã rơi vào trong tay của hắn.

"Chuyện gì xảy ra!"

"Hắn giết chết Satan!"

Giờ này khắc này, Satan quanh thân khoảng chừng ác ma đội thành viên rốt cục phản ứng lại, đã là sợ vỡ mật! Mà Quân Quy Tàng, Liên Vô Sinh mấy người cũng chỉ một thoáng đem ánh mắt chuyển dời đến Nhạc Bình Sinh chỗ phương vị, da đầu sắp vỡ!

Satan, Chủ Thần không gian bên trong hung danh chiêu, làm đông đảo mạnh mẽ Đại Luân Hồi đoàn đội nghe tin đã sợ mất mật nhân vật đáng sợ, ngay cả một chiêu đều không có chịu đựng được liền hài cốt không còn!

"Làm sao lại ta làm sao!"

Nhạc Bình Sinh trong tay, sương mù giống như hắc quang kịch liệt lay động, Satan hoảng sợ, tuyệt vọng, không thể tin ý niệm phát ra, tựa hồ hoàn toàn không tiếp thụ được chính mình trong nháy mắt liền biến thành như thế một bộ kéo dài hơi tàn tư thái.

"Ngươi có phải hay không cho là mình da đủ dày "

Nhạc Bình Sinh ý niệm mili giây ở giữa truyền lại hắn muốn truyền đạt tin tức, ngữ khí giống như cười mà không phải cười:

"Chỉ tiếc tại vi mô cấp bậc chi phối mạnh mẽ hạch lực, ngươi da phòng ngự cùng một trương giấy trắng so sánh, với ta mà nói không có khác biệt lớn."

Vừa mới một quyền kia cũng không bao bất kỳ võ đạo, mà là trực tiếp tại vi mô phương diện chi phối cưỡng ép lẫn nhau tác dụng lực, vỡ vụn từng cái hạt ở giữa trói buộc lực, trực tiếp từ nguyên tử phương diện phân giải vạn vật!

Tại triển khai thần quốc hình thành tuyệt đối Thời Không lĩnh vực về sau, Nhạc Bình Sinh đã có thể trực tiếp tại thần quốc bên trong đối duy trì vũ trụ vận hành bản nguyên chi lực, cũng chính là tứ đại lực cơ bản tiến hành chi phối.

Tứ đại lực cơ bản, là toàn bộ vô ngần vũ trụ căn cơ, là vạn sự vạn vật có thể tồn tại căn nguyên, là vũ trụ không thể lay động quy tắc; lực hút, điện từ lực, yếu lực tương tác, mạnh mẽ lực tương tác, cái này bốn Đại Duy cầm vũ trụ vận hành căn nguyên tính lực lượng, thống nhất tại thần quốc trong lĩnh vực, hóa thành Nhạc Bình Sinh gần như mọi việc đều thuận lợi cường đại thủ đoạn.

Bất quá cùng na di thời không hạn chế, chỉ có tại thần quốc trong lĩnh vực hắn mới có thể làm đến chi phối cái này bốn loại bản nguyên lực lượng, mà lại tạm thời vẻn vẹn chi phối, cũng không phải là nắm giữ, sáng tạo.

Hô.

Nhạc Bình Sinh đưa tay, há miệng hút vào, trực tiếp liền đem Satan tâm linh chi quang toàn bộ nuốt xuống. Hắn nghiêng đầu nhìn về phía bởi vì Satan tử vong mà tâm linh cơ hồ thất thủ Liên Vô Sinh bọn người, thấp giọng nói:

"Vừa rồi chính là ngươi muốn xâm lấn cướp đoạt ta đồ chơi ngươi rất có ý nghĩ."

Hung tàn, cực kỳ hung tàn!

Mặc dù không rõ ràng Nhạc Bình Sinh đến cùng dùng thủ đoạn gì một nháy mắt đánh bại Satan, nhưng là tất cả mắt thấy đến Satan tâm linh chi quang bị Nhạc Bình Sinh giống như là ăn sông nuốt khí đồng dạng hút vào trong bụng về sau, mỗi một vị luân hồi giả trong lòng đều dâng lên vô biên hàn ý.

"Chư vị! Có hắn không ta! Đừng lại lưu thủ!"

Nhưng mà còn không đợi Nhạc Bình Sinh có hành động, mắt thấy Nhạc Bình Sinh như thế hung tàn nuốt lấy Satan tâm linh chi quang, Liên Vô Sinh trong lòng cảnh báo cuồng làm, xuất trần khí chất đã không còn sót lại chút gì, bỗng nhiên chắp tay trước ngực, rít lên một tiếng:

"Tứ đại giai không, sinh diệt từ đầu đến cuối, Phật pháp vô biên!"

Oanh long long long

Liên Vô Sinh tay kết trí cát tường ấn, một chưởng đẩy ngang hướng về phía Nhạc Bình Sinh phương hướng, một cái mênh mông vô biên kim sắc Phật quốc trong lòng bàn tay cấp tốc mở rộng, bao phủ khắp nơi!

Phật quốc bên trong, kim quang Phật xướng lui bước, hóa thành một cái hư vô không miểu, vô biên không giới thế giới, vạn vật đều hư, không có nhan sắc, âm thanh hương vị xúc pháp cũng đều là không, mà Phật quốc bên trong, là chủ cầm người Liên Vô Sinh khoảng cách phảng phất biến thành có vạn dặm xa, xa không thể chạm, siêu nhiên vật ngoại, để cho người ta căn bản là không có cách tìm kiếm đến tung tích.

Liên Vô Sinh một màn này tay, lại là tại Nhạc Bình Sinh thần quốc trong lĩnh vực lại lần nữa mở ra tới một cái phiêu miểu Phật quốc, đem hơn phân nửa chiến trường bao phủ.

【 Như Lai Thần Chưởng thức thứ tám Phật pháp vô biên! 】

Một chiêu này, có thể nói là Liên Vô Sinh suốt đời thực lực chi tinh hoa, Phật pháp vô biên chưởng lực bao khỏa bao phủ phía dưới, vặn vẹo thời không, tự thành một cái vô biên mà có hạn tiểu thiên thế giới, đem địch nhân thu hút hoàn toàn phong bế tiểu thiên thế giới bên trong, đồng thời hỗn loạn thời không, có thể lấy tứ lạng bạt thiên cân lực lượng nhẹ nhõm phản xạ địch nhân bất luận cái gì thế công!

Thực lực đối phương thủ đoạn không rõ, hết lần này tới lần khác lại như thế hung tàn, Liên Vô Sinh thời khắc này bộc phát, đã là tự vệ, cũng là khốn địch, vì những thứ khác tất cả luân hồi giả sáng tạo cơ hội.

Tình huống cũng đúng là như thế, Liên Vô Sinh động tác trong nháy mắt dẫn nổ chiến cuộc, Quân Quy Tàng cùng đạo quân, Thần Vũ quân các tướng lãnh, còn lại các chi cường đội luân hồi giả không cần bất kỳ nhắc nhở, một nháy mắt đem riêng phần mình mãnh liệt nhất, hung hãn nhất kỹ năng, sát chiêu, hết thảy trút xuống hướng về phía Phật quốc trấn áp xuống Nhạc Bình Sinh!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 684: Treo Lên Đánh (Cuối Cùng)

Chương 684: Treo lên đánh (cuối cùng)

"Tứ đại giai không, sinh diệt từ đầu đến cuối "

Bốn phương tám hướng, trời đất sụp đổ kinh khủng thế công oanh sát mà đến, Nhạc Bình Sinh ý niệm không chút nào tuân theo ảnh hưởng, trong mắt của hắn đêm ngày ảm đạm, bóng tối là hỗn độn không ánh sáng, thiên địa chưa phân; minh thời gian mặt trăng lên đằng, tinh hà sáng chói, vạn vật diễn hóa:

Sát na ở giữa, đối mặt làm hư không từng khúc sụp đổ đủ loại thế công, Nhạc Bình Sinh nắm tay nằm ngang ở trước ngực, cả người hóa thành lưu quang phóng lên tận trời!

Quyền của hắn phong chỗ hướng, vô song lực lượng tạo thành một đạo đặc biệt bình chướng , bất kỳ cái gì sắc bén tới cực điểm vật chất, lớp năng lượng mặt đả kích đều tại quyền kình phía dưới, tại mạnh mẽ lực tương tác phía dưới trực tiếp từ vi mô phương diện phân giải, vô hiệu hóa, để Nhạc Bình Sinh tựa như một thanh nung đỏ đâm vào mỡ bò đao nhọn, tùy ý tại là đủ giết chết bất kỳ một cái nào tứ giai khóa gien luân hồi giả thế công bên trong ngược dòng ghé qua, cũng trong nháy mắt đem Liên Vô Sinh tịch diệt Phật quốc xé mở một điều vô cùng hợp quy tắc vết nứt!

Bá.

Mặc dù không có na di thời không tiến hành không gian truyền

tống, nhưng là Nhạc Bình Sinh không có vật chất thân thể trói buộc, lại thêm tứ đại lực cơ bản mặc hắn chi phối tình huống phía dưới, tốc độ của hắn sớm đã vượt ra khỏi hơn trăm lần vận tốc âm thanh cấp độ, trực tiếp xuất hiện tại Liên Vô Sinh bên người!

Phanh.

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh một chưởng nhẹ nhàng im ắng, giống như là lão tử đánh nhi tử như vậy đập vào Liên Vô Sinh cái ót.

Liên Vô Sinh hai mắt bỗng nhiên một lồi.

Quỷ dị tác dụng lực toàn diện đánh vào Liên Vô Sinh thân thể, trong một chớp mắt tạo dựng thành Liên Vô Sinh thân thể 10^ 27 số lượng cấp nguyên tử từ hạt nhân nguyên tử bắt đầu kịch liệt suy biến, mà từ vĩ mô nhìn lại, chính là Liên Vô Sinh bóng loáng như ngọc làn da, cứng cỏi như thép cơ bắp, so hợp kim cứng rắn hơn xương cốt đều giống như kinh lịch ức vạn năm thời gian, sắp đi đến tuổi thọ cuối cùng, cực độ mục nát, suy bại!

Răng tróc ra, ánh mắt đục ngầu, cốt chất như là gỗ mục, làn da nhăn nhăn nhúm nhúm tràn đầy khe rãnh Nhạc Bình Sinh một chưởng phía dưới, Liên Vô Sinh cả người thế mà giống như là trực tiếp từ như mặt trời ban trưa tráng niên thời đại trực tiếp vượt đến gần đất xa trời sinh mệnh thời kì cuối, cả người tản mát ra vô cùng mục nát, mục nát hương vị, giống như nến tàn trong gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt!

"Phật học bên trong tứ đại, chỉ là tạo dựng thành thế giới tứ đại nguyên tố, Địa Thủy Hỏa Phong, sáng tạo ra môn này lý luận tồn tại hoàn toàn chính xác rất có kiến thức."

": Vạn vật lẫn nhau lực hấp dẫn; nước: Vạn vật gặp nhau dung hội lực lượng; hỏa: Vạn vật tách rời hoạt hoá lực lượng; gió: Vạn vật vô hình từ lực. Địa, Thủy, Hỏa, Phong, cái này bốn loại ý

tưởng trên thực tế chỉ đại chính là vũ trụ tứ đại lực cơ bản đặc tính."

"Đáng tiếc ngươi còn kém xa lắm."

Một chưởng về sau, Nhạc Bình Sinh không chút nào dừng lại, phiêu nhiên mà đi, tại chỗ chỉ để lại Liên Vô Sinh thân thể cứng ngắc mà hoảng sợ, ánh mắt bên trong đều là làm sao có thể, tại sao có thể như vậy vẻ khó tin.

Nhạc Bình Sinh một chưởng kia bên trong chi phối chính là tứ đại lực cơ bản một trong yếu hạch lực, là tạo thành tính phóng xạ hạt nhân nguyên tử hoặc tự do nơtron suy biến hành trình ngắn lực, trực tiếp làm Liên Vô Sinh thân thể vi mô phương diện nguyên tử bắt đầu tăng tốc vô số lần suy biến, đem hàng ngàn hàng vạn năm tế bào suy biến quá trình ngưng tụ tại một cái chớp mắt, cho nên vĩ mô bên trên nhìn lại chính là Liên Vô Sinh sinh mệnh chỉ một thoáng đi vào tà dương hoàng hôn, tự nhiên không có lập tức tử vong, nhưng lại giống như là sắp xuống mồ lão giả, ngay cả duy trì chính mình lơ lửng giữa không trung, thậm chí mở miệng nói chuyện đều là như vậy khó khăn!

Trong hư không ngã lão mà ngồi Liên Vô Sinh cứng ngắc lại như vậy một cái chớp mắt, sau đó vô lực rơi xuống.

"Đội trưởng!"

"Hắn đã làm gì! "

Trong nháy mắt đối phương chẳng những không có bị thiên băng địa liệt đủ loại thế công thế nào, một tên khác Chí cường giả Liên Vô Sinh lại lần tại đối phương một kích phía dưới từ không trung rơi xuống, không biết xảy ra chuyện gì, liên tiếp quỷ dị tới cực điểm tình huống không thể nghi ngờ là để ở đây tất cả đỉnh tiêm luân hồi giả trong lòng đại loạn!

Phanh phanh phanh phanh phanh phanh

Nhạc Bình Sinh động tác ở giữa cùng chân chính sấm chớp cũng không hề khác gì nhau, tốc độ nhanh đến liền xem như mở ra tứ giai khóa gien luân hồi giả đều khó mà bắt giữ, phản ứng tình trạng, hắn cũng không có cái gì kinh thiên động địa uy thế, chỉ là đơn giản nhất quyền nhất cước, mấy cái trong chớp mắt thời gian, hư không cái trước cái luân hồi giả không phải giữa trời bị phân giải, chính là giống hạ sủi cảo đồng dạng rơi xuống phía dưới, giống như là ngã nát cát điêu đồng dạng cả người biến thành đầy trời tro bụi văng khắp nơi!

"Đây là thiên nhân Suy Kiếp! "

Trên trăm tên luân hồi giả nhanh chóng giảm quân số, khắp nơi đều là hoảng sợ nộ hống cùng kêu to, khác một bên, nhìn qua Liên Vô Sinh cùng đông đảo luân hồi giả rơi xuống địa điểm cảnh tượng, Quân Quy Tàng trên mặt hiếm thấy hiện lên thần sắc kinh hãi, sau đó quyết định thật nhanh một tiếng kêu to:

"Chư vị đồng môn, chúc ta một chút sức lực!"

Ông!

Hùng vĩ tiếng chuông vang vọng đại thiên, Quân Quy Tàng nắm trong tay Đông Hoàng Chung bên trên, đại biểu cho núi non sông ngòi, chim thú cá trùng minh văn trong khoảnh khắc sống lại, một cỗ mắt thường không thể gặp ba động từng đợt từng đợt khuếch tán mà ra, đem lấy toàn bộ hỗn loạn chiến cuộc đông lại!

Không sai, cái này trong nháy mắt, thời gian trường hà đình chỉ lưu động, vạn sự vạn vật đình chỉ vận động, Đông Hoàng Chung trấn áp Địa Thủy Hỏa Phong, trực tiếp cưỡng ép đem toàn bộ chiến cuộc đọng lại!

Đông Hoàng Chung, đây là tới từ ở Hồng Hoang Giới uy danh

hiển hách đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là Tạo Hóa Đạo trấn giáo trọng khí một trong, uy năng thiên kinh địa động, tiếng chuông vang lên có thể trấn áp Địa Thủy Hỏa Phong, đạt tới làm thời gian, không gian đình trệ khả năng, danh xưng nếu như là thiên đạo thánh nhân sử dụng, thậm chí có thể ngưng kết toàn bộ vô ngần không gian vũ trụ cùng thời gian một cái chớp mắt.

Mà lại Đông Hoàng Chung nội bộ tự xưng không gian, còn có chí kiên đến cố phòng ngự khả năng, giống như là Quân Quy Tàng dạng này đỉnh phong chi cảnh đạo quân cầm trong tay Đông Hoàng Chung, thậm chí có thể cùng Hồng Hoang Giới không ít giáo phái Đạo Tổ cấp tồn tại địa vị ngang nhau, Chủ Thần không gian bên trong đối Đông Hoàng Chung đánh giá cực cao, hối đoái điều kiện càng là có song S kịch bản, bốn mươi vạn điểm hối đoái dạng này cao đại giới, có thể thấy được Đông Hoàng Chung cái này Tiên Thiên Linh Bảo cường đại!

Trong hư không, mảng lớn mảng lớn không gian bảo lưu lấy băng liệt, đổ sụp vết tích, ma pháp, chú thuật, sóng năng lượng, khôi lỗi, cơ giáp những cái này quần ma loạn vũ thế công cùng luân hồi giả toàn bộ đều đình chỉ bất động, giống như là ngưng kết tại hổ phách bên trong con muỗi.

Liền ngay cả hóa thành lưu quang xuyên tới xuyên lui, tiến hành đồ sát Nhạc Bình Sinh cũng bị đọng lại, trong hư không hiển lộ ra thân hình của mình.

"Chư vị, thời gian có hạn, mau!"

Quân Quy Tàng nguyên thần, pháp lực toàn lực vận chuyển lại, mênh mông nhưng đổ xuống mà ra tràn vào Đông Hoàng Chung bên trong, hai lần khóa chặt mục tiêu đem Đông Hoàng Chung phần lớn trấn áp uy năng tập trung vào Nhạc Bình Sinh thân hình phía trên, mà phía sau hắn, hết thảy sáu tên đạo quân đều là thần sắc túc sát, tế ra từng kiện cường hoành vô song pháp bảo mạnh mẽ!

Một cây kỳ dị trường tiên, hình dạng vì roi gỗ hình. Roi dài ba thước sáu tấc năm phần, bay lên mà ra;

Một phen kim quang đại ấn phảng phất gánh chịu đại địa dày nặng, từng khúc áp sập hư không, hướng về Nhạc Bình Sinh đầu lâu rơi đi;

Một bộ sách bản thảo giữa trời múa, trên đó một cái tiểu xảo người rơm hư ảnh hiển hiện, giống như là hơi co lại bản Nhạc Bình Sinh, rất sống động;

Một đầu vàng óng ánh dây thừng giống như là đã có được sinh mạng, giống như một đầu kim sắc mãng rồng hư không du động, hướng về Nhạc Bình Sinh chỗ quấn quanh mà đi;

Trong khoảnh khắc, thừa dịp Nhạc Bình Sinh bị Đông Hoàng Chung trấn áp thời không cái này sát na, Quân Quy Tàng tính cả sau lưng đồng môn, lấy Đông Hoàng Chung, Đả Thần Tiên, Phiên Thiên Ấn, Khốn Tiên Tác, Đinh Đầu Thất Tiễn sách các loại Tiên Thiên Linh Bảo phát động đáng sợ tuyệt sát!

Còn lại sáu tên đạo quân mặc dù không có Quân Quy Tàng thực lực thâm hậu, nhưng là đang thúc giục động những cái này đỉnh cấp Tiên Thiên Linh Bảo tình huống dưới, từng cái đều phát huy ra vượt qua tứ giai cao khóa gien luân hồi giả lực lượng uy năng, coi như không cách nào một chút đem Nhạc Bình Sinh giết chết, cũng đầy đủ đem trọng thương vây khốn , chờ đến Đông Hoàng Chung hiệu quả biến mất liền muốn đứng trước tất cả luân hồi giả đả kích!

Nhưng mà, rõ ràng Đông Hoàng Chung toàn lực trấn áp, bởi vì thời gian không gian đình trệ mà không nhúc nhích tí nào, không phát giác gì Nhạc Bình Sinh, tại thiên địa trong im lặng lại bỗng nhiên ánh mắt bị lệch, lộ ra một cái tiếu dung:

"Tìm tới các ngươi."

Nhạc Bình Sinh thực lực bây giờ ra sao cường hoành, hắn chỗ đi con đường mặc dù không thuộc về bất luận một loại nào đã biết tiến hóa con đường, nhưng là đơn thuần sinh mệnh cấp độ bên trên đã gấp mười gấp trăm lần vượt qua Hư Cảnh, đạo quân, tứ giai khóa gien dạng này cấp độ, tinh thần của hắn ý chí so với hãn hải còn rộng lớn hơn, so với thiên không còn muốn vô ngần, kháng cự Quân Quy Tàng trấn áp lực lượng căn bản không đáng kể, lại thêm toàn bộ Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong tứ đại lực có thể chi phối cùng Lượng Tử thân xác ngẫu nhiên, không thể đo lường tính, Quân Quy Tàng lại như thế nào có thể trấn áp được hắn

Chỉ coi bước chân hắn hư không một bước, mặc dù bởi vì Đông Hoàng Chung trấn áp quấy nhiễu không cách nào làm được lúc trước na di thần quốc thời không đạt tới thuấn gian truyền tống hiệu quả, nhưng như cũ lấy cực nhanh tốc độ không tiến ngược lại thụt lùi, đón Đả Thần Tiên, Phiên Thiên Ấn, Khốn Tiên Tác cùng Tiên Thiên Linh Bảo, hướng về Quân Quy Tàng cái này bảy tên đạo quân xông thẳng mà đến!

Đồng thời nửa đường bên trong, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác kịch liệt co rụt lại, một cỗ không thể hình dung khổng lồ lực hút sóng khuếch tán mà ra, giống như một viên di động cao tốc vi hình Bạch Oải Tinh, một nháy mắt kéo lên hàng trăm hàng ngàn số lượng lượng cấp lực hút sóng động hung hăng cong thời không, sau đó biến mất.

Khổng lồ lực hút ba động vừa để xuống vừa thu lại ở giữa, tinh bích không gian giống như là một cây bị hung hăng đè ép một chút lò xo, để chạm mặt tới sáu cái Tiên Thiên Linh Bảo công sát chi thế quỹ tích bỗng nhiên bị lệch, Đả Thần Tiên cũng tốt, Phiên Thiên Ấn cũng tốt, những cái này cường hoành Tiên Thiên Linh Bảo đều giống như uống rượu hán tử say, cong vẹo tứ tán ra. Khoảng cách Nhạc Bình Sinh chỗ đã là kém cách xa vạn dặm!

Tứ đại lực cơ bản một trong lực hút, mặc dù tại cường độ bên trên xa xa không cách nào cùng điện từ lực, mạnh yếu lực tương tác đánh đồng, nhưng là có thể đem ba cái này lấy thống nhất hình thức biểu hiện ra lực, cũng là có thể trực tiếp ảnh hưởng thời gian, không gian, bỏ qua chiều không gian vĩ mô dài cách lực. Nhạc Bình Sinh lấy tự thân Lượng Tử thân xác làm cơ sở chi phối lực hút kéo lên hàng trăm hàng ngàn số lượng lượng cấp, bỗng nhiên uốn lượn lại bỗng nhiên bình phục, kịch liệt như thế thời không biến hóa bên trong, những cái này Tiên Thiên Linh Bảo tự nhiên cũng vô pháp duy trì nguyên bản công kích quỹ tích.

"Tốt tặc tử!"

Đông Hoàng Chung tiếng chuông dư âm quanh quẩn, cái này không thể tưởng tượng một màn để bao quát Quân Quy Tàng ở bên trong, còn lại đạo quân sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mà Quân Quy Tàng trong tay chỉ một thoáng dâng lên hai cái tiểu xảo hồ lô, hai cái này trong hồ lô đều có một tuyến hào quang. Hai tên đồng tử riêng phần mình từ miệng hồ lô ra hiển hiện, mọc ra bảy tấc, có lông mày có mắt, trong mắt hai đạo ánh sáng trắng.

Đối đánh tới Nhạc Bình Sinh, Quân Quy Tàng trên khuôn mặt vẻ ung dung đã không còn sót lại chút gì, hắn đột nhiên khom người, trong miệng nghiêm nghị nói:

"Mời bảo bối quay người!"

Bạch!

Hai tên đồng tử trong mắt, tổng cộng bốn đạo ánh sáng trắng chỉ một thoáng bắn ra!

Trảm Tiên Phi Đao, cũng gọi phong thần trảm tướng phi đao, là tại đông đảo Tiên Thiên Linh Bảo bên trong công phạt năng lực số một số hai giết chóc tính linh bảo, có định thân, định hồn, trảm thần chi uy năng, bình thường đạo quân vừa đối mặt liền sẽ bị

chém giết thần hồn, sắc bén phi thường! Quân Quy Tàng giờ phút này càng đem Luân Hồi thế giới bên trong đoạt từ Lục Áp, cùng đồng môn giao cho mình dùng làm kì binh hết thảy hai cái Trảm Tiên Phi Đao cùng nhau thôi động!

Nhưng mà, đối mặt cái này bốn đạo di hồn đoạt phách sắc bén hào quang, một cỗ quỷ mị thần hồn trấn áp lực lượng đánh tới, Nhạc Bình Sinh sắc mặt biến cũng không biến, trong nháy mắt khám phá hai cái này giống nhau như đúc pháp bảo căn nguyên, Lượng Tử thân xác quanh thân lực tràng lại lần nữa đổi, điện từ lực chi phối phía dưới trong chốc lát hình thành một cỗ trời long đất lở từ trường chuyển động lực lượng, trực tiếp đem bốn đạo đao quang trực tiếp bài xích ra ngoài!

Nhạc Bình Sinh bây giờ Lượng Tử thân xác đã tiến hóa đến một cái trước nay chưa từng có tồn tại, lượng tử đặc tính càng là ngẫu nhiên, vô tự, liền xem như tùy ý Trảm Tiên Phi Đao định trụ Nê Hoàn cung, chém rụng đầu lâu cũng sẽ không đả thương cùng căn bản. Bất quá hắn tự nhiên không có nếm thử đầu lâu bị chém xuống tư vị ý đồ.

"Làm sao có thể!"

"Vì cái gì cái gì đều vô dụng!"

"Sư huynh!"

Thoáng chốc! Đã tới không kịp điều khiển pháp bảo cải biến quỹ tích, đối mặt với tại Đông Hoàng Chung trấn áp thời không, vạn vật đông kết phía dưới, vẫn như cũ giống như là như thiểm điện đánh tới Nhạc Bình Sinh, trước nay chưa từng có mãnh liệt cảm giác nguy cơ bỗng nhiên hiện lên ở Quân Quy Tàng cùng bảy tên đạo quân trong lòng, nhất là làm thiên chi kiêu tử Quân Quy Tàng, hắn đã không nhớ rõ bao lâu chưa từng cảm thụ qua loại này tử vong uy hiếp cảm giác!

Quân Quy Tàng trong nháy mắt thu hồi Đông Hoàng Chung quán chú đại bộ phận thần thức, pháp lực, Đông Hoàng Chung chấn động chấn động, trấn áp Địa Thủy Hỏa Phong ba động tiêu tán, móc ngược mà xuống đem Quân Quy Tàng cùng bảy tên đạo quân bảo hộ trong đó.

Thần Vũ quân các tướng lĩnh, còn lại luân hồi giả không rõ ràng cho lắm thời khắc, Quân Quy Tàng cùng bảy đại đạo quân sợ vỡ mật thời khắc, Nhạc Bình Sinh đã đi tới Đông Hoàng Chung quang ảnh trước mặt!

Ông!

Hắn đầu tiên là đưa tay một trảo, tứ đại lực cơ bản tác dụng vào hư không, trực tiếp đem thần quốc một mảnh nhỏ thời không bắt sụp đổ xuống dưới, có thể so với Vẫn Tinh va chạm mặt đất lực lượng kinh khủng trực tiếp bộc phát, tập trung khuynh tả tại Đông Hoàng Chung mặt ngoài!

Keng keng keng keng keng keng

Đông Hoàng Chung bị Nhạc Bình Sinh cái này thật đơn giản một trảo bắt mãnh liệt rung động, tựa như hằng tinh bạo tạc kinh khủng âm rít gào vang vọng toàn bộ tinh bích không gian, sóng âm, sóng xung kích, lực hút sóng các loại đem kết hợp tạo thành một cỗ cuồng bạo vô cùng diệt thế thủy triều, hung hăng cọ rửa bát phương, bao trùm ngàn dặm chi cự!

Răng rắc xoạt xoạt!

Khắp nơi đều tại phá diệt, sụp đổ, đã không biết là không gian vỡ vụn vẫn là đại địa băng liệt thanh âm, dư ba quét sạch phía dưới, khoảng cách gần nhất hơn hai mươi người tứ giai luân hồi giả giống như là gặp thiên đao vạn quả, làn da rạn nứt, huyết nhục bưu bay, chớp mắt không đến công phu liền biến thành từng cỗ máu thịt be bét khô lâu, tại tê tâm liệt phế lại phai mờ trong

tiếng kêu thảm im ắng ném đi; chính là cách khá xa đông đảo luân hồi giả cũng cảm giác trái tim phảng phất muốn bạo tạc, cổ họng một cỗ nghịch huyết phun ra, bị thương không nhẹ.

Nhạc Bình Sinh cái này cùng Đông Hoàng Chung mãnh liệt va chạm ở giữa, lại là làm ra gần như thanh tràng hiệu quả.

Mà lúc này giờ phút này, Đông Hoàng Chung nội bộ không gian bên trong, Quân Quy Tàng thất khiếu bên trong, từng cái từng cái huyết xà uốn lượn vọt xuống, che kín khuôn mặt của hắn, khiến cho hắn nguyên bản tuấn mỹ dáng vẻ phong thái bây giờ giống như lệ quỷ!

Mà tại bên cạnh hắn, mảng lớn mảng lớn gay mũi, chói mắt huyết vụ tràn ngập, trong đó có từng sợi vỡ vụn tinh hồng huyết nhục, xương cốt, nội tạng kịch liệt chấn động, tung bay, lại tại chấn động bên trong phân giải thành nhỏ hơn mảnh vỡ, tựa như Địa Ngục!

Đây là Quân Quy Tàng đồng môn sư huynh muội, còn lại mấy vị đạo quân tại Nhạc Bình Sinh cùng Đông Hoàng Chung mãnh liệt va chạm phía dưới không có kháng trụ thẩm thấu mà ra kinh khủng lực chấn động, trực tiếp bị đánh chết.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 685: Không Gian Dị Biến

Chương 685: Không gian dị biến

Quân Quy Tàng duy trì lấy Đông Hoàng Chung, phía trước chỗ không có xung kích phía dưới cắn răng ráng chống đỡ, đã nói không nên lời một câu.

Mà bên cạnh hắn, tại mãnh liệt lực lượng chấn động bên trong gắng gượng tới, đã người bị thương nặng Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người trong nháy mắt con mắt đỏ bừng, nghẹn ngào quát:

"An sư đệ!"

"Hồ sư đệ!"

"Tông sư muội, Tân sư muội!"

Đông Hoàng Chung bên trong, ngoại trừ tu vi tương đối cao Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người còn duy trì hình thể hoàn chỉnh bên ngoài, còn lại bốn tên đạo quân cấp bậc cường giả cho dù là có Đông Hoàng Chung dạng này đỉnh cấp pháp bảo làm giảm xóc, phòng hộ, vẫn như cũ là làm trận nhục thân sụp đổ, bất lực tiếp nhận.

Bọn hắn nhục thân sụp đổ tại chỗ, chỉ để lại từng cái thanh quang trong suốt nguyên thần thân thể, vẫn tại giống như cuồng phong bạo vũ trong dư âm phiêu đãng, phảng phất bất cứ lúc nào

cũng sẽ tiêu tán.

Ân

Ngoại giới, một trảo phía dưới Đông Hoàng Chung chấn động không ngớt, phòng hộ cũng không có bị đánh phá, để Nhạc Bình Sinh lập tức cảm thấy mười phần ngoài ý muốn.

Phải biết hắn vừa rồi cái kia một trảo, lực hút, điện từ lực, mạnh mẽ hạch lực, yếu hạch lực thay nhau xung kích , bất kỳ cái gì vật chất phòng ngự tại đối mặt dạng này vi mô vĩ mô song trọng đả kích hạ đều cùng giấy đồng dạng không có khác nhau, chính là Kỷ Bình Uyên dạng này hợp đạo đại năng gắng gượng chịu như thế một trảo hạ tràng cũng tuyệt đối phải bị vùi dập giữa chợ.

Mà cái này mấy tên Hồng Hoang Giới đạo quân rõ ràng bất quá là cùng Khởi Nguyên Giới Hư Cảnh cùng một cấp độ, lại có thể dựa vào một kiện pháp bảo cứng rắn chống đỡ chính mình một kích, bởi vậy cũng có thể gặp cái này pháp bảo cường đại.

Đủ loại suy nghĩ hiện lên bất quá là hơi giây ở giữa, sau một khắc Nhạc Bình Sinh thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, liền xem như Quân Quy Tàng bọn người ngoài người ta dự liệu ngăn trở hắn cũng không chút nào có thể rung chuyển ý chí của hắn, hắn nhô ra tay phải đã biến bắt vì nắm, lại lần nữa một chỉ điểm ra.

"Hai vị sư đệ! Bảo vệ bọn hắn nguyên thần!"

Đối mặt ngoại giới Nhạc Bình Sinh không có chút nào yên hỏa khí tức điểm tới một chỉ, Quân Quy Tàng lông mày, mí mắt, da mặt đều tại kịch liệt nhảy lên, không để ý tới nói nhiều cắn chót lưỡi, từng ngụm tinh huyết không muốn sống giống như phun ra, tràn ngập tinh túy nguyên khí huyết vụ chỉ một thoáng dung nhập Đông Hoàng Chung nội bộ không gian bên trong, lập tức đem kịch liệt chấn động không gian cưỡng ép trấn áp lại.

Mà làm xong đây hết thảy Quân Quy Tàng, cả người mặt như lá vàng, tựa hồ sắp đến cực hạn, ánh mắt bên trong lại như là lôi đình sóng thần, một cỗ nồng đậm tinh thần, ý chí dâng lên mà ra:

"Tới đi, tới đi! Nhìn xem ngươi có thể hay không giết chết ta!"

Ngay tại Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người cắn răng, riêng phần mình lấy ra một chiếc thanh đăng vừa mới đem còn lại bốn cái đồng môn nguyên thần thu hồi phòng ngừa bọn hắn tiêu tán thời khắc, Nhạc Bình Sinh một chỉ cũng đã rơi vào Đông Hoàng Chung phía trên.

Xùy.

Lần này, Đông Hoàng Chung cái này Tiên Thiên Linh Bảo giống như là giấy đồng dạng, trực tiếp liền bị Nhạc Bình Sinh một chỉ đâm ra một cái lỗ thủng! Đây là tại trong một chớp mắt Nhạc Bình Sinh ngắn ngủi đem tứ đại lực tại đầu ngón tay chỗ thống hợp, thời không uốn lượn, nguyên tử suy biến, nguyên tử phân giải đủ loại hoặc vi mô hoặc vĩ mô vũ trụ vĩ lực tập hợp tại một điểm, tạo thành sắc bén như vậy tuyệt luân, không cách nào ngăn cản một kích, khiến cho Quân Quy Tàng hao tổn tinh nguyên liều mạng thúc giục Đông Hoàng Chung ngay cả một giây đồng hồ đều không có chèo chống đi qua, trực tiếp bị xuyên thủng!

Mà tại Quân Quy Tàng đám ba người xem ra, chính là toàn bộ kim quang nhộn nhạo Linh Bảo không gian bên trong, thiên khung đột nhiên bị hung hăng xé rách, xuyên thấu, sau đó một cây giống như như trụ trời cự chỉ xuyên thấu không gian, giống như là muốn nghiền chết ba con con kiến, hướng về Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người nhấn tới!

Quân Quy Tàng ba người mỗi một cái huyết hồng, thảm liệt ánh mắt, đều thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh ngón tay xuyên thủng Đông Hoàng Chung thân chuông cùng nội bộ tự thành một thể không gian, nghiền ép xuống dưới.

Căn này ngón tay, đầy trời cực địa, tinh quang lưu chuyển, đủ loại vô hình vô chất phá diệt lực lượng dập dờn, tựa hồ là bên trong ẩn chứa giữa thiên địa sức mạnh đáng sợ nhất. Càng làm cho Quân Quy Tàng cái này ba tên đạo quân cảm giác được kinh khủng là, trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh đè xuống tới một chỉ tựa hồ là đem bọn hắn chung quanh thân thể không khí toàn bộ đè ép nổ tung ra ngoài , làm cho chung quanh bọn hắn giống như tạo thành chân không, đã không thể thở nổi!

Đến bọn hắn tu vi như vậy cảnh giới, đã sớm không cần miệng mũi mới có thể hô hấp, mỗi một tấc da thịt, mỗi một tấc lông tóc đều có thể đang phun ra nuốt vào trao đổi thiên địa nguyên khí quá trình bên trong hoàn thành hô hấp, mà lúc này giờ phút này, đã lâu không gặp mấy ngàn năm, bọn hắn lại là vào giờ phút này lại lần nữa thể nghiệm được thân là phàm nhân thời điểm khủng hoảng, bất lực.

Quân Quy Tàng chưa từng có nghĩ tới, phổ phổ thông thông một chỉ lại có uy năng như thế, có thể xuyên thủng Đông Hoàng Chung món chí bảo này.

Hư không vỡ nát, tâm linh cảnh cáo, hủy diệt khí cơ tập sát mà đến hết thảy hết thảy đều nói cho bọn hắn, đối mặt một kích này, ngoại trừ đi chết, không còn lối của hắn!

Ngay tại lúc bọn hắn toàn thân bởi vì cuồng mãnh đến cực điểm áp lực mà keng keng rung động, lập tức liền muốn sụp đổ thời khắc, Nhạc Bình Sinh quanh thân khoảng chừng, mấy Thần Vũ quân tướng lĩnh cùng mấy đội trưởng cấp bậc luân hồi giả đã ngang nhiên tập sát mà đến.

Mênh mông huyết khí từ giữa không trung cuốn tới, lại có dữ dằn quang huy bao phủ mà đến, bao phủ chỗ bao quát thanh âm, tia sáng ở bên trong hết thảy chấn động, ba động đều lặp đi lặp lại phản xạ quanh quẩn, dao động điệp gia, hóa thành vô tận âm vang sát âm, diệt tuyệt tử quang cùng lăng lệ lôi đình nhao nhao tập sát

mà tới!

Sát na ở giữa, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, vậy mà đột ngột kết thúc đối Quân Quy Tàng đám người một chỉ điểm sát, bỗng nhiên bứt ra mà đi.

"Quát!"

Đông Hoàng Chung bên trong, thừa dịp Nhạc Bình Sinh như trụ trời cự chỉ biến mất sát na, Quân Quy Tàng hét giận dữ một tiếng, toàn thân máu tươi phun ra ngoài, mà giống đột nhiên rót vào khổng lồ động lực, Đông Hoàng Chung chấn động chấn động biến mất tại chỗ, đào thoát hẳn phải chết tình thế nguy hiểm!

Mà ngoại giới, theo Nhạc Bình Sinh như thế xoay người một cái, thần quốc lĩnh vực chỉ một thoáng biến ảo vặn vẹo, hình như có biển nghiêng núi lở, phong vân biến sắc, không có gì cả trong chân không phảng phất hiện ra một mảnh vô ngần biển cả. Vẻn vẹn xoay người một cái, trong điện quang hỏa thạch tất cả người công kích đều cảm nhận được vô cùng mênh mông, vô cùng nặng nề, phảng phất tại bị toàn bộ thiên địa bài xích!

Nhạc Bình Sinh đứng thẳng tại chỗ, cũng chỉ thành đao, xa xa hư không chém ra một đao. Rõ ràng chỉ vung chém một chút, nhưng là mười mấy vị đỉnh cấp cường giả trước mặt lại trống rỗng sinh ra từng đạo giăng khắp nơi hư không tuyến ngấn, chính là lượng tử hai chiều đao!

Bây giờ Nhạc Bình Sinh sức tính toán ra sao nó cường hãn lại thêm thần quốc trong lĩnh vực phát sinh bất luận cái gì động tĩnh đều trong lòng của hắn không chỗ che thân, mili giây ở giữa tựa như từng cái người công kích đột kích phương vị tính toán hoàn tất, trực tiếp thông qua thần quốc lĩnh vực thao tác lấy ra chiều không gian, lấy chiều không gian làm đao từ trước đến nay tập người chém giết!

Xuy xuy xuy xuy xuy.

Chỉ một thoáng, mỗi một đạo tuyến ngấn không đơn thuần là tinh chuẩn đem đủ loại thế công cắt chém, hút nhiếp, lại bị Nhạc Bình Sinh quanh thân thời khắc biến ảo trường hấp dẫn gạt ra, độ dày là số không, không thể ngăn cản sắc bén phía dưới, Thần Vũ quân các tướng lĩnh, các đội đội trưởng một thân trong tiếng kêu thảm huyết quang bạo tung tóe, đầu thân tách rời, chia năm xẻ bảy! Giữa không trung lại không còn hoàn chỉnh nhân thể tồn tại, đều tại vô thanh vô tức ở giữa liền bị lượng tử hai chiều cắt cắt thành mấy khối, máu nhuốm đỏ trường không, thảm liệt vô cùng!

"A! A! A!"

"Đây rốt cuộc là cái gì công kích!"

"Làm sao có thể!"

Một cỗ không thể hoài nghi, kinh hãi muốn tuyệt ý chí cùng tâm linh ba động khuấy động, giữa không trung bị ngũ mã phanh thây từng cái cường giả rống giận muốn thoát đi, nhưng mà còn không đợi những cường giả này lấy võ đạo ý chí hoặc là tâm linh chi quang tụ hợp thân thể đào tẩu, Nhạc Bình Sinh theo sát mà tới từng quyền hư không đánh ra, đạo đạo ẩn chứa tứ đại lực cơ bản lực quyền quỹ đạo hư không giao thoa, trực tiếp ở giữa không trung liền đem từng cái không trọn vẹn thân thể tính cả lấy võ đạo quyền ý cùng tâm linh chi quang giữa trời chôn vùi!

Ngoại trừ cá biệt có bảo mệnh lá bài tẩy người kéo lấy trọng thương thân thể tàn phế may mắn đào thoát ngoài ý muốn, tuyệt đại bộ phận đều trở thành Nhạc Bình Sinh quyền hạ vong hồn, chết không thể chết lại.

Chiến cuộc bên ngoài chỗ, tất cả hoặc làm công kích từ xa người, hoặc muốn đục nước béo cò mà ẩn nấp đi luân hồi giả, trông thấy giữa trời một màn này, đã tay chân lạnh buốt, một cỗ

hơi lạnh thấu xương từ thân đến tâm đem bọn hắn triệt để đông kết.

Mười giây! Ngắn ngủi không tới mười giây thời gian!

Hung uy chiêu lấy Satan chết rồi, cùng đối chọi gay gắt, thực lực đồng dạng cường đại Liên Vô Sinh chết rồi, ẩn giấu thực lực không thể so với hai người này kém thần bí luân hồi giả chết!

Bây giờ trên chiến trường đã giảm quân số hơn phân nửa, thiên thần đội, ác ma đội, đệ nhất vương đội, thứ tư vương đội, thứ năm vương đội cùng đông đảo cường đội, vượt qua năm mươi tên trở lên đỉnh tiêm luân hồi giả càng là gần như toàn quân bị diệt, đều là tại cái này ngắn ngủi không tới mười giây trong thời gian phát sinh hết thảy!

"Không có khả năng, vì sao lại dạng này... Mẹ nhà hắn, loại này vụng về lời kịch không phải là bị nhân vật chính lặp đi lặp lại đánh mặt diễn viên quần chúng phòng sao vì sao lại có loại này so Long Ngạo Thiên còn muốn Long Ngạo Thiên tồn tại! "

Một công kích từ xa người toàn thân run rẩy, phủ phục tại một viên đá lởm chởm cự thạch phía trên, đột nhiên chạy nhanh lên hướng ra phía ngoài phi nước đại, trong lòng hò hét:

"Mục tiêu như thế xâu còn đánh cái cái rắm Chủ Thần ngươi vì cái gì không dứt khoát đem chúng ta tàn sát tập thể "

Hắn hoàn toàn lý giải không được Chủ Thần vì cái gì giao cho bọn hắn như thế một cái hẳn phải chết nhiệm vụ, trong lòng chỉ còn lại có sợ hãi. Theo lý mà nói bọn hắn đội hình như vậy, chính là trong truyền thuyết đã tại Chủ Thần không gian bên trong tuyệt tích ngũ giai thánh nhân cũng có khả năng giết chết, nhưng nhìn đối phương trong lúc phất tay cũng không có cái gì uy thế kinh người, hết lần này tới lần khác hắn những người này lại giống như là gà đất chó sành, không chịu nổi một kích.

Hư không bên trên, lấy Nhạc Bình Sinh chỗ làm trung tâm không gian, phương viên trăm dặm bên trong có thể thấy rõ ràng có từng cái luân hồi giả bỏ mạng chạy trốn, ẩn núp, vực sâu, phế tích, núi lửa, lòng đất đều trở thành bọn hắn ẩn thân mục tiêu. Mười giây đồng hồ thời gian, tâm tình từ Thiên Đường rơi vào Địa Ngục, từng cái đứng hàng Chủ Thần không gian đỉnh phong chí cường luân hồi giả lần lượt mất mạng, cho dù là bọn họ đều là từng cái liếm máu trên lưỡi đao kẻ liều mạng, giờ phút này cũng cơ hồ đánh mất tất cả ý chí chiến đấu!

"Trốn! Trốn! Trốn!"

Không có người nghĩ sẽ cùng cái này quỷ dị tồn tại giao thủ, cũng không có người lại đi để ý tới Chủ Thần nhiệm vụ, chỉ hận chính mình chạy không đủ nhanh, chỉ muốn lập tức rời xa Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh cũng không có truy sát những người này, mà là đưa mắt nhìn sang hướng về phương xa một cái nào đó phương hướng, ý vị thâm trường.

Nơi đó, chính là Quân Quy Tàng ba người lái Đông Hoàng Chung chỗ thoát đi ẩn tàng phương hướng.

Vừa rồi liền xem như có tập kích quấy nhiễu, hắn cũng có thể nhẹ nhõm giết chết Đông Hoàng Chung bên trong đã là nỏ mạnh hết đà Quân Quy Tàng bọn người, sở dĩ đột nhiên dừng tay cũng không phải là hắn đột phát thiện tâm, mà là hắn mục đích đã đạt tới.

Xuyên thủng Đông Hoàng Chung cái kia một chỉ đã thành công đem hắn một tôn lượng tử thân thần bắn ra trong đó, vừa vặn Quân Quy Tàng đã bị thương nặng, thân thần đã thành công ẩn nấp tại hắn trong thân thể, không được bao lâu liền có thể tu hú chiếm tổ, đến lúc đó hắn cũng đem thay thế chân chính Quân Quy Tàng, trở về Hồng Hoang Giới.

Dựa theo Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ lời nói, bọn hắn trấn giáo Thần khí Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm, đều có vượt qua tinh hệ xuyên thẳng qua năng lực, mà bây giờ Nhạc Bình Sinh cấp thiết nhất chính là nghĩ trăm phương ngàn kế nắm giữ loại năng lực này.

Khởi Nguyên Giới bên trong, không gian cứ điểm nhảy vọt kỹ thuật là quân cơ tuyệt mật, đúng không cho phép tiết lộ ra ngoài , bất kỳ cái gì tiết lộ đầu nguồn đều sẽ từ căn nguyên trên bóp chết, nếu có người run rẩy tranh cứ điểm chủ ý, gặp phải chính là toàn bộ Thần Vũ quân, thậm chí thứ tám giới vực tinh không truy sát!

Nhạc Bình Sinh trong lòng rõ ràng, lấy thực lực của hắn bây giờ cấp độ, vẫn như cũ xa xa không đủ cùng toàn bộ Khởi Nguyên Giới khiêu chiến.

Bất quá so sánh Khởi Nguyên Giới như thế một cái quái vật khổng lồ, Hồng Hoang Giới cho Nhạc Bình Sinh kiêng kị liền muốn ít hơn nhiều, từ Tạo Hóa Đạo một phương này ra tay không thể nghi ngờ là một loại khác lựa chọn.

Ngay tại lúc Nhạc Bình Sinh suy nghĩ cái này một cái chớp mắt,

Ông

Toàn bộ tinh bích không gian trong lúc đó kỳ dị co vào, nhúc nhích, thật giống như một người túi dạ dày, một cỗ vô hình cảm giác đè nén xúc hư không giáng lâm!

Cái này chỉ một thoáng biến hóa để bốn phương tám hướng cấp tốc chạy trốn từng cái luân hồi giả không có rảnh để ý tới, duy chỉ có Nhạc Bình Sinh ánh mắt lại hơi đổi.

=

Trở về không gian, thôn phệ chủ Thần Quang cầu, xoá bỏ!

Chủ Thần chuyển di Nhạc Bình Sinh, chuyển qua nhiệm vụ không gian, cải biến các cường đội nhiệm vụ, vây công thất bại.

Toàn kênh truy nã, thập cường săn giết hoạt động bắt đầu, tất cả tứ giai cường giả nhao nhao đăng tràng!

Thể xác bị đánh nát: "Các ngươi để cho ta rất tức giận "

Vật chất gây dựng lại! 1,296 Hư Cảnh thân thần đăng tràng treo lên đánh

Cùng bọn hắn chiến đấu, cho chính mình hi vọng không phải rất tốt a

Tại sao lại muốn tới tự tìm đường chết đâu

Đánh nổ toàn trường, không gian hướng ra phía ngoài phun ra vật chất, sắp đổ sụp, đám người chạy trốn, bắt luân hồi giả,

Nhạc Bình Sinh xông ra, cùng Hợp Đạo Cảnh giao thủ, tứ đại lực cơ bản vô hiệu hóa, bỏ chạy,

Nhân Hoàng thảo đường, thập đại Thánh Giới

【 trước kia có ngũ giai trở lên, nhưng là hiện tại, đột phá ngũ giai lúc lại biến thành Chủ Thần chất dinh dưỡng phát triển không gian, chống cự không được; không gian sụp đổ muốn duy trì duyên cớ, Chủ Thần ý chí không cách nào toàn lực 】

Phá hư, Động Hư, quy hư, Thiên Nguyên, Tinh chủ (hợp đạo), Giới Vương (Đại La), Nhân Hoàng (Hỗn Nguyên)

Nơi đó hằng tinh cơ hồ đều đã dập tắt, trong hư không chỉ có vĩnh hằng hắc ám cùng rét lạnh. Các loại vật liệu khai thác độ khó cực lớn, lực hút biến hóa dị thường, càng là muốn thời thời khắc khắc lọt vào Gamma xạ tuyến xâm nhập.

Thủ đô tinh, quân sự cứ điểm, hành chính tinh cầu, truyền

thâu trung tâm

Thứ tám vương giới nghị đình. Ba ngàn đại đạo thiên ma

Chủ Thần không gian triển khai chỉ sợ có toàn bộ tinh hệ lớn như vậy.

Lôi đài

Khởi nguyên chi địa, Giới Vương võ điệu Thiên Vương, mười thánh tòa, không muốn bi thương, bởi vì ngươi đã tận lực

Giới Chủ thế giới,

Thiên Ma Tinh thể đánh vỡ giới bích, Vực Ngoại Thiên Ma giáng lâm, ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên Vực Ngoại Thiên Ma, lưu thoán, thiên ma vũ trụ đế vương

Vạn giới đại loạn đấu, thảo phạt Khởi Nguyên Giới

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 686: Phun Ra

Chương 686: Phun ra

Bịch. Bịch. Bịch.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu quan sát phân tích thời khắc, lớn như vậy một cái tinh bích không gian, tựa như một viên cự hình tim đập trầm đục từ bốn phương tám hướng truyền đến, loại kia cực đoan co vào, cực đoan đè nén cảm xúc càng thêm mãnh liệt, cũng làm cho chật vật chạy tứ phía cất giấu đông đảo luân hồi giả đột nhiên giật mình:

"Chuyện gì xảy ra "

"Cái không gian này chẳng lẽ muốn sập "

"Chủ Thần dự định làm cái gì "

Không có ai biết cái này đột nhiên biến hóa đại biểu cho cái gì, bốn phương tám hướng, một cỗ vô hình bài xích Cự Lực đè ép đi qua, mỗi người lập tức đều giống như đặt mình vào tại ức vạn tấn thủy ngân ở trong đồng dạng động tác trì trệ, phảng phất sắp đại nạn lâm đầu.

Không chỉ như thế, giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh kéo dài tới ra thần quốc lĩnh vực mỗi một phút mỗi một giây đều đang chịu đựng bài sơn đảo hải vô hình áp bách, từ đó theo tinh bích không gian co vào, nhúc nhích tần suất bắt đầu thu nhỏ.

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu liếc nhìn thiên khung, trong mắt vô lượng quang mang lưu chuyển, lít nha lít nhít số liệu, hàng ngàn hàng vạn loại khả năng suy tính tại trong chớp mắt thay nhau hiện lên:

"Nhìn này tấm cảnh tượng, Chủ Thần nhẫn nại tựa hồ đã đến cực hạn. Bất quá ta rất hiếu kì, trí tuệ nhân tạo ngươi, còn có thể sử xuất thủ đoạn gì "

Cho đến trước mắt, Nhạc Bình Sinh tựa như là virus phục chế đánh cắp lấy một đài trong máy vi tính tư liệu, thông qua chủ Thần Quang cầu cái này kết nối cảng đảo ngược xâm lấn đánh cắp lấy toàn bộ tư duy tập hợp thể khổng lồ tin tức, những tin tức này đối những người khác tới nói khả năng phức tạp, tối nghĩa, cần thời gian hàng ngàn, hàng vạn năm để tiêu hóa, thậm chí không hề có tác dụng, nhưng là đối Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác tới nói, cao thâm tri thức, tin tức. Nhận biết liền đại biểu cho lực lượng.

Vấn đề duy nhất là dù cho Nhạc Bình Sinh thông qua lượng tử dây dưa phương thức đảo ngược xâm lấn, nhưng là tại Chủ Thần không gian khổng lồ như thế kho số liệu trước mặt vẫn như cũ là hạt cát trong sa mạc. Theo chính Nhạc Bình Sinh tính ra, cho tới bây giờ hắn trộm lấy phỏng chế tin tức tư liệu chỉ sợ ngay cả Chủ Thần không gian một phần trăm cũng chưa tới, mà còn thừa cần thời gian càng là khó mà tính ra.

Chủ Thần không gian đang đứng ở không ngừng sụp đổ quá trình bên trong, chỉ sợ duy trì không được bao lâu, cho nên trước đó hắn muốn trình độ lớn nhất bên trên từ Chủ Thần trên thân hấp thu dinh dưỡng, chuyển hóa trở thành lực lượng của mình.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh phân tích không gian dị biến nguyên do lúc, bất quá mấy cái nháy mắt, tinh bích không gian kịch liệt biến hóa liền đã nhảy lên tới đỉnh phong!

Trải qua trong khoảng thời gian này biến hóa, mắt thường có thể nhìn thấy nguyên bản tựa hồ vô cùng vô tận tinh bích không gian bỗng nhiên giống như là co rút lại ức vạn lần, thiên khung, đại địa nặng nề đè xuống, thuần bạch sắc biên giới đè ép tới, mặc kệ là chạy tứ phía từng cái luân hồi giả vẫn là kịch bên trong bất động Nhạc Bình Sinh, đều rất giống trở thành một cái không ngừng thu nhỏ lồng giam bên trong thú bị nhốt.

Sau một khắc, toàn bộ tinh bích không gian tựa hồ là đã co vào tới cực điểm, bỗng nhiên hung mãnh hướng ra phía ngoài nhất bạo! Giống như là vỡ vụn lỗ trắng, trên trời dưới đất ngoại trừ che lấp hết thảy thuần ánh sáng trắng huy bên ngoài, liền chỉ còn lại có một cỗ có mặt khắp nơi, Phái chớ có thể ngự cổ quái sức đẩy, lôi cuốn lấy không gian bên trong bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong tất cả tồn tại, bốn phương tám hướng phun ra!

Thật giống như tinh bích không gian giờ phút này đã trở thành một cái cùng lỗ đen hoàn toàn tương phản, hướng ra phía ngoài phun ra vật chất vũ trụ lỗ trắng , bất kỳ cái gì vật chất tồn tại đều không thể chống cự hắn sức đẩy sức đẩy, phun ra lực, đều muốn bị đè ép ra ngoài.

Không, không chỉ là tinh bích không gian, tinh bích không gian bên ngoài hỗn độn, hỗn độn bên trong Thời Không Phong Bạo đều xuất hiện biến hóa kinh người, nguyên bản hỗn loạn vô tự hư không loạn lưu vậy mà trái với lẽ thường thống nhất phương hướng, toàn bộ đều giống như diệt thế sóng thần đồng dạng cùng nhau hướng về bên ngoài lao nhanh mà đi!

"A!"

"Chuyện gì xảy ra, Chủ Thần muốn làm gì!"

"Mả mẹ nó! @# $%... Amp; Amp; Amp; Amp;* "

Cái này sát na ở giữa biến hóa hiển nhiên ngoài ở đây dự liệu

của tất cả mọi người, mặc kệ là điều khiển Đông Hoàng Chung Quân Quy Tàng cùng đạo quân, vẫn là còn sót lại ba người Thần Vũ quân giáng lâm, hoặc là riêng phần mình đoàn đội luân hồi giả, nhao nhao đều đang kinh hãi bên trong giống như là cuồng phong sóng lớn bên trong lục bình, trực tiếp bị tinh bích không gian nôn ra ngoài, đã rơi vào nộ hải triều dâng đồng dạng Thời Không Phong Bạo bên trong, vô lực bị cuốn đi, trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh, không biết đi hướng chỗ nào.

Trong hư không không hiểu hiện ra cỗ này phun ra sức đẩy mãnh liệt tới cực điểm, căn bản cũng không phải là nhân lực có khả năng chống cự, dù là những người này là đạo quân, Võ Thánh, tứ giai khóa gien cũng căn bản không cách nào chống cự, hết thảy bị bài xích ra ngoài!

"Cơ hội tốt!"

"Trời cũng giúp ta!"

Khuấy động, xé nát hết thảy Thời Không Phong Bạo dòng lũ bên trong, Quân Quy Tàng cùng đạo quân, Thần Vũ quân các tướng lãnh tựa như sống sót sau tai nạn, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, chớp mắt cách xa trong lòng bọn họ đã là có thể xưng kinh khủng Nhạc Bình Sinh.

So với cùng cái này không giống người tồn tại chiến đấu, bọn hắn tình nguyện lựa chọn rơi vào Thời Không Phong Bạo bên trong, có lẽ còn có thể thu hoạch được một chút hi vọng sống, mà cùng Nhạc Bình Sinh tác chiến, thì là hẳn phải chết không nghi ngờ.

Trong nháy mắt, tinh bích không gian không còn tồn tại, kéo dài hơi tàn mấy chục cái luân hồi giả liền đã tiêu diệt vô tung, chỉ có Nhạc Bình Sinh thần quốc lĩnh vực co vào, lại lần nữa hóa thành một cái vi hình tinh vũ, chống cự lại cực lớn đến tột đỉnh lỗ trắng sức đẩy.

Không để ý đến trong khoảnh khắc bị cuốn đi đông đảo luân hồi giả, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lạnh thấu xương:

"Nguyên lai là muốn đem nội bộ không ổn định nhân tố bài xích ra ngoài a "

"Không, không đúng, cái này tựa hồ không chỉ là Chủ Thần ý chí tại quấy phá."

"Chẳng lẽ là Chủ Thần không gian sụp đổ tiến trình tăng tốc, đến mặt khác một cái giai đoạn "

Cùng cái khác luân hồi giả rơi vào Thời Không Phong Bạo sau không phải bị xé rách vỡ nát chính là nước chảy bèo trôi so sánh, Nhạc Bình Sinh không thể nghi ngờ giống như là mưa to gió lớn bên trong sắt thép cự thuyền, lấy toàn bộ thần quốc lĩnh vực bao khỏa tự thân, đối kháng tựa như hành tinh va chạm mà đến đồng dạng phun ra, lực bài xích.

Chủ Thần không gian đối Nhạc Bình Sinh tới nói là một cái khổng lồ bảo khố, nếu như thời gian sung túc đồng thời Chủ Thần cũng không có cái khác thủ đoạn ứng đối , mặc cho hắn đem Chủ Thần tin tức tư liệu đều phục chế đánh cắp, như vậy lực lượng của hắn sợ rằng sẽ nhảy lên tới một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, mà lại cái này tư duy tập hợp thể vị diện bên trong còn có quá nhiều bí mật không có để lộ, hắn tự nhiên không muốn cứ như vậy tuỳ tiện rời đi.

Trong hư vô, cuồng bạo loạn lưu khuấy động, Nhạc Bình Sinh chống lên thần quốc lĩnh vực cũng bị cường đại phun ra sức đẩy chỗ thôi động, cấp tốc rời xa lấy Chủ Thần không gian dải đất trung tâm.

Cỗ này bỗng nhiên bộc phát quỷ dị phun ra sức đẩy đích thật là mãnh liệt đến mức độ không còn gì hơn, cũng làm cho Nhạc Bình Sinh hơi có chút kinh hãi. Đây là cùng Chủ Thần ý chí chuyển

di truyền tống lực lượng hoàn toàn khác biệt một loại lực lượng, càng thêm mãnh liệt nghìn lần, vạn lần!

Nhạc Bình Sinh dù cho phát động toàn lực thao túng thần quốc lĩnh vực chống đỡ kháng, có thể làm được cũng bất quá là đưa đến một cái giảm xóc tác dụng, để hắn hướng ra phía ngoài thoát ly tốc độ chậm lại.

Đối mặt dạng này vũ trụ vĩ lực, chính là Nhạc Bình Sinh thực lực hiện hữu cũng vô pháp chân chính chống lại. Hắn cùng bao vây lấy Lượng Tử thân xác thần quốc lĩnh vực từng chút từng chút hướng ra phía ngoài thoát ly.

Phiêu Lưu Cổ Giới bên ngoài, vô ngần vũ trụ trong chân không. Khổng lồ chiến tranh luân bàn chậm rãi chuyển động, tại hắn quanh thân khoảng chừng, hơn mười tòa hồng cấp chiến tranh cứ điểm bảo vệ, một mình dừng lại tại Phiêu Lưu Cổ Giới bên ngoài bên ngoài mười vạn dặm, bình tĩnh chờ đợi cái gì.

Đây là Kỷ Bình Uyên quân lệnh hạ đạt về sau, tinh không trong doanh địa tại chỗ chờ lệnh hơn mười tòa chiến tranh cứ điểm đã vượt qua xa xôi năm ánh sáng, đi mà tới.

Phiêu Lưu Cổ Giới mặt khác một bên phương hướng bên trên, Tạo Hóa Ngọc Điệp biến mất vào hư không, xa xa cùng nhìn chằm chằm Thần Vũ quân trận doanh thành đôi trì chi thế, đồng dạng chờ đợi.

Chiến tranh luân bàn bên trong, chủ điều khiển đại sảnh, Kỷ Bình Uyên cùng quân tọa phía trên ngồi ngay ngắn bất động, phía dưới hơn mười tên chỉ huy sứ cấp bậc tướng lãnh cao cấp ở đây tề tụ, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm màn sáng phía trên đã rút lại một vòng lớn Phiêu Lưu Cổ Giới.

Trong yên tĩnh, một tướng lĩnh tìm từ lấy mở miệng nói:

"Đại nhân, thời gian nửa tháng đi qua, Bạch Yến Thăng bọn hắn một mực không có tin tức, chúng ta đến tiếp sau điều động đi vào hai vị tướng sĩ cũng bặt vô âm tín, sẽ không ra vấn đề gì thôi "

Một tên khác tướng lĩnh gật đầu nói: "Không tệ, còn có những cái này Hồng Hoang Giới đạo sĩ, mắt thấy đến chúng ta đại quân đến, lại còn dám lưu lại, bọn hắn như thế không có sợ hãi lực lượng đến cùng từ đâu mà đến đại nhân, vì sao không phát động đại quân đem bắt được "

Kỷ Bình Uyên chậm rãi mở hai mắt ra, một cỗ núi cao hãn hải khí cơ đập vào mặt, trầm giọng nói:

"Cái này Phiêu Lưu Cổ Giới ta nhiều lần thí nghiệm, nó nội bộ không gian tự thành hệ thống, cùng ngoại bộ đại thiên thời không ở trong cách xa nhau tuyệt, có tin tức gì truyền không ra là chuyện rất bình thường."

"Bạch Yến Thăng bọn hắn mỗi một cái đều là thiên chi kiêu tử, là từ ức vạn người bên trong mới lan truyền ra nhân vật thiên tài, cái này hơn nghìn năm đến lập xuống tất cả lớn nhỏ công lao hãn mã, chưa từng từng khiến ta thất vọng, tin tưởng lần này cũng sẽ không."

"Về phần Hồng Hoang Giới những cái kia đạo nhân "

Kỷ Bình Uyên trong mắt hiển lộ ra vạn năm sông băng băng lãnh, cười lạnh nói:

"Theo ta Khởi Nguyên Giới bản đồ khuếch trương, uy danh truyền bá vạn giới, đã có càng ngày càng nhiều văn minh trốn ở trong âm u âm thầm liên hợp, mưu toan chống cự. Bọn hắn cho là chúng ta đối với mấy cái này hoàn toàn không biết gì cả, nhưng lại không biết chúng ta đã sớm đã nhận ra manh mối. Lần này Bạch Yến Thăng nếu như bọn hắn hành động thuận lợi, lấy được chính xác tin tức, cách bọn họ hủy diệt liền không xa!"

"Bất quá, các ngươi cũng đừng xem thường những cái này đạo nhân."

Kỷ Bình Uyên thản nhiên nói:

"Những cái này đạo nhân thường thường nguyên thần, pháp lực cường đại, nhục thân yếu đuối, ngoại trừ thuật pháp, thần thông kỳ quỷ hay thay đổi bên ngoài, pháp bảo cũng là sắc bén phi thường, bọn hắn ngồi Tạo Hóa Ngọc Điệp chính là một cái ví dụ rất tốt. Nhưng từ đối phương biểu hiện ra công năng đến xem, cái kia Tạo Hóa Ngọc Điệp chỉ sợ không thua kém gì bản tôn chiến trận luân bàn! Đây cũng là bản tọa không có động thủ, nhẫn nại kiếm một chén canh nguyên nhân."

Không kém hơn chiến trận luân bàn cái này chẳng phải là tương đương với trụ cấp chiến tranh cứ điểm

Phía dưới từng cái tướng lĩnh trong lòng vi kinh, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Vũ Trụ Hồng Hoang bốn đẳng cấp, vũ cấp chí tôn chí quý, liền xem như hao phí hơn trăm khỏa tư nguyên tinh khổng lồ tài nguyên cũng chưa chắc rèn đúc ra, nghe đồn là một giới chi vương loại này hùng bá hoàn vũ kinh khủng nhân vật mới có tọa giá. Mà bọn hắn những tướng lãnh này trong cả đời có cơ hội tiếp xúc thấy được chiến tranh cứ điểm, nhiều nhất chính là trụ cấp, cũng cơ bản liền đại biểu cho thông thường mạnh nhất vũ khí chiến tranh.

Bất quá bây giờ đột nhiên nghe nói như thế không có danh tiếng gì một cái văn minh vậy mà cũng có thể rèn đúc ra cùng trụ cấp cứ điểm cùng so sánh đồ vật, làm sao có thể để bọn hắn không sợ hãi

Ngay tại các tướng lĩnh trong lòng tự định giá thời khắc, một tướng lĩnh biến sắc:

"Đại nhân, mời xem!"

Kỷ Bình Uyên xoay chuyển ánh mắt, liền thấy màn sáng phía trên, giống như thiên thể, trên phạm vi lớn rút lại Phiêu Lưu Cổ Giới mãnh liệt rung động, kịch liệt sụp đổ mặt ngoài không gian bỗng nhiên phồng lên, thật giống như Phiêu Lưu Cổ Giới nội bộ có thứ gì muốn lao ra.

Ân

Kỷ Bình Uyên ánh mắt biến đổi:

"Toàn thể tướng sĩ, theo ta tiến về trước!"

Hư không ầm vang chấn động, theo Kỷ Bình Uyên ra lệnh một tiếng, lấy chiến tranh luân bàn cầm đầu chiến trận trận tuyến cấp tốc hướng về kịch biến Phiêu Lưu Cổ Giới thúc đẩy; trong vũ trụ một phương hướng khác bên trên, Tạo Hóa Ngọc Điệp bên trong Hồng Hoang Giới cường giả tựa hồ cũng đã nhận ra Cổ Giới dị biến, đồng dạng cấp tốc hướng về Phiêu Lưu Cổ Giới tới gần!

Bất quá một lát thời gian, song phương liền đã đột nhập khoảng cách mấy vạn dặm, tại khoảng cách Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài hơn một vạn dặm bên ngoài, song song ngừng.

Đây là bởi vì Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài kịch liệt sụp đổ, cực không ổn định, lực hút cũng so với bọn hắn ban đầu đến là mãnh liệt hơn gấp mười lần, giống như là một cái bất cứ lúc nào cũng sẽ nổ tung bom, không biết lúc nào liền sẽ nổ tung.

Chiến tranh luân bàn, Tạo Hóa Ngọc Điệp phía trên, cửa ngõ song song mở rộng, từng đạo cường hoành mà bá đạo thân ảnh bắn nhanh ra như điện rơi vào vũ trụ trong chân không, khoảng cách gần kinh nghi bất định đánh giá trước mặt biến hóa kịch liệt Phiêu Lưu Cổ Giới.

Sau một lát, tựa hồ là có chỗ phán đoán, Kỷ Bình Uyên thần

sắc băng lãnh nhìn về phía chỗ xa xa Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ đám người chỗ, bàng bạc mà ẩn mang tức giận võ đạo ý chí phóng lên tận trời:

"Chuyện gì xảy ra các hạ không phải nói cái này Cổ Giới còn một tháng nữa thời gian mới có thể tiến vào sụp đổ thời kì cuối a vì cái gì ta nhìn tình huống hiện tại giống như cũng không phải là như thế "

Kỷ Bình Uyên không chút khách khí ý chí giáng lâm, để mấy tên hình dáng tướng mạo già nua Tạo Hóa Đạo trưởng lão thần sắc không cam lòng, lại bị Long Vô Thủ ngăn cản. Hắn ánh mắt cũng đồng dạng mang theo kinh nghi, không có dự liệu được Phiêu Lưu Cổ Giới biến hóa cùng bọn hắn khảo sát kết quả bất hợp lý, thần niệm đáp lại nói:

"Đạo hữu xin đừng nên tức giận, nguyên bản chúng ta thăm dò phán đoán đích thật là như thế, Cổ Giới đột nhiên xuất hiện biến hóa như thế cũng là chúng ta đoán trước không kịp, đây có lẽ là bởi vì ta cùng song phương riêng phần mình điều động người tiến vào tạo thành, còn xin an tâm chớ vội, yên lặng theo dõi kỳ biến."

Kỷ Bình Uyên hừ lạnh một tiếng, tay áo hất lên, từng cái mệnh khiếu bên trong bàng bạc lực lượng hiện ra đến, triệt tiêu trong hư không các loại cương phong, xạ tuyến, vết nứt không gian, đem sau lưng tướng lĩnh bảo vệ, im lặng đợi.

Tạo Hóa Đạo một phương, một trưởng lão quét trận thế sâm nghiêm Thần Vũ quân một chút, thấp giọng nói: "Chưởng giáo, bảo hổ lột da sợ bị hổ phệ, đối phương tập kết đại quân thế tới bất thiện, chúng ta vẫn là sớm làm chuẩn bị cho thỏa đáng."

"Chư vị trưởng lão còn xin yên tâm, bọn hắn không để lại chúng ta."

Long Vô Thủ nhàn nhạt gật gật đầu:

"Nhưng là hiện tại trọng yếu là, Phiêu Lưu Cổ Giới biến đổi đến cùng cùng Quy Tàng bọn hắn có quan hệ hay không, Quy Tàng bọn hắn đến cùng có hay không vào tay lão tổ nói tới thành đạo thời cơ. Vì cái này, chúng ta sớm bại lộ tại "

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, giống như im ắng, lại phảng phất thiên băng địa liệt, toàn bộ tinh thần nổ tung lên đáng sợ tiếng vang vang vọng băng lãnh vũ trụ ở giữa, chỉ gặp sát na ở giữa to như vậy một cái Phiêu Lưu Cổ Giới ánh sáng trắng đại phóng, sau đó một cỗ đẩy ra hết thảy, bài xích hết thảy bàng bạc sức đẩy, trực tiếp đem Phiêu Lưu Cổ Giới quanh thân năm vạn dặm trong khoảng cách hết thảy vật chất mãnh liệt đẩy đi ra!

"Đây là!"

Chỉ một thoáng, hợp đạo cảnh giới Kỷ Bình Uyên cũng tốt, Đạo Tôn cảnh giới Long Vô Thủ cũng tốt, các nơi tại không cùng vị trí song phương nhân mã trong khoảnh khắc ngay tại cỗ này Phái chớ có thể ngự sức đẩy phía dưới kịch liệt rút lui, giống như là có một đôi vô hình cự thủ đem bọn hắn đẩy đi ra!

Vũ trụ trong chân không không chỗ có thể mượn lực, chính là Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ dạng này đại năng tại bỗng nhiên đột biến phía dưới đều cấp tốc rút lui.

Rút lui trên đường, bọn hắn thấy rõ, tựa hồ có có không biết tên sự vật theo cỗ này phun ra sức đẩy, bị Phiêu Lưu Cổ Giới hung hăng phun ra.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 687: Hợp Đạo Chi Nộ

Chương 687: Hợp đạo chi nộ

Trùng trùng điệp điệp Thời Không Phong Bạo bạo dũng bành trướng, mắt thường thấy đều là bị kéo dài sau đó cấp tốc rời xa hỗn độn cùng vết rách, nguyên bản hỗn loạn, vô tự bị thống nhất trở thành không thể ngăn cản lực, phun ra, bài xích hết thảy.

Như thế một bộ kỳ quái, vượt qua thế nhân sức tưởng tượng cực hạn cảnh tượng bên trong, một tôn tiểu xảo Kim Chung nước chảy bèo trôi, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ bị quấn ôm theo rời xa sức đẩy đầu nguồn, hướng về Phiêu Lưu Cổ Giới bên ngoài kích xạ mà đi.

"Sư huynh, sư huynh! Ngươi thế nào! "

Đông Hoàng Chung nội bộ không gian bên trong, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết sắc mặt tái nhợt, áo bào phồng lên, hai người pháp lực liên hợp, cộng đồng tế ra một viên ánh sáng nhạt trong suốt viên châu, Bổ Thiên đồng dạng ngăn chặn lúc trước bị Nhạc Bình Sinh một chỉ xuyên thủng hang lớn, chống cự lại phong bạo ăn mòn.

Thời khắc này Quân Quy Tàng hư không ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm nghiền, cả người màu da đã trắng bệch như tờ giấy, tựa hồ tại toàn tâm toàn ý thao túng Đông Hoàng Chung. Hắn giờ phút này gần như hóa thành một cái huyết nhân, thất khiếu, thậm chí mỗi một cái lỗ chân lông đều thỉnh thoảng có huyết châu chảy ra,

phiêu dật xuất trần khí chất không còn sót lại chút gì, nhìn qua thảm liệt tới cực điểm.

Thời Không Phong Bạo bên trong không gian vỡ vụn, trảm kích lực lượng cũng không có bởi vì dâng trào phương hướng thống nhất mà biến mất, bọn hắn hiện tại mỗi thời mỗi khắc đều muốn tiếp nhận ngoại giới giống như cuồng phong bạo vũ Không Gian Trảm kích, nếu như không phải Quân Quy Tàng Đông Hoàng Chung bảo hộ, bọn hắn tại rơi vào phong bạo dòng lũ sau không được bao lâu liền sẽ bị xé thành vỡ nát.

Mà nguyên bản liền bị thương không nhẹ Quân Quy Tàng toàn tâm toàn lực tế lên Đông Hoàng Chung chống cự tình huống dưới, mỗi thời mỗi khắc đều muốn tiếp nhận ngoại giới hàng trăm hàng ngàn lần mãnh liệt xung kích, tâm thần liên luỵ phía dưới thương thế của hắn đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, đã gần như nỏ mạnh hết đà.

Đối mặt Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người tra hỏi, Quân Quy Tàng cũng không trả lời, hắn cũng vô lực trả lời. Thân thể của hắn mỗi một lần run rẩy, liền có máu tươi không ngừng chảy ra.

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người hai mắt đỏ bừng, thần sắc bi thương:

"Quân sư huynh, chịu đựng a!"

"Quân sư huynh, là chúng ta vô dụng "

"Sư huynh "

Đã định nguyên châu bổ khuyết Đông Hoàng Chung lỗ lớn đồng dạng kiềm chế Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người toàn bộ tinh lực, mà dưỡng hồn đèn bên trong còn lại đạo quân nguyên thần đồng dạng thâm thụ trọng thương, căn bản giúp không được gì.

Đông Hoàng Chung là Tạo Hóa Đạo trấn giáo chi khí, cũng không phải là Quân Quy Tàng bản mệnh pháp bảo, cũng không có lấy tâm huyết tế luyện, cho nên muốn thôi động Đông Hoàng Chung cần hao phí pháp lực khổng lồ, phổ thông đạo quân căn bản không vận dụng được mấy lần liền sẽ bị rút thành người khô, cũng chỉ có Quân Quy Tàng dạng này đứng thẳng ở đỉnh phong, khoảng cách Đạo Tôn chỉ thiếu chút nữa đạo quân mới có thể chân chính thôi động.

Tình huống hiện tại, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người chỉ có thể trơ mắt nhìn Quân Quy Tàng lấy lực lượng một người, không tiếc hao tổn đạo cơ, duy trì lấy Đông Hoàng Chung cái này sinh mệnh bình chướng lại bất lực.

Mà hết thảy này căn nguyên, chính là cái kia ngay cả tên gọi là gì bọn hắn đều không có làm rõ ràng người tạo thành.

Ầm ầm

Nguyên bản yên tĩnh im ắng cuồng bạo dòng lũ bên trong, đột nhiên truyền ra một loại kỳ quái mà trầm muộn tiếng oanh minh, để Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết sững sờ.

"Có âm thanh, chẳng lẽ "

Hai người bọn họ thần tình bi thương rút đi, biến thành vẻ mừng như điên, nhìn về phía tựa hồ không cảm giác Quân Quy Tàng hét lớn:

"Sư huynh, chúng ta lập tức vừa muốn đi ra!"

"Chịu đựng, nhất định phải chịu đựng a!"

"Chưởng giáo đại nhân hắn nhất định biết vì ngươi, cho chúng ta đòi lại công đạo!"

Tại kinh khủng trong gió lốc giãy dụa không hề chỉ là Quân

Quy Tàng bọn người, mặc dù theo thời gian trôi qua đại bộ phận bị cuốn vào phong bạo dòng lũ bên trong luân hồi giả đều không có kiên trì bao lâu liền bị xé rách thành vỡ nát, vẫn là có cá biệt hoặc bởi vì thực lực cường đại, hoặc bởi vì áp đáy hòm, tính nhắm vào át chủ bài, vẫn như cũ miễn cưỡng tại phong bạo lôi cuốn hạ kéo dài hơi tàn lấy cũng chưa chết.

Ở trong đó liền bao gồm Thần Vũ quân còn sót lại ba tên tướng lĩnh.

Ý thức được cơn bão táp này dòng lũ bên trong có trước nay chưa từng có nguy hiểm, ba tên thân kinh bách chiến, kiến thức phi phàm tướng lĩnh ngay đầu tiên liền thân thể cuộn lại, chiến đấu võ trang đi vào đặc thù phiêu lưu hình thức, giống như là một cái viên cầu đồng dạng đem bọn hắn thân thể hoàn toàn bao khỏa , mặc cho cuồng bạo dòng lũ lôi cuốn xung kích, nước chảy bèo trôi cách xa sức đẩy đầu nguồn.

Cứ điểm chỉ huy sứ cái này cấp bậc tướng lĩnh trang bị võ trang đã mười phần cao cấp, là Khởi Nguyên Giới siêu huyền kỹ thuật cao cấp kết tinh, mặc dù không đủ cùng để ba người này đối kháng loại này vũ trụ vĩ lực, lại có thể miễn cưỡng bảo vệ tính mạng bọn họ không mất.

Theo thời gian trôi qua, ngắn ngủi một lát thời gian giống như một thế kỷ như vậy dài dằng dặc, ở vào phong bạo các sừng rải rác mấy cái người sống sót đều tại phong bạo trong yên tĩnh nghe được cái kia từng tiếng oanh minh.

Còn sót lại ba tên Thần Vũ quân tướng lĩnh ánh mắt bên trong đản sinh ra tuyệt cảnh phùng sinh hào quang, còn có một loại cắn răng nghiến lợi hương vị:

"Trời không tuyệt đường người!"

"Mặc kệ ngươi là cái gì, giết chết mười vị Thần Vũ quân tướng

lĩnh, đều muốn trả giá bằng máu!"

"Lấy răng trả răng, lấy máu trả máu!"

Bạch Yến Thăng là Thần Vũ quân ngôi sao của ngày mai, trong ngàn năm có hi vọng bước vào Hợp Đạo Cảnh tồn tại, có không ít đại nhân vật ở trên người hắn ký thác kỳ vọng cao, lại thêm cái khác chín vị Hư Cảnh trung vị trở lên tướng lãnh cao cấp chết đi, thảm trọng như vậy tổn thất, có thể nói là chấn động Thần Vũ quân thậm chí toàn bộ thứ tám giới vực đại sự, là không chết không thôi nợ máu!

Bọn hắn mặc dù đối với cái này bất lực, nhưng là Thống soái của bọn họ, thân là hợp đạo đại năng Kỷ Bình Uyên tức giận phía dưới, chắc chắn làm cho đối phương chết không có chỗ chôn!

Ngoại giới, đại thiên vũ trụ, vũ trụ chân không.

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ song phương đại năng cùng riêng phần mình trận doanh cường giả, đã đang kinh biến bên trong không tự chủ được bị xông lui khoảng cách mấy ngàn dặm.

Ở trước mặt bọn họ, nguyên bản hư không vỡ nát, các loại quang huy sáng tắt Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài chính giữa, tạo thành một mảnh như là lỗ trắng đồng dạng khuấy động ánh sáng trắng vòng xoáy, một đạo hùng vĩ, xuyên qua ảm đạm vũ trụ hư không cột sáng bắn ra, vô số sóng điện từ, tia vũ trụ, vật chất tối các loại vật chất, năng lượng như là Thiên Nữ Tán Hoa, mãnh liệt phun ra!

Nhìn qua thật giống như toàn bộ Phiêu Lưu Cổ Giới đột nhiên từ nội bộ đả thông một đầu thông hướng ngoại giới thông đạo, đem tích súc không biết bao lâu vật chất năng lượng không cần tiền rơi vãi ra, từ đó tạo thành như thế một bộ cực độ kinh người cảnh tượng.

"Cái này đây là có chuyện gì "

Vô luận là Kỷ Bình Uyên một phương vẫn là Long Vô Thủ một phương ánh mắt đều là hiện lên một tia kinh nghi, không biết nguyên do.

Song phương trong trận doanh riêng phần mình có mắt nhọn nhân vật nhắc nhở:

"Kỷ đại nhân, tựa hồ có cái gì bị phun ra!"

"Chưởng giáo! Mau nhìn nơi đó!"

Trên thực tế không cần nhắc nhở của bọn hắn, Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ hai vị này bá chủ cấp cường giả trong khoảnh khắc liền đã nhận ra Cổ Giới mặt ngoài lỗ trắng lỗ thủng, ngoại trừ dữ dằn năng lượng bên ngoài còn có các loại không biết tên vật chất bị cực tốc rơi vãi ra, ánh mắt cùng nhau run lên.

Chớp mắt trước đó, hai vị này đại năng bước chân một bước, cường hoành khí cơ tràn ngập tinh không, đã đồng thời đối cứng lên trước mặt vô biên bài xích vĩ lực, hướng về lỗ thủng cực tốc tiến lên!

Về phần Thần Vũ quân còn lại tướng lĩnh cùng Tạo Hóa Đạo các trưởng lão động tác không thể nghi ngờ chậm không chỉ một bậc, đây là bởi vì đập vào mặt xung kích lực đẩy thật sự là quá mức kinh người, trong hư không bởi vì cỗ này sức đẩy thậm chí xuất hiện thời không uốn lượn, bọn hắn đều giống như lưng đeo một tòa Thần Sơn tiến lên, tự nhiên không cách nào giống hai vị đại năng đồng dạng.

Ngay tại còn lại đám người chậm rãi tiến lên lúc, hai đạo trường hồng như lưu tinh lấp lánh tinh không, hướng về lỗ trắng lỗ thủng tới gần. Bất quá trong chốc lát, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người đã lấy một thân thông thiên triệt địa thực lực đối

cứng lấy để thời không đều xuất hiện uốn lượn cuồng bạo sức đẩy, đột nhập lỗ trắng cửa động mấy ngàn dặm phạm vi bên trong!

"Tại sao có thể như vậy "

"Đây là Phiêu Lưu Cổ Giới sụp đổ tiến hành đến cái nào đó giai đoạn xuất hiện hiện tượng đặc thù, vẫn là Cổ Giới nội bộ ý chí đã nhận ra chúng ta điều động đi vào nhân thủ, từ đó làm ra phản ứng "

"Nếu như là cái sau, như vậy bọn hắn cũng sẽ bị bài xích ra."

Đến cái phạm vi này, cuồng bạo năng lượng cùng không hiểu sức đẩy xung kích đã mãnh liệt tới cực điểm, mỗi phút mỗi giây đều giống như đang chịu đựng từng khỏa đại đương lượng đạn hạt nhân oanh tạc xung kích, ngay cả hai vị đại năng cử động cũng rõ ràng trì trệ xuống tới.

"Hừ!"

Kỷ Bình Uyên hừ lạnh một tiếng, mênh mông võ đạo quyền ý giống như là núi lửa phun trào quét sạch mà ra, chặn đường, dò xét lấy phun ra đủ loại vật chất năng lượng, Long Vô Thủ động tác cũng là không có sai biệt, vô cùng vô tận thần niệm phá thể mà ra, hướng về phía trước tiếp tục đột phá.

Hai vị này đại năng tựa hồ đạt thành ăn ý nào đó, lẫn nhau ở giữa cũng không có trò chuyện, mà là tìm kiếm , chờ đợi lấy cái gì.

Đúng lúc này, hảo hảo lỗ trắng quang huy bên trong, một kim quang đột nhiên lóe lên, giống như một đạo kim sắc thiểm điện đồng dạng bị lỗ trắng phun ra ngoài!

"Đông Hoàng Chung "

Long Vô Thủ ánh mắt rạng rỡ, cười ha ha, trên thân ngũ sắc

Thần Quang xoắn xuýt quấn quanh, trong nháy mắt tạo thành một con bỏ qua vật chất, năng lượng, sức đẩy xung kích đại thủ, một thanh hướng về bắn nhanh ra như điện Đông Hoàng Chung vớt đi!

Nhưng mà cùng lúc đó, một phương hướng khác bên trên Kỷ Bình Uyên lại cười lạnh một tiếng, tay phải tìm tòi, một trảo! Hỗn loạn chân không chỉ một thoáng vỡ vụn, mỗi một tấc không gian bên trong đều bộc phát ra không có gì sánh kịp quyền ý huyết khí, ức vạn chính muốn tê thiên liệt địa chưởng ấn tồi khô lạp hủ đồng thời hướng về Đông Hoàng Chung hung hăng chộp tới!

"Đạo hữu ý muốn như thế nào "

Long Vô Thủ lạnh lùng ý niệm vượt qua mà đến, động tác trên tay lại không chút nào né tránh, ngũ sắc đại thủ trong khoảnh khắc cùng Kỷ Bình Uyên hư không chưởng ấn hung hăng va chạm, trong lúc nhất thời lỗ trắng phun ra cột sáng rung mạnh, một cái khổng lồ, không đựng bất luận cái gì vật chất, năng lượng hỗn độn chân không vòng xuất hiện, mười vạn dặm tinh không cũng vì này trùng điệp run lên!

Long Vô Thủ đối với Kỷ Bình Uyên đột nhiên nổi lên tựa hồ sớm có đoán trước, Kỷ Bình Uyên hư không chưởng ấn mặc dù hung mãnh dị thường, lại bị ngũ sắc đại thủ va chạm hóa giải, mà Đông Hoàng Chung cũng chỉ một thoáng bị ngũ sắc đại thủ hút nhiếp tiến vào lòng bàn tay, chậm rãi mang về.

Long Vô Thủ xa xa quét Kỷ Bình Uyên phương hướng một chút: "Ta cái này Tiên Thiên nhất khí Đại Cầm Nã làm cho đạo hữu chê cười, Đông Hoàng Chung là ta Tạo Hóa Đạo pháp bảo, bên trong tất nhiên là chúng ta bên trong đệ tử, không biết đạo hữu vì sao đột nhiên nổi lên "

Kỷ Bình Uyên ánh mắt chớp động, không biết ra ngoài nguyên nhân gì không có tiếp tục động thủ, tiếp theo cười lạnh nói:

"Bản tọa thế nào biết vật này thuộc về ngươi Tạo Hóa Đạo "

Long Vô Thủ cũng không nóng giận, tay áo hất lên, cười ha ha nói: "Đã như vậy, ta ngược lại thật ra có thể bỏ đi đạo hữu lo nghĩ. Quy Tàng, các ngươi ra a!"

Sau một khắc, hắn thu nạp trở về ngũ sắc đại thủ bàn tay mở ra, Đông Hoàng Chung nhẹ nhàng trôi nổi tại trên đó.

Mà ở Đông Hoàng Chung khoảng cách gần hiển lộ ở trước mắt lúc, Long Vô Thủ ánh mắt bỗng nhiên biến hóa một chút, thình lình phát hiện cái này trấn giáo trọng bảo phía trên, thế mà xuất hiện một cái vô cùng hợp quy tắc lỗ thủng! Nhìn qua giống như bị người nào cho chỉ điểm một chút mặc vào!

Chuyện gì xảy ra

Trong điện quang hỏa thạch, Long Vô Thủ lông mày hung hăng nhăn lại, Đông Hoàng Chung là Tạo Hóa Đạo trấn giáo trọng bảo, thượng cổ lưu truyền là từ tuyệt thế thần tài hỗn độn kim làm chủ tài, loại này sớm đã tuyệt tích vật liệu trải qua thời gian ức vạn năm thiên địa tự sinh, chí kiên kiên cố, tại toàn bộ vũ trụ đại thiên bên trong tính chất đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Dạng gì công kích có thể đem Đông Hoàng Chung xuyên thủng

Ngay tại Long Vô Thủ kinh nghi ánh mắt bên trong, Đông Hoàng Chung hơi chấn động một chút, ba đạo đẫm máu thân ảnh xuất hiện ở ngũ sắc đại thủ lòng bàn tay.

"Là chưởng giáo đại nhân!"

"Được cứu!"

"Quân sư huynh, chúng ta được cứu!"

Chính là toàn thân vết thương, vết máu trải rộng Quân Quy

Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người. Mới vừa xuất hiện, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết đều là một mặt vẻ mừng như điên, một thanh đỡ hai mắt nhắm nghiền, lung lay sắp đổ Quân Quy Tàng.

Mừng rỡ hô to ở bên tai quanh quẩn, phảng phất hồi quang phản chiếu, Quân Quy Tàng chậm rãi mở hai mắt ra, liếc mắt liền thấy được Long Vô Thủ Uyên đình núi cao sừng sững vĩ ngạn thân ảnh, bờ môi khẽ nhúc nhích:

"Chưởng giáo đại nhân Quy Tàng thẹn với "

Lời còn chưa nói hết, Quân Quy Tàng trong mắt yếu ớt Thần Quang ảm đạm đi, gần như sắp nếu không có âm thanh.

Lấy trọng thương thân thể thời gian dài điều khiển Đông Hoàng Chung đối kháng Thời Không Phong Bạo, hắn đã dầu hết đèn tắt.

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người nguyên bản nụ cười mừng rỡ đột nhiên cứng ngắc trên mặt, nghẹn ngào kêu lên:

"Sư huynh! Sư huynh!"

"Chưởng giáo đại nhân, van cầu ngươi mau cứu quân sư huynh!"

Tại hai người trong tiếng kêu sợ hãi, Long Vô Thủ một loại khác trong lòng bàn tay một bộ dày đặc khí lạnh băng quan đột nhiên xuất hiện, đem Quân Quy Tàng sắp chết thân thể trong nháy mắt thu lấy đi vào.

Lạnh cổ Sinh Tử Quan, đây là có thể gấp mười gấp trăm lần trì hoãn ngăn chặn nhục thân, nguyên thần thương thế thiên địa kỳ vật, trợ giúp dầu hết đèn tắt Quân Quy Tàng kéo lại một hơi, từ đó có đầy đủ thời gian tới cứu trị.

Hư không sức đẩy dòng lũ mặt khác một bên, toàn bộ hành trình đem những cái này thu hết vào mắt, Kỷ Bình Uyên trên mặt giống như cười mà không phải cười, xa xa truyền lại ý niệm nói: "Nhìn, các hạ môn nhân chuyến này cũng không thuận lợi "

"Chuyện gì xảy ra! "

Không để ý đến Kỷ Bình Uyên, đem băng quan thu hồi, Long Vô Thủ ánh mắt vô cùng rét lạnh, phảng phất muốn đông kết phiến tinh không này, nhìn phía Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người:

"Các ngươi làm sao lại bị thương thành dạng này "

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người liếc nhau, thần sắc phẫn hận, nghiến răng nghiến lợi, lấy thần niệm truyền âm hình thức, hướng Long Vô Thủ đem bọn hắn tại Chủ Thần không gian kinh lịch hết thảy giảng thuật.

Từ ba người tụ tập, phát hiện Chủ Thần hối đoái ban thưởng, đến tung hoành từng cái Luân Hồi thế giới góp nhặt muốn đổi lấy thiên đạo thánh nhân công pháp; từ tiếp vào Chủ Thần nhiệm vụ nhất định phải được, đến tinh bích không gian bên trong kinh hãi, trọng thương, lại đến sau cùng chật vật thoát đi

Long Vô Thủ mặt không biểu tình, hờ hững lắng nghe.

Nơi xa, Kỷ Bình Uyên đứng chắp tay, một bên lấy ý chí dò xét, một bên mỉm cười thỉnh thoảng đánh giá sức đẩy dòng lũ bên trong Long Vô Thủ bọn người.

Mặc dù không biết ra ngoài nguyên nhân gì hắn chỗ điều động Bạch Yến Thăng đám người cũng không có đem đối phương điều động đạo quân giảo sát sạch sẽ, nhưng là đối phương hiển nhiên cũng là tổn thất nặng nề, tám chín phần mười cũng không có đạt thành nguyên bản mục đích.

Mặc dù cùng tưởng tượng bên trong có chỗ sai lầm, nhưng là Kỷ Bình Uyên cũng rõ ràng những cái này đạo nhân trong tay tất nhiên có Long Vô Thủ đưa cho cho át chủ bài, cũng không hoàn toàn quái Bạch Yến Thăng bọn người làm việc bất lợi.

Ân

Ngay tại Kỷ Bình Uyên suy tư đồng thời, ý chí của hắn đột nhiên truyền đến phản hồi, đã nhận ra tựa hồ có cái gì vật sống lại lần nữa bị lỗ trắng phun ra ngoài.

Sau một khắc, ngay tại Kỷ Bình Uyên muốn hành động lúc, một đạo yếu ớt tin tức đột nhiên kết nối vào hắn chiến đấu võ trang:

"Đại, đại nhân, cứu, cứu ta "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 688: Cường Thế

Chương 688: Cường thế

Đạo này yếu ớt tin tức, dĩ nhiên chính là đến từ Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp mặc chiến đấu võ trang bên trong truyền tin khẩn cấp kênh.

Bạch!

Kỷ Bình Uyên sắc mặt biến hóa, xoay chuyển ánh mắt, ánh mắt giống như hư không lãnh điện, hỗn hợp có bao la như biển lớn quyền ý ba động, trong khoảnh khắc tuôn ra mò về tín hiệu phát ra phương vị, ngắn ngủi một hai giây về sau liền cản lại hai cái bị Cổ Giới mặt ngoài lỗ đen cấp tốc phun ra ra sự vật!

Hợp Đạo Cảnh quyền ý thực chất triệt tiêu lỗ trắng bài xích vĩ lực, hai cái này sự vật bị mang về đến Kỷ Bình Uyên trước mặt.

Sắc mặt của hắn trầm xuống.

Trước mặt đúng là hắn nhóm đầu tiên điều động cùng Bạch Yến Thăng bọn người cùng một chỗ tiến vào Thần Vũ quân tướng lĩnh.

Cái này hai tên tướng lĩnh vây quanh hai đầu gối, chiến đấu võ trang kéo dài tới ra đem hai người bao khỏa. Chỉ bất quá giờ phút này nguyên bản vững như thành đồng, là đủ tiếp nhận cường độ cao đả kích chiến đấu võ trang đã phá thành mảnh nhỏ, võ trang

phía dưới hai tên tướng lĩnh càng là nhìn thấy mà giật mình vết thương trải rộng, đạo đạo to lớn vết nứt trải rộng trên đó có thể rõ ràng xem đến nội tạng, nhìn qua máu thịt be bét, cơ hồ không thành hình người.

Một người trong đó hơi thở mong manh, đã hôn mê đi, mà đổi thành bên ngoài một người tướng lãnh điểm khác lạ tốt hơn một chút, cực kỳ chật vật mở hai mắt ra, hầu kết khẽ nhúc nhích, nói: "Kỷ đại nhân "

"Chuyện gì xảy ra "

Kỷ Bình Uyên chau mày, lập tức lấy ra tùy thân cứu chữa linh dược đem thương thế của hai người ổn định lại, đồng thời nghiêm nghị nói:

"Bạch Yến Thăng bọn hắn đâu "

Tên này tướng lĩnh sắc mặt tái nhợt dọa người, miễn cưỡng khôi phục một tia khí lực, chưa tỉnh hồn mở miệng nói:

"Kỷ đại nhân, Bạch Yến Thăng bọn hắn chết! Ngoại trừ chúng ta bên ngoài đều đã chết! Mời đại nhân vì bọn họ báo thù a!"

Ầm ầm!

Toàn bộ tinh không cho người cảm giác bỗng nhiên kiềm chế, Kỷ Bình Uyên sắc mặt kịch liệt biến hóa một chút, cả người giống như phun trào trước núi lửa, hít sâu một hơi, gằn từng chữ một:

"Tiền căn hậu quả, từ đầu tới đuôi, không muốn bỏ sót."

Cỗ này không hiểu như là tai kiếp sắp tới cảm giác đè nén, để tên này duy nhất duy trì thanh tỉnh tướng lĩnh từ thân đến tâm sợ run một chút, sau đó lập tức lấy ý chí truyền lại phương thức cấp tốc hướng Kỷ Bình Uyên truyền lại Chủ Thần không gian chứng kiến hết thảy.

Từng đạo tin tức, hình tượng nhanh chóng chảy vào Kỷ Bình Uyên tâm thần bên trong:

Cái này đến cái khác tự thành thế giới, bao la vô cùng khổng lồ thế giới, cùng từng cái chưa bao giờ nghe kỳ dị nhân vật, văn minh, tựa hồ vô cùng vô tận, tự thành vũ trụ

Không gì làm không được Chủ Thần, thiên kì bách quái, bao hàm đại thiên các loại đỉnh cấp công pháp, huyết thống, kỹ năng, thuật pháp, đạo cụ, vũ khí, không ít ngay cả Khởi Nguyên Giới dạng này Vũ Trụ Bá Chủ đều chưa từng nghe thấy

Chung cực săn giết tuyên bố nhiệm vụ, rộng lớn vô ngần tinh bích không gian, hai mươi sáu chi đỉnh cấp đoàn đội, mấy chục trên trăm đứng thẳng ở Chủ Thần không gian đỉnh phong tứ giai luân hồi giả nhao nhao truyền tống mà tới, cộng đồng săn bắn một viên thần bí tinh vũ

Ngay sau đó là các loại trang phục cổ quái nhưng thực lực nhân vật cường hãn từ tinh vũ không gian một bước đi ra, song phương giao chiến, thiên băng địa liệt, tất cả huyễn tưởng nhân vật đều bị kiềm chế, đám người hợp lực vây công tinh vũ bản thể chỗ

Sau đó Kỷ Bình Uyên liền thấy, Bạch Yến Thăng ba người hiệp đồng phát động ba hung tinh một kích trực tiếp lặng yên không một tiếng động bị tinh vũ nuốt vào, cũng không có tiếng thở nữa.

Cuối cùng của cuối cùng, chính là tinh vũ nứt ra, một cái diện mạo mơ hồ không rõ nhân vật thần bí đi ra, dùng tuyệt đối ưu thế tồi khô lạp hủ nghiền ép mọi người tại đây, những cái này từng cái phóng tới ngoại giới đều là Hư Cảnh trở lên cường giả quân lính tan rã, tử thương thảm trọng, thẳng đến không gian đột nhiên dị động đem bọn hắn thả vào Thời Không Phong Bạo, hết thảy bài xích ra.

Kỷ Bình Uyên trong con mắt các loại hình tượng hiện lên, khí tức lại càng phát thâm trầm; một bên khác, Long Vô Thủ cũng tại từ Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai tên đệ tử nơi đó nhận lấy tin tức, sắc mặt biến đổi bên trong đồng dạng không nhúc nhích.

Mà tại mấy ngàn dặm lỗ trắng quang huy bên ngoài, khó mà đến gần song phương tất cả mọi người là không rõ ràng ra hai vị này đại năng tình huống gì, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Sau một lát, cùng chỗ tại lỗ trắng phía trên Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai vị đại năng cùng nhau ánh mắt chuyển động, cách mấy trăm dặm hư không Hòa Vũ trụ bài xích vĩ lực đụng vào nhau:

"Nhìn, ngươi ta đều tính sai."

Kỷ Bình Uyên hờ hững nói:

"Ta Thần Vũ quân, đã có hơn ngàn năm thời gian chưa từng từng chịu đựng tổn thất như vậy, rất tốt, rất tốt "

Kỷ Bình Uyên phảng phất là lại bình tĩnh bất quá giảng thuật, nhưng là vũ trụ trong chân không lại có vô biên hàn ý khuếch tán, để cách xa mấy ngàn dặm các tướng lĩnh đều giật mình trong lòng.

"Nhục thân vỡ vụn, nguyên thần tán loạn, căn cơ tổn hao nhiều khó mà bù đắp, ta Tạo Hóa Đạo hi vọng, cơ duyên, bị hủy "

Ngẩng đầu nhìn chăm chú trước mặt rộng lớn lỗ trắng, Long Vô Thủ trong mắt mãnh liệt như biển khốc liệt sát cơ gợn sóng, chậm rãi nói:

"Chúng ta ban đầu các loại thăm dò đều cho thấy bây giờ Cổ Giới vì duy trì tự thân ổn định, sẽ không cho phép đạo quân hoặc là Hư Cảnh trở lên tồn tại, nhưng là thần bí nhân này đạo hữu thấy thế nào "

"Đủ loại tình huống đều cho thấy thần bí nhân này chỉ sợ tính

không được "Người", mà càng có thể là cái gọi là Chủ Thần không gian sở hoạn bên trên virus, bệnh dữ, cùng Cổ Giới ý chí vốn là một thể, chỉ bất quá ra ngoài nguyên nhân nào đó mới có được độc lập ý thức, nếu không không cách nào giải thích đối phương vì sao có thể trống rỗng sáng tạo ra từng cái huyễn tưởng nhân vật để chiến đấu."

"Không mưu mà hợp. Thủ đoạn của đối phương đích thật là quỷ dị không hiểu, hiện tại xem ra cái này lỗ trắng xuất hiện, nên là Phiêu Lưu Cổ Giới ý chí chuyên môn muốn đem thân thể này bên trong nguyên nhân bệnh bài xích ra ngoài."

"Cái này lỗ trắng sức đẩy chi rộng lớn mãnh liệt, ngươi ta đều không thể như không có gì, mặc kệ đối phương là tồn tại gì, tám chín phần mười đồng dạng sẽ bị bài xích ra."

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ ánh mắt chớp động, thần niệm, ý chí va chạm, trăm miệng một lời:

"Ngươi ta liên thủ phong tỏa, trước đem cầm nã lại nói!"

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người lại phảng phất là lúc trước khập khiễng cũng không tồn tại, trong điện quang hỏa thạch liền đạt thành chung nhận thức.

Đến bọn hắn dạng này cảnh giới, cũng sớm đã sẽ không bị ngôn ngữ khiêu khích mà thay đổi, cũng sẽ không làm bình thường không có ý nghĩa đánh nhau vì thể diện. Không biết tên tồn tại giết chết đả thương nặng thủ hạ của bọn hắn, đệ tử, bọn hắn thân là hợp đạo đại năng đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, huống chi cái này quỷ dị tồn tại cùng cái gọi là Chủ Thần cũng chính là Cổ Giới ý chí có vẻ như có cực lớn liên quan, mặc kệ từ chỗ nào phương diện cân nhắc bọn hắn đều muốn ý nghĩ nghĩ cách đem đối phương cầm nã!

Vô luận là Long Vô Thủ một phương khát cầu thiên đạo thánh

nhân công pháp, vẫn là Kỷ Bình Uyên một phương đối Chủ Thần cùng với có lượng lớn thần bí kỹ thuật, công pháp, tư liệu, đều là nhất định phải được!

Song phương đạt thành như thế chung nhận thức về sau, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người lập tức truyền lại tin tức, lỗ trắng sức đẩy cột sáng vòng ngoài Thần Vũ quân tướng lĩnh cùng Tạo Hóa Đạo từng cái trưởng lão nhận được tin tức, đang ngạc nhiên nghi ngờ bên trong lập tức cùng nhau trở về đến Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng chiến tranh cứ điểm bên trong, sau đó khu động cứ điểm đem toàn bộ lỗ trắng sức đẩy cột sáng phạm vi bên trong vũ trụ hư không tầng tầng phong tỏa.

Hai tên Thần Vũ quân tướng lĩnh, Quân Quy Tàng đám người đã bị tiếp ứng trở về cứu chữa, mà Lục Tiêu Diêu cùng Thành Khuyết cái này tương đối bị thương hơi nhẹ hai tên đạo quân lại lưu lại, ánh mắt cừu hận vừa đi vừa về dò xét mênh mông lỗ trắng, trong lòng hò hét:

"Súc sinh chết tiệt, bất luận ngươi là cái gì, hủy quân sư huynh, chưởng giáo đều sẽ để ngươi sống không bằng chết!"

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai vị đại năng thần niệm, ý chí khuếch tán hàng ngàn, hàng vạn dặm vũ trụ phương viên, giống như là ngăn cản hồng thủy đê đập đồng dạng vắt ngang cùng lỗ trắng trong cột ánh sáng , bất kỳ cái gì bị phun ra vật chất đều bị bọn hắn chớp mắt quét hình, một khi phát hiện bất luận cái gì dị trạng đều sẽ đụng phải lôi đình vạn quân đả kích.

Thời gian từng giờ từng phút quá khứ.

Không đến một lát thời gian, thẳng tới thẳng lui, Phái chớ có thể ngự sức đẩy xung kích bên trong, đột ngột truyền đến một tia dị động!

Chỉ gặp lỗ trắng mặt ngoài đột nhiên một trận dập dờn, một

viên một trượng phương viên tròn trịa tinh vũ giống như là tại dòng nước xiết bên trong chống lại cá bơi, chậm rãi hiển hiện, bị bài xích mà ra, trong nháy mắt tại lỗ trắng sức đẩy cột sáng ghé qua, hướng ra phía ngoài kích xạ mà đi! !

Chỉ một thoáng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người hai mắt đỏ bừng, phát ra một tiếng rống to:

"Chưởng giáo, chính là nó!"

Ầm ầm!

Trên thực tế căn bản không cần hai người bọn họ nhắc nhở, tại viên này tinh vũ chạm mặt tới đồng thời, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai tên đại năng đã ngang nhiên xuất thủ!

Kỷ Bình Uyên hư không đạp mạnh, mặc dù chỉ là một cái thật đơn giản động tác, nhưng lại giống như trong khoảnh khắc mở ra không biết gông xiềng, không thể hình dung ba động quét sạch tinh không, cái này khẽ động, Kỷ Bình Uyên quanh người không gian đều bị bỗng nhiên bộc phát bàng bạc lực lượng vặn vẹo, phồng lên, để cả người hắn phảng phất không có tận cùng cất cao biến lớn, nhét đầy thiên địa!

"Chạy đi đâu cho bản tọa lưu lại!"

Quát lạnh một tiếng, Kỷ Bình Uyên quyền phong chỗ hướng, một cỗ như hằng tinh như gió doạ người vô cùng huyết khí cùng quyền ý triều dâng quét ngang mà ra!

Kỷ Bình Uyên cái này không có chút nào xinh đẹp một kích, bằng vào chỉ là cường đại cô đọng đến khó lấy tưởng tượng thể phách, huyết khí, chân lý võ đạo! Là tự tin không mượn vật ngoài, chỉ bằng vào tự thân võ đạo cũng đủ để xuyên thấu hết thảy, vỡ nát hết thảy lừng lẫy, bá đạo!

Khác một bên phương hướng bên trên Long Vô Thủ, thanh thế

không thể nghi ngờ nhỏ hơn không ít, gần như vô thanh vô tức. Chỉ gặp hắn đầu đội trời cung Ngũ Hành ánh sáng năm màu bay lên, hóa thành một đạo ngũ sắc trường hồng, hung hăng xoát hướng về phía chạm mặt tới tròn trịa tinh vũ!

Đây cũng là Tiên Thiên nhất khí Đại Cầm Nã căn cơ, Long Vô Thủ tốn hao ngàn năm thời gian mơi luyện được đỉnh cấp thần thông, không có gì không xoát Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang!

"Động thủ!"

"Đó là cái gì!"

Nhất thời hư không đang thiêu đốt, vạn vật đang sôi trào, ngay cả hư không đều khó mà tiếp nhận. Trong một chớp mắt hai vị này đại năng bạo khởi thế công thiên kinh địa động, cũng làm cho nơi xa phong tỏa tinh không song phương nhân mã sợ hãi mà kinh.

Hùng vĩ lỗ trắng trong cột ánh sáng, gần như hằng tinh gió đẳng cấp quyền ý dòng lũ tồi khô lạp hủ, một phát khó thu, thẳng tắp gạt ra lực bài xích đánh vào tròn trịa tinh vũ phía trên, lại như là đụng vào trong sông đá ngầm đồng dạng thế đi bị ngăn trở, sau đó không biết vì sao vậy mà từ tinh vũ hai bên lách đi qua!

Mà Long Vô Thủ Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang theo sát mà tới, hung hăng quét một cái! Nguyên bản thu nạp vạn sự vạn vật, không có gì không xoát, mọi việc đều thuận lợi Tiên Thiên Ngũ Sắc Thần Quang lại tựa như xoát tại một viên chân chính tinh cầu phía trên, loại kia nặng nề, nặng nề để ngũ sắc trường hồng, kịch liệt rung động, bất lực!

Bất quá cũng chính bởi vì hai người xuất thủ, tinh vũ tiêu xạ tình thế lập tức bị ngăn chặn, dừng lại, sau đó bị Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người một trái một phải, một trước một sau thành giáp công chi thế phong tỏa.

"Ừm có chút ý tứ."

Hai vị hợp đạo đại năng trên mặt lộ ra không ngạc nhiên chút nào lại nhiều hứng thú thần sắc, chắp hai tay sau lưng song song đánh giá đứng im bất động tròn trịa tinh vũ:

"Đây là không gian giới chỉ động thiên phúc địa vẫn là tự thân mở không gian lĩnh vực "

Kỷ Bình Uyên trong miệng liên tục nói ra mấy cái danh từ, đứng thẳng ở trong cột sáng, ánh mắt lạnh lùng, chậm rãi nói ra:

"Ngươi trốn không thoát, ra thôi, bản tọa biết ngươi ở bên trong. Đừng nghĩ đến đào tẩu, bên ngoài có ta Thần Vũ quân hơn mười tòa chiến tranh cứ điểm phong tỏa, vũ trụ to lớn, chân trời góc biển, đã không có ngươi chỗ ẩn thân."

Long Vô Thủ thần sắc lạnh nhạt, đồng thời nói: "Ngươi cùng Phiêu Lưu Cổ Giới ý chí có liên quan gì tổn hại ta Tạo Hóa Đạo trọng bảo, trọng thương môn hạ đệ tử của ta, ngươi không có ý định cùng bọn ta bàn giao một phen a "

Trước mặt bọn hắn, tinh vũ vẫn như cũ đứng im bất động, tựa hồ đối với hai vị đại năng nói tới không phát giác gì.

"Thứ không biết chết sống! Ngươi có biết hay không chính mình trêu chọc phải dạng gì tồn tại, lại có biết hay không mình lập tức sẽ là cái gì hạ tràng "

Kỷ Bình Uyên ánh mắt cuồng mãng mà bá đạo, tựa hồ đối đãi một cái giãy dụa phản kháng con mồi đồng dạng:

"Đã như vậy, vậy bản tọa liền đánh vỡ ngươi tầng này xác rùa đen, lại đem ngươi "

Răng rắc!

Một tiếng vang nhỏ, tròn trịa tinh vũ mặt ngoài, một đạo đen nhánh vết nứt hiển hiện, một đạo cao ráo thân ảnh đi ra.

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người ánh mắt có chút ngưng tụ.

Đi ra, là một cái thấy không rõ diện mạo nam tử, dáng người thẳng tắp, mặt mũi của hắn giống như là ngẫu nhiên biến ảo xác suất mây, mỗi thời mỗi khắc đều đang biến hóa, có xấu có đẹp, trẻ có già có, một người thiên diện, cả người tựa như là một đoàn tràn ngập vô tận huyền bí bí ẩn, liền ngay cả hai người bọn họ trong lúc nhất thời đều không thể kham phá!

"Rất tốt, ta ngay tại phát sầu mình rốt cuộc mạnh bao nhiêu, cũng phát sầu không có người theo giúp ta luyện tập. Ngủ gật đưa lên gối đầu, ta muốn cảm tạ các ngươi."

Nhạc Bình Sinh từ Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong một bước đi ra, cả người tựa hồ trở thành vùng vũ trụ này trung tâm, chính là dưới chân rộng lớn khó lường lỗ trắng cũng không có cách nào che lấp quang huy, áp sập hư không khí tức tại quanh người hắn tự phát phiêu diêu, như đồng hành tinh ủi nhật bàn hình thành đạo đạo tinh huy quang lưu, vờn quanh ở trên người hắn, giống như một tôn Viễn Cổ thời đại thần linh!

"Đạo quân cũng tốt, Hư Cảnh cũng tốt, tứ giai khóa gien cũng tốt, bọn hắn quá yếu, yếu đến nhẹ nhàng nhấn một cái liền chết. Cái này khiến ta có chút phiền não."

"Nhưng là hai người các ngươi thực lực tựa hồ rất không tệ, hẳn là là đủ tiếp nhận lực lượng của ta bây giờ."

"Như vậy, ta muốn cho các ngươi một cái lời khuyên."

Ánh mắt vừa đi vừa về quét mắt Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ hai vị này đại năng, Nhạc Bình Sinh khóe miệng toát ra một

tia hung tàn mỉm cười:

"Vì để tránh cho bị ta một chút đánh chết hai người các ngươi, cùng lên đi!"

=

Trở về không gian, thôn phệ chủ Thần Quang cầu, xoá bỏ!

Chủ Thần chuyển di Nhạc Bình Sinh, chuyển qua nhiệm vụ không gian, cải biến các cường đội nhiệm vụ, vây công thất bại.

Toàn kênh truy nã, thập cường săn giết hoạt động bắt đầu, tất cả tứ giai cường giả nhao nhao đăng tràng!

Thể xác bị đánh nát: "Các ngươi để cho ta rất tức giận "

Vật chất gây dựng lại! 1,296 Hư Cảnh thân thần đăng tràng treo lên đánh

Cùng bọn hắn chiến đấu, cho chính mình hi vọng không phải rất tốt a

Tại sao lại muốn tới tự tìm đường chết đâu

Đánh nổ toàn trường, không gian hướng ra phía ngoài phun ra vật chất, sắp đổ sụp, đám người chạy trốn, bắt luân hồi giả,

Nhạc Bình Sinh xông ra, cùng Hợp Đạo Cảnh giao thủ, tứ đại lực cơ bản vô hiệu hóa, bỏ chạy,

Tao ngộ, tông môn, mẫu nữ, lẫn vào, tiến về trước tổ tinh, lấy được thân phận

Nhân Hoàng thảo đường, thập đại Thánh Giới

【 trước kia có ngũ giai trở lên, nhưng là hiện tại, đột phá ngũ giai lúc lại biến thành Chủ Thần chất dinh dưỡng phát triển không

gian, chống cự không được; không gian sụp đổ muốn duy trì duyên cớ, Chủ Thần ý chí không cách nào toàn lực 】

Phá hư, Động Hư, quy hư, Thiên Nguyên, Tinh chủ (hợp đạo), Giới Vương (Đại La), Nhân Hoàng (Hỗn Nguyên)

Nơi đó hằng tinh cơ hồ đều đã dập tắt, trong hư không chỉ có vĩnh hằng hắc ám cùng rét lạnh. Các loại vật liệu khai thác độ khó cực lớn, lực hút biến hóa dị thường, càng là muốn thời thời khắc khắc lọt vào Gamma xạ tuyến xâm nhập.

Thủ đô tinh, quân sự cứ điểm, hành chính tinh cầu, truyền thâu trung tâm

Thứ tám vương giới nghị đình. Ba ngàn đại đạo thiên ma

Chủ Thần không gian triển khai chỉ sợ có toàn bộ tinh hệ lớn như vậy.

Lôi đài

Khởi nguyên chi địa, Giới Vương võ điệu Thiên Vương, mười thánh tòa, không muốn bi thương, bởi vì ngươi đã tận lực

Giới Chủ thế giới,

Thiên Ma Tinh thể đánh vỡ giới bích, Vực Ngoại Thiên Ma giáng lâm, ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên Vực Ngoại Thiên Ma, lưu thoán, thiên ma vũ trụ đế vương

Vạn giới đại loạn đấu, thảo phạt Khởi Nguyên Giới

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 689: Hành Hung

Chương 689: Hành hung

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh ý niệm chớp mắt khuếch tán truyền lại, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ ánh mắt của hai người bên trong bỗng nhiên nghiêm túc, trong đó băng lãnh ý vị phảng phất muốn đem hư không đều đông lại.

Hai người bọn họ là ai

Sinh mệnh bản chất siêu phàm nhập thánh, kinh lịch vạn năm năm tháng tang thương, một thân tu vi quỷ thần khó lường, đã đứng thẳng tại vô tận vũ trụ, ức vạn sinh linh đỉnh phong. Nhất là thân là Thần Vũ quân một quân chi chủ Kỷ Bình Uyên, tung hoành tinh vũ, không biết bao nhiêu dị độ văn minh, sinh mệnh ở trong tay của hắn hủy diệt, thậm chí một ánh mắt liền có thể quyết định ức vạn sinh linh sinh tử đi ở, là chân chính trên ý nghĩa nhân gian chi thần, là bị người khác quỳ bái tồn tại, lúc nào bị người như thế khiêu khích qua

Mà bây giờ, cái này không biết từ nơi nào xuất hiện tồn tại, cũng dám như thế cuồng vọng, dõng dạc muốn bọn hắn cùng tiến lên, dù là Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người đã sẽ không vì không có chút ý nghĩa nào ngôn từ giao phong mà rung chuyển tâm linh, giờ phút này trong mắt đều hiếm thấy hiện lên một tia tức giận cùng tất phải giết ý.

"Đã bao nhiêu năm, đã quên có bao nhiêu năm không từng có người cùng bản tọa nói qua như vậy "

Vũ trụ trong chân không, Kỷ Bình Uyên khí huyết cùng chân lý võ đạo bành trướng, kịch liệt cọ rửa hư vô, ánh mắt nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh ngược lại nhẹ giọng lẩm bẩm nói:

"Để bản tọa ngẫm lại, một hồi bắt giữ ngươi về sau nên như thế nào bào chế ngươi đây tin tưởng bản tọa, mặc kệ ngươi là người hay quỷ, ngươi cũng sẽ hối hận chính mình tại sao muốn sinh ra tại thế gian này a "

Mà Long Vô Thủ nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh, lắc đầu hờ hững nói: "Không biết sống chết."

"Có đúng không "

Nhạc Bình Sinh cười ha ha một tiếng, trên thân phiêu diêu tinh vòng bỗng nhiên quang mang bùng cháy mạnh!

Sau một khắc, sau lưng của hắn tinh vũ vỡ vụn, hóa thành vô tận lưu quang phô thiên cái địa quét sạch, rộng lớn lỗ trắng, thông thiên triệt địa sức đẩy cột sáng trong khoảnh khắc bị che giấu, chuyển hóa làm vô biên vô tận vũ trụ mênh mông!

Đó cũng không phải chân chính đại thiên tinh không, mà là Nhạc Bình Sinh Khung Vũ Tinh Không thần quốc kéo dài tới ra, thay thế gần đây vạn dặm phạm vi vũ trụ chân không. Một đầu trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi Ngân Hà quán xuyên thần quốc lĩnh vực, càng mang theo người bình thường ý thức căn bản là không có cách tiếp nhận, không thể nào hiểu được vô cùng hùng vĩ cùng huyền ảo tin tức, phảng phất là từ ức vạn sinh linh sinh mệnh quỹ tích cùng vận mệnh chi tuyến, cộng đồng tạo thành một đầu thời gian trường hà!

"Đây là "

Quanh thân hư không cải thiên hoán địa, biển sao sông dài vận mệnh treo móc ở đỉnh đầu, Nhạc Bình Sinh loại này không thể tưởng tượng thủ đoạn để Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ hai người cùng nhau giật mình!

Nhưng mà sau một khắc, cũng cơ hồ chính là tại hư ảo thời gian sông dài vận mệnh hiển hiện đồng thời, vô tận ồn ào, hỗn loạn, khổng lồ ý niệm cuồn cuộn tả dưới, tràn ngập hư không, ở khắp mọi nơi, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai vị này ý chí, đạo tâm so với bàn thạch còn kiên cố hơn đại năng, tựa như Tâm Ma nảy sinh, trong nháy mắt tâm thần thất thủ!

Thân là Thần Vũ quân chi này cường quân chi chủ Kỷ Bình Uyên, phảng phất trở về tại vạn năm trước đó không quan trọng quật khởi thời điểm, nhớ lại kề vai chiến đấu sinh tử chiến hữu , chờ trở về hồng nhan tri kỷ, năm tháng dài đằng đẵng bên trong hùng tâm tráng chí, dõng dạc

Thân là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Đạo Tôn Long Vô Thủ, bái sư cầu đạo, tiên đạo tìm kiếm, một đường sát phạt, đứng thẳng đỉnh cao nhất, sớm đã đoạn tuyệt hồng trần lục dục tro tàn lại cháy, trống rỗng mà sinh, nhiễm bụi bặm

Hoảng hốt ở giữa, đời này kinh lịch hiển hiện. Tất cả hoặc vui vẻ, hoặc bi thiết, hoặc không hối hận, hoặc thương tiếc chuyện cũ, tất cả trong chớp nhoáng này bị lật qua lật lại. Hoặc bi thiết, hoặc tức giận, hoặc nhớ lại, hoặc cảm hoài ngàn vạn các loại thần sắc tại bọn hắn uy nghiêm trên mặt hiển hiện

Nhạc Bình Sinh thủ đoạn này nói đến cũng không có cái gì hoa xảo, thuần túy là lấy vô số hỗn loạn tư duy làm dẫn, bắt chước chính mình đã từng trải qua tâm ma chi chướng triển khai ý niệm thế công, mà lấy Nhạc Bình Sinh đơn thuần tư duy ý niệm bên trên cường đại, dù là Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai vị này đại năng tâm trí đã đến vạn thế không dời kiên định trình độ đều không thể may mắn thoát khỏi, cái này trong chớp mắt này hoảng hốt một

cái chớp mắt.

Coong!

Không chút do dự, ngay tại hai tên đại năng tâm thần vì thần quốc trong lĩnh vực thời gian sông dài vận mệnh lay động trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh lấy chưởng đại đao, hư không một trảm, ba chiều sụp đổ, hai đạo thật dài số không độ dày hai chiều tuyến ngấn hư không sinh ra, bốn phương tám hướng hướng về hai người chém giết mà đi!

Siêu việt hư không, mà xé rách hư không, từng tia từng tia có thể thôn phệ hết thảy tia sáng đen nhánh tuyến ngấn hướng về hai người bắn ra mà tới. Chỗ đến thời gian trôi qua thậm chí đều hiện ra một loại cắt đứt giống như nhảy vọt cùng vặn vẹo, phiến khu vực này thời không kết cấu đều khó mà tiếp nhận, ba chiều trong đó một chiều bắt đầu nhanh chóng cuộn lại, bày biện ra hai chiều hóa xu thế!

Một kích phía dưới, chiều không gian cuộn mình, không gian hàng duy, là đến bây giờ, đối mặt với hai tên bá chủ cấp bậc đại năng, Nhạc Bình Sinh không còn bảo lưu, từ Lượng Tử thân xác sinh ra, tiến hóa cho tới bây giờ chân chính thực lực bắt đầu hiện ra!

Chiều không gian cuộn lại, hư không sụp đổ, trong lúc nhất thời, một nháy mắt rơi vào Tâm Ma chi chướng mà đánh mất tiên cơ Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người vừa mới trấn áp Tâm Ma, lập tức cảm nhận được chính mình đã bị "Chia năm xẻ bảy" !

Không chỉ là vật chất cùng lớp năng lượng trên mặt "Phân liệt" . Thậm chí ngay cả chỗ thời không đều vỡ vụn ra, mỗi một tấc thân thể, linh hồn đều sẽ tại cùng một thời gian phân liệt, rơi vào đến vô số cái hai chiều mặt phẳng bên trong, phẳng phất tại một trương vỡ vụn thành vô số khối trong gương chiếu ra vô số cái không trọn vẹn chính mình

Tạo dựng trở thành bọn hắn thân thể vật chất hạt nhỏ đang bị phá giải, bọn hắn tính cả lấy quanh thân hư không, ngay tại hai chiều hóa.

"Tốt tặc tử!"

"Ngươi đáng chết!"

Sát na ở giữa trấn áp ý chí, thần niệm bên trong đột nhiên lật lên tâm ma sóng lớn, bỗng nhiên cảm nhận được hư không bốn phương tám hướng đánh tới đáng sợ khí tức, cảm nhận được cỗ này hơn ngàn năm đều chưa từng trải nghiệm qua uy hiếp cảm thụ, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ cùng nhau tức giận!

Dù cho đối phương dao động bọn hắn chân lý võ đạo, đạo tâm giận, cũng là đối Nhạc Bình Sinh lớn tiếng doạ người giận!

Nương theo lấy một tiếng liệt không sắp xếp mây thét dài, Kỷ Bình Uyên trợn mắt tròn xoe, quanh thân huyết khí, quyền ý hóa thành liên miên cuồn cuộn nộ hải triều dâng. Thân thể bên trên từ nơi sâu xa có cái này đến cái khác khổng lồ động thiên mở rộng, phun ra ra khó có thể tưởng tượng lực lượng!

Một cỗ xưng bá hiện thế lực lượng từ Kỷ Bình Uyên trên thân từ từ bay lên, đối mặt với Nhạc Bình Sinh làm không gian ba chiều sụp đổ hàng duy trảm kích, hắn không có chút nào hoa xảo hư không đạp mạnh, tay nắm quyền ấn, đấm ra một quyền!

Một kích này lực lượng chi hung mãnh, như là một viên hằng tinh bộc phát, trực tiếp nổ động dần dần cuộn lại không gian chiều không gian, ngăn chặn lại phiến tinh không này cùng tự thân hai chiều hóa xu thế!

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh phần lớn lực chú ý đều tập trung ở Kỷ Bình Uyên trên thân, thần quốc trong lĩnh vực hết thảy vật chất năng

lượng, ý niệm tinh thần, thời không biến hóa đều không gạt được hắn con mắt, tại mili giây ở giữa hắn liền bắt được Kỷ Bình Uyên vị này Hợp Đạo Cảnh đại năng trên người năng lượng cùng không gian biến hóa:

"Trong người hắn, có năm trăm hai mươi cái dị độ không gian tựa hồ ngay tại liên tục không ngừng cung cấp lực lượng. Lấy bàng bạc không gian chi lực kết hợp chân lý võ đạo đối kháng hàng duy đả kích."

"Thì ra là thế, cái gọi là hợp đạo, vĩ mô biểu hiện bên trên chính là từng cái mệnh khiếu tiến thêm một bước, mở ra từng cái cùng loại thần quốc lĩnh vực dạng này độc lập động thiên, tự thành thời không, hơn nữa có thể thời khắc cùng đại thiên vũ trụ tiến hành công suất lớn năng lượng trao đổi, lấy tự thân mở không gian rung chuyển ngoại giới đại thiên vũ trụ."

"Nói cách khác mệnh khiếu diễn hóa động thiên càng nhiều, dung nạp không gian càng khổng lồ, thực lực càng thêm mạnh mẽ. Đến mức nhất định cường giả chí cao, tại sau khi chết liền sẽ giống thánh quang đại lục cái kia tồn tại đồng dạng diễn hóa xuất một phương vị diện."

"Dùng cái này suy tính, Hợp Đạo Cảnh người mạnh nhất nên là 1,296 cái mệnh khiếu mở ra 1,296 cái động thiên thế giới "

"Lấy Khởi Nguyên Giới nặng nề nội tình để phán đoán, như vậy Kỷ Bình Uyên tại Hợp Đạo Cảnh đại năng bên trong khả năng thuộc về trung hạ du trình độ."

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh suy tư sát na, một bên khác, nhận Tâm Ma chi chướng dẫn động Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ, đồng dạng là hơi gặp dao động lập tức đã cấp tốc khôi phục thanh tỉnh.

Vị này Đạo Tôn áo bào phần phật, ánh mắt băng lãnh, sát hại

hãm tuyệt bốn chuôi hung kiếm từ hắn đỉnh đầu bay lên, vô cùng vô tận binh tai sát phạt chi khí đã xem hắn toàn diện bao phủ, kiếm quang tăng vọt, ám sát bên trong làm vạn sự vạn vật tịch diệt đáng sợ khí tức đã bốn phía quét sạch, để thần quốc lĩnh vực rung động, vũ trụ ở giữa bỏ này bốn kiếm, lại không vật khác, đáng kinh đáng sợ!

Ầm!

Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ hai người tức giận xuất thủ phía dưới, bàng bạc mà tụ tập một điểm kinh khủng uy năng trực tiếp cùng Nhạc Bình Sinh chém giết mà đến lượng tử hàng duy đao hung mãnh va chạm, cuộn lại chiều không gian bị hung mãnh nổ tung, hàng duy quá trình lập tức kết thúc, mà trong đụng chạm tâm không gian vũ trụ như là nước sôi đẳng sinh ra bọt khí, đã dẫn phát kịch liệt chân không suy biến, cỗ này suy biến ba động lấy á quang nhanh cực tốc đảo qua vạn dặm phương viên không gian vũ trụ phạm vi, đem ngụy trạng thái chân không chuyển biến trở thành thật thật không trạng thái, đồng thời cũng đem phía trước trước trên đường gặp được hết thảy vật chất hết thảy hủy diệt!

"A! Đây là!"

"Từ trường phòng ngự năng lượng kịch liệt tiêu hao bên trong! 90%! 50%! 15%!"

"Trưởng lão, cẩn thận! !"

Ba động đảo qua, mấy ngàn dặm phạm vi bên ngoài trong hư không phong tỏa, quan chiến song phương nhân mã cùng nhau rùng mình, còn không đợi làm ra né tránh phản ứng đến, thân ở tại Tạo Hóa Ngọc Điệp hoặc chiến tranh cứ điểm bên trong tất cả mọi người giống như là đại nạn lâm đầu, từng chiếc lông tơ đều dựng đứng, mà Tạo Hóa Ngọc Điệp hay là cứ điểm mặt ngoài năng lượng từ trường phòng ngự cũng ở trong chớp mắt kịch liệt tiêu hao, gần như sắp muốn đụng đáy!

Hàng duy quá trình bị đánh gãy, vật chất cùng không gian biến hóa hóa làm quét sạch thiên địa, quét ngang càn khôn chân không phong bạo, trong phạm vi vạn sự vạn vật đều ở vào rung chuyển, hỗn loạn, không thể nắm lấy trạng thái, trong đó cụ thể vật thật lại tại chấn lắc bên trong dần dần vỡ vụn, vỡ nát, Hóa Hư.

Nếu như nói bình thường trạng thái dưới, cùng thẳng hư không là giống như một mặt gợn sóng không sinh mặt biển, bây giờ hư không liền như là bão tố bên trong biển cả, bốn phía vặn vẹo chập trùng, chấn động lay động, sóng dữ ngập trời, dòng xoáy tiềm ẩn. Bọn hắn cất giấu thân đĩa ngọc, cứ điểm giống như là bị ném đến điên chuyển máy giặt trục lăn bên trong, trong chớp mắt dòng nước xiết vạn xông, theo sóng phiêu diêu!

Mà bọn hắn còn chưa không phải trong chiến đấu, khoảng cách còn cách khoảng cách mấy ngàn dặm, có thể nghĩ trong đụng chạm tâm giao chiến tam phương ra sao cường hoành.

"Đây là phương pháp gì !"

"Kẻ này nguy hiểm!"

Mà cái này tại cái quá trình bên trong, Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ cái này hai tên liên thủ xuất kích đại năng cũng không ngờ rằng Nhạc Bình Sinh thế công hung hãn như vậy, quỷ dị, riêng phần mình chống ra tự thân mở ra không gian, chống cự lại chân không suy biến mãnh liệt xung kích, nhìn qua hai vị này đại năng tựa như là cuồng phong sóng lớn bên trong phù thuyền, cấp tốc hướng ra phía ngoài tiêu xạ, nhìn tựa như là hai người dưới tác dụng một đòn liên thủ lại bị Nhạc Bình Sinh đối mặt đánh lùi.

Nhưng mà! Cùng lúc đó, ý thức được đại năng cấp bậc nhân vật đã có thể bằng vào tự thân nhục thân hoặc thần niệm mở ra động thiên thế giới đến đối kháng hàng duy đả kích Nhạc Bình Sinh nhưng cũng không có hi vọng xa vời một đao lại toàn công. Cả người thân ảnh nhoáng một cái, vậy mà một phân thành hai,

một tả một hữu hướng về bị chân không suy biến sóng hung hăng đẩy đi ra Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ hai người.

Một chưởng phía dưới, tứ đại lực cơ bản bị thống hợp chi phối, bốn phía tất cả hỗn loạn quang huy đều hướng về trong hư không một tả một hữu mười cái điểm sập kết tụ lại tụ, trong nháy mắt từ lượng biến đến chất biến. Từ chất biến đến tụ biến. Trong nháy mắt liền có tổng cộng mười vòng sáng chói lớn tinh bay lên không, sáng bóng từ vờn quanh, phích lịch chấn minh, từng cái nặng nề có thể so với cự nhạc, ép tới bốn phía hư không cũng vì đó uốn lượn lay động, liền phảng phất mười cái hằng tinh tạo thành một cái nho nhỏ tinh hệ!

Hỗn loạn chân không sóng tứ ngược bên trong, đồng dạng chú ý tới nơi xa hai vị đại năng cùng nhau bị đánh bay vụt ra, Tạo Hóa Đạo các trưởng lão, đệ tử tinh anh; Thần Vũ quân từng cái tướng lãnh cao cấp, hết thảy đều ngốc trệ như vậy một cái sát na.

"Thế mà, thế mà ngay cả Kỷ đại nhân đều bị bức lui!"

"Đáng sợ, đáng sợ! Kia rốt cuộc là cái gì!"

Kỷ Bình Uyên cùng Long Vô Thủ là ai

Bất luận Thần Vũ quân vẫn là Tạo Hóa Đạo, đều nắm giữ cao cường Vô Thượng đại quyền, thực lực chiến thiên đấu địa, kinh thiên địa khiếp quỷ thần, bị người kính như thần minh, quỳ bái tồn tại, mà tại trước mắt của bọn hắn, lại nhìn thấy hai vị này không hướng không thắng đại năng thế mà tại đối mặt phía dưới liền bị đánh lui, mà đối phương càng là đắc thế không tha người, truy sát đi lên!

Trên mặt của mỗi người đều là một bộ khó có thể tin thần sắc.

Nhưng mà hết thảy lại cũng không vì bọn họ rung động cảm xúc vì chuyển di, tinh không bên trong, Nhạc Bình Sinh một phân

thành hai, một trái một phải hai thức 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 cùng nhau đánh ra, uy năng, khí thế có thể xưng vô tiền khoáng hậu, toàn bộ tinh không đều là lung lay muốn bại!

Rút lui trên đường, tràn đầy tự tin lại bị Nhạc Bình Sinh một kích đánh lui sỉ nhục hóa thành trước nay chưa từng có nộ diễm cháy hừng hực, Kỷ Bình Uyên trong mắt hung bạo nộ diễm phảng phất có thể thiêu đốt hư không, đối mặt Nhạc Bình Sinh phân thân một trong ngang nhiên đột kích, hắn lập tức phát ra một tiếng kinh thiên động địa, quét sạch đại thiên gào thét:

"Thằng nhãi ranh an dám lấn ta!"

Ầm ầm!

Đối mặt Nhạc Bình Sinh vi hình tinh hệ ngũ ngục oanh đến, Kỷ Bình Uyên toàn thân hơn năm trăm cái mệnh khiếu động thiên trong khoảnh khắc bạo động, sức mạnh vô cùng vô tận tuôn trào ra, mang theo hơn năm trăm cái cỡ nhỏ động thiên lực lượng kinh khủng dâng trào, phảng phất Thiên Sơn vạn nhạc che vô tận trọng lực bao phủ, thậm chí ngay cả tia sáng cũng kịch liệt vặn vẹo!

Tiếp theo một cái chớp mắt, chân chính bạo phát ra cái này từ ngàn năm nay chân chính toàn lực, Kỷ Bình Uyên không có chút nào né tránh chi ý, tựa như đối diện đụng tới hằng tinh, ngang nhiên nghênh kích! Hắn thân là tung hoành bễ nghễ bá chủ cường giả, tất cả Thần Vũ quân tướng lãnh cao cấp trước mắt bao người, hắn có thể nào lui tránh lại như thế nào có thể lui tránh

Nhưng mà

Ầm ầm!

Nháy mắt sau đó, hai cỗ khoáng thế lực lượng tiếp xúc trong nháy mắt, tấp nập lấp lóe ức vạn sáng chói tới cực điểm, cũng hỗn loạn tới cực điểm vỡ vụn sắc thái, đại thiên vạn tượng phá diệt,

lại triệt phát ra so bất luận cái gì phảng phất đến từ viễn cổ oanh minh chấn động! Không gian không chịu nổi duy trì, từng tấc từng tấc vỡ vụn triệt để sụp đổ ra, mà Kỷ Bình Uyên toàn thân cao thấp vang như chấn sét bắn nổ gãy xương, tiếng bạo liệt liên miên bộc phát, nóng rực như nham tương máu tươi từ thất khiếu thậm chí mỗi một cái vết thương ghê rợn phun ra, càng là đến nay là gấp mười gấp trăm lần tốc độ bị hung hăng oanh bay rớt ra ngoài, máu tươi vẩy xuống hư không!

"Đưa cho ngươi lời khuyên vì sao không nghe "

Không có chút nào hoa xảo một quyền trọng thương, bại lui Kỷ Bình Uyên, Nhạc Bình Sinh cất tiếng cười to, ý niệm chấn động hư không:

"Ngươi không tệ, nhưng cũng tiếc, ta càng mạnh!"

Mà chỗ xa xa, giờ phút này khẩn trương quan chiến Thần Vũ quân các tướng lĩnh, lại lần nữa ngây dại.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 690: Không Có Hảo Ý

Chương 690: Không có hảo ý

Chưa từng có cường hoành tuyệt chiêu đối hám, lập tức tuôn ra oanh thiên triệt địa to lớn cột sáng, giống như là tận thế hàng lâm. Ngay sau đó vô biên quang điện phóng xạ cùng sóng xung kích mới tứ tán lan tràn ra, lại đảo mắt bị tứ ngược cơn bão năng lượng xé rách vỡ nát.

Đối mặt Nhạc Bình Sinh ngũ ngục oanh sát, Kỷ Bình Uyên mặc dù thân là hợp đạo đại năng, nhưng cũng tại cỗ này Phái chớ có thể ngự vĩ lực oanh kích hạ thành châu chấu đá xe, sỉ nhục trọng thương bại lui.

"Sao lại thế! Bản tọa làm sao lại bại a!"

Bị Nhạc Bình Sinh lại lần nữa một kích bại lui, Kỷ Bình Uyên nội tâm phát ra không thể tin cuồng hống, lực lượng kinh khủng toàn diện xâm lấn thể phách, từng cái mệnh khiếu động thiên giống như là nhận lấy khó có thể chịu đựng lực lượng đồng dạng điên cuồng chấn động, thậm chí có cá biệt cô đọng trình độ không đủ mệnh khiếu động thiên xuất hiện nứt ra, mà cả người hắn giống như là bị Nhạc Bình Sinh đập nện đi ra lưu tinh, khống chế không nổi trong hư không bay rớt ra ngoài gần nghìn dặm khoảng cách!

Đối mặt Kỷ Bình Uyên một kích bại lui, Nhạc Bình Sinh ầm ĩ cười dài, chất chứa tại vũ trụ ở giữa vô tận năng lượng, năng

lượng ánh sáng, điện từ, bức xạ nhiệt, chân không 0 điểm có thể đợi cùng chủng loại năng lượng lập tức ở chung quanh hắn hình thành mãnh liệt dòng nước xiết. Không ngừng từ tai mắt mũi miệng cùng thân thể mỗi một cái điểm xông vào thể nội, cuồng bạo thiên địa vĩ lực đang lao nhanh vỡ bờ.

Thiên địa vĩ lực, tề tụ một thân!

Mặc dù bản tôn một phân thành hai, đồng thời tay không tấc sắt, nhưng Nhạc Bình Sinh đứng thẳng ở thần quốc trong lĩnh vực , chẳng khác gì là đem cái này một vùng tiểu vũ trụ toàn bộ xem như cá nhân hắn củi củi, tùy ý lấy dùng.

Dữ dằn đến cực hạn năng lượng vũ trụ tại Nhạc Bình Sinh trong lúc giơ tay nhấc chân lao nhanh khuấy động, nhất thời chỉ gặp hư không bên trong vô số như núi cao quyền, chưởng, trảo, đao, mưa to gió lớn ầm vang đập xuất kích, thẳng đánh cho trời đất sụp đổ, càn khôn chấn động, trảm thiên Phách Địa, cắt chém hư không, không lưu tình chút nào hướng về Kỷ Bình Uyên đánh tới!

Vũ trụ chân không ở giữa gió lốc đại tác, lôi đình đan xen, nhật nguyệt sáng tắt, tinh thần cuồng thiểm, hư không bên trong phảng phất ẩn giấu đi một vị đỉnh thiên lập địa chiến đấu chi thần, lấy núi kêu biển gầm chi thế hướng Kỷ Bình Uyên phát khởi tử vong tuyên án!

"Bản tọa "

"Là Thần Vũ quân một quân chi chủ!"

"Tung hoành vãng lai huyết chiến Bát Hoang "

Kỷ Bình Uyên trên thân, mạch máu như long xà bạo động, kịch liệt toán loạn, cùng lúc đó toàn thân xương cốt như chấn động, xương sống Đại Long càng là phát ra phảng phất hư không sụp đổ

hùng vĩ lôi âm, một đôi tròng mắt bên trong có hai vòng huyết sắc mặt trời đang thiêu đốt hừng hực:

"Ta, tuyệt sẽ không bại!"

"Ta muốn ngươi chết!"

Kỷ Bình Uyên ánh mắt không nói ra được hung bạo, toàn thân trên dưới phun ra so với mới càng thêm kinh người quyền ý, khí huyết, tựa hồ vận dụng một loại nào đó không biết tên pháp môn, cả người thân hình liền ngưng, sau đó nghịch chuyển xu hướng suy tàn, lấy bạch hồng quán nhật tư thái một quyền tiến nhanh hướng về phía trước, thề phải lấy vô song quyền ý lực quyền oanh sát đối thủ, rửa sạch nhục nhã!

Phạm vi ngàn dặm hư không, Thần Uy như nước thủy triều, bành trướng không thôi. Trong lúc nhất thời, Kỷ Bình Uyên phảng phất cùng toàn bộ tinh không là địch đón nhận Nhạc Bình Sinh phân thân, cùng lúc đó một phương khác, Nhạc Bình Sinh một cái khác phân thân bàn tay ngũ ngục tinh hệ, cũng cùng Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ triển khai va chạm!

Keng!

Giống như mênh mông trong đêm tối lóe lên một tia chớp, xé rách tinh vũ, chiếu sáng vạn cổ. Đối mặt Nhạc Bình Sinh đột kích, Long Vô Thủ bốn thanh tuyệt thế tiên kiếm tổ kiến trận thế, 【 Ngũ Âm Ma Ngục 】 bức người uy áp trong nháy mắt tức bị tồi khô lạp hủ phá vỡ, phảng phất sơn hô sóng thần đập vào mặt uy áp chẳng qua là từng trương giấy mỏng, thậm chí ngay cả giấy mỏng cũng không bằng,

Bốn đạo kiếm quang rõ ràng nhanh như tật quang rò điện, nhưng tựa hồ lại trở nên dị thường chậm chạp, thật lâu ngưng kết trên không trung, nhưng lại hướng về phía trước vô tận kéo dài. Lấy bốn đạo kiếm quang làm trục, trên dưới trái phải bộ phận hư

không cũng xuất hiện quỷ dị biến hóa, một bộ phận quang minh vẫn như cũ, một bộ phận lại trở nên trở nên ảm đạm, một bộ phận đứng im bất động, một bộ phận hỗn loạn không chịu nổi năng lượng cũng tốt, vật chất cũng tốt, kiếm trận bao phủ tinh không lưu động tựa hồ bị cưỡng ép chia không thể vượt qua bốn các bộ điểm.

Đến hợp đạo, Đạo Tôn cảnh giới này đại năng, mỗi thời mỗi khắc trong thân thể sinh ra năng lượng trao đổi vô cùng to lớn, kinh người, trong lúc phất tay can thiệp thời không, thời gian loại này tại thường nhân xem ra hoàn toàn không cách nào chống lại lực lượng tại dạng này đại năng trước mặt cũng không còn thần bí, bọn hắn đã có thể lấy tự thân chi vĩ lực, làm thời không ở một mức độ nào đó vặn vẹo, chếch đi, chấn động, gia tốc, trì hoãn!

Cũng chính là tại dạng này kỳ quỷ kiếm trận phía dưới, Ngũ Âm Ma Ngục uy năng còn chưa từng tăng lên tới, Nhạc Bình Sinh oanh kích mà ra năm viên Ma Ngục lớn tinh tựa như là cưỡng ép dập tắt, quy về tĩnh mịch hằng tinh, ngoại trừ để Long Vô Thủ trong chốc lát bày ra kiếm trận kịch liệt rung động, bốn đạo tiên kiếm phát ra thê lương chiến minh bên ngoài, không còn có khác phản ứng.

Xùy.

Sau đó, năm viên xoay tròn ma tinh lặng yên không tiếng động bị chôn vùi.

Theo ma tinh oanh kích thế công bị chôn vùi, hỗn loạn kiếm trận hư không mới dần dần hướng tới đồng điệu.

"Quả là thế. So với Kỷ Bình Uyên đến, thực lực của ngươi không thể nghi ngờ cao hơn ra một bậc."

Đối mặt loại tình huống này, Nhạc Bình Sinh ngược lại dừng động tác lại đứng thẳng ở trong hư không nhiều hứng thú đánh giá

Long Vô Thủ. Tựa hồ đối với Long Vô Thủ có thể phá vỡ sát chiêu của mình cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Hắn cũng không để ý tới một chỗ khác chiến cuộc phía trên đang cùng chính mình phân thân đánh thiên băng địa liệt Kỷ Bình Uyên, tự mình nói:

"Ngươi lúc trước cùng Kỷ Bình Uyên giao thủ không có lấy ra thực lực chân chính, cố ý yếu thế, nếu như ngươi lúc đó sử xuất thủ đoạn như vậy, Kỷ Bình Uyên nơi nào sẽ là đối thủ của ngươi các ngươi Hồng Hoang Giới cũng như thế cố kỵ Khởi Nguyên Giới cái này Vũ Trụ Bá Chủ a "

Cùng lượng tử pháp thân tạo ra nguyên lý khác biệt, Nhạc Bình Sinh bản tôn một phân thành hai, cũng không đại biểu cho giờ phút này hắn chỉ có một nửa lực lượng. Lấy Lượng Tử thân xác đặc tính bản tôn tiến hành phục chế phân liệt, khiến cho hai cái phân thân tối thiểu có bản tôn khoảng bảy phần mười thực lực biểu hiện, cái này Long Vô Thủ bày ra thực lực thủ đoạn sâu không thấy đáy, Nhạc Bình Sinh cũng trong khoảnh khắc liền phát hiện chính mình tại thực lực phân hoá tình huống dưới chưa hẳn có thể cầm cái này Long Vô Thủ thế nào.

Tiếp theo thông qua cùng Kỷ Bình Uyên giao thủ, Nhạc Bình Sinh đã đại khái đã đoán được bây giờ thực lực mình sở thuộc cấp độ, cùng Long Vô Thủ phải chăng giao thủ ý nghĩa không lớn, thậm chí hắn còn muốn tận lực phòng ngừa làm cho đối phương thông qua giao thủ phát giác được một thứ gì đó.

"Ừm làm sao ngươi biết ta cùng Thần Vũ quân quân tọa đã từng giao thủ nói như vậy ngươi đã sớm tại Cổ Giới bên trong đã nhận ra sự hiện hữu của chúng ta "

Nhạc Bình Sinh ý niệm chớp mắt truyền lại mà tới, Long Vô Thủ ánh mắt lại chớp mắt biến hóa một chút, lạnh lùng nói:

"Không đúng, Cổ Giới tầng ngoài là đại đạo sụp đổ trạng thái, trong ngoài thời không ngăn cách , mặc cho ngươi thủ đoạn thông thiên cũng không có khả năng phát hiện tình huống ngoại giới, trừ phi "

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, hắn đương nhiên sẽ không trả lời vấn đề như vậy, hắn có thể biết hai người giao thủ nguyên nhân khả năng rất nhiều , mặc cho Long Vô Thủ như thế nào suy đoán cũng không đáng kể.

Giờ phút này ngoài vạn dặm hư không, Thần Vũ quân các tướng lĩnh cùng Tạo Hóa Đạo tất cả trưởng lão trước mặt, hiện ra một bộ vô cùng quỷ dị mà ầm ầm sóng dậy cảnh tượng.

Hằng tinh kích cỡ Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài chính giữa, chói lọi ánh sáng trắng dập dờn, một đạo vô cùng hùng vĩ sức đẩy cột sáng vẫn như cũ mãnh liệt hướng ngoại giới rơi vãi lấy các loại vật chất, năng lượng;

Cột sáng cuối cùng một góc, Thần Vũ quân quân tọa Kỷ Bình Uyên khí thế hung bạo, quyền chấn hoàn vũ, tại cùng cường giả bí ẩn kịch liệt chém giết, kinh khủng uy năng bao phủ phạm vi mấy ngàn dặm, mênh mông tinh vân bụi bặm vì đó vỡ vụn, hóa thành mãnh liệt hằng tinh gió thổi phật vũ trụ chân không, chư thiên tinh thần đều ảm đạm phai mờ;

Nhưng mà một cái khác chiến cuộc phía trên, tình huống lại càng thêm cổ quái, cùng là đại năng Long Vô Thủ cùng người thần bí giao thủ một chiêu qua đi ngược lại gió êm sóng lặng, bình tĩnh đứng đối mặt nhau, để cho người ta không biết xảy ra chuyện gì.

Tạo Hóa Ngọc Điệp bên trong, Tạo Hóa Đạo từng cái trưởng lão ánh mắt chỗ sâu rung động không hiểu, nhao nhao lấy thần niệm trao đổi:

"Thế mà lấy một địch hai!"

"Thần bí nhân này thực lực không phải tầm thường, lấy một địch hai tình huống dưới, không chỉ có thể cùng Thần Vũ quân quân tọa kịch chiến còn chiếm thượng phong, còn có thể cùng chưởng giáo đại nhân bất phân thắng bại, quả thực kinh khủng!"

"Người này hiển nhiên cũng không thuộc về Thần Vũ quân một phương, có lẽ chúng ta có thể "

Nhưng mà một phương khác, từng cái thành lập nên tuyến phong tỏa phong tỏa tinh không, tùy thời chuẩn bị chặn đường người thần bí từng cái chiến tranh cứ điểm bên trong, một đám Thần Vũ quân tướng lĩnh lại tại rung động sau khi, sinh ra một tia sáp nhiên.

"Liền ngay cả Kỷ đại nhân đều "

"Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết!"

"Tại chỗ chờ lệnh, không có đại nhân mệnh lệnh bất luận kẻ nào đều không được hành động thiếu suy nghĩ!"

Phe mình đỉnh cấp chiến lực, bị toàn quân trên dưới quỳ bái hợp đạo đại năng Kỷ Bình Uyên chẳng những không có đang lúc trở tay trấn áp địch nhân, còn liên tiếp bại lui, dù là toàn lực bạo phát xuống cũng chỉ bất quá miễn cưỡng cùng người thần bí giằng co, thậm chí tựa hồ ở vào hạ phong.

Mỗi một người bọn hắn đều tựa hồ cảm giác được trong suy nghĩ vật gì đó ngay tại đổ sụp. Kia là tích lũy tháng ngày xuống tới, Kỷ Bình Uyên chiến vô bất thắng, sở hướng vô địch hình tượng tại từng chút từng chút vỡ vụn.

Không chỉ như thế, quan sát được một phương khác, cũng chính là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ chỗ chiến cuộc, bọn hắn lập tức liền ý thức được tại ngay từ đầu thăm dò tay, đối phương căn bản cũng không có xuất ra thực lực chân chính.

Một loại bị đùa cợt sỉ nhục cảm giác một thể tương liên, tại mỗi một cái tướng lĩnh trong lòng mãnh liệt bốc lên!

Liền ngay cả một quân bên trong người mạnh nhất, cao nữa là trụ cột thủ đoạn ra hết đều khó mà làm sao đối phương, bọn hắn thân là thứ tám vương giới thập đại quân viễn chinh một trong, từ trước đến nay đều là mọi việc đều thuận lợi, vì rất nhiều văn minh chỗ kính sợ, sợ hãi, lúc nào tao ngộ qua lớn như thế ngăn trở cùng sỉ nhục

Những cái này người quan chiến tâm lý hoạt động, giao chiến ba vị cường giả đỉnh cao đương nhiên sẽ không đi để ý tới, Kỷ Bình Uyên nộ hống liên tục, cùng Nhạc Bình Sinh phân thân một trong đánh tinh hà rung động, nhật nguyệt vô quang, nhưng thủy chung bị ổn đè ép một tuyến, khó mà lật người.

Phải biết Nhạc Bình Sinh từ Chủ Thần không gian thu hoạch quá lớn, khiến cho thực lực bạo tăng, lại thêm từ Chủ Thần chỗ có được các loại đủ loại cường lực mà quỷ bí kỹ năng, chiêu số, bí pháp các loại đều có thể trình độ lớn nhất lại xuất hiện, thay nhau hướng về Kỷ Bình Uyên kêu gọi, cho nên dù chỉ là bản tôn chia ra tới bảy thành lực lượng, Kỷ Bình Uyên đều đã rơi vào hạ phong.

Một bên khác, Long Vô Thủ không biết ra ngoài nguyên nhân gì đồng dạng cùng Nhạc Bình Sinh duy trì đối nghịch tư thái, hắn có chút nhìn lướt qua nơi xa tinh không Nhạc Bình Sinh phân thân cùng Kỷ Bình Uyên chiến đấu, chậm rãi nói:

"Một phân thành hai, có thể ổn áp Thần Vũ quân quân tọa một đầu, các hạ thực lực hoàn toàn chính xác kinh người bất quá rất đáng tiếc, trong mắt của ta các hạ cùng Thần Vũ quân động thủ chuyện này làm được cũng không thông minh."

"A "

Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, nhàn nhạt:

"Vũ trụ to lớn, Khởi Nguyên Giới chẳng lẽ có thể chỉ tay che trời đến bây giờ cảnh giới ta nếu có tâm ẩn tàng, bọn hắn lại có thể làm gì được ta "

Hắn ngừng tay đến không phải là vì nói chuyện phiếm, mà là thừa dịp cái này lỗ hổng cực tốc suy tính lấy ở đây tiến vào Chủ Thần không gian khả năng.

Hiện tại Phiêu Lưu Cổ Giới đã rút lại hơn gấp mười lần kích cỡ, Nhạc Bình Sinh tại bị Chủ Thần ý chí bài xích ra quá trình bên trong cũng phát hiện có không ít ẩn nấp vào trong bộ Thời Không Phong Bạo bên trong Luân Hồi thế giới cũng bắt đầu từ từ đổ sụp, đều tỏ rõ hiện nay giai đoạn Chủ Thần không gian bên trong nguy hiểm hệ số thẳng tắp tăng lên.

Nhưng là đối với Nhạc Bình Sinh tới nói càng quan trọng hơn là, lại bị Chủ Thần bài xích ra về sau, hắn thôn phệ xâm lấn chủ Thần Quang cầu, cùng Phiêu Lưu Cổ Giới nội bộ Chủ Thần ý chí liên hệ đã như có như không, bởi vì thời không ngăn cách nguyên nhân, thông qua lượng tử dây dưa tiến hành tin tức tư liệu đánh cắp phục chế hiệu suất bắt đầu trên phạm vi lớn hạ xuống.

Vấn đề duy nhất ngay tại lúc này Chủ Thần không gian mặc dù đã từ từ đi đến tuổi thọ thời kì cuối, nhưng là đối với Nhạc Bình Sinh như thế một cái làm người ta ghét virus khẳng định ký ức vẫn còn mới mẻ, nếu không cũng không thông suốt qua lỗ trắng bài xích thủ đoạn như vậy đem hắn ném đi ra, nếu như Nhạc Bình Sinh chống cự không được lỗ trắng bài xích vĩ lực vẫn như cũ là vô dụng.

"Lời tuy như thế, nhưng là các hạ chỉ sợ vẫn là xem thường Khởi Nguyên Giới. Theo ta được biết, Khởi Nguyên Giới bên trong mỗi một thời đại quân tọa, Tinh chủ, Vực Chủ cùng những cái này Hợp Đạo Cảnh cường giả tại nhiệm kỳ trọn vẹn về sau đều sẽ lựa chọn thoái vị, truy tìm đại đạo, cho nên Khởi Nguyên Giới đại năng so với bên ngoài nhiều hơn nhiều. Những cái này ẩn thế không

ngoài nhân vật, mới thật sự là làm cho người kiêng kị."

Long Vô Thủ lắc đầu, ý niệm truyền lại nói:

"Theo ta được biết, Khởi Nguyên Giới hợp đạo một cảnh huyền ảo phi thường, cùng lúc trước cảnh giới hoàn toàn khác biệt, những võ giả này vừa người thiên đạo, lấy huyết nhục chi khu diễn hóa thế giới không gian, thọ tuổi càng dài, thực lực càng cường đại, đợi cho mệnh khiếu động thiên tiếp cận trọn vẹn trình độ về sau, hắn thực lực thủ đoạn rung động hoàn vũ, thần quỷ không chịu nổi. Khởi nguyên văn minh bắt nguồn xa, dòng chảy dài, lấy ức kế số, liền xem như có mười vạn thọ hạn chế cùng các loại tranh chấp, sát phạt tiêu hao, các hạ cũng có thể tưởng tượng như thế tháng năm dài đằng đẵng xuống tới toàn bộ Khởi Nguyên Giới tích lũy hoặc nhiều hoặc ít võ đạo bá chủ, đại năng."

Long Vô Thủ nghiêm túc nhìn lướt qua Nhạc Bình Sinh:

"Các hạ coi là, nếu như đối mặt với nhiều như vậy vừa người thiên đạo, Thiên Diễn suy tính thấm nhuần thiên cơ cường giả, ngươi có thể trốn đến nơi đâu đi lại như thế nào ứng đối "

"A "

Long Vô Thủ nói tới những cái này Nhạc Bình Sinh tự nhiên rõ ràng, mà lại thông qua đến tiếp sau Bạch Yến Thăng đám người ký ức, hắn so Long Vô Thủ biết đến còn muốn càng rõ ràng hơn, hắn giống như cười mà không phải cười mà nói:

"Nói như vậy, các ngươi dự định mời chào ta "

"Không tệ!"

Long Vô Thủ có chút gật đầu, thần niệm mịt mờ, truyền tấn nói:

"Khởi nguyên văn minh bá đạo phi thường, quét ngang tinh

không, hủy diệt hàng ngàn hàng vạn đạo thống truyền thừa, tiếng xấu đã dần dần truyền bá, liền xem như chỗ sâu vắng vẻ vũ trụ các giới cũng đều có chỗ nghe đồn, chỉ coi chúng ta dự định liên hợp lại, cộng đồng chống lại khởi nguyên! Mà các hạ thực lực không kém gì ta, chúng ta tự nhiên quét dọn giường chiếu mà đối đãi, về phần Thần Vũ quân đến tiếp sau khả năng đến truy sát cùng trả thù, tự nhiên do ta Tạo Hóa Đạo một mình gánh chịu, như thế nào "

Mời chào

Nhạc Bình Sinh trong lòng âm thầm cười lạnh.

Quân Quy Tàng một phương, Thần Vũ quân một phương, mấy cái kia đào tẩu sa lưới chi cá hiển nhiên thành công truyền tin tức, chính mình tại vừa mới xông ra Cổ Giới thời điểm, Long Vô Thủ, Kỷ Bình Uyên hai người rõ ràng cho là mình cùng Chủ Thần có cái gì liên quan, thậm chí cho là mình chính là Chủ Thần ý chí nào đó bộ phận hóa thân.

Mà Tạo Hóa Đạo người truy tung, tiến vào Cổ Giới, chính là được từ tại cái gọi là Đạo Tổ nhắc nhở, muốn tìm kiếm được cái gọi là thành đạo thời cơ. Long Vô Thủ ở ngoài sáng biết chính mình cùng Chủ Thần có rất sâu liên luỵ tình huống dưới phát ra loại này mời chào, rõ ràng là không có hảo ý!

Những cái này, giờ phút này lượng tử pháp thân ngay tại toàn diện xâm lấn Quân Quy Tàng thần thức chi hải, Nhạc Bình Sinh tự nhiên đều rõ ràng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 691: Cái Kia 1 Cái Tay!

Chương 691: Cái kia 1 cái tay!

"Các hạ ý như thế nào "

Nhạc Bình Sinh đối diện, Long Vô Thủ đứng yên tại vũ trụ trong chân không, lạnh nhạt xuất trần, tựa như phi thăng tiên nhân đồng dạng tiếp tục nói:

"Ta Hồng Hoang Giới không giống Khởi Nguyên Giới dạng này lấy nhân tộc huyết mạch vi tôn, nô dịch vạn tộc, mà là cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, cỏ cây tinh quái cũng đối xử như nhau, dù là ngươi cũng không phải là nhân tộc chi thân cũng không cần lo lắng bị coi là dị loại, tin tưởng có như thế ý chí không khí, vạn giới bên trong cũng không nhiều."

Rất hiển nhiên, mặc dù Nhạc Bình Sinh giờ phút này hiển lộ ra chính là người hình thái, nhưng là Long Vô Thủ đã mơ hồ nhìn ra đối phương tuyệt không phải huyết nhục chi khu, lại cùng bình thường trên ý nghĩa pháp thân, hóa thân có cực lớn khác nhau, bất quá Nhạc Bình Sinh cụ thể là cái gì nền móng hắn cũng vô pháp thời gian ngắn đoán được.

Nhạc Bình Sinh ung dung cười một tiếng, Long Vô Thủ đánh chủ ý tuy tốt, nhưng hắn lại biết đi Hồng Hoang Giới cùng tự chui đầu vào lưới không hề khác gì nhau, cái gọi là Đạo Tổ thực lực khó lường, hiển nhiên là hợp đạo, Đạo Tôn phía trên tồn tại, đặt ở toàn bộ Khởi Nguyên Giới thậm chí toàn bộ vũ trụ đều là tuyệt thế

bá chủ cấp bậc kinh khủng cấp cường giả, hắn còn không có cùng loại này đẳng cấp tồn tại vật tay ý đồ.

Đối Nhạc Bình Sinh tới nói Lượng Tử thân xác mỗi thời mỗi khắc đều tại hoàn thiện tiến hóa, chỉ cần có đầy đủ thời gian, chính là cái gọi là Đạo Tổ hắn cũng không sợ, nhưng là hiện tại hiển nhiên cũng không phải là một cái tốt thời cơ, huống chi hắn còn có chuyện trọng yếu hơn đi làm.

Ầm ầm ầm ầm

Còn không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, một cỗ sợ hãi khí tức cuốn tới, để hắn cùng Long Vô Thủ hai người cùng nhau ghé mắt!

Kỷ Bình Uyên chỗ tinh không phạm vi, chiến cuộc lại lần nữa xuất hiện biến hóa.

Thân là một quân chi chủ, tung hoành vãng lai hợp đạo đại năng, đối mặt địch nhân một tôn phân thân đều thật lâu không cách nào cầm xuống, chính mình còn máu vẩy tinh không, giờ này khắc này, Kỷ Bình Uyên sỉ nhục cùng chấn kinh đã thiêu đốt đến tối đỉnh phong!

"Không còn khí máu ba động, không có huyết nhục chi khu, tạo thành thân thể thành phần không phải vật chất không phải năng lượng, gia hỏa này không phải chân chính thân người!"

"Tựa hồ là một loại nào đó đặc dị nguyên thần chi thể, trong lúc xuất thủ năng lượng điều động đều là cùng không gian biến hóa đều là từ cùng loại chân lý võ đạo tinh thần năng lượng trực tiếp hoàn thành, còn có những cái này kỳ quái chiêu pháp, năng lực "

"Không có quyền ý thực chất, không có mệnh khiếu động thiên mở trùng điệp ảnh hưởng thời không, thế mà chỉ bằng vào ý chí can thiệp hiện thực phương thức làm được những cái này "

Kỷ Bình Uyên trong mắt mặt trời thiêu đốt càng thêm kịch liệt:

"Tuyệt đối không thể để cho hắn chạy thoát!"

Chỉ nghe hư không bên trong nổ bạo liên tục, mạch nước ngầm tuôn ra, phảng phất Kỷ Bình Uyên thể nội có từng cái vô hình động thiên thế giới bị từng cái nổ tung quán thông, cái này đến cái khác giấu tại hư không năng lượng hang lớn lẫn nhau quán thông tương liên, rót thành một cỗ bành trướng tới cực điểm triều tịch Cự Lực!

Cỗ này triều tịch Cự Lực đản sinh sát na, mảng lớn thời không hung hăng uốn lượn, trong vũ trụ đường tắt tia sáng hết thảy vặn vẹo, Kỷ Bình Uyên cùng Nhạc Bình Sinh phân thân chỗ lực hút ba động tăng trưởng trên trăm số lượng lượng cấp, khiến cho cái này một phiến thời không tốc độ chảy so với ngoại giới đến chậm gấp bảy!

Lực hút càng mạnh, thời gian càng chậm, Kỷ Bình Uyên hơn năm trăm cái mệnh khiếu động thiên bạo động, rung chuyển thời không, mình tựa như là một cái vi hình sao Neutron, ảnh hưởng quanh thân cùng chiến đấu phạm vi bên ngoài thời không xuất hiện gấp bảy chênh lệch!

Nói cách khác nếu như có thể lâu dài duy trì loại này thời không uốn lượn trạng thái, Kỷ Bình Uyên cùng Nhạc Bình Sinh phân thân hai người đại chiến mỗi một cái hô hấp, tại ngoại giới Thần Vũ quân tướng lĩnh, Tạo Hóa Đạo bọn người xem ra đều tương đương với tại bảy cái hô hấp trong thời gian phát sinh!

Tại Huyết Khí Bạo Chấn, lấy hơn năm trăm cái mệnh khiếu động thiên toàn công suất bạo động đồng thời, chiến tranh luân bàn bên trong, bao quát còn lại tuyến phong tỏa bên trên từng cái trong cứ điểm tướng lĩnh, chiến đấu võ trang bên trong toàn bộ đều vang lên Kỷ Bình Uyên quát chói tai:

"Nhắm chuẩn mục tiêu, khởi động diệt tinh pháo!"

Không người nào dám chần chờ, lãnh đạm, chấn động chấn động bên trong, rời xa chiến cuộc gần vạn dặm hơn mười tòa chiến tranh cứ điểm chính giữa, hào quang chói mắt bỗng nhiên thắp sáng, cực tốc ấp ủ, áp súc, là đủ oanh chìm một mảnh đại lục, thậm chí xuyên qua một viên cỡ nhỏ hành tinh chủ pháo đã bắt đầu tích súc năng lượng!

"Cái tên điên này!"

Sát na ở giữa, phát giác được ngoài vạn dặm từng tôn chiến tranh cứ điểm như là hơi vụt bay sáng lên, đè nén ba động cực tốc tích súc co vào, Long Vô Thủ thốt nhiên biến sắc!

Cũng không phải là hắn lo lắng Nhạc Bình Sinh phân thân có phải hay không sẽ xuất hiện thương vong, mà là lấy ngoài vạn dặm những cái này chiến tranh cứ điểm mục tiêu công kích nhìn lại, tất nhiên sẽ công kích đến dưới chân bọn hắn viên này ngay tại sụp đổ Phiêu Lưu Cổ Giới! Lấy Long Vô Thủ biết, Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm, chủ pháo uy năng thậm chí có thể so với cấp độ đại năng tu giả toàn lực xuất thủ, nếu như cái này ngoài vạn dặm hết thảy hơn mười tòa chiến tranh là đủ phá hủy cỡ nhỏ hành tinh cứ điểm chủ pháo cùng nhau oanh kích đánh vào Phiêu Lưu Cổ Giới bên trên, nay đã ở vào sụp đổ trạng thái Phiêu Lưu Cổ Giới lại gặp nhận như thế đả kích mãnh liệt, hậu quả khó mà lường được!

Đạo Tổ dụ lệnh còn nói bên tai, thành đạo thời cơ thậm chí quan hệ đến Tạo Hóa Đạo sinh tử tồn vong, mà hắn điều động tiến vào Quân Quy Tàng bọn người không có chút nào thu hoạch, Kỷ Bình Uyên làm như thế không thể nghi ngờ chẳng khác gì là rút củi dưới đáy nồi, triệt để đoạn tuyệt rơi bọn hắn hi vọng!

Đồng dạng là trong chớp mắt này Nhạc Bình Sinh rõ ràng đã nhận ra một "chính mình" khác đối mặt tao ngộ, các loại năng

lượng, thời không biến động tại trong điện quang hỏa thạch thông qua lượng tử dây dưa phương thức truyền thâu đi qua.

"Tốc độ thời gian trôi qua giảm bớt gấp bảy, lấy mệnh khiếu động thiên điệp gia, can thiệp thời không a "

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không có động thủ tương trợ dự định, cười lạnh nói:

"Chỉ tiếc "

Oanh long long long

Sau một khắc, theo Kỷ Bình Uyên khí huyết, quyền ý lại lần nữa nhất bạo, lấy Huyết Nhục Tụ Biến chi pháp lực lượng lại lần nữa tiêu thăng, trong chốc lát đảo ngược thế cục, đem Nhạc Bình Sinh phân thần trấn áp lại một cái chớp mắt!

"Nã pháo!"

Kỷ Bình Uyên rống to bên trong, hơn mười đạo thông thiên triệt địa, xé tan bóng đêm hư không hủy diệt cột sáng, chỉ một thoáng giăng khắp nơi, chiếu sáng hư không, hung hăng đánh phía bị trấn áp lại một cái chớp mắt Nhạc Bình Sinh, mênh mang tử quang chỗ đến, hết thảy nhan sắc đều tại trong khoảnh khắc bị nó xâm diệt, hơn phân nửa hư không đều là trắng bệch, phệ nhân tâm hồn khủng bố trắng!

Giờ phút này, dù là Long Vô Thủ thân là Đạo Tôn đại năng, tu vi thông thiên cũng vô pháp khả thi, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn ngoài vạn dặm từng cái cứ điểm phun ra ra có thể so với á quang nhanh hủy diệt cự pháo, lập tức ở ánh mắt khẽ biến bên trong vừa bước một bước vào hư không, cấp tốc rời đi chỗ cũ.

Cứ điểm chủ pháo một khi đánh vào Phiêu Lưu Cổ Giới phía trên, vô cùng có khả năng tăng lên nó đổ sụp quá trình, dẫn phát khó có thể tưởng tượng biến hóa, ai cũng không biết sẽ phát sinh

dạng gì sự tình, duy nhất có thể để xác định chính là Cổ Giới chung quanh, đem vô cùng nguy hiểm!

Phân thân ngay tại trong cuộc chiến không thoát thân nổi, một cái khác Nhạc Bình Sinh nhưng cũng không có tương trợ dự định, cùng Long Vô Thủ phản ứng không có sai biệt, chớp mắt cách xa khu vực nguy hiểm.

Xuy xuy xuy!

Đạo đạo hùng vĩ cột sáng tại vừa mới bộc phát cái kia một cái chớp mắt liền quán xuyên vạn dặm hư không, hung hăng xé mở thần quốc lĩnh vực, đâm vào bị Kỷ Bình Uyên uốn lượn thời không, lấy bị thả chậm gấp bảy á quang nhanh, uy thế tuyệt luân hướng về Nhạc Bình Sinh phủ tới, tránh cũng không thể tránh!

Trong cuộc chiến, một giây tương đương với ngoại giới bảy giây, đến từ ngoại giới đả kích đối với cục diện chiến đấu bên trong Kỷ Bình Uyên cùng Nhạc Bình Sinh hai người tới nói nhanh đến cực điểm, lại càng không cần phải nói cứ điểm chủ pháo đả kích tốc độ tới gần á quang nhanh, hợp đạo đại năng đều khó mà phản ứng tới.

Trong điện quang hỏa thạch, Kỷ Bình Uyên mặt trời trong hai con ngươi, cấp tốc hiện lên một tia tàn khốc cùng khoái ý hỗn hợp thần sắc, tựa hồ đã thấy cái này để hắn gặp khó chịu nhục cường địch phi hôi yên diệt hạ tràng!

Nhưng mà, đối mặt với trong một chớp mắt xâm nhập nhập chiến cuộc tái nhợt tử quang, tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh lãnh khốc ý niệm phồng lên:

"Còn chưa đủ chậm! Vậy liền chậm một chút nữa đi!"

Tứ đại lực cơ bản, lực hút chi phối!

Chỉ một thoáng, theo Nhạc Bình Sinh thao tác, nguyên bản liền

bị Kỷ Bình Uyên hơn năm trăm cái mệnh khiếu động thiên trùng điệp trọng áp, tốc độ thời gian trôi qua giảm bớt gấp bảy chiến cuộc thời không bên trong, lực hút lại lần nữa kéo lên mấy cái số lượng cấp, tốc độ thời gian trôi qua tại giảm bớt gấp bảy trên cơ sở, lại lần nữa thả chậm gấp ba có thừa, để từng đạo cứ điểm chủ pháo tử quang tiến lên tốc độ tại nguyên bản phương diện tốc độ thả chậm gần gấp hai mươi lần!

Trắng bệch quang mang khắc ở khuôn mặt phía trên, đối mặt đã gần trong gang tấc, thả chậm gấp hai mươi lần tốc độ oanh kích mà đến đạo đạo cuồng bạo tử quang, Nhạc Bình Sinh thân hình lóe lên, ung dung từ chủ pháo đả kích phạm vi bên trong thoát thân mà ra.

"Cái gì!"

Từng đạo ẩn chứa vô biên uy năng chủ pháo tử quang từ trước mặt oanh kích mà qua, vốn nên chết không có chỗ chôn cường địch nhưng từ cho đào thoát, Kỷ Bình Uyên con ngươi không khỏi trùng điệp co rụt lại!

Nhưng mà ngay sau đó một giây sau, bốn phương tám hướng, xuyên qua vũ trụ chân không đáng sợ tử quang, đã vượt qua hắn, thẳng tắp đánh vào Phiêu Lưu Cổ Giới phía trên!

Hơn mười đạo là đủ xuyên qua phá hủy một viên hành tinh diệt tinh pháo tử quang đánh vào Phiêu Lưu Cổ Giới mặt ngoài lúc, thời gian giống như dừng lại như vậy một cái sát na.

Sau đó

Răng rắc!

Giống như trăm triệu Vạn Không ở giữa cùng một chỗ vỡ vụn tiếng vang truyền lại đại thiên, sau đó Cổ Giới mặt ngoài, phun ra lỗ trắng bỗng nhiên vỡ vụn, sau đó cấp tốc lan tràn, bắt đầu vĩnh

viễn băng liệt vỡ vụn!

Cổ Giới mặt ngoài, một cỗ khó mà hình dung phản ứng ngay tại phát sinh, nhất thời làm cái kia một mảnh hư không tại một loại kỳ dị điên tâm động đất nghiêm trọng lõm vặn vẹo, Cự Lực làm hư không giống như một cái tiết khí khí cầu, kịch liệt sập co lại, sập co lại, sập co lại...

Trong chớp mắt, Phiêu Lưu Cổ Giới kịch liệt sập co lại, chất lượng ngược lại kịch liệt kéo lên, đáng sợ lực hút khuếch tán mà ra, mắt trần có thể thấy, khoảng cách tương đối gần tinh vũ bụi bặm, thiên thạch, ngôi sao loại nhỏ các loại đều giống như nhận lấy một loại nào đó không hiểu lực kéo, bắt đầu hướng về sập co lại Cổ Giới tới gần!

"Bọn này xuẩn tài!"

Dù là Long Vô Thủ đạo tâm kiên định, nhìn thấy một màn này cũng không khỏi đến nheo mắt, sắc mặt tái xanh.

Tình huống rất rõ ràng, hắn phỏng đoán xấu nhất tình huống đã phát sinh, Phiêu Lưu Cổ Giới sụp đổ tiến độ tăng nhanh mấy chục hơn trăm lần, đồng thời thế không thể đỡ, lấy Phiêu Lưu Cổ Giới như thế lớn thể lượng, chẳng mấy chốc sẽ sập co lại phát triển thành một cái cự hình lỗ đen, phá hủy toàn bộ tinh hệ!

Về phần thành đạo thời cơ, tự nhiên là trở thành hi vọng xa vời.

Hơn trăm vạn dặm vũ trụ trong chân không, đại cổ đại cổ bụi bặm vũ trụ, thiên thạch, tinh thần nhận gia tăng mãnh liệt lực hút dẫn dắt, bắt đầu hướng về Phiêu Lưu Cổ Giới chỗ vọt tới, khoảng cách sập co lại Cổ Giới bất quá mấy ngàn dặm Kỷ Bình Uyên, rõ ràng phát giác được thân thể bắt đầu trở nên cực độ nặng nề, đồng thời xa ngoài vạn dậm chiến tranh cứ điểm cũng bắt đầu khống chế không nổi bị lôi kéo mà đến.

Nhạc Bình Sinh đứng chắp tay, giống như là hoàn toàn không có cảm giác được cỗ này đáng sợ lực hút, mỉm cười nói:

"Thế nào, ngươi còn muốn đánh a "

Lượng Tử thân xác không phải vật chất, không phải năng lượng, lực hút đối với hắn ảnh hưởng so với có được huyết nhục chi khu là không thể nghi ngờ muốn thấp gấp mười thậm chí gấp trăm lần, cho nên mới như thế nhẹ nhàng như thường.

Nhìn qua trong hư không Nhạc Bình Sinh, Kỷ Bình Uyên sắc mặt tái xanh thở ra một hơi, không có trả lời ý đồ.

Lấy niềm kiêu ngạo của hắn, cũng không thể không thừa nhận, đối phương vô luận thực lực vẫn là thủ đoạn đều vững vàng cao hơn chính mình một bậc, đồng thời cho tới bây giờ hắn đều không thể đánh giá ra đối phương lực lượng hệ thống căn nguyên, giống như võ không phải võ, giống như pháp phi pháp, đối phương sử dụng là hắn chưa bao giờ nghe hệ thống sức mạnh.

Biết chiến đấu khó mà tiếp tục, Kỷ Bình Uyên gắt gao nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, thông qua chiến đấu võ trang lạnh lùng nói: "Toàn quân nghe lệnh, lập tức sau "

Chỉ thị của hắn còn chưa từng nói xong, một cỗ làm cho người rùng mình cảm xúc bỗng nhiên đánh lên trong lòng của hắn.

Không, không chỉ là hắn, chính là chuẩn bị tiến vào Tạo Hóa Ngọc Điệp Long Vô Thủ, còn có Nhạc Bình Sinh, đều trong cùng một lúc biến sắc!

Oanh long long long

Tại ức vạn như lôi đình tiếng oanh minh bên trong, nương theo lấy vô số không biết từ nơi nào bắn ra mà đến lưu tinh, trăm vạn dặm vũ trụ trong chân không chỉ một thoáng hiện đầy đếm mãi không hết vết nứt không gian, phảng phất sau một khắc liền

sẽ hoàn toàn tan vỡ ra, hàng ngàn hàng vạn khỏa vẫn lạc tinh, hành tinh, thậm chí hằng tinh cũng vì đó rung chuyển!

"A! Chuyện gì xảy ra!"

"Xảy ra chuyện gì!"

"Nhìn nơi đó! Kia là!"

Nhạc Bình Sinh, Long Vô Thủ, Kỷ Bình Uyên cùng phiến tinh không này bên trong tất cả mọi người ở đây cơ hồ cùng một thời gian nhìn về phía cùng một cái phương hướng, sau đó tâm thần kịch chấn!

Chỉ gặp Phiêu Lưu Cổ Giới phía trước, ước chừng gần ngoài trăm vạn dặm vũ trụ biển sao bên trong, một chi kéo dài vô tận, chiếm cứ bọn hắn trong tầm mắt toàn bộ vũ trụ tinh không, to lớn đến không cách nào tưởng tượng sự vật, ngay tại hướng về bọn hắn vị trí cấp tốc tới gần.

Kia là một cái tay.

Một chi chậm rãi tham trảo mà đến tay.

Phạm vi trăm vạn dặm ngàn vạn dặm phương viên không có ai biết cái bàn tay này cụ thể kích cỡ, cự thủ phía trên, mỗi một cái lỗ chân lông, đều có thể so với một mảnh đại lục kích cỡ, mỗi một đạo vân tay, đều như kéo dài ngàn vạn dặm nguy nga dãy núi, mỗi một cây đầu ngón tay, đều giống như một viên lớn không thể đo đếm được đỏ cự tinh, thậm chí có thể thấy rõ ràng tổ kiến thành cái bàn tay này từng cái to như thành quách tế bào, hạt tròn!

Thật giống như có một cái vô cùng kinh khủng tồn tại từ một cái khác không muốn người biết vũ trụ, đưa tay qua đây, vô số ngôi sao lay động, dập tắt, tựa như tận thế!

"Cái này, cái này "

Tất cả mắt thấy đến, phát giác được một màn này người, hợp đạo, Đạo Tôn đại năng cũng tốt, đạo quân, Võ Thánh cũng tốt, hết thảy đều giống như bị cái này đáng sợ đại thủ bắt lấy trái tim, một nháy mắt ngay cả lời đều nói không nên lời!

Ông!

Nhưng mà trong chốc lát rung động qua đi, Nhạc Bình Sinh lại lập tức tỉnh táo tới, Lượng Tử thân xác lập tức bộc phát ra cực tốc, hướng về cự thủ tham trảo phương hướng ngược xuyên thẳng qua hư không rời đi!

Chi này bàn tay vô cùng kinh khủng, đơn giản giống như là vũ trụ Ma Thần bàn tay, phô thiên cái địa chộp tới, bao quát hàng trăm hàng ngàn vạn dặm chi cự phạm vi, mặc kệ cự thủ mục tiêu là cái gì, lạc hậu một bước hạ tràng hẳn phải chết không nghi ngờ!

Theo Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt xuyên thẳng qua hư không, lấy vạn dặm làm đơn vị cực tốc rời xa lấy cự thủ chộp tới vũ trụ khu vực lúc, Long Vô Thủ, Kỷ Bình Uyên hai vị đại năng cũng cùng nhau phát ra một tiếng quát chói tai:

"Tất cả mọi người, trốn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 692: Mục Đích Thực Sự!

Chương 692: Mục đích thực sự!

Nếu như nói mảnh này ức vạn dặm tinh không là bàn cờ, chư thiên tinh thần là quân cờ, như vậy cái này xuất hiện lớn không thể đo đếm được cự thủ chính là lật tung bàn cờ kỳ thủ, xuất hiện như thế đột ngột, để cho người ta mảy may sinh không nổi ý niệm chống cự.

Dù là cường đại tới đâu quân cờ, lại như thế nào có thể cùng tùy thời có thể lấy lật tung bàn cờ kỳ thủ chống lại

Nhạc Bình Sinh chớp mắt rời xa, Lượng Tử thân xác không có vật chất thân thể trói buộc, 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】 không chút nào gián đoạn phát động, trong nháy mắt liền chạy trốn chỗ cũ mấy vạn dặm, mà trong cùng một lúc vãi cả linh hồn Tạo Hóa Đạo, Thần Vũ quân đám người cũng lập tức khởi động Tạo Hóa Ngọc Điệp, chiến tranh cứ điểm, hoảng hốt chạy bừa chạy tứ tán.

"Nhanh nhanh nhanh!"

Bá bá bá!

Giờ khắc này không có người lo lắng đi tìm kiếm không biết cự thủ nguồn gốc lý do, Kỷ Bình Uyên đã tới không kịp trở lại chính mình chiến tranh luân bàn bên trong, tại hạ đạt mệnh lệnh về sau cũng đồng dạng xuyên thẳng qua hư không, cấp tốc muốn

rời xa không biết cự thủ chỗ tham trảo mà đến phạm vi. Đồng thời tinh không bên trong Tạo Hóa Ngọc Điệp kích xạ, từng tòa chiến tranh cứ điểm động cơ bộ vị phun ra ra dữ dằn đuôi ánh sáng, giống như lưu tinh đi loạn đồng dạng vạch phá tinh không, chạy tứ tán!

Nhưng mà cái này không biết cự thủ bao phủ phạm vi thực sự quá lớn, tham trảo mà đến tốc độ thực sự quá nhanh, khoảng cách trăm vạn dặm bất quá trong chớp mắt liền đã vượt qua qua non nửa, tiếp tục không thể ngăn cản hướng Phiêu Lưu Cổ Giới, hướng đám người chỗ chộp tới!

Trong chốc lát đáng sợ hắc ám lan tràn mà tới, không biết cự thủ bao phủ gần trăm vạn dặm phương viên, nhưng mà ngoại trừ Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng chiến tranh luân bàn hai cái này pháp bảo mạnh mẽ, cứ điểm phát động cực tốc, tựa hồ có hi vọng thoát ly bên ngoài, Thần Vũ quân còn lại hơn mười tòa chiến tranh cứ điểm tại ngắn như thế trong thời gian căn bản là không kịp chạy ra phạm vi bao phủ!

"Đáng chết, đáng chết a!"

"Chuẩn bị khoảng cách gần không gian khiêu dược!"

"Không gian khiêu dược cần tích súc năng lượng, tính toán tọa độ, chỉ sợ không còn kịp rồi!"

"Vậy liền công kích! Phát động diệt tinh pháo, tranh thủ thời gian!"

Tựa như vũ trụ Ma Thần giáng lâm chộp tới chính mình đồ chơi, bóng ma tử vong bao phủ, này tấm trước đây chưa từng gặp đáng sợ cảnh tượng làm trong cứ điểm từng cái tướng lĩnh hốc mắt băng liệt, không kịp chờ đợi Kỷ Bình Uyên chỉ lệnh, lập tức làm ra ứng đối.

Ầm ầm ầm ầm

Lại là mấy cái trong chớp mắt, mặc dù tích súc năng lượng cũng không có đạt đến đỉnh phong nhưng cũng không cố được nhiều như vậy, đạo đạo rộng lớn chết hết sạch trụ bắn ra, chính là từng tòa chiến tranh cứ điểm hướng về chạm mặt tới, che chắn vũ trụ không biết cự thủ phát động diệt tinh pháo công kích!

Nhưng mà, liền phảng phất giọt nước dung nhập biển cả, từng đạo có thể làm đại lục hủy trầm diệt tinh pháo oanh đánh vào không biết cự thủ từng cái phương hướng khác nhau, ngoại trừ có từng điểm từng điểm lưu quang văng khắp nơi bên ngoài, lại không còn cái khác hiệu quả!

"Thế mà "

Tất cả Thần Vũ quân tướng lĩnh hô hấp không khỏi cứng lại.

Mà tại bị qua một vòng này thế công qua đi, không biết cự thủ đột nhiên dừng lại như vậy một cái sát na, phía trên cuồng bạo sóng điện từ khuấy động, truyền lại ra một cái tối nghĩa tin tức:

"Cái này, vũ trụ, tiểu côn trùng nhóm rất thú vị."

Sau đó, không biết cự thủ phô thiên cái địa tiếp tục chộp tới!

Dọc theo con đường này, từng khỏa dọc đường tinh thần lay động, dập tắt, vỡ vụn, khắp nơi đều tại bộc phát sáng chói cường quang, giống như là lấy vũ trụ làm bối cảnh nở rộ pháo hoa, ngũ thải ban lan tia vũ trụ rơi vào trong mắt, mang cho Thần Vũ quân các tướng lĩnh không phải bất kỳ mỹ cảm gì, mà là cực hạn sợ hãi!

Không biết cự thủ đã gần ngay trước mắt, mà cho tới bây giờ bọn hắn đều không có thoát ly khỏi cự thủ lòng bàn tay phạm vi bao phủ, mãnh liệt sợ hãi để các tướng lĩnh nhao nhao cuồng hống:

"Còn bao lâu nữa!"

"Lên cho ta a!"

"Không gian khiêu dược chuẩn bị sẵn sàng! Đếm ngược, năm, bốn "

Ầm ầm ầm ầm!

Sau một khắc, lạc hậu tám tòa chiến tranh cứ điểm đã bị không biết cự thủ hung hăng đụng trúng, toàn bộ cứ điểm mặt ngoài phòng hộ đại trận trong khoảnh khắc vỡ vụn, vết rạn trải rộng, tại vô số cấu kiện rơi vãi bên trong giống như là một cái bị vỗ trúng tennis đồng dạng bay ra ngoài!

Những cái này chiến tranh cứ điểm đã từng mang cho rất nhiều văn minh lấy tử vong, hủy diệt, sợ hãi, giờ này khắc này lại giống như là một cái rách rưới đồ chơi, dễ dàng sụp đổ. Mà ở trong quá trình này, cái này tám tòa chiến tranh cứ điểm động lực động cơ bắt đầu mất đi hiệu lực, mà ngay tại sập co lại Phiêu Lưu Cổ Giới lực hút bắt đầu nắm kéo mấy cái này cứ điểm, trong nháy mắt hướng về kịch liệt sụp đổ Cổ Giới trung tâm rơi đi.

"A! A!"

"Không muốn!"

"Cứu ta! Kỷ đại nhân cứu chúng ta!"

"Mau cứu ta "

Bao quát sắp thoát ly không biết cự thủ phạm vi bao phủ Kỷ Bình Uyên, còn có vẫn như cũ ở vào cực kỳ nguy hiểm ở trong Thần Vũ quân các tướng lĩnh đều nghe được chiến đấu võ trang bên trong truyền đến thảm liệt tín hiệu.

"Ba, hai, một, bắt đầu nhảy vọt!"

Ông!

Cùng lúc đó, tại không biết cự thủ hời hợt đâm cháy tám tòa công phạt chư thiên chiến tranh cứ điểm về sau, phía trước không đến mười toà cứ điểm rốt cục chuẩn bị sẵn sàng, tại chấn động chấn động bên trong biến mất ngay tại chỗ, mà Kỷ Bình Uyên, làm trụ cấp cứ điểm chiến tranh luân bàn cùng Tạo Hóa Đạo Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng tại lúc này hiểm hiểm chưa hề biết cự thủ giữa ngón tay thoát ra, chạy thoát!

Đối với mấy cái tiểu côn trùng tồn tại từ chính mình dưới lòng bàn tay biến mất, không biết cự thủ căn bản không thèm để ý chút nào, cuối cùng giống như là bắt một cái bánh kẹo, năm chi trăm vạn dặm dài ngắn cự chỉ thu nạp, quấy tinh hà, bắt lại ngay tại sụp đổ, hướng về lỗ đen chuyển biến Phiêu Lưu Cổ Giới!

Đã tiếp cận Bạch Oải Tinh trình độ kinh khủng lực hút tựa hồ đối với cái cự thủ này không hề ảnh hưởng, không có bất kỳ cái gì giải thể xu thế, về phần cái kia vài toà bị vỗ trúng chiến tranh cứ điểm, cũng đến tận đây đã mất đi tất cả tín hiệu.

Vũ trụ trong chân không, một chi che đậy tinh hà, lớn không thể đo đếm được cự thủ giống như là bắt bánh kẹo đồng dạng đem một viên hằng tinh kích cỡ Cổ Giới nắm vào trong tay, đây là một bức rung động tuyệt luân cảnh tượng, là một bộ vượt qua thế nhân sức tưởng tượng cực hạn kinh khủng hình tượng!

Cũng chính là tại không biết cự thủ bắt lấy Phiêu Lưu Cổ Giới cái kia một cái chớp mắt, lúc trước đã từng xuất hiện cái kia tối nghĩa ba động lại lần nữa xuất hiện, hiện ra một loại nhàn nhạt mừng rỡ:

"Tìm được."

Vừa mới chạy thoát, tâm thần vẫn như cũ ở vào chấn động kịch liệt bên trong Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ rõ ràng không sai

tiếp thụ lấy cỗ này tín hiệu, mí mắt cuồng loạn, rốt cuộc hiểu rõ chi này không biết cự thủ xuất hiện nguyên do:

"Thì ra là thế!"

"Cái cự thủ này mục đích nguyên lai là Phiêu Lưu Cổ Giới!"

Oanh long long long

Còn không đợi hai người bọn họ nghĩ lại, sau lưng không biết cự thủ tay nắm lấy Phiêu Lưu Cổ Giới, giống như nước biển thuỷ triều xuống đồng dạng nhanh chóng thu hồi, quấy vũ trụ trong chân không lực hút sóng vô cùng hỗn loạn, tinh thần quỹ đạo bị lệch, không đến một lát thời gian liền nhanh chóng biến mất cùng lúc đến phương vị, thật giống như lui trở về một cái khác vũ trụ, quỷ dị tiêu diệt vô tung!

Rộng lớn vô ngần vũ trụ trong chân không, ngoại trừ nơi xa từng khỏa bạo liệt vỡ vụn ra cỡ nhỏ hành tinh, thiên thạch cùng thiên thể, lớn như vậy một cái Phiêu Lưu Cổ Giới, rung chuyển trời đất không biết cự thủ đã biến mất không thấy gì nữa, giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra đồng dạng.

Đám người kinh hồn táng đảm thời khắc, khoảng cách cách đó không xa, vũ trụ trong chân không nào đó một góc, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác biến mất tại phiêu lưu vành đai thiên thạch bên trong, thu nhiếp hết thảy khí tức, cùng hư không hòa thành một thể, đồng dạng nhìn chăm chú lên không biết cự thủ lui bước phương hướng.

Cùng những người khác sợ hãi vô cùng ánh mắt khác biệt, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lại mừng rỡ, ẩn hàm hưng phấn, chờ mong, giống như là phát hiện một cái đại lục mới, duy chỉ có không có bất kỳ cái gì e ngại.

"Hơn trăm vạn dặm phương viên kích cỡ bàn tay, điều động,

tập kết năng lượng còn có điều cần tính toán, khống chế, tâm lực đều đến một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng."

"Cấu thành cái này bàn tay quy tắc hết sức kỳ quái, Hòa Vũ trụ vật lý hằng số có rất nhỏ sai lầm, đồng thời từ bàn tay xuất hiện đến biến mất kinh lịch một cái điều chỉnh quá trình, lại thêm hắn từng nói 'Cái vũ trụ này' "

"Chẳng lẽ, đây là một cái khác vũ trụ sinh mạng thể mà Phiêu Lưu Cổ Giới, hoặc là nói là Chủ Thần không gian chính là từ hắn sáng tạo, không biết ở vào nguyên nhân gì lưu lạc đến cái vũ trụ này, thẳng đến Chủ Thần không gian bắt đầu sụp đổ hắn mới có phát giác, cho nên vượt qua vũ trụ ở giữa cách, đem thu hồi "

Nhạc Bình Sinh chỗ đi con đường, là ý thức đã tồn tại con đường, vũ trụ vạn vật, hết thảy hết thảy, thời gian cũng tốt, không gian cũng tốt, đều là ý thức giao phó cho khái niệm cùng ý nghĩa. Làm quan trắc người đang quan sát lượng tử thời điểm, mỗi lần quan sát lượng tử trạng thái đều không giống nhau. Mà bởi vì không gian vũ trụ tất cả vật chất đều là từ lượng tử tạo thành, mỗi một lần quan trắc kết quả cùng lựa chọn khác biệt, liền sẽ bồi dưỡng khác biệt lịch sử, cũng bồi dưỡng khác biệt vũ trụ, cái này tất cả vũ trụ tập hợp, chính là đa nguyên vũ trụ.

Đa nguyên vũ trụ cũng là một cái trên lý luận vô hạn cái có lẽ có hạn cái khả năng vũ trụ tập hợp, bao gồm hết thảy tồn tại cùng khả năng tồn tại sự vật: Tất cả không gian, thời gian, vật chất, năng lượng cùng miêu tả bọn chúng định luật vật lý cùng vật lý hằng số. Không biết cự thủ bên trên bị Nhạc Bình Sinh cảm giác được kỳ quái tạo dựng quy tắc liền cùng hắn chỗ vũ trụ có rất nhỏ chênh lệch, không thể nghi ngờ vì hắn suy đoán tăng thêm quả cân.

"Nếu như cái này tồn tại thật đến từ một cái khác vũ trụ "

Nghĩ tới đây, Nhạc Bình Sinh ánh mắt càng thêm hừng hực!

Đơn thể vũ trụ to lớn, vốn là gần như vô cùng vô tận, mà khả năng này mang cho hắn cảm giác thật giống như một người liều mạng leo lên sơn phong, sắp đăng đỉnh là lại phát hiện còn có một mảnh rộng lớn hùng phong chờ đợi chính mình đi chứng kiến, kinh lịch, chẳng những không làm cho người sa sút tinh thần, ngược lại tràn đầy không thể ngăn cản sức hấp dẫn!

Bất quá muốn chứng minh những cái này, hắn còn cần một chút tác chứng.

Nhìn chăm chú phương xa, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, toàn lực thu liễm khí tức, lặng lẽ tới gần

Vũ trụ trong chân không, trống trải, tĩnh mịch, rét lạnh.

Nhưng mà không gian vũ trụ bên trong rét lạnh, nhưng lại xa xa không kịp ở đây nội tâm mỗi người bên trong hàn ý.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ thời gian, tại ý thức đến kinh khủng không biết cự thủ triệt để biến mất về sau, lấy Long Vô Thủ cùng Kỷ Bình Uyên hai vị đại năng cầm đầu, song phương nhân mã lục tục đi ra, chưa tỉnh hồn ngóng nhìn hướng về phía không biết cự thủ tiêu tán phương hướng.

Chiến tranh luân bàn trước đó, một đám tướng lĩnh tề tụ, cầm đầu Kỷ Bình Uyên khuôn mặt như là vạn năm sông băng, nhìn chằm chặp không biết cự thủ biến mất phương hướng, không biết suy nghĩ cái gì.

"Đại nhân, hai mươi hai hào, cùng mười ba đến số hai mươi cứ điểm hoàn toàn tổn hại mất liên lạc!"

"Đại nhân, chúng ta lấy cứ điểm dò xét sóng ngắn quét nhìn cái này mấy chục vạn dặm phạm vi, không có tìm được lúc trước người kia bóng dáng!"

Đồng thời chiến tổn tình huống cũng từ thủ hạ từng cái tướng

lĩnh báo cáo mà đến, ngoại trừ lúc trước tiến vào Phiêu Lưu Cổ Giới bặt vô âm tín hơn mười tên Hư Cảnh Võ Thánh bên ngoài, còn có tám tòa chiến tranh cứ điểm không có trốn qua không biết cự thủ bao trùm, hoàn toàn hư hại.

Trọn vẹn tám tòa! Tám tòa hao phí khổng lồ tài nguyên chế tạo thần võ chiến tranh cứ điểm toàn bộ hủy ở cự thủ phía dưới! Lại thêm chôn vùi tại Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong Bạch Yến Thăng các tướng lãnh, đối với toàn bộ Thần Vũ quân tới nói đại biểu cho gần một phần ba hạch tâm lực lượng tổn thất, đã là nguyên khí đại thương!

Không chỉ như thế, chính là lúc trước rõ ràng cùng Chủ Thần không gian có cực lớn liên quan Nhạc Bình Sinh, cũng trong lúc hỗn loạn biến mất, không biết tung tích.

"Thật to gan, thật to gan "

"Chẳng cần biết ngươi là ai, mặc kệ ngươi là cái gì "

Như là sắp phun trào núi lửa, một cỗ không ức chế được bạo ngược khí tức trên người Kỷ Bình Uyên kích động:

"Nhất định phải bẩm báo tám Giới Vương đại nhân cùng chư vị Thiên Vương, chỉ có bọn hắn mới có thể xử lý việc này!"

"Đáng hận , đáng hận!"

Đầu tiên là Nhạc Bình Sinh, lại là không biết cự thủ, hắn thân là Thần Vũ quân quân tọa, Hợp Đạo Cảnh đại năng uy nghiêm đã mất hết thể diện.

Ngay tại Kỷ Bình Uyên trong lòng nộ hải cuồn cuộn lúc, Long Vô Thủ thần niệm ba động đột nhiên vượt không truyền lại mà đến:

"Đạo hữu quản lý Thần Vũ quân công phạt chư thiên, kiến

thức rộng rãi, không biết "

Tinh không một góc, Tạo Hóa Ngọc Điệp ánh sáng nhạt chớp động, chậm rãi trôi nổi mà đến, Long Vô Thủ suất lĩnh một đám trưởng lão đứng thẳng trên đó, sắc mặt đồng dạng cũng không dễ nhìn.

Kỷ Bình Uyên chắp hai tay sau lưng, hờ hững quét Long Vô Thủ một chút: "Ngươi là đến xem bản tọa trò cười a "

"Đạo hữu xin không nên hiểu lầm."

Long Vô Thủ lắc đầu, ánh mắt ngưng trọng, nghiêm mặt nói:

"Mới kinh biến, ta Tạo Hóa Đạo một đám trưởng lão đệ tử cũng suýt nữa tử thương thảm trọng, bình yên vô sự cũng bất quá là may mắn mà thôi. Quý quân tổn thất làm cho bọn ta tâm tình nặng nề, bất quá chi này che trời chi thủ khủng bố như thế, đến cùng có gì nền móng, đạo hữu phải chăng biết được "

Chi này không biết cự thủ thể hiện ra che khuất bầu trời, quấy tinh hà kinh khủng uy thế, không thể nghi ngờ đã vượt ra khỏi thực lực của hai người cấp độ, càng quan trọng hơn vẻn vẹn một tay nắm liền có như thế uy năng, tối thiểu cũng là Đạo Tổ một cấp nhân vật!

Thậm chí Long Vô Thủ đều không thể xác định, Đạo Tổ cấp độ tồn tại có thể hay không thể hiện ra đối phương dạng này không thể tưởng tượng, có thể xưng ác mộng thực lực biểu hiện.

"Bản tọa mặc kệ hắn có cái gì lai lịch nền móng! Vũ trụ to lớn, huyền bí vô tận, cho là có chút thực lực liền có thể tùy ý làm bậy, không đem ta Khởi Nguyên Giới để ở trong mắt "

Kỷ Bình Uyên cười lạnh một tiếng:

"Mạo phạm ta Khởi Nguyên Giới, việc này tuyệt sẽ không từ bỏ

ý đồ!"

Tiếng nói vừa hết, cũng không đợi Long Vô Thủ đáp lại, Kỷ Bình Uyên quay người đi trở về chiến tranh luân bàn bên trong, đồng thời hướng từng cái tướng lĩnh đưa tin nói: "Số 21, hai mươi ba hào, phong tỏa hiện trường , chờ đợi mệnh lệnh, đám người còn lại, theo ta trở về quân bộ!"

Với hắn mà nói, Nhạc Bình Sinh biến mất không còn tăm tích, muốn tại tinh không mịt mùng tìm kiếm được như thế một cường giả không thể nghi ngờ đồng đẳng với mò kim đáy biển, việc cấp bách là hướng vương giới nghị đình thông báo không biết cự thủ tin tức, tất cả hắn ngay cả Tạo Hóa Đạo sự tình đều chỉ có thể tạm thời vứt ở một bên.

"Cẩn tuân đại nhân chi lệnh! !"

Còn lại chư vị tướng lĩnh cùng nhau lĩnh mệnh, riêng phần mình về tới chiến tranh trong cứ điểm, sau đó Kỷ Bình Uyên chiến tranh luân bàn chấn động chấn động, dẫn theo cái khác cứ điểm nhảy vọt không gian rời đi, chỉ để lại số 21, hai mươi ba hào cứ điểm trấn thủ phong tỏa chiến trường.

Nhàn nhạt nhìn chăm chú lên Kỷ Bình Uyên rời đi, Long Vô Thủ ánh mắt chớp động, mặc dù không biết không biết cự thủ chủ nhân đến cùng là cái gì phương diện tồn tại, nhưng là Kỷ Bình Uyên nói tới đến cũng không tính là khí phách chi từ, lấy Khởi Nguyên Giới Vũ Trụ Bá Chủ địa vị, còn có rất nhiều ẩn tàng tại phía sau màn bất thế ra tuyệt thế đại năng, tìm kiếm được không biết cự thủ tiến hành thanh toán không phải là không được sự tình.

"Chỉ tiếc "

"Chư vị, đi thôi."

Long Vô Thủ than nhẹ một tiếng, cùng sau lưng một mặt sầu lo mấy tên trưởng lão trở về đến Tạo Hóa Ngọc Điệp nội bộ không gian bên trong.

Tạo Hóa Ngọc Điệp không có ở đây lưu lại, trong nháy mắt trốn vào hư không rời đi.

Sau đó, tại Kỷ Bình Uyên, Long Vô Thủ tuần tự rời đi về sau, ngay tại hai tòa chiến tranh cứ điểm phong tỏa khu vực trung tâm, Nhạc Bình Sinh người khoác thần quốc lĩnh vực, lặng yên không tiếng động xuất hiện.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 693: Tiến Về Trước Tổ Tinh!

Chương 693: Tiến về trước tổ tinh!

Vũ trụ trống trải trong chân không, hai tòa thần võ chiến tranh cứ điểm lẻ loi trơ trọi lơ lửng bất động, thi hành trông coi hiện trường nhiệm vụ.

Nhạc Bình Sinh triển khai thần quốc lĩnh vực hoàn mỹ cùng tinh không hòa thành một thể, cứ như vậy đường hoàng xuất hiện, thời khắc giam khống hiện trường phương viên vạn dặm hai tòa cứ điểm lại không phát giác gì.

Chiến tranh cứ điểm quét hình giám sát thủ đoạn mặc dù phi phàm, nhưng là đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói muốn lừa gạt đi qua lại cực kỳ đơn giản.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực vừa đi vừa về quét mắt hư không, từng cái hư không lưu lại hạt bị hắn Lượng Tử thân xác bắt giữ, trong nháy mắt ngàn tỉ lần tính toán phân tích qua đi, từng đạo số liệu phân tích như thác nước từ hắn trong con mắt chảy xuôi mà xuống.

"Chỉ từ còn sót lại hạt năng lượng đến xem, tạo dựng thành không biết cự thủ năng lượng chỉ là cái vũ trụ này cơ sở nhất năng lượng, vẫn như cũ chỉ coi tứ đại lực cơ bản làm cơ sở, cũng không có cái gì lạ thường địa phương."

"Điều này nói rõ mặc kệ là cái gọi là vũ trụ quy tắc cũng tốt,

thiên đạo pháp tắc cũng tốt, đa nguyên vũ trụ cấu thành có lẽ tại nhỏ xíu vật lý hằng số bên trên có sai lầm, nhưng là tổng thể tuân theo vẫn là giống nhau quy tắc dàn khung."

"Từ lực lượng cấp độ đến xem, không biết cự thủ rõ ràng vượt ra khỏi hợp đạo phạm trù, không biết nếu như phóng tới Khởi Nguyên Giới dàn khung bên trong, cùng cái gọi là thập đại Giới Vương so sánh như thế nào "

Nhạc Bình Sinh dâng lên ý nghĩ này, cũng là đến từ Bạch Yến Thăng trong trí nhớ đối thập đại Giới Vương mịt mờ ấn tượng.

Cùng Mông Đô xuất thân dân gian khác biệt, Bạch Yến Thăng xuất thân từ tổ tinh thế gia, gia thế nội tình mười phần thâm hậu, đối với thập đại Giới Vương dạng này cấp Chí Tôn nhân vật đều có một ít nhận biết. Mà đọc đến qua Bạch Yến Thăng ký ức, Nhạc Bình Sinh đối với toàn bộ Khởi Nguyên Giới, bao quát thập đại Giới Vương dạng này cấp Chí Tôn nhân vật có tiến thêm một bước hiểu rõ.

Nếu như nói mỗi một cái Hợp Đạo Cảnh quân chủ, Tinh chủ, Vực Chủ là tại trong vũ trụ sao trời tọa trấn một phương chư hầu vương giả, như vậy thập đại Giới Vương không thể nghi ngờ là thống ngự dưới trướng những cái này chư hầu Vô Thượng bá chủ, có được chúa tể tinh không quyền hành, khoảng chừng vị thời gian thậm chí so một cái hợp đạo đại năng từ xuất sinh đến tử vong thọ tuổi còn muốn dài!

Về phần cái này mười vị Vô Thượng bá chủ thực lực biểu hiện, Bạch Yến Thăng ký ức cũng là nói không tỉ mỉ, cơ hồ không có người tận mắt chứng kiến qua loại tồn tại này xuất thủ, chỉ biết là mỗi một vị Giới Vương đều là đã vượt ra thời gian, không gian, chiều không gian tồn tại, danh xưng không gian thời gian vĩnh hằng tiêu dao, vạn kiếp bất diệt, là chân chính trên ý nghĩa võ đạo chi thần!

Trừ bỏ vị kia thần bí khó lường Nhân Hoàng không nói, thập đại Giới Vương đã có thể nói đứng ở khởi nguyên kim tự tháp tuyệt đối đỉnh phong, là bàn tay tỉ tỉ chúng sinh vận mệnh đi hướng kinh khủng tồn tại. Nếu như nhất định phải lấy ra tương đối, chỉ sợ cũng chỉ có thập đại Giới Vương loại này đẳng cấp võ đạo chi thần, mới có thể cùng không biết cự thủ đằng sau tồn tại đánh đồng.

"Nếu như nói Chủ Thần không gian là đối phương sáng tạo lời nói, đưa lên đến nơi đây có mục đích gì "

Nhạc Bình Sinh ẩn ẩn đã nhận ra cái gì, chỉ bất quá đã biết tin tức quá ít, hết thảy đều giống như ngắm hoa trong màn sương đồng dạng không chân thiết.

"Mặc dù Lượng Tử thân xác mỗi thời mỗi khắc đều tại tiến hóa, nhưng là khoảng cách loại tồn tại này chênh lệch không nhỏ."

"Núi cao còn có núi cao hơn, vẻn vẹn là Hợp Đạo Cảnh đều không có đơn giản như vậy, ta còn cần thời gian."

Tận mắt chứng kiến xa như vậy viễn siêu ra hắn thực lực, sinh mệnh cấp độ tồn tại, Nhạc Bình Sinh ngược lại tràn ngập một loại tâm tình vui sướng.

Đây là bởi vì Nhạc Bình Sinh có đầy đủ tự tin, đây là đối với hắn chỗ đi ra trước nay chưa từng có tiến hóa chi lộ tự tin. Đi đến bây giờ một bước này, hắn Lượng Tử thân xác đã có vi mô tầm nhìn, thân thần phục chế, thời gian đình trệ, hàng duy đả kích, tạo dựng thần quốc thời không, thần quốc thời không bên trong chi phối tứ đại lực cơ bản các loại dính đến vũ trụ quy tắc bản chất cường hãn năng lực, tại đơn thuần sinh mệnh trên bản chất bất kỳ một cái nào Hợp Đạo Cảnh đại năng đều không thể so sánh cùng nhau!

So sánh "Chất", Nhạc Bình Sinh càng thêm khiếm khuyết, chính

là "Lượng" .

Phạm vi nhỏ thời gian đình trệ, không gian hàng duy đả kích, tứ đại lực cơ bản chi phối các loại năng lực tiêu hao tâm thần, sức tính toán, năng lượng, cùng tại phạm vi lớn thậm chí toàn bộ vĩ mô vũ trụ tiêu chuẩn bên trên tiêu hao hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Mà chỉ cần hắn xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới, lấy chư thiên văn minh trí tuệ tinh hoa dung hội bản thân kế hoạch thuận lợi áp dụng, hắn bất luận là sinh mệnh cấp độ vẫn là lực lượng đều sẽ triệt để thuế biến, cái này từng cái Vô Thượng bá chủ, tinh không chúa tể với hắn mà nói cũng không phải là xa không thể chạm tồn tại!

Cùng vô tận vũ trụ từng cái đứng thẳng đỉnh cao nhất Vô Thượng chúa tể tranh phong, ra sao khoái ý một sự kiện

Bất quá lấy chúng thân thần xâm lấn Chư Thiên Vạn Giới, hấp thu hạch tâm tinh hoa, cái này cũng nhất định là một cái vô cùng to lớn, phức tạp, dài dằng dặc kế hoạch, có phong hiểm, chỗ tiêu tốn thời gian, tâm lực chỉ sợ khó có thể tưởng tượng.

"Như vậy, cần phải đi."

Dừng lại một lát, Nhạc Bình Sinh đưa mắt nhìn sang Tạo Hóa Ngọc Điệp biến mất phương hướng, mỉm cười, sau đó lặng yên không tiếng động dung nhập hư không, hướng về tương phản phương hướng rời đi.

Vô luận không biết cự thủ vẫn là thập đại Giới Vương đều cùng hắn hiện tại không quan hệ, mượn từ Hồng Hoang Giới phóng xạ vạn giới thời cơ đã chôn xuống, kế hoạch ngay tại chầm chậm triển khai, mà hắn bản tôn thì có trọng yếu giống vậy sự tình đi làm.

Đó chính là tiến về trước trong vũ trụ, vạn giới trung ương, Nhân Hoàng quật khởi chỗ, khởi nguyên tổ tinh!

Nơi đó, siêu huyền kỹ thuật, võ đạo văn minh chưa từng có phồn thịnh; nơi đó, vô số bá chủ cấp cường giả trăm tàu tranh lưu; càng quan trọng hơn là, hắn chỗ truy tìm vấn đề, có lẽ sẽ đạt được đáp án!

Hư không loạn lưu bên trong, một tôn đĩa ngọc đi ngược dòng nước, Hư Không Xuyên đi.

Tạo Hóa Ngọc Điệp nội bộ động thiên, Tiên cung trong đại điện. Một đám chân truyền đệ tử, đạo quân, trưởng lão bởi vì lúc trước xuất hiện lại biến mất không biết cự thủ dư kinh chưa tiêu, lo lắng chờ đợi Long Vô Thủ đám người trở về.

Ở trước mặt bọn họ, hơi mờ hàn cổ Sinh Tử Quan bên trong, Quân Quy Tàng sắc mặt tái nhợt nằm ở trong đó, cũng không có tỉnh táo lại dấu hiệu.

Mà lại loáng thoáng có thể xem đến, Quân Quy Tàng mặt ngoài thân thể thỉnh thoảng có một chút một điểm linh quang tung bay ra, chỉ bất quá không cẩn thận quan sát khó mà phát hiện.

Một râu tóc bạc trắng, thân hình cao lớn trưởng lão dẫn đầu phát hiện, sắc mặt kịch biến: "Đây là nguyên thần tán loạn dấu hiệu!"

"Cái gì! "

"Tại sao có thể như vậy, chưởng giáo đại nhân không phải đã lấy hàn cổ băng quan trấn áp lại Quân sư huynh thương thế a tại sao lại như thế "

"Các vị trưởng lão, cái này nên làm thế nào cho phải "

Chỉ một thoáng, một đám môn nhân từ hồi hộp bên trong lấy

lại tinh thần, lập tức xôn xao, nhất là Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết cái này hai tên đạo quân càng là trong lòng đại loạn, hai mắt đỏ bừng nói:

"Không có khả năng, Quân sư huynh bất quá là tinh huyết thâm hụt, lại thêm tâm lực tiêu hao quá lớn mà thôi, làm sao có thể nguyên thần sụp đổ!"

Đúng lúc này, đại điện bên ngoài một cái đồng tử mừng rỡ chỉ vào thiên khung cao giọng nói:

"Chưởng giáo đại nhân trở về, Quân sư huynh được cứu rồi!"

Thiên khung mở rộng, mấy đạo thân ảnh hạ xuống, chính là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ cùng mấy tên hạch tâm trưởng lão thương thảo hoàn tất về sau, trở về tại đây.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 694: Tái Tạo Hồn Thể!

Chương 694: Tái tạo hồn thể!

Tựa như nhân gian tiên cảnh Tiên cung bên trong, Tiên Vân phiêu miểu, Long Vô Thủ cùng mấy vị trưởng lão thân ảnh vừa mới hạ xuống, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết hai người nghe được động tĩnh không kịp chờ đợi từ đại điện bên trong xông ra, thần sắc buồn giận nói:

"Chưởng giáo đại nhân, van cầu ngươi, mau mau cứu Quân sư huynh đi!"

"Quân sư huynh, Quân sư huynh hắn "

Long Vô Thủ nhướng mày: "Hắn thế nào "

Nói chuyện đồng thời, Long Vô Thủ tay áo hất lên, đi đầu một bước bước vào đại điện, từ đám người tách ra trong thông đạo đi tới Sinh Tử Quan trước mặt.

"Ừ"

Long Vô Thủ sắc mặt có chút trầm xuống:

"Đây là nguyên thần tán loạn dấu hiệu, lấy mệnh hồn thanh đăng, còn có thất tinh tụ hồn đăng đến!"

Cái gọi là mệnh hồn thanh đăng, là Tạo Hóa Đạo mỗi một cái chân truyền đệ tử đều sẽ có được sự vật, có bọn hắn một luồng

thần niệm, đèn đuốc trạng thái liền đại biểu cho tên đệ tử này sinh mệnh trạng thái, một khi đèn đuốc dập tắt, cũng liền đại biểu cho tên đệ tử này triệt để hồn phi phách tán.

Quả nhiên, làm một vị Tạo Hóa Đạo trưởng lão cấp tốc mang tới Quân Quy Tàng mệnh hồn thanh đăng, đau lòng nhức óc đi tới lúc, mỗi một người đệ tử đều thấy được thuộc về Quân Quy Tàng mệnh hồn thanh đăng giờ phút này đã ảm đạm tới cực điểm, một điểm ánh sáng nhạt tại thanh đăng bên trong phiêu diêu, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ dập tắt.

Long Vô Thủ thần sắc nhàn nhạt, nhìn không ra nội tâm suy nghĩ, mà dạng này nghiêm trọng tình huống để Tạo Hóa Đạo tất cả trưởng lão cùng nhau lắc đầu, trong lòng âm thầm thở dài, ánh mắt bên trong cũng tận là vẻ thương tiếc.

Lấy Tạo Hóa Đạo nội tình thủ đoạn, nguyên thần tán loạn thương thế như vậy mặc dù cực kỳ nghiêm trọng, lại không phải vô lực hồi thiên. Đừng nói Quân Quy Tàng vẻn vẹn xuất hiện nguyên thần tán loạn xu thế, chính là hắn chỉ còn lại có một luồng tàn hồn, từ Đạo Tổ xuất thủ đều có thể đem hắn từ Quỷ Môn quan kéo trở về. Chân chính làm bọn hắn thương tiếc chính là, nghiêm trọng như vậy thương thế đã tổn thương đến Quân Quy Tàng đạo cơ!

Quân Quy Tàng có vạn năm khó gặp tuyệt thế chi tư, thiên phú, tâm tính, căn cốt không có chỗ nào mà không phải là thiên tài trong thiên tài, Quy Tàng Chân Quân chi danh danh chấn Hồng Hoang Giới, tự học đạo mới bắt đầu một đường thẳng tới mây xanh, bất quá ba ngàn năm không đến thời gian liền từ một giới phàm thân trở thành vô số người tu đạo ngưỡng vọng tồn tại, ép tới cùng thế hệ nhân vật thiên tài mấy ngàn năm bên trong đều không ngẩng đầu được lên, ra sao phong thái tuyệt thế!

Vậy mà lúc này giờ phút này, lấy những trưởng lão này tầm mắt kiến thức lại thấy được rõ ràng, bây giờ Quân Quy Tàng

nguyên thần tán loạn, tinh huyết thâm hụt nghiêm trọng, đạo cơ tổn hao nhiều, coi như có thể cứu về đến nguyên bản cảnh giới cũng sẽ khó mà bảo trì, có rất lớn khả năng cảnh giới rút lui, không có cái gì kinh người cơ duyên, trong thời gian ngắn khó khôi phục.

Cái này cũng liền đại biểu cho bọn hắn vị này nguyên bản có hi vọng tại sáu ngàn thọ tuổi xung kích Đạo Tôn chi cảnh tuyệt thế chi tài, vẫn lạc.

Còn không đợi Long Vô Thủ có chỗ phân phó, phía sau hắn mấy vị hạch tâm trưởng lão liền lên trước một bước:

"Chưởng giáo là muốn lấy Tinh Đấu Ngưng Hồn đại trận vì Quy Tàng tái tạo hồn thể thôi chúng ta tới giúp ngươi một tay."

Long Vô Thủ gật đầu, cũng không có trì hoãn, đem trong đại điện đám người toàn bộ khu ra về sau, còn lại mấy tên hạch tâm trưởng lão cầm trong tay thất tinh tụ hồn đăng, lấy Long Vô Thủ cùng Quân Quy Tàng chỗ là trận nhãn trung tâm, hư không trận văn dập dờn, một đạo đại trận rơi xuống, đem điện nội điện bên ngoài triệt để ngăn cách.

Đưa tay một điểm, hàn cổ Sinh Tử Quan nắp quan tài mở ra, Long Vô Thủ nhìn chăm chú Quân Quy Tàng mặt mũi tái nhợt, trân trọng lấy ra một cái tiểu xảo bình ngọc.

Mắt thấy đến Long Vô Thủ lấy ra cái này bình ngọc, ở đây hạch tâm trưởng lão ánh mắt chấn động một cái, tựa hồ vượt qua đoán trước:

"Chưởng giáo, ngươi đây là "

"Không sao. Cứu người quan trọng."

Long Vô Thủ nhàn nhạt khoát tay áo:

"Như vậy, bắt đầu đi."

Mênh mông bát ngát trong vũ trụ, ức vạn lưu chuyển, các loại quang huy phun trào như nước thủy triều.

Chính là tại dạng này mênh mông vô ngần, sinh mệnh tuyệt tích vũ trụ biển sao bên trong, Nhạc Bình Sinh như là nhảy vọt tinh thần, toàn lực phát động ở giữa mỗi một lần thời gian lập lòe đều mặc toa quá gần mười vạn dặm không gian vũ trụ, hướng về một cái không biết khu vực cấp tốc bước đi.

"Mệnh hồn thanh đăng quả nhiên."

Cực tốc xuyên qua trình bên trong, Nhạc Bình Sinh trong mắt đột nhiên hiện lên một tia ý nghĩa không rõ ý cười.

Làm liên tục hàng ngàn, hàng vạn lần Hư Không Xuyên toa, tâm thần mỏi mệt về sau, hắn sẽ riêng lấy Lượng Tử thân xác tốc độ tại trong vũ trụ ngao du, tại Lượng Tử thân xác toàn lực mô phỏng quang tử trạng thái, hắn tốc độ đi tới đồng dạng kinh người vô cùng, trong nháy mắt bộc phát tốc độ thậm chí tiếp cận á quang nhanh!

Chỉ tiếc Lượng Tử thân xác mặc dù không phải vật chất không phải năng lượng, nhưng là hạt năng lượng muốn chân chính thực hiện tốc độ ánh sáng vận động không thể mang theo bất kỳ tin tức, Lượng Tử thân xác bên trong khổng lồ tin tức ngược lại biến tướng trở thành trói buộc.

Bất quá đây hết thảy đều tại theo Lượng Tử thân xác mỗi thời mỗi khắc tiến hóa tại ưu hóa, giải quyết. Nhạc Bình Sinh có đầy đủ tự tin, mặc kệ là đạt tới tốc độ ánh sáng, vẫn là lợi dụng lượng tử dây dưa thực hiện vượt tốc độ ánh sáng, đều cũng không phải là không thể nào sự tình!

"Dựa theo thời gian suy tính, đã qua khoảng năm canh giờ, ta

hẳn là đi tới khoảng cách mấy chục triệu dặm. Đại khái là là Thái Dương Hệ bên trong Địa Cầu đến mặt trời khoảng cách mà thôi."

"Vũ trụ, quá lớn, năm canh giờ thời gian, khoảng cách mấy chục triệu dặm, ngay cả một cái cỡ nhỏ hành tinh hệ phạm vi đều không có đi ra khỏi. Nếu như không có chiến tranh cứ điểm dạng này có thể chế tạo lỗ sâu, trực tiếp không gian khiêu dược thủ đoạn, chỉ là động một tí lấy năm ánh sáng kế không gian khoảng cách, cũng đủ để cho một cường giả đang đuổi đường quá trình bên trong chết già."

Tĩnh mịch trong chân không, Nhạc Bình Sinh âm thầm cảm thán.

Mỹ lệ hùng kỳ tráng lệ vũ trụ kỳ cảnh thu hết vào mắt, liền ngay cả hắn giờ này khắc này cũng không khỏi đến cảm thán vũ trụ rộng lớn vô ngần, sinh ra một loại vô cùng nhỏ bé cảm thụ.

Bất quá hắn thoát ly Thần Vũ quân đột ngột tiến vào vũ trụ chân không cũng không phải là tự tìm đường chết, mà là tại đương thời Kỷ Bình Uyên dẫn đầu bọn hắn đám người đến Phiêu Lưu Cổ Giới chỗ lúc, hắn phát hiện tinh đồ phía trên, khoảng cách Phiêu Lưu Cổ Giới cách đó không xa có một viên mười năm trước bị Khởi Nguyên Giới phát hiện, đang đứng ở khai phát trạng thái tư nguyên tinh!

Mà Thần Vũ quân tiền trạm thăm dò bộ đội sở dĩ có thể phát giác Phiêu Lưu Cổ Giới tồn tại, cũng là có viên này tư nguyên tinh bên trên thế lực quan sát thiên tượng, phát hiện dị trạng sau thông báo.

Căn cứ Bạch Yến Thăng ký ức, bất luận cái nào một chi tinh không quân viễn chinh, đều là chỉ phụ trách tinh cầu thăm dò, chinh phục. Mà sinh mệnh tinh cũng tốt, tư nguyên tinh cũng tốt, khai thác làm việc đều là giao cho từng cái giới vực bên trong tông phái, thế gia nhóm thế lực, lấy đấu thầu phương thức quyết định

từ phương nào tiến hành khai thác. Mà phát hiện viên tinh cầu này quân viễn chinh thì được hưởng trận thi đấu nhỏ lệ rút thành , bất kỳ cái gì từ viên này tư nguyên tinh bên trên vận tải đi ra tài nguyên đều muốn theo giá quy ra, rút thành qua đi làm quân viễn chinh quân phí chi tiêu.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, Thần Vũ quân bên trong hạn chế quá lớn, hất lên Mông Đô thể xác không thể thoát khỏi quân vụ, chỉ có thể làm hắn từ Bắc Hoang hiểu rõ Khởi Nguyên Giới ván cầu. Vừa vặn đụng phải Phiêu Lưu Cổ Giới, không biết cự thủ cái này một loạt biến hóa, hắn tự nhiên muốn thoát khỏi Thần Vũ quân trói buộc.

Mà bây giờ viên này khoảng cách Nhạc Bình Sinh cũng không xa xôi tư nguyên tinh bên trên, lượng lớn tài nguyên liên tục không ngừng vận chuyển về thứ tám giới vực khu vực hạch tâm, cái này từng chiếc từng chiếc đồng dạng có thể tiến hành không gian khiêu dược tàu vận tải, với hắn mà nói chính là tiến vào Khởi Nguyên Giới khu vực hạch tâm cơ hội tốt!

=

Nhạc Bình Sinh xông ra, cùng Hợp Đạo Cảnh giao thủ, tứ đại lực cơ bản vô hiệu hóa, bỏ chạy,

Tao ngộ, tông môn, mẫu nữ, lẫn vào, tiến về trước tổ tinh, lấy được thân phận

Quân Quy Tàng, từ hôn

Nhân Hoàng thảo đường, thập đại Thánh Giới

【 trước kia có ngũ giai trở lên, nhưng là hiện tại, đột phá ngũ giai lúc lại biến thành Chủ Thần chất dinh dưỡng phát triển không gian, chống cự không được; không gian sụp đổ muốn duy trì duyên cớ, Chủ Thần ý chí không cách nào toàn lực 】

Phá hư, Động Hư, quy hư, Thiên Nguyên, Tinh chủ (hợp đạo), Giới Vương (Đại La), Nhân Hoàng (Hỗn Nguyên)

Nơi đó hằng tinh cơ hồ đều đã dập tắt, trong hư không chỉ có vĩnh hằng hắc ám cùng rét lạnh. Các loại vật liệu khai thác độ khó cực lớn, lực hút biến hóa dị thường, càng là muốn thời thời khắc khắc lọt vào Gamma xạ tuyến xâm nhập.

Thủ đô tinh, quân sự cứ điểm, hành chính tinh cầu, truyền thâu trung tâm

Thứ tám vương giới nghị đình. Ba ngàn đại đạo thiên ma

Chủ Thần không gian triển khai chỉ sợ có toàn bộ tinh hệ lớn như vậy.

Lôi đài

Khởi nguyên chi địa, Giới Vương võ điệu Thiên Vương, mười thánh tòa, không muốn bi thương, bởi vì ngươi đã tận lực

Giới Chủ thế giới,

Thiên Ma Tinh thể đánh vỡ giới bích, Vực Ngoại Thiên Ma giáng lâm, ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên Vực Ngoại Thiên Ma, lưu thoán, thiên ma vũ trụ đế vương

Vạn giới đại loạn đấu, thảo phạt Khởi Nguyên Giới

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 695: Quân Quy Tàng Đạo Lữ

Chương 695: Quân Quy Tàng đạo lữ

Thông qua Bạch Yến Thăng ký ức, Nhạc Bình Sinh biết muốn đi vào tổ tinh, đối với hắn dạng này không có thân phận hắc hộ tới nói không phải một kiện sự tình đơn giản.

Từ chỉnh thể đến xem, toàn bộ Khởi Nguyên Giới trên thực tế là hiện lên chia cắt trạng thái.

Trong đó khởi nguyên tổ tinh là tuyệt đối trung tâm, lấy quốc gia tương đối thì tương đương với thủ đô, là bao trùm lên thiên tinh hệ tinh không cương vực trái tim; mà lấy tổ tinh chỗ làm trung tâm hướng ra phía ngoài phóng xạ, chia cắt một đến mười cái vũ trụ phiến khu thì là mười cái vô cùng to lớn khu hành chính, thập đại Giới Vương là trên danh nghĩa Chúa Tể Giả.

Thập đại giới vực bên trong, càng đến gần tổ tinh khu vực, Khởi Nguyên Giới lực khống chế liền càng mạnh, phát triển cũng liền càng phồn thịnh; càng là hướng ra phía ngoài phóng xạ khu vực cũng liền càng hoang vu, càng cằn cỗi, đại bộ phận đều là lấy tư nguyên tinh khai phát làm chủ, thường thường cũng sẽ trở thành vô số người mang dã tâm mạo hiểm giả nhạc viên.

Nhưng là đối với Khởi Nguyên Giới ức vạn vạn võ giả tới nói, khởi nguyên tổ tinh có địa vị chí cao vô thượng, đây là nhân tộc khởi nguyên chi địa, hết thảy sử thi thần thoại bắt đầu địa phương, hơn ngàn cái tinh hệ cương vực bên trong vô tận tài

nguyên, đều tại đảo ngược ngược dòng, hướng về khởi nguyên tổ tinh hội tụ.

Vô số truyền thừa mười vạn năm trở lên thế gia, tông môn, giáo phái, thánh địa căn cơ đều tại đây, không biết bao nhiêu ẩn thế đại năng tại tổ tinh ẩn cư tiềm tu, lại có không biết bao nhiêu ngàn năm, vạn năm khó ra tuyệt thế thiên tài, quỷ tài, quái tài ở đây phong vân tế hội, quần hùng tranh bá!

Tuyệt thế công pháp, tuyệt thế tạo hóa, tuyệt thế thiên tài, cường giả tuyệt thế, quyền lợi, tài phú, địa vị, kỳ ngộ hết thảy hết thảy đều hội tụ ở khởi nguyên tổ tinh, cho nên, khởi nguyên tổ tinh là làm biết không thẹn vạn giới trung tâm, là ức vạn vạn võ giả đánh vỡ đầu đều muốn tiến vào địa phương, là bọn hắn nhớ thương chỗ!

Nhưng mà cũng chính bởi vì vậy, tiến vào tổ tinh tinh không đường thuỷ quản lý cũng chưa từng có nghiêm ngặt, nổi danh ngạch hạn định, tốn hao cực kỳ không ít bên ngoài, một võ giả nhất định phải đi lên ngược dòng tìm hiểu đời thứ ba thân gia đều vô cùng trong sạch, đồng thời có đầy đủ chứng minh thân phận, trải qua xét duyệt về sau mới có được tiến vào tổ tinh tư cách.

Thân là một cái không rõ lai lịch hắc hộ, như thế nào vạn vô nhất thất tránh thoát các loại thẩm tra an toàn tiến vào tổ tinh, Nhạc Bình Sinh còn cần hảo hảo kế hoạch một chút. Nếu không tổ tinh bên trong tàng long ngọa hổ, tuyệt đỉnh đại năng tầng tầng lớp lớp, một khi xuất hiện cái gì chỗ sơ suất hắn liền sẽ rơi vào bị cùng công chi cảnh hiểm nguy.

Một khi kinh động đến thập đại Giới Vương cái này một đẳng cấp cường giả, hậu quả khó mà lường được. Đừng nói là chính Nhạc Bình Sinh, chính là lúc trước cái kia không biết cự thủ đẳng sau tồn tại, nếu là dám xuất hiện tại khởi nguyên tổ tinh gây sóng gió, tám chín phần mười cũng hạ tràng đáng lo.

Mà hết thảy này, đều cần trước thông qua cái này mới mở không tính xa xôi tư nguyên tinh làm ván nhảy, tiến vào thứ tám giới vực khu vực hạch tâm về sau mới quyết định.

Bất quá cái này cái gọi là cũng không xa xôi cũng chỉ là căn cứ vào toàn bộ tinh hệ tiêu chuẩn so ra mà nói, chính Nhạc Bình Sinh tính ra dựa theo hắn hiện nay tốc độ, đến viên này khai thác bên trong tư nguyên tinh tối thiểu cần hơn nửa tháng công phu.

Mà lại trong vũ trụ nguy hiểm tầng tầng lớp lớp, dọc theo con đường này các loại hằng tinh gió, tia vũ trụ, vết nứt không gian ăn mòn, cũng chỉ có hắn kẻ tài cao gan cũng lớn, mới dám tại biết tọa độ tình huống dưới ngao du tinh không, chạy tới nơi đó. Đổi lại cái khác Hợp Đạo Cảnh đại năng, tại không có chiến tranh cứ điểm dạng này có thể tiến hành không gian khiêu dược tái cụ tình huống dưới cũng không dám như thế.

Vũ trụ biển sao bên trong, Nhạc Bình Sinh tốc độ càng thêm nhanh mấy phần, hướng về trong đầu tọa độ địa điểm bước đi

Mấy chục canh giờ về sau, vũ trụ biển sao một chỗ khác, cũng chính là không biết cự thủ đã từng xuất hiện địa phương.

Ông!

Một cỗ quỷ bí chấn động cảm giác từ tinh không bên trong đột ngột truyền đến, sau đó một tôn tiểu xảo ngọc toa xé tan bóng đêm, xuyên thẳng qua mà ra.

Một đạo nguy nga ức vạn, vĩ ngạn vô song nam tử thân ảnh một bước đi ra.

Đây là người khuôn mặt phổ thông nam tử trung niên, thân hình cao lớn, đứng chắp tay, tùy ý quét mắt hư không, rõ ràng cũng không có làm gì, vẻn vẹn đứng ở nơi đó, liền phảng phất che lại vùng vũ trụ này tất cả quang huy!

Sau lưng chính là theo sát mà tới Kỷ Bình Uyên, đầu hắn cũng không trở về thuận miệng hỏi:

"Như vậy, chính là chỗ này "

Ở tên này nhân vật thần bí đằng sau, Kỷ Bình Uyên cúi thấp đầu xuống, rất cung kính nói: "Đại nhân, chính là nơi đây!"

Tại đối mặt người thần bí thời điểm, Kỷ Bình Uyên dạng này tung hoành vãng lai, chinh chiến tinh không, chấp chưởng quân quyền hợp đạo đại năng thế mà đều cúi xuống kiêu ngạo đầu lâu!

Nam tử thần bí gật gật đầu, nhắm mắt lại tựa hồ tại cảm giác cái gì, nhân vật thần bí trên thân, một cỗ không thể hình dung ý chí lực lượng đã tại trong cõi u minh cùng mênh mông biển sao liên kết cùng một chỗ, đem tự thân khí cơ ký thác tinh không, mỗi một điểm tinh quang đều là tim của hắn đập, hô hấp, cùng có thể kham phá thời gian lưu động, thiên cơ diễn biến con mắt!

Đứng ở nhân vật thần bí sau lưng, Kỷ Bình Uyên lập tức sợ hãi.

Hắn rõ ràng nhìn thấy, tại nhân vật thần bí trước mặt tạo thành một bộ 360 độ toàn cảnh hình tượng, mà mấy chục canh giờ trước bọn hắn đã từng kinh lịch hết thảy đều đang vẽ mặt bên trong phảng phất thời gian quay lại đồng dạng bắt đầu lộn ngược, từ đại thủ xuất hiện đến tiêu tán, là hoàn toàn tình cảnh lại xuất hiện, không có chút nào sai sót!

Loại này không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn, cũng làm cho Kỷ Bình Uyên trên khuôn mặt càng phát cung kính.

Nửa ngày, nhân vật thần bí chậm rãi mở mắt ra, trong đó có vô lượng tinh hà lưu chuyển, rất nhiều tinh thần từ sinh ra đến hủy diệt một đời đều tại hắn trong con mắt thay nhau thoáng hiện.

Hắn ánh mắt nhìn phía vũ trụ biển sao chỗ sâu, phảng phất

xuyên thấu cái vũ trụ này, đã tới một thời không khác, cười nhẹ nói:

"Ký ăn không ký đánh, thừa dịp chủ nhân ra ngoài móng vuốt vươn dài như vậy, cũng không phải đơn giản như vậy liền có thể tính toán "

Kỷ Bình Uyên lông mày giật giật, mở miệng nói: "Đại nhân, không biết cái cự thủ này đằng sau "

"Việc này cùng tinh không quân viễn chinh không quan hệ, Nhân Hoàng bệ hạ cùng thứ tám Giới Vương các hạ không tại giới bên trong, từ ta toàn quyền xử lý việc này."

Nhân vật thần bí nhàn nhạt quét Kỷ Bình Uyên một chút:

"Cấp độ này sự tình , chờ ngươi đến một bước kia sau mới có tư cách biết, hiện tại còn vì thời thượng sớm."

Ngay cả ta cũng không có tư cách biết

Đối mặt nhân vật thần bí, Kỷ Bình Uyên lại không sinh ra bất kỳ phản bác nào tâm tư, hắn trầm ngâm một chút tiếp tục nói:

"Đại nhân, lúc trước còn có một cái cá lọt lưới từ nơi này đào thoát, không biết đi hướng phương nào, hắn cùng Phiêu Lưu Cổ Giới cũng có được không nhỏ liên quan, nên chưa thoát ly mảnh này tinh hệ, không biết đại nhân "

"Cá lọt lưới a "

Nhân vật thần bí mỉm cười:

"Đã dám can đảm giết chết thứ tám giới vực tướng sĩ, như vậy tự nhiên muốn truy cứu tới cùng, hắn chạy không được."

Tiếng nói vừa hết, bao quát không gian thời gian diễn biến bàng bạc ý chí lại lần nữa dung nhập tinh hà, một cỗ không gì

không biết, tính toán tường tận hết thảy mênh mông cảm giác, tràn ngập nhân vật thần bí đôi mắt. Hàng trăm hàng ngàn giữa năm phiến tinh không này trong phạm vi đã từng phát sinh qua biến hóa đều rõ mồn một trước mắt, đáng sợ đáng sợ!

Hắn đây là tại lấy mình tâm dung nạp Thiên Tâm, lấy vũ trụ vận chuyển quy luật cùng quần tinh diễn biến suy tính cá lọt lưới, cũng chính là Nhạc Bình Sinh tung tích!

Dạng này chân trời suy tính giống như là Kỷ Bình Uyên dạng này hợp đạo đại năng cũng có thể làm được, bất quá tại thời gian khoảng cách, phạm vi chiều rộng, cùng suy tính mục tiêu chính xác trình độ bên trên hoàn toàn không thể so sánh nổi. Cùng Kỷ Bình Uyên so sánh, nhân vật thần bí này bày ra thủ đoạn đâu chỉ cao minh gấp mười gấp trăm lần.

"Ừ"

Nhưng mà sau một lát, thần bí nam tử trung niên lông mày bỗng nhiên nhăn lại, cực kỳ hiếm thấy xuất hiện một cỗ sự tình thoát ly chưởng khống ngoài ý muốn thần sắc:

"Ngẫu nhiên vô tự không tồn tại đây là cái gì "

Lập vách tường ngàn trượng, Tiên Vân mịt mờ, đây là một mảnh cực lớn đến không thể hình dung Phù Không Sơn mạch, nhìn xuống mênh mông Hồng Hoang.

Dãy núi chính giữa, ẩn hiện nguy nga Tiên cung, đình đài lâu tạ, tiên cầm bạch hạc, phảng phất là tiên nhân chỗ ở.

Nơi này, chính là Tạo Hóa Đạo sơn môn.

Thông hướng Tàng Kinh Các trên sơn đạo, một thân ảnh lẻ loi độc hành, một bước một cái dấu chân, không nhanh không chậm đi về phía trước.

Mà tại từng cái dãy núi chi đỉnh, từng cái độc lập động thiên phúc địa bên trong, từng tia ánh mắt, thần niệm hoặc sáng hoặc tối bắn ra mà đến, tiếc hận, hờ hững, kính trọng, cười trên nỗi đau của người khác đủ loại không phải trường hợp cá biệt.

Chỗ giữa sườn núi, từng cái thân mang chân truyền phục sức Tạo Hóa Đạo môn nhân lặng lẽ đánh giá dạo bước đi tới Quân Quy Tàng, thỉnh thoảng xì xào bàn tán:

"Quân sư huynh chuyện của bọn hắn nghe nói a "

"Xuỵt! Nói nhỏ chút, các vị trưởng lão đều đã phân phó, không muốn công nhiên đàm luận Quân sư huynh sự tình."

"Sợ cái gì, Quân sư huynh lão đối đầu đã sớm đem hắn đạo cơ tổn hao nhiều, cảnh giới rút lui tin tức truyền khắp, hiện tại không chỉ là chúng ta Tạo Hóa Đạo, chính là Thái Thượng Đạo Quân sư huynh vị kia chưa định đạo lữ chỉ sợ đều biết, không biết bao nhiêu người chờ lấy nhìn Quân sư huynh trò cười đâu."

"Lão đối đầu, là Đoàn sư huynh a Thái Thượng Đạo vị kia đạo lữ đều biết, chẳng phải là nói lần này thông gia treo "

"Tám chín phần mười treo. Phải biết vị kia Phiêu Miểu Tiên Tử được phong làm bản giới thập đại nữ tiên đứng đầu, nghe nói có mười vạn năm khó gặp thăng tiên thể, không riêng chính mình tiến cảnh tu vi cực nhanh, cùng nàng âm dương giao thái, hợp thể song tu đạo quân càng là có thể được đến chỗ tốt cực lớn, không biết bao nhiêu đạo quân muốn âu yếm.

Trước kia Quân sư huynh đồng dạng là thiên chi kiêu tử, nghiền ép cùng thế hệ, cùng nàng là ông trời tác hợp cho, bất quá bây giờ mà không nói Quân sư huynh cảnh giới rơi xuống sự tình, chính là đạo cơ bị hao tổn điểm này, hắn không có cơ duyên to lớn chẳng khác nào vĩnh viễn chỉ có thể dừng lại tại đạo quân chi cảnh, không còn có tiến thêm một bước hi vọng, lấy Thái Thượng

Đạo cùng Phiêu Miểu Tiên Tử tâm cao khí ngạo, làm sao có thể tiếp nhận sợ là không được bao lâu liền có một trận trò hay nhìn."

"Ai, trời cao đố kỵ anh tài a. Bình tĩnh mà xem xét, Quân sư huynh ở tại chúng ta bên trong danh vọng cực cao, vốn cho là ai!"

Đủ loại nghị luận, thần niệm giao lưu đều tại vô thanh vô tức ở giữa hoàn thành, mà trên sơn đạo, Quân Quy Tàng lại bỏ qua hết thảy tập trung mà đến thần niệm, ánh mắt, cất bước đi tới hùng vĩ Tàng Kinh Các trước mặt.

Mà tại chỗ xa xa Thiên Cung thịnh cảnh, một chỗ tầm mắt bao quát non sông trên đài xem sao, Long Vô Thủ đón gió mà đứng, cũng đưa mắt nhìn sang tàng kinh phong phương hướng.

"Ba ngàn năm! Ba ngàn năm thời gian, từ một giới phàm thân đến đạo quân viên mãn chi cảnh, đây là tuyệt thế đại tài, cũng là ta Tạo Hóa Đạo chi phúc."

"Ta cùng hắn tuy không sư đồ chi danh, lại có dạy bảo chi thực, vốn cho rằng kế tiếp ngàn năm, hắn có hi vọng bước ra một bước kia, đạt tới Đạo Tôn chi cảnh."

Long Vô Thủ thật sâu nhìn Tàng Kinh Các, phảng phất thấy được cái kia im lặng độc hành thân ảnh:

"Chỉ tiếc, lại gặp trời ghét "

Tại Tạo Hóa Ngọc Điệp bên trong dù cho trải qua thất tinh tụ hồn đại trận tái tạo hồn thể bảo vệ một tính mệnh, nhưng là Quân Quy Tàng đã nguyên thần tổn hao nhiều, không cách nào nghịch chuyển, chỉ có thể tốn hao thời gian dài dằng dặc từng chút từng chút khép lại điều dưỡng, đi không được đường tắt. Điểm này không chỉ là Long Vô Thủ, chính là đồng dạng Đạo Tôn cảnh giới Thái Thượng trưởng lão cũng xác nhận không sai.

"Chưởng giáo không cần chú ý, dưới tình huống lúc đó, chính

là Đạo Tổ đại nhân đích thân tới cũng khó có thể đền bù Quy Tàng tổn hao nhiều căn cơ, chỉ có thể nói là tạo hóa trêu ngươi."

Long Vô Thủ sau lưng, một trưởng lão lắc đầu khuyên lơn:

"Đây là kiếp số cho phép, nhưng là chỉ cần Quy Tàng đạo tâm kiên định, chém mất Tâm Ma, chưa chắc không có trở lại đỉnh phong ngày đó."

Lời tuy như thế, trên mặt hắn lại tràn đầy vẻ thương tiếc. Tu đạo một đường như là đi ngược dòng nước, không tiến tắc thối, không biết bao nhiêu thiên chi kiêu tử một lần thất bại về sau liền rốt cuộc chưa thức dậy. Quân Quy Tàng một tiếng xuôi gió xuôi nước, mọi việc đều thuận lợi, đối với hắn phải chăng có thể một lần nữa quật khởi, vị trưởng lão này cũng không có cái gì lòng tin

Nhưng mà ai cũng không biết, giờ này khắc này, đứng ở Tàng Kinh Các trước mặt Quân Quy Tàng, đáy mắt đột nhiên toát ra một tia đạt được ước muốn ý cười.

"Tạo Hóa Đạo làm Hồng Hoang Giới tam đại cự đầu một trong, như vậy hắn trong tàng kinh các "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 696: Tàng Kinh Tiên Các

Chương 696: Tàng Kinh Tiên Các

Bây giờ đứng ở Tàng Kinh Tiên Các trước mặt, tự nhiên không còn là cái kia tại Hồng Hoang Giới bên trong quát tháo phong vân Quy Tàng đạo quân, mà là Nhạc Bình Sinh lượng tử thân thần.

Hắn mới thanh tỉnh lại không có hai ngày, tại trải qua mấy ngày thời gian, Nhạc Bình Sinh đã thông qua bản nguyên linh hồn tin tức toàn bộ phân tích Quân Quy Tàng hết thảy ký ức, khí tức, thần niệm ba động, hành vi hình thức các loại, cơ hồ cùng chân chính Quân Quy Tàng không khác nhau chút nào.

Cái này mấy ngày đến nay, Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ liên hợp còn lại hạch tâm trưởng lão đối với hắn thực hành các loại cứu chữa, vận dụng các loại hiếm thấy thần dược, hắn toàn bộ đều có thể rõ ràng cảm giác được. Mà tại đối Quân Quy Tàng đoạt xá quá trình bên trong, Nhạc Bình Sinh tựa như là tại trên mũi đao nhảy múa, tràn đầy mạo hiểm.

Đầu tiên là hắn cũng không nghĩ tới Chủ Thần không gian lại đột nhiên xuất hiện biến hóa, để tiềm phục tại Quân Quy Tàng thể nội thân thần còn đến không kịp phát khởi thế công liền để đám người bọn họ thong dong thoát ly; điểm thứ hai chính là Nhạc Bình Sinh sớm liền dự tính đến giống như là Quân Quy Tàng nhân vật như vậy trên thân, tất nhiên có cùng tính mệnh cùng một nhịp thở mệnh bài một loại sự vật tồn tại, muốn hoàn mỹ thôn phệ

Quân Quy Tàng linh hồn tu hú chiếm tổ lại không bị tương tự thủ đoạn phát giác, đây cũng là một cái hết sức phức tạp quá trình.

Cùng Mông Đô bọn hắn dạng này, chiến đấu võ trang thông tin kết nối liền đại biểu cho sinh mệnh trạng thái Thần Vũ quân tướng lĩnh khác biệt, Quân Quy Tàng cùng một đám đạo quân mệnh hồn thanh đăng nếu là xuất hiện biến hóa gì, dẫn phát người hữu tâm chú ý, không thể nghi ngờ sẽ mang đến cực lớn biến số.

Còn tốt Long Vô Thủ tại đem Quân Quy Tàng để vào hàn cổ Sinh Tử Quan trung hậu cũng không có lập tức kiểm tra thực hư cứu chữa, cho Nhạc Bình Sinh một đoạn giảm xóc thời gian, lợi dụng lượng tử dây dưa nguyên lý đảo ngược xâm nhập, thay thế Quân Quy Tàng mệnh hồn thanh đăng, nếu không dưới tình huống lúc đó ngay tại Quân Quy Tàng thể nội công thành đoạt đất thân thần khó đảm bảo sẽ không bị phát hiện.

Một mặt khác thì là Quân Quy Tàng thân là đỉnh phong đạo quân thực lực cực kỳ cường hoành, mặc dù trọng thương, nhưng là trong nguyên thần phản kháng mười phần mãnh liệt, thậm chí một lần muốn tự hủy nguyên thần, cùng Nhạc Bình Sinh thân thần đồng quy vu tận. Mà thân thần so với bản tôn có vẻ không bằng, phí hết không ít tay chân mới thành công đem trấn áp thôn phệ.

Trận nguy cơ này tại vô thanh vô tức ở giữa hữu kinh vô hiểm vượt qua, tại một cái thực lực cao thâm đại năng dưới mí mắt, đoạt xá hắn kiệt xuất nhất môn nhân, lừa gạt được một vị Đạo Tôn đại năng con mắt, nói ra không biết bao nhiêu người đều sẽ bị dọa sợ, bởi vậy cũng có thể gặp Nhạc Bình Sinh coi trời bằng vung.

Giờ phút này hắn vị trí địa phương, là Tạo Hóa Đạo tiên hiền tại Hồng Hoang đại địa bên trên, lấy vô biên pháp lực mở ra tự thành độc lập thời không sơn môn, chỉ bất quá khi tiến vào Hồng Hoang Giới là Nhạc Bình Sinh đang nằm tại trong quan tài băng bề bộn nhiều việc phân tích Quân Quy Tàng khổng lồ ký ức, tự nhiên không có kiến thức đến Hồng Hoang Giới tổng thể diện mạo, cho

nên không biết Hồng Hoang Giới không biết ở vào vũ trụ phương nào, cũng không biết là Hồng Hoang Giới đến cùng là một viên sinh mệnh tinh, vẫn là một cái vào hư không bên trong mở ra tới khổng lồ vị diện.

"Quân sư huynh, ngươi cũng là đến Tàng Kinh Tiên Các mượn đọc điển tịch sao "

Lúc này, một cái ẩn mang khinh bạc thanh âm truyền đến, chỉ gặp một phương hướng khác bên trên một nhóm ba người có nam có nữ, hướng về Nhạc Bình Sinh vị trí dạo bước đi tới.

Cầm đầu thanh niên phong thần tuấn lãng, hình dáng tướng mạo tuấn mỹ, thân mang huyền ngày vân long đạo bào, cười nói:

"Không biết Quân sư huynh thương thế rất nhiều sao "

Cái này hai nam một nữ trên mặt đều treo không thể bắt bẻ mỉm cười, duy chỉ có ánh mắt không chút kiêng kỵ quét mắt Nhạc Bình Sinh, ẩn ẩn mang theo một cỗ khiêu khích, cười trên nỗi đau của người khác hương vị.

Ân ba người này

Sát na ở giữa, Nhạc Bình Sinh nghiêng đầu trông thấy ba người, liên quan tới trí nhớ của bọn hắn ngay tại trong lòng chợt lóe lên.

Tạo Hóa Đạo tại toàn bộ Hồng Hoang Giới bên trong thuộc về hoàn toàn xứng đáng Cự Vô Phách, môn nhân đệ tử vượt qua vạn vạn số lượng, Quân Quy Tàng mặc dù phong hoa tuyệt đại, tại đạo quân một cảnh bên trong lực áp quần hùng, một ngựa tuyệt trần, lại không phải không có đối thủ.

Mà trước mắt Quan Ngọc Luân, Cố Hành, Dư Thính Vũ cái này ba tên đạo quân liền đã từng là Quân Quy Tàng quật khởi trên đường đá đặt chân, nhiều lần đâm vào Quân Quy Tàng trong tay,

hiển thị ăn mấy lần thua thiệt, đồng thời cùng một cái khác chính Quân Quy Tàng đều rất xem trọng đối đầu Đoạn Thiên Nhai rất thân cận.

Một tên khác nam tính đạo quân Cố Hành bất âm bất dương mà nói: "Quân sư huynh, ngươi đại thương chưa lành, căn cơ dao động, lúc này nên hảo hảo dưỡng thương, nếu không thật vĩnh viễn không cách nào khôi phục như lúc ban đầu, chẳng phải là ta Tạo Hóa Đạo thật to tổn thất "

Tên kia nữ tính đạo quân Dư Thính Vũ khuôn mặt diễm lệ, ánh mắt lại khoái ý hỗn hợp có âm lệ, thanh âm sắc nhọn châm chọc nói: "Quân sư huynh, ta nhìn ngươi không bằng đi cầu cầu đạo tổ đại nhân, có lẽ lão nhân gia ông ta sẽ có biện pháp "

Rất hiển nhiên, ba người này tại biết Quân Quy Tàng đạo cơ tổn hao nhiều, tu vi không tiến ngược lại thụt lùi, thậm chí có khả năng chung thân dậm chân tại chỗ tình huống sau không kịp chờ đợi nhảy ra ngoài, muốn nhân cơ hội này đem Quân Quy Tàng làm nhục một phen, để tiết một ngụm ác khí. Càng hướng cấp độ sâu nghĩ, ngày xưa đối đầu chán nản không chịu nổi, không chỉ có thể để cho mình suy nghĩ thông suốt, còn có thể lại lần nữa đả kích đến đối phương đạo tâm, làm cho đối phương vĩnh thế thoát thân không được, đối bọn hắn tới nói chuyện như vậy một công nhiều việc, cớ sao mà không làm

"Ba thằng ngu."

Nhạc Bình Sinh làm sao có công phu cùng những cái này tôm tép lãng phí thời gian, hắn giống như là điều trị ngớ ngẩn liếc mắt qua ba người này gương mặt, gọn gàng dứt khoát mà nói:

"Tin tức này ban đầu là Đoạn Thiên Nhai rải rác ra, cũng là hắn nói cho các ngươi biết ta đạo cơ tổn hao nhiều a "

Đổi lại những địa phương khác, Nhạc Bình Sinh đương nhiên

sẽ không nói nhiều một câu nói nhảm, trực tiếp một bàn tay chụp chết chính là, coi như ba người này đều là thành danh đã lâu đạo quân, ở trước mặt của hắn cùng tôm tép cũng không có gì khác biệt.

Về phần Đoạn Thiên Nhai người, cũng là Tạo Hóa Đạo một cực kỳ truyền kỳ đạo quân, thiên phú, tài tình, thực lực, thủ đoạn, không có chỗ nào mà không phải là nhân trung chi long tồn tại, chỉ có thể Tích Quân Quy Tàng hoành không xuất thế, hoành áp đương đại, khiến cho Đoạn Thiên Nhai cả ngày đều sống ở Quân Quy Tàng âm ảnh phía dưới. Dạng này vạn năm không ngoài Chân Long thiên tài Tạo Hóa Đạo một chút xuất hiện hai cái, chính là chưởng giáo Long Vô Thủ đều đã từng cảm thán qua đã tìm đường sống nhai, gì sinh Quy Tàng, bởi vậy cũng có thể gặp nếu như không có Quân Quy Tàng, Đoạn Thiên Nhai mới là Tạo Hóa Đạo nhân vật thủ lĩnh, hưởng thụ Vô Thượng phong quang cùng kính ngưỡng.

Muốn nói Quân Quy Tàng đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới khó đảm bảo tin tức truyền đi về sau, cao hứng nhất, người được lợi lớn nhất cũng trừ Đoạn Thiên Nhai ra không còn có thể là ai khác.

Nhạc Bình Sinh ngóng nhìn một chút chưởng giáo đại điện chỗ thời không phương hướng, viên mãn không để lọt thay vào Quân Quy Tàng thân phận:

"Các ngươi vì cái gì bất động động não ngẫm lại, tốt như vậy một cái đả kích cơ hội của ta, hắn vì cái gì không đích thân đến được "

Quan Ngọc Luân, Cố Hành, Dư Thính Vũ ba người sắc mặt lập tức hơi đổi.

Tu luyện tới cảnh giới này, không có một cái nào là người ngu, ba người một nháy mắt liền hiểu Nhạc Bình Sinh ý tứ.

Bọn hắn tại tiếp vào tin tức là chỉ lo khoái ý cùng cười trên nỗi

đau của người khác, lại quên đi một điểm, Quân Quy Tàng lại như thế nào cũng đã từng là một vị trấn áp đương thời tuyệt thế kiêu dương, hắn con đường phía trước đoạn tuyệt không thể nghi ngờ làm chưởng giáo, Thái Thượng trưởng lão cùng đại nhân vật trong lòng thương tiếc, mà nhóm người mình không kịp chờ đợi nhảy ra, khoái ý ngược lại là khoái ý, không thể nghi ngờ cũng sẽ để chưởng giáo bọn người trong lòng không thích.

Mà chính Đoạn Thiên Nhai không ra mặt, rõ ràng chính là cân nhắc đến cái khác các cao tầng cách nhìn, không nghĩ rơi vào một cái bỏ đá xuống giếng mặt trái đánh giá. Mà ba người bọn họ thì liền trở thành pháo hôi.

"Hừ!"

"Núi cao sông dài, chúng ta mà lại đi mà lại nhìn."

"Đã như vậy, chúng ta sẽ không quấy rầy Quân sư huynh."

Quan Ngọc Luân, Cố Hành, Dư Thính Vũ ba người trên mặt âm tình bất định, bất âm bất dương lưu lại như thế hai câu nói về sau, lập tức sắc mặt âm trầm quay người rời đi.

Chuyện này không lớn không nhỏ, ý thức được bị người khác sử dụng như thương, bọn hắn tự nhiên không có bỏ đá xuống giếng, diễu võ giương oai tâm tình, dù sao Quân Quy Tàng con đường gần như đoạn tuyệt đã thành sự thật, bọn hắn không cần bởi vì nhất thời đánh nhau vì thể diện mà hãm chính mình vào bất nghĩa.

Nhìn cũng không nhìn rời đi Quan Ngọc Luân ba người, Nhạc Bình Sinh cất bước tiếp tục hướng về Tàng Kinh Tiên Các bên trong đi đến.

Cái gọi là đạo cơ bị hao tổn, tự nhiên là Nhạc Bình Sinh thuận thế mà làm giả vờ. Dù sao muốn hoàn mỹ không một tì vết giấu

diếm được Long Vô Thủ con mắt cũng không phải là một chuyện dễ dàng sự tình, ngụy trang thành nguyên thần trọng thương tình huống không chỉ có càng lợi cho man thiên quá hải, cũng cho Nhạc Bình Sinh tấp nập tiến vào Tàng Kinh Tiên Các sáng tạo ra điều kiện.

Mà lại liền xem như Nhạc Bình Sinh có cái gì tính tình biểu hiện bên trên sơ hở, cũng hoàn toàn có thể quy tội là bởi vì tu vi bên trên biến cố mà tính tình đại biến, có thể nói là một công nhiều việc

Nguy nga ức vạn, tuyên cổ vĩnh hằng, chiếu rọi đại thiên. Tàng Kinh Tiên Các biến mất tại mịt mờ Tiên Vân bên trong, phảng phất tồn tại ở một thời không khác.

Chân chính đứng ở to lớn tiên các cổng truyền đến cảm thụ, để Nhạc Bình Sinh có chút nheo mắt lại,

"Thời không vặn vẹo, tự thành một giới cái này Tàng Kinh Tiên Các tựa hồ là một kiện khó lường pháp bảo "

Phát giác được Tàng Kinh Tiên Các tựa hồ trong ngoài khác lạ thời không, Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động.

Lấy Nhạc Bình Sinh ánh mắt kiến thức cùng có thể xưng kinh khủng tính toán, phân tích, thôi diễn năng lực, sát na ở giữa hắn liền phát hiện trước mặt nối thẳng Vân Tiêu Tàng Kinh Tiên Các tuyệt không vẻn vẹn là một tòa kiến trúc, mà là một trong đó bộ tự thành thời không, so với bị hắn xuyên thủng Đông Hoàng Chung còn cường đại hơn gấp mười pháp bảo!

Căn cứ Quân Quy Tàng ký ức, Tạo Hóa Đạo làm Hồng Hoang Giới một trong ba cự đầu, Tàng Kinh Tiên Các bên trong thu nạp tiên thuật bí điển, pháp bảo luyện chế, đại đạo trình bày, tiên hiền tâm đắc luận thuật các loại vượt qua ức vạn, từ cạn đến sâu, Sâm La Vạn Tượng, không chỗ nào mà không bao lấy. Ngoại trừ đạo

quân, Đạo Tôn một cảnh bên ngoài, thậm chí còn có Đạo Tổ cùng trong truyền thuyết thiên đạo thánh nhân lưu lại kinh văn bản thảo!

Năm tháng dài đằng đẵng đến nay, Tạo Hóa Đạo đông đảo cường giả tại thọ hết chết già trước đó đem y bát của mình tồn tại trong các, lưu lại chờ người hữu duyên. Trong này, có Tạo Hóa Đạo ức vạn năm tích lũy, ức vạn năm văn minh, trí tuệ tinh hoa đều tận hội tụ ở đây, chính là lấy Quân Quy Tàng thiên phú tuyệt luân, từ Tàng Kinh Tiên Các bên trong thu hoạch đều chỉ có thể xem như giọt nước trong biển cả mà thôi. Đối với cái này là thời khắc này Nhạc Bình Sinh tới nói, càng là một mảnh có thể đụng tay đến đại bảo tàng, nếu như có thể toàn bộ tiếp nhận hấp thu những cái này chất dinh dưỡng, có thể suy ra Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác sẽ lại lần nữa hiện ra bộc phát thức nhảy vào!

Nhạc Bình Sinh hiện tại suy tính, cũng chính là như thế nào mới có thể bất động thanh sắc làm được điểm này.

Đối với Tạo Hóa Đạo hắn còn có khác tố cầu, tự nhiên không thể làm một phiếu liền chạy từ đó đánh cỏ động rắn. Lấy Quân Quy Tàng ký ức cùng Tàng Kinh Tiên Các biểu hiện ra lần này khí tượng, như thế nào thực hiện điểm này, đối Nhạc Bình Sinh tới nói là rất có khiêu chiến một việc.

"Quy Tàng ngươi đã đến."

Ngay tại Nhạc Bình Sinh đứng ở tuyệt phong chi đỉnh các loại suy nghĩ chuyển động lúc, trong mây, một đạo mây cầu đột nhiên vượt qua mà đến, gác ở trước mặt hắn, đồng thời một tiếng nói già nua thở dài nói:

"Chuyện của ngươi, ta đã từ chưởng giáo nơi đó biết được. Vào đi."

Nhạc Bình Sinh có chút chắp tay, bước lên mây cầu.

Hắn biết mở miệng chính là Tàng Kinh Tiên Các thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh, đồng dạng cũng là một vị tư lịch thâm hậu Đạo Tôn đại năng, chỉ bất quá truyền ngôn nói vị này đại năng thọ tuổi không nhiều, đồng thời không biết ra ngoài nguyên nhân gì đã không có dòng dõi, cũng không có đồ tử đồ tôn, một mực một thân một mình, từ Quân Quy Tàng gia nhập Tạo Hóa Đạo đến nay vẫn tại làm lấy tiên các thủ các người.

Mây lưu cấp tốc phun trào, mây cầu trong nháy mắt phảng phất là xuyên qua trong hư không nào đó lớp bình phong, trực tiếp chở Nhạc Bình Sinh tiến vào Tàng Kinh Tiên Các bên trong.

Xuất hiện trong tầm mắt chính là một chỗ trống rỗng biển mây không gian, trong mây từng cái đài sen trôi nổi bất động, trên đó lại có từng cái Tạo Hóa Đạo đệ tử nhắm mắt ngồi xếp bằng, hạ đến Kim Đan, từ đạo quân, không phải trường hợp cá biệt.

"Ừm đây không phải là "

"Là Quân sư huynh!"

"Quy Tàng Chân Quân! Hắn thế mà đến rồi!"

"Hắn tới nơi này làm gì chẳng lẽ là muốn tìm kiếm chữa trị đạo cơ tổn thương cơ duyên "

"Hừ! Uổng phí tâm cơ, ngay cả chưởng giáo đại nhân đều thúc thủ vô sách đạo cơ tổn thương, chỉ có tốn hao dài dằng dặc thời gian uẩn dưỡng mới có có thể sửa chữa, Tàng Kinh Tiên Các đồng dạng không giúp được hắn!"

Nhạc Bình Sinh đến lập tức đã dẫn phát ngay cả trên đài hàng trăm hàng ngàn tên đệ tử xôn xao, trong hư không từng đạo thần niệm trao đổi, pha tạp lấy các loại hiếu kì, tìm kiếm, tiếc hận, cười trên nỗi đau của người khác hương vị.

Quân Quy Tàng dạng này kiêu dương vẫn lạc, không thể nghi

ngờ là một kiện chấn động Tạo Hóa Đạo thậm chí toàn bộ Hồng Hoang Giới đại sự, đã là không ai không biết không người không hay. Đối với Tạo Hóa Đạo phổ thông đệ tử tới nói, nhìn xem một cái truyền kỳ vẫn lạc tự nhiên là trong lòng thở dài; nhưng là cùng là đạo quân cảnh giới chân truyền đệ tử bên trong không ít người biết được tin tức trước tiên sau khi khiếp sợ đều là thở dài một hơi.

Dù sao ai cũng không nguyện ý trên đỉnh đầu chính mình có một tòa vĩnh viễn không cách nào dịch chuyển khỏi đại sơn, hiện tại phát giác được ngọn núi lớn này đã sụp đổ, thậm chí chính mình cũng có khả năng vượt qua qua ngọn núi lớn này, làm sao có thể không mừng thầm trong lòng

Mặc dù Quân Quy Tàng cho dù là đạo cơ tổn hao nhiều, cảnh giới rơi xuống, cũng vẫn như cũ có đạo quân hậu kỳ tu vi, nhưng là chữa trị đạo tổn thương cũng cần mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm khoảng chừng, khi đó bọn hắn chỉ sợ đã xa xa đem vị này đã từng phong quang vô hạn Quy Tàng Chân Quân xa xa bỏ lại đằng sau.

Nhạc Bình Sinh không để ý đến chính mình đưa tới cuộc tao loạn này, vừa đi vừa về đánh giá cái này tựa hồ không có giới hạn biển mây thế giới.

Ông!

Một đạo thần niệm trống rỗng bắn ra mà xuống, ngưng tụ thành một râu tóc xám trắng nửa nọ nửa kia lão giả, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chính là thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh.

"Quý trưởng lão."

Nhạc Bình Sinh lại lần nữa chắp tay.

Quý Viễn Cảnh ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh, thấp giọng nói:

"Tàng Kinh Tiên Các bên trong, có ta Tạo Hóa Đạo rất nhiều đại năng, tiên hiền ức vạn năm đến nay trí tuệ tinh hoa, hoàn toàn chính xác có một khả năng nhỏ nhoi tồn tại có thể bù đắp ngươi căn cơ chi tổn hại pháp môn. Nhưng là không thể nghi ngờ đồng đẳng với mò kim đáy biển, có lẽ ngươi hao tốn suốt đời tông môn cống hiến cùng tâm lực đều không thu được gì, đã chính là như thế ngươi cũng muốn kiên trì a "

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu lên, mỉm cười:

"Đương nhiên!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 697 + 33 Trọng Thiên!

Chương 697: 33 trọng thiên!

Tàng Kinh Tiên Các có thể nói là toàn bộ Tạo Hóa Đạo trọng yếu nhất, thần bí nhất cơ yếu chỗ một trong, Tạo Hóa Đạo đệ tử ức vạn, cũng không phải là người người đều có tư cách tiến vào. Ngoại trừ các chi mạch chân truyền công pháp bên ngoài, Tạo Hóa Đạo môn nhân chỉ có tại đột phá Kim Đan, Nguyên Anh, đạo quân cảnh cùng đại cảnh giới sau mới có một lần tiến vào lựa chọn lĩnh hội cơ hội, mà ngoại trừ muốn đi vào Tàng Kinh Tiên Các, thì phải phải hao phí lượng lớn tông môn công huân.

Tu đạo một đường, tài lữ pháp địa thiếu một thứ cũng không được, tông môn công huân thì tương đương với Tạo Hóa Đạo bên trong thông hành tiền tệ, bất luận công quyết thuật pháp vẫn là thần tài pháp bảo đều có thể lấy tông môn công huân tiến hành giao dịch. Mà theo cảnh giới tăng lên, tiến vào một lần Tàng Kinh Tiên Các muốn tốn hao tông môn công huân cũng sẽ nước lên thì thuyền lên, liền liền nói quân đều sẽ đau lòng.

Căn cứ Quân Quy Tàng ký ức, cũng không phải là nói tiến vào Tàng Kinh Tiên Các bên trong liền có thể tùy ý tìm đọc các loại điển tịch, tiên trong các có ba mươi ba trọng thiên, Tạo Hóa Đạo vô số tiên hiền tích lũy ức vạn năm trí tuệ tinh hoa liền từ thấp đến cao, từ cạn đến sâu ẩn tàng rải rác tại cái này ba mươi ba trọng thiên bên trong. Mà cái này ba mươi ba trọng thiên tràn ngập nhằm vào tu sĩ nhục thân, nguyên thần, tâm tính các loại tầng tầng

lớp lớp khảo nghiệm, tại cùng một trọng thiên bên trong dừng lại thời gian càng dài đối nhục thân, nguyên thần áp bách cũng liền càng lớn, mà lại theo kéo lên số tầng độ khó cũng sẽ thẳng tắp tăng lên.

Càng quan trọng hơn là, muốn lấy được ba mươi ba trọng thiên bên trong thích hợp bản thân các loại cơ duyên, mười phần coi trọng duyên phận, có lẽ một cái Kim Đan cảnh tu sĩ có thể đạt được ước muốn thu hoạch được thích hợp bản thân cơ duyên tạo hóa thậm chí đại năng y bát, mà một cái đạo quân lại có khả năng không thu được gì, tay không mà về.

Cho nên Quý Viễn Cảnh mới nói tốn hao lớn đại giới tiến vào Tàng Kinh Tiên Các cũng không đại biểu cho liền nhất định biết có thu hoạch.

Căn cứ Quân Quy Tàng ký ức, mỗi một cái tu sĩ tại lần thứ nhất tiến vào Tàng Kinh Tiên Các trước đó đều muốn lấy tự thân huyết mạch thần hồn lập xuống đạo thề , bất kỳ cái gì từ Tàng Kinh Tiên Các bên trong đoạt được đều không được ngoại truyện, nếu không liền sẽ thân tử đạo tiêu, cho nên dài dằng dặc thời gian đến nay cũng không tồn tại cường đại thần thông, công quyết, pháp môn tràn lan tình huống.

Nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh trên mặt kiên định thần thái, Quý Viễn Cảnh thần sắc tựa hồ có chút vui mừng, hắn nhàn nhạt gật gật đầu:

"Rất vui mừng nhìn thấy ngươi cũng không giống truyền ngôn như thế ý chí tinh thần sa sút, ba mươi ba trọng thiên, nhất trọng một thiên địa, chỉ có thể vào không thể lui, nhưng có một tia hi vọng, liền muốn làm cơ quyết đoán. Chưởng giáo hắn tư nhân vì ngươi ứng ra ba lần cần thiết công huân, cái này ba lần qua đi nếu như ngươi còn muốn tiến vào Tàng Kinh Tiên Các, liền cần dựa vào chính ngươi."

Quý Viễn Cảnh đương nhiên không cho rằng Quân Quy Tàng muốn cầu lấy pháp môn có thể tại ba lần tiến vào bên trong liền có thu hoạch, dạng này mò kim đáy biển đồng dạng tìm kiếm, chỉ sợ so với tốn hao dài dằng dặc thời gian chậm rãi điều dưỡng đạo tổn thương đến cũng không nhanh được bao nhiêu. Bất quá khí vận duyên phận cách nói hư vô mờ mịt, không thể nắm lấy, hắn chỉ có thể mong đợi tại chính Quân Quy Tàng phúc duyên thâm hậu.

Nhạc Bình Sinh lại lần nữa mỉm cười chắp tay:

"Cám ơn Quý trưởng lão, ta đã chuẩn bị kỹ càng."

Quý Viễn Cảnh nhắc nhở tự nhiên là ra ngoài hảo ý, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại không phải thế nhân tưởng tượng như thế đang tìm kiếm nhanh chóng chữa trị đạo cơ pháp môn, hắn mong muốn, là một mẻ hốt gọn!

"Được. Ngươi có thương tích trong người, nhớ lấy lượng sức mà đi."

Quý Viễn Cảnh không lãng phí thời gian nữa, tại hàng trăm hàng ngàn Tạo Hóa Đạo đệ tử chú ý xuống, thấp giọng quát lên:

"Đăng Thiên Thê, mở!"

Theo thanh âm của hắn chấn động biển mây thế giới, vô biên vân khí như rồng đồng dạng cuồn cuộn sôi trào, phảng phất từ bình tĩnh mặt biển vừa đưa ra đến nộ hải triều dâng, mà không thấy cao biển mây thiên khung phía trên, một đạo to lớn tiên quang buông xuống, trong nháy mắt tạo thành một đạo thẳng tắp không có vào thiên khung, không biết thông hướng phương nào thang trời!

Tại Nhạc Bình Sinh trước mặt, thông hướng tam thập tam thiên, cũng là thông hướng phong phú bảo tàng thông đạo đã mở rộng.

Thang trời rủ xuống, rải rác biển mây bên trong từng cái Tạo Hóa Đạo đệ tử trong nháy mắt ồn ào:

"Quân Quy Tàng quả nhiên là muốn đi vào tam thập tam thiên tìm kiếm tạo hóa cơ duyên, nếu để cho hắn đạt được một vị nào đó vẫn lạc đại năng quán đỉnh truyền thừa, nói không chừng thật có thể đền bù đạo cơ của hắn chi tổn hại!"

"Hừ, đây chỉ là hắn mong muốn đơn phương thôi, vẫn lạc đại năng truyền thừa y bát từ trước đến nay sẽ chỉ chọn lựa Kim Đan cảnh tu sĩ, bởi vì bọn họ con đường còn không có định hình, Quân Quy Tàng năm đó ở Kim Đan cảnh thời điểm chẳng phải từng may mắn từng chiếm được Tuyền Cơ Đạo Tôn y bát a hiện tại hắn đã tới đạo quân chi cảnh, nơi nào có truyền thừa y bát chọn hắn "

"Không biết hắn hôm nay có thể lên tới mấy tầng thiên ngày xưa đỉnh phong thời điểm vị này đã từng một đường thế như chẻ tre, trực tiếp phá vỡ mà vào thứ ba mươi hai trọng thiên, càng là thu hoạch Tụ Lý Càn Khôn môn này cường đại thần thông, chỉ thiếu chút nữa đến đỉnh phong thứ ba mươi ba trọng thiên, hắn hiện tại lại có thể đi đến một bước nào "

"Sẽ không ngay cả thứ ba mươi trọng thiên đều không tiến vào được a "

"Ha ha ha ha ha, ta nhìn ngược lại là khó nói!"

Từng đạo thần niệm chỉ một thoáng trong hư không bắt đầu giao lưu, lại có từng đạo hoặc lo lắng, hoặc lạnh lùng, hoặc xem kịch vui ánh mắt toàn bộ tụ tập tại thang trời phía dưới đạo thân ảnh kia lên.

Nhạc Bình Sinh không để ý đến tụ tập mà đến đạo đạo ánh mắt, con mắt có chút nheo lại đánh giá đầu đội bầu trời, sau đó từng bước một, không nhanh không chậm bước lên đạo này không biết thông hướng nơi nào thang trời.

Ánh mắt mọi người chăm chú nhìn chăm chú, trơ mắt nhìn Nhạc Bình Sinh không hề bận tâm, một đường leo lên thang trời, tại sau một lát biến mất tại thiên khung cuối cùng. Mà Nhạc Bình Sinh nguyên bản vị trí thì chỉ để lại một đạo từ quang mang ngưng tụ mà thành cổ phác chữ lớn:

Nhất trọng thiên, Thái Hoàng Hoàng Tẳng Thiên!

"Tiến vào! Trò hay mở màn!"

"Thú vị, thú vị!"

"Muốn hay không thông tri Đoàn sư huynh "

"Không riêng Đoàn sư huynh, còn có tại sư huynh, Hoa sư huynh, Ôn sư tỷ bọn hắn nhất định đối với chuyện này cảm thấy rất hứng thú!"

Tại Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất về sau, ở đây không ít đệ tử liếc nhau, lập tức thối lui ra khỏi Tàng Kinh Tiên Các, từng đạo tin tức xuyên toa không gian, hướng về cái khác động thiên phúc địa bên trong truyền lại mà đi.

Giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh vẫn như cũ dạo bước tại không thấy cuối thang trời phía trên, tiếp tục cất bước từng bước mà lên, mà không gian chung quanh đã đại biến, từ mênh mông biển mây không gian đi tới một mảnh càng thêm mênh mông mà không linh thời không ở trong.

Ngoài ra, tại không biết xa xôi bao nhiêu về khoảng cách, Nhạc Bình Sinh còn chứng kiến đồng dạng có từng đạo tiên quang thang trời buông xuống, nên là có cái khác Tạo Hóa Đạo đệ tử tại leo lên ba mươi ba trọng thiên.

Nhàn nhạt Tiên Vân bên trong loáng thoáng có thể nhìn thấy vô số hư ảo Tiên cung thịnh cảnh, tiên quang tràn ngập, trường phong mênh mông, Yên Hà đạo đạo, một cỗ tiên phong quét, hốt

hoảng bên trong, lại ẩn hiện hồng trần vạn trượng, nam nữ si tình, được làm vua thua làm giặc, tình yêu hận biệt ly đủ loại tâm tư tạp niệm lặng yên không tiếng động hướng về Nhạc Bình Sinh xâm nhập mà đến.

"Đây chính là tam thập tam thiên đệ nhất trọng, Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên."

Loại trình độ này xung kích đối với Nhạc Bình Sinh tới nói quá mức trò trẻ con, ngay cả gió nhẹ quất vào mặt cũng không tính, hắn quấn có hào hứng ngước đầu nhìn lên lấy tựa hồ không có cuối thang trời:

"Tầng dưới thiên bên trong đồ vật đối ta không hề có tác dụng, chỉ cần ta nghĩ, trong chốc lát liền có thể nhẹ nhõm sáng chế mấy chục trên trăm loại cấp thấp đạo thuật, tâm pháp. Ta muốn là tối thiểu đạo quân cấp độ trở lên nhận biết tin tức. Bất quá "

Nhạc Bình Sinh không có tiếp tục tiến lên, mà là dừng bước, vi mô tầm nhìn chớp mắt mở ra, đồng thời Lượng Tử thân xác lặng yên không tiếng động bắt đầu bắt giữ Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên bên trong rời rạc hạt, đảo ngược phân tích lên toàn bộ không gian đến!

Nhạc Bình Sinh đoạt xá Quân Quy Tàng thân thần cũng không phải là 1,296 tôn thân thần chi một, mà là bản tôn phía trên hơn bốn trăm cái thân thần tập hợp thể, tương đương với một phần ba thân thần số lượng. Xâm lấn Hồng Hoang Giới, lại lấy Hồng Hoang Giới làm ván nhảy phóng xạ vạn giới chuyện như vậy vô cùng gian nguy, Nhạc Bình Sinh cũng đúng ứng gia tăng lực lượng đầu nhập, tôn này thân thần mặc dù xa xa không cách nào cùng bản tôn so sánh, nhưng là phân tích, tính toán, thôi diễn lực lại đồng dạng có thể xưng kinh khủng.

Tầng thứ nhất bên trong cái gọi là cơ duyên tạo hóa đều giấu ở chỗ xa xa khu Tiên cung đó trong thần điện, Nhạc Bình Sinh hiện

tại làm chính là muốn từng bước một thăm dò cái này tầng tầng thiên huyền bí, phân tích ba mươi ba trọng thiên chỉnh thể kết cấu, còn có trong lúc vô hình chủ đạo Tàng Kinh Tiên Các quy tắc cái kia thần bí ý chí!

Mà theo Nhạc Bình Sinh dừng lại tại tầng thứ nhất đứng im bất động thời điểm, ngoại giới biển mây không gian chờ lấy xem kịch vui đông đảo Tạo Hóa Đạo môn nhân tại chờ đợi một lát y nguyên không thấy đại biểu cho Quân Quy Tàng leo lên số tầng màn sáng xuất hiện biến hóa, lập tức ầm vang nghị luận lên:

"Chuyện gì xảy ra cái này đều một khắc đồng hồ thời gian, vị này Quân sư huynh làm sao còn tại tầng thứ nhất "

"Liền xem như Kim Đan cảnh tu sĩ muốn vượt qua tầng thứ nhất cũng không cần tốn nhiều sức, hắn đang làm cái gì "

"Chẳng lẽ vị này Quân sư huynh coi là tầng thứ nhất bên trong sẽ có có thể lấp đầy hắn đạo tổn thương pháp môn Quân sư huynh chẳng lẽ đả thương thần trí ha ha ha ha ha "

Trăm mối vẫn không có cách giải, hoặc là trêu chọc chế giễu đạo đạo thần niệm hư không va chạm, liền ngay cả thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh cũng hiếm thấy nhăn nhăn xám trắng lông mày, không rõ Sở Quân Quy Tàng đang làm cái gì dự định.

Ba mươi ba trọng thiên tổng thể tới nói tuân theo vẫn là một cái từ cạn đến sâu nguyên tắc, tầng dưới thiên từ Kim Đan cảnh pháp môn, điển tịch bắt đầu cất bước, nhưng là đối với đạo quân tới nói không hề có tác dụng. Tầng thứ nhất đối với Quân Quy Tàng tới nói hẳn là chớp mắt liền qua, đồng thời nhanh chóng phóng tới tầng cao hơn thiên, mà bây giờ Quân Quy Tàng dừng lại bất động tình huống thật là có chút không tầm thường.

"Chúng ta, gặp qua quý Các lão!"

Nhưng mà đúng vào lúc này, biển mây không gian bên trong đột nhiên truyền đến từng đạo sục sôi bành trướng, hăng hái thanh âm, khiến cho biển mây khuấy động, cũng khiến cho Quý Viễn Cảnh cùng ngay tại sốt ruột nghị luận bên trong đông đảo Tạo Hóa Đạo đệ tử nhao nhao ghé mắt!

Đột nhiên xâm nhập biển mây không gian, rõ ràng là một nam một nữ, thân mang đạo quân pháp y, khí thế lừng lẫy, trong mắt thần quang trong trẻo, từng mảnh nhỏ không gian tại trong con mắt thay nhau diễn hóa, rõ ràng là ba tên thực lực cực kỳ thâm hậu, cường đại đạo quân!

Trong đó nam tử thân hình thon dài, phong thần như ngọc, khuôn mặt khuynh hướng âm nhu, tuấn mỹ đến sinh ra một tia tà dị cảm giác; mà nữ tử kia lại thần sắc lạnh lùng, mặc dù dung mạo diễm lệ vô song, đẹp đến làm cho người không dám nhìn thẳng, nhưng là nàng cả người từ đôi mắt bên trong, thực chất bên trong đều tản mát ra một loại đông kết vạn vật ý lạnh âm u, là một cái không có chút nào nhân khí đích lãnh mỹ nhân.

"Là Ôn Khê, Hoa Vân Bách! Hai người bọn họ thế mà trở về!"

"Đáng chết, nhất định là có người nói cho bọn hắn Quân sư huynh tiến vào Tàng Kinh Tiên Các, leo lên ba mươi ba trọng thiên, Ôn Khê cùng Hoa Vân Bách là hướng về phía Quân sư huynh tới!"

"Hai vị này đều là đạo quân cảnh giới đỉnh cao, thâm thụ các vị các trưởng lão cùng chưởng giáo nhìn trúng, lần này Quân Quy Tàng phiền toái, nếu như bị ngày xưa thủ hạ bại tướng giẫm tại dưới chân, hắn có thể hay không chịu nổi loại đả kích này "

Quân Quy Tàng tại thành danh mới bắt đầu cũng không phải là giống như bây giờ khiêm tốn hữu lễ, người khiêm tốn. Lúc trước hắn mới ra đời, phong mang tất lộ, duệ không thể đỡ. Khi đó Tạo Hóa Đạo bên trong phần lớn thanh niên một đời đều bị một mình hắn ép tới không thở nổi, không ít thanh danh hiển hách nhân vật

thiên tài đều là bị Quân Quy Tàng xem như đá đặt chân, các loại trường hợp hoặc công khai hoặc bí mật đều bại vào Quân Quy Tàng chi thủ, chính là lấy vô số danh thiên tài mới thành tựu ngồi vững tự thân tuyệt thế kiêu dương uy danh.

Có thể nói nếu như không phải gặp được Nhạc Bình Sinh, Quân Quy Tàng con đường sẽ một mực xuôi gió xuôi nước, kế tiếp ngàn năm không nhỏ khả năng bước vào Đạo Tôn một cảnh, là làm chi không thẹn vị diện chi tử.

Cùng Đoạn Thiên Nhai bọn người, Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai người này mới thật lâu trước đó liền cùng Quân Quy Tàng kết ân oán, bây giờ đụng phải như thế một cái tốt cơ hội, nơi nào có không báo một tiễn mối thù đạo lý

Mà lại cùng Quan Ngọc Luân Cố Hành ba người bọn họ khác biệt, Ôn Khê cùng Hoa Vân Bách hai người vô luận danh vọng, tu vi, thực lực thủ đoạn đều ở vào đạo quân bên trong hàng đầu, thâm thụ cao tầng nhìn trúng, vì rửa sạch nhục nhã, cũng không như vậy quan tâm cái gọi là phong bình.

Cơ hồ một nháy mắt ở đây chúng tu sĩ liền đoán được hai vị này đỉnh phong đạo quân ý đồ đến, hết thảy tâm thần chấn động. Mà Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai người cũng không có chút nào che giấu riêng phần mình ý đồ dự định, gọn gàng dứt khoát đối mặt Quý Viễn Cảnh khom người chắp tay, đồng nói:

"Chúng ta đã thanh toán tông môn công huân, còn xin quý Các lão mở ra thang trời, cho phép chúng ta tiến vào tam thập tam thiên!"

"Các ngươi "

Quý Viễn Cảnh thật sâu nhìn một cái hai người, sau đó nhẹ giọng thở dài:

"Làm gì như thế "

Liền ngay cả một cái Kim Đan cảnh tiểu bối đều có thể nhìn ra được sự tình, hắn thân là Đạo Tôn đại năng làm sao có thể không biết Ôn Khê cùng Hoa Vân Bách hai người ý đồ Quân Quy Tàng đạo cơ tổn hao nhiều không nói, tu vi cũng từ đỉnh phong cấp độ rơi xuống đến đạo quân hậu kỳ, có thể hay không tiến vào thứ ba mươi trọng thiên đều là rất khó nói sự tình. Mà Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai người bọn họ vẫn như cũ là đỉnh phong cảnh giới, rõ ràng là muốn thông qua cùng Quân Quy Tàng cộng đồng leo lên tam thập tam thiên loại phương thức này, đến hung hăng đả kích hiện tại Quân Quy Tàng đạo tâm, để hắn vĩnh thế thoát thân không được!

Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai người cũng không có giải thích cái gì, chỉ là lạnh lùng nhìn lướt qua Quân Quy Tàng rời đi chỗ màn sáng, xoay đầu lại vẫn như cũ là rất cung kính nói:

"Còn xin quý Các lão mở ra thang trời, cho phép chúng ta tiến vào tam thập tam thiên!"

Trong lòng bọn họ rất rõ ràng, trước mắt vị này thủ các trưởng lão rất là yêu thích Quân Quy Tàng, thậm chí còn chỉ đạo qua đối phương. Bất quá Tàng Kinh Tiên Các quy củ lớn hơn trời, chỉ cần tông môn công huân đầy đủ , bất kỳ cái gì đệ tử , bất kỳ cái gì thời gian đều có thể tiến vào, nhận chức này vị Quý trưởng lão lại như thế nào thiên vị Quân Quy Tàng, cũng tuyệt không có không cho bọn hắn tiến vào đạo lý!

Coi như đối phương là một tu vi quỷ thần khó lường Đạo Tôn đại năng cũng giống như vậy.

Quý Viễn Cảnh tự nhiên không có lý do cấm chỉ hai người tiến vào, hắn mặt mũi già nua thượng thần tình lãnh đạm, gật đầu nói: "Đã như vậy mở, Đăng Thiên Thê!"

Ông!

Thiên khung mở rộng, hai đạo không thấy cuối tiên quang bậc thang buông xuống, cũng một nháy mắt để ở đây tất cả Tạo Hóa Đạo môn nhân bình tức tĩnh khí, không dám thở mạnh.

"Quân Quy Tàng, ngươi chuẩn bị xong chưa "

"Để cho ta nhìn xem, ngươi ngày xưa phong thái còn có lưu mấy phần "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 698: Muốn Hắn Thân Bại Danh Liệt!

Chương 698: Muốn hắn thân bại danh liệt!

Một chỗ Yên Hà tràn ngập động thiên phúc địa bên trong. Mấy đạo thân ảnh ngồi đối diện nhau, trò chuyện với nhau.

Chính là Lục Tiêu Diêu cùng lúc trước tại Chủ Thần không gian bên trong bị vỡ nát nhục thân An Huyền, Hồ Nguyên Thâm, Tông Thư Nghi, Tân Thi Tuyết bốn vị này cộng đồng trải qua cực khổ đồng môn đạo quân.

Chủ Thần không gian một trận chiến, ngoại trừ Quân Quy Tàng, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết ba người bên ngoài bốn người hết thảy đều bị chấn bể nhục thân, nguyên thần cũng suýt nữa tán loạn, là Quân Quy Tàng liều mạng duy trì được Đông Hoàng Chung phòng hộ, mới khiến cho bọn hắn cuối cùng may mắn thoát khỏi tại khó.

Tại trở về tông môn về sau, lấy Tạo Hóa Đạo nội tình, trong môn cho bọn hắn đánh mất nhục thân bốn tên đạo quân dùng hiếm thấy thần tài, huyền chi linh thai tái tạo nhục thân, mặc dù không bằng lúc đầu nhục thân vận chuyển như ý, nhưng là không cần binh giải chuyển thế trùng tu đã đầy đủ để bọn hắn may mắn.

Tân Thi Tuyết cảm xúc tựa hồ mười phần sa sút, thấp giọng nói:

"Không biết Quân sư huynh hiện tại thế nào hiện tại không

biết ai đã đem Quân sư huynh đạo cơ tổn hao nhiều tin tức truyền khắp Tạo Hóa Đạo, thậm chí toàn bộ Hồng Hoang Giới, rất nhiều người đều đang nhìn Quân sư huynh trò cười, Quân sư huynh luôn luôn tâm cao khí ngạo, làm sao có thể chịu đựng "

"Còn có thể là ai "

Lục Tiêu Diêu cười lạnh một tiếng:

"Ngoại trừ Đoạn Thiên Nhai bên ngoài, còn có ai sẽ như vậy không kịp chờ đợi bỏ đá xuống giếng "

Tông Thư Nghi trên mặt một mặt không cam lòng chi sắc: "Đều tại chúng ta không tốt, nếu như không phải chúng ta liên lụy Quân sư huynh, hắn cũng sẽ không "

An Huyền lắc đầu ngắt lời nói: "Như vậy cũng không cần lại nói, coi như thời gian đảo lưu, biết rõ hậu quả, Quân sư huynh vẫn là sẽ như thế lựa chọn."

Tiến vào đạo quân cảnh giới về sau, đã từng phong mang tất lộ, thế không thể đỡ Quân Quy Tàng cũng từ từ lắng đọng xuống, mà mấy người bọn họ nguyên bản thiên phú đặt ở toàn bộ Tạo Hóa Đạo bên trong cũng không tính cỡ nào kinh diễm, là Quân Quy Tàng xuất thủ một đường dìu dắt, mới khiến cho bọn hắn có bây giờ thành tựu.

"Không tệ."

Hồ Nguyên Thâm thở dài một hơi, gật đầu nói:

"Cùng hối hận, chúng ta đến không bằng thay Quân sư huynh nghĩ một chút biện pháp, thấy thế nào mới có thể nhanh chóng chữa trị hắn đạo tổn thương."

Mọi người tại đây lập tức trầm mặc xuống.

Trong lòng bọn họ đều rất rõ ràng, ngay cả bọn hắn cao cao tại thượng, kính như thần minh chưởng giáo đại năng đều thúc thủ vô sách, bọn hắn lại có thể có biện pháp nào nói như vậy cũng bất quá là bản thân an ủi thôi.

Ông!

Đúng lúc này, ở đây năm người đưa tin ngọc bội cùng nhau chấn động, phá vỡ im lặng.

"Ừm là Thành Khuyết sư đệ đưa tin."

Mọi người tại đây lấy ra đưa tin ngọc bội, tâm niệm vừa động. Thành Khuyết tràn ngập cấp bách hương vị ý niệm khuếch tán ra:

"Mau tới Tàng Kinh Tiên Các! Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người tại Tàng Kinh Tiên Các bên trong Quân sư huynh khiêu chiến, leo lên ba mươi ba trọng thiên!"

"Cái gì! "

Lục Tiêu Diêu, An Huyền, Hồ Nguyên Thâm, Tông Thư Nghi, Tân Thi Tuyết, ở đây tất cả mọi người thốt nhiên biến sắc, bỗng nhiên vươn người đứng dậy, tức giận nói:

"Lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, hèn hạ!"

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức tiến về trước Tàng Kinh Tiên Các!"

Không có chút nào trì hoãn, động thiên phúc địa mở rộng, năm người thân ảnh như thiểm điện bắn ra mà ra, cấp tốc hướng về Tàng Kinh Tiên Các chỗ thời không bay đi!

Cùng lúc đó, mỗi một người bọn hắn đều lập tức phát giác được, giờ này khắc này cái khác bốn phương tám hướng độc lập động thiên phúc địa bên trong, loáng thoáng có thể nhìn thấy có

lần lượt từng thân ảnh chính giống như bọn họ chạy tới Tàng Kinh Tiên Các.

"Đáng chết! Bọn hắn thật là lòng dạ độc ác!"

Một nháy mắt, Lục Tiêu Diêu đám người con mắt liền đỏ lên.

Cho tới bây giờ, bọn hắn chỗ nào vẫn không rõ rải rác tin tức người dụng tâm hiểm ác Quân Quy Tàng đạp trên đông đảo thiên tài, quỷ tài, quái tài thanh danh đạp vào đỉnh cao nhất, gây thù hằn đông đảo. Mặc dù hắn hoành áp đương đại, phong thái tuyệt thế, nhưng là bây giờ một lần lật úp, lập tức liền nghênh đón gần nhất hiểm ác phản phệ!

Những người này đầu tiên là thời khắc giam khống Quân Quy Tàng động tĩnh, vô luận hắn có động tác gì đều lập tức tiến hành tính nhắm vào bố trí, biết Quân Quy Tàng tiến về trước Tàng Kinh Tiên Các tìm kiếm đền bù đạo tổn thương, lập tức liền có Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai cái này đỉnh phong đạo quân xuất động, biết rõ Quân Quy Tàng đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rút lui, kém xa trước đây, vẫn còn muốn khiêu chiến leo lên ba mươi ba trọng thiên,, rõ ràng là muốn toàn phương vị đả kích Quân Quy Tàng vốn cũng không ổn đạo tâm, triệt triệt để để để hắn vĩnh thế thoát thân không được!

Mấy người bọn họ tuân theo Quân Quy Tàng một đường dìu dắt, có thể nói đồng khí liên chi, có vinh cùng vinh có nhục cùng nhục, lại như thế nào có thể đối với cái này làm như không thấy

Một lát không đến thời gian, Lục Tiêu Diêu không người đã đã tới Tàng Kinh Tiên Các trước đó toà kia đỉnh cao nhất, nhưng trong lòng vừa kinh vừa sợ.

Chỉ gặp giờ phút này rộng lớn, vô cùng trống trải trên đỉnh núi, đen nghịt khắp nơi đều là bóng người, tối thiểu hàng ngàn hàng vạn Kim Đan, Nguyên Anh tu sĩ tựa như là có cái gì tuyệt thế

bảo vật xuất thế, nhao nhao tụ tập ở này!

Chính là ngày bình thường khó gặp đạo quân không ít đều đã trình diện, mà lại có thể thấy rõ ràng, bốn phương tám hướng trong hư không, còn có từng đạo dày đặc bóng người ngay tại nhanh chóng chạy đến, giống như là nơi này có cái gì thịnh sự ngay tại tổ chức.

Bất quá bọn hắn tuyệt đại bộ phận đều là tại hư không bồi hồi, tựa hồ đang đợi tin tức gì, chân chính tiến vào Tàng Kinh Tiên Các cũng không nhiều.

Dù sao tiến vào Tàng Kinh Tiên Các cần một bút không ít tốn hao, không nói ở đây tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều là giật gấu vá vai, xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, liền xem như có, khiến cái này tu sĩ vì nhìn một trận náo nhiệt mà móc ra lượng lớn tông môn công huân, bọn hắn hơn nửa cũng là không chịu.

Nhưng là cũng có cực ít bộ phận vừa vặn kế hoạch tiến vào Tàng Kinh Tiên Các tu sĩ, thừa dịp lần này cơ hội đem công huân bài ném vào trong mây, sau đó từ mây cầu chở tiến vào Tàng Kinh Tiên Các bên trong.

"Lục sư huynh, các ngươi đã tới!"

Ngay tại Lục Tiêu Diêu bọn người vừa sợ vừa giận, quét mắt trong hư không lít nha lít nhít bóng người lúc, Thành Khuyết cũng đồng dạng phát hiện bọn hắn, cấp tốc chạy tới, sắc mặt khó coi nói:

"Đồ hỗn trướng! Đồ vô sỉ! Tin tức rải rác quá nhanh, hiện tại toàn bộ Tạo Hóa Đạo đều đã bị kinh động. Quân sư huynh hắn liền tại bên trong, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người cũng ở bên trong, nghe nói đồng dạng đã leo lên thang trời, tiến vào tam thập tam thiên!"

Lục Tiêu Diêu sắc mặt tái xanh, quyết định thật nhanh: "Chúng ta đi vào!"

Dứt lời Lục Tiêu Diêu chân đạp hư không, đi tới Tàng Kinh Tiên Các Vân Trì trước đó, đem chiến công của mình bài ném vào trong đó, mà Thành Khuyết, An Huyền, Hồ Nguyên Thâm, Tông Thư Nghi, Tân Thi Tuyết năm người không chút do dự theo sát phía sau, đồng dạng trực tiếp thanh toán xong lượng lớn tông môn công huân, bước lên mây cầu.

Mặc dù đạo quân cảnh tiến vào một lần Tàng Kinh Các muốn tốn hao điểm công lao cần dài dằng dặc tích lũy, nhưng là bọn hắn hiện tại hiển nhiên đã không quản được nhiều như vậy.

Trong nháy mắt, mây cầu liền chở mấy người bọn họ xuyên qua tầng tầng cổ quái bình chướng, tiến vào tiên các biển mây không gian bên trong.

Chỉ gặp giờ này khắc này biển mây không gian bên trong người âm thanh huyên náo, ngoại trừ hàng ngàn hàng vạn tên Kim Đan, Nguyên Anh tu sĩ bên ngoài, liền liền nói quân đều đã trình diện hơn mười vị, nhao nhao đều lấy một loại xem kịch vui thần thái ngước nhìn thiên khung, lại thỉnh thoảng nhìn về phía Quân Quy Tàng, Ôn Khê, Hoa Vân Bách ba người lưu lại biểu hiện màn sáng:

"Hiện tại ba người đều dừng lại tại tầng thứ nhất bất động."

"Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người hẳn là tại tầng thứ nhất đi tìm Quân Quy Tàng đi bằng không tầng thứ nhất hẳn là chớp mắt liền qua mới đúng."

"Như thế, rơi giếng không hạ thạch, như thế nào xứng đáng bọn hắn từng tại Quân Quy Tàng trong tay gặp sỉ nhục "

Vô biên vô tận biển mây không gian, nghị luận ầm ĩ, thủ các

trưởng lão Quý Viễn Cảnh quay đầu nhìn về phía tân tiến nhập Lục Tiêu Diêu một đoàn người, thần niệm truyền lại, thản nhiên nói:

"Các ngươi, là muốn hiện tại tiến vào tam thập tam thiên, vẫn là chờ một chút lại nói "

Lục Tiêu Diêu thần sắc nghiêm một chút, đi đầu một bước xa xa khom người nói: "Gặp qua quý Các lão, chúng ta một đoàn người cùng lại nói."

Quý Viễn Cảnh không nói gì, chỉ là gật gật đầu. Từ vừa rồi bắt đầu giống Lục Tiêu Diêu dạng này người bắt đầu đại lượng tràn vào, toàn bộ đều là đến xem Quân Quy Tàng cùng Hoa Vân Bách, Ôn Khê cái này tam đại đạo quân biến tướng giao phong, nếu không phải lượng lớn công huân tốn hao ngăn cản tuyệt đại bộ phận người, hơn phân nửa Tạo Hóa Đạo đệ tử chỉ sợ đều sẽ tràn vào.

"Ừm Lục Tiêu Diêu, các ngươi thế mà cũng tới "

Ngay tại Lục Tiêu Diêu Thành Khuyết bọn người vừa mới đem ánh mắt phóng tới bị đông đảo tu sĩ bao vây lại ba đạo Đăng Thiên Thê phía trên lúc, một cái không có hảo ý thanh âm truyền lại mà tới.

Chỉ gặp trong mây, lúc trước từng tại Tàng Kinh Tiên Các mở miệng châm chọc Quan Ngọc Luân, Cố Hành, Dư Thính Vũ thế mà cũng ở tại chỗ, đồng thời phát hiện Lục Tiêu Diêu bọn người, lấy một loại giống như cười mà không phải cười ngữ khí xa xa truyền lại thần niệm nói:

"Các ngươi cũng là đến tận mắt chứng kiến Quân Quy Tàng bị người giẫm tại dưới chân một màn này a "

"Hừ!"

Lục Tiêu Diêu bọn người giờ phút này hiển nhiên không có tâm tình cùng bọn hắn ba người tranh cãi, mặt âm trầm không nói một lời, đi tới Quân Quy Tàng chỗ leo lên cái kia đạo thang trời trước đó, im lặng mà chờ đợi lo lắng.

Tình huống hiện tại, liền xem như bọn hắn đồng dạng leo lên thang trời cũng vô dụng, bọn hắn sáu người tiến vào ba mươi ba trọng thiên không riêng vu sự vô bổ, đối với tâm cao khí ngạo Quân Quy Tàng tới nói, chật vật một màn nếu như bị bọn hắn nhìn thấy, có khả năng ngược lại đưa đến phản hiệu quả.

Mắt thấy đến sáu tên đạo quân không tranh không phân biệt rời xa, Quan Ngọc Luân bọn người tùy ý cất tiếng cười to:

"Thiên đạo tuần hoàn, báo ứng xác đáng, Quân Quy Tàng luân lạc tới bây giờ tình trạng, không biết trong lòng giống cảm tưởng gì "

Càn rỡ thần niệm ba động ở bên tai quanh quẩn, ngước đầu nhìn lên không có cuối thang trời, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết, An Huyền, Hồ Nguyên Thâm, Tông Thư Nghi, Tân Thi Tuyết sắc mặt tái xanh, hết thảy không cam lòng đều chuyển hóa làm trong lòng không thể làm gì thở dài:

"Quân sư huynh "

Giờ này khắc này, Thái Hoàng Hoàng Tằng Thiên bên trong Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết bởi vì chính mình mà nhấc lên một trận sóng to gió lớn.

Thang trời phía trên, hắn vẫn như cũ sừng sững bất động, nhưng thật giống như cả người đều dung nhập phương thiên địa này.

Tại hắn vi mô tầm nhìn, lượng tử dây dưa ngược dòng tìm hiểu thời không thao tác phân tích dưới, toàn bộ Thái Hoàng

Hoàng Tằng Thiên kết cấu đã bị hắn chỗ thấy rõ, kết hợp Quân Quy Tàng ký ức, dạng này tầng dưới thiên trong mắt hắn đã không có bí mật.

Tỉ như tầng này thiên bên trong muốn thu hoạch được cơ duyên phương thức chính là tiến về trước cái kia phiến Hải Thị Thận Lâu đồng dạng Tiên cung thần điện, lựa chọn cửa vào phá giải mê cung đại điện các loại cấm chế, cùng cơ quan nhân ngẫu, ác linh u hồn chém giết, cuối cùng thu hoạch trong đó cơ duyên, vừa đến tầng hai mươi thiên hình thức tại trên bản chất đều cùng loại.

Những cơ duyên này khảo nghiệm ngược lại càng giống là Tàng Kinh Tiên Các lợi dụng đã có tài liệu, thiết lập tốt cùng loại với ngụy ngẫu nhiên trạng thái thể thức, hiển nhiên chính là Tàng Kinh Tiên Các cái này viễn cổ pháp bảo quy tắc hiển hóa.

"Cùng loại Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong Chủ Thần, nhưng là lại cùng có không nhỏ khác nhau, tối thiểu xa xa muốn so Chủ Thần cứng nhắc nhiều lắm, cũng không có Chủ Thần thần thông quảng đại. Cái này nên chính là Tàng Kinh Tiên Các ý chí, hoặc là nói là khí linh thiết lập tốt quy tắc "

"Hiện tại vấn đề là như thế nào mới có thể đủ tại không kinh động khí linh tình huống dưới, toàn bộ đánh cắp phục chế "

Nhạc Bình Sinh hiện tại gặp phải vấn đề chính là tam thập tam thiên bên trong các loại quy tắc mặc dù là Tàng Kinh Tiên Các ý chí hiển hóa, nhưng là tồn trữ trong đó vô số công quyết điển tịch, tiên thuật pháp môn, kinh quyển bản thảo cùng khí linh là hoàn toàn độc lập tồn tại.

Nếu như nói Nhạc Bình Sinh trước đó xâm lấn Chủ Thần là một cái tồn trữ khổng lồ tư liệu tin tức siêu máy tính, hắn có thể trực tiếp lấy virus xâm lấn phương thức trực tiếp phục chế đánh cắp tư liệu, như vậy Tàng Kinh Tiên Các ba mươi ba trọng thiên

chính là ba mươi ba tòa nguyên thủy nhất thư viện, tất cả tư liệu tin tức chỉ có thể từng quyển từng quyển đi đọc qua, ghi chép, mảy may đi không được đường tắt, mà lại cái này thư viện còn có đủ loại quy tắc hạn chế, một cái sơ sẩy liền có khả năng kinh động sách báo nhân viên quản lý.

Nhạc Bình Sinh mở hai mắt ra: "Như vậy, vẫn là đi trước xong tam thập tam thiên, hoàn thiện các trọng thiên tin tức về sau lại chế định phương án đi."

Sống nhờ tại Quân Quy Tàng thể nội dù sao chỉ là thân thần, so với Lượng Tử thân xác bản tôn còn hơi kém hơn không ít, muốn hoàn mỹ dung hội Tàng Kinh Tiên Các minh tinh hoa, nhất định phải cẩn thận kế hoạch một phen.

"Tìm tới ngươi "

"Quân Quy Tàng, ngươi còn lưu tại tầng thứ nhất, là biết chúng ta muốn tới, cố ý đang chờ chúng ta a "

Ngay tại Nhạc Bình Sinh vừa mới muốn nhấc chân cất bước, tiếp tục hướng cao hơn số trời xuất phát lúc, khoảng cách cách đó không xa, hai đầu thang trời đột nhiên quán thông thiên khung, phóng lên tận trời, sau đó có một nam một nữ, hai đạo hỗn hợp có kích động, khoái ý, vui vô cùng ý niệm, đột nhiên truyền đến.

Tiên quang thang trời phía trên, chính là Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người, lấy một loại trêu tức, điều trị con mồi đồng dạng ánh mắt đánh giá Nhạc Bình Sinh.

"Là ngươi đang chờ chúng ta "

Ôn Khê xinh đẹp trên khuôn mặt tiếu dung vô cùng băng lãnh: "Vẫn là nói, bởi vì đạo tổn thương ngươi đã thần trí hỗn loạn, coi là tầng thứ nhất bên trong liền có có thể đối ngươi đưa đến trợ giúp cơ duyên tạo hóa "

Hoa Vân Bách càng là không chút kiêng kỵ lên tiếng cuồng tiếu, tuấn mỹ đến tà dị khuôn mặt càng là bởi vậy hiển hiện dữ tợn:

"Đã bao nhiêu năm, ta ngày nhớ đêm mong, hẳn là làm sao hướng ngươi lấy "

Bá.

Hoa Vân Bách báo thù tuyên ngôn vẫn chưa nói xong, Nhạc Bình Sinh chỗ thang trời phía trên, hắn nhìn cũng không nhìn hai người một chút, nhấc chân cất bước, bóng người một hoa, đã không thấy bóng dáng!

Hắn căn bản không có nghe những cái này tạp ngư nói nhảm thời gian, trong nháy mắt đã tiến vào đến đệ nhị trọng thiên.

Nếu không phải tại Tạo Hóa Đạo bên trong, hai cái này tạp ngư căn bản cũng không có nói với hắn ra câu nói thứ hai cơ hội.

"Ngươi đáng chết!"

Nhạc Bình Sinh đột nhiên từ phía trên bậc thang biến mất, tiến vào đệ nhị trọng thiên chỉ là chuyện trong chớp mắt, còn lại trực tiếp ngăn ở Hoa Vân Bách trong cổ họng, đột nhiên bạo nộ rồi.

"Đồ chết tiệt, ngươi còn tưởng rằng ngươi là cái kia Quy Tàng Chân Quân a! "

Ôn Khê cũng bởi vì Quân Quy Tàng như thế không coi ai ra gì cử động mà trong khoảnh khắc sắc mặt dữ tợn, âm thanh kêu to nói:

"Truy! Đi theo hắn! Hắn tiến lên một tầng, chúng ta tiến lên một tầng, thẳng đến hắn kiệt lực bị ba mươi ba trọng thiên ném ra mới thôi, ta muốn hắn thân bại danh liệt, đạo tâm triệt để vỡ vụn, ta nhìn hắn về sau có gì mặt mũi vênh vang đắc ý!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 699: Trải Nghiệm Tuyệt Vọng

Chương 699: Trải nghiệm tuyệt vọng

Tàng Kinh Tiên Các, tam thập tam thiên đệ nhị trọng, Thái Minh Ngọc Hoàn Thiên.

Tiên Vân phiêu miểu, đại đạo vô tung. Nhạc Bình Sinh một mình đứng thẳng ở thang trời phía trên, trên thân không có bất kỳ cái gì pháp lực, thần niệm ba động, như là lão tăng nhập định, không hề bận tâm đứng ở tại chỗ.

Mà tại thang trời phát tán ra nhàn nhạt tiên quang bên ngoài, hai đạo không có hảo ý băng lãnh ý niệm trong hư không bơi lượn qua, phảng phất giám thị lấy Nhạc Bình Sinh, không che giấu chút nào tản ra thâm trầm ác ý.

Đây chính là Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người ngay tại riêng phần mình thang trời phía trên nhìn chằm chằm hướng Nhạc Bình Sinh bắn ra mà đến ánh mắt. Bất quá giờ phút này trong ánh mắt của bọn hắn ngoại trừ không kịp chờ đợi muốn đem Quân Quy Tàng giẫm tại dưới chân, rửa sạch nhục nhã dục vọng mãnh liệt bên ngoài, còn có nồng đậm lo nghĩ.

"Quân Quy Tàng đây là tại làm gì "

Ôn Khê ánh mắt nhìn chòng chọc vào Nhạc Bình Sinh, thần niệm lại vượt qua hơn mười dặm khoảng cách hướng một chỗ khác thang trời phía trên Hoa Vân Bách bắt đầu giao lưu:

"Trước hai mươi trọng thiên tuyệt không thể có có thể lấp đầy đạo tổn thương pháp môn, hắn tại đệ nhất trọng, đệ nhị trọng thiên ngưng lại lãng phí thời gian, nhưng lại không có bất kỳ động tác gì, cứ như vậy ngốc đứng đấy bất động là có ý gì "

"Giả vờ giả vịt."

Hoa Vân Bách mặt hiện cười lạnh, đáp lại nói:

"Sợ không phải trong lòng của hắn hết sức rõ ràng mình bây giờ tình trạng, cho nên cố ý đang trì hoãn thời gian, để nhìn chính chúng ta thối lui, hoặc là cùng cao tầng đến ngăn cản chỉ tiếc Tàng Kinh Tiên Các bên trong quy tắc chính là chưởng giáo đại nhân cũng vô pháp can thiệp, hôm nay hắn nhất định bị hai người chúng ta giẫm tại dưới chân!"

Từ bọn hắn đuổi theo Quân Quy Tàng đến đệ nhị trọng thiên về sau, Quân Quy Tàng cử động càng phát quỷ dị, không riêng gì không nhúc nhích, chính là pháp lực, thần niệm cũng hết thảy nội liễm. Mặc cho Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người như thế nào lấy thần niệm khiêu khích, ngôn từ đả kích, đối phương đều mắt điếc tai ngơ, giống như là người chết đồng dạng.

Bọn hắn tự nhiên không tưởng tượng nổi bây giờ Nhạc Bình Sinh đã không cần tâm thần quét hình, trực tiếp thông qua lượng tử dây dưa thủ đoạn liền có thể cùng trong hư không tùy ý một cái hạt cơ bản tiến hành trao đổi ảnh hưởng, từ đó phân tích mỗi một trọng thiên huyền bí.

Không riêng gì Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người, giờ khắc này ở Tàng Kinh Tiên Các biển mây thế giới bên trong, nhìn qua ba vị tiến vào biển mây không gian đạo quân lưu lại thang trời màn sáng, từng cái đạo quân, Nguyên Anh, tu sĩ Kim Đan từ ban đầu kích động, xem kịch vui nội tâm cũng dần dần chuyển biến thành kinh nghi cùng chưa tròn:

"Chuyện gì xảy ra, ba người này đang làm cái gì "

"Cái này đều đi qua gần nửa canh giờ, Quân Quy Tàng, Hoa Vân Bách, Ôn Khê ba người bọn hắn vì cái gì còn tại đệ nhị trọng thiên "

"Chẳng lẽ. . . Quân Quy Tàng không dám đi lên, là muốn cố ý kéo dài , chờ Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê chính mình rời khỏi hắn sẽ không như thế ngây thơ a "

"Chúng ta tốn hao lớn đại giới chính là đến xem bọn hắn tại ba mươi ba trọng thiên lý mặt kéo dài thời gian "

"Nói hươu nói vượn, Quân sư huynh như thế nào như thế!"

. . .

Đủ loại tiếng nghị luận đầu tiên là lặng yên không một tiếng động, sau đó càng thêm ồn ào, hỗn hợp có các loại to lớn thần niệm ba động tại hư không phun trào không ngớt.

Rõ ràng đem những cái này thanh âm huyên náo cùng ba động bắt giữ, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết cùng sáu người sắc mặt biến ảo, càng ngày càng khó coi, nhưng lại không cách nào phản bác ở đây Tạo Hóa Đạo đồng môn chất vấn.

Làm Quân Quy Tàng họ hàng gần nhất đồng môn, bọn hắn cũng không biết Quân Quy Tàng cử động lần này đến cùng có cái gì ý đồ, thậm chí liền ngay cả chính bọn hắn nội tâm đều xuất hiện một tia dao động.

"Ta nhìn Quân Quy Tàng lần này nên như thế nào kết thúc! Quân Quy Tàng khẽ đảo, mấy cái này chó săn ngày tốt lành cũng liền chấm dứt!"

"Hắc hắc, La trưởng lão không phải một mực tại tìm cơ hội báo hắn đồ đệ thù a ta nhìn cơ hội lập tức liền muốn tới."

Một chỗ khác, một mực chú ý Lục Tiêu Diêu một nhóm người Quan Ngọc Luân, Cố Hành, Dư Thính Vũ ba người ánh mắt khoái ý nhìn nhau, tựa hồ đã thấy những người này từ đám mây ngã xuống bụi bặm hạ tràng, không khỏi cười đắc ý.

Hận ô cùng ô, Quân Quy Tàng từ quật khởi đến nay một đường quét ngang vô địch thủ, Quan Ngọc Luân bọn hắn những người này làm từ đầu đến đuôi vật làm nền, đá đặt chân, thậm chí tại Lục Tiêu Diêu những cái này cùng Quân Quy Tàng thân cận đạo quân trước mặt đều không ngẩng đầu được lên, Quân Quy Tàng bọn người chỗ đến, bọn hắn đều không thể không nhượng bộ lui binh, tích lũy không biết thâm hậu bao nhiêu oán khí,

Bây giờ nhìn thấy nguyên lai tưởng rằng vĩnh viễn không cách nào vượt qua, chỉ có thể ngưỡng vọng ngày xưa đại địch ầm vang sụp đổ, thanh toán tự nhiên là tận hết sức lực.

Biển mây cuồn cuộn, thần niệm khuấy động, thời gian từng giờ trôi qua, Quân Quy Tàng ba người thang trời điểm khởi đầu màn sáng bên trên vẫn như cũ biểu hiện chính là đệ nhị trọng thiên không có biến hóa, khiến cho tốn hao lớn đại giới tiến vào Tạo Hóa Đạo đệ tử kinh nghi cùng chưa tròn càng phát kịch liệt.

Đem to như vậy một cái biển mây thế giới bên trong tất cả mọi người phản ứng thu hết vào mắt, thân là thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh nhíu mày, ánh mắt phảng phất xuyên thấu hư không, nhìn phía thang trời chỗ thông hướng ba mươi ba trọng thiên, trầm ngâm không nói.

Ngay tại ngoại giới vô số nghị luận ầm ĩ thời khắc, Thái Minh Ngọc Hoàn Thiên bên trong, Nhạc Bình Sinh lại mở hai mắt ra:

"Quả nhiên, cùng tầng thứ nhất cơ bản giống nhau."

"Bất quá nếu như như thế nào tại không kinh động Tàng Kinh Tiên Các khí linh tình huống dưới tiến hành toàn diện phục chế,

tạm thời còn không có đầu mối. Một lần là xong đã không có khả năng, xem ra chỉ có thể lần lượt tiến vào, chầm chậm mưu toan. Mà lại. . ."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt hờ hững quay đầu nhìn lướt qua phương xa không có hảo ý Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người:

"Trước tiên đem hai cái này ngớ ngẩn đuổi đi ra rồi nói sau."

Hắn hiện tại đã dẫn phát rất nhiều người chú ý, không biết bao nhiêu người hữu tâm ánh mắt đều đang chú ý hắn, vì để tránh cho lộ ra mánh khóe, hắn chỉ có thể chầm chậm mưu toan.

Lập tức, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, hướng lên dọc theo thang trời như là rời dây cung mũi tên đồng dạng bay đi, trong nháy mắt liền biến mất tại đệ nhị trọng thiên.

Nơi xa thang trời phía trên, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người mắt thấy đến Quân Quy Tàng tiến vào tiếp theo trọng thiên, trong mắt bộc phát ra thợ săn sắp vây bắt con mồi đồng dạng lãnh khốc hào quang:

"Ha ha ha. . . Rốt cục từ bỏ cái kia không thiết thực hi vọng a "

"Quân Quy Tàng, ngươi đi hướng nào "

Hai người cười ha ha, trong nháy mắt đồng dạng xông thẳng mà lên, theo sát Nhạc Bình Sinh động tác tiến vào xuống nhất trọng thiên!

Cũng chính là cùng lúc đó, ngoại giới, cho tới nay bình tĩnh vô cùng ba khu thang trời màn sáng đột nhiên hào quang tỏa sáng, chữ viết đổi:

Đệ tam trọng, Thanh Minh Hà Đồng Thiên!

Ngoại giới, bao quát Quan Ngọc Luân, Lục Tiêu Diêu bọn

người ở tại bên trong, ở đây đông đảo Tạo Hóa Đạo đệ tử trong nháy mắt thần tình kích động, ngàn vạn đạo ánh mắt trong nháy mắt đồng loạt tụ tập tại ba người thang trời màn sáng phía trên:

"Động, rốt cục động!"

"Chân chính tỷ thí cuối cùng cũng bắt đầu a "

"Ha ha ha, không biết Quân Quy Tàng nên như thế nào trốn qua một kiếp này "

"Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa béo, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người có thể hay không đạt được ước muốn "

Ngay tại lúc đám người nghị luận bên trong, ba khu thang trời màn sáng bên trên màn sáng cùng chữ viết lấp lóe lại một khắc cũng chưa từng đình chỉ, ngược lại càng thêm gấp rút mà kịch liệt:

Đệ tứ trọng, Huyền Thai Bình Dục Thiên!

Đệ ngũ trọng, Nguyên Minh Văn Cử Thiên!

Đệ lục trọng, Thất Diệu Ma Di Thiên!

. . .

Biển mây thế giới bên trong, một mảnh đen kịt Tạo Hóa Đạo môn nhân đệ tử khí quyển cũng không thở, nháy mắt một cái không nháy mắt chăm chú nhìn thang trời màn sáng bên trên biến hóa:

Tầng thứ mười. . . Tầng thứ mười lăm thiên. . . Tầng thứ hai mươi thiên. . . Thứ 26 trọng, Uyên Thông Nguyên Động Thiên!

Ngắn ngủi một lát thời gian, Quân Quy Tàng, Hoa Vân Bách, Ôn Khê ba người thang trời màn sáng bên trên biểu hiện, liền trực tiếp đạt đến thứ 26 trọng thiên độ cao, đồng thời còn tại kéo lên!

Bất quá từ tầng thứ hai mươi thiên khai bắt đầu, màn sáng biến hóa tần suất liền đã rõ ràng chậm xuống dưới, hiển nhiên là tầng thứ hai mươi thiên trở lên là đạo quân cấp bậc khảo nghiệm cùng uy áp, tự nhiên không cách nào giống thấp trọng thiên như thế thế như chẻ tre.

"Thứ 26. . . Thứ hai mươi bảy trọng thiên!"

"Tốt, tốt mau!"

"Quá kinh người, đây chính là đỉnh phong đạo quân thực lực a "

"Không hổ là tông môn đứng hàng đầu đỉnh phong đạo quân cường giả, phổ thông đạo quân từ tầng hai mươi thiên khai bắt đầu liền muốn cẩn thận chặt chẽ, mà ba người này vậy mà thế như chẻ tre, cứ theo đà này không được bao lâu liền sẽ tiến vào hạch tâm nhất ba mươi trọng chi sau!"

"Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người đã từng kỷ lục cao nhất chính là thứ ba mươi mốt trọng thiên, thời gian lâu như vậy đi qua bọn hắn rất có thể đã có thể đạt tới cùng Quân Quy Tàng đỉnh phong thời kì đồng dạng độ cao, ba mươi hai trọng thiên! Chỉ là Quân Quy Tàng bây giờ cảnh giới rơi xuống, chỉ sợ khó mà tại đạt tới vốn có đỉnh phong, lập tức liền muốn gặp rốt cuộc!"

"Cái gì thấy rõ ràng, kết cục không phải cũng sớm đã chú định sao Quân Quy Tàng bại cục đã định, hiện tại chủ yếu nhìn Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người có thể hay không leo lên thứ ba mươi hai trọng thiên, thậm chí ba mươi ba trọng thiên, đây mới thực sự là trăm ngàn năm khó gặp rầm rộ a!"

"Ba mươi ba trọng thiên không thể nào, ta nhớ được chưởng giáo đã từng nói cuối cùng này nhất trọng thiên thần bí nhất, cũng không phải là thực lực tu vi cường đại liền có thể tiến vào, tối thiểu đã có gần thời gian vạn năm không có đạo quân bước vào

trải qua cuối cùng nhất trọng thiên, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người mặc dù cường đại, nhưng muốn đi vào cuối cùng này nhất trọng vẫn là có vẻ không bằng a "

Đột nhiên trở nên vô cùng kịch liệt, đồng thời mùi thuốc súng một đường kéo lên thế cục lập tức để ở đây các đệ tử sôi trào, các loại thanh âm thần niệm va chạm giao lưu, bất quá Kim Đan Nguyên Anh cũng tốt, đạo quân cũng tốt, tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều cũng không xem trọng Quân Quy Tàng.

Quan Ngọc Luân, Cố Hành mấy người cũng lẫn nhau cười lạnh nói:

"Quân Quy Tàng đạo tổn thương mang theo còn như thế mạo xưng là trang hảo hán, vì duy trì chính mình trước kia thanh danh cũng là xem như liều mạng."

"Không biết Lục Tiêu Diêu trên người bọn họ có hay không mang theo cái gì thánh dược chữa thương cùng Quân Quy Tàng ra cũng tốt kịp thời cứu chữa "

"Ha ha ha ha ha. . ."

Không để ý tới đi để ý tới ngoại giới nhao nhao hỗn loạn, Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết một nhóm sáu người ánh mắt lo lắng nhìn chằm chằm thuộc về Quân Quy Tàng thang trời màn sáng, trong lòng cũng thành ra một loại hổ lạc đồng bằng bất lực cùng bất bình.

Quân Quy Tàng chưa tuân theo đạo tổn thương trước đó ra sao phong thái tuyệt thế, bây giờ những cái này ở đây lặng lẽ lặng lẽ, âm thầm trào phúng đạo quân cái nào không phải tại Quân Quy Tàng trước mặt thận trọng từ lời nói đến việc làm, căn bản không dám lỗ mãng. Bây giờ tường đổ mọi người đẩy, người người đều cho rằng tại Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người từng bước ép sát phía dưới, đã không còn phong quang Quân Quy Tàng đều sẽ triệt

để thất bại thảm hại!

Nhưng mà ba người thang trời mở đầu chỗ màn sáng cũng không tuân theo những cái này Tạo Hóa Đạo đệ tử kịch liệt nghị luận ảnh hưởng, vẫn như cũ ổn định mà chậm rãi, cách mỗi một lát liền biến hóa trên đó biểu hiện ký tự:

Thứ hai mươi tám trọng. . . Thứ hai mươi chín trọng. . . Thứ ba mươi trọng!

Thứ ba mươi trọng thiên: Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên!

Tại biển mây thế giới bên trong hàng ngàn hàng vạn tu sĩ toàn bộ hành trình chú ý xuống, Quân Quy Tàng, Hoa Vân Bách, Ôn Khê cái này ba cái oan gia ngõ hẹp đỉnh phong đạo quân lại là tại ngắn ngủi mấy canh giờ thời gian, liền trực tiếp kéo lên ba mươi trọng thiên, cực kỳ chấn động mạnh lay ở đây tất cả Tạo Hóa Đạo tu sĩ:

"Ba người này. . . Phổ thông đạo quân cùng bọn hắn chênh lệch quả nhiên không thể đạo lý kế!"

"Ta lúc nào mới có hi vọng đạt tới bọn hắn trình độ như vậy "

"Quân Quy Tàng vậy mà không rơi vào thế hạ phong, bất quá đối với bọn hắn dạng này cấp độ cường giả mà nói, khảo nghiệm chân chính từ mới tính vừa mới bắt đầu!"

. . .

Tàng Kinh Tiên Các ba mươi ba trọng thiên mỗi tầng mười đối ứng chính là một cái đại cảnh giới, cứ thế mà suy ra thẳng đến leo lên thứ ba mươi trọng thiên, liền mang ý nghĩa tên tu sĩ này đã tới đạo quân cảnh đỉnh phong. Mà ba mươi trọng thiên về sau, liền không quan hệ cùng leo lên người tu vi cảnh giới, khảo nghiệm là nhục thân thể phách, trí tuệ tâm tính, thiên đạo cảm ngộ, khí vận phúc duyên . . . chờ một chút các loại tổng hợp suy tính, chỉ có cùng cảnh giới bên trong lực áp cùng thế hệ tuyệt thế thiên tài mới

có tư cách leo lên!

Chính là lấy Quân Quy Tàng thụ thương trước đó một ngựa tuyệt trần yêu nghiệt tư thái, kỷ lục cao nhất cũng bất quá chính là leo lên thứ ba mươi hai trọng thiên: Bình Dục Cổ Dịch Thiên mà thôi, có thể thấy được cuối cùng này tam trọng thiên khảo nghiệm chi hà khắc, gian nan.

Tại cái này khẩn yếu quan đầu, thắng bại sắp thấy rõ ràng thời khắc, toàn bộ biển mây không gian ngược lại trở nên yên tĩnh đáng sợ, tất cả mọi người Vô Tâm giao lưu, ánh mắt gắt gao khóa chặt thang trời màn sáng, bình tức tĩnh khí cùng đợi biến hóa.

. . .

Thứ ba mươi trọng thiên: Ngọc Long Đẳng Thắng Thiên.

Đây là cùng Nhạc Bình Sinh lúc trước trải qua bất luận cái gì nhất trọng thiên đều không giống nhau thế giới.

Nơi này, tiên quang nhàn nhạt, thiên khung phiêu miểu, vô biên vô hạn, ngoại trừ Nhạc Bình Sinh dưới chân quán thông bích lạc hoàng tuyền thang trời bên ngoài, cũng chỉ có không biết xa xôi bao nhiêu phương hướng bên trên, từng khỏa sáng chói tinh thần treo vận chuyển, xán lạn như Ngân Hà, không thể tính toán, tựa hồ ẩn chứa vô tận huyền bí.

Ngoài ra, thang trời phía trên, một cỗ khó nói lên lời quỷ dị âm phong phảng phất là từ Cửu U trong địa ngục thổi ra, lặng yên không tiếng động thẩm thấu hư không, vô hình vô tích, khó lòng phòng bị, vô luận là pháp thuật, pháp bảo vẫn là cái gì thủ đoạn khác hết thảy đều không thể ngăn cản cỗ này quỷ dị gió, thẳng muốn thổi đến người nhục thân phong hoá, nguyên thần tán loạn!

Mới vừa tới đến cái này nhất trọng thiên Nhạc Bình Sinh cũng không khỏi nhíu mày.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được, cỗ này vô hình vô tướng chi phong có cùng loại phân giải vạn vật kết cấu quỷ dị quy tắc chi lực, cũng có chút cùng loại hắn lợi dụng mạnh mẽ hạch lực cơ bản đem vật chất từ nguyên tử phương diện trực tiếp phân giải thủ đoạn, chỉ bất quá yếu hóa vô số lần mà thôi.

Dù là như thế, không giờ khắc nào không tại quét cỗ này quỷ gió, loại này phân giải vạn vật quy tắc chi lực thẩm thấu dưới, một cái bình thường đạo quân e là cho dù thủ đoạn ra hết, không cần mười mấy hô hấp công phu liền sẽ biến thành một mảnh huyết sắc bụi mù.

Lượng Tử thân xác bảo vệ phía dưới, Khung Vũ Tinh Không thần quốc lĩnh vực lấy một loại mười phần mịt mờ phương thức bao trùm tại Quân Quy Tàng huyết nhục chi khu mặt ngoài, tứ đại lực cơ bản thống nhất lực tràng hời hợt chống cự lại kinh khủng Cửu Thiên Cương Phong, Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại ngắm nhìn đỉnh đầu treo đầu kia Ngân Hà, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Căn cứ Quân Quy Tàng ký ức, cái này nhất trọng thiên tất cả tạo hóa đều tận giấu ở đỉnh đầu cái kia phiến tinh thần đại hải bên trong, mà muốn thu hoạch được trong đó tạo hóa muốn làm chính là tu sĩ trực tiếp lấy tự thân thần niệm ly thể, vượt không hướng về tinh thần đại hải bên trong tinh thần tiến hành oanh kích, một khi có thể đột phá phòng tuyến đánh nát cái ngôi sao kia, tự nhiên là có thể thu được trong đó cơ duyên tạo hóa.

Mà càng là lấp lánh tinh thần, cũng liền đại biểu cho ẩn chứa trong đó cơ duyên càng lớn, đối ứng độ khó cũng càng cao!

Vẻn vẹn cái này thứ ba mươi trọng thiên, một phương diện muốn lấy các loại thủ đoạn chống cự vô cùng sắc bén Cửu Thiên Cương Phong, còn muốn thần niệm xuất khiếu, xuyên qua trùng điệp Cửu Thiên Cương Phong vượt không oanh kích tinh thần, loại này độ khó không phải đỉnh phong đạo quân thậm chí căn bản không có tư cách đứng ở ba mươi trọng thiên bậc thang phía trên.

"Quân Quy Tàng a Quân Quy Tàng, ngươi vẫn là trước sau như một lòng cao hơn trời. . ."

Lúc này, Hoa Vân Bách âm trầm thần niệm ba động truyền đến.

"Chỉ bất quá, coi như ngươi liều mạng bò tới tầng này, vẫn là không cách nào bảo trụ ngươi hết thảy a. . ."

Khác một bên, thang trời phía trên đồng dạng đã tới cái này nhất trọng thiên Ôn Khê khuôn mặt lạnh lùng, hờ hững nói:

"Thiên đạo tốt luân hồi, năm đó ngươi từ hai người chúng ta trên thân cướp đi, hôm nay liền gấp mười đến hoàn trả!"

Hai người đủ Tề Trường cười, giống như là khúc mắc đang bị mở ra, một cỗ khó mà hình dung sắc bén sục sôi chi khí xông lên tận chín tầng trời:

"Quân Quy Tàng, ngươi không phải Hồng Hoang Giới Đạo Tôn phía dưới đệ nhất nhân a như vậy ta a hai người ngay tại phía trên chờ ngươi, có can đảm, liền cùng lên đến a!"

"Bất quá, ta đề nghị, nếu như ngươi không thầm nghĩ tổn thương tăng thêm, vẫn là thành thành thật thật đợi đi, ha ha ha ha!"

Thần niệm dư âm tại Nhạc Bình Sinh quanh thân dập dờn, mà Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người khí tức đột nhiên bộc phát, tựa như bạch hồng quán nhật, sao chổi va mặt trăng, lấy tấn mãnh tuyệt luân tốc độ hướng về thứ ba mươi mốt trọng thiên phóng đi!

Bọn hắn cho tới nay nhắm mắt theo đuôi theo sát sau lưng Quân Quy Tàng, chỗ chờ đợi chính là giờ phút này. Tại tất cả đệ tử tinh anh dưới mí mắt lấy ngày xưa đệ nhất Đạo Quân Quân Quy Tàng vì đá đặt chân, đồng thời hung hăng đem hắn hết thảy tự tin, tự ngạo, tự tôn triệt để nghiền nát!

"Hai cái này ngớ ngẩn, tu đạo nhiều năm như vậy là tu đến cẩu thân đi lên sao "

Nhưng mà, thang trời phía trên, đối mặt Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người báo thù tuyên ngôn cùng như thiểm điện rời đi thân ảnh, Nhạc Bình Sinh cũng không ngẩng đầu lên, ánh mắt hờ hững:

"Làm rối loạn kế hoạch của ta, liền để các ngươi thể hội một chút cái gì mới thật sự là tuyệt vọng đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 700: Ngươi Lừa Ta

Chương 700: Ngươi lừa ta

Thang trời phía trên, Hoa Vân Bách, Ôn Khê cái này hai tên đạo quân đột nhiên phát lực, nhanh chóng tại thang trời phía trên kéo lên bay vọt, trong nháy mắt liền đem Nhạc Bình Sinh để tại sau lưng.

Tàng Kinh Tiên Các bên trong, xuyên qua mỗi một trọng thiên thang trời đẳng cấp có chín trăm chín mươi chín, vượt qua qua cái này chín trăm chín mươi chín bậc cầu thang liền có thể tiến vào tiếp theo trọng thiên. Mà tới được thứ ba mươi trọng thiên độ cao, các loại mãnh liệt tới cực điểm Cửu Thiên Cương Phong, Tâm Ma xâm nhập, thiên khung trọng áp có mặt khắp nơi, thay nhau xung kích, toàn phương vị khảo nghiệm tu sĩ nguyên thần, nhục thân, tâm tính, chính là đỉnh phong đạo quân đều muốn treo lên mười hai vạn phần tinh thần đến ứng đối, sơ ý một chút liền sẽ phí công nhọc sức, từ đám mây đánh rớt bụi bặm, tự nhiên không cách nào giống ba mươi vị trí đầu trọng như thế thế như chẻ tre, nhất định phải cẩn thận chặt chẽ.

Bất quá liền xem như bởi vì bỗng nhiên kéo lên độ khó mà là tốc độ trên phạm vi lớn hạ xuống, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê tốc độ của hai người vẫn là hết sức kinh người, để phổ thông đạo quân đều theo không kịp.

Hai người bọn họ nằm gai nếm mật, tựa hồ cũng sớm đã chờ

đợi một ngày này, bỗng nhiên phát lực phía dưới mỗi một cái trong chớp mắt đều kéo lên đếm rõ số lượng mười tầng cầu thang, trong chốc lát liền biến mất tại cái này nhất trọng thiên thang trời cuối cùng, thành công tiến vào xuống nhất trọng thiên!

Thứ ba mươi mốt trọng thiên: Long Biến Phạn Độ Thiên! Khoảng cách Quân Quy Tàng đã từng lập nên ghi chép chỉ kém nhất trọng!

Cơ hồ tại Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người thành công đột phá đến thứ ba mươi mốt trọng thiên đồng thời, ba mươi ba trọng thiên ngoại biển mây thế giới bên trong, thang trời điểm khởi đầu màn sáng bên trên chữ viết đổi, mà hàng ngàn hàng vạn Tạo Hóa Đạo tu sĩ đều nhao nhao sôi trào:

"Ba mươi mốt trọng thiên, khoảng cách chính Quân Quy Tàng lập nên tối cao nhanh nhất ghi chép chỉ kém nhất trọng!"

"Thời khắc cuối cùng liền muốn đến, Quân Quy Tàng có thể hay không bảo vệ hắn đã từng phong quang cùng vinh quang "

"Nghĩ cũng đừng nghĩ, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người nằm gai nếm mật, có chuẩn bị mà đến, chính là muốn thừa dịp cái này vạn năm khó gặp cơ hội đem Quân Quy Tàng hung hăng đạp ở dưới chân! Cứ kéo dài tình huống như thế, Quân Quy Tàng nửa điểm cơ hội đều không có!"

Quan Ngọc Luân một mặt 'Tiếc hận' thần sắc, lắc đầu thở dài: "Ta nhìn Hoa Vân Bách Ôn Khê hai người hiện tại chỉ sợ đã có niềm tin tuyệt đối xung kích thứ ba mươi hai trọng thiên, nếu không sẽ không như thế gióng trống khua chiêng đến trả thù rơi tiếng người chuôi, chính là đạo cơ không hư hại, đỉnh phong thời kỳ Quân Quy Tàng đều khó mà ứng đối, huống chi..."

Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết một nhóm sáu người lại hoàn mỹ đi để ý tới biển mây không gian ồn ào nghị luận cùng thần niệm ba

động, lẩm bẩm nói:

"Quân sư huynh..."

Trái tim tất cả mọi người đều treo lên. Thậm chí là thân là Đạo Tôn đại năng thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh, đều duy trì thần niệm hiển hóa, nhíu mày, một mực chú ý thang trời màn sáng biến hóa.

Không chỉ là Tàng Kinh Tiên Các ẩn giấu thời không, trận sóng gió này sớm đã ấp ủ hồi lâu, quét sạch Tạo Hóa Đạo sơn môn các nơi, từ chưởng giáo, cho tới từng cái trưởng lão, chấp sự cùng tất cả còn tại bên trong sơn môn đệ tử đều đã bị kinh động.

"Những bọn tiểu bối này như thế hồ nháo."

Trên tiên sơn đồng dạng nhận được tin tức, Long Vô Thủ bên cạnh, một râu tóc hừng hực, giống như là liệt diễm thiêu đốt đồng dạng lão giả cao lớn cau mày nói:

"Chưởng giáo, Quân Quy Tàng vô luận như thế nào cũng là một cái vạn năm khó gặp tu đạo thiên tài, mà lại phúc duyên thâm hậu, chưa chắc không tiếp tục lần cơ hội vùng lên. Kể từ đó há không đáng tiếc "

Long Vô Thủ ánh mắt xa xăm, nhàn nhạt lắc đầu:

"Hổ trưởng lão, Quân Quy Tàng cũng tốt, Hoa Vân Bách, Ôn Khê cũng tốt, Tạo Hóa Đạo tương lai cuối cùng cần nhờ bọn hắn, vô luận phương nào chúng ta cũng không thể bảo vệ bọn hắn cả một đời. Tại bọn hắn thay thế chúng ta chấp chưởng Tạo Hóa Đạo, duy trì Hồng Hoang Giới trước đó, còn muốn kinh lịch so đây càng thêm hiểm ác gấp mười sự tình, đã ngươi cũng cho rằng Quân Quy Tàng phúc duyên thâm hậu, như vậy hắn nên minh bạch cái gì gọi là phá bỏ cái cũ, xây dựng cái mới, dục hỏa trùng sinh, cửa này hắn vô luận như thế nào đều phải qua."

Hổ trưởng lão lông mày vặn lên: "Nếu như qua không được đâu "

Long Vô Thủ tay áo hất lên, hờ hững nói: "Nếu như bởi vậy đạo tâm vỡ vụn, chẳng khác gì so với người thường, hắn cũng oán không được ai!"

... .

Thứ ba mươi mốt trọng thiên, Long Biến Phạn Độ Thiên bên trong, nồng đậm thiên địa linh khí đậm đặc đến hóa thành một mảnh uông dương đại hải mênh mông, loáng thoáng có thể trông thấy tại không biết sâu đến mức nào nguyên khí hải dương bên trong có từng đầu Ngũ Trảo Kim Long bốc lên du động,

Giống như thần long dòng dõi.

Cách xa nhau xa hai đạo tiên quang thang trời phía trên, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người hai mắt khép hờ, tham lam hít thật sâu một hơi Cam Lâm linh khí, sau đó bèn nhìn nhau cười, tiếp tục bắt đầu mười bậc mà lên, hướng về cao hơn số tầng xuất phát.

Cái này nhất trọng thiên, đã từng là bọn hắn đạt tới kỷ lục cao nhất, các loại khảo nghiệm mãnh liệt trình độ cùng bên trên nhất trọng thiên không thể so sánh nổi, bọn hắn đã từng nhiều lần nếm thử, đều tại cái này nhất trọng thiên thang trời cuối cùng không đến trăm bậc cầu thang thất bại. Mà lần này, nằm gai nếm mật hai người có sung túc tự tin, vượt qua qua cái kia đạo ngăn cản qua bọn hắn lạch trời, đuổi ngang đỉnh phong thời kì Quân Quy Tàng ghi chép, nói cho toàn bộ Tạo Hóa Đạo cao tầng, cùng cơ sở môn nhân đệ tử:

Hắn Hoa Vân Bách, nàng Ôn Khê, không kém ai!

Một nháy mắt liền có thể phân giải một phổ thông đạo quân

Cửu Thiên Cương Phong, giống như muôn đời luân hồi tâm ma xâm nhập ùn ùn kéo đến, giống như gánh vác lấy một tòa vạn năm Thần Sơn nguyên thần cùng thể phách song trọng uy áp... Đủ loại mãnh liệt tới cực điểm xung kích bao phủ, mà hai người bọn họ lại ánh mắt sáng rực, bước chân vô cùng kiên định, nhanh chóng leo lên một cấp lại một cấp thang trời.

Ân

Vừa mới leo lên cái này nhất trọng thiên bậc thang non nửa, giống như là đột nhiên cảm ứng được cái gì, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người ánh mắt khẽ động, có chút cúi đầu xuống.

Rõ ràng là giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh bước vào cái này nhất trọng thiên.

Hoa Vân Bách, Ôn Khê nhìn đến ánh mắt nghiền ngẫm:

"Quân Quy Tàng a Quân Quy Tàng... Ngươi đây là muốn được ăn cả ngã về không, tự rước lấy nhục "

"Là dĩ vãng kiêu ngạo để ngươi không cho phép chính mình cúi đầu a bất quá chỉ tiếc vô luận như thế nào kết quả của ngươi cũng sẽ không thay đổi a..."

Quân Quy Tàng có thể leo lên cái này nhất trọng thiên hai người cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, dù sao đối phương đã từng là hoành áp cùng thế hệ, không người có thể ngăn tuyệt thế kiêu dương, cho dù là đối phương cảnh giới rơi xuống, nhưng lấy một ít bất kể đại giới thủ đoạn leo lên ba mươi mốt trọng thiên cũng không phải là không cách nào làm được.

Nhưng là, tiếp theo trọng thiên chính là Quân Quy Tàng đã từng cực hạn, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người có đầy đủ tự tin, cảnh giới rơi xuống Quân Quy Tàng tuyệt đối không cách nào tái hiện đỉnh cao của ngày xưa, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người

bọn họ lập nên truyền kỳ mới, huy hoàng!

Sau một khắc. Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người liếc nhau, cười lạnh: "Như vậy..."

Rầm rầm...

Trên thân hai người đột nhiên bộc phát ra đại giang nhập biển cả, hùng hồn mênh mông thủy triều thanh âm, chính là pháp lực, nguyên thần vận chuyển tới cực hạn thể hiện!

Bạch!

Tốc độ của hai người bỗng nhiên bạo tăng, như là rời dây cung mũi tên, bắn ra lôi đình, đối cứng lấy có thể xưng kinh khủng đủ loại xung kích, nhanh chóng hướng về chín trăm chín mươi chín cấp thang trời cuối cùng, cũng là thứ ba mươi hai trọng thiên lối vào phóng đi, nhanh đến cực điểm!

Sáu trăm cấp!

Bảy trăm cấp!

Tám trăm cấp!

Hoa Vân Bách, Ôn Khê càng lên càng cao, gặp các loại xung kích cùng trọng áp càng ngày càng kinh khủng, tốc độ cũng càng ngày càng chậm, khiến cho hai người cắn chặt hàm răng, sắc mặt trắng bệch đồng thời thỉnh thoảng hiện lên một tia không bình thường đỏ ửng, đây là nhục thể của bọn hắn, nguyên thần, đạo tâm lọt vào mãnh liệt chấn động biểu hiện.

Nhưng là nhìn qua càng ngày càng tới gần chín trăm chín mươi chín cấp điểm cuối cùng, Ôn Khê Hoa Vân Bách hai người đều không ngoại lệ, đôi mắt lại giống như là từng vòng thiêu đốt mặt trời, tràn ngập nồng đậm cuồng hỉ cùng sốt ruột!

Lập tức, bọn hắn liền có thể đạt được ước muốn, không chỉ sáng tạo ra chỉ thuộc về huy hoàng của mình cùng ghi chép, tuân theo vạn chúng kính ngưỡng, vô số đồng môn truy phủng, còn có thể đem ngày xưa cừu địch hung hăng giẫm tại dưới chân, rửa sạch nhục nhã!

"Quân Quy Tàng, tới đi, đuổi theo chúng ta đi!"

Cứ như vậy mang theo không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung quyết tâm, lòng tin, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai vị đạo quân trong mắt chỉ còn lại có riêng phần mình thang trời cuối cùng, lấy thẳng tiến không lùi chi thế xông lên chín trăm cấp!

Thứ chín trăm cấp đã đến, chỉ còn chín mươi chín cấp thang trời, mà bọn hắn còn có dư lực, thắng lợi đã đang nhìn!

Mà tại khoảng cách này sáng tạo chính mình ghi chép, truyền kỳ, huy hoàng thời khắc, Hoa Vân Bách Ôn Khê trên mặt của hai người lại cùng nhau lộ ra một cái đạt được ước muốn tiếu dung, không hẹn mà cùng cùng nhau quay đầu cúi đầu nhìn lại, thần niệm bành trướng khuấy động, quét sạch hơn phân nửa ba mươi mốt trọng thiên, nói:

"Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây!"

"Quân Quy Tàng, ngươi có muốn hay không đến có một ngày, ngươi sẽ luân... Ân "

Cái này cúi đầu xuống nhìn lại, để chậm chạp mà kiên định leo lên lấy thông hướng thứ ba mươi hai trọng thiên cuối cùng mấy chục cấp thang trời Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người ngây ngẩn cả người.

Trong tầm mắt, thuộc về Quân Quy Tàng cái kia một đoạn thật dài thang trời phía trên, không có một ai. Quân Quy Tàng đã không thấy bóng dáng.

"Chẳng lẽ... "

Cho dù là tại chống cự lấy kinh khủng tuyệt luân các loại xung kích cùng trọng áp, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người giống như là đột nhiên liên tưởng đến cái gì đồng dạng:

"Chẳng lẽ Quân Quy Tàng không cách nào gánh chịu ba mươi mốt trọng thiên khảo nghiệm, đã bị Tàng Kinh Tiên Các tự động bài xích đi ra "

Quân Quy Tàng không tại thang trời phía trên, chỉ có một lời giải thích, chính là đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống hắn đừng nói là quay về ba mươi hai trọng thiên, chính là liền tại ba mươi mốt trọng thiên bên trong lâu dài đứng thẳng đều làm không được, cho nên mới bị Tàng Kinh Tiên Các ném ra ngoài!

"Nhất đại thiên kiêu kết quả như vậy, sao mà thật đáng buồn "

"Buồn cười, quá buồn cười..."

"Ha ha ha ha ha..."

Thang trời phía trên hai người tựa hồ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, tùy tâm mà thân, không ức chế được hiện ra một vòng mừng rỡ, khoái ý, mỉa mai ý cười, tiếp theo biến thành cuồng tiếu.

"Các ngươi, đang nhìn chỗ nào "

Nhưng mà sau một khắc, một đạo thần niệm ba động, tựa như cửu thiên Ngân Hà khuynh đảo mà xuống, từ trên xuống dưới tại bọn hắn quanh thân nổ vang, cũng làm cho nụ cười của bọn hắn đọng lại.

Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ gặp thuộc về Quân Quy Tàng thang trời cuối cùng, thứ

chín trăm chín mươi chín cấp thang trời phía trên, cũng tại thông hướng tiếp theo trọng thiên lối vào trước đó, một thân ảnh bị tiên quang che đậy, chính lấy một loại hững hờ ánh mắt hướng về bọn hắn trông lại.

Bọn hắn vốn cho rằng đã bị ba mươi ba trọng thiên ném ra ngoài Quân Quy Tàng, thế mà không biết lúc nào đã leo lên xong thứ ba mươi mốt trọng thiên chín trăm chín mươi chín cấp thang trời, chỉ kém lâm môn một cước liền có thể bước vào ba mươi hai trọng thiên!

Không cách nào hình dung giờ này khắc này Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người trong mắt kinh hãi, bọn hắn thân thể đứng thẳng bất động, hết thảy đều giống như bị gắt gao giữ lại yết hầu, chỉ có thể phun ra mấy cái ngắn ngủi âm tiết:

"Ngươi, lúc nào..."

"Không, tuyệt không có khả năng!"

Cũng chẳng trách giờ phút này tâm thần của hai người gần như thất thủ, bọn hắn tại trèo Đăng Thiên Thê thời điểm căn bản cũng không có nhìn thấy đối phương thang trời phía trên có bất kỳ bóng người hiện lên, mà bây giờ đối phương lại so như như quỷ mị trực tiếp xuất hiện tại cuối cùng một cấp thang trời, hơn nữa nhìn đi lên không tốn sức chút nào, tùy tiện liền có thể bước vào thứ ba mươi hai trọng thiên, cái này khiến bọn hắn làm sao có thể tiếp nhận

"Ta liền ở chỗ này chờ các ngươi."

Nhạc Bình Sinh nhìn qua như là gặp ma Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người, mỉm cười nói:

"Bất quá các ngươi bò nhanh lên có thể sao ta thời gian đang gấp."

"Chuyện gì xảy ra!" Thang trời phía trên, Ôn Khê diễm lệ khuôn mặt vặn vẹo, đơn giản không thể nào hiểu được trước mặt phát sinh sự tình, dừng lại bất động thân thể cũng bắt đầu lung lay sắp đổ, đồng thời hướng về Hoa Vân Bách giọng the thé nói: "Chẳng lẽ Tàng Kinh Tiên Các xảy ra vấn đề, Quân Quy Tàng lợi dụng quy tắc lỗ thủng "

"Không có khả năng, Tàng Kinh Tiên Các vận chuyển vô tận năm tháng, chưa từng có xuất hiện qua vấn đề như vậy ! Chờ một chút, thì ra là thế, đây không phải Quân Quy Tàng!"

"Ba mươi trọng thiên về sau, đừng nói là Quân Quy Tàng, chính là Đạo Tôn đại năng cũng không có khả năng dạng này vô thanh vô tức giấu diếm được tai mắt của chúng ta, vượt qua qua chín trăm chín mươi chín cấp thang trời!"

Hoa Vân Bách ánh mắt kịch liệt biến ảo, sau đó đột nhiên giống như là suy nghĩ minh bạch cái gì, lập tức nghiêm nghị nói:

"Tâm Ma! Đây là tâm linh của chúng ta nhược điểm bị cái này nhất trọng thiên chỗ thấy rõ, đặc biệt nhằm vào hai người chúng ta tâm ma khảo nghiệm!"

Nhạc Bình Sinh: "..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 701: Ảo Giác, Đây Là Ảo Giác!

Chương 701: Ảo giác, đây là ảo giác!

"Sư muội, thủ vững bản tâm, toàn lực vận chuyển 【 Bất Động Tâm Đạo Tàng 】, trấn áp Tâm Ma!"

Một nháy mắt tâm thần thất thủ qua đi, Hoa Vân Bách trong khoảnh khắc trấn định lại, thần niệm vượt qua, hướng về trong lòng đại loạn Ôn Khê truyền lại mà tới, nhanh chóng nói:

"Lần này tâm ma xâm nhập thế mà huyễn hóa ra Quân Quy Tàng đến đả kích chúng ta đạo tâm, trước nay chưa từng có, hết sức lợi hại, không nên bị thừa cơ mà vào!"

Bị Hoa Vân Bách một tiếng sét hét lớn chỗ tỉnh táo, Ôn Khê làm một không chút thua kém đỉnh phong đạo quân, cũng trong chớp mắt chưa từng nhưng tin bên trong khôi phục lại:

"Thiếu chút nữa đạo!"

Trong nháy mắt trong óc nàng giống như là nhớ tới trước kia chỉ có thể biến thành Quân Quy Tàng vật làm nền, đá đặt chân quá khứ, thẹn quá thành giận nói:

"Ngươi bản tôn đều đã bị chúng ta giẫm tại dưới chân, chỉ là một cái Tâm Ma huyễn tượng cũng nghĩ đến đả kích chúng ta "

Cũng chẳng trách Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người làm ra phán đoán như vậy đến, đã trong mắt bọn họ, trong nháy mắt

đứng ở thứ chín trăm chín mươi chín cấp thang trời phía trên không thể nào là cảnh giới rút lui Quân Quy Tàng, như vậy ngoại trừ Tâm Ma huyễn tượng bên ngoài có thể nói không có khác khả năng. Nếu là Tâm Ma huyễn tượng, như vậy bọn hắn thấy hết thảy đều là hư ảo!

Trong một chớp mắt, Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người cùng thang trời phía trên tay bấm ấn quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, phun ra từng cái tối nghĩa mà huyền ảo âm tiết. Theo 【 Bất Động Tâm Đạo Tàng 】 toàn lực vận chuyển, bọn hắn giống như là phong ba sóng dữ bên trong mặc cho cọ rửa vạn cổ Thần Sơn , mặc cho gió táp mưa sa, sừng sững bất động!

Tại 【 Bất Động Tâm Đạo Tàng 】 bảo vệ dưới, Hoa Vân Bách. Ôn Khê hai người hai mắt nhắm nghiền, bắt đầu cất bước, vô cùng kiên định hướng về bất quá mấy chục cấp bậc thang liền có thể đến thứ chín trăm chín mươi chín cấp thang trời rảo bước tiến lên.

Mà Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, nhàn nhạt nhìn xuống thang trời phía trên thần sắc biến ảo Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người, tựa như là nhìn xem hai cái đồ đần đồng dạng.

Hắn lắc đầu, đã mất đi trêu đùa cái này hai con kiến tâm tình, quay người cất bước, trực tiếp tiến vào sau lưng thứ ba mươi hai trọng thiên.

Nếu như không phải muốn nghiên cứu mỗi một trọng thiên thời không kết cấu, lại thêm không thể quá mức kinh thế hãi tục, lấy bây giờ Nhạc Bình Sinh thực lực thủ đoạn, nhất cổ tác khí xuyên qua cái này ba mươi ba trọng trời đều không phải khó khăn gì sự tình. Mà Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai cái này không có chút nào kiến thức, tự cho là đúng xuẩn tài cũng làm cho Nhạc Bình Sinh lập tức cảm giác được tẻ nhạt vô vị, cho nên không lãng phí thời gian nữa, mà là tiếp tục đi nghiên cứu quan trắc sau cùng lưỡng trọng thiên.

Đạp. Đạp. Đạp.

Ba mươi mốt trọng thiên bên trong, từng đạo giống như im ắng, lại như thiên đạo thanh âm tiếng bước chân quanh quẩn không ngớt, từ phía trên bậc thang phía trên truyền đến, toàn bộ Long Biến Phạn Độ Thiên đều tựa hồ tại rung động. Chính là Ôn Khê, Hoa Vân Bách hai người tại này nháy mắt bên trong, bộ pháp mặc dù chậm chạp lại vững vàng, đã vô cùng tiếp cận cái này nhất trọng thiên thang trời điểm cuối cùng!

Trên người bọn họ tiên quang lượn lờ, tựa như tiên nhân chân chính tại Thiên Đình thịnh cảnh bên trong dạo bước, hai gương mặt phía trên lãnh khốc, dữ tợn, cuồng hỉ, lạnh nhạt. . . Các loại thần sắc biến ảo, nguyên thần, nhục thân chống cự lại khó nói lên lời mãnh liệt xung kích xâm nhập.

Chín trăm chín mươi bảy cấp. . . Chín trăm chín mươi tám cấp. . . Chín trăm chín mươi chín cấp!

Làm đạp vào thứ chín trăm chín mươi chín cấp thang trời về sau, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người mở bừng mắt ra, sau đó cùng nhau hướng về trước kia Nhạc Bình Sinh vị trí nhìn lại!

Nơi đó không có vật gì.

"Quả nhiên. . . !"

Hoa Vân Bách trên mặt chỉ một thoáng nổi lên vẻ mừng rỡ, cười to nói:

"Vừa rồi chỉ là Tâm Ma huyễn tượng mà thôi, chúng ta đã thành công vượt qua!"

Ôn Khê cũng là vui vô cùng, đáy mắt còn có dư kinh chưa tiêu, sau đó lạnh lùng nói: "Thật là lợi hại huyễn tượng, nếu không phải Hoa sư huynh nhắc nhở, ta kém chút liền nó nói."

"Lần trước ta đến ba mươi mốt trọng thiên vẫn là một ngàn năm trước sự tình, ngay lúc đó ta cũng không đạt tới loại độ cao này, cho nên cũng không biết nơi này Tâm Ma khảo nghiệm thế mà hiểm ác đến trình độ như vậy, thế mà còn có thể thấy rõ tâm linh của chúng ta nhược điểm, dùng cái này nhằm vào."

Hoa Vân Bách cảm thán một tiếng, tiếp theo cao giọng mà cười, tiếng cười chấn động trăm ngàn dặm hư không:

"Chẳng qua hiện nay gian nan hiểm trở đều đã vượt qua, ba mươi hai trọng thiên đang ở trước mắt, sư muội, chúng ta đi! Đạp vào ba mươi hai trọng thiên, dùng cái này chiêu cáo thiên hạ Quân Quy Tàng vẫn lạc,

Hai người chúng ta quật khởi! Nói cho biển mây thế giới bên trong tất cả mọi người đồng môn, bao quát ngoại giới chú ý việc này chưởng giáo, trưởng lão cùng ức vạn môn nhân, ai mới là chân chính thiên chi kiêu tử!"

Ôn Khê thật sâu thở ra một hơi, giống như là muốn bị những năm gần đây Quân Quy Tàng mang cho nhóm người mình âm ảnh đều bài xích ra ngoài, sau đó gật đầu mạnh một cái, ngắn ngủi mà nói: "Tốt!"

Đạp!

Hai người cùng kêu lên thét dài, mang trên mặt đạt được ước muốn, hăng hái tiếu dung, bước chân vừa nhấc, liền xuyên qua nhất trọng vô hình thiên khung bích chướng, tiến vào thứ ba mươi hai trọng thiên, cũng là vạn cổ đến nay Tạo Hóa Đạo tất cả đạo quân đã từng đạt tới tối cao thiên, Bình Dục Cổ Dịch Thiên!

Bình Dục Cổ Dịch Thiên bên trong, trống trải vô ngần, một tòa khổng lồ đến tột đỉnh, giống như trụ trời đồng dạng Vô Tự Ngọc Bích đứng sừng sững ở thang trời phương xa, to lớn, hùng kỳ, mỹ lệ, ngôn ngữ khó mà hình dung vạn nhất.

Ngay tại cái này rộng lớn bát ngát thế gian kỳ cảnh bên trong, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người như là cá chép vượt Long Môn, từ thang trời phía trên một bước đi ra!

Hai người bọn họ ánh mắt vừa đi vừa về liếc nhìn, ánh mắt hừng hực vô cùng, phảng phất thiêu đốt hư vô, làm hư không đều sôi trào lên.

Hơn ngàn năm đến nay tâm nguyện, suốt đời sở cầu một lần thực hiện, hai người nội tâm khuấy động, phảng phất có một cỗ khí chính muốn dâng lên mà ra!

Hai người ngẩng đầu ngước nhìn, nhìn về phía đại biểu cho Tàng Kinh Tiên Các thần bí nhất, cũng là gần nhất xa không thể chạm ba mươi ba trọng thiên, trong miệng lẩm bẩm nói:

"Rốt cục, chúng ta rốt cục. . ."

Ngay tại lúc ngước đầu nhìn lên qua đi sau một khắc, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người con ngươi lại bỗng nhiên co rụt lại! Toàn thân lông tơ từng chiếc nổ lên!

Bởi vì xa xôi thiên khung phía trên, một đạo khác không thuộc về bọn hắn bất luận người nào thang trời chín trăm chín mươi chín cấp cuối cùng phía trên, một đạo bóng người quen thuộc hững hờ hướng bọn hắn quăng tới ánh mắt.

Kia là tự nhiên là đi trước một bước tiến vào ba mươi hai trọng thiên Nhạc Bình Sinh.

"Sao, làm sao có thể. . . Làm sao có thể!"

Hoa Vân Bách da đầu sắp vỡ, máu phun lên đầu, thất thố cuồng hống:

"Nơi này là thứ ba mươi hai trọng thiên, chúng ta đã vượt qua Tâm Ma huyễn tượng, hắn làm sao lại xuất hiện ở đây!"

Ôn Khê cũng giống như gặp quỷ, diện mục kịch liệt bắt đầu vặn vẹo, nghẹn ngào gào lên nói:

"Hắn, hắn tại thứ chín trăm chín mươi chín cấp thang trời phía trên. . . Giả, cái này nhất định là giả, là huyễn tượng! Chúng ta nhất định còn tại tâm ma huyễn tượng bên trong, căn bản không có vượt qua!"

Cơ hồ không cần bất kỳ cân nhắc, khi nhìn đến thứ ba mươi hai trọng thiên thang trời cuối đạo thân ảnh kia, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người lập tức liền kết luận cái này vẫn như cũ là thứ ba mươi mốt trọng thiên bên trong giai đoạn sau cùng tâm ma xâm nhập, là lợi dụng bọn hắn tâm linh lỗ thủng ti tiện đả kích, nói một cách khác bọn hắn hiện tại vẫn như cũ vẫn còn thứ ba mươi mốt trọng thiên bên trong!

"Thật là ác độc tâm ma khảo nghiệm. . . Thứ ba mươi mốt trọng thiên khảo nghiệm vì sao gian nan như vậy "

Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người đang suy nghĩ minh bạch điểm này về sau lập tức trong lòng kinh nghi không chừng, sau đó ánh mắt bên trong cùng nhau hiển hiện cực đoan lửa giận cùng dữ tợn:

"Ảo giác, đây hết thảy đều là ảo giác!"

"Chỉ cần thủ vững bản tâm, tiến bộ dũng mãnh, Tâm Ma tự sụp đổ!"

"Chiêu số giống vậy sử dụng hai lần, đối với chúng ta không hề có tác dụng!"

"Hiện tại chúng ta, không có lý do không thể đột phá ba mươi mốt trọng thiên, chỉ cần tiếp tục tiến lên, nhất định có thể vỡ nát Tâm Ma huyễn tượng!"

Hai người trong khoảnh khắc cố tự trấn định xuống đến, sau

đó cắn răng, cất bước, gánh lấy kinh khủng thiên khung uy áp, tiếp tục cất bước từng bước mà lên!

50 cấp. . . Một trăm cấp. . . Bốn trăm cấp. . . Bảy trăm cấp!

Gánh lấy so với thứ ba mươi mốt trọng thiên bên trong càng thêm mãnh liệt không biết bao nhiêu trùng điệp uy áp cùng xung kích, tại gần một canh giờ trong thời gian, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người tấn mãnh leo lên, vượt qua bảy trăm cấp thang trời!

Bất quá cũng chính là khó khăn lắm đến thứ bảy trăm cấp thang trời, thân ảnh của hai người cũng cùng nhau tại thang trời phía trên dừng lại.

Hai người thân thể không ngừng run rẩy, cả người làn da mặt ngoài mao mạch mạch máu hết thảy bạo liệt, biến thành tử người, nhìn qua nhìn thấy mà giật mình, nguyên bản hoặc tuấn mỹ, hoặc yêu diễm trên khuôn mặt từng đầu huyết xà uốn lượn mà xuống, nhìn qua thảm liệt tới cực điểm.

Bất quá ngắn ngủi một canh giờ, bảy trăm cấp thang trời bậc thang, đã bị hai vị này đỉnh phong đạo Quân Nguyên thần, thể phách, tâm lực toàn bộ đều đạt đến cực hạn, đã là nỏ mạnh hết đà, đừng nói là tại kéo lên một cấp bậc thang, chính là duy trì đứng thẳng bất động đều là như vậy khó khăn!

"Biến giả thành thật. . . Thật là lợi hại Tâm Ma khảo nghiệm."

"Đây hết thảy thương thế, nên đều là hư ảo, không tồn tại."

"Chịu đựng, chỉ cần trông coi đạo tâm, liền nhất định có thể vượt qua!"

Ánh mắt đã bị trong hốc mắt chảy ra máu tươi che đậy, mà Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người lại vô cùng ương ngạnh ngẩng đầu, diện mục dữ tợn gắt gao nhìn chằm chằm thiên khung phía trên đạo tâm kia ma hiển hóa ra ngoài thân ảnh, ánh mắt không lo

không sợ, mãnh liệt thiêu đốt:

"Vẫn lạc thiên tài tính không được thiên tài, còn cầm Quân Quy Tàng đến đả kích tâm linh của chúng ta, chỉ là phí công!"

"Lần này, ta thế muốn leo lên ba mươi hai trọng thiên, không người có thể ngăn!"

Đã mãnh liệt, cuồng bạo đỉnh phong đạo quân đều khó mà tiếp nhận các loại xung kích, uy áp, chèn ép hai người toàn thân mỗi một tấc xương cốt đều chi chi rung động, mỗi một khỏa trong lỗ chân lông đều có huyết châu chảy ra, mà hai người lại phảng phất thân thể không phải là của mình, ngược lại bạo phát ra vô cùng mãnh liệt quyết tâm cùng đấu chí, xông thẳng cửu tiêu!

"Các ngươi. . . Có phải hay không còn tưởng rằng chính mình tại huyễn tượng bên trong không có tránh ra "

Ngay tại lúc hai người được ăn cả ngã về không, đúng lúc bỏ mạng đánh cược một lần mưu đồ nhờ vào đó đánh vỡ Tâm Ma huyễn tượng, phá giải cục diện bế tắc thời khắc, chín trăm chín mươi chín cấp thang trời phía trên, vừa mới đem cái này nhất trọng thiên phân tích hoàn tất Nhạc Bình Sinh lại mở hai mắt ra, thương hại nhìn lại.

"Nơi này thật là Tàng Kinh Tiên Các thứ ba mươi hai trọng thiên, các ngươi cũng không có trầm luân trước cái gì huyễn tượng."

"Các ngươi ngu xuẩn cho ta cung cấp rất thú vị trò cười, vi biểu ngợi khen, ta tại thứ ba mươi ba trọng thiên chờ các ngươi. "

Bá.

Tâm thần ba động vừa mới giảng tin tức truyền lại mà tới, Nhạc Bình Sinh xoay người, bước chân một bước, thân ảnh liền đã biến mất tại ba mươi hai trọng thiên!

Nhạc Bình Sinh giọng hời hợt tại toàn bộ hư không vang lên, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người lại như là ngũ lôi oanh đỉnh, thân thể run rẩy đồng dạng run rẩy kịch liệt, trong miệng tự lẩm bẩm:

"Hắn nói, đây là thứ ba mươi hai trọng thiên "

"Không. . ."

"Không có khả năng. . . Tuyệt không có khả năng!"

"Đây là Tâm Ma, thật sự là huyễn tượng, chẳng qua là luyện nghỉ ngơi làm thật, rất thật đến ngay cả chúng ta đều không thể phân biệt trình độ, muốn dùng cái này công kích chúng ta đạo tâm."

"Quân Quy Tàng, ngươi không lừa được ta, ta sẽ không mắc lừa, ta sẽ không mắc lừa, ta hôm nay liền muốn nghịch thiên mà đi! Ha ha ha ha ha. . ."

Sau một khắc hai người tâm thần triệt để thất thủ, hai mắt đỏ bừng, tóc tai bù xù, giống như điên cuồng cất tiếng cười to, giống như là ngọc thạch câu phần đồng dạng nhấc chân cất bước, điên cuồng hướng về xa không thể chạm chín trăm chín mươi chín cấp điểm cuối cùng phóng đi!

Nhưng mà bất quá lại lần nữa leo lên bất quá mấy chục cấp thang trời, hai người động tác đột nhiên đột nhiên ngừng lại, điên cuồng, dữ tợn, không thể tin biểu lộ toàn bộ ngưng kết trên mặt.

Xuy xuy xuy!

Hai người đứng thẳng bất động thân thể bên trên, nghịch huyết dâng lên, phốc từ thất khiếu bên trong đột nhiên bắn ra bảy cỗ máu tươi, tiếp lấy trên thân làn da rạn nứt, vô số lỗ chân lông nhanh chóng vô luân tiêu xạ ra vô số đạo huyết tiễn, giống như là một cái bị đè nát cà chua, trạng vô cùng thê thảm!

"Cái này. . . Đến cùng phải hay không Tâm Ma huyễn tượng "

"Vì, vì cái gì, sẽ như thế gian nan "

Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai cỗ tàn phá không chịu nổi thân thể một trái một phải, ánh mắt mê mang, tại đánh mất ý thức trước phát ra một cái nghi vấn như vậy, sau đó liền vô lực rơi xuống phía dưới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 702 + 33 Thiên, Thiên Ngoại Hữu Thiên!

Chương 702: 33 thiên, thiên ngoại hữu thiên!

Đã rời đi cái này nhất trọng thiên Nhạc Bình Sinh tự nhiên nghe không được Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người thì thầm, mà cơ hồ ngay tại Nhạc Bình Sinh biến mất tại thứ ba mươi hai trọng thiên đồng thời, ba mươi ba trọng thiên phía dưới, nguyên bản sôi trào biển mây thế giới bên trong, lại đột nhiên tao ngộ một trận ngay cả không khí, nguyên khí đều triệt để đông kết tuyệt đối yên tĩnh!

Tất cả mọi người, bao quát thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh ở bên trong, hàng ngàn hàng vạn Kim Đan, Nguyên Anh, đạo quân cấp bậc tu sĩ đều không thể ức chế hai mắt trợn lên, khẽ nhếch miệng, đờ đẫn đem ánh mắt ngưng kết tại Quân Quy Tàng thang trời màn sáng phía trên.

Thứ ba mươi ba trọng thiên: Thái Thanh Đại Xích Thiên!

Đây là Tạo Hóa Đạo vô tận năm tháng bên trong, chưa hề có Đạo Quân cấp bậc tu sĩ đạt tới tối cao nhất trọng thiên, cũng là thần bí nhất nhất trọng thiên! Thang trời màn sáng bên trên chữ viết biểu hiện, giờ này khắc này, đạo cơ tổn thương, cảnh giới rút lui Quân Quy Tàng đã làm ra vang dội cổ kim tuyệt thế hành động vĩ đại, tiến vào từ Tạo Hóa Đạo lập giáo đến nay xưa nay không từng có đạo quân từng tiến vào thứ ba mươi ba trọng thiên!

Lớn như vậy một cái biển mây không gian, một tia thanh âm

đều không có, không ai có thể phát đạt được thanh âm.

Ngay tại này trước đó, tất cả mọi người không coi trọng Quân Quy Tàng vậy mà không rơi vào thế hạ phong, thang trời màn sáng mấy chuyến biến ảo cùng có chuẩn bị mà đến Hoa Vân Bách, Ôn Khê cái này hai tên đỉnh phong đạo quân vô hình tranh phong, làm những cái này quần chúng tâm tình cao cao treo lên.

Mà tại một canh giờ trước đó, Quân Quy Tàng vậy mà vượt lên trước một bước tiến vào hắn đã từng leo lên đỉnh cao nhất thứ ba mươi hai trọng thiên, lập tức liền đã dẫn phát một trận trời long đất nở đồng dạng chấn động mạnh, thậm chí liền ngay cả Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người tại không lâu sau đó theo sát phía sau đồng dạng leo lên đến ba mươi hai trọng thiên sáng tạo ra thuộc về mình lịch sử, cũng đều bị đa số người cho không để ý đến!

Lấy đạo cơ tổn hao nhiều, cảnh giới rơi xuống chi thân đều không sờn lòng, lấy sự thật bảo vệ Quy Tàng Chân Quân cái này đạo hiệu vinh quang cùng tôn nghiêm, sáng tạo ra cái này tại tất cả mọi người nhìn hoàn toàn kỳ tích khó mà tin nổi, ở đây tuyệt đại bộ phận người đều bị chấn động, không tự chủ được dâng lên một loại kính sợ đan xen cảm xúc.

Bình tĩnh mà xem xét, dị địa chỗ chi, đổi lại bọn họ ở vào Quân Quy Tàng như thế hoàn cảnh, cũng tuyệt đối không cách nào làm được trình độ như vậy.

Mà tại song phương một trước một sau chênh lệch thời gian không lâu, đều leo lên thứ ba mươi hai trọng thiên về sau, ở đây tất cả mọi người vốn cho rằng trận này vô hình giao phong liền muốn kết thúc, Quân Quy Tàng cùng Hoa Vân Bách, Ôn Khê song phương sẽ rất mau thoát ly ba mươi ba trọng thiên, nhưng không có nghĩ đến thế cục lại lần nữa xuất hiện chấn động không gì sánh nổi biến hóa! Quân Quy Tàng thang trời màn sáng bên trên, thình lình hiện ra thần bí nhất, đạo quân cảnh chưa hề có người đạt tới cuối cùng nhất trọng thiên, ngày thứ ba mươi ba!

"Ba, ba, ba, ba mươi ba trọng thiên "

Lúc này, một cái run rẩy, lắp ba lắp bắp hỏi thanh âm dẫn đầu phá vỡ yên tĩnh cùng im lặng.

"Có thể hay không. . ."

Một cái Nguyên Anh tu sĩ tiếp lấy thận trọng nói:

"Có phải hay không là thang trời màn sáng cho thấy vấn đề "

Một cái không xác định thanh âm hồi đáp: "Hẳn, hẳn là không thể nào. . . "

Tất cả mọi người bị màn sáng thượng lưu chuyển chữ viết hung hăng rung động, thậm chí hoài nghi là ánh mắt của mình xảy ra vấn đề, mí mắt liều mạng chớp động biện thức.

Đúng lúc này ——

Hô!

Biển mây thế giới thiên khung mở rộng, hai đạo máu thịt be bét thân ảnh tại hai mảnh Tiên Vân nắm nâng dưới, tại mọi người chưa phản ứng ở trong đã cấp tốc rủ xuống, dừng lại tại trong tầng trời thấp.

"Vậy, vậy là "

"Tựa như là. . . Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người "

"Không tệ, chính là bọn hắn, bọn hắn gặp cái gì, làm sao lại biến thành bộ dáng này! "

Có mắt nhọn tu sĩ trong khoảnh khắc liền nhận ra Tiên Vân thượng nhân ảnh thân phận, lập tức lên tiếng kinh hô, bộc phát ầm vang nghị luận, đồng thời không ít tu sĩ lập tức xông tới, mà thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh thì nhướng mày, chớp mắt đã

tới, tay áo hất lên trung tướng vây xem tu sĩ hết thảy bài xích ra.

Quý Viễn Cảnh cúi đầu xuống, nhìn chăm chú Hoa Vân Bách cùng Ôn Khê hai người giống như vải rách túi tàn bại thân thể, mà hàng ngàn hàng vạn tu sĩ thì là khoảng cách thật xa, cũng không dám lấy thần niệm dò xét quét hình, đành phải rướn cổ lên xa xa bắt đầu đánh giá.

"Thế mà lại là bọn hắn, làm cho người không tưởng được a. Loại thương thế này,

Thật là đủ thảm, ta nhìn nghiêm trọng đến đâu một chút đều có thể binh giải trùng tu."

"Quân Quy Tàng còn không có ra. . . Hai người bọn họ khiêu chiến triệt để bại, nghĩ không ra, nghĩ không ra a. . ."

"Ba mươi ba trọng thiên, kia là ba mươi ba trọng thiên a! Nếu như là thật, cái kia Quân Quy Tàng đích thật là hoàn thành tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả hành động vĩ đại!"

Ba mươi ba trọng thiên khảo nghiệm tự nhiên không phải thuận buồm xuôi gió thuận dòng, đủ loại khắc nghiệt khảo nghiệm hạ thụ thương chỉ là chuyện thường ngày mà thôi, cho nên mới muốn lượng sức mà đi. Nhưng là giống Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người nhìn như vậy không thành hình người nghiêm trọng thương thế, thật sự là không thấy nhiều.

Mà liền tại Quý Viễn Cảnh đúng lúc triển khai cứu chữa thời khắc, ở trước mặt hắn ba mươi ba trọng thiên ném ra, không hề hay biết Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người lại chậm rãi mở mắt.

Khi nhìn đến Quý Viễn Cảnh mặt mũi già nua lúc, Hoa Vân Bách suy yếu ánh mắt rõ ràng ngơ ngác một chút, sau đó cười nói:

"Quý, Quý trưởng lão. . . A, ha ha, Tâm Ma huyễn tượng lại đem ngươi cũng biến ảo ra sao "

"Khụ khụ, Khụ khụ khụ. . ."

Ôn Khê giờ phút này cũng hồi tỉnh lại, ho ra một búng máu, cưỡng ép chống đỡ lấy thân thể, ánh mắt lại phá lệ hung ác:

"Muốn lấy đông đảo trưởng lão đồng môn vây xem đến chúng ta chật vật như thế bộ dáng, lại lần nữa công kích chúng ta đạo tâm a ha ha, thật độc ác tâm ma huyễn tượng, chỉ tiếc ta không. . ."

"Các ngươi đến cùng đang nói cái gì "

Ở đây tất cả tu sĩ nhìn thấy hai người bộ dáng này lập tức hai mặt nhìn nhau, mà Quý Viễn Cảnh cau mày, tựa hồ ý thức được hai người gặp phải cái gì, đột nhiên mở miệng hét lớn:

"Tỉnh lại!"

Quý Viễn Cảnh cái này vừa quát, huyền diệu, thanh linh, xa xăm, như là thể hồ quán đỉnh, làm cho người hiểu ra thiên đạo tiên âm, uông dương đại hải gột rửa hơn phân nửa cái biển mây không gian, cũng làm vô số tu sĩ lộ ra như si như say thần sắc!

Thiên Bảo Huyền Linh Diệu Âm! Đây là một môn có thể gột rửa nguyên thần ô uế, tĩnh tâm Minh Tính, càn quét tâm ma cường hoành âm công tiên thuật, mà ở đây tất cả tu sĩ bất luận tu vi cao thấp, đều bởi vì Quý Viễn Cảnh một tiếng này hét lớn đem thể xác tinh thần gột rửa một lần, đạt được chỗ tốt không nhỏ!

Mà tại như thế tiên âm gột rửa phía dưới, trên thân thể hạ máu thịt be bét, vết nứt vô số, máu tươi đều cơ hồ chảy khô Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai người đều giống như pho tượng, bỗng nhiên ngây người ở.

Nửa ngày, ngàn vạn đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Hoa Vân Bách, Ôn Khê giống như là rốt cục thanh tỉnh lại, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Quân Quy Tàng chỗ thang trời phương hướng.

Màn sáng phía trên, ba mươi ba trọng thiên vài cái chữ to giống như là một thanh lợi kiếm trùng điệp mà đâm vào trong lòng của bọn hắn.

"Không, không phải Tâm Ma huyễn tượng "

"Từ đầu tới đuôi, chúng ta chỗ tao ngộ đều không phải là Tâm Ma huyễn tượng "

Quý Viễn Cảnh đánh giá thất hồn lạc phách, mất hồn mất vía hai tên đỉnh phong đạo quân, lập tức hỏi nói:

"Các ngươi đến cùng nhìn thấy cái gì ta đã dùng Thiên Bảo Huyền Linh Diệu Âm cho các ngươi gột rửa nguyên thần cùng nhục thân, cũng không phát hiện các ngươi có bất kỳ lọt vào Tâm Ma xâm nhập dấu hiệu, còn có, các ngươi có thấy hay không Quân Quy Tàng là như thế nào leo lên thứ ba mươi ba trọng thiên "

Quý Viễn Cảnh cái này hỏi một chút, hàng ngàn hàng vạn tu sĩ đều dựng lên lỗ tai, làm vô tận năm tháng bên trong, không có bất kỳ cái gì một đạo quân có thể bước vào, thần bí nhất nhất trọng thiên, bọn hắn cũng vô cùng bức thiết muốn biết, Quân Quy Tàng là như thế nào hoàn thành dạng này tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả kinh thế hành động vĩ đại!

Nhưng mà ánh mắt của mọi người bên trong, Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai cái này chật vật không chịu nổi thiên chi kiêu tử lại không lên tiếng phát, ngây ra như phỗng, ánh mắt tro tàn, không sức sống.

Răng rắc.

Sau đó, người người cũng nghe được hai người này trong thân thể, loáng thoáng truyền đến phảng phất pha lê làm thành tan nát con tim thanh âm.

. . .

Ngoại giới bởi vì chính mình đưa tới đại hải khiếu, chấn động mạnh Nhạc Bình Sinh tự nhiên không biết được, hắn giờ phút này liền đứng ở thứ ba mươi ba trọng thiên bên trong, lại ngẩng đầu ngắm nhìn tựa hồ đã đạt tới cuối thiên khung.

"Ba mươi ba trọng thiên "

Nhạc Bình Sinh khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh:

"Mặc dù ẩn tàng đủ sâu, nhưng là vẫn không thể gạt được ta."

"Tàng Kinh Tiên Các, tuyệt không chỉ ba mươi ba trọng thiên!"

"Mà Tạo Hóa Đạo trí tuệ tinh túy, Đạo Tôn cảnh giới trở lên tạo hóa, cơ duyên, liền giấu ở cái này ba mươi ba trọng Thiên Ngoại Thiên!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 703: Thành Tinh!

Chương 703: Thành tinh!

Thứ ba mươi ba trọng thiên: Thái Thanh Đại Xích Thiên.

Huyết ngọc đồng dạng xích hồng Yên Hà đầy trời phiêu diêu, giống như bịt kín đỏ sa huyết sắc thương khung, bao phủ khắp nơi, nhưng không có bất luận cái gì mặt trái, hung lệ cảm giác, ngược lại để cho người ta giống như quay về hỗn độn thai động thời kì, tâm linh không tì vết, không nhiễm bụi bặm.

Nhạc Bình Sinh đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, ánh mắt lại phảng phất xuyên thấu thời không, nhìn phía thứ ba mươi ba trọng thiên về sau.

Tàng Kinh Tiên Các, không chỉ ba mươi ba trọng thiên. Thái Thanh Đại Xích Thiên đằng sau, nên còn có tam trọng thiên, nói cách khác hoàn chỉnh Tàng Kinh Tiên Các, có 36 trọng thiên!

Kỳ thật tại mới vừa tiến vào ba mươi ba trọng thiên thời điểm, hắn lấy vi mô tầm nhìn đối tam thập tam thiên chỉnh thể thời không kết cấu tiến hành quan trắc là liền phát hiện mánh khóe, bây giờ leo lên đến truyền thuyết này bên trong cuối cùng nhất trọng thiên càng là ấn chứng Nhạc Bình Sinh ý nghĩ.

Mà điểm này, chính là lấy Quân Quy Tàng thân phận ký ức đều hoàn toàn không biết gì cả. Mà lại toàn bộ Tạo Hóa Đạo bên trong, chín thành chín trở lên đệ tử đối với cái này cũng không biết

chút nào!

Nhạc Bình Sinh đoán chừng, chỉ sợ chỉ có Tạo Hóa Đạo Đạo Tôn cảnh giới đại năng mới có thể biết cái này cơ mật, về phần còn lại đệ tử mặc cho hắn lại như thế nào yêu nghiệt, không có đạt tới Đạo Tôn cấp độ cũng tuyệt không có tư cách biết.

Trên thực tế leo lên hắn vị trí cái này ba mươi ba trọng thiên đích thật là vô cùng khó khăn, đối với bất luận cái gì một đỉnh phong đạo quân đều là khó như lên trời khảo nghiệm. Bất quá Nhạc Bình Sinh cái này một tôn thân thần là mấy trăm vị thân thần tập hợp thể, bản tôn Lượng Tử thân xác các loại năng lực đều có thể lấy yếu hóa bản trình độ thi triển, lực lượng của hắn có lẽ cũng không có cỡ nào kinh thế hãi tục, nhưng là tại sinh mệnh bản chất, vũ trụ hoặc là nói thiên đạo quy tắc vận dụng lên lại là vượt xa đạo quân này cấp độ, chỉ coi ba mươi ba trọng thiên đạo này vô tận năm tháng bên trong ngăn trở Tạo Hóa Đạo vô số đạo quân lạch trời, mới bị hắn nhẹ nhõm vượt qua mà qua.

"Ba mươi vị trí đầu tam trọng thiên phân biệt đối ứng Kim Đan, Nguyên Anh, đạo quân thậm chí tiếp cận Đạo Tôn, như vậy cái này bị che giấu tam trọng thiên. . ."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực:

"Nên là toàn bộ Tạo Hóa Đạo vô tận năm tháng tích lũy chí cao tinh hoa, cũng là toàn bộ Tàng Kinh Tiên Các trọng yếu nhất, gần nhất cơ mật truyền thừa chỗ!"

"Như vậy. . ."

Nhạc Bình Sinh hiện tại suy tính, chính là như thế nào mới có thể lặng yên không tiếng động xâm nhập cái này tam trọng Thiên Ngoại Thiên. Dù sao thân phận của hắn bây giờ mặc dù là một cái hoành áp đương thời tuyệt thế kiêu dương, nhưng là đột phá ba mươi ba trọng thiên tiến vào Đạo Tôn mới có thể tiến vào Thiên

Ngoại Thiên thật sự là quá mức kinh thế hãi tục, mặc dù hắn tự tin chính là Đạo Tôn chi cảnh đại năng cũng không thể kham phá hắn ngụy trang, nhưng là nếu như kinh động đến cái gọi là thần bí Đạo Tổ, hiển nhiên không phải chuyện gì tốt.

Lúc đầu Quân Quy Tàng cho đám người chỗ biểu hiện ra chính là đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống, leo lên đến thứ ba mươi ba trọng thiên đã đầy đủ kinh bạo người ánh mắt, chỉ sợ đã là đã dẫn phát cực lớn bạo động, hiện tại vô luận như thế nào cũng không thể lại dùng thân thể này làm ra càng kinh người tiến hành.

Ngay tại nghĩ như vậy đồng thời, Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, bao trùm tại thân thể mặt ngoài thần quốc lĩnh vực dần dần triệt hồi , mặc cho Thái Thanh Đại Xích Thiên bên trong như vực sâu như biển kinh khủng xung kích đem hắn bao vây lại, đồng thời nhục thân cùng thân thần cũng nhờ vào đó phản hồi ra đem đối ứng thương thế.

Trong nháy mắt, bộ thân thể này bắt đầu huyết nhục phong hoá, khô héo, xuất hiện các loại khác biệt thương thế, bao quát nguyên thần khí tức cũng cấp tốc uể oải xuống tới, phảng phất đã đến nỏ mạnh hết đà.

Đây chính là Nhạc Bình Sinh lại dự định rời đi ba mươi ba trọng thiên cho lúc trước phía ngoài tu sĩ làm ngụy trang.

Bây giờ toàn bộ Tàng Kinh Tiên Các Nhạc Bình Sinh đã có toàn diện hiểu rõ, lấy loại phương thức nào thu nạp Tàng Kinh Tiên Các bên trong trí tuệ văn minh tinh hoa lớn mạnh tự thân là một cái mười phần gian nguy sự tình, nhất định phải hảo hảo kế hoạch ra một cái sách lược vẹn toàn.

Nếu không một khi tại Tạo Hóa Đạo trong hang ổ bại lộ, Nhạc Bình Sinh cỗ này thân thần mười phần tám Cửu Nạn lấy đào thoát, cũng khiến cho phóng xạ vạn giới, cướp đoạt chư thiên toàn bộ mưu đồ thất bại trong gang tấc.

Ngay tại lúc Nhạc Bình Sinh vừa mới chuẩn bị giả bộ như chống đỡ hết nổi, nhờ vào đó thoát ly tam thập tam thiên lúc, cực xa phương chân trời, từng đạo sắc nhọn, hưng phấn, ồn ào ba động lại đột ngột truyền đến:

"Cạc cạc! Mau nhìn, có người đến! Có người đến!"

"Ừm tiểu tử này. . . Tựa như là gương mặt lạ.

"

"A cái này thật đúng là hiếm có a, những năm này mỗi lần nhìn thấy những lão gia hỏa kia mặt thối ta đều muốn nôn, mau qua tới nhìn xem."

"Cẩn thận, cái này có thể là những lão gia hỏa kia cạm bẫy, chính là muốn đem chúng ta cho lừa qua đi!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đột nhiên khẽ động, lần theo ba động truyền đến phương hướng nhìn lại, sau đó vẫn không khỏi khẽ giật mình.

Cái này nhìn một cái, hắn thình lình phát hiện tại cực xa phương chân trời, phát ra ồn ào ba động, xông thẳng mà đến không phải sinh linh gì, mà là một sách sách thật dày kỳ quái kinh quyển, từng bó trần đần cổ phác thẻ tre, cùng từng quyển từng quyển cạnh góc tàn phá, cuốn lên sách, muôn hình muôn vẻ, không giống nhau!

Những cái này kinh quyển sách giống như là vật sống đồng dạng vuốt trang sách, như chớp giật trong hư không xuyên thẳng qua du động, phảng phất có tình sinh linh đồng dạng phát ra đủ loại ba động tâm tình. Nhạc Bình Sinh có thể cảm giác được rõ ràng đối phương hướng mình chỗ cái phương hướng này bắn ra mà đến hiếu kì, hưng phấn, tìm kiếm ý vị.

Những cái này kinh quyển, sách, thẻ tre tại cách Nhạc Bình

Sinh tuyệt đối khoảng cách an toàn vừa đi vừa về bơi lượn qua, phát ra từng tiếng cười lớn khằng khặc:

"Tiểu tử, từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngươi a, ngươi là những lão gia hỏa kia đồ đệ vẫn là gần nhất mới tấn thăng Đạo Tôn "

"Là những lão gia hỏa kia gọi ngài đi lên a sư phụ ngươi là cái nào già không biết xấu hổ "

"A ngươi nhìn qua làm sao thảm như vậy, trang cũng thật giống a."

"Thánh nhân ở trên, tiểu tử này trang cũng quá giống như thật, cây trúc, hắn so ngươi còn vô sỉ a."

"Hắc hắc, tiểu tử, đây là ai dạy ngươi muốn dùng loại phương thức này lừa ngươi kinh quyển lão gia, ngươi hẳn là lại về từ trong bụng mẹ tu luyện cái mấy vạn năm lại nói."

Trong khoảnh khắc, mồm năm miệng mười ồn ào ý niệm nhao nhao tuôn hướng Nhạc Bình Sinh, ý niệm bên trong không chút khách khí, đồng thời tràn ngập khiêu khích hương vị, phảng phất tại phát tiết tích súc đã lâu oán khí.

Mắt thấy đến những cái này quỷ dị tử vật giống như bát phụ chửi đổng đồng dạng vây quanh hắn, Nhạc Bình Sinh lập tức cũng sinh ra một loại không thể tưởng tượng cảm giác.

Tưởng tượng một chút, một người bị một đống kỳ kỳ quái quái thư quyển trải qua họa cho vây quanh, những sách này quyển trải qua họa còn các loại chửi rủa không ngớt, ra sao quỷ dị

Nhạc Bình Sinh vừa đi vừa về đánh giá trong hư không không hoàn toàn giống nhau kinh quyển, sách, không gì so sánh nổi suy tính năng lực lóe lên vô số loại khả năng, trong lòng đã có phán đoán, nhưng vẫn là xa xa tâm thần truyền lại, hỏi:

"Các ngươi đang nói cái gì các ngươi lại là cái gì đồ vật, vì sao lại nói chuyện "

Mà Nhạc Bình Sinh cái này hỏi một chút nhưng thật giống như dẫn nổ một cái bom, để trong hư không xuyên thẳng qua du động kinh quyển thẻ tre nhao nhao tức giận, kêu loạn la mắng:

"Tiểu tử vô lễ! Lại dám như thế cùng ngươi đại lão gia nói chuyện!"

"Làm càn, làm càn a, những lão già kia đều là dạy thế nào đạo đệ tử, chẳng lẽ cũng không biết kính già yêu trẻ, tôn sư trọng đạo sao "

"Tức chết ta vậy. Nhất định phải cho tiểu tử này một cái to lớn giáo huấn!"

Từng cái bay múa kinh quyển, thẻ tre, bản thảo, ngọc giản đều nhao nhao chấn động, tựa hồ bởi vì Nhạc Bình Sinh vấn đề cảm thấy mười phần tức giận.

"Loại này tư duy ý thức. . . Rất đục tạp, cũng không thuần túy, cùng chân chính sinh linh ý thức tư duy không nhỏ khác nhau."

"Tín ngưỡng chi lực hương hỏa chi lực tế tự lực lượng cùng loại với loại này hỗn tạp ý thức kết hợp thể."

"Thì ra là thế, ta hiểu được."

Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên, không hề cử động, cũng không nóng giận, ý thức lặng yên không tiếng động nhô ra phân tích các loại sóng tư duy đoạn, lại lấy lượng tử dây dưa quan trắc phương thức, trực tiếp từ trong hư không can thiệp hạt cơ bản, phản hồi về đủ loại tin tức.

Sau đó, mắt thấy không có một cái nào quái dị tồn tại trả lời chính mình vấn đề, Nhạc Bình Sinh khẽ mỉm cười nói:

"Kỳ thật coi như các ngươi không nói cho ta, ta cũng biết đại khái các ngươi là dạng gì tồn tại."

"Các ngươi bản thể chính là thu nạp tại cái này Thái Thanh Đại Xích Thiên một bộ bộ cao thâm huyền ảo kinh văn, bí điển, bất quá bởi vì năm tháng dài đằng đẵng đến nay có rất nhiều Đạo Tôn đại năng đọc qua, tìm hiểu tới các ngươi, bọn hắn tập trung cùng các ngươi phía trên tâm lực bởi vì nguyên nhân nào đó một chút xíu tồn trữ xuống dưới, lại trải qua thời gian rất dài diễn hóa, liền sinh ra tạo thành các ngươi dạng này ý thức."

"Nếu như nhất định phải làm sự so sánh, các ngươi tựa như là từng tôn pháp bảo, trải qua nhiều đời chủ nhân uẩn dưỡng, ra đời ý thức tự chủ, pháp bảo đản sinh ý thức gọi khí linh, như vậy các ngươi liền xem như sách linh, đúng không "

Mặc dù Quân Quy Tàng đối thứ ba mươi ba trọng thiên bên trong huyền bí hoàn toàn không biết gì cả, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại nương tựa theo lượng tử thân thần cường hãn khả năng tính toán, cực đoan trong thời gian liền kham phá bọn này quỷ dị thư từ căn nguyên:

Những cái này gần như thành tinh đồng dạng thư từ trải qua họa, chính là ngày thứ ba mươi ba bên trong cơ duyên chỗ!

Nghe Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, hơn mười bộ thư quyển trải qua họa lập tức như là quần ma loạn vũ, trên dưới tung bay:

"Cố làm ra vẻ."

"Tiểu tử, đúng thì thế nào, ngươi có thể leo đến nơi này đến đã sớm hẳn phải biết những cái này, lúc đầu ngươi nếu là ngoan ngoãn hiếu kính ở đây chư vị lão gia, chúng ta nói không chừng sẽ còn cho ngươi điểm chỗ tốt, bất quá ngươi thế mà một điểm kính ý đều không có, vẫn là ở đâu ra chạy về chỗ đó đi."

"Chờ một chút đừng a, thật vất vả tới như thế một tên tiểu tử, đem hắn đuổi đi không phải quá nhàm chán sao "

"Ha ha, tiểu tử, Tạo Hóa Đạo hiện tại chưởng giáo. . . Gọi Long Vô Thủ đúng không ngươi chỉ cần hô to một tiếng Long Vô Thủ là cái đầu đất, ta liền để ngươi tham khảo, thế nào "

"Hắc hắc hắc, thêm ta một cái, thêm ta một cái."

Cũng không biết những cái này kinh văn điển tịch góp nhặt như thế nào oán khí, tuyệt đại bộ phận đều giống như một cái líu lo không ngừng phách lối oán phụ, không chút kiêng kỵ chửi rủa, mà lại ngôn từ ở giữa tuyệt không đem Tạo Hóa Đạo các vị cấp cao để ở trong mắt.

Bất quá tỉ mỉ nghĩ lại, những cái này thành tinh kinh quyển điển tịch, bàn về thọ tuổi tới nói so với Long Vô Thủ chỉ sợ đều muốn trường cửu không biết bao nhiêu, bất luận thực lực đơn thuần bối phận cao kinh người, hiện nay thân là chưởng giáo Long Vô Thủ tại những cái này thành tinh kinh quyển điển tịch trước mặt đều là mười phần vãn bối.

Chỉ sợ cũng chính là bởi vì như thế, bọn chúng cho nên mới phách lối như vậy.

Nhưng mà Nhạc Bình Sinh đối với hết thảy chửi rủa, la hét ầm ĩ âm thanh đều mắt điếc tai ngơ, ánh mắt lại càng ngày càng sáng, phảng phất hai đạo sáng chói tinh hà tại chỗ sâu trong con ngươi không ngừng lưu chuyển:

"Tốt, tốt, tốt. Đây là ngủ gật gặp gối đầu."

"Người ý thức cũng tốt, pháp bảo ý thức cũng tốt, thư tịch ý thức cũng tốt, không có Lượng Tử Nguyên Thần không thể đoạt xá, mô phỏng tư duy ý thức, đây chính là thời cơ, cùng thích hợp nhất ván cầu!"

"Ba mươi ba trọng thiên, chuyển tiếp, vậy liền từ các ngươi bắt đầu đi!"

Nhạc Bình Sinh phảng phất là gặp cái gì mười phần ngạc nhiên sự tình, lập tức cười ha ha, đồng thời thần quốc lĩnh vực lại lần nữa đem thân thể vây kín mít, pháp lực tuôn ra, một con nguyên khí đại thủ phá không mà ra, hướng về chỗ xa xa cái kia một đám thành tinh kinh quyển điển tịch hung hăng chộp tới!

Nhạc Bình Sinh đã từng tưởng tượng quá nhiều loại phương thức thẩm thấu tam thập tam thiên, nhưng không có một loại có thể hoàn mỹ vô khuyết, không bị Tàng Kinh Tiên Các phát giác, mà là bây giờ những cái này thành tinh kinh quyển điển tịch lại cho hắn dẫn dắt.

Nếu như bắt được một cái có ý thức tự chủ thư quyển điển tịch, lại phân hoá ra một tôn lượng tử thân thần tướng thôn phệ, mô phỏng, thay vào đó, phải chăng liền có thể biến tướng giấu diếm được Tàng Kinh Tiên Các quy tắc, lâu dài ngưng lại tại tam thập tam thiên bên trong

Mà lại theo Quân Quy Tàng ký ức, tam thập tam thiên bên trong cao trọng thiên có bản thân ý thức đại năng truyền thừa, mặc dù không cách nào nhảy lên, lại có thể tùy ý lui tới tại thấp hơn chính mình sở tại số tầng. Trong năm tháng dài đằng đẵng, Tạo Hóa Đạo có không ít khí vận nghịch thiên đệ tử liền từng tại Kim Đan cảnh thấp trọng thiên ở bên trong lấy được qua cường đại đạo quân, thậm chí Đạo Tôn tiền bối truyền thừa y bát!

Bao quát chính Quân Quy Tàng đều là như thế.

Dùng cái này suy đoán, như vậy những cái này thành tinh, có ý thức tự chủ thư quyển điển tịch, mười phần tám Cửu Đồng dạng phù hợp Tàng Kinh Tiên Các quy tắc này, có được tùy ý lui tới tại thấp trọng thiên quyền lợi! Mà Nhạc Bình Sinh dự định một khi chứng thực, trừ bỏ ẩn tàng tam trọng Thiên Ngoại Thiên, toàn bộ

ba mươi ba trọng thiên đều hướng hắn mở rộng đại môn , mặc hắn muốn gì cứ lấy!

Oanh long long long ——

Nguyên khí đại thủ lớn lên theo gió, càng ngày càng khổng lồ, đây là Nhạc Bình Sinh lặng yên không tiếng động chi phối tứ đại lực một trong cưỡng ép lẫn nhau tác dụng lực, tỉ tỉ hạt năng lượng chặt chẽ kết hợp, bỏ qua ba mươi ba trọng thiên bên trong như vực sâu như là biển đáng sợ trọng áp, chộp tới cái kia từng bầy ma loạn vũ điển tịch kinh quyển!

"A lại dám hướng bản lão gia động thủ! "

"Gan to bằng trời xuẩn tiểu tử, bị ngươi bắt đến coi như ta thua!"

"Gió gấp, kéo hô!"

Chỉ một thoáng, trong hư không một đám thành tinh kinh quyển điển tịch nhao nhao một tiếng quái khiếu, Thái Thanh Đại Xích Thiên bên trong phô thiên cái địa đáng sợ uy áp đối bọn hắn tựa hồ không hề ảnh hưởng, cả đám đều giống như trong hư không lôi đình, trong nháy mắt thoát ly Nhạc Bình Sinh nguyên khí đại thủ phạm vi bao phủ, chạy tứ tán!

Bất quá cho dù là không có kết cấu gì chạy tứ tán, một bộ bộ thư từ trải qua họa vẫn không quên khiêu khích trào phúng, tản mát ra ba động:

"Hắc hắc hắc, tiểu tử ngươi không chiếu chiếu tấm gương, đây cũng không phải là bên ngoài, nhiều năm như vậy tôi luyện, chính là những lão gia hỏa kia muốn bắt lấy chúng ta đều phải thắp nhang cầu nguyện, ngươi còn kém cách xa vạn dặm đâu!"

"Đến nha đến nha, đến bắt ta nha ~ ta ở chỗ này, ta ở chỗ này ~ "

"Tiểu tử, nhanh lên, lại lề mề ngươi coi như không chịu nổi, lão gia ta còn muốn chơi nhiều một hồi đâu!"

Ba mươi ba trọng thiên trung hoà ngoại giới khác biệt, ở chỗ này cơ hồ không có người tu sĩ nào có thể bỏ qua đáng sợ đủ loại xung kích, uy áp, khảo nghiệm , mặc cho ngươi cường đại tới đâu độn thuật, không gian xuyên toa chi pháp ở chỗ này đều cơ hồ không cách nào thi triển, chính là Đạo Tôn đại năng nếu như không có đầy đủ chuẩn bị đối mặt loại tình huống này đều muốn thúc thủ vô sách, đây cũng là bọn chúng ỷ vào.

Bất quá mấy cái nháy mắt, này một đám thư từ trải qua họa liền đã rời xa Nhạc Bình Sinh hơn nghìn dặm xa, sắp biến mất ở chân trời.

"Thật là sống giội lại nghịch ngợm a. . ."

Gặp tình hình này, Nhạc Bình Sinh lại không giận, lập tức cười đắc ý:

"Vẫn là lưu lại một cái đi!"

Bạch!

Người khoác thần quốc lĩnh vực, tứ đại lực cơ bản đem rơi vào trên người hết thảy cương phong, uy áp, xung kích hết thảy gạt ra, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, trong nháy mắt phát động 【 Hư Không Xuyên Giới thuật 】, chớp mắt xuyên thẳng qua hơn nghìn dặm khoảng cách, xuất hiện ở một bộ chạy chậm nhất, cách hắn gần nhất thẻ tre sau lưng, đem một thanh cầm nã!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 704: Từ Hôn, Lại Gặp Từ Hôn

Chương 704: Từ hôn, lại gặp từ hôn

"Khổ quá!"

Bị Nhạc Bình Sinh một thanh bắt giữ cái này một bó cồng kềnh thẻ tre, hiển nhiên là không có dự liệu được đối phương tại ba mươi ba trọng thiên bên trong thế mà còn có thể phát động sắc bén như thế độn pháp, càng thêm không nghĩ tới chính mình đối mặt phía dưới liền bị tóm, lập tức tại Nhạc Bình Sinh trong tay liều mạng giằng co, phát ra như mổ heo kêu thảm:

"Các vị lão ca ca nhóm, cứu thì cái!"

Thẻ tre một tiếng này âm thanh tê tâm liệt phế gọi, truyền bá ngàn dặm, cũng lập tức để chạy tứ tán một bộ bộ thư từ kinh quyển đột nhiên giật mình, sau đó chính là giận tím mặt:

"Vô Lượng Thiên Tôn u, lão út hắn bị đuổi kịp!"

"Thiên thọ thiên thọ, tiểu tử này nhất định là gian lận!"

"Này! Ngột tiểu tử kia, thả ra ngươi nhà gia gia, ngươi đây chính là khi sư diệt tổ!"

Chỉ một thoáng, tại một mảnh quỷ khóc sói gào thanh âm bên trong, những cái này thành tinh thư từ kinh quyển lập tức đi mà quay lại, tại quỷ khóc sói gào chấn thiên trong tiếng thét gào hướng về Nhạc Bình Sinh cùng trong tay hắn cầm nã thẻ tre, vọt

mạnh mà đến!

Bọn chúng cái này hơi cúi xông, toàn bộ Thái Thanh Đại Xích Thiên bên trong đất rung núi chuyển, liền phảng phất cái này nhất trọng thiên bên trong quy tắc vận chuyển vì bọn họ lợi dụng, từng đầu từ Cửu Thiên Cương Phong, Tâm Ma huyễn tượng xung kích các loại khảo nghiệm hỗn hợp chắp vá ra hình rồng phong bạo đột nhiên thành hình, hóa thành Cửu Thiên Thập Địa, che khuất bầu trời xích hồng thần long, bào Hao Thiên địa!

"Cạc cạc cạc! Tiểu tử, mau thả lão út, nếu không muốn ngươi đẹp mặt!"

"Hiện tại thả người cũng vô dụng, gia gia ta muốn để cho ngươi biết sự lợi hại của chúng ta."

"Đem cái này xuẩn tiểu tử ném ra!"

Tại từng tiếng vênh váo tự đắc quái khiếu bên trong, chung quanh, bốn phương tám hướng phía trên, đều có một đầu Xích Long phong bạo gào thét mà đến, phảng phất muốn đem trong tầm mắt hết thảy xé rách vỡ nát.

Mà Nhạc Bình Sinh nhìn thấy kinh thiên động địa như vậy uy thế nhưng không có ngạnh kháng ý đồ, hắn lập tức đem trong tay thẻ tre hướng ra phía ngoài hung hăng hất lên, đồng thời thả người nhảy lên, thân thể rơi thẳng xuống, trực tiếp thoát ly tam thập tam thiên!

"Ha ha ha ha ha. . ."

Nhạc Bình Sinh cái này vừa rơi xuống hoang mà chạy, cuốn tới từng đạo Xích Long phong bạo lập tức tiêu tán, hiển lộ ra một bộ bộ thư từ điển tịch, nhao nhao trong hư không dừng lại cuồng tiếu lên, tất cả đều là một bộ dương dương tự đắc bộ dáng:

"Nhát gan trộm cướp, như thế không sợ hãi "

"Ha ha ha , mặc ngươi tiểu tử gian như quỷ, còn thỉnh thoảng muốn uống gia gia ngươi nước rửa chân "

"Ta còn tưởng rằng tiểu tử thúi này còn có cái gì bản sự, nguyên lai cũng là bộ dáng hàng!"

Những cái này thành tinh điển tịch trong hư không líu lo không ngừng la hét ầm ĩ một khắc đồng hồ có thừa, lúc này mới vẫn chưa thỏa mãn ngừng lại, sau đó buồn bực ngán ngẩm tại Thái Thanh Đại Xích Thiên trung du động.

Mà một quyển kim quang chói mắt quyển trục lúc này nhớ lại cái gì, vừa đi vừa về tuần sát qua đi, tiến tới cái kia quyển bị Nhạc Bình Sinh bắt giữ thẻ tre trước mặt, tùy tiện nói:

"Lão út, không có sao chứ ngươi, mặc dù ngươi đản sinh trễ nhất, nhưng là ngươi không cần sợ, có chúng ta những cái này lão ca ca tại, về sau cái này tam thập tam thiên tới một cái chúng ta đánh lại một cái. Đi, ta dẫn ngươi đi thấp trọng thiên đi chơi, khi dễ những cái kia chậm hiểu Tạo Hóa Đạo đệ tử rất có ý tứ."

Trên thẻ trúc, khẽ chấn động một chút, một cỗ giống như cười mà không phải cười ý niệm truyền ra:

"Vậy làm phiền lão ca ca."

. . .

Cùng lúc đó, Tạo Hóa Đạo đón khách phong, Tiên Đình trong, lại nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

Một khí chất lãnh diễm, khuôn mặt như vẽ nữ tử như là rơi vào phàm trần trích tiên, khuynh quốc khuynh thành, tại khách tọa bên trên bình yên mà ngồi, tố thủ nhẹ nhàng nâng lên, khẽ thưởng thức Cam Lâm.

Mà con mắt của nàng bên trong, tuyên cổ tang thương, phảng

phất có hồng trần vạn trượng, cái này đến cái khác thế giới tại thay nhau diễn hóa, hiển nhiên cũng là một vị Đạo Tôn chi cảnh đại năng!

Thủ tọa phía trên, Long Vô Thủ thần sắc nhàn nhạt, còn lại tiếp cận một nửa Tạo Hóa Đạo trưởng lão cũng đều đã đến đông đủ, bất quá cùng bọn hắn chưởng giáo không hề bận tâm thần sắc khác biệt, những trưởng lão này tại đem ánh mắt đặt ở cái này nữ tính đại năng trên người thời điểm, sắc mặt cũng không dễ nhìn.

Long Vô Thủ trong ánh mắt tựa hồ y nguyên thấm nhuần đối phương ý đồ đến, lạnh nhạt nói:

"Ngọc đạo hữu đường xa mà đến, có phải là hay không vì quý đồ cùng chúng ta bên trong Quân Quy Tàng ở giữa sự tình mà đến "

Cái này nữ tính đại năng,

Rõ ràng là Quân Quy Tàng định ra hôn ước đạo lữ, cũng là Hồng Hoang Giới thập đại mỹ nhân đứng đầu Thái Thượng Đạo Phiêu Miểu Tiên Tử sư tôn, Linh Lung Đạo Tôn! Cũng là một vị chiến lực kinh người, uy danh chấn nhiếp Hồng Hoang Giới đại năng!

Ngọc Linh Lung nhẹ nhàng thả ra trong tay đựng lấy Cam Lâm ngọc khí, môi đỏ khẽ mở nói:

"Long chưởng giáo đã đi thẳng vào vấn đề, như vậy ta cũng không còn che che lấp lấp. Bây giờ thế gian thịnh truyền Quy Tàng Chân Quân bây giờ đạo cơ tổn hao nhiều, cảnh giới rơi xuống, liền ngay cả ngài đều thúc thủ vô sách, việc này phải chăng làm thật "

Long Vô Thủ gật gật đầu: "Việc này làm thật, Quân Quy Tàng bởi vì một ít nguyên nhân dao động nguyên thần căn bản, muốn lấp đầy đạo bị thương nặng trở lại đỉnh phong cũng không phải là

chuyện một sớm một chiều, ngoại trừ tốn hao dài dằng dặc thời gian đến điều dưỡng bên ngoài, có thể nói là không còn cách nào khác."

Ngọc Linh Lung đôi mi thanh tú hơi nhíu, trầm ngâm không nói.

Mắt thấy đến nữ tử này vẻ mặt như vậy, không ít trưởng lão sắc mặt cũng là nhao nhao trầm xuống, mà một bên Hổ trưởng lão đã cau mày mở miệng nói:

"Ngọc đạo hữu, trong lòng ngươi suy nghĩ ta cũng đại khái biết được, bất quá Quân Quy Tàng lực áp cùng thế hệ hơn nghìn năm, là ngút trời kỳ tài, hắn cùng quý đồ Phiêu Miểu Tiên Tử hôn ước là trải qua Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo hai vị chưởng giáo cho phép, vì toàn bộ Hồng Hoang Giới tu sĩ biết. Dưới mắt Quân Quy Tàng mặc dù tao ngộ con đường bên trong tổn thất nặng nề nhất, nhưng là hắn từ trước đến nay khí vận, phúc phận thâm hậu, trước mắt đạo này nan quan chưa hẳn không cách nào vượt qua, ngươi cần gì phải như thế nóng vội không biết ngươi lần này tới, là đại biểu Thái Thượng Đạo, vẫn là vẻn vẹn đại biểu cá nhân ngươi "

"Chư vị hiểu lầm."

Ngọc Linh Lung áy náy lắc lắc đầu nói:

"Lần này đến thăm Tạo Hóa Đạo là ta cá nhân hành vi, cùng toàn bộ Thái Thượng Đạo cũng không liên quan."

"A "

Long Vô Thủ một tay hư áp, ngăn lại còn lại muốn mở miệng trưởng lão, thản nhiên nói:

"Ngọc đạo hữu chuyên môn đến đây, nên không phải vẻn vẹn vì xác nhận chúng ta bên trong Quân Quy Tàng thương thế, ngươi

còn có gì tố cầu cùng nhau nói ra đi."

Long Vô Thủ ngữ khí nhàn nhạt, không có chút rung động nào, lộ ra khó nói lên lời to lớn hùng vĩ, làm cho người tin phục.

Ngọc Linh Lung thầm than một tiếng, cân nhắc mở miệng nói:

"Long chưởng giáo, ta chuyên tới đây, là hi vọng. . . Có thể hay không tạm thời trì hoãn hai người hôn lễ đại điển "

Theo Ngọc Linh Lung tiếng nói rơi xuống, to như vậy một cái to lớn Tiên Đình bên trong, nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống mấy phần.

Long Vô Thủ vẫn không nói gì, cái khác các vị trưởng lão đã nhao nhao cười lạnh mở miệng, nói:

"Ngọc đạo hữu, ngươi chẳng lẽ đang nói giỡn Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo cùng là Hồng Hoang Giới tam đại trụ cột một trong, mà lại từ trước đến nay giao hảo, nếu không cũng sẽ không có thông gia cái này cách nói. Cái gọi là trì hoãn hôn lễ đại điển chẳng phải là để chư vị đồng đạo chê cười lại cùng cùng bỏ đá xuống giếng có gì khác

"Lan truyền ra ngoài, không chỉ ta Tạo Hóa Đạo mặt mũi không ánh sáng, chính là quý đồ cũng sẽ rơi vào cái bỏ đá xuống giếng, nịnh nọt tiếng xấu, có thể nói là lưỡng bại câu thương!"

"Ngọc đạo hữu mặc dù là Phiêu Miểu Đạo Quân sư tôn, nhưng là chuyện này việc quan hệ Thái Thượng Đạo cùng Tạo Hóa Đạo hai cái quái vật khổng lồ, rút dây động rừng, há lại cho như thế trò đùa "

Những trưởng lão này mặc dù thực lực chưa hẳn so ra mà vượt vị này Linh Lung Đạo Tôn, nhưng là mở miệng ở giữa lại không chút khách khí. Ngọc Linh Lung trong miệng mặc dù là nói trì hoãn hôn kỳ, nhưng là tin tức một khi truyền đi liền cùng từ

hôn không khác! Bọn hắn Tạo Hóa Đạo giống như Thái Thượng Đạo cùng là Hồng Hoang Tam cự đầu, coi như đối phương là một vị uy danh hiển hách Đạo Tôn, lại há lại cho đối phương nói cái gì chính là cái đó

Ngọc Linh Lung cau mày, khuôn mặt lại duy trì bình tĩnh chi sắc, một đôi nhiếp nhân tâm phách đôi mắt lại chậm rãi ngắm nhìn bốn phía, thở dài:

"Long chưởng giáo, các vị đạo hữu, ta biết đề nghị của ta phải bị chỉ trích. Nhưng là Phiêu Miễu nàng là ta tốn hao suốt đời tâm lực chỗ bồi dưỡng ra được đệ tử, Thất Khiếu Linh Lung Tiên thể ức vạn bên trong không một, coi như không đề cập tới loại này thể chế đối đạo lữ một phương giúp đỡ là như thế nào đoạt thiên địa tạo hóa, chính là Phiêu Miễu nàng bản thân tư chất, tâm tính đều hoàn toàn không thua Quân Quy Tàng."

Ngọc Linh Lung bình tâm tĩnh khí, nhìn thẳng các loại ẩn mang tức giận ánh mắt:

"Thế nhân chỉ biết Quy Tàng Chân Quân tuyệt thế thiên tài chi danh, lại chỉ đối Phiêu Miễu mang theo mỹ mạo khuynh thành tuyệt sắc, thật sự là sai lầm. Trên thực tế vô luận tu vi hay là các phương diện thành tựu, Phiêu Miễu hoàn toàn cũng không thua Quân Quy Tàng. Mà bây giờ, Quân Quy Tàng đạo cơ bị hao tổn, không biết còn phải tốn phí thời gian bao lâu mới có thể lấp đầy đạo tổn thương, quay về đỉnh phong; mà Phiêu Miễu nàng lại một đường thẳng tới mây xanh, tại hạ một cái ngàn năm thậm chí có hi vọng đến dòm Đạo Tôn chi cảnh, trở thành ta Thái Thượng Đạo từ trước tới nay trẻ tuổi nhất đạo quân!"

Ngọc Linh Lung ánh mắt liếc nhìn, giống như là đang trần thuật một cái lại cực kỳ đơn giản đạo lý, chậm rãi nói:

"Chư vị coi là, nếu như dựa theo nguyên bản quy hoạch hai người kết làm đạo lữ, nhưng là ngàn năm về sau Phiêu Miễu tấn

thăng làm Đạo Tôn, Quân Quy Tàng nhưng như cũ khốn tại đạo quân chi cảnh, đến lúc đó hắn lại nên như thế nào tự xử, chư vị cân nhắc qua a "

Ngọc Linh Lung như thế góc độ thẳng tắp yếu hại, lập tức để ở đây một đám Tạo Hóa Đạo các trưởng lão yên lặng.

Đúng như là cùng Ngọc Linh Lung nói, tu sĩ đạo lữ, có thể hai bên cùng ủng hộ, cũng có thể một mạnh mẽ một yếu, nhưng ở trong đó nhưng lại có một cái không thể gặp hạn độ, mà đạo quân cùng Đạo Tôn ở giữa không thể vượt qua bản chất chênh lệch, không thể nghi ngờ vượt xa khỏi cái này hạn độ!

Đạo Tôn cảnh cường giả, thọ tuổi đã đạt nhất nguyên chi số, tổng cộng mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm nhiều, lĩnh hội vũ trụ thiên địa đại đạo, đến dòm tạo hóa, là cao cao tại thượng, tại đám mây phía trên bao quát chúng sinh tiên nhân. Đạo quân mặc dù đã tính được là là siêu phàm thoát tục, nhưng là so sánh cùng nhau chênh lệch căn bản không thể đạo lý mà tính, là trời và đất khác nhau.

Nếu quả thật giống Ngọc Linh Lung tuy nói, Phiêu Miểu Đạo Quân tư chất hoàn toàn không thua Quân Quy Tàng, đồng thời tại hạ một cái ngàn năm có hi vọng bước vào Đạo Tôn một cảnh, cưỡng ép để cho hai người kết làm đạo lữ chỉ sợ cũng không phải là một chuyện tốt.

Tạo Hóa Đạo từng cái trưởng lão lập tức mày nhăn lại, nhao nhao đem ánh mắt bắn ra hướng về phía thủ tọa phía trên Long Vô Thủ. Ngọc Linh Lung cũng đồng dạng nhìn thẳng tới , chờ đợi lấy Long Vô Thủ trả lời chắc chắn.

Long Vô Thủ nhẹ nhàng gật đầu, cũng không trả lời, mà là lời nói xoay chuyển, hướng về bên cạnh Hổ trưởng lão hỏi:

"Quy Tàng hắn từ Tàng Kinh Tiên Các bên trong ra sao "

Hổ trưởng lão ánh mắt khẽ động: "Ngọc đạo hữu đến trước đó còn chưa từng, chưởng giáo là muốn gọi hắn tới ta sắp xếp người gọi hắn tới."

Long Vô Thủ thản nhiên nói: "Việc này tự nhiên muốn hỏi qua ý kiến của hắn, làm phiền Hổ trưởng lão."

"Gọi Quân Quy Tàng tới a "

An tọa bất động Linh Lung Đạo Tôn bình tĩnh đôi mắt sóng trung bỗng nhúc nhích, không thể phát giác hiện lên một tia lãnh đạm ý cười, chắp tay nói:

"Như vậy, hi vọng hắn có thể nhìn thẳng vào hắn cùng Phiêu Miễu bây giờ chênh lệch, minh bạch ta một phen vất vả tâm sức đi. . ."

. . .

Rơi xuống, vĩnh vô chỉ cảnh rơi xuống.

Một cỗ không hiểu quy tắc chi lực dưới, không gian chung quanh cảnh tượng tận thành hỗn độn, Nhạc Bình Sinh giống như là một viên sao băng đồng dạng rơi xuống.

Bất quá cho dù là tại cực tốc rơi xuống, Nhạc Bình Sinh cũng không có phản kháng lấy cổ quy tắc chi lực, ánh mắt vô cùng thanh tỉnh:

"Thành công."

"Bất luận là Tàng Kinh Tiên Các quy tắc, khí linh, vẫn là những cái kia thành tinh sách yêu, đều không có phát giác."

"Một bước này rốt cục đi ra ngoài, tiếp xuống chính là trước đem tam thập tam thiên bên trong hết thảy có giá trị công pháp, tiên thuật cùng tin tức tư liệu thu thập."

"Về phần cái kia ẩn tàng tam trọng Thiên Ngoại Thiên, còn cần trước đem tôn này thân thần lớn mạnh, sau đó lại chầm chậm mưu toan."

Cho dù đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, che giấu tam trọng Thiên Ngoại Thiên bên trong có Tạo Hóa Đạo ức vạn năm tích lũy bên trong lớn nhất giá trị trí tuệ tinh hoa, nhưng là hạ tam thập tam thiên bao hàm toàn diện công pháp, bí thuật, truyền thừa, đồng dạng cũng là hắn hưởng thụ vô tận bảo tàng khổng lồ!

Tính toán của hắn cũng rất đơn giản, sống nhờ tại Quân Quy Tàng thể nội tôn này thân thần vẫn là không cách nào cùng bản tôn cùng so sánh, cho nên trước hết lấy tam thập tam thiên bên trong hết thảy tư liệu, tin tức, nhận biết toàn lực tăng lên tôn này thân thần, cấp tốc thu nhỏ cùng bản tôn chênh lệch, cứ như vậy tại nghĩ trăm phương ngàn kế xâm lấn Thiên Ngoại Thiên là cũng có được càng toàn diện thủ đoạn.

Đây hết thảy suy nghĩ đều là mấy cái trong nháy mắt công phu, sau đó, Nhạc Bình Sinh rơi xuống tốc độ bắt đầu chậm dần, một mảnh Tiên Vân trống rỗng sinh ra, kéo lên thân thể của hắn phá vỡ một loại nào đó không gian bình chướng, quay trở về tới tam thập tam thiên phía dưới biển mây thế giới bên trong!

Bá bá bá!

Nhạc Bình Sinh thân ảnh mới vừa từ thiên khung buông xuống, to như vậy một cái biển mây thế giới bên trong, ngàn vạn đạo ánh mắt đều vô cùng yên tĩnh, quỷ dị chăm chú vào hắn trên thân.

Sau đó núi kêu biển gầm đồng dạng chấn thiên la lên, chúc mừng âm thanh liền bạo phát:

"Chúc mừng Quân sư huynh, chúc mừng Quân sư huynh, vinh đăng tam thập tam thiên, vang dội cổ kim, lại sáng tạo huy hoàng!"

"Đây là ta Tạo Hóa Đạo trước nay chưa từng có ghi chép, Quân sư huynh, ngươi là sự kiêu ngạo của chúng ta!"

"Lần này, tất cả chửi bới Quân sư huynh người đều muốn ngậm miệng!"

"Ha ha ha, thống khoái, thống khoái, đây mới là hoàn mỹ nhất đánh trả, nên uống cạn một chén lớn!"

Từng đạo bóng người tựa hồ quên đi lúc trước các loại không coi trọng, các loại chửi bới, tuyệt đại bộ phận người đều sắc mặt đỏ bừng, phảng phất sáng tạo ra lịch sử cùng ghi chép người là chính mình, ngay tiếp theo vô số khen ngợi tán thưởng, tuôn hướng Quân Quy Tàng chỗ phương vị.

Quan Ngọc Luân Cố Hành một đoàn người sắc mặt trắng bệch, thần sắc bối rối, không biết làm sao, mà Lục Tiêu Diêu Thành Khuyết cùng sư huynh đệ lại mừng rỡ như điên xông lại, bất quá trước đó, thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh lại đột nhiên xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh trước mặt, đồng thời tay áo hất lên, đem tất cả muốn tới gần Nhạc Bình Sinh tu sĩ hết thảy gạt ra, cúi đầu dò xét lên Nhạc Bình Sinh thân thể bên trên thương thế.

"Gân kiện toàn bộ đứt gãy, bảy thành trở lên xương cốt nứt ra, nguyên thần uể oải, đồng dạng tổn thương không nhẹ. . ."

Quý Viễn Cảnh trong mắt thần quang trong trẻo, trong khoảnh khắc liền tra xét xong Nhạc Bình Sinh thương thế trên người, khẽ thở dài:

"Nhìn vì leo lên tam thập tam thiên ngươi bỏ ra cái giá không nhỏ, bất quá ngươi là có hay không có thu hoạch "

Nhạc Bình Sinh chậm rãi mở hai mắt ra, ngữ khí có chút hư nhược nói: "Thật đáng tiếc, đệ tử vẫn là không đủ khả năng, mặc dù nỗ lực leo lên thứ ba mươi ba trọng thiên, nhưng cũng tiếc còn

chưa tới kịp lấy được cơ duyên tạo hóa, liền đã kiệt lực."

Bây giờ thương thế tự nhiên là từ lượng tử thân thần tinh chuẩn tính toán, tận lực chế tạo ra, lượng tử đặc tính cùng thân thần hoàn mỹ ngụy trang chính là Đạo Tôn đại năng cũng vô pháp phát giác.

"Thái Thanh Đại Xích Thiên bên trong cơ duyên tạo hóa, đối còn chưa tấn thăng Đạo Tôn chi cảnh ngươi tới nói đích thật là có chút ép buộc."

Quý Viễn Cảnh tựa hồ là nghĩ đến thứ ba mươi ba trọng thiên bên trong một ít tồn tại, sắc mặt có chút cổ quái, tiếp theo đối Nhạc Bình Sinh nói:

"Tình huống cụ thể cho sau lại nghị, vẫn là trước. . ."

Ân

Lời còn chưa nói hết, Quý Viễn Cảnh ngón cái phía trên mang một cái ban chỉ hơi chấn động một chút, tựa hồ nhận được tin tức gì, để hắn lông mày đột nhiên nhăn lại, quay đầu nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Quy Tàng, ngươi hành động phải chăng thuận tiện "

Quý Viễn Cảnh sắc mặt trầm xuống:

"Chưởng giáo bọn hắn tại đón khách phong Tiên Đình, muốn ngươi lập tức đi. . . Ngươi định ra hôn ước Thái Thượng Đạo đạo lữ, Phiêu Miểu Đạo Quân sư tôn, Linh Lung Đạo Tôn cũng ở đó."

Quân Quy Tàng đạo lữ

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động một chút.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 705: Tiệt Hồ Tới

Chương 705: Tiệt hồ tới

Dãy núi mênh mông vô tận, Yên Hà Phiêu Miễu bên trong thấy ẩn hiện vô số tiên cầm tẩu thú, môn nhân đệ tử rải rác ở trong núi bận rộn.

Đột ngột từ mặt đất mọc lên, nối thẳng thiên khung đón khách phong sơn dưới chân, Nhạc Bình Sinh đã đuổi tới, hạ xuống.

Chân núi chỗ hai tên tông môn chấp sự mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh đến lập tức nhãn tình sáng lên, tranh thủ thời gian tiến lên đón, nhanh chóng nói:

"Ngươi đã đến! Chưởng giáo còn có trưởng lão bọn hắn ngay tại Tiên Đình trong chờ ngươi, còn xin. . . Quy Tàng Chân Quân, ngươi đây là. . . "

Nhưng mà cái này khẽ dựa gần, thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh lúc này như là bệnh nặng chưa lành đồng dạng sắc mặt tái nhợt, hai người bọn họ không khỏi khẽ giật mình.

Trong mắt bọn họ, bây giờ Quân Quy Tàng không chỉ có là trên khuôn mặt không có chút huyết sắc nào, chính là khí tức cũng mười phần uể oải, giống như là gặp cái gì trọng thương!

Diễn trò làm nguyên bộ, sắp gặp mặt Long Vô Thủ cùng một đám Tạo Hóa Đạo cao tầng, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không

có bất kỳ sơ hở, nhưng cũng không có hướng về hai cái chấp sự giải thích nguyên do, chỉ là thản nhiên nói:

"Thương thế của ta sự tình ra có nguyên nhân, hai vị không cần chú ý, còn xin dẫn đường a."

Vị này cùng Hoa Vân Bách, Ôn Khê tranh phong, leo lên tam thập tam thiên chẳng lẽ đã thất bại sao loại tình huống này đi gặp mặt vị kia chẳng phải là. . .

Trong chốc lát, cái này hai tên chấp sự hiện lên một cái ý niệm như vậy, trong lòng trùng điệp thở dài một hơi. Chẳng qua hiện nay Tạo Hóa Đạo đông đảo cao tầng đều tại Tiên Đình bên trong chờ đợi, hai người bọn họ cũng căn bản không dám kéo dài lãnh đạm, ngay sau đó nói:

"Quy Tàng Chân Quân, mời theo chúng ta tới!"

Ở giữa hai tên chấp sự đưa tay ném đi, ba khối ngọc chất lệnh bài bay lên không, hào quang tỏa sáng, trong khoảnh khắc hóa thành từng cái tiên quang ngưng tụ kim loan, uy vũ bất phàm, tại từng tiếng bài không liệt mây huýt dài bên trong chở Nhạc Bình Sinh đám ba người xông thẳng lên trời!

Cương phong mãnh liệt, mười vạn trượng cao cường đón khách phong sơn đỉnh ngắn ngủi một lát thời gian đã đến, kim loan tiêu tán, Nhạc Bình Sinh trước mặt đã là một tòa nguy nga ức vạn, tuyên cổ sừng sững, ngôn ngữ không đủ để hình dung vạn nhất tiên quang đại điện!

Cũng chính là Nhạc Bình Sinh đến Tiên Đình trước đó đồng thời, Long Vô Thủ mênh mông nhưng ý niệm đã lan truyền ra:

"Quy Tàng, tiến đến a."

Hai tên chấp sự biết điều cáo lui, Nhạc Bình Sinh khuôn mặt bình thản, cất bước hướng về phía trước, đi vào Tiên Đình trong.

Chỉ thấy chung quanh mây mù lượn lờ. Thải hà mờ mịt, trong hư không ẩn có Ngũ Thải Tường Vân tiên hạc, Đan Phượng phát ra từng tiếng kêu to, giống như tiên nhạc cùng vang lên, cương nhu cùng tồn tại, âm dương lẫn nhau tồn, đầy trời cánh hoa phất phới, trong không khí tràn ngập một loại kì lạ mùi thơm ngát, thẳng dạy người phiêu phiêu dục tiên, không biết chiều nay năm nào.

Đây là danh phù kỳ thực Tiên cung thịnh cảnh, chỉ có tiên nhân mới có thể chỗ ở.

Mà trong hư không, cũng đang có từng đạo khí tức mênh mông, thần bí, dung nhập trời xanh đồng dạng thân ảnh ngồi xếp bằng bất động, chính là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ, một đám cao tầng trưởng lão, cùng Thái Thượng Đạo Linh Lung Đạo Tôn, cùng nhau đem lực chú ý tụ tập tại đến Quân Quy Tàng trên thân!

Nhạc Bình Sinh tiến lên chắp tay nói: "Quân Quy Tàng gặp qua chưởng giáo, chư vị trưởng lão, Linh Lung Đạo Tôn."

Mà ngoại trừ Long Vô Thủ thần sắc nhàn nhạt gật đầu ra hiệu bên ngoài, còn lại một đám cao tầng tại rõ ràng thấy rõ ràng Nhạc Bình Sinh rõ ràng uể oải, thậm chí nghèo túng điểm khác lạ về sau, nhao nhao đều lông mày vặn trở đi ngoài ý muốn không nhỏ.

"Quy Tàng Chân Quân, trăm năm không thấy, lâu rồi không gặp có khoẻ hay không "

Mà Linh Lung Đạo Tôn khuynh thành tuyệt sắc đôi mắt bên trong càng là hiện lên vẻ thất vọng, nói khẽ:

"Bất quá ta xem ngươi nguyên thần uể oải, nhục thân cũng bị hao tổn không nhẹ, ra sao nguyên nhân "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt mịt mờ đánh giá thân thể này tiện nghi đạo lữ sư tôn, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Hồi Linh

Lung Đạo Tôn, ta sở thụ tổn thương là tông môn lịch luyện duyên phận cho nên, cũng không dao động căn bản, điều dưỡng chút thời gian chi bằng khỏi hẳn, làm phiền Linh Lung Đạo Tôn phí tâm."

Ở đây các vị trưởng lão xa xa liếc nhau, âm thầm lắc đầu.

Quân Quy Tàng tiến vào Tàng Kinh Tiên Các, có khác Hoa Vân Bách, Ôn Khê cái này hai tên đỉnh phong đạo quân tiến về trước cùng tranh phong lấy báo một tiễn mối thù sự tình tại ngắn ngủi trong vòng một canh giờ liền đã truyền khắp hơn phân nửa Tạo Hóa Đạo, bọn hắn những trưởng lão này tự nhiên không có khả năng hoàn toàn không biết gì cả, mà nói nhìn thấy Quân Quy Tàng bộ dáng này, bọn hắn theo bản năng phản ứng chính là Quân Quy Tàng đã tại trận này giao phong sa sút bại.

Cũng không biết những cái này Linh Lung Đạo Tôn không tiếp tục hỏi nhiều, hiểu rõ gật đầu, tiếp theo quay đầu nhìn về phía Long Vô Thủ.

Long Vô Thủ ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt nhàn nhạt, trong mắt giống như cười mà không phải cười, trực tiếp nói ngay vào điểm chính: "Quy Tàng, ta gọi ngươi đến chỉ có một việc tình, liên quan tới ngươi cùng Thái Thượng Đạo Phiêu Miểu Đạo Quân hôn lễ đại điển, ngươi thấy thế nào "

"A "

Nhạc Bình Sinh đã sớm khi biết tin tức thời khắc liền đem Linh Lung Đạo Tôn ý đồ đến suy đoán tám chín phần mười, nhưng vẫn là nghiêm túc dò hỏi:

"Không biết chưởng giáo đại nhân nói tới cụ thể chỉ là cái gì "

"Long chưởng giáo, đã như vậy, để ta tới nói đi."

Linh Lung Đạo Tôn lông mày có chút biệt trở đi nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, gọn gàng dứt khoát mở miệng nói:

"Phiêu Miễu tu hành đã đến một cái rất trọng yếu giai đoạn, tại hạ một cái ngàn năm rất có thể đến dòm Đạo Tôn chi cảnh, cho nên trong khoảng thời gian này đối với nàng mà nói hết sức trọng yếu, thân là Phiêu Miễu sư tôn, ta hi vọng có thể trì hoãn hai người các ngươi hôn lễ đại điển , chờ đến ngàn năm về sau mới quyết định."

"Trì hoãn hôn lễ đại điển. . . "

Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, nhưng không có bất luận cái gì tức giận cảm xúc bộc lộ, triệt triệt để để thay vào Quân Quy Tàng thân phận, không hề bận tâm mà hỏi:

"Xin hỏi Linh Lung Đạo Tôn, như lời ngươi nói, là đại biểu toàn bộ Thái Thượng Đạo ý chí, vẫn là đại biểu Phiêu Miểu Đạo Quân, lại hoặc là chỉ đại biểu cá nhân ngươi "

"Không có quan hệ gì với Thái Thượng Đạo, ta lần này đến thăm là tự mình hành động, chưởng giáo cùng một đám cao tầng cũng không hiểu biết."

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh cho dù ở tình hình như thế hạ vẫn như cũ không kiêu ngạo không tự ti, có trật tự, Linh Lung Đạo Tôn cũng sinh lòng ý tán thưởng, trầm ngâm nói:

"Về phần Phiêu Miễu, ta thân là nàng sư tôn, như cha như mẹ, ta ý tứ liền có thể đại biểu nàng ý tứ."

"Mặt khác. . ."

Linh Lung Đạo Tôn nói tiếp:

"Để tỏ lòng áy náy của ta, ta có thể hướng bản môn chưởng giáo thỉnh cầu, vì Tạo Hóa Đạo đạo quân trở xuống cảnh giới tu sĩ cung cấp ba cái tiến vào hỗn độn Huyền Hoàng tháp danh ngạch, làm đền bù."

Ba cái tiến vào hỗn độn Huyền Hoàng tháp danh ngạch!

Linh Lung Đạo Tôn nói lên điều kiện này để Tạo Hóa Đạo tất cả trưởng lão cũng hơi giật mình, đồng nói:

"Linh Lung Đạo Tôn, lời ấy coi là thật "

Nếu như nhất định phải tương tự, Thái Thượng Đạo hỗn độn Huyền Hoàng tháp, thì tương đương với Tạo Hóa Đạo Tàng Kinh Tiên Các, thân tháp tổng cộng có chín tầng, một tầng nhất trọng thiên, nội bộ tự thành quy tắc, các loại Thần cấp công pháp tâm kinh, thần thông tiên thuật, truyền thừa bản thảo giấu kín trong đó, đồng dạng cũng là Thái Thượng Đạo vô tận năm tháng bên trong chân chính nội tình, tích lũy chỗ!

Có thể cho phép ngoại tông người ba cái danh ngạch tiến vào nhà mình tông môn nhất là tuyệt mật hạch tâm chi địa, bởi vậy cũng có thể gặp Thái Thượng Đạo thành ý!

"Tự nhiên là thật."

Linh Lung Đạo Tôn áy náy nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Hôn lễ đại điển trì hoãn, làm đền bù. Cái này ba cái danh ngạch, có thể từ Quy Tàng Chân Quân toàn quyền điều phối."

Mặc dù nguyên nhân chân chính ở đây mỗi người đều lòng dạ biết rõ, nhưng là Linh Lung Đạo Tôn cũng tốt, Tạo Hóa Đạo chư vị cao tầng cũng tốt, không ai xuyên phá tầng này giấy cửa sổ.

Nguyên bản Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miểu Tiên Tử liên hợp là ông trời tác hợp cho, cũng là Tạo Hóa Đạo cùng Thái Thượng Đạo hai cái khổng lồ lớn vật tại vốn có trên cơ sở tiến thêm một bước chặt chẽ liên hợp, nhưng là hiện tại Quân Quy Tàng lại ra như thế một việc sự tình, nguyên bản đồng dạng tại hạ một cái ngàn năm có hi vọng tiến quân Đạo Tôn chi cảnh tuyệt thế kiêu dương đột nhiên vẫn lạc, nhìn qua cái gọi là ông trời tác hợp cho

đã chênh lệch rõ ràng.

Thái Thượng Đạo đối với Linh Lung Đạo Tôn cử động cũng tuyệt không có khả năng hoàn toàn không biết gì cả, hơn nửa cũng là không nghĩ bởi vậy cùng Tạo Hóa Đạo sinh ra khoảng cách đến, thế này mới đúng Linh Lung Đạo Tôn cử động khai thác thái độ cam chịu. Dù sao loại hành vi này cùng bỏ đá xuống giếng không khác, nói ra thực sự không dễ nghe. Mà Tạo Hóa Đạo các vị cấp cao tuy có chưa tròn nhưng cũng đồng dạng tại một lần nữa cân nhắc chuyện này. Giống như là Thái Thượng Đạo, Tạo Hóa Đạo giữa song phương lợi ích suy tính không thể chỉ cân nhắc đến riêng phần mình danh dự, việc quan hệ một vị tương lai Đạo Tôn chung thân đại sự, không khỏi bọn hắn không cẩn thận châm chước.

Bao quát Linh Lung Đạo Tôn một người điệu thấp đến thăm, ngôn từ, thái độ đều mười phần cẩn thận, cũng là không muốn bởi vậy để Thái Thượng Đạo cùng Tạo Hóa Đạo hai cái quái vật khổng lồ xuất hiện qua lớn ma sát.

"Hỗn độn Huyền Hoàng tháp. . ."

Nhạc Bình Sinh trong mắt Thần Quang gấp rút lấp lóe, lập tức trầm ngâm xuống tới, đáy mắt chỗ sâu lại có hàng ngàn hàng vạn cái kế hoạch phương án hiện lên, tại kế hoạch thông qua chuyện này chính mình như thế nào đem lợi ích tối đại hóa.

To như vậy một cái Tiên Đình trong lâm vào yên tĩnh, Long Vô Thủ, một đám cao tầng trưởng lão, Linh Lung Đạo Tôn bọn người đem ánh mắt tụ tập tại trầm ngâm không nói Nhạc Bình Sinh trên thân , chờ đợi lấy trả lời chắc chắn. Còn lại trưởng lão đều là mặt trầm như nước, lại có chút không thể làm gì; mà chưởng giáo Long Vô Thủ cùng Hổ trưởng lão trên hư không lại dù bận vẫn ung dung, lắc đầu bật cười, tựa hồ đang chờ đợi cái gì chuyện thú vị phát sinh.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trầm ngâm này nháy mắt ở giữa, Tiên Đình bên ngoài, một đạo hùng hồn, phóng khoáng tiếng cười to rung động thời không, truyền vào:

"Đoàn mỗ tới chậm, còn xin chưởng giáo, chư vị trưởng lão, còn có Linh Lung Đạo Tôn chớ trách!"

Bạch!

Sau một khắc, một thân hình cao lớn, khí thế lừng lẫy, sôi trào hư không, nhìn qua liền làm cho người ta cảm thấy một loại cực đoan bá đạo lão giả, dẫn theo một phong thần như ngọc tuổi trẻ đạo nhân đi vào Tiên Đình trong.

Nhạc Bình Sinh, còn lại cao tầng cùng nhau ghé mắt, mà Linh Lung Đạo Tôn nhìn thấy người tới, lập tức ý động: "Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê "

Vị này Lôi Tiêu Đạo Tôn tư lịch thâm hậu, tại hơn vạn năm trước đã từng là cùng Long Vô Thủ cạnh tranh chưởng giáo chi vị tồn tại, cũng là một chiến lực mười phần cường hoành, tại cùng cảnh giới bên trong số một cường đại Đạo Tôn, uy danh hiển hách!

Mà Đoạn Hình Khuê dẫn đầu tiến đến cái này oai hùng bất phàm tuổi trẻ đạo nhân, chính là Tạo Hóa Đạo bên trong, cho tới nay bị Quân Quy Tàng hung hăng đè ép một đầu, cả ngày chỉ có thể sống ở Quân Quy Tàng quang hoa phía dưới thiên nhai Chân Quân, Đoạn Thiên Nhai!

Mà giờ khắc này Đoạn Thiên Nhai, nhìn cũng không nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, chỉ là không kiêu ngạo không tự ti hướng về ở đây chư vị cao tầng, đại năng dần dần hành lễ.

"Đoạn Hình Khuê trấn thủ vực ngoại, lâu dài không tại trong tông môn, làm sao lại lúc này trở về "

"Còn có, hắn đem Đoạn Thiên Nhai cũng mang tới là có ý gì "

"Chẳng lẽ lại. . ."

Mà tất cả trưởng lão bởi vì Đoạn Hình Khuê đến đều nhíu mày không nói, còn không đợi bọn hắn mở miệng hỏi thăm, tại hướng Long Vô Thủ chắp tay ra hiệu qua đi, Đoạn Hình Khuê thét dài cười nói:

"Linh Lung Đạo Tôn, Thái Thượng Đạo cùng Tạo Hóa Đạo đều là Hồng Hoang Giới bên trong nhất ngôn cửu đỉnh Cự Vô Phách, mạo muội hủy bỏ đã thông truyền thiên hạ hôn lễ đại điển, chẳng phải là béo nhờ nuốt lời, để ức vạn đồng đạo chê cười "

"A "

Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt có chút chớp động một chút, nhẹ nhàng cười một tiếng:

"Lôi Tiêu Đạo Tôn đến cùng muốn nói cái gì không ngại nói thẳng."

"Quân Quy Tàng tao ngộ ngoài ý muốn, đạo cơ tổn hao nhiều, làm cho người thương tiếc, nhưng là theo ta thấy, hôn lễ này đại điển cũng không có đến không thể tổ chức trình độ, bao quát Tạo Hóa Đạo cùng Thái Thượng Đạo cường cường liên hợp, vẫn như cũ có thể tiến hành!"

Đoạn Hình Khuê tiếng cười phóng khoáng, một chỉ bên cạnh mỉm cười mà đứng Đoạn Thiên Nhai:

"Ngay tại ngày trước, ta cái này chất nhi thành công dẫn độ thiên lôi, tại tử Tiêu Lôi trong biển thành công chắt lọc bản nguyên sấm sét, dung nhập bản thân, đã thành công đúc thành mười vạn năm khó gặp một lần tử Tiêu Lôi đình đạo thể!"

Đoạn Thiên Nhai mỉm cười, tức thời tiến lên một bước, trong đôi mắt tử quang lóe lên, ức vạn đạo tinh mịn tử điện lôi xà từ hắn bên ngoài cơ thể hư không lóe lên một cái rồi biến mất, ức

vạn lôi đình sinh diệt bên trong, sấn thác Đoạn Thiên Nhai chỉ là một đạo quân, vậy mà có được Đạo Tôn đồng dạng không thể ước đoán sâm nhiên uy nghiêm!

Mắt thấy đến một màn này, trong khoảnh khắc, Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng ánh mắt chấn động:

"Cái gì ! Cái kia bộ được từ ba mươi bốn trọng thiên, danh xưng ức vạn bên trong không một người có thể tu thành hậu thiên đạo thể "

"Bằng vào Đoạn Thiên Nhai tư chất tu thành môn này hậu thiên đạo thể khả năng cũng không cao, tất nhiên là Đoạn Hình Khuê bỏ ra cái giá cực lớn, dưới cơ duyên xảo hợp mới giúp trợ Đoạn Thiên Nhai sở tu thành!"

"Hắn chẳng lẽ là muốn cho Đoạn Thiên Nhai thay thế Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miểu Đạo Quân thành hôn lễ nào lại như vậy!"

. . .

Đạo đạo thần niệm hư không giao lưu bên trong, chủ tọa phía trên, chưởng giáo Long Vô Thủ thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào, tựa hồ mặc kệ , mặc cho tình thế phát triển, mà Linh Lung Đạo Tôn trong mắt cũng rõ ràng xuất hiện cảm thấy hứng thú thần sắc.

Đoạn Hình Khuê uy nghiêm trên khuôn mặt ẩn mang theo một cỗ hết thảy đều ở trong lòng bàn tay hương vị, hắn nghiêm túc nhìn về phía rõ ràng ý động Linh Lung Đạo Tôn:

"Mà tử Tiêu Lôi đình đạo thể, mặc dù là hậu thiên đạo thể, nhưng là sức công phạt danh xưng thứ nhất, không kém hơn bất kỳ tiên thiên đạo thể, ta cái này chất nhi nếu như có thể cùng Phiêu Miểu Đạo Quân kết làm đạo lữ, cũng coi là chân chính ông

trời tác hợp cho! Song phương cũng có thể đúng nghĩa giúp đỡ lẫn nhau, kéo lên thiên đạo cao phong, mà sẽ không trở thành một phương khác vướng víu! Đồng thời kể từ đó hai chúng ta đạo cũng không cần cải huyền dịch trương, dẫn tới thiên hạ đồng đạo chỉ trích, có thể nói là một công nhiều việc!"

Nhìn cũng không nhìn Nhạc Bình Sinh một chút, tựa hồ hết thảy đã thành kết cục đã định, Đoạn Hình Khuê ngắm nhìn bốn phía, cao giọng cười dài nói:

"Chưởng giáo sư huynh, chư vị trưởng lão, Linh Lung Đạo Tôn, các ngươi nghĩ như thế nào "

Tiên Đình trong, lập tức lâm vào yên tĩnh. Long Vô Thủ hờ hững không nói, một đám trưởng lão cao tầng cùng Linh Lung Đạo Tôn đều là ánh mắt biến ảo.

Bọn hắn cũng không thể không thừa nhận, lấy Đoạn Thiên Nhai thay vào đó, tựa hồ cũng là một cái biện pháp. Nhưng là. . .

Một ít trưởng lão đem ánh mắt rơi vào Nhạc Bình Sinh trên thân, lòng có không đành lòng, đường ngầm hổ thẹn.

Quân Quy Tàng nay đã đạo cơ bị hao tổn, tiền đồ xa vời. Định ra hôn ước đạo lữ cũng đem hắn vứt bỏ, hiện tại càng là muốn đem nguyên bản thuộc về Quân Quy Tàng đạo lữ chắp tay tặng người, tặng cho đồng môn bên trong đối thủ cạnh tranh, bọn hắn những trưởng bối này phần lớn đều là mắt thấy Quân Quy Tàng từ không quan trọng thời kì từng bước một quật khởi, trở thành hoành áp một đời tuyệt thế đạo quân, lại nỡ lòng nào

Mà tận đến giờ phút này, một mực không kiêu ngạo không tự ti bình tĩnh mà đứng Đoạn Thiên Nhai, mới mỉm cười, đưa ánh mắt về phía Nhạc Bình Sinh.

Đó là một loại hỗn hợp có cao cao tại thượng, châm chọc, tiếc

hận, hờ hững, thậm chí ánh mắt thương hại.

Không nói tuyệt sắc, Phiêu Miểu Đạo Quân Thất Khiếu Linh Lung Tiên thể đến thiên địa tạo hóa, có thể đối đột phá Đạo Tôn chi cảnh đưa đến không thể tưởng tượng nổi trợ lực, là vô số đạo quân hướng tới. Cùng hợp tịch song tu đối tu sĩ có khó mà lường được cơ duyên và chỗ tốt, cho nên Đoạn Thiên Nhai lựa chọn thời cơ này cắm vào nổi lên, thay vào đó, ngược lại không phải bởi vì đả kích Quân Quy Tàng, thuần túy là kinh người lợi ích cho phép.

Bất quá Đoạn Thiên Nhai trong lòng cũng rất rõ ràng, bây giờ chính mình tử Tiêu Lôi đình đạo thể đã thành, Quân Quy Tàng lại khó xoay người. Mà một khi bọn hắn lần này tiệt hồ thành công. . . Đoạt vợ mối hận, đây là bất kỳ người đàn ông nào đều tuyệt đối không thể chịu đựng được cừu hận, có thể đoán được trong những tháng năm dài đằng đẵng đã qua đều muốn nương theo lấy Quân Quy Tàng, giống như như rắn độc gặm nuốt đạo tâm của hắn, vĩnh thế thoát thân không được!

Hoàn toàn yên tĩnh Tiên Đình trong, không biết Đoạn Thiên Nhai suy nghĩ trong lòng, giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh ngắm nhìn bốn phía, cũng không khỏi đến âm thầm dưới đáy lòng thở dài.

"Cái này Quân Quy Tàng, thật sự là xui xẻo nhất thiên chi kiêu tử. Nếu như không phải ta thay thế hắn, vợ của hắn chỉ sợ đều muốn bị người khác cướp đi."

"Đã dùng hắn thân thể, tự nhiên không thể để cho hắn hổ thẹn."

"Như vậy cái này tiện nghi tân lang, vẫn là ta giúp hắn làm đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 706: Ngoài Dự Liệu Phát Triển

Chương 706: Ngoài dự liệu phát triển

"Chư vị ý như thế nào "

Đoạn Hình Khuê ngắm nhìn bốn phía, thâm thúy vô tận trong đôi mắt đều là nắm giữ toàn cục bá khí, sau đó đem ánh mắt tụ tập tại Linh Lung Đạo Tôn trên thân:

"Linh lung đạo hữu, ngươi cho rằng ta đề nghị như thế nào "

Đoạn Hình Khuê đích thật là có đầy đủ tự tin có thể một tay thúc đẩy chuyện này, để Đoạn Thiên Nhai thay vào đó.

Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miểu Đạo Quân hai người hôn ước tại chỉnh thể chiến lược cấp độ bên trên, cũng là Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo một lần chặt chẽ liên hợp, ứng đối chính là Khởi Nguyên Giới tinh không quân viễn chinh cấp tốc khuếch trương uy hiếp, có trọng yếu chiến lược ý nghĩa, nếu như hôn lễ trì hoãn, đối với song phương liên hợp đại kế cũng sẽ tạo thành càng nhiều không ổn định nhân tố, tại ứng đối có lẽ trăm ngàn năm về sau liền sẽ thăm dò tới nơi này Khởi Nguyên Giới, không thể nghi ngờ là thật to bất lợi.

Mà hắn chất nhi Đoạn Thiên Nhai những năm gần đây nằm gai nếm mật, cho dù là tu thành ức vạn bên trong không một tử Tiêu Lôi đình đạo thể cũng ẩn nhẫn không phát, thẳng đợi đến thời cơ này mới chuyên môn mời về hắn đến, như thế tâm tính cổ tay, liền

ngay cả chính Đoạn Hình Khuê đều không thể không tán thưởng.

Trong lòng của hắn cũng biết rõ Quân Quy Tàng cùng mình chất nhi mấy ngàn năm bên trong dây dưa, giao phong, cũng biết Đoạn Thiên Nhai cho tới nay chỉ có thể sống ở Quân Quy Tàng âm ảnh phía dưới, đây cũng chính là quân tử báo thù, ngàn năm đều không muộn!

Bây giờ nếu như là hoàn hảo trạng thái đỉnh phong Quân Quy Tàng, có lẽ còn có lật bàn cơ hội, bất quá bây giờ Quân Quy Tàng đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống, đã vô lực hồi thiên, chỉ có thể trơ mắt nhìn đây hết thảy phát sinh.

Linh Lung Đạo Tôn trầm ngâm một lát, ánh mắt đảo mắt, nói khẽ: "Đoạn đạo hữu đề nghị, cũng không phải là không có thương nghị chỗ trống, bất quá. . ."

Nàng nhìn phía trong hư không bình chân như vại Long Vô Thủ: "Long chưởng giáo, không biết quý tông Đoàn trưởng lão đề nghị, ngài ý như thế nào "

Đối với Long Vô Thủ, Đoạn Hình Khuê hai vị này thâm niên Đạo Tôn đã từng một chút ân ân oán oán nàng tự nhiên có chỗ nghe nói, Đoạn Hình Khuê dạng này chặn ngang một đạo hoặc nhiều hoặc ít có chút đối chọi gay gắt ý tứ, bất quá đây đều là Tạo Hóa Đạo nội bộ tranh chấp, không có quan hệ gì với nàng, nhưng là Đoạn Hình Khuê đề nghị vô luận như thế nào cũng muốn trải qua Long Vô Thủ cho phép, nếu không danh bất chính, ngôn bất thuận, căn bản không có tiếp tục trao đổi tất yếu.

"Đoàn trưởng lão, ngươi là muốn cho Đoạn Thiên Nhai thay thế Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miểu Đạo Quân thành hôn a ta nhìn, thì không cần!"

Long Vô Thủ mở ra hai mắt, hư không chấn động:

"Mà lại, hôn lễ đại điển, cũng chưa chắc cần trì hoãn!"

Không nghĩ tới Long Vô Thủ cự tuyệt như thế gọn gàng mà linh hoạt, không chỉ là Đoạn Hình Khuê, Đoạn Thiên Nhai, Linh Lung Đạo Tôn, chính là còn lại một đám trưởng lão cũng không khỏi đến khẽ giật mình.

Ân

Linh Lung Đạo Tôn nhướng mày, một mình chờ nghe tiếp; Đoạn Thiên Nhai ánh mắt kịch liệt biến hóa, còn lại một đám trưởng lão cũng là không rõ ràng cho lắm, nhao nhao phỏng đoán.

"Xin hỏi chưởng giáo cớ gì nói ra lời ấy "

Mà Đoạn Hình Khuê trong mắt tựa hồ có vô số đạo lôi đình lấp lóe, trầm giọng nói:

"Quân Quy Tàng đạo tổn thương ngay cả ngươi cũng thúc thủ vô sách, cho dù là Đạo Tổ lão nhân gia ông ta chỉ sợ cũng không thể để hắn thời gian ngắn khôi phục như lúc ban đầu; càng không nói đến Đoạn Thiên Nhai bây giờ thành tựu tử Tiêu Lôi đình đạo thể, tư chất tiềm lực so với Quân Quy Tàng đến chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, ta Tạo Hóa Đạo cùng Thái Thượng Đạo liên hợp đại kế càng là việc quan hệ toàn bộ Hồng Hoang Giới an nguy, đã như vậy cần gì phải bảo thủ không chịu thay đổi "

Hắn bỗng nhiên đưa tay, chỉ hướng Nhạc Bình Sinh, cười lạnh nói:

"Chư vị có thể hảo hảo nhìn một chút, nguyên thần uể oải suy sụp, tinh khí thần lưu động, bây giờ Quân Quy Tàng nhưng có ngày xưa nửa phần thiên chi kiêu tử phong thái khí độ để hắn cùng Phiêu Miểu Đạo Quân kết hợp, không nói tại Phiêu Miểu Đạo Quân bất công, chính là tại hôn lễ đại điển bên trên, chẳng phải là để ức vạn đồng đạo cười ta Tạo Hóa Đạo không người "

"Đoàn trưởng lão, còn xin ngươi tại tân khách trước mặt nói cẩn thận!"

Long Vô Thủ bên cạnh, Hổ trưởng lão lại là đồng dạng cười lạnh một tiếng:

"Tốt dạy Đoàn trưởng lão, linh lung đạo hữu cùng chư vị biết, Quân Quy Tàng sở dĩ bị thương mà đến. . ."

"Chính là tại ta Tàng Kinh Tiên Các bên trong thế như chẻ tre, thẳng tới mây xanh, vinh đăng thứ ba mươi ba trọng thiên, vì ta Tạo Hóa Đạo từ xưa đến nay, Đạo Tôn phía dưới đệ nhất nhân!"

Chưa hề có Đạo Quân leo lên đi qua thứ ba mươi ba trọng thiên!

"Hổ trưởng lão, lời ấy coi là thật "

Hổ trưởng lão không thể nghi ngờ đồng đẳng với đất bằng kinh lôi giữa trời nổ vang,

Để đang ngồi Đoạn Hình Khuê, Linh Lung Đạo Tôn, còn lại cao tầng ánh mắt nhao nhao biến đổi, hiển nhiên cho dù là làm ngoại nhân Linh Lung Đạo Tôn đều rất rõ ràng Tạo Hóa Đạo Tàng Kinh Tiên Các ba mươi ba trọng thiên đại biểu cho cái gì.

Mà Đoạn Thiên Nhai càng là cả người cứng ngắc lại một chút, che giấu đắc chí vừa lòng hết thảy đọng lại, ánh mắt bên trong đều là khó có thể tin thần thái.

Hắn làm đồng dạng leo lên qua thứ ba mươi hai trọng thiên, thử qua hướng cuối cùng nhất trọng thiên khởi xướng qua xung kích người, thực sự lại quá là rõ ràng muốn đột phá đến cuối cùng nhất trọng Thái Thanh Đại Xích Thiên, đối với đạo quân tới nói phải đối mặt là như thế nào kinh khủng, không thể vượt qua khảo nghiệm!

Kia là đạo quân cảnh giới không có khả năng vượt qua qua lạch trời, cho dù là hắn hiện tại thành tựu ức vạn bên trong không một tử Tiêu Lôi đình đạo thể, đối với xung kích cuối cùng nhất trọng thiên đều không có chút nào nắm chắc, hắn đều không được, huống chi cả người phụ đạo tổn thương, đến mức tu vi đều rơi xuống một tầng Quân Quy Tàng

"Hừ! Hổ trưởng lão, ngươi chẳng lẽ đang nói giỡn. Liền ngay cả hôm nay Đoạn Thiên Nhai có thể hay không tiến vào thứ ba mươi ba trọng thiên kết quả đều là hai chuyện, một cái từ cảnh giới viên mãn ngã xuống đạo quân, leo lên cuối cùng nhất trọng thiên hoang đường!"

Đoạn Hình Khuê vẻ kinh nghi chợt lóe lên, xoay người lại hướng về Nhạc Bình Sinh, dẫn đầu làm khó dễ nói:

"Quân Quy Tàng, ta lại hỏi ngươi, ngươi là thế nào leo lên ba mươi ba trọng thiên "

Trong hư không, Linh Lung Đạo Tôn trong mắt đẹp cũng là các loại hào quang loé lên. Tạo Hóa Đạo Tàng Kinh Tiên Các cùng bọn hắn Thái Thượng Đạo hỗn độn Huyền Hoàng tháp đồng dạng đều là độc nhất vô nhị thiên đạo trọng khí, trấn áp hai đại giáo phái ức vạn năm khí vận. Tàng Kinh Tiên Các ngày thứ ba mươi ba chưa hề có Đạo Quân leo lên qua nghe đồn cũng không thể coi là bí mật gì. Liền nàng biết Quân Quy Tàng đỉnh phong thời kỳ kỷ lục cao nhất cũng bất quá là thứ ba mươi hai trọng thiên, lấy bình thường tình huống mà nói, bây giờ Quân Quy Tàng hiển nhiên tuyệt đối không thể lập nên kinh người như thế thành tích, nhưng là Tạo Hóa Đạo trưởng lão hiển nhiên sẽ không biên soạn một cái đâm một cái liền phá hoang ngôn đến lừa bịp nàng, như vậy. . .

"Quân Quy Tàng mặc dù leo lên ngày thứ ba mươi ba, nhưng đã kiệt lực, không lâu liền thối lui ra khỏi tam thập tam thiên."

Nhạc Bình Sinh vẫn không trả lời, Long Vô Thủ nhẹ nhàng

nâng tay, giống như cười mà không phải cười quét Đoạn Hình Khuê một chút:

"Nhưng là chuyện này vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, hiện tại Tàng Kinh Tiên Các bên trong môn nhân đệ tử không thiếu một cái, Đoàn trưởng lão muốn hay không tự mình đi qua hỏi thăm "

Nguyên lai chưởng giáo phong tỏa Tàng Kinh Tiên Các khó trách chúng ta không có nói trước thu được bất cứ tin tức gì!

Đoạn Hình Khuê sắc mặt trầm xuống, Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng cũng lộ ra giật mình thần sắc, sau đó nhao nhao lấy tán thưởng, ánh mắt bất khả tư nghị bắn ra tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Lấy đạo quân chi cảnh leo lên thứ ba mươi ba trọng thiên, đây là từ Tạo Hóa Đạo lập giáo đến nay cho tới bây giờ đều chưa từng có sự tình!

Long Vô Thủ tán dương nhìn phía Nhạc Bình Sinh:

"Mỗi người đều có cơ duyên của mình tạo hóa. Quân Quy Tàng leo lên thứ ba mươi ba trọng thiên sự tình, có Tàng Kinh Tiên Các bên trong hàng ngàn hàng vạn môn nhân đệ tử kinh nghiệm bản thân chứng minh, còn có thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh ở đây, không làm được nghỉ ngơi. Tam thập tam thiên bên trong cơ duyên mờ ảo, tạo hóa ngàn vạn, vô số kỳ tích đều ở bên trong phát sinh, có thể leo lên tam thập tam thiên, đây cũng là Quân Quy Tàng khí vận cho phép."

Nhạc Bình Sinh không kiêu ngạo không tự ti, có chút chắp tay.

Hắn lúc đầu nghĩ kỹ một loạt lý do, nhưng không có nghĩ đến vị này chưởng giáo ngược lại là mười phần khai sáng, ngược lại là trực tiếp giúp hắn che giấu đi qua, tiết kiệm hắn không ít phiền

phức.

Chỉ có Đoạn Thiên Nhai lại có chút tâm thần bất ổn, oai hùng bất phàm khuôn mặt bên trên có chút run run, tựa hồ nỗ lực khống chế tâm tình của mình, trong lòng đã là dời sông lấp biển:

"Vì cái gì! Vì cái gì hắn đều đã rơi xuống bây giờ hoàn cảnh, còn có thể như thế không thể tưởng tượng nổi hàm ngư phiên thân, để cho ta tất cả trù bị, mưu đồ nước chảy về biển đông! "

Không có ai biết Đoạn Thiên Nhai suy nghĩ trong lòng, ở đây cao tầng trưởng lão cùng Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt giờ phút này toàn bộ đều tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

"Chưởng giáo sư huynh, dù vậy, lại có thể nói rõ cái gì "

Nhưng mà im lặng một lát, Đoạn Hình Khuê lại tay áo hất lên, ánh mắt hờ hững nói:

"Chẳng lẽ đụng đại vận đồng dạng leo lên tam thập tam thiên, liền có thể che giấu Quân Quy Tàng đạo cơ bị hao tổn, cần không biết bao nhiêu năm mới có thể lấp đầy sự thật a liền ngay cả chưởng giáo cũng đã nói đây là khí vận cho phép, không phải sao "

Linh Lung Đạo Tôn nhướng mày. Đối với Tàng Kinh Các tam thập tam thiên nàng cũng chỉ là có đại khái hiểu rõ mà thôi, hoàn toàn chính xác không thể liền bởi vậy quyết định cái gì.

Đoạn Hình Khuê một chỉ sau lưng Đoạn Thiên Nhai: "Thiên nhai Chân Quân, bây giờ đứng hàng đạo quân đỉnh phong, tu vi, tâm tính, tư chất tại đạo quân bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay, càng là thành tựu ức vạn bên trong không một tử Tiêu Lôi đình đạo thể, cùng Phiêu Miểu Đạo tôn Thất Khiếu Linh Lung tiên thể xứng đôi, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh!"

Hắn lại một chỉ Nhạc Bình Sinh, cười lạnh nói: "Quy Tàng Chân Quân, đạo cơ tổn hao nhiều, cảnh giới rơi xuống, cơ duyên

xảo hợp tiến vào tam thập tam thiên, cũng không có bất kỳ cái gì thu hoạch, cũng không biết bao lâu mới có cơ hội lấp đầy đạo tổn thương, quay về đỉnh phong."

Hắn mặt hướng nhíu mày trầm ngâm Linh Lung Đạo Tôn, mặt hướng Long Vô Thủ, mặt hướng còn lại cao tầng, không chút khách khí cười nói:

"Chư vị, đem hai bên so sánh phía dưới, các ngươi sẽ. . ."

"Báo ~~~!"

Một đạo dồn dập tin tức đột nhiên tại Tiên Đình trong vang lên, ngắt lời hắn:

"Chưởng giáo đại nhân, Thái Thượng Đạo Phiêu Miểu Đạo Quân, đến thăm cầu kiến!"

Phiêu Miểu Đạo Quân. . . Đây là chính chủ tới

Nghe được cái tên này, Nhạc Bình Sinh ánh mắt không khỏi khẽ động. Đồng thời một tiếng này thông báo để ở đây tất cả Tạo Hóa Đạo đại nhân vật đều cảm nhận được mười phần ngoài ý muốn, cùng nhau đem ánh mắt chuyển qua Linh Lung Đạo Tôn trên thân.

Linh Lung Đạo Tôn trên mặt cũng hiếm thấy hiện lên một tia kinh ngạc, tựa hồ đồng dạng không nghĩ tới.

"Đến rất đúng lúc."

Đoạn Hình Khuê ánh mắt biến ảo, lông mày giãn ra, mặt không chút thay đổi nói:

"Chư vị, chúng ta sao không ở trước mặt hỏi thăm một chút Phiêu Miểu Đạo Quân ý tứ, làm tham khảo "

Đối mặt như thế không tưởng tượng được cục diện, Linh Lung

Đạo Tôn cũng có một chút khó khăn, nàng khẽ thở dài một cái, nói:

"Đã mờ ảo nàng cũng tới, Long chưởng giáo, không bằng. . ."

Long Vô Thủ gật gật đầu: "Vậy liền mời nàng tiến đến a!"

Đạt được Long Vô Thủ cho phép, chấp sự thanh âm bên ngoài cao giọng tuyên dương: "Cho mời, Phiêu Miểu Đạo Quân!"

Sau đó, trong phiến khắc, tại mọi người trong khi chờ đợi, một nữ tử từ Tiên Đình cửa chính nhanh nhẹn mà vào.

Đây là một giờ thiên địa chi tạo hóa, tụ thiên địa chi linh tú nữ tử.

Nàng tóc dài như thác nước, như mây trôi; làn da của nàng như là thế gian không cách nào tìm ra đỉnh cấp thần ngọc, tản ra mông lung vầng sáng; con mắt của nàng so với thế gian nhất là lóe sáng tinh thần còn óng ánh hơn; mặt mày của nàng ngũ quan mỗi một chỗ đều là hoàn mỹ tuyệt đối không tì vết, sóng mắt lưu chuyển ở giữa lộ ra thế gian vô cùng vô tận mỹ hảo.

Đẹp đến kinh tâm động phách, đẹp đến tựa như ảo mộng, làm cho người như si như say, nhưng lại tự ti mặc cảm. . . Đây là thế nhân cùng cực tưởng tượng cũng khó có thể miêu tả ra hoàn mỹ dung mạo! Cũng là bất luận cái gì họa sĩ đều không thể miêu tả ra tiếng trời thần vận!

Liền ngay cả trong hư không một đám trải qua năm tháng tang thương đại năng, trong mắt cũng không khỏi toát ra một loại đối mỹ hảo sự vật thưởng thức và tán thưởng.

Mà gặp lại nữ tử này dung mạo về sau, Nhạc Bình Sinh cũng thừa nhận, vị này Phiêu Miểu Đạo Quân khí chất dung mạo, thật sự là hắn cuộc đời ít thấy.

Mà từ vị này Phiêu Miểu Đạo Quân tiến vào Tiên Đình bắt đầu,

Đoạn Thiên Nhai ánh mắt chỗ sâu liền phảng phất dấy lên hừng hực liệt diễm, đó là một loại không từ thủ đoạn cũng nhất định phải được kinh người lòng ham chiếm hữu!

"Ta, Phiêu Miểu Đạo tôn, Thất Khiếu Linh Lung tiên thể, nhất định biết là của ta. . ."

Không người nào biết Đoạn Thiên Nhai trong suy nghĩ hò hét, ánh mắt mọi người bên trong, Phiêu Miểu Đạo Quân dáng người yểu điệu, nhanh nhẹn mà đứng, thanh âm linh hoạt kỳ ảo, chắp tay nói:

"Phiêu Miễu gặp qua Long chưởng giáo, gặp qua sư tôn, gặp qua chư vị trưởng lão, gặp qua hai vị sư huynh."

Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng nhao nhao gật đầu ra hiệu, bất quá ai cũng không có mở miệng trước. Liền ngay cả lúc trước hùng hổ dọa người Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê cũng im lặng đợi.

Đang ngồi không có chỗ nào mà không phải là thọ vượt qua vạn năm tiền bối, để bọn hắn đi chính miệng hỏi thăm một cái nữ oa nhi nghĩ lựa chọn cái nào làm đạo lữ, lấy bọn hắn thân phận địa vị cũng thực sự kéo không xuống cái kia da mặt.

Mà Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt phức tạp, nhìn chăm chú lên chính mình thương yêu nhất đồ đệ, nói khẽ: "Phiêu Miễu, ngươi làm sao. . ."

Phiêu Miểu Đạo Quân mỉm cười, sát na ở giữa như là cái này Tiên Đình trong trăm hoa đua nở, chỉ nghe được nàng thanh tiếng nói:

"Sư tôn, ta biết được ngươi đau lòng ta, ngươi đến thăm Tạo Hóa Đạo chư vị tiền bối, là vì tiền đồ của ta cân nhắc, nghĩ trì hoãn ta cùng Quân sư huynh hôn lễ đại điển thôi nhưng là ta cùng Quân sư huynh hôn ước phía trước, thế chỗ đều biết, lại như thế

nào có thể vi phạm hôn ước, thất tín với người, thất tín với thiên hạ

Huống chi, bây giờ có lẽ là Quân sư huynh cần có nhất ta thời điểm, ta lại có thể nào vứt bỏ hắn mà đi mờ ảo mặc dù đạp vào con đường thời gian ngắn ngủi, lại hiểu được nhất ngôn cửu đỉnh đạo lý, cho nên. . ."

Phiêu Miểu Đạo Quân một cái nhăn mày một nụ cười, nhất cử nhất động như là thế gian thịnh cảnh, rung động lòng người. Nàng nói xong những cái này, không để ý Linh Lung Đạo Tôn sửng sốt ánh mắt, mặt hướng Nhạc Bình Sinh, cũng mặt hướng hư không bên trong ngồi ngay ngắn Long Vô Thủ, chém đinh chặt sắt giòn tiếng nói:

"Long chưởng giáo, Phiêu Miễu nguyện cùng Quân sư huynh dắt tay đồng tâm, kết làm đạo lữ!"

To như vậy một cái Tiên Đình, lập tức bởi vì Phiêu Miểu Đạo Quân phen này chém đinh chặt sắt, lâm vào tuyệt đối yên tĩnh.

Linh Lung Đạo Tôn cũng tốt, Đoạn Hình Khuê cũng tốt, còn có còn lại một đám cao tầng không có người nghĩ đến Phiêu Miểu Đạo Quân sẽ làm ra như thế quả quyết, thậm chí ẩn gây bất lợi cho chính mình lựa chọn, lập tức đều ngơ ngẩn.

"Ừ"

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, ánh mắt khẽ nhúc nhích, cảm giác được một loại vượt qua dự liệu ngoài ý muốn:

"Chẳng lẽ nữ nhân này, thật đối Quân Quy Tàng là chân ái "

"Không, không đúng, Quân Quy Tàng trong trí nhớ hắn cùng vị này Phiêu Miểu Đạo Quân gặp mặt số lần cũng không nhiều, cũng căn bản không có cái gì tình chàng ý thiếp."

"Loại này phát triển, tựa hồ không đúng lắm. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 707: Thái Thượng Vong Tình!

Chương 707: Thái thượng vong tình!

Cho tới nay như là người ngoài cuộc đồng dạng quan sát đến đây hết thảy Nhạc Bình Sinh, lập tức sinh ra vô số loại phỏng đoán, các loại xác suất, khả năng đều căn cứ hiện hữu tin tức từng cái từ trong lòng của hắn chảy xuôi mà qua.

Không có vô duyên vô cớ hận, cũng không có vô duyên vô cớ tình yêu. Như thế Hồng Hoang Giới đệ nhất mỹ nhân Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không coi là thật, đối phương như thế tất nhiên là có mưu đồ.

So sánh Nhạc Bình Sinh ngoài ý muốn, như vậy Đoạn Thiên Nhai trong mắt đột nhiên hiện lên làm sao lại, làm sao có thể, dạng này hoàn toàn khó có thể tin thần thái, cực độ biến ảo bên trong liền biến thành thật sâu ẩn tàng, đè nén đố kị, giận, hận!

"Sao lại thế. . ."

"Vì sao lại như thế quả quyết lựa chọn Quân Quy Tàng, may mắn leo lên tam thập tam thiên thì thế nào ta rõ ràng. . ."

"Tiện nhân này! Tiện nhân!"

Bình tĩnh mà xem xét, cho dù là Quân Quy Tàng vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại, ở vào đỉnh phong thời kì, đã luyện thành tử Tiêu Lôi đình đạo thể hắn cũng không chút thua kém, vô

luận tiềm lực, tư chất, thực lực đều chiếm được thuế biến, thậm chí càng dẫn trước nửa bậc!

Nhưng mà hắn làm sao cũng không nghĩ ra, cái này Phiêu Miểu Tiên Tử tiên tử liền nhìn cũng không nhìn nàng một chút, không có bất kỳ cái gì chần chờ cùng cân nhắc, vẫn như cũ muốn lựa chọn Quân Quy Tàng cái này tàn phế người!

Lần này, Phiêu Miễu Đạo Quân thật sâu đâm nhói Đoạn Thiên Nhai, hoàn toàn đem hắn hơn ngàn năm đến nay một mực sống ở Quân Quy Tàng quang hoàn phía dưới tích súc hồi lâu ẩn nhẫn, oán hận hết thảy đốt lên.

Bất quá ở đây cao tầng không rảnh bận tâm cảm thụ của hắn, tình thế vượt ra khỏi chưởng khống, Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê sắc mặt có chút trầm xuống:

"Phiêu Miễu Đạo Quân, ý của ngươi là ngươi y nguyên muốn kiên trì hoàn thành cùng Quân Quy Tàng kết hôn đại điển cho dù là hắn bây giờ đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống, không biết bao lâu mới có thể quay về đỉnh phong, có lẽ mấy ngàn năm đều sẽ dừng bước không tiến, cũng không oán không hối ngươi có thể nghĩ rõ ràng "

Linh Lung Đạo Tôn trong đôi mắt đẹp cũng hiển lộ ra một tia nghiêm khắc:

"Phiêu Miễu, chư vị trưởng bối trước mặt không thể hồ ngôn loạn ngữ, đây là quan hệ đến ngươi cả đời đại sự, cần bàn bạc kỹ hơn, tuyệt không phải trò đùa!"

Phiêu Miễu Đạo Quân nhẹ nhàng lắc đầu, sóng mắt lưu chuyển, không kiêu ngạo không tự ti mà nói:

"Sư tôn, chư vị trưởng lão, thế nhân đều biết ta đã cùng Quân sư huynh định ra đạo lữ ước hẹn, Phiêu Miễu cả đời hứa hẹn, dù

cho trời đất sụp đổ cũng sẽ không đổi đổi mới tâm, vô luận trì hoãn lễ hôn điển vẫn là thay đổi nhân tuyển, Phiêu Miễu đều không muốn vì đó, mong rằng chư vị trưởng bối đừng muốn nhắc lại!"

Phiêu Miễu Đạo Quân trịch địa hữu thanh, chém đinh chặt sắt, Đoạn Hình Khuê hiện lên một tia thần sắc không tự nhiên. Mà Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt thì là biến đổi, trong mắt đẹp nói không rõ là cái gì ý vị: "Phiêu Miễu, ngươi. . ."

Phiêu Miễu Đạo Quân quay đầu sang, mỉm cười, nhu hòa như mộc xuân phong bên trong lại mang theo ai cũng không cải biến được kiên định, đối mặt nói:

"Sư tôn, nếu là nhân sinh của ta đại sự, liền đến từ chính ta làm chủ, được chứ "

Trong yên tĩnh, hai cái mỹ nhân tuyệt thế nhìn nhau, mà Linh Lung Đạo Tôn không biết nghĩ tới điều gì, ánh mắt dần dần mềm hoá xuống tới, trong mắt tràn đầy vẻ phức tạp, nói không rõ, không nói rõ, cuối cùng thấp giọng thở dài:

"Thôi, thôi. . ."

Long Vô Thủ nhiều hứng thú đánh giá cái này đặc lập độc hành khuynh thành nữ tử, Tạo Hóa Đạo còn lại cao tầng trưởng lão lại lẫn nhau ánh mắt bắt đầu giao lưu, nhao nhao gật đầu ca ngợi, gõ nhịp tán thán nói:

"Phiêu Miễu Đạo Quân, quả nhiên là đương thời kỳ nữ."

"Thế nhân đều biết dệt hoa trên gấm dễ, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi khó, Phiêu Miễu Đạo Quân có thể làm được như thế, coi là thật không dễ."

"Như thế tâm tính khí độ, làm chúng ta những lão gia hỏa này tin phục. Đã ngươi có này tâm, chúng ta tự nhiên thành toàn."

. . .

Các loại cảm khái, tiếng than thở bên trong, Đoạn Hình Khuê mờ mờ ảo ảo tức giận triệt để lắng lại xuống dưới, ánh mắt yên lặng hờ hững nhìn qua đây hết thảy.

Chính chủ Phiêu Miễu Đạo Quân đã chính miệng nói ra muốn tiếp tục cùng Quân Quy Tàng hôn lễ đại điển, liền ngay cả Linh Lung Đạo Tôn đều đối nàng tên đồ đệ này không có cách, đã ý thức được nguyên bản mưu đồ đã không thể làm, hắn đương nhiên sẽ không dây dưa nữa xuống dưới.

Mà giờ khắc này Đoạn Thiên Nhai, tầm mắt buông xuống, đối với ngoại giới hết thảy mắt điếc tai ngơ, cả người đồng dạng hoàn toàn yên lặng bất động, như là pho tượng.

"Tốt.

"

Cuối cùng, Long Vô Thủ một tay hư áp, chư vị cao tầng nghị luận cùng giao lưu lập tức đình chỉ, ánh mắt của hắn nhìn thẳng Phiêu Miễu Đạo Quân, tựa hồ xông vào đáy lòng của nàng, dò hỏi:

"Phiêu Miễu Đạo Quân, ngươi nhưng đã suy nghĩ kỹ càng "

Từng đạo uy nghiêm ánh mắt chú ý xuống, Phiêu Miễu Đạo Quân ngóc đầu lên, thanh tiếng nói: "Hồi Long chưởng giáo, Phiêu Miễu không oán không hối!"

"Tốt, đã như vậy. . ."

Long Vô Thủ quay đầu nhìn về phía Linh Lung Đạo Tôn, thản nhiên nói:

"Nếu như Ngọc đạo hữu đối Phiêu Miễu quyết định cũng không có cái gì ý kiến, vậy liền chọn ngày không bằng đụng ngày,

chúng ta ngay ở chỗ này sơ bộ thương nghị một phen hai người bọn họ hôn lễ đại điển sự tình, lại từ đạo hữu đem tin tức mang về cho quý giáo chưởng giáo, như thế nào "

Linh Lung Đạo Tôn Đạo Tôn thật sâu nhìn một cái đồ đệ của mình, giống như là một cái Từ mẫu điều trị chính mình bốc đồng nữ nhi, nhẹ nhàng thở dài một hơi: "Vậy liền y theo Long chưởng giáo nói đi."

Ở đây các vị cao tầng trưởng lão nhao nhao gật đầu, đối như thế một cái tất cả đều vui vẻ kết cục cảm thấy hết sức hài lòng. Duy nhất không được hoàn mỹ chính là Quân Quy Tàng sở thụ đạo tổn thương một chuyện giống như là một cây gai kẹt tại trong lòng của bọn hắn, bất quá đã làm người trong cuộc Phiêu Miễu Đạo Quân đều không thèm để ý điểm này, bọn hắn tự nhiên cũng không có lý do cưỡng ép ngăn cản.

"Khoảng cách nguyên bản quyết định thời gian còn có mấy năm khoảng chừng, bất quá bây giờ hai nhà chúng ta nên bắt đầu chuẩn bị đi lên."

Lúc này, Hổ trưởng lão nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, cười ha ha một tiếng nói:

"Quy Tàng, ngươi cùng Phiêu Miễu đã có nhiều năm không thấy, chư vị trưởng lão ở chỗ này thương nghị, hai người các ngươi liền ra ngoài đi vòng một chút a!"

Nghe được Hổ trưởng lão, Nhạc Bình Sinh quay đầu, vừa vặn đối mặt Phiêu Miễu Đạo Quân bắn ra tới nước gợn sóng ánh mắt. Phiêu Miểu Đạo tôn hướng về hắn mỉm cười, nhẹ nhàng thi lễ, Nhạc Bình Sinh thì là bất động thanh sắc chắp tay:

"Như vậy, còn xin Phiêu Miễu sư muội đi theo ta a."

Sau đó hai người cùng nhau hướng về Tiên Đình trong cao

tầng xin lỗi qua đi, một trước một sau từ Tiên Đình trong nối đuôi nhau mà ra.

"Đoàn mỗ còn có chuyện quan trọng mang theo, chuyện này liền không tham dự."

Mắt thấy đến chuyện này đã thành kết cục đã định, Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê bỗng nhiên đứng dậy, nheo mắt lại, đầu tiên là tại Phiêu Miễu Đạo Quân yểu điệu bóng lưng phía trên gấp nhìn chằm chằm một lát, sau đó lại quét Linh Lung Đạo Tôn một chút, cuối cùng hờ hững nói:

"Thiên Nhai, chúng ta đi!"

Đoạn Thiên Nhai tự nhiên cũng không mặt mũi nào lưu lại nơi này, tầm mắt buông xuống bên trong hướng ở đây cao tầng từng cái hành lễ, sau đó giống như là tướng bên thua, chật vật cùng sau lưng Đoạn Hình Khuê, rời đi Tiên Đình.

Long Vô Thủ, Hổ trưởng lão nhìn qua Đoạn Hình Khuê bóng lưng rời đi, không khỏi bèn nhìn nhau cười.

. . .

Hư không sôi trào, vạn trượng mây đen chen chúc mà tới, ẩn hiện vô số lôi đình lăn lộn, uy thế kinh tâm động phách.

Lôi Tiêu Đạo Tôn mặt trầm như nước, ngồi ngay ngắn tự mình mở ra ra, có độc lập thời không động thiên phúc địa bên trong, nhíu mày nhìn về phía một bên sắc mặt băng hàn, trên khuôn mặt thỉnh thoảng hiện lên một tia vặn vẹo Đoạn Thiên Nhai, ánh mắt bên trong hình như có thương tiếc.

Thanh âm hắn trầm thấp:

"Thiên Nhai, lần này ngươi ta đều tính sai, nhưng là. . . ."

Tình thế phát triển, liền ngay cả hắn cũng chưa từng đoán trước, đến mức trọng yếu như vậy, càng là có thể nói là có thể để cho Đoạn Thiên Nhai một khi bay thì tới tận trời kế hoạch nửa đường mà thiên.

"Vì cái gì. . ."

Đứng ở tại chỗ, Đoạn Thiên Nhai hít sâu một hơi, phảng phất muốn đem trong lòng sôi trào mãnh liệt bạo ngược, không cam lòng cùng sát ý cưỡng ép trấn áp xuống dưới, mặt lộ vẻ dữ tợn, chậm rãi nói:

"Khuê thúc, ngươi nói cho ta, tiện nhân kia vì sao lại lựa chọn hắn vì cái gì, nàng căn bản không làm so sánh, thậm chí ngay cả để cho ta cùng Quân Quy Tàng tranh cao thấp một hồi ý đồ đều không có, liền lựa chọn cái kia tàn phế người! "

"Còn có cái kia Linh Lung Đạo Tôn, đường đường một vị Đạo Tôn cảnh đại năng, thậm chí ngay cả đồ đệ mình đều quản giáo không được, thật sự là trò cười!"

Đối với Đoạn Thiên Nhai tới nói, cho dù là tại một trận xem hư thực giao đấu bên trong bại bởi Quân Quy Tàng, đều so hiện tại vô duyên vô cớ, ngay cả là nguyên nhân gì cũng không biết liền bị bị loại khuất nhục mạnh hơn gấp trăm ngàn lần!

"Nếu như Quân Quy Tàng thật giống Long Vô Thủ nói tới leo lên ngày thứ ba mươi ba, như vậy vô luận như thế nào cũng không thể khinh thường, tuyệt đối không gọi được tàn phế người."

Đoạn Hình Khuê trong mắt lôi đình sinh diệt, cười lạnh nói:

"Về phần cái này Phiêu Miễu Đạo Quân vì sao lại lựa chọn Quân Quy Tàng, còn có Linh Lung Đạo Tôn vì cái gì tựa hồ khó mà quản giáo, nguyên bản ta cũng rất tò mò, nhưng là ta về sau từ nơi này nữ oa nhi trên thân lại phát hiện một chút manh mối."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 708: Lạt Thủ Tồi Hoa!

Chương 708: Lạt thủ tồi hoa!

Đoạn Thiên Nhai ánh mắt ngưng tụ, lập tức truy vấn: "Manh mối gì! "

Đoạn Hình Khuê thản nhiên nói: "Ngươi có biết, Thái Thượng Đạo chân chính cao thâm nhất, cường đại nhất công quyết, cũng không phải là uy danh gần nhất long 【 Thái Thượng Huyền Đô Bảo Lục 】, mà là một bộ gọi 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】, trực chỉ thánh nhân đại đạo thiên đạo công pháp "

"Trực chỉ thánh nhân đại đạo "

Đoạn Thiên Nhai đầu tiên là hơi kinh hãi, sau đó cau mày nói: "Trực chỉ thánh nhân đại đạo công pháp. . . Bản tông bên trong không phải cũng tồn tại có thánh nhân bản thảo a "

"Không giống."

Đoạn Hình Khuê lắc đầu:

"Bản giáo bên trong tồn tại thánh nhân bản thảo bất quá chỉ lân phiến bắt, đồng thời rất khó lĩnh hội, mà Thái Thượng Đạo 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 lại không giống chúng ta chỉ có chút tàn thiên tàn quyển, mà là cực kỳ hoàn chỉnh, đã từng kém một chút liền thành liền qua chân chính thiên đạo thánh nhân cường hãn công pháp! Mà cái kia nữ oa nhi, rất có thể tu luyện bộ

này vô thượng pháp!"

Còn không đợi Đoạn Thiên Nhai mở miệng hỏi thăm, Đoạn Hình Khuê liền đã nhìn ra trong mắt của hắn nghi hoặc, giải thích nói:

"Bộ này vô thượng pháp không có ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy, chính là đối với chúng ta cảnh giới này Đạo Tôn tới nói đều thập phần thần bí. Ngoại trừ tu luyện bộ này vô thượng pháp tu sĩ tiến cảnh tu vi cực nhanh, không có bình cảnh, đồng thời trực chỉ thánh nhân đại đạo bên ngoài, căn cứ một chút bí ẩn nghe đồn, 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 cánh cửa cao kinh người, mà lại nhất định phải là có tiên thiên đạo thể hoặc là thỏa mãn cái khác không rõ điều kiện tu sĩ, mới có nhập môn khả năng, kể từ đó thỏa mãn điều kiện tu sĩ liền có thể đếm được trên đầu ngón tay, ức vạn bên trong đều không có một cái nào, chín thành chín trở lên tu sĩ đều không có tư cách tu luyện, tự nhiên cũng không có cách nào toàn tông mở rộng."

"Mà đổi thành bên ngoài một điểm, cũng là chân chính làm Thái Thượng Đạo toàn lực che giấu bộ này vô thượng pháp, để thanh danh không hiển hách nguyên nhân. . . Tu luyện 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 tu sĩ, sẽ từ từ đánh mất rơi thân là người tình cảm, trở nên tuyệt đối lý trí, lý tính, giống như thiên đạo quy tắc đồng dạng coi vạn vật như chó rơm, tình yêu, hận, tình, thù đều trở thành quá khứ mây khói, tan thành mây khói!"

Đoạn Hình Khuê cười lạnh nói:

"Đã mất đi thất tình lục dục, hết thảy ân tình trói buộc không còn tồn tại, huyết mạch thân tình, tông môn sư ân, nam nữ hoan ái, quản ngươi phụ mẫu chí thân, vẫn là sư tôn đạo lữ, hết thảy đều cùng người xa lạ không khác, cho nên tu luyện 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 tu sĩ, tu vi nhanh thì mau vậy, đối với Thái Thượng Đạo tới nói lại là một thanh kiếm hai lưỡi.

Cái này Phiêu Miễu tám chín phần mười là tự mình tu luyện, không biết dùng cái gì biện pháp lừa gạt được Thái Thượng Đạo đám kia xuẩn tài! Ta ngược lại thật ra không nghĩ tới chỉ là một cái nữ oa nhi lại có như thế quyết đoán, dám tu luyện môn này vô thượng pháp. Ta dám chắc chắn, căn bản không cần ngàn năm, nàng chắc chắn tấn thăng Đạo Tôn chi cảnh! Khi đó, cũng chính là nàng thất tình lục dục đều sẽ bị Tuệ Kiếm chém mất thời điểm!"

Đoạn Thiên Nhai rung động qua đi, mắt sáng lên: "Đây chẳng phải là. . . "

Đoạn Hình Khuê vui mừng nhìn phía Đoạn Thiên Nhai, cười nhạt nói:

"Cho nên, Thiên Nhai, không cần nhụt chí. Phiêu Miễu cái nữ oa nhi này, tuyệt không phải lương phối! Ta biết người ngàn vạn, nàng mặc dù mặt ngoài tựa hồ Ôn Uyển động lòng người, nhưng trên thực tế nàng đạo tâm vô cùng kiên định, lãnh khốc vô tình, dã tâm quá lớn! Loại nhân vật này trong mắt chỉ có chính mình, mà lại nhất tâm hướng đạo, vì thế thậm chí không tiếc trả bất cứ giá nào, từ nàng tu luyện 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 liền có thể thấy đốm!

【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 yêu cầu thể xác tinh thần trong ngoài không gây bụi bặm, đến lúc đó coi như hai người thành hôn, ta dám cam đoan nàng một cái đầu ngón tay cũng sẽ không để Quân Quy Tàng đụng! Nàng sở dĩ nhất định phải lựa chọn Quân Quy Tàng, chỉ sợ vẫn là xem ở Quân Quy Tàng bây giờ không còn trước kia, lại tốt nhất khống chế!"

Đoạn Thiên Nhai bởi vì Đoạn Hình Khuê những lời này mà nội tâm rung mạnh, một mặt khoái ý hỗn hợp có không thể tưởng tượng nổi:

"Thì ra là thế. . . Nói như vậy Quân Quy Tàng chẳng phải là mời một tôn tổ tông trở về mà lại chính mình trở thành một cái. . .

Người không vợ cái kia Long chưởng giáo hắn phải chăng. . . "

Đoạn Hình Khuê cười lạnh nói:

"Ta có thể nhìn ra, hắn há lại sẽ nhìn không ra ngươi là muốn hỏi vì cái gì Long Vô Thủ biết rõ điểm này lại thúc đẩy cái này một cọc hôn sự a chỉ sợ hắn cũng đang đánh lấy thông qua Quân Quy Tàng, tham khảo 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 chủ ý . Còn có thể hay không đạt được ước muốn, vậy phải xem Quân Quy Tàng có khả năng hay không tại Phiêu Miễu Đạo Quân tấn thăng Đạo Tôn trước đó,

Công phá lòng của nàng phòng. . ."

"Thế mà còn có như thế bí ẩn. . ."

Đoạn Thiên Nhai ánh mắt kịch liệt biến ảo, hiển nhiên là đang tiêu hóa những cái này kinh thiên tân bí, cũng bị rung động không nhẹ.

"Những cái này ngươi biết liền tốt, tuyệt đối không thể hướng ra phía ngoài thổ lộ mảy may."

Đoạn Hình Khuê lại khoát khoát tay, thản nhiên nói:

"Những cái này tân bí chính là Đạo Tôn đại năng đều chưa hẳn có thể biết, nghĩ đến quá nhiều đối ngươi không có chỗ tốt, vẫn là toàn bộ đều nát tại trong bụng đi."

"Cái này hiển nhiên. Ngược lại là Quân Quy Tàng. . ."

Đoạn Thiên Nhai gật đầu nói phải, trong giọng nói lại không còn chút nào ghen ghét, ngược lại để lộ ra một loại thương hại cùng cảm khái:

"Quân Quy Tàng dù sao cũng là nhất đại thiên kiêu, bây giờ trở thành đề tuyến con rối còn không tự biết, mặc dù đạo lữ là Hồng

Hoang Giới đệ nhất mỹ nhân, lại muốn phòng không gối chiếc, thật đáng buồn đáng tiếc. Ta hiện tại ngược lại đột nhiên rất chờ mong hôn lễ đại điển đến ngày đó. . ."

. . .

Mặt đất bao la, trường phong mênh mông, một vòng không thể nói là Đại Nhật hay là trăng tròn to lớn thiên thể treo móc ở vô ngần thiên khung, rung động mà mỹ lệ.

Hai thân ảnh, một nam một nữ lăng không lần hư, du lãm lấy mặt đất bao la, chính là Nhạc Bình Sinh cùng Phiêu Miễu Đạo Quân hai người.

Một đường không nói gì, Nhạc Bình Sinh im lặng quan sát vô cùng hùng kỳ mênh mông Hồng Hoang đại địa, đây là hắn lần đầu đi ra Tạo Hóa Đạo sơn môn thời không bên ngoài, chân chính lãnh hội đến Hồng Hoang Giới tráng lệ phong quang.

Đây cũng là Phiêu Miễu Đạo Quân đề nghị.

Hai người đứng sóng vai, lại quỷ dị một đường không nói gì, mặc kệ là Nhạc Bình Sinh hay là Phiêu Miễu Đạo Quân đều không có mở miệng trò chuyện ý đồ, chẳng có mục đích dạo bước bên trong, bất tri bất giác đã rời xa Tạo Hóa Đạo sơn môn mấy ngàn dặm, cũng cách xa ồn ào náo động.

Phiêu Miễu Đạo Quân ánh mắt thanh u, tựa hồ quên đi bên cạnh còn có một vị tương lai đạo lữ, hư không dạo bước ở giữa giống như một cái rơi xuống phàm trần tiên tử, tản mát ra một cỗ cùng tại Tiên Đình trong hoàn toàn khác biệt, cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh hương vị.

Lại qua một lát, tựa hồ rốt cục cảm nhận được chán ghét, Phiêu Miễu Đạo Quân rốt cục trong hư không dừng bước, doanh doanh mỉm cười nói:

"Tốt, Quân sư huynh, liền đến nơi này, chúng ta trở về a."

Nhạc Bình Sinh nghênh tiếp nàng cười nhẹ nhàng sóng mắt, nhìn chăm chú nàng chấn nhiếp lòng người tuyệt mỹ khuôn mặt, cảm giác được một loại mười phần mâu thuẫn, quỷ dị.

Mặc dù là tại sóng mắt ôn nhu mỉm cười, nhưng là hắn lại rõ ràng cảm giác được cái này khuynh thành tuyệt sắc nữ tử cũng không phải là thật đang cười, tại ánh mắt của nàng về sau, có một loại cao cao tại thượng, giống như thiên đạo vận chuyển đồng dạng lạnh lùng, thật giống như trước mặt Nhạc Bình Sinh cũng không phải là nàng tương lai đạo quân, mà là một khối đá, một mảnh mây trôi!

"Ngươi. . ."

Nhạc Bình Sinh dừng bước lại, hiếu kỳ nói:

"Phiêu Miễu sư muội, ngươi đã đối ta không có một tia tình nghĩa, lại vì sao. . . "

Lấy lượng tử thân thần năng lực, hắn rõ ràng cảm giác được, Phiêu Miễu Đạo Quân cả người từ trong ra ngoài tản mát ra một loại băng lãnh, vô tình cảm giác, tựa như thiên đạo. Tại Tạo Hóa Đạo bên trong thời điểm còn không rõ hiển, nhưng là từ nữ tử này theo hắn một đường dạo bước đi ra Tạo Hóa Đạo về sau, loại cảm giác này liền càng ngày càng mãnh liệt.

Mà lại Phiêu Miểu Đạo tôn mang đến cho hắn một cảm giác, tới một mức độ nào đó có chút cùng loại với hắn mới thành lập Lượng Tử Nguyên Thần, này mới khiến tâm hắn sinh nghi lo.

"Bị Quân sư huynh phát hiện đâu."

Nghe được Nhạc Bình Sinh như thế ngay thẳng hỏi thăm, Phiêu Miễu Đạo Quân trong mắt lóe lên một tia ngoài ý muốn, để trương này đẹp không tưởng nổi dung nhan trở nên sinh động:

"Không hổ là bị so sánh Hồng Hoang Giới tuyệt thế kiêu dương Quy Tàng Chân Quân, ngắn như vậy thời gian ngắn ở chung liền bị ngươi đã nhìn ra. Đã như vậy, ngươi ta ngày sau ở chung có lẽ sẽ nhẹ nhõm rất nhiều. Ngươi có biết ta Thái Thượng Đạo căn bản giáo nghĩa a "

Phiêu Miễu Đạo Quân hơi xắn bên tai sợi tóc, không trả lời thẳng, mà là ngóng nhìn thiên khung, nhẹ giọng cười nói:

"Vong tình mà chí công, đến tình vong tình, không vì cảm xúc mà thay đổi, không vì tình cảm chỗ nhiễu. Người chết sinh chi căn, người sống cái chết rễ. Ân sinh tại hại, hại sinh tại ân. Thiên đạo vô tình, thái thượng vong tình. . ."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Nói cách khác, ngươi bởi vì một ít nguyên nhân dần dần từ bỏ thất tình lục dục đã như vậy ngươi lại tại sao đáp ứng cùng ta thành thân "

"Thế gian này ức vạn tu sĩ, cuối cùng cả đời tuân theo thất tình lục dục phiền nhiễu, tầm thường, bè lũ xu nịnh, thế nào biết thiên đạo huyền bí mà ta Phiêu Miễu lại nguyện cuối cùng cả đời tất cả, vứt bỏ thất tình lục dục, tìm kiếm đại đạo cuối cùng, lấy thân hóa đạo! Quân Quy Tàng, ngươi mặc dù danh xưng thiên chi kiêu tử, lại cuối cùng bất quá một cái dung tục thiên chi kiêu tử, lại như thế nào có thể minh bạch chí hướng của ta "

Phiêu Miễu Đạo Quân xoay đầu lại hờ hững nhìn về phía Nhạc Bình Sinh, tựa hồ tan mất tất cả ngụy trang, môi đỏ khẽ nhúc nhích, không thèm để ý chút nào cười nói:

"Không sợ nói cho ngươi, sở dĩ vẫn như cũ kiên trì lựa chọn ngươi, chính là bởi vì ngươi đã đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống, cùng ta tố cầu tương xứng, nếu như đổi lại Đoạn Thiên Nhai nhân vật như vậy, hắn tất nhiên nếu muốn cùng ta hợp tịch song tu, mưu cầu lợi ích lớn nhất, hao phí của ta Tâm lực, há lại sẽ giống ngươi tốt như vậy đuổi "

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt lắc đầu nói: "Thì ra là thế, nguyên lai là bởi vì hiện tại ta tương đối tốt đuổi phải không "

"Quân sư huynh nghĩ sao "

Phiêu Miễu Đạo Quân trong mắt đẹp hình như có mỉa mai, thản nhiên nói:

"Nếu không ta vì sao muốn lựa chọn ngươi ngươi bây giờ lại có cái gì tư cách cùng ta nói điều kiện thái thượng vong tình, thân thể của ta cùng tâm linh đều tuyệt sẽ không nhiễm một tia ô uế, ta không sẽ cùng Đoạn Thiên Nhai hợp tịch song tu, cùng ngươi tự nhiên cũng không có khả năng! Không muốn si tâm vọng tưởng, nếu không phải ta tạm thời khó mà khoảng chừng toàn bộ Thái Thượng Đạo cao tầng quyết nghị, há lại sẽ cùng người kết làm đạo lữ "

"Nha. Ta hiểu được, không tầm thường chí hướng. Đã nói xong. . ."

Hư không bên trong, nhìn qua Phiêu Miễu Đạo Quân đẹp đến kinh tâm động phách dung nhan tuyệt thế, Nhạc Bình Sinh nghiêm túc nhẹ gật đầu, trên khuôn mặt đột nhiên tách ra một tia nhe răng cười đến:

"Liền đem thân thể ngươi ta mượn dùng một chút a!"

Còn chưa dứt lời, thần quốc lĩnh vực trong nháy mắt khuếch tán mà ra, ngăn cách thời không, Nhạc Bình Sinh thì là năm ngón tay thư giãn, hướng về Phiêu Miễu Đạo Quân giơ vuốt một trảo, tứ đại lực cơ bản thống cùng phía dưới, mảng lớn thời không không chịu nổi gánh nặng hung hăng chấn động, kịch liệt vặn vẹo vỡ vụn, ngay cả tia sáng đều không thể bỏ trốn, hung mãnh rối tinh rối mù!

Nhạc Bình Sinh cử động lần này chính là tại Tiên Đình trong

liền đã kế hoạch tốt, cũng là Phiêu Miểu Đạo tôn chính mình đưa tới cửa cơ hội:

Trước đem nàng này nhất cử bắt giết, lại lấy thân thần đoạt xá, sau đó coi đây là ván cầu xâm lấn Thái Thượng Đạo, cướp đoạt hỗn độn Huyền Hoàng tháp!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 709: Thâu Thiên Hoán Nhật!

Chương 709: Thâu thiên hoán nhật!

Nhạc Bình Sinh triển khai Khung Vũ Tinh Không thần quốc phạm vi nhỏ thay thế, ngăn cách chỗ này thời không, từ ngoại giới nhìn qua nơi này vân đạm phong thanh, không có chút rung động nào, tựa hồ không có cái gì phát sinh, mà thần quốc lĩnh vực nội bộ cũng đã là sóng biển dâng trào, trời đất sụp đổ!

"Ngươi!"

Tuyệt đối không ngờ rằng Quân Quy Tàng thế mà không hề có điềm báo trước hướng mình xuất thủ, Phiêu Miễu Đạo Quân sợ hãi mà kinh, tuyệt mỹ trên khuôn mặt đều là kinh hãi cùng không thể tin:

Đây chính là tại Tạo Hóa Đạo sơn môn cách đó không xa! Có thể nói ngay tại Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng, cùng nàng sư tôn dưới mí mắt!

Mà trong điện quang hỏa thạch, căn bản cũng không có Phiêu Miễu Đạo Quân suy nghĩ chỗ trống, trong mắt của nàng, chỉ thấy được quanh thân hư không điên cuồng bạo chấn, tiếng vang đều phảng phất là tại chỗ sâu trong óc trực tiếp vang lên, muốn đem sọ não của nàng đều cho trực tiếp nhấc lên, khắc sâu cảm nhận được tử vong uy hiếp, có thể thấy được Nhạc Bình Sinh cái này một ngang nhiên xuất thủ uy thế chi mãnh liệt, chi liệt!

"Quát!"

Nhạc Bình Sinh đột nhiên như thế, hung mãnh như vậy tuyệt luân tập sát phía dưới, nàng căn bản là không kịp tránh né, càng không kịp phản kích, chỉ có thể ở điên cuồng kinh hãi phía dưới quanh thân tuôn ra sáng chói tiên quang, Tiên Thiên Linh Bảo cấp bậc tiên y, trâm gài tóc, phối sức cùng pháp bảo bên trong phong tồn cường đại phòng ngự đạo thuật, thậm chí Linh Lung Đạo Tôn ban cho nàng từng đạo tôn cấp bậc mới có thể thi triển cường đại tiên thuật đều trong khoảnh khắc sáng lên!

Trên người nàng mặc vô định kim sợi tiên y, là tại hỗn độn chân linh trên bảng đều bài danh phía trên đỉnh cấp tiên y! Đổi lại một cái bình thường đạo quân đến mặc cho thủ đoạn hắn ra hết, thậm chí ngay cả vô định kim sợi tiên y phòng ngự đều không thể công phá;

Nàng trâm gài tóc, khuyên tai, ngọc sức . . . chờ một chút đều là tiếp cận Linh Bảo thậm chí chính là Linh Bảo đẳng cấp pháp bảo, trong đó phong tồn mấy chục trên trăm đạo cường đại thuấn phát đạo thuật, tiến công, phòng ngự, độn pháp các mặt đều bao quát;

Mà nàng sư tôn, Linh Lung Đạo Tôn ban cho nàng đạo này chỉ xích thiên nhai đại tiên thuật, càng là có thể chồng chất không gian, có thể bằng vào tâm ý xuyên tạc không gian, liền có thể đem lên vạn dặm không gian khoảng cách chồng chất vì li, thậm chí bé nhỏ; cũng có thể trái lại đem trong một tấc vuông khoảng cách tầng tầng xếp, kéo dài, trở nên xa không thể chạm!

Thiên Nhai biến thành gang tấc, gang tấc biến thành Thiên Nhai, vô luận là dùng đến công kích, phòng ngự vẫn là bỏ chạy, đều là một môn quỷ thần khó lường cường đại tiên thuật, chính là Đạo Tôn xuất thủ, nhất thời nửa khắc ở giữa đều khó mà công phá đạo phòng tuyến này.

Tại như thế ngụy biến tập kích phía dưới, Phiêu Miễu Đạo Quân nghiêng nước nghiêng thành trên mặt hết thảy ưu nhã thong dong đều đã không còn sót lại chút gì, thật sâu cảm nhận được không gì so sánh nổi tử vong uy hiếp, đã là xốc lên tất cả át chủ bài.

Nàng thấy rất rõ ràng, Quân Quy Tàng lần này mãnh ác đánh lén, rõ ràng là nghĩ đẩy nàng vào chỗ chết. Dù cho không biết Quân Quy Tàng là vì sao phát rồ đến dám hướng nàng xuất thủ, nhưng là tình thế lại đích đích xác xác hiểm ác tới cực điểm, một cái sơ sẩy chỉ sợ sẽ là thân tử đạo tiêu hạ tràng!

Mà chỉ cần có thể vượt qua Quân Quy Tàng cái này vội vàng không kịp chuẩn bị đột nhiên tập sát, thoát ra một phương này quỷ dị không gian lĩnh vực, nàng liền có thể thông tri Linh Lung Đạo Tôn, thanh toán việc này!

Ầm ầm!

Nhạc Bình Sinh hướng về Phiêu Miễu Đạo Quân một trảo này uy mãnh tuyệt luân, tứ đại lực cơ bản khuấy động phía dưới, dọc đường hết thảy, không gian sụp đổ, nguyên tử giải thể, lực hút biến ảo, liền ngay cả thời gian đều trở nên hỗn loạn dị thường!

Nhưng mà cái này bắt giết Phiêu Miễu, dễ như trở bàn tay một trảo lại đột nhiên thất bại.

Ân

Nhạc Bình Sinh trong mắt lúc đầu dễ như trở bàn tay Phiêu Miễu Đạo Quân rõ ràng ngay tại trước mặt hắn một trượng xa phương vị bên trên, lại trở nên vô cùng xa xôi, hắn năm ngón tay rõ ràng đã nhô ra, bẻ vụn từng đạo đạo thuật tiên quang, nhưng như cũ tại cấp tốc rời xa lấy Phiêu Miễu Đạo Quân.

Loại cảm giác này, thật giống như hắn cùng Phiêu Miễu Đạo

Quân ở giữa ngắn ngủi không đến một trượng khoảng cách trở nên có một vạn dặm dài như vậy.

"Quân Quy Tàng, ngươi dám động thủ với ta, thật to gan!"

Thoát ly sinh tử nguy hiểm, Phiêu Miễu Đạo Quân tâm thần quy vị, kêu to một tiếng rời xa tại chỗ, chỉ xích thiên nhai đại tiên thuật hộ thể phía dưới quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, cơ hồ mili giây ở giữa liền cực lớn kéo ra cùng Nhạc Bình Sinh ở giữa khoảng cách, tiếp cận thần quốc lĩnh vực biên giới, chuẩn bị phá cục mà ra.

Nàng mặt như hàn băng, cũng không quay đầu lại thét to: "Ngươi đây là tự tìm đường chết! Ta tất nhiên muốn để Tạo Hóa Đạo chư vị trưởng lão đưa ngươi đánh vì một cái phế nhân!"

Nàng cũng không cho rằng Quân Quy Tàng cử động lần này là có Tạo Hóa Đạo cao tầng thụ ý,

Khởi Nguyên Giới uy hiếp ngay tại tới gần, chính là muốn thống cùng toàn bộ Hồng Hoang Giới lực lượng khẩn yếu quan đầu, vô luận từ cái gì phương diện tới nói, Tạo Hóa Đạo cao tầng cũng sẽ không làm ra như thế phát rồ, trăm hại mà không một lợi quyết nghị, có khả năng nhất chính là Quân Quy Tàng người này bởi vì đạo cơ bị hao tổn đã là tâm ma bất ngờ bộc phát, mà chính mình vừa mới hung hăng kích thích hắn, mới khiến cho hắn thống hạ sát thủ!

Mà nàng hiện tại mặc dù đã thoát ly sinh tử nguy hiểm, sắp chạy thoát, nhưng sẽ không cứ tính như vậy. Đối mặt như thế một người điên, nàng không cần thiết tự mình động thủ, chỉ cần đột phá phương này quỷ dị không gian, ngoại giới tự nhiên sẽ có Tạo Hóa Đạo đại năng sinh lòng cảm ứng, xuất thủ trừng trị!

Nhưng mà, ngay tại nàng tuyệt mỹ trên khuôn mặt tràn đầy lệ sắc, sắp phá vỡ thần quốc lĩnh vực biên giới là

Xùy.

Một con hoàn mỹ không một tì vết bàn tay không có chút nào yên hỏa khí tức bàn tay nhẹ nhàng nhô ra, không có chút nào yên hỏa khí tức một chỉ điểm tại nàng trên trán.

Đồng thời, một cỗ hỗn loạn, phức tạp, cực lớn đến khó có thể tưởng tượng, cơ hồ muốn để nàng đầu bạo chết tin tức loạn lưu, như là vỡ đê giang hà sóng lớn tuôn ra mà vào!

Chính là Nhạc Bình Sinh thể xác tinh thần bất động, na di thời không, đem chạy trốn Phiêu Miễu Đạo Quân trực tiếp na di đến trước mặt mình. Đồng thời cưỡng ép cải biến thần quốc trong lĩnh vực không gian kết cấu, đem Phiêu Miễu Đạo Quân cùng mình ở giữa không gian khoảng cách vặn vẹo trở thành một cái Mobius vòng, điểm xuất phát tức là điểm cuối cùng, để chỉ xích thiên nhai đại tiên thuật triệt để mất đi hiệu lực!

Khung Vũ Tinh Không thần quốc tuân theo Nhạc Bình Sinh hoàn toàn chưởng khống, ở chỗ này, hắn tựa như là chân chính vũ trụ chi thần đồng dạng, xuyên tạc thời gian, không gian, thậm chí vũ trụ quy tắc, tự thành một cái Vũ Trụ Nhỏ, ở chỗ này, hết thảy không gian quy tắc đều lấy ý chí của hắn làm đầu! Mà không có đến giống như là hợp đạo, Đạo Tôn đại năng như thế lấy thể phách hoặc là nguyên thần mở động thiên thế giới tu giả, cơ hồ bất lực chống lại!

Trên thực tế cũng lẽ ra như thế, Nhạc Bình Sinh ngang nhiên xuất thủ, tự nhiên là làm vạn toàn chuẩn bị, tuyệt đối không cho phép thất bại, như thế nào lại để chỉ là một cái đạo quân từ trong tay của hắn đào thoát sớm tại hắn cùng nàng này một đường dạo bước thời điểm liền đã suy tính phân tích ra ức vạn loại khả năng sẽ xuất hiện tình huống, mặc dù thân thần tập hợp thể xa không phải lực lượng của hắn đỉnh phong, nhưng là thần quốc lĩnh vực gia trì phía dưới phổ thông Đạo Tôn đều chưa hẳn có thể chạy trốn hắn đột nhiên tập sát, Phiêu Miễu Đạo Quân tự nhiên cũng

không được!

Theo Nhạc Bình Sinh một chỉ điểm tại Phiêu Miễu Đạo Quân mi tâm phía trên, khoảnh khắc, tựa hồ là từ ức vạn sinh linh cả đời ân oán tình cừu, từng li từng tí tại trong thức hải của nàng điên cuồng thoáng hiện, ngay sau đó trong lúc nhất thời ảo giác, nghe nhầm, ảo giác, ngọt bùi cay đắng, sướng vui giận buồn các loại cảm xúc đều không thể ức chế một mạch hiện ra đến, đủ loại cảm xúc cảm thụ loạn thất bát tao không có chút nào Logic quấy cùng một chỗ dời sông lấp biển, so với nàng đời này đến nay từng chịu đựng bất luận cái gì Tâm Ma xâm nhập đều muốn mãnh liệt gấp mười, gấp trăm lần các loại nỗi lòng tạp niệm, đem Phiêu Miễu Đạo Quân nguyên thần thức hải xung kích thất linh bát lạc!

"Sao lại thế... Ngươi đến cùng... Ngươi không phải..."

Mà chỉ một thoáng, phảng phất tự chủ ý thức bị triệt để bao phủ, Phiêu Miễu Đạo Quân khuynh thế trên khuôn mặt vặn vẹo biến ảo, cả người cũng triệt để đứng thẳng bất động tại thần quốc lĩnh vực bên trong, không nhúc nhích, ẩn hiện vẻ giãy dụa.

So với Nhạc Bình Sinh ý thức phương diện lực lượng, nàng thật sự là quá nhỏ bé, dù là nàng thân chỗ ở vị Thất Khiếu Linh Lung tiên thể, dù là nàng là không kém hơn Quân Quy Tàng tuyệt thế thiên tài, cũng không dùng được.

"Hoan nghênh đi vào ta thần quốc."

"Có thể trốn qua ta lần thứ nhất tập kích, ngươi rất không tệ."

"Ngươi môn này chồng chất lôi kéo không gian tiên thuật ngược lại là có chút ý tứ, nên là ngươi sư tôn ban cho ngươi a nếu như là bản thân nàng đến trả có chút dùng. Đáng tiếc..."

Trước mặt Phiêu Miễu Đạo Quân, Nhạc Bình Sinh mỉm cười mà đứng, vẫn như cũ duy trì một chỉ điểm ra tư thế, ngôn từ đả

kích đồng thời, tiếp tục gia tăng đối Phiêu Miễu Đạo Quân nguyên thần, thức hải, đạo tâm, ý chí mãnh liệt xung kích.

Ở trong quá trình này, thân thể của hắn phía trên từng đạo lưu quang sáng lên, theo đầu ngón tay của hắn cũng xâm nhập Phiêu Miễu Đạo Quân thể nội, lặng yên không tiếng động bắt đầu công thành đoạt đất.

Cái này từng đạo lưu quang tự nhiên là Nhạc Bình Sinh phân hoá đi ra thân thần.

Thân là Hồng Hoang Giới một trong ba cự đầu, Thái Thượng Đạo bên trong hiển nhiên cũng có cùng loại Tạo Hóa Đạo mệnh hồn độ sáng tinh thể dạng này giám sát môn nhân đệ tử sinh mệnh trạng thái thủ đoạn, Nhạc Bình Sinh sở dĩ không có trực tiếp đem nguyên thần của đối phương đánh giết, mà là lấy khổng lồ hỗn loạn tin tức xung kích, ô nhiễm nguyên thần của đối phương thức hải, thận trọng từng bước, như là nước ấm nấu ếch xanh đồng dạng công thành đoạt đất, tiến hành đoạt xá.

Hắn tôn này thân thần tập hợp thể thủ đoạn không cách nào cùng bản tôn hoàn toàn thái so sánh, tự nhiên cần cẩn thận chặt chẽ, mà lại Tiên Đình trong còn có Long Vô Thủ cùng Linh Lung Đạo Tôn bọn người ở tại thương nghị, lưu cho hắn thời gian cũng không nhiều, hắn nhất định phải tại cái này có hạn thời gian ở trong viên mãn không để lọt thay thế cái này Linh Lung Đạo Tôn!

Cũng may lấy Quân Quy Tàng nguyên bản nguyên thần căn cơ thay vào đó thân thần tập hợp thể, tại đi vào Tạo Hóa Đạo mấy ngày ngắn ngủi bên trong cũng không nhỏ thu hoạch cùng trưởng thành, ứng phó loại cục diện này ngược lại là đầy đủ.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú trước mặt khuynh thành tuyệt sắc khuôn mặt: "Mặc dù là một nữ nhân, bất quá..."

Trên thực tế Phiêu Miễu Đạo Quân nữ tính thân phận đã từng để cho Nhạc Bình Sinh sinh ra qua dao động, bất quá cái này xâm lấn Thái Thượng Đạo cơ hội thực sự quá mức khó được, mà lại hắn mỗi một vị thân thần tựa như một cái hiệu suất cao, cường hãn lượng tử máy tính, không quan hệ giới tính cách nói. Mà phân hoá đi ra thân thần chỉ muốn toàn bộ hấp thu, phân tích qua Phiêu Miễu Đạo Quân bản nguyên linh hồn tin tức qua đi, liền có thể tiếp cận trăm phần trăm mô phỏng trở thành bản thân nàng. Mà lấy lượng tử đặc tính, phổ thông quan trắc thủ đoạn cơ hồ không thể nhận ra cảm giác, chính là Phiêu Miễu Đạo Quân sư tôn, Linh Lung Đạo Tôn cũng không được!

"Không được, thời gian còn chưa đủ."

Lấy tay cánh tay làm cầu nối, mãnh liệt đánh thẳng vào Phiêu Miễu Đạo Quân nguyên thần thức hải Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, tiềm ẩn hư không thần quốc bên trong, lực hút nhanh chóng kéo lên hàng trăm hàng ngàn số lượng lượng cấp, lại bị hoàn mỹ kiềm chế tại thần quốc bên trong không có tiết lộ ra ngoài mảy may.

Lực hút càng lớn, tốc độ thời gian trôi qua càng chậm, Nhạc Bình Sinh chi phối lực hút phía dưới, Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong tốc độ thời gian trôi qua cũng bị thả chậm tiếp cận gấp mười.

Cái này tự nhiên là hắn vì tranh thủ thời gian mà làm ra ứng đối.

Mà lúc này giờ phút này, bao quát Long Vô Thủ, Linh Lung Đạo Tôn ở bên trong, vẫn tại Tạo Hóa Đạo Tiên Đình trong một đám đại năng chỉ sợ kiên quyết nghĩ không ra, liền tại bọn hắn dưới mí mắt, khoảng cách Tạo Hóa Đạo sơn môn không đến vạn dặm khoảng cách, có như thế không thể tưởng tượng sự tình ngay tại trình diễn!

Trên thực tế khuyết thiếu bản tôn thân thể hoàn toàn thái thực lực thủ đoạn, Nhạc Bình Sinh cử động cũng đích thật là coi trời bằng vung, tơ thép bên trên nhảy múa. Hắn hướng Phiêu Miễu Đạo Quân xuất thủ sự tình một khi tiết lộ nửa điểm, chính là cái cả bàn đều thua, liền ngay cả bộ phận này thân thần cũng muốn hôi phi yên diệt hạ tràng! Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo cái này hai đại cự đầu một khi biết được chính mình trong môn đệ tử kiệt xuất nhất vậy mà toàn bộ đều bị thay mận đổi đào, không biết sẽ dẫn phát bực nào tức giận.

Bất quá cũng may Nhạc Bình Sinh từ đầu tới đuôi đều nắm trong tay cục diện, dù là Phiêu Miễu Đạo Quân người mang trọng bảo, thần thông bí thuật tầng tầng lớp lớp, cũng ở trong tay của hắn lật không nổi bất kỳ bọt nước.

"Ừm 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 nguyên lai đây là ngươi tại hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp dưới cơ duyên xảo hợp đạt được nửa phần trên, còn giấu diếm tông môn tu luyện."

"Thiên đạo vô tình, thái thượng vong tình Phiêu Miễu sư muội, ngươi quá nông cạn. Thái thượng vong tình cũng không phải là vứt bỏ thất tình lục dục, bản chất trên thực tế là một loại lấy ý thức tư duy mô phỏng thiên đạo vận chuyển phương thức tu luyện, "

"Lấy mình tâm thế thiên tâm, rõ ràng là người vì cái gì nhất định phải đem tự mình tu luyện thành một hòn đá đâu dạng này đạo tâm, chí hướng thật sự là rắm chó không kêu. "

"Bất quá đối với ta tới nói, 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 ngược lại là không nhỏ giá trị tham khảo."

"Rất tốt, chính là bởi vì ngươi tu luyện môn công pháp này, ngược lại để cho ta ngụy trang dễ dàng không ít."

Theo từng tôn thân thần toàn diện ăn mòn, đại lượng ký ức tin tức bị rút ra, Nhạc Bình Sinh mỗi một câu nói, đứng thẳng bất

động Phiêu Miễu Đạo Quân yểu điệu mỹ hảo thân hình liền vô ý thức run rẩy một chút.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, chỉ cần hắn không lấy ý thức lượng tử dây dưa phương thức liên thông từng cái thân thần, thân thần bản thân đặc tính chính là một cái cùng loại thiên đạo hóa thân vô tình cá thể, cái này cùng 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 có cực lớn chỗ tương đồng. Nói cách khác Nhạc Bình Sinh ngoại trừ có thể hoàn mỹ mô phỏng Phiêu Miễu Đạo Quân bởi vì tu luyện 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 mà sinh ra loại kia thái thượng vong tình lạnh lùng khí chất, thân thần tu luyện lên môn này vô thượng pháp đến cũng tất nhiên càng thêm hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, tấn mãnh tuyệt luân!

Mà tại Nhạc Bình Sinh toàn diện xâm nhập bên trong, Phiêu Miễu Đạo Quân nguyên thần như là lục bình không rễ đồng dạng phiêu diêu, ý thức đã bị triệt để đánh tan, tiếp cận hỗn độn trạng thái, gần như hồn phi phách tán.

Mà cho dù là hiểm ác như vậy trạng thái phía dưới, ở xa không biết nơi nào thời không Thái Thượng Đạo ẩn bí chi địa, còn có Tạo Hóa Đạo Tiên Đình trong đang cùng Long Vô Thủ chuyên chú thương nghị Linh Lung Đạo Tôn, đều không có phát giác được bất kỳ dị thường.

...

Hồng Hoang Giới thời gian, một canh giờ qua đi.

Hư không đột nhiên run lên, một cỗ dị thường lực hút ba động đột phát tức thu, hai thân ảnh sau đó trong hư không hiển hiện.

Tự nhiên là hai cái 'Nhạc Bình Sinh' .

Mặc dù bất quá là một canh giờ thời gian, nhưng là đối với thần quốc trong lĩnh vực Nhạc Bình Sinh tới nói hắn đã vượt qua

gần mười canh giờ.

"Như vậy, cần phải trở về."

Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân cái này hai thân ảnh cùng nhìn nhau, khẽ gật đầu, sau đó cùng nhau hướng về Tạo Hóa Đạo phương hướng bay lượn mà đi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 710: Vô Đề

Chương 710: Vô đề

Không có ai biết khuynh thành chi danh lan xa Hồng Hoang tu đạo giới Phiêu Miễu Đạo Quân đã hương tiêu ngọc vẫn, bị người thay vào đó. Tạo Hóa Đạo Tiên Đình trong, Long Vô Thủ cùng một đám cao tầng cùng Linh Lung Đạo Tôn thương nghị cũng đã đến hồi cuối.

"Thời gian cùng mời tân khách liền tạm định như thế."

Tiên Đình bên trong, đại khái quyết định bản dự thảo, Long Vô Thủ nhìn về phía Linh Lung Đạo Tôn nói:

"Chúng ta thương nghị những nội dung này còn xin Ngọc đạo hữu mang về cho quý giáo chưởng giáo, còn lại chi tiết các loại lại từ chúng ta song phương tuyển định một cái thời gian nói chuyện."

Linh Lung Đạo Tôn gật gật đầu: "Long chưởng giáo ý tứ ta đã minh bạch, kể từ đó Phiêu Miễu cùng Quy Tàng hôn lễ đại điển liền không chỉ là hai nhà chúng ta sự tình, càng là toàn bộ Hồng Hoang Giới thậm chí còn lại các vị giới thịnh thế! Ý của ngài, ta nhất định biết đưa đến."

Tại vừa rồi thương nghị bên trong Long Vô Thủ đưa ra hắn thấy hết sức kinh người đề nghị, chính là cuộc hôn lễ này đại điển phải làm lớn đặc biệt xử lý, không chỉ là muốn mời Hồng Hoang Giới bên trong các đại giáo phái xem lễ, còn muốn mời tinh không

xa xôi bên ngoài còn lại các giới thủ lĩnh nhân vật, tề tụ Hồng Hoang, cùng bàn đại sự!

Mà mời những thế lực này mục đích không nói cũng rõ, chính là lợi dụng Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu hai người hôn lễ đại điển, liên hợp những cái này hoặc xa hoặc gần gặp lấy Khởi Nguyên Giới uy hiếp văn minh, tổ kiến công thủ đồng minh, cùng chống chọi với khởi nguyên!

Lớn như thế thủ bút phía dưới, Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân hai người vốn nên chấn động Hồng Hoang hôn lễ đại điển ngược lại trở thành nền cùng bối cảnh.

Long Vô Thủ thản nhiên nói:

"Việc này tại gần ngàn năm trước ta cùng quý giáo chưởng giáo thông tin là đã có chỗ dự định, bất quá thời điểm đó thời cơ còn không tính thành thục, chẳng qua hiện nay Khởi Nguyên Giới thực lực khuếch trương càng phát ra tấn mãnh, hùng hổ dọa người, đã đến cấp bách trình độ, vừa vặn lợi dụng Quy Tàng cùng Phiêu Miễu hai người đại hôn cơ hội liên hợp các vị giới, cùng bàn đại sự."

Không khỏi vì Long Vô Thủ đại khí phách, đại thủ bút mà cảm thấy khâm phục, Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt chớp động, trầm ngâm nói:

"Bất quá... Mấy ngàn năm qua hai nhà chúng ta mặc dù đã xác minh không ít dị giới văn minh, nhưng là tuyệt đại bộ phận đều đường xá xa xôi, cho dù là có khoảng cách dài xuyên toa không gian pháp bảo đi đường cũng cần năm này tháng nọ thời gian, muốn liên lạc với còn lại các vị giới văn minh là một hạng công trình vĩ đại, không phải hai nhà chúng ta liên thủ không thể hoàn thành."

Long Vô Thủ gật gật đầu: "Cái này hiển nhiên , chờ đến đến

tiếp sau một loạt chi tiết đã định qua đi, chúng ta song phương rồi quyết định đi sứ tiết nhân tuyển, từ bọn hắn đi liên hệ các vị giới."

"Tốt!"

Linh Lung Đạo Tôn đứng dậy, có chút chắp tay:

"Đã như vậy, ta liền không ở chỗ này làm phiền."

Long Vô Thủ, ở đây một đám Tạo Hóa Đạo cao tầng cũng nhao nhao đứng dậy.

Đúng lúc này, Tiên Đình bên ngoài, Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miễu Đạo Quân thanh âm cung kính cùng nhau vào:

"Chưởng giáo, sư tôn, chư vị trưởng lão, chúng ta trở về."

Một nam một nữ hai đại thân ảnh nối đuôi nhau mà vào, chính là thay thế thay thế Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân Nhạc Bình Sinh trở về mà tới, hướng ở đây các đại năng hành lễ xin lỗi.

Linh Lung Đạo Tôn xoay đầu lại, nhìn về phía mình ái đồ, giận trách: "Phiêu Miễu, ở đây nhiều như vậy trưởng bối tại thương nghị nhân sinh của các ngươi đại sự, các ngươi tại sao lâu như thế mới trở về "

Long Vô Thủ bên cạnh, Hổ trưởng lão thì là cười ha ha một tiếng nói:

"Ngọc đạo hữu, Quy Tàng cùng Phiêu Miễu hai người từ lập thành hôn ước bắt đầu còn không có gặp bao nhiêu lần mặt, liếc thấy phía dưới liên lạc một phen tình cảm làm trễ nải chút thời gian đây cũng là rất bình thường, không cần trách cứ hắn nhóm."

Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt phức tạp nhìn qua doanh doanh mà đứng ái đồ, không biết nghĩ tới điều gì, lắc đầu thở dài:

"Đã như vậy, Long chưởng giáo, các vị đạo hữu, ta cùng Phiêu

Miễu liền cáo từ."

Long Vô Thủ đưa tay ra hiệu, thản nhiên nói: "Hổ trưởng lão, làm phiền ngươi cùng Quy Tàng đưa tiễn Ngọc đạo hữu."

...

Trên đường đi, Hổ trưởng lão cùng Linh Lung Đạo Tôn trò chuyện với nhau, không có người phát giác được dị thường.

Đem Linh Lung Đạo Tôn sư đồ đưa ra Tạo Hóa Đạo sơn môn, nhìn Linh Lung Đạo Tôn kim loan tọa giá như là liệt diễm lưu tinh biến mất tại thiên khung, Nhạc Bình Sinh lại tại Hổ trưởng lão dẫn dắt phía dưới lại lần nữa về tới Tiên Đình trong.

To như vậy một cái Tiên Đình trong, còn lại cao tầng đã rời đi, chỉ còn lại có Nhạc Bình Sinh, Long Vô Thủ, Hổ trưởng lão ba người.

Long Vô Thủ cao ở thủ tọa, chậm rãi mở mắt ra, nhìn về phía Hổ trưởng lão bên người Nhạc Bình Sinh:

"Quy Tàng, ngươi tại tam thập tam thiên bên trong nhưng có thu hoạch, đối ngươi đạo tổn thương khôi phục nhưng có trợ giúp "

"Đệ tử mặc dù may mắn leo lên ngày thứ ba mươi ba, nhưng là không cách nào lâu dài chèo chống, cho nên cũng không thu hoạch."

Nhạc Bình Sinh lắc đầu, sau đó ánh mắt thần quang trong trẻo, ý khí phong phát nói:

"Nhưng mời chưởng giáo yên tâm, đệ tử biết rõ chính mình đạp vào con đường đến nay thuận buồm xuôi gió thuận dòng, đạo tổn thương cũng tốt, cảnh giới rơi xuống cũng tốt, người khác muôn vàn trào phúng hận không thể ta không thể vươn mình cũng

tốt, đối với đệ tử tới nói bất quá là con đường phía trên đá mài đao, là ma luyện khảo nghiệm của ta, nếu như ngay cả như thế ngăn trở đều vượt không qua, ta làm sao đàm truy tìm mênh mông mà không cũng biết thiên đạo

Bây giờ đệ tử khắc sâu cảm giác được, lần này gặp được ngăn trở, nguy cơ, với ta mà nói ngược lại là lớn nhất tạo hóa, đủ để cho ta được lợi chung thân! Đệ tử chẳng những sẽ không bởi vậy trầm luân, ngược lại có hay không người có thể lay động lòng tin, lấy như giày mỏng Băng Tâm, đi tiến bộ dũng mãnh sự tình, chỉ là một cái đạo tổn thương, tuyệt không cách nào cắt đứt con đường của ta!"

"Tốt, tốt, tốt!"

Một bên Hổ trưởng lão liên tiếp ba chữ tốt, trong mắt đều là vẻ vui mừng, gõ nhịp tán thán nói:

"Xem ra là chúng ta quá lo lắng, không cần người khác đánh thức, đạo tâm của ngươi chẳng những không có dao động ngược lại càng thêm vững chắc, thậm chí tiến thêm một bước, không thẹn với Quy Tàng Chân Quân chi danh. Ngươi ngày sau thành tựu, tuyệt không chỉ bước ở đây, ngươi đem siêu việt chính mình, cũng thắng qua chúng ta những cái này lão hủ hạng người, trò giỏi hơn thầy, ảnh hưởng Tạo Hóa Đạo thậm chí Hồng Hoang Giới tương lai!"

Chưởng giáo Long Vô Thủ cũng mỉm cười gật đầu nói: "Quy Tàng, ngươi rất không tệ."

Nhạc Bình Sinh hoàn mỹ lại xuất hiện lấy Quân Quy Tàng nguyên bản phong thái, mỉm cười nói: "Chưởng giáo đại nhân cùng Hổ trưởng lão quá khen rồi, đệ tử chẳng qua là những ngày này cảm thụ tình người ấm lạnh, lòng có cảm giác thôi."

"Đã như vậy, ta cũng có thể yên tâm."

Long Vô Thủ có chút trầm ngâm một chút, hỏi:

"Đối với Phiêu Miễu Đạo Quân, ngươi vị này tương lai đạo lữ, ngươi có ý kiến gì không "

"Không biết chưởng giáo đại nhân hỏi là cái gì "

Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên:

"Ngươi là chỉ nàng này kiên trì muốn gả cho cùng ta ý đồ, vẫn là..."

Long Vô Thủ cùng Hổ trưởng lão liếc nhau, gật đầu nói:

"Xem ra ngươi cũng có chỗ phát giác, rất tốt. Nếu như chúng ta không có nhìn lầm, nàng này tám chín phần mười là tự mình tu hành 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】."

"Thái Thượng Vong Tình Thư "

Nhạc Bình Sinh đương nhiên biết đây là cái gì, vẫn là ra vẻ không biết hỏi:

"Bộ công pháp kia, vì sao không từng nghe nói "

Hổ trưởng lão cảm thán nói: "Thiên đạo vô tình, thái thượng vong tình. Bộ này là một bộ khoáng thế công pháp, nó cánh cửa cùng nó huyền ảo khó lường tương xứng. Người tu hành sẽ dần dần vứt bỏ rơi người thất tình lục dục, biến thành tuyệt đối lãnh khốc, lý trí, cũng từng ở Thái Thượng Đạo bên trong dẫn phát cực lớn phong ba, bị phong tồn..."

Theo Hổ trưởng lão giảng thuật, 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 bí ẩn bị hắn êm tai nói.

Hổ trưởng lão giảng thuật những cái này tiền căn hậu quả, đạt được Phiêu Miễu Đạo Quân ký ức Nhạc Bình Sinh tự nhiên rõ ràng, bất quá vẫn là kiên nhẫn lắng nghe.

Hổ trưởng lão giải thích xong 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 lai lịch, Long Vô Thủ ánh mắt phảng phất rơi vào Nhạc Bình Sinh đáy lòng, nói:

"Quy Tàng, những chuyện này chúng ta làm trưởng bối của ngươi sẽ không giấu diếm ngươi. Đạo lữ của ngươi hiện tại cũng ẩn hiện thái thượng vong tình dấu hiệu, một khi đột phá đến Đạo Tôn chi cảnh, sợ rằng sẽ triệt để vứt bỏ rơi thất tình lục dục, trở nên như là thiên đạo tuyệt đối lý trí, hết thảy đều lấy thành đạo làm đầu. Đến lúc đó hai người các ngươi ở giữa tự nhiên cũng sẽ không có cái gì tình nghĩa tồn tại. Đạo lữ chi danh chỉ còn trên danh nghĩa. Nếu như ngươi muốn vãn hồi đạo lữ của ngươi, liền muốn ngăn cản nàng tiếp tục tu hành 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】."

Hổ trưởng lão thì là trầm giọng nói: "Quy Tàng, ngươi nhớ kỹ, tại không có đột phá Đạo Tôn chi cảnh trước, còn có khôi phục như lúc ban đầu khả năng, một khi đột phá Đạo Tôn thì không thể vãn hồi!"

"Đệ tử biết được."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, nói thẳng:

"Ta sẽ nếm thử ngăn cản, bất quá hai vị trưởng lão cũng không cần lo ngại, đệ tử đồng dạng nhất tâm hướng đạo, mà lại so với hai người chúng ta hôn lễ đại điển, tạo hóa, thái thượng hai đạo chung nâng thịnh thế, liên hợp vạn giới mới là trọng yếu nhất, mặc kệ về sau như thế nào, hiện tại cũng muốn lấy bản giáo đại kế làm đầu!"

Long Vô Thủ cùng Hổ trưởng lão trong mắt lóe lên một tia ngoài ý muốn, cùng nhau vui mừng gật đầu nói:

"Tốt! Ngươi có thể có như thế kiến giải không thể tốt hơn. Đã như vậy..."

Long Vô Thủ thản nhiên nói: "Một khi hôn lễ đại điển chi tiết đã định, ta đem ban cho ngươi tạo hóa tinh đĩa, mà Tạo Hóa Đạo để cho ngươi cùng các trưởng lão khác tự mình đi sứ, đưa ngươi cùng Phiêu Miễu cưới tin tức thông tri Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài các vị giới văn minh, vạn giới tổng hợp Hồng Hoang, cùng bàn đại sự!"

"Trên vạn năm thời gian, ngoại trừ không thể giao lưu dị tộc bên ngoài, ta cùng trong môn các trưởng lão đã tìm kiếm đến không ít cường đại văn minh chỗ, trong đó cũng có hoàn toàn không thua ta Hồng Hoang Giới, thậm chí mạnh hơn Hồng Hoang Giới văn minh tồn tại. Đại bộ phận chúng ta đều đã từng có bước đầu tiếp xúc cùng giao lưu, mà ngươi muốn làm, chính là đến thăm đối phương, mời bọn hắn đến đây ta Hồng Hoang Giới!"

Tạo hóa tinh đĩa... Vạn giới tổng hợp Hồng Hoang. . . . . Cơ hội tới!

Long Vô Thủ lời nói âm quanh quẩn, chỉ một thoáng, Nhạc Bình Sinh tầm mắt buông xuống, ánh mắt chỗ sâu lại có vô lượng tinh quang sóng biển dâng phun trào.

Tạo hóa tinh đĩa là Tạo Hóa Đạo phát động toàn giáo lực lượng, bỏ ra tới vạn năm khoảng chừng, hao phí khó mà tính toán thiên tài địa bảo, đại năng tâm huyết, mô phỏng Tạo Hóa Ngọc Điệp cái này Hỗn Độn Linh Bảo, tạo ra có thể tiến hành trường cự cách không gian khiêu dược Tiên Thiên Linh Bảo, cho dù là Tạo Hóa Đạo dạng này Hồng Hoang cự đầu cùng cực toàn lực, vơ vét vô số tài nguyên, tại cái này vạn năm bên trong chế tạo ra số lượng cũng bất quá mười ngón số lượng!

Mặc dù phẩm giai cùng công hiệu xa xa không so được Tạo Hóa Ngọc Điệp thần bí cường đại, nhưng là không gian xuyên toa nhảy vọt lực lượng lại cùng Khởi Nguyên Giới hồng cấp cứ điểm tương xứng, thậm chí còn hơn!

Mà Nhạc Bình Sinh một khi đạt được cái này có thể khoảng cách dài lui tới tại vũ trụ tinh hệ ở giữa Linh Bảo, tại đến thăm còn lại các giới văn minh đồng thời, liền có thể đem chính mình thân thần giống như hỏa chủng đồng dạng gieo rắc vạn giới, dung hội chư thiên văn minh nhập bản thân!

Mà trước đó đoạn thời kỳ này đứng không, hắn muốn làm, chính là phân biệt lấy Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân thân phận, hấp thu Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo cái này Hồng Hoang cự đầu trí tuệ tinh hoa, toàn lực tăng lên!

...

Một tôn thần thánh, cao quý không tả nổi kim loan tọa giá xuyên thẳng qua hư không, cấp tốc đi tới.

Tọa giá bên trong, nội bộ tự thành không gian, Yên Hà Phiêu Miễu, tiên sơn tọa lạc, xanh ngắt ướt át.

Trên tiên sơn, một chỗ lịch sự tao nhã trong lương đình, hương trà lượn lờ, Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt phức tạp nhìn qua ngồi quỳ chân ở trước mặt mình Phiêu Miễu Đạo Quân, nhẹ giọng thở dài:

"Phiêu Miễu, làm thầy biết ngươi xưa nay đều có chính mình chú ý, bao quát tu hành 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 chuyện như vậy mặc dù có ta mọi loại ngăn cản, ngươi nhưng như cũ khư khư cố chấp. Nhưng ngươi cần gì phải nhất định phải gả cho hiện tại Quân Quy Tàng một khi ngàn năm về sau ngươi tấn thăng Đạo Tôn, ai..."

"Bằng vào ta thân thế cùng thân có Thất Khiếu Linh Lung đạo thể mà nói, ta không gả cho Quân Quy Tàng, cũng sẽ bị trong môn trưởng lão sai khiến gả cho Tạo Hóa Đạo cái khác cái nào đó đạo quân, để mà hợp tung liên hoành, đã như vậy với ta mà nói có cái gì khác nhau "

Phiêu Miễu Đạo Quân trên khuôn mặt lộ ra một tia cười lạnh:

"Ta sở dĩ không để ý ngươi khuyên can tu tập 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】, ngoại trừ nhất tâm hướng đạo bên ngoài, chính là muốn triệt để nắm giữ vận mệnh của mình, lựa chọn Quân Quy Tàng đối ta ngược lại có lợi nhất."

Nhạc Bình Sinh đem Quân Quy Tàng thể nội thân thần tập hợp thể một phân thành hai, rót vào Phiêu Miễu Đạo Quân, hoàn mỹ thay vào nàng thân phận.

Phiêu Miễu Đạo Quân thân thế long đong, nàng bậc cha chú đã từng là Thái Thượng Đạo khí đồ, là đạt đến Đạo Tôn cảnh giới đại năng, không quá sớm đã vẫn lạc, phụ mẫu đều mất. Bọn hắn khi còn sống cùng trong môn không ít cao tầng đều có ân oán gút mắc, cho nên mặc dù Phiêu Miễu Đạo Quân tại ngoại giới khuynh đảo chúng sinh, mỹ mạo có một không hai Hồng Hoang, nhưng là tại Thái Thượng Đạo bên trong tình cảnh lại hết sức phức tạp, cũng không lạc quan. Nếu như không phải Linh Lung Đạo Tôn một đường bảo vệ, chỉ sợ sớm liền bị xem như thẻ đánh bạc, trở thành người khác đạo lữ.

Mà 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 xuất hiện, lại cho nàng một tuyến chuyển cơ. Đây cũng là Phiêu Miễu như thế bất chấp hậu quả đại giới, được ăn cả ngã về không tu hành môn này vô thượng pháp nguyên nhân chỗ.

"Việc đã đến nước này, đã không có khả năng cứu vãn."

Linh Lung Đạo Tôn lông mày hơi biệt:

"Ta nguyên lai tưởng rằng chưởng giáo hắn mắt thấy Quân Quy Tàng vẫn lạc, sẽ ngầm đồng ý ta đến đây trì hoãn hôn lễ, hiện tại xem ra hắn cùng Tạo Hóa Đạo Long Vô Thủ đã sớm quyết định xuống liên hợp đại kế, ngươi cùng Quân Quy Tàng hôn lễ đại điển làm liên hợp vạn giới mối quan hệ tất không thể thiếu. Coi như

ngươi không ra mặt, yêu cầu của ta cũng không có khả năng thực hiện."

Phiêu Miểu Đạo tôn cũng sắc mặt lạnh nhạt, nhẹ gật đầu.

"Suy nghĩ nhiều vô ích."

Lúc này, Linh Lung Tiên Tôn đứng dậy, một đôi mỹ ngọc nhu di nhẹ nhàng dắt Phiêu Miễu Đạo Quân tay, đồng dạng tuyệt mỹ trên khuôn mặt hiển hiện một tia Ôn Uyển mà thương tiếc ý cười:

"Phiêu Miễu, bồi làm thầy cùng một chỗ tắm rửa đi."

Linh Lung Đạo Tôn ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, đình nghỉ mát về sau lượn lờ Yên Hà đột nhiên tách ra, hiển lộ ra một đầu ngắn ngủi trong núi tiểu đạo, thẳng tắp thông hướng một chỗ suối nước nóng đầm nước, trong đầm nước phảng phất có quỳnh tương ngọc dịch đang không ngừng dũng động.

Nàng một bên lôi kéo Phiêu Miễu hướng đầm nước đi đến, một bên khẽ cười nói:

"Ta từ Thanh La Đạo Tôn nơi đó được đến không ít đế ngọc lưu tương, đối uẩn dưỡng nguyên thần, thân thể, còn có dung mạo có vô số kể chỗ tốt, thích hợp nhất nữ tử chúng ta tắm rửa sở dụng."

Phiêu Miễu Đạo Quân thân thể có chút cứng đờ, Linh Lung Đạo Tôn lập tức phát giác được, lại quay đầu nét mặt tươi cười nở rộ, giận cười nói:

"Tiểu Phiêu Miễu, ngươi làm sao khẩn trương "

Sau đó Linh Lung Đạo Tôn ánh mắt lại có chút ảm đạm đi, thở dài nói:

"Hiện tại, sư tôn còn có cơ hội cùng ngươi cùng một chỗ tắm

rửa, nhưng là về sau..."

Nàng nói tới, tự nhiên là Phiêu Miễu dựa vào 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 đột phá đến Đạo Tôn cảnh giới về sau, cả người trở nên thiên đạo vô tình, tình thầy trò chỉ sợ đều sẽ mờ nhạt đến hầu như không còn tình trạng, tự nhiên cũng không có cơ hội giống như bây giờ cộng đồng tắm rửa.

Đứng ở đầm nước bên cạnh, nắm ái đồ tay, Linh Lung Đạo Tôn tố thủ vung lên, trên người tiên y đạo bào tự động giải khai, hiển lộ ra một bộ vô hạn mỹ hảo, làm cho người điên cuồng hoàn mỹ thân thể.

Ở sau lưng nàng, Phiêu Miễu (Nhạc Bình Sinh): "..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 711: Thân Hóa Ức Vạn Vô Cùng Tận!

Chương 711: Thân hóa ức vạn vô cùng tận!

Giờ này khắc này, trở về Quân Quy Tàng trong động phủ Nhạc Bình Sinh, trên khuôn mặt đột nhiên hiển hiện một tia nét mặt cổ quái.

Xa trên người Phiêu Miễu Đạo Quân thân thần, bản thân nhìn thấy, kinh lịch hết thảy hắn tự nhiên có thể rõ ràng cảm giác được, vẻn vẹn tôn này thân thần tập hợp thể, chính là ở xa ức vạn quan niệm bên ngoài Lượng Tử thân xác bản tôn, đồng dạng có thể cảm giác đến.

Không khỏi lắc đầu, tạm thời che giấu cùng Phiêu Miễu Đạo Quân thân thần liên hệ, Nhạc Bình Sinh hai mắt khép kín, đem tất cả lực chú ý toàn bộ đặt ở hắn lưu tại Tàng Kinh Tiên Các thứ ba mươi ba trọng thiên cái kia bộ phận thân thần chi lên.

Tại ngày thứ ba mươi ba bên trong, hắn một thanh bắt giữ cái kia bộ lạc tại sau cùng thẻ tre về sau, lập tức liền toàn lực phát động ý thức giảo sát, tại lấy thân thần quán chú trong đó, thay thế cái kia tân sinh bất quá hơn nghìn năm thẻ tre ý thức.

Những cái này thành tinh kinh quyển trong điển tịch hình thành ý thức, bất quá là một loại bởi vì từng vị đại năng tham khảo, lại thêm nhiều phương diện nguyên nhân tổng hợp sinh ra tinh quái ý thức, nhiều nhất cũng chính là đạo quân đỉnh phong ý thức cấp độ, đối với Bình Sinh tới nói không tính là như thế nào

cường đại.

Hắn hiện tại quan trọng nhất, chính là muốn tại Long Vô Thủ chính thức điều động hắn tiến về trước vạn giới trước đó, lấy toàn bộ Tàng Kinh Tiên Các vì tư lương, để tôn này thân thần cấp tốc lớn mạnh, chuẩn bị vạn toàn!

Nếu không, lấy trước mắt tôn này lại lần nữa phân hoá thân thần tập hợp thể thực lực thủ đoạn, chỉ sợ ngay cả một vị phổ thông Đạo Tôn đều khó mà thắng qua, lại càng không cần phải nói là tiến về trước tinh không vạn giới là các loại không cách nào dự đoán tình huống.

Bao quát tam thập tam thiên phía trên, cái kia bị che giấu vô cùng thần bí Thiên Ngoại Thiên, muốn không bị phát giác xâm lấn đều cần thân thần tăng lên trên diện rộng qua đi mới có thể.

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh có thể rõ ràng cảm giác được, tại tam thập tam thiên rộng lớn vô ngần thiên địa bên trong, tại một bộ tản ra cổ lão khí tức kim sắc kinh quyển dẫn đầu dưới, một bộ bộ kinh quyển thư hoạ xông ngang xông thẳng, giống như là tinh lực không chỗ phát tiết chó săn, tại tam thập tam thiên trên dưới xuyên qua, còn thỉnh thoảng đi xua đuổi tam thập tam thiên bên trong một ít ẩn bí chi địa phi cầm tẩu thú, yêu quái tinh phách, thậm chí lấy các loại hình thái tồn tại đại năng truyền thừa y bát, làm không biết mệt.

"Tránh hết ra, Huyền Kim thiên quyển đại lão gia tới, Tru Tà lui tán!"

"Cạc cạc cạc, các lão gia thiên hạ đệ nhất!"

"Tam thập tam thiên, lão gia vi tôn, các ngươi những cái này ngu đần còn không mau chạy ra đây nghênh đón "

"Chúng ta lại đến phía dưới đi chơi đi "

"Thôi đi, phía dưới đồ vật đều đầu chứa nước, vừa thấy được chúng ta liền dọa cho phát sợ, có gì vui."

Một bộ bộ thành tinh kinh quyển thư hoạ như là quần ma loạn vũ, rêu rao khắp nơi, đem ba mươi hai trọng thiên, ba mươi mốt trọng thiên quấy chướng khí mù mịt, mà trong hư không, Nhạc Bình Sinh biến thành thẻ tre lại cách bọn họ càng ngày càng xa, vừa quan sát, trong lòng suy nghĩ chớp động:

"Nhìn, Tàng Kinh Tiên Các quy tắc tựa hồ là giao phó những người này rất cao quyền hạn, có thể không bị hạn chế trên dưới xuyên thẳng qua tam thập tam thiên, các loại xung kích, khảo nghiệm tựa hồ đối với bọn chúng tự động che đậy, đây là bởi vì bọn chúng ý thức sinh ra cùng Tàng Kinh Tiên Các bên trong nguyên nhân a "

"Không, không đúng, một bộ phận có linh tính đại năng truyền thừa y bát cũng đồng dạng có thể qua lại tam thập tam thiên, chọn lựa ý truyền nhân, chính Quân Quy Tàng chính là như vậy."

"Bất kể như thế nào, trước từ thấp trọng thiên bắt đầu đi."

Cứ như vậy nghĩ đến đồng thời, Nhạc Bình Sinh ý thức chiếm cứ thẻ tre đã như là như lưu tinh rơi xuống, lặng yên không tiếng động hướng về thấp hơn trọng thiên mặc đi.

Hắn thu nạp Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân ký ức, Hồng Hoang Giới lực lượng văn minh thể hệ khung xương đã cơ bản thành hình, hắn hiện tại cần phải làm là từ đó cao cấp cấp độ trí tuệ tinh hoa bắt đầu, toàn diện tiến hành bổ sung!

Thứ hai mươi tám trọng... Thứ hai mươi lăm trọng... Tầng thứ hai mươi mốt!

Một mực đáp xuống tầng thứ hai mươi mốt thiên, Nhạc Bình Sinh mới dừng lại, quan sát đến cái này mênh mông vô tận Thái

Hoàng Ông Trọng Thiên.

Nơi xa, một đầu trước không thấy thủ, sau không thấy đuôi to lớn Hoàng Hà hư không treo, uốn lượn vô tận, giống như một đầu tập hợp vô tận sinh linh trước kia quá khứ sông dài vận mệnh, chảy xiết đến biển không còn về!

Mà đầu này to lớn đến tột đỉnh sông dài vận mệnh bên trong, ẩn ẩn nhìn thấy có từng đầu như du ngư pháp bảo, kinh quyển, thần tài tiên dược linh quang thỉnh thoảng thoáng hiện, Tạo Hóa Đạo các tu sĩ muốn lấy được những cơ duyên này, liền muốn tiến vào đầu này Thiên Hà bên trong, ngược dòng thẳng lên.

"Xem ra muốn hoàn toàn đem Tàng Kinh Tiên Các bên trong hết thảy một mẻ hốt gọn, còn muốn tránh cho bị Tàng Kinh Tiên Các quy tắc phát giác, phải hao phí tinh lực không thể coi thường."

"Nhưng là cũng may ngoại trừ văn tự tin tức loại cơ duyên bên ngoài, còn lại đồ vật đều đối ta vô dụng, có thể tiết kiệm không ít tâm lực."

"Còn có những cái kia đại năng chọn lựa truyền nhân truyền thừa y bát, mặc dù loại này tồn tại không nhiều, nhưng là tuyệt đối không thể bỏ qua. Nhưng là việc quan hệ Đạo Tôn cảnh đại năng, vẫn là chờ thân thần lớn mạnh về sau lại đi tìm kiếm bọn chúng."

"Thấp trọng thiên đối ta hoàn toàn vô dụng, như vậy thì từ cái này nhất trọng một đường hướng lên càn quét đi."

Sát na ở giữa, Nhạc Bình Sinh ý thức chiếm cứ thẻ tre như là như lưu tinh xẹt qua, xông về đầu này trùng trùng điệp điệp mênh mông sông lớn.

Phù phù!

Lao nhanh hét giận dữ Thiên Hà bên trong, không có huyết

nhục chi khu trói buộc, tại Nhạc Bình Sinh ý thức bảo vệ phía dưới, trúc Giản Phàm ở không có nhận đến hoặc nhiều hoặc ít ảnh hưởng, một đường ngược dòng thẳng lên, giống như là kẻ săn mồi đồng dạng hướng về Thiên Hà phía trên chìm chìm nổi nổi một chút xíu linh quang lao đi.

Phàm là kinh văn điển tịch ngọc giản một loại ghi chép tin tức tồn tại, lại bị ý thức của hắn khoảng cách gần quét hình mà qua về sau, trực tiếp tiến hành toàn bộ phục chế, lại bị ngoại giới Nhạc Bình Sinh đồng bộ tiếp thu.

Từng đạo tin tức tư liệu lấy lượng tử dây dưa phương thức thời gian thực truyền thâu, không chỉ là thẻ tre bên trong bộ phận này ý thức, ngoại giới trong động phủ Nhạc Bình Sinh thân thần tập hợp thể, cũng bắt đầu từng chút từng chút lớn mạnh.

...

Tạo Hóa Đạo, liên quan tới Quân Quy Tàng không thể tưởng tượng nổi siêu việt chính mình đã từng đỉnh phong ghi chép, leo lên đến đạo quân một cảnh xưa nay chưa từng có thứ ba mươi ba trọng thiên, đã hoàn toàn khuếch tán ra đến, đã dẫn phát một trận tiếp tục đến nay động đất, đại hải khiếu. Vô số đệ tử biết được tin tức này về sau đầu tiên phản ứng đều là không thể tin, nhiều mặt chứng thực về sau càng thêm nghẹn họng nhìn trân trối.

Một cái tu sĩ, đạo cơ bị hao tổn, cảnh giới rơi xuống, chẳng những không có không gượng dậy nổi, ngược lại còn siêu việt chính mình đỉnh phong, lại sáng tạo làm cho người theo không kịp huy hoàng, để tất cả lúc trước cười trên nỗi đau của người khác đạo quân môn rớt phá kính mắt.

Không ít đã từng không kiêng nể gì cả minh trào bóng tối phúng đạo quân trên mặt mũi đều mười phần không nhịn được, giống như là Quan Ngọc Luân loại này người càng là tranh thủ thời gian nhận lấy tông môn nhiệm vụ, ra ngoài không trở về,

phòng ngừa cùng Quân Quy Tàng đối mặt để tránh khó xử; mà giống như là Lục Tiêu Diêu, Thành Khuyết bọn hắn những cái này Quân Quy Tàng đáng tin người ủng hộ thì là một chút mở mày mở mặt, mỗi một ngày đều có nịnh nọt đệ tử hoặc sáng hoặc tối tới gần lấy lòng.

Về phần đạo tâm gần như vỡ vụn Hoa Vân Bách, Ôn Khê hai vị này đỉnh phong đạo quân, phảng phất không gượng dậy nổi, không còn có tin tức, cũng không có người lại đi chú ý.

Làm truyền xuống cái này chấn động cổ kim ghi chép chính chủ, Nhạc Bình Sinh lại tránh đi hết thảy ồn ào náo động, đã ở trong động phủ của mình bế quan gần nửa tháng , mặc cho ngoại giới là như thế nào oanh động cũng không hề lộ diện.

Tạo Hóa Đạo, độc thuộc về chính Quân Quy Tàng thủ tịch chân truyền đệ tử động thiên phúc địa bên trong, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi.

Gần đây nửa tháng đến nay, hắn ý thức một mực xa xa thông qua lượng tử dây dưa, lấy bị hắn xóa đi ý thức lấy thân thần đại thay thẻ tre thị giác càn quét tam thập tam thiên, từ tầng thứ hai mươi mốt thiên thẳng đến thứ ba mươi trọng thiên, những cái này không gian bên trong khó mà tính toán trí tuệ tinh hoa đều bị hắn từng chút từng chút tiếp thu, sau đó dung hội bản thân!

Sở dĩ hao phí thời gian lâu như vậy, là bởi vì mỗi một trọng thiên thiết lập cơ duyên khảo nghiệm đều không giống nhau, các loại cái gọi là cấm chế, trận pháp, thủ hộ tầng tầng lớp lớp, phức tạp dị thường, thay thế thẻ tre ý thức thân thần thực lực thủ đoạn quá mức có hạn, quá mức trắng trợn động tác sẽ bị phát giác dị thường đến, chỉ có thể từng chút từng chút phá giải.

Chính vì vậy, Nhạc Bình Sinh mới cơ hồ là mượn nhờ các loại yểm hộ, lấy một ngày bắt giữ phục chế nhất trọng thiên các loại kinh quyển điển tịch chậm chạp tiến độ quét sạch hết thảy tầng

mười.

Cũng may hắn cẩn thận chặt chẽ cũng không phải bắn tên không đích, cho tới nay Tàng Kinh Tiên Các đều bình tĩnh dị thường, vô luận là dạng gì tồn tại đều không có phát giác được Tàng Kinh Tiên Các tam thập tam thiên dạng này tuyệt mật cơ yếu chỗ, cũng chính là tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy vậy mà ẩn giấu một cái gan to bằng trời cường đạo.

Dù sao ai có thể muốn lấy được, một bộ sáng tác lấy cường đại tiên pháp thẻ tre, lại bị một người ý thức thay vào đó

Lượng lớn khổng lồ tin tức không gián đoạn thông qua lượng tử dây dưa thời gian thực truyền thâu đến ngoại giới, cái này hơn mười ngày đến nay, Tạo Hóa Đạo ức vạn năm trí tuệ tích lũy, có non nửa đều bị Nhạc Bình Sinh tôn này thân thần tập hợp thể thu nạp, ý thức của hắn lực lượng, suy tính lực, năng lực phân tích đều hiện lên bạo tạc thức tăng lên, gần nhất trực quan thể hiện chính là thân thần tập hợp thể tại trên bản chất lấy như bay tốc độ, vậy mà càng ngày càng tiếp cận bản tôn Lượng Tử thân xác!

Mặc dù vẫn như cũ xa xa không thể cùng Nhạc Bình Sinh hiện tại bản tôn so sánh, nhưng là thân thần tập hợp thể bản chất tại đại lượng hấp thu Tạo Hóa Đạo trí tuệ văn minh chiến thắng nuôi về sau, đã xuất hiện chất tăng lên, đã mười phần tiếp cận với tiến vào Chủ Thần không gian trước đó bản tôn thân thể, đồng thời còn tại lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ bay nhanh tăng trưởng, hướng về chân chính Lượng Tử thân xác phát triển!

Đây là tại Nhạc Bình Sinh còn chưa từng hoàn toàn đem Tàng Kinh Tiên Các tam thập tam thiên trí tuệ tích lũy đánh cắp, hơn nữa còn có thần bí khó lường Thiên Ngoại Thiên chưa từng tìm kiếm tình huống dưới.

Dựa theo khuynh hướng như thế, chỉ cần bảo trì dạng này văn minh trí tuệ tinh hoa cung cấp, tôn này thân thần thậm chí chân

chính lột xác thành Lượng Tử thân xác, cùng bản tôn bất phân cao thấp, không phân khác biệt, bản tôn liền phân ra thân, phân thân tức bản tôn!

"Quả là thế, chỉ cần cao thâm nhận biết cùng trí tuệ đầy đủ, chính là thân thần cũng có thể tiến hóa trở thành Lượng Tử thân xác!"

Ở vào trong vũ trụ ba cái cách xa nhau ức vạn năm ánh sáng, hoàn toàn hoàn toàn khác biệt thời không bên trong, Nhạc Bình Sinh bản tôn, Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân ba đạo thân ảnh trong mắt bỗng nhiên tách ra không gì so sánh nổi quang huy:

"Mà tiến hóa trở thành Lượng Tử thân xác thân thần, còn có thể tiếp tục phân hoá xuất thân thần, phóng xạ vạn giới, hút thêm văn minh khác trí tuệ tinh hoa, lại tiến hành tiến hóa! Kể từ đó, Lượng Tử thân xác phân liệt ức vạn, lấy vô tận trong vũ trụ văn minh trí tuệ tinh hoa vì tư lương, lặp đi lặp lại vô cùng tận vậy!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 712: Xích Dã Kim Tinh

Chương 712: Xích dã kim tinh

Vũ trụ mịt mờ, tinh hà sáng chói, băng lãnh tĩnh mịch, một đạo nhỏ bé đến nhỏ bé không thể nhận ra lưu quang tại cái này vô tận vũ trụ trống trải chân không liên tiếp nhảy vọt, hướng về một phương hướng nào đó đi về phía trước.

Cái này tự nhiên là Nhạc Bình Sinh bản tôn vẫn tại xuyên thẳng qua vũ trụ, hướng về mục tiêu tiến lên.

Trải qua hơn nửa tháng thời gian tiếp tục không ngừng đi đường, Lượng Tử thân xác so với siêu máy tính còn cường đại hơn khả năng tính toán tùy thời sửa đổi lấy hắn tiến lên lộ tuyến cùng mục tiêu tọa độ, khiến cho hắn tại lớn không thể đo đếm được vũ trụ vũ trụ cũng sẽ không lạc lối.

Giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh cách viên kia Khởi Nguyên Giới phát hiện không lâu, đang đứng ở khai thác trạng thái tư nguyên tinh đã mười phần tiếp cận.

Một bên cấp tốc tiến lên, Nhạc Bình Sinh cũng đồng bộ cảm giác được ở vào xa xôi thời không bên ngoài Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miễu Đạo Quân hai người kinh lịch.

Đến hôm nay, không chỉ là Quân Quy Tàng đã thành công đem tầng hai mươi mốt thiên trở lên đại bộ phận có giá trị công pháp, thần thông, bí thuật, tiên hiền tâm đắc các loại một hệ liệt trí tuệ

tinh hoa bỏ vào trong túi. Thành công đánh vào Thái Thượng Đạo Phiêu Miễu Đạo Quân cũng tại trải qua một loạt khúc nhạc dạo ngắn qua đi, đã bắt đầu tiến vào Thái Thượng Đạo chí cao truyền thừa chi địa hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp, bắt đầu đánh cắp cướp đoạt trong tháp các loại cơ duyên tạo hóa, dung nhập bản thân.

Cùng Tàng Kinh Tiên Các giống nhau, Thái Thượng Đạo hỗn độn Huyền Hoàng tháp cũng tụ tập Thái Thượng Đạo thành lập tới nay vô số trí tuệ tích lũy, trong đó nhằm vào môn nhân đệ tử truyền thừa khảo nghiệm cũng cùng tam thập tam thiên bên trong cơ bản giống nhau.

Bất quá Tàng Kinh Tiên Các có tam thập tam thiên, hỗn độn Huyền Hoàng tháp cũng chỉ có cửu trọng lâu, mà Phiêu Miễu Đạo Quân bản nhân đã từng leo lên kỷ lục cao nhất, cũng bất quá là Bát Trọng Lâu mà thôi. Mà Nhạc Bình Sinh tại lấy thân thần tiến vào leo lên qua đi, phát hiện cái này hỗn độn Huyền Hoàng tháp cùng Tàng Kinh Tiên Các tam thập tam thiên, đồng dạng có che giấu không gian, Đạo Tôn phía dưới không cách nào tiến vào.

Cái này cũng đại biểu cho giống như Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo cao thâm nhất trí tuệ tinh hoa cũng giấu ở trong đó!

Cũng không có leo lên đệ cửu trọng lâu dẫn phát cái gì oanh động, Phiêu Miễu Đạo Quân trên người thân thần dừng bước tại đệ Bát Trọng Lâu, lập lại chiêu cũ tại đệ Bát Trọng Lâu bên trong lưu lại ám thủ, lặng yên không tiếng động bắt đầu từng bước càn quét, đồng dạng bắt đầu tấn mãnh lớn mạnh.

Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân hai bộ phận này thân thần tập hợp thể nguyên bản tổng cộng là từ Nhạc Bình Sinh trên thân hơn bốn trăm tôn thân thần tạo thành, mà hơn nửa tháng lớn mạnh, tiến hóa, bây giờ bọn hắn đã trở thành hai cái phân biệt rõ ràng độc lập cá thể, lực lượng thủ đoạn xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, bản chất cũng chính từng bước hướng về

Nhạc Bình Sinh bản tôn thân thể phát triển tiến hóa, làm hắn cảm thấy mười phần kinh hỉ.

Một điểm nữa vượt quá Nhạc Bình Sinh dự liệu là, sống nhờ tại Quân Quy Tàng thân thể bên trong thân thần, cướp đoạt tiến độ rõ ràng so với Phiêu Miễu Đạo Quân trên người cái kia một tôn phải nhanh hơn không ít, nhưng là tại song phương tiến hóa tăng lên trình độ bên trên, cả hai lại tương xứng.

Nhạc Bình Sinh phát hiện, đây hết thảy nguyên do đều xuất hiện ở Phiêu Miễu thân thần tu tập 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 bên trên, từ thân thần nhập chủ tu tập về sau, môn công pháp này tiến độ có thể nói là tiến triển cực nhanh, so với Phiêu Miễu Đạo Quân bản nhân tiến hành tu hành tối thiểu lật ra một phen!

Phương diện này nói rõ 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 bộ này trực chỉ thiên đạo thánh nhân chi cảnh vô thượng pháp thần bí cường đại, cũng nói lượng tử thân thần bản thân như là lượng tử máy tính đồng dạng đặc tính cũng phù hợp cái gọi là thiên đạo vô tình, cho nên cả hai kết hợp phía dưới mới phát huy ra cực kỳ kinh người hiệu quả.

Mà cho đến trước mắt, cả hai chỗ thu tập được cao thâm nhất, đối bản tôn trợ giúp lớn nhất cũng chính là môn này vô thượng pháp. Bất quá tại Phiêu Miễu Đạo Quân linh hồn trong trí nhớ 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 cũng không hoàn chỉnh, đây là bởi vì chính Phiêu Miễu Đạo Quân thực lực có hạn, lĩnh hội không hoàn toàn duyên cớ. Hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp cũng tương tự có các loại có Linh Thần vật, Phiêu Miễu Đạo Quân 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 là nàng tại leo lên hỗn độn Huyền Hoàng tháp đệ thất trọng lâu thời điểm, dưới cơ duyên xảo hợp gặp phải một tòa vô cùng thần bí Vô Tự Ngọc Bích từ cao hơn trọng lâu buông xuống, Phiêu Miễu Đạo Quân cũng phúc chí tâm linh bắt lấy lần này cơ duyên, từ Vô Tự Ngọc Bích bên trên lĩnh hội đến nửa bộ 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】, cơ duyên tới

cũng nhanh đi cũng nhanh, còn không đợi nàng tiếp tục tham ngộ, Vô Tự Ngọc Bích liền phá không mà đi, không biết đi đâu một tầng lầu.

Mà chân chính ghi chép hoàn chỉnh 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 Vô Tự Ngọc Bích còn tại hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp , chờ đợi lấy Nhạc Bình Sinh thân thần suy nghĩ biện pháp bù đắp.

Dù vậy, vẻn vẹn từ xa xôi thời không biết được bộ này vô thượng pháp, Nhạc Bình Sinh bản tôn cũng có thu hoạch không nhỏ, tại đem cái này nửa bộ 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 dung nhập lĩnh hội về sau, Lượng Tử thân xác ý thức phép tính, kết cấu lại lần nữa xuất hiện một chút ưu hóa cùng điều chỉnh, càng thêm hướng tới hoàn thiện, hoàn mỹ.

Nếu như không phải lo lắng bị Tạo Hóa Đạo cao tầng nhìn ra đầu mối, Nhạc Bình Sinh thậm chí còn dự định để Quân Quy Tàng thể nội thân thần cũng tu luyện bộ này vô thượng pháp.

Ngoài ra, bởi vì khoảng cách thực sự quá mức xa xôi, lại thêm Quân Quy Tàng vẫn là Phiêu Miễu Đạo Quân hai người đạt được nhận biết tin tức mười phần khổng lồ, phức tạp nguyên nhân, ý thức lượng tử dây dưa đều không đủ lấy truyền thâu khổng lồ như thế tin tức, cho nên làm bản tôn Lượng Tử thân xác ngoại trừ mỗi thời mỗi khắc lực lượng tự sinh, tự phát tiến hóa tăng trưởng bên ngoài, cũng chưa từng xuất hiện cái gì biến hóa về chất.

Nhưng là đợi đến cái này hai tôn thân thần tập hợp thể trở về bản tôn thời điểm, tất nhiên sẽ cho bản tôn mang đến không cách nào tưởng tượng tiến hóa cùng tăng lên!

Bất quá Nhạc Bình Sinh phóng xạ vạn giới, dung hội chư thiên văn minh đúc thành bản thân kế hoạch còn tại áp dụng, còn cần cái này hai tôn thân thần tự thể nghiệm đi chấp hành, hắn tạm thời còn sẽ không thu về cái này hai tôn thân thần.

"Ừ"

Ngay tại đủ loại kế hoạch trục điều hiện lên lúc, tại tinh vũ ở giữa cực tốc xuyên thẳng qua Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, nhìn phía phía trước mênh mông thái hư:

"Hẳn là trước mặt."

Giờ này khắc này, vũ trụ tọa độ cùng chung quanh thiên thể tham chiếu đều nhắc nhở hắn, trải qua trải qua một tháng thái hư ngao du, hắn lập tức liền muốn đến viên kia Khởi Nguyên Giới thứ tám giới vực ngay tại khai thác tư nguyên tinh!

Một trăm vạn dặm, 1000 vạn dặm, năm ngàn vạn bên trong...

Thẳng đến mấy canh giờ về sau, tiếp tục tiến lên gần ức vạn dặm Nhạc Bình Sinh, rốt cục dừng động tác lại, ẩn nấp tại một mảnh hư không phiêu lưu vành đai thiên thạch về sau, hướng về phía trước một vùng tăm tối chân không nhìn lại.

Giờ này khắc này, hắn ánh mắt ở trong vô cùng rõ ràng chiếu vào một viên Xích Kim chi sắc khổng lồ thiên thể, trực quan cảm thụ bên trên, viên này thiên thể kích cỡ phải lớn Địa Cầu gần mười lần, mặt đất không biết từ chất liệu gì bao trùm tạo thành, vậy mà toàn thân tản mát ra một loại kim loại cảm nhận, thật giống như cái này lớn như vậy một khỏa tinh cầu toàn bộ đều là từ kim loại tạo thành.

Này tấm cảnh tượng mặc dù to lớn mà huyền bí, nhưng là Nhạc Bình Sinh tại vũ trụ thái hư bên trong đã một mình ngao du gần một tháng, các loại thiên kì bách quái, hùng kỳ tráng lệ thiên thể tinh thần đã kiến thức đến chết lặng, đương nhiên sẽ không có cái gì kinh dị phản ứng.

"Xem ra chính là nó."

Mặc dù viên này kim loại thiên thể nhìn qua giống như gần

ngay trước mắt, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại biết giữa hai bên tối thiểu còn có hơn trăm vạn dặm không gian khoảng cách.

Nhìn viên này thiên thể, Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực:

"Xích dã kim tinh..."

Xa xa quan sát một lát, ngay sau đó, Nhạc Bình Sinh thần quốc lĩnh vực mở ra, bao vây lấy cả người hắn co lại nhanh chóng, phảng phất hóa thành một hạt không chút nào thu hút bụi bặm vũ trụ, lặng yên không tiếng động hướng về xích dã kim tinh tới gần.

Xích dã kim tinh, thừa thãi các loại tính chất đặc dị mà cường đại kim loại, mà tinh thần lưỡng cực cùng sâu trong lòng đất thậm chí có liệt Huyền Kim, vạn năm trọng kim, cực tâm Thiết Mẫu... Dạng này mấy chục trên trăm loại thần tài đẳng cấp thần kim, thường thường dùng để rèn đúc chiến tranh cứ điểm động cơ, Hư Cảnh thậm chí hợp đạo đại năng thần binh pháp bảo. Chính là bởi vì như thế, viên này tư nguyên tinh mặc dù phát hiện muộn, nhưng lại có không thấp chiến lược địa vị. Từ mấy cái đấu thầu thành công cường đại thế gia phân chia khu vực, tại thứ tám nghị đình phái tới trấn tinh làm giám sát hạ tiến hành liên hợp khai thác.

Viên này tư nguyên tinh mặc dù chỗ vắng vẻ, nhưng là trên đó lại trú đóng các phe lực lượng. Trong đó có thể xác nhận là, vương giới nghị đình sai phái tới trấn tinh làm, tất nhiên là đã đạt đến hợp đạo cảnh giới đại năng, nếu không căn bản là không có cách tọa trấn nguyên một khỏa tư nguyên tinh.

Vượt ngang hơn ngàn tinh hệ Khởi Nguyên Giới bên trong, giống như vậy giá trị tương đối cao, có chiến lược địa vị tư nguyên tinh thường thường đều có các giới vực nghị đình trực tiếp cắt cử trấn tinh làm giám sát trấn thủ, trấn tinh làm thân phận địa vị mặc dù không bằng trấn thủ ở sinh mệnh tinh, hành chính tinh, từng cái cơ yếu trung tâm chỗ Tinh chủ, Vực Chủ cao, mà lại tư

nguyên tinh phần lớn đều hoàn cảnh ác liệt, không có sinh mệnh tồn tại, nhưng lại đồng dạng là chất béo phong phú mỹ soa.

Ngoại trừ buồn tẻ, chất béo phong phú bên ngoài, trấn tinh làm cùng này đối ứng chức trách chính là ứng đối tư nguyên tinh bên trên khả năng đến nguy hiểm. Cái này nguy hiểm ngoại trừ thiên tượng dị biến, Vẫn Tinh va chạm, lưu thoán tinh không sinh mạng thể bên ngoài, chủ yếu nhất chính là phòng bị các loại xuất quỷ nhập thần, giống như cá diếc sang sông đồng dạng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ! Mà Khởi Nguyên Giới chia cắt thành mười phần thập đại giới vực, càng là hoang vu mà chỗ vắng vẻ bên ngoài khu vực, càng có khả năng trở thành Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ nhạc viên!

Vũ trụ thật sự là quá mức uyên bác, cho dù là tại Khởi Nguyên Giới mạnh như vậy lực bàn tay sắt thống trị dưới, cường đạo loại này cổ lão chức nghiệp cũng không có tuyệt chủng. Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ đầu nguồn đã không thể thi, nhưng là trong đó năng nhân dị sĩ xuất hiện lớp lớp, bọn hắn đem phổ thông tàu vận tải gắng gượng cải tạo trở thành tính cơ động cực mạnh Hoang Vũ chiến hạm, tại trong vũ trụ mịt mờ bốn phía lưu thoán, chuyên chọn lực phòng ngự yếu kém từng cái tư nguyên tinh ra tay, mà lại đánh một thương liền đổi chỗ khác, trên cơ bản không có chính mình thường trú địa điểm, dù là tinh không quân viễn chinh chinh chiến vạn giới, thế không thể đỡ, đối với những cái này trơn trượt vô cùng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ đều đau đầu dị thường.

Mà tư nguyên tinh bên trên đóng quân trấn tinh làm, chủ yếu ứng đối chính là bọn hắn.

Lấy Nhạc Bình Sinh đã nắm giữ tin tức cùng tình báo, toàn bộ xích dã kim tinh chỉ có hai đầu cung cấp tàu vận tải xuất nhập đường thuỷ, một vào một ra, tất cả chứa đầy chiến hạm đều đường tắt lối ra, cũng là hắn cơ hội chỗ.

Đối với hiện tại hắn tới nói muốn lặng yên không tiếng động

ngồi bên trên một chiếc phổ phổ thông thông tàu vận tải không hề khó khăn.

Hắn hiện tại mặc dù không sợ Khởi Nguyên Giới hợp đạo đại năng, nhưng hắn nhưng cũng sẽ không gióng trống khua chiêng kinh động cái gọi là trấn tinh làm, để kế hoạch hoành thêm biến số.

Theo càng phát ra tiếp cận xích dã kim tinh, nó biểu tầng vũ trụ tình huống cũng liền càng phát rõ ràng, từ Nhạc Bình Sinh thị giác có thể rõ ràng quan sát được xích dã kim tinh chính phản hai mặt phân biệt có hai tôn điểm đen đồng dạng nhỏ bé, cơ hồ khó mà phát giác chiến tranh cứ điểm, trấn thủ phong tỏa vào hư không, đồng thời một cỗ không hiểu dò xét ba động phát tán mà ra, giám sát lấy hết thảy không gian ba động.

Hết thảy dò xét sóng ngắn đều bị thần quốc lĩnh vực lặng yên không tiếng động thu nạp, Nhạc Bình Sinh biến thành bụi bặm vũ trụ xa xa đánh giá cái này hai tổ mơ hồ có thể thấy được cứ điểm biên đội, đang đến gần bên trong dâng lên suy nghĩ:

"Những cái này, hẳn là vương giới nghị đình ngự vũ quân đội."

"Xem ra, tạm thời còn không có tàu vận tải cách cảng, còn phải lại chờ lâu đợi một trận."

Căn cứ Mông Đô, Bạch Yến Thăng trí nhớ của bọn hắn, ngự vũ quân đội cùng tinh không quân viễn chinh đồng dạng chỉ là một cái cách gọi, phân thuộc hệ thống khác biệt. Nếu như nói giống Thần Vũ quân dạng này tinh không quân viễn chinh là tung hoành tinh không kẻ khai thác, chinh phục giả, như vậy ngự vũ quân thì là duy trì đại cục quân phòng giữ, đóng quân tại từng cái cơ yếu chỗ. Nhưng là vô luận là tướng sĩ đãi ngộ, công huân tích lũy tốc độ, vẫn là các loại trang bị, chiến tranh tái cụ cấp cao trình độ, ngự vũ quân đều muốn so quân viễn chinh thấp hơn một bậc nửa bậc.

Vẻn vẹn từ ở bề ngoài đến xem, cái này hết thảy bốn tôn chiến tranh cứ điểm, vô luận là về mặt hình thể vẫn là cho người thị giác áp bách bên trên, đều không thể cùng Thần Vũ quân hồng cấp cứ điểm so sánh.

Nhận ra đóng quân quân đội căn nguyên, Nhạc Bình Sinh một đường phiêu lưu, bỏ qua gần ngay trước mắt cứ điểm biên đội, đột nhập bọn hắn ở cửa ra đường thuỷ thiết lập tuyến phong tỏa bên trong, lẳng lặng chờ đợi.

Rõ ràng có một cái so sánh hợp đạo đại năng tồn tại ngay tại dưới mí mắt, cái này một mặt hai tôn chiến tranh cứ điểm đều giống như mù lòa, không phản ứng chút nào.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 713: Chen Chúc Mà Tới!

Chương 713: Chen chúc mà tới!

Vũ trụ mịt mờ, đen kịt một màu bên trong ánh sao lấp lánh, Nhạc Bình Sinh ngụy trang bụi bặm vũ trụ cứ như vậy lặng yên không tiếng động trong hư không chờ đợi.

"Lực hút ước chừng là bình thường sinh mệnh hành tinh gấp mười, không có đủ sinh mệnh đản sinh điều kiện."

"Thủy phân tử mỏng manh, không có thể lỏng nước tồn tại, cũng không thích hợp sinh mệnh sinh tồn."

"Ừm nơi đó chính là tàu vận tải tập trung tiến hành kiểm duyệt ly cảng "

Bây giờ Nhạc Bình Sinh quan trắc thủ đoạn sớm đã thoát ly ánh mắt cùng tâm thần quét hình dạng này nguyên thủy phạm trù, mà là trực tiếp lợi dụng khác biệt không gian bên trên hai cái hoặc là hai cái hệ thống hạt cơ bản lẫn nhau can thiệp ảnh hưởng, để mà quan sát truyền lại tin tức, loại này lượng tử dây dưa phương thức chính là hợp đạo đại năng đều không thể cảm thấy, chiến tranh cứ điểm dò xét sóng ngắn tự nhiên cũng không có khả năng có chỗ phát hiện.

Trải qua một phen tỉ mỉ cảm ứng cùng quan sát, Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt, lớn như vậy một cái xích dã kim tinh mặt ngoài không có bất kỳ cái gì sinh mệnh dấu hiệu, loáng thoáng có

thể nhìn thấy tinh cầu mặt ngoài nào đó một chỗ có cùng loại lơ lửng cảng đồng dạng khổng lồ căn cứ tồn tại, từng chiếc từng chiếc nhìn từ xa như là hạt bụi nhỏ kích cỡ tương đương, mắt thường khó gặp tàu vận tải chỉnh tề cập bến, chuẩn bị lái rời.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái gọi là Trấn Tinh sứ nên liền tọa trấn ở mảnh này ly cảng bên trong.

Mà ngoại trừ chỗ này chờ đợi kiểm duyệt lơ lửng cảng bên ngoài, toàn bộ tinh cầu bên trên không còn có bất luận kẻ nào công kiến trúc, hoàn toàn tĩnh mịch.

Đây là bởi vì xích dã kim tinh sinh tồn hoàn cảnh hiểm ác dị thường, người bình thường dù cho có siêu huyền trang bị phụ trợ cũng vô pháp lâu dài sống sót, cho nên ở chỗ này xử lí khai thác công tác đều là một chút nô lệ, tù phạm một loại nhân vật, còn có chính là tinh không quân viễn chinh tại chinh chiến từng cái sinh mệnh tinh quá trình bên trong bắt sinh mệnh có trí tuệ, bán cho những thế gia này, tông môn, mặc kệ chết hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ không có lòng người đau.

Trong nháy mắt y theo các loại vật tham chiếu, Nhạc Bình Sinh đã tính toán ra đến ly cảng bên trong, từng chiếc từng chiếc tàu vận tải mười phần tiểu xảo, chiều dài đều tại hơn trăm trượng khoảng chừng. Nên là từ bỏ phần lớn vũ trụ năng lực tác chiến cùng cắt giảm cái khác một số phương diện công dụng, mới đưa thể tích thu nhỏ đến cái phạm vi này.

Bất quá đã chính là như thế, những cái này tàu vận tải tại không gian nhảy vọt xuyên thẳng qua bên trên năng lực vẫn là xa xa không cách nào cùng quân dụng chiến tranh cứ điểm so sánh.

"Không biết những cái này tàu vận tải đều là lái về phía phương nào "

Tại nhìn thấy mảnh này bến cảng căn cứ về sau và mấy chục

trên trăm chiếc tàu vận tải về sau, Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, sau đó, hắn người khoác thần quốc lĩnh vực, lặng yên không tiếng động rơi xuống phía dưới

"Nhanh lên, nhanh lên, các ngươi những cái này heo!"

Mênh mông vùng bỏ hoang bên trong vùng bình nguyên, một tòa cự đại cửa nhà kho, từng cái thân mang chiến đấu võ trang, đem ngoại trừ bộ mặt bên ngoài bao khỏa nghiêm nghiêm thật thật cao lớn võ giả cầm trong tay trường tiên, tại lốp bốp quật bên trong giận dữ hét:

"Các ngươi muốn để Trấn Tinh sứ đại nhân lãng phí thời gian quý giá, đến chờ đợi các ngươi những cái này thấp hèn mặt hàng a!"

Ở trước mặt của hắn, là từng đội từng đội hình dáng tướng mạo đặc dị, thân mang rách nát không chịu nổi bọc thép nhân hình sinh vật, ngay tại chật vật hướng tàu vận tải bên trên vận chuyển lấy từng tòa như ngọn núi kích cỡ khoáng thạch chồng chất.

Sở dĩ đem những sinh mạng này gọi sinh vật hình người, là bởi vì những cái này nô lệ từng cái tại thân thể đặc thù bên trên đều cùng nhân loại giống như, nhưng là có mặt xanh nanh vàng, thân cao một trượng, giống như một cái tiểu cự nhân đồng dạng; có thì là lông tóc nồng đậm, tai dài răng nanh, như là vừa mới khai hóa Dã Thú; còn có thì là mặc dù cùng nhân dạng tướng mạo gần, nhưng là làn da xanh thẳm, đầy người lân phiến, mười phần dọa người.

Một bên giám sát đồng dạng nam tử trong miệng hô hô uống một chút, không lưu tình chút nào chửi ầm lên, trong tay trường tiên cũng thỉnh thoảng rơi vào một cái nào đó nô lệ trên thân, để bị quất người phát ra từng tiếng ngột ngạt mà đè nén gào lên đau đớn âm thanh.

Những cái này nô lệ đều ánh mắt chết lặng, cắn răng nhẫn trông coi, giống như là đã mất đi linh hồn, không có bất kỳ cái gì phản kháng biểu hiện, thậm chí trong mắt ngay cả oán hận sắc thái đều đánh mất.

Mà liền tại một bên cách đó không xa, một nam một nữ thân mang tinh xảo mà lộng lẫy chiến đấu võ trang, tại mấy tên hộ vệ vây quanh dưới, mặt lộ vẻ vẻ không đành lòng, đánh giá đây hết thảy.

Thông qua hơi mờ mặt nạ có thể nhìn thấy, một nam một nữ này tuổi tác cũng không lớn, thiếu nữ dung mạo Ôn Uyển thanh lệ, như là không cốc u lan, một cái khác thiếu niên khuôn mặt tuấn tú mà non nớt, hai người khí chất, dung mạo nhìn qua mười phần gần,

Hiển nhiên là một đôi tỷ đệ.

Trong đó thanh tú thiếu niên do dự hướng một bên thiếu nữ nói: "Tỷ tỷ, bọn hắn đều phải để lại ở chỗ này sao "

Xuyên thấu qua chiến đấu võ trang mặt nạ, có thể mơ hồ thấy thiếu nữ thần sắc cũng do dự một chút, sau đó nhẹ nhàng thở dài một hơi nói:

"Đệ đệ, mẫu thân đại nhân vì làm thành cái này một cuộc làm ăn đã sứt đầu mẻ trán, chúng ta không nên lại cho nàng làm loạn thêm."

Tại phía sau hai người hộ vệ đội bên trong, cầm đầu võ giả lắc đầu nói:

"Hai vị tiểu chủ, các ngươi đồng tình cùng thương hại chỉ sợ là dùng nhầm chỗ, không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác, những cái này dị tộc trên tay nhiễm nhân tộc máu tươi không biết bao nhiêu, các ngươi nhìn thấy chịu nhục, kính cẩn nghe theo chỉ

là giả tượng mà thôi, một khi có cơ hội tránh ra bộ trên người bọn hắn gông xiềng "

Hắn nở nụ cười gằn, không có tiếp tục lại nói.

Hắn hai vị này tiểu chủ cái gì cũng tốt, ấm lương khiêm cung, hình dạng, thiên phú, tư chất mọi thứ đều là thượng thừa, duy chỉ có tính tình lại có chút nguội mềm yếu, đồng tình tâm tràn lan, cùng vị kia lôi lệ phong hành nữ chủ nhân khác nhau rất lớn, không có một tơ một hào kế thừa đến cổ tay của nàng.

Bất quá sở dĩ có thể như vậy vẫn là hai vị tiểu chủ cha đẻ chết yểu, mà chủ mẫu lâu dài bên ngoài, không có tinh lực bận tâm, lúc này mới sáng tạo ra bọn hắn như thế tính cách.

"Biết Dư thúc."

Cái này một đôi tỷ đệ liếc nhau một cái, im lặng im lặng.

Sau một lát, cuối cùng một chiếc tàu vận tải trang bị hoàn tất.

"Xem ra vừa vặn."

Đúng lúc này, khác một bên, từ một tòa to lớn trong đại điện từng đạo bóng người hướng về phía này bay lượn mà đến, cầm đầu chính là cả người tư cao gầy yểu điệu, thân mang thiếp thân võ trang đem đường cong hiện ra phát huy vô cùng tinh tế lãnh diễm nữ tử, lôi lệ phong hành suất lĩnh một đám hộ vệ đáp xuống đất, cố phán sinh tư:

"Trấn Tinh sứ đại nhân thông hành văn kiện đã nắm bắt tới tay, chúng ta chuẩn bị xuất phát!"

Được xưng Dư thúc, tựa hồ rất có địa vị người võ giả kia đến gần nữ tử này, thấp giọng truyền âm nói: "Chủ mẫu, vị này Trấn Tinh sứ đại nhân "

"Trở về lại nói."

Lãnh diễm nữ tử bất động thanh sắc quay đầu, hướng thiếu nam thiếu nữ ngoắc, trong mắt ẩn hiện vẻ ôn nhu nói:

"Tình Nguyệt, Hạo Nhiên, chúng ta đi."

Sau đó một đoàn người trùng trùng điệp điệp leo lên tàu vận tải.

Mà ai cũng không có chú ý tới khi tiến vào cửa khoang trước đó, rơi vào sau cùng một gã hộ vệ thân thể nhỏ bé không thể nhận ra trì trệ một chút, theo trước khôi phục bình thường, tiến vào cửa khoang bên trong.

Sau một lát, hết thảy năm chiếc tàu vận tải chậm rãi lơ lửng mà lên, nhanh chóng cách rời bến cảng, tại đưa ra cái gọi là thông hành văn kiện sau thành công thông qua được vũ trụ đường thuỷ phía trên hai tòa chiến tranh cứ điểm thiết lập cửa ải.

Ngay sau đó, ầm vang bị chấn động, hết thảy năm chiếc tàu vận tải đã bắt đầu không gian khiêu dược, liên tiếp biến mất tại thái hư bên trong, chỉ để lại to như vậy một viên xích dã kim tinh xoay chầm chậm lấy

Hơn mười vạn năm ánh sáng bên ngoài, trống trải tĩnh mịch thái hư bên trong.

Ông.

Một cỗ cuồng mãnh ba động nhộn nhạo lên, ngay sau đó năm chiếc tuần tự từ trong hư không tung người ra.

"Báo cáo chủ mẫu đại nhân, lần thứ nhất nhảy vọt hoàn thành, dự tính sau hai canh giờ tiến hành lần thứ hai nhảy vọt!"

Cầm đầu tàu vận tải, một gian xa hoa mà rộng lớn trong đại

sảnh, thông báo tiếng vang lên.

Bưng cầm đầu tòa Khúc Dĩ Yên nhẹ nhàng khoát tay áo.

Trước mặt của nàng, Dư thúc, còn có nàng một đôi nhi nữ khúc Hạo Nhiên, khúc Tình Nguyệt, cùng được xưng Dư thúc hộ vệ.

Mỗi một lần không gian khiêu dược cần tốn hao năng lượng là khó có thể tưởng tượng to lớn, cho dù là phổ thông chiến tranh cứ điểm đều không thể tiến hành tính liên tục khoảng cách dài nhảy vọt, lại càng không cần phải nói thua xa cùng chiến tranh cứ điểm tàu vận tải. Lần này vượt qua hơn mười vạn năm ánh sáng khoảng cách đã bị tàu vận tải năng lượng tiêu hao, động cơ phụ tải đạt tới cực hạn, nhất định phải trải qua hơn canh giờ làm lạnh bổ sung năng lượng mới có thể tiếp tục tiến hành không gian khiêu dược.

Năm chiếc tàu vận tải tề đầu tịnh tiến, tại vũ trụ thái hư bên trong lấy bình thường tốc độ một bên hành sử, một bên làm lạnh bổ sung năng lượng, mà Khúc Dĩ Yên tố thủ lại chống đỡ xinh đẹp oai hùng khuôn mặt, lạnh lùng nói:

"Xích dã kim tinh Trấn Tinh sứ, khẩu vị là càng lúc càng lớn, sợ rằng chúng ta lần này chọn mua là trực thuộc tại Địch gia danh nghĩa, vẫn là tổn thất không ít."

Được xưng Dư thúc trung niên hộ vệ nhíu mày: "Trấn Tinh sứ đường đường một cái hợp đạo cảnh giới đại năng, vậy mà hạ mình, ngay cả dạng này cực nhỏ lợi nhỏ đều không buông tha "

Khúc Dĩ Yên lắc đầu, sắc mặt có chút không dễ nhìn:

"Trấn Tinh sứ bản nhân ta căn bản cũng không có nhìn thấy, chủ yếu là những cái kia tiểu quỷ khó chơi. Bất quá hiển nhiên cũng là đạt được Trấn Tinh sứ thụ ý, nếu không sẽ không như thế không kiêng nể gì cả."

Dư thúc thở dài một hơi: "Đường đường một vị hợp đạo đại năng, vậy mà như thế bè lũ xu nịnh, thật sự là để cho người ta rớt phá kính mắt "

Trên chỗ ngồi, khúc Hạo Nhiên trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một loại khó mà tin được biểu lộ: "Mẫu thân, hợp đạo đại năng vậy. Vậy"

Khởi Nguyên Giới bên trong võ giả tu sĩ đến điểm báo mà tính, Luyện Hư cảnh giới Võ Thánh đặt ở tuyệt đại đa số sinh mệnh hành tinh phía trên liền đã có thể xưng hùng, trở thành chúa tể một phương, tại trong lòng của bọn hắn, thọ qua mười vạn năm, hùng bá tinh không Hợp Đạo Cảnh võ giả là hoàn toàn xứng đáng võ đạo đại năng, nghiêm nghị thần thánh, ức vạn người kính ngưỡng, chính là những cái này đưa tay có thể bắt tinh cầm tháng đại năng sống lưng, mới chống đỡ lên to như vậy một cái Khởi Nguyên Giới!

Mà khó được có cơ hội tiếp xúc gần gũi dưới, cái gọi là hợp đạo đại năng lại giống như là chợ búa thương nhân đồng dạng sai sử thủ hạ cật nã tạp yếu, trung gian kiếm lời túi tiền riêng, để hắn đối cái gọi là hợp đạo đại năng thần bí, kính sợ triệt để vỡ vụn.

Khúc Dĩ Yên cười lạnh nói:

"Hạo Nhiên, không chắc chắn những cái này cái gọi là Trấn Tinh sứ vị trí bày quá cao, theo ta được biết phàm là bị đày đi đến dạng này hoang vu cương vực trấn thủ hợp đạo cảnh giới đại năng, không phải đấu tranh bên trong từ đầu đến đuôi kẻ thất bại, chính là mắt thấy không có hi vọng, mượn nhờ ngoại lực hoặc là cái gì khác thủ đoạn cưỡng ép tăng lên tới hợp đạo cảnh giới ngụy đại năng, xích dã kim tinh bên trên Trấn Tinh sứ có thể như thế bỏ đi da mặt hiển nhiên là thuộc về loại này, cùng chân chính Tinh chủ, quân chủ, Vực Chủ dạng này chân chính hợp đạo cường giả căn bản không cách nào so sánh được."

Dư thúc cũng ở một bên cười nói: "Thiếu chủ, ngươi yên tâm đi, chủ mẫu chuyến này không có uổng phí chạy, chỉ cần chúng ta thuận lợi đến, ngươi cùng tiểu thư bái tại vị kia môn hạ có thể nói là ván đã đóng thuyền, đến lúc đó chủ mẫu cũng có thể nhẹ nhõm một chút, thậm chí dính các ngươi tỷ đệ hết."

Khúc Hạo Nhiên khẩn trương nói: "Thả, yên tâm đi mẫu thân đại nhân, ta nhất định sẽ không cho ngươi mất mặt!"

Khúc tinh Nguyệt Nhu tiếng nói: "Mẫu thân , chờ đến ta cùng Hạo Nhiên bái nhập vị đại nhân kia môn hạ, ngươi cũng không cần khổ cực như vậy."

Khúc Dĩ Yên vui mừng gật đầu, tách ra một tia lúm đồng tiền.

Mặc dù một mực đối với mình này đôi nhi nữ quá nhu hòa dịu dàng ngoan ngoãn tính cách có chút bất mãn, lo lắng bọn hắn căn bản là không có cách thích ứng thế giới tàn khốc này, nhưng là truy cứu nguyên nhân tạo thành đây hết thảy chính là mình, mà đôi này tỷ đệ không thảm tạp bất luận cái gì hiệu quả và lợi ích thuần chân cùng ôn nhu cũng là nàng trải qua các loại ngươi lừa ta gạt, hắc ám thế đạo sau duy nhất an ủi.

"Báo cáo chủ mẫu, phía trước phát hiện "

Đúng lúc này, bình tĩnh đột nhiên bị đánh phá, báo động thê lương vang lên:

"Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ, là Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ! Địch tập! Địch tập!"

Chuyện gì xảy ra!

Khúc Dĩ Yên, Dư thúc sắc mặt đột biến, bỗng nhiên đứng dậy, khúc Tình Nguyệt, khúc Hạo Nhiên cái này một đôi tỷ đệ lập tức khuôn mặt nhỏ trắng bệch.

Toàn bộ đại sảnh tứ phía bóng loáng trên vách tường, đột nhiên hóa thành màn hình, vừa vặn hiện ra tàu vận tải bốn bề vũ trụ tình huống, mà Khúc Dĩ Yên lập tức liền phát hiện xa xôi phương hướng bên trên, từng chiếc từng chiếc chiều cao hơn trăm trượng, tạo hình dữ tợn, giống như sắt thép quái thú đồng dạng chiến hạm từ hắc ám trong vũ trụ vây kín mà đến, sắp tàn sát bọn hắn những cái này dê đợi làm thịt!

"Đáng chết!"

Khúc Dĩ Yên đôi mắt đẹp hàm sát, nghiêm nghị nói:

"Nơi này làm sao lại có Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ! Có phản đồ tiết lộ vũ trụ của chúng ta tọa độ!"

Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ cùng cằn cỗi hoang vu tinh vực bốn phía lưu thoán gây án, ưa thích dùng nhất giương đông kích tây phương thức cướp sạch từng cái tư nguyên tinh hay là vận chuyển trung chuyển tinh bên trên cất vào kho vật tư, mà lui tới tại tinh tế ở giữa các chi hạm đội gặp lại cũng không nhiều.

Đó cũng không phải Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ không nghĩ cướp sạch những cái này hạm đội chuyển vận, mà là hạm đội chuyển vận thường thường vừa mới lái vào vũ trụ tầng về sau liền trực tiếp phát động không gian khiêu dược, giống như là rồng về biển lớn, không biết đối phương nhảy vọt tọa độ , mặc cho Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ lại như thế nào thần thông quảng đại cũng không thể truy tung đến đối phương.

Mà bây giờ, trong điện quang hỏa thạch, Khúc Dĩ Yên liền ý thức được tất nhiên là vị trí của bọn hắn bị chính mình nội bộ một cái nào đó phản đồ tiết lộ, này mới khiến bọn này Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ như là đã hỏi tới huyết tinh vị đạo cá mập đồng dạng vây kín mà tới!

Chỉ một thoáng, Khúc Dĩ Yên liền làm ra tráng sĩ chặt tay quyết

định, thông qua trong đại sảnh khẩn cấp đưa tin trang bị hướng còn lại bốn chiếc tàu vận tải nghiêm nghị nói: "Các đơn vị, tứ tán phá vây, tứ tán phá vây!"

Cái này năm chiếc tàu vận tải phía trên hàng hóa tập hợp, chính là nàng toàn bộ thân gia, nhưng là hiện tại nàng cũng đã không cố được nhiều như vậy, nếu như không tứ tán phá vây phân tán những cái này Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ lực lượng, như vậy nàng và mình nhi nữ có thể bình yên chạy thoát tỉ lệ đồng đẳng với số không!

Khúc Dĩ Yên căn bản không có nghĩ tới chính diện nghênh chiến, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ, cùng hung cực ác, lai lịch bí ẩn, liền ngay cả quét sạch tinh không các chi quân viễn chinh đều đối đầu đau nhức dị thường, từng có người suy đoán Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ bên trong thậm chí tồn tại hợp đạo cảnh giới đại năng, mà bọn hắn lấy dạng này chiến tranh vụ trũ năng lực như thế yếu kém tàu vận tải đối đầu đối phương cường hoành chiến tranh hạm, hạ tràng không cần nói cũng biết.

Nếu như bị này một đám hoang dã đạo tặc vũ trụ bắt sống, như vậy có khả năng nhất hạ tràng chính là người phản kháng hết thảy bị giết chết, nam nhân trở thành nô lệ bị buôn bán, mà nữ nhân biến thành từ đầu đến đuôi đồ chơi, hạ tràng vô cùng thê thảm!

Theo Khúc Dĩ Yên mệnh lệnh được đưa ra, đối diện Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ cũng càng ngày càng tiếp cận, phòng điều khiển bên trong, từng người từng người vệ sĩ cái trán đầy mồ hôi, mặt mũi tràn đầy vẻ hoảng sợ, đã loạn thành hỗn loạn.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ! "

"Nhanh nhanh nhanh! Không cần nói nhảm muốn bao nhiêu nói, không muốn trở thành nô lệ liền động cơ toàn bộ triển khai rời đi cái này!"

"Mau a! Cho ta mau a!"

Mà trong hỗn loạn, một không chút nào thu hút giáp sĩ lại trái với lẽ thường bình tĩnh đứng ở cửa sổ một góc, trong mắt biển sao phun trào, nhìn qua trong hư không tối tăm chen chúc mà tới từng chiếc từng chiếc đạo tặc vũ trụ chiến hạm, thấp giọng cười nói:

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 714: Giống Như Đã Từng Quen Biết

Chương 714: Giống như đã từng quen biết

Oanh! Oanh! Oanh!

Cấp tốc tới gần thiên la địa võng bên trong, năm chiếc tàu vận tải phần đuôi phun ra ra dữ dằn ánh sáng nhạt, vạch phá đen nhánh vũ trụ thái hư, phân biệt hướng về phương hướng khác nhau trốn bán sống bán chết.

Cầm đầu tàu vận tải bên trong, khúc Tình Nguyệt, khúc Hạo Nhiên cái này một đôi tiểu thư đệ đã sợ đến là khuôn mặt nhỏ trắng bệch, khí quyển không dám thở, làm tỷ tỷ khúc Tình Nguyệt lại cố tự trấn định nắm chặt khúc Hạo Nhiên tay, gấp che miệng của mình nhịn được kêu sợ hãi.

"Nhanh, mau!"

Tạm thời không để ý tới chính mình cái này một đôi nhi nữ, Khúc Dĩ Yên cùng Dư thúc sắc mặt xanh xám, nhìn chòng chọc vào trên màn hình chặn đường thiên la địa võng, một cỗ cực kỳ bầu không khí ngột ngạt tràn ngập đại sảnh.

Khúc Dĩ Yên mấy trăm năm khoảng chừng bên trong đều tại tinh tế ở giữa bôn ba qua lại, chưa từng có tao ngộ qua Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ, hết lần này tới lần khác lần này đối với nàng mà nói vô cùng trọng yếu hành thương lại đụng phải.

Hai người bọn họ mặc dù thân là gần đỉnh phong Hư Cảnh Võ Thánh, là chi đội ngũ này bên trong cao thủ số một số hai, nhưng lại trên cơ bản không có ích lợi gì võ chỗ. Không có tấn thăng hợp đạo trước đó, cho dù là Hư Cảnh Võ Thánh lực lượng cá nhân tại tinh vực tiêu chuẩn bên trên tác dụng trong chiến tranh cũng mười phần có hạn, lại thêm phe mình tái cụ đều là bỏ đại bộ phận trang phục chiến đấu phối tàu vận tải, căn bản cũng không có thể là cùng hung cực ác Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ đối thủ, ngoại trừ trốn bên ngoài không còn cách nào khác.

Bọn hắn cũng căn bản không cách nào rời đi tái cụ. Dạng này mênh mông bát ngát hoang vu trong vũ trụ, rời đi tái cụ hậu quả khó mà lường được, một khi tái cụ tổn hại, coi như may mắn trốn khỏi cái này quần tinh trộm đuổi bắt, cũng sẽ triệt để lạc lối tại mảnh này tinh thần đại hải bên trong, lấy vũ trụ uyên bác bát ngát, võ giả chính là cô độc phiêu lưu vạn năm cũng chưa chắc có thể tìm kiếm được một viên thích hợp sinh tồn hành tinh, chỉ có thể ở thái hư bên trong cô độc đến già chết.

Lại càng không cần phải nói Khúc Dĩ Yên còn có một đôi tuyệt đối không thể bỏ qua nhi nữ, bọn hắn bất quá là võ đạo gia cảnh giới mà thôi, càng thêm phá hỏng khác chạy trốn con đường.

Nhưng mà Khúc Dĩ Yên tráng sĩ chặt tay chỉ là mong muốn đơn phương, trong hư không vũ trụ bốn phương tám hướng vây kín mà đến Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ hiển nhiên muốn một mẻ hốt gọn. Mà giờ khắc này nhìn thấy nhập lưới con mồi muốn chạy đi, lập tức liền triển khai cuồng bạo tiến công.

Bọn hắn lựa chọn thời cơ đúng lúc là tàu vận tải vừa mới tiến hành xong không gian khiêu dược, không cách nào tiến hành lần nữa nhảy vọt lỗ hổng, thời cơ tạp vừa vặn, vây kín mà đến trên đường là vì không quá sớm đánh cỏ động rắn mới không có phát động thế công, mà bây giờ con mồi vậy mà vọng tưởng chạy trốn, chính là thu hoạch thời điểm!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Ngay tại năm chiếc tàu vận tải ý đồ phá vòng vây thời khắc, bốn phương tám hướng phía trên, từng đạo rộng lớn dữ dằn cột sáng từ Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ chiến hạm thủ bưng phun ra mà ra, giăng khắp nơi, chiếu sáng hư không!

Hàng trăm hàng ngàn đạo rộng lớn năng lượng ánh sáng đả kích đều đạt đến á quang nhanh, cơ hồ tại bắn ra một cái kia sát na liền chuẩn xác trong số mệnh năm chiếc ở vào phương vị khác nhau tàu vận tải quanh thân hư không, quang vũ giữa trời bạo liệt văng khắp nơi, bao phủ mảng lớn hư không!

Oanh long long long ——

Chỉ một thoáng, mỗi một chiếc trốn bán sống bán chết tàu vận tải bốn phía phương viên trăm dặm hư không như là sôi trào nước sôi đồng dạng kịch liệt sôi trào, tầng tầng lớp lớp sóng chấn động xung kích giống như ngàn vạn lướt sóng từng đợt từng đợt hung hăng cọ rửa đang chạy trốn tàu vận tải lên!

Chỉ một thoáng, từng cái như là mũi tên nhọn xuyên thẳng qua phá vòng vây tàu vận tải lập tức đã hết đà, phảng phất cuồng phong sóng lớn một chiếc lá lục bình, mãnh liệt phiêu diêu.

"Cảnh cáo, cảnh cáo! Thân hạm ngay tại gặp cộng hưởng sóng xung kích!"

"Số một động cơ mất đi hiệu lực! Số bốn khí áp khoang thuyền vỡ tan!"

"Cảnh cáo, năng lượng thuẫn phòng ngự cường độ: 80%, 50%, 30%!"

Từng đạo gấp rút mà vạn phần hoảng sợ tiếng báo cáo liên tiếp không ngừng tại Khúc Dĩ Yên bên tai quanh quẩn, đến từ bốn phương tám hướng công kích chặn đường phía dưới, cái này năm

chiếc tàu vận tải chỉ một thoáng đều giống như bị mạng nhện dính trụ con muỗi, tại từng lớp từng lớp mãnh liệt tới cực điểm hư không cộng hưởng sóng trùng kích vào run rẩy phiêu diêu, ngay cả tự vệ đều thành hi vọng xa vời, lại càng không cần phải nói là phá vây mà ra.

"Chấn sáng khóa không pháo! Hỗn trướng! Hỗn trướng!"

Khúc Dĩ Yên sắc mặt tái xanh, thông qua màn hình nhìn xem bốn phương tám hướng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ, ánh mắt tuyệt vọng, trong lòng dâng lên một loại thật sâu cảm giác bất lực. Đối phương chuẩn bị thực sự quá mức đầy đủ, bày ra thiên la địa võng dùng để đối phó phe mình cái này mấy chiếc tàu vận tải thực sự lại nhẹ nhõm bất quá,

Mà hoàn toàn không nghĩ tới phe mình đặt chân tọa độ sẽ gặp phải tiết lộ, bọn hắn đã là lên trời không đường, xuống đất không cửa!

Hơn mười chiếc Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ chiến hạm bày ra thiên la địa võng bắt đầu từ từ nắm chặt, phong tỏa hết thảy khả năng, cũng sẽ tại trong hư không kịch liệt phiêu diêu năm chiếc tàu vận tải chạy tới cùng một chỗ.

"Chủ mẫu, làm sao bây giờ! "

"Lão tử chính là cận kề cái chết cũng không vì nô, cùng đám này tạp toái môn liều mạng!"

"Đúng, cùng bọn hắn liều mạng, giết một cái đủ vốn, giết hai cái là kiếm! Chủ mẫu, hạ mệnh lệnh đi!"

"Trừ phi đạp trên thi thể của chúng ta, bằng không bọn hắn không nên nghĩ tiếp cận chủ mẫu!"

Khúc Dĩ Yên cái này một chiếc tàu vận tải bên trên mang theo hộ vệ đại bộ phận đều là chính mình tử trung, độ trung thành

tuyệt đối đáng tin, từng cái lập tức huyết dũng sục sôi, rống giận.

"Chủ mẫu, còn có cơ hội!"

Hiểm ác như vậy tình huống dưới, Dư thúc minh bạch bây giờ đã là nghìn cân treo sợi tóc, một cái sơ sẩy ở đây tất cả mọi người sẽ rơi vào cái hoặc thân tử hồn diệt, hoặc làm nô vì lệ hạ tràng, tang thương gương mặt thần sắc nhiều lần biến ảo, nghiêm nghị nói:

"Vì kế hoạch hôm nay chỉ có bỏ xe giữ tướng, bỏ qua cái khác bốn chiếc tàu vận tải, lấy tự bạo vì uy hiếp cùng đối phương đàm phán, chỉ có như vậy mới có một chút hi vọng sống!"

Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ xuất quỷ nhập thần, cùng hung cực ác, dạng này uy hiếp có hiệu quả hay không ai cũng không biết, nhưng đã đến dạng này hoàn cảnh đã không có biện pháp tốt hơn.

Khúc Dĩ Yên hiển nhiên cũng minh bạch điểm này, nàng hít một hơi thật sâu, trở lại nhìn một cái sau lưng kinh hoảng không thôi lại cố tự trấn định không có phát ra tiếng nhi nữ.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một cái uể oải, mang theo trêu chọc tính chất ý chí ba động quét sạch hư không, cũng bị Khúc Dĩ Yên chỗ tàu vận tải chỗ tiếp thu:

"Thế nào, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, các ngươi hiện tại còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại a "

Chỉ gặp vũ trụ thái hư bên trong, hơn mười chiếc đạo tặc vũ trụ chiến hạm đã tại phong tỏa vòng co vào bên trong vô cùng tới gần, mà từng chiếc từng chiếc chiến hạm boong tàu phía trên, từng cái thân mang hung hãn áo giáp thân ảnh xuất hiện, nhao nhao lấy điều trị đợi làm thịt cừu non đồng dạng ánh mắt vừa đi vừa về đánh giá năm chiếc đã tụ ở cùng nhau tàu vận tải.

Một chiếc phá lệ dữ tợn, chiến hạm khổng lồ phía trên, một

cái trên mặt bạch ngân mặt nạ, thủ lĩnh bộ dáng thân ảnh đứng chắp tay, phát ra cao cao tại thượng bàng bạc ý chí ba động, hờ hững nói:

"Các ngươi, muốn chết vẫn là muốn sống "

Đây là... Đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh!

Khúc Dĩ Yên mí mắt trùng điệp nhảy một cái, trong lúc nhất thời lại nhìn không thấu nhân vật thần bí này tu vi cảnh giới, nàng bình phục một chút tâm thần, đồng dạng lấy ý Shiba động hình thức truyền lại tin tức, chưa từ bỏ ý định hỏi:

"Xin hỏi các hạ là Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ bên trong vị kia đương gia, các ngươi lại là như thế nào biết được chúng ta nhảy vọt tọa độ "

Theo nàng biết, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ cũng không phải là năm bè bảy mảng, có mười vị thủ lĩnh tồn tại, mà cái này mười vị thủ lĩnh căn cứ truyền ngôn hết thảy đều là đã đạt đến hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng! Mà không có người biết mười cái thủ lĩnh hình dạng, công pháp, bởi vì người biết, trên cơ bản đã vĩnh viễn táng thân tại trong vũ trụ mịt mờ trở thành bụi bặm.

"Ừm thế mà còn là nữ nhân "

Tiếp thụ lấy Khúc Dĩ Yên tâm thần đưa tin, cái này mang theo bạch ngân mặt nạ thủ lĩnh lập tức nhiều hứng thú cười nói:

"Bản tọa Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thứ mười đương gia, xem ra ngươi là muốn đàm phán ngay cả mặt đều không lộ, ngươi giá đỡ còn lớn hơn ta. Chỉ tiếc bản tọa không có đối không khí đàm phán quen thuộc!"

Đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh tin tức dư ba dập dờn, mà bốn phương tám hướng chiến tranh hạm bên trên, từng cái cùng hung cực ác đạo phỉ đều ồn ào cười ha hả:

"May mắn, thế mà còn là một cái nương môn "

"Cũng không biết cái này nương môn dài thế nào nếu là tư sắc phổ thông thủ lĩnh đại nhân hắn nhưng không có cái gì khẩu vị."

"Chậc chậc chậc, vẫn là lão đại lợi hại, hắn có phải hay không muốn ở chỗ này thu hắn thứ ba ngàn năm trăm linh tám phòng tiểu thiếp "

Mặc dù không biết những cái này đạo tặc vũ trụ đang nghị luận cái gì, lại có thể ẩn ẩn cảm giác được trong hư không phun trào đủ loại không chút kiêng kỵ ác niệm, Khúc Dĩ Yên sắc mặt biến đổi, cắn răng một cái, ý chí quán chú tiến vào đưa tin trang bị bên trong, sau đó lấy hình chiếu hình thức tại vũ trụ trong chân không hiện hình.

Đối phương ngay cả mình bọn người không gian khiêu dược tọa độ đều rõ ràng, đối với mình thân phận tình báo đương nhiên sẽ không hoàn toàn không biết gì cả, co đầu rút cổ không ngoài căn bản vu sự vô bổ.

Khúc Dĩ Yên chợt vừa hiển hiện ra hư không, bốn phương tám hướng vây kín đạo tặc vũ trụ trên chiến hạm, từng cái đạo tặc vũ trụ lập tức hai mắt tỏa sáng, bộc phát ra từng tiếng quái khiếu:

"Đụng đại vận, cái này tiểu nương tử tư sắc thật mạnh!"

"Móa nó, nghĩ không ra còn có thể gặp được dạng này cực phẩm mặt hàng, lần này thủ lĩnh đại nhân hắn coi như sẽ không bỏ qua."

"Chậc chậc chậc, ngươi đừng nói, chính là lão đại cái kia một đoàn trong hậu cung, có loại trình độ này đều không có mấy cái!"

Những cái này đạo tặc vũ trụ nháy mắt ra hiệu nghị luận với nhau, bất quá đều là tại tự mình tiến hành, tựa hồ cực kỳ e ngại nhà mình thủ lĩnh đồng dạng căn bản không dám tiết ra ngoài.

"Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ đại danh, không ai không biết không người không hay."

Hiện hình vào hư không, chăm chú nhìn cầm đầu đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh, Khúc Dĩ Yên trầm giọng nói:

"Mênh mông biển sao bên trong gặp được các hạ, chúng ta liền nhận. Hao tài tiêu tai, vì thế ta nguyện đem còn lại bốn chiếc tàu vận tải bên trên khoáng sản vật tư tặng cho các hạ, không cho chư vị một chuyến tay không, bất quá đối với ứng còn xin thủ lĩnh các hạ tay thiện nghệ hạ khoan dung, lưu lại một chiếc, để cho ta mang theo hộ vệ của ta rời đi, như thế nào "

Nhưng mà đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh hoàn toàn giống như là không có nghe được Khúc Dĩ Yên, ánh mắt nóng rực mà trần trụi tại Khúc Dĩ Yên cỗ này hình chiếu trên thân không chút kiêng kỵ vừa đi vừa về quét nhìn, trong lòng tự lẩm bẩm:

"Tốt tốt tốt, như thế dung mạo nữ nhân, không thu về mình có, chẳng phải là quá mức phung phí của trời thu nữ nhân này, ta tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống bên trong hậu cung thành tựu cũng có thể tiến hơn một bước..."

Nghĩ tới đây, đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh lập tức nho nhã lễ độ cười một tiếng: Xoay người cúi người, đi một cái trong con mắt của mọi người mười phần quái dị lễ tiết, hướng về Khúc Dĩ Yên nói:

"Mỹ lệ nữ sĩ, xin hỏi ngươi phương danh "

Mặc dù đối cái này thần bí cổ quái đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh cảm thấy sợ hãi cùng chán ghét, nhưng là người là dao thớt ta là thịt cá, Khúc Dĩ Yên vẫn là cưỡng ép dằn xuống cảm xúc, lạnh lùng nói:

"Khúc Dĩ Yên! Không biết các hạ cho là ta đề nghị đến cùng

như thế nào "

"Khúc Dĩ Yên... Cỡ nào mỹ diệu danh tự a..."

Không để ý đến Khúc Dĩ Yên vấn đề, đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh mặt nạ dưới đáy, loáng thoáng hiển lộ ra một loại mười phần mê say thần sắc, tự quyết định đồng dạng nhẹ giọng cảm thán nói:

"Tại quê hương của ta có một ca khúc, gọi là mặt trăng đại biểu lòng ta, mà bây giờ bài hát này liền đầy đủ đại biểu ta giờ này khắc này tâm tình..."

Ân

Lúc này, Khúc Dĩ Yên bọn người chỗ trong khoang thuyền, một cái góc nào đó, một phổ phổ thông thông hộ vệ tại đồng dạng tiếp thu được đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh ý chí tin tức về sau, ánh mắt lập tức lộ ra từng tia từng tia ngoài ý muốn.

Người này tự nhiên là đã đem tên hộ vệ này thay vào đó, một mình xem trò vui Nhạc Bình Sinh.

Giờ phút này đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh tâm thần ba động rơi vào đáy lòng, Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên ngẩng đầu, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu tàu vận tải thân tàu, rơi vào đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh trên thân, bật cười nói:

"Thú vị, quá thú vị..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 715: Quá Yếu!

Chương 715: Quá yếu!

Ta gọi Lâm Phong.

Đã từng ta, là Địa Cầu phía trên chúng sinh một viên, vừa mới bước vào xã hội không đến bao lâu ta, ngày qua ngày tại trong khung làm việc làm lấy liên miên bất tận, không có chút nào kỹ thuật hàm lượng làm việc. Biến thành xã hội cái này khổng lồ vận chuyển máy móc một cái râu ria linh kiện, đã bị ma diệt tất cả đấu chí cùng kích tình.

Không có nữ nhân, không có quyền lợi, cũng không có tiền bàng thân, chính là nghĩ giải quyết chính mình vấn đề sinh lý đều xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, đã là không có tiền, cũng là không có can đảm.

Chỗ yêu người sớm đã rời xa, còn sống không thú vị vị, muốn chết nhưng lại không dám, cả đời khúm núm, đây chính là nửa đời trước của ta.

Nhưng mà có một ngày, đây hết thảy đều hoàn toàn thay đổi.

Ta xuyên qua.

Xuyên qua đến một cái mười phần thế giới xa lạ, linh hồn của ta nhập thân vào một cái cùng người khác ẩu đả mà chết không may tiểu tử trên thân, rất khéo, cái này không may tiểu tử danh tự

cũng gọi Lâm Phong.

Tại trong đầu của ta cũng nhiều thêm một cái tự xưng hệ thống kỳ quái tồn tại, từ hệ thống truyền lại cho ta tin tức có biết, chỉ cần hoàn thành hệ thống phát ra bày ngẫu nhiên nhiệm vụ, ta liền có thể thu hoạch được cái gọi là điểm PK, mà cái này điểm PK tác dụng hết sức kinh người, nó có thể tiến hành ngẫu nhiên rút thưởng, rút ra các loại trong truyền thuyết nhân vật phản diện công pháp, kỹ năng, thậm chí trực tiếp tăng cao tu vi cảnh giới, dung hợp tự sáng tạo công pháp, gần như không gì làm không được!

Chịu đủ các loại huyễn tưởng văn học mạng tẩy lễ ta tự nhiên biết điều này có ý vị gì, cũng cho ta mừng rỡ như điên!

Ta tiếp nhận thân thể nguyên chủ nhân ký ức về sau, rốt cuộc minh bạch chính mình vị trí chính là Khởi Nguyên Giới một cái tên là điện ngọc tinh sinh mệnh hành tinh, đang đứng ở khai phát thực dân trạng thái, mà cái này nguyên chủ nhân thân phận, chính là viễn độ mà đến kiếm tiền người.

Không chỉ như thế, ta còn minh bạch đây là một cái võ đạo vi tôn thế giới, võ giả tu luyện tới cực chỗ, có thể ngao du vũ trụ, hành tẩu ở mặt trời, vạn cổ bất diệt! Cường giả có thể muốn làm gì thì làm, nữ nhân, tiền tài, quyền hành, hết thảy hết thảy, chỉ cần ngươi đủ mạnh, hết thảy đều có thể có được!

Thế là, giấu trong lòng cái này được xưng tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống, ta bước lên truy cầu lực lượng hành trình.

Ta thu được tân sinh.

Từ nay về sau, tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống sẽ căn cứ ta tao ngộ, lần lượt tuyên bố lấy các loại kỳ kỳ quái quái nhiệm vụ, tại các loại tình cảnh bên trong, đối với địch nhân của ta tới nói, ta trở thành ác đồ, đao phủ, từ đầu đến đuôi trùm phản diện.

Ta cũng vĩnh viễn nhớ kỹ ta lần thứ nhất lúc giết người, ta đem chuôi này đao nhọn hung hăng đâm vào một cái tiểu thương nhân ngực, trong lòng nhiệt huyết vẩy vào trên mặt ta là cái kia cổ ấm áp.

Từ cái kia bắt đầu, ta trở thành một cái tội ác tày trời nhân vật phản diện, giống như là mở ra trong lòng tội ác chi môn, đã xảy ra là không thể ngăn cản, cướp giật, cái gì cũng tốt, chỉ cần có thể hoàn thành tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống ban bố nhiệm vụ, chỉ cần có thể thu hoạch được điểm PK, ta không từ thủ đoạn cũng sẽ đi làm.

Ta tự sát lục tội ác bên trong quật khởi.

Nhưng là cái này lại như thế nào

Chỉ cần vĩnh viễn là bên thắng là được rồi.

Ta từng bởi vì một người đồ sát một cái thương hội tất cả cao thủ, chỉ vì đối phương sự tình người nói năng lỗ mãng;

Ta từng lưu thoán bốn phía, tránh né cừu nhân đuổi bắt, mà tại thực lực đại tiến sau ta trở lại phản sát, đem cừu địch đầy rẫy tru tuyệt, nữ tính thân quyến thì là điều giáo thành ta đồ chơi, khoái ý ân cừu;

Ta đã từng bốn phía liệp diễm, vừa đấm vừa xoa, vơ vét thiên hạ mỹ nhân sung làm hậu cung, thanh xuân xử nữ, thiếu phụ nhân thê, chỉ cần bị ta nhìn trúng, đều chạy không khỏi lòng bàn tay của ta...

Tài phú, quyền hành, mỹ nhân, ta đã từng khát vọng hết thảy chen chúc mà đến.

Danh tiếng của ta càng lúc càng lớn, tiếng xấu càng ngày càng vang dội, vô số người đối ta hận thấu xương, muốn giết chi cho thống khoái, nhưng là tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống mang

theo, ta lại càng ngày càng mạnh, sống được càng ngày càng tốt, ngắn ngủi không đến thời gian hai mươi năm, ta từ một cái không có danh tiếng gì phàm nhân, trở thành dậm chân một cái tinh không đều sẽ rung động ba rung động Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ mười đương gia, làm ức vạn võ giả kính ngưỡng hợp đạo đại năng!

Mà cái này xa xa không phải ta điểm cuối cùng.

Trước mặt chín người, cuối cùng rồi sẽ có một ngày bị ta triệt để giẫm tại dưới chân.

...

Vũ trụ mịt mờ trong hư không, tại từng chiếc từng chiếc có thể so với chiến tranh cứ điểm Hoang Vũ chiến hạm bảo vệ dưới, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh nhìn chăm chú lên con mồi của mình,

Cười nhẹ nói:

"Bản tọa Lâm Phong. Khúc tiểu thư, có thể tại cái này mênh mông vô tận vũ trụ thái hư bên trong gặp nhau, đã đầy đủ nói rõ ngươi ta ở giữa duyên phận a."

Bầy hổ rình mò phía dưới, nhìn thấy cái này thần bí đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh như thế ngả ngớn, tà ác diễn xuất, Khúc Dĩ Yên sắc mặt xanh xám, một trái tim thật sâu chìm xuống dưới.

Đối phương từ đầu tới đuôi đều là coi bọn họ là làm đợi làm thịt heo dê, căn bản cũng không có để ở trong mắt!

Bất quá một đôi nhi nữ liền sau lưng mình, Khúc Dĩ Yên vẫn là không muốn từ bỏ hi vọng cuối cùng, tiếp tục hít sâu một hơi nói:

"Thủ lĩnh các hạ! Làm người lưu một tuyến, ngày sau dễ nói chuyện, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ từ trước tác phong bất quá là cầu

tài mà thôi, ta cũng đầy đủ biểu thị ra thành ý, còn xin các hạ mở một mặt lưới, đem chúng ta lưu lại đồ vật sau rời đi, các ngươi cầu tài, chúng ta tiêu tai, chẳng phải là tất cả đều vui vẻ nếu như các hạ dồn ép không tha, nhất định phải đuổi tận giết tuyệt, nói như vậy không được chính là cái cá chết lưới rách, cả người cả của đều không còn kết quả!"

Nói cá chết lưới rách bốn chữ này thời điểm, Khúc Dĩ Yên đã là thần sắc câu lệ, trên khuôn mặt đều là một mảnh quyết tuyệt chi sắc.

Mỗi chiếc tàu vận tải bên trên, tự nhiên là có được tự hủy trang bị, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ chiến hạm có thể so với ngự vũ quân chiến tranh cứ điểm, bọn hắn ngồi tàu vận tải hoàn toàn không thể so sánh, đây là vạn bất đắc dĩ là cùng địch đồng quy vu tận cuối cùng thủ đoạn, bây giờ mạnh yếu như thế cách xa, Khúc Dĩ Yên ngoại trừ không còn có khác thẻ đánh bạc.

"Khúc tiểu thư thái độ làm gì kịch liệt như thế "

Lâm Phong đối Khúc Dĩ Yên uy hiếp tựa hồ không thèm để ý chút nào, chậm rãi mà nói:

"Theo bản tọa đạt được tình báo, ngươi vị trí tàu vận tải bên trên trừ ngươi ra tựa hồ còn có ngươi một đôi nhi nữ thôi còn sống mới có thể, chẳng lẽ ngươi muốn cho ngươi những cái này trung thành tuyệt đối hộ vệ, còn có ngươi cái này một đôi tiền đồ rộng lớn nhi nữ hết thảy táng thân tại cái này hoang vu thái hư bên trong "

Khúc Dĩ Yên cười lạnh nói: "Liền xem như chúng ta táng thân tại cái này tĩnh mịch tinh không bên trong, cũng so mặc người chém giết, làm nô vì lệ, tôn nghiêm mất sạch muốn tốt! Không cần nói nhảm tất lại nói, là cá chết lưới rách, vẫn là bình an vô sự, các hạ nhưng một lời mà quyết!"

"Lời ấy sai rồi, khúc tiểu thư trước đó không phải hỏi, vì cái gì chúng ta sẽ biết ngươi tiến hành nhảy vọt không gian tọa độ "

Đen nhánh trong vũ trụ, đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh, tự xưng là Lâm Phong nhân vật thần bí nhếch miệng lên, ánh mắt trực câu câu nhìn chằm chằm Khúc Dĩ Yên, không trả lời thẳng, ngược lại cười nhạt nói:

"Vấn đề này kỳ thật cũng rất dễ giải thích, tàu vận tải không gian khiêu dược qua đi, trong thời gian cực ngắn sẽ lưu lại vết tích, chỉ cần bắt được cái này chớp mắt là qua cơ hội, liền có thể nghịch hướng ngược dòng tìm hiểu, nắm giữ các ngươi động tĩnh a..."

Cái gì!

"Xích dã kim tinh Trấn Tinh sứ thế mà cùng các ngươi cấu kết ở cùng nhau! "

Tựa như sấm sét giữa trời quang, Khúc Dĩ Yên thần sắc kịch biến, khống chế không nổi nội tâm kinh đào hải lãng:

"Hắn làm sao dám... Hắn làm sao dám..."

Có thể tại rất ngắn thời gian thông qua không gian khiêu dược lưu lại vết tích ngược dòng tìm hiểu đến bọn hắn tọa độ, ngoại trừ xích dã kim tinh bên trên trấn thủ ngự vũ quân bên ngoài không còn ai khác! Ngự vũ quân tướng lĩnh chưa chắc có lá gan lớn như vậy, bởi vậy có thể thấy được cái kia nàng đều chưa từng nhìn thấy Trấn Tinh sứ, mới là bán bọn hắn phía sau màn Hắc Thủ! Dùng cái này suy đoán, xích dã kim tinh bên trên Trấn Tinh sứ chỉ sợ sớm đã cùng cùng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ cùng một giuộc, chuyên môn chọn lựa bọn hắn nhìn như vậy sau khi đứng lên đài yếu kém, thế đơn lực cô hành thương hạm đội ra tay!

Tàu vận tải nội bộ, Khúc Dĩ Yên sắc mặt đã là trắng bệch như

tờ giấy, triệt để đứng thẳng bất động ngay tại chỗ. Đối phương đem kinh người như thế bí mật tiết lộ cho nàng, lại như thế nào sẽ cho phép các nàng chạy thoát

Đối Khúc Dĩ Yên phản ứng rất hài lòng, Lâm Phong tiếp lấy khẽ mỉm cười nói: "Khúc tiểu thư, làm gì kinh ngạc thiên hạ rộn ràng đều là lợi lai, thiên hạ nhốn nháo đều là lợi hướng, cái gọi là trung thành bất quá là phản bội thẻ đánh bạc còn chưa đủ thêm thôi, liền xem như Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại năng cũng là như thế."

"Về phần đề nghị của ngươi... Rất đáng tiếc, trên thuyền hàng, ta muốn, các ngươi người, ta cũng muốn!"

Lăng Phong đứng chắp tay, vô biên bá khí quét sạch, Lâm Phong hờ hững cười nói:

"Khúc tiểu thư, hiện tại bản tọa nói cho ngươi ta quyết định, ngươi không phải muốn cá chết lưới rách a như vậy hiện tại chính là ngươi hướng chúng ta biểu hiện ra ngươi cương liệt khí tiết thời điểm!"

Vũ trụ chân không, yên tĩnh như chết.

Trong khoang thuyền, Khúc Dĩ Yên ánh mắt kịch liệt biến ảo giãy dụa, mà khúc Tình Nguyệt, khúc Hạo Nhiên đã là dọa đến toàn thân phát run, cố nén không phát ra âm thanh, mà bao quát Dư thúc ở bên trong năm chiếc tàu vận tải bên trong tất cả hộ vệ cũng toàn bộ đều mặt lộ vẻ hôi bại chi sắc.

Đối phương ngay cả đàm phán ý đồ đều không có, căn bản không thèm để ý phe mình cá chết lưới rách dự định, bọn hắn vốn liếng cuối cùng đã không có chút giá trị, bày ở trước mặt bọn hắn, tựa hồ chỉ còn lại có hai con đường, một đầu, chính là khởi động tự hủy trang bị, ngọc thạch câu phần! Đầu thứ hai chính là từ bỏ chống lại đầu hàng, cắm tiêu bán đầu, tôn nghiêm mất sạch biến

thành nô lệ bị người mua bán, lại có rất lớn khả năng bảo trụ một cái mạng!

"Mẫu thân đại nhân!"

Khúc Hạo Nhiên tuổi tác mặc dù không lớn, lại đột nhiên tránh thoát khúc Tình Nguyệt bảo hộ, khuôn mặt nhỏ trắng bệch lớn tiếng nói:

"Ta cho dù chết, cũng không cần làm nô lệ!"

Khúc Dĩ Yên trái tim trùng điệp run rẩy một chút. Liền ngay cả thái hư trong chân không ý chí hình chiếu cũng bắt đầu nhẹ nhàng đung đưa. Một đôi nhi nữ ngay tại sau lưng, trước mặt Khúc Dĩ Yên, làm ra hai cái này lựa chọn lại trở thành trên đời gian nan nhất sự tình.

"Bất quá nha... Đề nghị của ngươi cũng không phải hoàn toàn không có chỗ thương lượng."

Ngay tại Khúc Dĩ Yên cắn chặt hàm răng, liền muốn làm ra cái nào đó quyết định thời điểm, Lâm Phong ý chí ba động lại lần nữa phát ra.

Khúc Dĩ Yên bỗng nhiên ngẩng đầu: "Các hạ muốn thế nào "

Lâm Phong đứng chắp tay, cao cao tại thượng nhìn chăm chú lên Khúc Dĩ Yên hình chiếu chi thân, cười dài nói:

"Khúc tiểu thư, vậy bản tọa liền cho ngươi chỉ con đường sáng! Thực không dám giấu giếm, liếc thấy phía dưới bản tọa đối khúc tiểu thư sinh lòng ngưỡng mộ, chỉ cần ngươi nguyện gả cho bản tọa làm thiếp, bản tọa hứa hẹn ngươi một đôi nhi nữ sẽ bình yên vô sự! Mà ngươi những hộ vệ này cũng không cần trở thành nô lệ bị buôn bán, chỉ cần đánh tan về sau gia nhập thủ hạ của ta là được!"

Theo Lâm Phong đưa tin, vây kín một đám đạo tặc vũ trụ đều ầm vang quái khiếu:

"Khặc khặc, tiểu nương tử, còn lo lắng cái gì, còn không tranh thủ thời gian đáp ứng "

"Có thể gả cho thủ lĩnh đại nhân là ngươi mấy đời mới có thể đã tu luyện phúc khí, căn bản không cần cân nhắc. Nếu là ta hận không thể lập tức đáp ứng, hiện tại liền động phòng a, ha ha ha ha ha..."

"Lăn mẹ ngươi, lão Vương ngươi thật mẹ hắn buồn nôn."

Trong lúc nhất thời, lớn như vậy một cái tinh không bên trong tựa như quần ma loạn vũ, các loại ồn ào náo động, trêu chọc, không có hảo ý lan tràn.

"Ngươi!"

Chỉ một thoáng, Khúc Dĩ Yên đôi mắt đẹp bên trong lửa giận hừng hực dâng lên, xấu hổ giận dữ không chịu nổi. Nàng xuất thân tôn quý, mà lại sống an nhàn sung sướng, một đường tu hành đến nay đã là Hư Cảnh Võ Thánh, bậc cân quắc không thua đấng mày râu, lúc nào từng chịu đựng dạng này nhục nhã

"Mẫu thân đại nhân!"

"Những súc sinh này!"

Dư thúc, khúc Tình Nguyệt, khúc Hạo Nhiên huynh muội toàn thân run rẩy, đây là vô cùng mãnh liệt khuất nhục cùng phẫn nộ chỗ đến, mà năm chiếc tàu vận tải bên trong không ít trung thành tuyệt đối, đi theo Khúc Dĩ Yên đã lâu bọn hộ vệ cũng nhao nhao nổi giận, lòng đầy căm phẫn, thật giống như chính bọn hắn cũng nhận nhục nhã

"Ừm ngươi chẳng lẽ không nguyện ý "

Lưu ý đến Khúc Dĩ Yên không nói một lời, tựa hồ tại cố nén lửa giận, Lâm Phong lông mày nhíu lại, giống như cười mà không phải cười đưa tin nói:

"Khúc tiểu thư, ngươi đã có một đôi nhi nữ, bản tọa không riêng không có ghét bỏ, còn cho phép bọn hắn cùng hộ vệ của ngươi lưu lại một cái mạng, ngươi nên mang ơn, mà lại bản tọa thân là hợp đạo đại năng, vô luận từ phương diện nào đến xem đều tuyệt đối không tính bôi nhọ ngươi."

"Đương nhiên, dưa hái xanh không ngọt, bản tọa sẽ không bắt buộc ngươi, hết thảy toàn bằng ngươi tự nguyện."

Lâm Phong cười nhạt nói:

"Hiện tại, cho ngươi một khắc đồng hồ thời gian thi..."

"Không cần suy tính."

Lúc này, Khúc Dĩ Yên đột nhiên mở miệng, nàng dừng lại một chút hít sâu một hơi, phảng phất trải qua dài dằng dặc giãy dụa cùng cân nhắc, cuối cùng khó nhọc nói:

"Ta... Đáp ứng."

Lâm Phong ánh mắt có chút sáng lên, mà boong tàu bên trên từng cái đạo tặc vũ trụ đều ầm vang cười quái dị, la hét ầm ĩ:

"Ta liền nói, cái này tiểu nương tử tuyệt đối chạy không khỏi thủ lĩnh đại nhân lòng bàn tay!"

"Xuỵt, ngươi đúng là ngu xuẩn, nàng sau này sẽ là chủ của chúng ta mẫu!"

"Hắc hắc hắc , bên kia cho chúng ta tình báo không phải nói nữ chủ nhân còn có một cái non đạt được nước nữ nhi a thủ lĩnh đại nhân lần này chẳng phải là đắc ý "

Trong khoang thuyền, Khúc Dĩ Yên đằng sau, khúc Tình Nguyệt khúc Hạo Nhiên tỷ đệ còn có Dư thúc lập tức mắt thử muốn nứt, phát ra một tiếng vô cùng thống khổ kêu to:

"Mẫu thân!"

"Chủ mẫu, không thể!"

Khúc Dĩ Yên vai run rẩy, nhưng không có quay người, cũng không có trả lời.

Hi sinh nàng một người, nàng này đôi nhi nữ liền có thể may mắn thoát khỏi tại khó, còn lại theo hắn nàng nhiều năm hộ vệ cũng có thể không cần heo chó đồng dạng bị người buôn bán, chỉ cần đối phương có thể tuân thủ lời hứa, như vậy hết thảy đều là đáng giá.

"Ta còn có cái điều kiện cuối cùng."

Thái hư bên trong, Khúc Dĩ Yên một mặt tĩnh mịch chi sắc, đờ đẫn nói:

"Nói mà không có bằng chứng, ta muốn ngươi lấy võ đạo ý chí lên tâm ma đại thệ, không được vi phạm ngươi vừa rồi nói, nếu không trời xanh chắc chắn hạ xuống thần phạt, để ngươi đầu một nơi thân một nẻo, chết không có chỗ chôn!"

Cái gọi là tâm ma đại thệ, tự nhiên là Khởi Nguyên Giới lưu truyền một loại đặc biệt ước thúc thủ đoạn, là dùng võ người chân lý võ đạo phát thệ, càng là cảnh giới cao thâm võ giả càng là lại nhận vô hình ước thúc, một khi trái với lời thề, thì tương đương với chối bỏ võ đạo của mình chân ý, có tẩu hỏa nhập ma, tự hủy căn cơ phong hiểm!

Cái gọi là tâm ma đại thệ mặc dù cũng không thể an gối không lo ước thúc một vị hợp đạo đại năng, nhưng là đây cũng là Khúc Dĩ Yên duy nhất có thể nghĩ tới bảo đảm. Cũng chỉ có Lâm Phong

phát hạ tâm ma đại thệ mới có thể để cho nàng tin tưởng.

Mà nghe được Khúc Dĩ Yên yêu cầu, Lâm Phong thì là cất tiếng cười dài: "Đương nhiên có thể!"

Mắt thấy hết thảy đã thành kết cục đã định, ánh mắt của hắn nóng rực lên, lúc đầu hắn lúc trước nói tới điều kiện liền không có lừa gạt Khúc Dĩ Yên, mà lại căn cứ tình báo, Khúc Dĩ Yên nữ nhi tựa hồ cũng là một cái mười phần mỹ nhân, dạng này mẫu nữ song thu chuyện tốt, hắn như thế nào lại bỏ lỡ

Lúc này, Lâm Phong bước chân một bước, bay vào vũ trụ ngàn dặm, đi tới Khúc Dĩ Yên hình chiếu trước đó.

Đứng thẳng ở mênh mông thái hư bên trong, Lâm Phong, hững hờ đơn chưởng giơ cao, ánh mắt trần trụi nhìn chằm chằm Khúc Dĩ Yên ý chí hình chiếu, rõ ràng là ở vào vũ trụ chân không, trong miệng nhưng như cũ phát ra một cỗ tất cả mọi người rõ ràng có thể nghe mênh mông Thiên Âm:

"Bản tọa Lâm Phong, ở đây lấy võ đạo chân ý lập thệ, ta đem cam đoan..."

【 tích! Cảnh cáo, cảnh cáo! Không biết uy hiếp! Không biết uy hiếp! 】

Không biết uy hiếp, đây là cái gì

Trong đầu hệ thống xảy ra bất ngờ, xưa nay chưa từng xảy ra qua sắc nhọn cảnh báo đại tác, để Lâm Phong cả người nhất thời khẽ giật mình.

Từ hắn đạt được tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống đến nay, chưa từng có từng chiếm được hệ thống chủ động cảnh báo, cho dù là sinh tử một đường, hệ thống cũng giống là một cái lạnh như băng chương trình, chẳng quan tâm.

【 đề nghị túc chủ, lập tức... 】

Phốc phốc.

Không có chút nào lý do, Lâm Phong tâm ma đại thệ cùng trong tâm linh truyền đến hệ thống cảnh cáo hết thảy im bặt mà dừng.

Thời gian giống như bị thả chậm gấp mười.

Trước mặt Khúc Dĩ Yên, tại vũ trụ thái hư bên trong hàng ngàn hàng vạn Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ trong ánh mắt dưới, tại đột ngột huyết quang bạo phát bên trong, ngay tại nhấc tay lập thệ Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thứ mười thủ lĩnh, thân phụ tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống hợp đạo cảnh giới đại năng Lâm Phong, chỉ một thoáng đầu thân tách rời, một viên đầu lâu phóng lên tận trời!

Sau đó, Lâm Phong mang theo mặt nạ đầu lâu liền bị một con đột ngột xuất hiện bàn tay cho một thanh cầm nã.

"Ngươi..."

Na di thần quốc thời không, trực tiếp xuất hiện tại Lâm Phong trước mặt, lại lấy lượng tử hai chiều đao đem một đao bêu đầu Nhạc Bình Sinh, nhìn chăm chú trong tay Lâm Phong mang theo mặt nạ đầu lâu, hờ hững nói:

"Rất yếu hợp đạo."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 716: Tất Sát, Dã Tâm!

Chương 716: Tất sát, dã tâm!

Mênh mông mà băng lãnh thái hư bên trong, yên tĩnh như chết.

Tại trong mắt mọi người, vô cùng thần bí, vô cùng cường đại Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh Lâm Phong đầu thân tách rời, đầu lâu bị người một cái nhấc lên một màn khắc sâu vào trong mắt, bất luận là Khúc Dĩ Yên hay là còn lại các chiếc Hoang Vũ trên chiến hạm đạo tặc vũ trụ nhóm ánh mắt hoàn toàn đọng lại.

"Cái này, cái này. . ."

Những người khác khả năng không rõ ràng, cái này từng cái đạo tặc vũ trụ lại đều biết rõ vị này mới thượng vị không lâu mười đương gia là như thế nào cường đại, tà ác. Bản thân Hợp Đạo Cảnh đại năng đã là đứng ở võ đạo kim tự tháp đỉnh võ đạo bá chủ, mà bọn hắn vị thủ lĩnh này đại nhân càng là có đủ loại chưa bao giờ nghe tà quỷ thủ đoạn, Lâm Phong sở dĩ có thể trở thành thủ lĩnh của bọn hắn, chính là bởi vì hắn tại một đối một công bằng khiêu chiến ngang nhiên giết chết đời trước thứ mười thủ lĩnh, lúc này mới thành công thượng vị, cũng đầy đủ đã chứng minh hắn cường hoành!

Nhưng mà một nhân vật như vậy, lại trong nháy mắt tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy trực tiếp bị người chém rụng đầu lâu. Mà làm xuống đây hết thảy kẻ cầm đầu giống như là trống rỗng

xuất hiện đồng dạng, mặc cho bọn hắn như thế nào cùng cực thị lực, tâm thần, đều không thể thấy rõ ràng dung mạo của đối phương.

Hết thảy trước mắt phát sinh quá nhanh, quá mức không thể tưởng tượng, để bất cứ người nào đều đại não đứng máy, căn bản không thể tin được, chỉ cho là đầu óc mình tiếp thụ lấy hình tượng là ảo giác, ngu ngơ ngay tại chỗ.

Ngay tại lúc đám người còn lại lâm vào ngốc trệ lúc, Nhạc Bình Sinh trong tay, Lâm Phong đầu lâu lại phát ra thanh âm sâu kín:

"Rất tốt. . . Ngươi thành công chọc giận ta. . ."

Bạch!

Chỉ một thoáng, hư không bên trong, Lâm Phong thân thể không đầu như là như lôi đình tấn mãnh rút lui, mà Nhạc Bình Sinh trong tay dẫn theo đầu lâu lại tại mili giây cấp bậc thời gian trong đơn vị bành trướng, trên mặt nạ từng vết nứt xuất hiện, phảng phất trong đó sẽ có cái gì hủy thiên diệt địa đáng sợ uy năng sắp bộc phát!

"Chuyện gì xảy ra!"

Trong điện quang hỏa thạch, đờ đẫn Khúc Dĩ Yên cùng một đám đạo tặc vũ trụ tại một cỗ mãnh liệt uy hiếp kích thích hạ tỉnh táo lại, lông tơ từng chiếc thụ lập mà lên, tựa hồ sau một khắc liền muốn đại nạn lâm đầu.

Cùng lúc đó, không để ý đến Lâm Phong bay ngược không đầu thân thể, vi mô tầm nhìn bên trong, Nhạc Bình Sinh thấy rõ ràng tạo thành trong tay đầu lâu, khó mà tính toán từng cái nguyên tử bắt đầu bạo động, tại một loại nào đó lực lượng vô danh dẫn động dưới, hạch ngoại điện tử thoát khỏi hạt nhân nguyên tử trói buộc,

từng tổ từng tổ hạt nhân nguyên tử lẫn nhau hấp dẫn mà va chạm đến cùng một chỗ, bắt đầu hạt nhân nguyên tử lẫn nhau trùng hợp.

"A lấy cùng loại Huyết Nhục Tụ Biến phương thức tự bạo a "

Nhạc Bình Sinh tự nhiên rõ ràng một cái hợp đạo cảnh giới đại năng sẽ không bởi vì đầu lâu bị chém xuống liền sẽ thân tử đạo tiêu, hắn lấy xuống Lâm Phong đầu lâu là dự định trước đem đánh cho tàn phế, mất đi sức phản kháng sau đang thẩm vấn hỏi cái này hư hư thực thực xuyên qua khách nội tình, bất quá Lâm Phong như thế ứng đối vẫn là ngoài dự liệu của hắn.

Nhưng mà, dạng này vi mô phương diện lực lượng vận dụng, đối đã là Lượng Tử thân xác, thần quốc bên trong chi phối tứ đại lực cơ bản Nhạc Bình Sinh tới nói, bất quá là múa rìu qua mắt thợ.

Ông!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh trong tay, một cỗ khó nói lên lời kì lạ ba động khuếch tán mà ra, đã khởi động tứ đại lực chi phối! Mà theo Nhạc Bình Sinh tứ đại lực cơ bản bên trong mạnh mẽ hạch lực, yếu hạch lực cái này hai đại lực cơ bản thao tác, 10^ 28 số lượng cấp hạt nhân nguyên tử vận động quỹ tích bị nghịch chuyển, hạch ngoại điện tử lại lần nữa quy về trói buộc, ngay tại kịch liệt phát sinh va chạm vô số hạt cơ bản phản ứng quá trình bị trực tiếp trấn áp, tụ biến phản ứng lập tức kết thúc!

Trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh trong tay từ vô số hạt cơ bản tạo thành, nguyên tử tụ biến, sắp như là lò phản ứng nguyên tử bạo tạc đồng dạng đầu người quỷ dị run rẩy một chút, hóa thành tro bụi hư không tung bay, mà cái kia một cỗ sợ hãi, đáng sợ khí tức cũng triệt triệt để để biến mất.

Mili giây cấp bậc thời gian đối với cái khác hợp đạo đại năng quá ngắn ngủi, khó mà phản ứng, nhưng là Lượng Tử thân xác

kinh khủng sức tính toán cùng lực phản ứng tới nói quá mức trò trẻ con, Lâm Phong một chiêu này âm hiểm ám thủ tự nhiên không công mà lui.

"Cái này. . ."

Mặc dù không biết trong điện quang hỏa thạch đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng là vùng tinh không vũ trụ này bên trong tất cả mọi người nhưng trong lòng không hiểu thở dài một hơi, phảng phất là từ cái gì nguy cơ giải trừ.

"Tốt,

Tốt, tốt. . ."

Đã thối lui đến phe mình trận doanh bên trong, Lâm Phong thân thể không đầu quỷ dị phát ra một cỗ tàn khốc, tà dị, ẩn mang chấn nộ tâm thần ba động:

"Xem ra bản lãnh của ngươi còn không nhỏ, ngươi rốt cuộc là ai "

Đang lúc tâm thần chấn động, Lâm Phong bị trơn nhẵn cắt đứt trên cổ, vô số huyết quang điên cuồng hiện lên mà ra, nhúc nhích, xoắn xuýt, quấn quanh, lại là trong nháy mắt trống rỗng lại lần nữa mọc ra một cái đầu lâu!

Lâm Phong mới mọc ra viên này đầu lâu không có mặt nạ che chắn, là một cái hình dạng bình thường, không chút nào thu hút, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt thanh niên bộ dáng, mà ánh mắt của hắn bên trong giống như là cất giấu một tòa không người còn sống Cửu U Địa Ngục, gắt gao nhìn chằm chằm hơn nghìn dặm bên ngoài Nhạc Bình Sinh, lấy một loại không nói ra được ác độc, tàn khốc ngữ điệu nỉ non nói:

"Đã thật lâu không ai có thể có thể đem ta bị thương thành dạng này. Nếu không phải lão tử dung hợp 【 tám chín sinh tử

huyền công 】, đoán chừng hiện tại cũng chỉ có thể đường chạy, vì đối ngươi lớn mật biểu thị thưởng thức, ta cho phép chính ngươi lựa chọn kiểu chết, nói một câu, ngươi muốn chết như thế nào, ân "

【 tám chín sinh tử huyền công 】 tự nhiên là tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống rút thưởng cho Lâm Phong ban thưởng, mà bộ công pháp kia xuất xứ dĩ nhiên chính là trong truyền thuyết Nhị Lang Chân Quân Dương Tiễn 【 Bát Cửu Huyền Công 】. Đây là Lâm Phong hết thảy lấy bảo mệnh làm đầu mãnh liệt nguyện vọng hạ rút ra đến đỉnh cấp công pháp, sau đó bộ công pháp kia Lâm Phong lợi dụng điểm PK dung hợp không ít cái khác đỉnh cấp công pháp đi vào, một đường thôi diễn đến nay đã là hoàn toàn thay đổi, nhưng là so với nguyên bản 【 Bát Cửu Huyền Công 】 lại càng phải cường đại!

Nhìn thấy Lâm Phong hoàn hảo không chút tổn hại, lúc trước lâm vào kinh dị trạng thái đờ đẫn đạo tặc vũ trụ lập tức hỗn qua thần đến, bộc phát ra một trận reo hò:

"Thủ lĩnh đại nhân vô địch!"

"Móa nó, hù chết lão tử, ta liền biết thủ lĩnh đại nhân cường đại như vậy nhân vật, sẽ không cứ như vậy tuỳ tiện bị đánh lén."

"Xuất thủ là ai, thật sự là ăn gan hùm mật gấu!"

"Mặc kệ xuất thủ là ai, chọc giận thủ lĩnh đại nhân, hắn chết chắc!"

. . .

Đối với hết thảy ồn ào tâm thần ba động mắt điếc tai ngơ, Lâm Phong hung ác nham hiểm ánh mắt phảng phất đông kết hư không, triệt để khóa chặt trong hư không lẻ loi đứng thẳng Nhạc Bình Sinh.

Trên thực tế giờ này khắc này thật sự là hắn là tức giận dị thường, Nhạc Bình Sinh đánh lén ngoại trừ hệ thống cảnh cáo bên ngoài căn bản không có một tơ một hào điềm báo trước, chính là hắn đã tấn thăng đến hợp đạo cảnh giới cũng không có bất kỳ cái gì phát giác, vừa rồi hắn phát động 【 tám chín sinh tử huyền công 】 nghịch chuyển sinh tử tiêu hao hắn không ít điểm PK dự trữ, mà từ hắn đạt được 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 đến nay lúc nào bị thua thiệt như vậy mà vô luận người đánh lén này có dạng gì thực lực, thân phận, bối cảnh, Lâm Phong đều ở trong lòng phán quyết tử hình!

Bởi vì 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 nguyên nhân, trên người hắn có đông đảo át chủ bài, cùng là hợp đạo cảnh giới, hắn không riêng mảy may không sợ, hơn nữa còn có tất sát lòng tin!

Hắn duy nhất phải đề phòng, chính là đối phương loại kia xuất quỷ nhập thần đánh lén thủ đoạn, chỉ cần phòng bị điểm này, hắn liền đứng ở thế bất bại!

"Đoạn thủ trọng sinh, sao lại thế. . ."

Đã đem ý chí hình chiếu thu hồi, trong khoang thuyền, nhìn thấy Lâm Phong loại này trước đây chưa từng gặp chữa trị thân thể phương thức, Khúc Dĩ Yên ánh mắt lại càng thêm kinh dị.

Phải biết mặc dù hợp đạo đại năng sinh mệnh lực siêu phàm nhập thánh, gấp mười gấp trăm lần vượt qua Luyện Hư Võ Thánh, nhưng là đầu lâu đại não nhưng như cũ là hạch tâm chỗ yếu hại, một cái sơ sẩy cũng sẽ thụ trọng thương! Mà giống Lâm Phong dạng này, rõ ràng là bản tôn chi thân đại não yếu hại hôi phi yên diệt, lại đoạn thủ tái sinh, giống như cũng không nhận được cái gì nghiêm trọng thương thế, loại này quỷ dị không hiểu biểu hiện, không thể nghi ngờ là vượt ra khỏi Khúc Dĩ Yên võ đạo nhận biết!

"Người này là ai là tới cứu chúng ta sao "

Ở sau lưng nàng, Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên tỷ đệ vẫn như cũ là sắc mặt tái nhợt, con mắt trừng lớn, sững sờ nhìn qua trên màn hình mơ hồ cảnh tượng, mà Dư thúc lại cấp tốc tiến lên một bước, kiềm chế kích động nói:

"Chủ mẫu, cơ hội!"

Khúc Dĩ Yên tự nhiên minh bạch hắn ý tứ, nhân vật thần bí này xuất hiện đối với bọn hắn những cái này cùng đồ mạt lộ người mà nói không thể nghi ngờ là thiên đại cứu tinh, cho bọn hắn một cái tuyệt hảo đục nước béo cò cơ hội, mặc kệ thần bí đại năng thân phận cùng động cơ, chỉ cần người thần bí cùng đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh hai cái này hợp đạo đại năng giao thủ với nhau, bọn hắn liền có cực lớn khả năng thừa dịp loạn đào thoát!

Giống như tuyệt cảnh phùng sinh, Khúc Dĩ Yên tràn ngập khát vọng ánh mắt nhìn phía Nhạc Bình Sinh chỗ vùng tinh không kia , chờ đợi lên thời cơ.

"Tại sao không nói chuyện ta chưa từng có nghe nói qua ngươi dạng này một hào nhân vật, để cho ta đoán xem, ngươi là bị người thuê mà đến Long gia phương đông thương hội không minh tiên phái "

Cùng lúc đó, tĩnh mịch thái hư bên trong, Lâm Phong sát cơ tung hoành quét sạch, đã giống như thủy triều đem Nhạc Bình Sinh quanh thân hư không bao phủ, hắn âm lãnh cười nói:

"Có thể tại mịt mờ tinh không bên trong chặn đứng ta, bản lãnh của ngươi không nhỏ. Dứt lời, ngươi là ai dù sao cũng là một vị hợp đạo đại năng, trước khi chết ngươi có tư cách lưu lại tên của mình."

Vũ trụ mênh mông bên trong, Nhạc Bình Sinh nhiều hứng thú ánh mắt xa xa trông lại, tựa hồ xuyên thấu Lâm Phong thể xác, trực tiếp đạt đến linh hồn của hắn chỗ sâu:

"Ngươi vừa rồi thủ đoạn có chút ý tứ, bất quá cùng so sánh, bên trong thân thể ngươi trốn tránh cái kia đồ chơi càng có ý tứ."

"Trốn ở trong thân thể ngươi vật kia, cho ta một loại có chút quen thuộc cảm giác, giống như đã từng quen biết. . ."

"Ngươi hẳn là một người đổi kiếp chứ mặt trăng đại biểu lòng ta, ngươi cũng là từ Địa Cầu tới a "

"Ngươi nói cái gì! "

Nhạc Bình Sinh cái này hỏi một đằng, trả lời một nẻo, hời hợt mấy câu, lại như là ngũ lôi oanh đỉnh, để Lâm Phong sắc mặt kịch biến!

Hệ thống bàng thân, cùng chính mình linh hồn xuyên qua sự tình, là hắn ẩn tàng sâu nhất, đồng thời coi là thế gian này tuyệt đối sẽ không có người biết được tuyệt đối bí ẩn, từ hắn quật khởi đến nay chưa từng có bất cứ người nào phát giác, bây giờ nhưng từ một cái vốn không quen biết nhân vật thần bí trong miệng hời hợt thổ lộ ra!

Lâm Phong gần như tâm thần thất thủ, nghiêm nghị quát:

"Ngươi đến cùng là ai, ngươi làm sao lại biết. . ."

Lời còn chưa nói hết, tựa hồ liên tưởng đến cái gì, Lâm Phong ánh mắt lại lần nữa kịch liệt biến đổi:

"Chẳng lẽ ngươi cũng tại . . !"

Nhạc Bình Sinh mỉm cười nói: "Ngươi cứ nói đi "

Trên thực tế Lâm Phong thân là xuyên qua khách thân phận Nhạc Bình Sinh cũng không thèm để ý, hắn chú ý chính là Lâm Phong thể nội, Lượng Tử thân xác từ nơi sâu xa phát giác cảm ứng được một loại nào đó tồn tại. loại cảm ứng này lúc trước một cái

nào đó trong nháy mắt đạt tới đỉnh phong, chỉ tồn tại không có ý nghĩa một cái chớp mắt, sau đó liền tiêu diệt vô tung.

Cái này tồn tại, phương thức tồn tại mười phần kì lạ, lấy Nhạc Bình Sinh quan trắc thủ đoạn đều khó mà hoàn toàn phát giác được, đồng thời trả lại cho hắn một loại cảm giác đã từng quen biết.

Từng chiếc từng chiếc trên chiến hạm, từng cái đạo tặc vũ trụ hai mặt nhìn nhau, không biết hai người này không động thủ tại giao lưu thứ gì, mà xem như đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh Lâm Phong nghe được Nhạc Bình Sinh sau khi trả lời giật mình.

Ánh mắt của hắn kịch liệt biến ảo, lồng ngực kịch liệt chập trùng, tiêu hóa lấy cái này tin tức kinh người đồng thời, từ nơi sâu xa ký ức phảng phất trở về quá khứ.

Võ đạo ý chí khuấy động thái hư bên trong lại lần nữa trở về yên tĩnh.

"Ta coi là. . . Nguyên lai không chỉ ta một cái."

"Tại cái này tinh không bên trong, còn có người cùng ta đến từ cùng một nơi."

"Bất quá, dạng này cũng rất tốt."

Mà xuống một khắc, im lặng Lâm Phong đột nhiên trầm thấp nở nụ cười, tiếng cười càng ngày càng sục sôi, càng ngày càng sâm nhiên, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, lấy so với lúc trước mãnh liệt hơn gấp mười lần tàn nhẫn sát ý, khóa cứng Nhạc Bình Sinh!

"Lúc đầu, ngươi hôm nay có lẽ có cơ hội chạy thoát."

"Ngươi ngàn không nên, vạn không nên, nói cho ta ngươi thân phận thật sự!"

"Trước ngươi đánh chủ ý, chính là giết chết ta, cướp đi ta hết thảy cơ duyên tạo hóa a đáng tiếc, ngươi giết không được ta!"

"Bất quá bây giờ, vẫn là mời ngươi đi chết, để cho ta tới tiếp thu ngươi hết thảy, cũng đưa ngươi bí mật của ta kết thúc ở chỗ này đi!"

Keng!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Lâm Phong mi tâm nứt ra, một thanh um tùm nhưng kỳ quỷ trường đao nhảy vọt mà ra, không có chút nào yên hỏa khí tức rơi vào hắn trên tay.

Lưỡi đao nhẹ nhàng buông xuống, Lâm Phong cứ như vậy nhẹ nắm lấy thanh này kỳ quỷ trường đao, bình tĩnh nhìn qua hơn nghìn dặm thái hư bên ngoài Nhạc Bình Sinh, nhếch miệng lên một vòng nhe răng cười:

"Vỡ vụn đi, hoa trong gương, trăng trong nước!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 717: Con Rối

Chương 717: Con rối

Răng rắc!

Một tiếng giống như im ắng, giống như thiên băng địa liệt tiếng vang, tất cả mọi người cảm giác bên trong, hoàn toàn mờ mịt vũ trụ tinh không, còn có Lâm Phong trong tay cầm lưỡi đao, phảng phất mặt kính đồng dạng đồng thời vỡ vụn ra.

Ân

Tinh không bên trong, Nhạc Bình Sinh khẽ chau mày, bởi vì theo rừng Phong Mạc tên thế công phát động, tinh không vỡ vụn cảnh tượng phảng phất ảo giác đồng dạng lóe lên một cái rồi biến mất, ngoại trừ nhưng không có những động tĩnh khác, vũ trụ thái hư bên trong vô luận là không gian hay là năng lượng đều không có bất kỳ cái gì biến hóa.

Bao quát Khúc Dĩ Yên, còn lại đạo tặc vũ trụ cũng là trái tim treo lên , chờ đợi lấy hai vị hợp đạo đại năng thiên băng địa liệt va chạm bắt đầu.

Mà thái hư bên trong, Lâm Phong chậm rãi ngẩng đầu lên, thấp giọng cười nói:

"Ngươi. . . Đã xong."

Sau một khắc, một tiếng để tinh hà rung động hét to bên trong,

Lâm Phong chà đạp hư không, chỉ gặp tuyên cổ bất diệt võ đạo ý chí bốc lên, phảng phất hết thảy thiêu đốt cùng quang nhiệt hiện tượng tập hợp, vĩnh vô chỉ cảnh hừng hực thiêu đốt, xa xa giơ vuốt một trảo, nửa cái bàn tay chui vào hư không!

Cơ hồ không phân tuần tự, ở ngoài ngàn dặm, Nhạc Bình Sinh đỉnh đầu trống rỗng xuất hiện một con không có gì sánh kịp cự trảo, cự trảo phía trên mỗi một khối lân phiến đều là một vũng bao la hùng vĩ vô ngần mênh mông biển cả, mỗi một điều mạch máu, mỗi một đạo kinh lạc đều là một đầu dậy sóng vô tận đại giang trường hà, chỉ là làm một chút bắt quắp động tác, liền để tất cả mọi người ý thức sinh ra một loại phảng phất tại nộ hải thuyền cô độc phía trên đối mặt vào đầu vỗ xuống như núi sóng lớn, một loại phiêu diêu muốn bại, lúc nào cũng có thể sẽ bị mai táng đến vực sâu không đáy phía dưới kinh khủng cảm giác tự nhiên sinh ra!

Hư không kịch liệt vỡ nát sụp đổ, xuyên thẳng qua hư không né tránh đều trở thành vọng tưởng, đây cơ hồ bỏ qua không gian khoảng cách, trống rỗng mà thành mãnh ác một kích, đồng dạng là Lâm Phong tốn hao lượng lớn điểm PK thôi diễn cường hóa sát chiêu, 【 Cửu Âm thần trảo 】!

Tầng không gian tầng sụp đổ, trọng áp phía dưới Nhạc Bình Sinh sắc mặt biến đổi, Lâm Phong cái này đột nhiên một kích hoàn toàn không thấy không gian khoảng cách, liền ngay cả hắn thần quốc lĩnh vực đều không có phát giác, cực lớn ngoài dự liệu của hắn!

Tâm niệm điện thiểm mà qua, sau một khắc, từng đạo kéo dài giao thoa hư không tuyến ngấn trống rỗng sinh ra, chém tới đã ầm ầm tan vỡ không gian, tại nghìn cân treo sợi tóc ở giữa tại Nhạc Bình Sinh quanh thân bắn ra, cũng trảm tại sắp ghép lại cự trảo phía trên!

Xuy xuy xuy xùy ——

Không chỉ là một đao, trong chớp nhoáng này Nhạc Bình Sinh lấy ra chiều không gian, ở trong chớp mắt chém ra hàng trăm hàng ngàn kế lượng tử hai chiều đao, đem Lâm Phong Cửu Âm thần trảo cắt chém chia năm xẻ bảy!

"Ngu xuẩn!"

Nhưng mà theo Cửu Âm thần trảo chia năm xẻ bảy, ngay tại Lâm Phong trong tiếng cười lạnh ——

Ầm ầm!

Chia năm xẻ bảy cự trảo bên trong đột nhiên chấn động, hóa thành vô số đạo u quang cực tốc hút tích, tích súc đến đỉnh điểm sau đó ầm vang bộc phát! Sau đó xạ tuyến, phóng xạ, các loại cao năng hạt, siêu cấp bão từ, là đủ phá hủy một tháng cầu kích cỡ tinh thể cuồng bạo sóng xung kích giữa trời bắn ra, tựa như hành tinh địa hạch bộc phát năng lượng trong nháy mắt liền đem Nhạc Bình Sinh bao phủ hoàn toàn!

Vượt qua phạm vi trăm ngàn dặm tinh không bên trong, các loại có thể tuỳ tiện xuyên thấu hết thảy vật chất quang nhiệt phóng xạ, ion trạng thái mỏng manh nóng rực khí thể, đinh tai nhức óc điện từ bộc phát, cộng đồng tạo thành hùng vĩ mà nói to làm ồn ào bao la hùng vĩ tràng diện.

Chỉ một thoáng, vô luận là Khúc Dĩ Yên một phương năm chiếc tàu vận tải, vẫn là vây kín mà tới hơn mười chiếc Hoang Vũ chiến hạm, đều tại như thế mãnh liệt trùng kích vào vòng phòng hộ năng lượng chợt hạ xuống, thậm chí bị xông ra hơn nghìn dặm khoảng cách.

Từng cảnh tượng ấy hủy diệt cảnh tượng, nếu như đổi lại tại sinh mệnh hành tinh mặt ngoài bộc phát, toàn bộ đại lục vỏ quả đất đều muốn bị nhấc lên, san bằng, bảy thành trở lên sinh mệnh đều sẽ diệt tuyệt.

"Nhìn tới. . . Ta xem thường ngươi!"

Mà xuống một khắc, hủy diệt loạn lưu bên trong, theo một cỗ lạnh lẽo mà tràn ngập sát cơ ý niệm quét sạch, một đạo mặt ngoài tinh hà lưu chuyển, giống như là tướng tinh lỗ hổng làm áo bào khoác lên người thân ảnh một bước đi ra, gắt gao khóa chặt đứng chắp tay Lâm Phong.

"Nhìn, ngươi rất chịu đánh nha."

Lâm Phong lông mày chớp chớp, chậm rãi từ trong hư vô rút ra ra bản thân bàn tay, chậm rãi cười nói:

"Ta rất hiếu kì, ngươi là từ đâu thu hoạch được loại trình độ này lực lượng cùng thủ đoạn "

"Ngươi chết về sau, ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi!"

Băng lãnh ý chí trong truyền bá,

Không gian hướng tới ổn định, Nhạc Bình Sinh bước chân một bước, trong nháy mắt na di thời không hướng về Lâm Phong đánh tới.

"A có đúng không "

Mà có phòng bị Lâm Phong tự nhiên sớm đã có đoán trước, hắn cười lạnh một tiếng, mệnh khiếu động thiên bàng bạc lực lượng phun ra mà ra, trấn áp, thẩm thấu, ngưng kết ở chính mình phương viên trăm dặm thời không phạm vi.

Ầm ầm! Ầm ầm!

Sau một khắc, phương viên vạn dặm tinh không đều biến thành Nhạc Bình Sinh cùng Lâm Phong hai người chiến trường, song phương thủ đoạn ra hết, va chạm ở giữa, thời không điên đảo, vật chất không còn, từng mảnh nhỏ vũ trụ thái hư từ ngụy

chân không trạng thái hóa thành chân chính hỗn độn chân không thái, quang nhiệt điện từ như là Nhật Diệu liên tiếp bộc phát, mãnh liệt như thế quang mang so với hằng tinh còn muốn lấp lánh, chính là hơn vạn năm ánh sáng bên ngoài đều có thể quan trắc đến.

. . .

"Hắn. . . Đang làm cái gì "

Tàu vận tải bên trong, Khúc Dĩ Yên bọn người ánh mắt rung động, ngơ ngác nhìn qua vũ trụ thái hư bên trong.

Ở nơi đó, một bóng người như là không ngừng nhảy vọt, bạo tạc tinh thần, tại vạn dặm tinh không bên trong thỉnh thoảng lấp lóe, một cỗ sợ hãi mà kinh hãi đáng sợ ba động giống như diệt thế triều dâng đồng dạng hung hăng khuấy động, rung động lòng người!

Khúc Dĩ Yên ánh mắt hôi bại, lẩm bẩm nói: "Vì cái gì hắn tại cùng ai chiến đấu "

Giờ này khắc này, tại Khúc Dĩ Yên cả đám cùng tất cả tứ tán tránh đi đạo tặc vũ trụ trong mắt, lúc trước cái kia đem nhà mình thủ lĩnh chém đầu thần bí hợp đạo đại năng, bây giờ tựa như là bị hóa điên, một thân một mình chẳng có mục đích trong hư không đánh tung, các loại kinh tâm động phách uy năng chiêu thức đem tinh không mịt mùng quấy long trời lở đất!

Đây hết thảy biểu hiện, giống như là cái này thần bí đại năng lại cùng một cái nhìn không thấy địch nhân chiến đấu, nhưng mà ở trong mắt Khúc Dĩ Yên, đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh Lâm Phong từ đầu tới đuôi đều không có tới gần qua đối phương!

"Khúc tiểu thư, ngươi không có thừa cơ đào tẩu, đây là rất thông minh cách làm."

Đúng lúc này, Khúc Dĩ Yên bọn người chỗ tàu vận tải bên ngoài, một bóng người nhẹ nhàng rơi vào đầu tàu, phát ra ý chí ba động để hạm bên trong Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên tỷ đệ sợ hãi run lên.

Xuyên thấu qua màn hình cửa sổ, bọn hắn rõ ràng nhìn thấy nhà mình đầu tàu phía trên Uyên đình núi cao sừng sững, đứng chắp tay chính là vốn nên cùng thần bí hợp đạo đại năng giằng co đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh Lâm Phong.

Giờ này khắc này, Lâm Phong vẫn như cũ nhìn chăm chú vào gần ngoài vạn dặm Nhạc Bình Sinh, cũng không quay đầu lại cười nhẹ nói: "Cái này cũng đại biểu cho, chúng ta giao dịch có thể tiếp tục tiến hành, không cần suy giảm."

Khúc Dĩ Yên sắc mặt tái nhợt, cưỡng ép trấn định tâm thần, truyền lại tâm niệm hỏi: "Xin hỏi các hạ, nhân vật thần bí này hắn. . ."

"Hắn "

Lâm Phong cười lạnh một tiếng:

"Vị này đương nhiên là tại chiến đấu, bất quá là tự cho là tại cùng ta chiến đấu!"

Khúc Dĩ Yên thân thể run lên, vốn cho là cứu tinh xuất hiện ánh mắt triệt để ảm đạm đi, sau lưng nàng Khúc Tình Nguyệt tỷ đệ, Dư thúc cũng mặt lộ vẻ vẻ tuyệt vọng.

Trên thực tế, từ Lâm Phong ban đầu thi triển hoa trong gương, trăng trong nước thời khắc, chiến cuộc hắn thấy liền đã không chút huyền niệm.

Hắn thi triển hoa trong gương, trăng trong nước, tự nhiên là từ【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 bên trong rút ra đến đỉnh cấp nhân vật phản diện kỹ năng, chỉ bất quá một chiêu

này cùng hắn rút đến 【 Bát Cửu Huyền Công 】, đã bị hắn lợi dụng lượng lớn điểm PK, cường hóa, thôi diễn đến một cái khó có thể tưởng tượng tình trạng, lại phối hợp hắn hợp đạo cảnh giới thực lực cường đại, một khi thi triển, hắn võ đạo ý chí bao phủ mấy vạn dặm không gian bên trong hết thảy sinh linh đều sẽ bị hoàn toàn thôi miên!

Hoa trong gương, trăng trong nước hiệu quả cũng không phải là thông thường trên ý nghĩa thôi miên, một chiêu này một khi phát ra, biến giả thành thật, biến thật là giả, vô thanh vô tức ở giữa vặn vẹo đối thủ ngũ giác lục giác, đùa bỡn tâm linh, vô luận đối thủ thông qua bất kỳ thủ đoạn nào cảm giác được không gian, vẻ ngoài, hình thái, chất lượng, cảm xúc, mùi các loại đều có thể bị phát động người tâm ý mà tùy ý sửa, mà đối thủ cũng sẽ tại căn bản là không có cách tránh thoát chân thực huyễn tượng bên trong bị ngược sát đến chết!

Một chiêu này, có thể nói là Lâm Phong quỷ bí nhất khó phòng công phạt thủ đoạn, là hắn đòn sát thủ, đời trước cùng là hợp đạo cảnh giới đại năng mười đương gia chính là tại hắn một chiêu này phía dưới bị che đậy tâm linh ý chí, thân tử đạo tiêu, mà đối mặt cái này thần bí hợp đạo đại năng, Lâm Phong không chút do dự ngang nhiên vận dụng chiêu này, thề phải đem đối phương đánh giết ở đây!

Lâm Phong tất sát tín niệm sở dĩ mãnh liệt như thế, nguyên nhân cũng hết sức đơn giản. Vô luận là người xuyên việt thân phận vẫn là làm thân phụ 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】, hai điểm này đều là Lâm Phong đáy lòng sâu nhất bí mật, từ một cái không quan trọng phàm nhân tại hơn hai mươi năm trở thành ức vạn võ giả quỳ bái hợp đạo đại năng, cũng làm cho Lâm Phong đối với mình thiên mệnh chi tử thân phận tin tưởng không nghi ngờ, thoả thuê mãn nguyện, thế muốn đứng ở cái vũ trụ này đỉnh cao nhất. Mà hiện ở trước mặt của hắn lại xuất hiện một cái đồng dạng đến từ Địa Cầu, hư hư thực thực xuyên qua nhân vật

thần bí, đồng thời còn một ngụm nói toạc ra thân phận của mình, đây chính là không thể điều hòa tuyệt đại uy hiếp.

Bây giờ đối Lâm Phong tới nói, vô luận là đối phương vừa rồi xuất thủ đánh lén, vẫn là đối phương trên thân khả năng có không biết cơ duyên tạo hóa, cùng đối phương còn sống mang cho hắn uy hiếp tiềm ẩn, đều là hắn thế muốn đem đánh giết tại chỗ lý do.

Tại đem 【 Bát Cửu Sinh Tử Huyền Công 】 dung hợp thôi diễn cho tới bây giờ trình độ về sau, Lâm Phong sinh mệnh lực đã vượt xa khỏi phổ thông Hợp Đạo Cảnh trình độ, chỉ cần điểm PK đầy đủ, đừng nói là đầu lâu bị người chém xuống, cho dù là thịt nát xương tan, hôi phi yên diệt, hắn đều có thể Tích Huyết Trùng Sinh, trời sinh liền đã đứng ở thế bất bại!

Mặc dù lúc trước ăn một cái nho nhỏ thua thiệt, nhưng là Lâm Phong tự nhận là chẳng qua là đối phương là thừa dịp chính mình tính cảnh giác thấp nhất thời điểm đánh lén duyên cớ, bản thân hắn vẫn như cũ có đầy đủ lòng tin, đây là 【 Bát Cửu Sinh Tử Huyền Công 】 cho hắn lòng tin, cũng là 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 cùng đông đảo ẩn mà không phát át chủ bài cấp cho lòng tin của hắn!

Sự thật cũng đúng là như thế, từ hắn hoa trong gương, trăng trong nước thành công thi triển qua về sau, đối phương liền hoàn toàn bị chính mình nắm mũi dẫn đi, đối phương bây giờ ý thức cảm ứng bên trong chiến đấu kịch liệt, từ đầu tới đuôi đều là hắn luyện nghỉ ngơi làm thật, kiến tạo mà ra ảo giác, cho tới bây giờ đều trầm luân trong đó, không cách nào tránh thoát!

Mà Lâm Phong hiện tại muốn làm, chính là một bên tiêu hao lực lượng của đối phương , chờ đợi kỳ lực kiệt; vừa quan sát thủ đoạn của đối phương cùng nhược điểm, từ đó một kích trấn áp!

"Người này, không phải huyết nhục chi khu, mà là một loại nào đó kì lạ lực lượng tinh thần tạo dựng mà thành thân thể, hắn

là có rất cường đại đào mệnh thủ đoạn."

Không tiếp tục để ý tàu vận tải bên trong Khúc Dĩ Yên bọn người, Lâm Phong nheo mắt lại, ý chí lặng yên không tiếng động cẩn thận quan trắc đem mảng lớn mảng lớn vũ trụ thái hư đánh thành băng diệt sụp đổ trạng thái Nhạc Bình Sinh, trong mắt tinh quang lấp lóe:

"Bất quá gặp ta, liền không có khả năng đào tẩu."

"Không thể triệt để đem đối phương giết chết, muốn lưu hắn một hơi khảo vấn bí mật."

"Không sai biệt lắm, như vậy, liền dùng chiêu kia đi."

Vạn dặm tinh không bên ngoài, Nhạc Bình Sinh thân ảnh như là đồng thời tại khác biệt địa điểm liên tiếp lấp lóe, bạo liệt lôi đình, ở chỗ Lâm Phong ý thức điều khiển bên trong sáng tạo ra địch nhân kịch liệt giao chiến, có thể rõ ràng cảm giác được vô luận là khí thế vẫn là trong lúc xuất thủ uy thế đều có cùng trình độ hạ xuống.

Cũng chính là tại lúc này, Lâm Phong cùng trong hư không, chậm rãi tiến lên một bước, nhẹ giọng tự nhủ:

"An tâm đi chết, để ta tới kế thừa ngươi hết thảy đi. . ."

Coong!

Từng tiếng càng kiếm minh thanh âm vang vọng vũ trụ đại thiên, một đạo Phiêu Miễu không linh kiếm quang chiếu rọi vạn cổ!

Đây chính là Lâm Phong chân chính đòn sát thủ, chân chính át chủ bài, đã thôi diễn đến không cũng biết hoàn cảnh, đến gần vô hạn tốc độ ánh sáng, đâm xuyên vật chất vũ trụ hết thảy trở ngại ám sát kiếm thuật: 【 thiên ngoại phi tiên 】!

Xùy.

Réo rắt tiếng kiếm reo vừa mới vang lên, kiếm quang liền lấy vô cùng tới gần chân chính tốc độ ánh sáng á quang nhanh, xuyên thẳng qua vạn dặm, hung hăng quán xuyên Nhạc Bình Sinh đầu lâu, một cỗ thê lương, vắng lặng, kỷ nguyên kết thúc đáng sợ kiếm ý như là vỡ đê hồng thủy, trong khoảnh khắc mênh mông quét sạch Nhạc Bình Sinh toàn thân, đem ngay tại kịch liệt tác chiến Nhạc Bình Sinh gắt gao đóng ở vũ trụ thái hư bên trong!

Giờ khắc này, thời gian giống như đọng lại. Bởi vì hết thảy phát sinh quá nhanh, Khúc Dĩ Yên bọn người cùng tất cả đạo tặc vũ trụ ánh mắt vừa mới chạm đến trên màn hình, đại não còn đến không kịp xử lý tin tức.

Mà Nhạc Bình Sinh trước mặt, Lâm Phong mặt lộ vẻ tàn nhẫn nhe răng cười:

"Vẫn là ta tự mình tới bắt đi! Thiên ma Sưu Hồn Đại Pháp!"

Giờ khắc này, không chỉ là vô lượng hỗn loạn, hung lệ kiếm ý điên cuồng tứ ngược, Lâm Phong cũng ngang nhiên vận dụng thiên ma Sưu Hồn Đại Pháp, hung hãn cuồng bạo võ đạo ý chí chen chúc mà vào, hai bút cùng vẽ, muốn nhất cử cướp đoạt đối phương hết thảy cơ duyên tạo hóa!

Tại Lâm Phong chuẩn bị vạn toàn, hai bút cùng vẽ, hữu tâm tính vô tâm phía dưới, trải qua chưa tới một canh giờ ý chí giao phong, thiên ma Sưu Hồn Đại Pháp liền thành công công phá ý thức của đối phương phòng tuyến.

"Ừm 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】 ý thức đã tồn tại, bỏ qua nhục thân, lấy Vô Thượng ý thức phép tính cấu trúc Lượng Tử thân xác "

"Tốt tốt tốt, không tầm thường, lại có thể dựa vào chính mình

sáng tạo ra là như thế kinh người, mở ra lối riêng Vô Thượng công pháp, ngươi so với ta mạnh hơn!"

"Chỉ tiếc, đây hết thảy đều là của ta!"

Lâm Phong tiếng cười càng ngày càng kinh hỉ, càng ngày càng thoải mái lâm ly, hắn thông qua thiên ma Sưu Hồn Đại Pháp vơ vét ra thu hoạch để hắn kinh hỉ vô cùng, hắn tin tưởng, môn này trước nay chưa từng có Vô Thượng pháp môn nếu là trải qua hắn 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 thôi diễn cường hóa, triệt để dung hội quán thông, hắn có thể sẽ so hiện tại càng mạnh gấp mười thậm chí gấp trăm lần!

Hắn thấy, đến lúc đó đừng nói là ở trước mặt hắn mười cái đương gia, chính là cái gọi là thập đại Giới Vương đều chưa hẳn là đối thủ của hắn, hắn cũng có thể chân chính sừng sững tại vũ trụ đỉnh cao nhất, chúa tể vô lượng chúng sinh!

Nghĩ đến uy hiếp giải trừ, lại lấy được kinh người như thế thu hoạch, Lâm Phong kìm nén không được khuấy động tâm tình, không khỏi cao giọng cười dài: "Ha ha ha ha ha. . . Thống khoái, thống khoái a!"

Thời gian dần trôi qua, giữa thiên địa, phảng phất chỉ còn lại có Lâm Phong chính mình mừng như điên tiếng cười, hư không lăn lộn, ức vạn tinh hà lay động, tựa hồ là đang cùng hắn cùng một chỗ cười!

Nhưng mà đúng vào lúc này ——

【 tích. . . Túc. . . Cảnh cáo. . . 】

"Cứu. . . Đại nhân. . . ."

【 túc chủ. . . Trốn. . . 】

Cái gì

Hốt hoảng ở giữa, trong tâm linh không có chút nào lý do giật mình một cái, Lâm Phong đột nhiên 'Mở ra' hai mắt.

Ánh mắt hoặc là nói là cảm ứng bên trong, một thanh niên nam tử chính thần tình nhàn nhạt đem hắn nắm ở trong tay, nhìn chăm chú hắn.

Người này, rõ ràng là vốn nên bị hắn cầm nã sưu hồn Nhạc Bình Sinh.

Lâm Phong lập tức sợ vỡ mật!

Mà Lâm Phong sở dĩ tại Nhạc Bình Sinh trong tay, thì là bởi vì Lâm Phong tự thân có thể Tích Huyết Trùng Sinh, gần như bất tử chi thân huyết nhục thân thể vậy mà không biết vì sao không còn tồn tại, bây giờ là lấy một luồng tàn hồn đồng dạng phương thức bị Nhạc Bình Sinh cầm trong tay quan sát đến!

"Sao, chuyện gì xảy ra. . . Thân thể ta, ta 【 Bát Cửu Sinh Tử Huyền Công 】. . ."

Mở hai mắt ra, không, phải nói là ý thức chân chính tỉnh táo lại Lâm Phong trong nháy mắt tâm thần rung mạnh, giống như ngũ lôi oanh đỉnh, không thể tin rống to đến:

"Làm sao có thể! Làm sao có thể a! Ngươi rõ ràng bên trong ta hoa trong gương, trăng trong nước, vì cái gì, vì sao lại dạng này!"

Lâm Phong thảm liệt kêu to tràn đầy tuyệt vọng, sợ hãi, không thể tin, tựa như Dã Thú sắp chết trước tru lên, nghe vào thảm liệt tới cực điểm.

"Hoa trong gương, trăng trong nước "

Nhạc Bình Sinh tựa hồ vẫn tại nghiên cứu cái gì, thuận miệng nói ra:

"Quên nói cho ngươi, ngươi thi triển cái này hoa trong gương, trăng trong nước, ta cũng biết."

Sự thật xác thực như thế, cướp đoạt qua Chủ Thần Nhạc Bình Sinh đối với những cái này huyễn tưởng chiêu thức tự nhiên không xa lạ gì, đều là hắn chơi đồ còn dư lại. Trên thực tế tại Lâm Phong vừa mới vận dụng hoa trong gương, trăng trong nước thời điểm, Nhạc Bình Sinh liền một chút khám phá hắn chiêu số căn nguyên, đồng thời sử dụng chiêu thức giống nhau. Tại Lâm Phong vô tri vô giác bên trong từ vi mô phương diện phân giải phá hủy nhục thể của hắn, lại đem ý thức của hắn rút ra.

Cướp đoạt qua Chủ Thần không gian, có được khổng lồ lắng đọng cùng tích lũy, chạy tới xích dã kim tinh một tháng này trong thời gian, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh, mỗi thời mỗi khắc đều tại tự phát hoàn thiện tiến hóa, hắn hiện tại so với một tháng trước đó, thực lực thủ đoạn đã lại lần nữa hiện ra chỉ số tính kinh khủng tăng trưởng!

Nếu như nói một tháng trước Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác lực lượng đẳng cấp là 10, như vậy một tháng sau hôm nay, lực lượng của hắn đẳng cấp ngay tại 100 trên đây, đồng thời mỗi thời mỗi khắc còn tại không ngừng nghỉ chút nào tăng trưởng!

Dù cho thân phụ 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】, Lâm Phong lực lượng đẳng cấp liền một tháng trước Nhạc Bình Sinh đều có chỗ không bằng, lại như thế nào có thể là thực lực tăng trưởng gấp mười về sau Nhạc Bình Sinh đối thủ

Cho nên tại Nhạc Bình Sinh dạng này nghiền ép tính dưới thực lực, cũng tại Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong, Lâm Phong cùng ở đây tất cả mọi người trong nháy mắt liền bị đảo ngược thôi miên, trải qua hết thảy đều là Nhạc Bình Sinh vì hắn biên chế tốt mộng cảnh huyễn cảnh, từ đầu tới đuôi tựa như là một cái đáng thương con rối.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 718: Vượt Thời Không Giáng Lâm!

Chương 718: Vượt thời không giáng lâm!

Nhạc Bình Sinh đem Lâm Phong võ đạo nguyên thần nắm giữ ở trong tay, để Lâm Phong không thể chống cự bá đạo ý thức tồi khô lạp hủ xâm nhập, thậm chí không cần Lâm Phong bản nguyên linh hồn ký ức, vẻn vẹn căn cứ sóng tư duy động liền từng chút từng chút tìm kiếm lấy lấy hắn ẩn tàng sâu nhất bí mật.

"A 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 điểm PK rút thưởng công pháp tiến hóa thôi diễn như thế thú vị."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, hướng dẫn từng bước nói:

"Nghĩ không ra ngươi nhanh như vậy liền có thể tỉnh táo lại, bất quá ngươi tốt nhất vẫn là từ bỏ chống lại, dạng này cũng có thể thiếu tuân theo một chút tội."

Mặc dù không có lập tức triệt để công phá Lâm Phong ý chí, nhưng đôi này Nhạc Bình Sinh tới nói chỉ bất quá dùng nhiều một chút công sức vấn đề, cái này Lâm Phong thực lực thủ đoạn so với Thần Vũ quân Kỷ Bình Uyên còn cường đại hơn mấy phần, nhưng là tại tâm linh bên trên lại yếu ớt không chịu nổi, giảo hoạt, bạo ngược, ác độc đều chẳng qua là đối phương đối với mình mềm yếu nội tâm che giấu mà thôi, cho nên mới lộ ra yếu ớt không chịu nổi.

Mặt khác hiện tại Nhạc Bình Sinh đối với cái này 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 hứng thú cũng tăng lên tới đỉnh

điểm, vô luận là điểm PK, rút thưởng, vẫn là hệ thống trợ giúp túc chủ tiến hành lực lượng tăng lên nguyên lý đều là hắn cực kì cảm thấy hứng thú địa phương. Mà lại hắn thấy, hệ thống bí mật còn không chỉ như thế.

"Không, không có khả năng..."

Phảng phất hết thảy bí mật, ẩn tàng đều không chỗ che thân, Lâm Phong tư duy ý chí, tại Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay kịch liệt run rẩy lên, phát ra một cỗ cuồng loạn, gần như điên cuồng ba động:

"Ta là người xuyên việt, ta có hệ thống tương trợ..."

"Vẻn vẹn hai mươi năm, ta liền từ chú thể cơ đạt tới chúng sinh cúng bái hợp đạo đại năng, ta là vị diện chi tử, thiên mệnh chi tử, khí vận chi tử!"

"Không có người có thể giết chết ta! Không có người!"

Theo Lâm Phong thanh tỉnh về sau tuyệt vọng giãy dụa, một loại sợ hãi ba động loáng thoáng từ ý chí của hắn bên trong khuếch tán ra đến, tựa hồ đang nổi lên lấy cái gì ngọc đá cùng vỡ thủ đoạn, muốn đem hắn gặp phải đây hết thảy tuyệt cảnh huyễn tượng hết thảy vỡ vụn!

Trên thực tế cũng đúng là như thế, có 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 bàng thân Lâm Phong, cái này hơn hai mươi năm như sao chổi quật khởi, tung hoành tứ ngược, không gì kiêng kị, trong lòng đã sớm nhận định chính mình là vũ trụ giữa thiên địa nhân vật chính, theo thời gian trôi qua, hết thảy địch thủ đều muốn bị hắn hung hăng đạp ở dưới chân, mà hắn sẽ thành chúng sinh chúa tể, làm sao có thể tưởng tượng ra được chính mình thế mà lại ở chỗ này gãy kích trầm sa

Cái này không hề có điềm báo trước gặp phải thần bí địch thủ,

không riêng cùng chính hắn đồng dạng cùng là người xuyên việt, càng là trong nháy mắt giống như mộng ảo đem chính mình đùa bỡn trong lòng bàn tay, chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo hết thảy đòn sát thủ đều trở thành trò cười, vậy mà tại ý chí trầm luân ở giữa liền lặng yên không tiếng động bị đối phương đem linh nhục lẫn nhau bóc ra, ngược lại trở thành đối phương trên thớt thịt cá , mặc người chém giết!

Các loại đủ loại, đều để giờ này khắc này Lâm Phong lâm vào không thể tin điên dại trạng thái, thậm chí đã không phân rõ đây rốt cuộc là tình huống chân thật, vẫn là đối phương tạo nên tới quỷ bí huyễn cảnh, cho nên được ăn cả ngã về không ngang nhiên phát động phản kích!

"Phế vật."

Nhưng mà đối mặt Lâm Phong ý chí thể biến hóa, Nhạc Bình Sinh thần sắc không có chút nào biến hóa, hờ hững vô tình nhấc chỉ một điểm, ẩn chứa vượt qua ức vạn số lượng cấp TB các loại tin tức, số liệu, tư duy, cảm xúc . . . chờ một chút hỗn loạn vô cùng cũng vô cùng to lớn tư duy ý chí, thông qua hắn Lượng Tử thân xác tuôn trào ra, xông vào Lâm Phong tư duy bên trong!

Một chiêu này cũng không có bất kỳ cái gì hoa xảo, thuần túy là Nhạc Bình Sinh lấy Lượng Tử thân xác ý thức phép tính trống rỗng rút ra ra khó có thể tưởng tượng hỗn tạp tư duy tin tức tiến hành ô nhiễm xung kích!

Mà khổng lồ như vậy, rào rạt nhưng lượng lớn hỗn tạp tư duy xung kích cực kỳ khủng bố, chỉ một thoáng phảng phất là có ít lấy tính bằng ngàn tỉ sinh linh bên tai bờ hân hoan, thút thít, hò hét, kêu rên, khóc lóc đau khổ, cầu nguyện, trong cùng một lúc nhét vào Lâm Phong ý chí bên trong, lập tức đem hắn ý chí tư duy xung kích thất linh bát lạc, bị triệt để bao phủ!

"Hệ thống "

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, cười lạnh nói:

"Biết vì cái gì nói ngươi là phế vật a "

"Ngươi hết thảy lực lượng nơi phát ra đều là nó, ngươi từ một cái không quan trọng phàm nhân trưởng thành đến bây giờ một bước này có thể xưng vũ trụ kỳ tích, ngươi nhưng xưa nay không có truy cứu qua loại lực lượng này nguyên do,

Ngược lại bình yên tự đắc."

"Ngươi tựa như là một cái đề tuyến con rối, nó để ngươi làm cái gì ngươi thì làm cái đó, mà ngươi không có nghĩ qua thoát khỏi, ngược lại giống con cừu non đồng dạng thuận theo. Từ đầu tới đuôi, ngươi chẳng qua là một cái đắc chí đáng thương khôi lỗi."

Nhạc Bình Sinh cười một tiếng dài:

"Như vậy, hiện tại liền để ta đến xem thử cái gọi là hệ thống diện mục thật sự, để ngươi giải thoát đi!"

Thần quốc khuấy động, Nhạc Bình Sinh năm ngón tay ghép lại, đem Lâm Phong đã lâm vào hỗn độn trạng thái tư duy ý chí đoàn thành một cái quang cầu, đồng thời há miệng hút vào!

Hắn lại là muốn đem Lâm Phong, cùng Lâm Phong ý thức tư duy bên trong cất giấu cái gọi là hệ thống, một ngụm nuốt vào Lượng Tử thân xác ở trong!

Nhưng mà, đang lúc Nhạc Bình Sinh muốn đem Lâm Phong một ngụm nuốt mất thời khắc, đột nhiên xảy ra dị biến.

Lâm Phong đã triệt để bị vô tận hỗn loạn tin tức, tư duy bao phủ hoàn toàn bao trùm ý chí tư duy thể đột nhiên bắt đầu kịch liệt ba động, sau đó phảng phất là có một cỗ nhìn không thấy, sờ không được, cũng không có chút nào nhiệt độ vô hình liệt diễm đột nhiên dâng lên, miễn cưỡng bách khai Nhạc Bình Sinh quán chú

khổng lồ tin tức dòng lũ, sau đó một điểm tối nghĩa u quang từ đó lóe lên một cái rồi biến mất!

Chính là có một cỗ lực lượng vô danh từ Lâm Phong tàn hồn bên trong tự sinh, mang theo hắn còn sót lại ý thức thế mà thoát ly Nhạc Bình Sinh chưởng khống, mà lại tốc độ tấn mãnh tuyệt luân, cơ hồ cùng chỉ riêng đồng dạng mau! Bất quá mili giây thời gian đơn vị, liền đã rời xa Nhạc Bình Sinh chỗ mấy vạn dặm xa!

"Ừm chính chủ rốt cục ló đầu a "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhíu lại, tại chỗ bất động, mỉm cười một tiếng:

"Ngươi chạy chỗ nào "

Chỉ gặp sau một khắc, hư không mở rộng, một vòng u quang chỉ một thoáng xuyên thẳng qua mà ra.

Bất quá cái này xóa u quang không phải trong tưởng tượng xuyên thẳng qua hư không, cách xa Nhạc Bình Sinh chỗ, mà là quỷ dị từ Nhạc Bình Sinh trước mặt Hư Không Xuyên toa mà ra, đối diện xông về Nhạc Bình Sinh, phảng phất tự chui đầu vào lưới!

Cùng bình thường hợp đạo đại năng lấy mệnh khiếu mở từng cái liên thông hư không, diễn hóa đại thiên động thiên thế giới khác biệt, Nhạc Bình Sinh thần quốc chỉ coi Lượng Tử thân xác, cũng chính là suy nghĩ của hắn ý thức làm căn cơ. Đến bây giờ, Khung Vũ Tinh Không thần quốc cùng Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác tự thành một thể, đã càng ngày càng tiếp cận một cái độc lập Vũ Trụ Nhỏ, trong vũ trụ này hết thảy không gian kết cấu, vật lý tham số, hạt vận động quỹ tích đều nhận Nhạc Bình Sinh thấy rõ cùng chưởng khống, mà hắn vừa mới làm, chẳng qua là chồng chất không gian, đem đào tẩu u quang xuyên thẳng qua không gian đường đi trực tiếp chồng chất đến trước mặt mình mà thôi.

Bây giờ Nhạc Bình Sinh toàn lực triển khai thần quốc, cực hạn phóng xạ phạm vi không thể phỏng đoán, cho dù là đạo này u quang xuyên thẳng qua tốc độ đã tiếp cận chân chính tốc độ ánh sáng, nhưng là trên thực tế tại Nhạc Bình Sinh xuất thủ chặn đường đồng thời, ngay cả thần quốc phạm vi bao phủ đều không có thoát ly, liền bị Nhạc Bình Sinh lấy Thượng Đế ý chí cải biến thần quốc không gian kết cấu, đem truyền tống đến trước mặt mình!

Đối mặt tự chui đầu vào lưới u quang hoặc là nói là hệ thống, Nhạc Bình Sinh giương tay vồ một cái, cười dài nói:

"Không cần đi, vẫn là để ta hảo hảo nghiên cứu một chút ngươi đi!"

Nhưng mà tựa hồ ý thức được thần quốc tồn tại, cũng ý thức được đào tẩu đã trở thành chuyện không thể nào, giống như u quang ngưng tụ hệ thống bắt đầu kịch liệt chấn động, sau đó phảng phất vũ trụ khuếch trương, bắt đầu bành trướng!

Tiếp theo một cái chớp mắt, phảng phất là liên thông cái nào đó xa xôi thời không không cũng biết tồn tại, từng đạo vô hình ác niệm như là Địa Ngục Nghiệp Hỏa đồng dạng tại trong hư không cháy hừng hực, đốt cháy thái hư, sau đó đang vặn vẹo quấn quanh bên trong tạo thành một bộ lớn không thể đo đếm được, vô biên vô tận tà dị gương mặt, xuất hiện ở Nhạc Bình Sinh thần quốc bên trong!

"Hèn mọn sinh mệnh..."

Cái này từ Lâm Phong tàn hồn bên trong đản sinh gương mặt phô thiên cái địa, phảng phất Thái Cổ thời kì đản sinh yêu ma, phảng phất ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên, một đôi tà ác đến cực hạn dựng thẳng đồng ăn mòn hư không, gắt gao chăm chú vào Nhạc Bình Sinh trên thân, phát ra làm tinh hà lay động hùng vĩ ba động:

"Ngươi, làm càn!"

Cái gọi là hệ thống, phía sau màn chính chủ đã vượt thời không giáng lâm, vũ trụ thái hư bên trong ngôi sao đầy trời phiêu diêu, Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng lập tức đọng lại!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 719: Xé Nát

Chương 719: Xé nát

"Rốt cục..."

Nhìn chăm chú trước mặt phảng phất chiếm cứ giữa tầm mắt hết thảy kinh khủng mặt quỷ, Nhạc Bình Sinh giống như là giải khai một loại nào đó nghi hoặc, ánh mắt chỗ sâu càng ngày càng sáng, so tinh thần còn muốn lấp lánh!

Giờ này khắc này, hắn rốt cục xác nhận Lâm Phong trên thân cho hắn loại kia giống như đã từng quen biết cảm giác căn nguyên, đây hết thảy, đều là bởi vì cái này giấu ở hệ thống đằng sau, điều khiển hết thảy tồn tại. Mà nhìn thấy trước mặt khuôn mặt này một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh cũng lập tức liền nhớ tới cái kia cùng mình tiến hành giao dịch, đem chính mình từ Địa Cầu vùi đầu vào tân triều đường biên giới bên trên cái kia tồn tại!

Cái này giống như yêu giống như ma khuôn mặt cùng Nhạc Bình Sinh ký ức chỗ sâu cái kia phía sau màn Hắc Thủ cũng không phải là cùng một cái khuôn mặt, nhưng trước mắt xuất hiện bộ này gương mặt, vô luận là đối phương viễn cổ, tà ác sinh mệnh phẩm chất riêng, khí tức, còn có từ nơi sâu xa cho Nhạc Bình Sinh cảm giác, đều để hắn cảm giác được giống như đã từng quen biết.

Trong minh minh cảm giác, kết hợp hắn đã từng thu thập thần khí di tích, tân triều, Võ Đạo Liên Minh từng cái triều đại tích lũy được văn hiến điển tịch, đồ đằng bích hoạ ở trong sưu tập các loại

dấu vết để lại lẫn nhau chiếu rọi, Nhạc Bình Sinh lập tức liền xác nhận, đối phương cùng đã từng đem hắn vùi đầu vào Bắc Hoang ngục giới cái kia phía sau màn Hắc Thủ có cực lớn liên quan!

Thần khí di tích... Văn minh viễn cổ... Đồ đằng bích hoạ... Thiên Ma La... Thái sơ sinh mệnh thể...

Trong nháy mắt, Bắc Hoang ngục giới vô số cái manh mối liền bị Nhạc Bình Sinh một chút xâu chuỗi lên, Lượng Tử thân xác mỗi giây đến trăm ngàn tính bằng ngàn tỉ tính toán số lần, lập tức chắp vá ra một đầu khả năng lớn nhất manh mối:

Cái này ban cho rừng Phong hệ thống đồng thời thông qua hệ thống thao túng phía sau màn Hắc Thủ, cùng đem Nhạc Bình Sinh vùi đầu vào Bắc Hoang ngục giới phía sau màn Hắc Thủ, có rất lớn có thể là cùng một chủng tộc tồn tại, bọn hắn cụ thể số lượng không rõ, hiển nhiên là không biết ra ngoài nguyên nhân gì không dám ở Khởi Nguyên Giới bên trong tùy ý hiển lộ hành tích, chỉ có thể thông qua tìm kiếm người đại diện phương thức đạt thành một loại mục đích, Lâm Phong, bao quát đã từng chính mình cũng bất quá là những tồn tại này bồi dưỡng khôi lỗi!

Mà lại Nhạc Bình Sinh hoàn toàn có lý do suy đoán, tại xa xôi không biết vũ trụ xó xỉnh bên trong, rất có thể còn có không ít dạng này khôi lỗi, thân phụ hệ thống hoặc là cái khác vật tương tự, bị dễ như trở bàn tay liền có thể lấy được lực lượng làm cho mê hoặc, tại các loại ám chỉ dẫn đạo dưới từng bước một hoàn thành những cái này Thiên Ma La mệnh lệnh mà không biết.

Một nháy mắt, vẻn vẹn căn cứ hệ thống đằng sau chính chủ hiện thân, Nhạc Bình Sinh liền suy đoán ra tới lai lịch của đối phương, tựa hồ đã vô cùng tiếp cận chân tướng.

"Cái này gương mặt cũng không phải là bản tôn, là đối phương lợi dụng hệ thống vượt qua thời không giáng lâm mà đến ý niệm."

"Thời không khoảng cách hạn chế lực lượng cùng ý niệm truyền thâu, cái này cũng đại biểu cho trước mắt gương mặt xa xa không phải đối phương lực lượng mạnh nhất."

"Như vậy..."

Lúc này thần quốc bên trong, Khúc Dĩ Yên, đạo tặc vũ trụ phỉ chúng các loại tất cả mọi người vẫn như cũ ở vào Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước thôi miên bên trong, đối với ngoại giới biến hóa kinh người không có chút nào phát giác, Nhạc Bình Sinh có chút nheo mắt lại, bất động thanh sắc hỏi:

"Ngươi, đến cùng là cái gì "

Mặc dù trước mặt khuôn mặt này xuất hiện để Nhạc Bình Sinh đại khái chắp vá ra một đầu manh mối, nhưng là đối với mục đích thực sự của đối phương còn thiếu mang tính then chốt bằng chứng.

"Lá gan của ngươi... Quả nhiên rất lớn."

Mà này tấm không biết từ chỗ nào thời không vượt giới giáng lâm mà tới yêu ma gương mặt lại nhìn chăm chú trước mặt nhỏ như bụi bặm Nhạc Bình Sinh, dựng thẳng đồng bên trong tà ý dạt dào, sâm nhiên mở miệng nói:

"Rất thú vị một cái sinh mạng thể, sinh mệnh của ngươi phẩm chất riêng chính là cổ lão như ta, cũng là trước đây chưa từng gặp."

"Nhưng là, ngươi ngàn không nên, vạn không nên làm hư ta tỉ mỉ bồi dưỡng đồ chơi."

"Càng không nên không biết sống chết, muốn nhìn trộm bí mật của ta..."

Gương mặt khổng lồ miệng đóng mở, mỗi chữ mỗi câu, chậm

rãi mà nói:

"Vô luận ngươi là ai, đã hủy đi ta đồ chơi, vậy thì do ngươi để thay thế hắn đi!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, gương mặt khổng lồ vỡ ra thâm thúy mà kinh khủng miệng lớn, phảng phất thông hướng một cái mênh mông rộng rãi mà hỗn loạn kinh khủng thế giới, sau đó thổi một ngụm, một đạo trùng trùng điệp điệp, đen trắng hỗn độn, chôn vùi thiên địa hai màu dòng lũ gào thét mà ra!

Không có bất kỳ cái gì trả lời Nhạc Bình Sinh vấn đề dự định,

Thần bí gương mặt khổng lồ đã ngang nhiên động thủ.

Vũ trụ thái hư bên trong, là đủ duy nhất một lần bao trùm toàn bộ hành tinh nước lũ cực lớn, lúc này đem có thể nhìn hết thảy đều hóa thành hỗn độn. Gương mặt khổng lồ thổi ra cái này một cỗ diệt thế dòng lũ, không chỉ có phạm vi công kích kỳ rộng, mà lại trong đó tựa hồ ẩn chứa vô tận sinh linh từ trưởng thành đến tử vong trên đường đản sinh hết thảy ác độc ý niệm, oán, tăng, hận, đố kị, buồn... Đủ loại hóa thành vô cùng vô tận ý niệm cùng tin tức, hướng Nhạc Bình Sinh trùng trùng điệp điệp mãnh liệt xung kích.

Như thế bề bộn kinh khủng ý niệm cùng tin tức lưu đã không cách nào lấy bất luận cái gì số lượng để cân nhắc, chỉ cần nhiễm một tia, đều muốn bị cọ rửa đắc ý chí sụp đổ, bản tâm trầm luân, hóa thành đề tuyến con rối. Rất hiển nhiên, trương này gương mặt khổng lồ tầm mắt kiến thức cao thâm đến khó có thể tưởng tượng tình trạng, trong nháy mắt liền mơ hồ đã đoán được Nhạc Bình Sinh sinh mệnh tính chất, muốn lấy vô tận ác niệm xung kích đem Nhạc Bình Sinh tư duy ý thức triệt để rửa đi, lại lần nữa sáng tạo ra một cái khôi lỗi, để cho hắn sử dụng!

Chỉ một thoáng, Nhạc Bình Sinh cảm giác bốn phương tám hướng hư không trong nháy mắt ngang ngược hung mãnh ức vạn lần, từ bốn phương tám hướng hướng mình điên cuồng xung kích, nhất thời làm thần quốc ở trong đều kịch liệt phiêu diêu. Tại hỗn loạn phong bạo bên trong, đừng nói là dựa vào vật chất chấn động truyền bá thanh âm, cái khác quang điện, sóng điện từ tín hiệu ở vào vặn vẹo hỗn loạn quỷ dị trạng thái không cách nào truyền bá.

"Chỉ là một cỗ ý niệm cũng dám càn rỡ "

Mà Nhạc Bình Sinh đối mặt cái này hung ác dị thường, chân chính trên ý nghĩa là đủ một kích diệt thế đáng sợ phun ra, cười lạnh nói:

"Đổi lại ngươi bản thể đến trả không sai biệt lắm!"

Răng rắc!

Tiếp theo một cái chớp mắt, chỉ nghe liên tiếp phảng phất lưu ly vỡ vụn sụp đổ thanh âm, bốn phía trống trải chân không như gương hoa thủy nguyệt vỡ vụn. Vũ trụ thái hư bên trong vô cùng mênh mông tinh quang chen chúc mà tới, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác lắc mình biến hoá, như là cực điểm bạo tạc vũ trụ bành trướng, thân hình tăng vọt!

Ngàn dặm... vạn dặm... Mười vạn dặm!

Không gian vũ trụ phảng phất là bị hung hăng chống ra, xé rách, từng tầng từng tầng cấp tốc sụp đổ, chỉ bất quá một nháy mắt, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác liền bành trướng đến mười vạn dặm chi cự!

Hắn mỗi một lần hô hấp, đều cùng ức vạn tinh thần cộng minh, mỗi một lần hơi thở, đều làm hằng tinh gió càn quét thái hư! Hắn thân thể cũng không hư ảo, ngược lại làm cho người ta cảm thấy một loại vô cùng ổn định ngưng thực cảm giác, lượng tử

dao động ở giữa tựa hồ ẩn chứa vô tận vũ trụ ảo diệu cùng huyền cơ, bình thường sinh linh chỉ cần một chút nhìn lên trên liền sẽ bởi vì truy tìm vũ trụ chân lý, mà vĩnh viễn trầm luân trong đó, so sánh một khỏa tinh cầu kích cỡ tương đương thân thể, cứ như vậy đứng ở tĩnh mịch tinh không bên trong, nguy nga ức vạn, tuyên cổ sừng sững!

Bây giờ trạng thái Nhạc Bình Sinh, là từ thành tựu Lượng Tử thân xác đến nay lần đầu điều động 90% trở lên lực lượng, thi triển là là đủ nghiền ép tuyệt đại bộ phận hợp đạo đại năng, xưng bá hiện thế vĩ ngạn lực lượng, tăng vọt Lượng Tử thân xác hời hợt thừa nhận gương mặt khổng lồ phát ra ác niệm dòng lũ thế công, những cái này tập hợp vô cùng tà ác, tàn nhẫn, âm độc tư duy tin tức xung kích chẳng những không cách nào đem Lượng Tử thân xác ô nhiễm, ngược lại giống như là nước biển đụng phải một khối lớn không thể đo đếm được bọt biển, đang bị cực tốc hấp thu.

Cái gì

Dù là gương mặt khổng lồ cái này không biết cấp bậc tồn tại cũng không có dự liệu được Nhạc Bình Sinh sẽ xuất hiện kinh người như thế biến hóa, tà ác trong hai con ngươi hiếm thấy xuất hiện thần sắc bất khả tư nghị.

Bất quá hắn cũng không kịp vì thế suy nghĩ nhiều.

Bởi vì tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh như là toàn bộ vũ trụ vô tận năm tháng bên trong dựng dục ra tới Cổ Thần, rõ ràng không thấy hắn có bất kỳ động tác, một đôi cực lớn đến tột đỉnh đại thủ cũng đã một trái một phải, 'Bắt' tại hắn lấy bộ phận ý niệm hiển hóa hư ảo khuôn mặt phía trên!

Khoảng cách gần như thế phía dưới, Nhạc Bình Sinh cúi đầu nhìn chăm chú bị chính mình bắt lấy con mồi, cười gằn nói:

"Không biết ngươi có ăn ngon hay không "

Xoẹt!

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh hai đầu tay lớn phát lực, cái này chiếm cứ mấy vạn dặm vũ trụ thái hư gương mặt khổng lồ thần sắc bỗng nhiên cứng đờ, trực tiếp bị một thanh xé nát!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 720: Siêu Duy

Chương 720: Siêu duy

Thượng cổ Ma Thần gương mặt khổng lồ bị xé rách vỡ nát, đầy trời ác độc hỏa diễm phiêu diêu, tựa như một cái cự đại đến khó lấy tưởng tượng pháo hoa tại vũ trụ thái hư bên trong bắn ra ra, mà Nhạc Bình Sinh hóa thành mười vạn dặm tinh không thân thể lại đồng thời há mồm, như là cá voi hút nước đồng dạng hung hăng khẽ hấp!

Chỉ một thoáng, ngụy chân không hoàn cảnh bên trong, một cỗ so với hằng tinh gió còn muốn mãnh liệt hấp lực quét sạch mấy chục vạn dặm tinh không, trong chốc lát tinh hà lay động, lực hút sóng biến ảo dị thường, thời gian cùng không gian biến hóa thật giống như sóng nước đồng dạng hướng về Nhạc Bình Sinh điên cuồng vọt tới, mà đầy trời tung bay ác niệm hỏa diễm càng là đứng mũi chịu sào, hóa thành từng chút từng chút lưu quang rối rít chui vào Nhạc Bình Sinh trong miệng!

Đây hết thảy, nhìn qua tựa như là một tôn cự nhân tại Thôn Phệ Tinh Không, nhìn qua hung tàn tới cực điểm.

Nhạc Bình Sinh nguy nga thân thể sừng sững, khí thôn tinh không, đối mặt phía dưới liền bị xé nát không biết gương mặt khổng lồ căn bản cũng không có ngăn cản lực lượng, hàng ngàn hàng vạn mảnh vỡ trong nháy mắt liền bị Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác thôn phệ.

Ân

Mà tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh to lớn lông mày lại hơi nhíu lại.

Bởi vì hắn rõ ràng cảm giác được, bị hắn Lượng Tử thân xác thôn phệ gương mặt khổng lồ mảnh vỡ ngoại trừ một chút hỗn tạp sâm nhiên tà ác ý niệm bên ngoài, cũng không có bất kỳ cái gì tư duy nhận biết tồn tại.

Ngoài ra, tinh không yên tĩnh, tấm kia không biết gương mặt khổng lồ cũng rất giống xưa nay không từng tồn tại, không có bất luận cái gì động tĩnh.

"Ta, nhớ kỹ ngươi..."

Nhạc Bình Sinh trước mặt thái hư bên trong, một cái hạt bụi nhỏ đồng dạng ngọn lửa lóe lên một cái, phảng phất là đốt hết sau cùng một tia lực lượng, từ đó truyền lại ra một cỗ ý vị thâm trường, làm cho người thể xác tinh thần run sợ tàn khốc ý niệm, sau đó ngay tại trong hư không triệt triệt để để tiêu tán, khó tìm tung tích.

Lần này không chỉ là không biết gương mặt khổng lồ, chính là hệ thống, còn có Lâm Phong tàn hồn đều phảng phất bởi vì triệt để thiêu đốt hầu như không còn, không còn tồn tại.

"Nhớ kỹ ta "

Nhạc Bình Sinh ánh mắt đạm mạc, đối với cái này không biết tồn tại uy hiếp không thèm để ý chút nào, cười lạnh.

Rất hiển nhiên, cái này không biết gương mặt khổng lồ chỉ coi hệ thống cùng Lâm Phong tàn hồn làm cầu nối, vượt qua xa xôi thời không giáng lâm mà đến một phần lực lượng, mà tại đối mặt Nhạc Bình Sinh bộc phát toàn lực phía dưới, lập tức liền ý thức được chính mình vượt qua thời không giáng lâm cỗ lực lượng này

không đủ để trấn áp đối phương, cho nên căn bản cũng không có lãng phí lực lượng dự định, dứt khoát vô cùng rút lui.

Nhạc Bình Sinh nhất cử xé nát thôn phệ nó ý niệm hiển hóa khuôn mặt chỉ là biểu tượng, trên thực tế đối phương chân chính ý thức ở giữa không dung phát lúc liền như là như thủy triều lui bước, cũng không có bị Nhạc Bình Sinh chỗ bắt được. Đối phương đã là không muốn làm chuyện vô ích, cũng là không muốn để Nhạc Bình Sinh từ chiến đấu ở bên trong lấy được liên quan tới chính mình quá nhiều manh mối.

Giống như là đến dạng này cấp độ tồn tại, cảm xúc trên cơ bản trở thành không có ý nghĩa đồ vật, lý trí cùng lợi ích tính toán mới là hết thảy hành vi chuẩn tắc, hết thảy cử động đều có mục tiêu cùng chỉ hướng tính, hắn rút đi Nhạc Bình Sinh cũng không kịp ngăn cản.

Nhạc Bình Sinh lẩm bẩm nói: "Thật chờ mong cùng ngươi trùng phùng ngày đó a..."

Cái này không biết tồn tại có lẽ như vậy ghi nhớ hắn, nhưng là hắn đối cái này trốn ở phía sau màn thao tác thần bí tồn tại cũng đồng dạng cảm thấy hứng thú vô cùng, lại càng không cần phải nói cái này không biết gương mặt khổng lồ còn cùng đem hắn đầu nhập ngục giới tồn tại có không minh bạch liên hệ.

Nhạc Bình Sinh tin tưởng, hắn cùng cái kia đem hắn vùi đầu vào Bắc Hoang ngục giới cái kia tồn tại, cuối cùng cũng có một ngày sẽ gặp lại, cũng làm cho hắn tràn đầy chờ mong.

Sau đó, Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực lấy ý niệm lấp kín không biết gương mặt khổng lồ lui bước, biến mất vùng không gian kia, toàn lực thu thập số liệu phân tích ra:

"Tựa hồ là lợi dụng cùng lượng tử dây dưa tương tự thủ đoạn, thành lập thời không tín đạo, truyền thâu chính mình một phần

lực lượng tới."

"Đối phương rất cẩn thận, tất cả vết tích cùng tọa độ đều bị xóa đi, không cách nào nghịch hướng ngược dòng tìm hiểu, phán đoán phương vị..."

"Cỗ lực lượng này mặc dù rất mạnh, nhưng vẫn còn hợp đạo phạm vi này bên trong, cân nhắc đến đối phương là vượt qua ức vạn năm ánh sáng trở lên khoảng cách, tại tăng thêm đối phương chế ra hệ thống mười phần quỷ dị thần kỳ, như vậy nói cách khác đối phương sinh mệnh cấp độ, nên tại hợp đạo phía trên, cùng Khởi Nguyên Giới thập đại Giới Vương là cùng một cấp độ."

Hơi giây thời gian, từng mục một tính được ra số liệu từ Nhạc Bình Sinh trong lòng chảy xuôi mà qua,

Tại các loại so sánh tham chiếu dưới, Nhạc Bình Sinh đối với không biết gương mặt khổng lồ bản thể lực lượng có một cái đại thể nhận biết.

Lấy Khởi Nguyên Giới võ đạo kim tự tháp hệ thống vì tham chiếu, vẻn vẹn không biết gương mặt khổng lồ vượt qua vô tận thời không truyền tới ý niệm đều ở vào hợp đạo cao đẳng cấp độ, xa xa mạnh hơn Thần Vũ quân quân tọa Kỷ Bình Uyên, như vậy bản thể của nó lực lượng hiển nhiên gấp mười, gấp trăm lần vượt ra khỏi phạm vi này, so với hiện tại Nhạc Bình Sinh còn mạnh hơn được nhiều!

Mà căn cứ Lượng Tử thân xác suy đoán, hợp đạo phía trên cảnh giới, rất có thể chính là sinh mệnh bản chất thăng duy, không biết gương mặt khổng lồ, bao quát Khởi Nguyên Giới cái gọi là Giới Vương có rất lớn khả năng đều là đột phá hiện hữu chiều không gian siêu duy sinh mệnh!

Bất quá hiện thực số liệu cùng thông tin quá ít, Nhạc Bình Sinh cũng không có tận mắt nhìn thấy qua cảnh giới này bá chủ xuất

thủ, tự nhiên cũng không thể nào xác nhận, bất quá căn cứ vào Lượng Tử thân xác phân tích, khả năng này tối thiểu tại 70% trở lên.

Trên thực tế Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác sinh mệnh bản chất ngược lại chưa hẳn rơi xuống hạ phong, Lượng Tử thân xác thoát ly huyết nhục chi khu trói buộc, là Nhạc Bình Sinh ý thức phép tính hiển hóa, không cách nào lấy chiều không gian để cân nhắc.

Mà lại vô luận là đem vũ trụ phản bản quy nguyên vi mô tầm nhìn, hạt cơ bản can thiệp bồi dưỡng thời không đình trệ, vĩ mô vi mô phương diện tứ đại lực cơ bản thao tác, lấy ra chiều không gian làm đao hàng duy đả kích . . . chờ một chút không có chỗ nào mà không phải là dính đến vũ trụ bản chất quy tắc cường đại thủ đoạn, mà lại đối phương là không biết sống bao lâu cổ lão sinh mạng thể, hiện tại Nhạc Bình Sinh có vẻ không bằng không thể bình thường hơn được.

Còn có một điểm trọng yếu nhất là, từ cướp đoạt qua Chủ Thần không gian về sau, Nhạc Bình Sinh bản tôn Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh hiệu suất nhảy lên tới một cái hoàn toàn mới cấp độ, loại này kinh người chỉ số tính tăng trưởng cực kỳ khủng bố, một tháng thời gian, Nhạc Bình Sinh lực lượng liền có thể từ 10 bạo tạc tính chất tăng lên tới 100, như vậy dùng cái này suy tính, coi như Nhạc Bình Sinh hiện tại không hề làm gì, một năm, cũng chính là thời gian mười hai tháng qua đi, lực lượng của hắn liền có thể nhảy lên tới:

10* 10^ 12! Cũng chính là một tháng trước, Nhạc Bình Sinh lực lượng đẳng cấp 100000 00 00 00 0 lần!

Đây là một cái khó có thể tưởng tượng trị số, là có thể tranh bá vô tận vũ trụ lực lượng kinh khủng.

Bất quá đây là một cái lý tưởng nhất trạng thái, trong một

tháng này Lượng Tử thân xác sở dĩ có thể có như thế to lớn khoảng cách tăng trưởng, còn muốn nhờ vào Nhạc Bình Sinh thông qua Chủ Thần đảo ngược cướp đoạt tổng thể gần 1% mũi nhọn tư liệu tin tức, tại những cái này cao thâm nhận biết làm củi củi tình huống dưới, Lượng Tử thân xác đem dung hội quán thông, lúc này mới thực hiện như thế lượng lớn tăng trưởng.

Mà những cái này tư lương dinh dưỡng hao hết về sau, Lượng Tử thân xác tăng trưởng biên độ thế tất sẽ không nhỏ biên độ ngã xuống, trừ phi có tiếp tục không ngừng cao đẳng nhận biết dung hội, mới có thể bảo trì lúc trước như thế tấn mãnh tăng trưởng tình thế.

Hô!

Các loại suy nghĩ ở trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, Nhạc Bình Sinh nguy nga ức vạn thân thể co lại nhanh chóng, trở về thường nhân kích cỡ, sau đó thần quốc nơi hẻo lánh một vùng không gian một cơn chấn động, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ hơn mười tàu chiến hạm, còn có Khúc Dĩ Yên đám người tàu vận tải, bao quát Lâm Phong bị tách ra ý thức tư duy thể xác lập tức hiển lộ ra.

Đây là Nhạc Bình Sinh tại cùng không biết gương mặt khổng lồ tranh đấu trước đó liền đem bọn hắn ngăn cách bảo vệ, để tránh ngộ thương. Sở dĩ làm như vậy cũng không phải hắn đại phát thiện tâm, mà là mặc kệ Khúc Dĩ Yên, Lâm Phong vẫn là Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ bọn người có hắn có thể lợi dụng địa phương.

Mà cho tới hôm nay, hết thảy mọi người vẫn như cũ đắm chìm ở Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước hiệu quả bên trong, 'Quan sát' lấy Lâm Phong cùng Nhạc Bình Sinh tinh không đại chiến,

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 721: Lấy Phụ Thân Chi Danh

Chương 721: Lấy phụ thân chi danh

Một chiêu trụ thái hư bên trong, gió êm sóng lặng, xa xôi khoảng cách bên ngoài tinh thần dựa theo vạn cổ không đổi quỹ tích chầm chậm vận chuyển.

Hơn mười chiếc hoang dã đạo tặc vũ trụ chiến hạm, cùng Khúc Dĩ Yên năm chiếc hạm đội chuyển vận chia hai nhóm, một mình dừng lại tại trống trải chân không bên trong, mà tại bọn chúng ở giữa, Nhạc Bình Sinh đánh giá cái này từng chiếc từng chiếc khổng lồ sắt thép chi chu, trong tâm thần lấy mỗi giây qua điểm báo tốc độ kinh người tính toán, liệt ra cái này đến cái khác phương án.

Đối trước mắt Nhạc Bình Sinh tới nói quan trọng nhất theo thứ tự là hai đầu tuyến, một là tiến vào Khởi Nguyên Giới trái tim chỗ, danh xưng vũ trụ khởi nguyên tổ tinh, ngoại trừ tìm tòi nghiên cứu Tần Vô Nhất cùng Khởi Nguyên Giới Nhân Hoàng ở giữa liên quan cùng tung tích bên ngoài, chính là ý nghĩ nghĩ cách từ nơi này vượt ngang hơn ngàn tinh hệ Vũ Trụ Bá Chủ trên thân hấp thu văn minh trí tuệ tinh hoa.

Từ Bạch Yến Thăng, Mông Đô đám người ký ức có biết, hủy diệt, cướp đoạt không biết bao nhiêu văn minh Khởi Nguyên Giới, võ đạo cùng siêu huyền kỹ thuật cả hai tề đầu tịnh tiến, đã đạt đến một cái mức không thể tưởng tượng nổi, ngoại trừ tầng tầng lớp

lớp, tung hoành tinh không võ đạo bá chủ bên ngoài, không gian khiêu dược, vượt tinh hệ thời gian thực thông tin, cùng các loại mặt hướng tất cả võ giả tài nguyên bán, công pháp tu hành , nhiệm vụ ủy thác các loại hệ thống mạng lưới cũng bao trùm Khởi Nguyên Giới vùng kiểm soát trung tâm vực, đem từng khỏa trọng yếu thủ đô tinh, hành chính tinh, vận chuyển trung tâm cùng yếu địa kết nối làm một thể.

Mà tổ tinh làm Khởi Nguyên Giới trái tim yếu địa, càng là hết thảy tài nguyên, kỳ ngộ đất tập trung, ở trong mắt Nhạc Bình Sinh là một chỗ vô tận bảo tàng.

Đầu thứ hai tuyến thì là đồng bộ thi hành hắn phóng xạ Chư Thiên Vạn Giới tu luyện kế hoạch, tránh đi Khởi Nguyên Giới, lấy Hồng Hoang Giới làm điểm xuất phát khuếch trương, gieo rắc thân thần, cắm rễ ở từng cái cường đại văn minh, lấy vô số sinh linh, vô tận năm tháng tích lũy được vô tận trí tuệ tinh hoa, cướp đoạt chư thiên, thành tựu bản thân!

Điểm này tầm quan trọng thậm chí còn tại xâm lấn khởi nguyên tổ tinh phía trên, dù sao tổ tinh bên trong tàng long ngọa hổ, hạn chế quá nhiều, Nhạc Bình Sinh cũng muốn cẩn thận chặt chẽ, mà lấy vũ trụ chi vô tận, dựng dụng ra tới văn minh càng là vô số kể, có lẽ tại đơn thể thể lượng bên trên đại bộ phận xa xa không cách nào cùng Khởi Nguyên Giới so sánh, lại thắng ở văn minh đa dạng, Sâm La Vạn Tượng.

Đối với Lượng Tử thân xác tới nói, dung hội vạn giới trí tuệ văn minh tại bản thân, so vẻn vẹn dung hội một cái khởi nguyên võ đạo văn minh trọng yếu hơn hơn nhiều.

Mà đây cũng chính là Nhạc Bình Sinh lưu lại Lâm Phong thể xác cùng một đám Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ nguyên nhân.

Muốn xâm lấn cái khác Vũ Trụ Văn Minh, đầu tiên chính là muốn biết được không gian tọa độ tìm kiếm được bọn hắn, nếu

không hết thảy đều chẳng qua là nói suông. Mà lại càng quan trọng hơn là mặc dù Hồng Hoang Giới Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo có liên hợp văn minh khác cùng chống chọi với Khởi Nguyên Giới ý đồ, nhưng là Nhạc Bình Sinh trước mắt còn không cách nào xác nhận trong tay bọn họ đến cùng nắm giữ đến hoặc nhiều hoặc ít cái văn minh tọa độ. Lấy Nhạc Bình Sinh phóng xạ vạn giới, cướp đoạt chư thiên khổng lồ dã tâm mà nói, vẻn vẹn Hồng Hoang Giới đầu này tuyến chỉ sợ chưa hẳn có thể thỏa mãn nhu cầu của hắn.

Mà Lâm Phong cùng một đám Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ, không thể nghi ngờ đúng lúc là đưa tới cửa cơ hội! Nhạc Bình Sinh dự định, chính là lợi dụng Lâm Phong Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thứ mười thủ lĩnh thân phận, thông qua đủ loại con đường tìm kiếm đến càng nhiều văn minh tọa độ, cũng dùng cái này xâm lấn!

Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ từ trước đến nay sinh động tại Khởi Nguyên Giới tinh không biên cương hoang vu khu vực, mà lại lai lịch bí ẩn, cường giả xuất hiện lớp lớp tinh không quân viễn chinh mấy lần chinh giao nộp đều vô công mà trở lại, đầy đủ nói rõ cỗ thế lực này thần bí, cũng không phải là phổ thông cường đạo đơn giản như vậy.

Hiện tại duy nhất vấn đề là Lâm Phong ý thức đã bị hệ thống đằng sau không biết tồn tại triệt để đốt cháy phá hủy, Nhạc Bình Sinh khoảng chừng ngay từ đầu đọc đến một phần nhỏ ký ức, đối với Lâm Phong kinh lịch cùng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ nội bộ một chút tình huống giải mười phần có hạn, cái này cũng đại biểu cho nếu như hắn muốn nhập chủ Lâm Phong thân thể, bại lộ phong hiểm cũng thẳng tắp tăng lên.

"Đã như vậy, liền từ Lâm Phong tâm phúc ký ức bắt đầu tay đi."

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không bởi vì một chút phong hiểm liền từ bỏ, sau một khắc vũ trụ thái hư bên trong, từ trên người hắn một đạo lại một đạo tinh quang nhao nhao sáng lên, sau

đó bắn ra mà ra, tạo thành mấy chục trên trăm đạo thân thần, bọn hắn bước chân cùng nhau một bước, liền riêng phần mình tràn vào lặng yên không tiếng động tiến vào các chiếc Hoang Vũ chiến hạm ở trong.

Mà tiến vào buồng nhỏ trên tàu về sau, mỗi một đạo thân thần tại thần niệm quét hình bên trong liền thẳng đến chiến hạm bên trong đầu lĩnh cấp bậc nhân vật, sau đó như thiểm điện chui vào những người này mi tâm,

Bắt đầu cấp tốc đọc đến phân tích suy nghĩ của bọn hắn ký ức.

Không chỉ là Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ một phương, Khúc Dĩ Yên một phương năm chiếc tàu vận tải bên trong bộ phận nhân vật trọng yếu cũng không có may mắn thoát khỏi, đồng dạng bị thân thần xâm lấn, đọc đến ký ức.

Những người này vẫn như cũ đắm chìm trong Nhạc Bình Sinh chỗ kiến tạo hoa trong gương, trăng trong nước huyễn cảnh phía dưới, tâm phòng hạ xuống thấp nhất, mà lại bọn hắn nhiều nhất bất quá là Luyện Hư cảnh giới tu vi, đối với từng cái thân thần tựa như Tâm Ma đồng dạng xâm lấn căn bản không có bất luận cái gì phát giác.

Nhạc Bình Sinh cử động lần này tự nhiên một mặt là thông qua Lâm Phong những cái này tâm phúc thu thập các loại số liệu, lại lấy Lượng Tử thân xác ý thức phép tính hoàn mỹ chắp vá ra Lâm Phong khí chất, tâm tính, hành vi hình thức các loại, thực hiện hoàn mỹ mô phỏng ngụy trang, một phương diện khác thì là thăm dò rõ ràng Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ nội bộ tình huống. Dù là tìm kiếm đến tin tức thiếu thốn không hoàn thiện, thông qua lượng tử phép tính kinh người sức tính toán đều có thể tại cực lớn trình độ bên trên tiến hành bù đắp.

"Hậu cung ba ngàn. . . Gia hỏa này thật đúng là tinh lực tràn đầy."

"Ừm Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ ở giữa liên hệ đều là lấy đệ nhất thủ lĩnh vì mối quan hệ, không có tình huống đặc biệt hạ lẫn nhau không liên hệ, bình thường đều là từng người tự chiến."

"Điểm ấy ngược lại là đối ta có lợi, cho ta kế hoạch chừa lại rất lớn chỗ trống."

Thời gian từ từ trôi qua, theo từng đạo thân thần trở về, đại lượng tin tức tràn vào, Nhạc Bình Sinh lấy tay một chiêu, Lâm Phong thể xác chậm rãi trôi nổi đi qua, sau đó Nhạc Bình Sinh mi tâm nứt ra, một tôn thân thần đi ra, mang theo thu thập mà đến đại lượng số liệu tin tức, dung nhập Lâm Phong thể xác bên trong.

Bất quá mấy cái trong chớp mắt, Lâm Phong chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt tinh quang kịch liệt phun trào, sau đó từng chút từng chút toát ra cùng Lâm Phong chân chính không khác nhau chút nào kiêu căng mà âm trầm ý cười:

"Như vậy, sau này còn gặp lại."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn Lâm Phong trở về chính mình chủ hạm bên trong, sau đó lại lấy hoa trong gương, trăng trong nước thao túng, thôi miên khống chế mỗi một chiếc Hoang Vũ chiến hạm phòng điều khiển bên trong đạo tặc vũ trụ phát động không gian khiêu dược.

Vũ trụ chân không liên tiếp ba động bên trong, bao quát Lâm Phong chủ hạm ở bên trong, từng chiếc từng chiếc Hoang Vũ chiến hạm liên tiếp nhảy vọt, biến mất tại chỗ cũ.

Mà đợi đến không gian khiêu dược sau khi hoàn thành, hoa trong gương, trăng trong nước liền sẽ giải trừ. Mà ngoại trừ Lâm Phong bên ngoài, tại tất cả đạo tặc vũ trụ trong trí nhớ trải qua sự tình cũng sẽ là: Lần này đi săn mục tiêu khí tiết cương liệt, không chịu nhục nổi, dứt khoát quyết nhiên dẫn nổ năm chiếc tàu vận tải, cá chết lưới rách, hại bọn hắn gà bay trứng vỡ, không có cái gì

mò lấy, sẽ không đối Nhạc Bình Sinh cùng đến tiếp sau phát sinh mọi chuyện có lưu chút nào ấn tượng.

. . .

Khúc Dĩ Yên làm một cái phi thường ngắn ngủi mộng cảnh.

Nàng mơ tới nàng tốn hao cực lớn đại giới cùng tâm huyết tranh thủ tới một lần giao dịch tao ngộ bán, tại trên đường đi bị Hoang Vũ đoàn cướp vũ trụ đoàn vây quanh, lên trời không đường, xuống đất không cửa, không chỗ có thể trốn. Mà sau đó Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh đưa ra đi nàng làm thiếp liền bỏ qua tất cả mọi người vô sỉ yêu cầu càng đem nàng lâm vào không cách nào lựa chọn hoàn cảnh.

Nếu như là chính nàng một người, nàng sẽ không chút do dự lựa chọn ngọc thạch câu phần, liền xem như thân tử hồn diệt biến thành bụi bặm vũ trụ, nàng cũng sẽ không vì tham sống sợ chết mà tiếp nhận bất luận cái gì một điểm làm bẩn cùng khuất nhục. Nhưng là nàng một đôi nhi nữ, còn có nhiều năm qua đi theo lòng trung thành của nàng hộ vệ đồng dạng nguyên nhân quan trọng vì nàng lựa chọn mà đánh đổi mạng sống đại giới.

Tức giận, bi thương, bất lực, sau đó chính là nhận mệnh thỏa hiệp.

Trong mắt của nàng, là từng trương dâm uế xấu xí gương mặt, trong tai của nàng, là từng tiếng vô sỉ tùy tiện cười to.

Mà đủ loại tích tụ, bi phẫn, lại bất lực cảm xúc góp nhặt đến cực hạn qua đi ——

Khúc Dĩ Yên đột nhiên mở hai mắt ra.

Sau đó, nàng trong mắt đẹp không khỏi khẽ giật mình.

Chính mình một đôi nhi nữ Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo

Nhiên, còn có Dư Nguyên ba người thình lình đang nhìn, mà lại hoàn cảnh chung quanh, bài trí không có chỗ nào mà không phải là biểu lộ nàng bây giờ vẫn như cũ đợi tại chính mình tàu vận tải bên trong.

Mà khác biệt duy nhất, chính là ở đại sảnh chủ tọa bên trên, không hiểu xuất hiện một thân ảnh mông lung, phảng phất ở vào một thời không khác, thấy không rõ diện mạo thân ảnh, đang đánh giá lấy nàng.

Nhạc Bình Sinh đại mã kim đao ngồi ngay ngắn chủ tọa phía trên, thản nhiên nói: "Ngươi đã tỉnh."

"Ngươi. . ."

Nhìn qua Nhạc Bình Sinh thần bí khó lường, làm lòng người thần cũng muốn rơi vào trong đó thân ảnh, Khúc Dĩ Yên thân thể căng cứng, đồng thời trong đầu cái này đến cái khác hình tượng đoạn ngắn lóe lên một cái rồi biến mất, để nàng đứng thẳng bất động ngay tại chỗ.

Đây là Nhạc Bình Sinh đem hắn cùng Lâm Phong đến tiếp sau chiến đấu tình huống thật có lựa chọn truyền thâu cho nàng, bất quá tiếp theo không biết gương mặt khổng lồ các loại một loạt tình huống cũng không có lộ ra.

Ngắn ngủi một hai cái thời gian hô hấp, Khúc Dĩ Yên ánh mắt kịch liệt biến ảo, hiển nhiên là bởi vì Nhạc Bình Sinh vậy mà từ đầu tới đuôi đem Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thứ mười thủ lĩnh cái này hợp đạo võ đạo đại năng đùa bỡn trong lòng bàn tay mà cảm thấy kinh hãi vạn phần.

Hợp đạo đại năng phách tuyệt tinh không, bản thân cũng đã là áp đảo ức vạn võ giả phía trên, tuân theo chúng sinh ngưỡng vọng tồn tại, mà dạng này đẳng cấp võ đạo đại năng vậy mà tại nhân vật thần bí này trong tay giống như là một cái con rối đồng dạng

bị tùy ý loay hoay, ngay cả võ đạo ý chí đều bị toàn bộ móc ra, vậy cái này người thần bí lại mạnh đến cái tình trạng gì

Sau một khắc, phù phù một tiếng, Khúc Dĩ Yên tại thần sắc biến hóa bên trong lập tức quỳ một chân trên đất, lấy vãn bối lễ kích động, kính sợ nói:

"Đa tạ tiền bối trượng nghĩa xuất thủ, giải cứu vãn bối bọn người ở trong cơn nguy khốn, lớn như thế ân đại đức, vãn bối vĩnh thế khó quên, nguyện kết cỏ ngậm vành lấy báo!"

Khúc Dĩ Yên nửa quỳ dưới đất, thân thể không nhúc nhích, cung kính dị thường. Mà Nhạc Bình Sinh ánh mắt tựa hồ đã đem nàng giờ phút này nội tâm suy nghĩ hoàn toàn nhìn thấu, tự tiếu phi tiếu nói:

"Ngươi rất sợ ta "

"Khúc Dĩ Yên, ngươi xuất thân từ tổ tinh, Khúc thị nhất tộc huyết mạch truyền thừa từ thượng cổ, dù là tại tổ tinh cũng là tiếng tăm lừng lẫy, nội tình hùng hậu thượng cổ đại tộc. Bất quá bởi vì phụ thân ngươi Khúc Quy Nhân mạch này bởi vì bị người hãm hại, cho nên các ngươi bị ép rời xa tổ tinh, cũng cách xa trung tâm quyền lực, thân phận địa vị cũng theo đó rớt xuống ngàn trượng."

"Các ngươi bị gạt ra khỏi tổ tinh về sau vận rủi cũng không có như vậy kết thúc, ngươi Hư Cảnh đỉnh phong cảnh giới phụ thân tại một lần ra ngoài bên trong không còn có trở về, ngươi khổ đợi trăm năm đều không có bất kỳ cái gì tin tức, ngươi hoài nghi là Khúc thị nhất tộc bên trong có người ám hại, nhưng thủy chung không chịu từ bỏ tìm kiếm phụ thân, nhưng là hơn trăm năm trong thời gian vẫn như cũ không thu được gì."

"Bao quát trượng phu của ngươi, hắn tại mười năm trước đồng dạng không hiểu tao ngộ ngoài ý muốn, táng thân tại tinh không

bên trong, ngay cả thi cốt đều không có tìm được. Trong này, ngươi vẫn như cũ hoài nghi là có người không nguyện ý buông tha phụ thân ngươi mạch này, ngầm hạ độc thủ."

"Từ nay về sau, ngươi duy nhất an ủi chính là của ngươi một đôi nhi nữ, còn có những cái này một mực đi theo phụ thân ngươi trung tâm hộ vệ, mà ngươi hết thảy mọi người sinh nguyện vọng cùng mục tiêu chính là tìm kiếm chân tướng, đòi lại công đạo, nợ máu trả bằng máu, nếu có có thể lại để cho Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ nhận tổ quy tông, đạt được tốt hơn bồi dưỡng."

Nhạc Bình Sinh thản nhiên nói:

"Ta nói đúng chứ "

Nhạc Bình Sinh mỗi nói một câu, Khúc Dĩ Yên sắc mặt liền trắng bệch một phần, thân thể liền run rẩy một chút, dù là Hư Cảnh Võ Thánh tu vi cũng căn bản không cách nào che giấu nội tâm của nàng run sợ cùng sợ hãi.

Nàng tươi đẹp động lòng người gương mặt phía trên đã không có chút huyết sắc nào, vô cùng gian nan nói:

"Tiền bối, ngươi, ngươi vì cái gì. . ."

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại, ánh mắt bên trong vũ trụ vạn tượng lưu chuyển, có thể nói đáng sợ:

"Như vậy, ngươi có muốn hay không biết phụ thân ngươi, trượng phu ngươi chết, đến cùng là người phương nào gây nên "

Sát na ở giữa, Khúc Dĩ Yên như là ngũ lôi oanh đỉnh, bỗng nhiên ngẩng đầu, một đôi mắt gắt gao tập trung vào Nhạc Bình Sinh! !

Khúc Dĩ Yên trông lại ánh mắt đã đầy đủ nói rõ vấn đề, Nhạc

Bình Sinh gật gật đầu, nói tiếp:

"Ngươi không nên hiểu lầm, ta cùng Khúc gia không liên hệ chút nào, cũng chưa từng gặp qua phụ thân của ngươi, ta sở dĩ biết những cái này, là chính ngươi nói cho ta biết."

Nói để Khúc Dĩ Yên khó hiểu, Nhạc Bình Sinh cười khẽ một tiếng:

"Rất tốt, đã chúng ta đạt thành chung nhận thức. . ."

Ông.

Một cỗ nhỏ bé không thể nhận ra ba động tại Nhạc Bình Sinh trên thân từ trên xuống dưới đảo qua, mà hắn nguyên bản như là xác suất mây đồng dạng tùy thời biến hóa, không cách nào phân biệt khuôn mặt cũng thời gian dần trôi qua rõ ràng, biến thành một cái uy nghiêm mà tang thương nam tử trung niên khuôn mặt.

Không chỉ là khuôn mặt, theo Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác khuôn mặt, hình thể biến ảo, Nhạc Bình Sinh cả người khí chất, khí tức cũng xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, hoàn toàn biến thành một người khác!

Khúc Dĩ Yên ánh mắt lập tức đọng lại.

Bởi vì trước mắt Nhạc Bình Sinh biến thành huyễn người này, chính là mình đã mất tích hơn trăm năm, đã vẫn lạc cha ruột! Mà lại người trước mắt mặc kệ là khuôn mặt, ánh mắt, khí chất, khí tức, đều đạt đến để nàng đều lẫn lộn không rõ trình độ, nếu như không phải nàng hoàn hoàn chỉnh chỉnh thấy được Nhạc Bình Sinh biến ảo một màn, thậm chí liền muốn coi là đây chính là cha đẻ của mình!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 722: Tái Tạo Cùng Xóa Đi

Chương 722: Tái tạo cùng xóa đi

Một Nhạc Bình Sinh thông qua thần thần tư duy đọc đến, từ Khúc Dĩ Yên cùng tất cả mọi người trong trí nhớ sưu tập Khúc Quy Nhân tất cả tin tức, thành lập ra như thế một cái võ đạo ý chí, khí tức, khí chất, tính cách cùng chín thành chín tương tự nhân vật mô hình, cơ hồ như là Khúc Dĩ Yên phụ thân khởi tử hoàn sinh.

Lớn như vậy một cái đại sảnh ở trong Dư Nguyên, Khúc Tình Nguyệt Khúc Hạo Nhiên tỷ đệ vẫn như cũ đắm chìm trong Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước ảnh hưởng dưới, đối với ngoại giới không có chút nào phát giác. Mà Khúc Dĩ Yên ánh mắt sợ hãi nhìn qua thủ tọa phía trên Nhạc Bình Sinh, ánh mắt kịch liệt biến ảo, đã nói không ra lời.

Hắn đến cùng muốn làm cái gì hắn vì cái gì có thể cơ hồ hoàn mỹ biến thành bộ dáng của cha

Đây là Khúc Dĩ Yên trong đầu duy nhất còn thừa suy nghĩ.

Nhạc Bình Sinh biến ảo Khúc Quy Nhân khuôn mặt không hề bận tâm, bình tĩnh mở miệng nói:

"Muốn biết phụ thân ngươi cùng trượng phu đến cùng là người nào làm hại, kỳ thật rất đơn giản. Chỉ cần từ ta tạm thời thay thế phụ thân của ngươi, dẫn đầu các ngươi trở về tổ tinh, hết thảy dấu vết để lại đều sẽ nổi lên mặt nước."

"Ngươi không phải một mực hi vọng ngươi một đôi nhi nữ có thể nhận tổ quy tông, đạt được tốt nhất bồi dưỡng a "

"Mà ta, cần có là tạm dùng một đoạn thời gian thân phận của phụ thân ngươi, làm trao đổi, ta sẽ ở trong khoảng thời gian này che chở các ngươi."

"Ý của ngươi như nào "

Mà theo Nhạc Bình Sinh thanh âm trong đại sảnh quanh quẩn, thân thể căng cứng, ánh mắt kịch liệt biến ảo Khúc Dĩ Yên sắc mặt lại biến, lập tức liền từ Nhạc Bình Sinh hời hợt trong lời nói cảm thấy một loại không có gì sánh kịp nguy cơ cùng. . . Kỳ ngộ.

Nguy cơ tự nhiên là nhân vật thần bí này, thân phận không biết, thực lực không biết, thậm chí đối phương đến cùng đúng đúng không phải nhân loại nàng đều không thể nào biết được, có thể đầy đủ kết luận chính là, đối phương nếu là cần thay thế người khác thân phận tiến vào tổ tinh, vô cùng có khả năng cũng không phải là Khởi Nguyên Giới võ đạo đại năng, mà là đến từ văn minh khác dị giới đại năng!

Mà đối phương ngữ khí mặc dù là tại hỏi thăm, nhưng Khúc Dĩ Yên lại biết rõ chính mình căn bản không có cự tuyệt chỗ trống, bất luận đối phương ra ngoài ý đồ gì cần giả mạo cha mình thân phận, chính mình cũng là tại bảo hổ lột da, trong tay không có bất kỳ cái gì thẻ đánh bạc!

Dù sao, dạng này đẳng cấp võ đạo đại năng bóp chết nhóm người mình thực sự lại cực kỳ đơn giản, mà lại nói không chừng còn sẽ có đủ loại ác độc thủ đoạn hạn chế, cự tuyệt đều chưa hẳn hữu dụng.

Nhưng là đối Khúc Dĩ Yên tới nói, từ một cái góc độ khác đến xem đây cũng là một cái to lớn kỳ ngộ. Đối phương trong trở bàn tay đem một cái hợp đạo đại năng đùa bỡn trong lòng bàn tay thực

lực kinh khủng, lại thêm ngay cả chính nàng đều muốn bị che đậy đi qua hoàn mỹ ngụy trang, nếu quả như thật có thể dẫn đầu bọn hắn trở lại tổ tinh Khúc thị nhất tộc, đồng thời đúng như hắn hứa hẹn nói tới che chở nàng cùng một đôi nhi nữ, chính mình trải qua thời gian dài nguyện vọng liền đều có thể thực hiện!

Nhi nữ tiền đồ, trượng phu nợ máu, cha ruột nợ máu, đây hết thảy, một mực đặt ở trên người nàng gánh nặng đều có khả năng thực hiện.

Vấn đề duy nhất chính là, cái này thần bí võ đạo đại năng chân thực mục đích đến cùng là cái gì, đối phương lại có thể hay không hết lòng tuân thủ lời hứa của mình

Đối mặt với vận mệnh lựa chọn, Khúc Dĩ Yên lồng ngực gấp rút chập trùng, nàng có chút quay đầu sang, nhìn một cái không nhúc nhích phảng phất tại trong lúc ngủ mơ đồng dạng nhi nữ, cuối cùng quyết định, cắn răng nói:

"Văn bối cả gan, xin hỏi tiền bối, ngài thay thế gia phụ thân phận tiến vào tổ tinh, là muốn. . ."

Nhạc Bình Sinh giống như cười mà không phải cười đánh gãy Khúc Dĩ Yên: "Ngươi thật muốn biết a "

Khúc Dĩ Yên lập tức cứng lại. Đối phương hư hư thực thực dị vực văn minh cấp độ đại năng cường giả, tiến vào khởi nguyên tổ tinh tất nhiên là có không thể cho ai biết mục đích, tự mình biết càng nhiều, cách tử vong cũng liền càng gần.

"Ngươi có thể yên tâm."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, một cỗ ôn hòa tâm thần ba động khuếch tán mà ra, an ủi nàng vô cùng bất an tâm linh:

"Ta vốn là thân người, đây là nguyên thần chi thể của ta, ngươi có thể hiểu thành ta từ bỏ huyết nhục chi khu, chuyên tu võ

đạo ý chí. Mà ta gặp được các ngươi chỉ là cơ duyên xảo hợp, vừa lúc mà gặp."

Chuyên tu võ đạo nguyên thần

Đều nói không phải tộc ta trong lòng ắt suy nghĩ khác, đã đối phương không phải dị vực yêu ma một loại tồn tại, Khúc Dĩ Yên trong lòng lập tức thở dài một hơi. Trên thực tế liền xem như cái gì dị vực đại yêu một loại tồn tại,

Tại khởi nguyên tổ tinh dạng này Khởi Nguyên Giới hạch tâm đều muốn cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế, không dám gây sóng gió, một khi lộ ra manh mối gì, chỉ sợ ngay lập tức sẽ có từng cái lặn Tu Ẩn cư kinh thế đại năng nhao nhao xuất thủ, chớp mắt liền muốn bắt giết thậm chí xem như sủng vật để cho người ta thưởng thức.

Khúc Dĩ Yên duy nhất cần cân nhắc, chính là mình cùng một đôi nhi nữ nên như thế nào bảo toàn tự thân, sẽ không bị tá ma giết lừa

Sau một khắc, Khúc Dĩ Yên hít sâu một hơi mở miệng nói: "Tiền bối, ngài biến hóa chi thuật mặc dù ngay cả ta đều khó mà phân biệt, nhưng lại có một cái thiên đại lỗ thủng!"

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên, trong nháy mắt liền minh bạch Khúc Dĩ Yên chỉ:

"Ngươi chỉ là huyết mạch "

"Không tệ!"

Khúc Dĩ Yên gật đầu trầm giọng nói: "Tiền bối có chỗ không biết, thượng cổ thị tộc cực kỳ coi trọng huyết mạch, vãn bối cha đẻ mất tích hơn trăm năm, đã sớm bị Khúc thị nhất tộc đoạt được

biết, mặc dù mệnh của hắn bia cũng không vỡ vụn, nhưng là cũng trong tộc đã từng phát động đại lực khí tiến hành tìm kiếm, chỉ tiếc trăm năm bên trong đều không thu được gì. Tiền bối lấy võ đạo nguyên thần chi thể thay thế gia phụ đột nhiên trở về, tất nhiên sẽ dẫn phát hoài nghi. Nếu như gia phụ mất tích thật cùng trong tộc một ít người có liên quan lời nói, bọn hắn cũng nhất định biết từ đó cản trở, yêu cầu lấy huyết mạch kiểm tra nghiệm minh chính bản thân, đến lúc đó tiền bối chỉ sợ. . ."

Theo Khúc Dĩ Yên, một khi gặp được loại tình huống này, mặc kệ Nhạc Bình Sinh biến hóa chi thuật lại như thế nào thật giả khó phân, trên bản chất lại không cách nào biến hóa, lại thêm Khúc thị nhất tộc truyền thừa lâu đời, nội tình thâm hậu, bọn hắn kiểm trắc thủ đoạn căn bản cũng không khả năng bị giấu diếm được.

Khúc Dĩ Yên sở dĩ cân nhắc như thế chu toàn, chủ yếu vẫn là vì chính mình cân nhắc. Nhạc Bình Sinh nếu quả như thật tại tổ tinh Khúc thị nhất tộc bại lộ, nhất định là cái lên trời không đường, xuống đất không cửa hạ tràng, chính mình cũng muốn bị liên luỵ mà kết cục thê thảm.

"Ngươi nói có đạo lý."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười gật đầu nói:

"Những phiền toái này, vẫn là sớm tránh khỏi đi."

Bá.

Trong đại sảnh trống rỗng xuất hiện một tôn thân thể cao lớn, mặc dù huyết khí yên lặng, nhưng như cũ có thể đầy đủ cảm giác được tôn này thân thể tại khi còn sống cường đại. Đây là Nhạc Bình Sinh phong tồn tại thần quốc bên trong, chuẩn bị bất cứ tình huống nào Bạch Yến Thăng thể xác.

Cái này. . . Là một tôn đỉnh phong Võ Thánh thân thể!

Khúc Dĩ Yên mặc dù không rõ Nhạc Bình Sinh sở tác sở vi, khi nhìn đến tôn này thân thể là ánh mắt lại đột nhiên chấn động một cái: "Tiền bối, ngươi. . . ."

Mà Nhạc Bình Sinh nhưng không có hồi đáp gì ý đồ, cười ha ha một tiếng: "Cho ngươi mượn một giọt máu tươi!"

Sau một khắc, Khúc Dĩ Yên mi tâm nhỏ bé không thể nhận ra một chút nhói nhói, ánh mắt thấy lại đi qua thời điểm, Nhạc Bình Sinh đầu ngón tay đã nhiều hơn một giọt máu tươi.

Sau đó, chỉ gặp Nhạc Bình Sinh cong ngón búng ra, giọt này máu tươi đã như thiểm điện chui vào Bạch Yến Thăng mi tâm, đồng thời hắn là đủ rung động thời không tư duy ý thức đã mãnh liệt mà ra, bao phủ tại Bạch Yến Thăng thể xác phía trên!

Nhạc Bình Sinh cử động lần này tự nhiên là đã sớm cân nhắc đến điểm này, muốn lấy Khúc Dĩ Yên huyết mạch làm bản gốc, đem Bạch Yến Thăng thể xác hoàn toàn cải tạo! Mà theo Nhạc Bình Sinh vi mô tầm nhìn, mạnh yếu hai đại lực tương tác thao tác, Bạch Yến Thăng Võ Thánh thân thể tại vi mô phương diện bên trên, tạo thành huyết nhục, gân cốt, tế bào 7x 10^ 27 số lượng cấp nguyên tử điên cuồng xao động!

Bạch Yến Thăng thể nội, Khúc Dĩ Yên giọt kia máu tươi giống như virus cấp tốc lớn mạnh, thôn phệ lấy Bạch Yến Thăng đã trầm ngưng huyết khí, từ vi mô phương diện bên trên nhìn, protein, thấp phần tử vật chất, thấp phần tử vật chất bên trong nhiều loại chất điện phân cùng hợp chất hữu cơ cũng bắt đầu quân bài domino thức biến hóa dây chuyền, đồng thời hạt nhân nguyên tử nơtron số lượng cùng điện tử số lượng cùng kết cấu mật độ cũng đều toàn bộ bắt đầu biến hóa, lại từ khác biệt phần tử khóa đưa chúng nó lẫn nhau kết nối, hướng về càng thêm chặt chẽ, cường hãn cấp độ phát triển.

Ở trong mắt Khúc Dĩ Yên, Bạch Yến Thăng thân thể bắt đầu

trở nên mông lung, phảng phất tùy thời đều muốn phong hoá mà đi. Mà tại trong quá trình này, Bạch Yến Thăng thể xác thân cao, dung mạo cùng nội bộ huyết nhục tạng khí thậm chí xương cốt cốt tủy gen, cũng bắt đầu biến hóa nghiêng trời lệch đất, hướng nàng trong trí nhớ phụ thân chuyển biến!

Đây không phải võ giả tầm thường khống chế chính mình xương cốt bắp thịt biến hóa chi thuật, mà là Bạch Yến Thăng thể xác chân chính tại trên bản chất, vi mô phương diện bên trên bắt đầu gây dựng lại, đã biến thành một người khác!

Vật chất gây dựng lại, Lượng Tử thân xác tiến hóa cho tới bây giờ, Nhạc Bình Sinh đã có thể thi triển ra cái này tựa như tạo vật chủ, Thượng Đế đồng dạng thần tích. Bất quá cái này vẫn còn vật chất gây dựng lại một cái tương đối cơ sở giai đoạn, có thể trực tiếp thao tác hạt cơ bản chưa từng có tiến hành hư không tạo vật, sửa đá thành vàng, sáng tạo sinh mệnh, lúc này mới được xưng tụng là chân chính tạo vật chủ.

"Cái này, cái này. . ."

Bạch Yến Thăng thể xác bên trên biến hóa để Khúc Dĩ Yên thể xác tinh thần cũng bắt đầu run rẩy, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng đã là kính sợ như thần.

Khúc Dĩ Yên trái tim khống chế không nổi bịch bịch cuồng loạn:

Chỉ dựa vào chính nàng một giọt máu tươi, đối phương ngay tại ngắn như thế thời gian, lấy không biết phương thức đem một bộ thân thể cải tạo gây dựng lại, đây là bực nào thủ đoạn lấy nàng biết Khúc gia người mạnh nhất, thọ tuổi vượt qua mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm đỉnh phong hợp đạo đại năng, có được kỷ nguyên phong hào Khúc gia lão tổ đều kiên quyết không cách nào làm được!

Cái này chẳng phải là nói rõ nhân vật thần bí này, so với đã là hợp đạo đỉnh phong Khúc gia lão tổ còn kinh khủng hơn

"Hiệu quả so ta trong dự đoán càng tốt hơn."

Ngay tại nàng run rẩy, ánh mắt kính sợ bên trong, Nhạc Bình Sinh hài lòng gật đầu, đứng thẳng mà lên, bước chân một bước, như là một đạo lưu quang đồng dạng triệt để chui vào Bạch Yến Thăng, hoặc là nói là Khúc Quy Nhân thể xác bên trong.

Sau đó, Khúc Quy Nhân trải qua tang thương trên khuôn mặt, hai mắt chậm rãi mở ra, hướng về sợ hãi đan xen Khúc Dĩ Yên bắn ra mà đến một loại như là từ phụ đồng dạng ôn hòa ánh mắt:

"Yên Nhi, theo vi phụ về nhà a."

Sau đó, không đợi Khúc Dĩ Yên trả lời, tại Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước ám chỉ phía dưới, năm chiếc tàu vận tải bên trong hộ vệ không chút nào tự biết tại tiềm thức hạ bắt đầu thao tác, tại ầm vang chấn động bên trong, năm chiếc tàu vận tải dựa theo Khúc Dĩ Yên sớm định ra trở về địa điểm xuất phát kế hoạch bắt đầu không gian khiêu dược, biến mất tại thái hư ở trong.

. . . .

Đây là một mảnh không biết, tĩnh mịch hoang vu tinh hệ, nơi này hằng tinh cơ hồ đều đã dập tắt, mà thái hư bên trong chỉ có vĩnh hằng hắc ám cùng rét lạnh.

Mà dạng này một mảnh hoang vu tinh không bên trong, lại đột nhiên nổi lên một chút xíu gợn sóng.

Thái hư bên trong, một cái càng thêm đen nhánh, tựa như vi hình như lỗ đen vết nứt đột ngột mở ra, sau đó một luồng sương mù tồn tại như thiểm điện từ đó chui ra.

"Xuẩn tài, đem nơi này khiến cho loạn thất bát tao."

Cái này sợi không có cố định hình thể, Phiêu Miễu mà quỷ dị sương mù như là chân chính sinh linh đồng dạng tản mát ra một cỗ ba động, sau đó tựa hồ phát hiện cái gì:

"Nguyên lai ở nơi đó."

Sau một khắc, hư không mở rộng, chiều không gian biến ảo, cái này sợi sương mù đã xuất hiện ở một năm ánh sáng bên ngoài tinh không.

Tại cái này sợi sương mù trước mặt, là một viên mặt ngoài tinh hồng, cực lớn đến tột đỉnh, chừng mấy chục cái mặt trời kích cỡ kinh người thiên thể.

Đây chính là một viên hằng tinh chạy tới sinh mệnh thời kì cuối giai đoạn, từ đó hình thành đỏ cự tinh!

"Hình Uyên Ma La, ngươi kêu gọi để ta làm cái gì "

Đối mặt với chiếm cứ tất cả tầm nhìn đỏ cự tinh, sương mù phát ra một cỗ bất mãn hết sức ba động:

"Những năm này thời gian, ngươi chẳng lẽ chỉ biết ăn a nhiều như vậy khỏa hằng tinh không bình thường dập tắt, nếu như bị. . . Phát giác, mặc kệ ngươi đã ăn bao nhiêu khỏa đều muốn toàn bộ phun ra!"

Ầm ầm!

Sau một khắc, theo sương mù ba động khuếch tán, đỏ cự tinh tinh hồng lấp lánh mặt ngoài chính giữa, bao trùm mấy chục vạn dặm khổng lồ khu vực, đột nhiên rất sống động nổi lên một bộ khổng lồ tuyệt luân khuôn mặt! Loại cảm giác này giống như là toàn bộ đỏ cự tinh hóa thành đầu lâu của nó, kinh người, rung động tới cực điểm!

Mà nếu như Nhạc Bình Sinh ở chỗ này liền sẽ phát hiện, khuôn mặt này rõ ràng là ban cho rừng Phong hệ thống, trốn ở phía sau màn thao túng cái kia gương mặt khổng lồ!

"Âm Chiêu Ma La, nơi này sẽ không bị phát giác."

Đỏ cự tinh mặt ngoài, gương mặt khổng lồ miệng đóng mở, phát ra để vạn dặm tinh không điên cuồng rung động ba động, nói:

"Nhưng là ta đại diện người, lại bị giết chết."

"Ngươi kêu gọi ta tới chẳng lẽ chính là vì cái này "

Sương mù không khỏi bật cười một tiếng, sau đó cười trên nỗi đau của người khác mà nói:

"Đại diện người bị giết chết vậy ngươi cái này đại diện người thật đúng là đủ phế. Bất quá chết cái đại diện người rất bình thường, cái khác Ma La cũng không phải chưa từng xảy ra loại tình huống này. Ngươi chẳng lẽ chỉ có một cái đại diện người a "

Gương mặt khổng lồ thanh âm trầm thấp: "Không, mấu chốt ở chỗ giết chết ta đại diện người người kia. Hắn tựa hồ từ vừa mới bắt đầu liền đã nhận ra ta tồn tại."

Theo ba động, một cỗ tin tức vượt qua khoảng cách mấy vạn dặm, tức thời truyền thâu cho sương mù, một vài bức hình tượng như đồng tình cảnh lại xuất hiện, tại sương mù trước mặt bắt đầu phát ra.

"A hắn thế mà tự xưng là ngươi người đại diện đồng hương "

Sương mù tại vũ trụ thái hư bên trong nhẹ nhàng lay động, tựa hồ có chút ngoài ý muốn:

"Từ vừa mới bắt đầu liền đã nhận ra ngươi tồn tại. . . Chẳng lẽ là một cái nào đó thoát ly người không riêng ngươi cùng ta, cái

khác Ma La tại những năm này rơi xuống nhàn tử vô số, ngoại trừ đại diện người bên ngoài cũng thực sự là có cá biệt râu ria nhàn tử dưới cơ duyên xảo hợp nhảy ra bàn cờ, lại không ảnh hưởng đại cục. Nhưng là cái này quân cờ lại có thể phát giác được ngươi, thậm chí ngay cả ngươi vượt thời không lực lượng cũng không có nắm chắc giết chết hắn. . ."

Sương mù trong khoảnh khắc liền hiểu gương mặt khổng lồ kêu gọi hắn tới ý đồ, lập tức chấn động nói:

"Rất tốt, Hình Uyên Ma La, ngàn dặm con đê bị hủy bởi tổ kiến, ngươi phát hiện này mười phần trọng yếu. Ta sẽ liên hệ cái khác Ma La, loại bỏ tất cả thời gian danh sách bên trong nhảy thoát ra quân cờ trên bàn cờ, xóa đi những cái này không ổn định nhân tố, phòng ngừa ảnh hưởng đại cục!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 723: Kỷ Nguyên Đại Nạn!

Chương 723: Kỷ nguyên đại nạn!

Xa xôi không biết trong tinh vực phát sinh sự tình Nhạc Bình Sinh cũng không biết, hắn hiện tại ngay tại Khúc Dĩ Yên chuyên dụng tĩnh thất tu luyện bên trong, nghe lấy tin tức.

Trong tĩnh thất, tự thành không gian, đình đài lâu tạ, núi đá dòng suối, bị bố trí trở thành một chỗ thanh u mà lịch sự tao nhã tiểu trúc.

Giờ này khắc này, nghe xong báo cáo, Nhạc Bình Sinh nhìn xem trước mặt một mực cung kính Khúc Dĩ Yên, có chút ngoài ý muốn mà nói:

"Hồi đến chủ tinh vực muốn đi thuyền thời gian hơn một năm "

"Đúng thế. Tiền bối có lẽ có chỗ không biết, chúng ta từ chủ tinh vực xuất phát, chạy tới xích dã kim tinh liền dùng một năm lẻ một tháng. Cùng chiến tranh cứ điểm, chiến hạm những cái này quân sự tái cụ khác biệt, Khởi Nguyên Giới dân gian vận chuyển loại tái cụ tại trang bị kỹ thuật bên trên vốn là lạc hậu một bậc, mặc kệ là không gian khiêu dược khoảng cách, hay là năng lượng bổ sung hiệu suất đều thật to không bằng, đây cũng là vương giới nghị đình tại dân dụng bên trên sở hạ hạn chế."

Khúc Dĩ Yên trán rủ xuống, lo sợ bất an mà nói:

"Lại thêm ta cái này năm chiếc tàu vận tải đã là tương đối cũ kỹ loại hình, niên đại xa xưa, chúng ta vị trí tinh không cương vực lại ở vào xa nhất biên giới khu vực, khoảng cách chủ tinh vực quá mức xa xôi, cho nên sợ rằng chúng ta có thể một lần vượt qua vượt qua mười vạn năm ánh sáng khoảng cách, tính cả bổ sung năng lượng làm lạnh thời gian cũng tối thiểu muốn thời gian hơn một năm."

"Vượt qua thời gian một năm..."

Nhạc Bình Sinh trầm ngâm một chút, nói tiếp:

"Không sao , dựa theo kế hoạch đã định tiếp tục đi thuyền đi."

"Đúng, tiền bối có vấn đề có thể tùy thời kêu gọi ta." Khúc Dĩ Yên duy trì cung kính tư thái, chậm rãi thối lui ra khỏi tĩnh thất.

Khúc Dĩ Yên rời đi về sau, Nhạc Bình Sinh một người ngồi một mình, suy nghĩ nhao nhao hiện lên.

Bây giờ cả tòa tàu vận tải bên trong, ngoại trừ Khúc Dĩ Yên bên ngoài không có bất kỳ người nào biết hắn tồn tại, chính là Khúc Dĩ Yên tâm phúc Dư Nguyên còn có nàng một đôi nhi nữ đều che ở trống bên trong. Từ trên xuống dưới người tại Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước tâm linh ám chỉ phía dưới, đều cho là mình bọn người là Khúc Dĩ Yên điều hành có phương pháp, liều chết chống lại, dưới cơ duyên xảo hợp mới từ Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ vòng vây bỏ chạy mà ra.

Mà Nhạc Bình Sinh mặc dù gần như hoàn mỹ tái tạo ra Khúc Dĩ Yên cha đẻ Khúc Quy Nhân thân thể, đồng thời lấy bản tôn nhập chủ thay vào đó, nhưng hắn cũng không có vội vã hiện thân công bố thân phận. Cái này tự nhiên là cần chờ đợi một cái tương đối lý do hợp lý cùng thời cơ, lại để cho Khúc Quy Nhân, Khúc Dĩ Yên "Cha con" gặp nhau.

"Thời gian một năm..."

Thời gian một năm căn cứ vào toàn bộ vũ trụ khổng lồ không gian, thời gian tiêu chuẩn mà nói tự nhiên là không đáng giá nhắc tới, hắn hiện tại bản tôn, Hồng Hoang Giới một phương, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ một phương ba đầu tuyến tề đầu tịnh tiến, đều tại dựa theo kế hoạch đã định tiến hành.

Còn lại hai tuyến tạm thời không đề cập tới, Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh, một năm này thời gian đối với Nhạc Bình Sinh tới nói đủ để cho lực lượng của hắn lại lần nữa nhảy lên tới một cái tầng thứ cao hơn, đối tiến vào khởi nguyên tổ tinh dạng này đầm rồng hang hổ cũng có càng nhiều bảo hộ.

Dù sao nơi đó là Khởi Nguyên Giới cái này Vũ Trụ Bá Chủ trái tim, tràn ngập đông đảo lặn Tu Ẩn cư hợp đạo thậm chí Hợp Đạo Cảnh phía trên võ đạo cường giả, có thể nói là toàn bộ Khởi Nguyên Giới chỗ nguy hiểm nhất.

Khúc thị nhất tộc truyền thừa lâu đời, tại tổ tinh phía trên thanh danh mười phần hiển hách, đệ tử thiên tài xuất hiện lớp lớp, mỗi một thời đại đều có Hợp Đạo Cảnh đại năng tại nghị đình thân cư yếu chức. Mà công nhận người mạnh nhất Khúc gia lão tổ, là Khúc thị nhất tộc sáng lập người, hoá thạch sống đồng dạng tồn tại, thọ tuổi càng là vượt qua mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm kỷ nguyên số lượng, là so với mở ra toàn bộ mệnh khiếu động thiên đỉnh phong hợp đạo đại năng càng khủng bố hơn tồn tại!

Cho dù là cùng là Hợp Đạo Cảnh đại năng, thực lực ở giữa chênh lệch cũng là thiên soa địa viễn, không thể đạo lý mà tính toán. Đến hợp đạo cấp độ, cân nhắc hắn thực lực phương thức đã cùng lực, khí, thần, hư cái này bốn Đại cảnh giới hoàn toàn khác biệt, Hợp Đạo Cảnh võ giả lấy võ đạo quyền ý ký thác hư không, nhục thân mở mệnh khiếu động thiên tự thành thế giới, mệnh khiếu động thiên số lượng, kết cấu, kích cỡ, trên cơ bản liền đại biểu thực lực tầng cấp. Mà 1,296 cái chủ mệnh khiếu toàn bộ mở

vì Hỗn Động thế giới hợp đạo đại năng, chính là đứng thẳng ở cảnh giới này đỉnh phong tồn tại.

Bây giờ Nhạc Bình Sinh liên tiếp cùng hợp đạo cảnh giới đại năng giao thủ, thông qua các loại tin tức đã sớm suy đoán ra đến hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng uy năng phạm trù: Lấy mệnh khiếu động thiên đều tận mở đỉnh phong hợp đạo đại năng tới nói,

1,296 cái mệnh khiếu động thiên toàn lực bộc phát dưới, đối phương huyết khí, quyền ý tối thiểu so sánh một viên hằng tinh thiên thể năng lượng tổng cộng, gào vỡ sơn hà, Tích Huyết Trùng Sinh, thôi động tinh thần, sinh mệnh lực, võ đạo uy lực chưa từng có cường đại, rung động hoàn vũ. Loại này đẳng cấp tồn tại, chỉ sợ chỉ trong một chiêu liền có thể giết chết, trọng thương Thần Vũ quân quân chủ Kỷ Bình Uyên dạng này Hợp Đạo Cảnh đại năng!

Nhưng cái này còn chưa không phải chân chính Hợp Đạo Cảnh mạnh nhất. Thông qua Khúc Dĩ Yên Nhạc Bình Sinh biết được, tổ tinh phía trên còn có cùng loại Khúc gia lão tổ loại tồn tại này, đối phương sớm đã mở ra tất cả mệnh khiếu động thiên, mà thọ tuổi càng là vượt qua mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm kỷ nguyên thời hạn, hắn thực lực thủ đoạn như là như lỗ đen thâm bất khả trắc, khoảng cách thập đại Giới Vương cái này tầng thứ tồn tại chỉ kém lâm môn một cước!

Võ giả cùng trời tranh mệnh, lấy huyết nhục chi khu sừng sững trong thiên địa vũ trụ trở thành chúa tể, nhưng mà lại như thế nào nghịch thiên cải mệnh, nhân tộc chi thân bản chất nhưng lại có thiên nhiên thọ nguyên hạn chế, mặc dù có thể thông qua tu vi cảnh giới tăng lên cùng cái khác ngoại vật thủ đoạn kéo dài thọ nguyên, nhưng lại chung quy có cực hạn, tại cực hạn này ở trong nếu như không thể tại vốn có trên cơ sở đánh vỡ sinh mệnh gông xiềng, liền sẽ thọ nguyên khô kiệt, bụi về với bụi, đất về với đất. Mà đối với Hợp Đạo Cảnh đại năng mà nói, liền có một cái cơ hồ không cách nào vượt qua tuổi thọ cực hạn, chính là một cái kỷ

nguyên, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm năm, cũng được xưng giống kỷ nguyên đại nạn!

Kỷ nguyên đại nạn vừa đến, đỉnh phong hợp đạo đại năng võ đạo nguyên thần, cô đọng giống như hằng tinh thiên thể đồng dạng thể phách liền sẽ từ trong ra ngoài khô kiệt, mục nát, không người có thể cứu, chính là đoạt xá chi pháp đều không thể cải biến kết quả, vô tận năm tháng bên trong, không biết có bao nhiêu như là mặt trời đồng dạng chiếu sáng cả thời đại hợp đạo đại năng đã không cách nào tiến quân cảnh giới tiếp theo, cũng vô pháp vượt qua kỷ nguyên đại nạn cánh cửa, như vậy nuốt hận vẫn lạc.

Mà trong năm tháng dài đằng đẵng, nhưng như cũ có cực thiểu số kinh tài tuyệt diễm đỉnh phong đại năng mặc dù không có tiến quân đến cảnh giới tiếp theo, nhưng lại thông qua các loại không muốn người biết thủ đoạn chống cự qua kỷ nguyên đại nạn sống tiếp được. Bọn hắn mặc dù không có trở thành thập đại Giới Vương như thế tồn tại, nhưng là võ đạo thực lực lại tại chống cự qua kỷ nguyên chi kiếp sau lại lần nhảy lên một bậc thang, thực lực mạnh như là vũ trụ tinh không khó mà phỏng đoán, trở thành thập đại Giới Vương phía dưới, hoàn toàn xứng đáng mạnh nhất hợp đạo!

Mà Khúc gia lão tổ, chính là như vậy một cái tồn tại.

Nhạc Bình Sinh nheo mắt lại: "Vô luận như thế nào, có thời gian một năm trù bị, đủ để cho kế hoạch của ta thiên y vô phùng."

Thực lực của hắn bây giờ, ngược lại không thấy liền sợ vượt qua kỷ nguyên đại nạn Hợp Đạo Cảnh đại năng, huống chi hắn còn có thời gian một năm đến để lực lượng tự phát tăng trưởng, bất quá dù sao cũng là chui vào một cái Vũ Trụ Bá Chủ hang ổ làm tiền, Khúc Quy Nhân cái thân phận này hết sức trọng yếu, hắn vô luận như thế nào cũng muốn bảo đảm sẽ không bị người nhìn thấu.

"Lâm Phong bên kia, thân là Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ bọn hắn có không ít thủ tiêu tang vật chợ đen con đường, danh xưng là cái gì cần có đều có, chỉ cần xuất ra nổi giá tiền cái gì đều có thể mua được, chắc hẳn văn minh khác tinh đồ, tọa độ loại hình có thể tìm tới manh mối. Bất quá muốn trước tìm kiếm một cái thích hợp thời cơ."

Nhạc Bình Sinh một mình cảm giác cái gì:

"Trước khi chưa có nắm chắc, tận lực phòng ngừa cùng còn lại đạo tặc vũ trụ thủ lĩnh chạm mặt... Ân "

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh tâm linh khẽ động, nổi lên gợn sóng.

Kia là ở xa ức vạn dặm năm ánh sáng bên ngoài, từ Hồng Hoang Giới thời gian thực phản hồi về tới tin tức.

Không biết nhìn thấy cái gì, trong tĩnh thất, Nhạc Bình Sinh sừng sững bất động, thấp giọng cười một tiếng:

"Phóng xạ vạn giới... Rốt cục có thể bắt đầu chưa "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 724: Vạn Sự Sẵn Sàng

Chương 724: Vạn sự sẵn sàng

Hồng Hoang Giới, Tạo Hóa Đạo, chính Quân Quy Tàng động thiên phúc địa ở trong.

Lớn như vậy một cái Tiên cung trống rỗng, nồng đậm tiên linh chi khí phiêu phiêu đãng đãng, Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, nhưng là chỗ sâu trong con ngươi có thể thấy rõ ràng một mảnh hơi co lại biển sao Ngân Hà tại chầm chậm xoay tròn lớn mạnh, mà từ trên người hắn một cỗ mênh mông sợ hãi khí tức bị kiềm chế tại quanh thân một trượng không gian bên trong, không có chút nào tiết lộ.

Từ Nhạc Bình Sinh bắt đầu cướp đoạt Tàng Kinh Tiên Các tam thập tam thiên đã qua trọn vẹn một tháng có thừa, mà tại một tháng này bên trong, hắn bố trí tại tam thập tam thiên bên trong thân thần đã tại hoàn mỹ ngụy trang dưới, tất cả có thể chuyển hóa làm nhận biết, tin tức loại công pháp, tiên thuật, thần thông bí thuật, điển tịch kinh quyển đều bị hắn quét sạch sành sanh, đánh cắp ra, chuyển hóa làm tự thân tư lương!

Tàng Kinh Tiên Các tam thập tam thiên, cái này làm vô số Tạo Hóa Đạo thậm chí Hồng Hoang Giới tu sĩ không biết đỏ mắt, điên cuồng bảo tàng khổng lồ, cơ hồ bị Nhạc Bình Sinh dò xét cái úp sấp!

Mà Nhạc Bình Sinh thu hoạch cũng là cực kỳ kinh người, Tạo

Hóa Đạo vô số năm tháng trí tuệ tích lũy bị hắn dung hội tiến vào bản thân, tôn này thân thần tập hợp thể tiếp tục không ngừng điên cuồng tiến hóa, hoàn thiện, vô luận là tại kết cấu vẫn là ý thức phép tính bên trên, đều đã hoàn toàn thoát thai hoán cốt, xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Tư duy ý thức, sức tính toán, thôi diễn lực, thực lực toàn bộ xuất hiện tính dễ nổ kinh khủng tăng trưởng, bây giờ nếu như Nhạc Bình Sinh thân thần thoát khỏi Quân Quy Tàng thể xác đi tới, liền có thể phát hiện cái này đã không còn là bản tôn chia ra thân thần, mà là một vị khác hoàn toàn khác biệt, tựa hồ hướng về một phương hướng khác phát triển Lượng Tử thân xác!

Hấp thu Hồng Hoang Giới tiên đạo văn minh dinh dưỡng, cái này một tôn Lượng Tử thân xác bản chất cùng bản tôn xuất hiện không nhỏ khác biệt, có thể gọi là tạo hóa thân thể. về mặt sức mạnh mặc dù còn không có đạt tới hoàn toàn cùng bản tôn cùng cấp trình độ, nhưng tối thiểu cũng đạt tới bản tôn bảy thành trở lên. Vô luận là thần quốc lĩnh vực vẫn là vi mô hạt, vũ trụ lực cơ bản các loại dính đến vũ trụ quy tắc chưởng khống bên trên, đều đã có thể trình độ lớn nhất bên trên thi triển.

Nếu như nói ban đầu thân thần tập hợp thể miễn cưỡng đạt tới Hợp Đạo Cảnh ngưỡng cửa lời nói, như vậy hiện tại đã chất biến vì Lượng Tử thân xác phân thần lực lượng đã xuất hiện gấp mười gấp trăm lần tăng lên, thẳng bức 1,296 cái mệnh khiếu động thiên toàn bộ mở đỉnh phong hợp đạo cảnh giới! Ngắn ngủi một tháng thời gian, từ miễn cưỡng hợp đạo cấp độ lực lượng gấp mười gấp trăm lần tăng vọt đến đỉnh phong hợp đạo bá chủ, tốc độ như vậy có thể xưng vang dội cổ kim, gần như không tồn tại!

Mà không chỉ ở đây, Nhạc Bình Sinh cái này thứ hai tôn Lượng Tử thân xác cùng bản tôn, ý thức phép tính phía dưới lực lượng tự sinh, đồng dạng là mỗi thời mỗi khắc đều tại tự phát hoàn thiện, lớn mạnh, tăng cường.

"Rất tốt, tiên đạo văn minh, quả nhiên là không kém hơn võ đạo văn minh tồn tại."

Nhạc Bình Sinh trong mắt Ngân Hà vòng xoáy lóe lên một cái rồi biến mất, để lộ ra một cỗ vẻ mừng rỡ:

"Nếu như có thể nghĩ biện pháp kham phá Tàng Kinh Tiên Các Thiên Ngoại Thiên bí mật, thẩm thấu trong đó tiến hành cướp đoạt, có lẽ phân thân có khả năng đuổi kịp bản tôn cũng khó nói."

Trên thực tế tại ba mươi ba trọng thiên càn quét sau khi hoàn thành, Nhạc Bình Sinh một mực tại nếm thử tìm kiếm, đột phá Thiên Ngoại Thiên, bất quá vì không bị phát giác, hắn lưu tại Thái Thanh Đại Xích Thiên, thay thế thẻ tre cái kia sợi thân thần cường độ hạn định tại một cái hơi thấp phạm trù, căn bản không đủ để thực hành ý đồ của hắn, mà lại Nhạc Bình Sinh trải qua ngàn tỉ lần suy tính, giống như là Thiên Ngoại Thiên dạng này tuyệt đỉnh cơ mật chỗ, hắn không muốn lưu vết tích xâm lấn khả năng đến gần vô hạn bằng không.

Tạo Hóa Đạo dù sao cũng là Hồng Hoang Giới tam đại cự đầu một trong, nội tình hùng hậu, so sánh hợp đạo đại năng Đạo Tôn không phải số ít, thậm chí còn có khó có thể dùng phỏng đoán tiên đạo chi tổ tồn tại, giống như là Thiên Ngoại Thiên dạng này hạch tâm tuyệt mật chỗ, chỉ sợ sẽ là cung cấp những cái này cấp bậc tồn tại tu luyện lĩnh hội địa phương, muốn không kinh động những cái này tồn tại cường hoành thực sự không có khả năng.

"Bất quá mặc dù Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo cái này hai đại cự đầu tinh túy nhất, trực chỉ đại đạo trí tuệ tinh hoa ta không cách nào đánh cắp, nhưng là lầu cao vạn trượng đất bằng trở đi tiên đạo văn minh hệ thống cơ sở đã tạo dựng hoàn tất, chỉ cần có đầy đủ thời gian đến thôi diễn, hết thảy đều không phải là vấn đề."

Nhạc Bình Sinh nghĩ ngợi:

"Như vậy, xâm lấn Thiên Ngoại Thiên tìm tòi hư thực định lúc này coi như thôi. Bao quát Phiêu Miễu Đạo Quân cái kia một đầu tuyến cũng giống vậy.

"

Trong một tháng này, lấy để cho người ta rung động phương thức tăng lên điên cuồng tăng trưởng không chỉ cái này một bộ phận, còn có nhập chủ Phiêu Miễu Đạo Quân cái kia bộ phận thân thần, Nhạc Bình Sinh đồng dạng có thể rõ ràng cảm giác được đối phương tại thẩm thấu hỗn độn Huyền Hoàng tháp về sau, lực lượng có thể xưng mãnh liệt, thậm chí so với đường dây này còn hơn cuồng bạo tăng trưởng.

Bởi vì Thái Thượng Đạo vô thượng pháp 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 vô cùng phù hợp lượng tử thân thần nguyên nhân, Phiêu Miễu thân thần tại hấp thu Thái Thượng Đạo trí tuệ tích lũy thời kì tốc độ tăng lên ngược lại cái sau vượt cái trước, chỉ từ trên lực lượng tới nói thậm chí lực áp tạo hóa thân thể nửa bậc, mà thân thần cũng đã tiến hóa làm một tôn cùng bản tôn Lượng Tử thân xác, Quân Quy Tàng tạo hóa thân thể đều có bản chất khác biệt thiên đạo thân thể!

Tạo hóa thân thể cũng tốt, thiên đạo thân thể cũng tốt, trên bản chất đều là bản tôn Lượng Tử thân xác diễn sinh, bất quá bởi vì hấp thu tiên đạo văn minh trí tuệ tinh hoa đơn nhất tính mới hình thành đặc thù hình thái, nếu như cả hai tiếp tục không ngừng dung hội những chủng loại khác văn minh nhập bản thân, chung cực phương hướng nên cùng bản tôn hướng tới nhất trí.

Ông!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh suy nghĩ thời điểm, một cỗ không hiểu rung động cảm giác từ động thiên phúc địa bên ngoài trong hư không nhộn nhạo lên.

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, lập tức đứng dậy đi ra chính mình động thiên phúc địa, liền thấy một bộ tiên quang lượn lờ ngọc bài một mình phiêu phù ở động phủ của hắn không gian trước đó, sau đó Hổ trưởng lão thanh âm từ trong truyền ra.

"Quy Tàng, chưởng giáo đại nhân cùng chư vị trưởng lão ngay tại thăng tiên trong đại điện thương nghị hôn sự của ngươi, mau tới."

Nhạc Bình Sinh mắt sáng lên, lập tức liền liên tưởng đến cái gì: "Rốt cục... Muốn bắt đầu a "

Hắn lúc này vươn tay ra tiếp nhận Hổ trưởng lão ngọc bài, mà trên ngọc bài cũng khoảnh khắc bộc phát ra sáng chói tiên quang, đem Nhạc Bình Sinh cả người bao vây lại, giống như sao chổi đồng dạng xuyên thẳng qua hư không, hướng về tọa lạc ở thời không chỗ sâu thăng tiên đại điện lao đi.

Nhạc Bình Sinh cũng không có kháng cự , mặc cho tiếp dẫn tiên quang dẫn theo chính mình xuyên thẳng qua, mà bất quá mấy cái nháy mắt tiên quang bỗng nhiên tán đi, hắn đã cước đạp thực địa đứng ở một chỗ nguy nga ức vạn Tiên cung trước đó.

"Quy Tàng, vào đi."

Theo Hổ trưởng lão triệu hoán, Nhạc Bình Sinh toàn lực thu nhiếp hết thảy khí tức ba động, tại chỉnh lý dung nhan sau cất bước, bước vào thăng tiên đại điện bên trong.

Thăng tiên trong đại điện, vân long lăn lộn, trời cao đất xa, mênh mông không thấy giới hạn, mà hết thảy mười bảy đạo thân hình vĩ ngạn, không thể phỏng đoán, ánh mắt cơ trí nhưng xuyên thủng thời không thân ảnh cao ở đám mây, đem ánh mắt bắn ra đi qua,

Nhạc Bình Sinh dư quang đảo qua, lấy chưởng giáo Long Vô

Thủ cầm đầu, Hổ trưởng lão, Đoạn Hình Khuê bọn người thình lình xuất hiện, còn có rất nhiều tục danh ở trong lòng chợt lóe lên, chính là Tạo Hóa Đạo tất cả hạch tâm quyết nghị tầng toàn bộ đến đông đủ, toàn bộ đều là Đạo Tôn cảnh đại năng!

Tuyệt đại đa số Đạo Tôn đại năng đều lấy ôn hòa, vui mừng ánh mắt nhìn Nhạc Bình Sinh, duy chỉ có Đoạn Hình Khuê tầm mắt buông xuống, nhìn cũng không nhìn, phảng phất Nhạc Bình Sinh căn bản không tồn tại.

Đám mây thủ tọa phía trên, Long Vô Thủ mỉm cười nói: "Quy Tàng, chắc hẳn ngươi đã nghĩ đến lần này chúng ta triệu ngươi đến đây là vì sao "

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu: "Chưởng giáo đại nhân triệu ta đến đây, nên là cùng Thái Thượng Đạo Chưởng Giáo Chí Tôn quyết định tất cả sự nghị, bây giờ vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội "

"Không tệ!"

Hổ trưởng lão tại đám mây phía trên cười lên ha hả:

"Hôn lễ đại điển hết thảy sự nghị chúng ta đều tại ngươi bế quan trong khoảng thời gian này đã định, định vào mười năm về sau! Mà bây giờ chỉ thiếu chút nữa, chính là muốn ngươi cái này chính chủ tự mình tiến về trước Chư Thiên Vạn Giới, rộng mời quần hùng, tổng hợp Hồng Hoang!"

= = = =

= =

Một tháng thời gian, Quân Quy Tàng. Phiêu Miễu Đạo Quân trình độ tiến hóa, từ bỏ tìm tòi bí mật tối cao bí mật, triệu kiến, cho phép tiến vào Thiên Ngoại Thiên, Lâu Ngoại Lâu, quan sát vũ trụ nổ lớn ảnh lưu niệm.

Lâm Phong tiến về trước ở vào bên trong vòng tinh vực vũ trụ chợ đen giao dịch tinh, đấu giá hội, thành công thu mua tinh đồ, tọa độ, tiến về trước.

Quân Quy Tàng bọn người thí luyện hoàn tất, xuất quan, từ các phương trưởng lão dẫn đầu xuất phát, tiến về trước vạn giới mời, gieo rắc thân thần.

Nhạc Bình Sinh đến khởi nguyên chủ tinh vực, thu hoạch được tư cách, tiến vào tổ tinh Khúc gia, làm khó dễ, nghiệm chứng huyết mạch, giả tạo khởi nguyên tệ hấp thu dinh dưỡng.

Mười năm sau, vạn giới đồng minh đại hội, Ma La ra sân, phản công Khởi Nguyên Giới

= = = = = = = = = = = = = = =

Phá hư, Động Hư, quy hư, Thiên Nguyên, Tinh chủ (hợp đạo), Giới Vương (Đại La), Nhân Hoàng (Hỗn Nguyên)

Kia là một cái vĩ ngạn thân ảnh, anh tư khiếp người, hắc nồng đậm, ánh mắt cơ trí, nhưng xuyên thủng hết thảy, giơ tay nhấc chân, thiên địa vạn đạo vì hắn mà run rẩy, gào thét, hắn phong thái cử thế vô song.

Nhân Hoàng thảo đường, Khâm Thiên Giám, thập đại Thánh Giới, thứ nguyên neo, trấn áp phong tỏa hư không

Lượng tử, xác suất

Thủ đô tinh, quân sự cứ điểm, hành chính tinh cầu, truyền thâu trung tâm

Thứ tám vương giới nghị đình. Ba ngàn đại đạo thiên ma

Lôi đài

Khởi nguyên chi địa, Giới Vương võ điệu Thiên Vương, mười

thánh tòa,

Giới Chủ thế giới,

Hành tinh kẻ thôn phệ, Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ,

Hỏi thăm có bao nhiêu, một cái đều không có! Trực tiếp xuất thủ toàn bộ đả diệt.

Giải thích, ngươi thì tính là cái gì

Thiên Ma Tinh thể đánh vỡ giới bích, Vực Ngoại Thiên Ma giáng lâm, ức vạn sinh linh ác mộng cùng hủy diệt căn nguyên Vực Ngoại Thiên Ma, lưu thoán, thiên ma vũ trụ đế vương

Vạn giới đại loạn đấu, thảo phạt Khởi Nguyên Giới

Võ học chi đạo, tu hành chính là một trái tim, rèn luyện chính là một hơi. Đừng cho tri thức trói buộc ngươi tư tưởng. Không phải muốn học tập quy tắc, mà là muốn trở thành quy tắc

Tốc độ ánh sáng tư duy, vật chất gây dựng lại, nguyên tử suy biến làm

Thế gian vạn vật đều là từ lượng tử cái này một nhỏ nhất đơn vị cấu thành, mà ẩn biến trận thì đem tất cả lượng tử nối liền thành một thể. Từ trên lý luận tới nói, thời không cũng tốt, vũ trụ cũng tốt, thậm chí tất cả tinh cầu, tinh vân, tinh hệ đều nhưng thật ra là một thể.

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Thần kinh cải tạo giải phẫu thế gian vạn vật đều là từ lượng tử cái này một nhỏ nhất đơn vị cấu thành, mà ẩn biến trận thì đem

tất cả lượng tử nối liền thành một thể. Từ trên lý luận tới nói, thời không cũng tốt, vũ trụ cũng tốt, thậm chí tất cả tinh cầu, tinh vân, tinh hệ đều nhưng thật ra là một thể.

Nằm rạp trên mặt đất sâu kiến, ai cho phép ngươi ngẩng đầu lên ngươi không nhìn thấy tư cách của ta. Sâu kiến liền muốn giống sâu kiến, chỉ cần nằm rạp trên mặt đất cúi đầu đi chết là được rồi.

Thần kinh cải tạo giải phẫu

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 725: Phong Hồi Lộ Chuyển

Chương 725: Phong hồi lộ chuyển

"Đương nhiên, chuyến này đường xá xa xôi, nói không chừng còn sẽ có không tưởng tượng được gian nan hiểm trở, đương nhiên sẽ không để ngươi một thân một mình tiến về trước."

Đám mây phía trên, tựa hồ nhìn ra Nhạc Bình Sinh suy nghĩ, Long Vô Thủ tiếp lời cười nói:

"Cho nên chuyến này, sẽ có Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn ba vị này trưởng lão vì ngươi lược trận, cùng ngươi chung hướng."

Ân ba người này. . .

Nhạc Bình Sinh mặc dù vẫn như cũ là một bộ rửa tai lắng nghe dáng vẻ, nội tâm suy nghĩ lại cấp tốc chuyển động.

Lấy Quân Quy Tàng ký ức có biết, Long Vô Thủ điểm ra ba vị này trưởng lão, đều là Tạo Hóa Đạo hạch tâm cao tầng bên trong quyền lực địa vị, tu vi cảnh giới, thực lực thủ đoạn đều là đứng hàng đầu Đạo Tôn đại năng, lấy Hồng Hoang Giới hệ thống tu luyện tới phân chia, đều là đạt đến Đạo Tôn hậu kỳ tuyệt đỉnh đại năng!

Phái ra ba cái nhân vật như vậy, bởi vậy cũng có thể gặp Long Vô Thủ chỗ ký thác hi vọng, không cho sơ thất.

Trong đó Hổ Phi Liệt là chưởng giáo Long Vô Thủ nhất hệ đáng tin người ủng hộ, Lâu Chấn vị trưởng lão này từ trước đến nay thâm cư không ra ngoài, cực ít tham dự Tạo Hóa Đạo bên trong sự vụ, lập trường không rõ. Duy chỉ có để Nhạc Bình Sinh cảm thấy ngoài ý muốn, chính là Long Vô Thủ vậy mà để Đoạn Hình Khuê cái này rõ ràng kiệt ngạo, nhìn Quân Quy Tàng không vừa mắt Lôi Tiêu Đạo Tôn cùng nhau đi tới, không biết trong hồ lô bán là thuốc gì.

Bất quá Tạo Hóa Đạo bên trong những cái này khập khiễng Nhạc Bình Sinh cũng không quan tâm, chỉ cần có thể nhờ vào đó đến từng cái cường đại văn minh, dị giới chỗ, hắn khổng lồ kế hoạch liền có thể có thể thuận lợi áp dụng, cái khác đều râu ria.

"Quy Tàng , nhiệm vụ nặng nề, ngươi chỉ có không đến thời gian mười năm."

Long Vô Thủ nói tiếp:

"Nhờ có có lão tổ sớm bố cục, hắn tại ngao du thái hư quá trình bên trong đã từng cùng cái khác tinh không chúa tể cấp bậc tồn tại trao đổi qua, sớm định ra căn cứ, cũng bởi vậy đem tin tức sớm phóng xạ biết được càng nhiều dị vực văn minh. Mà trải qua ta Tạo Hóa Đạo gần vạn năm tìm kiếm chuẩn bị, bây giờ tại ta Tạo Hóa Đạo trong tay văn minh tọa độ tổng cộng có 1,749 cái, vượt ngang hơn ba trăm cái tinh hệ!"

1,749 cái!

Trong nháy mắt, tầm mắt buông xuống, bình tĩnh mà đứng Nhạc Bình Sinh ánh mắt chỗ sâu chấn động kịch liệt một chút, sau đó chính là không người phát giác mừng rỡ!

1,794 cái văn minh tọa độ, nếu như toàn bộ gieo rắc hạ thân thần, chỉ cần trí tuệ văn minh chất dinh dưỡng đầy đủ, mỗi một vị thân thần đều đem tiến hóa làm đặc biệt Lượng Tử thân xác, lại

dùng cái này phóng xạ, hóa thân ức vạn vô cùng tận!

Hổ trưởng lão cúi đầu nhìn xem Nhạc Bình Sinh giống như bình tĩnh phản ứng, vuốt râu cười nói:

"Quy Tàng, ngươi cũng không cần lo lắng, này một ngàn bảy trăm bốn mươi chín cái văn minh tọa độ nghe vào tuy nhiều, nhưng trên thực tế vượt qua nhiều hơn phân nửa phát triển cấp độ đều rất thấp, thậm chí ngay cả thoát ly mặt đất tiến vào vũ trụ thái hư đều không thể làm được, cũng không có cùng chúng ta Hồng Hoang liên hợp chống lại Khởi Nguyên Giới thực lực, đáng giá chúng ta đi liên hợp chỉ có một phần nhỏ.

Cho nên chúng ta đã đem những cái này văn minh tọa độ độ mạnh, khoảng cách xa gần thứ tự làm ra một cái sắp xếp, mà lại có cá biệt cùng chúng ta liên hệ chặt chẽ dị vực văn minh đồng dạng nhìn xa trông rộng, ý thức được Khởi Nguyên Giới uy hiếp, cũng trong bóng tối tìm kiếm còn lại cường đại văn minh tọa độ, trong tay bọn họ nắm giữ tọa độ cũng có thể cho chúng ta tiết kiệm không ít thời gian cùng tinh lực."

Đám mây phía trên, đông đảo cao tầng đều là nhao nhao gật đầu, rất tán thành.

Vũ trụ tiêu chuẩn, thật sự là quá mức vô biên vô hạn, mà sinh mệnh, văn minh sinh ra càng là kỳ tích bên trong kỳ tích, Tạo Hóa Đạo có thể tại vạn năm bên trong tìm kiếm đến này một ngàn dư cái văn minh tọa độ đúng là không dễ, mà muốn bọn chúng toàn bộ đều phát triển như là Hồng Hoang Giới đồng dạng trình độ càng thêm không có khả năng.

Mà Khởi Nguyên Giới phóng xạ quá ngàn tinh hệ, hùng bá hoàn vũ, là bọn hắn đã biết văn minh bên trong hoàn toàn xứng đáng tuyệt đối bá chủ, chỉ bằng vào một cái hoặc là mấy cái cùng Hồng Hoang Giới cùng cấp văn minh đều xa xa không đủ để đối kháng, nhất định phải liên hợp hết thảy có thể liên hợp lực lượng,

mới có hi vọng ngăn cản đối phương chinh phục bước chân, giữ lại truyền thừa đạo thống.

Nhạc Bình Sinh tự nhiên minh bạch đạo lý này, mà lại hắn đối loại tình huống này cũng sớm đã có đoán trước. Bất quá đối với hắn tới nói, phóng xạ vạn giới tấm lưới này một khi trải rộng ra, phóng xạ bao trùm phạm vi sẽ chỉ càng ngày càng rộng, hắn thân thần hội tại xâm lấn địa giới tự phát tìm kiếm các loại ván cầu, giống như là virus đồng dạng quét sạch cái này đến cái khác tinh hệ,

Hoàn thành hắn cướp đoạt chư thiên văn minh khổng lồ dã tâm!

Lập tức, Nhạc Bình Sinh chắp tay nói: "Chưởng giáo đại nhân, không biết ta nên khi nào khởi hành "

"Trước không vội. Trong khoảng thời gian này đến nay chúng ta chư vị trưởng lão cộng đồng xuất thủ, đem một tôn tạo hóa linh đĩa tiến hành tái tạo, để xuyên thẳng qua tinh vũ năng lực lại lần nữa tăng lên một bậc thang, có thể nói gần với trấn giáo trọng khí Tạo Hóa Ngọc Điệp, lấy không gian của nó vượt qua năng lực, thời gian mười năm không có gì bất ngờ xảy ra vẫn là vẫn còn có dư."

Long Vô Thủ nhàn nhạt khoát tay áo, trầm ngâm nói:

"Bất quá bây giờ, chúng ta lo lắng duy nhất chính là của ngươi đạo tổn thương. Nguyên bản ta là tính toán đợi đến Đạo Tổ lão nhân gia ông ta trở về giáo môn thời điểm mời hắn xuất thủ, chẳng qua hiện nay Đạo Tổ hắn thân ở không biết thời không, mà lại phân thân thiếu phương pháp, tại ngươi đại hôn trước đó chỉ sợ sẽ không trở về. Cân nhắc đến ngươi đã từng leo lên ba mươi ba trọng thiên, mà lại đại hôn sắp thành, đạo lữ của ngươi. . . Ta cùng một đám trưởng lão quyết nghị, mở ra cho ngươi một lần tiên các Thánh Cảnh, tạo điều kiện cho ngươi mưu cầu cơ duyên!"

Tiên các Thánh Cảnh chẳng lẽ chỉ chính là Tàng Kinh Tiên Các Thiên Ngoại Thiên

Trong khoảnh khắc, Nhạc Bình Sinh trong lòng linh quang lóe lên một cái rồi biến mất, trong miệng lại không kiêu ngạo không tự ti mà hỏi:

"Tha thứ đệ tử ngu dốt, xin hỏi chưởng giáo đại nhân, tiên các Thánh Cảnh là cái gì, lại cùng đệ tử đạo tổn thương có gì liên quan liên "

Đông đảo cao tầng nhìn nhau cười một tiếng, Hổ trưởng lão mở miệng giải thích:

"Bản giáo Tàng Kinh Tiên Các đoạt thiên địa chi tạo hóa, trong đó bộ không gian cũng không phải là các ngươi coi là tam thập tam thiên, mà là tổng cộng 36 trọng thiên! Cái này thêm ra tới tam trọng thiên, chính là cung cấp chư vị Đạo Tôn trưởng lão thậm chí Đạo Tổ lão nhân gia ông ta lĩnh hội thiên đạo Thần Huyền chỗ! Mà ngươi muốn tiến vào, thì là thần kỳ nhất, huyền diệu chỗ, mỗi cái tu sĩ tiến vào bên trong thu hoạch đều kiên quyết khác biệt, cụ thể trong đó có cái gì huyền bí ngươi tiến vào bên trong liền biết.

Lúc đầu chuyện này, trong môn chỉ có tấn thăng Đạo Tôn chi cảnh, đồng thời đứng hàng hạch tâm quyết nghị tầng trưởng lão mới có tư cách biết được, bất quá ngươi bây giờ thân hệ vạn giới liên hợp đại kế, cho nên mới lần đầu phá lệ, có thể nói là biến tướng sáng tạo ra lịch sử."

"Không tệ."

Chưởng giáo Long Vô Thủ cũng tương tự không có giải thích quá nhiều, thản nhiên nói:

"Cuối cùng nhất trọng Thánh Cảnh bên trong Sâm La Vạn Tượng, tạo hóa huyền bí, có vô hạn khả năng, đây chính là ngươi

thời cơ."

Thế mà trực tiếp tiến vào cuối cùng nhất trọng Thánh Cảnh

Các loại suy đoán cùng phán đoán từ trong lòng lóe lên một cái rồi biến mất, Nhạc Bình Sinh cũng không nghĩ tới hắn vốn đã từ bỏ dự định vậy mà phong hồi lộ chuyển, cơ hội chính mình đưa tới cửa, hợp thời biểu hiện ra một bộ kích động khó mà ức chế thần sắc:

"Tạ chưởng giáo đại nhân, tạ chư vị trưởng lão, đệ tử chắc chắn không phụ kỳ vọng!"

Long Vô Thủ cùng Hổ trưởng lão đối Thiên Ngoại Thiên giải thích nói rõ mặc dù nói không tỉ mỉ, nhưng Nhạc Bình Sinh biết là ở đây Đạo Tôn là cho là hắn cảnh giới không đủ, mới có giữ lại. Bất quá đối với hắn mà nói, dù cho Long Vô Thủ cùng rất nhiều Tạo Hóa Đạo cao tầng chủ động mở ra Thiên Ngoại Thiên, nghĩ ở bên trong lưu lại ám thủ cửa sau mà không bị phát giác, khả năng cũng thấp tới cực điểm.

Bất quá có thể tiến vào cái này tuyệt mật chỗ, đã coi như là niềm vui ngoài ý muốn, Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không yêu cầu quá nhiều. Tại cái này sắp đi sứ vạn giới trong lúc mấu chốt, hắn sẽ không bốc lên bại lộ phong hiểm bởi vì nhỏ mất lớn, thất bại trong gang tấc.

"Quân Quy Tàng, vận khí của ngươi rất không tệ."

Một chỗ khác đám mây, một mực không nói một lời Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê đột nhiên hờ hững mở miệng nói:

"Phải biết, đây là bản giáo lập giáo đến nay lần đầu phá lệ, hi vọng ngươi có thể trân quý cơ hội lần này!"

Đoạn Hình Khuê thanh âm đàm thoại nghe được không ra bất kỳ cảm xúc, Nhạc Bình Sinh chỉ là mỉm cười chắp tay.

"Tốt, hết thảy tình huống đều đã giải thích cho ngươi."

Long Vô Thủ nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Việc này không nên chậm trễ, như vậy lập tức bắt đầu đi."

Theo Long Vô Thủ tiếng nói rơi xuống, ở đây mười bảy vị Đạo Tôn đại năng cùng nhìn nhau gật đầu, trên thân tiên quang trào lên, lấy Long Vô Thủ cầm đầu, một đạo tiên quang trường hồng chở bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong tất cả mọi người ngang qua thời không!

Cho dù là Đạo Tôn đại năng, cũng vô cùng hiếu kì, giống như là Quân Quy Tàng dạng này bất quá đạo quân cảnh tu sĩ nếu như tiến vào thần bí nhất tầng kia Thánh Cảnh sẽ phát sinh dạng gì sự tình.

Hô!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh thấy hoa mắt, chính hắn bao quát còn lại từng vị Đạo Tôn đại năng lại là đã xuất hiện ở Tàng Kinh Tiên Các mênh mông biển mây thế giới bên trong!

Mà lại tựa hồ là bởi vì Long Vô Thủ vận dụng một loại nào đó quyền hạn duyên cớ, mênh mang biển mây thế giới trống rỗng, một cái Tạo Hóa Đạo đệ tử đều không có, nơi này phảng phất là bị ngăn cách ra một cái khác biển mây thế giới.

"Chưởng giáo, chư vị trưởng lão, không có từ xa tiếp đón."

Thủ các trưởng lão Quý Viễn Cảnh thân ảnh lặng yên không tiếng động từ mênh mang biển mây bên trong đi ra, trước tiên liền đem ánh mắt đặt ở Nhạc Bình Sinh trên thân, giọng mang vui mừng nói:

"Quân Quy Tàng, ngươi chuẩn bị xong chưa "

Nhạc Bình Sinh chắp tay, mỉm cười nói: "Quý trưởng lão, ta đã chuẩn bị sẵn sàng. Mời!"

. . . .

Cùng lúc đó, Thái Thượng Đạo, hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp.

Sắc trời một tuyến, tiên hà vô biên, một chỗ không biết tên không gian bên trong, một ánh mắt như đuốc, tựa hồ dẫn phát đại đạo cộng minh vĩ ngạn nam tử đứng chắp tay, nhàn nhạt nhìn chăm chú lên trước mặt không linh xuất trần, giống như trích tiên đồng dạng nữ tử.

Nữ tử này dĩ nhiên chính là Phiêu Miễu Đạo Quân, cũng là Nhạc Bình Sinh mặt khác một tôn thiên đạo thân thể!

"Phiêu Miễu, ngươi có phải hay không cho là có ngươi sư tôn vì ngươi giấu diếm, ta Thái Thượng Đạo từ trên xuống dưới liền đều cùng đồ đần đồng dạng hoàn toàn không biết gì cả "

Đứng chắp tay nam tử thần tình lạnh nhạt:

"Thái Thượng Vong Tình Thư, hoàn toàn chính xác có thể trực chỉ đại đạo, lại là sẽ lấy bản thân hóa thiên đạo vô thượng pháp, liền ngay cả trong giáo chư vị tu vi thông thiên trưởng lão, bao quát bản chưởng giáo, đều chỉ tham khảo không muốn tu tập, mà ngươi lại lớn mật như thế. . ."

Phiêu Miểu Đạo tôn có chút chắp tay, lạnh lùng nói: "Chưởng giáo đại nhân bớt giận, nếu như trái với môn quy, Phiêu Miễu nguyện tiếp nhận hết thảy trừng phạt."

"Vô Tự Thiên Thư có linh, nó dưới cơ duyên xảo hợp ban cho ngươi nửa bộ 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】, mà ngươi lại chưa từng có phù hợp bộ này vô thượng pháp, tiến độ nhanh chóng trước đây chưa từng gặp, phảng phất nó chính là vì ngươi

chế tạo riêng đồng dạng, ngay cả ta cũng không nghĩ tới, đây chính là trong cõi u minh thiên mệnh định số."

Đứng chắp tay thân ảnh nhẹ nhàng thở dài một tiếng, xoay người lại nhìn qua Phiêu Miễu Đạo Quân cơ hồ đã không có mảy may người khí tức băng lãnh đôi mắt, thản nhiên nói:

"Ngươi sư tôn nàng trợ giúp ngươi giấu diếm, ta sẽ không cứ như vậy buông tha nàng. Đợi đến các ngươi đi sứ vạn giới trở về, ta tự nhiên sẽ làm trừng trị. Hiện tại nhưng đã sự tình đã thành kết cục đã định, ngươi tu luyện【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】đã không cách nào nghịch chuyển, ta lại muốn nhìn một chút, đông đảo tiên hiền đều đem gác xó, không muốn tu tập bộ này vô thượng pháp, ở trên người của ngươi có thể hay không sinh ra kỳ tích!"

"Hiện tại, ta đem phá lệ vì ngươi mở ra hỗn độn trong tháp Lâu Ngoại Lâu, để ngươi tiến vào bên trong tham khảo Vô Tự Thiên Thư, bù đắp bộ này vô thượng pháp!"

"Ngươi, chuẩn bị xong chưa "

Phiêu Miễu Đạo Quân ngẩng đầu, ánh mắt chỗ sâu tinh huy rạng rỡ:

"Làm phiền chưởng giáo đại nhân!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 726: Làm 1 Phiếu Lớn

Chương 726: Làm 1 phiếu lớn

Phảng phất một cái chớp mắt, lại phảng phất qua ức vạn năm như vậy xa xôi.

Như là giấc mộng Nam Kha, Nhạc Bình Sinh chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt bên trong có mê mang, nghi hoặc, còn có không thể tưởng tượng nổi.

Trời cao bát ngát, mênh mang biển mây thế giới bên trong, ở trước mặt của hắn, lấy Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ cầm đầu, Hổ trưởng lão, Quý Viễn Cảnh, Đoạn Hình Khuê một đám hạch tâm cao tầng chính hoặc mỉm cười, hoặc hờ hững đánh giá hắn.

Quý Viễn Cảnh đầu tiên mở miệng: "Quân Quy Tàng, ngươi nhưng có thu hoạch "

Suy nghĩ một chút xíu từ vừa rồi to lớn huyền bí, tráng lệ vô biên cảnh tượng bên trong trở về, Nhạc Bình Sinh mày nhăn lại, tựa hồ có cái gì cực kỳ khó hiểu sự tình, đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại gật đầu một cái, lấy một loại dư vị vô tận cảm giác nói:

"Chưởng giáo đại nhân, vừa rồi. . ."

"Cuối cùng nhất trọng thiên bên trong, hết thảy trải nghiệm chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời."

Long Vô Thủ khoát tay áo đánh gãy Nhạc Bình Sinh hỏi thăm, cười nói:

"Đã ngươi có thu hoạch, như vậy lần này cơ duyên liền không có uổng phí . Còn ngươi thấy được cái gì, lĩnh ngộ được cái gì cũng không cần nói ra, ngươi bây giờ cần thời gian hảo hảo thể ngộ tiêu hóa, ngươi có thể hay không tăng tốc đạo tổn thương lấp đầy, có lẽ liền có thể từ đó tìm kiếm được đáp án."

Quý Viễn Cảnh cũng tựa hồ hiểu rất rõ Nhạc Bình Sinh hiện tại điểm khác lạ, mỉm cười nói:

"Quân Quy Tàng, ngươi có thể lựa chọn lưu tại Tàng Kinh Tiên Các bên trong, cũng có thể trở lại động phủ của mình."

Long Vô Thủ gật gật đầu: "Thời gian có hạn, một tháng sau, ba vị trưởng lão đem cùng ngươi cộng đồng xuất phát, chính ngươi nắm chắc thời gian."

Nhạc Bình Sinh chắp tay nói: "Đệ tử biết được."

Sau đó một đám cao tầng hóa thành tiên quang biến mất tại biển mây thế giới bên trong, mà Nhạc Bình Sinh cũng không có đều lưu tại Tàng Kinh Tiên Các bên trong, mà là lập tức hướng Quý Viễn Cảnh xin lỗi về sau rời đi biển mây thế giới, về tới chính mình động thiên phúc địa ở trong.

"Nghĩ không ra. . ."

Vừa mới trở lại động phủ của mình, Nhạc Bình Sinh trong mắt thần quang rạng rỡ, trong khoảnh khắc buông lỏng đối tạo hóa thân thể vô hình trói buộc, chỉ một thoáng từ hắn toàn thân trên dưới tuôn ra vô số hư ảo số liệu, tin tức, điện từ tín hiệu, cả người giống như mặt trời đốm sáng bộc phát, vốn đã dần dần hạ xuống tới lực lượng tăng trưởng biên độ lần nữa tính dễ nổ giương lên!

Đây hết thảy, đều là được từ tại vừa rồi hắn tiến vào cái gọi là

huyền ảo nhất, thần bí nhất Thiên Ngoại Thiên Thánh Cảnh. Hắn cũng tuyệt đối không ngờ rằng chính mình lại có thể thân lâm kỳ cảnh quan sát đến như thế một bộ rung động tuyệt luân vũ trụ kỳ quan.

Hắn thấy được mênh mông bên trong, không gian, thời gian, chiều không gian. . . Hết thảy đều không tồn tại, thậm chí ngay cả tự thân đều không thể cảm giác hỗn độn bên trong, một cái tỉ mỉ nóng bỏng kỳ điểm mãnh liệt bành trướng bạo tạc, khuếch trương trở thành một cái vũ trụ, chính là vô biên đại thiên vũ trụ từ không tới có sinh ra mà ra khoáng thế kỳ cảnh!

Nhạc Bình Sinh hoàn toàn không cách nào từ cảnh tượng kỳ dị này bên trong đoán được bản chất, không biết đây là Tàng Kinh Tiên Các một loại ngược dòng tìm hiểu mô phỏng vẫn là cái khác hắn khó có thể lý giải được thủ đoạn, nhưng là vẻn vẹn quan sát này tấm khoáng thế chi cảnh, lấy lượng tử làm căn cơ tạo hóa thân thể tựa như là thể hồ quán đỉnh, trong nháy mắt tiếp thu được một loại nào đó số liệu khổng lồ nhận biết, ý thức phép tính, kết cấu cải biến, lực lượng điên cuồng tăng vọt, hắn suýt nữa đều không có ngăn chặn!

Trên thực tế, hắn tiến vào Thánh Cảnh đã đi ra Thánh Cảnh tỉnh táo lại đều chẳng qua là sự tình trong nháy mắt, tạo hóa thân thể từ vũ trụ nổ lớn ở bên trong lấy được dẫn dắt quá mức đột nhiên, thậm chí hắn như thế nào tiến vào Thánh Cảnh lại như thế nào rời đi đều chưa kịp phản ứng.

"Không thể tưởng tượng nổi, Tạo Hóa Đạo bên trong làm sao lại tồn tại dạng này địa phương "

Yên lặng cảm giác tạo hóa thân thể đạt được kinh người thu hoạch, Nhạc Bình Sinh tại mừng rỡ về phần mày nhăn lại.

Hắn nhìn thấy khoáng thế kỳ quan tuyệt không phải thật đơn giản mô phỏng huyễn cảnh có khả năng giải thích, bộ kia cảnh

tượng hỗn độn, mênh mông, chưa từng có đản sinh ra thời gian, không gian, chiều không gian, hết thảy hết thảy, ẩn chứa khó mà dùng ngôn ngữ miêu tả vũ trụ chân lý huyền bí, điểm này từ tạo hóa thân thể từ đó đạt được to lớn dẫn dắt liền có thể nhìn ra được.

Mà hết thảy này, chỉ sợ không phải chỉ là mô phỏng huyễn cảnh có thể làm đến sự tình.

"Từ tạo hóa thân thể có thể có được khổng lồ như thế dẫn dắt đến xem, này tấm khoáng thế kỳ quan chỉ sợ cũng không phải là Tàng Kinh Tiên Các mô phỏng, mà là một loại chân thực ghi chép,

Nhưng là cái này lại làm sao có thể "

Tạo hóa thân thể một bên cấp tốc tăng lên, Nhạc Bình Sinh một bên cực tốc suy tính:

"Vũ trụ sinh ra đến nay đã vượt qua chục tỷ năm, trước đó vũ trụ chỉ là bất luận cái gì quy tắc, khái niệm đều không tồn tại hư vô mà thôi, tự nhiên cũng không có bất kỳ cái gì bất kỳ sinh mệnh tồn tại, như vậy cảnh tượng kỳ dị này là như thế nào lưu giữ lại "

"Chẳng lẽ nói. . . Hồng Hoang Giới đạt được vũ trụ bạo tạc mới bắt đầu đản sinh một loại nào đó vật chất, loại vật chất này bên trên vừa lúc mang theo vũ trụ bạo tạc sinh ra mới bắt đầu lạc ấn, mà vô tận năm tháng về sau Tạo Hóa Đạo tiên hiền mới phát hiện, lại lấy phương thức nào đó đem phong tồn tại cuối cùng nhất trọng thiên bên trong "

Ngắn ngủi một lát thời gian, Nhạc Bình Sinh liền từ hàng ngàn hàng vạn loại khả năng tính bên trong suy đoán ra hắn thấy cái này một tiếp cận nhất sự thật khả năng.

"Cái này đích xác là niềm vui ngoài ý muốn, hiện tại xem ra với ta mà nói toàn bộ Tạo Hóa Đạo có giá trị nhất nên trừ nó ra không

còn có thể là ai khác."

Nhạc Bình Sinh nội tâm hiện lên một tia tiếc nuối:

"Chỉ tiếc quan sát thời gian quá mức ngắn ngủi, nhìn Long Vô Thủ bọn người biểu hiện, muốn mở ra cuối cùng nhất trọng Thánh Cảnh đại giới tựa hồ rất lớn, mà lại tựa hồ có cái gì hạn chế."

Mặc dù từ đầu tới đuôi rất nhiều Đạo Tôn đại năng đối cuối cùng nhất trọng Thánh Cảnh miêu tả đều là hời hợt, sơ lược, nhưng Nhạc Bình Sinh nhớ rõ hắn tư duy trở về về sau, mặc dù Tạo Hóa Đạo một đám cao tầng nấp rất kỹ, vẫn là để hắn mơ hồ phát giác được một loại ghen ghét, thương tiếc cảm xúc.

Cái loại cảm giác này, thật giống như trơ mắt nhìn một đầu linh trí chưa mở Dã Thú chà đạp một gốc tuyệt thế linh dược, đơn giản phung phí của trời.

Mà mặc cho bọn hắn ai cũng không biết, Nhạc Bình Sinh tôn này tạo hóa thân thể tại quan sát qua vũ trụ đản sinh khoáng thế cảnh quan về sau, bản chất lại lần nữa kéo lên, đã vô cùng tiếp cận bản tôn Lượng Tử thân xác, có thể nói chỉ có kém một đường!

Mà liền tại Tạo Hóa Đạo Nhạc Bình Sinh được ích lợi không nhỏ giờ này khắc này.

Thái Thượng Đạo, hỗn độn Huyền Hoàng trong tháp, hùng hồn bát ngát, giống như Hồng Mông thái sơ một chỗ không gian bên trong, một tôn thần bí, viễn cổ, rung động thời không ngọc bích dừng lại vào hư không, thỉnh thoảng chấn động kịch liệt, đem cái này nhất trọng Lâu Ngoại Lâu không gian quấy như là sôi trào nước sôi.

Mà tại tôn này Vô Tự Ngọc Bích trước đó, Phiêu Miểu Đạo tôn thân ảnh bình yên mà đứng, từ trên người nàng dâng lên một loại làm cho người khó mà miêu tả, phảng phất đem Hòa Vũ trụ thiên

đạo hòa làm một thể sợ hãi cảm giác không ngừng khuếch tán mà ra.

Chính là Thái Thượng Đạo chưởng giáo liên hợp còn lại ba vị cộng đồng mở ra Lâu Ngoại Lâu, ẩn nấp tại trùng điệp thời không bên trong Vô Tự Ngọc Bích bị bọn hắn liên hợp trấn áp, cung cấp Phiêu Miễu Đạo Quân lĩnh hội, bù đắp hoàn chỉnh 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】!

Phiêu Miễu Đạo Quân trên thân, loại kia thiên đạo vô tình, đã không phải người khí cơ càng phát nồng đậm, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ thân hóa thiên đạo, vô tung vô ảnh, mà ngay tại trấn áp Vô Tự Ngọc Bích Thái Thượng Đạo chưởng giáo cùng bốn vị tuyệt đỉnh Đạo Tôn đại năng cũng không khỏi cảm thấy kinh dị.

"Nghĩ không ra, nghĩ không ra a, bộ này vô thượng pháp giống như là vì thế nữ chế tạo riêng đồng dạng, thế mà tu hành đến như thế tiến độ, nàng còn có thể cẩn thủ cuối cùng một tia bản tâm không mất!"

"Hoàn toàn chính xác, nếu như đơn thuần 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 bộ này vô thượng pháp tạo nghệ, nàng là lão phu cuộc đời ít thấy!"

"Không biết, nàng có thể hay không đánh vỡ trong cõi u minh ma chú "

"Có lẽ. . ."

Đối với bốn vị tuyệt đỉnh Đạo Tôn đại năng giao lưu Phiêu Miễu Đạo Quân tự nhiên không biết được, bởi vậy giờ này khắc này nàng không chỉ thông qua Vô Tự Ngọc Bích Vô Tự Ngọc Bích, từ từ đem 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 bù đắp, nàng còn từ trong đó nhòm ngó càng nhiều khó mà nói nên lời đại đạo vết tích, mà những cái này huyền bí, đang bị nàng từng chút từng chút hấp thu.

. . .

Một tháng sau.

Vũ trụ thái hư bên trong, muôn hình vạn trạng, từng tôn vĩ ngạn thân thể sừng sững mà đứng, tựa hồ cũng đang đợi cái gì.

Chính là Tạo Hóa Đạo một đám hạch tâm cao tầng toàn bộ đến đông đủ, tề tụ cùng Hồng Hoang Giới bên ngoài vũ trụ thái hư ở trong!

Mà những cái này tu vi thông thiên hợp đạo đại năng nhao nhao đều lấy kinh dị, vui mừng, ánh mắt phức tạp nhìn phía trước mặt một thân ảnh.

"Quy Tàng, ngươi rất tốt."

Long Vô Thủ nhìn xem bây giờ trong mắt thần quang rạng rỡ, tinh khí thần xong đủ, tựa hồ đã trở lại đỉnh phong Quân Quy Tàng, vui mừng cao giọng mà cười nói:

"Theo ta thấy, ngươi chịu đạo tổn thương căn bản không cần mấy ngàn năm, không cao hơn mười năm ngươi liền có thể đem hoàn toàn tiêu diệt, thậm chí tiến thêm một bước! Ngươi quả nhiên là bịt kín thương lọt mắt xanh, là chân chính thiên mệnh chi tử!"

Trong hư không, Nhạc Bình Sinh chắp tay, không kiêu ngạo không tự ti nói:

"Chưởng giáo đại nhân quá khen, nếu như không phải chưởng giáo cùng chư vị trưởng lão đánh vỡ lề thói cũ, ban cho đệ tử như thế một trận tạo hóa, đệ tử cũng sẽ không có như thế thu hoạch."

Hắn bây giờ biểu hiện ra tình huống là đạo tổn thương dần dần bắt đầu lấp đầy, cảnh giới bắt đầu khôi phục, đối ngoại lí do thoái thác tự nhiên là bởi vì quan sát qua cuối cùng nhất trọng

Thánh Cảnh phát sinh biến hóa, mà cũng biết cuối cùng nhất trọng Thánh Cảnh thần bí huyền diệu các vị cấp cao tự nhiên không nghi ngờ gì.

Lúc này, Lôi Tiêu Đạo Tôn Đoạn Hình Khuê hờ hững mở miệng nói: "Chưởng giáo, canh giờ đã đến."

Hổ trưởng lão ung dung cười một tiếng: "Đã Đoàn trưởng lão sốt ruột, chúng ta liền là khắc đi thôi."

Dứt lời, hắn cùng một vị khác đồng hành Lâu Chấn đi đến Nhạc Bình Sinh bên cạnh, cộng đồng có chút chắp tay nói:

"Như vậy, làm phiền chư vị đưa tiễn."

Long Vô Thủ, một đám Đạo Tôn trưởng lão hướng về Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn ba người cùng nhau đáp lễ: "Vạn giới đại kế thắt ở ba vị trên thân, làm phiền."

Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn có chút gật đầu, Hổ Phi Liệt lại cao giọng mà cười:

"Chư vị, mười năm về sau gặp lại, chúng ta đi vậy!"

Hắn thần niệm chấn động vạn dặm tinh không, theo dư ba dập dờn, một tôn bộ dáng cùng Tạo Hóa Ngọc Điệp chín thành tương tự đĩa ngọc phá không bay ra, phóng xuống đạo đạo tiên quang, đem Nhạc Bình Sinh bọn người thu nhiếp đi vào, sau đó tại chấn động chấn động bên trong cứ thế biến mất không thấy.

Mắt thấy mênh mông tinh không, Long Vô Thủ đưa mắt nhìn sang Thái Thượng Đạo vị trí cái kia một chỗ thời không.

Một vị trưởng lão thấp giọng nói: "Chưởng giáo, Linh Lung Đạo Tôn truyền đến tin tức, nàng cùng Phiêu Miễu Đạo Quân cùng với khác hai vị Đạo Tôn cũng đã khởi hành."

"Tốt, tốt. . ."

Long Vô Thủ lẩm bẩm nói:

"Như vậy, liền để chúng ta chậm đợi tin lành a. . ."

. . .

Cũng chính là tại Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân cái này hai tôn thân thần tiến hóa biên độ tăng vọt, đồng thời chân chính bước ra phóng xạ vạn giới đệ nhất bước trong thời gian, tại mặt khác một chỗ xa xôi không thể đạo lý kế vũ trụ thái hư bên trong, một chiếc nhìn qua phổ phổ thông thông cỡ nhỏ tàu vận tải trong tinh không đi tới.

Ở này chiếc tàu vận tải phía trước không đến khoảng cách trăm vạn dặm, có thể thấy rõ ràng một viên màu xanh thẳm khổng lồ tinh cầu, làm cho người ta cảm thấy một loại sinh cơ bừng bừng giác quan.

Mà tại viên tinh cầu này chung quanh, có thể mơ hồ nhìn thấy có mấy cái thiết lập tinh ngọn đường thuỷ lan tràn vô tận, mà từng chiếc từng chiếc đủ loại kiểu dáng, thiên hình vạn trạng thương thuyền, tàu vận tải lui tới, lái vào lái ra, để nguyên bản băng lãnh tĩnh mịch tinh không lộ ra náo nhiệt phi thường, tựa hồ là một chỗ phi thường phồn hoa thực dân tinh.

Không chỉ là thương thuyền, còn có thể xa xa nhìn thấy tựa hồ có một tôn một tôn chiến hạm thậm chí chiến tranh cứ điểm tổ kiến thành một trương thiên la địa võng, đem cái tinh cầu này một mực bảo hộ trong đó, một cỗ vô hình túc sát chi khí ngưng kết tinh không, để cho người ta không chút nghi ngờ không có bọn hắn cho phép bất luận cái gì một chiếc thương thuyền đều mọc cánh khó thoát!

Vũ trụ thái hư, tàu vận tải bên trong, một trải qua ngụy trang

đạo tặc vũ trụ nhìn qua tầm nhìn bên trong này tấm cảnh tượng, chật vật nuốt nước miếng một cái, run rẩy nói: "Thủ, thủ lĩnh đại nhân, chúng ta thật muốn làm cái này một phiếu a "

Cùng hung cực ác, danh truyền từng cái tinh hệ Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ thứ mười thủ lĩnh Lâm Phong, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh, nhìn qua giữa tầm mắt cái tinh cầu kia, thấp giọng cười nói:

"Vậy phải xem những người ở nơi này biết không thức thời. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 727: Ta Đều Muốn

Chương 727: Ta đều muốn

Còn lại Hoang Vũ chiến hạm tại mệnh lệnh của hắn hạ đã trở về đạo tặc vũ trụ trụ sở bí mật, trải qua hơn một tháng vũ trụ vận chuyển, bây giờ Nhạc Bình Sinh vị trí phạm vi đã không còn là Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ biên giới khu vực, mà là xuyên thẳng qua ức vạn năm ánh sáng đã tới thứ tám giới vực trung bộ tinh vực.

Mà trước mắt viên tinh cầu này, chính là một viên phát triển hơn vạn năm, tụ thực dân, tài nguyên mua bán, vận chuyển đầu mối then chốt vì một thân mậu dịch tinh, Tụ Bảo tinh, tại toàn bộ Khởi Nguyên Giới đều thanh danh nổi bật!

Này chủ yếu là bởi vì viên này mậu dịch tinh cùng cái khác đông đảo từ Khởi Nguyên Giới nghị đình trực tiếp chưởng khống mậu dịch tinh khác biệt, đây là từ tổ tinh phía trên ba cái cực kỳ cổ lão, cường đại thị tộc chỗ liên hợp chưởng khống, từ không tới có từng bước một phát triển mậu dịch tinh.

Tụ Bảo tinh phía trên hết thảy quyền lợi đều thuộc về An thị, Phong thị, Nam Cung thị, tam đại thị tộc tất cả, cái này tam đại thị tộc không khỏi là truyền thừa viễn cổ, nhất đại một đời Hợp Đạo Cảnh đại năng tầng tầng lớp lớp, nội tình trải qua năm tháng dài đằng đẵng tích lũy càng là thâm bất khả trắc, ba nhà liên hợp phía dưới đối Tụ Bảo tinh lực khống chế đạt đến chưa từng có tình

trạng, bao quát nghị đình quân đội ở chỗ này đều không có quyền chấp pháp lực.

Mà ở chỗ này, không hỏi thân phận, không hỏi lai lịch, mặc kệ ngươi đắc tội người nào, ngồi xuống cỡ nào tội ác tày trời sự tình, là một nghèo hai trắng lưu vong người vẫn là cùng hung cực ác tội phạm truy nã, chỉ cần không có dính đến Khởi Nguyên Giới an nguy, chỉ cần ngươi tuân thủ tam đại thị tộc quyết định quy tắc, giao nộp lên cao thuế khoản, đều có thể ở đây lâu dài lưu lại ở chỗ này.

Bao quát Lâm Phong cái này một chi Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ đều thường xuyên ở chỗ này thủ tiêu tang vật, cũng chưa từng có xuất hiện qua cái gì ngoài ý muốn.

Trên thực tế đây cũng chính là bởi vì cái này tam đại thị tộc đặc biệt quản lý sách lược, đen trắng ăn sạch, ai đến cũng không có cự tuyệt, Tụ Bảo tinh mới liên tục không ngừng thu nạp đến vô số lai lịch không rõ người cùng tài nguyên, nơi này cũng hoàn toàn trở thành nhà mạo hiểm, kẻ dã tâm, đỉnh cấp thương hội nhạc viên, cái gì trực chỉ hợp đạo đỉnh cấp thần công bí pháp, vạn năm khó gặp thiên tài địa bảo, tập hợp thiên địa chi linh tú mỹ nhân tuyệt thế, tuyệt đối bí ẩn nhiệm vụ ủy thác, hào ném ức vạn chỉ vì kích thích đánh bạc giải trí. . . Hết thảy hết thảy đều cái gì cần có đều có, chỉ cần ngươi có tiền, hết thảy dục vọng đều có thể đạt được thỏa mãn. Chỉ có ngươi nghĩ không ra, mà không có Tụ Bảo tinh chỗ không thỏa mãn được nhu cầu!

Ở chỗ này, có người vung tiền như rác, ôm mỹ nhân tuyệt thế; có người nghiến răng nghiến lợi, táng gia bại sản, chỉ vì một bộ cường hoành công pháp như vậy cải biến vận mệnh; cũng có người tiêu tiền như nước, sống mơ mơ màng màng, tiêu dao như tiên. . .

Nơi này là trung bộ tinh vực phồn hoa nhất một trong tinh cầu, so với chủ tinh vực đều không thua bao nhiêu, nơi này cũng là

thỏa mãn sinh linh hết thảy hắc ám dục vọng động tiêu tiền, vô số tội ác sinh sôi chỗ.

Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là túi bên eo của ngươi đầy đủ trống.

Khởi Nguyên Giới tiền tệ cũng không phải thế tục cấp thấp thế giới bên trong in và phát hành rèn đúc trang giấy, kim loại, mà là từ các loại ẩn chứa cao đẳng năng lượng vật chất áp súc mà thành tiền tệ, gọi khởi nguyên tệ. Lấy năng lượng ẩn chứa cùng áp súc trình độ chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn loại mệnh giá, từ thấp đến cao 10:1 hối đoái.

Khởi nguyên tệ không chỉ có thể dùng đến giao dịch, ẩn chứa trong đó cao đẳng năng lượng tính chất kì lạ, đối sinh linh ý chí, nhục thân đều có cực giai tẩm bổ hiệu quả, còn mười phần ôn hòa, tinh túy, thích hợp tất cả cảnh giới võ giả dùng cho tu luyện, cho dù là đối hợp đạo cảnh giới đại năng đều hữu hiệu!

Cũng chính bởi vì khởi nguyên tệ loại này đặc tính, mới khiến cho nó trở thành mặc kệ đi tới chỗ nào đều thông hành tuyệt đối đồng tiền mạnh, mà lại sức mua kinh người, nếu như nhất định phải tương tự, phổ thông 1 khởi nguyên tệ liền tối thiểu tương đương với trên Địa Cầu trăm nguyên tờ.

Mà Lâm Phong thể xác, vật phẩm tùy thân đều lưu lại hoàn hảo, Nhạc Bình Sinh cũng bởi vậy kế thừa một số lớn di sản, ngoại trừ tùy thân mang theo bên ngoài, còn có một bộ phận liền bị Lâm Phong gửi ở Tụ Bảo tinh bên trên tam đại thị tộc cự đầu thiết lập thương hội bên trong, tổng số ngạch vượt qua ngàn vạn, có thể nói là giàu đến chảy mỡ.

Tụ Bảo tinh danh xưng có tiền có thể thỏa mãn hết thảy nhu cầu, mà lại ngư long hỗn tạp, dễ dàng cho đục nước béo cò, chính là Nhạc Bình Sinh lựa chọn nơi này nguyên nhân.

Đối ngoại mở rộng tinh không bản đồ sự tình, không chỉ tinh không quân viễn chinh tại làm, còn có không ít dã tâm bừng bừng là mạo hiểm gia cũng tại làm. Vũ trụ quá mức rộng lớn, mà tinh không quân viễn chinh tinh lực dù sao cũng có hạn,

Cho nên liền cổ vũ từng cái thế gia xuất động nhân thủ thăm dò, nếu như có chỗ phát hiện, mà lại cung cấp tinh không tọa độ tại Khởi Nguyên Giới bên trong không có ghi chép lời nói, phát hiện một phương liền có được ưu tiên quyền khai phát.

Mà những cái này nhà mạo hiểm ôm dân cờ bạc đồng dạng tâm lý được ăn cả ngã về không, hướng về sâu trong vũ trụ thăm dò các loại tư nguyên tinh, sinh mệnh tinh, thậm chí dị giới văn minh tồn tại, sau đó dựa vào những cái này không muốn người biết tinh không tọa độ đổi lấy khổng lồ khen thưởng. Tụ Bảo tinh phía trên lưu truyền không ít loại này tại mênh mông trong hư không vũ trụ cắn răng chịu đựng trăm năm cô tịch, cuối cùng sớm phát hiện có giá trị tinh cầu mà một lần phất nhanh thí dụ.

Đối với Nhạc Bình Sinh tới nói, cái gì tư nguyên tinh, sinh mệnh tinh hắn đều không thèm để ý chút nào, hắn quan tâm là cái này năm tháng dài đằng đẵng bên trong, có bao nhiêu không biết cường đại dị giới văn minh tồn tại, lại bị ghi chép xuống tọa độ Tụ Bảo tinh cái này con đường lại có thể hay không thỏa mãn nhu cầu của hắn

Lập tức, theo ngụy trang tinh hạm chậm rãi lái vào tinh tế đường thuỷ, một mảnh thái hư bên trong thiết lập khổng lồ bỏ neo bến cảng, thình lình đang nhìn, liếc nhìn lại dừng lại trong đó vận chuyển tái cụ hàng trăm hàng ngàn, lít nha lít nhít, đều là đến từ từng cái tinh vực thương đội.

Đây là Tụ Bảo tinh không cho phép bất luận cái gì vận tải công cụ đáp xuống đất bày tỏ phía trên, cũng không cho phép bất luận cái gì có chiến tranh năng lực tái cụ khoảng cách Tụ Bảo tinh quá gần, có cái gì phát rồ nhân vật lấy diệt tinh pháo tiến hành công

kích, cho nên toàn bộ đều muốn dừng lại tại tam đại thị tộc tinh không phòng tuyến bên ngoài.

Vũ trụ mịt mùng thái hư, từ đề phòng sâm nghiêm chiến tranh cứ điểm phòng tuyến bên trong, từng cái tiểu xảo tiếp dẫn phi toa dẫn lĩnh từng chiếc từng chiếc đường xa mà đến thuyền dừng sát ở hư không cảng bên trong, Nhạc Bình Sinh chỗ thuyền cũng tại một chiếc tiếp dẫn phi toa dẫn dắt hạ dừng lại tại hư không cảng bên trong, không chút nào thu hút.

Theo thuyền cập bến, thông qua hạm bên trong đưa tin trang bị, Nhạc Bình Sinh phân phó nói:

"Ta một cái đi là được, các ngươi lập tức rời đi nơi này, sau đó vân nhanh hành sử , chờ đợi mệnh lệnh của ta."

Từng cái đạo tặc vũ trụ không nghi ngờ gì, nhao nhao đồng ý.

Chiếc này thuyền bên trên tất cả đạo tặc vũ trụ đã trải qua Nhạc Bình Sinh hoa trong gương, trăng trong nước chiều sâu tẩy não thôi miên, đối với Nhạc Bình Sinh mệnh lệnh sẽ không bớt chụp chấp hành, tuyệt đối trung thành, không cần phải lo lắng âm phụng dương vi sự tình tồn tại.

Sau đó, cửa khoang mở rộng, Nhạc Bình Sinh mang lên trên Lâm Phong chiêu bài tính mặt nạ màu bạc, một bước đi vào hư không.

Mà lúc này giờ phút này, cửa khoang trước đó, vũ trụ thái hư bên trong, sớm đã có người cung kính chờ.

Một chiếc tạo hình tinh xảo tiếp dẫn phi toa trước đó, một cái thân mặc chiến đấu võ trang, khuôn mặt tinh anh nam tử trung niên đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó đối xa xa đi ra cửa khoang Nhạc Bình Sinh chắp tay nói:

"Tại hạ Tống Kỳ, không biết các hạ là hay không là lần đầu

tiên đi vào Tụ Bảo tinh, là du ngoạn vẫn là cái gì đặc biệt cần "

Tống Kỳ cười rạng rỡ, hết sức ân cần lấy ra một khối ngọc bài nói:

"Tại hạ là trải qua tam đại thị tộc nhận chứng Tiếp Dẫn Sứ, đối Tụ Bảo tinh bên trên hết thảy môn đạo nhất thanh nhị sở, mặc kệ các hạ có nhu cầu gì có lẽ đều có thể vì các hạ phân ưu."

Hắn ngược lại là không có bởi vì Nhạc Bình Sinh trên mặt mặt nạ, không lấy chân diện mục gặp người mà cảm thấy kỳ quái, trên thực tế tại Tụ Bảo tinh phía trên nhiều người như vậy không kể xiết, Tống Kỳ đã sớm không cảm thấy kinh ngạc, nơi này dù sao cũng là tam đại viễn cổ thị tộc chưởng khống địa phương, không người nào dám ở chỗ này lỗ mãng.

"A "

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua, không cần cảm giác liền biết đối phương bất quá là một cái khí đạo tông sư cảnh giới mà thôi, mà hắn căn cứ Lâm Phong ký ức lập tức liền biết đối phương là tương đương với lái buôn, hướng dẫn du lịch đồng dạng tồn tại, chuyên môn phụ trách tiếp đón được tới các chiếc thuyền.

Tại Tụ Bảo tinh phía trên đây là một cái khá là khổng lồ quần thể, ngoại trừ dẫn đạo phí phục vụ để mà bên ngoài, bọn hắn dẫn đầu khách nhân tiêu phí cửa hàng cũng sẽ cho nhất định tỉ lệ tiền hoa hồng rút thành.

"Ngươi gọi Tống Kỳ "

Nhạc Bình Sinh cười ha ha một tiếng, cong ngón búng ra, một viên lớn chừng quả đấm hình thoi sáng chói tinh tệ ngay tại hư không lóe lên một cái rồi biến mất, rơi vào Tống Kỳ trước mặt:

"Vận khí của ngươi rất tốt, như vậy thì là ngươi!"

Tống Kỳ tập trung nhìn vào, lập tức run một cái.

Bởi vì ở trước mặt hắn cái này miếng tinh tệ nội bộ quang huy rạng rỡ, thông thấu sáng, tản mát ra rung động lòng người quang huy, rõ ràng là một viên đẳng cấp cao nhất Thiên cấp mệnh giá khởi nguyên tệ! Vẻn vẹn cái này một viên chẳng khác nào 10000 khởi nguyên tệ, cũng tương đương với hắn ròng rã một năm vất vả mệt nhọc, không ăn không uống không tốn phí mới có thể để dành được tới thu nhập!

Vừa thấy mặt liền cho hắn thưởng một vạn khởi nguyên tệ, đây là người nào

"Hào khách, một cái đại hào khách a!"

Tống Kỳ chưa từng có gặp được xa hoa như vậy hào khách, trong lòng kêu gào, trên mặt sung huyết, có chút cà lăm mà hỏi:

"Đại, đại nhân, đây là cho ta "

Nhạc Bình Sinh khoát khoát tay: "Đương nhiên, bớt nói nhiều lời, trước mang ta đi các ngươi nơi này lớn nhất, có thực lực nhất thương hội. Nếu như ta hài lòng, khen thưởng không thể thiếu ngươi."

Nhạc Bình Sinh hiện tại sinh mệnh tính chất đã siêu phàm nhập thánh, đặc biệt tiến hóa phương thức tu luyện càng là hoàn toàn không thèm để ý khởi nguyên tệ loại này cao đẳng năng lượng áp súc mà thành tiền tệ, lại thêm đây hết thảy đều là Lâm Phong thằng xui xẻo này di sản, cho nên tiêu xài không chút nào đau lòng. Mà thuê Tống Kỳ cái này địa đầu xà có thể vì hắn tiết kiệm thời gian dài cùng tinh lực, hắn đương nhiên sẽ không tiếc rẻ.

Phong thủy luân chuyển, năm nay đến nhà ta!

Tống Kỳ lập tức cuồng hỉ, hồng quang đầy mặt trong nháy mắt

đem trước mắt tinh tệ thu hồi, càng thêm cung kính gấp mười cúi đầu khom lưng đạo;

"Đại nhân, mau mời, mau mời!"

Nhạc Bình Sinh gật đầu, đi vào Tống Kỳ sau lưng tiếp dẫn phi toa bên trong. Tống Kỳ tiếp dẫn phi toa mặc dù bề ngoài ngăn nắp, nhưng là nội bộ nhưng không có tự thành không gian, lộ ra chật hẹp chật chội, mười phần keo kiệt.

"Đại nhân, xin lỗi, phân công cho tại hạ phi toa quá mức đơn sơ, thật sự là ủy khuất ngài!"

Làm Nhạc Bình Sinh đi vào phi toa, Tống Kỳ vội vàng theo sau, có chút hổ thẹn, bất an, thận trọng hỏi:

"Bằng không ta để mặt đất lại phái một chiếc cao quy cách tiếp dẫn phi toa đến "

Trên thực tế Tống Kỳ đang tiếp dẫn trước đó cũng không nghĩ tới một chiếc bình thường, không chút nào thu hút thuyền bên trong sẽ có dạng này hào khách, giống hắn dạng này cấp thấp tiếp dẫn người cũng chỉ có thể phân phối đến loại kia tiểu tán hộ, hỗn cái ấm no, không nghĩ tới hôm nay lại đụng đại vận.

Vừa nghĩ tới có khả năng bởi vậy mất đi cái này đại hào khách, Tống Kỳ ánh mắt xoắn xuýt, ruột đều muốn hối hận thanh.

Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không để ý cái này, khoát tay hờ hững nói: "Lên đường đi, không muốn lãng phí thời gian của ta."

"Vâng, vâng!"

Tống Kỳ vui mừng quá đỗi, liên tục không ngừng gật đầu, sau đó nhanh chóng thao túng tiếp dẫn phi toa thông qua được tam đại thị tộc tinh không phòng tuyến, hướng về mặt đất rơi đi.

Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn ở tiếp dẫn phi toa bên trong, suy nghĩ bắt đầu tung bay.

Hắn đoạt xá Lâm Phong bộ phận này thân thần trên thực tế tại gần đây một tháng đi thuyền bên trong đồng dạng tăng lên không nhỏ, ngoại trừ ý thức phép tính lực lượng tự sinh bên ngoài, hắn còn từ Lâm Phong di vật ở trong thu hoạch được đại lượng võ đạo công pháp bí tịch, thậm chí còn có bộ phận rõ ràng đến từ văn minh khác phương pháp tu hành, những cái này kinh quyển điển tịch từ thấp đến lớp mười ứng đều đủ, chừng mấy trăm bộ nhiều, đơn giản giống như là một cái cỡ nhỏ tàng thư quán!

Nhạc Bình Sinh từ Lâm Phong bị đọc đến bộ phận có biết, đây đều là Lâm Phong tốn hao hai mươi năm tâm huyết thông qua đủ loại con đường vơ vét mà đến, lợi dụng 【 tuyệt thế nhân vật phản diện hệ thống 】 đến dung hợp, thôi diễn công pháp tài liệu, kết quả lại toàn bộ đều làm lợi Nhạc Bình Sinh.

Đem những cái này nhận biết tin tức đọc đến, dung nhập thân thần chi về sau, Nhạc Bình Sinh bộ phận này thân thần cũng thu được bước tiến dài, mặc dù xa xa không đủ cùng Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân cái này hai đầu tuyến yêu nghiệt thức tăng lên so sánh, nhưng là đã là đủ đối kháng phần lớn hợp đạo đại năng. Bất quá vẻn vẹn dạng này còn chưa đủ, Nhạc Bình Sinh lại tới đây ngoại trừ tìm kiếm văn minh khác tọa độ bên ngoài, cũng tiện thể suy nghĩ phải lượng lớn vơ vét hết thảy đối với hắn hữu dụng cao đẳng nhận biết, tăng lên bộ phận này thân thần lấy ứng đối các loại cục diện.

Mà tại Tụ Bảo tinh dạng này có tiền có thể ma xui quỷ khiến địa phương, hắn quyết định này muốn thực hành không thể nghi ngờ lại cực kỳ đơn giản.

"Đại nhân, ngài lặn lội đường xa, đường đi mệt nhọc, hạ xuống đỗ về sau có cần hay không trước thư giãn một tí "

Lúc này, Tống Kỳ một bên thao tác tiếp dẫn phi toa, một bên xoay đầu lại ân cần nói:

"Ngài khả năng không biết, chúng ta cái này Tụ Bảo tinh bên trên nhưng mà cái gì dạng nữ nhân đều có, thanh thuần Thánh nữ, băng lãnh tiên nữ, nóng bỏng yêu nữ, những cái này đều là từ xa xôi năm ánh sáng bên ngoài, dị độ văn minh bên trong bắt trở về đỉnh cấp mặt hàng, mà lại đều bị điều giáo mười phần thuần phục, thổi kéo đàn hát mọi thứ tinh thông, ngài. . ."

"A "

Nhạc Bình Sinh lông mày nhướn lên:

"Dị độ văn minh "

"Không tệ, những cái này nô lệ có nhân loại cũng có dị tộc, ngoại trừ tinh không quân viễn chinh chuyển vận trở về bên ngoài, còn có thế lực khắp nơi tại thăm dò tinh không trên đường vụn vặt lẻ tẻ bắt được trở về. Không quá gần vài năm nay nô lệ mậu dịch càng ngày càng kinh tế đình trệ."

Tống Kỳ tự nhiên là nhìn mặt mà nói chuyện hảo thủ, từ Nhạc Bình Sinh trong giọng nói nghe ra cái gì, cấp tốc hồi đáp:

"Ta ngẫu nhiên nghe thấy một vài đại nhân vật đã từng nói, hiện tại có không ít tinh không bản đồ bên ngoài văn minh đã phát giác được bản giới tồn tại, bắt đầu hợp tung liên hoành, mười cái giới vực trăm chiếc tinh không quân viễn chinh bộ pháp cũng bắt đầu bị ngăn trở, bản đồ tốc độ tiến lên cũng so với trước kia chậm rất nhiều, dựa vào tinh không khai thác mà thành các loại mậu dịch tăng trưởng tình thế tự nhiên cũng không có dĩ vãng mãnh liệt."

Ông!

Tống Kỳ tiếng nói vừa mới rơi xuống, chấn động chấn động

bên trong, tiếp dẫn phi toa đã dừng sát ở một chỗ hùng vĩ trên quảng trường.

"Đại nhân phải chăng cần nghỉ ngơi trước dàn xếp một phen "

Tống Kỳ vượt lên trước mở ra cửa khoang, cung kính nói:

"Nói đến tại hạ còn không biết đại nhân dự định cùng nhu cầu, không bằng đại nhân cáo tri cùng ta, ta cũng tốt chuẩn bị sớm."

"Ta có một cái yêu thích, chính là tìm kiếm các loại trải qua quyết bí điển, mà lại tốt nhất là hợp đạo cấp độ này."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười:

"Cho nên bản giới cũng tốt, dị độ văn minh cũng tốt, phàm là đạt tới hoặc là tiếp cận đẳng cấp này trải qua quyết bí điển, ta đều muốn!"

Tống Kỳ lập tức ngẩn ngơ, ân cần tiếu dung ngưng kết trên mặt.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 728: Thấp Kém

Chương 728: Thấp kém

Một vòng kim hoàng sắc Đại Nhật thiên thể treo móc ở thiên khung, rơi vãi lấy ánh sáng cùng nhiệt, từng tòa to lớn cung đình đầy trời cực địa, xuyên thẳng Vân Tiêu, tạo thành một bức rung động tuyệt luân tráng lệ cảnh tượng.

Mỗi tòa cung đình, điện đường ở giữa rộng lớn đại đạo khoảng cách bên trong, có thể nhìn thấy dòng người lít nha lít nhít, rộn rộn ràng ràng, có các loại võ giả chen vai thích cánh, tràn đầy phấn khởi; mà con đường hai bên từng cái quầy hàng xếp thành một hàng, không biết kéo dài đến chỗ nào, từng tiếng rao hàng xông thẳng lên trời; mà giữa không trung phía trên, từng chiếc từng chiếc tiếp dẫn phi toa như nước chảy, hạ xuống tại từng tòa thương hội cung đình, lại có từng cái nhân vật phi phú tức quý từ đó đi ra.

Giờ này khắc này, tiếp dẫn phi toa bên trong, Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống mặt đất. Mà Tống Kỳ thì là nhắm mắt theo đuôi ân cần giới thiệu nói:

"Đại nhân, nơi này chính là tụ bảo kim tinh bên trên cấp cao nhất khu giao dịch, cùng bên ngoài cái kia một mảnh bán món hàng tầm thường khác biệt, nơi này chính là tuyệt thế trân phẩm nhiều lần ra địa phương, bất quá tuyệt đại bộ phận đều nắm giữ tại các đại thương hội trong tay, trừ bỏ bị nội bộ bọn họ tiêu hóa

bên ngoài cũng có bộ phận chảy ra thị trường."

"Ngài nhìn, hai bên đường những cái này giao dịch quầy hàng đều là tam đại thị tộc mở ra đến, cho dù là bọn họ ba nhà không hề làm gì, một tháng doanh thu đều là một cái hù chết người số lượng. Bất quá ở chỗ này bày quầy bán hàng đại bộ phận đều là một chút kiếm tiền người, kẻ đầu cơ, bán đều là chút cổ quái kỳ lạ đồ chơi, ngài cũng có thể thử nhìn một chút có hay không thích, nói không chừng có thể lấy cái để lọt."

"Ngài nhìn thấy những cung điện này dĩ nhiên chính là các đại thương hội môn hộ, nhắc tới tụ bảo kim tinh bên trên, ngoại trừ tam đại thị tộc chính mình thương hội bên ngoài, còn có mấy nhà thương hội thực lực hùng hậu, nội tình phi phàm, ngài muốn cái gì đều có thể cho ngài tìm đến."

"A "

Nhạc Bình Sinh nhíu mày:

"Tam đại thị tộc vì cái gì cho phép khác thương hội ở chỗ này cùng hắn cạnh tranh "

"Đại nhân, ngài nói đùa. Có bỏ mới có được."

Tống Kỳ cười đắc ý:

"Muốn nói thương nghiệp vận doanh năng lực, tam đại thị tộc ngược lại không có gì kinh thế tiên phong. Mà tụ bảo kim tinh sở dĩ có thể có như thế to lớn danh khí cùng ảnh hưởng, càng nhiều còn tại ở tam đại thị tộc vào trước là chủ lập hạ sâm nghiêm quy củ, tới đây làm ăn người hết thảy nhận tam đại thị tộc che chở, cho tới nay tín dự cũng mười phần tốt đẹp, cái gì đen ăn đen sự tình cũng cực ít phát sinh. Bao quát tam đại thị tộc mặc dù mình cũng có thương hội, nhưng cũng là đều bằng bản sự ăn cơm, sẽ không âm thầm hạ ngáng chân, đấu đá khác thương hội. Tinh tế

mậu dịch khối này bánh gatô như thế lớn, đảm nhiệm cái gì thế lực cũng không thể ăn một mình, như vậy mọi người đều kiếm được đầy bồn đầy bát, càng tụ càng nhiều, cớ sao mà không làm

Chủ yếu nhất là tam đại viễn cổ thị tộc nội tình bối cảnh quá mức hùng hậu, ngài nhìn thiên ngoại tinh không phòng tuyến, loại chiến trận này không có cái nào đường mắt không mở thế lực dám đến vuốt râu hùm, mà trên mặt đất, tam đại thị tộc lâu dài đều có tổng cộng sáu vị hợp đạo đại năng trấn thủ ở đây, sáu vị hợp đạo đại năng, đây là khái niệm gì ở chỗ này nháo sự kinh động đến bọn hắn, không cần biết ngươi là cái gì thân phận địa vị, cũng chờ cùng với muốn chết!"

Tống Kỳ ngữ khí cảm thán.

Khởi Nguyên Giới phóng xạ hơn ngàn tinh hệ, tập luyện võ đạo võ giả chỉ sợ đến điểm báo mà tính, nhưng là hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng, bá chủ vẫn như cũ là ức vạn không một, là tuyệt đối đứng ở võ đạo kim tự tháp đỉnh tiếp nhận vô tận chúng sinh cúng bái tồn tại. Mà dạng này số lượng không nói toàn bộ vũ trụ tiêu chuẩn, chính là đối với Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ tới nói cũng đều thưa thớt tới cực điểm. Nếu như không phải có rất cao thân phận địa vị võ giả, có lẽ hắn cuối cùng cả đời cũng không thể tận mắt nhìn đến một vị hợp đạo bá chủ một mặt.

Nhưng mà cái này một viên tụ bảo kim tinh phía trên, lại đóng giữ sáu vị võ đạo bá chủ! Loại lực lượng này là đủ chưởng khống hết thảy cục diện.

Nhạc Bình Sinh trước khi tới đây tự nhiên làm xong bài tập, biết rõ tụ bảo kim tinh phía trên lực lượng phòng thủ, đối Tống Kỳ nói tới cũng không có cái gì vẻ kinh ngạc, từ chối cho ý kiến mỉm cười.

"Tụ bảo thiên tinh cái này Tụ Bảo Bồn hàng năm không biết vì cái này ba nhà hội tụ hoặc nhiều hoặc ít tài phú tài nguyên, bất

quá thứ ngài muốn. . ."

Tống Kỳ ngữ khí thận trọng nói:

"Chỉ sợ phi thường đắt đỏ, tiểu nhân đề nghị đại nhân vẫn là chuẩn bị sớm "

Mặc dù bọn hắn lái buôn luật lệ chính là không nghe ngóng khách hàng nội tình, nhưng là cái này mang mặt nạ màu bạc hào khách tại Tống Kỳ xem ra vẫn còn có chút thần bí.

Xuất thủ xa xỉ nhưng không có tôi tớ đi theo, một thân tu vi võ đạo cũng giống là bao phủ trong mê vụ đồng dạng căn bản nhìn không rõ ràng. Càng quan trọng hơn là đối phương vậy mà mở miệng liền muốn Hợp Đạo Cảnh kinh quyển điển tịch, thanh này Tống Kỳ bị hù không nhẹ.

Cho dù là tại này danh xưng cái gì cần có đều có tụ bảo kim tinh, Hợp Đạo Cảnh kinh quyển bí điển cũng là tuyệt thế trân quý, giá trị không thể đánh giá, không phải đại tông đại tộc liền nhìn một chút tư cách đều không có, chẳng lẽ hắn tiếp đãi vị này cũng là cái nào đó dạo chơi nhân gian hợp đạo đại năng

Tống Kỳ ý thức được chính mình tựa hồ đụng trúng cái gì đại vận, cảm xúc bành trướng.

Các loại suy đoán bên trong, hắn bởi vì thấy ngoài cửa sổ cảnh sắc biến ảo mà ánh mắt khẽ động:

"Đại nhân, An thị thương hội đã đến!"

Sau đó, tiếp dẫn phi toa dừng lại lơ lửng, Nhạc Bình Sinh từ phi toa bên trong một bước đi ra.

Đây là một chỗ toàn thân đều từ không biết tên ngọc chất chế tạo không trung quảng trường, ở vào một tòa các vị hùng vĩ cung điện đỉnh sân thượng, dừng lại không ít tạo hình lộng lẫy vô cùng

phi toa.

Mà trước mặt Nhạc Bình Sinh một thân mang cẩm bào nam tử mang theo một đội quần áo ngăn nắp xinh đẹp nữ tính người hầu chính diện nghênh đón, đồng nói:

"Cung nghênh quý khách giá lâm An thị thương hội!"

Từng cái nữ tính người hầu tư thái xinh đẹp, treo hoàn mỹ mỉm cười, mà cầm đầu nam tử mặt trắng không râu, khuôn mặt hiền lành, một bộ người hiền lành bộ dáng, cũng không có bởi vì Nhạc Bình Sinh một thân một mình không có mang theo người hầu mà biểu lộ ra cái gì khác cảm xúc.

Hắn mịt mờ nhìn lướt qua Tống Kỳ về sau, chắp tay đối Nhạc Bình Sinh khách khách khí khí nói:

"Tại hạ An thị thương hội chấp sự An Đức, không biết quý khách có gì cần còn xin cứ việc phân phó."

Tống Kỳ lái buôn thân phận hắn một chút liền biết, mà lại hắn còn có thể nhìn ra Tống Kỳ bất quá là trong cùng nhất cái chủng loại kia lái buôn. Mặc dù không biết Tống Kỳ vì sao lại mang theo cái này khách nhân đến đến nơi đây, nhưng là An Đức hay là làm đủ cấp bậc lễ nghĩa. Tại An thị thương hội sờ soạng lần mò mấy trăm năm, hắn tiếp xúc qua muôn hình muôn vẻ người, đương nhiên sẽ không phạm mắt chó coi thường người khác sai lầm ngu xuẩn như vậy.

"Đại nhân xin đợi một lát."

Nhạc Bình Sinh không có trả lời, Tống Kỳ lập tức khom người, sau đó vội vội vàng vàng đi đến An Đức trước mặt, xích lại gần hạ giọng nói:

"An chấp sự, tại hạ Tống Kỳ, vị đại nhân này thế nhưng là khách hàng lớn, hắn muốn mua nhắm thẳng vào hợp đạo kinh

quyển bí điển, không thể lãnh đạm."

"Ngươi nói cái gì "

An Đức nguyên bản bởi vì Tống Kỳ tới gần mà mày nhăn lại, nghe xong hắn da mặt lại hung hăng run rẩy một chút:

"Hợp Đạo Cảnh kinh quyển bí điển, ngươi xác định "

Tống Kỳ có lẽ không rõ ràng, nhưng là An Đức lại quá là rõ ràng, tại An thị thương hội thành giao tùy ý một bộ Hợp Đạo Cảnh kinh quyển bí điển đều là ngàn vạn khởi nguyên tệ cất bước! Nếu như đối phương thật như là Tống Kỳ nói tới yêu cầu mua Hợp Đạo Cảnh kinh quyển bí điển, như vậy đích thật là một cái khó lường khách hàng lớn!

Tống Kỳ nhìn thẳng An Đức ánh mắt kinh nghi, trọng trọng gật đầu.

"Rất tốt."

Sau một khắc, An Đức đập sợ Tống Kỳ bả vai, hít sâu một hơi, lập tức vượt qua Tống Kỳ đi lên phía trước, thần sắc cũng từ khách khí lập tức chuyển biến làm tất cung tất kính:

"Vị đại nhân này, xin ngài đi theo ta."

Nhạc Bình Sinh từ chối cho ý kiến, tại An Đức dẫn dắt xuống tới đến ngọc chất quảng trường cuối cùng một chỗ kì lạ trận đồ trước đó.

Nhạc Bình Sinh sau lưng, Tống Kỳ cung kính hành lễ nói: "Đại nhân còn cần tiểu nhân cùng đi "

"Không cần."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, tiện tay vung ra mười cái lớn nhất mệnh giá khởi nguyên tệ.

Mười vạn khởi nguyên tệ! Phát đạt! Tống Kỳ khẽ run rẩy, lập tức mừng rỡ như điên:

"Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!"

Sau đó, theo An Đức cái nào đó động tác, trận đồ đột nhiên bắn ra trong suốt quang huy, đem hắn cùng Nhạc Bình Sinh hai người bao phủ, sau đó tại Tống Kỳ cảm ân đái đức trong ánh mắt biến mất ngay tại chỗ.

. . .

Một chỗ bài trí, trang trí cực điểm xa hoa trong đại sảnh, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, hững hờ khắp nơi đánh giá.

Vừa rồi cái kia gọi là An Đức chấp sự đã đi tìm càng cao hơn một cấp nhân vật, mà hắn thì được an bài tại nơi này chờ đợi.

Trước mặt hắn, có thể thấy rõ ràng từng mai từng mai tối cao mệnh giá khởi nguyên tệ bị xem như nhiên liệu, trong đại sảnh trong lò đốt cháy, phóng xuất ra đại cổ đại cổ làm cho người thần thanh khí sảng kì lạ sương mù, để cho người ta phảng phất đặt mình vào tiên cảnh.

Lấy mặt trị giá là một vạn khởi nguyên tệ vì hương liệu ngày đêm thiêu đốt, bởi vậy có thể thấy được An thị thương hội tài đại khí thô!

Cộc cộc cộc. . .

Sau một khắc, từng cái khí chất đều có khác biệt, phóng tới bên ngoài đều là khó gặp mỹ lệ nữ tử nối đuôi nhau mà vào, trong tay nâng một bàn bàn tản ra mờ mịt linh khí thức ăn, rượu nhẹ nhàng bày ra trên bàn.

"Ha ha ha. . . Quý khách đường xa mà đến, thật sự là không có từ xa tiếp đón!"

Theo sát phía sau, một đạo quần áo lộng lẫy thân ảnh bước vào đại sảnh, bước nhanh đi hướng Nhạc Bình Sinh.

Một thân hình cao lớn, động như phong lôi nam tử trung niên chạm mặt tới, cười dài nói: "Tại hạ vì An thị thương hội phó chưởng quỹ An Bình Huyền, San San tới chậm, còn xin quý khách chớ trách!"

Người này chính là An thị thương hội phó chưởng quỹ một trong, to như vậy một cái thương hội bên trong chấp sự, chủ sự, phó chưởng quỹ, tổng chưởng quỹ tầng tầng tiến dần lên, An Bình Huyền trình diện cũng đầy đủ nói rõ An thị thương hội tại tiếp vào tin tức sau coi trọng.

Cùng An Đức, Tống Kỳ đám người tất cung tất kính khác biệt, An Bình Huyền trước mặt Nhạc Bình Sinh cũng có vẻ không kiêu ngạo không tự ti, tựa hồ cũng không bởi vì cái này thần bí ngân diện quý khách có thể là hợp đạo đại năng mà cảm thấy kính sợ.

Cái này ngoại trừ bởi vì An Bình Huyền tự thân đỉnh phong Hư Cảnh Võ Thánh tu vi bên ngoài, tự nhiên là An thị nhất tộc chấp chưởng toàn bộ tụ bảo kim vành đai hành tinh tới lực lượng.

"Chờ không tính lâu."

Nhạc Bình Sinh đáp lễ lại, gọn gàng dứt khoát mở miệng nói:

"Bất quá ta có chuyện quan trọng khác mang theo, liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, không biết quý thương hội trong nhưng có hợp đạo cấp độ này kinh quyển điển tịch bán ra "

Đối Nhạc Bình Sinh gọn gàng dứt khoát cũng lơ đễnh, An Bình Huyền đầu tiên là phất phất tay, đem trong đại sảnh không cho phép ai có thể toàn bộ vẫy lui, sau đó cười nói:

"Quý khách quả nhiên là người sảng khoái nói chuyện sảng khoái. Hợp Đạo Cảnh công pháp kinh quyển thuộc về tuyệt thế

trân quý liệt kê, nhưng ta An thị thương hội nội tình hùng hậu, tại năm tháng dài đằng đẵng tích lũy để dành tới Hợp Đạo Cảnh công pháp kinh quyển không phải số ít, nên có thể thỏa mãn khách quý nhu cầu!"

Trên thực tế tại tụ bảo kim tinh bên trên, công pháp kinh quyển loại này đồ vật đại bộ phận cũng có thể ghi chép thác ấn, tiến hành lặp lại mua bán đồ vật, cho dù là hợp đạo cảnh giới công pháp trải qua quyết cũng không ngoại lệ. Nhất là tại tụ bảo kim tinh dạng này ngoài vòng pháp luật chỗ, càng là thường có loại này công quyết chảy vào. Nó nguồn gốc thiên kì bách quái, có là giết chết cừu gia hợp đạo đại năng đến tụ bảo kim tinh buôn bán; có thì là dưới cơ duyên xảo hợp thu được hợp đạo đại năng truyền thừa may mắn đến buôn bán; thậm chí còn có hợp đạo đại năng lấy tự thân sở học đem đổi lấy mặt khác một môn hợp đạo công pháp. . . Ví dụ như vậy không phải trường hợp cá biệt.

Cũng chính bởi vì vậy, tại nhưng phục chế thác ấn tình huống dưới hợp đạo cảnh giới công pháp trải qua quyết mới tích lũy càng ngày càng nhiều.

Bất quá cho dù là có thể lặp lại bán, loại này công pháp trải qua quyết cũng đắt đỏ tới cực điểm, cũng phải cần ngàn vạn khởi nguyên tệ cất bước tài phú kếch xù mới tiêu phí lên. Càng quan trọng hơn là cũng không phải là nói có Hợp Đạo Cảnh công pháp liền có thể thành công từ ức vạn võ giả bên trong trổ hết tài năng, còn phải xem căn cốt, tư chất, thậm chí hư vô mờ mịt vận khí.

"A "

Những cái này Nhạc Bình Sinh trước đó cũng đã có hiểu rõ, lông mày của hắn giơ lên:

"Không phải số ít, như vậy có hay không mục lục để cho ta tham khảo "

An Bình Huyền cười ha ha một tiếng: "Đương nhiên có thể!"

Sau đó An Bình Huyền bàn tay một đám, một bản ngọc sách liền xuất hiện ở trong tay của hắn, đưa về phía Nhạc Bình Sinh.

Nhạc Bình Sinh tiếp nhận, bắt đầu lật xem.

Theo Nhạc Bình Sinh đọc qua, An Bình Huyền đồng thời ở một bên giải thích nói:

"Bản này ngọc sách, không chỉ ghi chép những cái này Hợp Đạo Cảnh công pháp thuộc tính, phẩm chất riêng, còn ghi lại bộ phận khúc dạo đầu, cung cấp quý khách tham khảo, rồi quyết định có đáng giá hay không mua sắm, còn có. . ."

An Bình Huyền vẫn tại một bên thao thao bất tuyệt giới thiệu, mà Nhạc Bình Sinh lại mở ra sau khi không đến một giây đồng hồ thời gian, ánh mắt chỗ sâu liền hiện lên vẻ thất vọng.

Lấy tin tức của hắn đọc đến xử lý năng lực, hơi giây ở giữa bản này ngọc sách bên trong hết thảy nội dung liền bị hắn đọc đến phân tích hoàn tất, đồng thời ý thức phép tính cũng suy luận ra những cái này cái gọi là Hợp Đạo Cảnh công pháp hoặc là tàn khuyết không đầy đủ, hoặc là mười phần thấp kém, thuần túy chính là dựa vào năng lượng chồng chất cùng hư vô mờ mịt vận khí, cơ hồ không có cái gì có thể lấy chỗ.

Ý thức phép tính đồng thời cũng suy luận ra, dù là đem bản này ngọc sách bên trong tất cả công pháp hoàn chỉnh toàn bộ dung nhập thân thần bên trong, đưa đến tăng lên hiệu quả chỉ sợ ngay cả 10% đều không thể đạt tới.

An Bình Huyền vẫn như cũ mỉm cười giảng thuật: "Không biết quý khách là dùng riêng vẫn là cho vãn bối mua sắm nếu như là dùng riêng, như vậy ta đề nghị. . ."

Ba!

"Những vật này, giá trị ngàn vạn khởi nguyên tệ "

Đột nhiên, Nhạc Bình Sinh cầm trong tay ngọc sách khép lại đánh gãy An Bình Huyền, đồng thời hờ hững cười nói:

"Đường đường An thị thương hội, cũng chỉ có thể cho ta xuất ra thấp như vậy kém mặt hàng "

Nhạc Bình Sinh rất rõ ràng, An Bình Huyền đưa cho hắn những công pháp này, mặt hướng quần thể trên thực tế là Khởi Nguyên Giới bên trong đếm mãi không hết tán tu, nhà mạo hiểm, kiếm tiền người, những cái này không có cường đại bối cảnh xuất thân cùng nội tình tầng dưới chót võ giả, đại tông đại tộc tự thân nội tình truyền thừa vô cùng hùng hậu, cơ bản chướng mắt thương hội trong đối ngoại bán ra những cái này Hợp Đạo Cảnh công pháp kinh quyển.

Nhưng là Nhạc Bình Sinh cũng tương tự biết, giống như là An thị thương hội dạng này cầm giữ toàn bộ mậu dịch tinh cự đầu, tuyệt không có khả năng chỉ có những cái này thấp kém mặt hàng, chân chính trân phẩm bản độc nhất, An Bình Huyền cũng không có lấy ra!

Cùng lúc đó, đối mặt Nhạc Bình Sinh cười lạnh, An Bình Huyền thần sắc cũng không khỏi đến biến đổi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 729: Ám Toán!

Chương 729: Ám toán!

Trong đại sảnh yên tĩnh một mảnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Đối mặt Nhạc Bình Sinh vặn hỏi, An Bình Huyền ánh mắt đầu tiên là thay đổi một lần.

Đối phương tại ngắn như thế thời gian, chỉ dựa vào ngọc sách phía trên ghi chép bộ phận khúc dạo đầu liền kết luận những cái này Hợp Đạo Cảnh công pháp toàn bộ đều là phổ thông thậm chí thấp kém mặt hàng, như vậy nói rõ đối phương tầm mắt kiến thức đã cao thâm đến không cách nào mức tưởng tượng! Mà tuyệt không có khả năng này là hợp đạo đại năng trở xuống võ giả có thể làm đến sự tình!

Nói cách khác, cái này thần bí ngân diện quý khách, là một vị hàng thật giá thật Hợp Đạo Cảnh đại năng không thể nghi ngờ!

An Bình Huyền hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi mở miệng nói:

"Xem ra quý khách đối ta cung cấp mục lục cũng không hài lòng, không biết ngài cớ gì nói ra lời ấy "

"An thị thương hội, để cho ta rất thất vọng."

Nhạc Bình Sinh thần sắc nhàn nhạt, nửa thật nửa giả mà nói:

"Ta cuộc đời chỉ có một cái yêu thích, chính là đi thăm danh túc, luận bàn võ đạo. Nhưng mà đại tông đại phái bên trong đại năng thành danh đã lâu, yêu quý lông vũ, sẽ không tùy tiện xuất thủ, chỉ coi ta chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, thu thập các vị loại kinh quyển bí điển, hải nạp bách xuyên, để sáng lập ra một đầu vang dội cổ kim, độc thuộc về ta võ đạo chi lộ."

"Chính là bởi vì như thế, ta mới đi đến được tụ bảo kim tinh, muốn kiến thức một chút nghe tiếng xa gần tam đại thương hội là bực nào cổ tay thông thiên, có thể hay không thỏa mãn nguyện vọng của ta. Chỉ tiếc..."

Nhạc Bình Sinh đứng dậy:

"Đã An thị thương hội chỉ nguyện ý xuất ra những cái này hàng thông thường đến, vậy ta vẫn đi Nam Cung thị, Phong thị thương hội đi xem một chút a!"

Dứt lời, Nhạc Bình Sinh nhấc chân cất bước, đi ra ngoài.

"Quý khách xin dừng bước!"

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh rời đi cử động, An Bình Huyền nheo mắt, vội vàng đứng dậy, lấy so với lúc trước đến cung kính không ít giọng nói:

"Nguyên lai đại nhân lại là một vị võ đạo thông thần hợp đạo đại năng, xin thứ cho tại hạ có mắt không biết Thái Sơn! Còn xin đại nhân nghe ta một lời."

Nhạc Bình Sinh dừng bước lại, tự tiếu phi tiếu nói: "Ngươi muốn như nào "

An Bình Huyền nhanh chóng nói: "Quý khách say mê võ đạo, có dung nạp bách xuyên, giang hải về lưu võ đạo hoành nguyện, thật sự là làm tại hạ kính ngưỡng phi thường, tại hạ xuất ra tên ghi không thể để cho đại nhân hài lòng là tại hạ thất trách. Bất quá

thật sự là chân chính tuyệt đỉnh kinh quyển điển tịch chẳng những số lượng thưa thớt, mà lại bởi vì nó nguồn gốc nguyên nhân không thể tuỳ tiện gặp người, ta mặc dù là An thị thương hội phó chưởng quỹ, nhưng cũng không có quyền hạn lấy ra cho đại nhân tham khảo chọn lựa, nhất định phải tổng chưởng quỹ ở đây mới có thể khải ra, cũng không phải là ta cố ý lãnh đạm!"

"Mà lại ngài cũng hoàn toàn không cần phải đi Phong thị, Nam Cung thị thương hội, ba nhà chúng ta thương hội đỉnh cấp tài nguyên trên cơ bản có thể lẫn nhau lưu thông, chúng ta An thị hoàn toàn có thể thông tri bọn hắn, để Phong thị, Nam Cung thị đem bí tàng mang đến cung cấp đại nhân chọn lựa ! Bất quá, chính là cần đại nhân trước... ."

"A ngươi là không yên lòng "

Dưới mặt nạ, Nhạc Bình Sinh hiện lên một tia tiếu dung, sau đó không đợi An Bình Huyền trả lời, bàn tay hắn vung lên, một viên óng ánh sáng long lanh, phảng phất ẩn chứa vô số ngôi sao viên cầu rơi vào An Bình Huyền trước mặt:

"Cái này, chính là ta tiền đặt cọc!"

Đây là Lâm Phong thường xuyên tại tụ bảo thiên tinh thủ tiêu tang vật, đem bộ phận tích súc tồn tại ở tam đại thương hội đưa ra cỗ có đặc biệt đánh dấu Tụ Bảo tinh hạch, chất liệu chỉ coi tụ bảo kim tinh nội bộ thiên thể tinh hạch rèn đúc, trong thiên hạ độc nhất vô nhị , bất kỳ người nào nương tựa theo cái này một viên Tụ Bảo tinh hạch, đều có thể từ tam đại thương hội bên trong rút ra ra một ngàn vạn khởi nguyên tệ đến!

An Bình Huyền cũng có chút lấy làm kinh hãi: "Đại nhân, ngài... "

Nhạc Bình Sinh cười ha ha một tiếng: "Yêu cầu của ta, các ngươi tận tâm đi làm, trừ bọn ngươi ra bình thường rút thành bên

ngoài, này một ngàn vạn khởi nguyên tệ liền xem như các ngươi An thị thương hội thù lao!"

Dù là An Bình Huyền tại tụ bảo thiên tinh phía trên được chứng kiến muôn hình muôn vẻ hào khách, giờ phút này cũng không khỏi đến bởi vì Nhạc Bình Sinh đại thủ bút mà ngẩn ngơ.

Đây chính là một ngàn vạn khởi nguyên tệ!

Một bộ tiêu chuẩn phía trên hợp đạo dày đặc bán giá cả cũng bất quá như thế, khoản này khoản tiền lớn tại cái này có tiền có thể ma xui quỷ khiến tụ bảo kim tinh bên trên không biết có thể mua xuống bao nhiêu thổ địa, nô lệ, thậm chí ngay cả hợp đạo đại năng đều có thể thuê! Nhưng mà vị này ngân diện quý khách ngay cả đồ vật cũng còn không có nhìn thấy,

Liền trực tiếp vung ra một ngàn vạn làm thù lao tiền thưởng, hào khí rối tinh rối mù!

Phải biết một ngàn vạn khởi nguyên tệ, tối thiểu tương đương với An thị thương hội một năm doanh thu lợi nhuận một phần trăm, mà cho dù là một phần trăm tăng trưởng, cũng có thể làm cho An thị thương hội hiện nay tại nhiệm chưởng quỹ càng thêm vững chắc!

Giờ phút này An Bình Huyền trong lòng đã đem Nhạc Bình Sinh tiếp đãi đẳng cấp tăng lên tới tối cao, hắn trong khoảnh khắc bình định nỗi lòng, nói:

"Đại nhân còn xin ngươi thu hồi, An thị thương hội tại không có hoàn thành ngươi nhờ giúp đỡ trước đó, sẽ không thu ngài một phân một hào. Xin ngài đợi một lát, ta cái này đi mời tổng chưởng quỹ."

"Chờ một chút."

An Bình Huyền khởi hành trước đó, Nhạc Bình Sinh hỏi:

"Ta xưa nay thích ngao du thái hư, kiến thức vũ trụ sự rộng lớn huyền bí, đối bản đồ bên ngoài dị vực cường giả càng là hết sức cảm thấy hứng thú. Các ngươi An thị thương hội bên trong, nhưng có dị giới văn minh tinh đồ tọa độ "

Tinh đồ tọa độ

An Bình Huyền lại lần nữa giật mình, trong nháy mắt hiện lên đủ loại suy nghĩ, cuối cùng nói:

"Đại nhân muốn dị giới văn minh tọa độ, chắc là những cái kia con đường tu luyện phát triển phồn thịnh, đi ra hợp đạo đại năng cấp độ cường giả dị độ văn minh không dối gạt đại nhân nói ta An thị thương hội đích thật là nắm giữ một chút. Bất quá những tọa độ này có đường xá cực độ xa xôi, khó phân thật giả, mà có lại có cực cao chiến lược giá trị, cũng không phải là tiền tài đủ khả năng cân nhắc."

Trên thực tế cũng đúng là như thế, An thị nhất tộc lưng tựa tổ tinh, còn có hợp đạo đại năng tại Giới Vương nghị trong đình đảm nhiệm chức vị quan trọng, lấy vạn năm làm đơn vị năm tháng dài đằng đẵng tích luỹ xuống, biết được không ít Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài dị độ văn minh tọa độ.

Bất quá An Bình Huyền có một chút nhưng không có nói thật, chính là ngoại trừ không bị phát hiện tư nguyên tinh bên ngoài, đại bộ phận dị giới văn minh tinh đồ tọa độ đối bọn hắn tới nói trên thực tế đều so như gân gà, này chủ yếu là bởi vì những cái này tinh đồ tọa độ trên cơ bản đều vượt xa khỏi Khởi Nguyên Giới tinh không cương vực bên ngoài, đường xá mười phần xa xôi, mà lại trên mặt đất còn có cường đại thổ dân, tốn hao lớn đại giới tiêu diệt thường thường cũng phải không đền mất, tốn hao lượng lớn nhân lực vật lực thời gian không nói, thậm chí còn có lật thuyền trong mương phong hiểm.

Dù sao Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài, liền đại

biểu cho Man Hoang, cằn cỗi, là ngoài vòng pháp luật chỗ.

Chỉ coi ngoại trừ tư nguyên tinh tinh đồ tọa độ bên ngoài, theo tinh không quân viễn chinh bước chân cấp tốc khuếch trương, bọn hắn phần lớn tinh lực đều đặt ở kinh doanh chính mình tinh vực địa bàn bên trên, đối với mấy cái này dưới cơ duyên xảo hợp phát hiện dị độ văn minh tọa độ chỉ là đồn cư xem như thẻ đánh bạc, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

"Những cái này chỉ bằng vào một mình ngươi chỉ sợ không làm được quyết định. Ngươi vẫn là hướng lên thông báo đi."

Nhạc Bình Sinh lơ đễnh:

"Hợp Đạo Cảnh công pháp trải qua quyết ta muốn, dị giới văn minh tinh đồ tọa độ ta cũng muốn. Một chuyện không phiền hai chủ, đã tam đại thị tộc tin tức liên hệ, liền từ ngươi giúp ta liên hệ còn lại hai nhà, xem bọn hắn phải chăng cố ý bán. Ta ở chỗ này chờ tin tức của ngươi."

An Bình Huyền thần sắc nhiều lần biến ảo, cuối cùng nhẹ gật đầu: "Mời đại nhân đợi chút."

Đợi đến An Bình Huyền thân ảnh cấp tốc rời đi đại sảnh, Nhạc Bình Sinh cười cười, đem Tụ Bảo tinh hạch thu hồi.

Hắn lấy một ngàn vạn khởi nguyên tệ vì thù lao tự nhiên là vì biểu hiện ra thực lực, để An thị thương hội lớn nhất coi trọng chính mình cái này hào khách, tận tâm tận lực thỏa mãn yêu cầu của mình.

Dù sao tụ bảo kim tinh mặc dù danh xưng là cái gì cần có đều có, nhưng là giống như là văn minh khác tinh đồ tọa độ loại này cấp chiến lược đồ vật, muốn để bọn hắn lấy ra chỉ sợ cũng không dễ dàng, nhất là đối An thị thương hội tới nói hắn vẫn là một cái thân phận nội tình không rõ nhân vật, cho nên liền muốn dùng

dạng này loại này vung tiền như rác phương thức mở ra đạo này lỗ hổng.

...

"Ngươi nói cái này ngân diện quý khách, đồ vật cũng còn không thấy được, liền lấy ra một ngàn vạn khởi nguyên tệ thù lao "

Một gian đồng dạng xa hoa đến cực hạn trong đại sảnh, một thân mang vân văn hắc kim võ bào nam tử trung niên hình dáng tướng mạo, không giận tự uy, cao quý không tả nổi, hướng về trước mặt An Bình Huyền trầm ngâm nói:

"Ngươi có hay không nhìn ra lai lịch của đối phương bối cảnh "

"Đối phương nên là Hợp Đạo Cảnh đại năng không thể nghi ngờ, mà lại thâm tàng bất lậu, vẻn vẹn từ bên ngoài nhìn vào không ngoài cái gì. Hợp đạo cảnh giới công pháp kinh quyển còn tốt, nhưng là dị giới văn minh tinh đồ tọa độ điểm này, hoàn toàn chính xác để cho người ta khó mà phỏng đoán hắn mục đích."

An Bình Huyền nghĩ nghĩ:

"Tổng chưởng quỹ, đối phương không rõ lai lịch, như vậy khoản giao dịch này..."

"Không sao cả!"

Tổng chưởng quỹ An Bình Long khoát tay chặn lại: "Nơi này là tụ bảo kim tinh, vô luận hắn là ai, chỉ cần hắn muốn đồ vật chúng ta có, dù là hắn là tam đại thị tộc cừu gia bán cho hắn cũng không khẩn yếu."

Tổng chưởng quỹ ngữ khí nhàn nhạt, tựa hồ cũng không đem Nhạc Bình Sinh thân phận để ở trong lòng, cái này tự nhiên là An thị nhất tộc truyền thừa vạn cổ, chấp chưởng tụ bảo kim tinh mang đến lực lượng. Trong tộc hai vị Hợp Đạo Cảnh võ đạo đại

năng lại thêm đồng khí liên chi Phong thị, Nam Cung thị hai tộc, hết thảy sáu vị hợp đạo đại năng, đầy đủ để bọn hắn chưởng khống hết thảy cục diện.

Cái này ngân diện khách quý nhu cầu từ trong ra ngoài đều lộ ra quỷ dị, đối phương Hợp Đạo Cảnh tu vi đã vượt ra khỏi bọn hắn xử lý phạm vi, hiện tại tin tức đã truyền lại cho nhà mình trấn thủ hợp đạo đại năng, hết thảy đều có bọn hắn đến quyết định.

"Nói hay lắm!"

Đúng lúc này, một đạo hùng vĩ ý chí ba động cuốn vào, sau đó một đạo vĩ ngạn vô song, mang theo vô biên bá đạo chi ý thân ảnh từ bên ngoài phòng một bước đi ra:

"Bằng vào ta An thị nhất tộc uy nghiêm vinh quang, bán cho hắn lại có làm sao "

Đây là một đầu ngân sắc tóc ngắn, khuôn mặt oai hùng phi phàm, thanh niên bộ dáng nhân vật, theo đạo này Thần Uy như ngục thân ảnh đi vào đại sảnh, tổng chưởng quỹ An Bình Long, phó chưởng quỹ An Bình Huyền thần sắc lập tức nghiêm một chút, khom mình hành lễ nói:

"Gặp qua Ngũ trưởng lão!"

Lấy thân phận của bọn hắn, có thể để cho bọn hắn hành lễ dĩ nhiên chính là An thị nhất tộc trấn thủ ở tụ bảo kim tinh thứ năm trưởng lão, hợp đạo đại năng An Thừa Thiên! Mỗi một nhà trấn thủ ở này hai tên hợp đạo đại năng đều là một sáng một tối, tương hỗ là trong ngoài, tại tiếp vào An Bình Long tin tức sau An Thừa Thiên cũng đi ra tự mình xử lý chuyện này.

"Không cần đa lễ."

An Thừa Thiên nhàn nhạt khoát tay áo, An Bình Long ngẩng đầu lên nói:

"Ngũ trưởng lão, hiện tại Phong thị, Nam Cung thị bên kia "

An Thừa Thiên cười nhạt nói: "Ba nhà chúng ta luôn luôn đồng khí liên chi, huống chi là đưa tới cửa kiếm bộn không lỗ tới đại lễ, bọn hắn như thế nào lại cự tuyệt bọn hắn đã đeo cái này vào ngân diện khách quý cần thiết chạy tới."

"Đại lễ "

Nghe được từ ngữ này, An Bình Long cùng An Bình Huyền mí mắt có chút nhảy một cái, lập tức truy vấn:

"Ý của ngài là..."

"Các ngươi cho rằng, ra ngoài lý do gì mới có thể cầu lấy cái khác dị độ văn minh tinh đồ tọa độ thật chẳng lẽ giống người này nói luyện võ thành si, muốn kiến thức cái khác các giới đỉnh cấp cường giả, xác minh sở học "

An Thừa Thiên trong mắt trong mắt tựa hồ có một cái lại cái thế giới hư ảnh tại trùng điệp, cười lạnh nói:

"Ta nhìn đây chẳng qua là ngụy trang mà thôi, tinh không quân viễn chinh từ tiền tuyến truyền về bí ẩn tin tức các ngươi hẳn là cũng có chỗ nghe thấy a "

"Tiền tuyến truyền về tin tức..."

An Bình Long ánh mắt có chút run lên:

"Trưởng lão đại nhân nói là tinh không quân viễn chinh đã từng phát hiện tinh không bản đồ bên ngoài cá biệt dị độ văn minh tựa hồ ý thức được Khởi Nguyên Giới tồn tại, xuất hiện ý đồ liên hợp dị động "

"Không tệ!"

An Thừa Thiên chậm rãi nói:

"Hai cái trùng hợp chung vào một chỗ liền không còn là trùng hợp, mưu cầu hợp đạo cảnh giới công pháp có lẽ chính là tại thăm dò bản giới võ đạo tu luyện bí mật, mưu cầu cái khác dị giới văn minh tọa độ, có lẽ chính là ý đồ tìm kiếm càng nhiều minh hữu, người này tại dạng này thời cơ đưa ra yêu cầu như vậy, chúng ta có đầy đủ lý do cho là hắn cũng không phải là ta Khởi Nguyên Giới người, mà là một cái đục nước béo cò, lanh chanh dị vực khách tới! Nếu như chúng ta tam tộc vượt lên trước tra ra việc này báo cáo nghị đình, chỗ tốt không thể đánh giá!"

An Bình Long hơi kinh hãi, lập tức hỏi:

"Đã như vậy, trưởng lão đại nhân nói thỏa mãn hắn yêu cầu có ý tứ là "

"Cắt cỏ không thể kinh rắn, tụ bảo kim tinh là ba nhà chúng ta chiến lược yếu địa, không cho sơ thất. Người này nếu là Hợp Đạo Cảnh cường giả, như vậy vô luận như thế nào không thể ở chỗ này động thủ."

An Thừa Thiên hời hợt nói:

"Hắn không phải là muốn trải qua quyết điển tịch cùng tinh đồ a như vậy chúng ta liền lấy ra đến để hắn tuyển! Đợi đến tâm hắn hài lòng đủ cưỡi không gian tái cụ nhảy vọt rời đi thời điểm, chính là chúng ta thu lưới thời điểm, đến lúc đó ta cùng Phong thị, Nam Cung thị trưởng lão đem ngược dòng tìm hiểu tọa độ, đồng thời xuất thủ!"

Ba vị hợp đạo đại năng cộng đồng xuất thủ cầm nã!

An Bình Long, An Bình Huyền lập tức ánh mắt chấn động.

Tụ bảo kim tinh là trung bộ tinh vực văn minh xa gần mậu dịch tinh, cũng là tam đại thị tộc vất vả tâm sức kinh doanh năm tháng dài đằng đẵng cơ bản bàn, là vô số tài phú hội tụ chỗ, mà

hợp đạo cảnh giới đại năng xuất thủ động một tí chính là tinh hà chấn động, biển nghiêng chìm trong, tự nhiên không thể lựa chọn trên mặt đất phía trên động thủ, chỉ có chờ đến đối phương tiến vào tinh không thời điểm mới là thu lưới cơ hội tốt.

Về phần kết quả không cần nghĩ cũng biết, ba tên thành danh đã lâu võ đạo bá chủ cộng đồng xuất thủ, cái này hư hư thực thực dị giới khách tới nhân vật chính là từ băng đều thành hi vọng xa vời, lại càng không cần phải nói là đào tẩu!

An Bình Long trầm ngâm một chút, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhịn không được hỏi: "Trưởng lão đại nhân, nếu như đối phương cũng không phải là chúng ta suy nghĩ, chẳng phải là... "

An Thừa Thiên ánh mắt hờ hững:

"Nếu như như thế, vậy cũng chỉ có thể quái người này khí số đã hết, không oán chúng ta được..."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 730: Loạn Xị Bát Nháo!

Chương 730: Loạn xị bát nháo!

Giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh tự nhiên đối đây hết thảy không biết chút nào, vẫn tại bình tĩnh chờ đợi.

Ước chừng qua nửa canh giờ sau, An Bình Huyền vội vã bước vào đại sảnh, vui vẻ nói:

"Đại nhân, ta báo lên tổng chưởng quỹ, ngươi hai hạng yêu cầu đều đã thông qua, bao quát Phong thị, Nam Cung thị hai nhà đều đã nhận được tin tức của chúng ta, mang theo kinh quyển bí điển cùng tinh đồ đến, ngay tại Thiên Bảo đại sảnh chờ, cung cấp đại nhân lựa chọn!"

"Tốt tốt tốt, xem ra ta không có tới sai chỗ!"

Nhạc Bình Sinh cười ha ha một tiếng, đứng dậy.

Tại An Bình Huyền dẫn dắt dưới, xuyên qua uốn lượn hành lang thông đạo, đi tới một chỗ khác huy hoàng đại sảnh trước đó, vừa bước một bước vào.

Bá bá bá.

Chỉ một thoáng, trong đại sảnh, từng đạo hoặc đứng hầu, hoặc bình yên mà ngồi thân ảnh tựa hồ biết hắn đến, từng đạo ánh mắt liên tiếp bắn ra đi qua.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt một chút liếc nhìn, lập tức liền đem tất cả lực chú ý đặt ở ngồi ba người trên thân.

Không đợi song phương mở miệng, An Bình Huyền vội vàng hướng Nhạc Bình Sinh dẫn kiến nói:

"Ta đến quý khách giới thiệu, bởi vì ngài lần này cần chọn lựa hàng hóa quá mức trân quý duyên cớ, cho nên ngài lần này từ ta An thị, Phong thị, Nam Cung thị ba vị trưởng lão tự mình chủ trì. Vị này, chính là Phong thị thương hội, Phong Văn tuyệt trưởng lão!"

Trong ba người, một cái khuôn mặt già nua, nếp nhăn pha tạp, tóc bạc da mồi lão giả, đôi mắt của hắn đục ngầu mà mục nát, phảng phất sắp xuống mồ người sắp chết, nhưng là toàn thân trên dưới lại loáng thoáng tản mát ra một loại khó mà ngôn ngữ tĩnh mịch sợ hãi, để cho người ta không rét mà run.

"Vị này, là Nam Cung thương hội, Nam Cung Lãnh trưởng lão!"

Một cái thì là sợi tóc như tuyết như thác nước lạnh lùng nữ tử, con mắt của nàng toàn thân sáng như băng tinh, ánh mắt lại không mang theo chút nào nhiệt độ, hờ hững nhìn qua, cả người giống như bị đóng băng ngàn năm, vạn năm cổ thi, làm người sợ hãi;

"Mà vị này, thì là chúng ta An thị thương hội, An Thừa Thiên trưởng lão!"

Một cái là một đầu ngân sắc tóc ngắn oai hùng nam tử, mặt mũi của hắn mặc dù là người thanh niên bộ dáng, nhưng là một đôi tròng mắt nhưng thật giống như kinh lịch vạn thế tang thương, lại để lộ ra một cỗ vô biên bá đạo chi ý, chính hướng Nhạc Bình Sinh mỉm cười gật đầu.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lần lượt lướt qua, chỉ ở một nháy mắt, liền từ ba người trên thân đã nhận ra một loại như có như

không uy hiếp cảm giác, hiển nhiên ba người này đều là hợp đạo cảnh giới võ đạo bá chủ!

Mà lại ba người này trong ánh mắt còn khó có thể phát giác tản mát ra một loại mỉa mai, nhiều hứng thú ánh mắt, thật giống như Nhạc Bình Sinh là con mồi của bọn họ, nếu như không phải Nhạc Bình Sinh ý thức phép tính trong cõi u minh cảm giác, căn bản là không thể nhận ra cảm giác.

"Vị này đồng đạo nếu là lấy mặt nạ gặp người, nghĩ đến là không muốn lộ ra thân phận của mình rồi "

Lúc này, An thị Ngũ trưởng lão An Thừa Thiên cười nói:

"Không biết chúng ta nên như thế nào xưng hô ngươi "

Phong thị thương hội tên kia gần đất xa trời lão giả, Phong Văn tuyệt chậm rãi mở miệng nói: "Vị đạo hữu này đã không muốn lấy chân diện mục gặp người, chắc hẳn cũng sẽ không lấy tên thật bẩm báo, xưng hô hay không lại có gì ý nghĩa, không bằng trực tiếp bắt đầu đi."

Như là cổ thi đồng dạng nữ tử, Nam Cung lạnh lùng nhưng nói:

"Không muốn chậm trễ bản tôn tu hành thời gian, ngươi tuyển đi!"

Nam Cung lạnh băng tiếng nói rơi xuống, từng mai từng mai ngọc giản, từng khối tinh bàn chỉ một thoáng từ trong tay áo của nàng bắn ra, rơi vào Nhạc Bình Sinh trước mặt ngọc đài trên.

An Thừa Thiên không khỏi bật cười: "Lãnh trưởng lão vẫn là như thế trực tiếp, đã như vậy..."

Sau đó hắn cùng Phong Văn tuyệt cũng cùng nhau đưa tay, từng cái ngọc giản và số lượng so với ngọc giản rõ ràng thêm ra

không ít tinh bàn phân biệt rơi vào ngọc đài trên một góc khác.

Chỉ trong nháy mắt, Nhạc Bình Sinh trước mặt liền chất lên ba tòa núi nhỏ. Bất quá đại bộ phận đều là tinh bàn, ngọc giản chỉ có chút ít hơn mười cái mà thôi. Mà An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba người giống như này tùy ý đem những cái này tại ngoại giới sẽ dẫn phát vô số võ giả điên cuồng sự vật tùy ý chồng chất ở trên bàn, không thèm để ý chút nào!

Trên thực tế bọn hắn cũng hoàn toàn chính xác không cần để ý, nơi này là tụ bảo kim tinh, là An thị, Phong thị, Nam Cung thị cái này tam đại viễn cổ thị tộc tâm phúc yếu địa, mà bọn hắn càng là danh chấn ức vạn dặm tinh không võ đạo bá chủ, là đủ chưởng khống hết thảy.

Tại ba người bọn họ dưới mí mắt, Nhạc Bình Sinh chỉ là một người tự nhiên lật không nổi bất kỳ sóng gió, cho nên mới làm ra tư thế này.

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh cầm lấy từng cái ngọc giản, tinh bàn kiểm tra, An Thừa Thiên thản nhiên nói:

"Vị này đồng đạo, ngươi thấy những ngọc giản này, đều là ba chúng ta lớn thị tộc sao chép thác ấn nguyên bản, chỉ có khúc dạo đầu tạo điều kiện cho ngươi tham khảo, nếu ngươi chọn trúng chúng ta sẽ mở ra trong ngọc giản ý chí cấm chỉ, để ngươi tùy ý thác ấn."

"Mà những cái này tinh bàn bên trong, thì là chúng ta có thể đối bên ngoài mua bán tất cả tinh đồ tọa độ. Cùng công pháp ngọc giản đồng dạng chỉ có đại khái giới thiệu cùng phạm vi , chờ ngươi chọn trúng về sau chúng ta biết giải xoá bỏ lệnh cấm dừng tạo điều kiện cho ngươi thác ấn. Bất quá cần nhắc nhở các hạ chính là, trong này có một bộ phận tinh đồ tọa độ tính chân thực không cách nào xác nhận, cũng có một bộ phận tinh đồ tọa độ đại biểu dị giới văn minh mười phần hiểm ác, nếu như các hạ thật dự

định tiến về trước vẫn là cẩn thận là hơn."

"Về phần phương diện giá tiền... Hợp đạo cảnh giới công pháp ngọc giản, định giá một ngàn vạn cất bước, mà những cái này tinh đồ tọa độ, định giá ba trăm vạn cất bước."

Ngọc đài trước mặt, Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng cầm lấy từng cái ngọc giản lại buông xuống, lại cầm lấy, sau đó lại cầm lấy từng trương trên đó tinh huy lượn lờ tinh bàn, tâm tình bành trướng.

Cổ Vu giới, Vu Đạo Văn Minh chi nhánh một trong, khoảng cách Khởi Nguyên Giới tinh không biên giới ba ngàn vạn năm ánh sáng, hư hư thực thực đã từng từng sinh ra Giới Vương cấp bậc chúa tể;

Vu sư thế giới, dị nhân nhất tộc, hư hư thực thực Vu Đạo Văn Minh biến chủng, thiện làm chú pháp, đã đạt tới tinh không ngao du văn minh trình độ, khoảng cách Khởi Nguyên Giới tinh không biên giới 42 triệu năm ánh sáng;

Huyền Hoàng đại thế giới, võ đạo văn minh chi nhánh một trong, cô đọng khiếu huyệt, thành tựu nhân tiên, sau đó vỡ nát một tuyến chân không, có thể so với vượt qua kỷ nguyên đại nạn hợp đạo bá chủ, khoảng cách Khởi Nguyên Giới tinh không biên giới 79 triệu năm ánh sáng;

Cổ Yêu giới... Hắc Ma Giới... Huyền quang giới...

Chỉ một thoáng, theo Nhạc Bình Sinh không nói một lời từng cái xem xét tinh trong mâm đại khái giới thiệu, cảm xúc của hắn càng phát bành trướng, mừng rỡ! Tam đại thương hội cung cấp tinh đồ tọa độ chừng hơn ba trăm cái, có những cái này, hắn đầu này phân thần mạch lạc cũng liền có thể chính thức phóng ra phóng xạ vạn giới một bước, cùng Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân hết thảy càng thêm hoàn toàn phóng xạ hướng vạn giới, cướp đoạt chư thiên!

Ân

Cảm thấy được cái này thần bí ngân diện quái khách tựa hồ mừng rỡ dị thường, An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh mịt mờ liếc nhau một cái, trong mắt đều là hờ hững chi sắc.

Vẻn vẹn từ nơi này người thần bí phản ứng xem ra, hắn thu mua dị giới văn minh tinh đồ tọa độ mục đích liền tuyệt đối không chỉ đơn giản như vậy, chỉ chờ tới lúc hắn chọn lựa hoàn tất, rời đi tụ bảo kim tinh về sau, bọn hắn thế tất yếu đem cầm nã sưu hồn, khảo vấn đi ra đối phương bí mật!

Lập tức, An Thừa Thiên trong lòng cười lạnh, lại đối Nhạc Bình Sinh mở miệng dò hỏi:

"Thế nào, các hạ còn hài lòng "

"Rất tốt, rất tốt..." Nhạc Bình Sinh cũng không ngẩng đầu lên: "Như vậy, những cái này chính là các ngươi ba nhà toàn bộ sao "

Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh thần sắc hờ hững, coi Nhạc Bình Sinh là muốn chết người đồng dạng cũng không trả lời, mà An Thừa Thiên lông mày hơi nhíu, bật cười nói:

"Đương nhiên là toàn bộ, chẳng lẽ các hạ còn cảm thấy chưa đủ a như thế..."

Sau một khắc, An Thừa Thiên lập tức im bặt mà dừng, không chỉ là hắn, to như vậy một cái đại sảnh bên trong, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh, bao quát tất cả chưởng quỹ, người hầu ánh mắt hết thảy đều đọng lại.

Đây là bởi vì tại trước mắt của bọn hắn, tại ngọc đài trên, giá trị căn bản không thể lường được ngọc giản, tinh bàn Nhạc Bình Sinh vung tay áo một cái phía dưới, hết thảy biến mất không thấy gì nữa.

Chuyện gì xảy ra

Mà bất thình lình một màn chính là An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba vị này hợp đạo bá chủ cũng không khỏi sửng sốt, thẳng tắp nhìn chằm chằm Nhạc Bình Sinh, thậm chí chưa kịp phản ứng.

"Các ngươi nhìn cái gì "

Tại cái này sát na ở giữa, thời gian không gian đọng lại một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh lại ngắm nhìn bốn phía tất cả mọi người hơi có vẻ đờ đẫn khuôn mặt, mỉm cười nói:

"Chưa thấy qua cướp bóc a "

Răng rắc!

Sau một khắc không gian vỡ vụn, thời không đổi, Nhạc Bình Sinh trực tiếp lấy lượng tử hai chiều đao trực tiếp chém nát căn này đại sảnh không gian bình chướng, phóng lên tận trời, biến mất ngay tại chỗ! Tại An thị thương hội tổng bộ đại sảnh, tại ba vị không có hảo ý hợp đạo bá chủ dưới mí mắt, công nhiên cướp đi đơn giản không thể lường được ngọc giản, tinh đồ!

Mà Nhạc Bình Sinh biến mất tại đại sảnh trọn vẹn nửa giây qua đi, An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba vị này võ đạo bá chủ thần sắc vẫn như cũ là ngưng kết, ngốc trệ, không thể tin.

Mặc cho bọn hắn như thế nào cũng tưởng tượng không đến, đối mặt với An thị, Phong thị, Nam Cung thị cái này tam tôn viễn cổ đại tộc, tại bọn hắn ba tên hợp đạo bá chủ mắt mũi dưới đáy, có người dám như thế coi trời bằng vung!

Sau đó, hạ nửa giây, bọn hắn chấn kinh hoàn toàn hoàn toàn biến thành núi lửa phun trào đồng dạng sỉ nhục nổi giận:

"Thằng nhãi ranh an dám lấn ta!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, ba vị hợp đạo bá chủ phóng lên tận trời, sỉ nhục, nổi giận, tất sát rống to âm thanh quét sạch hơn phân nửa cái tụ bảo kim tinh, thanh thế to lớn, loạn xị bát nháo!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 731: Đến Mà Không Trả Lễ Thì Không Hay

Chương 731: Đến mà không trả lễ thì không hay

Oanh long long long ——

An thị thương hội toà này to lớn tổng bộ bên trong, mỗi một ở giữa phòng khách quý đều tương đương với một không gian riêng biệt, chính là trình độ lớn nhất bảo hộ khách nhân tư ẩn, mà Nhạc Bình Sinh vừa rồi một đao kia lấy ra chiều không gian, sắc bén không thể đỡ, không lưu tình chút nào đem hắn chỗ cao cấp nhất phòng khách quý thọc cái thông thấu, An thị thương hội chỉnh thể không gian kết cấu cũng cùng nhau chấn động.

Thằng nhãi ranh an dám lấn ta... An dám lấn ta... Lấn ta...

Tiếp theo một cái chớp mắt, vô luận thân phận cao thấp, mấy chục trên trăm chấp sự, chủ sự cùng tất cả giờ phút này ngay tại An thị thương hội bên trong khách nhân lập tức liền phát giác được, tựa như trời xanh chi nộ, không thể hình dung ý chí ba động giống như phong ba sóng dữ đồng dạng từ đỉnh đầu bọn họ chỗ bộc phát, quét sạch vạn dặm, cũng làm cho thương hội trong từng cái khác biệt không gian Trung Phi giàu tức quý khách nhân sợ hãi cả kinh!

Không chỉ là An thị thương hội, toàn bộ hạch tâm khu giao dịch, bên ngoài khu giao dịch, khu cư trú... Gần nửa cái tụ bảo kim tinh phía trên ức vạn võ giả đều là cùng nhau giật mình, bỗng nhiên ngẩng đầu!

Hạch tâm khu giao dịch trên mặt đất lít nha lít nhít tiểu thương, võ giả, có phản ứng mau võ giả chỉ thấy bốn đạo lưu quang một tiền tam sau lóe lên một cái rồi biến mất, đầu đội bầu trời giống như sấm sét giữa trời quang, hư không mảng lớn sôi trào, tựa như trời đất sụp đổ.

"Chuyện gì xảy ra!"

"Loại này võ đạo ý chí... Là hợp đạo đại năng!"

"Xảy ra chuyện gì "

Giờ phút này An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba vị này trấn thủ đại năng, tại Nhạc Bình Sinh phá không rời đi sau không đến một giây đồng hồ thời gian liền đã tại nổi giận bên trong phóng lên tận trời, cùng truy mãnh liệt đuổi, gắt gao khóa chặt trong tầm mắt sắp biến mất tại thiên khung bên trong Nhạc Bình Sinh.

Toàn bộ tụ bảo kim tinh khu giao dịch trong phạm vi, có tam đại thế gia tốn hao lượng lớn tài nguyên vạn cổ khóa không đại trận, có thể phong trấn không gian chiều không gian , bất kỳ cái gì không gian xuyên toa chi pháp còn lớn hơn suy giảm thậm chí mất đi hiệu lực, chỉ có đột phá thiên khung khí tầng mới có thể mất đi hiệu lực, cho nên cho dù là bọn hắn ba vị đại năng chậm một bước, Nhạc Bình Sinh thân ảnh vẫn như cũ mơ hồ có thể thấy được, chưa đột phá thiên khung khí tầng tiến vào vũ trụ thái hư!

"Lại dám, lại dám..."

An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba người không nói một lời, ánh mắt hung bạo mà dữ tợn, đã là bạo phát cuộc đời cực hạn tốc độ, tại cùng truy mãnh liệt đuổi bên trong cùng nhau trong lòng gào thét:

"Chẳng cần biết ngươi là ai, ta đều muốn đưa ngươi lột da đốt

đèn, nghiền xương thành tro, để ngươi vĩnh thế không được siêu sinh!"

Suy nghĩ một chút, bọn hắn bản thân là tuân theo ức vạn võ giả cúng bái hợp đạo đại năng, trấn thủ tụ bảo kim tinh hàng ngàn năm uy nghiêm vô song, dậm chân một cái cả viên tinh cầu thế lực đều muốn dọn ba dọn, mà bây giờ lại có người tại mí mắt của bọn hắn dưới đáy, cơ hồ tại trêu đùa đồng dạng cướp đoạt đi quý giá như thế ngọc giản tinh đồ, đây là bực nào vô cùng nhục nhã! Một khi để tụ bảo kim tinh bên trên thế lực khác biết được thậm chí lưu truyền đến cái khác tinh vực, như vậy ba người bọn họ tính cả An thị, Phong thị, Nam Cung thị cái này tam đại viễn cổ thị tộc đều sẽ uy danh một lần mất hết, biến thành Khởi Nguyên Giới thiên đại trò cười!

Mà bọn hắn ba nhà vất vả tâm sức kinh doanh năm tháng dài đằng đẵng căn cơ đều sẽ vì vậy mà lớn tuân theo xung kích, vô hình tổn thất căn bản là không có cách đánh giá, cho nên vô luận như thế nào, ba người bọn họ đều nhất định muốn bắt lấy cái này coi trời bằng vung dị vực khách tới, lại lấy tàn khốc nhất, tàn nhẫn thủ đoạn tra tấn giết chết đối phương, răn đe!

Trong nháy mắt, cầm đầu An Thừa Thiên đặt một loại nào đó quyết tâm, ý chí đưa tin nói:

"Nhất định phải tại hắn xuyên qua tinh không phòng tuyến trước đó cản lại hắn! Ta đem thi triển tuyệt minh phá giới đại pháp chặn đường, hai vị tùy thời chuẩn bị xuất thủ!"

Không đợi Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh hai người trả lời, An Thừa Thiên trên thân phảng phất có hàng trăm hàng ngàn cái động thiên thế giới , liên đới lấy thân thể của hắn cùng quanh thân thiên địa, trùng điệp co rút lại một chút, sau đó cả người bỗng nhiên hóa thành một đạo đen nhánh điện quang, đột nhiên đâm rách hư không biến mất không thấy gì nữa!

Mà giờ khắc này lấy Nhạc Bình Sinh cực tốc, khoảng cách tụ bảo kim tinh thiên khung bích chướng tựa hồ chỉ thiếu chút nữa xa liền muốn tiến vào vũ trụ thái hư thời điểm ——

Bạch!

Nhạc Bình Sinh tựa hồ là sớm cảm ứng được cái gì, giống như tiếng sét đánh thẳng tắp bắn ra tiến lên thân thể đột nhiên chếch đi biến hướng, mà cũng chính là tại hắn biến hướng đồng thời, nguyên bản tiến lên quỹ tích bên trên một đạo hung ác dị thường đen nhánh lãnh điện lại đột ngột chui ra,

Không hiển sơn không lộ thủy, lại làm cho người ta cảm thấy một loại xuyên thủng hết thảy vật chất, không gian, thời gian hiểm ác cảm giác.

"Chết đi cho ta!"

"Thứ không biết chết sống, ta nhìn ngươi chạy đi đâu!"

Cũng chính là tại Nhạc Bình Sinh thế đi bị ngăn trở đồng thời, sau lưng hắn Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh cái này hai đại hợp đạo đồng loạt ra tay!

Coong!

Phong Văn tuyệt già nua cô quạnh khuôn mặt giờ này khắc này đã như tuyệt thế thần binh phong mang tất lộ, hắn chập chỉ thành kiếm, xa xa một chỉ ám sát, hư không lặng yên không tiếng động một phân thành hai, tầng tầng hư không bị xoắn nát, mà từ Phong Văn tuyệt đầu ngón tay bắn ra một tuyến kiếm quang một phát liền tới, trực tiếp không để ý đến lớn đoạn không gian khoảng cách đi tới Nhạc Bình Sinh cái ót trước đó!

Khác một bên, Nam Cung lạnh một chưởng nhẹ nhàng đánh ra, trong lòng bàn tay phảng phất là chống đỡ nắm một mảnh to lớn vô tận băng dương, thâm thúy sâu thẳm, băng lãnh tĩnh mịch khí

tức lan tràn ra, phảng phất thiên địa không thể nhận trọng, trong nháy mắt bao phủ trên trời, lòng đất, khắp nơi Bát Hoang, đông kết phong tỏa không gian thời gian biến hóa!

"Trời gây nghiệt, còn nhưng tha thứ, tự gây nghiệt, không thể sống!"

Một kích chưa trúng, lại thành công vì Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh hai người tranh thủ đến cơ hội xuất thủ, An Thừa Thiên thân hình hiển hóa, trong mi tâm một cây đen nhánh trường thương cực kỳ nguy cấp lúc bắn ra, một cỗ mênh mang mà hung thần khí tức hoặc dữ dằn, hoặc hùng hậu, hoặc tĩnh mịch... Bộc phát ra ngàn vạn trầm thấp liên miên tuẫn bạo, phảng phất ẩn chứa cái này một loại phảng phất có thể phá vỡ càn khôn, tái diễn Hồng Hoang hùng vĩ sinh diệt ý cảnh, thẳng đến Nhạc Bình Sinh mi tâm!

Tam đại hợp đạo, tam liên tuyệt sát phía dưới, Nhạc Bình Sinh phảng phất cá trong chậu, thượng thiên không địa, xuống đất không cửa. An Thừa Thiên, Phong Minh cảm giác, Nam Cung lạnh kinh khủng sát chiêu về sau, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng tận là điều trị người sắp chết khốc liệt cùng băng lãnh.

Ba người bọn họ sát chiêu, vô biên kinh hãi uẩn cùng tại bình thường không có gì lạ ở giữa, yếu hơn một chút đối thủ, thậm chí không kịp thể hội ra bọn hắn liên hợp công sát kinh khủng liền muốn mệnh tang Hoàng Tuyền!

"Ba vị làm gì đưa tiễn "

Tại ba đạo tuyệt thế sát chiêu sắp tới người trước mili giây ở giữa, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, bỗng nhiên đưa tay vươn hướng không có gì cả hư không, hư không bỗng nhiên xuất hiện nước gợn sóng gợn sóng nổi lên, mà Nhạc Bình Sinh tay tựa như xuyên vào, dung nhập hư không.

Hư không đầu tiên là vặn vẹo, sau đó vô số tinh quang tại trong hư vô nổi lên, giống như là chân chính hơi co lại mà thành hình thành hội tụ vì tinh hà, khuếch trương trở thành một viên vi hình tinh vũ, xuất hiện ở cái này vạn trượng thiên khung phía trên!

Cái này giống như Vũ Trụ Nhỏ hình tròn tinh vũ hình thể tuy nhỏ, nhưng lại thâm thúy, mênh mông, không thấy giới hạn, vô luận đem ánh mắt hoặc là thần niệm, cảm giác tìm đến phía bất kỳ một cái nào tinh thần không gian, đều giống như tiến vào một cái mênh mông không thể độ triệt vũ trụ.

Ông!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh Khung Vũ Tinh Không thần quốc triển khai tiếp theo một cái chớp mắt, An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba người đáng sợ sát chiêu đã đánh vào thần quốc mặt ngoài, để trước mắt hư không thậm chí toàn bộ thiên địa trong nháy mắt run rẩy kịch liệt một chút, sau đó một vòng khó mà hình dung sắc thái đột nhiên phiêu động lưu chuyển, tuy không âm thanh vô tức, ngay cả một mảnh hạt bụi nhỏ gợn sóng đều không có hù dọa, vạn sự vạn vật đều phảng phất vẽ ở yếu ớt bọt biển bên trên phù mực!

Trong một chớp mắt, chỉ thấy được một tuyến kiếm quang cũng tốt, băng phong băng dương cũng tốt, diệt sinh chi thương cũng tốt, cái này ba thức là đủ trọng thương phổ thông hợp đạo đại năng sát chiêu cũng không thấy bất kỳ ngăn trở nào oanh sát tại thần quốc lĩnh vực phía trên, mặc dù đột phá tinh vũ mặt ngoài đột nhập trong đó, nhưng không có bất luận cái gì bất luận cái gì hủy thiên diệt địa cảnh tượng phát sinh, phảng phất thế công của bọn hắn hoàn toàn đã rơi vào một cái quy tắc hoàn toàn khác biệt dị độ không gian vũ trụ bên trong!

"Đến mà không trả lễ thì không hay!"

Tại An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba người

sắc mặt đột biến thời khắc, Nhạc Bình Sinh lại cười ha ha:

"Ba người các ngươi cũng tiếp ta một chiêu đi!"

Rầm rầm rầm!

Nhạc Bình Sinh thần quốc lĩnh vực mở rộng, chỉ một thoáng ngàn vạn đạo dữ dằn ánh sáng óng ánh huy giống như pháo hoa nở rộ từ thiên khung nở rộ, lộng lẫy bên trong lại mang theo chiếu rọi thiên khung hủy diệt quang huy, rơi thẳng xuống!

Cái này hàng ngàn hàng vạn khỏa ẩn chứa kinh khủng uy năng lưu tinh, giờ này khắc này công kích, cũng không phải là An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba vị này hợp đạo đại năng, mà là giống như vẫn lạc tinh va chạm Địa Cầu, phô thiên cái địa hướng về tụ bảo kim tinh mặt đất oanh kích mà đi!

"Đây là cái gì... "

Trong nháy mắt vô số lưu quang từ thiên khung nở rộ, khắc sâu vào đáy mắt, trên mặt đất ngước đầu nhìn lên ức vạn chúng sinh ánh mắt lại ngơ ngác ngắm nhìn. Thiên khung phía trên phô thiên cái địa rơi xuống quang mang tuy đẹp, nhưng không có cho người ta mang đến chút nào mỹ cảm, mà là không có chút nào nhiệt độ, tràn ngập tử vong cùng hủy diệt, bọn hắn cùng nhau sinh ra một loại đại nạn trước mắt cảm giác đến!

Mắt thấy một màn này, An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba vị này hợp đạo đại năng lập tức da đầu sắp vỡ, hốc mắt băng liệt, bạo hống nói:

"Ngươi dám!"

Bọn hắn vị trí thiên khung dưới khu vực chính là tụ bảo kim tinh khu giao dịch, ức vạn võ giả, vô số phú hào quyền quý, thế gia đệ tử các loại hội tụ địa phương! Nếu như tùy ý cái này ngàn vạn đạo lưu tinh trụy lạc oanh kích, chẳng những toàn bộ khu giao

dịch đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát, mảnh đất này bày tỏ phía trên có thể còn sống sót người chỉ sợ không cao hơn năm thành!

Tụ bảo kim tinh có thể nói là An thị, Phong thị, Nam Cung thị ngoại trừ tổ địa bên ngoài trọng yếu nhất mệnh mạch chỗ, là bọn hắn coi như tính mệnh mệnh mạch căn cơ, Nhạc Bình Sinh lần này có thể nói là công tất cứu, trực tiếp bóp bên trong mạng bọn họ mạch hủy diệt tính đả kích, nếu như tùy ý cái này từng cái hủy diệt lưu tinh trụy lạc, nó hậu quả chính là ba người bọn hắn hợp đạo đại năng cũng không dám suy nghĩ, bọn hắn đằng sau ba cái viễn cổ đại tộc cũng tuyệt đối không thể thừa nhận!

Tuyệt không thể để lưu tinh trụy địa!

Lập tức, ba người bọn họ vây giết thế công gắng gượng liền ngưng, lại là bỏ xuống bọn hắn một khắc trước còn thế muốn tất sát Nhạc Bình Sinh, quay người hướng về bốn phương tám hướng rơi xuống lưu tinh đuổi theo mà đi, muốn tại hàng ngàn hàng vạn khỏa dữ dằn lưu tinh trụy lạc trước đó tiêu diệt trận này diệt thế tai hoạ!

"Ba vị, không cần tiễn nữa!"

Mắt thấy đến ba người tham trảo ra từng nhánh cự thủ, quét ngang hướng tứ tán bạo tung tóe dữ dằn lưu tinh, không cách nào lại lần hình thành vây giết chi thế, Nhạc Bình Sinh cười một tiếng dài, trong nháy mắt xông phá thiên khung, tiến vào vũ trụ thái hư bên trong.

Mà An Thừa Thiên, Phong Văn tuyệt, Nam Cung lạnh ba người mặc dù mắt thử muốn nứt, lại tại chặn đường từng khỏa lưu tinh ở trong phân thân thiếu phương pháp, căn bản không để ý tới ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn Nhạc Bình Sinh đột phá thiên khung, biến mất tại giữa hư không!

"Đáng chết, đáng chết a!"

"Chủ quan!"

Ba người căn bản không dám dừng lại nghỉ, liên tiếp tham trảo ra từng nhánh kéo dài mấy chục hơn trăm dặm đại thủ, tung hoành thiên khung, quét ngang chặn đường lấy từng khỏa hủy diệt lưu tinh, hai mắt lại bởi vì cực độ sỉ nhục cùng nổi giận trở nên đỏ như máu.

Từ nơi này ngân diện quái khách trốn bán sống bán chết, lại đến hắn lấy hàng ngàn hàng vạn khỏa lưu tinh vượt qua bọn hắn trực tiếp oanh kích mặt đất, trong lúc này thời gian mới bất quá đi qua không đến hai cái thời gian hô hấp, ngắn ngủi tới cực điểm. Thợ săn cùng con mồi địa vị đảo ngược, vội vàng phía dưới bọn hắn bị đánh trở tay không kịp, từ đầu tới đuôi đều bị đối phương nắm mũi dẫn đi!

Tiếp theo một cái chớp mắt ——

"Nghiệt chướng!"

"Lớn mật!"

Ngay tại hạch tâm khu giao dịch, vô số kể võ giả đờ đẫn ngước đầu nhìn lên lấy trong vòm trời từng nhánh cự thủ tung hoành vãng lai, bắt càn quét tinh thần kỳ quan lúc, tại ba cái phương hướng khác nhau bên trên, ba đạo đồng dạng rộng lớn, bàng bạc thân ảnh, nương theo lấy cuồn cuộn võ đạo ý chí, như là gió bão phóng lên tận trời:

"Ba vị, nơi này có chúng ta chặn đường, các ngươi lập tức truy kích!"

Giờ này khắc này, phát ra chấn động thiên khung mạnh mẽ âm, dĩ nhiên chính là tam đại thị tộc mặt khác ba vị Hợp Đạo Cảnh đại năng!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 732: Chuẩn Bị Ở Sau

Chương 732: Chuẩn bị ở sau

Tinh không mênh mông, thái hư tĩnh mịch.

Làm An Thừa Thiên, Phong Văn Tuyệt, Nam Cung Lãnh ba vị này hợp đạo đại năng một mặt xanh xám chi sắc đột phá thiên khung khí tầng, tiến vào vũ trụ thái hư bên trong về sau, ngoại trừ từ từng tòa chiến tranh cứ điểm cùng chiến hạm tổ kiến thành tinh không phòng tuyến bên ngoài, rốt cuộc tìm không được Nhạc Bình Sinh chút nào bóng dáng.

Ngay tại lúc đó, tinh không trong phòng tuyến san sát chiến tranh tái cụ cũng có vẻ hơi hỗn loạn, đồng thời từng đạo cấp bách tín hiệu truyền ra:

"Cái này cảnh báo. . ."

"Không được! Đây là có người cưỡng ép đột phá hư không giám sát lưới!"

"Lập tức truy tung!"

"Lập tức thông tri mặt đất đại nhân!"

"Chờ một chút. . . Bên kia! "

"Ba vị trưởng lão thế mà đều đi ra! Cái kia vừa rồi đột phá giám sát lưới cái kia là. . . ."

Những cái này chiến tranh tái cụ tại hư không bày ra thiên la địa võng, đem phiến tinh không này hết thảy không gian ba động tiến hành thời gian thực giám sát, mà Nhạc Bình Sinh tại không có thông hành cho phép tình huống dưới trực tiếp xuyên thẳng qua hư không rời đi tự nhiên lập tức liền bị phát giác.

Mà những cái này chiến tranh tái cụ tại nhằm vào hành tinh cùng đại quy mô tinh không chiến tranh tự nhiên mọi việc đều thuận lợi, nhưng là đối mặt một cái hợp đạo cảnh giới võ đạo đại năng, trừ phi phóng thích cùng loại diệt tinh pháo dạng này phạm vi lớn hủy diệt tính đả kích, bằng không bọn hắn muốn ngăn cản đối phương cũng là muôn vàn khó khăn.

"Người này là cưỡi một chiếc thuyền mà đến. Ta để An Bình Long điều tra qua, đối phương xuống thuyền sau năm hắn tới đây thuyền liền rời đi."

"Như vậy rất có thể cái kia lục soát thuyền còn ở lại chỗ này phiến tinh vực không có rời xa, tùy thời chuẩn bị tiếp ứng cái này ngân diện khách!"

Tin tức ở giữa đồng dạng nhận được tinh không phòng tuyến quan chỉ huy truyền đến tin tức, An Thừa Thiên ba người sắc mặt càng thêm khó coi, nhưng không có chậm trễ chút nào thời gian, riêng phần mình lấy ra trực tiếp cùng nhà mình quan chỉ huy liên tục Hổ Phù, quát lạnh nói:

"Lập tức phong cấm hư không, thực hành không gian quản chế, cấm chỉ bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực lúc này rời đi!"

"Tất cả tinh không phòng tuyến khuếch trương, lập tức từ đối phương đột phá phương vị bắt đầu, tăng lớn quét hình phạm vi, giám sát hết thảy không gian xuyên toa, nhảy vọt lưu lại vết tích!"

"Một khi phát hiện không gian khiêu dược vết tích lập tức tiến hành đảo ngược ngược dòng tìm hiểu, sau đó báo cáo!"

"Tìm cho ta! Vô luận như thế nào cũng phải tìm đến!"

Tam đại hợp đạo chỉ lệnh cấp tốc truyền tới tinh không phòng tuyến ba tên quan chỉ huy trong tay, để bọn hắn trong lòng rung mạnh. Nhưng là mặc dù không rõ ràng mặt đất đến cùng xảy ra chuyện gì, cũng không biết là ai như thế gan to bằng trời đột phá hư không giám sát lưới, nhưng là ba vị này thần long kiến thủ bất kiến vĩ hợp đạo trưởng lão cùng nhau hiện thân ở đây, đã đầy đủ nói rõ tình thế nghiêm trọng!

Không dám trễ nãi từng phút từng giây, vũ trụ thái hư bên trong, các tôn cỡ nhỏ cứ điểm cùng chiến hạm phòng tuyến cấp tốc thu nạp, sau đó lại nhanh chóng hướng về hư không giám sát lưới đột phá cái hướng kia khuếch trương, dò xét sóng càng là full screen dẫn đầu vận chuyển lại, bắt đầu bao trùm hàng mấy chục, hàng trăm vạn dặm hư không, còn tại không ngừng kéo dài.

Mà An Thừa Thiên, Phong Văn Tuyệt, Nam Cung Lãnh sắc mặt tái xanh, đồng dạng đi theo tại khuếch trương bắt giữ lấy hết thảy không gian biến hóa chiến tranh biên đội về sau , chờ đợi lấy tin tức.

Ngân diện quái khách thủ đoạn ti tiện, từ vừa mới bắt đầu coi như chuẩn bọn hắn hết thảy phản ứng, thong dong thoát thân tiến vào trong vũ trụ sao trời, mà đối với bọn hắn ba vị này hợp đạo đại năng tới nói hiện tại còn thừa cuối cùng cơ hội chính là đối phương muốn chân chính đào thoát đuổi bắt, tất nhiên muốn lấy tinh hạm tái cụ phát động không gian khiêu dược, chỉ cần có thể tại đối phương tiến hành nhảy vọt thời điểm bắt được không gian vết tích, vậy bọn hắn liền còn có rửa sạch nhục nhã cơ hội!

Bạch!

Sau một khắc, thái hư bên trong, một cơn chấn động, lại có ba đạo thân ảnh xuyên thẳng qua vạn dặm, một bước đi ra.

Ba người này, dĩ nhiên chính là tam đại thị tộc mặt khác ba vị hợp đạo trưởng lão.

Một hùng tráng uy nghiêm nam tử trung niên trong mắt lãnh điện nở rộ, phảng phất xé rách hư không, nhìn về phía An Thừa Thiên trầm giọng hỏi: "Thế nào "

Đối mặt An Hoành Vũ hỏi thăm, An Thừa Thiên sắc mặt hết sức khó coi lắc đầu, chính mình đám ba người dưới mí mắt, tại nhà mình hang ổ bên trong làm cho đối phương thong dong chạy thoát, đã có thể nói là mất hết thể diện.

Hắn ý chí đưa tin nói:

"Người này nên là dùng cái gì ẩn nấp thiên cơ thủ đoạn, ta lấy Thiên Diễn suy tính chi pháp đều không có tìm kiếm được bất luận cái gì dấu vết để lại,

Bất quá đối phương nên không hề rời đi mảnh tinh vực này. Chỉ cần đối phương phát động không gian khiêu dược, chúng ta lập tức liền có thể phát giác được! Dám can đảm lấy tụ bảo kim tinh mặt đất sinh linh vì uy hiếp, chính là chân trời góc biển ta cũng muốn đem hắn lột da thực thảo, để tiết mối hận trong lòng!"

"Tất cả lưu tinh đều đã bị chúng ta chặn đường, nhưng là chúng ta phát hiện mỗi một khỏa lưu tinh ở trong đều có một luồng nhỏ bé không thể nhận ra ý chí, khiến cái này vẫn lạc tinh cũng sẽ không công kích chân chính mặt đất."

Lúc này Phong thị thương hội một tên khác hợp đạo trưởng lão phong trấn hải, mặt không thay đổi nói:

"Nói cách khác, chúng ta đều bị chơi xỏ."

Cái gì!

An Thừa Thiên, Phong Văn Tuyệt, Nam Cung Lãnh mí mắt

cùng nhau hung hăng nhảy một cái.

Nam Cung thương hội một vị trưởng lão khác Nam Cung liệt lạnh lùng nói: "Ba vị, đến cùng chuyện gì xảy ra "

Ba người bọn họ phản ứng sở dĩ chậm một bậc, là bởi vì tụ bảo kim tinh năm tháng dài đằng đẵng bên trong chưa từng có đi ra chuyện như vậy, bình thường đều là ba vị hợp đạo trưởng lão chủ trì sự vụ ngày thường, mặt khác ba vị trưởng lão bế quan tu luyện, dùng cái này thay phiên, cho nên tại tiếp vào An Thừa Thiên đám người đưa tin mới chậm một bậc.

An Thừa Thiên giờ phút này nội tâm đã là hận cực, trong đôi mắt phảng phất liệt diễm Phần Thiên, lại cưỡng ép dằn xuống nổi giận cùng sát ý, cấp tốc lấy ý chí đưa tin phương thức, đem từ Nhạc Bình Sinh đến, đưa ra yêu cầu, lại đến hắn phát hiện cùng phán đoán cùng đến tiếp sau phát sinh một dãy chuyện truyền lại cho mặt khác ba tên hợp đạo trưởng lão.

"Hợp Đạo Cảnh công pháp. . . Tinh đồ tọa độ. . . "

Từng màn từ trước mắt hiện lên, phong trấn hải, An Hoành Vũ, Nam Cung liệt ba người thần sắc lạnh thấu xương:

"Xem ra người này thật có rất lớn có thể là dị vực cường giả."

"Không tệ."

An Thừa Thiên ánh mắt băng lãnh:

"Nguyên bản ba nhà chúng ta tại tất cả ngọc giản, tinh đồ bên trong đều có chôn đặc biệt đánh dấu cùng cấm chỉ, tương đương với định vị tọa độ đồng dạng có thể nhắc nhở phương vị, nhưng là không biết người này dùng dạng gì thủ đoạn, chúng ta lại. . ."

"Báo cáo trưởng quan lão! Phía trước bên ngoài một triệu dặm phát giác không gian tham số biến hóa! Hư hư thực thực không

gian khiêu dược lưu lại!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, An Thừa Thiên bọn người trên thân Hổ Phù truyền ra riêng phần mình quan chỉ huy dồn dập tiếng cảnh báo, cũng làm cho cái này ở đây sáu vị hợp đạo đại năng thần sắc chấn động!

"Chư vị, chúng ta đi!"

Không có do dự chút nào, An Thừa Thiên tay áo hất lên, một tôn tỏa ra ánh sáng lung linh ngân sắc phi toa trong nháy mắt đem ở đây sáu người toàn bộ bao phủ, sau đó ngân sắc phi toa tựa như một đạo xạ tuyến, lấy á quang nhanh tốc độ kinh người tại hai ba cái trong chớp mắt tựu xuyên toa hơn trăm vạn dặm, xuất hiện ở quan chỉ huy chỗ báo tinh không tọa độ chỗ!

"Trốn chỗ nào!"

Sáu vị hợp đạo đại năng một bước đi ra hư không, An Thừa Thiên, Phong Văn Tuyệt, Nam Cung Lãnh ba người trên mặt vẫn như cũ mang theo băng phong hết thảy cuồng bạo sát ý:

"Lập tức bắt giữ hư không vết tích, đảo ngược ngược dòng tìm hiểu, hết thảy còn tới. . ."

Ông!

Sáu vị đại năng vừa mới đi vào tinh không chuẩn bị bắt giữ hư không vết tích, đảo ngược suy tính phương vị tọa độ, sau một khắc bọn hắn tầm mắt trong hư không, một cỗ là đủ chọc mù mắt người, so với mặt trời còn muốn lấp lánh gấp trăm ngàn lần tinh quang triều tịch hư không bộc phát, ấn chiếu vũ trụ thái hư một mảnh huy hoàng!

Cái này một tuyến ánh sáng như nơtron từ mạch xung, như Gamma xạ tuyến bạo, giống như là trong hư không ẩn tàng tinh hạch đồng dạng mãnh liệt bạo phá, mang theo là đủ xuyên thấu

hết thảy, vỡ nát hết thảy, dung luyện hết thảy, bài xích hết thảy tinh quang xạ tuyến quét ngang mà ra!

"Tốt tặc tử!"

Nhất thời hư không đang thiêu đốt, vạn vật đang sôi trào, An Thừa Thiên, Phong Văn Tuyệt, Nam Cung Lãnh, phong trấn hải, An Hoành Vũ, Nam Cung liệt sáu người này cùng nhau cuồng nộ hét lớn, quanh thân tầng tầng lớp lớp rộng lớn bát ngát động thiên thế giới kịch liệt chống ra, tạo dựng thành một đạo không thể phá vỡ bình chướng!

Phanh phanh phanh phanh phanh ầm!

Sáu lần thái hư bạo chấn trong cùng một lúc phát sinh, phảng phất tinh thể gió đẳng cấp tinh quang dòng lũ tồi khô lạp hủ hung hăng đánh vào sáu vị hợp đạo đại năng chống ra động thiên thế giới phía trên, mặc dù không có đột phá đối phương phòng hộ, lại đem bọn hắn sáu người đồng thời hung hăng đánh lui mấy ngàn dặm xa!

Làm quang mang biến mất, vũ trụ thái hư yên tĩnh như cũ về sau, An Thừa Thiên cùng sáu người sắc mặt hung ác mà dữ tợn, trong nháy mắt xuất hiện ở tinh quang triều tịch bộc phát địa phương.

Bọn hắn giờ phút này mặc dù ngay cả vết thương nhẹ cũng không tính, nhiều nhất là có chút chật vật, nhưng là mỗi người ánh mắt lại nhìn chòng chọc vào đen nhánh chân không, tựa hồ muốn hư không xuyên thủng.

Đây là bởi vì vừa rồi tinh quang triều tịch bạo phát xuống, không gian bị thiêu đốt, vỡ nát, lại tự phát khôi phục san bằng, như thế lặp đi lặp lại phía dưới, hư hư thực thực ngân diện quái khách không gian khiêu dược rời đi vết tích đã hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, tự nhiên cũng không còn cách nào dùng cái này

đảo ngược ngược dòng tìm hiểu đối phương không gian tọa độ!

"Đáng chết, đáng chết!"

Sau đó, lục đạo tức giận, cuồng nộ, cực giận gào thét, liền sôi trào quét sạch mảnh này băng lãnh hư không.

. . .

Đồng dạng là tại lúc này, mười vạn năm ánh sáng khoảng cách bên ngoài cô tịch trong hư không, một chiếc phổ thông tàu vận tải bộ dáng tái cụ đột ngột xuyên thẳng qua mà ra, sau đó không nhanh không chậm chậm rãi tại trong chân không chẳng có mục đích phiêu lưu.

"Thật không có người đuổi tới!"

"Ha ha ha, thủ lĩnh đại nhân vạn tuế!"

"Ông trời của ta, chúng ta thế mà đánh cướp tụ bảo kim tinh!"

"Mẹ ngươi chứ, cái gì chúng ta, rõ ràng là thủ lĩnh đại nhân một mình hắn làm, có quan hệ gì tới ngươi!"

Thuyền hạm bên trong, một đám cải trang ăn mặc đạo tặc vũ trụ đạo phỉ đều là một bộ lòng vẫn còn sợ hãi thần sắc, mặc dù bởi vì Nhạc Bình Sinh tâm linh ám chỉ nguyên nhân, lại nguy hiểm ra lệnh cho bọn họ đều sẽ không chậm trễ chút nào đi chấp hành, nhưng là giống như vậy nhằm vào tụ bảo kim tinh trọng yếu như vậy mậu dịch tinh xuất thủ, bọn hắn cái này một chi Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ vẫn là lần đầu tiên đầu một lần!

Phải biết bọn hắn chỉ có như thế một chiếc che giấu tai mắt người cải tiến tàu vận tải, mà đối phương tinh không phòng tuyến cường đại kinh khủng, căn bản không cần xuất động chủ pháo, tùy tiện một vòng phụ pháo oanh kích bọn hắn liền muốn táng thân tại tinh không bên trong, mà thủ lĩnh bọn họ nhổ răng cọp cử động

đơn giản không cách nào thiên, cùng tự tìm đường chết không có khác nhau.

Nhưng là cuối cùng, thủ lĩnh của bọn hắn lại hữu kinh vô hiểm thành công. Được làm vua thua làm giặc, bọn hắn hiện tại mới là người thắng, cũng là nói ra ngoài là đủ chấn nhiếp cái khác chín đường đạo tặc vũ trụ công tích vĩ đại!

Hoang Vũ đạo tặc vũ trụ tuy nghèo hung cực ác, nhưng lại từ trước đến nay đều là chọn quả hồng mềm bóp, giống như là cường đại, khó gặm mục tiêu một bên cũng sẽ không tuyển chọn, cũng tại trình độ lớn nhất bên trên phòng ngừa cùng Khởi Nguyên Giới các giới nghị đình xung đột trực tiếp. Mà bọn hắn hôm nay làm xuống cái này một phiếu, mục tiêu lại là tiếng tăm lừng lẫy tụ bảo kim tinh, đồng thời thành công thoát thân, không hư hao chút nào! Cho dù là bọn họ trên cơ bản không biết thủ lĩnh đến cùng làm cái gì, cũng đầy đủ bọn hắn cả một đời nói khoác.

Một đám đạo phỉ tại trong khoang thuyền hưng phấn reo hò, nhưng mà hạm khoang thuyền chỗ sâu nhất một gian tĩnh mịch trong đại sảnh, nguyên bản Lâm Phong tràn ngập hung mãng khí chất luyện công đại sảnh đã biến thành một chỗ vô biên vô hạn, mênh mông mênh mông vũ trụ tinh không, mà tại vô số tinh hà vờn quanh, tinh cánh tay chuyển động trong vũ trụ, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, quanh thân từng cái tinh đồ tọa độ, còn có ngọc giản bay múa còn quấn.

"Một khi bạo lực bài trừ, liền sẽ đem nội bộ tin tức toàn bộ phá hủy, xem ra đây chính là tam đại thương hội sở hạ cấm chế. "

Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, mỉm cười nói:

"Bất quá nói cho cùng bên trong tất cả cấm chế đều là lấy An thị thương hội Hợp Đạo Cảnh đại năng võ đạo ý chí làm căn cơ sở thiết, như vậy chỉ cần. . ."

Còn chưa dứt lời dưới, Nhạc Bình Sinh thần quốc bên trong, hoa trong gương, trăng trong nước đã phát động, sau đó Nhạc Bình Sinh tư duy phân hoá thành trên trăm cổ, tiến quân thần tốc chui vào công pháp ngọc giản cùng tinh đồ tọa độ ở trong!

Mà theo Nhạc Bình Sinh tư duy ý thức tiến quân thần tốc, vô luận là công pháp ngọc giản vẫn là ghi lại dị giới văn minh tọa độ tinh trong mâm cấm chế đều giống như mất hiệu lực, không có phản ứng chút nào , mặc cho Nhạc Bình Sinh đem một bộ bộ thượng thừa hợp đạo công pháp, tuyệt mật vũ trụ tọa độ phục chế đọc đến.

Nơi này là Nhạc Bình Sinh Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong, thời không gần như độc lập, cho nên thần quốc ngăn cách phía dưới An Thừa Thiên căn bản là không có cách lấy những cái này tinh đồ tọa độ khóa chặt Nhạc Bình Sinh tung tích. Mà đối Nhạc Bình Sinh tới nói, ngọc giản tinh đồ bên trong lấy hợp đạo đại năng võ đạo ý chí làm gốc thiết lập cấm chế đồng đẳng với không đề phòng, lấy hắn bây giờ ý thức phép tính, muốn bài trừ thực sự quá đơn giản.

【 Thanh Đế Thương Sinh Công 】, 【 Huyền Hư Phiếu Miểu Lục 】, 【 Nhật Nguyệt Chân Linh Kinh 】. . . Theo từng đạo kinh văn, ký tự bị chuyển hóa làm hư ảo lượng tử tín hiệu, lại bị hấp thu, Nhạc Bình Sinh thân thần bắt đầu lấy lũ quét cuốn tới thế thái bắt đầu tăng trưởng.

Cùng lúc đó, ngay tại phấn chấn reo hò đạo tặc vũ trụ toàn bộ an tĩnh lại, bởi vì tinh hạm phòng điều khiển màn sáng bên trên, đột nhiên cho thấy cái này đến cái khác tinh không tọa độ, Cổ Vu giới. . . Cổ Yêu giới. . . Huyền quang giới. . . Hắc Ma Giới . . . chờ một chút lít nha lít nhít sắp xếp cùng nhau, chiếm cứ bọn hắn tất cả ánh mắt!

Lúc này, Nhạc Bình Sinh cười nhẹ như là thần linh gợi ý, ác ma thì thầm, tại mỗi một cái đạo tặc vũ trụ trong lòng vang lên:

"Như vậy, các ngươi liền theo ta cùng một chỗ, đi lãnh hội một chút cái này vực ngoại văn minh vô tận phong quang đi. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 733: Cướp Đoạt Bắt Đầu

Chương 733: Cướp đoạt bắt đầu

Biển sao bát ngát, tạo hóa huyền bí, mênh mông thái hư bên trong, một đạo tinh đĩa xuyên thẳng qua tinh vũ đột ngột giáng lâm.

Tôn này xuyên qua vô tận tinh không mà đến, dĩ nhiên chính là tự mình đi sứ, liên tin tức vạn giới Nhạc Bình Sinh một đoàn người.

Tạo hóa tinh đĩa trước mặt ước chừng ức vạn dặm không gian khoảng cách, một cái lớn không thể đo đếm được, toàn thân Huyền Hoàng thiên thể ngay tại chậm rãi dựa theo vũ trụ quy luật vận chuyển. Mà viên này tinh thể mặt ngoài tựa hồ có phảng phất một cỗ Hồng Mông Tử Khí bao phủ, tràn ngập một cỗ năm tháng vô tận, tuyên cổ tang thương hương vị.

Trải qua gần nửa tháng Bước Nhảy Không Gian về sau, bọn hắn đã đã tới cái thứ nhất dị giới văn minh chỗ!

Tinh đĩa không gian bên trong, Tạo Hóa Đạo tam đại Đạo Tôn trưởng lão Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn, cùng Nhạc Bình Sinh bốn người tề tụ, cùng nhau đem ánh mắt bắn ra hướng về phía tầm nhìn bên trong cái này thần bí to lớn thiên thể.

Cái này thiên thể cùng bình thường sinh mệnh hành tinh khác nhau rất lớn, không riêng gì tại thể lượng bên trên có so sánh phổ

thông hằng tinh kích cỡ, tại thiên thể tầng ngoài không gian lại loáng thoáng có thể phát giác được như là sóng nước dập dờn, tựa hồ trong đó có động thiên khác.

"Quy Tàng, phía trước chính là Thánh Tiên đại thế giới."

Hổ Phi Liệt đứng chắp tay, mỉm cười hướng Nhạc Bình Sinh giải thích nói:

"Thánh Tiên đại thế giới cùng chúng ta Hồng Hoang Giới có thể nói là cùng là tiên đạo văn minh, tại chúng ta nắm giữ văn minh tọa độ bên trong, thực lực đồng dạng là số một tồn tại. Thiên Địa Nhân thần quỷ năm tiên đại đạo, bọn hắn chỗ đi là Quỷ Tiên một đạo, chuyên tu thần hồn. Tại thực lực phân chia bên trên cũng cùng chúng ta Hồng Hoang Giới cơ bản giống nhau.

Làm tu sĩ thần hồn cô đọng đến vô cùng ngưng thực, có thể tùy thời vứt bỏ nhục thân tiến hành thi giải chuyển thế, lại không cần kinh lịch thai bên trong chi mê lúc, cấp độ này tu sĩ có thể xưng Quỷ Tiên, đối ứng là ta Hồng Hoang Giới Nguyên Anh cảnh tu sĩ.

Sau đó cùng ta Hồng Hoang Giới tu luyện một trời một vực chính là, Thánh Tiên đại thế giới Quỷ Tiên sau đó cần tại sấm mùa xuân vang động là lấy tự thân thần hồn suy nghĩ đi vượt qua nhất trọng nhất trọng hung hiểm lôi kiếp, suy nghĩ Thuần Dương, niệm sinh lông nhọn, niệm sinh hồ quang điện, nhất niệm nhất thế giới, tâm huyết dâng trào, phá toái hư không, tạo vật chủ, luyện hồn thành thần, hóa sét vì nước, đây chính là lôi kiếp Quỷ Tiên chín Đại cảnh giới. Trong đó từ đệ thất trọng lôi kiếp tạo vật chủ bắt đầu bắt đầu về sau đẳng cấp này tu sĩ, đã hoàn toàn có thể so sánh ta Hồng Hoang Giới Đạo Tôn, cùng Khởi Nguyên Giới hợp đạo đại năng, thực lực không chút thua kém!"

A

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức khẽ động, nói bóng nói gió nói:

"Hổ trưởng lão, cái kia giới này cửu trọng lôi kiếp cường giả chính là thực lực điểm cuối cùng a "

"Dĩ nhiên không phải."

Hổ Phi Liệt bên cạnh, Lâu Chấn mỉm cười mở miệng nói:

"Giới này chín lần lôi kiếp phía trên, gọi Dương thần, này cảnh giới tồn tại suy nghĩ ức vạn, mỗi một cái suy nghĩ đều là một cái vô cùng rộng lớn thế giới, suy nghĩ siêu việt thời không, vạn kiếp bất diệt, có thể so với bản giới Đạo Tổ. Trên thực tế ta Tạo Hóa Đạo đã sớm cùng Thánh Tiên đại thế giới từng có lui tới. Giới này bên trong, Vĩnh Hằng Tiên hướng là làm chi không thẹn bá chủ thế lực. Bản giáo Đạo Tổ cũng đã từng mấy lần cùng Vĩnh Hằng Tiên hướng Thái tổ, cũng chính là Dương thần cấp bậc chí cao tồn tại, vĩnh hằng Thánh Đế cùng ngồi đàm đạo. Từ nội tình, đạo thống, cường giả số lượng cùng các phương diện góc độ tới nói, giới này đều là chúng ta kiên cố nhất minh hữu."

Siêu việt thời không, vạn kiếp bất diệt cũng chính là cùng Khởi Nguyên Giới võ đạo chi thần, siêu việt sinh mệnh chiều không gian thập đại Giới Vương, là cùng một cấp độ tồn tại

Nhạc Bình Sinh lập tức lóe lên ý nghĩ này. Thập đại Giới Vương cũng tốt, Đạo Tổ cũng tốt, vĩnh hằng Thánh Đế cũng tốt, đây đều là trước mắt hắn biết chân chính Vũ Trụ Bá Chủ cấp bậc tồn tại, hiện tại hắn bản tôn cũng mười phần tiếp cận này cấp độ. Thậm chí không cần phóng xạ vạn giới, cướp đoạt chư thiên kế hoạch hoàn thành, theo thời gian trôi qua, bản tôn Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh, không cần quá lâu có lẽ liền sẽ đạp vào cảnh giới này.

"Hai vị, hiện tại cũng không phải nói chuyện phiếm thời điểm."

Lúc này, Đoạn Hình Khuê mặt không thay đổi nói:

"Hiện tại nên đưa tin Vĩnh Hằng Tiên hướng hoàng thất, nếu không chúng ta bị người chặn lại chính là một cái to lớn chê cười."

"Đoàn trưởng lão an tâm chớ vội."

Hổ Phi Liệt lơ đễnh cười ha ha một tiếng:

"Hiện tại liên tin tức vậy lúc này không muộn!"

Theo tạo hóa tinh đĩa tiến lên, bọn hắn đã vô cùng tiếp cận Thánh Tiên đại thế giới chỗ, sắp đột phá thái hư khí tầng tiến vào thiên khung,

Bất quá tạo hóa tinh đĩa cũng không có tiếp tục tiến lên, mà là vẫn như cũ dừng lại bên ngoài trong vũ trụ.

Đối mặt mênh mông bát ngát, không cách nào tìm kiếm đến biên giới Thánh Tiên đại thế giới, Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn ba người cùng nhau tiến lên một bước, cất giọng hét to nói:

"Hồng Hoang Giới, Tạo Hóa Đạo, mang theo môn hạ đệ tử đến đây bái phỏng tiên triều!"

Oanh long long long. . .

Ba đạo rộng lớn thần niệm cuồn cuộn khuếch tán ra đến, tam đại thực lực thâm hậu Đạo Tôn phát ra hét to để vô tận thái hư cũng bắt đầu chấn động mãnh liệt, tinh hà lay động. Thần niệm trong đó phảng phất là ẩn chứa cái gì đại đạo chí lý, lấy không thể hình dung tốc độ quét sạch hơn phân nửa cái Thánh Tiên đại thế giới!

Hổ Phi Liệt, Lâu Chấn, Đoạn Hình Khuê ba người làm xong đây hết thảy về sau, liền mỉm cười mà đứng, một mình đợi. Bọn hắn

bộc phát tiên đạo thanh âm tức là thông tri, cũng là đang biến tướng biểu hiện ra phe mình thực lực.

Sau đó, bất quá mấy hơi thở về sau ——

"Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao "

Một chiếc khổng lồ, rộng lớn, khí thế bàng bạc đến đủ để khiến chúng sinh thần phục thần long chi chu chậm rãi phá vỡ thiên khung khí tầng, hiển lộ ra, trong đó một cái tang thương mà hùng vĩ thanh âm cười ha ha:

"Chư vị đường xa mà đến, không có từ xa tiếp đón. Vĩnh Hằng Tiên hướng quốc sư mạnh huyền cơ, gặp qua Tạo Hóa Đạo chư vị đồng đạo!"

Theo hồng lãng giống như cửu thiên long ngâm trong tiếng cười lớn, thần long chi chu cái trước áo quyết bồng bềnh, râu tóc ngân bạch, dung mạo tuấn dật nam tử trung niên mang theo không thể nói nói Phiêu Miễu, uy nghiêm, tôn quý, dẫn theo từng cái thân mang tiên hắn tùy tùng, nhao nhao đi ra.

Mạnh huyền cơ sau lưng tùy tùng cũng nhao nhao mở miệng cung kính phụ xướng nói:

"Cung nghênh Tạo Hóa Đạo chư vị đồng đạo!"

Giờ này khắc này giá lâm mà tới, rõ ràng là Vĩnh Hằng Tiên hướng đệ nhất quốc sư mạnh huyền cơ, là vượt qua chín lần lôi kiếp cường giả tuyệt thế! Hắn thực lực thâm bất khả trắc, tại to như vậy một cái Thánh Tiên đại thế giới đều là thanh danh địa vị số một, đứng hàng đỉnh tồn tại!

"Tạo Hóa Đạo trưởng lão, Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn, gặp qua mạnh đạo hữu!"

Cùng lúc đó, Nhạc Bình Sinh cũng đi theo Hổ Phi Liệt cùng ba

vị hợp đạo đại năng từ tạo hóa tinh trong đĩa đi ra, hướng về mạnh huyền cơ từng cái chắp tay đáp lễ, đồng dạng cười nói:

"Mạnh đạo hữu thanh danh, dù cho chúng ta ở xa Hồng Hoang Giới cũng là như sấm bên tai."

"Không tệ, nghe danh không bằng gặp mặt, bây giờ chúng ta đạt được ước muốn, mạnh đạo hữu phong thái khí độ thật sự là làm cho bọn ta tin phục."

Làm chợt có vãng lai dị giới văn minh, Tạo Hóa Đạo đối với Vĩnh Hằng Tiên hướng tự nhiên cũng không lạ lẫm, mạnh huyền cơ làm vượt qua chín lần lôi kiếp tuyệt thế Quỷ Tiên, tự nhiên bị Hổ Phi Liệt bọn người chỗ biết rõ.

"Ba vị đồng đạo như thế, thật sự là nâng giết ta. Vừa rồi chư vị phát ra thần niệm ba động tựa như thiên đạo thanh âm, hùng vĩ rung động, cùng chín lần lôi kiếp tồn tại đều xấp xỉ như nhau, thật sự là làm ta xấu hổ."

Mạnh huyền cơ không khỏi khoát tay bật cười, sau đó đổi chủ đề, đưa mắt nhìn sang Nhạc Bình Sinh, kêu nhẹ:

"Ba vị đạo hữu, như vậy vị này hẳn là. . ."

Nhạc Bình Sinh lập tức tiến lên một bước không kiêu ngạo không tự ti mà nói: "Vãn bối Quân Quy Tàng, gặp qua Mạnh tiền bối."

"A ngươi chính là Quân Quy Tàng "

Mạnh huyền cơ mỉm cười vuốt râu, trong đôi mắt tựa hồ mặt trời mọc mặt trăng lặn, âm dương sinh diệt, sau đó nhìn về phía Hổ Phi Liệt ba vị trưởng lão tán thán nói:

"Đạo uẩn nội liễm. . . Tốt tốt tốt, quả nhiên là tuyệt thế kiêu dương, thiên chi kiêu tử!"

Nhạc Bình Sinh khiêm tốn cười một tiếng: "Tiền bối quá khen rồi."

"Quân Quy Tàng, bây giờ hôn lễ của ngươi đại điển, thế nhưng là không biết khiên động hoặc nhiều hoặc ít tâm thần của người ta."

Mạnh huyền cơ ánh mắt ý vị thâm trường, sau đó cười nói:

"Nơi đây không nói lời nào địa phương, chư vị mời đi theo ta, bệ hạ đã đợi chờ chư vị đã lâu."

. . .

Tiên hà lượn lờ, tựa như ảo mộng. Linh khí giống như Cam Lâm, hít một hơi đều để người tựa hồ phiêu phiêu dục tiên.

Một chỗ phồn hoa như gấm, vô biên vô hạn, tiên cầm tẩu thú kêu to liên tiếp mỹ lệ Tiên Đình trong, một đám nam nữ trẻ tuổi tề tụ, từng cái hoặc phong thần tuấn lãng, hoặc giống như Thiên Tiên, vô luận khí chất, dung mạo, vẫn là tu vi đều cho người ta một loại cao cao tại thượng, vô cùng tôn quý cảm giác, mỗi một cái đều như là tuân theo thiên địa yêu quý thiên chi kiêu tử.

"Quân huynh, ngươi đường xa mà đến, một chén này kính ngươi."

Tiên Đình thủ tọa phía trên, một cái oai hùng phi phàm, chí tôn chí quý, không thể phỏng đoán cao lớn thanh niên thân mang văn rồng áo bào đen, hướng về Nhạc Bình Sinh xa xa nâng chén.

Nhạc Bình Sinh đáp lại mỉm cười, sau đó đem trong tay tiên quả rượu uống một hơi cạn sạch, ánh mắt lại trong lúc lơ đãng trong bữa tiệc mỗi một cái nam nam nữ nữ khuôn mặt phía trên đảo qua.

Hắn hiện tại vị trí phương vị, là Vĩnh Hằng Tiên hướng Tiên

cung chỗ. Tại bọn hắn leo lên quốc sư mạnh huyền cơ thần long chi chu sau bọn hắn liền bị năm đến nơi này gặp mặt tiên triều đương triều đại đế, bất quá hiển nhiên Quân Quy Tàng bản nhân tựa hồ cũng không có gặp mặt vị này tiên triều người thống trị cao nhất tư cách, hoặc là Tạo Hóa Đạo cùng Vĩnh Hằng Tiên hướng có cái gì Quân Quy Tàng hiện hữu cảnh giới không cách nào tham dự bí ẩn mưu đồ, cho nên Nhạc Bình Sinh cũng không có cùng Hổ Phi Liệt bọn người cùng nhau đi gặp mặt đương triều Tiên Đế, mà là từ mấy vị này thân phận địa vị cao nhất Đế tử, đế nữ chiêu đãi viên.

Mà vừa rồi hướng hắn mời rượu, chính là Vĩnh Hằng Tiên hướng Thái tử, Cổ Hoàn Vũ! Là đã vượt qua suy nghĩ xé rách hư không lục trọng lôi kiếp Quỷ Tiên, khoảng cách tạo vật chủ, cũng chính là Đạo Tôn cảnh giới chỉ thiếu chút nữa xa nhân vật cường hoành!

"Quân huynh, ta Vĩnh Hằng Tiên hướng cùng Hồng Hoang Giới cùng là tiên đạo văn minh, tự nhiên cùng nhau trông coi."

Thái tử Cổ Hoàn Vũ mang theo hoàn mỹ không một tì vết mỉm cười, nói khẽ:

"Không hơn vạn giới dù cho liên hợp cũng lực lượng lỏng lẻo, lấy Quân huynh thấy, nên như thế nào mới có thể đối kháng Khởi Nguyên Giới hùng hổ dọa người chi thế, ngăn cản đối phương chinh phạt tinh không bước chân "

Theo Cổ Hoàn Vũ tra hỏi, cái khác Đế tử, đế nữ nhao nhao im tiếng, ánh mắt sáng rực nhìn phía Nhạc Bình Sinh. Bọn hắn những người này sinh trưởng tại đế cung, học chính là tốt nhất công pháp, dùng chính là tốt nhất tài nguyên, cũng tiếp thu gần nhất thời gian thực tin tức, không giống ngoại giới tu sĩ đồng dạng đối tinh không bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả, đối với Khởi Nguyên Giới là một cái dạng gì tồn tại, trong lòng của bọn hắn cũng hết sức rõ ràng.

Cho dù là sinh trưởng tại tiên triều đế vương gia kiêu ngạo để bọn hắn cũng đều không thể không thừa nhận, Khởi Nguyên Giới là so với Vĩnh Hằng Tiên hướng càng tăng mạnh hơn ra gấp mười thậm chí gấp trăm lần tồn tại, cũng là chân chính Vũ Trụ Bá Chủ!

"Đương nhiên là muốn trước ra tay vì mạnh mẽ. Khởi Nguyên Giới mặc dù vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, là chân chính không thể ngăn cản Cự Vô Phách, nhưng là cũng không phải là không có nhược điểm. Trong mắt của ta nó vô cùng tấn mãnh khuếch trương bộ pháp, trực tiếp đưa đến bọn chúng sạp hàng trải quá lớn, lực lượng cũng đồng dạng quá mức phân tán."

Nhạc Bình Sinh đặt chén rượu xuống, ngắm nhìn bốn phía, mỉm cười nói:

"Không có người sẽ đem hi vọng ký thác tại địch nhân nhân từ bên trên, nếu như để mặc cho Khởi Nguyên Giới như thế khuếch trương xuống dưới, lại xa xôi văn minh cũng cuối cùng rồi sẽ lại bị hắn quét ngang san bằng, tiêu diệt đạo thống ngày đó. Nhưng là Khởi Nguyên Giới sở dĩ có thể như thế tung hoành tinh không, siêu huyền kỹ thuật có thể nói là không thể bỏ qua công lao. Không có siêu huyền kỹ thuật không gian khiêu dược, không có chiến tranh cứ điểm hủy diệt tinh thần cấp bậc diệt tinh pháo, mà lại những cái này đều có thể kiến tạo cấp tốc, cũng không rất cần đỉnh cấp võ đạo cường giả phụ trợ, nếu như không có những yếu tố này, Khởi Nguyên Giới quả quyết không cách nào trở thành Vũ Trụ Bá Chủ."

"Siêu huyền kỹ thuật. . ."

Một loại Đế tử, đế nữ ánh mắt chớp động, thưởng thức từ ngữ này, Cổ Hoàn Vũ lại nhẹ giọng thở dài nói:

"Chúng ta đã từng thu được qua khởi nguyên tinh thăm dò hạm hài cốt, nghiên cứu qua Khởi Nguyên Giới siêu huyền kỹ thuật, phát hiện đây là một loại cùng tiên đạo luyện khí chi pháp

có cùng nguồn gốc, nhưng lại mở ra lối riêng thần bí kỹ thuật, chỉ bất quá từ đầu đến cuối không cách nào nghiên cứu triệt để."

"Siêu huyền kỹ thuật là Khởi Nguyên Giới tụ chư thiên văn minh trí tuệ thành quả."

Nhạc Bình Sinh nhàn nhạt lắc đầu nói:

"Văn minh khoa học kỹ thuật cũng tốt, từng cái văn minh khác nhau luyện khí chi pháp cũng tốt, cái này hàng ngàn hàng vạn pháp môn dung hội mới thành tựu Khởi Nguyên Giới siêu huyền kỹ thuật, không phải phương nào trong một sớm một chiều liền có thể. . ."

Soạt!

Đúng lúc này ầm ĩ khắp chốn thanh âm truyền đến, trong bữa tiệc cuối cùng nhất, một địa vị tựa hồ thấp nhất thanh niên thần sắc bối rối, luống cuống tay chân muốn nhặt lên bị chính mình đổ nhào chén rượu. Mà trong bữa tiệc tất cả cả nam lẫn nữ nhìn về phía người thanh niên này thần sắc đều là một loại hờ hững, nghiền ngẫm, cùng chán ghét.

Ân

Nhạc Bình Sinh trong lòng lập tức khẽ động.

Thủ tọa phía trên, Thái tử Cổ Hoàn Vũ lông mày nhíu lại, ánh mắt hờ hững nhìn chằm chằm Cổ Hành Phong, chậm rãi mà nói:

"Cổ Hành Phong, cô ngược lại là không để ý đến ngươi, ở chỗ này đều là huyết thống cao quý huynh đệ tỷ muội, ngươi vàng thau lẫn lộn dính khách quý ánh sáng, ta vốn không muốn cùng ngươi so đo. Nhưng là quý khách trước mắt, ngươi dám như thế lỗ mãng, đem cô đặt chỗ nào "

Gọi là Cổ Hành Phong thanh niên thần sắc sợ hãi lại dẫn khuất

nhục, thật sâu cúi đầu, quật cường run giọng nói: "Cổ Hành Phong đã quấy rầy quý khách, còn xin huynh trưởng trách phạt. Không đến này là quốc sư đại bệ hạ truyền dụ, cũng không phải là ta vượt qua."

"Ừm ngươi dám cùng cô mạnh miệng "

Thái tử Cổ Hoàn Vũ ánh mắt lạnh lẽo, cũng không thấy hắn như thế nào động tác, Cổ Hành Phong đột nhiên rên khẽ một tiếng phảng phất lăn đất hồ lô đồng dạng lăn ra Tiên Đình, đồng thời quẳng xuống bậc thang. Thật giống như vẻn vẹn Thái tử một ánh mắt liền đem hắn đánh bay ra ngoài.

"Hừ, cái này hèn mọn tiện chủng thế mà dám can đảm cùng chúng ta ngồi chung một tịch."

"Huynh trưởng làm tốt. Thống khoái!"

"Cái này con hoang coi là lây dính một tia đế huyết liền có thể lên như diều gặp gió, không biết mùi vị."

Trong nháy mắt, trong bữa tiệc đại đa số người đều giống như đuổi đi một con ruồi đồng dạng lộ ra vẻ nhẹ nhàng, suy nghĩ trao đổi lẫn nhau.

Mà bọn hắn không biết là Nhạc Bình Sinh lại tại vô thanh vô tức ở giữa đem bọn hắn giao lưu nội dung bắt giữ, trong nháy mắt chắp vá đã đoán được Cổ Hành Phong thân phận cùng hoàn cảnh, trên mặt nổi lên vẻ mỉm cười.

Trên bậc thang, Cổ Hành Phong chậm rãi bò người lên, lại lần nữa thi lễ một cái, cắn chặt hàm răng, toàn thân đều đang run rẩy, thừa nhận cái này khó nói lên lời khuất nhục.

"Nơi này, không phải ngươi nên đợi địa phương. Trở về a!"

Cổ Hoàn Vũ phảng phất là làm một chuyện bé nhỏ không đáng

kể, hờ hững nói:

"Quấy nhiễu quý khách, cô phạt ngươi cấm túc một tháng, không được rời đi ngươi tẩm cung nửa bước!"

"Là. . ." Cổ Hành Phong thật sâu cúi đầu, sau đó quay người rời đi, biến mất tại hai tay áo trúng quyền đầu đã túa ra máu.

Cổ Hoàn Vũ xoay đầu lại, hướng về Nhạc Bình Sinh xin lỗi nói: "Quấy rầy Quân huynh hào hứng, để ngươi chê cười."

"Không sao."

Nhạc Bình Sinh tùy ý khoát tay áo, nhìn về phía Cổ Hành Phong ánh mắt lại phá lệ ý vị thâm trường.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 734: Lôi Trì Đấu Tiên

Chương 734: Lôi trì đấu tiên

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, to lớn đế cung chiếm diện tích rộng lớn bát ngát, tựa như một tôn ngủ say Thái Cổ cự nhân.

Đế cung hẻo lánh nhất Đế tử tẩm cung khu vực, một đầu vắng vẻ trên đường nhỏ, Cổ Hành Phong đi lại tập tễnh, sắc mặt tái nhợt, cô đơn chiếc bóng hướng về tẩm cung của mình bước đi.

Không, cùng nói là tẩm cung, không bằng nói là một gian liên hạ người ốc xá chỗ ở đều có chỗ không bằng tiểu viện, giấu ở cái này rộng lớn bàng bạc đế cung gần nhất nơi hẻo lánh.

Hồng vân đầy trời, cái bóng bị kéo thon dài, đầu này tiểu đạo mặc dù hoang vắng, nhưng là vẫn thỉnh thoảng có tốp năm tốp ba cung nữ người hầu đi qua từ nơi này.

Mà những cung nữ này người hầu tại nhìn thấy Cổ Hành Phong phản ứng hờ hững, chỉ vô cùng gượng gạo hành lễ qua đi, tựa như là chỉ sợ tránh không kịp đồng dạng cấp tốc rời đi.

Cổ Hành Phong giống như là sớm thành thói quen, đối với mấy cái này hạ nhân phản ứng chẳng quan tâm.

Trên thực tế mặc dù thân thế của hắn so sánh cái khác Đế tử vô pháp so sánh, nhưng là lại như thế nào trên người hắn cũng chảy xuôi Tiên Đế huyết mạch, là ngàn vạn Đế tử bên trong một

viên. Mà có thể lưu tại đế cung trong cho dù là hạ nhân đều là nhân tinh, đương nhiên sẽ không tự mình tìm đường chết phạm thượng, khi nhục chủ tử, dù là Cổ Hành Phong tình cảnh gian nan, không có chút nào quyền hành ỷ vào.

Mà các nàng sở dĩ chỉ sợ tránh không kịp, tự nhiên là bởi vì có một ít lấy tự thân Tiên Đế huyết thống làm vinh Đế tử, đế nữ, mười phần chán ghét Cổ Hành Phong xuất thân đê tiện, phảng phất Cổ Hành Phong tồn tại đối bọn hắn chính là một loại làm bẩn. Những cái này cao cao tại thượng Đế tử đế nữ sinh giết cho đoạt, các nàng cũng không muốn bởi vì đối Cổ Hành Phong biểu hiện ra chút nào thiện ý, mà dẫn những cái này thiên chi kiêu tử không thích.

Kẹt kẹt.

Cổ Hành Phong vừa mới đi vào viện tử của mình, trong viện cửa phòng mở ra, một dung mạo thanh tú xinh xắn thiếu nữ liền mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng phi bôn ra:

"Đế tử, ngài thế nào "

Thiếu nữ này đi vào Cổ Hành Phong trước mặt, lập tức liền đã nhận ra Cổ Hành Phong sắc mặt tái nhợt, giống như là bị cái gì nội thương, bối rối nói:

"Xảy ra chuyện gì ngài chờ một chút, ta cái này đi hô tiên y. . ."

"Thanh Tuyền, ta không sao."

Cổ Hành Phong mỉm cười khoát tay áo, nhìn chăm chú lên cái này cùng mình tại cái này đầm rồng hang hổ bên trong sống nương tựa lẫn nhau thiếu nữ, ánh mắt bên trong tràn đầy ôn hòa chi sắc:

"Ta chỉ là thân thể không lớn thoải mái dễ chịu, nghỉ ngơi một lát liền tốt."

Thái tử cái nhìn kia, cũng không có cái gì sát ý, mà là thuần túy hờ hững, bỏ qua, còn có một tia chán ghét, nhưng là dù vậy, sáu lần lôi kiếp cường giả vẻn vẹn một ánh mắt liền để vừa mới thành tựu Quỷ Tiên, ngay cả một lần lôi kiếp cũng không từng vượt qua chính mình như bị sét đánh, chật vật trở ra.

"Đế tử, tại sao có thể như vậy "

Thanh Tuyền cũng không có bởi vì Cổ Hành Phong lí do thoái thác mà yên lòng, vẫn như cũ là một mặt hoảng loạn chi sắc, đôi mắt bên trong sương mù phun trào, giống như lập tức liền muốn khóc lên đồng dạng:

"Ngài không phải tiến đến nghênh đón một vị quý khách a, vì cái gì. . ."

"Thanh Tuyền, đừng gọi ta Đế tử, ta tính là gì Đế tử "

Cổ Hành Phong mỉm cười tự giễu nói:

"Đế tử, đế nữ tại cái này Tiên Đế cung trong hàng ngàn hàng vạn, chỉ sợ sẽ là một người thị vệ dài đều so ta trọng yếu a không riêng gì ta còn có không biết bao nhiêu người tự cho là thân phận của mình cao quý, lại chỉ là có cũng được mà không có cũng không sao sâu kiến thôi."

Thanh Tuyền cố chấp mà quật cường lắc đầu nói: "Đế tử, ngài đừng nói nữa. Ta cái này đi vạn linh trong điện vì ngài cầu lấy một bộ an thần thuốc đến, ngài mới thành tựu Quỷ Tiên không lâu, tuyệt không thể có chút chủ quan!"

Dứt lời, không để ý Cổ Hành Phong ngăn cản, Thanh Tuyền liền vịn Cổ Hành Phong đến trong phòng sau khi ngồi xuống, cấp tốc trước khi đi hướng vạn linh điện.

Nhìn qua Thanh Tuyền bóng lưng rời đi, Cổ Hành Phong lắc đầu bật cười, trong đôi mắt lại đều là cảm động cùng ôn nhu.

Thanh Tuyền có thể nói là hắn tại cái này ngươi lừa ta gạt, hắc ám hiểm ác hoàn cảnh bên trong duy nhất ký thác, cũng là hắn trong tâm linh cuối cùng một chỗ sạch sẽ địa phương. Trên thực tế thương thế của hắn ngay cả vết thương nhẹ cũng không tính, vị kia Thái tử chỉ sợ ngay cả một phần trăm lực lượng đều không dùng lên.

Cổ Hoàn Vũ. . .

Hồi tưởng lại vị này chí tôn chí quý thái tử lúc, Cổ Hành Phong trong mắt lóe lên một tia không cam lòng, phẫn uất, cuối cùng lại đều biến thành bất lực. Thái tử Cổ Hoàn Vũ một loại đều là mảnh này Đế tử cung trong cao cao tại thượng, đứng hàng đỉnh tiêm tồn tại.

Thực lực, tu vi, tư chất các loại không có chỗ nào mà không phải là thiên tuyển chi tử, lại cuồng ngạo, lại tự cho mình siêu phàm Đế tử đế nữ đều muốn trước mặt Cổ Hoàn Vũ thấp cao ngạo đầu lâu.

Cổ Hành Phong thậm chí biết, nếu như không phải là bởi vì thân thế của mình tương đối đặc thù, đã từng đã dẫn phát một lần phong ba không nhỏ, giống như là Thái tử nhân vật như vậy chỉ sợ ngay cả mình danh tự sẽ không biết. Mà tại tiếp phong yến bên trên trừng trị cũng hoàn toàn là Cổ Hoàn Vũ chỉ là ngẫu nhiên mà thôi, thậm chí ngay cả nhằm vào đều chưa nói tới.

Bất quá Cổ Hành Phong trong lòng lại có một chút may mắn, nếu như không phải đương thời vị kia Tạo Hóa Đạo quý khách ở đây, chính mình chỉ sợ còn muốn càng lớn đau khổ.

"Tạo Hóa Đạo, Quân Quy Tàng. . ."

Nhớ tới cái kia ôn nhuận như ngọc lại không hiển sơn không lộ thủy, khí chất vẫn như cũ cho người cảm giác không chút nào không kém hơn Thái tử Cổ Hoàn Vũ dị giới quý khách, Cổ Hành

Phong tâm thần hướng tới.

Thái tử khí chất là như là nói một không hai tuyệt đại quân chủ, bá đạo vô song, mà cái này Quân Quy Tàng lại giống như là một cái chứng kiến vô số triều đại hưng khởi diệt vong cổ lão tiên nhân, thâm thúy thần bí, để cho người ta không thể đo lường. Cổ Hành Phong thậm chí mơ hồ cảm giác được, cái này Quân Quy Tàng, chỉ sợ là chỉ sợ là so với Thái tử Cổ Hoàn Vũ còn cường đại hơn tồn tại!

Cổ Hành Phong nhìn chăm chú hai tay của mình, lẩm bẩm nói: "Lực lượng, lực lượng. . . Ta khi nào mới có thể đạt tới giống như bọn họ tình trạng "

Vĩnh Hằng Tiên triều, uy chấn tứ hải Bát Hoang, là Thánh Tiên đại thế giới chí cao vô thượng bá chủ, dẫn tới vạn tông đến chầu. Mà bọn hắn những cái này Đế tử, đế nữ càng là có thể hưởng thụ toàn bộ Thánh Tiên đại thế giới liên tục không ngừng cung phụng mà đến tu đạo tài nguyên, cơ hồ lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn.

Nhưng là, to như vậy một cái Vĩnh Hằng Tiên triều, Đế tử, đế nữ hơn vạn, chân chính phân phối cho bọn hắn những người này đỉnh cấp tu hành tài nguyên trên thực tế lại không phải không có hạn chế, nhất định phải dựa vào chính mình tranh thủ.

Cái gọi là tranh thủ cũng hết sức đơn giản, đơn giản là tu vi tiến cảnh cùng tiên đạo trong học cung các loại kiểm nghiệm khảo hạch. Tu vi tăng lên càng nhanh, tiên đạo học cung khảo hạch thông qua càng nhiều, cái này Đế tử liền có thể thu hoạch được càng lớn tài nguyên nghiêng về, Vô Thượng đạo pháp đã tốt, thần tiên thánh dược cũng tốt, tuyệt thế thần tài cũng tốt, tiên đạo học cung bảo khố cái gì cần có đều có, cơ hồ có thể thỏa mãn tu đạo trên đường hết thảy nhu cầu.

Trên thực tế Cổ Hành Phong tư chất ngộ tính căn bản không

kém, mặc dù không cách nào cùng Thái tử dạng này yêu nghiệt kỳ tài so sánh, nhưng cũng là tốt nhất chi tư. Nếu như không phải xuất thân nguyên nhân lại thêm có người cản trở, hắn hiện tại lấy được thành tựu xa xa không chỉ tại sơ thành Quỷ Tiên, tối thiểu cũng có thể vượt qua tam trọng trở lên lôi kiếp, trở thành nhất niệm nhất thế giới Tứ kiếp cường giả!

Cổ Hành Phong trong lòng xúc động phẫn nộ chi khí phồng lên, thấp giọng nói: "Chỉ tiếc, thương thiên bất công, ta. . ."

"Đế tử, cứu ta, mau cứu Thanh Tuyền!"

"Hừ, ti tiện đồ vật, dám trước mặt ta làm càn ồn ào, trước vả miệng cho ta!"

Đúng lúc này, một tiếng kêu khóc xa xa truyền vào viện tử, để Cổ Hành Phong da đầu lập tức sắp vỡ!

Bạch!

Cước bộ của hắn một bước, thân hình giống như quỷ mị xuất hiện ở ngoài sân, ánh mắt lại tại sát na ở giữa trở nên đỏ như máu!

"Dừng tay!"

Ở trước mặt của hắn, Thanh Tuyền giống như là một con mảnh mai gà con một thanh bị một đội khí chất sâm nhiên Tiên cung thị vệ cầm nã, vô lực giãy dụa lấy. Mà trước mặt Thanh Tuyền, một thân hình cao gầy, mặt như phủ băng, thân mang đế nữ hoàng hắn mỹ lệ nữ tử mang theo một đám thị nữ hộ vệ hờ hững mà đứng, trong mắt hình như có tan không ra sát khí:

"Ngươi một cái ngay cả sâu kiến cũng không bằng đồ vật cũng dám chỉ trích cái khác huynh trưởng "

Sau đó, nữ tử này tựa hồ biết được Cổ Hành Phong đến, mặt

không thay đổi xoay đầu lại, gọi thẳng tên nói:

"Cổ Hành Phong, cái này ti tiện đồ vật chính là của ngươi thị nữ thôi vừa rồi tại vạn linh trong điện nàng cũng dám chỉ trích cái khác Đế tử, trong đó thậm chí còn bao gồm thái tử điện hạ, ngươi chính là như thế dạy hạ nhân "

Cổ Hành Phong trước mặt, Thanh Tuyền đang giãy dụa bên trong đau khổ lắc đầu nói: "Ngân Hoàng đế nữ, ta không có, ta chỉ là. . ."

"Còn dám chống chế!"

Thân mang hoàng hắn nữ tử ánh mắt mãnh liệt, tựa hồ là có vô hình lực lượng lập tức để Thanh Tuyền một câu đều nói không nên lời, sau đó nàng chậm rãi hỏi thăm thị nữ sau lưng, Tiên cung hộ vệ, nói:

"Dựa theo cung đình lệ luật, chỉ trích Đế tử đế nữ giả, phải bị tội gì "

Một tay giống như là bắt gà con bắt giữ Thanh Tuyền Tiên cung thị vệ lạnh lùng nói: "Hồi Ngân Hoàng đế nữ, phạm này luật người, kẻ nhẹ rút lưỡi chích chữ, lưu vong hoang dã, kẻ nặng lột da thực thảo, vĩnh thế không được siêu sinh!"

Thanh Tuyền thân thể mãnh liệt run rẩy một chút.

"Rất không may, bản tọa tâm tình hiện tại không tốt lắm, ai bảo nàng đụng phải trong tay ta đâu "

Ngân Hoàng đế nữ quay đầu, nhìn chằm chằm đã sắc mặt tái xanh, lại không lên tiếng phát Cổ Hành Phong mỉm cười nói:

"Cổ Hành Phong, ta biết đối với mình thị nữ ngươi lòng có không đành lòng, nhưng là pháp bất dung tình, chấp hành sự tình liền từ bản cung làm hộ, ngươi có muốn hay không cùng đi nhìn

xem "

Trong một chớp mắt, không thể hình dung bạo ngược, oán hận, sát ý từ Cổ Hành Phong trong mắt lóe lên một cái rồi biến mất, chính bản thân hắn khí chất trở nên sâu thẳm tĩnh mịch vô cùng, tựa như trong địa ngục đi ra người!

Mà Ngân Hoàng đế nữ nhưng thật giống như căn bản lơ đễnh, vẫn như cũ nhiều hứng thú nhìn chằm chằm Cổ Hành Phong phản ứng. Bây giờ nàng lấy Tiên cung luật pháp đè người, nàng đến muốn nhìn một chút, cái này Cổ Hành Phong lại có thể thế nào

"Cổ Ngân Hoàng, lấy thân phận của ngươi địa vị, khi nhục một cái thị nữ có thể để ngươi có khoái cảm a "

Cực ác, cực hận khí tức vừa phát lại thu, lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó Cổ Hành Phong hít sâu một hơi:

"Kể một ngàn nói một vạn, nếu như Thanh Tuyền chủ nhân không phải ta, ngươi cũng sẽ không như thế mượn đề tài để nói chuyện của mình a nhưng là muốn xuất khí, tìm ta cái này chính chủ không phải tốt hơn a đã như vậy liền trực tiếp một điểm, vọt thẳng ta tới đi!"

"A "

Cổ Ngân Hoàng con mắt có chút sáng lên, gật đầu nói:

"Nghĩ không ra ngươi Cổ Hành Phong vẫn còn là một người thương hương tiếc ngọc vật, bất quá ngươi nói cũng không tệ, vẻn vẹn đè chết một con kiến hoàn toàn chính xác không có chút nào niềm vui thú có thể nói. Đã ngươi hữu tâm, thành toàn ngươi cũng không sao. Bất quá để cho ta ngẫm lại. . ."

Cổ Ngân Hoàng lông mày chau trở đi chắp tay dạo bước, mà một bên Thanh Tuyền vẫn tại liều mạng giãy dụa lại không hề có tác dụng, miệng bên trong lại tựa hồ như kêu gào cái gì, lệ rơi đầy

mặt.

Cái này Cổ Ngân Hoàng là cường đại nhất, cũng nhất không thể trêu chọc đế nữ một trong, hắn thực lực tu vi cùng được coi trọng trình độ có thể nói là gần với Thái tử một nhóm kia, càng quan trọng hơn là kỳ nhân tính cách bất thường, hỉ nộ vô thường, Cổ Hành Phong vì chính mình ra mặt còn không biết sẽ tao ngộ đến bực nào tàn khốc nhằm vào!

Nhưng mà Cổ Hành Phong chỉ ôn hòa nhìn một cái Thanh Tuyền, lưu lại một cái ánh mắt kiên định.

Tại vô luận như thế nào, Cổ Ngân Hoàng cũng không dám lấy đi của mình tính mệnh, nhưng là vô luận như thế nào, mặc kệ trả cái giá lớn đến đâu, hắn đều nhất định phải bảo hộ Thanh Tuyền!

Cũng chính là tại lúc này, Cổ Ngân Hoàng tựa như là rốt cục nghĩ tới điều gì ý kiến hay, vỗ tay cười nói:

"Như vậy đi, Cổ Hành Phong, ta cũng không khi dễ ngươi, ta gần nhất ngay tại tế luyện một tôn Hạn Bạt, cần trong chiến đấu tiếp nhận lôi đình rèn luyện, đột phá cửa ải, vừa vặn còn không có tìm tới đối thủ thích hợp, liền từ ngươi đến cùng nó đến lôi trì đấu Tiên Đài đi một lần, chỉ cần ngươi có thể kiên trì thời gian một nén nhang, hôm nay ta coi như cái gì cũng không có xảy ra, như thế nào "

Hạn Bạt! Lôi trì đấu Tiên Đài!

Không chỉ là Cổ Hành Phong, ở đây Tiên cung thị vệ sắc mặt cũng hơi biến đổi.

Cái gọi là lôi trì, là Vĩnh Hằng Tiên hướng cấp độ đại năng nhân vật thu thập, cô đọng vô tận lôi đình đúc thành một mảnh to lớn lôi trì, để đế cung trong tất cả Đế tử đế nữ không cần chờ sấm mùa xuân vang động, đang tùy ý thời điểm đều có thể mượn nhờ

lôi trì suy nghĩ lần lôi kiếp.

Mà đấu Tiên Đài thì là trong lôi trì yêu thích vui đùa Đế tử chỗ liên hợp thiết lập sinh tử lôi đài , bình thường đều là tử tù, bắt trở về Quỷ Tiên cao thủ chém giết lẫn nhau, cung cấp Vĩnh Hằng Tiên cung trong đại nhân vật tìm niềm vui địa phương.

Về phần Hạn Bạt thì là hấp thu vô tận lệ khí, sát khí thi bên trong chi vương, hung uy ngập trời, đỉnh tiêm Hạn Bạt càng là càng lấy so sánh cửu trọng lôi kiếp cường giả, là tu sĩ thần niệm tiếp cận đều sẽ trong khoảnh khắc bị ô nhiễm kinh khủng tồn tại!

Cổ Ngân Hoàng Hạn Bạt mặc dù là ngay tại tế luyện, thực lực xa xa không so được hoàn toàn thể, nhưng là Cổ Hành Phong cũng bất quá là sơ thành Quỷ Tiên mà thôi, mà Hạn Bạt thi khí chuyên khắc tu sĩ thần niệm, chính là vượt qua tam trọng lôi kiếp Quỷ Tiên nếu như không có chuyên môn khắc chế thủ đoạn cũng không chế trụ nổi Hạn Bạt, để Cổ Hành Phong cùng Hạn Bạt tại lôi trì đấu Tiên Đài nộp lên chiến, có thể nói là nguy hiểm tới cực điểm.

Nhưng mà, tại Cổ Ngân Hoàng đưa ra yêu cầu sau một khắc sát na, Cổ Hành Phong bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hít sâu một hơi:

"Ta đáp ứng!"

. . .

Tiên Đình trong, ăn uống linh đình, một đám Đế tử đế nữ bình yên mà ngồi, rửa tay lắng nghe thủ tọa phía trên Thái tử cùng Quân Quy Tàng nói chuyện, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra được ích lợi không nhỏ thần sắc.

Nhạc Bình Sinh nhất tâm nhị dụng, một bên cao đàm khoát luận, một bên đã đem to như vậy một cái Vĩnh Hằng Tiên hướng tình huống cùng thực lực tạo thành giải cái bảy tám phần, đồng thời trong tâm thần chế định rơi xuống từng cái kế hoạch.

Mà giờ khắc này Thái tử Cổ Hoàn Vũ một bên quang trù vãng lai, trong mắt cũng lộ ra một loại cùng chung chí hướng thần sắc, lấy hắn trác tuyệt thiên tư thành tựu mà nói, toàn bộ Thánh Tiên đại thế giới bên trong không người có thể tại cùng thế hệ bên trong so sánh với hắn, mà Quân Quy Tàng lại cho hắn một loại kỳ phùng địch thủ cảm giác, không còn là ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, để hắn từ đáy lòng cảm thấy một loại mừng rỡ.

Oanh long long long ——

Một cỗ trầm muộn oanh minh loáng thoáng, tựa như vô tận lôi đình tại thời không chỗ sâu vỡ ra, gần như không thể cảm thấy xuyên thấu qua hư không truyền đến, kinh động đến ở đây tất cả mọi người.

"Ừm đây là. . ."

"Tựa hồ là đấu tiên lôi trì mở ra động tĩnh là ai ở thời điểm này mở ra."

"Không tệ, chẳng lẽ lại tới cái gì mới món hàng tốt, tại sao không có sớm nói cho ta "

Nhạc Bình Sinh trong lòng hơi động, nhìn về phía Thái tử Cổ Hoàn Vũ.

"Quân huynh, cái này tựa hồ là có ai mở ra lôi trì đấu Tiên Đài."

Cổ Hoàn Vũ đặt chén rượu xuống, cười ha ha nói:

"Nơi này là đế cung bên trong số lượng không nhiều tiêu khiển chỗ, vừa vặn trong lúc rảnh rỗi, chúng ta liền tiến về trước nhìn cái náo nhiệt đi, như thế nào "

Vừa vặn muốn quan sát một chút cái gọi là Quỷ Tiên đại đạo, Nhạc Bình Sinh mỉm cười, vui vẻ gật đầu.

Nhưng mà hắn một luồng ý thức nhưng thật giống như bỏ qua Vĩnh Hằng Tiên cung trong trùng điệp thời không, Cổ Hành Phong rời đi nơi này trước đó hắn bố trí xuống lượng tử bọt biển, rõ ràng vô cùng cảm giác được Cổ Hành Phong giờ phút này đối mặt hoàn cảnh, cũng biết lôi trì đấu Tiên Đài mở ra chính là bởi vì Cổ Hành Phong mà lên.

"Hạn Bạt, lôi trì đấu Tiên Đài liền để ta đến giúp ngươi một cái đi. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 735: Tìm Đường Sống Trong Chỗ Chết!

Chương 735: Tìm đường sống trong chỗ chết!

Phóng tầm mắt nhìn tới, mây đen nặng nề, oanh minh không dứt, một cỗ hủy diệt cùng sinh cơ tràn ngập nhộn nhạo.

Làm Nhạc Bình Sinh Thái tử Cổ Hoàn Vũ một đoàn người xuyên qua san sát cung điện, trùng trùng điệp điệp đã tới ở vào Tiên cung bên ngoài, phòng giữ sâm nghiêm lôi trì đấu Tiên Đài lúc, tiếng sấm đã càng phát to lớn.

Nối thẳng thiên khung cổ phác thềm đá chỗ, mấy cái như là pho tượng bản trang nghiêm mà đứng đế cung thị vệ xa xa nhìn thấy Thái tử một nhóm người khung xe lái tới, thần sắc run lên, vội vàng tiến ra đón cung kính nói:

"Cung nghênh thái tử điện hạ, chư vị điện hạ đại giá!"

Cổ Hoàn Vũ cùng Nhạc Bình Sinh sóng vai đi ra đế đỡ, hỏi:

"Ta hỏi ngươi, là người phương nào mở ra đấu Tiên Đài "

Tiên cung thị vệ cung kính nói: "Hồi Thái tử bệ hạ, là Ngân Hoàng tiên nữ đưa ra khải."

Cổ Hoàn Vũ gật gật đầu, chuyển hướng Nhạc Bình Sinh mỉm cười nói: "Quân huynh, ta cái này Hoàng muội tính cách ngang bướng, lần này không biết lại nghĩ ra hi kỳ cổ quái gì hoa văn. Bất quá đã vô sự, Quân huynh cùng ta liền cùng đi nhìn qua, như thế

nào "

Nhạc Bình Sinh gật đầu: "Cung kính không bằng tuân mệnh."

Sau đó tại Tiên cung thị vệ cung kính đưa mắt nhìn dưới, một đám đệ tử đế nữ lấy Cổ Hoàn Vũ cùng Nhạc Bình Sinh cầm đầu leo lên thang đá, từng bước mà lên.

Leo lên thềm đá, phảng phất là tiến vào một cái không gian khác, từng tia từng tia mây đen vờn quanh, che khuất bầu trời. Mà tại leo qua gần ngàn trượng thềm đá, hết thảy rộng mở trong sáng.

Nhạc Bình Sinh trong tầm mắt, từng mảnh từng mảnh cổ phác hùng vĩ, tựa như đấu thú trường sân thượng tọa lạc, có khó mà diễn tả bằng lời hùng vĩ cùng tang thương. Mà tại trên sân thượng đã không còn là thiên khung, mà là một mảnh phích lịch chớp liên tục, mênh mông bát ngát, biến mất tại nặng nề cương khí mây đen bên trong lôi đình chi hải!

Mảnh này lôi hải đơn giản vô biên vô hạn, tại mây đen bọc vào từng đạo Lôi Long bốc lên, từng đợt oanh minh tựa như Thái Cổ Lôi Thần nộ hống, mà lại không biết ra ngoài nguyên nhân gì mảnh này lôi hải kinh khủng uy năng tựa hồ bị một loại lực vô hình bao khỏa bị gắt gao kiềm chế, cơ hồ không có tiết ra ngoài ra.

Nhạc Bình Sinh ngước đầu nhìn lên, híp mắt lại, lập tức liền cảm giác được mảnh này trên lôi hải ẩn chứa uy năng đơn giản khó có thể tưởng tượng, thậm chí có thể so với một viên hằng tinh năng lượng tụ tập.

Nhìn thấy Nhạc Bình Sinh tựa hồ vì lôi trì mà cảm thấy rung động, Thái tử ngữ khí cũng hiếm thấy mang tới một tia sùng kính, giải thích nói:

"Mảnh này lôi hải là bản triều Thái tổ tại ngàn vạn năm trước đoạt thiên địa chi tạo hóa, thu thập vô tận lôi đình tinh khí cô

đọng biến thành. Trước đó ta Thánh Tiên đại thế giới đông đảo Quỷ Tiên muốn vượt qua lôi kiếp nhất định phải chờ đợi sấm mùa xuân vang động, mà lại hung hiểm trùng điệp, có rất nhiều không thể khống nhân tố. Mà từ Thái tổ thăng tiên lôi trì mở về sau, có thể nói là sáng lập Tu Tiên Giới tiền lệ, cũng khai sáng ta Vĩnh Hằng Tiên hướng phía trước chỗ không có thịnh thế."

Ầm ầm. . .

Cổ Hoàn Vũ tiếng nói vừa mới rơi xuống, sân thượng một góc một chỗ trên lôi đài, khói đen quấn, tựa hồ có người nào đang tiến hành kịch liệt chém giết, sâm nhiên khí tức lộ ra mà ra.

Cùng lúc đó một kinh hỉ mà ngoài ý muốn thanh âm đồng thời truyền đến:

"Đế huynh, các ngươi sao lại tới đây "

Cổ Ngân Hoàng bỏ xuống ngay tại kịch liệt chém giết chiến cuộc, nhanh chóng từ hơn mười dặm bên ngoài khoảng cách đón. Ngoại trừ Cổ Hoàn Vũ cùng Nhạc Bình Sinh bên ngoài, cái khác một đám đế mạch tử đệ nhao nhao hướng Cổ Ngân Hoàng chào, hiển nhiên nàng này tại một đám đế mạch bên trong địa vị không thấp.

"Ngân Hoàng, trước ngươi không phải bế quan không ngoài a, tại sao chạy tới nơi này "

Cổ Hoàn Vũ cười nhạt nói:

"Hôm nay lại có cái gì mới lạ hoa văn vừa vặn ta cùng Quân huynh trong lúc rảnh rỗi, nhìn cái náo nhiệt."

"Gặp qua Quân sư huynh. Quân sư huynh đến thời điểm Ngân Hoàng còn chưa xuất quan, mời Quân sư huynh đừng nên trách."

Cổ Ngân Hoàng đầu tiên là hướng Nhạc Bình Sinh chắp tay

hành lễ, sau đó doanh doanh cười một tiếng, hồi đáp:

"Nói đến có thể muốn để đế huynh cùng Quân sư huynh thất vọng, đấu Tiên Đài bên trên, chẳng qua là Cổ Hành Phong cùng ta chưa tế luyện hoàn toàn Hạn Bạt mà thôi."

"A "

Cổ Hoàn Vũ lông mày lập tức nhăn lại, sau lưng Cổ Ngân Hoàng một cái bị tóm ở, sắc mặt trắng bệch, sợ hãi tuyệt vọng thị nữ trên thân khẽ quét mà qua, lãnh đạm nói:

"Cổ Hành Phong vì sao lại cùng ngươi Hạn Bạt bên trên đấu Tiên Đài ngươi để hắn cùng một bộ luyện thi chém giết, còn thể thống gì!"

Hắn rõ ràng Cổ Ngân Hoàng tính tình thủ đoạn bất thường,

Thay đổi thất thường, Cổ Hành Phong tuyệt không có khả năng đi chủ động trêu chọc nàng, như vậy dĩ nhiên chính là Cổ Ngân Hoàng sử cái gì thủ đoạn, mới bức bách đối phương đi vào khuôn khổ. Mà hắn mặc dù không thích thân thế đê tiện Cổ Hành Phong, lại cũng không nguyện ý để Nhạc Bình Sinh nhìn trò cười kiểu này.

"Đế huynh còn xin bớt giận."

Cảm thấy được Cổ Hoàn Vũ tựa hồ đối với này chưa tròn, không chỉ là sau lưng đi theo mà đến cả đám cùng câm như hến, chính là Cổ Ngân Hoàng cũng liền bận bịu giải thích nói:

"Cái này Cổ Hành Phong một lòng muốn bảo hộ chính mình thị nữ, chính mình đưa ra yêu cầu này muốn ta miễn trừ nàng thị nữ chịu tội. Mà lại ta Hạn Bạt chưa tế luyện hoàn thành, Cổ Hành Phong tuyệt đối sẽ không nguy hiểm đến tính mạng."

"Thôi."

Cổ Hoàn Vũ nhàn nhạt hất lên tay áo, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh xin lỗi nói:

"Quân huynh, thực sự thật có lỗi, đấu Tiên Đài bên trên biểu diễn thực sự không ra gì, để ngươi chê cười. Chúng ta vẫn là tiếp tục trở về uống rượu luận đạo đi."

"Thái tử điện hạ, không sao."

Nhạc Bình Sinh khoát tay áo, nhìn về phía nơi xa cái kia một chỗ ngay tại sát khí phun trào, ngay tại kinh lịch lấy kịch liệt chém giết đấu Tiên Đài, mỉm cười nói:

"Như là đã đến nơi này, vậy liền xem một chút đi."

. . .

Mà giờ khắc này đấu Tiên Đài bên trên, Cổ Hành Phong lồng ngực kịch liệt chập trùng, sắc mặt tái nhợt, mặc dù không có cái gì rõ ràng thương thế, nhưng là hiển nhiên tiếp cận tiêu hao, kiệt lực trạng thái, đã hoàn toàn không rảnh bận tâm Nhạc Bình Sinh cùng Thái tử cùng cả đám đến.

Một thanh bạch kim Kiếm Hoàn tại quanh người hắn du tẩu vờn quanh, trên đó vết thương chồng chất, chiến minh không thôi. Hiển nhiên là tại cái này nửa nén hương cũng chưa tới kịch liệt trong chém giết bị thương không nhẹ.

"Thật là lợi hại súc sinh! Nghĩ không ra Cổ Ngân Hoàng một tôn không có tế luyện hoàn toàn Hạn Bạt đều lợi hại như thế!"

Cổ Hành Phong thần hồn rõ ràng đã nhận ra một loại vướng víu, uể oải cảm giác lan tràn, biết mình ngay tại tới gần cực hạn. Trong lòng cũng của hắn dâng lên một loại đắng chát suy nghĩ:

"Hiện tại mới qua không đến thời gian nửa nén hương, thủ đoạn của ta liền đã đã dùng hết, nếu như không thể kiên trì đến

một nén nhang đốt hết, như vậy Thanh Tuyền nàng. . ."

Nghĩ đến nếu như chính mình không cách nào hoàn thành cùng Cổ Ngân Hoàng đổ ước, Thanh Tuyền liền muốn gặp phải kết cục bi thảm, Cổ Hành Phong tại cái này sinh tử một cái chớp mắt sát na trái tim cũng không khỏi co quắp một chút.

Ầm ầm!

Ngay tại Cổ Hành Phong tâm thần thất thủ như thế một cái sát na, trước mặt hắn đã bị hắc diễm thi khí bao trùm đấu Tiên Đài bên trong, một cỗ đen nhánh bên trong ẩn mang lăn tăn Minh Hỏa chi quang đục ngầu hắc khí, phóng lên tận trời, cuồn cuộn khuếch tán ra đến, lập tức đem trong hư không có mặt khắp nơi lôi đình chi khí quét sạch sành sanh, một đạo cao lớn, dữ tợn, lệ khí trùng thiên thân ảnh lóe lên một cái rồi biến mất.

"Không được!"

Biến cố phát sinh, Cổ Hành Phong còn đến không kịp kịp phản ứng, đã cảm thấy trước mắt từng tầng từng tầng mây đen cuồn cuộn, tựa như là băng tuyết, mang theo mơ hồ soạt trầm đục cấp tốc mở rộng, mới như thế một nháy mắt, không ngờ khuếch tán tràn đầy toàn bộ tầm mắt, đồng thời một trận thanh thế doạ người quái minh ầm ầm ù ù, tựa như là có hàng ngàn hàng vạn con dị giới yêu thú, đồng thời tại chỗ gần gầm rú.

Dù cho lấy Quỷ Tiên cảnh giới thần hồn mạnh mẽ, Cổ Hành Phong vẫn cảm thấy mắt tối sầm lại, đen nhánh mang theo u U Minh Hỏa chi quang vân khí đã đem hết thảy tất cả đều che lại, làm hắn lập tức cảm thấy thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang, không thể nào phân rõ địch nhân chỗ, chỉ có thể dựa vào cảm giác hướng về phía trước toàn lực tế ra chính mình Kiếm Hoàn!

Bang lang!

Nhưng là theo bang một tiếng vang lớn, hắn thiên chuy bách luyện Kiếm Hoàn giống như đụng vào lấp kín cấp tốc va chạm đè xuống Tường Đồng Vách Sắt, ngược lại đạn mà quay về, ngay sau đó Cổ Hành Phong vai phải đau đớn một hồi, đã bị một cái toàn thân bao phủ tại mây đen bên trong cao lớn thân ảnh lấy hung ác tuyệt luân trạng thái hung hăng bắt trúng, miệng vết thương một cỗ hừng hực mà mang theo mãnh liệt ăn mòn lực lượng tà độc khí tức cấp tốc lan tràn toàn thân!

Nếu như không phải Cổ Hành Phong trong tâm linh cảnh cáo cùng ngự không chi pháp đầy đủ linh mẫn, vừa rồi cái kia một chút liền không chỉ là vai phải thụ thương, mà là trái tim đều muốn bị móc ra!

"Ôi ôi. . . Ôi ôi. . ."

Mà một kích chưa hết toàn công, Hạn Bạt đều là tròng trắng mắt kinh khủng trong con ngươi chỉ có tử vong, thiết kim đoạn ngọc sắc nhọn dài trảo tham trảo mà ra, lại lần nữa hư không trở về, giống như là một tôn tử vong chi thần đồng dạng hướng về bay ngược Cổ Hành Phong đánh giết mà tới!

Bá bá bá!

Trong lúc nhất thời chỉ gặp đấu Tiên Đài phía trên hư không, hai thân ảnh cấp tốc lấp lóe, như thiểm điện truy đuổi. Cổ Hành Phong cả người giống như là lục bình không rễ, tại sau lưng cuồn cuộn khuấy động, đại biểu cho tử vong hung lệ trảo ảnh bên trong phiêu diêu, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé thành một đống thịt nát.

"Làm sao bây giờ. . . Làm sao bây giờ. . ."

Một cỗ hừng hực nóng rực tà độc chi khí ngay tại trong thân thể trắng trợn phá hư, Cổ Hành Phong hai mắt huyết hồng, rõ ràng cảm giác được phản ứng của mình, tốc độ thậm chí ánh mắt đều

tại từ từ hạ xuống, mơ hồ, có mấy lần đều hiểm hiểm bị sau lưng Hạn Bạt bắt trúng:

"Phải kiên trì lên, nhất định phải chịu đựng, bằng không mà nói Thanh Tuyền nàng. . ."

"Ta tuyệt không thể ngã xuống!"

"Nhưng là, còn lại thời gian nửa nén hương, ta hiện tại tuyệt đối chống đỡ không đến lúc kia, trừ phi. . ."

Cuồng phong đối diện mà qua, Cổ Hành Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn phía đỉnh đầu lôi trì thiên khung.

Mà lúc này giờ phút này, tại đấu Tiên Đài biên giới trên khán đài, một đám Đế tử đế nữ đều là thần sắc hoặc xem thường hoặc hờ hững nhìn qua đấu Tiên Đài bên trên chiến cuộc, thần niệm trao đổi:

"Ngân Hoàng đế nữ tôn này Hạn Bạt hảo hảo lợi hại!"

"Xem ra cuộc nháo kịch này phải kết thúc, Cổ Hành Phong bị Hạn Bạt chộp trúng huyết nhục chi khu, thi độc nhập thể, coi như loại trình độ này thi độc không muốn mệnh của hắn, nghĩ lại kiên trì nửa nén hương đã là tuyệt đối không thể nào."

"Hừ, Cổ Hành Phong thật sự là mất hết đế mạch mặt mũi, cảm thấy xấu hổ!"

Không để ý đến những cái này, nhìn lướt qua rõ ràng đã là nỏ mạnh hết đà Cổ Hành Phong, Thái tử nhàn nhạt nhìn về phía ánh mắt bên trong đều là bệnh trạng vẻ hưng phấn Cổ Ngân Hoàng, thản nhiên nói: "Ngân Hoàng, không sai biệt lắm. Để cuộc nháo kịch này kết thúc đi."

Mà Nhạc Bình Sinh lại mỉm cười: "Ta nhìn, vị này tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy."

Tiếng nói vừa hết, đấu Tiên Đài phía trên tình huống biến cố nảy sinh.

"Quát!"

Chỉ gặp trong hư không mệt mỏi Cổ Hành Phong đột nhiên bộc phát một tiếng chấn động lòng người kêu to, vết thương chồng chất bạch kim Kiếm Hoàn bỗng nhiên tế lên, giữa trời mãnh liệt bạo tạc, ngàn vạn đạo Cực Quang kiếm khí đem mảng lớn hư không ám sát, cắt chém thủng trăm ngàn lỗ, cũng đem Hạn Bạt tham trảo mà đến song trảo hung hăng nổ tung, sau đó mượn nhờ cỗ này lực lượng thúc đẩy, lấy tốc độ như tia chớp xông thẳng hướng về phía thiên khung lôi trì!

"Ừ"

Cái này đột ngột ở giữa biến cố mặc kệ là Thái tử Cổ Hoàn Vũ vẫn là kẻ đầu têu Cổ Ngân Hoàng, hoặc là cái khác ở đây Đế tử đế nữ cũng không nghĩ tới:

"Cổ Hành Phong đây là muốn làm cái gì "

"Chẳng lẽ. . ."

"Chẳng lẽ hắn nghĩ xung kích lôi trì, dưới loại tình huống này độ kiếp! "

"Không thể nào, nói đùa cái gì bất quá chỉ là một con kiến hôi thị nữ. . ."

"Tìm đường sống trong chỗ chết ý nghĩ hão huyền, hắn đây là tự tìm đường chết!"

= = = người ở chỗ này không có chỗ nào mà không phải là nhân trung long phượng, chỉ một nháy mắt liền lập tức liền đoán được Cổ Hành Phong giờ phút này tất nhiên là nghĩ tìm đường sống trong chỗ chết, tại biết mình kiên quyết không có khả năng

hoàn thành cùng Cổ Ngân Hoàng đổ ước tình huống dưới đi hiểm đánh cược một lần, muốn vượt qua nhất trọng lôi kiếp để tăng trưởng thực lực, ứng đối Hạn Bạt!

Lôi kiếp cửu trọng, mỗi qua nhất trọng Quỷ Tiên thực lực liền sẽ đạt được nhảy vọt tăng trưởng. Nhưng là mỗi một trọng lôi kiếp đều ẩn chứa cực lớn hung hiểm, nhất định phải chuẩn bị vạn toàn mới có thể nếm thử đi lần. Theo bọn hắn nghĩ lấy Cổ Hành Phong hiện tại tinh bì lực tẫn, thi độc nhập thể, đồng thời vội vàng khởi ý trạng thái muốn vượt qua lôi kiếp tương đương người si nói mộng!

Bất quá bọn hắn hoàn toàn chính xác ai cũng không nghĩ tới Cổ Hành Phong đối với mình như thế tàn nhẫn quả quyết, vậy mà vì chỉ là một cái thị nữ không tiếc đánh cược tính mạng của mình.

Ầm ầm!

Một tiếng tựa như trời xanh chấn nộ trong tiếng nổ, còn không đợi đám người ngăn cản, Cổ Hành Phong liền đã như là một chi mũi tên, đâm vào thiên khung lôi trì ở trong biến mất không thấy gì nữa!

Cổ Hành Phong cùng Hạn Bạt đang đuổi trốn chém giết ở giữa nay đã mười phần tiếp cận lôi trì thiên khung, cho nên vội vàng ở giữa ai cũng không ngăn trở kịp nữa, chỉ có nguyên bản theo đuổi không bỏ Hạn Bạt gắng gượng ngừng thân hình, nhìn qua đỉnh đầu lôi trì, xấu xí, nanh ác gương mặt bên trên đều là vẻ sợ hãi, cũng không dám lại tiến lên mảy may, giống như là phát tiết sợ hãi trong lòng đồng dạng phát ra từng tiếng hung lệ nộ hống.

Trên khán đài, phần lớn Đế tử đế nữ giờ phút này không khỏi hai mặt nhìn nhau. Cổ Ngân Hoàng vẻ mặt hưng phấn cũng hơi có vẻ cứng ngắc: "Cổ Hành Phong, ngươi lá gan thật là lớn a. . ."

Một Đế tử thấp giọng hỏi: "Thái tử điện hạ, làm sao bây giờ

muốn hay không. . ."

Trong lôi trì mỗi một người Độ Kiếp Quỷ Tiên độ kiếp không gian đều là độc lập tự thành một phương lôi đình thiên địa, liền xem như bọn hắn hiện tại đi vào, cũng chưa chắc tìm tới Cổ Hành Phong, hơn nữa còn có sớm dẫn phát tự thân lôi kiếp nguy hiểm, cho nên không người nào nguyện ý vì cứu Cổ Hành Phong mà tiến vào lôi trì thiên khung.

Thái tử Cổ Hoàn Vũ thần tình lạnh nhạt, ánh mắt hiện lên một tia trào phúng:

"Nếu là chính hắn lựa chọn, vậy liền chẳng trách người khác. Cùng! Liền để ta xem một chút, hắn đến cùng có thể hay không tìm đường sống trong chỗ chết "

Ở trong đó, chỉ có Nhạc Bình Sinh trên mặt thần bí mỉm cười, bình tĩnh nhìn chăm chú thiên khung lôi hải.

. . .

Đầy rẫy âm trầm bên trong, toàn bộ đều là chói mắt phích lịch. Từng đạo phích lịch tinh quang hư không du tẩu, không ngừng đang ngọ nguậy, nổ tung. Sấm rền cuồn cuộn lấy, mỗi một âm thanh trầm đục, đều chấn nhiếp thiên địa, mang theo một cỗ vô cùng vô tận kháng cự lực lượng.

"Cái này. . . Chính là lôi kiếp a! "

Cổ Hành Phong mới vừa tiến vào thiên khung lôi hải, cũng cảm giác được một cỗ khổng lồ áp lực phá không đánh tới, để cho mình thần hồn mãnh liệt rung động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn, loại áp lực này lại hình như biến hóa thành vô số thanh cương đao lưỡi dao, từng chút từng chút cắt thần hồn của hắn!

Đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức!

Phảng phất thế gian gần nhất tàn khốc hình pháp bên trong, Cổ Hành Phong biết, cái này còn chưa không chân chính lôi kiếp, mà là lôi đình biên giới lực lượng. Chỉ có chân chính xuyên qua cái này tầng ngoài cùng thiên khung lôi hải, mới tính bên trên là tránh thoát nhất trọng lôi kiếp, tiếp nhận vô tận âm dương sinh diệt chi khí tẩy lễ, trở thành một lôi kiếp Quỷ Tiên!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 736: Thế Gian Đệ 1 Tu Đạo Thiên Phú!

Chương 736: Thế gian đệ 1 tu đạo thiên phú!

Người ở chỗ này không có chỗ nào mà không phải là nhân trung long phượng, chỉ một nháy mắt liền lập tức liền đoán được Cổ Hành Phong giờ phút này tất nhiên là nghĩ tìm đường sống trong chỗ chết, tại biết mình kiên quyết không có khả năng hoàn thành cùng Cổ Ngân Hoàng đổ ước tình huống dưới đi hiểm đánh cược một lần, muốn vượt qua nhất trọng lôi kiếp để tăng trưởng thực lực, ứng đối Hạn Bạt!

Lôi kiếp cửu trọng, mỗi qua nhất trọng Quỷ Tiên thực lực liền sẽ đạt được nhảy vọt tăng trưởng. Nhưng là mỗi một trọng lôi kiếp đều ẩn chứa cực lớn hung hiểm, nhất định phải chuẩn bị vạn toàn mới có thể nếm thử đi lần. Theo bọn hắn nghĩ lấy Cổ Hành Phong hiện tại tinh bì lực tẫn, thi độc nhập thể, đồng thời vội vàng khởi ý trạng thái muốn vượt qua lôi kiếp tương đương người si nói mộng!

Bất quá bọn hắn hoàn toàn chính xác ai cũng không nghĩ tới Cổ Hành Phong đối với mình như thế tàn nhẫn quả quyết, vậy mà vì chỉ là một cái thị nữ không tiếc đánh cược tính mạng của mình.

Ầm ầm!

Một tiếng tựa như trời xanh chấn nộ trong tiếng nổ, còn không đợi đám người ngăn cản, Cổ Hành Phong liền đã như là một chi mũi tên, đâm vào thiên khung lôi trì ở trong biến mất không thấy

gì nữa!

Cổ Hành Phong cùng Hạn Bạt đang đuổi trốn chém giết ở giữa nay đã mười phần tiếp cận lôi trì thiên khung, cho nên vội vàng ở giữa ai cũng không ngăn trở kịp nữa, chỉ có nguyên bản theo đuổi không bỏ Hạn Bạt gắng gượng ngừng thân hình, nhìn qua đỉnh đầu lôi trì, xấu xí, nanh ác gương mặt bên trên đều là vẻ sợ hãi, cũng không dám lại tiến lên mảy may, giống như là phát tiết sợ hãi trong lòng đồng dạng phát ra từng tiếng hung lệ nộ hống.

Trên khán đài, phần lớn Đế tử đế nữ giờ phút này không khỏi hai mặt nhìn nhau. Cổ Ngân Hoàng vẻ mặt hưng phấn cũng hơi có vẻ cứng ngắc: "Cổ Hành Phong, ngươi lá gan thật là lớn a. . ."

Một Đế tử thấp giọng hỏi: "Thái tử điện hạ, làm sao bây giờ muốn hay không. . ."

Trong lôi trì mỗi một người độ kiếp Quỷ Tiên độ kiếp không gian đều là độc lập tự thành một phương lôi đình thiên địa, liền xem như bọn hắn hiện tại đi vào, cũng chưa chắc tìm tới Cổ Hành Phong, hơn nữa còn có sớm dẫn phát tự thân lôi kiếp nguy hiểm, cho nên không người nào nguyện ý vì cứu Cổ Hành Phong mà tiến vào lôi trì thiên khung.

Thái tử Cổ Hoàn Vũ thần tình lạnh nhạt, ánh mắt hiện lên một tia trào phúng:

"Nếu là chính hắn lựa chọn, vậy liền chẳng trách người khác. Cùng! Liền để ta xem một chút, hắn đến cùng có thể hay không tìm đường sống trong chỗ chết "

Ở trong đó, chỉ có Nhạc Bình Sinh trên mặt thần bí mỉm cười, bình tĩnh nhìn chăm chú thiên khung lôi hải.

. . .

Đầy rẫy âm trầm bên trong, toàn bộ đều là chói mắt phích lịch.

Từng đạo phích lịch tinh quang hư không du tẩu, không ngừng đang ngọ nguậy, nổ tung. Sấm rền cuồn cuộn lấy, mỗi một âm thanh trầm đục, đều chấn nhiếp thiên địa, mang theo một cỗ vô cùng vô tận kháng cự lực lượng.

"Cái này. . . Chính là lôi kiếp a! "

Cổ Hành Phong mới vừa tiến vào thiên khung lôi hải, cũng cảm giác được một cỗ khổng lồ áp lực phá không đánh tới, để cho mình thần hồn mãnh liệt rung động, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ vụn, loại áp lực này lại hình như biến hóa thành vô số thanh cương đao lưỡi dao, từng chút từng chút cắt thần hồn của hắn!

Đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức đau nhức!

Phảng phất thế gian gần nhất tàn khốc hình pháp bên trong, Cổ Hành Phong biết, cái này còn chưa không chân chính lôi kiếp, mà là lôi đình biên giới lực lượng. Chỉ có chân chính xuyên qua cái này tầng ngoài cùng thiên khung lôi hải, mới tính bên trên là tránh thoát nhất trọng lôi kiếp, tiếp nhận vô tận âm dương sinh diệt chi khí tẩy lễ, trở thành một lôi kiếp Quỷ Tiên!

Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!

Nhưng đã đến trạng thái của hắn bây giờ, còn có vô tận trong lôi trì mãnh liệt to lớn, nhét đầy thiên địa lôi đình bạo chấn, nhưng thật giống như vô số chuôi búa tạ gõ, ngăn trở hắn tiến lên.

Gánh lấy áp lực cực lớn, suy nghĩ vỡ vụn thống khổ, chấp niệm trong lòng lại trước nay chưa từng có mãnh liệt, Cổ Hành Phong tiếp tục hướng bên trên hướng về cái này nhất trọng lôi hải chỗ sâu bay đi.

"Ta nhất định, nhất định phải. . ."

Răng rắc!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Cổ Hành Phong thần hồn suy nghĩ bên trong, rõ ràng truyền đến một tiếng thiên băng địa liệt tiếng vang!

Mà hắn tại cái này một cái chớp mắt tựa hồ đã mất đi hết thảy tri giác, thần hồn của mình, ý thức giống như đã tính cả lấy huyết nhục chi khu bị tạc thành vỡ nát!

Loạn trong giặc ngoài giao kẹp, lại thêm nội tình không đến, xung kích vội vàng, Cổ Hành Phong cũng không có tìm đường sống trong chỗ chết, mà là triệt triệt để để độ kiếp thất bại!

"Ta, thất bại sao "

Chính mình là một cái dạng gì tồn tại, Cổ Hành Phong trong lòng đều không rõ ràng.

Ý niệm của hắn bên trong, chỉ còn lại có mê mang, hỗn độn. Mà trước kia từng màn lại giống cưỡi ngựa xem hoa đồng dạng cấp tốc hiện lên.

"Thanh Tuyền, thật xin lỗi. . ."

Ông!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Cổ Hành Phong còn sót lại một tia yếu ớt ý niệm bên trong, một điểm tinh quang Hạo Nhiên bành trướng, phảng phất vũ trụ chi sinh ra, bao gồm hắn hết thảy hỗn độn tri giác, để ý niệm của hắn lập tức xuất hiện ở một cái mênh mông vô tận tinh không ở trong!

Ngay sau đó, mượn nhờ bám vào trên người Cổ Hành Phong lượng tử bọt biển, Nhạc Bình Sinh ý thức đột phá lôi hải bình chướng giáng lâm ở đây, như thần như ma, không thể phỏng đoán hùng vĩ thanh âm như là thiên đạo gợi ý, tại ngày này khung trên lôi hải, tại đã ở vào di lưu chi cảnh Cổ Hành Phong bên tai vang lên:

"Cổ Hành Phong, cuộc đời của ngươi đều là từ đầu đến đuôi bi kịch."

"Mặc dù thân là Tiên Đế huyết mạch, nhưng ngươi từ nhỏ đến lớn lại chịu đủ khi nhục, dù là chịu nhục, tôn nghiêm mất sạch, ngươi bỏ ra cũng không có đổi về ngang nhau đồ vật."

"Mà bây giờ, ngươi đem từ thế gian tan thành mây khói, khi nhục ngươi, chà đạp ngươi, xem thường kẻ thù của ngươi đem khoái ý cười to, sau đó dẫn vì trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện; mà người yêu của ngươi đem khóc ròng ròng, cơ khổ không nơi nương tựa, sau đó tại so ngươi còn thê thảm hơn gấp mười hoàn cảnh bên trong chết đi."

"Như thế đủ loại, ngươi. . . Cam tâm a "

Cỗ này thiên đạo gợi ý đồng dạng to lớn thanh âm dưới, đã ở vào di lưu trạng thái Cổ Hành Phong đột nhiên một cái giật mình, không để ý tới đi cân nhắc thanh âm này đến cùng đến từ chỗ nào, không để ý tới đi cân nhắc thanh âm này vì cái gì biết mình cuộc đời, phát ra sâu trong linh hồn nộ hống:

"Không cam lòng!"

"Ta không cam lòng!"

"Ta! Không! Cam! A!"

Nhạc Bình Sinh thanh âm tựa hồ nhẹ gật đầu:

"Như vậy. . . Nếu như, ban cho ngươi thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, cho ngươi thêm một lần lại lần nữa tới qua cơ hội, ngươi muốn a "

Cổ Hành Phong còn sót lại ý thức lập tức ngu ngơ ở: "Thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, có ý tứ gì "

Thì thầm âm thanh tiếp tục vang lên:

"Rất đơn giản, có thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, ngươi đem chân chính thiên tư trác tuyệt, đơn thuần tư chất ngộ tính đương thời không người có thể địch nổi."

"Ngươi đem đã gặp qua là không quên được, vô luận đạo thuật gì, bí pháp, thần công, chỉ cần cơ sở đầy đủ, ngươi cũng có thể trong thời gian ngắn nhất lĩnh ngộ, thậm chí một chút liền có thể học được, lại thiên phú hơn người thiên tài so với ngươi đều phải chậm hơn gấp trăm lần, nghìn lần!"

"Không chỉ có ở đây, ngoại trừ đối thế gian hết thảy pháp môn, ngươi cũng đem từ từ hiểu rõ tại tâm, chỉ cần tích lũy đầy đủ, ngươi có thể hoàn thiện, thôi diễn tùy ý một môn tiền nhân pháp quyết, một chút nhìn ra người khác đạo pháp bên trong lỗ thủng, thậm chí có thể tiện tay tự sáng tạo chưa hề tại thế gian này xuất hiện qua đạo thuật công quyết!"

"Cái này, chính là thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú!"

Thật lớn thần âm đinh tai nhức óc, tinh hà rung động, mà nghe nói lời ấy, Cổ Hành Phong tâm thần cũng ầm vang rung mạnh, trống rỗng!

"Ta. . . Muốn!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 737: Bàn Tay Vàng

Chương 737: Bàn tay vàng

"Ta. . . Muốn!"

Giờ này khắc này, Cổ Hành Phong đã hoàn toàn bị cái này vô cùng thần bí thanh âm miêu tả thời gian đệ nhất tu đạo thiên phú chấn nhiếp, cơ hồ không cần cân nhắc liền thốt ra.

Sau đó Cổ Hành Phong lại hình như kịp phản ứng, vô cùng mê mang lẩm bẩm nói: "Thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, làm sao có thể chính là Thái tổ dạng này thành tựu Dương thần vĩ ngạn tồn tại đều chưa hẳn có thể làm được loại chuyện này, đây chẳng lẽ là. . . "

Dù sao từ trên bản chất cải biến một người thiên phú, mà lại đứng hàng thế gian đệ nhất, đây là sao mà không thể tưởng tượng nổi sự tình

"Đây không phải ảo giác!"

Vô tận tinh hà xoay tròn bị chấn động, Nhạc Bình Sinh hùng vĩ thanh âm quanh quẩn, nhiều hứng thú mà hỏi:

"Thiên hạ không có cơm trưa miễn phí, Cổ Hành Phong, ngươi không hỏi ngươi cần vì thế bỏ ra cái giá gì a "

"Không phải ảo giác, đại giới à. . ."

Cổ Hành Phong suy nghĩ như là trong gió ánh nến phiêu phiêu đãng đãng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt, cười thảm nói:

"Hiện tại ta, còn có lựa chọn khác a mẫu thân của ta sớm đã mất đi, Thanh Tuyền là thế gian này duy nhất thực tình tốt với ta người, ta từng thề phải dùng chính mình suốt đời hết thảy đến bảo vệ tốt nàng. Mà bây giờ, chính là ta lời thề ứng nghiệm, khi thực hiện lời hứa a. . ."

"Tới đi, tới đi, bán linh hồn cũng tốt, vĩnh thế trầm luân cũng tốt, sống không quá ngày mai cũng tốt, ta cái gì đều có thể đáp ứng!"

Giống như là người chết chìm bắt lấy cuối cùng một cây rơm rạ, Cổ Hành Phong phát ra đến từ linh hồn chỗ sâu nhất hò hét.

Hắn biết rõ, nếu như không phải cái này thần bí tồn tại, hắn hiện tại đã thân tử hồn diệt, tan thành mây khói, căn bản không có cò kè mặc cả chỗ trống, cho dù là không có cái gọi là thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, chỉ cần có thể để hắn từ đầu tới qua, hắn cũng sẽ không chút do dự bỏ ra hết thảy đổi lấy cơ hội lần này!

Tinh không yên tĩnh, Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú Cổ Hành Phong đã vỡ vụn không chịu nổi suy nghĩ:

"Rất tốt!"

"Đã như vậy, ta đem ban cho ngươi thế gian này đệ nhất tu đạo thiên phú, cùng một lần làm lại từ đầu cơ hội."

"Thế gian này đệ nhất tu đạo thiên phú đem hoàn toàn thay đổi thiên phú của ngươi tư chất, tiến cảnh tu vi của ngươi sẽ lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ bắt đầu kéo lên, thực hiện những thiên tài kia tử đệ cả đời đều chưa hẳn có thể đạt tới thành tựu. Bất quá điều kiện tiên quyết là ngươi muốn lấy vô số đạo thuật, pháp môn

làm tích lũy mới có thể thực hiện."

"Mà xem như đại giới cùng trao đổi, ta muốn ngươi tại có năng lực về sau, vì ta tìm kiếm tìm hiểu một đám viễn cổ tồn tại tin tức, bọn này viễn cổ tồn tại hiện tại chưa hẳn tại giới này bên trong, nhưng chúng nó lại có thống nhất danh hào, gọi là Thiên Ma La, đây chính là ta đưa cho ngươi manh mối."

Ông!

Tiếng nói vừa hết, còn không đợi Cổ Hành Phong trả lời, Nhạc Bình Sinh đưa tay một chỉ, Cổ Hành Phong đã gần như vỡ vụn suy nghĩ liền đã bị một loại lực lượng kỳ lạ bao khỏa, cỗ lực lượng này tại hắn hư vô ý niệm không gian tạo dựng thành vô cùng phức tạp tinh điểm cùng tinh tuyến, hợp thành một mảnh ngôn ngữ căn bản là không có cách miêu tả tinh không đồ họa!

Cái này tự nhiên là Nhạc Bình Sinh lấy thân thần vì Cổ Hành Phong tạo dựng ý thức phép tính. Cái gọi là thiên hạ đệ nhất tu đạo thiên phú dĩ nhiên là chỉ chính là thân thần tồn tại. Lấy lượng tử thân thần kinh người tự chủ phân tích, tính toán, thôi diễn, cùng dung hội tin tức tiến hóa năng lực, gọi là thế gian đệ nhất thiên phú không chút nào quá phận. Đừng bảo là thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, chính là thế gian đệ nhất kiếm thuật thiên phú, đao thuật thiên phú, quyền thuật thiên phú vân vân vân vân đều mang theo thần bao quát phạm trù ở trong!

Mà theo thân thần ý thức phép tính tạo dựng hoàn tất, Cổ Hành Phong chỉ cảm thấy ý nghĩ của mình càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng linh hoạt kỳ ảo, thời gian, không gian bên trong phát sinh hết thảy tựa hồ nhỏ bé không thể nhận ra chậm lại, mà lại suy nghĩ trở nên vô cùng thông thấu, một cỗ khó mà hình dung, thấy rõ hết thảy linh quang chiếu sáng toàn thân!

"Cái này, cái này. . ."

Vỡ vụn suy nghĩ hết thảy tụ hợp, một lần nữa trở về chính mình thể xác bên trong, đứng ở mảnh này vũ trụ mênh mông bên trong, Cổ Hành Phong chậm rãi mở hai mắt ra, không thể tin nhìn về phía hai tay của mình:

"Đây chính là thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú "

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được giờ phút này chính mình thần hồn bên trong biến hóa, loại kia tư duy ý thức vận chuyển tốc độ tăng lên hơn gấp mười lần,

Dĩ vãng chính mình lĩnh hội không thấu đủ loại quan ải tại linh quang lóe lên ở giữa rộng mở trong sáng, chính mình chỗ tập luyện đủ loại đạo thuật trải qua quyết từ trong lòng chảy xuôi mà qua, các loại không đủ, lỗ thủng chỉ một thoáng đều bị hắn phát giác!

Cổ Hành Phong đã gần như ngốc trệ, trong miệng lẩm bẩm nói: "Lại là thật. . ."

Thẳng đến lúc này giờ phút này, hắn mới rốt cục minh bạch cái này thần bí tồn tại lời nói đích thật là không có đánh chút nào chiết khấu, hắn hiện tại đích thật là có được thường nhân căn bản là không có cách tưởng tượng thiên phú kinh khủng!

"Cổ Hành Phong, ta cho ngươi trăm năm thời gian, nếu như trăm năm về sau ngươi cũng không có tìm được ta muốn đầu mối lời nói, như vậy hôm nay cấp cho ngươi hết thảy, ta đều đem thu hồi. Nếu như tại cái này trăm năm bên trong ngươi có thu hoạch, chỉ cần kêu gọi tên của ta, ta liền có thể cảm giác được."

Nhạc Bình Sinh cười ha ha, thanh âm chớp mắt tính cả lấy vùng tinh không vũ trụ này rời xa, tựa hồ sắp biến mất.

Đệ nhất thiên phú. . . Thiên Ma La. . . Trăm năm kỳ hạn. . . Cổ Hành Phong giờ phút này vẫn như cũ là tâm như một đoàn đay rối,

mắt thấy Nhạc Bình Sinh sắp rời đi, trong lòng mới của hắn đột nhiên giật mình, vội vàng hét to nói:

"Tiền bối, tiền bối! Xin hỏi tục danh của ngài là! "

Tại tinh không biến mất cái cuối cùng trong một chớp mắt, tiếng cười nhẹ loáng thoáng truyền đến:

"Tên ta, Bàn Tay Gai. Cổ Hành Phong, trân quý thời gian của ngươi đi. . ."

Sau đó, thật lớn tiếng sấm cuốn tới, mênh mông tinh không hoàn toàn biến mất không thấy, Cổ Hành Phong thân ảnh cô độc lại lần nữa xuất hiện ở thiên khung lôi trì phía ngoài nhất khu vực.

"Bàn Tay Gai, Bàn Tay Gai. . ."

Cổ Hành Phong ánh mắt kinh ngạc, trong miệng lặp đi lặp lại nỉ non. Ánh mắt bên trong đều là mộng ảo, không thể tưởng tượng nổi cùng vẻ cảm kích.

Hắn không biết Vĩnh Hằng Tiên hướng trong lôi trì vì sao lại xuất hiện một cái thần bí như vậy nhân vật, cũng không biết mục đích thực sự của đối phương, càng không biết cái gọi là Thiên Ma La đến cùng là cái gì, nhưng lại cũng không ảnh hưởng hắn đối cái này thần bí tồn tại dâng lên cảm kích suy nghĩ.

Dù sao so với hắn lúc trước đã cùng đồ mạt lộ, sắp phi hôi yên diệt kết cục bi thảm, hắn hiện tại không chỉ có giành lấy cuộc sống mới, còn có được thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, đâu chỉ tốt nghìn lần vạn lần.

Dù cho muốn tuân theo thần bí tồn tại ủy thác đi tìm kiếm cái gọi là Thiên Ma La, còn có trăm năm kỳ hạn, nhưng là đối với Cổ Hành Phong tới nói đã là trong bất hạnh vạn hạnh, đủ để cho tâm hắn hài lòng đủ.

"Thiên Ma La, không ở giới này bên trong. . . Có thể để cho vị tiền bối này đều muốn hao tâm tổn trí tìm kiếm tồn tại, xa xa không phải ta hiện tại có thể chạm đến đến!"

"Trăm năm. . . Ta chỉ có trăm năm thời gian!"

"Ta cần tận khả năng sưu tập hết thảy đạo thuật, thần quyết, mới có thể bằng vào thế gian này đệ nhất thiên phú thu hoạch được đầy đủ lực lượng!"

Bây giờ trong lôi trì kinh khủng áp lực lại lần nữa bốn phương tám hướng đánh tới, mà cái này lúc trước làm Cổ Hành Phong suy nghĩ vỡ vụn lôi đình ý chí, đối đã thoát thai hoán cốt hắn tới nói tính uy hiếp đã chợt hạ xuống.

Nhạc Bình Sinh lúc trước lời nói từ trong lòng chảy xuôi mà qua, đứng ở trong lôi vân, Cổ Hành Phong bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn phía đệ nhất trọng lôi trì chỗ sâu tầng kia bích chướng, suy nghĩ khuấy động:

"Hiện tại ta, nhất định có thể vượt qua đệ nhất trọng lôi kiếp!"

"Cổ Ngân Hoàng, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, ngươi vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, ta sẽ tuyệt cảnh phùng sinh, còn thu hoạch được như thế tạo hóa a!"

"Cổ Ngân Hoàng! Cổ Chân ý! Cổ Thiên Hà! Cổ Hoàn Vũ! Các ngươi tất cả mọi người thiếu ta, chuẩn bị kỹ càng gấp bội hoàn lại sao! "

Ông!

Sau một khắc, chí lớn kịch liệt suy nghĩ tứ tán bay lên, Cổ Hành Phong cả người đã phóng lên tận trời, thẳng tiến không lùi xông về đệ nhất trọng lôi kiếp bình chướng!

. . .

Dùng cái này đồng thời, thiên khung lôi trì phía dưới, bao quát Cổ Hoàn Vũ, Cổ Ngân Hoàng ở bên trong, một đám xem kịch vui đồng dạng Đế tử đế nữ đột nhiên giống như là cảm ứng được cái gì, ánh mắt hơi đổi.

Chỉ có Nhạc Bình Sinh ngồi ngay ngắn bất động, chỉ là nhỏ bé không thể nhận ra cười một tiếng.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 738: Trong Nháy Mắt Phản Sát

Chương 738: Trong nháy mắt phản sát

Oanh long long long...

Một cỗ không hề tầm thường kì lạ khí tức tại tiếng sầm đùng đoàng bên trong lóe lên một cái rồi biến mất, mà trên khán đài, phàm là vượt qua một lần lôi kiếp Đế tử đế nữ, ánh mắt đều là cùng nhau khẽ biến, xem kịch vui nhàn nhã đã không còn tồn tại.

"Vừa rồi kia là... Vượt qua lôi kiếp về sau âm dương Tạo Hóa Chi Khí tẩy lễ "

"Có người tại thiên khung trong lôi trì vượt qua thiên kiếp!"

"Chuyện gì xảy ra chẳng lẽ... Chẳng lẽ là Cổ Hành Phong! "

"Chính là Cổ Hành Phong! Lôi trì đấu Tiên Đài ngoại trừ chúng ta bên ngoài không người tiến vào, vượt qua lôi kiếp ngoại trừ hắn bên ngoài không còn ai khác!"

"Thế nhưng là, lấy hắn xung kích lôi kiếp cái chủng loại kia trạng thái, làm sao có thể vượt qua "

"Hừ! Tên tiện chủng này, nghĩ không ra lại có thể đụng vào lớn như thế vận! Mệnh cứng rắn đến lôi kiếp đều không thu!"

Trong lúc nhất thời, tuyệt đại đa số Đế tử đế nữ chạy tới cực lớn ngoài ý muốn cùng chấn kinh, nhao nhao lấy thần niệm bắt

đầu giao lưu.

Khác biệt chính là Cổ Hoàn Vũ tại một tia ngoài ý muốn qua đi liền trở nên khí tức thâm trầm, không hề bận tâm; mà Cổ Ngân Hoàng thì là ngoài ý muốn xen lẫn mãnh liệt hưng phấn, tựa hồ phát hiện một cái vô cùng thú vị đồ chơi, làm cho người không rét mà run.

Nhạc Bình Sinh giống như bọn họ đồng dạng đem ánh mắt bắn ra hướng lôi trì, nhưng là ánh mắt chỗ sâu nhất lại là mặt khác một phen thị giác thiên địa. Kia là từ Cổ Hành Phong góc độ nhìn thấy, cảm giác được hắn tại thiên khung lôi trì bên trong trải qua hết thảy.

Cái gọi là thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú, chẳng qua là thân thần một loại khác tồn tại phương thức. Ngoại trừ Cổ Hành Phong tư duy ý thức cùng Nhạc Bình Sinh thân thần ý thức phép tính hài hòa cùng tồn tại bên ngoài, cùng còn lại thân thần cơ hồ không có bất kỳ cái gì khác nhau. Đồng dạng là trải qua vô số tư liệu tin tức hấp thu, tạo dựng suy luận ra hoàn thiện Dương thần hệ thống tu luyện, sau đó dung nhập tự thân, siêu phàm thoát tục.

Mà lại Nhạc Bình Sinh quyết định trăm năm đại nạn đủ để cho Cổ Hành Phong liều lĩnh đi thu thập những cái này nhận biết tin tức, để cầu tại trăm năm về sau không đến mức cát bụi trở về với cát bụi.

Về phần cái gọi là tìm kiếm Thiên Ma La, tự nhiên chỉ là Nhạc Bình Sinh tiện tay hạ một bước nhàn cờ mà thôi, hắn tự nhiên không có khả năng thật chờ đợi Cổ Hành Phong một trăm năm thời gian. Gốc rễ của hắn mục đích tự nhiên vẫn là Thánh Tiên đại thế giới trí tuệ văn minh tinh hoa. Chỉ bất quá lần này không phải tự mình hạ tràng thôi.

Hắn bây giờ tôn này lượng tử tạo hóa thân thể đã đến cùng bản tôn so sánh cũng khó khăn phân cao thấp trình độ kinh khủng,

thực lực thủ đoạn tự nhiên cũng xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, không thể so sánh nổi. Cho nên vô thanh vô tức ở giữa, hắn tại cái này vĩnh hằng đế cung hạch tâm yếu địa bên trong một hệ liệt cử động thần không biết quỷ không hay, chính là ngồi ở một bên Thái tử Cổ Hoàn Vũ cũng căn bản không có một tơ một hào phát giác.

Nhạc Bình Sinh có đầy đủ tự tin, đừng nói là Cổ Hoàn Vũ, chính là chín lần lôi kiếp tuyệt đỉnh cao thủ cũng tuyệt không có khả năng phát giác Cổ Hành Phong trên người dị trạng, thậm chí đổi lại vị kia Dương thần Thái tổ, muốn phát giác cũng không phải chuyện dễ!

Nhạc Bình Sinh nhìn về phía Cổ Hoàn Vũ: "Sinh tử lưỡng cực, sinh cơ uẩn tại hủy diệt bên trong, quý hướng thiên khung lôi trì đích thật là đoạt thiên địa chi tạo hóa, làm người ta nhìn mà than thở."

Cổ Hoàn Vũ cười nhạt nói: "Quân huynh quả nhiên mắt sáng như đuốc. Trải qua lôi kiếp tẩy luyện nhục thân cùng thần hồn sẽ càng thêm tới gần Thuần Dương, cỗ này âm dương Tạo Hóa Chi Khí chính là phá rồi lại lập về sau thiên địa quà tặng, cái này Cổ Hành Phong đích thật là xuất nhân ý biểu, ngay cả ta đều nhìn lầm."

"Tốt một cái Cổ Hành Phong..."

Không để ý đám người ồn ào cùng kinh dị ánh mắt, Cổ Ngân Hoàng ánh mắt hưng phấn, nhìn chăm chú thiên khung dưới đáy, tự quyết định nói:

"Vượt qua nhất trọng lôi kiếp, có thể hay không đánh qua ta Hạn Bạt đâu thực lực sai biệt thu nhỏ như vậy mới phải chơi a!"

Sau đó trong miệng của nàng nói lẩm bẩm, vẫn tại nơi xa thiên khung dưới đáy du tẩu gào thét Hạn Bạt lập tức một tiếng bài

không liệt mây kinh khủng thét dài, giống như là nhận được cái gì chỉ lệnh, không có chút nào nhân tính tàn khốc ánh mắt lập tức như là thợ săn đồng dạng tuần sát, phảng phất tùy thời đang chờ đợi con mồi lộ ra chân ngựa.

Trên thực tế mặc kệ là giương nanh múa vuốt Hạn Bạt, vẫn là nhìn trên đài kinh dị vô cùng một đám Đế tử đế nữ đều không có chờ đợi quá lâu, mấy hơi thở về sau, thiên khung lôi trì dưới đáy, biến cố nảy sinh.

Keng!

Lôi trì dưới đáy mở rộng, một thân ảnh mang theo ức vạn đạo lôi đình điện mang,

Lấy bạch hồng quán nhật chi thế tập sát mà ra! Đồng thời một cỗ ẩn chứa tràn đầy mãnh liệt khí huyết hạo đãng gió mát, phô thiên cái địa, quét sạch bốn phía, nhất thời làm cho người ta phảng phất cảm nhận được không trung Đại Nhật như húc, sáng rực như đốt, huy sái ra vạn trượng hào quang!

"Cái đó là... Cổ Hành Phong!"

"Suy nghĩ Thuần Dương, hắn quả nhiên vượt qua đệ nhất trọng lôi kiếp, mà lại tựa hồ ngay cả suy yếu kỳ đều không có!"

"Hắn thế mà không du đấu, chẳng lẽ là nghĩ phản công Hạn Bạt "

Nhìn thấy đạo thân ảnh này, trên khán đài không ít Đế tử đế nữ lập tức chấn kinh!

"Rống!"

Ngay sau đó một tiếng đinh tai nhức óc tiếng rống, phảng phất cự thú rống thiên, khiến cho cả tòa khổng lồ đấu Tiên Đài phảng phất đều tại có chút rung động.

Con mồi bỗng nhiên hiện thân, Hạn Bạt nanh ác trên mặt nhân tính hóa ba động một chút, trở nên hưng phấn mà tàn nhẫn. Thân thể của hắn phía trên, cuồn cuộn đen nhánh thi khí ngay tiếp theo từng cơn thê lương đến cực điểm oan hồn kêu gào, lang yên đồng dạng phóng lên tận trời, đón nhận xông thẳng mà xuống Cổ Hành Phong!

Mà tấn mãnh tập sát mà tới Cổ Hành Phong trên mặt một mảnh lãnh khốc chi sắc, cái này lúc trước đem hắn bức bách chật vật không thôi, mấy lần đều suýt nữa mất mạng dưới vuốt Hạn Bạt bây giờ tại trong mắt của hắn đã không còn là không cách nào địch nổi, thậm chí Hạn Bạt tấn mãnh tuyệt luân đánh giết trong mắt hắn đều trở nên trăm ngàn chỗ hở.

Chỉ gặp Cổ Hành Phong chập chỉ thành kiếm, trong miệng trầm giọng quát khẽ:

"Huy hoàng thiên uy, lôi kiếp hoá sinh!"

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng! Thiên khung lôi trì dưới đáy, lôi vân lăn lộn, phía chân trời sấm sét oanh minh, mây đen đầy trời bên trong đạo đạo lôi đình chi long gầm thét xông thẳng mà ra, cắt chém đến trùng điệp mây đen phá thành mảnh nhỏ, như muốn xé rách thiên địa, hội tụ tại Cổ Hành Phong đầu ngón tay!

"Dẫn lôi kiếp làm kiếm!"

Cái này một cái chớp mắt, liền ngay cả Cổ Hoàn Vũ, Cổ Ngân Hoàng ánh mắt cũng theo đó chấn động, phát hiện tình thế hoàn toàn vượt ra khỏi tầm kiểm soát của mình!

Lúc này Cổ Hành Phong thân ảnh đã vì mấy đạo lôi đình chi long chỗ che đậy, hóa thành một đoàn thiêu đốt đến cực hạn hào quang màu trắng, tựa như một viên nho nhỏ lưu tinh, đem góp

nhặt ngàn vạn năm quang huy toàn bộ thiêu đốt, tán phát ra, va chạm hướng về phía cùng hung cực ác Hạn Bạt!

Cái này một cái chớp mắt, chính là nhân tính mẫn diệt, đầy đầu chỉ có giết chóc cùng hủy diệt dục vọng Hạn Bạt, trắng bệch con ngươi bên trong đều đều là vẻ sợ hãi.

Sau một khắc.

Oanh!

Lôi quang rơi vào hắc ám, phảng phất ức vạn đạo lôi đình giữa trời giận phun, lôi đình điện mang thông thiên ngay cả địa, đầy trời bùng lên, xen lẫn thành một mảnh không bờ bến lôi đình địa ngục bao trùm toàn bộ đấu Tiên Đài; lại phảng phất một viên sao băng đốt hết hết thảy bộc phát ra sau cùng huy hoàng, xé tan bóng đêm, điên cuồng bộc phát!

"A! Uy năng cỡ này!"

"Đây rốt cuộc là đạo thuật gì!"

"Không có khả năng, một kiếp Quỷ Tiên làm sao có thể thả ra uy năng như thế!"

Hư không tại mãnh liệt dao động, sát na huy hoàng chỉ riêng viêm đồng dạng tại vô hình không gian bên trong lưu lại khó mà xóa sạch lạc ấn, khắp nơi đều là bắn ra văng khắp nơi lôi đình điện mang, liền liền nhìn trên đài đại bộ phận Đế tử đế nữ đều hai mắt nhói nhói, không cách nào phân biệt chiến cuộc tình huống.

Làm cường quang, điện mang, lôi quang bạo phát dần dần biến mất, Thái tử Cổ Hoàn Vũ thần sắc đột nhiên băng lãnh xuống tới thời khắc.

Oanh! Đồng dạng sự vật xa xa bay tới, xẹt qua một đạo đường vòng cung sau trùng điệp đập vào khán đài biên giới. Lập tức để

đám người giật mình!

Kia là Cổ Ngân Hoàng Hạn Bạt.

Mà giờ khắc này, Hạn Bạt hung uy đã không tại, nguyên bản màu vàng xanh nhạt da đã hóa thành hỏa phần cháy đen, bên ngoài thân vết rách trải rộng, từng sợi nhạt ám sắc hỏa diễm còn tại tràn ra, cũng bốc lên lũ hắc khói đặc, phảng phất một tôn nhân hình than cốc, không nhúc nhích.

Ầm!

Lại xuống một cái chớp mắt, một chân từ trên trời giáng xuống, hung hăng đạp ở Hạn Bạt than cốc trên thi thể, dẫn tới to như vậy một cái khán đài hung hăng nhảy một cái!

Giẫm lên Hạn Bạt, Cổ Hành Phong ánh mắt bén nhọn, sắc bén phảng phất cắt chém hư không, thế không thể đỡ, nhìn thẳng một mặt vẻ khó tin Cổ Ngân Hoàng, lạnh như băng nói:

"Cổ Ngân Hoàng, ngươi bây giờ còn có lời gì nói! "

Mà ở đây đông đảo đệ tử đế nữ, mắt thấy đến một màn này, con ngươi nhao nhao co rụt lại!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 739: Truyền Kỳ Trình Diễn

Chương 739: Truyền kỳ trình diễn

Không thể không nói, giờ phút này tình thế nghịch chuyển, cực lớn ngoài ở đây người đoán trước.

Cổ Ngân Hoàng tôn này Hạn Bạt bồi dưỡng thời gian mặc dù không lâu, chưa tế luyện hoàn thành, nhưng như cũ hung uy hiển hách, là tam kiếp Quỷ Tiên đều không thể cầm xuống cường hoành luyện thi, đối phó một cái ngay cả nhất trọng lôi kiếp đều không có vượt qua Cổ Hành Phong vốn nên là một kiện mười phần chắc chín sự tình, nhưng người nào cũng không nghĩ ra coi như hết thảy sắp trần ai lạc địa là Cổ Hành Phong lại làm ra tìm đường sống trong chỗ chết hành động kinh người.

Càng quan trọng hơn là hắn vậy mà lấy bị thương thân thể thành công vượt qua lôi kiếp, còn sử xuất một loại điều động thiên khung lôi trì lực lượng thủ đoạn thần bí, trong nháy mắt lật bàn!

Lôi kiếp lực lượng tuyệt không phải phổ thông lôi đình sấm sét, ẩn chứa trong đó hủy diệt cùng sáng sinh lực lượng vô cùng hỗn loạn, cuồng bạo, bình thường Quỷ Tiên mưu toan dẫn động lôi kiếp lực lượng đồng đẳng với tự tìm đường chết! Chỉ có đạo thuật tạo nghệ đã đạt đến nhất pháp thông, vạn pháp thông cường đại Quỷ Tiên mới có thể bằng vào tự thân đối lôi kiếp hiểu rõ, dẫn động tầng ngoài cùng lôi kiếp lực lượng cho mình dùng.

Mà Cổ Hành Phong rõ ràng mới vừa vặn vượt qua lôi kiếp mà

thôi, hắn làm đây hết thảy chỉ có thể dùng kỳ tích để hình dung!

"Tốt tốt tốt, tốt một cái Cổ Hành Phong. . ."

Rung động, vẻ khó tin từ từ từ trong đôi mắt rút đi, Cổ Ngân Hoàng thương tiếc ánh mắt từ Hạn Bạt trên thân dời, lạnh lùng nhìn chằm chằm Cổ Hành Phong:

"Không lên tiếng thì thôi, một tiếng hót lên làm kinh người. Cổ Hành Phong, ngươi đã ẩn nhẫn rất lâu a nhìn tất cả chúng ta đều nhìn sai rồi, nếu như không phải lần này, chỉ sợ không có ai biết ngươi thế mà có kinh người như thế đạo pháp tạo nghệ cùng thiên phú!"

"Thái tử điện hạ trước mặt, người nào dám khoe khoang thiên phú hơn người "

Cổ Hành Phong khí tức thu liễm, dư quang quét một mặt sợ hãi lẫn vui mừng Thanh Tuyền, trong lòng yên ổn, sau đó hướng Thái tử Cổ Hoàn Vũ khom mình hành lễ, trầm giọng nói:

"Gặp qua thái tử điện hạ. Cổ Hành Phong vi phạm với điện hạ cấm túc dụ lệnh, còn xin điện hạ trách phạt!"

Chịu nhục tại cái này Vĩnh Hằng tiên cung ở trong từng bước một ngao thành Quỷ Tiên, Cổ Hành Phong cũng không có bởi vì trên người mình phát sinh kỳ tích mà choáng váng đầu óc. Trên thực tế nếu như hắn nghĩ, vừa rồi hắn liền không chỉ khó khăn lắm vượt qua nhất trọng lôi kiếp mà thôi! Thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú đoạt thiên địa chi tạo hóa, kinh người vô cùng, nhưng là súng bắn chim đầu đàn là vạn cổ không đổi chân lý, cảnh giới của hắn, thực lực còn cần đầy đủ thời gian đến tích lũy, cho nên đối mặt Cổ Hoàn Vũ vị này Chân Long chi tử, hắn còn cần ẩn nhẫn yếu thế.

"A "

Cổ Hoàn Vũ lông mày khẽ động, không có tình cảm ba động ánh mắt dường như hòa hoãn như vậy một tia, càng là hiếm thấy toát ra một tia thưởng thức thần sắc:

"Cổ Hành Phong, ngươi rất tốt, tìm đường sống trong chỗ chết, ta ngược lại thật ra không nghĩ tới ngươi có thể làm được. Bất quá nếu là Ngân Hoàng cùng ngươi đổ ước, như vậy cô lần này liền tha thứ ngươi lần này."

Cổ Hoàn Vũ bên cạnh, Nhạc Bình Sinh ánh mắt liếc nhìn, trong lòng cũng khẽ gật đầu. Hắn ban cho Cổ Hành Phong thế gian đệ nhất tu đạo thiên phú về sau, bình thường tới nói hiện tại Cổ Hành Phong chừng một hơi vượt qua tam trọng lôi kiếp trình độ, nhưng là hắn đã có thể cưỡng ép nhẫn nại xuống tới đã nói lên đối phương cũng không phải là hữu dũng vô mưu xuẩn tài.

Tha thứ Cổ Hành Phong

Nghe được Thái tử, đông đảo Đế tử đế nữ hai mặt nhìn nhau, ánh mắt vừa sợ vừa nghi, vị này điện hạ lần này tỏ thái độ, chẳng lẽ dự định tiếp nhận Cổ Hành Phong trở thành bọn hắn một viên

"Đa tạ điện hạ! Điện hạ chi ân đức, Cổ Hành Phong suốt đời khó quên."

Cổ Hành Phong thật sâu đem đầu lâu rủ xuống, để cho người ta thấy không rõ hắn đáy mắt chỗ sâu lửa cháy hừng hực thiêu đốt:

"Ta cùng Ngân Hoàng đế nữ đổ ước một chuyện còn xin điện hạ làm chủ, không biết ta bây giờ có thể hay không đem thị nữ của mình mang về "

Cổ Hoàn Vũ nhìn lướt qua giống như chấn kinh thú nhỏ đồng dạng Thanh Tuyền, lại đối thần sắc âm tình biến hóa Cổ Ngân Hoàng thản nhiên nói:

"Có chơi có chịu, Ngân Hoàng, ngươi đầu này Hạn Bạt quay đầu cô sẽ vì ngươi trùng luyện một phen, Cổ Hành Phong thị nữ ngươi liền thả a."

Cổ Ngân Hoàng thần sắc âm tình bất định, mấy lần biến ảo, không biết nghĩ tới điều gì, cuối cùng nhoẻn miệng cười:

"Ngân Hoàng cẩn tuân điện hạ chi lệnh."

Cổ Hành Phong mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ: "Đa tạ điện hạ!"

Dứt lời Cổ Hành Phong thân ảnh nhoáng một cái, đã xuất hiện ở Thanh Tuyền trước mặt, cầm thật chặt nàng tái nhợt không có huyết sắc tay nhỏ.

Đối với cái này một màn, Cổ Hoàn Vũ cười nhạt một tiếng không tiếp tục để ý,

Nhìn về phía bình tĩnh mà đứng Nhạc Bình Sinh:

"Quân huynh, ngươi đường xa mà đến, ta Vĩnh Hằng Tiên hướng trung kỳ cảnh đông đảo, ta lại mời ngươi đi ta Vĩnh Hằng Tiên hướng Chân Long ao nhìn qua như thế nào "

Nhạc Bình Sinh đem ánh mắt từ Cổ Hành Phong trên thân thu hồi, gật đầu cười nói: "Cung kính không bằng tuân mệnh."

. . .

Ánh tà dương đỏ quạch như máu, thông hướng đế cung tít ngoài rìa nơi hẻo lánh yên lặng trên đường nhỏ, hai đạo cái bóng nối liền cùng một chỗ, bị kéo đến thon dài.

Trên đường, Cổ Hành Phong chăm chú nắm Thanh Tuyền tay, bước chân bay lên.

"Đế tử. . ."

Thanh Tuyền tái nhợt trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã khôi phục một tia huyết sắc, trong mắt sương mù phun trào, mang theo bi thương cùng hạnh phúc hỗn hợp mâu thuẫn thần sắc, thấp giọng nói:

"Thanh Tuyền chỉ là một giới tỳ nữ, ngươi vì ta như vậy một cái kẻ ti tiện ngay cả mình tính mệnh đều không để ý, nếu như ngươi thật sự có cái gì không hay xảy ra, cái kia Thanh Tuyền. . ."

"Cái gì kẻ ti tiện! Thanh Tuyền ngươi có biết Vương hầu tướng lĩnh chẳng phải trời sinh "

Cổ Hành Phong chăm chú nắm Thanh Tuyền tay ngẩng đầu mà bước, cười dài nói:

"Thực lực, nắm đấm mới là cân nhắc thế gian hết thảy duy nhất tiêu chuẩn, nếu như ngươi bây giờ lập tức có được cùng Thái tổ Dương thần tu vi, như vậy ngươi bây giờ chính là thế gian tôn tôn quý nhân chi một, ai dám nói ngươi ti tiện "

Thanh Tuyền cái hiểu cái không, nhìn qua Cổ Hành Phong tinh thần phấn chấn tuấn dật khuôn mặt, suy nghĩ xuất thần, chỉ cảm thấy hiện tại Cổ Hành Phong tựa hồ cùng dĩ vãng rất không giống, tựa hồ thêm ra tới vật gì đó, nhưng là cụ thể chỗ nào không giống nàng còn nói không ra.

Lắc đầu, chỉ cho là là ảo giác của mình, Thanh Tuyền dư kinh chưa tiêu mà nói: "Đế tử, còn tốt lần này thái tử điện hạ ở đây, bằng không vị kia Ngân Hoàng đế nữ không biết sẽ còn nghĩ ra cái gì ác độc phương thức nhằm vào. . ."

"Thái tử "

Cổ Hành Phong trầm thấp cười một tiếng, thần niệm truyền âm nói:

"Thanh Tuyền, ngươi nhớ kỹ, cái này to như vậy một cái Vĩnh

Hằng tiên cung bên trong, ngoại trừ ngươi ta bên ngoài không có người đáng giá tin tưởng, không có người đáng giá dựa vào! Lúc trước tại tiếp phong yến bên trên chính là cái này Thái tử đem ta khu trục, mà hắn sở dĩ thái độ đột nhiên có chỗ cải biến, bất quá cảm thấy ta có chút giá trị thôi.

Cổ Hoàn Vũ tâm cao khí ngạo, thiên tư cao tuyệt, vô luận thiên phú, địa vị, tu vi đều là tuyệt thế chi tư, tự nhiên là có mắt cao hơn đầu vốn liếng, cùng thế hệ bên trong không có người bị hắn để vào mắt. Mà lại cùng cái khác Đế tử đế nữ khác biệt, hắn mặc dù đồng dạng không thích xuất thân của ta, nhưng là khí độ cùng đế vương tâm thuật nhưng lại xa xa không phải còn lại mấy cái bên kia xuẩn tài có khả năng so sánh. Ta bây giờ tại trước mặt hắn triển lộ ra đặc biệt tiềm lực cùng giá trị đã khiến cho hứng thú của hắn, hắn buông tha cái này sự thực tế bên trên là một loại trấn an cùng lôi kéo!"

Cổ Hành Phong ngẩng đầu, ánh mắt ngóng nhìn thiên khung:

"Chỉ tiếc, sinh tử hai dễ, phá rồi lại lập, hôm nay mới biết ta là ta! Lục trọng lôi kiếp mà thôi. . . Ta Cổ Hành Phong sẽ đuổi tại lúc trước hắn, vượt qua thất trọng lôi kiếp, thành tựu tạo vật chủ, đòi lại hết thảy!"

. . .

Một ngày qua đi.

Thái hư bên trong, băng lãnh yên tĩnh, từng chiếc từng chiếc thần long chi chu bên trên, đế kỳ phần phật phấp phới, khí thế bàng bạc.

Đây là Nhạc Bình Sinh cùng một đám Tạo Hóa Đạo sứ giả sắp rời đi Thánh Tiên đại thế giới, tiến về trước kế tiếp văn minh tọa độ.

Nhạc Bình Sinh, Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê, Lâu Chấn bốn người trước mặt, Vĩnh Hằng Tiên hướng quốc sư mạnh huyền cơ cùng Thái tử Cổ Hoàn Vũ chắp tay nói:

"Chư vị, thời gian ngắn ngủi, chúng ta chiêu đãi không chu đáo, mong được tha thứ. Lần này đi đường xá xa xôi, chúng ta mười năm sau tại hôn lễ đại điển phía trên gặp lại!"

Hổ Phi Liệt cùng ba vị trưởng lão gật gật đầu, tựa hồ trong khoảng thời gian này đã cùng Vĩnh Hằng Tiên hướng đạt thành cái gì chung nhận thức, đủ Tề Trường cười nói:

"Thiện!"

Ông!

Mênh mông linh quang trống rỗng lóe lên, đem Nhạc Bình Sinh đám người thân ảnh vây kín mít, sau đó xuyên thẳng qua không thấy.

"Mười năm. . ."

Thái tử nhìn chăm chú tinh không mịt mùng:

"Mạnh quốc sư, phụ hoàng còn có Thái tổ lão nhân gia ông ta thật cũng định phản công Khởi Nguyên Giới sao "

"Đế tâm khó dò. Nhưng là lấy Khởi Nguyên Giới tung hoành thái hư, càn quét văn minh đạo thống chi bá đạo, đối với bất kỳ bên nào văn minh đều là như nghẹn ở cổ họng, không thể không sớm giống dự định."

Mạnh quốc sư lắc đầu:

"Thái tử chúng ta trở về a."

Hai người leo lên thần long bên trong, chạy về đế cung. Mà cùng lúc đó, tiên đạo học cung tiên kiếp đại điện một tầng không

gian bên trong, Cổ Hành Phong ngay tại như đói như khát lật xem từng quyển từng quyển kinh quyển, luận thuật.

Ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài ai cũng không biết, ngay tại Vĩnh Hằng tiên cung bên trong, một cái truyền kỳ mới đã chôn xuống hạt giống, ngay tại chuẩn bị trình diễn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 740: Thành Toàn Ngươi!

Chương 740: Thành toàn ngươi!

Đây là một tòa đầy trời cực địa, rộng lớn đến cực điểm cổ lão cung điện, chống lên cung điện bốn mươi chín rễ trụ lớn phía trên, từng đầu tôn quý vô cùng, uy nghiêm, viễn cổ thần long quấn quanh, phảng phất Thái Cổ thần long chỗ ở.

Nơi này, chính là dị giới văn minh, Nguyên Long Cổ Giới!

Đại điện bên trong, Phiêu Miễu Đạo Quân, còn có Thái Thượng Đạo Linh Lung Đạo Tôn, mê hoặc Đạo Tôn, Hoa Vân Đạo Tôn cái này tam đại Đạo Tôn đại năng bình yên mà ngồi, bình tĩnh chờ đợi.

Mà tại bọn hắn đối diện, một cái thân mặc hắc long kim bào, đầu đội cao quan, tôn quý phi phàm oai hùng thanh niên, dáng người vĩ ngạn, ẩn hiện vô biên bá đạo chi ý, ngay tại có vẻ như lơ đãng đánh giá bọn hắn.

Đương nhiên, tên này địa vị tựa hồ mười phần tôn quý thanh niên tuyệt đại bộ phận ánh mắt đều tụ tập tại Phiêu Miễu Đạo Quân trên thân, thỉnh thoảng hiện lên một tia nóng rực chi sắc, có vẻ hơi không kiêng nể gì cả.

"Phiêu Miễu, Nguyên Long Cổ Giới là một cái độc lập với đại thiên hoàn vũ vị diện, nơi này tu sĩ mặc dù đại bộ phận đều là thân người, nhưng là trên thực tế nhân long huyết mạch hỗn tạp, vẫn là quy tội vì dị nhân chi thuộc."

Hai vị khác Đạo Tôn đang nhắm mắt dưỡng thần, mà Linh Lung Đạo Tôn tin tức lặng yên không tiếng động truyền đến Phiêu Miễu Đạo Quân trong tai:

"Bất quá cái này Nguyên Long Cổ Giới long đình thực lực nội tình cường đại phi thường, không chút thua kém tại ta Thái Thượng Đạo, thậm chí còn hơn. Giới này bên trong người bởi vì hỗn tạp long chủng huyết mạch duyên cớ tác phong làm việc thường thường lộ ra bá đạo, cường thế, cái này Long Đế Thánh tử chính là như thế, đối phương tu vi cao hơn nhiều ngươi, hẳn là đã đạt đến Đạo Tôn này cấp độ, một hồi ngươi muốn lưu ý, chớ có xảy ra sai sót đắc tội người này."

Phiêu Miễu Đạo Quân, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh khẽ gật đầu.

Nguyên Long Cổ Giới tình huống Nhạc Bình Sinh tôn này thiên đạo Lượng Tử thân xác tại đến trước đó đã thông qua bàng xao trắc kích giải cái bảy tám phần. Long đình là cái này Nguyên Long Cổ Giới tuyệt đối kẻ thống trị. Long đình bên trong người đều là nửa người nửa rồng huyết mạch, huyết mạch nơi phát ra nghe nói là đến từ bọn hắn tiên tổ, Thủy tổ Thánh Long.

Cái gọi là Thủy tổ Thánh Long nơi phát ra đã không thể thi, tại Nguyên Long Cổ Giới sử thi trong truyền thuyết danh xưng vị này Thủy tổ Thánh Long tại trong hư vô sáng tạo ra toàn bộ vũ trụ, là vạn giới cha, vạn linh chi trưởng, là trong vũ trụ vĩ đại nhất tồn tại.

Đương nhiên, đối với loại thuyết pháp này, mặc kệ là Nhạc Bình Sinh hay là Thái Thượng Đạo ba vị Đạo Tôn đều khịt mũi coi thường. Đại thiên hoàn vũ sự rộng lớn vô tận, chính là Đạo Tôn cảnh đại năng đều sinh lòng kính sợ, nếu như nói thật là cái gọi là Thủy tổ Thánh Long sáng tạo ra toàn bộ vũ trụ, làm như vậy Thủy tổ Thánh Long huyết mạch hậu nhân Nguyên Long Cổ Giới không có khả năng khuất tại một góc, thế lực ngay cả mình vị trí vùng vũ

trụ này tinh hệ đều không có hoàn toàn bao trùm.

Cho nên đối với loại thuyết pháp này bọn hắn cũng làm làm đàm tiếu mà thôi.

Mà Linh Lung Đạo Tôn cả đám cùng sở dĩ tới trước giới này, cũng là bởi vì Thái Thượng Đạo Thái Nhất Đạo Tổ từng cùng Nguyên Long Cổ Giới đã ẩn cư phía sau màn người mạnh nhất Chúc Long Cổ Đế từng có mật thiết giao lưu nguyên nhân. Mà vị này Chúc Long Cổ Đế tương đương với toàn bộ Nguyên Long Cổ Giới Thái Thượng Hoàng, đồng dạng là Giới Vương, Đạo Tổ cấp độ này Vô Thượng chúa tể!

Bất quá bọn hắn bây giờ chờ đợi gặp mặt chỉ là Nguyên Long Cổ Giới đương đại Long Đế, mà tại trước mặt bọn hắn cùng nhau chờ đợi cái này tôn cổ thanh niên chính là đương đại Long Đế tự mình sắc phong Long Đế Thánh tử, Long Hạo Không!

Cái gọi là Long Đế Thánh tử, trên thực tế thì tương đương với bình thường vương triều bên trong Thái tử đồng dạng địa vị, không có gì bất ngờ xảy ra tại ngày sau là sẽ kế thừa Long Đế đại thống tồn tại.

Trên thực tế, đúng như là cùng Linh Lung Đạo Tôn suy nghĩ, giờ này khắc này Long Hạo Thiên ánh mắt hừng hực, đối khí chất tuyệt mỹ, ngôn ngữ đều không đủ lấy hình dung vạn nhất Phiêu Miễu Đạo Quân sinh ra vô cùng mãnh liệt hứng thú.

Cái này không chỉ là đối với mỹ hảo sự vật truy đuổi hấp dẫn, Long Hạo Thiên từ lần đầu tiên nhìn thấy Phiêu Miễu Đạo Quân thời điểm, tâm linh liền không có chút nào lý do run sợ một hồi, không hiểu sinh ra một loại muốn tới gần, thân cận đối phương suy nghĩ! Thật giống như trên người của đối phương tồn tại một loại nào đó trí mạng hấp dẫn, sức hấp dẫn, mà ý nghĩ thế này cùng mãnh liệt tới cực điểm, đơn giản không cách nào kháng cự, chính là hắn Long Tôn đại năng cấp độ tu vi tâm cảnh cũng vì đó lay

động!

"Loại cảm giác này. . . Nữ tử này nhất định là có một loại nào đó cực kỳ thể chất đặc biệt!"

Long Hạo Không nhìn qua Phiêu Miễu Đạo Quân,

Cảm xúc chập trùng:

"Nếu như có thể bằng vào ta đặc hữu âm dương hòa hợp đại bi phú cho hợp tịch song tu lời nói, ta tất nhiên có thể thu lấy được chỗ tốt cực lớn, thậm chí trực tiếp có thể để cho ta tòng long tôn cảnh sơ kỳ đột phá bình cảnh, tiến vào trung kỳ!"

Long Hạo Không thân là Nguyên Long Cổ Giới long đình đệ nhất Thánh tử, thiên tư trác tuyệt, tại liền đã tại mấy trăm năm trước đó thành công đột phá Long Tôn chi cảnh, trở thành cấp độ đại năng bá chủ, chính là phụ thân của hắn, đương đại Long Đế cũng đồng dạng là cấp độ này phạm trù!

Đến cấp độ này, hắn cùng chư vị cao cao tại thượng, tay cầm quyền hành vương hầu Long Tôn bình khởi bình tọa, đặt vững chính mình không thể rung chuyển địa vị cùng uy danh. Mà đây cũng là hắn lần đầu đối một cái nữ Tử Sản sinh mãnh liệt như thế khát vọng!

Oanh long long long

Đúng lúc này, một cỗ rung động lòng người rung động cảm giác truyền đến, cung điện chỗ sâu, hư không mở rộng, rồng ngâm thật lớn âm thanh từng cơn, một mét vuông bình thản nhạt lại đủ để cho vạn vật thần phục uy nghiêm thanh âm vang lên:

"Để chư vị quý khách đợi lâu, ba vị đạo hữu, mời đến. Hạo không, ta cùng Thái Thượng Đạo quý khách có chuyện quan trọng trao đổi, ngươi chiêu đãi tốt Phiêu Miễu Đạo Quân, như có lãnh đạm, bắt ngươi là hỏi!"

Linh Lung Đạo Tôn, mê hoặc Đạo Tôn, Hoa Vân Đạo Tôn ba người ánh mắt khẽ động, biết phát ra âm thanh vị này chính là Nguyên Long Cổ Giới bên ngoài kẻ thống trị, đương đại Long Đế!

Long Đế Thánh tử Long Hạo Không trong lòng vui mừng, mặt hướng đại điện chỗ sâu cung kính thi lễ: "Nhi thần lĩnh chỉ."

Sau đó, Thái Thượng Đạo ba vị Đạo Tôn đồng thời đứng dậy, đi hướng đại điện chỗ sâu. Mà Linh Lung Đạo Tôn tại trải qua học trò cưng của mình lúc, có ý riêng nhẹ giọng đưa tin nói:

"Phiêu Miễu, đợi một lát, ủy khuất ngươi."

Trong lời nói của nàng chỉ dĩ nhiên chính là vị này Long Đế Thánh tử Long Hạo Không. Từ bọn hắn vừa mới đến Long Hạo Không đến đây nghênh đón bắt đầu, cái này Long Đế Thánh tử đối với mình ái đồ liền kinh động như gặp thiên nhân, ánh mắt cơ hồ không hề rời đi Phiêu Miễu Đạo Quân khoảng chừng, nóng rực mà không chút nào che lấp.

Long tính bản dâm, cùng bọn hắn cùng là Đạo Tôn cấp độ cường đại tu vi, hơn nữa đối với phương ngoại trừ lơ đãng ánh mắt bên ngoài cũng không có cái khác mạo phạm cử động, Thái Thượng Đạo ba vị Đạo Tôn cũng không thể phát tác.

Đương nhiên, cho dù là tại Nguyên Long Cổ Giới, Linh Lung Đạo Tôn cũng không cho rằng cái này Long Đế Thánh tử có lá gan làm ra cái gì vượt qua sự tình đến, nhưng là nàng cái này ái đồ tính tình nàng lại quá là rõ ràng, lại thêm Phiêu Miễu Đạo Quân tu tập 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 di chứng để nàng càng ngày càng vứt bỏ người tình cảm, cho nên mới mở miệng nhắc nhở.

Dù sao liên kết vạn giới, cùng chống chọi với khởi nguyên đại kế thực sự quá là quan trọng, không thể ra chút nào sai lầm, Nguyên Long Cổ Giới có Chúc Long Cổ Đế vị này chúa tể cấp bậc tồn tại, cũng là vô cùng trọng yếu một cỗ lực lượng, nàng cũng

không hi vọng xuất hiện bất kỳ biến cố ngoài ý muốn.

Phiêu Miễu Đạo Quân gật gật đầu, đưa mắt nhìn Thái Thượng Đạo ba vị Đạo Tôn biến mất tại đại điện chỗ sâu.

Một bên, Long Hạo Thiên đi lên phía trước, mang trên mặt không thể bắt bẻ hoàn mỹ tiếu dung, nho nhã lễ độ nói:

"Phiêu Miễu sư muội, ngươi đường xa mà đến, đường đi mệt nhọc, không bằng từ ta trước mang ngươi bốn phía du lãm một phen, lãnh hội một chút bản giới phong quang, như thế nào "

Phiêu Miễu Đạo Quân đôi mắt chỗ sâu mặc dù cũng không có chút nào tình cảm, trên mặt lại tự tiếu phi tiếu nói:

"Cung kính không bằng tuân mệnh, làm phiền Thánh tử."

"Tốt! Bất quá cái này long đình bên trong quy củ sâm nghiêm, cũng không có cái gì đẹp mắt, "

Long Hạo Thiên nhìn chằm chằm Phiêu Miễu Đạo Quân khuynh quốc khuynh thành, để cho người ta trầm luân dung nhan tuyệt mỹ, ánh mắt nóng rực, hỏi dò:

"Không bằng cưỡi ta tọa giá, ta mang Phiêu Miễu sư muội du lãm ta Nguyên Long Cổ Giới mấy chỗ tráng lệ thịnh cảnh, như thế nào "

Phiêu Miễu Đạo Quân mỉm cười: "Toàn bằng Thánh tử làm chủ."

Chỉ một thoáng, giống như là đạt được một loại nào đó tín hiệu, Long Hạo Thiên ánh mắt chỗ sâu nhỏ bé không thể nhận ra hiện lên từng tia từng tia mừng rỡ, hắn nhìn bốn phía trang nghiêm mà đứng rồng vệ, cao giọng cười dài nói:

"Đã như vậy, người tới, chuẩn bị tiếp khách tọa giá, lấy tối cao

quy cách đến chuẩn bị, triệu tập tốt nhất Long Nữ đến đây, phục thị. . ."

"Long thánh tử, không cần như thế."

Phiêu Miễu Đạo Quân đột nhiên lắc đầu, đánh gãy Long Hạo Không an bài:

"Phiêu Miễu tính thích thanh tịnh, không để cho người phục thị thói quen, nếu như có thể mà nói chuyến này vẫn là người càng ít càng tốt."

Người càng ít càng tốt!

Long Hạo Không đầu tiên là ngơ ngác một chút, sau đó ánh mắt trở nên vô cùng kinh hỉ:

"Tốt tốt tốt, như vậy thì không cần người khác ở đây, liền từ ta đến dẫn Phiêu Miễu sư muội du lãm bốn phía, như thế nào "

Phiêu Miễu Đạo Quân mỉm cười gật đầu.

. . .

Trường phong hạo đãng, bầy xuyên mênh mông , liên tiếp lấy một mảnh mênh mông vô bờ bành trướng đại dương mênh mông.

Bên trong dãy núi, thỉnh thoảng có thể nghe được tiếng oanh minh từng cơn, loáng thoáng có thể nhìn thấy đỉnh thiên lập địa cự nhân đi lại; có gánh vác thanh thiên Đại Bằng tại thiên khung ngao du; có từng đầu thần tuấn vô cùng khổng lồ giao long nộ hải bốc lên, gây sóng gió.

Trên bầu trời, một khung cổ lão mà tôn quý đế đỡ lái tới, một nam một nữ hai thân ảnh đi ra.

"Phiêu Miễu sư muội, nơi này chính là ta long đình thiết lập chân linh uyển, chiếm diện tích mười vạn dặm chi cự, sưu tập ức

vạn dặm thái hư bên trong hết thảy quý hiếm dị thú, nhiều đời sinh sôi, ngẫu nhiên mở ra cung cấp ta long đình tử đệ thưởng thức thí luyện."

Long Hạo Không một chút quét mắt dưới chân kéo dài vô tận sông núi đại dương mênh mông, cười nói:

"Phiêu Miễu sư muội, Hồng Hoang Giới cùng Nguyên Long Cổ Giới cách xa nhau xa xôi, nơi này có một chút chân linh dị thú tại Hồng Hoang Giới hẳn là cũng khó khăn đến thấy một lần, nếu như sư muội có nhìn trúng, chi bằng mở miệng."

Phiêu Miễu Đạo Quân thần sắc nhàn nhạt, nhẹ gật đầu.

Ân

Gặp Phiêu Miễu Đạo Quân có chút lãnh đạm thần sắc, Long Hạo Không lông mày nhíu lại, các loại suy nghĩ hiện lên, cười hỏi:

"Phiêu Miễu sư muội, ngươi tựa hồ không hăng hái lắm ta nghe nói đạo lữ của ngươi là Hồng Hoang Giới một cái khác cự đầu, Tạo Hóa Đạo một vị gọi là Quân Quy Tàng tuyệt thế kiêu dương có này tốt lữ, vạn giới sắp đến hạ, thật sự là những tu giả khác suốt đời khó gặp thịnh sự, ngươi chẳng lẽ còn có cái gì phiền lòng sự tình a "

"Long thánh tử có chỗ không biết. Phiêu Miễu nhất tâm hướng đạo, cũng không chọn lữ tâm tình, chỉ là nghe theo trong môn an bài của trưởng bối, không thể không vì đó, cuộc hôn lễ này đại điển cuối cùng bất quá là vạn giới liên hợp vật làm nền thôi."

Phiêu Miễu Đạo Quân lắc đầu:

"Mà lại Quân Quy Tàng người này mặc dù danh xưng tuyệt thế kiêu dương, nhưng là bất quá vẫn như cũ là đạo quân cảnh. Vạn giới một khi chung minh, loạn thế tương lai, chỉ là một cái đạo quân lại như thế nào tại khả năng đến to lớn tinh không náo động

người trung gian toàn tự thân "

"A "

Long Hạo Không trong mắt kim mang lóe lên, trên mặt nổi lên tiếu dung:

"Nói cách khác, Phiêu Miễu sư muội trên thực tế đối với mình hôn lễ đại điển cũng không cam nguyện "

Phiêu Miễu Đạo Quân than khẽ: "Sư môn mệnh lệnh khó vi phạm. . ."

Phiêu Miễu Đạo Quân tiếng nói còn chưa rơi xuống, Long Hạo Không lại đột nhiên dừng bước, xoay người qua.

Ánh mắt của hắn bên trong xuất hiện các loại nóng rực, hừng hực, bá đạo tướng hỗn hợp sắc thái, nhìn thẳng Phiêu Miễu Đạo Quân, nói: "Phiêu Miễu sư muội, ngươi cảm thấy vi huynh như thế nào "

Phiêu Miễu Đạo Quân nhướng mày: "Long thánh tử ý gì "

Giờ này khắc này, Long Hạo Không không còn che che lấp lấp thét dài mà cười:

"Thực không dám giấu giếm. Phiêu Miễu sư muội, ta từ nhìn thấy ngươi từ lần đầu tiên gặp mặt, liền tâm linh rung động, tâm thần có chút không tập trung, vì ngươi phong thái sở đoạt mà khó mà tự kềm chế!"

"Ta Long Hạo Không cả đời tu hành vạn năm, một đường tiến bộ dũng mãnh, thẳng tới mây xanh. Trảm Long đài bên trên, ta chưa từng nháy xem qua; tội long trong vách núi, ta chưa từng nhăn qua lông mày; chính là ta nhân sinh bên trong cá vượt Long Môn, thành tựu Long Tôn bá chủ, bị phụ hoàng sắc phong làm Long Đế Thánh tử, danh chấn tứ hải Bát Hoang ngày đó, cũng

không có hôm nay như vậy mừng rỡ, khoái ý!"

Ánh mắt của hắn mang theo hừng hực cùng bá đạo, không che giấu chút nào nhìn thẳng Phiêu Miễu Đạo Quân, lại lần nữa hỏi:

"Phiêu Miễu sư muội, ngươi cảm thấy, vi huynh như thế nào "

Thiên địa yên tĩnh.

Phiêu Miễu Đạo Quân ánh mắt không có chút rung động nào, thản nhiên nói:

"Long thánh tử, ngươi có biết ta hôn kỳ đã định, Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo hai cự đầu ngay tại liên tin tức vạn giới, đồng thời dính đến cùng chống chọi với khởi nguyên dạng này hoàn vũ đại kế "

"Ta tự nhiên biết, nhưng là thì tính sao! "

Long Hạo Không cười ha ha, trong mắt có vô biên bá đạo chi ý:

"Chết dưới hoa mẫu đơn, làm quỷ cũng phong lưu, ta cũng không phải là muốn ngươi phản bội sư. . ."

Sau một khắc, Long Hạo Không bá đạo mà buông thả tiếng cười to đột nhiên ngừng lại.

Trong tầm mắt, Phiêu Miễu Đạo Quân nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt vô cùng tới gần, gần trong gang tấc. Mà mi tâm của hắn phía trên, một ngón tay đã không trở ngại chút nào đem hắn mi tâm triệt để xuyên thủng! Đồng thời hắn quanh thân không gian không còn là mênh mông sông núi đại dương mênh mông, mà là một mảnh thâm thúy vô ngần to lớn tinh vũ!

"Ngươi, ngươi. . ."

Tróc tinh nã nguyệt, di diệt văn minh cường hoành thực lực tựa hồ không hề có tác dụng, Long Hạo Không cả người động một

cái cũng không thể động, triệt để đọng lại.

"Chết dưới hoa mẫu đơn, làm quỷ cũng phong lưu "

Phiêu Miễu Đạo Quân nhìn chăm chú Long Hạo Không triệt để cứng ngắc khuôn mặt, ánh mắt không còn là phiêu nhiên xuất trần, mà là một loại cực đoan quỷ dị, mà lạnh lùng vô tình thần thái, cười khẩy nói:

"Vậy ta liền thành toàn ngươi a!"

Ông!

Tiếp theo một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh đồng dạng kéo xuống ngụy trang thiên đạo Lượng Tử thân xác chấn động chấn động, xuyên thấu qua đầu ngón tay, đủ để cho ức vạn sinh linh trong nháy mắt đồng thời đem đại não no bạo hỗn loạn số liệu, tin tức như là diệt thế dòng lũ tiến quân thần tốc, đem Long Hạo Không vẫn như cũ không thể tin tư duy ý chí vọt thẳng đổ, bao phủ!

. . .

"Thập đại Giới Vương, Thái Thượng Đạo, Tạo Hóa Đạo hai đại Đạo Tổ, vĩnh hằng Thánh Đế, Chúc Long Cổ Đế, những cái này vũ trụ chúa tể cấp bậc nhân vật đến bây giờ không có một cái nào hiện thân lộ diện, tựa hồ cũng ẩn cư phía sau màn. Bất quá dạng này cũng tốt, phòng ngừa cùng loại tồn tại này tiếp xúc, cũng giảm xuống thân thần bị phát giác phong hiểm."

Mặt khác một chỗ xa xôi, không biết tên không gian bên trong, Lâm Phong, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh, bỗng nhiên mở mắt, trong mắt tinh quang lưu động, thời gian thực cảm giác được xa xôi Nguyên Long Cổ Giới giờ phút này phát sinh từng màn.

"Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân cái này hai đầu tuyến khởi đầu cũng rất thuận lợi, so với Cổ Hành Phong, cái này Long

Hạo Không thực lực mạnh hơn, địa vị cao hơn, muốn hấp thu Nguyên Long Cổ Giới trí tuệ tinh hoa cũng càng thuận tiện. Bất quá phong hiểm so sánh lại càng lớn hơn một chút."

Long Hạo Không thực lực tuy mạnh, nhưng cũng bất quá tương đương với Hợp Đạo Cảnh sơ vị đại năng mà thôi, ngay cả Kỷ Bình Uyên đều kém xa tít tắp. Mà bây giờ Phiêu Miễu Đạo Quân thành tựu thiên đạo Lượng Tử thân xác tại 【 Thái Thượng Vong Tình Thư 】 gia trì hạ có thể nói là một ngựa tuyệt trần, đã đạt đến gần như Nhạc Bình Sinh bản tôn sánh vai cùng cấp độ!

Thiên đạo Lượng Tử thân xác loại thực lực này, là là đủ nghiền ép đại đa số đỉnh phong hợp đạo, Đạo Tôn, Long Tôn đại năng thực lực kinh khủng, lại thêm hữu tâm tính vô tâm, đối phó một cái nho nhỏ Long Hạo Không chỉ ở trong trở bàn tay!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 741: Hương Hỏa Thành Thần Đạo!

Chương 741: Hương hỏa thành thần đạo!

Gió thu đìu hiu, sóng lớn dâng lên.

Đầy trời cực địa rộng lớn hùng thành bên trong, vốn nên nên náo nhiệt vô cùng đầu đường cuối ngõ không có một ai, lá khô bay múa đầy trời, phát ra ô ô ô như là quỷ khóc sói gào đồng dạng thanh âm, lộ ra vô cùng túc sát.

Nhưng mà nơi này cũng không phải là thật người ở tuyệt tích, nếu như cẩn thận quan sát có thể loáng thoáng nhìn thấy có từng đôi mắt xuyên thấu qua cửa sổ, khe cửa hoảng sợ hướng ra phía ngoài nhìn quanh.

Một tòa nguyên bản vàng son lộng lẫy, chuyên môn chiêu đãi võ liệt quốc quan lại quyền quý quán rượu cửa sổ đóng chặt, chưởng quỹ Hồ Duy Dung tóc sầu bạch hơn phân nửa. Sau lưng hắn, một đám kiều tiếu thị nữ khuôn mặt nhỏ tái nhợt, không dám thở mạnh, một chút đầu bếp, người phục vụ nhân vật cũng tim đập loạn, thấp giọng trao đổi:

"Nghĩ không ra a! Liệt Vũ thần quân thế nhưng là cửu phẩm Thần Quân, phụ thuộc cho tới thật thượng thần, Liệt Vũ quốc sừng sững mấy ngàn năm không ngã, làm sao lại nhanh như vậy liền bị người công phá! "

"Cửu phẩm. . . Nhất định là có cái khác cửu phẩm Thần Quân,

thậm chí là một vị nào đó thập phẩm thông chuyển lên thần muốn chiếm đoạt Liệt Vũ quốc, chiếm cứ Liệt Vũ quốc ức vạn dân chúng hương hỏa cung phụng!"

"Xong, xong. . ."

"Lo lắng cái gì! Chúng ta phàm nhân hương hỏa cung cấp nuôi dưỡng đối với những người này ở giữa thần thánh là ắt không thể thiếu tư lương, chỉ cần chúng ta nguyện ý đổi tín ngưỡng cùng hương hỏa cung phụng, giết tiến đến quân đội hữu nhân gian thần thánh pháp chỉ, tuyệt không dám loạn tạo sát nghiệt!"

"Chúng ta những cái này tiểu dân còn tốt, võ liệt quốc vương thất từ trên xuống dưới chỉ sợ là muốn bị tàn sát không còn a, đáng tiếc đương kim võ liệt vương, xâm chiếm võ liệt quốc không riêng gì phương nào thế lực, chỉ sợ đều tuyệt sẽ không bỏ qua cho bọn họ a. . ."

Nhà này kim tôn lâu vốn là cái này thủ đô hùng trong thành đứng hàng đầu quán rượu, lui tới đều là võ liệt quốc quan lại quyền quý, cho nên những cái này đầu bếp, người phục vụ cứ việc địa vị thấp, nhưng là bên tai nhu mắt nhiễm phía dưới tầm mắt kiến thức lại không là bình thường cao. Nhưng là lấy bọn hắn linh thông nguồn tin tức cũng căn bản nghĩ không ra là thế lực nào thế lực lại có thực lực kinh khủng như thế, một đường đẩy lên võ liệt quốc trái tim.

Bất quá dù cho ngoài miệng nói như thế, ở đây mỗi người vẫn là thần sắc thảm đạm. Mặc dù mặc kệ vị kia nhân gian thần thánh vì hương hỏa cung phụng cân nhắc đều cấm chỉ quân đội dưới quyền tùy ý tàn sát bình dân, nhưng là những cái này từ Tu La tràng đi ra quân đội không có chỗ nào mà không phải là hổ lang chi sư, dù cho hữu nhân gian thần thánh pháp chỉ, những cái này hổ lang chi sư tại công thành đoạt đất quá trình bên trong vẫn là chợt có cướp giật sự tình phát sinh, mặc dù phát sinh xác suất cũng không lớn, nhưng là ai cũng không dám cam đoan chuyện

như vậy sẽ không lại trên đầu của mình phát sinh.

Lúc này, Hồ Duy Dung tựa hồ mới nhớ tới cái gì, đột nhiên xoay đầu lại nhìn về phía cái kia một dung mạo thanh lệ thị nữ, gấp giọng nói:

"Các ngươi còn đứng ở nơi này làm gì tranh thủ thời gian lên trên lầu chính mình tìm địa phương trốn đi, nếu như ta không có thông tri các ngươi vẫn trốn tránh không muốn đi ra!"

Hồ Duy Dung trong lòng rất rõ ràng, thủ đô hùng thành một khi bị công phá, có lẽ phần lớn bình dân tính mệnh không tổn hao gì, nhưng là bị phá ba thước là tránh không khỏi tình huống. Những cái này thị nữ đều là kim tôn lâu từ nhỏ bồi dưỡng ra được, từng cái dung mạo mỹ lệ, hắn hiện tại lo lắng chính là các nàng nếu là bại lộ tại những cái kia hổ lang chi sư trước mặt, sợ rằng sẽ sinh ra mầm tai vạ.

"Phải. . . phải!"

Những cái này thị nữ giống như là rốt cục phản ứng lại, vội vàng xoay người, liền muốn đi tìm ẩn thân địa phương.

"Các ngươi tửu lâu này bên trong, nhưng có cái gì đặc sắc "

Đúng lúc này, một cái thanh âm xa lạ nương theo lấy một thân ảnh xa lạ xuất hiện kim tôn lâu trong hành lang, xuất hiện ở chưởng quỹ Hồ Duy Dung cùng tầm mắt mọi người ở trong. Mà bóng người này xuất hiện là như thế đột ngột, phảng phất như là trống rỗng xuất hiện quỷ mị, lập tức để ở đây tất cả mọi người đột nhiên giật mình!

Xuất hiện ở đây, tự nhiên là lấy Lâm Phong thân thể khống chế Hoang Vũ tinh hạm xuyên thẳng qua ức vạn năm ánh sáng đến đến đây Nhạc Bình Sinh.

"A!"

"Ngươi, ngươi là người hay quỷ "

"Ngươi là ai vào bằng cách nào "

Trong hành lang, kinh hô, quát hỏi liên tiếp, tuyệt đại bộ phận người đối với Nhạc Bình Sinh cái này khách không mời mà đến đến đều là một mặt kinh hoảng cùng vẻ đề phòng, hiển nhiên đã trở thành chim sợ cành cong, bị dọa đến không nhẹ.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt quét qua: "Các ngươi quá ồn."

Hô.

Hắn hời hợt vung tay áo, thật giống như trong không khí truyền bá thanh âm chất môi giới bị đều rút sạch, từng cái kim tôn lâu người vẫn như cũ là một mặt vẻ đề phòng quát hỏi, hết lần này tới lần khác một điểm thanh âm đều không có phát ra tới, đồng thời cả người động một cái cũng không thể động. Để trong hành lang lập tức quy về yên tĩnh.

"Cái này!"

Từng gương mặt một lỗ phía trên lập tức hiện ra vẻ kinh hãi muốn chết, mà chưởng quỹ Hồ Duy Dung nhìn thấy một màn này lập tức lông tơ đứng đấy!

Trong chớp mắt, Hồ Duy Dung trong đầu hiện lên không biết bao nhiêu suy nghĩ, hắn dù sao cũng là trải qua chút sóng gió, thậm chí được chứng kiến không ít Thần Quân cấp bậc nhân vật, lập tức liền là ý thức được đối phương có khả năng cũng là một vị cường đại thần đạo người tu hành!

Bất quá giờ phút này chính vào võ liệt quốc sinh tử tồn vong thời khắc, vị này đến cùng là thế lực nào

Hồ Duy Dung lập tức hướng về Nhạc Bình Sinh rất cung kính khom mình hành lễ, lấy một loại vô cùng khiêm tốn tư thái nói:

"Vị đại nhân này, hôm nay trong lầu còn thừa nguyên liệu nấu ăn không nhiều, bất quá ta kim tôn lâu mấy thứ nổi danh nhất chiêu bài cũng còn có thể làm."

Ánh mắt của hắn nhìn thoáng qua giống như là pho tượng đồng dạng ngưng kết bất động kim tôn lâu còn lại đám người, thận trọng nói:

"Bất quá đại nhân, như vậy còn xin ngài. . ."

Hô.

Cũng không thấy Nhạc Bình Sinh như thế nào động tác, ở đây bị giam cầm ở tất cả mọi người lập tức khôi phục bình thường, lòng vẫn còn sợ hãi miệng lớn thở hào hển, còn không đợi bọn hắn hoảng sợ thần sắc bình phục, Hồ Duy Dung đã vội vàng nháy mắt, quát:

"Còn lo lắng cái gì, nhanh đi bếp sau chuẩn bị thức ăn để đại nhân đánh giá!"

Cả đám cùng một cái giật mình, vội vàng tứ tán rời đi đại đường. Hồ Duy Dung lại lần nữa quay người hướng Nhạc Bình Sinh cung kính nói:

"Đại nhân, xin ngài đi theo ta."

"Ngươi ngược lại là thức thời." Nhạc Bình Sinh mỉm cười gật gật đầu, tại Hồ Duy Dung dẫn dắt hạ leo lên kim tôn lâu tầng thứ chín lầu các.

Tầng thứ chín lầu các dựa vào lan can mà đứng, phong quang vô hạn, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, không bao lâu, từng cái thần sắc khẩn trương thị nữ liền thận trọng bưng lên một bàn lại một bàn linh khí bốn phía kỳ dị trân tu, bày đầy cả cái bàn.

Nhạc Bình Sinh không nói một lời, vẫy lui muốn rót rượu thị

nữ, thưởng thức lấy hương hỏa đạo giới bên trong đặc hữu mỹ vị trân tu, tự rót tự uống.

Tại bỏ qua huyết nhục chi khu lấy ý thức phép tính thành tựu Lượng Tử thân xác về sau, Nhạc Bình Sinh cơ hồ không còn thể vị qua phàm tục ở giữa ăn uống chi dục, trong lúc nhất thời cũng sẽ không để ý tới ở một bên nơm nớp lo sợ Hồ Duy Dung cùng mấy tên thị nữ, dương dương tự đắc.

Tại từ tụ bảo kim tinh cướp đoạt qua những cái này dị giới văn minh tọa độ về sau, Nhạc Bình Sinh loại ra ngoài một chút cấp độ, giá trị hơi thấp văn minh về sau, trước hết nhất đến chính là cái này hương hỏa đạo giới, mà giới này đại khái tình huống ngoại trừ tinh trong mâm ghi chép bên ngoài, hắn cũng đọc đến không ít giới này thổ dân ký ức, trình độ lớn nhất bên trên hiểu rõ hương hỏa đạo giới phong thổ.

Hương hỏa đạo giới chỉnh thể đi trên thực tế cũng là con đường tiên đạo, bất quá thuộc về Thiên Địa Nhân thần quỷ bên trong thần đạo, chỉ coi rất nhiều hữu tình sinh linh hương hỏa cung phụng vì tư lương, thành tựu tự thân đại đạo.

Mà cái gọi là hương hỏa cung phụng đổi một loại thuyết pháp, trên thực tế chính là Nhạc Bình Sinh từng tại thánh quang đại lục sáng lập Tinh Hỏa thần giáo về sau chỗ cảm thụ đến tín ngưỡng chi lực, giới này bên trong tu sĩ chính là mượn nhờ vô tận chúng sinh hương hỏa tín ngưỡng chi lực đến thành tựu tự thân.

Hương hỏa đạo giới địa giới rộng lớn khổng lồ, giống như Nguyên Long Cổ Giới cũng không phải là bình thường trên ý nghĩa tinh cầu, mà là một cái lớn không thể đo đếm được bán vị diện, Nhạc Bình Sinh riêng lấy ý thức phép tính phỏng đoán, hương hỏa đạo giới diện tích tối thiểu có Thái Dương thể bày tỏ diện tích, mà nhân khẩu tổng số tối thiểu cũng vượt qua trăm tỷ số lượng!

Quá ngàn trăm triệu sinh linh, những sinh linh này tín ngưỡng

chi lực tụ lại, đích thật là một loại khó có thể tưởng tượng lực lượng khổng lồ cùng tư lương.

Mà lại giới này bên trong cấp độ phá lệ sâm nghiêm, Nhạc Bình Sinh hiểu rõ đến tu vi cấp độ cùng chia thập phẩm, đến cửu phẩm về sau thành tựu Thần Quân chi vị, dưới một người ức vạn nhân chi bên trên, ngoại trừ trăm vị ẩn cư phía sau màn, đứng thẳng ở hương hỏa đạo giới kim tự tháp đỉnh tiêm, được xưng nhân gian thần thánh thập phẩm thượng thần bên ngoài, đạo quân chính là hương hỏa đạo giới phía trên từng cái vương triều, đế quốc, giáo phái người thống trị thực sự!

Nhưng Thần Quân trên thực tế cũng bất quá là từng vị thượng thần dưới trướng xông pha chiến đấu cao cấp tay chân mà thôi, hương hỏa đạo giới cũng không có một cái nào thống nhất bá chủ thế lực tổ chức, từng cái vương triều, đế quốc, giáo phái hỗn loạn cát cứ, lẫn nhau ở giữa công phạt tranh chấp không ngừng, chiếm trước nhân khẩu tài nguyên cùng tín ngưỡng. Mà hơn trăm vị cái gọi là mười chuyển thượng thần cao cao tại thượng, chiếm cứ lấy hương hỏa đạo giới chuỗi thức ăn đỉnh cao nhất, bao quát chúng sinh sâu kiến, mỗi thời mỗi khắc đều hấp thu vô số sinh linh khổng lồ hương hỏa cung phụng. Trăm tỷ chúng sinh, đều là bọn hắn tu hành tư lương!

"Thượng thần. . ."

Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng lung lay chén rượu, suy tư.

Liền hắn đọc đến giới này bộ phận người tu hành ký ức đến xem, giới này bên trong cái gọi là Thần Quân lực lượng tầng cấp nhiều cũng liền ở vào Khởi Nguyên Giới Luyện Hư Võ Thánh, Hồng Hoang Giới đạo quân dạng này cấp độ mà thôi, mà làm hắn ngoài ý muốn thì là, nếu như nói mười chuyển thượng thần đối ứng là hợp đạo, Đạo Tôn đại năng dạng này cấp độ, như vậy toàn bộ hương hỏa đạo giới cấp độ đại năng bá chủ lại có trăm vị nhiều! Mà lại cái này hơn trăm vị đại năng bá chủ bên trong vậy

mà cũng không đản sinh ra một cái sánh vai thập đại Giới Vương, Đạo Tổ dạng này chúa tể cấp bậc tồn tại!

Chỉ là một cái hương hỏa đạo giới, bá chủ cấp cường giả số lượng thậm chí tiếp cận Khởi Nguyên Giới mười giới vực một trong số lượng, phải biết cho dù là Khởi Nguyên Giới thập đại giới vực một trong, đều là vượt ngang đông đảo tinh hệ, tinh không trên bản đồ có hàng trăm hàng ngàn khỏa thực dân tinh, tư nguyên tinh, tại khổng lồ như thế nhân khẩu cơ số cùng tài nguyên tích lũy xuống mới đản sinh ra nhiều như vậy hợp đạo bá chủ, hương hỏa đạo giới một cái bán vị diện, bá chủ cường giả số lượng vậy mà có thể cùng sánh vai, đây không thể nghi ngờ là một kiện vô cùng chuyện quái dị.

"Như vậy, cũng chỉ có một giải thích."

Nhạc Bình Sinh thấp giọng lẩm bẩm:

"Nhìn, hương hỏa đạo giới bên trong, những cái này cái gọi là mười chuyển thượng thần trình độ rất lớn a. . ."

"Hoặc là nói, những cái này mười chuyển thượng thần tranh đoạt nhân khẩu tín ngưỡng, còn có cái gì cái khác bí ẩn "

Oanh long long long. . .

Lúc này, thiên khung phía trên đột nhiên tiếng sấm rền rĩ, tựa hồ có thiên thần ngay tại nổi giận.

Nhạc Bình Sinh đặt chén rượu xuống, nhìn phía đỉnh đầu thiên khung.

Giờ này khắc này, hắn đủ rõ ràng cảm giác được cái này võ liệt quốc đô thành thiên khung phía trên, có mấy cỗ khổng lồ ý niệm tựa hồ ngay tại đối nghịch, va chạm ở trong.

Rất hiển nhiên, cái này tất nhiên là võ liệt quốc Thần Quân

cùng xâm lược một phương thế lực Thần Quân, ngay tại thiên khung bên trong đấu pháp!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 742: Thánh Hoa Thượng Thần!

Chương 742: Thánh Hoa thượng thần!

Vạn trượng thiên khung, cương phong mênh mông, vạn dặm không mây. Hai thân ảnh xa xa giằng co, trên người bọn họ một cỗ kiếm chế khí tức túc sát cuồn cuộn khuấy động, sôi trào chân trời.

Khoảng cách hai thân ảnh chỗ bốn phía hư không, một cỗ sợ hãi ba động thỉnh thoảng bộc phát, hiển nhiên là có đồng dạng Thần Quân cấp độ cường giả tại va chạm, chém giết.

"Vũ Liệt vương, còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại a "

Một khí chất lừng lẫy, thần sắc hung ác nham hiểm, đầu đội đạo quan cao lớn nam tử trung niên hững hờ quét một vòng bốn phía hư không:

"Ngươi Vũ Liệt quốc những cái này Thần Quân dũng khí đã bị đoạt, lạc bại chỉ là chuyện sớm hay muộn, đã như vậy cần gì phải muốn làm cái này vô dụng chống lại đâu "

Được xưng Vũ Liệt vương nam tử thân mang lăn Kim vương hắn, dáng người diện mạo băng lãnh uy nghiêm, đỉnh thiên lập địa, phảng phất chống lên thiên địa sống lưng.

"Hoắc Khải Đông, các ngươi Thánh Hoa tông dám bốc lên thiên hạ to lớn bộc trực tiến công ta Vũ Liệt quốc đô thành, lá gan không thể không nói rất lớn."

Vũ Liệt vương lạnh lùng nhìn chằm chằm người đối diện ảnh, tiến lên trước một bước quát lên:

"Chí Chân thượng thần cùng các ngươi Thánh Hoa thượng thần cùng là thập phẩm thông chuyển lên thần, đều là tín đồ vượt qua ức vạn nhân gian thần thánh, hươu chết vào tay ai còn vì cũng chưa biết! Đợi cho Chí Chân thượng thần thoát thân mà ra, chủ tử của ngươi nhiều nhất bất quá tổn thất mấy đầu ưng khuyển liền có thể thoát thân, nhưng các ngươi những cái này thiên tân vạn khổ leo đến Thần Quân chi vị con rơi chỉ sợ một cái đều đi không thoát, vạn năm tu vi đều muốn nước chảy về biển đông!"

"Thoát thân mà ra. . ."

Hoắc Khải Đông trầm thấp cười một tiếng:

"Vũ Liệt vương, ngươi đang nằm mơ ngươi chẳng lẽ coi là Thánh Hoa thượng thần vất vả tâm sức mưu đồ lâu như thế, sẽ lưu cho đến thật cơ hội này a "

Vũ Liệt vương uy nghiêm trên khuôn mặt đều là khốc liệt chi sắc, chém đinh chặt sắt nói:

"Ta Vũ Liệt quốc Chí Chân thượng thần cùng Huyền Đô thượng thần, vũ hóa thượng thần sớm tại ngàn năm trước đó đã kết minh, ba vị nhân gian thần thánh cùng nhau trông coi, các ngươi kì binh nổi lên một chiêu này mặc dù đánh ta Vũ Liệt quốc trở tay không kịp, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể đắc ý nhất thời, không được bao lâu các ngươi ăn hết liền đều muốn phun ra!"

Nhưng mà Vũ Liệt vương giờ phút này mặc dù ngữ khí chém đinh chặt sắt, đối với mình nhà thượng thần tựa hồ tự tin vô cùng, nội tâm hoạt động lại là kinh đào hải lãng, ngờ vực vô căn cứ nổi lên bốn phía.

Bởi vì hắn tại Thánh Hoa tông một đám Thần Quân cao thủ

cấp bậc đến đây xâm chiếm đô thành thời điểm, liền đã thông qua Chí Chân thượng thần lưu tại nhân gian Kim Thân tiến hành kêu gọi, tới hiện tại mới thôi, đô thành Kim Thân tượng nặn đều không có đạt được bất kỳ đáp lại!

Cái gọi là Kim Thân tượng nặn có thể nói là mỗi một vị nhân gian thần thánh thu thập, phóng đại hương hỏa chi lực dụng cụ, lên tới miếu đường thành trấn, xuống đến xa xôi thôn xóm, nhân gian thần thánh Kim Thân tượng nặn ký thác vô số sinh linh tín ngưỡng, cầu nguyện, nguyện cảnh, ngưng tụ ra hương hỏa nguyện lực trở thành nhân gian thần thánh tư lương. Đồng thời những cái này vĩ đại tồn tại còn có thể nghe được kêu gọi, trực tiếp lấy vô song ý chí giáng lâm tại Kim Thân tượng nặn, thi triển đại thần thông, đại pháp lực, tại nhân gian hiển thánh!

Mà Vũ Liệt vương kêu gọi đến bây giờ, Chí Chân thượng thần đều không có chút nào đáp lại, hiển nhiên vị này thượng thần gặp phải tình huống so với hắn tưởng tượng ở trong còn muốn ác liệt rất nhiều!

Đến cùng là chuyện gì xảy ra là dạng gì uy hiếp để một vị nhân gian thần thánh ngay cả mình dưới trướng Thần Quân kêu gọi đều không để ý tới đáp lại, mà lại là tại có hai vị khác nhân gian thần thánh cùng nhau trông coi tình huống dưới

Trong lúc nhất thời các loại suy đoán nổi lên bốn phía, Vũ Liệt vương sắc mặt tái xanh, không dám vọng động, trì hoãn thời gian.

Nhưng mà Hoắc Khải Đông dĩ nhiên đã nhìn ra cái gì, ha ha cười nói: "Vũ Liệt vương, ta biết ngươi đang chờ cái gì, đáng tiếc ngươi là vĩnh viễn đợi không được!"

Keng!

Theo Hoắc Khải Đông hét dài một tiếng, một thanh tỏa ra ánh sáng lung linh Hạo Nhiên kiếm quang đột nhiên từ mi tâm của hắn

nhảy vọt mà ra, hư không múa, phảng phất là lấy cái này bát ngát thương khung vì quyển, viết lấy thương sinh!

Theo trường kiếm viết, Vũ Liệt vương trước mặt trống rỗng xuất hiện từng cái ngăn nắp, trung quy quỹ đạo cổ phác chữ lớn, từng cái đều ngưng tụ thành thực thể, toàn thân tỏa ra ánh sáng lung linh, như hỏa diễm đồng dạng bốc lên nhảy vọt. Đột nhiên Địa tự chữ bắn ra, toả ra ánh sáng chói lọi, giống như rơi xuống một trận mưa sao băng, từ bốn phương tám hướng thẳng hướng Vũ Liệt vương ném đi.

Đồng thời một cỗ đường đường chính chính, không thể hoài nghi uy nghiêm cùng khuất phục lực, như quy củ, như điều lệ, như lễ pháp, trói buộc thân thể, hạn chế tư tưởng, giam cầm linh hồn. Vũ Liệt vương đột nhiên phảng phất bị cưỡng ép thực hiện vô số vô cùng khắc nghiệt khuôn sáo câu thúc,

Như phụ trọng núi!

Không chỉ là thiên khung phía trên, Hoắc Khải Đông bỗng nhiên xuất thủ về sau, chính là vạn trượng xa mặt đất đô thành bên trong, trốn ở trong phòng chúng sinh đều không có chút nào lý do trong nháy mắt ngạt thở, không chỉ có không cách nào động đậy, không cách nào nói chuyện, thậm chí phảng phất liền hô hấp, nhịp tim tự do đều muốn đã mất đi!

"Thánh hoa khóa thiên kiếm!"

Vũ Liệt vương biết đối phương cùng mình cùng là cửu phẩm đỉnh phong Thần Quân, thực lực vô cùng cường hoành, nơi nào còn dám lãnh đạm. Một tiếng chấn động thiên khung hét to âm thanh bên trong Vũ Liệt vương trên thân khí thế mênh mông bộc phát, như là cối xay bình thường đến lượn vòng giảo, đem từng cái bay múa mà đến chữ lớn chấn vỡ.

Nhưng mà chữ lớn nát sau cũng không có tán đi. Ngược lại

nhất bút nhất hoạ, phong mang tất lộ, giống như thật sâu tuyên khắc hư không, phong mang càng ngày càng thịnh, mặc dù vẫn chưa trực tiếp tiếp xúc đến Vũ Liệt vương, nhưng đã bị hắn ẩn ẩn cảm nhận được giống như cắt cơ liệt da sợ hãi cảm giác.

"Tốt một chiêu thánh hoa khóa thiên kiếm, xem ra Thánh Hoa thượng thần đối ngươi không tệ!"

Hàng trăm hàng ngàn hư không ký tự phô thiên cái địa, cùng nhau dẫn động bộc phát. Trong lúc nhất thời, Vũ Liệt vương thẳng có một loại thế gian đều là địch, thiên địa không dung cảm giác, trước mắt chỉ gặp vô biên vô tận kiếm khí hóa thành một mảnh mênh mông dòng lũ ánh sáng, quang mang bên trong phảng phất có được vô tận ồn ào náo động đang sôi trào cuồn cuộn, lại như có thiên quân vạn mã phá thành đánh tới.

Nhưng mà đối mặt với thiên kinh địa động thế công, Vũ Liệt vương một mặt cười lạnh, cổ tay chuyển một cái, trong tay đã nhiều một nắm lớn tỏa ra ánh sáng lung linh nho nhỏ viên châu.

Hoắc Khải Đông sắc mặt kịch biến: "Nguyện lực châu! Vũ Liệt vương, ngươi. . . !"

Ầm ầm!

Tiếp theo một cái chớp mắt, ánh sáng bảy màu phô thiên cái địa, chiếu rọi thiên địa, Hoắc Khải Đông kinh sợ tiếng hét lớn đã hoàn toàn bao phủ tại để hư không đều sụp đổ ra, thiêu đốt ra kinh khủng tuẫn bạo bên trong.

Quang hoa khắp nơi, giữa thiên địa hết thảy sắc thái toàn bộ tiêu tán. Mà ở vô cùng bị chấn động, bỗng nhiên lại có bảy sắc huyễn sinh, nổ bạo, phát ra giống như vạn lôi tề minh một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang.

Hoắc Khải Đông thân hình hư không bay ngược, bốn phía

mênh mông khí lãng lăn lăn lộn lộn, đủ mọi màu sắc lệ quang sát khí hoặc là đón đầu va chạm, hoặc là ma sát khuấy động, bay lả tả nổ lên một cỗ sáng chói mà tĩnh mịch quỷ dị gợn sóng, chỉ một thoáng đem toàn bộ thiên địa chiếu rọi đến ma quang chập chờn, vặn vẹo biến ảo, giống như ác mộng vực sâu!

Cho dù thân là cửu phẩm Thần Quân, Hoắc Khải Đông vẫn như cũ bị cường đại nguyện lực dòng lũ xung kích giống như một lá phù thuyền, bồng bềnh lung lay, lui ra ngoài hơn trăm dặm xa.

"Tốt một cái Vũ Liệt vương!"

Hoắc Khải Đông ánh mắt u ám, quét mắt hư không một mảnh vặn vẹo cùng kỳ quái, tựa hồ không chút nào lo lắng Vũ Liệt vương sẽ thừa cơ đào tẩu, cười lạnh nói:

"Cung phụng cho chư vị thần thánh, ta thần đạo người tu hành coi như trân bảo nguyện lực châu lại bị ngươi dạng này sử dụng, thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt!"

Hô!

Thất thải quang hoa như thủy triều thối lui, Vũ Liệt vương thân ảnh Uyên đình núi cao sừng sững một bước từ khuấy động loạn lưu bên trong bước ra một bước, mà trong tay của hắn lại lần nữa xuất hiện một nắm lớn nguyện lực châu, lạnh lùng nhìn chằm chằm Hoắc Khải Đông:

"Hoắc Khải Đông, ngươi làm Thánh Hoa tông tông chủ, nguyện lực châu hạn ngạch nên không phải số ít, ngươi đều có thể giống như ta như thế sử dụng!"

Hoắc Khải Đông âm lãnh cười một tiếng, cũng không trả lời, trong mắt các loại mưu kế chuyển động.

Cái gọi là nguyện lực châu dĩ nhiên chính là ức vạn tín đồ nhóm lửa hương hỏa, quỳ lạy các vị thượng thần từ đó thu thập

tới hương hỏa nguyện lực, đây cũng là giới này bên trong tất cả tu sĩ tu vi phi tốc tăng lên căn nguyên chỗ. Bất quá mỗi một năm ức vạn tín đồ chỗ sản xuất nguyện lực châu tuyệt đại bộ phận đều đắp lên thần chỗ thu lấy, chỉ có một phần nhỏ ban cho dưới trướng Thần Quân làm tu luyện, ban thưởng chi dụng.

Hoắc Khải Đông mặc dù là cao quý Thánh Hoa tông tông chủ, nguyện lực châu hạn ngạch cũng tuyệt không có giống Vũ Liệt vương dạng này tài đại khí thô đến xem như vũ khí sử dụng trình độ, mà Vũ Liệt vương hiển nhiên là đã được ăn cả ngã về không, không tiếc hao phí vô cùng trân quý nguyện lực châu vì uy hiếp, cũng muốn kéo dài thời gian chờ đợi Chí Chân thượng thần đáp lại.

"Vũ Liệt vương, ngươi đang suy nghĩ gì, ta rất rõ ràng."

Hoắc Khải Đông híp mắt lại, âm trầm mà nói:

"Ngươi thật đúng là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ a, ngươi cũng không suy nghĩ một chút, cho tới hôm nay các ngươi Chí Chân thượng thần đều không có. . ."

Tiếp theo một cái chớp mắt, Hoắc Khải Đông lời nói vẫn chưa nói xong, một cỗ sợ hãi lẫn vui mừng đột nhiên đánh lên hắn khuôn mặt. Sau đó hắn vỗ bên hông, một tôn một người cao thấp, toàn thân lưu ly sáng nữ tính Kim Thân tượng nặn, đột ngột xuất hiện ở hư không bên trong!

Tôn này Kim Thân tượng nặn phảng phất là thế gian cao minh nhất công tượng tạo hình mà xuất thần giống, lại giống là một vị nữ tính thần linh lưu lại nhân gian lột xác, dáng người, diện mạo, khí chất thần bí thâm thúy, như vực sâu như ngục , bất kỳ người nào đem ánh mắt bắn ra trên đó thời điểm đều sẽ từ đáy lòng dâng lên một loại kính sợ, thần phục chi ý!

"Thánh Hoa thượng thần Kim Thân!"

Thần sắc hờ hững Vũ Liệt vương nhìn thấy tôn này Kim Thân, sắc mặt hoàn toàn thay đổi!

"Ha ha ha. . . Vũ Liệt vương, chuẩn bị tại Thánh Hoa thượng thần uy nghiêm hạ run rẩy, thần phục đi!"

Hoắc Khải Đông lên tiếng cuồng tiếu, thần sắc vô cùng cuồng nhiệt mà cung kính mặt hướng Thánh Hoa thượng thần Kim Thân pho tượng khom người đến cùng, quát to:

"Cung nghênh thượng thần chân thân giá lâm!"

Ông!

Lời còn chưa dứt, liền gặp một đạo trong trẻo vô song quang hoa từ Kim Thân pho tượng đỉnh đầu chỗ không có gì cả trong hư vô sinh ra, hư không giáng lâm, hoành không xuất thế, tựa như trời xanh chi quang, lan tràn bao trùm Kim Thân tượng nặn!

Quang hoa lóe lên một cái rồi biến mất, nguyên bản tử vật đồng dạng Kim Thân pho tượng cũng tại trong khoảnh khắc hóa thành một vị thần sắc uy nghiêm, cao cao tại thượng tuyệt mỹ nữ tử.

Mang theo một thân bụi sao sáng chói lưu lại hào quang, nữ tử này coi vạn vật như chó rơm lạnh lùng con ngươi có chút nâng lên. Ánh mắt phảng phất xuyên thủng thế gian vạn tượng. Tình yêu hận tình cừu, lục dục hồng trần, vô tận phồn hoa đều tại đôi tròng mắt kia trước đó một trảm mà đứt, quy về trống không!

Vũ Liệt vương thần sắc thảm biến, trên mặt huyết sắc cởi tận, từ trong cổ họng gắn từng chữ:

"Thánh, hoa, bên trên, thần!"

Nhưng mà vị này lấy chân linh nhập chủ kim thân Thánh Hoa thượng thần nhìn cũng không nhìn Vũ Liệt vương một chút, chỉ là

quay đầu nhíu mày nhìn về phía Hoắc Khải Đông.

Tựa hồ minh bạch vị này thượng thần ý tứ, Hoắc Khải Đông vội vàng hổ thẹn nói:

"Thượng thần thứ tội, chúng ta hành sự bất lực, chưa bắt lại Vũ Liệt vương một đám. Làm phiền thượng thần xuất thủ."

"Vũ Liệt vương "

Thánh Hoa thượng thần đôi mắt bên trong lạnh lùng vô tình, có chút gật đầu, vô cùng tàn khốc nói:

"Từ nay về sau, thế gian sẽ không còn đến Chân Thần vị, ngươi cũng không cần tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại. Nể tình ngươi coi như một khối nhân tài phân thượng, quỳ xuống! Kính dâng hương hỏa tín ngưỡng, nhưng tha các ngươi cửu tộc!"

Đối với một thập phẩm thượng thần tới nói, một cái Thần Quân toàn tâm toàn ý kính dâng hương hỏa, tín ngưỡng tối thiểu có thể so sánh với gần ngàn vạn phổ thông bách tính cung cấp hương hỏa chi lực, dù là Vũ Liệt vương là đến thật đáng tin dòng chính, cũng là một phần có cần phải tranh thủ lực lượng, cho nên nàng mới không có thống hạ sát thủ.

"Không, không có khả năng, không có khả năng. . ."

Vũ Liệt vương huyết dịch đông kết, tâm thần run rẩy, không thể tin lẩm bẩm nói:

"Chí Chân thượng thần Kim Thân cũng không có dị trạng, ngươi đang gạt ta. . ."

Nếu như một tôn nhân gian thần thánh vẫn lạc, trời sinh dị tượng không nói, hắn Kim Thân pho tượng cũng sẽ bởi vậy mục nát, nứt ra, nhưng là Vũ Liệt vương cho đến trước mắt giới tử vòng bên trong đến thật thân trên Kim Thân vẫn là hoàn hảo không

chút tổn hại, nói rõ đối phương hiện tại cũng không vẫn lạc!

Nhưng là Thánh Hoa thượng thần xuất hiện ở nơi này, như vậy Chí Chân thượng thần lại tại chỗ nào

Vũ Liệt vương đã tâm thần đại loạn.

"Ừ"

Thánh Hoa thượng thần như thế nào hướng Vũ Liệt vương giải thích chính mình mưu tính, nàng cao cao tại thượng tuyệt mỹ khuôn mặt bên trên lông mày nhíu lại, hờ hững nói:

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Tâm thần đại loạn Vũ Liệt vương lập tức trong lòng báo động!

Ầm!

Nhưng mà còn không đợi trong lòng báo động Vũ Liệt vương có phản ứng, cả người hắn giống như là bị một thanh vô hình thiên địa cự chùy hung hăng đập trúng, cả người tại liên tiếp lốp bốp nứt xương bạo hưởng bên trong máu tươi cuồng phún, tại rống to âm thanh bên trong giống như một chi huyết sắc mũi tên đồng dạng hướng về mặt đất đô thành thẳng rơi xuống mà rơi!

Cửu phẩm Thần Quân, Vũ Liệt quốc quốc chủ Vũ Liệt vương, vậy mà không phải Thánh Hoa thượng thần địch! Thập phẩm thượng thần uy lực kinh khủng như vậy!

Hoắc Khải Đông ánh mắt kính sợ vô cùng, còn không đợi hắn phản ứng, trước mắt ánh mắt đột nhiên một hoa, Thánh Hoa thượng thần thân ảnh đã biến mất không thấy gì nữa, sau đó bốn phương tám hướng thiên khung trong hư không, thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng kêu thảm, từng cái thân ảnh liên tiếp rơi xuống phía dưới.

Chính là Vũ Liệt quốc đang cùng Thánh Hoa tông giao chiến cái khác Thần Quân, hết thảy đều giống như hạ như sủi cảo bị Thánh Hoa thượng thần tiện tay trọng thương đánh rơi.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 743: Chặt Bạo!

Chương 743: Chặt bạo!

Ầm ầm!

Hơi thở tiếp theo ở giữa, theo Vũ Liệt quốc còn lại Thần Quân nhao nhao rơi xuống, Vũ Liệt vương cũng đập ầm ầm tại đô thành bên trong, mặt đất chấn động, gạch đá phá không bay vụt, đem mặt đất ném ra một cái mười trượng phương viên hố to.

Hắn đã động một cái cũng không thể động.

"Nguyên lai, đây chính là thượng thần uy lực a. . ."

Bắp thịt toàn thân đứt gãy, xương cốt vỡ vụn, thần hồn trọng thương, Vũ Liệt vương cả người máu thịt be bét, vô cùng thê thảm.

Mà hắn ánh mắt đã bắt đầu mơ hồ, chỉ mơ hồ hẹn hẹn có thể nhìn thấy thiên khung phía trên tựa hồ lại có từng đạo thân ảnh tại cấp tốc rơi xuống.

"Các vị. . ."

"Chí Chân thượng thần, ngài ở đâu. . ."

Đã trở nên đỏ như máu thế giới bên trong, Vũ Liệt vương mơ hồ nhìn thấy từng cái rơi thẳng xuống Vũ Liệt quốc Thần Quân không rõ sống chết, giữa không trung liền bị từng cái Thánh Hoa tông tu sĩ chặn được, đề cập trong tay, sau đó tại Thánh Hoa

thượng thần dẫn đầu dưới, dạo bước hướng về hắn vị trí đi tới.

"Chuyện gì xảy ra "

"Toàn bộ đợi trong phòng, đừng đi ra ngoài!"

"Cái kia là ai. . . Các ngươi nhìn lên bầu trời!"

Chấn động oanh minh không dứt, ngay tại lúc đó, bên đường phố từng cái trong phòng từng đạo ánh mắt bắn ra hướng về phía hố to, tựa hồ đang cố gắng phân biệt lấy cái kia không nhúc nhích thân ảnh. Chỉ bất quá bởi vì bụi mù che giấu nguyên nhân , mặc cho bọn hắn như thế nào phân biệt cũng kiên quyết nghĩ không ra hố to bên trong không rõ sống chết vậy mà lại là chính mình quốc chủ.

Mà tại vô số dân chúng phát hiện thiên khung phía trên có từng đạo uy áp vô tận thân ảnh chậm rãi đi lúc đến, trái tim của bọn hắn cuồng loạn, hô hấp đều không có chút nào lý do trở nên khó khăn.

Kim tôn lâu khoảng cách Vũ Liệt vương đập ra hố to không tính quá xa, theo lâu vũ chấn động, tầng cao nhất lầu các bên trên, thị nữ kêu sợ hãi liên tục, chưởng quỹ Hồ Duy Dung càng là kinh hồn táng đảm ngóng nhìn chân trời chậm rãi đi xuống lần lượt từng thân ảnh, run giọng nói:

"Kia là Thần Quân. . . Còn có thượng, thượng, thượng thần a!"

Mà lúc này giờ phút này, dựa vào lan can mà đứng Nhạc Bình Sinh mỉm cười, lập tức biến mất tại trong lầu các.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn đã xuất hiện ở bên ngoài hai dặm Vũ Liệt vương rơi xuống hố to bên cạnh, hững hờ bắt đầu đánh giá.

"Ừ"

Lúc này tầng trời thấp phía trên, chậm rãi đi tới Thánh Hoa thượng thần tuyệt mỹ gương mặt phía trên còn không có bất kỳ biểu hiện gì, một bên Hoắc Khải Đông lại trước tiên phát hiện đột ngột xuất hiện Nhạc Bình Sinh, lộ ra nhe răng cười:

"Còn có cá lọt lưới "

Bạch!

Sau một khắc phảng phất tranh công, Hoắc Khải Đông làm gương cho binh sĩ tiến lên một bước, ấn quyết trong tay biến ảo, mênh mông thiên địa nguyên khí bạo động, liền muốn chuẩn bị đem cái này nhân vật khả nghi cầm nã.

Nhưng mà hố to bên cạnh, Nhạc Bình Sinh ánh mắt bình tĩnh mà thâm thúy. Thiên địa vạn vật, đều phảng phất tại một đôi con ngươi đen nhánh bên trong chôn vùi, quy về hỗn độn, hỗn độn bên trong, lại có biển sao huyễn sinh, cứ như vậy thật đơn giản ngẩng đầu nhìn Hoắc Khải Đông một chút.

Hoắc Khải Đông đột nhiên kêu lên một tiếng đau đớn, đầu lâu một trận choáng váng, thất khiếu bên trong từng cái từng cái huyết xà uốn lượn mà xuống, trên tay ấn quyết hết thảy đình chỉ, giống như là đột nhiên bị cái gì nội thương!

Trong tầng trời thấp, Thánh Hoa tông một đám Thần Quân nhao nhao sắc mặt đại biến, đối phương rõ ràng cũng không có làm gì, Hoắc Khải Đông tại sao lại giống này phản ứng

"Đáng chết! Người này có thần biết công kích chi pháp!"

Hoắc Khải Đông lập tức cuồng nộ tới cực điểm, thanh sắc câu lệ một tiếng kêu to.

"Dừng tay."

Thánh Hoa thượng thần thanh lãnh thanh âm ngăn trở vừa sợ

vừa giận một loại Thần Quân.

Thiên địa yên tĩnh, nàng đứng lơ lửng trên không, áo quyết bồng bềnh, đôi mắt bên trong lập tức có chút nổi lên gợn sóng, tựa hồ đối với cái này phát sinh hết thảy cảm thấy mười phần thú vị.

"Trên người của ngươi. . . Tựa hồ không có hương hỏa nguyện lực vết tích."

Nàng mỹ lệ mà thâm bất khả trắc đôi mắt có chút nhắm lại, tựa hồ tại cảm ứng đến trong hư không một loại nào đó vết tích, nói khẽ:

"Không có hương hỏa nguyện lực vết tích, lại có tựa hồ không kém lực lượng. . . Ngươi không phải giới này tu sĩ. Ngươi là ai "

Hố to một bên, Nhạc Bình Sinh cười một tiếng: "Không biết ngươi có gì chỉ giáo "

"Không tệ, không tệ, ngươi rất không tệ. . . Bất quá cũng vẻn vẹn không tệ thôi."

Thánh Hoa thượng thần mở mắt ra,

Ở trên cao nhìn xuống xem kĩ lấy Nhạc Bình Sinh:

"Nhưng là ngươi dám can đảm kích thương bản thần thuộc hạ, khiêu khích bản thần uy nghiêm, tội không dung xá!"

Nhạc Bình Sinh gật đầu nói: "Vậy ngươi muốn như nào "

Thánh Hoa thượng thần chậm rãi mà nói:

"Dị vực khách tới, ngươi có lẽ có điểm lực lượng, nhưng là cùng bản thần so sánh, lại là đom đóm cùng hạo nguyệt có khác, chênh lệch không thể đạo lý mà tính toán. Nhưng là hiện tại, bản thần có thể cho ngươi một cái chuộc tội cơ hội."

"Hiện tại, lập tức buông ra thần hồn, cung phụng, tín ngưỡng bản thần."

"Bản thần không riêng sẽ tha thứ ngươi mạo phạm cùng sai lầm, sẽ còn cho ngươi muốn hết thảy. Quyền lợi mỹ nhân, tuyệt đỉnh công pháp, tu hành tư lương, bản thần đều có thể ban thưởng cùng ngươi."

"Đương nhiên, ngươi có thể thử một chút phản kháng cùng đào tẩu, nhưng là bản thần cho ngươi một cái lời khuyên, ngươi chỉ có một lần nếm thử cơ hội."

Tiếng nói vừa hết, Thánh Hoa thượng thần giống như là điều trị một cái đặc thù đồ chơi, nhiều hứng thú cùng đợi Nhạc Bình Sinh đáp lại.

Giới này bên trong tu sĩ trên cơ bản đều là lấy hương hỏa nguyện lực đến phụ trợ tu hành, mà người này ngoại trừ thực lực không yếu, có thể cung cấp cho mình không ít hương hỏa nguyện lực bên ngoài, lúc nào tới từ ở dị giới tu hành hệ thống nói không chừng cũng có thể cho nàng không nhỏ dẫn dắt, cho nên nàng mới động thu phục chi ý.

"Muốn hết thảy "

Nhạc Bình Sinh tựa hồ là thật đang suy nghĩ Thánh Hoa thượng thần lời nói, gật đầu nói:

"Nếu là thượng thần, vậy ta đích thật là có một ít vấn đề muốn thỉnh giáo."

Thánh Hoa thượng thần nhướng mày: "Nghi vấn gì "

Nhạc Bình Sinh nói:

"Trên đời có tồn tại hay không chân chính đảo ngược thời gian cũng không phải là chỉ hạt cơ bản vận động quỹ tích quay lại; cũng

không phải là chỉ toàn bộ vũ trụ hệ thống entropy giảm; cũng không phải ý niệm lựa chọn đản sinh thời gian tuyến chi nhánh chỗ thông hướng cái khác đa nguyên vũ trụ, mà là chân chính trên ý nghĩa, vật chất, năng lượng, vô tận sinh linh tư duy ý thức trạng thái đều trở về đi qua trạng thái đảo ngược thời gian "

". . ."

Nhạc Bình Sinh tiếng nói rơi xuống, Thánh Hoa thượng thần biểu lộ lập tức cứng ngắc. bao quát phía sau nàng một đám thần sắc kinh sợ Thần Quân cũng đều ngây ngẩn cả người.

"Không biết a "

Nhạc Bình Sinh cũng lơ đễnh, lại lần nữa hỏi: "Như vậy như thế nào lấy thuần túy tư duy ý thức, cũng chính là các ngươi cái gọi là thần hồn lực lượng định vị thời gian tuyến chi nhánh bên trên mình muốn song song vũ trụ, đồng thời đột phá chiều không gian cùng thời gian hạn chế đến cái vũ trụ này "

Thời gian tuyến chi nhánh, vĩ độ cùng thời gian hạn chế. . . Hắn đang nói cái gì

Thánh Hoa thượng thần cùng một đám Thần Quân vẫn như cũ là cứng ngắc, ngốc trệ hình.

"Cũng không biết sao như vậy ta liền đổi một cái đơn giản đi."

Nhạc Bình Sinh thở dài, lại lần nữa hỏi: "Sinh mệnh cấp độ siêu duy, tại trên bản chất là vật chất cấp độ vẫn là tư duy ý thức cấp độ chất biến "

". . ."

Thánh Hoa thượng thần ánh mắt ngưng kết, đã một câu đều cũng không nói ra được.

Nhạc Bình Sinh phảng phất là có cái gì rung động lòng người ma lực, thời gian tuyến, thời gian tuyến chi nhánh, song song vũ trụ, chiều không gian, siêu duy . . . chờ một chút từ ngữ tại trong đầu của nàng quanh quẩn, mà nàng đến vạn năm kế thế giới quan phảng phất là tại gặp cái gì kịch liệt vô cùng xung kích, để nàng cả người hoàn toàn, triệt triệt để để trở nên trầm mặc, tâm thần đại loạn.

Ầm!

Nhưng mà sau một khắc, thần hồn bên trong suy nghĩ hỗn loạn Thánh Hoa thượng thần, Kim Thân tính cả lấy thần hồn của nàng ý chí lực lượng giống như là bị một thanh Cuồng Đao chém giết vô số lần, trực tiếp giống như là một đóa ánh lửa bập bùng đồng dạng giữa trời vỡ ra!

Thánh hoa thân thần phi hôi yên diệt, điểm điểm lưu quang tứ tán vẩy ra, tỏa ra Hoắc Khải Đông cùng một đám Thánh Hoa tông Thần Quân ngốc trệ, cứng ngắc khuôn mặt.

"Cái gì cũng không biết. . ."

Lấy lượng tử hai chiều đao trực tiếp đem cái này Thánh Hoa thượng thần chặt bạo, trên mặt đất, Nhạc Bình Sinh thần sắc hờ hững, chậm rãi thu về bàn tay:

"Cũng dám ở trước mặt ta tự xưng thượng thần "

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 744: Ta Bãi Săn

Chương 744: Ta bãi săn

"A! A! Ngươi! Ngươi!"

Thánh Hoa thượng thần Kim Thân cùng ý chí bị cắt chém chia năm xẻ bảy, giống như pháo hoa bạo tung tóe, mà mỗi một cổ phần liệt mảnh vỡ ý chí mới giống như là rốt cuộc mới phản ứng, phát ra hoảng sợ chi cực ba động.

Bá bá bá!

Sau đó Thánh Hoa thượng thần cái này từng đạo mảnh vỡ ý chí phảng phất là thấy được thế gian kinh khủng nhất sự tình, một nháy mắt hoảng sợ đã triệt để chiếm cứ tâm linh của nàng, hoàn toàn không dám chần chờ hoặc là đấu hung ác, mỗi một đạo ý chí mảnh vỡ đều tại chỉ một thoáng hóa thành một đạo mịt mờ lưu quang, hoặc xuyên thẳng qua hư không, hoặc trường hồng quán nhật, bốn phương tám hướng bay đi!

Nàng rõ ràng là muốn thoát đi cái này đáng sợ chỗ.

"Cái này!"

Thẳng đến Thánh Hoa thượng thần vô số lưu ly mảnh vỡ cùng ý chí ba động hốt hoảng chạy trốn, bao quát Hoắc Khải Đông ở bên trong Thánh Hoa tông một đám Thần Quân mới da đầu sắp vỡ, sợ vỡ mật!

Phải biết năm này tháng nọ tiếp nhận ức vạn tín đồ hương hỏa cung phụng, chư vị nhân gian thần thánh sở dĩ được xưng thần thánh, là bọn hắn đại bộ phận sớm đã bỏ đi thân người, thần hồn ý chí trở nên chưa từng có cường đại, thọ cùng trời đất, tróc tinh nã nguyệt, ngao du thái hư, điều khiển chúng sinh tâm niệm, mà lại tại lãnh địa mình trong phạm vi có thể nói là có mặt khắp nơi, gần như bất tử bất diệt, tựa như trời xanh ý chí!

Vậy mà lúc này giờ phút này, ở trước mặt bọn họ, một cái không biết lai lịch nhân vật thần bí không biết sử cái gì thủ đoạn, ngay cả chiêu thứ hai đều vô dụng, liền để Thánh Hoa thượng thần dạng này một vị nhân gian thần thánh trọng thương chạy trốn, ngay cả đánh nhau chết sống dũng khí đều không có, đây là kinh khủng bực nào một việc

Sợ hãi không gì so nổi, kinh hãi, rung động đã triệt để chiếm cứ thần hồn của bọn hắn, đến mức bọn hắn cả người thân thể cùng linh hồn đều bị đông cứng, không cách nào di chuyển bước chân, chỉ có thể đứng thẳng bất động tại tại chỗ.

Nhưng mà trên mặt đất, Nhạc Bình Sinh nhìn cũng không nhìn những cái này thể xác tinh thần run sợ Thần Quân một chút, đối mặt với như là lôi đình hư không bắn ra đồng dạng bốn phương tám hướng chạy trốn Thánh Hoa thượng thần, chỉ làm một cái vô cùng đơn giản, lấy tay một trảo động tác.

Ông!

Tiếp theo một cái chớp mắt, không gian chiều không gian biến thành giống như như thực chất thiên la địa võng, có thể so với á quang nhanh vận tốc thoát cũng tốt, trốn vào Hư Không Xuyên toa cũng tốt, thánh hoa thân thần hàng trăm hàng ngàn đạo ý chí mảnh vỡ không phải giống như là đụng phải lấp kín không thể vượt qua vách tường, chính là trực tiếp bị chiều không gian từ trong hư không đè ép ra, sau đó vô lực nghịch chuyển phương hướng, hướng về điểm trung tâm Nhạc Bình Sinh bắn ngược mà

đi.

Nhạc Bình Sinh chỗ đến, hết thảy thời gian, không gian đều là hắn thần quốc lĩnh vực, Thánh Hoa thượng thần nhiều nhất bất quá một cái bình thường hợp đạo cảnh giới nhân vật, làm sao có thể dưới mí mắt của hắn đào tẩu cho nên khi Nhạc Bình Sinh bắt đầu kiềm chế Khung Vũ Tinh Không thần quốc thời điểm Thánh Hoa thượng thần liền như là cá trong chậu, không chỗ có thể trốn.

"Không, không, đây là cái gì, ngươi rốt cuộc là ai!"

Hàng trăm hàng ngàn cổ Thánh Hoa thượng thần thần hồn ý chí giữa không trung phát ra kinh hãi thét lên, chỉ cảm thấy chính mình vang dội cổ kim, ức vạn tín đồ cúng bái thập phẩm thượng thần tu vi cảnh giới căn bản là không có đất dụng võ chút nào, chính mình giống như là một cái đề tuyến như con rối bị một cỗ căn bản là bất lực kháng cự lực lượng kinh khủng hoàn toàn chế trụ!

Loại cảm giác này thật giống như thực lực của đối phương đã gấp mười, gấp trăm lần vượt ra khỏi chính mình, giống như là anh hài cùng thành người ở giữa chiến đấu đồng dạng căn bản không chút huyền niệm.

"Ngươi. . . Quá yếu."

Nhạc Bình Sinh thấp giọng cười một tiếng:

"Yếu đến không có tư cách biết ta là ai."

Hô!

Sau đó, đối mặt Thánh Hoa thượng thần bốn phương tám hướng bắn ngược mà đến thần hồn ý chí mảnh vỡ, Nhạc Bình Sinh há miệng hút vào, giống như cự kình hút nước đồng dạng tại phạm vi ngàn dặm đều tạo thành một cỗ mãnh liệt Gale bạo, mà hàng trăm hàng ngàn Thánh Hoa thượng thần ý chí tại can đảm cỗ

liệt thét lên bên trong liều mạng giãy dụa lại không hề có tác dụng, trong nháy mắt công phu liền nhao nhao chui vào Nhạc Bình Sinh trong miệng!

Thánh Hoa thượng thần, vị này Hương Hỏa đạo giới đứng ở kim tự tháp đứng đầu nhất thập phẩm thông chuyển lên thần, còn đến không kịp thi triển bất kỳ tuyệt thế đại thần thông, tựa như là một hơi gió mát, một cỗ mây trôi, bị Nhạc Bình Sinh nuốt vào.

"Thượng, thượng thần. . . ."

"Bị, bị ăn sạch. . ."

Giữa không trung, Thánh Hoa tông một đám Thần Quân cứ như vậy trơ mắt nhìn Thánh Hoa thượng thần thần hồn biến mất tại Nhạc Bình Sinh trong miệng,

Một cỗ Cửu U như Địa ngục ác hàn chi ý lan khắp toàn thân, giống như ngũ lôi oanh đỉnh, hai cỗ run run, không kềm chế được!

Kia là một vị tín đồ ức vạn, vô số năm tháng bị người quỳ bái, hương hỏa kéo dài vô tận thập phẩm thượng thần! Không phải cái gì a miêu a cẩu!

Mà Nhạc Bình Sinh đương nhiên sẽ không để ý tới những người này phản ứng, đôi mắt của hắn chỗ sâu vô số đạo linh quang, Thánh Hoa thượng thần vượt qua vạn năm trở lên khổng lồ ký ức chính chuyển hóa làm số liệu tin tức, tại Nhạc Bình Sinh tâm thần bên trong trào lên.

"Cái này Thánh Hoa thượng thần thọ tuổi, tiếp cận năm vạn năm. Bất quá thực lực hoàn toàn chính xác muốn so lên đồng thọ tuổi tu sĩ yếu nhược nửa bậc, nàng so với Nguyên Long Cổ Giới vừa mới đột phá Long Tôn cảnh giới Long Hạo Không cũng không mạnh hơn bao nhiêu, quả nhiên là lấy tín ngưỡng chi lực phụ trợ tu hành nguyên nhân a "

"Hơn trăm vị nhân gian thần thánh, thượng cổ, trung cổ, cận cổ ba cái thời đại thượng thần, đều ý thức được thập phẩm phía trên còn có rộng lớn hơn thiên địa, một mực siêng năng để cầu "

"Có thể ý thức được điểm này, những cái này thượng thần kiến thức cũng là không tính nông cạn, chỉ tiếc phương hướng bên trên có chút vấn đề."

Trong chốc lát, Thánh Hoa thượng thần trong trí nhớ tình yêu hận tình cừu, từng li từng tí lóe lên một cái rồi biến mất, rất nhiều việc quan hệ Hương Hỏa đạo giới tin tức bí ẩn bị Nhạc Bình Sinh chỗ rút ra, biết được.

Bất quá cho dù là giới này bên trong tựa hồ cũng không tồn tại thập phẩm phía trên thượng thần, Nhạc Bình Sinh cũng không có bởi vậy phớt lờ. Từ Thánh Hoa thượng thần ký ức có biết, nàng bất quá là Cận Cổ thời đại mới thành tựu thượng thần chi vị, tại Hương Hỏa đạo giới bách thánh chi trung bất quá xếp hạng hạ du. Mà tại nàng trước đó còn có rất nhiều thời đại trung cổ, Thượng Cổ thời đại liền lấy thành tựu thập phẩm Thần vị cổ lão thượng thần. Mà những cái này trung cổ, Thượng Cổ thời đại thượng thần bên trong thậm chí có trải qua mười vạn năm, mấy trăm ngàn năm, thậm chí hơn trăm vạn năm năm tháng cổ lão tồn tại!

Có lẽ bởi vì đủ loại nguyên nhân không muốn người biết Hương Hỏa đạo giới cũng không xuất hiện một cái thập phẩm phía trên tồn tại, nhưng là mười vạn, trăm vạn năm thời gian khoảng cách thực sự quá mức dài dằng dặc, chính là một con lợn sống đến bây giờ chỉ sợ đều sẽ có được khó có thể tưởng tượng lực lượng, lại càng không cần phải nói là những cái này cổ lão thượng thần.

Nếu như lấy Khởi Nguyên Giới hợp đạo đại năng so sánh với, những cái này thượng thần bên trong chỉ sợ có không ít đều là ở vào đỉnh phong, thậm chí vượt qua kỷ nguyên đại nạn đỉnh cấp bá chủ. Nhạc Bình Sinh sống nhờ tại Lâm Phong thể nội tôn này thân thần còn chưa không có đến quét ngang hết thảy địch thủ trình độ.

Bất quá, cái này lại cũng không ảnh hưởng Nhạc Bình Sinh xâm lấn kế hoạch áp dụng.

"Về phần các ngươi. . . ."

Nhạc Bình Sinh ngẩng đầu, nhìn chăm chú Hoắc Khải Đông cùng một đám đã sợ choáng váng Thần Quân, không nói tiếng nào có thể hình dung Nhạc Bình Sinh ánh mắt bên trong thâm thúy cùng mênh mông, dù cho chân chính tinh hà lưu chuyển tựa hồ cũng không đạt được rực rỡ như vậy, chỉ một cái liếc mắt trông lại, thế gian hết thảy sắc thái phảng phất đều tùy theo ảm đạm phai mờ.

"Ta, ta. . ."

Hoắc Khải Đông, bao quát sau lưng của hắn hơn mười vị Thần Quân ánh mắt mê ly, trong thần hồn tựa hồ có một cỗ khó mà diễn tả bằng lời lực lượng là ám chỉ, sửa lấy cái gì, để bọn hắn lâm vào một loại mê mang, hỗn loạn trạng thái bên trong.

"Thánh Hoa thượng thần, Thánh Hoa tông. . . Cái tên này thực sự chẳng ra sao cả."

Một đám ngốc trệ bất động Thần Quân trước mặt, Nhạc Bình Sinh không biết nhớ ra cái gì đó, cười nói:

"Từ nay về sau, Thánh Hoa tông cùng Vũ Liệt quốc sát nhập, gọi chung Tinh Hỏa thần giáo a."

Bịch!

Liên tiếp giòn vang bên trong, Hoắc Khải Đông cùng một đám Thánh Hoa tông Thần Quân thần sắc trải qua biến ảo, sau đó chớp mắt hạ xuống, quỳ một chân trên đất, quỳ gối Nhạc Bình Sinh trước mặt, lấy một loại quỷ dị cung kính thần sắc quát khẽ nói:

"Chúng ta cẩn tuân thượng thần dụ lệnh!"

. . .

Sau đó ngắn ngủi ba ngày, tại cái này vô cùng to lớn Hương Hỏa đạo giới vắng vẻ chỗ, nhân khẩu đều tiếp cận ức vạn số lượng hai cái khổng lồ chính quyền thế lực Vũ Liệt quốc cùng Thánh Hoa tông tuyên bố sát nhập, đồng thời thay đổi lề lối, gọi chung Tinh Hỏa thần giáo.

Vô luận Vũ Liệt quốc vẫn là Thánh Hoa tông trên thực tế đều là ở vào Hương Hỏa đạo giới biên giới man hoang chi địa, cái này đại sự kinh thiên động địa mặc dù đối toàn bộ Hương Hỏa đạo giới trật tự không có tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng lại đã dẫn phát thế lực chung quanh sóng to gió lớn.

Thánh Hoa thượng thần lúc trước tiến công Vũ Liệt quốc Chí Chân thượng thần, trên thực tế là liên hợp Chí Chân thượng thần hai cái minh hữu, cộng thêm mặt khác hai vị thập phẩm thượng thần cộng đồng ám toán đến thật, còn lại bốn tên thượng thần ngay tại mở ra trận pháp không gian bên trong tế luyện đến thật, ý đồ đem triệt để luyện hóa.

Lúc đầu bất luận là đến thật vị này thập phẩm thượng thần, vẫn là Vũ Liệt quốc vượt qua ức vạn nhân khẩu số lượng, đều hẳn là từ bọn hắn ngũ phương tiến hành chia cắt, nhưng mà Vũ Liệt quốc cùng Thánh Hoa tông sát nhập đồng thời đổi tên Tinh Hỏa thần giáo tin tức truyền đến, lại thêm Thánh Hoa thượng thần chậm chạp không về, không thể nghi ngờ là để bọn hắn cái này tứ đại thượng thần kinh sợ không thôi.

Luyện trận không gian bên trong, khí thế khủng bố phồng lên không ngớt, tựa hồ lấy hư không vì lò luyện, dung hết tất cả.

Xùy!

"Ta, hận, a. . . !"

Một tiếng tràn ngập oán độc không cam lòng rống to âm thanh quanh quẩn, hung hăng đánh thẳng vào ẩn nấp vào hư không luyện trận không gian.

Mà theo luyện trong trận một tôn như có như không vĩ ngạn thân ảnh hoàn toàn tan vỡ ra, phi hôi yên diệt, bốn đạo thuần túy kim quang như là Địa Dũng Kim Liên, đừng điểm bắn ra hướng về phía bốn phương tám hướng, chui vào trận cước chỗ bốn đạo đồng dạng khí tức bàng bạc, uy nghiêm, như vực sâu như ngục thân ảnh phía trên.

Không có sai biệt, cái này bốn đạo thân ảnh gương mặt phía trên cùng nhau lộ ra mê say, thỏa mãn, phiêu phiêu dục tiên đồng dạng thần sắc, phảng phất là ăn cái gì tuyệt thế thần dược.

Sau một lát, cái này bốn đạo thân ảnh cùng nhau mở hai mắt ra.

Khỉ La người trong nước ở giữa thần thánh, Thanh La thượng thần xinh đẹp trên khuôn mặt cười lạnh: "Tốt một cái đến thật, có thể ngạnh kháng chúng ta bốn người toàn lực luyện hóa đến nay, coi là thật coi thường hắn!"

Huyền Đô thánh giáo sáng lập người, Huyền Đô thượng thần ánh mắt băng lãnh: "Bất quá nếu không phải thánh hoa tiện nhân kia, chúng ta chỗ nào muốn ba ngày thời gian hi vọng cái khác thượng thần cũng không có phát giác cử động của chúng ta, nếu không. . ."

"Bây giờ không phải là lúc cân nhắc những thứ này."

Phi Vũ đạo Phi Vũ thượng thần hờ hững nói: "Hiện tại chúng ta muốn hiểu rõ chính là, thánh hoa tiện nhân này vì cái gì có lá gan vi phạm chúng ta ước định, độc chiếm chiến lợi phẩm, đồng thời còn đổi tên thành cái gì Tinh Hỏa thần giáo chẳng lẽ đây hết thảy nàng sớm có dự mưu chẳng lẽ hắn liền không sợ chúng ta

bốn người đánh tới cửa "

Lúc đầu bọn hắn ngũ đại thượng thần liên hợp ám toán đến thật, cộng đồng thôi động Ngũ Hành quy chân đại trận trong thời gian ngắn nhất sắp tới thật luyện hóa, lại đem đến thật cùng Vũ Liệt quốc hết thảy chia cắt, đây là đã sớm quyết định kế hoạch. Nhưng là Thánh Hoa thượng thần lại nửa đường đột nhiên rời đi, nói là bình định Vũ Liệt quốc rối loạn, nhưng chưa từng nghĩ nàng một đi không trở lại, thẳng đến ba ngày sau đó bọn hắn Kim Thân mới có tín đồ truyền đến Vũ Liệt quốc cùng Thánh Hoa tông sát nhập đồng thời đổi tên tin tức.

"Thánh hoa tiện nhân này, chẳng lẽ cho là chúng ta sẽ sợ ném chuột vỡ bình, không dám lên cửa đi tìm hắn "

Hồng Liên đạo môn, Khô Viêm thượng thần khô cạn khuôn mặt bên trên lộ ra đáng sợ tiếu dung, nhìn quanh mặt khác ba tên thượng thần, cười gằn nói:

"Chư vị, chúng ta bốn người liên hợp, có sợ gì năm đã nàng bị phán phía trước, chúng ta dứt khoát đưa nàng đi gặp đến thật, lại đem Vũ Liệt quốc cùng Thánh Hoa tông hương hỏa tín ngưỡng chia đều, như thế nào "

Thanh La thượng thần, Phi Vũ thượng thần, Huyền Đô thượng thần cái này tam đại nhân gian thần thánh trên mặt cùng nhau lộ ra một vòng tiếu dung, bèn nhìn nhau cười:

"Thiện!"

Đối với hết thảy mọi người ở giữa thần thánh tới nói, càng nhiều nhân khẩu liền đại biểu cho càng nhiều hương hỏa tín ngưỡng, càng thêm lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn tu hành tư lương, mà bốn người có thể điểm càng nhiều bánh gatô, cớ sao mà không làm

"Tốt!"

Khô Viêm thượng thần phất ống tay áo một cái, đem Ngũ Hành quy chân luyện trận triệt hồi, ha ha cười nói:

"Đã như vậy, vậy bọn ta hiện tại liền đi tìm thánh hoa cái kia tiện. . ."

Luyện trận triệt hồi, hư không hiển lộ, mà Khô Viêm thượng thần cười to cũng đột nhiên ngừng lại.

Không chỉ là hắn, tại luyện trận không gian triệt hồi một sát na này, Thanh La thượng thần, Phi Vũ thượng thần, Huyền Đô thượng thần ba vị này nhân gian thần thánh trên mặt mỉm cười cũng hoàn toàn đọng lại.

Bởi vì lúc này giờ phút này bọn hắn chỗ cũng không phải là lòng đất mở ra tới một chỗ hư không, mà là xuất hiện ở huy hoàng khắp chốn vũ trụ mênh mông biển sao bên trong!

Tại trên đỉnh đầu bọn họ không, cũng xuất hiện hai thân ảnh, trong đó một cái trên mặt mặt nạ màu bạc, vô cùng thần bí nam tử, mà ở tên này chân của nam tử dưới, một đạo giới hạn mơ hồ, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ tiêu tán yếu đuối thân ảnh chính phủ phục tại chân của nam tử dưới.

"Cái đó là. . . Thánh hoa!"

Mà Thanh La, Phi Vũ, Huyền Đô, Khô Viêm bốn vị thượng thần lập tức mí mắt cuồng loạn, trong khoảnh khắc liền nhận ra đến phủ phục tại nam tử thần bí dưới chân đạo thân ảnh này, thình lình chính là bọn hắn cho rằng đã phản bội Thánh Hoa thượng thần!

"Hoan nghênh đi vào ta thần quốc."

Vô tận biển sao trung ương, tựa như chống đỡ lên toàn bộ

thần quốc vũ trụ, Nhạc Bình Sinh ở trên cao nhìn xuống, mặt không thay đổi nhìn xuống cái này bốn tên nhân gian thần thánh:

"Ta muốn làm một ít chuyện, nhưng là thời gian có hạn, đồng thời còn thiếu một chút lực lượng."

"Cống hiến chính mình, trở thành lực lượng của ta đi. . ."

"Đây là vinh hạnh của các ngươi."

. . .

Sau một lát.

Hô!

Lòng đất hư không bên trong, không hề có điềm báo trước xuất hiện lục đạo bóng người.

"Ta đem tiến về trước kế tiếp tọa độ."

Nhạc Bình Sinh quay đầu, nhìn qua Khô Viêm, Thanh La, Phi Vũ, Huyền Đô, thánh hoa cái này năm tên đã triệt để bị thân thần thay vào đó năm tôn nhân gian thần thánh:

"Như vậy, Hương Hỏa đạo giới liền giao cho các ngươi."

Khô Viêm, Thanh La, Phi Vũ, Huyền Đô, thánh hoa năm thân ảnh thần sắc băng lãnh hờ hững, cùng nhau gật đầu.

. . .

vô biên giới, vô cùng vô tận trong vũ trụ, không có ai biết Nhạc Bình Sinh từng tôn thân thần giống như virus đồng dạng bắt đầu khuếch tán, hướng về quét sạch vạn giới phát triển.

Ngắn ngủi thời gian một năm bên trong, theo Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân, Lâm Phong cái này ba đầu manh mối tại

trong vũ trụ không ngừng nhảy vọt khuếch trương, Thánh Tiên đại thế giới, Nguyên Long Cổ Giới, Hương Hỏa đạo giới, càn khôn giới, hãn hải giới, xa chỉ riêng giới . . . chờ một chút các loại gần trăm cường đại dị giới văn minh đều bị Nhạc Bình Sinh truyền bá tung xuống hạt giống, đồng thời lấy một loại kinh khủng lại lặng yên không tiếng động tốc độ cắm rễ xuống, thông qua đủ loại không tưởng tượng được phương thức hấp thu chỗ giới vực văn minh trí tuệ tinh hoa.

Thân thần hoặc trực tiếp đoạt xá, hoặc lấy kỳ ngộ tạo hóa phương thức sống nhờ tại nơi đó thổ dân, hoặc là tự lập làm thần. . . Đủ loại phương thức không phải trường hợp cá biệt, mỗi một vị thân thần đều hấp thụ khác biệt văn minh hệ thống phi tốc lớn mạnh:

Tu thân thể thần tàng, khí huyết, mạch luân, Thiên Địa Nhân ba hồn các loại võ đạo; Thiên Địa Nhân thần quỷ cùng năm tiên đại đạo; nhục thân thành thánh, thần thông làm vua Vu Đạo; còn có dị nhân làm chủ kỵ sĩ chi đạo, vu sư chi đạo, pháp thần chi đạo; yêu ma dị thú làm chủ linh đạo, yêu đạo, ma đạo, Quỷ đạo; thậm chí một chút phổ thông sinh mệnh phát triển ra tới cường đại khoa học chi đạo. . . .

Thời gian một năm, từng tôn lấy chỗ toàn bộ văn minh làm củi củi thân thần, nhao nhao đều đi lên hoàn toàn khác biệt lượng tử con đường, đầu tiên là từ lượng biến đến chất biến, biến thành cùng bản tôn Lượng Tử thân xác bản chất tới gần cường đại tồn tại sau lại tiến hành tách ra, lại phân hoá ra từng cái thân thần, thông qua đủ loại phương thức lại lần nữa hướng cái khác văn minh giới vực phóng xạ khuếch trương.

To như vậy một cái vũ trụ, ngay tại trở thành Nhạc Bình Sinh bãi săn.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 745: Đại La Chúa Tể!

Chương 745: Đại La chúa tể!

Vũ trụ mênh mông, mênh mông vô tận.

Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ ức vạn năm ánh sáng bên ngoài, cũng tại không gian ba chiều phía trên siêu chiều không gian một điểm nào đó, từng đạo cực lớn đến rung động mà kinh khủng tư duy ý chí đột phá chiều không gian hạn chế, ở đây va chạm, tụ hợp.

"Thời gian có hạn, chư vị Ma La, chúng ta giao lưu thời gian không thể vượt qua mười cái hô hấp, nếu không Khởi Nguyên Giới Cổ Giới vương nhóm có lẽ liền sẽ có cảm giác xem xét."

Khó mà dùng ngôn ngữ hình dung cao duy không gian bên trong, một cỗ hùng vĩ ba động cuồn cuộn, lấy tốc độ ánh sáng tư duy đang đến gần Planck tiêu chuẩn rất ngắn thời gian trong đơn vị đem tin tức truyền thâu cho còn lại rất nhiều Ma La ý chí:

"Lần này đột nhiên triệu hoán các vị, là chúng ta năm tháng dài đằng đẵng mưu đồ , chờ đợi, rốt cục nghênh đón chân chính thời cơ."

"Chắc hẳn chư vị đã thông qua cá biệt người đại diện thu hoạch tin tức này, Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài, Chư Thiên Vạn Giới đã ý thức được Khởi Nguyên Giới to như vậy uy hiếp, một cỗ thế lực ngay tại vượt ngang tinh không, hợp tung

liên hoành, ý đồ chống lại Khởi Nguyên thần đình."

"Mà chúng ta muốn làm, chính là nghĩ trăm phương ngàn kế, trình độ lớn nhất bên trên thúc đẩy chuyện này, dùng cái này sáng tạo cái kia một cơ hội cùng khả năng."

"Bất quá, vẻn vẹn những cái này văn minh hợp tung liên hoành, đối mặt Khởi Nguyên Giới chỉ sợ vẫn là không có quá lớn ưu thế. Nhân Hoàng cùng thập đại Giới Vương mặc dù thất thủ thời gian tuyến, nhưng là Khởi Nguyên thần đình, Nhân Hoàng thảo đường bên trong còn có rất nhiều thâm bất khả trắc tồn tại, bọn hắn mới là Khởi Nguyên Giới có thể tại cái vũ trụ này cường thế khuếch trương căn bản bảo hộ, vẻn vẹn từ ta trước mắt đã biết tình huống đến xem, muốn chống lại Khởi Nguyên Giới những cái này dị giới văn minh nội tình vẫn là không đủ khả năng. Nếu là vạn giới liên hợp, cùng chống chọi với khởi nguyên, như vậy thì từ chúng ta đến trợ bọn hắn một chút sức lực."

"Chư vị, hiện tại chính là chúng ta hết thảy bố trí, tất cả người đại diện và quân cờ phát động thời điểm!"

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, tiếp theo một cái chớp mắt từng đạo khó có thể tưởng tượng kinh khủng cấp bậc ý chí kích động:

"Cơ hội này, rốt cục để chúng ta chờ đến. . ."

"Bây giờ Nhân Hoàng cùng thập đại Giới Vương bị khốn ở thời gian tuyến chi nhánh, ốc còn không mang nổi mình ốc, đây là một cái hoàn mỹ nhất thời cơ. . ."

"Tốt tốt tốt, một khi thúc đẩy chuyện này, chúng ta thời đại cùng vinh quang không còn xa xôi!"

Cái này từng đạo cổ lão, vĩ đại ý chí kiềm chế tại một cái cực nhỏ không gian phạm trù kích động, nếu không phải như thế,

những cái này ý chí vẻn vẹn ba động đều sẽ hình thành càn quét ức vạn dặm thái hư tinh tế phong bạo, thậm chí bởi vì những tồn tại này ý chí siêu Witt tính ảnh hưởng đến thời gian khác tuyến và bình hành vũ trụ!

. . .

"Bất quá trừ cái đó ra, còn có một cái nho nhỏ nhạc đệm."

Đạo đạo ý chí bốc lên, sau đó ban đầu cái kia đạo ý chí ba động nói:

"Hình Uyên Ma La một rất trọng yếu người đại diện tại một năm trước Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ biên cương khu vực bị người giết chết, mà giết chết hắn cái này tồn tại tự xưng là cùng Lâm Phong đến từ cùng một nơi, chúng ta có lý do hoài nghi hắn là trong chúng ta nào đó một vị bày ra quân cờ, lại tại dưới cơ duyên xảo hợp thoát ly bàn cờ."

"Vì thế ta cùng Hình Uyên Ma La ngược dòng tìm hiểu quan trắc thời gian tuyến, nhưng là vượt quá ý ta liệu chính là, viên này thú vị quân cờ vận mệnh quỹ tích vậy mà vô hình vô định, quá khứ, hiện tại, tương lai đều chưa từng tồn tại qua, vô luận là cái vũ trụ này vẫn là cái khác vô tận đa nguyên vũ trụ, đều không có cùng hắn kêu gọi lẫn nhau vận mệnh vết tích. . ."

"Cái gì quá khứ, hiện tại, tương lai đều không tồn tại "

"Thậm chí cái khác đa nguyên vũ trụ đều không có vết tích chẳng lẽ đối phương là kiềm chế vô số cái thời không bên trong vận mệnh của mình, đã thành tựu vô cùng tiếp cận tuyệt đối chân thực 'Duy nhất' "

"Không có khả năng! Đây là chúng ta đoán ra được thông hướng tuyệt đối chân thực, chung cực, duy nhất con đường mà thôi, chính là đã từng bệ hạ cùng Khởi Nguyên Giới Nhân Hoàng

đều chẳng qua là tại thực tiễn con đường này mà thôi, một cái nhảy ra quân cờ trên bàn cờ tính là thứ gì, làm sao có thể có được thành tựu như thế "

"Không tệ, nếu là nhảy ra quân cờ trên bàn cờ, như vậy hắn có khả năng đã tìm đến phía Khởi Nguyên Giới, là Khởi Nguyên thần đình hoặc là Nhân Hoàng thảo đường bên trong siêu duy chúa tể xuất thủ vì hắn che đậy thời không vận mệnh!"

"Nếu như là dạng này, như vậy chúng ta bại lộ phong hiểm cũng thật to tăng trưởng."

. . .

Đông đảo vĩ đại ý chí kịch liệt thảo luận,

Lúc này một cái âm lãnh đến đông kết kỷ nguyên đáng sợ ý chí chậm rãi truyền lại ra làm người khác chú ý ba động:

"Chư vị, ta nghĩ, ta biết con cờ này là ai."

Siêu duy không gian bên trong, sôi trào ý chí ba động lập tức đình chỉ. Sau đó càng thêm kịch liệt, cuồng bạo ba động theo nhau mà tới:

"Thất tội Ma La, ngươi nói ngươi biết cái này thoát ly người thân phận, như vậy nói cách khác hắn đã từng là con cờ của ngươi "

"Thất tội Ma La, mỗi một miếng quân cờ tại ban đầu đối chúng ta tới nói bất quá là hạt bụi nhỏ đồng dạng tồn tại, tiện tay liền có thể nghiền chết ức vạn, hắn vì sao lại thoát khỏi ngươi trói buộc "

"Thất tội Ma La, chúng ta rất thất vọng."

. . .

Tựa như hằng tinh nổ tung lên kịch liệt oanh minh tại siêu duy

không gian bên trong quanh quẩn, được xưng thất tội Ma La cái kia cổ ý chí lâm vào lâu dài im lặng.

"Kỳ nhân tên là Nhạc Bình Sinh, bất quá là ta từ song song vũ trụ hút tới một luồng linh hồn ý niệm."

Sau đó, thất tội Ma La ý chí chậm rãi nói:

"Chư vị, giống như vậy tiện tay bày ra quân cờ, ở đây mỗi một vị thủ hạ không có một ngàn cũng có tám trăm số lượng, cùng người đại diện tầm quan trọng khác biệt, bọn hắn càng giống là mặc kệ nhàn tử, tại Khởi Nguyên Giới các nơi dã man sinh trưởng. Có nửa đường mà tốt, có chẳng khác người thường."

"Mà tồn tại tại dạng này quân cờ bên trong kiềm chế chuẩn bị ở sau, tự nhiên cũng không thể giống người đại diện như vậy đầu nhập chúng ta tâm huyết tinh lực, bất quá là tiện tay vì đó thôi."

"Con cờ này bị ta đưa lên tại Khởi Nguyên Giới một chỗ hoang vu vắng vẻ ngục giới bên trong, hắn thoát khỏi điều khiển sự tình ta từng có cảm ứng, vốn đợi nó trưởng thành đến mức nhất định về sau lại đem chuyển hóa làm người đại diện, nhưng ta không lâu sau triệt để đã mất đi đối với hắn cuối cùng một tia cảm ứng, giống như là người này chưa hề tại cái này đa nguyên trong vũ trụ xuất hiện qua."

Ở đây tất cả vĩ đại ý chí lập tức bình ổn lại.

"Thất tội Ma La, không sao."

Lúc này, ban đầu cái kia đạo ý chí phát ra rung động thời không ba động:

"Nếu là một cái nhàn tử, như vậy hắn sẽ không biết được quá nhiều, mà lại lần này vạn giới liên hợp vạn năm cơ hội tốt là trần trụi dương mưu, cái này dị số mặc dù kì lạ, tại bao quát toàn bộ vũ trụ trên bàn cờ lại không quan trọng gì, căn bản là không có

cách ảnh hưởng đến chúng ta đại kế."

"Như vậy, lần này giao lưu dừng ở đây, chư vị, bắt đầu hành động thôi, khôi phục chúng ta, còn có bệ hạ vinh quang của ngày xưa!"

"Nặc!"

Ầm ầm!

Thời không bình phục, những cái này kinh khủng cấp bậc Ma La ý chí không có chút nào yên hỏa khí tức hư không tiêu thất, không có tung tích.

. . .

Khởi Nguyên Giới khu vực trung tâm, không biết thời không.

Một bộ khổng lồ tinh không bản đồ chầm chậm trải rộng ra, ức vạn tinh quang lưu chuyển, tạo thành một bức bao quát hơn ngàn tinh hệ rộng lớn bức tranh.

Mà tại bộ này giống như bao quát chư thiên tinh không bản đồ trước đó, từng đạo thần bí, vĩ đại, vĩ ngạn, đều không đủ lấy hình dung thân ảnh vờn quanh mà ngồi.

Từng đạo thân ảnh này đều giống như nương theo lấy vũ trụ khai sáng mà ra đời cổ lão thần linh, thời không, chiều không gian, nhân quả, vận mệnh, xác suất vân vân vân vân trong vũ trụ chí cao quy tắc trong mắt bọn hắn không ngừng lưu chuyển, có thể nói đáng sợ!

Duy nhất không cân đối chính là, những cái này tựa như vũ trụ chúa tể đồng dạng tồn tại từng cái phần lớn đều thần sắc tang thương, trên thân tản mát ra một loại xấp xỉ tại mặt trời lặn phía tây tuổi xế chiều khí tức.

Giờ này khắc này những tồn tại này toàn bộ đều đem ánh mắt đặt ở tinh không bản đồ phía trên.

Một tiếng nói già nua đầu tiên vang lên:

"Đây là Nhân Hoàng thảo đường thánh hiền quan trắc thời không, mới nhất thôi diễn ra quẻ tượng. Chư vị thấy thế nào "

Trong lúc nhất thời, không người trả lời.

Đây là bởi vì tinh không bản đồ phía trên chỗ hiển hiện, rõ ràng là một tôn có vô số tinh quang kết nối tạo thành, ngang qua vô tận năm ánh sáng khổng lồ vũ trụ Chân Long! Mà tôn này biển sao Chân Long bốn phía, lại có vô số hình thể nhỏ bé hình dáng tướng mạo lại nanh ác Đạo Tôn, yêu ma, cự thú, thiên sứ, quỷ quái . . . chờ một chút đồng dạng từ tinh quang tạo thành dị tượng, hướng về trên bản đồ tâm khổng lồ vũ trụ Chân Long làm ra công kích, đánh giết, cắn xé vây kín tư thái!

"Quần ma phệ Chân Long. . ."

Một cái không mang theo mảy may tình cảm hùng vĩ thanh âm vang lên:

"Nhân Hoàng bệ hạ cùng thập đại Giới Vương thất thủ tại thời gian tuyến, Chư Thiên Vạn Giới trùng hợp tuyến này thời cơ xao động bất an, rất tốt. . . Rất tốt!"

Trên thực tế này tấm quần ma phệ Chân Long đồ quyển sớm tại mấy năm trước liền đã xuất hiện mánh khóe, bất quá tựa hồ có thập đại Giới Vương dạng này đồng dạng vũ trụ chúa tể cấp bậc lực lượng ngăn cản quấy nhiễu, cho dù là Nhân Hoàng thảo đường bên trong thánh hiền cũng như ếch ngồi đáy giếng đồng dạng nhìn không rõ ràng, mà tại gần nhất cái này ngắn ngủi thời gian mấy tháng tựa hồ một loại nào đó vũ trụ đại thế tại không thể nghịch chuyển tích súc hình thành, này tấm quần ma phệ Chân Long quẻ

tượng mới dần dần rõ ràng bổ xong.

"Hiển nhiên, ta Khởi Nguyên Giới uy danh truyền xa hoàn vũ, như thế tấn mãnh khuếch trương bộ pháp rốt cục triệt để đưa tới Chư Thiên Vạn Giới cảnh giác."

Từng vị vĩ ngạn tồn tại nhao nhao mở miệng:

"Chỉ tiếc. . . Năm bè bảy mảng, cần gì tiếc nuối. Chúng ta Khởi Nguyên Giới uy năng nội tình, lại như thế nào là những cái này dị độ văn minh có khả năng phỏng đoán "

"Bất quá vẫn là không thể chủ quan, như vạn giới tất cả Đại La chúa tể liên hợp, đích thật là một cỗ không thể khinh thường lực lượng. Nhân Hoàng bệ hạ cùng thập đại Giới Vương vẫn không có đáp lại a "

"Một mực không có tin tức. Bệ hạ cùng chư vị Giới Vương kiềm chế tất cả điểm hồn phân thần trở về bản thân, viễn chinh song song vũ trụ, thất thủ thời gian tuyến, từ đầu tới đuôi đều lộ ra mùi vị âm mưu."

"Này tấm quần ma phệ Chân Long quẻ tượng đằng sau, chỉ sợ còn có khác lực lượng tại quấy phá."

"Có thể quấy rầy chúng ta thời không quan trắc, đối phương tối thiểu cũng là Đại La chúa tể cấp bậc vĩ ngạn tồn tại. . . Không phải là cái khác vũ trụ khách tới "

"Bệ hạ cùng thập đại Giới Vương cảnh ngộ quỷ bí, việc này chưa hẳn không có khả năng."

"Như vậy, quần ma phệ Chân Long một chuyện. . ."

"Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn!"

"Ta Khởi Nguyên Giới tổ tinh, là vũ trụ đản sinh khởi nguyên

chi địa, là vạn giới trung tâm! Hết thảy sinh mệnh, pháp tắc, huyền bí sinh ra chỗ, dù cho Nhân Hoàng bệ hạ cùng thập đại Giới Vương không ở giới này, vẫn còn có chúng ta cùng Nhân Hoàng thảo đường, là đủ trấn áp hết thảy."

"Trước hết để cho bọn hắn nhảy nhót chút thời gian, khởi động quân cờ, thu thập tin tức. Chúng ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là nào dị giới văn minh lớn mật như thế, cho là ta Khởi Nguyên Giới chinh chiến tinh không ức vạn năm chỉ có điểm ấy nội tình a đợi đến hết thảy điều tra rõ, phàm là tham dự hợp tung liên hoành văn minh tất yếu từng cái thanh toán! Phàm là tham dự trong đó Đại La chúa tể đều muốn đem trấn áp ức năm!"

. . .

Giờ này khắc này, vô luận là siêu duy không gian vẫn là không biết thời không bên trong thần bí tồn tại giao lưu, Nhạc Bình Sinh đều cũng không hiểu biết.

Làm hết thảy phân thần lượng tử thân thể hạch tâm chúa tể, làm bản tôn Nhạc Bình Sinh, trước mặt hắn chính diễn ra một trận mở ra mặt khác tiết mục.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 746: Chó Chết

Chương 746: Chó chết

Thứ tám giới vực, chủ tinh vực, Huyền Lũng tinh, Khúc thị thương hội một chỗ phân bộ trong đại sảnh.

Tại trải qua một năm có thừa vũ trụ vận chuyển qua đi, bây giờ Nhạc Bình Sinh đã tới thứ tám giới vực chủ tinh vực, hai mươi bốn khỏa chủ tinh một trong Huyền Lũng tinh lên. Bọn hắn chỗ nơi này, chính là Khúc Dĩ Yên nhậm chức Khúc thị thương hội Huyền Lũng tinh phân bộ.

Trong đại sảnh tráng lệ, lư hương bên trong linh hương chậm rãi thiêu đốt, Nhạc Bình Sinh tại thủ tọa phía trên bình yên mà ngồi, mà Khúc Dĩ Yên đứng hầu cùng khoảng chừng, thần tình kích động, hai mắt đỏ bừng, tựa hồ vừa mới trải qua cái gì đại hỉ đại bi.

Giờ này khắc này chỗ trình diễn, dĩ nhiên chính là Nhạc Bình Sinh tự biên tự diễn vừa ra cha con nhận nhau tiết mục. Tại một năm này có thừa vũ trụ vận chuyển bên trong ngoại trừ Khúc Dĩ Yên bên ngoài một mực không có người biết được hắn tồn tại, mà tại chính thức đã tới Huyền Lũng tinh về sau hắn mới lựa chọn thời cơ, đi tới cái này Khúc thị thương hội phân bộ.

Mà để Nhạc Bình Sinh cảm thấy có hứng thú chính là, dù cho biết rõ chính mình bất quá là một cái mạo danh thay thế người, Khúc Dĩ Yên biểu hiện vẫn là gần như hoàn mỹ vô khuyết, chân

thực tái hiện một đứa con gái cùng một cái mất tích đã lâu phụ thân trùng phùng tất cả biểu hiện, vô luận là ánh mắt vẫn là biểu lộ cũng không tìm tới chút nào sơ hở, không thể không nói nữ nhân thật là trời sinh có cao thâm diễn kỹ.

Đạp đạp đạp. . .

Vội vội vàng vàng tiếng bước chân truyền đến, lúc này Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ tại Dư Nguyên Dư Nguyên dẫn đầu hạ vội vội vàng vàng rảo bước tiến lên đại sảnh, mà vừa mới bước vào đại sảnh thấy được thủ tọa phía trên ngồi ngay ngắn bóng người cao lớn, cái này một đôi tỷ đệ lại tại cổng cùng nhau cứng đờ, lấy một bộ không thể tưởng tượng nổi thần sắc nhìn qua Nhạc Bình Sinh.

"Ngoại tổ phụ. . . ."

"Thật là ngài sao, ngoại tổ phụ. . . "

Cái này một đôi tỷ đệ ngữ khí run rẩy còn mang theo một tia khiếp ý, dù sao tại bọn hắn xuất sinh trước đó vị này ngoại tổ phụ liền sớm đã mất tích bặt vô âm tín, nhiều năm trước tới nay liên quan tới vị này ngoại tổ phụ sự tình đều là mẫu thân Khúc Dĩ Yên nói cho bọn hắn, cho nên mới cảm giác được xa lạ như thế.

Khúc Dĩ Yên hai con ngươi bên trong dâng lên sương mù, lập tức vui vẻ nói nói: "Tình Nguyệt, Hạo Nhiên, mau tới cho ngoại tổ phụ chào, lão nhân gia ông ta rốt cục trở về!"

Khúc Dĩ Yên phảng phất là rốt cục đem chính mình một đôi nhi nữ chưa từng nhưng tin mộng ảo bên trong kéo lại, hai tỷ đệ bước nhanh đi lên trước, bịch một chút quỳ xuống trước mặt Nhạc Bình Sinh, nức nở nói:

"Ngoại tổ phụ, ngài rốt cục trở về, ngài rốt cục trở về. . ."

"Tốt, tốt, tốt!"

Nhạc Bình Sinh vai trò Khúc Quy Nhân tự nhiên là một bộ trăm mối cảm xúc ngổn ngang, thậm chí có chút không biết làm sao kích động bộ dáng, hắn liền tranh thủ một đôi quỳ rạp xuống đất tôn tử tôn nữ nhẹ nhàng đỡ dậy:

"Vừa đi trăm năm, ngoại tổ phụ hổ thẹn cho các ngươi cùng các ngươi mẫu thân, nhanh, để ngoại tổ phụ xem thật kỹ một chút các ngươi. . ."

Khúc Dĩ Yên thị vệ trưởng Dư Nguyên thần tình kích động bên trong mang theo hổ thẹn, nửa quỳ dưới đất nói: "Đại nhân, Dư Nguyên những năm gần đây đối chủ mẫu cùng thiếu gia tiểu thư chiếu cố không chu toàn, thấy thẹn đối với ngài, còn xin đại nhân trách phạt!"

"Không sao, những năm này phát sinh sự tình Yên Nhi đã toàn bộ nói cho ta biết, các nàng qua khổ cực như thế trách nhiệm tại ta, không liên quan gì đến ngươi."

Khúc Quy Nhân nhẹ nhàng an ủi một đôi ngoại tôn nhi nữ, một bên thở dài nói:

"Nếu như không phải ta trăm năm chưa về, cảnh giới của các ngươi cũng không khả năng gian nan như vậy, là ta có lỗi với các ngươi. . ."

Phảng phất là chạm đến cái gì chuyện thương tâm, Khúc Quy Nhân bên đầu gối, Khúc Tình Nguyệt ngẩng đầu nức nở nói:

"Ngoại tổ phụ, ta cùng Hạo Nhiên còn tốt, chỉ là phụ thân đại nhân hắn, hắn. . ."

"Tốt Tình Nguyệt, ngoại tổ phụ trở về đây là đại hỉ sự, trước hết không muốn đề cập những thứ này."

Khúc Dĩ Yên quả quyết đánh gãy nữ nhi, hít sâu một hơi đối Khúc Quy Nhân mặt giãn ra cười nói:

"Phụ thân, đã ngươi trở về, cái tin tức tốt này nên mau chóng cáo tri tại trong tộc, sau đó. . ."

Lời còn chưa nói hết, Khúc Dĩ Yên ánh mắt khẽ động, nhìn về phía cửa đại sảnh.

"Khúc Quy Nhân, thật là ngươi "

Một cái mang theo một chút kinh nghi thanh âm lạnh như băng chấn động không ngớt, sau đó một trận trong tiếng bước chân mấy đạo nhân ảnh liên tiếp bước vào trong đại sảnh, sau đó từng đạo xem kỹ ánh mắt đồng loạt bắn ra mà đến.

Tiến đến một đoàn người bên trong, cầm đầu chính là hai tên hình dáng tướng mạo khí chất tôn quý bất phàm trung niên nam nữ, hai người tựa hồ là bởi vì cửu cư cao vị nguyên nhân trên thân dưỡng thành một cỗ không giận tự uy khí chất.

Hai người này dĩ nhiên chính là Khúc thị thương hội Huyền Lũng tinh phân bộ tam đại người chủ sự thứ hai, Khúc Tự Hành, khúc thu bạch. Cùng Khúc Quy Nhân là cùng một bối phận chủ mạch thành viên.

Mà còn lại một cái người chủ sự đã từng là từ Khúc Quy Nhân chính mình đảm nhiệm, tại Khúc Quy Nhân vô cớ biến mất về sau thì là từ nữ nhi Khúc Dĩ Yên đại diện nhậm chức. Vì bảo trụ cái này người chủ sự một vị, Khúc Dĩ Yên bỏ ra không biết bao nhiêu tâm huyết cùng đại giới, bất quá chỉ tiếc nàng so với ba người này đến vô luận là thực lực, bối cảnh, tư lịch đều kém rất nhiều, lại thêm hai người người tận lực liên hợp xa lánh, đến bây giờ Khúc Dĩ Yên tại cái này phân bộ bên trong đã gần như biên giới hóa.

Cũng chính bởi vì vậy, Khúc Dĩ Yên mới làm ra viễn phó tinh không biên giới xích dã kim tinh thu mua nhóm đầu tiên trân quý kim loại tài nguyên, mưu đồ xoay người cử động, ngoại trừ vì mình một đôi nhi nữ liều một phen tiền đồ bên ngoài chính là vì

cải biến loại cục diện này.

Khúc Quy Nhân trở về động tĩnh hiển nhiên bị cái này hai đại chủ sự biết được, cho nên mới cùng nhau mà tới. Mà ngoại trừ cái này hai đại chủ sự bên ngoài, còn lại thì toàn bộ đều là lòng của hai người bụng chấp sự, thị vệ một loại nhân vật, đồng dạng lấy một loại kinh dị thần sắc đánh giá Nhạc Bình Sinh.

"Đích thật là phải nhanh một chút thông báo trong tộc."

Khúc Tự Hành lấy một loại xem kỹ ánh mắt đến đánh giá Nhạc Bình Sinh, trong mắt cũng không có chút nào vẻ vui mừng, chỉ là không mặn không nhạt mà hỏi: "Khúc Quy Nhân, trăm năm thời gian chưa về, thậm chí kinh động gia chủ hạ lệnh tìm kiếm, ngươi đến cùng đi nơi nào ngươi có biết đây là tự ý rời vị trí, nếu là báo lên chủ tộc phải bị gia pháp "

"Không tệ."

Khúc thu bạch trong mắt cũng không có cái gì ôn nhu, chỉ là hời hợt nói:

"Ngươi vô thanh vô tức rời đi Huyền Lũng tinh trăm năm không về, ta còn tưởng rằng ngươi đã thất thủ tại vũ trụ trong lỗ đen, bất quá ta lại cảm thấy nếu như ngươi giải thích không rõ ràng cái này trăm năm bên trong đi hướng, trong tộc chỉ sợ. . ."

"Khúc Tự Hành, khúc thu bạch! Gia phụ vừa mới trở về, các ngươi là đang thẩm vấn hỏi phạm nhân a "

Lúc này, Khúc Dĩ Yên lạnh lùng mở miệng, đánh gãy Khúc Tự Hành, khúc thu bạch hai người không chút khách khí lời nói:

"Gia phụ tư lịch so với hai người các ngươi chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, các ngươi có tư cách gì đối với hắn nói như thế mà lại gia phụ đã trở về, vậy ta đại diện người chủ sự quyền chức tự nhiên trả lại cùng hắn, hiện tại gia phụ cùng các ngươi cùng là

phân bộ người chủ sự, các ngươi có gì quyền lợi thẩm vấn hắn "

"Trả lại quyền chức "

Khúc thu bạch trên mặt lộ ra nụ cười chế nhạo, nàng hững hờ quét mắt một chút một mặt phẫn hận chi sắc Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ:

"Khúc Dĩ Yên, trước bất luận ngươi một cái chi mạch vãn bối tại trưởng bối trước mặt phát ngôn bừa bãi, chính là người chủ sự quyền chức một chuyện, ngươi cho rằng là tại nhà chòi, ngươi muốn thế nào được thế nấy a "

"Không tệ, nếu như lúc trước không phải trong tộc trưởng lão nể tình Khúc Quy Nhân hành tung vị trí, ngươi một đôi cô nhi quả mẫu tình cảnh không dễ, cái này phân bộ thương hội người chủ sự một vị làm sao lại từ ngươi tới thay thế "

Khúc Tự Hành cũng nhìn thẳng Khúc Quy Nhân, chậm rãi nói ra:

"Mà lại, không nói quyền chức sự tình, chính là Khúc Quy Nhân thân phận cũng còn còn có thật to nghi vấn."

Khúc Dĩ Yên ánh mắt càng thêm băng lãnh, mặt không thay đổi nói: "Khúc Tự Hành, ngươi có ý tứ gì ngươi hoài nghi gia phụ là có người mạo danh thay thế! Chẳng lẽ ta ngay cả mình cha ruột đều nhận không ra a !"

"Ha ha. . . Đương nhiên."

Khúc Tự Hành vẫn không trả lời, khúc thu bạch đã nhẹ giọng cười nói:

"Phụ thân ngươi trăm năm chưa về một mực bặt vô âm tín, tại các ngươi sau khi trở về không lâu lại đột nhiên xông ra. . . Ai biết hắn thật là phụ thân của ngươi, vẫn là Vực Ngoại Thiên Ma hoặc

là một chút có ý khác hạng người mạo danh thay thế "

Khúc Tự Hành cũng cười đắc ý: "Khúc Quy Nhân thân phận còn nghi vấn, tự nhiên cần hảo hảo nghiệm chứng một phen, nếu không ngươi chẳng phải là nhận giặc làm cha "

Phốc một tiếng, từng tiếng cười khẽ phiêu đãng ra, tựa hồ là đang trận cái khác thị vệ, chấp sự nhịn không được bật cười lên.

Khúc Dĩ Yên cùng Dư Nguyên cố nén nộ khí, mà Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ mắt thấy đến những người này làm nhục như vậy mẹ của mình cùng ngoại tổ phụ đã song quyền nắm chặt, toàn thân run rẩy, răng kẽo kẹt kẽo kẹt vang lên.

"Làm càn."

Lúc này, tại Khúc Tự Hành, khúc thu bạch cầm đầu cả đám trong ánh mắt, Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng lên. Ánh mắt phảng phất là điều trị một đám người chết:

"Quỳ xuống."

Ầm ầm! Tiếp theo một cái chớp mắt, tựa như trời đất sụp đổ, vang vọng đại thiên kinh khủng oanh minh tại Khúc Tự Hành, khúc thu bạch một đoàn người tâm thần bên trong trực tiếp vang lên, sát na ở giữa, bọn hắn chỉ cảm thấy Nhạc Bình Sinh chậm rãi đứng thẳng lên thân hình trở nên vô cùng cao lớn, càng lúc càng lớn, một nháy mắt công phu liền giống như một tôn đỉnh thiên lập địa Thái Cổ cự nhân, chính hướng bọn hắn bắn ra đến đối đãi con kiến ánh mắt!

"Ngươi!"

Khúc Tự Hành, khúc thu đầu bạc da sắp vỡ, thần sắc thảm biến!

Quỳ xuống. . . Quỳ xuống. . . Quỳ xuống. . . Quỳ xuống. . .

Ngắn ngủi hai chữ, tựa như trời xanh ý chỉ, thiên đạo pháp chỉ, tại tất cả mọi người bên tai, trong tâm thần trực tiếp vang lên. Không chỉ cái này Khúc thị thương hội phân bộ, to như vậy một cái Huyền Lũng tinh bên trên, vượt qua phạm vi trăm ngàn dặm thiên không, đại địa cũng vì đó run rẩy chấn động! Nặng nề tầng mây giống như sôi trào nước sôi từng tầng từng tầng đẩy ra, hiển lộ ra thâm thúy thái hư; lại có vượt qua ngàn vạn số lượng chúng sinh đều nghe được một tiếng này phảng phất tại sâu trong linh hồn quanh quẩn thanh âm lạnh như băng, tê cả da đầu, tựa như đại nạn lâm đầu!

Vô số tu vi cao minh võ giả sợ hãi mà kinh:

"Chuyện gì xảy ra! Xảy ra chuyện gì! "

"Cái này, cái này, đây chẳng lẽ là hợp đạo đại năng! "

"Đây là một vị nào đó hợp đạo đại năng tại nổi giận!"

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, Nhạc Bình Sinh một tiếng hời hợt quỳ xuống, lập tức tại nửa cái Huyền Lũng tinh nhấc lên thật lớn phong bạo cùng gợn sóng. Mà lúc này giờ phút này ——

Lốp bốp!

Khúc thị thương hội phân bộ trong đại sảnh, liên tiếp gạch đá bạo liệt thanh âm vang lên, ngay cả một giây đồng hồ thời gian đều không có chèo chống đi qua, lấy Khúc Tự Hành, khúc thu bạch cầm đầu một nhóm hơn mười cá nhân đã cùng nhau hai đầu gối quỳ xuống đất, quỳ gối Nhạc Bình Sinh trước mặt!

"Đại nhân, ngài. . ."

"Tổ phụ hắn vậy mà. . ."

Mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh một tiếng quỳ xuống, lúc trước châm chọc khiêu khích, vênh váo tự đắc hai vị người chủ sự tựa

như là con rối đồng dạng quỳ gối nhóm người mình trước mặt, Dư Nguyên còn có Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ lập tức ngây dại. Mà Khúc Dĩ Yên mặc dù biết được Nhạc Bình Sinh là nàng căn bản là không có cách phỏng đoán kinh khủng tồn tại, nhưng cũng không nghĩ tới hắn vậy mà không chút nào che giấu ngang nhiên xuất thủ, cũng đồng dạng ngây ngẩn cả người.

"Hợp, hợp đạo. . ."

Phảng phất gánh vác lấy một tòa Thái Cổ Thần Sơn, Khúc Tự Hành, khúc thu bạch hai người vô cùng chật vật ngẩng đầu lên, sắc mặt dữ tợn, ánh mắt bên trong đều là không thể tin cuồng hống nói:

"Làm sao có thể, làm sao có thể!"

Bởi vì tại trăm năm trước đó, bọn hắn cùng Khúc Quy Nhân tu vi xấp xỉ như nhau, đều là vừa mới đến Hư Cảnh đỉnh phong Võ Thánh trình độ, vậy mà lúc này thời khắc này Khúc Quy Nhân bày ra áp bách ý chí cường hoành đến không thể kháng cự, rõ ràng là cùng bọn hắn có khác nhau một trời một vực đại năng ý chí!

Hợp đạo đại năng, một khi võ giả đột phá đến cảnh giới này, phảng phất cá chép vượt Long Môn, một khi bay thì tới tận trời, trở thành võ đạo kim tự tháp đỉnh tiêm bá chủ, hắn thực lực, thân phận, địa vị đều không thể cùng dĩ vãng giống nhau mà nói, dạng này tung hoành tinh không võ đạo bá chủ không đơn thuần là tuân theo ức vạn võ giả quỳ bái, còn có gì thực lực tướng xứng đôi Vô Thượng quyền hành, quân chủ, Tinh chủ, Vực Chủ, Trấn Tinh sứ. . .

"Yêu ma! Yêu ma!"

"Ngươi không phải Khúc Quy Nhân, ngươi là biến thành Khúc Quy Nhân bộ dáng yêu ma, ngươi cho rằng ngươi có thể lừa qua chúng ta a dám giả mạo ta Khúc thị nhất tộc, ngươi đây là tự tìm

đường chết a! !"

Đơn giản không cách nào tin Khúc Quy Nhân tại trăm năm ở giữa vậy mà có thể vượt qua ngăn cản vô số Luyện Hư Võ Thánh tu luyện lạch trời tấn thăng làm hợp đạo đại năng, Khúc Tự Hành, khúc thu bạch hai người đã triệt để điên cuồng. Cái khác quỳ xuống đất một đám chấp sự, thị vệ cũng sớm đã ngất đi.

"Nói nhảm nhiều."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười, phảng phất chơi đùa đồng dạng một tay lăng không ấn xuống:

"Vậy liền gục xuống cho ta đi!"

Ông!

Khúc Tự Hành, khúc thu bạch hai người đỉnh đầu hư không, không gian không bình thường vặn vẹo cong nghiêng, phảng phất là được cho thêm lớn không thể đo đếm được trọng lượng, mà Khúc Tự Hành cùng khúc thu bạch hai người giống như là có một cỗ vô hình lực lượng trấn áp lại bọn hắn hết thảy khí huyết, ý chí, dạng gì phản kháng đều làm không được.

"A a a a a!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, tại một nam một nữ thảm liệt, thê lương rống to âm thanh bên trong, Khúc Tự Hành, khúc thu bạch hai người toàn thân xương cốt phát ra kịch liệt bạo hưởng, xương cốt không biết đoạn mất bao nhiêu cái, cả người giống như là như chó chết ngã sấp trên mặt đất, sau đó giống như là bị vô hình cự chùy oanh kích hung hăng khảm vào mặt đất, trực tiếp ngất đi.

Lạ thường chính là, rõ ràng hai người thân thể xương cốt rõ ràng so với mặt đất đến không biết cứng rắn gấp bao nhiêu lần, cũng không có đối mặt đất tạo thành quá lớn phá hư, cũng có thể gặp Nhạc Bình Sinh trong khi xuất thủ lực lượng khống chế chi

tinh diệu.

"Dừng tay!"

Thẳng đến Khúc Tự Hành, khúc thu bạch giống như là như chó chết ngất đi, một tiếng cứng cáp già nua thanh âm mới khoan thai tới chậm, tràn ngập tại toàn bộ trong đại sảnh.

Nhạc Bình Sinh lông mày hơi động một chút, nhìn về phía người tới.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 747: Thật Cùng Nghỉ Ngơi!

Chương 747: Thật cùng nghỉ ngơi!

Tại Nhạc Bình Sinh mênh mông ý chí ba động quét ngang Huyền Lũng tinh về sau, đột nhiên xuất hiện tại Khúc thị thương hội phân bộ đại sảnh là một thân hình còng xuống, râu tóc bạc trắng tang thương lão giả.

Lão giả này toàn thân khí tức cực độ nội liễm, phảng phất một cái gần đất xa trời bình thường lão nhân, cũng không có động tác khác, chỉ là nhìn lướt qua không rõ sống chết Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch về sau, lấy một loại cực độ ngoài ý muốn ánh mắt bắn ra hướng về phía Khúc Quy Nhân, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh.

Mà nhìn thấy lão giả này xuất hiện, nguyên bản thần sắc lo lắng Khúc Dĩ Yên cùng Dư Nguyên hai người lập tức thần sắc nghiêm một chút, trên mặt lộ ra cung kính phát ra từ nội tâm, cảm kích thần sắc, mang theo một đôi nhi nữ xa xa khom mình hành lễ nói:

"Tham kiến Huyền Chân trưởng lão!"

Thân phận của tên lão giả này, tự nhiên là đóng giữ tại cái này Khúc thị thương hội phân bộ hợp đạo đại năng, Khúc Huyền Chân.

Mà Khúc Dĩ Yên bọn người sở dĩ đối lão giả này từ trong ra ngoài cảm thấy cảm kích cùng tôn kính, tự nhiên là bởi vì vị này Huyền Chân trưởng lão không biết ra ngoài nguyên nhân gì tại

Khúc Quy Nhân không quan trọng thời điểm liền thật thưởng thức biết cái này vãn bối. Mà tại Khúc Quy Nhân mất tích về sau đối với các nàng những cái này cô nhi quả mẫu có nhiều giúp đỡ, thậm chí nếu như không phải vị này Huyền Chân trưởng lão lực bài chúng nghị, Khúc Quy Nhân sau khi mất tích phân bộ người chủ sự chức căn bản cũng không khả năng rơi vào Khúc Dĩ Yên trên thân.

Ngoài ra, Khúc Dĩ Yên tại cái này thương hội bên trong vượt qua đại bộ phận gian nan hiểm trở đều có vị này Huyền Chân trưởng lão âm thầm tương trợ, nếu không đã sớm tại Khúc Tự Hành cùng Khúc Thu Bạch hai người liên hợp xa lánh phía dưới bị đuổi ra khỏi cửa.

Đối mặt Khúc Dĩ Yên đám người hành lễ, được xưng Huyền Chân trưởng lão lão giả chỉ là khẽ gật đầu, ánh mắt cũng đã nhìn chăm chú Nhạc Bình Sinh, đục ngầu trong đôi mắt tựa hồ trăm mối cảm xúc ngổn ngang, giống như vui mừng, giống như cảm hoài nhẹ giọng thở dài nói:

"Người về, sóng sau đè sóng trước, nghĩ không ra ngươi trăm năm chưa về, lại là đã thành tựu võ đạo bá chủ chi vị, một khi bay thì tới tận trời, một tiếng hót lên làm kinh người, như thế cơ duyên tạo hóa, thật là khiến người nhìn mà than thở. . ."

"Huyền Chân trưởng lão."

Đang học lấy ra Khúc Dĩ Yên ký ức về sau, Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết người đến thân phận, đồng dạng đi vãn bối lễ nói:

"Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch hai người ta chỉ là hơi thi mỏng trừng phạt mà thôi, cùng tính mệnh không ngại. Huyền Chân trưởng lão những năm gần đây đối Yên Nhi bọn hắn chiếu cố ta đã đều biết được, xin nhận vãn bối cúi đầu."

"Tốt, tốt, tốt!"

Mắt thấy đến Khúc Quy Nhân đã một khi bay thì tới tận trời, thành tựu hợp đạo bá chủ nhưng như cũ đối với mình cung kính hữu lễ, Khúc Huyền Chân đục ngầu ánh mắt càng phát ra kích động, vui mừng:

"Người về, không biết ngươi cái này trăm năm bên trong đến cùng kinh lịch cái gì cũng không phải là lão phu muốn điều tra ngươi bí ẩn, mà là ngươi mất tích trăm năm bặt vô âm tín, lại đột nhiên lấy được như thế kinh thế hãi tục thành tựu, chủ tộc sau khi biết được tất nhiên sẽ triệu ngươi trở về tổ tinh, đến lúc đó tránh không được một phen chất vấn, ngươi vẫn là sớm làm chuẩn bị mới là."

Hợp đạo đại năng là khái niệm gì là tại hàng trăm triệu vượt qua qua chú thể cơ ngưỡng cửa chính tông võ giả cơ số hạ mới có thể lan truyền ra võ đạo chi bá chủ! Tại cái này vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, ức vạn năm ánh sáng Khởi Nguyên Giới bản đồ bên trong, nhân tộc nhân khẩu số lượng đến điểm báo mà tính, mà tại như thế tiêu chuẩn nhân khẩu bản đồ phía trên, Khởi Nguyên Giới bên ngoài hợp đạo bá chủ số lượng cũng bất quá mới quá ngàn số lượng mà thôi!

Như thế tính được, phân tán đến Khởi Nguyên Giới bản đồ vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, mỗi một cái tinh hệ ngay cả hai vị hợp đạo đại năng đều không đạt được.

Này đối với tại bất kỳ bên nào thế lực, mười phần cũng tốt, tông môn cũng tốt, giáo phái cũng tốt, trong môn có đệ tử tấn thăng làm Hợp Đạo Cảnh đại năng đều là khó lường đại sự, tất nhiên rộng mời thông đạo, thông truyền thiên hạ, khắp chốn mừng vui!

Mà đợi đến tin tức truyền về chủ tộc bên trong, Khúc Quy Nhân đồng dạng gặp phải triệu hoán, cần tiến về trước tổ tinh. Bất quá Khúc Quy Nhân mất tích trăm năm bặt vô âm tín, lại trở về là đã là hợp đạo bá chủ chuyện này quá mức ly kỳ, có lẽ trở về chủ

tộc về sau còn cần một phen về mặt thân phận nghiệm chứng cũng khó nói.

Bất quá còn không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, mặt khác một cỗ hùng vĩ mà cuồng bạo ý chí lại đột nhiên giáng lâm mà tới:

"Huyền Chân trưởng lão, vừa rồi ba động là người phương nào gây nên "

Giống như vạn long gào thét ý chí âm thanh tin tức trong đại sảnh vừa đi vừa về khuấy động, ẩn chứa một cỗ không thể địch nổi sâm nhiên uy nghiêm. Cho dù là có Nhạc Bình Sinh che chở, đạo này ý chí giáng lâm trong nháy mắt vẫn là để Khúc Dĩ Yên mẫu nữ cùng Dư Nguyên bọn người thể xác tinh thần mãnh liệt run rẩy.

"Huyền Lũng tinh Tinh chủ, Hồng Thái An!"

Khúc Huyền Chân lập tức hướng Nhạc Bình Sinh nháy mắt, sau đó ngẩng đầu đối ở đại sảnh trên không bồi hồi cường hoành ý chí cao giọng nói:

"Đã quấy rầy Tinh chủ, xin hãy tha lỗi. Bất quá vừa rồi chẳng qua là ta Khúc thị tại trừng trị hai cái âm phụng dương vi chủ sự mà thôi, Tinh chủ đại nhân còn xin đợi một lát, lão phu đợi một lát tự sẽ đến nhà đến thăm, giải thích ngọn nguồn."

Trên đại sảnh trống không ý chí có chút dừng lại một chút: "Như thế rất tốt."

Sau đó, đạo này cường hoành đến kinh khủng ý chí liền như là như thủy triều cấp tốc tiêu tán, vô tung vô ảnh.

Huyền Lũng tinh dù sao cũng là ở vào thứ tám giới vực Hạch Tâm tinh vực, trấn thủ ở này đều là đỉnh phong cảnh giới tuyệt đỉnh đại năng. Chủ tinh vực bên trong khởi nguyên nghị đình các mặt lực khống chế chưa từng có, giống Huyền Lũng tinh loại tinh

cầu này phía trên quy củ cực độ sâm nghiêm, trong đó một đầu thiết luật chính là hợp đạo tuyệt đối không thể tùy ý động thủ, đối tinh thể tạo thành phá hư, một khi có chỗ vi phạm, cho dù là hợp đạo cảnh giới bá chủ, dạng gì thực lực, thế lực, bối cảnh đều cứu không được chính mình.

Dù sao Hợp Đạo Cảnh vừa ra tay, động một tí chính là tháng hủy chìm trong, tinh thần vỡ vụn, lực phá hoại thực sự quá lớn. Bất quá Nhạc Bình Sinh lúc trước xuất thủ mặc dù trương dương tiêu chuẩn lại đem cầm rất tốt, vẻn vẹn lấy võ đạo ý chí khuếch tán ra mà thôi, cho nên tại Huyền Chân trưởng lão thái độ khiêm nhường đáp lại sau vị này Tinh chủ cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt.

Huyền Lũng tinh Tinh chủ Hồng Thái An ý chí biến mất về sau, Khúc Huyền Chân nhìn lướt qua có vẻ như ngất đi Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch hai người, đối cá biệt mấy cái hồi tỉnh lại chấp sự, người hầu thản nhiên nói: "Còn ở nơi này mất mặt xấu hổ đem bọn hắn dẫn đi."

Mấy cái chấp sự đầy bụi đất, liên tiếp vẻ hoảng sợ giơ lên Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch hai người liên tục không ngừng chật vật thối lui ra khỏi đại sảnh.

"Huyền Chân trưởng lão, mau mời ngồi."

Đợi cho chướng mắt người hoàn toàn biến mất, Nhạc Bình Sinh mới mỉm cười, nói:

"Ta cảnh ngộ, muốn từ rời đi Huyền Lũng tinh sau nói lên. . ."

. . .

"Hai vị chủ sự đại nhân, các ngươi tỉnh!"

Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch hai người chỉ cảm thấy mí mắt bên trên phảng phất là có gánh nặng ngàn cân, toàn thân trên dưới

không có một chỗ không đau, không biết có thể so với thần kim xương cốt cơ bắp đứt gãy hoặc nhiều hoặc ít, chỉ có ngoại giới từng tiếng tiếng hô hoán không ngừng phao phao tiến đến.

Sau đó, hai người một trước một sau, chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ gặp bên người riêng phần mình bồi dưỡng tâm phúc chính thần sắc lo lắng, một bộ đầy bụi đất bộ dáng thận trọng nhìn lấy mình hai người.

Một tâm phúc nhìn thấy hai người hồi tỉnh lại, đầu tiên là một mặt kinh hỉ, sau đó thận trọng nói: "Chủ sự đại nhân, các ngươi cảm giác thế nào phải chăng cần. . ."

Mà xuống một khắc, Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch hai người trợn mắt tròn xoe, thần sắc giống như lệ quỷ, đáng sợ sát ý càng là như là núi lửa bộc phát, giận dữ hét:

"Lăn ra ngoài!"

"Toàn bộ đều cút ra ngoài cho ta!"

"Vâng, vâng. . ." Hai tên tâm phúc lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, kinh hồn táng đảm, căn bản không dám dừng lại thêm một cái chớp mắt, thối lui ra khỏi căn này tĩnh thất.

Trong tĩnh thất, ngoại trừ cuồng bạo sát ý cùng oán độc chi khí khuấy động bên ngoài, lại không còn chút nào thanh âm.

"Đáng chết. . . Đáng chết. . ."

"Làm sao có thể, làm sao có thể. . ."

Khúc Tự Hành, Khúc Thu Bạch sắc mặt hai người tái nhợt, nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt bên trong đều là oán độc cùng dữ tợn chi ý, cả người đã gặp khó lấy nói rõ sỉ nhục bao phủ.

Thân là thương hội phân bộ chủ sự, hai người bọn họ quyền

cao chức trọng, uy nghiêm sâu nặng, ngay tại lúc vừa mới bọn hắn lại đối mặt với bọn hắn luôn luôn xem thường Khúc Quy Nhân quỳ xuống! Mà lại quỳ triệt để như vậy, như thế sỉ nhục, để bọn hắn giống như là trên thớt thịt cá, một tơ một hào phản kháng chỗ trống đều không có!

Trên thực tế tại Huyền Lũng tinh Tinh chủ Hồng Thái An đến là hai người bọn họ đã cơ bản thanh tỉnh lại, thậm chí Khúc Quy Nhân cùng Khúc Huyền Chân giữa hai người nói chuyện bọn hắn đều rõ ràng nghe được. Nhưng mà bọn hắn không dám tỉnh táo lại, lại không dám thả ra ngoan thoại, rất sợ đụng phải càng lớn vũ nhục, chỉ có thể sỉ nhục mà biệt khuất giả bộ như đánh mất tri giác dáng vẻ , mặc cho cái khác chấp sự đem bọn hắn khiêng đi.

"Chuyện này, nhất định phải lập tức thông tri cho Lôi Viêm trưởng lão!"

Khúc Thu Bạch nghiến răng nghiến lợi, cưỡng ép ghép lại xương cốt cơ bắp ngồi dậy:

"Người này, chỉ sợ không phải Khúc Quy Nhân!"

"Cái gì! "

Khúc Thu Bạch những lời này lập tức để Khúc Tự Hành giật mình, đồng dạng cưỡng ép ngồi dậy, phảng phất quên đi đau xót, thanh sắc câu lệ nói:

"Ngươi xác định nhưng đã đến chúng ta cảnh giới này đối huyết mạch cảm ứng đã vô cùng nhạy cảm, mặc dù không có tiến hành chính thức huyết mạch nghiệm chứng, nhưng là cái này Khúc Quy Nhân cho ta cảm giác đích thật là cùng chúng ta có cùng nguồn gốc, làm sao có thể là giả mạo! Mà lại ngươi vì sao kết luận người này chính là giả mạo phải biết nếu là lúc trước Khúc Quy Nhân còn tốt, nhưng là hiện tại Khúc Quy Nhân đã tấn thăng hợp đạo chi cảnh, loại này chỉ hươu bảo ngựa cử động là tự tìm đường

chết! Ai cũng không gánh nổi chúng ta!"

"Ta cũng không biết người này là cái gì tại huyết mạch cảm ứng bên trên cùng chúng ta có cùng nguồn gốc. Nhưng là Lôi Viêm trưởng lão đối với chuyện này hẳn là sẽ cảm thấy rất hứng thú!"

Khúc Thu Bạch tựa hồ là biết chút ít bí ẩn gì, nhưng cũng không có hoàn toàn lộ ra, chỉ là có ý riêng cười gằn nói:

"Lập tức báo cáo cho Lôi Viêm trưởng lão, có lẽ lão nhân gia ông ta có thể vì ngươi ta vô cùng nhục nhã làm chủ!"

Dứt lời, không đợi một mặt kinh nghi Khúc Tự Hành hỏi lại, Khúc Thu Bạch đã lấy ra một mặt toàn thân sáng Thủy kính, trong miệng nói lẩm bẩm.

Ông!

Sau một khắc, Thủy kính phía trên, một chút xíu gợn sóng một tầng lại một tầng nhộn nhạo lên, sau đó một đạo uy nghiêm ý niệm cách xa xôi thời không, từ mặt kính phía trên truyền ra:

"Khúc Thu Bạch, ngươi kêu gọi lão phu chuyện gì chẳng lẽ là phân bộ đã xảy ra chuyện gì a "

Đây là. . . Hợp đạo trưởng lão Khúc Lôi Viêm! Khúc thị nhất tộc đương đại gia chủ tuyệt đối tâm phúc!

Khúc Thu Bạch một loạt ngôn từ cử động không thể nghi ngờ là vượt ra khỏi Khúc Tự Hành dự kiến, cũng làm cho trong lòng của hắn không hiểu dâng lên một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Khúc Thu Bạch không để ý đến trong lòng bất an Khúc Tự Hành, đối mặt Thủy kính mới mở miệng chính là long trời lở đất: "Trưởng lão đại nhân, Khúc Quy Nhân trở về!"

Thủy kính bên trong, lập tức lâm vào lâu dài im lặng.

"Ngươi nói. . . Khúc Quy Nhân "

Thủy kính bên trong tựa hồ đột nhiên lật lên sóng lớn ngập trời, Khúc Lôi Viêm ý chí bên trong đều là một loại ngoài ý muốn, thậm chí cảm thấy hoang đường hương vị:

"Cái kia trăm năm trước đó bặt vô âm tín Khúc Quy Nhân "

"Không tệ!"

Nhớ tới khuôn mặt kia, Khúc Thu Bạch ánh mắt bên trong hiện lên dốc hết ngũ hồ tứ hải chi thủy đều không thể rửa sạch hận ý:

"Hắn không chỉ là trở về, mà lại tấn thăng trở thành một vị hợp đạo cảnh giới võ đạo bá chủ! Trong trở bàn tay liền để ta cùng Khúc Tự Hành không có sức phản kháng!"

Trong tĩnh thất, hoàn toàn tĩnh mịch, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Mà Khúc Thu Bạch trong tay Thủy kính phía trên, càng là tất cả gợn sóng cùng gợn sóng đều đình chỉ, lại lần nữa lâm vào lâu dài im lặng.

"Tốt, tốt, nghĩ không ra, lại có thể có người dám. . ."

Nửa ngày về sau, Thủy kính bên trong, Khúc Lôi Viêm sâm nhiên cười nhẹ truyền đến:

"Như vậy, lão phu liền bẩm báo gia chủ, để vị này thất lạc người xa quê trở về nhà a. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 748: Hư Không Tạo Vật!

Chương 748: Hư không tạo vật!

Khởi Nguyên tổ tinh, một chỗ không biết không gian.

Chim hót hoa nở, mang theo tươi mát bùn đất khí tức phơ phất gió nhẹ, nương theo lấy mưa xuân về sau nhàn nhạt hơi nước đập vào mặt, một vòng lục sắc đập vào mi mắt, chính là một mảnh thanh U Trúc rừng cùng sóng biếc đang dập dờn.

Tại sóng biếc trung tâm có một thanh nhã giữa hồ tiểu trúc, trúc đình bên trong hai người tựa hồ ngay tại đánh cờ.

Trong đó một tên nam tử trung niên cao quan hoa phục, cao quý không tả nổi, trong đôi mắt từng cái động thiên thế giới chồng chất, chớp tắt, phong thái khí độ vĩ ngạn vô song.

Mà ở tên này nam tử đối diện, lại là một cái thân mặc ma bào, chân trần mà ngồi tuấn tú thiếu niên, tay thuận chấp nhất tử mỉm cười chờ đợi.

Trước mặt hai người trên bàn cờ các vị tuyến tung hoành, mới nhìn tựa hồ thường thường không có gì lạ, nhưng là nếu như đem ý thức nhô ra liền sẽ phát hiện bàn cờ mặt ngoài vậy mà làm cho người ta cảm thấy một loại lớn không thể đo đếm được, vô biên vô tận cảm giác.

Trên bàn cờ, vạn trượng dãy núi, sông ngòi trào lên, trên bàn

cờ lấp lóe điểm điểm quang mang, tựa như tinh quang, quấn bàn cờ xoay tròn, làm cho người ta cảm thấy Tinh Hán xán lạn, đẩu chuyển tinh di cảm giác, ngay sau đó, lại có sáng chói mặt trời từ bàn cờ cuối cùng thăng ra, phảng phất từ trên đường chân trời dâng lên, mà đợi đến Đại Nhật rơi xuống, lại có trên biển sinh trăng sáng, chiếu rọi thiên hạ.

Có sinh cơ bừng bừng, có gian nan vất vả mưa tuyết, Xuân Hạ Thu Đông chợt lóe lên, sấm mùa xuân vang động, tẩm bổ vạn vật. . . Chỉ là một cái bàn cờ, lại là một cái bao hàm toàn diện, sông núi non sông, nhật nguyệt tinh thần, bốn mùa mưa gió đều ở trong đó thế giới. Trong đó có vô số phi thiên độn địa tu sĩ kiến thiết, sáng tạo, chinh chiến, cái này đến cái khác cường hoành quốc gia, cái này đến cái khác tu luyện văn minh tại trương này trên bàn cờ sinh ra lại tiêu vong.

Mà cái này ngồi ngay ngắn thế cuộc hai đầu hai người, chính là tại lấy một cái thế giới làm bàn cờ, lấy thương sinh vạn vật làm quân cờ đánh cờ, quyết ra thắng bại!

Giờ này khắc này, cao quan hoa phục nam tử trung niên nhìn chăm chú này tấm thế giới bàn cờ, ánh mắt vô cùng ngưng trọng, hắn nhô ra trong tay chấp có một tử, lại huyền không dừng lại bất động.

Nửa ngày, tên này nam tử trung niên phảng phất tháo xuống cái gì ức vạn tấn gánh nặng, thu hồi chuẩn bị lạc tử cái tay kia, thật sâu thở ra một hơi, lắc đầu nói:

"Lão tổ, ván này ta lại thua."

"Ha ha ha ha ha. . ."

Ngược lại bị cái này thâm bất khả trắc nam tử trung niên gọi lão tổ người thiếu niên lập tức cười ha ha, phóng khoáng mà tang thương:

"Trường Hoan, ngươi dốc hết sức lo liệu Khúc thị cái này khổng lồ lớn vật hơn vạn năm, thế tục tạp vụ, bè lũ xu nịnh hoặc nhiều hoặc ít lây dính ngươi võ đạo tâm tình, để không còn thuần túy, nếu không trong mắt của ta bàn cờ này còn có dưới."

Đánh cờ hai người rõ ràng là Khúc thị nhất tộc đương đại gia chủ, còn có Khúc thị nhất tộc người mạnh nhất, vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng bá chủ, Khúc gia lão tổ, Khúc Đế Tiên!

Mà ở trong đó, cũng chính là Khúc Đế Tiên chỗ ở.

Cho dù ai cũng tưởng tượng không đến vị này uy danh truyền xa trăm ngàn tinh hệ, có thể nói là gần với Giới Vương vô thượng võ đạo bá chủ chỗ ở tự nhiên là như thế một phen bộ dáng. Bất quá đến giống Khúc thị lão tổ như vậy cảnh giới về sau, đại đạo vô hình, căn bản vô vị lấy sừng sững Đạo điện vẫn là mao trúc phòng ốc sơ sài làm đại biểu.

"Lão tổ dạy phải."

Bàn cờ trước đó, Khúc thị cái này khổng lồ thượng cổ thị tộc gia chủ Khúc Trường Hoan lắng nghe Khúc thị lão tổ dạy bảo, gật đầu nói:

"Gần đây mấy ngàn năm qua, tu vi của ta cơ hồ trì trệ không tiến, mà khoảng cách kỷ nguyên đại nạn, cũng bất quá chỉ còn lại có một nửa thời gian."

Hắn nhìn lướt qua thế giới bàn cờ, cảm khái nói: "Vẫn là lão tổ công tham tạo hóa, mở thời không, diễn hóa chúng sinh làm bàn cờ, loại thủ đoạn này đã gần thần, làm người ta nhìn mà than thở. . ."

Khúc thị lão tổ Khúc Đế Tiên vuốt vuốt trong tay quân cờ, nhìn xem bị tự mình mở ra ra bàn cờ thế giới bên trong chỗ diễn hóa hết thảy, cười nhạt nói:

"Cái này trong bàn cờ chúng sinh cuối cùng cả đời sinh lão bệnh tử, tự sinh tự diệt, đều không thể nhảy ra bàn cờ, nhìn một chút cái này rộng lớn vô tận đại thiên hoàn vũ, nhưng là ngoại trừ chư vị võ đạo thần minh chi cảnh Giới Vương cùng Nhân Hoàng bệ hạ, lại có ai dám nói chúng ta chỗ cái này đại thiên hoàn vũ không phải một trương càng rộng lớn hơn bàn cờ đâu "

Khúc Trường Hoan ánh mắt khẽ động, hỏi: "Xin hỏi lão tổ, võ đạo thần minh chi cảnh, đến cùng là bực nào một phen cảnh giới "

"An tâm chớ vội.

"

Khúc Đế Tiên thu hồi bàn cờ, mỉm cười nói:

"Không ngại trước hớp một cái trà xanh, uống sau liền biết."

Khúc Quy Nhân sau khi nói xong, bàn tay mở ra, chỉ gặp một viên màu trắng quân cờ một mình nằm tại lòng bàn tay của hắn, sau đó cũng không thấy Khúc Đế Tiên có bất kỳ động tác, cái này miếng màu trắng quân cờ trong lúc đó biến ảo trở thành một đoàn lưu động "Khí" trên tay hắn phun trào, xoay quanh, chớp mắt hóa thành một tôn tinh xảo đặc sắc ấm trà!

Khúc thị gia chủ, Khúc Trường Hoan con ngươi lập tức có chút co rụt lại.

Lấy hắn đỉnh phong hợp đạo cảnh giới tầm mắt kiến thức tự nhiên thấy được rõ ràng, Khúc Đế Tiên cũng không phải là từ giới tử hoặc là trong không gian hư vô lấy ra cái này ấm trà, cũng không phải lấy võ đạo ý chí ngưng tụ huyễn hóa, mà là thật sự rõ ràng đem lúc trước lòng bàn tay viên kia quân cờ cải biến vật chất kết cấu cùng tạo thành, đem quân cờ "Biến" thành ấm trà!

Mặc dù đây hết thảy xem ra phảng phất lại so với bình thường còn bình thường hơn hí kịch nhỏ pháp, dù là tùy tiện một cái hợp

đạo đại năng đều có thể tạo nên so đây càng huyễn lệ kỳ huyễn gấp trăm lần tràng cảnh. Nhưng hắn nhưng không có cảm thấy ấm trà cùng trên ly có bất kỳ ý chí ba động, nói cách khác cái này không không phải huyễn hóa, cũng không phải nguyên khí ngắn ngủi ngưng kết, mà là chân chính vật chất gây dựng lại.

Cái này cùng Khúc Đế Tiên mở bàn cờ thế giới, diễn hóa chúng sinh là hoàn toàn khác biệt một loại khái niệm, bàn cờ thế giới bên trong vô luận là sơn xuyên đại địa, cây cỏ cá sâu, vạn vật linh trưởng, đều là tuần hoàn theo đại thiên vũ trụ quy tắc diễn hóa vận chuyển, Khúc Đế Tiên tới một mức độ nào đó có thể đóng vai thiên đạo nhân vật, người vì can thiệp bàn cờ thế giới diễn hóa tiến trình, có thể nghìn lần, vạn lần tăng tốc rút ngắn một cái văn minh phát triển quá trình, nhưng lại không cách nào thoát ly đại thiên vũ trụ thiết luật. Tỉ như kim tính cương, thuỷ tính nhu, Kim khắc Mộc, Thủy khắc Hỏa. . . Mà Khúc Đế Tiên hiện tại thi đem một loại đặc tính vật chất chuyển đổi thành một loại khác đặc tính vật chất, cũng không nghi ngờ ngay tại phá vỡ đại thiên hoàn vũ quy tắc!

Tại Khúc Trường Hoan hơi co lại trong con mắt, Khúc gia lão tổ Khúc Đế Tiên động tác vẫn còn tiếp tục.

Một tay sáng tạo ra một tôn ấm trà về sau, hắn tay kia thì hướng về trong hư vô chộp tới, ngón tay khép lại một nháy mắt, hắn lòng bàn tay không gian vặn vẹo ba động trong nháy mắt, từ trong hư vô đã đản sinh ra một cái đồng dạng tinh xảo đặc sắc cái chén, trên ly còn có óng ánh lấm ta lấm tấm, phảng phất ngưng kết Amagiri.

Sau đó, trong hư vô lại có chút điểm linh quang ngưng tụ thành hình, hóa thành mấy cái xanh ngắt ướt át lá trà bay xuống tiến vào trong ấm trà, lại có linh tuyền không hợp với lẽ thường từ hư không tuôn ra, cuồn cuộn sôi trào về sau vạch lên một đạo óng ánh ngấn nước, đã rơi vào trong bầu.

"Sửa đá thành vàng, hư không tạo vật!"

Khúc Trường Hoan chăm chú nhìn Khúc Đế Tiên tiện tay ở giữa ấm trà, chén trà, lá trà, nước sôi từ hư không bên trong sinh ra, chính là lấy hắn đỉnh phong hợp đạo cảnh giới, đều đã là nhìn mà than thở.

Cái gì là lực lượng là đánh vỡ thời không, băng toái tinh thần, một hơi thổi tắt hằng tinh, hành tẩu ở trong lỗ đen hắn thấy chưa hẳn như thế. Hủy diệt dù sao cũng so sáng tạo muốn dễ dàng hơn ngàn lần vạn lần, dạng này từ không sinh có, cùng trong hư không sáng tạo ra đại thiên hoàn vũ bên trong hết thảy vật chất, mới được xưng tụng là chân chính lực lượng!

Pha xong trà về sau, Khúc Đế Tiên đem trà ở trước mặt đưa tới.

Khúc Trường Hoan cẩn thận hai tay tiếp nhận, hơi nghe ngóng về sau, nhấp bên trên một ngụm, chỉ cảm thấy một mùi thơm tại đầu lưỡi lưu chuyển, cái kia trà nóng bên trong lại có một cỗ thanh lương chi ý ẩn chứa, thuận hầu mà xuống, thẳng vào lá gan tỳ, lại hóa thành một loại nào đó không Linh Huyền diệu thanh khí thẩm thấu trên dưới quanh người.

Nhất thời tai thanh mắt sáng, trong ý thức tất cả tạp chất, toàn bộ rửa sạch sạch sẽ, phảng phất linh hồn cũng hóa thành tinh khiết thanh khí dung nhập nhục thân, cùng nhục thân mật thiết tương hợp, nhất thời nhục thân đều tựa như hóa thành võ đạo ý chí một bộ phận, có một loại lăng không trôi nổi, chính muốn hóa tiên lên trời cảm giác.

Nửa ngày, Khúc Trường Hoan đột nhiên mở hai mắt ra, gật đầu nói:

"Ta hiểu được."

Khúc Đế Tiên mỉm cười gật đầu:

"Phàm là tu luyện đến 1,296 cái mệnh khiếu động thiên toàn bộ triển khai đỉnh phong hợp đạo chi cảnh, đều có thể riêng lấy võ đạo ý chí huyễn hóa vật chất, nhưng những cái này vật thể đều cần lấy võ đạo ý chí duy trì, nếu là triệt hồi võ đạo ý chí, cũng liền hóa thành hư không. Nhưng là đợi đến ngươi vượt qua kỷ nguyên đại nạn về sau, liền có thể từ trong hư vô sáng tạo ra từ đầu đến cuối độc lập tồn tại sự vật, những vật phẩm này một khi được sáng tạo ra, chính là vô luận bất kỳ thủ đoạn nào cũng không thể phân biệt thật giả, cùng chân thực vật chất không khác."

"Bất quá dù cho hư không tạo vật, cũng có được chia cao thấp, ta còn muốn mượn nhờ khác vật chất làm căn cơ đến tạo vật, đồng thời quá cao cấp vật chất tồn tại cũng lực có chưa đến, hữu tình sinh linh càng là không cách nào sáng tạo. Nhưng đã đến thập đại Giới Vương dạng này võ đạo thần minh cấp độ, ngoại trừ thấy rõ vận mệnh, thời không, nhân quả bên ngoài, nghe đồn càng là có thể chưa từng có sáng tạo ra hữu tình sinh linh, đây mới là cái này cấp bậc tồn tại được xưng võ đạo thần minh, vũ trụ chúa tể nguyên nhân. Những đạo lý này, cũng là ta trước đây không lâu mới vừa vặn lĩnh ngộ."

"Lão tổ một lời nói, thắng qua ngàn năm ngồi trơ khổ tu."

Khúc Trường Hoan gật đầu nói:

"Nguyên lai. . ."

Ông.

Lúc này, Khúc Trường Hoan ý chí bên trong tựa hồ là có sự vật nào đó chấn động chấn động. Mà hắn một chút cảm giác, lập tức nhướng mày, ánh mắt hơi đổi.

"Ừ"

Khúc Đế Tiên cười nói:

"Chuyện gì "

Khúc Trường Hoan ngẩng đầu, ánh mắt giống như trêu tức, giống như nghiền ngẫm:

"Lão tổ, Lôi Viêm trưởng lão đưa tin, Huyền Lũng tinh phía trên, một tự xưng Khúc Quy Nhân tộc nhân mất tích trăm năm trở về, đồng thời đã tấn thăng hợp đạo chi cảnh!"

Khúc Quy Nhân

Cái tên này loáng thoáng gọi lên Khúc Đế Tiên một luồng ký ức, lông mày của hắn nhíu một cái, quanh thân một cái nào đó mệnh khiếu động thiên quang hoa lóe lên, một thân hình cao lớn, hai mắt nhắm nghiền nam tử trung niên từ động thiên thời không bên trong bay ra:

"Khúc Quy Nhân. . . Ta cái này thứ ba mươi bảy đời thứ năm duệ "

Cái này từ Khúc Đế Tiên mệnh khiếu thời không bên trong bay ra thân ảnh sắc mặt tái nhợt, không có chút nào khí tức, không rõ sống chết, khuôn mặt lại cùng Khúc Dĩ Yên có ba bốn phần tương tự chỗ, tựa hồ chính là chân chính Khúc Quy Nhân!

Khúc Trường Hoan cười nói: "Không tệ, chính là người này!"

Khúc Đế Tiên con mắt lập tức nheo lại, tựa hồ thật lâu không có gặp được như thế chuyện thú vị, thấp giọng cười nói:

"Một cái hợp đạo cảnh giới tồn tại, giả mạo Khúc Quy Nhân lớn mật như thế, nhưng lại như thế ngu xuẩn, thú vị, thực sự thú vị. . ."

Sau đó, hắn nhìn về phía Khúc Trường Hoan phân phó nói:

"Ngươi để Lôi Viêm tự mình đi một chuyến, đem người mang đến! Chú ý không muốn đả thảo kinh xà!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 749: Biết Rõ NúI Có Hổ, Khuynh Hướng Hổ Lên Núi!

Chương 749: Biết rõ núi có hổ, khuynh hướng hổ lên núi!

Huyền Lũng tinh, Khúc thị thương hội phân bộ.

Trong tĩnh thất, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, bàn tay mở ra, cổ phác, huyền ảo lục sắc luân bàn. Trong đó trên cùng một khối bày biện ra một cái cao cao tại thượng, có vô tận mỹ hảo cùng thần thánh trang nghiêm thế giới, trong đó hư không mở, nhật nguyệt luân hồi, quần tinh sáng chói, ngàn vạn thần phật hư ảnh như ẩn như hiện.

Luân bàn trái phía trên một cái thế giới bên trong, thì hiển lộ ra ngàn vạn đạo hung lệ, sắc bén, hủy diệt sát khí, mang theo thiên đao vạn kiếm tranh minh thanh, đối chọi gay gắt, một bước cũng không nhường.

Luân bàn phải phía trên một cái thế giới, thì có vạn trượng hồng trần trùng thiên, đục ngầu ồn ào náo động, chướng khí mù mịt mà có nói không ngoài phấn khích xuất hiện, xông người muốn say. Sơn thôn thành quách, làm ruộng rèn sắt, gà chó tướng nghe, gả cưới ly hợp, Thiên Luân ân ái đủ loại thế tục bình thường mà vụn vặt.

Luân bàn phải phía dưới thế giới bên trong thì phảng phất có vô cùng vô tận. Thiên hình vạn trạng đại lượng sinh vật sinh sôi, hoặc điểu hoặc thú, hoặc cá hoặc trùng, cũng có các loại hoa cỏ cây cối. Bọn chúng chết sinh, sinh chết, bất khuất cố gắng sinh tồn,

không ngừng sinh sôi. Lấy một loại nguyên thủy Man Hoang thiên nhiên ương ngạnh không ngừng tiến hóa, thích ứng. Vật cạnh thiên trạch, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn. . .

Mà luân bàn phía dưới cùng, đủ loại oán độc tâm tình tiêu cực diễn hóa thành hình thù kỳ quái các loại ác quỷ, hoặc ruột xuyên bụng nát. Có lẽ có đầu Vô Diện, có lẽ có thân không đầu, vô cùng vô tận ác quỷ quơ nanh vuốt,

Về phần luân bàn trái phía dưới, thì là một cái nhất là đen nhánh thâm thúy, vực sâu không thấy đáy Vô Gian Địa Ngục, phảng phất thôn phệ hết thảy.

Cái này sáu cái thế giới nhìn như một chưởng nhưng nắm, nhưng là vô luận cái nào đều để lộ ra một loại mênh mông trống trải, vô biên vô tận cảm giác, phảng phất một cái sinh ra mới bắt đầu, từ Lục Đạo Luân Hồi chúa tể thế giới!

Nhưng mà một cái thế giới như vậy, lại giống như là đồ chơi đồng dạng tại Nhạc Bình Sinh trong tay lưu chuyển, biến đổi, tựa hồ lại tại lục đạo bên trong đản sinh ra vô số kể hằng sa thế giới.

Giờ này khắc này, thể ngộ trúng chưởng bên trong lục đạo thế giới, Nhạc Bình Sinh khẽ chau mày: "Không, không đúng. . . . ."

Lục đạo bên trong, diễn hóa thế giới vô số, mà càng là tiểu nhân thế giới, tuổi thọ càng là như mộng huyễn bọt nước ngắn ngủi, cơ hồ mỗi một sát na, Nhạc Bình Sinh lòng bàn tay lục đạo bên trong đều tựa hồ có hàng ngàn hàng vạn cái hằng sa tiểu thiên thế giới sinh diệt. Trong nháy mắt tạo ra lại trong nháy mắt bốc hơi, chỉ có một cái nguyên tử, thậm chí một cái điện tử kích cỡ vi hình lỗ đen!

Ông!

Ngay sau đó, hết thảy lại từ cực ám cực tĩnh chuyển thành cực

loạn cực vội, Địa Thủy Hỏa Phong bạo động, lục đạo chấn động, kinh khủng hủy diệt khí cơ phát tán ra, cùng lúc đó không gian kịch liệt thu nhỏ, liền muốn co lại thành một cái như có như không kỳ điểm!

Co vào, co vào, tại co vào, Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay luân bàn kích cỡ Lục Đạo Luân Hồi thế giới dần dần áp súc vì lớn chừng ngón cái , liên đới lấy Lục Đạo Luân Hồi thế giới bên trong vô số vi hình thế giới phá diệt.

Đây là mỗi một cái vi hình thế giới phá diệt lúc kinh khủng cảnh tượng. Mặc dù như loại này cực nhỏ vi hình thế giới phá diệt sau đưa tới nước phong lôi không gian phong bạo kém xa tít tắp đại thế giới phá diệt uy lực, nhưng này loại thế giới hủy diệt đại khủng bố, lớn huyền bí, vô luận kích cỡ, đều đủ để chấn nhiếp phổ thông hợp đạo đại năng, thậm chí vẻn vẹn nhìn về phía Nhạc Bình Sinh lòng bàn tay liền làm đang sợ hãi, sa vào bên trong chưa phát giác tiêu vong!

Nhưng mà đợi cho Lục Đạo Luân Hồi thế giới tại Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay hơi co lại tới cực điểm, tiếp theo một cái chớp mắt ——

Xùy.

Nhạc Bình Sinh năm ngón tay vừa thu lại, một nắm, cùng trong lòng bàn tay diễn hóa phức tạp thế giới giống như là một đóa bị bóp tắt ngọn lửa, tan thành mây khói.

Nhạc Bình Sinh mở ra bàn tay, nhìn chăm chú lòng bàn tay, thấp giọng lẩm bẩm:

"Nhưng trông như chỉ là Lục Đạo Luân Hồi, hoàn toàn chính xác không cách nào ngược dòng tìm hiểu vũ trụ nổ lớn bắt đầu."

Lúc trước Lục Đạo Luân Hồi cũng tốt, thế giới sinh diệt cũng

tốt, đều chẳng qua là Nhạc Bình Sinh trong lòng bàn tay tiến hành mô phỏng vũ trụ entropy giảm, một lần nữa trở về kỳ điểm khoáng thế cảnh tượng mà thôi, mà cái này linh cảm suy nghĩ tự nhiên là đến từ Quân Quy Tàng thân thần chỗ quan sát qua vũ trụ mở kỳ quan. Bất quá lần này mô phỏng mặc dù vận dụng Nhạc Bình Sinh bản tôn một nửa trở lên sức tính toán, nhưng là mô phỏng kết quả nhưng lại xa xa chưa nói tới thành công.

"Hàng mẫu quá ít, có lẽ đợi đến tất cả thân thần trở về về sau mới có thể thực hiện chân chính mô phỏng ngược dòng tìm hiểu."

Nhạc Bình Sinh trong đôi mắt, tựa hồ cắt đứt trở thành hàng trăm hàng ngàn cái tầm nhìn, mà mỗi một cái tầm nhìn bên trong "Hắn" đều là hoàn toàn khác biệt thân phận, cảnh ngộ, nhân sinh.

Cái này tự nhiên là trong năm ấy, hắn ý thức chia ra đi thân thần đã có vượt qua trăm vị cắm rễ tại Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên ngoài dị độ văn minh bên trong, đồng thời tấn mãnh vô cùng lợi dụng đủ loại phương thức hấp thu chỗ văn minh trí tuệ tinh hoa, phi tốc lớn mạnh.

Mà theo mỗi một vị thân thần càng phát ra cường đại, bản tôn cùng thân thần chi diện tích nhà tử dây dưa ảnh hưởng cùng liên tin tức cũng liền càng phát chặt chẽ, mặc dù trước mắt vẫn như cũ không cách nào làm được đại lượng tin tức vượt xa xôi thời không tiến hành truyền thâu, nhưng là theo thân lực lượng của thần tăng trưởng cái này hạn chế cũng tại từ từ buông lỏng. Có thể đoán được khi tất cả thân thần trưởng thành đến trình độ nhất định về sau, gang tấc cùng Thiên Nhai đối Nhạc Bình Sinh tới nói sẽ không còn khác nhau.

Không đơn thuần là ngay tại quét sạch, phóng xạ, khuếch trương từng cái thân thần, trải qua một năm này có thừa vũ trụ vận chuyển, bản tôn Lượng Tử thân xác lấy chỉ số tính, mấy trăm cái ngày đêm lực lượng tự sinh, bây giờ Nhạc Bình Sinh lực lượng đồng dạng đạt đến một cái ngay cả chính hắn cũng không quá hiểu

rõ trình độ.

Hết thảy vật chất, năng lượng ở trước mặt của hắn đã không có chút nào bí mật, thậm chí Khởi Nguyên Giới chiến tranh cứ điểm không gian khiêu dược chi mê cũng sớm bị hắn hoàn toàn thấy rõ. Không có vật chất thân thể trói buộc, chỉ cần hắn nghĩ, chỉ cần có được chính xác không gian tọa độ, hắn có thể tùy ý xuất hiện tại trăm vạn năm ánh sáng bên trong bất luận cái gì một chỗ vũ trụ thái hư.

Vật thế tục, thiên tài địa bảo, tuyệt thế thần kim. . . Đại thiên vũ trụ chín mươi chín phần trăm trở lên vật chất, hắn đều có thể tiện tay tạo ra ra.

Đồng thời tại Nhạc Bình Sinh vi mô tầm nhìn bên trong, ngoại trừ có thể thấy rõ hết thảy vật chất năng lượng cơ bản kết cấu bên ngoài, không gian chiều không gian ý nghĩa này, khái niệm ở trước mặt của hắn cũng tựa hồ trở thành một loại có thể tùy ý chạm đến đồ vật, thậm chí Nhạc Bình Sinh có một loại cảm giác, trong vũ trụ mịt mờ tựa hồ tồn tại một loại nào đó không biết tên chiều không gian bình chướng "Trói buộc" vũ trụ, một khi đánh vỡ tầng bình chướng này tựa hồ liền có thể đột phá một loại nào đó giới hạn.

Bất quá dù cho sinh ra lần này đặc dị cảm thụ, Nhạc Bình Sinh cũng tạm thời không có làm loại này nếm thử.

Hắn cũng không biết mình bây giờ lực lượng cấp độ phải chăng đã đạt đến Giới Vương chi cảnh, bởi vì hắn cũng không có bất kỳ cái gì vật tham chiếu.

"Phụ thân đại nhân, Yên Nhi cầu kiến."

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trong trầm tư, Khúc Dĩ Yên thanh u thanh âm vang lên. Nhạc Bình Sinh ống tay áo nhẹ nhàng vung lên, cửa ngõ mở rộng, đồng thời cũng đem Khúc Dĩ Yên tiếp dẫn vào.

"Chuyện gì "

Nháy mắt một cái ở giữa công phu liền đi tới Nhạc Bình Sinh trước mặt, Khúc Dĩ Yên rõ ràng mười phần khẩn trương, rất cung kính thi lễ một cái đạo, hiển lộ ra vô hạn mỹ hảo đường cong, hướng về Nhạc Bình Sinh do dự nói:

"Phụ thân đại nhân, ta được đến Huyền Chân trưởng lão thông tri, trong tộc hiện tại đã biết được ngài thành tựu hợp đạo chi cảnh trở về, toàn bộ Khúc thị đều vì dừng chấn động, mà gia chủ càng là điều động Lôi Viêm trưởng lão tới đón tiếp chúng ta, cái này. . ."

"Ở chỗ này không ai có thể nghe được chúng ta nói chuyện, không cần gọi ta phụ thân."

Nhìn xem Khúc Dĩ Yên xinh đẹp trên dung nhan đều là thần sắc bất an, Nhạc Bình Sinh tự tiếu phi tiếu nói:

"Khúc thị gia chủ triệu hoán cùng cái này Lôi Viêm trưởng lão nghênh đón, để ngươi sợ hãi "

Khúc Dĩ Yên thần sắc biến ảo, lập tức cười khổ một tiếng, buồn bã nói:

"Đại nhân, không biết ngài vì sao muốn triển lộ ra hợp đạo cảnh giới thực lực, như thế đả thảo kinh xà phải biết tấn thăng làm hợp đạo đại năng chi cảnh, tại bất luận cái gì một phương thế lực bên trong đều là tuyệt đối nhân vật trọng yếu, ngài cử động lần này không thể nghi ngờ là đưa tới Khúc thị nhất tộc chú ý, phải biết Khúc thị tổ địa ngọa hổ tàng long, gia chủ, Thái Thượng trưởng lão những cái này cường hoành đỉnh phong võ đạo bá chủ tạm dừng không nói, ta Khúc thị nhất tộc lão tổ đã vượt qua kỷ nguyên đại nạn, Thần Uy như ngục, thủ đoạn uy năng chính là phổ thông hợp đạo đại năng đều khó mà tưởng tượng, nếu như ngài trở về tổ địa, vạn nhất. . ."

Trên thực tế, theo Khúc Dĩ Yên Nhạc Bình Sinh cử động cũng không khôn ngoan tới cực điểm, nếu như bảo trì Khúc Quy Nhân nguyên bản thực lực tu vi, hắn trở về nhiều nhất bất quá là một chuyện nhỏ, mà sẽ không giống như bây giờ cơ hồ đem toàn bộ Khúc thị nhất tộc đều kinh động. Càng quan trọng hơn là Khúc thị lão tổ là đứng hàng kỷ nguyên đỉnh cao nhất vô thượng bá chủ, sống qua mười hai vạn năm năm tháng cổ lão hoá thạch, thủ đoạn, uy nghiêm không thể phỏng đoán, Khúc Dĩ Yên đối dạng này một cái tồn tại trong lòng có sâu vô cùng kính sợ, cũng là nàng bất an nơi phát ra.

Hiện tại nàng cùng cái này cường giả bí ẩn có thể nói là cột vào cùng một chỗ, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục. Nếu như cường giả bí ẩn đến Khúc thị về sau bị nhìn thấu, chính nàng cũng tuyệt đối không có cái gì kết cục tốt.

Chẳng lẽ người này. . . Đối với mình ngụy trang thật tự tin như vậy

Khúc Dĩ Yên tầm mắt buông xuống, trong đầu hiện lên một cái ý niệm như vậy.

"Ta ngụy trang, đã bị bọn hắn khám phá."

Nhạc Bình Sinh ngữ khí nhàn nhạt, mới mở miệng lại tựa như long trời lở đất.

"Cái gì!"

Khúc Dĩ Yên căn bản khống chế không nổi chính mình nội tâm chấn động kịch liệt, trong nháy mắt ngốc trệ qua đi ngữ khí kịch liệt mà hỏi:

"Đại nhân, ngài cớ gì nói ra lời ấy! "

"Từ hôm qua cái kia gọi là Khúc Thu Bạch tên kia chủ sự sóng tư duy động bên trong, nàng có gần như bảy thành nắm chắc kết

luận ta là một cái bắt chước người."

Nhạc Bình Sinh như có điều suy nghĩ nói:

"Nhưng mà thú vị là, ta vô luận là hình dạng, khí chất, huyết mạch, hành vi cử chỉ đều cùng chân chính Khúc Quy Nhân không khác, ngươi thân là nữ nhi của hắn đều khó mà phân biệt, nhưng là cái này một cái cùng phụ thân ngươi làm không liên quan Khúc Thu Bạch, lại dám ở không có bất kỳ chứng cớ nào tình huống dưới cho là ta là một cái bắt chước người. . . Ngươi nói điều này có ý vị gì "

Đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói, phân tích một cái Luyện Hư Võ Thánh tư duy cảm xúc đơn giản so với ăn cơm uống nước còn muốn đơn giản, đương thời Khúc Thu Bạch tất cả kinh nghi trên thực tế Nhạc Bình Sinh đều nhất thanh nhị sở, cũng tại hơi giây ở giữa liền suy tính ra Khúc Quy Nhân mất tích chỉ sợ có rất lớn ẩn tình, cho nên hắn mới cải biến lặng lẽ chui vào sách lược.

Mà nghe được Nhạc Bình Sinh lời nói này, Khúc Dĩ Yên trên mặt huyết sắc cởi tận, ngữ khí trở nên vô cùng gian nan:

"Ngài là nói, phụ thân ta sớm đã không tại nhân thế thậm chí chính là Khúc Thu Bạch gây nên, cho nên nàng mới kết luận ngươi là một cái bắt chước người! "

"Thế nhưng là cái này. . . Không có khả năng. . ."

Khúc Dĩ Yên bờ môi trắng bệch, tựa hồ liều mạng nhớ lại cái gì:

"Phụ trách từ đường Lôi Viêm trưởng lão chính miệng nói cho ta biết phụ thân ta mệnh đèn cũng không dập tắt, nên là thất thủ tại cái nào đó vũ trụ hiểm địa, sao lại thế. . . "

Nhạc Bình Sinh hờ hững nói: "Phụ thân ngươi mệnh đèn,

ngươi nhưng từng thấy tận mắt "

Khúc Dĩ Yên như bị sét đánh, cả người nhất thời cứng ngắc ở.

Trong miệng nàng lẩm bẩm nói: "Không, không có. . ."

Từ đường là Khúc thị nhất tộc cơ yếu chỗ, ngoại trừ trưởng lão bên ngoài đám người còn lại căn bản không có tư cách tiến vào, Khúc Dĩ Yên tự nhiên cũng là như thế. Tất cả liên quan tới Khúc Quy Nhân mệnh đèn hết thảy sự nghị đều là trấn thủ từ đường Khúc Lôi Viêm chỗ cáo tri cho nàng.

"Coi như ngươi thấy cũng đại biểu không là cái gì, loại này mệnh đèn một loại giám sát thủ đoạn ta có một vạn loại phương pháp đến thật giả khó phân."

Nhạc Bình Sinh cười lạnh nói:

"Còn có, ngươi không phải mới vừa nói Khúc gia gia chủ phân phó, từ cái này Khúc Lôi Viêm tới đón tiếp chúng ta trở về tổ địa a như vậy phụ thân ngươi mất tích hoặc là tử vong liền tuyệt đối không phải chỉ là một cái Khúc Thu Bạch cái gọi là, đằng sau tất nhiên có Khúc Lôi Viêm, Khúc gia gia chủ, thậm chí cái kia cái gọi là lão tổ thân ảnh!"

Oanh!

Nhạc Bình Sinh, giống như ức vạn lôi đình tại Khúc Dĩ Yên tâm thần bên trong nổ vang, để nàng giống như ngũ lôi oanh đỉnh, khiếp sợ nói đều nói không nên lời!

Bởi vì mãnh liệt chấn kinh, không thể tin, bi phẫn, bất an, sợ hãi, Khúc Dĩ Yên sắc mặt đã cùng giấy đồng dạng bạch.

"Ngươi không phải là muốn biết phụ thân ngươi sinh tử a "

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua ngây người như phỗng Khúc Dĩ

Yên, mỉm cười nói:

"Trở về Khúc thị chủ tộc, hết thảy liền thấy rõ ràng."

Vẻn vẹn từ Khúc Thu Bạch sóng tư duy động, Nhạc Bình Sinh liền đem sự thật suy đoán bảy tám phần. Nhưng mà hắn biết rất rõ ràng lớn như vậy một cái Khúc thị nhất tộc người cầm quyền đã biết được hắn giả mạo người thân phận, trong đó càng là có vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng bá chủ tồn tại, Khúc thị tổ địa đã trở thành một cái rồng thực sự đầm hang hổ, hắn lại mây trôi nước chảy, dựa theo muốn đi trước!

Chính là biết rõ núi có hổ, khuynh hướng hổ lên núi!

Đúng lúc này ——

Hô.

Một đạo xích kim sắc hồng quang tản mát ra làm người khác chú ý ba động, từ thiên ngoại bắn ra mà đến, không nhận bất kỳ ngăn trở nào đã rơi vào trong đại sảnh.

Hồng quang rút đi, hiển lộ ra một viên xích kim sắc lông vũ, đang chấn động bên trong Khúc Huyền Chân thanh âm già nua cũng từ đó truyền ra;

"Người về, tổ địa động tác rất nhanh, ta tiếp vào thông tri, Lôi Viêm trưởng lão tọa giá gần nhất hơn nửa canh giờ sau liền sẽ đến Huyền Lũng tinh, nghênh đón ngươi cùng Yên Nhi bọn hắn trở về tổ địa, các ngươi tắm rửa đốt hương, chuẩn bị sẵn sàng!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 750: Khởi Nguyên Chi Nhãn!

Chương 750: Khởi nguyên chi nhãn!

Vũ trụ vô tận, biển sao mênh mông, một tôn tạo hình tôn quý phi phàm khổng lồ phi thuyền vũ trụ từ mênh mông tinh thần đại hải bên trong lái tới.

Khoang thuyền nội bộ hạch tâm, một chỗ tráng lệ, cùng xa cực dục trong đại sảnh, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, đang cùng một diện mạo thô kệch, lại rất có uy nghiêm lão giả trò chuyện với nhau.

Mà lão giả này, dĩ nhiên chính là đến đây nghênh đón Khúc Quy Nhân cha con trở về tổ tinh tổ địa trưởng lão đại năng, Khúc Lôi Viêm!

Tại vị này Lôi Viêm trưởng lão mang theo to lớn thanh thế đến Huyền Lũng tinh về sau, Nhạc Bình Sinh cả đám cùng cũng không có quá nhiều chậm trễ, liền leo lên chiếc phi thuyền này, lái về phía tổ tinh.

Lúc đầu tiến về trước tổ tinh tư cách còn có ra vào đều là bị nghiêm ngặt thẩm tra đem khống, võ giả bình thường muốn tiến về trước tổ tinh, ngoại trừ to lớn tốn hao bên ngoài còn có cần trải qua dài dằng dặc thân phận xét duyệt, nhưng mà đôi này Khúc thị xa như vậy cổ đại tộc mà nói, những thủ tục này cùng quá trình tự nhiên thùng rỗng kêu to.

"Người về, từ biệt hơn trăm năm, nghĩ không ra ngươi có thể trước người khác một bước vượt qua qua đạo này ngăn cản ức vạn võ giả lạch trời, thật sự là hậu sinh khả uý... Nếu như ta không có nhớ lầm, ngươi bây giờ thọ tuổi còn chưa tròn vạn năm số lượng thôi không đủ vạn năm liền thành không giữ quy tắc đạo, thành tựu cùng tiền đồ quả nhiên là bất khả hạn lượng!"

Khúc Lôi Viêm tang thương khuôn mặt bên trên đều là vẻ cảm khái, nhìn xem Nhạc Bình Sinh cười nói:

"Bây giờ nghe nói ngươi trở về đồng thời tấn thăng làm hợp đạo bá chủ sự tình, Khúc gia từ trên xuống dưới cũng vì đó chấn động, một hồi chưa từng có thịnh đại tiếp phong yến đã từ gia chủ hạ lệnh, ngay tại toàn viên trù bị, ngươi cần phải chuẩn bị sẵn sàng."

"Lôi Viêm trưởng lão quá khen."

Nhạc Bình Sinh lắc đầu khiêm tốn nói:

"Ta một bước này vượt qua vẫn là may mắn chiếm đa số, một lần nữa ta cũng không có chút nào nắm chắc phá rồi lại lập, thành tựu hợp đạo."

Nhạc Bình Sinh vì Khúc Quy Nhân biên soạn lí do thoái thác là cùng người liên hợp tìm tòi bí mật, lại thất thủ tại bên trong vòng tinh vực bên ngoài một chỗ bí cảnh bên trong, phí thời gian trăm năm, tại bí cảnh sắp sụp đổ thời khắc phá rồi lại lập, thành tựu hợp đạo chi cảnh.

"Đây là nói gì vậy chứ."

Khúc Lôi Viêm ha ha cười nói:

"Võ đạo một đường, chỉ lấy thành bại bàn về anh hùng, vốn chính là tư chất, tâm tính, cố gắng, khí vận các loại thiếu một thứ cũng không được, ngươi có thể tại loại nguy cơ này tình huống

dưới đạp phá thiên hố, một khi bay thì tới tận trời, đây là mệnh số cho phép!"

Theo Nhạc Bình Sinh nói tới bí cảnh sớm đã hủy diệt, đã không thể nào kiểm chứng. Mà bộ này lí do thoái thác Khúc Lôi Viêm từ đầu tới đuôi đều không có quá nhiều hoài nghi, tựa hồ mười phần tín nhiệm Nhạc Bình Sinh.

Ngay tại Nhạc Bình Sinh cùng Khúc Lôi Viêm trò chuyện thời khắc, Khúc Dĩ Yên lại ánh mắt chết lặng, không nói một lời hầu hạ ở bên, nhưng trong lòng thì một mảnh rét lạnh, bất lực.

Bởi vì không chỉ là nàng cùng Khúc Quy Nhân, nàng một đôi nhi nữ cũng bị mang tới chiếc phi thuyền này, cùng bọn hắn cùng nhau trở về tổ tinh.

Ngoài ra, để nội tâm của nàng như thế sợ hãi bất an chính là Nhạc Bình Sinh cái này biết rõ núi có hổ, khuynh hướng hổ lên núi quỷ dị cử động. Phải biết Khúc thị nhất tộc tổ địa bên trong, tối thiểu có vượt qua số lượng một bàn tay đại năng tồn tại, cái này thần bí cường giả một khi lộ ra một tơ một hào chân ngựa đến, không riêng cường giả bí ẩn bản thân, nàng cùng nàng một đôi nhi nữ đều sẽ gặp được kinh khủng tai hoạ ngập đầu!

Phản bội thị tộc đồng đẳng với khi sư diệt tổ, là tuyệt đỉnh đại tội, có thể suy ra, đến lúc đó dù là nàng biện xưng gặp bức hiếp đều không có chút nào tác dụng, thậm chí có khả năng đụng phải so tử vong còn muốn làm cho người sợ hãi gấp mười hạ tràng!

Mà bây giờ Khúc Dĩ Yên căn bản bất lực phản kháng bất kỳ bên nào, đã là tiến thoái lưỡng nan, không có bất luận cái gì đường lui, chỉ có thể đi theo thần bí nhân này một đường đi đến đen.

Lúc này, trong đại sảnh, một đạo đưa tin vang lên:

"Trưởng lão đại nhân, còn có một lần cuối cùng nhảy vọt liền

sẽ đến tổ tinh nhảy vọt tiết điểm, mời hạ lệnh."

Khúc Lôi Viêm phất ống tay áo một cái: "Chuẩn bị nhảy vọt!"

Nhạc Bình Sinh lập tức tâm linh lập tức khẽ động.

Tổ tinh làm Khởi Nguyên Giới cái này Vũ Trụ Bá Chủ trái tim chỗ, đề phòng sâm nghiêm, ngoại trừ tổ tinh chung quanh đã thiết lập tốt hơn ngàn cái không gian khiêu dược tiết điểm bên ngoài, mười vạn năm ánh sáng bên trong tuyệt đối không cho phép bất luận cái gì người nào một phương thế lực tiến hành tiết điểm phạm vi bên ngoài không gian khiêu dược.

Mà cái này âm thanh đưa tin không thể nghi ngờ đại biểu cho chỉ cần tiến hành cuối cùng này một lần nhảy vọt qua đi, hắn liền sẽ đến tổ tinh chỗ này tràn ngập sử thi cùng thần thoại truyền kỳ chỗ!

Ông!

Nhạc Bình Sinh suy nghĩ mới vừa vặn hiện lên,

Một loại linh hồn xa cách không gian rối loạn cảm giác lập tức đánh tới, lại tại ngắn ngủi bất quá hai ba cái thời gian trong nháy mắt biến mất.

Nhạc Bình Sinh lập tức quay đầu, đem ánh mắt đầu nhập vào trong đại sảnh có thể trực tiếp quan sát được ngoại giới cửa sổ phía trên.

Dẫn vào tầm mắt, là một bộ vô cùng hùng kỳ, bao la hùng vĩ, rung động lòng người, vượt qua thế nhân tưởng tượng cực hạn cảnh tượng.

Chỉ gặp cửa sổ bên ngoài, nguyên bản một mảnh đen kịt bao la vũ trụ chân không đã trở nên sáng như ban ngày, quang mang mặc dù sáng tỏ, lại cũng không lộ ra chướng mắt, mà là làm cho người

ta cảm thấy một loại chí tôn chí quý, mênh mông vô tận cảm thụ, Nhạc Bình Sinh lại tập trung nhìn vào, không biết bao xa vũ trụ thái hư bên trong, rõ ràng là có hai mươi bốn khỏa giống như mặt trời đồng dạng chậm rãi thiêu đốt hằng tinh thiên thể, tạo dựng thành một cái trái với vũ trụ lực hút quy tắc thiên thể trận thế!

Mà sở dĩ nói lần này rung động, to lớn tuyệt luân hằng tinh trận thế trái với vũ trụ quy tắc, chính là bởi vì cái này hai mươi bốn khỏa cực lớn đến tột đỉnh hằng tinh thiên thể vậy mà giống như là từng cái hành tinh, đem một cái to lớn hơn hỗn độn hình cầu bảo vệ tại trung tâm!

Tứ đại lực cơ bản bên trong lực hút, là quyết định tinh hệ cùng tinh thần vận động quỹ tích hạch tâm nhân tố , dựa theo lẽ thường tới nói cái này hai mươi bốn khỏa thiêu đốt lên khổng lồ hằng tinh mặc kệ phóng tới chỗ nào đều sẽ trở thành một cái hành tinh hệ trung tâm, nhưng mà bọn hắn giờ này khắc này lại không nhúc nhích, cơ hồ hoàn toàn không thấy vũ trụ lực hút tác dụng hộ vệ lấy ở giữa cái kia hỗn độn thiên thể!

Đọc đến đông đảo ký ức Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết, ba mươi bốn khỏa hằng tinh trận thế trung ương viên kia lớn không thể đo đếm được hỗn độn thiên thể, chính là Khởi Nguyên Giới trái tim, danh xưng vũ trụ sinh ra mới bắt đầu Khởi Nguyên tổ tinh!

Mà vờn quanh tại Khởi Nguyên tổ tinh cái này hai mươi bốn khỏa hằng tinh thiên thể thì là được xưng là khởi nguyên chi nhãn, là bị Khởi Nguyên Giới bên trong chỗ tồn tại vũ trụ chúa tể trực tiếp từ những tinh vực khác nắm bắt mà đến hằng tinh, chuyên môn đồng thời vì toàn bộ Khởi Nguyên tổ tinh cung ứng nguồn năng lượng.

Đối kháng, sửa toàn bộ khổng lồ vũ trụ quy tắc, nắm bắt hai mươi bốn khỏa so mặt trời còn lớn hơn gấp mười gấp trăm lần hằng tinh làm nguồn năng lượng cung ứng, đây là kinh khủng bực nào mà không thể tưởng tượng nổi sự tình Khởi Nguyên tổ tinh chi

khủng bố cường đại, bởi vậy có thể thấy được lốm đốm!

Không chỉ như thế, hai mươi bốn khỏa khởi nguyên chi nhãn cùng nói là cung ứng nguồn năng lượng hằng tinh thiên thể, chẳng bằng nói là Khởi Nguyên Giới chúa tể cấp cường giả tế luyện pháp bảo, Thần khí, ngoại trừ làm khởi nguyên tổ tinh phía trên đến tính bằng ngàn tỉ sinh linh cung ứng lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn nguồn năng lượng bên ngoài, còn có điều chỉnh phạm vi lớn lực hút, triều tịch, thời không các loại công dụng, đồng thời khởi nguyên chi nhãn chỗ, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền, có thể điều tra kiểm trắc gần trăm vạn dặm năm ánh sáng vũ trụ thái hư, dạng gì ngưu quỷ xà thần đều không chỗ che thân!

"Loại tình cảnh này hoàn toàn chính xác khó gặp."

Lúc này, Khúc Lôi Viêm đứng dậy nhìn lướt qua ánh mắt ẩn mang chấn động, vẻ kích động Nhạc Bình Sinh cùng rung động không hiểu Khúc Dĩ Yên, lộ ra một vòng ý nghĩa không rõ nụ cười nói:

"An tâm chớ vội, đợi cho khởi nguyên chi nhãn lại lần nữa kiểm tra qua đi, chúng ta liền có thể tiến vào tổ tinh, trở về Khúc thị tổ địa, chắc hẳn những trưởng lão khác nhóm cùng các tộc nhân đã đang chuẩn bị nghênh đón chúng ta."

Khúc Lôi Viêm tiếng nói vừa mới rơi xuống, Nhạc Bình Sinh liền lập tức phát giác được một cỗ không thể hình dung băng lãnh ý chí ba động như là hằng tinh phong bạo, bỏ qua vật chất bình chướng trực tiếp giáng lâm tại trong phi thuyền trong đại sảnh!

Cỗ ý chí này cực độ băng lãnh, đồng thời không có chút nào cảm xúc, nhưng là đến nhanh đi cũng nhanh, thời gian trong nháy mắt liền không đến liền hoàn toàn biến mất.

Đây là tại phòng bị cái khác vũ trụ chúa tể cấp bậc tồn tại lẫn vào tổ tinh

Thong dong tiếp nhận cỗ này thần bí ý chí quét hình, không có bất kỳ cái gì dị trạng phát sinh, Nhạc Bình Sinh ánh mắt lập tức lóe lên.

Lượng Tử thân xác ngẫu nhiên, vô tự, không lường được, nhất là hắn trải qua mấy trăm cái cả ngày lẫn đêm lực lượng tự sinh, thực lực, thủ đoạn cũng sớm đã nhảy lên tới một cái chính hắn đều không thể đo lường cấp độ, lại thêm chính mình toàn lực giấu diếm phía dưới, khởi nguyên chi nhãn cũng vô pháp tại dạng này quét hình hạ kham phá hắn chân chính lực lượng chỗ.

Thậm chí Nhạc Bình Sinh có tự tin, trừ phi chân chính động thủ, chính là Khởi Nguyên Giới Giới Vương dạng này chân chính đến Đạt Vũ trụ chúa tể cấp bậc tồn tại ở trước mặt, đều không thể kham phá!

"Kiểm tra đã thông qua!"

Đợi cho hết thảy ba động biến mất, Khúc Lôi Viêm phất ống tay áo một cái, nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Chúng ta đi! Chắc hẳn gia chủ cùng chư vị trưởng lão nhóm đã đợi gấp!"

...

Núi non chập chùng, trường phong hạo đãng, đại địa mênh mông.

Cổ lão bộ lạc, thưa thớt thôn trang, tràn ngập năm tháng tang thương viễn cổ cung điện, đổ nát thê lương...

Làm Khúc Lôi Viêm phi thuyền vũ trụ đột phá tầng khí quyển về sau, vượt quá Nhạc Bình Sinh đoán trước, đường xá phía trên chứng kiến hết thảy lại là một bộ như thế nguyên thủy, Man Hoang cảnh tượng. Khắp nơi đều là tràn đầy viễn cổ, Man Hoang chi khí, cùng hắn chỗ từng tới Khởi Nguyên Giới bất luận cái gì

một viên sinh mệnh hành tinh đều không giống nhau.

Bất quá Khởi Nguyên tổ tinh thực sự quá lớn, hắn dọc theo con đường này trải qua phong thổ diện mạo so với toàn bộ tổ tinh tới nói giọt nước trong biển cả đều không đủ lấy hình dung, đại biểu không được tổ tinh toàn cảnh.

Vẻn vẹn lấy hai mươi bốn khỏa khởi nguyên chi nhãn vì vật tham chiếu, Nhạc Bình Sinh suy đoán ra đến toàn bộ Khởi Nguyên tổ tinh chỉ sợ có một ngàn cái mặt trời trở lên thể tích lớn tiểu! Mà lạ thường khổng lồ như thế thiên thể chất lượng vốn nên bởi vì qua mạnh lực hút mà dẫn phát tự thân đổ sụp, biến thành một viên Bạch Oải Tinh, tại hút tụ vô số năm ánh sáng bên trong tất cả thiên thể, cuối cùng trưởng thành là một cái khổng lồ lỗ đen. Bất quá hai mươi bốn khỏa khởi nguyên chi nhãn sắp xếp trận thế nghịch chuyển vũ trụ quy tắc, để tổ tinh khổng lồ như thế chất lượng lại duy trì thích ứng thân người trọng lực, làm cho người sợ hãi thán phục!

Bất quá bởi vậy phán đoán, tổ tinh sở dĩ có to lớn như vậy thể lượng, tám chín phần mười là về sau có chúa tể cấp bậc cường giả xuất thủ trong năm tháng dài đằng đẵng không ngừng tiến hành cải tạo, hay không người lấy Khởi Nguyên tổ tinh khổng lồ như thế thể lượng, vừa mới sinh ra liền sẽ lập tức đổ sụp vì một cái vô cùng to lớn lỗ đen, thôn phệ hết cái này đến cái khác tinh hệ.

Sau đó, một đường trải qua vô số khổng lồ quần thể kiến trúc, bọn hắn ngồi tọa giá tiếp tục chậm rãi đi thuyền mấy chục vạn dặm, rốt cục đến đến một chỗ rộng lớn không gian chỗ.

Phi thuyền vũ trụ chậm rãi giảm tốc, Nhạc Bình Sinh ánh mắt khẽ động, chỉ thấy được phía trước ước chừng không đến vạn dặm trong hư không, lần lượt từng thân ảnh cung kính mà đứng, thân mang cực kì lộng lẫy phục sức, khí tức hạo đãng, thanh thế to lớn, tựa hồ đang đợi cái gì.

Ngay sau đó, cái này từng đạo tại hư không chờ thân ảnh đồng thời phát hiện Khúc Lôi Viêm thuyền đến, cùng nhau khom người mặt hướng cái phương hướng này, cung kính quát to:

"Cung nghênh Lôi Viêm trưởng lão, người về trưởng lão trở về tổ địa!"

Ân

Hạo đãng ý chí ba động cùng sóng âm quanh quẩn thiên khung, mà trong khoang thuyền nghe nói đến những người này cung nghênh, Nhạc Bình Sinh cũng lộ ra một cái mỉa mai giống như tiếu dung.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 751: Tự Chui Đầu Vào Lưới!

Chương 751: Tự chui đầu vào lưới!

Khúc thị nhất tộc, tựa như Thiên Thần cung để đồng dạng kiến trúc hùng vĩ tọa lạc, bốn phía giăng đèn kết hoa, linh hương mạc mạc, hư không bên trong loáng thoáng có long ngâm phượng minh thanh âm, một phái vượt qua thế nhân tưởng tượng rộng rãi khí tượng.

Mà lúc này giờ phút này cái tại tổ tinh đại địa bên trên ngủ say cự thú phảng phất đã tỉnh lại, chỉ gặp kéo dài bát ngát cung để bên trong, có từng đội từng đội khí chất điêu luyện thị vệ đứng thẳng ở đại đạo hai bên, nồng đậm khí huyết xông thẳng thiên khung, đem vạn dặm trời cao tầng tầng đẩy ra, mà cái này mỗi một đội thị vệ đầu lĩnh, quanh thân hư không biến ảo, thình lình đều là từng cái cường đại Luyện Hư Võ Thánh!

Lớn như vậy một cái cung để bên trong, từng đạo dòng người tại đại đạo ở giữa cấp tốc xuyên thẳng qua, bốn phương tám hướng tuôn hướng cung để cửa chính đại đạo, toàn bộ đều là tuổi trẻ Khúc thị tử đệ.

"Nhanh, nhanh, vị kia tân tấn người trở lại trưởng lão đã đến tổ tinh, các chủ mạch hạch tâm tử đệ đã tiến về trước nghênh đón, chậm chúng ta nhưng chịu trách nhiệm không dậy nổi!"

"Vị này người trở lại trưởng lão tại chủ tộc không có chút nào căn cơ, chính là cần nhân thủ thời điểm, đối với chúng ta dạng này

chi mạch chi thứ là cơ hội tuyệt vời."

"Ai, chúng ta vẫn là chậm một bước!"

Giờ này khắc này, cung để cửa chính đại đạo hai bên, dòng người dày đặc, muôn hình muôn vẻ thân mang màu sắc khác nhau phục sức Khúc thị tử đệ lấp kín trung ương đại đạo hai bên, thô sơ giản lược liếc nhìn lại cũng có mấy vạn số lượng!

Mà lúc này mới khoan thai tới chậm Khúc thị tử đệ chỉ có thể đứng tại phía ngoài nhất, căn bản không có cơ hội lộ mặt.

Keng. . . Keng. . . Keng. . .

Hồng chung đại lữ chuông vang tiếng vang lên, sôi trào như biển dòng người lập tức vì đó yên tĩnh, ánh ngọc mờ mịt trung ương trên đại đạo, từng nhóm dung mạo thanh lệ cung trang nữ tử tay áo bồng bềnh, tay đeo lẵng hoa, giống như hạ phàm trích tiên, phía trước mở đường.

Những cô gái này sau lưng, tựa như đế vương đi tuần, một đội tôn quý phi phàm khung xe trùng trùng điệp điệp lái tới,

Cầm đầu một tôn khung xe vàng son lộng lẫy, điêu rồng phụ phượng, từng cái từng cái tường thụy chi khí hư không rủ xuống, vô số tường thụy Thánh Thú quang ảnh thay nhau lấp lóe, tựa như thánh nhân giáng lâm tại thế!

Mà cái này tự nhiên không phải thánh nhân gì hàng thế, cầm đầu khung xe bên trong, Nhạc Bình Sinh thay thế Khúc Quy Nhân bình yên mà ngồi, mà Khúc Dĩ Yên, Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên mẹ con mẫu nữ thì là đứng hầu cùng khoảng chừng.

"Mau nhìn, đây chính là vị kia Quy Nhân trưởng lão!"

"Bên cạnh vị nữ tử kia là ai chẳng lẽ là vị này tân tấn trưởng lão thê tử "

"Xuỵt! Họa từ miệng mà ra, không cần loạn nói láo đầu, vị kia là Khúc Dĩ Yên khúc tiểu thư, là người trở lại trưởng lão con gái ruột, thiếu niên kia thiếu nữ là người trở lại trưởng lão một đôi ngoại tôn!"

"Nha. . . Ta nghe nói vị này Khúc Dĩ Yên tiểu thư để tang chồng nếu như có thể nghĩ biện pháp trở thành vị này tân tấn trưởng lão con rể, không cho dù là cháu rể. . ."

"Xuẩn tài, không muốn mơ mộng hão huyền, ngươi cho rằng ngươi là ai "

Đây là trong dòng người, Khúc thị thế hệ tuổi trẻ tộc nhân tử đệ xì xào bàn tán.

Mà trung ương đại đạo một góc khác, một đám thân ảnh lạnh lùng ngắm nhìn.

"Ha ha ha ha ha, Khúc Quan Sơn, ta nghe nói đã từng cùng vị này người trở lại từng có một chút nghỉ lễ ta nhìn ngươi vẫn là mau chóng xin ngoại phái đi, nếu không lấy vị này tân tấn trưởng lão về sau thân phận địa vị, vạn nhất bị hắn bắt lấy chân đau, thu lại ngươi đến không nên quá đơn giản!"

"Hừ! Cái gì người trở lại trưởng lão, còn không có trước từ đường, gia chủ còn không có tự mình sắc phong, có thể tính trưởng lão a mà lại ta thân là Không Thiên trưởng lão dòng chính, sao lại sợ hắn "

"Kỳ quái, kỳ quái, Khúc Quy Nhân từ trước đến nay không nhận chủ mạch chỗ vui, cho nên dù là đứng hàng Hư Cảnh đỉnh phong cũng giống vậy bị xa lánh ra ngoài, rơi vào cái bị đày đi hạ tràng. Mà hắn rõ ràng bất quá tại mấy trăm năm trước mới vừa vặn tấn thăng Hư Cảnh đỉnh phong, làm sao có thể vượt qua qua đạo này lạch trời một khi bay thì tới tận trời "

"Nói đến không chỉ là chúng ta, mấy vị kia cao cao tại thượng các trưởng lão đối với cái này cũng trăm mối vẫn không có cách giải."

"Việc này quỷ dị, bất quá trong tộc hiện tại tám vị chủ sự trưởng lão, một khi gia chủ sắc phong Khúc Quy Nhân trưởng lão một vị, lại sẽ có một phen rung chuyển."

. . . .

Tiên âm Phật xướng, tiếng người huyên náo, loạn xị bát nháo.

Giờ này khắc này, nhìn qua cung để bên trong sôi trào dòng người, rộng lớn đến cực điểm khí tượng, Khúc Dĩ Yên thậm chí tạm thời quên đi đáy lòng sợ hãi cùng bất an,

Trong mắt đẹp đều là kích động cùng vẻ tưởng nhớ, mà nàng một đôi nhi nữ lúc này càng là thật sâu bị loại chiến trận này ven đường thấy hết thảy triệt để rung động, tỷ đệ hai chăm chú nắm tay, đã khẩn trương, lại mừng rỡ mà kích động.

Từ nhỏ đến lớn, Khúc Dĩ Yên hướng bọn hắn quán thâu đều là chủ tộc lại là bọn hắn chân chính nhà, nơi nào có lấy thứ thuộc về bọn họ, một ngày kia nhất định phải đoạt lại, nhưng mà các nàng hai làm sao cũng không nghĩ ra mẫu thân miêu tả một ngày này thế mà tới nhanh như vậy!

Khúc Dĩ Yên mẫu nữ đám người nỗi lòng biến hóa tự nhiên không gạt được bây giờ Nhạc Bình Sinh, hắn nhếch miệng mỉm cười, ánh mắt quét mắt đại đạo hai bên dòng người, cười nhẹ nói:

"Phô trương thật lớn, Khúc thị nhất tộc cũng coi là nhọc lòng."

Cưỡi lớn liễn lấy tối cao quy cách lễ nghi trở về chủ tộc tự nhiên là Khúc Lôi Viêm an bài, y theo Khúc thị tộc quy, hắn phải ngồi lấy lớn liễn từ trung ương đại đạo một đường tiến quân thần tốc, tiến về trước từ đường, tại trong đường ba quỳ chín bái tế tự

tiên tổ, sau đó nghiệm chứng huyết mạch về sau lại từ gia chủ cử hành sắc phong nghi thức, đến lúc đó liền sẽ chính thức trở thành Khúc thị nhất tộc chấp chưởng quyền hành trưởng lão!

Khúc thị nhất tộc trước mắt ở vào trước sân khấu cấp độ đại năng trưởng lão hết thảy tám vị, không tính gia chủ, ngoại trừ có ba vị ngoại phái bên ngoài, chủ tộc bên trong tối thiểu tọa trấn năm vị Hợp Đạo Cảnh đại năng, Khúc Quy Nhân một khi chính thức tiếp nhận sắc phong, như vậy trong tộc liền có chín vị đại năng trưởng lão.

Theo Nhạc Bình Sinh cưỡi lớn liễn giống như thánh nhân ra đồng dạng tuần trùng trùng điệp điệp tiến lên, sôi trào dòng người cũng theo đó chậm rãi hướng về cung để chỗ sâu từ đường chậm rãi di động tới, bất quá theo một đám điêu luyện thị vệ ngăn cản cùng dẫn đạo, ngoại trừ chủ tộc cùng chi mạch bộ phận hạch tâm tử đệ có thể đi theo Nhạc Bình Sinh lớn liễn tiếp tục tiến lên bên ngoài, đại bộ phận địa vị thấp chi thứ cùng con thứ tử đệ đều bị ngăn cản, xua tan.

Trải qua từng tòa rộng lớn cung điện, lấy Nhạc Bình Sinh lớn liễn cầm đầu, hàng ngàn hàng vạn Khúc thị nhất tộc tộc nhân dạng này trùng trùng điệp điệp tiến lên trọn vẹn tiến hành nửa canh giờ, trong tầm mắt cảnh tượng đột nhiên rộng mở trong sáng.

Tại mảnh này muôn hình vạn trạng cung để chỗ sâu, đột ngột xuất hiện một mảnh hoang vu mà cằn cỗi thổ địa, bị một vòng nhìn qua rách nát hàng rào vây lại, một tòa bất quá cao một trượng hạ nho nhỏ miếu thờ lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững.

Mà Nhạc Bình Sinh liếc mắt liền thấy, tại toà này lẻ loi trơ trọi miếu thờ trước đó, Khúc Lôi Viêm còn có mặt khác bốn tên thân mang tôn quý Kỳ Lân võ bào thân ảnh sớm đã tại đây đợi.

Rất hiển nhiên, Khúc Lôi Viêm bên người dĩ nhiên chính là Khúc thị nhất tộc bốn vị khác cấp độ đại năng trưởng lão, mà toà

này cùng toàn bộ Khúc thị cung để lộ ra cực không cân đối nho nhỏ miếu thờ, chính là Khúc thị nhất tộc tế tự từ đường!

"Cái đó là. . . Năm vị trưởng lão đã đến đủ, chắc hẳn gia chủ đại nhân đã tại trong đường chờ."

"Chậc chậc, nghĩ không ra, giờ này ngày này, trong tộc đem lại thêm một vị đại năng trưởng lão!"

"Ai nói không phải, ta từng nghe tới vị này tân tấn trưởng lão một chút nghèo túng sự tích, ai có thể nghĩ tới hắn vậy mà có thể một lần xoay người "

Tại khoảng cách hàng rào còn cách một đoạn thời điểm, Nhạc Bình Sinh ngồi lớn liễn còn có sau lưng đi theo mà đến biển người liền đã cùng nhau ngừng lại, sau đó tất cả mọi người bình tức tĩnh khí, hàng ngàn hàng vạn toàn bộ ánh mắt tụ tập tại Nhạc Bình Sinh trên thân.

Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết đến nơi này nhất định phải đi bộ tiến vào từ đường, hắn nhìn về phía tim đập loạn, gương mặt xinh đẹp trắng bệch Khúc Dĩ Yên còn có ngây thơ không biết rõ tình hình Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên tỷ đệ, mỉm cười nói:

"Yên Nhi, ngươi cùng tiểu Nguyệt, tiểu Nhiên theo vi phụ tiến về trước."

Lập tức, Nhạc Bình Sinh nhẹ nhàng vỗ vỗ Khúc Dĩ Yên bả vai, một cỗ lực lượng vô danh lặng yên không tiếng động tràn vào Khúc Dĩ Yên toàn thân thậm chí trong tâm thần, để nàng sợ hãi bất an nội tâm không có chút nào lý do bình phục xuống tới.

Sau đó, Nhạc Bình Sinh mang theo bị tâm linh ám chỉ bình phục tâm tình Khúc Dĩ Yên cùng vô cùng khẩn trương Khúc Tình Nguyệt tỷ đệ lần lượt đi xuống lớn liễn, một mặt trang nghiêm, thành kính chi sắc hướng về từ đường đi đến.

Từ đường trước đó, Khúc thị nhất tộc Khúc Lôi Viêm, Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng cái này năm vị đại năng trưởng lão thân thân thể trang nghiêm, mắt thấy Nhạc Bình Sinh mang theo hậu nhân, đi bộ đi tới trước mặt của bọn hắn.

"Quy Nhân trưởng lão, gia chủ mặc dù còn chưa tiến hành sắc phong, bất quá ta cùng liền như thế xưng hô ngươi."

Nhìn xem Nhạc Bình Sinh, Khúc Lôi Viêm cùng một đám trưởng lão cùng nhau mở miệng nói:

"Bây giờ gia chủ ngay tại trong đường chờ, tự thân vì ngươi chủ trì tế tự, đợi ngươi hoàn thành tế tự, ngươi liền đem ở tại chúng ta cùng ngàn vạn Khúc thị tử đệ chứng kiến dưới, trở thành ta Khúc thị nhất tộc thứ chín trưởng lão!"

"Ngươi hậu nhân liền ở lại bên ngoài chờ."

"Như vậy, mời!"

Nhạc Bình Sinh ánh mắt từ còn lại bốn vị cấp độ đại năng trưởng lão hoặc hờ hững, hoặc xem kỹ, hoặc tìm kiếm đôi mắt trước đảo qua, sau đó như ngừng lại Khúc Lôi Viêm mặt mũi bình tĩnh phía trên.

"Được."

Nhạc Bình Sinh nhẹ gật đầu, sau đó quay người cất bước, từng bước một đi tới lẻ loi trơ trọi miếu thờ trước đó, đẩy cửa vào.

Kẹt kẹt ——

Sau đó phảng phất bị lỗ đen thôn phệ, tại ngàn vạn đạo ánh mắt nhìn chăm chú, Nhạc Bình Sinh thân ảnh biến mất tại miếu thờ trong mờ tối.

"Ngoại tổ phụ. . ."

Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ không khỏi cảm thấy bất an, không khỏi cầm thật chặt Khúc Dĩ Yên tay.

Mà mắt thấy đến Nhạc Bình Sinh thân ảnh triệt để biến mất tại trong đường, còn lại bốn vị trưởng lão thần sắc không thay đổi, mà Khúc Lôi Viêm lại chậm rãi ngẩng đầu, sâm nhiên cười một tiếng.

. . .

Ô ô ô. . .

Trường phong phần phật, giống như cạo xương giống như cương đao, phảng phất muốn đem người quét cốt nhục tách rời, thần hồn phiêu tán.

Đây là một cái khác hẳn hồ cùng ngoại giới mênh mông mênh mông không gian, trời tròn đất vuông, đại địa rạn nứt, từng đạo sâu không thấy đáy to lớn vực sâu kéo dài vô tận, phảng phất không có cuối cùng, không biết thông hướng chỗ nào, cũng không có chút nào người ở.

Tại Nhạc Bình Sinh bước vào từ đường về sau, hiển hiện ở trước mặt hắn chính là một bộ quỷ dị như vậy mà bát ngát không gian cảnh tượng, phảng phất đi tới một thời không khác.

"Ngươi. . . Thật to gan!"

Ầm ầm!

Tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo giống như thiên thần chấn nộ kinh khủng thanh âm như là Thiên Hà ngược lại nghiêng, ầm vang mà tới, to như vậy một cái hoang vu không gian điên cuồng run rẩy, không gian chấn động vặn vẹo gợn sóng giống ngàn vạn thớt quái thú, rào rạt nhưng hướng bốn phương tám hướng

gào thét chạy đi, lấy vô cùng tàn bạo hung mãnh tư thái dầy xéo hết thảy!

Nhạc Bình Sinh hờ hững ngẩng đầu.

Chỉ gặp đầu đội bầu trời, xa xôi nhất cuối cùng chỗ, một cái khí tức bàng bạc mênh mông, làm chúng sinh thần phục vĩ ngạn nam tử đứng chắp tay, con mắt thần khốc liệt đánh giá hắn.

Mà ở tên này tựa như đế vương đồng dạng cực kỳ tôn quý nam tử trung niên bên cạnh, còn có một cái tuấn tú ma bào thiếu niên, chân trần đứng ở hư không, hai con ngươi bên trong một loại điều trị con kiến nhiều hứng thú ánh mắt bắn ra mà đến.

"Không cần nhìn quanh, nơi này là lão tổ đại nhân bàn cờ thế giới, chẳng cần biết ngươi là ai, ở chỗ này ngươi cũng lên trời không đường, xuống đất không cửa."

Khúc Trường Hoan ở trên cao nhìn xuống, chậm rãi mà nói:

"Lớn mật nhưng lại ngu xuẩn. . . Ta thực sự rất hiếu kì, đến cùng là ai đưa cho ngươi lá gan, để ngươi giả mạo ta Khúc thị tộc nhân, dứt lời, ngươi là ai "

Trên thực tế từ Nhạc Bình Sinh bước vào từ đường bắt đầu liền đã tiến vào Khúc gia lão tổ sớm đã bày ra bàn cờ thế giới, mà ở chỗ này, thân là vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng võ đạo bá chủ, Khúc Đế Tiên chính là tuyệt đối chúa tể, là gần như thiên đạo đồng dạng tồn tại, chính là hợp đạo đại năng cũng sẽ ở trong trở bàn tay liền bị trấn áp!

Tổ tinh phía trên, đồng dạng cấm chỉ hợp đạo cấp bậc tồn tại làm to chuyện, nhưng là tại cái này bàn cờ thế giới bên trong thời không là từ Khúc Đế Tiên lấy vô thượng vĩ lực mở diễn hóa, cơ hồ sẽ không ảnh hưởng đến ngoại giới đại thiên vũ trụ.

Nhạc Bình Sinh nhíu lông mày, hỏi: "A các ngươi không cần

nghiệm chứng huyết mạch nhất định ta là giả mạo "

"Ha ha ha ha ha. . . . Ngu xuẩn!"

Khúc Đế Tiên vẫn như cũ chỉ coi một bộ thú vị thần sắc đánh giá Nhạc Bình Sinh, không có mở miệng ý đồ, mà gia chủ Khúc Trường Hoan lại đột nhiên cất tiếng cười to nói:

"Khúc Quy Nhân ngay tại đây, sao lại cần nghiệm chứng "

Bá.

Cười to vang lên đồng thời, Khúc Trường Hoan phất ống tay áo một cái, một đạo bóng người cao lớn liền đột ngột xuất hiện ở bên người của hắn, chính là hàng thật giá thật Khúc Quy Nhân!

"Quả là thế. . . Nói như vậy, Khúc Quy Nhân mất tích chính là các ngươi một tay tạo thành "

Ấn chứng phán đoán của mình, Nhạc Bình Sinh hiểu rõ gật đầu, thản nhiên nói:

"Để cho ta ngẫm lại. . . Lấy chính mình huyết mạch hậu nhân vì tài liệu, không giống như là đoạt xá, đó chính là từ thỏa mãn một chút điều kiện đặc biệt hậu đại huyết mạch hoặc là trong linh hồn tế luyện ra bản thân thứ cần thiết, đơn giản là vì duyên thọ, cảnh giới đột phá, một ít nhàm chán thí nghiệm, là như thế này không sai a "

Nhạc Bình Sinh trong mắt ức vạn tinh quang lưu động, nhìn về phía Khúc Trường Hoan bên cạnh chân trần thiếu niên:

"Nói như vậy, dài dằng dặc thời gian bên trong mất tích không phải chỉ Khúc Quy Nhân một cái mà lại Khúc thị bên trong ngoại trừ số rất ít người, tuyệt đại đa số người đều cũng không cảm kích "

"Ừ"

Khúc Trường Hoan khốc liệt ánh mắt lập tức biến đổi:

"Ngươi là ai, vì cái gì biết những cái này! "

Thân là lão tổ Khúc Đế Tiên lại dùng huyết mạch của mình hậu duệ làm thí nghiệm sự tình là chỉ có chút ít mấy người biết được tuyệt đối bí mật, bởi vì loại này thí nghiệm là có thỏa mãn điều kiện đặc biệt huyết mạch hậu nhân mới có thể làm tài liệu, mà đây đối với Khúc Trường Hoan cùng trưởng lão, cùng trực hệ huyết mạch hậu duệ đều vượt qua mười vạn số lượng toàn bộ Khúc thị tới nói căn bản chính là không đau không ngứa. Nhưng loại chuyện này dù sao làm trái luân lý, tuyệt đối không thể tiết ra ngoài.

Giờ phút này, không chỉ là Khúc Trường Hoan, liền ngay cả nguyên bản xem kịch vui đồng dạng Khúc Đế Tiên trong mắt cũng hiếm thấy lộ ra ngoài ý muốn.

Nhưng mà đối mặt Khúc Trường Hoan nghiêm nghị hỏi thăm, Nhạc Bình Sinh lại chỉ mỉm cười nói:

"Ta đoán."

Khúc Trường Hoan ánh mắt một lệ, sâm nhiên cười dài: "Tốt, tốt, tốt! Xem ra ngươi biết không ít, vậy trước tiên đưa ngươi bắt lại, đến lúc đó ngươi sẽ cầu ta cho ngươi biết biết hết thảy!"

Theo Khúc Trường Hoan vang vọng đất trời tuyên cổ vĩnh tồn to lớn tiếng nói, một vòng lại một vòng cực nóng liệt nhật trống rỗng tại thân thể của hắn phía trên sáng lên, trong nháy mắt đạt đến 1,290 số lượng, vô tận vô lượng hừng hực cường quang giữa trời giận phun, trong chốc lát chiếu khắp hơn phân nửa cái vô biên vô tận bàn cờ thế giới!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 752 + 1 Cái Đều Không Có!

Chương 752: 1 cái đều không có!

"Chờ một chút."

Coi như Khúc thị gia chủ, đỉnh phong hợp đạo cảnh giới Khúc Trường Hoan liền muốn xuất thủ đem Nhạc Bình Sinh cầm nã thời điểm, một tay nhẹ nhàng đặt ở trên vai của hắn ngăn lại hắn.

Chính là Khúc Đế Tiên xuất hiện ở Khúc Trường Hoan bên cạnh, lấy một loại thú vị ánh mắt nhìn phía mặt đất Nhạc Bình Sinh:

"Trường Hoan, không cần sốt ruột."

"Lão tổ nói đúng lắm." Trong hư không, Khúc Trường Hoan lông mày lập tức nhíu một cái, nhưng không có mở miệng hỏi thăm, chậm rãi khép kín tất cả mệnh khiếu động thiên, lắng xuống.

Hắn thần tình lạnh nhạt mà không có bất kỳ lo lắng. Bây giờ cái này giả mạo người thân ở tại Khúc Đế Tiên bàn cờ thế giới, đã trở thành cá trong chậu, lại thêm có hắn cùng lão tổ ở đây, đối phương tuyệt đối không có lật bàn khả năng.

Khúc Đế Tiên ở trên cao nhìn xuống, đánh giá Nhạc Bình Sinh, cười nhạt nói: "Đã dám can đảm giả mạo Khúc Quy Nhân, lại biết những cái này bí ẩn, ngươi nên biết lão phu là ai. Bất quá mới ta

lấy các loại suy tính ngược dòng tìm hiểu chi pháp, lại bắt giữ không đến trên người ngươi có chút nhân quả vết tích, tại sau lưng ngươi nên một người khác hoàn toàn thôi vì sao không cho sau lưng của ngươi người hiện thân "

Khúc Đế Tiên tựa hồ không chút nào bởi vì Nhạc Bình Sinh giả mạo mà cảm thấy tức giận, chỉ là cảm khái nói:

"Lão phu rất hiếu kì, là vị nào ngày xưa lão hữu như thế tâm tư tỉ mỉ "

Hư không bên trong, Khúc Đế Tiên ma bào phía trên không có bất kỳ cái gì tân trang, không mang theo mảy may khói lửa nhân gian chi khí, phiêu tán, tựa như sóng nước, dung nhập hư không, giống như toàn bộ hư không đều là y phục của hắn.

Tướng mạo của hắn xem ra tuy là tuấn tú ngày tết ông Táo, nhưng là hắn một đôi mắt, lại tựa hồ như ẩn chứa tình yêu hận tình cừu, bi hoan cách cùng sướng vui giận buồn đau khổ sầu tất cả thế gian muôn vàn tình sầu, trong đó bao quát Vạn Tướng, dung nạp hết thảy; mà lại nhìn kỹ lúc, cặp mắt của hắn nhưng lại giống không chứa bất kỳ tâm tình gì, lạnh lùng cố định, tang thương bất lão, tựa như một tôn thần linh tại cao cao trên chín tầng trời nhìn xuống chúng sinh.

Đột phá kỷ nguyên đại nạn về sau, Khúc Đế Tiên đã bước vào một cái thần bí khó lường võ đạo chi cảnh, khoảng cách vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng tiêu dao Đại La Chúa Tể Chi Cảnh chỉ thiếu chút nữa. Một bước vượt qua đi qua, hắn liền đem chân chính đứng ở Khởi Nguyên Giới cái này đế quốc to lớn kim tự tháp đỉnh cao nhất, bất tử bất diệt, giống như thần minh!

Mà bước này gian nan cũng vượt ra khỏi thế gian bất luận cái gì một võ giả tưởng tượng.

Sớm tại hơn vạn năm trước đó, Khúc Đế Tiên vừa mới đột phá

kỷ nguyên đại nạn thời điểm liền bỏ bao công sức đang tìm kiếm trù bị hết thảy đối bước ra cái kia mấu chốt một bước có chỗ trợ giúp pháp môn, thủ đoạn, mà rút ra tế luyện chính mình hậu nhân huyết mạch linh hồn quy về bản thân chỉ là hắn mấy chục trên trăm cửa thủ đoạn bên trong một loại mà thôi, còn có càng thêm hắc ám tàn khốc gấp mười gấp trăm lần pháp môn căn bản không người biết đến.

Theo Khúc Đế Tiên, cái này thần bí giả mạo người đến đây Khúc gia tám chín phần mười là vì điều tra hắn tu hành bí ẩn, cỗ này túi da phía dưới rất có thể chính là hắn quen thuộc một vị nào đó "Lão hữu" .

"Khúc gia lão tổ, Khúc Đế Tiên, ta tự nhiên biết ngươi."

"Ngươi suy nghĩ nhiều. Trừ mình ra sau lưng của ta không có bất kỳ người nào."

Nhạc Bình Sinh minh bạch Khúc Đế Tiên tựa hồ là có chỗ hiểu lầm, bật cười nói:

"Ta không phải đã nói qua a đây đều là phán đoán của ta cùng suy đoán, mà đạt được kết quả như vậy cũng chưa chắc có bao nhiêu khó khăn."

"Ừ"

Khúc Đế Tiên trong đôi mắt nhiệt độ lập tức chậm lại:

"Không biết sống chết."

Tựa như kỷ nguyên kết thúc, vạn giới băng phong, trước mặt hắn hư không trong nháy mắt bị đông, xa xa nhìn lại, cái này không có gì cả hư không, nhìn qua tựa như là thành một khối trong suốt "Băng" ! Mà lớn như vậy một cái bàn cờ thế giới cũng bỗng nhiên Thì Băng gió gào thét, quét sạch thiên địa! Vẻn vẹn ánh mắt cùng một tia khí tức tiết lộ liền để trống trải bát ngát bàn cờ

thế giới cải thiên hoán địa!

Thiên địa run rẩy, đại đạo gào thét, liền liền thân vì Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan cũng liền liền lui về phía sau, đồng thời nhìn về phía Nhạc Bình Sinh ánh mắt cũng tràn đầy châm chọc.

Nếu như là từ hắn xuất thủ, cái này thần bí giả mạo người còn có một tia cơ hội tự tuyệt mà chết, không đến mức rơi vào cái muốn chết không xong hạ tràng, mà bây giờ mạo phạm Khúc Đế Tiên, như vậy thì xem như người này muốn ngọc thạch câu phần đều trở thành hi vọng xa vời!

"Phán đoán, suy đoán "

Trên chín tầng trời, chòm sao lóng lánh, Khúc Đế Tiên ở trên cao nhìn xuống, tuấn tú thiếu niên đồng dạng gương mặt bên trên đều là hờ hững.

Hắn cứ như vậy bình bình đạm đạm mở miệng, liền khiến người cảm giác được hết thảy nhan tia sáng, mùi, thanh âm các loại phảng phất đều đã mất đi sắc thái, đã mất đi tồn tại cảm, toàn bộ biết gặp, cảm giác bên trong đều chỉ có người này tồn tại, tựa hồ có thể tuyên cổ vĩnh hằng tồn tại xuống dưới:

"Đã như vậy, như vậy ngươi liền trả lời lão phu một vấn đề, đáp được đến, lão phu liền hứa hẹn lưu ngươi một điểm chân linh bất diệt, nếu là đáp không được, lão phu liền muốn ngươi tại đốt hồn ma diễm bên trong kêu rên mười vạn năm, muốn sống không được, muốn chết không xong!"

Khúc Đế Tiên lời nói như là thiên địa pháp chỉ, tại ức vạn dặm thiên khung đại địa phía trên quanh quẩn không ngớt. Không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, hắn liền lấy một loại điều trị con kiến trêu tức lại vô tình ánh mắt bắn ra mà đến:

"Lão phu cái này bàn cờ thế giới, thời không độc lập, càng là

thiết lập chu thiên tinh thần đại thần cấm mô phỏng mặt trời mọc mặt trăng lặn, quần tinh quỹ tích, ức vạn tinh thần lưu chuyển, như vậy lão phu hỏi ngươi, ta cái này chu thiên tinh thần đại thần cấm bên trong, hết thảy mô phỏng hoặc nhiều hoặc ít ngôi sao lưu chuyển quỹ tích "

Tiếp theo một cái chớp mắt, phảng phất là vì hô ứng Khúc Đế Tiên, thiên khung phía trên, quần tinh thoáng hiện, từng đạo sáng chói chi Cực Tinh sông giăng khắp nơi, không ngừng lưu chuyển. Mà cái này từng đầu tinh hà đều là từ một điểm một điểm tinh quang hội tụ mà thành, số lượng đâu chỉ ức vạn, căn bản là không thể tính toán, chính là cuối cùng người già cũng tuyệt không có khả năng đạt được một cái con số chính xác!

"Lão tổ ngoài vòng pháp luật khai ân, ngươi cũng đã nghe được đừng bảo là không có cho ngươi cơ hội."

Tinh hà phía dưới một góc khác, Khúc Trường Hoan chậm rãi tiến lên, ánh mắt khóa chặt Nhạc Bình Sinh, mặt ngậm cười lạnh nói:

"Ngươi không phải rất có thể đoán a ta nhìn ngươi lần này có thể hay không đoán chuẩn "

"Ngươi còn có bảy cái hô hấp thời gian."

Phảng phất là đang đùa bỡn, con kiến, Khúc Đế Tiên có vẻ như tiếc hận lắc đầu thở dài nói: "Nếu như ngươi còn không thể..."

Lúc này, Nhạc Bình Sinh lạnh lùng ngắt lời nói:

"Một cái đều không có!"

"Cái gì "

Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan nao nao, vẫn hồ nghi.

Coong!

Kế tiếp sát na, không đợi lên tiếng lần nữa một cỗ khó mà ngôn ngữ, tựa như vũ trụ sụp đổ kinh khủng cảm thụ đột nhiên đánh lên Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan trong lòng của hai người! Chính là tựa hồ đã không có hứng thú lại nghe bọn hắn nói nhảm Nhạc Bình Sinh bỗng nhiên nâng lên cánh tay trái, cũng chỉ thành đao, hướng về bọn hắn vị trí xa xa một chém!

"Ngươi!"

Giống như cự kình ở trong biển tiến lên sẽ tự nhiên mà nhưng kích thích bốn phía ám lưu hung dũng, theo Nhạc Bình Sinh chém ra một đao, bốn phía bắt đầu xuất hiện từng đạo gợn sóng hướng về hư không mở rộng mà ra, chỗ đến truyền ra liên tiếp ngay cả vạn lôi tề minh đều không thể che giấu pha lê vỡ vụn giòn vang, tơ nhện trạng vô hình khe hở ở trong hư không lấy tốc độ ánh sáng lan tràn ra.

Ngay sau đó, một cỗ khó mà đo lường lực lượng phát tán, nhất thời làm bàn cờ thế giới vô tận rộng lớn hư không tại một loại kỳ dị điên tâm động đất nghiêm trọng lõm, vặn vẹo, co vào. Hư không phảng phất xuất hiện một cái lỗ đen, đem tới gần tia sáng cùng bụi bặm, thậm chí vạn sự vạn vật toàn hút đi vào, một chút liền tối, triệt để bóng tối thành một mảnh không có giới hạn không đáy hắc ám. Không chỉ có như thế, vô số vô hình điện mang đồng dạng hư không gợn sóng còn lấy cái này động làm hạch tâm hướng bốn phương tám hướng lấy tốc độ ánh sáng điên cuồng lan tràn khuếch tán, trong nháy mắt công phu liền bao gồm bao quát Khúc gia lão tổ Khúc Đế Tiên cùng Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan ở bên trong bàn cờ thế giới tất cả khu vực!

Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh, một năm có thừa về sau hôm nay, Nhạc Bình Sinh lượng tử hai chiều đao không còn là lấy ra chiều không gian dùng tuyệt đối sắc bén tiến hành trảm kích, mà là trở thành chân chính để không gian ba chiều lấy tốc độ ánh

sáng hướng về thấp duy không gian rơi xuống kinh khủng hàng duy đả kích!

Một giây bên trong, lấy Nhạc Bình Sinh chỗ hơn sáu trăm ngàn dặm không gian trong khoảng cách, đại lục cũng tốt, đại dương mênh mông cũng tốt, sông núi cỏ cây hết thảy sinh linh cũng tốt, toàn bộ đều lặng yên không tiếng động giải thể, hóa thành vật chất vũ trụ cơ bản nhất hạt rải rác tại đã hoàn toàn hai chiều hóa không gian bên trong! Mà bàn cờ thế giới bên trong vật chất giải thể cùng không gian hai chiều hóa còn tại lấy tốc độ ánh sáng tiến hành khuếch tán!

Không gian ba chiều vật thể tại không gian nhị duy bên trong, vật thể tự thân vi mô hạt lẫn nhau ở giữa tác dụng lực công thức đem phát sinh biến hóa, vật thể phần tử đem không thể bảo trì hiện hữu ổn định trạng thái từ đó giải thể, dẫn đến vật thể bản thân hủy diệt. Nhưng là loại này giải thể phát sinh quá trình đồng dạng tấn mãnh phi thường, đối vật chất cùng sinh linh tới nói lặng yên không một tiếng động, cũng không có chút nào thống khổ.

Khúc Đế Tiên mở cái này bàn cờ thế giới có vẻ như vô biên vô hạn, nhưng xa xa không cách nào cùng chân chính đại thiên hoàn vũ so sánh, đồng thời cũng là lấy đại thiên hoàn vũ bên trong vũ trụ quy tắc làm căn cơ, mà lấy tốc độ ánh sáng khuếch tán hàng duy đả kích như thế một cái bàn cờ thế giới cũng không có chút nào chống cự chỗ trống, trực tiếp bắt đầu hàng duy sụp đổ,

Bàn cờ thế giới bên trong, mênh mông bát ngát đại lục cũng tốt, thâm thúy bát ngát thiên khung cũng tốt, bao quát thiên khung phía trên lấy chu thiên tinh thần đại thần cấm mô phỏng ra không thể tính toán tinh thần cũng tốt, hết thảy đều không còn sót lại chút gì.

Chỉ bất quá một cái nháy mắt thời gian, trong tầm mắt không gian bên trong phảng phất nào đó một chiều lần tại không thể kháng lực hạ tiến hành sập co lại, đã hóa thành một loại quỷ dị

"Mặt phẳng", không có bất kỳ cái gì vật chất tồn tại!

Mà tại dạng này kinh khủng tuyệt luân, kỳ quỷ vô cùng "Mặt phẳng" bên trong, có thể duy trì thân thể bình thường hình thái ngoại trừ Nhạc Bình Sinh bên ngoài, chính là Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người.

"Không được!"

"Ngươi! Ngươi!"

Đối mặt tốc độ ánh sáng khuếch tán kinh khủng hàng duy đả kích, Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người thậm chí không kịp phản ứng, tại sợ hãi mà kinh bên trong chỉ khó khăn lắm khởi động quanh thân 1,290 cái mệnh khiếu động thiên, tựa như chống lại sóng lớn đánh ra đá ngầm, hung hăng đụng phải tốc độ ánh sáng đánh tới không gian hàng duy lực lượng! Đồng thời tại "Mặt phẳng" không gian bên trong chỉ có thể lấy thẳng tắp liên tục rút lui!

Bây giờ đối với Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan tới nói, không gian chỉ có khoảng đó cùng trên dưới, không có khoảng chừng. Cao duy tồn tại cơ hồ không cách nào lấy bản thể giáng lâm phương thức tồn tại ở không gian ba chiều bên trong, cả hai đối kháng bên trong hoặc là cao duy vật chất tồn tại hướng tới giải thể, hoặc là thấp duy không gian hướng tới sụp đổ, chính là bởi vì như thế, giờ phút này chấn kinh vạn phần Khúc Đế Tiên cùng Khúc Trường Hoan mới cảm giác được mình lúc này giờ khắc này ở đối kháng đại đạo quy tắc còn có toàn bộ thiên địa vũ trụ!

Một chút nhìn qua, hai người bọn họ tựa như là bị một đôi vô hình vũ trụ cự thủ hợp lực nén con kiến, phẫn nộ thậm chí hoảng sợ giãy dụa lấy.

"Đáng chết, đáng chết! Khủng bố như thế thủ đoạn, đây là người nào! !"

Dù cho tu vi xa xa còn cao hơn Khúc Trường Hoan sâu khó lường kỷ Nguyên Bá chủ Khúc Đế Tiên, giờ phút này cũng bị chấn kinh triệt để tràn ngập tâm thần. Đây hết thảy phát sinh quá nhanh, bất quá là tại bọn hắn trong nháy mắt công phu, Khúc Đế Tiên vị này vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng võ đạo bá chủ vài vạn năm vất vả tâm sức mở bàn cờ thế giới liền đã chiều không gian cuộn lại, không gian sụp đổ, bị Nhạc Bình Sinh một đao liền chém rụng bụi bặm!

Càng quỷ dị hơn chính là, thông qua đã hai chiều hóa bàn cờ thế giới, có thể thấy rõ ràng cái này "Mặt phẳng" bên ngoài, tựa hồ ấn soi sáng ra một cái chân chính vô cùng vô tận vũ trụ thái hư.

Cái này tự nhiên là Nhạc Bình Sinh tại bước vào từ đường thời điểm cũng đã đem Khung Vũ Tinh Không thần quốc triển khai, đem tính cả Khúc gia tổ địa từ đường, gia chủ Khúc Trường Hoan, lão tổ Khúc Đế Tiên hai người bao quát trong đó, mà hai người bọn họ từ đầu tới đuôi đều không tự biết thôi.

"Cái này tinh thần số lượng, các ngươi cho là ta nói không đúng a "

Nhạc Bình Sinh nhìn lướt qua đã không có gì cả, cái gì chu thiên tinh thần đại thần cấm, cái gì mô phỏng tinh thần, tinh hà đều triệt để sụp đổ dập tắt không gian nhị duy, nhìn về phía ngay tại hai chiều trong mặt phẳng hét giận dữ lấy đối kháng hàng duy vĩ lực Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người, hờ hững nói,

"Ta nói không có, liền không có!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 753: Vũ Trụ Quy Khư!

Chương 753: Vũ trụ Quy Khư!

"Tốt tốt tốt, loại thủ đoạn này. . ."

"Liền ngay cả lão phu cũng xem thường ngươi!"

Một nháy mắt, hàng duy đản sinh hai chiều mặt phẳng không gian bên trong, Khúc Đế Tiên cùng Khúc Trường Hoan hai người đỉnh thiên lập địa, 1,296 thiên mệnh khiếu động Thiên Viêm quang đại tác, như có 1,296 vòng cháy hừng hực hằng tinh tại thân thể phía trên nở rộ vạn trượng quang mang, tại cái này không có gì cả không gian nhị duy bên trong lấy tự thân mệnh khiếu động thiên chống ra một mảnh độc lập thời không, cưỡng ép ngăn cản được bốn phương tám hướng xâm nhập mà đến hàng duy vĩ lực.

Hai người bọn họ giờ phút này tựa như là một mặt trơn nhẵn Thủy kính bên trong nâng lên bọt khí. Bất quá dạng này một loại đối kháng dưới, huyết nhục của bọn hắn thân thể mặc dù không hư hao chút nào, nhưng mệnh khiếu động thiên mỗi thời mỗi khắc đều đang tiêu hao lấy lực lượng khổng lồ, mới tạm thời duy trì ở dạng này giằng co chi thế.

Nhưng là ngoại trừ hai người bọn họ bên ngoài, lớn như vậy một cái bàn cờ thế giới cũng đã triệt để sụp đổ, Thương Mang đại lục, sông núi cỏ cây, vô tận sinh linh . . . chờ một chút đều đã triệt để không còn tồn tại, chỉ còn lại một mảnh từ bất luận cái gì thị giác nhìn lại đều tựa hồ chỉ là một đầu tuyến 'Mặt phẳng' .

Nhạc Bình Sinh mặt không biểu tình, chỉ là nhướng nhướng lông mi.

Chiều không gian rơi xuống đối với phổ thông sinh linh tới nói tự nhiên là không thể chống cự tai hoạ ngập đầu, nhưng là đối với tự thân mệnh khiếu diễn hóa ra thời không đỉnh phong hợp đạo đại năng tới nói còn chưa đủ lấy lập tức đến đối phương vào chỗ chết, nhất là giống như là Khúc Đế Tiên dạng này vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng bá chủ, cho dù là rơi xuống không gian nhị duy, tại lực lượng của hắn triệt để hao hết trước đó thân thể vật chất kết cấu cũng sẽ không phát sinh bất kỳ thay đổi nào.

Trong lúc nhất thời, ai cũng không có động thủ, lúc trước bắt rùa trong hũ trêu tức thần sắc đã không còn sót lại chút gì, Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người ánh mắt ngoại trừ chấn kinh bên ngoài, chính là vô cùng trang nghiêm, vô cùng sâm nhiên.

Giằng co cái này trong nháy mắt, mắt thấy đến vượt qua phạm vi trăm vạn dặm chi cự bàn cờ thế giới phi hôi yên diệt, Khúc Trường Hoan ánh mắt chấn động, tâm thần cơ hồ thất thủ.

"Trường Hoan, người này lực lượng thâm bất khả trắc, viễn siêu ngươi, tám chín phần mười cũng là vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng võ đạo bá chủ, thậm chí so với ta tư lịch còn muốn thâm hậu, ngươi phải cẩn thận!"

Khúc Đế Tiên đồng dạng tại trong nháy mắt truyền lại tâm thần:

"Người này đơn giản gan to bằng trời, dám coi trời bằng vung chui vào ta Khúc thị, tuyệt không phải ta biết những người kia! Người này tám chín phần mười là xâm lấn dị vực cường giả!"

Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người thân thể tại vô biên quang diễm bên trong trong suốt, hư hóa, lấp lóe, như là từ thuần túy quang diễm chế tạo, đối kháng không gian này chiều

không gian rơi xuống, Khúc Đế Tiên tựa hồ rõ ràng so với Khúc Trường Hoan muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Bất quá dù vậy, vị này gần với Khởi Nguyên Giới vương vô thượng bá chủ trên mặt cũng thu liễm hết thảy khinh thị, gắt gao khóa chặt Nhạc Bình Sinh, như lâm đại địch.

Vẻn vẹn từ nơi này người khoác Khúc Quy Nhân thể xác giả mạo người vừa ra tay, hắn bỏ bao công sức kiến tạo bàn cờ thế giới liền triệt để phi hôi yên diệt, loại này làm cho người kinh hãi thực lực thủ đoạn đầy đủ nói rõ đối phương cũng là một vượt qua kỷ nguyên đại nạn vô thượng bá chủ, thậm chí có thể là so với hắn tư lịch còn muốn thâm hậu rất nhiều kỷ Nguyên Bá chủ!

Bởi vì Khúc Đế Tiên từ giao, chính là mình cũng khó có thể giống cái này cái gì cường giả đồng dạng một kích phía dưới, ngăn cách thời không để trăm vạn dặm không gian tịch diệt, chiều không gian cuộn mình. Bởi vậy nói rõ thực lực của đối phương thậm chí càng thắng qua chính mình nửa bậc.

Về phần cao hơn một cái tầng cấp Đại La chúa tể bọn hắn nhưng căn bản không có hướng phương diện này suy nghĩ. Không chỉ là cấp độ này tồn tại muốn đánh giết bọn hắn dễ như trở bàn tay, hay là bởi vì có hai mươi bốn khỏa khởi nguyên chi nhãn thấm nhuần hoàn vũ, rõ ràng hết thảy nhân quả, tuyệt không có khả năng có dị vực Đại La chúa tể có thể chui vào Khởi Nguyên tổ tinh.

Khúc Đế Tiên bên cạnh, Khúc Trường Hoan khí tức trên thân dữ dằn, chấn động hoàn vũ, nhỏ bé không thể nhận ra nhẹ gật đầu. Thân là Khúc gia gia chủ, đỉnh phong Hợp Đạo Cảnh võ đạo bá chủ, hắn tự nhiên biết tiện tay một kích ở giữa để không gian hàng duy cường giả kinh khủng đến cỡ nào, không thể tưởng tượng nổi, cũng minh bạch mặc kệ là chính mình hay là lão tổ Khúc Đế Tiên đều đối cái này giả mạo người thân phận xuất hiện trí mạng ngộ phán.

"Người này thủ đoạn quỷ dị, không dễ đánh nhau chết sống. Chúng ta bây giờ tựa hồ ở vào đối phương mở thời không lĩnh vực bên trong, che giấu hết thảy khí cơ, "

Khúc Đế Tiên ánh mắt vô cùng lạnh thấu xương mà ngưng trọng,

Phảng phất xuyên thủng Cửu U:

"Chúng ta chỉ cần nghĩ trăm phương ngàn kế đánh vỡ cái này trọng thời không, như vậy tổ tinh phía trên Thần đình cùng Nhân Hoàng thảo đường khoảnh khắc liền sẽ phát giác, đến lúc đó có chư vị chí cường xuất thủ, cầm nã tên này dị vực cường giả."

"Trường Hoan, nghe ta hiệu lệnh, lực lượng chuẩn bị ngưng tụ tại một điểm, vỡ vụn thời không, dù là đem một luồng tin tức truyền ra ngoài, chính là người này tử kỳ!"

Xuyên thấu qua "Mặt phẳng" bên ngoài mơ hồ có thể gặp đến vũ trụ sâu không đi Khúc Đế Tiên cũng sớm đã phát giác, lập tức liền đã đoán được đối phương đồng dạng là lấy bàn cờ thế giới tương tự thủ đoạn hoàn toàn ngăn cách thời không, mà chỉ cần có thể đột phá đối phương bố trí "Lồng giam" trở về ngoại giới, tại Khởi Nguyên tổ tinh dạng này ngọa hổ tàng long địa phương, ngay lập tức sẽ bị cái khác chí cường cảm giác, nguy cơ tự giải!

Giữa hai người giao lưu bất quá là chớp mắt thời gian cũng chưa tới, tiếp theo một cái chớp mắt, Khúc Đế Tiên hư không dậm chân, cười ha ha:

"Ngu xuẩn đồ vật! Lão phu thừa nhận xem thường ngươi, nhưng là tại cái này Khởi Nguyên tổ tinh phía trên gây sóng gió, ngươi là tự tìm đường chết!"

Ồn ào. . . Ồn ào. . . .

Toàn thân hắn huyết nhục xương cốt, khí huyết ý chí đã đều

sôi trào, thiêu đốt, lại như đốt bình nguyên chi hỏa vô tận khuếch tán, đem hư không từng khúc nhóm lửa, hóa thành thiêu đốt biển lửa, không chỗ không đốt, không chỗ không đốt, đem bao quát chính mình ở bên trong, biết nhận thấy tiếp xúc đến hết thảy cũng làm làm nhiên liệu, hóa thành quang nhiệt, lại đem đây hết thảy đều dung nhập một chiêu một thức bên trong!

Ầm ầm!

Khúc Đế Tiên đấm ra một quyền, thiên địa rung động túc, tại cái này phách tuyệt đến đỉnh điểm một quyền trước mặt giống như toàn bộ thế giới đều là một cái huyễn tượng, đang bị cái này duy nhất thực thể xé nát. Cái gì không gian, cái gì chiều không gian, hết thảy tại cái này ngang ngược e rằng xem hết thảy một quyền trước mặt đều thành tái nhợt vô lực nông cạn biểu tượng, tại tiếp xúc đến một nháy mắt liền đều vỡ nát tan rã. Không chỉ là như thế, vô song quyền ý vượt qua hư không quá trình bên trong, cái kia một đầu nguyên bản đã sụp đổ chiều không gian bị từng khúc nổ tung, một lần nữa trở về không gian ba chiều trạng thái.

"Ừ"

Nhưng mà dù cho quyền ý thực chất, vượt qua hư không, nhưng Khúc Đế Tiên ngắn ngủi nổ tung không gian chiều không gian một quyền lại không có thể oanh đến Nhạc Bình Sinh trên thân, ngược lại có loại như vào vũ trụ thái hư, mờ mịt không chỗ gắng sức cảm giác. Rõ ràng Nhạc Bình Sinh liền cách hắn không đến ngàn dặm xa, mili giây ở giữa liền có thể vượt qua thực hành đả kích khoảng cách mà thôi, hắn lại tiếp xúc không đến!

Khúc Đế Tiên trong mắt cảm xúc không thay đổi, trên tay một quyền không ngừng chút nào, vẫn như cũ tiến nhanh hướng về phía trước, thề phải lấy vô song quyền ý lực quyền, oanh phá mảnh này mênh mông tinh không!

Theo phạm vi nhỏ không gian chiều không gian bị Khúc Đế

Tiên cái này vô song một quyền ngắn ngủi nổ tung, vô biên tinh không bên trong, chi chít khắp nơi vô số rời rạc tinh quang như là sóng nước lưu động, Khúc Đế Tiên nắm đấm mỗi trước một phần, đều muốn tiếp nhận nhiều vô số kể đủ loại quấy nhiễu, tựa hồ có hàng ngàn hàng vạn, lớn nhỏ không đều tiểu thiên thế giới tại hắn một quyền phía dưới băng diệt, đồng thời đem ý chí, quyền ý, thời không lực lượng tầng tầng tiêu giảm.

Đáng tiếc Khúc Đế Tiên quyền ý lại là không nhúc nhích chút nào, giống như tinh thần bạo tạc kinh khủng quyền ý sớm đã một mực khóa chặt tinh không bến bờ Nhạc Bình Sinh, dựng lên vượt ngang vũ trống không Cây Cầu Bỉ Ngạn, quyết chí tiến lên, tựa hồ không có gì có thể nhiễu, không gì không thể cản!

"Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ."

Nhưng mà đối mặt lấy vô địch chi thế oanh sát mà đến Khúc Đế Tiên, Nhạc Bình Sinh chỉ là mở mắt ra, nhìn lướt qua khác một bên tựa hồ ngay tại tích súc nổi lên cái gì Khúc Trường Hoan, thản nhiên nói:

"Liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút, cái gì là lực lượng chân chính đi."

"Đây là vinh hạnh của các ngươi."

Nhạc Bình Sinh thì thầm âm thanh trực tiếp tại Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan tâm thần của hai người bên trong vang lên, nhấc lên cơn sóng gió động trời.

Đã thấy Nhạc Bình Sinh chỗ, hắn Khúc Quy Nhân thể xác phía trên, hình như có sáng chói tinh mang nương theo lấy huyễn sinh vô biên Địa Thủy Phong Hỏa, mãnh liệt hỗn độn sóng ánh sáng dâng trào, sau đó, mơ hồ có một thân ảnh tựa hồ chậm rãi từ Khúc Quy Nhân thể xác phía trên bay lên, hư không như là bị lặp đi lặp lại lôi kéo đồng dạng trùng điệp vặn vẹo, hết thảy lẽ thường đều

như muốn vì đó phiêu diêu muốn bại, phảng phất một cái vượt qua thế nhân tưởng tượng cực hạn đáng sợ tồn tại sắp giáng lâm cùng thế giới vật chất!

Chính là tại cái này thần quốc thời không bên trong, Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác thoát khỏi Khúc Quy Nhân thân thể trói buộc, lấy bản tôn thái độ đi ra.

"Cái này. . . Là hắn bản tôn! "

Duy trì một quyền oanh kích tư thái Khúc Đế Tiên trong lúc nhất thời cũng không khỏi trở nên khiếp sợ biến sắc, cái này rõ ràng là một loại nào đó vượt qua thường nhân tưởng tượng, quá cường đại tồn tại mà khiên động hư không dị tượng, kỳ thật tại người bình thường cảm giác bên trong căn bản sẽ không như thế nào kinh người, nhiều nhất chỉ là một cái bừng tỉnh thần thôi, nhưng hướng bọn hắn dạng này thân phụ vĩ lực, bắt đầu mở sáng lập thế giới tồn tại, mới có thể từ này tấm dị tượng bên trong cảm nhận được người tới là bực nào tính áp đảo, làm cho người hít thở không thông cường đại!

Ngay tại Khúc Đế Tiên biến sắc đồng thời, một bên khác, còn đến không kịp động thủ phá vây mà ra, một loại không lạnh mà run đại khủng sợ bỗng dưng từ Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan trong lòng bắt đầu sinh, còn chưa chờ hắn ý thức được là thế nào một chuyện, đã như như sóng to gió lớn ầm vang khuếch tán toàn thân,

"Loại cảm giác này, loại này cảnh cáo tựa hồ tại nói cho ta, vô luận như thế nào cũng không thể cùng người đến phát sinh bất kỳ xung đột nào, nếu không hẳn phải chết không nghi ngờ, ngay cả chạy trốn sinh đều không có bất kỳ cái gì cơ hội!"

Nhịp tim phảng phất chậm một nhịp, Khúc Trường Hoan sắc mặt kịch liệt bắt đầu vặn vẹo:

"Đáng, đáng chết. . . Người này là Đại La chúa tể a!"

Nhưng mà cũng không để ý tới giờ phút này thân là kỷ Nguyên Bá chủ Khúc Đế Tiên, cùng Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan trong lòng giống cảm tưởng gì, đi ra Khúc Quy Nhân thể xác về sau Nhạc Bình Sinh, chỉ làm thật đơn giản một động tác.

Hắn vươn một tay, năm ngón tay thư giãn, nhẹ nhàng bóp.

Ông!

Khung Vũ Tinh Không thần quốc bên trong, bị Khúc Đế Tiên cưỡng ép nổ tung không gian chiều không gian đột nhiên đổ sụp, mà lần này đổ sụp, không còn là không gian ba chiều rơi xuống hai chiều, mà là đại biểu cho dài rộng cao điều chiều không gian cùng nhau cuộn lại, sụp đổ, từ không gian ba chiều trực tiếp hướng về không chiều, cũng chính là vũ trụ sáng sinh mới bắt đầu kỳ điểm rơi xuống!

Chính là Nhạc Bình Sinh chỗ mô phỏng vũ trụ Quy Khư, bao phủ ánh mắt kinh hãi Khúc Đế Tiên, Khúc Trường Hoan hai người!

. . . .

Từ đường bên ngoài.

Giờ này khắc này, khoảng cách Nhạc Bình Sinh bước vào từ đường bất quá mới trôi qua một khắc đồng hồ, qua ban đầu yên tĩnh cùng trang nghiêm về sau, tại từ đường bên ngoài chờ vây xem hàng ngàn hàng vạn Khúc thị tử đệ cũng bắt đầu thấp giọng nghị luận:

"Không biết vị này Quy Nhân trưởng lão tại chính thức sắc phong về sau, gia chủ sẽ đem phương diện kia sự vụ giao cho hắn đi chủ trì "

"Hắc hắc hắc, vị này Quy Nhân trưởng lão không có thành viên

tổ chức, ngươi là đánh cái chủ ý này a "

"Nói nhảm, bằng không chúng ta những cái này chi mạch kia cái gì đi cùng chủ mạch đệ tử cạnh tranh!"

"Đừng nói chúng ta chi mạch, những cái kia chi thứ tử đệ cả đám đều ma quyền sát chưởng, nhao nhao muốn thử."

"Ai, nghĩ biện pháp trả lại người trước mặt trưởng lão biểu hiện một phen, ngược lại là có thể từ vị kia khúc tiểu thư chỗ bắt đầu. . ."

Đủ loại nghị luận ồn ào náo động, mà tại từ đường trước đó, Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ không dám hết nhìn đông tới nhìn tây, thận trọng đánh giá năm tên Khúc thị trưởng lão, đang khẩn trương sau khi, đột nhiên giật mình chính mình sở khiên lấy Khúc Dĩ Yên trong lòng bàn tay đã tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Khúc Tình Nguyệt phát hiện trước nhất dị trạng, thấp giọng nói lo lắng nói: "Mẫu thân đại nhân, ngài thế nào "

Khúc Dĩ Yên miễn cưỡng cười một tiếng, nhéo nhéo nhi nữ tay nhỏ ra hiệu chính mình không có việc gì: "Nguyệt nhi, Hạo Nhiên, ta không sao."

Khúc Dĩ Yên ánh mắt, biểu lộ đều có vẻ như bình tĩnh, nhưng là cầm chính mình một đôi nhi nữ tay lại rõ ràng biểu lộ nàng giờ phút này nội tâm dày vò, mỗi một phút, mỗi một giây đều phảng phất một thế kỷ như vậy dài dằng dặc.

Cái kia cường giả bí ẩn tiến vào từ đường về sau đến cùng thế nào

Có phải là hay không nghĩ cái này cường giả bí ẩn nói tới Khúc Quy Nhân mất tích cùng chủ tộc có cực lớn liên quan

Như vậy gia chủ còn có Khúc thị lão tổ như vậy đại nhân vật đến cùng có hay không phát giác cường giả bí ẩn thân phận nàng cùng nàng một đôi nhi nữ lại sẽ đi hướng như thế nào hạ tràng cùng kết cục

Trong lúc nhất thời, Khúc Dĩ Yên đã tâm loạn như ma.

"Khúc Dĩ Yên, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì, ngươi là đang nghĩ, ngươi chuyện này bốc lên phụ thân, có thể hay không bị gia chủ đại nhân bọn hắn phát hiện "

Đúng lúc này một đạo nhỏ bé không thể nhận ra hí ngược thanh âm lặng yên không tiếng động bay vào Khúc Dĩ Yên trong lỗ tai, để nàng giống như ngũ lôi oanh đỉnh!

Khúc Dĩ Yên cứng ngắc quay đầu, liền thấy năm vị trang nghiêm mà đứng Khúc thị trưởng lão ngoài cùng bên trái nhất, Khúc Lôi Viêm chính lấy một loại trêu tức, mỉa mai, trần trụi ánh mắt nhìn xem nàng, tựa hồ trong lòng đang tính toán cái gì không có hảo ý suy nghĩ.

"Thật đáng tiếc, từ vừa mới bắt đầu, gia chủ đại nhân liền biết cái này Khúc Quy Nhân là cái tên giả mạo."

Khúc Lôi Viêm ý chí truyền âm không làm kinh động bất luận kẻ nào, tại Khúc Dĩ Yên trong lòng cười nhạo nói:

"Ngươi thật sự cho rằng như thế lớn phô trương là vì nghênh đón hắn trở về chủ tộc "

"Sở dĩ như thế, bất quá là vì tê liệt cái này tự cho là đúng tồn tại, để hắn tự chui đầu vào lưới thôi. Bằng không mà nói hắn như thế nào lại thành thành thật thật chính mình đi vào trong cạm bẫy đâu "

"Bất quá dựa theo thời gian suy tính, tên xuẩn tài này hiện tại phải cùng ngươi cái kia kiệt ngạo bất tuần phụ thân, biến thành

một tôn tiêu bản đi "

Quả là thế!

Khúc Dĩ Yên tựa như ngũ lôi oanh đỉnh, thể xác tinh thần cự lạnh, ánh mắt vô cùng tuyệt vọng, triệt để cứng ngắc ngay tại chỗ. Mà ở hai bên nàng nhi nữ nhưng như cũ ngây thơ, không rõ ràng cho lắm.

"Bất quá. . . Thực lực của ngươi thấp như vậy hơi, chắc là người này bức hiếp ngươi lão phu tin tưởng ngươi là một cái hảo hài tử, không có lá gan lớn như vậy."

Khúc Lôi Viêm thì thầm âm thanh tràn ngập một loại tà ác, hướng dẫn từng bước hương vị:

"Bất quá dù cho lão phu tin tưởng, gia chủ đại nhân cùng các trưởng lão khác chỉ sợ cũng chưa hẳn tin tưởng. Nhưng là nể tình ngươi cô nhi quả mẫu, tình cảnh đáng thương phân thượng, chỉ cần ngươi. . ."

Nhưng mà đúng vào lúc này, cái này từ đường phụ cận nho nhỏ không gian, một đạo thanh âm uy nghiêm đột nhiên vang lên:

"Lôi Viêm trưởng lão ở đâu Quy Nhân trưởng lão tế tổ hoàn tất, ta có một số việc vụ muốn bàn giao cùng ngươi."

Khúc Dĩ Yên ánh mắt triệt để tuyệt vọng, toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên, không biết là nên lập tức tự tuyệt tại chỗ, vẫn là nghĩ trăm phương ngàn kế sống chui nhủi ở thế gian, che chở mình nhi nữ. Mà còn lại bốn vị trưởng lão cũng rõ ràng phát hiện Khúc Dĩ Yên khác thường, lập tức đem hồ nghi ánh mắt bắn ra mà đến.

"Cẩn tuân gia chủ mệnh lệnh!"

Còn lại bốn tên Khúc thị trưởng lão không hề cử động, mà

Khúc Lôi Viêm lại lông mày giơ lên, cười ha ha một tiếng, quét Khúc Dĩ Yên mẫu nữ một chút, mỉm cười.

Sau đó hắn cất bước đi vào từ đường trước đó, đẩy cửa vào.

Kẹt kẹt.

"Gia chủ đại nhân, tặc nhân phải chăng đã chặt đầu "

Đại môn chậm rãi quan bế, Khúc Lôi Viêm xoay người lại bước nhanh hướng về từ đường chỗ sâu đi đến, lặng lẽ cười nói:

"Không biết người này đến cùng có rất nền móng, đến ta Khúc thị. . ."

Tiếp theo một cái chớp mắt, thấy rõ ràng từ đường chỗ sâu nhất, Khúc Lôi Viêm ánh mắt đột nhiên chấn động mãnh liệt, phảng phất gặp quỷ, kinh hãi hét lớn:

"Ngươi! Ngươi. . . !"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 754: Quỷ

Chương 754: Quỷ

To lớn trên quảng trường, dòng người dày đặc, rộn rộn ràng ràng, hàng ngàn hàng vạn Khúc thị hạch tâm tử đệ chen vai thích cánh, trang nghiêm mà đứng, ngước nhìn sắc phong trên sân thượng từng đạo vĩ ngạn thân ảnh.

Chính là Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan, Khúc Lôi Viêm, Khúc Quy Nhân cùng một đám hạch tâm cao tầng cao cao tại thượng, tựa hồ tiến hành cái gì nghi thức.

Làm. . . Làm. . . Làm. . .

Khúc thị chủ tộc cung để bên trong, giăng đèn kết hoa, tiếng người huyên náo, hồng chung đại lữ chuông vang tiếng vang triệt Khúc thị tổ địa chỗ thời không:

"Khúc thị thứ ba mươi bảy đại tộc nhân Khúc Quy Nhân, lực chấn hoàn vũ, dùng võ đắc đạo, từ hôm nay về sau trở đi liền vì ta Khúc thị nhất tộc vị thứ chín chủ sự trưởng lão, chiêu cáo thiên hạ! !"

Khúc gia gia chủ chấn nhiếp lòng người, giống như thiên đạo không thể cãi lại dụ lệnh hóa thành kinh thiên sóng thần, quét sạch toàn bộ Khúc thị tổ địa chỗ thời không. Mà trên quảng trường trang nghiêm mà đứng tất cả Khúc thị hạch tâm tử đệ, trong cùng một lúc cùng nhau khom người, mở miệng quát to:

"Chúng ta chúc mừng Quy Nhân trưởng lão dùng võ hợp đạo, đạp lập võ đạo đỉnh cao nhất, siêu phàm nhập thánh! !"

Núi kêu biển gầm đồng dạng chúc mừng tiếng như cùng cơn sóng gió động trời bành trướng sục sôi, quét sạch Bát Hoang. Trong bể người tất cả Khúc thị đệ tử hoặc thần sắc phấn chấn, hoặc kích động, hoặc ngưỡng mộ núi cao, kính sợ phi thường.

Có đơn thuần là bởi vì Khúc thị nhất tộc lại thêm một vị hợp đạo bá chủ, nội tình tăng lên, cùng có vinh yên; có là bởi vì từ vị này tân tấn trưởng lão trên thân nhìn thấy tuyệt đại kỳ ngộ, kích động; có đệ tử thì là đối cao cao tại thượng mấy vị võ đạo bá chủ ngập trời uy thế cùng quyền hành mà kính sợ, khuất phục, mộng tưởng một ngày kia cũng có thể lấy được thành tựu như thế.

Mà đang cuộn trào dòng người đoạn trước nhất, Khúc Dĩ Yên lại ánh mắt có vẻ hơi ngốc trệ, kinh nghi bất định, không thể tưởng tượng nổi ngước nhìn sắc phong sân thượng đỉnh từng đạo bóng người.

Vừa mới cái này một canh giờ thời gian đối với nàng tới nói thật giống như một thế kỷ như vậy dài dằng dặc, từ Khúc Lôi Viêm mở miệng điểm phá đồng thời ấn chứng Nhạc Bình Sinh phán đoán về sau, tinh thần của nàng liền triệt triệt để để rơi vào tuyệt vọng vực sâu, mà Khúc Lôi Viêm nhận gia chủ triệu hoán đồng thời tiến vào từ đường cử động đối với nàng mà nói càng giống là vận mệnh phán quyết đếm ngược tính theo thời gian.

Nàng chỉ cho là tại cái này Khúc thị chủ tộc ngọa hổ tàng long chỗ, đồng thời Khúc gia gia chủ sớm đã thấy rõ hết thảy tình huống dưới, cường giả bí ẩn tựa như là thiêu thân lao đầu vào lửa, tự chui đầu vào lưới, không công tống táng tính mạng của mình.

Nhưng mà chỉ một lát sau về sau, từ đường mở ra, ngay tại có thụ nội tâm dày vò cùng giãy dụa Khúc Dĩ Yên lại trơ mắt nhìn

Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan, Khúc Lôi Viêm, còn có ngụy trang thành phụ thân hắn cường giả bí ẩn cùng nhau đi ra!

Không có nổi lên, không có vạch trần, không có bất kỳ cái gì Khúc Dĩ Yên tưởng tượng bên trong tuyệt vọng tình huống phát sinh, vô luận là Khúc gia gia chủ Khúc Trường Hoan, Khúc Lôi Viêm, vẫn là giả mạo phụ thân hắn cường giả bí ẩn đều không có bất kỳ cái gì dị trạng, thuận lý thành chương bắt đầu sắc phong đại điển.

Đúng là như thế, biết được chân chính tình huống Khúc Dĩ Yên mới từ đáy lòng cảm giác được quỷ bí.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Nhưng mà cùng Khúc Dĩ Yên tâm tư thay đổi rất nhanh khác biệt, vẫn luôn ngây thơ vô tri Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai người tại đám người đoạn trước nhất lại khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, lộ ra hưng phấn phi thường, ngước đầu nhìn lên Nhạc Bình Sinh ánh mắt vô cùng tôn kính, ngưỡng mộ, ngay cả mình bàn tay sắp xếp đỏ lên đều không tự biết.

Đối với bọn hắn tới nói, vị này ngoại tổ phụ hiện tại là chân chính có thể che chở bọn hắn đại thụ che trời, từ nay về sau không còn có người có thể tùy ý khi nhục chính mình cùng mẫu thân!

Mà sắc phong Tiên Đài phía trên, cảm ứng được Khúc Dĩ Yên, Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên ba người ánh mắt, Nhạc Bình Sinh cúi đầu xuống, cười nhạt một tiếng.

. . .

Thịnh đại sắc phong nghi thức đã kết thúc, phồn hoa cởi tận, Khúc gia trong nghị sự đại sảnh, một đám trưởng lão ngồi đối diện nhau. Mà Khúc Dĩ Yên thì là yên lặng sau lưng Nhạc Bình Sinh đứng hầu, ánh mắt lấp loé không yên,

Mà ngoại trừ gia chủ Khúc Trường Hoan còn có trưởng lão Khúc Lôi Viêm bên ngoài, mặt khác bốn tên trưởng lão Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng đều tại ngồi xuống về sau không để lại dấu vết đánh giá đến Nhạc Bình Sinh.

Theo bọn hắn nghĩ cái này Khúc Quy Nhân cảnh ngộ hiển nhiên thập phần thần bí, hơn trăm năm thời gian mất tích bặt vô âm tín, lúc trở về lại trở thành một vị hợp đạo bá chủ, về mặt thân phận còn có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Bất quá trải qua gia chủ nghiệm chứng về sau, bọn hắn cũng liền bỏ đi tất cả hoài nghi. Dù sao lấy gia chủ Khúc Trường Hoan đỉnh phong chi cảnh tu vi, không có bất kỳ cái gì mánh khóe có thể lừa gạt qua hắn con mắt, gia chủ tự mình sắc phong cũng liền đại biểu cho đối Khúc Quy Nhân thân phận hoàn toàn tán thành.

Khúc Trường Hoan nhìn về phía tâm thần có chút không tập trung Khúc Dĩ Yên, cười nói:

"Yên Nhi, phụ thân ngươi không tại, trong tộc những năm gần đây đối ngươi có nhiều bạc đãi, chư vị trong lòng trưng bối hổ thẹn, lần này nghị sự ngươi nhưng dự thính, không cần né tránh."

Mặc dù không rõ Bạch gia chủ như vậy đại nhân vật tại sao lại để cho mình tại dạng này trường hợp dự thính, Khúc Dĩ Yên vẫn là kinh sợ nhẹ gật đầu.

Chủ tọa phía trên, gia chủ Khúc Trường Hoan tựa hồ tâm tình thoải mái, quét mắt đang ngồi trưởng lão cười nói: "Chư vị trưởng lão, từ nay về sau Quy Nhân trưởng lão liền sẽ cùng chúng ta cùng một chỗ, quyết nghị toàn bộ Khúc thị phát triển quỹ tích. Bất quá Quy Nhân trưởng lão tân tấn, trên tay không có chủ trì hạng mục công việc cùng quản lý chi mạch tử đệ, điểm này còn cần chư vị nhượng độ."

Các vị trưởng lão liếc nhau, minh bạch Khúc Trường Hoan ý

tứ, nhao nhao gật đầu.

Lớn như vậy một cái Khúc gia, ngoại trừ chủ hệ huyết mạch bên ngoài, tất cả chi mạch, chi thứ đều là phân chia tại chư vị đại năng trưởng lão dưới trướng riêng phần mình quản lý, hiện tại Khúc Quy Nhân mặc dù đã sắc phong trưởng lão chi vị nhưng là một người cô đơn, chính là cần nhân thủ, phân chia các loại lợi ích quản lý thời điểm.

Mà những vật này, tự nhiên muốn từ bọn hắn những cái này đương nhiệm trưởng lão trong tay phân chia ra.

Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng bốn vị trưởng lão có chút nhíu mày, suy tư lên nên như thế nào nhượng độ hiện hữu bộ phận lợi ích, cũng không để cho mình hạch tâm lợi ích bị hao tổn, từ có thể để cho Khúc Trường Hoan cùng Khúc Quy Nhân hài lòng.

Ngay tại lúc bọn hắn suy nghĩ thời khắc, Khúc Lôi Viêm lại đột nhiên mở miệng nói:

"Đã như vậy, lão phu nguyện ý đem chưởng quản Xích Hà tinh phân bộ thương hội, Lưu Nguyên tinh tài nguyên khai thác khu vực giao cho Quy Nhân trưởng lão phụ trách."

Cái gì!

Khúc Lôi Viêm mở miệng không khác đất bằng kinh lôi, tại Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng bốn vị này trưởng lão trong lòng dẫn nổ bom, ánh mắt bên trong chấn động chi sắc chợt lóe lên.

Khúc Lôi Viêm trong miệng nói tới Xích Hà tinh phân bố thương hội, Lưu Nguyên tinh tài nguyên khai thác khu đều là mười phần nổi danh lợi ích chuyển vận điểm, tại trăm ngàn năm bên trong liên tục không ngừng hướng chủ tộc chuyển vận lấy đại

lượng tài nguyên, bọn hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Khúc Lôi Viêm mới mở miệng lại đem hai cái này trọng yếu khu vực chắp tay tặng người!

Khúc Lôi Viêm trong tay chưởng quản trọng yếu khu vực mặc dù cũng không chỉ cái này hai nơi, cũng không khả năng đến thương cân động cốt tình trạng, vẫn là thật to ngoài bốn vị khác trưởng lão đoán trước, cũng làm cho bọn hắn vừa sợ vừa nghi, trầm ngâm,

Khúc Lôi Viêm có thể nói là gia chủ Khúc Lôi Viêm đáng tin người ủng hộ, đây có phải hay không là đại biểu gia chủ ý tứ

Không chỉ là bọn hắn, Nhạc Bình Sinh đằng sau, Khúc Dĩ Yên càng là ngốc trệ, ánh mắt hỗn loạn vô cùng.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào

Rõ ràng trước đây không lâu cái này Khúc Lôi Viêm mới vừa vặn điểm phá cường giả bí ẩn giả mạo thân phận, bây giờ lại phảng phất giống như không biết đồng dạng đem trọng yếu như vậy lợi ích chắp tay nhường cho!

Ngay tại lúc Khúc Dĩ Yên chấn kinh mà mờ mịt thời điểm, sau một lát:

"Đã như vậy, lão phu lại há có thể hẹp hòi ta nguyện đem Thiên Khôi tinh phân bộ, hoang mãng thảo vườn giao cho Quy Nhân trưởng lão."

"Ta nguyện đem Long Dã bộ, Tẩy Hồn tinh ao nhượng độ cùng Quy Nhân trưởng lão."

"Ha ha ha, há có thể để chư vị giành mất danh tiếng ta nguyện đem. . ."

Không biết ra ngoài dạng gì cân nhắc, đang ngồi còn lại bốn

tên trưởng lão nhao nhao mở miệng, nói ra cái này đến cái khác thương muốn chỗ, chủ động tặng cho Khúc Quy Nhân.

"Ha ha ha, chư vị trưởng lão không câu nệ lợi nhỏ, tâm ta rất an ủi."

Chủ tọa phía trên, Khúc Trường Hoan mỉm cười nhìn về phía Nhạc Bình Sinh:

"Quy Nhân trưởng lão, ngươi nhìn dạng này như thế nào về phần cắt cử bên ngoài ba vị trưởng lão ta sẽ đưa tin hỏi thăm, tin tưởng ít ngày nữa liền sẽ có trả lời chắc chắn."

"Làm phiền gia chủ."

Nhạc Bình Sinh gật gật đầu, hướng Khúc Lôi Viêm, Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng cái này năm vị đại năng trưởng lão chắp tay nói:

"Đa tạ chư vị quà tặng."

"Đây là ta Khúc thị tộc quy, Quy Nhân trưởng lão làm gì nói lời cảm tạ" các vị trưởng lão mặt mỉm cười, nhao nhao đáp lễ.

Khúc Trường Hoan hài lòng nói: "Rất tốt, đã như vậy, như vậy hôm nay nghị sự dừng ở đây, chư vị trưởng lão nhưng tự tiện."

Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng bốn người bất động thanh sắc liếc nhau, đứng dậy: "Chúng ta cáo từ."

Sau đó bốn người đứng dậy, rời đi phòng nghị sự, mà bọn hắn ánh mắt bên trong lại cuồn cuộn sóng ngầm, không biết tại tính toán, phân tích thứ gì.

"Yên Nhi, những cái này đền bù, ngươi còn hài lòng "

Thẳng đến bốn người này bóng lưng lần lượt biến mất tại

trong đại sảnh, gia chủ Khúc Trường Hoan mới nhìn hướng về phía Nhạc Bình Sinh sau lưng, còn có đã hoang mang lo sợ Khúc Dĩ Yên, nhẹ giọng cười nói:

"Mặc dù phụ thân của ngươi người chết không thể phục sinh, nhưng kẻ thù của ngươi lại đồng dạng đã chặt đầu."

"Cái gì "

Khúc Trường Hoan lần này hỏi thăm hời hợt, lại lộ ra một loại khó mà ngôn ngữ quỷ dị hương vị, để Khúc Dĩ Yên khống chế không nổi hung hăng giật mình!

Sau đó, ngay tại tầm mắt của nàng bên trong, thay thế nàng phụ thân Khúc Quy Nhân thân phận cường giả bí ẩn, lúc trước nói toạc ra cường giả bí ẩn thân phận bí ẩn trưởng lão Khúc Lôi Viêm, còn có thân là đỉnh phong hợp đạo bá chủ Khúc Trường Hoan ba người, trong cùng một lúc, lấy cùng một loại ánh mắt nhìn về phía nàng, lại lấy cùng một loại ngữ điệu, thần sắc cùng nhau mở miệng nói:

"Khúc Dĩ Yên, ngươi rất không tệ, từ đầu tới đuôi ngươi cũng tuân thủ cùng ta giao dịch."

"Như vậy hiện tại, những cái này đền bù, chính là ta cho ngươi cùng ngươi một đôi nhi nữ cùng nhau mạo hiểm khen thưởng."

"Đây cũng là ta ban cho tương lai của các ngươi."

Nhìn xem Khúc Trường Hoan, Khúc Lôi Viêm, Khúc Quy Nhân cái này ba tấm ánh mắt, thần sắc, ngữ điệu không có sai biệt mỉm cười khuôn mặt, một cỗ không gì so sánh nổi ác hàn chi ý quét sạch toàn thân, Khúc Dĩ Yên như bị sét đánh, toàn thân trên dưới triệt để cứng ngắc, huyết dịch cùng linh hồn cùng nhau đông kết:

"Ngươi, ngươi. . ."

. . .

To như vậy một cái Khúc gia, ngọa hổ tàng long, vô số cao thủ, nhưng không ai biết thân là Khúc thị bên ngoài phía trên tối cao người cầm quyền, hợp đạo đỉnh phong chi cảnh hợp đạo bá chủ gia chủ Khúc Trường Hoan, còn có trưởng lão Khúc Lôi Viêm đã bị tu hú chiếm tổ, tại trong một đêm hoàn toàn trở thành một người khác.

Mà lúc này giờ phút này, tại Khúc thị tổ địa chỗ sâu nhất, một cái cực kỳ bí ẩn thời không bên trong, một cái áo gai chân trần thiếu niên giáng lâm tại đây.

Khúc Đế Tiên, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh giáng lâm ở đây, giờ phút này quét mắt mảnh này Khúc gia lão tổ ẩn giấu đi vô số Khúc thị tuyệt mật chỗ ở, chỗ tu luyện, trên mặt nổi lên một vòng mỉm cười.

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 755: Khởi Nguyên Thiên Khung, Hoàn Mỹ Thế Giới

Chương 755: Khởi nguyên thiên khung, hoàn mỹ thế giới

Khúc thị lão tổ chỗ ở bên trong, sóng biếc dập dờn, lá rụng rực rỡ.

Giữa hồ trên không, Nhạc Bình Sinh bản tôn chi thân hư không ngồi xếp bằng, tại hắn quanh thân Khúc Đế Tiên vị này kỷ nguyên bá chủ nhục thân bình tĩnh nổi lơ lửng, ngoại trừ còn có hàng ngàn hàng vạn ngọc giản, điển tịch, hồ sơ, bia đá trong hư không trên dưới tung bay.

Mà cái này tự nhiên là Khúc Đế Tiên cùng toàn bộ Khúc thị nhất tộc tại hơn mười vạn giữa năm tích lũy được nội tình tinh hoa, toàn bộ đều bị Nhạc Bình Sinh vơ vét ra, phân tích đọc đến.

Lúc này Nhạc Bình Sinh như là một đài siêu huyền máy tính đồng dạng đa tuyến trình làm việc, một bên quét hình, phục chế, truyền thâu đại lượng tin tức lại lần nữa bổ sung cho Lượng Tử thân xác, đồng thời còn tỉ mỉ đào xới Khúc Đế Tiên ký ức, từ vị này hoá thạch sống trên thân tìm kiếm lấy Khởi Nguyên Giới khả năng bí ẩn không muốn người biết.

Tại tổ địa trong đường, hắn một chiêu mô phỏng vũ trụ Quy Khư hàng duy đả kích hiện ra nghiền ép tính ưu thế, trực tiếp liền đem Khúc Đế Tiên vị này kỷ nguyên bá chủ trấn áp vu quy số không kỳ điểm bên trong, thua xa tại Khúc Đế Tiên Khúc Trường Hoan càng là không chịu nổi , mặc cho hai người này như thế nào

nộ hống phản kháng vẫn không có bất kỳ tác dụng gì, liền bị Nhạc Bình Sinh lấy không thể địch nổi kinh khủng ý chí trực tiếp trùng kích ý thức tán loạn, cuối cùng lại bị tu hú chiếm tổ.

Bao quát về sau tiến vào từ đường Khúc Lôi Viêm cũng là như thế.

Bây giờ Nhạc Bình Sinh lực lượng cấp độ hoàn toàn tiến vào một tầng thứ mới, đã có thể sánh vai cái gọi là Đại La chúa tể, cho dù là Khúc Đế Tiên vượt qua kỷ nguyên đại nạn nhưng như cũ tại hợp đạo trong giới hạn, giữa hai bên chênh lệch căn bản không thể đạo lý mà tính, tự nhiên không có chút nào lật bàn khả năng.

Cho dù ai cũng vô pháp tưởng tượng, Khúc thị lão tổ Khúc Đế Tiên, gia chủ Khúc Trường Hoan, trưởng lão Khúc Lôi Viêm, cái này ba cái dậm chân một cái đều có thể tại tổ tinh dẫn phát chấn động đại nhân vật cứ như vậy lặng yên không tiếng động bị đoạt xá. Cho dù là Khúc Không Thiên, Khúc Hướng Ca, Khúc An Minh, Khúc Hồng cái này tứ đại hợp đạo trưởng lão ở trước mặt cũng không có phát giác bất kỳ dị trạng, không chút nào biết được chưởng khống Khúc thị vô thượng quyền hành lão tổ, gia chủ đã trở thành một người khác!

Mà bởi vì đây hết thảy đều bị Nhạc Bình Sinh thần quốc phong tỏa ngăn cách, nhìn rõ Thanh Minh khởi nguyên chi nhãn cũng tốt, ẩn nấp tại tổ tinh phía trên Chí cường giả cũng tốt, đều không có bất kỳ cái gì phát giác.

"【 Thiên Vũ Tuyệt Mệnh Lục 】, 【 Liệt Vũ Thác Thiên Công 】, 【 Cửu Cực Thông Thần Kinh Thư 】, 【 Huyền Đô Thần Chiếu Cực Hoàng Đạo 】. . . Không tệ, không tệ."

Nhạc Bình Sinh từ Khúc Đế Tiên ký ức còn có cất giữ bên trong đọc đến lấy Khúc thị hơn mười vạn năm tích lũy, trong mắt ức vạn tinh quang phun trào:

"Bất quá, những cái này võ đạo công pháp mặc dù đều là nhắm thẳng vào hợp đạo, tiềm lực vô tận, nhưng không có cái gì quá mức kinh diễm võ đạo lý niệm ẩn chứa trong đó, đối bây giờ Lượng Tử thân xác trợ giúp thực sự là có hạn."

Tại rút ra võ đạo trí tuệ tinh hoa dung nhập bản thân trong quá trình, Nhạc Bình Sinh đã phát hiện đến hắn bây giờ cấp độ, bình thường võ đạo nhận biết, lý niệm đối Lượng Tử thân xác cơ hồ đã không cách nào đưa đến tăng lên tác dụng, vẻn vẹn lượng tin tức chồng chất đối với hắn lực lượng tăng trưởng ý nghĩa đã không lớn, bởi vậy toàn bộ Khúc thị nhất tộc hơn mười vạn năm võ đạo nội tình với hắn mà nói tăng lên biên độ ngay cả một phần trăm cũng chưa tới.

Cái này trên thực tế cũng là bởi vì Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác ban đầu bản thân liền là tại võ đạo trên cơ sở sinh ra, lúc trước hắn tại cực độ trong nguy cơ lấy 【 Tinh Túc Kiếp Diệt Tâm kinh 】 cùng Hồng Thiên Cương 【 Thánh Tâm Chủng Ma đại pháp 】 làm căn cơ, dung hợp rất nhiều luyện thần võ tôn công pháp sáng lập 【 Vị Lai Tinh Túc Kiếp Kinh 】, từ đó đã đản sinh ra lấy tinh thần vận chuyển quỹ tích tạo dựng ý thức phép tính Lượng Tử Nguyên Thần.

Mà theo hắn Lượng Tử Nguyên Thần một đường trưởng thành, hội tụ Đại Hoang Thần Triều Thái tử, Viêm Hoang đế, toàn bộ Bắc Hoang Võ Đạo Liên Minh, Thần Vũ quân Luyện Hư Võ Thánh, Chủ Thần không gian . . . chờ một chút một loạt gặp gỡ, vô số võ đạo lý niệm cùng với hắn cao đẳng nhận biết trở thành chất dinh dưỡng, hoàn thiện lấy ý thức của hắn phép tính, cũng từ Lượng Tử Nguyên Thần một bước đi đến có thể so với vũ trụ Chúa Tể Chi Cảnh Lượng Tử thân xác. Có thể nói là võ đạo văn minh chân chính thành tựu Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác, cũng làm cho hắn võ đạo nội tình đến một cái tổ tinh viễn cổ đại tộc đều khó mà với tới trình độ.

Đến bây giờ, Nhạc Bình Sinh bản thân võ đạo nhận biết cùng tin tức đã bao dung vạn tượng, bao quát đại thiên, sâu không thấy đáy, tại võ đạo phương diện gần như không gì không biết, thậm chí một giây loại thời gian hắn liền có thể tùy ý sáng tạo ra một môn nhắm thẳng vào hợp đạo hoàn toàn mới công pháp đến!

Dưới tình huống như vậy,

Bình thường võ đạo lý niệm dù cho chuyển hóa làm tin tức, cũng đúng Nhạc Bình Sinh không dậy được hoặc nhiều hoặc ít trợ giúp.

Một lát thời gian về sau, Nhạc Bình Sinh quanh thân lật võ bay tán loạn từng loại sự vật như là chim bay đồng dạng đã rơi vào một cái kim bát bên trong, bị thu, mà hắn lại nhìn chằm chằm Khúc Đế Tiên thể xác, chân mày hơi nhíu lại, tựa hồ tại nghĩ ngợi cái gì.

Hơn mười vạn năm năm tháng dài đằng đẵng ký ức, đây là khó có thể tưởng tượng khổng lồ tin tức, nhưng là đối với hiện tại Nhạc Bình Sinh tới nói cũng bất quá một lát thời gian liền bị hắn đọc đến quét hình hoàn tất.

Mà Khúc Đế Tiên khổng lồ trong trí nhớ, dài dằng dặc mà cô quạnh khổ tu cùng âm mưu quỷ kế, tình yêu hận tình cừu bỏ bớt đi không nói, Nhạc Bình Sinh phát hiện Khúc Đế Tiên ký ức chỗ sâu nhất một cái làm người khác chú ý đoạn ngắn:

Kia là một cái mệnh danh là Khởi Nguyên Thương Khung chí cao kế hoạch!

Khúc Đế Tiên trong trí nhớ, có từng đạo đầy trời cực địa, thấy rõ sinh tử, nhân quả, thời không, chúa tể vũ trụ chúng sinh vĩ ngạn thân ảnh, một cái không gian vị trí, chiều không gian không biết, phạm vi không biết vô tận rộng lớn thế giới chưa từng có sinh ra, lớn mạnh, trở thành một cái nửa thật nửa giả, giống như mộng

như ảo cực điểm huyền bí huyền bí thế giới. . .

Nhạc Bình Sinh trong đôi mắt, tinh quang thủy triều sinh sinh diệt diệt, im lặng im ắng tiêu hóa lấy Khúc Đế Tiên đoạn này bí ẩn nhất ký ức.

Cái gọi là Khởi Nguyên Thương Khung, là từ Khởi Nguyên Giới Nhân Hoàng khởi xướng, các đại giới vương tham dự, đã nổi lên trên vạn năm khổng lồ kế hoạch, mà cái này kế hoạch chính là chưa từng có mở ra một cái vượt qua người tưởng tượng giới vực, có thể đem Khởi Nguyên Giới vượt ngang hơn ngàn tinh hệ cùng ngày sau sẽ to lớn hơn tinh không trên bản đồ đến điểm báo, kinh tính toán vô lượng sinh linh vượt qua thời không tiến hành nối liền cùng một chỗ!

Tại Khúc Đế Tiên ký ức lý giải bên trong, cái này vượt qua người tưởng tượng thương khung tồn tại ở vật chất vũ trụ phía trên, võ giả cũng tốt, phàm nhân cũng tốt, chỉ cần đạt được khởi nguyên nghị đình trao quyền, vô luận thân ở chỗ nào, đều có thể lấy ý thức tiến vào phương thức tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, chỉ cần là tại Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ bên trong, cho dù là khoảng cách vượt qua ức vạn năm ánh sáng xa xôi khoảng cách hai người, đều có thể trong nháy mắt tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong chạm mặt.

Tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong sinh linh ý thức ở vào một loại gần như bất tử bất diệt trạng thái, sẽ không tử vong. Cái này giống như là một cái hoàn mỹ mà giả lập thế giới, thế giới vật chất hết thảy đều có thể ở chỗ này đối ứng, hiển hóa, thiên tài địa bảo, thần binh lợi khí, thân thể hết thảy phản ứng, đều đủ để để cho người ta không thể phân biệt chân thực cùng giả lập ở giữa giới hạn.

Không có già yếu, không có tử vong, không có giai cấp, không có quyền quý, người người đều có thể bỏ ra cố gắng, đạt được ước muốn. Người người đều sẽ thành tạo vật chủ.

Ở chỗ này, Khởi Nguyên Giới cái gọi là thương nghiệp tinh cầu khái niệm đem bị đả kích lớn, Khởi Nguyên Thương Khung cái này giả lập Thiên Võng bao trùm từng mảnh từng mảnh tinh hệ, khoảng cách lại xa người đều có thể ở chỗ này tụ tập, tài nguyên mua bán, công pháp giao dịch , nhiệm vụ tuyên bố, tin tức không đối xứng lừa gạt cũng tại trình độ lớn nhất bên trên giảm bớt.

Ở chỗ này, thời gian trôi qua cùng đại thiên vũ trụ hoàn toàn khác biệt, võ giả có thể lấy ý thức thân thể tu luyện, giao đấu, chém giết, mà tại rời khỏi Khởi Nguyên Thương Khung thời điểm mặc dù sẽ không mang đến tu vi tăng trưởng, nhưng là tu hành tranh đấu kinh nghiệm lại có thể hoàn chỉnh kế thừa. Mà thọ tuổi không nhiều người cũng có thể tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong hưởng thụ kéo dài nhân sinh.

Ở chỗ này , bất kỳ người nào đều có thể truyền đạo, đem võ đạo của mình lý niệm truyền bá vẩy hướng Khởi Nguyên Giới các ngõ ngách.

Khởi Nguyên Thương Khung tại tưởng tượng bên trong, là Cực Lạc Tịnh Thổ, là Thiên Đường thần quốc, là hết thảy thống khổ phân tranh đều không tồn tại tiếp cận hoàn mỹ thế giới!

"Không tầm thường, không tầm thường. . ."

Nhạc Bình Sinh thở ra một hơi, chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía mênh mông cao xa thiên khung, tựa hồ xuyên thấu thời không thấy được từ nơi sâu xa không cũng biết tồn tại:

"Cái gọi là Khởi Nguyên Thương Khung, trên thực tế chính là một cái vô cùng to lớn mạng ảo, cái này mạng lưới vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, ức vạn tinh cầu, có thể đem đến kinh tính bằng ngàn tỉ khổng lồ sinh linh liên tiếp!"

"Nhưng là, đây tuyệt đối không phải cái gì mạng lưới kỹ thuật, mà là Khởi Nguyên Giới những cái này chí cao tồn tại, lấy thủ

đoạn đặc thù tại cao duy thời không sáng lập ra như thế một cái giới vực, lại bởi vì tư duy ý thức bản thân liền có siêu việt chiều không gian thuộc tính, mới ý để vô tận sinh linh lấy linh hồn tiến vào như thế một cái có được vô số khả năng thế giới mộng ảo! Thủ bút thật lớn!"

Đối với cái này Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch, bây giờ Nhạc Bình Sinh cũng không nhịn được tán thưởng.

Vũ trụ ra sao khổng lồ chính là một vị cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh hợp đạo bá chủ cuối cùng cả đời cũng không thể tìm kiếm đến vũ trụ biên giới. Nếu như nương tựa chính bọn hắn nhục thân lực lượng, thậm chí cuối cùng cả đời ngay cả Khởi Nguyên Giới tinh không biên cương đều không thể đi đến. Nhưng mà Khởi Nguyên Thương Khung tồn tại, không nhìn thẳng không gian khoảng cách, để Thiên Nhai trở thành gang tấc, càng là vô luận tu vi cao thấp , bất kỳ người nào đều có tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung quyền lợi, đây là bực nào thần hồ kỳ thần, vượt qua thế nhân tưởng tượng cực hạn hành động vĩ đại

Chỉ một điểm này, chủ trì cái này kế hoạch khởi nguyên Nhân Hoàng nguyên bản mơ hồ hình tượng bóng lưng tại Nhạc Bình Sinh trong lòng lại lần nữa cất cao.

Phải biết Khởi Nguyên Thương Khung mặt hướng tuyệt đại đa số đều là thực lực thấp võ giả, khiến cái này đếm mãi không hết võ giả lấy không quan trọng chi thân linh hồn đột phá chiều không gian hạn chế, tiến vào cao hơn chiều không gian thời không, sáng lập cùng cao ở vật chất vũ trụ phía trên hoàn mỹ thế giới, khởi nguyên Nhân Hoàng lý niệm, thủ đoạn, quyết đoán đơn giản không thể tưởng tượng!

"Khởi nguyên Nhân Hoàng, thực sự không tầm thường. . ."

Từng lần một phân tích Khúc Đế Tiên bí ẩn ký ức, Nhạc Bình Sinh thấp giọng nói:

"Tần Vô Nhất, sẽ là ngươi a "

Trên thực tế Khúc gia lão tổ Khúc Đế Tiên biết mười phần có hạn, mà hắn sở dĩ biết những này là bởi vì khởi nguyên thiên khung kế hoạch trù bị đã tới gần hồi cuối, sắp lấy không thể ngăn cản chi thế quét sạch bao trùm toàn bộ Khởi Nguyên Giới, dẫn phát khó có thể tưởng tượng kinh thiên biến động lớn.

Mà trước đó Khúc thị nhất tộc thân là viễn cổ thị tộc thu được Khởi Nguyên thần đình Cổ Giới vương mời, may mắn sớm một đoạn thời gian tiến vào cái này Khởi Nguyên Thương Khung thể nghiệm cái này không thể tưởng tượng nổi huyền bí chỗ. Mặc dù Khởi Nguyên Thương Khung đã gần như hoàn mỹ, nhưng là đang vận hành trước đó vẫn là phải tiến hành nghiêm ngặt cẩn thận khảo thí, Khúc Đế Tiên cùng tiếp vào mời người thì tương đương với thể nghiệm người.

Loại mời mọc này chỉ có viễn cổ trong đại tộc vượt qua kỷ nguyên đại nạn người mạnh nhất mới nhận được mời, đồng thời quyết không cho phép tiết lộ tí nào dẫn phát biến số cùng náo động, cho nên biết người cực kỳ có hạn.

Trong óc vô số suy nghĩ hiện lên, Nhạc Bình Sinh cau mày:

"Bất quá, cái này cao duy thế giới giả tưởng có thể dung nạp đến kinh tính bằng ngàn tỉ sinh linh, lại có thể hoàn mỹ mô phỏng thế giới vật chất tồn tại, chèo chống nơi phát ra là cái gì "

Vật chất cùng năng lượng, là cấu thành vô tận vũ trụ hai đại nền tảng, cho dù là cao duy thời không cũng là phụ thuộc vào đại thiên hoàn vũ tồn tại. Mà Khởi Nguyên Thương Khung dạng này một cái siêu nhân tưởng tượng không thể tưởng tượng nổi thế giới muốn duy trì vận chuyển, đồng dạng cần năng lượng nào đó hoặc là lực lượng khác làm động lực cung ứng.

"Như vậy sẽ là gì chứ "

Nhạc Bình Sinh từng kiện xem kĩ lấy Khúc Đế Tiên di vật, cuối cùng đem ánh mắt khóa chặt tại một cái lấy không biết tên chất liệu tạo dựng mà thành tiểu xảo đầu vòng phía trên.

Đọc đến qua Khúc Đế Tiên ký ức Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết, cái này đầu vòng chính là có thể kết nối Khởi Nguyên Thương Khung, để võ giả lấy ý chí đột phá chiều không gian, tiến vào bên trong trang bị!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 756: Mục Đích Thực Sự!

Chương 756: Mục đích thực sự!

Giữa hồ tiểu trúc bên trong, gió nhẹ chầm chậm, sóng biếc dập dờn, Nhạc Bình Sinh bình yên mà ngồi, trầm ngâm đánh giá trong tay tựa hồ là kết nối Khởi Nguyên Thương Khung cái này hoàn mỹ thế giới đầu vòng, trong mắt ánh sáng nhạt lấp lóe, Lượng Tử thân xác mỗi một giây đến kinh tính bằng ngàn tỉ tính toán số lần phân tích suy tính.

"Cái này đầu vòng vật chất kết cấu, cùng đại thiên hoàn vũ bên trong bất luận cái gì vật chất cấu thành đều không giống nhau, tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó đặc dị thuộc tính, đây là tới từ ở cao duy thời không vật chất "

Đọc đến Khúc Đế Tiên ký ức đối Khởi Nguyên Thương Khung có một cái đại khái hiểu rõ về sau, theo Nhạc Bình Sinh Khởi Nguyên Thương Khung càng giống là một cái cao hơn hiện hữu thời không siêu duy máy tính, mà trong tay hắn đầu vòng thì là cái này siêu duy máy tính dọc theo người ra ngoài một chút xíu cảng, có thể tiếp dẫn sinh linh tư duy ý thức đột phá chiều không gian bình chướng tiến vào một cái cao duy giả lập thời không.

Mà lại căn cứ Khúc Đế Tiên ngắn ngủi tiến vào bên trong kiến thức, cái này giả lập thời không mặc dù thân ở cao duy thời không, nhưng là ở mức độ rất lớn lại là đối không gian ba chiều mô phỏng, tuần tự vẫn như cũ là vật chất vũ trụ các hạng quy tắc.

Bất quá bởi vậy Nhạc Bình Sinh cũng sinh ra một loại khác cảm giác quen thuộc, đó chính là cái gọi là Khởi Nguyên Thương Khung càng giống là một loại khác trên ý nghĩa Chủ Thần không gian!

Hắn đã từng tiến vào Phiêu Lưu Cổ Giới bên trong, thời không tầng tầng khảm bộ, vô số huyễn tưởng tập hợp ngay tại cái này đếm mãi không hết thời không bên trong hiển hóa, mà Khởi Nguyên Thương Khung kết nối đầu vòng cùng tiến vào phương thức lập tức để hắn liên tưởng đến Chủ Thần không gian luân hồi giả nhóm Chủ Thần đồng hồ.

Tựa như là luân hồi giả nhóm có thể tại trong phòng của mình tốn hao cái giá đáng kể thỉnh cầu Chủ Thần trống rỗng sáng tạo ra mỹ nhân tuyệt thế, mô phỏng ra các loại chiến đấu hoàn cảnh, Khởi Nguyên Thương Khung bên trong võ giả căn cứ quyền hạn khác biệt, cũng có thể thanh toán rất nhỏ đại giới trống rỗng sáng tạo ra bất luận cái gì thế giới vật chất tồn tại vật chất. Chỉ bất quá vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, ức vạn năm ánh sáng , bất kỳ cái gì sinh linh vô luận thân ở chỗ nào đều có thể tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung không thể nghi ngờ là Chủ Thần không gian mở rộng thăng cấp bản. Tại quy mô bên trên, dung nạp sinh linh về số lượng Khởi Nguyên Thương Khung hiển nhiên so với cái gọi là Chủ Thần không gian khổng lồ không biết bao nhiêu.

Mà lại giữa hai cái này tại trên bản chất vẫn là có không nhỏ khác biệt, đó chính là Chủ Thần không gian xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa, mà Khởi Nguyên Thương Khung thì là hoàn toàn cao duy mô phỏng thế giới.

"Nếu như nói Khởi Nguyên Thương Khung thật như cùng ta suy nghĩ là một cái vượt quá tưởng tượng siêu duy máy tính, như vậy nó nhất định tồn tại một cái hạch tâm."

Nghĩ tới đây, Nhạc Bình Sinh nhìn chăm chú trong tay đầu vòng, trong mắt trí tuệ hỏa hoa lấp lóe, tràn đầy kích động hương

vị:

"Có lẽ, có thể. . ."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh vươn người đứng dậy, một bước đi vào Khúc Đế Tiên thể xác bên trong, sau đó đem đầu vòng cảng nhẹ nhàng đeo ở trên đầu!

Đầu vòng cảng ghi chép khóa chặt Khúc Đế Tiên huyết mạch cùng sóng tư duy đoạn, bất kỳ người nào khác lấy được đầu vòng cảng đều không thể sử dụng, nhưng mà đã đem Khúc Đế Tiên ý chí triệt để thôn phệ hơn nữa có thể hoàn mỹ mô phỏng Nhạc Bình Sinh lại không ở trong đám này! Dù sao hiện tại Nhạc Bình Sinh thực lực đã nhảy lên tới một cái hoàn toàn mới cấp độ, chính là cùng cảnh giới tồn tại ở trước mặt cũng tuyệt khó xử phá hắn nền móng, như thế một cái tử vật lại như thế nào có thể nhận ra Khúc Đế Tiên đã bị thay mận đổi đào

Ông.

Vừa mới đeo lên đầu vòng, Nhạc Bình Sinh chậm rãi đem một luồng ý thức thăm dò vào đầu vòng bên trong, sau đó, một trận nghĩ Vera kéo, xa cách cảm giác cuốn tới, tiếp theo một cái chớp mắt, hắn đã xuất hiện ở một cái thần bí khó lường thời không ở trong!

Chim hót hoa nở, mang theo tươi mát bùn đất khí tức phơ phất gió nhẹ, nương theo lấy mưa xuân về sau nhàn nhạt hơi nước đập vào mặt, một vòng lục sắc đập vào mi mắt.

Bốn phía vẫn như cũ là cây rừng Tiêu Tiêu, sóng biếc dập dờn, cùng Khúc Đế Tiên chỗ ở có bảy thành tương tự, nhưng mà Nhạc Bình Sinh lại rõ ràng cảm giác được, chính mình một luồng tư duy ý chí trên thực tế thông qua đầu vòng cảng được truyền đến một thời không khác!

"Lấy siêu việt tốc độ ánh sáng vô số số lượng cấp tốc độ tiến hành tư duy truyền thâu, đồng thời hoàn mỹ mô phỏng xuất thân thân thể tính chất. . . Không tầm thường thủ đoạn."

Một nháy mắt liền rõ ràng chính mình đã đưa thân vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, Nhạc Bình Sinh ánh mắt sáng rực:

"Như vậy nơi này chính là chính Khúc Đế Tiên sáng tạo chỗ ở "

Nơi này là Khúc Đế Tiên ngay từ đầu tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung vì chính mình sáng lập một chỗ tu hành chỗ ở.

Trên thực tế phân phối cho bọn hắn những cái này kỷ nguyên bá chủ khởi nguyên đầu vòng cảng cũng không phải là phổ thông mặt hàng, mà là đã có được tương đối cao quyền hạn cảng, ngoại trừ có thể tìm đọc, truyền thâu các loại tin tức, còn có thể theo tâm ý của mình tiến hành hư không sáng tạo.

Mà Nhạc Bình Sinh cũng cảm giác được chỗ chỗ ở bên ngoài thời không tựa hồ là một loại hư vô hỗn độn, suy nghĩ một khi phát tán ra ngoài liền phảng phất đã rơi vào mênh mông thái hư bên trong, hiển nhiên là chỗ ở bên ngoài cũng không có bất kỳ cái gì vật chất hoặc là năng lượng tồn tại.

Nhạc Bình Sinh nhíu mày, thông qua khởi nguyên đầu vòng cảng, tâm niệm vừa động.

Sau đó, cỏ cây khô héo, mặt trời chiếu rọi, tuyết lớn đầy trời. . . Khúc Đế Tiên tại cái này Khởi Nguyên Thương Khung bên trong kiến tạo sơn thanh thủy tú trong nháy mắt cải thiên hoán địa!

"Thân thể, vật chất kết cấu, không khí tia sáng đều cùng đại thiên vũ trụ giống nhau như đúc. . ."

"Giống như thật như thế mô phỏng chân thực làm người ta nhìn mà than thở."

Vì phòng ngừa dẫn phát bất kỳ chú ý, Nhạc Bình Sinh cũng không có làm bất kỳ cử động, chỉ là yên lặng quan trắc từ bản thân hiện tại vị trí thời không đến:

"Bất quá, muốn ủng hộ vô tận sinh linh tiến vào bên trong, kinh người như thế sức tính toán cùng mô phỏng hiệu quả, Khởi Nguyên Thương Khung là như thế nào duy trì Nhân Hoàng chân chính mục đích lại là cái gì "

Theo Nhạc Bình Sinh, đánh vỡ thời không lạch trời, mở một cái cao duy thời không, đem Khởi Nguyên Giới tinh không cương vực bên trong tất cả sinh linh kết nối tại hết thảy đích thật là một cọc tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả hành động vĩ đại, nhưng là Nhạc Bình Sinh lại mơ hồ có một loại cảm giác, Khởi Nguyên Thương Khung tác dụng tuyệt không chỉ như thế!

Đúng lúc này, một đạo trực tiếp mang theo ý nghĩa tin tức phảng phất đột nhiên từ thiên ngoại giáng lâm mà tới:

"Ha ha ha ha ha, lão Khúc, nghĩ không ra ngươi làm sao cũng có rảnh tới đây "

Ân

Nhạc Bình Sinh ánh mắt lập tức khẽ động, cùng đạo này tin tức tương quan ký ức lập tức tung người ra.

Tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, chỉ cần biết được cảng số hiệu hoặc là chủ nhân danh tự, liền có thể xin cùng đối phương tiến hành kết nối thông tin, thậm chí có thể để Khởi Nguyên Thương Khung trực tiếp đem ý thức của đối phương tư duy truyền thâu đến chỗ ở của mình bên trong mặt đối mặt làm khách!

Mà đạo này tin tức thì là cùng Khúc thị đồng dạng cùng là thượng cổ đại tộc Lê thị nhất tộc lão tổ, cũng là Khúc Đế Tiên hảo

hữu, kỷ nguyên bá chủ Lê Thiên Xu phát ra!

Nhạc Bình Sinh tâm niệm vừa động, lập tức thông qua đầu vòng cảng tiếp thông Lê Thiên Xu phát ra tới xin gặp mặt.

Bạch!

Một đạo ánh sáng bảy màu phảng phất từ trong hư vô xuyên thấu mà ra, chiếu xạ đến Nhạc Bình Sinh chỗ chỗ ở không gian bên trong, sau đó một thân ảnh cao lớn từ ánh sáng bảy màu bên trong hạ xuống, trong nháy mắt ngưng tụ trở thành một cái khí chất nguy nga ức vạn, diện mục mỉm cười uy nghiêm nam tử trung niên.

Nhìn xem tên này nam tử trung niên, Nhạc Bình Sinh mỉm cười nói:

"Lê lão quỷ, ngươi có thể tới đây, ta làm sao không thể tới "

"Hắc hắc hắc, Khúc lão quỷ, ngươi ta hơn trăm năm không thấy, liền không thể khách khí một điểm a "

Tựa hồ bởi vì gặp được bạn cũ thể xác tinh thần mười phần khuây khoả, Lê thị lão tổ Lê Thiên Xu vừa đi vừa về đánh giá Nhạc Bình Sinh ngụy trang thiếu niên bộ dáng, thấp giọng cười một tiếng:

"Khúc lão quỷ, ngươi ta đều là vượt qua một cái kỷ nguyên lão cổ đổng, còn già như vậy dưa leo xoát lục sơn, ngươi tại ngươi hậu nhân trước mặt chẳng lẽ sẽ không đỏ mặt sao "

Sau đó không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, Lê Thiên Xu ánh mắt ghét bỏ quét mắt một chút chung quanh mặt trời chói chang trên cao, tuyết lớn đầy trời, khinh miệt nói:

"Thật sự là không có chút nào phẩm vị cùng cảm giác đẹp đẽ a. . . Nếu là những cái này các đại nhân biết ngươi sử dụng chúng ta

loại này đẳng cấp quyền hạn sáng tạo ra tới này dạng cảnh tượng ra, sợ rằng sẽ hối hận a."

Nhạc Bình Sinh tự nhiên biết Khúc Đế Tiên cùng Lê Thiên Xu là sinh tử chi giao, giao tình vượt ngang vài vạn năm thời gian, bốn bề vắng lặng thời điểm nói chuyện không gì kiêng kị, cũng lơ đễnh, nói:

"Lê lão quỷ, ngươi có phải hay không ngứa da ngứa, cho nên chuyên đến đòi đánh "

Mà Lê Thiên Xu nghe nói lời ấy lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, cười lên ha hả: "Khúc lão quỷ, ngươi lão tiểu tử nói không sai, nói đến ta đã gần vạn năm không hề động qua tay, thân ở tổ tinh, cấp trên lại có những lão gia hỏa kia đè ép, lão tử đã sớm chịu đủ, vừa lúc ở cái này khởi nguyên thiên khung ngươi bồi lão tử đến hảo hảo đánh qua một trận! Chúng ta đi đài đấu võ!"

Tiếp theo một cái chớp mắt, còn không đợi Nhạc Bình Sinh trả lời, Lê Thiên Xu đã biến mất tại chỗ không thấy, tựa hồ đã đi đến cái gọi là đài đấu võ.

Nhạc Bình Sinh ánh mắt chớp động, không biết suy nghĩ cái gì. Hắn tự nhiên biết đài đấu võ chính là Khởi Nguyên Thương Khung bên trong chuyên cung cấp võ giả tu luyện, giao đấu chỗ, hắn cũng đúng lúc dùng cái này nghiệm chứng một ít chuyện.

Hô.

Tiếp theo một cái chớp mắt, lúc trước cái kia cổ linh hồn rút ra cảm giác lại lần nữa đánh tới, trong một chớp mắt hắn đã rời đi Khúc Đế Tiên chỗ ở, đi vào một chỗ trời cao đất xa, vô tận rộng lớn, căn bản không nhìn thấy bờ trên lôi đài.

Cách hắn không hơn trăm dặm xa địa phương, Lê Thiên Xu chính lấy ánh mắt đùa cợt bắn ra mà đến: "Khúc lão quỷ, xem ra

ngươi lão tiểu tử cũng nghẹn lâu, muốn trước kia đều là ra sức khước từ, nơi nào có thống khoái như vậy trước tiếp ta một đao a!"

Coong!

Lê Thiên Xu trong tiếng cười lớn, một cỗ không minh thật lớn đao ý siêu việt không gian, lần theo huyền bí nhân quả liên hệ chớp mắt khóa chặt Nhạc Bình Sinh, thậm chí đã tại Nhạc Bình Sinh trước mặt bách lý hư không lưu lại vết đao!

Dạng này đao, gần như từ đầu đến đuôi không còn nửa điểm nhân gian khí tức, không có chút nào thuộc về người tình cảm, ngoại trừ toàn tâm toàn ý truy theo thiên đạo quỹ tích mà đi bên ngoài, không có vật khác. Phảng phất thiên địa vạn tượng, hết thảy sinh diệt nhân quả, trật tự hỗn loạn, hữu tình vô tình, không chỗ nào mà không bao lấy!

Nhạc Bình Sinh mỉm cười gật đầu: "Hảo đao, bất quá ngươi cũng tiếp ta một chiêu."

Đối mặt Lê Thiên Xu chém tới một đao, hắn đưa tay mò về không có gì cả hư không.

Răng rắc!

Cùng lúc đó, tại Lê Thiên Xu đỉnh đầu, hư không bỗng nhiên kịch liệt lồi lõm vặn vẹo, nguyên bản cùng thẳng hư không thẳng bị không thể tính toán lực lượng kinh khủng xoa nắn quấy, mang tư thế như sét đánh không kịp bưng tai từ bốn phương tám hướng hướng ở trung tâm Lê Thiên Xu sụp đổ!

Một trảo chi thế, làm cho tâm thần người cũng vì đó run rẩy phiêu diêu, vậy mà sinh ra trời đất sụp đổ ảo giác.

"Liệt Vũ Thác Thiên Công!"

Mà Lê Thiên Xu thì là trong nháy mắt cải biến đao thức, ngăn cản được Nhạc Bình Sinh cái này mãnh ác một trảo, quái khiếu mà nói: "Tốt ngươi cái Khúc lão quỷ, ỷ vào nơi này là Khởi Nguyên Thương Khung muốn cùng lão tử đồng quy vu tận "

Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, tiến vào người tư duy ý chí gần như bất tử bất diệt, căn cứ quyền hạn khác biệt có thể vô hạn từ trong hư vô chữa trị thậm chí sống lại, Lê Thiên Xu nói tới tự nhiên là lời nói đùa.

Vậy mà lúc này thời khắc này Nhạc Bình Sinh nhưng thật giống như là phân chia thành hai cái bộ phận, một bộ phận tại cùng Lê Thiên Xu giao đấu giao chiến, mà đổi thành bên ngoài một bộ phận lại lúc nào cũng quan trắc quét nhìn chung quanh trong bầu trời hết thảy biến hóa.

Tựa hồ là bắt được cái gì, Nhạc Bình Sinh ánh mắt càng ngày càng sáng:

"Tốt tốt tốt, thì ra là thế, khởi nguyên Nhân Hoàng, nguyên lai đây mới là ngươi mục đích!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 757: Người Người Như Rồng!

Chương 757: Người người như rồng!

Cao độ ngưng tụ mà bàng bạc vô lượng lực lượng hủy diệt nổ tung, nhất thời không gian hỗn độn, càng phát ra mênh mông, càng phát ra mênh mông, mà tới đối đầu, lại là vô cùng vô tận hỗn độn nguyên khí bạo dũng bành trướng, vạn vật chưa sinh, không điểm kích cỡ, vô vị cao thấp. Chỉ là một chút tiếp xúc, phảng phất thế giới vật chất triệt để sụp đổ, quay về hỗn độn!

Nguyên bản kéo dài vô tận, chiếm diện tích không biết cỡ nào rộng lớn giả lập đài đấu võ đã triệt để vỡ nát, đang không ngừng chữa trị đồng thời lại bị khủng bố uy năng triệt để bốc hơi.

Nhạc Bình Sinh rõ ràng cảm giác được, theo hắn cùng Lê Thiên Xu ở giữa kịch liệt va chạm, tựa như hằng tinh va chạm đồng dạng kinh khủng uy năng khuấy động bên ngoài mười vạn dặm, hoàn mỹ giả lập vật chất vũ trụ hết thảy quy tắc Khởi Nguyên Thương Khung đem hai vị kỷ nguyên bá chủ kinh khủng lực phá hoại hoàn mỹ lại xuất hiện, theo hư không bị từng khúc vỡ nát, mà rộng lớn bát ngát đài đấu võ cũng bắt đầu tầng tầng sụp đổ, mà tại phái này hủy thiên diệt cảnh tượng bên trong, chung quanh không có gì cả hư không lại có một loại mịt mờ ba động nổi lên.

Loại ba động này vô hình vô tướng, cực kỳ mịt mờ, tựa hồ từ một cái khác phương diện tại vô thanh vô tức đem trong hư không hết thảy biến hóa tin tức đều bắt giữ, ghi xuống, cái này toàn bộ

đấu võ không gian bên trong, hết thảy năng lượng nhảy vọt, vi mô hạt vận động quỹ tích, lực hút thời không cùng biến hóa đều phảng phất trở thành một cái chỉ số hàng mẫu được truyền hướng về phía một cái không cũng biết địa phương, loại biến hóa này chính là hiện nay Nhạc Bình Sinh đều suýt nữa không có phát giác!

Phải biết tiến hóa cho tới bây giờ trình độ Lượng Tử thân xác tuỳ tiện liền có thể thấm nhuần hết thảy vật chất, năng lượng, thời không biến hóa, mà cỗ ba động này cần Nhạc Bình Sinh điều động Lượng Tử thân xác tuyệt đại bộ phận sức tính toán cùng phân tích lực mới có thể bắt được, bởi vậy có thể thấy được mịt mờ.

Mà lấy Nhạc Bình Sinh đối tin tức mẫn cảm, lập tức phát hiện mánh khóe:

"Hết thảy biến hóa đều lấy số liệu tin tức hình thức bị ghi chép truyền thâu, hai người chúng ta tựa như là bị quan trắc vật thí nghiệm, hoặc là nói bất kỳ một cái nào thân ở tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong sinh linh đều là bị quan trắc người."

"Rất rõ ràng, loại ba động này đại biểu cho Khởi Nguyên Thương Khung ngay tại thông qua vi mô hạt phương diện quan trắc thu thập ghi chép nội bộ hết thảy biến hóa, tương đương với biến tướng giám sát. Bất quá loại này giám sát ngược lại càng giống là một loại vô ý thức chương trình vận hành, Khởi Nguyên Thương Khung giám sát, ghi chép số liệu mục đích lại là cái gì "

"Khởi nguyên đầu vòng, sóng tư duy đoạn, siêu duy thời không, mô phỏng số liệu thu thập... Là, là, Khởi Nguyên Thương Khung đã là một cái siêu nhân tưởng tượng siêu duy máy tính, lại là một người lực sáng tạo thiên đạo! Mà hắn hiện tại hết thảy số liệu tin tức nơi phát ra, trên thực tế là đến từ mỗi một cái tiến vào bên trong sinh linh ý thức tư duy biến hóa!"

Trong điện quang hỏa thạch, Nhạc Bình Sinh ý thức phân liệt,

một tại tiếng cười dài trung hoà Lê Thiên Xu ra tay đánh nhau, làm cho cả đấu võ không gian rung chuyển bất an, một lại vô cùng tỉnh táo, trong khoảnh khắc thấy rõ Khởi Nguyên Thương Khung huyền bí:

" 'Nó' đang không ngừng học tập, tiến hóa!"

Không sai, Nhạc Bình Sinh từ trong hư vô tin tức ghi chép đã nhận ra một tia cảm giác quen thuộc, loại này thu thập tin tức cử động chỉ là biểu tượng, bản chất nói rõ Khởi Nguyên Thương Khung ngay tại thông qua những tin tức này số liệu tiến hành trình độ nào đó bản thân học tập cùng hoàn thiện!

Dựa theo Khúc Đế Tiên ký ức, Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch là Khởi Nguyên thần đình cơ mật tối cao, nắm giữ tại chúa tể cấp bậc tồn tại trong tay, dù là hắn thân là kỷ nguyên bá chủ cũng bất quá là mấy năm gần đây mới biết được Khởi Nguyên Giới có như thế một cái rung động tuyệt luân khổng lồ kế hoạch. Mà sắp nổi đầu nguồn vòng phân phối cho bọn hắn những cái này kỷ nguyên bá chủ cũng tương đương với phạm vi lớn bao trùm tinh không cương vực trước đó cuối cùng khảo thí.

Hiện tại Khởi Nguyên Thương Khung còn chưa không phải không gì làm không được, mà vô tận sinh linh một khi tiến vào bên trong, kinh khủng số lượng cấp mô hình số liệu ghi chép tạo dựng lên về sau , dựa theo khuynh hướng như thế phát triển tiếp, Nhạc Bình Sinh có lý do suy đoán cái này cao duy thời không sẽ càng ngày càng hoàn thiện, càng ngày càng xu hướng tại một cái tuyệt đối chân thực, chúng sinh không gì làm không được hoàn mỹ thế giới, mà nói theo một ý nghĩa nào đó đến lúc này Khởi Nguyên Giới tất cả trao quyền có thể tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung sinh linh đều sẽ trở thành cao duy sinh mệnh!

"Người người như rồng!"

Nhạc Bình Sinh trong nháy mắt trong lòng dâng lên một cái ý

niệm như vậy. Đây là Khởi Nguyên Giới sử thi trong truyền thuyết đời thứ nhất Nhân Hoàng dẫn đầu nhân tộc cùng tổ tinh bên trên quật khởi phát ra hạ đại hoành nguyện! Mà nếu như Nhạc Bình Sinh phán đoán cùng phỏng đoán thành lập,

Không thể nghi ngờ đại biểu cho trải qua năm tháng dài đằng đẵng phát triển, đời thứ nhất Nhân Hoàng hoành nguyện chân chính bắt đầu thực hành, bước ra cực kỳ trọng yếu một bước, Khởi Nguyên Giới kinh tính bằng ngàn tỉ sinh linh tồn tại phương thức đều sẽ bị phá vỡ!

"Người người như rồng, lấy Khởi Nguyên Thương Khung làm căn cơ sáng tạo một cái chân chính hoàn mỹ thế giới... Không tầm thường kế hoạch cùng tưởng tượng!"

"Chính là Lượng Tử thân xác đều không thể đoán ra được Khởi Nguyên Thương Khung dạng này phát triển tiếp kết quả cuối cùng."

"Lấy vô tận sinh linh huyễn tưởng tư duy tập hợp Chủ Thần không gian, tiếp dẫn vô tận sinh linh ý thức tư duy tiến vào cao vị thời không, thành lập mô hình số liệu chi chủ học tập tiến hóa, còn có ý thức của ta đã tồn tại..."

Nhạc Bình Sinh trong tâm linh, vô số trí tuệ hỏa hoa bắn ra lấp lóe, phảng phất đạt được cái gì dẫn dắt.

Khởi Nguyên Thương Khung, đây là một cái cùng hắn Lượng Tử thân xác tính chất cực kỳ tương tự tồn tại, đều có thể bằng vào có thể xưng kinh khủng ý thức phép tính không ngừng hoàn thiện, tiến hóa tự thân. Bất quá Khởi Nguyên Thương Khung cùng hắn tiến hóa con đường lại khác hẳn hồ khác biệt, đản sinh phương thức cũng khác biệt, một cái là Khởi Nguyên Giới Nhân Hoàng cùng chư vị chí cường kết hợp đỉnh cao nhất siêu huyền kỹ thuật tại cao duy thời không mở siêu duy siêu huyền thế giới, một cái thì là lấy chính Nhạc Bình Sinh ý chí tạo dựng phép tính, lượng tử

thành thần!

Hắn cùng khởi nguyên thiên khung khác biệt lớn nhất ngay tại ở khởi nguyên thiên khung tại trên bản chất tự thân chính là một loại dựa theo cố định thiết trí bản thân học tập, bản thân tiến hóa siêu duy máy tính, nó là quy tắc, là thiên đạo, nhưng cũng là một cái 'Tử vật' ! Tối thiểu tại Khởi Nguyên Thương Khung còn không có chân chính mở rộng đến ức vạn tinh cầu, hấp thu không thể tính toán số liệu hàng mẫu mở rộng tự thân trước đó, nó còn không có đủ bất kỳ bản thân ý thức!

Mà Nhạc Bình Sinh sinh mệnh bản chất mặc dù đã không phải người, nhưng là thuần túy hữu tình sinh linh, hắn chỗ đi ý thức đã tồn tại con đường chính là lấy chính mình đăm chiêu suy nghĩ là cao nhất chuẩn tắc, mà cũng không phải là Khởi Nguyên Thương Khung dạng này băng lãnh khác loại thiên đạo!

Bị nát bấy rối tinh rối mù trong hư không, Lê Thiên Xu càng đánh càng nhanh ý, các loại phóng tới ngoại giới đều có thể tuỳ tiện băng toái tinh thần kinh khủng sát chiêu thay nhau sử xuất, mà Nhạc Bình Sinh duy trì lấy cùng kỳ thế đồng đều đối đầu giả tượng, Lượng Tử thân xác hơn chín thành sức tính toán cùng phân tích lực đều bị điều động:

Hắn muốn suy tính, chính là như thế nào mới có thể tìm kiếm được Khởi Nguyên Thương Khung chủ trì hết thảy vận chuyển chân chính hạch tâm!

Dựa theo Lượng Tử thân xác suy tính, Khởi Nguyên Thương Khung đã cùng Nhạc Bình Sinh tiến hóa chi lộ tính chất vô cùng gần, như vậy nếu như hắn tìm được Khởi Nguyên Thương Khung hạch tâm đồng thời xâm lấn trong đó, như vậy sẽ phát sinh dạng gì sự tình

...

Ngay tại Nhạc Bình Sinh đắm chìm ở Khởi Nguyên Thương Khung khó lường huyền bí thời điểm, tổ tinh phía trên, một chỗ không biết thời không.

Phảng phất đã đến bội thu thời tiết, kim sắc ruộng lúa hội tụ thành biển, như là một đại dương màu vàng óng tản ra nồng đậm cây lúa hương.

Dọc theo đồng ruộng đường nhỏ đưa mắt nhìn lại, khói bếp lượn lờ, một tòa thảo đường lẻ loi trơ trọi đứng sừng sững ở địa thế hơi cao ruộng dốc phía trên, tạo thành như thế một bộ bình thản thanh thản say lòng người cảnh tượng.

Những cái này nhà tranh trước đó, từng cái hình dáng tướng mạo già nua, khí chất lại vĩ ngạn khó lường thân ảnh, thần sắc cung kính túc nhiên nhi lập, phảng phất tại chờ đợi cái gì nhân vật trọng yếu.

Kẹt kẹt ——

Theo cửa gỗ nhẹ vang lên, thảo đường cửa phòng mở ra, một cái thân hình còng xuống lão giả chậm rãi đẩy cửa ra đi ra.

Lão giả này quá mức già nua, thân mang vải thô quần áo, giống như đồng ruộng không chút nào thu hút lão nông. Da của hắn giống như sắp phong hoa cây gỗ khô, từng mảnh lão nhân ban che kín khuôn mặt của hắn, trên thân thậm chí loáng thoáng tản mát ra một loại mặt trời lặn phía tây mục nát hương vị, cho người cảm giác thật giống như lão giả này sinh mệnh đã như là nến tàn trong gió, bất cứ lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Mà tại nhìn thấy vị lão giả này đẩy cửa đi ra, thảo đường trước đó túc nhiên nhi lập từng cái lão giả ánh mắt đều sóng gió nổi lên, lại lần nữa khom người nói:

"Tiên Hoàng!"

"Ta chỉ là đã từng là mà thôi..."

Tựa hồ bị cái chức vị này dẫn ra lên vô cùng xa xưa hồi ức, được xưng Tiên Hoàng lão giả ánh mắt lâu đời mà thâm thúy, giống như một nháy mắt nhớ lại lấy cái gì.

Sau đó hắn đục ngầu ánh mắt quét mắt trước mặt cả đám, thanh âm khàn khàn nói: "Hết thảy, đều đã trù bị tốt a "

Một râu tóc ảm đạm lão giả đều kích động mở miệng nói: "Nhân Hoàng bệ hạ cùng các vị Giới Vương hành tung không biết, hiện tại Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội. Tên đã trên dây, không phát không được, chính là cần ngài chủ trì đại cục thời điểm!"

"Ta biết các ngươi sẽ đến."

Được xưng Tiên Hoàng lão giả nhẹ nhàng đi tới, thở dài một hơi:

"Không một thật lâu trước đó liền đã từng nói , chờ đến hết thảy chuẩn bị vạn toàn về sau nếu như hắn không tại trong vũ trụ này, liền từ ta ra mặt đến phổ biến Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch, nhìn hắn tựa hồ sớm đã có chỗ đoán trước. Ta đã từng suy tính qua, tựa hồ có đặc thù nào đó lực lượng che đậy nhân quả cùng vận mệnh quỹ tích, để cho ta không cách nào từ đếm mãi không hết thời gian tuyến chi nhánh bên trên định vị bọn hắn tọa độ."

"Bất quá các ngươi cũng không cần vì thế lo lắng, bọn hắn chỉ là tạm thời thất thủ mà thôi. Không một lực lượng đã đến ngay cả ta đều khó mà phỏng đoán tình trạng, đa nguyên trong vũ trụ không ai có thể làm gì được hắn. Tại tuyệt đối lực lượng trước mặt, cái gọi là âm mưu quỷ kế bất quá mây bay ngươi."

Tiên Hoàng đục ngầu ánh mắt tựa hồ thấy rõ hết thảy, từ

trước mắt từng trương mặt mũi quen thuộc phía trên đảo qua, cảm khái nói:

"Xem lại các ngươi, ta rất vui mừng. Chỉ tiếc còn có một số lão bằng hữu, lão thần tử, vô duyên nhìn thấy cái ngày này..."

Một đám lão giả ánh mắt kích động, khí tức khuấy động, già nua thân thể bên trong tựa hồ có sức mạnh vô cùng vô tận tại mãnh liệt bốc lên:

"Tiên Hoàng, tiên tổ bệ hạ suốt đời tâm nguyện sắp bước ra mang tính then chốt một bước, chúng ta mặc dù thọ nguyên khô kiệt, nhưng có thể tại sinh thời nhìn thấy một màn này phát sinh, đã là đến thiên may mà! Dù là không cách nào kham phá Hỗn Nguyên chi cảnh mà hóa thành tro bụi, cũng chết cũng không tiếc!"

"Lấy trước mắt Khởi Nguyên Thương Khung năng lực, chỉ có thể tiếp dẫn mở ra nhân thể cái thứ nhất thần tàng trở lên cảnh giới võ giả tiến vào khởi nguyên thời không, nhưng là chúng ta tin tưởng, lấy Khởi Nguyên Thương Khung tiến hóa tiềm lực, đại thiên thời không, phàm là ta Khởi Nguyên Giới duy trì vô tận chúng sinh, một ngày kia đều đem siêu phàm thoát tục, có thể vĩnh sinh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 758: Trước Nay Chưa Từng Có Biến Đổi!

Chương 758: Trước nay chưa từng có biến đổi!

Một chỗ to lớn như là viễn cổ Thần đình đồng dạng chỗ, từng tôn vương tọa hư không sắp xếp, vương tọa phía trên, từng đạo cực điểm uy nghiêm cùng tôn quý thân ảnh ngồi ngay ngắn bất động, cái này mấy chục trên trăm đạo thân ảnh, mỗi một cái đều uy nghiêm thâm hậu, phảng phất cổ lão đế vương.

Mà ở trước mặt bọn họ dải đất trung tâm, một mặt to lớn vô cùng lưu ly Thủy kính ngang nhiên mà đứng, mặt kính phía trên hình tượng bị chia cắt thành hàng trăm hàng ngàn đạo nhiều. Mà những cái này bị phân chia ra tới Thủy kính trong tấm hình rõ ràng ấn soi sáng ra từng mảnh từng mảnh khác biệt đại thiên tinh không! Mà cái này cho thấy khác biệt tinh không bên trong, đang có từng nhánh túc sát chi khí loạn xị bát nháo chiến tranh cứ điểm biên đội tràn ngập hoàn vũ, tựa hồ chờ xuất phát!

"Chư vị, đám đầu tiên 273 ức thương khung chi hoàn đã trang bị hoàn tất."

"Hiện tại, chư vị chúa tể đều đang yên lặng nhìn chăm chú lên chúng ta, giờ khắc này, nghị đình ngự vũ quân đã trở thành vô tận tinh không bên trong tuyệt đối tiêu điểm."

"Chúng ta muốn tại trong thời gian ngắn nhất, đem thương khung chi hoàn tản đến ta Khởi Nguyên Giới bản đồ bên trong ngoài hành tinh vực bên trong, tất cả trọng yếu sinh mệnh tinh!"

Mấy chục trên trăm đạo đinh tai nhức óc hùng vĩ tiếng oanh minh quanh quẩn Thần đình:

"Hôm nay, chính là ta Khởi Nguyên Giới vô tận con dân suốt đời ghi khắc ngày! Chư vị tục danh cũng sẽ bị ghi vào sử sách, vạn cổ lưu truyền, vĩnh rủ xuống Bất Hủ!"

Theo tiếng oanh minh chấn động, to lớn lưu ly Thủy kính bên trong lập tức truyền đến từng tiếng có nam có nữ, dõng dạc, kích động khó tự kiềm chế rống to:

"Đây là chúng ta may mắn!"

Sau một khắc, nghị trong đình, mấy chục trên trăm đạo uy nghiêm vĩ ngạn thân thể cùng nhau đứng dậy, cùng nhau hạ lệnh:

"Toàn quân xuất động!"

Ông!

Theo những cái này chấp chưởng vô thượng quyền hành nhân vật ra lệnh một tiếng, mỗi một khối Thủy kính hình tượng đều chấn động chấn động, hàng ngàn hàng vạn tòa chiến tranh cứ điểm, chiến hạm lập tức biến mất tại hình tượng bên trong!

. . .

Ngay tại số lượng khổng lồ chiến tranh cứ điểm biên đội lái rời tổ tinh thời khắc, cùng lúc đó, to như vậy một cái Khởi Nguyên tổ tinh phía trên, bao quát Tứ Cực Lục Hợp Bát Hoang rộng lớn trong phạm vi tất cả Nhân tộc võ giả, chính nghênh đón một trận xưa nay chưa từng có to lớn biến đổi.

Tại một ngày này, thiên khung phía trên, đếm mãi không hết rộng lớn cột sáng xuyên qua hư không bao phủ tổ tinh đại địa, sừng sững tại mảnh này hết thảy sử thi cùng thần thoại đản sinh khởi nguyên chi địa, một cỗ viễn cổ, mênh mông, cực hạn uy

nghiêm khí tức tỏ khắp đại thiên, cho tổ tinh phía trên đến tính bằng ngàn tỉ sinh linh mang đến một trận trước nay chưa từng có chấn động!

"Cái đó là. . . Cái gì "

Khúc thị nhất tộc tổ địa, vô số Khúc thị tử đệ ngơ ngác nhìn qua trong nháy mắt từ thiên khung trong hư vô giáng lâm mà tới rộng lớn cột sáng, đầu não hỗn loạn tưng bừng. Mà cơ hồ không phân tuần tự từng đạo khí tức cường đại mà túc sát thân ảnh phóng lên tận trời, bao quát Khúc thị gia chủ Khúc Trường Hoan ở bên trong mấy vị hợp đạo bá chủ cũng cùng nhau hiện thân, thanh âm uy nghiêm vang vọng toàn bộ tổ địa:

"Đây là Khởi Nguyên thần đình cùng Nhân Hoàng thảo đường liên hợp chiếu lệnh, tất cả tử đệ không cần kinh hoảng!"

Mà dù là gia chủ cùng trưởng lão dạng này quyền cao chức trọng đại nhân vật mở miệng trấn an, vô số Khúc thị tử đệ cũng không có vì vậy mà trấn định lại:

"Cái gì! Nhân Hoàng thảo đường, Khởi Nguyên thần đình! "

"Là vô thượng chúa tể! Sáng lập ta Khởi Nguyên Giới huy hoàng lịch sử chúa tể đại nhân nhóm hạ đạt chiếu lệnh!"

"Trời ạ. . ."

Những cái này bốn phương tám hướng từ các trong cung điện đi ra xuất thân cao quý Khúc thị tử đệ thần sắc lập tức trở nên vô cùng kính sợ.

Nhân Hoàng thảo đường, Khởi Nguyên thần đình tại tổ tinh bên trong có địa vị chí cao vô thượng, là không thể tính toán võ giả trong lòng chí cao vô thượng thánh địa, quyết không thể khinh nhờn tồn tại. Cho dù là lại cổ lão, truyền thừa lại lâu đời thế lực, thị tộc đối cái này hai nơi khởi nguyên thánh địa đều muốn bảo trì

tuyệt đối cung kính cùng phục tùng, không dám có chút bất kính.

Bởi vì tại Nhân Hoàng thảo đường còn có Khởi Nguyên thần đình chi * phụng chính là đời trước Nhân Hoàng cùng đã thoái vị nhưng như cũ tồn tại ở thế gian chư vị Cổ Giới vương!

Vũ trụ chúa tể cấp bậc cường giả, thọ tuổi gần như vô cùng vô tận, đã là siêu việt thời không, chiều không gian vô thượng tồn tại. Mà Nhân Hoàng thảo đường, Khởi Nguyên thần đình bên trong tồn tại càng là vô cùng cổ lão, cổ lão đến liền xem như tại Khởi Nguyên Giới trong sử sách đều khó mà ngược dòng tìm hiểu đến lai lịch của bọn hắn! Không có ai biết cái này hai đại thánh địa bên trong tình huống cụ thể,

Nhưng là phàm là cái này hai nơi thánh địa lưu truyền tới dụ lệnh chính là thập đại tại nhiệm Giới Vương đều muốn thận trọng đối đãi, bây giờ nghe được nhà mình gia chủ vậy mà nói cái này giáng lâm thế gian rộng lớn cột sáng đại biểu cho cái này hai đại chí cao thánh địa chiếu lệnh, bọn hắn làm sao có thể không kinh

Hai đại chí cao chỗ hạ đạt dụ lệnh sự tình, tại toàn bộ Khởi Nguyên Giới lịch sử ở trong ngoại trừ chiêu cáo Nhân Hoàng chi vị thay đổi bên ngoài, cho tới bây giờ chưa từng xảy ra!

Ngay tại chấn động tiếp tục lên men thời khắc, một chỗ tôn quý cung để bên trong, Nhạc Bình Sinh phân thần một trong Khúc Quy Nhân, dẫn theo Khúc Dĩ Yên còn có Khúc Tình Nguyệt, Khúc Hạo Nhiên hai tỷ đệ một bước đi ra, ngước đầu nhìn lên thiên khung.

Bởi vì Khúc Quy Nhân trở thành Khúc thị tân tấn trưởng lão duyên cớ, bây giờ Khúc Dĩ Yên mẹ con nữ tại toàn bộ Khúc thị bên trong địa vị nước lên thì thuyền lên, đã thân phận đại biến, tại ngắn ngủi bất quá hai ba tháng công phu đã là chạm tay có thể bỏng, như mặt trời ban trưa, không biết bao nhiêu chi thứ, chi mạch không được coi trọng tử đệ đánh vỡ đầu muốn tiếp cận.

Mà giờ khắc này Khúc Dĩ Yên mẫu nữ lại ánh mắt đồng dạng kính như thần minh, không biết chuyện gì xảy ra, chỉ có Nhạc Bình Sinh thần sắc nhàn nhạt nhìn thiên khung hư vô phía trên, thấp giọng lẩm bẩm:

"Khởi Nguyên Thương Khung, nghĩ không ra kế hoạch này thế mà nhanh như vậy liền muốn chính thức khởi động a. . ."

Bây giờ cách hắn đoạt xá Khúc Đế Tiên vị này kỷ nguyên bá chủ, thông qua khởi nguyên đầu vòng tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung đã qua thời gian hai, ba tháng, trong đoạn thời gian này hắn bản tôn chi thân một mực tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong nghiên cứu cái này kì lạ cao vị thời không huyền bí, Khúc Trường Hoan, Khúc Lôi Viêm, Khúc Quy Nhân cùng tam tôn phân thần thì là lưu tại ngoại giới lưu ý lấy hết thảy tin tức động tĩnh.

Mà liền tại nửa tháng trước đó, một đạo tuyệt mật tin tức liền đã thông qua từ rất nhiều kỷ nguyên bá chủ, đỉnh phong đại năng chủ trì khởi nguyên nghị đình lưu truyền tới:

Tổ tinh, thậm chí toàn bộ Khởi Nguyên Giới tinh không cương vực sắp nghênh đón toàn chỗ không có to lớn biến đổi!

Bao quát Khúc thị gia chủ Khúc Trường Hoan ở bên trong, từng cái viễn cổ gia tộc, tông môn cao tầng đều nhận được cái này nói không tỉ mỉ mịt mờ tin tức, đây cũng là Khúc Trường Hoan phân thần phát ra tiếng trấn an Khúc thị tử đệ nguyên nhân.

Mặc dù Nhạc Bình Sinh thông qua Khúc Đế Tiên ký ức sớm đã biết được Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch tới gần khởi động, nhưng không có nghĩ đến vậy mà như thế nhanh chóng!

Ngay tại Nhạc Bình Sinh trong suy tư, đầu đội bầu trời buông xuống rộng lớn cột sáng lại bắt đầu nhẹ nhàng chấn động, một cỗ không có ngôn ngữ, văn tự, hình tượng lại vô cùng rõ ràng 'Ý

nghĩa', bỏ qua hết thảy không gian khoảng cách, tại Nhạc Bình Sinh, tại Khúc thị nhất tộc tất cả tử đệ, cũng tại toàn bộ tổ tinh phía trên đến tính bằng ngàn tỉ sinh linh trong lòng vang lên:

"Bể khổ độ khó, chúng sinh đều khổ."

"Khởi Nguyên Giới sừng sững vô tận năm tháng, Thủy Hoàng bệ hạ ban đầu chi hoành nguyện, chính là Nhân tộc ta chúng sinh, người người như rồng!"

"Vô số tiên hiền gian khổ khi lập nghiệp, ném đầu lâu vẩy nhiệt huyết, thiền tinh kiệt lo, dốc hết tâm huyết, rốt cục lại lần nữa khai thiên tích địa, sáng lập một cái trước nay chưa từng có hoàn mỹ thế giới, Khởi Nguyên Thương Khung!"

"Hôm nay, chính là ta Khởi Nguyên Giới vô lượng chúng sinh, vĩnh sinh bắt đầu!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 759: Càn Khôn Đảo Ngược!

Chương 759: Càn khôn đảo ngược!

Không biết không gian, hỗn độn mênh mông, một khỏa lại một khỏa ánh sáng nhạt tinh thần đột ngột sáng lên, như là Tinh Hỏa Liêu Nguyên đồng dạng nhanh chóng hội tụ thành một mảnh ánh sáng nhạt biển cả, chiếu sáng cái này hỗn độn mênh mông không gian.

Trong nháy mắt linh hồn xa cách cảm giác qua đi, Khúc Dĩ Yên chậm rãi mở hai mắt ra.

"Nơi này chính là. . . "

Nàng vừa sợ vừa nghi quét mắt chung quanh sáng chói đến cực hạn ánh sáng nhạt biển cả, sau đó tại đưa ánh mắt về phía dưới chân thời điểm lập tức con ngươi co rụt lại!

Giờ này khắc này nàng phảng phất ở vào một cái siêu việt hết thảy thời gian cùng không gian không hiểu chiều không gian bên trong, mà tại dưới chân của nàng, một mảnh vô cùng mênh mông, mênh mông tinh thần đại địa kéo dài vô tận, thình lình hiển lộ!

Ngay tại Nhân Hoàng thảo đường cùng Khởi Nguyên thần đình dụ lệnh giáng lâm tổ tinh đại địa về sau, bao quát Khúc thị ở bên trong, vô số võ giả chạy tới từng đạo thông thiên cột sáng lân cận rủ xuống địa điểm, mà thông thiên cột sáng quang huy cũng tại đồng thời gieo rắc vạn giới, quét sạch đại thiên, vẻn vẹn bị thông

thiên cột sáng quang huy chiếu rọi qua đi, phàm là đột phá lực quan trở lên võ giả đều cảm giác được tâm thần của mình bên trong tựa hồ nhiều hơn thứ gì.

Khúc Dĩ Yên cũng chính là như thế. Tại vừa mới cảm giác được trong đầu tựa hồ nhiều hơn một cái đầu vòng đồng dạng kỳ quái hư ảnh về sau, nàng liền xuất hiện ở nơi này.

"Cái này. . . . . Ta dưới chân chẳng lẽ là tổ tinh ta bây giờ bị truyền tống đến vũ trụ thái hư bên ngoài "

To lớn kinh nghi lóe lên trong đầu, Khúc Dĩ Yên giống như là gặp quỷ đồng dạng lập tức cảm giác lên không gian chung quanh cùng mình thân thể đến:

"Không đúng, ta bộ thân thể này mặc dù tựa hồ cùng huyết nhục chi khu không khác, nhưng lại loáng thoáng có một tia khó mà phát giác hư vô cảm giác. . . Đây không phải ta chân thực thân thể, mà là ý chí hiển hóa!"

Khúc Dĩ Yên lập tức liền cảm nhận được một loại kỳ dị nhắc nhở, trên thực tế nếu như không phải loại này không hiểu nhắc nhở, nàng căn bản khó mà trong thời gian ngắn như vậy liền kịp phản ứng nàng hiện tại thân thể cũng không phải là chân thực thân thể. Mà lại nàng hiện tại phảng phất là ở vào một cái ngăn cách hết thảy bọt khí bên trong, là thông qua một cái nhìn không thấy cửa sổ quan sát được ngoại giới.

"Khởi Nguyên Thương Khung, Khởi Nguyên Thương Khung. . . Đến cùng là cái gì "

Loại này không thể tưởng tượng thể nghiệm để Khúc Dĩ Yên căn bản không dám vọng động, không khỏi nhớ lại Nhân Hoàng thảo đường cùng Khởi Nguyên thần đình dụ lệnh nội dung.

Dụ lệnh bên trong nói, chư vị vô thượng chúa tể làm khởi

nguyên chúng sinh mở ra một cái gần như hoàn mỹ thế giới, phàm là đột phá lực quan trở lên võ giả đều có thể tiến vào bên trong, đồng thời công pháp bí quyết cũng tốt, võ đạo kỹ nghệ cũng tốt, hết thảy nguyện vọng đều có cơ hội đạt được ước muốn, bất quá bây giờ tình cảnh lại làm cho Khúc Dĩ Yên không nghĩ ra.

Cẩn thận quan sát chung quanh từ vô số ánh sáng nhạt hội tụ thành tinh thần đại hải, Khúc Dĩ Yên trong óc không khỏi dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

Chẳng lẽ cái này mỗi một hạt 'Ánh sáng nhạt', đều là giống như nàng xuất hiện ở đây võ giả

"Nghĩ rõ ràng chuyện gì xảy ra a "

Đúng lúc này, một đạo thanh âm nhàn nhạt xuất hiện ở Khúc Dĩ Yên sau lưng, để nàng đột nhiên giật mình, bỗng nhiên quay đầu!

Chính là Khúc Quy Nhân hình dạng Nhạc Bình Sinh xuất hiện ở phía sau của nàng.

Không để ý Khúc Dĩ Yên kinh sợ, Nhạc Bình Sinh quét mắt không thể tính toán ánh sáng nhạt biển cả, mỉm cười chỉ chỉ mi tâm: "Đáp án đã có."

Hoàn toàn không có đi suy nghĩ vì cái gì Nhạc Bình Sinh sẽ xuất hiện tại độc thuộc về mình không gian, Khúc Dĩ Yên sững sờ qua đi, vội vội vàng vàng đem ý thức đắm chìm vào trong óc.

Đánh vỡ không gian khoảng cách gông xiềng, vượt qua vô tận thời không khoảng cách chớp mắt cùng người khác tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong gặp mặt. . .

Tùy thời tùy chỗ có thể lấy ý niệm tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung, tư duy chi thể ở chỗ này gần như bất tử bất diệt. . .

Vật chất cũng tốt, năng lượng cũng tốt, tu luyện công pháp cũng tốt, chỉ cần quyền hạn tăng lên, chính mình độc thuộc không gian bên trong có thể sáng tạo hết thảy. . .

Ở chỗ này, tất cả võ đạo kỹ nghệ, bí thuật, công pháp vô cùng vô tận, hội tụ toàn bộ khởi nguyên võ đạo văn minh tinh túy, hết thảy hết thảy, chỉ cần có đầy đủ quyền hạn cùng cái giá đáng kể, đều có thể hối đoái, tìm đọc. . .

Từng đầu vượt qua thế nhân tưởng tượng rung động tin tức tại Khúc Dĩ Yên tâm thần bên trong hiện lên, cũng làm cho mặt mũi của nàng càng ngày càng rung động, càng ngày càng tái nhợt,

Nương theo lấy mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu thỉnh thoảng lăn xuống:

"Mở ra võ đạo , bất kỳ người nào đều có thể tìm đọc "

"Cái này, cái này. . ."

Cho dù là tại cái này mô phỏng thế giới, Khúc Dĩ Yên thở hào hển cùng rơi xuống mồ hôi cũng vô cùng chân thực, ánh mắt của nàng ngốc trệ, hiển nhiên là bị đầu này tin tức rung động không nhẹ.

Khởi Nguyên Giới võ đạo văn minh đã đầy đủ mở ra, nhưng mà võ đạo truyền thừa, cửa ngõ, giai cấp vẫn như cũ là một đầu khó mà vượt qua hồng câu, mà đầu này tin tức ẩn chứa trong đó ý tứ chính là muốn lấp đầy đầu này hồng câu, cũng là cùng vô số cổ lão thế gia, tông tộc, môn phái là địch!

Đầu này tin tức một khi chứng thực đại biểu cho cái gì nàng thật sự là lại quá là rõ ràng, vậy đại biểu từ nay về sau đem thiên địa dễ tích, càn khôn đảo ngược, hơn ngàn tinh hệ, vô lượng chúng sinh, hết thảy trật tự đều đem đứng trước to lớn xung kích thậm chí sụp đổ!

Mà Nhạc Bình Sinh đối nàng phản ứng lại lơ đễnh, mỉm cười tự nhủ:

"Ngươi cũng ý thức được a "

"Nếu như muốn chân chính làm được người người như rồng, Khởi Nguyên Giới bên trong, chỗ nào sẽ còn cho phép cái gì thị tộc, tông phái, môn phiệt tồn tại "

"Từ nay về sau, vô luận là Khúc thị, vẫn là cái khác sừng sững năm tháng dài đằng đẵng viễn cổ tông môn, thế gia nhóm thế lực, đều đem một ngày một ngày suy vi xuống dưới, cho đến tiêu vong."

Nhạc Bình Sinh mỉm cười đứng chắp tay, quét mắt không biết xa xôi bao nhiêu Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, còn tại không ngừng lớn mạnh, đại biểu cho lần lượt còn có hàng trăm triệu võ giả ra trận ánh sáng nhạt tinh thần chi hải, thấp giọng nói:

"Rút củi dưới đáy nồi, người người như rồng. . . Không tầm thường!"

. . .

Khởi nguyên lịch, Ngưỡng Quang kỷ năm 7982, đây là đủ để cho Khởi Nguyên Giới tinh không cương vực bên trong đến kinh tính bằng ngàn tỉ sinh linh vĩnh sinh ghi khắc thời gian.

Từ một năm này bắt đầu, Khởi Nguyên tổ tinh, bao quát Khởi Nguyên Giới chủ tinh vực, trung bộ, bên ngoài vòng tinh vực, bao quát hơn ngàn tinh hệ trên bản đồ, Khởi Nguyên Thương Khung chính thức giáng lâm đại thiên vũ trụ, tại thời gian cực ngắn, mười vạn, trăm vạn, ngàn vạn, trăm triệu, vô tận sinh linh lấy chỉ số tính tăng trưởng xu thế tràn vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong.

Mà tại Khởi Nguyên Thương Khung sâu vô cùng chỗ, làm bản

tôn chi thân Nhạc Bình Sinh chậm rãi ở giữa không trung nổi lơ lửng, đủ mọi màu sắc lộng lẫy đang từ bốn phương tám hướng hư không bên trong diễn vươn ra, giống như từng cái bọt biển đồng dạng hư không tiêu tan.

Tuyên cổ, lâu đời, vô lượng.

Vô cùng vô tận tinh không tại Nhạc Bình Sinh trong óc triển khai. Giờ này khắc này hắn cảm giác suy nghĩ của mình không ngừng kéo dài, không ngừng bị kéo dài, cả người ý thức chìm vào một cái trước nay chưa từng có cảnh giới bên trong.

Thời gian, không gian, hết thảy tựa hồ cũng trở nên khác biệt, trong nháy mắt sát na phảng phất một thế kỷ như vậy dài dằng dặc, hết thảy trước mắt tựa hồ mãi mãi cũng không còn biến hóa, như đồng thời ở giữa đã triệt để dừng lại đồng dạng.

Từng cái lượng tử bọt biển cùng Khởi Nguyên Thương Khung trong hư vô sinh ra lại tiêu tan, một tia tin tức tụ hợp vào Nhạc Bình Sinh ý niệm bên trong, hắn có thể cảm giác được tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung võ giả đang lấy một loại bạo tạc tính chất tốc độ tăng trưởng, mà theo tu luyện nhân số tăng trưởng, vô số tin tức, có người tu luyện than nhẹ nộ hống, có vô tận linh linh toái toái ký ức, có không thể tin kinh hô, có mừng rỡ như điên hò hét, có trù trừ mãn chí dõng dạc, cũng có cuồng nộ, cừu hận, không cam lòng, oán hận. . . Hết thảy tham giận si, tất cả tình yêu hận tình cừu, trong đó xen lẫn đếm mãi không hết khổng lồ mà hỗn tạp các loại tin tức, từ bọt biển bên trong bắn ra.

Mà ngoài ra, chính là cô tịch.

Một loại yên tĩnh, cổ lão, như là như vũ trụ ngàn vạn năm, ức vạn năm, tiếp tục vô số kỷ nguyên băng lãnh, yên lặng.

Nương theo lấy trong hư không vô cùng vô tận tin tức rót vào, Nhạc Bình Sinh trong óc cho thấy một bức vô cùng bao la, vô cùng

rộng lớn không gian, phía trên kia lít nha lít nhít giống như tinh thần đồng dạng quang huy không phải chấm sao, mà là mỗi một cái bước vào Khởi Nguyên Thương Khung võ giả.

Vô số tin tức hướng về đầu óc của hắn hội tụ tới, Nhạc Bình Sinh thậm chí có thể cảm giác được khổng lồ hư không trước mặt mình có thể đụng tay đến, hắn tựa hồ chỉ cần suy nghĩ nhẹ nhàng khẽ động, liền có thể trực tiếp giáng lâm tại mỗi một cái tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung võ giả ý thức ở trong.

Loại cảm giác này, thật giống như toàn bộ Khởi Nguyên Giới vô tận võ giả tiến vào không phải Khởi Nguyên Thương Khung, đều tại trong linh hồn của hắn đồng dạng.

Nhạc Bình Sinh mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn phía không thể phỏng đoán cao duy thời không chỗ sâu:

"Rất tốt. . ."

"Ta đã cảm thấy, 'Ngươi' . . . Là ở chỗ này!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 760: Cách Thiên Địa Vũ Trụ Chi Mệnh!

Chương 760: Cách thiên địa vũ trụ chi mệnh!

Ẩn nấp tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong tiến hành ngày đêm không thôi quan trắc, giờ này khắc này Nhạc Bình Sinh bản tôn đã tiến vào một cái không cũng biết trạng thái, hắn Lượng Tử thân xác không còn là nhân loại hình thái, mà là khuếch tán ra đến tạo thành một mảnh ẩn vào hư không lượng tử trận vực, lặng yên không tiếng động cùng Khởi Nguyên Thương Khung hư không đồng hóa, hòa thành một thể.

Hắn đã ẩn ẩn cảm giác được theo ức vạn mở ra nhân thể thần tàng võ giả tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, mỗi thời mỗi khắc, mỗi phút mỗi giây đều hiện ra vô cùng vô tận tin tức, lặng yên không tiếng động tuôn hướng thương khung không biết chỗ sâu.

Những tin tức này số liệu ghi chép thu thập vô thanh vô tức, phảng phất là mỗi một cái tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung sinh linh mỗi một lần suy nghĩ, mỗi một cái linh cảm, suy nghĩ chuyển động đều chuyển hóa làm mịt mờ tin tức dòng lũ. Mà Nhạc Bình Sinh đồng thời cũng có thể rõ ràng cảm giác được, cái này bề bộn tới cực điểm tin tức dòng lũ tụ hợp vào, để Khởi Nguyên Thương Khung ngay tại xuất hiện một loại hắn cũng tạm thời không thể nào hiểu được biến hóa.

Ngoại trừ có thể mượn Khởi Nguyên Thương Khung quyền

hạn tự chủ khai sáng độc lập khu vực bên ngoài, gấp mười kích cỡ tổ tinh đại địa tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong sinh ra, làm tất cả tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung võ giả công cộng hoạt động khu vực, đồng thời các loại thần công bí quyết, kinh quyển điển tịch đại quy mô mở ra, mặc dù Khởi Nguyên Thương Khung bên trong thành quả tu luyện không cách nào tại hiện thực vũ trụ hiển hiện, nhưng là phàm là kinh nghiệm tính chất lại đều có thể hoàn mỹ kế thừa!

Một trận trời long đất nở, xưa nay chưa từng có biến đổi cũng đang trầm mặc trong im lặng vận sức chờ phát động. Khởi Nguyên Thương Khung, cái này tại cao duy thời không đản sinh ra thế giới thần bí, càng ngày càng hoàn thiện, cũng càng ngày càng thần bí mà không thể phỏng đoán.

Mặc dù Nhạc Bình Sinh cho đến trước mắt còn chưa không có chân chính tiếp xúc đồng thời nếm thử tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung hạch tâm, lại có thể rõ ràng cảm giác được cái này huyền bí vô tận thế giới đang lấy một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ hoàn thiện đồng thời khuếch trương.

"Loại này hoàn thiện, khuếch trương tốc độ, thật sự là quá kinh người."

Nhạc Bình Sinh bắt đầu dùng vượt qua chín mươi phần trăm trở lên sức tính toán, tâm thần nổi lên gợn sóng:

"Dung nạp vượt qua chục tỷ số lượng cấp mở ra thần tàng võ giả, theo nó tự thân hoàn thiện, sinh linh tiến vào điều kiện tất nhiên cũng sẽ giảm xuống, không được bao lâu bất cứ người nào Khởi Nguyên Giới con dân đều có thể tiến vào bên trong!"

"Dựa theo loại mô thức này hoàn thiện khuếch trương xuống dưới, cuối cùng cũng có một ngày Khởi Nguyên Thương Khung đem chân chính bao trùm toàn bộ đại thiên vũ trụ, thậm chí thay vào đó!"

Nhạc Bình Sinh rõ ràng ý thức được, hiện tại Khởi Nguyên Thương Khung so với mấy tháng trước hắn ban đầu nếm thử tiến vào thời điểm đã xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, nếu như nói trước đó bất quá là một cái chiều không gian cao hơn ba chiều thời không kì lạ không gian, như vậy tại dung nạp vô số cường đại võ giả, thu thập lượng lớn tin tức về sau Khởi Nguyên Thương Khung, đã xuất hiện mô phỏng vũ trụ hình thức ban đầu!

Hiện tại Khởi Nguyên Thương Khung tiến vào điều kiện vẫn như cũ có không nhỏ hạn chế, tựa hồ chỉ có đột phá nhất trọng thần tàng võ giả mới có thể chịu đựng lấy tư duy ý thức tiến vào cao duy thời không loại này truyền thâu, nhưng theo Khởi Nguyên Thương Khung siêu duy tính toán, mô phỏng, sáng tạo năng lực càng phát tới gần tại hoàn thiện, sớm muộn có một ngày sẽ thoát khỏi loại này hạn chế, chân chính thực hiện vô tận chúng sinh đều có thể tùy ý xuất nhập Khởi Nguyên Thương Khung. Đến lúc đó ngoại trừ cánh cửa sẽ cực lớn giảm xuống bên ngoài, cực hạn cùng tiềm lực cũng vô cùng vô tận.

Cái gì là chân thực cái gì là hư ảo theo Khởi Nguyên Thương Khung hoàn thiện cùng khuếch trương, chân thực cùng hư ảo biên giới đem càng ngày càng mơ hồ, đối với Khởi Nguyên Giới vô tận sinh linh tới nói thậm chí so với hiện thực vật chất vũ trụ càng thêm hoàn mỹ, tùy tâm sở dục, là chân chính trên ý nghĩa cải thiên hoán địa!

Vô số năm tháng trong điện quang hỏa thạch hiện lên, Nhạc Bình Sinh ý niệm cuồn cuộn, sau đó bản tôn biến thành lượng tử trận vực hướng về Khởi Nguyên Thương Khung không biết chỗ sâu từng chút từng chút ăn mòn mà đi:

" 'Ngươi' bí mật, ta đã thấm nhuần không thể nghi ngờ."

"Liền để 'Ngươi', đến thành tựu ta đi. . ."

. . .

Khởi Nguyên Thương Khung, không biết thời không chỗ sâu, vô số thời không tựa hồ đứng im bất động, ngưng kết thành họa, phảng phất từng tờ một 'Trang sách' từ trong hư vô lật qua lại, kỳ quái, không thể phỏng đoán.

Mà tại cái này ngũ thải ban lan, ngôn ngữ không cách nào hình dung khoáng thế kỳ cảnh bên trong, từng đạo vĩ ngạn vô biên thân thể ngang nhiên mà đứng, từng đạo to lớn ý chí cuồn cuộn:

"Dụ lệnh đã đến tổ tinh phía trên tất cả khu vực,

Vượt qua 30 ức trở lên mở ra thần tàng võ giả đã tiếp thu được khởi nguyên đầu vòng, tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong."

"Ngoài ra, chư vị hợp đạo hộ tống dưới, thập đại giới vực chủ tinh vực, bên trong vòng tinh vực tất cả sinh mệnh hành tinh, dụ lệnh cũng đã truyền đạt, dự tính có vượt qua chục tỷ mở ra thần tàng người đem lần lượt bước vào Khởi Nguyên Thương Khung!"

"Bên ngoài vòng tinh không cương vực dụ lệnh cũng ngay tại truyền đạt bên trong."

"Cho đến trước mắt, Khởi Nguyên Thương Khung cũng hoàn mỹ thực hiện lấy chúng sinh chi niệm hoàn thiện tự thân thời không, hết thảy hết thảy đều đều ở Nhân Hoàng bệ hạ trong lòng bàn tay, Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch, đã đạt được thành công lớn!"

"Mười năm về sau, không, không cần mười năm, ngay tại trong vòng mười năm, Khởi Nguyên Thương Khung liền đem thực sự trở thành một cái có thể làm cho ta Khởi Nguyên Giới chúng sinh như rồng, vĩnh sinh bất diệt hoàn mỹ vũ trụ! Mà Thủy Hoàng bệ hạ hoành nguyện cũng đem đạt được ước muốn!"

. . .

Đạo đạo khẳng khái âm thanh kích động cuồn cuộn không ngớt, già nua mà uy nghiêm trước đây Nhân Hoàng phảng phất cao cư trên chín tầng trời chúng thần chi vương, chậm rãi mở hai mắt ra:

"Chư vị, các ngươi vất vả. Đây là vạn thế dịch tịch tráng cử, đem mang đến trước nay chưa từng có biến đổi, chư vị sau lưng huyết mạch tông tộc có lẽ sẽ tại biến đổi bên trong suy sụp, không còn trước kia vinh quang, đối với cái này chư vị nhưng có oán hận "

Trước đây Nhân Hoàng trước mặt, từng đạo già nua lại cường đại đến không thể phỏng đoán thân ảnh không khỏi thét dài mà cười:

"Tiên Hoàng bệ hạ, ngài chẳng lẽ đang nhạo báng ngươi lão thần tử, lão bằng hữu "

"Chúng ta những cái này lão hủ, huyết mạch vẫn còn có thể đếm được trên đầu ngón tay, lại thêm ức vạn năm thời gian đi qua, thương hải tang điền, cái gì huyết mạch, tông tộc bất quá là đã tiêu tán mây khói, nơi nào có cái gì đáng cho chúng ta nhớ nhung "

"Thị tộc cũng tốt, tông phái cũng tốt, môn phiệt cũng tốt, thương khung đại thế phía dưới, không có người nào có thể ngăn cản, không thích ứng được liền sẽ trở thành thời đại con rơi."

"Chúng ta tiến hành, là cách thiên địa vũ trụ chi tiên phong, ở đâu là cái gì huyết mạch tông tộc có khả năng so sánh như những con cháu bất hiếu này thật bởi vì Khởi Nguyên Thương Khung mà tiêu diệt tại dòng sông thời gian, đó chính là bọn hắn khí số làm tận!"

Trước đây Nhân Hoàng trước mặt từng đạo bóng người, dĩ nhiên chính là sớm tại mấy cái kỷ nguyên trước đó liền đã lui về phía sau màn Cổ Giới vương, cũng là so đương kim thập đại Giới

Vương tư lịch còn muốn thâm hậu Đại La chúa tể!

Đối với dạng này siêu thoát thời không, vạn kiếp bất diệt, sống qua cái này đến cái khác cơ duyên vô thượng chúa tể tới nói, cái gì huyết mạch, hậu nhân cùng tông tộc, đều chẳng qua là thoảng qua như mây khói, không đáng giá nhắc tới. Mà Nhân Hoàng thảo đường cùng Khởi Nguyên thần đình dụ lệnh phía dưới, Khởi Nguyên Giới lại viễn cổ lâu đời thế lực cũng không có chút nào kháng cự khả năng, nếu như không tại biến đổi lớn bên trong tích cực cầu biến, sẽ chỉ từ từ biến mất tại lịch sử dòng lũ ở trong.

"Khởi Nguyên Thương Khung kế hoạch như là đã lên quỹ đạo, thế gian lại không người có thể ngăn, như vậy này hạng kế hoạch liền chỉ còn một cái chướng ngại."

Già nua Nhân Hoàng ánh mắt vui mừng, khẽ gật đầu một cái, khẽ thở dài: "Quần ma phệ Chân Long. . . Bây giờ động tĩnh của bọn họ như thế nào "

"Tiên Hoàng bệ hạ cứ yên tâm đi."

Lão nhân hoàng tọa dưới, chư vị Cổ Giới vương ngẩng đầu nhìn nhau, thét dài nói:

"Ám tử khởi động, lại thêm chúng ta liên hợp thôi diễn quẻ tượng, Hồng Hoang Giới Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo, lấy đệ tử thành hôn đại điển vì mối quan hệ, liên tin tức ngoài vòng giáo hoá các vị giới chư vị vũ trụ chúa tể, chống lại khởi nguyên mưu đồ đã bị thấy rõ."

"Dựa theo khuynh hướng như thế, không đến mười năm sau, chúng ta dự đoán đối phương cuối cùng sẽ có vượt qua hai mươi vị chúa tể cảnh cường giả bị liên hợp đến cùng một chỗ."

"Mà ngoại trừ tựa hồ còn có cái gì lực lượng tại trợ giúp, giấu đầu lộ đuôi, vô cùng thần bí, có khả năng cùng đương kim Nhân

Hoàng bệ hạ cùng các vị Giới Vương mất tích có quan hệ."

"Hai mươi vị trở lên vũ trụ chúa tể "

Lão nhân Hoàng có chút gật đầu, già nua mà đục ngầu trong ánh mắt không có chút rung động nào, tựa hồ đối với cỗ này có thể tuỳ tiện phá hủy một cái tinh hệ lực lượng kinh khủng liên hợp không thèm để ý chút nào.

"Chúng ta đã kéo dài quá lâu. . ."

Hắn tang thương ánh mắt tựa hồ thấm nhuần tới, hiện tại, tương lai, thản nhiên nói:

"Không đến mười năm a "

"Vừa vặn, liền thừa này cơ hội tốt, đem bọn hắn cùng một chỗ giải quyết đi."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 761: Cuối Cùng Chiến Trường!

Chương 761: Cuối cùng chiến trường!

Khởi Nguyên Thương Khung, tràng sử này không có tiền lệ biến đổi lớn đã quét sạch toàn bộ Khởi Nguyên giới.

Theo thời gian trôi qua, tinh không bản đồ thập đại giới vực, hơn ngàn tinh hệ, ức vạn số lượng cấp thỏa mãn điều kiện sinh linh đều được đến Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, cảm nhận được cái này khó có thể tưởng tượng thế gian kỳ tích.

Đại thiên vũ trụ, không biết thời không.

Một cỗ kinh khủng sóng tư duy động đột phá chiều không gian gông xiềng, tại hỗn độn trong hư vô cái nào đó điểm tụ tập, lại có vô số đạo tức giận tạp nhạp cuồng bạo ý chí ba động như là diệt thế sóng thần đồng dạng tại cái này cao duy thời không kịch liệt sôi trào:

"Ta cảm thấy, là bệ hạ khí tức, là bệ hạ khí tức. . . !"

"Khởi Nguyên Thương Khung. . ."

"Đáng chết, đáng chết! Bọn hắn lại dám khinh nhờn bệ hạ thân thể!"

"Bọn hắn làm sao dám, bọn hắn làm sao dám. . ."

"Không thể tha thứ!"

"Khinh nhờn bệ hạ vinh quang cùng uy nghiêm, phàm là tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong sinh linh đều phải chết!"

. . .

Tựa như hằng tinh sụp đổ, tinh hà vỡ vụn kinh khủng ý chí chấn động mảnh này cao duy thời không, mà mỗi một đạo ý chí bên trong thẩm thấu ra nổi giận, căm hận, hủy diệt ý vị, nếu như không phải có một đạo vô hình cao duy bình chướng đem gắt gao kiềm chế cùng một chỗ, những cái này cuồng nộ tới cực điểm vĩ ngạn ý chí thậm chí sẽ thông qua cao duy thời không quét sạch đến cái khác song song vũ trụ, vượt ngang đi qua hiện tại tương lai, ảnh hưởng vô số thời không.

"Tốt! Chư vị Ma La, bình phục tâm tình của các ngươi, nếu bị bọn hắn cảm thấy được chỗ ở của chúng ta, như vậy ức vạn năm vất vả mưu đồ đều sẽ thất bại trong gang tấc! Bệ hạ nguyện cảnh cũng sẽ nước chảy về biển đông!"

Này tấm cuồng nộ, căm ghét tới cực điểm ý chí triều dâng chỉ kéo dài không đến một cái hô hấp công phu, một cỗ ý chí áp đảo hết thảy ba động:

"Hiện tại, bệ hạ bọn hắn đã kiềm chế Khởi Nguyên Nhân Hoàng cùng thập đại Giới Vương, thời cơ càng phát tới gần, chúng ta tuyệt không thể có bất kỳ sai lầm!"

Cái này từng đạo cuồng nộ chúa tể ý chí cũng tại trong khoảnh khắc bình phục xuống tới, ý niệm trầm thấp rối rít nói:

"Đại Ma La lời nói rất đúng, là chúng ta thất thố."

"Nhưng là Khởi Nguyên giới người cũng dám khinh nhờn bệ hạ thần khu, thực sự đáng hận!"

"Chúng ta đã không kịp chờ đợi chờ đợi phát động ngày đó,

dùng Khởi Nguyên giới sinh linh chi tươi Huyết Linh hồn, đến hoàn lại tội lỗi của bọn hắn!"

Được xưng Đại Ma La cái kia cổ ý chí tựa hồ là những cái này tại cao duy thời không bên trong hội tụ đầu lĩnh cấp bậc tồn tại, tại tế nhị bên trong suy nghĩ của hắn ba động lấy tốc độ ánh sáng truyền bá ra:

"Trừ ra bọn hắn khinh nhờn bệ hạ Sáng thủy thần thân thể tội nghiệt không nói, Khởi Nguyên Thương Khung. . . Hoàn toàn chính xác không tầm thường."

"Nghĩ không ra, Khởi Nguyên giới chín trăm chín mươi chín chỗ ngục giới chúng ta vẻn vẹn xác minh một nửa không đến, bọn hắn liền đã lấy cái này chín trăm chín mươi chín chỗ tiết điểm, lấy không thể tưởng tượng nổi thủ đoạn đánh vỡ thời không chiều không gian, tạo dựng ra một cái siêu nhân tưởng tượng cao duy thế giới!"

"Ta có thể cảm giác được, hiện tại Khởi Nguyên Thương Khung mặc dù xa xa không cách nào so sánh chân chính đại thiên vũ trụ, nhưng là theo thời gian trôi qua, Khởi Nguyên Thương Khung sẽ càng ngày càng khổng lồ, càng ngày càng hoàn thiện, thậm chí có khả năng trưởng thành là một cái dung nạp vô tận chúng sinh, vượt ngang không gian, thời gian, chiều không gian, bao trùm không gian thời gian, hết thảy đa nguyên vũ trụ siêu duy thần quốc!"

"Khởi Nguyên giới Nhân Hoàng, dã tâm thật lớn!"

Đại Ma La ý chí ba động quét ngang mà qua, ở đây còn lại ý chí nhao nhao chấn động:

"Cái gì! "

"Dung nạp vô tận chúng sinh, vượt ngang hết thảy chiều không

gian, hết thảy thời không song song siêu duy thần quốc "

"Đại Ma La lời nói, là chỉ những cái kia sớm sống chiều chết, sâu kiến hạt bụi nhỏ sinh linh tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong cũng có thể đạt tới chúng ta chi Thần Uy, thấy rõ không gian, thời gian chi huyền bí, đánh vỡ vĩ độ chi gông xiềng, tại thời gian tuyến bên trên xuyên thẳng qua, vĩnh hằng tiêu dao, vạn kiếp bất diệt "

"Gà chó lên trời. . . Gà chó lên trời!"

"Chúng ta là bực nào vĩ đại tồn tại, những cái kia sâu kiến chúng ta một hơi liền có thể giết chết ức vạn! Làm sao có tư cách đến dòm vũ trụ chí cao huyền bí! "

Từng đạo ý chí tràn đầy chấn kinh, không thể tin.

Những cái này chúa tể cấp bậc ý chí dù là kinh lịch vô tận năm tháng tẩy lễ, đang nghe Đại Ma La lời nói về sau vẫn là không khỏi chấn động. Từng bước một trở thành vũ trụ ở giữa chúa tể, bọn hắn không biết kinh lịch bao nhiêu kỷ nguyên thay đổi, vũ trụ biến thiên, là bực nào viễn cổ, vĩ ngạn tồn tại, mà bây giờ nghe nói Khởi Nguyên Thương Khung lại có thể dung nạp vô số sâu kiến, hạt bụi nhỏ sinh linh, có vượt ngang thời gian, không gian, chiều không gian, bao trùm đa nguyên vũ trụ xu thế, chỗ nào có thể không khiếp sợ

"Không, đây chỉ là nói Khởi Nguyên Thương Khung có được như thế một chút xíu khả năng mà thôi. Không có ai biết Khởi Nguyên Thương Khung có thể hay không có thể tiến hóa đến như thế hoàn cảnh."

"Đây là bệ hạ từ thời không song song truyền lại cho ta tin tức, dù cho cách xa vô tận năm tháng, hắn vẫn như cũ đã nhận ra Khởi Nguyên Thương Khung tồn tại, còn có bao trùm đa nguyên thời không xu thế. Tại thế gian này, ngoại trừ Khởi Nguyên Nhân

Hoàng cùng các vị Giới Vương bên ngoài, lại không có người so với hắn rõ ràng hơn."

Đại Ma La ý chí vô cùng băng lãnh, vô cùng lãnh khốc:

"Mặc dù nếu như không có bệ hạ Sáng thủy thần thân thể, Khởi Nguyên Thương Khung vạn vạn có không được loại này tính chất, nhưng là bây giờ Khởi Nguyên Thương Khung như là một cái ngay tại lớn mạnh bên trong Sơ Thủy Vũ Trụ, nó hết thảy vận chuyển đều tuần hoàn theo tự có quy tắc , bất kỳ cái gì tồn tại đều tuyệt đối không cách nào can thiệp, dù là cái kia đã từng là bệ hạ thân thể cũng giống vậy."

Ý chí ba động tốc độ ánh sáng truyền lại qua đi, chính là yên tĩnh như chết.

"Nguyên lai là chỉ có một tia khả năng à. . ."

Tiếp theo một cái chớp mắt, trầm thấp ý chí liên tiếp quanh quẩn:

"Dù vậy, cũng không phải là mở, mà là chưa từng có sáng tạo một cái siêu duy thời không. . ."

"Chúng ta đều xem thường cái này Khởi Nguyên Thương Khung."

"Cũng xem thường lịch đại Khởi Nguyên Nhân Hoàng!"

Đại Ma La ý chí lại lần nữa cười lạnh vang lên: "Chư vị Ma La không cần vì thế chú ý, Khởi Nguyên giới ngày tốt lành chẳng mấy chốc sẽ đến cùng, mà Khởi Nguyên Thương Khung còn cần thời gian dài dằng dặc đến từ ta hoàn thiện cùng khuếch trương, hết thảy đều tại bệ hạ cùng chúng ta trong khống chế!"

"Chỉ cần chúng ta y theo bệ hạ chi lệnh, đồng lòng hợp sức. . . Khởi Nguyên giới tại trong vũ trụ này hết thảy cố gắng, tâm huyết

chỉ là đồ làm áo cưới, bất quá là chuyện tiếu lâm thôi!"

Còn lại khổng lồ ý chí có chút khuấy động.

"Thất tội Ma La."

Ngay sau đó, Đại Ma La ý chí đột nhiên điểm ra một vị Ma La tục danh:

"Ta nghe nói tại thủ hạ của ngươi thoát ra một viên gọi là Nhạc Bình Sinh quân cờ, tựa hồ còn giết chết Hình Uyên Ma La người đại diện, đồng thời có khả năng đang đuổi tìm chúng ta tồn tại như vậy hiện tại con cờ này, ngươi tìm được a "

Từng đạo khuấy động khổng lồ ý chí khoảnh khắc nín hơi, tại cực kì ngắn ngủi im lặng qua đi, một cái ý vị không rõ trầm thấp ý chí vang lên;

"Đại Ma La, con cờ này vượt quá ta đoán trước, cho đến nay, vô luận ta dùng dạng gì thủ đoạn đều không thể ngược dòng tìm hiểu đến hắn tồn tại vết tích, không biết con cờ này có phải hay không cùng Khởi Nguyên giới cấu kết ở cùng nhau. . ."

"Không sao. Đã như vậy, vậy liền không muốn lãng phí thời gian."

"Quân cờ chung quy là quân cờ, tại thực lực tuyệt đối hạ không bay ra khỏi cái gì bọt nước, có thể để ngươi truy tra lâu như vậy, đã là vinh hạnh của hắn. Mặc kệ Khởi Nguyên giới phải chăng thông qua con cờ này đã nhận ra cái gì, đều không thể nghịch chuyển đại hạ tương khuynh chi thế."

Đại Ma La tựa hồ đối với này không thèm để ý chút nào, ý chí như là diệt thế sóng thần, rung động cao duy thời không:

"Vạn giới liên hợp đại thế ngay tại tích súc bên trong, theo Khởi Nguyên giới khuếch trương, đông đảo văn minh vũ trụ chúa

tể đã đem ánh mắt tìm đến phía Khởi Nguyên giới."

"Chúng ta tiềm nha phục trảo ức vạn năm, rất nhanh, liền đem là chúng ta đăng tràng thời khắc!"

"Chư vị!"

"Trọng yếu nhất thời cơ sắp xảy ra!"

"Khởi Nguyên Thương Khung, sẽ là chúng ta cuối cùng chiến trường! Cũng chính là Khởi Nguyên Nhân Hoàng, giới này sinh linh vong hồn chỗ!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 762: Chung Quy Đến!

Chương 762: Chung quy đến!

Thời gian cực nhanh, từ Khởi Nguyên Thương Khung chính thức sinh ra, bắt đầu bao trùm Khởi Nguyên giới hơn ngàn tinh hệ khổng lồ tinh không cương vực về sau, cái vũ trụ này siêu cấp bá chủ nội bộ nghênh đón xưa nay chưa từng có to lớn biến đổi.

Năm thứ nhất thời gian, tổ tinh phía trên, vượt qua hai tỷ mở ra thần tàng võ giả tiếp xúc chí cao dụ lệnh cột sáng, trong tâm thần đạt được khởi nguyên đầu vòng, nhờ vào đó tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, cảm thụ vô biên huyền bí. Từ đây vô số nơi phát ra cùng những võ giả này tâm thần tư duy bên trong số liệu, tin tức hàng mẫu bị Khởi Nguyên Thương Khung chỗ thu thập, cái này giống như thiên đạo tồn tại đồng dạng siêu duy giả lập thời không lấy làm cho người rất nhiều Khởi Nguyên giới chúa tể đều không thể phỏng đoán kinh khủng tiến độ bắt đầu hoàn thiện.

Năm thứ hai, theo chuyển vận khởi nguyên đầu vòng ngự vũ quân toàn diện bao trùm, tổ tinh xung quanh thập đại giới vực, nhân khẩu nhất là đông đúc chủ tinh vực, tất cả sinh mệnh hành tinh thỏa mãn điều kiện võ giả đều có thể nhận lấy khởi nguyên đầu vòng, tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung,

Năm thứ ba, bao quát thập đại giới vực bên trong bên trong vòng giới vực, bên ngoài vòng giới vực, khởi nguyên đầu vòng trải

đã bao trùm toàn bộ Khởi Nguyên giới vượt qua bảy thành trở lên sinh mệnh hành tinh, hơn một vạn khỏa thực dân tinh bên trên, vượt qua chục tỷ số lượng cấp mở ra nhân thể thần tàng võ giả có thể tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung. Mà có Khởi Nguyên Thương Khung mở ra lượng lớn võ đạo tu hành bí tịch, lại thêm có thể hoàn mỹ kế thừa đến chân thực đại thiên vũ trụ võ đạo tu tập kinh nghiệm cùng tâm đắc, rất nhiều tầng dưới chót, sợi cỏ võ giả tu vi cảnh giới tiến triển cực nhanh, giả lập đài đấu võ bên trong vô số cao thủ trẻ tuổi tầng tầng lớp lớp, trăm hoa đua nở.

Năm thứ năm thời gian, vô số sợi cỏ võ giả dần dần quật khởi, thanh danh thông qua Khởi Nguyên Thương Khung mạng lưới trong một sớm một chiều truyền khắp vô số chân thực tinh không cương vực, mà nguyên bản ở vào Khởi Nguyên giới kim tự tháp thượng tầng các đại thế gia, tông phái, thị tộc bắt đầu sự suy thoái. Dù cho bởi vì truyền thừa nội tình nguyên nhân những truyền thừa khác lâu đời thế lực vẫn như cũ chiến cuộc thượng tầng, nhưng là khổng lồ cơ số tầng dưới chót cùng sợi cỏ võ giả tấn mãnh quật khởi dưới, xu hướng suy tàn đã hiển, mà tại Nhân Hoàng thảo đường cùng Khởi Nguyên thần đình cái này hai đại thánh địa, rất nhiều cổ lão vũ trụ chúa tể chủ trì dưới, bọn hắn căn bản không có bất luận cái gì thay đổi xu hướng suy tàn chỗ trống.

Ngoài ra, Khởi Nguyên Thương Khung cũng chân chính làm ra thiên đạo phán quyết mênh mông uy nghiêm, mượn từ tư duy liên tin tức, hiện thế trong vũ trụ Khởi Nguyên giới luật pháp đạt được xưa nay chưa từng có nghiêm ngặt chỉnh đốn, tại Khởi Nguyên Thương Khung vượt qua hết thảy tính toán, chưởng khống dưới, tất cả giảo hoạt mà thực lực cường đại tội phạm, truy nã người chỉ cần là xứng đôi khởi nguyên đầu vòng đồng thời tiến vào lùng bắt chương trình, đều trong khoảnh khắc liền bị khóa định phương vị, không chỗ che thân, ngắn ngủi mấy năm công phu, chỉ cần là thương khung mạng lưới bao trùm phía dưới, to như vậy một cái Khởi Nguyên giới bên trong dù là lại hỗn loạn, xa xôi giới vực, trật

tự xã hội cũng vì đó nghiêm một chút.

Nguyên bản bén nhọn giai cấp, tài nguyên, xã hội cùng mâu thuẫn bởi vì Khởi Nguyên Thương Khung xuất hiện bị cực lớn trình độ bên trên yếu hóa, tại cảm nhận được Khởi Nguyên Thương Khung cái này tư nghỉ ngơi thật đúng là, mơ hồ chân thực cùng hư giả giới hạn hoàn mỹ thế giới về sau, ngoại trừ tự thể nghiệm võ giả bên ngoài, còn có không thể tính toán Khởi Nguyên giới sinh linh bởi vậy triệt để sôi trào, nhấc lên một mảnh điên cuồng tập võ triều dâng, để một ngày kia mở ra lực quan thần tàng, có thể tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung, cũng bởi vậy hiện lên đại lượng đột phá lực quan võ đạo gia.

Mà tới được năm thứ bảy thời điểm, Khởi Nguyên giới khổng lồ tinh không cương vực bên trong, khởi nguyên đầu vòng trải số lượng đã tăng trưởng gần một nửa, cái này cũng đại biểu cho Khởi Nguyên Thương Khung lâm thế ngắn ngủi không đến thời gian mười năm, toàn bộ Khởi Nguyên giới bên trong đánh vỡ lực quan võ giả chợt tăng mấy chục trăm triệu!

Bảy năm, mấy chục trăm triệu, cho dù là có không ít võ giả hậu tích bạc phát, đang muốn mau chóng tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung dụ hoặc hạ từ đó đột phá, đây cũng là một cái khó có thể tưởng tượng số lượng.

Mà vô số sợi cỏ võ giả quật khởi cùng hiện lên, lại thêm Khởi Nguyên Thương Khung bỏ qua thời không khoảng cách đem khổng lồ tinh không cương vực, cách xa nhau ức vạn năm ánh sáng tất cả võ giả liên tiếp đến cùng một chỗ, cái gọi là viễn cổ thị tộc, tông phái, thế gia nhóm thế lực từng năm héo rút, thậm chí có cá biệt đã không cách nào thích ứng khổng lồ như vậy biến đổi, tại Khởi Nguyên Thương Khung trùng kích vào bắt đầu tự phát sụp đổ.

Cũng là tại năm thứ bảy thời điểm, một cái càng thêm kinh người, phấn chấn lòng người tin tức tại cùng một cái sát na truyền bá quét sạch khổng lồ Khởi Nguyên giới trung thượng thiên tinh

hệ, hết thảy sinh linh tụ tập chỗ:

Coi như không có mở ra nhân thể thần tàng, chỉ cần tự nhận tâm trí cứng cỏi khởi nguyên dân chúng, tại thông qua đơn giản khảo thí về sau, có thể hướng nghị đình xin nhận lấy khởi nguyên đầu vòng, tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung!

Điều này đại biểu, Khởi Nguyên Thương Khung đã hoàn thiện đến một cái không cũng biết hoàn cảnh, cho dù là võ đạo thô thiển, thậm chí là không thông võ đạo người bình thường cũng bắt đầu có tư cách có cơ hội tiến vào bên trong!

Đây hết thảy phát triển cũng dần dần hướng về lúc trước chí cao dụ lệnh bên trong giải thích đại hoành nguyện tiến lên: Nguyện ta Khởi Nguyên giới chúng sinh, người người như rồng!

Tin tức vang vọng đại thiên vũ trụ tinh không một ngày này, vô số viên tinh thần bên trên, vô tận sinh linh loạn xị bát nháo.

Cũng chính là tại một năm này, vượt qua 1000 ức số lượng người bình thường, cùng đã từng cao cao tại thượng, để bọn hắn ngưỡng vọng võ giả, tràn vào Khởi Nguyên Thương Khung cái này thần bí giả lập cao duy thời không bên trong. Mà cái số này còn tại lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ điên cuồng tăng trưởng.

Có thể suy ra, có lẽ phải không được bao lâu thời gian, theo Khởi Nguyên Thương Khung càng ngày càng hoàn thiện, càng ngày càng không thể tưởng tượng nổi, cuối cùng rồi sẽ sẽ trưởng thành vì một cái không cũng biết cao duy vũ trụ giả định, mà Khởi Nguyên giới bên trong đến kinh tính bằng ngàn tỉ sinh linh sẽ bị đều dung nạp, gà chó lên trời!

Không chỉ là Khởi Nguyên giới nội bộ tẩy bài cùng biến đổi, trong đoạn thời gian này, thập đại giới vực, hết thảy một trăm chi tinh không quân viễn chinh chinh phạt bước chân cũng thật to tăng tốc, vô số chiến tranh cứ điểm, khởi nguyên đại kỳ lấy không thể

ngăn cản hướng về vũ trụ thái hư bước vào, máu và lửa đốt khắp cả bọn hắn đường tắt mỗi một cái văn minh, mỗi một cái sinh mệnh hành tinh.

Hủy diệt, giết chóc, đóng giữ, kiến thiết. . . Mỗi một cái bị chinh phục văn minh đều cơ hồ không có sức phản kháng tại Khởi Nguyên giới các lộ tinh không quân viễn chinh gót sắt hạ run rẩy, tại như thế tấn mãnh, cuồng bạo, thế không thể đỡ chinh phạt quét sạch dưới, ngắn ngủi mười năm, toàn bộ Khởi Nguyên giới bản đồ lại lần nữa khuếch trương gần một phần mười, đồng thời còn giống một cái im lặng im ắng cự thú, tiếp tục hướng về mênh mông bát ngát vũ trụ tinh không thôn phệ!

Vũ trụ mịt mờ thái hư bên trong, long trời lở đất to lớn biến đổi phía dưới, tựa như liệt hỏa nấu dầu, một cái trước nay chưa từng có thịnh thế vũ trụ phảng phất tại từ từ bay lên.

. . .

Hồng Hoang giới, mênh mông thái hư bên trong, từng đạo khí tức hoặc không minh, hoặc mờ ảo, hoặc thâm trầm không cũng biết đạo nhân trang nghiêm mà đứng, một cỗ trầm ngưng trang nghiêm bầu không khí phảng phất đem phương viên mấy vạn dặm vũ trụ thái hư đều ngưng kết ở.

Những khí tức này thâm bất khả trắc nhân vật rõ ràng phân làm hai phe cánh, giữa hai bên mặc dù cách xa nhau không xa, nhưng lại không người trò chuyện, nhao nhao chăm chú ngắm nhìn thái hư chỗ sâu, ẩn mang kích động cùng ánh mắt mong chờ tràn ngập mỗi một cái đôi mắt, chính là Tạo Hóa Đạo chưởng giáo Long Vô Thủ, Thái Thượng Đạo chưởng giáo hư Trấn Vũ cùng một đám cao tầng toàn bộ trình diện!

Khoảng cách Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo hai đại cự đầu điều động Quân Quy Tàng, lục mờ ảo cùng trong môn trưởng lão tiến về trước liên tin tức vạn giới đã qua trọn vẹn chín năm. Mà

bây giờ, đúng là bọn họ sớm nhận được Quân Quy Tàng, đường mờ ảo hai phe sắp trở về đưa tin, đặc biệt tới đây nghênh đón.

Ông!

Mà liền tại im lặng im ắng, tinh không ngưng kết bầu không khí kéo dài sau nửa canh giờ, một trái một phải hai xóa nhỏ bé không thể nhận ra lưu quang lập tức từ không có gì cả thái hư chỗ sâu lóe lên mà ra, sau đó cấp tốc hướng về các vị cấp cao chỗ tinh không phương vị đánh tới.

"Rốt cục sẽ!"

Trong khoảnh khắc, Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo một đám cao tầng ánh mắt chấn động, chính là chưởng giáo Long Vô Thủ còn có hư Trấn Vũ cũng khó khăn che đậy trong mắt sáng chói thần thái!

Hai đạo lưu quang lấy cấp tốc trong nháy mắt liền vượt qua khoảng cách ngàn vạn dặm, làm lưu quang tan hết về sau, một tôn đĩa ngọc, một tôn ngân toa phân biệt dừng lại tại các vị cao tầng trước mặt.

Đạp đạp đạp. . .

Long Vô Thủ, hư Trấn Vũ cùng một đám cao tầng riêng phần mình trong ánh mắt, đĩa ngọc ngân toa phía trên lối ra mở rộng, sau đó một phong thái khiếp người thanh niên đạo nhân, một phong hoa tuyệt đại nữ tiên đi đầu một bước đi ra, đứng thẳng ở hư không bên trong, chính là rời đi Hồng Hoang giới tiến về trước liên tin tức vạn giới mười năm gần đây Tạo Hóa Đạo Quân Quy Tàng, Thái Thượng Đạo Phiêu Miễu Đạo Quân!

Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân, hoặc là nói Nhạc Bình Sinh hai tôn lượng tử phân thân, đối mặt riêng phần mình trước mặt chư vị cao tầng mỉm cười, ánh mắt bên trong ý nghĩa không

rõ, đồng thời chắp tay, đồng nói:

"Gặp qua chưởng giáo đại nhân, chư vị trưởng lão! Quy Tàng (Phiêu Miễu) may mắn không làm nhục mệnh!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 763: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy (Một)!

Chương 763: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy (một)!

Giờ này khắc này, Nhạc Bình Sinh phân thần biến thành Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân đứng thẳng ở thái hư bên trong, tay áo múa, giống như phiên hồng.

Hai người bọn họ trong mắt ánh mắt xán lạn, nhìn thẳng riêng phần mình trước mặt chư vị cao tầng, trên mặt mang rửa sạch chì bụi lạnh nhạt mỉm cười.

Tại gần đây thời gian mười năm bên trong, Nhạc Bình Sinh hai tôn phân thần ngao du thái hư, hành tẩu qua một mảnh lại một mảnh tinh không cương vực, kinh nghiệm bản thân chứng kiến qua từng cái mênh mông huyền bí cường đại văn minh, tất cả kinh lịch kiến thức biên ra là đủ trở thành một bản Sâm La Vạn Tượng vũ trụ truyền thuyết.

Bọn hắn từng tại thuần túy từ khí cùng lôi đình tạo thành khổng lồ hằng tinh bên trên cùng lôi đình bên trong đản sinh Huyền Đình nhất tộc chuyện trò vui vẻ;

Bọn hắn từng đến tối tăm không mặt trời, âm ảnh làm vua U Minh đại thế giới, cùng rất nhiều có thể tùy ý xuyên thẳng qua âm ảnh ảnh Vương tộc cùng ngồi đàm đạo;

Bọn hắn đã từng hành tẩu ở cháy hừng hực mặt trời phía trên, tìm kiếm yên lặng hàng ngàn vạn năm cái nào đó thần bí Thái Cổ

cường giả. . .

Tu Quỷ Tiên đại đạo Thánh Tiên đại thế giới, nhiễm Tổ Long huyết mạch vinh quang Nguyên Long Cổ Giới, Phấn Toái Chân Không luyện thể nhân tiên giới, lấy phù lục câu thông trời xanh, diễn hóa đại thiên thần phù văn minh. . . Các loại thần bí dị tộc, Thái Cổ Thần tộc, ẩn thế thánh địa. . . Đủ loại đủ loại cường đại vượt quá tưởng tượng văn minh, chủng tộc, thế lực, đều tại mênh mông bát ngát thái hư bên trong, tại Nhạc Bình Sinh gần đây mười năm thăm viếng bên trong nổi lên mặt nước.

Tại Hồng Hoang giới khổng lồ trong kế hoạch, ngoại trừ Tạo Hóa Đạo Thái Thượng Đạo đã nắm giữ hơn mười cá thể lượng bằng nhau, tồn tại vũ trụ chúa tể cấp bậc tồn tại đỉnh tiêm văn minh bên ngoài, nhiều lần hơn một cấp văn minh, chủng tộc cũng đã trở thành bọn hắn liên hợp đối tượng. Dù sao lấy Khởi Nguyên giới kinh khủng nội tình tới nói, chỉ có vạn giới chân chính liên hợp mới có càng lớn phần thắng, ngoại trừ đứng đầu nhất chúa tể cấp bậc chiến lực bên ngoài, đối với Khởi Nguyên giới rất nhiều hợp đạo đại năng, vô số chinh chiến tinh không cường hãn quân đội, bọn hắn đồng dạng cần đầy đủ lực lượng đến ứng đối, không thể vẻn vẹn dựa vào chúa tể cấp chiến lực.

Mà Nhạc Bình Sinh tại dài dằng dặc thăm viếng quá trình bên trong tới đối ứng là, có vượt qua một ngàn tôn trở lên thân thần bị hắn truyền bá tán đến những cái này thần bí mênh mông thế giới, lặng yên không tiếng động xâm lấn những cái này văn minh.

Lấy những cái này lượng tử thân thần đặc tính, xâm lấn quá trình cơ hồ chưa từng có xuất hiện qua bất luận cái gì sơ hở, vô luận là tùy hành một đám Đạo Tôn trưởng lão, vẫn là chỗ văn minh quyết định cường giả đều chưa từng phát giác. Những cái này phân thần lấy đủ loại khác biệt phương thức hóa thành đủ loại thân phận, lại lấy các loại khó lòng phòng bị thủ đoạn bắt đầu hấp thu chỗ văn minh dinh dưỡng, lấy một loại vô tiền khoáng

hậu tốc độ kinh khủng cấp tốc trưởng thành, lớn mạnh.

Không chỉ ở đây, cái này vượt qua một ngàn tôn phân thần bên trong, bao quát Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân ở bên trong, tại giai đoạn trước liền lớn mạnh phân thần càng là đồng dạng lấy vị trí trí tuệ văn minh làm căn cơ, thực hiện hấp thu văn minh tinh hoa từ đó lực lượng tự sinh, tại trải qua gần đây thời gian mười năm chỉ số tính tăng trưởng, lực lượng đã đến thế nhân căn bản là không có cách tưởng tượng trình độ!

Mà những cái này thân thần cũng không phải là ở chếch một góc, tại bọn hắn thông qua các loại vô thanh vô tức thủ đoạn hấp thu phần lớn văn minh tinh hoa cường đại đến trình độ nhất định về sau, lại lại lần nữa tách ra, phóng xạ, phân hoá ra càng nhiều phân thần, lấy chỗ văn minh làm ván nhảy thông qua các loại phương thức tiến về trước tìm kiếm cái khác không biết văn minh.

Mặc dù khác biệt trình độ tiến hóa lượng tử phân thần lực lượng tăng trưởng tốc độ cũng không giống nhau, nhưng là gần mười năm dài dằng dặc thời gian trôi qua, cho dù là bài trừ rơi vẫn như cũ ẩn nấp tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong bản tôn, những cái này phân thần cũng dung hội đông đảo cường đại văn minh trí tuệ tinh hoa, một khi tập hợp cường đại cũng đến chính Nhạc Bình Sinh đều khó mà phỏng đoán tình trạng!

Vẻn vẹn cầm Quân Quy Tàng tôn này lượng tử tạo hóa thân thể tới nói, đối mặt chưởng giáo Long Vô Thủ cùng một đám Tạo Hóa Đạo rất nhiều Đạo Tôn, Nhạc Bình Sinh đã có mười phần mười nắm chắc, trong trở bàn tay liền có thể đem những cái này tung hoành bễ nghễ cường đại Đạo Tôn toàn diện trấn áp, ngoại trừ hết sức thần bí Đạo Tổ bên ngoài, to như vậy một cái Hồng Hoang giới tuyệt không có chính mình địch!

Cái này còn vẻn vẹn Quân Quy Tàng cái này một tôn phân thần mà thôi. Như vậy nếu như những cái này hàng trăm hàng ngàn tôn đã có thể so với vũ trụ chúa tể, thậm chí còn đang không ngừng

cường đại lượng tử phân thần một ngày kia trở về Nhạc Bình Sinh bản tôn, vậy sẽ là một cỗ bực nào xưa nay chưa từng có, rung động hoàn vũ lực lượng kinh khủng

Tại đây hết thảy chưa từng phát sinh trước,

Hết thảy đều là ẩn số.

Theo Quân Quy Tàng cùng Phiêu Miễu Đạo Quân hai người trịch địa hữu thanh thanh âm quanh quẩn tinh không, Tạo Hóa Đạo, Thái Thượng Đạo chư vị cao tầng ánh mắt cũng lập tức từ chờ mong biến thành sục sôi, phấn chấn, Long Vô Thủ cùng hư Trấn Vũ hai vị này chưởng giáo càng là lập tức tiến lên đỡ dậy nhà mình đệ tử, liên thanh kích động nói:

"Tốt, tốt, tốt. . ."

Cùng lúc đó, Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân sau lưng đĩa ngọc cùng ngân toa bên trong, Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê cùng Linh Lung Đạo Tôn cùng một đám Đạo Tôn lần lượt đi ra, nhao nhao cười dài nói:

"Chưởng Giáo Chí Tôn, chúng ta may mắn không làm nhục mệnh, cuối cùng là đúng hạn hoàn thành nhiệm vụ."

"Kế hoạch định ra bên trong văn minh tọa độ chúng ta đều tận đến, không một bỏ sót!"

"Còn có một năm, Chư Thiên Vạn Giới cường giả liền đem tề tụ ta Hồng Hoang giới, vì Quy Tàng, mờ ảo hai người chứng kiến đồng thời, cũng cùng bàn vũ trụ đại kế!"

"Chắc hẳn hiện tại đã có không ít đã đang đuổi trên đường tới a."

Chưởng giáo Long Vô Thủ, hư Trấn Vũ thần sắc trang nghiêm, hướng về Nhạc Bình Sinh một nhóm người trịnh trọng chắp tay

nói:

"Trận này việc quan hệ Chư Thiên Vạn Giới kế hoạch lớn đại kế, là chư vị trải qua ngàn hạnh vạn khổ mới hoàn thành cực kỳ trọng yếu một vòng, Khởi Nguyên giới thế lớn, mà đây là đem ảnh hưởng vô số sinh linh, văn minh thiên thu vạn đại bất thế chi công! Ta đại biểu Tạo Hóa Đạo tất cả mọi người môn nhân tử đệ, hoan nghênh chư vị trở về!"

Hai vị chưởng giáo sau lưng, một đám Đạo Tôn cảnh cao tầng cũng cùng nhau chắp tay, cao giọng nói: "Hoan nghênh chư vị công thành trở về! Chư vị sở tác sở vi ảnh hưởng sâu xa, quả thật ta Hồng Hoang giới chi phúc!"

Tạo Hóa Đạo Hổ Phi Liệt, Đoạn Hình Khuê bọn người, Thái Thượng Đạo Linh Lung Đạo Tôn cũng đồng dạng thần sắc trang trọng mà trang nghiêm, lập tức hoàn lễ nói:

"Chưởng giáo đại nhân, chư vị trưởng lão gãy sát ta chờ."

"Vì giáo môn mưu phúc chỉ, vì Hồng Hoang giới đọ sức một cái tương lai, cũng còn vũ trụ thái hư một cái tươi sáng càn khôn, đây là chúng ta phải có nghĩa vụ!"

"Như thế khen ngợi, không dám nhận!"

Ngay tại lúc Hổ Phi Liệt, Linh Lung Đạo Tôn bọn người khiêm tốn ngữ điệu rơi xuống, còn không đợi hai đại giáo phái chưởng giáo lên tiếng lần nữa, liên tiếp hai đạo tựa như trời xanh dụ lệnh rộng lớn thanh âm vang vọng vô ngân tinh không:

"Các ngươi tất cả mọi người. . . Đều làm được rất tốt!"

Thanh âm này tuyên cổ, tang thương, phảng phất đến từ viễn cổ, có một loại thấm nhuần vũ trụ hết thảy lòng người, huyền bí to như vậy trí tuệ, cũng làm cho ở đây tất cả tồn tại ánh mắt cùng nhau biến đổi!

"Đây là. . ."

Vũ trụ thái hư bên trong, hai phái chưởng giáo, cao tầng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn phía mênh mông hư vô, nhao nhao động dung, ánh mắt bên trong cũng bắn ra không gì so sánh nổi hừng hực hào quang:

"Đạo Tổ! Là Đạo Tổ lão nhân gia ông ta trở về! "

Ân

Nhạc Bình Sinh hai tôn phân thần tầm mắt buông xuống, ánh mắt chỗ sâu lại hình như có vô lượng tinh quang hơi động một chút.

Mà theo ở đây tất cả mọi người chấn kinh, chấn động, cái kia tuyên cổ mà cô tịch thanh âm lại chưa từng đình chỉ, giống như cảm thán nhẹ giọng thở dài nói:

"Các vị, đã lâu không gặp, thời gian đã không nhiều lắm. Ôn chuyện sự tình liền phóng tới về sau đi."

"Khởi Nguyên giới Khởi Nguyên Thương Khung sự tình, chắc hẳn các ngươi đã biết. Một cái mang theo vô lượng chúng sinh phóng xạ cao hơn vĩ độ vĩnh hằng hoàn mỹ thế giới, đây là một cái không tầm thường đại thủ bút."

"Nhưng là nếu như tiếp tục để khuếch trương xuống dưới, như vậy không cần trăm năm thời gian, ngoại trừ Khởi Nguyên giới bên ngoài, Chư Thiên Vạn Giới văn minh sợ rằng sẽ không chỗ dung thân, hoặc là quy thuận khởi nguyên, hoặc là đạo thống triệt để diệt tuyệt!"

"Không thể đợi thêm nữa!"

"Ta muốn các ngươi dốc hết toàn lực, lập tức liền bắt đầu trù bị hôn lễ đại điển, chuẩn bị nghênh đón chư thiên cường giả đến!"

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 764: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Hai)

Chương 764: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy! (hai)

"Rốt cục hiện thân a. .. Bất quá, cái này tựa hồ là Thái Thượng đạo Đạo Tổ "

Thần bí Đạo Tổ tang thương thanh âm tại cô tịch thái hư bên trong quanh quẩn không ngớt, chưởng giáo Long Vô Thủ, hư Trấn Vũ cùng một đám cao tầng thân thể trở nên cung kính dị thường, mà Nhạc Bình Sinh hai tôn phân thần thị giác quét mắt tinh không mịt mùng, nhưng trong lòng có muôn vàn suy nghĩ chợt lóe lên.

Hồng Hoang Giới tam đại cự đầu, Tạo Hóa đạo, Thái Thượng đạo, Tịch Diệt đạo, cái này tam đại đạo thống nguy nga ức vạn, là cái này Hồng Hoang đại địa phía trên tuyệt đối trụ cột, vô số tông môn Đạo phái phụ thuộc lấy cái này tam đại cự đầu. Mà sở dĩ tam đại cự đầu có thể trở thành lấy Hồng Hoang Giới tuyệt đối bá chủ, cũng là bởi vì tam giáo bên trong riêng phần mình tồn tại một vị danh xưng Đạo Tổ, cấp độ thực lực ngang nhau Khởi Nguyên Giới thập đại Giới Vương dạng này vũ trụ chúa tể cấp bậc tồn tại!

Tạo Hóa, Thái Thượng, Tịch Diệt ba vị này Đạo Tổ, là cái này to như vậy một cái Hồng Hoang Giới chân chính Chúa Tể Giả. Mà lại ba vị này chúa tể cấp bậc tồn tại ở giữa tựa hồ có thiên ti vạn lũ liên hệ, tam đại giáo cửa cũng tốt, ba vị Đạo Tổ cũng tốt, cái này ba cái hùng bá Hồng Hoang Giới Cự Vô Phách trên cơ bản một mực duy trì nước giếng không phạm nước sông tư thái, đã duy trì

cực kỳ dài lâu năm tháng, làm cho người đuổi tới mười phần không thể tưởng tượng nổi.

Theo Nhạc Bình Sinh trước mắt biết, ba vị này cảnh giới không rõ chúa tể cấp cường giả thần long kiến thủ bất kiến vĩ, gần nhất ngàn năm thời gian càng là gần như mai danh ẩn tích, chưa hề hiện thân, coi như tam giáo chưởng giáo cũng không biết tung tích, lộ ra thần bí dị thường.

Bất quá lấy hiện tại Nhạc Bình Sinh nắm giữ đủ loại tin tức lại không khó suy đoán ra đến, ba vị này chúa tể cấp bậc tồn tại tám chín phần mười là sớm ý thức được Khởi Nguyên Giới to như vậy uy hiếp, âm thầm liên hệ chuẩn bị cái gì, nếu không không có gần ngàn năm thời gian chưa từng lộ diện, mà Tạo Hóa đạo, Thái Thượng đạo hai đạo cũng sẽ không nắm giữ cái này từng cái cách xa nhau xa xôi như thế văn minh tọa độ.

Đồng thời trải qua gần đây mười năm thăm viếng rất nhiều văn minh chứng kiến hết thảy, làm hiện tại Nhạc Bình Sinh cảm thấy hơi kỳ quái là, lấy Hồng Hoang Giới thể lượng mà nói vậy mà có được ba vị chúa tể cấp bậc cường giả, cái này thực sự có chút không tầm thường. Dù sao so sánh Nhạc Bình Sinh đến thăm qua Thánh Tiên đại thế giới, Nguyên Long Cổ Giới, Cổ Vu giới . . . chờ một chút cường đại văn minh, tuyệt đại đa số văn minh kinh lịch năm tháng dài đằng đẵng là văn minh bất quá mới đã đản sinh ra một vị đến hai vị chúa tể cấp bậc tồn tại mà thôi.

Phải biết liền xem như Khởi Nguyên Giới, sở dĩ có được thập đại Giới Vương cùng chư vị Cổ Giới vương, là bởi vì vô cùng xa xưa lịch sử, cùng vượt ngang hơn ngàn tinh hệ, ức vạn khỏa tinh cầu tư nguyên khổng lồ cương vực trên cơ sở mà Hồng Hoang Giới vô luận là phương diện kia đều không có cái gì điểm đặc biệt, lại lấy chỉ là một giới lực lượng sinh ra ba vị vô thượng chúa tể, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Nương theo lấy một loại cảm giác bị nhìn chằm chằm từ trong

lòng dâng lên, kia cái gì mênh mông thanh âm lại lần nữa nói ra:

"Long Vô Thủ, Tạo Hóa hắn ngay tại trở về trên đường, khả năng còn muốn một đoạn thời gian mới có thể trở về trở lại Hồng Hoang. Trừ bọn ngươi ra thăm viếng những cái kia văn minh bên ngoài, có lẽ còn sẽ có văn minh khác chúa tể nghe hỏi chạy đến, thậm chí ngay tại trên đường. Ta hi vọng Tạo Hóa đạo có thể cùng Thái Thượng đạo đồng tâm hiệp lực, làm tốt vạn toàn chuẩn bị, đem trận này chưa từng có thịnh đại đại điển làm thỏa đáng, chớ để Chư Thiên Vạn Giới cường giả chê cười!"

Thái hư bên trong, Tạo Hóa đạo chưởng giáo Long Vô Thủ, bao quát sau lưng một đám cao tầng không dám thất lễ, cùng nhau hướng về không có gì cả tinh không khom người, trịnh trọng nói:

"Thái Thượng đạo tổ xin yên tâm! Chúng ta tất nhiên đồng tâm hiệp lực, toàn lực ứng phó, tuyệt không tổn thất ta Hồng Hoang Giới mặt mũi!"

Tiếng nói vừa hết, Long Vô Thủ ngay sau đó ngẩng đầu lên: "Đạo Tổ tiền bối, xin hỏi Tịch Diệt đạo. . ."

"Đến thời điểm, Tịch Diệt đạo tự nhiên cũng sẽ trình diện."

Thái Thượng đạo Đạo Tổ ý chí trong tinh không quanh quẩn, giống như thở dài, lại như mang theo một loại nào đó chờ mong:

"Khởi Nguyên Thương Khung xuất hiện, để bất kỳ thế lực nào hoặc là văn minh cũng không thể chỉ lo thân mình, Tịch Diệt hắn cũng không ngoại lệ."

Ân

Nhạc Bình Sinh trong tâm linh có vô số đạo linh quang hiện lên, tựa hồ bắt được cái gì, lộ ra ý vị không rõ thần thái:

"Thái Thượng, Tạo Hóa, Tịch Diệt có ý tứ. . ."

Cùng là tam đại cự đầu một trong Tịch Diệt đạo thập phần thần bí, đạo thống tựa hồ là nhất mạch đơn truyền, cho tới nay hành tẩu vu thế ở giữa môn nhân đệ tử cực kì thưa thớt,

Cho nên bỏ qua một bên Tịch Diệt đạo tổ không nói, Tịch Diệt đạo thế lực, lực ảnh hưởng xa xa không cách nào cùng cái khác hai vị cự đầu so sánh.

Nguyên bản Nhạc Bình Sinh đối với ba vị này Đạo Tổ quan hệ trong đó còn cảm thấy kỳ quái, nhưng là giờ phút này Thái Thượng đạo Đạo Tổ lập tức để hắn sinh ra một loại nào đó phỏng đoán.

Nhạc Bình Sinh linh quang lóe lên bên trong, Thái Thượng đạo Đạo Tổ chú ý chuyển hướng hư Trấn Vũ, Phiêu Miễu Đạo Quân chỗ một phương, phân phó nói: "Trấn Vũ, chuyện chỗ này về sau ngươi cùng tất cả Đạo Tôn mau tới ta cung điện, ta có chuyện muốn phân phó."

Hư Trấn Vũ cung kính nói: "Cẩn tuân Đạo Tổ chi lệnh!"

Ý chí phiêu phiêu đãng đãng, từ nơi sâu xa cái kia cổ viễn cổ mênh mông khí tức giống như thủy triều lui bước. Hư Trấn Vũ ánh mắt chuyển đến, cùng Long Vô Thủ gật đầu ra hiệu về sau, liền dẫn một đám cao tầng còn có trở về Phiêu Miễu Đạo Quân, Linh Lung Đạo Tôn bọn người từ tinh không bên trong rời đi.

Mênh mông thái hư bên trong, đợi cho Thái Thượng đạo đám người toàn bộ rời đi về sau, chưởng giáo Long Vô Thủ đem ánh mắt chuyển đến, vui mừng nhìn chăm chú lên Nhạc Bình Sinh, sau đó ánh mắt lại từ từng vị Đạo Tôn đại năng khuôn mặt bên trên đảo qua, cười dài nói:

"Chư vị!"

"Vạn giới liên hợp lửa sém lông mày, Đạo Tôn lão nhân gia ông ta cũng sắp trở về, chúng ta thân phụ thiên quân gánh nặng!"

"Hôn lễ đại điển, liền có bản tọa tự mình trù tính chung toàn cục, còn xin chư vị cùng bản tọa cùng nhau, đồng tâm hiệp lực, toàn lực ứng phó, cho Đạo Tổ lão nhân gia ông ta, cũng cho Chư Thiên Vạn Giới tân khách một cái hoàn mỹ không một tì vết thịnh thế chi hội!"

Bao quát Nhạc Bình Sinh ở bên trong, Tạo Hóa đạo một đám cao tầng cùng nhau chắp tay đồng ý nói:

"Cẩn tuân chưởng giáo chi lệnh!"

. . .

Từ Nhạc Bình Sinh hai tôn phân thần thăm viếng chư thiên văn minh trở về ngày, một hồi chưa từng có rung mạnh liền quét sạch cái này Hồng Hoang đại địa mỗi một tấc đất.

Từ một ngày này bắt đầu, Tạo Hóa đạo, Thái Thượng đạo cái này hai đại cự đầu sơn môn mở rộng, đồng thời hai đại giáo phái bên trong tích lũy năm tháng dài đằng đẵng bí cảnh bảo khố hết thảy mở ra, vô số khó có thể tưởng tượng thiên tài địa bảo, quỳnh tương ngọc dịch, tuyệt thế trân quý đều bị lấy ra, để mà mở tiệc chiêu đãi tân khách; lại có hai giáo rất nhiều đại năng liên thủ, tại Hồng Hoang Giới đỉnh đầu trong hư không mở ra một cái cực kỳ to lớn thời không, một mảnh tựa hồ sớm đã rèn đúc tốt vĩ ngạn cung điện bị rất nhiều Đạo Tôn đại năng hợp lực nắm nâng, từ từ thăng lên thiên khung, đã rơi vào mà ra thời không bên trong, làm trận này tuyệt thế thịnh hội tổ chức nơi chốn.

Tại Hồng Hoang đại địa bên trên, vô số thế lực rất nhiều cao thủ ngẩng đầu liền có thể rõ ràng phát giác được, tại đỉnh đầu của bọn hắn trong vòm trời, một mảnh vô cùng rộng lớn, tráng lệ, tựa như Thần Vương chỗ ở cung điện từ không tới có, từng chút từng chút dần dần hiển hiện ra, vô tận chúng sinh tâm thần vì đó lay động, trên đời chấn kinh!

Mà cái này tổ chức thịnh hội nơi chốn, liền được xưng chư thiên vạn thánh điện!

Vì kiến tạo ra toà này dung nạp chư thiên văn minh tân khách đại điện, hai đại giáo phái phần lớn Đạo Tôn cảnh đại năng toàn bộ điều động, tiêu hao đếm mãi không hết trân quý kim thiết ngọc thạch cùng khoáng thế thần tài.

Đồng thời hai phái không thể tính toán môn nhân đệ tử bị điều động, tham dự trận này trùng trùng điệp điệp kiến thiết, hàng loạt đệ tử tuôn hướng tứ hải Bát Hoang, bắt đầu ở toàn bộ Hồng Hoang Giới phạm vi bên trong rộng phát thiếp mời, phàm là tiếp vào mời thế lực đều lấy chi làm vinh.

Nương theo lấy Tạo Hóa đạo, Thái Thượng đạo dốc toàn bộ lực lượng, trúc cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, đạo quân. . . Vượt qua ức vạn tên đệ tử đều bị điều động, một trận xưa nay chưa từng có phong bạo theo thời gian thúc đẩy càng ngày càng nghiêm trọng, toàn bộ Hồng Hoang Giới mấy chục tỷ chúng sinh tâm thần cũng bị Thái Thượng đạo, Tạo Hóa đạo trận này vô tiền khoáng hậu đại động tác triệt để khiên động, tràn đầy chấn kinh, sợ hãi thán phục, hiếu kì, cùng chờ mong:

"Rộng mời chư thiên văn minh, tham dự Quy Tàng Chân Quân cùng Phiêu Miễu Đạo Quân hôn lễ đại điển! "

"Đạo Tổ ở trên, đại thủ bút, thủ bút thật lớn!"

"Chư thiên vạn thánh đại điện, nếu như ta có vinh hạnh đáp ứng lời mời đi vào nhìn qua, như vậy đời này chết cũng không tiếc. . ."

"Chư thiên dị vực văn minh, vô số cường giả tề tụ ta Hồng Hoang, đây là một phen sao mà hùng kỳ tráng lệ cảnh tượng "

"Sinh tại thời đại này, may mắn nhìn thấy như thế thịnh hội,

thật sự là chúng ta may mắn!"

. . .

Theo chư thiên vạn thánh đại điện biến mất tại thiên khung trong hư không, ẩn ẩn hiển lộ ra chỉ lân phiến bắt, im lặng im ắng quan sát Hồng Hoang đại địa, dạng này nghị luận mỗi một ngày đều đang phát sinh.

Mà thời gian cũng kiên định không thay đổi đi về phía trước.

Khoảng cách chư thiên văn minh hội minh thời điểm, càng ngày càng gần.

... .

Khởi Nguyên Giới, thiên khung chỗ sâu.

Gió nhẹ chầm chậm, cỏ lau phiêu đãng, bên bờ sông duyên, từng cái lão giả cách xa nhau không xa ngồi tại bên bờ, cầm trong tay cây gậy trúc, buồn ngủ, tựa hồ là đang thả câu.

Đột nhiên, một cái khuôn mặt tang thương mà pha tạp lão giả mí mắt có chút bỗng nhúc nhích.

"Bắt đầu, con cá luôn luôn tự nhận là tránh đi hết thảy nguy hiểm, nhưng lại không biết trước mắt nhìn như vị ngon nhất con cá, mới là lấy mạng độc dược. . ."

Theo lão giả này tiếng nói vừa hết, bên bờ sông duyên tất cả thả câu lão giả ánh mắt cũng đồng dạng cùng nhau ba động một chút, nhao nhao mở miệng nói:

"Rốt cục bắt đầu sao. . ."

"Xem ra bọn chúng cũng rốt cục ý thức được Khởi Nguyên Thương Khung cùng chúng ta toan tính."

"Chỉ là trúc vò mặc dù đã chuẩn bị tốt, những cái này bọn cá sợ là không muốn thành thành thật thật tiến đến a. . ."

"Ha ha, Khởi Nguyên Thương Khung hoàn thiện, tiến hóa trình độ vượt ra khỏi tất cả chúng ta tưởng tượng, đến bây giờ chỉ sợ đã không phải do bọn hắn."

" "

"Bất quá, cần thông tri lão bệ hạ a "

"Còn chưa tới cuối cùng thời khắc, tạm thời không cần quấy nhiễu hắn."

"Chư Thiên Vạn Giới, vực ngoại chúa tể. . ."

"Cực kỳ lâu đều không có hoạt động qua."

"Đem những cái này loạn vũ quần ma một mẻ hốt gọn về sau, hết thảy chướng ngại đều đem tan thành mây khói. Thương khung bao phủ, trước nay chưa từng có thịnh thế sắp đến, ta Khởi Nguyên Giới chúng sinh cũng đem chân chính có cơ hội người người như rồng, vĩnh sinh bất tử, vạn kiếp bất diệt, Thủy Hoàng bệ hạ hoành nguyện cũng có cao minh thường mong muốn khả năng."

"Thật là khiến người chờ mong a. . ."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 765: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Ba)

Chương 765: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy! (ba)

Khởi Nguyên Giới, tổ tinh.

Giờ này khắc này, mười năm gần đây thời gian, trải qua Nhân Hoàng thảo đường cùng Khởi Nguyên thần đình cái này hai đại chí cao chỗ toàn lực mở rộng dưới, Khởi Nguyên Thương Khung đã bao trùm đến mấy ngàn tinh hệ, ức vạn năm ánh sáng khổng lồ bản đồ, thẩm thấu đến vô số kể khởi nguyên chúng sinh trong sinh hoạt các mặt.

Bây giờ Khởi Nguyên Thương Khung sớm đã không phải võ giả chuyên môn, cái này tựa như thiên đạo, huyền bí vô tận thế giới giả tưởng lấy không thể tưởng tượng tốc độ kinh khủng hoàn thiện, phát triển phía dưới, cho tới bây giờ tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung sàng chọn điều kiện giảm mạnh, mặc dù tạm thời còn không có làm được người người đều có tư cách tiến vào bên trong, nhưng lại đã có vượt qua vạn ức số lượng cấp người bình thường có thể tiến vào bên trong, mà cái số này, đã vượt qua tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung võ giả số lượng gấp mười có thừa!

Vượt ngang hơn ngàn tinh hệ khổng lồ bản đồ bên trong, mỗi một ngày, đều có lấy trăm triệu làm đơn vị Khởi Nguyên Giới sinh linh thỏa mãn điều kiện, chỉ cần thông qua linh hồn cường độ kiểm nghiệm, ngay lập tức sẽ phối khởi xướng đầu nguồn vòng

cùng tự thân tiến hành vĩnh cửu khóa lại, từ đây có thể tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung. Mà dạng này một con số mỗi một ngày đều tại kéo lên. Mà xem như kết nối sinh linh cùng Khởi Nguyên Thương Khung kết nối trang bị khởi nguyên đầu vòng lại phảng phất vô cùng vô tận, chưa từng có đoạn thiếu.

Có thể suy ra chính là, lấy loại tốc độ này tiếp tục phát triển tiếp, chỉ sợ không cần trăm năm thời gian Khởi Nguyên Thương Khung liền chân chính có thể dung nạp tiếp thu Khởi Nguyên Giới trung kinh tính bằng ngàn tỉ vô lượng chúng sinh!

Mà cái này vẫn như cũ xa xa không phải Khởi Nguyên Thương Khung cực hạn.

Khởi Nguyên Thương Khung phát triển đến nay, đã triệt triệt để để cải biến Khởi Nguyên Giới cái này khổng lồ lớn vật phương thức vận chuyển, trật tự, cũng tới một mức độ nào đó cải biến tất cả tiến vào bên trong sinh linh vận mệnh.

Ngoại trừ 1:1 phục chế gần phân nửa Khởi Nguyên Giới tinh không bản đồ làm thế giới giả tưởng công cộng khu vực bên ngoài, tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, hầu như không tồn tại địa vị cao thấp phân chia, hết thảy công lý chính nghĩa đều từ Khởi Nguyên Thương Khung tựa như thiên đạo vận chuyển đồng dạng tiến hành phán quyết, nguyên bản vương công quý tộc, con em thế gia cùng vô số người bình thường không có gì khác nhau, tại Khởi Nguyên Thương Khung tuyệt đối lý tính tính toán, phán đoán hạ sẽ không xuất hiện bất kỳ thiên vị.

Mà ngoại trừ khổng lồ chi cực công cộng khu vực, mỗi một cái tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung người đều có được một cái độc thuộc về mình không gian độc lập, là cái khác tuyệt đối không cách nào quấy nhiễu xâm lấn khu vực.

Không gian độc lập bên trong, căn cứ mỗi người chỗ phân phối đến quyền hạn giá trị, mỗi cái sinh linh đều có thể tại có hạn

phạm vi bên trong sáng tạo vật mình muốn, thậm chí khuynh thành mỹ nhân, mỹ vị trân tu, tuyệt thế trân tu, sống mơ mơ màng màng, quyền khuynh thiên hạ, chưởng khống ức vạn người sinh tử . . . chờ một chút như mộng ảo thể nghiệm, đều có thể thông qua Khởi Nguyên Thương Khung thực hiện.

Bất quá làm tương đương với Khởi Nguyên Thương Khung cái này hoàn mỹ thế giới giả tưởng căn bản, quyền hạn đáng giá nơi phát ra cùng tăng lên lại hết sức mịt mờ, đại đa số người đều còn tại ngây thơ, tìm tòi trạng thái lúc, lại có không ít trí giả thông qua tìm tòi mơ hồ phát giác ra được tăng lên quyền hạn phương thức:

Đó chính là học tập cùng truyền thụ!

Chỉ cần tiến hành bất luận cái gì tri thức học tập cùng truyền thụ, võ đạo công pháp cũng tốt, luyện đan đúc khí cũng tốt, thậm chí là truy nguyên nguồn gốc, lòng người tự xét lại, vũ trụ triết học. . . Hết thảy hết thảy chỉ cần bị Khởi Nguyên Thương Khung đánh giá là hữu hiệu học tập hoặc là truyền thụ cho hành vi, đều có thể từng chút từng chút tăng trưởng chính mình tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong quyền hạn!

Không cần cải tạo, không cần tiền tài tài phú, không cần bối cảnh nội tình, cánh cửa hạ xuống thấp nhất, tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung tất cả sinh mệnh có trí tuệ đều bước lên bản thân tiến hóa con đường.

Mỗi một ngày, công cộng khu vực bên trong từng cái số hiệu đấu võ trường, học cung, thư khố bên trong đều là kín người hết chỗ, tuyệt đại bộ phận người đều phảng phất trở nên cầu học như khát, như đói như khát học tập; cũng có các loại tại chính mình nguyên bản lĩnh vực có chỗ thành tích người không còn của mình mình quý, bắt đầu không giữ lại chút nào hướng về người khác truyền thụ từ bản thân tri thức cùng kinh nghiệm đến, dùng cái này đem đổi lấy quyền hạn đáng giá tăng trưởng.

Mà đi ra chính mình không gian độc lập, chỉ cần thông qua Khởi Nguyên Thương Khung khởi xướng kết nối thông tin, lại xa xôi thân bằng hảo hữu cũng có thể tại trong khoảnh khắc Thiên Nhai biến thành gang tấc, mặt đối mặt nâng cốc ngôn hoan, chân chính thực hiện vũ trụ khoảng cách chỉ ở một ý niệm.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung đã trở thành Khởi Nguyên Giới chúng sinh trong sinh hoạt không thể thiếu một vòng,

Thậm chí đại bộ phận tiến vào Khởi Nguyên Thương Khung người chính mình cũng không có ý thức được, trong lúc vô tình chính mình trầm mê ở Khởi Nguyên Thương Khung bên trong thời gian đã vượt ra khỏi tại hiện thực thế giới vật chất hoạt động thời gian.

Khởi Nguyên Thương Khung, đã thực sự trở thành một cái tồn tại ở vạn ức sinh linh trong óc hoàn mỹ thế giới giả tưởng.

Cũng chính là tại một ngày này, tại cái này Khởi Nguyên Thương Khung vận chuyển như thường một ngày, chí cao không cũng biết chỗ, thất thải quang mang vạn tấm phiêu diêu, quang mang bên ngoài, một cái không thể nói nói ý thức không thể phát giác nhẹ nhàng ba động một chút.

Kia là ẩn núp ẩn nấp tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong đã gần đến mười năm lâu Nhạc Bình Sinh.

Bây giờ Nhạc Bình Sinh phảng phất vô hình vật chất, không riêng không có nhân loại hình thái, tựa hồ ngay cả cơ bản sóng tư duy động đều không tồn tại, đã cùng hư vô còn có cái này rõ ràng cao hơn đại thiên vũ trụ thời không chiều không gian hòa thành một thể. Mà tại chỗ này Khởi Nguyên Thương Khung không biết chỗ sâu, loáng thoáng có thể phát giác được hư không bên trong tựa hồ có thủy triều đồng dạng sôi trào mãnh liệt dòng lũ từ bốn phương tám hướng vọt tới.

Kia là Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, vượt qua vạn ức số lượng sinh linh mỗi thời mỗi khắc trí tuệ hỏa hoa, linh quang lóe lên bị ghi chép, phục chế, truyền thâu mà đến.

Nơi này, chính là Nhạc Bình Sinh phát giác được, tựa hồ là Khởi Nguyên Thương Khung hạch tâm trung tâm chỗ. Nhạc Bình Sinh thanh toán mấy năm tâm huyết cùng tính toán, rốt cục tại không bị cảm thấy ý đồ tình huống dưới tìm kiếm, tiếp cận nơi này. Hắn cảm giác giờ phút này lực lượng của mình có thể vượt ngang vô số năm ánh sáng, đi vào vô tận xa tinh hà bên ngoài, hắn ý nghĩ như cùng ở tại vô số tinh hệ trên không xoay quanh, lắng nghe dù là nhỏ bé nhất thanh âm.

Tại lúc mới bắt đầu nhất Nhạc Bình Sinh cũng không có quá nhiều tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong dừng lại, tuyệt đại bộ phận thời gian đều là dừng lại tại ngoại giới đại thiên vũ trụ, chỉ là bởi vì Khởi Nguyên Thương Khung hoàn thiện cùng tiến hóa tấn mãnh tới cực điểm, hết thảy thông qua khởi nguyên đầu vòng cùng tiến hành kết nối tư duy ý chí trên thực tế đều tại trong lòng bàn tay của nó, quá nhiều dừng lại tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong khó đảm bảo sẽ không bị lấy chân chính thiên đạo đồng dạng tồn tại cảm thấy được dị thường.

Mà Nhạc Bình Sinh Lượng Tử thân xác lực lượng tự sinh, lại lần nữa trải qua mấy năm chỉ số tính kinh khủng tăng trưởng về sau, hắn mới có được không bị Khởi Nguyên Thương Khung cảm thấy lực lượng, đem chính mình Lượng Tử thân xác cùng vô số tin tức dòng lũ hòa làm một thể, đi tới chỉ có Khởi Nguyên Giới chư vị chí cao chúa tể mới có thể biết đến thiên khung nơi trọng yếu.

"Lấy sinh linh ý chí tư duy chi linh quang hỏa hoa làm củi củi tư lương, hoàn thiện tự thân, tại thời không bên trong vô hạn phóng xạ khuếch trương, để tạo dựng một cái chân chính hoàn mỹ đa nguyên thần vũ trụ nước, trạch phúc vô tận sinh linh. . ."

"Khởi Nguyên Thương Khung, ngươi chân chính bản chất, đã

bị ta thấy rõ."

"Quần ma phệ Chân Long, chư thiên văn minh đông đảo chúa tể, đụng tới có chỗ phát giác đời trước Nhân Hoàng cùng Giới Vương, đến lúc đó nhất định rất thú vị."

"Bất quá đây hết thảy đều không có quan hệ gì với ta."

"Nhưng là hiện tại, còn chưa đủ."

"Còn kém một bước."

"Chỉ thiếu chút nữa. . ."

...

Tinh không mịt mùng, mênh mông vô tận.

Một chỗ không biết ở vào phương nào, chỉ biết là vô cùng xa xôi, cô tịch, tất cả tinh thần đều gần như dập tắt thái hư bên trong, một cái thân hình mờ ảo đạo nhân tại mảnh này tĩnh mịch tinh không cô độc đi về phía trước.

Tên này đạo nhân hành tẩu bên trong, nguyên bản vô số chết đi tinh thần đều phảng phất toả sáng sinh cơ, mà đạo nhân ánh mắt bên trong vô cùng tang thương, phảng phất có cái này đến cái khác kỷ nguyên sinh ra lại phá diệt, nhân quả thời không luân chuyển không ngớt, cứ như vậy từng bước một, im lặng im ắng đi về phía trước.

"Tạo Hóa, ngươi đã đến. . ."

Đột nhiên, khẽ than thở một tiếng phá vỡ vùng tinh không vũ trụ này yên lặng, giống như là một đôi tay vô hình chưởng vuốt lên hết thảy tinh thần xao động, cũng làm cho được xưng Tạo Hóa đạo nhân dừng bước.

Mà đối mặt cái này âm thanh than nhẹ, được xưng Tạo Hóa

đạo nhân thần sắc đột nhiên trở nên trịnh trọng, thậm chí mang tới một tia giống hắn loại tồn tại này tuyệt không nên nên tồn tại kính cẩn, mặt hướng không có vật gì cô tịch tinh không chắp tay nói:

"Gặp qua lão sư, chắc hẳn ngài đã biết ta muốn tới "

Tạo Hóa tiếng nói rơi xuống, cô tịch tinh không bên trong tiếng cười nhẹ quanh quẩn:

"Tạo Hóa, ta đã sớm nói, ngươi có thể có được hôm nay thành tựu dựa vào là thiên tư của ngươi tâm tính còn có cơ duyên khí vận hơn người, ta tính không được lão sư của ngươi. Mà bây giờ ngươi ta cảnh giới giống nhau, ngươi vẫn là xưng ta là đạo hữu a."

Trong hư không, Tạo Hóa đạo nhân ngẩng đầu lên, vẻ kính cẩn không giảm mảy may:

"Ta vốn là trong sơn dã một ngây thơ thổ nạp nguyên khí thảo mộc tinh hoa, nếu như không phải lão sư ngài đường tắt Hồng Hoang Giới một lần điểm hóa, Tạo Hóa như thế nào sẽ có hôm nay đừng nói là một giới chi đạo tổ, chỉ sợ ta tại hóa hình lúc liền khó thoát tiến vào đan lô hạ tràng. Mà lại lấy lão sư ngài quán thông cổ kim, chứng kiến tinh hà khởi nguyên tư lịch, phách tuyệt Cửu Thiên Thập Địa tu vi, đừng nói là ta, chính là cái khác gần hơn không nghỉ vũ trụ chúa tể, cũng phải xưng ngài một câu lão sư!"

Tên này đạo nhân, thình lình chính là Hồng Hoang Giới, Tạo Hóa đạo chí cao tồn tại , giống như là Khởi Nguyên Giới siêu việt chiều không gian, vạn kiếp bất diệt Đại La cảnh vô thượng chúa tể, Tạo Hóa đạo tổ!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 766: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Bốn)

Chương 766: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy! (bốn)

Không có gì cả hoang vu tinh không bên trong, Tạo Hóa đạo Đạo Tổ tay áo phiêu diêu, kính cẩn mà đứng.

Giờ khắc này, hắn phảng phất không còn là bị Hồng Hoang giới chúng sinh quỳ bái Đạo Tổ, mà chỉ là một cái đối ân sư vô hạn ngưỡng mộ học sinh.

Thân là Đạo Tổ, Tạo Hóa đạo nhân ra sao cổ lão, tồn tại cường đại, hắn từ không tới có một tay sáng lập ra Tạo Hóa đạo cái này Cự Vô Phách giáo phái, tại mênh mông Hồng Hoang đại địa bên trên, Tạo Hóa cái này đạo hiệu liền đại biểu cho chí cao, chí cường, cuộc đời của hắn liền đại biểu cho toàn bộ Tạo Hóa đạo dài dằng dặc lịch sử, mà hắn xưng thần bí nhân vật vì lão sư một màn này nếu để cho Tạo Hóa đạo ức vạn tử đệ nghe được nhìn thấy, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ không thể tin, thậm chí tín ngưỡng sụp đổ!

Tại ngày này vũ trụ ở giữa, không có ai biết giờ này khắc này hắn chỗ phương vị, cũng không người nào biết cùng hắn đối thoại nhân vật thần bí đến cùng là thân phận gì, càng không biết hắn vì sao lại đem cái thân phận này không biết nhân vật gọi lão sư.

Chỉ có chính Tạo Hóa đạo nhân biết, vị lão sư này ra sao cổ lão, cường đại.

Thời gian ngược dòng tìm hiểu đến ức vạn năm trước, Hồng Hoang giới vẫn như cũ ở vào ăn lông ở lỗ, bộ tộc tranh bá Man Hoang thời kì, tại hắn mới chỉ là một cái linh trí ngây thơ, chưa mở Thanh Liên thời điểm, vị lão sư này liền đã có thể tùy ý ngao du tinh vũ, du lịch qua cái này đến cái khác văn minh, càng là tại dọc đường Hồng Hoang giới thời điểm thuận tay điểm hóa chính mình.

Tuy không sư đồ chi danh, lại có sư đồ chi thực. Cho dù là đến bây giờ, thời gian ức vạn năm đi qua, chính Tạo Hóa đạo nhân đã gần như không thể tưởng tượng nổi thành tựu vạn kiếp bất diệt vô thượng Chúa Tể Chi Cảnh, nhưng như cũ đối vị lão sư này tràn đầy ngưỡng mộ, kính trọng.

Hắn thật sâu minh bạch, chính mình cùng vị lão sư này mặc dù cùng là vô thượng Chúa Tể Chi Cảnh, nhưng là đối phương như thế cổ lão, không biết đã kiềm chế bao nhiêu thời gian tuyến bên trên chính mình, đối thời gian, không gian, chiều không gian, vũ trụ pháp tắc lĩnh hội, nắm giữ vượt xa khỏi chính mình, tại Tạo Hóa đạo nhân nhận biết bên trong, hắn chỗ đã biết đại thiên trong vũ trụ, ngoại trừ Khởi Nguyên giới thần bí nhất Nhân Hoàng bên ngoài, tuyệt đối không có một cái nào có thể so sánh vị lão sư này càng viễn cổ hơn, càng cường đại!

Đến vũ trụ Chúa Tể Chi Cảnh tồn tại, đã có thể đánh tan trong cõi u minh thời không chi vách tường, tiến về trước thời gian tuyến chi nhánh bên trên cái khác song song vũ trụ. Mà một vị vũ trụ chúa tể lực lượng ngay tại ở phóng xạ vô hạn song song vũ trụ thời gian tuyến kiềm chế trình độ.

Cái gọi là kiềm chế, tức vô số thời gian tuyến thông hướng cộng đồng kết quả, đa nguyên trong vũ trụ vô số cái khả năng chi nhánh vô số khả năng thời gian tuyến quấn quýt lấy nhau tạo thành thời gian tuyến kiềm chế phạm vi. Mỗi một cái ý thức mỗi một lần lựa chọn, mỗi một lần quan trắc đều để thời gian tuyến

phân liệt, mà tất cả thời gian tuyến, tất cả song song vũ trụ tập hợp, mới là toàn bộ đa nguyên vũ trụ. Mà chúa tể có thể vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng tiêu dao căn nguyên ngay tại ở để cho mình vĩnh hằng bất diệt cái này tất nhiên tồn tại "Kết quả", tồn tại ở hết thảy thời không song song, hết thảy đa nguyên vũ trụ!

Mà hắn vị lão sư này, hiển nhiên đã xa xa đi tại hắn biết chúa tể tồn tại hàng trước nhất, ngoại trừ Khởi Nguyên giới thần bí nhất Nhân Hoàng bên ngoài, không một người có thể cùng tương đương!

Đối mặt tinh không, Tạo Hóa đạo nhân lại lần nữa chắp tay, cung kính nói:

"Lão sư, bây giờ Khởi Nguyên giới như mặt trời ban trưa, giơ cao thương khung thần quốc ý đồ thu nạp vô lượng chúng sinh chi linh, ăn mòn đại thiên vũ trụ, dã tâm không thể tưởng tượng! Nếu như mặc kệ phát triển, chư thiên văn minh đều sẽ theo Khởi Nguyên giới khuếch trương bước chân dần dần tiêu vong, vô số sinh linh táng thân, vô số đạo thống, truyền thừa diệt tuyệt. Hiện tại vạn giới liên hợp đại kế đã đến cuối cùng thời khắc, không phát không được.

Nhưng mà vì đem tất cả lực lượng trình độ lớn nhất bên trên ngưng tụ thành một cỗ, phòng ngừa năm bè bảy mảng tình huống, liền cần một cái tuyệt đối cường giả tới dọa phục hết thảy kiệt ngạo văn minh chúa tể, từ toàn cục tiến hành trù tính chung điều hành, dạng này chúng ta mới có càng lớn phần thắng. Mà ta đến đây bái phỏng lão sư, chính là hi vọng ngài có thể rời núi, làm lãnh tụ, dẫn đầu chúng ta chống lại khởi nguyên!"

Tạo Hóa đạo tổ trí tuệ vững vàng, mà dõng dạc thanh âm quanh quẩn thái hư, tinh không chỉ có dư âm quanh quẩn.

"Đúng là như thế. . ."

"Bất quá Khởi Nguyên giới danh xưng trong vũ trụ, cũng không phải là bắn tên không đích, chỉ sợ so tưởng tượng còn cường đại hơn."

Im lặng chỉ duy trì một lát, sau đó đen nhánh trong bầu trời đêm,

Vô số tia sáng vặn vẹo pha tạp, giống như một trận cỡ nhỏ mưa sao băng bộc phát đồng dạng quang vũ nhao nhao, vô số lưu quang tại thời gian trong nháy mắt hướng về Tạo Hóa đạo tổ trước mặt không gian cấp tốc hội tụ, tạo thành một đạo ánh sáng nhạt mông lung yểu điệu thân ảnh.

Đạo thân ảnh này tựa hồ là nữ tính. Tôn quý, ung dung, chí cao vô thượng vĩ đại, ngoại trừ mơ hồ có thể thấy được yểu điệu dáng người bên ngoài, không cách nào thấy được nàng khuôn mặt. Nhưng là thế gian bất kỳ một cái nào sinh mệnh chỉ cần thấy được đạo này tản ra ánh sáng nhạt thân ảnh, đều sẽ trong khoảnh khắc nhớ lại kiếp trước của mình kiếp này, vĩnh thế trầm luân, không được giải thoát.

Mà đạo thân ảnh này nháy vừa xuất hiện, Tạo Hóa đạo nhân không hề bận tâm ánh mắt bên trong lập tức không thể phát giác hiện ra một loại không hiểu sắc thái, lộ ra một loại khó mà diễn tả bằng lời ngưỡng mộ.

"Sớm tại mấy chục năm trước Khởi Nguyên Thương Khung vừa mới sinh ra thời điểm, ta liền đã đã nhận ra."

Quang vũ tại băng lãnh tĩnh mịch tinh không bên trong bay tán loạn, được xưng lão sư nữ tử nói khẽ:

"Chỉ là khi đó Khởi Nguyên giới rất nhiều chúa tể toàn lực che lấp phía dưới, ta cũng không có ý thức được đây rốt cuộc là như thế nào một cái tồn tại."

"Mà tại cái này gần nhất mấy năm bên trong, mỗi thời mỗi khắc, ta đều có thể phát giác được tại đại thiên vũ trụ phía trên, tựa hồ có một mảnh vô hình âm ảnh ngay tại cấp tốc khuếch trương, muốn bao quát bao phủ toàn bộ vũ trụ."

"Loại này trong minh minh cảm giác áp bách, trong vũ trụ này tất cả Chúa Tể Chi Cảnh tồn tại chỉ sợ đều mơ hồ đã nhận ra. Đôi này Chư Thiên Vạn Giới chúa tể tới nói cũng là một cái không thể bỏ qua uy hiếp, hoặc là nói kỳ ngộ!"

"Bất quá lần này các ngươi vạn giới liên hợp động tĩnh quá lớn, sự tình chỉ sợ sẽ không thuận lợi như vậy."

"Thương khung giơ cao, dẫn đầu vô tận chúng sinh chi linh siêu việt chiều không gian, đứng tại chí cao chỗ nhìn xuống đa nguyên vũ trụ chúng sinh. . . Khởi Nguyên giới, không tầm thường, không tầm thường, chỉ tiếc quá mức bá đạo!"

Tự xưng là Hồng Minh tồn tại ánh mắt xuyên thấu trùng điệp thời không, đạm mạc nói:

"Ta Hồng Minh thành đạo thái sơ, chứng kiến vô số văn minh hưng suy, nguyên bản không muốn tham dự tranh đấu, nhưng mà chúng sinh vận mệnh, muốn từ chúng sinh chính mình đến lựa chọn, Khởi Nguyên giới có tài đức gì, đến quyết định cái này vô lượng chúng sinh vận mệnh "

. . .

Cùng lúc đó, tại khó mà đo lường cao duy thời không, một cỗ vĩ đại ý chí tại vô thanh vô tức ở giữa va chạm, tụ hợp.

Đại Ma La ý chí phát tán ra:

"Sự tình càng ngày càng thú vị. . ."

"Ta có thể cảm giác được, ức vạn bên trong khả năng bên

trong, đến từ chư thiên văn minh một phương, một cái cự đại biến số xuất hiện."

"Điều này đại biểu, chư thiên văn minh một phương tự ý một cái cự đại quả cân! Thắng lợi cán cân bắt đầu nghiêng về!"

"Chư vị, thuộc về chúng ta cùng bệ hạ vinh quang, sắp trở về!"

. . .

Hồng Hoang giới.

Thiên khung thái hư bên trong, ngũ thải ban lan quang hải như nước gợn dập dờn, xuyên thấu qua không gian gợn sóng, có thể rõ ràng xem thấy rộng trong biển tựa hồ tích chứa một mảnh khó có thể tưởng tượng hùng vĩ thế giới, tựa như Thiên Cung thần điện đồng dạng thật chặt lơ lửng trên bầu trời.

Mặc dù mặt trời mọc mặt trăng lặn, nhưng là mảnh này vì Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân hai người, cũng vì vạn giới liên hiệp hội minh chuyên môn mở chư thiên vạn Thánh cung lại sừng sững bất động, chiếu rọi thế gian. Từ sinh ra đến nay, trên mặt đất cho dù là nhục nhãn phàm thai người bình thường đều đem trở thành Thiên Đình đồng dạng quỳ bái.

Chư thiên vạn Thánh cung, rộng lớn vạn Thánh Thiên trên đài, kim quang phiêu diêu, tựa như thiên đạo cộng minh.

Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân, Tạo Hóa đạo chưởng giáo Long Vô Thủ, Thái Thượng đạo chưởng giáo Hư Trấn Vũ, Hổ Phi Liệt, Ngọc Linh Lung bọn người ở hàng đầu, Thái Thượng đạo cùng Tạo Hóa đạo lấy hai đại cự đầu tuyệt đại bộ phận cao tầng rõ ràng là toàn bộ trình diện, phía sau bọn họ, vượt qua mười vạn tên Nguyên Anh, đạo quân cảnh giới hai phái hạch tâm đệ tử túc nhiên nhi lập, tựa hồ đang đợi lấy cái gì.

Mà ở đen nghịt biển người trước đó, hai vị vĩ ngạn vô song,

ánh mắt phảng phất thấm nhuần hết thảy đạo nhân bình tĩnh mà đứng.

Hai cái này đạo nhân, dĩ nhiên chính là Hồng Hoang giới thần long kiến thủ bất kiến vĩ hai đại cự đầu, Thái Thượng đạo, Tịch Diệt đạo hai đại Đạo Tổ!

Hai cái khác biệt thị giác bên trong, Nhạc Bình Sinh không chút nào làm người khác chú ý đánh giá hai vị này rốt cục nhìn thấy mặt thật chúa tể cấp bậc cường giả, đây cũng là hắn lần đầu khoảng cách gần quan sát chúa tể cấp bậc cường giả.

Thái Thượng đạo Đạo Tổ một bộ trung niên nhân nói người bộ dáng, khuôn mặt thanh kỳ, ánh mắt bên trong hồng trần vạn trượng phun trào không ngớt; mà Tịch Diệt đạo tổ khuôn mặt lại phảng phất mỗi thời mỗi khắc đều tại biến ảo, dấu vết tháng năm lưu chuyển, một hồi là thiếu niên, một hồi là trung niên, một hồi là lão hủ, nhìn thần dị tới cực điểm.

"Hai cái này Đạo Tổ. . ."

Tựa hồ là phát hiện cái gì, Nhạc Bình Sinh tâm thần chỗ sâu một cái ý niệm trong đầu chợt lóe lên.

Trải qua mười năm gần đây thời gian lực lượng tự sinh, cho dù là Quân Quy Tàng, Phiêu Miễu Đạo Quân cái này hai tôn phân thần lực lượng đều hoàn toàn đứng ở chúa tể này cấp độ phía trên, tại Nhạc Bình Sinh quan sát, hắn ẩn ẩn đã nhận ra Thái Thượng đạo tổ cùng Tịch Diệt đạo tổ hai vị này chúa tể cấp bậc tồn tại trên thân tựa hồ mơ hồ có một loại nào đó không hiểu liên hệ.

Đang lúc Nhạc Bình Sinh trầm tư thời điểm, Thái Thượng đạo tổ vui mừng liếc nhìn một chút yên tĩnh biển người, mà một bên một mực không hề bận tâm, phảng phất nhập diệt đồng dạng Tịch Diệt đạo tổ đột nhiên giương mắt, thấp giọng nói:

"Có thể bắt đầu."

Theo Tịch Diệt đạo tổ thì thầm âm thanh, chư thiên vạn Thánh Thiên trên đài, thậm chí cả to như vậy một cái Hồng Hoang giới chúng sinh hết thảy lòng có cảm giác, bỗng nhiên ngẩng đầu.

Đông, đông, đông!

Trống trải sâu xa từng tiếng chấn minh thanh đột nhiên vang lên, như là ức vạn người đồng thời gióng lên trống trận, một đợt lại một đợt khuấy động không dứt. Trống truyền trống, núi truyền núi, truyền khắp Hồng Hoang sơn thủy, Thiên Địa Nhân ở giữa!

Trong nháy mắt, tiếng trống chấn tại không, động với thiên, mắt trần có thể thấy. Theo một tiếng trống vang, trong hư không cách mỗi trăm trượng liền có một đạo gợn sóng rung động ra, quét ngang tinh không, thẳng đến cuối tầm mắt gợn sóng còn tại chập trùng khuếch tán. . . Vạn trượng tinh không điểm ngàn tầng tầng, gợn sóng cuồn cuộn không dứt, tựa như vũ trụ lực hút sóng, mang theo không hiểu tin tức quét sạch đại thiên vũ trụ!

. . .

Mênh mông thái hư bên trong, một chi từ từng chiếc từng chiếc cực điểm khổng lồ, uy nghiêm, tôn quý thần long chi chu tạo thành hạm đội chạy chậm rãi.

Chi hạm đội này tiến lên quá trình bên trong, trong hư không đếm mãi không hết Bạch Hổ, Thanh Long, Thiên Cương, Địa Sát cùng tinh tượng huyễn biến tự dưng, tầng tầng lớp lớp, lại dẫn vô cùng mênh mông huyền ảo, vang vọng mảnh này cô tịch tinh không.

Cầm đầu khổng lồ nhất thần long chi chu bên trong có động thiên khác, đầy trời tiếng long ngâm vang vọng không dứt, lộ ra cổ lão, Man Hoang khí tức. Từng đạo bóng người ngồi đối diện nhau,

cùng nhau đem vô cùng sùng kính, ánh mắt kính sợ tìm đến phía chí cao long tọa phía trên.

Long tọa phía trên, ngồi ngay ngắn chính là một đầu đội Đế quan, vĩ ngạn vô song, phảng phất chống lên thiên địa vũ trụ đồng dạng nam tử.

Chính là Nguyên Long Cổ Giới cổ xưa nhất đại đế, Chúc Long Cổ Đế!

Nguyên Long Cổ Giới tất cả mọi người, bao quát đương đại Long Đế cũng không nghĩ tới vị này địa vị chí cao vô thượng, giống như thần minh Cổ Chi Đại Đế coi trọng như vậy Hồng Hoang giới mời, vậy mà tự mình rời núi!

Mặc cho bọn hắn như thế nào phỏng đoán, nhưng cũng nghĩ không ra vị này Cổ Chi Đại Đế tự mình rời núi nguyên nhân.

Mà giờ khắc này tại Chúc Long Cổ Đế trước mặt ngoại trừ một đám người hầu, Nguyên Long Cổ Giới nguyên lão đại thần. Hoàng tử trẻ tuổi bên ngoài, bên cạnh hắn, một đồng dạng thân mang Tử Long hắn thanh niên yên tĩnh hầu hạ ở bên.

Im lặng đánh giá màn sáng bên trên từng mảnh tinh không, đột nhiên, vị này Cổ Chi Đại Đế nhàn nhạt mở miệng nói: "Các ngươi đã nghe chưa "

Trong điện rất nhiều nguyên lão cùng hoàng tử vẻ mặt vô cùng nghi hoặc cùng sợ hãi, mà một bên, Long Đế Thánh tử Long Hạo Không, hoặc là nói là Nhạc Bình Sinh lông mày hơi động một chút, mặc dù lòng có cảm giác, nhưng như cũ hỏi:

"Không biết lão tổ nghe được cái gì "

Chúc Long Cổ Đế ánh mắt xa xăm, tựa hồ xuyên thấu trùng điệp hư không, thấp giọng cười nói:

"Tự nhiên là, một trận trước nay chưa từng có chiến tranh, giết chóc, hủy diệt bắt đầu a. . ."

. . .

Mặt khác một mảnh tinh không mịt mùng, một tòa vĩ ngạn chi cực khổng lồ Tiên cung giống như có được sinh mệnh khổng lồ Tinh Không Cự Thú, tại mênh mông thái hư bên trong không ngừng toát ra, hướng về một phương hướng nào đó tiến lên.

Mà toà này rộng lớn, vượt qua thế nhân tưởng tượng Tiên cung phía trên loáng thoáng có thể vừa ý sách hai cái chữ to: Vĩnh hằng!

Mà Tiên cung nội bộ chủ điện, trên thần tọa, một vị thấy không rõ diện mục, lại phảng phất chúng tiên chi vương, thống ngự hết thảy nam nhân đột nhiên mở hai mắt ra.

Trên mặt của hắn mang theo ý tứ không hiểu ý cười, nhìn về phía trước điện cúi đầu mà đứng Thái tử Cổ Hoàn Vũ, cùng tại ngắn ngủi thời gian mười năm bên trong tu vi đột nhiên tăng mạnh, thậm chí đối Cổ Hoàn Vũ Thái tử chi vị đều tạo thành uy hiếp Cổ Hành Phong, cái khác Đế tử đế nữ, còn có tùy hành mà đến từng cái trọng thần, mỉm cười nói:

"Đã nghe chưa "

"Toàn bộ vũ trụ, thời đại, vận mệnh sắp biến đổi lớn khúc nhạc dạo, đã tấu vang lên. . ."

. . .

Mặt khác một mảnh trong tinh không mịt mờ, một viên toàn thân quang hoa không tì vết quỷ dị lưu tinh xé rách hư không, lấy một loại băng diệt tinh thần kinh người thế thái hướng về một phương hướng nào đó đi về phía trước. Viên này lưu tinh tốc độ đã đến gần vô hạn tốc độ ánh sáng, mà lấy khổng lồ chất lượng

tăng thêm tiếp cận tốc độ ánh sáng tốc độ kinh khủng dưới, viên này lưu tinh đường tắt tất cả hành tinh mang hết thảy băng diệt, chính là hằng tinh đều không trở ngại chút nào vỡ vụn, thậm chí là đường tắt cá biệt cỡ trung tiểu lỗ đen đều không thể ngăn cản viên này lưu tinh tiến lên bộ pháp, trực tiếp bị xỏ xuyên, bốc hơi!

Mà đột nhiên, lưu tinh bên trong một cỗ khổng lồ ý chí ba động một chút:

"Đây là. . ."

"Ha ha, Hồng Hoang giới thật sự là hảo thủ đoạn, bất quá vậy mà như thế rêu rao, không sợ bị Khởi Nguyên giới xem như bia ngắm đánh a "

"Thú vị như vậy sự tình, sao có thể không đi tham dự một chút "

"Chắc hẳn lần này còn có thể nơi đó nhìn thấy mấy vị lão hữu cũng khó nói. . ."

. . .

Cái nào đó tinh hệ trung ương, một viên to lớn vô cùng lỗ đen cấp tốc thôn phệ lấy quanh mình hết thảy vật chất tồn tại, mà một thân ảnh như là đi bộ nhàn nhã, vân đạm phong khinh nhìn chăm chú lên trước mắt chiếm cứ tất cả tầm mắt lỗ đen tầm nhìn, phảng phất tại quan trắc lấy cái gì,

Hành tẩu ở cự hình lỗ đen biên giới, ngay cả ánh sáng đều không thể bỏ trốn kinh khủng lực hút đều đối đạo nhân ảnh này tựa hồ không hề có tác dụng, có thể thấy được lực lượng kinh khủng!

Theo đạo nhân ảnh này bên người hết thảy tia sáng, năng lượng, vật chất bị khủng bố lực hút cấp tốc lôi kéo hướng về phía trong hắc động, đột nhiên, đạo nhân ảnh này ngẩng đầu lên, ánh

mắt càng ngày càng sáng:

"Ừm đây là. . ."

"Khởi Nguyên giới a "

"Khởi Nguyên Thương Khung, cao duy vũ trụ giả định "

"Thế mà tồn tại loại này đồ vật. . . Thú vị, thú vị, quá thú vị!"

. . .

Trong lúc nhất thời, theo Hồng Hoang giới trống trận gióng lên, như là lực hút sóng đồng dạng tiếng trống mang theo không biết tên tin tức quét sạch đại thiên, ngoại trừ rất nhiều đã tại đường xá phía trên chúa tể văn minh bên ngoài, từ nơi sâu xa, còn có từng cái tồn tại bí ẩn cũng đồng dạng tiếp thu được nguồn tin tức này, nhao nhao đem ánh mắt, đem lực chú ý tìm đến phía cùng một cái phương hướng!

Mà nơi đó, chính là sắp cử hành hôn lễ đại điển, cũng là chư thiên văn minh, vô thượng chúa tể sắp tụ tập chỗ:

Chư thiên vạn Thánh cung!

. . .

Cái nào đó tinh hệ trung ương, một viên to lớn vô cùng lỗ đen cấp tốc thôn phệ lấy quanh mình hết thảy vật chất tồn tại, mà một thân ảnh như là đi bộ nhàn nhã, vân đạm phong khinh nhìn chăm chú lên trước mắt chiếm cứ tất cả tầm mắt lỗ đen tầm nhìn, phảng phất tại quan trắc lấy cái gì,

Hành tẩu ở cự hình lỗ đen biên giới, ngay cả ánh sáng đều không thể bỏ trốn kinh khủng lực hút đều đối đạo nhân ảnh này tựa hồ không hề có tác dụng, có thể thấy được lực lượng kinh khủng!

Theo đạo nhân ảnh này bên người hết thảy tia sáng, năng lượng, vật chất bị khủng bố lực hút cấp tốc lôi kéo hướng về phía trong hắc động, đột nhiên, đạo nhân ảnh này ngẩng đầu lên, ánh mắt càng ngày càng sáng:

"Ừm đây là. . ."

"Khởi Nguyên giới a "

"Khởi Nguyên Thương Khung, cao duy vũ trụ giả định "

"Thế mà tồn tại loại này đồ vật. . . Thú vị, thú vị, quá thú vị!"

. . .

Trong lúc nhất thời, theo Hồng Hoang giới trống trận gióng lên, như là lực hút sóng đồng dạng tiếng trống mang theo không biết tên tin tức quét sạch đại thiên, ngoại trừ rất nhiều đã tại đường xá phía trên chúa tể văn minh bên ngoài, từ nơi sâu xa, còn có từng cái tồn tại bí ẩn cũng đồng dạng tiếp thu được nguồn tin tức này, nhao nhao đem ánh mắt, đem lực chú ý tìm đến phía cùng một cái phương hướng!

Mà nơi đó, chính là sắp cử hành hôn lễ đại điển, cũng là chư thiên văn minh, vô thượng chúa tể sắp tụ tập chỗ:

Chư thiên vạn Thánh cung! Trong lúc nhất thời, theo Hồng Hoang giới trống trận gióng lên, như là lực hút sóng đồng dạng tiếng trống mang theo không biết tên tin tức quét sạch đại thiên, ngoại trừ rất nhiều đã tại đường xá phía trên chúa tể văn minh bên ngoài, từ nơi sâu xa, còn có từng cái tồn tại bí ẩn cũng đồng dạng tiếp thu được nguồn tin tức này, nhao nhao đem ánh mắt, đem lực chú ý tìm đến phía cùng một cái phương hướng!

Mà nơi đó, chính là sắp cử hành hôn lễ đại điển, cũng là chư thiên văn minh, vô thượng chúa tể sắp tụ tập chỗ:

Chư thiên vạn Thánh cung!

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 767: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Năm)

Chương 767: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy! (năm)

Đối với Hồng Hoang Giới, thậm chí là chư thiên văn minh tới nói, lịch sử rốt cục đi tới từ trước tới nay trọng yếu nhất thời khắc.

Theo Hồng Hoang Giới phát tán tiếng trống tiếng vọng đại thiên vũ trụ, đủ loại đáng sợ khí tức từ một ngày này bắt đầu lục tục giáng lâm tại Hồng Hoang Giới chỗ mảnh tinh vực này, thần long cự thuyền, Tiên Đế chi cung, sử thi vương thành, Thần Lô, chỉ riêng toa, hư không cự thú. . . Đủ loại vượt qua người tưởng tượng tồn tại mang theo khí thế kinh người hướng về Hồng Hoang Giới bên ngoài thái hư, áp lực kinh khủng tỏ khắp khắp cả tinh hệ, không gian tựa hồ cũng chấn động lên.

Đây là Hồng Hoang Giới vạn giới liên tin tức chỗ ước định cuối cùng thời gian.

Chư Thiên Vạn Thánh cung chỗ thời không, biển mây mờ ảo, gột rửa lòng người tiên quang không ngừng lưu chuyển, khi thì có chửa vây Ngũ Thải Tường Vân Tiên thú hư ảnh phát ra từng tiếng kêu to, giống như tiên nhạc cùng vang lên, trong hư không đầy trời cánh hoa phất phới, dị hương xông vào mũi.

Chư Thiên Vạn Thánh cung bên trong, Hồng Minh lẻ loi mà đứng, ánh mắt phảng phất quán xuyên trùng điệp hư không trở ngại, rơi vào mênh mông thái hư bên trong đến cái này đến cái

khác chư thiên văn minh điểm dừng chân phía trên.

Sau lưng nàng, Tạo Hóa, Thái Thượng, Tịch Diệt cái này tam đại Đạo Tổ đứng sóng vai, ngoại trừ Tạo Hóa bên ngoài cái khác hai vị Đạo Tổ giống như đồng dạng biết nữ tử trước mắt thân phận, ánh mắt kính cẩn mà nghiêm nghị.

Đạp đạp đạp. . .

Tiếng bước chân truyền đến, trên thềm đá, một bộ chính hồng lăn đám cưới vàng hắn Quân Quy Tàng leo lên thềm đá, xa xa hướng lên trời đài chỗ cao nhất sau khi hành lễ cao giọng nói:

"Ba vị Đạo Tổ đại nhân, hai vị chưởng giáo cùng chư vị trưởng lão chưởng khống toàn cục, các đệ tử đều đã vào chỗ, hết thảy chuẩn bị đã sẵn sàng, mời Đạo Tổ đại nhân hạ lệnh!"

Tạo Hóa Đạo tổ gật gật đầu, cất giọng nói: "Đỡ, tiếp dẫn tiên kiều, rộng mời tân khách!"

Ông!

Theo Tạo Hóa Đạo tổ mệnh lệnh truyền đạt, lấy Chư Thiên Vạn Thánh cung chỗ thời không làm trung tâm, tựa như hằng tinh bộc phát tản mát ra hết thảy ánh sáng cùng nhiệt, vô số đạo tiên quang trường hồng một nháy mắt cùng nhau bắn ra mà ra, bốn phương tám hướng hướng về vũ trụ thái hư bên trong vượt ngang mà đi!

Trăm vạn dặm, ngàn vạn dặm, ức vạn dặm, ngắn ngủi một lát thời gian, vô số tiên quang trường hồng liền phóng xạ ra ngoài ức vạn dặm xa, đồng thời xoắn xuýt quấn quanh ở cùng một chỗ, tạo thành từng tòa vượt ngang ức vạn dặm tinh không chi cự rộng lớn tiên kiều!

Hồng Hoang Giới mặt đất, ức vạn mong mỏi cùng trông mong sinh linh triệt để vì đó nghẹn ngào.

Một màn này cảnh tượng thật sự là quá mức rung động, đồng thời tại vũ trụ thái hư bên trong tạo thành cực kỳ kinh người thiên văn hiện tượng, có lẽ tại tháng năm dài đằng đẵng qua đi, xa xôi tinh hệ bên ngoài sinh linh quan trắc vũ trụ mới có thể tiếp thu được một màn này khoáng thế kỳ quan.

Theo hàng trăm hàng ngàn đạo tiên kiều bao trùm Lục Hợp Bát Hoang, từng cái chư thiên văn minh sứ giả, từng vị thần bí khó lường tồn tại, nhao nhao leo lên toà này tiếp dẫn tiên kiều, sau đó tại tiên quang bao khỏa bên trong lấy trái với vũ trụ quy luật tốc độ kinh người hướng về Chư Thiên Vạn Thánh cung vượt qua mà đến!

Ong ong ong. . .

Lần lượt từng thân ảnh vượt qua ức vạn dặm, cùng nhau rơi vào vô cùng rộng lớn chư thiên vạn thánh trên đài, một lát thời gian đã vượt qua vạn người có thừa, cầm đầu, chính là Vĩnh Hằng Tiên hướng vĩnh hằng Thánh Đế, Nguyên Long Cổ Giới Chúc Long Cổ Đế, vu càn giới hiện có Vu Tổ, Phấn Toái Chân Không võ đạo chi tiên . . . chờ một chút hơn mười vị đỉnh cấp văn minh bên trong chí cường tồn tại, cùng Khởi Nguyên giới Giới Vương cùng một cấp độ vũ trụ chúa tể!

Theo những cái này phách tuyệt thương khung cường giả giáng lâm, đồng thời có các loại hoặc thâm trầm, hoặc tối nghĩa, hoặc chiếu rọi, hoặc cuồng bạo khí tức từ đó quét sạch mà ra, mặc dù trình diện mỗi một vị tân khách đều kiềm chế lấy chính mình khí tức, nhưng là chỉ là khuynh tiết một chút xíu nguồn năng lượng, nhấc lên ba động cơ hồ liền mang đến từng đợt bão táp thời không.

Giờ này khắc này, giáng lâm tại chư thiên vạn Thánh Thiên trên đài cấp độ đại năng tồn tại vượt qua hơn ngàn tên, chính là trong vũ trụ sinh mệnh bản chất phá vỡ thời không gông xiềng vũ trụ chúa tể, hiện thân đều có hơn mười vị!

Hơn ngàn tên Khởi Nguyên giới Tinh chủ, quân chủ cấp bậc đại năng! Gần hai mươi vị uy nghiêm là đủ trấn áp toàn bộ khổng lồ tinh hệ vũ trụ chúa tể cường giả! Đây là một cỗ là đủ gọi tinh hệ vỡ vụn, vũ trụ long trời lở đất lực lượng kinh khủng!

Vẻn vẹn từ trình diện tân khách lực lượng cấp độ nhìn lại, đỉnh cấp cường giả số lượng đã cùng thân là Vũ Trụ Bá Chủ Khởi Nguyên giới giữ lẫn nhau cùng, thậm chí còn hơn,

Mà cái này cũng chưa tính che giấu quan sát cũng không hiện thân rất nhiều thần bí tồn tại.

Mà gặp này vô số bão táp thời không phát tán ra, sắp xuyên thấu Chư Thiên Vạn Thánh cung chỗ không gian ảnh hưởng đến vạn dặm xa Hồng Hoang Giới mặt đất,, trên đài cao, Hồng Minh có chút vung tay áo, tựa như gió nhẹ quất vào mặt, một cỗ lực lượng vô danh hư không hiện lên, trận này đủ để khiến hành tinh hệ đều rung chuyển bất an đáng sợ bão táp thời không lập tức tiêu diệt vô tung.

"Ừm đây là vị nào tồn tại "

"Hồng Hoang Giới nghe nói chỉ có tam đại Đạo Tổ, nữ nhân này lại là người nào, vì sao chưa từng nghe nói qua "

"Thế mà ngay cả trẫm đều không thể cảm giác được thời gian của nàng tuyến kiềm chế trình độ. . ."

"Rất mạnh, rất thần bí. . ."

"Tam đại Đạo Tổ đều cam nguyện ở phía sau của nàng, nhìn, đây là một vị so tam đại Đạo Tổ càng viễn cổ hơn, tồn tại càng cường đại hơn, nghĩ không ra, nghĩ không ra, Hồng Hoang Giới quả nhiên là đã sớm chuẩn bị!"

Tại Hồng Minh triển lộ thủ đoạn trong chớp mắt, chư thiên văn minh tân khách bên trong, đông đảo đại năng cấp độ tồn tại

sinh lòng kinh nghi, mà cầm đầu từng vị chúa tể lập tức ánh mắt ngưng tụ, cùng nhau tụ tập tại Hồng Minh trên thân, tựa hồ trong bóng tối cảm giác, suy tính lấy cái gì.

Trong hư không Thanh Liên hiện lên, Hồng Minh dạo bước tiến lên, thanh âm êm ái lại quanh quẩn tại đại thiên, cũng chịu trận mỗi vị tân khách tâm linh chỗ sâu vang lên:

"Hôm nay, là ta Hồng Hoang Giới Tạo Hóa Đạo đệ tử Quân Quy Tàng, cùng Thái Thượng đạo đệ tử ghi chép mờ ảo vui kết liền cành tốt đẹp thời gian, cũng là chư thiên văn minh, vạn giới hội minh tuyệt thế thịnh hội. Chư vị đồng đạo có thể trình diện, Hồng Hoang Giới trên dưới bồng tất sinh huy."

"Bất quá, tại thịnh hội chính thức trước khi bắt đầu. . ."

Hồng Minh giống như cười mà không phải cười quét mắt trên quảng trường chư thiên văn minh tân khách, nói khẽ:

"Khởi Nguyên giới bằng hữu, các ngươi không mời mà tới, cần gì phải trốn trốn tránh tránh "

Cái gì!

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng, theo Hồng Minh thanh âm đàm thoại quanh quẩn, chư thiên văn minh ở đây tuyệt đại bộ phận tân khách lập tức nội tâm ầm vang kịch chấn:

"Khởi Nguyên giới người! "

"Đáng chết, Khởi Nguyên giới vậy mà đã đã nhận ra, còn có lẫn vào trong chúng ta "

"Là ai chẳng lẽ là thập đại Giới Vương "

"Đem hắn tìm ra, nhất định phải đem hắn tìm ra! Chúng ta hội minh thương nghị sự tình là tuyệt đỉnh cơ mật, quyết không thể

tiết lộ mảy may!"

Lần này vạn giới hội minh đến đây ngoại trừ rải rác hơn mười vị chí cao chúa tể bên ngoài, không khỏi là chư thiên văn minh bên trong cường giả đỉnh cao, hoặc là huyết mạch hậu duệ, hoặc là tuyệt đối hạch tâm quyền lực tầng nhân vật, bằng không cũng không có tư cách lại tới đây.

Mà Hồng Hoang Giới vị này thần bí chúa tể vậy mà nói ở đây bên trong có Khởi Nguyên giới người, chẳng phải là nói rõ Khởi Nguyên giới xúc giác sớm đã thẩm thấu đến bọn hắn cao tầng bên trong, đồng thời đã sớm biết được bọn hắn lần này hội minh

Chỉ một thoáng, quần tình sôi trào, từng cái đại năng cấp độ nhân vật thần sắc nghiêm nghị, vừa đi vừa về xem kĩ lấy người bên cạnh.

Mà đối với Hồng Minh, ở đây chư vị chúa tể thần sắc đạm mạc, tựa hồ cũng sớm đã có chỗ đoán trước, không có chút nào ngoài ý muốn, chỉ là dù bận vẫn ung dung đứng chắp tay, im lặng chờ đợi.

"Thế nào, xem ra Khởi Nguyên giới bằng hữu hay là không nguyện ý quang minh chính đại hiện thân "

Hồng Minh cao cao tại thượng, như là đã nhìn rõ hết thảy thần thượng chi thần, đột nhiên đưa ánh mắt về phía ở đây tân khách bên trong, ở đám người nơi hẻo lánh mấy tên không chút nào thu hút tân khách trên thân:

"Nhất định phải ta mời các ngươi ra a "

Nương theo lấy Hồng Minh ánh mắt bắn ra, sau lưng hắn, Tạo Hóa Đạo tổ thần tình hờ hững, tiến lên một bước nói:

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Răng rắc!

Tạo Hóa Đạo tổ ý niệm vừa mới vang lên thời khắc, mấy chỗ bị Hồng Minh ánh mắt chỗ đảo qua chỗ, không gian bỗng nhiên chồng chất cong hàng ngàn, hàng vạn lần, tại trong chốc lát tạo thành hàng ngàn hàng vạn tầng không thể phá vỡ lồng giam không gian, đem cái này mấy tên tân khách gắt gao phong tỏa.

Mấy người kia cũng tại trong nháy mắt thần sắc đại biến, toàn thân trên dưới cuồng bạo khí tức tuôn trào ra, như là nộ hải bên trong bốc lên cự kình, trong khoảnh khắc chính là đủ loại hủy diệt uy năng khuấy động mà ra, muốn đánh tan cái này không hề có điềm báo trước đem bọn hắn phong tỏa vây khốn không gian lồng giam.

Nhưng mà mặc cho bọn hắn như thế nào nộ hống phản kháng, từng đạo kinh khủng uy năng đều giống như rơi vào vô ngần biển cả hỏa hoa, không có kích thích chút nào sóng gió, liền không hề có điềm báo trước chôn vùi.

"Lao trưởng lão! Cái này. . . Chuyện gì xảy ra "

"Kỳ khôn, đáng chết, lại là ngươi! "

"Hô Duyên Lực! Ngươi cũng là Khởi Nguyên giới chó săn! "

"Chuyện gì xảy ra, mấy người này chẳng lẽ đều. . . ! "

Trong khoảnh khắc, vô số đạo cường đại, chấn nộ ánh mắt bắn ra mà đến, mà cảm giác được bên cạnh không gian quỷ dị biến hóa, cái này mấy chỗ lồng giam không gian bên cạnh cường giả nhao nhao sợ hãi mà kinh, nhanh chóng thối lui.

"Chư vị không cần kinh hoảng."

Hồng Minh thản nhiên nói:

"Ta tạo thành lồng giam không gian bên trong, liền xem như hàng trăm hàng ngàn khỏa hằng tinh sập co lại vỡ vụn, khả năng lượng cùng lực phá hoại cũng đừng hòng tiết lộ ra ngoài mảy may, tại cái này Chư Thiên Vạn Thánh cung bên trong, chư vị tuyệt đối an toàn."

Nhất Đao Phách Khai Sinh Tử Lộ [C]

Dạ Dữ Tuyết
dtv-ebook.com

Chương 768: Mặc Dù Ngàn Vạn Người, Ta Tới Vậy! (Đại Kết Cục)

Chương cuối: Mặc dù ngàn vạn người, ta tới vậy! (đại kết cục)

Quần tình sôi trào, người người cảm thấy bất an tình huống cấp tốc lắng xuống.

Hơn mười vị chúa tể cấp bậc tồn tại nhiều hứng thú đánh giá lồng giam không gian bên trong mấy tên nhân vật, tựa hồ đang quan sát cái gì, mà chư thiên văn minh cường giả tại yên tĩnh qua đi lại lần nữa sôi trào:

"Đáng chết, đáng chết a!"

"Hảo hảo thẩm vấn thẩm vấn mấy người này, xem bọn hắn đến cùng biết bao nhiêu!"

"Nghĩ không ra, Khởi Nguyên giới vậy mà lặng yên không tiếng động ở tại chúng ta bên người chôn xuống cái đinh, khinh người quá đáng!"

"Hừ, coi như Khởi Nguyên giới biết chúng ta liên hợp đại kế thì sao tình thế bá đạo như vậy, lọt vào phản phệ là phải có chi ý!"

Hồng Minh nhìn cũng không nhìn bị lồng giam không gian trói buộc lại mấy đạo nhân ảnh, lắc đầu cười nói:

"Chư vị, đây chỉ là một nho nhỏ nhạc đệm thôi, thẩm vấn sự tình, liền phóng tới hai vị người mới hôn lễ đại điển nghỉ về sau,

chư vị đều có thể trình diện đứng ngoài quan sát."

"Như vậy hiện tại còn xin chư vị an vị , chờ nhân vật chính của hôm nay, hai vị người mới ra sân đi."

Hồng Minh ánh mắt lần lượt từ chư thiên văn minh cầm đầu chúa tể trên thân đảo qua, toát ra một tia ấm áp ý cười:

"Các vị đạo hữu, mời."

Vĩnh hằng Thánh Đế cũng tốt, Chúc Long Cổ Đế cũng tốt, tất cả những cái này riêng phần mình văn minh chí cường tồn tại bất động thanh sắc gật đầu ra hiệu.

Đối với bọn hắn loại tồn tại này tới nói, cái gọi là vạn giới hội minh chỉ là một cái hình thức cùng đi ngang qua sân khấu, trong mắt bọn họ thời không chiều không gian phía dưới, hết thảy đều là giun dế, chỉ có bọn hắn dạng này vạn kiếp bất diệt chúa tể, mới chính thức có thể quyết định vũ trụ cùng chư thiên văn minh vận mệnh!

"Ngu xuẩn vực ngoại man di a, các ngươi vĩnh viễn không biết, Khởi Nguyên giới ra sao vĩ đại tồn tại. . ."

Đột nhiên, vài tiếng cười nhẹ từ lồng giam không gian bên trong truyền đến.

Nguyên bản định ngồi xuống tân khách nhao nhao dừng lại bước chân.

Chỉ gặp không gian trong lao tù bị khóa vây khốn mấy cái Khởi Nguyên giới ám tử giễu cợt quét mắt mọi người tại đây, nhao nhao cười như điên nói:

"Như vậy hiện tại, liền để các ngươi thể hội một chút ta Khởi Nguyên giới uy nghiêm cùng vĩ đại a! !"

"Thương khung giáng lâm!"

Ông!

Chỉ một thoáng, mấy tên ám tử trên thân, ánh sáng vô lượng hoa bộc phát, giống như một thanh tuyệt thế thần binh đâm xuyên qua không gian, thời gian chờ hết thảy trở ngại, hóa thành từng đạo thông thiên cột sáng xông thẳng thiên khung, chiếu rọi thiên hạ!

Đây hết thảy phát sinh thực sự quá nhanh, mà lại đạo này đạo quang hoa căn bản không dung ngăn cản, thật sâu xuyên suốt mênh mông thái hư chỗ sâu. Một cỗ vô cùng trầm ngưng, vô cùng đè nén cảm xúc lập tức giáng lâm khắp cả Chư Thiên Vạn Thánh cung!

Hồng Minh, Hồng Hoang Giới tam đại Đạo Tổ, hơn mười vị vũ trụ chúa tể ánh mắt bên trong lần đầu biến sắc. Mà chư thiên văn minh cường giả cũng là sợ hãi mà kinh:

"Cái này. . . Chuyện gì xảy ra "

"Xảy ra chuyện gì, mấy người này làm cái gì "

"Loại cảm giác này, loại cảm giác này. . ."

Phảng phất là tâm linh báo động, cái này trong một chớp mắt, Chư Thiên Vạn Thánh cung bên trong tất cả vũ trụ chúa tể, kỷ nguyên bá chủ đều bỗng nhiên ngẩng đầu!

Tại mọi người trong mắt, đỉnh đầu nguyên bản mênh mông mênh mông, cố định bất động tinh không đã triệt để sôi trào. Mà vô biên vũ trụ bỗng nhiên càng đổi càng nhỏ, vô hạn tinh vân bao quanh co vào, nguyên bản xa không thể chạm quần tinh đụng vào nhau chồng tụ, tinh quang càng ngày càng sáng tỏ loá mắt, trong đó có vô số tinh thần sinh ra cùng hủy diệt, vô số văn minh quật khởi cùng xuống dốc. . . Phảng phất toàn bộ vũ trụ lịch sử, đều tại

đỉnh đầu của bọn hắn thái hư bên trong diễn hóa không ngớt!

"Đây là. . . Khởi Nguyên Thương Khung! "

Bao quát Hồng Minh ở bên trong, tất cả vũ trụ chúa tể trong mắt lần đầu xuất hiện một loại gọi là khiếp sợ cảm xúc. Nhưng mà ngay sau đó trên chín tầng trời, một đạo một đạo vô cùng già nua, nhưng lại vô cùng vĩ đại, vô cùng uy nghiêm thân ảnh phảng phất chiếm hơn nửa cái vũ trụ, hiện ra, chính là Khởi Nguyên giới chư vị Cổ Giới vương!

Những cái này Cổ Giới vương tựa như Thái Cổ Thần Vương, trong miệng cùng nhau phát ra làm tinh hà lay động kinh khủng thanh âm:

"Mưu đồ bí mật nghịch phản, tội lỗi đáng chém!"

Nương theo lấy tận thế thẩm phán đồng dạng thiên đạo thanh âm, cao ở trên chín tầng trời chư vị Cổ Giới vương lập tức cùng nhau một chưởng đánh ra!

Ầm ầm!

Chư Thiên Vạn Thánh cung, bao quát toàn bộ Hồng Hoang Giới, đã là một phái trời sập sập tận thế bộ dáng,

Tại ức vạn như lôi đình tiếng oanh minh bên trong, nương theo lấy vô số từ thiên ngoại vẫn lạc nện các nơi lưu tinh hư không trải rộng ngàn vạn kinh khủng vết rách, phảng phất sau một khắc liền sẽ hoàn toàn tan vỡ ra. Đồng thời một con cực lớn đến đủ đã chiếm cứ một cái cỡ nhỏ tinh hệ kinh khủng rủ xuống đến, cự thủ mỗi một cái lỗ chân lông, đều như như lỗ đen thâm thúy, mỗi một khỏa tạo dựng mà thành tế bào, đều có tinh cầu kích cỡ tương đương!

Ai cũng không tưởng tượng nổi Khởi Nguyên giới Cổ Giới vương vậy mà không hề có điềm báo trước vượt qua vô tận năm

ánh sáng khoảng cách giáng lâm ở đây, mà lại không ra tay thì thôi, vừa ra tay chính là phá diệt đại thiên diệt thế uy lực!

"Không được!"

Sát na ở giữa, đối mặt với không thể tưởng tượng diệt thế một kích, hồng Minh Thần tình lạnh lẽo, âm thanh tin tức trong một chớp mắt tại cái khác chư vị chúa tể trong lòng vang lên:

"Chúng ta bây giờ vị trí địa phương, đã không phải là chân thực vật chất vũ trụ! Mà là Khởi Nguyên Thương Khung!"

"Vừa rồi những người kia phát ra động chính là một loại nào đó nghi thức khởi động, mục đích là đem Khởi Nguyên Thương Khung cái này cao hơn vật chất giờ vũ trụ không chiều không gian thế giới tiếp dẫn bộ phận tới, bỏ qua không gian trở ngại, trực tiếp đem chúng ta tất cả mọi người thu nhiếp tiến đến!"

"Mà những cái này Cổ Giới vương đạt được Khởi Nguyên Thương Khung gia trì, lực lượng xuất hiện tăng lên gấp đôi, nơi này là bọn hắn sân nhà!"

"Hừ! Cuồng vọng!"

Ở đây chư vị chúa tể cười lạnh, không hề sợ hãi:

"Cho là chúng ta đều là bùn nặn sao ta cũng phải mở mang kiến thức một chút!"

Sau một khắc, trên người bọn họ, vô số khó mà miêu tả, khó mà đo đạc, khó mà ghi chép các loại quang huy, ba động quét sạch mà ra, tại hơi giây không đến thời gian, thiên băng địa liệt, hư không vỡ vụn, tận diệt hết thảy, rủ xuống tới có thể so với hành tinh hệ cự thủ, bao quát tất cả vật chất tại thời khắc này đều bị oanh kích tan thành mây khói, thậm chí ngay cả trong hư không một tia ánh sáng đều không nhìn thấy, tuyệt đối hắc ám cùng trong yên tĩnh, hết thảy lâm vào kết thúc không độ, thời không bị xuyên

thủng, vạn vật bị tan rã, giữa thiên địa một mảnh hỗn độn, tựa hồ không có bất kỳ cái gì sự vật có thể tồn tại xuống dưới.

Hai phe vô thượng chúa tể liên thủ một kích, cơ hồ đánh cho toàn bộ hệ hằng tinh vỡ vụn, vạn vật diệt vong, đem phương viên mấy năm ánh sáng vị trí đều biến thành vĩnh hằng hắc ám khu.

Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, hết thảy vũ trụ quy luật đều là hoàn mỹ mô phỏng hiện thực vũ trụ, loại này kinh người vô cùng cảnh tượng nếu như chân chính phát sinh ở vật chất vũ trụ, chỉ sợ trong khoảnh khắc ngoại trừ Hồng Minh một phương gần hai mươi vị vũ trụ chúa tể cùng Khởi Nguyên giới Cổ Giới vương bên ngoài, toàn bộ Hồng Hoang Giới sinh linh cũng tốt, Hồng Hoang Giới quanh mình tinh hệ cũng tốt, tất cả tất cả đều sẽ triệt để bị xóa đi!

Nhưng mà tuyệt đối trong chân không, Hồng Hoang Giới ba đạo tổ cũng tốt, vĩnh hằng Thánh Đế, Chúc Long Cổ Đế cũng tốt, cái khác thanh danh không hiển hách, thâm tàng bất lộ chúa tể cũng tốt, đều tại hư không liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt băng lãnh.

Không hề nghi ngờ, vừa rồi thăm dò tính giao phong phía dưới, bọn hắn một phương chúa tể nhân số mặc dù chiếm ưu, lại ngoài tất cả mọi người dự liệu ở vào hạ phong!

Chỉ có Hồng Minh nhíu mày, án binh bất động, phảng phất như cũ tại quan sát , chờ đợi lấy cái gì.

Dư ba xung kích, dù là có ở đây chư vị chúa tể bảo vệ, vẫn là có không ít đại năng cùng Hồng Hoang Giới đệ tử tử thương thảm trọng. Nhưng mà quỷ dị chính là tiếp theo một cái chớp mắt, nguyên bản bị bốc hơi người lại lần hoàn hảo không chút tổn hại xuất hiện.

Trên chín tầng trời, chư vị Cổ Giới vương thần sắc hờ hững:

"Tòng phạm người, giam cầm trăm vạn năm!"

Theo tiếng nói vừa hết, vừa mới khởi tử hoàn sinh mọi người vật bên người đột nhiên bị trong hư không hung hăng lôi kéo, rơi vào một cái vô cùng đen nhánh vết nứt, vô luận thực lực cao thấp, phản kháng hay không đều không hề có tác dụng.

"Thì ra là thế. . . !"

Nhìn thấy một màn này, chư vị chúa tể nội tâm chấn động:

"Tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong tử vong, trên thực tế liền đại biểu cho triệt để cùng Khởi Nguyên Thương Khung hòa làm một thể, mọi cử động triệt để đã rơi vào thương khung chưởng khống, không cách nào chống cự!"

Không để ý rất nhiều chúa tể nội tâm chấn động, trên chín tầng trời, một già nua Hoàng giả chậm rãi đi ra, ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống chư thiên văn minh đông đảo cường giả:

"Trong khe cống ngầm chuột, còn muốn trốn trốn tránh tránh a "

Ân

Cái khác cường giả vẫn như cũ ở vào khiếp sợ không thôi cảm xúc bên trong, chư vị chúa tể tâm linh lại hơi động một chút, tựa hồ liên tưởng đến cái gì.

"Ha ha ha ha ha. . ."

Tiếp theo một cái chớp mắt, từng đạo rung động hoàn vũ tiếng cười to vang lên:

"Không hổ là đời trước Nhân Hoàng, chúng ta tồn tại cũng không gạt được ngươi!"

Theo tiếng cười to quanh quẩn, đám người nơi hẻo lánh, từng

đạo hắc vụ phóng lên tận trời, tạo thành từng đạo vặn vẹo, điên cuồng, kinh khủng Ma Thần hư ảnh.

Chính là một mực ẩn vào phía sau màn chư vị Ma La!

Lão nhân Hoàng, bao quát một đám Cổ Giới vương ánh mắt ngưng tụ: "Các ngươi là thái sơ. . ."

"Thì ra là thế, Nhân Hoàng cùng thập đại Giới Vương thất thủ, là các ngươi ở sau lưng quấy phá!"

Nhưng mà cái này đột nhiên hiện thân Ma La cũng không có cùng bọn hắn trò chuyện ý đồ, cầm đầu khí tức nhất là kinh người Ma Thần nhìn về phía ánh mắt lấp lóe Hồng Minh cùng một đám chúa tể, cười như điên nói:

"Chư vị, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, Khởi Nguyên giới như thế cuồng vọng, ý đồ chưởng khống vô tận vũ trụ, vô tận chúng sinh, cho dù ai đều không thể không đếm xỉa đến. Khởi Nguyên Thương Khung là thế gian này tuyệt không nên nên tồn tại đồ vật, chư vị nhưng nguyện cùng chúng ta liên thủ, vì đại thiên vũ trụ tiêu diệt như thế kinh thiên tai hoạ "

Vì đại thiên vũ trụ tiêu diệt tai hoạ

Hồng Minh một phương, tất cả chí cao chúa tể cùng nhau cười lạnh một tiếng. Loại chuyện hoang đường này bọn hắn loại tồn tại này làm sao có thể tin tưởng nhất là Hồng Minh tựa hồ liên tưởng đến cái gì, ý vị thâm trường nhìn cầm đầu Đại Ma La một chút:

"Lại là các ngươi ta còn tưởng rằng. . ."

Đại Ma La cười ha ha một tiếng, tư duy đưa tin tại hơi giây bên trong hoàn thành:

"Bây giờ thập đại Giới Vương cùng đương đại Nhân Hoàng thất thủ tại thời gian tuyến bên trong, hiện tại Khởi Nguyên giới

chính là nó nhất là trống rỗng thời điểm, nếu như chư vị không nắm chặt cơ hội lần này , chờ đến Khởi Nguyên Thương Khung chân chính trưởng thành, chư vị cùng chúng ta, chỉ sợ đều sẽ trở thành nó chất dinh dưỡng, các ngươi còn đang chờ cái gì chư vị Ma La, động thủ!"

Rống!

Tiếp theo một cái chớp mắt, lấy Đại Ma La cầm đầu, hơn mười vị thái sơ Ma La như là rải rác tử vong cùng hủy diệt Thần Vương, ý chí, năng lượng, tia sáng, không gian, thời gian . . . chờ một chút vũ trụ pháp tắc trong khoảnh khắc đều chuyển hóa làm triệt triệt để để hủy diệt uy năng, tựa như nguyên một phiến tinh hệ tinh thần đồng thời co lại nhanh chóng tại sập co lại, va chạm, tựa như trăm vạn khỏa hằng tinh bộc phát kinh khủng uy năng phóng lên tận trời, để Khởi Nguyên Thương Khung trong hư nghĩ vũ trụ, vô số tinh hà chấn động, ức vạn tinh thần đãng diệt!

"Tốt ma đầu!"

Cao cư trên chín tầng trời lão nhân Hoàng cùng rất nhiều Cổ Giới vương một tiếng rung động đại thiên thét dài, cuồn cuộn huyết khí, ý chí như là siêu tân tinh bộc phát đồng dạng không giữ lại chút nào đổ xuống mà ra, không gian bên trong khắp nơi đều là lít nha lít nhít vết rạn, để lộ ra cái khác song song vũ trụ khí tức, tựa như cái vũ trụ này cũng bắt đầu khó có thể chịu đựng cỗ khí tức này tập hợp!

Oanh long long long long!

Tựa như hai cái khổng lồ tinh hà hệ điên cuồng va chạm, vượt qua ngàn vạn khỏa hằng tinh cả đời thiêu đốt năng lượng tổng lượng tại trong đụng chạm thả ra ngoài, đứng mũi chịu sào chính là là đủ chiếu sáng vô số cái tinh hệ Gamma xạ tuyến bạo xé rách hết thảy hắc ám, sau đó chính là vượt qua hơn ngàn năm ánh sáng trong khoảng cách hư không bị tầng tầng vỡ nát, hóa thành không

có gì cả chân không hỗn độn.

Đây hết thảy lực phá hoại kinh người tới cực điểm, chính là Khởi Nguyên Thương Khung sức tính toán tựa hồ cũng không đủ khả năng, để hết thảy cảnh tượng tốc độ chữa trị nhỏ bé không thể nhận ra chậm như vậy một tia.

Trong chân không, một Đại Ma La cầm đầu thái sơ Ma Thần thân hình vỡ vụn, mà lão nhân Hoàng cùng chư vị Cổ Giới vương cũng máu vẩy trời cao, liên tiếp lui về phía sau.

Đại Ma La cười như điên nói: "Ha ha ha, lão nhân Hoàng, các ngươi lấy bệ hạ thân thể làm hạch tâm sáng tạo ra Khởi Nguyên Thương Khung, các ngươi dựa vào Khởi Nguyên Thương Khung cấp cho các ngươi quyền hạn tối cao đạt được gấp đôi lực lượng gia trì, chỉ tiếc các ngươi loại này quyền hạn, duy chỉ có đối với chúng ta vô dụng!"

Mà nghe được Đại Ma La cái này tà cuồng ý chí ba động, Hồng Minh cùng chúa tể ánh mắt khẽ động, lập tức lộ ra vô cùng ý động thần sắc!

Chúa tể cấp bậc tồn tại, rất khó giết chết, nếu có Khởi Nguyên Thương Khung gia trì, loại chuyện này liền càng thêm trở thành không có khả năng. Nếu quả thật giống cái này Ma Thần nói, đối với đám bọn hắn như vậy tới nói không thể nghi ngờ là một cái lợi tin tức tốt, tối thiểu nhất bọn hắn cũng có thể mượn cơ hội này nhìn thấy Khởi Nguyên Thương Khung huyền bí, đối bọn hắn có lẽ có lấy không thể tưởng tượng chỗ tốt!

Ngay tại lúc Hồng Minh các chư vị chúa tể nhao nhao khẽ động, trong nháy mắt trao đổi lấy ý kiến thời điểm, trong thiên địa vũ trụ, thở dài một tiếng vang lên:

"Các ngươi, quá ồn."

Ân

Thanh âm này như là mỗi một luồng ánh sáng, mỗi một hạt hạt bụi nhỏ, mỗi một cái hạt đều tại cùng nhau phát ra tiếng, không có chút nào quỹ tích cùng tung tích, để ngay tại chém giết lấy lão nhân Hoàng, Cổ Giới vương, Ma La, còn có đúng lúc có hành động Hồng Minh, Hồng Hoang ba đạo tổ cùng chúa tể lập tức đọng lại như vậy một cái sát na.

"Là ai! "

Chư vị chúa tể ý chí lập tức vượt ngang ức vạn dặm tinh không tìm tòi.

Nhưng mà.

"Là ta."

Nhất hệ đỏ tươi lễ hắn Quân Quy Tàng chậm rãi đi tới, một cỗ Tạo Hóa vô tận, diễn hóa đại thiên đáng sợ khí tức tản mát ra;

"Cái này!"

Hồng Minh, Hồng Hoang Giới ba đạo tổ, cho nên ở đây tất cả chúa tể con ngươi đột nhiên co rụt lại!

"Là ta."

Từng tiếng u thanh âm không linh vang lên, Phiêu Miễu Đạo Quân bước chân nhẹ nhàng, một loại chí cao vô thượng, xem thiên địa chúng sinh vạn vật vi sô cẩu sợ hãi khí tức rung động tất cả mọi người;

"Là ta."

Nguyên Long Cổ Giới một phương, Long Đế Thánh tử Long Hạo Không mỉm cười, một cỗ tựa như lỗ trắng phun ra hết thảy kinh khủng uy thế điên cuồng tăng trưởng, tạo thành một mảnh

vặn vẹo chiều không gian bão táp thời không;

"Là ta."

Vĩnh Hằng tiên triều một phương, Cổ Kiếm Phong trên thân, vô tận quang huy bộc phát, một thanh niên từ đó đi ra, vô tận huyền cơ huyền bí thay nhau thoáng hiện, như là sáng lập hết thảy thần thượng chi thần;

"Là ta."

Huyền Hoàng đại thế giới, lại có một diện mạo giống nhau như đúc, khí tức lại chấn nhiếp chư thiên cường giả khủng bố dữ xuống ngụy trang, chậm rãi đi ra.

Cùng lúc đó, trên trăm đạo không biết thông hướng nơi nào thời không thông đạo tại toàn bộ Khởi Nguyên Thương Khung trong không gian cùng nhau mở rộng, lần lượt từng bộ dáng giống nhau như đúc thanh niên từ đó đi ra, các loại hoặc cuồng bạo vô ngần hoặc tử vong hủy diệt, hoặc trấn áp hết thảy sợ hãi khí tức quét sạch mà ra, để nguyên bản bằng phẳng không gian như là một trương bị hung hăng nhào nặn trang giấy, khuấy động bất an!

"Là ta."

"Là ta."

"Là ta."

"Là ta."

. . .

Trong khoảnh khắc, theo từng tiếng vẻ mặt giống như nhau, đồng dạng trả lời, đồng dạng ngữ điệu, từng cái kỳ thật có thể so với vũ trụ chúa tể tồn tại giáng lâm tại Khởi Nguyên Thương Khung bên trong!

1,296 đạo khí tức áp sập chư thiên đáng sợ thân ảnh! Đại biểu cho 1,296 vị vũ trụ chúa tể cấp bậc cường giả!

Mà vô luận là lão nhân Hoàng, Cổ Giới vương, vẫn là Ma La, Hồng Minh một phương đều từ ban đầu chấn kinh, biến thành triệt triệt để để ngốc trệ, một câu đều nói không nên lời.

"Là ngươi! Lại là ngươi!"

"Một, 1,296 cái chúa tể cấp phân thân. . ."

"Làm sao có thể. . ."

Đại Ma La bên cạnh, thất tội Ma La hiển nhiên nhận ra Nhạc Bình Sinh chính là cái kia đã mất đi chưởng khống quân cờ, sương mù tạo thành giống như thân hình rung động, phát ra từng tiếng không thể tin rống to:

"Không có khả năng, không có khả năng! Không có khả năng a!"

"Ừ"

Cái khác chúa tể đờ đẫn thời khắc, trong hư không, Nhạc Bình Sinh 1900 tôn phân thần cùng nhau quay đầu, lấy vô cùng đều nhịp tần suất quay đầu nhìn về phía Ma La một phương, tự tiếu phi tiếu nói:

"Nguyên lai là ngươi, đã lâu không gặp."

Sau một khắc, Nhạc Bình Sinh tất cả chúa tể phân thần cười một tiếng dài, bước chân một bước, giống như đầu nhập mặt hồ cục đá, cùng nhau chui vào Khởi Nguyên Thương Khung bên trong!

Ngay sau đó, vô cùng kinh người phản ứng phát sinh.

Tại thời khắc này, Khởi Nguyên Thương Khung bên trong, vượt qua trăm tỷ số lượng cấp chúng sinh cũng có thể cảm giác

được, trước nay chưa từng có uy áp từ trong hư không hàng lâm xuống, cùng lúc đó ngoại giới đại thiên vũ trụ, to như vậy một cái trong vũ trụ mỗi một cái sinh mệnh đều rõ ràng cảm giác được, phảng phất có cái gì kinh khủng đồ vật đang sinh ra, loại kia khổng lồ áp lực để đại thiên vũ trụ đều phảng phất muốn vỡ vụn ra!

"Không được!"

Hồng Minh, lão nhân Hoàng, Đại Ma La, ba vị này chí cường chúa tể tâm thần điên cuồng kinh hãi:

"Hắn, hắn thay thế Khởi Nguyên Thương Khung!"

"Lấy bản thân vì thiên đạo, lấy ý niệm của mình thôn phệ bao trùm vô tận vũ trụ, ăn mòn hết thảy thời gian tuyến, kiềm chế hết thảy khả năng, hết thảy tưởng tượng tập hợp. . ."

"Ngăn cản hắn, nhất định phải ngăn cản hắn! Nếu không toàn bộ vũ trụ, không, hết thảy đa nguyên vũ trụ đều sẽ thành hắn sân chơi!"

Đúng vậy, làm Nhạc Bình Sinh hết thảy lượng tử phân thần kiềm chế, quy về bản tôn thời khắc, hắn trong nháy mắt liền chiếm đoạt Khởi Nguyên Thương Khung tựa như thiên đạo ý chí, lấy ý chí của mình thay thế cái này cao duy vũ trụ giả định ý chí, bắt đầu hướng về cái khác đa nguyên vũ trụ khuếch trương, cho đến thay thế toàn bộ đa nguyên vũ trụ!

Có thể suy ra, trước đó nếu như không người ngăn cản, vô tận đa nguyên vũ trụ bao quát vô lượng chúng sinh, phàm nhân cũng tốt, chúa tể cũng tốt, cuối cùng đều sẽ trở thành Nhạc Bình Sinh một cái ý niệm trong đầu, nhất niệm sinh, nhất niệm chết, nhất niệm hủy diệt, nhất niệm sáng tạo!

"Ngăn cản ta a "

Cái này một cái chớp mắt, Nhạc Bình Sinh ý niệm vang vọng vô số mét vuông thịnh hành không, để vô lượng chúng sinh run rẩy không ngớt:

"Như vậy, ta liền cho các ngươi một cái cơ hội, tha các ngươi bất tử."

"Ngăn cản ta đi, liên hợp hết thảy khả năng liên hợp lực lượng, đem hết toàn lực đến ngăn cản ta đi."

"Nếu không cái này tháng năm dài đằng đẵng bên trong, không phải quá mức không thú vị a "

"Còn có. . ."

Nhạc Bình Sinh ánh mắt tựa hồ xuyên thấu tầng tầng song song vũ trụ, giáng lâm tại một chỗ hỗn độn mênh mông thế giới.

Nơi đó, một Ma Thần đế vương tồn tại dẫn theo mười mấy vị Ma Thần, đem một cái thân mặc Hoàng hắn, cau mày thanh niên, bên cạnh còn có mười tên khí tức vĩ ngạn tồn tại triệt để phong trấn, tựa hồ lâm vào một loại nào đó giằng co trạng thái.

Nhạc Bình Sinh thấp giọng cười cũng đồng thời giáng lâm tại bên tai của bọn hắn:

"Còn có các ngươi, Tần Vô Nhất, vũ trụ Thiên Ma đế vương, các ngươi cũng giống vậy. . ."

"Các ngươi cùng đi ngăn cản ta đi. . ."

"Bởi vì nếu như không nhanh chóng, các ngươi sẽ không còn cơ hội a. . ."

(hết trọn bộ)